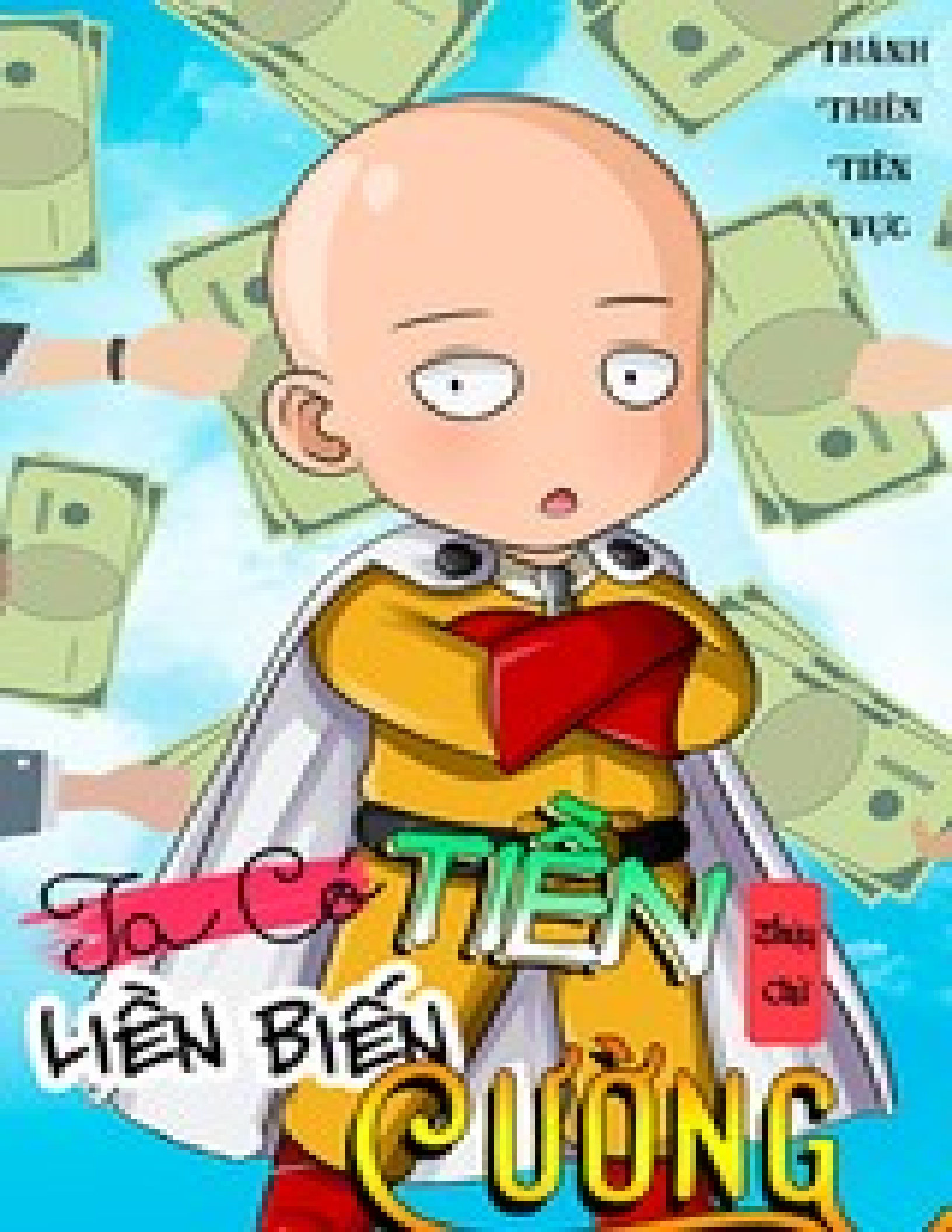

THÀNH
THẦN
TIỀN
TỘC

LIÊN BIÊN

TIỀN

UÔNG

Số 01

Chương 1: Ta có hai ngón tay vàng

“Keng! Hệ thống Kẻ Có Tiền đã khóa lại thành công! Bản hệ thống chuyên phục vụ kẻ có tiền, chỉ có một công năng duy nhất là tiến hành trói chặt tài phú, thực lực và thọ mệnh của kí chủ, sau đó cùng tăng lên!”

“Kí chủ càng có tiền, thực lực sẽ càng mạnh!”

“Thực lực của kí chủ càng mạnh, thọ mệnh lại càng dài!”

“Đến cuối cùng, thoát khỏi dòng sông vận mệnh, mệnh ta do ta không do trời!”

Lâm Bắc Phàm mới vừa xuyên việt đến, bỗng nhiên trong đầu vang lên giọng nói này.

Nghe được những câu này, Lâm Bắc Phàm thậm vui vẻ, đây là ngón tay vàng.

Là ngón tay vàng rất phù hợp với người xuyên việt!

Hiện tại, có kẻ xuyên việt nào mà không có ngón tay vàng bên người? Có kẻ nào xuyên việt mà không dựa vào ngón tay vàng ăn sung mặc sướng, đi tới đỉnh nhân sinh?

Đây là kinh nghiệm hần có được sau khi xem ngàn vạn cuốn tiểu thuyết mạng!

Lâm Bắc Phàm cũng không biết vì sao, sau khi mình bị một quyển sách đập trúng lại đi đến một thế giới khác, hơn nữa còn xuyên việt đến trên người trùng tên trùng họ với mình, ngay cả hình dạng cũng có tám chín phần tương tự, còn là loại đẹp trai phá trời, nhưng chuyện này cũng chẳng ảnh hưởng đến tâm tình của hần.

Bởi vì thế giới trước hần sống không vương bận, có đổi sang sống ở một thế giới khác hần cũng không để ý.

Tuy rằng hắn phát hiện hắn không có đồng cốt nào trong người, nhưng trình độ khoa học kỹ thuật, kinh tế của thế giới này không có gì đặc biệt, trong đầu hắn đầy còn ắp kiến thức văn hóa tài phú của một thế giới khác, thứ này có thể giúp hắn nhanh chóng tích lũy tài phú, trở thành một kẻ vô cùng có tiền!

Cuối cùng có thể nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, mệnh ta do ta không do trời!

Nghĩ đến đây, hắn còn có chút kích động!

“Keng! Kiểm tra được trong thân thể kí chủ có đạo cụ không kém gì bản hệ thống, xin hỏi kí chủ có muốn sử dụng hay không?”

Bỗng nhiên trong đầu Lâm Bắc Phàm xuất hiện một quyển sách cổ điển, chính là quyển sách cổ điển kia đã đập hắn xuyên việt. Quyển sách này được hệ thống đánh giá là tồn tại không kém gì hệ thống, chắc chắn nó cũng là ngón tay vàng vô cùng trâu bò.

Thì ra mình có tận hai ngón tay vàng, đây chẳng phải trâu bò tới trời sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Bắc Phàm càng thêm kích động: “Mở ra đi! Ngón tay vàng trâu bò như vậy, ta nhất định phải xài ngay!”

“Keng! Trói chặt thành công! Hệ thống đã chọn lọc tin tức liên quan, mời kí chủ tiếp thu!”

Trong đầu Lâm Bắc Phàm hiện ra vô số kiến thức.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật, còn được gọi là Hiên Viên Vọng Khí Thuật, nghe nói là Hiên Viên hoàng đế sáng tạo ra, có năng lực quỷ thần khó lường, không thể tưởng tượng nổi, chỉ cần tu luyện được môn dị thuật này là có thể xem thấu vạn vật thể gian, Thiên Địa Nhân thay đổi, thấy rõ tất cả quy luật biến hóa của thế giới vũ trụ, nhìn thấy quá khứ xem thấu tương lai, giúp người xu cát tị hung, thay đổi vận mệnh, vô cùng trâu bò.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật có tổng cộng 5 tầng:

Tầng thứ nhất: Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú

Tầng thứ hai: Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ

Tầng thứ ba: Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc

Tầng thứ tư: Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn

Tầng thứ năm: Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật

Có thể nói, đây là một dị thuật có thể thay đổi vận mệnh.

Nhưng dị thuật này lại rất khó tu luyện. Những người từng lấy được quyển sách này, lợi hại nhất là hao hết một đời cũng chỉ luyện đến tầng thứ ba, nhưng Lâm Bắc Phàm lại không chút phiền não vì chuyện đó.

Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã được hệ thống mở ra, chỉ cần mình càng có tiền, mình sẽ càng có thể tu luyện dị thuật tới cấp độ cao hơn.

Đồng thời, thực lực của mình cũng sẽ càng mạnh, mệnh cũng sẽ càng dài.

Nếu tu luyện trọn vẹn sẽ có thể lập tức thành thần, trường sinh bất tử.

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Hệ thống, nếu muốn luyện thành Thiên Tử Vọng Khí Thuật, ta cần phải có bao nhiêu tiền mới được?”

“Keng! Luyện thành tầng thứ nhất, yêu cầu tài sản đạt tới 10 ức! Luyện thành tầng thứ hai, yêu cầu tài sản đạt tới 100 ức! Luyện thành tầng thứ ba, yêu cầu tài sản đạt tới 1000 ức! Luyện thành tầng thứ tư, yêu cầu tài sản đạt tới một vạn ức! Luyện thành tầng thứ năm, yêu cầu tài sản đạt tới 10 vạn ức!”

“Thật cmn đất!” Trong nháy mắt, mặt Lâm Bắc Phàm tái xanh.

Vậy mà phải có 10 vạn ức mới có thể luyện thành Thiên Tử Vọng Khí Thuật!

Một người có thể có được nhiều tiền như vậy sao?

Hơn nữa, cho dù là quốc gia hay là các đất nước tư bản khác, chắc chắn sẽ không cho phép có người trâu bò như vậy tồn tại!

Lâm Bắc Phàm không biết đời này mình có thể làm được hay không!

“Keng! Bởi vì điều kiện để hệ thống khởi động là trên người kí chủ phải có một ức trở lên! Trước mắt, kí chủ không phù hợp điều kiện, hệ thống tiến vào trạng thái ngủ đông, chờ đợi khởi động!”

“Quả nhiên là Hệ thống Kẻ Có Tiền, thấy tiền sáng mắt, nịnh bợ như thế! Từ giờ trở đi, ta quyết định đặt ra một mục tiêu nhỏ(1) cho bản thân, đó chính là kiếm được một ức! Ta nhất định sẽ dùng tốc độ nhanh nhất để khiến người quỳ liếm dưới chân ta!” Lâm Bắc Phàm thở hồng hộc nói.

Hiện tại, chuyện quan trọng nhất là giải quyết vấn đề cơm nước.

Cho dù là kiếp trước hay kiếp này, Lâm Bắc Phàm đều là cô nhi, 18 tuổi, có tay có chân, làm công nuôi sống bản thân.

Chỉ tiếc, hiện tại hắn còn là sinh viên đại học Giang Nam, vì vấn đề học tập, hắn không cách nào làm việc toàn thời gian bên ngoài được, chỉ có thể thông qua chút công việc bán thời gian để nuôi sống bản thân.

Trước đó, hắn nhìn thấy đài truyền hình Tinh Quang đang tuyển thực tập sinh, đãi ngộ cũng không tệ, cho nên tới xin việc.

Lúc này, hắn đang ngồi ở nơi nộp hồ sơ của đài truyền hình Tinh Quang, người phỏng vấn hắn là Bạch Thanh Tuyết, một người hội tụ đủ cả dung mạo và trí tuệ, là bạch phú mỹ nữ nổi tiếng có thể sánh với minh tinh siêu cấp hạng A.

Sở dĩ Bạch Thanh Tuyết tiếng tăm lừng lẫy trong nước vì nàng là hòn ngọc quý trên tay chủ tịch tập đoàn Bạch thị, vào năm 18 tuổi, nàng đã lấy được bằng thạc sĩ hai ngành kinh tế và quản lý của đại học Harvard, đúng là một người học siêu giỏi.

Sau khi tốt nghiệp, nàng nhậm chức ở tập đoàn Bạch thị, bằng vào năng lực của mình, nàng một đường thăng chức từ quản lý tới vị trí giám đốc này. Trên thương trường, nàng có cảm giác linh mãnh, luôn có thể bắt lấy thời cơ để kiếm tiền. Chỉ trong thời gian bốn năm ngắn ngủn, nàng đã có thể khiến tài sản của tập đoàn Bạch thị tăng gấp đôi!

Hơn nữa, khi tung hoành trên thương trường, nàng xuất thủ gọn gàng không chút lưu tình, khiến người nghe tin đã sợ mất mật, có danh xưng Nữ Sa Hoành Thương Nghiệp!

Chỉ có điều về sau, nghe nói tập đoàn Bạch thị cố ý muốn nàng quen biết và kết hôn với một công tử ca có bối cảnh thâm hậu khác. Kết quả nàng không chút do dự phản lại tập đoàn Bạch thị, dựa vào chính mình sáng lập ra một đài truyền hình, nghe nói nàng muốn dùng đài truyền hình này làm khởi điểm để đánh bại tập đoàn Bạch thị!

Lâm Bắc Phàm rất bội phục dũng khí và quyết tâm của Bạch Thanh Tuyết!

Có lẽ người bình thường không thể làm được chuyện như vậy!

Hiện tại, đài truyền hình chỉ mới sáng lập, đang lúc cần tuyển nhân viên, nhìn thấy điều kiện phù hợp, Lâm Bắc Phàm không chút do dự đến đây.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt như hắn lại cần Bạch tổng đích thân phỏng vấn.

Lâm Bắc Phàm len lén liếc mỹ nữ này, nàng thật sự rất đẹp, gương mặt vô cùng tinh xảo như minh nguyệt sinh huy, trong quyển rũ lại mang theo anh khí, mái tóc đen nhánh xinh đẹp được búi cao, gọn gàng lại mang theo một tia khí phách.

Chỉ là vì sao ánh mắt nàng nhìn mình hơi là lạ...

Lại nhìn chung quanh một chút, an tĩnh tới có chút quá mức!

Làm sao bây giờ?

Không hiểu sao trong lòng có chút sợ hãi!

(1) “Mục tiêu nhỏ”: Đây là câu nói của Chủ tịch Hội đồng Quản trị Tập đoàn Wanda Trung Quốc Vương Kiện Lâm. Khi trả lời cuộc phỏng vấn riêng của một chương trình truyền hình, ông Vương Kiện Lâm cho biết: “Muốn trở thành người giàu nhất thế giới, phương hướng phấn đấu này là đúng, nhưng tốt nhất là xác định trước một mục tiêu nhỏ, chẳng hạn tôi phấn đấu kiếm được một ức nhân dân tệ trước”. Câu nói này đã gây sốt

cộng đồng mạng, các cư dân mạng đồng loạt chia sẻ video và bức ảnh về cuộc phỏng vấn riêng lần này. Từ đó, cụm từ “mục tiêu nhỏ” được sử dụng phổ biến, nhưng ý nghĩa hoàn toàn khác với nghĩa gốc, ám chỉ “mục tiêu lớn” mà người bình thường khó mà thực hiện được, thậm chí là mục tiêu dù phấn đấu suốt cuộc đời cũng không thể thực hiện được. Cụm từ này đã phân được các cư dân mạng nói khi vui đùa hay tự giễu bản thân.

Chương 2: Chẳng lẽ, lão bà mới là bàn tay vàng của ta?

“Người giới thiệu một chút về bản thân đi!” Bạch Thanh Tuyết mở miệng, giọng nói du dương thánh thót rất dễ nghe.

“Được, Bạch tổng!” Lâm Bắc Phàm gật đầu, sau đó rất quy củ nói: “Ta tên Lâm Bắc Phàm, năm nay 18 tuổi, là sinh viên năm nhất ngành tài chính của đại học Giang Nam, đồng thời còn là người đạt học bổng tân sinh, sở thích của ta rất rộng: Bóng rổ, bóng bàn, hội họa, ca hát ta đều biết. Chẳng qua ta thích nhất là trang trí, ta có thể trang trí rất tốt, từng đạt được nhiều giải thưởng trong và ngoài trường. Khi trước ta đã dựa vào việc này để nuôi sống bản thân. Hiện tại ta tới đài truyền hình để xin phỏng vấn vị trí tạo hình mỹ thuật, hy vọng Bạch tổng cho ta một cơ hội, ta muốn thể hiện giá trị của mình ở đài truyền hình Tinh Quang!”

“Ừm, khá hay! Người có bạn gái chưa?”

“Ừm?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm khẽ động, nàng hỏi vấn đề cá nhân như vậy để làm gì?

Ta có bạn gái hay chưa thì liên quan gì tới công việc đâu?

Có điều, Lâm Bắc Phàm vẫn thành khẩn trả lời: “Bạch tổng, bởi vì trước đây ta bận học tập và làm việc, cho nên đến bây giờ ta vẫn chưa có bạn gái.”

“Uh, rất tốt! Vậy người cảm thấy ta đẹp không?”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm lại rung động lần nữa, vì sao nàng lại hỏi vấn đề cổ quái như vậy?

Nàng xinh đẹp hay không thì liên quan quái gì tới công việc của ta?

“Xinh! Bạch tổng thật sự rất xinh đẹp, ngươi là người xinh đẹp nhất mà ta từng gặp! Đặc biệt là trên người ngươi có khi chất nữ vương độc nhất vô nhị khiến lòng ta vô cùng say mê!” Lâm Bắc Phàm không biết xấu hổ vuốt đuôi nịnh bợ.

“Thật vậy chăng?” Giọng nói có chút hân hoan, đầu nàng hơi nghiêng về phía trước, giọng nói có chút run rẩy và kích động: “Ta hỏi ngươi một vấn đề cuối cùng, nếu như, ta nói là nếu như, nếu để ta muốn ngươi cưới ta, ngươi có nguyện ý không?”

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác, vì sao buổi phỏng vấn này càng lúc càng cổ quái?

Tự dưng hẳn có cảm giác như đây giống với buổi ra mắt hơn?

“Đương nhiên là nguyện ý! Dù là ai, có thể lấy được nữ nhân hoàn mỹ không thì vết, có cả vẻ đẹp và trí tuệ xuất sắc như Bạch tổng, sao có thể không nguyện ý?” Vì sự nghiệp, Lâm Bắc Phàm tiếp tục vuốt mông ngựa, hơn nữa giọng nói còn rất truyền cảm.

Bạch Thanh Tuyết hưng phấn đứng bật dậy: “Rất tốt, ta rất thích câu trả lời này của ngươi. Quả nhiên ta không nhìn lầm ngươi, ngươi chính là người mà ta muốn tìm bấy lâu!”

“Nói như vậy, ta đã thông qua phỏng vấn chưa?” Lâm Bắc Phàm thầm vui vẻ.

“Đương nhiên, ngươi đã thông qua, đưa thẻ căn cước của ngươi đây, chúng ta nhanh đến cục dân chính đăng ký!” Bạch Thanh Tuyết đi tới trước mặt Lâm Bắc Phàm, nàng duyên dáng yêu kiều, mặt cười như hoa.

“Bạch tổng, ta tới xin việc làm, tới cục dân chính đăng ký cái gì?” Lâm Bắc Phàm nghi hoặc.

“Đương nhiên là đăng ký kết hôn!” Bạch Thanh Tuyết nói như lẽ hiển nhiên, sau đó nàng nhìn Lâm Bắc Phàm với ánh mắt tràn ngập yêu thương: “Tiểu Phàm đáng yêu của ta, từ lần đầu tiên ta nhìn thấy ngươi, ta đã

không thể tự kiềm chế mình mà yêu người! Hơn nữa vừa rồi ta có hỏi người, người trả lời rằng người nguyện ý cưới ta”.

“Chúng ta chàng hữu tình nàng hữu ý, không bằng hiện tại kết hôn luôn không phải tốt hơn sao?”

Rốt cuộc Lâm Bắc Phàm cũng hiểu rõ cảm giác sắc mị vừa rồi từ đâu tới, chính xác là ánh mắt sắc mị, tuyệt đối không sai, tiểu thịt tươi màu mỡ mọng nước như mình mà lại bị một đại phú bà để mắt tới!

Tuy rằng đại phú bà này rất đẹp, nhưng dù sao mình cũng là người có hai ngón tay vàng. Trong tương lai, mình sẽ có tiền đồ vô lượng, khi đó, nhất định mình sẽ thành tiên, thành thánh, sẽ trường sinh bất tử, sao có thể khuất phục dưới uy thế của phú bà ?

Cho nên, Lâm Bắc Phàm không chút do dự cự tuyệt: “Bạch tổng, được người yêu thương ta xin tâm lĩnh, thế nhưng hiện tại ta còn rất trẻ, còn chưa nghĩ đến chuyện kết hôn, chỉ có thể phụ tình yêu của người, phần công việc này ta không cần nữa, ta còn có việc, đi trước nhé, tạm biệt!”

“Chạy đi đâu? Bắt hẳn lại cho ta!” Bạch Thanh Tuyết ngang ngược vung tay lên.

“Vâng, Bạch tổng!” Người chung quanh ào ào đứng lên vây chặt Lâm Bắc Phàm, trong đó có hai người, mỗi người bắt lấy một đầu cánh tay của hắn, áp giải hắn trở về.

Bạch Thanh Tuyết đắc ý nói: “Lão nương sống hơn 20 năm, vất vả lắm mới tìm được một người vừa mắt, nhất định phải bắt hẳn thật chặt trong lòng bàn tay! Cho nên... Tiểu Phàm Phàm, người theo ta đi?”

Ta coi nàng thành bà chủ, nàng lại muốn ngủ với ta?

“Các người đang bức hôn, bức hôn là phạm pháp, ta kiên quyết không đồng ý!” Lâm Bắc Phàm giãy giụa.

“Không đồng ý cũng phải đồng ý, cuộc hôn nhân này nhất định phải làm, bằng không bị hồ ly tinh khác nhanh chân đến cướp thì phải làm sao bây

giờ?” Bạch Thanh Tuyết đắc ý nói: “Hai người giữ chặt hấn cho ta, ngàn vạn lần không thể để hấn chạy thoát!”

“Vâng, Bạch tổng!” Hai bảo tiêu to lớn đè chặt Lâm Bắc Phàm, lôi hấn ra ngoài.

“Các người không nói lý! Ta còn nhỏ, ta không muốn kết hôn! Bạch Thanh Tuyết, ta hận ngươi...” Lâm Bắc Phàm liều mạng giãy giụa.

“Hiện tại ngươi có hận ta cũng chẳng quan tâm, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày ngươi sẽ yêu ta! Bạch Thanh Tuyết ta có tự tin này! Đi, dẫn hấn đến cục dân chính!” Bạch Thanh Tuyết cầm túi xách lên, giày cao gót giẫm cộp cộp trên sàn nhà.

“Tiểu lão đệ, cam chịu số phận đi! Bạch tổng đã quyết định chuyện gì thì rất khó thay đổi! Nói đến, lão đệ còn trẻ đã được Bạch tổng coi trọng, đây là phúc phận tu mấy đời cũng không được, thỏa mãn đi!” Bảo tiêu áp giải Lâm Bắc Phàm nhỏ giọng an ủi.

“Ta không muốn !” Lâm Bắc Phàm gào lên.

...

Một giờ sau, Lâm Bắc Phàm nhìn tờ giấy đăng ký kết hôn mà khóc không ra nước mắt.

Mới xuyên việt không đến hai giờ, nhân sinh còn chưa được ném trái đã đi vào phần mộ hôn nhân, thực đúng là chưa xuất sư đã chết, Lâm Bắc Phàm cảm giác cả người không thoải mái!

Mấu chốt là sau này, đối mặt với loại cộp cái ngay cả người cũng dám cướp thế này, mình nên làm gì đây?

Lâm Bắc Phàm không muốn sống nữa, đã có ý muốn tự tử.

Bạch Thanh Tuyết lại vô cùng vui vẻ: “Tiểu Phàm, hiện tại chúng ta là vợ chồng, không gì có thể ngăn cách chúng ta. Huỳnh nhớ trở về thu dọn một chút, ngày mai huỳnh sẽ chuyển tới nhà ta!”

Lâm Bắc Phàm ngây ngốc gật đầu, gương mặt không có biểu cảm.

“Tiểu nam nhân của ta, bộ dáng ngơ ngác này của ngươi rất đáng yêu!”
Bạch Thanh Tuyết hưng phấn nhiệt tình ôm lấy Lâm Bắc Phàm, sau đó dẫn theo đám người rời đi.

Đúng lúc này ——

“Keng! Hệ thống Kê Có Tiền phù hợp với trình tự khởi động, hiện tại chính thức khởi động! Số liệu đang được thống kê...”

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác.

“Hệ thống Kê Có Tiền tự khởi động thành công? Rõ ràng hiện tại trên người mình không có đồng nào mà!” Lâm Bắc Phàm cảm thấy nghi ngờ.

“Keng! Hệ thống đã thống kê tài phú của kí chủ rất hợp pháp, vừa rồi khi kí chủ kết hôn với Bạch Thanh Tuyết, Bạch Thanh Tuyết đã thiết lập tài sản của mình là tài sản chung của vợ chồng, cho nên kí chủ được hưởng một nửa tài sản của Bạch Thanh Tuyết trị giá 6.2 ức, tài phú đạt tiêu chuẩn!”

“Nữ nhân này...” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm rất phức tạp.

Văn bản pháp luật quy định rõ ràng, tất cả tài sản trước hôn nhân thuộc về một người, ngoại trừ tình huống đặc biệt, người còn lại không có quyền chiếm hữu tài sản đó.

Thế nhưng không nghĩ tới, Bạch Thanh Tuyết lại quyết đoán như vậy, vừa mới kết hôn đã không do dự đưa một nửa tài sản cho hắn. 6.2 ức đấy, chẳng lẽ Lâm Thanh Tuyết thật lòng yêu mình?

Lâm Bắc Phàm không tin vào chuyện vừa thấy đã yêu, nhưng hiện tại hắn muốn không tin cũng không được.

6.2 ức đó, cho dù hắn muốn khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, dựa vào văn hóa và tài phú của thế giới khác trong đầu hắn, chí ít cũng cần thời gian mấy năm mới có thể làm được, nhưng hiện tại dường như hắn đã một bước tới luôn!

Chẳng lẽ lão bà mới nhô ra này mới là ngón tay vàng của mình?

Ân tình lớn như thế, chẳng lẽ mình phải lấy thân báo đáp?

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, đá ý niệm cô quái này ra khỏi đầu, tạm thời hẳn không muốn nghĩ tới chuyện ấy.

Chương 3: Minh mạnh lên nhưng không trọc

“Keng! Hệ thống khởi động thành công, tặng tân thủ một gói quà lớn —— Tẩy căn phạt tủy, mời kí chủ mau chóng tiếp nhận!”

“Khoan đã! Chờ ta quay về nhà trước rồi hãy tẩy căn phạt tủy!” Lâm Bắc Phàm kêu to trong lòng.

Hắn thật sự không biết trong lúc tẩy căn phạt tủy sẽ phát sinh tình huống gì, hiện tại tốt nhất là nên tìm được chỗ an toàn và tương đối bí ẩn đã, vì thế hẳn bắt một chiếc taxi, lấy tốc độ nhanh nhất chạy băng băng về nhà.

Vừa mới bước vào cửa, một dòng điện cường đại xuyên qua toàn thân, quá trình tẩy tinh phạt tủy chính thức bắt đầu.

Lâm Bắc Phàm chỉ cảm thấy toàn thân đau tới muốn nứt ra. Hắn mệt mỏi co lại, giãy giụa trên sàn nhà, mỗi một cơ quan, mỗi một mô, mỗi một tế bào trên cơ thể đều như đang bị rèn luyện, quá trình này kéo dài ròng rã một giờ, cho đến lúc Lâm Bắc Phàm sắp ngất đi mới kết thúc.

“Keng! Tẩy tinh phạt tủy kết thúc!”

“Cảm giác đau đớn như vậy, sau này ta không bao giờ muốn cảm nhận nữa.” Lâm Bắc Phàm tự lẩm bẩm, nhưng vẫn cảm nhận được cơ thể bùng bùng sinh khí, cảm thụ được hai tay mạnh mẽ hữu lực, trạng thái hiện tại rất tốt.

Những năm tháng trước kia, vì sinh tồn, hắn thường xuyên phải thức đêm tăng ca kiếm tiền, thân thể tích lũy rất nhiều tai họa ngầm, chỉ là hiện tại thân thể còn trẻ còn chịu đựng được, nhưng nếu cứ làm việc như thế thêm mấy năm nữa, khẳng định bệnh sẽ bộc phát, ảnh hưởng rất lớn đến bản thân hắn.

Hiện tại tai hoạ ngầm đều đã bị thanh trừ, Lâm Bắc Phàm chỉ cảm thấy thân thể nhẹ nhõm chưa từng có, có một loại cảm giác mới lạ.

Lâm Bắc Phàm chống đỡ thân thể mệt mỏi, trong đầu xuất hiện một giao diện.

Hệ thống Kẻ Có Tiên:

Thuộc tính: Lực lượng 10, tốc độ 10, phòng ngự 10, khôi phục 10, khống chế 10, tinh thần 10

Thọ mệnh: 100 năm

Dị thuật: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (chưa mở khóa)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (chưa mở khóa)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy tận cùng của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: 0

Tài phú: 6.2 ức

Đã dùng: 0

Dư trữ: 6.2 ức

Giao diện đưa ra số liệu hiện tại của Lâm Bắc Phàm.

Người bình thường, thuộc tính cơ sở đều là 10, cực hạn là 30, sau khi trải qua tẩy kinh phạt tủy, số liệu của Lâm Bắc Phàm đều đạt đến chỉ số tốt nhất mà người bình thường có thể chạm tới, số liệu trên các phương diện đều vô cùng toàn diện và cân đối.

Về phần thọ mệnh 100 năm, đây cũng là phúc lợi ẩn mà hắn mới vừa thu được. Bởi vì theo tình trạng cơ thể hắn hiện nay, chỉ cần không tiếp tục tìm đường chết, tùy ý hủy hoại chính thân thể của mình, rất có khả năng hắn sẽ sống đến 100 tuổi.

Về phần hiện tại trên người có 6.2 ức, cơ bản đều lấy được từ tài sản của Bạch Thanh Tuyết. Không thể không nói, Bạch Thanh Tuyết thật giống một đại phú bà, tài sản cá nhân đã đạt tới 12.4 ức.

Tuy nhiên, để Lâm Bắc Phàm chú ý là môn dị thuật kia —— Thiên Tử Vọng Khí Thuật và quyền sách đã đập hắn đến mức xuyên việt.

Hiện tại mọi thứ đều đang trong trạng thái chưa mở khóa, Lâm Bắc Phàm rất muốn nhìn xem, đến khi hắn mở khóa được nó sẽ có uy lực cỡ nào.

“Keng! Hiện tại kí chủ có được tài sản 6.2 ức, có thể cường hóa 60% tầng thứ nhất Thiên Tử Vọng Khí Thuật, đạt tới cảnh giới tiêu thành! Hiện tại kí chủ có muốn bắt đầu cường hóa?”

“Cường hóa đi, dù sao cũng không còn lựa chọn nào khác!” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Keng! Bắt đầu cường hóa, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này lưu động có quy luật trong thân thể hắn, mỗi một vòng tuần hoàn, Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy toàn thân nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Lâm Bắc Phàm vô cùng hưởng thụ cảm giác này.

“Đây mới là hình thức tiêu chuẩn để tăng cao thực lực, nằm yên mà vẫn có thể tăng thực lực lên!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó hắn nằm trên ghế sofa thoải mái rên hừ hừ.

Khoảng nửa giờ sau, dòng nhiệt lưu kia đã lưu động đến vị trí mắt, sau đó lại biến mất không thấy đâu.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mắt mình nóng lên, không kiềm hãm được nhắm mắt lại.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Hiện tại kỹ năng “nhìn khí của phi cầm tẩu thú” của kí chủ là 60%, đạt tới cảnh giới tiểu thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 6 điểm, thọ mệnh gia tăng 60 năm!”

“Keng! Bởi vì kí chủ liên tục đột phá nhập môn cấp, cảnh giới sơ thành và tiểu thành, đặc biệt ban thưởng cho kí chủ ba tấm Chiêu Hiền Tạp! Số liệu đổi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 16, tốc độ 16, phòng ngự 16, khôi phục 16, khống chế 16, tinh thần 16

Thọ mệnh: 160 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (60%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (chưa mở khóa)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy tận cùng của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp × 3

Tài phú: 6.2 ức

Đã dùng: 6 ức

Dư trữ: 0.2 ức

Lâm Bắc Phàm nắm tay, cảm giác được lực lượng trong cơ thể lại được tăng lên trên diện rộng, tăng lên chừng 60%, hiệu quả hết sức rõ ràng.

Thể chất của hắn vốn chỉ tương đương với người bình thường, hiện tại đã có thể sánh vai với lính đặc chủng.

Thậm chí vì thuộc tính của Lâm Bắc Phàm được phát triển toàn diện, vô cùng cân đối, tổ chất thân thể của hắn còn mạnh hơn đám lính đặc chủng bình thường không ít.

Cộng thêm sức sống, hắn đã cảm nhận được sự tăng trưởng rõ rệt.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, hắn có thể sống đến 160 tuổi, vượt qua cực hạn thọ mệnh của nhân loại!

Sự tăng lên này là toàn diện, Lâm Bắc Phàm cực kỳ hưng phấn: “Quá tốt, mình mạnh lên nhưng không trọc! Bằng vào thuộc tính của mình được tăng trưởng toàn diện, ứng phó một lúc 7, 8 người trưởng thành cũng không thành vấn đề!”

Quả nhiên, có tiền sẽ biến cường!

Về sau mình nhất định phải kiếm nhiều tiền hơn nữa, để mình có thể trở nên ngày càng cường đại, cuối cùng sẽ trở thành tồn tại không thua kém Superman!

“Còn Chiêu Hiền Tạp là cái gì?”

“Keng! Chiêu Hiền Tạp, chiêu hiền nạp sĩ, là vật phẩm phụ trợ giúp kí chủ kiếm được càng nhiều tiền. Chỉ cần kí chủ khởi động Chiêu Hiền Tạp, như vậy, nhân tài mà kí chủ cần có sẽ gặp kí chủ trong vòng 24 giờ tới, kí chủ có thể thuyết phục hắn phục vụ kí chủ, xác suất thành công sẽ tăng lên 50%!

Hơn nữa chỉ cần nhân tài đầu nhập trở thành thuộc hạ của kí chủ, vĩnh viễn không phản bội!”

Lâm Bắc Phàm hơn hớn: “Cái này thật tốt! Về sau hiệu suất kiếm tiền của mình sẽ tăng lên rất nhiều!”

“Tiếp đó, mình nên thử năng lực của Thiên Tử Vọng Khí Thuật!”

Lâm Bắc Phàm từ từ mở mắt, tiếp đó hắn thấy trên người mình có hai luồng khí đang vận chuyển theo một quỹ tích có trật tự. Trong đó một luồng là lục khí, xanh đến sinh cơ bùng bùng, sinh cơ dạt dào, ngược lại luồng khí thứ hai là hôi khí, xám đến âm u đầy tử khí.

Trong đó, lục khí vô cùng tràn đầy, vượt qua 95%.

Hôi khí tương đối ít, chỉ có không đến 5%.

Hai luồng khí này lưu động có quy luật trong thân thể, sáng tối chập chờn. Lục khí chảy đến địa phương nào, cơ quan cùng tế bào chỗ đó càng thêm có sức sống. Hôi khí chảy qua địa phương nào, tế bào và cơ quan lại sẽ già yếu đi mấy phần.

“Chẳng lẽ... đây chính là sinh chi khí, tử chi khí đã được đề cập trong Thiên Tử Vọng Khí Thuật đệ nhất thành?” Lâm Bắc Phàm nhớ tới phần giới thiệu của quyển sách kia, nó giống như đúc tình huống hiện tại trong cơ thể hắn.

Năng lực tầng thứ nhất “Xem khí của phi cầm tẩu thú”, có thể nhìn thấy “sinh” khí cùng “tử” khí trên thân động vật, thông qua việc nhìn thấy hai loại khí này có thể hiểu được những vấn đề về sinh lão bệnh tử trên thân động vật, vô cùng thần kỳ.

Trong đó, lục sắc sẽ là sinh khí, hôi sắc sẽ là tử khí.

Lục sắc càng nồng đậm có nghĩa sinh khí càng dồi dào.

Tốc độ lưu động nhanh có nghĩa sinh mệnh lực càng mạnh.

Hôi khí tụ tập ở địa phương nào, đồng nghĩa với nơi ấy chắc chắn có vấn đề.

...

Đây đều là nội dung được viết trong Vọng Khí Thuật.

Nếu những lời này đều là thật, vậy đôi mắt này của hắn còn lợi hại hơn nhiều so với dụng cụ kiểm tra y tế.

Lâm Bắc Phàm hưng phấn nhảy căng lên: “Chỉ soi mình mình thì có ý nghĩa gì? Không bằng đi ra ngoài xem thử một chút!”

Chương 4: Ta có thể không biết xấu hổ, nhưng không thể giống người!

Gần nhà Lâm Bắc Phàm có một công viên mới mở. Bởi vì vị trí đẹp lại gần trung tâm thành phố, mỗi ngày, người đến người đi vô cùng náo nhiệt, Lâm Bắc Phàm quyết định sẽ thí nghiệm ở nơi này.

Lâm Bắc Phàm ngăn một thanh niên đang đi rất vội vã: “Vị huynh đài này xin dừng bước, ta có việc cần thỉnh giáo!”

“Chuyện gì?” Thanh niên kia đảo mắt nhìn sang, cẩn thận hỏi.

“Có phải thể chất của người đang suy yếu không? Dường như rất dễ bị choáng váng, nhất là khi hoạt động mạnh và làm chuyện phòng the, thường sẽ cảm thấy mình lực bất tòng tâm, cảm giác như lao lực quá độ?”

Thanh niên kia há to miệng, vẻ mặt khiếp sợ: “Cao nhân đây rồi, sao người biết được?”

Lâm Bắc Phàm bày ra vẻ cao thâm mặt trắc: “Đương nhiên là nhìn ra được.”

“Người nhìn ra bằng cách nào?” Thanh niên tinh thần phần chấn.

“Nhìn tay trái của người đi, có phải tay trái của người thô to hơn ba vòng so với tay phải không? Rõ ràng là “sóc lọ” nhiều dẫn đến tinh khí của bản thân hao mòn.”

Người thanh niên kia: “... ĐCMM.”

Sau đó, Lâm Bắc Phàm bị thanh niên này truy sát ba vòng trên đường phố.

...

“Mỹ nữ xin dừng bước, ta có việc thỉnh giáo!”

Bỏ rơi thanh niên yếu sinh lý kia, Lâm Bắc Phàm tìm tới một nữ tử có mái tóc dài pháp phối thướt tha.

Mỹ nữ có chút xấu hổ khi bị một anh chàng vô cùng đẹp trai gọi lại, nghi ngờ hỏi: “Người gọi ta? Hình như ta và người không quen nhau, người tìm ta có chuyện gì?”

Tuy rằng lời nói có vẻ lạnh nhạt nhưng trong lòng nữ tử lại đang vui mừng hồi hộp. Chẳng lẽ anh đẹp trai này thật sự coi trọng mình sao?

Lỡ như hấn tìm mình vì muốn xin số điện thoại thì phải làm sao bây giờ?

Mình có nên cho hay không?

Hay là cho QQ?

Hoặc weibo nhỉ?

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói: “Mỹ nữ, không nên nghĩ nhiều, ta là người đứng đắn. Ta chỉ muốn hỏi người thử, dung mạo của người đẹp như vậy, khuôn mặt tiêu chí như thế, vì sao nụ cười lại có vẻ cứng đờ? Có phải... người đã đi phẫu thuật thẩm mỹ không?”

Mỹ nữ: “...”

“Mỹ nữ không nên hiểu lầm, ta không có ý ghét bỏ người. Chỉ là ta thấy khí huyết trên mặt người vận chuyển không thông thuận, ẩn ẩn có 7, 8 nơi bị tắc nghẽn, ta không thể chắc chắn nên mới mạo muội hỏi một lần!”

Mỹ nữ: “...”

“Người... cái tên khôn nạn đáng đánh này, đi chết đi!” Mỹ nữ hét lớn một tiếng, đá bay giày cao gót, giơ túi sách lên truy sát hấn.

“Mỹ nữ không nên căng thẳng, sẽ không tốt cho khuôn mặt!” Lâm Bắc Phàm vừa chạy vừa thuyết phục.

...

Bỏ xa nữ nhân đã từng phẫu thuật thẩm mỹ kia, Lâm Bắc Phàm đi tới trước mặt một người ăn mày bị gãy chân.

“Vị huynh đệ xin thương xót cho ta ít tiền đi, vì chữa trị cho bàn chân mà ta đã tiêu sạch tiền trong nhà, thế tử ta cũng chạy theo người khác, ta thực sự không cách nào làm việc, chỉ có thể ra đây ăn xin!” Tên ăn mày bị gãy chân vừa nói vừa chảy nước mắt.

“Chân của ngươi bị gãy thật sao?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Thật, ngươi nghĩ đi, đến chân ta cũng bị gãy mất rồi, ta còn lừa ngươi làm gì?” Tên ăn mày gật gật đầu.

“Thật sự quá tốt!” Lâm Bắc Phàm nhanh như chớp cầm hộp đựng tiền của gã ăn mày này, bỏ chạy.

Tên ăn mày sững sốt với tình cảnh đang diễn ra trước mắt mình. Sau đó, bỗng nhiên hắn ta đứng bật dậy, một đường truy sát hắn: “Ranh con, ngươi quay lại đây cho ta! Đó là tiền của ta!”

“Không phải ngươi nói chân ngươi bị gãy rồi sao? Sao còn có thể đuổi theo ta?” Lâm Bắc Phàm chạy nhanh hơn.

Tốc độ chạy của hắn có thể so với lính đặc chủng, khiến hắn có thể bỏ xa tên ăn mày đen đui.

...

Lâm Bắc Phàm ngăn một người trung niên đang bày ra vẻ mặt chán chường.

“Thúc thúc, ta đã nhìn kỹ sắc mặt của thúc, theo ta đoán có phải thúc bị bệnh khó chữa trị không? Từ những gì ta nhìn được thì chỉ sợ vị trí tim và lá lách đã xảy ra vấn đề lớn!” Lâm Bắc Phàm nói rất lý lẽ, có phong phạm của cao nhân.

Ánh mắt người trung niên sáng lên, phảng phất như bắt được cái phao cứu mạng cuối cùng, trong lòng dấy lên một tia hy vọng hỏi: “Tiểu huynh đệ, sao tiểu huynh đệ có thể nhìn ra được? Tiểu huynh đệ chỉ liếc mắt đã nhìn ra bệnh trên người ta, đúng là cao thủ ở nhân gian! Vậy tiểu huynh đệ ngăn ta lại, chẳng lẽ là bệnh của ta còn có thể cứu được?”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha một tiếng, sau đó nói: “Không nên hiểu lầm, ta ngăn thúc lại chỉ vì muốn nói cho thúc biết rằng, bệnh của thúc không cứu nổi đâu, nên an tâm đi chết đi!”

Người trung niên: “...”

“Tốt nhất là thúc nên tranh thủ thời gian viết di chúc, bằng không nếu muộn một chút sẽ hối hận không kịp đó!” Hắn lại nói thêm một câu khôn nạn.

Người trung niên: “...”

...

Toàn bộ công viên bị Lâm Bắc Phàm chơi đùa đến gà bay chó chạy.

Trải qua một phen thí nghiệm, Lâm Bắc Phàm tổng kết ra một chút kinh nghiệm.

Hắn phát hiện, trên thân thể người khỏe mạnh lục khí chiếm 80% trở lên, tỷ như trên người một đứa bé khỏe mạnh có lục khí chiếm đến 90% trở lên, mà Lâm Bắc Phàm thì lên tới 95%.

Tỉ lệ thấp hơn tiêu chuẩn này đã nói rõ thân thể ấy hoặc ít hoặc nhiều, nhất định là có vấn đề, tỉ lệ càng thấp bệnh trạng càng nghiêm trọng.

Lục khí thấp hơn 50% đồng nghĩa với thân thể người này đang lâm vào tình trạng vô cùng nghiêm trọng, có thể là bị bệnh nặng, ung thư hoặc bị trọng thương rất nghiêm trọng.

Nếu thấp hơn 20% đồng nghĩa với sinh mệnh đã lâm vào cảnh nguy cơ sớm tới, ở vào thời khắc hấp hối.

Trên thân thể nếu có nơi máu huyết lưu thông trì trệ hoặc có nơi bị hơi khí ngưng kết. Điều đó nói lên khu vực kia có vấn đề.

Lâm Bắc Phàm còn phát hiện, theo sự trưởng thành của con người, càng ngày càng tiếp cận với đại nạn của sinh mệnh. Cho nên lục khí bên trong cơ thể sẽ từ từ thiếu đi, hơi khí sẽ từ từ nhiều lên. Lấy ví dụ một ông lão, bạn đừng nhìn bình thường ông lão ấy chú ý bảo dưỡng và kiện thân, thoát nhìn vô cùng cứng rắn. Trên thực tế, lục khí trong cơ thể ông ấy đã rất nhiều, có khả năng chỉ cần một cơn bệnh nhẹ cũng có thể đánh bại thân thể ông ấy.

“Vị tiểu huynh đệ này thật dẻo dai! Lão hủ đã quan sát ngươi này giờ, cũng nhìn thấy ngươi chạy vài vòng ở chỗ này mà hề thở hổn hển, thân thể tốt thật. Người trẻ tuổi có thân thể tốt như ngươi không nhiều đâu!”

Một giọng nói hùng hậu phát ra từ sau lưng Phàm ca.

Lâm Bắc Phàm quay đầu lại, trông thấy một lão nhân mặc đồng phục thái cực màu trắng ước chừng 60 tuổi đi nhanh tới trước. Người này an vị bên cạnh Lâm Bắc Phàm, cười ha hả nhìn hắn.

Trên trán lão nhân có chút mồ hôi cùng với trên thân tản ra nhiệt khí. Thoạt nhìn như lão nhân vừa mới tập thể dục xong, sau đó tìm một chỗ để nghỉ ngơi. Khi nhìn khắp chung quanh, chỉ có vị trí bên cạnh Lâm Bắc Phàm là có thể ngồi được.

Lâm Bắc Phàm theo thói quen sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, sau đó mở miệng nói: “Lão nhân gia, thân thể ngươi cường tráng, ta xem ngươi đã chừng 60 tuổi, thế nhưng thân thể này có thể so với người trung niên chừng 40 tuổi.”

“Tiểu huynh đệ thật biết nói chuyện!” Lão nhân cười ha ha một tiếng, giọng nói rất to: “Năm nay lão phu đã 76, đã có thể nói là bước một chân vào quan tài, thế mà ngươi lại nói lão phu mới 60 tuổi, hơn nữa thân thể còn chỉ mới 40 tuổi... Ha ha, đây là lời thoải mái nhất mà lão phu từng nghe qua! Hơn nữa lão phu nhìn ra được, ngươi nói lời này là thật tâm thật ý!”

Thoạt nhìn lão nhân này có chút không biết xấu hổ.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại càng không biết xấu hổ, thêm mắm thêm muối: “Đó là điều đương nhiên, ưu điểm lớn nhất của Lâm Bắc Phàm ta là thành thật, ăn ngay nói thật không thích gạt người, người khác đều thích gọi ta là tuấn tú lịch sự thành thật tiểu lang quân!”

Tên này còn nói đến mặt không đổi sắc.

“Ha ha... mới vừa khen người một câu người đã có thể nổ tung, tiểu tử người thật không biết xấu hổ, thật quá vô sỉ, có chút phong phạm của lão phu năm đó!” Lão nhân chỉ Lâm Bắc Phàm, cười mắng.

Lúc này đến phiên Lâm Bắc Phàm không hài lòng: “Lão đầu, lão mắng ai đấy?”

Lão nhân tiếp tục cười ha ha: “Làm sao? Tiểu huynh đệ bị người khác chế nhạo một câu đã không chịu nổi rồi?”

“Nói nhảm, ai chịu nổi lão?” Lâm Bắc Phàm không khách khí nói: “Ta có thể không biết xấu hổ, nhưng ta không thể giống lão được!”

Lão đầu: “...”

Chương 5: Thiên Tử Vọng Khí, nói cười giết người!

Lão nhân đột ngột ngừng cười, câu nói này nghe có vẻ không đúng?

Lão nhân quyết định đổi đề tài.

“Tiểu huynh đệ, ta xem người tuổi còn trẻ, hẳn hiện tại người còn đang đi học, đúng không? Cũng không nên vì ham chơi mà xao nhãng việc học. Lão phu khuyên người một câu, thừa dịp hiện tại còn trẻ, người nên học thêm chút kiến thức, chớ lãng phí thời gian quý báu của mình, bằng không khi lớn tuổi rồi người có hối hận cũng đã chậm!”

Lão nhân từ từ khuyên bảo.

Lâm Bắc Phàm công nhận gạt đầu:

“Lão đầu nói đúng lắm, nếu như không học hành cho giỏi, già rồi sẽ trở thành người như lão! Nhìn bộ dáng của lão hiện tại, trừ bỏ dáng dấp già nua thì chả còn gì khác, nói nhiều vô ích, không nói cũng được!”

Lão đầu: “...”

Người có biết nói chuyện phiếm không hả?

Chẳng lẽ người là kẻ không biết kính già yêu trẻ?

Nếu trên tay lão đầu có thanh kiếm, lão đầu thật sự muốn đâm xuyên da mặt dày hơn tường thành của tên này.

“Hơn nữa, ai nói ta là người ham chơi? Ta chỉ đang làm thí nghiệm mà thôi!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

“Thí nghiệm gì?” Lão đầu hỏi.

“A, ta đang làm thí nghiệm liên quan tới “ai là người nhàm chán nhất!” Lâm Bắc Phàm đáp.

“Cái gì mà thí nghiệm nhàm chán? Chẳng lẽ giống như người vừa rồi, nhàm chán đi bắt chuyện với người đi đường, sau đó chọc bọn họ tức giận truy sát người? Quả nhiên là quá buồn chán!” Lão nhân cười ha ha.

“Không phải như vậy, thí nghiệm nhàm chán này liên quan tới những người khác, ta chỉ muốn thí nghiệm một chút, khi ta nhàm chán đi bắt chuyện cùng họ, ai sẽ nhàm chán mà qua bắt chuyện với ta trước, hiện tại thí nghiệm thành công!” Lâm Bắc Phàm cười hí mắt nhìn xem lão nhân.

Lão đầu: “...”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu cười nói: “Lão đầu, ta đã đủ nhàm chán, không nghĩ tới lão còn có thể nhàm chán hơn ta, tại hạ cam bái hạ phong!”

Lão đầu: “...”

Hắn từ trong túi móc ra 10 tờ tiền nhăn nhúm, nói: “Chúc mừng lão đầu, đây là phần thưởng của lão! Có phải rất kích động không? Có phải rất vui

vẽ không?”

Lão đầu: “...”

Lão đầu cười híp mắt tiếp nhận 10 tờ tiền, trong lòng đang mắng to, 10 tờ tiền của người có ý tốt quá ha?

Lão nhân phát hiện, tiểu huynh đệ này thật giỏi hổ người!

Nói chuyện với tiểu huynh đệ có tuổi tác như tôn tử của mình, mình có thể rơi vào hố bất kỳ lúc nào.

Tính tình không chịu thua của lão nhân đều lộ ra hết.

Thế là lão nhân câu có câu không trò chuyện với Lâm Bắc Phàm.

Nhưng mỗi một lần đều lấy lão nhân bại trận mà kết thúc, khiến trong lòng lão buồn bực không thôi.

Lão nhân tức giận đến đỏ mặt tía tai, lão xắn tay áo lên, thoát nhìn dường như muốn liều mạng với Lâm Bắc Phàm.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại không định tiếp tục chơi nữa, bởi vì hắn đã thí nghiệm xong, hắn đã đạt được mục đích, đã biết rõ năng lực Thiên Tử Vọng Khí Thuật, có thể dẹp đường trở về nhà.

“Lão đầu, ta không nói chuyện phiếm với lão nữa, ta đi trước đây, tạm biệt! Nhắc nhở lão một câu, dù sao lão nhân gia người cũng lớn tuổi rồi, trên thân ít nhiều gì cũng có vấn đề, có đôi lúc chậm trễ chữa trị, vấn đề nhỏ sẽ biến thành vấn đề lớn. Ta khuyên lão tốt nhất nên thường xuyên tới bệnh viện kiểm tra, tốt nhất là chú tâm quan sát đến bộ vị này.”

Lâm Bắc Phàm chỉ vị trí dạ dày trên người lão nhân gia, sau đó phất phất tay cáo biệt rồi đi, khá dứt khoát. Hai người bèo nước gặp nhau, Lâm Bắc Phàm không muốn có bất kỳ liên lạc gì với lão nhân này, bởi vì hắn biết chắc sau này hai người không gặp lại.

“Tiểu tử khốn kiếp kia trở lại đây cho lão phu! Lão phu còn chưa tán gẫu đủ đâu... Người quay trở lại cho lão phu!” Lão nhân đuổi theo, vừa đuổi vừa

mãng.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm chạy như bay, chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

“Tên tiểu tử thú này thực sự tức chết ta rồi! Ngươi cứ chạy đi, ngươi vĩnh viễn trốn không thoát, ta phát thệ!” Lão nhân tức giận, hỏn hỏn kêu to, cuối cùng cười cười lắc đầu: “Không nghĩ tới mình tuổi đã cao, còn không chịu thua kém với một tên tiểu tử!”

Lão đầu tách khỏi Lâm Bắc Phàm một lúc liền đi trở về, vượt qua mấy cái cây, kéo cửa một chiếc Audi sau đó ngồi vào, nhìn bề ngoài chiếc xe trông rất bình thường, nhưng bên trong lại xa hoa cực phẩm.

Chỗ ngồi phía trước có vài người cao lớn mặc âu phục đen, trông rất giống bảo tiêu.

“Tiểu gia hỏa mới vừa nói chuyện trời đất với ta lúc nãy, các người cũng nhìn thấy đúng không? Cho các người một ngày, điều tra rõ ràng tư liệu về hắn cho ta, tốt nhất là điều tra cả phương thức liên lạc và địa chỉ gia đình, biết chưa?” Lão nhân trầm giọng nói.

“Vâng, Tàn lão!” Một người trong đó trả lời.

“Tên hỏn tiểu tử này, hòa thượng chạy được nhưng miếu không chạy được, lần sau lão phu lại đấu một trận với ngươi.” Nghĩ đến điều này, lão nhân được gọi là Tàn lão cười đến vô cùng thoải mái, trong mắt lấp lóe hưng phấn.

Bởi vì một mực ngồi ở vị trí cao, hỉ nộ không lộ ra, vô cùng uy nghiêm, cho nên thường tiếp xúc với sự khúm núm của người khác, cho dù là người nhà cũng không dám nói chuyện lớn tiếng cùng lão, điều này khiến lão cảm thấy rất cô độc.

Chính vì vậy, lão mới chọn một nơi không ai quen biết lão để rèn luyện thân thể, không nghĩ tới bản thân lại đụng phải một tiểu gia hỏa thú vị như vậy, trên miệng quá hỏ, khiến lão giận tới mức lộ hết tính tình.

Lão quyết định, đợi khi có thời gian lại đến tìm tiểu gia hỏa kia trò chuyện một chút, lão không tin bản thân đâu không lại hẳn.

Ngay sau khi hai người tách nhau không lâu, trong bồn hoa bỗng có một người bò lên. Người này ăn mặc lôi thôi, tóc không hớt, mặt mũi đầy râu ria, ước chừng 30, hai mắt nhập nhèm, thoát nhìn say rượu chưa tỉnh.

Hắn ta nhìn về phía Tần lão rời đi, lại liếc mắt nhìn phía Lâm Bắc Phàm rời đi, đứng yên ở vị trí Lâm Bắc Phàm đứng lúc trước, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Một nơi khác, Lâm Bắc Phàm tung tăng về nhà sau khi khảo thí Vọng Khí Thuật xong.

“Trước mắt, mình có thể nhìn thấy hai loại khí trong cơ thể nhưng không biết mình có thể tiến hành thao túng chúng hay không?” Lâm Bắc Phàm tự nói.

“Keng! Tầng thứ nhất Thiên Tử Vọng Khí Thuật chia làm năm cảnh giới, nhập môn (20%) có thể vọng khí, sơ thành (40%) có thể loạn khí, tiểu thành (60%) có thể ngự khí, đại thành (80%) có thể nghịch khí, viên mãn (100%) hoàn mỹ nắm vững, tấn cấp tầng tiếp theo!”

Nhập môn vọng khí, thấy rõ sinh tử nhị khí, biết được sinh lão bệnh tử, hiểu rõ sinh mệnh hưng suy.

Sơ thành loạn khí, xáo trộn sinh tử nhị khí, phá hư khí cơ sinh mệnh, trong nháy mắt đã thương tính mệnh người.

Tiểu thành ngự khí, khống chế sinh tử nhị khí, tái tạo vòng lặp sinh mệnh, thiêu đốt ánh sáng sinh mệnh.

Đại thành nghịch khí, nghịch chuyển sinh tử nhị khí, nghịch chuyển sinh tử, nháy mắt cứu người, giết người khi đang cười nói.

Viên mãn không tì vết, hoàn mỹ nắm vững.

Ánh mắt chiếu tới, khí tùy ý động, sinh tử chỉ trong một ý nghĩ.

“Không nghĩ tới, chỉ là tầng thứ nhất Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã có công hiệu như thế, quả thực có thể so với thần tiên sống khởi tử hồi sinh, cũng có thể so với tử thần giết người trong vô hình!” Lâm Bắc Phàm tự nói.

Vừa nghĩ tới bản thân mình có được năng lực thần kỳ như vậy, Lâm Bắc Phàm cũng rất vui vẻ. Vừa nghĩ tới năng lực cơ bản của mình có thể tính là Bạch Thanh Tuyết cho, còn là thông qua phương thức kết hôn, Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy nhức trứng.

“Được rồi, không nghĩ nữa.”

Hôm nay trải qua quá nhiều, đại hỉ đại bi đều có, Lâm Bắc Phàm cảm thấy thể xác và tinh thần rã rời, bỏ nhào lên trên giường ngủ mất.

Hắn lại không biết, không biết ai đã lộ chuyện hắn và Bạch Thanh Tuyết mới kết hôn ra ngoài, cả giới truyền thông giải trí đang điên cuồng đưa tin. Nhất là tờ giấy đăng ký kết hôn kia đã lan truyền khắp cả nước, cũng khiến cả nước chấn động.

“Bạch Thanh Tuyết... nữ thần của ta... vậy mà nữ thần đã kết hôn?”

“Nữ thần của ta, sao nàng có thể kết hôn như thế?”

“Vì sao nàng không chờ ta?”

“Sao tin tức này lại tới đột ngột như vậy? Đột ngột tới mức không kịp đề phòng? Dường như nữ thần chưa từng yêu đương bao giờ, sao có thể kết hôn nhanh như vậy? Đây không phải là thật, này tuyệt đối không phải thật!”

“Tiểu tử tặc mi thử mục kia rốt cuộc là ai? Dao của ta đâu? Ta nhất định phải chém chết hắn ta!”

“Thêm cả ta nữa, chúng ta cũng đi chém tên tiểu tử kia!”

“Dám cướp nữ thần của ta, nên giết!”

“Tiểu bạch kiểm không biết xấu hổ!”

...

Chỉ có điều cùng lúc đó, vẻ đẹp trai kinh thiên động địa của Lâm Bắc Phàm cũng lay động vô số thiếu nữ.

“Vị tiểu ca ca này sao có thể đẹp trai như vậy? Trời ạ, ta cảm thấy phảng phất như nhân vật vừa bước ra từ trong manga!”

“Chưa từng nghĩ tới một người có thể đẹp trai đến như vậy, còn đẹp trai hơn mấy oppa, tiểu thít tươi trong giới giải trí nhiều.”

“Không được, lòng ta đã bị tiểu ca ca bắt làm tù binh!”

“Đáng giận! Không ngờ lại để Bạch yêu bà bà nhanh chân đến trước!”

“Mau nhìn biểu tình của tiểu ca ca, một chút cũng không nguyện ý! Nhất định là bị yêu phụ kia bức bách, thực sự đáng giận! Có tiền thì ngon sao? Nhanh trả tiểu ca ca của ta lại đây!”

...

Cho dù là bêu danh cũng tốt, ca ngợi cũng tốt, Lâm Bắc Phàm đang nổi tiếng cả nước với tốc độ khó mà tin nổi.

Chương 6: Đánh ngã tiểu bạch kiếm!

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết đang hí hửng thu dọn đồ đạc trong gian phòng của chính mình.

Một cuộc gọi tới, giọng nói gấp rút lại vũ mị: “Thanh Tuyết, ta nghe nói ngươi đã kết hôn với người khác, có phải thật không vậy? Lúc ta nghe được tin tức này ta còn cảm thấy không thể tin nổi! Tiểu tử đẹp trai trên tấm hình kết hôn kia là ai vậy? Sao hai người có thể quen nhau được? Vì sao hấn lại đồng ý làm tù binh của Bạch đại mỹ nhân? Mau nói cho ta biết đi!”

Giọng nói vô cùng hưng phấn.

Bạch Thanh Tuyết vừa thu dọn vừa ngọt ngào nói: “Không nghĩ đến việc này lại truyền ra ngoài nhanh như vậy. Không sai, nam nhân anh tuấn đó đó đúng là lão công của ta, hôm nay mới quen, tên Lâm Bắc Phàm, vừa thấy đã yêu, sau đó ta chộp chàng ấy đi kết hôn luôn!”

“Thật không hổ danh là Bạch đại nữ vương, xuất thủ đều bá khí như thế, ngay cả kết hôn cũng có thể dứt khoát như vậy!”

“Đó là đương nhiên, nếu đã ưa thích thì không nên do dự!” Bạch Thanh Tuyết ngang ngược nói.

“Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy người đẹp trai như vậy, còn đẹp trai hơn nhiều so với đám tiểu thít tươi trong ngành giải trí, mình nhìn mà xuân tâm đập dồn... Nếu không phải bị người nhanh chân đến trước, chắc chắn ta sẽ ra tay!” Trong điện thoại truyền đến tiếng cười khanh khách.

Bạch Thanh Tuyết sắc mặt bất thiện nói: “Thiên Mị, người không được có ý đồ với hắn, cho dù người là bạn thân nhất của mình cũng không được! Nam nhân của ta chỉ có thể thuộc về mỗi mình ta! Những kẻ yêu diễm tiện hóa khác đừng mơ tưởng có thể nhúng chàm!”

“Biết rõ biết rõ, tiểu tình nhân của Bạch đại nữ vương người sao ta dám đoạt?! Chỉ có điều Thanh Tuyết, người cũng biết tình huống hiện tại của bản thân, không nói tới chuyện gia đình người có đồng ý hay không, chỉ nói đến sau này, khi biết chuyện của người, sẽ có một đám đại thiếu gia tìm tới làm phiền nam nhân của người, nhất là Lý thiếu, người thiếu chút nữa đã trở thành vị hôn phu của người. Mà nam nhân của người chỉ là một người bình thường, sợ rằng hắn sẽ gặp phải nguy hiểm...”

“Nếu có nguy hiểm ta sẽ cùng hắn vượt qua! Ai dám xuất thủ với tiểu nam nhân của ta, ta sẽ liều mạng với người đấy! Ai dám tổn thương một sợi lông của hắn, ta sẽ khiến người đó cửa nát nhà tan, đến chết mới thôi!”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói từ tốn: “Thanh Tuyết, có vẻ như người thật sự động tâm rồi, vạn nhất người phó thác không đúng người thì phải làm sao bây giờ?”

“Yêu chỉ một lần, nếu đã gặp được vậy thì cứ yêu tới oanh oanh liệt liệt, yêu không tiếc nuối! Nói ta khờ, nói ta đàn, ta đều nhận! Nhân sinh khó được một lần xúc động, nhưng ta cảm thấy đây là quyết định chính xác nhất của ta kiếp này! Hơn nữa ta hoàn mỹ như thế, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày hắn triệt để yêu yta!” Bạch Thanh Tuyết soi gương, vô cùng tự luyện nói.

“Được được, Bạch đại nữ vương của ta, chúc người thành công!”

“Thiên Mi, hiện tại ta bị chúng bạn xa lánh, chỉ có người vẫn không rời không bỏ, tới giúp ta đi! Ta tin nếu chúng ta hợp lực, nhất định có thể vượt qua Bạch gia, để bọn họ hối hận!”

“Tuân mệnh! Nữ vương đại nhân của ta!”

Bạch Thanh Tuyết vui mừng khắp khởi cúp điện thoại, sau đó tiếp tục thu dọn gian phòng.

“Không biết tiểu nam nhân đáng yêu của ta thích khăn mặt màu trắng hay màu lam đây? Thật phiền não! Hay là mỗi màu mình đều mua một chiếc?”

...

Bởi vì ngày trước đã xảy ra quá nhiều chuyện, cho nên Lâm Bắc Phàm ngủ thật lâu, tới khi đồng hồ báo thức vang lên mới tỉnh.

“A? Sao có nhiều người gọi điện thoại gửi tin nhắn cho mình vậy?” Lâm Bắc Phàm nhìn màn hình điện thoại rậm rạp chằng chịt tin tức nhắc nhở, trong lòng sững sốt vô cùng, đang chuẩn bị mở ra xem, điện thoại đã tắt máy.

“Vậy mà mình lại quên sạc pin?” Lâm Bắc Phàm tìm sạc pin sạc cho điện thoại, sau đó rửa mặt qua loa rồi ra ngoài, đi thẳng đến trường học.

Kết quả vừa đi đến cổng trường đã phát hiện có rất nhiều người dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn hắn, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn ngập nghi ngờ, đã có chuyện gì xảy ra?

Sao bọn họ nhìn mình như nhìn thấy gấu trúc vậy?

Lâm Bắc Phàm phảng phất như đã trở lại thời điểm vừa mới tới trường học, bởi vì gương mặt đã đưa tới oanh động cực lớn, được định giá là giáo thảo đệ nhất đại học Giang Nam, được vô số nữ sinh đưa thư tình và tỏ tình, phong quang vô lượng.

Nhưng hiện tại đã qua lâu như vậy, chuyện cũng đã sớm nhạt, mọi người tỏ thái độ như vậy là vì cái gì?

Vì sao hiện tại khiến hắn cảm thấy như lại trở về lúc trước?

Chẳng lẽ...

Hôm qua tẩy cân phạt tủy khiến nhan trị của mình đột phá cảnh giới, đạt tới cảnh giới kinh thiên địa khiếp quỷ thần?

Lâm Bắc Phàm tự luyến sờ lên gương mặt của mình.

Ừm, quả nhiên là trắng nõn không tì vết, đây là da em bé trong truyền thuyết!

Chỉ có điều dù sao mình cũng là người từng trải sự đời, cho dù đặc ý cũng không thể thất thố. Thế là Lâm Bắc Phàm tiếp tục đi về phía trước, trên mặt không chút biểu cảm, thể hiện tư thái lạnh lẽo cô quạnh mà một đời giáo thảo nên có.

“Mau nhìn, đó là Lâm Bắc Phàm! Quả nhiên là đẹp trai kinh thiên động địa, tuyệt đối không sai!”

“Quả nhiên là tên tiểu bạch kiểm siêu cấp! Nếu ta có được nhan trị như hắn, chắc chắn ta cũng sẽ được Bạch Thanh Tuyết coi trọng!”

“Giống ảnh chụp như đúc, chúng ta nhanh đi phỏng vấn!”

...

Đúng lúc này, vô số ánh đèn flash tách tách tách đập vào mặt, còn có rất nhiều microphone chòng đến trước mặt, Lâm Bắc Phàm ngơ ngác.

“Xin hỏi Lâm tiên sinh, người có cảm tưởng gì khi lấy được nữ thần đại chúng Bạch Thanh Tuyết?”

“Xin hỏi Lâm tiên sinh, theo ta được biết xuất thân của người rất bình thường, xin hỏi người đã chinh phục được Bạch tổng bằng cách nào?”

“Hiện tại mọi người rất quan tâm tới hôn nhân giữa người và Bạch tổng, có người nói sự kết hợp của hai người là cóc ghẻ mà muốn ăn thịt thiên nga, tiểu bạch kiểm dính vào đại phú bà, hiện tại chúng ta hy vọng người có thể phát biểu cảm tưởng của bản thân với nhận định này!”

“Có người nói người dựa vào nhan trị để chinh phục Bạch tổng, xin hỏi người có ý kiến gì với lời này không? Có muốn nói gì không?”

“Nghe nói sau khi Bạch gia nghe được tin tức hai người kết hôn đã vô cùng chấn kinh, cũng biểu thị bản thân vô cùng không hài lòng với cuộc hôn nhân này, nói rằng đây là Bạch tổng tự tiện quyết định, người không xứng với nàng. Đối với chuyện này, người có ý kiến gì!”

...

Đèn flash lóe lên liên tục, một khắc không ngừng, gần như sáng mù mắt Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm rất ngơ ngác, hôm qua mới vừa đăng ký kết hôn, hôm nay đã bị nhân dân cả nước biết rõ?

Nhìn thấy cặp mắt như muốn gào khóc đòi ăn tươi nuốt sống của các phóng viên, Lâm Bắc Phàm rất muốn thả một câu: “Đi cmn bức, ta kết hôn hay không liên quan gì đến các người?”

Tới từ đâu thì lặn về nơi đó cho ta!

Lâm Bắc Phàm đang định nói gì, đúng lúc này, lại có một đám người hung thần ác sát xông lại.

“Lâm Bắc Phàm ở chỗ này, mọi người mau tới đây!”

“Tên tiểu bạch kiểm này lại dám cướp nữ thần của chúng ta, không thể tha thứ! Mọi người cùng lên, đánh chết hắn!”

“Đáng hận hơn là cướp đi nữ thần của chúng ta, lại còn dám đến trường học lấy oai? Chưa từng thấy người nào không biết xấu hổ như vậy, đúng là kẻ vô sỉ! Mọi người đi lên đánh hắn cho ta, đánh vào khuôn mặt hắn cho ta!”

“Nữ thần mắt mù rồi, sao có thể coi trọng một tên tiểu bạch kiểm yếu ớt như vậy? Chắc chắn hắn đã dựa vào hoa ngôn xảo ngữ để gạt nữ thần của chúng ta, mau đánh cái miệng hắn!”

“Nhanh vây hắn lại, không nên để hắn trốn!”

...

Một đám nam nhân nhao nhao vọt vào trong đám phóng viên, trong nháy mắt người ngã ngựa đổ, tràng diện cực kỳ hùng vĩ.

Tình huống vô cùng nguy hiểm, Lâm Bắc Phàm vừa liếc mắt đã trông thấy bên cạnh có một phóng viên dáng người rất giống hắn, ngay cả kiểu tóc cũng giống. Hắn lập tức lấy thân thủ nhanh không có gì sánh kịp giật mũ của tên phóng viên đội lên đầu, còn lấy kính râm của hắn ta đeo lên, sau đó cởi áo khoác ngoài đắp lên trên người phóng viên nọ.

Động tác nước chảy mây trôi, không đến năm giây đã hoàn thành biến trang.

“Người muốn làm gì?” Vị phóng viên này có chút ngơ ngác.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, một quyền đánh hắn ta ngã trên mặt đất, cao giọng la lên: “Lâm Bắc Phàm ở chỗ này! Hắn muốn chạy trốn, mọi người nhanh bắt hắn lại! Không nên để hắn chạy thoát!”

“Lâm Bắc Phàm, tên tiểu bạch kiểm người đừng mơ có thể trốn được! Xem chiêu Thái Sơn Áp Đỉnh của ta đây!” Lập tức, không biết từ nơi nào xuất hiện một tiểu huynh đệ bay nhào tới, không chút do dự dùng trọng lượng cơ thể đè bẹp người dưới đất.

“A! Thắt lưng gãy!” Phóng viên hô to như heo bị chọc tiết.

“Ý kiến hay! Không nên để hắn trốn!”

“Chúng ta đè chết hắn!”

...

Những người khác học theo, toàn bộ bay nhào tới, chồm lên trên người phóng viên xấu số nọ, tiếng kêu thảm thiết vang lên không dứt.

Lâm Bắc Phàm lại nương theo thân thủ lính đặc chủng, lựa thời cơ cúi đầu len lén trốn ra khỏi đám người.

Thật lâu sau, một tiếng kêu như ruột gan đứt từng khúc vang lên trong đám người hỗn loạn: “Khôn nạn! Đám khôn nạn các người nhận sai người rồi, người vừa mới rồi mới là Lâm Bắc Phàm!”

Chương 7: Đang yên đang lành, sao lại bức ta động thủ?

Lâm Bắc Phàm tránh thoát đợt truy sát thứ nhất, kết quả rất nhanh hẳn lại nghênh tiếp đợt thứ hai, đợt thứ ba...

“Tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm kia ở chỗ này, mọi người mau tới đây!” Sau đó là một đám người theo nhau mà tới.

“Đáng giận, Lâm Bắc Phàm lại trốn! Đó là hướng thư viện, mời vị huynh đệ kia giúp ta ngăn hẳn lại, tên tiểu bạch kiểm này chạy thật nhanh!” Đợt truy sát thứ ba lập tức lao tới thư viện.

“Hắn lách qua thư viện, đi theo hướng phòng thí nghiệm! Đuổi theo!” Đã là đợt truy đuổi thứ tư.

...

Phóng tầm mắt nhìn tới, cơ hồ toàn bộ trường học chỗ nào cũng có địch nhân của hắn.

Lâm Bắc Phàm vừa chạy vừa mắng to: “Ta không cướp lão bà của các người, các người có cần truy sát ta lâu như vậy không? Hơn nữa ta cũng không tự nguyện, Bạch Thanh Tuyết người làm khổ ta! Sớm biết vậy ta đã không tới trường!”

Hắn đã từng nghe nói Bạch Thanh Tuyết rất được chúng thanh niên ưu ái, nhưng không nghĩ đến nàng lại được hoan nghênh như vậy.

Tình thế ép buộc, hấn không cẩn thận cười nữ thần của bọn họ, kết quả hấn trở thành địch nhân của toàn trường, bị hơn phân nửa học sinh trong trường đuổi giết. Hiện tại vòng vây càng ngày càng nhỏ, Lâm Bắc Phàm lo lắng nghĩ cách trốn khỏi trường học, đợi khi mọi người tĩnh táo lại rồi về trường.

Đúng lúc này ——

“Phàm ca, tình huống hiện tại của ngươi rất nguy hiểm, mau đi cùng ta! Ta biết một đường nhỏ thông ra ngoài trường!” Một thanh niên thân hình gầy yếu chui từ trong rừng cây nhỏ ra, nắm lấy tay Sở Phàm, kéo hấn chạy.

“Tiểu Hầu Tử, vô cùng cảm ơn ngươi!” Lâm Bắc Phàm rất kinh hi.

Tiểu Hầu Tử là một người bạn cùng lớp hấn, bởi vì thân thể gầy yếu như Hầu Tử nên được mọi người đặt cho ngoại hiệu này. Tuy rằng bình thường người này và hấn không thân nhau, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt người này lại đưa tay trợ giúp hấn.

“Không có gì Phàm ca, đây là điều ta phải làm! Tiểu Hầu Tử ta cái khác không nói trước, chỉ riêng nghĩa khí, vì huynh đệ ta có thể lên núi đao xuống biển lửa!” Tiểu Hầu Tử vỗ ngực trung ra bộ dáng hào khí can vân nói.

“Huynh đệ tốt!” Lâm Bắc Phàm cảm động.

Cuối cùng, Tiểu Hầu Tử dẫn Lâm Bắc Phàm tới một ngõ hẻm ngoài trường, ngõ nhỏ có 7, 8 hán tử cao lớn, mặc đồng phục Taekwondo, hung thần ác sát ngấn Lâm Bắc Phàm ở góc tường.

Nếu Lâm Bắc Phàm còn không biết mình bị bán, vậy nhiều năm nay hấn đã sống uổng rồi.

“Tiểu Hầu Tử, đây chính là cái mà ngươi gọi là nghĩa khí?” Lâm Bắc Phàm im lặng nhìn Tiểu Hầu Tử, lạnh giọng.

Tiểu Hầu Tử nhảy tới sau lưng một hán tử, hăm hở nói: “Đó là đương nhiên! Tiểu Hầu Tử ta coi trọng nhất là nghĩa khí, vì huynh đệ, lên núi đao xuống biển lửa cũng không tiếc! Bọn hấn mới là huynh đệ của ta, mà ngươi

chẳng qua chỉ là một thằng rẻ rách trộm nữ thần của chúng ta. Tiểu Hầu Tử ta thể thể bất lưỡng lập với ngươi!”

Vừa nói, hắn ta vừa cắn răng nghiến lợi, giống như Lâm Bắc Phàm đã có mối thù đoạt lão bà hắn ta vậy.

Kẻ đứng đầu đám người kia cười ha ha:

“Tiểu Hầu Tử nói rất đúng, chúng ta mới là huynh đệ, ngươi chỉ là kẻ cướp đi nữ thần của chúng ta, nếu không đánh ngươi một trận, trong lòng chúng ta không cách nào thoải mái! Tiểu bạch kiêu ngươi yên tâm, dù nói thế nào đi nữa chúng ta cũng là sinh viên cùng trường, chúng ta sẽ rất ôn nhu, sẽ chỉ để ngươi ba ngày không xuống được giường, bảy bữa chỉ có thể húp cháo, ha ha ha!”

“Ba ngày có ngắn quá không? Hay là một tuần đi?”

“Một tháng ta cũng không chê dài!”

...

Đám người ngươi một lời ta một câu, quyết định số phận của Lâm Bắc Phàm.

“Các ngươi không thể làm như thế... Hành vi của các ngươi là cố ý gây thương tích, là bất hợp pháp... Các ngươi sẽ phải hối hận!” Lâm Bắc Phàm sợ co quắp tại góc tường, thoát nhìn tựa như một thiếu nữ yếu đuối sắp bị một đám nam nhân dày vò dưới khó.

“Không đánh ngươi chúng ta mới hối hận!” Đầu lĩnh nhóm phát tay: “Các huynh đệ, lên!”

Một đám người gào thét xông lên.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, hướng về phía người gần hắn nhất vung nắm đấm lên.

Tuy rằng Lâm Bắc Phàm có thân thủ ko kém lính đặc chủng, nhưng thân thủ của những kẻ luyện tập Taekwondo này cũng ko yếu, hơn nữa bởi vì

hàng năm rèn luyện, lực lượng của những người này vô cùng mạnh mẽ, thân thể da dày thịt thô, Lâm Bắc Phàm muốn một quyền đánh gục một người vốn là chuyện không có khả năng.

Nhưng điều ngoài ý muốn là lúc nắm đấm của Lâm Bắc Phàm tiếp xúc đến mồ hôi của tên này, một luồng khí thể vô hình trực tiếp phun ra từ nắm đấm, vọt vào thân thể tên này.

Bị trúng luồng khí này, thanh niên kia đột nhiên ngẩn ngơ, thân thể như mất khống chế, gục ngã.

Quay lại tình huống vừa rồi, Lâm Bắc Phàm đã sử dụng năng lực tầng thứ hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật “loạn khí”, một quyền này trực tiếp xáo trộn sinh tử nhị khí trong cơ thể hắn ta, phá hư hệ thống vận hành sinh tử nhị khí, khiến cơ năng thân thể hắn ta lập tức hỗn loạn, dẫn đến hắn ta không cách nào khống chế thân thể.

Còn phải tiếp nhận tác dụng vật lý từ nắm tay Lâm Bắc Phàm, cho nên hắn ta ngã ngựa xuống đất.

“First blood!”

Nhẹ nhàng giải quyết tên thứ nhất, Lâm Bắc Phàm cấp tốc đổi chiến tên thứ hai.

...

5 phút sau, Lâm Bắc Phàm lau mồ hôi trên mặt, sau đó hắn lấy lại tinh thần bước đi ra.

Ở sau lưng hắn là một đám “thi thể” nằm ngổn ngang, toàn thân trên dưới mặt mũi bầm dập, hiện tại chỉ có hai lỗ mũi còn hít thở được, muốn thở nào thì thở đấy.

Trong đó, thảm thiết nhất vẫn là Tiểu Hầu Tử.

Hắn ta được Lâm Bắc Phàm trọng điểm chiếu cố, đầu sưng thành đầu heo, mí mắt còn đen hơn gấu trúc.

Người khác còn lại một hơi, hấn ta chỉ còn nửa hơi.

Trên thực tế, Lâm Bắc Phàm chỉ dành không đến một phút để đánh ngã tất cả bọn hấn, trên căn bản là one hit one kill, còn dư lại 4 phút đồng hồ hấn dùng để dày vò thân thể bọn chúng.

Cuối cùng, quay đầu nhìn thoáng qua, Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ thở dài: “Chẳng lẽ không ai tin lời ta sao? Các người nhất định sẽ hối hận. Đang yên đang lành, tại sao phải bức ta động thủ? Ai...”

Đám người nằm dưới đất rên rỉ, nhìn ánh mắt trong veo của Lâm Bắc Phàm, trong lòng bọn họ lại càng run lên.

Lâm Bắc Phàm gật gù đắc ý đi ra khỏi hẻm nhỏ, cuối cùng đám người vừa bị đánh cũng có thể nhẹ nhàng thở ra. Kết quả, không bao lâu hấn đã quay lại, lấy tay túm lấy người cao lớn nhất trong đám người.

“Lâm Lâm... Bắc Phàm, mà... mà muốn làm gì?” Ánh mắt hấn tử kia tràn ngập sợ hãi, mặt mũi tái mét.

“Mặc dù có chút buồn nôn, nhưng ta chỉ có thể làm như vậy!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt tát hai tai, trực tiếp tát người này tới mũi phun máu, sau đó hấn lại trét máu vừa chảy ra lên người mình, nhất là vị trí khóe mắt, khóe miệng và lỗ mũi là hấn bôi nhiều nhất.

Vì muốn càng thêm chân thực, hấn còn vận dụng năng lực ngự khí, điều tiết sinh tử nhị khí trong cơ thể, khiến hấn trông như vừa bị đánh đến xanh đỏ lẫn lộn.

Hấn cũng không nghĩ tới lần đầu tiên sử dụng năng lực ngự khí lại là dùng để âm người.

Chỉ có điều mặc kệ nó, vui là tốt rồi.

Cuối cùng hấn còn xé quần áo của mình rách tả tơi, núp ở góc tường, lấy hơi lên tiếng hô to: “Cứu mạng! Giết người, giết người rồi! Mọi người còn không tới ta sẽ bị đánh chết... aaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

Một màn này vô cùng đột ngột, khiến đám người kia trợn mắt há hốc mồm. Quá vô sỉ! Chưa từng thấy ai vô sỉ từ đầu đến đuôi như thế.

Sau đó, bọn hắn chỉ nghe thấy tiếng chạy bộ bạch bạch bạch, lại sau đó nữa, mấy người mặc cảnh phục giơ ba tong vọt vào, trong đó, người nổi bật nhất là một nữ cảnh sát có tư thế oai hùng, vẻ ngoài xinh đẹp, quát lớn:

“Tất cả chớ động! Tất cả giơ tay lên cho ta! Ta vừa nhận được tin báo, nói nơi này có người tụ tập ẩu đả, tình tiết vô cùng ác liệt! Hiện tại các người lập tức đình chỉ hành vi bạo lực cho ta, nếu không chúng ta sẽ tiến hành biện pháp cưỡng chế!”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm vô lực giơ tay lên, giả hư nhược nói: “Cảnh sát, ta ở nơi này, bọn hắn... bọn hắn đánh ta chết rồi, mau tới cứu ta... cứu ta.....”

Đám người càng thêm ngỡ ngàng, sau đó bọn chúng hoàn toàn tỉnh ngộ.

Ta xxxxx cmm! Tên vô sỉ này.

Quá không biết xấu hổ, sao trên thế giới lại có thể có người vô sỉ như vậy?

Rốt cuộc là ai đánh chết ai?

Vậy mà người có thể đảo lộn thị phi trắng đen?

Lúc này mỹ nữ cảnh sát mới để ý tới Lâm Bắc Phàm, một thiếu niên gầy yếu, da trắng sữa, máu me đầy mặt, toàn thân bầm dập, y phục trên người như cái bang. Lại nhìn mấy người chung quanh, rõ ràng đây là cùng một bọn, lập tức lòng nàng lại càng thêm thấu hiểu, đè nén cơn giận nói:

“Lẽ nào lại có cái lý ấy! Tuổi còn trẻ không học tập cho giỏi, vậy mà dám ẩu đả ở trường học? Giải đi hết cho ta!”

“Vâng, đội trưởng!” Mấy cảnh sát khác lập tức móc còng tay ra.

“Oan uổng quá! Chúng ta rất oan uổng, chúng ta mới là người bị đánh!”
Mấy hán tử lớn tiếng la lên.

“Bớt nói nhảm, các người cho rằng chúng ta là kẻ ngốc nên không nhìn ra? Thành thật một chút cho ta!” Mấy cảnh sát lớn tiếng quát to.

“Chúng ta không phải...”

Trong lòng bọn họ cảm thấy bản thân quá biệt khuất.

“Tiểu huynh đệ kia, để ta đỡ ngươi tới bệnh viện trị liệu trước!” Mỹ lệ nữ cảnh sát ôn nhu đỡ Lâm Bắc Phàm lên.

“Cảm ơn cảnh sát, nàng đúng là mỹ nhân thiện tâm, bỏ tất nhất định sẽ phù hộ cho nàng!” Lâm Bắc Phàm giả bộ hư nhược cười.

Sau khi bọn hắn rời đi không lâu, từ chỗ sâu trong ngõ nhỏ xuất hiện một người râu ria xồm xoàm. Nam nhân trung niên này có vẻ như chưa tỉnh ngủ, hắn ta nhìn kỹ bóng dáng Lâm Bắc Phàm rời đi, không biết đang suy nghĩ gì.

Chương 8: Mỹ nữ tổng tài bá khí vênh váo!

Thoạt nhìn song phương đánh nhau tới mức mắt mũi sưng bầm, vô cùng thảm, nhưng thực tế đây đều chỉ là vết thương ngoài da, thương thế không nặng bao nhiêu. Cho nên sau khi bọn hắn tiến hành trị liệu và băng bó đơn giản ở bệnh viện liền phải trở về cục cảnh sát tiến hành điều tra.

Chân tướng của trận đánh nhau này rõ như ban ngày, nhóm học sinh mặc y phục Taekwondo hận Lâm Bắc Phàm, bởi vì hắn đã trở thành lão công của nữ thân, cho nên bọn họ bày mưu vây đánh Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm tiến hành phòng vệ chính đáng, cuối cùng song phương đều bị thương, hình thành cục diện lưỡng bại câu thương.

Nhưng vấn đề là nhóm thanh niên này có ý định đả thương người, tình tiết tương đối ác liệt, cho nên sở cảnh sát một lần nữa quy trách nhiệm lên người bọn chúng.

Xử phạt có thể mạnh tay hoặc nhẹ tay đều được, nhưng vì song phương đều là học sinh, thân phận tương đối đặc thù, vì nghĩ đến tiền đồ bọn họ, hơn nữa trường học cũng có ý hòa giải, sở cảnh sát chỉ tiến hành phạt hành

chính đối với những học sinh này gồm 15 ngày tạm giam, xử phạt 2000 tệ, hơn nữa còn phải thanh toán tất cả phí tổn chữa bệnh của Lâm Bắc Phàm.

Ban đầu, sự việc nên kết thúc như vậy, thế nhưng thê tử trên danh nghĩa của Lâm Bắc Phàm là Bạch Thanh Tuyết bỗng nhiên vội vã dẫn theo một đám người tiến vào cục cảnh sát. Lúc nhìn thấy tình trạng Lâm Bắc Phàm, nàng lập tức bị dọa đến hoa dung thất sắc.

Nhanh chóng chạy lại, hai tay Bạch Thanh Tuyết run rẩy ôm lấy khuôn mặt “mắt mũi bầm dập”, giống như nâng không khí, tựa hồ rất sợ bản thân nặng tay một chút sẽ khiến hắn bị đau, đau lòng nói: “Tiểu Phàm, sao ngươi lại bị thương thành thế này? Có đau không?”

“Hít.....” Lâm Bắc Phàm giả vờ đau đến mức hít sâu một hơi.

Bạch Thanh Tuyết càng thêm đau lòng.

“Ngay cả ta còn không nỡ đánh người, thế mà có người lại dám đánh người thành như vậy? Ta tuyệt đối không tha thứ!” Bạch Thanh Tuyết cắn răng nghiêng lợi nói: “Nói cho ta biết, rốt cuộc là ai làm? Ai đã làm ra chuyện này? Ta nhất định sẽ rút gân lột da hắn ta, ngũ mã phanh thây, chặt hết tứ chi!”

Giờ khắc này, khí tràng của nữ giám đốc bá đạo Bạch Thanh Tuyết đập vào mặt, giống như bạo quân giáng lâm, trấn áp tới mọi người nói không ra hơi. Nhất là đám học sinh kia đều chưa từng thấy uy hiếp dũng mãnh như vậy, bị dọa sợ choáng váng.

Lâm Bắc Phàm vẫn yên lặng, ngồi một bên quan sát đám học sinh mặc đồng phục Taekwondo kia.

Bạch Thanh Tuyết lập tức phát tay: “A Buu, A Uy, các người lên cho ta! Ta muốn bọn hắn biết chữ chết viết như nào! Dám động vào người của ta!”

Một đám bảo tiêu sau lưng Bạch Thanh Tuyết lập tức tiến lên, đánh nhau mới là sở trường của bọn hắn, bọn họ hung thần ác sát khiến đám học sinh kia sợ đến mức sắp tè ra quần, tụ chung một chỗ như đám thỏ con bị hoảng sợ.

Người chung quanh giật nảy mình, cảnh sát lập tức xông lên chặn lại.

“Bạch tổng, xin người bình tĩnh một chút! Nơi này là cục cảnh sát, người vận dụng hình phạt riêng sẽ khiến chúng ta rất khó giải quyết!”

“Đây là hành động trái pháp luật, hy vọng người và người của người có thể tỉnh táo, bảo trì kiểm chế!”

...

Nữ cảnh sát trưởng anh dũng đứng dậy, nghiêm túc nói: “Bạch tổng, hy vọng người có thể kiểm chế một lần, chúng ta rất hiểu tâm tình hiện tại của người. Nhưng chúng ta đã xử phạt bọn họ, hy vọng người có thể tôn trọng quyết định của chúng ta!”

“Vậy thì tốt, người nói cho ta biết bọn họ đã bị xử phạt như thế nào? Là chung thân hay là tử hình?”

Đám người kia nghe được, mồ hôi đổ như thác, chỉ là một trận ẩu đả bình thường mà thôi, hai bên chỉ bị thương ngoài da, không cần phải phạt đến trình độ này.

Vì thế, cảnh sát lại tuyên bố quyết định xử phạt một lần nữa.

“Hành vi vô cùng ác liệt và nghiêm trọng như vậy, lại chỉ xử phạt hành chính?” Bạch Thanh Tuyết tức giận đến bộ ngực no đủ phập phồng: “Vị cảnh quan này, người cảm thấy ta là người dễ bị ức hiếp, hay cảm thấy nam nhân của ta không quyền không thế, dễ bị bắt nạt?”

“Cái này... tất cả biện pháp chúng ta sử dụng đều phù hợp với quy định của pháp luật!” Cảnh sát kia nhất thời bị chấn động đến nói không ra lời, không khỏi đưa mắt nhìn về phía nam tử trung niên đeo kính đứng đằng xa.

Người kia đẩy mắt kính, đứng dậy, mỉm cười nói: “Chào Bạch tổng, ta là Triệu Thanh Sơn, chủ nhiệm phòng giáo vụ của đại học Giang Nam. Liên quan đến quyết định xử phạt này, thực ra đây cũng là hy vọng của trường chúng ta, dù sao bọn họ cũng còn nhỏ, không hiểu chuyện, lần này lại là lần đầu vi phạm, cho nên chúng ta hy vọng người có thể cho bọn họ một cơ hội

để sửa đổi, làm lại cuộc đời. Nếu tăng mức độ phạm tội thì nghiêm trọng quá, tiền đồ của những học sinh này đều sẽ bị hủy. Hơn nữa, xử phạt này chỉ mới là một phần, trở lại trường học, chúng ta sẽ còn xử phạt bọn hắn.”

“Tiền đồ của bọn hắn có liên quan gì với ta? Ta chỉ biết rõ lão công ta thiếu chút nữa bị bọn chúng đánh chết, giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, chẳng lẽ ta không nên tống bọn hắn vào tù sao? Trường học lại chỉ định xử phạt? Dạng người như thế sao không trực tiếp đuổi học? Nói! Có phải người đã có giao dịch gì với mấy phần tử phạm pháp kia không? Ta cảm thấy nên để đài truyền hình của ta đưa tin cẩn thận.”

Chủ nhiệm Triệu bị chấn động đến nói không ra lời.

Nghĩ không tới vị Bạch tổng này lại hung hãn như vậy, ai đến cũng cần, hơn nữa còn không thèm nói lý, biểu hiện ra tính công kích cực lớn.

Chuyện càng khiến mọi người nhức đầu là đối phương không chỉ nắm quyền thế to lớn, còn nắm giữ lực lượng truyền thông, nếu để nòng truyền tin này ra, cho dù là cục cảnh sát hay là trường học đều không thể gánh trách nhiệm.

Chỉ có Lâm Bắc Phàm lại thấy rất cảm động.

“Được rồi, cứ làm như thế đi, dù sao ta cũng không tổn hại gì, chuyện này coi như xong đi!” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Người đã bị đánh đến đổ máu còn nói không chịu thiệt?” Bạch Thanh Tuyết gần như muốn nhảy lên.

Mấy học sinh mặc đồng phục Taekwondo nghe mà lệ rơi đầy mặt, nội tâm muốn lớn tiếng la lên, đây đều là giả, là giả đó, không phải thật! Vốn không người nào có thể đánh được hắn dù chỉ một cái, mọi thứ đều là chính hắn làm ra!

Đây đều là máu trên người chúng ta, chúng ta vô tội!

Nhưng bọn chúng có giải thích vô số lần cũng chẳng có ai tin.

“Ta cảm thấy vẫn nên nhốt bọn hấn hai tuần lễ là được, dù sao tất cả mọi người cũng còn trẻ, vẫn là học sinh, tiền đồ tươi đẹp, nếu định tội bọn hấn, tiền đồ của bọn hấn sẽ bị hủy.”

Chủ nhiệm Triệu và đám cảnh sát mỉm cười nói: “Vẫn là Lâm đồng học hiểu rõ đại nghĩa!”

Lâm Bắc Phàm cũng cười mỉm: “Dù sao thì nếu nhốt bọn hấn mấy năm, ta biết tìm ai báo thù đây?”

Chủ nhiệm Triệu và cảnh sát: “...”

Đám học sinh kia bị dọa đến mặt tái xanh!

Mới không tới vài phút đã đánh chúng ta tới tổn thương khắp người, cơ thể biến dạng, nếu sau này còn gặp lại, vậy chúng ta còn có thể sống sao?

Vừa nghĩ tới mấy năm tương lai không biết phải vượt qua thế nào, bọn họ chỉ cảm thấy cuộc đời tối tăm không ánh mặt trời, trái tim tan nát.

Đây mới là một kẻ độc ác!

Hơn nữa còn là kẻ độc ác siêu cấp!

“Lâm... Lâm đồng học... đừng xúc động, có chuyện nói gì từ từ nói rõ ràng, trường học nhất định sẽ làm chủ cho ngươi!” Chủ nhiệm Triệu đỏ mặt hôi hột.

“Xin Lâm đồng học bình tĩnh, xã hội hiện tại là xã hội pháp trị, không nên hành động theo cảm tính!” Đám cảnh sát cũng rất khẩn trương.

Nụ cười của Lâm Bắc Phàm vẫn như cũ: “Ta rất bình tĩnh, không nhìn thấy ta còn nhớ tình nghĩa bạn bè mà xin tha thay bọn hấn sao? Mọi người xem, bọn hấn đã đánh ta thành thế này, ta còn lấy ơn báo oán, chẳng lẽ vậy vẫn chưa đủ sao?”

Đám người: “...”

Ta tin ngươi mới lạ!

Mấy học sinh bỗng quỳ xuống, gào khóc.

“Đồng chí cảnh sát, xin hãy phạt chúng ta đi, xin hãy nhốt chúng ta mấy năm, ta không muốn gặp lại hấn!”

“Sai, chúng ta thật sự sai rồi! Chúng ta nhận tội! Chúng ta nhận tội!”

“Xin hãy nhốt chúng ta thật xa, ta muốn rời khỏi đại học Giang Nam, ta muốn rời khỏi Giang Bắc, cả đời không muốn trở về!”

“Hãy phán thời hạn 10 năm tù đi! Lúc nào hấn quên ta, lúc đó hãy thả ta ra!”

“Ta rất nhớ nhà! Ta rất muốn khóc! Mẹ ơi...”

...

Đám người: “...”

Người dọa đám nhỏ sợ đến vỡ mật, đều muốn ở tù để trốn tránh.

Bạch Thanh Tuyết xích lại gần Lâm Bắc Phàm, ghé vào tai hấn nhỏ giọng nói: “Tiểu nam nhân của ta, biểu hiện của chàng mới vừa rồi thật xấu!”

Lâm Bắc Phàm liếc nàng, không buồn nói chuyện.

“Chỉ có điều ta rất thích sự xấu xa của chàng, tựa như tên khốn nạn!” Bạch Thanh Tuyết đỏ mặt, mị nhãn lan tràn: “Lúc nào chàng mới có thể giở trò xấu với ta một lần?”

Lâm Bắc Phàm “...”

Vậy mà hấn lại bị mỹ nữ tổng tài đùa giỡn?

Cuối cùng, cảnh sát không thay đổi hình phạt, đám học sinh kia nhìn thấy Lâm Bắc Phàm cười híp mắt, mặt âm hiểm, dưới sự kích động, bọn họ đẩy ngã chủ nhiệm Triệu, còn đánh cảnh sát mấy đám.

Rõ ràng bọn họ không phục phán quyết mà đánh cảnh sát, không tội cũng thành có tội.

Cảnh sát và chủ nhiệm Triệu đều giận tới đen mặt, chúng ta có ý tốt giúp các người, các người lại đánh chúng ta, quả thực là lòng lang dạ sói, bạch nhãn lang, nếu không nhốt các người thêm vài ngày thật sự có lỗi với gương mặt của ta.

Thế là hình phạt được thay đổi, đám học sinh đó kích động khóc rờn rờn, cảm giác một lần nữa được sống lại.

Tuy rằng cục diện sau cùng vượt qua tưởng tượng, nhưng trong lòng cảnh sát và chủ nhiệm Triệu, cho dù là Bạch Thanh Tuyết hay là Lâm Bắc Phàm, trọng điểm là Lâm Bắc Phàm, đều được đánh dấu là hạng người không thể trêu chọc.

“Cảm ơn Lâm tiên sinh và Bạch tổng đã thông cảm, chúng ta cam đoan chuyện này sẽ không bao giờ phát sinh nữa!”

Đồng thời, chủ nhiệm Triệu quyết định từ nay về sau, hấn ta nhất định phải chinh đốn đám học sinh cẩn thận, ngăn chặn loại hành vi này phát sinh lần nữa, trọng điểm bảo vệ Lâm Bắc Phàm. Nếu để hấn chịu ủy khuất, trường học thật sự không chịu nổi.

“Ta có thể miễn cưỡng tiếp nhận thái độ của các người, nhưng ta không tin các người có thể làm được. A Bru, A Uy, từ nay về sau hai người phụ trách an toàn tánh mạng của Tiểu Phàm, hấn đi đến đâu các người phải theo tới chỗ đó.”

“Vâng, Bạch tổng!” A Bru, A Uy bước tới, lặng lẽ đứng sau lưng Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, cũng không cự tuyệt.

Chương 9: Lẽ nào ngoài nhan sắc ra ta không còn gì nữa?

“Lão công, chuyện đã được giải quyết, chúng ta về nhà đi!” Bạch Thanh Tuyết tự nhiên ôm cánh tay Lâm Bắc Phàm, có chút hân hoan nói: “Ta đã

để người tới nhà trọ của chàng thu dọn rồi, đêm nay chàng sẽ chuyển tới ở cùng ta!”

“Đều tùy người!” Lâm Bắc Phàm bắt đắ dĩ khoát khoát tay.

Mặc dù việc tiền trạm hậu tầu này khiến hấn khó chịu, nhưng nghĩ đến vừa rồi nàng toàn tâm toàn ý bảo vệ hấn, trong lòng Lâm Bắc Phàm cũng có chút âm áp, những vấn đề râu ria này đều có thể bỏ qua.

“Được, chúng ta nhanh về nhà thôi !” Bạch Thanh Tuyết hưng phấn kéo Lâm Bắc Phàm tiến về phía trước, giống như một tiểu hài tử được khích lệ vậy.

“Không nghĩ đến Bạch tổng thật sự yêu Lâm Bắc Phàm!” Chủ nhiệm Triệu và đám cảnh sát cảm khái.

Hai người họ cùng ngồi một chiếc Bentley tiến vào khu biệt thự Lâm Hải, nơi này là Hải Thiên Quốc Tế do Lâm Hải xây dựng, quang cảnh vô cùng ưu mỹ, người ở nơi này không phú thì quý, Bạch Thanh Tuyết đang ở đây. Nhà nàng là một biệt thự ba tầng màu trắng tinh khôi, rất sang trọng, diện tích gần 1000 mét vuông, thật vô cùng hào khí.

Lâm Bắc Phàm đoán chừng, ngôi này biệt thự ít nhất cũng phải có giá trị hơn ức. Ở thành phố Giang Bắc, có thể sở hữu biệt thự giá trị như vậy thật không có mấy người, có thể nói Bạch Thanh Tuyết thật sự có tiền, hơn nữa lại rất biết hưởng thụ.

Lâm Bắc Phàm theo Bạch Thanh Tuyết đi vào biệt thự.

“Tiểu Phàm, nơi này là nhà của ta, từ nay về sau nó cũng là nhà của chàng! Nơi này có rất nhiều thứ đều được bố trí căn cứ theo sở thích của ta, nếu như chàng không thích điểm nào cứ nói với ta một tiếng, ta sẽ lập tức đổi đi. Mặt khác, những vật dụng cần cho sinh hoạt hàng ngày của chàng ta đều đã mua đủ. Chàng duỗi chân ra, đây là dép lê của chàng!”

Vừa đi đến cửa vào, Bạch Thanh Tuyết cúi người, lấy ra một đôi dép lê mới tinh cho nam nhân từ tủ giày bên cạnh, hệt như bà chủ gia đình Nhật Bản đang chủ động giúp Lâm Bắc Phàm đổi dép.

“Ta có thể tự làm!” Lâm Bắc Phàm nhanh chóng cự tuyệt.

“Không việc gì, ta thích!” Bạch Thanh Tuyết bá đạo nở nụ cười.

Sau đó, nàng không chê bẩn mà cởi giày Lâm Bắc Phàm, đôi dép lê giúp hắn.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm nghe thấy tiếng “meo meo”, chỉ thấy một chú mèo con với bộ lông trắng như tuyết đạp chân ngắn chạy tới. Nó ngồi xồm bên Bạch Thanh Tuyết cất tiếng kêu “meo meo”, đầu cạ cạ vào chân nàng, con mắt tinh khiết màu xanh đậm, thoát nhìn rất đẹp mắt và mong manh.

“Đây này... Mèo Ragdoll?” Lâm Bắc Phàm sững sốt.

Sở dĩ Lâm Bắc Phàm chỉ cần liếc mắt đã nhận ra con mèo này, là vì mèo Ragdoll có nhan trị cao vô cùng, ở thế giới loài mèo, nó có danh xưng mèo tiên nữ, hơn nữa nó còn rất hiểu tính người lại ôn nhu, Lâm Bắc Phàm vẫn luôn muốn nuôi một con, thế nhưng giá đắt quá, mua không nổi.

“Không sai, đây là mèo Ragdoll, nó tên là tiểu công chúa, cũng là một thành viên trong nhà chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết ngồi xuống ôn nhu ôm lấy “tiểu công chúa” này.

Lâm Bắc Phàm xích lại gần xem xét, phát hiện mèo Ragdoll cũng đang nhìn hắn, cặp mắt xanh thẳm không chớp lấy một lần.

“Lão công, tiếp lấy!” Bạch Thanh Tuyết đưa mèo cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm có chút kích động, học dáng vẻ Bạch Thanh Tuyết ôm mèo Ragdoll, một tay ôn nhu vuốt bộ lông giúp nó. Vừa mới bắt đầu, dường như mèo Ragdoll có chút kháng cự, nhưng càng về sau, Lâm Bắc Phàm sử dụng năng lực ngự khí, chải vuốt sinh tử nhị khí có trong cơ thể nó, mèo Ragdoll không còn kháng cự nữa, thoải mái nhắm mắt lại, hồn nhiên kêu khẽ, biểu hiện rất y lại.

“Xem ra tiểu công chúa rất thích chàng, quá tốt rồi!” Bạch Thanh Tuyết hơi kinh ngạc, có chút kinh hỉ.

“Ta cũng rất thích tiểu gia hỏa này, ta cảm thấy ta và nó rất có duyên phận!” Lâm Bắc Phàm cười, nụ cười vô cùng ấm áp và tươi đẹp, hết như thần hàng quang huy, có một khoảnh khắc, Bạch Thanh Tuyết mê muội.

Dường như Tiểu Phàm lại càng đẹp trai hơn hôm qua thì phải?

Vì sao trên mặt hắn có vết thương mà vẫn có thể phát ra mị lực?

Nhịp tim Bạch Thanh Tuyết hơi loạn, trên mặt nhiều thêm một tia hồng nhuận phơn phớt, nói: “Lão công, ta đưa chàng đi chung quanh một chút!”

“Được.” Lâm Bắc Phàm ôm mèo đi theo phía sau.

Sau khi đi dạo một vòng biệt thự, hắn cơ bản đã biết đường, mèo Ragdoll thì thoải mái ngủ thiếp đi.

Lâm Bắc Phàm thận trọng đặt nó vào ổ mèo, hai người về tới sảnh lớn.

“Lão công, đây là thẻ ngân hàng của chàng, bên trong có 500 vạn, mật mã là 6 số cuối thẻ căn cước của chính chàng. Đây là thẻ để chàng tiêu dùng bình thường, không đủ lại nói với ta!” Bạch Thanh Tuyết móc một tấm thẻ ra đưa cho Lâm Bắc Phàm.

“Nếu ta nhận tấm thẻ này, ta thực sự trở thành kẻ ăn bám!” Lâm Bắc Phàm cười khổ.

“Ăn bám có gì không tốt? Bao nhiêu người muốn ăn bám ta mà ta không nguyện ý đây này! Hơn nữa, đây là ta cam tâm tình nguyện cho tiểu nam nhân của mình, ta không hy vọng lão công ta phải chịu khổ! Trong tương lai, ta sẽ phụ trách việc kiếm tiền nuôi gia đình, chàng chỉ cần xinh đẹp như hoa là được rồi.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nàng nói cứ như trừ bỏ vẻ đẹp trai này, ta chẳng còn thứ gì khác vậy.

Nhìn bộ dáng kiên định của Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, mình đã bất tri bất giác tiếp nhận nhiều ân huệ của nàng như vậy, có nhiều thêm 500 vạn thì thế nào? Cùng lắm thì sau này mình sẽ trả gấp mấy lần!

Mình là người có hệ thống tối cao, một nam nhân đã được định sẽ đứng ở đỉnh cao, chẳng lẽ mình còn không làm được điếm ấy?

Và thế là Lâm Bắc Phàm yên tâm thoải mái nhận lấy.

Cơ mặt Bạch Thanh Tuyết giãn ra, cười nói: “Đúng rồi, chúng ta là phu thê, vốn là cùng một thể. Cửa chàng chính là cửa ta, của ta chính là của chàng, vì thế chàng không được khách khí!”

Lâm Bắc Phàm đổi đề tài: “Đúng rồi, nếu ta đã đến đây sống rồi, ta sẽ ở phòng nào?”

Khuôn mặt Bạch Thanh Tuyết hơi hồng lên, sau đó thoải mái nói: “Chúng ta là phu thê, đương nhiên chàng sẽ ở chung một phòng với ta.”

Môi Lâm Bắc Phàm giật giật: “Điều... điều này.... Không tốt lắm đâu? Hôm qua chúng ta mới vừa biết nhau...”

Mặt Bạch Thanh Tuyết lần nữa hồng lên, nàng cũng phát hiện tốc độ phát triển này có chút nhanh, mới quen biết nhau không đến một giờ đã kết hôn, không đến 24 giờ đã dờn đến ở cùng nhau, có phải mình quá ham sắc không?

“Chúng ta là phu thê, chẳng lẽ không nên ở chung một chỗ sao?” Bạch Thanh Tuyết bỗng ngượng ngùng: “Chỉ có điều Tiểu Phàm, mấy ngày hôm nay ta có chút không tiện lắm. Hơn nữa trên thân chàng có vết thương, không thích hợp vận động dữ dội, chàng có thể nhịn tạm mấy ngày được không?”

“Được, vậy ta đổi phòng ngủ!” Lâm Bắc Phàm như được đại xá.

“Không được! Chúng ta nhất định phải ngủ chung!” Bạch Thanh Tuyết ngang ngược nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trông thấy Lâm Bắc Phàm trợn mắt há hốc mồm, nghĩ rằng hắn đã sợ tới choáng váng, Bạch Thanh Tuyết lại ôn nhu an ủi: “Tiểu nam nhân của ta,

chàng đừng cảm thấy gánh nặng, đây là việc cặp phu thê nào cũng phải trải qua. Hơn nữa khi đã ngủ cùng chàng, ta nhất định sẽ phụ trách với chàng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta đang lo lắng chuyện này sao?

Lúc này, Lâm Bắc Phàm ôm Bạch Thanh Tuyết thơm ngào ngạt, mềm mại không xương, lại không cách nào ngủ.

Hai ngày nay hắn trải qua cuộc sống quá mộng ảo, xuyên việt đến một thế giới khác, khởi động ngón tay vàng, còn được một mỹ nữ giàu có vừa gặp đã yêu, sau đó kết hôn thành gia, chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là hiện tại lồng ngực hắn đang áp một mỹ nữ yêu hắn đến mức không giữ lại chút nào, một nữ nhân rất bá đạo lại có chút đáng yêu, thật giống như trong cuộc sống cô độc của hắn lại có thêm một tia ràng buộc.

Điều đó khiến hắn cảm thấy mình không còn đơn độc nữa, để cuộc sống sau này của mình nhiều thêm một tia sắc thái.

Cảm giác này... thật tốt!

Nhìn mỹ nhân ngủ say sưa trong lồng ngực, hai tay Lâm Bắc Phàm lại ôm nàng chặt thêm vài phần. Hiện tại hắn ôm không chỉ là một người, mà là toàn bộ thế giới của hắn hiện tại!

Chương 10: Đại lão đang hành động!

Trong một viện phong cách cổ xưa yên tĩnh, Tàn lão đang tưới hoa, tâm phiến ý loạn.

Kể từ lúc tạm biệt Lâm Bắc Phàm, tâm tư lão một mực không yên.

Nhất là khi nhớ tới lời nhắc nhở vô tình hữu ý của Lâm Bắc Phàm trước khi đi, trong lòng lão dâng lên cảm giác xấu, lão rất tin tưởng trực giác của mình, bởi vì khi lão sử dụng trực giác thì mọi việc trên thương trường đều thuận lợi, từ đó lão mới có được vốn liếng như bây giờ.

Lão nhân nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta tới bệnh viện Tân Hải kiểm tra thân thể.”

“Vâng, Tàn lão!”

Trong viện có một chiếc xe Audi rất bình thường từ từ lái ra.

Nơi ở của Lâm Bắc Phàm thuộc thành phố Giang Bắc, ở gần bờ biển, là thành phố tuyến hai của Trung Quốc nhưng thực lực kinh tế không phát đạt. Chỉ có điều nơi này có không khí và hoàn cảnh rất tốt, là một nơi dưỡng lão khá tốt khi về hưu.

Trong đó, bệnh viện Hải Tân là bệnh viện tư nhân tốt nhất Giang Bắc, dựa sát đường ven biển, quang cảnh vô cùng ưu mỹ, đủ loại thiết bị chữa bệnh vô cùng hoàn thiện và tiên tiến. Bác sĩ nơi này cũng rất ưu tú, chuyên cung cấp dịch vụ khám chữa bệnh cho quan lại quyền quý.

Sau khi Tàn lão tới bệnh viện Hải Tân lập tức tiến hành kiểm tra sức khỏe, vì đã quen với việc này nên làm rất nhanh chóng.

Trên thực tế, từ trước tới nay, Tàn lão vốn rất chú ý chuyện bảo dưỡng thân thể mình.

Lịch làm việc và nghỉ ngơi của lão rất điều độ, ăn uống phù hợp, thường xuyên rèn luyện thân thể, ba tháng kiểm tra sức khỏe một lần, thân thể vẫn luôn rất khỏe mạnh.

Lần kiểm tra sức khỏe gần nhất là một tháng trước, đều không có vấn đề.

Theo lý mà nói, lão không nên tin tưởng lời nói của Lâm Bắc Phàm, cả hai chỉ là bè nước gặp nhau.

Thế nhưng trực giác mãnh liệt thúc đẩy lão tới nơi này.

Một giờ sau, phiếu kết quả kiểm tra sức khỏe đã có.

“Tàn lão gia tử, căn cứ theo báo cáo kiểm tra sức khỏe toàn diện này, ngoại trừ tinh thần lo nghĩ dẫn đến nhịp tim hơi cao, hết thấy những thứ khác đều

tương đối bình thường, thân thể ngài rất khỏe mạnh, ngài đừng lo lắng quá.” Một bác sĩ có vẻ mặt chính trực nói ra.

Tần lão nhận báo cáo kiểm tra sức khỏe, nghiêm túc nhìn một hồi, sau đó lại cau mày nói: “Bác sĩ Triệu, thật không có vấn đề gì sao? Người cũng biết ta đã già, người già ít nhiều gì cũng phải có chút tật bệnh, sẽ có một số bệnh có khả năng không lộ triệu chứng, nhưng nếu một khi bệnh phát tác chắc chắn sẽ lấy đi cái mạng già này của ta, người có thể kiểm tra cẩn thận một lần nữa không?”

Bác sĩ Triệu cười nói: “Tần lão đã yêu cầu đương nhiên chúng ta sẽ thỏa mãn, chỉ có điều từ góc độ nghiệp vụ nhìn lại, những thứ này đều chỉ là vấn đề nhỏ, chỉ cần bình thường chú ý một chút sẽ không có vấn đề gì. Nhưng nếu Tần lão vẫn không yên lòng, vậy chúng ta lại cẩn thận kiểm tra thêm một lần nữa!”

“Phiền phức bác sĩ Triệu!” Tần lão cười.

“Không phiền, đây là trách nhiệm của ta.” Bác sĩ Triệu nói.

Tần lão tâm tư khế động, chỉ nơi dạ dày của mình, nói ra: “Chủ yếu là kiểm tra nơi này, ta cảm thấy nơi này có chút không dễ chịu.”

“Được, ta sẽ mời bác sĩ Lâm tới đây cùng kiểm tra. Bác sĩ Lâm là chuyên gia trên phương diện này, có nghiên cứu rất sâu, từ đánh giá của hắn ta có thể rút ra kết luận càng thêm chính xác hơn.”

“Được!” Tần lão cười.

Một giờ sau, bác sĩ Lâm cau mày nghiêm túc nói: “Tần lão gia tử, dạ dày của ngài có chút vấn đề nhỏ, căn cứ theo kinh nghiệm nhiều năm của ta, rất có thể dạ dày của ngài đang là ung thư giai đoạn đầu!”

“Ung thư giai đoạn đầu? Bác sĩ nói ta bị ung thư dạ dày?!” Tần tổng thâm cả kinh.

Bác sĩ Lâm lắc đầu: “Còn chưa thể nói là ung thư. Ung thư giai đoạn đầu chỉ dễ phát sinh thành các bệnh lý ung thư niêm mạc dạ dày, các tế bào lành

tính có thể thay đổi bệnh lý, chuyển hóa thành ung thư. Căn cứ theo trình độ dị hóa của dạ dày, trước mắt nó vẫn khá nhẹ, không hoàn toàn thành bệnh. Hơn nữa, tất cả chỉ là phán đoán của ta, không thể hoàn toàn coi nó là căn cứ để chẩn đoán bệnh.”

Tần lão gia tử rên một tiếng: “Nói sao đơn giản vậy, người nhiễm bệnh không phải các ngươi! Bệnh viện các ngươi là một trong những bệnh viện có điều kiện tốt nhất toàn tỉnh, hàng năm số tiền ta cống hiến cho các ngươi đều vượt quá 500 vạn, sao chút chuyện thế này các người cũng không thể kiểm tra ra được?”

“Này chúng ta chỉ có thể nói xin lỗi, bởi vì tuyệt đại đa số người bị ung thư dạ dày giai đoạn đầu đều không có triệu chứng rõ ràng, xác suất chẩn bệnh vô cùng thấp, lại càng không cần phải nói ung thư dạ dày biến chứng. Hơn nữa, chẩn đoán của ta mới vừa rồi chỉ là ta dựa vào kinh nghiệm nhiều năm mới đoán được, không có số liệu tương quan làm bằng chứng, không thể chắc chắn tính chuẩn xác.” Bác sĩ Lâm thành khẩn xin lỗi.

Tần lão gia tử không phải người hung hăng càn quấy, đến mấy móc còn không thể kiểm tra ra, thật không thể trách người được.

“Vậy bệnh này của ta còn có thể cứu không?” Tần lão gia tử truy vấn.

“Đầu tiên, chúng ta còn phải tiến hành nghiên cứu quan sát thêm mới có thể xác định đây có phải ung thư giai đoạn đầu hay không. Về phần ung thư... Trên thực tế, rất nhiều người ung thư giai đoạn đầu đều có thể chữa trị. Phát hiện càng sớm, tỉ lệ chữa khỏi càng cao. Tình huống như Tần lão gia tử, nếu hiện tại đã phát hiện, xác suất trị liệu thành công rất cao.”

“Vậy là tốt rồi, ta sẽ tới đây tiếp nhận quan sát định kỳ.” Tần lão gia tử ổn định tâm định.

“Cảm ơn lão gia tử đã phối hợp!”

“Chỉ có điều các ngươi phải giữ bí mật về bệnh lý của ta, nhất là không thể nói cho người nhà của ta, miễn cho bọn hắn không yên tâm!”

“Chuyện này chúng ta hiểu.”

Lúc này, một bảo tiêu cầm một phần tư liệu tới.

“Tần lão, tư liệu ngài muốn chúng ta tìm kiếm đã có.”

Tần lão gia tử mở ra nhìn một hồi, cười nói: “Lâm Bắc Phàm... lão phu tìm được người rồi! Không nghĩ tới người còn trẻ vậy đã kết hôn, hơn nữa còn là tân hôn, lão bà là nữ oa Bạch Thanh Tuyết, thực đúng là có phúc lớn mà! Hơn nữa, người chỉ cần liếc mắt đã có thể nhìn thấy bệnh của lão phu, năng lực của tiểu tử người cũng không đơn giản, xem ra sau này ta phải thân cận với người hơn một chút...”

Cặp mắt sáng ngời của Tần lão gia tử lấp lóe quang mang cơ trí.

...

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm bị “tiểu công chúa” Ragdoll đánh thức.

Chỉ thấy mèo con ghé vào mặt Lâm Bắc Phàm, đang dùng hai móng vuốt nhẹ gương mặt hắn, nho giọng kêu “meo meo”, vô cùng đáng yêu.

Lâm Bắc Phàm thuận tay ôm nó lên, đặt trên lồng ngực nhẹ nhàng vuốt ve, lại phát hiện không thấy Bạch Thanh Tuyết đâu, hắn không khỏi nghi vấn: “Nữ chủ nhân của mày đâu? Nàng đi đâu rồi?”

Mèo Ragdoll không trả lời, Lâm Bắc Phàm cũng chỉ hỏi lấy lệ.

Nhìn đồng hồ, đã hơn chín giờ sáng, suy đoán có thể Bạch Thanh Tuyết đã đi làm, thế là hắn rửa mặt qua loa, sau đó ôm tiểu miêu đi xuống lầu, trông thấy trên bàn đặt sẵn bữa sáng đơn giản: Hai mẫu bánh mì, một hotdog, một bánh bao, một ly sữa bò, đều là món ăn sáng vô cùng quen thuộc của châu Âu.

Có một tờ giấy đặt gần bên, là Bạch Thanh Tuyết lưu cho hắn, nói cho hắn biết mình đã đi làm, căn dặn hắn nhớ ăn điểm tâm, nếu đã nguội rồi thì có thể hâm nóng bằng lò vi sóng bên cạnh. Ăn xong không cần thu dọn, nhân viên quét dọn sẽ đứng giờ qua tới thu dọn.

Mặt khác, bởi vì công việc, có lẽ buổi tối phải hết việc nàng mới có thể trở về, không cách nào ở cùng hắn. Nếu hắn nhàm chán có thể ra ngoài chơi, xe

và lái xe đều đã được chuẩn bị xong, không đủ tiền lại nhắn tin cho nàng...

Vân vân và vân vân, vô cùng cẩn thận.

“Có lão bà toàn tâm toàn ý yêu thương mình như vậy, muốn không sa ngã cũng không được!” Lâm Bắc Phàm lắc đầu cười khổ.

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng ăn xong bữa sáng, nghĩ đến vì chuyện kết hôn này, hắn đã chọc ra nhiều phiền toái ở trường học, vì thế hắn dự định đợi hai ngày nữa mới quay lại trường học. Trong lúc nhất thời, không có chuyện gì làm, hắn chỉ có thể trêu chọc mèo con trong ngực một chút.

Đúng lúc này, một số điện thoại lạ gọi đến, Lâm Bắc Phàm thuận tay bắt máy, trong điện thoại truyền đến thanh âm trầm thấp: “Lâm Bắc Phàm sao? Ta là cha Bạch Thanh Tuyết, Bạch Giang Hải, ta muốn gặp ngươi...”

Chương 11: Gặp nhạc phụ đại nhân!

Lâm Bắc Phàm ôm mèo con đứng hẹn tới một nhà hàng năm sao phụ cận, đằng sau là hai bảo tiêu A Bru A Uy, ba người trực tiếp đi thang máy lên tầng cao nhất.

Nơi đây có một bể bơi, dùng để tổ chức party chắc chắn sẽ náo nhiệt vô cùng, chỉ có điều hiện tại nơi này đã được người bao trọn, người chịu chi này không ai khác chính là phụ thân của lão bà nhà hắn, Bạch Giang Hải.

Liếc nhìn lại, một khu trống rỗng lại chỉ có mười mấy người, ngoại trừ Bạch Giang Hải, tất cả những người còn lại đều mặc âu phục bảo tiêu.

Bạch Giang Hải nhàn nhã ngồi cạnh bể bơi, đang nhắm mắt dưỡng thần.

Lâm Bắc Phàm vừa muốn đi tới lại bị người cản lại.

“Bạch đồng chỉ muốn gặp một mình ngươi!” Bảo tiêu mặt không đổi sắc nói.

Lâm Bắc Phàm nhìn qua hai người sau lưng, gật đầu một cái, sau đó hắn không chút sợ hãi tiến lên phía trước.

Trên thực tế, tràng diện nơi này vốn không cách nào khiến hấn e ngại.

Hấn cũng là kẻ tài cao gan lớn, bởi vì hấn không chỉ có thân thủ ngang ngựa lính đặc chủng, còn có được Thiên Tử Vọng Khí Thuật, có thể khống chế khí trong cơ thể người, điều này khiến thực lực của hấn tăng lên gấp mấy lần.

Nói lời không khách khí, chỉ cần không sử dụng súng, những người này cộng lại cũng không phải đối thủ của hấn.

Lâm Bắc Phàm ôm mèo con ngồi đối diện Bạch Giang Hải, lẳng lặng quan sát đến chủ tịch tập đoàn Bạch thị, một người được cho là hiền hách, thường xuyên xuất hiện trên ti vi, đồng thời cũng là phụ thân của lão bà hấn.

Đây là một nam nhân thoát nhìn cẩn thận tỉ mỉ, tóc và cổ áo đều rất sạch sẽ, râu ria cạo đến trơn láng, tướng chường vô cùng nho nhã nhưng muốn tiếp cận người này lại khó như lên trời.

Có thể khẳng định, lúc hấn ta còn trẻ cũng là một nam nhân đẹp trai, tướng mạo của Bạch Thanh Tuyết có một nửa là được kế thừa từ hấn ta.

Bạch Giang Hải mở mắt, cất giọng bình thản:

“Lâm Bắc Phàm, quả nhiên người rất có mị lực, khó trách nữ nhi của ta lại bị người mê hoặc tới thần hồn điên đảo. Người là tiểu tử rất may mắn, nhưng đồng thời, người cũng là tiểu tử bất hạnh. May mắn là vì người được nữ nhi của ta coi trọng, từ đó một bước lên trời, ngư được long môn hóa kim long. Nói người bất hạnh là vì người không xứng với nữ nhi của ta, kết cục của hai người nhất định sẽ là bi kịch. Hôn nhân chú ý môn đăng hộ đối mới có thể lâu dài, đây là kinh nghiệm tổ tông chúng ta truyền xuống mấy ngàn năm nay.”

Hấn ta lấy một đồng báo chí bên cạnh đặt trước mặt Lâm Bắc Phàm, nói tiếp: “Người xem, hai người mới kết hôn không đến hai ngày, toàn thế giới đã lên tiếng phản đối. Không chỉ gia tộc ta phản đối, những người không liên quan khác cũng đều phản đối. Hôn nhân của các người không được chúc phúc, vì thế hai người không nên kết hợp. Ta biết, việc hai người kết

hợp với nhau vốn là sai lầm, nha đầu Thanh Tuyết kia xử trí quá theo cảm tính, cưỡng bức người đi kết hôn, người cũng chỉ là người bị hại.”

“Thôi đành vậy, đây là một ức, là ta bồi thường cho người. Ta hy vọng từ nay về sau người có thể ly hôn với Thanh Tuyết, hơn nữa cao chạy xa bay, vĩnh viễn không gặp lại. Ta tin tưởng số tiền này đã đủ để người dùng cả đời. Có số tiền này, người có thể đi đến bất kỳ nơi nào mà người muốn, cũng có thể tìm được nữ nhân càng xinh đẹp hơn nữ nhi của ta. Người thấy thế nào, được không?”

Bạch Giang Hải móc một tấm chi phiếu ra, viết ào ào ào, viết xong lại đẩy tới trước mặt Lâm Bắc Phàm, bình tĩnh nhìn hắn.

Lâm Bắc Phàm vuốt ve mèo con, bình tĩnh nói:

“Thanh Tuyết kết hôn với ta, tất cả tài sản đều là chúng ta cộng hưởng, nàng không giữ lại chút nào. Ngài cảm thấy người như vậy, sao ta có thể phụ lòng nàng được đây?”

“Ta cảm thấy hiện tại hai người nên ly hôn. Bởi vì lúc này, người còn có thể dựa vào ta để lấy đi một ức, cộng thêm lấy một nửa tài sản của Thanh Tuyết, gần 6 ức. Nếu như chậm trễ, người sẽ chẳng chiếm được cái gì đâu. Bởi vì theo ta tìm hiểu, hẳn Thanh Tuyết đã đầu tư tất cả tiền vào đài truyền hình, đài truyền hình là một hạng mục hút máu, không có mấy chục ức, không có nhiều mối quan hệ, tuyệt không thể nhúng chân vào. Tiền của nó tối đa chỉ có thể tạo ra gợn sóng nhỏ mà thôi. Hơn nữa, nếu không có Bạch gia chúng ta chống lưng, chẳng mấy chốc tài sản của nó sẽ bị rút lại, có lẽ đến cuối cùng, ngay cả một xu người cũng không chiếm được!”

Lâm Bắc Phàm phát hiện, so sánh với tính cách dễ dàng xử trí theo cảm tính, tình cảm phong phú của Bạch Thanh Tuyết, phụ thân nàng là người lý trí tới cùng cực, thậm chí có thể nói là lý trí đến tàn khốc, hẳn ta sẽ không động thủ với người, chỉ ngồi giảng đạo lý cho người nghe, sau đó tàn nhẫn lộ ra nhược điểm của người, dẫn dắt người đối diện với nhược điểm đó.

Dạng người này chỉ xuất phát từ lợi ích, rất thẳng thắn, vô cùng khó ứng phó.

Nhưng khi gặp Lâm Bắc Phàm lại khác biệt hoàn toàn.

“Hiện tại, ngươi hãy nói cho ta quyết định của ngươi đi, tiểu tử thông minh.”

“Ta sẽ không ly hôn, bởi vì ta tuyệt đối sẽ không phụ lòng nữ nhân toàn tâm toàn ý với ta. Có phúc cùng hưởng có nạn cùng chia, đây mới thật sự là phu thê. Vào lúc ta không có gì cả, nàng chọn ta, như vậy, nếu cuối cùng nàng phá sản, mất đi tất cả, ta cũng sẽ nguyện ý cùng trải qua mọi chuyện với nàng. Mặt khác, cảm ơn nhạc phụ đại nhân đã ủng hộ con rể, phần lễ gặp mặt này con rể liền nhận. Hiện tại lão bà ta lập nghiệp, rất thiếu tiền, vừa vặn có thể lấy về đưa cho nàng.”

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt bỏ tám chi phiếu một ức vào trong túi, sau đó không thỏa mãn hỏi:

“Nhạc phụ đại nhân, còn nữa không? Cho con thêm mấy chục tấm đi. Hiện tại Thanh Tuyết đang trong thời điểm gian khổ lập nghiệp, giống như ngài nói, đài truyền hình không có mấy chục ức vốn không cách nào chơi nổi, nhạc phụ đại nhân dứt khoát giải quyết một lần là được rồi, dù sao ngài cũng tài đại khí thô, không quan tâm số tiền nhỏ này, ta xin thay mặt Thanh Tuyết cảm ơn ngài!”

Khuôn mặt bình tĩnh của Bạch Giang Hải rốt cục cũng biến sắc: “Không nghĩ tới ngươi lại là kẻ vô sỉ tham lam, không chỉ muốn có người, ngay cả tiền cũng muốn, còn chẳng biết xấu hổ mà đòi thêm tiền? Hơn 10 ức, sao ngươi không đi cướp đi?”

Hơn 10 ức, cho dù tập đoàn Bạch thị tài hùng thế hậu, nhưng nếu lập tức móc ra nhiều tiền như vậy chắc chắn sẽ thương gân động cốt, huống chi là cá nhân hẳn ta?

“Cướp của người khác nào nhanh bằng ở đây xin nhạc phụ?” Lâm Bắc Phàm phản bác.

“Mấy chục ức không có sao? Vậy mười mấy ức hẳn phải có chứ? Mười mấy ức cũng không có, dù sao cũng nên có vài ức đúng không?” Lâm Bắc Phàm có chút không vừa ý: “Tuy rằng hơi thiếu một chút, nhưng méo mó

có còn hơn không! Dù gì sau khi ngài chết đi, tiền của ngài cũng sẽ giao cho nữ nhi ngài, hay là hiện tại ngài cho luôn đi. Sau này ta và Thanh Tuyết có thể sống tốt, hẳn ngài chết cũng yên lòng, không phải sao?”

Bạch Giang Hải lạnh lùng nhìn Lâm Bắc Phàm, sau đó hung tợn phun ra một chữ: “Lăn!”

“Có vẻ như ngươi không muốn nói chuyện nghiêm túc với ta, ta cũng không muốn tiếp tục nói chuyện với ngươi, nói tiếp chỉ làm ta càng thêm tức giận. Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi ở cạnh Thanh Tuyết càng lâu sẽ càng nguy hiểm.”

“Ngài muốn ra tay với ta?”

Bạch Giang Hải đứng lên, muốn rời đi: “Không, dù sao ngươi cũng là người trong lòng nữ nhi ta, dù cho ta có chán ghét ngươi thế nào đi nữa cũng sẽ không làm gì ngươi, nhưng những người khác chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi. Nữ nhi của ta rất xuất sắc, người ái mộ nó đếm không hết. Theo ta được biết, có mấy người thực lực không tệ, bọn hắn nhất định sẽ tới tìm tới ngươi. Còn có vị Lý thiếu bối cảnh thông thiên kia, ngay cả tập đoàn Bạch thị chúng ta cũng muốn nhượng lễ ba phần, là một nhân vật cực kỳ hung ác, có thể thủ đoạn của hắn ta sẽ không ôn hòa đâu. Cho đến, đợi tới khi ngươi có thể chống lại công kích của một đám đại thiếu gia ấy hãy gọi ta là nhạc phụ cũng không muộn!”

Chương 12: Tinh Quang đài truyền hình!

Lấy đi tám chi phiếu này, Lâm Bắc Phàm ôm mèo con chậm rãi xuống lầu.

Đối với những lời cảnh cáo của Bạch Giang Hải, đương nhiên Lâm Bắc Phàm không để trong lòng. Kể từ ngày kết hôn với Bạch Thanh Tuyết, hắn đã biết khi hắn tiếp nhận những phúc lợi mà nàng mang tới, thì hắn cũng phải gánh chịu những phiền phức vô cùng vô tận sau này.

Nếu như hắn chỉ là một người bình thường, có thể hắn sẽ cực kỳ e ngại.

Nhưng hiện tại, hắn là người có được ngón tay vàng, đã được định là người đứng đầu nhân loại, một có cơ hội siêu thoát phàm tục thành tiên thành

thánh, sao có thể e ngại những khó khăn nhỏ nhặt này?

Hắn còn muốn so chiêu với bọn người kia một chút, coi như tăng thêm chút tích lũy cho cuộc sống bình thường.

Có đôi khi, nói không chừng nguy cơ chính là kỳ ngộ.

Lâm Bắc Phàm ngồi vào chiếc Bentley xa hoa mà Bạch Thanh Tuyết chuẩn bị cho hắn, hộ vệ của hắn A Uy A Bưu ngồi ở phía trước, không gian phía sau đều dành cho hắn và mèo con, xe chậm rãi khởi động.

“Lâm tiên sinh, bây giờ chúng ta đi đâu?”

“Tới đài truyền hình Tinh Quang đưa tiền.”

Hơn nửa giờ sau, Lâm Bắc Phàm ôm mèo con đi vào đài truyền hình Tinh Quang.

Khi trước, bởi vì chuyện kết hôn của Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết mà dư luận xôn xao, chung quanh đài truyền hình Tinh Quang phủ đầy phóng viên và chó săn, cho nên muốn ra vào đài truyền hình đều phải kiểm tra nghiêm ngặt. Nhưng Lâm Bắc Phàm lại không gặp phải phiền não như thế, bởi vì gương mặt hắn chính là giấy thông hành.

Mặt hắn ai cũng có thể nhận ra, vì độ đẹp trai kinh thiên động địa phát quang tỏa sáng, hai ngày trước khi hắn tới phỏng vấn đã lọt vào mắt xanh của đại boss, thành nam nhân khiến người ta hâm mộ nhất cả nước.

Được xem là trợ thủ của boss, sao người trong đài truyền hình có thể không biết hắn? Vì thế hắn đi tới chỗ nào cũng thông suốt.

Trên đường đi hắn còn thu hoạch được đủ loại nghị luận âm ỉ.

“Hắn chính là lão công của boss sao? Người thật còn đẹp trai hơn cả ảnh chụp!”

“Nhất là dáng vẻ hắn ôm mèo con, trong lạnh lẽo quanh còn mang theo một chút ôn nhu tinh tế, thật giống như nhân vật trong manga bước ra!”

“Lúc trước, ta chính là người tiếp đãi hấn, ta đã tìm được cảm giác muốn yêu đương khi nhìn thấy hấn. Lúc đầu ta còn muốn ngỏ lời đề hấn làm bạn trai ta, kết quả không nghĩ tới tốc độ của boss càng nhanh hơn, trực tiếp kéo hấn đi kết hôn!”

“Nếu như hấn tới giới giải trí phát triển, nhất định có thể trở thành đại minh tinh siêu cấp!”

...

Đối với những lời nghị luận này, Lâm Bắc Phàm không thêm đề ý.

“Xin hỏi Bạch Thanh Tuyết ở nơi nào? Ta có việc cần tìm nàng ấy!”

“A... Bạch tổng đang tổ chức hội nghị. Bạch tổng đã thông báo, nếu Lâm tiên sinh có chuyện tìm Bạch tổng có thể không cần thông báo, trực tiếp đi vào. Hiện tại ta có thể dẫn ngài tới đó!”

“Cảm ơn!”

Hấn ôm mèo con, dưới sự chỉ dẫn của đám người, một đường thông suốt đi tới phòng họp. Bạch Thanh Tuyết đang tổ chức hội nghị với thành viên trong ban quản lý đài truyền hình. Lâm Bắc Phàm không quấy rầy bọn họ, tìm một chỗ phía sau ngồi xuống.

Bạch Thanh Tuyết thấy Lâm Bắc Phàm lập tức tươi cười với hấn, sau đó tiếp tục tổ chức hội nghị, lắng nghe báo cáo.

“Trước mắt, đài truyền hình chúng ta gần như đã đủ năng lực để bao trùm phạm vi cả nước, đã không kém gì so với các đài truyền hình hạng đầu khác. Nhưng hằng năm, chúng ta nhất định phải gánh chịu khoản chi phí minh tinh và chi phí phủ sóng (1) hơn ức, trước mắt, năng lực lợi nhuận của đài truyền hình chúng ta còn chưa lộ rõ, tạo thành áp lực cực lớn đối với việc khống chế chi phí của chúng ta...”

(1) Phí phủ sóng, nguyên văn là phí phúc cái: chi phí để bản tin truyền hình được phủ sóng trong phạm vi nhất định nào đó.

“Đài truyền hình chúng ta đã phân phối đủ nhân viên trên phương diện này, để đài truyền hình có thể vận hành bình thường. Nhưng có điều, chúng ta lại khuyết thiếu nhân tài ưu tú, nhất là dẫn chương trình xuất sắc. Những nhân tài này đều đã bị đài truyền hình khác lũng đoạn. Trước tiên, việc chúng ta phải làm là kéo bọn hắn tới đài truyền hình của chúng ta, nhưng việc này rất khó...”

“Hiện tại, đã qua ba tháng cố gắng kinh doanh, đài truyền hình chúng ta đã có được lượng người xem nhất định, nhưng độ nổi tiếng vẫn rất thấp, nếu muốn tiếp tục phát triển, chúng ta nhất định phải đẩy ra một tiết mục vương bài...”

“Hơn nữa, từ khi quốc gia mở đường cho giới truyền thông, cho phép tư nhân được mở đài truyền hình, rất nhiều nhà tư bản đã điên cuồng tràn vào ngành nghề này, sau lưng rất nhiều đài truyền hình đều có nhà tư bản ủng hộ. Nếu chúng ta muốn có thành tựu trong giới truyền thông tương lai, ta đề nghị chúng ta có thể tìm các nguồn đầu tư khác...”

...

Thảo luận vô cùng kịch liệt.

Đối với tình huống của đài truyền hình, trước đó khi Lâm Bắc Phàm nộp đơn xin việc đã từng tìm hiểu.

Trình độ khoa học kỹ thuật – kinh tế của thời đại này tương đương với năm 2018 ở thời đại hấn sống khi chưa xuyên việt, nhưng trình độ vui chơi giải trí lại chỉ tương đương với năm 2010, phát triển vô cùng lỗi thời, sự phát triển của sản nghiệp văn hóa theo không kịp nhu cầu tinh thần ngày càng lớn của con người.

Cho nên vào thời điểm nửa năm trước, vì tăng cường kiến thiết văn minh tinh thần, làm phong phú hoạt động giải trí văn hóa của nhân dân, quốc gia đã công khai chính sách, toàn lực phát triển giới văn hóa giải trí, cổ vũ người dân tiến vào lĩnh vực văn hóa giải trí.

Trong đó, thay đổi lớn nhất là cho phép tư nhân, tư bản tiến vào lĩnh vực truyền hình vẫn luôn bị quốc gia lũng đoạn, kích hoạt sức sống của thị

trường này, cống hiến vì sự phồn vinh của thị trường văn hóa.

Chính sách này vừa xuất hiện đã khiến rất nhiều nhà tư bản lập tức hành động, ngành nghề ánh tà như đài truyền hình nghênh đón mùa xuân.

Bạch Thanh Tuyết cũng nhìn đúng thời cơ này, cảm thấy đài truyền hình rất có triển vọng, thế là nằng mang theo mười mấy ức của mình, không chút do dự giết vào lĩnh vực này. Nàng chọn mua một đài truyền hình không khá mấy trong số các đài truyền hình quốc gia, cũng đổi tên nó thành đài truyền hình Tinh Quang.

Sau ba tháng cố gắng, đài truyền hình đã hơi có khởi sắc, nhưng cùng lúc đó đài truyền hình cũng phải đối mặt với rất nhiều vấn đề.

Vấn đề thứ nhất là số lượng nhân tài không đủ. Đài truyền hình này vốn không tốt, trên phương tiện dữ trữ nhân tài còn rất kém. Nhân tài chân chính trên sóng truyền hình đều bị mấy đài truyền hình hạng đầu lũng đoạn, muốn đào người qua thật sự rất khó.

Vấn đề thứ hai, độ nổi tiếng thấp. Đối với đài truyền hình, độ nổi tiếng đồng nghĩa với tiền, đồng nghĩa với giá trị. Đài truyền hình Tinh Quang có thể tính là đài truyền hình mới, trong gần 200 đài truyền hình cả nước, nó xếp gần như phía sau cùng. Độ nổi tiếng thấp dẫn tới lực hấp dẫn kém, công ty quảng cáo cũng không muốn tìm tới, đương nhiên năng suất lợi nhuận cũng thấp.

Vấn đề thứ ba, không có nội dung. Đài truyền hình là nơi làm tiết mục cho người ta xem, nội dung là máu chốt lợi nhuận của đài truyền hình. Nhưng hiện tại đài truyền hình Tinh Quang lại đang phát lại những bộ phim truyền hình cũ rích trước đây, lực hấp dẫn vô cùng thấp, không có nhiều người chú ý.

Vấn đề thứ tư, nguồn vốn không đủ. Đài truyền hình kinh doanh kiếm được rất nhiều tiền, nhưng đồng thời cũng rất hút máu. Giống những đài truyền hình hạng đầu, hàng năm chỉ riêng phí tổn chi tiêu đã vượt qua 50 ức, thậm chí còn có đài truyền hình tiếp cận 100 ức.

Những đài truyền hình hạng ba khác, phí tổn chi tiêu hàng năm cũng vượt qua 10 ức. Sau khi Bạch Thanh Tuyết mua đài truyền hình này về đã không còn thừa lại bao nhiêu tiền, muốn làm chuyện lớn gì cũng là giật gấu vá vai, cho nên đám thành viên trong ban lãnh đạo đài truyền hình với đề nghị hút vốn, bằng không bọn họ không cách nào phát triển được.

Có thể nói, ngoại trừ con đường này ra, đài truyền hình Tinh Quang không còn con đường nào khác tốt hơn. Nếu không thể cải thiện tình huống này trong vòng nửa năm, vậy cách phá sản sẽ không xa.

Chương 13: Chiêu Hiền Tạt, chiêu hiền nạp sĩ!

“Tất cả tình huống và vấn đề, mọi người đều viết một phần báo cáo đưa ta, chúng ta sẽ xử lý từng nan đề một. Nhân tài không đủ chúng ta liền đào, dùng đãi ngộ cao gấp đôi, không sợ bọn hắn không động tâm. Về phần độ nổi tiếng thấp và nội dung, chúng ta có thể cân nhắc chế tạo một tiết mục vương bài, tựa như [Happy Camp] của Mango TV, khi nhắc tới Mango TV tất cả mọi người đều sẽ nghĩ tới Happy Camp, khi nhắc tới Happy Camp tất cả mọi người sẽ nghĩ tới Mango TV. Có nội dung như vậy, độ nổi tiếng tự nhiên sẽ có. Chuyện này giao cho bộ phận tiết mục phụ trách. Ta hy vọng mấy người có thể đưa ra phương án tiết mục cho ta trong vòng một tháng. Còn vấn đề xin góp vốn...”

Bạch Thanh Tuyết đứng lên, vô cùng khí phách nói: “Ta cường điệu điềm này một lần nữa, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta mãi mãi sẽ không xin vốn đầu tư từ bên ngoài! Bởi vì xin vốn đầu tư tương đương với dẫn sói vào nhà! Đài truyền hình Tinh Quang chỉ có thể có một người có quyền nói chuyện —— Người đó chính là ta! Ta tuyệt đối không cho phép bản thân mất khả năng khống chế đài truyền hình! Bây giờ, tan họp!”

Đám người ở đây tranh thủ thu dọn đồ đạc, ào ào rời đi, đối mặt với khí tràng của Bạch Thanh Tuyết, bọn họ đều không dám hó hé một câu.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy Bạch Thanh Tuyết lúc này còn khí phách hơn nhiều so với khi Bạch Thanh Tuyết ở cùng hắn.

“Tiểu Phàm, sao ngươi lại tới đây?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên nhào tới.

“Meo ~ meo ~” Nhưng lúc này, mèo Ragdoll tiểu công chúa lại kêu meo meo, quấy rầy hai người. Bởi vì, nó bị đặt ở giữa, sắp bị đè dẹp, thân thể nhỏ nhắn của nó không thể chịu nổi kích thích như vậy.

“Hì hì, tiểu công chúa cũng tới! Ôm ôm!” Bạch Thanh Tuyết tiếp nhận tiểu manh miêu.

Lâm Bắc Phàm cười cười, nói: “Lần này ta đến đây chủ yếu là tới đưa tiền cho ngươi, đây là một ức!”

Đưa chi phiếu ra, Bạch Thanh Tuyết tò mò nói: “Ngươi lấy đâu ra nhiều tiền như vậy?”

“Hôm nay ta đã gặp cha ngươi, hẳn ta đưa ta một ức để ta rời khỏi ngươi.”

Bạch Thanh Tuyết nhìn tấm chi phiếu trên tay, sắc mặt trắng nhợt: “Tiểu Phàm, ngươi...”

“Sau đó, tiền đương nhiên ta muốn, nhưng người ta cũng không định trả lại. Dù sao thì ta cũng độc thân 18 năm, khó lắm mới tìm được lão bà yêu ta, còn xinh đẹp và có nhiều tiền như vậy. Cuối cùng, hẳn ta không thể làm gì ta, tức giận rời đi.” Lâm Bắc Phàm nói tiếp.

“Ngươi đúng là kẻ vô lại!” Bạch Thanh Tuyết nín khóc mỉm cười, sau đó ngạo kiều nói: “Vì mới vừa rời ngươi đã khiến ta hoảng sợ, một ức này ta sẽ đoạt lấy. Bây giờ ta còn rất tức giận, ngươi nhất định phải dỗ ta, cam đoan cả đời không rời xa ta, biết chưa?”

“Tuân mệnh, nữ vương đại nhân!”

Hai người cùng ăn cơm trưa ở căn tin đài truyền hình, sau đó Lâm Bắc Phàm ôm mèo con rời đi.

Đối với tình huống của đài truyền hình, Lâm Bắc Phàm vô cùng để ý, bởi vì này không chỉ liên quan đến sự nghiệp của Bạch Thanh Tuyết, còn liên quan đến ngón tay vàng của hắn.

Hai người là vợ chồng, tài sản cùng sở hữu, có vinh cùng hưởng có nạn cùng chia. Có thể nói, sự nghiệp của Bạch Thanh Tuyết phát triển càng

phần vinh mạnh mẽ, Lâm Bắc Phàm lại càng có tiền, hệ thống cũng sẽ thăng cấp cũng nhanh.

Thông qua hội nghị hôm nay hẳn biết được, trước mắt đài truyền hình Tinh Quang thiếu thốn nhất là một khoản đầu tư, một tiết mục tổng nghệ (1) nhanh thấy hiệu quả, dễ dàng khiến toàn dân chấn động. Chỉ cần tiết mục tổng nghệ này hot, vậy độ nổi tiếng của đài truyền hình sẽ mau chóng tăng lên, đồng thời bọn họ cũng có thể dùng quảng cáo kiếm tiền, nhanh chóng lấp lại tài chính, làm dịu khó khăn về nguồn vốn.

(1) Tiết mục tổng nghệ hay chương trình tổng nghệ: là các show truyền hình. Mình sẽ giữ nguyên một vài từ lóng dùng trong showbiz Trung, để sau này các đh có gặp cũng đỡ ngỡ.

Đối với tiết mục tổng nghệ, Lâm Bắc Phàm chắc chắn bản thân có thể làm được, hẳn đến từ một thế giới khác, nhìn thấy rất nhiều tiết mục tổng nghệ kiếm được tiền, có thể lấy rồi trực tiếp phục chế sử dụng.

Nhưng có điều, muốn phục chế thành công những tiết mục tổng nghệ vương bài này, không thể không có nhân tài cực giỏi trong phương diện chế tác.

Thật giống như kịch bản và đạo diễn, nếu đạo diễn không cùng đẳng cấp với kịch bản sẽ làm ra tác phẩm chẳng giống ai, năng lực của đạo diễn càng mạnh sẽ có thể tạo ra bộ điện ảnh càng đẹp mắt, đạo diễn không có thực lực chỉ có thể tạo ra phế phẩm.

Về phần người chế tác tiết mục ở đài truyền hình Tinh Quang, trình độ kia không nhắc tới cũng được.

Lâm Bắc Phàm có ý tưởng, nhưng cần phải có người chế tác ưu tú mới có thể để tiết mục toả ra mị lực vốn có của nó.

Nghĩ nghĩ, hẳn liền không do dự xé nát hai tấm Chiêu Hiền Táp.

“Keng! Chiêu Hiền Táp × 2 khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ gặp gỡ kí chủ trong vòng 24 giờ tới. Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng để chinh phục bọn hắn, để bọn hắn vì ngài phục vụ!”

Lâm Bắc Phàm dự định đi tới một nơi không ai biết hấn, như vậy hấn có thể sớm gặp được nhân tài hấn cần, sau đó bắt đầu mời chào.

Đúng lúc này, một chiếc Audi màu đen dừng ở trước mặt hấn.

Cửa sổ xe hạ xuống, hấn trông thấy một bóng người quen thuộc, là lão đầu đáng đánh hôm trước đã nói chuyện với hấn đây mà.

Lão đầu cười ha ha: “Lâm gia tiểu tử, có vẻ chúng ta thật có duyên, nhanh như vậy đã lại gặp mặt! Càng không nghĩ tới, lão bà ngươi lại là Bạch Thanh Tuyết nổi danh cả nước, tiểu tử ngươi rất có phúc đó!”

Lâm Bắc Phàm cạn lời, nói: “Lão đầu, nhìn lão cũng lớn tuổi, không nghĩ tới lão còn có thể nhiều chuyện như vậy...”

“Ta đây gọi là người già nhưng tâm không già, bảo trì tâm hồn trẻ tuổi mới có thể để ta sống càng lâu hơn, càng khoái hoạt, tiêu sái hơn!” Lão đầu tử vẫy tay: “Thế nào? Có thời gian đi chơi với lão đầu tử ta không?”

“Đi nơi nào? Đi tới phòng tắm hơi sao?” Lâm Bắc Phàm quái dị nhìn lão ta.

“Khụ khụ, tuổi ta đã cao, đã sớm không còn tâm tư đi tới những nơi ấy!” Lão đầu tử lúng túng giải thích.

“Thế nhưng cả nước đều biết gương mặt này của ta, đi đến đâu cũng không tiện...”

“Yên tâm, nơi ta muốn đến không có người nào biết ngươi. Bởi vì nơi đó đều là lão đầu tử, một đám lão già hòm hèm đã về hưu, ai có tâm tư đi chú ý đến ngươi?”

Lão đầu mở cửa xe: “Mau lên xe!”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, cũng ngồi xuống, xe chậm rãi khởi động.

Đằng sau có một chiếc xe theo thật sát, đó chính là xe hai vị bảo tiêu chịu trách nhiệm bảo vệ Lâm Bắc Phàm.

Xe bọn họ đi tới công viên nơi hai người gặp nhau khi trước, sau đó vòng qua công viên kia tiến vào khu nhà có tên Lưu Vân Nhã Các, nơi này điều lương họa trụ, cảnh sắc tự nhiên và cổ điển.

Lâm Bắc Phàm xuống xe, đưa mắt nhìn bốn phía, phát hiện nơi này không nhiều người, đại bộ phận đều là lão đầu và lão nữ tóc đã lấm tẩm bạc. Bọn họ có người chơi cờ tướng, có người vẽ thư pháp, có người luyện quyền luyện kiếm, có người đang hát kinh kịch, có người uống trà huyên thuyên, có người đang bình yên câu cá...

Tiết tấu chậm chạp thư sướng, thoát nhìn vô cùng thanh thản tự nhiên.

“Lưu Vân Nhã Các là nơi tốt để những lão đầu tử chúng ta giải trí, rất nhiều lão đầu về hưu, không có việc gì làm đều thích tới nơi này chơi, rất không tệ.” Tàn lão đầu cười híp mắt nói: “Đương nhiên, cũng có một vài người trẻ tuổi hoặc người trung niên ưa thích tới nơi này. Bởi vì bọn hắn nói, ở nơi này có thể khiến tâm tình yên tĩnh.”

“Chờ ta về hưu rồi, có lẽ ta cũng sẽ yêu thích nơi này!” Lâm Bắc Phàm từ chối cho ý kiến.

Chương 14: Cá mắt mù!

“Lâm Bắc Phàm, ngươi có biết câu cá không?” Lão đầu tử bỗng hỏi.

“Câu cá?” Lâm Bắc Phàm sững sờ, sau đó nói: “Không biết, trước đây ta là tiểu tử nghèo, căn bản không rảnh đâu mà câu cá!”

“Vậy quá tốt rồi!” Tàn lão đầu đại hí: “Tới đây, hôm nay vừa lúc có hội tranh tài câu cá, ta và ngươi so tài câu cá đi. Đùng khách khí, ngay cả đồ câu ta cũng đều chuẩn bị cho ngươi rồi!”

Tàn lão đầu đưa một bộ đồ câu cho Lâm Bắc Phàm, thoát nhìn đã sớm có dự mưu.

Lâm Bắc Phàm lặng yên nói: “So tài câu cá với người chưa từng đi câu, lão thật đúng là kẻ không biết xấu hổ!”

“Cảm ơn đã khích lệ, điểm này nếu so với người, ta còn non kém lắm!” Tàn lão đầu đắc chí.

Thế là, dưới âm mưu của lão đầu này, Lâm Bắc Phàm cùng lão ta vác một bộ hành trang đi câu, đi tới bên cạnh một hồ nước lớn. Hồ nước này là hồ nước nhân tạo, vốn chỉ dùng để nuôi cá vàng thưởng thức.

Nhưng không biết từ lúc nào, nơi này đã xuất hiện khá nhiều cá chép, cá trích, cá trắm cỏ... đủ loại cá nước ngọt có thể ăn được. Những con cá này vì không có thiên địch nên có thể nhanh chóng sinh sôi trong hồ, ảnh hưởng tới cân bằng thủy hệ.

Vì giải quyết vấn đề đó, chủ nhân nơi này quyết định tổ chức một trận tranh tài câu cá phong cách đặc biệt, cá câu được có thể trực tiếp đem về nhà, người đứng thứ nhất còn nhận được giải đặc biệt chính là một bộ đồ uống trà có giá trị lịch sử rất lâu đời.

Nghe thấy tin tức này, rất nhiều kẻ yêu thích câu cá lập tức hành động.

Tàn lão đầu cũng là một người yêu thích câu cá, nhưng có điều trình độ của lão quá đỗi bình thường, kém xa người chuyên nghiệp, cho nên lão muốn dẫn Lâm Bắc Phàm tới câu cá, từ đó dày vò hắn.

“Tranh tài bắt đầu từ giữa trưa 12 giờ cho đến 4 giờ chiều mới kết thúc, có tổng cộng 4 giờ tranh tài. Trong 4 giờ này, chỉ cần người nào câu được nhiều cá nhất, người đó sẽ chiến thắng.” Tàn lão đầu vừa giải thích, vừa hướng dẫn Lâm Bắc Phàm công dụng và cách sử dụng những vật dụng này.

“Nếu số lượng cá giống nhau thì tính sao?”

“Vậy thì so trọng lượng, nếu số lượng và trọng lượng đều giống nhau, vậy liền so giá trị, kiểu gì cũng có thể quyết định được thắng bại.”

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm cầm cần câu cá, thoạt nhìn nó là loại cần câu vô cùng cao cấp. Lâm Phàm nhìn Tàn lão đầu, học theo lão, sau đó rất nhanh hắn đã học xong các thao tác, hào hứng muốn thử.

“Lâm Bắc Phàm, cảm ơn lời nhắc nhở trước đó của ngươi, nếu không có lẽ bệnh tình của lão đầu tử ta đã nghiêm trọng hơn nhiều. Lúc đó ta còn nghĩ ngươi chỉ đùa với ta. Nghĩ không tới tiểu tử ngươi còn có bản lĩnh này.”
Tần lão đầu tử bỗng mở miệng nói.

“Lão nói gì vậy, ta nghe không hiểu?” Lâm Bắc Phàm giả vờ ra vẻ “ngơ ngác”.

“Được rồi, đại ân này không cách nào cảm tạ hết, không nói nữa, không nói nữa! Chúng ta đi câu cá, câu cá thôi. Ha ha!” Tần lão đầu tử cười ha hả, phảng phất như vừa rồi lão chưa từng nói câu nào.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, thể hiện biểu tình “ngơ ngác” này đến cùng.

Dù sao nơi này cũng không tổ chức cuộc thi câu cá chuyên nghiệp, cho nên thời gian không sai biệt lắm, tất cả mọi người bắt đầu tự động câu cá, bên cạnh còn có mấy nhân viên của ban tổ chức tiến hành giám sát.

Hôm nay thời tiết trong lành, mát mẻ nhiều mây, đúng là thời cơ thích hợp để câu cá. Chung quanh bờ hồ đứng đầy người, thoạt nhìn rất đông, nhưng kỳ thật số lượng người tham gia trận đấu chân chính cũng chỉ có 30 – 40 người, còn lại đều đến xem náo nhiệt.

Mèo Ragdoll ngốc chán trong lòng ngực Lâm Bắc Phàm, nhảy ra ngoài, cẩn thận chơi đùa bên bờ hồ. Thoạt nhìn nó rất hiếu kỳ, thích thú lại cẩn thận từng li từng tí. Lâm Bắc Phàm cũng không quan tâm nó, bắt đầu câu cá.

“Câu cá là một việc cần sự kiên nhẫn và chú ý, ngươi chịu được nhàm chán không có nghĩa là ngươi có thể câu được cá, nhưng nếu ngươi không chịu nổi nhất định sẽ không câu được cá. Đạo lý này rất dễ hiểu, nhưng phải đến hơn 40 tuổi ta mới có thể cảm nhận được. Trước đó ăn quá nhiều thua thiệt, bỏ lỡ rất nhiều cơ hội, tiểu tử ngươi không nên học theo ta!”

Người già liền thích giảng rất nhiều đạo lý cho lớp trẻ. Người Hoa rất thích lên mặt dạy đời, Tần lão đầu tử vất vả lắm mới bắt được một thanh niên có chung chí hướng, đương nhiên sẽ nói thao thao bất tuyệt, hy vọng Lâm Bắc Phàm có thể hiểu được ý tốt của lão, sẽ bớt đi đường vòng.

Đột nhiên Lâm Bắc Phàm nói: “Lão đầu, xin lão đừng nói chuyện nữa, lão xem giọng nói của lão hù đám cá chạy hết rồi!”

“Hả...” Tần lão đầu im bật mà dừng, lúng túng muốn chết.

“Meo...” Mèo Ragdoll đang bận nghịch nước cũng ngẩng đầu lên, dường như rất tán thành với câu nói này.

“Được, vậy lão già ta không nói nữa!” Lão hậm hực cười một tiếng.

Kết quả, nửa giờ đã trôi qua, hai người đến một con cá cũng không câu được. Nhưng ở những địa phương khác, những người tham gia tranh tài đều đã khai trương, thỉnh thoảng lại truyền tới một tiếng thét lên vì ngạc nhiên, khá là náo nhiệt.

Lâm Bắc Phàm hoài nghi nhìn Tần lão: “Lão đầu, trình độ câu cá của lão có giỏi không? Lão xem người khác đều câu được cá, duy chỉ có hai chúng ta không được, lão không muốn giải thích điều gì sao?”

Lần này Tần lão đầu hơi đỏ mặt, mặc dù lão là người yêu thích câu cá, nhưng không thể phủ nhận trình độ hiện tại của lão quá yếu, thuộc cấp bậc tay mơ, cũng chỉ có thể ra vẻ trước mặt một tên siêu cấp tay mơ lần đầu tiên câu cá như Lâm Bắc Phàm.

Kết quả hiện tại, hai tên tay mơ đến một con cá cũng không câu lên được.

“Ừm.. ừ... cái kia... Người trẻ tuổi như ngươi phải biết kiên nhẫn, việc câu cá coi trọng nhất là kiên nhẫn, chờ đến khi mây tan sẽ thấy trăng sáng!” Tần lão đầu tử phong khinh vân đạm nói, một bộ ta là cao nhân đắc đạo, cao thâm mạt trắc.

“Cái rắm! Ta xem như đã nhìn ra trình độ tệt hại của ngươi, hơn nữa còn là rất tệt hại! Câu cùng một hồ, mọi người cách nhau chưa tới mười mét, vì sao cá của người khác lại lên một con nối tiếp một con, cá sau còn mập hơn cá trước? Lão xem xem, đến mỗi câu cá này của chúng ta cũng đã biến mất chẳng thấy đâu, mà kết quả chẳng câu được thứ gì! Biết vậy, ta không nên ký thác kỳ vọng lên người lão!”

Lâm Bắc Phàm bắt đắ dĩ lấy tay nâng trán.

Tần lão đầu tử không nói, bắt đầu giả vờ cầm điéc.

Không cách nào ỷ vào lão đầu này đượ, Lâm Bắc Phàm cảm thấy chỉ có thể dựa vào chính bản thân hấn.

Lâm Bắc Phàm kéo cần lên, phát hiện quả nhiên mỗi câu đã bị ngâm nát, kết quả đến một con cá đều cũng không hấp dẫn tới đượ, trong lòng lại khinh bỉ Tần lão đầu tử thêm mấy phần. Thoạt nhìn lão gia hỏa này rất chuyên nghiệp, kết quả lại là một cái thùng rỗng kêu to.

Lâm Bắc Phàm quyết định đi ngược con đường cũ, nói không chừng có thể câu đượ cá thì sao? Thế là, Lâm Bắc Phàm vút mỗi câu đi, sau đó kéo cần dài ra, hất tới rất xa, trực tiếp quăng tới phạm vi câu cá của người đối diện.

Đối phương là một nam tử trung niên khoảng độ 30, đội mũ lưỡi trai màu đen, thoạt nhìn rất mập, có khi nặng đến 200 cân cũng nên. Hấn ta ngồi trên một chiếc ghé chỉ to bằng nửa cái mông của hấn ta, Lâm Bắc Phàm thật sự lo lắng cho chiếc ghé kia, không biết nó có bị làm sao không.

Đối phương là cao thủ câu cá, thùng nước bên cạnh đã chứa 5 – 6 con cá, gần như muốn chứa đầy rồi.

Tên mập kia thấy lưỡi câu của người khác bay tới, sững sờ.

Lại nhìn thấy lưỡi câu không có mồi, hấn ta sững sờ lần nữa.

Tính tình của đối phương rất tốt, nhắc tay thăm hỏi: “Tiểu huynh đệ, người quên treo mồi rồi kìa.”

Lâm Bắc Phàm bất mãn nói: “Không sao cả, nói không chừng có con cá bị mù mắt, tự mình đụng vào thì sao?”

Kết quả vừa mới dứt lời, không biết làm sao, một đầu cá trắm cỏ một ngum nuốt lưỡi câu không treo mồi của tên Lâm Bắc Phàm này, sau đó mắc kẹt, đuôi cá giãy giụa liên hồi.

Mập mập trừng mắt thật to: “Ta xxxx! Thật sự có con cá mù mắt!”

Chương 15: Là ai đang trang bức? Thật chướng mắt!

“Nhanh kéo đi! Không nên để nó chạy thoát!” Tần lão đầu tử vô cùng hưng phấn, thoạt nhìn lão còn hưng phấn hơn cả Lâm Bắc Phàm. Lão ta buông bỏ cần câu trong tay, vô cùng ân cần mà kéo cần câu qua giúp Lâm Bắc Phàm.

“Khá lắm, vùng vẫy mạnh như vậy, đoán chừng con cá này phải nặng đến năm cân, còn lớn hơn nhiều so với con cá ta câu được trước kia!” Tần lão đầu tử kích động hô to, cặp mắt lấp lóe vẻ hưng phấn.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm câu được cá, hẳn cũng vô cùng kích động, muốn tự mình động thủ kéo cá qua, kết quả Tần lão đầu tử đáng chết này lại chặn lời hẳn, hẳn chỉ có thể lo lắng thúc giục: “Lão kéo chậm một chút... Không nên gấp gáp... Nếu để nó thoát rồi chúng ta liền trắng tay!”

“Ta biết ta biết...” Tần lão đầu gật đầu nhận lời, kết quả động tác vẫn rất nhanh.

Bận rộn nửa ngày, rốt cục hai tên tay mơ cũng bắt được con cá, trong lòng cũng có thể nhẹ nhõm.

Mặc dù lâu như vậy mới câu được một con cá, nhưng ý nghĩa thu hoạch lại không giống nhau, là một tên siêu cấp tay mơ, cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng hưởng thụ được niềm vui thú khi câu cá.

“Huynh đệ, người thật trâu! Không có mồi câu mà vẫn có thể câu được con cá lớn như vậy, ta cam bái hạ phong!” Tên mập đối diện giơ ngón tay cái lên.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Những thao tác này chỉ là cơ bản mà thôi! Người tin ta có thể lại câu được một con cá lớn hơn không?”

“Chờ mong tiểu huynh đệ biểu diễn!” Đối phương cười nhạt một tiếng, một bộ phong phạm cao thủ.

Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa không treo mồi lên lưỡi câu, giống lần trước, hát cần câu ra rất xa, lại một lần nữa hát tới phạm vi câu cá của đối

phương.

Tần lão đầu tử kêu to: “Lâm tiểu tử, mau kéo dây câu về, người còn chưa treo mỗi câu đâu!”

“Không cần treo mỗi câu, ta cứ câu như vậy!”

“Không có mỗi câu sao người có thể câu được cá? Mau thu hồi dây câu lại đi !”

“Chí ít ta cũng câu được một con cá, còn giỏi hơn lão!”

Tần lão đầu tử bị nghẹn đến không nói được lời gì.

Tên mập đối diện lại một lần nữa nhìn thấy lưỡi câu chưa giết mỗi, cười nhạt lắc đầu, hẳn ta không tin điều như kỳ tích vậy có thể xảy ra lần thứ hai. Lần vừa rồi thuần túy là vận khí cút chó, xác suất còn thấp hơn cả trúng xổ số, sao có thể liên tục trúng thưởng hai lần?

Đối phương quá trẻ tuổi, còn hành động theo cảm tính.

Kết quả, khi hẳn ta chuẩn bị nhắc nhở lần nữa, đột nhiên con người co rụt lại. Bởi vì hẳn ta thấy được lại có một đầu cá trăm cỏ lớn nuốt lưỡi câu không có mỗi, đang bay nhảy bốn phía, khiến bọt nước bắn tung tóe chung quanh.

“A! Lại câu được cá, xem ra lại là một con cá lớn, mau đưa cần câu cho ta!” Tần lão đầu tử kích động vô cùng, đoạt lấy cần câu trên tay Lâm Bắc Phàm, dùng trình độ tay mơ từ từ kéo cá qua.

Lại là một đầu cá lớn hơn 5 cân tiến vào trong thùng cá.

Hai đầu cá này thực sự quá lớn, gần như đã chiếm hết diện tích thùng cá.

“A, hiện tại ta mới phát hiện ra, tất cả những kiến thức ta dạy người lúc rồi đều sai, đây mới là phương pháp câu cá chính xác nhất, hiện tại rốt cục ta cũng tìm được niềm vui thú khi câu cá rồi.” Lâm Bắc Phàm nắm lưỡi câu không có mỗi lên, lại hást xa tít.

Lần này, Tần lão đầu tử câm nín, thực sự không còn mặt mũi nào nói chuyện.

Liên tục hai lần đều câu được cá lớn, hiện tại lão vẫn không cách nào nghĩ ra được, vì sao không có mồi câu mà vẫn có thể câu được cá.

Chẳng lẽ, phương pháp câu cá lão học được trước kia là sai sao?

Còn có một người cũng nghĩ không ra giống lão, chính là tên mập ở đối diện.

Theo đạo lý, lưỡi câu không có mồi câu không cách nào câu được cá, kết quả hai lần đều câu được, chuyện này xảy ra ngay trước mặt hắn ta, tạo thành trùng kích vô cùng lớn với nhân sinh quan của hắn ta.

Tính ương ngạnh của hắn ta nổi lên, hắn ta nhất định phải thấy rõ, đến cùng là có nguyên nhân gì dẫn đến cần câu không có mồi vẫn có thể câu được cá. Nói không chừng chuyện này có trợ giúp rất lớn cho kỹ thuật câu cá của hắn ta.

Kết quả, quan sát thêm năm phút đồng hồ, vẫn không có động tĩnh gì.

Mập mập cười khô, quả nhiên là vậy, có lẽ đây mới là lý giải hợp lý nhất, trên thế giới này sao có kỹ thuật câu cá trâu bò như vậy được, hai lần trước thuần túy là gặp may.

Khi hắn ta đang thất vọng thờ dài, không xa, có một đứa bé bỗng nhiên tinh nghịch nắm lấy một viên đá lớn ném vào mặt nước, tạo ra rất nhiều bọt nước. Cá trong nước đều bị dọa, bắt đầu tán loạn bốn phía.

Kết quả có một con cá lớn trùng hợp không may đụng phải lưỡi câu của Lâm Bắc Phàm, cứ trúng thầu như vậy.

“Ha ha, lại có cá, tới lượt ta!” Tần lão đầu tử lại hưng phấn.

Thế này cũng có thể câu được cá?

Đây là phương pháp câu cá gì vậy?

Làm sao có thể dã man như thế?

Trong lòng mập mạp tràn đầy ngơ ngác.

Con cá này cần Lâm Bắc Phàm và lão đầu tử hợp lực mới có thể kéo lên.

“10 cân! Con cá này chí ít cũng phải nặng 10 cân! Ta dám khẳng định!” Tần lão đầu tử hưng phấn hết như một đứa bé: “Nếu như so trọng lượng, nói không chừng chúng ta đã là quán quân! Ha ha...”

“Ngồi xuống, không nên kích động, đây chỉ là thao tác cơ bản, so trọng lượng thì có gì tài ba? Nói không chừng chờ lát nữa chỉ dựa vào số lượng chúng ta cũng có thể đoạt giải quán quân!” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói, hai tay êm ái ôm mèo con vuốt ve, hết như một vị trích tiên.

Giờ khắc này, Tần lão đầu tử không kiềm được nhắm mắt lại.

Aaaaa.....! Là ai đang trang bức?

Thật chói mắt quá!

“Tốt! Tốt lắm! Hôm nay chúng ta liền lấy số lượng đến đoạt giải quán quân!” Lão đầu tử hăng hái.

Thế là, dưới sự chú ý của một lão già và một tên béo, Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa tiêu sái vung câu.

10 phút sau, Lâm Bắc Phàm câu được đầu cá trắm cỏ thứ tư, nặng bảy cân.

15 phút sau, câu được đầu cá thứ năm, nặng sáu cân.

25 phút sau, câu được đầu cá thứ sáu, đây là một con cá lớn, nặng chín cân.

40 phút sau, vậy mà lại câu được một con ba ba.

...

Thùng chung quanh đều đã đầy, Tần lão đầu tử và tên mập mạp càng ngày càng chết lặng.

Lâm Bắc Phàm lại càng ngày càng lạnh nhạt, việc câu cá này thực sự quá dễ dàng với hắn, quả nhiên nửa giờ trước đó hắn đã bị Tần lão đầu tử làm trể nải, hiện tại mới là phương thức chính xác của hắn, quả nhiên mình cao thủ câu cá trời sinh!

Việc câu cá này quả thật quá đơn giản, tùy tiện đã có thể câu được mấy đầu cá lớn, một chút tính khiêu chiến cũng không lộ ra, sao để cho để mình cảm nhận được niềm vui thú của câu cá đây? Tính cao ngạo của hắn lại ào tới.

Có đôi khi hắn câu được con cá rô phi chỉ nặng bốn cân, ghét bỏ vì nó quá nhỏ, không có tư cách lọt vào thùng nước của mình, thế là hắn lập tức phóng sinh nó.

Cứ như vậy, đại hội tranh tài còn chưa kết thúc, Lâm Bắc Phàm đã định đoạt quán quân.

“Lão đầu tử, đột nhiên ta cảm thấy câu cá thật tẻ nhạt vô vị, chúng ta trở về đi thôi!” Lâm Bắc Phàm buồn bực ngán ngẩm nói.

“Được, đột nhiên ta cũng cảm thấy câu cá rất nhàm chán.” Tần lão đầu tử chết lặng nói.

Hai người tham gia trận đấu chỉ vì niềm vui thú khi câu cá mà không phải vì phân thưởng, hiện tại niềm vui thú đã không còn, bọn hắn chỉ muốn dẹp đường hồi phủ. Kết quả, Lâm Bắc Phàm mới vừa đứng dậy, đã có một tên mập bịch một tiếng quỳ xuống trước mặt hắn.

“Su phụ, xin hãy thu ta làm đồ đệ!”

Lâm Bắc Phàm lập tức ngơ ngác.

Chương 16: Su phụ, xin dạy đệ tử phương pháp tu tiên!

Tập trung nhìn vào, là tên cao thủ câu cá mập mập đối diện kia, một thân đầy mỡ rất dễ nhận dạng, lúc này hắn ta đang phủ phục trước mặt hắn, đầu gần như cúi rạp xuống đất.

“Đại ca, cần gì phải khách khí như vậy?” Lâm Bắc Phàm vội vã đỡ hắn ta dậy.

“Không! Nếu sư phụ không thu ta làm đồ đệ, ta sẽ quỳ mãi không đứng dậy!” Tên mập mập vô cùng thành kính, lại cúi đầu, sau đó hấn ta ngóc cái đầu to lớn lên, đôi mắt lớn chùng hạt đậu lại có thể dâng lên tia sáng khát vọng, Lâm Bắc Phàm nhìn mà ác hàn một trận.

Lâm Bắc Phàm cảm nhận được sự thành kính và thật lòng của hấn ta, từ tận trong đáy lòng cảm thấy thỏa mãn vô cùng, rốt cuộc hấn cũng biết vì sao người trong nước lại thích làm giáo viên như thế, thì ra cảm giác này thật sự thoải mái.

Lâm Bắc Phàm sáng khoái đồng ý: “Ngươi đứng lên trước đã, thực sự không cần khách khí như thế! Không phải chỉ là dạy ngươi cách câu cá thôi sao? Được, không thành vấn đề, hiện tại ta có thể dạy ngươi!”

Giờ khắc này, hấn phảng phất như bị linh hồn 《 công phu 》 A tinh phụ thể, hấn cảm nhận được ý chí vĩ đại của đại tông sư, uyên đình nhạc trì, ngay cả khí tức cũng xuất hiện một tia mờ ảo, phảng phất như đã vũ hóa thành tiên.

Thấy tràng diện này, trong lòng mập mập càng thêm kiên định, quả nhiên là thế, cơ duyên của ta đã đến!

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rất đắc ý, nhưng nét mặt lại rất bình tĩnh: “Nói đi, ngươi muốn học cái gì? Là phương pháp câu cá không mồi hay động tác vung câu phiêu dật của ta? Những thứ này đều là tác phẩm đắc ý của ta, ta đều có thể dạy cho ngươi!”

Kỹ thuật câu cá sắp phát dương quang đại!

Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Ngoài ý liệu, mập mập lại lắc đầu: “Sư phụ, ta không muốn học những thứ này, ta muốn học phương pháp tu tiên!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Phốc! Lâm Bắc Phàm cảm thấy đầu gối mình trúng một mũi tên.

Phương pháp tu tiên?

Ta cmn lấy đâu ra tu tiên phương pháp?

Có phải người đang đùa ta không?

“Này, có phải người uống lộn thuốc, hoặc mới trốn ra được từ bệnh viện tâm thần không? Ngay cả thực tế và huyền tưởng cũng không thể phân rõ? Ta lấy đâu ra phương pháp tu tiên? Trên thế giới này sao có thể có phương pháp tu tiên? Phương pháp tu tiên đều là vật trong tiểu thuyết, nơi này là xã hội thực tế, không nên đùa kiểu này với ta!” Lâm Bắc Phàm rất cặn lời.

“Tiên sư, ta không đùa, ta muốn học tu tiên với ngài, xin ngài hãy nhận ta đi!”

Mập mạp vẻ mặt say sưa: “Từ sau khi ta hiểu chuyện, ta đã ưa thích không rời đám thần tiên đạp phi kiếm bay trên bầu trời, ảo tưởng sẽ có ngày bản thân ta trở thành người giống như bọn họ, ngự kiếm nghìn dặm, trừ ma vệ đạo. Vì thế, ta đã lật xem rất nhiều thư tịch về tiên nhân, tra duyệt rất nhiều tài liệu tương quan, còn khảo sát rất nhiều tiên tung danh thắng, nhưng cuối cùng cái gì cũng không phát hiện. Ngay lúc ta tuyệt vọng, ta lại gặp sư phụ. Nhất định là sự thành tâm của ta cảm động trời xanh, cho nên trời xanh mới phái ngài tới giúp ta! Sư phụ, ta đã chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta cùng đi tu tiên đi!”

“Này, ta thực sự không biết tu tiên, người trúng độc quá sâu rồi.” Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ dang tay ra.

Mập mạp rất kích động: “VẬY MỚI VỪA RỒI RỘT CUỘC LÀ CHUYỆN GÌ XẢY RA? RÕ RÀNG KHÔNG CÓ MỒI, THỂ NHƯNG ĐÁM CÁ KIA HẾT CON NÀY TỚI CON KHÁC CẠP LƯỚI CÂU, ĐIỀU NÀY NÓI RÕ CHẮC CHẮN NGÀI ĐÃ LEN LÉN VẬN DỤNG PHÁP LỰC, CHÚNG TA NHỤC NHÃN PHẠM THAI KHÔNG NHÌN RA. NẾU KHÔNG, SAO CÓ THỂ PHÁT SINH CHUYỆN QUỶ DỊ LY KỲ NHƯ VẬY?”

Lúc này, ngay cả Tần lão gia tử bên cạnh cũng hoài nghi nhìn hẩn, bởi vì lão ta biết rất có thể Lâm Bắc Phàm là người có bản lĩnh kỳ lạ.

“Này thật không phải pháp lực gì...” Lâm Bắc Phàm vô lực giải thích, trên thực tế hắn cũng không biết nên giải thích thế nào, chỉ có thể nói lúc đó vận khí của hắn thực sự quá nghịch thiên, hoặc có lẽ là đám cá này thực sự quá ngu si.

Hắn chỉ thuận tiện trang bức một chút mà thôi, nào nghĩ đến sẽ ảnh hưởng nhiều như vậy?

“Chẳng lẽ ban này thứ ngài dùng không phải pháp lực, mà là nội lực?” Mập mập hơi thất vọng, sau đó tiếp tục mong đợi nói: “Không học được phương pháp tu tiên, vậy luyện võ biến thành một vị đại hiệp cũng không tội. Sư phụ, ngài xem căn cốt của ta có thích hợp để luyện công không? Yên tâm, tư chất thiếu, ta lại dùng chăm chỉ tới bù đắp, ta nhất định sẽ không để sư phụ thất vọng!”

“Võ công ta cũng không biết, ta mới 18 tuổi, đang học đại học năm nhất, người thầy ta giống người biết võ công sao?”

“Sư phụ không giống người biết võ công...” Mập mập lắc đầu.

Lâm Bắc Phàm vui mừng: “Cuối cùng người cũng giác ngộ!”

“... Sư phụ càng giống người tu tiên.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Tốt rồi, tùy người thích nghĩ thế nào cũng được, ta không muốn nói thêm gì nữa, ta có việc đi về trước.” Lâm Bắc Phàm im lặng khoát khoát tay, gọi Tàn lão gia tử rời khỏi.

“Sư phụ...” Mập mập ngửa ngáy kêu, bày tay mập phì ôm lấy bắp đùi Lâm Bắc Phàm.

Thiếu chút nữa bị chiếm tiện nghi, Lâm Bắc Phàm sợ đến cả người run run: “A Bruu A Uy, ngăn hắn ta lại cho ta!”

Hai tên bảo tiêu cao lớn lập tức xông lên.

“Sur phụ, ta sẽ không bỏ qua! Ta nhất định phải bái ngài làm sư! Ta tin tưởng với sự chân thành kiên định của ta, sớm muộn cũng có ngày sư phụ bị ta đả động! Sư phụ...”

Mập mập lớn tiếng la lên, Lâm Bắc Phàm chạy trốn nhanh hơn.

“Bệnh thần kinh!”

Cuối cùng, chỉ còn một mình mập mập, hẳn ta muốn đuổi theo, lại phát hiện, xe đã chạy không thấy bóng dáng tăm hơi.

“Biển người mịt mờ, mình biết tới nơi nào để tìm sư phụ đây?” Mập mập về mặt cầu xin.

Đúng lúc này, TV bên cạnh đưa tin tức giải trí, nhìn thấy bóng dáng quen thuộc trên tin tức, con mắt nhỏ của mập mập sáng rực lên, hơn nữa còn là phát quang tỏa sáng.

Trở lại trong biệt thự, Lâm Bắc Phàm mở máy vi tính lên, chuẩn bị viết phương án, suy tính xem nên đưa tiết mục tổng nghệ nào ra trước.

Xuyên việt từ một thế giới khác mà đến, trong óc hẳn có văn hóa tài phú của một thế giới khác, đương nhiên trong số những tài phú này, không thể thiếu tiết mục tổng nghệ ưu tú.

Nếu lấy hết những tiết mục tổng nghệ này ra, Lâm Bắc Phàm phỏng chừng nó phải đáng giá ít nhất 1000 ức.

Chẳng qua, rất nhiều tiết mục tổng nghệ muốn kiếm tiền đều phải đầu tư một khoản không nhỏ, rất nhiều tiết mục không thích hợp với tình trạng hiện tại của đài truyền hình Tinh Quang. Lại thêm thời đại khác nhau, có một vài tiết mục không thích hợp để lên sóng truyền hình ngay lúc này.

Cho nên, số lượng tiết mục cho Lâm Bắc Phàm lựa chọn thật không tính là nhiều.

“Quên đi, trước tiên cứ viết hết tiết mục tổng nghệ thích hợp ra trước, đến lúc đó lại chọn sau.” Vì vậy, trong phòng vang lên tiếng gõ bàn phím lóc cóc.

Mèo Ragdoll chơi bên ngoài một ngày, vừa về đến nhà đã rất mệt mỏi, không quấy nhiễu Lâm Bắc Phàm, nó trực tiếp nằm sấp trên hai chân Lâm Bắc Phàm ngủ thiếp đi, khéo léo tựa như một vị tiểu công chúa.

Chương 17: Tiền bàn tử ngàn dặm tìm cơ duyên!

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm ra ngoài đi dạo, ý đồ muốn gặp nhân tài mà Chiêu Hiền Tạp đưa tới, sau đó thi triển Khẩu Động Đại Pháp của hắn, thu phục nhân tài cho đài truyền hình Tinh Quang. Kết quả, cả một buổi sáng vẫn chẳng thu hoạch được gì.

“Hệ thống, có phải Chiêu Hiền Tạp có vấn đề rồi không? Vì sao đến tận bây giờ ngay cả cái bóng của nhân tài ta cũng không thấy được?” Lâm Bắc Phàm có chút nóng nảy, mắt thấy 24 giờ chỉ còn lại không tới 4 giờ, thế nhưng một chút đầu mối cũng không có, sao hắn có thể không vội được?

“Keng! Chiêu Hiền Tạp không có vấn đề, đã phát huy tác dụng, mời kí chủ kiên nhẫn chờ đợi!”

“Nếu còn đợi nữa, thời gian sẽ trôi qua luôn!”

Đúng lúc này, di động của Lâm Bắc Phàm đổ chuông, giọng nói hung phấn của Bạch Thanh Tuyết truyền tới: “Tiểu Phàm, người biết không? Hôm nay có hai người vô cùng trâu bò nộp đơn vào đài truyền hình chúng ta, ta thật sự không thể tin nổi hai người đó sẽ đến!”

Lông mày Lâm Bắc Phàm dựng lên: “Là hai người nào?”

“Một người là Tiền Đa Đa, năm nay mới 30 tuổi, được vinh danh là đạo diễn tân duệ quý tài, đặc biệt am hiểu quay phim thương mại. Tuy rằng mấy bộ điện ảnh của hắn ta vô cùng cầu huyết, điểm đánh giá rất thấp, nhưng mỗi lần đều kiếm được rất nhiều tiền, rất được các nhà đầu tư hoan nghênh. Không đến 10 năm, hắn ta đã quay được 20 bộ phim, được xưng là xạ thủ tốc độ.”

Tiền Đa Đa?

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, ừm, không có ấn tượng.

“Vậy một người khác thì sao?”

“Một người khác là Mạnh Tiểu Phi, tuy rằng danh khí không lớn, nhưng kỳ thật cũng là nhân tài dẫn chương trình hiếm có, năng lực dẫn chương trình của hắn ta vô cùng cao thâm, thoải mái khôi hài lại tràn ngập chiều sâu, vui cười giận mắng đều rất có trình độ, ta vẫn muốn đào hắn ta tới đây nhưng chưa tìm được cơ hội. Không nghĩ tới, hôm nay hắn ta lại tới đài truyền hình chúng ta nộp đơn, nghe nói hắn ta bị Tiền Đa Đa kéo tới, hôm nay đúng là quá vui vẻ rồi!”

Mạnh Tiểu Phi?

Lâm Bắc Phàm lại suy nghĩ một chút, ừm, vẫn không có ấn tượng gì.

Chẳng lẽ hai người kia là nhân tài hệ thống sắp xếp sao?

“Chúc mừng ngươi, Thanh Tuyết! Đây đúng là chuyện đáng để ăn mừng!”
Lâm Bắc Phàm lấy lòng.

“Đúng là đáng để ăn mừng... Chỉ có điều bọn họ chỉ đến nộp đơn, còn chưa chắc có vào đài truyền hình hay không. Bọn họ chỉ đích danh muốn gặp ngươi, sau khi gặp ngươi rồi mới nói tiếp!” Nói đến đây, ngữ khí của Bạch Thanh Tuyết tràn đầy cổ quái.

Hai người đến đài truyền hình nộp đơn, không muốn gặp tổng giám đốc đài truyền hình là mình, vậy mà lại muốn gặp lão công mình?

Tình huống này có thể không cổ quái sao?

Lâm Bắc Phàm đã có thể khẳng định, hai người kia chính là người mà hệ thống sắp xếp.

“Được, vậy hiện tại ngươi sẽ tới đó!” Lâm Bắc Phàm cúp điện thoại xong liền chạy tới.

Nửa giờ sau, Lâm Bắc Phàm đi vào đài truyền hình, nhận ra tên mập mập quen thuộc. Tên mập vừa nhìn thấy hắn, lập tức điều khiển khối thịt to xông lại: “Su phụ, rốt cuộc đệ tử cũng tìm được su phụ rồi!”

“Mập mập, sao ngươi lại ở đây?”

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, Lâm Bắc Phàm giật mình, thẳng mập này đúng là kinh hi.

Tên mập mập trước mắt này chính là kẻ thần kinh muốn báỉ hấn làm sư phụ, muốn học tu tiên hôm qua. Không nghĩ tới không đến một ngày, hai người lại gặp mặt nhau ở đài truyền hình.

“Hệ thống, xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ hấn ta chính là nhân tài trong miệng ngươi sao?” Lâm Bắc Phàm mặc niệm, một loại cảm giác xấu tự nhiên sinh ra.

“Keng! Kí chủ lý giải rất chính xác! Người này chính là một nhân tài Chiêu Hiền Tạt chiêu mộ được, là một người thiết kế tiết mục tổng nghệ vô cùng ưu tú, đồng thời còn là một đạo diễn, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của kí chủ !”

“Nói như vậy, sự kiện câu cá quý dị trước đó cũng là ngươi làm?”

“Keng! Kí chủ lý giải rất chính xác! Trinh sát phát hiện nội tâm Tiền Đa Đa vô cùng si mê chuyện tu tiên hoặc võ công có lực lượng thần bí, cho nên bản hệ thống thông qua một chút thủ đoạn, khiến hấn ta tin tưởng kí chủ có được lực lượng thần bí, tăng cao tỷ lệ thuyết phục!”

Khóe môi Lâm Bắc Phàm giật giật: “Hệ thống, ngươi thực biết chơi ta! Vậy người còn lại thì sao? Người đó, ta từ đầu tới đuôi đều chưa từng gặp mặt, ngươi định làm thế nào?”

“Keng! Người này tên Mạnh Tiểu Phi, là bạn thân của Tiền Đa Đa, tình cảm thâm hậu. Chỉ cần Tiền Đa Đa bị kí chủ thuyết phục gia nhập quân mình, như vậy xác suất thuyết phục Mạnh Tiểu Phi sẽ tăng lên 50%!”

“Nói như vậy, hai người kia thật sự là nhân tài Chiêu Hiền Tạt tìm tới? Nếu ngay cả Tiền Đa Đa ta cũng không thuyết phục được, Mạnh Tiểu Phi sẽ không tới sao? Hệ thống, ngươi đúng là hổ cha, nếu không thể lôi kéo Tiền Đa Đa, này chẳng phải cả hai nhân tài đều như nước trôi sông?”

“Keng! Khi kí chủ vận dụng đồng thời hai tám Chiêu Hiền Tọa, hai vị nhân tài phụ trợ ít nhiều gì cũng sẽ có liên hệ nào đó với nhau, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng lẫn nhau, cho nên mời kí chủ sau này phải chú ý!”

“Xem ra sau này mình phải chú ý thật.”

Lâm Bắc Phàm suy nghĩ lung tung, nhưng thực ra chỉ mới qua nháy mắt.

Nhìn về phía trước, Tiền Đa Đa lao nhanh tới.

“Sư phụ, đệ tử một mực tìm ngài! Thật không nghĩ tới Bạch nữ thần đại danh鼎鼎 lại là lão bà của ngài! Đương nhiên, cũng chỉ có người như Bạch nữ thần mới xứng với sư phụ! Đây là thượng thiên chỉ dẫn, để đệ tử tìm được ngài! Là thiên ý!” Tên mập hưng phấn kêu la om sòm, còn muốn cho Lâm Bắc Phàm một cái ôm nhiệt tình, nhưng bị hấn ghét bỏ.

“Rút cái tay mập của ngươi ra, chết đi cho ta! Ngươi nặng chừng 200 cân, còn muốn làm bản thân thể ta?”

“Ha ha...” Tiền Đa Đa lúng túng thu tay lại.

Đám người ở hiện trường trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới đạo diễn quỷ tài Tiền Đa Đa tiếng tăm lừng lẫy trong giới phim thương mại lại nhiệt tình với lão công của boss như vậy. Đây là tên tiểu bạch kiểm trong truyền thuyết! Kết quả còn bị tiểu bạch kiểm ghét bỏ.

“Tiểu Phàm, hai người đã quen nhau từ trước sao?” Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc hỏi.

Lâm Bắc Phàm lập tức lắc đầu: “Không quen, đáng dấp xấu như vậy, ta vừa gặp đã trốn ra xa xa, sao có thể quen biết được?”

Tiền Đa Đa: “...”

“Vậy sao hấn... lại nhiệt tình với ngươi như vậy?”

“Có thể là bệnh tâm thần lâu ngày tái phát, nhìn thấy người bình thường cũng cảm thấy thân thiết!”

Tiền Đa Đa: “...”

“Ha ha...” Tiền Đa Đa ngượng ngừng cười một tiếng, sau đó trịnh trọng giới thiệu: “Sư phụ, xin tự giới thiệu, đệ tử là Tiền Đa Đa, là đạo diễn, đã từng quay mấy bộ phim không tệ. Đệ tử nhận lời mới tới nơi này, mong sư phụ thu lưu!”

“Thu lưu cái quỷ?” Lâm Bắc Phàm không chút khách khí chính hấn ta: “Một đạo diễn quay phim tới chỗ chúng ta làm gì? Chúng ta là đài truyền hình, không phải rạp chiếu phim!”

“Cũng giống cũng giống, đạo diễn đều tương thông, ta có thể làm đạo diễn phim điện ảnh, cũng có thể làm đạo diễn phim truyền hình, cũng có thể làm đạo diễn tiết mục tổng nghệ... Mấu chốt là có thể kiếm tiền, làm mục nào không quan trọng.”

Tiền Đa Đa nhỏ giọng nói: “Sư phụ yên tâm, đồ nhi nhất định sẽ làm trâu làm ngựa nhân nhục chịu khó, tuyệt không hô mệt. Chỉ cần lúc sư phụ rảnh rỗi, có thể dạy cho đồ nhi một chiêu nửa thức, đồ nhi đã đủ hài lòng rồi.”

Lâm Bắc Phàm xem như đã nhìn ra, hiện tại Tiền Đa Đa đang chơi chiến thuật quanh co, không trực tiếp bái hấn làm sư mà thông qua việc nịnh nọt lão bà hấn, làm vậy, nói không chừng bản thân mình sẽ dạy hấn ta một chiêu hai chiêu...

“Đầu người bị trúng độc quá sâu, ta thực không biết những thứ kia!” Lâm Bắc Phàm lờm một cái.

“Đồ nhi hiểu, hiểu mà, sư phụ là cao nhân, ẩn thân trong đô thị, ưa thích điệu thấp, yên tâm, đồ nhi sẽ không nói cho người khác...” Tiền Đa Đa bày ra một bộ ta đã sớm xem thấu người rồi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hiểu cái đầu heo nhà mày à? Mập mập chết tiệt.

Người cái gì cũng không hiểu.

“Hơn nữa đồ nhi cũng đã hiểu quy củ, cái gọi là pháp không thể khinh truyền, nhất định phải bỏ ra đầy đủ mới có thể nhận được hồi báo, đồ nhi tin tưởng, dựa vào sự chân thành sắt đá không dời, sớm muộn gì cũng có ngày có thể cảm động ngài!” Tiên Đa Đa chắc chắn.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất bất đắc dĩ với tên mập này.

Thật coi hấn là nhân sĩ tu tiên sao?

Chương 18: Liên thu hai viên đại tướng!

“Hơn nữa sư phụ, ta không chỉ đến một mình, ta còn kéo thêm một người nữa đến cho ngươi. Tên hấn ta là Mạnh Tiểu Phi, hấn ta là bạn thân của ta, đồng thời cũng là một người dẫn chương trình rất giỏi, tài dẫn chương trình không chê vào đâu được!”

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía người đang đứng yên lặng một bên, ánh mắt lập tức sáng lên.

Hấn ta tầm 30 tuổi, trên mặt đeo kính, thoạt nhìn rất nho nhã tri thức. Thế nhưng thứ khiến người ta có ấn tượng càng sâu hơn chính là cái đầu trọc lóc, thoạt nhìn có chút đặc sắc.

Lâm Bắc Phàm phát hiện hình như người này có chút giống với một người dẫn chương trình nào đó ở Địa Cầu. Thật sự rất quen.

“Ngài khỏe chứ, Mạnh tiên sinh, rất hân hạnh được gặp mặt!”

“Ngài khỏe chứ, Lâm tiên sinh! Mọi người đồn rằng ngài đẹp trai kinh thiên động địa, hôm nay được gặp qua, quả nhiên danh bất hư truyền, khó trách có thể của được Bạch nữ thần trong lòng ức vạn người, để vô số nam tử độc thân đau đứt ruột, thực sự quá lợi hại!”

“Mạnh tiên sinh ngươi cũng thật hài hước! Liệu ngươi có thể cho ta biết, vì sao bỗng nhiên ngươi lại đến nơi này nộp đơn?”

Mạnh Tiểu Phi liếc nhìn Tiên Đa Đa đang đứng bên cạnh bên cạnh, tức giận: “Kỳ thực ta đây là bị ta bị tên mập mập chết bầm này kéo tới, bị hấn ta quấy rầy cả một ngày, lại còn lấy cái chết ra uy hiếp, ta thực sự không

chịu được, bèn cùng hắn tới xem một chút. Chỉ là Lâm tiên sinh, Bạch tổng, ta nên báo trước, nếu như nơi này không thích hợp để ta phát triển, ta vẫn sẽ trở về.”

“Đó là đương nhiên.” Bạch Thanh Tuyết nói ra.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Đài truyền hình Tinh Quang chúng ta rất cần một người dẫn chương trình giống như Mạnh tiên sinh đây. Vừa vặn, hôm qua ta có dự án làm một tiết mục tổng nghệ, ta cảm thấy nó rất thích hợp với người.”

“A? Là tiết mục gì?” Mạnh Tiểu Phi hứng thú nói.

“Ngài chờ một lát!” Lâm Bắc Phàm để A Bru mở hòm rương đang cầm trên tay ra, bên trong có rất nhiều giấy tờ văn bản, Lâm Bắc Phàm bắt đầu chọn lựa.

Tất cả giấy tờ trong rương này đều là kịch bản của các chương trình gameshow mà hắn chuẩn bị tỉ mỉ, dùng để thuyết phục nhân tài.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm lấy hai văn bản từ trong rương ra, nói: “Chính là cái này!”

Lâm Bắc Phàm lấy ra một trong số đó đưa Mạnh Tiểu Phi, một quyển khác đưa cho Bạch Thanh Tuyết.

Mạnh Tiểu Phi tiếp nhận, ánh mắt sáng lên: “Aaaa? [Phi Thành Vật Nhiều]? Ta cảm thấy cái tên này rất sáng tạo!”

Không sai, tiết mục tổng nghệ mà Lâm Bắc phàm chọn là [Phi Thành Vật Nhiều].

[Phi Thành Vật Nhiều] là gameshow thuộc thể loại sinh hoạt tình cảm được đài Địa Cầu Giang Tô Vệ Thị ra mắt vào năm 2010, tiết mục này có 24 cô gái độc thân làm nhân vật chính, sau đó dùng các phương pháp bật đèn hay tắt đèn để lựa chọn các nam khách mời, sau đó thông qua các quy tắc như:

“Trải nghiệm khi mới bắt đầu yêu” “Phán đoán khi yêu” “Lựa chọn cuối cùng” “Quyền lợi của nam sinh” để quyết định nam khách mời cùng nữ

khách mời có thành một cặp hay không.

Tiết mục này khi vừa được công chiếu đã nhanh chóng hot khắp cả nước, gameshow này từ khi vừa mới đưa ra đã trở thành gameshow cấp hiện tượng được toàn dân bàn luận.

Sở dĩ tiết mục này có tiếng vọng lớn như vậy, cũng bởi vì nó rất phù hợp với hiện trạng tình yêu và hôn nhân thời nay thường có thể chạm trúng điểm nóng trong xã hội, thành hot trend. Đây lại là điều bình thường trong cuộc sống, ai cũng từng trải qua, cho nên vô cùng được hoan nghênh.

Đồng thời, loại tiết mục này cũng là một bộ gameshow “vốn nhỏ lời lớn”, kiếm được khá nhiều tiền, bởi vì khách mời cơ bản đều là người thường, chỉ cần quay trong phòng hoặc trong trường quay, cho nên chi phí thực hiện cũng không cao. Nhưng ngược lại, nó kiếm lời rất nhanh, nghe nói lợi nhuận từ quảng cáo của đài truyền hình đã vượt qua 10 ức. Hơn nữa còn có những lợi nhuận khác, hàng năm, ít nhất có thể kiếm lời 20 ức.

Mạnh Tiểu Phi khá giống một người tên Mạnh Phi ở địa cầu, phương thức ăn nói, phong cách dẫn chương trình cũng rất giống, rất phù hợp cho tiết mục này. Vì vậy, Lâm Bắc Phàm không chút do dự lấy ra tiết mục vương bài này.

Mặc dù trình độ của thế giới này đã phát triển tới năm 2018 nhưng hẳn lại cảm thấy ở các chương trình gameshow tình cảm thì vẫn là con số 0 tròn trĩnh. Tiết mục tình yêu và hôn nhân xem ra chỉ là bình mới chứa rượu cũ, không có gì sáng tạo.

Lâm Bắc Phàm tin tưởng, sau khi tiết mục này được đưa ra sẽ bùng nổ, được nhiều người yêu thích.

Mạnh Tiểu Phi cùng Bạch Thanh Tuyết đọc rất nghiêm túc, say mê từng chữ một, càng xem mắt càng sáng. Ngay cả tên mập Tiền Đa Đa cũng nhích lại gần Mạnh Tiểu Phi, nghiêm túc nhìn, đôi mắt nhỏ lấp lánh sự hưng phấn.

“Hắc... Tiết mục này thật thú vị!! Ta chưa từng gặp qua loại tiết mục tình yêu và hôn nhân kiểu này, có thể làm đến thanh tân thoát tục (1) như vậy,

rất thú vị! Ta có trực giác mãnh liệt rằng tiết mục này có thể rất hot!” Mạnh Tiểu Phi hưng phấn nói.

“Đúng vậy, tiết mục này nếu như tiết mục này có thể được dàn dựng tốt, nhất định sẽ hot! Ta phát hiện bên trong còn rất nhiều không gian có thể điều chỉnh, ví dụ như nam khách mới yêu thích nhưng lại bị nữ khách mời vô tình cự tuyệt, chủ tịch có tiền đóng giả làm tiểu tử nghèo đi ra xem mắt, cô gái hám giàu gặp tiểu tử nghèo, chồng già vợ trẻ hoặc là lão phu lão thi, nữ khách quý không nể mặt nhau....

Mỗi một kỳ đều có thể tạo ra một chủ đề mới, đều có thể xen lẫn nhau, thật sự rất thú vị! Nếu có thể giao tiết mục này cho ta, ta cam đoan nó nhất định sẽ hot!” Tiền Đa Đa rất hưng phấn.

Lâm Bắc Phàm liếc xéo hần một cái, trong lòng có chút sùng sốt.

Quả nhiên là một đạo diễn quý tài của phim thương nghiệp, cho dù quay phim không giỏi lắm, nhưng trình độ lãng xê lại bay tới trên trời, nhanh như vậy đã nhìn ra doanh thu của tiết mục. Lâm Bắc Phàm cảm thấy hần phải nhìn lại tên mập tên mập mập chết bầm này lần nữa.

“Ta cũng cảm thấy tiết mục này khả năng cao sẽ hot, trực giác của ta chưa từng sai lầm! Tiểu Phàm, tiết mục này do chàng viết thật sao? Chàng thực quá lợi hại, ta yêu chàng chết mất!” Bạch Thanh Tuyết sùng bái nhìn qua Lâm Bắc Phàm, tâm tình vô cùng kích động.

Cảm giác này, còn kích động hơn so với chính mình thành công.

Sau đó bỗng nhiên Bạch Thanh Tuyết không để ý chung quanh nhào vào ngực Lâm Bắc Phàm, hôn hần một cái, vung một đồng thức ăn cho chó. (2)

Bạch Thanh Tuyết quá cuồng nhiệt, làm Lâm Bắc Phàm thấy có chút không chống đỡ được.

“Khụ khụ, Thanh Tuyết, bởi vì ta thấy ngươi hai ngày nay vì chuyện này mà ưu phiền, rất không đành lòng, cho nên mới vắt hết óc, nghĩ ra tiết mục này.” Lâm Bắc Phàm giải thích.

“Tiểu Phàm, chàng tốt với ta quá!” Bạch Thanh Tuyết liếc mắt đưa tình, gần như khiến Lâm Bắc Phàm như muốn tan ra.

Lâm Bắc Phàm phát hiện, bình thường Bạch Thanh Tuyết làm việc vô cùng bá đạo, thông minh cơ trí. Vì sao khi gặp hắn, IQ của nàng lại xuống dốc nghiêm trọng như vậy?

“Tốt! Nếu như là tiết mục này, ta chắc chắn sẽ tiếp nhận! Ta có cảm giác, tiết mục này được làm ra để dành riêng cho ta, hôm nay ta đến đây, quả nhiên không tới sai! Hy vọng Lâm tiên sinh cùng và Bạch tổng có thể cho ta một cơ hội, để ta có thể làm người dẫn chương trình cho tiết mục xuất sắc này!” Mạnh Tiểu Phi kích động nói. Thân làm một người dẫn chương trình xuất sắc, hắn ta luôn khát vọng có một tiết mục vương bài thuộc về mình.

Bây giờ, rốt cuộc hắn ta cũng đã tìm ra, khiến hắn ta có chút nóng vội.

“Hôm nay ta sẽ về xử lý các thủ tục còn lại, ngày mai sẽ tới đây làm!” Hắn quyết định nói.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười: “Không cần gấp gáp như vậy, tiết mục này ta vốn chuẩn bị cho Mạnh tiên sinh, người có thể đồng ý, chúng ta rất vui!”

“Đúng vậy, hoan nghênh Mạnh tiên sinh gia nhập đài truyền hình Tinh Quang!” Có thể thu được một vị đại tướng bỏ vào trong túi, Bạch Thanh Tuyết cười rất vui vẻ.

“Vậy còn ta?” Tiền Đa Đa ở một bên cấp bách: “Ta cảm thấy, tiết mục này mà giao cho ta đạo diễn là tốt nhất! Ta có thể phát huy giá trị của nó đến tối đa, ta cam đoan có thể giúp tiết mục này bùng nổ!”

“Đương nhiên ta cũng hoan nghênh đạo diễn Tiền gia nhập đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta, từ nay tiết mục này liền do ngài và Mạnh tiên sinh phụ trách!” Bạch Thanh Tuyết vô cùng vui vẻ, một lần thu được hai vị đại tướng, còn có một chương trình gameshow vô cùng đáng khâm phục, tất cả đều là do vị lão công đáng yêu nhà mình mang đến, ánh mắt của lão nương đây quả nhiên không sai.

“Thật sự quá tốt! Chúng ta nhất định toàn tâm toàn ý!” Tiền Đa Đa cùng Mạnh Tiểu Phi đồng thanh nói.

“Keng! Chúc mừng kí chủ mời đạo diễn thành công, thu được nhân tài Tiền Đa Đa và nhân tài dẫn chương trình, biên kịch Mạnh Tiểu Phi, hệ thống thiết lập sẽ vĩnh viễn không bao giờ phản bội! Thông tin nhân tài được tạo ra...!”

(1) thanh tân thoát tục: tươi mới. (ở trên ghi thành ngữ cho hay)

(2) Vung một đồng thức ăn cho chó: ân ái trước mặt FA.

Chương 19: Hai cái vương bài tiết mục!

Trong đầu Lâm Bắc Phàm dần hiện ra hai thẻ số liệu.

Thẻ thứ nhất ——

Họ và Tên: Tiền Đa Đa

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 32 tuổi

Bằng cấp: Đạo diễn khoa chính quy

Nghề nghiệp: Đạo diễn phim thương mại (A)

Tiềm lực: Kế hoạch (S), đạo diễn (A)

Bảng thứ hai ——

Họ và Tên: Mạnh Tiểu Phi

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 32 tuổi

Bằng cấp: Thạc sĩ Hán học, thạc sĩ tâm lý học.

Nghề nghiệp: MC (A)

Tiềm lực: MC (S), biên kịch (A)

Chỉ cần xem số liệu, Lâm Bắc Phàm đã biết hai người này vô cùng trâu bò.

B biểu thị trình độ nhì lưu trong nước, A đại biểu trình độ nhất lưu, còn S là trình độ quốc tế.

Đẳng cấp nghề nghiệp của hai người này đều là trình độ nhất lưu, là nhân tài vô cùng ưu tú và hiếm có, mỗi một người đều là một đĩa bánh trái thơm ngon.

Giống như MC Mạnh Tiểu Phi, nếu như dựa theo trình độ ở thế giới cũ mà nói, khả năng dẫn chương trình của hắn ta hiện tại đã tương đương với đám người Hà Cảnh, Uông Hàm, ngang bằng với những trụ cột chính của các đài truyền hình.

Thứ hai, càng làm cho người ta kinh ngạc, chính là tiềm lực của bọn họ vẫn chưa được phát huy hết.

Bọn hắn còn có tiềm lực cấp S. Cấp S nghĩa là đã vượt qua giới hạn, đạt đến trình độ quốc tế, nói cách khác, một khi hai người có thể phát huy ra toàn bộ tiềm năng của mình, bọn họ hoàn toàn có thể đứng vững gót chân trên trường quốc tế. Xông ra một mảnh bầu trời.

Nhưng điều khiến Lâm Bắc Phàm dở khóc dở cười nhất chính là, năng lực trâu bò nhất của Tiền Đa Đa không phải đạo diễn, mà là lên kế hoạch, hắn tốn tâm tư ở kế hoạch nhiều hơn, năng lực đạo diễn của hắn lại khá bình thường.

Có hai viên đại tướng ở đây, việc Lâm Bắc Phàm cần làm là nhanh chóng đưa nhiều show lên cho đài truyền hình, đến lúc đó, chắc chắn đài truyền hình sẽ phát triển mạnh, tài sản của hắn cũng sẽ tăng trưởng chóng mặt, hắn cũng sẽ trở nên mạnh hơn.

Còn một tấm Chiêu Hiền Tạp còn lại, Lâm Bắc Phàm định nếu thực sự cần thiết thì mới dùng. Hiện nay hắn đang ở sơ kỳ, cảnh giới dễ dàng đột phá, sẽ dễ có Chiêu Hiền Tạp.

Chờ khi hắn thăng cấp lên tầng thứ hai, thứ ba, thậm chí là tầng thứ tư, tầng thứ năm, đến lúc đó, sẽ rất khó có thể thu được một tấm Chiêu Hiền Tạp, một tấm Chiêu Hiền Tạp là một cấp dưới trung thành, vô cùng trân quý, không thể sử dụng tùy tiện.

“VẬY TA ĐI TRƯỚC!” Mạnh Tiểu Phi muốn trở về xử lý việc từ chức, sau đó sẽ bắt đầu công việc mới.

“Chờ chút, chỗ ta còn một show khác, ta cảm thấy nó cũng rất thích hợp với Mạnh tiên sinh!” Lâm Bắc Phàm lại lấy thêm hai tập giấy ra.

“Còn còn nữa sao? Cho ta xem một chút!” Mạnh Tiểu Phi hưng phấn quay đầu.

“Ta cũng muốn xem!” Tiên Đa Đa nhào tới.

Hai người chụm đầu cùng nhau xem.

“Phi Nhĩ Mạc Chúc?”

Bọn hắn đưa mắt nhìn nhau, sau đó đầy hào hứng xem tiếp.

[Phi Nhĩ Mạc Chúc] là show truyền hình giúp tìm việc được phát sóng trên truyền hình Thiên Tân tháng 10 năm 2010. Mỗi kỳ, trường quay sẽ mời giám đốc của mười hai xí nghiệp lớn đến để thông báo tuyển dụng nhân sự, thông qua phương pháp bật đèn hoặc tắt đèn để tuyển nhân viên vừa ý, sau đó nghiên cứu, thảo luận về chỗ làm, vấn đề nghề nghiệp.

Ngoài ra còn có hai nhân viên làm việc lâu năm và chuyên gia tâm lý sẽ tiến hành chỉ đạo cách vào nghề và tâm lý cần phải nắm bắt.

Ngoài tình yêu và hôn nhân, vấn đề nghề nghiệp cũng là một điểm nóng trong xã hội hiện nay, một khi show này được đẩy ra chắc chắn sẽ được khen ngợi. Năm đó, độ hot của nó chỉ kém [Phi Thành Vật Nhiễm], cũng là loại vương bài tiết mục vốn nhỏ lời lớn.

Ở thế giới hiện tại chưa xuất hiện show nào như vậy.

Lâm Bắc Phàm tin tưởng, chỉ cần đẩy show này ra, chắc chắn có thể nhanh chóng dẫn bạo thị trường.

Con người truy cầu hai thứ đơn giản, tình yêu và sự nghiệp. [Phi Thành Vật Nhiều] đại biểu cho tình yêu, [Phi Nhĩ Mạc Chúc] đại biểu cho sự nghiệp, đều là vấn đề nóng và chỗ khó khăn trong xã hội hiện nay. Chỉ cần đài truyền hình Tinh Quang bắt lấy hai show này, hai bút cùng vẽ, nhất định có thể nhanh chóng lớn mạnh, cấp tốc bay lên.

“Show này thực sự là quá tuyệt vời, cùng với [Phi Thành Vật Nhiều] quả thực là một sự kết hợp hoàn hảo! Ta tin nó tuyệt đối sẽ hot! Mặc dù có kém hơn [Phi Thành Vật Nhiều], ít nhất cũng là một vương bài tiết mục! Show này cũng giao cho ta đi! Không phải ta tham lam, thật sự... thật sự là ta rất thích show này!” Mạnh Tiểu Phi la hoảng lên.

“Độ xuất sắc của show này tuyệt đối có thể so sánh với [Phi Thành Vật Nhiều]! Hơn nữa ta phát hiện, mặc dù độ hot của show này có khả năng sẽ không bằng [Phi Thành Vật Nhiều], nhưng lợi nhuận tuyệt đối sẽ không thua kém! Chỉ tính riêng mười hai vị giám đốc kia đã có thể lôi ra rất nhiều tiền quảng cáo!

Hơn nữa những nhóm giám đốc này cũng không cố định, điều này có nghĩa chúng ta có thể không ngừng đổi mới nhóm giám đốc, không ngừng đổi mới xí nghiệp, không ngừng kiếm lời, còn thu tiền của khách mời... Sảng khoái nha!”

Cặp mắt Tiền Đa Đa giống như sắp rơi ra tiền.

“Tiểu Phàm, chàng đúng là ngôi sao may mắn của ta, ta yêu chàng chết mất!” Bạch Thanh Tuyết lại một lần nữa kích động nhào vào lòng ngực Lâm Bắc Phàm.

Đôi mắt với Lâm Bắc Phàm, nàng chẳng bao giờ rụt rè.

Nàng yêu chết siêu cấp lão công, muốn tương mạo có tương mạo, muốn tài hoa có tài hoa!

Thế nhưng một nam nhân hoàn mỹ như vậy, hiện tại chỉ thuộc về mình nàng!

Hì hì!

Nhìn thấy mọi người kích động không thôi, Lâm Bắc Phàm chỉ cười nhạt một tiếng: “Sở dĩ ta lấy show này ra, là vì ta cảm nhận được khí chất, khả năng dẫn chương trình người rất thích hợp với show này. Như thế này người sẽ phải mệt vì cùng dẫn hai chương trình một lúc. Giao cho Mạnh tiên sinh, chúng ta cũng rất yên tâm!”

“Đúng vậy, dựa vào khả năng dẫn chương trình của Mạnh tiên sinh, hai show này nhất định sẽ dễ như trở bàn tay!” Bạch Thanh Tuyết nở nụ cười xinh đẹp.

“Đừng gọi ta là Mạnh tiên sinh nữa, như thế này đề cao ta quá rồi, Lâm tiên sinh, Bạch tổng, gọi ta Tiểu Mạnh là được.” Mạnh Tiểu Phi khiêm tốn nói: “Nếu như không thích xưng hô này, có thể xưng hô giống như tên mập mập kia, cứ gọi ta đầu trọc cũng được!”

Mạnh Tiểu Phi sờ cái đầu bóng loáng của mình nói, hẳn cũng không dám giả cao siêu ở trước mặt vị ngư nhân tùy tiện có thể lấy ra hai cái vương bài tiết mục.

“Mệt nhọc... Ha ha ha, sao ta có thể mệt được chứ? Ta cao hứng còn không kịp! Những người dẫn chương trình khác muốn một vương bài tiết mục, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, vậy mà Mạnh Tiểu Phi ta lại kiếm lời được hai cái! Cảm tạ Lâm tiên sinh và Bạch tổng đã đồng ý, không muốn nói linh tinh nữa, Mạnh Tiểu Phi ta nhất định sẽ vì Tinh Quang cúc cung tận tụy, đến chết mới ngừng!” Mặt Mạnh Tiểu Phi đỏ lên nói.

“Đầu trọc, ta nói không sai, người tới đây đúng là quá chuẩn! Ta cho người biết, hiện tại người chỉ mới thấy được một góc của sự phụ ta thôi, năng lực thật sự của người còn chưa bày ra, bằng không thì người tuyệt đối sẽ giật mình đến hoảng sợ!” Tiền Đa Đa đắc ý nói.

“Ta quen người nhiều năm như vậy, đây là lần người làm việc được nhất!”

Cuối cùng, Bạch Thanh Tuyết tổng kết nói:

“Vô luận là [Phi Thành Vật Nhiều] hay [Phi Nhĩ Mạc Chúc], đều là show ưu tú và hiếm có. Vì vậy nên thời kỳ đầu, chúng ta nên đưa một show ra trước, sau khi show ấy thành công, lúc đấy chúng ta có thể đẩy thêm một show khác. Tiến hành theo chất lượng, hai bút cùng vẽ thế này sẽ đạt được hiệu quả tốt nhất! Dựa theo ý kiến của ta, trước mắt cứ đẩy gameshow [Phi Thành Vật Nhiều] ra trước, dùng để quảng bá tên tuổi của đài truyền hình chúng ta, ý mọi người thế nào?”

Đám người gật đầu đồng ý.

“Nếu như Bạch tổng tin tưởng ta, toàn bộ những việc này cứ giao cho ta quản lí, ta nhất định sẽ hoàn thành thật thật tốt, mở rộng giá trị của nó đến tối đa!” Tiền Đa Đa tự tin nói.

Chương 20: Lấn lộn cao thủ online!

Những người này đều là người làm việc quyết đoán, sau khi quyết định sẽ đưa show 《Phi Thành Vật Nhiều》 ra trước, liền nhanh chóng hành động.

Buổi tối hôm đó, Tiền Đa Đa cao giọng tuyên bố về mọi người, gia nhập vào đài truyền hình Tinh Quang, chuẩn bị một gameshow mới, đồng thời bày tỏ với bên ngoài, hy vọng mọi người có thể ủng hộ chương trình truyền hình đầu tiên của hần ta như đã ủng hộ điện ảnh.

Showbiz rung động!

Toàn dân rung động!

Một tân tinh đang đi lên, có tiềm năng phát triển vô hạn trong giới đạo diễn, một đạo diễn phim thương mại có năng lực kiếm tiền siêu cấp, một thế lực mới có sức ảnh hưởng cực lớn với giới giải trí, lại có thể gia nhập đài truyền Tinh Quang, một đài truyền ngay cả hạng ba cũng không đến. Từ một vị đạo diễn, biến thành một người làm công, quả thật làm cho mọi người há hốc mồm.

Rốt cuộc mọi người còn chưa kịp phản ứng, ngày hôm sau, người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi của đài truyền hình Lữ Du cũng đã tuyên bố từ chức, chính thức gia nhập đài truyền hình Tinh Quang, bắt tay với đạo diễn Tiền Đa Đa, chuẩn bị chương trình truyền hình mới.

Trong giới showbix, mặc dù ảnh hưởng của Mạnh Tiểu Phi không bằng Tiền Đa Đa, thế nhưng thực lực của hắn ta cũng lọt vào mắt của rất nhiều người. Rất nhiều đài truyền hình đều ném cành ô-liu (1) qua với hắn ta. Ngay cả đài truyền hình hàng đầu cũng có vài cái.

Nhưng một người dẫn chương trình ưu tú như vậy lại không lựa chọn gia nhập một đài truyền hình hàng đầu, ngược lại với dự đoán của mọi người, hắn ta gia nhập một đài truyền hình đang sa sút. Thật sự khiến mọi người không thể giải thích nổi.

Hai vị nhân tài ưu tú cùng gia nhập đài truyền hình Tinh Quang, đồng thời bắt tay nhau cùng tạo một chương trình truyền hình mới, chuyện này lan truyền khắp cả nước với tốc độ khó mà tin nổi.

Kiểm tra trên bảng hot search, phát hiện các vị trí đầu như sau:

“Đạo diễn quý tài Tiền Đa Đa gia nhập đài truyền hình Tinh Quang”

“Đạo diễn quý tài Tiền Đa Đa, người dẫn chương trình ưu tú Mạnh Tiểu Phi bắt tay nhau tạo một show truyền hình mới”

“Người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi gia nhập đài truyền hình Tinh Quang”

“Đài truyền hình Tinh Quang”

.....

Ngay cả các trang truyền thông lớn, nhất là các tờ báo giải trí, càng đặc biệt chú ý tới chuyện này.

«Vì sao đạo diễn quý tài Tiền Đa Đa lại không làm phim mà lại làm show truyền hình?»

«Đạo diễn quý tài Tiên Đa Đa muốn rời khỏi giới đạo diễn?»

«Rốt cuộc đài truyền hình Tinh Quang có mị lực gì, lại khiến cho hai vị nhân tài ưu tú cùng gia nhập?»

«Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp lại muốn tạo kỳ tích thương nghiệp?»

.....

Đây là lần thứ hai đài truyền hình Tinh Quang chiếm được sự quan tâm của công dân cả nước.

Lần đầu tiên, Bạch Thanh Tuyết phản bội tập đoàn Bạch thị, lấy toàn bộ tiền của mình mua lại một đài truyền hình, bị nhân dân cả nước biết.

Lần thứ hai, ngay tại lúc này, nhiệt độ cực cao, vượt qua cả mấy tiểu thị trời(2).

Thế nhưng, mọi người đều tò mò vì sao hai người kia lại cùng gia nhập Tinh Quang, đồng thời chuẩn bị đẩy ra một gameshow mới, cho dù là Tiên Đa Đa, Mạnh Tiểu Phi hay đài truyền hình Tinh Quang đều không hề đưa ra bất kỳ lời giải thích nào, để mọi người vẫn luôn nghi ngờ vô căn cứ, vẫn tiếp tục duy trì nhiệt độ.

Đến ngày thứ ba, khi nhiệt độ bắt đầu hạ xuống, Tiên Đa Đa, Mạnh Tiểu Phi cùng với đài truyền hình Tinh Quang mới mặt dày còn nghênh, che che lấp lấp, thần thần bí bí tiết lộ bốn chữ — Phi Thành Vật Nhiều.

Phi Thành Vật Nhiều?

Cái quý gì đây? Lẽ nào muốn chúng ta không nên làm phiên ngoại?

Tất cả mọi người đều ngơ ngác.

Vì lí do này, ngay ngày hôm đó, bốn chữ Phi Thành Vật Nhiều không ai giải thích được, bay thẳng lên hot search.

Khi mọi người đang cho rằng Phi Thành Vật Nhiều chỉ là lời từ chối phỏng vấn, thì cuối cùng cũng có một “nhân viên trong đài” để lộ ra, Phi Thành Vật Nhiều không chỉ là bốn chữ bình thường, mà nó có liên quan đến gameshow mà đài truyền hình Tinh Quang định đưa ra, chương trình này có tên là 《Phi Thành Vật Nhiều》.

“《Phi Thành Vật Nhiều》 lại nhanh chóng xông lên bảng hot search.

Khi mọi người đang muốn tìm hiểu thêm cuối cùng 《Phi Thành Vật Nhiều》 là gameshow kiểu gì, Tiền Đa Đa, Mạnh Tiểu phi cùng đài truyền hình Tinh Quang lại tiếp tục im lặng, khiến cho lòng mọi người như bị khi cào.

Chương trình truyền hình này được bảo mật rất tốt, không để lộ ra điều gì.

Nhưng theo một số phóng viên quay chụp được, thường có một số tuần nam mỹ nữ chủ yếu là mỹ nhân liên tục ra vào đài truyền hình Tinh Quang, khiến rất nhiều người mạnh dạn suy đoán, có khả năng đây là một chương trình show tài năng, giống với 《Siêu Cấp Nữ Thanh》.

Rất nhiều người tỏ ra khinh thường.

“Còn tưởng là rất ghê gớm, chẳng qua chỉ là chương trình show tài năng mà thôi!”

“Các show tài năng đã bị chơi nát bét từ lâu, hiện tại còn ai xem loại tiết mục thế này?”

“Xem ra đạo diễn Tiền Đa Đa sắp phạm phải sai lầm, hấn ta quá vênh váo, bây giờ xem ra hấn ta phải vấp ngã một lần!”

“Chẳng lẽ đạo diễn Tiền Đa Đa lại muốn nhân cơ hội chơi quy tắc ngầm?”

.....

Rất nhiều người đều nghĩ như vậy.

Thậm chí còn có người chụp được một tấm hình tên mập mạp Tiền Đa Đa ôm mỹ nữ vô danh, cười vô cùng hèn mọn. Nhất là hai cái móng heo kia, mỗi tay ôm một cô, khiến cho người xem vô cùng căm phẫn.

Quần chúng ăn dưa cũng cảm thán rất sôi nổi.

“Quả nhiên là quy tắc ngầm, đạo diễn Tiền Đa Đa thật hư hỏng!”

” Hai củ cải trắng xinh đẹp lại bị một con heo ửi!”

“Cái show này không còn gì đáng mong đợi, chỉ là chuyện một con heo và một bầy gà!”

.....

Kết quả, đạo diễn Tiền Đa Đa từ đầu đến giờ vẫn không lên tiếng, lại nổ súng trên Weibo, nói: “Ai nói đây là show tài năng? Các người cho rằng Tiền Đa Đa ta còn chơi mấy chương trình cũ rích như show tài năng? Ai nói ta đang chơi quy tắc ngầm? Làm việc dưới trướng Bạch nữ thần, ai dám chơi quy tắc ngầm?”

Sau đó lại có một số người trong nghề đứng ra, xác định tấm hình này là chỉnh sửa, có hành vi vu khống.

Bước chuyển ngoặt này càng làm nhiệt độ lại tăng lên.

Cứ như vậy, nhiệt độ vừa hạ, lại rùm beng lên.

Cứ trộn xào chuyện này vài lần, không đến một tuần, cho dù là 《Phi Thành Vật Nhiễm》 hay đài truyền hình Tinh Quang đều leo lên bảng hot search nhiều lần, nhiệt độ vô cùng cao.

Ngay cả tỉ lệ người xem của đài truyền hình Tinh Quang cũng đều được tăng lên.

Người đứng sau màn điều khiển hết thảy, chính là đạo diễn Tiền Đa Đa.

Khả năng đạo diễn của tên mập mạp này không tầm thường, thế nhưng hết lần này đến lần khác hẳn ta lại không thích chơi chính đạo, càng ưa thích tốn tâm tư ở kế hoạch kinh doanh, giúp show giữ được nhiệt độ. Vậy cho nên, rất nhiều hãng quảng cáo đều đổ xô tới đưa tiền làm quảng cáo.

Ngay cả Bạch Thanh Tuyết cũng không khỏi cảm khái, khó trách, rõ ràng các bộ phim của Tiền Đa Đa bị quay nát như vậy, nhưng mỗi ngày mỗi lần đều có thể kiếm tiền một lần, chỉ cần hẳn ta tiếp tục lăng xê không ngừng thế này, muốn lỗ vốn cũng khó khăn.

Trong khi mọi thứ đều đang có chuyển biến tốt, một người đàn ông trung niên đầu hói vội vàng xông đến.

“Bạch tổng, không tốt! Có việc lớn! Rất nhiều hãng quảng cáo vốn đã thương lượng xong với chúng ta, đột nhiên biểu thị không coi trọng gameshow này, bây giờ đã lựa chọn rút về! Những nhà hợp tác thương mại có quan hệ tốt với chúng ta đều cùng nhau hủy hợp đồng, có ý không muốn hợp tác với đài chúng ta! Nguồn thu từ tiền quảng cáo của chúng ta sắp bị đứt đoạn.....”

Ném cành ô liu là một chiến dịch quân sự, ta cũng không hiểu lắm, có đh nào đặc biệt quan tâm, có thể tìm trên gg nha.

Tiểu thịt tươi là các ngôi sao nam đang hot.

Chương 21: Nguy cơ đến, địch nhân hiện

Bạch Thanh Tuyết nhíu mày, quát lớn: “Người vội cái gì? Bộ trưởng Diêu, người là nhân viên lâu năm của đài truyền hình, là người đứng đầu bộ phận quảng cáo, người vội vàng hấp tấp như vậy còn ra thể thống gì? Để người ta chê cười! Rốt cuộc là chuyện gì, có gì thì từ từ nói!”

Khí thế của Bạch Thanh tuyết rất mạnh mẽ, dù đối mặt với trưởng bộ phận quảng cáo lớn tuổi hơn nàng vẫn có thể trấn áp.

“Dạ dạ... Bạch tổng!” Bộ trưởng Diêu lau mồ hôi trên mặt, dùng hết sức kiềm chế nội tâm đang khủng hoảng, giả vờ bình tĩnh nói: “Bạch tổng, chuyện là thế này, những hãng quảng cáo đã thương lượng xong việc quảng cáo trong show 《Phi Thành Vật Nhiều》 của chúng ta, kết quả là hôm nay, bọn họ nhao nhao gọi điện thoại qua đây, tỏ ý không coi trọng show này, không muốn hợp tác. Còn những nhà buôn có quan hệ tốt với chúng ta trước kia, hôm nay đột nhiên lại muốn hủy hợp đồng, bày tỏ không thể hợp tác cùng đài chúng ta. Hiện nay, đã có gần phân nửa hãng quảng cáo muốn hủy hợp đồng.”

“Mặt khác, không biết chuyện gì đã xảy ra, chuyện này vừa phát sinh đã bị lan truyền khắp nơi, rất nhiều người đều đang chê cười chúng ta. Bạch tổng, chúng ta phải làm gì bây giờ?”

Thời tiết cũng không nóng, trong phòng còn có điều hòa, thế nhưng mồ hôi trên mặt hần ta vẫn không ngừng tuôn rơi, ánh mắt thỉnh thoảng hướng về Bạch Thanh Tuyết vẫn đang rất bình tĩnh, đứng ngồi hết sức không yên.

Bộ phận quảng cáo là do hần ta phụ trách, đột nhiên hôm nay phát sinh chuyện như vậy, hần ta khó mà thoát tội.

Nghe được chuyện này, Bạch Thanh Tuyết cũng hiểu tình thế hơi nghiêm trọng, nằng thận trọng, hỏi: “Vì sao đột nhiên bọn họ lại muốn hủy hợp đồng, không hợp tác nữa, người có biết tình huống cụ thể là thế nào không?”

“Cái này... ta đã hỏi bọn họ, thế nhưng bọn họ lại dè dặt, cái gì cũng không nói.” Mồ hôi trên mặt bộ trưởng Diêu tuôn ra như nước.

“Bọn họ không nói, người không biết đi điều tra sao?” Bạch Thanh Tuyết nướng mày.

“Chuyện này... ta cũng không nghĩ nhiều như vậy, chuyện vừa xảy ra ta liền chạy ngay đến đây thông báo cho người.” Giọng nói của bộ trưởng Diêu từ từ nhỏ lại.

“Cho người nửa tiếng, điều tra rõ đầu đuôi chuyện này cho ta.” Bạch Thanh Tuyết hạ mệnh lệnh.

Mồ hôi trên mặt bộ trưởng Diêu ngày càng nhiều, nhỏ giọng hỏi: “Thời gian nửa tiếng có phải ngắn quá không?”

“Ah? Vậy người muốn bao lâu?” Sắc mặt Bạch Thanh Tuyết vẫn không đổi, nhìn hấn ta: “Một ngày? Một tuần? Hay là một tháng? Bây giờ chưa tới một ngày, đã có một nửa hăng quảng cáo muốn hủy hợp đồng. Lẽ nào người muốn đợi bọn họ hủy hết rồi mới đi điều tra? Người làm bộ trưởng kiểu gì vậy sẽ xuôi tai hơn?”

“Này...” Bộ trưởng Diêu xấu hổ cúi thấp đầu.

Không khí đột nhiên đông lại.

Một lúc lâu.

“Đi ra ngoài!”

“Vâng!” Bộ trưởng Diêu như được đại xá chạy ra ngoài.

Nhìn thấy bộ trưởng Diêu thảm hại chạy trốn ra ngoài, Bạch Thanh Tuyết cảm thấy cực kỳ thất vọng.

Bộ trưởng Diệu là người của đài truyền hình trước kia, hết sức bình thường, không có bản lĩnh gì, sở dĩ hắn ta ngồi lên được chức trưởng bộ phận quảng cáo đều là nhờ vào quan hệ.

Nếu không phải hiện tại nàng vẫn chưa chọn được người thích hợp, nàng thật sự muốn đuổi hắn ta đi.

Trên thực tế, nhìn khắp đài truyền hình Tinh Quang, ngay cả một nhân tài khiến nàng hài lòng cũng không có, lười biếng, sa sút, không lý tưởng, năng lực không tốt lại thích lục đục với nhau, để nàng không bớt lo, muốn đại triển quyền cước cũng không được.

“Thiên Mi, khi nào người mới đến giúp ta?”

Bạch Thanh Tuyết mở máy tính ra xem, phát hiện quả nhiên chuyện này đang lan truyền một cách điên cuồng, không đến nửa ngày đã xông lên hot search. Còn bị rất nhiều người giới nước bản, giả vờ phân tích khách quan, nói show 《Phi Thành Vật Nhiễm》 này không được tốt lắm, cho nên các hãng quảng cáo mới chường mắt, không thêm hợp tác.

Còn có nhân viên nội bộ bình luận, nói đài truyền hình Tinh Quang không tốt như thế nào, rác rưởi ra sao, cho nên các hãng quảng cáo mới nhao nhao giải ước. Đài truyền hình Tinh Quang đã sắp bị phá sản.

Nói chung, tiếng xấu gì cũng có.

“Có người muốn gây sự?” Ánh mắt Bạch Thanh Tuyết trở nên lạnh lẽo, cầm điện thoại tư nhân lên gọi một cuộc điện thoại.

Mười phút sau, điện thoại lại đổ chuông, Bạch Thanh Tuyết không do dự nhận máy, sau một phút tắt điện thoại, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Thì ra là đám khốn kiếp kia, ta sẽ không tha cho bọn hắn ta.”

Ở Ma Đô xa xôi, trên một đồng cỏ to lớn, một đám người mặc trang phục thiếu gia đang cưỡi ngựa.

“Phải nói Bạch Thanh Tuyết kia cũng có mấy phần bản lĩnh, nhưng lại không biết thức thời, Giang ca của chúng ta theo đuổi nàng lâu như vậy, tổn

bao nhiêu tâm tư, đến hiện tại nàng vẫn không để ý?”

“Lúc đầu còn tưởng nàng rất cao ngạo, ngay cả người xuất sắc như Giang ca của chúng ta nàng cũng coi thường. Hiện tại thì hay rồi, tìm một tên tiểu tử vừa nghèo vừa tội tệ, đây không phải là đang đánh mặt Giang ca sao?”

“Không chỉ đánh mặt Giang ca, còn đánh mặt chúng ta! Trong số chúng ta, có người nào mà không mạnh hơn tên tiểu tử đó?”

“Nữ nhân tùy hứng như vậy, nên dạy dỗ!”

“Hiện tại còn phản bội tập đoàn Bạch thị... Không có tập đoàn Bạch thị ủng hộ, Bạch Thanh Tuyết nàng có tư cách gì để ngông cuồng? Giang ca, người xem lần này chúng ta chỉ giữ chút thủ đoạn là có thể khiến nàng luống cuống tay chân, hừ!”

“Còn tên thiếu niên bình thường Lâm Bắc Phàm kia, ngoài đẹp trai ra hẳn ta còn có cái gì? Lại muốn cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, cướp nữ nhân của Giang ca... Thật đúng là chán sống rồi!”

“Giang ca, có cần ta phái người đi dạy dỗ hẳn ta không?”

...

Ở giữa đám đại thiếu gia này là một thanh niên anh tuấn tầm hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, người một lời ta một câu không ngừng chê trách Bạch Thanh Tuyết, đồng thời còn tiện thể khinh bỉ Lâm Bắc Phàm.

Người thanh niên này tên là Giang Nhược Hải, là người thừa kế tập đoàn Giang thị —— tập đoàn sở hữu tài sản trên trăm tỷ, xuất thân cao quý, là người được ngậm chìa khóa vàng ra đời. Đồng thời hẳn ta cũng là một nhân vật vô cùng xuất sắc, hiện tại đã trở thành phó tổng giám đốc của tập đoàn Giang thị, chỉ cần rèn luyện vài năm là có thể kế thừa vị trí cha hẳn ta.

Giang Nhược Hải bắt đầu nói: “Tốt rồi tốt rồi, các người không cần nịnh bợ nữa, tâm ý của các người ta đã hiểu, thế nhưng Bạch Thanh Tuyết cũng không đơn giản như vậy. Dựa vào bản lĩnh của nàng, chuyện này chỉ là một chút phiền toái nhỏ mà thôi, không bao lâu sẽ khôi phục lại.”

“Giang ca, nói như vậy, chúng ta đều tổn công vô ích?” Một người trong nhóm không cam lòng nói, nghĩ tới bọn họ cùng liên hợp lại, vận dụng lực lượng của gia đình ép những nhà quảng cáo kia hủy hợp đồng, cuối cùng cũng chỉ có thể tạo phiền toái nhỏ, sao có thể không tức giận?

“Cũng không thể nói là tổn công vô ích...” Giang Nhược Hải cười nhạt: “Sở dĩ ta ngầm đồng ý cho các người làm như vậy, là vì muốn nhờ các người nhắc ta cho Bạch Thanh Tuyết một câu... Ta tới rồi!”

Mọi người đều lộ ra vẻ trầm tư.

“Đồng thời nói cho nàng biết, người lựa chọn một tiểu tử nghèo, không lựa chọn ta, ta cực kỳ không vui!” Đôi mắt Giang Nhược Hải nghiêm lại: “Làm ta mất hứng, hậu quả rất nghiêm trọng! Ta dùng hành động nói cho nàng biết, lựa chọn của nàng là sai lầm lớn đến mức nào! Ta không chiếm được người, sẽ tự tay phá hủy người! Bây giờ chỉ mới là bắt đầu.....”

Mọi người đột nhiên cảm thấy cả tinh thần và thể xác đều phát lạnh.

“Giang ca, tên tiểu tử kia làm sao bây giờ? Tiểu Lục đã đi qua.”

Giang Nhược Hải nở nụ cười: “Nếu Tiểu Lục muốn chơi, vậy cứ để hắn ta chơi thật tốt, cứ từ từ chơi, đừng để hắn ta chết nhanh như vậy. Chăm thứ không thuộc về mình, nên tiếp nhận sự trừng phạt nghiêm khắc. Ta muốn khiến hắn ta xấu mặt, khiến hắn ta đọa lạc, khiến hắn ta chỉ còn hai bàn tay trắng, cuối cùng khiến hắn ta phản bội, biến thành con cò của chúng ta, dùng để đối phó Bạch Thanh Tuyết!”

“Tốt, ta sẽ chuyển lời của người cho Tiểu Lục.”

Trên thực tế, từ trước tới nay, Giang Nhược Hải chưa bao giờ đặt Lâm Bắc Phàm vào mắt. Trong mắt hắn ta, Lâm Bắc Phàm chỉ là một tiểu tử may mắn được Bạch Thanh Tuyết để ý, là một con kiến nhỏ không thể nhảy nhót, chỉ cần giơ tay nhắc chân là có thể vỡ chết, không đáng để hắn ta tốn nhiều tâm tư, tùy tiện phái một người là có thể giải quyết.

Điều làm hắn ta thật sự tức giận chính là, Bạch Thanh Tuyết tình nguyện lựa chọn một tên tiểu tử bình thường không có gì đặc biệt, cũng không chọn

con rể vàng tài mạo song toàn, có quyền có thế như hấn ta, đây không phải đang đánh mặt hấn ta sao?

Hiện tại, ở Ma Đô ai mà không chê cười hấn ta?

Cho nên, nếu không dạy dỗ nữ nhân kia một chút, sẽ khiến mọi người tưởng hấn ta dễ bị bắt nạt, không phải sao?

Chương 22: Lại là một lão đầu tử, thật đáng ghét!

“Đường Phi đang ở thủ đô và Triệu Sơn Hà ở trung nam hiện tại có phản ứng gì?” Giang Nhược Hải đột nhiên hỏi.

“Giang ca, tên Đường Phi kia đã mất tăm từ ba tháng trước, đoán chừng hấn ta đang thi hành nhiệm vụ bí mật gì đấy, nếu không đã sớm nháy ra. Lấy tính chất của gia đình bọn họ, chúng ta khó có thể thăm dò được tin tức gì.”

Giang Nhược Hải gật đầu, Đường Phi là một vị tinh địch của hấn ta, đến từ một gia tộc quân nhân, gia đình có truyền thống chính trị, rất khó điều tra.

“Về phần Triệu Sơn Hà... ta nghe nói, sau khi biết tin Bạch Thanh Tuyết kết hôn, hấn ta uống rượu say mèm, hiện tại hấn ta vẫn đang chán chường như trước. Không thể không nói, Triệu Sơn Hà đúng là một kẻ si tình!”

Giang Nhược Hải cười lạnh một tiếng: “Người si tình thường không nhận được hồi báo, đáng đời hấn ta! Đã sở hữu địa vị thế này rồi còn tin tưởng cái gọi là tình yêu... ha ha! Hai người kia đều không đáng sợ!”

“Thế nhưng Giang ca, còn có tên Lý Vô Thương ở Đông Nam Á kia...”

Giang Nhược Hải khoát tay: “Không cần để ý hấn ta, tháng trước gia chủ Lý gia vừa mất, mâu thuẫn ở Lý gia trở nên gay gắt, hiện tại Lý Vô Thương còn đang bận tranh đoạt tài sản với mấy vị huynh đệ, đánh nhau túi bụi. Lý Vô Thương vốn không còn hơi sức để chú ý tới nàng. Thế nhưng, lấy thủ đoạn của Lý Vô Thương, rất có khả năng hấn ta sẽ là người thắng trận sau cùng, đến lúc đó...”

Đôi mắt Giang Nhược Hải trở nên thận trọng.

Bên kia, tại một khu vịnh ở thành phố Giang Bắc, Lâm Bắc Phàm đang dẫn tiểu miêu ra ngoài tản bộ.

Từ ngày có được con tiểu miêu này về sau, lại được bao nuôi cơm áo không lo, Lâm Bắc Phàm ăn không ngồi rồi, đã chính thức trở thành một tên mèo nô chính hiệu, thường xuyên dắt tiểu miêu đi ra ngoài tản bộ.

Vì ngày nào cũng ở cùng, còn dẫn nó đi dạo chung quanh, con mèo Tiểu Manh này đã rất thân với hắn, địa vị của Lâm Bắc Phàm trong lòng nó hiện tại đã vượt qua nữ chủ nhân, ngay cả Bạch Thanh Tuyết có chút ghen.

Cuộc sống vốn tốt đẹp như vậy, thế nhưng hết lần này đến lần khác lại có một lão đầu vô lại cứ kè kè bên cạnh, khiến hắn rất bất đắc dĩ.

“Tần lão đầu, ta nói ngươi nghe cái này, có phải tinh lực của ngươi quá đầy đủ, cao tuổi rồi không ở trong nhà trông tôn tử, ta đi tới chỗ nào ngươi lại theo tới chỗ đó, ở đâu cũng gặp được ngươi, thực sự rất giày vò!”

Lão vô lại bên cạnh lại không hài lòng: “Ta nói cái này Lâm tiểu tử, lời này của ngươi thực sự sai quá sai, giày vò cái gì, chỉ là ta buồn chán đi ra ngoài giải sầu, trùng hợp gặp ngươi mà thôi. Hơn nữa, tôn tử của ta đứa nào cũng đều lớn hơn ngươi, đều tốt hơn ngươi nhiều, có gì phải quan tâm?”

“Lại có thể đi tới đây giải sầu, ngươi cũng thật dũng cảm. Thân thể ngươi yếu đuối như vậy, không sợ có một cơn sóng đánh tới liền cuốn ngươi đi? Lâm Bắc Phàm liếc mắt.

“Làm sao có thể, cho dù thân thể ta có yếu đuối tới cỡ nào cũng mạnh hơn ngươi, muốn cuốn cũng phải cuốn ngươi trước!” Tần lão đầu dựng râu trừng mắt, tức giận: “Ta nói, lá gan của tên tiểu tử nhà ngươi cũng thật lớn, đài truyền hình của lão bà ngươi gặp chuyện không may, ngươi còn không biết xấu hổ mà ra ngoài đi dạo, thành thoi không lo lắng, cũng không làm ngươi ta bớt lo một chút!”

“Chút chuyện nhỏ kia đề ý làm gì? Dù sao có lão bà ta ở đó, không đến lượt ta nhúng tay. Hiện tại ta chỉ muốn làm một tên tiểu bạch kiếm ăn bám, không muốn quản mấy chuyện lung tung kia!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Sau khi hẳn giao kịch bản của hai tiết mục tổng nghệ kia cho đám người Bạch Thanh Tuyết, hẳn đã không còn quan tâm đến những chuyện này nữa, chỉ chờ phát tài.

Bởi vì hẳn biết, chuyện cần có chuyên môn thì phải giao cho người có chuyên môn lo liệu. So sánh với những người khác, hẳn chỉ có ý tưởng hay và biện pháp tốt mà thôi, đây đều là nhờ ơn từ thế giới khác. Thế nhưng muốn chuyển hóa những ý tưởng này thành thực tế, hẳn cũng bó tay, chỉ có thể dựa vào các nhân viên chuyên nghiệp như Bạch Thanh Tuyết, Tiền Đa Đa và Mạnh Tiểu Phi, hẳn tin tưởng không ai có thể làm chuyện này tốt hơn bọn hẳn.

Còn về phần các nhà tài trợ và quảng cáo đang lục đục kia, danh xưng Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp của Bạch Thanh Tuyết cũng không phải có tiếng mà không có miếng, Lâm Bắc Phàm tin tưởng chắc chắn nàng có thể xử lý tốt chuyện này.

Sở dĩ hiện tại Bạch Thanh Tuyết vẫn chưa có động tĩnh gì, đó là vì nàng cũng muốn nhân cơ hội này, dọn sạch các hãng quảng cáo rác rưởi như cỏ đầu tường, thực lực không mạnh đi, như vậy sẽ càng kiếm được nhiều tiền quảng cáo hơn.

Tiền Đa Đa cũng muốn thừa cơ hội này, khiến tiết mục càng thêm hot.

Mạnh Tiểu Phi vẫn đang an tâm quay, không hề bị lay động.

Bọn họ đều rất tin tưởng sau khi 《Phi Thành Vật Nhiếu》 được công chiếu, nhất định sẽ trở thành một gameshow hot, đến lúc đó còn thiếu cơ hội kiếm tiền sao?

Chỉ sợ đến lúc đó, độ hot của 《Phi Thành Vật Nhiếu》 sẽ vượt qua tương tượng của bọn hẳn...

“Tuổi còn nhỏ, làm sao có thể không truy cầu như vậy? Lúc ta bằng tuổi ngươi, ta đã bắt đầu buôn bán, gánh vác gia đình! Phần đầu hơn bốn mươi năm mới có cuộc sống tốt đẹp như ngày hôm nay! Nhìn tên tiểu tử ngu ngốc ngươi đi, chưa tới hai mươi tuổi đã mất ý chí phần đầu!” Tàn lão đầu tức giận.

Lâm Bắc Phàm trợn trắng mắt: “Đó là vì ngươi không phải ta, ai bảo ngươi không có một lão bà tốt? Hiện tại ta đã có cuộc sống an nhàn sung sướng, không lo âu, việc gì phải tiếp tục phấn đấu? Thời gian rảnh rỗi, không bằng tiếp tục chơi vui vẻ với tiểu miêu!”

“Meo...” Mèo Ragdoll kêu lên, tiếng kêu rất vui vẻ.

“Tên tiểu tử nhà ngươi, đúng là trẻ nhỏ khó dạy!” Tần lão đầu tức giận đen mặt.

Lâm Bắc Phàm cũng lười để ý hấn ta, vừa nghĩ hai ngày sau tiết mục sẽ được đẩy ra, tâm tình hấn rất tốt, đột nhiên tăng tốc chạy trốn, mèo Radgoll cũng chạy theo, bỏ xa Tần lão đầu.

“Lâm tiểu tử, ngươi chạy chậm một chút, đúng là bắt nạt lão già ta đi đứng không lanh lẹ...” Tần lão đầu chạy theo phía sau, kêu to.

Lâm Bắc Phàm chạy trốn càng nhanh hơn.

“Ôi eo của ta, tên tiểu tử khốn khiếp nhà ngươi, tuyệt không biết kính già yêu trẻ...”

.....

Đúng lúc này, trước mặt hấn xuất hiện một lão đầu quần áo mộc mạc, dẫn theo một con hoàng cầu.

Lão đầu này thoạt nhìn tầm bảy mươi tuổi, thân hình cao hơn một mét tám, da đen thui, tóc dựng đứng, gương mặt hình chữ quốc thoạt nhìn rất tục tằn, dắt theo một con hoàng cầu, tướng đi hỏ hỏ sinh uy, tràn đầy khí phách.

Càng thêm khí phách là hai bảo tiêu khôi ngô đi theo phía sau hấn ta, ai nhìn thấy cũng đều kinh sợ.

Lão đầu này thấy một già một trẻ chạy về phía hấn ta, kinh ngạc nói: “A? Tần lão đầu! Không nghĩ tới lại có thể nhìn thấy ngươi ở đây! Tên tiểu tử phía trước là tôn tử của ngươi phải không, trông thật đẹp trai!”

“Lão đầu, ngươi mắng ai đó? Từng nghĩ rằng ngươi to khỏe thì ta không dám làm gì ngươi!” Lâm Bắc Phàm không khách khí chửi trở về.

Dám nói hần là tôn tử của lão già thôi tha kia, thật đúng là không thể nhẫn nhịn!

“Ai ya, ta đây đã nóng nảy, thế mà có người còn dám mắng ta!” Lão đầu kia hét lớn: “Tần lão đầu, cho dù hần là tôn tử của ngươi, ta cũng phải dạy dỗ hần một trận thật tốt!”

Lão đầu khí phách vung tay lên: “Các ngươi lên, bắt hần lại cho ta!”

“Vâng, Hàn lão!”

Hai vệ sĩ áo đen từ phía sau lão đầu xông lên.

Lâm Bắc Phàm cũng phát tay: “A Uy, A Bru, ngăn bọn hần lại cho ta, không cần khách khí, đánh chết cũng không sao!”

“Vâng, Lâm tiên sinh!”

Bảo tiêu của Lâm Bắc Phàm cũng xông tới.

Ngay sau đó, bốn bảo tiêu nhào vào đánh nhau một khối, bắt phân thắng bại.

Chương 23: Tiểu thịt tươi tuyệt không khuất phục lão thịt khô!

“Tiểu tử, khá lắm! Chẳng qua hiện tại ngươi không người bảo vệ, sao có thể đánh thắng ta?” Lão đầu cười ha hả, lại vung tay lên: “Lão Hoàng, lên cho ta! Cẩn rách quần hần!”

“Gâu gâu...” Lão Hoàng vọt lên.

Lâm Bắc Phàm cúi đầu nhìn Tiểu Manh, phát hiện nó quá yếu đuối, có lẽ nó không thể cản được thế công của Lão Hoàng.

Nghĩ vậy, hần gọi lớn: “Tần lão đầu, lên cho ta, đêm nay chúng ta ăn thịt chó!”

Tần lão gia tử đang đứng một bên xem kịch tức giận đến mức ho khan.

Bảo lão ta liều mạng cùng một con chó, thẳng nhãi này thật sự không phải người.

Lão ta quay mặt sang chỗ khác, giả vờ không nghe.

Nhưng vào lúc này, con mèo Radgoll đột nhiên anh dũng vọt ra, ngăn khuất trước mặt lão hoàng, lông toàn thân dựng đứng, vừa dữ vừa dễ thương kêu: “Meo meo”.

Lâm Bắc Phàm nhìn mà cảm động vô cùng, không uống công mình yêu thương nó.

Đồng thời hắn cũng chuẩn bị sẵn sàng ra tay PK con Lão Hoàng hung mãnh kia bất cứ lúc nào.

Kết quả, Lão Hoàng đột nhiên ngừng lại, thân thể và chiếc đầu to hạ thấp xuống, hai mắt đang hung mãnh trở nên ôn nhu, nhìn Tiểu Manh với ánh mắt nịnh nọt.

Tiểu Manh quơ móng vuốt đáng yêu đánh nó, nó cũng không đánh trả.

Thời khắc này, cả Lâm Bắc Phàm và lão đầu kia đều ngỡ ngác.

Lâm Bắc Phàm hưng phấn: “Tiểu công chúa, làm rất tốt! Dùng hai móng vuốt đáng yêu của ngươi đánh chết nó đi!”

Lão đầu kia tức giận đến đen mặt: “Lão Hoàng, tình mẫu tử của ngươi có tràn lan cũng phải đôi thời điếm, có được không? Thời khắc mấu chốt thế này, ngươi lại khiến ta như xe tuột xích, làm ta tức muốn chết!”

“Lão già, còn chiêu gì thì ngươi cứ sử dụng hết đi. Hiện tại chỉ có mình ta, ngươi cũng không còn chó, xem ngươi có thể làm gì được ta?” Lâm Bắc Phàm một bộ tiểu nhân đắc chí, chống nạnh cười ha ha.

“Còn ta! Nhìn xem ta có thể giết tên tinh trùng lên não nhà ngươi không!” Lão đầu xắn tay áo lên, xông tới muốn dạy dỗ Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm sợ hết hồn, lão đầu này thật dũng mãnh, tuổi đã cao lại dám liều mạng với hắn.

Nếu không cẩn thận bị gã xuống ăn vạ thì phải làm sao bây giờ?

Lấy trình độ vô sỉ của lão đầu này, rất có khả năng sẽ làm chuyện đó.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm không hề nghĩ ngợi, nghiêng đầu mà chạy.

“Tiểu tử, ngươi đừng chạy! Ngoan ngoan dừng lại để ta đấm hai phát!” Lão đầu kêu to.

“Là ngươi bị ngu hay ngươi tưởng ta ngu? Nếu như ta dừng lại, ngươi ngã xuống thì ta biết làm thế nào? Ta đây ghét nhất những người giả bị đụng đòi tiền!” Lâm Bắc Phàm oán giận nói.

Lão đầu càng giận dữ: “Lại dám nói xấu ta như vậy... tiểu tử ngươi đúng là đáng bị đánh!”

“Vậy ngươi cứ đến đây đi, ta chờ ngươi! Cố mà đuổi kịp!”

Kết quả, hai người chạy hai vòng.

Lâm Bắc Phàm thân cường lực tráng, chạy hai vòng chỉ là chuyện nhỏ.

Thế nhưng lão đầu kia lại khác, mệt mỗi thở phì phò, giọng điệu cũng mềm đi vài phần: “Tiểu tử, ngươi mau dừng lại để ta đánh hai phát đi, nếu không ta tâm khí khó thuận! Ngươi yên tâm, lão tử là người có tiền, ta không thèm lừa tiền ngươi!”

“Người uống say đều bảo mình không say, người muốn lừa tiền đều nói mình có tiền!” Lâm Bắc Phàm không khách khí trả lời.

“Ngươi... ngươi đúng là tên nhóc láo toét!” Lão đầu tức giận tới mức mạch máu suýt chút nữa nổ tung.

Vì câu này, hai người lại tiếp tục chạy thêm hai vòng nữa.

Lâm Bắc Phàm vẫn không có chuyện gì, còn lão già kia đã thở hồng hộc, thế nhưng vẫn không buông tha.

Lâm Bắc Phàm có chút ngưỡng mộ nghị lực của hắn ta.

“Tiểu tử, ngươi đứng lại cho ta, lão đầu ta thực sự có tiền, đảm bảo sẽ không lừa ngươi. Không tin ngươi cứ hỏi Tần lão đầu, hắn có thể làm chứng cho ta. Một quyền một trăm vạn, ngươi thấy thế nào?” Lão đầu kia bắt đầu nói điều kiện.

Lâm Bắc Phàm cũng nhìn ra, lão đầu này là người thẳng tính, có sao nói vậy, nói đánh ngươi hai phát thì nhất định phải đánh ngươi hai phát, cho dù có lỗ vốn cũng nguyện ý làm, nếu không sẽ rất khó chịu trong lòng.

Thế nhưng, sao hắn có thể bị một trăm vạn dụ dỗ như vậy?

Nếu ta thiếu tiền, chỉ cần tìm lão bà là xong.

Cùng lắm nàng cũng chỉ đề xuất một vài điều kiện ngưng ngưng, cắn môi cho qua là xong.

Nào giống lão đầu này, lại muốn đánh ta...

Cho dù ta có chết cũng không theo!

Tiểu thịt tươi ta đây tuyệt sẽ không khuất phục một lão thịt khô!

“Ngươi nằm mơ! Lâm Bắc Phàm ta tuyệt không khuất phục!” Thân thể Lâm Bắc Phàm lại tràn đầy năng lượng, chạy trốn càng nhẹ nhàng.

Còn Tần lão đầu thì cười đến gập cả người: “Hàn lão đầu, ngươi cũng có ngày hôm nay... ha ha ha...”

Lại hai vòng...

Không đúng, chỉ có một vòng rưỡi, lão đầu kia đã chạy không nổi rồi.

“Ôi xong ta rồi... Eo của ta muốn gãy rồi! Còn cả khớp của ta đều sắp không sử dụng được! Tiểu tử thú nhà ngươi thật không biết kính già yêu

trẻ, không biết nhường một lão đầu tuổi đã cao như ta...” Lão đầu mệt mỏi không đứng dậy được, ngồi bệt dưới đất thở phì phò.

“Tần lão đầu, ta không thể không nói ngươi, ngươi dạy tôn tử kiểu gì vậy? Nếu hai mắt ta nhắm lại rồi không mở ra được, ta nhất định sẽ kéo ngươi theo!” Hàn lão gia tử dựng râu tròng mắt.

Tần lão gia tử cười ha hả: “Chuyện này liên quan gì đến ta! Ai bảo ngươi đắc tội với tiểu tử kia? Tiểu tử kia mặt dày kinh khủng, đến ta cũng bị chọc tức không biết bao nhiêu lần... Không nghĩ ngươi cũng có ngày hôm nay! Ha ha...”

“Tiểu tử kia không phải tôn tử ngươi?” Hàn lão đầu tròng mắt.

“Dĩ nhiên không phải, nếu ta có một tôn tử thế này ta đã sớm tức chết, sao có thể sống đến giờ?” Tần lão đầu tức giận.

Nhớ lại tình cảnh vừa rồi, Hàn lão đầu gật đầu công nhận: “Nói vậy cũng có lý!”

“Vậy hẳn là con cháu nhà ai? Lớn lên đẹp trai như vậy, tính tình lại thú vị, sao ta chưa từng nghe qua?”

Tần lão đầu lắc đầu cười nói: “Hắn cũng không phải con ông cháu cha gì, là một người bình thường...”

“Thiếu nữ phao! Người bình thường lại có thể đi cùng ngươi? Tần lão đầu, ngươi lại không nói thật...” Hàn lão đầu hồ nghi nhìn Tần lão đầu.

Tần lão đầu cười khổ: “Ta cũng không biết nói thế nào, nói chung ngươi với hắn ở chung lâu ngày rồi sẽ biết. Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi có quan hệ tốt với hắn, sẽ có thu hoạch bất ngờ!”

“Thu hoạch gì? Hiện tại ta chẳng thu hoạch được gì ngoài một bụng tức giận!” Hàn lão gia tử thở hồng hộc, sau đó mặt mày đột nhiên giãn ra cười ha hả: “Sảng khoái! Đã lâu rồi ta không được thoải mái thế này! Tiểu tử này thật thú vị, thú vị hơn những tên khác nhiều, trung thực không làm bộ, muốn gì làm đó, ta thích tiểu tử này!”

“Lại yêu thích ta, quả nhiên ngươi là lão biến thái!” Lâm Bắc Phàm la hoảng lên.

Hàn lão gia tử: “...”

“Lão biến thái? Nói quá đúng, ha ha...” Tần lão gia tử thoải mái cười to.

Hàn lão gia tử: “...”

Hàn lão gia tử tức giận đến đen mặt.

Giờ khắc này, hẳn ta chỉ muốn đứng lên đuổi giết Lâm Bắc Phàm thêm hai vòng.

Chương 24: [Phi Thành Vật Nhiều] phát sóng!

Hàn lão gia tử tức đến dựng râu tròng mắt: “Cái rắm! Ta nói thích là sự yêu thích của lão gia tử dành cho tôn nữ tế (1)! Tiểu tử, dung mạo ngươi chuẩn như vậy, đẹp trai như vậy, rất phù hợp để cải tiến gien Hàn gia ta, làm tôn nữ tế của ta, ngươi thấy thế nào?”

Hàn lão đầu cười tủm tỉm nhìn Lâm Bắc Phàm, ánh mắt như đầu sói xám đang nhìn một con thỏ nhỏ.

Lâm Bắc Phàm sợ đến lui về phía sau ba bước, hoảng sợ nói: “Tự nhiên lại để cho ta làm tôn nữ tế? Có phải tôn nữ ngươi xấu quá không gả đi được, cho nên mới để ta tới tiếp bàn (2)?”

Mặt Hàn lão đầu tối sầm: “Tiểu tử ngươi nói bậy bạ gì đó? Tôn nữ ta chính là một đại mỹ nữ, còn đẹp hơn đám minh tinh trên ti vi, là niềm tự hào của Hàn gia ta! Ngươi có cơ hội cưới nàng đã là tích đức mười đời!”

“Đánh rắm! Hàn gia ngươi sao có thể có người đẹp?” Lâm Bắc Phàm giận dữ.

Hàn lão đầu giận dữ nói: “Vì sao Hàn gia ta không thể có người đẹp? Tiểu tử ngươi nói rõ cho ta!”

“Ban này không phải ngươi vừa thừa nhận sao?”

“Ta thừa nhận cái gì?” Lão ta mở to hai mắt nhìn.

“Thừa nhận người Hàn gia các người xấu xí, nếu không cần gì ta tới cải tiến gien?” Lâm Bắc Phàm đắc ý nói.

Hàn lão gia tử: “...”

“Hàn gia ta chỉ có nam là đáng người thô kệch không dễ nhìn, nhưng tôn nữ ta lại rất xinh đẹp, nàng kế thừa gien của nhi tức (3) ta. Cho nên ta mới nghĩ tới việc đi tìm một nam nhân đẹp trai cho nàng, sau này đưa bé lớn lên cũng sẽ khá xinh đẹp. Ta thấy người thuận mắt, hợp khẩu vị ta, muốn người làm tôn nữ tế, người còn không đồng ý?”

Hàn lão gia tử hiếm khi giải thích.

“Người bỏ suy nghĩ đó đi, ta tuyệt sẽ không cưới tôn nữ nhà người, không phải vì ta thấy người đang nói dối, mà là vì ta là người đã kết hôn!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Hàn lão đầu giận dữ: “Cái gì? Người đã kết hôn rồi? Bỏ nàng cho ta, sau đó lấy tôn nữ ta! Người cứ yên tâm, can đảm mà làm, ta sẽ làm chỗ dựa cho người!”

“Ta cảm thấy người không làm gì được đâu, bởi vì lão bà của ta người không thể trêu vào!”

Hàn lão đầu càng nổi giận: “Nói bậy! Trên thế giới này có nữ oa nào ta không chọc được? Người nói cho ta biết nàng là ai, ta nhất định sẽ nói chuyện rõ ràng với nàng!”

“Khụ khụ...” Tần lão gia tử đột nhiên mở miệng: “Hàn lão đầu, nữ oa này người thực sự không thể trêu vào, vì nàng là Bạch Thanh Tuyết, nữ nhi có danh xưng Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp.”

Hàn lão đầu sững sốt, sau đó cứng ngắc xoay cổ nhìn sang, hỏi: “Người nói... là Bạch Thanh Tuyết của Bạch gia?”

“Đúng vậy!” Hai người đồng loạt gật đầu.

“A ha... khí trời hôm này thật tốt, tinh không vạn lí (trời quang mây tạnh), ánh nắng chói chang, ta về phơi quần áo trước đây, hữu duyên gặp lại! Lão Hoàng, chúng ta đi!” Hàn lão gia tử gọi Lão Hoàng, dẫn theo hai vị bảo tiêu chạy mất.

Tốc độ này còn nhanh hơn tốc độ truy sát Lâm Bắc Phàm vừa nãy.

Lâm Bắc Phàm ngẩn ngơ, sau đó nhìn về phía Tần lão gia tử, hỏi: “Lão bà nhà ta khủng bố như vậy sao? Lại có thể hù lão ta chạy mất.”

“Khủng bố hơn nhiều so với người tưởng tượng!” Tần lão gia tử gật đầu.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đột nhiên, một trận gió lạnh thổi qua, Lâm Bắc Phàm không cảm thấy gì thể nhưng Tần lão gia tử đột nhiên run rẩy. Sau đó hắn ta dùng hai tay che miệng, chậm rãi ngồi xổm xuống, vẻ mặt đau đớn, trắng bệch đến đáng sợ.

Lâm Bắc Phàm kinh hãi, vọt tới đỡ lão ta dậy: “Tần lão đầu, người làm sao vậy? Người đến, mau đưa lão ta đi bệnh viện!”

Hai tên bảo tiêu của hắn sợ hãi xông tới.

Cảm thấy cứ chờ như thế này cũng không phải biện pháp, Lâm Bắc lập tức dùng vọng khí thuật, phát hiện có thể hàn khí đã xâm nhập vào cơ thể, tăng tốc độ ung thư dạ dày của lão ta, tử khí màu xám tro ngưng tụ rất nhanh, đã biến thành ung thư.

“Tiểu lão đầu nhà người đúng là không biết tự chăm sóc thân thể mình, trong người có bệnh còn ra biển chơi, lần này người gặp phiền toái rồi.” Lâm Bắc Phàm thở dài, nhớ lại mấy ngày qua lão đầu này và hắn chơi rất vui, cũng coi như là bạn vong niên, bỏ mặt thì không đành lòng.

“Gặp gỡ ta coi như người tốt số!” Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra đặt trên dạ dày lão đầu, sử dụng năng lực “loạn khí” và “ngự khí”, dùng “loạn khí” đánh tan tử khí đang ngưng tụ, dùng “ngự khí” chải chuốt sinh tử nhị khí trong cơ thể lão ta, chuyển tử khí qua các nơi khác trong cơ thể, chuyển sinh khí tới dạ dày, cứ liên tục vận chuyển như vậy.

Cuối cùng đau đớn trên người Tần lão đầu cũng giảm bớt, thoải mái mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, thần thái an tường.

Lâm Bắc Phàm yên tâm, hợp lực cùng hai bảo tiêu đỡ lão đầu này lên ô tô đưa tới bệnh viện.

...

Thời gian qua nhanh, nháy mắt đã qua hai ngày.

Hôm nay là thứ sáu, 《Phi Thành Vật Nhiều》 sẽ bắt đầu lên sóng từ chín giờ tối nay.

Vì buổi tối này, vì một lần nổi tiếng, đài truyền hình Tinh Quang đã bận rộn liên tục suốt hai tuần lễ, cuối cùng cũng đến thời gian thu hoạch. Là thừa cơ bay lên hay là không gượng dậy nổi đều chờ tối nay.

Mặc dù là buổi tối, mặc dù là cuối tuần, thế nhưng gần như toàn bộ nhân viên của đài truyền hình Tinh Quang đều ở đây, toàn bộ cao ốc Tinh Quang sáng như ban ngày.

Đám người Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm đều đang ở trong văn phòng.

“Tình hình hiện tại như thế nào?” Bạch Thanh Tuyết bấm một số điện thoại.

“Bạch tổng, hiện tại tỉ lệ người xem đang là 0.52%, cao hơn bình thường 0.2%, xếp hàng thứ 21 toàn quốc, tình hình tốt đẹp. Ở trang chủ của chúng ta, người dân bình luận về 《Phi Thành Vật Nhiều》 tương đối kịch liệt, nhiệt độ tương đối cao.

“Rất tốt, tiếp tục giám sát. Từ giờ trở đi, mỗi năm phút đồng hồ đều phải gọi thông báo tình hình cho ta một lần. Mặt khác, nếu như có trường hợp đặc biệt phát sinh, cũng phải sớm thông báo!”

“Vâng, Bạch tổng!”

Bạch Thanh Tuyết cúp điện thoại, trên mặt mang theo nụ cười thản nhiên chia sẻ tin tức với mọi người.

Trong lòng tất cả mọi người bắt đầu buông lỏng.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Khởi đầu không tệ, nói rõ việc tuyên truyền của chúng ta trong thời gian này là có hiệu quả. Phải biết rằng, trên toàn quốc có khoảng hơn hai trăm đài truyền hình, bình thường, tỉ lệ người xem của chúng ta chỉ có 0.3%, đều xếp ngoài top một trăm. Hiện tại tiết mục còn chưa được công bố đã đạt được hiệu quả như vậy, đúng là khởi đầu tốt đẹp!”

Mạnh Tiểu Phi nói: “Đúng vậy, chuyện này ít nhiều gì cũng nhờ tên mập mập Tiền Đa Đa này. Khoảng thời gian này, nếu như không có hắn ta nỗ lực, có lẽ chúng ta không đạt được hiệu quả lớn như thế này. Dựa vào điểm này, công lao của hắn ta có thể chiếm hạng đầu!”

“Đâu, đây là cố gắng của mọi người, ta chỉ giữ trò khôn vặt một chút mà thôi, không dám kể công.” Tiền Đa Đa khiêm tốn.

“Hiện tại chúng ta đã làm hết sức, còn lại chỉ có thể dựa vào gameshow. Chẳng qua ta tin tưởng, sau tối nay, đài truyền hình Tinh Quang nhất định sẽ giương cánh mà bay, nhất phi trùng thiên!” Bạch Thanh Tuyết tự tin nói.

Thời gian từ từ đến gần chín giờ, theo thời gian phát sóng ngày càng gần, tỉ lệ người xem từ từ tăng lên, đạt đến 0.6%, đứng thứ 15 toàn quốc.

Đây đã là cực hạn của đài truyền hình Tinh Quang hiện nay, bởi vì những vị trí phía trước, cho dù không phải đài truyền hình nhất lưu, nhị lưu, thì cũng là đài truyền hình có địa vị giảng hồ củng cố.

Tối thứ sáu là thời gian giao tranh giữa các đài truyền hình, rất nhiều đài truyền hình sẽ phát vương bài tiết mục vào thời gian này, vừa kiếm được lời, lại được nổi tiếng.

Trên thực tế, nếu một đài truyền hình nắm được tối thứ sáu, tương đương với nắm được bồn tụ bảo sinh tiền.

Chỉ có điều, thường chỉ có những đài truyền hình nhất lưu cường đại mới dám tham gia tranh đấu trong buổi tối này, những đài truyền hình nhị lưu trở xuống đều sẽ tận lực né tránh khoảng thời gian này, tránh bị trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết, mất cả chì lẫn chài.

Thế nhưng đêm này, đài truyền hình Tinh Quang quyết định đưa 《Phi Thành Vật Nhiếu》 vào chiến trường này, quyết sống mái cùng các đài truyền hình nhất lưu.

Rất nhiều người tỏ vẻ khinh thường, cũng có rất nhiều người xem trọng.

Sống hay chết, liền nhìn tối nay.

(1) Tôn nữ tể: cháu rể

(2) Tiếp bàn (接盘): chỉ người đàn ông không quan tâm người phụ nữ có trải qua tình sử phức tạp, nạo phá thai... hay không, cũng bằng lòng cưới về làm vợ.

(3) nhi tức: con dâu

Chương 25: Mở màn hài hước, Mạnh đầu trọc liên tục cầm dao!

Tiểu Triệu là bác sĩ, mặc dù đã sắp 30 tuổi, thu nhập cũng không tệ, nhưng do công việc bận rộn nên vẫn chưa tìm được bạn gái. Vì đi làm mệt mỏi, cho nên mỗi ngày về đến nhà, việc hắn ta muốn làm nhất chính là trực tiếp nằm trên giường, yên tĩnh đọc sách hoặc xem tivi, nói chung là việc gì cũng không muốn làm.

Dù bạn bè hẹn hắn ta ra ngoài, hắn ta cũng không muốn đi, dùng lí do đi làm mệt mỏi, thực sự không còn tinh lực.

Vì được tuyên truyền quá nhiều, Tiểu Triệu cũng biết tối nay có một gameshow tên là 《Phi Thành Vật Nhiều》 được công chiếu trên đài truyền hình Tinh Quang, trong lòng hơi hiếu kỳ.

“Tiền Đa Đa không đi đóng phim, lại đi làm chương trình truyền hình, không biết gameshow này sẽ ra sao? Coi như ủng hộ cho đài truyền hình của Bạch nữ thần một chút!” Tiểu Triệu nhỏ giọng lầm bầm, sau đó hắn ta mở ra đài truyền hình Tinh Quang lên.

Trên thực tế, rất nhiều người cũng có suy nghĩ như vậy.

Nương theo một đoạn nhạc nền nhẹ nhàng, tiết mục bắt đầu, Mạnh Tiểu Phi Mạnh Tiểu Phi đầu trọc đeo mắt kính đi tới.

“Chào mọi người, ta là người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi, hoan nghênh mọi người đã xem Phi Thành Vật Nhiều!”

Đám khán giả ở dưới cùng hô: “Phi Thành Vật Nhiều, duyên lai đỉnh hảo!”

Mạnh Tiểu Phi tiếp tục giới thiệu: “Các vị đang xem chương trình hẹn hò/gameshow hẹn hò do đài truyền hình Tinh Quang thực hiện —— Phi Thành Vật Nhiễm, chúng ta chỉ giúp các vị gặp gỡ, không can thiệp vào việc phát triển tình cảm. Nếu các vị còn đang độc thân, đồng thời còn mong muốn có được một cuộc gặp gỡ khó quên, hãy tranh thủ thời gian báo danh tham gia vào chương trình của chúng ta. Vì để các vị đang xem và các nam nữ khách mời có thể đưa ra lựa chọn thích hợp nhất, chúng ta cố ý mời tới đây một chuyên gia phân tích sắc thái tính cách Nhạc Vô Ưu lão sư, cùng với chuyên gia tình cảm Hoàng Hàm lão sư! Hoan nghênh hai vị đã đến đây ngày hôm nay!”

Hai vị chuyên gia về tình cảm đứng lên chào hỏi mọi người.

“Thì ra là gameshow hẹn hò... Thật thú vị!” Cuối cùng bác sĩ Tiểu Triệu cũng có chút hứng thú.

Chỉ thấy trong ti vi, Mạnh Tiểu Phi tiếp tục nói: “Tiếp theo, chúng ta cùng mời hai mươi bốn vị nữ khách mời độc thân đi ra!”

Lại là một đoạn âm nhạc nhẹ nhàng tràn ngập yêu thương vang lên.

Nương theo tiếng nhạc nhẹ nhàng, hai mươi bốn vị nữ khách mời mặc trang phục mỹ lệ lần lượt bước lên sân khấu, uyển chuyển phân ra hai bên trái phải sân khấu.

Khi màn ảnh quét qua, hai mươi bốn vị nữ khách mời tinh lệ xếp thành một hàng, phong thái ngàn vạn, mị lực cực lớn, ít nhất cũng khiến tim bác sĩ Tiểu Triệu còn đang độc thân đập chậm một nhịp.

“Đây đều là nữ khách mời đến xem mắt? Thật xinh đẹp!”

Thấy vậy, hẳn ta bắt đầu ngồi ngay ngắn, xem rất nghiêm túc.

Mạnh Tiểu Phi tiếp tục nói: “Hoan nghênh hai mươi bốn vị nữ khách mời, mời đèn sáng!”

24 ngọn đèn đồng thời sáng lên.

Mạnh Tiểu Phi bắt đầu giải thích quy tắc: “Quy tắc của chúng ta rất đơn giản, nếu thích thì nhấn yes, không thì no, đều có sẵn trên tay cầm của các vị. Mỗi lần, hai mươi bốn vị nữ khách mời thông qua bốn vòng trải nghiệm khi mới bắt đầu yêu, phán đoán khi yêu, lựa chọn cuối cùng và quyền lợi nam sinh để hiểu rõ một nam khách mời. Trong thời gian này, nữ khách mời để đèn sáng biểu thị nguyện ý tiếp tục, tắt đèn biểu thị không nguyện ý. Nếu trên sân khấu chỉ còn một vị nữ khách mời, như vậy người dẫn chương trình sẽ hỏi ý kiến nam khách mời, nếu đồng ý thì là kết đôi thành công. Nếu như toàn bộ nữ khách mời đều tắt đèn, nam khách mời nhất định phải rời sân. Sau cùng, nếu còn nhiều nữ khách mời để đèn sáng, quyền lợi sẽ được nghịch chuyển, nam khách mời sẽ được chủ động chọn nữ khách mời mà mình thích!”

Nghe được quy tắc của gameshow, hai mắt bác sĩ Triệu sáng ngời: “Cách chơi thật thú vị! Không nghĩ đến một tiết mục hẹn hò lại có thể làm tới mức này, thích liền yes, không thích liền no, đơn giản sáng tạo, thực khiến người ta kỳ vọng!”

Mạnh Tiểu Phi hâm nóng bầu không khí một chút, sau đó mời vị nam khách mời đầu tiên xuất hiện.

Lúc này, nương theo âm nhạc, một nam khách mời ăn mặc đơn giản nhưng sạch sẽ chỉnh tề, tầm hơn hai mươi tuổi đi lên sân khấu.

Nam khách mời số một tự giới thiệu: “Chào mọi người, ta tên Giang Dũng, năm nay hai mươi bốn tuổi!”

Mạnh Tiểu Phi: “Hiện tại có hai mươi bốn vị nữ khách mời xinh đẹp đang đứng trước mặt người, cho người một chút thời gian để nhìn bọn họ, mời người lựa chọn nữ khách mời người thích nhất, sau đó ấn số của nàng ấy.”

Nam khách mời số một lựa chọn nữ khách mời số mười ba, cũng là một vị tương đối xinh đẹp trong số các vị nữ khách mời ở đây.

Mạnh Tiểu Phi: “Theo các vị khán giả thấy được, nam khách mời số một đã lựa chọn ra nữ khách mời mình động tâm nhất, thế nhưng hiện tại chúng ta phải giữ bí mật đáp án đến cuối chương trình. Nếu như hần ta có thể may mắn thành công vượt qua cửa ải cuối cùng, chúng ta sẽ tiết lộ bí ẩn này.”

Nam khách mời số một: “Ta nghĩ ta có thể.”

Mạnh Tiểu Phi: “Không nên quá tự tin, độ tự tin của một người thường tỉ lệ thuận với độ bi thương của người đó.”

Nam khách mời số một: “...”

Bác sĩ Triệu nở nụ cười: “Người dẫn chương trình này thật thú vị, không chỉ trọc đầu, ăn nói còn rất hài hước, không cẩn thận còn đâm khách mời một dao, chơi quá vui.”

Mạnh Tiểu Phi: “Bây giờ là trải nghiệm khi mới bắt đầu yêu, mời các vị nữ khách mời suy xét, yes or no?”

Chỉ trong chốc lát, hai mươi ngọn đèn tắt mất mười chín cái, chỉ còn lại sáu ngọn đèn trợ trợ, rất không nhân ái.

Một màn này khiến mọi người chua xót, bác sĩ Triệu cũng cảm thấy đau lòng thay cho nam khách mời số một.

Mạnh Tiểu Phi: “Người nhìn xem, ban nãy ta vừa nói gì?”

Nam khách mời số một: “...”

“Ha ha ha, vị nam khách mời này sẽ không buồn tới muốn xỉu chứ! Nam khách mời này cũng thật bi thảm, trong lòng còn đang chua xót, lại bị người dẫn chương trình đâm một dao, đúng là rất thảm!” Tiểu bác sĩ Triệu cười rất thoải mái.

Mạnh Tiểu Phi: “Xin hỏi nữ khách quý số mười lăm, ban nãy vì sao người lại tắt đèn?”

Nữ khách mời số mười lăm: “Bởi vì hấn ta không giống Lưu Đức Hoa.”

Mạnh Tiểu Phi: “...”

Nam khách mời số một: “...”

Nam khách mời số một: “Nữ khách mời số mười lăm, ta có thể hỏi một chút không? Vì sao ta lớn lên không giống Lưu Đức Hoa lại bị tắt đèn?”

Nữ khách mời số mười lăm: “Bởi vì ta thích Lưu Đức Hoa.”

Nam khách mời số một: ...”

“Ha ha ha, nữ khách mời này thật là kỳ lạ. Lại có yêu cầu như thế? Yêu cầu như vậy không biết bao nhiêu người có thể thỏa mãn? Ta thấy chắc chắn trong lòng nam khách mời đang rất muộn phiền!” Bác sĩ Tiểu Triệu cười đến đau bụng.

Mạnh Tiểu Phi: “Yêu cầu của nữ khách mời này có chút không giống người bình thường... Nam khách mời số một, người không cần đau lòng, lớn lên không giống Lưu Đức Hoa không phải lỗi của người, dù sao dựa vào nhan sắc của Lưu Đức Hoa, người thua hẳn ta cũng là chuyện đương nhiên, chúng ta đều hiểu!”

Nam khách mời số một: “...”

Mạnh Tiểu Phi: “Nhưng không phải còn sáu ngọn đèn đang sáng sao? Luôn sẽ có một vị không quan tâm tới nhan sắc của người mà thích nội hàm của người, cũng giống như nữ khách mời thứ hai mươi hai, vì sao người lại để đèn sáng?”

Nữ khách mời số hai mươi hai: “Xin đừng hiểu lầm, lúc đầu ta nghĩ tắt đèn, nhưng nhìn xung quanh chỉ còn vài chiếc, ta nhất thời không đành lòng nên không tắt.”

Nam khách mời số một: “...”

“Ha ha ha, buồn cười quá... tự dưng có chút thương tiếc cho nam khách mời số một. Nhưng vì sao ta nhìn thấy cảnh này lại cảm thấy rất thoải mái, lại muốn xem tiếp?” Bác sĩ Tiểu Triệu đem một hộp thức ăn ra, sau đó tiếp tục hứng khởi xem.

Chương 26: Thu xem đang thông thả tăng lên, cuối cùng hồng!

Mạnh Tiểu Phi: “Thật ra, chỉ dựa vào ngoại hình chưa thể nói rõ bất cứ thứ gì. Bây giờ tiến vào giai đoạn thứ hai, phán đoán khi yêu. Chúng ta sẽ cùng xem một đoạn giới thiệu giúp mọi người hiểu rõ hơn về nam khách mời số một.”

Sau đó, trên màn hình lớn bắt đầu phát ra một số tư liệu nam khách mời số một.

Bên trong đoạn giới thiệu, nam khách mời số một giới thiệu bản thân vừa xin nghỉ việc, muốn trước kết hôn sau lập nghiệp, trong vòng ba năm mở một cửa hàng thời trang, hẳn ta có tự tin về khả năng thiết kế y phục của mình, cũng có lòng tin về khả năng sáng lập. Ở phương diện kinh tế, hẳn ta có hai căn nhà và một chiếc xe, trong nhà còn có một nhà xưởng, nếu như nữ khách mời nào lựa chọn hẳn, không cần lo lắng vấn đề thiếu thốn trong cuộc sống.

Mạnh Tiểu Phi: “Xem hết đoạn giới thiệu, các vị mỹ nhân có cảm nhận gì không?”

Nữ khách mời số sáu: “Nam khách mời số một lớn lên tươi ngon hợp khẩu vị, rất thích hợp với ta, đáng tiếc ta lỡ tắt đèn sớm.”

Nữ khách mời số bảy: “Đúng là một người thanh niên có lý tưởng có chí hướng xa, ta thích nhất loại nam nhân như nam khách mời số một đây, ta nhất định sẽ để đèn sáng đến cùng!”

Nữ khách mời số ba: “Có thể lựa chọn lại không? Ta muốn lựa lại lần nữa!”

...

Bác sĩ Tiểu Triệu ngồi trước ti vi tức giận bất bình: “Vừa thấy tài sản của nam khách mời số một liền lật mặt, đúng là một đám nữ khách mời chỉ biết nhìn vật chất! Nếu ta mà là nam khách mời số một, ai ta cũng không chọn!”

Sở dĩ đến hiện tại hẳn ta cũng không muốn kiếm người, ngoại trừ nguyên nhân công tác, còn có một mặt khác chính là hẳn cảm thấy nữ nhân thời đại này quá coi trọng vật chất, khiến hẳn ta cảm thấy phản cảm trong lòng.

Chuyện nam khách mời số một gặp phải khiến hẳn ta cảm thấy đồng cảm, bác sĩ Tiểu Triệu cảm thấy như mình đang ở vị trí của nam khách mời số một.

Cuối cùng, sáu cái đèn tắt mất một chiếc.

Lại là một đoạn giới thiệu, về hình mẫu người yêu lý tưởng. Nam khách mời số một hy vọng bạn gái tương lai của mình cao hơn một mét sáu, không thể quá béo, thích sạch sẽ, không nên ăn mặc quá hở hang. Có thể tôn trọng hẳn ta trước mặt bạn bè, sau khi kết hôn có thể mau chóng sinh em bé, tốt nhất sinh hai đứa.

Sau khi xem xong đoạn giới thiệu, lại thêm hai ngọn đèn bị tắt đi.

Nữ khách mời số hai mươi bốn: “Nam khách mời số một quá theo chủ nghĩa nam nhân, ta không quá thích!”

Nữ khách mời số mười bảy: “Ta cũng có suy nghĩ giống vậy.”

Kế tiếp, hai vị chuyên gia tình cảm bắt đầu phân tích tình cảm, trạng thái của nam khách mời số một, cuối cùng cho ra kết luận là nam khách mời số một tuy gia đình có điều kiện, thế nhưng kinh tế cũng không độc lập, lập trường không đủ kiên định. Thế nhưng thái độ làm người tương đối lãng mạn, sẽ làm cuộc sống của người vô cùng ngọt ngào. Nếu như người muốn có một gia đình, nam khách mời số một vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng.

Vì còn ba ngọn đèn sáng, quyền lựa chọn bị nghịch chuyển.

Nam khách mời số một tắt một trong số ba đèn, người dẫn chương trình mời nữ khách mời nữ khách mời số 13 mà nam khách mời động tâm lúc trước lên sân khấu, cùng với hai nữ khách mời còn lại tạo thành tổ ba người, để nam khách mời có thể thông qua việc đặt câu hỏi mà hiểu rõ ba nữ khách mời hơn .

Cuối cùng, nam khách mời số một vẫn cố chấp lựa chọn nữ khách mời mà mình thích, lại bị cự tuyệt, một bài 《 Đáng Tiếc Không Phải Anh 》 lập tức vang lên, nam khách quý tiếc nuối ra về.

Mặc dù nam khách mời đầu tiên đã thất bại, thế nhưng bác sĩ Tiểu Triệu vẫn xem tràn đầy phấn khởi.

Nhất là phần vấn đáp của nam nữ khách mời, càng bộc lộ ra các vấn đề trong tình yêu và hôn nhân hiện nay, khiến bác sĩ Tiểu Triệu sinh ra đồng cảm mãnh liệt, sau đó không kiềm hãm được xem tiếp.

Trên thực tế, không chỉ bác sĩ Tiểu Triệu xem say mê, rất nhiều khán giả khác cũng say mê gameshow này.

Không chỉ nam nữ độc thân, cho dù là nam nữ đã lập gia đình, thậm chí là những cặp đôi đã kết hôn nhiều năm, đều sinh ra sự đồng cảm mãnh liệt đối với gameshow này, phảng phất gia đình của mình cũng có vấn đề giống vậy.

Dưới tình huống như vậy, mặc dù tỉ lệ người xem của đài truyền hình tăng chậm, thế nhưng vẫn liên tục tăng lên.

Sau năm phút.

“Bạch tổng, hiện tại tiết mục đã phát sóng năm phút đồng hồ, tỉ lệ người xem hiện tại là 0.62%, xếp thứ mười lăm toàn quốc!”

“Rất tốt, tiếp tục giám sát!”

Mười phút sau.

“Bạch tổng, hiện tại tiết mục phát sóng 10 phút, tỉ lệ người xem hiện tại là 0.65%, tỉ lệ người xem xếp thứ mười lăm toàn quốc!”

“Ừm, tốt!”

15 phút đồng hồ sau.

“Bạch tổng, hiện tại tiết mục phát sóng 15 phút, tỉ lệ người xem là 0.7%, xếp hạng thứ mười bốn!”

“Ừm, ta biết rồi!”

20 phút đồng hồ sau.

“Bạch tổng, tỉ lệ người xem hiện nay là 0.75%, xếp thứ mười ba!”

“Rất tốt, xếp hạng đã cao lên một bậc, không ngừng cố gắng!”

25 phút đồng hồ sau.

“Bạch tổng, tỉ lệ người xem hiện nay là 0.82%, đứng thứ mười hai toàn quốc!”

“Ừm...”

30 phút đồng hồ sau.

“Bạch tổng, tỉ lệ người xem hiện nay là 0.95%, đứng thứ mười một!”

...

Mỗi lần báo cáo đều mang đến một tin tốt.

Nhất là sau khi tiết mục được truyền ra ngoài, càng về phía sau, tỉ lệ người xem tăng càng nhanh. Kết quả mới qua nửa tiếng, tỉ lệ người xem đã đạt đến 0.95%, đang xếp hạng thứ mười một trên toàn quốc, đối với đài truyền hình Tinh Quang trước kia, đây là chuyện nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

“Mỗi một lần đều nhận được tin tức tốt, gameshow của chúng ta rất ổn!”
Vui mừng lộ rõ trên mặt Mạnh Tiểu Phi.

“Đúng vậy, khi vừa bắt đầu chỉ có 0.6%, mới nửa tiếng đã thế như chẻ tre đạt đến 0.95%, càng về sau tăng càng nhanh, tỉ lệ người xem đài chúng ta hôm nay chắc chắn sẽ đột phá 1%, thậm chí có thể đạt tới 1.5%!” Tiền Đa Đa mặt đỏ lừ lừ nói.

“1.5% tính là gì? Tâm nhìn xa hơn một chút, suy nghĩ lớn mật hơn một chút.” Lâm Bắc Phàm khinh thường cười.

Tiền Đa Đa không phục hỏi: “Su phụ, người cảm thấy cuối cùng có thể đạt tới bao nhiêu?”

“Hơn ta cũng không dám nói, ta chỉ đánh giá sơ bộ một chút, tỉ lệ bình quân chắc chắn vượt qua 1%. Còn tỉ lệ người xem cao nhất chắc chắn sẽ vượt qua 2%, cũng có thể sẽ đạt đến 2.5%.” Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói.

“Ta xxx! Này mà người dám nói là khiêm tốn?” Tiền Đa Đa khiếp sợ.

Ngay cả hai người kia cũng mở to mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt không dám tin.

Lâm Bắc Phàm rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Quả thật là ta khiêm tốn, chắc phải đi lên 0.3%.”

Tiền Đa Đa: “...”

Mạnh Tiêu Phi: “...”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Bạch Thanh Tuyết vút mị nhãn: “Lão công, đừng làm rộn, chúng ta đang nghiêm túc!”

“Ta cũng đang rất nghiêm túc!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Đúng lúc này, điện thoại vang lên.

“Mọi người chờ một chút.” Bạch Thanh Tuyết mở loa ngoài.

Giọng nói ở đầu bên kia điện thoại có chút run rẩy: “Bạch tổng... Vượt qua! Tỉ lệ người xem của chúng ta lại tăng lên! Tỉ lệ người xem của chúng ta đã vượt qua 1%, đạt đến 1.07%, xếp hạng thứ chín!”

Toàn thể phấn chấn.

“Thật tốt quá, gameshow này của chúng ta đã được rất nhiều người coi trọng!”

“Thắng lớn rồi, lúc này thực sự ổn!”

“Nếu không phải chuyện đang xảy ra ngay trước mắt, ta còn không dám tin tưởng!”

“Cố gắng của chúng ta không uổng phí!”

...

Chương 27: Không phải hồng, mà là hỏa, đại hỏa!

Bởi vì hiện tại có quá nhiều đài truyền hình, có rất nhiều loại show truyền hình cho khán giả lựa chọn, không cách nào đạt tới tỉ lệ người xem khủng bố 30 ~ 40% như xưa, ngay cả 5% cũng khó gặp.

Căn cứ vào quy tắc bất thành văn của nghiệp giới:

Tỉ lệ người xem đạt tới 1% có nghĩa show truyền hình này thành công.

Tỉ lệ người xem đạt tới 2% có nghĩa show truyền hình này rất hot.

Tỉ lệ người xem đạt tới 3% có nghĩa show truyền hình này cực kỳ hot.

Tỉ lệ người xem đạt tới 4%, có nghĩa show truyền hình này đã trở thành show truyền hình mang tính toàn dân.

Nếu tỉ lệ người xem đạt tới 5%, có nghĩa show truyền hình này đã đạt cấp hiện tượng, mười năm khó gặp, hot đến mức không thể hot hơn, giá trị không thể đo lường, chỉ có thể gặp mà không thể cầu.

Hôm nay, gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 vừa được phát sóng hơn nửa tiếng đã đột phá 1%, đồng nghĩa với việc gameshow này đã thành công, chỉ cần không tự đâm đầu vào chỗ chết, giữ vững tỉ lệ người xem như hiện nay, gameshow này nhất định sẽ trở thành vương bài tiết mục của đài truyền hình Tinh Quang.

Vương bài tiết mục là điểm mấu chốt để đài truyền hình khẳng định vị thế.

Nếu ngay cả một vương bài tiết mục cũng không có, sẽ không cách nào khiến khán giả nhớ kỹ đài truyền hình này.

Có đôi khi, vương bài tiết mục chính là điểm đặc biệt của đài truyền hình.

Bình thường, chỉ có đài truyền hình nhì lưu mới có vương bài tiết mục, nhất lưu thậm chí có mấy tiết mục.

Vì sao vừa nhắc tới 《 Happy Camp 》 , 《 Ngày Ngày Hướng Lên 》 , tất cả mọi người đều sẽ nghĩ tới Mango TV, vừa nhắc đến Mango TV liền sẽ nhớ đến hai show truyền hình này, ý là như vậy.

Cho nên, nếu như 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 thật sự hot, sẽ là một bước bay vọt về chất đối với đài truyền hình Tinh Quang.

Tất cả mọi người đều nhảy cẫng hoan hô, vui vẻ ra mặt!

“Nhanh! Nhanh lấy chai Lafite năm 89 ta tích trữ ra, chúng ta cùng nhau chúc mừng!” Mạnh Tiểu Phi rất kích động, với tư cách là người dẫn chương trình của gameshow này, sau tối nay hẳn ta sẽ bay lên, hẳn ta có thể không kích động sao?

“Chỉ có một bình? Ít nhất cũng phải ba bình!” Tiền Đa Đa mặt đỏ lừ lừ nói.

“Tốt... Ba bình thì ba bình, đêm nay ta xuất huyết nhiều một lần!” Mạnh Tiểu Phi nhức nhối nói, ba bình Lafite năm 89 đã là toàn bộ tích trữ của hắn ta, Tiền Đa Đa đúng là không vét sạch hẳn ta tuyệt không bỏ qua.

“Mọi người không nên tranh giành, ta là chủ, rượu này ta sẽ bao hết!” Bạch Thanh Tuyết khí phách nói: “Lafite năm 82, tuyệt đối chính phẩm, ta có sáu bình, đêm nay uống đủ!”

“Bạch tổng muôn năm! Bạch tổng khí phách!” Hai người sùng bái đầu rạp xuống đất.

Lâm Bắc Phàm nở nụ cười: “Ta cảm thấy các ngươi vui vẻ quá sớm, còn một tiếng nữa mới kết thúc chương trình, thời gian rất đầy đủ, 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 còn có tiềm lực to lớn, 1% tuyệt đối không phải kết quả cuối cùng. Ta tin tưởng 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 tuyệt đối sẽ vượt quá sức tưởng tượng của các ngươi!”

Bốn mươi phút sau, chuông điện thoại lại vang lên, đầu dây bên kia truyền đến thanh âm run rẩy.

“Bạch tổng, đài truyền hình chúng ta lại đột phá, đạt đến 1.2%! Hiện tại, show của chúng ta đã đánh bại hai vương bài tiết mục, đứng thứ bảy trên toàn quốc!”

“Rất tốt, tiếp tục theo dõi!” Bạch Thanh Tuyết miệng cười toe toét.

Bốn mươi lăm phút sau.

“Bạch tổng, ta thực sự không thể tin được, tỉ lệ người xem của chúng ta lại tăng lên, tăng 0.2 điểm một lúc, đạt đến 1.4%! Chúng ta lại tiếp tục đánh bại hai đối thủ, hiện tại đang xếp ở vị trí thứ năm! Ngoài ra, càng quan trọng hơn là hiện nay website của chúng ta vô cùng náo nhiệt, số lượt bình luận đã vượt qua mười vạn, tất cả mọi người đều đang thảo luận gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 của chúng ta!”

“Rất tốt, tiếp tục theo dõi, ta rất mong đợi thêm một tin tức tốt từ người!”

Năm mươi phút sau.

“Bạch tổng, tỉ lệ người xem lại phá rồi, đột nhiên nâng cao, đạt đến 1.85%! Ta thực sự không thể tin vào mắt mình! Hiện tại chúng ta lại vượt qua hai đối thủ, đã vượt qua hai đài truyền hình nhất lưu, xếp ở vị trí thứ ba! Cách vị trí thứ hai chỉ 0.1%, cách vị trí đầu chỉ 0.2%! Hiện tại, mọi người không chỉ bình luận sôi nổi trên website chúng ta, ngay cả trên internet cũng rất hot! 《Phi Thành Vật Nhiều》 và đài truyền hình Tinh Quang nhanh chóng chạy lên hot search, xếp hạng thứ năm!”

“...”

Năm mươi lăm phút sau.

“Bạch tổng, tỉ lệ người xem đài chúng ta hiện nay là 1.96%! Chúng ta... chúng ta đã vượt qua... Chúng ta đã đánh bại hai đài truyền hình nhất lưu uy tín lâu năm là Mango TV và đài truyền hình Chiết Giang, một phát lên hạng nhất! Tỉ lệ người xem đài chúng ta đang đứng đầu toàn quốc!”

Giọng nói ở đầu bên kia điện thoại run rẩy vô cùng, phảng phất như ngay cả nàng cũng không thể tin được sự thật này, không thể tin đài truyền hình Tinh Quang vốn đã suy tàn lại có ngày có thể đánh bại hai đài truyền hình nhất lưu uy tín lâu năm, thật giống như một vị binh sĩ giết được hai vị tướng quân, nghĩ thế nào cũng thấy không thể tưởng tượng nổi. Đầu bên kia truyền đến tiếng âm ỉ, thảo luận đến nói năng lộn xộn.

Từ đó có thể thấy, chuyện này thực sự quá chấn động.

Đám người Bạch Thanh Tuyết nghe được tin tức này cũng khiếp sợ vô cùng.

“Chúng ta... Chúng ta thực sự đánh bại Mango TV và đài truyền hình Chiết Giang, trèo lên vị trí số một?”

“Chúng ta đứng thứ nhất?”

...

Tiền bàn tử và Mạnh Tiểu Phi ngơ ngác nói, sau đó nhìn nhau, ôm nhau hưng phấn kêu to.

Bọn họ nghĩ gameshow này sẽ hot, lại không nghĩ nó sẽ hot như vậy, không chỉ đứng hạng nhất, còn đánh bại hai đài truyền hình nhất lưu uy tín lâu năm, mạnh mẽ trèo lên đỉnh, nhìn xuống bốn phương tám hướng.

Không cần nghĩ, hôm sau, chắc chắn tin tức này sẽ truyền khắp cả nước.

Bọn họ thành công!

Nhất là Bạch Thanh Tuyết, nàng vứt bỏ hình tượng nữ thần rụt rè, nhảy dựng lên, khoa tay múa chân: “Tiểu Phàm, chúng ta thành công! Chúng ta thực sự thành công, chúng ta là đệ nhất!”

“Đúng đúng đúng... Chúng ta đã thành công, không nên kích động như vậy, thực nữ một chút!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Thế nhưng ta không khống chế nổi bản thân mình...” Bạch Thanh Tuyết kích động nói, gọi điện thoại cho thư ký.

“Tiểu Phương, tối nay chúng ta sẽ đi ăn mừng! Hôm nay ta đang vui, đặt khách sạn năm sao cho ta, ta muốn mời tất cả mọi người trong đài truyền hình ăn một bữa!”

“Bạch tổng, nhiều người như vậy, hiện tại lại muộn như thế, có lẽ sẽ không kịp đặt khách sạn...”

“Cho thêm tiền, ra giá gấp đôi xem bọn hắn có đồng ý không!” Bạch Thanh Tuyết khí phách.

“Gấp đôi... Vậy giá sẽ rất đắt!”

“Bạch Thanh Tuyết ta thiếu tiền sao? Người không nên hỏi nhiều như vậy, chỉ cần làm theo là được!”

“Ách... Vâng Bạch tổng!”

Nói chuyện điện thoại xong, nàng lại tiếp tục nhảy lên, còn lôi Lâm Bắc Phàm cùng nhảy.

Thế nhưng, chuyện vui tối nay vẫn chưa kết thúc.

Theo thời gian phát sóng gần tới cuối, tuy rằng tỉ lệ người xem 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đã tăng chậm lại, nhưng tốc độ tăng trưởng vẫn khiến mọi người khó mà tin được.

Chỉ năm phút sau, tỉ lệ người xem đột phá 2%, đạt đến 2.09%, điều này đồng nghĩa với 《Phi Thành Vật Nhiễu》 có cơ hội trở thành một gameshow siêu hot, gameshow như vậy một năm cũng không thấy quá năm lần.

Thế nhưng tỉ lệ người xem vẫn còn đang tăng trưởng.

Khi tiết mục kết thúc, tỉ lệ người xem cao nhất dừng lại ở mức 2.51%.

Giờ khắc này, toàn bộ internet chấn động!

Chương 28: Lão công, ta nhất định sẽ phụ trách với người!

Tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 2.51%, tỉ lệ người xem trung bình là 1.6%, cho dù là tỉ lệ người xem cao nhất hay tỉ lệ người xem trung bình đều được xếp hạng đầu, đánh bại rất nhiều đài truyền hình uy tín lâu năm, đứng hạng nhất!

Tin tức này như gió bão truyền khắp toàn bộ internet, truyền khắp cả nước, trực tiếp truyền âm lên rồi!

“Người xem 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 của đài truyền hình Tinh Quang chưa? Đúng là không thể tưởng tượng nổi. Chỉ là một gameshow hẹn hò, trong gameshow còn không mời bất kỳ một minh tinh nào, kết quả lại bất ngờ đánh bại Mango TV và đài truyền hình Chiết Giang, trèo lên đệ nhất!”

“Mặc dù không một minh tinh, thế nhưng gameshow lại rất hay!”

“Phương thức hẹn hò lại mới mẻ độc đáo, mấu chốt là nữ khách mời thực sự xinh đẹp, rất muốn hẹn hò với bọn họ, trái tim ta đã rung động rồi!”

“Không chỉ đẹp, còn tiết lộ rất nhiều điểm thực tế, làm ta cũng bị cảm động lây! Ta quyết định, ta muốn tham gia gameshow này!”

“Thiệt đáng tiếc, ta chỉ coi được nửa đoạn sau, bỏ lỡ phần hay phía trước! Rất mong đài truyền hình Tinh Quang sẽ phát lại!”

“Gameshow 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 này có tiềm lực siêu hot! Cường lực đề cử!”

“Đợt này Bạch Nữ Thần chắc phải kiếm bọn!”

...

Những khán giả này tạo thành một hệ thống truyền tin siêu nhanh, không ngừng giới thiệu với người thân và bạn tốt, khiến sự quan Tom ngày càng lớn hơn.

Rất nhiều người trong nghề cũng quan tâm đến gameshow này.

Trong mắt bọn họ, 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 là một gameshow cực hay, đồng thời cũng rất ưu tú, có tiềm năng đại hỏa, chơi một gameshow hẹn hò và hôn nhân truyền thống đến thanh tân thoát tục như vậy, thực sự rất đáng giá quan tâm.

“Chỉ bằng gameshow này, đài truyền hình Tinh Quang phải kiếm bộn! Trần khắc phục khó khăn này đài truyền hình Tinh Quang đánh thật đẹp!”

“Đúng là vận khí tốt, có thể đào ra một gameshow ưu tú như thế này!”

“Sợ rằng từ nay về sau, chiến trường tôi thứ sáu sẽ càng thêm thảm liệt!”

“Sói nhiều thịt ít, các đài truyền hình nhất lưu nhất định phải đề cao cảnh giác!”

...

Giang Nhược Hải vẫn luôn quan tâm đến tình hình của Bạch Thanh Tuyết, sau khi thu được tin tức, vẻ mặt hắn ta có chút phức tạp: “Bạch Thanh Tuyết không hổ là Bạch Thanh Tuyết, có thể phá cực nhanh như vậy!”

Trong giọng nói mơ hồ có một tia ngưỡng mộ Bạch Thanh Tuyết

Tuy hắn ta chưa từng tiếp xúc với đài truyền hình, nhưng vì Bạch Thanh Tuyết nên hắn ta đã tìm hiểu chút tin tức về đài truyền hình.

Hắn ta biết, muốn tỉ lệ người xem một gameshow đạt đến 2% là chuyện khó khăn cỡ nào, hơn nữa, đài truyền hình Tinh Quang còn là đài truyền hình không theo trào lưu, không có fans ruột cũng không có bất kỳ nội tình gì.

Nếu đặt gameshow này ở đài truyền hình nhất lưu, như vậy rất có thể tỉ lệ người xem trung bình sẽ đột phá 2%, tỉ lệ người xem cao nhất chắc chắn sẽ vượt qua 3%!

Gameshow hot lên, đài truyền hình Tinh Quang cũng hot theo, những phiền phức trước đó cũng cháy rụi.

“Lợi ích trước mặt, tất cả đều là giả, hiện tại các hãng quảng cáo kia đã không còn tác dụng, phải lên kế hoạch khác!”

Quả thật, rất nhiều hãng quảng cáo đã cự tuyệt lúc trước đều đang hối hận muốn chết.

“Thật đáng chết! Nếu trước kia chúng ta không cự tuyệt hợp tác, sợ rằng chỉ cần dùng giá mua bấp cái(1) là có thể mua chỗ quảng cáo giá trên trời, mở rộng sản phẩm của mình, đưa tới hiệu quả dựng sào thấy bóng. Hiện tại, sợ rằng đã không được.

“Sớm biết vậy, dù có phải chịu áp lực ta cũng phải hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang!”

“Đám đại thiếu kia quá hại người! Không có bản lĩnh gì, lại thích dựa vào thế lực gia tộc làm xằng làm bậy, gieo họa cho chúng ta!”

“Hiện tại chúng ta đã đắc tội với Bạch Thanh Tuyết, không biết có còn cơ hội không...”

...

Mặc kệ bên ngoài phản ứng ra sao, Bạch Thanh Tuyết đã dẫn theo toàn bộ nhân viên đài truyền hình đến khách sạn năm sao gần nhất chúc mừng thắng lợi lớn đêm nay, đến hai giờ đêm mới kết thúc.

Vì sắc trời quá muộn, phần lớn người đều uống say, Bạch Thanh Tuyết lại phát huy bản tính hào phóng của bản thân, bao hết toàn bộ phòng còn lại của khách sạn cho nhân viên trực tiếp vào nghỉ ngơi, cũng tuyên bố hôm sau toàn bộ nhân viên đều được nghỉ nửa ngày, buổi chiều làm việc bình thường.

Nàng uống say đến mức biến thành bãi bùn thom nằm trong lòng Lâm Bắc Phàm, ôm cổ hấn say khướt hờn dỗi: “Lão công thân ái, chúng ta về nhà thôi!” Sau đó nhắm mắt ngủ thiếp đi.

Lâm Bắc Phàm thấy vậy dở khóc dở cười.

“Được rồi, chúng ta về nhà, ai bảo ta có một lão bà như vậy đây?” Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ nói, ôm nàng vào xe, vệ sĩ lái xe về tới biệt thự.

Sau đó, hấn ôm Bạch Thanh Tuyết đi thẳng lên giường, cởi giày cởi tất cho nàng, cởi luôn bộ đồ vest bên ngoài ra. Lâm Bắc Phàm đang chuẩn bị đi lấy khăn lông tới lau sơ cho nàng, lại phát hiện Bạch Thanh Tuyết đột nhiên tỉnh dậy, sau đó nàng không nói một lời nhìn chăm chăm Lâm Bắc Phàm, thoát nhìn như say, lại có mấy phần tỉnh táo.

“Tỉnh rồi? Vậy ngươi đi tắm đi, ta đã xả nước nóng, ngươi vào tắm sạch mùi rượu đi. Hiện tại ngươi hơi muốn chết, nếu ngươi không phải lão bà ta, ta đã mặc kệ ngươi.” Lâm Bắc Phàm chê bai nói.

Đột nhiên Bạch Thanh Tuyết nhanh chóng xuống giường, sau đó ôm chặt Lâm Bắc Phàm.

Nàng xúc động nói: “Lão công, cảm ơn ngươi!”

“Cảm ơn ta cái gì?”

“Cảm ơn ngươi đã ủng hộ ta trong lúc ta khó khăn nhất, cảm ơn ngươi vẫn luôn ở bên ta, cảm ơn ngươi đã tha thứ cho tính cứng đầu tùy hứng của ta, cảm ơn ngươi cam nguyện thừa nhận làm tiểu nam nhân của ta!”

Tối nay, hồi tưởng lại từng chút thời gian ở bên Lâm Bắc Phàm, đột nhiên Bạch Thanh Tuyết phát hiện, lão công nàng có chút không đơn giản.

Khi hấn bị học sinh trong trường vây đánh lại có thể có thể toàn thân trở ra, vết thương trên người không được một ngày đã khỏi hấn.

Ngồi mặt đối mặt với phụ thân mình hấn cũng có thể nói chuyện thẳng thắn, chuyện trò vui vẻ, cái gì cũng không đồng ý, không bị mê hoặc bởi tiền tài, còn đem một trăm triệu này đến giúp nàng.

Khi nàng gặp vấn đề, hấn lại đưa đến hai nhân tài ưu tú mà nàng đang cần nhất.

Còn có thể tự viết kịch bản chương trình, cả hai kịch bản đều được nhân sĩ chuyên nghiệp tán thưởng, một đã rất hot, đồng thời còn vượt qua hai đài

truyền hình uy tín lâu năm, là chiêu bài vang dội của đài truyền hình Tinh Quang.

Càng làm nàng kính trọng là một nam nhân có bản lĩnh như vậy lại không tự cao tự đại, cũng không yêu tiền bạc, cam nguyện yên lặng làm nam nhân sau lưng nàng, thừa nhận sự ngộ giải và bêu danh của người bên ngoài đối với hắn, sao nàng có thể không cảm động?

“Nha đầu ngọc, chúng ta là vợ chồng, không cần nói xin lỗi!” Lâm Bắc Phàm ôn nhu ôm lấy lưng nàng.

“Người biết không, hôm nay là ngày thứ hai ta cảm thấy hạnh phúc trong năm nay!”

“Ngày thứ nhất là khi nào?”

“Chính là ngày ta kết hôn với người!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Khóe miệng hắn giật giật: “Người có thể đừng nhắc lại chuyện này không?”

Bị một nữ nhân cưỡng bức đi kết hôn, đây là ngày xấu mặt nhất của hắn. May mà lão bà hắn xinh đẹp như hoa, lại chân tâm thật ý với hắn, nếu không hắn đã có suy nghĩ muốn tự tử.

“Không, ta nhất định phải nói, bởi vì ta cảm thấy đây là quyết định quan trọng nhất trong đời ta! Nếu không sao ta có thể trói một nam nhân ưu tú như vậy bên người?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, người vui vẻ là tốt rồi.

“Chẳng qua, người vừa ưu tú lại có mị lực như vậy, nếu không trói chặt người bên người, ta sẽ cảm thấy không yên ổn. Cho nên ta quyết định, đêm nay ta sẽ phụ trách với người, để người trở thành nam nhân chân chính của ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lời này có phải người nói ngược không?

Không phải là ta nên phụ trách với người sao?

Đột nhiên Lâm Bắc Phàm có cảm giác mình hết như áp trại lão công.

“Ta nhất định sẽ chịu trách nhiệm với người, lão công, ta yêu người!” Bạch Thanh Tuyết ngẩng đầu, ôm lấy đầu Lâm Bắc Phàm dùng sức hôn lên, Lâm Bắc Phàm nhiệt tình đáp lại.

Trên thực tế, bọn họ đã ngủ chung hai tuần lễ, nhưng vẫn chưa tiến tới một bước cuối cùng.

Nhất là hiện tại, mùi cồn trên người Bạch Thanh Tuyết trộn lẫn mùi thơm xử nữ, cảm giác này khiến hắn rất mê say, Lâm Bắc Phàm không khống chế nổi, đè Bạch Thanh Tuyết xuống giường lớn.

Nhất dạ ngư long vũ, mai hoa đoá đoá khai!

(1) Bạch thái giới (白菜价): giá bấp cái/ý chỉ giá của một mặt hàng rẻ hơn nhiều so với giá thực tế hoặc giá trước đó của nó.

Chương 29: Tìm lão công, nhan trị mới là chính nghĩa!

Sáng ngày thứ hai, Bạch Thanh Tuyết bị bàn tay tác quái của Lâm Bắc Phàm làm tỉnh lại.

“Lão công, chàng đừng làm rộn!” Bạch Thanh Tuyết mở to mắt, gắt giọng: “Hôm qua bị chàng lăn lộn cả đêm, hiện tại nơi đó của người ta còn hơi đau đây, chàng để người ta nghỉ ngơi một chút có được không?”

“Tôi hôm qua dường như là nàng chơi đùa ta, ta vẫn luôn rất bị động có được không?” Lâm Bắc Phàm yếu ớt nói, hai cánh tay tiếp tục tác quái, chuyên môn trên chọc những khu vực nhạy cảm.

Bạch Thanh Tuyết hơi đỏ mặt, tối hôm qua đúng là nàng tương đối chủ động.

Chỉ có điều, chuyện như vậy sao nàng có thể thừa nhận?

Thế là, nàng nhe răng, nhắm thẳng lồng ngực Lâm Bắc Phàm cắn tới, một bộ rất không nói lý: “Sao có thể là ta? Cho chàng nói bậy! Cho chàng nói xấu ta...”

Lâm Bắc Phàm càng thêm bó tay, nữ nhân đụng phải chuyện như vậy đều sẽ không nói lý.

Lão bà hăn lại càng thêm không nói lý, trực tiếp động khẩu.

“Được được được, nàng nói thế nào chính là thế ấy!” Lâm Bắc Phàm bắt đắc dĩ nói.

Bạch Thanh Tuyết hơi nhướn mày liễu, hung tàn nói: “Chàng nói vậy là có ý gì? Cái gì gọi là ta nói thế nào thì chính là thế ấy, tựa như ta đã oan uổng cho chàng vậy! Hiện tại cho chàng một cơ hội sắp xếp lại ngôn ngữ! Bằng không đừng trách ta cắn chết chàng!”

Thấy dáng vẻ trợn mắt hộc mồm của Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết tiếp tục dữ dằn nói: “Có phải chàng đã hối hận vì cưới ta? Ta cho chàng biết, chàng hối hận cũng đã muộn, từ nay về sau, chàng đã là người của ta, không cho phép chàng thay đổi thất thường! Sống là người của ta, chết là ma của ta, cả một đời cũng đừng mong có thể thoát khỏi ta, một đời một thế chỉ có thể tốt với ta!”

“Nói cái gì đây?” Lâm Bắc Phàm lờm một cái.

Chiếm được thân thể ta, nàng lập tức lộ bản tính?

Nhìn Bạch Thanh Tuyết như cộp cái đang nổi giận, Lâm Bắc Phàm ngang ngược ôm nàng vào ngực, sau đó là một nụ hôn dài lãng mạn tiêu chuẩn, hôn tới Bạch Thanh Tuyết mặt đỏ đến mang tai, sau đó ôn nhu nói: “Lão bà, nàng nghỉ ngơi cho tốt, ta đi làm điếm tâm cho nàng, làm xong sẽ gọi nàng!”

“Ừm...” Mặt Bạch Thanh Tuyết đỏ bừng, thấp giọng nói.

Trong lòng lại oán hận, vậy mà tiểu nam nhân này còn bá đạo hơn cả ta, lần sau nhất định phải ép khô hắn!

Lại nghĩ đến nam nhân này chuẩn bị đi làm điếm tâm cho nàng, trong lòng nàng tràn đầy ngọt ngào.

Thật đúng là tiểu oan gia khiến người ta vừa yêu vừa hận!

Thấy Lâm Bắc Phàm đi xuống tầng, Bạch Thanh Tuyết cũng không ngủ tiếp, vén chăn lên đi xuống giường, cầm một bộ quần áo ở nhà lên, khó khăn đi tới phòng tắm, bắt đầu tắm rửa.

Tầm hai mươi phút sau, nàng thay quần áo sạch sẽ đi ra, nhìn thấy con Ragdoll tiểu công chúa chạy chậm qua đây.

“Tiểu công chúa, lại đây!”

Con mèo kêu meo meo chạy tới, tiếng kêu mềm mại, đáng yêu tới mức khiến người khác muốn chảy máu mũi.

“Thật ngoan!”

Bạch Thanh Tuyết ngồi xổm xuống, dùng hai tay ôn nhu nâng con mèo đáng yêu lên, nói: “Đã lâu không ôm người rồi, từ sau khi người có phụ thân liền không để ý đến mẫu thân này nữa, hôm nay ta sẽ răn dạy người!”

Bạch Thanh Tuyết ôm con mèo đáng yêu lười biếng nằm trên giường, hình ảnh nàng ôm mèo đẹp như một bức tranh.

Mấy ngày qua nàng vẫn luôn bận bịu cho gameshow, mệt muốn chết. May mà bọn họ nhận được hồi báo to lớn, áp lực chột giảm, hiện tại chỉ cảm thấy thoải mái trước nay chưa từng có.

Vì thế hôm nay nàng không định đi làm, ở nhà nghỉ ngơi thật tốt với mèo con và người yêu.

Chẳng qua, Bạch Thanh Tuyết là kiểu nữ cường nhân thương nghiệp, cho dù nghỉ ngơi cũng vẫn tiện tay mở chiếc laptop màn hình mỏng lên, đăng nhập vào website đài truyền hình Tinh Quang, xem lướt qua tình huống mới nhất của gameshow.

Kết quả nàng phát hiện, chỉ qua một đêm, website đã có hơn năm mươi vạn lượt bình luận, phần lớn đều đang thảo luận về 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 , cư dân mạng thảo luận rất hăng hái.

Còn có trên hot search của Baidu, “Phi Thành Vật Nhiều” và “Đài truyền hình Tinh Quang” đều trèo lên top năm bảng hot search.

Nhất là “Phi Thành Vật Nhiều” trực tiếp trèo lên đỉnh, nhiệt độ vô cùng cao.

Cái này nói lên điều gì?

Điều này nói rõ 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 đã hot, hơn nữa còn là siêu hot.

Tâm tình thật tốt, Bạch Thanh Tuyết phát biểu một chút ở phần bình luận trên Website: “Cảm ơn cư dân mạng đã ra sức ủng hộ gameshow 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 và đài truyền hình Tinh Quang, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta nhất định sẽ không ngừng cố gắng, làm ra càng nhiều tiết mục xuất sắc dành tặng cho tất cả các bạn!”

Kết quả mới vừa lộ đầu ra, toàn bộ cư dân mạng đều sôi trào, tình cảm dâng cao mãnh liệt.

“Bạch nữ thần xuất hiện, mọi người mau tới đây xem!”

“Trời ơi, cuối cùng Bạch nữ thần cũng xuất hiện, đám Hoa nhi bọn ta đều cảm tạ!”

“Hiếm khi Bạch nữ thần lên tiếng, xem ra tâm tình không tệ!”

“Còn phải nói? Hiện tại Bạch nữ thần là sự nghiệp ái tình đều bội thu, tâm tình có thể không tốt sao? Đáng thương cho chúng ta, chỉ có thể ngồi trong

góc rơi lệ!”

“Nam nhân kia không xứng có được người! Bạch nữ thân, vứt bỏ hắn đi, ngực của ta luôn mở rộng cho người!”

...

Khu thảo luận sôi sùng sục, rất nhiều người lướt qua đều sôi nổi tụ tập.

Còn có người nhân cơ hội đề xuất đủ loại vấn đề. Hôm nay, tâm tình của Bạch Thanh Tuyết không tệ, liền chọn vài vấn đề để trả lời.

Cư dân mạng “Hải Âu Điều TỐI ĐẠI”: “Xin hỏi Bạch nữ thân, sao các người có thể nghĩ ra tiết mục hẹn hò thú vị như 《Phi Thành Vật Nhiều》? Ta xem một đêm, còn lưu luyến không muốn đổi kênh!”

Bạch Thanh Tuyết: “Cảm ơn bạn “Hải Âu Điều TỐI ĐẠI” đã ủng hộ! 《Phi Thành Vật Nhiều》 là do một vị bằng hữu vô cùng thân thiết với ta viết ra, do đạo diễn Tiền Đa Đa và người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi hợp lực chế tạo, trong đó càng không thể thiếu sự nỗ lực của toàn bộ đồng nghiệp trong đài truyền hình Tinh Quang. Còn người bằng hữu kia là ai, thứ cho ta phải giữ bí mật!”

Cư dân mạng “Tinh Thiên Phích Lịch”: “Xin hỏi Bạch nữ thân, toàn bộ nữ khách mời trong gameshow đều là thật sao? Các nàng đều rất xinh đẹp, ta đã động lòng với một nữ khách mời rồi, phải làm sao bây giờ?”

Bạch Thanh Tuyết: “Động tâm thì hãy mau hành động, gameshow chúng ta có chỗ báo danh, mau mau tham gia 《Phi Thành Vật Nhiều》, nếu nàng ấy bị vị khách khác cướp đi, người có hối hận cũng không kịp!”

...

Đương nhiên, ngoại trừ quan tâm gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》, mọi người cũng rất hứng thú với chuyện hôn nhân của Bạch Thanh Tuyết.

Cư dân mạng “Thời Gian Tối Vô Tình”: “Xin hỏi Bạch nữ thần, với tư cách là thiên chi kiều nữ, vì sao ngươi lại chướng mắt đám công tử ca vừa có tài năng, năng lực vừa có bối cảnh thâm hậu, lại coi trọng một tiểu tử nghèo không có tiếng tăm gì? Lẽ nào chỉ vì hắn đẹp trai?”

Bạch Thanh Tuyết: “Lẽ nào như thế vẫn chưa đủ? Ngươi nói xem, thế giới này còn ai có nhan sắc vượt qua lão công ta? Bối cảnh thâm hậu? Bối cảnh ai có thể thâm hậu hơn ta? Năng lực ưu tú, năng lực của người nào có thể ưu tú hơn ta? Đối với ta, nhan sắc mới là chính nghĩa!”

Chúng cư dân mạng: “...”

Chương 30: 《Phi Thành Vật Nhiều》 phát lại, tỉ lệ người xem lại có thể cao hơn khi mới lên sóng

Bọn họ thật sự không ngờ, Bạch nữ thần cao cao tại thượng trước mặt bọn họ lại nông cạn như vậy, nhìn trúng Lâm Bắc Phàm chỉ vì vẻ bề ngoài, đúng là khiến người ta đổ kị.

Giang Nhược Hải cũng đang theo dõi, nhìn thấy tin này hắn ta cũng tức giận đến đen mặt.

Hắn ta suy nghĩ rất nhiều lí do, tự hỏi vì sao mình hoàn mỹ như vậy, là cao phú soái trong truyền thuyết, kết quả lại bị Bạch Thanh Tuyết xem thường. Cuối cùng hắn ta cũng biết đáp án, không nghĩ tới lại là nhan sắc không đạt yêu cầu.

Cảm giác rất khó chịu.

Bạch Thanh Tuyết trả lời thêm: “Sau đó ta mới phát hiện, lão công ta không chỉ cực kỳ đẹp trai, bản thân còn là một người rất ưu tú, lãng mạn, biết quan tâm chăm sóc, còn có lòng thương người, hiện tại ta càng yêu hắn!”

Chúng cư dân mạng: “...”

Nuôi chó không kịp đề phòng, bị ném một đồng cầu lương!

Cư dân mạng “Ta Rất Không Hạnh Phúc”: “Bạch nữ thần, hiện tại ngươi có hạnh phúc không?”

Bạch Thanh Tuyết: “Ngươi nghĩ xem, mỗi ngày ta đều gội đầu trên cánh tay cường tráng của lão công ngủ say, vừa tỉnh dậy đã thấy ánh mắt tràn ngập yêu thương của lão công, ngươi nói xem ta có hạnh phúc không?”

Chúng cư dân mạng: “...”

Giờ phút này, như có thể nghe thấy âm thanh tan nát cõi lòng của rất nhiều người.

Nhất là Giang Nhược Hải đã không cách nào xem nổi nữa, hắn ta có cảm giác trên đầu mình đột nhiên xuất hiện một bãi cỏ xanh rờn, còn xanh hơn thảo nguyên Mông Cổ cổ đại, hơn nữa còn rộng mênh mông.

“Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm, ta và các ngươi thế bắt lương lập!”
Giang Nhược Hải phát ra tiếng rống giận bi phẫn.

Cư dân mạng “Thiên Hạ Đệ Nhất”: “Bạch nữ thần, nghe nói sau khi kết hôn lão công ngươi một mực ăn bám, cái gì cũng không muốn làm, chỉ biết hưởng thụ mua vui. Ta cảm thấy với tư cách là trụ cột gia đình, đáng ra hắn phải gánh vác trách nhiệm kiếm tiền nuôi gia đình, rõ ràng trên phương diện này, lão công ngươi rất kém, chẳng lẽ ngươi không để ý?”

Bạch Thanh Tuyết: “Đây là ta chủ động yêu cầu, ta hy vọng lão công ta không cần quá cực khổ, ta hy vọng hắn có thể có được cuộc sống an nhàn sung sướng, sau đó toàn tâm toàn ý với ta là được! Hắn chịu trách nhiệm xinh đẹp như hoa, ta chịu trách nhiệm kiếm tiền nuôi gia đình!”

Lời này vừa nói ra khiến rất nhiều nam cư dân mạng cảm thấy ước ao.

Nếu có thể cưới được lão bà như vậy, còn cầu mong gì hơn?

Cư dân mạng “Đắc Thốn Tiến Xích” : “Bạch nữ thần, nếu có một ngày, lão công ngươi ngoại tình, ngươi sẽ xử lý thế nào?”

Bạch Thanh Tuyết: “Ngày đó sẽ không bao giờ xảy ra! Ta không chỉ da trắng chân dài, lại có tiền và yêu thương lão công, nhìn toàn thế giới, còn ai

có thể ưu tú hơn ta? Hơn nữa, nếu yêu quái nào dám cả gan dụ dỗ lão công, đừng trách ta thủ đoạn độc ác, ta nhất định sẽ khiến nàng sống dở chết dở!”

Mặc dù cách một màn hình, nhưng mọi người vẫn cảm giác được sát ý lạnh băng phát ra từ Bạch nữ thần.

Bạch nữ thần thật hung tàn, người bình thường đúng là không đỡ được.

Còn có người giơ ngón tay cái lên: “Bạch nữ thần đúng là người mạnh mẽ bá đạo!”

Trải qua cuộc giao lưu ngắn, tính cách thẳng thắn, bá đạo của Bạch nữ thần đã thu hút được rất nhiều người hâm mộ.

Rất nhiều người đều cảm thấy Bạch nữ thần thật mạnh mẽ, sự nghiệp và tình yêu đều bội thu, đúng là người may mắn!

Thấy thời gian không còn sớm nữa, Bạch Thanh Tuyết quyết định chọn một vấn đề cuối cùng để trả lời. Trên thực tế, những cư dân mạng ở đây không chỉ có fans của Bạch Thanh Tuyết, còn có rất nhiều khán giả và người hâm mộ gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》.

Bọn họ tới nơi này thảo luận, chủ yếu là vì biểu thị sự yêu thích dành cho 《Phi Thành Vật Nhiều》, đồng thời cũng muốn biết liệu gameshow này còn phát lại hay không? Hoặc là, có thể xem bằng cách khác?

Trong đó, cư dân mạng “Mụ Mụ Trứ Cấp” đã đưa ra câu hỏi có tính đại biểu nhất.

“Xin hỏi Bạch Thanh Tuyết nữ sĩ, ta đã hơn năm mươi tuổi, nhi tử của ta đã sắp ba mươi, thế nhưng vẫn chưa có bạn gái, ta muốn mai mối cho nhi tử nhưng nó không đồng ý, khiến chúng ta sốt ruột muốn chết. Vừa lúc ta thấy gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 của các ngươi, chúng ta rất yêu thích gameshow này, cho nên ta muốn biết, liệu gameshow này còn phát lại không? Hoặc là, còn cách nào khác có thể xem lại gameshow này hay không?”

Bạch Thanh Tuyết: “Cảm ơn ngài đã ủng hộ, trên thực tế ta cũng không nghĩ gameshow này sẽ được hoan nghênh đến vậy, hiện tại chúng ta vẫn chưa lên lịch phát lại. Cho nên ta quyết định, chín giờ tối nay, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta sẽ tiến hành phát lại, những khán giả nào đã bỏ lỡ phần nào hoặc chưa xem 《Phi Thành Vật Nhiều》 có thể xem lại trên đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta!”

Đáp án này vừa được đưa ra, lập tức nhận được một đồng lời ca ngợi.

Đồng thời, tin tức 《Phi Thành Vật Nhiều》 sẽ phát lại lập tức truyền khắp cả nước qua internet, mọi người nhanh chóng giới thiệu cho bạn bè, tất cả những người chưa xem cũng muốn xem thử gameshow này như thế nào.

Đài truyền hình Tinh Quang lập tức làm quảng cáo, truyền tin tức phát lại cho mọi người.

Vào chín giờ tối, hơn chục triệu gia đình đều ngồi trước tivi, xem gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》.

Gameshow còn chưa được phát sóng, tỉ lệ người xem đã đạt đến 1%.

Khi gameshow bắt đầu phát lại, tỉ lệ người xem trực tiếp tăng lên một phần trăm, đạt đến 2%, nhấn mạnh vị trí vương giả của mình.

Toàn bộ nhân sĩ trong nghề đều nghĩ thâm, gameshow này đã được định trước là sẽ cực hot, không thể nghịch.

Theo thời gian gameshow được phát lại, tỉ lệ người xem liên tục tăng lên, 2.1%, 2.2%, 2.3%, 2.4%...

Nhanh chóng phá tan kỷ lục trước đó, đạt đến 2.7%!

Thế nhưng vẫn chưa kết thúc ở đó.

Tuy tốc độ tăng trưởng chậm lại nhưng vẫn tiếp tục tăng lên, từng bước đến gần 3%.

Cuối cùng, khi gameshow phát được hơn phân nửa, tỉ lệ người xem đã đột phá 3%!

Toàn bộ đài truyền hình Tinh Quang nhảy cẫng hoan hô!

Đài truyền hình Tinh Quang nhanh chóng lan truyền tin tức này, lại hấp dẫn thêm một số lượng lớn người xem, tỉ lệ người xem lại tiếp tục tăng lên.

3.1%, 3.2%, 3.3%, 3.4%...

Thời điểm tiết mục sắp kết thúc, tỉ lệ người xem cũng đạt tới kỷ lục cao hơn, dừng lại ở mức 3.61%!

Tỉ lệ người xem trung bình là 2.80%, tỉ lệ cao nhất là 3.61%!

Toàn bộ nhân sĩ trong nghề đều chấn động.

Gameshow này lại hot, hơn nữa còn là siêu hot!

Tỉ lệ người xem khi phát lại trực tiếp nghiền ép tỉ lệ người xem lần đầu, đồng thời gameshow vẫn tiếp tục cầm cờ đi đầu, thế như chẻ tre, một đường xông về phía trước, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 đốt lên sự nhiệt tình toàn dân, trong các đường lớn ngõ nhỏ, hàng xóm láng giềng, nam nữ già trẻ, nếu không thảo luận về 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》, vậy người liền out.

Mọi người đã ý thức được, từ nay về sau, không gì có thể ngăn cản 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 quật khởi, cũng không đài truyền hình nào có thể ngăn cản đài Tinh Quang bay lên!

Nhân sĩ trong nghiệp giới đều hô lớn, sói đến đây!

Chương 31: Phong thủy luân chuyển, năm nay đến nhà ta!

Đồng thời, theo sự nổi tiếng của gameshow, danh tiếng Tiên Đa Đa và Mạnh Tiêu Phi cũng tăng theo.

Tiền Đa Đa vốn đã rất nổi danh, lần này đổi nghề làm gameshow còn thành công hơn, khiến thanh danh của hắn ta càng vang dội.

Nhất là Mạnh Tiểu Phi, thanh danh của hắn ta tại nghiệp giới đã rất khá, bây giờ lại càng hot hơn. Nhất là cái đầu trọc bóng láng của hắn ta, ăn nói cơ trí hài hước, còn hay đâm nam khách mời một đao, đều rất được sự chú ý, khiến hắn ta rất được hoan nghênh.

Hiện tại mọi người đều gọi hắn ta là “Mạnh tiểu đao” !

“Ta nghĩ ta sẽ nổi tiếng, không nghĩ lại nổi tiếng kiểu này!” Mạnh Tiểu Phi bất đắc dĩ nói, tuy giọng nói là oán giận nhưng trong lòng hắn ta đang rất vui vẻ, có biệt danh nói rõ tên tuổi của hắn ta đã truyền xa, nói rõ hắn ta nổi tiếng.

Mọi người đều biết, buổi tối thứ sáu tiếp theo chắc chắn sẽ thuộc về 《Phi Thành Vật Nhiễu》, thuộc về đài truyền hình Tinh Quang.

Nếu năng lượng của 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bộc phát ra, như vậy kế tiếp chắc chắn sẽ là thời gian thu hoạch. Trên thực tế, từ buổi phát sóng đầu tiên, đã có rất nhiều thương gia liên hệ đài truyền hình Tinh Quang, muốn đàm phán về việc quảng cáo.

Chẳng qua Bạch Thanh Tuyết vẫn dè xuống, đợi đến khi giá trị 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bộc lộ hết thì mới đưa ra quyết định.

Đúng là quyết định trước đó của nàng rất chính xác, sau khi phát lại, lại thêm hai ngày cuối tuần, 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đã trở thành một gameshow siêu hot, giá trị cũng tăng lên.

Đài truyền hình Tinh Quang nhân cơ hội này bắt đầu gửi lời mời tới các nhà tài trợ lớn, thứ hai sẽ bắt đầu thương lượng. Nhận được lời mời, các nhà tài trợ lớn đều chen chúc đến.

Tại bệnh viện Tân Hải, Tàn lão gia tử cũng đã tỉnh lại, sắc mặt hồng nhuận, tinh thần phấn chấn, không hề có chút bệnh tật.

Lúc này lão ta đang nằm trên giường, trung khí mùi phần quát lớn một đám người trung niên, khí thế phi phàm, tựa như giáo huấn tôn tử: “Đã nói là ta ổn rồi, đám nhóc con các người còn đến đây làm gì? Không muốn làm việc nữa đúng không? Cơ nghiệp lão già ta hao phí mấy chục năm mới gây dựng được, chẳng lẽ lại bại trong tay các người? Các người muốn khiến ta tức chết sao!”

Đám người kia quần áo hoa lệ, khí chất cao quý, vừa nhìn đã biết không phải người bình thường. Thế nhưng đứng trước mặt Tần lão gia tử, bọn hắn không dám thở mạnh, chỉ đứng khúm núm một chỗ, dạ dạ vâng vâng.

Nam tử trung niên đứng giữa lấy hết dũng khí đứng ra, thoáng bất mãn nói: “Phụ thân, không phải vì chúng ta lo lắng cho phụ thân sao? Phụ thân nhìn xem, ngài già rồi, không biết tự chăm sóc mình, còn thường xuyên chạy ra ngoài chơi. Nếu không phải ngài đột nhiên té xỉu nhập viện, chúng ta còn không biết thân thể của ngài đã xảy ra vấn đề...”

Tần lão gia tử trợn trừng: “Ta còn cần các người dạy ta nên làm thế nào sao? Không phải hiện tại ta vẫn khỏe mạnh sao? Có bác sĩ chăm sóc ta, các người ai ở đâu liền cút về chỗ đó cho ta! Hiện tại cút hết ra ngoài cho ta!”

“Được rồi, chúng ta ra ngoài trước, ngài nghỉ ngơi cho tốt.” Nam tử trung niên bất đắc dĩ nói, dẫn mọi người ra cửa.

Tính tình phụ thân hắn ta vốn là nói một không hai, không thể làm trái, từ nhỏ hắn ta đã được lĩnh giáo. Mặc dù lớn lên dưới tình cảnh như vậy nhưng hắn ta chưa từng bị đánh đòn, khiến hắn ta vừa kính vừa sợ lại vừa yêu.

Chẳng qua, hắn ta cũng chỉ có thể thông cảm cho nỗi khổ tâm của phụ thân mình, mẫu thân hắn ta mất sớm, hắn ta được vị phụ thân này một tay nuôi lớn lên, còn phải quản lý tập đoàn, đi sớm về khuya, rất khó khăn.

Vì hắn ta, những năm nay phụ thân vẫn chưa tái giá, vẫn luôn lẻ loi một mình. Vì không muốn ảnh hưởng đến gia đình và sự nghiệp của hắn ta, phụ thân một thân một mình đi đến thành phố Giang Bắc, chỉ đến ngày tết mới cho phép bọn họ đến thăm.

Cho nên với tư cách là nhi tử độc nhất trong nhà, tình cảm của hắn ta với phụ thân vừa phức tạp lại vừa sâu nặng, không muốn phụ thân mình gặp chuyện không may.

Trong phòng bệnh chỉ còn bác sĩ Triệu và Tần lão gia tử.

Tần lão gia tử lộ ra nụ cười nhạt nhòa: “Bác sĩ Triệu, hiện tại, tình huống thân thể ta thế nào?”

“Tình huống có chút bất ngờ...”

Trong lòng Tần lão gia tử cả kinh, vội vã truy hỏi: “Làm sao vậy?”

Bác sĩ Triệu nâng cặp mắt kính lên, cầm một phần báo cáo kinh ngạc nói: “Tần lão gia tử, lúc người được đưa vào bệnh viện, chúng ta đã có dự đoán tốc độ ung thư dạ dày của người đột nhiên biến nhanh, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng để phẫu thuật. Thế nhưng khi chúng ta dùng máy móc để kiểm tra lại, lại phát hiện bệnh ung thư của ngài đã xảy ra nghịch chuyển!”

“Xảy ra nghịch chuyển?”

“Không sai, xảy ra nghịch chuyển mà không qua bất kỳ một quá trình trị liệu nào, nói cách khác, hiện tại bệnh tình của ngài đang có chuyển biến tốt, quá trình nham biến đã bị áp chế, không cần phải làm phẫu thuật.”

Bác sĩ Triệu tiếp tục kinh ngạc nói: “Xác suất phát sinh chuyện như thế này rất thấp, theo kinh nghiệm của ta, đây là lần đầu tiên ta thấy chuyện thế này. Chẳng qua Tần lão gia tử, vì để ngừa vạn nhất, mong ngài có thể tiếp tục ở lại bệnh viện tiến hành quan sát.”

“Tốt, cảm ơn bác sĩ Triệu!”

“Mời lão gia tử nghỉ ngơi thật tốt, ta đi ra ngoài trước!”

Trong phòng bệnh rơi vào an tĩnh.

Đột nhiên Tần lão gia tử nở nụ cười: “Tiểu tử thôi, ta biết là người, ta biết ngay là người không đơn giản, lần này cảm ơn người! Cho ta kính hỉ lớn như vậy, ta cũng cho người một kính hỉ!”

Đột nhiên Tần lão gia tử rống lớn: “Ranh con, đừng tưởng rằng ngươi trốn bên ngoài thì ta không biết! Ngươi lập tức ra đây cho ta, lão đầu có việc cho ngươi làm! Làm không xong ta đánh gãy chân ngươi!”

“Vâng... phụ thân!” Nam nhân trung niên kia hậm hực vọt vào.

...

Thứ hai, tại đài truyền hình Tinh Quang.

Một căn phòng hội nghị lớn đầy ắp người, nhìn xung quanh ít nhất cũng phải có năm mươi người, những người này đều là đại diện của các công ty đến thương lượng việc quảng cáo, đang chờ đợi Bạch Thanh Tuyết.

Cộc cộc cộc, Bạch Thanh Tuyết thần thanh khí爽 đi vào phòng hội nghị, vừa nhìn thấy nhiều người như vậy, nàng kinh ngạc nói: “A? Sao nhiều người vậy... Không phải chúng ta chỉ phát ra hai mươi tám thiệp mời thôi sao?”

Bạch Thanh Tuyết nhìn về phía thư ký đang đứng bên cạnh.

Lúc này, một đám người tươi cười vọt lên.

“Bạch tổng, ta là tổng giám đốc của Khải Lực Điện Khí, chuyện lúc trước là ta bị mê muội, ta đã đuổi tên kia đi. Hiện tại ta trình trọng xin lỗi ngài, đồng thời cũng hy vọng có thể giữ vững hợp tác cùng đài truyền hình Tinh Quang.”

“Ta là phó tổng giám đốc của công ty Đức Lập Gia, chuyện lúc trước thực sự xấu hổ...”

“Bạch tổng chào ngài! Hôm nay ta trình trọng xin lỗi ngài...”

...

“Ta mặc kệ các người là ai, cãi nhau ầm ĩ còn ra thể thống gì? Chuyện trước kia ta không muốn quan tâm, hiện tại ta chỉ muốn biết, các người có được nhân thư mời từ đài truyền hình Tinh Quang chúng ta hay không?” Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng quát lớn.

“Cái này... Không! Chẳng qua chúng ta...” Một vị tổng giám đốc lúng túng nở nụ cười.

“Nếu không có thư mời, làm sao có thể vào? Lẽ nào có cái lý ấy!” Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng nói: “Bảo vệ, đuổi đám người không liên quan này ra ngoài cho ta!”

“Vâng, Bạch tổng!”

Mấy bảo vệ đang canh giữ bên ngoài lập tức vọt vào.

Mặt mấy tên giám đốc xanh lại.

“Bạch tổng không nên hiểu lầm, mong ngài đừng đuổi chúng ta đi, hôm nay chúng ta đến đây là thật lòng xin lỗi...”

“Đây là món quà nho nhỏ của ta, bất thành kính ý!”

“Chỉ là hiểu lầm, toàn bộ đều là hiểu lầm!”

...

“Còn chần chờ gì nữa? Đám người kia vừa nhìn đã biết là hết ăn lại uống, còn không mau đuổi bọn họ ra ngoài? Chẳng lẽ còn muốn ta giữ bọn họ lại mời cơm sao?” Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng nói.

“Vâng, Bạch tổng!” Một bảo vệ sắc mặt bất thiện.

“Vị tiên sinh này, mời các người phối hợp, đừng làm khó chúng ta!”

“Nếu như người tiếp tục phản kháng, chúng ta sẽ sử dụng biện pháp cưỡng chế!”

“Mời tự giác!”

...

Đám nhân viên an ninh cứng rắn tống đám người kia ra ngoài, mấy vị tổng giám đốc bị đối xử như vậy, chỉ cảm thấy mặt mũi mất hết.

Chương 32: 8 ức quảng cáo giá trên trời!

Bạch Thanh Tuyết nhìn bọn họ rời đi, trong lòng vui vẻ, nói thềm một tiếng đáng đời.

Hôm qua các người hờ hững với ta, hôm nay ta để các người không với cao nôi! Đắc tội ta rồi, chỉ cần nói một câu xin lỗi liền xong việc? Từ lúc nào Bạch Thanh Tuyết ta lại trở thành người tốt như vậy?

Từ lúc đầu, đám cỏ đầu tường này đã sớm lọt vào sổ đen của nàng, vĩnh viễn không hợp tác.

Một màn này khiến nhiều người trong phòng cảm thấy phát lạnh.

Mặc dù Bạch Thanh Tuyết đã phản bội tập đoàn Bạch thị, thế nhưng Nữ Sa Hoàng vẫn là Nữ Sa Hoàng, làm việc hết sức cường ngạnh.

“A? Hình như vẫn hơi nhiều người, có phải còn có một số người muốn ăn uống miễn phí nên trà trộn vào đây?” Bạch Thanh Tuyết nhướn mày: “Mời các người tự giác một chút, đừng để tất cả chúng ta cùng khó xử.” Giọng điệu ẩn chứa uy hiếp sâu đậm.

Một người trung niên có gương mặt trắng nõn đứng dậy, mang theo thiệp mời mỉm cười nói: “Bạch tổng, ta đến từ Mạng video 666, muốn thương lượng với người về việc hợp tác với 《Phi Thành Vật Nhiều》! Ta cảm thấy gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 này thật sự rất tốt, gia hưng lợi ích dẫn tới thảo luận về giá trị quan của tình yêu và hôn nhân, nếu chúng ta tiến hành hợp tác nhất định đôi bên đều có lợi!”

Lúc này lại có mấy người đứng dậy.

“Bạch tổng, ta là phó tổng giám đốc Kuku.com, ta đến đây cũng vì 《Phi Thành Vật Nhiều》...”

“Bạch tổng, ta là mạng Knight...”

“Ta là Tám Gian Phòng...”

Từng vị tổng giám đốc, phó tổng giám đốc từ các trang web tự giới thiệu.

Đối với những người không có ân oán như vậy, Bạch Thanh Tuyết cũng tương đối khách khí: “Hoan nghênh các vị đã đến đài truyền hình Tinh Quang! Các người xem trọng gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》, trong lòng ta thật sự rất vui. Thế nhưng hiện nay đài truyền hình chúng ta vẫn chưa có ý định đăng gameshow này lên internet. Cho nên đối với việc hợp tác các vị đã đề xuất, chúng ta cũng chỉ có thể xin lỗi. Nếu sau này có nhu cầu, ta sẽ liên lạc với các vị!”

” Là vậy sao, vậy được rồi. Nếu có cần, xin ngài nhất định phải liên hệ với Mạng video 666 của ta, trong nghề, Mạng video 666 của ta không dám nói là số một số hai, nhưng ít nhất vẫn lọt vào top ba, nếu có thể hợp tác với Bạch tổng nhất định sẽ tăng thêm sức mạnh.”

“Còn có Kuku.com của bọn ta...”

“Knight.com của bọn ta cũng rất có thực lực...”

...

Bạch Thanh Tuyết khách khí mời những người này rời khỏi phòng hội nghị.

Kế tiếp là chuyện chính.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười nhìn những người còn lại: “Đối với gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》, ta nghĩ hẳn mọi người cũng không xa lạ gì với gameshow này, ta không nói nhiều, vào chủ đề chính. 《Phi Thành Vật Nhiều》 sẽ được đầu tư theo quý, mỗi quý sẽ cung cấp bảy nhà quảng cáo, theo thứ tự là một nhà tài trợ tiêu đề, hai nhà tài trợ đặc biệt, bốn nhà tài trợ sản phẩm, áp dụng hình thức đấu giá công khai, người ra giá cao nhất sẽ được...”

Tất cả mọi người ở đây đều rất quen thuộc loại hình này cho nên đều không có ý kiến gì.

Nhưng vào lúc này ——

“Bạch tổng, mạo muội ngắt lời ngài một chút!” Một nam tử trung niên mặt hình chữ quốc đi ra, nói: “Ta là Hứa Gia Hào, tổng giám đốc tập đoàn Khang Chính, nhận ủy thác của chủ tịch tới đây để thảo luận về việc quảng cáo của gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》.”

“Tập đoàn Khang Chính? Vì sao ta chưa từng nghe qua?”

“Có tập đoàn này?”

...

Rất nhiều người ở đây đều chưa từng nghe đến tập đoàn này.

Thế nhưng Bạch Thanh Tuyết lại vô cùng kinh ngạc, bởi vì nàng đã từng nghe tới tập đoàn Khang Chính, vì thế nên nàng mới kinh ngạc.

Tập đoàn Khang Chính là một tập đoàn siêu cấp, lập nghiệp bằng bất động sản, quật khởi vào 20 năm trước, lúc đó tập đoàn Bạch thị chỉ mới là một xí nghiệp trị giá tầm mười tỷ, căn bản không cách nào so sánh với hiện tại.

Quy mô sản xuất của tập đoàn Khang Chính hoàn toàn không kém gì tập đoàn Bạch thị, nội tình có khi còn vượt qua tập đoàn Bạch thị. Mặc dù bây giờ vẫn lấy bất động sản làm chủ, thế nhưng xúc tu của tập đoàn này đã lan rộng sang các ngành nghề khác, ảnh hưởng đến các mặt đời sống của mọi người, là một siêu cấp cự đầu trong thương nghiệp.

Sở dĩ danh tiếng không vang dội, là vì tập đoàn Khang Chính không lên sàn chứng khoán, cũng không bỏ vốn, hoàn toàn tự phát triển, làm việc hết sức khiêm tốn.

Thế nhưng người nào biết đến tập đoàn này, đều biết sự khủng bố của nó.

Không nghĩ tới một tập đoàn siêu cấp như vậy lại đến đài truyền hình của nàng, hơn nữa còn là tổng giám đốc tự mình đến.

“Hứa tổng, chào ngài!” Sắc mặt Bạch Thanh Tuyết rất ngưng trọng.

“Thật mạo muội quá rầy, lần này ta nhận thiệp mời từ một chi nhánh đến thăm ngài, không thông báo trước, mong ngài tha lỗi!” Hứa tổng lại một lần nữa thành khẩn xin lỗi.

Những công ty quảng cáo được Bạch Thanh Tuyết mời đều là những công ty quảng cáo lớn, tài sản ít nhất phải được năm tỷ, nhưng công ty như vậy chỉ là một công ty con, chỉ là một góc nhỏ của tập đoàn Khang Chính.

“Là vinh hạnh của ta!” Bạch Thanh Tuyết không dám qua loa, có vẻ hơi khách khí nói: “Không biết Hứa tổng đến đây hôm nay...”

“Là như vậy, tập đoàn chúng ta rất xem trọng gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》. Trải qua thương thảo, chúng ta quyết định hợp tác với các người, nhưng bằng một phương án mới, gọi là hợp tác toàn diện. Đây là bản kế hoạch, mời ngài xem qua!”

Bạch Thanh Tuyết tiếp nhận phương án hợp tác, vừa xem qua đã sợ hãi quá mức.

Trong ngày hôm đó, Tập đoàn Khang Chính đã đưa ra giá quảng cáo trên trời – tám ức – để nắm giữ tất cả vị trí quảng cáo trong show 《Phi Thành Vật Nhiều》.

Tin tức này nhanh chóng lan ra toàn quốc, toàn bộ internet xôn xao!

“Tiền quảng cáo tám ức, đúng là giá trên trời!”

“Trước đây, ta nghe nói 《Happy Camp》 của MangoTV, tiền quảng cáo một năm là năm ức, lúc đó ta đã rất giật mình, không nghĩ tới núi cao còn có núi cao hơn, đài truyền hình Tinh Quang đúng là trâu bò!”

“Phải biết tám trăm triệu chỉ là tiền quảng cáo một quý, nếu đổi thành một năm mà tính, chẳng lẽ là 32 ức? Trời ạ, quá kinh khủng! 《Phi Thành Vật Nhiều》 đúng là máy hút tiền, Bạch nữ thần kiếm bộn!”

“Sợ rằng đây là gameshow có tiền quảng cáo cao nhất mọi thời đại! Đúng là không thể nào tin được, đài truyền hình Tinh Quang còn chưa thể tính là đài

truyền hình tam lưu, thế nhưng tiền quảng cáo bọn họ kiếm được lại vượt qua cả đài truyền hình nhất lưu!”

“Tập đoàn Khang Chính đúng là đại thổ hào siêu cấp, có thể bao trọn toàn bộ quảng cáo, vừa ra tay đã quăng ra tám ức, rất khí phách! Chẳng lẽ bọn họ không sợ lỗ vốn sao?”

“Tập đoàn Khang Chính, sao ta chưa từng nghe qua?”

...

Tin tức này không chỉ khiến nhiều người giật mình, còn chấn nhiếp rất nhiều nhân sĩ trong nghiệp giới, nhất là người trong đài truyền hình, mắt đều đỏ lên.

“Trời ạ, một quý tám ức, một năm là ba mươi hai ức, đúng là ăn cướp! Tại sao gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 này không phải của chúng ta?”

“Vừa nhìn vào 《Phi Thành Vật Nhiều》 đã biết chi phí chế tác không cao, đài truyền hình Tinh Quang phải kiếm gấp bội!”

“Một đài truyền hình ngoài tam lưu, lại có thể kiếm tiền quảng cáo nhiều hơn đài chúng ta, đúng là không có thiên lý!”

“Lần này bọn họ gặp may lớn! Không được! Đài truyền hình Tinh Quang ăn thịt, chúng ta ít nhất cũng phải húp canh! Chỉ là ăn canh đã đủ cho chúng ta ăn no rồi, tranh thủ thời gian làm một gameshow tương tự 《Phi Thành Vật Nhiều》 cho ta!”

“Tranh thủ thời gian phục chế cho ta, trong hai tuần nhất định phải có kết quả!”

...

Tất cả đài truyền hình lớn đều sôi nổi hành động.

Chương 33: Vọng khí thuật tàng thứ nhất viên mãn!

Giang Nhược Hải đang ở Ma Đô, nghe được tin này cũng khiếp sợ.

Theo tư liệu hẩn ta nhận được, dựa vào tỉ lệ người xem rất cao từ 《Phi Thành Vật Nhiễu》, Bạch Thanh Tuyết nhất định sẽ phá cục thành công, thế nhưng hẩn ta thật không ngờ nàng lại thành công như thế, một quý kiếm được tám ức, hóa giải vấn đề tiền vốn trong nháy mắt, đồng thời đánh ra chiêu bài của đài truyền hình, đúng là một đợt bội thu.

Hẩn ta đã từng tính toán, phí chế tác của 《Phi Thành Vật Nhiễu》 vô cùng thấp, phí chế tác một năm miễn cưỡng cũng không đến một ức, một quý còn chưa đến hai ngàn năm trăm vạn.

Bỏ ra hai 2500 vạn thu được tám ức, đúng là lãi kék sù.

Điều này nói rõ Bạch Thanh Tuyết rất thành công.

Bạch Thanh Tuyết càng thành công, tâm tình của hẩn ta càng khó chịu.

Loại cảm giác này giống như cấp dưới từ chức, kết quả làm ăn ngày càng tốt, tâm tình ngũ vị tạp trần khó có thể tự xử, chẳng phải điều này đồng nghĩa với việc hẩn ta không thể cho nàng hạnh phúc?

Cộng thêm lần trước Bạch Thanh Tuyết cho ăn... đầy miệng thức ăn cho chó, lại bị cấm sùng, Giang Nhược Hải cảm thấy bản thân mình tức giận muốn nổ.

Tức giận thì phải tìm cách giải tỏa, hẩn ta gọi một cuộc điện thoại, hỏi: “Tiểu Lục, không phải người tới Giang Nam gây sự với Lâm Bắc Phàm sao? Người đi lâu như vậy, vẫn không có chút động tĩnh gì? Có phải người đến đó ham mê tử sắc, quên luôn đại ca người?”

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói ủy khuất: “Đại ca, đây thật sự không phải lỗi của ta. Ta định chờ hẩn trước công trường để dạy hẩn một bài học, kết quả Lâm Bắc Phàm lại không đi học, hại ta uổng công đợi. Sau đó ta lại đi mai phục trước nhà hẩn, kết quả chung quanh đầy vệ sĩ, còn có đủ loại camera giám sát, phòng thủ vô cùng nghiêm mật, không cách nào lên vào. Ta nghĩ chờ hẩn ra ngoài để ra tay, kết quả tên này cứ ru rú trong nhà, hai

tuần chỉ đi ra ngoài có bốn lần. Lâu lâu mới xuất hiện, kết quả mỗi lần ra ngoài đều có vệ sĩ bảo vệ, ta vẫn chưa có cơ hội... Đại ca ta thực sự không có biện pháp nào!”

Tiểu Lục thực sự rất ủy khuất, mai phục hai tuần lễ, lại không có một chút thu hoạch nào.

Hắn ta nghĩ mãi không thông, rõ ràng Lâm Bắc Phàm còn trẻ như vậy, thế mà một chút nhiệt huyết cũng không có, sống trong không khí trầm lặng y như người già, chẳng lẽ hắn bị Bạch nữ thần hàng phục, không dám trêu hoa ghẹo nguyệt, gây chuyện thị phi bên ngoài sao?

Thế nhưng từ trước đến nay, Giang Nhược Hải luôn bá đạo, hắn ta không nghe Tiểu Lục giải thích: “Ta không quan tâm, dù sao hiện tại ta đang rất tức giận, muốn tìm người phát tiết! Nếu trong vòng ba ngày ta vẫn không nghe được tin tức gì, vậy người tự suy xét!”

Nói xong, hắn ta dùng lực cúp điện thoại.

Tiểu Lục ở đầu dây bên kia sắc mặt khó coi, cuối cùng gương mặt biến thành dữ tợn: “Lâm Bắc Phàm, người chớ trách ta, lúc đầu ta muốn từ từ xử lý người, thế nhưng đại ca không muốn đợi, ta cũng chỉ có thể xin lỗi!”

...

Giang Nhược Hải vô cùng khó chịu, thế nhưng Lâm Bắc Phàm lại vô cùng thoải mái.

Theo hắn dự đoán, gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 mặc dù trâu bò, thế nhưng tối đa một năm cũng chỉ được hai mươi ức, bình quân bình quân mỗi quý năm ức.

Mà đài truyền hình Tinh Quang lại không có người chống lưng, vì lưu lượng thấp, nguồn thu nhập này còn có thể sẽ tiếp tục giảm.

Như vậy, lần thương lượng này trung bình chỉ có thể kiếm được tầm bốn đến năm ức đã không tồi, có thể nâng cấp Thiên Tử Vọng Khí Thuật lên một tiểu cảnh giới, đạt đến đại thành.

Không nghĩ lại có thể thu hoạch tám ức, quá kinh người.

Chẳng lẽ tập đoàn Khang Chính không sợ thua lỗ?

Hiện tại, trong lòng Lâm Bắc Phàm, tập đoàn Khang Chính là một tên ngốc nhiều tiền.

Đúng lúc này, âm thanh từ hệ thống vang lên: “Keng! Tài phú của túc chủ đã đủ điều kiện cường hóa, xin hỏi có nâng cấp không?”

Lâm Bắc Phàm rất kinh ngạc, chuyển tiền nhanh như vậy?

Quả nhiên tập đoàn Khang Chính là một kẻ ngu dốt nhiều tiền.

Tâm niệm vừa động, một giao diện hiện ra.

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 16, tốc độ 16, phòng ngự 16, khôi phục 16, không chế 16, tinh thần 16

Tuổi thọ: 160 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (60%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (chưa mở khóa)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×1

Tài phú: 10.4 ức

Đã dùng: 6 ức

Còn lại: 4.4 ức

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rất kinh hỉ: “Hiện tại ta còn 4.4 ức, hoàn toàn có thể tu luyện Vọng Khí Thuật đến viên mãn, đúng là quá tốt. Hệ thống, lập tức cường hóa cho ta!” Hấn khẩn cấp.

“Keng! Bắt đầu cường hóa, mời túc chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Đột nhiên một dòng khí nóng tràn khắp thân thể Lâm Bắc Phàm, luồng khí này liên tục lưu động trong cơ thể, mỗi khi dòng khí này đi một vòng khắp cơ thể, Lâm Bắc Phàm cảm thấy lực lượng của mình lại tăng lên từng chút một, có cảm giác mình đang thay da đổi thịt.

Loại cảm giác này khiến Lâm Bắc Phàm thoải mái vô cùng.

“Cảm giác thật thoải mái!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó nằm trên ghế sa lon hưởng thụ.

Tầm nửa tiếng sau, luồng khí bắt đầu vận chuyển đến hai mắt, sau đó đột nhiên biến mất.

Lâm Bắc Phàm cảm giác hai mắt nóng lên, không kiềm được nhắm mắt lại.

“Keng! Cường hóa thành công! Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú đã đạt đến một trăm phần trăm, cảnh giới viên mãn! Tăng bốn điểm thuộc tính cơ sở, tuổi thọ tăng lên bốn mươi năm!”

“Keng! Vì kí chủ liên tục đột phá đại thành và viên mãn, nhận phần thưởng đặc biệt gồm hai tấm Chiêu Hiền Tạp, cùng với 1 tấm Hắc Kim Tạp! Số liệu bắt đầu thay đổi!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 20, tốc độ 20, phòng ngự 20, khôi phục 20, khống chế 20, tinh thần 20

Tuổi thọ: 200 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (60%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (chưa mở khóa)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp $\times 3$, Hắc Kim Tạp $\times 1$

Tài phú: 10.4 ức

Đã dùng: mười ức

Còn lại: 0.4 ức

Lâm Bắc Phàm kích động nắm chặt tay, cảm giác toàn bộ thuộc tính của mình đều được tăng lên, hiện tại đã tăng gấp đôi người bình thường, tổ chất cơ thể như vậy có khi còn mạnh hơn lính đặc chủng.

Còn về phần sinh mệnh, thông qua Thiên Tử Vọng Khí Thuật, Lâm Bắc Phàm thấy cơ thể mình tràn đầy sinh khí, sinh cơ bùng bùng, chỉ còn lại một tia tử khí nhỏ bé tới gần như không thể nhìn thấy đang thông thả lưu chuyển, trạng thái tốt tới trước nay chưa từng có.

Quan trọng nhất là tầng thứ nhất Vọng Khí Thuật “nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú” đã được viên mãn.

Cảnh giới đại thành có thể nghịch chuyển sinh tử nhị khí, nghịch chuyển sinh tử, cứu người trong nháy mắt, vừa cười nói vừa giết người.

Cảnh giới viên mãn, hẳn đã có khả năng sử dụng sinh tử nhị khí, sinh tử chỉ trong một ý niệm.

Điều này có nghĩa, hẳn có năng lực nắm giữ sinh tử của người khác.

Chỉ cần tầm mắt chiếu tới, hấn muốn ai sống, người đó liền sống!

Hấn muốn ai chết, kẻ đó nhất định phải chết!

Giết người trong vô hình, cứu người cũng vô hình, đây đúng là một năng lực kinh khủng không cách nào hóa giải!

Chương 34: Kỹ năng bug vô cùng: Nhìn ai người đó chết, giết người trong vô hình

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía chậu hoa tươi bên cạnh, khẽ nói một chữ: “Chết!”

Dưới ánh nhìn của Lâm Bắc Phàm, tử khí bên trong chậu hoa liên tục cắn nuốt sinh khí, từ từ lớn mạnh. Tử khí càng ngày càng nhiều, sinh khí ngày càng ít, chậu hoa vốn cành lá rậm rạp, đầu tiên là lá cây nhanh chóng héo rũ, sau đó rơi xuống, biến thành chậu hoa trụi lủi.

Ngay sau đó, màu xanh trên cành cây từ từ rút đi, lượng nước hoàn toàn biến mất, cành cây bắt đầu nứt nẻ trông rất khó coi. Còn có thân cây cũng bắt đầu rạn nứt, giống như đã bị rút hết nước...

Chậu hoa đang tươi xanh nhanh chóng trở thành một cây chết, quá trình này vùn vụt chỉ kéo dài chừng hơn mười giây.

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm chỉ liếc nhìn đã giết chết một chậu hoa.

“Đúng là thần kỳ, bây giờ thì sống lại cho ta!”

Một chút tia sáng màu xanh lá đột nhiên xuất hiện trong chậu hoa, một tia sinh khí này nhanh chóng cắn nuốt tử khí mờ mịt xung quanh, không ngừng lớn mạnh. Chậu hoa cũng nhờ sinh khí nhiều hơn mà sống lại, cành cây bắt đầu xuất hiện màu xanh lá, còn xuất hiện thêm vài mầm cây xanh xanh mềm mềm.

Chỉ cần vài ngày, chậu hoa này sẽ có thể khôi phục lại hình dáng cũ.

“Giết người luôn luôn dễ hơn cứu người!” Lâm Bắc Phàm tổng kết.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, một con chim sẻ chợt bay qua, Lâm Bắc Phàm chỉ nhìn thoáng qua con chim nhỏ, đột nhiên con chim rơi xuống, chết tại chỗ.

“Vật có càng ít khí tức sinh mệnh càng dễ bị giết!” Lâm Bắc Phàm tiếp tục tổng kết, khí tức sinh mệnh của con chim này quá yếu, chỉ gần bằng năm phần trăm người bình thường, chỉ nhìn thoáng qua nó đã chết.

Đúng lúc này, giúp việc gõ cửa, trong tay là một con gà sống.

“Hôm nay ta đi chợ mua một ít đồ, phát hiện một quầy hàng có bán gà ta chính tông, nên ta chọn mua một con mang về, chút nữa ta sẽ làm món gà hầm, bảo đảm Lâm tiên sinh và phu nhân có thể ăn một bữa thật ngon miệng!”

“Đề ta giết con gà này đi!” Lâm Bắc Phàm chạy tới xách con gà vào phòng bếp.

“A?” Người giúp việc ngơ ngác.

Trong phòng bếp, Lâm Bắc Phàm sử dụng Vọng Khí Thuật.

Dưới ánh nhìn của hắn, khí tức sinh mệnh của con gà liên tục giảm mạnh, khoảng chừng ba giây sau nó đã bị tử khí bao trùm.

“Vật càng nhiều khí tức sinh mệnh càng khó giết, cần càng nhiều thời gian hơn!”

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm có chút choáng váng.

Trong lòng cười khỏ: “Xem ra sử dụng Vọng Khí Thuật giết người cũng không phải không có tiêu hao... Thứ tiêu hao là tinh thần lực, chỉ mới một thoáng đã không chịu nổi.”

Theo tính toán của Lâm Bắc Phàm, dựa vào tinh thần lực gấp đôi người bình thường của hắn, một ngày chỉ có thể giết nhiều nhất hai người, hoặc là cứu một người, nếu làm nhiều hơn, tinh thần lực của hắn sẽ không chịu nổi, mà hắn sẽ bất tỉnh.

Thật ra trong lòng hắn cũng hiểu, năng lực bug như vậy, nhìn người nào người đó liền chết, giết người vô hình, không cách nào ngăn cản, nhất định sẽ có hạn chế. Nếu không người làm ra Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã sớm làm thiên hạ đại loạn.

Chẳng qua Lâm Bắc Phàm vẫn không nản lòng.

Bởi vì theo thực lực tăng lên, tinh thần lực của hắn cũng sẽ tăng theo, những hạn chế này sẽ từ từ được nói lỏng. Hơn nữa nếu như có thể tiếp xúc trực tiếp, như vậy tiêu hao sẽ giảm mạnh, chỉ còn một phần mười so với trước kia.

Nếu chỉ vận dụng năng lực “Loạn khí” và “Ngự khí”, tiêu hao cũng sẽ ít hơn.

Nghĩ đến điều gì đó, ánh mắt Lâm Bắc Phàm lóe lên: “Hệ thống, nếu như ta sử dụng năng lực này để cứu người, tiền chữa bệnh người ta trả cho ta có được tính vào tài sản của ta không?”

Dù sao hắn cũng có năng lực khởi tử hồi sinh, nếu dùng nó đi chữa bệnh cho các phú hào, như vậy chắc chắn sẽ kiếm bộn!

“Keng! Đây không phải nghề y hợp pháp, thuộc về hành động trái luật, tiền chữa trị không được tính.”

“Có thể chữa khỏi cũng không được?”

“Keng! Không được! Trừ khi tức chủ có bằng bác sĩ, hơn nữa phải là bằng hợp pháp, không thể đi mua bằng. Nếu không tiền chữa trị sẽ không được tính!”

“Vậy thì quên đi.” Lâm Bắc Phàm cũng khá thất vọng.

Còn phải đi thi? Muốn lấy được bằng bác sĩ rất khó, còn phải học mất mấy năm, hắn không có tâm tình đi chuyện kiểu này. Có thời gian, không bằng tiếp tục nghĩ cách kiếm tiền, vốn không cần phiền toái như vậy.

Hơn nữa, hắn không muốn làm loạn thế đại ma vương, cũng không muốn làm Bò Tát cứu thế, chỉ muốn sống tiêu dao khoái lạc. Có lão bà lợi hại như

vậy, còn sợ không kiếm được tiền sao?

“Còn nữa, tấm Hắc Kim Tạp kia là vật gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi, hắn thấy trong kho đồ của mình lại xuất hiện thêm một Hắc Kim Tạp, thoát nhìn vô cùng tôn quý trang nhã, tràn ngập khí tức thần hào.

“Keng! Hắc Kim Tạp còn được gọi là thẻ vay tiền, dựa vào tấm thẻ này kí chủ có thể lập tức vay không thể chấp, không lãi suất tại ngân hàng Thụy Sĩ, thời gian là một năm!”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vui vẻ hẳn lên: “Cái này hay! Vay không cần thế chấp lại không cần trả lãi, dùng tiền từ ngân hàng để đẻ thêm tiền, giúp mình có nhiều tiền hơn, người nào lại không muốn có được một tấm thẻ như vậy? Không biết có thể vay được bao nhiêu tiền?”

“Keng! Túc chủ có bao nhiêu tiền, liền có thể vay bấy nhiêu!”

“Vậy không lẽ nếu ta có trăm ức liền có thể vay trăm ức? Nếu như ta có ngàn ức liền có thể vay ngàn ức?”

“Keng! Túc chủ lý giải hoàn toàn chính xác!”

“Tấm Hắc Kim Tạp này đúng là đồ tốt!” Lâm Bắc Phàm yêu thích không buông tay.

Hiện tại Lâm Bắc Phàm cảm thấy tấm thẻ này không có ích gì, thế nhưng càng về sau nó sẽ càng hữu dụng. Theo tài sản của hắn tăng lên, số tiền hắn có thể vay cũng càng nhiều, hiệu quả lại càng bug.

Vì làm ăn càng lúc càng lớn, cũng cần càng nhiều tiền vốn hơn, thiếu tiền là chuyện thường xảy ra.

Cuối cùng, tiền vẫn là trở ngại lớn nhất.

Cho nên thông thường, các công ty, tập đoàn đều phải vay tiền từ ngân hàng. Nhưng ngân hàng không phải nhà từ thiện, ngoại trừ tiền lãi, còn phải thế chấp, còn một vài điều kiện khác, thủ tục rất rườm rà phức tạp.

Nếu muốn vay trăm ức, không tốn mấy tháng tuyệt đối không thể nào được phê duyệt.

Mượn một ngàn ức, nửa năm hay một năm cũng chưa chắc đã phê duyệt xong.

Đến lúc đó, thiếu nữ đã thành đàn bà, đồ ăn ngon cũng đã nguội.

Nhưng nếu có Hắc Kim Tạp, mọi chuyện sẽ được giải quyết.

Thực lực tăng lên, tuổi thọ càng dài, còn có thêm kỹ năng bug, tâm tình của Lâm Bắc Phàm rất tốt.

Đuổi bảo mẫu ra khỏi phòng bếp, Lâm Bắc Phàm đích thân nấu ăn.

Vào đêm, Bạch Thanh Tuyết tươi cười về nhà, thấy Lâm Bắc Phàm đang bận rộn, nàng tung tăng chạy chậm tới, ôm chặt Lâm Bắc Phàm.

“Lão công, ta yêu ngươi chết mất!” Gương mặt tinh xảo của Bạch Thanh Tuyết dán chặt vào lưng Lâm Bắc Phàm.

“Chuyện gì vui vẻ như vậy?” Lâm Bắc Phàm cười cười hỏi.

Trên thực tế hẳn cũng đoán được vì sao nàng lại vui vẻ như vậy, chẳng qua nàng vui vẻ như vậy, hẳn không thể làm gì khác hơn là giả bộ hồ đồ.

“Lão công ngươi biết không, trong buổi họp hôm nay, gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 của chúng ta được một tập đoàn siêu cấp coi trọng, bỏ ra tám ức mua toàn bộ các vị trí quảng cáo, chúng ta kiếm được rất nhiều tiền!” Bạch Thanh Tuyết hưng phấn nói.

“Oa! Nhiều như vậy?” Lâm Bắc Phàm giả vờ kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới lại được nhiều như vậy. Lúc đầu ta cho rằng nhiều nhất cũng chỉ kiếm được bốn đến năm ức, nhưng thật không ngờ kết quả lại vượt xa khỏi tưởng tượng của ta!” Hiện tại Bạch Thanh Tuyết hết như một nữ hài được thưởng kẹo ngọt.

“Đúng là rất lợi hại! Một quý thu được tám ức, chẳng phải một năm chúng ta sẽ thu được 32 ức? Thanh Tuyết, chúng ta giàu to rồi!” Lâm Bắc Phàm đột nhiên xoay người lại, ôm Bạch Thanh Tuyết xoay hai vòng.

“Khanh khách, mau buông ta xuống!”

Thả Bạch Thanh Tuyết xuống, Bạch Thanh Tuyết mang theo ý cười nghiêm trang nói: “Lão công, người không thể nói như vậy. Sở dĩ chúng ta có thể kiếm được tám ức này vì lần đầu tiên xuất hiện gameshow kiểu này, hấp dẫn nhiều người xem, cho nên tỷ lệ người xem mới tăng vọt. Thế nhưng theo những tiết mục khác được truyền ra, cảm giác mới mẻ sẽ giảm dần, tỉ lệ người xem cũng sẽ từ từ hạ thấp, sau đó sẽ ổn định, cho nên muốn liên tục lấy tám ức trong một quý là điều không thể nào. Mặc dù như thế, chúng ta vẫn có thể đảm bảo một quý sẽ kiếm được tầm năm ức hoặc hơn, nói cách khác, một năm chúng ta có thể kiếm được hơn 20 ức.”

“Chỉ dựa vào một gameshow đã có thể kiếm được 20 ức! Chúng ta còn một tiết mục khác là 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, nếu đẩy show này ra ngoài, không chừng lại có thể kiếm thêm 20 ức, ít nhất cũng được một ức, nếu vậy, một năm chúng ta sẽ thu được ba mươi ức, đài truyền hình Tinh Quang chắc chắn sẽ bay lên, người cũng nhẹ nhõm không ít!” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ nói.

“Lão công, cảm ơn người!” Bạch Thanh Tuyết tình cảm nói.

“Không nói chuyện công việc nữa, mau thử tay nghề lão công người đi...” Lâm Bắc Phàm bung một nỗi canh ra.

“Ừm.” Bạch Thanh Tuyết nở nụ cười.

Có tám ức tiền vốn, tài chính của đài truyền hình Tinh Quang vốn đang tương đối eo hẹp lập tức trở nên dư dả, Bạch Thanh Tuyết chuẩn bị dựa vào khoản tiền này triển khai kế hoạch lớn, bắt đầu chuẩn bị đẩy show 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 ra, còn có thể mua thêm phim truyền hình từ bên ngoài, hoặc làm phong phú các chuyên mục khác, nói chung đài truyền hình nhất định sẽ tốt hơn.

Lâm Bắc Phàm cũng nhận được lợi ích rất trực tiếp, là 2000 vạn “phí bao nuôi”, để Lâm Bắc Phàm cầm xài.

Đồng thời Bạch Thanh Tuyết cũng “bất mãn”: “Lão công, chỉ có 500 vạn sao lâu vậy rồi mà người còn chưa xài hết? Tốc độ tiêu tiền của người lại không kịp tốc độ kiếm tiền của ta, người làm vậy chẳng phải lãng phí tài năng kiếm tiền của ta sao! Nếu để người ngoài biết, người ta còn tưởng ta ngược đãi lão công! Ngoan, yêu ta thì phải dùng tiền, mua mua!”

“Xem ra ta không cách nào tẩy sạch cái tên tiểu bạch kiếm rồi.” Lâm Bắc Phàm nhìn tám chữ số trên thẻ ngân hàng, trong lòng cười khỏ.

Đúng lúc này, hắn nhận được một cuộc điện thoại.

Chương 35: Tuổi tác không nhỏ, nhưng tâm lại rất phóng túng

Lâm Bắc Phàm bước ra Hải Thiên Quốc Tế, thấy một chiếc xe, trong xe có một lão đầu vô cùng quen thuộc.

Lâm Bắc Phàm ôm mèo con kinh ngạc nói: “Tần lão đầu, lão không ở bệnh viện chữa bệnh lại chạy ra ngoài làm gì? Tuổi lão đã cao, lại thích ra ngoài lẩn lộn, tuổi già nhưng tâm không già!”

Tần lão gia tử: “...”

Tâm không già?

Nếu không phải vì đánh không lại, Tần lão gia tử chỉ hận không thể lao xuống tát hắn vài cái.

“Không phải ta đã bình thường rồi sao? Nằm ở bệnh viện lâu, không bệnh cũng thành có bệnh. Hơn nữa, không phải còn có người ở đây sao? Có người ở đây còn sợ cái gì?” Tần lão gia tử thờ ơ nói.

Lâm Bắc Phàm vội vã từ chối: “Đừng nha, người đừng làm ta sợ! Tâm của người quá phóng đảng, ta còn trẻ, chịu không nổi! Vậy nên lão đầu à, ta mong người đi giày vò người khác đi! Nếu người xuống dưới báo cáo, ta có thể thấp cho người vài nén hương, người thấy thế nào?”

Đây không phải nguyên rửa hấn ta chết sao?

Tần lão đầu nghe xong mặt đen lại, cảm giác miệng của người này càng ngày càng độc, chỉ mới không gặp vài ngày, lại...

Hết sức tưởng niệm!

Đột nhiên, kính xe hạ xuống, một lão đầu cười ha ha: “Tần lão đầu, không nghĩ tới ngươi lại có ngày bị người khác chinh tới không nói lại được! Hôm nay ta thực sự là mở rộng tầm mắt, ha ha ha...”

“Người giả bị đụng, sao lão lại ở đây?” Lâm Bắc Phàm rất kinh ngạc, hấn đã từng gặp lão đầu này một lần, Hàn lão đầu.

Hàn lão gia tử đang cười ha hả, nghe xong câu này đột nhiên im bật, sau đó nổi giận đùng đùng nói: “Ngươi nói ai là người giả bị đụng? Tiểu tử nhà ngươi đúng là không biết kính già yêu trẻ! Nếu ngươi còn gọi ta là người giả bị đụng, ta sẽ không để yên cho ngươi!”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Tốt, người giả bị đụng.”

Hàn lão gia tử: “...”

Tần lão gia tử cười ha ha: “Hàn lão đầu, ngươi cũng có ngày hôm nay! Ta đã nói ngươi không nên đến để tránh bị tức nổ phổi. Ngươi xem, đây là ngươi đang gặp báo ứng đúng không?”

“Ít ra còn đỡ hơn ngươi, một lão đầu phóng túng!” Hàn lão đầu cũng không khách khí.

“Ngươi mắng ai đó? Cần thận ta xử lí ngươi!” Tần lão đầu hung tợn nói.

“Ngươi có bản lĩnh thì tới đây, ai sợ kẻ đó là tên hèn nhất!” Hàn lão đầu vén tay áo lên.

Thấy hai lão đầu tranh đến mức mặt đỏ đến mang tai, Lâm Bắc Phàm vô lực lấy tay nâng trán, nói: “Muốn cãi nhau thì tùy các ngươi, muốn đánh nhau thì dời sang nơi khác, nói chung không nên đánh trước mặt ta. Hiện tại

ta chỉ muốn biết, rốt cuộc các người tìm ta có chuyện gì? Nếu không có việc gì thì ta về ngủ, không rảnh ở đây lãng phí thời gian với các người!”

“Tuổi người còn trẻ, ngủ gì mà ngủ! Sau này người xuống lỗ, tha hồ mà ngủ!” Hàn lão đầu lớn tiếng nói.

“Thật ra lần này chúng ta tới là vì muốn dẫn người đi gặp một người.” Tàn lão gia tử nói.

“Ai?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

Hai vị lão gia tử nhìn nhau, miệng đồng thanh nói: “Trù Thần!”

Thấy hai lão đầu tới rủ, Lâm Bắc Phàm cũng ngồi lên xe, đi cùng bọn hắn.

Trong xe ngoại trừ hai lão đầu, còn có lão Hoàng ngồi phía trước. Lâm Bắc Phàm vừa ngồi vào xe, lão Hoàng còn quay đầu nhìn qua, chủ yếu là nhìn con mèo Tiểu Mạnh trên người Lâm Bắc Phàm.

Còn mấy tên vệ sĩ đều chạy xe phía sau.

Thấy Hàn lão đầu vẫn ngồi ở ghế lái như trước, Lâm Bắc Phàm nói: “Người giả bị đụng, người biết lái xe không?”

Đối với xưng hô “người giả bị đụng”, Hàn lão gia tử đã không còn sức uồn nấn, hăng hái nổ máy xe, rất đặc ý nói: “Sao không? Ta đã ngồi xe hơi bốn mươi năm, có xe nào chưa từng lái? Lúc còn trẻ, ta còn xa thân ở Thu Danh sơn, lập nên kỷ lục mười năm nay chưa ai phá được, hiện tại nơi đó còn lưu lại truyền thuyết về ta! Cho nên người không cần lo lắng!”

Tàn lão đầu gật đầu: “Tuy nhân phẩm của Hàn lão đầu không ra gì, thế nhưng kỹ thuật lái xe của lão ta chắc chắn là nhất lưu, về điểm này người có thể yên tâm.”

Hàn lão đầu mở máy xe, bắt đầu khởi hành.

Phía sau có hai chiếc xe, một chiếc là vệ sĩ của hai lão đầu, một chiếc khác là vệ sĩ của Lâm Bắc Phàm.

Không lâu sau khi bọn hắn rời đi, lại có một chiếc xe len lén đuổi theo sau.

Đó là một chiếc xe thương vụ, trên xe có mấy người trông rất giống côn đồ, một người lớn lên vạm vỡ cường tráng nhất trong đám gọi một cuộc điện thoại, rất cung kính nói: “Luu thiếu, là ta!”

“Tình huống thế nào?”

“Lâm Bắc Phàm đã tới đi, chẳng qua hắn đang ngồi trên một chiếc xe lạ, trong xe có hai lão đầu, còn có một con chó. Ngoài ra còn hai xe theo sau, khoảng chừng sáu người.”

“Lai lịch thế nào?”

Luu manh lão đại lắc đầu, nói: “Ta không nhìn ra lai lịch bọn họ. Chẳng qua đó chỉ là một chiếc xe rất bình thường, đoán chừng không có bối cảnh gì. Chẳng qua để ngừa vạn nhất, ta kiến nghị Luu thiếu nên điều tra trước khi hành động.”

“Không còn thời gian nữa, người phía trên đang rất không hài lòng, nếu hắn ta không hài lòng, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng! Người đi cùng tên phế vật Lâm Bắc Phàm ấy có thể có bối cảnh gì? Nhiều lắm cũng chỉ là vài tên nhà giàu mới nổi! Người cứ ra tay, có chuyện gì ta chịu trách nhiệm!”

“Luu thiếu nói rất đúng...” Luu manh lão đại khen tặng một câu, sau đó lo lắng nói: “Chẳng qua, bọn hắn có khá nhiều người...”

“Người sợ cái gì? Chẳng lẽ mang theo nhiều người là chúng ta sẽ bỏ qua? Quên đi, người theo sát bọn họ cho ta, ta sẽ mang thêm một nhóm huynh đệ đến, ta không tin mang thêm hai ba chục huynh đệ tới còn không xử lý được bọn họ?”

“Luu thiếu gia khí phách!”

Cúp điện thoại, hắn ta quay sang những tên khác nói: “Theo sát mấy chiếc xe phía trước cho ta, nhất là chiếc đầu tiên, lúc cần thiết thì chặn hai chiếc sau lại cho ta! Chỉ cần làm tốt phi vụ tối nay, từ nay về sau chắc chắn sẽ được ăn ngon uống say, tuyệt không bạc đãi các anh em!”

“Vâng, lão đại!” Một đám lưu manh vô cùng phấn chấn.

Hàn lão đầu lái xe chạy ra khỏi nội thành, quẹo vào một đường nhỏ hướng đến vùng nông thôn.

Hai hàng cây xanh hai bên, gió thổi mát rượi, chất lượng không khí cũng rất tốt. Phía xa còn có những ruộng lúa chín tề, có những người nông dân đang làm ruộng, vô cùng thư thái.

Nhìn phong cảnh bên ngoài, Lâm Bắc Phàm tò mò nói: “Tần lão đầu, Trù Thần các người nói sống ở đây? Ở vùng nông thôn thế này, tựa như cao nhân ẩn thế.”

Tần lão nói: “Người kia không phải cao nhân ẩn thế gì, chẳng qua hẳn ta có một nông trường ở đây, tỉ mỉ trồng rau và chăn nuôi gia súc. Người kia làm đồ ăn rất ngon, mấy đời lãnh đạo quốc gia đều đã ăn qua, mỗi lần đều khen không dứt miệng. Chẳng qua hiện tại hẳn ta đã già, không nấu ăn cho người ngoài nữa. Ta phải tốn rất nhiều thời gian mới được ăn một bữa.”

Hàn lão nói: “Người kia nấu ăn đúng là không chê vào đâu được! Từ khâu chọn nguyên liệu món chính, mỗi một trình tự đều vô cùng chú ý, ăn ngon vô cùng. Cho nên, chúng ta còn gọi hẳn ta là Trù Thần, Trù Thần thứ thiệt. Chỉ là đáng tiếc, ta đã 3, 4 năm không ăn thức ăn hẳn ta làm, lần này Tần lão đầu tranh thủ được cơ hội, cho nên ta cũng mặt dày qua đây ăn chực.”

Nói xong, Hàn lão đầu còn liếm miệng một cái, hình như đang hồi tưởng lại mỹ vị ngày xưa.

Lâm Bắc Phàm càng thêm kinh ngạc. Tuy hai lão đầu này không nói thân phận của bọn họ cho hẳn biết, nhưng hẳn vẫn có thể nhìn ra được bối cảnh của hai người chắc chắn không đơn giản, nhất định đã quen ăn sơn hào hải vị.

Nhưng ngay cả hai lão đầu này cũng đều tán dương tay nghề của Trù Thần, gấp gấp không thể chờ đợi nổi muốn tới đây ăn, từ đó có thể biết vị tay nghề của Trù Thần kia tới cỡ nào.

“Vậy đúng là quá tốt, ta cũng nhân cơ hội ăn ké một bữa cơm. Tàn lão đầu, quả nhiên không tốn công ta yêu thương ngươi!” Lâm Bắc Phàm vui mừng nở nụ cười.

Tàn lão đầu: “...”.

Chương 36: Vận tốc sinh tử!

Nếu không phải nê tình tiểu tử này có ân cứu mạng hần ta, hần ta thật sự rất muốn tát Lâm Bắc Phàm một bạt tay.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận một chút, thân thể hần khỏe mạnh, mình lại già, có muốn cũng không làm được.

Không khỏi hậm hực, Tàn lão gia tử giả vờ như chưa nghe.

Thế nhưng hần ta lại không cam lòng, con ngươi đảo một vòng, lơ đãng hỏi: “Ranh con, nghe nói lão bà ngươi ký hợp đồng quảng cáo gameshow 《Phi Thành Vật Nhiều》 được lời lớn, thu được tám ức, có phải vậy không?”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng vậy.”

Hàn lão đầu đang lái xe phía trước len lén liếc mắt, nhìn hai người cười ha hả.

“Nghe nói là được một tập đoàn lớn bao trọn, thật lợi hại, thoáng chốc đã có thể giải khốn cục cho lão bà ngươi. Lẽ nào ngươi không muốn nói gì với tập đoàn kia sao? Cảm ơn chẳng hạn?”

Tàn lão gia tử ngẩng đầu ưỡn ngực, chuẩn bị tiếp nhận lời ca ngợi từ Lâm Bắc Phàm.

“Đúng là phải cảm ơn...”

Tàn lão gia tử mỉm cười gật đầu, vẻ mặt hưởng thụ.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Chủ yếu là cảm ơn bọn hấn ngu dốt nhiều tiền, chỉ cần năm ức đã có thể bao trọn gameshow này, thế mà bọn họ lại dùng thêm ba ức, không phải người ngu thì là gì? Tần lão đầu, người xem có phải không?”

“Khụ khụ...” Tần lão đầu bị sặc không nhẹ, gương mặt đen lại.

“Nói rất hay!” Hàn lão gia tử ngồi phía trước cười ha hả, trông hài lòng.

Mặt Tần lão gia tử càng đen.

Lâm Bắc Phàm đầy ngỡ ngác: “Tần lão đầu, người làm sao vậy? Có phải bệnh cũ lại tái phát?”

Tần lão gia tử cười khó coi: “Không có gì, chỉ bị ghen một chút, hiện tại đỡ rồi.”

“Có khi trong lòng lão ta cũng ghen, khó chịu gần chết!” Hàn lão đầu tiếp tục rêu rao.

“Hàn lão đầu, hiện tại người là tài xế của ta! Nếu như người còn nói nhảm, ta sẽ không cho người ăn, cho người thèm chết!” Sắc mặt Tần lão gia tử đen kịt nói.

“Người là ông chủ, nói gì sao chính là như vậy!” Hàn lão đầu nín cười nói.

Mọi người đều rất vui vẻ.

Đúng lúc này, đột nhiên bốn chiếc Wuling Hongguang cùng một chiếc Hummer xông lên từ phía sau, chen vào giữa xe bảo tiêu và xe Lâm Bắc Phàm.

Ngay sau đó, hai chiếc Wuling Hongguang đi song song, bắt đầu giảm tốc độ, chiếc Hummer và hai chiếc Wuling Hongguang còn lại tiếp tục theo đuôi Lâm Bắc Phàm.

“Người giả bị đụng, tình hình có chút không tốt...” Lâm Bắc Phàm nhíu mày.

Sắc mặt Hàn lão đầu ngưng trọng: “Ta cũng thấy vậy, năm chiếc xe kia lai giả bất thiện, liên hệ giữa chúng ta và đám bảo tiêu đã bị cắt đứt, hiện tại chỉ có thể dựa vào bản thân. Dựa theo kinh nghiệm của ta, đầu tiên bọn họ sẽ cắt đứt liên hệ giữa chúng ta và bảo tiêu, bước thứ hai là vây xe chúng ta ở một khu hoang vắng nào đó, như vậy bọn họ có thể muốn làm gì thì làm.”

“Người định làm gì?” Tần lão gia tử hỏi.

“Đương nhiên là không để bọn họ vượt qua chúng ta, như vậy chúng ta sẽ có cơ hội chạy thoát. Đầu tiên liên hệ với những bảo tiêu khác và cảnh sát, đồng thời cắt đuôi bọn họ, như vậy chúng ta mới an toàn. Các người ngồi cho vững, thắt chặt dây an toàn, ta đang có hứng đua xe, Xa Thần Thu Danh Sơn muốn login!” Giọng điệu của Hàn lão gia tử ẩn chứa vẻ hung phấn.

“Đừng... Đừng xung động!” Tần lão gia tử khẩn trương nói.

“Yên tâm, không phải ta xung động, mà là tự cứu bản thân!” Hàn lão gia tử giải thích nói: “Các người còn lo lắng về tài lái xe của ta sao?”

Đúng lúc này ——

“Ầm ầm ”

Một chiếc xe từ đằng sau húc tới khiến ba người trên xe đều chấn động.

Hàn lão gia tử nghiêng răng nghiêng lợi: “Thật đáng chết! Lại dám lái xe đụng ta? Đúng là điên! May là xe ta có khả năng chống đạn, có thể chịu được! Đợi ta cắt đuôi bọn hã sau đó lại tính sổ sau! Các người ngồi vững cho ta!”

“Phù ~ ”

Hàn lão đầu tăng tốc, hô một tiếng liền vọt lên, thoáng cái liền bỏ xa mấy chiếc xe sau hơn hai mươi mét, khoảng cách ngày càng xa.

Ba chiếc xe đằng sau liên tục truy đuổi, một người trẻ tuổi ngồi trên Hummer quát lớn: “Thật đáng chết, các người chạy xe kiểu gì vậy? Đám người kia sắp biến mất, nhanh chóng đuổi theo cho ta!”

“Vâng Lưu thiếu!” Mọi người đồng thanh.

Ba chiếc xe cũng bắt đầu tăng tốc, tiếp tục đuổi theo.

Thế nhưng Xa Thần Thu Danh Sơn không hổ danh là Xa Thần Thu Danh Sơn, cho dù đã già, thế nhưng tốc độ vẫn không chậm, cho dù tới khúc cua cũng không cần giảm tốc độ, cho dù là đường nhỏ cũng có thể chạy với tốc độ 120km/giờ.

Tài xế của ba chiếc xe phía sau lại không thể chạy được với tốc độ như vậy. Vận tốc mới đạt tới 100 km/h đã loạng choạng, người trong xe nghiêng tới nghiêng lui, chóng mặt buồn nôn.

“Các người lái xe kiểu gì vậy? Một lão đầu cũng đuổi không kịp, ta cần các người làm gì?” Sắc mặt Lưu thiếu tái xanh, nói: “Nếu trong vòng một phút mà vẫn không đuổi kịp, ta sẽ ném các người xuống làm đồ ăn cho cá mập!”

“Dạ dạ... Lưu thiếu, ta... ta... nhất định sẽ đuổi kịp!” Mặt tên tài xế ngồi phía trên cũng xanh xao, hắn ta cố nén cơn buồn nôn, tiếp tục tăng tốc.

“Ha ha, muốn đua xe với ta, nhường các người mười chỗ cua cũng đừng hòng đuổi kịp!” Hàn lão cười to: “Đừng nói ta không cho các người cơ hội, đến đây đi, ta sẽ cho các người biết Xa Thần Thu Danh Sơn là như thế nào!”

“Đừng nha, có cơ hội cắt đuôi bọn họ thì mau cắt đi!” Tàn lão gia tử khổ sở khuyên nhủ.

“Chớ nóng vội, ta thấy chúng ta nên cho những người trẻ tuổi này một cơ hội, nếu không bọn chúng sẽ không biết thế nào là tuyệt vọng!” Hàn lão đầu tử trang bức nói. Lúc này, hắn ta cảm thấy như đang quay ngược thời gian, trở lại thời gian quát tháo phong vân khi còn trẻ.

Chỉ tiếc người xem hơi ít, một lão già, một tên miệng độc, đúng là mất hứng.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm hờ hững, Tàn lão gia tử không khỏi tức giận nói: “Tên nhóc nhà ngươi ngồi yên đó làm gì, ngươi không mau khuyên nhủ

Hàn lão đầu, đừng để hấn ta đi tìm đường chết!”

Lâm Bắc Phàm trầm tư nói: “Kỹ thuật lái xe của người giả bị đụng rất đáng tin, nhưng điều ta quan tâm là vì sao những tên kia lại đuổi theo chúng ta? Chắc chắn bọn họ đã mưu đồ rất lâu... Liệu bọn hấn có còn thủ đoạn khác? Hoặc là còn âm mưu gì?”

Sắc mặt hai lão cũng nghiêm lại.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Cho nên ta cảm thấy, để tránh bọn họ dở thủ đoạn khác, trước tiên chúng ta nên cắt đuôi bọn hấn, sau đó lại bàn bạc kỹ hơn!”

“Lâm tiểu tử nói rất đúng, vừa rồi lão phu lỗ mãng, các người ngồi vững cho ta, xem ta cắt đuôi bọn họ!” Hàn lão đầu lại tiếp tục gia tốc, tiếp tục cắt đuôi những chiếc xe đằng sau.

Vất vả lắm mới kéo gần khoảng cách, bây giờ lại bị cắt đuôi khiến Lưu thiếu buồn bực muốn thổ huyết.

Chương 37: Chỉ là trong lúc đua xe, ta có liếc mắt nhìn người

“Nhanh, tiếp tục đuổi theo cho ta!” Lưu thiếu rống to.

Lưu manh tài xế khẩn trương nói: “Lưu thiếu gia, đã không cách nào đuổi theo nữa... Tốc độ xe đã đạt tới cực hạn, nếu còn tăng tốc, sẽ không thể không chế xe được nữa!”

“Nhìn xem đôi phương lái xe thế nào? Vậy mà người lại không đuổi kịp một lão già?” Lưu thiếu gia chỉ về phía trước nói.

Tài xế lập tức á khẩu không trả lời được.

“Nhanh đuổi theo cho ta! Đuổi kịp ta trọng thưởng!”

“Lưu thiếu, ta đã cố hết sức rồi!”

Vừa lúc đó, bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm nhìn lại đằng sau. Thị lực của hắn gấp hai lần người bình thường, nhìn thấy rất rõ tướng mạo của người phía sau, càng thấy rõ tên đầu đảng Lưu thiếu.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, ánh mắt tập trung trên người tài xế đang lái chiếc xe Hummer.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật khởi động!

Kỹ năng Bug hạng nhất!

Thiên Tử Vọng Khí, đàm tiêu giết người!

Tài xế đang lái xe đột nhiên cảm thấy trong đầu truyền đến đau đớn kịch liệt, như có ngàn vạn con kiến đang gặm ăn tuỷ não của hắn ta, thực sự đau không thể chịu đựng được, hai tay hắn ta rời khỏi tay lái, ôm lấy đầu.

“Ta đau quá... Nhanh cứu cứu ta...”

Kết quả, con đường quá mức gập ghềnh, tốc độ xe quá nhanh, lại không có người điều khiển phương hướng, chiếc Hummer nhanh chóng chạy ra khỏi

đường nhỏ trên đồng ruộng, đâm vào gốc đại thụ bên lề.

“Ầm ầm!”

Đại thụ run lên, cơ hồ bị đụng gãy.

Toàn bộ phía trước mui xe bị sụp xuống, cửa kính thủy tinh bể nát hoàn toàn, người trong xe chấn động, thụ thương ngất đi.

Trận tai nạn này còn liên lụy đến hai chiếc xe Wuling Hongguang đang cấp tốc chạy đến phía sau.

Bởi vì tai nạn xe cộ phát sinh quá đột ngột, kết quả có một bánh xe Hummer bật ra, ngăn ngay chính giữa đường nhỏ, hai tên tài xế điên cuồng đánh tay lái muốn tránh bánh xe, nhưng kết cục vẫn đâm trúng.

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, hai chiếc xe vặn vẹo biến hình, hoàn toàn thay đổi.

Mặc dù nói nhiều như vậy, nhưng kỳ thật quá trình vô cùng ngắn, chỉ năm giây ngắn ngủi, cả ba chiếc xe đều gặp tai nạn, người trong xe sống chết không rõ.

Tần lão gia tử đang quay đầu quan sát phía sau hưng phấn hô lên: “Mau nhìn! Thật là trời cao phù hộ, phía sau phát sinh tai nạn xe cộ! Ba chiếc xe đều gặp chuyện! Chúng ta an toàn rồi!”

“Cái gì? Lại có chuyện tốt như vậy?” Hàn lão gia tử vô cùng kinh ngạc, sau khi thông qua kính chiếu hậu nhìn ra sau, quả nhiên là thế.

Hắn ta hả hê cười ha ha: “Không luyện tốt kỹ thuật lái xe, lại học người ta đi đua xe, hiện tại đã xảy ra chuyện? Đúng là đáng đời! Không phải ai cũng có thể được xưng là Xa Thần, nhất là Xa Thần Thu Danh Sơn như ta!”

Nguy cơ được giải trừ, tốc độ xe từ từ chậm lại, cuối cùng xe đậu ven đường.

Ba người một mèo một chó từ trên xe bước xuống, sau đó từ từ đi qua.

“Chắc chắc chắc, thật thảm, xe hoàn toàn biến dạng, mỗi người đều bị thương, người ở bên trong chí ít cũng bị chấn thương não. Về phần người ngồi ở hàng trước lại càng thêm thảm, hai chân đã biến hình, chỉ sợ phải cắt bỏ.” Hàn lão gia tử có chút chuyên nghiệp phân tích, nhưng cuối cùng, hẳn ta không nhìn được, trong giọng nói có chút hả hê.

“Tai nạn xe cộ như vậy, không chết đã có thể tính là không tệ, còn có thể thế nào?” Tần lão gia tử tức giận.

“Sao bọn chúng không trực tiếp chết đi? Lưu lại cũng chỉ tai họa nhân gian!” Hàn lão tiếc nuối nói.

“Chúng ta có cần cứu bọn họ ra không?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Cứu? Tại sao phải cứu?” Hàn lão gia tử ghét ác như cừu nói: “Dám muốn mạng chúng ta, dạng người này ta không bỏ một đao đã tốt rồi, còn muốn ta đi cứu? Tuyệt đối không có khả năng! Nếu như bọn hắn may mắn còn sống, ta còn muốn vận dụng lực lượng của ta để bọn chúng sống quãng đời còn lại trong lao tù, vĩnh viễn không thấy ánh mặt trời!”

Bị đuổi giết đến tán loạn, Hàn lão gia tử rất tức giận.

“Lâm tiểu tử, cứ giao chuyện này cho ta và Hàn lão đầu xử lý. Quá lâu không lộ diện, thật cho rằng chúng ta già, dễ bắt nạt đúng không? Ta không nổi giận chúng còn coi ta là mèo bệnh!” Tần lão gia tử cũng phi thường tức giận.

“Tùy các ngươi!” Lâm Bắc Phàm không quan tâm nói.

Đám bảo tiêu phía sau rốt cục cũng đuổi kịp, hai vị lão gia tử phân phó hộ vệ của mình đi xử lý các chuyện liên quan, mà hai người bọn họ thì cùng Lâm Bắc Phàm ngồi lên một chiếc xe khác, tiếp tục đi tới địa điểm lúc đầu.

Bọn họ đều là người đã từng chứng kiến không biết bao nhiêu sóng to gió lớn, cho nên hiện tại vững như Thái Sơn, sắc mặt bình tĩnh.

Nhưng bọn hắn đều kinh ngạc vì sự bình tĩnh của Lâm Bắc Phàm, đó là bình tĩnh từ đầu tới đuôi, tựa hồ không chuyện gì có thể làm hắn nhướng

mày, hai vị lão gia tử càng thêm coi trọng mấy phần.

“Tuổi còn trẻ tâm tính đã phi thường khó có được như vậy, tương lai tất sẽ một bước lên trời!” Hàn lão gia tử bình luận.

“Nếu không sao sẽ được nữ oa Bạch Thanh Tuyết kia coi trọng? Không thể không nói, ánh mắt Bạch Thanh Tuyết rất hiểm ác, mới liếc mắt đã chớp hấn tới kết hôn, cẩn thận khóa chặt bên người.” Tần lão gia tử lắc đầu nở nụ cười.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, không đáp lại lời nào.

“Lâm Bắc Phàm, ta càng ngày càng thích ngươi, hay là ngươi làm tôn tử của ta đi?” Hàn lão gia tử đột nhiên nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bởi vì xảy ra chuyện ngoài ý muốn này, mấy người đều không còn tâm tình ăn cơm, nhao nhao dẹp đường hồi phủ.

Thế nhưng chuyện lại không vì vậy mà kết thúc.

Lúc biết được người nhà của mình thiếu chút nữa gặp chuyện không may, người nhà Hàn lão đầu, Tần lão đầu và Bạch Thanh Tuyết đều vô cùng tức giận, bắt đầu phát động lực lượng của bản thân xử lý đám đạo tặc này.

Nhất là Bạch Thanh Tuyết, vừa nhìn thấy trong số người bị thương có tên Lưu thiếu gia, nàng đã biết đám người này muốn đối phó với lão công nàng, trực tiếp vận dụng lực lượng truyền thông của đài truyền hình, đưa tin tới tất cả mọi người, sử dụng lực lượng của dư luận để đối phó với đám ác đồ này.

Để bọn hấn bị tuyên án, để bọn hấn phải ngồi tù, tốt nhất là tử hình!

Một tai nạn xe cộ nhỏ nhỏ đã cuốn lên thiên hạ phong vân.

Tại phía Ma Đô xa xa, Giang Nhược Hải đang phê duyệt văn kiện bỗng nhiên nhận được một cuộc điện thoại: “Đại ca, xảy ra chuyện... Tiểu lục xảy ra chuyện...”

Giang Nhược Hải nhíu mày: “Tiểu Tứ, đã xảy ra chuyện gì, từ từ nói rõ ràng cho ta.”

“Tiểu Lục hẳn... Tiểu Lục bị tai nạn giao thông! Ta vừa mới nghe được tin tức, hôm nay trong lúc Tiểu Lục đuổi giết Lâm Bắc Phàm đã xảy ra tai nạn xe cộ, xe đụng vào đại thụ bên lề đường, đụng tới biến dạng, không gian bên trong xe cũng bị đè ép, khiến Tiểu Lục đang ngồi ghé trước chân bị đè gãy, có nguy cơ phải cắt bỏ. Hiện tại, Tiểu Lục mất máu quá nhiều, hôn mê bất tỉnh, đang được cấp cứu trong bệnh viện!”

“Mời bác sĩ giỏi nhất đến cho ta, nhất định phải giữ được chân Tiểu Lục. Nếu thật sự không bảo vệ được, nhất định phải giữ lại mạng của hắn ta, ta lập tức đến thành phố Giang Nam!” Giang Nhược Hải nghiêm túc nói.

“Đại ca, đây chỉ là vấn đề nhỏ, vấn đề chính là... Hiện tại Tiểu Lục đụng phải án hình sự, bị tố cáo tội cố ý giết người, trước mắt đang bị cảnh sát trông coi!” Bên kia truyền đến giọng nói dồn dập.

“Cố ý giết người? Tiểu Lục giết người rồi? Người bị giết là Lâm Bắc Phàm?” Giang Nhược Hải sốt ruột hỏi.

“Không phải, tên kia vẫn sống nhăn răng, một chút chuyện cũng không có. Tiểu Lục cũng không giết người... Nhưng cảnh sát căn cứ từ chứng cứ lấy được ở hiện trường, hoài nghi bọn họ cố ý giết người, chẳng qua trước mắt, tội danh là giết người không thành. Bởi vì bọn hắn muốn giết người, tình tiết vô cùng ác liệt, cho nên cảnh sát quyết định tạm thời bắt giữ, chờ khi thương thế có chuyển biến tốt đẹp lại chuyển giao cho pháp viện thẩm vấn. Hiện tại, tất cả lực lượng chúng ta có thể điều động đều đã được điều động, muốn cứu Tiểu Lục ra ngoài, nhưng thái độ của bên kia rất cứng rắn, cho nên chỉ đành nhờ cậy đại ca người.”

“Tốt, ta đã biết, ta nhất định sẽ cứu Tiểu Lục ra, chờ tin tốt của ta.” Giang Nhược Hải cúp điện thoại.

Tiểu đệ của mình vì làm việc giúp mình mới gặp chuyện không may, nếu không quan tâm, người khác sẽ nhìn hắn ta thế nào? Chẳng phải sẽ để các huynh đệ khác thất vọng sao? Cho nên, về tình về lý, mình đều phải cứu Tiểu Lục ra.

Hơn nữa, tình huống của Tiểu Lục không tính là quá nghiêm trọng, tuy rằng bị tố cáo giết người, nhưng dù sao cũng chưa thành, hơn nữa thương thế của bản thân hắn ta vô cùng nghiêm trọng, Giang Nhược Hải tin tưởng dựa vào năng lực của mình, nhất định có thể cứu Tiểu Lục ra.

Kết quả, khi hắn ta phát huy các mối quan hệ của bản thân, liên tục gọi mấy cuộc điện thoại, tin tức nhận được chính là không biết hoặc không muốn trả lời, thậm chí còn có người cảnh cáo hắn ta không nên nhúng tay vào chuyện này, bằng không sẽ tự rước họa vào thân.

Nhưng Giang Nhược Hải không tin là thật.

Dưới gầm trời này, còn có chuyện gì mà hắn ta không dám chọc tới?

Chương 38: Đại lão xuất thủ, phiền muộn đến thổ huyết!

Cuối cùng, tất cả lực lượng mà hắn ta có thể vận dụng đều đã vận dụng, kết quả một chút tác dụng cũng không có.

Sắc mặt Giang Nhược Hải tái nhợt: “Chuyện gì xảy ra? Chỉ là một tai nạn xe cộ nhỏ mà thôi, tuy bị truy tố nhưng giết người chưa thành, vì sao ngay cả một chút tác dụng cũng không có? Sao ai cũng sợ hãi như vậy? Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?”

Giang Nhược Hải vừa tức vừa sợ.

Hoảng sợ là vì vừa rồi hắn ta đã vận dụng lực lượng dính đến cấp sở, tại thành phố Giang Nam, đó đã là tồn tại quyền cao chức trọng, thế nhưng thực lực mạnh như vậy vẫn không cách nào phát huy được một chút tác dụng gì, thậm chí ngay cả điều tra cũng không dám, chẳng phải nói rõ, phía sau chuyện này đã dính đến cấp bộ?

Cấp bộ là tồn tại như quan lớn nơi biên cương, là lực lượng mà chỉ có đời cha hắn ta thậm chí là đời tổ tông hắn ta mới có.

Không hiểu sao, Giang Nhược Hải có chút hoảng loạn.

Chẳng lẽ là vì Lâm Bắc Phàm?

Trong lòng hấn ta mới vừa xuất hiện suy nghĩ này đã lập tức bác bỏ.

Lâm Bắc Phàm có thân phận gì, hấn ta đã điều tra lâu như vậy còn không biết sao? Kỳ thực hấn chỉ là một tên xuất thân dân quê, một người bình thường đến không thể bình thường hơn, chẳng có bối cảnh gì, còn là một cô nhi, ngoại trừ lớn lên có chút đẹp mắt ra thì không còn gì khác.

Dạng người này sao có thể tạo thành uy hiếp cho hấn ta được?

Chẳng lẽ là Bạch Thanh Tuyết...

Là Bạch gia của Bạch Thanh Tuyết xuất thủ? Bạch gia đã thừa nhận Lâm Bắc Phàm là con rể rồi?

Giang Nhược Hải nghĩ nghĩ, cũng chỉ có khả năng này.

Một Lâm Bắc Phàm được Bạch gia công nhận và một Lâm Bắc Phàm không được Bạch gia công nhận, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Lâm Bắc Phàm được Bạch gia công nhận, sẽ nhận được sự bảo vệ từ Bạch gia, từ nay về sau không thể trêu chọc. Lâm Bắc Phàm không được Bạch gia công nhận, như vậy hấn ta có thể tùy tiện trêu chọc, cho dù chơi ra mạng người, Bạch gia cũng sẽ không quản.

Vì muốn xác định ý nghĩ của mình, Giang Nhược Hải gọi một cuộc điện thoại.

Sau khi điện thoại bị ngắt máy.

“Phù... Không phải Bạch gia! Rốt cuộc là ai ra tay?” Giang Nhược Hải nghĩ tới nghĩ lui vẫn nghĩ không thông, u sầu tới bực đầu.

Đúng lúc này, hấn ta nhận được một cuộc điện thoại: “Giang thiếu gia, ta là phụ thân của Tiểu Lục Lưu An Nghĩa, người phải làm chủ cho Tiểu Lục nhà ta. Hiện tại Tiểu Lục gặp không may, đứng trước nguy cơ bị cắt bỏ chân, lại còn bị tố cáo giết người, sắp bị tống vào tù... Ta đã vận dụng hết tất cả nhân mạch quan hệ vẫn không có ích gì, hiện tại ta chỉ có thể dựa vào người!”

“Lưu bá phụ cứ yên tâm, ta nhất định sẽ cứu tiểu Lục ra, ta cam đoan!” Giang Nhược Hải không chút do dự nói.

“Cảm ơn Giang thiếu gia! Người cần cứu, nhưng công ty của ta người cũng không thể mặc kệ! Ngay vừa rồi, cục công thương, cục thuế vụ, cục kiểm tra chất lượng... đám người này liên hợp với nhau tới công ty của ta kiểm tra, lấy lý do việc kinh doanh của công ty ta có vấn đề, sau đó bắt hết lực lượng chủ chốt cùng với một phần nhân viên của công ty đi. Còn có ngân hàng và nhà cung cấp đều tìm ta đòi nợ, dây xích tài chính có nguy cơ bị cắt đứt... Hiện tại ta đang sút đầu mẻ trán, ta hoài nghi chuyện này có liên quan tới chuyện Tiểu Lục gặp chuyện không may, Giang thiếu gia, người thần thông quảng đại, nhất định cứu ta!”

Trong lòng Giang Nhược Hải run lên, vội vàng truy vấn: “Người biết là ai ra tay không?”

“Con mẹ nó, sao ta biết được? Từ sau khi Tiểu Lục xảy ra chuyện, không đến mấy giờ, những chuyện này đã ập đến, sao ta biết ta đã đắc tội với vị đại thần nào? Giang thiếu gia người biết không?”

“Ta cũng không biết, vẫn đang điều tra...” Giang Nhược Hải ngượng ngùng cười một tiếng.

“Giang thiếu, Tiểu Lục nhà ta vì người mới đi làm chuyện này, nó gặp chuyện không may người cũng không thể trốn tránh trách nhiệm. Nói một câu khó nghe, nếu nhà ta bị chơi đến chết, người đừng mong có thể sống tốt! Cho nên hy vọng người có thể coi trọng chuyện này!”

Vậy mà hắn ta lại bị uy hiếp, nếu không phải Lưu gia còn có tác dụng với hắn ta, hắn ta đã sớm một cước đá văng bọn họ.

Giang Nhược Hải âm trầm: “Tốt, ta đã biết, ta nhất định sẽ tận hết khả năng, sẽ không để Tiểu Lục và công ty của người gặp phải chuyện gì.”

Giang Nhược Hải cúp điện thoại, lâm vào trầm tư.

Từ trước đến nay, hắn ta làm việc cẩn thận, ưa thích bày mưu rồi mới hành động, nếu không thể tìm được hắc thủ sau màn, hắn ta sẽ không dễ dàng xuất thủ, nếu không vô duyên vô cớ trêu chọc đại địch là chuyện vô cùng không khôn ngoan.

Cứ như vậy, hấn ta vượt qua một buổi tối đầy gian nan.

Thẳng đến ngày hôm sau, thông qua tin tức, thấy thành phố Giang Nam tỉnh Giang Nam tổ chức đại hội an toàn công cộng toàn tỉnh, kết quả phó tỉnh trưởng thương vụ phụ trách việc này đã cố ý kéo vụ tai nạn giao thông hôm qua ở thành phố Giang Nam ra làm ví dụ điển hình, yêu cầu cảnh sát nghiêm túc xử lý, không thể nhân nhượng.

“Thì ra là vị lão đại này xuất thủ, khó trách! Xem ra Tiểu Lục không cách nào ra ngoài rồi.” Giang Nhược Hải bất đắc dĩ nói.

Quả nhiên là quan viên cấp bộ ra tay, hơn nữa còn là phó tỉnh trưởng thương vụ, quan viên cấp bậc này ngay cả phụ thân hấn ta cũng phải cẩn thận ứng phó, hấn ta vốn không còn cách nào khác, tuyệt vọng.

Đồng thời, hấn ta cũng vụng trộm nhẹ nhàng thở ra.

Biết rõ sau lưng là vị lão đại nào, biết rõ vị lão đại này chỉ đang thực hiện công tác của mình, trong lòng hấn ta không còn bất ổn.

Tiểu Lục thuần túy là vận khí quá nát, bị vị lão đại này phát hiện, sau đó bị bắt làm điển hình.

Huynh đệ là giữ không được, nhưng gia tộc của huynh đệ nhất định phải giữ lại.

Nếu không những người khác sẽ đâm dao sau lưng hấn ta, cuối cùng nội bộ lục đục, các thế lực hấn ta vất vả lắm mới tụ tập được cũng sẽ vì vậy mà tan thành mây khói.

Thế là một tuần kế tiếp, hấn ta vận dụng quan hệ nhận mạch của mình, đắp thêm vô số nhân tình, bản thân còn móc ra vài ức tiền riêng để Lưu gia bổ sung lỗ thủng tài chính.

Có thể nói là vô cùng tận tâm tận lực, tận chức tận trách, thức khuya dậy sớm, bụng làm dạ chịu.

Vì thế các huynh đệ của hấn ta đều hô to một tiếng: Đại ca nghĩa bạc vân thiên, đúng là Quan Vũ đương thời!

Nhưng cuối cùng, hẳn ta vẫn không cách nào giữ được Lưu gia, Lưu An Nghĩa tuyên bố phá sản trong tuyệt vọng.

Điều duy nhất khiến người ta vui mừng là Lưu An Nghĩa có thể bảo vệ chính mình, không cần ngồi tù.

Thiếu một đồng nhân tình, còn có vài ức đồ xuống sông xuống biển, kết quả cho dù là huynh đệ của mình hay gia tộc của huynh đệ, cái nào cũng không thể bảo trụ, kết quả như vậy khiến Giang Nhược Hải phiền muộn thổ huyết.

Không chỉ có thế, bởi vì Lưu gia phá sản, thiếu khuyết một người ủng hộ, tương đương với hẳn ta tự chặt đứt một cánh tay của mình.

Giang Nhược Hải cảm thấy mười mấy năm qua cho tới bây giờ, chưa lần nào hẳn ta đen đui như vậy.

“Đây hết thầy... hết thầy đều do Lâm Bắc Phàm mang đến! Ta thề không đội trời chung với người!” Giang Nhược Hải giận đến tái mặt, đè nén cơn giận gọi một cuộc điện thoại: “Tiểu Tam, là ta!”

“Đại ca, có chuyện gì phân phó?”

Tiểu Lục đã vào ngục giam rồi, trong lòng ta rất không thoải mái, ta muốn báo thù cho tiểu Lục!” Giang Nhược Hải nghiến răng nghiến lợi nói.

“Đại ca, ta cũng nghĩ như vậy, hiện tại chỉ chờ người ra lệnh một tiếng.”

“Tất cả đều là vì Lâm Bắc Phàm, nếu không phải vì Lâm Bắc Phàm, tiểu Lục đã không gặp phải chuyện ngoài ý muốn, càng sẽ không vào tù. Cho nên ta hy vọng người có thể tới Giang Nam, tìm tên tiểu bạch kiểm hỗn đản kia báo thù!”

“Đại ca, chờ tin tức tốt của ta!”

Giang Nhược Hải nghĩ nghĩ, nói tiếp: “Lần này nhất định phải đặc biệt chú ý, động tác nhẹ nhàng một chút, thà rằng thêm chút phiền toái, không nên khiến phía trên chú ý. Tiểu Lục đã bị giam, ta không hy vọng người cũng gặp chuyện.”

Sở dĩ Tiểu Lục phải vào tù, đó là vì hấn ta tạo ra động tĩnh quá lớn, lại bị Bạch Thanh Tuyết lợi dụng lực lượng truyền thông phóng đại chuyện này, từ đó mới khiến cấp trên chú ý, mới đưa tới tai họa bất ngờ như thế.

Cho nên Giang Nhược Hải đặc biệt cẩn thận.

“Đại ca yên tâm, ta nhất định sẽ nhớ kỹ bài học của Tiểu Lục. Chỉ có điều Bạch Thanh Tuyết kia... Đại ca, chuyện Tiểu Lục bị bắt, nữ nhân kia không thể thoát khỏi trách nhiệm, chẳng lẽ cứ để yên như vậy sao?”

“Đương nhiên không có khả năng!” Giang Nhược Hải nghiêm nghị nói: “Nếu có cơ hội, người giáo huấn nữ nhân kia cho ta. Chỉ cần không xảy ra án mạng, mọi chuyện cần thiết ta chịu trách nhiệm.”

Lúc đầu, Giang Nhược Hải vốn không muốn đối phó nữ nhân Bạch Thanh Tuyết này, dù sao sau lưng nàng cũng có Bạch gia, là một tập đoàn siêu cấp không thua kém gì hấn ta.

Nhưng hiện tại, chuyện hấn ta ra tay đối phó lão công nàng đã bại lộ, huynh đệ của hấn ta vì nữ nhân này mà xảy ra chuyện, hai người đã định thế như nước với lửa, còn kiêng kị gì?

Nếu còn mềm lòng buông tha nữ nhân kia, các huynh đệ sẽ nghĩ thế nào về hấn ta?

“Đại ca, chờ tin tức tốt của ta!”

Chương 39: Gây sự đến!

Liên tục hai tuần lễ, ngay cả cửa lớn Lâm Bắc Phàm cũng không bước ra một bước, hoàn toàn ở nhà nựng mè.

Sở dĩ như thế là vì sự kiện truy sát kinh tâm động phách lúc trước thực sự dọa Bạch Thanh Tuyết. Vì sự an toàn của lão công nhà mình, nàng đã trang bị thêm cho Lâm Bắc Phàm hai bảo tiêu, còn đặc biệt mua một chiếc xe chống đạn.

Lâm Bắc Phàm giật nảy mình, dựa vào tài sản của mình còn sử dụng xe chống đạn? Có cần phải khoa trương quá mức như vậy không?

Người sở hữu tài sản hơn 100 ức cũng chưa chắc đã có được.

Chỉ có điều, nếu lão bà nhà mình đã kiên trì như vậy, có lòng tốt như vậy, Lâm Bắc Phàm cũng không thể cự tuyệt. Trước mắt xe chống đạn còn chưa được đưa đến, cho nên Bạch Thanh Tuyết liên tục dặn dò hấn cứ an tâm ở nhà trước, chờ khi xe được đưa đến lại đi ra ngoài chơi.

Lâm Bắc Phàm cũng không để ý, đối với hấn, dạng sinh hoạt như trạch nam này hấn đã rất quen thuộc, ngoại trừ lúc nào cũng có hai lão đầu năm lần bảy lượt gọi điện thoại tới quấy rối, tương đối đáng ghét, những cái khác còn tốt.

Hiện tại nghĩ lại chuyện trong tuần lễ vừa rồi, trong lòng Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy quái dị vô cùng.

Những chuyện này có thể là do tên tình địch ở Ma Đô xa xa phải tới hại hấn.

Kết quả còn chưa trực tiếp giao thủ, chỉ trong lúc đua xe vô tình nhìn người ta một cái, từ đó người ta đã không cách nào tự gánh vác sinh hoạt nữa.

Chân bị cắt, người bị tống vào ngục, cuối cùng còn cửa nát nhà tan.

Ngay cả tên tình địch kia cũng đập rất nhiều nhân tình và tiền tài, nhưng cuối cùng vẫn không làm nên chuyện gì, thua thiệt đến mức cứ phải gọi là bực bội.

“Ai, ta còn chưa nghiêm túc, người đã ngã xuống.” Lâm Bắc Phàm rất thất vọng, phiền muộn trong lòng không nói được thành lời.

Vốn dĩ hấn còn muốn chơi một hồi với đồng tình địch sau lưng lão bà, dẫn đến một trận quyết đấu say sưa sáng khoái, thể nghiệm tính siêu việt của nhân sĩ xuyên không, kết quả lại làm người ta vô cùng thất vọng.

Cảm giác những tên được gọi là đỉnh cấp đại thiếu này cũng chỉ như vậy mà thôi.

Ngoài ra, trong thời gian hai tuần lễ, kỳ hai, kỳ ba của [Phi Thành Vật Nhiều] đều thuận lợi lên sóng, đều lấy được thành tích vô cùng chói mắt, tỉ

lệ người xem bình quân đều đột phá 2%, tỉ lệ người xem cao nhất đều có thể đạt tới 3%.

Trong xã hội, [Phi Thành Vật Nhiều] được thảo luận vô cùng náo nhiệt, cơ bản mỗi một kỳ được truyền ra, điểm nóng thảo luận đều liên quan tới nó nhanh chóng được đẩy lên hot search, sinh ra ảnh hưởng rộng rãi.

Trong lúc đó, có web mạng hô hào dùng giá một ức để mua bản quyền độc bá [Phi Thành Vật Nhiều] năm 2018 season 1, thế nhưng Bạch Thanh Tuyết lại không chút do dự cự tuyệt.

So với việc kiếm được một ức, nàng thà rằng đặt nó trên đài truyền hình không ngừng phát lại, mọi người muốn xem chỉ còn nước mở đài truyền hình Tinh Quang lên, dùng nó để hấp dẫn lưu lượng, khiến đài truyền hình Tinh Quang lớn mạnh hơn.

Các nhà đài khác nhìn thấy đài truyền hình Tinh Quang có được tỉ lệ người xem siêu cao, cùng với tiền quảng cáo giá trên trời, đã sớm đỏ mắt.

Bọn hắn nhanh chóng đẩy tiết mục hẹn hò của mình ra, [Phi Thường Hoàn Mỹ] [Ông Trời Tác Hợp] [Ái Tình Liên Liên Khán] các loại, ý đồ phân thịt uông canh.

Tiết mục bị bắt chước là điều không thể tránh khỏi, bởi vì ngành vui chơi giải trí của Trung Quốc phát triển khá chậm chạp, cơ chế bảo vệ bản quyền chưa hoàn thiện, dẫn tới chỉ cần tiết mục nào hot lên, đều sẽ bị các nhà đài khác bắt chước.

Đối với việc này, Lâm Bắc Phàm cũng rất bất đắc dĩ.

Chỉ có điều tuy rằng tỉ lệ người xem của bọn họ cũng không tệ, nhưng vẫn không thể trâu bò như [Phi Thành Vật Nhiều], tỉ lệ người xem bình quân nhiều nhất là chừng 1%, cao nhất cũng chỉ mới vừa đột phá 1.5%.

Tất cả đều là vì bọn hắn đẩy tiết mục của bản thân ra quá qua loa, công đoạn xử lý không quá nhiều, không giống đài truyền hình Tinh Quang có cả phương án kế hoạch hoàn chỉnh, cho nên tiết mục vô cùng ẩu, hiệu quả tổng nghệ không tốt, khiến người ta xem mà xấu hổ.

Thứ hai, người chế tác và người dẫn chương trình của bọn hắn không được tốt lắm, chỉ có thể coi là nhân tài hạng hai. Đài truyền hình Tinh Quang phân phối Tiên Đa Đa – đạo diễn quý tài am hiểu lẫn lộn nhất – còn có Mạnh Tiểu Phi với năng lực dẫn chương trình hạng đầu, trình độ đương nhiên không thấp. Nhưng trong lúc nhất thời, những đài truyền hình khác không thể tìm được hai người ưu tú như vậy, cho nên trình độ theo không kịp.

Cuối cùng, có viên châu ngọc là [Phi Thành Vật Nhiều] dẫn đầu, những tiết mục khác có vẻ thua kém chi, khán giả lại không mù, đương nhiên sẽ chọn show đẹp, show hay để xem.

Trong này còn phát sinh một chuyện đáng chê cười, có một đài truyền hình hạng đầu nói khoác mà không biết ngưng, kêu gọi quảng cáo với giá chín ức.

Bởi vì bọn hắn cho rằng, đều là gameshow ra mắt, đài truyền hình Tinh Quang còn chưa thể tính là đài truyền hình hạng ba lại có thể bán các vị trí quảng cáo với giá 8 ức, bọn hắn thân là đài truyền hình nhất lưu, sao có thể không lấy được mức giá cao như vậy.

Kết quả, sau khi giá cả này được tung ra bên ngoài, trực tiếp dọa lui mấy xí nghiệp tài chính hùng hậu vốn có ý định hợp tác.

Nhưng bọn hắn vẫn tràn đầy tự tin, cũng không giữ lại nhiều, cho rằng một khi tiết mục được phát sóng khán giả nhất định sẽ bạo rạp, cuối cùng những xí nghiệp kia nhất định sẽ kêu khóc chạy trở về xin tài trợ.

Kết quả, sau khi tiết mục được truyền ra, tỉ lệ người xem một mực giảm xuống, khiến bọn họ khóc ngất trong nhà vệ sinh.

Tuy rằng gặp phải sự trùng kích của tiết mục nhái, nhưng lượng người xem của [Phi Thành Vật Nhiều] vẫn ổn định như trước, Bạch Thanh Tuyết bắt đầu chuẩn bị cho tiết mục thứ hai [Phi Nhĩ Mạc Chúc]. Nàng muốn chế tạo [Phi Nhĩ Mạc Chúc] thành Định Hải Thần Châm thứ hai của Đài truyền hình Tinh Quang. Trước mắt, việc chế tác giai đoạn đầu đã hoàn tất, có thể bắt đầu thu, hai tuần sau có thể đưa ra thị trường.

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm nhận được một cuộc điện thoại, trong điện thoại truyền đến giọng nói tức giận của Tiền Đa Đa: “Su phụ, việc lớn không tốt, Bạch nữ thân của ngươi bị người khác bắt nạt!”

Lâm Bắc Phàm giật nảy mình, lão bà của ta bị bắt nạt?

Là ai?

Lâm Bắc Phàm giận tím mặt: “Ai dám bắt nạt lão bà ta? Ngươi nói cho ta biết, ta lập tức chơi chết hấn ta!”

Cảm nhận được sát khí của Lâm Bắc Phàm truyền tới từ đầu bên kia điện thoại, đập thẳng vào mặt, Tiền Đa Đa rùng mình, giọng nói khô khốc: “Su phụ, cái kia... chuyện còn chưa khoa trương đến trình độ phải giết người khác, không nghiêm trọng như ngươi nghĩ!”

Lâm Bắc Phàm ngữ khí bất thiện: “Là chính ngươi nói lão bà ta bị người bắt nạt...”

“Ách, chuyện là thế này, có lẽ là đài truyền hình của chúng ta bị đám lưu manh theo dõi. Từ tuần trước, trong đài truyền hình chúng ta đã thường xuyên phát sinh chuyện mất trộm, bị phun sơn, vật phẩm công cộng bị đập nát, một đồng rác đổ ngập trước cửa ra vào, không cho mọi người vào đài truyền hình, thậm chí bọn chúng còn ra tay với nhân viên của chúng ta... Đã có vài nhân viên của đài bị đám vô lại này đả thương, ngay cả Mạnh đầu trọc cũng thiếu chút nữa bị đánh. Hiện tại những chuyện đang phát sinh trong đài truyền hình khiến lòng người bàng hoàng, không cách nào tập trung làm việc...”

“Bắt đầu từ tuần trước? Sao ta chưa từng nghe tới?” Hấn nhớ tới những ngày này, sắc mặt Bạch Thanh Tuyết một mực không quá tốt, hấn vốn tưởng năng làm việc quá mệt mỏi, không nghĩ tới lại là vì việc này.

“Có lẽ Bạch nữ thân sợ ngươi không yên tâm, cho nên không nói chuyện này cho ngươi. Dù sao những chuyện này cũng không tính là đại sự gì, lại vô cùng phiền phức, báo cảnh sát cũng vô dụng.”

Loại chuyện này báo cảnh sát thật sự không có tác dụng gì.

Đám lưu manh này có đoàn thể, hoặc là thần long thấy đầu không thấy đuôi, hoặc là không có chỗ ở cố định, tinh quái cực kì, vô cùng khó bắt.

Coi như người may mắn bắt được bọn hắc, nhưng với tội của bọn hắc, cùng lắm cũng chỉ bị giam vài ngày rồi thả ra, sau đó bọn hắc lại tiếp tục quấy rối người, tệ hại hơn là đánh người, hỏi xem người có phiền hay không?

Khó chịu hay không?

“Được rồi, nếu Thanh Tuyết đã chọn không nói chuyện này cho ta, vì sao người còn liên hệ với ta?”

Tiền Đa Đa cười ha hả: “Đối với việc này... có lẽ người khác không có biện pháp gì, nhưng sư phụ không phải người bình thường! Người là nhân sĩ tu tiên trong truyền thuyết! Vừa ra tay, việc này còn không dễ như trở bàn tay sao?”

Lại là lý do ngáo này, sao tên mập mạp này vẫn chấp mê bất ngộ như vậy?

Muốn tu tiên đến điên rồi!

Lâm Bắc Phàm im lặng nói: “Mập mạp, người nghĩ nhiều. Chỉ có điều tâm ý của người ta lĩnh, chờ lát nữa ta sẽ tới xem!”

Lâm Bắc Phàm thay một bộ y phục, ngồi lên chiếc xe chống đạn mới vừa được vận chuyển đến, dẫn theo bốn bảo tiêu cùng ra ngoài.

Chương 40: Triệu hoán anh tài, trấn áp thế giới ngầm Giang Nam!

Vội vã chạy tới đài truyền hình Tinh Quang, phát hiện nơi này thật sự đã biến dạng.

Trên những vách tường bị vẽ đỏ đỏ xanh xanh, vô cùng khó coi, chung quanh có người đang dọn dẹp rác rưởi tán loạn, tản ra từng trận hôi thối ở mặt đất. Lại nhìn lên, phát hiện cửa sổ thủy tinh đã bị đập nát, mặt trên còn có một chút vết bẩn, nhìn thế nào cũng thấy khó chịu.

Nhìn những nhân viên đang đi ra đi vào, phát hiện bọn họ đều đang cẩn thận từng li từng tí, nhìn trái ngó phải, vội vàng đến rồi vội vàng đi.

Có cả một người đầu đang đeo băng, bên trong còn có máu loãng chảy ra.

Nhìn đến phòng trực ban, phát hiện nhân viên an ninh phòng trực ban đã không phải mấy ông lão 40 ~ 50, mà là bảo tiêu của Bạch Thanh Tuyết, ánh mắt sắc bén nhìn về hướng mấy người ra vào, dáng vẻ như muốn đánh trận đến nơi.

Chung quanh lắp đặt rất nhiều camera ...

Tình cảnh này vô cùng không giống với lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm đến đây.

“Lão công, sao chàng lại tới đây?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên xông đến.

“Tới nơi này nhìn xem, nếu không phải Tiên Mập Mạp nói cho ta biết, ta cũng không biết nơi này đã xảy ra tình huống như vậy. Thanh Tuyết, xảy ra chuyện như vậy sao nàng không nói cho ta biết? Chẳng lẽ nàng không tin ta?” Lâm Bắc Phàm thoáng bất mãn.

“Đồ đầu heo nhiều chuyện, trở về trừ lương hăn ta!” Bạch Thanh Tuyết bắt đắc dĩ nói: “Lão công, không phải ta không tin chàng, mà là những chuyện này có nói với chàng cũng không có tác dụng gì, nếu để hai người cùng phiền lòng thì thà để một mình ta chịu đựng là được rồi.”

“Biết là ai sai khiến không?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Vẫn chưa tra ra được, có điều ta đoán là vị Ma Đô kia, bởi vì chúng ta đã tổng đệ đệ hăn ta vào ngục giam. Nhưng mà hiện giờ hăn ta thông minh hơn rồi, toàn bộ chuyện này có một chút phiền toái, tuy chuyện không nghiêm trọng nhưng lại làm người ta buồn nôn, thủ đoạn thật quá bỉ ổi! Chúng ta đã bắt lấy mười người, nhưng vẫn chưa bắt được sạch sẽ. Bắt vào nhốt không được bao lâu lại đi ra tiếp tục gây phiền phức, khó chơi y như thuốc cao dính trên da chó, quá ghê tởm!” Bạch Thanh Tuyết nghiến răng nghiến lợi.

“Hơn nữa, mấy bảo an chúng ta thuê trước đó quá vô dụng, thấy mấy tên lưu manh đến cũng không dám ra ngoài. Trong cơn tức giận ta đã đuổi hết toàn bộ bọn họ, tuyển người lại lần nữa! Chỉ có điều ta đoán chắc cũng vô dụng thôi.”

Suy ngẫm lại, quả thực chuyện này rất bất đắc dĩ, đối với mấy chuyện kiểu này rất nhiều người đều lựa chọn nhìn một chút, hoặc là đưa tiền dàn xếp ổn thỏa.

Nhưng mà tình huống bọn họ gặp phải lại khác, từ đầu tới đuôi đám côn đồ này hoàn toàn không phải vì tiền, bọn chúng chỉ muốn phá hỏng đồ đạc, gây thêm phiền phức cho bọn họ. Loại chuyện tốn công mà lại không có kết quả này, nếu sau lưng không có người ủng hộ thì sẽ chẳng có ai làm.

Thế nhưng, biết ai làm là một chuyện, có thể bắt được người đó hay không lại là một chuyện khác, mà sau khi bắt được người có thể khiến hắn ta thành thật khai báo hay không lại là một chuyện khác nữa.

“Thanh Tuyết, chuyện này giao cho ta đi, nàng cứ chờ tin tốt của ta.”

“Lão công, chàng có cách sao?” Mắt Bạch Thanh Tuyết sáng lên.

Lâm Bắc Phàm cười lắc lắc đầu: “Ta không có, nhưng người khác có. Ta đi tìm người kia, chuyện sau đó giao cho hắn ta giải quyết, vậy không phải được rồi sao?”

Lâm Bắc Phàm dự định sử dụng một tấm Chiêu Hiền Tạp.

Trước khi sử dụng tấm Chiêu Hiền Tạp này, Lâm Bắc Phàm đã suy nghĩ rất kỹ, không thể không sử dụng.

Bởi vì hắn phát hiện, từ sau khi hắn trở thành lão công của Bạch Thanh Tuyết, hắn đã định trước sẽ bị phiền phức quần thân. Giống như sự kiện đua xe lần trước, còn có sự kiện chinh đồn lần này, có lẽ tương lai còn sẽ có...

Thủ đoạn ngoài sáng dễ phòng, nhưng những thủ đoạn bí ối trong tối này, quả thực khiến người ta khó lòng phòng bị.

Nếu để thụ động bị đánh thì thà chủ động xuất kích, cho nên Lâm Bắc Phàm nghĩ đến phương diện mời nhân tài về lĩnh vực này, che chở bảo vệ hắn, một mẻ giải quyết hết tất cả phiền phức trong bóng tối.

“Hệ thống, ta muốn mời chào một người có thể giải quyết được tất cả những người âm thầm dùng thủ đoạn, ít nhất người này có thể trấn áp toàn

bộ thế lực ngầm của thành phố Giang Bắc, làm cho đám côn đồ và đủ loại các bang phái đoàn thể, ngay cả nguу quý xà thần cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, thậm chí còn có thể làm việc cho ta. Nhưng mà, thân phận người này cũng phải trong sạch, ta không muốn dính líu vào mấy chuyện này quá nhiều.”

Lâm Bắc Phàm chẳng biết xấu hổ đưa ra yêu cầu của bản thân, sau đó xé bỏ một tấm Chiêu Hiền Tạp.

Tuy người này không thể khiến tài phú của hắn tăng trưởng nhưng lại có thể bảo vệ che chở hắn, giải quyết tất cả vấn đề trong bóng tối, Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất đáng.

“Keng! Khởi động Chiêu Hiền Tạp thành công, người phụ trợ sẽ đến gặp kí chủ trong 24 giờ nữa. Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chinh phục hắn ta cho người sử dụng!”

Sau khi hiểu rõ tình huống, Lâm Bắc Phàm dự định dẹp đường hồi phủ.

Nhưng vào lúc này, có hai người trẻ tuổi vẻ mặt chán chường đi đến đài truyền hình, kết quả vô tình thấy được Lâm Bắc Phàm chuẩn bị lên xe, hai người nhìn nhau, ánh mắt sáng lên, sau đó hưng phấn lao đến.

“Lâm Bắc Phàm... Lâm tiên sinh... Người chờ chút, chúng ta có chuyện tìm người!”

“Làm phiền người dành chút thời gian, cho chúng ta một cơ hội, nhìn xem vật này, xin nhờ ngài!”

...

Kết quả, hai người kia mới vừa tới gần đã bị bảo tiêu bên người giữ lại, cánh tay bị chụp lấy đè ở bên cạnh xe.

“A ... Đau đau đau đau ...”

“Gãy tay ta rồi!”

Hai người kêu đến chết đi sống lại, nước mắt cũng rớt luôn xuống.

Lâm Bắc Phàm tò mò nhìn hai vị này: “Các người là ai? Tìm ta có chuyện gì?”

“Bỏ tay ra trước... Bỏ tay ra...” Hai người kêu lớn.

Lâm Bắc Phàm ra hiệu bảo tiêu buông tay.

Hai người trẻ tuổi xoa bóp cánh tay đau đớn, vẻ mặt vẻ sợ hãi nhìn bảo tiêu cao lớn uy mãnh bên cạnh.

“Chuyện gì? Nói đi!” Lâm Bắc Phàm hứng thú hỏi.

Người bình thường nhìn thấy 4 bảo tiêu dàn trận như vậy đều sẽ không dám tới gần, kết quả hai người trẻ tuổi này lại không biết sống chết xông lại, điều này khiến Lâm Bắc Phàm rất tò mò, nhìn xem bọn họ đang muốn làm gì.

Một người trẻ tuổi trông tương đối già dặn nghiêm trang nói: “Lâm tiên sinh, rất mạo muội quấy rầy người. Ta tự giới thiệu trước, ta tên Chu Chính, hần là Uông Nguyên, tốt nghiệp ở đại học Giang Nam, đã đi làm được hơn một năm, trước mắt đang tham gia chế tác điện ảnh và truyền hình, thường được biết đến là làm phim và chương trình truyền hình.”

“Người nói như vậy, các người còn là học trưởng của ta, rất vui khi được gặp các người.” Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, sau đó cau mày nói: “Nhưng mà ta nhớ, hình như đại học Giang Nam không có chuyên ngành điện ảnh và truyền hình thì phải, các người là...”

Hai người nhìn nhau, sau đó ngượng ngùng nói: “Ta học chuyên ngành kỹ sư công trình, hần là kỹ sư cơ khí, chỉ có điều do hai người chúng ta đều cảm thấy hứng thú đối với chế tác điện ảnh và truyền hình, cho nên sau khi tốt nghiệp chúng ta không làm việc theo đúng chuyên ngành của mình.”

“Thì ra là thế.” Lâm Bắc Phàm giật mình, nhưng ánh mắt vẫn còn có chút quái dị.

Sinh viên sau khi tốt nghiệp không làm việc liên quan đến chuyên ngành của mình là chuyện hết sức bình thường, nhưng chuyên ngành của bọn họ

một người là kỹ sư công trình, một người là kỹ sư cơ khí, kết quả tất cả lại đi làm điện ảnh và truyền hình, cái này cũng vượt phạm vi quá lớn rồi.

Dùng lời thế hệ trước mà nói, đây là không việc làm đàng hoàng.

Không biết sau khi phụ mẫu họ biết, có muốn quát chết bọn họ hay không.

Nhìn bộ dạng của bọn họ, đúng thật là lẩn lộn không dễ dàng mà.

Chương 41: 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , cuộc đấu súng

“Không biết hai vị học trưởng tìm ta có chuyện gì? Nói thật, ta có việc gấp phải nhanh chóng trở về, thời gian rất eo hẹp.” Lâm Bắc Phàm trợn mắt nói dối, trên thực tế hắn còn rất nhiều thời gian.

Lão bà phụ trách kiểm tiền nuôi gia đình, hắn phụ trách xinh đẹp như hoa ở nhà làm cá muối, người nói thời gian của hắn có thể không nhiều sao?

Chỉ có điều, từ sau khi hắn “dính vào” phú bà, lúc nào cũng có rất nhiều người kỳ quái biết hoặc không quen biết tới vay tiền hắn, hoặc là tìm hắn đầu tư. Còn có những người không biết tới từ góc ngách nào tìm đến hắn nhận thân thích, thậm chí còn có một lão a di đến nhận ruột thịt, tự nói là muội muội thất lạc đã nhiều năm của hắn...

Lâm Bắc Phàm chán ghét không chịu nổi.

Cho nên, đối với những người có mục đích không tốt, từ trước đến Lâm Bắc Phàm nay luôn từ chối ở ngoài cửa.

“Là như vậy, Lâm học đệ, chúng ta đang định quay một bộ phim truyền hình, đây là một câu chuyện có liên quan đến nam nữ trẻ tuổi sống trong thành phố lớn, là tác phẩm hay mà chúng ta đã suy nghĩ trong suốt hai năm, ta tin sau khi nó được lên sóng nhất định sẽ hot khắp cả nước. Chỉ có điều trước mắt vẫn chưa tìm được diễn viên, không đủ tài chính, kịch bản... Khụ khụ, chúng ta có mang kịch bản đến, xin ngài xem qua!”

Hai người đưa kịch bản bằng hai tay, nhìn Lâm Bắc Phàm với vẻ tội nghiệp, còn có chút tràn ngập chờ mong.

Lâm Bắc Phàm không nhận lấy, ngược lại cười lạnh: “Các người muốn ta đầu tư? Trông ta giống đồ đàn sao? Nếu kịch bản thật sự tốt như lời các người nói, chẳng lẽ những nhân sĩ chuyên nghiệp kia lại nhìn không ra? Các người sẽ thiếu đầu tư sao? Điều này nói rõ cái gì, chúng tôi kịch bản của các người hoàn toàn không được!”

“Không phải như vậy, kịch bản chúng ta rất tốt, rất nhiều người nhìn đều khen không dứt...” Uông Nguyên kích động nói: “Chỉ có điều chúng ta đưa ra một điều kiện, hai bên đều không thể đồng ý, cuối cùng tan rã trong không vui!”

“Điều kiện gì?”

“Bộ phim này nhất định phải do hai chúng ta tự tay làm đạo diễn, bao gồm tuyển người và dùng người. Bọn họ muốn mua đứt kịch bản rồi để người khác làm đạo diễn, chúng ta không đồng ý, cho nên kết quả không có sau đó nữa.” Chu Chính bất đắc dĩ nói.

Nói nhảm, hai người một người là kỹ sư công trình, một người là kỹ sư cơ khí, hai chuyên ngành đều không dính dáng gì đến điện ảnh truyền hình, người ta có thể yên tâm giao kịch bản cho các người quay sao?

Lỡ như làm hư thì phải làm sao?

Dù sao tiền cũng không phải được gió lớn thổi tới.

“Ta xem kịch bản trước một chút, nếu như kịch bản của các người đủ xuất sắc, hơn nữa còn có thể đánh động được ta, ta sẽ bỏ tiền cho các người làm, hơn nữa còn để cho các người làm chủ.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Ôi, ôi, tốt quá rồi.” Chu Chính kích động trình kịch bản lên.

“Nam Nữ Đô Thị sao?” Lâm Bắc Phàm tò mò lật ra.

Kịch bản này nói về bảy người trẻ tuổi có hoàn cảnh gia đình khác nhau, đến từ nhiều quốc gia khác nhau, họ ở chung trong một căn hộ rồi xảy ra nhiều tình huống dở khóc dở cười.

Trong đó, có bốn nam, một người dễ thương, một người ngọt ngào, một người kích động là muốn mổ bụng, còn có một người vô cùng hèn hạ...

Có ba nữ, một người đơn thuần, một người mê trai, một người bạo lực, hơn nữa võ lực còn đột phá lên đến tận chân trời...

Lâm Bắc Phàm nhìn thế nào cũng cảm thấy cực kỳ quen thuộc, đây không phải là bản dị giới của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sao?

Rồi lại nhìn hai người trước mắt này, sao lại giống Vi Chính và Uông Viễn ở thời không khác thế này?

Chẳng lẽ bọn họ cũng xuyên việt đến?

Đây là một bộ phim truyền hình với một khoản đầu tư nhỏ mà lợi nhuận lớn, tổng cộng phát sóng bốn mùa, từ season 1 đã bắt đầu có lượt xem dâng như thủy triều, các lời thoại bên trong cũng trở thành kinh điển.

“Nam nhân tốt chính là ta, ta chính là Tăng Tiểu Hiền!”

“Tha thứ cho hần là chuyện của Thượng Đế, nhiệm vụ của ta là tiễn hần đi gặp Thượng Đế!”

“Cuộc đời ta không có diễn, mỗi một ngày đều là truyền hình trực tiếp!”

“Đừng tưởng rằng thế giới này bỏ rơi ngươi, thật ra thế giới này hoàn toàn không quan tâm ngươi chút nào!”

“Hôm nay ngươi không liều mạng, ngày mai số mệnh sẽ chơi lại ngươi!”

“Cơ hội giống hạt mưa đánh đến ta, nhưng ta lại né tránh từng hạt!”

...

Quảng cáo cắm đầy quảng cáo khiến người xem giận sôi.

Intel, Extra, JD.com, Alipay, Lux, Breezer, Doublemint, KFC,... các loại, quả thực là chỗ nào cũng có.

Những lợi ích kinh tế thu được từ IP lớn của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 quả thực chính là lợi khí hút kim!

Thế mà lại dễ hấn gặp phải?

Lâm Bắc Phàm khép kịch bản lại, nụ cười rất thân thiết: “Ta cảm thấy chúng ta có thể tìm một nơi nào đó để tâm sự.”

Hai người vui mừng nói: “Được, Lâm tiên sinh!”

Thế là, bọn họ tìm quán cà phê tương đối yên tĩnh ở gần đó.

Qua bước đầu trao đổi, hai bên đạt thành mục đích hợp tác.

Kịch bản đổi tên là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , nhân vật chính bên trong đã đổi tên mới là nhân vật mà Lâm Bắc Phàm quen thuộc. Lâm Bắc Phàm bỏ vốn 2000 vạn, ủng hộ bọn họ quay phim, đồng thời được hưởng tất cả bản quyền của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Dùng tài nguyên của đài truyền hình ủng hộ Chu Chính và Uông Viễn dựng đoàn làm phim, việc tuyển chọn diễn viên, đoàn làm phim hoàn toàn do hai người quyết định, nhưng Lâm Bắc Phàm cũng được hưởng quyền đề nghị.

Điều kiện này hai bên đều tương đối hài lòng. Lâm Bắc Phàm xem trọng cái IP lớn Chung cư tình yêu này, nhìn trúng giá trị mạnh mà nó sinh ra. Cái hai người bọn họ xem trọng là cơ hội được tự mình quay phim, cho nên cả hai bên đều vui vẻ.

Mặt mày Chu Chính hồng hào: “Cám ơn Lâm học đệ ủng hộ, chúng ta sẽ làm không phụ sự mong đợi của mọi người, quay ra một bộ phim truyền hình tốt nhất!”

“Ta tin tưởng các người, nếu như có việc gì cần cứ nói, ta sẽ làm toàn lực ủng hộ!”

Mấy người cứ tạm biệt như vậy.

Nhưng mà, ngay phụ cận quán cà phê bọn họ ngồi, lúc này đang phát sinh một việc.

Một đám cảnh sát mặc thường phục nhanh chóng len lén tiếp cận một căn nhà cũ kỹ. Trong tay bọn họ cầm súng, trên người mặc áo chống đạn, mỗi một bước đều rất cẩn thận, tập trung tinh thần cao độ.

Trong tai bọn họ còn có một tai nghe, trong tai nghe truyền đến giọng trầm trầm.

“Mọi người, đường dây này chúng ta đã theo rất lâu, hôm nay chính là lúc thu lưới. Mọi người cần phải đề cao cảnh giác, bắt lấy đám chế ma túy độc hại này, tiêu diệt hang ổ của bọn chúng, trả lại cho Giang Nam một thế giới tươi sáng!”

“Hiểu rõ!” Bọn họ nhỏ giọng nói.

Dẫn đầu đội là một nữ cảnh sát rất xinh đẹp.

Dù cho trên người mặc một bộ đồ hằng ngày bình thường nhưng không thể che hết dáng người thướt tha của nàng. Nếu như Lâm Bắc Phàm ở chỗ này, nhất định hẳn sẽ nhận ra vị này chính là nữ cảnh sát lúc trước đã “cứu” hẳn ra khỏi vòng vây của mười mấy học sinh kia.

Lúc này, nàng giơ súng lục, cẩn thận đi về trước.

Rốt cục mấy vị cảnh sát mặc thường phục cũng đã tiếp cận được cửa ra vào.

Nữ cảnh sát ra tín hiệu với mấy đồng nghiệp bên cạnh, vị đồng nghiệp kia bỗng nhiên dùng sức đạp cửa, ngay sau khi đạp ba cước rốt cục cánh cửa cũng bị đạp nát, bọn họ lập tức phá cửa xông vào.

“Cảnh sát, không được nhúc nhích, giơ tay lên!”

“Đừng có ngoan cố chống cự!”

“Biết điều một chút cho ta!”

...

Kết quả mọi người lại vào nhà trống. Ngoại trừ một chút bạch phiến chưa kịp tiêu hủy, còn có một số công cụ kỳ lạ.

Cửa sổ đã mở ra, lơ mờ nhìn thấy bóng dáng ba người đang chạy.

“Người chạy rồi, đuổi theo cho ta!” Nữ cảnh sát dẫn người nhảy ra ngoài cửa sổ, theo sát không nghỉ. Cảnh sát mặc thường phục đang mai phục ở chung quanh cũng tấn công bốn phía, cố gắng bắt lấy băng đảng ma túy.

Lúc này, chợt nghe thấy một tiếng vang thật lớn.

“Đùng!”

“Bọn chúng có súng, mọi người cẩn thận!” Nữ cảnh sát rống to.

Những người khác cẩn thận, nhưng họ cẩn thận ngược lại cổ vũ cho nhóm người phạm tội kiêu căng phách lối hơn, lại có mấy tiếng súng vang, trong những tiếng súng còn kèm theo tiếng thét của quần chúng, cục diện hỗn loạn.

Nữ cảnh sát nghiêng răng nghiêng lợi: “Thật đáng chết! Lại dám nổ súng trong phố xá sầm uất như thế, quả thực coi trời bằng vung, nhất định phải bắt bằng được bọn chúng cho ta! Đồng thời, phải giữ an toàn tính mạng cho người dân!”

“Vâng, đội trưởng!”

Chương 42: Gần đây có phải vận khí quá nát?

Ngay lúc Lâm Bắc Phàm vừa ngồi vào xe, chuẩn bị rời đi, đoạn đường phía trước đột nhiên trở nên hỗn loạn buộc Lâm Bắc Phàm phải dừng lại.

“Phía trước xảy ra chuyện gì, sao lại lộn xộn vậy?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

“Không biết, Lâm tiên sinh. Chẳng qua ban nãy ta mơ hồ nghe được mấy tiếng súng, tình huống có vẻ hơi nghiêm trọng, Lâm tiên sinh không nên xuống xe, ngồi yên trên xe sẽ không có việc gì. Chúng ta sẽ mau chóng đưa Lâm tiên sinh ra khỏi đây.” A Uy nghiêm túc nói.

Lâm Bắc Phàm nói thầm một tiếng xui xẻo.

Hắn có cảm giác gần đây, vận may của mình tuột dốc không phanh, vài ngày trước vừa gặp một vụ tai nạn giao thông ngoài ý muốn, hai tuần sau lại gặp một trận bắn súng, đúng là khổ tám đời.

Lâm Bắc Phàm còn có suy nghĩ, đợi sau khi về nhà mình nên dùng lá bưởi tắm cho bớt xui.

A Bru quay xe, chuẩn bị nhanh chóng rời khỏi đây.

Lúc này, từ một con phố cũ, một nhóm người có khuôn mặt hung tợn vọt ra, không ngừng nổ súng về phía sau, sau đó còn trảng trợn nổ súng về phía người đi đường, vừa nhìn đã biết là tội phạm.

Phía sau bọn chúng, một đám người liên tục truy đuổi gắt gao, không cần nói cũng biết là cảnh sát.

Cả hai đều bắt đầu nổ súng ngay trên đường phố.

“Đoàng đoàng đoàng...”

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm xem bắn nhau ở khoảng cách gần như vậy. Nếu không phải hắn tài cao gan lớn, còn có xe chống đạn, hắn đã sớm sợ tới tè ra quần, nào dám ngồi xem bắn súng?

Đúng lúc này, một tiếng đoàng vang lên.

Chân một cảnh sát mặc thường phục đứng ở phía trước đột nhiên tóe máu, ngã trên mặt đất.

“Là bắn tĩa! Có mai phục! Nhanh tìm chỗ núp!”

Đám cảnh sát lập tức tìm vật che chắn, chỉ có nữ cảnh sát tương đối kích động xông lên, kéo tên cảnh sát bị thương vào bên trong.

Mấy tên tội phạm lại nhân cơ hội nhanh chóng thoát đi.

Nữ cảnh sát không cam tâm, xung phong đi đầu, không để ý tới tên bắn tĩa, anh dũng xông lên phía trước. Kỹ năng bắn súng của nàng rất chính xác, hai

phát đã trúng hai tên tội phạm, trong đó có một viên trúng thẳng vào tim, nhìn là biết không sống nổi.

“Lão tam!” Bọn tội phạm bị phần rống to.

“Tạm thời không cần để ý đến những tên khác, giết xú nương môn này trước, báo thù cho lão tam!” Một tên thoát nhìn như lão đại, nói.

Nghe lão đại nói vậy, tất cả tội phạm đều chĩa súng vào nữ cảnh sát, đoàn đoàn...

“A? Là nàng? Thật dũng cảm!” Lâm Bắc Phàm nhận ra nữ cảnh sát kia, mặc dù nói vậy, nhưng hấn khá ngưỡng mộ sự dũng cảm của nàng.

Thế nhưng dũng cảm chưa chắc đã nhận được kết cục tốt. Mặc dù nàng đang mặc áo chống đạn, nhưng nó chỉ có thể bảo vệ ngực, những bộ phận khác như chân vẫn có thể bị bắn trúng.

“A...” Nữ cảnh sát không đứng vững, ngã trên mặt đất, thân thể hoàn toàn phơi bày trước nòng súng.

Lúc này, nữ cảnh sát cách xe Lâm Bắc Phàm chưa đến mười mét. Tuy hai người cũng không có giao tình gì, nhưng dũng khí can quả bất nhượng tu mi của nàng khiến hấn khá bội phục. Nàng lại có năng lực như thế, cho nên Lâm Bắc Phàm quyết định thật nhanh.

“Cứu nàng!”

“Vâng, Lâm tiên sinh!”

Đám vệ sĩ của hấn đã muốn ra tay từ sớm, bọn họ xuất thân là bộ đội đặc chủng, cũng rất bội phục sự anh dũng của nữ cảnh sát này, chỉ có điều suy xét tới an nguy của cố chủ nên bọn hấn không ra tay.

Bây giờ nhận được lệnh, đương nhiên bọn họ không do dự.

Nhanh chóng khởi động xe, vọt tới, vài tiếng đoàn đoàn lại vang lên. Lúc này, xe Lâm Bắc Phàm đã xuất hiện trước mặt nữ cảnh sát, ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, chiếc xe chặn toàn bộ đạn được bắn ra.

“Đoàng đoàng đoàng...”

Đạn bắn vào xe chỉ phát ra tiếng bịch bịch, hoàn toàn không có tác dụng gì, những viên đạn thông thường này chỉ có thể làm xe trầy xước một chút.

“Chết tiệt, là xe chống đạn! Chúng ta đi mau!” Một tên tội phạm tức giận rống to, không cam lòng chạy trốn.

Bọn họ muốn chạy trốn, thế nhưng Lâm Bắc Phàm lại không định bỏ qua cho bọn họ.

Xuyên qua cửa kính xe, Lâm Bắc Phàm lạnh lùng nhìn bọn tội phạm, tất cả tội phạm bị Lâm Bắc Phàm nhìn đến chỉ cảm thấy bỗng nhiên đầu đau đớn, cơ thể mất khống chế, ngã nhào xuống đất.

Chỉ nán lại một lúc như vậy, mấy tên côn đồ trúng đạn liên tục, dù vẫn có ý định phản kháng nhưng bị bắt hoặc bị bắn chết chỉ là chuyện sớm muộn.

Lâm Bắc Phàm cũng không để ý, mở cửa xe ra ôm lấy nữ cảnh sát bị thương vào xe.

“Cảm ơn! Xin hỏi người là... Lâm Bắc Phàm? Sao người lại ở đây?”
Gương mặt đẹp trai tuyệt thế của Lâm Bắc Phàm rất dễ nhận diện, lúc trước nữ cảnh sát còn từng lo liệu vụ án đặc biệt của hắn, đương nhiên chỉ cần liếc mắt đã nhận ra.

“Trùng hợp đi ngang qua... Không nói nhiều, để ta xử lý vết thương cho người trước, để lâu sẽ không tốt!” Trên xe có hộp cấp cứu, Lâm Bắc Phàm xé y phục chung quanh vết thương ra, dùng nhíp gấp đạn trong vết thương, sau đó dùng chút rượu để khử trùng, cuối cùng nhanh chóng băng bó vết thương lại, động tác như mây trôi nước chảy lưu loát sinh động, toàn bộ quá trình không đến mười giây.

Ở góc độ Lâm Bắc Phàm không nhìn thấy, ánh mắt nữ cảnh sát nhìn Lâm Bắc Phàm có một chút mê say, sắc mặt cũng biến thành đỏ ửng.

Trong mê say lại có một tia buồn bã.

Thế nhưng khi Lâm Bắc Phàm nhìn sang, nàng nhanh chóng điều chỉnh tâm tình, biểu cảm như không có chuyện gì xảy ra.

“Cảm ơn! Trước đây người đã từng học cấp cứu sao? Ta thấy động tác của người rất chuẩn, mỗi một bước đều không sai lệch...” Sắc mặt nữ cảnh sát tái nhợt hời, nghị lực của nàng rất cao, mặc dù đau nhưng không thốt lên một tiếng.

“Ừm, đã từng học qua.” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

Trên thực tế hắn chưa bao giờ học cấp cứu bao giờ, thế nhưng hắn có Vọng Khí Thuật, thông qua sinh tử nhị khí hắn như có thể thấu thị, thấy được tình huống cụ thể của vết thương, sau đó tiến hành thao tác.

Cuối cùng hắn len lén thi triển năng lực nghịch khí của Thiên Tử Vọng Khí Thuật, nghịch chuyển sinh tử nhị khí, giúp vết thương mau chóng khép lại, giúp giảm lượng máu chảy ra. Tuy tình hình trước mắt trông rất nghiêm trọng, nhưng thực ra đã chuyển nguy thành an, từ trọng thương thành vết thương nhẹ. Nếu không phải suy xét đến vấn đề thực tế, Lâm Bắc Phàm còn có thể cầm máu giúp nàng, trong ba ngày liền khỏi hẳn.

“Khó trách...” Nữ cảnh sát hiểu rõ.

Lúc này, tiếng súng bên ngoài đã dừng lại, cuộc đấu súng kết thúc, đạo tặc đều bị bắn chết.

Ngay cả tay súng bắn tía kia cũng đã bị bắt.

Trung Quốc cũng rất lợi hại trong phương diện truy bắt tội phạm. Chỉ có điều hy sinh lần này lại khá lớn, hai cảnh sát và mười mấy quần chúng bị thương, còn có hai quần chúng trọng thương không rõ sống chết.

Xe cứu thương nhanh chóng chạy tới, Lâm Bắc Phàm đưa nữ cảnh sát lên xe cứu thương, sau đó lái xe rời đi.

Đây là trận bắn nhau đầu tiên trong thành phố Giang Nam, làm kinh động tới trong tỉnh.

Trong thành phố Giang Nam lại xuất hiện một tổ chức buôn bán thuốc phiện, bọn tội phạm này còn có súng, sau khi bị phát hiện liền nã súng đã thương nhiều người, đúng là coi trời bằng vung, vô pháp vô thiên!

Phía trên yêu cầu phải xử lý cẩn thận, tuyệt không không nhân nhượng.

Chương 43: Tiêu tử thúì kia, hóa ra tro ta cũng nhận ra!

Trước khi về nhà, Lâm Bắc Phàm dặn dò đám vệ sĩ, đừng báo chuyện này với Bạch Thanh Tuyết.

Lúc trước hắn chỉ bị mấy tên côn đồ lái xe truy sát nàng đã lo lắng vậy rồi, tăng gấp đôi số vệ sĩ, còn trang bị một chiếc xe chống đạn.

Nếu để nàng biết hắn gặp vụ đầu súng, chẳng phải muốn lật trời sao?

Lâm Bắc Phàm không biết có thể giấu giếm chuyện này bao lâu, nhưng có thể giấu bao lâu thì giấu bấy lâu.

Ở bên kia, Bệnh viện Nhân dân Thành phố triển khai cấp cứu cho người bị thương.

Thế nhưng, nữ cảnh bị thương ở chân lại không được đưa đến bệnh viện Nhân Dân, mà được một chiếc xe cứu thương khác đưa đi, lái vào bệnh viện Tân Hải, một bệnh viện tư nhân chuyên phục vụ phú hào.

Ở đây, phòng phẫu thuật đã được chuẩn bị kỹ càng, bác sĩ phẫu thuật cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Ngoại trừ bác sĩ và y tá, bên cạnh còn có hai người trung niên, nhìn như phu thê, nam cao lớn thô kệch khá xấu xí, nhưng khí thế rất mạnh, ngồi ở vị trí cao. Nữ lớn lên rất nổi bật, ung dung hoa quý. Còn có một ông lão đáng người khô ngô, nếu Lâm Bắc Phàm có mặt ở đây, chắc chắn sẽ nhận ra hắn ta là Hàn lão.

Lúc này, ba người đang lo lắng đứng chờ ở cửa.

Lúc nữ cảnh đang hôn mê đến bệnh viện, ba người lập tức lao tới.

“Bác sĩ, tình hình nữ nhi ta thế nào? Có nguy hiểm đến tính mạng không?”

“Bác sĩ, người nhanh nói cho ta biết, sốt ruột chết rồi!”

...

Các bác sĩ vừa đẩy bệnh nhân vào phòng phẫu thuật, vừa trả lời rành mạch: “Theo chẩn đoán sơ bộ, người bị thương trúng đạn ở bắp đùi, cơ bắp bị thương nhưng may mắn không thương tổn đến xương cốt. Đã lấy viên đạn ra, tiến hành băng bó đơn giản, trước mắt đã cầm máu, vết thương không nghiêm trọng lắm.”

“Vậy là tốt rồi!”

“Ông trời phù hộ!”

...

Ba người thở phào nhẹ nhõm.

Bác sĩ nói tiếp: “Nhưng cụ thể vết thương của người bị thương thế nào, còn cần chúng ta kiểm tra thêm mới chắc chắn được. Chúng ta sẽ đi chụp chiếu, xem còn cần phẫu thuật không. Đồng thời phải chú ý xem bệnh nhân có các triệu chứng bị sốt không, còn phải quan sát vết thương có bị nhiễm trùng không.”

“Làm phiền bác sĩ!”

Mấy y tá đồng thời hành động, hiệu suất cực cao.

Chỉ chốc lát sau, đã có báo cáo kiểm tra.

“Đã lấy viên đạn ra, cũng không tổn thương xương cốt. Cơ bắp ở chân chịu tổn thương, vết thương không lớn, trước mắt vết thương đã bắt đầu lành, máu đã ngừng chảy. Nhiệt độ cơ thể bệnh nhân bình thường, trước mắt không có triệu chứng nhiễm trùng. Tình huống của người bị thương rất tốt, không nguy hiểm đến tính mạng, các vị có thể yên tâm.”

Bác sĩ đẩy gọng kính, nói tiếp: “Nhưng ta vẫn đưa bệnh nhân vào phòng vô khuẩn tiếp tục quan sát. Nếu trong vòng ba ngày không có những bệnh trạng khác, có thể chuyển sang phòng bệnh thường. Người bị thương cần nghỉ ngơi nhiều, có lợi cho sự khôi phục. Nếu khôi phục tốt, sau hai tuần là có thể khôi phục năng lực hành động cơ bản, sau một tháng là có thể xuất viện.”

“Cảm ơn bác sĩ Lưu, vất vả cho mọi người rồi!”

“Các vị khổ cực rồi!”

...

Người nhà nữ cảnh sát rồi rít nói cảm ơn.

“Không cần khách khí, đây là việc ta nên làm!”

Đúng lúc này, nữ cảnh nói mê một tiếng, tỉnh lại, sắc mặt tái nhợt nói: “Phụ thân, mẫu thân, gia gia...”

“Nha đầu, người đã tỉnh rồi? Bây giờ cảm thấy thế nào.”

“Muốn ăn gì không? Nói với mẫu thân, mẫu thân lập tức đi mua cho người!”

“Nha đầu, chú ý thân thể...”

...

Nhìn ánh mắt quan tâm của mọi người, đôi mắt nữ cảnh sát ươn ướt, yếu ớt nói: “Thật xin lỗi, con đã để mọi người lo lắng rồi...”

Nữ nhân trung niên tức giận: “Nha đầu chết tiệt nhà người, người cũng biết bản thân đã để mọi người lo lắng sao? Thiên kim phú gia người không thích làm, nhất định đòi đi làm cảnh sát, mọi người đều nghe theo người. Nhưng người cứ nhất định phải cầm súng xông pha phía trước! Người là nữ hài tử, không thiếu tiền xài, cần liều mạng thế làm gì?”

Nói đi nói lại, đôi mắt người kia ảm ướt, nước mắt rơi xuống.

“Sở Sở, sau khi vết thương lành lại người nghỉ việc đi.” Phụ thân của nữ cảnh nghiêm túc nói, giọng nói vang dội.

“Không, ta muốn làm cảnh sát, trừ bạo an dân...”

Nữ nhân nổi giận: “Nha đầu chết tiệt kia, người muốn ta tức chết mà! Tôn công nuôi nữ nhi như người!”

Nam nhân lớn tiếng quát: “Sở Sở, đừng làm loạn! Nghe phụ thân!”

Nữ cảnh nghiêng đầu, không nhìn bọn họ cũng không nói chuyện.

Hàn lão nổi giận: “Được rồi, các người đừng âm ỉ nữa! Bác sĩ đã nói rồi, hiện tại nha đầu cần nghỉ ngơi, như vậy vết thương mới nhanh lành! Hai người đi ra ngoài cho ta, có chuyện gì chờ vết thương của nha đầu lành lại rồi nói!”

Hàn lão nổi giận, phụ mẫu của nữ cảnh sát không nói lời nào đi ra ngoài.

“Cảm ơn gia gia!” Nữ cảnh sát cảm kích nói.

Hàn lão mỉm cười hiền hòa, xoa đầu nữ cảnh sát, nói: “Nha đầu, ta là gia gia người, không quan tâm người gì quan tâm ai? Mặc kệ người quyết định thế nào, gia gia đều ủng hộ người! Con gái nhà lão Hàn này phải cứng cỏi như thế! Muốn làm gì thì làm đó, làm gì cũng phải tốt nhất, cái gì cũng phải giỏi nhất! Nghe nói lúc nha đầu người bắt đám buôn ma túy đã xung phong đi đầu, xông lên phía trước, gia gia cảm thấy tự hào vì người!”

Nữ cảnh sát mỉm cười vui vẻ.

“Tuy nhiên, người phải chú ý bảo vệ bản thân. Dù sao đám buôn ma túy cũng rất hung dữ, lực thân bất nhận, có thể động não tuyệt đối không được động thủ, gia gia không muốn mất đi nha đầu đáng yêu dũng cảm như người!” Hàn lão ân cần dặn dò.

“Ừm.” Nữ cảnh nhu thuận gật đầu.

Nữ cảnh suy nghĩ một chút lại nói: “Thật ra bây giờ ta nghĩ lại cũng thấy sợ, thật sự sợ không được gặp lại gia gia và mọi người nữa. Nếu không có

người kịp thời ra tay, có lẽ ta đã một cái xác rồi. Bây giờ ta hành động không tiện, ta hi vọng gia gia có thể giúp ta cảm ơn hẳn.”

Hàn lão nói như chém đinh chặt sắt: “Nếu là ân nhân cứu mạng, chúng ta chắc chắn phải trả ơn hẳn! Hàn gia chúng ta không thể nợ ân tình của người khác! Người nói cho gia gia biết, hẳn là ai! Gia gia tự đến nhà nói lời cảm ơn!”

“Cảm ơn gia gia!” Nữ cảnh mỉm cười ngọt ngào: “Hẳn tên là Lâm Bắc Phàm...”

“Khụ khụ... Người nói ai?” Lâm Bắc Phàm? Là Lâm Bắc Phàm lớn lên khá ưa nhìn, bị Bạch Thanh Tuyết bắt về làm lão công? Về mặt của Hàn lão quái dị không diễn tả nổi.

“Gia gia biết hẳn?” Nữ cảnh rất ngạc nhiên.

Hàn lão cười lạnh: “Tiểu tử thú kia có hóa ra tro ta cũng nhận ra!”

“Hả?” Nữ cảnh mơ hồ.

Nhớ đến tiểu tử thú kia, Hàn lão lại nghiêng răng nghiêng lợi.

Miệng quá độc, mở miệng là khiến lão tức chết, cũng không biết nhường lão, đến bây giờ còn chưa lấy lại sức. Còn trận đua xe lần trước nữa, rõ ràng tên tiểu tử thú kia gây họa, liên lụy lão suýt mất mạng. Kết quả lão còn phải giúp hẳn giải quyết tất cả rắc rối sau đó, nhưng đến hiện tại, ngay cả một câu xin lỗi cũng không có.

Còn muốn lão đến nhà cảm ơn?

Nghĩ cũng đừng nghĩ!

Nhưng tiểu tử thú kia đã cứu được tôn nữ nhà mình, ân cứu mạng không thể không báo đáp.

Hàn gia đường đường là đại gia tộc, biết lễ nghĩa liêm sỉ, nhân nghĩa giữ chữ tín, biết phải báo ơn, không để người khác mắng vong ân phụ nghĩa, bị người ta châm chọc.

Hàn lão đi ra ngoài, nói với nhi tử: “Bây giờ ngươi đi làm một việc...”

Chương 44: Binh Vương nộp đơn xin làm bảo an

Dù sao nữ cảnh sát cũng đang bị thương, tỉnh táo một chút rồi lại mơ màng ngủ thiếp đi.

Đêm đã khuya, bệnh viện vắng lặng. Một bóng đen nhanh chóng xông vào bệnh viện từ bên ngoài. Thân thủ của người này rất linh hoạt rất nhanh chóng, dường như hiểu rất rõ bệnh viện, dù có rất nhiều thiết bị giám sát, cũng không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Bóng đen này len lén đi vào phòng bệnh của nữ cảnh sát, nhìn từ khoảng cách gần, đặc biệt chú ý đến chỗ bị thương.

Trong thời gian này, nữ cảnh lại ngủ rất sâu không hề phát hiện ra. Hơn nữa, ngay cả thiết bị giám sát cũng không quay được dáng vẻ của bóng đen, cứ như đã bị dừng hình.

Ngay sau đó, bóng đen kia lại đến những phòng khác xem tài liệu, vẫn không ai phát hiện ra.

Cuối cùng, nhanh chóng biến mất trong bệnh viện.

Một ngày trôi qua như thế.

Đã mười mấy tiếng từ khi sử dụng Chiêu Hiền Tạp, thời gian đã qua một nửa, kết quả Lâm Bắc Phàm phát hiện, nhân tài mà hắn muốn chiêu mộ vẫn chưa xuất hiện, trong lòng hơi nóng nảy.

“Hệ thống, vì sao người kia còn chưa xuất hiện?”

“Keng! Đã sử dụng Chiêu Hiền Tạp, vị nhân tài giúp đỡ kia chắc chắn sẽ gặp mặt kí chủ trong vòng 24 giờ. Vì tỉ lệ thu phục thành công lên đến 50%, bản hệ thống cần phải sử dụng thủ đoạn đặc thù để tác động đến nhân tài giúp đỡ, chắc chắn cần một thời gian nhất định. Trước mắt tất cả đã sẵn sàng, mời kí chủ yên lặng chờ tin vui!”

“Thủ đoạn đặc thù?”

Nhớ lại chuyện câu cá quý dị trước đó, trong lòng Lâm Bắc Phàm có dự cảm không tốt: “Hệ thống, không phải thủ đoạn đặc thù mà người nói là vụ đấu súng hôm qua chứ? Có cần chơi lớn như vậy không? Rất nhiều người bị thương đó...”

“Keng! Bản hệ thống áp dụng thủ đoạn đặc thù đều tiến hành theo hướng có lợi cho kí chủ, tất cả đều suy nghĩ đến sự an toàn và ý nguyện của kí chủ, tuyệt đối không vi phạm ý nguyện của kí chủ! Dù bản hệ thống không can thiệp thì trận đấu súng ngày hôm qua cũng xảy ra, đồng thời tình hình càng nghiêm trọng hơn, bản hệ thống chỉ dẫn dắt kí chủ đến khu vực đó!”

“Thì ra thế.” Lâm Bắc Phàm thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không thân chẳng quen, nhưng nếu có người bị thương và chết vì hắn, trong lòng hắn cũng thấy bất an.

Nhớ lại trận đấu súng ngày hôm qua, nếu lúc đó hắn không có mặt, có lẽ nữ cảnh sát đã hương tiêu ngọc vẫn rồi. Còn đám trộm cướp kia, có lẽ sẽ giết càng nhiều người hơn. Tình huống thật sự tệ hơn hiện tại...

“Nói vậy, hai vị học trưởng muốn quay phim truyền hình là do người tác động?”

“Keng! Kí chủ hiểu đúng rồi đó!”

Lâm Bắc Phàm nhướn mày, vẻ mặt kỳ lạ: “Không phải người định nói cho ta biết, trong hai vị học trưởng không an phận này có người ta muốn tìm chứ? Hoặc là vị nữ cảnh sát kia?”

Dù sao tình huống như vậy cũng đã từng xảy ra, tình huống này cũng tương tự lúc câu cá không hiểu sao lại kéo được Tiên Đa Đa ra.

Thế nhưng nhìn thế nào cũng thấy mấy người này không hề giống người muốn tìm.

“Keng! Đã đến giờ, kí chủ sẽ hiểu rồi!”

Đúng lúc này, điện thoại của Lâm Bắc Phàm đổ chuông, bên trong vang lên giọng nói của Bạch Thanh Tuyết: “Lão công, chàng có thể đến đài truyền

hình một chút không? Hôm nay chúng ta tuyển bảo an, tuyển một người rất lợi hại, lại chỉ đích danh muốn gặp chàng...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lại là cách này.

“Nàng để hắn chờ chút, ta sẽ đến ngay!”

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng chạy đến đài truyền hình.

Bởi vì bảo an trước đó không có tác dụng, Bạch Thanh Tuyết lại thông báo tuyển bảo an thêm một lần nữa, hôm nay là buổi phỏng vấn bảo an. Lúc Lâm Bắc Phàm chạy đến nơi, vốn tưởng sẽ nhìn thấy rất nhiều người đến nộp đơn, kết quả lại phát hiện không có ai.

Hắn chỉ thấy một người thanh niên khoảng hơn 30 tuổi, râu ria xồm xoàm nằm trên ghế không có chút hình tượng nào, dáng vẻ hút thuốc như ngủ lại không phải ngủ, nhìn rất chán chường.

Ở bên cạnh hắn ta, tất cả đều là vệ sĩ cao lớn dũng mạnh của Bạch Thanh Tuyết, mấy người trong đó còn có vết thương trên mặt, đôi mắt sưng lên, lúc nhìn người thanh niên ngồi phía trước còn lộ ra vẻ sợ hãi.

Bạch Thanh Tuyết ngồi sau đám vệ sĩ, được đám vệ sĩ bảo vệ.

Bởi vì người đàn ông phía trước rất nguy hiểm!

“Tình huống gì thế này?” Lâm Bắc Phàm chạy đến hỏi.

Đôi mắt người thanh niên kia sáng lên, sau đó lại trở nên u ám, tiếp tục thờ ơ ngồi đó, hút từng hơi thuốc. Cứ như không còn chuyện gì có thể khiến hắn ta động lòng.

Bạch Thanh Tuyết bước lên đón: “Lão công, chàng đã đến rồi! Người này đến nộp đơn xin làm bảo an, hắn tên Diệp Vô Đạo, thân thủ rất lợi hại, những người đến nộp đơn xin làm bảo an đều bị hắn đánh chạy, ngay cả vệ sĩ của ta ra tay cũng không phải đối thủ của hắn, thật lợi hại. Ta muốn tuyển

hắn vào đài truyền hình, nhưng hắn nói chờ gặp được chàng mới quyết định.”

“Lợi hại như vậy?” Lâm Bắc Phàm hơi ngạc nhiên, vệ sĩ của Bạch Thanh Tuyết đều là lính đặc chủng xuất ngũ, thân thủ rất cao minh. Nhưng mấy người này lại không phải đối thủ của hắn ta, chẳng phải hắn ta còn lợi hại hơn cả lính đặc chủng sao?

Chẳng lẽ là Binh Vương?

“Lâm tiên sinh, hắn còn lợi hại hơn cả sự miêu tả của Bạch tổng.” Đội trưởng đội vệ sĩ A Hồ cười khò: “Hắn là người có thân thủ lợi hại nhất mà ta từng gặp, còn lợi hại hơn cả mấy huấn luyện viên chuyên huấn luyện binh sĩ trong quân doanh của ta, huấn luyện viên của ta đã được gọi là Binh Vương rồi. Hơn nữa ta cảm thấy lúc so tài, hắn còn chưa dùng hết toàn lực ...”

Lâm Bắc Phàm rất bất ngờ, đúng là một Binh Vương, hơn nữa còn là một vị Binh Vương mạnh mẽ, người này rất hiếm có.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình của hiện tại, nếu chỉ so thân thủ sợ rằng cũng không phải đối thủ.

Hắn nhìn sang, phát hiện đây là một người có thể khiến người ta ấn tượng sâu sắc ngay từ lần gặp mặt đầu tiên.

Thật ra người này còn rất trẻ, quá lắm cũng chỉ mới 30 tuổi, nhìn mặt liền biết đây là một soái ca, nhưng mái tóc dài lại che khuất gần một nửa khuôn mặt, râu ria xồm xoàm như một đại thúc, ăn mặc rất tùy tiện, ánh mắt mơ màng như chưa tỉnh ngủ, hút từng hơi thuốc, dáng vẻ thờ ơ với mọi thứ xung quanh.

Lâm Bắc Phàm cảm giác được, đây là người hắn muốn tìm, thật sự rất có phong cách.

Hơi thở Binh Vương đô thị phả vào mặt, có phải không?

“Người muốn gặp ta? Có chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Diệp Vô Đạo lại hút một hơi thuốc, sau đó nhẹ nhàng nhả khói, dập tắt điếu thuốc, tiện tay ném đi, điếu thuốc rơi vào cái gạt tàn thuốc cách đó mười mấy mét. Hắn ta mệt mỏi đứng lên, lại không đứng thẳng được, hai tay đút túi, dáng vẻ cà lơ phớt phơ: “Chúng ta tìm một nơi yên tĩnh để nói chuyện... Chỉ ngươi và ta!”

“Bên này có một phòng họp nhỏ, ngươi đi theo ta!” Lâm Bắc Phàm đi trước dẫn đường.

“Lâm tiên sinh chờ chút, người này rất nguy hiểm, hơn nữa không rõ lai lịch, ta cảm thấy đừng đi một mình thì tốt hơn...” A Hồ nói.

“Đúng vậy, Tiểu Phàm, hắn rất nguy hiểm, đừng đi một mình!” Bạch Thanh Tuyết cũng nói.

“Ta cảm thấy mọi người lo lắng dư thừa rồi, hình như mọi người vốn không hiểu rõ Lâm tiên sinh. Mọi người cảm thấy ta nguy hiểm, ngược lại ta cảm thấy Lâm tiên sinh của mọi người còn nguy hiểm hơn... Ta đi vào trước, chờ ngươi ở bên trong!”

Diệp Vô Đạo đi vào phòng họp trước.

“Đừng lo lắng, ta không sao.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười, đi theo vào, tiện tay đóng cửa lại.

Chương 45: Không ngờ ta che giấu kỹ như vậy, vẫn bị ngươi phát hiện!

Diệp Vô Đạo đi lung tung chung quanh phòng họp nhìn mỗi nơi một chút, cứ như một vị thám tử đang đi lang thang, cuối cùng tùy ý chọn một cái ghế ngồi xuống: “Nơi này không có thiết bị nghe trộm, hơn nữa cách âm khá tốt, tiếng nói chuyện không thể truyền ra ngoài, rất thích hợp để thẳng thắn, ta cảm thấy chúng ta có thể nghiêm túc nói chuyện được rồi.”

“Nói chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm ngồi xuống đối diện hắn ta.

“Nói chuyện của ngươi, còn có chuyện của ta...” Diệp Vô Đạo nói: “Để thể hiện sự thành ý, ta sẽ nói chuyện của ta trước. Như mọi người đã đoán, ta xuất thân từ bộ đội, sau này vì làm sai chút việc đã xuất ngũ. Sau khi xuất

ngũ lại đến thành phố này, bởi vì muội muội của chiến hữu ta ở đây, vì chiến hữu kia hy sinh vì cứu ta, đến trước khi chết hẳn vẫn thấy lo lắng cho muội muội của mình, bởi vì muội muội của hẳn bị bệnh bại liệt từ khi còn nhỏ, khiến hai chân không thể đi lại. Ta đồng ý với hẳn sẽ đến thành phố này, cố gắng hết sức, dùng tất cả mọi cách để chữa trị cho nàng, để nàng có thể đứng lên sinh sống bình thường. Nhưng trình độ chữa bệnh hiện tại...”

Diệp Vô Đạo lắc đầu, cười khở: “Ta không nói thì người cũng biết, với trình độ hiện tại, chỉ có thể xoa dịu chứng bệnh này, căn bản không chữa khỏi được. Dù ta dựa vào quan hệ, tìm được tổ chức y tế hàng đầu thế giới, cũng không có cách nào tốt... Nhưng ngay lúc ta tuyệt vọng, ta lại gặp người...”

Diệp Vô Đạo ngồi thẳng người: “Thật ra cũng là may mắn, lúc ấy ta uống rượu say, nằm nghỉ ngơi trong một vườn hoa, lại nghe thấy cuộc nói chuyện của người và một lão đầu, lúc sắp ra về, người nhắc nhở dạ dày của lão đầu kia có vấn đề. Nếu là người khác sẽ chỉ coi đó là một câu nói đùa, nhưng trời sinh ta là người trực giác rất linh mẫn, ta cảm thấy lời người nói là thật. Một sinh viên đại học bình thường, lại có thể dựa vào mắt thường nhìn thấy bệnh của người khác, điều này thật sự không đơn giản. Vì vậy bắt đầu từ lúc đó, ta đã chú ý đến người.”

“Ừm.” Lâm Bắc Phàm gật đầu, từ chối cho ý kiến.

Diệp Vô Đạo nói tiếp: “Lần thứ hai gặp mặt, thật ra là một sự trùng hợp. Ta thấy người bị một đám học sinh mặc đồng phục Taekwondo bắt nạt, vốn định ra tay, kết quả lại nhìn thấy tình cảnh ngoài dự liệu của ta. Nhìn người gầy còm yếu ớt lịch sự nho nhã như thế, lại có thể một đám đánh ngã một học sinh, thân thủ còn lợi hại hơn lính đặc chủng. Bắt đầu từ lúc đó, ta đã để ý đến người.”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu.

“Sau đó, ta theo dõi lão đầu kia, thông qua thủ đoạn đặc thù nhìn thấy báo cáo sức khỏe của lão, dạ dày của lão đầu kia thật sự có vấn đề. Điều này khiến ta rất ngạc nhiên, bởi vì dựa vào thiết bị chữa bệnh hiện đại cũng chưa chắc đã kiểm tra được, nếu không phải chuyên gia trong ngành, thật không nhận ra được. Nhưng lúc trước người chỉ nhìn thoáng qua đã lập tức phát hiện ra căn bệnh này, vì vậy ta rất tò mò về người.”

“Sau đó, lão đầu kia được đưa vào bệnh viện vì tình trạng bệnh chuyển biến xấu. Nhưng kết quả kiểm tra rất bất ngờ, tế bào ung thư trong cơ thể lão đã được kiểm soát, tình trạng tốt hơn rất nhiều, tình huống này rất hiếm có, gần như có thể gọi là kỳ tích. Trong quá trình này, lão đầu kia chỉ tiếp xúc với người. Ta không biết người làm được những chuyện ấy bằng cách nào, nhưng nhìn các biểu hiện, chỉ có người đặc biệt như người mới làm được điều này.”

Diệp Vô Đạo ngả người ra sau, thoải mái ngửa đầu, nói tiếp: “Nhưng điều thật sự khiến ta quyết định đến tìm người, vì ngày hôm qua có một trận đấu súng, nữ cảnh sát bị thương kia đã được người cứu. Bắp đùi của nàng ta bị đầu đạn MA 7.62×39 bắn trúng, không tổn thương đến xương cốt, nhưng người bình thường bị thương như vậy cũng cần ít nhất một tháng mới khôi phục được... Đây là tốc độ nhanh nhất!”

“Nhưng ta đã xem báo cáo kiểm tra của nàng, còn tận mắt nhìn vết thương của nàng, phát hiện vết thương khôi phục rất tốt, bây giờ đã ngừng chảy máu, vết thương bắt đầu khép miệng, chưa đến một tuần đã có thể bước xuống đi lại, hai tuần là có thể xuất viện. Dựa vào kinh nghiệm sống sót trên chiếc trường nhiều năm qua của ta, chuyện này không thể xảy ra trên người bình thường! Nếu không có thể chất đặc biệt, không thể làm được!”

Ánh mắt Diệp Vô Đạo sáng rực: “Tất cả nguyên nhân chỉ có thể là người! Bởi vì, lúc nữ cảnh bị thương, là người đưa tay cứu giúp nàng! Là người lấy viên đạn ra cho nàng đồng thời xử lý vết thương! Không thể làm giả vết thương, cũng không thể làm giả tốc độ khôi phục, tất cả đều đang chứng minh... Người có y thuật mạnh mẽ không gì sánh bằng lại không ai biết! Y thuật của người lợi hại lại thần kỳ hơn rất nhiều bác sĩ mà ta từng gặp! Điều này, ta nói không sai chứ?”

Trong lòng hắn ta đột nhiên hơi căng thẳng.

Đối mặt với nguy cơ sống còn, đối mặt với tình huống cứu tử nhất sinh, hắn ta có thể thờ ơ, chưa từng căng thẳng. Thế nhưng, đối mặt với những việc liên quan đến sinh mệnh của nữ hài kia, đột nhiên hắn trở nên căng thẳng.

Hắn ta có thể phát hiện thông qua dấu vết để lại, đúng là nhân vật đẳng cấp Bình Vương!

Sao hẳn có thể buông tha cho nhân tài như vậy chứ?

Thế là, Lâm Bắc Phàm bắt đầu lừa dối đại pháp, thở dài sâu xa: “Không ngờ ta che giấu kỹ như vậy, vẫn bị người phát hiện. Không sai, ta thật sự có y thuật cứu tử phù thương mà không ai biết, bởi vì ta là truyền nhân của Quỷ Môn!”

“Truyền nhân của Quỷ Môn?” Bình Vương hơi mơ hồ.

Lâm Bắc Phàm lại thở dài, đứng dậy nhìn ta ngoài cửa sổ, ánh mắt đầy vẻ hồi ức: “Quỷ Môn là một môn phái cổ không ai biết đến, truyền thừa từ Quỷ Cốc Tử, đã có lịch sử hơn 2000 năm rồi.”

“Thật kính, hóa ra là truyền nhân của Quỷ Cốc Tử!” Diệp Vô Đạo kính nể nói.

Quỷ Môn là cái quái gì, hẳn ta chưa từng nghe nói. Nhưng Quỷ Cốc Tử rất nổi tiếng, là một tôn tại siêu cấp kinh thao võ lược không gì không biết, người này rất thần kỳ, trí tuệ như biển, không gì không biết, tạo ra rất nhiều môn phái, có Đạo gia, có Binh gia, có Pháp gia, hình như làm ra một cái Y gia cũng không phải không được.

“Người không biết Quỷ Môn cũng chẳng có gì lạ, bởi vì so sánh với các môn phái y học khác được khai chi tán diệp, từ trước đến nay Quỷ Môn của chúng ta chỉ nhất mạch đơn truyền, vì vậy không có ai biết. Sở dĩ như vậy, là vì y thuật của Quỷ Môn rất khó học được, nếu không có nghị lực, trí tuệ và sự kiên định thì không học được, cũng rất khó tìm truyền nhân...”

Lâm Bắc Phàm mặt dày nói: “Ta là truyền nhân duy nhất của Quỷ Môn ở thế hệ này.”

“Thì ra là thế!” Diệp Vô Đạo chợt hiểu ra, cũng không biết hẳn ta chợt hiểu chỗ nào, chỉ nghe thấy hẳn ta thân thiện hỏi: “Vậy y thuật của Quỷ Môn... So với những y thuật khác thì thế nào? Ai lợi hại hơn?”

Lâm Bắc Phàm như chịu sự sỉ nhục cực lớn, tức giận nói: “Đừng lấy y thuật khác ra so sánh với ta, bởi vì bọn họ không xứng! Biết vì sao môn phái của ta lại gọi là Quỷ Môn không? Ta nói cho người biết, mặc kệ người bị

thương thế nào, bị bệnh gì, chỉ cần người còn một hơi thở, ta đều có cách lôi người về từ Quỷ Môn Quan!”

Diệp Vô Đạo hít vào một hơi, đôi mắt vừa to vừa tròn: “Lợi hại như vậy?”

“Chỉ hơn không kém!” Lâm Bắc Phàm kiêu ngạo ngẩng đầu, dường như hẳn rất kiêu ngạo vì bản thân là truyền nhân của Quỷ Môn.

Chương 46: Ta có y thuật Thần cấp, người có cái gì?

“Vậy có thể chữa khỏi bệnh bại liệt cho muội muội ta không?” Diệp Vô Đạo lấy một vài tài liệu từ trong túi ra, bên trong có ảnh chụp một nữ hài ngồi trên xe lăn, còn có một vài báo cáo kiểm tra của bệnh viện.

Lâm Bắc Phàm không thèm nhìn, tiếp tục kiêu ngạo nói: “Đừng nhắc đến bệnh bại liệt với ta, cũng đừng nhắc đến hậu di chứng gì đó với ta, trong Quỷ Môn của chúng ta không hề có bệnh bại liệt, càng không có cái gọi là hậu di chứng, chỉ có người vô dụng mới phân chia như vậy! Bởi vì trong mắt ta chỉ có sự khác biệt giữa người chết và người sống, chúng ta không thể cứu sống người chết, nhưng ta có thể cứu sống người sắp chết, cũng có thể khiến người sống càng sống tốt hơn!”

Diệp Vô Đạo hoảng sợ, hẳn ta chưa từng thấy người nào trang bức mà có thể thoải mái thoát tục như thế!

Chăm max điểm cho khả năng trang bức này!

Nếu có thể tăng thêm, ta cho người 666!

“Nói vậy... Người có cách chữa bệnh cho muội muội ta?” Diệp Vô Đạo lại nhiệt tình hỏi.

Lâm Bắc Phàm quay đầu nhìn sang bên cạnh, khinh thường trả lời hẳn ta.

Cao nhân!

Đây mới thật sự là cao nhân!

Chỉ có cao nhân thật sự mới có thể tùy hứng làm bậy như thế, chỉ có cao nhân thật sự mới kiêu ngạo không ai bì nổi như thế, bởi vì bọn họ có bản lĩnh thật, cứ như hấn ta nhìn ai cũng thấy vô dụng.

“Cái kia... Cái này... Người có thể cứu muội muội của ta không? Ta sẵn sàng trả bất cứ giá nào!” Diệp Vô Đạo sốt ruột, đây là lần đầu tiên hấn ta hạ mình đi cầu xin người khác, biểu hiện rất luống cuống.

“Nàng là muội muội của người không phải muội muội của ta, tại sao ta phải cứu?” Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Y thuật của Quỷ Môn chúng ta thần kỳ, nhưng lúc sử dụng cũng phải trả giá lớn. Ví dụ như muốn lôi một người từ Quỷ Môn Quan về, người biết ta phải tốn bao nhiêu sức lực không? Phải tốn bao nhiêu tâm huyết không? Ta cho người biết, nó tương đương với tự phế võ công, trong vòng mấy năm không thể sử dụng y thuật nữa!”

“Tuy muội muội của người không nghiêm trọng như vậy, nhưng cũng là bệnh mãn tính, hơn nữa bệnh đã đến tận xương tủy, y học hiện đại không thể trị tận gốc, ta có cách nhưng phải trả một cái giá rất đắt. Người có thể gánh nổi cái giá này sao?”

Diệp Vô Đạo chán nản ngồi xuống.

Đúng vậy, muốn trị tận gốc bệnh bại liệt, nghĩ thôi cũng biết cái giá quá lớn.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm là hy vọng duy nhất của hấn ta.

Cho tiền?

Vợ của Lâm Bắc Phàm là Bạch Thanh Tuyết, người này sẽ thiếu tiền sao?

Cho sắc?

Có thể tìm được nữ nhân nào xinh đẹp hơn Bạch Thanh Tuyết sao? Hơn nữa nhìn dáng vẻ của Lâm Bắc Phàm, cũng không giống người háo sắc.

Cho quyền?

Hấn ta không có năng lực như thế, không cho nổi.

Sử dụng bạo lực, trói hấn ép hấn đi chữa bệnh? Nhưng hấn ta cảm thấy Lâm Bắc Phàm còn nguy hiểm hơn hấn ta, đây là trực giác của hấn ta sau nhiều năm sống sót trên chiến trường, chỉ cần hấn ta dám ra tay, cuối cùng người chết là hấn ta.

Đột nhiên hấn ta phát hiện, hình như mình cái gì cũng không cho được, cái gì cũng không làm được.

Vẻ mặt càng thêm chán nản.

Không đúng!

Cũng không phải hấn ta không có gì cả!

Hấn ta còn có võ nghệ cao cường!

Còn có thực lực mạnh mẽ không gì sánh bằng, khiến người nghe tin đã sợ mất mật!

Đây là vốn liếng căn bản nhất để hấn ta tung hoành trên thế giới này!

Diệp Vô Đạo giật mình, đột nhiên kích động nói: “Người cảm thấy bản lĩnh của ta thế nào? Chỉ cần người chữa khỏi bệnh cho mọi người ta, từ nay về sau ta sẽ làm việc cho người! Lên núi đao xuống biển lửa ta cũng không tiếc!”

“Thực lực của người thế nào? So với đám người ngoài kia thế nào? Bọn họ đều xuất ngũ từ lính đặc chủng, thân thủ rất cao minh!” Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói.

Diệp Vô Đạo khinh thường nói: “Lính đặc chủng thì sao? Trong mắt ta, bọn họ chỉ là một đám tân binh! Nếu bọn họ đến đơn vị cũ của ta, còn không được coi là dự bị!”

Diệp Vô Đạo như lấy lại được sự tự tin, khí thế điên cuồng tỏa ra ngoài, uy thế không ai bì nổi!

“Ồ.” Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, lơ đãng hỏi: “Vậy so với ta thì sao?”

Khí thế của Diệp Vô Đạo khựng lại, lập tức thu về như gặp được lũ lụt thú dữ vậy.

“Sao ta có thể so với ngươi chứ?” Diệp Vô Đạo liên tục cười khỏ: “Mặc dù chưa so tài với ngươi lần nào, nhưng trong trực giác của ta, ngươi đáng sợ hơn những đối thủ mà ta từng gặp. Ta luôn kính trọng kẻ mạnh, đây là lý do vì sao ta lựa chọn đường đường chính chính gặp ngươi, bởi vì ta sợ chẳng may chộc ngươi tức giận, sẽ bị ngươi đánh chết, quá oan ức.”

Lâm Bắc Phàm rất hài lòng với đáp án này.

“Xem ra ngươi cũng rất tự hiểu bản thân, đúng là người sống sót sau chiến tranh. Vậy đi, từ nay về sau ngươi làm việc cho ta, ta cho ngươi ăn no uống say, đồng thời ta sẽ bao hết vết thương trên người ngươi, cùng với bệnh của muội muội ngươi.”

Lâm Bắc Phàm khen ngợi: “Không thể không nói, ngươi chịu vết thương trí mạng như vậy còn có thể sống đến giờ, thật sự không tầm thường!”

Diệp Vô Đạo hoảng sợ: “Sao ngươi biết trên người ta có thương?”

Sau đó, hắn ta kịp phản ứng lại: “Đúng thế, ngươi có thể nhìn ra bệnh của người khác, không lý nào lại không nhìn ra vết thương trên người ta.”

Thế là Diệp Vô Đạo càng vui vẻ hơn, không phải điều này đồng nghĩa với y thuật của Lâm Bắc Phàm rất giỏi sao?

Cuối cùng muội muội cũng được cứu rồi!

Đã rất lâu rồi hắn ta không cảm thấy phấn chấn như hôm nay, vẻ chán chường biến mất sạch, trong lòng đầy hy vọng.

“Vậy Boss, nếu ta đi theo ngươi, sau này ta phải làm gì?” Bình Vương lập tức chuyển vai, rất chân chó nói, hắn ta muốn thể hiện giá trị của mình, như vậy Lâm Bắc Phàm mới tận tâm tận lực chữa trị cho muội muội.

“Không phải ngươi đến nộp đơn xin làm bảo an sao? Vậy cứ làm bảo an đi. Thân thủ của ngươi cũng khá được, vậy làm thủ lĩnh đám bảo an đi, Bộ

trưởng Bộ an ninh, điều này không sỉ nhục người chứ?” Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói.

“Thật sự để ta làm bảo an sao?” Diệp Vô Đạo trợn to mắt, chỉ tay vào mình, không thể tin nổi.

Người lại để ta đi làm một bảo an?

Có phải người có hiểu lầm gì với hai chữ Binh Vương không?

“Bảo an thì sao? Bảo an thì không thể tỏa sáng, không thể tạo dựng sự nghiệp sao?” Lâm Bắc Phàm trợn mắt lườm hắn ta một cái: “Yên tâm, thứ nên đưa người ta sẽ đưa người. Dù sao muốn con ngựa chạy nhanh, nhất định phải để con ngựa ăn đủ no. Mấy ngày nay đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta không được yên ổn, luôn có mấy con mèo con chó đến khiêu khích phá hoại, điều này khiến ta rất khó chịu, giúp ta giải quyết bọn họ, chỉ cần làm xong chuyện này, ta lập tức đi chữa cho muội muội người.”

Lâm Bắc Phàm đứng lên, vênh vác nói: “Không phải chỉ là một di chứng của bệnh bại liệt thôi sao? Trong vòng một tuần ta có thể khiến nàng đứng lên, trong vòng một tháng đảm bảo nàng có thể hành động tự nhiên, trong vòng ba tháng sẽ trả cho người một muội muội nhảy nhót tung bừng.”

“Được, ta làm!” Hai mắt Diệp Vô Đạo tỏa sáng.

Chương 47: Binh Hoàng thích trang bức!

“Keng! Chúc mừng kí chủ thành công chiêu mộ Binh Hoàng Diệp Vô Đạo, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Số liệu nhân tài đang được tạo ra!”

Lâm Bắc Phàm thẫn ngạc nhiên: “Binh Hoàng? Hắn không phải Binh Vương sao?”

“Keng! Thuộc tính trung bình trên 15 điểm, thực lực được đánh giá là lính đặc chủng. Thuộc tính trung bình trên 20 điểm, thực lực được đánh giá là Binh Vương. Thuộc tính trung bình trên 25 điểm, thực lực được đánh giá là Binh Hoàng. Thuộc tính trung bình của Diệp Vô Đạo vượt qua 25 điểm,

hơn nữa còn là cường giả hàng đầu, thực lực vượt xa Binh Vương bình thường, vì vậy được đánh giá là Binh Hoàng!”

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Bắc Phàm hiện ra một thẻ số liệu.

Tên: Diệp Vô Đạo

Giới tính: Nam

Tuổi: 31 tuổi

Bằng cấp: Không (nhưng biết 18 loại võ thuật, thông thạo mọi thứ)

Nghề nghiệp: Quân nhân xuất ngũ

Thuộc tính: Sức mạnh 25, tốc độ 30, phòng ngự 20, phục hồi 30, chế ngự 25, tinh thần 28

Thực lực: Binh Hoàng (SS)

Tiềm năng: Binh Hoàng (SS)

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm nhìn thấy số liệu phong phú hoa lệ như vậy.

Chỉ một chuỗi dài số liệu thuộc tính đã khiến hắn sợ ngây người. Thuộc tính trung bình đều vượt qua 25 điểm, trong đó tốc độ và phục hồi thậm chí còn đạt đến cực hạn của con người, thật sự khủng bố.

Tinh thần cũng được 28 điểm, còn là một thiên tài siêu cấp, bảo sao lại thành thạo cả 18 loại võ thuật.

Thực lực của hắn ta được đánh giá là Binh Hoàng, chỉ sợ hắn ta còn thuộc nhóm nhỏ Binh Hoàng có thực lực mạnh nhất trong đám Binh Hoàng, cũng thuộc nhóm nhỏ người có thực lực mạnh nhất trên thế giới, tiếng tăm lừng lẫy.

Nếu hắn ta ném một cành ô liu ra, sợ rằng những đại phú hào siêu cấp trên thế giới đều sẽ tranh nhau thu hắn ta về dưới trướng.

Vậy mà người này lại trở thành thuộc hạ của hắn, còn đồng ý trông đại môn cho hắn, trong lòng Lâm Bắc Phàm chỉ có một chữ – Tuyệt!

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình kiếm được lợi lớn!

“Được, ta làm!” Đôi mắt Binh Vương tỏa sáng, bắt chéo hai chân thoải mái nói: “Thật ra ta đã từng nghe tới những việc đã xảy ra ở đài truyền hình, đúng là rất rắc rối, rất tồi tệ, nhưng đối với ta nó lại rất đơn giản, chỉ cần nói một câu với bọn họ là được!”

“Ồ? Nói gì?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

“Nói với bọn họ, đài truyền hình Tinh Quang do Diệp Vô Đạo ta trấn giữ, nếu biết điều thì rút xa chút! Nếu không biết điều, tự gánh lấy hậu quả!”

“Chỉ đơn giản như vậy?” Lâm Bắc Phàm hoảng sợ.

“Thật ra không hề đơn giản, ta đã từng trả giá rồi.”

Thấy Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên, lòng hư vinh của Diệp Vô Đạo được thỏa mãn, không nhịn được đắc ý nói: “Lúc trước khi ta vừa đến Giang Nam, nhìn thấy mấy tên lưu manh đang bắt nạt muội muội ta, ta lập tức nổi giận đánh gãy chân bọn hắn. Kết quả đánh một đợt, lại tới thêm một đợt... Rất rắc rối, mãi không dừng. Ta không chịu nổi, thế là ta bỏ chút thời gian, tìm tất cả lão đại của thành phố Giang Nam đánh bọn chúng một lượt, cảnh cáo bọn chúng quản kỹ thuộc hạ của mình, đừng gây rắc rối với muội muội ta. Lúc đầu bọn họ không nghe, còn muốn bắt tay với nhau trừng trị ta, sau đó ta lại đánh mấy trận với bọn họ, cuối cùng bọn họ nghe lời. Từ đó về sau, bên cạnh muội muội ta không còn con ruồi nào nữa.”

Lâm Bắc Phàm hoảng sợ đến trợn mắt há hốc mồm: “Trâu!”

Binh Vương khiêm tốn nói: “Thường thôi, chỉ là thao tác bình thường.”

“Không sợ bọn họ báo cảnh sát bắt người sao?”

“Sợ cái gì? Ta cũng vào đó mấy lần rồi!” Binh Vương khinh thường nói: “Tuy ta đã xuất ngũ, nhưng bên trên vẫn có người, chỉ cần không giết người, ta muốn chơi thế nào cũng được.”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng, đây thật sự là một vị đại thần, thật sự là khắc tinh hoàn hảo của đám côn đồ!

Dựa vào thực lực người đánh không lại hắn, muốn tránh cũng tránh không được, kết quả khó khăn lắm mới đưa hắn vào tù, người ta lại có quan hệ, chưa đến nửa ngày đã được thả ra ngoài, sau đó tiếp tục đánh người, người nói có kinh tởm không?

ĐM! Thật đúng là không người nào thích hợp hơn!

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ rất hài lòng.

Lại cẩn thận suy nghĩ một chút, đây thật sự là nhân vật chính theo hình thức Bình Vương đô thị!

Bình Vương xuất ngũ trở về thành phố lớn, có thực lực hàng đầu thế giới, có quá khứ không tầm thường, có bối cảnh không cần kiêng dè, còn có một muội muội không cùng máu mủ...

Có ân báo ân có oán báo oán, không kiêng dè gì cả, ăn chơi dâm loạn, tàn phá Hoa Đô, trang bức không điểm dừng!

Hắn ta có tất cả những yếu tố này!

“Không phải ta mời chào được một nhân vật chính thật đấy chứ?” Lâm Bắc Phàm giật mình vì suy nghĩ của mình.

Lúc này, đám người Bạch Thanh Tuyết đứng ngoài cửa, bọn họ đều đang nghiêm túc dán sát vào cửa hoặc là nghiêng tai lắng nghe vách tường, vừa nhìn đã biết đang nghe lén.

Kết quả cửa đột nhiên mở ra, Bạch Thanh Tuyết không cẩn thận nhào vào ngực Lâm Bắc Phàm.

“A!” Nàng kêu to.

Những người khác giật mình, nhảy ra một đoạn, giả vờ không thèm để ý chỉnh lại cổ áo.

“Làm gì thế? Nghe lén à?” Lâm Bắc Phàm nghẹn lời ôm eo Bạch Thanh Tuyết.

“Lão công, chàng ra rồi hả?” Bạch Thanh Tuyết vui mừng nói, sau đó đỏ mặt, ngượng ngùng cúi đầu: “Vừa rồi ta lo lắng cho chàng, sợ chàng xảy ra chuyện nên...”

Nàng cũng cảm thấy rất mất mặt vì dáng vẻ chật vật của mình.

Biết bọn họ đang quan tâm mình, Lâm Bắc Phàm cũng không nói gì nữa, chỉ nói với mọi người: “Giới thiệu với mọi người một lần nữa, đây là Diệp Vô Đạo, vừa rồi được ta khuyên nhủ, hắn đã đồng ý gia nhập đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta. Từ giờ trở đi, hắn là đội trưởng đội an ninh của chúng ta, phụ trách công tác bảo vệ toàn bộ Tinh Quang, mọi người hãy vỗ tay hoan nghênh!”

“Bốp bốp bốp...” Mọi người ngơ ngác, tiếng vỗ tay thưa thớt.

Tiền mập mạp không nhịn được khen ngợi: “Đúng là sư phụ, lại có thể thu phục người lợi hại như thế!”

Thư ký nói nhỏ với Bạch Thanh Tuyết: “Bạch tổng, đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta có đội an ninh sao? Không phải đều do bộ phận hậu cần quản lý bảo an sao?”

“Lão công nói có, thì từ hôm nay trở đi sẽ có!” Bạch Thanh Tuyết không hề do dự.

“Điều này...”

Thư ký muốn nói, Bạch tổng, người thật tùy hứng.

“Chào mọi người, ta là Diệp Vô Đạo, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn!”

Diệp Vô Đạo lạnh lùng nói, trước mặt người khác hắn ta vẫn duy trì vẻ cao ngạo lạnh lùng của Binh Vương hạng nhất, dáng vẻ người sống đùng đùng đến gân.

Hắn ta móc một hộp thuốc lá ở trong túi quần ra, ngón tay cong lại, rút một điếu thuốc lá, ngậm vào mồm, tay phải vung lên, hộp thuốc lá biến thành bật lửa, tách một tiếng, ngọn lửa bùng lên, châm lửa vào điếu thuốc lá.

Diệp Vô Đạo hít mắt hít một hơi thật sâu, sau đó nhẹ nhàng thở ra, vòng khói phun trào, từ từ bay lên cao.

Một loạt động tác liên mạch như mây bay nước chảy, khí chất siêu ngầu.

Đôi mắt của tất cả mọi người đều tỏa sáng: “Đẹp trai phát nổ!”

Khóe môi Lâm Bắc Phàm giật giật, cái tên thích trang bức này!

Không trang bức người sẽ chết sao?

Trong tất cả mọi người, chỉ có Bạch Thanh Tuyết chán ghét lùi lại hai bước, dựa vào người Lâm Bắc Phàm.

Bởi vì Bạch Thanh Tuyết bị bệnh thích sạch sẽ rất nghiêm trọng, chán ghét mùi thuốc lá. Chỉ có ở bên cạnh Lâm Bắc Phàm, ngửi mùi hương trên người hắn mới cảm thấy dễ chịu, cảm thấy tươi mát.

Sau đó nàng tò mò nói: “Lão công, chàng thật sự thuyết phục được hắn à? Sao chàng lại thuyết phục được?”

Lâm Bắc Phàm thần bí nói: “Thiên cơ không thể tiết lộ, nàng chỉ cần biết lão công muốn tốt cho nàng là được, hắn không chỉ có thực lực siêu mạnh, hơn nữa còn rất đáng tin tưởng. Sau này cứ giao công tác bảo an của đài truyền hình cho hắn là được.”

“Ừm.” Bạch Thanh Tuyết nhìn thoáng qua Lâm Bắc Phàm, lại liếc nhìn Diệp Vô Đạo, như có điều suy nghĩ gật đầu.

Chương 48: Binh hoàng xuất thủ, trấn áp Giang Nam!

Diệp Vô Đạo đứng tại chỗ, thả lỏng người, trang bức mà phun ra một làn khói, nói: “Nhờ Lâm tiên sinh ưu ái để ta được nhậm chức ở nơi này, đương nhiên ta không thể để Lâm tiên sinh thất vọng. Nếu đã trở thành bộ trưởng bộ an ninh, đương nhiên ta sẽ thi hành chức trách của mình. Hiện tại ai có

thể nói cho ta biết phòng làm việc của bộ an ninh ở nơi nào không? Để ta đi nhận chức!”

Thư ký nhỏ giọng nói: “Thật ngại quá bộ trưởng Diệp, hiện tại đài truyền hình chúng ta còn chưa có bộ an ninh, nó mới được thành lập, vẫn chưa biết địa điểm cụ thể.”

Diệp Vô Đạo: “...”

Thì ra là một gánh hát rong, bỗng nhiên hẳn ta có cảm giác bị lừa gạt.

Diệp Vô Đạo thở sâu, lại phun ra một làn khói, tiếp tục trang bức, nói: “Không thành vấn đề, bộ an ninh mới vừa thành lập, chắc còn rất nhiều việc dang dở, thế nhưng dưới sự dẫn dắt của ta, chắc chắn bộ an ninh sẽ trở thành một trong những trụ cột chính của đài truyền hình Tinh Quang! Diệp Vô Đạo ta nói được làm được!”

Khí tức trang bức lại đập vào mặt, tất cả mọi người đều cảm thấy... Quá đẹp trai.

“Vây vị mỹ nữ kia, xin hỏi những bảo vệ còn lại đang ở đâu? Ta muốn đi gặp bọn hắn một chút, nói cho bọn hắn biết ai mới là lão đại của bộ phận an ninh!” Diệp Vô Đạo khí phách vênh vác nói.

Hiện tại hẳn ta đang định dùng nắm đấm đánh phục đám thuộc hạ này, thế hiện uy phong của mình.

Thư ký tiếp tục nói: “Chuyện này... Bộ trưởng Diệp, đám bảo vệ kia làm việc không nghiêm túc, đều đã bị Bạch tổng sa thải, hiện tại bộ an ninh chỉ còn một mình ngài.”

Diệp Vô Đạo: “...”

“Theo ý các người, hiện tại bộ an ninh không có ai, mà ta chỉ là một tướng không binh?”

“Đúng vậy, bộ trưởng Diệp!”

Diệp Vô Đạo: “...”

Ta xxx! Bộ phận an ninh không một bóng người, các người nói xem ta phải trang bức kiêu gì?

Khó trách ban này những người khác đều nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ như vậy, Diệp Vô Đạo cảm thấy đáng vẻ vừa rồi của mình đúng là gốc bực.

Dù sao cũng là bộ trưởng mới nhậm chức, lại là người được lão công mời vào, lúc nào nên chiếu cố thì phải chiếu cố, Bạch Thanh Tuyết nói: “Như vậy đi, về phần phòng làm việc của bộ an ninh, bộ trưởng Diệp có thể chọn bất kỳ phòng trống nào trong đài truyền hình. Về phần nhân viên, bộ trưởng Diệp cũng có thể tự đăng thông báo tuyển dụng, như vậy sẽ dễ dàng hơn. Nếu người muốn lấy vật gì, bộ trưởng Diệp có thể đi thẳng tới phòng hậu cần, hoặc gửi thông báo đến văn phòng cho ta...”

Diệp Vô Đạo nghe được lời này không khỏi tự gật đầu, cuối cùng hẳn ta cũng có cảm giác được coi trọng.

“Về phần tiền lương...” Bạch Thanh Tuyết suy nghĩ một chút.

Đột nhiên Lâm Bắc Phàm mở miệng, nói: “Về phần tiền lương, tạm thời là một ngàn vạn, nếu có cống hiến khác thì sẽ được thêm tiền thưởng.”

Mọi người đều khiếp sợ, bộ trưởng bộ an ninh, nói một cách bình dân thì là đội trưởng đội bảo vệ, lương một năm mười vạn đã là không tệ. Cho dù thân thủ có giỏi đi nữa, cùng lắm chỉ được ba bốn mươi vạn.

Vừa mở miệng đã đưa một ngàn vạn, còn có thêm tiền thưởng, không biết phá của cỡ nào mới dám làm ra chuyện như vậy?

Mọi người đều khiếp sợ, nhìn Lâm Bắc Phàm như nhìn kẻ đàn độn.

“Hắn ta xứng đáng nhận được số tiền này, giá trị của hắn ta chỉ hơn chứ không kém!” Lâm Bắc Phàm mặt không biểu cảm nói.

Một Binh Hoàng đứng hàng đầu thế giới, hơn nữa còn tinh thông mười tám loại võ nghệ, kiếm tiền là chuyện rất dễ dàng, hiện tại một năm chỉ trả 1000 vạn đã tính là ít.

Hơn nữa người này còn có thể giúp bọn hắn giải quyết phiền phức trước mắt, trấn áp toàn bộ thế giới ngầm trong thành phố Giang Nam, giải quyết các vấn đề trong bóng tối, làm hộ giá cho đài truyền hình, như vậy cũng không tính là nhiều.

Có lẽ Diệp Vô Đạo cũng không quan tâm chút tiền lương này, nhưng lại không thể không cho, đây là một loại coi trọng.

Bạch Thanh Tuyết không chút do dự nói: “Nếu lão công đã nói vậy, tiền lương của bộ trưởng Diệp cứ tính như thế đi.”

Hai mắt Diệp Vô Đạo sáng rực lên. Tuy hắn ta là Binh Hoàng, muốn kiếm tiền cũng không khó, phương pháp cũng nhiều, nhưng lại phải mạo hiểm, có khi còn nguy hiểm đến tính mạng, hơn nữa công việc cũng không sạch sẽ, nếu không cần thiết, hắn ta thật không muốn làm.

Bây giờ có thể kiếm được một ngàn vạn, còn được thêm tiền thưởng, hơn nữa còn quang minh chính đại, ai lại không vui?

Sau này muội muội hắn ta cũng sẽ không nói hắn ta không làm việc đảng hoàng.

Diệp Vô Đạo giơ ngón tay cái lên, vui vẻ nói: “Lâm tiên sinh và Bạch tổng thật rộng lượng! Ta nhất định sẽ không phụ ủy thác của hai vị! Ta nhất định sẽ biến đài truyền hình Tinh Quang thành một thùng sắt thật nghiêm mật, ai cũng không thể phá vỡ.”

“Về phần thông báo tuyển dụng nhân viên an ninh, người nên cẩn thận một chút, muốn tìm người nào thì cứ tìm, đãi ngộ dễ thương lượng.” Lâm Bắc Phàm ý vị thâm trường nói.

Diệp Vô Đạo nghe hiểu, vỗ ngực bảo đảm: “Người yên tâm, người của ta chắc chắn sẽ khiến người thỏa mãn!”

Cứ như vậy, Diệp Vô Đạo bắt đầu làm việc tại đài truyền hình Tinh Quang.

Ngày đầu tiên đi làm, Diệp Vô Đạo đã muốn làm ra một chút thành tích, khiến người khác biết được sự lợi hại của hắn ta.

Nghĩ vậy, hắn ta liền đi gác đêm, bắt được một đám côn đồ, hắn ta không khách khí đánh bọn chúng một trận, sau đó bảo bọn chúng về báo với lão đại, từ nay về sau nơi này là địa bàn của hắn ta, tranh thủ thời gian qua đây làm lễ nhận lỗi.

Kết quả, tên lão đại kia đến, nhưng không phải đến để làm lễ nhận lỗi, mà là dẫn theo một đám huynh đệ đến báo thù.

Diệp Vô Đạo nổi giận, dám không nghe lời hắn ta, khinh Diệp Vô Đạo ta lâu rồi chưa ra tay, không nhắc nổi đao sao?

Vì vậy, hắn ta lại tiếp tục dạy dỗ đám người kia một trận.

Nhất là vị lão đại kia, Diệp Vô Đạo đánh gãy mấy chiếc xương sườn của hắn ta, khiến hắn ta phải cầu xin tha thứ.

Cuối cùng hắn ta mới phát hiện, đây chỉ là một đám lưu manh, vốn không biết Diệp Vô Đạo hắn lợi hại thế nào.

Ngay hôm sau, Diệp Vô Đạo lập tức gửi lời cảnh cáo đến đám lão đại tại thành phố Giang Nam: Từ nay về sau, đài truyền hình Tinh Quang do hắn ta bảo vệ, nếu ai dám gây sự với đài truyền hình Tinh Quang, đồng nghĩa với dám gây sự với hắn ta, tự gánh lấy hậu quả!

Đám lão đại thành phố Giang Nam đều giật mình, lập tức xếp đài truyền hình Tinh Quang vào đối tượng không thể trêu chọc.

Đồng thời cũng trong ngày hôm đó, mấy lão đại đích thân dẫn từng tên lưu manh từng gây phiền phức cho đài truyền hình Tinh Quang đến nhận lỗi, còn bồi thường tất cả tổn thất, cũng khẳng định rằng chuyện này sẽ không xảy ra nữa.

Có ai từng thấy một đám người hung thần ác sát đến nhận lỗi?

Có ai từng thấy một đám người hung thần ác sát hành lễ?

Có ai từng thấy một đám người hung thần ác sát lại đi cười nịnh nọt giống tôn tử gặp gia gia?

Lúc này Bạch Thanh Tuyết đã thấy được.

Cuối cùng, người trong đài truyền hình cũng nhận ra vì sao lão công của Bạch tổng lại đồng ý trả một ngàn vạn để thuê Diệp Vô Đạo, người có thể khiến một đám lão đại ngoan ngoãn khom lưng xin lỗi như tôn tử xin lỗi gia gia, vừa nhìn đã biết số tiền này đáng giá đến chừng nào!

“Bạch tổng, người thấy thế nào? Người thấy có ổn thỏa chưa? Nếu chưa đủ, ta lại để bọn hắn đến xin lỗi lần nữa, đảm bảo người sẽ hài lòng!” Diệp Vô Đạo vô cùng tự đắc nói.

“Rất tốt! Không hổ danh là bộ trưởng bộ an ninh của đài truyền hình chúng ta! Ta quyết định sẽ thưởng cho người thêm một trăm vạn, thêm ba ngày nghỉ phép, chờ người chơi chán rồi quay về nhậm chức!” Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ.

Chuyện này quấy nhiễu nàng lâu như vậy, nhưng nàng vẫn không cách nào giải quyết, không nghĩ tới Diệp Vô Đạo vừa tới nhậm chức, chỉ cần dùng một ngày đã có thể giải quyết ổn thỏa, hơn nữa còn giải quyết xinh đẹp như vậy, quá hoàn hảo, quá có thể diện!

Điều này nói rõ điều gì?

Nói rõ Diệp Vô Đạo là một nhân tài, còn là một nhân tài hiếm có.

Một nhân tài như vậy có thể giải quyết bao nhiêu phiền phức? Người như vậy còn hữu dụng hơn cảnh sát! Hiện tại Bạch Thanh Tuyết cảm thấy một ngàn vạn còn hơi ít. Mà nghĩ vậy, nàng lại càng ngưỡng mộ ánh mắt của lão công mình, có thể đào được một nhân tài như vậy. Từ trước đến nay nàng vẫn rất phóng khoáng với nhân tài, thế nên nàng không chút do dự đưa ra một trăm vạn lung lạc nhân tâm.

“Cảm ơn Bạch tổng, Bạch tổng quá rộng lượng!” Diệp Vô Đạo giơ ngón tay cái lên, nói: “Lúc đầu ta còn muốn thu thập đám người sau lưng bọn chúng, kết quả hắn ta chạy trốn quá nhanh, thân phận lại tương đối đặc thù, cho nên hơi khó xử lý. Chỉ cần người cho ta một chút thời gian, ta sẽ chuẩn bị một cái bẫy, khiến hắn ta không cách nào thoát được!”

“Chuyện này ngươi cứ tự lo liệu, làm càng tốt càng nhiều tiền thưởng!”
Bạch Thanh Tuyết khí phách phát tay, tràn đầy khí tức nữ vương.

“Cảm ơn Bạch tổng tín nhiệm!” Diệp Vô Đạo cười toe toét, làm việc với giám đốc hào phóng như vậy thật quá thoải mái, kiếm tiền thật dễ dàng, đột nhiên hẳn ta cảm thấy thời gian lẩn lộn trước kia thật uổng phí.

Vừa nghĩ tới dáng vẻ trợn mắt hốc mồm đáng yêu của muội muội khi thấy hẳn ta có một đồng tiền, là tiền thưởng do công ty phát cho hẳn ta, là tiền hẳn ta thu được một cách quang minh chính đại, hẳn ta lại cảm thấy đắc ý vô cùng.

Nhớ lại chân của nàng...

Tâm tình Diệp Vô Đạo lại có chút suy sụp, châm một điếu thuốc, vừa hút vừa nói: Bạch tổng, mong ngươi báo lại chuyện này cho Lâm tiên sinh. Đồng thời nói với hẳn, sau khi chuyện thành công ta sẽ đi tìm hẳn, phải nhớ kỹ lời hứa của chúng ta!”

“Chuyện này không thành vấn đề!” Mặc dù không biết lời hứa đó là gì, thế nhưng Bạch Thanh Tuyết vẫn đáp ứng không chút do dự.

Chương 49: 22 ức, bao hết tất cả quảng cáo của ngươi

Bạch Thanh Tuyết như lơ đãng hỏi: “Đúng rồi, trước đây ngươi và lão công của ta có quen biết sao? Hẳn là người như thế nào? Ta cứ cảm thấy hẳn có chút bí ẩn, ngươi có thể nói cho ta biết không?”

“Bạch tổng, vậy mà ngươi lại không biết?” Diệp Vô Đạo kinh ngạc nói.

Bạch Thanh Tuyết buồn bực, ta mà biết thì còn cần phải hỏi ngươi sao?

Đây không phải đang vạch trần vết sẹo của người khác à?

Tuy nàng biết lão công nhà mình không đơn giản, nhưng về phần không đơn giản thế nào, nàng lại không biết.

Nhưng mà đây chưa phải điều khiến nàng tức giận nhất, khiến nàng tức giận nhất chính là, người ngoài như tên Tiền mập mập hay Diệp Vô Đạo ít

nhiều gì cũng biết một chút chuyện về lão công nàng, duy chỉ có nàng, lão bà hấn, quan hệ thân mật nhất lại cái gì cũng không biết, hỏi đến ai, người đó cũng không nói, mọi chuyện đều cứ mơ mơ màng màng như vậy, người nói nàng có thể không khó chịu sao?

Nhất là khi nàng hỏi tên Tiền mập mập chết bầm kia, gương mặt hấn ta cứ tỏ ra thần thần bí bí, nói cái quỷ gì người có phúc nguyên thâm hậu nhưng cơ duyên chưa tới nên không thể nói, không thể nói, một bộ thao thao bất tuyệt....

Bạch Thanh Tuyết hận không thể vặn đầu hấn ta xuống đem đi chiên dầu.

“Ta không biết, người phải nói cho ta!” Bạch Thanh Tuyết nghiêm mặt.

Diệp Vô Đạo lắc đầu như trống bỏi, nói: “Chuyện này ta không thể nói, nếu như Lâm tiên sinh lựa chọn không nói cho người biết, khẳng định là hấn có đạo lý của hấn. Nếu như người thật sự muốn biết, trực tiếp đi hỏi hấn đi!”

Bạch Thanh Tuyết càng giận, uy hiếp nói: “Người có nói không? Nếu người không nói ta sẽ khấu trừ tiền thưởng của người!”

“Cho dù người muốn trừ hết tiền lương của ta, ta cũng không thể nói được! Bạch tổng, không phải người muốn cho ta được nghỉ ngơi sao? Bây giờ ta lập tức trở về nghỉ ngơi, ba ngày sau gặp lại!” Diệp Vô Đạo không chút do dự xoay người chạy mất.

“Các người cái đám hỗn đản này!” Bạch Thanh Tuyết tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Đúng lúc này, thư ký lo lắng chạy vào: “Bạch tổng, tổng giám đốc tập đoàn Chính Huy đã đến, hấn ta muốn họp tác với đài truyền hình của chúng ta! Hiện tại bọn hấn đã ở dưới lầu!”

“Cái gì? Tập đoàn Chính Huy? Người không nghe lầm?” Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc đứng lên.

Tập đoàn Chính Huy là tập đoàn cỡ nào?

Có lẽ người ngoài biết rất ít về tập đoàn này, nhưng nàng là Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp, sao có thể không biết? Đây là một tập đoàn lớn siêu cấp có giá trị ngàn ức, đầu tiên là kinh doanh than đá, sau đó lại tập trung đầu tư bành trướng sang các ngành công nghiệp khác, nên tảng cũng thâm hậu như tập đoàn Khang Chính.

Một tập đoàn có thể lực không lồ như thế, lại có thể tới tìm bọn họ hợp tác?

Nàng có cảm giác mình đang nghe lầm.

Thư ký dùng sức gật đầu: “Đúng! Đúng là tập đoàn Chính Huy, đây là văn kiện bán phỏng của bọn họ, mời Bạch tổng xem qua!”

Bạch Thanh Tuyết nhận lấy nhìn qua một chút, ánh mắt trở nên thận trọng: “Hiện tại ta lập tức đi xuống dưới!”

Trong đại sảnh của đài truyền hình.

“Hoan nghênh các vị đã thay mặt tập đoàn Chính Huy đến đài truyền hình Tinh Quang chúng ta! Các vị đến khiến đài truyền hình chúng ta cảm thấy vinh hạnh, hoan nghênh hoan nghênh, vô cùng hoan nghênh!” Bạch Thanh Tuyết tươi cười chuyên nghiệp nhưng không mất thân thiết nghênh đón.

“Sao có thể làm phiền Bạch tổng tự mình nghênh đón? Chúng ta mạo muội quấy rầy đã rất ngưng ngừng rồi.” Một người trung niên mặc tây trang thoạt nhìn có chút mập mạp khách khí nghênh đón, đầu tiên là hữu hảo bắt tay, sau đó lại đưa danh thiếp của mình ra: “Ta là tổng giám đốc của tập đoàn Chính Huy, Đường Quý Lễ. Đây là danh thiếp của ta!”

“Chào Đường tổng!” Bạch Thanh Tuyết cười nói: “Ta đã chuẩn bị một phòng họp, mọi người theo ta đi lên, vừa uống trà vừa bàn chuyện hợp tác, mọi người thấy như thế được không?”

“Ha ha, ta cũng đang có ý này!”

Cứ như vậy, một nhóm người đi tới phòng họp, lại khách sáo một phen sau đó mới bắt đầu đàm phán.

“Bạch tổng, là như vậy, sở dĩ hôm nay ta dẫn đội qua đây là vì tập đoàn Chính Huy của chúng ta rất coi trọng đài truyền hình Tinh Quang của các người, hy vọng chúng ta có thể gia tăng hợp tác trên phương diện kinh doanh quảng cáo.”

Bạch Thanh Tuyết gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, bọn họ cũng chỉ có thể hợp tác trên phương diện này.

Đường Quý Lễ nói tiếp:

“Nhất là trước đó, chúng ta đã thấy quảng cáo của tập đoàn Khang Chính về 《Phi Thành Vật Nhiễm》 sinh ra lợi ích và hiệu quả quảng cáo không gì sánh kịp, khiến chúng ta có chút động tâm, chúng ta nghĩ phương pháp hợp tác này rất tốt!

Chúng ta rất xem trọng năng lực chế tác của đài truyền hình Tinh Quang các người, cho nên xin hỏi Bạch tổng, trước mắt các người có dự định tung ra tiết mục gì mới không? Chúng ta có thể triển khai hợp tác trên phương diện này, chỉ cần là hạng mục tốt, chúng ta sẽ dám đầu tư, chúng ta không thiếu tiền!”

Sắc mặt Bạch Thanh Tuyết có chút phức tạp, những người này thật sự thuộc tập đoàn Chính Huy sao?

Sao nhìn thế nào cũng thấy không chuyên nghiệp vậy?

Rốt cuộc bọn họ có thể đàm phán được không vậy?

Trong lúc đàm phán luôn chú ý việc đưa đẩy đôi bên, từ từ thăm dò điểm mấu chốt của nhau, ngay cả khi bọn họ đang cầm trong tay quả bom cũng phải đợi đến cuối cùng mới dám ném ra, như vậy mới có thể tạo được hiệu quả rung động với đối phương và hình thành lợi ích cho mình.

Thế nhưng ta còn chưa ném ra mồi nhử, người đã tự lộ ra át chủ bài của mình. Lại dám nói với nàng rằng hạng mục tốt thì sẽ dám đầu tư, hơn nữa còn không thiếu tiền, đây không phải là để nàng tùy ý làm thịt sao?

Người có phải CEO của tập đoàn Chính Huy thật không vậy?

Nhìn thấy ánh mắt nhìn mình như nhìn kẻ ngốc của Bạch Thanh Tuyết, Đường Quý Lễ khẽ mỉm cười, biểu hiện bình tĩnh tự nhiên, nhưng kỳ thật khổ sở trong lòng chỉ có hấn ta biết rõ. Người thật sự cho rằng ta là một thằng đàn sao? Chuyên môn đưa đến cửa để người khác làm thịt?

Nếu không phải cấp trên yêu cầu ta phải đưa tiền ra một cách hợp tình hợp lý, hơn nữa chỉ có tổng giám đốc mới có quyền quyết định những chuyện liên quan đến tiền bạc, ai lại cmn nguyện ý đi làm chuyện mất mặt như vậy?

Bạch Thanh Tuyết áp a áp úng nói: “Trước mắt, đúng là chúng ta đang chế tác một chương trình tạp kỹ mới, gọi là [Phi Nhĩ Mạc Chúc]...”

“Phi Nhĩ Mạc Chúc?” Ánh mắt Đường Quý Lễ sáng lên, diễn xuất vô cùng đúng chỗ:

“Cái tên rất hay, vừa nghe đã biết đây là một tiết mục rất khá! Bao nhiêu tiền? Người nói một con số đi, ta bao tất cả quảng cáo! Lúc trước tập đoàn Khang Chính ra giá tám ức, tập đoàn Chính Huy không thể yếu hơn, ta cũng ra giá tám ức, thế nào? Có đủ hay không?”

Hấn ta giơ lên tám ngón, kiểu nhà giàu mới nổi lộ rõ ra ngoài.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“A”... “Phốc”... “Loảng xoảng”...

Hiện trường không ngừng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bởi vì mọi người bị khí tức thô hào của Đường Quý Lễ làm cho kinh hãi. Kẻ có tiền là như thế nào? Ở đây có một ví dụ sống đây này!

Đường Quý Lễ cau mày: “Chê ít sao? Nếu không, ta lại thêm hai ức, góp đủ mười ức thế nào? Mười ức đại biểu cho thập toàn thập mỹ, con số này rất may mắn!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“A”... “Phốc”... “Loảng xoảng”...

Lại xảy ra rất nhiều chuyện ngoài ý muốn.

Lúc này, trong mắt đám người đài truyền hình Tinh Quang, Đường Quý Lễ đã được gán danh hiệu kẻ ngốc nhiều tiền. Ngay cả những nhân viên của tập đoàn Chính Huy cũng phải xấu hổ đến đỏ bừng mặt mà cúi đầu xuống, bình thường Đường tổng rất khôn khéo, làm sao bây giờ lại ngu ngốc như vậy?

Có phải trúng tà hay không?

“Không phải như vậy, Đường tổng. Tiết mục [Phi Nhĩ Mạc Chúc] của chúng ta chỉ là một show tìm việc, ít nhất cũng phải mời 12 xí nghiệp tới từ các ngành nghề khác nhau làm người phỏng vấn, việc quảng cáo đương nhiên cũng phải do bọn hắn chuẩn bị, cho nên người muốn bao hết tất cả quảng cáo vốn là chuyện không thực tế.” Bạch Thanh Tuyết giải thích cặn kẽ.

“Đưa phương án cho ta xem một chút!” Đường Quý Lễ nghiêm túc tiếp nhận phương án kế hoạch rồi nhìn qua, chặc chặc tán dương:

“Tiết mục này thật không tệ, rất sáng tạo, không hổ là đài truyền hình Tinh Quang. Ta chỉ nhìn giản lược một chút, bởi vì tính chất của tiết mục, ít nhất phải mời 12 xí nghiệp? Mỗi một xí nghiệp là nhà tài trợ đồng thời cũng là người phỏng vấn của tiết mục, đúng không?”

Bạch Thanh Tuyết gật đầu.

Đường Quý Lễ vừa đặt phương án xuống, mười phân tự hào nói:

“Chuyện này rất đơn giản, mặc dù chúng ta chỉ là một tập đoàn, nhưng thật ra vẫn có liên quan đến các ngành các nghề khác, tính tổng lại chúng ta có mười tám chi nhánh lớn nhỏ và hai mươi bốn công ty không phải công ty cổ phần, cứ để họ đi, hơn nữa còn là thay phiên đi, chúng ta hoàn toàn có thể bao hết tất cả mười hai vị trí quảng cáo này!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Không hổ là lão tổng của một tập đoàn siêu cấp, ánh mắt rất độc đáo.

Cuối cùng nàng đã có thể thấy được dấu vết của tinh anh thương nghiệp từ trên người Đường Quý Lễ.

“Như thế này đi, Bạch tổng, người không cần phải chia nhỏ quảng cáo thành nhiều phần, trước tiên, ta bao một năm xem thử hiệu quả! Một vị trí quảng cáo là một ức, vậy thì mười hai vị trí quảng cáo sẽ là mười hai ức. Hơn nữa tập đoàn Chính Huy của chúng ta rất nổi tiếng, nói như thế nào cũng phải đáng giá mười ức đúng không? Vậy tính thêm mười ức, tổng cộng là hai mươi hai ức, Bạch tổng người cảm thấy thế nào?” Đường Quý Lễ mười phần “khôn khéo” nói.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Được rồi, vừa này là ta nhìn lầm người.

“A”... “Phốc”... “Loảng xoảng”...

Lại một đồng ngoài ý muốn.

Chương 50: Vọng Khí Thuật tầng thứ hai: Nhìn thế của sông núi cây cỏ

“Đình! Tài phú của kí chủ đã đủ điều kiện để cường hóa, xin hỏi kí chủ có cường hóa không?”

Đang bận sờ mèo, đột nhiên Lâm Bắc Phàm nghe được tiếng nói quen thuộc này, dọa hấn nhảy dựng từ ghế sofa: “Xảy ra chuyện gì? Rõ ràng ta còn chưa làm gì, tài phú lại có thể đạt tới điều kiện, có phải hệ thống người nhầm lẫn rồi không?”

Trong đầu Lâm Bắc Phàm lóe lên, giao diện quen thuộc xuất hiện.

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng: 20, tốc độ: 20, phòng ngự: 20, phục hồi: 20, không chế: 20, tinh thần: 20, thọ mệnh: 200 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (chưa mở khóa)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp × 2, Hắc Kim Tạp × 1

Tài phú: 21. 2 ức

Đã dùng: 10 ức

Số Dư: 11. 2 ức

“Cmn! Lại có thể lập tức tăng lên 11 ức! Rốt cuộc Thanh Tuyết đã làm cái gì mà có thể kiếm được nhiều tiền như vậy?” Lâm Bắc Phàm kinh ngạc, hần nghĩ tới nghĩ lui, nghĩ xuôi nghĩ ngược, cũng chỉ có lão bà của hần mới có thể tạo ra ảnh hưởng lớn như vậy.

Đúng lúc này, điện thoại của Lâm Bắc Phàm vang lên, là Bạch Thanh Tuyết.

Lâm Bắc Phàm vừa nhận, bên kia liền truyền đến giọng nói hưng phấn không thôi của lão bà: “Lão công chàng biết không? Hôm nay chúng ta kiếm bộn!”

“A? Xảy ra chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm bất động thanh sắc hỏi.

“Mới vừa rồi, một tập đoàn siêu cấp —— Tập đoàn Chính Huy đã tới đài truyền hình chúng ta trao đổi chuyện hợp tác, người dẫn đoàn là CEO của tập đoàn, Đường Quý Lễ, vừa liếc mắt đã bao trọn quảng cáo trong tiết mục 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 của chúng ta. Tổng cộng 22 ức, hơn nữa chỉ bao một năm, lại còn thanh toán toàn bộ ngay tại chỗ. Ta chưa từng gặp nhà tài trợ nào sảng khoái như vậy! Tiểu Phàm, chàng nói có phải chúng ta kiếm lời rồi không?”

“Kiếm lời... Chúng ta thật sự rất lời!” Lâm Bắc Phàm rất khiếp sợ.

Tuy rằng hẳn đã sớm biết tiết mục 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 sẽ mang lại lợi nhuận rất cao, nhưng một năm kiếm được 10 ức đã là hết cỡ, kết quả hôm nay lại có thể mang tới một bất ngờ lớn đến như vậy.

Một năm 22 ức, trực tiếp tăng gấp đôi, quá ngoài ý muốn!

Chẳng lẽ tập đoàn Chính Huy mắt sáng như đuốc?

Nhưng là, cho dù ánh mắt bọn họ có tốt đến đâu cũng không thể chi ra nhiều tiền như vậy!

Lâm Bắc Phàm nói nhỏ:

“Thanh Tuyết, nàng nói có phải bọn họ ngốc thật hay không? Hiệu quả của tiết mục còn chưa được nghiệm chứng, vậy mà bọn họ lại sẵn sàng móc ra nhiều tiền như vậy, hơn nữa còn thanh toán ngay tại chỗ... Trước đó đã có một tập đoàn Khang Chính, hiện tại lại thêm một tập đoàn Chính Huy, chẳng lẽ tập đoàn của bọn hắn nhiều tiền tới mức muốn thiêu hủy?”

“Người ta có ngốc hay không ta không biết, nhưng đúng là bọn hắn có rất nhiều tiền. Tiểu Phàm, chờ sau khi ta về nhà chúng ta lại nói chuyện tỉ mỉ hơn, hiện tại ta muốn mở tiệc chiêu đãi đám đại thổ hào này, dù sao người ta cũng cho chúng ta nhiều tiền như vậy, chúng ta cũng nên đáp lại một chút đúng không?”

Hai người cúp điện thoại.

“Rốt cuộc mấy tên này quá có tiền hay là quá ngốc đây?” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu.

Lúc đầu hắn cho rằng, muốn đủ điều kiện cường hóa nhất định phải chờ đến khi cả hai tiết mục 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 và 《Chung Cư Tình Yêu》 được lên sóng mới có thể đạt tới, ít nhất cũng cần phải mất hai tháng.

Thế nhưng không nghĩ tới, hiện tại mục tiêu lại được hoàn thành một cách vô lý như vậy.

Nhưng mặc kệ thế nào, với hắn, đây thật sự là chuyện tốt.

“Hệ thống, cường hóa cho ta!” Lâm Bắc Phàm xoa tay, mong ngóng vô cùng, không kịp chờ đợi.

Hắn đã sớm muốn trải nghiệm sự kỳ diệu của tầng thứ hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

“Đinh! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Bỗng nhiên trên người Lâm Bắc Phàm từ đâu dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này lưu động rất có quy luật trong thân thể, mỗi một vòng lưu động lại khiến Lâm Bắc Phàm cảm thấy toàn thân nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Cảm giác này khiến Lâm Bắc Phàm hưởng thụ vô cùng.

“Đúng là cảm giác này, quá thoải mái!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó duỗi thẳng chân nằm trên ghế sofa thoải mái rên hừ hừ.

Khoảng nửa giờ sau, luồng nhiệt lưu này lưu động đến chỗ con mắt, sau đó biến mất.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mắt mình nóng lên, không kiềm chế được nhắm mắt lại.

“Đinh! Cường hóa kết thúc! Kí chủ thăng cấp Thiên Tử Vọng Khí tầng thứ hai “Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ” (20%), đạt tới cảnh giới nhập môn!

Thuộc tính cơ sở gia tăng 4 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Đinh! Bởi vì kí chủ đột phá đến cảnh giới nhập môn của tầng thứ hai, cho nên đặc biệt ban thưởng cho kí chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp, số liệu đôi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 24, tốc độ 24, phòng ngự 24, khôi phục 24, khống chế 24, tinh thần 24

Thọ mệnh: 220 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (20%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp \times 3, Hắc Kim Tạp \times 1

Tài phú: 21.2 ức

Đã dùng: 20 ức

Số dư: 1.2 ức

Tất cả điểm thuộc tính đều đạt đến 24, gấp 2,4 lần so với người bình thường, Lâm Bắc Phàm cảm giác thân thể của mình được cường hóa toàn diện, đó là một bước nhảy vọt về chất.

“Thực lực của ta bây giờ... đã tương đương với Bình Vương rồi sao?” Lâm Bắc Phàm nắm tay, cảm giác trong thân thể mình uẩn những lực lượng

kinh khủng, như mãnh thú Hồng Hoang, hấn mừng rỡ nói: “Rất tốt, rất cường đại!”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy cho dù hiện tại mình có vật lộn với mấy tên lính đặc chủng cũng không vấn đề gì.

Thọ mệnh lại nhiều thêm 20 năm, đạt đến 220 năm, tuổi thọ đã vượt quá 70 năm so với giới hạn tuổi thọ của nhân loại, chỉ sợ hấn có sống đến 100 tuổi vẫn sẽ mang gương mặt trẻ trung như bây giờ, tổ chất thân thể tương đương với một người 20 tuổi.

Lâm Bắc Phàm còn bất đắc dĩ phát hiện, hình như bản thân lại đẹp trai hơn chút nữa rồi.

Làn da càng thêm trắng nõn đàn hồi, mặt mũi không tí vết, lỗ chân lông gần như không có. Mặc dù không hoá trang, nhưng thoát nhìn tựa như đã được trang điểm qua. Hơn nữa khí chất càng thêm xuất trần, giống như tùy thời có thể mọc cánh thành tiên.

“Thôi xong, lần này, Tiên mập mập sẽ càng thêm tin tưởng ta là nhân sĩ tu tiên.” Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ cười khổ.

Thế nhưng, để hấn vui vẻ là Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã tiến hóa.

Tầng thứ nhất của Thiên Tử Vọng Khí Thuật cho hấn khả năng kiểm soát sinh tử của người khác, vô cùng khủng bố. Hiện tại hấn đã đạt đến tầng thứ hai, đó là một lĩnh vực mới, Lâm Bắc Phàm thật sự muốn biết khả năng đặc biệt mà trình độ này có thể mang lại cho hấn là gì.

“Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ? Chẳng lẽ là cho ta nhìn tự nhiên và sơn thủy?”

Lâm Bắc Phàm mở cửa sổ, nhìn về phía một ngọn núi cách đó không xa, Thiên Tử Vọng Khí Thuật được khởi động.

Trong mắt hấn, ngọn núi trước mắt bỗng nhiên trở nên trong suốt, biến mất và dần dần trở thành hôi hôi lục lục, trở nên đặc biệt lộng lẫy, chỉ có hai loại

khí là lục khí và hôi khí đang lưu chuyển, rậm rạp chằng chịt, nhìn đến hoa cả mắt.

Lục khí và hôi khí là hai loại khí tượng trưng cho sinh tử nhị khí trên thân động thực vật. Trước kia khi khởi động Vọng Khí Thuật, hấn chỉ có thể đồng thời nhìn thấy bốn, năm sinh mạng có sinh tử nhị khí, nhiều hơn hấn không cách nào thấy được.

Không nghĩ tới sau khi tiến vào tầng thứ hai, hấn lại có thể đồng thời nhìn thấy hàng ngàn hàng vạn sinh vật có sinh tử nhị khí, rậm rạp chằng chịt chiếu lên trước mắt, động tác “nhìn” này có hiệu quả quá kinh người.

“Có chút lộn xộn...” Lâm Bắc Phàm nhíu mày.

Nếu người mắc chứng bệnh sợ hãi sự dày đặc nhìn thấy cục diện này, nhất định sẽ bị dọa đến ngất đi.

Lại vào ngay lúc này, hai màu hôi lục lít nha lít nhít trước mắt hấn đã giảm đi, dần dần trở về nguyên trạng, hơi giống với quy nhất, có cảm giác nhìn xuyên thấu bản chất hiện tượng.

Cuối cùng, hiện ra trước mắt hấn không còn là hai màu hôi lục phân bố rậm rạp chằng chịt nữa, mà là hai khí hôi lục có thể thấy rõ ràng, bay lơ lửng trên toàn bộ ngọn núi, giống như đang nhìn sinh mạng thể khí.

“Đây chẳng lẽ là “thế” của ngọn núi này?” Lâm Bắc Phàm hiểu ra.

Khí tụ thành “thế”, cái “thế” này đồng nghĩa với chữ “thế” trong câu “người đông thế mạnh”, đại biểu cho khí thế của tuyệt đại đa số sinh mệnh trên ngọn núi này kết hợp với nhau, đại biểu cho ý chí tập thể của ngọn núi này.

Chương 51: Hình như là ta đã trở thành đại sư phong thủy?

Bệnh tật sinh mệnh của ngọn núi này hiện lên rõ ràng trước mắt hấn, từ tỉ lệ phân bố lục hôi nhị khí cùng với tình huống vận chuyển của ngọn núi, xem ra đây là một ngọn núi nhỏ phần thịnh an lành.

Cây xanh dạt dào, cỏ mọc én bay, chim thú nghỉ lại, sinh cơ bừng bừng.

Nếu so sánh nó với một người, như vậy ngọn núi này chắc khoảng 27 ~ 28 tuổi.

“Đúng là nhìn kiểu này thì thoải mái hơn nhiều!” Lâm Bắc Phàm hài lòng.

Nếu muốn hiểu tình hình cụ thể của một sơn mạch hoặc một địa mạch, chỉ cần nhìn thấy “thế” từ tổng thể là đủ, không cần phải nhìn từng thành phần, chuyện này đơn giản rõ ràng.

Ngoại trừ nhìn thấy sinh tử nhị khí bay lơ lửng trong ngọn núi lớn kia, Lâm Bắc Phàm còn thấy thêm loại khí thứ ba, một loại khí màu trắng, nằm sâu dưới lòng đất, uốn lượn xoay quanh, tựa như một con Ngựa Long đang ngủ say.

Căn cứ 《 Thiên Tử Vọng Khí Thuật 》 ghi chép, đó là long khí, hay còn gọi là long mạch.

Người cổ đại mê tín phong thủy, bọn hần tin tưởng danh sơn đại xuyên nhất định có rồng sinh sống, bởi vì nhiễm long khí, cho nên nơi đó sinh cơ dạt dào, bao phủ một màu xanh biếc, phong cảnh xinh đẹp, là địa phương để “sinh” và là nơi “thịnh vượng phát đạt”.

“Có long thì sẽ có linh”, cho nên sơn mạch có sinh cơ bừng bừng được bọn hần gọi là long mạch.

Chẳng qua, trong Thiên Tử Vọng Khí Thuật miêu tả càng thêm kỹ càng.

Long khí là một loại năng lượng thần kỳ được sinh ra từ sâu trong lòng đất, có thể thúc đẩy sự sinh trưởng và phát triển của động thực vật, những nơi có long khí mới tạo ra được sinh mệnh nhiều màu nhiều sắc. Không có long khí, thì sinh mệnh không còn tồn tại.

Có thể nói, long khí là nguồn gốc của sinh mạng.

Có long khí mới có sự sống, mới có thứ gọi là sinh khí và tử khí.

Nơi hội tụ long khí gọi là long mạch.

Địa phương có long khí hội tụ, nơi đó cỏ cây lớn lên vô cùng dồi dào, xanh um tươi tốt, đủ loại động vật ưa thích tới nơi này nghỉ lại sinh sản sinh trưởng. Sinh linh rậm rạp nhiều màu nhiều sắc, cũng sẽ xúc tiến long khí tăng trưởng

Hai bên phụ thuộc nhau cùng tồn tại.

Nhìn thấy lục hội nhị khí lượn vòng trên núi, lại nhìn long khí đang nằm dưới núi, Lâm Bắc Phàm chớp chớp mắt, lẩm bẩm: “Sao ta cảm giác mình như trở thành đại sư phong thủy?”

Còn không phải sao?

Những tên đại sư phong thủy khác đều nhìn qua núi và nước để phán đoán phong thủy có được hay không, trong đó không tránh được có sai lệch. Thế nhưng đối với hắn, trực tiếp xuyên thấu qua hiện tượng nhìn ra bản chất, thấy được “thế” của sơn thủy, lại thấy được long khí của sơn thủy, độ chính xác 100%, như vậy còn không phải là đại sư phong thủy thì là gì nữa?

Lâm Bắc Phàm đổi một địa phương khác quan sát.

Hắn nhìn về phía thành phố của mình, nhìn về trung tâm thành phố, lại phát hiện nơi đó tuy rằng “thế” rất hùng hậu, nhưng tử “thế” lại áp đảo sinh “thế”, xoay quanh ở đỉnh đầu dữ tợn như có một con Cốt Long.

Những người đang vội vàng đi lại bị một cỗ “thế” này bao phủ, Lâm Bắc Phàm có thể nhìn thấy trên thân những người này lay dỉnh tử khí từ bên ngoài, làm cho tử khí trong cơ thể tăng lên nhiều.

Đương nhiên, loại quá trình này rất chậm rãi, ảnh hưởng cực kỳ nhỏ.

Nhưng dần dần, nhất định sẽ ảnh hưởng đến thân thể.

Hắn còn thấy trong đó có một bệnh nhân, cũng bởi vì nhiễm quá nhiều tử khí trong thành phố, giống như cọng rơm cuối cùng đè ép sinh mệnh, tình huống ngàn cân treo sợi tóc, tình trạng cơ thể nhanh chóng chuyển biến xấu, được đưa vội vào bệnh viện.

Lại nhìn dưới mặt đất, long khí gần như biến mất không còn.

“Thành phố hiện đại với sự phát triển nhanh chóng, quả nhiên tồn tại tai họa ngầm rất lớn.” Lâm Bắc Phàm cảm thán, hấn tận mắt thấy tất cả, cảm nhận được tất cả, lại phát hiện mình thật bất lực.

“Người có thể ảnh hưởng “thế”, “thế” cũng có thể ảnh hưởng đến người.” Lâm Bắc Phàm tiếp tục tổng kết.

Nhìn về phương hướng đài truyền hình Tinh Quang, ánh mắt xuyên qua tất cả các chướng ngại và khóa chặt trên người một người.

Mặc dù không trực tiếp nhìn thấy diện mạo và hình dáng chân thực của người kia, nhưng từ sự vận hành sinh tử nhị khí đặc thù trên người, Lâm Bắc Phàm có thể khẳng định người nọ chính là lão bà của hấn Bạch Thanh Tuyết.

“Lại còn có thể ngàn dặm tìm người? Năng lực này có chút mạnh tới quá đáng...”

Loại năng lực này giúp hấn không bước chân ra khỏi nhà, cũng có thể nắm vững mọi chuyện bốn phương tám hướng, có thể sánh với con mắt của thần.

Lâm Bắc Phàm lại thí nghiệm thêm vài lần, rốt cục xác định bản thân nắm được năng lực trước mắt này.

Đầu tiên, hấn biến thành một đại sư phong thủy, hơn nữa còn là một vị đại sư có trình độ cao vô cùng.

Thứ hai, hấn phát hiện tầm nhìn của mình càng thêm xa, phạm vi nhìn càng rộng, hơn nữa còn có được thiên lý nhãn, có thể xem thấu cả tòa đại sơn. Chỉ cần khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, trong bán kính trăm dặm có sinh khí (thế), tử khí (thế) còn có long khí (long mạch) thu hết vào mắt, nhất lăm vô dĩ.

Cuối cùng, hấn cũng có thể sử dụng “Vọng Khí giết người (cứu người)” với phạm vi rộng hơn, chỉ cần khóa chặt sinh tử nhị khí trên thân người kia, như vậy hấn có thể thi triển bí thuật Vọng Khí, dù cho cách xa trăm dặm, dù có rất nhiều chướng ngại vật cản trở, hấn cũng có thể giết (cứu) người.

Nói tóm lại, Lâm Bắc Phàm cực kì hài lòng với thu hoạch lần này.

Trong lúc Lâm Bắc Phàm thu hoạch tràn đầy, tin tức tập đoàn Chính Huy dùng giá trên trời 22 ức để mua các vị trí quảng cáo, trở thành nhà tài trợ độc quyền cho chương trình thứ hai của Tinh Quang lan truyền khắp cả nước với tốc độ khó tin, cả nước lập tức sôi sục!

“22 ức quảng cáo một chương trình truyền hình? Đây là giả phải không? Nói đùa cái gì vậy?”

“Đây không phải đùa, người xem, website của Tinh Quang đã tuyên bố tin tức này! 22 ức, tài trợ một năm cho chương trình truyền hình thứ hai của Tinh Quang 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, vô cùng xác thực không thể nghi ngờ!”

“Ông trời của ta ơi, chỉ sợ đây là chương trình đắt tiền nhất từ xưa tới nay!”

“Trời ạ, Tinh Quang được đại vận! Lúc trước 《Phi Thành Vật Nhiều》 bán ra 8 ức đã khiến tất cả mọi người chú ý! Không nghĩ tới hiện tại lại càng thêm mãnh liệt, 22 ức! Tinh Quang kiếm bộn, Bạch nữ thần sắp phát tài rồi!”

“22 ức tài trợ một chương trình? Tập đoàn Chính Huy này có lai lịch thế nào? Là nhiều tiền đến điên rồi sao!”

“Ta thực sự muốn hỏi tập đoàn Chính Huy một chút, các người còn tuyển nhân sự không?”

“Ta càng thêm chú ý tới rốt cuộc đây là chương trình gì, còn chưa truyền ra đã có thể bán với giá trên trời? Quá ngoài ý muốn, nhất định phải chú ý!”

“Đúng là nhất định phải chú ý... Chờ đã, có ai biết 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 là tiết mục gì không? Sao ta chưa từng nghe nói tới? Nghe tên chắc không phải lại là một tiết mục tình yêu và hôn nhân đấy chứ?”

...

Bởi vì chuyện quá hot, nó nhanh chóng được đẩy lên hot search.

Mấy từ khóa “tiền quảng cáo giá trên trời 22 ức” “tiết mục thứ hai của Tinh Quang” “Phi Thành Mạc Chúc” “tập đoàn Chính Huy”... nhanh chóng chiếm lĩnh top 5 vị trí đầu trên bảng hot search, chuyện sôi sục tới rồi tinh rồi mù, còn ép hết tất cả tin tức về tiểu thị tươi xuống.

《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 là chương trình thứ hai của đài truyền hình Tinh Quang, còn chưa bắt đầu tiên hành tuyên truyền, cũng chưa truyền bá đã hot, hot đến nhà nhà đều biết, người người đều biết, không ai không biết.

Nhưng khiến người ta lúng túng là, tuy rằng tiết mục này được xào đến độ hot phùng phùng, nhưng cho đến bây giờ, không người nào biết rốt cuộc đây là chương trình như thế nào. Rất nhiều người đặt nghi vấn với Tinh Quang, nhưng hết lần này tới lần khác, Tinh Quang không trả lời, cực kì kiêu ngạo.

Chương 52: Cảnh sát, ta báo án, có người buôn lậu thuốc phiện...

Chuyện này thật sự oanh động, tại giới giải trí càng thêm oanh động.

Phải biết, dùng 22 ức giá trên trời để trở thành nhà quảng cáo độc quyền cho một chương trình truyền hình, cho dù là đài truyền hình nhất lưu đến hiện tại cũng không có tiết mục nào được như thế. Trước đó 《Phi Thành Vật Nhiều》 đã gây chú ý, được coi là kỳ tích quảng cáo trong những năm gần đây, mọi người cho rằng đài truyền hình Tinh Quang gặp may mới có thể thiết kế ra một tiết mục được hoan nghênh như vậy.

Kỳ tích không thể lặp lại, Tinh Quang cũng vậy.

Kết quả không nghĩ tới, không đến một tháng, Tinh Quang đã làm ra chương trình truyền hình thứ hai, còn chưa được đưa lên thị trường nghiệm chứng đã bán ra với giá trên trời 22 ức, hơn nữa còn chỉ đầu tư vào quảng cáo, đây là kỷ lục quá dọa người!

Tất cả đài truyền hình đều đỏ mắt.

Sao chúng ta không gặp được chuyện tốt như vậy?

“Lập tức điều tra cho ta! Rốt cuộc 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 là chương trình truyền hình như thế nào? Vì sao tập đoàn Chính Huy lại xem trọng nó như thế? Điều tra rõ ràng, thật rõ ràng cho ta, sau đó tạo ra một tiết mục tương tự, biết không?”

Tổng giám đốc Mango TV lập tức hạ mệnh lệnh.

“Nhanh lên! Nhiệm vụ duy nhất của người bây giờ là điều tra rõ ràng rốt cuộc tiết mục này của Tinh Quang TV có lai lịch như thế nào? Chẳng lẽ đài truyền hình chúng ta không thể sao chép được sao? Chúng ta không ăn được thịt, cũng phải uống được canh!”

Tổng giám đốc Blueberry TV không chút do dự nói.

“Không phải đài chúng ta có một lãnh đạo trước đây từng là người của Tinh Quang, sau đó được điều qua đây sao? Để hắn ta đi tiếp xúc một chút, tạo mối quan hệ, nhìn xem có thể tìm ra được manh mối gì hay không. Nói với hắn ta, nếu như làm tốt, thăng chức tăng lương không thành vấn đề!”

Tổng giám đốc Lychee TV mỉm cười.

...

Tóm lại, các đài truyền hình lớn mở hết công suất mã lực tìm hiểu tình huống của 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, thật có thể nói là bất tiên vượt hải hiển lộ thần thông.

Đương nhiên, người chú ý chuyện này không chỉ có các đài truyền hình lớn, còn có Giang Nhược Hải ở phía Ma Đô xa xa.

Khi hắn ta nghe được tin tức khủng bố này, trong nháy mắt sắc mặt đen lại, vô cùng không dễ nhìn. Với hắn ta, Bạch Thanh Tuyết là một kẻ phản bội, nàng sống càng không tốt hắn ta mới càng vui vẻ.

Nhưng cho đến bây giờ, người ta vẫn ăn sung mặc sướng, đài truyền hình làm ăn phát đạt, tiền cũng được vớt lên từng bó lớn bó lớn, quả thực là sự nghiệp và tình yêu đều bội thu.

Còn hẳn ta được gì đây?

Một huynh đệ bị bắt vào ngục, đời này sợ khó có thể gặp lại, thế lực ủng hộ hẳn ta phá sản đóng cửa tương đương với chặt gãy một cánh tay của hẳn ta, còn nợ vô số nhân tình và tiền tài, cho tới hiện tại, dù chỉ ngấm lại cũng khiến hẳn ta đau lòng.

Vừa so sánh, trong lòng hẳn ta càng thêm không cân bằng.

Thế là, hẳn ta gọi một cuộc điện thoại, sắc mặt rất khó coi nói: “Tiểu Tam, tình hình hiện tại bên phía ngươi thế nào rồi? Sao đến bây giờ còn chưa nghe được nửa điểm động tĩnh? Có phải ngươi đang lười biếng không? Ngươi không đặt lời của đại ca vào mắt?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói kinh hoàng: “Đại ca, hiểu lầm, không phải như thế... Thực ra từ rất sớm trước kia ta đã hành động, cũng sắp đại công cáo thành, kết quả giữa đường một tên Trình Giảo Kim xuất hiện, đối đầu với ta, tuyên bố đại truyền hình Tinh Quang do hẳn ta bao trọn, ai còn dám xuất thủ với Tinh Quang hẳn ta sẽ không khách khí.

Kết quả đám lão đại hắc bang kia thật sự sợ vỡ mật, lại có thể ngoan ngoãn nhận thua, còn muốn bắt ta đi nhận tội... Nếu không phải ta cảm giác không ổn, chạy nhanh, chỉ sợ hiện tại ta đã bị bắt lại rồi!”

“Hóa ra là như vậy...” Ngữ khí của Giang Nhược Hải hơi hòa hoãn lại: “Vậy ngươi chú ý an toàn, cẩn thận một chút, nếu không thể làm được ngươi cứ trở về trước đi, chúng ta đã mất đi một Tiểu Lục, không thể lại mất đi ngươi...”

Giờ khắc này, không biết là diễn hay là thật, Giang Nhược Hải lộ ra chân tình, Tiểu Tam ở đầu kia điện thoại cảm động.

Hẳn ta vỗ ngực cam đoan: “Đại ca, ngươi còn chưa yên tâm về ta sao? Tiểu Tam ta làm việc từ trước đến nay vẫn luôn cẩn thận, tuyệt sẽ không giẫm vào vết xe đổ của Tiểu Lục. Chẳng qua, nếu ta cứ như vậy rút lui, cục tức này ta nuốt không trôi... Cho nên đại ca, cho ta thêm một chút thời gian, ta nhất định sẽ xử lý chuyện này ổn thỏa!”

“Tốt, vậy người chú ý nhiều hơn!”

Thành phố Giang Nam, trong một hộp đêm.

Tiểu Tam tên thật là Lý Chính Nam cúp điện thoại. Ngồi bên cạnh hắn ta là một người trung niên có dáng dấp hung thần ác sát, chung quanh còn có một đám nữ nhân oanh oanh yến yến.

“Lý thiếu, ta châm thuốc giúp người!” Một người trung niên trong đám cười lấy lòng, đưa một điếu thuốc ra.

Lý Chính Nam lấy tay ngăn cản cự tuyệt, nói: “Không cần, thuốc của các người ta hút không quen, bình thường ta vẫn tự mang theo thuốc.”

Hắn ta búng tay, người phía sau lập tức dâng lên một điếu xì gà. Lý Chính Nam hít sâu một cái, sau đó thoải mái phun ra một ngụm khói, nói: “Đưa cho Chu lão đại của chúng ta một điếu!”

“Cảm ơn Lý thiếu!” Nam nhân trung niên mừng rỡ tiếp nhận xì gà, sau đó dùng sức hút một hơi, nói: “Mùi vị rất nồng, nhưng ta thích! Đáng tiếc, cho dù có tiền ta cũng không mua được!”

“Tất nhiên, nếu Chu lão đại đã thích như thế, vậy ta lại tặng người mấy điếu!” Lý Chính Nam phát phát tay.

Người phía sau lập tức đưa lên một hộp xì gà, bên trong chứa 10 điếu xì gà, thoát nhìn vô cùng hào phóng.

“Không cần không cần... Cho ta một điếu là đủ rồi!” Chu lão đại thụ sủng nhược kinh nói, mừng rỡ móc ra một điếu xì gà từ trong hộp xì gà kia, trân trọng đặt trong túi áo của mình, sau đó khép hộp lại, rất cung kính trả về.

Đồ nhà quê, chưa từng thấy sự đời!

Trong đôi mắt lạnh lùng của Lý Chính Nam lộ ra một tia khinh miệt.

Trong lúc nhất thời, hai người thôn vân thổ vụ.

Lý Chính Nam bỗng nói: “Chu lão đại, thực ra muốn nói cảm tạ cũng phải là ta cảm tạ ngươi. Nếu không nhờ ngươi, chỉ sợ ta đã bị đám khốn nạn kia bán rẻ. Thật không nghĩ tới, lão đại như các ngươi không sợ trời không sợ đất, lại có thể sợ một người...”

Chu lão đại hút xì gà, lắc đầu cười khổ:

“Không thể không sợ, cái tên Diệp Vô Đạo kia không chỉ ra tay tàn nhẫn, hơn nữa còn là người có bối cảnh, tất cả lão đại thành phố Giang Nam chúng ta đều bị hắn ta đánh bại, hiện tại vết thương sau lưng ta còn ần ần đau... Chơi hung hăng không bằng người ta, chơi thủ đoạn thì tên kia lại có bối cảnh, chúng ta còn có thể làm sao?”

Trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ và đau xót.

“Vào hắc đạo, nếu không có chút bối cảnh, đúng là rất khó chơi. Ta cảm thấy Chu lão đại ngươi năng lực gì cũng có, duy chỉ thiếu sót một chút bối cảnh...” Lý Chính Nam dập tắt điếu xì gà, nói:

“Như thế này, chờ ngươi hoàn thành xong chuyện này giúp ta, ta sẽ giới thiệu ngươi cho đại ca ta, đại ca ta là quý công tử của tập đoàn Giang thị Ma Đô, là tổng giám đốc tương lai, thủ đoạn cao minh, có hắn ta đứng sau lưng ủng hộ ngươi, ngươi nhất định có thể ăn sung mặc sướng!”

Chu lão đại cười tươi như đóa hoa cúc nở rộ: “Tạ Lý thiếu thành toàn! Người chính là phụ mẫu tái sinh của ta, về sau Chu Toàn Minh ta nhất định sẽ coi ngươi như thiên lôi, sai đâu đánh đó!”

“Dễ nói, dễ nói, ha ha ha...” Trong lúc nhất thời, hai người cùng bật cười.

Chu lão đại muốn gọi vài nữ nhân đến phục vụ Lý Chính Nam, báo đáp ơn tri ngộ. Kết quả Lý Chính Nam cự tuyệt không chút do dự, cũng biểu thị thân thể mệt mỏi, muốn trở về nghỉ.

Chu lão đại ân cần tiễn bọn hắn ra khỏi hộp đêm, thẳng đến khi nhìn thấy bọn hắn rời đi, hắn ta mới bấm một số điện thoại, ngữ khí cung kính nói: “Diệp thiếu, ta đã làm theo lời ngươi dặn dò.”

“Chu lão đại, ra tay rất nhanh, bảo đao chưa già. Ta còn tưởng bản thân phải chờ thêm vài ngày nữa đây.”

“Diệp thiếu phân phó, ta nào dám chậm trễ? Đừng nhìn tiểu tử kia rất thông minh cẩn thận, kỳ thực hắn ta chỉ là một tên phú nhị đại mắt cao hơn đầu, rất non, sao có khả năng là đối thủ của những tên giáo hoạt như chúng ta?” Trong giọng nói không che giấu được vẻ tự đắc.

“Tốt, vậy cứ làm việc theo kế hoạch đi.”

“Vâng, tốt.” Chu lão đại cúp máy, sau đó cầm lấy một chiếc điện thoại khác.

“Cảnh sát, ta muốn báo án, có người buôn lậu thuốc phiện...”

Chương 53: Lại một tiểu đệ vào tù!

Lý Chính Nam ngồi xe rời khỏi hộp đêm.

Hắn ta mang theo nhiệm vụ quan trọng mà đến đây, huynh đệ của hắn ta đã ngã tại đây, hắn ta không muốn giẫm lên vết xe đổ, cho nên hắn ta vẫn luôn cẩn thận từng li từng tí, bất luận là đi bước nào cũng đều phải cân nhắc liên tục, vô cùng cẩn thận.

Cho nên, người khác đưa thuốc lá đến hắn ta không hút, ngay cả thịt rượu bên ngoài cũng ít ăn, càng không hề gần nữ sắc.

Có thể nói, hắn ta đã làm khá tốt tất cả.

Đáng tiếc, phòng ngày phòng đêm, hắn ta vẫn sập hồ.

Xe mới vừa lái ra ngoài không bao lâu, ngay khi vừa chạy qua một đầu hẻm nhỏ đã bị mấy chiếc xe cảnh sát đột nhiên xuất hiện ngăn cản, một đám cảnh sát cầm súng nhảy từ trên xe xuống.

“Cảnh sát, dừng xe kiểm tra! Nhanh xuống cho ta, ôm đầu ngồi xổm!”

Hai người ngồi trong xe lơ mơ, đèn báo hiệu phía ngoài chiếu soi rõ khuôn mặt kính ngạc của bọn họ.

“Làm sao vậy... Xảy ra chuyện gì? Đồng chí cảnh sát, có phải các người lầm rồi không? Chúng ta không phạm tội!” Lý Chính Nam hạ cửa kính xe xuống, có chút hốt hoảng nói.

“Bớt nói nhảm đi! Nhanh xuống xe ôm đầu ngồi xổm cho ta!” Một người vẻ mặt uy nghiêm thoát nhìn như đội trưởng đội cảnh sát cầu kính nói: “Có người báo cáo các người buôn lậu thuốc phiện, hiện tại chúng ta phải kiểm tra, mời các người phối hợp!”

“A a... Được, chúng ta nhất định sẽ phối hợp!” Tuy trong lòng bọn họ rất bối rối nhưng lại thở dài một hơi.

Nói bọn họ buôn lậu thuốc phiện, làm sao có thể? Nhất định là có người giờ trò đùa dai báo án giả với cảnh sát, bọn họ chịu tai bay vạ gió, cho nên bây giờ tốt nhất là nên phối hợp thì phải phối hợp, dù sao sau khi kiểm tra xong sẽ chứng minh được sự trong sạch của bọn họ.

Hai người trong xe mở cửa xe, giơ tay xuống xe.

“Tiểu Lưu Tiểu Trương, các người đến lục soát người bọn hắn cho ta! Tiểu Chu, các người dẫn người đi kiểm tra xe cho ta, những người khác sẵn sàng bày trận đón địch!” Cảnh sát kia lớn tiếng nói.

“Vâng, Lưu đội!”

Lập tức có hai cảnh sát đi lên soát người, còn có mấy cảnh sát khác đi kiểm tra xe.

Tất cả đồ vật trên người hai người Lý Chính Nam đều bị móc ra.

Đúng lúc này, cảnh sát Tiểu Lưu móc ra được một cái hộp tinh xảo từ trong túi Lý Chính Nam, trước kia hắn ta chưa từng thấy kiểu hộp này nên hỏi:

“Cái này là cái gì?”

“Đây là xì gà, bên trong có xì gà Mexico được vận chuyển bằng đường hàng không đến đây, mùi vị vô cùng chính tông, nhìn cảnh quan người vất vả như vậy, có cần làm một điếu không?” Lý Chính Nam nửa đùa nửa thật nói.

Cảnh sát Tiểu Lưu không nói lời nào, mở hộp ra, bên trong thật sự chứa mấy điều xì gà.

Đúng lúc này, bỗng nhiên chó nghiệp vụ vọt tới trước mặt, hướng về phía Tiểu Lưu lớn tiếng sủa to, tất cả cảnh sát chung quanh lập tức biến sắc, đồng loạt nhìn về phía Tiểu Lưu, bởi vì bọn họ biết rõ chó nghiệp vụ đã có phát hiện quan trọng, hơn nữa rất có thể nó đã phát hiện thuốc phiện.

Người khác nhìn Tiểu Lưu, Tiểu Lưu thì nhìn điều xì gà trong tay.

Hắn ta cẩn thận xem xét điều xì gà trong tay, sau đó rút cục cũng phát hiện mảnh khóe, móc một cây dao nhỏ trên người ra, cắt đôi điều xì gà, bên trong lập tức lộ ra bột phấn màu trắng. Mọi người biến sắc, chó nghiệp vụ càng sủa hăng hơn.

Trong lòng đám người Lý Chính Nam dâng lên dự cảm không lành.

Họng súng lại một lần nữa nhắm ngay Lý Chính Nam.

“Nói, đây là cái gì?” Trương đội trưởng chỉ điều xì gà, cúi kính nhìn Lý Chính Nam hỏi.

“Đây là... Đây là... Xì gà mà...” Lý Chính Nam lắp ba lắp bắp nói.

“Vậy người nói cho ta biết, vì sao bên trong xì gà lại có bột phấn màu trắng?” Trương đội trưởng tiếp tục nghiêm nghị nói.

“Cái này, ta không rõ...” Sắc mặt Lý Chính Nam tái nhợt, đổ mồ hôi đầy đầu.

Đây là lần đầu tiên hắn ta gặp phải chuyện như vậy, trực tiếp bị dọa sợ.

“Dám làm không dám nhận?” Triệu đội cười lạnh, lớn tiếng nói: “Nếu người đã không biết, vậy trước tiên cứ dẫn người đi cho ta! Pháp luật sẽ nói cho người biết, rốt cuộc đây là cái gì! Giải hết toàn bộ về cho ta!”

“Vâng, Triệu đội!”

Cứ như vậy, trên tay bọn họ lại có thêm hai chiếc còng tay sáng loáng.

Trải qua kiểm tra suốt đêm, bột màu trắng bên trong xì gà không phải gì khác mà chính là độc phẩm heroin, hơn nữa còn cùng loại với heroin của băng đảng mua bán ma túy trước đó, tổng cộng có 103 gram.

Căn cứ theo luật hình sự, buôn lậu, buôn bán, vận chuyển, chế tạo thuốc phiện từ 50 gram trở lên, sẽ bị phán 15 năm tù giam, tù chung thân hoặc tử hình, đồng thời còn bị tịch thu tài sản.

Rất rõ ràng, thuốc phiện trên người Lý Chính Nam đã vượt qua 50 gram, tình huống vô cùng nghiêm trọng, cho nên cảnh sát lập tức áp dụng biện pháp bắt giam, cấm liên lạc với người bên ngoài, hơn nữa còn đệ đơn khởi tố hắn ta.

Một bên khác, ở Ma Đô xa xa, Giang Nhược Hải đang ngủ đột nhiên bị chuông điện thoại dồn dập đánh thức.

“Đại ca, không tốt... Xảy ra chuyện rồi!”

Giang Nhược Hải xoa xoa con mắt còn đang nhập nhèm, giọng điệu lười biếng nói: “Xảy ra chuyện gì? Từ từ nói cho ta, không nên gấp gáp, có chuyện gì đại ca chịu trách nhiệm.”

“Đại ca, bên phía Tiểu Tam xảy ra chuyện rồi!” Giọng nói vẫn gấp rút như cũ.

“Cái gì? Tiểu Tam xảy ra chuyện? Hắn ta xảy ra chuyện gì? Không phải hắn ta đang ở Giang Nam sao? Sao lại xảy ra chuyện? Người nhanh nói cho ta!” Trong nháy mắt, Giang Nhược Hải thanh tỉnh lại, kinh hoàng la lên, sau đó nóng nảy truy vấn, còn lo lắng hơn đầu bên kia điện thoại.

“Tiểu Tam hắn... Hắn bị cảnh sát bắt đi, nói là vì buôn lậu thuốc phiện!”

“Buôn lậu thuốc phiện? Không thể nào!” Giang Nhược Hải chém đinh chặt sắt nói: “Tiểu Tam không thiếu chút tiền này, sao lại buôn lậu thuốc phiện? Nhất định là bên phía cảnh sát đã bắt lầm, hoặc là... Tiểu Tam đã bị người ta bẫy!”

“Đại ca, ta cũng không tin Tiểu Tam buôn lậu thuốc phiện, nhưng ta nghe được tin tức nội bộ, cảnh sát đã tìm ra 103 gram heroin trên người Tiểu Tam, mà hắn ta lại không giải thích được... Căn cứ theo mức hình phạt của pháp luật, 50 gram đã có thể tính là phạm tội nghiêm trọng, ít nhất cũng phải bị phán tù 15 năm trở lên, Tiểu Tam lại chứa tới 103 gram, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Giọng bên kia điện thoại vô cùng sốt ruột.

Buôn lậu thuốc phiện vượt qua 50 gram? 15 năm tù có thời hạn trở lên?

Giang Nhược Hải cảm thấy đau đầu, cho dù hắn ta có vận dụng hết tất cả các quan hệ cũng không cách nào cứu được Tiểu Tam, khiến hắn ta không hao tốn gì đi ra.

Bởi vì chuyện này đã chạm tới điểm mấu chốt của chính phủ và quốc gia, điểm mấu chốt là không thể đụng vào.

“Ta chắc chắn Tiểu Tam trong sạch, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp cứu hắn ta ra. Trước tiên người xuất thủ ổn định cảnh sát, chúng ta lại hoạt động một chút...” Giang Nhược Hải nghĩ nghĩ, hỏi: “Hiện tại có cách nào để liên lạc với Tiểu Tam không? Chúng ta phải biết được càng nhiều tin tức hơn, mới có thể nghĩ được cách giúp hắn ta thoát khỏi hiểm nguy...”

“Hắn ta đã bị bắt giam, ai cũng không liên lạc được. Nghe nói là vì lúc trước ở thành phố Giang Bắc đã xảy ra vụ án truy lùng băng đảng buôn lậu thuốc phiện, chúng cầm súng phản kháng khiến hai cảnh sát bị thương, còn có hơn 10 người bình thường bị liên lụy, tình tiết rất ác liệt, khiến trên tỉnh chú ý, yêu cầu phải điều tra rõ, một khi phát hiện tuyệt đối không nhân nhượng, cho nên hiện tại bên kia quản cực kỳ nghiêm.”

Giang Nhược Hải càng cảm thấy nhức đầu hơn, đã hoàn toàn không còn buồn ngủ.

Chương 54: Phú nhị đại buôn lậu thuốc phiện?

Kết quả, hắn ta nhức đầu quá sớm.

Sáng ngày thứ hai, trên internet tràn ngập tin tức phú nhị đại buôn bán ma túy.

Nói cái gì phú nhị đại chán ghét cuộc sống giàu có xa xỉ, chán ghét cuộc sống áo đến duỗi tay cơm đến há miệng, nhân tính vạn vạn, muốn tìm chút kích thích, thế là đi lên con đường buôn ma túy không lối về.

Nói cái gì mà đây mới là bản chất sinh hoạt của phú nhị đại, tinh thần thiếu hụt truy cầu, cả ngày xa hoa đòi truy, một bên hút ma túy một bên buôn lậu thuốc phiện, vô cùng sa đọa, sau đó đưa ra một câu tổng kết: Quyền quý thật loạn.

Nói cái gì mọi người hiểu lầm hẳn, thật ra tên phú nhị đại này cũng chỉ bị ép buộc, có thể do kinh tế gia đình xảy ra vấn đề, sắp phá sản nên thân làm phú nhị đại chỉ có thể đi lên con đường buôn bán ma túy, bù đắp lỗ hồng kinh tế.

Nói cái gì đây là phú nhị đại giả, thật ra hẳn ta là một phần tử buôn lậu thuốc phiện, sau đó ngụy trang thành phú nhị đại đi buôn lậu thuốc phiện, xác xuất thành công của việc này rất cao, hơn nữa còn không dễ bị phát hiện, nhưng cuối cùng vẫn bị cảnh sát phát hiện.

...

Có đủ loại cách nói, hơn nữa còn có mấy tấm hình Lý Chính Nam bị bắt, nói đến đâu có bài bản hẳn hoi.

Ba chữ “phú nhị đại” kích động tâm lý đám người thù giàu, “buôn lậu thuốc phiện” lại là từ khóa khiến người khác tránh né không kịp, cả hai đều khiến mọi người căm thù đến tận xương tuỷ, hai thứ hợp một sinh ra phản ứng hoá học kịch liệt.

Thế là, tiêu đề “phú nhị đại buôn lậu thuốc phiện” lập tức xông lên hot search, còn ép “22 ức giá quảng cáo trên trời” và “Only You” của đài truyền hình Tinh Quang xuống, trèo lên top một, thu hút được sự chú ý của mọi người.

“VẬY mà phú nhị đại lại đi buôn lậu thuốc phiện? Bà mẹ nó, cuộc sống đang tốt như thế, chẳng thiếu một thứ gì, vậy mà lại đi buôn lậu thuốc phiện? Người này phải nghĩ quần tới mức nào... Chẳng lẽ hấn ta vừa sinh ra đã bị thiếu năng trí tuệ sao?”

“Nếu ta có một người cha giàu có, ta nhất định sẽ hưởng thụ thật tốt! Buôn lậu thuốc phiện? Hấn ta thực biết nghĩ!”

“Chuyện này thật ly kỳ, ta có nghĩ thế nào cũng không thể nghĩ tới vậy mà phú nhị đại dính tới việc buôn lậu thuốc phiện. Nếu như là hút ma túy thì rất hợp lý, dù sao chuyện này ta cũng đã thấy rất nhiều rồi!”

“Phú nhị đại buôn lậu thuốc phiện thì có gì kỳ quái? Các người ngạc nhiên quá mức rồi, thực tế, bọn họ là người có khả năng buôn lậu thuốc phiện nhất, chắc chắn là do giàu về vật chất mà thiếu hụt về tinh thần, cho nên mới sa đọa như vậy!”

“Nuôi không dạy là lỗi của cha, chỉ sợ phụ thân hấn có vấn đề gì rồi!”

“Cảnh sát làm rất tốt! Loại người này nên bắt lại, kết án, kết án nặng vào, hấn sẽ ngoan cả một đời thôi!”

“Rốt cuộc là nhân tính vạn vẹo hay là đạo đức bại hoại đây?”

...

Dường như ngủ một đêm tỉnh lại, thế giới đã thay đổi, không biết “phú nhị đại buôn lậu thuốc phiện” đã out rồi.

Bởi vì toàn dân chú ý, cho nên áp lực của cảnh sát rất lớn, áp lực của chính phủ cũng rất lớn. Thượng cấp hạ chỉ thị, ngôn từ vô cùng nghiêm khắc, yêu cầu cảnh sát thành phố Giang Nam cấp tốc phá án, hơn nữa xử lý nghiêm khắc, cho dân chúng một câu trả lời.

Từ tối hôm qua tỉnh lại, một đêm không ngủ, Giang Nhược Hải tức giận đến cả người bốc hỏa.

“Ai làm? Rốt cuộc là ai làm? Đây chắc chắn là có tổ chức, có dự mưu, nếu không, sao có thể trùng hợp tới mức Tiểu Tam vừa bị vu cáo bỏ tù, trên

mạng lập tức xuất hiện nhiều hình ảnh còn có tin tức như vậy? Đây là muốn đẩy Tiểu Tam vào chỗ chết! Rốt cuộc là ai làm? Ta với người không đội trời chung, khôn kiếp!”

Giang Nhược Hải gấp đến độ đi tới đi lui, vốn hắn ta còn muốn dựa vào một chút năng lực đề chuyện này xuống, sau đó lại nghĩ biện pháp cứu Tiểu Tam ra, kết quả hiện tại chuyện này lộ ra ánh sáng, khiến toàn dân chú ý, chính phủ coi trọng, hắn ta hoàn toàn không cách nào xuất thủ được.

Vừa ra tay, ngược lại sẽ liên lụy tới cả mình.

Loại cảm giác ghen khuất không làm gì được quen thuộc này khiến hắn ta vô cùng khó chịu.

“Chẳng lẽ là Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm?” Giang Nhược Hải nhíu mày, hắn ta nghĩ tới nghĩ lui chỉ có hai người kia là đáng nghi nhất, bởi vì Tiểu Tam mang theo nhiệm vụ tới đối phó hai người này, rất có thể hắn ta đã bị trả đũa.

“Không đúng, không thể nào là bọn họ...” Giang Nhược Hải lắc lắc đầu.

Hắn ta hiểu rất rõ Bạch Thanh Tuyết, thật sự bá khí vênh váo không giải thích, thích quang minh chính đại nghiền ép người khác, khinh thường mấy loại dùng thủ đoạn hạ lưu. Về phần Lâm Bắc Phàm, trong mắt hắn ta Lâm Bắc Phàm chỉ là một tiểu lâu la, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Chẳng lẽ, mục tiêu chính của hắn thủ sau màn là ta sao?

Trong lòng Giang Nhược Hải có một tia sợ hãi, đến bây giờ hắn vẫn không rõ hắn thủ sau màn là ai, không biết mới là kinh khủng nhất, điều này có thể khiến hắn đứng ngồi không yên, ngày ngày khó ngủ.

Đúng lúc này, có điện thoại gọi tới, là Lý Chính Sơn, phụ thân của Tiểu Tam Lý Chính Nam, cuộc điện thoại này hắn ta không thể không tiếp.

Giang Nhược Hải nghe điện thoại, lộ ra nụ cười cứng ngắt: “Bá phụ yên tâm, chắc chắn Tiểu Tam đã bị hãm hại, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực cứu Tiểu Tam ra, trả lại trong sạch cho hắn!”

“Cảm ơn Giang thiếu, chắc chắn nhi tử ta trong sạch, điểm này không cần nhiều lời, ta là phụ thân còn không hiểu rõ nó sao? Nhưng Giang thiếu, hiện tại chuyện ta muốn nói với người không phải chuyện này, mà là một chuyện khác, do thân phận nhi tử ta đã ra lộ ra ánh sáng, cư dân mạng đang gieo rắc tin đồn ghê tởm, nói công ty ta mới là căn cứ buôn bán ma túy thật sự, tinh thần quân chúng rất mãnh liệt, những cơ quan như cục thuế vụ, cục công thương, cục kiểm tra chất lượng thậm chí còn có cảnh sát đều từng tới điều tra, không cách nào sản xuất bình thường được. Còn rất nhiều nhà cung cấp hàng và thương gia, thậm chí là ngân hàng, nghe gió tưởng mưa, muốn đoạn tuyệt hợp tác, hiện tại công ty ta gặp phải nguy cơ... Giang thiếu, người nói ta có thể làm thế nào được đây? Tiểu Tam nhà ta nhận người làm đại ca, người cũng không thể mặc kệ chúng ta được!”

Trong lòng Giang Nhược Hải tràn đầy con mẹ nó, sao loại chuyện này lại như đã từng quen biết thế?

Lúc trước Tiểu Lục thua tiền, cũng phát sinh loại chuyện này.

Hiện tại đổi thành Tiểu Tam, sao vẫn giống nhau?

“Bá phụ người yên tâm, tiểu tam là huynh đệ của ta, nhà hắn chính là nhà ta, người chính là thân nhân của ta, ta tuyệt đối sẽ không mặc kệ các người! Chỉ có điều bây giờ đang ở bước ngoặt, đang bị chú ý trên mọi phương diện, tạm thời người chịu thiệt nhận phạt rồi ôn tồn nhận sai, thái độ thành khẩn sẽ có lợi hơn. Dù sao hiện tại ta cũng không thể đối đầu với chính phủ và dân chúng! Chờ khi nguy cơ qua đi, ta nhất định sẽ giúp người trọng chính kỳ cổ!” Giang Nhược Hải nói chắc như đinh đóng cột..

“Được, ta nghe người, Giang thiếu! Ài, trước mắt cũng chỉ có thể như vậy...”

Mới vừa cúp điện thoại, sắc mặt Giang Nhược Hải lại thay đổi: “Khôn kiếp! Cuối cùng là ai đang muốn chinh ta?”

Kết quả, lại có một cuộc điện thoại gọi tới, giọng nói vô cùng lo lắng gấp rút: “Đại ca, không xong! Người nhanh lên mạng nhìn xem, người bị lộ ra trên internet, chuyện phiền toái lắm!”

Giang Nhược Hải nhanh chóng mở website hot search, phát hiện trên internet tuôn ra một tin tức, đó chính là quan hệ của hắn và Tiểu Tam bị lộ ra ánh sáng, nói cái gì hai vị đại thiếu gia thân mật gắn bó, sau lưng liệu có chút hoạt động phạm pháp nào không?

Nội dung nhắm thẳng vào chuyện buôn lậu thuốc phiện, tin đồn thất thiệt lại nói có bài bản hẳn hoi, trong đó còn có mấy tấm ảnh thân mật làm bằng chứng. Hiện tại rất nhiều người hẳn, còn có tập đoàn Giang Thị sau lưng hắn, hỏi tình huống này có phải là thật hay không?

Mặt Giang Nhược Hải từ xanh mét lập tức biến thành màu gan heo.

“Khôn kiếp, ai muốn chinh ta?”

Chương 55: Ta tư chất ngu dốt, chỉ có thể trị liệu nghi nan tạp chứng, ung thư gì gì đó!

Hắn ta cảm thấy đời này hắn ta chưa từng tức giận như thế bao giờ.

Nói cách khác, bây giờ nhất cử nhất động của hắn ta, mỗi tiếng nói cử động đều đang bị chú ý, bị phóng đại, bị diễn giải quá mức.

Nếu như xuất thủ cứu giúp, vậy tương đương với hắn ta chứng thực mình có quan hệ với Lý Chính Nam và sẽ kéo quan hệ không rõ ràng với “buôn lậu thuốc phiện”, chuyện này sẽ rất bất lợi cho sự phát triển của hắn ta trong tương lai. Nhưng nếu như thờ ơ lạnh nhạt sẽ để huynh đệ thất vọng đau khổ, như vậy, thế lực hắn ta tích lũy mấy năm nay sẽ sụp đổ không còn tồn tại.

Chuyện này khiến hắn hết sức xoắn xuýt.

Hắn ta nên làm gì đây?

Sau đó, lại có một cuộc điện thoại gọi tới.

Giang Nhược Hải nhìn điện thoại, trong lòng sợ hãi, lập tức nhận máy, giọng nói cung kính: “Cha...”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói nặng nề lại nghiêm nghị: “Lập tức phát biểu thanh minh, bày tỏ người chỉ có quan hệ bình thường với Lý Chính Nam, không phải quan hệ thân thiết như internet truyền ra, không hề hay biết chuyện này.”

Trong lòng Giang Nhược Hải lại kinh ngạc thêm một lần nữa, vội vàng nói: “Cha, Tiểu Tam là huynh đệ tốt của ta, hơn nữa do hắn đi làm việc ta giao mới xảy ra chuyện, sao ta có thể bán đứng hắn? Ta tuyệt đối không bỏ rơi huynh đệ của ta!”

Giọng bên kia vẫn nghiêm khắc như cũ: “A Hải, bây giờ không phải lúc hành động theo cảm tính. Người là người nối nghiệp tương lai của tập đoàn Giang Thị chúng ta, nhất định phải quang minh vĩ đại, nếu người có dính líu tới buôn lậu thuốc phiện, người nói những cổ đông khác sẽ đánh giá người thế nào? Người để người của tập đoàn đánh giá người thế nào? Người để chính phủ đối đãi với người thế nào? Nếu như người còn muốn làm người nối nghiệp tập đoàn Giang Thị thì người phải nghe ta nói, rũ sạch quan hệ với hắn, không cần quản chuyện này, trước mắt, đây là biện pháp tốt nhất. Nếu như làm không được, người không cần đến gặp ta nữa!”

Điện thoại bị dập máy.

Trên mặt Giang Nhược Hải xanh trắng đan xen, vô cùng khó coi.

Một bên khác của thành phố Giang Nam, bờ biển không người, Lâm Bắc Phàm và Diệp Vô Đạo đã ngồi người ở chỗ này rất lâu, vừa đi vừa nói, cách bảo tiêu thật xa.

“Tình huống cụ thể là như vậy.” Diệp Vô Đạo châm một điếu thuốc, nói tiếp: “Hiện tại, Lý Chính Nam đã rơi vào hố, thành phố Giang Nam đang nghiêm trị buôn lậu thuốc phiện, cho dù thân phận của hắn ta có đặc biệt, cho dù hắn ta có vô tội cũng phải bị lột một lớp da. Về phần hắc thủ thật sự phía sau màn, Giang Nhược Hải ở phía Ma Đô xa xa kia, hiện tại hắn ta đã rước đầy vết nhơ, phiền phức quán thân, khiến cho hắn ta không dám hành động thiếu suy nghĩ. Ta thấy theo phẩm cách của hắn ta, nói không chừng cuối cùng hắn ta sẽ bỏ xe giữ tướng... Có thể nói, chuyện này cơ bản đã có một kết thúc. Đài truyền hình Tinh Quang sẽ mở ra một thời kỳ phát triển hiếm thấy.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, sau đó hỏi: “Chu lão đại sẽ không bị gì chứ? Dù sao nếu Lý Chính Nam không ngu ngốc, chí ít hắn ta cũng sẽ nghĩ tới Chu lão đại, vậy thì phiền toái.”

“Chuyện này người có thể yên tâm, Chu lão đại có thể lăn lộn đến vị trí hiện tại, mưu kế rất nhiều. Thật ra, là hắn ta đã báo cảnh sát, hơn nữa còn cắn ngược lại một miếng, lấy thân phận người bị hại nói hắn ta bị lừa hút ma túy, điều xì gà kia đã thành bằng chứng. Còn có những ngày này, Lý Chính Nam thường xuyên tiếp xúc với người của thế giới ngầm, đều có lưu lại chứng cứ, những chứng cứ này sẽ thành điểm trí mạng để lên án hắn ta...”

Diệp Vô Đạo cười ha ha: “Nói đến cùng, Lý Chính Nam kia vẫn quá non nớt, tự cho là rất thông minh, cao cao tại thượng, nhưng thủ đoạn nhỏ kia của hắn ta sao có thể đánh bại được đám lão đại từng bước bò lên.”

Lâm Bắc Phàm cảm khái một tiếng: “Đúng vậy, đừng bao giờ xem thường những người lăn lộn từ tầng dưới chót ra, năng lực của bọn hắn còn xuất sắc hơn người tưởng tượng rất nhiều, bọn chúng bẫy người lúc nào người cũng không biết. Có điều, người có thể để đám người này ngoan ngoãn nghe lời người, càng nói rõ bản lĩnh của người. Xem ra, ta tìm người giải quyết chuyện này là tìm đúng người, ta rất hài lòng.”

“Tất nhiên, nếu đã hài lòng, vậy người có thể... Ha ha!” Diệp Vô Đạo xoa xoa tay, hồi hộp nhìn Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm im lặng nói: “Đừng nhìn ta như vậy, ta biết tâm tư của người. Người đã làm xong mọi chuyện, đương nhiên ta sẽ giữ đúng hứa hẹn. Nhìn người gấp gáp như thế, vậy bây giờ chúng ta đi luôn.”

“A, được rồi!” Diệp Vô Đạo hưng phấn nhảy lên, kích động nói: “Hiện tại ta dẫn người đi!”

Hai người bọn họ đơn độc xuất hành, không mang theo bảo tiêu.

Diệp Vô Đạo lái xe, dẫn Lâm Bắc Phàm tới một tòa dân cư thông thường. Diệp Vô Đạo và muội muội hắn ta ở lầu sáu, cửa vừa mở ra, Lâm Bắc Phàm đã thấy một thiếu nữ ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, khuôn mặt

thoạt nhìn trẻ con yếu đuối, ngồi trên xe lăn gõ máy tính cộc cộc cộc, ánh nắng từ bên ngoài yên tĩnh chiếu qua cửa sổ.

“Diệp ca, người đã trở về!” Nhìn thấy Diệp Vô Đạo trở về, thiếu nữ rất vui mừng.

Rời bàn máy tính, đẩy xe lăn đi qua.

Nhưng khi nhìn thấy Lâm Bắc Phàm sau lưng Diệp Vô Đạo, trong mắt nàng hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức dừng lại, cúi đầu rụt rụt cái đầu nhỏ, giọng yếu ớt nói: “Ca...”

Diệp Vô Đạo kích động nói: “Tiểu Vũ, giới thiệu cho người, hắn là Lâm Bắc Phàm, là thần y ta tìm đến, hắn có thể trị được đôi chân cho người. Từ nay về sau, người có thể đứng lên! Có vui không, kích động không?”

Thiếu nữ cũng không vui, cũng không kích động, ngược lại hoài nghi nhìn Lâm Bắc Phàm, nhỏ giọng hỏi: “Ca, hắn thật có thể chữa được chân của ta sao? Người xem hắn còn trẻ như vậy...”

Trong lòng Diệp Vô Đạo có một tia lo lắng không yên, dù sao hắn cũng không tận mắt nhìn thấy Lâm Bắc Phàm cứu người, năng lực này vẫn tồn tại chiết khấu rất lớn, vì thế hắn ta và muội muội cùng kỳ vọng mà nhìn Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, tự tin nói: “Trong thiên hạ, người dám nói chắc chắn có thể chữa khỏi chân người, ngoại trừ ta ra thì không còn ai khác! Tiểu muội muội, người yên tâm, ta đồng ý với ca của người, nhất định sẽ làm để người có thể đứng lên một lần nữa!”

Mặt thiếu nữ đỏ lên, không phải xấu hổ, mà là tức giận: “Người kêu ai là tiểu muội muội? Ta tên Lâm Vũ Đồng, năm nay 22 tuổi, sinh viên năm tư đại học Giang Nam, có lẽ người nên gọi ta một tiếng học tỷ, Lâm Bắc Phàm!”

Lâm Bắc Phàm lờ mờ: “Vậy mà người đã 22 tuổi, hơn nữa còn là học tỷ của ta, hoàn toàn không nhìn ra!”

Xác thực, thiếu nữ ngồi trên xe lăn trước mắt không chỉ có được khuôn mặt trẻ con, hơn nữa dáng người thoát nhìn tinh xảo lả lướt, ai nhìn cũng tưởng nàng là một tiểu muội muội.

Lâm Vũ Đồng âm đạm cúi đầu xuống, không nói gì.

Diệp Vô Đạo giải thích: “Tất cả đều do căn bệnh kia gây ra. Chứng bệnh đó không chỉ đoạt đi khả năng đi lại của muội muội ta, mà còn khiến cho muội muội ta phát dục chậm chạp, cho nên mới thoát nhìn vô cùng trẻ tuổi như vậy.”

“Thì ra là thế.” Lâm Bắc Phàm giật mình, sau đó tự tin nói: “Không sao, có ta ở đây, từ nay về sau ngươi vĩnh biệt quá khứ, có thể dùng hai chân bước đi như người bình thường, tự do chạy nhảy, còn có thể giống nữ nhân trang điểm ra ngoài dạo phố, thích cái gì thì mua cái nấy, sau đó để lại Diệp ca ca ngươi thanh toán!”

Lâm Vũ Đồng bật cười, sau đó len lén nhìn thoáng qua Diệp Vô Đạo bên cạnh, mặt ửng hồng cúi đầu.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, xem ra vị học tử này có ý với Bình Hoàng rồi.

Hình như vị Bình Hoàng kia cũng thế.

Hết lần này tới lần khác, hai người đều không dám thủng lớp da này, rất thú vị.

“Có cần chuẩn bị cái gì không?” Diệp Vô Đạo kích động hỏi.

“Không cần gì hết, chỉ cần châm trên tay ta là đã đủ.” Lâm Bắc Phàm tự tin mười phần nói, móc từ trong túi ra một hộp ngân châm mới vừa mua không bao lâu, muốn giả thần y, muốn giả truyền nhân Quỷ Môn thì đương nhiên phải có chút chuẩn bị rồi.

Cầm ngân châm sáng chói trên tay, Lâm Bắc Phàm chém gió: “Ta truyền thừa thập châm Quỷ Môn, nhất châm khử hàn, nhị châm lui nhiệt, tam châm sinh thịt, tứ châm liền gân, ngũ châm tẩy tủy, lục châm nối xương, thất châm trừ ác, bát châm tặc mệnh, cửu châm hoàn hồn, thập châm nghịch

sinh tử! Cho nên có ta ở đây, người nhất định sẽ có thể đứng lên bước đi một lần nữa!”

Hai người Diệp Vô Đạo bị chém đến bối rối.

Chỉ trợn mắt há hốc mồm nhìn Lâm Bắc Phàm, một bộ dạng mù tịt chẳng hiểu gì.

“Cái này là thập châm Quỷ Môn sao, nghe thật lợi hại! Mạo muội hỏi một chút, hiện tại ngài học được đến châm thứ mấy? Đạt đến trình độ nào? Thật có thể chữa được chân cho muội muội ta sao?” Diệp Vô Đạo cung kính hỏi.

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn trả lời: “Tư chất ta ngu dốt, sống 18 năm, cho đến bây giờ mới học được đến bát châm, còn có hai châm cuối cùng sống chết không học được, chỉ có thể trị liệu một chút chứng bệnh khó chữa như ung thư gì gì đó thôi, thật sự là hổ thẹn tổ tiên!”

Diệp Vô Đạo: “...”

Lâm Vũ Đồng: “...”

Đại ca, người đây thật sự là đang khiêm tốn sao?

Chương 56: Như thế nào là thần y? Chính là đây!

“Gạt người!” Lâm Vũ Đồng nhíu mày.

Nói trị được chứng bệnh phổ thông nàng còn tin tưởng, nhưng nếu nói trị được ung thư, nàng tuyệt không tin, dù sao ung thư cũng là chứng bệnh khó chữa nhất trên thế giới, có thể không chế đã không tệ rồi, hiện tại có một người dám nói có thể trị hết ngay trước mặt nàng?

Cho nên, nàng ngàn vạn lần không tin.

Diệp Vô Đạo đứng bên cạnh cũng sốt ruột lo lắng.

Phảng phất như bản thân vừa nhận phải vũ nhục to lớn, Lâm Bắc Phàm bất mãn nói:

“Tiểu muội muội, người chưa từng gặp qua, không có nghĩa là không có. Người nên biết rằng thiên hạ to lớn không gì không có, y thuật do tổ tông chúng ta lưu truyền bác đại tinh thâm, bắt nguồn từ xa xưa, còn tồn tại trước y thuật phương tây hơn ngàn năm, không biết đã cứu bao nhiêu mạng người. Cho nên ý nghĩ của người rất bất công, là không đúng!”

“Ta tin tưởng y thuật của tổ tông, nhưng ta không tin người.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Được rồi được rồi, nếu không phải ta đã đáp ứng Diệp ca của người, ta sẽ không tới đây để chịu sự sỉ vả như này. Nhưng ta nói lời giữ lời, nói sẽ chữa lành bệnh cho người thì ta sẽ khiến người khỏe lại, thiếu một phần cũng không được. Người kéo ống quần lên, ta muốn ra tay. Đồng thời xin đừng chớp mắt, ta sẽ cho người biết cái gì gọi là y thuật chân chính!”

Lâm Bắc Phàm móc ra một cây ngân châm, kiêu ngạo nói: “Y thuật chân chính có thể cùng thiên tranh mệnh, nghịch chuyển sinh tử!”

Sau đó, Lâm Bắc Phàm không chút do dự đâm xuống một châm, châm kia đâm chính xác vào nơi tử khí hội tụ.

Đồng thời, hấn khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật —— Ngự Tụ Quyết, khống chế sinh tử nhị khí trong cơ thể nàng, đánh tan nơi tử khí hội tụ, vận chuyển bọn nó đến các địa phương khác, một lần nữa tổ chức lại hệ thống vận hành sinh tử nhị khí trong cơ thể nàng.

“Aaaa...” Lâm Vũ Đồng thoải mái rên rỉ.

Đã rất nhiều năm, đây là đầu tiên nàng có cảm giác nhẹ nhõm đến như vậy, người nhẹ như yến, thân thanh khí sáng, hết như gông xiềng vẫn đeo trên người nàng từ trước tới nay đã bị đánh nát, phá tan trời buộc, cảm nhận được bàn chân đã mất đi tri giác giờ đây không còn là gánh nặng.

“Tiểu Vũ, muội cảm thấy thế nào? Có khó chịu không?” Diệp Vô Đạo đang đứng bên cạnh vô cùng khẩn trương hỏi.

Lâm Vũ Đồng hơi đỏ mặt, nhỏ giọng nói: “Diệp ca, muội cảm thấy rất thoải mái, thật thư giãn, cho nên mới vừa rồi muội mới không kiềm được kêu lên. Tên Lâm Bắc Phàm này coi như có mấy phần bản lãnh.”

“Vậy là tốt rồi...” Diệp Vô Đạo nhẹ nhàng thở ra, đồng thời tràn ngập mong đợi nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm móc cây ngân châm thứ hai ra, lại một lần nữa điểm trúng nơi tử khí hội tụ.

“A ~~” Lâm Vũ Đồng một lần nữa thoải mái kêu lên, thật sự là kim lòng không được.

Ngay sau đó, châm thứ ba, châm thứ tư, châm thứ năm....

Liên tục bảy châm, Lâm Bắc Phàm đều không chút do dự ra tay, mỗi một châm đều đâm thủng tử khí. Trên mặt Lâm Vũ Đồng mồ hôi đầm đìa, khí nóng bốc lên, mặt mày hồng hào, quét sạch vẻ tái nhợt trên mặt nàng.

Lâm Vũ Đồng kích động nói: “Động! Động! Chân của ta có cảm giác rồi!”

“Ồ nơi nào? Nhanh cho ca xem một chút!” Diệp Vô Đạo kích động nằm xuống, cẩn thận hướng về phía bắp chân trắng nõn của Lâm Vũ Đồng, lại phát hiện nơi đó bỗng nhiên run rẩy nhẹ, đây là điều trước kia chưa từng có.

“Động! Thật sự động được rồi!” Diệp Vô Đạo càng thêm kích động.

Lâm Bắc Phàm thừa cơ kiêu ngạo nói: “Đó là đương nhiên! Vừa rồi ta đã sử dụng Quỷ Môn Thất Châm, đây chính là châm pháp ngay cả ung thư cũng có thể trị hết! Bệnh của ngươi chỉ là một di chứng nho nhỏ, châm vài cái đương nhiên hết bệnh! Hiện tại các ngươi đã biết rõ sự lợi hại của ta rồi chứ?”

“Vâng! Vâng!” Hai người thật sự rất kích động, không biết phải nói gì.

Chỉ có gật đầu biểu đạt vui sướng trong nội tâm.

Rốt cuộc, dưới sự kì vọng của mọi người, Lâm Vũ Đồng bước ra một bước nhỏ.

Đối với người bình thường, có lẽ đây chỉ là một bước nhỏ rất bình thường, rất dễ dàng, nhưng đối với Lâm Vũ Đồng, một cô gái luôn phải ngồi xe lăn, đây chính là một bước tiến dài trong cuộc sống, một bước dài khiến lòng người bùng lên hy vọng và mừng rỡ khó tả!

“Ta có thể đi được rồi! Ta thật sự có thể... Thật sự có thể đi được!” Lâm Vũ Đồng mừng đến phát khóc.

“Quá tốt... Quá tốt rồi!” Diệp Vô Đạo kích động ôm Lâm Vũ Đồng vào ngực, vui vẻ nói: “Đây là việc vui, đừng khóc, muội phải vui vẻ mới đúng! Là ca ca muội trên trời có linh, phù hộ cho muội!”

Lâm Bắc Phàm không hài lòng: “Cái gì mà ca ca nàng? Rõ ràng là ta...”

Sau khi giết người, có thể chạy bao xa đương nhiên phải chạy bấy xa, ngàn vạn lần không thể để người khác biết. Nhưng khi cứu người nhất định phải cao điệu, cao điệu hết mức có thể, bằng không chưa chắc người ta đã cảm ơn người.

“Vâng vâng vâng... Thần y! Cảm tạ thần y đã xuất thủ cứu giúp!” Lâm Vũ Đồng cười nói.

“Cái này còn tạm được!” Lâm Bắc Phàm gật đầu, bộ dáng ngạo nghễ kia khiến hẳn nhiên thêm một phần phong phạm tông sư.

Lâm Bắc Phàm thu chân về, sau đó nói: “Đây chỉ là đợt trị liệu đầu tiên, chỉ có thể giúp chân người khôi phục lại cảm giác, để người khôi phục lại năng lực khống chế đối với chân của mình. Còn có hai đợt trị liệu nữa, sau khi ba đợt trị liệu kết thúc, bệnh của người sẽ được chữa khỏi hoàn toàn.”

Thật ra, Lâm Bắc Phàm có năng lực chữa lành chân cho nàng ngay bây giờ, nhưng nếu hắn làm như vậy, quá mức dọa người, có thể sánh với phép thuật của thần tiên, hơn nữa làm vậy sẽ khiến tinh thần lực của hắn bị tiêu hao rất lớn, không cần thiết, vì thế hắn chia thành mấy đợt trị liệu.

“Cảm ơn thần y!” Lâm Vũ Đồng cảm kích nói, một tiếng thần y này nàng hô rất cam tâm tình nguyện.

“Lâm tiên sinh, không biết lúc nào mới có thể bắt đầu hai đợt trị liệu sau?” Diệp Vô Đạo có chút vội vã hỏi, hẳn ta hy vọng Lâm Vũ Đồng có thể nhanh chóng đi lại, sinh hoạt như người bình thường.

“Đợt trị liệu thứ hai khoảng sau một tuần lễ, đợt trị liệu thứ 3 là sau một tháng.” Lâm Bắc Phàm nói ra:

“Chuyện này ngươi không cần lo lắng, đợt trị liệu đầu tiên đã giúp nàng khôi phục cảm giác ở chân, đợt thứ hai có thể chữa cho chân nàng lành lại, đợt thứ ba là giúp trừ tận gốc chứng bệnh trên người nàng, để nàng triệt để khỏi hẳn, không còn tái phát. Đây là tiến hành theo chất lượng, không thể gấp!”

“Ca, từ từ sẽ đến, không nên gấp gấp, ta đã ngồi xe lăn lâu như vậy, chờ thêm một lúc nữa thì có là gì? Có thể một lần nữa đứng lên, ta đã hài lòng rồi.” Lâm Vũ Đồng an ủi.

“À, ta đã biết!” Diệp Vô Đạo ngượng ngùng cúi đầu xuống.

“Chẳng qua vì thúc đẩy tốc độ hồi phục, ta đề nghị ngươi mỗi ngày nên luyện tập bước đi ít nhất nửa giờ. Mặt khác, nên uống một chút thuốc bổ, có lợi cho sự khôi phục của chân ngươi. Cứ như vậy tầm một tháng, ngươi sẽ có thể khôi phục năng lực đi lại cơ bản. Trong ba tháng, ngươi sẽ không khác gì người bình thường.”

“Cảm tạ thần y!” Hai người đồng thanh nói.

“Xong việc của nàng, giờ đến ngươi, dù sao hiện tại ta cũng có thời gian, thuận tiện chữa trị cho ngươi luôn.” Lâm Bắc Phàm lấy ra mấy cây châm mới tinh, hướng về Diệp Vô Đạo nghiêm túc nói.

“Thần y, Diệp đại ca của ta thế nào? Hẳn bị bệnh gì?” Lâm Vũ Đồng khẩn trương hỏi.

“Hẳn không có bệnh gì, chỉ là trên người hẳn có rất nhiều vết thương, tuy rằng đã lành nhưng sào cãm sâu khó nhỏ, hiện tại hẳn ta còn trẻ, còn có thể chịu đựng được, đợi đến khi già đi, thương thế bộc phát, chắc hẳn ta chịu không nổi.” Lâm Bắc Phàm dừng lại một chút, nghiêm túc nói:

“Lấy tình trạng hiện tại của hấn ta, ta đoán chừng đại khái năm năm mươi tuổi, hấn ta chỉ có thể ngồi xe lăn. Có lẽ không đến sáu mươi tuổi hấn ta sẽ đi đòi nhà ma, nhất định sẽ chết sớm hơn người!”

“A!” Lâm Vũ Đồng hoảng lên.

Diệp Vô Đạo: “...”

Người có thể chọn vài lời tốt hơn để nói không?

Chương 57: Mạng của ta và Diệp ca đều nằm trong tay của người

“Có điều, mọi chuyện đều không đáng lo ngại. Bây giờ hấn ta đã gặp được ta rồi, ta bảo đảm có thể chữa khỏi cho hấn ta, dù là tám mươi tuổi vẫn có thể nhảy nhót tung bưng. Lúc đó, cho dù mỗi ngày đều tới phòng tắm hơi cũng không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan.

“Thật sao?” Lâm Vũ Đồng kinh hỉ nói.

Diệp Vô Đạo: “...”

Thần y, người miêu tả kiểu này có phải quá càn rỡ rồi không?

Tiểu muội muội, người có vẻ mặt vui vẻ như vậy là thế nào? Ta tới phòng tắm hơi mỗi ngày, sao người lại vui mừng như thế?

“Thật, Lâm Bắc Phàm ta nói lời giữ lời, già trẻ không gạt!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Ta dùng nhân cách của mình mà cam đoan, nếu có một ngày hấn ta không tới phòng tắm hơi được, xem như ta thua!”

Diệp Vô Đạo: “...”

Việc này có gì vui mà cược? Tư tưởng của người đừng xấu xa như vậy có được không?

“Thần y, vậy người mau chữa trị cho Diệp đại ca đi, xin nhờ ngài!” Lâm Vũ Đồng cảm kích nói.

“Yên tâm, mọi chuyện cứ để ta lo!” Lâm Bắc Phàm cầm châm, không chút do dự đâm vào một bên ngực của Diệp Vô Đạo. Sau đó, hắn liên tục ra châm, xuất ra liên tục năm châm, đâm thủng tử khí trên thân Diệp Vô Đạo, sau đó tiến hành tái tạo.

Diệp Vô Đạo chỉ cảm thấy toàn thân có luồng nhiệt lưu đang cuộn trào, ấm áp, vô cùng dễ chịu.

Sau đó, bỗng nhiên hắn ta phun ra một ngụm máu.

“Diệp đại ca!”

“Không việc gì! Đây là máu bầm đã tích tụ trong vết thương trên cơ thể hắn ta. Bây giờ nó đã bị ta ép ra ngoài, đối với hắn ta, đây là kết quả tốt nhất.” Lâm Bắc Phàm giải thích.

“Tiểu Vũ yên tâm, hiện tại ta cảm giác thân thể rất thoải mái, nhẹ nhõm trước nay chưa từng có.” Diệp Vô Đạo cười an ủi.

Có một điều hắn ta còn chưa nói. Đó chính là thân thể hắn ta tràn đầy lực lượng, như khi đang ở thời kỳ đỉnh phong. Nếu như nói trước đây hắn ta chỉ có thể xuất ra tám phần thực lực chân chính do khắp người bị tổn thương nặng, thì bây giờ hắn ta có thể phát huy được mười phần.

Thực lực xảy ra biến hóa long trời lở đất!

Có lẽ chỉ có tự mình động thủ, mới biết được thực lực của mình hôm nay đã thay đổi ra sao.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi...” Tiểu Vũ nhẹ nhàng thở ra.

“Cảm tạ thần y ra tay cứu giúp!” Hai người trăm miệng một lời ríu rít cảm tạ.

“Ta cứu các người là vì điều kiện, không phải nghĩa vụ, cho nên không cần cảm tạ. Nhưng mà, ta còn muốn nhấn mạnh một điều!” Gương mặt Lâm Bắc Phàm trở nên nghiêm túc.

Hai người Diệp Vô Đạo cũng trở nên nghiêm túc lên: “Thần y mời nói!”

“Liên quan tới y thuật này, ta hy vọng các người đừng nói cho người khác biết, phải giữ kín như bưng, một chữ cũng không thể nói ra. Bởi vì, ta không hy vọng cuộc sống yên tĩnh của mình bị quấy rầy, biết không?”

“Chúng ta cam đoan sẽ không nói ra!” Diệp Vô Đạo không chút do dự nói.

Lâm Vũ Đồng có chút do dự, sau đó đưa ra nghi vấn: “Nhưng thần y, người có y thuật kinh thiên động địa như vậy, sao không dùng nó để chăm sóc người bệnh? Ta cũng là bệnh nhân, ta hiểu rất rõ nỗi khổ và khát vọng của bọn hắn. Những người ấy hy vọng có thể sống sót hơn ai hết. Người có y thuật cao siêu như vậy, vì sao không giúp bọn hắn một chút?”

Lâm Bắc Phàm thở dài, nói: “Ai, người còn nhỏ không hiểu chuyện...”

Lâm Vũ Đồng: “...”

Lâm Bắc Phàm thương cảm nói: “Người có biết vì chữa lành chân cho người, ta đã trả cái giá lớn tới cỡ nào không?”

Lâm Vũ Đồng lập tức lắc lắc đầu.

“Vậy người có biết vì chữa lành chân cho người, Diệp ca đã trả cái giá lớn đến cỡ nào không?”

Lâm Vũ Đồng lại lắc đầu, sau đó khẩn trương nhìn Diệp Vô Đạo.

“Người không biết là được rồi, bởi vì chúng ta sẽ không nói cho người biết!”

Lâm Vũ Đồng: “...”

Thần y, bỗng nhiên người nhây như vậy, thật sự ỏn sao?

“Bởi vì cái gì người cũng không biết nên người mới có thể đưa ra vấn đề vô tri như vậy. Cho nên ta sẽ không trách người.”

Lâm Vũ Đồng: “...”

Vị đại sư này thật quá nhây, người có thể nói trọng điểm hay không!

Lâm Bắc Phàm lại thở dài:

“Vậy hiện tại ta sẽ nói cho ngươi. Vì cứu lành chân cho ngươi, ta phải hao hết tinh thần lực trong thân thể để cứu chữa. Nói cách khác, ta thông qua việc hao tổn tinh thần của mình để cứu ngươi. Tương đương với dùng sinh mệnh của ta để đổi chân cho ngươi. Bằng không, ngươi cho rằng chỉ châm mấy châm là xong sao?”

“A! Nghiêm trọng như vậy!” Lâm Vũ Đồng cả kinh kêu lên.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói:

“Nghiêm trọng, vô cùng nghiêm trọng, còn nghiêm trọng hơn so với tưởng tượng của ngươi! Nói thật, vì chữa lành chân cho ngươi, ta đã không thể động châm cứu người trong nửa năm tới. Nếu như động, thọ mệnh của ta sẽ bị cắt giảm, tình trạng cơ thể sẽ trở nên kém đi, đến cuối cùng hồng nhan bạc mệnh... Khụ khụ, cuối cùng tráng niên mất sớm, ngươi nói ta có thảm hay không?”

“Thảm thật!” Lâm Vũ Đồng đồng tình gật đầu.

“Cho nên mới nói, vì cứu người khác nên ngươi nguyện ý để ta hi sinh tính mạng sao?”

“Không nguyện ý!” Lâm Vũ Đồng lập tức lắc đầu.

“Ngươi suy nghĩ rất chính xác!” Lâm Bắc Phàm gật đầu tán thưởng. Sau đó tiếp tục thở dài, lo cho nước cho dân nói: “Thủ đoạn của chúng ta đúng là rất nghịch thiên nhưng ngược lại cái giá phải trả cũng rất lớn. Thiên hạ có biết bao nhiêu bệnh nhân, liệu chúng ta có thể cứu được mấy người? Nếu như bọn họ đều biết đến Quỷ Môn, nhao nhao chạy tới cầu cứu, ngươi nói chúng ta phải làm thế nào đây? Nếu gặp trúng vài bệnh nhân đang trong tình trạng nguy kịch, ta phải áp dụng thủ đoạn cấp cao. Đến lúc đó, chúng ta phải làm sao đây? Chính vì nguyên nhân này nên Quỷ Môn chúng ta mới không xuất hiện ở hậu thế, thật sự là một mạng không đủ dùng!”

“Ngươi nói đúng, ta không nên ích kỷ như vậy. Ta bảo đảm sẽ không nói chuyện này với bất kỳ ai!” Lâm Vũ Đồng xấu hổ cúi đầu xuống.

Diệp Vô Đạo đứng một bên nghe nãy giờ, trợn mắt há mồm.

Hắn ta chưa từng nghĩ đến, vị Lâm tiên sinh thần bí đáng được xưng là thần y này, còn có tài khoa môi múa mép như thế, lại có thể xoay muội muội hắn ta như chóng chóng.

“Trẻ nhỏ dễ dạy!” Lâm Bắc Phàm khen ngợi, cảm thấy bản thân nên thêm một tầng bảo hiểm, thế là hắn nói tiếp: “Hiện tại, chúng ta nói tới vấn đề vì ngươi, Diệp ca đã phải bỏ ra cái giá lớn nhường nào.”

“... Lớn thế nào?” Lâm Vũ Đồng khần trương, vô cùng vô cùng khần trương.

“Diệp ca vì cứu ngươi, đã bán mạng của hắn ta cho ta. Từ nay về sau, hắn ta có nghĩa vụ bảo vệ ta. Thời điểm ta bị địch nhân nổ súng bắn, hắn ta phải cản phía trước ta, cho dù bị bắn thành cái sàng cũng không thể lui lại...”

“A!” Lâm Vũ Đồng bị dọa đến thét lên.

Diệp Vô Đạo: “...”

Đại ca, ngươi không cần miêu tả thảm như vậy đâu?

“Khi kẻ thù đến giết ta, hắn ta phải là người đầu tiên đứng phía trước cản lại, dù cho bị ngũ mã phanh thây, bị chặt phá thành muôn ngàn mảnh nhỏ cũng tuyệt không thể lui bước!”

“Đừng mà!” Lâm Vũ Đồng lần nữa thét lên.

Diệp Vô Đạo: “...”

Đại ca khoa trương quá rồi đấy, không có nghiêm trọng như vậy sao? Ngươi dọa hài tử người ta sắp khóc rồi kìa.

“Đương nhiên, bây giờ là xã hội văn minh, không thể phát sinh sự việc kịch liệt như vậy, trái với chủ nghĩa lấy xã hội làm trung tâm. Nhưng biết đâu được địch nhân hạ độc thì sao? Theo nghĩa vụ, hắn ta phải ăn trước một miếng, ăn xong thất khiếu chảy máu, độc phát chết tại chỗ thì phải làm sao bây giờ?”

Sắc mặt Lâm Vũ Đồng như ăn phải độc dược.

Diệp Vô Đạo: “...”

Đại ca, ngươi cứ tùy ý đi, ta nghe là được!

“Tóm lại là rất rất thảm.” Lâm Bắc Phàm trầm trọng nói: “Ngươi nói đi, nếu chuyện về ta lộ ra bên ngoài, khi đó sẽ có vô cùng vô tận phiền phức tìm đến ta, Diệp ca của ngươi còn sống nổi sao?”

Diệp Vô Đạo: “...”

Vì sao nói tới nói lui, ta đều phải chết?

“Cho nên, ngươi không chỉ phải giữ bí mật vì ta, mà còn phải giữ bí mật vì Diệp ca của người. Hiện tại, tính mạng của ta và Diệp ca ngươi đều nằm gọn trong tay ngươi, sống hay chết tùy ngươi xử lý.”

Lâm Vũ Đồng lập tức nhìn về phía Diệp Vô Đạo, khẩn trương hỏi: “Diệp ca, thực sự là như vậy sao? Ca mau giải thích cặn kẽ cho ta biết. Nếu ta bại lộ bí mật này, ngươi sẽ chết vô cùng thê thảm sao?”

“Cái này...” Diệp Vô Đạo trầm tư, sau đó nhìn thoáng qua ánh mắt uy hiếp của Lâm Bắc Phàm, nghĩ đến chân muội muội mình còn đang nằm trong tay tên hỗn đản ăn nói lung tung này, hắn ta lập tức giật mình, Ảnh Đế nhập hồn, trầm trọng nói: “Đúng...”

“A!” Lâm Vũ Đồng lần nữa giật nảy mình, cơ hồ muốn khóc thành tiếng: “Diệp ca, ta cam đoan nhất định sẽ không nói ra bất kỳ lời nào! Cho dù bị giết, ta cũng không nói! Ta nhất định sẽ giữ kín trong lòng, ta không muốn ngươi chết đâu...”

Thấy được bộ dáng quan tâm ngây thơ của muội muội nhà mình, Diệp Vô Đạo vừa cảm động lại vừa bất đắc dĩ.

Đều do một tay tên hỗn đản này làm ra, không có lời gì để nói hay sao mà kể đến mấy kết cục thảm như vậy làm gì?

Mắt thấy mình đại công cáo thành, nên thành công lui thân, thế là Lâm Bắc Phàm vỗ hông nói: “Hiện tại việc trị thương đã kết thúc, những chuyện còn lại các ngươi tự xử lý đi, ta đi về trước, không cần tiễn.”

Chương 58: Lần thứ hai bay lên!

Sau khi được Lâm Bắc Phàm chữa trị, cho dù là Diệp Vô Đạo hay Lâm Vũ Đồng đều hồi phục rất nhanh.

Thấy muội muội có khả năng được chữa khỏi, Diệp Vô Đạo ngay cả đi bộ cũng như bay, quyết định bắt đầu tập hợp lực lượng xây dựng bộ an ninh của hắn ta.

Mặc dù nó chỉ là một bộ an ninh nho nhỏ, nhưng yêu cầu của hắn ta rất cao.

Nước phù sa không chảy ruộng ngoài, hơn nữa Lâm Bắc Phàm còn ẩn ý ám chỉ, nên hắn ta quyết định tập hợp lại những chiến hữu đã kề vai sát cánh lúc trước, mọi người cùng nhau làm việc, còn hơn tuyển những kẻ bên ngoài không có tí quen biết.

Không nhiều Binh Vương có được cuộc sống tốt như hắn ta hiện tại.

Đừng nghĩ làm Binh Vương là rất ghê gớm. Hiện nay, thứ thế giới muốn là một xã hội hòa bình, có thể phát triển ổn định bền vững về mọi mặt. Thế nên những người lính chuyên đánh giết nghịch súng như bọn hắn vốn không có bao nhiêu đất dụng võ.

Hơn nữa, muốn tìm việc làm đều phải dựa vào bằng cấp, mà những binh lính như bọn hắn có mấy người sẽ có bằng cấp đây?

Thời điểm bọn hắn mới tham gia quân ngũ đúng là rất vẻ vang. Nhưng sau khi xuất ngũ, hòa nhập vào xã hội, muốn tìm việc lại rất khó khăn. Đa số đều làm bảo an, may mắn một chút thì được làm bảo tiêu, còn không thì về quê làm nông kiếm sống qua ngày. Thậm chí còn có số ít người không hòa nhập được với xã hội, dẫn đến lạc lõng và cuối cùng là cả một đời đều bị hủy hoại.

Mình đã có năng lực và cơ hội như thế, sao lại không giúp huynh đệ một chút.

Dù sao, tổng giám đốc nơi này cũng rất hào phóng, thưởng tiền rất sảng khoái. Hẳn ta chí ít cũng là lãnh đạo, cũng tiện chăm sóc. Hẳn ta tin tưởng, một khi mình đưa chiến hữu gia nhập, chắc chắn chiến hữu của mình sẽ không bị bạc đãi.

Hơn nữa trong đài truyền hình, hẳn ta còn có người chống lưng.

Vì thế, hẳn ta quyết định gọi điện thoại thông báo cho tên đó trước: “Lâm tiên sinh, ta đã suy nghĩ kỹ, muốn chiêu mộ lại những chiến hữu trước kia của ta đến đây, người thấy thế nào?”

“Có tài nghệ gì không?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Bọn hần đều là Binh Vương, hơn nữa có năm, sáu tên còn là Binh Vương thân kinh bách chiến.”

Lâm Bắc Phàm không nghĩ ngợi đáp lời: “Ta muốn hết! Lương một năm 100 vạn, tiền thưởng tính riêng, thế nào?”

Cặp mắt Diệp Vô Đạo tỏa sáng, có chút kích động: “Yes sir! Ta nhất định sẽ kéo toàn bộ bọn hần qua đây!”

Có đãi ngộ tốt như vậy, hẳn ta không tin mấy tên kia lại không nguyện ý!

Có Lâm Bắc Phàm cam đoan, Diệp Vô Đạo lập tức liên hệ mấy chiến hữu trước kia.

Mặt khác, dưới sự tham gia đánh cờ của rất nhiều thế lực, độ hot của tin tức “phụ nhị đại buôn lậu thuốc phiện” dần dần giảm đi, tin tức “quảng cáo độc quyền 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 với giá trên trời 22 ức” của đài truyền hình Tinh Quang một lần nữa trèo lên đỉnh, trở thành điểm nóng để mọi người chú ý.

Dưới sự bùng nổ của tin tức này và sự chú ý của toàn dân, Tinh Quang quyết định rèn sắt khi còn nóng. Trong tối thứ bảy tuần này, lúc 9 giờ, họ sẽ

phát sóng 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 kỳ thứ nhất.

Thế nhưng, hai lão già hết sức nhàm chán lại tìm tới.

“Lâm Bắc Phàm, đi! Ta dẫn ngươi đi chơi!” Hai lão đầu lại lái xe đến đây.

“Làm gì?” Lâm Bắc Phàm đang ôm mèo con đứng đắn cự tuyệt: “Ta rất bận rộn, hiện tại là thời gian phát triển quý báu, không rảnh đi chơi với các ngươi! Nếu như các ngươi thực sự rỗi đến nhàm chán thì tìm người khác mà chơi!”

Hai lão đầu tức giận đến thiếu chút nữa ngất đi.

“Ngươi tên tiểu tử ngu ngốc kia, ngươi còn không biết xấu hổ mà nói mình bận rộn?” Tàn lão gia tử chửi ầm lên: “Có ai giống ngươi không? Ở tuổi này không lo ăn học cho giỏi, cả ngày ngây ngốc ở nhà nuôi mèo? Có ai giống như ngươi, tuổi này không muốn ra ngoài phấn đấu mà chỉ cam chịu làm tiểu bạch kiểm? Lão tử ta sống hơn nửa đời người, chưa từng thấy tên nào lười biếng như ngươi!”

“Không sai, thằng này quả thực lười nhác tới không có thuốc chữa!” Hàn lão gia tử ở một bên phụ họa: “Nếu như ngươi là tôn tử ta, ta đã sớm quất một roi để ngươi biết rõ vì sao đâm bụt lại có màu đỏ!”

Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Ngươi nên cảm thấy may mắn, may mắn vì ta không phải tôn tử ngươi, nếu không có một gia gia như ngươi sẽ khiến ta cảm thấy gia môn bất hạnh. Ta thực sự sợ hãi, sẽ có một ngày ta không nhịn nổi mà đại nghĩa diệt thân, làm thịt ngươi!”

Hàn lão gia tử: “...”

“Ha! Ta đánh chết ngươi, tên khốn nạn!” Hàn lão gia tử tức giận đến nổi trận lôi đình, xắn tay áo lên muốn đánh.

Thương thế của tôn nữ hấn ta khôi phục rất tốt, có thể xuống giường bước đi, tâm tình rất vui vẻ, nên lão muốn tìm tên tiểu hổ đản này cùng ra ngoài chơi. Kết quả còn chưa chơi được gì đã tức sôi máu.

Ân nhân cứu mạng thì sao? Hôm nay lão nhất định phải đánh chết tên hỗn đản vô pháp vô thiên này!

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, xoay người bỏ chạy: “Ta cho ngươi 100 năm, ngươi cũng đừng hòng chạm tới ta. Cái tên “giả bị đụng” kia.”

“Đã nói với ngươi bao nhiêu lần, đừng gọi ta là “giả bị đụng” nữa!” Hàn lão gia tử tức giận oa oa kêu to.

Nhìn thấy cảnh đuổi nhau của một già một trẻ, Tần lão gia tử bất đắc dĩ cười khổ. Hai người này như trời sinh không hợp, gặp mặt chửi nhau vài câu cũng là chuyện bình thường.

“Thôi, đừng làm rộn, lại âm ỉ nữa trời sẽ tối, tới đó sẽ muộn mất.” Tần lão gia tử cười khổ.

“Hừ hừ, lần này ta tạm bỏ qua cho ngươi. Chờ ta ăn uống no nê lại đến thu thập ngươi!” Hàn lão gia tử tìm bậc thang để leo xuống. Lão đầu này rõ ràng không thể làm gì được người ta lại cứ phải làm bộ có ý chí chiến đấu sục sôi.

“Các ngươi định đưa ta đi đâu? Nói cho các ngươi biết, đài truyền hình của ta sẽ chiếu vương bài tiết mục 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 vào đêm nay nên ta không có nhiều thời gian làm bậy với các ngươi!” Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ vô cùng chính nghĩa nói: “Trước hết, các ngươi nói cho ta biết các ngươi định đi nơi nào, có xa hay không? Rồi ta mới xem xét được có nên đi hay không!”

“Bớt nói nhảm, ngươi theo chúng ta đi gặp Trù Thần. Hoàn thành hành trình thưởng thức mỹ thực đã bỏ lỡ lần trước!”

Hàn lão gia tử đẩy Lâm Bắc Phàm lên xe.

Lần này vô kinh vô hiểm, xe lại đi trên con đường quen thuộc. Sau khúc cua cuối cùng, xe đã dừng lại tại một sơn trang có hoàn cảnh u tĩnh.

“Thực Vi Thiên?” Lâm Bắc Phàm sững sốt.

“Không sai, nơi này chính là sơn trang Thực Vi Thiên. Vị Trù Thần mà chúng ta muốn tìm hiện đang ở trong sơn trang này. Gia hỏa này ẩn giấu quá kỹ, nếu như không phải chúng ta có chút giao tình, chỉ sợ không thể tìm được nhà hấn ta.” Mấy người vừa xuống xe đã nhìn thấy phía đối diện có một lão đầu vai rộng eo thô, mặc trang phục đầu bếp dẫn theo mấy hạ nhân đi tới, rất nhiệt tình ôm mỗi người một cái: “Ha ha, hoan nghênh hai vị đến! Tàn lão đầu, Hàn lão đầu, đã lâu không gặp. Hai tên các người vẫn có tinh thần như vậy, chắc chắn đã sống rất thoải mái!”

“So ra kém người, lại có thể an cư ở chỗ này, rời xa phiền não trần thế!”

“Nói người năm mươi tuổi cũng có người tin!”

Lão đầu bếp nghiêm mặt lại: “Tốt cái gì mà tốt? Kỳ thực, ta đã trốn vào sâu trong núi thế mà các người còn có thể tìm đến chỗ ta xin cơm ăn, ta đã về hưu từ lâu cũng không buông tha cho ta. Nếu không phải nể tình chúng ta quen biết đã lâu, ta đã sớm đá các người ra ngoài!”

“Ha ha ha...” Ba người thoải mái cười to.

Xem ra giao tình của ba người này cũng không tệ.

“Quy định của ta khi làm đồ ăn các người hiểu chứ?” Lão đầu bếp cười nói.

“Hiểu, sao lại không hiểu? Ăn một bữa cơm của người thật không dễ dàng!” Tàn lão gia tử cười haha đẩy Lâm Bắc Phàm ra ngoài: “Người xem, không phải ta đây đã dẫn người giúp đỡ tới rồi sao?”

Ánh mắt lão đầu bếp sáng lên nhìn qua. Chỉ thấy một thiếu niên tuấn lãng đang ôm mèo con đứng bên cạnh, khuôn mặt như ngọc, nổi bật bất phàm.

Hình tượng này khiến hấn ta nhớ tới một câu thơ:

Mạch Thượng Nhân Như Ngọc, Công Tử Thế Vô Song!

Dùng những lời này để miêu tả thiếu niên trước mắt, thật không còn gì thích hợp hơn.

“Thiếu niên đẹp trai này... chẳng lẽ là tôn tử của các người?”

Mặt Lâm Bắc Phàm tối sầm. Sao mỗi lão đầu vừa nhìn thấy hắn đều nói hắn là tôn tử này tôn tử nọ? Chẳng lẽ bề ngoài trông hắn giống tôn tử lắm sao?

Tần lão đầu và Hàn lão đầu lập tức cười ha ha.

Lâm Bắc Phàm sắc mặt bất thiện nói: “Lão đầu, mắt ngươi bị gì thế? Ngươi nhìn xem bọn hắn xấu xí như vậy, còn không tự hiểu, sao có thể sinh ra một người vừa đẹp trai vừa thông minh như ta?”

Lão đầu tử ngẫm nghĩ hồi lâu, sau đó tán thành nói: “Ừ, nói rất có đạo lý.”

Tiếng cười của hai lão đầu kia đột ngột dừng lại.

Chương 59: Một đám già mà không đứng đắn!

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ đã tìm được tri âm. Hắn ta đang muốn chuẩn bị giao lưu kết bạn với lão đầu này, nhưng chưa kịp nói ra miệng đã nghe được một câu:

“Tiểu huynh đệ, dung mạo của ngươi đẹp mắt như vậy. Không bằng làm tôn nữ tể của ta đi? Tôn nữ ta vừa tròn mười sáu, ngoại hình xinh đẹp lại duyên dáng, tính cách ôn nhu lại am hiểu nấu ăn. Ngươi cưới nàng không thiệt thòi đâu!”

Nói xong, lão đầu bếp mong đợi nhìn Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm hung tợn trợn mắt nhìn Hàn lão đầu đang cười trộm. Tại sao những lão đầu này đều có cùng một bộ đức hạnh? Vừa thấy mặt người ta đã nhận làm tôn nữ tể, tôn nữ nhà các ngươi xấu xí đến cỡ nào mới cần ta cải tiến gien?

“Trù Thần, tên này đã kết hôn rồi, vợ hắn ta chính là nữ hài họ Bạch, chuyện tôn nữ ngươi không đùa được đâu.” Tần lão giải thích.

Lão đầu bếp tiếc nuối nói: “Vậy thật đáng tiếc, nếu không ngươi làm tôn tử của ta đi?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Quả nhiên, đám lão đầu này đều cùng một loại đức hạnh. Vừa thấy mặt người ta đã nghĩ cách chiếm tiện nghi, già mà không biết xấu hổ.

Lâm Bắc Phàm khẽ nhả ra một chữ, biểu đạt cảm giác chân thật nhất trong nội tâm.

“Cút!”

Lão đầu bếp: “...”

Hai lão đầu còn lại cười haha. Bọn hắn đã sớm đoán được tình huống sẽ như thế.

“Khụ khụ, quy định làm đồ ăn ở chỗ của ta, hẳn các người đều biết. Muốn ăn được đồ ăn do ta làm, các người phải bỏ công lao động. Các người chỉ cần hưởng thụ thành quả lao động của bản thân, khi ăn mới cảm thấy ngon miệng, mới cảm thấy trân trọng.”

Lão đầu bếp dẫn theo ba người đi vào phòng bếp.

Thực ra sơn trang này chỉ là một vườn cây gieo trồng đủ loại rau quả hoa lá. Điều đặc biệt là nơi này không sử dụng phân bón hóa học, không phun thuốc trừ sâu, để cây quả sinh trưởng một cách tự nhiên. Ngoài trừ trồng rau, trong vườn còn nuôi dưỡng rất nhiều gia cầm như gà vịt, còn có thủy sản và gia súc, thậm chí trong chuồng còn có mấy chục con heo và vài con dê, bò được chăn thả tự nhiên trông rất khỏe mạnh.

Mới vừa đi vào khu vườn, Lâm Bắc Phàm đã cảm nhận được một luồng khí tức mát mẻ tràn ngập toàn thân, tạo ra cảm giác vô cùng dễ chịu.

Thứ này có điểm giống với khí tức của sinh mệnh nhưng lại có chút khác biệt.

Tóm lại, nghỉ ngơi ở nơi này vô cùng thoải mái.

“Trù Thần, nơi này của người có bầu không khí thật tốt. Ta chỉ mới hít thở mấy hơi đã cảm thấy muốn thăng thiên, rất thích hợp để dưỡng lão!” Hàn

lão đầu hít sâu mấy hơi, cười ha hả ca ngợi.

“Đúng vậy, ngươi cũng thật biết chọn địa phương.” Tàn lão đầu cũng cười.

Lâm Bắc Phàm bỗng nhiên mở miệng nói: “Ta chỉ sợ hẳn ta phải mời cao nhân phong thủy mới tuyển chọn được nơi này!”

Ngay mới vừa rồi, Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã phát hiện “thế” của nơi này vô cùng nồng đậm. “Sinh chi thế” tràn ngập chung quanh, hình thành một nguồn sức mạnh mênh mêng. Còn dưới lòng đất, có hai đầu long mạch đang nằm ngang giao thoa sản sinh ra long khí tưới tắm cho mảnh đất này.

Nói đơn giản một chút, nơi này là phong thủy bảo địa trong truyền thuyết.

Lão đầu bếp nhìn kỹ Lâm Bắc Phàm, nói: “Tiểu huynh đệ, ánh mắt ngươi thật tốt!”

Sau đó cười đắc ý:

“Đúng thế! Nơi này do ta nhờ một vị đại sư phong thủy rất tài giỏi, lại phải tốn thời gian mấy năm mới biết chính xác được. Dùng lý thuyết Âm Dương Ngũ Hành mà nói, nơi này là một mảnh phong thủy bảo địa, long khí địa linh nhân kiệt. Chẳng qua trong mắt ta, nơi này chỉ là nơi sản xuất ra nguyên liệu cho phòng bếp. Ở đây, rau quả sinh trưởng rất tự nhiên, nuôi bò thả dê sẽ tạo ra chất lượng thực phẩm tươi ngon vô cùng. Nếu không phải ta có giao tình sâu đậm với các ngươi, ta sẽ cũng không nguyện ý nói nơi này cho các ngươi biết.”

“Muộn rồi, chúng ta đã biết rõ nơi này, về sau chúng ta sẽ thường xuyên đến đây ăn ké uống ké.”

“Chúng ta nhất định sẽ ăn sạch chỗ này của ngươi.”

“Các ngươi rút xéo ngay cho ta!” Lão đầu bếp cười mắng.

Theo con đường quanh co, mọi người tìm đến một căn phòng được làm toàn bằng cây trúc với màu xanh lục dào dạt, rất mộc mạc. Những căn

phòng này tạo thành một vòng san sát nhau, trông thật giống một nơi nghỉ dưỡng.

Mới vừa đi vào, đám người đã ngửi được hương rượu ngào ngào.

Mùi hương này như được tổng hợp lại từ rất nhiều loại rượu khác nhau, cay có, ngọt có, khô có, thoang thoang có, hùng hậu có... Những mùi này hỗn hợp lại cùng nhau, tạo nên một loại hương vị đặc biệt.

Hàn lão đầu tinh thần phấn chấn: “Thơm! Thật là thơm!”

Con sâu rượu này lại lên cơn ghiền.

Lão đầu bếp giới thiệu:

“Nơi này là phòng bếp của ta. cũng là nơi chứa nguyên liệu nấu ăn và làm ra đồ ăn. Nơi này không có các thiết bị hiện đại, nên việc xử lý nguyên liệu đều phải dùng biện pháp nguyên thủy nhất. Bởi vì ta cho rằng, chỉ có mùi vị của tự nhiên mới là món ăn ngon nhất, chỉ có biện pháp nguyên thủy thô sơ nhất mới có thể giữ lại được mùi vị của tự nhiên.”

“Khó trách mọi người đều gọi ngươi là Trù Thần. Chỉ cần nhìn thái độ của ngươi đối với thức ăn, đủ biết trình độ của ngươi tuyệt đối không thấp.” Lâm Bắc Phàm cười cười, thưởng thức nói. Hắn tò mò quan sát khắp nơi.

Lão đầu bếp cười một tiếng: “Như các ngươi đã thấy, nơi này không có người nào khác. Cho nên các ngươi muốn ăn đồ ăn do ta làm thì phải tự mình hoạt động tay chân. Muốn ăn đồ ăn gì thì tự mình đi tìm rồi xử lý, cuối cùng mới để ta đến làm. Chẳng qua, ta muốn nói trước, các ngươi muốn làm bao nhiêu đồ ăn cũng được nhưng phải quét máng sau khi ăn, không để lại một chút đồ ăn thừa nào. Nếu không, lần sau ta không chào đón các ngươi!”

“Đã hiểu rồi!” Ba người gật đầu.

Đôi mắt hai lão đầu tỏa sáng: “Như vậy hiện tại chúng ta bắt đầu đi.”

Tàn lão đầu chạy vọt vào phòng bếp, mang theo tiếng gió vù vù. Sau đó hắn ta lấy một chiếc dao lớn đưa cho Lâm Bắc Phàm, nói năng gấp gáp, nước

bọt văng tung tóe: “Trước tiên, chúng ta đi chém một con trâu, hôm nay chúng ta phải ăn một bữa thịt trâu!”

Lâm Bắc Phàm bó tay: “Không ngờ hai lão bắt tử các người lại dẫn ta tới đây để ta làm lao động chân tay?”

Hai lão đầu này không có tí xấu hổ nào mà gật đầu: “Không sai, chính là như vậy!”

“Thế nhưng một con trâu rất lớn, chỉ có mấy người chúng ta có thể ăn hết được sao? Hai người phải biết, nơi này không có tủ lạnh, nên không có cách nào bảo quản đồ ăn, cuối cùng, nếu lãng phí chúng ta sẽ chẳng còn cơ hội đến đây ăn một lần nào nữa.”

Trên mặt hai lão đầu hiện lên vẻ phiến muộn, cuối cùng bọn họ đành phải nhin đau từ bỏ bữa tiệc thịt này.

Sau khi bàn bạc lại, mọi người quyết định giết một con gà và một con vịt, còn câu thêm một con cá, sau đó hái thêm hai loại rau quả kết hợp với rượu ngon. Nhiều thực phẩm như thế có thể ăn một bữa thoải mái no căng.

Thế là, mấy người vội vàng hành động.

Hai lão đầu phân chia, một tên phụ trách câu cá, một tên phụ trách chọn rau quả. Lâm Bắc Phàm phụ trách cả công việc làm gà và vịt nên khá phiến toái.

Nấu nước nóng, cắt tiết, nhổ lông, rửa sạch và xử lý nội tạng. Lâm Bắc Phàm làm một mạch, rất thuần thục, chẳng có chút trặc trặc nào.

Lão đầu bếp đang điều chế gia vị thấy thế, trong mắt lóe lên tinh quang, cười hỏi: “Lâm tiểu tử, có phải người đã từng học làm đầu bếp? Ta thấy động tác của người rất nhuần nhuyễn, ít nhất cũng phải có mười năm kinh nghiệm trong nghề.”

“Không có đâu, ta chỉ biết làm đồ ăn mà thôi.” Lâm Bắc Phàm trả lời.

“Là vậy sao....” Lão đầu bếp lâm vào trầm tư.

Chương 60: Người có rất nhiều ý tưởng, hay là học nấu ăn với ta đi!

Chẳng mấy chốc, một con gà khỏa thân và một con vịt khỏa thân hiện ra trước mặt mọi người.

Lão đầu bếp kêu lên: “Lâm Bắc Phàm, cầm con gà trên tay người ra đây, ta còn phải sơ chế một chút, hôm nay ta sẽ cho mọi người ăn món gà ăn mày đặc biệt của ta, cam đoan mọi người sẽ ăn đến miệng đầy mỡ.”

Lão đầu bếp đặt thịt gà lên cái thớt gỗ, cho chút rượu gia vị đặc chế lên thịt gà, xoa bóp nhẹ nhàng từ trong ra ngoài không để sót một chỗ nào, như muốn hương rượu ngấm vào trong thịt gà.

Làm vậy khoảng mười phút, tiếp theo lấy chút gia vị khô nhét vào trong bụng gà, lại tìm mấy chiếc lá sen bọc kín ở bên ngoài, cuối cùng đào một số bùn ướt bọc ở bên ngoài thịt gà.

Và cuối cùng, đặt cục bùn này vào một cái hố đất chứa đầy than lửa.

“Đây là cách làm gà ăn mày truyền thống, đúc kết trí tuệ của người cổ đại. Nhiệt độ hiện tại rất vừa phải, người phải giữ nhiệt độ này, bảo vệ than lửa bên trong không tắt, khoảng hai tiếng sau món gà ăn mày sẽ đạt được hương vị thơm ngon nhất, có thể đào ra ăn rồi.”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, sau đó dùng tay đo thử nhiệt độ, tỏ vẻ đã hiểu rõ.

“Còn con vịt này, người cắt nó ra đi, phải đảm bảo mỗi miếng lớn nhỏ đồng đều, làm vậy thịt vịt mới ngon được.” Lão đầu bếp diễn tả độ dày, Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ đã hiểu rõ.

Sau đó cầm một con dao, lạch cạch hai cái, thịt vịt chia làm hai.

Ngay sau đó, chỉ nghe thấy tiếng chặt thịt lạch cạch, động tác mây bay nước chảy, lưu loát sinh động. Chưa đến một phút đồng hồ, thịt vịt đã được cắt ra hết, lão đầu bếp tự đến đo đạc, phát hiện không nhiều hơn cũng không hề ít hơn những gì lão đã nói.

“Lợi hại đó, kỹ thuật dùng dao này không luyện mười năm vốn không thể thành được!”

“Tạm được, ngày thường ta chỉ cắt như vậy.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Trên thực tế lúc trước hắn không có năng lực như thế. Nhưng từ khi tổ chất thân thể của hắn tăng lên gấp đôi, sau khi đạt được tổ chất thân thể của Bình Vương, sức không chế thân thể và năng lực của các giác quan được nâng cao một cách rõ rệt, tất nhiên khả năng dùng dao cũng tăng lên.

Cuối cùng, lão đầu bếp tự mình ra tay, lão chia thịt vịt thành hai phần, một nửa dùng để hầm canh vịt cách thủy, nửa còn lại dùng để làm vịt xào rượu.

Còn con cá câu được dùng để hấp.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm được nhìn thấy cái gì gọi là Trù Thần.

Tuy chỉ là những món ăn đơn giản, nhưng vào tay của lão lại có thể hóa mục nát thành thần kỳ. Nhất là lúc xào rau, ngoại trừ cho thêm chút rượu và dầu, cũng không cho thêm gì khác, kết quả lại xào ra hương thơm ngào ngạt.

Cứ thế, mọi người cùng nhau làm việc, sau khi bận rộn khoảng hai tiếng, năm món mặn một món canh đã được bày lên bàn, hương thơm nức mũi.

Cộng thêm rượu ngon do lão đầu bếp tự ủ, thật sự sướng đến ngất ngây.

Khuôn mặt Hàn lão hồng hào: “Đến đây, mọi người nâng chén, kính một bàn đồ ăn ngon!”

“Cạn ly!” Mọi người nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

“Sảng khoái!” Tàn lão hét lớn một tiếng: “Rất lâu rồi ta không được uống rượu ngon, thơm ngát ngọt ngào như thế, hương thơm lưu luyện giữa răng môi, dư vị vô tận, chỉ có hai chữ để hình dung, đó chính là sảng khoái!”

“Ha ha, chỗ ta không chỉ có rượu ngon, còn có đồ ăn ngon, mọi người nhanh ăn đồ ăn đi, bây giờ hương vị vừa đúng, để nguội thì hương vị không còn chính tông nữa.” Lão đầu bếp mời mọi người cùng nhau bắt đầu.

Thế là, mọi người bắt đầu ăn như gió cuốn.

Nguyên liệu nấu ăn ở đây tự nhiên lại tươi mới, cộng thêm lão đầu bếp sơ chế. Thể hiện hương vị của nguyên liệu nấu ăn một cách hoàn hảo, khiến mọi người ăn đến lưu luyến quên về, thật hạnh phúc.

Trong đó, mọi người khen ngợi món gà ăn mỳ nhiều nhất.

“Trù Thần, món gà ăn mỳ này của ngươi thật là thơm, vừa thơm ngon vừa mọng nước, lại còn béo mà không ngấy, ta sắp nuốt cả lưỡi vào rồi.” Hàn lão xé một cái đùi gà xuống, vừa ăn vừa nói.

“Đúng là rất ngon, kỹ thuật làm gà ăn mỳ của ngươi đã tốt hơn rồi, vừa tươi vừa mềm, ăn vào phải nói là thoải mái!” Tàn lão ăn không ngừng được, một bên cánh gà nhanh chóng chui vào bụng lão.

Một bên đùi và cánh gà còn lại chui hết vào bụng Lâm Bắc Phàm.

Ở trước mặt đồ ăn ngon, hắn không hề biết phép lịch sự là thứ gì.

Lão đầu bếp cười ha ha: “Nói món gà ăn mỳ ngon như vậy, ngoại trừ nguyên liệu do ta kết hợp, Lâm tiểu tử cũng có tác dụng rất lớn, lại có thể khống chế nhiệt độ rất ổn định, món gà ăn mỳ được nướng một cách hoàn hảo, vì vậy mới ăn ngon như thế.”

“Hóa ra vậy...”

“Ăn ngon! Thật sự rất ngon...”

Lão đầu bếp nói tiếp: “Hơn nữa, kỹ thuật dùng dao của Lâm Bắc Phàm rất tốt, vết cắt rất cân đối, vì vậy mới có thể phát huy đầy đủ hương vị của món ăn này. Vì vậy một bàn đồ ăn này, ngoại trừ ta, Lâm Bắc Phàm có công lao lớn nhất.”

“Hảo tiểu tử, dẫn ngươi đến là đúng rồi!”

“Sau này mỗi lần chúng ta đến đây ăn chực, chắc chắn sẽ dẫn ngươi theo!”

Lâm Bắc Phàm khinh thường nói: “Sau này ta còn cần hai người dẫn theo sao? Ta tự đến là được, mặc kệ hai người!”

“Đừng mà, có đồ tốt, mọi người cùng chia sẻ mới đúng chứ!”

“Chúng ta chỉ là hai lão già nát rượu, muốn ăn một bàn đồ ăn này cũng không dễ, người nhỡ tâm để bọn ta ăn đói mặc rách sao?”

Hai lão đầu tỏ ra tội nghiệp, lão đầu bếp lại cười ha ha.

“Xem tâm trạng của ta đã!” Lâm Bắc Phàm ngạo kiêu nói.

Đúng lúc này, lão đầu bếp đột nhiên nói: “Lâm tiểu tử, vừa rồi ta quan sát rất lâu, phát hiện người có thiên phú nấu ăn, hay là người theo ta học nấu ăn đi?”

“Khụ khụ...” Lâm Bắc Phàm đang nhét một miếng cá vào mồm, lập tức bị sặc.

Đôi mắt của hai lão đầu lại sáng bừng lên: “Được được, nhanh bái sư học nghệ, học hết tài nấu nướng của hấn đi, như vậy sau này chúng ta cũng không cần đến cầu xin hấn nữa!”

“Lão không nói đùa chứ?” Lâm Bắc Phàm ghen lời: “Lão nhìn ta từ đầu đến chân xem, có chỗ nào giống đầu bếp đâu?”

Lão đầu bếp nghiêm túc nói: “Liên quan đến việc truyền thừa, sao ta lại đùa người được? Vừa rồi ta đã khảo sát từ trong ra ngoài một lần, bàn tay người dài nhỏ lại trắng nõn, rõ ràng ngày thường không hay cầm dao thái, nhưng kỹ năng dùng dao của người điêu luyện đến trình độ như người dùng dao mười năm, cho thấy người có thiên phú rất tốt trên phương diện này. Cộng thêm lúc nhổ lông gà, ta thấy động tác cổ tay của người rất linh hoạt, tốc độ rất nhanh, gần như không có động tác thừa, điều này có nghĩa người nhanh tay lẹ mắt, chắc chắn có thiên phú ở mặt điêu khắc. Trong mấy năm qua, người là người trẻ tuổi có thiên phú nhất mà ta từng gặp, có lẽ tương lai sẽ vượt xa ta. Vì vậy ta muốn để người học nấu ăn với ta, truyền thừa y bát của ta!”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự từ chối: “Được rồi, đừng nghĩ nữa, con người của ta rất lười. Để ta làm đồ ăn bình thường còn được, nhưng muốn ta coi nó là một nghề nghiệp thì không thể nào, càng không thể ngày qua ngày năm qua năm đi học nấu ăn, vì vậy lão chọn người khác đi!”

“Ôi, ta nói tiểu tử nhà ngươi... Bao nhiêu người muốn bái ta làm sư ta cũng không đồng ý, kết quả ta muốn nhận ngươi làm đồ đệ lại bị ngươi từ chối, ngươi muốn ta nói ngươi thế nào mới được đây? Nếu không chúng ta trao đổi điều kiện đi, chỉ cần ngươi học nấu ăn với ta, ngày ngươi xuất sư, ta tặng ngươi năm khách sạn, thế nào? Mỗi khách sạn đều là đẳng cấp năm sao, giá trị mấy ức!” Lão đầu bếp dụ dỗ.

“Không rảnh, không thiếu số tiền kia!” Lâm Bắc Phàm không hề dao động.

“Hàn lão đầu, Tần lão đầu, hai người khuyên nhủ giúp ta đi, nếu thành công, mỗi tháng ta nấu cho các ngươi ăn một lần!” Lão đầu bếp phóng đại chiêu, đôi mắt hai lão đầu sáng rực.

“Một lời đã định!”

“Đã nói trước rồi đấy!”

Ba lão đầu mở hết mã lực, kết quả Lâm Bắc Phàm vẫn vững vàng như cũ.

Ngoài miệng ăn đến vui vẻ, nhưng lại không nghe được gì.

Ba lão đầu tức đến mức trợn mắt dựng râu.

Chương 61: Ta là một linh vật, ngoại trừ làm ra vẻ, không còn gì khác!

Màn đêm buông xuống, đèn hoa mới lên.

Ăn no uống đủ, Lâm Bắc Phàm đã muốn dẹp đường về phủ: “Cảm ơn Trù Thần đã chiêu đãi! Thời gian không còn sớm, ta về trước đây. Tần lão, người giả bị đụng, lần sau có rảnh lại hẹn.”

“Tiểu tử, ngươi thì có chuyện gì chứ? Đừng đi vội, chúng ta nghỉ ngơi một chút lại đi ăn khuya!” Hàn lão kêu lên.

Lão Trù Thần tức giận lườm lão một cái: “Lão già thói tha này, có phải ngươi định ăn chết ta không?”

“Nhà ngươi giàu đến chảy mỡ, sao có thể ăn đến nghèo được?” Hàn lão cười ha hả, nói: “Phải biết rằng, đồ ngọt của Trù Thần là tuyệt nhất, thường xuyên được mang lên quốc yến, được các nhân vật quan trọng của quốc gia khen ngợi, đã trở thành món kinh điển của quốc yến. Nếu không nhân lúc này ăn nhiều chút, sau này không còn nhiều cơ hội như thế nữa!”

“Đúng đấy, Lâm tiểu tử, về nhanh vậy làm gì? Phải biết rằng, không có nhiều cơ hội thấy Trù Thần xuống bếp đâu, hơn nữa món ngọt và điểm tâm sở trường của lão càng hiếm gặp, cần phải nắm chặt cơ hội mới được!” Tần lão ngồi bên cạnh dụ dỗ.

Lâm Bắc Phàm do dự, hẳn đã thấy tài nấu ăn của Trù Thần, đúng là rất xuất sắc, thật sự rất khó có dịp được ăn một lần.

Nhưng vẫn từ chối: “Tôi nay chương trình “Phi Nhĩ Mạc Chúc” của lão bà nhà ta sẽ phát sóng, đây là chuyện rất quan trọng với đài truyền hình, ta phải quay về ủng hộ nàng.”

“Ồ đây cũng ủng hộ nàng ta được mà!” Hàn lão chảy nước miếng nói: “Chúng ta có thể ở đây vừa ăn vừa xem, ta cũng rất tò mò với chương trình này. Dù sao ngươi cũng đã hoàn thành việc chế tác chương trình này, dù tốt hay xấu cũng là ý trời, bây giờ ngươi về thì có tác dụng gì? Ta tin tưởng có lão bà nhà ngươi ở đó, chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề.”

Lâm Bắc Phàm suy nghĩ, chương trình đã được mập mạp và Mạnh đầu trọc làm xong rồi, đã mời được nhà tài trợ, cũng làm xong tuyên truyền quảng cáo rồi, chỉ còn lại việc phát sóng và tỉ suất người xem đều không thuộc sự quản lý của hắn...

Lâm Bắc Phàm xót xa phát hiện, bản thân quay về thật sự không có tác dụng gì.

Ngoại trừ làm linh vật, ngoại trừ làm ra vẻ, không còn gì khác.

Chắc chắn mình đã bị hai lão già này dạy hư rồi, Lâm Bắc Phàm tuyệt đối không thừa nhận bản chất của hắn là như thế.

“Được rồi, ta sẽ ở lại với mọi người một lúc nữa.” Lâm Bắc Phàm buồn bực ngán ngẩm nói.

Lão Trù Thần cũng vui vẻ: “Được được được, hiếm khi mọi người gặp nhau, ta sẽ làm hai món sở trường là canh hoa quế hạt sen và bánh đậu xanh cho mọi người ăn!”

Lão Trù Thần gọi một vị quản gia đến, để hắn ta đưa mấy người Lâm Bắc Phàm đi tham quan sơn trang.

Còn lão thì tiếp tục xuống bếp làm đồ ăn.

Thấm thoát đã đến chín giờ, mọi người di chuyển đến phòng khách của sơn trang.

Bật chiếc tivi màn hình siêu lớn lên, mấy người thoải mái ngồi chung một chỗ, trước mặt đặt một nồi hoa quế hạt sen đang hấp cách thủy trên lửa than, ngay cả bánh đậu xanh trong veo cũng đang được chế biến, hương thơm nức mũi, mê hoặc lòng người.

Theo lời nói của Trù Thần, món ngon không chỉ ăn vào bụng là xong việc, còn phải hưởng thụ đủ loại thay đổi và hương vị trong quá trình chế biến món ngon, trải nghiệm mọi khía cạnh, như vậy lúc ăn mới dễ chịu, mới hưởng thụ.

Mặc dù mới vừa ăn no, nhưng ngửi được hương thơm này mọi người lại cảm thấy đói bụng.

“Không cần vội, phải nửa tiếng nữa mới xong. Mọi người xem chương trình truyền hình trước đi, lúc nào xong ta sẽ gọi mọi người.” Lão Trù Thần cầm một cái quạt hương bồ nhẹ nhàng lắc lư, cẩn thận duy trì độ lửa.

“Đúng, xem tivi trước! Ta rất tò mò với chương trình “Phi Nhĩ Mạc Chúc” kia, những ngày qua khi ta xem tin tức, luôn bị tin tức về chương trình này

oanh tạc, nghe nói có người tốn 22 ức mua tất cả quảng cáo, không biết có chuyện này không?”

Tần lão cười híp mắt nói, sau đó nhìn thoáng qua Hàn lão đang giữ im lặng ở bên cạnh với vẻ sâu xa.

“Đúng là có chuyện như thế, lúc nghe được tin tức này ta và bằng hữu ta đều sợ ngây người!” Lâm Bắc Phàm xúc động nói: “Lúc ấy trong lòng ta thật sự quá khiếp sợ, sốc đến mức không thể diễn tả bằng lời!”

“Khiếp sợ đến mức nào?” Hàn lão không đổi sắc hỏi: “Chẳng lẽ ngươi bị số tiền lớn của bọn họ đè ép rồi? Nhân lúc bây giờ còn chút thời gian, ngươi kể lại cảm giác lúc đó đi, để mọi người giải trí trước một chút!”

Trong lòng lão rất đắc ý, tiêu tử, ngươi cũng có lúc giật mình!

Đến đây, tận tình khen ngợi ta đi!

Nói những lời càng ngọt ngào hơn đi!

“Nói rất đúng, ta nhất định phải nói ra, nếu không trong lòng ta sẽ ghen đến khó chịu!” Lúc này, trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn ngập khao khát được thổ lộ sự “khiếp sợ” của hắn: “Ta thật sự quá khiếp sợ! Ta chưa từng nghĩ, trên thế giới này lại có tập đoàn ngu như thế, chương trình truyền hình còn chưa phát sóng đã dám đầu tư 22 ức, thật sự ngu đến mức không còn thuốc chữa!”

Hàn lão: “...”

“Nếu sau khi chương trình phát sóng gây được tiếng vang lớn, ngươi đầu tư 22 ức thì ta cũng hiểu được, dù chương trình không thành công ngươi lại bỏ tiền ra ta cũng có thể hiểu được, nhiều nhất còn khen một câu nghĩa khí, không coi tiền là tiền...”

Lâm Bắc Phàm nói một tràng dài: “Nhưng tập đoàn này hoàn toàn không làm vậy, chuyên tiền ngay trong ngày, cứ như chạy đua đưa tiền vậy, chết sống gì cũng phải đưa, không đưa không được... Đây thật sự là ngàn dặm tặng đầu người, tục xung coi tiền như rác! Sự ngu ngốc này khiến ta không

thể không đề phòng, ta thật hận không thể nhét giám đốc của bọn họ vào bụng mẹ để đúc lại!”

Hàn lão: “...”

“Nếu chỉ ngu thì cũng thôi đi, đầu óc còn có vấn đề. Có người nào mà tiền được gió thổi tới không? Tùy tiện phung phí như vậy, không coi tiền là tiền, ta thấy bọn họ thật sự không mang theo não! Thật không biết tại sao tập đoàn này lại phát triển thành quái vật không lồ? Ta đoán trước kia có tài sản vạn ức, kết quả bị đám người không mang theo não này xài sạch!”

Hàn lão: “...”

“Ta thấy ngu nhất là lãnh đạo không có não, chính là người đứng sau tập đoàn kia!” Lâm Bắc Phàm cảm thấy âm ức cho tập đoàn kia, vô cùng lo lắng: “Quyết định nào tàn như vậy cũng có thể đồng ý được? Đúng là kéo thấp IQ bình quân của nhân loại chúng ta! Ta thấy cái tên này sắp chết rồi, không phải vì gặp đại nạn chết, mà chết vì ngu!”

Hàn lão: “...”

“Loại người này sống trên đời cũng vô dụng, sống lãng phí không khí, chết còn lãng phí quan tài! Dù muốn hỏa táng, cũng lãng phí khí ga! Ta thật sự không biết ý nghĩa tồn tại của hắn là gì? Chẳng lẽ là làm người ta ghê tởm sao?”

Hàn lão: “...”

“Người giả bị đụng, lão cảm thấy ta nói có đúng không? Nhìn lão nghe nghiêm túc như vậy, nghe cẩn thận như vậy, chắc chắn đã thấm nhuần tư tưởng, thấu hiểu rõ ràng, có phải lão rất đồng ý với quan điểm của ta không?” Lâm Bắc Phàm hỏi từ tận đáy lòng.

Hàn lão: “...”

Tần lão ôm bụng cười ha ha, cười đến lặn qua lặn lại: “Nói hay lắm!”

“Cút!” Hàn lão tức giận.

“Dù ta cút cũng tốt hơn có người chết vì ngu!” Tần lão tiếp tục cười ha ha.

Hàn lão: “...”

“Bây giờ ta no rồi, không muốn nói chuyện với các ngươi nữa!” Hàn lão hừ hừ, khuôn mặt đen xì không nói câu nào.

Ta thật sự quá ngu quá ngây thơ rồi, đã biết tên tiểu tử thối này miệng chó vĩnh viễn không nhả được ngà voi, đáng ra không nên mong đợi gì ở hắn, kết quả nhin một bụng tức.

Không được, muốn chết mọi người cùng chết.

Trong lòng ta khó chịu, ngươi cũng đừng hòng tốt hơn.

Chương 62: “Phi Nhĩ Mạc Chúc” được lên sóng!

“Ngươi cảm thấy tập đoàn đầu tư cho “Phi Thành Vật Nhiều” thế nào?”
Hàn lão nhẹ nhàng nói một câu.

Tiếng cười của Tần lão im bật, trong lòng có dự cảm không tốt.

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói: “Còn cần phải nói à? Đúng là người tám lạng kẻ nửa cân, cây kim so với cọng râu, ngu như nhau!”

Tần lão: “...”

Hàn lão lập tức cười ha ha: “Rất cuộc ngu đến mức nào, kể cho ta nghe chút đi!”

“Lúc trước rõ ràng chỉ cần tốn 5 ức là mua được Phi Thành Vật Nhiều, thế mà bọn hắn lại phải chi 8 ức, tốn thêm tận 3 ức. Bây giờ ta nghiêm trọng nghi ngờ, bầu không khí ngu xuẩn này là do bọn hắn truyền ra ngoài, thật sự là Tổ Sư Gia của giới ngu xuẩn!”

Tần lão: “...”

Hàn lão cười đến đau cả bụng: “Không sai, bọn họ đúng là Tổ Sư Gia của giới ngu xuẩn! Vậy người đứng sau bọn họ thì sao, chắc chắn cũng ngu đến

không có thuốc chữa nhi?”

“Đúng vậy, ngu đến mức khiến ta thấy đồng cảm...”

Tần lão: “...”

Hàn lão tiếp tục cười ha ha, vỗ bàn cười điên dại.

“Cũng may, cái ngu của bọn họ còn có điểm dừng...” Lâm Bắc Phàm vô cùng đồng cảm nói: “Lợi hại nhất vẫn là tập đoàn kia, mặng mợc quá tre, không ngờ lại làm rạn danh truyền thống ngu xuẩn này!”

Hàn lão: “...”

Đang cười đau cả bụng, đột nhiên biến thành không ngừng ho khan: “Khụ khụ...”

Lại đến lượt Tần lão chuyển bại thành thắng, cười ha ha: “Nói hay lắm!”

Tuy lão Trù Thần ngồi bên cạnh vẫn nhìn chăm chăm độ lửa, nhưng cũng nghe được: “Hai tập đoàn này thật sự quá ngu, theo lời nói của người, bọn họ có thể sống được đến bây giờ đúng là kỳ tích... Ôi nói cả nửa ngày, rốt cuộc là hai tập đoàn nào? Ngu xuẩn như thế, sau này ta sẽ tránh làm ăn với bọn họ, đỡ phải bị lừa.”

Lâm Bắc Phàm hắng giọng, lời nói thành khẩn rõ ràng: “Lão Trù Thần, lão hãy nghe cho kỹ, bọn họ theo thứ tự là tập đoàn Khang Chính đầu tư cho “Phi Thành Vật Nhiếu”, tập đoàn Chính Huy đầu tư cho “Phi Nhĩ Mạc Chúc”, sau này nhìn thấy bọn họ lão nhất định phải đi đường vòng, đừng để bọn họ kéo theo ngu chết!”

Tần lão: “...”

Hàn lão: “...”

Lão đầu bếp liếc hai lão đầu bên cạnh với vẻ sâu xa, sau đó cười ha ha: “Lâm Bắc Phàm, người nói đúng, người của hai tập đoàn này thật sự rất ngu! Đặc biệt là người đứng đằng sau đúng là kẻ không não!”

Tân lão: “...”

Hàn lão: “...”

“Lão Trù Thần rất có tầm mắt!” Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái.

Tân lão: “...”

Hàn lão: “...”

Hai lão đầu nhìn nhau, lại nảy sinh cảm giác cùng là người lưu lạc nơi chân trời.

“Khụ khụ, chương trình sắp bắt đầu rồi, chúng ta xem tivi đừng nói chuyện nữa!”

“Dù sao cũng là chương trình của Lâm tiêu tử, chúng ta chắc chắn phải ủng hộ!”

Lúc này, không chỉ đám người Lâm Bắc Phàm chú ý, người sau lưng các đài truyền hình lớn đều đang chú ý, mấy ngàn vạn người xem cả nước cũng đang chú ý, khiến “Phi Nhĩ Mạc Chúc” còn chưa phát sóng đã thu được tỉ suất người xem trên 1.5%, tỉ suất này đã xếp trong top ba các đài truyền hình lớn, tạo ra sự khởi đầu tốt đẹp.

Chương trình này hoàn toàn có tiềm năng nổi tiếng. Có thể nói, chỉ cần đài truyền hình Tinh Quang không tìm đường chết, “Phi Nhĩ Mạc Chúc” mới lạ sáng tạo, đồng thời chất lượng khá tốt, chắc chắn chương trình sẽ được đón nhận.

Sau một loạt quảng cáo phức tạp, cuối cùng “Phi Nhĩ Mạc Chúc” đã được phát sóng.

Sau một bản nhạc sôi động lại vui nhộn, cái đầu trọc lóe sáng vô cùng quen thuộc của Mạnh Tiểu Phi xuất hiện: ““Phi Nhĩ Mạc Chúc” – Chương trình thực tế tìm việc làm với quy mô lớn được tài trợ độc quyền bởi tập đoàn Chính Huy, ta là Mạnh Tiểu Phi, người dẫn chương trình này!”

Tiếng vỗ tay như sấm, bầu không khí ở hiện trường rất sôi nổi.

Sau khi dẫn chương trình “Phi Thành Vật Nhiễm”, có thể nói người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi đã một đêm nổi tiếng.

Nhất là cái đầu trọc mang tính biểu tượng, mặt đeo kính mắt lịch sự lại có thể đâm người một đao bất cứ lúc nào đã ăn sâu vào trái tim mọi người, vừa xuất hiện đã khiến bầu không khí sôi động.

Mạnh Tiểu Phi cầm thẻ trong tay, nở nụ cười xấu xa nói: “Không sai, lại là ta, vẫn là ta, ta là Mạnh Tiểu Phi, chính là Mạnh Tiểu Phi mà các nam khách quý của Phi Thành Vật Nhiễm hận không thể vạn chết, cũng là cái đầu trọc độc nhất vô nhị trong lòng mọi người!”

“Ha ha ha...” Trong hội trường vang lên tiếng cười.

“Vốn dĩ chương trình này không phải do ta dẫn, dù sao ta cũng đã dẫn một chương trình hẹn hò nổi tiếng “Phi Thành Vật Nhiều”, người khác đều thân thiết gọi một tiếng Hồng Nương đầu trợ. Mọi người nghĩ xem, để một Hồng Nương như ta đến dẫn chương trình tìm việc này sẽ không hài hòa đến mức nào chứ?”

“Lúc các vị khách tìm việc xuất hiện trên sân khấu, nhìn thấy cái đầu trợ của ta chắc chắn sẽ bối rối, sợ đến mức lùi bước! Trái tim đập điên cuồng, cảm giác mình bị chương trình lừa gạt, ta tới tìm việc, không phải đến xem mắt! Còn chưa tìm được việc làm, người đã để ta tìm lão bà, không phải muốn ta chết sao? Ta còn chưa có việc làm, đâu có tiền nuôi lão bà?”

“Ha ha ha...”

Cách dẫn chương trình hài hước và thoải mái của Mạnh đầu trợ khiến bầu không khí trở nên sôi động.

Mạnh đầu trợ bắt đầu đi vào chủ đề chính: “Ta tin tưởng trên thế giới này, mỗi một người trưởng thành đều đang làm việc, có người làm việc để nuôi sống gia đình, có người làm việc để thực hiện ước mơ. Có người yêu thích công việc này, có người lại có thái độ rất đơn giản với công việc, chỉ một chữ là đủ để tóm gọn, đó là hận!”

“Nhưng dù thế nào đi nữa, mỗi người chúng ta đều có kinh nghiệm đi tìm việc ít nhất một lần. Hôm nay, trên sân khấu này, chúng ta sẽ được chứng kiến rất nhiều bằng hữu tìm việc làm hoàn thành quá trình này, mọi người phải chú ý đến những vị bằng hữu mà ta nói, bọn họ đến từ nhiều nơi khác nhau, có bằng cấp khác nhau, có kế hoạch cuộc sống khác nhau, ai được số phận thiên vị, sẽ tìm được công việc thích hợp trên sân khấu này, ước mơ của ai sẽ tan vỡ, buồn bã rời đi đây?”

“Tất cả đáp án đều có trong “Phi Nhĩ Mạc Chúc”!”

Nhìn Mạnh đầu trợ thoải mái tự nhiên nói chuyện trong tivi, Tàn lão không thể không khen ngợi: “Năng lực dẫn chương trình của tên đầu trợ này khá tốt, vừa hài hước vừa có chiều sâu, có thể mang đến tiếng cười cũng có thể mang đến suy nghĩ cho mọi người, cả hai đều rất tốt, nắm bắt khoảng cách

rất đúng chỗ, thật sự là nhân vật chính. Lâm Bắc Phàm, người tìm được người dẫn chương trình này ở đâu thế?”

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh uống một ngụm trà: “Vận khí tốt, nhặt được trên đường.”

Tân lão: “...”

Chương 63: Chương trình rất phong cách! Khó có thể phục chế hiện trường tuyển dụng!

Đúng vào lúc này, các khán giả ngồi trước tivi đều bùng nổ.

“VẬY MÀ LẠI LÀ SHOW TÌM VIỆC NGAY TRÊN TRUYỀN HÌNH! THẬT SỰ NẴM NGOÀI SỨC TƯỞNG TƯỢNG CỦA TA!”

“THẬT THÚ VỊ, KHÔNG NGỜ CÓ THỂ DỜI CÔNG TÁC TÌM VIỆC LÊN TIVI! CHỈ SỢ ĐÂY LÀ CHƯƠNG TRÌNH TÌM VIỆC TẠI CHỖ ĐẦU TIÊN TRONG NƯỚC!”

“ĐÀI TRUYỀN HÌNH TINH QUANG THẬT THÚ VỊ, LÚC TRƯỚC BỌN HỌ LÀM MỘT CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN, BÂY GIỜ LẠI LÀM MỘT CHƯƠNG TRÌNH TÌM VIỆC LÀM TẠI CHỖ, HAI VIỆC LỚN CỦA ĐỜI NGƯỜI, ĐÚNG LÀ TÌNH YÊU VÀ SỰ NGHIỆP ĐỀU NẴM TRONG TAY!”

“THẬT THÚ VỊ, RẤT SÁNG TẠO! TA PHẢI NHÌN XEM CHƯƠNG TRÌNH NÀY THẾ NÀO?”

...

Đúng vào lúc này, tỉ suất người xem đã tăng lên trên diện rộng, một phát đột phá 2%!

Chương trình tiếp tục, tiếp theo Mạnh Tiểu Phi giới thiệu 12 thành viên nhóm Boss đóng vai trò người tuyển dụng.

Mỗi một thành viên của nhóm Boss đều mặc âu phục phẳng phiu, trên mặt là nụ cười tự tin, thân thiện ung dung vẫy tay chào khán giả, dáng vẻ của nhân sĩ thành công.

Mỗi một người trong số họ đều là lãnh đạo cao cấp trong công ty, đại diện cho một công ty, đồng thời cũng đại diện cho 12 ngành nghề, bọn họ đến đây vì thay mặt công ty tuyển dụng nhân viên.

Đương nhiên, sau khi nhóm Boss giới thiệu xong, dù là hội trường hay khán giả ngồi trước màn hình tivi đều ngạc nhiên kêu lên, nhìn không chớp mắt.

“Oa! Đây là mỹ nữ tổng giám đốc Thái tổng của Hảo Luân Đa! Ta vẫn luôn sùng bái nàng, luôn mơ ước sau khi tốt nghiệp đại học sẽ nộp đơn vào công ty của nàng, bây giờ ta nhất định phải xem thật kỹ!”

“CEO của Nhã Mỹ cũng đến, ta nhìn thấy hấn trên tivi!”

“Giám đốc nội thất Chúng Nhạc cũng tới! Đây là công ty lớn giá trị thị trường gần 100 ức, có một chi nhánh ngay trước cửa nhà ta, thật sự quá thần kỳ!”

“Ngay cả giáo dục Anh Mỹ cũng phái Boss của bọn họ đi!”

“Dương nữ sĩ chủ tịch điều hành trang web trang điểm làm đẹp cũng đến, nàng vẫn thời trang như trước đây, không hổ là mẹ đẻ của giới trang điểm làm đẹp, ta siêu mê nàng!”

...

Sơ yếu lý lịch của nhóm Boss này thật sự quá xuất sắc.

Không phải CEO thì cũng là giám đốc điều hành, giám đốc chi nhánh đủ loại, mức lương hàng năm đều từ trăm vạn, có người thường xuyên lên tivi, vô cùng nổi tiếng. Công ty đứng sau lưng bọn họ tài sản thấp nhất cũng phải 30 ức trở nên, có công ty còn đạt đến mức trăm ức, đều là những công ty hàng đầu trong ngành.

Cộng tài sản của tất cả các công ty này lại, ít nhất cũng được 500 ức!

Đây chính là phong cách của chương trình!

Ngay từ lúc đầu đã xác định quyền uy của mình, xác định địa vị tối cao của mình!

Khiến người ta vô thức cảm thấy tin phục!

Dù sau này người khác bắt chước thế nào, cũng không đạt được trình độ này!

Bởi vì thời gian của những người này thật sự quá quý giá, không phải người muốn mời là mời được! Hơn nữa muốn mời cùng lúc 12 người càng khó khăn hơn, nếu không phải có một tập đoàn thế lực bá chủ đứng sau lưng bọn họ, chỉ sợ không ai có năng lực này.

Rất nhiều người gọi cho bằng hữu, dù là người trẻ tuổi đang tìm việc làm, hay là người trẻ tuổi đã nghỉ việc, đặc biệt là các bậc phụ mẫu đang lo lắng công việc của con cái, đều chuyển tivi sang kênh này.

Bởi vì, bọn họ muốn biết những vị Boss thống trị vận mệnh sự nghiệp này sẽ tìm loại nhân viên gì.

Bọn họ cũng muốn xem những người khác biểu hiện như thế nào, cung cấp thêm một số kinh nghiệm cho mình trong tương lai.

Lúc này tỉ suất người xem lại tăng vọt, một phát đột phá 2.5%, trở thành chương trình có tỉ suất người xem dẫn đầu trong tối hôm nay.

Hơn nữa tỉ suất người xem vẫn đang tăng lên, từ từ đạt đến 3%.

Thế nhưng, tốc độ này chỉ tạm thời giảm bớt mà thôi. Dù sao chương trình cũng chỉ mới bắt đầu chưa đến mười phút đồng hồ, còn hơn 90 phút nữa, đủ để nâng tỉ suất người xem lên một mức nhất định.

Đồng thời tỉ suất người xem chương trình của các đài truyền hình khác đều chịu sự ảnh hưởng ở các mức độ khác nhau. Đặc biệt là các đài truyền hình hàng đầu, tỉ suất người xem của bọn họ đều bị đài truyền hình Tinh Quang hút mất.

Bọn họ lại cảm nhận được sự sợ hãi của một tháng trước, khi bị “Phi Thành Vật Nhiều” chi phối!

Tuy các đài truyền hình hàng đầu không bị ảnh hưởng quá lớn, nhưng tỉ suất người xem đài bọn họ không hề tăng lên, đây là mối đe dọa rất lớn!

Dù sao, đây cũng là lần thứ hai bọn họ bị một đài truyền hình hạng ba nghiền nát, hơn nữa còn bị ép thảm như vậy, thậm chí còn không có cơ hội để thở, chẳng phải điều này rất mất mặt sao?

Quan trọng hơn, đài truyền hình Tinh Quang chiếm tỉ suất người xem của bọn họ, tương đương với việc cắt tiền của bọn họ, bọn họ còn không khó chịu mới lạ.

Nhưng dù có căm tức, bọn họ vẫn nghiêm túc quan sát đài truyền hình Tinh Quang, học hỏi kinh nghiệm làm việc tiên tiến, sau đó sau copy toàn bộ những kinh nghiệm này làm ra một chương trình cùng loại, người uống thuốc ta ăn canh.

Bọn họ cũng muốn giá quảng cáo trên trời 22 ức!

Không lấy được nhiều như vậy, nhưng lấy được 10 ức 8 ức, bọn họ cũng thỏa mãn rồi!

Thế nhưng, rất khó có thể phục chế đội hình Boss xa hoa thế kia...

Trong lòng rất chua xót, khó chịu muốn khóc!

Sau đó, chương trình tiếp tục, Mạnh đầu trọc lại giới thiệu quy tắc ứng tuyển.

Mỗi một ứng viên cần trải qua bốn vòng kiểm tra, theo thứ tự là “Tự giới thiệu” “Trời sinh ta có tài” “Đừng nói dối với ta” “Nói tiền tổn thương tình cảm”, sau mỗi một vòng nhóm Boss sẽ căn cứ biểu hiện của ứng viên để đưa ra quyết định, nếu cả nhóm Boss đều tắt đèn giữa chừng, vậy có nghĩa phỏng vấn thất bại.

Bốn vòng này chủ yếu tiến hành kiểm tra tất cả mọi mặt như năng lực biểu đạt, năng lực ứng biến, kỹ năng làm việc và sự trung thực của các ứng viên, người thành công cuối cùng sẽ đảm phán chức vụ và tiền lương với đại diện của công ty ngay tại chỗ.

Thật ra quy tắc cạnh tranh này không khác quy tắc kết bạn trong “Phi Thành Vật Nhiều” là bao, thích thì để đèn sáng, không thích thì tắt đèn, sau

khi qua ải thành công, quyền lợi đảo ngược, tất cả mọi người đều hiểu rõ.

Đúng lúc này, Hàn lão đột nhiên hỏi: “Lâm Bắc Phàm, tỉ suất người xem hiện tại là bao nhiêu?”

Lâm Bắc Phàm nhìn điện thoại một chút: “Trước mắt tỉ suất người xem là 2.87%, thị phần là 12.8%, tỉ suất đứng hạng nhất!”

Hàn lão rất đặc ý: “Tỉ suất người xem rất cao, điều này có nghĩa lúc trước tập đoàn Chính Huy đầu tư nhiều tiền như vậy không phải bản thân không đích, bọn họ rất có tầm nhìn, tầm nhìn mang tính chiến lược!”

Bây giờ lão muốn khắc phục, nhân cơ hội “tẩy trắng” cho tập đoàn Chính Huy, cả hình tượng của Boss sau màn.

Lâm Bắc Phàm không chút khách sáo cãi lại: “Đó là vì chương trình của chúng ta hoạt động tốt, liên quan gì đến bọn họ? Chương trình còn chưa phát sóng đã dám đầu tư 22 ức. Không cần tốn nhiều tiền như vậy, lại cứ muốn tốn nhiều tiền như vậy. Đây không phải có tầm nhìn, đây chỉ đơn thuần là ngu!”

Hàn lão: “...”

Tần lão và lão trù thân cười ha ha.

Chương 64: Lão tổng bình luận sắc bén, chương trình nổi tiếng!

Buổi phỏng vấn tại chỗ chính thức bắt đầu, người phỏng vấn đầu tiên là một thanh niên du học Italy.

Diệp Hiên, 25 tuổi, bằng cấp cử nhân, du học tại Italy.

Diệp Hiên vừa lên sân khấu đã nói ra một đoạn tiếng Ý xuất sắc, người khác nghe xong như rơi vào sương mù, sau đó bắt đầu tự giới thiệu, hẳn ta vô cùng tự tin với trình độ tiếng Ý và năng lực giao tiếp của mình, hy vọng có thể tìm được công việc tiêu thụ hoặc quan hệ công chúng, cũng có thể là công việc nói tiếng Ý, mức lương hy vọng khoảng 7000 đến 8000 NDT.

Mạnh Tiểu Phi: “Vì sao người vừa lên sân khấu đã nói một đoạn tiếng Ý trước?”

Diệp Hiên: “Ta muốn thể hiện kỹ năng ngoại ngữ của ta.”

Mạnh Tiểu Phi: “Nhưng bọn ta nghe không hiểu, người nói tiếng Ý cho ai nghe?”

Diệp Hiên: “...”

Vẫn là công thức kia, vẫn là hương vị kia, rất nhiều người cười ha ha.

Mạnh Tiểu Phi: “Người đã dám nói tiếng Ý ngay khi lên sân khấu, có nghĩa người rất tự tin với tiếng Ý. Vậy xin hỏi, người cảm thấy người đạt trình độ gì ở Italy?”

Diệp Hiên: “Ta dám nói khẩu ngữ đã đến mức cao nhất.”

Trong hội trường vang lên tiếng cảm thán, nhưng cũng có một vài vị Boss nhíu mày.

Mạnh Tiểu Phi chuyển ánh mắt sang một vị Boss trong số đó: “Lại tổng, theo ta biết trong nhóm 12 vị Boss, chỉ có người chưa từng ra nước ngoài.”

Lại tổng: “Không sai!”

Mạnh Tiểu Phi: “Xin hỏi Lại tổng, trình độ ngoại ngữ của người có tốt không?”

Lại tổng: “Rất tệ.”

Mạnh Tiểu Phi: “Người có ghét ngoại ngữ không?”

Lại tổng: “Rất ghét!”

Diệp Hiên: “...”

Trong hội trường lại vang lên tiếng cười ha ha, chỉ có ứng viên Diệp Hiên nở nụ cười ngượng ngịu.

Mạnh Tiểu Phi: “Vì vậy, một người từng đi du học như hấn, đồng thời vừa lên đã nói một đoạn ngoại ngữ, có phải loại người thích không?”

Lại tổng nói mơ hồ: “Ngành nghề chúng ta đều có tập quán, người nên trân trọng mỗi một giây người dùng để thể hiện sức hấp dẫn từ nhân cách người với người khác.”

Lời ngầm là đừng lãng phí thời gian nói ngoại ngữ, chúng ta nghe không hiểu, không cảm nhận được sức hấp dẫn từ nhân cách của người. Nghệ thuật ngôn ngữ của lão tổng này quá cao siêu, rất nhiều người đều hiểu được, vô thức vỗ tay khen ngợi hấn ta.

Mạnh Tiểu Phi: “Bây giờ là thời gian lựa chọn của vòng đầu tiên, các thành viên của nhóm Boss, ủng hộ hay là từ chối hấn, mời lựa chọn!”

Kết quả, có gần một nửa số đèn bị tắt.

Mạnh Tiểu Phi: “Xin hỏi Lưu tổng, vì sao người tắt đèn?”

Lưu tổng: “Tên tiểu tử này rất thông minh, nhưng ta cảm thấy hấn quá láu cá, hơi lo lắng, khiến ta cảm thấy không yên tâm lắm.”

Mạnh Tiểu Phi: “Quản lý Chu, người thì sao, vì sao tắt đèn?”

Quản lý Chu: “Tiểu tử này rất tự tin, nhưng ta cảm thấy hấn quá tự tin.”

Có ý là quá kiêu ngạo, không xứng với năng lực.

Dù là khách trong hội trường hay người xem trước tivi đều nghiêm túc lắng nghe, vô thức đồng ý với quan điểm của Boss.

Tần lão đang xem tivi nói thẳng: “Nếu ta làm người tuyển dụng, ta chắc chắn sẽ không cần loại người này. Đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng, không có nhiều bản lĩnh lại rất kiêu ngạo, còn là người quá khôn khéo, luôn nhân mạnh trình độ tiếng Ý của mình, điều này hoàn toàn chỉ ra các mặt khác của hấn không tốt. Lúc trước hấn học đại học đều uổng phí rồi sao? Nhìn đôi mắt rời rạc của hấn đi, nó cho thấy hấn không tự tin. Vì sao không tự tin? Đó là vì hấn không có năng lực thật sự. Người này sẽ không tạo ra được giá

trị gì, căn bản không cần phải tuyển. Hiện tại vẫn còn sáu ngọn đèn đang sáng, ta cảm thấy thế là quá nhiều!”

Hai ông lão còn lại đều gật đầu đồng ý.

Sau đó là vòng thứ hai – Trời sinh ta có tài.

Diệp Hiên nhảy một điệu nhảy khó hiểu, nói ngôn ngữ khiến người ta không hiểu.

Lần này có rất nhiều vị Boss đều đen mặt.

Nhất là vị giám đốc vừa nhân mạnh, phải trân trọng mỗi một giây để thể hiện sự hấp dẫn của nhân cách, người nên làm một số thứ để chúng ta nhìn hiểu, kết quả ngược lại người làm thứ chúng ta hoàn toàn không hiểu, vậy chúng ta cần người để làm gì?

Khỏi phải nói, lần này Diệp Hiên lại bị sét đánh.

Lần này, lại có ba ngọn đèn tắt.

Mạnh Tiểu Phi: “Hứa nữ sĩ, vì sao người tắt đèn? Chẳng lẽ hấn nhảy không giỏi sao?”

Hứa nữ sĩ: “Hoàn toàn ngược lại, hấn nhảy quá tốt, hấn nhảy quá nghệ thuật, ta hoàn toàn không hiểu. Công ty của ta là kinh tế thực thể, không cần những thứ hư ảo như vậy!”

Diệp Hiên: “...”

Trong hội trường vang lên tiếng cười, tiếng vỗ tay như sấm.

Mạnh Tiểu Phi: “Ông chủ Hoàng thì sao? Vì sao người giữ đèn?”

Ông chủ Hoàng: “Trước tiên phải giải thích một chút, ta giữ đèn không phải ủng hộ hấn, ta chỉ muốn nhìn thử xem, rốt cuộc người này có thể đốt nát không biết sợ đến mức độ nào!”

Diệp Hiên: “...”

Những vị Boss này thật sự sắc bén như dao, từng dao thấy máu.

Diệp Hiên nghe thấy vậy, đổ mồ hôi lạnh, khán giả nghe lại thấy rất sung sướng, thật sự là băng hỏa lưỡng trọng thiên.

Sau đó là vòng thứ ba – Đừng nói dối với ta.

Trong vòng này, trên màn hình sẽ xuất hiện rất nhiều câu hỏi, đánh giá khả năng ứng biến khẩn cấp cùng với sự thành thật của các ứng viên, ứng viên chắc chắn phải trả lời thật nhanh, đồng thời đưa ra lời giải thích, không được nói dối.

“Người có vì lợi ích cá nhân mà hy sinh bạn gái không?”

Đây thật sự là một câu hỏi bẫy, thật ra nó coi trọng ý thức trách nhiệm, nhưng Diệp Hiên trả lời không tốt, không thể nào giải thích kín kẽ, biến thành một câu hỏi trừ điểm.

Cuối cùng các Boss không nhin được nữa, vòng thứ ba vừa kết thúc đèn đã tắt hết, Diệp Hiên ứng tuyển thất bại.

Nếu hiện tại là lúc phỏng vấn thật sự, chỉ sợ đồng chí Diệp Hiên đã bị loại ngay từ vòng đầu tiên rồi. Nhưng hiện tại là hiện trường ghi hình, vì hiệu quả chương trình, bọn họ mới nhin hai vòng, cuối cùng vẫn không chịu nổi.

Cuối cùng, một vị Boss tổng kết: “Rất nhiều người đi du học về luôn khoe khoang kinh nghiệm đi học nước ngoài của mình, hoặc là bối cảnh giáo dục của mình, nhưng phải biết rằng nơi này là quốc nội, người phải tìm việc làm ở đây, người chắc chắn phải thích ứng với chúng ta, chắc chắn phải tuân theo các quy tắc của nơi này. Vì vậy ta cảm thấy người chưa cân nhắc đủ vấn đề này.”

Ứng viên thất bại đầu tiên đã gõ một hồi chuông cảnh tỉnh cho các khán giả ngồi trước tivi. Một người có thân phận du học sinh, còn nói tiếng Ý lưu loát, kết quả lại nằm chết dí bị đào thải, thật khiến người ta không tưởng tượng nổi.

Có đôi khi, thân phận du học sinh không phải ưu thế, ngược lại còn là điểm yếu.

“Chương trình này thật giỏi, quá thực tế, quá đẫm máu!”

“Đồng cảm, lúc ta đi xin việc cũng giống như Diệp Hiên kia, cả người đều thiếu tự tin!”

“Đúng là các lão tổng, nói chuyện từng dao thấy máu, chương trình quá đẹp!”

“Chương trình này đã hay còn có ý nghĩa giáo dục, thật sự là lương tâm của giới showbiz! Ta nhất định phải học tập thật giỏi, không thể tiếp xúc với thứ nguy hiểm!”

“Phải gọi con của ta cùng xem!”

...

Các khán giả đang xem chương trình đều bày tỏ cảm xúc chân thành của bọn họ.

Cứ như vậy, chương trình đặc sắc tiếp tục, càng ngày càng nhiều người tự vào xem, tỉ suất người xem liên tục tăng lên, ứng viên đầu tiên vừa bị loại, tỉ suất người xem hoàn toàn đột phá 3%!

Chuyện này có nghĩa, chương trình nổi tiếng!

Chương 65: 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, năng lực xây dựng thương hiệu siêu mạnh!

Tiếp theo là thời gian quảng cáo, các món tráng miệng đã được Trù Thân chuẩn bị sẵn sàng, một bát canh hạt sen, một đĩa bánh quế, tất cả đều được bày trên bàn mỗi người, cứ như vậy đám người bắt đầu ăn, mùi vị vô cùng tuyệt vời.

“Thật khó có được, lâu rồi ta chưa nghiêm túc xem một chương trình truyền hình nào như thế này. Mấy chương trình truyền hình thời nay đều là mấy

người trẻ tuổi nhảy nhót hát hát, khiến ta nhìn mà hoa cả mắt. Ca khúc thì cứ ồn ào khiến người ta chẳng nghe nổi... Chỉ có chương trình này được, xem dễ chịu, hơn nữa còn rất có ý nghĩa giáo dục, rất thú vị, chương trình rất tốt!” Tần lão gia tử vừa ăn vừa nói.

“Đúng vậy, tuy rằng biểu hiện của ứng viên kia quá kém cỏi, nhưng đoàn boss phía trên thật khiến người ta sáng mắt, cách cư xử nói chuyện đều ung dung bình tĩnh, quả nhiên đều có bản lĩnh thật sự.” Lão Trù Thần nhin không được khen ngợi.

Hàn lão gia tử có chút dương dương đắc ý: “Xác thực không tệ! Ngoài ra ta còn phát hiện, chương trình này có năng lực xây dựng thương hiệu rất mạnh. Nhìn biểu hiện xuất sắc của đoàn boss phía trên, mọi người sẽ không kiểm lòng được mà tin tưởng xí nghiệp sau lưng bọn họ, đưa đến năng lực gây dựng thương hiệu của xí nghiệp. Nhất là 12 người trong đoàn boss kia đều đến cùng một tập đoàn, hiệu quả rung động kia không cần nói cũng biết, đối với thương hiệu của tập đoàn, nó có tác dụng bồi dưỡng khó có thể hạn lượng!

Hai lão đầu khác nghĩ nghĩ, không nhin được gật đầu đồng ý.

“Thông thường, các xí nghiệp hoặc tập đoàn muốn tạo dựng thương hiệu, ít nhất cũng phải tốn mấy năm thậm chí mấy chục năm cố gắng, kiên trì bền bỉ mới có thể đạt tới hiệu quả này, có thể nghĩ bọn họ phải gian khổ tới cỡ nào. Nhưng bây giờ, ta đoán không cần đến một năm, hiệu ứng thương hiệu của tập đoàn Chính Huy sẽ xâm nhập lòng người, từ đó kéo theo hiệu quả và lợi ích chính thể cho tập đoàn. Loại hiệu quả và lợi ích này phải tốn đến mấy chục ức, thậm chí hơn trăm ức cũng chưa chắc có thể tạo ra, thế mà hiện tại, bọn họ chỉ bỏ ra 22 ức đã có thể làm được, kỳ thực tập đoàn Chính Huy này cũng không tính là ngu ngốc!”

Nói xong, Hàn lão có chút đắc ý liếc mắt nhìn Lâm Bắc Phàm.

Bắc Phàm uống xong canh hạt sen trong tay, mặt không thay đổi nói: “Người không cần tẩy trắng cho bọn họ, rõ ràng chỉ cần tốn tầm mười ức là có thể làm nên chuyện, hết lần này tới lần khác bọn hấn phải tốn hơn 20 ức, người nói bọn hấn không ngốc thì ai ngốc?”

Hàn lão: “...”

Hai lão đầu khác nhin không được cười ha ha.

Hàn lão không cam tâm, chuẩn bị tiếp tục “tẩy trắng”.

“Lâm Bắc Phàm, hiện tại tỉ lệ người xem là bao nhiêu?”

Lâm Bắc Phàm nhìn điện thoại một chút, nói: “Hết thời gian quảng cáo trước đó, tỉ lệ người xem là 3.25%, tỉ lệ người xem đồng thời đứng đầu.”

“Không sai, chương trình tốt thế này, nên có tỉ lệ người xem như thế. Ta đoán chừng, sau khi chương trình phát sóng xong, tỉ lệ người xem cao nhất tối thiểu cũng phải đến 3.5% trở lên, thậm chí nói không chừng còn có thể đụng đến 4%, chương trình hay như vậy dù là vài năm cũng khó gặp một lần. Chương trình tốt như thế, xứng đáng với giá trị cao. Hơn nữa, kết hợp với khả năng xây dựng thương hiệu mạnh mẽ, ra giá hơn 20 ức trở lên thực ra cũng không thua thiệt, ngược lại còn có thể kiếm được chút.”

“Lời này ta đồng ý.” Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Chỉ cần có mắt đều có thể nhìn ra được điểm này.”

Trong lòng Hàn lão đầu vui vẻ, nói tiếp: “Nói không chừng tập đoàn Chính Huy đã nhìn ra được điểm này, cho nên mới không chút do dự đưa ra 22 ức. Thứ nhất, chương trình này thật sự đáng giá, thứ hai, dùng 22 ức có thể tạo ra hiệu quả tuyên truyền, người xem không phải hiện tại đã có thu hoạch được rồi sao? Coi như người của tập đoàn Chính Huy thông minh.”

“Hiệu quả tuyên truyền của 20 ức cũng rất mạnh, tại sao phải dùng thêm 2 ức? Nói cho cùng vẫn là ngu xuẩn!”

Hàn lão: “.....”

Bỗng nhiên lão không muốn nói chuyện, nếu nói tiếp, lão sợ lão sẽ bị tức chết.

Hai lão đầu kia cười tới sắp điên rồi.

Có điều, vì mặt mũi của Hàn lão đầu, mọi người vẫn sáng suốt kéo qua chủ đề khác.

Tần lão gia tử nói ra: “Theo ta thấy, chương trình này không khác 《Phi Thành Vật Nhiêu》 là bao, chắc do cùng một người lên kế hoạch. Người có thể nghĩ ra kế hoạch cho mấy chương trình này thật sự rất giỏi, là nhân tài rất hiếm có!”

“Thực sự hiếm có, chương trình này rất có tính sáng tạo, còn biết suy tính cho mặt xã hội, lấy nhỏ dùm lớn, dẫn dắt mọi người đồng cảm, mang đến luồng sức sống không giới hạn cho chương trình. Nhân tài như vậy thật rất không đơn giản!” Hàn lão cũng khen.

“Quả thật thú vị, có cơ hội ta thật muốn gặp mặt người kia để hẳn ta lên kế hoạch một chương trình âm thực thú vị cho ta, quảng bá văn hóa âm thực Trung Hoa của chúng ta.” Lão Trù Thần cười ha hả nói.

Lâm Bắc Phàm yên lặng uống canh, an tĩnh ăn bánh quế, không nói lời nào.

“A? Tiểu tử thú vị, sao ngươi không bắt bẻ ta? Đây thật không giống ngươi bình thường!” Hàn lão như phát hiện ra châu lục mới, ngạc nhiên nói.

“Ngươi nói đúng, tại sao ta phải bắt bẻ ngươi?” Lâm Bắc Phàm lạnh nhạt dùng giấy lau miệng.

“Thực sự hiếm lạ, người có thể bói ra mấy chục cục xương từ trong quả trứng gà như ngươi, thế mà lại đồng ý với lời nói của ta, thật là mặt trời mọc hướng tây! Chẳng lẽ ngươi biết thiên tài lên kế hoạch kia là ai?” Hàn lão tò mò hỏi.

“Hàng ngày đều gặp mặt, ngươi nói có thể không biết sao?” Lâm Bắc Phàm liếc lão một cái.

“A? Vậy hẳn là ai? Chẳng lẽ là lão bà ngươi?”

Lâm Bắc Phàm duỗi ngón trở ra, sau đó chỉ vào bản thân, bình tĩnh nói: “Người này xa tận chân trời gần ngay trước mắt.”

“Ngươi?” Ba lão đầu sợ hãi kêu lên.

“Ừ!” Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái.

“Sao có thể là ngươi?” Hàn lão gia tử bỗng nhiên kích động.

“Tại sao không thể nào là ta? Ta cần mạo nhận mấy công lao này sao?” Lâm Bắc Phàm lườm lão, nói: “Toàn bộ đài truyền hình đều là của lão bà ta, đương nhiên cũng có thể nói là của ta, ta có mấy công lao này không cũng chẳng ảnh hưởng gì!”

...

Hàn lão gia tử không muốn nói chuyện, lão thật không muốn nói chuyện.

Bởi vì vừa nghĩ tới lúc này bản thân liều mạng “tẩy trắng” lại bị Lâm Bắc Phàm mắng thành không có đầu óc, vậy mà bản thân mình còn đi khích lệ hắn, loại chênh lệch tâm lý này quá khó chịu, khiến lão cảm thấy mình như nuốt phải một con ruồi.

Hai lão đầu kia nghĩ thông suốt điếm máu chốt, bùm miệng len lén cười.

Chương trình tiếp tục, lại có mấy người xin việc lên sân khấu 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, cũng có một hai người xin việc có biểu hiện rất xuất sắc, một đường vượt qua khó khăn xông đến phân đoạn cuối cùng, cuối cùng được xí nghiệp nhận vào.

Trong đó, biểu hiện xuất sắc nhất vẫn là thành viên của đoàn boss này.

Những thành viên đoàn boss này phải một đường sờ soạng lần mò mới trèo lên được vị trí cao, kiến thức rộng rãi, ánh mắt độc đáo, chỉ thoáng qua đã có thể nhìn thấu sự thật giả của ứng viên. Ngôn từ không thiếu sự hài hước, trong mịt mờ lại mang theo một phần sắc bén, quan điếm hết sức đặc biệt lại nói trúng tim đen, lý luận danh thép, đao đao trí mạng khiến người ta không nhìn được mà vỗ bàn tán dương.

Hơn nữa, thành viên đoàn boss này đều thuộc cùng một tập đoàn, tất cả mọi người đều là người quen, cho nên đều rất thả lỏng, lời thẳng thắn gì cũng

tiếp được, vui cười giận mắng, khiến không khí hiện trường chưa từng nhạt nhẽo tẻ ngắt, chương trình càng thêm đặc sắc.

Tỉ lệ người xem vững vàng tăng lên.

Cứ như vậy cho đến khi kết thúc chương trình, tỉ lệ người xem bình quân của 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 là 2.88%, tỉ lệ người xem cao nhất còn đạt đến 3.94%, thiếu một chút nữa đã chạm đến 4%.

Chương trình này hot ngoài dự kiến, thành viên nhóm boss cũng theo đó mà hot lên.

Chương 66: Đài truyền hình Tinh Quang phồn vinh vui vẻ!

Trên trang web chính thức của của đài truyền hình Tinh Quang ngập tràn thảo luận, có đến hơn 30 vạn bình luận.

“Tiết mục tìm việc này thật sự quá tuyệt! Cho tới bây giờ, ta chưa từng nghĩ tới chuyện tìm việc làm có thể được diễn dịch tới kinh tâm động phách như thế, nhưng cảm giác lại vô cùng chân thực... Ta còn luyến tiếc vì không thể tới trường quay xem trực tiếp!”

“Nhất là biểu hiện đặc sắc của đoàn 12 vị boss phía trên! Mỗi một lời bình đều sắc bén, mỗi một câu nói đều thấy máu, phân tích như kiểu nhìn thấu hết thấy, ta cảm thấy bọn họ đều đang nói về ta!”

“Tiết mục thật quá tàn khốc, đoàn boss quá nghiêm khắc, năm ứng viên lại chỉ có 2 người có thể chống đỡ đến cuối cùng, ba người khác đều bị loại ở các vòng trước đó! Ta cảm thấy như vậy rất tốt, như vậy mới chân thực!”

“Mở mang tầm mắt, sau này ta nhất định sẽ đón xem mỗi kỳ, nói không chừng thời điểm tìm việc sẽ cần dùng đến!”

“Bây giờ ta mới biết thì ra mấy ông chủ nghĩ như vậy, ta phát hiện, phương hướng nỗ lực của ta sai rồi, may mà hiện tại vẫn còn kịp!”

“Đài truyền hình Tinh Quang thật có ý thức trách nhiệm xã hội, đầu tiên là chuyện hôn nhân sau đó lại đến chuyện công tác, ta nhất định sẽ dặn tiểu tử

nhà ta mỗi kỳ đều phải xem hai chương trình này, tăng thêm chút kiến thức, có lợi cho tương lai của nó!”

....

Có thể nói, tiết mục này nhận được rất nhiều đánh giá tích cực.

Đối với đài truyền hình Tinh Quang, thu hoạch lớn nhất không gì bằng tiền lời quảng cáo.

Bởi vì tỉ lệ người xem bùng nổ, ngoài 22 ức trước đó của tập đoàn Chính Huy, thông qua các quảng cáo đầu thừa đuôi thẹo khác, đài truyền hình Tinh Quang đã kiếm được gần một ức doanh thu quảng cáo và một khoản lợi nhuận nho nhỏ..

Chỉ có điều, vừa nhìn thấy đội hình 12 vị boss sang trọng kia, bọn họ lại cảm thấy tuyệt vọng.

Dù sao, tiết mục truyền hình là thứ rất dễ bị bắt chước, bọn họ đều là nhân sĩ chuyên nghiệp, vô cùng rõ ràng, cũng giống như 《Phi Thành Vật Nhiếu》, rất dễ mô phỏng, hơn nữa còn bị còn có thể cải tạo ra bản mới.

Nhưng mà, tiết mục tìm việc 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 này không tầm thường, trong đó đoàn boss là nhân tố quyết định, đài truyền hình Tinh Quang đã tạo ra hình mẫu quá tốt, trực tiếp quyết định phẩm vị và phong cách của toàn bộ tiết mục.

Bọn họ muốn làm tiết mục tìm việc cùng loại, đương nhiên không thể qua loa phươg diện này. Nhưng muốn làm ra được đội hình sang trọng như vậy thực sự quá khó khăn, đó là người có tiền cũng không mời được.

Nếu mời người kém tới, người khác sẽ không tin, vậy còn có thể làm tiếp tiết mục đó thế nào nữa?

Bởi vì đối với các tiết mục cùng loại, quan trọng nhất là người thắng ăn sạch.

Nếu mời đoàn boss kém hơn 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, vậy tiết mục đó tuyệt đối sẽ nhào thành chó.

Không cách thể giải quyết vấn đề này trước, bọn họ khó có thể tạo ra thành tựu.

Tin tức 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 bùng nổ đương nhiên cũng truyền đến tai Giang Nhược Hải ở Ma Đô phía xa.

“Đáng giận! Lại thành công! Chẳng lẽ lão thiên gia đang đứng về phía bọn hần sao?” Giang Nhược Hải rất không cam tâm, quàng mắt đen vô cùng, khóe mắt hết sức nặng nề, sắc mặt cực kỳ kém, vừa nhìn đã biết hần ta không ngủ đủ giấc.

Những ngày này, hần ta luôn phiền lòng vì chuyện Lý Chính Nam buôn lậu thuốc phiện.

Từ sau khi nghe lời phụ thân hần ta nói, lại suy nghĩ đến tiền đồ của mình, cuối cùng hần ta lựa chọn rũ sạch quan hệ với Lý Chính Nam, biểu thị bản thân không hề hay biết chuyện này, khoanh tay đứng nhìn mọi chuyện tiến triển tiếp.

Chính vì hần ta khoanh tay đứng nhìn, khiến Lý Chính Nam vẫn bị giam trong cục cảnh sát, đối mặt với cáo buộc hình sự, tình thế vô cùng bất lợi. Cũng vì xí nghiệp của phụ thân Lý Chính Nam bị lộ, hiện tại, xí nghiệp đang gặp một đồng phiền phức, không phải dừng kinh doanh thì cũng là bị thúc trả nợ, đã tới trình độ thương cân động cốt, gần như đến bờ vực phá sản.

Có thể nói, dù cho cuối cùng Lý Chính Nam không bị phạt gì, được thả ra, chuyện cũng đã rồi.

Thái độ của hần ta khiến đám huynh đệ vô cùng thất vọng. Tiểu Tam vì chuyện của hần ta nên mới xảy ra chuyện, kết quả người ta xảy ra chuyện nhưng người lại khoanh tay đứng nhìn, thái độ khiến mọi người rất thất vọng đau khổ.

Tuy các huynh đệ có thể hiểu cho hấn ta, tuy rằng các huynh đệ không nói gì, nhưng điều đó không có nghĩa bọn hấn tán thành loại hành vi này, quan hệ giữa hai bên đã lạnh đi mấy phần, nội bộ lục đục, muốn thân thiết gắn bó như lúc trước đã là chuyện không thể nào.

“Đám huynh đệ” hấn ta hao tổn mấy năm, cực khổ tạo dựng nên đang gặp phải nguy cơ sụp đổ.

Loại tổn thất này thật quá thảm quá nặng, trong lòng Giang Nhược Hải có khổ, có giận, cho nên hấn ta muốn trút giận lên người Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết ở thành phố Giang Nam xa xa, muốn phái người tới chinh bọn hấn nhưng lại không dám.

Bởi vì hấn ta cảm thấy thành phố Giang Nam quá tà môn.

Hấn ta phái ra hai huynh đệ, kết quả cả hai huynh đệ đều gãy ở nơi đó, bị nhốt vào tù, còn táng gia bại sản. Ngay cả hấn ta cũng bị tai bay vạ gió, liên tiếp gặp tổn thất nặng nề, ngược lại đôi phương hoàn hảo không việc gì, còn càng lẫn lộn càng tốt...

“Đề các người đặc ý mấy ngày, chờ khi ta có thời gian sẽ đi chinh đôn các ngươi!”

Hiện tại, Giang Nhược Hải chỉ có thể dọa dẫm vài câu mà chẳng làm được gì.

Một bên khác, cuối cùng Diệp Vô Đạo cũng tuyển được huynh đệ đến, tổng cộng có năm người, đều là Binh Vương đã thân kinh bách chiến, khí tức hung hãn trên người bọn họ có thể dọa tiểu hài khóc.

Nhìn thấy đám bảo an có thực lực mạnh mẽ như vậy, Bạch Thanh Tuyết rất phấn chấn, không cần Lâm Bắc Phàm nói đã lập tức phê lương 100 vạn một năm, mặt khác còn phê 1000 vạn như kinh phí công tác, mua sắm thiết bị của bộ phận an ninh, cuối cùng bộ phận an ninh của đài truyền hình Tinh Quang cũng được thành lập.

Trong thời gian này còn xảy ra một chuyện lý thú, khi Bạch Thanh Tuyết định phân phối đám bảo tiêu bên cạnh mình đến bộ phận an ninh, dù sao

trước kia mọi người cũng từng làm lính nên cũng dễ quản lý.

Kết quả lại bị Diệp Vô Đạo không chút lưu tình đuổi ra.

Theo lời hấn ta nói, bọn họ đều là tay mơ không thể so với nhóm Binh Vương của hấn ta, cho nên không đủ tư cách bước vào bộ an ninh.

Bọn bảo tiêu tức giận đến miệng lệch ra, hai bên triển khai một trận đấu võ nội bộ.

Kết quả, bộ phận an ninh chỉ tùy tiện phái ra một người, đảm bảo tiêu không một ai đánh bại người này được, thậm chí mấy người liên thủ cũng không đánh lại, rốt cục cũng chấp nhận chịu phục.

Từ nay về sau, bộ phận an ninh ngồi vững uy danh mạnh mẽ.

Không có tiêu quý làm bậy, đài truyền hình vui vẻ phồn vinh, Lâm Bắc Phàm đón nhận thời gian yên tĩnh hiếm có.

Bởi vì hấn quá cá muối, thế là lão bà loay hoay chân không chạm đất bố trí cho hấn một nhiệm vụ, đó là rút cuộc hảo tử muội của nàng ở nước Mỹ xa xôi cũng trở về, kêu hấn đi đón nàng.

Thế là, Lâm Bắc Phàm hơi cải trang một phen, đội mũ lên đi ngay.

“Kỳ quái, rõ ràng máy bay đã hạ cánh nửa giờ, sao còn chưa thấy được nàng ra? Không phải bị lạc mất rồi chứ?” Lâm Bắc Phàm cầm ảnh chụp đứng ở cửa ra sân bay, hết nhìn đông rồi tới nhìn tây.

Đúng lúc này, điện thoại hấn đổ chuông, trong điện thoại truyền đến giọng nói quyến rũ: “Là tiểu nam nhân Lâm Bắc Phàm của nữ vương đại nhân sao? Ta là hảo tử muội Võ Thiên Mị của lão bà ngươi.”

“Hi Thiên Mị!” Lâm Bắc Phàm chào hỏi: “Hiện tại ngươi đang ở đâu? Sao ta không thấy ngươi?”

“Hiện tại ta đang đi ra từ lối hành lý, thời gian hơi trễ một chút... Mạo muội hỏi ngươi, một mình ngươi đến sao?”

“Còn có bốn bảo tiêu.” Lâm Bắc Phàm thành thật trả lời.

Đôi diện truyền đến tiếng kinh ngạc vui mừng: “Thật quá tốt, hành lý của ta hơi nhiều, người dẫn toàn bộ họ đến đây đi!”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm dâng lên dự cảm không lành, nhưng hắn vẫn dẫn người tới.

Khi nhìn thấy những chiếc vali chất đống gần như thành một ngọn đồi, cả người Lâm Bắc Phàm đều không tốt.

Này đâu chỉ là hơi nhiều, đây là rất nhiều đó, có được không?

Chương 67: Ta là nam nhân của khuê mật người, cô nương, xin tự trọng!

Đúng lúc này, một bóng người bước ra từ sau đống hành lý.

Một mỹ nhân khiến người ta vừa liếc mắt đã phải kinh ngạc vì sắc đẹp của nàng, cao trên m75, dáng người thướt tha, gọn gàng, đôi chân vừa thẳng vừa dài, thuộc kiểu người dưới ngực đều là chân trong truyền thuyết. Mái tóc màu nâu được uốn kiểu gọn sóng, rũ xuống hai bên hông, khuôn mặt như bạch ngọc không tỳ vết, vô cùng tinh xảo, thoát nhìn như phát quang, tản ra mị lực thành thực.

Nàng mặc áo T-shirt màu hồng phấn, cộng thêm một chiếc quần jeans viền hoa bó sát người. Chân nàng mang một đôi giày xăng đan cao gót, lộ ra những đầu ngón chân tinh xảo, thoát nhìn rất thoải mái, tràn ngập khí tức thiếu nữ.

Tổng kết lại, nữ nhân này đẹp đến mức khiến người ta vừa nhìn đã có ấn tượng khắc sâu.

Là sự dung hợp hoàn mỹ giữa quyến rũ và đơn thuần.

Nếu muốn dùng một chữ để hình dung, chỉ có thể là mị!

Nếu lại nhiều hơn một chữ, chắc chắn phải là diễm!

Nhìn chung quanh một vòng, quả nhiên có rất nhiều người, đa số là nam, dừng lại quan sát, chụp ảnh, còn có hai nam nhân trung niên mặc âu phục ân cần vận chuyển hành lý giúp nàng, thoát nhìn túy ông chi ý bất tại tửu(1).

(1): Túy ông chi ý bất tại tửu: có dụng ý khác.

Lâm Bắc Phàm vừa dẫn người qua, hai mắt Vũ Thiên Mị đã lập tức sáng lên, nàng phát hiện thoát nhìn Lâm Bắc Phàm còn khí chất hơn trên ảnh. Tuy Lâm Bắc Phàm đang đội mũ, đeo kính mát, ăn mặc cũng rất giản dị, nhưng vẫn không thể che lấp được khí chất của hắn, cho dù đã cải trang, hắn vẫn khiến người ta cảm thấy phiêu phiêu dục tiên, bồng bênh thoải mái.

Phía sau còn thêm bốn vệ sĩ, thoát nhìn khiến người ta tưởng như siêu sao đang đi ra ngoài.

“Tiểu nam nhân của ta, cuối cùng ngươi cũng đã tới!” Nàng ân cần chạy chậm tới.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Tiểu nam nhân?

Ta trở thành tiểu nam nhân của ngươi từ khi nào?

Lâm Bắc Phàm đang bước đến đột nhiên khựng lại.

Tuy hắn dừng lại, thế nhưng Vũ Thiên Mị lại không, nàng vẫn chạy chậm, dáng người mềm mại tựa như được gió cuốn đi, còn dang hai tay, nhìn như muốn ôm Lâm Bắc Phàm thật chặt.

“Ngừng! Ngươi muốn làm gì, ta là nam nhân của bạn thân ngươi, cô nương thỉnh tự trọng!” Lâm Bắc Phàm đưa tay cự tuyệt, nghĩa chính ngôn từ.

“Nam nhân của nàng cũng là nam nhân của ta!” Vũ Thiên Mị chạy đến bên Lâm Bắc Phàm, không đòi ôm nữa, nói nhỏ: “Thấy hai nam nhân phía sau ta không? Không chỉ xấu xí còn khiến người ta chán ghét, quần lấy ta như cao da chó từ trên máy bay đến giờ. Ngươi chỉ cần giả làm nam nhân của ta, giúp ta thoát khỏi bọn họ là được.”

Lâm Bắc Phàm cạ lời: “Chuyện này không khó, nhưng cho dù người muốn thoát khỏi bọn họ, cũng không cần ta giả làm nam nhân của người đúng không? Cô nương, có phải người đọc tiểu thuyết nhiều quá nên mới nghĩ ra biện pháp nào tàn như vậy?”

“A, sao người biết?” Vũ Thiên Mị khiếp sợ nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Tình huống này được viết đầy trong tiểu thuyết mạng, ta có thể không biết sao?

Vũ Thiên Mị xấu hổ nói: “Ta không quan tâm, khó có được một cơ hội như vậy, người phải đóng vai bạn trai ta. Nếu người không giúp ta, ta sẽ mách lão bà người, nói người sàm sỡ ta!”

Bịa chuyện còn nói hùng hồn như vậy...

Lâm Bắc Phàm: “...”

Khó trách lúc vừa ra cửa, lão bà đã căn dặn hẳn phải cẩn thận bạn thân nàng, nàng là yêu tinh, tuyệt đối đừng để nàng sàm sỡ.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nghe lời lão bà, kết quả thân thể không bị sàm sỡ, nhưng thân phận lại bị lợi dụng.

Quên đi, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, ở đây nhiều người, gây rối cũng không phải chuyện tốt, tạm thời cứ giải quyết xong chuyện này rồi tính.

Không, chuyện này nên ghi sổ, sau khi về nhà nhất định phải tính.

Lâm Bắc Phàm nhìn sang, thấy hai tên nam nhân kia đang nhìn hẳn với ánh mắt bốc lửa.

Lâm Bắc Phàm dẫn người đi tới.

Nữ nhân này lại không biết xấu hổ dựa vào người Lâm Bắc Phàm, vuốt vuốt ngực hẳn, say mê nói: “Người thấy không, ta đã nói ta là hoa đã có

chủ, các người lại không tin. Bây giờ nam nhân của ta đến đón ta, các người có thể rời đi, không nên làm phiền ta, ta không muốn để hấn hiểu lầm!”

Hai nam nhân kia lại càng bốc hỏa.

Một người trong đó thoát nhìn tiền nhiều như nước, nói: “Cô nương, tên tiểu bạch kiểm kia có điểm nào tốt hơn ta? Nếu người muốn tiền, ta có thể cho người, 100 vạn, 1000 vạn, một ức, có đủ chưa?”

Tên nam nhân đứng cạnh bên cũng giơ chiếc đồng hồ bằng vàng lấp lánh ra.

Không biết Vũ Thiên Mị nhập kịch quá sâu hay có mưu đồ khác, nàng sát lại gần Lâm Bắc Phàm, thâm tình nói: “Các người có điểm nào tốt hơn hấn? Hấn nhiều tiền hơn các người, lại trẻ hơn các người, điều quan trọng là hấn đẹp trai hơn các người nhiều...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cô nương, khen như vậy, ta rất ngượng ngùng.

“Hơn nữa, còn một điểm trọng yếu nhất, nam nhân hoàn mỹ như vậy lại rất yêu thương ta, đã từng mua một căn Yanlord City Stars cho ta làm quà mừng sinh nhật, còn mời mười vị minh tinh hát mừng sinh nhật ta, đã từng khắc tình yêu dành cho ta vào vệ tinh thả lên vũ trụ tình không khiến toàn thế giới đều biết, các người có thể tốt hơn nam nhân của ta sao?”

Một loạt tiếng kinh hô vang lên chung quanh.

Nhất là đám nữ nhân chung quanh, ánh mắt bọn họ nhìn Vũ Thiên Mị tràn đầy ướm ao, đổ kị.

Một nam nhân tiêu tiền như nước cho nữ nhân của mình, yêu tới liều lĩnh như vậy, đây không phải kiểu nam nhân mà mọi nữ nhân đều mong ước sao?

Lập tức, vô số ánh mắt khao khát chiếu vào Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hiện tại, Lâm Bắc Phàm như đang đứng trên đồng lửa, ngồi trên đồng than.

Hắn cảm thấy, nếu không phải bên cạnh hắn có bốn vệ sĩ uy mãnh, chỉ sợ hắn đã bị đám nữ nhân như lang như hổ này trói lại, sau đó kéo vào trong WC hahaha...

“Đây là nam nhân đã khiến ta rung động, là nam nhân khiến ta yêu đến phát cuồng!” Cuối cùng Vũ Thiên Mị tổng kết, nhìn Lâm Bắc Phàm với ánh mắt tràn đầy yêu thương, nói: “Vì hắn, ta nguyện ý quay lưng với toàn thế giới!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cô nương, người muốn nhưng ta thì không!

Tình thân của hai nam nhân trung niên bắt đầu suy sụp.

“Được rồi, ta cảm nhận được tình yêu của các người, ta thấy mình không còn hy vọng, ta đi trước đây, chúc các người hạnh phúc!”

“Nếu như hắn không tốt với người, người có thể tới đến bên cạnh ta, ngực của ta luôn luôn chào đón người!”

Hai nam nhân trung niên lưu luyến không rời, nhìn lại tình địch từ đầu đến đuôi vẫn không hề tháo kính nhìn bọn hắn lấy một lần, sắc mặt không một tia biến hóa, thậm chí còn không nói câu nào, từ đầu đến giờ vẫn không quan tâm đến họ.

Cảm giác này khiến bọn hắn vừa biết khuất lại vừa bất đắc dĩ.

Liếc nhìn nữ thần lần cuối, hai người buồn bã rời đi.

Lâm Bắc Phàm im lặng nhìn nữ nhân đang nằm dựa vào ngực hắn, nói: “Người đã rời đi, người có thể rời khỏi người ta chưa?”

“Không cần vội, cứ để ta dựa một lúc, mùi hương trên người người thật dễ chịu. Yên tâm, người là lão công của bạn thân ta, ta sẽ không làm gì người.” Vũ Thiên Mị hít sâu một hơi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 68: Ta sẽ làm một mỹ nam yên tĩnh, không nói lời nào

Lâm Bắc Phàm sai người chuyển toàn bộ hành lý của Vũ Thiên Mị đi.

Khá lắm, đồng hành lý này cộng lại có tới tám chín rương, hơn nữa đều là rương lớn, hai chiếc xe cũng không đủ chỗ chứa, phải gọi thêm hai chiếc taxi mới có thể hoàn toàn vận chuyển hết đồng này đi.

Lâm Bắc Phàm tò mò nói: “Nhiều hành lý như vậy, người đang chuyển nhà sao?”

“Tất nhiên rồi.” Vũ Thiên Mị nói như lẽ đương nhiên: “Nữ vương đại nhân triệu hoán, đương nhiên ta phải trở về nghe lệnh. Cho nên ta đã chuyển hết tất cả những thứ có thể chuyển về. Sau này, ta sẽ an cư lạc nghiệp ở đây.”

Lâm Bắc Phàm vui vẻ thay lão bà nhà mình vì có được một người bạn thân như thế này.

Dù gì cũng mới đến, lão bà lại bận bịu, hẳn cảm thấy mình nên tận tình giúp người ta, thế là hẳn nói: “Thiên Mị, người cứ xem nơi này như nhà của mình, cần gì thì nói với ta. Ta nhất định sẽ tận hết khả năng giúp người.”

“Thật sao?” Vũ Thiên Mị lộ ra nụ cười vui mừng, liếm môi, mị nhãn như to nói: “Ta cần người, làm sao bây giờ?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Haha... Nhìn người đen mặt trông thật hài hước!”

Hai người ngồi xe rời đi.

Sau hơn một giờ, xe chậm rãi lái vào biệt thự.

Bởi vì ngồi máy bay cả một ngày, Vũ Thiên Mị cảm thấy mỏi mệt vô cùng, Lâm Bắc Phàm dẫn nàng tới phòng khách. Nàng vừa nằm xuống đã ngủ ngay, đoán chừng không tới lúc ăn cơm nàng sẽ không tỉnh.

Vì để Vũ Thiên Mị cảm thấy như mình đang ở nhà, Lâm Bắc Phàm quyết định tự tay chuẩn bị một bữa cơm thật ngon cho mọi người.

Trù nghệ của hắn đã được Trù Thần tấm tắc khen ngợi, muốn nấu một bàn đồ ăn gia đình cũng không quá khó khăn. Nữ nhân có sức ăn không lớn, cho nên hắn quyết định làm bảy tám món thôi, mỗi một món ăn chỉ có một đĩa nhỏ, hình thức cũng rất tinh xảo.

Lại thêm một ít rượu vang, hoàn hảo.

Đến thời điểm ăn tối, Bạch Thanh Tuyết hưng phấn xông về: “Thiên Mị đâu rồi? Tiểu yêu tinh kia đang ở đâu?”

“Ngủ trong phòng khách trên lầu, nàng đi đánh thức nàng ấy đi, đã đến giờ cơm tối.”

“Được, ta đi ngay đây!” Bạch Thanh Tuyết lộ ra nụ cười như ác ma, sau đó tràn đầy phấn khởi xông lên lầu.

Không đến một chút, nàng đã nghe được tiếng rên yêu kiều như quỷ khóc sói tru.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu cười cười, không cần nghĩ cũng biết là lão bà của hắn đang tác quái, Vũ Thiên Mị xui xẻo rồi.

Ước chừng sau 20 phút, hai nàng vừa nói vừa cười đi xuống lầu.

Lâm Bắc Phàm chỉ cảm thấy hai mắt mình như tỏa sáng. Hai nàng đều có vẻ đẹp khuynh quốc khuynh thành, phong tình mỗi người mỗi khác, một người anh khí bá đạo, một người yêu mị câu nhân, đứng chung một chỗ càng hoà hợp, nhật nguyệt sinh quang.

“Đồ ăn đã xong, mọi người mau tới đây ăn đi.” Lâm Bắc Phàm bung món ăn cuối cùng lên.

Vũ Thiên Mị giẫm dép lê loẹt xoẹt chậm rãi đi tới, hít một hơi thật sâu, say mê nói: “Oa thơm quá! Vừa nhìn đã rất muốn ăn rồi! Tiểu nam nhân của nữ vương, toàn bộ những món này đều do ngươi làm hết sao?”

Lâm Bắc Phàm bó tay, tiểu nam nhân của nữ vương?

Đây là kiểu xưng hô gì vậy?

Bạch Thanh Tuyết kiêu ngạo nói: “Đó là đương nhiên, đều do lão công ta làm hết. Lão công ta là đầu bếp rất cừ đó, hoàn toàn không kém đầu bếp trong các nhà hàng. Từ khi ta gả cho hắn, dù ta có dùng cách nào để không chế dáng người của mình, cũng đều béo lên hai cân!”

“Có lão công biết nấu ăn ngon như vậy, ta thật hâm mộ người!” Võ Thiên Mị hâm mộ nói.

Bạch Thanh Tuyết ngẩng đầu uốn ngực, càng thêm kiêu ngạo.

“Ta càng hâm mộ người vì hai cân vừa rồi đều dồn hết vào nơi cần thiết. Hắn lão công người cũng thoải mái không ít nhỉ?” Võ Thiên Mị liếc mắt nhìn vòng một to lớn của Bạch Thanh Tuyết, rất hâm mộ nói.

“Muốn chết, người tiêu yêu tinh này!” Bạch Thanh Tuyết đỏ bừng mặt, then quá hoá giận truy sát, phòng khách oanh oanh yền yền.

Lâm Bắc Phàm ở bên cạnh nhìn tới trợn mắt há hốc mồm, giữa các nữ nhân, ngay cả chủ đề như vậy cũng có thể nói ra sao?

Thuần khiết như ta có chút không chịu nổi....

Nháo xong một trận, cả hai đều đói nên rút cục cũng tới bàn ngồi xuống.

Bàn này không lớn, bày đầy đồ ăn và một ít rượu, mùi thơm nức mũi, cực kì đẹp đẽ.

Một bên chỉ có bốn vị trí, ngoại trừ ba người ở đây, còn có một chỗ dành cho mèo Ragdoll, nó đã trở thành một thành viên không thể tách rời trong gia đình này, mỗi lần nó đều ăn cơm cùng mọi người.

Hai nàng đã quá lâu không gặp, rất vui vẻ, khẩu vị cũng gia tăng. Hơn nữa đồ ăn ở đây thật ngon, vừa ăn vừa trò chuyện, thời gian dần trôi qua, đồ ăn và rượu trên bàn đều biến mất chẳng thấy đâu.

Cuối cùng, hai người chỉ có thể nâng cái bụng nhô cao, nằm trên ghế sofa hưởng thụ như cá muối.

“Xong rồi xong rồi, ăn nhiều như vậy, mấy ngày giảm cân trước đây coi như vô ích.” Vũ Thiên Mị sờ bụng, vẻ mặt cầu xin, nhớ tới mấy món ngon mới vừa rồi, nàng lại không nhịn được liếm miệng.

“Không việc gì, cùng lắm thì lại giảm tiếp là được!” Bạch Thanh Tuyết không quan tâm nói.

“Nữ vương đại nhân, đương nhiên người có thể không quan tâm. Mỗi lúc trời tối, người đều có thể vận động một chút với nam nhân kia, vừa hưởng thụ lại có thể giảm béo, còn có thể tạo hình cho cơ thể. Ta đây chỉ có thể ôm gối đầu lạnh như băng lẫn lộn đến khó ngủ...” Vũ yêu tinh thương tâm nói.

“Tiểu yêu tinh đáng chết người lại nói bậy! Không thu thập người một trận, người không biết ai là nữ vương!”

“Nữ vương đại nhân tha mạng, ta biết sai rồi!”

“Ha ha, muộn rồi!”

Phòng khách lại trình diễn màn rượt đuổi của hai đại mỹ nữ, vô cùng thảm khốc.

Lâm Bắc Phàm ôm mèo Ragdoll xem tivi, làm một mỹ nam tử yên tĩnh, không can thiệp việc đấu tranh giữa các nữ nhân.

Rốt cuộc, các nàng chơi mệt, tách ra nằm nghỉ ở hai bên Lâm Bắc Phàm.

Vũ yêu tinh thở phì phò, dịu dàng nói: “Nữ vương đại nhân, hiện tại ta đã chuyển tới đây xin nhờ người, ngay cả nhà cũng bị ta đòi trống, người nhất định phải phụ trách ta tới cùng, biết chưa? Phải cho ta ăn, cho ta uống, cho ta ở, còn phải cho nam nhân ngủ cùng ta! Ta thấy dung mạo của tiểu nam nhân nhà người rất khá, cho ta mượn ngủ mấy đêm, thế nào?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta chỉ muốn an tĩnh xem TV, trêu chọc đến người sao?

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết chán truy sát tiếp, nàng thực sự quá mệt mỏi. Thế là nàng móc một chuỗi chìa khóa từ trong túi xách ra, ném về phía Vũ

Thiên Mị, lười biếng nói: “Nam nhân của ta người đừng mơ tưởng nữa, hắn chỉ thuộc về một mình ta thôi, có điều chuyện ăn uống ngủ nghỉ của người, ta bao trọn. Căn nhà đối diện đã được ta mua lại, chỉ có điều nơi đó còn đang được sửa sang, mấy ngày nữa người cứ dời qua đó đi.

Ta cũng đã mua xe cho người rồi, là chiếc Maserati T200 người thích nhất. Còn về phương diện ăn uống, ta cho phép người có thể đến đây ăn ké mỗi ngày, ăn bữa tối mà nam nhân nhà ta tỉ mỉ chuẩn bị. Thế nào? Còn không tạ chủ long ân?”

“Cảm tạ nữ vương đại nhân ban ân, từ nay về sau thiếp thân sẽ là người của ngài.” Vũ Thiên Mị liếc mắt đưa tình nói.

“Lui ra, người tên yêu tinh đáng chết này! Bản nữ vương chỉ thích nam nhân, vĩnh viễn không thích người!” Bạch Thanh Tuyết từ từ ngồi vào bên người Lâm Bắc Phàm, dựa vào lồng ngực hắn, ngọt ngào nói: “Hơn nữa nam nhân của ai gia đang ngồi ngay bên cạnh, hắn là đại nam nhân phong hoa tuyệt đại, ta chỉ cần có một mình hắn là đủ rồi.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dùng từ phong hoa tuyệt đại để hình dung ta, có phải có chút không thỏa đáng không?

Vũ Thiên Mị hí hí mắt nhìn Lâm Bắc Phàm, liếm môi nói: “Nam nhân phong hoa tuyệt đại như vậy, ta cũng rất thích!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Các người tùy ý đi, ta không nói chuyện đâu.

Chương 69: Tài hoa của ta không có cách nào che giấu!

“Ta có lễ vật cho các người!” Vũ Thiên Mị đi bạch bạch tới, phía sau là một chiếc rương to đùng, vừa mở rương ra, bên trong chứa đầy hàng hóa rực rỡ muôn màu.

Vũ Thiên Mị lựa ra từng món từng món.

“Nữ vương đại nhân, đây là của người...”

“Nữ vương đại nhân, đây là của người...”

“Nữ vương đại nhân, cái này vẫn là của người...”

Bạch Thanh Tuyết mừng rỡ vô cùng, không chút khách khí mà thu hết toàn bộ.

Lâm Bắc Phàm len lén liếc qua, phát hiện những lễ vật này hầu như đều là đồ trang điểm hoặc mỹ phẩm dưỡng da, nhãn hiệu lạ hoặc, hẳn không biết bất kỳ hãng nào, cũng chưa từng nhìn thấy bao giờ.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, nữ nhân ấy à, luôn luôn thích bỏ tiền vào phương diện này.

“Tiểu nam nhân của nữ vương, đây là cho người...”

Lâm Bắc Phàm rất ngoài ý muốn tiếp nhận một chiếc hộp tinh xảo: “Ta cũng có?”

Cúi đầu xem xét, là mỹ phẩm dưỡng da chuyên dùng cho nam.

Trên mặt Lâm Bắc Phàm hiện lên ba vạch đen.

“Thứ này hình như ta không cần...”

“Đúng là người không cần!” Vũ Thiên Mị đổ kị nhìn chăm chăm gương mặt Lâm Bắc Phàm, dùng giọng nói rất hâm mộ: “Người là người có làn da tốt nhất ta từng thấy. Không chỉ tốt hơn đám nam nhân nhiều, ngay cả nữ nhân cũng không thể so với người, thực sự hâm mộ chết người!”

Bạch Thanh Tuyết phảng phất như đã tìm được chủ đề chung, cũng hâm mộ nói: “Đúng vậy, ta chưa từng gặp nam nhân nào có làn da còn tốt hơn ta, như làn da em bé vậy, trắng nõn không tì vết, sờ lên rất đàn hồi.”

Vũ Thiên Mị la hoảng lên: “Thật vậy chẳng? Ta tới thử xem!”

Thế là Vũ Thiên Mị lập tức nhào đến bên cạnh Lâm Bắc Phàm, duỗi ngón tay ngọc ngà ra, sau đó vui mừng nói: “Quả nhiên là thật! Không chỉ đàn hồi tốt, hơn nữa còn bóng loáng mười phần, lỗ chân lông cực kỳ nhỏ, hầu như không thể nhìn thấy!”

Lâm Bắc Phàm im lặng nhìn về phía Bạch Thanh Tuyết.

Bộ dáng kia như muốn nói: Lão bà, lão công ngươi vừa bị người khác đùa bỡn, vậy mà ngươi không quản sao?

Vũ Thiên Mị lần nữa la hoảng lên: “Trời ạ, ngươi dùng biện pháp dưỡng da gì vậy? Mau nói cho ta biết! Mau nói cho ta biết đi...” Vũ Thiên Mị kích động.

“Lão công, chẳng lẽ chàng thật sự có biện pháp gì sao?” Bạch Thanh Tuyết lại ngồi qua bên cạnh, ngay sau đó nàng hướng Lâm Bắc Phàm, ngạo kiều nói: “Hiện tại ai gia ra lệnh cho ngươi, mau giao biện pháp dưỡng da của ngươi ra đây, bằng không ai gia sẽ khiến ngươi đẹp mặt!”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng là ta có mấy phần tâm đắc.”

“Mau nói!” Hai nàng trăm miệng một lời.

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nhấp một ngụm đồ uống, nói: “Ít dùng đồ trang điểm là được rồi.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Cứ như vậy, Vũ Thiên Mị tạm thời ở nhà Lâm Bắc Phàm.

Ngày thứ hai, Vũ Thiên Mị và Bạch Thanh Tuyết mặc trang phục công sở, chính thức đi làm ở đài truyền hình.

Lúc đầu, dựa theo ý muốn của Bạch Thanh Tuyết, bạn thân mình vạn dặm xa xôi từ Mỹ về Giang Nam, hẳn nên chơi thêm vài ngày, nghỉ ngơi đủ rồi hãy tiếp tục công tác. Chẳng qua, tiểu yêu tinh Vũ Thiên Mị là người cuồng công việc, còn là một nữ cường nhân, không đồng ý với phương án này.

Thế là ngay ngày thứ hai, hai nữ nhân cùng lúc xuất phát, chạy về phía đài truyền hình.

Chỉ có Lâm Bắc Phàm vẫn tiếp tục ở nhà nằm lý một chỗ, vuốt mèò phơi nắng, cuộc sống hết như người già đã về hưu.

“Nữ vương đại nhân, đây là đài truyền hình của người sao? Thoạt nhìn có chút rách rưới, không phù hợp với phong cách của nữ vương đại nhân.” Vũ Thiên Mị bước từ trên xe xuống, tò mò mong đợi nói.

Lúc này, đám người ở đây chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

Không giống với hôm qua, hôm nay Vũ Thiên Mị mặc bộ váy đầm liền thân màu hồng nhạt, dưới chân là đôi giày cao gót cũng màu hồng nhạt, trông quyến rũ động lòng người, tràn đầy thành thực, hấp dẫn và nữ tính.

“Đúng là có chút rách rưới thật, lúc trước ta không đủ tiền nên chỉ có thể mua đài truyền hình này và tòa nhà gần đây. Chẳng qua ta tin tưởng dưới sự hướng dẫn của ta, đài truyền hình Tinh Quang nhất định sẽ theo gió vượt sóng, phát triển lớn mạnh. Đến lúc đó lại đổi một văn phòng khác xứng với khí chất của bản nữ vương hơn.”

Bạch Thanh Tuyết xuống xe từ một cửa khác, rất tự tin nói.

Quần áo Bạch Thanh Tuyết đang mặc có kiểu dáng vô cùng đơn giản, là kiểu áo sơ mi nữ màu trắng bó sát cơ thể cùng với một chiếc váy màu trắng bao trọn vòng hông, tóc được buộc lên thật cao. Tổng thể, thoạt nhìn anh khí mười phần, tự tin dào dạt.

Hai nữ nhân mỹ lệ đứng chung một chỗ, lập tức ganh đua sắc đẹp, phá lệ long lanh đẹp mắt.

“Ta dẫn người đi xem, nhận thức sơ bộ, thuận tiện giới thiệu tình huống phát triển trước mắt của đài truyền hình.”

“Nữ vương đại nhân đã phân phó, đương nhiên nô tỳ sẽ làm theo!” Thế là Bạch Thanh Tuyết dẫn Vũ Thiên Mị đi vào cổng đài truyền hình.

Tiếp theo, Bạch Thanh Tuyết giới thiệu tình hình công việc trước mắt của đài truyền hình cho Vũ Thiên Mị. Hiện tại, đài truyền hình có hai công việc chủ yếu nhất, chính là 《Phi Thành Vật Nhiều》 và 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》. Hai tiết mục này cộng lại đã mang đến thu nhập hơn 30 ức cho đài truyền hình trong thời gian không tới một tháng, khiến đài truyền hình gần như tăng trưởng gấp ba, có thể nói hai tiết mục này là công tác trọng yếu nhất trước mắt.

Vũ Thiên Mị vừa đi vừa nghe, nàng rất sửng sốt, nàng không nghĩ tới mới một tháng trôi qua, chỉ đẩy ra hai tiết mục, đài truyền hình đã có bước tăng trưởng kiểu bộc phát như vậy, tài sản tăng vọt gấp hai lần. Dù đặt ở thị trường tư bản, đây cũng là việc rất khó làm được.

Hơn nữa, những tài sản này đều là thu nhập bằng tiền mặt nên càng thêm khó khăn hơn.

“Không hổ là nữ vương đại nhân, dù ở đâu cũng không thể vùi lấp tài hoa của ngươi!”

Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn cười một tiếng: “Đây không chỉ là công lao của một mình ta, còn có lão công nữa, công lao của hắn là lớn nhất.”

“Hắn? Ta không thấy hắn đặc biệt ở điểm nào, à, có, là đặc biệt lười! Hơn nữa, không phải giới giải trí đã lan truyền hắn ngoài tương mạo ra không còn gì khác, chỉ là một tên tiểu bạch kiểm may mắn sao?” Vũ Thiên Mị mở to hai mắt nhìn, bộ dáng mười phần đáng yêu.

Bạch Thanh Tuyết khinh thường nói: “Những tin kia chỉ lừa gạt người ta mà thôi, là lão công ta ưa thích điệu thấp, không thích tranh luận. Ta đã nói với ngươi, thực ra lão công ta rất lợi hại!”

Nhìn thấy vẻ mặt tò mò của bạn thân, Bạch Thanh Tuyết bắt đầu khoe lão công: “Kịch bản của hai tiết mục kia đều do hắn viết ra, ngươi xem, hiện tại người xem bạo rạp, vừa truyền ra đã trấn áp các tiết mục của đài truyền hình nhất lưu, thu vàng đầy tay, trong thời gian một tháng đã để đài truyền hình khuếch trương gấp ba lần. Ngươi nói hắn lợi hại hay không?”

“Quá lợi hại!” Vũ Thiên Mị tán thưởng từ tận thâm tâm.

“Còn có...” Lúc này, dục vọng khoe lão công dưng trào mãnh liệt, Bạch Thanh Tuyết không kịp chờ đợi nói, “Người biết MC Mạnh Tiểu Phi và đạo diễn Tiền Đa Đa của hai tiết mục này không?”

“Mới vừa biết, cũng là nhân tài rất xuất sắc. Nếu như không có bọn họ, tiết mục này sẽ không đặc sắc như vậy.”

Bạch Thanh Tuyết cười đắc ý, “Hai người này do chính tay lão công ta thu phục gia nhập Tinh Quang.”

“Trời ạ, thì ra là vậy!” Vũ Thiên Mị lại một lần nữa chấn kinh.

“Còn có, người thấy mấy người ở bộ an ninh không?”

“Thấy được, thoát nhìn thật hung hãn, khiến người khác sợ hãi. Ta có cảm giác mãnh liệt, dường như bọn hắn đã từng giết người...”

Bạch Thanh Tuyết lại đắc ý, nhỏ giọng nói: “Ta lén nói cho người biết, người đừng nói cho người khác, tất cả những người này đều là Binh Vương, cũng chính là tồn tại còn lợi hại hơn lính đặc chủng gấp mấy lần, là những người sống sót được trên chiến trường. Trên tay bọn hắn ít nhất cũng phải dính mười mạng người.”

“Ừc, ông trời của ta ơi!” Vũ Thiên Mị thiết chút nữa kinh hô thành tiếng.

“Lợi hại nhất vẫn là bộ trưởng bộ an ninh Diệp Vô Đạo, cũng chính là lão đại của bọn hắn, là một người còn lợi hại hơn cả Binh Vương, được xưng là Binh Hoàng. Nghe lão công ta nói, hắn có giá trị vũ lực tối cao, mấy chục người bình thường cũng không phải đối thủ của hắn ta, thuộc nhóm nhỏ người đứng ở đỉnh thế giới. Nếu phối hợp với vũ khí sẽ tạo thành một cỗ máy giết chóc siêu cấp!”

“Cường đại như vậy sao?” Vũ Thiên Mị chấn kinh.

“Từ khi có bọn hắn, đài truyền hình Tinh Quang vẫn luôn gió êm sóng lặng. Mà những nhân tài có thể gặp mà chẳng thể cầu này đều do lão công ta kéo đến, người nói lão công ta có lợi hại không? Công lao có lớn không?” Bạch Thanh Tuyết đắc ý ngẩng đầu lên, một bộ nhanh khen ta đi.

“Lợi hại! Quá lợi hại!” Cặp mắt Vũ Thiên Mị tỏa sáng.

Chương 70: Lại thêm một nữ cường nhân, thật đáng sợ!

Vũ Thiên Mị cũng mới biết, sở dĩ Tinh Quang có thể phát triển nhanh mạnh như vậy, người nam nhân thoát nhìn rất lười biếng kia đã mang tới tác dụng trọng yếu, hơn nữa còn là cực kì trọng yếu.

Không hổ là tiểu nam nhân của nữ vương!

Quả nhiên nữ vương đại nhân không chọn làm người.

Có khuôn mặt cực kì đẹp trai, là người nấu ăn cực giỏi, rất bảo vệ và ôn nhu với những động vật nhỏ, quan trọng nhất là hắn còn rất yêu thương lão bà, vì lão bà mà hiến kế sách giải quyết vấn đề khó khăn, giải quyết xong lại ẩn giấu công danh, tặng toàn bộ vinh quang cho lão bà...

Đây quả thực là lão công hoàn mỹ mà mọi nữ nhân đều mơ ước!

Bỗng nhiên Vũ Thiên Mị có chút động tâm

Không được, đó là nam nhân của nữ vương đại nhân, ta không thể hoành đao đoạt ái, để nữ vương đại nhân thương tâm.

Vũ Thiên Mị đá ý nghĩ này ra khỏi đại não, mặt không thay đổi nói: “Nữ vương đại nhân, ta đã nắm được tình huống cơ bản của đài truyền hình, người định sắp xếp cho ta chức vụ gì? Ta nhất định sẽ nhẫn nhục chịu khổ, làm trâu làm ngựa để báo đáp ơn tri ngộ của nữ vương đại nhân.” Nói xong nàng còn ném mị nhãn.

Đáng tiếc, mới nghiêm túc không đến ba giây đã lộ nguyên hình.

Hiển nhiên, Bạch Thanh Tuyết đã quá quen với tốc độ trở mặt của Vũ Thiên Mị, không có chút ngoài ý muốn nào nói: “Ta định để người trở thành phó tổng giám đốc đài truyền hình, cũng chính là phó đài trưởng, chủ yếu phụ trách phương diện quảng cáo cùng với tiết mục.”

Có thể nói quảng cáo và tiết mục là việc trọng yếu nhất ở đài truyền hình, cũng chính là cơ sở kiếm tiền của đài truyền hình. Vũ Thiên Mị vừa mới

nhậm chức đã được ủy thác trách nhiệm quan trọng, có thể nói nàng rất được Bạch Thanh Tuyết tin tưởng.

“Vừa đến đã cho nô gia vị trí cao như vậy, nô gia thụ sủng nhược kinh, nhưng lỡ có người không phục thì phải làm sao bây giờ?” Vũ Thiên Mị tỏ vẻ thụ sủng nhược kinh, khuôn mặt rung rung muốn khóc rất đáng yêu.

“Không phục thì có thể làm gì? Đài truyền hình của ta phải do ta quyết định!” Bạch Thanh Tuyết ngang ngược nói.

“Nữ vương đại nhân uy vũ!” Vũ Thiên Mị hô to.

“Hơn nữa, người tốt nghiệp thạc sĩ ngành kinh tế đại học Harvard, nhậm chức tổng thanh tra tiêu thụ của công ty Pana có giá trị 500 ức USD, lương một năm ngàn vạn USD, chẳng lẽ còn không chơi nổi một đài truyền hình nho nhỏ như này hay sao?”

“Nữ vương đã có lệnh, thiếp thân không dám không nghe theo!”

Cùng ngày, Bạch Thanh Tuyết tuyên bố Vũ Thiên Mị nhậm chức phó đài trưởng đài truyền hình, khiến toàn bộ đài truyền hình Tinh Quang chấn động.

Phải biết rằng, từ sau khi Bạch Thanh Tuyết trở thành giám đốc đài truyền hình, nàng vừa làm chủ tịch vừa làm đài trưởng, chưa từng thiết lập bất kỳ một phó chức nào, nắm hết quyền hành trong tay, khiến người sợ hãi.

Thế nhưng không nghĩ tới, hiện tại nàng lại chia sẻ quyền lực cho một nữ nhân xa lạ, để nàng ấy làm phụ tá cho nàng, khiến mọi người rất kinh ngạc.

Lúc tin tức này mới bắt đầu lan truyền, mọi người cũng không quá để ý.

Còn có người xem thường, cho rằng dạng nữ nhân ông ọ như thế kia chắc chắn không có bản lĩnh gì, dễ bị chèn ép.

Kết quả đến ngày thứ ba, Vũ Thiên Mị nổi trận lôi đình bắt đầu xuất thủ, thể hiện tác phong ác liệt quyết đoán, lập tức đuổi hết đám nhân viên và lãnh đạo không phục quản giáo, không coi ai ra gì, ngồi không ăn bám ra khỏi đài truyền hình, cường thế tuyên bố địa vị của chính mình.

Nhất là Diêu bộ trưởng phụ trách mảng quảng cáo, hẳn ta là kẻ đầu tiên bị dẹp đi.

Tác phong bá đạo nhanh gọn như thế khiến người ta phảng phất như thấy được hương vị quen thuộc... là.. là Bạch tổng.

Có người muốn khiếu nại lên bộ trọng tài lao động. Kết quả Vũ đài trưởng ông ẹo trực tiếp lấy chứng cứ xác thực chứng tỏ những người này ngồi không ăn bám, nhận hối lộ, làm việc lười biếng ra, để khiếu nại của bọn họ trôi theo dòng nước.

Trải qua lần chinh đồn này, đài truyền hình rực rỡ hẳn lên.

Vũ Thiên Mị cũng lập nên uy tín của mình.

Thời gian cứ trôi qua như vậy từng ngày như vậy, trong nháy mắt đã hết hai tuần.

Lâm Bắc Phàm và ba lão đầu đang xào rau nấu com ở Thực Vi Thiên sơn trang.

Từ sau khi Lâm Bắc Phàm cự tuyệt làm đồ đệ của lão Trù Thần nhưng lão Trù Thần vẫn chưa chết tâm, chơi trực tiếp không được, lão bắt đầu chơi chiến thuật. Lão thường xuyên mời Lâm Bắc Phàm tới nhà cùng ăn cùng nấu nướng, sau đó thừa cơ dạy hẳn một chút tâm đắc.

Dù sao thì, người không thừa nhận cũng không sao, chỉ cần người học trò nghệ của ta, xem như người đã là truyền nhân của ta rồi.

Lão Trù Thần vui vẻ nghĩ.

Đối với lời mời kiểu này, Lâm Bắc Phàm tuyệt đối không cự tuyệt, có cơ hội ăn ngon uống sướng chơi sáng khoái, tại sao phải cự tuyệt? Về phần trò nghệ, người dạy thì ta học, dù sao cũng chẳng mất mát gì.

Về cơ bản, mỗi tuần lễ Lâm Bắc Phàm đều đến thăm lão Trù Thần một lần.

Mặc dù mới dạy mấy lần, nhưng thiên phú nấu nướng của Lâm Bắc Phàm đã triệt để khiến lão đầu bếp kinh diễm. Ở phương diện dao kỹ, ngón tay

Lâm Bắc Phàm thực sự quá linh hoạt, cơ bản vừa nhìn đã biết, một lúc là có thể bắt chước theo bảy tám phần, có thể so với đầu bếp chuyên nghiệp cấp một.

Trên phương diện khống chế lửa, lực kiểm soát của tên này đã không thể bắt bẻ, chỉ cần nói rõ cho hắn một lần, hắn có thể khống chế sức lửa rất chuẩn, khiến người ta không thể tìm ra một tia sai lệch.

Trên phương diện mùi vị, tên này có khứu giác và vị giác nhạy cảm hơn nhiều so với người bình thường, có thể phân biệt được đủ loại mùi vị khác biệt, hơn nữa còn có thể tự do phối hợp, làm ra hương vị mà mình muốn.

Gia hỏa này nhất định là vì nấu nướng mà sinh.

Không đến một tháng, trình độ của hắn trên các phương diện đã đuổi sát đầu bếp cấp một, chỉ có điều hiện tại hắn còn thiếu một chút kinh nghiệm.

Đoán chừng nếu hắn nghiêm túc học thêm hai năm, hắn có thể thuận lợi xuất sư, thành Trù Thần đời kế tiếp.

Lão Trù Thần vừa kinh hỉ lại vừa khở sở.

Kinh hỉ là vì lão phát hiện một thiên tài nấu nướng, khở sở là vì tên thiên tài này không muốn học nấu nướng với lão, cả ngày chỉ muốn ăn ngon uống sướng chơi vui.

Mặt khác, hai lão đầu kia cũng thừa cơ mặt dày mày dạn đi theo ăn nhờ ở đậu, còn sống vô cùng tiêu sái, ngay cả thể trọng cũng béo lên mấy cân.

Có ăn có uống có chơi, mỗi một loại đều là hưởng thụ đỉnh cấp, loại sinh hoạt này khiến bọn hắn vui đến quên cả trời đất.

Ăn xong một miếng cuối cùng, sờ cái bụng tròn vo, Hàn lão gia tử ngửa mặt lên trời thở dài: “Sảng khoái quá, đây mới là cuộc sống! Cảm giác hơn bảy mươi năm cuộc đời đều lãng phí!”

“Đúng là cuộc sống trước kia không cách nào so được!” Tàn lão gia tử cũng rất cảm khái, ngay mới vừa rồi, hắn trực tiếp nuốt vào gần hai cân thịt bò,

lại uống một ngụm trà thưởng, mùi vị đó sáng khoái đến mức muốn bay lên.

Thấy được bộ dáng hưởng thụ của mấy tên này, Lâm Bắc Phàm không vui: “Các người có thể ăn sáng khoái như vậy còn không phải vì ta sao? Người xem xem, đồ ăn ta làm gần sáu phần đều chui vào bụng các người, làm hại ta vì lo làm mà không kịp ăn... Hai lão đầu vô lại các người, ta thực sự muốn đuổi các người ra ngoài!”

Lão Trù Thần ở một bên mỉm cười gật đầu, biểu thị đồng ý.

Hàn lão đầu không vui:

“Ăn một chút đồ của người thì thế nào? Người khác mời ta còn không vui lòng đây! Còn nhớ rõ trận tai nạn xe cộ kia không? Là ai khi gặp tình huống nguy hiểm đã đưa xe, cứu người trốn thoát? Là ai đã chủ động thân xuất viện thủ, dẹp yên tất cả phiền phức phía sau giúp người? Là ai đã giúp người hung tợn đá kích tình địch sau lưng? Người nói xem, chúng ta làm nhiều việc vì người như vậy, người còn không mau làm nhiều đồ ăn một chút đền bù tổn thất cho chúng ta, người cũng quá keo kiệt đi?”

Tàn lão đầu cũng không biết xấu hổ đứng ra khoe thành tích: “Chính xác! Chính xác! Từ đầu tới cuối chúng ta đều là tai bay vạ gió, kết quả lại phải giải quyết tất cả vấn đề giúp người, nếu người không làm thêm vài món báo đáp chúng ta, người thật quá... Haizz?”

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc suy nghĩ, nói: “Đúng là ta quá mức keo kiệt đó.”

Hàn lão đầu: “...”

Tàn lão đầu: “...”

“Không được chạy, ta đánh chết cái tên vô lương tâm người!” Hai cái lão đầu tức giận truy sát Lâm Bắc Phàm.

Chương 71: 《Phi Thành Vật Nhiều》 bị ngừng phát sóng!

Người khác thấy được tràng cảnh này đều giả lơ.

Chỉ vì bọn hắn đã thấy những cảnh này rất nhiều lần. Mấy lão đầu kia đều thích nói đùa, thích lái nhái, lăng mạ Lâm Bắc Phàm, nhưng hết lần này tới lần khác bọn họ nói không lại Lâm Bắc Phàm, ngoài miệng bất lực đương nhiên chỉ có thể hành động, cuối cùng diễn biến thành một trận truy sát.

Kỳ thực, đối với sự giúp đỡ của hai lão đầu, Lâm Bắc Phàm vẫn cảm kích vô cùng. Nhưng nếu muốn hắn trực tiếp nói lời cảm kích, đương nhiên là không thể nào, bởi vì này tương đương với hắn “cúi đầu” với đối phương, hắn không vui.

Không muốn nói cảm ơn, chỉ có thể hành động.

Cho nên mấy tuần lễ này, hắn đều nhẫn nhục chịu khó làm đồ ăn, xem như báo đáp bọn hắn.

Đồng thời, hắn cũng sừng sốt với bối cảnh và thủ đoạn của hai lão đầu này. Không ra tay thì thôi, vừa ra tay đã mất mạng, triệt để đóng đinh trên tội bia, còn làm sập công ty đối phương, tuyệt đối không cho người ta có cơ hội đông sơn tái khởi.

Chẳng qua, tuy bọn hắn có thủ đoạn và bối cảnh kinh người nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn chỉ coi bọn hắn là hai lão đầu, cần mắng cứ mắng, nên cười thì cười, tuyệt không khách khí. Bởi vì, trên thân hắn có hệ thống, cho nên hắn là nam nhân đã được định sẵn sẽ đứng ở đỉnh phong, sao có thể e ngại người khác.

Cũng chính vì thái độ này của hắn mới khiến bọn họ trở thành bạn vong niên, cùng phóng túng, du hí hồng trần. Đồng thời, bọn hắn vừa thấy mặt đã lăng mạ lẫn nhau, không lưu tình chút nào.

Sau khi chạy hai vòng sân, hai lão đầu kia từ bỏ, thở hổn hển quay về, rút lui rất nhẹ nhàng.

“Đợi ta xem tin tức trên TV xong lại thu thập người!”

Tần lão đầu tức giận cầm điện thoại di động lên nhìn, không bao lâu sau, bỗng nhiên lão cười ha ha: “Lâm Bắc Phàm, người xem tin tức này đi, lại có mấy đài truyền hình đẩy tiết mục tìm việc tương tự 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 ra, người có cảm thấy áp lực không?” Trong giọng nói không che được vẻ hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ nói: “Bất chước thì cứ bất chước, chúng ta còn làm được gì? Tiết mục đài truyền hình hiện tại không phải là ta sao chép người thì cũng là người sao chép ta. Chẳng lẽ ta phải thả một mối lửa ra đốt hết đài truyền hình của bọn hắn sao?”

Đối với mấy chuyện này, hắn đã sớm nhìn thấu.

Người Trung Quốc chính là như vậy, chỉ cần phát hiện nghề nào kiếm được tiền thì sẽ lập tức tràn vào như ong vỡ tổ.

Loại suy nghĩ này có biểu hiện rõ ràng nhất trong giới truyền hình.

Nếu là loại điện ảnh khá hot, hoặc phim truyền hình, tiết mục tổng nghệ khá hot, sẽ lập tức bị copy, tạo ra nhiều bản sao, trong đó không thiếu tiết mục chất lượng cao nhưng đại đa số đều chẳng ra gì.

Trước đó, 《Phi Thành Vật Nhiều》 đã gặp phải tình huống như vậy, bị cả đồng nghiệp khác bắt chước, chất lượng cao thấp không đều. Cuối cùng vẫn là 《Phi Thành Vật Nhiều》 nhất chi độc tú, tiểu ngạo quần hùng.

Hiện tại lại đến 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》. Có điều, Lâm Bắc Phàm đoán chừng những tiết mục hàng fake kia không đủ dùng, không có đội hình boss sang trọng như chương trình nhà ta, người có tư cách gì đâu với ta?

Cuối cùng sẽ bị ép thành cặn bã!

“Chờ chút... Còn có một tin tức khác, 《Phi Thành Vật Nhiều》 bị Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình điểm danh phê bình, nói nó tràn ngập mị tục văn hóa, thái độ tuyên truyền tiêu cực đối với tình yêu và hôn nhân, muốn ngưng phát sóng để chỉnh đốn và cải cách!” Tần lão đầu bỗng nhiên kêu lên.

“Ta xem một chút!” Lâm Bắc Phàm nhận lấy điện thoại di động xem xét, quả thật là thế.

Trên đó, nội dung chủ yếu là: 《Phi Thành Vật Nhiễu》 tồn tại quá nhiều ngôn luận bất chính, tràn ngập tư tưởng mị tục và chủ trương tôn thờ đồng tiền, tuyên truyền không chính xác, quan điểm hôn nhân không lành mạnh, không phù hợp với giá trị quan cốt lõi của chủ nghĩa xã hội, yêu cầu ngưng phát sóng, chỉnh đốn trong một tháng.

Lâm Bắc Phàm nhíu mày, trên thực tế ở thế giới trước, tiết mục này cũng đã từng bị ngưng phát sóng chỉnh đốn một lần. Có điều, đó đã là chuyện của một năm sau khi nó được truyền ra. Nhưng với tình huống hiện tại, chỉ mới phát sóng chưa đến hai tháng đã bị như vậy, rất không hợp lý.

Chỉ vì chút điểm nhỏ nhất ấy đáng để Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia trực tiếp điểm danh phê bình sao?

Lâm Bắc Phàm có thể khẳng định, có người đang chỉnh bọn hắn!

Đúng lúc này, điện thoại Lâm Bắc Phàm vang lên, trong điện thoại truyền đến giọng nói lo lắng của Tiền Đa Đa: “Sư phụ, việc lớn không tốt! Tiết mục 《Phi Thành Vật Nhiễu》 của chúng ta phải ngưng phát hình để chỉnh đốn và cải cách, sư phụ đã biết tin tức này chưa?”

“Ta mới vừa biết, nếu phía trên đã muốn chúng ta ngưng phát hình để chỉnh đốn và cải cách, vậy trước hết chúng ta cứ làm theo đi, đây là vấn đề nguyên tắc không thể vi phạm. Ta tin tưởng, Thanh Tuyết có thể xử lý tốt chuyện này, người cứ căn cứ theo chỉ thị của nàng mà làm!”

Lâm Bắc Phàm cúp điện thoại, tiếp tục ăn uống rất thong thả, như chưa có chuyện gì xảy ra.

“Tiểu tử, đài truyền hình phát sinh chuyện lớn như vậy, thế nhưng người không lo lắng chút nào sao?” Hàn lão gia tử hỏi.

“Lo lắng có tác dụng gì? Dù sao vấn đề cũng đã phát sinh, cho dù có xấu hơn nữa thì có thể làm thế nào đây?” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói: “Hơn nữa ta tin tưởng, lão bà của nhất định có thể giải quyết được chuyện này,...”

Đúng là Lâm Bắc Phàm không vội vàng gì mấy, bởi vì lão bà hấn là người đã trải qua không biết bao gió to sóng lớn. Ngay cả vấn đề liên quan đến tài sản 100 ức nạng còn xử lý thành thạo, mấy phiền toái nhỏ xíu này thì tính là gì?

Ngược lại một tháng sau, không phải tiết mục lại được tiếp tục chiếu lên hay sao?

Hiện tại, vấn đề duy nhất là làm sao bàn giao công việc với tập đoàn đứng sau lưng 《Phi Thành Vật Nhiếu》.

“Định lực tốt đấy! Lúc ta còn trẻ như ngươi, gặp phải chuyện như vậy ta chắc chắn sẽ lo lắng, khoản này ta không so được với ngươi! Có chúng ta ở đây, nó chẳng phải chuyện gì to tát! Đến đây, ta mời ngươi một chén!” Hàn lão gia tử lớn tiếng nói, cầm ly rượu lên.

“Tốt! Chúng ta tiếp tục ăn uống no say, nên chơi gì thì chơi ấy, không cần phải để ý nhiều như vậy! Kỳ thực, cuối cùng ta cũng phát hiện, mấy thứ gọi là đại sự vốn chẳng phải vấn đề, đừng để nó ảnh hưởng đến tâm tình!” Tân lão gia tử cười ha ha nói.

“Cạn ly!” Lão Trù Thần cũng nâng chén.

Tuy rằng Lâm Bắc Phàm không xem chuyện này ra gì nhưng trên internet lại sôi trào.

“Tự nhiên 《Phi Thành Vật Nhiếu》 bị chỉnh đốn và cải cách? Tinh Quang xong đời rồi!”

“Bị Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia điểm danh, phiền toái rất lớn đó!”

“Thực sự quá chuẩn, ta đã nói rồi, cả tiết mục 《Phi Thành Vật Nhiếu》 tràn ngập thô tục, nữ nhân thì chường mắt những người không có tiền, vừa thấy bọn hấn có tiền đã quỳ liếm, đây không phải truyền bá tư tưởng tiêu cực sao? Bị cấm phát sóng đúng là đáng đời!”

“Đây vốn không phải tiết mục mai mối, mà là một màn trình diễn! Khiến đám người xem chúng ta bị đè nén!”

“Ta đã nói rồi, kiểu tiết mục này sớm muộn gì cũng nát!”

“Lâu trên, tiết mục 《Phi Thành Vật Nhiều》 tốt như vậy mà bị cấm truyền bá, trong tương lai người tính xem gì? Chẳng lẽ lại coi mấy tiết mục thiếu dinh dưỡng cùng với não tàn sao?”

“Phụ mẫu ta thích xem nó như vậy, hiện tại thì hay rồi, không còn gì để người ta xem hết!”

“Ta cảm thấy thứ nên cấm chính là mấy tiết mục hi hi ha ha kia, quả thực là đóa hoa gây tai họa cho tổ quốc!”

“Tuy tiết mục này phản ánh nội dung rất hiện thực, nhưng chính vì nó quá hiện thực nên mới hấp dẫn người xem! Hiện tại tự nhiên bị cấm, về sau chúng ta phải xem cái gì đây? Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia Trung Quốc luôn luôn mặc kệ hiện thực... Haha!”

“Nhất định là bị người khác chơi xấu! Đoán chừng là mấy đài truyền hình khác đổ kỵ Tinh Quang ăn nên làm ra! Quả thực đáng giận!”

...

Cuộc thảo luận phân chia thành hai phái, có tán thành, có phản đối nhưng tóm lại là cãi nhau rất kịch liệt.

Chương 72: Mọi người cùng đồng quy vu tận đi!

Đài truyền hình Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết đang tổ chức họp khẩn cấp.

Bạch Thanh Tuyết đi thẳng vào vấn đề, nói: “Liên quan tới chuyện 《Phi Thành Vật Nhiều》, ta cũng không muốn nói nhiều. Hiện tại ta triệu tập tất cả đến là muốn họp mưu họp sức, bàn bạc ra một phương án giải quyết để vượt qua nguy cơ này.”

“Đầu tiên là vấn đề tiết mục, vì Cục Phát thanh và Truyền hình yêu cầu chúng ta chỉnh đốn và cải cách, đương nhiên chúng ta phải dựa theo yêu cầu của bọn hắn mà tiến hành chỉnh đốn và cải cách. Trong thời gian một tháng này, chúng ta phải thay đổi hết các tư tưởng tầm thường, chủ trương là cố hết sức loại bỏ các nhân tố tôn thờ đồng tiền, tăng cường tuyên truyền tình yêu và hôn nhân đúng đắn, như vậy mới có thể lên sóng một lần nữa!”

Một lãnh đạo khác đứng lên nêu rõ ràng mạch lạc.

Mặt Bạch Thanh Tuyết không biểu cảm, nói: “Còn gì nữa không? Ai muốn bỏ sung?”

“Trước mắt chúng ta phải nghĩ biện pháp đề dư luận xã hội xuống, bây giờ đang có rất nhiều người chú ý đến chúng ta, bất kỳ một khuyết điểm nào cũng sẽ bị phóng đại lên, điều này rất bất lợi cho chúng ta. Trước tiên chúng ta hãy đưa ra thông báo nghiêm túc chân thành xin lỗi và bày tỏ sẽ nghe theo chỉ thị, lập tức chỉnh đốn và cải cách, để đồng đảo quần chúng yên tâm!”

Lại có một lãnh đạo đứng lên nói.

Mặt Bạch Thanh Tuyết tiếp tục không biểu cảm: “Tiếp tục!”

“Quan trọng nhất vẫn là vấn đề nhà tài trợ, họ đầu tư nhiều tiền cho chúng ta như vậy, hẳn rất hy vọng có thể thu được hiệu quả và lợi ích tích cực từ việc quảng cáo. Hiện tại 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bị chỉnh đốn và cải cách, ảnh hưởng rất mạnh. Nếu nhà tài trợ truy cứu, chúng ta phải đối mặt với số tiền bồi thường rất lớn. Ta cho rằng, chúng ta cần phải cử người từ phó tổng giám đốc trở lên đứng ra thành khẩn xin lỗi, cho dù phải bỏ một chút đền bù cũng không có gì phải tiếc.”

“Còn có ai không? Nếu như không có, vậy để ta nói mấy câu!” Bạch Thanh Tuyết có chút tức giận nói: “Ta rất thất vọng về các ngươi! Từng người các ngươi nói nhiều như vậy, nói tất cả đều là nói nhảm, không ai nói ra điểm quan trọng! Thật không biết làm sao các ngươi làm việc được, các ngươi đi làm không mang theo não sao?”

Người phía dưới lập tức bị sợ, câm như hến.

“Thiên Mị, ngươi nói đi!” Bạch Thanh Tuyết thở dốc một hơi, ngồi xuống.

“Được, Bạch tổng!” Vũ Thiên Mị đứng lên, nghiêm trang nói: “Đầu tiên, chúng ta phải biết rõ nguyên nhân tại sao 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bị Cục Phát thanh và Truyền hình điểm danh. Căn cứ chỉ thị trên văn kiện, bởi vì 《Phi Thành Vật Nhiễu》 truyền bá dung tục, quan niệm tình yêu và hôn nhân không lành mạnh, chủ trương tôn thờ đồng tiền cho nên mới bị ngừng phát sóng để chỉnh đốn và cải cách, nhưng mọi người đang ngồi ở đây cũng biết, đúng là tiết mục của chúng ta có dính một chút, nhưng thực ra cũng không nghiêm trọng như thế, các tiết mục của đài truyền hình khác hoặc nhiều hoặc ít đều có những vấn đề này, ví như tiết mục hẹn hò của đài truyền hình khác phát sóng, thậm chí còn nghiêm trọng hơn so với chúng ta. Thế nhưng chỉ có duy nhất tiết mục của chúng ta xảy ra vấn đề, đây mới là vấn đề thật sự.”

Đám người không tự chủ gật đầu.

Vũ Thiên Mị nói tiếp: “Cho nên điểm ấy cũng rất bất thường. Vừa rồi, ta đã phái người đi điều tra rõ, phát hiện sau lưng có hình dáng mấy đài truyền hình, phần lớn đều là mấy đài truyền hình nhất tuyến. Mặc dù không có chứng cứ trực tiếp, nhưng mọi người suy nghĩ cẩn thận một chút, cũng chỉ có mấy đài truyền hình liên hợp lại mới có thể ảnh hưởng đến Cục Phát thanh và Truyền hình, mọi thứ đều chỉ vì lợi ích!

“Về phần là lợi ích gì thì ta cũng không cần phải nói nhiều, tâm lý mọi người đều hiểu, hai vương bài tiết mục vào cuối tuần của chúng ta đã chạm tới chiếc bánh lớn của bọn họ, bọn họ phải kéo chúng ta xuống thì mới có thể giữ được lợi ích. Nhưng mọi người có từng cẩn thận suy nghĩ hay chưa, thực ra hiện tại chúng ta gặp phải một nguy cơ còn nghiêm trọng hơn so với việc chỉnh đốn và cải cách, đó là rất có thể 《Phi Thành Vật Nhiễu》 sẽ bị tiết mục hẹn hò của đài truyền hình khác thay thế, nó sẽ mất đi vị trí dẫn đầu, đây mới là nguy cơ lớn nhất của chúng ta.”

Có người đã cau mày, trầm ngâm.

“Ta nghĩ hiện tại có ít người có thể ý thức được, trên thị trường tồn tại rất nhiều kiểu tiết mục hẹn hò, lúc đầu 《Phi Thành Vật Nhiễu》 của chúng

ta là duy nhất, là dẫn đầu vượt xa các tiết mục khác, nhưng nếu trong thời gian chinh đồn và cải cách, tiết mục của chúng ta bị tiết mục ra mắt sau của các đài truyền hình khác vượt lên trước, nó sẽ mất đi vị trí dẫn trước độc nhất vô nhị, như vậy sẽ tổn thất kinh tế lớn tới mức nào?

Đám người đột nhiên giật mình, cả người túa đầy mồ hôi lạnh.

Vũ Thiên Mị nghiêm túc nói: “Chỉ sợ đây cũng là dự tính của các đài truyền hình khác trước khi xuất thủ. Cho nên, trong một tháng này, bất kể như thế nào, chúng ta nhất định phải cam đoan 《Phi Thành Vật Nhiếu》 giữ được vị trí dẫn đầu trong ngành, đây mới là trọng tâm công việc chúng ta cần làm!”

“Bộp bộp bộp...” Trong phòng họp vang lên tiếng vỗ tay thừa thốt, sau đó biến thành tiếng vang dội như sấm sét.

Tất cả mọi người đều khen Vũ Thiên Mị có ánh mắt sắc bén.

Không hổ là phó tổng được Bạch tổng ủy thác trách nhiệm, quả nhiên rất có bản lĩnh.

Bạch Thanh Tuyết tán thưởng nhìn thoáng qua Vũ Thiên Mị, nói: “Những lời Thiên Mị nói chính là những lời ta muốn nói với mọi người. Cho nên việc mọi người phải thảo luận tiếp theo là nên làm thế nào để giữ vị trí đứng đầu cho 《Phi Thành Vật Nhiếu》.”

Phương hướng đã được xác định, mọi người lại tiếp tục nói thoải mái.

Tiền mập mạp cười ha ha: “Muốn giữ được vị trí dẫn trước, thực ra chỉ có hai biện pháp, hoặc là ta sống tốt hơn người khác, hoặc là người khác sống thảm hơn ta.”

“Là ý gì?”

“Ý là, nếu như tiết mục chúng ta cũng đã bị chinh đồn và cải cách, đã không cách nào khiến tình hình có tiến triển tốt, vì vậy biện pháp duy nhất bây giờ là khiến các tiết mục khác hồng bét, thất bại luôn càng tốt.”

Tiền mập mạp u ám nói: “Vì vậy ta cho rằng, việc trước mắt chúng ta phải làm là tận dụng tình huống, mượn gió đông của Cục Phát thanh và Truyền hình, kéo luôn tiết mục của bọn họ xuống ngựa, mọi người cùng nhau chinh đồn và cải cách. Như vậy mọi người đều ở cùng một điểm xuất phát, chúng ta vẫn có thể duy trì vị trí dẫn đầu như cũ. Cho nên ta định tìm một đám thủy quân hạ bọn hắn, đồng thời cũng phát động lực lượng quần chúng báo cáo đến Cục Phát thanh và Truyền hình, mọi người cùng nhau đến chỗ chết! Dám đụng đến tiết mục của ta, ta không làm chết được đám các ngươi sao! Ta nhổ vào!”

Cuối cùng đám người cũng nghe hiểu lời Tiền mập mạp nói, trong lòng có một trận ớn lạnh.

Dùng cùng một thủ đoạn để đồng vu quy tận với kẻ địch như thế, tên mập này đúng là người âm độc!

Ăn miếng trả miếng, lấy máu trả máu!

Có điều khoan hãy nói, phương pháp kia thật đúng là hữu dụng.

Bạch Thanh Tuyết nghe mà khoái chí, nàng là người có thù báo thù, có oán báo oán, tay nhỏ vung lên, nói: “Cứ làm theo lời ngươi đi! Cần giúp đỡ gì thì cứ mở miệng, đài truyền hình ủng hộ toàn lực!”

“Vậy ta không khách khí, đây là sở trường của ta rồi!” Tiền mập mạp cười âm hiểm.

Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Hiện tại còn một vấn đề, 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đã bị ngưng phát sóng để chinh đồn và cải cách, vậy khung giờ vàng ngày thứ sáu còn trống kia phải xử lý thế nào? Qua thêm chừng hai tháng, chúng ta đã gây dựng được một nhóm người xem tiết mục ổn định, đây là tài sản rất lớn, cần được trân trọng. Nếu đám người xem trôi mắt trong thời gian bỏ trống, đối với chúng ta, đó là tổn thất không nhỏ. Cho nên nhắm vào điểm này, mọi người có ý tưởng hay nào không? Hoặc là có đề nghị nào tốt không?”

Cuộc họp lại yên tĩnh im ắng một lần nữa, không người phát biểu.

Trên thực tế, tất cả mọi người biết phương pháp, đó là đổi mới nội dung để lấp vào thời gian đó, ổn định đám người xem.

Thế nhưng bọn hắn không biết nên thay tiết mục nào vào đây?

Bọn họ vốn chỉ là một đài truyền hình nhỏ, có thể chế tác ra hai chương trình nổi tiếng đã cố hết sức, hiện tại làm gì có thời gian mà chế tác ra tiết mục khác?

Có thể chọn phát sóng phim truyền hình, nhưng trước mắt, chất lượng phim của đài truyền hình...

Không nói cũng được.

Cho nên, bọn họ hoàn toàn không có biện pháp khác.

Chương 73: 《 Chung Cư Tình Yêu 》 tiếp sóng 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 !

Nhìn đám người á khẩu không trả lời được, tâm lý Bạch Thanh Tuyết cảm thấy thất vọng không thể nói rõ.

Suy cho cùng, vẫn là do nội tình của đài truyền hình Tinh Quang quá nông cạn, tài nguyên tích lũy còn quá ít, gặp phải một chút sóng gió là có thể bị đánh về nguyên hình ngay. Không giống các đài truyền hình trực tuyến khác, nền tảng sâu sắc, nguồn lực phong phú, kho tiết mục dồi dào, gặp phải mấy nguy cơ này có thể tạo ra ngay một tiết mục thay thế, không cần phải lo lắng.

Đài truyền hình của nàng mới phát triển chưa tới nửa năm, chính xác thì nó chỉ mới vận hành trong hai tháng gần đây, lấy được thành tích làm cho người xem chú ý, thế nhưng vẫn không bù đắp được chênh lệch tài nguyên.

Cho nên vừa rồi, nàng chỉ ôm một tia hy vọng cuối cùng hỏi một chút.

Cuối cùng vẫn không có hy vọng.

Người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi đứng lên nói: ” Bạch tổng, hay là tôi thứ sáu chúng ta cũng phát 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 , phát sóng liên tục hai tập thứ sáu thứ bảy, như vậy có lẽ sẽ duy trì được lượng người xem của chúng ta.”

Mắt đám người sáng lên, cảm thấy đây là biện pháp hay.

Thế nhưng, Bạch Thanh Tuyết nghĩ nghĩ, lắc đầu cự tuyệt: “Không được, hiện tại người phụ trách hai tiết mục đã rất khổ cực, còn phải quay lại mấy kỳ 《 Phi Thành Vật Nhiêu 》 , lượng công việc thực sự quá nặng nề. Người là trụ cột của đài truyền hình chúng ta, lỡ như người ngã xuống, lợi không bù hại. Bạch Thanh Tuyết ta không thể bóc lột nhân viên như thế!”

Trong lòng Mạnh Tiểu Phi rất cảm động, há to miệng, cuối cùng ngồi xuống.

“Mọi người còn biện pháp nào khác không?” Bạch Thanh Tuyết lại hỏi một câu cuối cùng.

Tiền mập mập do dự nói: “Bạch tổng, thực ra đài truyền hình chúng ta còn một tiết mục...”

“A? Là tiết mục gì?” Tinh thần Bạch Thanh Tuyết phấn chấn, vội hỏi.

“Cũng không thể nói là tiết mục, nó là một bộ phim lấy đề tài về giới trẻ, hiện tại vẫn đang quay...”

“Người chờ chút, đài truyền hình chúng ta quay phim truyền hình từ lúc nào? Sao ta không biết?” Bạch Thanh Tuyết ngắt lời hắn ta, đài truyền hình không lớn, tất cả mọi chuyện lớn nhỏ nàng đều biết rõ, sao lại không biết rõ chuyện này?

Trong lòng mọi người đều có nghi vấn.

“Bởi vì nghiêm khắc mà nói thì bộ phim này không phải của đài truyền hình, mà của sự phụ ta đầu tư quay.”

“Sư phụ người... Người nói Tiểu Phàm?” Bạch Thanh Tuyết khiếp sợ, những người khác cũng khiếp sợ.

“Đúng!” Tiền mập mập nghiêm chỉnh nói: “Khoảng một tháng trước, có hai người trẻ tuổi cảm kích bản tìm tới sư phụ ta, sư phụ ta cảm thấy không tệ nên đã đầu tư 2000 vạn để quay phim. Sở dĩ ta biết rõ chuyện này, là vì sư phụ kêu ta cầm một số tài nguyên điện ảnh truyền hình cho hắn, rồi dựng đoàn làm phim để thuận tiện cho việc quay phim.”

“Bộ này phim truyền hình này thế nào?” Bạch Thanh Tuyết truy vấn.

“Độ khó khi quay phim không lớn, hai người trẻ tuổi kia cũng khá ổn, bộ phim này tên 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , nói về một đám người trẻ tuổi sống chung trong một căn nhà thuê, sau đó xảy ra đủ loại tình huống dở khóc dở cười, rất thú vị, hài hước dí dỏm, cũng không thiếu cảm động, hơn nữa còn rất gần với sinh hoạt của người tuổi trẻ. Lấy quan điểm của ta, bộ phim này đạt trên tiêu chuẩn.” Tiền mập mập giới thiệu đơn giản.

Trên tiêu chuẩn, ý là ít nhất tương đương với phim truyền hình nhị lưu.

Mọi người đều biết, Tiền mập mập xuất thân là đạo diễn phim thương mại, ánh mắt rất sắc bén, nói là trên tiêu chuẩn vậy tuyệt đối là trên tiêu chuẩn, dù có kém cũng không kém quá xa.

Phim truyền hình nhị lưu, miễn cưỡng đủ rồi.

Bạch Thanh Tuyết phấn chấn hẳn, trên mặt mang theo một tia vui mừng hỏi: “Hiện tại phim truyền hình đã quay đến tập mấy? Đủ dùng không?”

“Bộ phim truyền hình này có tổng cộng 20 tập, trước mắt đã quay 6 ~ 7 tập. Nếu mỗi thứ sáu đều chiếu hai tập, muốn chống đỡ đến khi 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 được phát sóng lại hẳn không thành vấn đề.”

“Được, thứ sáu chúng ta sẽ phát 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .” Bạch Thanh Tuyết lập tức lên tiếng, trên thực tế, nàng cũng không có biện pháp nào tốt hơn nên cứ đơn giản là lấy ngựa chết làm ngựa sống.

“Thiên Mi, người phụ trách kết nối chuyện này.”

“Được, Bạch tổng!”

Chuyện cứ được quyết định như vậy.

Cùng ngày, trên internet bộc phát ra rất nhiều bàn chải và anti, nói gì mà 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bị chỉnh đốn và cải cách thật hả hê lòng người! 《Phi Thành Vật Nhiễu》 là một tiết mục dung tục, tràn đầy quan niệm không lành mạnh về hôn nhân cùng với tư tưởng chủ trương tôn thờ đồng tiền, nên thủ tiêu hết loại tiết mục này đi...

Nói rõ ràng đâu ra đấy, huyền não râm rộ.

Mấy người bên đài truyền hình khác rất phân chấn, tưởng rằng đó là những người “cùng chung chí hướng”, thế là hợp lực nâng lên, tăng cường độ tuyên truyền lên, muốn sỉ nhục 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đến cùng.

Không đến nửa ngày, sự việc ồn ào vô cùng lớn, gần như cả nước đều biết.

Đúng lúc này, lời nói của đám anti xoay chuyển, nói cái gì kiểu tiết mục 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đã bị chỉnh đốn và cải cách, tại sao tiết mục hẹn hò của đài truyền hình nào đó vẫn còn tồn tại?

Rõ ràng mấy tiết mục này cũng tồn tại rất nhiều tư tưởng tầm thường, còn có chủ trương tôn thờ đồng tiền, ngôn luận càng thêm kịch liệt...

Càng làm cho người ta tức giận là trong đó còn tồn tại hành vi lừa gạt, rõ ràng trong số khách mời có người đã kết hôn, tại sao còn đến tham gia chương trình? Đạo đức của đài truyền hình để ở chỗ nào?

Sau đó còn phơi các loại chứng cứ ra.

Hiện tại đang là thời điểm nhân dân cả nước chú ý tới sự kiện này, vừa nhìn thấy những chứng cứ này bọn họ lập tức bùng nổ.

“Trời ạ, vậy mà tiết mục này còn dung tục hơn cả 《Phi Thành Vật Nhiễu》, sao không cấm phát sóng?”

“Hiện tại ta mới phát hiện, còn có tiết mục dung tục hơn cả 《Phi Thành Vật Nhiễu》, không chỉ nói tiền, còn nói nhà ở, nói tiểu tam...”

“So với tiết mục này, 《Phi Thành Vật Nhiễu》 chính là đóa bạch liên hoa!”

“Tiết mục như thế này mà không bị cấm phát sóng? Thiên lý ở đâu!”

“Càng đáng giận là rõ ràng đã kết hôn còn đến tham gia chương trình, người coi đông đảo quần chúng nhân dân là khi để đùa bỡn sao? Đây là hành vi lừa gạt nghiêm trọng, nhất định phải chỉnh đốn và cải cách!”

Cứ như vậy, anti mang theo ý dân phản ánh chuyện này đến Cục Phát thanh và Truyền hình, làm lớn sự việc lên.

Lúc người của đài truyền hình khác phát hiện cũng đã chậm.

Bởi vì ảnh hưởng hết sức ác liệt, cho nên Cục Phát thanh và Truyền hình nhanh chóng phản hồi sự việc, phê bình nghiêm trọng các tiết mục hèn hò dung tục đang tồn tại trên thị trường, yêu cầu các tiết mục có liên quan đến vấn đề này lập tức dừng phát sóng, chỉnh đốn và cải cách. Còn liệt kê ra một loạt tiết mục có vấn đề, bao gồm tất cả các tiết mục hèn hò.

Cứ như vậy, đài truyền hình không thể không tiến hành rút các tiết mục về để chỉnh đốn và cải cách, vô cùng nhức trứng.

“Rốt cuộc là ai làm? Quả thực đáng hận!”

“Vất vả khổ cực chuẩn bị tiết mục hơn hai tháng, cứ game over như vậy, ta biết làm sao để bàn giao với phía trên đây?”

“Nhất định là đài truyền hình Tinh Quang! Tiết mục của bọn hấn xong đời, nên không muốn chúng ta sống dễ chịu!”

“Thủ đoạn quá ác liệt! Thật không xứng làm người!”

“Thời gian còn dài, mọi người chờ xem!”

Người các đài truyền hình lớn nghiêng răng nghiêng lợi. Lúc này bọn họ thật sự toàn quân bị diệt, không chừa một ai, mọi người lại đứng ở cùng một điểm xuất phát.

Chương 74: Tiến độ quay phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》

Thế nhưng, các đài truyền hình lớn cũng không ngồi chờ chết, tất cả mọi người đều game over rồi, vậy chỉ cần người thảm hơn ta, ta sẽ vui mừng.

Thế là, bọn họ triển khai phản công mạnh mẽ, hơn nữa còn đánh rắn đánh bầy tặc.

“ 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 ngưng phát sóng để sửa đổi, ảnh hưởng rất lớn, trước mắt phải bồi thường một khoản kékch xù!”

“Số tiền bồi thường có thể vượt quá 10 ức! Đài truyền hình Tinh Quang sắp xong đời rồi!”

“Đồng thời, đài truyền hình Tinh Quang còn phải đối mặt với nguy cơ mất uy tín: Chỉ sợ 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 cũng sẽ bị tập đoàn Chính Huy từ bỏ!”

“Không có đại kim chủ ủng hộ, cuối cùng đài truyền hình Tinh Quang có thể đi được bao xa?”

...

Đủ loại tin đồn gây sóng gió xôn xao, âm ỉ sôi nổi.

Có người lo lắng, có người cười trên nỗi đau của người khác. Tuy những lời bàn tán này không thiếu phần khoa trương, nhưng thật sự khiến đài truyền hình Tinh Quang đối mặt với uy hiếp, đến bây giờ Bạch Thanh Tuyết vẫn còn đau đầu.

Dù sao, nếu không thể đưa ra lời giải thích rõ ràng cho nhà tài trợ, chắc chắn bọn họ sẽ gặp tổn thất nặng nề.

Kết quả, chuyện này vừa mới vỡ lở ra, tập đoàn Khang Chính đã trả lời với bên ngoài:

Công ty chúng ta bày tỏ sự thấu hiểu và an ủi với tình cảnh của đối tác – đài truyền hình Tinh Quang – đã gặp phải gần đây. Hiện tại ta trịnh trọng tuyên bố với mọi người: Việc này không ảnh hưởng đến quan hệ hợp tác của bản công ty và đài truyền hình Tinh Quang. Công ty chúng ta luôn tin tưởng đài truyền hình Tinh Quang là một đài truyền hình ưu tú, chắc chắn bọn họ có thể vượt qua khó khăn, nhìn thấy cầu vồng. Đồng thời, ta mong muốn có thể đẩy mạnh việc hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, cùng xây dựng một tương lai tốt đẹp!

Tập đoàn Chính Huy cũng đưa ra một lời tuyên bố ngắn gọn:

Công ty chúng ta muốn gửi lời an ủi vì những chuyện mà đối tác của chúng ta, đài truyền hình Tinh Quang, đã gặp phải. Đáp lại tin đồn bên ngoài, hiện tại công ty chúng ta trịnh trọng tuyên bố tất cả tin đồn đều là giả, công ty chúng ta tuyệt đối không từ bỏ đối tác một cách dễ dàng. Chúng ta tin tưởng, đài truyền hình Tinh Quang là một đài truyền hình rất ưu tú lại có tiềm năng to lớn, chúng ta mong ước có thể đi chung đường với đài truyền hình Tinh Quang, nắm tay cùng sáng tạo ra thế giới mới tốt đẹp.

Hai lời tuyên bố này vừa được đăng lên, lập tức vả mặt vô số người.

Đặc biệt là các đài truyền hình. Bọn họ nghĩ mãi cũng không không nổi, vì sao xảy ra chuyện nghiêm trọng như thế, thiệt hại lớn như thế, thế mà hai tập đoàn này lại có thể dễ dàng bỏ qua như vậy? Thật không hợp với lẽ thường.

Hiện tại, bọn họ cũng phải đối mặt với việc chương trình bị ngưng phát sóng, phải dùng mọi cách để giải thích với nhà tài trợ còn phải đánh đổi khá nhiều mới có thể giải quyết được, kết quả người ta thì tốt rồi, có thể dễ dàng tha thứ, thật là...

Thật là hâm mộ!

Cùng là nhà tài trợ, hơn nữa người ta còn là nhà tài trợ siêu cấp, vì sao đã ngộ lại chênh lệch lớn như vậy?

Trong lòng bọn họ rất tức giận.

Còn một người khác cũng không hiểu nổi là Bạch Thanh Tuyết.

Vốn dĩ nàng còn đang đau đầu, kết quả bên kia lại thông cảm trước.

Thế là, Bạch Thanh Tuyết lập tức gọi điện thoại tỏ lòng cảm ơn, cũng tỏ vẻ chuyện này sẽ không xảy ra nữa.

Cúp điện thoại, Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ, không ngờ một vấn đề khó giải quyết lại được giải quyết nhẹ nhàng như thế, mọi chuyện như một giấc mơ.

Nàng phát hiện, từ sau khi lấy chồng, vận may bùng nổ, dù có rất nhiều vấn đề hóc búa nhưng đều được giải quyết một cách dễ dàng.

“Lão công đúng là thần may mắn của ta!” Bạch Thanh Tuyết đắc ý nói:
“Lão nương gả đúng người rồi!”

Ở bên kia, Vũ Thiên Mị đang gặp Chu Chính và Uông Nguyên.

“Đại đại... Đại mỹ nữ!” Hai người trẻ tuổi chảy nước miếng, đôi mắt tỏa sáng.

Đời này, chưa có đại mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành nào đứng trước mặt bọn họ như thế, sức ảnh hưởng thật sự quá mạnh, bọn họ cảm thấy trái tim nhỏ bé của mình không chống đỡ nổi.

Vũ Thiên Mị nhíu mày, giọng nói quyến rũ: “Hai người là Chu Chính và Uông Nguyên đúng không? Ta là Vũ Thiên Mị, phó giám đốc đài truyền hình Tinh Quang, chịu trách nhiệm nói chuyện với hai người về 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .”

Hai người trẻ tuổi lập tức giật mình tỉnh táo.

Lại là phó giám đốc đài truyền hình Tinh Quang.

Dù chỉ là phó giám đốc đài truyền hình hạng ba, nhưng với bọn họ, đó đã là nhân vật lớn, chắc chắn phải đối xử nghiêm túc.

“Uh... Hoan nghênh phó giám đốc Vũ ghé thăm! Người có gì muốn hỏi xin cứ hỏi, chúng ta chắc chắn biết gì nói vậy.” Chu Chính lập tức vỗ ngực nói.

“Xin phó giám đốc Vũ chỉ giáo nhiều hơn!” Uông Nguyên khách sáo nói.

Phim truyền hình của bọn họ do Lâm Bắc Phàm đầu tư quay chụp, bản quyền cũng là của hắn, đài truyền hình Tinh Quang lại thuộc sở hữu của lão bà Lâm tiên sinh, đều là người một nhà, đài truyền hình Tinh Quang phải người xuống nói chuyện cũng không có gì sai.

Vũ Thiên Mị tỏ vẻ rất hài lòng với thái độ của hai người kia, nói: “Chỉ sợ hai người cũng đã biết tình cảnh mà đài truyền hình Tinh Quang chúng ta đang gặp phải, để đối phó với cuộc khủng hoảng này, chúng ta dự định sẽ phát sóng bộ phim truyền hình 《 Chung Cư Tình Yêu 》 trước thời hạn, để thế vào khoảng thời gian vàng còn trống tối thứ sáu. Hai người nghĩ thế nào?”

“Nói vậy, bộ phim truyền hình của chúng ta sắp được lên sóng rồi?”

“Trời ạ, phim truyền hình do ta quay sắp lên tivi rồi!”

Hai người kia lập tức phấn khích. Nếu không phải mỹ nữ còn ở trước mặt, có lẽ bọn họ đã phấn khích đến mức nhảy dựng lên.

“Đây là thật sao?” Hai người nhìn nhau, vẫn không tin nổi.

“Ta cần lừa hai người sao?” Vũ Thiên Mị liếc mắt: “Bây giờ ta muốn biết tình hình cụ thể, người phải nói rõ ràng cho ta biết, bằng không hai người tự chịu hậu quả.”

“Chắc chắn sẽ báo cáo chi tiết!”

“Chúng ta cam đoan!”

Hai người lại vỗ ngực cam đoan.

“Bây giờ phim truyền hình được quay thế nào rồi? Còn năm ngày nữa là phải phát sóng, có kịp không?”

“Độ khó khi quay 《 Chung Cư Tình Yêu 》 khá thấp, về cơ bản đều ở mấy cảnh cố định, vì vậy tốc độ của chúng ta rất nhanh. Trước mắt chúng ta đã quay khoảng sáu tập, đều là cảnh quay trong nhà, còn phải bổ sung cảnh quay ngoài trời. Trong thời gian năm ngày, đủ để chúng ta chia ra hai tập trước.” Uông Nguyên hớn hử nói.

Tên này vừa nghe bộ phim truyền hình do mình quay chụp sấp lên tivi, cả người đều tràn đầy năng lượng.

“Chất lượng thì sao, có thể bảo đảm không?” Vũ Thiên Mị hơi lo lắng.

Chu Chính không chút do dự nói: “Chất lượng hoàn toàn không có vấn đề! Trên thực tế, chúng ta đã chỉnh sửa kịch bản này nhiều năm, trong đầu toàn là hình ảnh này. Chúng ta đã chuẩn bị rất nhiều, ngay cả nhạc nền và ca khúc chủ đề, chúng ta đã sớm tìm bằng hữu có liên quan để chuẩn bị trước. Vì vậy, chúng ta mới quay nhanh như thế. Có thể nói, vạn sự đã sẵn sàng, chỉ chờ cơ hội!”

“Rất tốt, ta đánh giá cao thái độ làm việc của hai người!” Vũ Thiên Mị khen ngợi một tiếng, suy nghĩ rồi nói: “Vừa rồi ta có nghe, hai người còn một vài ngoại cảnh chưa quay...”

“Đúng vậy, chủ yếu là cảnh bên ngoài của tòa chung cư tình yêu, ngày mai chúng ta sẽ tìm một tòa nhà gần đây để quay.

“Không, để ta sắp xếp việc này.”

Ánh mắt Vũ Thiên Mị lóe lên, nàng nghĩ đến tập đoàn Khang Chính.

Tập đoàn Khang Chính cũng tham gia xây dựng bất động sản, có lẽ bọn họ có tòa nhà thích hợp. Mặc kệ có tác dụng hay không, Vũ Thiên Mị muốn thông qua cách hợp tác có qua có lại này để quảng cáo cho tập đoàn Khang Chính, cảm ơn sự thông cảm của bọn họ.

“Tùy người sắp xếp.” Đây chỉ là những việc râu ria, hai người họ thoải mái đồng ý.

Chương 75: Đối đầu với Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình!

Vấn đề đã được giải quyết như thế.

Vốn việc 《Phi Thành Vật Nhiều》 bị ngưng phát sóng để sửa đổi chỉ ồn ào hai ba ngày là qua, dù sao Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình đã đưa ra kết quả, chuyện này trở thành kết cục đã định, dù làm loạn thế nào cũng không thể thay đổi.

Nhiều nhất, nếu muốn xem 《Phi Thành Vật Nhiều》 chỉ có thể chờ đến tháng sau.

Đài truyền hình Tinh Quang cũng không thể đối đầu với Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình.

Nhưng không ngờ, đài truyền hình Tinh Quang lại đưa ra một tin tức thông báo ngắn gọn trên website chính thức.

Vào lúc 9 giờ tối ngày x tháng x năm 2018, ước hẹn tình yêu, người ta không gặp không về.

“Vào lúc 9 giờ tối ngày x tháng x năm 2018, không phải là 9 giờ tối thứ sáu sao? Ước hẹn tình yêu, không phải 《Phi Thành Vật Nhiều》 là chương trình tình yêu và hôn nhân sao? Tối thứ sáu, ước hẹn tình yêu, chẳng lẽ...”

“Đừng nghi ngờ, đài truyền hình Tinh Quang lại có một chương trình liên quan đến tình yêu đó! Đây là khiêu chiến quyền uy khiêu chiến Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình, ta như thấy được một con khi không sợ quyền quý đang đứng lên!”

“Đây là gây ngược sao, đài truyền hình Tinh Quang thật trâu bò! Nam nhân đích thực!”

“Thật trâu bò, ta không phục Triệu – hôm nay chỉ phục người!”

“Sẽ không phải là 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 đây chứ? Dù sao Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình cũng là lão đại, một đài truyền hình nhỏ nhỏ như nhà ngươi sao đôi đầu được? Muốn chết hay gì?”

“Vậy ngươi nói đi, không phải 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 thì là cái gì?”

...

Tin tức này vừa được đăng lên, mặc kệ thật hay giả đều đã bùng nổ trên mạng.

Mọi người đều thích xem trò vui, thích xem mấy tiết mục thách thức quyền uy này nhất, bây giờ lại có một vở kịch đặc sắc hiếm có như vậy diễn ra ở trước mắt bọn họ, sao có thể không phấn khích chứ?

Toàn dân chú ý, đài truyền hình chú ý, Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình chú ý.

Toàn dân chú ý chỉ đơn thuần là xem trò vui lại không biết sự thật.

Đài truyền hình chú ý, dù sao trước đó từng làm một lần rồi, đôi bên đều ở trạng thái đối đầu, bây giờ đôi phương tìm đường chết, sao bọn họ có thể không nắm bắt cơ hội mà đạp thêm một cước?

Thế nhưng, bọn họ không tin đài truyền hình Tinh Quang dám chống đối. Bọn họ càng tin tưởng, đài truyền hình Tinh Quang đang vùng vẫy giãy chết, làm chút mảnh lời để cứu vãn lượt xem, cuối cùng chương trình không theo kịp, vẫn sẽ bị nghiền nát thành mảnh vụn.

Còn sự chú ý của Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình, quyền uy của mình bị khiêu chiến, sao không chú ý được?

Đương nhiên, có rất nhiều người nghi ngờ đây không phải là thật, rồi rít gọi điện cho đài truyền hình Tinh Quang, hy vọng đài truyền hình có thể cho câu trả lời chắc chắn.

Kết quả, đài truyền hình Tinh Quang chưa trả lời, lại treo quảng cáo này lên thật cao, để càng nhiều khán giả nhìn thấy.

Đúng kiểu lộn chết không sợ nước sôi.

Quần chúng đều phục rồi.

Cứ vậy, trong tiếng bàn tán sôi nổi, thời gian dần đến tối thứ sáu.

Phần lớn khán giả cả nước đều đang chú ý đến đài truyền hình Tinh Quang, chương trình còn chưa bắt đầu đã có tỉ suất người xem khá tốt, vẫn giữ vững ở mức 1.5%, lúc chương trình phát sóng có cơ hội đột phá mức 2%.

Tối hôm đó, Bạch Thanh Tuyết không lựa chọn ở lại đài truyền hình, mà lựa chọn ở nhà với nam nhân nhà mình.

Đã rất lâu rồi nàng không thả lỏng như thế. Lúc trước, đài truyền hình vừa thành lập, tất cả chuyện lớn nhỏ đều cần nàng xem qua, bên cạnh không có trợ thủ giỏi, vì vậy nàng không có thời gian để nghỉ ngơi.

Bây giờ Vũ Thiên Mị đến rồi, cuối cùng nàng có thể dành ra chút thời gian ở bên cạnh nam nhân nhà mình.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm ngồi ngay ngắn, Bạch Thanh Tuyết chỉ mặc một bộ đồ ngủ rộng rãi mỏng manh, lười biếng dựa sát vào người Lâm Bắc Phàm như một con mèo nhỏ, đầy vẻ nữ tính.

Nhìn khuôn mặt vô cùng đẹp trai của Lâm Bắc Phàm, trong mắt Bạch Thanh Tuyết thoáng qua vẻ si mê, sau đó đột nhiên hôn chụt một cái.

“Đừng làm loạn, phim truyền hình sắp bắt đầu rồi.” Lâm Bắc Phàm ghen lời nhìn nữ nhân háo sắc này.

“Lại thêm cái nữa, một cái là được...” Bạch Thanh Tuyết nũng nịu.

“Ày, được...”

“Chụt.”

Bạch Thanh Tuyết như chiêm được món hời rất lớn, híp mắt mỉm cười đắc ý “mím môi thu bình”.

“Sau khi bộ phim kết thúc, ta lại trưng trị nàng!” Lâm Bắc Phàm hung dữ nói.

Bạch Thanh Tuyết hưng phấn: “Đến đi, ai sợ ai? Xem ta có hút khô chàng không!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nữ lưu manh này, ngày nào cũng ngấp nghé sắc đẹp của ta, ta thật xấu hổ khi làm bạn với nàng!

Phía bên kia của Lâm Bắc Phàm, một con mèo toàn thân trắng như tuyết uể oải nằm sấp, thỉnh thoảng hí mắt kêu một tiếng, nhìn như một nhà ba người, trò chuyện vui vẻ.

...

“Lão công, chàng nói xem 《 Chung Cư Tình Yêu 》 có thể nổi tiếng không?” Bạch Thanh Tuyết dựa vào trong ngực Lâm Bắc Phàm, đột nhiên nói.

“Chắc chắn, còn nằm ngoài sức tưởng tượng của nàng.” Lâm Bắc Phàm ôm eo nàng.

“Ta vừa nhận được Wechat của Thiên Mị, hiện tại tỉ suất người xem gần 1.5%, đứng trong top năm tỉ suất người xem, cũng khá tốt. Bây giờ phần lớn người xem đã bị chúng ta thu hút, ta chỉ hi vọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 có thể giữ được một nửa tỉ suất người xem này là đủ hài lòng rồi, không để những cố gắng trước đó bị lãng phí.”

Bạch Thanh Tuyết đặt điện thoại xuống, nói tiếp: “Chỉ cần qua một tháng này, tất cả lại tốt hơn.”

“Thật ra, nàg không cần bi quan như vậy...” Lâm Bắc Phàm nói với vẻ sâu xa.

Đúng 9 giờ tối, trên tivi chuyển cảnh, xuất hiện một vùng ngoại ô trống trải, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 bắt đầu.

...

Khắp nơi trên cả nước có gần 20 triệu người đang theo dõi đài truyền hình Tinh Quang.

Tiểu Hoàng cũng là một người trong số đó.

Tiểu Hoàng mới 24 tuổi, giới tính nữ, tốt nghiệp chưa đến một năm, một mình dốc sức làm việc ở thành phố lớn, một mình thuê phòng ở bên ngoài, rất không dễ dàng, nhưng cũng vui vẻ chịu đựng, có đôi khi nàg cũng cảm thấy cô đơn, rất nhớ cuộc sống ký túc xá thời đại học.

Khi đó, tất cả mọi người ở chung với nhau, tuy điều kiện không tốt lắm, trong túi cũng không có tiền, nhưng đều là người trẻ tuổi trò chuyện hăng say cãi nhau điên khùng, vô cùng vui vẻ.

Không giống sau khi tốt nghiệp, mọi người đường ai nấy đi, phấn đấu vì sự nghiệp mà rất ít liên lạc với nhau.

Nàg không phải người xem trung thành của 《 Phi Thành Vật Nhiêu 》 , nàg chỉ nghe nói tối nay đài truyền hình Tinh Quang muốn chống lại pháp luật, chống đối Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình, vì vậy nàg ôm tâm trạng xem trò vui mở đài truyền hình Tinh Quang, kết quả nàg nhìn thấy hình ảnh một vùng ngoại ô rộng lớn trống trải, một chàng trai đàn độn đang kéo một chiếc vali cực lớn, nhìn dáng vẻ như đang đợi xe buýt.

“Làm thì thế? Đúng là không phải 《 Phi Thành Vật Nhiêu 》 , bị lừa rồi.” Không nhìn thấy sự trở mặt như mong chờ, Tiểu Hoàng hơi thất vọng.

Nhưng đã bật rồi, vậy thì xem tiếp đi.

Dù sao lúc trước ồn ào sôi nổi như vậy, nàng cũng muốn biết rốt cuộc “ước hẹn tình yêu” này là cái gì.

Nàng cam đoan, nếu trong vòng ba phút không có gì để xem, nàng sẽ lập tức chuyển kênh.

Chương 76: Đồ thị tỉ suất người xem kỳ lạ!

Lúc này, cuối cùng tên ngốc kia cũng đã leo lên một chiếc xe buýt, cả người đều lộ vẻ ngu ngốc.

Nhìn thấy phía trước có một mỹ nữ nhếch miệng vào chỗ thiết bị quẹt thẻ, kết quả thiết bị quẹt thẻ phát ra một tiếng “bíp”, sau đó nàng đi tìm chỗ ngồi, tên ngốc kia lại do dự đi qua bắt chước, kết quả không có âm thanh nào vang lên.

Tài xế lớn tiếng gọi: “Này này! Quay lại! Quay lại!”

Tên ngốc xoay người, nửa người dưới vẫn vắn vẹo đủ phía, thử trước thử sau, xoay trái xoay phải, vẫn không nghe thấy tiếng bíp.

Tài xế nổi giận: “Ngươi biến thái à! Hoặc là quẹt thẻ! Hoặc là bỏ tiền! Hoặc là cút đi! Xoay cái gì mà xoay?”

Trước tivi, Tiểu Hoàng đang uống sữa bò không kịp đề phòng phun ra một ngụm sữa.

“Phụt”

“Ha ha, cười chết ta rồi! Bộ phim này thật thú vị, sớm biết vậy ta đã không uống ngụm sữa này!” Tiểu Hoàng vừa cười vừa rút mấy tờ giấy ăn lau miệng, đồng thời lau sữa bò phun ra mặt bàn.

Trên thực tế, không chỉ có Tiểu Hoàng phun sữa, còn có rất nhiều người vừa ăn đồ ăn vừa xem tivi, trực tiếp phun com.

Chính vì sự cợt nhả đột ngột này đã hấp dẫn hứng thú của bọn họ.

Thế là, bọn họ xem tiếp.

Tên ngọc kia đã trả tiền xong, nhìn ra bên ngoài cửa sổ hết góc đông lại nhìn tây, xe chạy về phía trước, sau đó đột nhiên dừng lại, tên ngọc không chú ý đụng phải chỗ ngồi phía trước, còn ngây ngọc nói: “Đến nhanh vậy à?”

Lúc này một tiểu mỹ nữ bước lên xe, trôn ở chỗ ngồi bên cạnh tên ngọc, cẩn thận nói với tên ngọc: “Suyt, đừng lên tiếng!”

Tên ngọc ngơ ngác nhẹ gật đầu, kết quả xe đột nhiên phanh lại, hấn ta lại đập vào chỗ ngồi phía trước.

“Ôi chao!”

Tiểu Hoàng đang xem tivi lắc đầu thờ dài: “Hai lần đều bị đập đầu, tên này ngu đến mức nào chứ? Không cứu nổi!”

Xe dừng lại, hai nam nhân mặc âu phục đen đeo kính râm, vừa đi vừa nhìn trong xe.

Tài xế lớn tiếng quát: “Quay lại! Hoặc là quẹt thẻ! Hoặc là bỏ tiền! Hoặc là cút đi! Nhìn cái gì?”

Nam nhân áo đen kính râm: “...”

Nam nhân áo đen kính râm đành phải xuống xe.

Tài xế nói thâm: “Ngay cả xe buýt cũng không ngồi nổi, còn giả mạo The Matrix!”

Trước tivi, Tiểu Hoàng ôm bụng cười: “Ôi cười chết ta rồi! Đại ca tài xế này thật trâu bò, rõ ràng thấy hai người kia không dễ trêu chọc còn dám quát, quá anh dũng rồi!”

Cứ vậy, bởi vì mở màn bằng những trò cười liên tục, khiến Tiểu Hoàng và đám khán giả trước tivi đều rất thích thú với thứ giống như phim truyền hình này, thế là bọn họ xem tiếp.

Phim truyền hình đã bắt đầu được năm phút, thế nhưng tỉ suất người xem vẫn không hạ xuống, tình huống này khiến người ta trợn to mắt.

Bộ phim tiếp tục phát sóng, tên gốc kia làm quen với tiểu mỹ nữ, khán giả biết tên gốc này tên là Lục Triển Bác, tiểu mỹ nữ tên là Lâm Uyển Du, là một cô bé ngây thơ tràn ngập ảo tưởng lãng mạn, đang tìm một nơi tên là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Lục Triển Bác đề nghị có thể tìm tỹ tỹ nhiệt tình của hắn ta nhờ giúp đỡ, câu chuyện xưa bắt đầu như vậy...

Lúc này, Vũ Thiên Mị đang ngồi ở đài truyền hình. Có thể nói 《 Chung Cư Tình Yêu 》 là nhiệm vụ đầu tiên mà nàng phải chịu trách nhiệm khi đến đài truyền hình, vô cùng quan trọng với nàng, tuy không ôm quá nhiều hy vọng với tỉ suất người xem của chương trình này, nhưng nàng vẫn rất nghiêm túc, yêu cầu cứ mỗi năm phút lại báo cáo tỉ suất người xem một lần.

“Vũ tổng, chương trình phát sóng, tỉ suất người xem hiện tại là 1.53%, tỉ suất người xem xếp hạng 4!”

“Ừm, một khởi đầu rất tốt, tiếp tục theo dõi.” Vũ Thiên Mị không thay đổi sắc mặt.

Sau năm phút.

“Vũ tổng, đã phát sóng được 5 phút, tỉ suất người xem hiện tại là 1.54%, tỉ suất người xem xếp hạng 4!”

“Ừm, tiếp tục!” Vũ Thiên Mị tỏ ra bình tĩnh.

Sau mười phút.

“Vũ Tổng, đã phát sóng được 10 phút, tỉ suất người xem hiện tại là 1.52%, tỉ suất người xem xếp hạng 4, tình huống khá ổn định!”

“Được rồi, ta đã biết.” Lúc này, trong lòng Vũ Thiên Mị cảm thấy rất ngạc nhiên.

Lại có tỉ suất người xem ổn định?

Hơi lạ!

Sau 15 phút.

“Vũ tổng, đã phát sóng được 15 phút, tỉ suất người xem hiện tại là 1.53%, tỉ suất người xem xếp hạng 5, tụt xuống một hạng. Sắp đến thời gian quảng cáo, thời gian quảng cáo là 3 phút!”

Tuy xếp hạng bị tụt một hạng, nhưng tỉ suất người xem gần như không thay đổi, thật sự vững như bàn thạch.

Cảm giác ngạc nhiên trong lòng càng ngày càng đậm hơn, nhưng không nói rõ được.

“Đề sau hãy nói.” Vũ Thiên Mị thở dài.

Sau 20 phút.

“Vũ tổng, phim truyền hình tiếp tục phát sóng, tỉ suất người xem hiện tại là 1.24%, tỉ suất người xem xếp hạng 7, tụt hai hạng!”

Chỉ năm phút ngắn ngủi tỉ suất người xem đã giảm 0.3%, đây gần như là hạ xuống từ vách đá dựng đứng, Vũ Thiên Mị nở một nụ cười gượng gạo: “Tỉ suất người xem hạ nhanh như vậy, chẳng lẽ vẫn chưa đủ?”

Trong lòng cảm xúc lẫn lộn, vốn dĩ nàng còn ôm chút hy vọng, tưởng có thể ngăn cơn sóng dữ, nhưng trong hiện thực không có nhiều kỳ tích như vậy, cuối cùng chút hy vọng này vẫn tan vỡ...

Chưa đến một phút đồng hồ, ngay lúc Vũ Thiên Mị cảm thấy thất vọng, tiếng chuông điện thoại lại vang lên.

“Vũ tổng... Xảy ra chuyện rồi! Xảy ra chuyện lớn rồi! Tỉ suất người xem tăng vọt! Vừa phát sóng chưa đến một phút, tỉ suất người xem lập tức tăng vọt 0.4%! Tỉ suất người xem hiện tại là 1.66%, tỉ suất người xem xếp hạng 3!”

“Cái gì?” Vũ Thiên Mị kích động đứng bật dậy.

Nàng giẫm lên giày cao gót lao về phía trung tâm giám sát.

Phía bên kia, đồng chí Tiểu Hoàng đang xem tivi lại phàn nàn: “Cái gì thế, thời gian quảng cáo ngắn như vậy, hại ta bỏ lỡ câu chuyện thú vị trong hơn một phút, lần sau không chuyển kênh nữa.”

Thế là, nàng vui vẻ xem tiếp, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười vui vẻ.

“Không được, bộ phim thú vị như vậy, ta phải chia sẻ cho đám bằng hữu của ta, nhất là bằng hữu thời đại học!”

Tiểu Hoàng cầm điện thoại lên gửi tin: Này, ta giới thiệu với mọi người một bộ phim hài thường niên...

Phía bên kia, đài truyền hình Tinh Quang.

Vũ Thiên Mị nhanh chóng đi đến trung tâm giám sát, lo lắng hỏi: “Vừa rồi xảy ra chuyện gì thế? Vì sao tỉ suất người xem lại chọt thấp chọt cao? Tỉ suất người xem hiện tại là bao nhiêu?”

“Vũ tổng, điều này... Chúng ta cũng không rõ lắm, nhưng người nhanh nhìn tỉ suất người xem hiện tại đi, đã vượt mức 1.75% rồi, hơn nữa còn đang nhanh chóng tăng lên, sắp vượt mức 1.8% rồi! Vũ tổng, người biết điều này có ý nghĩa gì không?”

“Có nghĩa, bộ phim này có thể nổi tiếng!” Nhìn đồ thị tăng lên, lại nghe hẳn ta nói chuyện, đôi mắt xinh đẹp của Vũ Thiên Mị lập tức toát lên vẻ vui mừng.

Chương 77: Lại nổi tiếng, vội vàng không kịp chuẩn bị!

Trong biệt thự, Bạch Thanh Tuyết cười đến run rẩy cả người.

“Bộ phim truyền hình này thật quá buồn cười, Triền Bác quá ngu, thật không biết sao hẳn ta có thể sống được đến bây giờ... Còn có thiên kim phú gia Lâm Uyên Du kia nữa, lại nói máy kéo thành Go Kart, còn muốn đuổi theo... Ha ha, rất lâu rồi ta không xem bộ phim truyền hình nào buồn cười như vậy, thật sự cười chết ta rồi!”

Bạch Thanh Tuyết cười đến mệt mỏi: “Ta phải tiếp tục xem bộ phim này!”

Lâm Bắc Phàm chỉ mỉm cười thản nhiên, không khoa trương như nàng. Hiện tại hẳn như đang xem lại một bộ phim truyền hình, là cùng một bộ phim truyền hình, lại được người ta suy diễn ra nội dung cốt truyện đặc sắc như vậy, còn có những lời thoại kinh điển ăn sâu vào lòng người, trong lòng hẳn lại có chút nhớ nhung.

Chung Cư Tình Yêu chính là Chung Cư Tình Yêu, dù ở một thời không khác, người vẫn có thể tỏa sáng tuyệt vời.

Hơn nữa, Chu Chính và Uông Nguyên rất giỏi việc chọn diễn viên, những nhân vật trong bộ phim này đều có thể diễn ra bản sắc của mình, nói cách khác, trong phim này bọn họ thế nào, trong cuộc sống hiện thực bọn họ cũng giống thế, vì vậy mới có thể diễn tự nhiên và hấp dẫn như vậy.

Đúng lúc này, nàng nhận được một cuộc điện thoại.

“Thiên Mị, chuyện gì thế? Người gọi điện thoại muộn thế này, có phải đài truyền hình xảy ra chuyện gì rồi không?” Giọng nói hơi lo lắng.

Tiếng kêu hung phấn phát ra từ đầu bên kia điện thoại: “Có chuyện lớn rồi, thật sự có chuyện lớn rồi! Nữ Vương đại nhân, người biết không, Chung Cư Tình Yêu nổi tiếng! Còn là cực kỳ nổi tiếng! Tỷ suất người xem hiện tại đã gần 1.8%, tỷ suất người xem xếp thứ hai, hơn nữa còn đang nhanh chóng tăng lên! Chung Cư Tình Yêu thật sự nổi tiếng rồi!”

“Cái gì? Vừa rồi ta nghe không rõ...” Bạch Thanh Tuyết ngòai thẳng người, hơi thở hơi dồn dập: “Lặp lại những lời vừa rồi một lần nữa, Chung Cư Tình Yêu nổi tiếng?”

“Đúng vậy, Nữ Vương đại nhân, người không nghe nhầm, Chung Cư Tình Yêu thật sự nổi tiếng rồi! Đến bây giờ ta cũng không dám tin vào mắt mình... Trời ạ, tỷ suất người xem hiện tại đã vượt mức 1.85%, tỷ suất người xem xếp hạng nhất! Tỷ suất người xem xếp hạng nhất!”

Giọng nói ở đầu bên kia rất kích động.

“Thật?” Trong mắt Bạch Thanh Tuyết hiện lên vẻ vui mừng.

Cúp điện thoại, Bạch Thanh Tuyết đột nhiên nhào về phía Lâm Bắc Phàm, giọng nói vui vẻ: “Lão công, chàng biết không, Chung Cư Tình Yêu nổi tiếng rồi! Bộ phim truyền hình này rất hot!”

Toàn bộ thân thể mềm mại dán sát vào người Lâm Bắc Phàm, nữ trên nam dưới, tình cảnh khiến người ta mơ màng vô cùng.

“Biết rồi, vừa rồi giọng nói của hai người lớn như vậy, ta đã sớm biết rồi.” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói, đưa tay lau mặt, toàn là nước bọt, còn có một dấu môi đỏ chót.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy Bạch Thanh Tuyết cái gì cũng tốt, chỉ là đôi mắt với hắn, nàng quá không rụt rè, luôn thích sàm sỡ hắn.

Đã là phu thê, có cần phải điên cuồng như vậy không?

Ta cũng có phản ứng sinh lý mà?

Kết quả, lão bà không bớt lo này chỉ phụ trách nhóm lửa, không chịu trách nhiệm dập lửa, vừa dấy lên chút phản ứng sinh lý nàng đã muốn đi: “Không được, chuyện trọng yếu như vậy, ta đều tới đài truyền hình nhìn xem!”

Nói xong nàng lại đứng dậy muốn đi.

Lâm Bắc Phàm tức giận, ôm nàng thật chặt: “Chạy đi đâu? Trước dập lửa giúp ta rồi lại nói!”

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy không ổn, gắt giọng: “Lão công đừng làm rộn, ta còn chính sự...”

“Đây là chính sự!” Hai mắt Lâm Bắc Phàm bốc hỏa, ôm lấy Bạch Thanh Tuyết nhanh chóng vọt vào phòng, không lâu sau, cầm sắt hòa minh, vang lên tiếng vui vẻ động lòng người.

Phía bên kia, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 tiếp tục phát sóng, tình tiết càng ngày càng đặc sắc, tỉ suất người xem càng ngày càng cao.

Nhất là khán giả trẻ như phát hiện một niềm vui bất ngờ, gấp gáp không kịp chờ nổi đảm nhiệm vai trò hệ thống nước máy, chia sẻ niềm vui đến người thân bạn bè của mình, để mọi người cùng cười vui vẻ.

Cứ vậy, tỉ suất người xem liên tục tăng lên.

Từ 1.8%, nhanh chóng vượt mức 1.85%, cuối cùng là 1.9%, 1.95%, cuối cùng vượt mức 2%, vẫn chưa dừng lại, đang dùng tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được để tăng lên.

Phim truyền hình còn chưa phát sóng xong, bình luận trên mạng đã trở nên rất nóng.

“《 Chung Cư Tình Yêu 》 thật thú vị! Lục Triển Bác ngu ngốc, thiếu nữ Lâm Uyển Du ảo tưởng, thỏ điên Hồ Nhất Phi, người dẫn chương trình radio ti tiện Tăng Tiểu Hiền, Trần Mỹ Gia xinh đẹp đáng yêu, cuối cùng là Lữ Tử Kiều đào hoa... Mỗi một nhân vật đều rất đặc sắc, nhìn thấy bọn họ là ta không nhịn được cười!”

“Điều khiến ta có ấn tượng nhất là lời thoại: Nam nhân tốt là ta, ta là Tăng Tiểu Hiền!”

“Ta cũng cảm thấy vậy: Phun một ngụm soda muối chết người!”

“Người biến thái à, hoặc là quẹt thẻ, hoặc là bỏ tiền, hoặc là cút đi, xoay cái gì!”

“Ladies and các hương thân!”

“Ta cảm thấy thứ buồn cười nhất là ca khúc được soạn lại, ca khúc “Thiên Tiên Phôi” truyền thống, lại hát thành bài tiếng Anh, còn rất thú vị, cười chết ta rồi! Có phải Thần khúc thường niên không?”

...

Theo những bình luận siêu hot này, tỉ suất người xem tiếp tục tăng cao. Cho đến khi tập một kết thúc, tỉ suất người xem đã đột phá 2.5%, đạt đến mức 2.55%, bộ phim truyền hình này đã hoàn toàn nổi tiếng.

Bốn chữ Chung Cư Tình Yêu nhanh chóng leo lên top một hotsearch.

Lúc này, đài truyền hình Tinh Quang đã vui mừng khôn xiết, tươi cười rạng rỡ. Nhất là đạo diễn và biên kịch của “Chung Cư Tình Yêu”, Chu Chính và Uông Nguyên phấn khích đến mức ôm chặt lấy nhau, tình cảnh vô cùng cay mắt.

Bọn họ không ngờ lần đầu tiên quay phim truyền hình đã đạt được kết quả lớn như thế.

Khỏi phải nói đến sự phấn khích trong lòng.

“《 Chung Cư Tình Yêu 》 của chúng ta nổi tiếng rồi, ha ha, thật sự nổi tiếng rồi!”

“Chúng ta đã làm đúng! Chúng ta có thể quay được phim truyền hình!”

Hai người đàn ông vừa cười vừa khóc vừa nháy nhót.

Ở phía bên kia, Bạch Thanh Tuyết vặn hỏi: “Lão công, có phải chàng đã biết trước 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sẽ nổi tiếng không? Vì vậy nên chàng mới đầu tư cho bộ phim truyền hình này?”

Bây giờ cần thận nhớ lại, nàng phát hiện dường như lão công của nàng đã tính toán trước, không chỉ đầu tư toàn bộ, còn mua bản quyền, thậm chí còn ký bốn phần với diễn viên chính, thể hiện lòng tin rất lớn.

Lâm Bắc Phàm không cần phải phủ nhận điều này: “Đúng vậy, lúc trước, khi ta vừa nhìn thấy kịch bản này, phát hiện nó rất phù hợp với thị hiếu của người trẻ tuổi, ta liền biết xác suất nó nổi tiếng rất lớn. Dù sao cũng không đắt, vì vậy ta mới mua, chỉ không ngờ cuối cùng nó lại thành cọng cỏ cứu mạng của đài truyền hình.”

“Lão công, ta yêu chàng chết mất!”

“Chúng ta lại làm thêm một trận nữa?” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm rất nóng bỏng.

“Không muốn, nghỉ ngơi trước...”

“Muộn rồi!”

Vào đêm, Lâm Bắc Phàm mai khai nhị độ.

Chương 78: Khung giờ hoàng kim tối thứ sáu vẫn là của chúng ta

Rất nhanh, tập hai của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã được phát sóng, tỉ suất người xem không giảm lại còn tăng, một phát vượt mức 2.6%.

Điều này có nghĩa trong khoảng thời gian quảng cáo ngắn ngủi vừa rồi, lại có rất nhiều người xem đảm nhiệm chức vụ hệ thống nước, kéo thêm rất nhiều người cùng xem với mình, vì thế mới khiến tỉ suất người xem bùng nổ.

Ngay cả tỉ suất người xem của những đài truyền hình khác cũng chịu ảnh hưởng.

Bởi vì, khi bọn họ chuyển sang đài truyền hình Tinh Quang, nhìn thấy 《 Chung Cư Tình Yêu 》, sau đó bị tình tiết đặc sắc trong phim hấp dẫn, bọn họ không muốn quay lại nữa.

Vì vậy, tỉ suất người xem 《 Chung Cư Tình Yêu 》 càng ngày càng cao, những đài truyền hình khác càng ngày càng ít.

Trong đó người chịu tổn thất lớn nhất là đài truyền hình Chiết Giang.

Sau khi 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 bị cấm chiếu, bọn họ định đẩy ra một tiết mục mới chiếm thị trường trước, chương trình này tập trung vào những người trẻ tuổi, mà bọn họ vốn cũng rất đặc ý, khởi đầu khá tốt, thậm chí tỉ suất người xem còn gần 2%, có tiềm năng nổi tiếng.

Kết quả đến giữa chương trình tỉ suất người xem đột nhiên tụt xuống, tỉ suất người xem bắt đầu giảm từ 1.95%, 1.8%, 1.7%...

Cho đến khi tỉ suất người xem chỉ còn 1.6% mới ổn định, khiến người của đài truyền hình Chiết Giang đều luống cuống.

Kết quả vừa điều tra, bọn họ phát hiện là đài truyền hình Tinh Quang giờ trò quỷ, chiếu bộ phim truyền hình 《 Chung Cư Tình Yêu 》 với đề tài thanh xuân đã cướp sạch tỉ suất người xem đài bọn họ, cuối cùng một đi không trở lại.

“Đài truyền hình Tinh Quang đáng chết! Trước có 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 , sau có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , ta không đội trời chung với các ngươi!” Phó giám đốc đài truyền hình Chiết Giang phụ trách hạng mục này gào lên giận dữ.

Lúc này, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 tiếp tục sôi nổi phát sóng, tiếng cười không ngừng.

Hồ Nhất Phi: Trước kia ta và Triển Bác là cặp sinh đôi dính liền, trước hai tuổi, đầu của chúng ta vẫn luôn dính chung một chỗ.

Tằng Tiểu Hiền: Đúng, sau đó bác sĩ tách ra, đưa hết đầu cho Triển Bác.

Hồ Nhất Phi: ...

...

Lữ Tử Kiều: Sau đó chúng ta chia năm năm.

Trần Mỹ Gia: Nói rõ trước, ai là năm.

...

Lữ Tử Kiều: Ai nói thầy bói chắc chắn bị mù, rõ ràng hẳn bị câm.

...

Trần Mỹ Gia: Tử Kiều ca, ngươi thật sự quá mạnh, lực cánh tay hơn người, thật đúng là nam nhân trong nam nhân, Lữ Bố trong Lữ Bố! Ngươi nhìn

khuôn mặt tuấn tú này đi, ta thật không cách nào thuyết phục tay mình rời khỏi người một lúc...

Lữ Tử Kiều: Mỹ Gia muội muội, ta cũng nghĩ như vậy, ta cũng không nỡ buông tay người ra, biển có thể khô đá có thể mòn, trời có thể sụp đất có thể nứt, chúng ta vai kề vai, tay nắm tay...

Hai người nói những lời ngọt ngào, nhưng hành động lại rất đen tối.

...

Tỉ suất người xem liên tục tăng lên, đã đến mức 2.6%, còn muốn tăng tiếp, cho đến khi bộ phim kết thúc, tỉ suất người xem một phút vượt ải 3%, đạt đến 3.07%!

Điều này có nghĩa, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã cực hot!

Không thể ngăn cản!

Mặc dù bây giờ đã gần 11 giờ tối, nhưng các bình luận liên quan đến Chung Cư Tình Yêu vẫn rất nóng.

Xếp hạng nhất trên hotsearch của Baidu, cách vị trí thứ hai một khoảng cách xa.

Bình luận trên website chính thức của đài truyền hình Tinh Quang cũng nhanh chóng vượt mức 10 vạn, hơn nữa số bình luận còn đang nhanh chóng tăng lên!

Dù là đêm khuya, đường dây điện thoại của đài truyền hình Tinh Quang cũng không ngừng nghỉ, rất nhiều khán giả nhiệt tình gọi điện thoại đến, đều muốn bày tỏ sự phấn khích trong lòng mình, đồng thời hỏi thăm tin tức liên quan đến 《 Chung Cư Tình Yêu 》 vân vân, đám người đài truyền hình ngược lại càng thêm bận rộn.

Cuối cùng Vũ Thiên Mị gọi một cuộc điện thoại cho Bạch Thanh Tuyết, phát hiện không kết nối được, nằng lằm bằm: “Có lẽ nữ vương đại nhân và Lâm Bắc Phàm đang trải qua thế giới hai người... Mặc kệ bọn họ!”

Sau đó, nàng xoay người lớn tiếng nói: “Đề chúc mừng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 của chúng ta nổi tiếng, bữa khuya ta mời!”

“Vũ tổng vạn tuế!” Tiếng reo hò vang lên.

Ngày hôm sau, Bạch Thanh Tuyết phoi phới bước vào đài truyền hình Tinh Quang.

Bởi vì tối hôm qua nàng không chỉ nhận được tình yêu tươi tắn, còn nhận được tin tức 《 Chung Cư Tình Yêu 》 nổi tiếng, tình yêu và sự nghiệp đều bội thu, muốn không vui cũng không được.

Vì vậy hôm nay đi làm, nàng nhìn ai cũng rất ôn hòa.

Có một vài người còn nghĩ lầm, không biết có phải Bạch tổng uống nhầm thuốc rồi không?

Kết quả vừa đi vào văn phòng, Vũ Thiên Mị đã vội vã xông vào.

“Thiên Mị, ngươi đã đến rồi, tùy tiện ngồi đi. Tình hình 《 Chung Cư Tình Yêu 》 thế nào rồi? Nghe nói nó đã nổi tiếng, tỉ suất người xem cao nhất 3.07%, ta muốn nghe ngươi nói rõ chi tiết.” Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nói.

“Nữ vương đại nhân, tối qua ta đã muốn báo cáo với ngươi, nhưng gọi mấy lần vẫn không kết nối được...” Vũ Thiên Mị rung rung muốn khóc, ầm ức nói: “Có phải ngươi có tình mới, quên tình cũ không?”

Nhớ lại một màn kiêu diễm đêm qua, Bạch Thanh Tuyết hơi đỏ mặt, then quá thành giận: “Nha đầu chết giẫm kia, ngươi nói bậy bạ gì đó? Từ sáng đến tối chỉ suy nghĩ lung tung! Tình mới tình cũ cái gì, luôn nói chuyện không đứng đắn!”

“Vậy thì tốt, hiện tại ta nghiêm chỉnh cho ngươi xem!” Vũ Thiên Mị tăng hăng, đứng đắn nghiêm túc nói: “Vậy tối hôm qua ngươi... sướng không?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“Hắn phục vụ người thoải mái không?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“Người muốn mấy lần?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“Có ép khô hắn chưa?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“Có cần dụng cụ phụ trợ không?”

Rốt cục Bạch Thanh Tuyết cũng không thể nhịn được nữa, tiện tay nắm một món đồ chơi mềm mại ném tới, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Nha đầu chết giẫm kia, đúng là miệng chó không mọc được ngà voi, ta không để yên cho người!”

“Nữ vương đại nhân then quá thành giận!” Vũ Thiên Mị nói.

Hai người ồn ào một lúc mới ngừng lại được.

“Từ lúc bắt đầu phát sóng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , tỉ suất người xem luôn ổn định ở mức 1.5% trở lên, tỉ suất người xem bình quân 2.3%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 3.07%, dù là tỉ suất người xem bình quân hay cao nhất đều đứng ở vị trí thứ nhất.”

Cuối cùng Vũ Thiên Mị nghiêm túc báo cáo: “Có thể nói, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 một cú hot ngay, hơn nữa còn siêu hot! Dù là tiềm năng hay tỉ suất người xem đều hoàn toàn không thua kém 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 ! Đã đứng hạng nhất trên hot search, hơn nữa các bình luận có liên quan trên website chính thức của chúng ta cũng rất sôi nổi, cho đến bây giờ, các bài post liên quan đã vượt mức một triệu. Hơn nữa, ngay vừa rồi, có rất nhiều nhà tài trợ gọi điện thoại tới, hy vọng có thể cài một vài quảng cáo vào phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ...”

Nghe Vũ Thiên Mị báo cáo xong, Bạch Thanh Tuyết hài lòng nhẹ gật đầu.

Nàng vốn chỉ muốn dùng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 giữ một phần người xem, không ngờ 《 Chung Cư Tình Yêu 》 lại mang đến bất ngờ lớn đến thế, mức độ nổi tiếng không thua gì hai chương trình thực tế nổi tiếng 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 và 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 .

Điều này có nghĩa thế nào?

Đối với đài truyền hình, nó là lợi ích, lợi ích cực lớn!

Thế nhưng, điều khiến nàng càng vui vẻ hơn là, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 khiến nàng nở mày nở mặt, cách không xa mặt mấy đài truyền hình kia.

Đừng tưởng ta không có 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 thì không được, ta còn có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 !

Khung giờ hoàng kim tối thứ sáu vẫn thuộc về đài truyền hình Tinh Quang!

Đám diêm dúa ngu ngốc các ngươi đừng mơ có thể vấy bẩn!

Thấy Bạch Thanh Tuyết mỉm cười đắc ý, Vũ Thiên Mị nháy mắt: “Nữ Vương đại nhân, không thể không nói, nam nhân của ngươi rất có tầm nhìn, chỉ tốn 2000 vạn đã mua được một bộ phim truyền hình nổi tiếng, kiếm bộn!”

Đúng là kiếm bộn, quanh năm suốt tháng cũng chỉ có một hai bộ phim truyền hình nổi tiếng như vậy, mỗi một bộ ít nhất cũng có thể mang lại lợi nhuận mấy ức cho đài truyền hình, đây là dưới tình huống đã thống kê chi phí.

Hơn nữa, hiện tại đã là năm 2018, tuy ngành công nghiệp giải trí đang tụt hậu, nhưng chi phí sản xuất phim truyền hình lại không giảm, cát sê của minh tinh rất đắt, một tập ít nhất cũng phải tốn 300 vạn trở lên, hiện tại đắt nhất còn lên tới 900 vạn, đúng là giá trên trời!

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm lại chỉ tốn 20 triệu đã mua được một bộ phim truyền hình nổi tiếng, bình quân mỗi tập chỉ tốn 1 triệu, hơn nữa bản quyền cũng đã mua, giả rẻ như cái trắng, tương đương với cho không.

Vũ Thiên Mị đoán, nếu làm tốt, bộ phim truyền hình này tối thiểu cũng cho thể mang đến cho đài truyền hình lợi nhuận vượt hơn 5 ức!

Tỉ lệ lợi nhuận 25 lần, thoải mái bay lên!

Chương 79: Ta muốn bản quyền tên 《 Chung Cư Tình Yêu 》

“Đó là đương nhiên, nam nhân bản nữ vương coi trọng sao có thể kém coi?” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiều ngẩng cái đầu nhỏ lên, lộ ra cái cổ trắng tinh, đặc ý như một con thiên nga trắng.

Nàng phát hiện hình như mỗi lần bản thân gặp khó khăn, tiểu nam nhân luôn luôn xuất hiện, sau đó tất cả vấn đề kiều gì cũng sẽ được giải quyết dễ dàng. Hẳn như Chí Tôn Bảo trong số mệnh của nàng, một anh hùng cái thế, chân đạp thất sắc tường vân đến cứu nàng.

Nàng yêu tiểu nam nhân này chết mất!

Nhìn nữ vương đại nhân hạnh phúc như vậy, Vũ Thiên Mị có chút đố kỵ.

“Từ khi bắt đầu phát sóng, bộ phận quảng cáo của chúng ta vẫn nhận điện thoại không ngừng, theo thống kê trước mắt chỉ có 21 nhà tài trợ gọi điện hỏi ý, hy vọng có thể triển khai hợp tác liên quan đến 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Trong đó, thực lực hùng hậu nhất, có năm công ty tài sản vượt qua 50 ức. Nữ vương đại nhân, người thấy thế nào?”

“Trước hết chờ một chút, sau đó treo giá, một dao thịt bọn họ!”

“Ta cũng có ý này!”

Hai nữ nhân xinh đẹp đều cười.

Chỉ có điều đúng lúc này, điện thoại Bạch Thanh Tuyết vang lên, đây là số công việc của nàng, chỉ có những lão tổng công ty có địa vị khá cao, thực

lực hùng hậu mới có số điện thoại này.

Nhìn thấy số trên điện thoại, Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc, sau đó kết nối: “Xin chào, Hứa tổng!”

Trong điện thoại truyền tới giọng nam nhân hùng hậu: “Xin chào, Bạch tổng! Sớm như vậy đã quấy rầy ngài, thực rất xin lỗi!”

Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn nói: “Nên nói xin lỗi là ta mới đúng, bởi vì sai lầm của chúng ta khiến 《Phi Thành Vật Nhiều》 bị ngưng phát sóng để chỉnh đốn, làm hại tập đoàn Khang Chính chịu tổn thất, là nhờ Hứa tổng người đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân, để chúng ta vượt qua một trận nguy cơ. Ta đang chuẩn bị mở tiệc chiêu đãi ngài và đồng nghiệp ngài, hai bên cùng nhau ăn bữa cơm để tỏ lòng cảm ơn đây!”

Hứa tổng ở đầu kia điện thoại là nhà tài trợ duy nhất của 《Phi Thành Vật Nhiều》, tổng tài Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính.

“Những cái kia đều là việc nhỏ, có điều đúng là bên chúng ta có chuyện rất gấp muốn thương lượng với người...”

“A... Chuyện gì vậy?” Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc.

“Như vậy đi, ta đang dẫn người chạy tới đài truyền hình các người, đại khái còn tầm một giờ nữa sẽ đến, đến lúc đó chúng ta sẽ bàn lại!”

“A... Được, xin đợi Hứa tổng đến!”

Bạch Thanh Tuyết cúp điện thoại.

Võ Thiên Mị không kịp chờ đợi hỏi: “Nữ vương đại nhân, Hứa tổng tìm người có chuyện gì? Là liên quan tới 《Phi Thành Vật Nhiều》 sao?”

Bạch Thanh Tuyết duỗi tay, lắc đầu: “Ta cũng không biết, chờ hẳn tới hãy nói!”

Sau một tiếng, cuối cùng hai vị lão tổng cũng gặp nhau.

“Hoan nghênh Hứa tổng đại giá quang lâm, người đến đài truyền hình chúng ta thật đúng là vẻ vang cho kẻ hèn này!”

“Bạch tổng khách khí.” Hứa Gia Hào tươi cười nói: “Một tháng không gặp người vẫn mỹ lệ hào phóng như cũ! Khó trách được người ngoài gọi người là Bạch nữ thần, từ nữ thần này ta cảm thấy rất thỏa đáng!”

“Hứa tổng quá khen!” Được người tán thưởng, Bạch Thanh Tuyết vô cùng vui vẻ.

“Vị nữ sĩ xinh đẹp này chẳng lẽ là Vũ Thiên Mị, phó tổng của truyền hình Tinh Quang?” Vũ Thiên Mị vươn tay, nhẹ nhàng bắt tay đối phương, nở nụ cười thành thực nói: “Xin chào Hứa tổng, trước đó chúng ta đã từng liên lạc!”

“Vũ tổng, Xin chào! Người cũng rất xinh đẹp, hoàn toàn không thua nữ thần!” Hứa Gia Hào khách khí nói.

“Hứa tổng thật biết nói chuyện!” Vũ Thiên Mị cười.

“Mọi người vào ngồi trước đi, chúng ta vừa uống trà vừa trò chuyện.” Bạch Thanh Tuyết mời đoàn người Hứa Gia Hào vào phòng tiếp khách.

Nước trà được bưng lên, mọi người lại khách sáo một hồi, Bạch Thanh Tuyết tiến vào chuyện chính, đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Không biết chuyện này Hứa tổng đến là có chuyện gì? Chẳng lẽ là vì 《Phi Thành Vật Nhiễm》?”

“Không phải 《Phi Thành Vật Nhiễm》, lần này ta tới vì 《Chung Cư Tình Yêu》.” Hứa Gia Hào cười nói.

“Chung Cư Tình Yêu?” Hai nàng đưa mắt nhìn nhau.

“Không sai, chính là nó!” Hứa Gia Hào cười ha ha một tiếng, nói: “Trước đó không phải Vũ tổng đã từng liên lạc với ta, nói muốn quay ngoại cảnh cho Chung Cư Tình Yêu sao? Vì vậy, chúng ta cung cấp khu cư xá Long

Hoa mới xây xong gần đây. Kết quả không ngờ, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 lại hot như vậy, đến mức cư xá Long Hoa của chúng ta cũng hot theo!”

“Thì ra là như vậy!” Các nàng giật mình.

“Các người có biết từ tôi qua cho đến giờ, website khu cư xá Long Hoa đã được viếng thăm bao nhiêu lượt không?”

Hứa Gia Hào hớn hờ vươn năm đầu ngón tay, đắc ý nói: “Vượt qua 500 vạn lượt, hơn nữa đại bộ phận đều là nam nữ trẻ tuổi, trước kia rất hiếm thấy trường hợp như vậy! Chỉ riêng đơn đặt hàng đã tăng đến 20%, thành tích này làm ta giật cả mình! Nhưng mà ta đều ém nhà lại hết, không dự định bán ra!”

“Chúc mừng Hứa tổng!” Bạch Thanh Tuyết cười nói.

“Cùng vui cùng vui!” Hứa Gia Hào cười sang sảng nói: “Cho nên lần này ta đến, là hy vọng có thể tăng cường hợp tác ở phương diện này. Ta nghe nói, hình như 《 Chung Cư Tình Yêu 》 vẫn chưa quay xong?”

Vũ Thiên Mị nói: “Bộ phim truyền hình này có 20 tập, trước mắt chỉ quay được khoảng 8 tập. Hứa tổng người cũng biết, vì 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 nên chúng ta mới phát sóng nó khẩn cấp như vậy, chỉ không ngờ hiệu quả lại tốt tới thế!”

“Chưa quay xong tốt lắm, nếu đợi quay xong, ta không còn chuyện gì để làm nữa rồi! Ta hy vọng, sau này khi quay ngoại cảnh, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sẽ lựa chọn cư xá Long Hoa, cũng đặt quảng cáo của cư xá Long Hoa vào, bao nhiêu tiền ta cũng trả!” Hứa Gia Hào hào khí nói.

Bạch Thanh Tuyết càng hào khí: “Những chuyện này chỉ là chuyện nhỏ, không cần ra tiền, sau này, chúng ta sẽ quay các ngoại cảnh của phim ở nơi đó, coi như cảm tạ sự ưu ái của tập đoàn Khang Chính đối với đài truyền hình chúng ta!”

“Không không không, chúng ta vẫn phải trả tiền, không vì cái gì khác, bởi vì chúng ta hy vọng có thể mua bản quyền cái tên 《 Chung Cư Tình Yêu 》 !

“Bản quyền tên Chung Cư Tình Yêu?” Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc, phản ứng lại: “Người định đặt quan danh(1) “chung cư tình yêu”“ cho cư xá Long Hoa sao?”“

(1) Quan danh: Đây là một hình thức quảng cáo đặc biệt, thường đề cập đến một chiến lược công khai được dàn dựng bởi một doanh nghiệp để đạt được việc quảng bá doanh nghiệp, sản phẩm , nhận thức và ảnh hưởng về thương hiệu.

“Không chỉ là cư xá Long Hoa, còn có cả mấy căn hộ xây xong trong tương lai, chúng ta hy vọng đều có thể đặt quan danh là “Chung cư tình yêu”“, sau đó xây dựng nó thành loạt thương hiệu, thậm chí chế tạo nó thành chiêu bài chỉ thuộc về tập đoàn Khang Chính chúng ta!” Hứa Gia Hào nói năng có khí phách, hai mắt nở rộng, tràn ngập hùng tâm tráng khí.

“Hả?” Hai nàng nháy mắt.

Hứa Gia Hào cười khổ: “Nói thật với các người, hiện tại ngành bất động sản cạnh tranh rất kịch liệt, rất nhiều sản phẩm đồng nhất, lợi nhuận bị đè thấp dần dần. Tập đoàn chúng ta đang xem xét chuyển đổi trong những năm gần đây, hy vọng có thể khai phá được định vị thị trường chỉ thuộc về tập đoàn chúng ta, hình thành hiệu ứng đẳng cấp bản thân, tách ra khỏi những công ty địa ốc khác, tăng trưởng sức cạnh tranh duy trì kéo dài. Thế nhưng, chúng ta đã thử rất lâu, vẫn luôn không thành công. Cho đến khi chúng ta tài trợ độc quyền cho tiết mục hẹn hò lãng mạn 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 này, chúng ta phát hiện tình huống trở nên không giống lúc trước.”

Chương 80: Giá trị thương hiệu của Chung Cư Tình Yêu!

“Đầu tiên là từ lượng tiêu thụ, trong hai tháng chúng ta phát sóng 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 , hoạt động kinh doanh bất động sản của chúng ta đã tăng lên 30%, điều này không hề dễ dàng! Sau khi chúng ta phân tích đã

phát hiện, thật ra việc chi tiêu của người xem 《Phi Thành Vật Nhiều》 rất đồng đều, bởi vì ở nước ta, nhà cửa và hôn nhân luôn gắn liền với nhau, không thể tách rời, kết hôn chắc chắn phải mua nhà, mua nhà cũng vì kết hôn, vì vậy quảng cáo này rất đúng chỗ, nên mới có thể thúc đẩy tiêu thụ.”

Lý do này đơn giản lại dễ hiểu, lại có số liệu chứng minh, đám người Bạch Thanh Tuyết nhẹ gật đầu.

Hứa Gia Hào nói tiếp: “Tiếp theo về mặt nhận thức và khả năng cạnh tranh, lúc trước tập đoàn Khang Chính chúng ta bỏ tám ức mua tất cả các quảng cáo, để mọi người đều biết đến, đám người này đã có ấn tượng khắc sâu về nguồn vốn mạnh mẽ và cả sự giàu có của tập đoàn Khang Chính, nên lúc bọn họ mua nhà sẽ chú trọng cân nhắc đến tập đoàn Khang Chính chúng ta, sau đó biến nó thành sức mua.”

Nói đến đây, hẳn ta không thể không khâm phục lão đồng sự trưởng của hẳn ta, đúng là có tầm nhìn độc đáo, phát hiện cơ hội kinh doanh này từ rất sớm, đồng thời không chút do dự bỏ tám ức đầu tư cho 《Phi Thành Vật Nhiều》, vang dội tên tuổi của tập đoàn.

Bây giờ mới chỉ hai tháng, nghiệp vụ bất động sản đã đạt được tăng trưởng cực đại.

Số tiền quảng cáo này quá đáng giá.

Đúng là gừng càng già càng cay, sau này phải đi theo lão đồng sự trưởng học hỏi nhiều chút.

Lúc này, Tàn lão đang tưới hoa trong sân đột nhiên hắt xì, lẩm bẫm: “Ai nhắc đến mình thế?”

“Cuối cùng là mặt xây dựng thương hiệu...” Hứa Gia Hào nở nụ cười thần nhiên, nói: “Bây giờ, nhờ 《Phi Thành Vật Nhiều》, tập đoàn Khang Chính chúng ta đã định vị được thương hiệu “tình yêu” “hôn nhân” trong lòng quần chúng nhân dân, đây là thị trường với vô số người sẵn sàng tiêu phí. Chỉ cần kết hôn đều sẽ nghĩ đến mua nhà của tập đoàn chúng ta trước tiên, các công ty bất động sản khác không có được lợi ích này. Ngay cả thế

hệ trước, lúc chọn nhà cho con cháu cũng sẽ nghĩ đến tập đoàn chúng ta đầu tiên, bởi vì nhà của chúng ta đại diện cho “tình yêu” và “hôn nhân”, là sự đảm bảo cho hạnh phúc mỹ mãn. Cũng như quảng cáo của chúng ta trên 《Phi Thành Vật Nhiễu》 vậy: Tập đoàn Khang Chính, cho người một mái nhà yên tâm.”

“Hứa tổng, lần này người đến là muốn...”

“Chúng ta muốn tiếp tục mở rộng phát triển khái niệm liên quan đến “tình yêu”, sau đó trở thành định vị riêng thuộc về tập đoàn của chúng ta.”

Hứa Gia Hào như đang trần thuật, phóng khoáng tự do: “Vì thời lượng phát sóng của 《Phi Thành Vật Nhiễu》 quá ít, sức ảnh hưởng còn chưa đủ, nhất là những người trẻ tuổi còn chưa hiểu rõ. Dù sao bây giờ phần lớn là người già mua nhà, nhưng người trẻ tuổi mới là người ở, ý kiến của người trẻ tuổi cũng rất quan trọng. Người trẻ tuổi thời nay không giống chúng ta trước kia, bọn họ không chỉ muốn nhà, còn muốn có tình yêu đẹp và lãng mạn. Có thể mua được nhà, nhưng tình yêu đẹp và lãng mạn chỉ có thể gặp không thể cầu. Nhưng 《Chung Cư Tình Yêu》 lại khiến bọn họ tìm thấy phần gửi gắm này.”

“Cũng như hôm qua, Chung Cư Tình Yêu còn chưa được chiếu hết, tiểu khu Long Hoa của chúng ta đã xuất hiện, vì vậy đã có rất nhiều người trẻ tuổi đặt câu hỏi. Đối với tập đoàn của chúng ta, đây là cơ hội có tiềm năng rất lớn, đương nhiên chúng ta không thể bỏ qua. Vì vậy, sợ bị công ty bất động sản khác cướp mất, ta mới ngựa không dừng vó chạy tới tìm các người.” Hứa Gia Hào cười khò.

“Hứa tổng thật đúng là biết gì nói nấy, chúng ta cũng cảm nhận được thành ý của ngài, vậy chúng ta cũng muốn nói thẳng.” Liên quan đến việc kinh doanh, Bạch Thanh Tuyết lập tức bước vào trạng thái làm việc.

“Mời nói!” Hứa Gia Hào nghiêm túc nói.

“Liên quan đến việc hợp tác, ta cũng rất coi trọng, cũng rất hy vọng có thể hợp tác với quý tập đoàn, bởi vì lần hợp tác này là đôi bên cùng có lợi, đối với người và ta đều có lợi ích rất lớn...”

Hứa Gia Hào nghiêm túc nghe, sau đó nhẹ gật đầu.

“Nhưng chuyện này liên quan đến lão công ta, vì 《 Chung Cư Tình Yêu 》 là do chàng ấy đầu tư quay chụp, bản quyền thuộc về chàng ấy, chàng ấy là người có tiếng nói nhất ở vấn đề này. Chuyện này quá đột ngột, chàng ấy chưa kịp dặn dò, vì vậy ta cho rằng, nên hỏi ý kiến của chàng ấy về việc này, chỉ cần chàng ấy thấy không sao là được.”

Đối với việc phải trái đúng sai, Bạch Thanh Tuyết rất tôn trọng Lâm Bắc Phàm, đều để hẳn tự mình đưa ra quyết định.

Cũng như việc hẳn giúp đỡ nàng, nhưng xưa nay chưa từng nhúng tay vào công việc của đài truyền hình.

“Tất nhiên rồi.” Hứa Gia Hào nhẹ gật đầu, sau đó mong đợi hỏi: “Bạch tổng, bây giờ có thể liên lạc với Lâm tiên sinh không? Chuyện này rất quan trọng với ta, ta hy vọng có thể nghe ý kiến của Lâm tiên sinh.”

“Đương nhiên không thành vấn đề.”

Bạch Thanh Tuyết lập tức gọi cho Lâm Bắc Phàm, đồng thời bật loa ngoài.

“Thanh Tuyết, sao nàng lại gọi điện thoại vào lúc này, vừa mới xa nhau chưa đầy hai tiếng đã nhớ lão công rồi sao? Chẳng lẽ hôm qua vất vả đến đêm, nàng còn chưa thỏa mãn?”

Những lời tình tứ trong khuê phòng thế này, sao đột nhiên hẳn lại nói tới?

Có xấu hổ hay không?

Nhìn thấy ánh mắt trêu chọc của những người xung quanh, nhất là ánh mắt cười trộm của Vũ Thiên Mị, hiếm khi mặt Bạch Thanh Tuyết lại đỏ lên, hơi xấu hổ nói: “Lão công, bây giờ chàng đang ở đâu? Ta có việc muốn hỏi chàng đấy!”

“Đang ở nhà vuốt mèo, chuyện gì?”

“Là thế này, tổng giám đốc Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính đã đến đài truyền hình, muốn bàn chuyện hợp tác với 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Nhưng xét thấy chàng là nhà đầu tư, bản quyền cũng thuộc về chàng, vì vậy ta muốn hỏi ý kiến chàng.”

“Có chuyện gì cứ hỏi đi!”

Hứa Gia Hào lập tức nhận điện thoại, không kịp chờ đợi hỏi: “Lâm tiên sinh, chào người, ta là Hứa Gia Hào, tổng giám đốc tập đoàn Khang Chính. Hiện tại ta muốn biết, tất cả bản quyền 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đều thuộc về người sao?”

“Trăm phần trăm đều nằm trên tay ta.”

Hứa Gia Hào vui vẻ, hỏi tiếp: “Tập đoàn Khang Chính chúng ta muốn bàn chuyện hợp tác với 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Lâm tiên sinh, người có thể tiết lộ một chút về kế hoạch quay 《 Chung Cư Tình Yêu 》 không?”

“Điều này có gì không thể nói. Ta rất coi trọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , ta cho rằng nó sẽ nổi tiếng, kết quả đúng như dự đoán của ta. 《 Chung Cư Tình Yêu 》 là một ý tưởng rất tốt, hài hước lại trẻ trung, rất phù hợp với thị hiếu của người trẻ tuổi, tiềm năng to lớn. Vì vậy kế hoạch quay của ta là thế này, mỗi năm đưa ra một mùa, mỗi mùa khoảng 20 tập, biến thành một thương hiệu, như vậy có thể phát huy tối đa giá trị của nó.”

Hứa Gia Hào lại vui mừng khôn xiết, nói: “Đôi mắt Lâm tiên sinh thật tinh tường, ta cũng cảm thấy cách này là tốt nhất. Ta xin phép hỏi một câu, ngài thật sự định mỗi năm làm một mùa sao? Xin hãy nói thẳng cho ta biết, điều này rất quan trọng với ta.

“Vậy ta sẽ nói cho người biết, ta đã ký bốn phần 《 Chung Cư Tình Yêu 》 với đoàn làm phim bao gồm đạo diễn, biên kịch và mấy diễn viên chính. Hơn nữa, hợp đồng quản lý của mấy vai chính đều nằm trong tay ta, rất thuận tiện sắp xếp công việc. Nói cách khác, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 có thể quay ít nhất bốn năm, đảm bảo nguyên hương nguyên vị!”

Chương 81: Hai tập đoàn lớn tranh giành 《 Chung Cư Tình Yêu 》 !

Hứa Gia Hào ngạc nhiên kêu lên: “Tốt! Lâm tiên sinh, người thật sự cho ta một kinh hỉ cực đại! Ta cảm thấy việc hợp tác này có thể triển khai, đồng thời tiếp tục kéo dài!”

Thế là, Hứa Gia Hào nói phương thức liên lạc cho Lâm Bắc Phàm.

Tập đoàn Khang Chính muốn đầu tư độc quyền cho 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , tạo ra một series tòa nhà Chung Cư Tình Yêu đặc sắc.

Vì thế, bọn họ thanh toán một khoản bản quyền tên không lồ trong một lần, mua lại bản quyền cái tên 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Đồng thời, hàng năm sẽ cung cấp một khoản kinh phí đề tài trợ cho việc quay 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , cũng cung cấp cả các điều kiện tiện ích cần thiết.

Với tư cách là đối tác, đài truyền hình Tinh Quang chắc chắn phải sử dụng căn hộ do tập đoàn Khang Chính cung cấp để tiến hành quay phim, chế tác phiên bản Chung Cư Tình Yêu thực tế, tạo ra tên tuổi 《 Chung Cư Tình Yêu 》 cho tập đoàn Khang Chính.

Đối với Lâm Bắc Phàm, đây hoàn toàn không phải vấn đề, số tiền kia tương đương với một khoản lợi nhuận.

“Ta đồng ý với cách hợp tác này, người cứ bàn cụ thể với Thanh Tuyết, ta không tiếp được nữa, chờ tin tốt của mọi người!”

“Cảm ơn Lâm tiên sinh đã ủng hộ, khi nào rảnh ta mời người ăn cơm!”

Cúp điện thoại, Hứa Gia Hào mỉm cười nhìn Bạch Thanh Tuyết, nói: “Bạch tổng, người xem...”

Bạch Thanh Tuyết nói: “Nếu lão công ta đã đồng ý, vậy có thể đàm phán tiếp. Thật ra ta cũng rất coi trọng dự án này, rất hy vọng có thể hợp tác với quý tập đoàn, điều này có lợi cho cả đôi bên.”

“Ta cũng nghĩ như vậy.”

Đúng lúc này, thư ký vội vàng chạy vào, nói: “Bạch tổng, Đường tổng Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy dẫn người đến, bọn họ muốn hợp tác với 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .”

Nghe được tin tức này, sắc mặt đám người Bạch Thanh Tuyết vẫn khá bình tĩnh, nhưng Hứa Gia Hào đang tươi cười lại tức giận kêu lên: “Tên vương bát đản kia lại dẫn người tới, hơn nữa còn muốn cướp việc làm ăn của ta? Lễ nào lại như thế!”

“Hứa tổng, người biết Đường tổng sao?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên.

“Tên khôn kiếp đó có hóa thành tro ta cũng nhận ra!” Hứa Gia Hào nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ mặt hung dữ.

Đúng lúc này, một tiếng cười vang dội truyền vào trong phòng.

“Ha ha ha, ta còn tưởng ai la toáng lên như vậy, hóa ra là Hứa lão bản lịch sự cận bã! Phần mộ nhà người bị người ta đào sao, hay là người bị đội nón xanh rồi? Sao lại mất bình tĩnh như thế?” Đường Quý Lễ nâng cái bụng phê bước vào.

“Dù thế nào cũng tốt hơn tên nhà giàu mới nổi bị người ta đá 18 lần!”

Đường tổng đang cười như Phật Di Lặc lập tức thay đổi sắc mặt, cứ như mây đen đột nhiên kéo đến.

“Hứa Gia Hào, người có gan thì lặp lại lần nữa đi!”

“Nói thì nói!” Hứa Gia Hào nở nụ cười mỉa mai: “Đừng tưởng rằng bây giờ người mặc âu phục thì có thể giả vờ là người đứng đắn, trong lòng người còn không biết về ngoài của người xấu đến mức nào sao! Ta vẫn nhớ rõ lúc người học đại học đã bị người ta đá 18 lần đấy...”

Đường tổng tức đến mức nhảy dựng lên: “18 lần thì sao? Ít nhất ta còn dám làm! Người thì sao, đúng là một tên cận bã, nhát gan như chuột, còn không dám tỏ tình một lần nào!”

Hứa tổng tức đến đỏ mặt tía tai: “Ta không phải kẻ hèn nhát, mà là tự hiểu lấy mình!”

“Bịa, ngươi bịa tiếp đi...”

“Tên khốn nhà ngươi!”

...

Hai vị lão tổng cứ không coi ai ra gì mà cãi cọ như vậy, như hai nữ nhân chua ngoa chửi đổng.

Dường như đây là lần đầu tiên cấp dưới của bọn họ thấy lão tổng ôn hòa lễ độ nhà mình mất lý trí, thật sự mở rộng tầm mắt.

Là phe thứ ba, đám người Bạch Thanh Tuyết yên lặng lùi ra sau.

Vũ Thiên Mị nói nhỏ: “Thoạt nhìn, hình như bọn họ có chuyện cũ...”

Bạch Thanh Tuyết nói thêm: “Có lẽ vì một nữ nhân...”

“Chúng ta không ngăn cản sao?”

“Bây giờ bọn họ đang tức giận, cần trút giận, chờ bọn họ hết giận rồi nói. Nhưng đề phòng chuyện chẳng may, chúng ta vẫn nên tìm người đến canh chừng, đừng để bọn họ đánh nhau.”

“Được rồi, ta sẽ làm ngay!”

...

Cứ như vậy, bọn họ cãi nhau cả 15 phút, cãi đến khô nước bọt mới dừng lại.

Điều khiến người ta cảm thấy yên tâm là, dù bọn họ tranh cãi gay gắt, nhưng lại không mất lý trí, chỉ động khẩu không động thủ, cách tấn công duy nhất là nhổ nước bọt, tình huống hoàn toàn nằm trong tầm khống chế.

Nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết đi tới, Hứa Gia Hào lập tức xin lỗi: “Thật xin lỗi Bạch tổng, vừa rồi là ta thất lễ. Chủ yếu là ta vừa thấy tên khốn kiếp này

lập tức không không chế được bản thân, tên vương bát đản này quá thiếu mạng!”

Đường Quý Lễ: “...”

Đường Quý Lễ cũng xin lỗi: “Thật xin lỗi Bạch tổng, vừa rồi ta không cố ý. Chủ yếu là tên cận bã này khiến ta nhớ lại quá khứ tồi tệ, ta sợ động thủ sẽ phải chịu trách nhiệm hình sự, nên động khẩu trước.”

Hứa Gia Hào: “...”

Lúc hai vị lão tổng xin lỗi còn không quên đâm đối phương một dao, Bạch Thanh Tuyết thật sự mở mang tầm mắt.

Bạch Thanh Tuyết không thể làm gì khác ngoài nói: “Không sao, hai vị lão tổng đều là người tốt tính, chúng ta cũng hiểu được. Nhưng sau này mọi người vẫn phải kiềm chế chuyện như thế, truyền ra ngoài sẽ không dễ nghe.”

“Đương nhiên rồi!”

“Nói đúng lắm!”

Hai vị lão tổng vội vàng gật đầu.

“Đường tổng, vừa rồi nghe nói lần này người đến là vì 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sao?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

Hứa Gia Hào căng thẳng.

Không sai, ta đến vì 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . 《 Chung Cư Tình Yêu 》 là một bộ phim truyền hình rất ưu tú, rất phù hợp với thị hiếu của người trẻ tuổi, rất phù hợp với thị trường mục tiêu của tập đoàn chúng ta. Điều quan trọng là còn chưa quay xong, vì vậy ta định bỏ ra 3 ức, nhận thầu tất cả quảng cáo của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 !” Đường Quý Lễ rất khí phách nói.

Bây giờ hẳn ta đã được hưởng thụ chỗ tốt của quảng cáo độc quyền.

Từ sau khi bỏ 22 ức đầu tư cho 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, nhìn lướt qua nhóm Boss toàn là người trong tập đoàn của hắn ta, tất cả sản phẩm đều là sản phẩm của tập đoàn nhà mình, có thể tưởng tượng được lực chấn động được sinh ra.

Tập đoàn Chính Huy lưu lại ấn tượng khó có thể phai mờ trong lòng mọi người.

Ấn tượng này là tập đoàn Chính Huy là một tập đoàn cự vô bá siêu cấp, phát triển trên rất nhiều lĩnh vực, tài sản rất hùng hậu, các công ty con dưới trướng tập đoàn đều chính quy và có thực lực, tầng lớp quản lý của tập đoàn có trình độ học vấn rất cao, sản phẩm của tập đoàn rất đáng tin cậy, bầu không khí cao cấp rất đáng để mua sắm.

Hình tượng này đã thúc đẩy và nâng cao hiệu quả lợi ích của cả tập đoàn.

Tuy mới hoạt động chưa đến một tháng, nhưng lợi nhuận của cả tập đoàn đã tăng 40% so với tháng trước, nếu đổi thành một năm vậy thu nhập của việc kinh doanh sẽ tăng một ngàn ức, lợi nhuận tăng hơn trăm ức!

Hiệu quả này rất khủng bố, bởi vì những tập đoàn phát triển đến trình độ như bọn họ, nếu không có cơ hội lớn thì không thể phát triển nhanh chóng như vậy, nhưng chỉ tốn 22 ức đã có thể tạo ra hiệu quả khủng bố như thế, quá đáng sợ rồi.

Trong lòng hắn ta vô cùng kính nể lão đồng sự trưởng, hắn ta cũng đang nghĩ xem phải làm thế nào để tiếp tục mở rộng hiệu quả và lợi ích này.

Hiện tại đã chứng minh 《Chung Cư Tình Yêu》 là một bộ phim truyền hình ăn khách, một năm cũng không gặp được một hai bộ phim truyền hình như vậy, cũng đình đám như 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, nếu không nhân cơ hội này để đi nhờ xe, còn chờ đến khi nào nữa?

Suy nghĩ một chút, nếu trong 《Chung Cư Tình Yêu》 dùng sản phẩm của tập đoàn bọn họ, quảng cáo mọi lúc mọi nơi, dưới sự tuyên truyền công khai như vậy, chẳng phải hiệu quả sẽ bùng nổ sao?

Vì vậy ngay ngày hôm sau, hẳn ta không kịp chờ đợi chạy đến đây.

“Không được, ta phản đối!” Hứa Gia Hào nhảy ra.

Chương 82: Lại rút não, giàu vô nhân tính!

“Người phản đối cái gì?” Đường Quý Lễ bất mãn hừ hừ: “Chúng ta đang bàn chuyện làm ăn, người ngoài như người có tư cách gì phản đối? Đây là việc của ta với Bạch tổng, người cút sang một bên hóng mát đi!”

Đường Quý Lễ nói rất bá đạo, như rất nở mày nở mặt.

“Sao chuyện này không liên quan đến ta? Ta tìm đến Bạch tổng cũng vì 《 Chung Cư Tình Yêu 》, ta cũng nhìn trúng hạng mục này. Không nói nhiều, ta bỏ ra 3.5 ức, phí quan danh tính riêng!” Hứa Gia Hào hào phóng, việc nhân đức không nhường ai.

“Chỉ mới thêm 5000 vạn, có tư cách gì kêu gào? Ta bỏ 4 ức, đề chết người!” Đường Quý Lễ cười ha ha một tiếng.

“Vậy ta bỏ 4.5 ức, xem ai cuồng hơn ai?” Hứa Gia Hào cười lạnh.

“Tiểu tử, người muốn so cuồng với ta? Ta thêm 1000 vạn, tổng cộng 4.6 ức, xem người có chết không?” Đường Quý Lễ chỉ tay vào Hứa Gia Hào.

“Cùng lắm người cũng chỉ thêm được 1000 vạn!” Hứa Gia Hào mỉm cười khinh thường.

“Vậy người có thể tặng bao nhiêu?”

“Ta bỏ 4.75 ức, hơn người 1500 vạn, sao nào?” Hứa Gia Hào kiêu ngạo ngẩng đầu lên.

“Sắp tiêu sạch tiền rồi nhỉ, người cũng chỉ có thể thêm được chút xíu đó, ta khinh thường người!” Trong mắt Đường Quý Lễ hiện ra vẻ khinh thường.

“Đừng nói ta, vậy người có thể bỏ bao nhiêu?”

“4.8 ỨC, sao nào?” Đường Quý Lễ rất đắc ý.

“Cút đi! 4.85 ỨC, người đến đi!”

“Đến thì đến, ai sợ ai? 4.9 ỨC, xem ai sống sót đến cuối cùng!”

...

Nhìn hai người họ cãi cọ, còn liên tục tăng tiền quảng cáo lên, đám người Bạch Thanh Tuyết rất xấu xa không nói câu nào.

Bọn họ cảm thấy, rõ ràng là phim của bọn họ, nhân vật chính lại không phải bọn họ.

Thật buồn bực!

Thật vui vẻ!

Cuối cùng, đôi bên đều tăng giá đến 5 ỨC rồi dừng lại, cuối cùng không tăng thêm nữa.

Chủ yếu là vì, dựa vào quyền lực tổng giám đốc của hai người họ, chỉ được phê duyệt trích ra khoản tiền trong vòng 5 ỨC thôi, vượt quá con số này phải đi báo cáo với thành viên hội đồng quản trị, để thành viên hội đồng quản trị quyết định.

Lúc này, thấy hai người mặt đỏ đến mang tai, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết mới ung dung đứng dậy: “Ai ya, thật xấu hổ, vừa rồi ta vô tình bị phân tâm, quên không nhắc nhở hai vị, thật ra hai người không cần tranh cũng không cần cướp, bởi vì nghiệp vụ của hai tập đoàn hoàn toàn khác nhau, một bên về nhà ở, một bên về sản phẩm trong nhà, chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác với cả hai, đôi bên cùng có lợi!”

Hứa Gia Hào: “...”

Đường Quý Lễ: “...”

Bạch tổng, vì sao người không nói sớm?

Quá gian trá rồi!

Nhìn khuôn mặt cứng đờ của hai người, Bạch Thanh Tuyết chậm rãi mỉm cười: “Hai vị lão tổng, hai người đều quyết định bỏ 5 ức để quảng cáo trên 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , ta không nghe nhầm chứ?”

Hứa Gia Hào: “ ... ”

Đường Quý Lễ: “ ... ”

Chúng ta bị lừa rồi, Bạch tổng, người thật xấu xa.

“Điều này, chúng ta phải thông báo với đồng sự (1) một chút!” Hứa Gia Hào lúng túng mỉm cười.

(1) Đồng sự: thành viên hội đồng quản trị, đồng sự trưởng: chủ tịch hội đồng quản trị.

Nếu có thể nhận thầu tất cả quảng cáo của “Chung Cư Tình Yêu”, vậy tốn 5 ức rất đáng giá. Nhưng bây giờ chỉ có thể lấy được một phần trong đó, vậy 5 ức này lại có vẻ hơi đắt.

“Ta cũng vậy, xin phép vắng mặt một chút!” Đường Quý Lễ mỉm cười khó xử.

Hai người không hẹn cùng móc điện thoại ra, tự đi sang một góc của văn phòng, gọi điện thoại cho đồng sự của tập đoàn.

Bọn họ không hẹn mà cùng gọi điện thoại cho lão đồng sự trưởng.

Bởi vì, lời nói của lão đồng sự trưởng vô cùng quan trọng, thật sự là linh hồn của tập đoàn, ngay cả đồng sự trưởng đương nhiệm cũng là con của bọn họ, lời nói rất có tác dụng.

Hơn nữa, lúc trước khi quyết định hợp tác với chương trình thực tế, bọn họ thấy rõ lão đồng sự trưởng rất coi trọng đài truyền hình Tinh Quang, dù thua lỗ cũng phải thúc đẩy hợp tác. Cuối cùng sự thực đã chứng minh tầm mắt độc đáo của lão đồng sự trưởng, vì vậy bọn họ dự định gọi đến chỗ lão

đồng sự trưởng, nói rõ quan hệ lợi ích bên trong, tuy kiểu hợp tác có lợi có tiềm năng lớn lao này có thể làm ngay trong ngày, không cần báo với đồng sự.

Kết quả, không ngoài dự đoán, bọn họ bị mắng một trận.

Không phải vì bỏ ra quá nhiều tiền, mà vì bỏ ra ít tiền, hơn nữa còn quá ít.

Theo lời của lão đồng sự trưởng, vì báo đáp ân cứu mạng, lão đồng sự trưởng vốn định đưa tiền cho đài truyền hình Tinh Quang, đã chuẩn bị sẵn sẽ thua lỗ, thua lỗ mới là bình thường.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi, chẳng những không thua lỗ lại còn kiếm lời, đây được coi là báo ơn sao?

Người nói xem sau này ta phải ngẩng đầu ưỡn ngực trước mặt tiểu tử kia như thế nào?

Nếu lỗ bị cười nhạo thì sao?

Hai vị lão tổng bị chửi đến mơ hồ.

Không ngờ lại chê ít tiền?

Mạch suy nghĩ của lão đồng sự trưởng thật là... rất khác lạ, không giống bình thường.

Cúp điện thoại, hai vị lão tổng tươi cười quay về.

“Bạch tổng, ta cảm thấy việc hợp tác này có thể tiếp tục. Kiểu hợp tác này rất có tiềm năng, người ta đều có lợi, bên đồng sự đã nhất trí thông qua!”

“Không sai, tập đoàn chúng ta rất coi trọng đài truyền hình Tinh Quang, rất coi trọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》, hy vọng có thể hợp tác sâu sắc hơn.”

“Vậy đi, tiếp tục truyền thông nhất quán của tập đoàn chúng ta, lần trước đã tốn tám ức đầu tư cho 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》, lần này 《 Chung Cư Tình Yêu 》 cũng tương đương với 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》, chúng ta

lại bỏ ra tám ức nữa, sao nào?” Hứa Gia Hào dùng tay ra dấu một số 8, rất phóng khoáng nói.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Đây chính là kết quả thảo luận của các người?

Sao lại bàn bạc ra cái giá cao hơn thế?

“Phụt”, “Ôi”, “Cạch”...

Ở hiện trường xảy ra rất nhiều tai nạn nhỏ.

Thấy kẻ thù ra vẻ như thế, đôi mắt Đường Quý Lễ đỏ lên, không cam lòng yếu thế: “Chúng ta cũng bỏ 8 ức, bao tất cả quảng cáo từ trong ra ngoài 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ngoại trừ ngôi nhà. Ngoài ra, chúng ta bỏ thêm 10 ức, hy vọng người có thể trao quyền cho chúng ta tiến hành khai thác và tiêu thụ các sản phẩm liên quan đến 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .”

Nói xong, hắn ta còn đặc ý liếc Hứa Gia Hào, ca giàu hơn người!

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Hai người là lão đại, ta phục rồi!

“Phụt”... “Ôi”... “Cạch”...

Lại xảy ra rất nhiều tai nạn nhỏ.

Thế nhưng, Hứa Gia Hào vẫn ngồi yên, khuôn mặt bình tĩnh cười nói: “Liên quan đến bản quyền tên của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , vừa rồi ta đã bàn bạc với bên đồng sự rồi, hắn ta cảm thấy rất có triển vọng, rất coi trọng. Thế nhưng, cân nhắc đến việc hợp tác này mới xuất hiện, nên chúng ta quyết định bỏ ra 15 ức mua quyền danh quan, thử chút xem!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Bọn họ đã không còn sức chửi bậy nữa, chỉ có thể lão đại ngơoi trâu bò, có tiền thì tùy hứng!

Không còn xảy ra tai nạn nhỏ nữa, bởi vì đầu bọn họ bị một suy nghĩ lấp đầy, rất lâu sau cũng không biến mất.

Thỏ hào, chúng ta kết bạn đi!

Chương 83: Ta đến phát tiền!

Cùng ngày, tin tức tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy bắt tay chi 41 ức mua tất cả quảng cáo bộ phim truyền hình 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ăn khách đã truyền khắp cả nước, cả nước chấn động, trên mạng sục sôi!

“Lợi hại, đài truyền hình Tinh Quang của ta! Vậy mà một bộ phim truyền hình lại có thể thu được tiền quảng cáo 40 ức, trời ạ, thật không thể tưởng tượng nổi!”

“Đúng là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mà ta thích nhất, nó xứng với cái giá này!”

“Thật hay giả? Nếu nói tốn 10 ức ta còn tin, 41 ức thật sự quá đáng sợ rồi!”

“Chỉ sợ đây là bộ phim truyền hình đáng giá nhất trong lịch sử!”

“Đài truyền hình Tinh Quang kiếm bộn rồi! Lúc trước có 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 , bây giờ có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , hai chương trình thực tế cộng thêm một bộ phim truyền hình thu được 71 ức! Trái tim của ta chịu không nổi!”

“Chung Cư Tình Yêu chỉ là một bộ phim truyền hình đô thị được đầu tư với quy mô nhỏ, nó thật sự đáng giá này sao?”

“Ta cảm giác như đang lắng xê, là giả không thể tin!”

...

Đôi mắt với tin tức nóng hổi như thế, đám phóng viên đều chen chúc đến đây.

Đôi mắt với phóng viên, hai vị lão tổng chậm rãi nói.

Hứa Gia Hào, tổng giám đốc tập đoàn Khang Chính bình tĩnh bày tỏ: “Rất đáng giá, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đáng cái giá này! Nhìn tỉ suất người xem bộ phim là hiểu, trên cơ bản, nó đã được định sẵn là thần kịch hàng năm, người cảm thấy còn bộ phim truyền hình nào có tỉ suất người xem cao hơn nó hay sao?”

“Hơn nữa ta phải đính chính lại cách nói của giới truyền thông, tuy tập đoàn chúng ta bỏ ra 23 ức, nhưng 23 ức không phải tiền mua quảng cáo. Chỉ có 8 ức trong số đó là tiền mua quảng cáo, 15 ức còn lại là phí chúng ta mua quyền quan danh 《 Chung Cư Tình Yêu 》, tập đoàn chúng ta dự định sẽ xây dựng một loạt căn hộ chung cư dành riêng cho nam nữ trẻ tuổi như 《 Chung Cư Tình Yêu 》, để các bạn nam nữ trẻ tuổi có thể bất ngờ gặp gỡ tình yêu hoàn mỹ trong căn hộ. Mục tiêu của chúng ta là phấn đấu, mỗi một thành phố hạng hai trở lên đều phải có một Chung Cư Tình Yêu như thế...”

Hứa Gia Hào bắt đầu nhân cơ hội giới thiệu kế hoạch xây dựng Chung Cư Tình Yêu của mình.

Đường Quý Lễ, tổng giám đốc tập đoàn Chính Huy cũng không cam chịu yếu thế.

Hắn ta tỏ vẻ: “Ta rất coi trọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》, đây là kết quả sau khi tập đoàn chúng ta suy nghĩ cặn kẽ. Tập đoàn chúng ta bỏ ra 18 ức, chỉ có 8 ức trong đó là tiền quảng cáo, 10 ức còn lại chủ yếu để mua bản quyền sản phẩm xung quanh 《 Chung Cư Tình Yêu 》. Chúng ta dự định phát triển một loạt sản phẩm xoay quanh người trẻ tuổi, để người chuyển về 《 Chung Cư Tình Yêu 》.”

Có hai vị lão tổng chứng thực, dư luận về chuyện này càng dữ dội hơn.

Vốn 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã đủ hot, bây giờ càng hot hơn nữa!

Trên hot search của Baidu, top mười đều là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 “41 ức giá quảng cáo trên trời” “Đài truyền hình Tinh Quang” “Hồ Nhất Phi” “Tên hèn Tăng Tiểu Hiền” “Lữ Tử Kiều” “Lục Triển Bác” cùng đủ loại từ ngữ có liên quan, độ hot thấp nhất cũng đạt tới 100 vạn.

Mấy diễn viên chính của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đều trở nên nổi tiếng.

Các đài truyền hình lớn hâm mộ đến mức đôi mắt xanh lè.

“Vì sao chuyện tốt gì cũng bị đài truyền hình Tinh Quang chiếm mất? Vì sao không phải chúng ta?”

“Một bộ phim thần tượng tuổi trẻ nhằm nhí như vậy, căng hết cỡ cũng chỉ bán được 3 hay 4 ức gì đó, bây giờ lại bán được 41 ức, chẳng lẽ những tập đoàn này đều bị mù sao?”

“Các người có nhiều tiền như thế, cho chúng ta một ít thì tốt biết bao? Vì sao cứ phải đưa cho đài truyền hình Tinh Quang? Bọn họ chỉ là một đài truyền hình hạng ba, chúng ta mới là hạng nhất!”

“Điều này không hợp lý, đài truyền hình Tinh Quang làm rối loạn thị trường phim truyền hình rồi!”

“41 ức, đây chắc chắn là chém gió, ta cam đoan!”

...

Tuy trong lòng họ tràn đầy hâm mộ đổ ky, nhưng vẫn lập tức mở cuộc họp khẩn cấp, rất nhiều bộ phim thần tượng tuổi trẻ hài hước cùng loại lần lượt được tung ra, nhất định phải kiểm lời một chút.

Đài truyền hình Tinh Quang ăn thịt, ít nhất bọn họ cũng phải húp canh.

Ở bên kia, Lâm Bắc Phàm ở nhà chơi với mèo nghe được tin tức này cũng sốc đến không nói ra lời.

Hắn đoán giá cả khi đàm phán 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sẽ không thấp, ít nhất cũng 3 hay 4 ức, nhiều nhất cũng đến 10 ức, nhưng chưa từng nghĩ lại đạt đến cái giá 41 ức không hợp lẽ thường như thế.

Đây không phải là cướp tiền, đây là trực tiếp in tiền!

41 ức, hoàn toàn có thể đẩy Thiên Tử Vọng Khí Thuật của hắn lên một cảnh giới nữa, đạt đến cảnh giới sơ thành.

Có thể đẩy tổ chất cơ thể hắn lên một tầng nữa, đạt đến trình độ Bình Hoàng.

Có thể khiến tuổi thọ của hắn tăng thêm 200 năm.

“Tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, thật sự là ngu ngốc lắm tiền!” Lâm Bắc Phàm nắm tay: “Bạn bè như vậy, ta chắc chắn phải làm quen!”

Thế nhưng, dù đã ký hợp đồng, nhưng hai tập đoàn lớn này không đưa tiền thoải mái như trước.

Dù sao đây cũng là 20 ức tiền mặt, lúc trước bọn họ mua hai chương trình thực tế đã tốn rất nhiều tiền, cần điều chuyển tiền từ nơi khác về. Cộng thêm phải tiến hành chuẩn bị các giấy tờ báo cáo có liên quan, đàm phán chi tiết, cần khoảng một tuần.

Nhưng cũng nhanh thôi, Lâm Bắc Phàm thấy rất hài lòng.

Vì để hai kim chủ lớn ngu ngốc nhiều tiền kia thấy được hiệu quả quảng cáo của 《 Chung Cư Tình Yêu 》, đồng thời hấp dẫn càng nhiều kim chủ lớn ngu ngốc nhiều tiền nhảy vào cái hồ này, Lâm Bắc Phàm quyết định phải bóc lột tài hoa của Chu Chính và Uông Nguyên.

“Lần này ta tìm các người, tin tưởng các người cũng biết đã xảy ra chuyện gì?” Đứng trong trường quay 《 Chung Cư Tình Yêu 》, Lâm Bắc Phàm

cười híp mắt nói.

“Biết, sao lại không biết? 《 Chung Cư Tình Yêu 》 bán chạy, có lẽ Lâm tiên sinh đến đây để thăm hỏi công thân!” Ông Nguyễn không chút do dự nói, cười đến mức trên mặt nhăn nhúm lại.

“41 ức đó, đây là bao nhiêu tiền chứ? Hiện tại ta thật không dám tưởng tượng, một bộ phim truyền hình đáng tiền như thế lại do chúng ta quay ra, cảm giác này quá ảo! Ta sợ ta đang nằm mơ, vì vậy không dám tỉnh!” Chu Chính say sưa nói, đôi mắt hấn ta thâm quầng, có thể là hưng phấn cả đêm không ngủ được.

Những người khác không nói lời nào, nhưng trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc.

“Không sai, ta đến để thăm hỏi công thân, mọi người ở đây đều là công thân, không thể bỏ qua công lao của tất cả mọi người! Không có mọi người vất vả cần cù cố gắng, thì không có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 trị giá 41 ức này! Mọi người đều cố gắng vất vả làm việc, ta xin cảm ơn tất cả mọi người!” Lâm Bắc Phàm xúc động nói.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm, tất cả mọi người rất kích động.

Lâm Bắc Phàm bắt đầu lừa gạt đại pháp: “Lâm Bắc Phàm ta không có văn hóa, nhưng biết một lý lẽ: “Muốn ngựa chạy nhanh thì phải cho ngựa ăn nhiều cỏ”. Jack Ma từng nói: Nhân viên không muốn làm chỉ có hai lý do, một là không cho tiền, hai là chịu thiệt thòi. Ta không biết các ngươi có chịu thiệt thòi hay không, nhưng về mặt tiền bạc, ta chắc chắn không đối xử tệ với các ngươi! Ta cái gì cũng không có, chỉ có tiền! Vì vậy hôm nay ta tới đây chỉ làm một chuyện, đó là phát tiền!”

“Oa!!!” Xung quanh xôn xao, bàn tán ầm ĩ, vô cùng mong chờ.

Lâm Bắc Phàm vẫy tay, hai tên vệ sĩ đẩy một chiếc rương lớn vào, Lâm Bắc Phàm mở nắp ra, trong rương đựng đầy tiền giấy màu đỏ, khiến đôi mắt mọi người sáng bừng lên.

“Oa! Thật nhiều tiền!” Rất nhiều người kêu lên.

Chương 84: Thần tài giá lâm!

Thật ra số tiền này không nhiều, chỉ khoảng 300 vạn.

Thế nhưng đổi 300 vạn thành tiền mặt, trải lên đất, tình cảnh này rất đồ sộ, có thể dùng cụm từ chấn động lòng người để hình dung.

Thử hỏi đời này, bao nhiêu người có cơ hội được nhìn thấy nhiều tiền như vậy đặt trước mắt mình?

Trái tim đám người nhanh chóng đập thình thịch, đôi mắt tỏa sáng.

Thấy cảnh này, Lâm Bắc Phàm rất hài lòng.

Hắn muốn hiệu quả này, như vậy mới có sức chấn động, lúc lừa gạt càng có sức thuyết phục hơn.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục lừa gạt đại pháp, đồng dục lại rất hùng hồn nói:
“Các đồng chí bình tĩnh, ta đã mang số tiền này đến, cũng không định mang đi, để lại tất cả cho mọi người!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm.

“Ta là ông chủ lớn, ta ăn thịt, ít nhất cũng cho mọi người uống canh!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm lần thứ hai.

“Ta không thể bảo đảm mọi người sẽ giàu sang, nhưng ta có thể khẳng định, các người đi theo ta, chắc chắn không lo cơm áo!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm lần thứ ba.

Rất nhiều người vỗ đến đỏ cả tay.

“Vì vậy tiếp theo, ta sẽ phát tiền cho mỗi một vị công thần, người được đọc đến tên mời lên sân khấu nhận tiền.”

“Hứa Quan Thanh!” Lâm Bắc Phàm gọi một cái tên.

“Đây! Ta ở đây!” Một chàng trai hơn 20 tuổi kích động lao tới.

“Hứa Quan Thanh, ta biết ngươi, tuy ngươi chỉ là thư ký trường quay nhỏ, hơn nữa cũng không phải chuyên nghiệp, nhưng ngươi làm việc có trách nhiệm, chỉ riêng ghi chép ngươi đã ghi được một cuốn thật dày. Ta đánh giá cao tinh thần cố gắng của ngươi, người trẻ không có kiến thức không đáng sợ, không có tiền không đáng sợ, sợ nhất là không cố gắng. Ngươi làm rất tốt, đây là tiền thưởng của ngươi!”

Lâm Bắc Phàm lấy hai xấp tiền thật dày từ trong đồng tiền, tất cả là hai vạn NDT, trình trọng đưa cho Hứa Quan Thanh.

Hứa Quan Thanh kích động nhận tiền, hơi tự ti lại mong đợi hỏi: “Lâm tiên sinh, ngươi còn nhớ ta thật sao? Còn biết ta làm gì? Ta chỉ là một thư ký trường quay nhỏ nhỏ mà thôi.”

“Đương nhiên, sự cố gắng và nghiêm túc của ngươi khiến ta nhìn thấy ngươi, khiến ta cảm động! Mọi người đều biết, Lâm Bắc Phàm ta rất lười, trừ ăn cơm mềm và tiêu tiền ra thì không biết làm gì hết!”

Mọi người cười ha ha.

“Vì vậy, ta rất khâm phục người cố gắng, người làm việc chăm chỉ sẽ không thua kém!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Ngươi đừng coi thường bản thân, thư ký trường quay thì sao? Ngươi nhìn hai người bên cạnh đi, một người học kiến trúc, một người học kỹ thuật dân dụng, không phải đạo diễn chuyên nghiệp, vẫn luôn làm trái ngành trái nghề, không phải hiện tại cũng đã trở thành đạo diễn lớn rồi sao?”

Uông Nguyên và Chu Chính gật đầu cười ngu ngốc, mọi người cười ha ha.

Điều này là vì, ngày thường bọn họ luôn lấy chuyện này ra trêu chọc hai người.

“Bây giờ ta chỉ muốn nói với ngươi một câu: Nhân vật nhỏ cũng không sao, có nghèo cỡ nào cùng lắm cũng chỉ là ăn xin, chỉ cần không chết, kiêu gì

cũng có cơ hội ngẩng đầu! Người cố gắng chút nữa, biết đâu sau này sẽ trở thành đạo diễn lớn đây! Cố lên, chăm chỉ lên!”

Nói xong, hắn còn vỗ bả vai gầy của Hứa Quan Thanh để cổ vũ.

Mọi người cảm thấy, rõ ràng tuổi tác của Lâm Bắc Phàm không lớn bằng Hứa Quan Thanh, nhưng lời nói lại rất chững chạc, khiến người ta tin tưởng.

Hứa Quan Thanh kích động nói: “Lâm tiên sinh, ta chắc chắn sẽ làm được! Ta chắc chắn không phụ sự mong đợi của người!”

Chính vì hành động nho nhỏ hôm nay, đã nuôi dưỡng được một vị đạo diễn tài hoa lại rất trung thành cho đài truyền hình Tinh Quang.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm lại phát tiền thưởng cho mỗi một người ở đây.

Trong đó, chức vụ bình thường đều phát hai vạn NDT, chức vụ đặc biệt năm vạn NDT, đến diễn viên chính là mười vạn NDT.

Mỗi một người lên sân khấu nhận thưởng, Lâm Bắc Phàm đều có thể gọi chính xác tên của người đó, đồng thời nói ra một số đặc điểm, khiến mọi người cảm thấy bản thân được coi trọng.

Ngày thường Lâm tiên sinh không đến đoàn làm phim, lại có thể nhớ rõ tên của mỗi người, còn nhớ rõ đặc điểm của mỗi người, trong phim trường gần 50 người lại không sót một người nào, điều này có nghĩa là gì?

Không phải có nghĩa ông chủ vẫn luôn âm thầm chú ý đến người sao?

Đây không phải coi trọng thì là gì?

Thử hỏi có ông chủ nào làm được như hắn chứ?

Bọn họ lập tức có xúc động kẻ sĩ chết vì tri kỷ.

Hứa Quan Thanh là người đầu tiên nhận tiền thưởng càng âm thầm thề, sau này ta nhất định phải đứng trước mặt Lâm tiên sinh một lần nữa, không phải vì thêm tiền thưởng, mà vì có được tư cách này!

Cuối cùng đã đến cao trào cuối cùng, trao giải cho đạo diễn và biên kịch.

“Hai người tự đi lên đây đi, thật ra ta biết trong lòng các người đã sớm không nhận được. Số tiền còn lại là của các người, tự chia nhau đi, mỗi người năm mươi vạn, có đủ không?” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

“Đủ rồi, đủ rồi, rất đủ rồi!”

“Vẫn là Lâm tiên sinh hào phóng!”

Hai người trẻ tuổi mắt bình tĩnh lao tới, mỗi người ôm một đồng tiền, cười như Tế Công.

Các cấp dưới đều không hề khó chịu, bởi vì hai người kia là người đã tổ chức bọn họ thành đoàn làm phim, càng vất vả hơn bọn họ, công lao cũng càng lớn, không thể bỏ qua. Nếu không có hai người kia, bọn họ đã không lấy được nhiều tiền thưởng như vậy, đương nhiên hai người phải nhận được nhiều nhất.

“Ngoài ra, ta còn thông báo một tin tức: Chỉ cần mỗi tập 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sau này có tỉ suất người xem bình quân trên 2%, tỉ suất người xem cao nhất trên 3%, ta sẽ đến phát tiền, vẫn là con số vừa rồi!”

“Lâm tiên sinh vạn tuế!” Mọi người nhảy nhót.

“Nếu tỉ suất người xem bình quân trên 2.5%, tỉ suất người xem cao nhất trên 3.5%, vậy tiền thưởng gấp đôi!” Lâm Bắc Phàm lại tuyên bố.

“Vạn tuế! Lâm tiên sinh vạn tuế!” Mọi người lại nhảy cẫng lên, giọng nói càng lúc càng to.

“Nếu như mọi người làm nên lịch sử, dù là tỉ suất người xem bình quân đạt đến 3%, hay tỉ suất người xem cao nhất đạt tới 4%, tiền thưởng sẽ được nhân đôi dựa theo cơ sở của lần trước!”

“Vạn tuế!” Mọi người đã không biết phải kêu cái gì nữa, dù là từ ngữ gì cũng không thể hình dung sự kích động trong lòng.

Tuy bọn họ rất khó làm được như thế, nhưng vẫn rất kỳ vọng.

Tất cả mọi người lấy được tiền, lại có kỳ vọng, vui mừng hơn hờ, tươi cười rạng rỡ.

Làm việc cho một ông chủ vừa có tiền lại vừa hào phóng như vậy, thật sự quá sung sướng.

Sau khi mọi người bình tĩnh lại.

Lâm Bắc Phàm nói: “Hy vọng mọi người tiếp tục cố gắng, sáng tạo ra thành tích huy hoàng hơn! Ngoài ra ta còn muốn nhấn mạnh một lần nữa, mọi người đều biết, chúng ta nhận tiền của hai tập đoàn, vậy phải làm những điều tốt nhất cho bọn họ. Lúc nhân viên của bọn họ đến, hy vọng mọi người có thể cố hết sức phối hợp.”

“Lâm tiên sinh, người cứ yên tâm đi, chúng ta chắc chắn sẽ rất phối hợp.”
Uông Nguyên ôm một đồng tiền, cười híp mắt nói.

“Lâm tiên sinh, chúng ta chắc chắn sẽ không làm người thất vọng!” Chu Chính cất tiền vào túi đen, cười đến thấy lông mày không thấy mắt.

Những người khác cũng rời rít bày tỏ cố gắng hợp tác.

Dựa vào số tiền này, có chuyện gì mà không làm được chứ?

Chương 85: Quảng cáo cuồng ma login!

“Ta tin nhất định mọi người có thể làm được!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt.

“Có điều, các người không cần bán khoản quá nhiều, cũng không cần cứ một mực chiều theo bọn hắn, cứ tập trung quay phim truyền hình là đúng đắn nhất, chỉ cần quay phim truyền hình hay, tỉ lệ người xem sẽ cao, còn sợ bọn hắn không phối hợp sao?”

“Lâm tiên sinh nói có đạo lý, nhưng phân tắc phải thế nào đây?” Chu Chính không hiểu hỏi.

“Chúng ta sợ hẳn sẽ quơ tay múa chân, người ngoài nghề chỉ huy người trong nghề, cuối cùng khiến chúng ta không thể tập trung, ảnh hưởng đến việc quay phim không được tốt như trước, như vậy thì phiền phức rồi.”
Uông Nguyên lo lắng nói.

“Chuyện này cũng đơn giản, nói thí dụ như những chiếc tủ lạnh, TV, quần áo, vớ giày... Bọn họ muốn đổi thành sản phẩm của bọn họ thì chúng ta cứ đổi, mấy thứ này không ảnh hưởng đến đại cục. Nếu bọn họ muốn quay ngoại cảnh chung cư, vậy toàn bộ cảnh quay cứ đến cư xá do tập đoàn Khang Chính cung cấp tiến hành quay thôi. Mấu chốt là chúng ta phải làm sao để lặng yên không tiếng động lồng ghép quảng cáo vào nội dung phim.”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, nói: “Ta cảm thấy, tốt nhất là chúng ta nên lấy phương thức trêu đùa, hài hước gây cười để lồng ghép quảng cáo vào nội dung phim, mà không phải kiểu cứng rắn rập khuôn đọc lời quảng cáo. Điều này có thể khiến người ta hiểu ý cười một tiếng, đồng thời cũng có thể tiếp thu tin tức quảng cáo, hơn nữa còn có thể giảm thiểu ác cảm của mọi người đối với quảng cáo, mà nó lại không ảnh hưởng gì đến sự phát triển của nội dung cốt truyện.”

Hai người gật đầu, cảm thấy cách này là tốt nhất rồi.

“Ở điểm này, hai người các ngươi là chuyên nghiệp, nhất định sẽ có biện pháp, ta cũng không muốn nói nhiều. Như vậy đi, ta cho các ngươi chính sách khích lệ, mỗi một tập, chỉ cần các ngươi có thể khéo léo lồng ghép được quảng cáo vào nội dung phim, ta sẽ thưởng cho các ngươi mỗi người mười vạn! Không giới hạn!”

Mắt hai người Chu Chính và Uông Nguyên sáng rực lên.

“Nếu quảng cáo được lồng vào sinh ra hiệu ứng lớn, ta sẽ tăng phần thưởng lên gấp đôi cho các ngươi!”

Ánh mắt hai người sáng lên.

“Nếu trở thành kinh điển phổ biến, tăng gấp đôi thêm lần nữa!”

Đôi mắt hai người sáng choang!

Không có gì mà tiền không giải quyết được!

Nếu có, đó cũng là vì tiền cho đi còn chưa đủ nhiều!

Lâm Bắc Phàm tuân theo chủ nghĩa nguyên tắc đơn giản, chỉ cần cho tiền thì không có chuyện gì là không xử lý được.

Dù sao hiện tại, cái hẵn không thiếu nhất chính là tiền!

Uông Nguyên lập tức vỗ ngực cam đoan: “Lâm tiên sinh yên tâm, chúng ta nhất định sẽ bố trí thỏa đáng chuyện này! Hiện tại trong lòng ta, đã bùng lên được mấy chục cái ý tưởng, ta tin nhất định có thể quay ra một cái kiệt tác quảng cáo... Khụ khụ, nhất định có thể khéo léo lồng ghép quảng cáo vào bên trong nội dung cốt truyện, vừa khiến cho người ta bật cười, cũng có thể khiến nó khắc sâu vào trí nhớ người ta!”

“Đối với chuyện này, chúng ta tuyệt đối là người trong nghề!” Chu Chính cũng lập tức cam đoan.

Nhìn đạo diễn và biên kịch xoa tay, thấy hai người đã bị tiền tài ăn mòn, dường như Lâm Bắc Phàm thấy được quảng cáo cuồng ma sắp xuất thế!

Ở một thời không khác, càng về sau, quảng cáo trong 《 Chung Cư Tình Yêu 》 cũng càng lúc càng nhiều.

Trong đó có mấy quảng cáo còn rất kinh điển, đến bây giờ vẫn in hằn trong ký ức.

Đến cuối cùng, thậm chí còn có người trêu chọc đây không phải quảng cáo lồng vào 《 Chung Cư Tình Yêu 》, mà là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 lồng vào trong quảng cáo. Còn có một khoảng thời gian, bọn họ còn dùng nguyên ekip ban đầu để quay Chung Cư Tình Yêu phiên bản quảng cáo.

Vậy mà vẫn có nhiều người thích xem phim quảng cáo như thế!

Cho nên, Lâm Bắc Phàm rất chờ mong, không biết hai người có thể làm ra những đoạn phim quảng cáo thế nào.

Uông Nguyên bỗng nhiên rống to: “Mọi người nghỉ ngơi đủ rồi, tranh thủ thời gian tiếp tục quay phim đi! Trước mắt chúng ta có mấy phân cảnh ở tập 3, tập 4 cần quay bổ sung, mọi người mau tới đây làm việc!”

“A? Không phải chúng ta đã quay xong rồi sao?” Lâm Bắc Phàm nghi hoặc.

Mặt Uông Nguyên không đổi sắc nói: “Đúng là đã quay xong những cảnh chính, nhưng còn rất nhiều quảng cáo chưa quay.”

“Những quảng cáo đó đều là tiền đây!” Trong đôi mắt Chu Chính tràn ngập màu sắc của đồng tiền.

Lâm Bắc Phàm: “....”

Hai người này đúng là quảng cáo cuồng ma, trong mắt triệt để là tiền!

Có tiền tài của Lâm Bắc Phàm cổ vũ, mọi người rất có động lực, rất năng nổ, lập tức bắt đầu quay không ngừng nghỉ.

Nhất là hai tên quảng cáo cuồng ma, quay bổ xung ngay năm đoạn quảng cáo vào nội dung tập 3, Lâm Bắc Phàm nhìn hiệu quả cũng cảm thấy không tệ lắm, rất buồn cười.

Nhưng bọn họ lại còn ngại ít, còn muốn quay bổ xung thêm mấy cảnh nữa.

Cứ như vậy, thời lượng một tập 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ước chừng khoảng 45 phút, cứ thế bị kéo đến gần 1 giờ.

Nhìn thấy hai người này đã thông suốt phương châm, Lâm Bắc Phàm yên tâm rời đi.

Hôm nay, hấn đi công tác một ngày, lượng công việc vô cùng lớn nên cần về nhà nghỉ ngơi.

Một bên khác, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đang thích thú xem đoạn video quay lên Lâm Bắc Phàm của tổ quay phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

Nhìn sắc mặt nhà giàu mới nổi của Lâm Bắc Phàm khi phát tiền...

Nhìn Lâm Bắc Phàm dùng lắc lư đại pháp bản siêu cấp...

Nhìn hành vi thô hào không coi tiền là tiền của Lâm Bắc Phàm...

Hai người phát hiện, hình tượng này cân đối đến không ngờ.

Vũ Thiên Mị cười khanh khách không ngừng: “Nữ vương đại nhân, không thể không nói, để Lâm Bắc Phàm đi phát tiền cho bọn hắn là quá đúng, người xem cử chỉ này của hắn đi, quá phù hợp với hình tượng quần chúng nhân dân thiết lập cho hắn!”

“Thiết lập gì?” Bạch Thanh Tuyết tò mò hỏi.

“Ồ trong lòng quần chúng nhân dân, Lâm Bắc Phàm là một tiểu bạch kiểm may mắn được người coi trọng, hơn nữa tiểu bạch kiểm này không làm việc cũng không đi học, chỉ biết ăn bám xài tiền, rất vô dụng, còn là tên nhà giàu mới nổi, vung tay quá trán, không đem tiền về nhà cũng không thể làm ra tiền. Người nói xem, hình tượng như vậy có phải rất phù hợp với nhân thiết mọi người tạo cho hắn không?”

...

Bạch Thanh Tuyết không hài lòng nói: “Lão công ta rất lợi hại, chỉ là do hắn thích khiêm tốn, khiến người bên ngoài hiểu lầm.”

“Vâng vâng vâng, những đánh giá kia đều là người ngoài hiểu lầm hắn, trên thực tế hắn rất lợi hại, rất đáng gờm.” Vũ Thiên Mị chuyển lời: “Kỳ thực ta cảm thấy, sau này cứ giao mấy chuyện phát tiền thế này cho Lâm Bắc Phàm là được. Người xem, hắn phù hợp với nhân thiết biết mấy? Được người bao nuôi, không có bản lĩnh gì lại có rất nhiều tiền, tiền nhiều lại hào phóng, vừa thấy hắn đã nghĩ ngay đến thần tài! Mà thần tài này lại rất biết xài tiền, luôn có thể tiêu tiền trên đầu mũi dao, khiến người ta không thể chê bai được!”

“Còn một điểm cuối cùng, mấu chốt nhất là thần tài này có lưỡi hoa sen, vừa không chú ý đã có thể bị hắn lắc lư đến mang ơn, hiệu quả tẩy não tốt

biết bao nhiêu?” Nghĩ tới cảnh tượng nào đó ở tương lai, khi một đám người đến tìm hãn đòi tiền, kết quả không những không có tiền mà còn bị hãn lắc lư, chuyển qua xả thân bán mạng cho hãn, chỉ nghĩ một chút thôi đã cảm thấy rất buồn cười!

Nhưng mà, đây chỉ là lời nói đùa của nàng, ngay cả nàng cũng không ngờ tới nó lại thành sự thật trong tương lai !

Người của tập đoàn Chính Huy và tập đoàn Khang Chính đều đến tiếp xúc với đoàn làm phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , khi thảo luận việc lồng ghép quảng cáo đến giai đoạn cuối cùng, bọn họ hết sức ngạc nhiên, vậy mà đạo diễn và biên kịch lại tích cực hơn cả bọn họ, hơn nữa sau khi quảng cáo được lồng vào lại có hiệu quả cực kỳ tốt, vì vậy bọn họ rất hài lòng với sự hợp tác này.

Cứ như vậy, bất tri bất giác lại đến thứ sáu.

Chương 86: Hiệu ứng người xem kinh khủng!

Đêm ngày thứ sáu này, có thể nói là muôn người chờ mong.

Trước đó, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 tương đương với không trâu bắt chó đi cày, chiếu thay 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 , kết quả không ngờ nó lại là một phát bạo hồng, hơn nữa còn rất hot.

Tỉ lệ người xem bình quân khi mới bắt đầu phát sóng đã đạt đến 2.5% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất còn đạt đến 3% trở lên, rating đứng đầu, trở hết tài năng trong vô vàn tiết mục ưu tú cùng khung giờ, trở thành phim truyền hình cực hot.

Các nhân vật trong phim càng được mọi người yêu thích.

Còn có những lời thoại trong phim cũng được mọi người tranh nhau truyền bá.

Cuối cùng, càng không ngờ đến chính là, vậy mà còn có hai tập đoàn cực lớn bắt tay, bỏ ra giá trên trời 41 ức xưa nay chưa từng có để mua lại tất cả

quảng cáo 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , càng khiến 《 Chung Cư Tình Yêu 》 hot khắp cả nước.

Bây giờ đã kéo dài được một tuần, lần thứ hai 《 Chung Cư Tình Yêu 》 được chiếu trên đài truyền hình Tinh Quang, càng khiến mọi người chú ý.

Phim truyền hình còn chưa phát sóng, tỉ lệ người xem đã đạt hơn 2%.

Vừa mới bắt đầu đã đè bẹp các đài truyền hình khác, vững vàng chiếm lấy bảo tọa kênh truyền hình nhiều người xem nhất.

Sau đó 《 Chung Cư Tình Yêu 》 chính thức phát sóng, tỉ lệ người xem trực tiếp tăng 0.5%, đạt đến 2.60%.

Theo thời gian 《 Chung Cư Tình Yêu 》 phát sóng, vậy mà tỉ lệ người xem vẫn thế như cuồng phong, mạnh như vũ bão, không đến nửa tập đã đột phá 3%, sau khi kết thúc tập đã đạt đến 3.62%.

Vẫn đẹp mắt như ngày nào, nhiệt độ internet hot vô cùng.

Nhưng mà, đây vẫn chưa kết thúc, tập hai kéo dài độ hot, vừa bắt đầu đã đạt đến 3%, sau đó một đường bão táp, thời điểm lên đỉnh điểm đã đạt tới 3.96%, thiếu chút nữa chạm đến trình độ kinh điển.

Đáng tiếc, vẫn không có đột phá.

Tuy 《 Chung Cư Tình Yêu 》 rất hot, nhưng cũng có tính hạn chế, do khán giả chủ yếu là nam nữ thanh niên, hẳn người có tuổi cũng không thích xem cho lắm, nên không đạt tới trình độ mang tình toàn dân.

Đài truyền hình Tinh Quang và các thương nghiệp hợp tác có chút thất vọng, mấy đài truyền hình khác thì nhẹ nhàng thờ ra.

Chỉ có điều theo thống kê cuối cùng, tỉ lệ người xem bình quân của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã đạt tới 3.06%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến

3.96%, thành tích này vô cùng kinh điển, đồng thời cũng làm cho người ta rất tuyệt vọng.

Bởi vì, đây đã là tỉ lệ người xem phim truyền hình cao nhất trong năm nay.

Thậm chí cũng là tỉ lệ người xem phim truyền hình cao nhất trong hai năm gần đây.

《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã khóa chặt danh hiệu thần kịch hàng năm!

Trừ phi có phim truyền hình càng thêm kinh điển xuất hiện, nếu không, đừng mơ có thể xô dịch vị trí của nó. Song chỉ cần nhìn danh sách phim truyền hình chuẩn bị phát sóng năm nay, đám người đều lắc đầu một cái, cơ bản không vui.

Cứ như vậy, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 càng thêm hot hơn.

Bất luận là với diễn viên trong phim hay với đạo diễn Chu Chính và Uông Nguyên, đều thuận lợi.

Thậm chí ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng nhận được sự chú ý nhất định.

Bởi vì trong phỏng vấn, Chu Chính và Uông Nguyên đều nhấn mạnh, cả hai người ngờ ý cảm ơn Lâm Bắc Phàm, nếu không phải lúc trước Lâm Bắc Phàm mắt sáng như đuốc, cho bọn hắn tiền quay phim, hơn nữa còn cung cấp trợ giúp cần thiết, bọn hắn đã không có được thành tựu hôm nay, lại càng không có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

Chỉ tốn 2000 vạn đã có thể mua siêu thần kịch trị giá 41 ức, thật cmn quá may mắn!

Rất nhiều người ganh tỵ, đặt biệt dành cho Lâm Bắc Phàm cái tên “tiểu bạch kiếm may mắn” .

Song song đó, Lâm Bắc Phàm cũng xem như đã nổi tiếng, nhất là trong đám biên kịch và đạo diễn mới lên, tiếng tăm của hắn càng thêm vang dội.

Mới tiếp xúc với đạo diễn và biên kịch 《 Chung Cư Tình Yêu 》 không đến nửa ngày, cũng mặc kệ bọn hắn có phải người chuyên nghiệp hay không đã lập tức phóng khoáng rút ra 2000 vạn tiến hành quay phim, hơn nữa còn cứ bỏ tiền, sau đó mặc kệ việc quay chụp, còn người nào ngu ngốc nhiều tiền có thể bỏ vốn đầu tư nhanh đến như vậy sao?

Nhìn toàn bộ ngành giải trí, thậm chí nhìn toàn bộ các thương nghiệp, thật đúng là không có ai qua loa như vậy.

Bọn họ thích kiểu nhà đầu tư này nhất, rất dễ lừa lư!

Vì vậy, rất nhiều đạo diễn và biên kịch mới lên nghĩ hết mọi cách để có thể tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm, chỉ tiếc hắn cấm cửa trong nhà không ra ngoài, muốn gặp được hắn rất khó.

Mặt khác, nhìn thấy 《 Chung Cư Tình Yêu 》 khéo léo lồng ghép nhiều quảng cáo như vậy, lại không khiến người ta cảm thấy chướng mắt, hơn nữa nội dung quảng cáo còn rất kinh điển, tạo thành ảnh hưởng to lớn, hai tập đoàn lớn rất vui vẻ, 41 ức nhanh chóng được gửi đến.

“Keng! Tài phú kí chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa hay không?”

Lâm Bắc Phàm mở giao diện hệ thống ra:

Thuộc tính: Lực lượng 24, tốc độ 24, phòng ngự 24, khôi phục 24, không chế 24, tinh thần 24.

Thọ mệnh: 220 năm.

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (20%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biển của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tập x 3, Hắc Kim Tập x 1

Tài phú: 40.5 ức

Đã dùng: 20 ức

Dư trị: 20.5 ức.

“Đúng là tiền đã vào tài khoản, hai tập đoàn ngu ngốc nhiều tiền này vẫn dút khoát như vậy!” Lâm Bắc Phàm xoa tay, hắn đã đợi một tuần lễ, nóng lòng lắm rồi: “Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng nhiên dâng lên một dòng khí nóng, dòng khí nóng này lưu động có quy luật trong thân thể, mỗi một vòng lưu động Lâm Bắc Phàm lại cảm giác toàn thân như có thêm một luồng sức mạnh, cảm giác như phá kén mà ra, khiến Lâm Bắc Phàm hưởng thụ vô cùng.

“Chính là cảm giác này, mỗi lần thăng cấp đều thoải mái như vậy!”

Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó hắn nằm thẳng trên ghế sofa thoải mái rên hừ hừ.

Sau khoảng nửa giờ, dòng khí nóng này lưu động đến đôi mắt, sau đó biến mất không thấy nữa.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy đôi mắt nóng lên, không kiềm được mà nhắm mắt lại.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Kí chủ thăng cấp Thiên Tử Vọng Khí Thuật “nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ” lên tầng thứ hai (40%), đạt tới cảnh giới sơ thành! Thuộc tính cơ sở tăng lên 4 điểm, thọ mệnh tăng thêm 20 năm!”

“Keng! Bởi vì kí chủ đột phá đến cảnh giới sơ thành tầng thứ hai, kí chủ được nhận phần thưởng đặc biệt là một tấm Chiêu Hiền Tạp, số liệu bắt đầu đổi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 28, tốc độ 28, phòng ngự 28, khôi phục 28, không chế 28, tinh thần 28

Thọ mệnh: 240 năm.

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (40%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x 4, Hắc Kim Tạp x 1

Tài phú: 40. 5 ức

Đã dùng: 40 ức

Dư trữ: 0.5 ức

Nhìn thấy số liệu hoa lệ của mình, cảm thụ được sức mạnh mệnh mệnh trong cơ thể, Lâm Bắc Phàm tự nói: “Thuộc tính bình quân 28 điểm, bây giờ thực lực của ta đã tương đương với Binh Hoàng, hơn nữa còn thuộc số nhỏ Binh Hoàng có thực lực mạnh mẽ nhất, sợ rằng chỉ có cường giả hai thuộc tính cực hạn như Diệp Vô Đạo mới có thể sánh với ta.”

“Nhưng đáng tiếc, ta không có cơ hội động thủ.” Nghĩ đến bên cạnh hẳn có bốn hộ vệ bảo hộ quanh năm suốt tháng, còn có đám người Diệp Vô Đạo có

thể phối hợp tác chiến bất cứ lúc nào, lực lượng an ninh của hắn còn mạnh hơn cả quan chức cấp bộ của quốc gia.

Chương 87: Nhận được kỹ năng mới – Tá Thế!

Còn sinh mệnh của hắn, hắn không muốn chú ý nữa, dù sao cũng có thể sống rất lâu.

Tiếp theo, nên xem năng lực Thiên Tử Vọng Khí Thuật mới lấy được.

“Trong Thiên Tử Vọng Khí Thuật có ghi chép, đạt tới cảnh giới nhập môn tầng thứ hai “nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ”, có thể nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ, thể của thiên địa. Đạt tới cảnh giới sơ thành tầng thứ hai, có thể “Tá Thế”, mượn dùng thể của sông núi cây cỏ, tuyệt diệu vô cùng. Không biết, sau khi Tá Thế sẽ có hiệu quả gì?”

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, sau đó mở mắt ra, khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Hắn thấy được “thể” trong vòng trăm dặm xung quanh.

Những “thể” này rất nhiều, cả to lẫn nhỏ có mùi mấy cái, chủ yếu chia làm hai loại: Một loại là sinh thể, một loại là tử thể.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể mượn dùng sinh thể và tử thể ở gần mình nhất.

Cả hai thể này đều được sinh ra từ một long mạch nhỏ dưới lòng đất.

Nói cách khác, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể mượn dùng hai loại thể được sinh ra từ long mạch dưới chân thôi.

“Sinh thể!” Lâm Bắc Phàm quát khẽ.

Chỉ thấy sinh thể đang xoay xung quanh đột nhiên tách ra một luồng khí, nhanh chóng đánh tới, như một tiểu long đang uốn lượn xoay quanh người Lâm Bắc Phàm.

Đây chính là “sinh thể” mà Lâm Bắc Phàm mượn được.

Tắm rửa dưới luồng sinh thể này, Lâm Bắc Phàm cảm thấy tinh thần sáng khoái, tràn đầy năng lượng.

Thậm chí còn có cảm giác hưng phấn sung sướng mê mẩn.

Bởi vì quá hưng phấn, kích thích như bị phê thuốc, đột nhiên Lâm Bắc Phàm có xung động muốn được phát tiết.

Thế là, hắn tìm máy chạy bộ, điều chỉnh tốc độ lên 10m/s. Đây đã là tốc độ cao nhất mà chiếc máy chạy bộ này có thể đạt tới, nếu không, Lâm Bắc Phàm còn định điều chỉnh đến mức cao hơn.

Lâm Bắc Phàm bắt đầu chạy với tốc độ cao nhất.

Liên tục chạy với tốc độ cao hơn 10 phút, Lâm Bắc Phàm mới cảm thấy bập chập chân êm.

Lâm Bắc Phàm biết đây là do trong lúc chạy, hô hấp không đủ, cơ thể bắt đầu thiếu oxi.

Cho dù hắn có tố chất thân thể của Binh Hoàng, nhưng không thể chạy liên tục với tốc độ cao như thế.

Nhưng vào lúc này, sinh thể đang xoay quanh bên cạnh đột nhiên tràn vào trong cơ thể, quét sạch mọi mệt mỏi, đau đớn và những ảnh hưởng tiêu cực khác trong cơ thể, Lâm Bắc Phàm lại khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Sau đó hắn tiếp tục chạy, tiếp tục chạy nhanh.

Kéo dài suốt một tiếng, Lâm Bắc Phàm mới dừng lại.

Bởi vì máy chạy bộ không chịu nổi, đã đình công rồi.

Liên tục chạy với tốc độ cực hạn của con người trong hơn một tiếng, tương đương với chạy liên tục 36 cây số, có thể tính là một quãng đường marathon siêu dài, nhưng Lâm Bắc Phàm lại mặt không đỏ hơi thở không gấp, thậm chí còn không khát không đói bụng, tinh thần gấp trăm lần, coi như Lâm Bắc Phàm đã được trải nghiệm sơ bộ tác dụng kỳ diệu của sinh thể.

Sinh thể vốn trào dâng trong cơ thể hắn đã thu nhỏ một nửa, như đã bị tiêu hao hết.

“Sinh thể, đại biểu sinh, có thể hóa giải tất cả ảnh hưởng tiêu cực trong cơ thể, để bản thân tiếp tục ở trạng thái đỉnh cao. Thế nhưng, thứ bị tiêu hao là sinh thể.” Lâm Bắc Phàm tổng kết sơ bộ.

“Không biết nó có thể hóa giải tác dụng phụ sau khi sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật hay không?”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vô cùng mong chờ. Sau đó, hắn sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật với một cái cây cách đây mấy chục dặm, phát hiện thật sự có hiệu quả, nhưng hiệu quả lại không rõ rệt.

“Sinh thể chủ yếu hóa giải ảnh hưởng tiêu cực trong cơ thể, không liên quan đến tinh thần, hoặc nói đúng hơn là không liên quan đến linh hồn.”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục tổng kết.

“Tử thể!”

Lâm Bắc Phàm mượn dùng một loại thể khác.

Hồi sắc tử thể đột nhiên tách ra một luồng khí, như tiểu long xoay bên cạnh hắn.

Lúc luồng tử thể này bao phủ xuống, Lâm Bắc Phàm cảm thấy cả người khó chịu.

Đủ loại bài tiết trong cơ thể tăng vọt, hô hấp trở nên dồn dập, xuất hiện việc huyền thính, xuất hiện ảo giác, trong lòng trở nên lo lắng vội vã, cảm thấy rất bồn chồn, còn hơi nóng nảy, như thể bị bao trùm bởi cái chết vậy.

“Tử thể tượng trưng cho tử, có thể khiến người ta sinh ra đủ loại ảnh hưởng tiêu cực. Tác dụng kì diệu như vậy, nên để lại cho kẻ địch hưởng thụ thì hợp hơn.” Đột nhiên Lâm Bắc Phàm phát hiện, hình như tử thể đặc biệt phù hợp để hố người.

Chỉ mới bị bao phủ dưới tử thế đã sinh ra nhiều ảnh hưởng tiêu cực như vậy.

Nếu tử thế tiến vào cơ thể, sẽ xảy ra tình huống gì đây?

Lâm Bắc Phàm sợ run cả người, không dám tưởng tượng.

Chắc là rất khó chịu rồi.

Hơn nữa, Lâm Bắc Phàm còn phát hiện, sử dụng năng lực “Tá Thế” này, bởi vì mượn dùng “thế của sông núi cây cỏ” không phải là của mình, nên Lâm Bắc Phàm tiêu hao rất ít, gần như không đáng kể.

“Nói vậy, hẳn mình có thể thường xuyên sử dụng kỹ năng này?” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Đúng lúc này, Tần lão gọi điện thoại đến: “Tiểu tử thúì, ra ngoài không?”

“Ra, sao lại không ra?” Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói, vừa có một khoản tiền lớn vào sổ, thực lực của hắn được nâng cao một cách rõ rệt, còn có thêm một kỹ năng, lúc tâm trạng vui vẻ, sao có thể không đi ra ngoài chơi chứ?

“Vậy thì được, chúng ta gặp nhau ở chỗ cũ!”

Lâm Bắc Phàm chỉnh sửa lại quần áo, sau đó ôm con mèo Tiểu Manh, dẫn theo vệ sĩ đến thẳng sơn trang Thực Vi Thiên của Trù Thần.

Những ngày qua, trên cơ bản mỗi tuần bọn họ đều đến sơn trang ăn nhờ ở đậu một lần, không phải thứ hai cũng là thứ ba, bây giờ đã thành thói quen.

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng đến sơn trang. Lúc này ngoại trừ Trù Thần, hai ông lão còn lại đã chờ ở đó từ sớm.

“Tiểu tử thúì đến muộn thật, chúng ta chỉ đợi mỗi người thôi!” Hàn lão nghiêm mặt dọa nạt.

“Không thể trách ta được, lão cho rằng ta cũng về hưu rảnh rỗi như các lão sao? Bây giờ ta đang ở độ tuổi phấn đấu, mỗi ngày đều bận rộn muốn chết,

có thể bớt chút thời gian đến với các lão đã khá tốt rồi, đừng chọn ba lấy bốn.” Lâm Bắc Phàm đồng dạng nói.

“Da mặt của ngươi vẫn dày như vậy!” Hàn lão đưa một con dao cho hắn: “Quy củ cũ!”

“Không thành vấn đề!”

Ba người bắt đầu phân chia công việc, hai ông lão đã lớn tuổi chịu trách nhiệm những công việc khá dễ dàng như câu cá, hái rau và rửa rau, Lâm Bắc Phàm trẻ trung khỏe mạnh, chịu trách nhiệm giết mổ, thái rau và xào rau, bây giờ bọn họ đã hình thành sự ăn ý nhất định.

Trù Thần không làm gì hết, đứng bên cạnh chỉ đạo Lâm Bắc Phàm phải xào rau thế nào.

Nhìn một con cá trắm cỏ lớn dài gần 50 cm bị Lâm Bắc Phàm xoay xoay hai dao đã lọc toàn bộ thịt cá ra.

Nhìn một củ cải xanh tươi trắng như tuyết bị Lâm Bắc Phàm xoay xoay cắt thành từng lát, mỏng như cánh ve.

Nhìn quả táo đỏ thật to bị Lâm Bắc Phàm nhanh chóng biến thành một ông Phật Di Lặc sống động như thật.

Nhìn một chảo xào siêu lớn bị Lâm Bắc Phàm lật xào hoàn hảo, dù đồ ăn trong nồi có bị hắt cao đến hai mét hắn cũng có thể thoải mái đỡ được, không bắn ra ngoài một giọt dầu nào.

Lão Trù Thần đứng bên cạnh không nhịn được than thở, đúng là đầu bếp trời sinh.

Chỉ chưa đến một tuần, khả năng nấu nướng của hắn đã tăng lên rất nhanh, chỉ kỹ năng dùng dao và năng lực khống chế độ lửa đã vượt qua rất nhiều đầu bếp cao cấp khác, đạt đến trình độ đầu bếp đỉnh cấp rồi.

Tốc độ này thật sự quá đáng sợ, bây giờ hắn mới mấy tuổi?

Đám đầu bếp đỉnh cấp đó mấy tuổi?

Không so thì không biết, so rồi sẽ giật mình.

Lão Trù Thần vốn cho rằng phải mất tới 3, 4 năm Lâm Bắc Phàm mới có thể xuất sư, nhưng hiện tại lão cảm thấy, bản thân mình đã đánh giá thấp Lâm Bắc Phàm, có lẽ chưa đến một năm hắn đã có thể xuất sư, thứ hắn thiếu bây giờ chỉ là kinh nghiệm mà thôi, nhưng năng lực học tập của thằng nhóc này rất giỏi.

Lão Trù Thần đoán, không bao lâu nữa, bản thân sẽ chẳng còn gì để dạy hắn.

Lão già thật rồi.

Chương 88: Tác dụng kỳ diệu của sinh thể!

Lâm Bắc Phàm đang nấu ăn không nhận ra tâm lý phức tạp của lão Trù Thần, lúc này, hắn đang một lòng một dạ nấu đồ ăn.

Hắn cảm nhận được, từ sau khi cường hóa, hắn phát hiện năng lực kiểm soát dao và nôi của mình đã được cải thiện đáng kể, vô cùng linh hoạt, muốn cắt thế nào thì cắt thế đó, muốn xào thế nào thì xào thế đó, làm đồ ăn vô cùng lưu loát, sai sử chúng như sai sử tay chân.

Ngay cả phương diện vị giác và khứu giác cũng được cải thiện, có thể kiểm soát hương vị món ăn một cách tinh tế hơn.

Cảm giác này tương đương với việc hắn đã tăng thêm gần mười năm kinh nghiệm.

28 điểm thuộc tính không phải là nói suông, cực hạn của con người chỉ có 30 điểm, Lâm Bắc Phàm có sức mạnh, tốc độ, khôi phục, khống chế và cả tinh thần đều đạt đến 28 điểm, có nghĩa năng lực học tập của hắn rất khủng bố, năng lực thích ứng cũng rất mạnh, là thiên tài siêu cấp có một không hai.

Dù ở trong ngành nghề nào, chỉ cần hắn nghiêm túc học tập, chẳng mấy chốc sẽ là tài năng xuất chúng.

Đây cũng là lý do vì sao Trù Thần lại cảm thấy bùi ngùi.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đang toàn tâm toàn ý làm đồ ăn đột nhiên nghĩ ra một điều: Nếu ta dẫn sinh thể vào trong món ăn, sẽ xảy ra tình huống gì? Có phải sẽ càng ngon miệng hơn không?

Nghĩ là làm, Lâm Bắc Phàm lập tức mượn một luồng sinh thể, ném vào trong nồi, sau đó nhanh chóng xào đồ ăn.

Không lâu sau, một mùi hương thơm ngát bay ra.

“Mùi gì thơm thế?”

Trù Thần đứng bên cạnh phát hiện đầu tiên, cứ như Columbus phát hiện lục địa mới, hưng phấn kích động lần theo mùi hương này.

“Món này rất thơm! Ta chưa từng ngửi thấy mùi hương này, ngửi vào rất dễ chịu, có kiểu thơm ngát của thiên nhiên, ta như cảm thấy mơ màng muốn say!” Trù Thần hít sâu một hơi, say mê nói.

“Người cho gia vị gì thế? Nhanh nói cho ta biết!” Trù Thần kích động.

Lâm Bắc Phàm vừa xào vừa nói: “Không cho gia vị gì cả, ta vẫn dùng nguyên liệu chung quanh lão...”

“Lừa người!” Trù Thần trợn mắt tức giận: “Ta còn không biết nơi này có nguyên liệu gì sao? Ta đã ngửi mấy chục năm rồi, chắc chắn người đã mang loại gia vị này từ bên ngoài vào, nhanh nói cho ta, là gia vị gì?”

Trù Thần thật sự rất kích động, đối với lão, phát hiện một hương vị mới là việc vô cùng tuyệt vời.

Nhất là hương thơm này còn đặc biệt như thế, người thôi đã thấy dễ chịu.

“Ta thật sự không lừa lão, không tin lão có thể lục soát trên người ta!” Lâm Bắc Phàm giơ hai tay ra.

“Thật sự không có?” Trù Thần nghi ngờ.

“Không, thật sự không có, ta có thể thề!” Lâm Bắc Phàm giơ bốn đầu ngón tay lên, nói rất đứng đắn.

“Vậy được rồi, ta tin người.” Trù Thần tỏ ra thất vọng.

Đúng lúc này, hai lão đầu đang chờ đồ ăn bên ngoài cũng chun mũi chạy vào, nước bọt chảy ra: “Thơm quá, Trù Thần, có phải người lại phát minh ra món gì mới không, sao thơm thế?”

“Chỉ dựa vào hương thơm này ta có thể ăn hạt bát cơm to!”

Trù Thần tức giận chỉ vào Lâm Bắc Phàm: “Người phải hỏi tiểu tử kia, hương thơm này do hắn làm ra, bây giờ ta cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.”

“Lâm tiểu tử, tài nấu nướng lại tăng lên rồi, dẫn người đến thật sự đúng đấy!” Hàn lão nuốt nước bọt, cười hắc hắc.

“Chỉ dựa vào hương thơm này, ta chắc chắn đây là một món ngon tuyệt thế!” Tần lão nói thêm, lão đã nuốt nước bọt hai lần rồi, đôi mắt nhìn thẳng vào trong nồi, gần như muốn rơi ra.

“Chỉ một món rau xào đã bị các lão tăng bốc như thế, ta phục rồi.”

Lâm Bắc Phàm tắt lửa, nhanh chóng đồ đồ ăn ra đĩa.

Lúc này hai lão đầu mới phát hiện, đây thật sự chỉ là rau xào, nhưng nhìn món rau này quá giả, xinh đẹp ướt át, xanh tươi động lòng người, nhìn cứ như vừa mới hái từ dưới đất lên vậy, phía trên còn có khói lượn lờ.

Tú sắc khả xán!

Bọn họ cảm thấy cụm từ này rất thích hợp để hình dung.

“Cho ta thử một miếng trước!” Hàn lão tham ăn nhất không kịp chờ đợi cầm đũa gắp một miếng, sau đó nhét miếng rau xanh còn bốc hơi nóng vào trong miệng.

“A... Nóng! Không đúng, là thoải mái! Đúng là tràn đầy sức lực!”

Hàn lão vừa há miệng cho đỡ nóng, vừa nhanh chóng nhai nuốt, vừa đau đớn vừa thoải mái, trên mặt lại tỏ ra say mê.

“Thật sự ngon vậy sao?” Tần lão tỏ vẻ ngạc nhiên.

Sau đó, lão cầm một đôi đũa khác, cũng nhanh chóng gắp một miếng cho vào miệng.

“Phù phù... Có hơi nóng, nhưng ăn rất ngon! Đồi này ta chưa từng ăn món rau nào ngon như vậy!” Tần lão vừa ăn vừa nói năng không rõ.

Nhìn thấy hai người bạn cũ hưởng thụ như thế, lão Trù Thần không khống chế nổi, gắp một miếng cắn thử.

Mới cắn một miếng, đôi mắt lập tức sáng lên.

“Món rau này thật sự rất ngon, cắn một miếng giòn ngọt mọng nước, miệng đầy hương thơm. Tuy giòn nhưng lại không cứng, thân lá nhanh chóng tan ra trong miệng, nước sốt nóng hôi cùng với hương thơm nồng nàn bay thẳng vào chóp mũi. Điều quan trọng là hương thơm này có hương vị thiên nhiên, tươi mát lại tự nhiên, cứ như có thể rửa sạch phiền não trên người, khiến người ta vô thức thả lỏng, đây đúng là sự hưởng thụ đỉnh cấp của vị giác!”

Nhìn đi, đúng là Trù Thần, ngay cả bình luận cũng rất chuyên nghiệp.

Nhìn hai lão đầu còn lại đi, như ăn mày, chỉ lo ăn, trong chốc lát chỉ còn nửa bàn.

Lâm Bắc Phàm sợ hãi kêu lên: “Để lại cho ta mấy miếng!”

Sau đó, hắn cũng tranh giành, đúng như sự hình dung của Trù Thần, đây thật sự là một loại hưởng thụ đỉnh cấp. Hắn cảm nhận được sự hưởng thụ này sâu sắc nhất, bởi vì đây là hương vị của sinh thể đại diện cho sinh, ăn vào khiến tinh thần người ta sáng khoái, hóa giải ảnh hưởng tiêu cực.

Thế nhưng, Trù Thần muốn chế biến ra món ăn này phải tốn rất nhiều thời gian, tốn rất nhiều công sức mới làm được.

Không giống hắn chỉ xào một chút là tạo ra một món ngon đỉnh cấp.

Nếu hắn lại tốn thêm chút công sức, không biết hương vị sẽ thế nào?

Chưa đến một phút đĩa rau xanh này đã bị mấy người ăn sạch.

“Thoải mái! Tiểu tử thú vị, món rau xào của ngươi không chế vào đâu được! Tạm thời đừng để ý đến những món khác, ngươi chỉ chuyên tâm xào rau

thôi, vừa rồi chúng ta còn chưa ăn đủ đâu.” Hàn lão lớn tiếng nói.

“Đề nghị này khá tốt, ta đồng ý!” Tàn lão liếm môi nói.

Lão Trù Thần suy nghĩ rồi nói: “Có thể thử một lần!”

“Đừng làm loạn, nơi này còn nhiều thịt như vậy, không làm sẽ rất lãng phí, không phải sao? Hơn nữa ta phát hiện, tào nấu nướng của ta đã có biến hóa kỳ diệu, các lão cũng biết món rau xanh do ta xào, ta muốn thử làm những món ăn khác xem tình hình ra sao?”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, không kịp chờ đợi.

“Vậy người còn không nhanh làm đi? Còn muốn chúng ta dạy người sao?” Hai lão đầu quát to.

Chương 89: Dụng cụ nhà bếp huyền thoại?

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng bật bếp, bắt đầu nấu nướng.

Lần này, lão Trù Thần quan sát rất nghiêm túc, quan sát từ đầu đến cuối, cũng không phát hiện Lâm Bắc Phàm ném gia vị nào vào, chỉ dùng những nguyên liệu của lão.

Một con cá, một đĩa thịt gà xào, một phần canh rong biển, đây là ba món tiếp theo.

Tuy làm những món ăn khác biệt, nhưng đều có hương thơm đặc trưng.

Cá có mùi hương tươi mới, thịt gà có mùi hương thuần túy, canh rong biển có mùi hương thơm ngát, mùi hương khác lạ, nhưng rất thơm, khiến mọi người cảm thấy thèm ăn.

Vị đạo càng khiến người ta muốn ngừng mà không được.

Những món ăn này vừa được cho ra đĩa, chưa đến hai phút đã bị tiêu diệt sạch sẽ không còn miếng nào.

Vốn những món ăn này đủ cho bốn người ăn, kết quả bây giờ lại không đủ, Lâm Bắc Phàm lại phải xào thêm một đĩa rau, thêm một đĩa thịt mới dùng lại.

Mấy người ôm cái bụng to tròn, vô cùng uể oải nằm trên ghế, thoải mái rên rỉ.

“Thoải mái quá, thức ăn hôm nay rất ngon, ta ăn đến thoải mái!”

“Đúng vậy, không ngờ tất cả đều do một mình Lâm tiểu tử nấu hết, xem ra những ngày này người đi theo học hỏi Trù Thần không hề uổng phí, hương vị gần giống rồi. Lần này, dù lão Trù Thần đột nhiên tức giận, ta cũng không cần lo lắng không có đồ ăn ngon nữa!”

“Cút đi!” Trù Thần cầm dụng cụ hốt rác ném tới.

“Trò giỏi hơn thầy, măng mọc quá tre!” Tàn lão nói.

“Đã sinh ra một Trù Thần mới!” Hàn lão cười ha ha.

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại hưởng thụ lời khen, hiện tại hắn đã phát hiện tác dụng tuyệt diệu thứ ba của thế, trong lòng rất vui vẻ.

Hắn không ngờ ném sinh thể vào nồi rồi nấu chung với đồ ăn lại có thể khơi dậy hương vị riêng biệt và độc đáo nhất của món ăn, khiến hương vị được nâng cao một bậc, sự tận hưởng vị giác có một không hai.

Sau này, dù là món nào vào tay hắn đều có thể hóa mục nát thành thần kỳ.

Mẫu thân không cần lo lắng ta bị đói bụng nữa!

Trong lòng lão Trù Thần cũng rất buồn ngủ, lúc trước chỉ là vô tình lão phát hiện một hạt giống tốt, sau đó muốn truyền lại tài nấu nướng của mình. Nhưng không ngờ lão lại có truyền nhân xuất sắc như vậy, thiên phú đã đạt tới trình độ yêu nghiệt, mới dạy chưa đến hai tháng, kỹ thuật trên các phương diện đã đạt đến trình độ đầu bếp đỉnh cấp, đồng thời còn sáng tạo ra “hương vị” của riêng mình, hoàn toàn có thể tranh tài với lão.

Thật ra nếu chỉ là kỹ thuật nấu nướng, tiểu tử này đã ngang tài với lão rồi.

Chỉ thiếu một vài kinh nghiệm nấu nướng mà thôi.

Việc này cần được tích lũy qua năm tháng, nhưng lão không hề nghi ngờ, trong tương lai Lâm Bắc Phàm chắc chắn có thể vượt qua lão!

“Tiểu tử, không phải ngươi vẫn muốn có một con dao giống ta sao? Bây giờ ta tặng cho ngươi.” Lão Trù Thần đột nhiên nói.

“Hả? Trước kia ta vẫn muốn, nhưng không thấy lão cho. Hỏi lão mua được ở đâu, lão cũng không chịu nói, rất keo kiệt... Sao hôm nay lại hào phóng như vậy?” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ.

“Sao giống được? Con dao này do ta đặt làm riêng, thái độ ăn rất tốt, có một không hai trên thế giới!” Lão Trù Thần dựng râu trừng mắt: “Nếu không phải hôm nay ngươi nấu ăn khiến ta vui, ta cũng không muốn cho ngươi một con dao tốt thế đâu!”

“Vậy ta không khách sáo.” Lâm Bắc Phàm vui mừng cầm con dao trên bàn bếp.

Lâm Bắc Phàm đã sớm thèm muốn con dao này.

Không chỉ như lời Trù Thần nói, thiết kế hoàn toàn vừa vặn với độ cong của tay, thái độ ăn rất tốt, còn rất đẹp.

Cả con dao phát ra ánh sáng trắng như tuyết, không biết làm từ kim loại gì, vô cùng sắc bén.

Điều quan trọng là, hai bên mặt dao nhẵn bóng như gương, nếu nhìn kỹ còn thấy hình rồng sinh động như thật, bá đạo uy vũ.

Con dao tốt lại đẹp mắt như vậy, sao hắn không thích được chứ?

Đáng tiếc, trước đó hắn hỏi lão nơi nào có bán, lão Trù Thần lại nói cho hắn biết đây là hàng đặt trước, không bán.

Muốn bỏ tiền mua lại, thế nhưng lão ta sống chết không đồng ý.

Cuối cùng, hiện tại hắn đã được như nguyện.

“Lão Trù Thần, ngay cả đao lão cũng cho rồi, hay lão cho ta thêm vài nguyên liệu đi? Nguyên liệu nấu nướng chỗ lão rất dễ ăn, nhất là rượu lão ủ ra còn là rượu đỉnh nhất, đồ ăn cũng có vị ngon nhất, thế nào?” Lâm Bắc Phàm được voi đòi tiên.

Lão Trù Thần mặt không đổi sắc gằn một chữ: “Cút!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng ngày, chỉ chớp mắt đã nửa tháng trôi qua.

Trong nửa tháng này, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 lại phát sóng thêm hai kỳ bốn tập, đều lấy được tỉ suất người xem cao ngất ngưỡng, tỉ suất người xem luôn giữ được trên 3%, có một lần tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 3.9%, vô cùng ổn định.

Thành tích ấn tượng như thế, nghiêm nhiên bị đài truyền hình Tinh Quang độc chiếm.

Bởi vì tỉ suất người xem của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 quá hot, khiến 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 bị phản đối gay gắt khi định chiếu lại vào khung giờ cũ, đài truyền hình không thể không điều chỉnh lịch chiếu sang tối chủ nhật.

Bởi vậy, đài truyền hình Tinh Quang hoàn toàn độc chiếm ba chương trình hoàng kim vào thứ sáu, thứ bảy và chủ nhật.

Ba chương trình liên tục điên cuồng tấn công, khiến sản phẩm của tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy đi sâu vào lòng người, lượng tiêu thụ nhanh chóng tăng lên, nhất là loạt căn hộ thuộc chuỗi 《 Chung Cư Tình Yêu 》, cũng chính là tiểu khu Long Hoa ban đầu, được bán khá chạy.

Dù giá cả đã tăng 30%, lượng tiêu thụ vẫn tốt như cũ, trên cơ bản đã bán sạch.

Dù nơi khác không phải tiểu khu 《 Chung Cư Tình Yêu 》 chính thống, nhưng đơn đặt hàng hiện tại vẫn nhiều vô số kể, bán rất nhanh.

Còn có loạt sản phẩm được khai thác theo 《 Chung Cư Tình Yêu 》 của tập đoàn Chính Huy cũng được bán khá chạy. Nhất là những bộ quần áo và phụ kiện theo xu hướng mới nhất, đại diện cho người trẻ tuổi đang bán rất chạy, cung không đủ cầu.

Hai vị lão tổng đều cảm thấy vô cùng may mắn vì quyết định ban đầu của họ.

Đài truyền hình Tinh Quang nhận được thành quả lớn như vậy, tất nhiên cũng có người nóng mắt.

Đã có một vài xí nghiệp liên lạc với đài truyền hình Tinh Quang, hy vọng có thể cài sản phẩm của bọn họ vào, giá cả có thể thương lượng.

Nhưng Bạch Thanh Tuyết không đồng ý, theo như nàng nói, tất cả quảng cáo trong 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã bị hai tập đoàn này thầu hết, nên chỉ có thể lồng quảng cáo của hai tập đoàn này vào, không bàn đến những nhà đầu tư khác.

Còn có một vài công ty truyền hình điện ảnh, đài truyền hình vung trộm liên lạc với đoàn làm phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》, muốn đào bọn họ đi, thứ nhất là có thể tăng cường thực lực của phe mình, thứ hai là sau này cũng có thể tấn công đài truyền hình Tinh Quang.

Nhưng bọn họ đành phải thất vọng, bởi vì bọn họ không thể chi trả khoản phí bồi thường vi phạm hợp đồng rất đắt đỏ. Ngoài ra, Lâm Bắc Phàm thưởng tiền rất hào phóng, những đài truyền hình hoặc công ty muốn dùng tiền để dụ dỗ căn bản không có tác dụng.

Tình hình của đài truyền hình rất tốt!

Trong mấy tuần này, nữ vương Bạch Thanh Tuyết bước đi nhẹ nhàng như bay.

Không bay không được!

Người thử nghĩ đi, vốn chỉ là một đài truyền hình hạng ba không thể so với đài truyền hình hạng nhất, nhưng trong phòng hai tháng gần gũi lại đạt được mức tăng trưởng bùng nổ, liên tục đẩy ra ba chương trình hot, điền cuồn thu được 71 ức, khiến tài sản của đài truyền hình tăng lên gấp bảy lần, lợi nhuận cao đến mức khiến người ta giật sột, có ai gặp được chuyện này mà không bay lên chứ?

Thành tích này còn tuyệt vời hơn cả lúc nàng làm trong tập đoàn Bạch thị.

Dù sao, ngay cả một tập đoàn lớn trăm tỷ, cũng chưa chắc có thể kinh doanh một năm mà lợi nhuận ròng 70 ức, nhưng nàng có!

Hơn nữa, cả đài truyền hình đều do nàng không chế, muốn làm cái gì thì làm cái đó, hoàn toàn không bị gò bó, sáng khoái cỡ nào?

Điều này khiến nàng cảm thấy, quyết định rời khỏi tập đoàn Bạch thị lúc trước là rất đúng đắn.

Chương 90: Có thể mượn nam nhân của người dùng một lát không?

Màn đêm buông xuống, lại đến giờ ăn tối.

Lâm Bắc Phàm đeo tạp dề, đang xào rau trong phòng bếp. Bên cạnh là hai đại mỹ nữ quốc sắc thiên hương, lão bà Bạch Thanh Tuyết cùng bạn thân của nàng là Vũ Thiên Mị đang giúp đỡ rửa rau.

Nói là giúp đỡ, nhưng thật ra là không làm gì hết.

Bởi vì tất cả đều do Lâm Bắc Phàm làm, hai nữ nhân này chỉ muốn đứng ở khoảng cách gần, nhìn chăm chăm thịt trong nồi, có thể ăn vụng bất cứ lúc nào.

Chỉ trong chốc lát, hương thơm nồng nàn mê người bay ra từ trong nồi, tràn ngập khắp gian bếp.

Hai đại mỹ nữ cẩn thận nuốt nước bọt xuống.

“Thơm quá, mỗi lần ngửi được hương thơm này ta luôn không thể khống chế bản thân! Người nhìn ta đi, chỉ mới hai tuần ta đã béo lên hai cân!” Vũ Thiên Mị trách móc chỉ vào vòng eo mảnh mai của mình, thương tiếc nói.

Bạch Thanh Tuyết đắc ý: “Ta tốt hơn người một chút, vẫn giữ được cân nặng dưới 100 cân.”

Vũ Thiên Mị ghen tị, tự thấy hơi tiếc: “Đương nhiên người không béo rồi, bởi vì tôi nào các người cũng vận động dữ dội, ăn bao nhiêu cũng có thể giảm được. Không giống ta, không có nam nhân để dựa vào, ôi!”

Bạch Thanh Tuyết đỏ mắt, cắn răng nói: “Người muốn chết à, ngay cả những lời này người cũng nói được!”

“Có gì mà không dám nói, người dám làm vì sao ta không dám nói?” Vũ Thiên Mị không thèm để ý.

“Ta bóp chết nữ lưu manh nhà người!” Bạch Thanh Tuyết nổi giận, muốn véo phần thịt mềm của Vũ Thiên Mị.

Vũ Thiên Mị vừa chạy ra ngoài vừa cầu xin tha thứ.

Hai nữ nhân lại làm loạn.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, hẳn đã thấy tình cảnh này quá nhiều, quen lắm rồi.

“Meo!” Dưới chân Lâm Bắc Phàm vang lên tiếng kêu đáng yêu.

Tiểu công chúa Ragdoll cũng tới xin ăn.

“Còn tên ăn hàng nhà người nữa!”

Lâm Bắc Phàm ngồi xổm xuống vuốt ve con mèo, sau đó tiếp tục xào rau.

Hắn linh hoạt đảo đồ ăn, đồ ăn đã chín ra đĩa rồi gọi: “Vịt xào măng chua xong rồi, các người mang ra ngoài đi!”

“Đến đây, đến đây...” Hai nữ nhân sáng mắt lao tới, sau đó gấp một miếng thịt cho vào miệng mình trước, rồi mới từ từ bê ra ngoài.

Mèo con kêu meo meo chạy theo.

Cứ vậy, đồ ăn còn chưa lên bàn đã thiếu mất mấy miếng.

Lúc mỹ nữ đối mặt với đồ ăn ngon, bọn họ tuyệt không rụt rè chút nào.

Sau khi cơm nước no nê, ba người một mèo nằm dài trên sofa như xác chết. Người dựa vào ta, ta dựa vào người, không muốn làm cái gì hết, cũng không muốn động đậy.

“Xong, lại béo hơn hai cân!” Vũ Thiên Mị đau khổ nói: “Lâm Bắc Phàm, vì sao người lại nấu ăn ngon như thế? Hại ta mỗi lần muốn khổng chế cũng không khổng chế nổi? Có phải người cố ý muốn thấy ta xấu mặt không?”

Lâm Bắc Phàm không để ý đến nàng.

Ngày nào người cũng đến đây ăn chực ta chưa nói gì thì thôi, người còn trách ngược tới ta?

Thấy Lâm Bắc Phàm thờ ơ, Vũ Thiên Mị dựa sát vào Bạch Thanh Tuyết, phàn nàn: “Nữ vương đại nhân, người không thèm quản nam nhân của người sao? Còn tiếp tục như vậy, hai chúng ta đều biến thành mập mập không ai muốn!”

Bạch Thanh Tuyết lười biếng nói: “Phải sửa lại một chút, là người không ai muốn. Ta đã có lão công rồi, dù ta vừa béo vừa xấu, lão công của ta cũng sẽ không bỏ mặc ta, chàng nói có đúng không, lão công?”

Hai chữ lão công cuối cùng tinh tế yếu đuối lại hờn dỗi, như một con mèo nhỏ khiến người ta yêu thích, Tiểu Bắc Phàm suýt nữa kích động.

“Meo!” Con mèo cũng tuyên bố chủ quyền.

“Đúng, nàng nói gì cũng đúng!” Lâm Bắc Phàm yếu ớt nói.

“Có nam nhân liền quên bạn thân, Bạch Thanh Tuyết, ta khinh bỉ người!” Vũ Thiên Mị khinh thường.

“Tùy người khinh bỉ, dù sao có lão công của ta yêu ta là đủ rồi. Vũ yêu tinh, bây giờ ta muốn sử dụng quyền lực nữ vương của ta, ta muốn phái người đến Bắc Kinh, xuất phát ngay hôm nay, không được sai sót!” Bạch Thanh Tuyết uy nghiêm nói.

“Nô tỳ tuân lệnh!” Vũ Thiên Mị yếu ớt nói.

Sau đó, đôi mắt quyến rũ chớp chớp, nàng tiếp tục yếu ớt nói: “Nữ vương đại nhân, lần này đường xá xa xôi, có thể mượn nam nhân của người dùng một lúc không, để an ủi nỗi khổ tương tư trống vắng?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sao đột nhiên lại kéo ta ra?

Bạch Thanh Tuyết nổi giận: “Được lắm, Vũ yêu tinh, ta coi người là bạn thân, người lại muốn ngủ với nam nhân của ta?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Có thể nói hàm súc một chút không?

Nói năng thoải mái như thế, trái tim không chịu đựng nổi!

Kết quả lời nói lại thay đổi: “Tuy nhiên, nể tình người cúc cung tận tụy, công lao càng lớn càng vất vả, ta sẽ đồng ý với yêu cầu vô lý này của người, ta chỉ tạm thời cho người mượn nam nhân đáng yêu của ta dùng chút thôi, người nhất định phải trả lại nguyên vẹn cho ta, biết không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lão bà, nàng bán ta đi như vậy sao?

“Tạ chủ long ân!” Vũ Thiên Mị vui mừng nói, sau đó liếc mắt đưa tình với Lâm Bắc Phàm.

Bạch Thanh Tuyết lại coi như không nhìn thấy.

Lâm Bắc Phàm mơ hồ: “Các người đang nói gì? Vì sao ta nghe một câu cũng không hiểu?”

“Lão công, là thế này, gần đây công ty giải trí Hán Đình ở Bắc Kinh ra mắt bộ phim truyền hình thường niên “Chiến Thần Trở Về”, do idol siêu cấp thế hệ mới Ngô Phi Phàm đóng vai chính, dự đoán thị trường người xem khá tốt. Vì vậy, ta muốn phái Vũ yêu tinh đến đó bàn bạc, xem có thể mua được bản quyền phát sóng đầu tiên hay không.” Bạch Thanh Tuyết giải thích.

“Vậy cũng không cần ta phải đi chứ, ta không biết gì hết.” Lâm Bắc Phàm xòe tay ra.

Chủ yếu là hắn không muốn đi xa nhà, lặn lội đường xa quá mệt mỏi.

Cho dù đi máy bay cũng quá mệt mỏi.

Vũ Thiên Mị trợn mắt, hung dữ nói: “Người đừng dùng chiêu này với ta, người thật sự không biết hay giả vờ không biết? Người xem 《Phi Thành Vật Nhiễm》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 còn có 《Chung Cư Tình Yêu》 đang hot, có chương trình nào không liên quan đến người? Tất cả đều chứng minh tầm nhìn thị trường của người rất chuẩn, vì vậy ta muốn dẫn người theo xem xét kỹ lưỡng, xem bộ phim này có đáng giá mua lại không!”

Đài truyền hình muốn phát triển, chắc chắn phải mua phim truyền hình từ bên ngoài, chỉ dựa vào bản thân đài truyền hình vốn không thực tế.

Lúc trước, đài truyền hình điêu đứng vì không đủ phim truyền hình dự trữ, vì vậy mới phải phát sóng 《Chung Cư Tình Yêu》. Bây giờ có thời gian và tiền bạc, tất nhiên phải mua phim truyền hình bên ngoài.

Nhưng việc mua phim truyền hình cũng có rủi ro, cũng như bộ phim thường niên 《Chiến Thần Trở Về》 này, giá mỗi tập cũng phải mấy trăm vạn, riêng bản quyền phát sóng cũng cần ba bốn ức, nếu mua về mà tỉ suất người xem không lý tưởng, chẳng phải sẽ thua lỗ đến tận nhà bà ngoại sao?

Vì vậy, hai người liên tục cân nhắc, quyết định kéo Lâm Bắc Phàm có tầm nhìn vô cùng chuẩn xác đến làm tham mưu.

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói: “Bây giờ ta có thể nói cho người biết, bộ phim này hoàn toàn không đáng mua. Những bộ phim lớn thế này, người phải tốn ít nhất ba ức mới có thể lấy được. Dù cuối cùng tỉ suất người xem có thể so với 《 Chung Cư Tình Yêu 》, cũng chỉ kiếm lời được hai ba ức, chút tiền ấy tính là gì? Cần gì vất vả như vậy? Ta thấy cứ vậy đi.”

Sau số tiền điên cuồng thu được từ ba chương trình đầu tiên, Lâm Bắc Phàm đã coi thường khoản tiền nhỏ hai ba ức này.

Hắn hoặc là không làm, đã làm thì không thể thấp hơn năm ức!

Đây là yêu cầu cơ bản nhất.

Nếu không, không biết phải đợi đến năm nào tháng nào hắn mới có thể thăng cấp mạnh lên?

Không còn cách nào, nhân sĩ xuyên việt vốn trâu bò như vậy, ngay cả ta đôi khi cũng không thể khống chế được khí tức trang bức của bản thân.

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên nghĩ đến, ở nơi cao quá sẽ rất lạnh!

“Dù ít tiền cũng là tiền!” Đột nhiên Bạch Thanh Tuyết để lộ hàm răng trắng sáng, như tiểu ác ma đang tức giận: “Chàng có đi không? Nếu không đi ta cắn chết chàng!”

Bạch Thanh Tuyết cầm một cánh tay lên để trước mắt, dáng vẻ sẽ mở miệng bất cứ lúc nào.

Vũ Thiên Mị túm lấy cánh tay còn lại, hung dữ nói: “Ta sẽ nhận thâu cánh tay còn lại, người tự xem mà làm!”

“Ta đi là được chứ gì, làm việc cho lão bà là chuyện hiển nhiên!” Lâm Bắc Phàm chính nghĩa hiên ngang nói.

Chương 91: Đi mua phim truyền hình!

Bắc Kinh là thủ đô của đất nước.

Nơi này là trung tâm chính trị, thể thao, kinh tế, văn hóa của Trung Quốc, lại là vùng nội ô của Trung Nguyên cũ, ngay dưới chân thiên tử, vì vậy có rất nhiều công ty đều đăng ký hoạt động ở nơi này.

Trong số đó, trụ sở của công ty giải trí Hán Đình mà đài truyền hình Tinh Quang muốn đến cũng được đặt ở đây.

Công ty giải trí Hán Đình là một công ty giải trí có quy mô lớn, tài sản lên đến trăm ức, là công ty có tên tuổi lớn trong làng giải trí. Lần này 《Chiến Thần Trở Về》 do bọn họ đầu tư quay chụp, nghe nói kinh phí lên đến ba ức, quyết tâm muốn làm ra một bộ thần kịch thường niên.

Vì vậy, họ đã gửi lời mời đến các đài truyền hình lớn.

Vốn một đài truyền hình hạng ba như đài truyền hình Tinh Quang không nằm trong danh sách khách mời của bọn họ. Nhưng gần đây đài truyền hình Tinh Quang lấy được thành tích quá huy hoàng, vì vậy bọn họ cũng gửi lời mời đến.

Đài truyền hình Tinh Quang là đài truyền hình duy nhất dưới hạng hai trong danh sách đài truyền hình mà bọn họ mời đến.

Trải qua hai tiếng bay, cuối cùng đám người Vũ Thiên Mị và Lâm Bắc Phàm đã đặt chân xuống mảnh đất này.

Bọn họ không chút do dự chạy thẳng đến công ty giải trí Hán Đình.

Bởi vì, buổi chiều sẽ bắt đầu chiếu thử bộ phim truyền hình 《Chiến Thần Trở Về》.

“Nói thật, ta không hề coi trọng bộ phim truyền hình 《Chiến Thần Trở Về》 này. Diễn viên chính của bộ phim truyền hình này đều là những siêu sao có lưu lượng hạng nhất trong nước, còn có tiểu sinh và tiểu hoa đán mới, cũng không có gì đặc biệt, chắc chắn giá cả của bộ phim này không rẻ. Bộ phim này có tất cả 50 tập, mỗi tập phải tốn ít nhất 600 vạn trở lên, nói cách

khác cả phim phải tốn hơn ba ức. Nếu tỉ suất người xem bình quân không được 2% trở lên sẽ tính là thua lỗ, rủi ro quá lớn, vì vậy ta vẫn đề nghị đừng mua.”

Trên xe, Lâm Bắc Phàm lại lần nữa bày tỏ quan điểm của mình.

“Thế nhưng, nếu không mua thì đài truyền hình chúng ta phát sóng cái gì?” Vũ Thiên Mị bất đắc dĩ nói: “Lúc trước đài truyền hình của chúng ta chỉ dự trữ mấy bộ phim truyền hình cũ hạng hai và hạng ba, chờ 《 Chung Cư Tình Yêu 》 được phát sóng xong, chúng ta không còn phim để phát sóng nữa. Nói thật, trước mắt đài truyền hình của chúng ta chỉ có hai chương trình thực tế át chủ bài để giữ mặt mũi thôi, về mảng phim truyền hình có thể nói là trắng tay. Tỉ suất người xem vào cuối tuần rất cao, nhưng vào những ngày trong tuần tỉ suất người xem lại rất thấp. Vì vậy, chúng ta cần phải thay đổi tình hình này, tăng thêm nguồn dự trữ phim truyền hình, có đôi khi dù phải thua lỗ cũng phải hết giá.”

Đây là đài truyền hình, kiếm nhiều tiền cũng phải tiêu nhiều tiền, nếu nội dung và chương trình không theo kịp thời đại, sớm muộn gì cũng sẽ biến mất trong mắt mọi người. Cũng như một ngôi sao vậy, nếu tỉ lệ xuất hiện của người quá thấp, sớm muộn gì cũng bị mọi người quên mất, giá trị kinh tế giảm cực mạnh. Vì vậy rất nhiều ngôi sao đều sẵn lòng dùng tiền mua hot search, đài truyền hình cũng bằng lòng mất tiền để hết giá.

“Hơn nữa, loại thần kịch như 《 Chiến Thần Trở Về 》 một năm cũng không thấy được mấy bộ, nếu chúng ta không tranh, bị những đài truyền hình khác cướp mất, tỉ suất người xem vượt qua chúng ta, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến chúng ta. Vì vậy, dù thế nào đi nữa, dù chúng ta không mua được bộ phim này, cũng không thể để những đài truyền hình khác được tốt.”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, đồng ý với quan điểm này.

Trong lúc hai người nói chuyện với nhau, rất nhanh đã tới giải trí Hán Đình.

Điều khiến người ta ngạc nhiên là, người đón bọn họ lại là một nam nhân trung niên hơn 30 tuổi.

“Chào mừng Lâm tiên sinh và Vũ tổng đã đến đây! Lâm tiên sinh, người còn đẹp trai phóng khoáng hơn cả trong ảnh, Vũ tổng quả nhiên quyến rũ động lòng người như trong truyền thuyết, hai người không làm ngôi sao thật sự là thiệt thòi lớn của làng giải trí!”

“Người là...” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ.

“Ôi chao, quên tự giới thiệu!” Hứa Hán Kiệt nhẹ vỗ đầu một cái, đột nhiên nhớ ra, sau đó lại nói: “Lâm tiên sinh, Vũ tổng, ta tên là Hứa Hán Kiệt, là một diễn viên, đồng thời cũng là một ca sĩ, cũng từng làm người dẫn chương trình... Ha ha, thân phận của ta hơi nhiều, ta cũng không nhớ ta có bao nhiêu thân phận nữa, lúc trước vì kiếm miếng cơm ăn nên ta mới bước lên con đường ngôi sao này. Bây giờ, ta là diễn viên, đóng một vai không lớn không nhỏ trong 《Chiến Thần Trở Về》.”

“Hứa Hán Kiệt? Người là Hứa Hán Kiệt hát “Bạch Liên Hoa”!” Vũ Thiên Mị ngạc nhiên nói.

“Ha ha, không ngờ đến bây giờ còn có người nhận ra ta, hơn nữa còn là Vũ tổng xinh đẹp phóng khoáng, thật sự khiến ta vui vẻ! Nhưng hảo hán không nhắc đến chuyện can đảm năm đó, những việc kia đều là quá khứ, bây giờ ta đã già, không hát nổi nữa, chỉ có thể làm diễn viên thôi!”

Già không hát nổi nữa, nghĩa là đã lạc hậu.

Hứa Hán Kiệt cười ha ha một tiếng, không thèm để ý.

“Hứa Hán Kiệt? Hắn rất nổi tiếng sao?” Lâm Bắc Phàm hỏi nhỏ.

“Đúng là rất nổi tiếng. Nhưng hắn nổi tiếng không phải vì tác phẩm của hắn, mà vì đám bạn bè của hắn.”

Vẻ mặt của Vũ Thiên Mị rất kỳ lạ: “Người này vô cùng kỳ lạ, thật sự có thể nói là dị loại trong làng giải trí, không hề nổi tiếng, lại quen biết rộng rãi, từ diễn viên phụ đóng vai xác chết, cho đến siêu sao và đạo diễn lớn, thậm chí một vài nhà đầu tư đều có thể kết bạn được, thật sự không ai không phải bạn bè. Nổi tiếng nhất là một bức ảnh, đó là bức ảnh đồng đảo siêu sao

trong nước đến chúc mừng sinh nhật hần, người nói người này có lợi hại không?”

“Đúng là lợi hại, chẳng lẽ còn có bồi cảnh?” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ.

Vũ Thiên Mị lắc đầu: “Hần xuất thân từ gia đình bình thường, cũng không có bồi cảnh gì. Chính vì điều này mới khiến mọi người thấy kỳ lạ, sao hần có thể kết bạn với nhiều người nổi tiếng như thế.”

Lâm Bắc Phàm cẩn thận quan sát lão nam nhân trung niên trước mặt, dù đã gần 40 tuổi, nhưng thoát nhìn hần ta như mới đầu 30, khuôn mặt có chút nếp nhăn và ít râu, đội một chiếc mũ kiểu Anh, nhìn rất hấp dẫn.

Điều khiến Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên là, trong mắt hần ta đầy vẻ chân thành, khiến người ta có thiện cảm ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Cộng thêm cuộc nói chuyện vừa rồi, không quá khách sáo cũng không quá nhiệt tình, khiến người ta vừa gặp đã thấy thân thiết.

Lâm Bắc Phàm trầm nghĩ: Chẳng lẽ đây được gọi là sức hấp dẫn của nhân cách?

Ngay lúc hai người Lâm Bắc Phàm đang đánh giá hần ta, Hứa Hán Kiệt vẫn nói chuyện sinh động như thật: “Lúc nhận được câu trả lời của mọi người, công ty của chúng ta cũng rất ngạc nhiên, không ngờ đài truyền hình Tinh Quang tiếng tăm lừng lẫy gần đây cũng đến, thật sự khiến công ty chúng ta nở mày nở mặt! Lúc ấy có rất nhiều người trong công ty muốn cướp lấy cơ hội được tiếp đón nhân vật truyền kỳ như hai người, nhưng kỹ năng của ta cao hơn một bậc... Cũng không thể nói là kỹ năng cao hơn một bậc, phải nói là cây già lên mặt, ha ha... Có thể tiếp đón hai vị là vinh hạnh của ta!”

“Cũng là vinh hạnh của chúng ta!” Vũ Thiên Mị cười nói.

Ba người thân thiện bắt tay.

Lâm Bắc Phàm phát hiện, khả năng đối nhân xử thế của Hứa Hán Kiệt đúng là nhất lưu, khiến người ta không nhận được phải than thở.

Hắn ta dẫn theo đám người Lâm Bắc Phàm đi vào công ty, trên đường đi hắn ta luôn nở nụ cười thân thiết chào hỏi mỗi người, mặc kệ là nhân viên hay là công nhân vệ sinh đều có thể gọi tên, nhìn rất nhiệt tình hào phóng, tràn ngập âm áp.

Người xung quanh cũng nhiệt tình đáp lại hắn ta.

Lâm Bắc Phàm lại lắc đầu, người này thật sự biết cách làm người, hơn nữa sức hấp dẫn rất lớn.

Hứa Hán Kiệt dẫn mọi người đi vào một phòng tiếp khách, sau đó chân thành xin lỗi: “Thật xin lỗi hai vị, vừa rồi đã làm mất quá nhiều thời gian của hai vị. Nơi này là phòng hội nghị nơi sắp chiếu thử phim truyền hình, nước trà đã được chuẩn bị sẵn sàng, hai người cứ thoải mái thưởng thức, nếu còn cần gì nữa cứ việc nói ra. Hôm nay ta là nhân viên phục vụ của hai vị, đảm bảo có thể khiến hai vị cảm thấy như đang ở nhà!”

Đúng lúc này, một nam nhân trung niên khoảng hơn 40 tuổi vác cái bụng bự đi vào, giọng nói quái gở: “Ồ, đây không phải đại diện của đài truyền hình Tinh Quang sao? Đài truyền hình Tinh Quang thật không tôn trọng người khác, chỉ phái một tên ranh con và một tên mặt trắng chuyên ăn bám đến, đài truyền hình Tinh Quang đúng là gánh hát rong!”

Chương 92: Việc đắc tội với người khác nhất định phải lén làm!

Vừa nghe đến là đài truyền hình Tinh Quang, tất cả mọi người chung quanh đồng loạt quay đầu qua.

Ánh mắt có tò mò, có sùng sốt, có phẫn hận, bất thiện, có xem thường... còn có xì xào bàn tán.

“Bọn hắn là đại biểu của Tinh Quang? Trông thật trẻ tuổi, ta còn tưởng là hai đại minh tinh!”

“Ta biết bọn hắn, trong đó người nam là nam nhân của Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm, cũng chính là tên tiểu bạch kiểm may mắn kia. Người nữ là phó đài trưởng mà Tinh Quang vừa mới tuyển Vũ Thiên Mị, nghe nói là bạn thân của Bạch Thanh Tuyết!”

“Thì ra là hai kẻ có quan hệ, khó trách còn trẻ như vậy lại có thể thân cư yếu chức!”

“Nghe nói Vũ Thiên Mị còn có chút bản lĩnh, về phần tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm thì... Ngươi hiểu mà!”

“Sao phó đài trưởng Blueberry TV Trương Vĩnh Quyền lại đối chiến với Tinh Quang? Nhìn tư thế này rõ ràng không được bình thường...”

“Hắc hắc, cái này ta biết, ta cho ngươi biết, trước đó mấy tuần, Trương phó đài trưởng thừa dịp 《Phi Thành Vật Nhiễm》 bị chinh đốn, đẩy ra một tiết mục tổng nghệ mới nhằm chiếm trước thị trường, kết quả bị 《Chung Cư Tình Yêu》 của Tinh Quang tiêu diệt, hiện tại cũng lạnh, hơn ức tiền vốn biến thành dòng nước, ngươi nói xem hắc có thể không phẫn nộ sao?”

“Ha ha, có trò hay để nhìn!”

Trong đám người đang xì xào bàn tán, còn có mấy người yên tĩnh xem trò hay.

Bọn hắc phân biệt là, phó đài trưởng Triệu Ngọc Đông đến từ Tomato TV, phó đài trưởng Liễu Sinh đến từ Lychee TV, còn có vị cuối cùng là phó đài trưởng Vương Luân đến từ Mango TV, đều là nhân vật quyền lực của đài truyền hình Trung Quốc. Hơn nữa trước đó còn có phó đài trưởng Vĩnh Quyền của Blueberry TV, đài truyền hình sau lưng bốn người bọn hắc đều là đài truyền hình nhất lưu trên bảng xếp hạng.

Lúc này, bọn hắc đều thờ ơ lạnh nhạt nhìn mọi chuyện.

“Là đài truyền hình Tinh Quang sau lưng hai người kia đã đánh bại chúng ta, thực sự rất lợi hại, cảm giác chúng ta đều già rồi, đúng là hậu sinh khả úy.” Phó đài trưởng Triệu Ngọc Đông nhìn người trẻ tuổi trước mặt, cảm khái nói.

“Đúng là vô cùng xuất sắc, chưa đến ba tháng đã phát triển lớn mạnh đến trình độ như vậy, hiện tại còn có thể cướp phim truyền hình với chúng ta,

ngay cả ta cũng nghĩ mãi mà không rõ rốt cuộc bọn họ phát triển như thế nào, không nhận mình già đúng là không được rồi!”

Phó đài trưởng Liễu Sinh nói tiếp, sau đó chuyển lời nói: “Người nói xem, tại sao bỗng nhiên lão Trương lại tìm tới Tinh Quang? Nghe ngữ khí của hắn rất ganh ghét, dù sao cũng có quan hệ cạnh tranh, có thua thì có thắng, thua thì thua thôi! Lão Trương, ai...”

Một bộ rất thất vọng.

“Lão Trương ta biết, tính tình hắn ta quá hấp tấp, ta cảm thấy cứ để hắn ta thử đối nghịch với Tinh Quang một lần cũng tốt!” Phó đài trưởng Vương Luân cười híp híp mắt, gần như không thấy con mắt đâu, khiến người ta không nhìn thấu trong lòng hắn đang suy nghĩ gì.

Thế là mấy người tiếp tục xem kịch.

Một bên khác, Vũ Thiên Mị khiêng đòn lên, mày liễu nhíu cao, ngữ khí bất thiện nói: “Này lão đầu, người là ai? Chúng ta đang vui vẻ nói chuyện phiếm, người qua đây chen lời làm gì? Không có giáo dục!”

“Người không biết ta?” Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền không tin nói.

“Ta phải biết người sao? Người cũng không nhìn dáng vẻ người đi, tóc đã sắp rụng hết, nếp nhăn trên mặt có thể kẹp chết ruồi, còn có bụng hoài thai mười một tháng không thấy sinh... Bản cung thiên sinh lệ chất, xinh đẹp như hoa, có nhận thức cũng chỉ nhận thức người phong hoa tuyết đại giống nam nhân đang đứng bên cạnh ta, tuyệt không phải lão trung niên giống người! Cho nên, mời người cách ta xa một chút! Để tránh ta cho rằng người có ý đồ khác sẽ không tốt, dù sao hai chữ người xấu cũng không viết lên mặt!”

Rõ ràng người này không có ý tốt, cho nên Vũ Thiên Mị không chút do dự chửi về.

“Người...” Trương Vĩnh Quyền tức giận đến mức cả người run run, sắc mặt xanh đỏ, thiếu chút nữa không thể hít thở.

Qua nhiều năm như vậy, chưa ai dám mắng hấn ta thẳng mặt như vậy, hấn ta tức đến lá gan đều đau.

“Trương đài bình tĩnh! Uống trà, uống trà!” Hứa Hán Kiệt lập tức đưa lên một ly nước dập bột con tức, miễn bùng nổ xung đột kịch liệt.

Hấn ta cũng không nghĩ tới, vừa rồi rõ ràng Vũ đài trưởng nũng nịu rất dễ nói chuyện, tại sao bỗng nhiên lại trở nên bực hấn như vậy?

“Đúng là nha đầu miệng lưỡi bén nhọn!”

Trương Vĩnh Quyền cắn răng nói ra tiếng lòng của tất cả mọi người, hấn ta dùng tay chỉ Vũ Thiên Mị, run run nói: “Ta không tính toán với ngươi! Nha đầu thói, ngươi nghe kỹ cho ta, ta tên Trương Vĩnh Quyền, phó đài trưởng Blueberry TV. Lần này ta tới là muốn nói cho ngươi biết, các ngươi chờ đó cho ta, chúng ta còn chưa xong đâu. Hôm nay, ta nhất định sẽ khiến các ngươi phải thất vọng mà về, hừ!”

Vũ Thiên Mị cười lạnh: “Chỉ sợ phải làm ngươi thất vọng, chúng ta cái gì cũng thiếu chỉ không thiếu tiền!”

“Hừ! Hãy đợi đấy!” Trương phó đài trưởng thở phì phò rời đi.

Hứa Hán Kiệt cười khỏ nói: “Ai dà việc này, Vũ đài trưởng xúc động quá rồi, dù sao sau lưng Trương đài trưởng cũng là Blueberry TV, còn có bối cảnh quốc gia, không tiện đắc tội... Hơn nữa người ta tuổi đã cao, ta nghe nói hấn ta bị bệnh cao huyết áp, nếu tức giận rất dễ phát bệnh, cho nên gặp chuyện cần phải nhẫn một chút!”

Lâm Bắc Phàm sinh lòng trắc ẩn: “Thiên Mị, ngươi xem Hứa tiên sinh nói đúng, người ta tuổi đã cao, tóc và răng đều sắp rụng sạch, ngươi cần gì phải khiến người ta tức giận như vậy? Nhỡ hấn ta thở không thông, tức chết thì sao?”

“Lâm tiên sinh nói rất đúng...” Hứa Hán Kiệt tán thưởng.

“Cho nên về sau, chuyện như vậy phải vụng trộm làm, không thể để người khác biết!” Lâm Bắc Phàm nhỏ giọng căn dặn, ở phương diện này hấn rất

có kinh nghiệm.

Hứa Hán Kiệt: “... ..”

Võ Thiên Mị trợn trắng mắt: “Nói cái gì vậy, ta cho người biết, tên kia là cực kỳ khôn nạn, ý xấu đầy mình. Sau khi điều tra ta phát hiện, sở dĩ 《Phi Thành Vật Nhiễu》 bị cấm phát sóng để chỉnh đốn, đều do hắn ta dẫn đầu kéo quan hệ giới trò quý, bởi vì hắn ta định đẩy ra một tiết mục hẹn hò mới cướp thị trường, chỉ có điều, cuối cùng lại bị chúng ta kéo xuống nước.

“Thì ra là thế ... Tên họ Trương này cũng quá hẹp hòi, bị kéo xuống nước cũng không phải chỉ có mỗi đài truyền hình của hắn ta, người xem những đài truyền hình nào tìm đến!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Đương nhiên không chỉ chuyện này... Còn có sau đó, Blueberry TV đẩy ra một tiết mục tổng nghệ mới, người phụ trách chủ yếu người ban nãy, đáng tiếc tiết mục đó đụng phải 《Chung Cư Tình Yêu》 của chúng ta, cuối cùng lạnh. Người nói, liên tiếp hai tiết mục đều xì hơi, tổn thất hơn một ức, hắn ta có thể không tức giận sao?”

Nghĩ tới đây, Võ Thiên Mị cười khanh khách, cười trên nỗi đau của người khác.

“Chắc chắn là tức giận.” Lâm Bắc Phàm hơi liếc mắt qua, ở địa phương người khác không thấy được, trên trời bỗng nhiên hạ xuống một luồng hơi khí đục ngầu, sáp nhập vào thân thể Trương Vĩnh Quyền.

Trương Vĩnh Quyền đột nhiên cảm thấy tâm phiền ý loạn, chỉ cảm thấy hỏa khí ùng ùng bốc lên.

Chương 93: Đài trưởng đại chiến, vô cùng thâm thúy!

Trong lòng có một ngọn lửa, đè nén nơi ngực, vô cùng khó chịu, muốn trút nó ra.

Nhưng vừa rồi hắn ta đã buông ngoan thoải, bây giờ quay về chẳng phải rất mát mắt sao?

Dù sao miệng lưỡi của nha đầu kia cũng quá lợi hại, hẳn ta không muốn trở về chịu tội.

Cứ như vậy, hẳn ta đành phải kìm nén hỏa khí, buồn bực đi lên phía trước, kết quả đâm vào ba người đang đi đến từ phía đối diện.

“Đây không phải phó đài trưởng Trương sao? Đi đường sao lại vội vàng vậy, xem sắc mặt cũng không dễ nhìn, giống như đã bị lửa đốt vậy, người có chuyện gì không vui cứ nói ra, để chúng ta tham mưu cho người, thuận tiện vui vẻ một chút?” Phó đài trưởng Tomato TV Triệu Ngọc Đống âm dương quái khí nói.

Nhắc tới mấy vị đài trưởng, bình thường vẫn luôn cạnh tranh ta chết người sống, thù mới hận cũ có nhiều lắm, ai cũng không chào đón ai.

Hiện tại có cơ hội chế nhạo, Triệu Ngọc Đống càng không chút do dự ra tay.

Hỏa khí của Trương đài trưởng lập tức bốc lên, hẳn ta nổi trận lôi đình: “Họ Triệu, ta đi đường nào liên quan gì đến người? Sắc mặt ta có dễ nhìn hay không liên quan gì tới người? Thúc thòi một chút thì cút ngay cho ta, hiện tại ta không vui, sợ ta không nhịn nổi sẽ động thủ!”

Lại dám bảo ta cút ngay?

Còn dám uy hiếp ta!

Sắc mặt Triệu Ngọc Đống hơi biến, trở nên cực kì khó coi.

Dù sao, hẳn ta cũng là phó đài trưởng đài truyền hình nhất lưu, hơn nữa còn là phó giám đốc phụ trách mảng chương trình truyền hình, là tồn tại quyền cao chức trọng, có quyền lực ngang ngửa với tên họ Trương kia, vậy mà hẳn ta bị người ta ức hiếp, lại dám tìm mình trút giận?

Ta không cần sĩ diện sao?

“Họ Trương, người có bản lĩnh thì nói lại lần nữa! Ta không tin người dám động thủ!” Triệu Ngọc Đống tức đỏ mặt nói: “Nói cho người biết, người đã già thì thừa nhận già, thua thì chấp nhận thua, phải tự biết mình, đừng tưởng

rằng người là đài trưởng thì ai cũng phải nhường người, dù Trái Đất không có người vẫn sẽ quay, người thua không nổi cho ai nhìn?”

Trương Vĩnh Quyền chỉ cảm thấy hỏa khí muốn xông thẳng lên trời, có xu thế không thể kìm nén được.

“Có bản lĩnh thì người lập lại câu vừa rồi một lần nữa?”

Triệu phó đài trưởng cười lạnh: “Nói thì nói, ta còn sợ người sao? Ta không tin người dám động thủ...”

Rốt cục Trương phó đài trưởng cũng không khống chế nổi, nỏ cái đùng.

“Đi mẹ người bức (1)!”

Một quyền hung tợn đập lên mắt Triệu phó đài trưởng.

“Ai u!” Triệu đài trưởng kêu lên đau đớn.

Kết quả vẫn chưa xong, thừa dịp Triệu đài trưởng không nhìn thấy và mọi người còn đang chấn động, Trương đài trưởng vung ra quyền thứ hai, đánh vào con mắt còn lại.

“A! Mắt của ta!”

Một lần này, Triệu đài trưởng biến thành mắt gấu mèo.

Nhìn thấy Trương đài trưởng tựa hồ còn muốn động thủ, người chung quanh biến sắc, bước lên phía trước giữ chặt hắn ta lại. Nhất là Liễu Sinh đài trưởng và Vương Luân đài trưởng ở gần hắn ta nhất, vội vã xông về phía trước giữ chặt Trương đài trưởng đang kích động.

“Lão Trương, người đừng kích động, nếu tiếp tục đánh nữa lão Triệu sẽ trọng thương, người cũng phải chịu trách nhiệm hình sự!”

“Lão Trương, người phải khống chế cảm xúc của bản thân, nhanh xin lỗi lão Triệu!”

Kết quả, hai nam nhân trung niên sao có thể là đối thủ của Trương đài trưởng đang bị cơn giận bao phủ?

Không chỉ không kéo nổi, còn phải chịu một quyền.

“A! Lão Trương, ngay cả ta mà ngươi cũng dám xuống tay!”

“Đôi mắt ta mù rồi!”

Không thể không nói, Trương đài trưởng đánh quá chuẩn, đều chuẩn xác một phát đâm thẳng vào mắt, một lần này lại nhiều thêm hai người mắt gấu mèo.

“Họ Trương, ta không để yên cho ngươi!”

Triệu đài trưởng đã trở lại bình thường gằm lên giận dữ, không để ý tới đau đớn trên mắt, xông lên báo thù.

Kết quả trên mặt hắn ta bị tổn thương đương nhiên không phải đối thủ của Trương Vĩnh Quyền, lại bị KO liên tục, một khuôn mặt hoàn hảo bị đánh sưng vù, tiếng kêu rên liên hồi, nhưng Trương Vĩnh Quyền vẫn không bỏ qua.

“Hai vị đài trưởng, không cần đánh nữa, tổn thương hòa khí không tốt!”

“Hai vị đều là người có thân phận, tiếp tục đánh sẽ mất thể diện, không đáng!”

“Mọi người dừng lại trước, tỉnh táo!”

Một đám người kêu to đi lên can ngăn.

Đương nhiên, còn có người đứng bên cạnh xem náo nhiệt.

“Hai lão gia hỏa này đã lớn tuổi vậy rồi, vẫn không kiềm chế được tính tình, ẩu đả nhau ngay giữa nơi công cộng, thực đúng là già mà không kính, ai!” Vũ Thiên Mị lắc đầu thở dài, cặp mắt lại trợn trừng lên, một bộ rất hung phấn.

Quả nhiên là yêu tinh, xem nào nhiệt không chê lớn chuyện.

“Sao đang yên đang lành bỗng nhiên đánh nhau? Đúng là phiền phức, ta phải ngăn cản...” Hứa Hán Kiệt sốt ruột, bèn bịu đi lên ngăn cản.

Nơi này là công ty hắn ta, hắn ta là nhân viên, nếu mắt thấy mà không làm gì, nhất định sẽ bị xử lý.

Cho nên, hắn ta vội vàng xông tới.

Kết quả, không biết là chạy quá mau hay gì, thân thể hắn ta bỗng nhiên mềm nhũn, ngã xuống.

Lâm Bắc Phàm vừa vịn đỡ lấy hắn ta, quan tâm hỏi: “Làm sao vậy, không sao chứ?”

“Không biết, dường như bỗng nhiên không còn sức lực, không biết có phải rút gân hay không...” Hứa Hán Kiệt lắc đầu cười khổ, nhìn tròng diện hỗn loạn bên kia, phát hiện mình không cách nào ngăn cản, thở dài.

“Nơi này còn ai đã hạ độc thủ với chúng ta?” Bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm hỏi.

Võ Thiên Mị kinh ngạc, nói: “Có tới mười mấy đài truyền hình, nhưng kẻ cầm đầu là bốn nhà đài truyền hình nhất lưu, nếu không phải bọn hắn, 《Phi Thành Vật Nhiếu》 đã không bị chinh đốn.”

“A.” Lâm Bắc Phàm như có điều suy nghĩ gật đầu, sau đó trong mắt hơi sắc chột lóe lên.

Lại có hai luồng tử thể hạ xuống, trút vào trong cơ thể hai người.

Phó đài trưởng Liễu Sinh vừa bị đánh một quyền chỉ con mắt hét rầm lên: “Họ Trương, ta có ý tốt khuyên ngươi, ngươi lại đánh ta! Ta không để yên cho ngươi, hôm nay có ngươi không có ta!”

Nói xong, hắn ta như hổ đói vồ mồi đánh về phía Trương Vĩnh Quyền.

Còn có phó đài trưởng Vương Luân, lúc này, hắn ta cũng tức đến bùng nổ: “Trương lão thất phu, không phải chỉ có ngươi mới có thể đánh quyền, ta cũng biết!”

Phó đài trưởng Vương Luân như con dã lang nhào tới.

Tạo thành tứ phương đại chiến, chiến đấu rất thảm thiết, kéo cũng kéo không nổi.

Trương Vĩnh Quyền lấy một địch ba, chung quy vẫn là quả bất địch chúng, rốt cục cũng bị hành hung, kêu rên liên hồi. Ba người khác tuy cùng chung mối thù, nhưng dù sao trên mặt cũng có thương, thực lực hơi kém, cũng bị Trương Vĩnh Quyền đánh lén thành công.

Bốn người càng đánh hỏa khí càng lớn, ra tay cũng càng ngày càng xấu xa, còn nhắm ngay mệnh căn tôn tử, khiến người nhìn mà phát lạnh...

Bốn người đánh tới khó phân thắng bại, kéo cũng kéo không nổi, người bên ngoài lo lắng hô lên: “Không cần đánh nữa, còn đánh nữa sẽ trọng thương!”

“Tất cả mọi người đều là đồng sự, đều là bằng hữu, đánh nhau tổn thương hòa khí!”

“Mọi người ngồi xuống nói chuyện có được không?”

Kết quả, một phó đài trưởng hảo tâm khuyên ngăn cũng bị loạn quyền đánh tới.

Kính mắt tan nát, mũi cũng chảy máu, bắn tung tóe lên áo.

Nhìn thấy tràng diện này, những người đang khuyên can khác cũng lui về. Dù sao người bị đánh cũng không phải bọn hắn, việc này vốn chẳng liên quan gì đến mình, bị tai bay vạ gió thì quá oan uổng.

(1) Một câu chửi thề, bằng cút con mẹ mày đi

Chương 94: Lại trở thành lá chắn, ta là người đã có lão bà

Lúc này, chung quanh có một đám người tràn vào.

Dẫn đầu là một nam nhân vóc dáng cao lớn, cực kì anh tuấn, nhìn thấy cục diện này, hấn ta lập tức cấp bách.

“Dừng tay! Các vị đài trưởng mau dừng tay! Dừng đánh nữa!”

Kết quả, bốn người vẫn đánh chung một chỗ, người chọc đôi mắt ta, ta đâm người hai quyền, thuận tiện lại đá người một cước, thủ đoạn vậy mà còn xấu xa hơn đám lưu manh bên đường.

Nếu không phải bọn chúng mặc tây trang giày da, người khác sẽ tưởng bọn chúng là một đám lão lưu manh.

“Các người mau kéo bọn hấn ra, đừng để bọn hấn tiếp tục đánh nhau!”

“Vâng, Ngô thiếu!”

Những người đi theo sau xông lên, hai người ôm một lão, tách tất cả bọn họ ra.

“Họ Trương, đừng tưởng chỉ thế đã xong việc! Từ nay về sau, ta với người không đội trời chung!” Phó đài trưởng Triệu Ngọc Đồng bị đánh đến biến dạng, mũ áo không ngay ngắn hô to, hai cánh tay bị người hung tợn kéo về phía sau.

“Tới thì tới, ai sợ ai! “Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền không phục nói.

“Lão thất phu nhà người đụng ai cũng đánh, ta phi! Chúng ta không để yên đâu!” Phó đài trưởng Liễu Sinh mắng.

“Phi! Chơi vui quá nhỉ?” Phó đài trưởng Vương Luân phun.

“Hừ!” Đối với hai vị phó đài trưởng bị tai bay vạ gió này, Trương Vĩnh Quyền thẹn trong lòng, không giải thích nhiều.

Ngô Phi Phàm đứng ở giữa, ôn tồn khuyên: “Các vị đài trưởng, mọi người tỉnh táo một chút. Hôm nay là hộp báo phim 《Chiến Thần Trở Về》, mọi người coi như nể mặt ta, không nên náo loạn nữa có được không?”

Lúc này, mấy vị đài trưởng cũng bình tĩnh lại, trong lòng ần ần có chút hối hận.

Rõ ràng bọn họ tới nơi này mua phim truyền hình, vì sao đột nhiên lại đánh nhau? Bình thường mình không phải hạng người nóng nảy như vậy mới đúng? Kết quả đánh không thắng coi như thôi, còn hại mặt mũi bầm dập, cái bộ xương già này bị giày vò đến sắp hỏng.

Máu chốt là có rất nhiều đài trưởng cùng thế hệ thấy được, mặt mũi đều mất hết.

“Mau mang thuốc qua đây, băng bó cho các vị đài trưởng.” Ngô Phi Phàm lại kêu một tiếng, người đứng đằng sau có lẽ là thư ký gặt đầu, sau đó chạy ra phía ngoài.

Trò hề này cuối cùng kết thúc.

Lâm Bắc Phàm cúi đầu nhỏ giọng hỏi: “Người trẻ tuổi này là ai? Thoạt nhìn dường như không đơn giản...”

“Hắn ta là nam chính phim 《Chiến Thần Trở Về》, đại minh tinh thế hệ mới Ngô Phi Phàm, đồng thời còn là trưởng tử của chủ tịch công ty giải trí Hán Đình.” Vũ Thiên Mị nhỏ giọng giải thích, sau đó trêu đùa: “Chậc chậc, không thể không nói, vị đại minh tinh thế hệ mới này thật đẹp trai, cũng sắp đuổi kịp người rồi, vừa vào nghề đã được hoan nghênh vô cùng, nghe nói fan nữ vô số. Hiện tại người có chút xung động muốn xuất đạo nào không?”

Lâm Bắc Phàm lười biếng nói: “Xuất đạo làm gì? Có Thanh Tuyết, ta không cần phải kiếm tiền nuôi gia đình, ta chỉ cần ở nhà làm mỹ nam yên tĩnh là được rồi.”

“Không biết xấu hổ!” Vũ Thiên Mị trợn trắng mắt. “Hơn nữa, có một câu của người ta vô cùng không đồng ý!”

“Câu gì không đồng ý?” Vũ Thiên Mị tò mò hỏi.

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói: “Người nói tướng mạo của hắn sắp đuổi kịp ta, như vậy là làm nhục ta. Nên biết, gương mặt này của ta là trời sinh,

là chính bản. Mà gương mặt kia của hắn đã động dao kéo ít nhất cũng bảy, tám lần, đã thay đổi hoàn toàn, sao có thể sánh với ta?”

“Thật? Nhưng hoàn toàn nhìn không ra...”

“Kỹ thuật của bác sĩ tốt!”

...

Thời điểm hai người xì xào bàn tán, nhân viên của giải trí Hán Đình đã dẫn theo nhân viên y tế quay lại, băng bó cho các vị đại trưởng, tình huống cũng được ổn định lại.

Lúc này, Ngô Phi Phàm mới có tâm tình dò xét chung quanh, nháy mắt đã phát hiện Vũ Thiên Mị đang đứng bên cạnh Lâm Bắc Phàm, con mắt hắn ta lập tức sáng lên, hơi thở đậm tà xuất hiện.

Hắn ta sửa sang lại quần áo, sau đó mỉm cười, áo mũ chỉnh tề đi tới, nói: “Tiểu thư xinh đẹp mỹ lệ này là Vũ phó đại trưởng của Tinh Quang Vũ Thiên Mị phải không? Người thật còn đẹp hơn cả ảnh chụp. Trước hết, ta xin tự giới thiệu, ta tên Ngô Phi Phàm, là nam chính phim 《Chiến Thần Trở Về》, đồng thời cũng là trưởng tử của chủ tịch công ty giải trí Hán Đình.

Hắn ta nhấn mạnh câu sau.

“Lần đầu gặp mặt, mong được chiếu cố nhiều hơn, Vũ đại trưởng!” Ngô Phi Phàm đưa tay phải ra.

Vũ Thiên Mị nhíu nhíu mày, không biết vì sao, nàng không ưa tên đại minh tinh trước mặt này, luôn có cảm giác hắn ta tới đây với ý đồ không tốt.

Lại nghĩ tới, có lẽ gương mặt hắn ta đã hoàn toàn thay đổi, động dao kéo nhiều như vậy không biết vốn dĩ hắn ta xấu xí đến mức nào? Nàng lập tức cảm thấy không rét mà run.

Tuy rằng nàng không kỳ thị xấu xí, nhưng vô cùng không thích những người đã đập đi xây lại gương mặt vốn có của mình.

Đây không phải thích làm đẹp, mà là hư vinh đến cực hạn.

Loại người này bình thường đều không phải người tốt.

Vũ Thiên Mị không vươn tay ra, chỉ lộ ra nụ cười tiêu chuẩn, nói: “Chào Ngô công tử! Ta có chút bệnh sạch sẽ, không thích tiếp xúc với người lạ, xin hãy tha lỗi!”

Ngô Phi Phàm lúng túng thu hồi tay phải, sau đó tiếp tục mỉm cười nói: “Vừa nãy là ta đường đột. Như thế này đi, để biểu đạt sự áy náy của ta, ta có thể may mắn mời người cùng đi ăn tối không? Đương nhiên, nếu người lo lắng, có thể gọi thêm vài người bạn đi cùng. Ngô Phi Phàm ta thích nhất là kết giao bằng hữu.”

“Việc này phải hỏi bạn trai ta, chỉ cần hắn đồng ý thì không vấn đề gì!” Vũ Thiên Mị cười cười, dang hai tay ôm lấy cánh tay Lâm Bắc Phàm, cả nửa người đều dựa vào ngực Lâm Bắc Phàm.

Tay Lâm Bắc Phàm còn cảm nhận được sự mềm mại chạm đến...

Yêu tinh đáng chết, lại lấy ta ra làm bia đỡ đạn!

Lâm Bắc Phàm bó tay, người tìm người nào cũng được, lại cố tình tìm một người đã có lão bà, ta rất lúng túng có được hay không?

Hết lần này tới lần khác, người còn là bạn thân của lão bà nhà ta, càng thêm lúng túng.

Rốt cục Ngô Phi Phàm cũng chú ý tới Lâm Bắc Phàm, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, sau đó lại bị đổ kỵ thay thế. Không phải đổ kỵ vì Lâm Bắc Phàm có thể thân mật với nữ nhân mình coi trọng, mà đổ kỵ vì hắn ta có gương mặt đẹp trai không tì vết.

Người này hắn ta chỉ liếc mắt đã nhận ra, là tiểu bạch kiểm được Bạch nữ thần coi trọng, một tiểu tử nghèo không còn gì khác, thế nhưng lại có được thịnh thế mỹ nhan khiến người ta hâm mộ, để người ta phải đổ kỵ.

Nghĩ lại hắn ta, vì biến thành bộ dáng như hiện tại, hắn ta đã phải phẫu thuật thẩm mỹ bao nhiêu lần?

Chịu biết bao nhiêu đau khổ?

Chảy bao nhiêu máu?

Hồi ức đó là thứ cả đời hấn ta không bao giờ muốn nhớ lại.

Thế nhưng người này lại là trời sinh, dựa vào cái gì?

Càng làm hấn ta tức giận là, rõ ràng người đã có thể tử, lại còn dám câu dẫn nữ nhân ta nhìn trúng, hơn nữa nữ nhân kia còn ngoan ngoãn phục tùng người, quả thực khiến hấn ta ghen ghét phát điên!

Tuy trong lòng đồ kỵ muốn chết, nhưng ngoài mặt vẫn vẫn đậm phong khinh, một bộ ôn hòa nho nhã, vô cùng ủy khuất cười khổ nói: “Vũ đài trưởng, người không nguyện ý cũng không cần tìm người khác tới đuổi ta. Vị tiên sinh bên cạnh người ta cũng biết, là lão công hiện tại của Bạch Thanh Tuyết, hấn đã có lão bà.”

Mấy chữ phía sau cực kì cường điệu.

Chương 95: Mụ mụ ta đã từng nói, không nên ăn cơm với người lạ!

Vũ Thiên Mị không thèm để ý nói: “Chuyện này ta biết, bởi vì lão bà hấn chính là bạn thân ta, tình cảm của chúng ta rất tốt. Cho nên lúc ra khỏi nhà, lão bà hấn mới cố ý căn dặn hấn phải chăm sóc ta thật cẩn thận, phải thường xuyên quan tâm ta, không thể để ta chịu một chút ủy khuất, chuyện quan trọng đều phải nghe hấn quyết định. Người nói có đúng hay không?”

Vũ Thiên Mị đẩy Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm lần nữa cảm nhận được sự mềm mại kia chạm đến.

Yêu tinh đáng chết, quyết tâm lấy ta làm bia đỡ đạn!

Ghê tởm nhất chính là, nàng còn thừa cơ đùa giỡn ta!

Lâm Bắc Phàm im lặng nhìn lên trời!

Ngô Phi Phàm sắp mất lý trí, Lâm Bắc Phàm đẹp hơn hấn, còn được Bạch nữ thân coi trọng, đáng hận hơn là nữ hài mình coi trọng cũng ôm ấp yêu

thương hấn...

Thực đúng là xui như chó!

Thiên đạo bất công, rõ ràng ta mới là người thắng trên cuộc đời này!

Ta mới là nhân vật chính được chú mục!

Ngô Phi Phàm im lặng la hét trong lòng.

Có lẽ, chỉ cần Lâm Bắc Phàm dùng “tử thế”, chắc chắn hấn ta sẽ lập tức vung quyền đánh vào mặt Lâm Bắc Phàm, không chút do dự.

“Lâm tiên sinh, ngươi xem việc này...” Ngô Phi Phàm hỏi.

Lâm Bắc Phàm trầm tư, sau đó nói: “Liên quan tới vấn đề ăn cơm, ta cảm thấy vẫn không cần thì hơn. Dù sao chúng ta chỉ mới vừa quen biết, từ nhỏ mẫu thân ta đã dạy, không nên tùy tiện ăn cơm với người lạ...”

“Hình như câu đó là không nên tùy tiện nói chuyện với người lạ...”

Ngô Phi Phàm hồ nghi nói.

“Lúc ăn cơm ngươi có thể không nói chuyện sao?” Lâm Bắc Phàm chỉnh lại.

Ngô Phi Phàm: “...”

Nói rất có đạo lý, ta không thể phản bác.

“Mặc kệ mù mù có còn hay không, chúng ta đều phải nghe theo lời mù mù, đây là truyền thống tốt đẹp của con cháu Trung Quốc, là văn hóa dân tộc được truyền thụ bao đời nay.” Lâm Bắc Phàm như đứng trên đại nghĩa, chính nghĩa lâm nhiên nói: “Cho nên đối với ý tốt của Ngô tiên sinh, chúng ta chân thành ghi nhớ, nhưng cũng chỉ có thể xin lỗi.”

Ngô Phi Phàm: “...”

Ngay cả phẩm chất đạo đức truyền thống người cũng lòi ra rồi, ta còn có thể làm sao?

“Được thôi, vậy chúng ta hẹn lại lần sau.” Ngô Phi Phàm vô cùng thất vọng nhưng không mấy ý cười, quay đầu rời đi.

Thế nhưng, khi hắn ta vừa xoay người, sắc mặt hắn ta lập tức đen lại, âm trầm như muốn mưa.

“Lâm Bắc Phàm, tiểu bạch kiểm! Sớm muộn gì cũng có một ngày ta rạch nát mặt người! Vũ Thiên Mị, tiểu tiện nhân! Ta nhất định sẽ khiến người phải nằm trên giường ta, mặc ta chà đạp!” Trong lòng hắn điên cuồng hô lên.

Một bên khác, Vũ Thiên Mị cười tới suýt chút nằm bò lên người Lâm Bắc Phàm: “Lý do vừa rồi của người thật cười chết ta, nghe lời mẹ dạy, không nên tùy tiện ăn cơm với người lạ, còn là truyền thống mỹ đức... Ha ha ha!”

“Đây là lý do hợp lý nhất mà ta nghĩ ra được.” Lâm Bắc Phàm giải thích: “Hơn nữa tên kia đối trá âm hiểm, vô cùng nguy hiểm, về sau tận lực không nên tiếp xúc.”

“Tiểu nam nhân, người đang quan tâm ta?” Vũ Thiên Mị đến gần, ánh nhìn quyến rũ, thổ khí như lan.

“Đương nhiên, là lão công của bạn thân người, ta có trách nhiệm và nghĩa vụ phải bảo vệ an toàn của người!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

“Thật?” Vũ Thiên Mị mừng rỡ: “Về sau gặp phải chuyện như vậy, ta sẽ tìm người!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Người đang ý lại vào ta đúng không?

Lúc này, tất cả đã chuẩn bị ổn thỏa, họp báo chính thức bắt đầu.

《Chiến Thần Trở Về》 nói về một vị chiến thần ở Thần giới có danh xưng siêu cấp thần nhân, vì nữ thần trong lòng mà đầu thai chuyển thế, sau đó từng bước từ một phạm nhân biến thành thần, lập lại đỉnh phong một lần nữa.

Đối với nội dung cốt truyện, Lâm Bắc Phàm chẳng có mong đợi gì. Dù sao, ở một thời không khác, hắn đã bị các loại phim truyền hình và tiểu thuyết mạng điên cuồng công kích, đã sớm thấy rõ sáo lộ.

Chỉ có điều, không sợ sáo lộ cũ, máu chốt là quay chụp có thể xem được, có giá trị thị trường hay không.

Tựa như 《Anh Hùng Xạ Điêu》, rõ ràng tái bản rất nhiều lần, cứ qua vài năm lại được làm lại một lần, mọi người đều biết kịch tình, thế nhưng hết lần này tới lần khác tỉ lệ người xem cũng không tệ lắm.

Còn có những phim nội dung cực nát, nhưng diễn viên chính lại là một idol thế hệ mới, cũng có thể sinh ra lượng fan hâm mộ to lớn.

Cho nên, 《Chiến Thần Trở Về》 có đắt khách hay không, phải đợi khi xem qua rồi mới hiểu. Các đài trưởng, phó đài trưởng tới đây đều để xem tiết mục. Muốn biết bản thân có nên đầu tư cho một bộ phim truyền hình này hay không, có giá trị thị trường hay không, xem hai tập đầu sẽ biết.

Không thể không nói, 《Chiến Thần Trở Về》 được xưng là thần kịch thường niên, chế tác rất tinh tế, hình ảnh vô cùng ưu mỹ, mỗi một cảnh đều đẹp như họa, còn có nhạc nền cũng được vận dụng rất hợp lý.

Điều duy nhất khiến người ta nhỏ nước bọt là, bộ phim truyền hình này sử dụng số lớn đại minh tinh thế hệ mới, tuổi tác đều không đến hai mươi lăm, diễn kỹ vô cùng lúng túng, có đôi khi lời kịch rất náo loạn...

Nhất là nam chính diễn vô cùng đơ, không tròng mắt thì cũng rống lên. Có thể nhìn ra được, hắn ta đã rất nỗ lực biểu lộ tình cảm nhưng kỹ thuật diễn thật khiến người khác không nở nhìn thẳng.

Còn có hiệu ứng 3D cũng không cần nói nhiều, 1/3 hình ảnh đều là 3D, Lâm Bắc Phàm bất lực nhổ nước bọt.

Thế nhưng khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, bộ phim truyền hình này vẫn sẽ đắt khách như cũ.

Bởi vì, kinh tế của fans hâm mộ quá đáng sợ!

Lâm Bắc Phàm không nghĩ tới, vào thời không sản nghiệp văn hóa giải trí phát triển lạc hậu như vậy, nhưng lại là thời đại của tiểu thị tươi, minh tinh lưu lượng đã bắt đầu xuất hiện, tương lai sẽ còn phát triển lớn mạnh.

Chỉ cần một đám idol tụ cùng một chỗ, là có thể hấp dẫn hơn một ức fans hâm mộ tới quan sát.

Đây là cam đoan cho tỉ lệ người xem!

“Lâm Bắc Phàm, bộ phim này thế nào?” Vũ Thiên Mị đang xem phim nhỏ giọng hỏi.

“Vẫn được, nếu như thảo tác hợp lý, tỉ lệ người xem bình quân có thể bảo trì ở mức 1.6% ~ 2%, tỉ lệ người xem cao nhất có hy vọng đạt tới 2.15%.” Lâm Bắc Phàm khách quan đoán.

Đây mới là giá trị bình thường của phim truyền hình, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 thuần túy là phạm quy.

“Ta cũng nghĩ vậy.” Vũ Thiên Mị gật đầu nói, sau đó lại hỏi: “Người cảm thấy chúng ta phải trả bao nhiêu tiền mới có thể mua nó?”

“Một tập ít nhất cũng phải 700 vạn, cũng chính là tổng giá trị 3.5 ức mới có thể bắt được. Bộ phim truyền hình này độc giả và tiềm lực đều có hạn, nhiều nhất cũng chỉ có thể tính là bộ phim truyền hình khá hot, cho nên ta đề nghị, nếu bộ phim này vượt qua 3 ức thì không cần mua, căn bản là không kiếm được tiền, còn đặc biệt lao tâm lao lực, không đáng. Hơn nữa, đám đại minh tinh thế hệ mới này rất không ổn định, nguy hiểm rất cao, không cẩn thận sẽ tự đập đá vào chân mình.”

“Làm hết sức mình rồi xem ý trời.” Võ Thiên Mị cười khỏ.

Trên thực tế, nàng cũng không ôm bất kỳ hy vọng gì, tuy rằng hiện tại tài chính của Tinh Quang rất dư dả, nhưng đài truyền hình có rất nhiều việc đang chờ hoàn thành, tiền cần tiêu cũng rất nhiều, tiền mặt có thể lưu động kỳ thực cũng có hạn. Lần này tới, Bạch Thanh Tuyết phê giới hạn tài chính là 3.5 ức. Nếu vượt quá, vậy không cần mua nữa, trừ phi nó là một bộ thần kịch như 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

Rốt cục, hai tập đầu của 《 Chiến Thần Trở Về 》 cũng được chiếu xong.

Ngô Phi Phàm mỉm cười nói: “Các vị đài trưởng tôn kính, 《 Chiến Thần Trở Về 》 đã được phát xong. Đối với chất lượng bộ phim này, ta tin tưởng trong lòng mọi người đã hiểu rõ, ta sẽ không nói nhiều. Vì không chậm trễ thời gian của mọi người, bây giờ chúng ta bắt đầu cạnh tranh, giá khởi điểm phim 《 Chiến Thần Trở Về 》 là hai ức, mỗi lần tăng giá không ít hơn 100 vạn, người trả giá cao sẽ được, hiện tại bắt đầu!”

“Ta ra 2.5 ức!” Một phó đài trưởng đài truyền hình nhị tuyến hô to, trong nháy mắt nâng giá lên 5000 vạn.

Thế nhưng giá cả này không thể trấn được người khác.

Một phó đài trưởng hô: “Ta ra 2.6 ức!”

“2.7 ức!”

“2.8 ức!”

Giá cả nhanh chóng tăng lên, đột phá 3 ức, giá cả như vậy đã vượt quá ranh giới cuối cùng của Lâm Bắc Phàm.

Chương 96: Ta không lấy được bộ phim này, người cũng đừng mơ sẽ chiếm được lợi!

Lúc này, cơ bản mấy đài truyền hình hạng hai đều đã bị loại, chỉ còn lại mấy đài truyền hình hạng nhất.

“3.2 ỨC! Mango Tv chúng ta nhất định phải có được bộ 《Chiến Thần Trở Về》 này, ai cũng đừng mơ có thể cướp được!” Phó đài trưởng Vương Luân của đài truyền hình Mango kêu giá.

Xem như là đài truyền hình hạng nhất có uy tín, phó đài trưởng Vương Luân thật sự có tư cách nói lời này.

“3.3 ỨC! Đài truyền hình Blueberry ta quyết định có bằng được bộ này!” Triệu Ngọc Quyền nói nghiêm túc.

“3.4 ỨC! Nói nhiều lời thừa như vậy làm gì, không phải đấu một hồi là có thể phân thắng thua sao? Họ Triệu, có ta ở đây, người đừng mơ sẽ đạt được!” Phó đài trưởng Triệu Ngọc Đống của Tomato TV đỏ mắt kêu gào.

“3.5 ỨC!” Phó đài trưởng Liễu Sinh của Litchi TV yên lặng giơ bảng.

Bốn vị phó đài trưởng lần lượt hét giá.

Ân oán của bọn họ lại kéo dài, ngọn lửa chiến tranh lại bùng lên một lần nữa, đấu giá vô cùng kịch liệt.

Một bên khác, cuối cùng Vũ Thiên Mị cũng từ bỏ: “3.5 ỨC đã vượt qua năng lực chịu đựng của chúng ta, chúng ta đã không cách nào cạnh tranh nữa, chỉ có thể để lỡ mất bộ phim này.”

“Đây là chuyện tốt!” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Nhưng khi đài truyền hình khác mua được bộ phim này, nó sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tỉ lệ người xem của chúng ta. Sáu tháng cuối năm đã không còn bộ phim nào lớn để phát sóng, nếu mất đi cơ hội lần này, sẽ tạo ra ảnh hưởng rất lớn.” Vũ Thiên Mị cười khổ.

Thị trường truyền hình vốn là nơi người thắng ăn sạch, tiết mục của ai tốt hơn thì người đó có thể ăn phần lớn tỉ lệ người xem.

Tựa như quãng thời gian từ thứ sáu đến chủ nhật hiện tại của Tỉnh Quang, liên tục có ba tiết mục vương bài, cướp đi không biết bao nhiêu tỉ lệ người xem của các đài truyền hình khác.

“VẬY HÃY ĐỂ ĐÀI TRUYỀN HÌNH MUA ĐƯỢC BỘ PHIM NÀY CHỊU THIẾT ĐI.”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, ở nơi người khác không nhìn thấy, có bốn luồng hơi khí giáng từ trên trời xuống, một lần nữa trút vào thân thể bốn vị phó đài trưởng đang cạnh tranh kia.

Mấy vị phó đài trưởng chỉ cảm thấy thân thể chấn động, lửa giận bốc lên, lý trí dần dần biến mất.

“3.6 ỨC! AI CƯỚP CỦA TA, TA GIẾT CHẾT NGƯỜI ĐÓ!”

“LẠI DÁM PHÁCH LỐI VỚI TA? TIỂU TỬ, TA RA 3.7 ỨC, NHÌN XEM TA CÓ THỂ ÉP CHẾT NGƯỜI KHÔNG!”

“3.7 ỨC THÌ TÍNH LÀ GÌ? TA RA 3.8 ỨC, KHÔNG ĐỦ LẠI THÊM!”

“TA, 4 ỨC!”

Trong chốc lát, giá cả bắt đầu đột phá đến 4 ỨC, đạt đến giá cao xưa nay chưa từng có, tất cả người ở hiện trường đều kinh hãi.

“THẾ MÀ ĐẾN 4 ỨC, CHƯA TỪNG THẤY BỘ PHIM TRUYỀN HÌNH NÀO LẠI MẮC ĐẾN VẬY!”

“BỐN VỊ PHÓ ĐÀI TRƯỞNG NÀY BỊ ĐIÊN RỒI SAO? CHO DÙ BỌN HỌ CÓ XEM TRỌNG THẾ NÀO CŨNG KHÔNG THỂ RA NHIỀU TIỀN NHƯ VẬY?”

“4 ỨC, ĐÃ KHÔNG CÒN CHỖ TRỐNG ĐỂ KIẾM TIỀN!”

“ĐIÊN THẬT RỒI, MỘT NGƯỜI HAI NGƯỜI BA NGƯỜI BỐN NGƯỜI... ĐỀU ĐIÊN HẾT RỒI!”

“CHẲNG LẼ... BỘ PHIM NÀY CÓ TIỀM LỰC THẦN KỊCH?”

Người của công ty giải trí Hán Đình ngược lại rất vui mừng, bởi vì bọn họ bán bộ phim này với giá càng cao, bọn họ sẽ kiếm lời càng nhiều.

Chỉ mới phát sóng lần đầu giá đã đạt tới 4 ỨC, vậy phát lại lần hai, lần ba cộng với các khoản thu nhập từ bản quyền trực tuyến, chẳng phải thu nhập

của bộ phim này sẽ đột phá đến 10 ức sao?

Thật đúng là kiếm bộn!

Nhưng mà, đây vẫn chưa kết thúc, bốn vị phó đài trưởng vẫn cạnh tranh kịch liệt như cũ, dường như không tranh được hạng nhất bộn sẽ không bỏ qua.

Cuối cùng, khi giá cả dừng ở 4.5 ức, rốt cuộc đàm phán đài trưởng cũng “tinh táo” lại.

Trong lòng ba người nghĩ lại, vừa sợ lại vừa cảm thấy may mắn, duy chỉ có người mua được bộ phim truyền hình này mặt mày tái xanh.

“Thật đáng chết! Vì sao vừa rồi bỗng nhiên ta mất trí, hô lên giá trên trời 4.5 ức vậy? Trở về ta biết phải bàn giao thế nào đây?” Phó đài trưởng Vương Luân mặt như đưa đám, vừa rồi hẳn ta là người rất dứt khoát, hô lên giá cao nhất.

4.5 ức, trừ khi tỉ lệ người xem bình quân đạt tới 2% trở lên, nếu không bộn họ đừng mơ có thể hồi vốn. Yêu cầu này cao biết bao nhiêu, ngoại trừ thần kịch, hoàn toàn không cách nào làm được.

“Chúc mừng phó đài trưởng Vương Luân đã mua được 《Chiến Thần Trở Về》, chúc ngài thắng ngay trận đầu, người xem luôn nhiều!” Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền của Blueberry TV kỳ quái nói, cười đến cực kỳ vui vẻ.

Vừa rồi ai bảo người liên hiệp với người khác đánh ta? Lúc này gặp báo ứng rồi?

Thực là đáng đời!

“Đúng vậy, 4.5 ức đó nha, Mango TV thật đúng là tiền muôn bạc biển, không hổ là đài truyền hình hạng đầu trụ cột vững vàng, không phải những đài nhỏ như chúng ta có thể sánh được.” Phó đài trưởng Liễu Sinh không có ý tốt nói.

“Các người không nên nói như vậy, nói không chừng trong lòng lão Vương cũng đang vui lắm!” Triệu Ngọc Đống “nghĩa chánh từ nghiêm” nói.

Ba vị phó đài trưởng của các đài khác châm chọc khiêu khích.

Mặc dù những người khác không nói rõ, nhưng cũng đang nhin cười.

Phó đài trưởng Vương Luân cũng không còn tâm trạng chú ý tới đám này, hắn ta đau khổ, đứng dậy nhìn Ngô Phi Phàm, lúng túng cười: “Cái này... Ngô công tử, vừa rồi là do ta đầu heo ngu muội, nhất thời xúc động kêu ra giá trên trời 4.5 ức, ta cảm thấy có thể...”

“Thực rất cảm ơn phó đài trưởng Vương Luân đã ủng hộ công ty chúng ta mạnh mẽ như thế! Cảm ơn phó đài trưởng Vương Luân đã xem trọng bộ phim này! Ta tin, lần hợp tác này chúng ta nhất định có thể tạo ra bước đột phá mang tính nhảy vọt!” Ngô Phi Phàm bắt lấy tay phó đài trưởng Vương Luân, kích động lại giàu cảm tình nói.

“Ngô công tử, ta muốn nói...”

” Không cần nói gì cả, ý của người ta đều hiểu, đêm nay chúng ta không say không về!” Ngô Phi Phàm phóng khoáng nói, không cho Vương Luân có cơ hội nói chuyện.

Bởi vì, hắn ta tuyệt không buông tha lợi ích đã tới tay.

“Ngô công tử, hãy nghe ta nói một câu, ta thực sự không lấy ra được 4.5 ức ...”

Rốt cuộc, phó đài trưởng Vương Luân cũng không muốn giữ thể diện nữa, mặt dày mày dạn trả giá, sau khi trừ đi các lợi ích khác, cuối cùng giá hạ xuống 4.2 ức, nằm trong mức tối đa mà hắn ta có thể chấp nhận.

Cuối cùng, hắn ta cũng nhẹ nhàng thở ra, không bị thiệt quá mức, có thể trở về bàn giao.

Nhớ tới tình cảnh vừa nãy, bây giờ hắn ta còn đang kỳ dị, vì sao bỗng nhiên hắn ta lại kêu ra cái giá trên trời 4.5 ức như thế?

Cảm giác hôm nay thực sự xúi quẩy, bị người đánh mấy quyền thì cũng thôi, còn bỗng nhiên đầu óc mơ hồ lên cái giá khổng lồ để mua một bộ phim truyền hình, cuối cùng lại bỏ đi ích lợi thật lớn mới giải quyết được, cảm giác này thực sự là xúi như chó.

Xúi quẩy!

Thật cmn xúi quẩy!

Tâm tình của phó đài trưởng Vương Luân rất không thoải mái!

Tâm tình của Lâm Bắc Phàm ngược lại, vô cùng sáng khoái!

Tuy không mua được gì, chỉ đi ngang qua nơi này, nhưng liên tục hồ được mấy vị phó đài trưởng, báo được mỗi thù một tên lúc trước, khiến tâm tình hắn cực kỳ sung sướng.

Đương nhiên, nếu cái tên phẫu thuật thẩm mỹ kia không đến thì tâm tình của hắn sẽ càng thêm tốt hơn.

“Vũ đài trưởng xinh đẹp, hiện tại ta lại một lần nữa chân thành mời ngươi ăn tối. Tuy bản quyền phát sóng 《Chiến Thần Trở Về》 đã bị bán, nhưng quyền phát sóng lần hai vẫn chưa bán, chúng ta có thể nhân cơ hội bàn bạc với nhau một chút.”

Vừa mới bán được 《Chiến Thần Trở Về》 với giá trên trời, hắn ta hăng hái, như đang đứng trên đỉnh cao cuộc đời, tất cả mỹ nữ nhất định sẽ quỳ dưới quần tây của hắn ta, đặc ý vênh vác đến mức không nhìn được mà đưa ra lời mời lần nữa.

Vì gia tăng sức thuyết phục, hắn ta còn cộng thêm một thẻ đặt cược.

Quyền phát sóng lần hai, Võ Thiên Mị có chút động tâm.

“Ngô công tử, có phải ngay cả truyền thống tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa chúng ta ngươi cũng quên sạch rồi không?” Bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm xen vào.

“Sao lại là tên cản trở này?” Sắc mặt của Ngô Phi Phàm cứng lại.

“Từ nhỏ mù mù ta đã dạy chúng ta không nên tùy tiện nói chuyện với người lạ, càng không nên tùy tiện ăn cơm với người lạ, tại sao dạy mãi mà người chẳng sửa được?” Lâm Bắc Phàm đau lòng nhưc óc nói.

Ngô Phi Phàm: “...”

Hiện tại hẳn ta phát hiện Lâm Bắc Phàm thật rất đáng ghét.

Thật đáng ghét vô cùng!

Võ Thiên Mị nhin cười, xin lỗi nói: “Ta cảm thấy hay là thôi đi, vừa rồi Ngô công tử vừa bàn được mỗi làm ăn lớn, nhất định rất bận bịu, chúng ta sẽ không quấy rầy, xin cáo từ.”

Hai người một trước một sau rời đi.

“Xú nương môn! Tiểu bạch kiểm!” Sắc mặt Ngô Phi Phàm lại trầm xuống.

Chương 97: Thần tài hành tẩu nhân gian!

Hai người đang chuẩn bị rời khỏi công ty giải trí Hán Đình thì Hứa Hán Kiệt đi theo ra ngoài, xin lỗi nói: “Lâm tiên sinh, Vũ đài trưởng, vừa rồi chiêu đãi không chu đáo khiến các người bị sợ hãi, thật ngại quá!”

Hắn ta đang ám chỉ màn đánh nhau náo nhiệt hôm nay.

“Không sao, dù sao chuyện như vậy cũng không thể đoán trước, đừng phải chỉ có thể coi là xui xẻo.” Vũ Thiên Mị nói.

“Nhưng thật sự là chúng ta không xử lý tốt...” Hứa Hán Kiệt tiếp tục xin lỗi: “Ta biết ngày mai các người mới bay về, phải ngủ lại nơi đây một đêm, cho nên ta muốn mời hai người ăn một bữa cơm rau dưa để bày tỏ áy náy, ta biết có một nhà hàng tư phòng làm đồ ăn rất được ở gần đây, ta và bằng hữu ta thường đến đó ăn, ai cũng khen không dứt miệng!”

Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị nhìn nhau, đúng là đêm nay bọn họ chưa có chỗ đi, hiện tại có người mời khách, hơn nữa thoát nhìn Hứa Hán Kiệt

cũng không đáng ghét, dĩ nhiên bọn họ sẽ không khách khí.

“Được, vậy làm phiền người.”

Hứa Hán Kiệt vui mừng: “Không phiền, là vinh hạnh của ta mới đúng!”

Cứ như vậy, dưới sự dẫn dắt của Hứa Hán Kiệt, mấy người đi tới nhà hàng tư phòng yên tĩnh để ăn cơm.

Hứa Hán Kiệt rất biết làm người, hắn ta bố trí hai bàn, một bàn nhỏ một bàn lớn, bàn nhỏ là cho bọn họ, bàn lớn là cho hai bảo tiêu của Lâm Bắc Phàm, hai bàn cách nhau một bình phong, vừa vặn không xa không gần.

Không giống tên Ngô Phi Phàm kia, thoạt nhìn tao nhã lịch sự nhưng thực ra ngạo mạn khinh người, vừa gặp mặt đã chỉ nhìn chăm chú vào đại mỹ nhân Vũ Thiên Mị, hoàn toàn xem nhẹ Lâm Bắc Phàm bên cạnh, chỉ thiếu điều viết ba chữ “ta háo sắc” lên mặt.

Mời người khác ăn cơm chính là mời người khác ăn cơm, chuyện đơn giản như vậy có khó sao? Cứ nhất định phải như thiêu thân lao đầu vào lửa, nhấn mạnh bản thân là con trai người nào, còn chơi sáo lộ... Một chút chân thành cũng không có.

Vẫn là Hứa Hán Kiệt này tốt, đối xử với mọi người chân thành không làm bộ, mỗi một phương diện đều chú ý đến, là một người EQ rất cao. Chỉ tiếc phương diện khác không tốt lắm, nếu không hẳn ta đã sớm có thể ăn sung mặc sướng rồi.

Không thể không nói, mùi vị đồ ăn trong nhà hàng tư phòng mà Hứa Hán Kiệt bố trí rất ngon, ngay cả Lâm Bắc Phàm lấy được chân truyền của Trù Thần cũng ăn thêm mấy miếng, bày tỏ đồ ăn ngon vô cùng.

Vũ Thiên Mị cũng ăn không ít, cười khanh khách nói: “Đồ ăn nhà hàng tư phòng này thật rất ngon, có mùi vị đặc biệt, sắp đuổi kịp tài nấu nướng của vị bên cạnh ta rồi.”

“A, Lâm tiên sinh rất giỏi nấu ăn sao?” Hứa Hán Kiệt lập tức cảm thấy kỳ lạ.

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Vẫn được, cũng chỉ mạnh hơn đầu bếp khách sạn bình thường một chút thôi, miễn cưỡng có thể ăn vào.”

Hứa Hán Kiệt: “...”

Đại ca, người đang khiêm tốn sao?

Võ Thiên Mị che miệng cười: “Tuy hấn nói chuyện luôn không đứng đắn, nhưng đó đều là nói thật. Ta đã từng ăn đồ ăn của rất nhiều đầu bếp các khách sạn, còn có rất nhiều món của Michelin, nhưng vẫn cảm thấy đồ ăn hấn làm là ngon nhất.”

Hứa Hán Kiệt lập tức mời rượu: “Cao nhân, ta bội phục nhất là người biết làm đồ ăn, bởi vì những người này không bao giờ chết đói được!”

Mấy người lập tức cười ha ha.

Trong lúc đó, Hứa Hán Kiệt liên tiếp lời hay ý đẹp, nói đến mọi người thoải mái cười to.

Hơn nữa hấn ta còn có kiến thức rộng rãi, chuyện gì cũng có thể tiếp được.

Tuy mấy người vừa quen biết, lại cảm thấy như bạn tri kỷ, nói chuyện không hết đề tài, vô cùng ung dung tự tại.

Mọi việc đều thuận lợi, luôn chú ý đến mọi người, EQ vô cùng cao... Thật đúng là nhân tài, phải là siêu nhân tài mới đúng.

Nếu tìm một người để mô phỏng, chắc chắn phải nhắc tới Hà Cảnh Hà lão sư.

Ngoài khả năng dẫn chương trình chuyên nghiệp hạng nhất, khả năng giao tiếp của Hà Cảnh lão sư cũng suất sắc không kém, hơn phân nửa người trong ngành giải trí đều là bạn của hấn ta, đi tới chỗ nào cũng có người quen, loại năng lực này rất trâu bò.

Đài truyền hình Hồ Nam có thể phát triển tốt như vậy, trong đó không thể bỏ qua công lao của Hà Cảnh lão sư.

Lâm Bắc Phàm giật mình, lên tiếng mời chào: “Hứa tiên sinh, người có từng cân nhắc đến việc đổi hoàn cảnh làm việc không? Hiện tại Tỉnh Quang chúng ta đang phát triển nhanh, cần nhân tài ở mọi phương diện trong xã hội, nhất là kiểu đại nhân tài giống Hứa tiên sinh đây.”

Vũ Thiên Mị cũng động lòng, mong đợi nhìn về phía Hứa Hán Kiệt.

“Vẫn là thôi đi, hiện tại lão đông gia* rất tốt với ta, ta cũng chưa từng cân nhắc đến chuyện tới nơi khác phát triển, cho nên chỉ có thể cự tuyệt ý tốt của Lâm tiên sinh.” Hứa Hán Kiệt khó xử cự tuyệt.

*Lão đông gia: một từ vựng tiếng Trung với cách phát âm là lão dōng jiā, được hiểu là người chủ trong nhiều năm, người chủ cũ.

Lâm Bắc Phàm gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Hứa Hán Kiệt này không chỉ có năng lực giao tiếp xuất sắc, hơn nữa còn là người rất nhớ tình cũ, hết sức trung thành. Từ khi hắn ta bước vào ngành giải trí vẫn luôn làm cho công ty giải trí Hán Đình, đã gần 20 năm, cho dù hiện tại lặn lội nửa vời nhưng hắn ta vẫn không rời khỏi.

“Cái này ta hiểu. Nếu Hứa tiên sinh có ý định có thể gọi cho ta bất cứ lúc nào, ta sẽ chờ người.” Lâm Bắc Phàm không có danh thiếp, chỉ có thể ghi số điện thoại mình lên giấy.

Hứa Hán Kiệt trình trọng tiếp nhận tờ giấy này, sau đó xếp nó thật ngay ngắn bỏ vào ví tiền của mình.

Sau khi cơm nước no nê, Hứa Hán Kiệt cười khỏ nói: “Thật ra lần này ta muốn mời hai vị ra đây, cũng xuất phát từ một chút chuyện cá nhân.”

“A, chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Hứa Hán Kiệt lấy một văn bản từ trong ba lô mang bên người ra, đưa cho Lâm Bắc Phàm, nói: “Đây là kịch bản một vị bằng hữu ta viết, hắn ta nhờ ta đưa cho người xem, hy vọng có thể kiếm được chút vốn đầu tư.”

“Sao lại đưa cho ta?” Lâm Bắc Phàm kinh ngạc, nhìn thoáng qua mỹ nữ bên cạnh, nói: “Vị kế bên ta là phó tổng của Tỉnh Quang, còn quản lý tiết mục,

sao người không đưa cho nàng mà lại đưa cho ta?”

Hứa Hán Kiệt cười ha ha một tiếng: “Hiện tại ngành giải trí ai mà không biết người là thần tài nổi danh như cồn, là ngọn đèn chỉ đường của vô số nhân viên ngành điện ảnh truyền hình, đặc biệt là những đạo diễn mới vào nghề muốn tìm người đầu tư!”

“Chuyện này ta cũng biết rõ!” Võ Thiên Mị cũng cười: “Còn nhớ lúc trước người đã đầu tư cho [Chung Cư Tình Yêu] như thế nào không? Hiện tại theo độ nổi tiếng của [Chung Cư Tình Yêu], hai người Chu Chính và Ưông Nguyên cũng hot lên, tham gia rất nhiều tiết mục, sau đó lúc nào bọn họ cũng nói chân thành cảm ơn người nào đó, nếu không phải người nào đó có con mắt tinh tường, bọn họ đã không có ngày hôm nay!”

“Vậy cũng không đến mức như thế...” Lâm Bắc Phàm dang tay ra.

“Mấu chốt nhất là, quá trình người đã đầu tư cho bọn họ thế nào cũng được người ta nhắc tới say sưa.” Võ Thiên Mị tiếp tục cười: “Nghe nói lúc trước, người nào đó chỉ nhìn thoáng qua kịch bản đã quyết định bỏ ra 2000 vạn tiến hành quay phim, vô cùng hào khí! Hơn nữa, trong quá trình quay phim người nào đó còn không tham gia quản lý việc nội bộ, để mặc đạo diễn toàn quyền xử lý, cho quyền hạn rất lớn. Cuối cùng thuận lợi quay xong phim truyền hình, còn cho hồng bao lớn, hơn nữa mỗi tuần đều cho... Người nói xem, biết tìm được người đầu tư tốt như vậy ở chỗ nào đây?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Quan trọng hơn nữa, quay xong phim truyền hình không cần lo vấn đề phát sóng. Chỉ cần người thổi chút gió bên tai lão bà Bạch nữ thần tiếng tăm lung lẫy, cho dù phim truyền hình đó có rách nát cũng sẽ được phát sóng.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Người nói thẳng ta là bại gia tử chẳng phải xong rồi sao?” Lâm Bắc Phàm bó tay.

Vũ Thiên Mị sửa lại nói: “Không thể nói như vậy, bại gia tử là phá tiền, kết quả người lại kiếm tiền, mặc dù có thể là do thành phần vận khí, nhưng

ngươi thật sự đã kiếm được tiền, cho nên không thể gọi là bại gia tử được.”

Hứa Hán Kiệt hớn hờ nói: “Cho nên, bây giờ bên ngoài đều lan truyền, rất nhiều người mới đều muốn tranh cướp giành giật cơ hội được gặp ngươi một lần, hoặc là đưa kịch bản tới trước mặt ngươi, nói không chừng sẽ được ngươi nhìn trúng, đầu tư ngay cũng nên?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Không phải nhìn trúng, mà là mắt bị mù.

Từ ngữ Trung Hoa thực sự là bác đại tinh thâm mà.

Chương 98: 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 tìm tới!

Nhưng mà, nếu kịch bản đã đưa đến trước mặt hắn, vậy hắn liền xem một chút, dù sao cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Thế là, Lâm Bắc Phàm lật ra xem.

《 Võ Lâm Ngoại Sử 》

Lông mày Lâm Bắc Phàm giật giật, thoát nhìn cái tên này có chút quen thuộc.

Đây là một bộ phim hài lấy bối cảnh võ lâm, kể về thế giới cổ đại mất quyền lực, một đám người võ lâm sống trong khách sạn ở một trấn nhỏ, phát sinh đủ thứ chuyện dở khóc dở cười, trong đó có nước mắt và niềm vui, còn bắt chước châm chọc và phê phán hiện tượng xã hội trên thế giới ngày nay.

Bộ này phim truyền hình này có mấy nhân vật chủ yếu.

Người thứ nhất là quả phụ, kinh doanh khách sạn này, còn nuôi dưỡng muội muội của lão công chưa gặp mặt. Làm người vô cùng hẹp hòi, ngay cả một hạt dưa cũng muốn tính tiền...

Người thứ hai là cao thủ thoái ẩn giang hồ, biết điểm huyết thần công, còn là một tên trộm, lại ngoài ý muốn thành tiểu nhị của nhà trọ.

Người thứ ba là thiên kim nhà giàu có khát vọng muốn hành hiệp trượng nghĩa trừ bạo giúp kẻ yếu, vô cùng dũng cảm và lỗ mãng, thích bênh vực kẻ yếu, lại ngoài ý muốn trở thành tiểu muội làm thuê trong khách sạn.

Người thứ tư là thư sinh nghèo kiết hủ lậu, là tiên sinh kế toán của khách sạn, không có võ nghệ, nhưng há miệng là có thể nói đến chết người, không hiểu sao lại được coi là cao thủ.

Người thứ năm là đầu bếp, chất phác trung thực lại nhất gan sợ phiền phức, khát vọng kiếm tiền nhưng luôn làm hư chuyện.

Người thứ sáu là muội muội của trượng phu đã mất của quả phụ...

Còn có một vài nhân vật khác, cũng không nhất thiết phải giới thiệu từng người.

Lâm Bắc Phàm phát hiện, kịch bản này càng xem càng quen thuộc, cuối cùng thì giật mình nhớ ra, đây không phải là 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 phiên bản dị giới sao?

Từng nhân vật đều giống, sao lại chạy đến chỗ hán như thế?

Lúc trước, thời điểm 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 mới vừa lên sóng hoàn toàn không nóng không lạnh, nhưng theo tình tiết tiến lên, câu chuyện càng ngày càng đặc sắc, nam nữ già trẻ đều thích xem, người xem càng ngày càng cao, cao đến bay lên trời, trở thành một bộ phim truyền hình kinh điển không thể phỏng chế.

Thời điểm lợi hại nhất, nó lại còn có thể tranh đấu với chương trình đêm xuân.

Dù cho qua mấy chục năm, khi đài truyền hình phát lại, tỉ lệ người xem vẫn không thấp như cũ.

Đây là một bộ thân kịch, còn thân hơn cả bộ phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

Quan trọng nhất là bộ phim này đầu tư ít, chỉ cần chế tạo ra một khách sạn là đã có thể quay phim, diễn viên mời tới cũng không cần quá nổi tiếng, chỉ cần diễn thật tốt là được.

Đầu tư nhỏ, hồi báo lớn, chu kỳ quay lại ngắn ...

Đây mới là bộ phim Lâm Bắc Phàm mong muốn.

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh khép kịch bản lại, nói: “Ta cảm thấy bộ phim này không tệ, dù không kiếm được tiền thì cũng sẽ không bị lỗ bao nhiêu tiền, có giá trị đầu tư, có lẽ những người khác cũng nhìn ra được, tại sao vẫn cứ muốn tìm ta? Còn có lão đồng gia phía sau người, không phải hẳn ta đã là người chuyên nghiệp nhất rồi sao? Tại sao hẳn ta không muốn?”

Hứa Hán Kiệt cười khỏ nói: “Thực ra ta đã sớm đưa kịch bản cho công ty xem, nhưng bọn họ hoàn toàn coi thường.”

“Vì sao lại coi thường?” Vũ Thiên Mị tò mò hỏi.

Hứa Hán Kiệt áp a áp ứng nói: “Bộ phim này đầu tư quy mô nhỏ, nhân vật ít, không có không gian dư thừa để phát huy.”

Câu nói này hai người đều nghe hiểu.

Đầu tư quy mô nhỏ, không cách nào khuếch đại tuyên truyền. Người xem phim truyền hình và điện ảnh bây giờ, động một chút là đầu tư hơn một ức, động một chút là đại chế tác, không cần biết có phải thật hay không, thoát nhìn đó chính là sự thật.

Nhìn lại bộ 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 này, chỉ một cái lều và mấy diễn viên, có thể xài bao nhiêu tiền?

Vượt qua 2000 vạn đã là rất nhiều rồi!

Không cần đầu tư lớn, sao người có thể bán ra được với giá cao?

Dù sao người khác cũng không phải người ngu.

Nhân vật ít, chỉ có mấy người như vậy, không cách nào đẩy được người của mình ra ngoài.

Khi công ty giải trí tìm quay một bộ phim truyền hình, không chỉ muốn nhìn thấy lợi ích trực tiếp, mà còn phải xem đến lợi ích tiềm ẩn, lợi ích tiềm ẩn này chính là lợi ích idol.

Mỗi một bộ phim truyền hình được quay, đều chú ý đẩy idol của mình ra ngoài, thừa cơ tăng giá trị thương mại của idol lên, như vậy mới có thể đem đến lợi ích tối đa nhất.

Nhưng người xem bộ phim này đi, có nhân vật nào có thể làm idol?

Toàn bộ đều là nhân vật gây cười, người kêu người ta sao nâng người trở thành idol được?

Về phần cuối cùng không có không gian dư thừa để phát huy, câu nói này lại rất mịt mờ.

Thực ra người trong giới suy nghĩ một chút đã có thể hiểu rõ, bộ phim này đi tới đi lui chỉ có mấy người, quay có hay hay không là do kỹ năng diễn xuất của diễn viên, nếu diễn tốt thì tự nhiên sẽ là một bộ phim hay.

Nếu kỹ năng diễn xuất không được, xem như bộ phim bị phá hủy.

Người nhìn minh tinh idol thời nay một chút, có mấy người mà kỹ năng diễn xuất có thể chống đỡ được?

Người chống đỡ được vai diễn trong phim này, mấy ai có thể làm idol?

Không có không gian dư thừa để phát huy, đồng nghĩa với việc idol minh tinh dưới tay bọn họ không thể diễn vai nào trong phim, cho nên mới không có không gian dư thừa để phát huy.

Chính vì trong lòng bọn họ đều hiểu rõ, cho nên mới sẽ cự tuyệt bộ phim này.

“Được, ta cảm thấy bộ phim truyền hình này không tệ, có giá trị đầu tư, cho ta phương thức liên lạc của người viết kịch bản này đi, để ta xem xét nên đầu tư thế nào.” Lâm Bắc Phàm sáng khoái nói.

“A, người quyết định luôn bây giờ? Nhanh như vậy? Không cần suy nghĩ lại một chút sao?” Hứa Hán Kiệt ngây ngẩn cả người.

Hắn ta đã sớm nghe nói Lâm Bắc Phàm bỏ tiền rất hào phóng, không ngờ hắn lại hào phóng như vậy, kịch bản mới nhìn mấy lần đã quyết định đầu tư, thật là quá qua loa rồi.

Thật giống như ăn một tô mì, lên tiếng hỏi giá cả sau đó tính tiền rồi đi vậy.

Khó trách người khác đều gọi hắn là thần tài, đều muốn tìm hắn đầu tư.

“Không cần suy tính, quá lãng phí thời gian.” Lâm Bắc Phàm nói ra: “Hiện tại ta chỉ muốn nhìn biên kịch và đạo diễn bộ phim này một chút, nếu diễn viên cũng được định xong thì cứ kéo bọn họ qua đây, nếu như bọn họ không có vấn đề gì, vậy ta cũng không có vấn đề.”

Hứa Hán Kiệt hít một hơi thật sâu, nói: “Phương thức liên lạc thì ta không cần cho, bởi vì bọn hắn vẫn đang chờ trong một gian khác ở đây, chắc chắn bọn hắn sẽ rất vui khi biết được tin này.”

Hứa Hán Kiệt gọi điện thoại, không đến chốc lát đã có một đám người lạ nối đuôi nhau mà vào.

Lâm Bắc Phàm lơ mơ nhìn đám người, sao lại nhiều người như vậy?

Bọn bảo tiêu lập tức tiến lên ngăn cản.

“Không nên xúc động, đều là người mình, đều là người mình!” Hứa Hán Kiệt vội vàng đứng dậy giải vây, nói: ” Giới thiệu cho hai vị, vị đứng bên cạnh ta là biên kịch kiêm đạo diễn Hà Viên Ngoại của 《 Võ Lâm Ngoại Sử 》 . Mấy vị bên cạnh đều là bằng hữu chúng ta, cũng là diễn viên, bọn họ theo thứ tự là...”

Hứa Hán Kiệt giới thiệu từng người một.

Mỗi người đều rất khách khí chào hỏi, tuy thân phận là diễn viên nhưng Lâm Bắc Phàm không nhận ra ai cả.

Nhìn quần áo của bọn họ, hoàn toàn chỉ là người bình thường.

Nhìn tướng mạo của bọn họ, tuy không thiếu người tướng mạo đoan chính, nhưng có nhiều người vớ va vớ vẩn, còn xấu hơn cả người bình thường. Cuối cùng, nhìn dáng vẻ và cách thức nói chuyện, vậy mà lại khá thú vị, làm cho người muốn cười.

“Xin chào Lâm tiên sinh, người thực quá đẹp trai, còn anh tuấn hơn thiếu nữ ở cách vách nhà ta!”

“Lâm tiên sinh, cuối cùng ta cũng gặp được người, ông trời thật có mắt! Khó trách hôm nay ta vừa thức dậy đã nghe thấy hỉ thước hát vang trên giường, quả nhiên là vui tới trời!”

“Nói cái gì vậy? Tiếng kêu của hỉ thước là a a sao? Có biết nói chuyện hay không?”

“Lâm tiên sinh ký tên cho ta với, ta rất sùng bái người! Ta muốn hỏi người, sao người trưởng thành có thể đẹp trai như vậy, sau này ta nhất định sẽ sinh con dựa theo dáng vẻ của người!”

Lâm Bắc Phàm nắm chặt nắm đấm, liều mạng nhin cười.

Cảm khái thế giới rộng lớn không thiếu cái lạ, đây thật sự là một đám diễn viên sao?

Không phải một đám hài tinh?

Chương 99: Chỉ cần để ta xem thoải mái, tiền không là vấn đề!

“Lâm tiên sinh, khiến người chê cười rồi.” Biên kịch Hà Viên Ngoại lúng túng cười.

Ban đầu, hẳn ta phát hiện đám bằng hữu này rất hài hước rất thú vị, nhưng không ngờ bọn họ lại thú vị đến thế, ngay cả lúc nói đến việc công bọn họ

cũng hài đến vậy, quả thực đang lấy tiền đồ tương lai ra làm trò đùa, trở về nhất định phải nói chuyện cẩn thận với bọn chúng một chút.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười: “Đúng là chê cười, đã rất lâu rồi ta không gặp được một đám người thú vị như vậy, ta thật rất vui vẻ.

Sắc mặt mọi người biến đổi.

Hứa Hán Kiệt cười ha ha một tiếng: “Mọi người không cần căng thẳng, Lâm tiên sinh của chúng ta là người hiền hòa, hẳn nói các người thú vị, đó là thật lòng khích lệ các người, không phải châm chọc.”

“Được được được, vậy chúng ta an tâm, chỉ cần không khóc là được!”

“Không có việc gì thì cười cười nhiều một chút, tuổi thọ cũng sẽ càng dài hơn!”

“Lâm tiên sinh, nếu như người thực sự cần, có thể nhìn ta cười!”

Mới vừa khen một câu, đám này lại phát huy bản sắc đậu bỉ của mình.

“Tất cả các người im miệng cho ta! Ta không kêu các người nói thì các người không được nói, nhất là người Lý Đại Chủy, mau ngậm cái miệng lớn lại cho ta!” Hà Viên Ngoại lớn tiếng nói.

Đám này lập tức ngậm miệng lại, động tác chỉnh tề như một, giống như từng được huấn luyện quân sự.

Có thể thấy được, đám người này bị Hà Viên Ngoại ức hiếp không ít.

Cái này cũng đã trở thành thói quen.

“Nếu như ta không có nhìn lầm thì bộ 《 Võ Lâm Ngoại Sử 》 này của người là lấy bọn họ làm nguyên mẫu, đúng không? Người xem cả đám đều tìm đúng vai, Lý Đại Chủy vẫn là Lý Đại Chủy, Đông Chương Quĩ vẫn là Đông Chương Quĩ!” Lâm Bắc Phàm cười.

Lâm Bắc Phàm quan sát tỉ mỉ người tên Hà Viên Ngoại, hẳn ta cũng có mấy phần tương tự Ninh Tài Thần trên địa cầu. Chỉ có điều, Hà Viên Ngoại càng

thêm dễ gần, càng tràn ngập hơi thở chợ búa hơn, còn có lòng tích cực hướng lên.

Hà Viên Ngoại cười khô: “Xác thực như Lâm tiên sinh nói, kịch bản này của ta là lấy bọn họ làm nguyên mẫu sáng tạo. Bọn họ đều là bạn tốt của ta, chúng ta trôi nổi ở phương bắc muốn cùng nhau trở thành diễn viên nổi tiếng. Tất cả mọi người đều có ước mơ, hơn nữa nói chuyện rất hợp ý nên đã ở chung với nhau. Ở chung lâu, ta phát hiện tính cách của bọn họ rất thú vị, thế là trong lòng hơi động, lập tức khắc lại bọn họ vào kịch bản, không ngờ hiệu quả lại tốt như vậy. Đáng tiếc, người khác lại chướng mắt...”

Trong giọng nói tràn đầy đắng chát.

Kỳ thực suy nghĩ một chút cũng phải, bản thân vất vả cực nhọc hao phí một đời tâm huyết sáng tạo ra kịch bản, kết quả bị đám người chuyên nghiệp phê bình thậm tệ, cuối cùng còn bị từ chối, ai mà không cay đắng ?

Nhưng năm nay lại khác, vừa rồi nghe Hứa Hãn Kiệt nói Lâm tiên sinh muốn đầu tư?

Đây đúng là tin đại cát đại lợi!

“Lâm tiên sinh, vừa rồi nghe lão Hứa nói, người muốn đầu tư để chúng ta quay bộ phim truyền hình này sao?” Hà Viên Ngoại mong đợi hỏi.

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng là ta có quyết định này. Ta cảm thấy bộ phim truyền hình này rất hấp dẫn người khác, có lẽ quay ra sẽ kiếm lời được mấy đồng, giống như lúc trước khi ta mua 《 Chung Cư Tình Yêu 》 vậy.”

Trong lòng đám người vui vẻ, vừa định muốn mở miệng nói chuyện đã bắt gặp ánh mắt Hà Viên Ngoại trừng qua, lập tức im bặt.

“Cảm tạ Lâm tiên sinh xem trọng và ủng hộ phim truyền hình của ta! Không nói gạt người, lúc trước ta đã nhờ rất nhiều bằng hữu, liên lạc rất nhiều công ty, muốn quay ra bộ phim này, thế nhưng không một công ty nào đồng ý. Khi ta đã nản lòng thoái chí, lại nghe nói người muốn tới công

ty giải trí Hán Đình, cho nên đành xin nhờ lão Hứa đưa kịch bản cho người xem thử...”

“Có lẽ khi bọn họ quay phim truyền hình đều cân nhắc rất nhiều phương diện, nhưng ta quay phim truyền hình chỉ cần cảm thấy hợp khẩu vị là đủ! Người khác không xem, ta xem!” Lâm Bắc Phàm hào khí vung tay lên: “Chỉ cần ta xem thoải mái, tiền hoàn toàn không thành vấn đề!”

Đám người chấn kinh đến trợn mắt hốc mồm.

Quả nhiên đây đúng là thần tài trong truyền thuyết!

Đầu tư quay phim truyền hình không phải vì hồi báo, mà là vì để mình xem thoải mái!

Cái gì là hào¹?

hào¹: thuật ngữ internet, thường đề cập đến những người giàu. Nó cũng đề cập đến những người không có trí óc trên Internet, chẳng hạn như một chiến binh nhân dân tệ trong trò chơi trực tuyến nào đó. Nó cũng có thể được sử dụng như một tính từ để mô tả sự giàu có.

Đây mới là hào chân chính đó!

Chỉ nghe thấy Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Lúc đầu ta còn không yên tâm, sợ bộ phim này sẽ quay không hay, quay không đủ thú vị, không có thú vị như kịch bản biểu hiện. Hiện tại vừa nhìn thấy đám bằng hữu này của người, ta cảm thấy ổn rồi, diễn viên chính là bọn họ! Nếu để bọn họ diễn nhân vật trong kịch bản, bộ phim truyền hình này nhất định sẽ rất hay! Được, cứ quyết định như vậy đi!”

Lâm Bắc Phàm đánh nhịp đầu tư tại chỗ.

Đám người kích động lẫn nữa.

“Quá tốt, rốt cục chúng ta cũng có thể diễn phim truyền hình, rốt cục chúng ta cũng được diễn nhân vật chính rồi!”

“Chờ nhiều năm như vậy, rốt cục cũng hết khổ!”

“Quá kích động, ta muốn gọi điện thoại nói cho ba ba mẹ mẹ gia gia nãi nãi ca ca tỷ tỷ ta...”

“Đời này, hôm nay là ngày ta vui vẻ nhất!”

“Ta không phải người qua đường giáp nữa, ta có thể xưng mình là diễn viên rồi!”

Nhất là Hà Viên Ngoại, hắn ta nắm tay Lâm Bắc Phàm, kích động nói: “Cảm tạ Lâm tiên sinh ủng hộ chúng ta! Chúng ta nhất định sẽ tận tâm tận lực, toàn tâm ??toàn ý quay bộ phim này thật tốt! Không phụ sự kỳ vọng của người!”

“Ta rất coi trọng các người!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Có điều ta cũng có yêu cầu, trước hết chúng ta không đề cập tới tỉ lệ người xem, vấn đề là nếu các người quay không hay, quay khiến ta xem không cười thì hậu quả kia các người phải tự chịu.”

“Lâm tiên sinh người yên tâm, ta nhất định sẽ quay thật hay, nhất định để người xem là muốn cười ngay.” Hà Viên Ngoại lập tức tuân theo quân lệnh.

“Bộ này phim truyền hình này cần bao nhiêu tiền, bao lâu có thể quay xong?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Bộ này cần đầu tư không lớn, ta đã tính toán, ước chừng cần 2000 vạn là có thể quay được. Về thời gian, đều là nguyên mẫu của bọn họ, hơn nữa bọn họ cũng đã quen thuộc với kịch bản, ước chừng hai tháng là quay xong.” Hà Viên Ngoại thận trọng nói.

Hắn ta không dám báo quá nhiều, sợ không cẩn thận hù nhà đầu tư duy nhất này chạy mất.

Lâm Bắc Phàm trầm tư một hồi, nói: “Lúc trước ta đầu tư 2000 vạn quay 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và mua tất cả bản quyền, mà 《 Chung Cư Tình Yêu 》 có 20 tập, mỗi tập ước chừng 100 vạn. Tính theo giá cả này, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có tổng cộng 40 tập, vậy ta đầu tư 4000 vạn, mua trọn bộ. Người cảm thấy thế nào?”

“4000 vạn! ! !” Đám người hít sâu một hơi, kinh hãi.

Chưa từng thấy nhà đầu tư nào lại đẩy giá cả lên trời như thế, bây giờ, cuối cùng bọn họ cũng thấy được cái gì gọi là tiền muôn bạc biển!

“Đủ rồi, hoàn toàn đủ!” Hà Viên Ngoại kích động vô cùng.

4000 vạn, hoàn toàn đủ để hắn ta làm ra một tác phẩm cực kỳ tốt.

Hắn ta chỉ thiếu một cơ hội để chứng minh bản thân.

Về phần bản quyền 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , hắn ta cũng không thêm đề ý.

Dù sao 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 cũng phải có giá trị kinh tế mới có thể nói đến yêu cầu bản quyền, hiện tại nó không có gì, hoàn toàn không cần bàn tới.

Hơn nữa người ta đầu tư 4000 vạn, ủng hộ người như vậy, người không cho bản quyền coi được sao?

“Còn những người bạn này của người, ta cảm thấy bọn họ rất thú vị. Đài truyền hình chúng ta đang phát triển mạnh, rất cần kiểu người thú vị như mấy người này, các người có hứng thú đến chỗ ta ký hợp đồng không?” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

Mấy người nhìn nhau, sau đó ngạc nhiên nhảy dựng lên.

“Rốt cục cũng có công ty đồng ý ký hợp đồng với chúng ta, rốt cục chúng ta là một diễn viên chân chính rồi!”

“Cuối cùng chúng ta cũng là người có tổ chức, không còn đơn thương độc mã!”

“Không cần phải phiêu bạt bốn phía, không cần phải chạy show bốn phía!”

“Kêu la cái gì, còn ra thể thống gì nữa! Khiến người ta chê cười!” Hà Viên Ngoại lớn tiếng quát, sau đó quay mặt lại cười cười nói: “Lâm tiên sinh,

người có muốn nhân tiện nhận luôn cả ta không?! Ta có thể viết kịch bản, có thể làm đạo diễn còn có thể diễn xuất, tuyệt đối là hàng đẹp giá rẻ!”

Đám người: “...”

Chương 100: Có âm mưu sau lưng!

Bữa cơm này vốn là Hứa Hán Kiệt muốn mời, thế nhưng đám người kia nhất định giành giật tính tiền, nói rằng người đã giúp chúng ta việc lớn như vậy, sao có thể để người tính tiền? Mấy người góp tiền trên người một chút, rốt cục cũng góp đủ tiền thanh toán.

Nếu Lâm Bắc Phàm đồng ý, bọn họ có khả năng phải uống gió tây bắc để sống.

Bởi vì Lâm Bắc Phàm coi trọng một bộ phim này, còn muốn ký hợp đồng vào ngày thứ hai, cho nên quyết định lùi ngày về thêm một ngày. Trước khi rời đi, Hứa Hán Kiệt len lén căn dặn, Ngô công tử của lão đồng gia bọn họ không quá chú ý đến sinh hoạt cá nhân, hơn nữa làm người đối trá gàn dở, trong ngoài không đồng nhất, có khi còn vô cùng nham hiểm, kêu bọn họ cẩn thận, tốt nhất nên giữ một khoảng cách nhất định...vv.

Đám người Lâm Bắc Phàm đồng ý.

Trên thực tế, cho dù Hứa Hán Kiệt không nói, bọn họ cũng không muốn dính dáng gì đến tên Ngô công tử kia.

Thật sự là người kia khiến bọn họ không sinh nổi một tia hảo cảm.

Nhưng mà, được coi là một diễn viên trong công ty giải trí Hán Đình, vậy mà Hứa Hán Kiệt lại có thể nói chuyện này với bọn họ, điều này khiến đám người Lâm Bắc Phàm rất có thiện cảm với hắn ta.

Một bên khác, Ngô Phi Phàm đang chơi bời ăn uống với phó tổng Vương Luân, nâng cốc nói chuyện vui vẻ.

Tuy vừa mới bắt đầu, hắn ta còn lo lắng, sợ rằng bỏ ra số tiền lớn như vậy để mua [Chiến Thần Trở về] trở về, cuối cùng sẽ không thể hồi vốn được,

nhưng ngay lúc phó tổng Vương Luân nhận được đại hồng bao, mọi thứ đã không còn là vấn đề nữa.

Dù sao, có lỗi thì cũng là tiền của đài truyền hình, không phải tiền của hắn ta.

Tuy giá cả có mắc một chút, nhưng chỉ cần hơi xào, làm nóng nó lên, vẫn có thể kiếm được một khoản nhỏ.

Đây là bí mật không thể nói của đài truyền hình và công ty giải trí.

Chung quanh còn có mấy nữ nhân thân hình nóng bỏng, khiến phó tổng Vương Luân mê đến thần hồn điên đảo.

“Vương tổng rộng lượng, ta mời người một ly, chúc người sau khi trở về có thể thu được lượng lớn người xem! Đồng thời cũng chúc người thăng quan tiến chức, bỏ chữ phó kia đi!” Ngô Phi Phàm bung ly rượu lên nói.

“Được, được, uống!” Phó đài trưởng Vương Luân mặt mũi hồng hào, hắn ta thích nghe nhất là mấy loại lời này.

“Cũng chúc Ngô công tử liên tục tăng nhân khí, càng ngày càng hot, sớm ngày trèo lên đỉnh, trở thành người nói một không hai trong ngành giải trí này!” Giám đốc Vương Luân nói lời hay, sau đó bung ly rượu lên uống sạch.

Trong lòng Ngô Phi Phàm rất vui vẻ, hắn ta cũng thích mấy loại lời này nhất.

So với việc trở thành lão bản công ty giải trí, hắn ta càng muốn trở thành idol hơn, một super idol, như vậy, hắn ta có thể hưởng thụ càng nhiều sự ủng hộ và yêu thích của fans hâm mộ.

Nhất là khi nghĩ đến cảnh đám nữ nhân kia điên cuồng hò hét tên hắn ta phía dưới, coi hắn ta như tình nhân trong mộng mà hận không thể ngủ với hắn ta, cảm giác này khiến hắn mê say vô cùng...

“Đừng nói gì nữa, uống!”

Hai người tử húng chính nòng.

Sau đó, thỉnh thoảng hôn nữ nhân nóng bỏng bên cạnh, lại sờ soạng một hồi, vô cùng sung sướng.

Đúng lúc này, một người mặc áo đen đi đến, cúi đầu thì thầm bên tai Ngô Phi Phàm.

Sắc mặt Ngô Phi Phàm lập tức trầm xuống, rất khó coi.

“Đã xảy ra chuyện gì? Sắc mặt ngươi khó coi như vậy? Nói ra để lão tử tham mưu cho ngươi, bản lĩnh khác lão ca ta không có, chỉ có từng trải nhiều, nói không chừng có thể đưa ra ý kiến hay cho ngươi!

Mới uống rượu một lần, hai người đã xưng lão ca lão đệ, thoạt nhìn vô cùng thân thiết.

“Cái này... Được, lão ca ngươi tham mưu cho ta một chút!”

Ngô Phi Phàm đuổi hết mấy nữ nhân nóng bỏng bên cạnh đi, chỉ còn lại hai người bọn họ, sau đó sắc mặt âm trầm nói: “Còn không phải đôi cậu nam nữ Vũ Thiên Mị và Lâm Bắc Phàm sao?”

Vương Luân lập tức tỉnh táo thêm một chút, tâm tư khẽ động: “Bọn họ thế nào? Chọc ngươi?”

“Đúng! Bọn hắn chọc ta, hoàn toàn xem thường ta!” Ngô Phi Phàm phẫn nộ nói: “Trước đó ta đã hai lần thành tâm thành ý mời Vũ Thiên Mị đi ăn tối, kết quả nữ nhân kia nhìn cũng không thèm nhìn ta lấy một lần, cự tuyệt ta không chút do dự. Kết quả hiện tại thế nào, vậy mà ả lại đi ăn với người khác, hơn nữa còn vừa nói vừa cười, lão ca, ngươi nói có phải nàng xem thường ta không?”

“Không sai, nàng đang xem thường ngươi! Loại nữ nhân đê tiện này ta thấy nhiều rồi, ý có mấy phần nhan sắc nên nhìn ai cũng vô cảm, cao ngạo vô cùng. Kỳ thực sau lưng lại làm chuyện rất rẻ tiền!” “Giám đốc Vương Luân phụ họa.

Ngô Phi Phàm hớp một ngụm rượu, tiếp tục phẫn nộ nói: “Còn có tên tiêu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm kia cũng không phải người tốt lành gì! Mất đi mày lại với nữ nhân kia, còn nhiều lần ngăn cản ta, ta đoán chừng, tám phần mười là hắn ta và nữ nhân kia đã có mờ ám! Rõ ràng là người đã có lão bà, còn đi ngoại tình? Thực sự đáng hận!”

“Đúng là rất đáng hận, loại tiểu bạch kiếm này ngoại trừ đẹp trai ra thì chẳng còn gì khác, sao có thể sánh với Ngô lão đệ?” Phó tổng Vương Luân tiếp tục công kích, thống nhất chiến tuyến đứng về phía Ngô Phi Phàm.

Ngô Phi Phàm lại uống một hớp rượu, lớn tiếng nói: “Bây giờ, chỉ nghĩ đến bọn họ một chút là ta lại thấy tức giận! Thực hận không thể bắt bọn họ lại sau đó dùng roi hung tợn quất bọn họ ba ngày ba đêm, giải mỗi hận trong lòng ta!”

“Ngô lão đệ, tâm động không bằng hành động, không nên do dự! Nghĩ một chút xem, nơi này là địa bàn của ngươi, là long thì phải cuộn lại, là hổ cũng phải nằm xuống, ngươi còn chần chờ gì? Nếu như bọn hắn trở lại Giang Nam, tất cả đã muộn!” Giám đốc Vương Luân cảm dỗ nói, giọng điệu vô cùng sốt ruột, một bộ ta đang suy nghĩ cho ngươi.

“Thế nhưng thân phận bọn họ không đơn giản, hơn nữa còn có bảo tiêu bên cạnh...” Ngô Phi Phàm chần chờ.

“Nếu ngươi sợ, vậy coi như ta chưa nói gì.” Phó tổng Vương Luân không khuyên nữa, tự mình uống rượu, thoát nhìn vô cùng hài lòng, nhưng lại lén nhìn nhất cử nhất động của Ngô Phi Phàm.

Ngô Phi Phàm nghĩ nghĩ, liếc qua phó tổng Vương Luân bên cạnh, rút cục hắn ta khẽ cắn môi, hạ quyết tâm: “Làm như vậy là trái pháp luật, nhưng ta có thể ra tay dạy dỗ bọn họ một trận, chỉ cần ta tìm người dạy dỗ bọn họ một trận là được rồi.

Trong lòng Vương Luân thâm cười nhạo, ngươi tìm người đi đánh bọn họ thì không vi phạm pháp luật sao?

Thực là dối trá!

Nhưng mà, hắn ta vẫn giơ ngón tay cái lên khích lệ: “Ngô công tử đúng là hiểu rõ đại nghĩa, lão ca ta bội phục, kính ngươi một chén!”

“Được, uống!”

Sau khi uống xong chén rượu này, Ngô Phi Phàm gọi một người tiến vào, sau đó thì thâm bên tai hắn ta.

Người kia gật đầu, sau đó đi ra ngoài.

Một bên khác, sau khi com nước no nê, Vũ Thiên Mị định kéo Lâm Bắc Phàm đi dạo một hồi, nói rằng đi dạo có lợi cho tiêu hóa.

Lâm Bắc Phàm mới vừa bắt được một bộ thần kịch, tâm tình rất vui vẻ, cũng đồng ý.

Com nước xong xuôi, lại nói chuyện với đám người Hà Viên Ngoại thật lâu, khi đi ra, đêm đã khuya, thời tiết có chút lạnh, trên đường cũng không còn nhiều người, cửa hàng đã đóng cửa.

“Người rất xem trọng một bộ 《 Võ Lâm Ngoại Sử 》 kia? Trong phim không có một minh tinh lưu lượng nào, thậm chí ngay cả một diễn viên nổi tiếng cũng không có, tất cả đều là gánh hát rong, muốn kiếm tiền rất không dễ dàng, trừ khi là kỳ tích xuất hiện!” Vũ Thiên Mị nói.

Đúng là kỳ tích!

Lúc trước, sau khi 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 được phát sóng, đã trở thành một bộ phim truyền hình kinh điển mấy chục năm, là giai thoại phổ biến một thời. Diễn viên trong phim nhất cử thành danh, lợi nhuận cao vô cùng.

Có thể sánh với 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , cũng chỉ có mấy bộ phim truyền hình mà thôi.

Chương 101: Gần đây phí bao nuôi hơi nhiều, muốn tiêu tiền!

“Chỉ là ta nhiều tiền, tùy tiện đầu tư chơi thôi.” Lâm Bắc Phàm không quan trọng nói.

Theo độ hot của ba tiết mục kia, việc kinh doanh của đài truyền hình càng ngày càng tốt, “phí bao nuôi” Bạch Thanh Tuyết cho hắn càng ngày càng dày, hiện tại đã đạt đến một ức, để hắn tùy tiện xài.

Thế nhưng, hần ăn, mặc, ở, đi lại... đều do Bạch Thanh Tuyết sắp xếp cho hần, hoàn toàn không cần dùng đến tiền.

Hần đi ra từ trong gian khổ, cũng không phải người tiêu tiền như nước, chỉ cần dùng số tiền vừa đủ là được rồi.

Nhưng mà, nếu người khác đưa cơ hội kiếm tiền đến trước mặt hần, sao hần lại không muốn chứ? Nay xem như trợ giúp lão bà cũng được, mấu chốt nhất là nó có thể khiến thực lực của hần mạnh lên. Hiện tại hần không cần lo cơm ăn áo mặc, cũng không có gì để theo đuổi, ngoại trừ để lão bà vui vẻ, chỉ có thực lực tăng lên mới có thể khiến hần vui vẻ.

Vũ Thiên Mị si mê len lén nhìn hần.

Dáng vẻ lạnh nhạt không tranh quyền thế này của Lâm Bắc Phàm khiến nàng mê muội. Đáng tiếc, nam nhân này đã bị nữ vương đại nhân cướp đi, có điều ở bên cạnh hần như vậy cũng tốt...

“Gạt người! Xưa nay người vốn không làm việc vô ích!” Vũ Thiên Mị thúc hần một cái, vô cùng quyền rũ.

“Được rồi, ta cho người biết, đây là một bộ thần kịch, còn thần hơn cả bộ 《 Chung Cư Tình Yêu 》, dù qua 10 năm nữa vẫn sẽ hot mãi không giảm, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là chất lượng quay phim của Hà Viên Ngoại không tệ.” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

“Người lại gạt người, một bộ phim nhỏ xíu vậy sao có tiềm lực như thế được?” Vũ Thiên Mị hờn dỗi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói láo người không tin, nói thật người cũng không tin, được rồi tùy người.

Đúng lúc này, một đám côn đồ thoát nhìn không dễ chọc đâm đầu đi tới, giọng gộc gộc không có ý tốt nhìn Lâm Bắc Phàm, còn có người nhìn Vũ Thiên Mị cười âm thầm.

“Đừng nên đi lên phía trước, đám người này không có ý tốt, đứng sau ta đi!” Lâm Bắc Phàm thô lỗ kéo Vũ Thiên Mị ra phía sau hẳn.

Cùng lúc đó, đám bảo tiêu đã nhanh chóng bảo vệ chung quanh hai người.

Có nhiều bảo tiêu cường tráng vây chung quanh, cuối cùng Vũ Thiên Mị cũng cảm thấy an toàn. Lại nghĩ tới trong lúc nguy hiểm, nam nhân trước mắt đã kéo nàng ra sau, trong lòng lại có thêm một tia ngọt ngào.

Đừng nhìn nam nhân này trông còn xinh hơn cả nữ nhân, nhưng thời điểm then chốt vẫn rất đàn ông.

Mặc dù đối phương có hơn 20 người, bên Lâm Bắc Phàm chỉ có 6 hộ vệ, nhưng trong lòng hẳn không e sợ chút nào.

“Các người là ai, muốn làm gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Trong đó, một người thoát nhìn khô ngô như lão đại cười ha ha: “Huynh đệ, không có chuyện gì, chỉ là ta thấy bạn gái người rất xinh đẹp, như mình tinh, nên muốn mượn chơi đùa mấy ngày thôi. Ta nghĩ, chắc người sẽ không để tâm đâu nhỉ? Dù sao ta cũng có nhiều huynh đệ như vậy, người nói đạo lý được với ta nhưng bọn họ thì chưa chắc đâu!”

“Ta cảm thấy khỏi cần nói đạo lý gì hết, dù sao súc sinh cũng không nghe hiểu đạo lý.” Lâm Bắc Phàm châm chọc khiêu khích.

“Tiểu tử thú, người đáng chết!” Sắc mặt lão đại âm trầm: “Ta thấy người cũng là người có thân phận nên mới có ý tốt nói đạo lý với người, người lại không biết ơn, vậy ta không khách khí! Ta nhìn dáng dấp người hẳn là loại da mỏng thịt non, nhất định có thể bán được với giá tốt!”

Mấy tên tiểu đệ lộ ra nụ cười không có ý tốt, ngậm hiều lẫn nhau.

Lâm Bắc Phàm cũng cười ha ha: “Nhìn người chắc cũng đã từng bán rồi nhỉ, biết rõ giá thị trường vậy mà!”

Lão đại: “...”

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Chỉ có điều, có thể người bán được giá không tốt, vẫn đừng nên ra ngoài kiếm cơm nữa thì hơn. Nhìn mông người vừa lớn lại vừa tròn, tiểu đệ người chắc cũng được hưởng thụ không ít nhỉ?”

Lão đại: “...”

Lời này mắng rất hung ác, không mang theo một chữ thô tục nào, nhưng đám người bên phía Lâm Bắc Phàm lại nhin không được cười.

Nhất là Vũ Thiên Mị, gần như ngã vào người Lâm Bắc Phàm, cười đến gập cả người, tình hình vốn dĩ căng thẳng lập tức dừng một chút.

Sắc mặt lão đại trầm xuống lần nữa: “Đúng là tiểu tử thú miệng lưỡi bén nhọn, hiện tại ta không muốn nhiều lời với người! Chúng ta vẫn nên so tài hư thực, xem rốt cuộc là miệng của người lợi hại hay nắm đấm của ta lợi hại! Mọi người lên!”

“Bảo vệ tốt cho Diệp tiên sinh và Vũ đài trưởng! Lâm tiên sinh, Vũ đài trưởng, nơi này nguy hiểm, mời hai người lui ra phía sau!”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, kéo Vũ Thiên Mị kéo dài khoảng cách về sau.

“Còn có A Bruu, bảo hộ hai người Lâm tiên sinh!”

“Yên tâm đi, có ta ở đây, bọn họ an toàn tuyệt đối!” Bảo tiêu tên A Bruu cẩn thận bảo vệ hai người.

Cuối cùng cuộc chiến cũng bắt đầu.

Năm hộ vệ liều mạng với hơn 20 người, tình cảnh này thoát nhìn rất hoành tráng.

Theo lý mà nói, song quyền nan địch tứ thủ, đối phương có quá nhiều người, đôi khi không thể bảo vệ chu toàn được, nhưng mấy bảo tiêu Lâm Bắc Phàm dẫn theo lần này lại không giống, có bốn người xuất thân từ lính đặc chủng, còn có hai người là Binh Vương mới mượn vào, cho nên không giống bình thường.

Thứ bọn họ học là kỹ năng giết người, mỗi lần xuất thủ đều gọn gàng, cơ bản không đến ba chiêu đã có thể giải quyết một người, nhất là hai vị Binh Vương kia đặc biệt sắp xếp cho Vũ Thiên Mị. Bọn họ đều là người có thể sống sót trên chiến trường, tố chất thân thể cao vô cùng, hơn nữa toàn thân cao thấp đều là vũ khí, chỉ cần xác định đối phương là địch nhân sẽ lập tức triển khai công kích nhanh chóng mà mãnh liệt, như mãnh hổ xuống núi, tốc độ rất nhanh, cơ bản một chiêu một người, một quyền là có thể khiến đối phương mất sức chiến đấu.

Cứ như vậy, không đến một phút đồng hồ, đám ô hợp này đã bị giải quyết hết toàn bộ.

“Ta đầu hàng...” Lão đại bị dọa sợ, giơ tay lên đầu hàng.

Kết quả vẫn bị KO, đau đến hấn ta ngã trên mặt đất, khom người như con tôm chết, sắc mặt trắng bệch.

Lâm Bắc Phàm dẫn Vũ Thiên Mị đi tới, cúi kính hỏi: “Là ai phái các người tới?”

“Không có người phái...” Hấn ta vệt chết còn mạnh miệng.

“A Thủy, giao hấn ta cho người, ta tin người nhất định có thể hỏi ra!”

A Thủy là một trong hai Binh Vương, nghe nói hấn ta rất giỏi tra hỏi.

A Thủy cười tà, vết đao trên mặt đặc biệt dữ tợn: “Lâm tiên sinh yên tâm, ta cam đoan nhất định có thể khiến hấn ta biết gì nói nấy, dù là những chuyện như nhìn trộm quả phụ nhà kẻ bên khi còn bé ta cũng có thể hỏi ra.”

A Thủy kéo lão đại đi vào một hẻm nhỏ.

Sau đó, chỉ nghe một trận kêu thảm, tiếng kêu vô cùng thảm thương như bị người bạo súc vậy.

Không đến chốc lát, A Thủy đã kéo tên lão đại người không giống người, quý không giống quý đi ra.

“Vừa mới hỏi xong, là Ngô Phi Phàm của công ty giải trí Hán Đình phân phó bọn hấn làm, từ trong miệng hấn ta, ta còn hỏi ra được, mấy năm qua hấn ta đã làm không ít chuyện mờ ám cho tên họ Ngô kia.”

“Lại là hấn ta? Nhưng rõ ràng chúng ta lại không đắc tội hấn ta, sao hấn ta lại làm vậy?” Vũ Thiên Mị rất phẫn nộ.

“Người không có lòng hại hổ, hổ lại có ý hại người! Thứ người như hấn ta trời sinh đã như vậy, có lẽ là vì chúng ta cự tuyệt mới khiến hấn ta tức giận, sau đó muốn ra tay ác độc với chúng ta. Chuyện này chỉ có thể nhịn, sau này, chúng ta lại tìm cơ hội tính sổ sau!

“Cũng chỉ có thể như vậy.” Vũ Thiên Mị bất đắc dĩ nói.

Dù sao nơi này cũng không phải địa bàn của bọn họ, đối phương kinh doanh rễ sâu đế dày, chuyện gì cũng không tiện.

“Lâm tiên sinh, những người này nên xử lý thế nào?” A Thủy hỏi.

“Báo án, dù sao chúng ta cũng là công dân tốt, cứ gọi cảnh sát tới xử lý đi.”

“Được, Lâm tiên sinh.”

Chương 102: Thù không để qua đêm, tặng mỗi người một khối u!

Đương nhiên Lâm Bắc Phàm không thể bỏ qua đám người này như vậy, hấn luôn thích báo thù ngay tập tức.

Những khối u ác tính của xã hội này muốn tổn thương bọn họ, Lâm Bắc Phàm lập tức tặng cho mỗi người một khối u, hơn nữa còn mọc ở những nơi khác nhau, có người mọc trong tim, có người ở trong thận, có người ở tay, ở chân, thậm chí còn có trong đầu...

Hơn nữa những khối u này sẽ lớn lên từ từ, chỉ cần nó lớn lên, sẽ khiến bọn họ đau đến chết đi sống lại, nhưng lại không thể chết được.

Đây là hình phạt dành cho bọn họ.

Về phần kẻ cầm đầu Ngô Phi Phàm, Lâm Bắc Phàm cũng tặng cho hắn ta một khối u.

Còn về phần chỗ khối u mọc lên, hơi khiến người ta khó mà mở miệng...

Ở phía bên kia, Ngô Phi Phàm và Phó đài trưởng Vương Luân đang chờ tin tốt, đột nhiên nhận được điện thoại của thư ký, sau đó tâm trạng trở nên không tốt.

“Ngô công tử, sao thế?” Vương Luân hỏi.

Ngô Phi Phàm hầm hừ nói: “Đám phé vật này, có mấy người cũng không đánh lại, thật đúng là mất mặt xấu hổ! Còn cần ta tới đó cứu bọn chúng ra. Trước hết cứ để bọn chúng bị nhốt mấy ngày rồi lại nói!”

Phó đài trưởng Vương Luân biết kế hoạch đã thất bại rồi, trong lòng hơi thất vọng, cũng không nhiều lời nữa.

“Đừng nói gì nữa, uống rượu! Uống đủ lại nói!”

“Đúng! Uống rượu!”

Hai người lại tiếp tục ăn uống linh đình, cứ như muốn dùng rượu để trút hết tức giận trong lòng ra.

Đúng lúc này, Ngô Phi Phàm cảm thấy bụng khó chịu: “Vương đài trưởng, ta uống hơi nhiều, vào phòng vệ sinh xả nước trước đây.”

“Đi đi, đi nhanh về nhanh, đừng nhân cơ hội chạy trốn!” Vương đài trưởng say ngà ngà mơ hồ nói.

“Phòng vệ sinh ngay bên cạnh, sao lại trốn chứ?”

Ngô Phi Phàm lão đảo đi vào phòng vệ sinh, sau đó móc súng ra như thường ngày, chuẩn bị xả nước vào bồn cầu.

Nước chảy tí tách, hắn ta cảm thấy sáng khoái vô cùng.

Nhưng còn chưa sáng khoái đủ, đột nhiên hắn ta cảm thấy đau nhói, đau đốn đột ngột truyền tới từ khẩu súng trong tay hắn ta.

Hắn ta tỉnh táo hơn chút, nhìn khẩu súng còn đang xả nước, cảm giác đau xót chạy thẳng vào trong óc, như bị người ta dùng kim đâm.

Cho đến khi xả nước xong, cảm giác đau đốn này mới dịu đi.

“Xảy ra chuyện gì thế? Xả nước cũng đau? Chẳng lẽ dùng nhiều quá xảy ra vấn đề?”

Trước kia hắn ta chưa từng gặp chuyện này, vừa nghĩ đến khả năng có lẽ mình dùng súng nhiều quá nên xảy ra vấn đề, trong lòng hắn ta lại cảm thấy bối rối, càng nhiều hơn là sợ hãi.

Vừa nghĩ đến tương lai có thể mình sẽ bất lực, trong lòng hắn ta càng sợ hãi hoảng hốt.

Còn rất nhiều mỹ nữ đang chờ hắn ta cung chiêu đây!

Hắn ta còn trẻ, chưa muốn làm cha chồng!

“Không được, mấy ngày tới phải bớt chút thời gian đến bệnh viện kiểm tra.” Hắn ta quyết định xong, tâm sự nặng nề quay về phòng, nhìn thấy một bàn đầy rượu lại chỉ thấy nhạt nhẽo, thậm chí mấy món cay vừa nhìn đã thèm nhỏ dãi cũng tẻ nhạt vô vị.

Chẳng mấy chốc đã đến ngày hôm sau.

Khoảng 10 giờ sáng, hai người Lâm Bắc Phàm ký hợp đồng với đám người Hà Viên Ngoại trong khách sạn bọn họ đang ở.

Phim truyền hình được đổi tên thành 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , các nhân vật cũng được đổi tên thành nhân vật mà Lâm Bắc Phàm quen thuộc. Lâm Bắc Phàm đầu tư 4000 vạn giúp bọn họ quay phim, cũng được hưởng tất cả bản quyền của 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 .

Đoàn làm phim vẫn do đạo diễn kiêm biên kịch Hà Viên Ngoại quyết định hoàn toàn, nhưng Lâm Bắc Phàm có quyền đưa ra đề xuất, dưới tình huống đại cương tổng thể không thay đổi, hẳn có thể đưa ra đề nghị hợp lý. Đồng thời, Lâm Bắc Phàm muốn sử dụng tài nguyên của đài truyền hình để giúp đỡ bọn họ quay phim.

Đây là một hợp đồng trong số đó, còn một phần hợp đồng khác, đó là hợp đồng được ký với Hà Viên Ngoại và mấy người khác. Vấn đề Lâm Bắc Phàm chỉ định ký một bản bốn năm, đảm bảo 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có thể được quay thuận lợi.

Thời gian bốn năm không dài không ngắn, rất nhiều nghệ sĩ đều có thể chấp nhận.

Nhưng đám người này như sợ bị vứt bỏ, cứ đòi phải kéo dài thời gian, cuối cùng lên đến 10 năm mới chịu bỏ qua.

Lâm Bắc Phàm chỉ có thể than thở trong lòng, những đứa trẻ này bị hiện thực đả kích đến sợ rồi.

Kết quả cuối cùng tất nhiên là mọi người đều vui vẻ.

Để ăn mừng đoàn làm phim được thành lập, mấy người Hà Viên Ngoại còn tổ chức một bữa tiệc nho nhỏ, chúc mừng bọn họ cuối cùng cũng thoát khỏi biển khổ, thành công lên bờ, không còn lang thang khắp nơi nữa.

“Cảm ơn Lâm tiên sinh... Ày không đúng, là Boss, sau này chúng ta sẽ làm việc dưới tay ngài, chúng ta chắc chắn sẽ cúc cung tận tụy, quay một bộ phim truyền hình tốt nhất để đền đáp ngài.” Hà Viên Ngoại hăng hái nói.

“Nói rất hay, ta chỉ chờ ngài quay xong 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 . Quay tốt, có thưởng lớn!” Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm.

“Đúng là thần tài, ra tay cũng hào phóng! Có vị Boss như ngài thật tốt! Đến đây, mọi người nhanh nâng ly vì vị Boss hào phóng của chúng ta, đồng thời cũng cầu chúc chúng ta tiền đồ như gấm!”

Ăn uống linh đình, vô cùng náo nhiệt.

Đúng lúc này, trên tivi phát sóng trực tiếp lễ ký hợp đồng của giải trí Hán Đình và Mango TV.

Lễ ký kết này liên quan đến bộ phim truyền hình 《Chiến Thần Trở Về》, vì giá cả đạt đến 4.2 ức, lập kỷ lục về chi phí thu mua phim truyền hình, vì vậy giải trí Hán Đình và Mango TV mời phóng viên đến tổ chức lễ ký kết, tuyên truyền chuyện này ra ngoài, muốn lúc bộ phim truyền hình được phát sóng lại càng hot hơn.

Lúc này, Ngô Phi Phàm đại diện cho giải trí Hán Đình và phó đài trưởng Vương Luân đại diện cho Mango TV đã ký kết xong, đang bắt tay và mỉm cười với khán giả.

“4.2 ức đó, không biết lúc nào phim truyền hình của ta mới bán được cái giá này!” Hà Viên Ngoại sợ hãi than thở, bây giờ hẳn ta chỉ mong phim truyền hình của mình có thể thuận lợi quay xong, thuận lợi phát sóng, thế là đã cảm tạ trời đất rồi.

Về phần lúc nào mới có thể kiếm tiền, hẳn ta không dám nghĩ đến.

“4.2 ức chỉ là giá phát sóng lần đầu, bộ phim truyền hình này còn có thể bán thêm mấy lần nữa, ngoại trừ đài truyền hình còn có thể bán cho các nền tảng trực tuyến, tính toán cẩn thận cũng có thể bán hơn 10 ức, kiếm bộn.”

“10 ức đó, lúc nào ta mới có thể kiếm được nhiều tiền như thế chứ?”

Mấy vị diễn viên vừa mới hàm ngư phiên thân bày tỏ cảm xúc từ tận đáy lòng. Nhìn người ta đi, đã ký được hợp đồng lớn bước lên đỉnh cao nhân sinh. Lại nhìn bản thân đi, còn đang vất vả vì công việc, mệt mỏi vì một ngày ba bữa...

Không so sánh thì không có đau lòng, mấy vị cá muối đều bị đả kích.

Vũ Thiên Mị nở nụ cười xinh đẹp: “Mọi người đừng chán nản như thế, 《Chiến Thần Trở Về》 có thể bán được 10 ức cũng không tính là nhiều, thật ra khoản đầu tư của họ cũng không nhỏ, 4.2 ức chỉ miễn cưỡng thu hồi vốn mà thôi. Cứ nhìn đài truyền hình chúng ta, chỉ đầu tư 2000 vạn cho 《

Chung Cư Tình Yêu 》, đã bán được 41 ức, hơn nữa mỗi năm quay một bộ còn có thể bán thêm một lần, mỗi lần có thể thu được trên 20 ức, vì vậy 《Chiến Thần Trở Về》 cũng không tính là gì. Hy vọng mọi người có thể trở thành bộ 《Chung Cư Tình Yêu》 tiếp theo!”

Lời này khiến đám điều ti trước mắt kích động.

Kỳ tích đang ở trước mắt, sao bọn hắn không cố gắng?

Đúng lúc này, Lý Đại Chủy đột nhiên chỉ Ngô Phi Phàm trên tivi, lớn tiếng nói: “Mọi người có thấy không, sắc mặt idol Ngô Phi Phàm hơi khó coi, hình như nụ cười cũng rất cứng nhắc!”

“Sắc mặt khó coi? Đâu? Cho ta xem một chút!”

“Đúng là khó coi, rõ ràng đã ký hợp đồng lớn, kiếm bộn, sao sắc mặt hắn ta lại xấu thế chứ?”

“Người xem đôi mắt hắn ta đỏ ngầu, còn có vành mắt, như ngủ không đủ giấc vậy!”

“Hình như bị bệnh nan y!”

...

Đám người như phát hiện đại lục mới, vô cùng hưng phấn bàn tán.

Chương 103: Đi vệ sinh tương đương với lẳng trì xử tử!

Lâm Bắc Phàm biết rõ nguyên nhân Ngô Phi Phàm có biến hóa như vậy. Đó là vì tối hôm qua hắn đã cho thêm ít vật liệu vào nơi xả nước của hắn ta, một khối u nho nhỏ, chỉ cần đi xả nước hoặc sung huyết sẽ rất đau đớn.

Suy nghĩ một chút, tối qua ký được đơn hàng lớn, có lẽ hắn ta rất vui vẻ, chắc chắn uống rất nhiều rượu, trong bụng toàn là nước, số lần đi vệ sinh chắc chắn không ít, mỗi lần đều chua xót lại thoải mái...

Chắc chắn khiến người ta khó quên.

Về phần sung huyết sẽ đau đớn, người hiểu mà, sợ rằng sau này chỉ có thể nhìn mà than thở thôi.

Nhưng Lâm Bắc Phàm cảm thấy, hẳn vẫn có thể thêm một vài thứ nữa.

Ở bên kia, Ngô Phi Phàm đang ở hội trường ký kết cảm thấy trong lòng buồn bực.

Từ tối qua đến giờ, hẳn ta đã đi vệ sinh 8 lần, mỗi một lần đi vệ sinh xả nước đều khiến hẳn ta dục tiên dục tử, cảm giác kia như bị lăng trì xử tử, gần như muốn mạng của hẳn ta.

Cũng vì vậy, cả tối qua hẳn ta không ngủ ngon giấc.

Cộng thêm trong lòng lo lắng buồn bực, càng ngủ không ngon.

Bây giờ hẳn ta rất hy vọng lễ ký kết lập tức kết thúc, sau đó hẳn ta có thể đến bệnh viện khám chữa bệnh.

Đáng tiếc, vì hôm qua muốn làm lớn chuyện, bọn họ đã bàn bạc quyết định sẽ khiến buổi lễ này trở nên long trọng một chút, kéo dài một chút, như vậy mới có nhiều tin tức để lăng xê.

Bây giờ hẳn ta thật sự hối hận rồi, còn hơn một tiếng nữa, sao hẳn ta có thể chịu đựng được?

Súng bắn nước lại sắp đầy, lại sắp bắt đầu lăng trì.

“Lão đệ, người sao thế? Cả buổi sáng đều mất tập trung, có phải tối qua bị nữ nhân móc sạch rồi không? Ha ha...” Phó trưởng đài Vương Luân nói đùa nửa mặ nửa chay.

Ngô Phi Phàm nở một nụ cười khó coi: “Người nói đúng, bây giờ ta thật sự hơi yếu!”

Phó trưởng đài Vương Luân bày ra vẻ người từng trải: “Bây giờ người còn trẻ, phải kiềm chế một chút, đây là vốn liếng để mình tung hoành cả đời, đừng để đến lúc già lại không dùng được, có khi đi xả nước còn đau...”

Những lời này như chọc đúng chỗ đau của Ngô Phi Phàm.

Bây giờ hẳn ta không chỉ hơi đau, mà là rất đau, vô cùng đau.

“Lấy lại tinh thần cho ta, chờ chút nữa sẽ tới giai đoạn hỏi đáp với phóng viên, phải chịu đựng một tiếng nữa cho ta!” Phó trưởng đài Vương Luân vỗ vai Ngô Phi Phàm, như tiền bối đang cổ vũ văn bối.

“Vương trưởng đài, ta hiểu được điều này!”

Ngô Phi Phàm lại lần nữa lên dây cót tinh thần, dùng vẻ mặt hoàn toàn mới đối mặt với truyền thông, còn có cả đám fan hâm mộ của hắn ta.

Phóng viên đặt câu hỏi: “Xin hỏi Ngô tiên sinh, bộ phim truyền hình 《Chiến Thần Trở Về》 đã bán được quyền phát sóng với giá cao ngất ngưỡng 4.2 ức, người là nhà sản xuất kiêm diễn viên chính của bộ phim truyền hình 《Chiến Thần Trở Về》, người có lời gì muốn nói với những fan hâm mộ của người không?”

Ngô Phi Phàm hiểu rõ những câu hỏi quen thuộc này, không hề nghĩ ngợi nói: “Ta muốn nói, lúc này ta rất kích động, cũng rất vui vẻ. Bởi vì 《Chiến Thần Trở Về》 có thể bán với giá trên trời, khiến ta rất bất ngờ, ta chưa từng nghĩ sẽ có được thành tích như vậy. Nhưng ta biết, tất cả đều là fan hâm mộ cho ta, nếu không phải có fan hâm mộ ủng hộ ta, cổ vũ ta, ta đã không lấy được thành tích hôm nay! Cảm ơn các người, ta yêu các người!”

“Phi Phàm Phi Phàm, nhất định Phi Phàm!”

“Phi Phàm làm bạn, cả đời đến già!”

...

Đám fan hâm mộ dưới sân khấu điên cuồng hét lên.

Ngô Phi Phàm rất hưởng thụ, sau đó vẫy tay thật mạnh, lại thu hoạch được một tràng tiếng hét.

“Xin hỏi Ngô tiên sinh, có người nói 《 Chung Cư Tình Yêu 》 của đài truyền hình Tinh Quang đã định sẵn là bộ phim truyền hình thường niên, bộ phim truyền hình 《 Chiến Thần Trở Về 》 không có năng lực khiêu chiến 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , người nghĩ gì về điều này?”

Thoạt nhìn câu hỏi này không có ý tốt, đặc biệt dùng để kéo hận thù, phóng viên đặt câu hỏi rất xấu xa.

Hắn ta vừa nghe thấy 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và đài truyền hình Tinh Quang đã thấy phiền.

Đầu tiên, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 thật sự là ngọn núi lớn chặn trước mặt bọn họ, bọn họ muốn đập đổ cũng rất khó khăn. Tiếp theo, bây giờ hắn ta rất chán ghét đài truyền hình Tinh Quang, thật sự rất chán ghét.

Nhưng hiện tại, mọi người còn đang nhìn chăm chăm hắn ta, hắn ta chắc chắn phải giữ phong độ.

Hắn ta mỉm cười, thờ ơ nói: “Đúng là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 rất xuất sắc, tỉ suất người xem rất kinh người, nhưng 《 Chiến Thần Trở Về 》 của ta cũng không yếu, dù sao trong phim không chỉ có ta tham gia diễn xuất, còn có rất nhiều ngôi sao tham gia diễn xuất, chắc chắn đây sẽ là một bộ phim xuất sắc, ta tin tưởng các người chắc chắn sẽ ủng hộ 《 Chiến Thần Trở Về 》 , đúng không?”

“Đúng!!!” Đám fan hâm mộ hô to.

“Ngoài ra, ta muốn nói, thật sự không công bằng khi so sánh 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Chiến Thần Trở Về 》 , bởi vì nhóm người xem có sự khác biệt rất lớn, một bộ nói về chuyện nam nữ đô thị, một bộ nói về những vị Thần Tiên trong thần thoại, hoàn toàn không thể so sánh được, vì vậy mọi người đừng nhắc đến câu hỏi này.”

Đúng lúc này, người không có ý tốt kia lại đặt câu hỏi.

“Vậy xin hỏi Ngô tiên sinh, người cảm thấy bỏ 4.2 ức mua 《Chiến Thần Trở Về》 có phải là giá cao không?”

Ngô Phi Phàm không chút do dự nói: “Không cao, không hề cao, ta cảm thấy đáng giá. Chính vì 《Chiến Thần Trở Về》 của chúng ta quay tốt, vì vậy lúc đó có rất nhiều phó đài trưởng cạnh tranh, do đó mức giá mới tăng lên cao như vậy. Nhưng cuối cùng vẫn là phó đài trưởng Vương Luân kỹ năng cao hơn một bậc, đạt thành hợp tác với công ty chúng ta, ta chỉ có thể nói phó đài trưởng Vương Luân mắt sáng như đuốc, chắc chắn sẽ thu hoạch tràn đầy.”

Phó đài trưởng Vương Luân mỉm cười gật đầu.

Kết quả, vị phóng viên kia chưa từ bỏ ý định hỏi: “Ngô tiên sinh, còn có Vương trưởng đài, có người nhìn thấy hôm qua người và phó trưởng đài Vương Luân xuất hiện trong một hội sở khiêu dâm, đồng thời còn gọi mấy nữ nhân, xin hỏi người cảm thấy thế nào? Có phải giữa hai người có giao dịch quyền sắc gì đó không? Người có thể giải thích điều này với chúng ta không?”

Thấy cảnh này, Ngô Phi Phàm và Vương Luân cùng biến sắc, sau đó nhanh chóng bình tĩnh lại.

Ngô Phi Phàm thề thốt phủ nhận: “Vu không, đây chắc chắn là vu không! Đúng là hôm qua ta và phó đài trưởng Vương Luân có đi ăn mừng, nhưng không phải ở hội sở khiêu dâm, chúng ta ăn ở ngay nhà ăn của công ty. Có rất nhiều người có thể làm chứng cho chúng ta, vì vậy xin đừng tung tin đồn thất thiệt. Nếu không, chúng ta chỉ có thể dùng pháp luật để bảo vệ lợi ích của chúng ta!”

Lời lẽ rất chính nghĩa.

Tuyệt đối không thể để lộ chuyện này ra ngoài, càng không thể thừa nhận, nếu không Vương Luân sẽ xong đời, hình tượng của hắn ta cũng sụp đổ, như vậy, hắn ta không cách nào trở thành thần tượng được yêu thích nữa.

“Thế nhưng, ta đã tới hội sở kia nghe ngóng, nghe nói ngươi là khách quen ở đó...”

Đối với tên phóng viên chăm chỉ không ngừng trêu chọc này, Ngô Phi Phàm rất tức giận. Nhất là từ tối qua đến giờ, hắn ta vẫn bị cơn đau hành hạ, đồng thời cũng kìm nén bực bội, cảm xúc không ổn định.

Nếu điều kiện cho phép, hắn ta thật sự muốn kéo tên phóng viên này xuống đánh một trận giải tỏa mối hận trong lòng.

Đúng lúc này, một luồng hơi khí mà người thường không nhìn thấy tràn vào cơ thể hắn ta, tất cả đều thay đổi, tâm trạng của hắn ta lập tức bùng nổ, mất đi lý trí, tát mạnh vào mặt tên phóng viên kia: “Đi mẹ ngươi bức! Sao ngươi hỏi lảm thế? Có phải ngươi có ý chinh ta không? Tên điều ti nghèo hèn như ngươi, ta muốn dạy dỗ ngươi không đến 1000 cũng có 800 phương pháp, đừng tưởng ngươi là phóng viên thì ta không dám làm gì ngươi! Ta cho ngươi biết, ta muốn giết chết ngươi còn đơn giản hơn giết chết một con kiến!”

Ngô Phi Phàm đẩy phóng viên này ngã xuống đất, sau đó đá hắn ta thật mạnh.

“Cho ngươi hỏi này!”

“Cho ngươi nói bậy này!”

“Xem ngươi có mạnh bằng ta không?”

...

Chỉ một câu lại đánh một cái, vô cùng ngang ngược.

Cả hội trường đều hoảng sợ!

Chương 104: Có lẽ sau nay ngươi không thể dùng thứ kia được nữa!

Mọi người đều bị sốc trước cảnh tượng này.

Không ai ngờ thần tượng thế hệ mới Ngô Phi Phàm luôn ôn hòa lịch sự lại tàn bạo như thế, ra tay tàn nhẫn với một phóng viên, đây là tiết tấu phải đánh cho đến chết.

Bởi vì Ngô Phi Phàm ra tay quá nhanh, những người khác không nghĩ đến, đều không kịp phản ứng.

Lúc bọn họ kịp phản ứng, vị phóng viên kia đã bị đánh đến biến dạng.

“Lão đệ, bình tĩnh đừng xúc động!” Người phản ứng lại đầu tiên là phó trưởng đài Vương Luân đứng ở bên cạnh, bởi vì Ngô Phi Phàm và hắn ta có quan hệ lợi ích trực tiếp, nếu còn đánh tiếp nữa, hình tượng bị hủy sạch, hắn ta còn phát sóng phim truyền hình thế nào được nữa?

Dù sao, quốc gia cũng có quy định rõ ràng, không được phát sóng tác phẩm của nghệ sĩ có hình tượng xấu trước công chúng.

Thế là, hắn ta ôm chặt Ngô Phi Phàm từ phía sau, kéo hắn ta ra.

Kết quả, hắn ta đánh giá thấp tính khí của Ngô Phi Phàm, cũng đánh giá cao năng lực của mình, một đồng xương già của hắn ta hoàn toàn không phải đối thủ của Ngô Phi Phàm, vừa xoay người đã bị Ngô Phi Phàm đẩy ngã xuống đất, sau đó cũng bị đánh luôn.

“Ôi đôi mắt của ta, lại bị đánh rồi!”

“Phi Phàm đừng đánh nữa, là ta mà, ta là lão ca của ngươi, ngươi đánh nhầm người rồi!”

“Sao ngươi lại đánh cả ta? Điên rồi!”

“Đứng đánh nữa Phi Phàm, nhanh dừng tay, chết người!”

...

Phó trưởng đài Vương Luân cuộn tròn dưới đất kêu rên, dáng vẻ vô cùng thê thảm.

Nhìn thấy một màn đặc sắc như vậy, đám phóng viên đang vây xem đều kích động, đây là tin tức bùng nổ, ngàn vạn lần không thể bỏ lỡ!

Thế là, việc đầu tiên bọn họ làm là giờ máy ảnh và máy quay phim trong tay lên, quay phim và chụp ảnh lại.

Bọn họ cũng đã nghĩ xong tiêu đề.

« Tại sao thần tượng thế hệ mới Ngô Phi Phàm lại hành hung một phóng viên vô danh? Không phải bị phóng viên vô danh nói trúng chỗ đau, then quá hóa giận chứ? Trong đó thật sự có giao dịch quyền sắc sao? »

« Vì sao thần tượng thế hệ mới Ngô Phi Phàm lại đột nhiên nổi điên đánh người? Rốt cuộc là hắn ta không có đạo đức, hay bản chất con người vụn vẹo? »

« Chẳng lẽ, đây mới là bộ mặt thật của thần tượng thế hệ mới Ngô Phi Phàm? »

« Đây rốt cuộc là ngôi sao hay là ma quỷ? »

...

Một khi tin tức này truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ tạo ra một vụ nổ lớn.

Hơn nữa, vì đề cảnh này kéo dài lâu chút, để tin tức này càng hot hơn, đám phóng viên xấu bụng còn ngầm hiểu lẫn nhau không lớn tiếng gọi người, dù thế nào cũng phải im lặng chụp ảnh, quay video, sau đó viết bản thảo.

Thậm chí còn cố ý chặn ở bên ngoài, không cho người bên ngoài can thiệp vào vụ đánh nhau có thể khiến cả thế giới chú ý này.

Bây giờ đang phát sóng trực tiếp, tình cảnh này nhanh chóng được lan truyền ra ngoài, tỉ suất người xem lập tức tăng mạnh. Rất nhiều quần chúng ăn dưa và những kẻ rỗi hơi đều chuyển sang kênh Mango TV, quan sát vụ đánh nhau mà cả thế giới đều chú ý.

Mấy người Lâm Bắc Phàm xem say sưa ngon lành.

“Ngay cả phó trưởng đài Vương Luân cũng bị đánh, Ngô Phi Phàm điên rồi!”

“Chỉ sợ hấn ta nổi điên thật rồi, nếu không đang là thần tượng yên lành, sao có thể đánh nhau trước mặt bao người được?”

“Đánh thảm thật đấy, hoàn toàn biến dạng rồi!”

“Ta đoán Ngô Phi Phàm đã hút thuốc phiện, hiện tại hấn ta đang lên cơn nghiện, đầu óc không rõ ràng!”

“Có lẽ 《Chiến Thần Trở Về》 sẽ thất bại!”

“Ngô Phi Phàm cũng sắp xong đời rồi!”

...

Bọn họ vừa bình luận vừa cười trên nỗi đau của người khác.

Vũ Thiên Mị vẫn còn sợ hãi: “Ngô Phi Phàm này đúng là kẻ điên, tối qua hấn ta tìm người đến đánh chúng ta, bây giờ lại dám đánh nhau trước mặt bao người, ngay cả phó đài trưởng Vương Luân cũng bị đánh luôn, quá đáng sợ.”

“May mắn chúng ta không mua 《Chiến Thần Trở Về》, nếu không sẽ thua lỗ đến tận nhà bà ngoại, còn bị người ta đánh một trận, rất oan uổng! Phó trưởng đài Vương Luân thật sự quá oan!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

“Chỉ có người nói đúng!” Vũ Thiên Mị nháy mắt với hấn.

Nhưng đúng lúc này, màn hình tivi tối đen, phát sóng những tiết mục khác.

Mọi người đều biết đây là biện pháp khẩn cấp do đài truyền hình thực hiện, không có gì vui để xem, đồng thời giải tán. Tuy nhiên, cuộc chiến ngày hôm nay đã lan rộng đến hàng nghìn hộ gia đình qua đủ loại phương tiện truyền thông khác nhau.

“Trông hấn ta thật tàn bạo, cảm giác như một con quẻ giết người, thật đáng sợ!”

“Trời ạ, rốt cuộc thân tượng của ta đang làm gì thế? Rốt cuộc hấn đã bị sao vậy? Sao lại xa lạ và đáng sợ như thế? Hấn còn là người sao?”

“Nói vậy, đây mới là bộ mặt thật của hấn, những năm qua hấn vẫn lừa gạt chúng ta?”

“Trong mấy năm qua, ta lại hâm mộ một tên súc sinh?”

“Thần tượng như vậy có ích lợi gì?”

...

Một lượng lớn fan hâm mộ của hấn ta thoát fan, hoặc là biến thành antifan.

Hình tượng do hấn ta xây dựng cũng sụp đổ.

Tuy không biết vì sao lúc ấy hấn ta lại mất lý trí, liên tục đánh hai người, gây ra hậu quả nghiêm trọng. Nhưng đối với Ngô Phi Phàm, bây giờ hấn ta chỉ quan tâm khẩu súng của mình có vấn đề không, có dùng được nữa không.

“Bác sĩ, ta bị bệnh gì? Vì sao từ tối qua đến giờ, mỗi lần đi tiêu ta lại cảm thấy đau nhói? Ta bị bệnh gì? Có cách nào chữa khỏi không?” Ngô Phi Phàm lo lắng hỏi.

“Bệnh này của người thật sự rất khó nói...” Bác sĩ đẩy mắt kính, ấp úng nói.

Ngô Phi Phàm cảm thấy trái tim thất lại, chẳng lẽ là bệnh nan y?

Trong lòng nhói lên, hấn ta nặng nề nói: “Bác sĩ, rốt cuộc ta bị bệnh gì, xin hãy nói thật cho ta biết. Người yên tâm, ta chịu đựng được!”

“Cũng không phải bệnh nặng, nói như thế nào đây?” Bác sĩ đau đầu nói:
“Nói thế này đi, trong thứ kia của người mọc mấy khối u, đúng lúc làm tắc

ông dẫn, vì vậy lúc người đi vệ sinh hoặc chỗ ấy sung huyết sẽ kích thích đến nó, vì vậy người mới cảm thấy đau đớn.”

“Một nơi nhỏ như vậy cũng mọc u được? Hơn nữa còn mọc tới mấy khối?” Ngô Phi Phàm hoảng sợ.

“Đúng vậy, lúc ấy chúng ta phải xem đi xem lại ảnh chụp mấy lần mới chắc chắn được.” Bác sĩ phát ra lời cảm thán từ tận đáy lòng: “Xác suất thật sự quá thấp, đúng là thế giới to lớn không thiếu điều kỳ lạ!”

“Vậy ta còn cứu được không? Có cần phẫu thuật không?”

“Chắc chắn phải phẫu thuật, nếu không sao có thể lấy khối u ra được? Nhưng tiêu hóa tử, người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, bởi vì mấy khối u kia rất nhỏ, lại phân bố khắp nơi, vì vậy chúng ta phải rạch mấy nhát mới có thể lấy ra hết. Thế nhưng, liên kết mô ở đó rất yếu ớt, cắt quá nhiều nhát, tổn thương quá lớn, ảnh hưởng đến chức năng sinh sản.”

“Bác sĩ, người có ý gì?” Trong lòng Ngô Phi Phàm hiện lên một linh cảm xấu.

“Có nghĩa là sau khi phẫu thuật xong, có lẽ người không thể dùng thứ kia được nữa, người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt.” Bác sĩ nặng nề nói, là nam nhân, hẳn ta rất thông cảm với nỗi đau này, cảm giác như thái giám đi vào lầu xanh, chỉ có thể than thở đau đớn đứng nhìn.

“Không!!!” Ngô Phi Phàm phát ra tiếng hét không cam lòng.

Chương 105: Vị khách quan trọng xuất hiện!

Lúc đám người Lâm Bắc Phàm phóng túng ở Bắc Kinh, đài truyền hình Tinh Quang nghênh đón một vị khách quan trọng.

Bạch Thanh Tuyết mặc trang phục màu trắng trang trọng, âu phục màu trắng vừa người, chân váy trắng đến đầu gối bao lấy bờ mông, mái tóc được búi gọn ở sau đầu, để lộ vầng trán no đủ xinh đẹp, nhìn đúng kiểu phụ nữ thành đạt.

Nàng đứng thẳng ở cửa ra vào, cả người không giận mà uy, những người khác đứng ở phía sau cũng không dám thở mạnh.

Thế nhưng lúc máy chiếc xe lái đến cửa, một nữ nhân trung niên có khí thế không kém cạnh bước xuống, Bạch Thanh Tuyết lại nở nụ cười xinh đẹp, bước tới nghênh đón: “Hoan nghênh Trần tổng đại giá quang lâm! Vừa nhận được tin tức Trần tổng tới thăm, chúng ta còn giật mình, thật sự không ngờ một nhân vật lớn như ngài lại đến đài truyền hình nho nhỏ của chúng ta.”

Nữ nhân trung niên nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết cũng mỉm cười vui vẻ, khiêm tốn nói: “Ta đâu được tính là nhân vật lớn gì? So với Bạch tổng, ta cũng chỉ già hơn mấy tuổi, phần đầu nhiều hơn mấy năm mà thôi. Ta đoán, chưa đến 10 năm, Bạch tổng sẽ vượt xa trình độ hiện tại của ta.”

“So sánh với Trần tổng, ta thật không tính là gì.” Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn.

Ngày thường, mặc kệ gặp ai, nàng đều có thể giữ dáng vẻ cao ngạo. Nhưng đối mặt với nữ nhân này, nàng thật sự không cao ngạo nổi, bởi vì đây là một nữ nhân mà nàng rất khâm phục.

Bởi vì nữ nhân này tên là Trần Dao, Chủ tịch tập đoàn Long Môn – một tập đoàn thực phẩm trị giá ngàn ức.

Là một nữ nhân, mới hơn 20 tuổi đã quản lý một chuỗi khách sạn trị giá trên trăm ức, trải qua 20 năm đã có thể phát triển công ty thực phẩm trên trăm ức thành tập đoàn thực phẩm ngàn ức, khiến người ta vô cùng khâm phục.

Bạch Thanh Tuyết từng làm tổng giám đốc của tập đoàn ngàn ức, biết rõ điều này rất không dễ dàng.

Nhất là với nữ nhân, việc này lại càng không dễ dàng.

Thế nhưng, nữ nhân trước mắt không chỉ làm được, còn làm rất xuất sắc, sao không khiến nàng khâm phục cho được?

Trần Dao mỉm cười thoải mái: “Nữ nhân như chúng ta muốn dốc sức trong giới kinh doanh thật không dễ dàng, nên quan sát, giúp đỡ nhau. Chúng ta đừng gọi Trần tổng Bạch tổng nữa, quá xa lạ. Vậy đi, ta gọi người là A Tuyết, người cứ gọi là Trần tử, vậy được không?”

“Trần tử!” Bạch Thanh Tuyết lập tức gọi.

“A Tuyết!” Trần Dao vui vẻ đáp lời.

Cứ vậy, quan hệ của hai nữ cường nhân trong giới kinh doanh lập tức trở nên gần gũi hơn nhiều.

Hai người đều là nữ cường nhân, trong giới kinh doanh không có nhiều nữ cường nhân như thế, vì vậy bọn họ vừa gặp đã thấy thân thiết, coi như người thông minh luyện tiếc người thông minh.

Bạch Thanh Tuyết dẫn đám người Trần Dao đi tham quan đài truyền hình Tinh Quang.

Tuy trước mắt đài truyền hình Tinh Quang còn nhỏ, dù vậy chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đầy đủ, nên trang bị đều được trang bị, trông không kém đài truyền hình hạng hai là bao, Bạch Thanh Tuyết chưa từng keo kiệt trên phương diện này.

Đài truyền hình Tinh Quang không lớn, cộng tổng tất cả nhân viên lại cũng chỉ có mấy trăm người, vì vậy bọn họ đi rất nhanh.

Trong đó, chủ tịch Trần Dao cảm thấy hứng thú với phần ghi hình chương trình, nhất là lúc ấy đang ghi hình 《Phi Thành Vật Nhiếu》, nàng xem mười mấy phút, hỏi rất nhiều vấn đề rồi mới rời đi.

Sau khi tham quan xong, Bạch Thanh Tuyết dẫn Trần Dao đến văn phòng.

Bởi vì phải làm chính sự.

“A Tuyết, lần này Trần tử đến đây có hai mục đích chính, một là tới thăm người, nhìn xem Bạch tổng có danh xưng Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp có gì khác biệt, hiện tại sau khi gặp mặt, thật không khiến ta phải thất vọng.”

“Trần tử...” Bạch Thanh Tuyết khẽ gọi một tiếng, trong lòng hơi vui vẻ.

“Ha ha, hai là tới xin hợp tác, xem có hạng mục gì để hợp tác không.” Chủ tịch Trần đột nhiên tỏ ra bất đắc dĩ: “Tập đoàn Long Môn của chúng ta đã phát triển đến cực hạn, trước mắt thị trường đã bão hòa, muốn phát triển sẽ rất khó khăn. Mấy năm qua ta vẫn cố hết sức xây dựng thương hiệu thực phẩm Long Môn, đưa sản phẩm của tập đoàn chúng ta đến hàng nghìn hộ gia đình, thậm chí đưa ra nước ngoài, tốt nhất có thể dựng nên chuẩn mực trong ngành. Vì vậy tập đoàn chúng ta tài trợ rất nhiều chương trình. Nhưng phải nói thế nào về những chương trình này nhỉ, cơ bản đều dạy người ta nấu ăn thế nào, hoặc là thi tài nấu nướng, muốn khen cũng chẳng có gì để khen, không có ý tưởng mới, không thể tạo ra gọn sóng. Chúng ta cũng quảng cáo ở rất nhiều đài truyền hình, nhưng hiệu quả rất bình thường, không nói cũng được...”

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc lắng nghe, bởi vì có lẽ đây là cơ hội trọng đại để đài truyền hình của nàng phát triển tiếp.

“Vôn nếu không có gì thay đổi, ta cũng sẽ tìm những đài truyền hình khác để hợp tác như thế, dù sao có ít còn hơn không có, không làm thì cái gì cũng không có. Biết đâu làm lâu rồi, cũng có thể để lại ấn tượng trong lòng mọi người. Nhưng tình hình này đã thay đổi kể từ khi đài truyền hình Tinh Quang các ngươi xuất hiện.”

Trần Dao đột nhiên hưng phấn: “《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 còn có bộ phim truyền hình ăn khách 《Chung Cư Tình Yêu》, liên tục đẩy ra ba chương trình ăn khách, đẩy tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy lên, thực hiện bước lột xác cực lớn. Ta cũng có quen biết lão tổng của hai tập đoàn kia, bọn họ nói cho ta biết, từ sau khi hợp tác với các ngươi, tuy phải trả một cái giá rất đắt, nhưng cũng thu hoạch được lợi nhuận cực lớn. Không chỉ có sản phẩm bán chạy, hơn nữa còn xây dựng được hình tượng của tập đoàn, trong lúc vô hình đã tăng giá trị. Ta cảm thấy phương thức hợp tác này rất tốt, tập đoàn Long Môn của chúng ta cũng có thể bắt chước!”

Trần Dao tỏ vẻ mong chờ: “Vì vậy lần này ta đến, chủ yếu muốn xin một chương trình của A Tuyết. Không biết, bây giờ các ngươi có chương trình

âm thực hoặc phim truyền hình nào khác đang được lên kế hoạch, tốt nhất là có thể liên quan đến tập đoàn của chúng ta, xin hãy nói cho Trần tử biết, chỉ cần là chương trình hay, tiền không thành vấn đề!”

Thế hiện rõ vẻ có tiền!

Bạch Thanh Tuyết bồi rồi nói: “Trần tử, trước mắt trong tay chúng ta không còn chương trình nào nữa. Vừa rồi khi đi tham quan tử cũng thấy, hiện tại thực lực của đài truyền hình chúng ta có hạn, việc lên kế hoạch cho hai chương trình giải trí chủ chốt và một bộ phim truyền hình ăn khách đã khiến chúng ta phải giật gấu vá vai, thật sự không có năng lực làm ra chương trình thứ tư nữa. Hơn nữa, nếu muốn đạt được yêu cầu của Trần tổng, sợ rằng chúng ta phải đẩy ra chương trình hoặc là phim truyền hình đạt tới trình độ nổi tiếng mới thấy được hiệu quả. Chương trình như vậy không dễ làm, đôi khi phải xem vận may...”

Trần Dao hơi thất vọng, nhưng cũng không thất vọng lắm.

Bởi vì nàng ấy đã điều tra, cũng biết dù là phim truyền hình hay chương trình giải trí muốn đạt tới trình độ nổi tiếng sẽ khó khăn đến mức nào, một năm cũng chỉ có một hai chương trình tốt như vậy, những đài truyền hình khác có một chương trình như vậy đã phải thấp hương bá Phật, trong một năm nắm giữ một bộ phim truyền hình nổi tiếng đã là có lãi.

Đài truyền hình Tinh Quang lại có những hai chương trình giải trí nổi tiếng, một bộ phim truyền hình ăn khách, đã được tính là rất lợi hại.

Nếu còn có chương trình thứ tư, đúng là không chừa đường sống cho các đài truyền hình khác.

Vì vậy hôm nay nàng đến đây cũng chỉ ôm thái độ thử một lần, nếu có tất nhiên rất tốt, nếu không có nàng cũng không quá thất vọng.

Chương 106: Con dao làm bếp đó là truyền thừa của Trù Thần!

Thế nhưng, thái độ thẳng thắn của Bạch Thanh Tuyết khiến nàng có thiện cảm.

Lúc trước, khi liên lạc với các đài truyền hình khác về việc tuyên truyền quảng cáo sản phẩm của tập đoàn, mặc kệ có hay không, đối phương đều đồng ý ngay, kết quả cũng chỉ tạo ra chương trình bình thường, không nhắc tới cũng được.

Nàng càng hy vọng và muốn hợp tác với một đài truyền hình có trách nhiệm.

Đã không có hạng mục để đàm phán, vậy chỉ có thể nói những thứ khác.

Đối với nam nhân, ngồi cùng với nhau không nói về sự nghiệp cũng nói về nữ nhân, thật ra nữ nhân cũng giống vậy. Bây giờ sự nghiệp đã nói xong, chủ đề của bọn họ dần chuyển sang nam nhân của mình.

Về điểm này, hai nữ cường nhân trong công việc có rất nhiều chủ đề trò chuyện.

“Ta cảm thấy A Tuyết muội muội làm rất đúng, loại nữ nhân như chúng ta, khi tìm lão công phải tìm người dịu dàng quan tâm, lúc nào cũng yêu thương chúng ta, có sự nghiệp hay không không quan trọng, quan trọng là yêu. Nghĩ mà xem, ngày thường chúng ta đã đủ bận rộn, nếu lão công của chúng ta còn bận rộn hơn chúng ta, quanh năm suốt tháng không gặp được mấy lần, vậy còn sống thế nào?”

Chủ tịch Trần Dao than thở.

Bạch Thanh Tuyết rất đồng ý, như tìm được tri kỷ: “Trần tỷ, người nói quá đúng, nữ nhân chúng ta không chỉ cần sự nghiệp, còn cần sự nuôi dưỡng của tình yêu. Chúng ta đã bận rộn cả ngày, đều hy vọng về đến nhà có thấy người yêu và con cái, nhìn thấy vẻ mặt vui cười của bọn họ, dù bận rộn thế nào cũng đáng giá. Người khác đều tưởng ta tìm một tên tiểu bạch kiếm vương vớ, nhưng thật ra bọn họ không biết ta hạnh phúc đến mức nào.”

Chủ tịch Trần Dao cũng cười: “Đúng vậy, thật ra lão công ta là một nhà văn, tuy không nổi tiếng, cũng không kiếm được tiền, lại rất chữ nghĩa và lãng mạn, đối xử với ta rất tốt, hẳn luôn thay đổi cách để khiến ta bất ngờ. Chúng ta đã 40 50 tuổi rồi, còn sống như nam nữ trẻ 20 tuổi.”

Bạch Thanh Tuyết không phục: “Thật ra lão công của ta rất tốt, không chỉ đẹp trai còn hấp dẫn, cũng rất nhân hậu, thích động vật nhỏ, con tiểu công chúa Ragdoll nhà ta rất quấn hắn. Hắn không chỉ hấp dẫn, hơn nữa còn có thực lực có năng lực, giúp ra giải quyết rất nhiều vấn đề khó. Nhưng hắn quá khiêm tốn, người ngoài đều không thừa nhận hắn, chỉ nghĩ hắn là tiểu bạch kiếm, nhưng hắn vẫn vui vẻ chịu đựng. Điều quan trọng nhất là hắn nấu ăn rất ngon...”

Nói đến chuyện nấu ăn, Bạch Thanh Tuyết lại càng hào hứng hơn, nói không ngừng nghỉ.

Bởi vì nàng cảm thấy đáng vẻ của lão công mình khi nấu ăn thật sự rất đẹp trai, những món ăn bình thường vào tay hắn có thể nở hoa, hơn nữa càng ngày càng ngon, tay nghề còn tốt hơn những đầu bếp mà nàng từng ném thử.

Trần Dao mỉm cười lắng nghe, trong lòng cũng không để ý lắm, chỉ coi thái độ này của Bạch Thanh Tuyết là lão bà đang ngưỡng mộ lão công, cũng như nàng ấy lúc còn trẻ, rất ngưỡng mộ phong cách và kiến thức của lão công.

Trên phương diện nấu nướng, khắp cả Trung Quốc này chỉ có một người mà hắn vĩnh viễn không sánh bằng.

Nhìn thấy vẻ mặt thờ ơ của Trần tử, Bạch Thanh Tuyết càng không phục: “Trần tử, ngươi đừng không tin, lão công ta nấu ăn rất ngon, không chỉ ăn ngon còn rất đẹp mắt. Ngươi xem, đây là video hắn nấu ăn, ta đã vụng trộm quay lại, có phải rất đẹp trai rất phong cách không? Đầu bếp bình thường không thể sánh được!”

Bạch Thanh Tuyết mở điện thoại ra, tìm một video nấu ăn của Lâm Bắc Phàm.

Hai nữ nhân cũng vây quanh điện thoại xem video.

Trong video, Lâm Bắc Phàm đang cầm một con dao nhanh chóng lại nhịp nhàng thái từng lát mỏng, chỉ trong chốc lát củ cải trắng trong tay đã bị cắt

thành từng lát mỏng như cánh ve, sau đó từng lát bay vào trong cái đĩa bên cạnh, lại xếp thành vòng tròn, tạo thành một đĩa cải trắng.

Ngay sau đó, Lâm Bắc Phàm lại cầm một con cá sống, dùng dao đập nát, sau đó đánh vảy, lấy sạch nội tạng, còn lọc cả xương ra, biến thành một con cá không xương. Cuối cùng cá được xào trên lửa lớn, bị hắt qua hắt lại trong nồi, kết quả thịt cá tươi mềm không hề bị nát, thậm chí còn không có một giọt dầu bắn ra ngoài, khả năng khống chế sức mạnh rất tuyệt diệu.

Cuối cùng hẳn đồ thịt cá đỏ tươi ra đĩa.

Toàn bộ quá trình nấu ăn trông rất đẹp mắt, vô cùng nghệ thuật.

Chủ tịch Trần Dao khiếp sợ, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy kỹ năng nấu ăn lóa mắt như thế tồn tại. Ngoại trừ nam nhân kia, cho tới bây giờ nàng chưa từng nhìn thấy kỹ thuật xuất thần nhập hóa như thế trên tay người khác.

Thế nhưng, điều này chỉ khiến nàng ấy ngạc nhiên mà thôi, thứ thật sự khiến nàng hoảng sợ là – Con dao làm bếp kia!

Một con dao làm bếp bình thường không có gì nổi bật nhưng lại có long ảnh!

Đây là con dao làm bếp độc quyền của nam nhân đứng đầu giới ẩm thực, sao con dao này lại ở trong tay hắn?

Mặc dù chỉ mới thấy mấy lần, nhưng nàng chỉ liếc mắt đã có thể nhận ra, đây chính là con dao kia, con dao độc nhất vô nhị trên thế giới, một con dao làm bếp đại diện cho vinh dự và truyền thừa.

Bởi vì, nàng ấy nhìn thấy con dao này từ nhỏ đến lớn, còn cầm hơn 20 năm, đã từng tưởng tượng có một ngày bản thân sẽ vẽ vang nhận lấy con dao này, nàng ấy có nhắm mắt lại cũng có thể vẽ ra hoa văn ở phía trên.

Nhưng về sau nam nhân kia nói cho nàng biết, nàng ấy không có thiên phú trên phương diện nấu nướng, đừng lãng phí thời gian nữa, khi đó nàng mới

hết hy vọng, bắt đầu chuyển sang tập trung vào sản nghiệp gia tộc, mới có năng ấy của bây giờ.

Thế nhưng, sao con dao này lại nằm trong tay lão công của A Tuyết?

“Trần tử, thấy chưa, có phải lão công của ta nấu ăn rất lợi hại không? Ta còn video nấu ăn khác nữa, ngươi có muốn xem một chút không?” Bạch Thanh Tuyết rất ân cần, nàng đang hứng trí muốn khoe khoang lão công.

Trần Dao nở một nụ cười miễn cưỡng: “Không cần, bây giờ ta tin tưởng tài nấu ăn của lão công nhà ngươi rồi, thật sự rất xuất sắc, tìm được một lão công như vậy đúng là ngươi có phúc lớn!”

“Đương nhiên rồi!” Lòng hư vinh của Bạch Thanh Tuyết nhận được sự thỏa mãn cực lớn.

“Thật xin lỗi, ta phải gọi một cuộc điện thoại, xin vắng mặt một lúc.” Trần Dao cầm điện thoại bước nhanh ra ngoài, có vẻ rất gấp gáp.

Có việc gì mà gấp gáp như vậy, Bạch Thanh Tuyết ngỡ ngác.

Đi đến một hành lang xung quanh vắng lặng, chủ tịch Trần Dao bấm một số điện thoại: “Cha, là ta, ta nhìn thấy dao của ngươi nằm trong tay một người trẻ tuổi, có phải ngươi...”

Đầu bên kia điện thoại vang lên tiếng cười thoải mái: “Nó đang nằm trong tay tên tiểu tử thú vị Lâm Bắc Phàm kia, là ta đưa cho hắn.”

Trần Dao nóng nảy: “Cha, không phải ngươi đã nói, con dao này đại diện cho truyền thừa của Trù Thần, chỉ có người nhận được chân truyền của ngươi đồng thời có năng lực đứng trên đỉnh cao của giới ẩm thực mới nhận được con dao này sao? Sao ngươi có thể tùy tiện đưa cho người ta?”

Đầu bên kia điện thoại vẫn là tiếng cười rất vui vẻ: “Nhưng tiểu tử thú vị kia đã là truyền nhân của ta, các phương diện như kỹ năng dùng dao và nắm giữ độ lửa đều đạt tới mức lô hỏa thuần thanh, không hề yếu hơn ta thời đỉnh phong. Hơn nữa về mặt hương vị, hắn còn có thể tạo ra con đường của

riêng mình, trò giỏi hơn thầy, măng mọc quá tre, hấn là tân Trù Thần, vì vậy ta mới đưa con dao này cho hấn.”

Trần Dao rất hoảng sợ, lắp ba lắp bắp hỏi: “Cha, hấn đã vượt qua người rồi? Hấn còn trẻ như vậy...”

Trong lòng nàng ấy hiện ra ba chữ không thể tin!

Năm chữ là chắc chắn không thể tin!

Chương 107: Làm đồ ăn nhìn thiên phú, tồn tại của hấn là phạm quy!

Lão cha nàng là hạng người gì, trù nghệ đạt tới trình độ nào, nàng thân là nữ nhi sao có thể không biết?

Đó là người đã từng nấu ăn cho các lãnh đạo quốc gia.

Cho dù người lãnh đạo đến từ những quốc gia khác nhau, tập tục khác nhau, văn hóa ẩm thực khác nhau, chỉ cần nếm qua đồ ăn cha nàng làm, không ai không khen ngợi.

Ngoại trừ Trung Quốc, trù giới của mấy đại quốc gia chung quanh đều cực kì tôn sùng trù nghệ của cha nàng, cho nên mới đề cử cha nàng làm Trù Thần, đại biểu cho trình độ chí cao tại giới ẩm thực.

Trước kia, nàng vì kế thừa trù nghệ lão cha, lập chí trở thành một đời Trù Thần tiếp theo, từ nhỏ đã bắt đầu học nấu ăn, kết quả vừa học một lần là hơn 20 năm, tài nghệ của nàng lợi hại rất nhiều so với đại trù cấp một, nhưng vẫn không chiếm được sự tán thành từ lão cha.

Vậy mà bây giờ, một người thanh niên xuất hiện, chưa tới hai mươi tuổi lại có thể vượt qua cha nàng trên phương diện trù nghệ.

“Ai, nữ nhi à, có đôi khi người không thể không thừa nhận, làm đồ ăn cũng cần thiên phú.”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói trống vắng: “Người xem người, theo ta học nấu nướng hơn 20 năm, chỉ đạt tới trình độ đại trù cấp một. Còn ta, để đạt tới trình độ như hiện tại, cũng hao tổn bốn mươi năm, tự cho là thiên

phú không tệ. Thế nhưng xú tiểu tử kia chỉ chưa đầy hai tháng đã học hết tất cả kỹ năng của ta, còn đi ra con đường của mình, người nói thiên phú như vậy ta biết tìm ai phân rõ phải trái? Quả thực là phạm quy!”

Trần Dao trầm mặc, chỉ hai tháng đã học hết tay nghề của lão cha, người này quả thật rất phạm quy.

Nhưng xem xong video vừa rồi, nàng lại không thể không thừa nhận, đúng là hấn rất lợi hại.

Chí ít, trước kia nàng không luyện được tay nghề như vậy.

Hơn nữa theo nàng biết, trước mắt, toàn bộ Trung Quốc không người nào có được tay nghề như hấn. Đó không phải chỉ là lô hỏa thuần thanh, mà là đã đạt đến xuất thần nhập hóa, kỹ năng gần như đã đạt tới trình độ “Đạo”.

“Cha, người nói như vậy, hấn hấn cũng được tính là sư đệ ta?” Trần Dao có chút vui vẻ, tuy nàng không kế thừa trù nghệ của lão cha, nhưng đó là do tư chất của nàng chưa đủ. Nhưng trù nghệ của lão cha rốt cục cũng có người kế thừa, nàng vẫn rất vui vẻ.

Nhìn từ góc độ truyền đạo thụ nghiệp, Lâm Bắc Phàm thật sự có thể tính là sư đệ nàng.

“Cái này... Ha ha, thực ra không phải!”

“Hả, vì sao không phải?” Trần Dao nhíu mày, tuy ta là nữ nhi của lão cha, nhưng ta cũng đã dành nửa đời để học trù nghệ cùng cha, đã có thể tính là đại sư tử nhập môn đầu tiên, Lâm Bắc Phàm nhập môn học trù sau nàng, đương nhiên nàng có thể gọi hấn một tiếng sư đệ.

Không có gì phải băn khoăn.

Đầu bên kia điện thoại áp a áp ứng nói: “Kỳ thực, xú tiểu tử kia vốn không muốn theo ta học trù nghệ, vô cùng lười, ham ăn biếng làm, nếu không phải ta cố ý len lén truyền trù nghệ trong lúc tiếp xúc, có lẽ hấn còn không chịu học.”

“Cái gì! Hắn còn không muốn theo người học trù nghệ, là người len lén truyền trù nghệ cho hắn?” Trần Dao cảm thấy cực độ khiếp sợ.

“Người nói như vậy cũng không sai.”

Ngực Trần Dao đập phồng, cực kì không bình tĩnh.

Lão cha nàng là ai? Đường đường là Trù Thần, nếu lão cha lên tiếng, người muốn theo hắn học trù như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, kết quả hôm nay lại có thể dạy cho một người không muốn học?

Học được trù nghệ của lão cha không chỉ là vinh dự, còn là tài phú.

Năm đó lão cha nhờ một thân trù nghệ xuất thần nhập hóa, từ một người không có gì cả biến thành chưởng môn nhân tập đoàn mỹ thực có giá trị hơn 100 ức, vang danh trong ngoài nước. Nếu không phải về sau hắn muốn truy cầu trù nghệ cảnh giới cao hơn, tặng vị trí này lại cho nàng, nói không chừng hiện tại khắp nơi đều là truyền thuyết về hắn!

Kết quả lại có thể có người ngại mệt mỏi, không nguyện ý học!

Trời đánh!

Trong điện thoại tiếp tục truyền đến giọng nói áp úng: “Hơn nữa, ngay cả cây dao kia cũng là ta vụng trộm cho hắn, không dám nói cho hắn ý nghĩa cây dao này. Nếu hắn biết rõ hàm nghĩa của cây dao này, chắc chắn hắn sẽ lập tức trả lại nó cho ta.”

Trần Dao: “...”

Lão cha, Trù Thần như người cũng quá hạ giá đi?

Không chỉ len lén lút lút truyền trù nghệ cho người khác, còn vụng trộm truyền dao phay đại biểu cho tài nghệ tối cao của trù giới, sợ hắn biết rõ, chưa từng thấy qua Trù Thần nào uất ức như vậy!

Không nên nói ta là nữ nhi người.

“Nữ nhi ngoan, người có nói hàm nghĩa thanh đao này cho tiểu tử thúi kia chưa?” Trong điện thoại truyền đến giọng nói khẩn trương.

Trần Dao bó tay, tức giận: “Không có, chỉ là ta xem video hấn làm đồ ăn, vừa lúc nhìn thấy cây dao kia mà thôi.”

“Không là tốt nhất, tốt nhất là cả một đời cũng đừng nói, vĩnh viễn gạt hấn. Tốt nhất là đợi sau khi ta chết lại để hấn biết, cho dù khi đó hấn muốn trả lại cũng không cách nào trả được, thế là tốt nhất. Ha ha...” Uy phong của lão Trù Thần bắt đầu dâng lên.

Trần Dao: “...”

Lão cha, tôn nghiêm của Trù Thần người đề đầu rồi?

Chủ tịch Trần Dao vô lực đưa tay nâng trán, đối với lão cha, nàng đã bất lực phun tào.

Còn chuyện về lão cha nàng và Lâm Bắc Phàm, nàng cũng vô lực đi quản.

Aiz!

“A Dao, sao người biết tiểu tử kia?”

Trần Dao kể lại đầu đuôi sự việc một lần.

“A Dao, tuy xú tiểu tử đó không thừa nhận, nhưng dù sao hấn cũng kế thừa trù nghệ của ta, cũng có thể tính là truyền nhân của ta, sư đệ của người, lúc nên chăm sóc vẫn phải chăm sóc một hai, ít nhất cũng không thể kém hơn so với hai lão già kia, bằng không mặt mũi Trù Thần ta biết để đâu?” Lão Trù Thần uy phong lâm liệt nói.

Hiện tại rốt cục người cũng cân nhắc tới mặt mũi của Trù Thần, thời điểm thu đồ đệ sao người không nghĩ như vậy?

“Được rồi lão cha, ta đã biết! Tuyệt đối sẽ khiến người hài lòng!”

Trần Dao cúp điện thoại, cười khanh khách trở về, trong giọng nói càng thêm mấy phần thân thiết như đang nhìn người trong nhà: “A Tuyệt, vừa rồi

ta cân nhắc liên tục, vẫn cảm thấy hợp tác với đài truyền hình các người tương đối tốt. Dù sao trước đó các người cũng đã đẩy ra ba tiết mục, đều liên tục phát hỏa, chứng minh ánh mắt và phương diện chế tác tiết mục của các người vô cùng xuất sắc. So với những đài truyền hình đã gạt ta hợp tác, ta càng nguyện ý hợp tác với các người.”

“Thế nhưng hiện tại chúng ta không có tiết mục!” Bạch Thanh Tuyết mờ mịt.

Nụ cười của chủ tịch Trần Dao vẫn thân thiết như cũ: “Không sao, ta có thể đợi, đợi đến khi người có tiết mục ta lại đầu tư. Ta tin tưởng năng lực chế tác chương trình của đài truyền hình các người, càng tin tưởng trù nghệ của lão công người, nhất định có thể tăng thêm sắc thái cho thương hiệu của chúng ta. Tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy đều đầu tư nhiều tiền như vậy, năm nay tập đoàn Long Môn cũng không thể kém cạnh. Bọn hấn trả nổi cái giá này, chúng ta cũng vậy!”

Trên mặt Trần Dao lộ ra khí tức trang bức nhàn nhạt: “Năm nay chúng ta đã chuẩn bị ba mươi ức, lúc đầu ta dự định phân tán đầu tư vào những đài truyền hình khác nhau. Chỉ có điều, cân nhắc hiệu quả những năm qua chỉ thường thường, ta quyết định đầu tư hoàn toàn vào Tinh Quang, tập trung lực lượng làm đại sự. Một tiết mục tổng nghệ, lại thêm một bộ phim truyền hình, 30 ức chắc đủ rồi chứ?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Nào chỉ là đủ, thật sự là quá thừa.

Bạch Thanh Tuyết lần nữa mờ mịt.

Chương 108: 《 Trù Vương Tranh Phách 》 !

Thời điểm bọn Lâm Bắc Phàm trở về, nghe được tin tức chấn động lòng người như vậy, hấn cũng ngơ ngác.

Lâm Bắc Phàm không nhịn được hỏi: “Thanh Tuyết, nàng không nghe làm chứ? Hiện tại tới một tiết mục chúng ta cũng chẳng có, vậy mà Trần tổng của tập đoàn Long Môn lại hứa hẹn đầu tư nhiều tiền như thế?”

Bạch Thanh Tuyết ngốc nghếch gật đầu, như trong mộng: “Xác định, ta không nghe lắm. Ta đã nói với Trần tử rất nhiều lần, nhưng nàng ấy không nghe, nhất định phải đầu tư nhiều tiền như thế, thậm chí ngay cả hợp đồng hợp tác cũng đã ký, chỉ cần phương án kế hoạch ra lò, nàng ấy sẽ bỏ tiền. Lão công, chàng nói chúng ta nên làm gì đây?”

Lâm Bắc Phàm lần nữa bó tay.

Lão tổng những tập đoàn này thật đúng là coi tiền tài như cặn bã, trước đó đã có tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy, bọn hắn còn chưa quá bất hợp lý, ít nhất bọn hắn cũng đã thấy tiết mục mới bỏ tiền, IQ có thể cứu được.

Thế nhưng vị này đây thật quá bất hợp lý, tiết mục còn chưa có đã muốn bỏ tiền, còn sợ bọn hắn đổi ý nên ngay cả hợp đồng cũng đều ký.

Ai, xã hội này bị sao vậy?

Chẳng lẽ một người có tài sản tỉ lệ nghịch với IQ?

Nhưng nếu IQ thật sự thấp như vậy, sao có thể lăn lộn đến bây giờ, càng lăn lộn càng có tiền?

Lâm Bắc Phàm đã không thể hiểu nổi xã hội này nữa.

“Vậy tiết mục chúng ta còn làm hay không?” Vũ Thiên Mị hỏi, nhìn hai người.

“Làm, vì sao không làm? Người khác đã đưa tiền tới cửa, chúng ta phải nhận lấy.” Lâm Bắc Phàm chẳng để ý nói: “Chỉ là một tiết mục tổng nghệ và một bộ phim mà thôi, hiện tại đã có phim truyền hình, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》, không phải rất vừa vặn sao? Tập đoàn Long Môn kinh doanh chủ yếu là chuỗi khách sạn nhà hàng, sau đó khuếch trương đầu tư thành từng tập đoàn âm thực siêu cấp, chuỗi khách sạn của bọn hắn là khách sạn Long Môn, chúng ta có thể thay đổi tên khách sạn trong bộ phim thành khách sạn Long Môn, hô ứng lẫn nhau, không có chút cảm giác không hài hòa nào. Lại đổi đồ ăn trong đó thành các món đặc sắc của khách sạn Long Môn, đây không phải ổn thỏa việc tuyên truyền sao?”

Ánh mắt hai nàng sáng lên, phát hiện đây đúng là ý kiến hay.

“Thế nhưng, lẽ đâu bộ phim truyền hình này không đạt hiệu quả thì sao? Dù sao đây chỉ là một bộ phim đầu tư nhỏ, đạo diễn hay diễn viên đều không nổi danh, tỉ lệ người xem vốn không thể trông cậy!”

“Không việc gì, làm xong rồi lại nói, nói không chừng bộ phim này lại một lần nữa nổi tiếng?”

“Người nghĩ 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 giống 《 Chung Cư Tình Yêu 》 sao?” Vũ Thiên Mị lườm hần.

“Chẳng lẽ người có ý kiến tốt hơn? ”

Vũ Thiên Mị lập tức á khẩu không trả lời được.

Hai nàng chưa từng nhìn thấy 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 hot lên, cho nên lòng tin không đủ. Nhưng Lâm Bắc Phàm tận mắt nhìn thấy 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 cực hot, số lượng người xem đông đảo biết bao nhiêu, tỉ lệ người xem có khả năng vượt qua 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

“Hơn nữa, cho dù phim truyền hình không được, chúng ta vẫn còn gameshow.” Lâm Bắc Phàm mở két sắt ra, từ bên trong móc ra một tập giấy, nói: “Các người xem thử tiết mục này thế nào?”

Hai nàng đến nhìn một chút: “Trù Vương Tranh Phách?”

Không sai, chính là 《 Trù Vương Tranh Phách 》 .

Đây là chương trình thực tế về ẩm thực do Ương Thị ở thế giới cũ đẩy ra, mỗi một kỳ đều mời một đầu bếp đỉnh cấp trong và ngoài nước một tiến hành so đấu kỹ thuật nấu nướng, hiện ra sự khác biệt về văn hóa ẩm thực trong và ngoài nước, kích thích sự giao lưu văn hóa giữa các quốc gia, đạt được mục đích phát huy văn hóa ẩm thực.

Tiết mục này đã làm vài quý, cuối cùng còn thành phát sóng hàng tuần, rất được hoan nghênh.

Nếu như nói về tiết mục ẩm thực, Lâm Bắc Phàm sẽ lựa chọn tiết mục này đầu tiên.

Mặc dù số lượng người xem có thể kém hơn so với 《Phi Thành Vật Nhiều》 và 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, nhưng nó hoàn toàn xứng đáng là tiết mục văn hóa mỹ thực number one.

Hơn nữa, tiết mục này rất xứng với tập đoàn Long Môn!

Người xem tập đoàn Long Môn là công ty lớn chuyên về dây chuyền ăn uống, có gần trăm khách sạn năm sao trên cả nước, mỗi một khách sạn đều có đầu bếp, mỗi hai kỳ liền có thể quay một cửa hàng, có thể quay mấy năm mới hết.

Khách sạn Long Môn đại diện cho người có tài nghệ nấu nướng tối cao của trù giới Trung Quốc PK với đầu bếp các quốc gia trên toàn thế giới, nghe đã thấy rất hấp dẫn!

Người xem một chút, chỉ có khách sạn Long Môn mới có năng lực PK với tất cả đầu bếp nước ngoài, những khách sạn khác đều không được, flag này vừa lập, giá trị thương hiệu lập tức được đề cao vô hạn!

Về sau ai đi ăn cơm cũng sẽ quyết định tới Long Môn, bởi vì nó đại biểu cho trù nghệ tối cao của Trung Quốc, chỉ một khách sạn bọn hắn mới có thể tranh phong với đầu bếp trên toàn thế giới, mời khách đến đó ăn cơm cực có mặt mũi!

Nghe có phải rất thoải mái không?

Dù Lâm Bắc Phàm là biên kịch cũng cảm thấy rất sáng khoái!

Hơn nữa trong quá trình PK, bọn họ còn có thể thuận tiện chào hàng sản phẩm của tập đoàn Long Môn, chỉ cần là sản phẩm tập đoàn Long Môn đều sẽ được bày phía trước, quá thuận tiện!

Hiệu quả này tuyệt đối tiêu chuẩn!

Hai nàng đều là người có kiến thức, nhìn thấy phương án kế hoạch này đã biết ỏn.

Hơn nữa, Lâm Bắc Phàm vừa nói như thế, bọn họ càng cảm thấy vững hơn.

“Lão công, tiết mục này quá tuyệt vời, ta nghĩ Trần tử chắc chắn sẽ rất thích! Lão công, sao chàng lợi hại vậy, luôn có thể đưa ra phương án khiến người kinh diễm, ta yêu chàng chết mất!”

Bạch Thanh Tuyết kích động ôm lấy Lâm Bắc Phàm, dâng lên nụ hôn nóng bỏng.

Không còn cách nào, ta vốn ưu tú như thế, siêu quần xuất chúng, lão bà luôn thích ôm ấp yêu thương, thật khó khổng chế.

“Tốt tốt, không cần vung thức ăn cho chó, cầu độc thân ta đây không chịu nổi!” Vũ Thiên Mị nhìn văn kiện nói: “Tiết mục xác thực rất xuất sắc, nhưng chúng ta cũng gặp phải rất nhiều vấn đề, điểm đầu tiên, đây là tiết mục thi đấu hết sức chuyên nghiệp, dựa vào năng lực của đài truyền hình chúng ta vốn không cách nào làm ra tiết mục chuyên nghiệp như vậy. Thứ hai, chúng ta thiếu khuyết nhân tài, một tiết mục tổng nghệ có yêu cầu rất cao với người dẫn chương trình, ít nhất cũng phải thông thạo song ngữ, hơn nữa phải hiểu sâu về trò nghệ. Cuối cùng, chúng ta lại khuyết thiếu quan hệ nước ngoài, muốn liên hệ với những đầu bếp đỉnh cấp rất không dễ dàng.”

Nói tới nói lui, vẫn là nội tình của Tinh Quang bọn hắn quá kém, bất kể là lực ảnh hưởng hay là nhân tài dự trữ, thậm chí ngay cả phương diện tư bản, đều có chênh lệch rất lớn so với những đài truyền hình khác.

Nếu vớt tiết mục này cho CCTV, bọn họ có thể lập tức bắt đầu.

“Việc này cứ từ từ chuẩn bị, không cần gấp gáp. Để bọn hắn xem kế hoạch này, cũng gọi lên niềm tưởng trong lòng bọn hắn. Dù sao hợp đồng đã ký, không sợ bọn hắn quỵ nợ.” Lâm Bắc Phàm không thèm để ý nói, hiện tại hắn mới phát hiện, việc ký hợp đồng thật sự là quá tốt.

“Hiện tại cũng chỉ có thể như thế.” Hai nàng bắt đắc dĩ nói.

“Kỳ thực trong lòng ta còn một kế hoạch rất lớn, chuẩn bị sang năm sẽ `đẩy ra.” Hai mắt Lâm Bắc Phàm có chút sâu xa.

Chương 109: Đẩy ra phim truyền hình 《 Trù Thần 》 , bày ra đỉnh phong trù nghệ!

“Người có kế hoạch gì? Nói ra cho chúng ta nghe thử!”

“Ta dự định sang năm đẩy ra một bộ phim truyền hình , bộ phim này không chỉ có thể hấp dẫn tập đoàn Long Môn, mà còn kéo vào thêm hai tập đoàn khác vào, thậm chí còn có thể thu hút rất nhiều xí nghiệp, trở thành thịnh yến quảng cáo. Bởi vì một khi bộ phim truyền hình này được phát sóng sẽ vang dội toàn thế giới. Tên phim là 《 Trù Thần 》 !” Cặp mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng.

“Trù Thần?” Hai nàng tò mò nói.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm giải thích sơ qua bộ phim cho hai nàng.

Ở nước ngoài có hai cha con Hoa Kiều, bọn hắn kinh doanh một nhà hàng Trung Quốc, làm ăn không tốt cũng không xấu.

Thiếu niên Hoa Kiều là một người rất có thiên phú về trù nghệ, nhưng vì thích thăm cô gái hàng xóm, cho nên cả ngày cứ suy nghĩ phải thổ lộ với nàng như thế nào, không đặt tâm tư vào trù nghệ, khiến cha hắn ta vô cùng thất vọng.

Lúc hắn ta đi tỏ tình, bị nữ hài kia nghiêm khắc cự tuyệt, nói hắn ta chẳng làm nên trò trống gì, tương lai không có tiền đồ, không xứng yêu nàng, nàng không muốn sống cuộc sống khổ cực với hắn ta.

Việc này trở thành đả kích cực lớn với thiếu niên.

Vì để nữ hài kia hồi tâm chuyển ý, hắn ta quyết định thay đổi triệt để, học được trù nghệ cao cấp nhất, đồng thời cũng khiến nhà hàng nhà mình phát dương quang đại.

Cha hắn ta nói với hắn ta, trù nghệ cao cấp nhất ở Trung Quốc, mà trù nghệ cao nhất tại Trung Quốc lại ở khách sạn Long Môn.

Ôm quyết tâm và chờ đợi, hắn ta đơn thương độc mã đi tới quốc gia của mỹ thực là Trung Quốc, tìm đến khách sạn Long Môn muốn báỉ sư học nghệ. Thế nhưng kiến thức cơ bản của hắn ta quá kém, bị đầu bếp đuổi ra khỏi cửa.

Hắn ta không cam tâm, quyết định khổ luyện thêm kiến thức cơ bản, sau khi học thành, hắn ta lần nữa báỉ nhập khách sạn Long Môn.

Hắn ta tìm một nơi ở lại, vì tiền trên người không nhiều, cho nên chỉ có thể chấp nhận. Cuối cùng trời đất xui khiến hắn ta tiến vào Chung Cư Tình Yêu, hơn nữa còn tình cờ gặp được nữ chính ở đó.

Nữ chính là nhân viên tiếp thị tích cực lạc quan lại chăm chỉ tiến tới, chủ yếu giới thiệu sản phẩm dưới cờ tập đoàn Chính Huy, thuộc sản phẩm như lòng bàn tay. Nhưng vì không đủ tiền, nàng chỉ có thể ở chung một nhà trọ với nam chính. Dưới sự trợ giúp của nữ chính, thiếu niên khổ luyện kiến thức cơ bản, rốt cục cũng báỉ nhập khách sạn Long Môn, trở thành một tên học đồ.

Học đồ, phụ bếp, bếp chính, bếp trưởng, bếp trưởng điều hành.

Đây là con đường thăng cấp tăng lương.

Tam cấp trù sư, nhị cấp trù sư, nhất cấp trù sư, đỉnh cấp đại trù, trù thần.

Đây là một con đường khác để đánh quái thăng cấp.

Mũ cũng càng ngày càng cao.

Cứ như vậy, hắn ta khắc khổ học tập nấu nướng ở khách sạn Long Môn, có thất bại, có khiêu chiến, có dụ hoặc, có vui cười, có nước mắt, có tình cảm, còn có vả mặt...

Một đường quá quan trọng, đánh bại từng đối thủ, trù nghệ của hắn ta càng ngày càng tăng, chức vị cũng càng ngày càng cao. Cuối cùng học

thành, trở thành đầu bếp danh tiếng lừng lẫy, còn có được tình cảm của chính mình.

“Thế nào, có phải chuyện cũ này rất thú vị, nghe rất sáng khoái không? Hơn nữa, chúng ta còn có thể hoàn mỹ dung hợp tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy và các công ty khác lại với nhau, tạo ra quảng cáo, nếu quay được, chúng ta sẽ kiếm bộn tiền quảng cáo!” Lâm Bắc Phàm mong đợi hỏi.

Kịch bản hắn viết hoàn toàn dựa theo hình thức tiểu thuyết mạng, là một sáng văn.

Đương nhiên cũng không phải sáng văn không nào, đầu tiên là người rèn luyện thất bại, sau đó lại cho người một hồi báo. Chờ người sáng khoái đủ, lại cho người thêm một chút chương ngại. Kiểu quanh co lúc lên lúc xuống như thế này, một sáng văn hoàn mỹ mới mẻ xuất hiện.

“Quả thực nghe rất thích, nhưng mà cô sự đơn giản, có chút lỗi thời...” Bạch Thanh Tuyết nhíu mày: “Điểm bán hàng (1) của phim truyền hình đâu? Sao có thể hấp dẫn người xem, sao có thể vang dội toàn thế giới? Dù sao làm dâu trăm họ, có thể người trẻ tuổi thích, những người khác thì chưa chắc...”

(1) Lợi điểm bán hàng chỉ một ưu thế khác biệt của một sản phẩm hay thương hiệu so với các đối thủ cạnh tranh. Đây chính là điểm đặc biệt tạo nên thành công của một thương hiệu hay một sản phẩm trên thế giới.

“Tình tiết của bộ phim này vốn không nằm ở điểm bán hàng, điểm bán hàng chân chính nằm ở mỹ thực Trung Hoa.”

Lâm Bắc Phàm chậm rãi đặc ý nói: “Thứ khiến Trung Quốc được toàn thế giới hoan nghênh là công phu và mỹ thực, lại thêm gấu trúc biết làm ra vẻ đáng yêu. Gấu trúc thì ta không mong đợi gì, dù sao nó cũng là quốc bảo, không thể quay phim với nó. Về phần công phu đã tồn tại nhiều, không tính là mới. Chỉ có mỹ thực... Kỳ thực nó cũng không phải đề tài mới gì. Chẳng qua, các người suy nghĩ một chút, nếu như ta có thể bày tài nấu nướng nguyên chất nguyên vị của ta trong phim, sẽ xảy ra chuyện gì?”

Hai nàng sững sờ, sau đó nghĩ đến trù nghệ xuất thần nhập hóa của Lâm Bắc Phàm, kỹ nghệ gần như là “Đạo”, vui mừng nói: “Nếu như bày trù nghệ của ngươi ra, nhất định sẽ dẫn phát sóng triều trên toàn thế giới!”

“Không sai, chính là như vậy!” Ở điểm này, Lâm Bắc Phàm rất có lòng tin.

Sở dĩ hắn có kế hoạch này, cũng là vì có thể kiếm nhiều tiền một chút, để hắn thăng cấp nhanh một chút. Người thử tưởng tượng, cùng tốn một khoảng thời gian giống nhau để quay một bộ phim truyền hình, bộ phim này chỉ được phát trong nước, hay được phát trên phạm vi toàn cầu sẽ mang tới lợi nhuận cao hơn?

Không cần nghĩ, nhất định là phát sóng toàn cầu sẽ mang tới hiệu quả và lợi ích cao nhất.

Như vậy vốn dĩ hắn chỉ có thể kiếm một phần tiền, nay lại có thể tăng lên gấp mấy lần.

Vì sao hắn lại tự tin như vậy?

Bởi vì ở thế giới cũ đã từng thành công.

Một bộ phim phóng sự chủ đề mỹ thực [A bite of China] cũng có thể vang dội hải ngoại, đủ để hiểu mỹ thực Trung Quốc rất được hoan nghênh. Nếu như hắn bày trù nghệ của bản thân ra thông qua bộ phim này, sẽ thu hoạch được bao nhiêu?

Không phải hắn tự thổi phồng, từ khi thăng cấp Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng hai sơ thành, chỉ sợ trù nghệ của hắn đã là thiên hạ đệ nhất, vô luận là đao công hỏa hầu, hay là hương vị, đều đạt đến đẳng cấp xưa nay chưa từng có, có kỹ thuật nhảy vọt đến trình độ nghệ thuật, nếu bày ra ngoài, còn sợ tỉ lệ người xem không cao sao?

Mỹ thực là không có giới hạn, mỹ thực Trung Hoa càng không có giới hạn, trên tay hắn nắm giữ kỹ năng tuyệt đỉnh nhất.

Đương nhiên, hắn chỉ định thể hiện trù nghệ, chứ không định thể hiện bản thân, sau lưng lại tìm thể thân.

Âm thầm phát huy tài năng là tốt nhất.

“Ta cảm thấy bộ phim này rất khá, chẳng qua muốn quay chụp nó chỉ có thể chờ đến sang năm, nhiệm vụ năm nay thực sự quá nặng, không còn sức lực gánh vác thêm tiết mục nào nữa.” Bạch Thanh Tuyết nói ra.

“Đương nhiên rồi.” Hai người khác gật đầu.

Trong tay có một tiết mục tổng nghệ liên quan đến mỹ thực, còn có một bộ phim truyền hình trừ bị, Bạch Thanh Tuyết mười phần tự tin đến gặp chủ tịch Trần Dao lần nữa.

Không ngoài dự đoán, Trần Dao chú ý tiết mục 《Trù Vương Tranh Phách》, khen không dứt miệng: “Phương án này rất tốt, tăng địa vị của tập đoàn Long Môn, chiêu bài vang dội, ảnh hưởng sâu xa. Quả nhiên tìm các người thật không sai.”

Bạch Thanh Tuyết khẽ mỉm cười: “Trần tỷ hài lòng là tốt rồi.”

“Về phần vấn đề người vừa nhắc đến ta cảm thấy rất dễ giải quyết.” Trần Dao hớn hờ nói: “Tập đoàn chúng ta vẫn luôn qua lại với các khách sạn nhà hàng nước ngoài, ta có thể mời bọn hắn cùng tham gia tiết mục, tiến hành tuyên truyền, việc này là song phương cùng có lợi, ta nghĩ bọn hắn sẽ đáp ứng. Còn việc giám khảo chuyên nghiệp, tập đoàn chúng ta có cách tìm ra, điểm ấy vốn không phải vấn đề. Bây giờ, việc chủ yếu của các người là tìm một người dẫn chương trình am hiểu trừ nghệ, không có trở ngại ngôn ngữ, chỉ cần vậy là tiết mục đã đủ đặc sắc!”

“Thật vậy chăng? Vậy làm phiền Trần tỷ.” Vấn đề lớn nhất đã được giải quyết, Bạch Thanh Tuyết rất kinh hi.

Trần Dao khoát tay áo, cười nói: “Một chút cũng không phiền phức, đối với chúng ta đây chỉ là tiện tay mà thôi. Chỉ cần các người làm tốt tiết mục đã là hồi báo lớn nhất rồi. Ta rất xem trọng tiết mục này, như vậy đi, ta đầu tư 20 ức bao một năm quảng cáo. Ta tin tưởng các người nhất định sẽ không khiến ta thất vọng!”

“Còn dư lại 10 ức, toàn bộ đầu tư vào 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 .”

Chương 110: Địch nhân oán niệm sâu!

Cùng ngày, tin tức tập đoàn Long Môn cấp bá chủ giá trị ngàn ức và tập đoàn Tinh Quang triển khai hợp tác, đầu tư 30 ức chế tác một tiết mục mỹ thực cùng một bộ phim truyền hình lan truyền cả nước, dân chúng sôi trào.

“Lại bắt được một tập đoàn, lợi hại lắm đài truyền hình Tinh Quang!”

“Ta biết tập đoàn Long Môn, bọn hấn có một dãy khách sạn năm sao —— Khách sạn Long Môn, đồ ăn bên trong rất đắt nhưng lại cực kỳ ngon, lần trước trong cuộc họp thường niên, chúng ta đã qua đó ăn một bữa, đến bây giờ ta vẫn còn thèm nhỏ dãi!”

“Hơn nữa, dưới cờ còn có rất nhiều sản phẩm, đều liên quan đến mỹ thực, đủ sức bao nửa phòng bếp nhà ta!”

“30 ức, này là bao nhiêu tiền? Ta càng quan tâm tới rốt cuộc là tiết mục ẩm thực gì, phim truyền hình như thế nào, mà có khả năng hấp dẫn tập đoàn Long Môn đầu tư 30 ức? Chẳng lẽ nó cũng giống 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 và 《 Chung Cư Tinh Yêu 》 sao? Có chương trình mới để xem, thực chờ mong!”

“Sao Tinh Quang có thể toàn hợp tác với tập đoàn lớn vậy? Hơn nữa hạng mục đều lấy ức làm đơn vị, quá kinh khủng! Đây thật sự là đài truyền hình tam lưu sao? Ta biểu thị hoài nghi thật sâu!”

Toàn dân bàn tán sôi nổi.

“Đài truyền hình Tinh Quang”, “tập đoàn Long Môn”, “30 ức” từ từ leo lên hot search, xếp hạng nhất.

Đám người bỗng nhiên phát hiện, tựa hồ 3 tháng này, Tinh Quang luôn có thể thường xuyên leo lên đỉnh hot search, hơn nữa mỗi lần đều là tin tức cực lớn, mật độ có thể so với siêu sao hạng nhất.

Về phần đầu tư tiết mục mỹ thực và phim mới, hiện tại cũng là chưa truyền bá đã phát hỏa.

Tên còn chưa có đã hot lên.

Tình hình như vậy khiến các đài truyền hình khác nóng mắt vô cùng.

Trong lòng bọn hắn rất buồn bực, vì sao những tập đoàn siêu cấp kia cứ nối đuôi nhau tới tìm Tinh Quang hợp tác, mà không tìm bọn hắn?

Nhất là bốn đài truyền hình nhất tuyến, còn có CCTV, đều cảm thấy rất khó chịu.

Bọn hắn là những đài truyền hình đã chống lên nửa bầu trời Hoa quốc, là đài truyền hình lợi hại nhất, tỉ lệ người xem được bảo đảm, Tinh Quang cùng lắm cũng chỉ là nhà giàu mới nổi, tư lịch quá cạn, nội tình không sâu, sao những tập đoàn lớn này không tìm bọn hắn mà lại tìm Tinh Quang?

Mặc dù mấy tháng vừa qua, đúng là Tinh Quang đã tạo ra thành tích khiến người chú mục, 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》, 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 còn có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đều nhận được lượt xem kinh người, dẫn dắt trào lưu, làm người khác hâm mộ...

Nhưng người có thể cam đoan những gameshow và phim truyền hình tiếp theo của bọn hắn vẫn nhận được thành tích kinh người như vậy sao?

Dù sao chuyện tiết mục cực hot là chuyện chỉ có thể gặp mà không thể cầu, một đài truyền hình nếu gặp một lần đã có thể thấp hương bá phạt, đài truyền hình Tinh Quang gặp ba lần đã là tổ tông mười tám đời phù hộ, không có khả năng nhiều hơn nữa.

Nếu đẩy ra tiết mục nào, tiết mục đó lập tức cực hot, nhân sĩ chuyên nghiệp như bọn ta đã không cần lăn lộn nữa.

Nhưng tập đoàn các người mù mắt tập thể hay sao mà cứ tìm hắn hợp tác?

Bọn hắn móc rỗng đầu óc cũng nghĩ không thông, chẳng lẽ là vì Bạch Thanh Tuyết giao thiệp?

Trong bốn đài truyền hình nhất tuyến, có hai vị đài trưởng oán khí lớn nhất, bọn hắn theo thứ tự là phó đài trưởng Blueberry TV Trương Vĩnh Quyền và phó đài trưởng Mango TV Vương Luân.

“Sao lại có tập đoàn đầu tư cho Tinh Quang? Các người nhiều tiền đến hoảng sao? Người dư tiền có thể cho ta, sao cứ phải tìm đài truyền hình tam tuyến nhỏ nhỏ? Tinh Quang có thể so với Blueberry TV sao? Thực đúng là mắt bị mù!” Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó đau răng nhếch miệng.

Hiện tại trên mặt hắn chỗ xanh, chỗ tím, chỗ sưng, không chỉ vì tức, còn vì trước đó bị mấy vị đài trưởng đánh ra.

Chỉ cần động tác hơi lớn một chút, hắn ta sẽ đau đến chết đi sống lại.

Tuy tổn thương trên mặt hắn ta không phải do đôi câu nam nữ Tinh Quang đánh ra, nhưng cũng là do hai người ban tặng. Nếu không phải trước đó hắn ta bị hai người chọc giận đến mức đánh người khác, hiện tại sao hắn ta lại biến thành bộ dáng này?

Hắn ta trở thành trò cười trong đài truyền hình, bị đám người chỉ trích nghị luận.

Trong lòng hận ý càng đậm.

Trong lòng phó đài trưởng Mango TV Vương Luân không có hận thù gì, nhưng lại cực độ không cân bằng.

Sự mất cân bằng này chủ yếu bắt nguồn từ so sánh, tiền tài và vinh quang đều bị Tinh Quang bắt vào túi, xuân phong đặc ý tươi cười đầy mặt.

Mà chính hắn ta dùng giá cao mua lại 《Chiến Thần Trở Về》, vì chuyện đánh nhau bị trực tiếp trên truyền hình đang nóng, đài truyền hình phải tránh đầu gió, còn chưa biết lúc nào phim mới được phát sóng.

Hơn nữa, bởi vì đánh nhau, vô cùng có khả năng, diễn viên chính bộ phim Ngô Phi Phàm sẽ bị xếp vào hàng nghệ nhân có vết sẹo, từ nay về sau

tác phẩm không thể nổi tiếng, tăng thêm ân số cho phim 《Chiến Thần Trở Về》.

Cuối cùng phát hiện cái gì cũng không có, còn bị đánh hai lần, thể xác và tinh thần đều bị thương tổn.

Người nói, trong lòng của hắn có thể cân bằng sao?

“Tinh Quang khoan đặc ý, sớm muộn gì ta cũng sẽ khiến các người đẹp mắt!”

Trừ những đoàn thể lợi ích trực tiếp, còn có một người ngoài nghề cảm thấy khó chịu, vô cùng vô cùng khó chịu. Hắn chính là “tình địch” của Lâm Bắc Phàm, người có hai tiểu đệ đều bị đưa vào ngục giam – quý công tử Giang Nhược Hải của tập đoàn Giang thị tại Ma Đô.

Bởi vì sự kiện trước đó, hắn ta đã điệu thấp một trận.

Kết quả không nghĩ tới hắn ta điệu thấp, đổi lấy Tinh Quang phát triển mau chóng.

Một bộ phim đô thị thần tượng với số vốn thấp như 《Chung Cư Tình Yêu》 khiến Tinh Quang cuồn ôm 40 ức, hiện tại lại có thể hợp tác với đại tập đoàn siêu cấp như Long Môn, cuồn ôm 30 ức, người nói trong lòng hắn ta có thể thống khoái sao?

....

Địch nhân sống càng tốt, hắn ta lại càng khó chịu.

Muốn làm chút chuyện lại sợ mình thua thiệt, vì lúc trước đã có hai ví dụ sống sờ sờ.

Chỉ có thể nhìn địch nhân càng sống càng tốt, còn bản thân lại bất lực khiến hắn ta phát điên lên.

“Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm, một đôi tiện nhân!”

Giang Nhược Hải phát ra tiếng rống giận trầm thấp, mặt mũi vắn vẹo, đây là điều duy nhất hấn ta có thể làm bây giờ.

Lúc này, hấn ta nhận được một cuộc điện thoại.

“Đại ca, tin tức nội bộ, Đường Phi đã trở về...”

Giang Nhược Hải hớn hờ ra mặt, kêu liền ba tiếng tốt mới nói: “Đường Phi tương đối mạnh động, mau truyền tin tức tiện nhân Bạch Thanh Tuyết kia đã kết hôn cho hấn ta, để hấn ta tới Giang Nam gây sự với bọn hấn!”

“Đại ca, ta đã hiểu.”

Cúp điện thoại, Giang Nhược Hải quét sạch suy sụp, hăng hái nói: “Trò hay sắp bắt đầu! Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm, đôi câu nam nữ các người chờ đó cho ta!”

Thành phố Giang Nam.

Sau khi lại tiếp nhận hai hạng mục lớn, toàn bộ Tinh Quang vận chuyển như động cơ tốc độ cao.

Trong đó, phim 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 tương đối dễ xử lý, đạo diễn, biên kịch còn có diễn viên đều đã đầy đủ, những nhân viên khác cũng có thể kéo được từ trong đài truyền hình, rất nhanh đoàn làm phim đã được thành lập, chỉ cần dựng một túp lều là có thể quay chụp, độ khó không lớn.

Nhưng còn tiết mục tranh tài ẩm thực 《 Trù Vương Tranh Phách 》, đây là một tiết mục tranh tài chuyên nghiệp, liên quan đến nước ngoài, muốn xây dựng tiết mục thật không dễ dàng như vậy. May mắn còn có tập đoàn Long Môn giúp đỡ, bằng không bọn họ vốn không cách nào xây dựng tiết mục trong thời gian ngắn.

Chương 111: Tử Thần!

Trước mắt cả đài truyền hình Tinh Quang có hơn 600 người, chỉ có chưa đến 200 người phục vụ cho các chương trình, nhưng 200 người này lại chịu trách nhiệm với cả ba chương trình giải trí 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Phi

Thành Vật Nhiều » 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , còn phục vụ cho hai bộ phim truyền hình hợp tác 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , lượng công việc rất lớn, đã tới tình cảnh giật gấu vá vai.

Những nhân viên bình thường rất dễ tuyển dụng, đài truyền hình Tinh Quang tuyển người quanh năm suốt tháng, nhân viên cũng dần được lấp đầy, nhưng một vài nhân viên chuyên nghiệp lại khó tìm hơn.

Ví dụ như người dẫn chương trình và đạo diễn ưu tú, đây là tài nguyên khan hiếm, bị các đài truyền hình lớn và công ty giải trí nắm chặt trong tay, muốn đào tới là chuyện vô cùng khó khăn.

Đột nhiên Lâm Bắc Phàm phát hiện, số người đài truyền hình có thể dùng lại ít đi.

Nghĩ đến sau này, đài truyền hình còn phải chế tác đủ loại chương trình giải trí và phim truyền hình, đương nhiên không thể thiếu những người chuyên nghiệp được. Nếu nói đến chương trình giải trí còn có phim truyền hình, điều đầu tiên không thể không kể đến là âm nhạc.

Ở một thời không khác, các chương trình âm nhạc 《 Ta Là Ca Sĩ 》 《 Giọng Hát Hay Trung Quốc 》 《 Ca Vương Giấu Mặt 》 đều là chương trình rất đặc sắc, các sân khấu quy mô lớn cũng cần âm nhạc, nếu phim truyền hình thiếu nhạc phim sẽ thiếu rất nhiều màu sắc, vì vậy việc cấp thiết hiện nay là tìm một nhân tài trong lĩnh vực này.

Còn có người đại diện, điều này ắt không thể thiếu.

Hiện tại, trong tay Lâm Bắc Phàm có hợp đồng nghệ sĩ của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , hợp đồng nghệ sĩ của 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , trong tương lai sẽ liên tục ra mắt phim truyền hình và chương trình giải trí, chắc chắn càng ngày càng có nhiều ngôi sao nghệ sĩ hơn, không thể giao tất cả cho hãn quản lý được, hãn không rảnh lo lắng những thứ này, vì vậy việc tìm một người đại diện quản lý những nghệ sĩ này rất quan trọng.

Không phải ai cũng có thể tùy tiện làm người đại diện, bởi vì mỗi một nghệ sĩ và ngôi sao đều là một cá thể hoàn toàn khác biệt, có sở thích khác biệt, cá tính rất rõ ràng, nếu xử lý không tốt sẽ ảnh hưởng rất lớn.

Hơn nữa, người đại diện ưu tú phải có mạng lưới quan hệ rộng khắp trong làng giải trí, có thể thu hút rất nhiều ngôi sao nghệ sĩ đến làm chương trình quay phim truyền hình, sẽ rất có lợi cho sự phát triển của đài truyền hình.

Không biết vì sao, nhắc đến người đại diện, Lâm Bắc Phàm lại nhớ đến Hứa Hán Kiệt.

Chỉ số EQ của gia hỏa này cao vô cùng, hơn nữa hắn ta còn có rất nhiều bạn bè trong giới giải trí, từ siêu sao đế vương cho tới người đóng vai phụ, nơi nào cũng có bạn bè của hắn ta, quan hệ rất rộng, thích hợp làm người đại diện nhất.

Những nghĩ đến ánh mắt kiên quyết của hắn ta lúc trước, Lâm Bắc Phàm lắc đầu, đây là một người nhớ ân, không thể trông cậy được.

Đạo diễn, người dẫn chương trình, biên kịch, nhà sản xuất âm nhạc, người đại diện, đây là năm chiếc xe kéo để thúc đẩy sự phát triển của đài truyền hình.

Đạo diễn đã có Tiền Đa Đa, người dẫn chương trình đã có Mạnh Tiểu Phi, hắn có thể đảm nhiệm chức biên kịch, trong đầu hắn có rất nhiều phương án kế hoạch và kịch bản về chương trình giải trí, hoàn toàn không cần lo lắng.

Bây giờ chỉ thiếu mỗi nhà sản xuất âm nhạc và người đại diện thôi.

Lâm Bắc Phàm móc một tấm Chiêu Hiền Tạp ra, sau đó xé nó.

“Hệ thống, ta muốn tìm một nhà âm nhạc toàn tài, không chỉ có thể hoàn thành hàng loạt công việc sáng tác và sản xuất âm nhạc như soạn nhạc, viết lời bài hát, cải biên và cả thu âm, còn phải thông thạo rất nhiều nhạc cụ trong và ngoài nước, bản thân còn giỏi ca múa.” Lâm Bắc Phàm lòng tham không đáy.

Lâm Bắc Phàm không biết còn có thiên tài âm nhạc điều tạc thiên như thế không, dù sao hẳn cứ nêu yêu cầu trước rồi nói sau.

“Keng! Chiêu Hiền Tạp khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ gặp ký chủ trong vòng 24 giờ. Ký chủ hãy chuẩn bị sẵn sàng bất cứ lúc nào, chinh phục hẳn để người sử dụng!”

“Rất tốt, thật sự có người như vậy.” Lâm Bắc Phàm bày tỏ sự hài lòng với điều này.

Lại qua mấy tiếng, Lâm Bắc Phàm lại lấy một Chiêu Hiền Tạp ra.

“Hệ thống, ta muốn tìm một người đại diện, người đại diện này chắc chắn phải quản lý tốt tất cả các nghệ sĩ, khiến bọn họ ngoan ngoãn nghe lời. Hơn nữa còn có mạng lưới quan hệ rộng lớn trong giới giải trí, bất cứ lúc nào cũng có thể gọi nghệ sĩ và ngôi sao khác, thậm chí là người có liên quan đến giúp đỡ làm việc.” Lâm Bắc Phàm lại lòng tham không đáy nữa.

“Keng! Chiêu Hiền Tạp khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ gặp ký chủ trong vòng 24 giờ. Ký chủ hãy chuẩn bị sẵn sàng bất cứ lúc nào, chinh phục hẳn để người sử dụng!”

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm nhận được điện thoại của Tần lão.

“Lâm tiểu tử, đi ra high đi! Thực Vi Thiên, không gặp không về!”

“Tần lão, không phải ba ngày trước chúng ta vừa đến rồi sao? Mấy lão đầu các ngươi thật đúng là rảnh đến phát sợ!” Lâm Bắc Phàm lười biếng nói.

“Tiểu tử thúì, lần này không giống, có một lão đầu nữa đến, dẫn người đi gặp mặt một chút!”

Tại sao lại có một lão đầu nữa?

Lâm Bắc Phàm im lặng, rõ ràng hẳn còn đang ở độ tuổi như hoa, sao lại đi thông đồng với một đám lão đầu chứ?

Chẳng lẽ trời cao ghen tị với vẻ đẹp hoàng kim của hẳn?

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc suy nghĩ, cũng chỉ có một khả năng này.

“Không đi! Một lão đầu thì có gì đáng xem?” Lâm Bắc Phàm từ chối.

“Ha ha, ngươi đừng vội từ chối, lão đầu này không bình thường, lão là Tửu Thần!”

“Tửu Thần? Là loại uống rượu hay là loại ủ rượu?”

“Cả hai loại!” Trong điện thoại vang lên tiếng tắc lưỡi của Tần lão: “Tên đó thật sự rất giỏi uống rượu, là kiểu ngàn chén không say. Từ ngày ta quen biết hắn ta, at chưa từng nhìn thấy hắn ta say rượu. Có một lần, 10 người đến chỗ hắn ta mời rượu, uống rượu trắng loại 50 độ trở lên, lại bị hắn ta làm cho gục ngã. Hơn nữa, ngày nào hắn ta cũng không rượu không vui, nếu không đủ hai cân rượu trắng, có lẽ hắn ta sẽ ngủ không yên!”

“Ta xxx! Thật trâu bò!” Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên.

“Còn không phải khoác lác, sau này hắn ta uống hết mọi loại rượu, cảm thấy rượu gì cũng không có vị, uống không đã ghiền, thế là hắn ta bắt đầu tự ủ rượu, hương vị còn ngon hơn cả rượu lão Trù Thần ủ! Không nhiều lời với ngươi nữa, ngươi đến là biết!”

Có lẽ vì tò mò, có lẽ vì nhàm chán, Lâm Bắc Phàm vẫn quyết định đi xem một chút.

Kết quả, đi đến sơn trang Thực Vi Thiên, còn chưa đến nhà bếp của Trù Thần, hắn đã ngửi được mùi rượu nồng nặc.

Mùi rượu này rất kỳ lạ, dường như nó là sự kết hợp của mấy chục thậm chí trên trăm loại rượu, không nói ra được là cảm giác gì.

Hơn nữa, mùi rượu này không tỏa ra từ trong vạc rượu, mà tỏa ra từ trên cơ thể một người.

Đây là một lão đầu mặc áo khoác màu đen, cao to vạm vỡ, cái đầu hói bóng loáng, khuôn mặt đỏ bừng như say rượu, đôi mắt mơ màng chưa tỉnh ngủ mở mà như không mở, còn cầm một chai rượu nhỏ trong tay, cơ thể lão đảo, nhìn thế nào cũng giống lão đầu say rượu.

Nhưng lão đầu say rượu này vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, đôi mắt lập tức sáng lên, hình như đã tỉnh táo.

“Tiểu tử này thật đẹp trai, đẹp trai hết như ta lúc còn trẻ!” Lão đầu không biết xấu hổ khoe khoang, sau đó cười híp mắt nói: “Tiểu tử, hay là người làm tôn nữ tể của ta đi?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 112: Cách xa ta ba trượng, nếu không ban thưởng lão một trượng đở!

Lại là một lão già hợm hẹm thích chiếm lợi của ta!

Sao mấy lão đầu này đều có cùng một tính tình vậy?

Hay do vận may của ta quá nát, trời cao ghen tị anh tài, khiến ta chuyên môn gặp phải mấy lão già hợm hẹm này?

Khỏi cần phải nói, lão đầu tử toàn mùi rượu thối nhưng hết lần này tới lần khác vẫn không say trước mắt hẳn chính là Tử Thần trong truyền thuyết.

Chỉ thấy Tử Thần cả người toàn mùi rượu lão đảo đứng lên, cười híp mắt nói: “Tôn nữ ta năm nay mới 28, xinh đẹp như hoa như ngọc, đứng với người thật sự là kim đồng ngọc nữ, vừa nhìn đã thấy xứng đôi. Đến làm tôn nữ tể của ta đi, đồ cưới là hầm rượu nhà ta, bên trong có một ngàn loại rượu ngon quý giá, sao nào?”

Lại còn chơi trò lợi dụ...

Ngoại trừ con sâu rượu người, còn ai coi rượu là bảo bối nữa?

“Tử Quỷ, ta đã kết hôn rồi!” Lâm Bắc Phàm tức giận.

Trong mắt lão đầu hiện ra vẻ mắt mát, nói: “Vậy thật sự quá đáng tiếc, nhìn người trẻ trung như vậy sao có thể kết hôn sớm thế?”

Ngay sau đó đôi mắt lại sáng lên: “Hay là người làm cháu nuôi của ta đi, hầm rượu vẫn cho người!”

Lâm Bắc Phàm: "..."

Muốn chiếm lợi của ta tới mức vậy sao?

"Cút! Cách xa ta ba trượng, nếu không ban thưởng cho người một trượng đở!" Lâm Bắc Phàm tức giận.

"Một trượng đở là cái gì?" Tử Quỷ nghi ngờ.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, không có ý tốt: "Đó chính là bạo hoa cúc của người, khiến hoa cúc của người phun máu xa đến một trượng!"

Tử Quỷ: "..."

Đúng là nhìn người không thể nhìn bề ngoài, tiểu quỷ này trông đẹp trai như thế, sao lại có suy nghĩ tà ác như vậy?

Tử Thần cảm thấy hoa cúc siết chặt.

"Ha ha ha, Tử Thần, người cũng có ngày hôm nay!" Hàn lão dật Lão Hoàng cười ha ha đi vào.

"Ồ? Lão Hàn, sao người cũng tới?" Tử Quỷ hơi nghi ngờ.

"Sao ta không thể tới? Nơi này cũng được coi là nhà của ta, ta đã đến không biết bao nhiêu lần rồi!" Hàn lão cứ như đang đi vào địa bàn nhà mình vậy, rất quen thuộc lấy một cái ghế xích đu ở trong nhà ra, sau đó thành thoi nằm trên đó lắc lư.

Lão Hoàng trong tay lão tự giác đi kiếm ăn.

"Lão Tử Quỷ, sao người lại đến đây? Nhà người cách nơi này 10 vạn 8 ngàn mét, sao người lại rảnh rỗi đến nơi nhỏ bé này?" Hàn lão nghiêng đầu, rất nhàn nhã hỏi.

"Chủ yếu là ta tới với tôn nữ, nàng muốn đến thành phố Giang Nam tìm kiếm linh cảm, nghĩ đến lão Trù Thần cũng ở đây, lại nhớ đến đồ ăn ngon của lão, trong lúc rảnh rỗi ta cũng theo tới. Thế nhưng, tôn nữ nhà ta hơi bướng bỉnh, vừa đến Giang Nam đã bỏ mặc ta, vì vậy ta không thể không

đến một mình, không ngờ hai lão đầu các người đều ở đây!” Lão Tửu Quỷ uống một hớp rượu, lắc đầu cười khở.

“Tính toán thì Tửu Nhi nhà người cũng đã đến tuổi trưởng thành, vẫn còn thích uống rượu như trước sao?”

“Nàng kế thừa truyền thống tốt đẹp nhà ta!” Tửu Quỷ kiêu ngạo nói.

Lúc này, lão Trù Thần đi ra từ trong nhà, rất tức giận nói: “Cả đám các người chỉ muốn đến ăn không ngồi rồi sao? Còn không nhanh đi làm việc cho ta! Nếu ai không làm, tối nay không có cơm ăn!”

“Lão Tàn đâu?”

“Người ta đi câu cá từ lâu rồi, đâu lười biếng như người?” lão Trù Thần lại nổi giận: “Người còn lười biếng thêm chút nữa, ta nói cho người biết, tối nay sẽ không có đồ ăn!”

Hàn lão vèo một cái đứng dậy, không nói nhiều lập tức chạy đến vườn rau xanh.

“Ta cũng phải đi sao? Người xem ta đã say đến bất tỉnh...” Tửu Quỷ cầm bình rượu lão đảo nói.

Lão Trù Thần tức giận: “Người đừng giả vờ với ta! Dù người trong thiên hạ đều uống say, riêng người không thể say!”

“Nhưng ta mới đến mà, người không thể quan tâm khách khứa chút sao?” Tửu Quỷ không hài lòng.

Lão Trù Thần cười lạnh: “Ăn nhờ ở đậu thì được tính là khách gì? Người còn không làm việc sẽ biết tay ta!”

Tửu Quỷ đặt chai rượu xuống, vèo một tiếng biến mất. Bước đi như bay, sóng yên biển lặng, đâu có chút dáng vẻ say rượu?

Lâm Bắc Phàm coi như đã nhìn ra rồi, Tửu Thần này đúng là thiên tài diễn xuất, còn là một người không an phận.

Nhìn đám lão đầu không biết xấu hổ chạy đi hết, lão Trù Thần nở nụ cười hòa ái dễ gần: “Tiểu Phàm, ngươi đến rồi, gần đây ta lại nghiên cứu ra một món ăn mới, chúng ta cùng nếm thử, thế nào? Không biết vì sao, không có người giúp đỡ, ta không thể tạo ra hương vị kia...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đuổi những lão già thôi tha kia đi, sau đó chiếm lấy ta, ta thấy đây mới là mục đích thật sự của lão.

Có thể bớt chút lửa gạt, thêm chút chân thành không?

Mỗi người thực hiện nhiệm vụ của mình, hợp tác ăn ý, một tiếng sau một bàn đồ ngon thơm ngào ngọt phong phú mới mẻ đã ra lò.

“Thơm! Thật sự rất thơm!” Tử Thần hít sâu một hơi, sau đó liên tục khen ngợi: “Lão Trù Thần, mấy năm không gặp tài nấu nướng của ngươi lại tăng lên, chỉ hương thơm thôi đã khiến ta muốn ngừng mà không được, nếu thật sự bắt đầu ăn...”

Lão Trù Thần khiêm tốn nói: “Không chỉ có công lao của một mình ta, còn có Lâm tiểu tử nữa, chỉ có hắn mới làm được hương vị đặc biệt như thế, điểm này ta còn kém rất xa!”

“Ồ, không ngờ tiểu tử này không chỉ đẹp mắt, còn có thể nấu những món ngon như vậy, đúng là nam nhân tốt của gia đình, không làm tôn nữ tể của ta thật sự rất đáng tiếc...” Tử Quỷ rất tiếc nuối nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sao ngươi còn nhớ việc này nữa?

Rốt cuộc ngươi thiếu cháu rể đến mức nào?

“Được rồi, được rồi, hai người không cần khen ngợi lẫn nhau nữa, nhanh chóng ăn cơm đi, ta đã đói đến không nhìn được nữa rồi.” Tàn lão liếm nước bọt, cầm đũa lên, không kịp chờ đợi gấp một miếng thịt bò cho vào trong miệng, bắt đầu ăn say sưa.

“Chờ chút, có đồ ăn ngon, sao có thể không có rượu ngon?” Tửu Quỷ hét một tiếng với bên ngoài: “Tiểu tử, nhanh mang rượu quý của ta lên đây, hôm nay ta muốn cùng bọn họ không say không về!”

“Uống say mới được về, xem ra hôm nay ngươi định ăn vạ không đi!” Lão Trù Thần cười mắng.

“Ngươi còn thiếu mấy căn phòng này sao!”

Một tên vệ sĩ ôm một vò rượu đầy đi vào.

Vò rượu này được bịt kín bằng bùn, có vẻ đã được ủ lâu năm, lão Tửu Quỷ quen thuộc mở lớp bùn dán chặt trên miệng bình ra, mùi rượu thơm dịu lan tỏa.

“Thơm!” Hàn lão vui vẻ: “Hương thơm của loại rượu này còn thuần túy hơn cả rượu mà ta từng uống!”

Lão Tửu Quỷ bê vò rượu lần lượt rót rượu cho mỗi người, cười ha hả nói: “Đây là rượu trắng do ta tự ủ, có một cái tên rất dung tục là Tiên Nhân Túy, ý là Thần Tiên uống vào cũng say. Tuy nhiên, loại rượu này rất tinh tế ôn thuần không gây khó chịu, còn có tác dụng dưỡng sinh, thích hợp cho đám người đã có tuổi như các ngươi. Thế nhưng, các ngươi cũng không thể mê rượu, mỗi người chỉ uống nhiều nhất một chén thôi, trạng thái ngà ngà nửa tỉnh là tốt nhất, nhiều hơn đảm bảo ngươi sẽ say, ngủ một ngày một đêm cũng không tỉnh!”

Cứ như vậy, mấy người vừa ăn vừa uống, rất vui vẻ.

Cơm nước no nê, mấy lão đầu đã hơi say rượu.

Chỉ có Lâm Bắc Phàm và Tửu Thần giữ được tỉnh táo, lão Tửu Quỷ không say là bình thường, nhưng Lâm Bắc Phàm uống hết ba chén lớn, lại vẫn không say thì không bình thường.

Chương 113: Người đại diện siêu cấp xuất hiện!

Lão Tửu Quỷ rất ngạc nhiên: “Lâm tiểu tử, sao ngươi không say?”

Lâm Bắc Phàm mặt không biểu cảm, ta có “sinh thể” tùy thời quán đĩnh, loại trừ tất cả ảnh hưởng tiêu cực, dù có uống hết vò rượu này cũng không say.

Nhưng ngoài mặt hần lại không thể nói như vậy.

“Thứ này là rượu sao, ta còn tưởng là nước đây, hương vị hơi nhạt...” Lâm Bắc Phàm trang bực, trang bực đã khắc sâu vào linh hồn hần.

Lão Tửu Quý giơ ngón tay cái lên: “Được đó, ngươi là người thứ ba có thể uống liền ba bát không say mà ta từng gặp!”

“Hai người trước là ai? Cũng xứng đặt ngang hàng với ta?” Lâm Bắc Phàm khinh thường.

“Đúng là không xứng, bởi vì bọn họ trực tiếp uống đến nhập viện, vì vậy không rõ có say hay không.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Không nhắc đến bọn họ nữa!” Lão Tửu Quý cười ha hả: “Thật đúng là rượu gặp tri kỷ ngàn chén thiếu, không ngờ ta đến thành phố Giang Nam lại có thể gặp được tiểu tử uống giỏi như ngươi, chúng ta lại uống thêm mấy chén đi.”

Lão Tửu Quý ân cần rót rượu cho Lâm Bắc Phàm.

Ngay lúc Lâm Bắc Phàm và lão Tửu Quý đang cạn chén, ở Bắc Kinh xa xôi đã xảy ra một việc.

Đại thiếu gia Ngô Phi Phàm tiều tụy u ám nhìn tin tức trên máy tính, tin tức này nói về việc tập đoàn Long Môn triển khai hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, với tư cách là nhà tài trợ siêu cấp đầu tư 30 ức để quay một chương trình giải trí và một bộ phim truyền hình.

“Khôn kiếp! Vì sao ngay cả ông trời cũng chơi ta?”

Ngô Phi Phàm nóng nảy hất máy tính xuống đất, điên cuồng gào thét.

Hai ngày qua, hẳn ta cảm thấy xui xẻo như không thể xui xẻo hơn.

Muốn dạy dỗ người ta nhưng không thành, kết quả người ta càng lẩn lộn càng tốt, còn chốt xong một hạng mục đầu tư 30 ức, thật sự quá tốt đẹp.

Còn hẳn ta thì sao, không không chế được tâm trạng của mình đánh phóng viên và phó trưởng đài, khiến hình tượng sụp đổ, rất nhiều người thoát fan.

Trên người có vết nhơ, trở thành nghệ sĩ có tiếng xấu, bây giờ cũng không thể triển khai công việc.

Khó khăn lắm mới quay được 《Chiến Thần Trở Về》 lại không thể phát sóng, khiến bộ phim không có chỗ thể hiện, khoản tiền kêch xù bị khóa lại.

Còn một điểm cuối cùng, tiểu đệ đệ của hẳn ta lại mọc mấy khối u!

Lúc đi tiểu và sung huyết hẳn ta sẽ cảm thấy đau nhói, cơn đau này như bị kim châm vậy, hẳn ta đau đến mức chết đi sống lại, hơn nữa càng ngày càng đau đớn.

Suy nghĩ một chút, mỗi ngày hẳn ta phải vào nhà vệ sinh bao nhiêu lần, đi tiểu bao nhiêu lần?

Dù hẳn ta ít uống nước, nhưng cũng phải đi 3, 4 lần.

Nói cách khác, mỗi ngày hẳn ta phải chịu đựng sự tra tấn đau đớn này 3, 4 lần.

Ngay cả lúc sung huyết cũng đau, chỉ cần có một chút triệu chứng sung huyết, vậy sẽ đau đến chết đi sống lại.

Suy nghĩ mà xem, hẳn ta là một nam nhân sức lực dồi dào, hơn nữa còn là nam nhân hào sảng không gái không vui, trong đầu toàn là suy nghĩ kia, trong công ty có rất nhiều ngôi sao nữ oanh oanh yến yến, thỉnh thoảng lại dụ dỗ hẳn ta, người nói xem hẳn ta có khó chịu không?

Người nói xem hẳn ta có đau khổ không?

Nói tóm lại, ngày nào hấn ta cũng phải chịu cảm giác đau đớn như kim châm này hơn 10 lần, sắp hỏng mắt rồi.

Thế nhưng, nếu để hấn ta đi phẫu thuật, loại bỏ cơn đau kia, hấn ta lại không dám. Bởi vì sau khi phẫu thuật, thứ kia chỉ có thể dùng để đi tiểu, không thể làm gì khác.

Vậy hấn còn là nam nhân sao?

Còn không bằng chết đi cho xong.

Vì vậy, mấy ngày nay hấn ta sống rất đau khổ, vô cùng dày vò.

Không so sánh sẽ không có thương cảm, kết quả vừa nhìn thấy đài truyền hình Tinh Quang có tin vui, lửa giận kiềm chế trong lòng lập tức bùng nổ.

Hấn ta cần trút giận, hấn ta cần tìm người để trút giận.

Lúc này, đột nhiên trong đầu hấn ta hiện ra bóng dáng Hứa Hán Kiệt, lại cảm thấy hấn ta vô cùng đáng ghét.

Hấn ta gọi điện thoại: “Lý tổng giám, người lên đây một chút.”

Sau ba phút, một nam nhân trung niên gầy gò đi tới.

“Ngô thiếu, tìm ta có chuyện gì?”

Ngô Phi Phàm đè nén lửa giận trong lòng, mặt không đổi sắc nói: “Lý tổng giám, ta gọi người lên là hy vọng người giúp ta một chuyện, đuổi Hứa Hán Kiệt cho ta, đuổi hấn ta ra khỏi cửa!”

Lý tổng giám quá sợ hãi: “Ngô thiếu, vì sao? Hứa Hán Kiệt là nhân viên lâu năm của công ty chúng ta, ở công ty của chúng ta gần 20 năm rồi, có thể nói là trung thành tuyệt đối với công ty của chúng ta, tại sao phải đuổi việc?”

Ngô Phi Phàm cười lạnh: “Hấn đã giao bộ phim truyền hình trị giá 10 ức cho đài truyền hình Tinh Quang, người cảm thấy hấn còn là trung thần sao?”

“Điều này...” Lý tổng giám cảm thấy Ngô Phi Phàm đang già mồm át lẽ phải.

Tuy bỏ lỡ hạng mục 10 ức cũng khá đáng tiếc, nhưng hẳn ta không cảm thấy Hứa Hán Kiệt làm sai.

Bởi vì, Hứa Hán Kiệt đã từng đề cử bộ phim truyền hình này cho giải trí Hán Đình, nhưng giải trí Hán Đình lại không muốn, vì thế hẳn ta mới đề cử kịch bản của Hà Viên Ngoại cho người khác. Đám bằng hữu của hẳn ta cảm thấy bản thân bị thiệt thòi, vì vậy khi Lâm Bắc Phàm coi trọng chương trình này, sau đó lại có tập đoàn Long Môn đầu tư, bọn họ cảm thấy nở mày nở mặt, lớn tiếng nói Hán Đình có mắt không trông.

Là chúng ta từ bỏ trước, Hứa Hán Kiệt mới giới thiệu bộ phim cho người khác, kết quả phát hiện hạng mục này kiếm được tiền lại trách ngược hẳn ta.

Đây không phải già mồm át lẽ phải thì là cái gì?

Lý tổng giám cảm thấy Ngô Phi Phàm đang tức giận, vì vậy sáng suốt im lặng không nói gì.

“Lý tổng giám cứ làm theo lời ta nói, đuổi việc tên phản bội Hứa Hán Kiệt, đồng thời hủy bỏ hợp đồng cho ta, giải trí Hán Đình của chúng ta không cần loại người mất gốc lại xảo trá thế này, ta không muốn nhìn thấy hẳn ta nữa.”

“Thế nhưng, Ngô thiếu, Hứa Hán Kiệt có mạng lưới quan hệ rất rộng trong giới giải trí, còn giúp chúng ta giải quyết rất nhiều vấn đề, nếu đuổi hẳn đi có phải rất đáng tiếc không? Hơn nữa, hẳn là bằng hữu của rất nhiều nghệ sĩ trong công ty, ta sợ bọn họ sẽ có ý kiến...” Lý tổng giám cố gắng nói.

“Lý tổng giám, có phải người quên giải trí Hán Đình họ gì hay không? Có cần ta nhắc lại cho người nhớ không?” Ngô Phi Phàm lạnh lùng nhìn Lý tổng giám đáng tuổi phụ thân của hẳn ta: “Ai có ý kiến cứ để bọn họ đến tìm ta!”

“Vâng, Ngô thiếu! Ta biết nên làm như thế nào rồi!” Lý tổng giám toát mồ hôi lạnh, sợ đến mức lão đảo lùì lại.

Thế nhưng lúc hấn ta vừa đi ra cửa, giọng nói lạnh lùng của Ngô Phi Phàm lại vang lên.

“Còn nữa, khai trừ tất cả những người do hấn đề cử ra khỏi công ty của chúng ta!”

Đây là đuôi tận giết tuyệt mà!

Nếu vậy, giải trí Hán Đình sẽ chịu tổn thất rất lớn.

Nhưng bây giờ Lý tổng giám không dám chống đối Ngô Phi Phàm, vội vàng nói: “Ngô thiếu, ta biết nên làm như thế nào rồi.”

Lúc Hứa Hán Kiệt nhận được tin tức này, cứ như sấm sét giữa trời quang.

Hấn ta chưa từng nghĩ đến, hấn ta hết lòng hết dạ phục vụ cho giải trí Hán Đình gần 20 năm, tuy không thể nói cúc cung tận tụy đến chết mới thôi, nhưng cũng cần cù siêng năng, không ngờ lại đổi lấy kết cục như vậy, thật sự khiến trái tim hấn ta rét lạnh.

Điều khiến trái tim hấn ta rét lạnh hơn là, phần lớn bằng hữu của hấn ta cũng vì hấn ta mà mất bát cơm.

Điều này khiến hấn ta cảm thấy rất áy náy.

Phần lớn bằng hữu của hấn ta đều là người trung niên, trên có già dưới có trẻ, áp lực nuôi sống gia đình rất lớn, nếu không thể kịp thời tìm việc cho bọn họ, chắc chắn sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề.

“Rốt cuộc ta nên làm gì bây giờ?” Hứa Hán Kiệt nhíu mày đau khổ.

Đúng lúc này, hấn ta nhìn thấy một tờ giấy lòi ra khỏi ví tiền của mình, trên tờ giấy viết một dãy số điện thoại.

Đôi mắt Hứa Hán Kiệt sáng rực.

Chương 114: Hiểu lầm cực lớn

Uống một buổi tối, vò rượu đã cạn sạch, nhưng Lâm Bắc Phàm và lão Tử Quỷ vẫn bất phân thắng bại.

Ba lão đầu còn lại đã ngủ hết, uống đến nửa say nửa tỉnh.

Chỉ còn hai người tuy trên cơ thể đầy mùi rượu, lại vẫn giữ được sự tỉnh táo.

“Thiếu niên anh hùng, ta uống rượu cả một đời, cuối cùng cũng gặp được đối thủ ngang sức!” Lão Tử Thần rất vui vẻ: “Hôm nay ăn thoải mái, uống rượu càng thoải mái hơn! Ta thật sự đến đúng chỗ rồi, ha ha...”

Lâm Bắc Phàm khẽ cười một tiếng, cao ngạo nói: “Chỉ có thể nói lúc trước lão gặp phải người quá kém, không uống lại được lão già thú vị như lão. Lão già, tử lượng của lão khá tốt, có được năm phần tử lượng của ta, phóng mắt nhìn cả thiên hạ, lão có thể kiêu ngạo được rồi!”

Ân ý là, lão uống không bằng ta.

Lão Tử Quỷ tức giận: “Thằng nhãi con, người nói ta uống không bằng người? Lão Tử Quỷ ta sống hơn nửa đời người, trên cơ bản đều ngâm mình trong vạc rượu, ngay cả trong máu cũng là rượu, nhưng ta chưa từng gặp tiểu tử nào đông đặc như người! Nếu không phải không còn rượu, ta sẽ cho người mở mang kiến thức xem cái gì gọi là tử lượng cao!”

Lão Tử Quỷ cũng rất cao ngạo, về mặt uống rượu, lão không sợ ai cả.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Dù lão có tử lượng cao, bàng quang của lão cũng không chịu nổi! Từ lúc uống rượu đến bây giờ, ta chưa từng đi vệ sinh lần nào, nhưng lão đã đi ba lần, ha ha...”

“Tiểu tử thúì, người cố tình bắt nạt ta lớn tuổi đúng không?” Lão Tử Quỷ dựng râu tròng mắt.

“Ta không bắt nạt người lớn tuổi, ta chỉ bắt nạt lão.”

Lão Tử Quỷ: “...”

“Lần sau chiến lại, ta sẽ mang đến 10 vò rượu ngon, xem ta có uống chết người không!” Lão Tử Quỷ chiến ý ngập trời.

“Ai sợ ai?”

Bữa tiệc đã kết thúc, ai về nhà nấy.

Biết lão bà nhà mình còn đang vất vả tăng ca ở đài truyền hình, Lâm Bắc Phàm dùng nguyên liệu làm một bữa khuya, định đưa đến đài truyền hình bổ sung dinh dưỡng cho lão bà nhà mình.

Kết quả, lúc lái xe còn đến vị trí cách đài truyền hình chừng một cây số, hắn phát hiện đường ống dẫn nước trên đoạn đường phía trước vỡ tan, đang khẩn trương sửa chữa, đường đã bị chặn, hoặc phải đi bộ qua, hoặc phải đi một vòng lớn mới đến được.

“A Bru, A Uy, hai người đi đường vòng đến đài truyền hình đón bọn ta, ta tự đi bộ đến đó.”

“Vâng, Lâm tiên sinh.”

Lâm Bắc Phàm xách hộp giữ nhiệt bước xuống xe, từ từ đi qua đó.

Ngoại trừ A Bru và A Uy đã rời đi, vẫn còn hai vệ sĩ đi theo bên cạnh bảo vệ Lâm Bắc Phàm.

Bây giờ đã gần 10 giờ tối rồi, nơi này không phải khu vực sầm uất, vì vậy có vẻ yên bình và tĩnh lặng hơn. Con gió mát thổi qua, đêm lạnh như nước, bóng cây lắc lư, còn có vầng trăng khuyết sáng ngời, ánh sao sáng lấp lánh, tất cả đều như một bức tranh.

Không biết vì sao, bước đi trên đường phố yên tĩnh tối tăm, nhìn ánh sao lấp lánh trên bầu trời, Lâm Bắc Phàm nhớ đến ca khúc 《Sao Sáng》 của Châu Kiệt Luân, cảm thấy rất phù hợp với tình cảnh lúc này.

Thế là hẳn không nhìn được ngân nga.

“Tay trong tay một hai ba bốn bước cùng hướng lên bầu trời”

“Ngắm nhìn những vì sao một hai ba bốn ngôi bên nhau xếp thành hàng”

“Tựa lưng vào nhau cùng thì thầm lời nguyện ước”

“Liệu ngôi sao phương xa kia có nghe thấu”

“Thì điều ước nhất định sẽ thành hiện thực”

...

Giọng của Lâm Bắc Phàm không lớn, nhưng trên con phố yên tĩnh này, nó lại có thể truyền đi rất xa, nghe thấy rất rõ ràng.

Đúng lúc này, ba bóng người hai lớn một nhỏ đột nhiên xuất hiện trên lối đi nhỏ. Vốn bọn họ đi ngược chiều với Lâm Bắc Phàm, sau khi nghe thấy tiếng, bóng người nhỏ nhất trong đó lại lắc lư đi theo sau.

“Tiểu thư, người sao thế?”

“Tiểu thư, người muốn đi đâu?”

Hai người lớn hơn một chút đều là vệ sĩ, một nam một nữ.

Bóng người nhỏ nhất kia là một thiếu nữ, khoảng 16, 17 tuổi, khuôn mặt hơi mập mạp vô cùng đáng yêu, nhưng lại như say rượu, khuôn mặt đỏ bừng, loạng choạng đi trên đường.

“Nhạc, nhạc hay, ta muốn nghe nhạc hay...”

Nàng lảo đảo trong miệng, sau đó lại đi theo sau lưng Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm hát cả đường đi, nàng cũng đi theo cả đường, bước chân lảo đảo lộn xộn lại không ngã, đi theo không biết mệt mỏi.

“Lâm tiên sinh, đằng sau có ba người bám theo...” Vệ sĩ A Long cẩn thận nói, nhìn ba người bám theo đằng sau, cơ bắp trên người đã bắt đầu kéo căng, có thể ra tay bất cứ lúc nào.

Vệ sĩ A Hồ còn lại cũng thế.

Lâm Bắc Phàm quay lại nhìn, lại phát hiện một thiếu nữ uống say và hai người giống vệ sĩ đi theo.

Hai nhóm người mặt đối mặt, đều mặc đồ đen, sở hữu hơi thở giống nhau, đều nâng cao cảnh giác.

Thế nhưng thiếu nữ say rượu kia hoàn toàn không nhận ra, không nghe thấy tiếng hát nữa, rất khó chịu nói: “Sao không còn tiếng gì nữa? Hát đi, người hát nữa đi, hát hay sẽ có thưởng lớn!”

Nàng tăng tốc xông tới, hai vệ sĩ của nàng đều giật mình, vội vàng kéo lại.

“Tiểu thư cẩn thận, phía trước nguy hiểm!”

“Đừng động đây!”

Thiếu nữ không nghe, liều mạng giãy giụa: “Không được... Không được kéo ta... Ta muốn nghe hát... Không được cản ta... Nhanh buông ta ra...”

Mấy người đều là người xấu... Đều là người rất xấu!”

Đúng lúc này, một người tình cờ xuất hiện, một thanh niên đầu đinh vô cùng chính nghĩa.

Nhìn thấy cảnh này, hắn ta lập tức nổi giận, một thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu lại bị hai người túm chặt, bên cạnh còn có hai tên chân chó bao vây, đằng sau còn một vị đại thiếu gia nhìn chăm chăm, đây không phải tiết mục đại thiếu gia háo sắc trắng trợn cướp đoạt nữ nhân nhà lành sao?

Nghe tiếng kêu cứu của thiếu nữ kia, thật sự là thế.

Thiếu niên chính nghĩa kia nổi giận, hét lớn một câu: “Dừng tay! Các người muốn làm gì? Hiện tại là xã hội pháp trị, dám chặn bả xã hội các người còn không nhanh buông tiểu nữ hài kia ra! Nếu không buông, ta sẽ không khách sáo!”

Tất cả mọi người đều ngơ ngác.

Không chỉ bên Lâm Bắc Phàm ngơ ngác, vệ sĩ của thiếu nữ này cũng ngơ ngác.

Ta x!

Cái tên đàn độn này từ đâu ra?

Chúng ta bảo vệ tiểu thư nhà mình liên quan gì đến người?

Thấy tất cả mọi người đều tỏ vẻ khó chịu, tình cảnh này càng thêm xác định suy nghĩ trong lòng thiếu niên. Lại nhìn tên thiếu gia trắng trợn cướp đoạt phụ nữ nhà lành, thật ra vẻ ngoài cũng rất đẹp trai, có thể so với tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm đáng ghét khiến người ta muốn liềm một trận...

Chờ chút, con hàng này là Lâm Bắc Phàm!

Tên tiểu bạch kiểm cướp đi người trong lòng hắn ta, có hóa thành tro hắn ta cũng nhận ra!

Ta x!

Lại dám trắng trợn cưỡng đoạt dân nữ, thật sự to gan!

Người xứng với Bạch Thanh Tuyết sao?

Người xứng với tình cảm chân thành của nàng với người sao?

Có thể nhin không thể nhục!

Vừa nghĩ đến ngày nào tên ăn bám Lâm Bắc Phàm này cũng ra ngoài phong lưu vui vẻ, ngày nào người trong lòng mình cũng lấy nước mắt rửa mặt lại còn miễn cưỡng cười vui, thiếu niên lại cảm thấy trái tim mình tan nát.

Thanh Tuyết, thật xin lỗi, ta đến muộn rồi.

Thiếu niên chảy nước mắt đau đớn. Ta chắc chắn phải khiến nàng rời xa tên cặn bã này, để nàng thấy rõ bộ mặt thật của hắn! Ta thề, từ nay về sau sẽ không để nàng chịu khổ nữa, ta cam đoan!

“Lâm Bắc Phàm, người đi chết đi!”

Chương 115: Trận chiến khó hiểu!

Thanh niên hét lớn một tiếng, không lao thẳng về phía Lâm Bắc Phàm mà lao về phía hai người một nam một nữ đang níu thiếu nữ.

Tuy hắn ta bộp chộp, nhưng không lỗ mãng. Biết “con tin” còn đang nằm trong tay người của Lâm Bắc Phàm, hắn ta quyết định cứu nữ hài ra trước, sau khi không còn vướng víu sẽ làm một vỡ lớn với Lâm Bắc Phàm.

Tình cảnh này lại lần nữa khiến tất cả mọi người ngơ ngác.

“Chờ chút, người chờ chút đã, nghe ta nói...”

“Đây là hiểu lầm, người nhầm...”

Hai vệ sĩ một nam một nữ này không muốn đánh chỉ muốn giải thích, nhưng thanh niên đã nổi giận không nghe được gì nữa.

Hơn nữa ở trong lòng hắn ta, hai người kia đều là con chó của Lâm Bắc Phàm, không thể nghe lời bọn họ nói.

“Bớt nói nhảm, tiếp chiêu!” Tốc độ của thanh niên rất nhanh, chỉ chớp mắt đã lao đến bên cạnh hai người, siết nắm đấm lớn như bao cát hung tợn đánh nam tử gần nhất, nắm đấm rất mạnh lại mang theo gió.

Vệ sĩ nam bắt chéo hai tay trước ngực, dùng hết sức chống đỡ.

“Rầm!”

Âm thanh va chạm rất lớn.

Cộp cộp cộp, vệ sĩ nam lùi lại ba bước, trong lòng hoảng sợ.

Chỉ một nắm đấm đã khiến hắn ta lùi lại ba bước, hơn nữa sức mạnh còn xuyên qua cánh tay đánh thẳng vào lồng ngực hắn ta, lồng ngực đau đớn âm ỉ.

Hắn ta chỉ từng thấy thân thủ như vậy ở chỗ huấn luyện viên.

Tên trước mặt là một Binh Vương!

“Đây là một người tàn nhẫn! A Liên, chúng ta chắc chắn phải liên thủ!”

Vệ sĩ nữ gạt đầu: “Hiểu rõ.”

Thế là, hai tên vệ sĩ đành phải tạm gác cố chủ sang một bên, liên thủ lại đối đầu với thanh niên.

“Tới đi, dù có thêm hai người nữa cũng giống vậy!” Thanh niên đắc ý liếc nhìn Lâm Bắc Phàm, sau đó bắt đầu liên tục tàn nhẫn điên cuồng tấn công, gần như không nhìn thấy quyền ảnh.

Ba người đều học Quân Thể Quyền, lúc này đánh vô cùng mạnh mẽ.

Thế nhưng, rõ ràng kỹ thuật của thanh niên cao hơn một bậc, một nam một nữ kia chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, như con thuyền trong cuồng phong bão táp.

Chỉ trong chớp mắt, hai bên đã giao thủ hơn 10 chiêu.

Nhưng thanh niên càng đánh càng hận: “Trước kia hai người đều là quân nhân, bây giờ lại sa đọa đến mức khi nam phách nữ (1), nổi giáo cho giặc, ta cũng thấy xấu hổ thay cho các ngươi! Hôm nay ta chắc chắn phải nghiêm khắc thức tỉnh các ngươi!”

(1) Khi nam phách nữ: nghĩa là bắt nạt người khác.

“Huynh đệ, ngươi nghe ta nói...”

“Ta không nghe, đạo bất đồng bất tương vi mưu (2)!” Thanh niên nổi giận, điên cuồng đánh ba chiêu liên kích, knock out tên vệ sĩ nam.

(2) Đạo bất đồng bất tương vi mưu: nghĩa là tư tưởng, quan niệm khác biệt thì không thể bàn bạc trao đổi được.

Sau đó hắn ta lại đá một đá, đập bay vệ sĩ nữ kia, khiến nàng mất đi sức chiến đấu.

Ngay sau đó, thanh niên lao về phía hai tên vệ sĩ đứng trước người Lâm Bắc Phàm.

Đối với hắn ta, hai tên lính đặc chủng xuất ngũ này mới là uy hiếp lớn nhất, phải giải quyết bọn họ trước, vậy không phải Lâm Bắc Phàm tròn méo thế nào cũng do hắn ta quyết định sao?

“Vị tiểu huynh đệ này, có phải ngươi có hiểu làm điều gì không?” A Long muốn biến chiến tranh thành tơ lụa, dừng cuộc chiến vô nghĩa này lại.

“Không có hiểu lầm, chỉ có hận!” Thanh niên không nghe được điều gì nữa.

Thế là, ba người lại đánh nhau.

A Long và A Hồ cũng không phải đối thủ của thanh niên, chưa được mấy hiệp đã bị đánh ngã, chỉ còn lại một mình Lâm Bắc Phàm.

Không có uy hiếp và trợ thủ, thanh niên lạnh lùng đi về phía Lâm Bắc Phàm.

“Lâm Bắc Phàm, không có trợ thủ, ta xem ngươi còn ngông cuồng thế nào?”

“Tiểu lão ca, có phải ngươi hiểu làm điều gì rồi không?” Lâm Bắc Phàm nghẹn lời, hắn đang suy nghĩ, có phải đầu óc tên này có vấn đề hay mắc chứng ảo tưởng bị hại gì đó rồi không.

“Tuyệt đối không hiểu làm, hôm nay ta nhất định phải đại diện cho chính nghĩa tiêu diệt ngươi! Có phải hiện tại trong lòng ngươi tràn đầy sợ hãi, có phải ngươi cảm thấy rất hối hận vì những việc ngươi đã làm trong quá khứ không? Ta cho ngươi biết, đã muộn rồi! Thiên đạo tuần hoàn, quả báo không phải không có mà chưa đến lúc, hôm nay quả báo của ngươi đã đến!” Thanh niên căm hận nói.

Lâm Bắc Phàm chỉ sau lưng hắn ta: “Ngươi vẫn nên giải quyết người đằng sau rồi nói tiếp.”

“Đằng sau nào có...”

Đúng lúc này, đôi mắt thanh niên đột nhiên co rụt lại, bắp thịt cả người căng cứng, bởi vì hắn ta cảm nhận được một nắm đấm cực mạnh quét tới, một đấm ản chứa sát cơ to lớn.

Hắn ta nhanh chóng xoay người dùng hai tay đỡ.

“Rầm!”

Kết quả, hắn ta chỉ cảm thấy một luồng lực lượng to lớn xuyên qua cả người, khiến hắn ta mất trọng lực, thân thể bay lên văng ra ngoài chừng 5, 6 mét. Tay của hắn ta đau đớn, ngực cũng đau, cảm giác như bị càn cầu đè qua, cả người đều đang đau.

“Sao có thể? Tại sao có người... mạnh như vậy?”

Thanh niên hoảng sợ ngẩng đầu nhìn qua, chỉ thấy một thanh niên để tóc dài, râu ria xồm xoàm đứng trước mặt hắn ta, trên miệng còn ngậm một điếu thuốc, nhả ra một vòng khói.

Người trước mắt chính là Binh Hoàng Diệp Vô Đạo vốn làm việc cho Lâm Bắc Phàm.

Nơi này cách đài truyền hình không xa, hẳn ta nghe thấy bên này có động tĩnh, lập tức chạy tới, thật sự phát hiện một vỡ kịch.

Thấy có người muốn gây bất lợi cho cô chủ, vì vậy hẳn ta quyết đoán ra tay.

“Người... Người là ai? Tại sao lại ra tay với ta?” Thanh niên ngạc nhiên hỏi.

“Ta là ai?” Diệp Vô Đạo nhả ra một vòng khói, đi đến trước mắt Lâm Bắc Phàm, nói: “Ta cũng được tính là vệ sĩ của Lâm tiên sinh, người nói tại sao ta phải ra tay với người?”

“Hắn không phải người tốt, người không nên giúp hắn!” Thanh niên bình tĩnh, sợ ném chuột vỡ bình.

“Ta thích giúp ai còn cần người quản? Bây giờ lão tử nhìn người không vừa mắt, muốn đánh người thì đã sao?” Diệp Vô Đạo bá đạo nói.

“Vậy chúng ta so tài xem ai giỏi hơn ai!”

Thanh niên vèo một cái lao tới, dốc hết sức đối phó. Bởi vì hẳn ta cảm nhận được, người trước mắt là người mạnh nhất mà hẳn ta gặp được đời này, nếu không dốc hết sức đối phó, hẳn ta sẽ chết rất thê thảm.

“Hừ! Không biết tự lượng sức mình!” Diệp Vô Đạo ngậm điều thuốc ở khóe môi, sau đó cũng xông tới.

Không có tác dụng, trực tiếp bị đá bay.

Tốc độ quá nhanh, hơn nữa sức lực quá lớn, dù cho thanh niên đã chuẩn bị sẵn sàng dốc hết sức ngăn cản, hẳn ta vẫn bị đá đến lùi lại năm, sáu bước mới có thể đứng vững, lúc xông lên lần nữa hẳn ta lại bị Diệp Vô Đạo đập trở về.

Hai tay thanh niên run rẩy, đã đau đến mất cảm giác.

Nhưng hấn ta không phục, lại lần nữa xông lên rồi bị đập trở về, lần này hấn ta gần như đứng không vững.

Vừa rồi, đám lính đặc chủng kia đã gian nan ngăn cản hấn ta như thế nào, bây giờ hấn ta lại gian nan chống đỡ Diệp Vô Đạo như thế, cứ như một đứa bé đối mặt với người lớn.

Hấn ta cảm thấy bản thân bị trêu đùa, bởi vì từ đầu đến cuối người kia chỉ dùng chân, không dùng tay.

“Tiểu tử, ngươi không luyện công phu tử tế sao, có cần ta lại cho ngươi một đập nữa không?”

Thanh niên cảm thấy bị xúc phạm nặng nề, giận dữ hét lên: “Là kẻ mạnh thì chiến đấu đàng hoàng với ta đi, đừng chơi trò xiếc mèo vờn chuột này với ta!”

“Nhu ngươi mong muốn!” Diệp Vô Đạo cười ha hả, bắt đầu dùng cả tay lẫn chân.

Lúc này, thanh niên tỏ ra càng khó chịu hơn, vừa giao thủ đã bị Diệp Vô Đạo thi triển Cầm Nã Thủ khóa chặt hai tay, sau đó bị Diệp Vô Đạo khiêng lên vai, đập tới đập lui trên mặt đất như đập bao cát, vô cùng bạo lực máu tanh.

Trên mặt đất đầy máu, cuối cùng thanh niên bị đập đến ngất xỉu.

“Lâm tiên sinh, giao người này cho ta xử lý đi, ta đảm bảo có thể làm thật xinh đẹp, không chút vấn đề gì!”

Lâm Bắc Phàm ra hiệu hấn ta cứ tự nhiên.

Thế là, thanh niên đã hôn mê bị Diệp Vô Đạo kéo đi.

Nhìn lại hiện trường, bốn tên vệ sĩ ngã trên mặt đất, còn chưa khôi phục hoàn toàn. Thiếu nữ say rượu kia...

Thiếu nữ say rượu kia đâu?

Lúc này, Lâm Bắc Phàm cảm thấy trên đùi có thêm một gánh nặng.

Chỉ thấy thiếu nữ say rượu đang ôm chặt bắp đùi hắn như gấu trúc, lầm bầm: “Hát đi, người hát tiếp cho ta! Ta muốn nghe nhạc, ta muốn nghe nhạc hay... Người không hát không cho người đi...”

Chương 116: Thiếu nữ đáng yêu thích uống rượu!

Hiện tại người thì bị thương, người thì say, Lâm Bắc Phàm đành phải dẫn bọn họ đến đài truyền hình trước.

Nhìn thấy một đám đông người tới đài, nhất là trông thấy Lâm Bắc Phàm ôm một thiếu nữ đi tới, Bạch Thanh Tuyết lộ ra vẻ mặt kinh ngạc: “Lão công, người đây là...”

“Đừng nói nữa, một lời khó nói hết.” Lâm Bắc Phàm cười khỏ: “Thanh Tuyết, nàng tìm người trị thương cho mấy người phía sau trước đi.”

“Được, lão công!” Bạch Thanh Tuyết kêu người ta lấy hòm thuốc ra chữa thương cho đám người.

Lâm Bắc Phàm tìm một chiếc ghế sofa, buông thiếu nữ đang say rượu xuống.

“Ta muốn nghe nhạc! Ta muốn uống rượu! Người không hát ta sẽ không cho người đi...” Thiếu nữ say rượu lớn tiếng gọi, dù đã uống say cũng vẫn không an phận, hai tay gắt gao nắm chặt Lâm Bắc Phàm không buông.

“Sinh thể, xuống cho ta!” Từ trên trời có một luồng khí vô hình giáng xuống.

Ngoại trừ có thể loại bỏ các mặt tiêu cực trong thân thể, sinh thể còn có thể giải rượu dễ như trở bàn tay, thiếu nữ say rượu được một luồng sinh thể quán thân, rốt cục cũng cũng trở nên an phận, còn phát ra tiếng ngáy khê.

Tất cả mọi chuyện đều vì nàng mà ra, không ngờ người trong cuộc là nàng lại ngủ rất ngon như thế.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm nói hết mọi chuyện với Bạch Thanh Tuyết, Bạch Thanh Tuyết cảm thấy dở khóc dở cười.

Đêm hôm khuya khoắt, vậy mà lão công nhà mình lại bị một thiếu nữ say rượu theo đuôi, cuối cùng còn bị người ù ù cạc cạc xuất hiện hiểu lầm, sau đó không hỏi rõ phải trái đã ra tay đánh bảo tiêu hai bên, kết quả cuối cùng bị Diệp Vô Đạo chạy tới K.O.

Toàn bộ quá trình không thể nói ai đúng ai sai, chỉ có thể nói chuyện quá trùng hợp.

Ngoại trừ xúi quẩy chính là xúi quẩy!

Lúc này, rốt cục Bạch Thanh Tuyết cũng có cơ hội quan sát thiếu nữ say rượu trước mắt này, nhú nhú lông mày.

“Lão bà, nàng nhìn nàng ta làm gì, nàng ta có đẹp cũng không đẹp bằng nàng đâu!” Lâm Bắc Phàm không để mất cơ hội nói lời ngon tiếng ngọt.

“Miệng lưỡi trơn tru!” Trong lòng Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ, nhưng ngoài mặt vẫn lờm hẩn một cái.

Nghĩ nghĩ, Bạch Thanh Tuyết nói: “Lão công, chỉ là ta cảm thấy nữ hài này có chút quen mặt, dường như đã từng gặp ở đâu...”

“A.” Lâm Bắc Phàm lên tiếng, không coi ra gì.

Sau khi chữa thương, hai bảo tiêu một nam một nữ đã không có gì đáng ngại, bọn họ ngỏ ý cảm ơn đám người Lâm Bắc Phàm, sau đó một người chuẩn bị đi lái xe đến đưa thiếu nữ rời đi.

Nhưng vào lúc này, thiếu nữ say rượu mới ngủ chưa được bao lâu đã tỉnh lại.

Mặt cô nàng múp míp, đôi mắt rất lớn, trông rất đáng yêu. Bởi vì mới vừa tỉnh, hai mắt còn lim dim, lại vì mới vừa uống rượu nên thân thể hơi lảo đảo, thoạt nhìn rất ngây thơ.

Thế nhưng, khi nàng nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, trong nháy mắt, ánh mắt nàng lập tức sáng lên, như hai bóng đèn hợp kim titan vậy.

Nàng nhào đến bắt lấy Lâm Bắc Phàm lần nữa, dùng một đôi mắt tròn ngập nước mong đợi nói: “Đại thần, vừa rồi người hát rất êm tai... Người hát bài gì thế, sao ta chưa từng nghe thấy? Ta cảm thấy bài hát này tràn ngập ý cảnh, người có thể hát lại một lần nữa không? Xin nhờ xin nhờ...”

Thế mà còn biết nũng nịu, Lâm Bắc Phàm thiếu chút nữa cũng mềm lòng theo.

“Người...” Lâm Bắc Phàm há to miệng, nhưng lại không biết xưng hô thế nào, cũng không thể gọi người ta thiếu nữ say rượu, đúng không?

“Đại thần, ta tên Dương Tử Nhi, tử của uống rượu, người có thể gọi ta một tiếng Tử Nhi!” Thiếu nữ tiếp tục dùng ánh mắt mong đợi nhìn qua Lâm Bắc Phàm, hai mắt to tròn thuần khiết như thanh tuyền, trong nháy mắt Lâm Bắc Phàm lập tức nghĩ tới mèo Ragdoll.

“Đúng là người cũng như tên, thích uống rượu...” Khóe miệng Lâm Bắc Phàm giật giật.

Hai bảo tiêu đi tới, nữ bảo tiêu vui vẻ nói: “Tiểu thư người tỉnh rồi, thật tốt quá! Hiện tại trời đã tối, chúng ta cần phải về, nếu không Dương lão sẽ lại trách cứ chúng ta.”

“Ta đi lái xe!” Nam bảo tiêu quay người rời đi.

“Đi đi đi, trở về nhanh như vậy làm gì? Cũng không phải hẳn không biết tình huống của ta, không cần lo lắng. Hơn nữa hiện tại còn không chưa xong xuôi đâu, ta không muốn trở về!” Thiếu nữ say rượu chẳng hề để ý.

Sau đó, nàng tiếp tục dùng đôi mắt màu xanh lam rung rung nhìn qua Lâm Bắc Phàm, mong đợi nói: “Đại thần...”

Hai bảo tiêu cũng mong đợi nhìn qua Lâm Bắc Phàm, phát ra tín hiệu cầu cứu.

“Một lần, ta chỉ hát một lần, sau khi hát xong người nhất định ngoan ngoãn về nhà với với hai người họ.” Lâm Bắc Phàm nói ra điều kiện.

“Được, không thành vấn đề, đại thần nhanh hát đi!” Thiếu nữ say rượu thúc giục.

Thế là Lâm Bắc Phàm hát lên một lần nữa.

Không thể không nói, mặc dù bài [Sao sáng] này của Chu Kiệt Luân đơn giản dễ hiểu, nhưng miêu tả ý cảnh tình yêu vô cùng duy mỹ, người đã nghe qua ai cũng thích hát, là một trong những ca khúc kinh điển nổi tiếng của Chu Kiệt Luân, đồng thời cũng là một trong mấy bài hát Lâm Bắc Phàm thích nhất.

Hơn nữa trước mắt, các đại thuộc tính của Lâm Bắc Phàm gần như đã đến gần cực hạn của nhân loại, lực khống chế với giọng rất ổn, nhịp phách vô cùng chuẩn, hát dồi dào tình cảm, chỉ hát ra một đoạn như vậy đã có thể trực tiếp truyền cảm xúc cho người nghe.

Lúc này, ánh sao bên ngoài rục rịch, nghĩ đến có thể nắm tay người yêu mình dạo bước lãng mạn dưới bầu trời đầy sao, một hai ba đêm ngôi sao trên bầu trời, rồi thâm đồng ý ước nguyện bên nhau trọn đời, ngọt ngào kia tràn đầy trong tim.

“Lão công, đây là bài gì vậy, nghe hay quá!” Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nói.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt một tiếng: “Bài hát này gọi là [Sao sáng], là bài hát ta viết riêng cho người, thích không?”

Nữ nhân thích lãng mạn nhất, đương nhiên Lâm Bắc Phàm sẽ không bỏ qua cơ hội thể hiện lãng mạn, còn thuận tiện phơi bày tài hoa, đây chính là tinh hoa của trang bức.

Dù sao nơi này cũng không có Châu Kiệt Luân, ai đến nói chuyện bản quyền với ta?

“Lão công, chàng tốt với ta quá!” Bạch Thanh Tuyết cảm động.

“Đáng tiếc không có nhạc đệm, nếu không bài hát sẽ càng hay hơn!” Lâm Bắc Phàm tiếc nuối nói.

“Không có chuyện gì, chỉ cần là lão công hát ta đều thích nghe!” Bạch Thanh Tuyết tiếp tục say mê.

“Ai nói không có nhạc đệm?” Thiếu nữ say rượu nói: “Các người có nhạc khí không? Ta lập tức tạo ra nhạc đệm cho các người. Bản nhạc hay như vậy, sao có thể không có nhạc đệm?”

Bạch Thanh Tuyết chỉ chỉ phòng bên cạnh, nói: “Nơi đó là phòng đạo cụ, có rất nhiều nhạc khí.”

“Chờ ta một lát.” Thiếu nữ say rượu lập tức tiến lên.

Trong lòng đám người Lâm Bắc Phàm cũng thấy hiếu kỳ, cũng đi theo.

Bọn họ thấy thiếu nữ say rượu chạy về phía đàn dương cầm chính giữa phòng, móc điện thoại di động của mình ra để sang một bên, sau đó bắt đầu chơi đàn. Đứng thấy thiếu nữ say rượu này thoát nhìn rất không bớt lo, nhưng nàng chơi đàn dương cầm lại rất có bài bản, hai tay nhanh chóng nhấn từng phím đàn dương cầm, lờ mờ có thể nghe ra được tiết tấu của [Sao sáng].

Chơi đàn dương cầm xong, nàng đổi thành đàn ghi-ta, lại nhanh chóng đàn qua một lần.

Ngay sau đó là dàn trống...

Sau đó lại là đàn violon...

Thậm chí ngay cả đàn nhị hồ nàng cũng có thể cầm lên kéo...

Cứ là nhạc khí trong gian phòng, gần như nàng đều đàn qua một lần.

Sau đó nàng nâng điện thoại lên, tiến hành làm việc, mấy phút sau rốt cục cũng hài lòng nói: “Các người nghe một chút, nhạc đệm này thế nào?”

Nàng ấn mở, một đoạn nhạc đệm âm thanh ngọt ngào vang lên.

Nghe được khúc nhạc đệm này, trong nháy mắt đám người nhớ tới đoạn nhạc mới vừa nghe, cảm thấy rất hợp, vừa phải.

Nhiều loại nhạc khí lại có thể hòa hợp lại với nhau một cách hoàn mỹ, không lộ vẻ lộn xộn.

“Nếu như không hài lòng, ta còn có thể điều chỉnh. Các người muốn cảm giác ngọt ngào, uyển chuyển hàm xúc, đau buồn hay là mong đợi? Ta đều có thể phối ra cho các người.” Thiếu nữ say rượu vui vẻ nói.

Tiếp đó nàng lại cầm điện thoại điều chỉnh một lúc, theo sau, lại một đoạn nhạc đệm khác được phát ra, đó là một đoạn nhạc cảm giác đau lòng, khiến người nghe mà muốn khóc.

Đám người khiếp sợ!

Trâu bò thật, có thể chơi được âm nhạc tới mức trơn tru như vậy, đây mới thật sự là đại thần!

Trông mắt Lâm Bắc Phàm tụ lại, thiếu nữ trước mắt này sẽ không phải thiên tài âm nhạc mà hắn đang tìm đó chứ?

Rất có khả năng!

Đúng lúc này, Bạch Thanh Tuyết kinh hô: “Cuối cùng ta cũng nhớ ra nàng là ai rồi!”

Chương 117: Ta là nữ nhân đã uống rượu ngon khắp thiên hạ!

“Nàng là ai?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Nàng là mỹ nữ thiên tài âm nhạc —— Dương Tử Nhi!” Bạch Thanh Tuyết có chút kích động nói: “Dương Tử Nhi, từ nhỏ đã thể hiện ra thiên phú âm nhạc phi phàm, 4 tuổi học melodica, 5 tuổi học trống, 6 tuổi học đánh đàn dương cầm, 7 tuổi học kéo đàn violon và đàn Cello... Về sau, cảm thụ âm nhạc của nàng quá mạnh, chỉ cần là nhạc khí nàng đều có thể học được rất nhanh, hơn nữa còn nhanh chóng nắm vững. Năm 15 tuổi, nàng được một trong 13 học viện âm nhạc nổi tiếng đặc cách nhận vào, được gọi là mỹ nữ thiên tài âm nhạc trăm năm khó gặp!”

“Lợi hại vậy!” Đám người khiếp sợ.

Thiếu nữ say rượu cúi đầu không nói lời nào.

“Chỉ là về sau, nàng im hơi lặng tiếng, ròng rã ba năm không có tin tức liên quan nào, khiến người ta cảm thấy vô cùng tiếc nuối. Thậm chí còn khiến người ta cảm thấy, không biết có phải thiên tài đã ngã xuống rồi hay không...” Bạch Thanh Tuyết tiếc nuối nói: “Lúc ấy, ta còn cảm thấy đáng tiếc cho nữ hài thiên tài này. Thiếu nữ thiên tài xinh đẹp đáng yêu của ta, người có thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ta không? Ta có thể tính là một fan của người đấy!”

“Thực ra rất đơn giản, từ khi ta nổi tiếng, có rất nhiều người tới quấy rầy ta, mời ta làm tiết mục, mời ta ra album, hoặc là muốn biến ta thành minh tinh... Thế nhưng, những chuyện này đều không phải sở thích của ta.”

“Trở thành minh tinh có cái gì không tốt? Người xem người đáng yêu như vậy, có tài hoa như vậy, sau khi người trở thành minh tinh sẽ có càng nhiều người chú ý và thích người hơn! Không phải người đã từng nói, người muốn truyền âm nhạc của mình cho thiên gia vạn hộ sao? Người không trở thành minh tinh, sao người có thể làm được?”

“Ta hy vọng người khác chú ý tới âm nhạc của ta, chứ không phải chú ý đến giá trị nhan sắc của ta.” Thiếu nữ say rượu cúi đầu, rầu rĩ không vui.

Có thể dùng từ “giá trị nhan sắc”, thoát nhìn thiếu nữ rất tự tin với bề ngoài của mình. Vừa nói như thế, tất cả mọi người đều hiểu.

Ngoại hình xinh đẹp xác thực rất có ưu thế, nhưng nó sẽ khiến người ta bỏ qua rất nhiều thứ, ví như tài hoa.

Thiếu nữ trước mắt này đã gặp phải cục diện lúng túng.

“Vậy sao người không đến trường để học tập?”

“Trình độ những lão sư trong trường có hạn, toàn dạy ta những thứ ta đã biết, vốn không dạy thêm được gì cho ta, ta còn đi học làm gì?” Thiếu nữ trâu bò, thậm chí ngay cả học viện âm nhạc nổi tiếng cũng coi thường.

“VẬY BÂY GIỜ NGƯỜI ...”

“BÂY GIỜ TA CHU DU BỐN PHƯƠNG ĐỂ SUY TÂM DÂN CA, TÌM KIẾM LINH CẢM SÁNG TÁC, THUẬN TIỆN UỐNG CHÚT RƯỢU NGON...” NÓI ĐẾN RƯỢU, CẶP MẮT THIẾU NỮ LẠI PHÁT SÁNG, NƯỚC MIẾNG CŨNG SẮP CHẢY THÀNH DÒNG.

MỌI NGƯỜI MỚI NHỚ LẠI, VỊ TRƯỚC MẮT NÀY KHÔNG CHỈ LÀ THIÊN TÀI ÂM NHẠC MÀ CÒN LÀ MỘT THIẾU NỮ THÍCH RƯỢU.

CHẲNG LẼ, THIÊN TÀI ĐỀU CÓ SỞ THÍCH CÔ QUÁI NHƯ VẬY SAO? NẾU KHÔNG PHẢI CÓ HAI BẢO TIÊU BẢO VỆ, Ờ RẰNG NÀNG ĐÃ BỊ NGƯỜI KHÁC NHẬT XÁC LUÔN RỒI.

BỔNG NHIÊN, THIẾU NỮ SAY RƯỢU KHỊT KHỊT MŨI, SAU ĐÓ BỎ NHÀO ĐẾN TRƯỚC MẶT LÂM BẮC PHẠM HÍT SÂU MỘT HOI, SAY MÊ NÓI: “THƠM QUÁ, RỒT CUỘC NGƯỜI ĐÃ UỐNG LOẠI RƯỢU GÌ THẾ, THẬT CÓ THỂ SÁNH BẰNG RƯỢU CỦA GIA GIA TA! THẾ NHƯNG GIA GIA TA LUÔN KHÔNG CHO TA UỐNG, NÓI TỬ LƯỢNG CỦA TA KHÔNG UỐNG ĐƯỢC...”

SAU ĐÓ NÀNG ĐỘT NHIÊN NẮM LẤY LÂM BẮC PHẠM, KÍCH ĐỘNG NÓI: “NGƯỜI CÒN LOẠI RƯỢU NÀY KHÔNG? NHANH CHO TA, TA MUA LẠI HẾT TOÀN BỘ, ĐƯỢC KHÔNG?”

THẬT ĐÚNG LÀ MỘT TỬ QUÝ, MỒ HÔI LÂM BẮC PHẠM ĐỔ NHƯ THÁC.

“UỐNG SẠCH RƯỢU RỒI, KHÔNG CÒN!” LÂM BẮC PHẠM TỨC GIẬN.

THIẾU NỮ VẪN KÍCH ĐỘNG NHƯ CŨ: “VẬY CÓ THỂ MUA ĐƯỢC Ở ĐÂU?”

“Ở ĐÂU CŨNG MUA KHÔNG ĐƯỢC, BỞI VÌ ĐÂY LÀ RƯỢU CHẾ RIÊNG, CÓ TIỀN CŨNG KHÔNG MUA ĐƯỢC.”

THIẾU NỮ RẤT THẤT VỌNG, MẶT Ủ MÀY CHAU, VÒ VÒ ĐẦU.

THÍCH RƯỢU NHƯ MẠNG, KHÔNG CÓ THUỐC NÀO CỨU NỔI.

“THẬT RA, CHỈ CẦN NGƯỜI ĐỒNG Ý VỚI TA MỘT ĐIỀU KIỆN, TA CÓ THỂ ĐƯA RƯỢU NGON CHO NGƯỜI UỐNG.” LÂM BẮC PHẠM CẢM DỄ NÓI.

“NGƯỜI MUỐN LÀM GÌ?” THIẾU NỮ HAI TAY ÔM NGỰC, CẨN THẬN NÓI: “TUY NGƯỜI RẤT ĐẸP TRAI, CA HÁT CŨNG RẤT ÊM TAI, HOÀN TOÀN PHÙ HỢP VỚI YÊU CẦU CHỌN BẠN

trăm năm của ta, nhưng ngươi là người đã có vợ, ta tuyệt đối sẽ không giao mình cho ngươi đâu.”

Lâm Bắc Phàm: “... ..”

Bạch Thanh Tuyết ở một bên cười đến gập cả người.

“Đừng nghĩ nhiều, coi như ngươi bằng lòng thì ta cũng không đồng ý!”

Lâm Bắc Phàm lập tức quyết tâm: “So với lão bà ta, ngươi chỉ là một con nhóc ranh chưa lớn, hơn nữa còn là thiếu nữ có vấn đề thích uống rượu.

Thiếu nữ say rượu: “... ..”

“Đáng giận!” Thiếu nữ thở phì phì, vung quả đấm nhỏ lên đánh Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm uy vũ bất khuất, nghiêng mắt nhìn nàng: “Ngươi còn muốn uống rượu không?”

“Mau nói!” Thiếu nữ gầm thét.

“Đến đài truyền hình chúng ta làm tổng giám âm nhạc, thế nào? Ở chỗ này, ngươi có thể thỏa thích thể hiện tài hoa âm nhạc, chỉ cần ngươi không muốn chúng ta sẽ không lộ ngươi ra. Hơn nữa chúng ta còn cung cấp đủ loại rượu ngon cho ngươi, thế nào?”

“Ngươi thật yên tâm để ta nhận chức vị cao như vậy sao?” Thiếu nữ có chút động tâm: “Hơn nữa sao ta biết ngươi nói có thật hay không? Quan trọng là, ngươi thật sự có rượu cho ta uống sao?”

Nàng không dễ dàng mắc lừa như vậy.

“Vậy cho ngươi kiểm hàng trước một chút!”

Lâm Bắc Phàm đi vào văn phòng Bạch Thanh Tuyết, tùy ý lấy một bình rượu đổ ra, sau đó lợi dụng sinh thể tiến hành quán đỉnh. Sau khi nguyên liệu nấu ăn được sinh thể quán đỉnh, sẽ kích thích ra mùi vị nguyên thủy nhất của nguyên liệu nấu ăn, nó sẽ càng trở nên thơm ngon hơn.

Rượu cũng là đạo lý như vậy.

Dù cho đây chỉ là một bình rượu thông thường, nhưng Lâm Bắc Phàm có thể khiến nó biến thành mùi vị khác.

Xách theo bình rượu và mấy ly rượu ra ngoài.

“Đây là rượu ngon mà ngươi nói sao?” Thiếu nữ rất ghét bỏ: “Ta là nữ nhân đã từng nếm qua rượu ngon khắp thiên hạ!”

“Người không thể nhìn bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu, còn chưa uống thử sao ngươi biết uống ngon hay không?” Lâm Bắc Phàm mở nắp ra, sau đó rót cho thiếu nữ, Bạch Thanh Tuyết và bản thân mình mỗi người một ly.

“Hương vị này... thật tươi mát!” Thiếu nữ say rượu thềm nhỏ dãi, sau đó không kịp chờ đợi mà uống một hơi cạn sạch, lập tức phát ra âm thanh hô hô thoải mái, mắt to híp lại thành trăng lưỡi liềm, dáng vẻ hạnh phúc.

“Uống ngon thật!”

Thiếu nữ nói thao thao bất tuyệt: “Ta chưa từng uống loại rượu nho nào đặc biệt như vậy, ngọt thanh, đậm đà tinh tế, lại có hương nho thoang thoảng, thực đúng là uống quá ngon!”

Sau đó, nàng giơ ly trống trơn bằng hai tay, một bộ dáng thương mong đợi nhìn Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm lại rót một ly, thiếu nữ lần nữa một hơi cạn sạch.

Thấy thiếu nữ uống hạnh phúc như vậy, Bạch Thanh Tuyết uống một ngụm, ánh mắt lập tức sáng lên: “Mùi rượu nho này... nói như thế nào đây, cảm giác rất ngon miệng, không kích thích chút nào! Uống còn muốn uống nữa!”

“Cho ta thêm một ly!” Thiếu nữ không kịp chờ đợi.

“Rượu này ngươi cảm thấy thế nào? Ta không chỉ có hồng, còn có trắng, vàng, thậm chí là rượu ngon ngươi không tưởng tượng được... Chỉ cần

ngươi tới nơi này làm việc, một tuần sẽ cho ngươi một chai, thế nào?” Lâm Bắc Phàm dụ dỗ.

Thiếu nữ say rượu cười lạnh: “Một chai rượu mà muốn mua ta, ngươi cho rằng ta dễ bị người ta mua như vậy sao?”

Đám người vui mừng, thiếu nữ vẫn rất có nguyên tắc.

Lâm Bắc Phàm cũng cười lạnh: “Vậy ngươi muốn thế nào?”

“Trừ khi một tuần cho ta hai chai!” Thiếu nữ không chút do dự nói.

Đám người: “... ..”

Cô nương, tiết tháo của ngươi đâu rồi?

“Thành giao!” Lâm Bắc Phàm cũng không chút do dự.

Thiếu nữ thật hối hận, vừa rồi bản thân mình đưa ra điều kiện quá thấp, sớm biết vậy, mình phải nói mỗi ngày một chai mới đúng.

Chương 118: Chiến Lang!

“Keng! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào toàn năng âm nhạc Dương Tử Nhi, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Thẻ số liệu nhân tài đang được tạo ra!”

Trong đầu Lâm Bắc Phàm dần hiện ra một thẻ số liệu.

Tính danh: Dương Tử Nhi

Giới tính: Nữ

Tuổi tác: 18 tuổi

Bằng cấp: Tốt nghiệp trung học

Thiên phú: Âm nhạc (A)

Tiềm lực: Âm nhạc (SS)

Quả nhiên lại là một thiên tài đứng đầu, hơn nữa còn có tiềm lực cấp SS, đây là lần đầu Lâm Bắc Phàm thấy.

Theo ý này, chỉ cần Dương Tử Nhi vẫn luôn phát triển, tương lai nàng thật có khả năng trèo lên đỉnh, đứng đầu toàn thế giới, không hổ là thiên tài âm nhạc trăm năm mới gặp một lần!

Chỉ dựa vào một chút rượu đã có thể kéo được nàng đến đây, thực sự là lời lớn.

Cô nương, giá của ngươi thật rẻ!

“Đầu tiên phải nói trước, chai này không tính!” Dương Tử Nhi giật lại chai rượu nho đã mở, trong lòng vui vẻ.

Đám người Lâm Bắc Phàm bó tay, thiếu nữ này đúng là yêu rượu như mạng.

“Dương nhiên không tính, đây coi như chúc mừng ngươi gia nhập đại gia đình chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết vô cùng vui vẻ, không ngờ lão công vừa ra tay đã kéo được thiên tài âm nhạc siêu cấp này vào túi.

Không phải chỉ một chút rượu thôi sao, nàng sẵn lòng cho toàn bộ.

Dù sao, có thể chào mời được một vị đại tướng như vậy đến đây thật không dễ dàng gì, đó là chuyện có tiền cũng không thể làm được, hiện tại lại nhờ vào rượu mà thành, thật đúng là chuyện đơn giản.

Chỉ là không biết vì sao, rõ ràng những chai rượu này rất thông thường, nhưng sau khi lão công lấy ra nó lại có mùi vị khác như thế?

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết nổi lên nhiều nghi vấn, nhưng không nói ra.

“Nếu là chúc mừng, vậy có phải chúng ta nên lấy thêm mấy chai nữa ra không?” Thiếu nữ mong đợi nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Một bên khác, thanh niên bị Diệp Vô Đạo kéo vào phòng huấn luyện của đài truyền hình. Nơi này có thể tính là trụ sở chính của bộ an ninh bọn họ, dành riêng cho mấy người bọn họ rèn luyện thân thể, bên trong bày đủ các loại thiết bị.

“Người là ai? Mau buông ta ra! Nếu không ta sẽ cho người đẹp mặt!” Thanh niên giãy giụa mạnh, cảm giác mình dường dường là một vị Binh Vương, lại bị một người kéo đi, thực sự quá mất thể diện, nếu chuyện này truyền đến đơn vị, chẳng phải sẽ khiến đám người kia cười đến rụng răng sao?

“Người yên phận một chút cho ta !” Diệp Vô Đạo không chút khách khí đạp tới.

“A! ! !”

Thanh niên vừa rồi còn đang giãy giụa chột yên tĩnh chỉ trong nháy mắt.

Diệp Vô Đạo cười lạnh, chơi ngang với ta? Ta là người bò ra từ trong đồng xác chết, số người chết trên tay ta đã vượt quá trăm, còn sợ tên tân binh nhỏ nhỏ như người?

“Diệp lão đại, người đưa ai đến vậy?”

“Thoạt nhìn dường như đã từng đi lính?”

“Bị đánh thật thảm, nhất định là lão đại ra tay!”

Hai vị Binh Vương đang trực đi tới, thấy thanh niên bị kéo như chó chết, hứng thú dồi dào thảo luận.

Thanh niên nổi giận, nhưng mới vừa rồi hắn ta bị trúng một cước, đau đến không cách nào nói chuyện nổi.

Diệp Vô Đạo tiện tay vút hắn ta trên mặt đất, sau đó tìm chỗ thoải mái ngồi xuống, tự mình châm một điếu thuốc, phun ra một vòng khói rồi mới nói: “Hắn ta không chỉ từng đi lính, còn ra từ tiểu đội Chiến Lang.”

“Chiến Lang...” Trong lúc nhất thời, hai vị Binh Vương đều yên lặng.

Trong lòng thanh niên tràn ngập kinh hãi, cũng không để ý đau đớn trên người, cất lực nói: “Ngươi... sao ngươi biết Chiến Lang? Chiến Lang là cơ mật quốc gia, ngươi ngươi...”

Diệp Vô Đạo cười lạnh: “Cơ mật quốc gia nào, là trò cười của quốc gia thì có! Đều bị đám quan gia tử đệ các ngươi làm hư, trở thành nơi đánh bóng của các ngươi, hiện tại Chiến Lang làm gì còn tính là lang?”

“Ngươi ngươi... sao ngươi biết nhiều như vậy?”

“Sao ta có thể không biết?” Diệp Vô Đạo cười lạnh: “Bởi vì Lang Vương đời trước chính là ta đây!”

“Ngươi... Ngươi là... Diệp Vô Đạo! Là Lang Vương cường đại nhất từ khi Chiến Lang được thành lập tới nay!” Thanh niên kích động chống người đứng lên, đến gần nhìn xem, trừ quần áo và kiểu tóc không giống, những đặc điểm khác hoàn toàn trùng khớp.

Quả nhiên chính là Diệp Vô Đạo, lang đầu lĩnh của tiểu đội Chiến Lang, truyền thuyết trong quân khu!

Thanh niên lập tức chào theo quân lễ, lớn tiếng nói: “Báo cáo đội trưởng, thành viên tiểu đội Chiến Lang số 58 Đường Phi báo danh với ngươi!”

Tuy sau khi hắn ta tiến vào tiểu đội Chiến Lang, Diệp Vô Đạo đã rời đi, nhưng điều đó không ảnh hưởng đến việc hắn ta sùng bái Diệp Vô Đạo.

Bởi vì, Diệp Vô Đạo thật sự là vật tổ của tiểu đội Chiến Lang, là tín ngưỡng của tiểu đội Chiến Lang!

Uy danh của tiểu đội Chiến Lang đều do hắn ta tạo ra!

Chính hắn ta đã dẫn tiểu đội Chiến Lang hoàn thành nhiệm vụ gian khổ bất khả thi hết lần này tới lần khác, trải qua cử tử nhất sinh, mới đúc kết được uy danh vô thượng của tiểu đội Chiến Lang!

Hôm nay, hắn ta lại có cơ hội nhìn thấy tín ngưỡng trong lòng, kích động đến sắp nổ tung.

So với thanh niên đang kích động tới nói năng không mạch lạc kia, Diệp Vô Đạo không hung phấn gì cả, hắn ta khoát tay: “Đừng kéo ta vào mấy cái này, hiện tại ta đã xuất ngũ, chỉ là một dân chúng bình thường mà thôi, người không cần hành lễ với ta.”

“Ồ trong lòng ta, người mãi mãi là huấn luyện viên Diệp của chúng ta! Là Lang Vương mạnh nhất trong suy nghĩ của chúng ta!” Thanh niên sôi sục phân trần: “Hơn nữa, người cũng không hoàn toàn xuất ngũ, quân tịch của người vẫn được bảo lưu, chúng ta vẫn luôn luôn chờ người trở lại!”

“Trở về làm gì? Dẫn một đám quân nhị đại quý giá các người đi xoát chiến công?” Diệp Vô Đạo liên tục cười lạnh.

“Đội trưởng, ta cảm thấy có thể người có chút hiểu lầm với chúng ta ...”

“Ta không hiểu lầm các người, ta hiểu lầm phía trên.” Diệp Vô Đạo oán hận nói: “Năm đó, nếu không phải vị tướng quân nào đó nhất định phải nhét con hắn ta vào đội Chiến Lang chúng ta, cuối cùng sẽ xảy ra sự kiện kia sao? Toàn thể Chiến Lang chúng ta bắt tay hành động làm nhiệm vụ đó, cũng vì một tên tân binh khốn nạn không biết gì, nhiệm vụ vốn chắc chắn tám chín phần lại bị tên dốt nát đó phá hư. Đáng hận hơn chính là, có tới mấy huynh đệ của ta đều hy sinh trong trận chiến kia... Những người này vốn không đáng chết, kết quả lại chết hết toàn bộ. Người nói ta có thể không hận sao?”

Ca ca Tiểu Vũ cũng đã hy sinh như vậy...

Mỗi lần thấy dáng vẻ đau lòng của nàng, Diệp Vô Đạo lại tự trách vô cùng.

Hai vị Binh Vương lặng yên, bởi vì bọn họ là người trải qua chuyện này.

Thanh niên im lặng, chuyện này hắn ta biết rõ, đó là cấm kỵ không thể nói trong quân.

Bởi vì lúc ấy, sau khi trở về từ nhiệm vụ đó, Diệp Vô Đạo đã dẫn theo những người khác trong tiểu đội Chiến Lang hung hăng tìm tới vị tướng quân kia, hành hung hắn ta và nhi tử hắn ta một trận ngay trước mặt của mọi người.

Lại dám phạm thượng, hơn nữa còn phạm thượng ngay trước mặt mọi người, chuyện này rất nghiêm trọng.

Mặc kệ trước kia người đã lập công lao lớn tới chừng nào, mặc kệ người oan ức biết bao nhiêu, nhưng phạm thượng là không đúng, nếu không trừng phạt quân đội sẽ không còn uy tín.

Nhưng cần nhắc đến đám người Diệp Vô Đạo thực sự lập rất nhiều công lao cho quốc gia, hơn nữa còn có người lo chu toàn phía trên, cho nên bọn họ rơi vào kết quả về hưu tập thể.

Cứ như vậy, một người có hy vọng sẽ được phong tướng quân trong 10 năm tới, có cơ hội trở thành tướng quân trẻ tuổi nhất từ khi dựng nước cho đến nay, tâm tình siêu cấp, vì vậy mà vẫn lạc.

Thanh niên há to miệng, không biết nên nói gì.

“Hơn nữa, Chiến Lang bây giờ đã không phải Chiến Lang ngày xưa, trước kia Chiến Lang là niềm kiêu ngạo của quốc gia, là vũ khí sắc bén nhất của quốc gia! Chiến Lang bây giờ chẳng qua chỉ là nơi để đám binh lính hỗn tạp mạ vàng mà thôi.”

Chương 119: Nhân tài đến cửa!

Thanh niên có chút không phục: “Đội trưởng, không thể nói như thế, thực ra Chiến Lang bây giờ vẫn là...”

“Người nói cho ta biết trước, trong quân đội hiện tại, Chiến Lang xếp hàng thứ mấy?”

“Thứ... ba...” Thanh niên xấu hổ cúi đầu.

“Hiện tại tỷ lệ thương vong là bao nhiêu, xác suất hoàn thành nhiệm vụ là bao nhiêu?”

“Tỷ lệ thương vong 20%, xác suất hoàn thành nhiệm vụ 80%.” Đầu thanh niên lại hạ xuống một phần.

Diệp Vô Đạo cười khẩy: “Vớ thành tích này mà ngươi cũng không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng. Chiến Lang được tạo dựng nhờ việc điều chuyển đám bộ đội đặc chủng cao cấp nhất ở các quân khu khác tới, cho tới bây giờ nhân số chưa từng quá mười. Hơn nữa, từ khi thành lập, xếp hạng trong quân chưa bao giờ xuống hạng hai. Hơn nữa tiểu đội Chiến Lang vẫn luôn chấp hành nhiệm vụ đặc thù nhất nguy hiểm nhất, tỷ lệ thương vong đạt tới 80% trở lên, đồng thời xác suất hoàn thành nhiệm vụ luôn giữ vững 100%. Vậy mà giờ ngươi lại nói cho ta nó xếp hạng thứ ba, ha ha...”

Thanh niên thật không còn mặt mũi gặp người.

Thành tích tiểu đội Chiến Lang bây giờ so với thành tích của tiểu đội Chiến Lang dưới sự hướng dẫn của Diệp Vô Đạo, quả thực là khác nhau một trời một vực, không thể so sánh nổi.

Diệp Vô Đạo cũng không muốn nói thêm điều gì, dù sao Chiến Lang bây giờ đã không liên quan gì đến hắn ta, chỉ còn lại một chiêu bài cho hắn ta hồi ức mà thôi.

Mà hiện tại, chiến hữu của hắn ta đều đang ở bên cạnh hắn ta, muội muội của chiến hữu cũng ở bên cạnh hắn ta, hắn ta còn có một công việc rất có thể diện, bản thân lại có thể săn sóc bọn họ, đây là kết cục tốt đẹp nhất rồi.

“Ngươi đi đi, đừng trở lại nữa. Người trẻ tuổi tên Lâm Bắc Phàm ngươi muốn đối phó vừa rồi là ông chủ ta, nếu không phải ta nể tình một tia hương hỏa giữa chúng ta, bây giờ ngươi đã bị đánh tới không thể tự lo được. Dám động thủ với ông chủ ta, chán sống!”

“Tại sao ta phải đi?” Thanh niên kích động nói: “Tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm kia đã có Bạch Thanh Tuyết còn chưa đủ, lại còn trắng trợn muốn cướp mỹ nữ ngay trên đường phố, nếu không phải vừa lúc ta trông thấy, nữ nhân kia đã xong đời. Dạng cặn bã này, sao ta có thể buông tha?”

“Hiện tại ngươi còn có lòng dạ nghĩ tới nhi nữ tình trường? Thời điểm ta tham gia quân ngũ, có thể còn sống đã không tệ. Chiến Lang bây giờ... Chắc chắn... Quả nhiên không được.” Trong giọng nói của Diệp Vô Đạo tràn đầy khinh miệt.

“Việc nào ra việc ấy, đội trưởng người có thể mắng ta ngu xuẩn, có thể mắng ta đần, ta nhận. Nhưng tên cận bã Lâm Bắc Phàm kia, ta tuyệt không buông tha!” Thanh niên xấu hổ đỏ mặt tranh luận.

“Đây là nam nhân cận bã trong miệng người? Có phải người có hiểu làm gì rồi không?” Diệp Vô Đạo mở camera giám sát, trong phòng quan sát phát ra hình ảnh Bạch Thanh Tuyết, Dương Tử Nhi, còn có Lâm Bắc Phàm đang nâng ly uống rượu.

“Làm sao có thể... Sao có thể như vậy...” Thanh niên kinh hãi.

Chỉ thấy hai người vốn là kẻ thù – thiếu nữ say rượu và Lâm Bắc Phàm – đáng lý phải nên thù hận nhau mới đúng, kết quả hẳn ta lại thấy hình ảnh hai người đang uống thoải mái, thiếu nữ say rượu còn đòi thêm rượu từ chỗ Lâm Bắc Phàm...

Còn có nữ thần Bạch Thanh Tuyết trong lòng hẳn ta, lúc này cũng đang ở đây.

Dáng vẻ ba người dường như quan hệ rất tốt.

Thanh niên đã biết rõ, có thể hẳn ta hiểu làm cái gì đó thật.

Thế mà còn dám làm ra dáng vẻ quạ đen này ngay trước mặt vật tổ Chiến Lang, thanh niên xấu hổ tới hận không thể đào lỗ chui vào, thật không còn mặt mũi gặp người.

Hẳn ta muốn gặp Bạch Thanh Tuyết, kết quả thà không gặp còn hơn.

Bởi vì trong màn hình giám sát, nữ thần Bạch Thanh Tuyết trong lòng hẳn ta đang dựa sát vào Lâm Bắc Phàm, cười ngọt ngào biết bao.

Thoạt nhìn hai người đúng là trai tài gái sắc, vô cùng xứng đôi.

Giờ khắc này, lòng hẳn ta tan nát.

“Ta cho người biết, hiện tại tình cảm của Lâm tiên sinh và Bạch tổng rất tốt, hai người bọn họ trợ giúp che chở lẫn nhau, từ đó mới có thể khiến đài truyền hình phát triển không ngừng. Ta hy vọng người đừng đến quấy rầy

bọn họ, ta không quan tâm người có phải Chiến Lang hay không, cũng không cần biết bối cảnh của người như nào, nếu người còn tới phá hoại, vậy quả đấm của ta sẽ không khách sáo với người.”

“Ta đã biết, đội trưởng!” Thanh niên thất hồn lạc phách nói.

Đêm hôm ấy, sau khi Đường Phi đơn giản xử lý vết thương xong, cất bước nặng nề rời khỏi đài truyền hình, không tiếp tục nhìn Bạch Thanh Tuyết dù chỉ một lần, bóng lưng cô đơn và tiêu điều như thế...

Chớp mắt, đã qua một ngày.

Tuy tối hôm qua gặp phải một chút khó khăn trắc trở, nhưng cuối cùng vẫn có thể kéo toàn năng âm nhạc Dương Tử Nhi đến đài truyền hình, Lâm Bắc Phàm rất vui mừng.

Hiện tại hẳn chỉ thiếu một người đại diện.

Đúng lúc này, điện thoại đổ chuông.

Lâm Bắc Phàm nhìn dãy số, là Hứa Hán Kiệt ở thủ đô, sau đó kết nối: “Lão Hứa, sao người có thời gian gọi điện thoại cho ta thế?”

“Lâm tiên sinh, ta muốn cầu cứu người...”

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên: “Lão Hứa, người gặp chuyện gì mà phải cầu cứu ta?”

“Cái này... chúng ta gặp mặt rồi nói sau.”

Hai người hẹn gặp mặt ở quán cà phê yên tĩnh gần đài truyền hình Tinh Quang.

Vừa mới gặp mặt, Hứa Hán Kiệt đã đau khổ nói: “Lâm tiên sinh, ta cũng thật không còn cách nào khác nên mới đến cầu người.”

“Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

Hứa Hán Kiệt nói đơn giản mọi chuyện một lần, Lâm Bắc Phàm cũng không ngờ, Hứa Hán Kiệt và đám bằng hữu của hắn ta lại bị tai bay vạ gió, bởi vì chuyện 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 mà bị Ngô Phi Phàm đuổi ra khỏi công ty.

“Mới gặp phải chút chuyện nhỏ đã tức giận như thế, tên Ngô Phi Phàm này thật quá nhỏ mọn, tương lai khó thành đại cục.” Lâm Bắc Phàm khinh bỉ, ai không biết trong này còn có công lao lớn của hắn.

Nếu không phải hắn biến Ngô Phi Phàm thành kẻ bắt lực, người ta có thể tức giận như vậy sao?

“Cho nên lần này ta đến là muốn thỉnh cầu người cho đám bằng hữu của ta một công việc, dù sao bọn hắn cũng là trụ cột gia đình, hơn nữa tuổi tác còn không nhỏ, muốn tìm được việc làm rất không dễ dàng. Ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có đài truyền hình Tinh Quang đang phát triển với tốc độ chóng mặt mới có thể chứa được nhiều người như vậy, cho nên ta mới tới đây xin nhờ Lâm tiên sinh.” Hứa Hán Kiệt khép nép nói.

Đối với chuyện này, Lâm Bắc Phàm cũng không dám cam đoan.

Tuy Bạch Thanh Tuyết sẽ nể mặt mũi lão công là hắn, nhưng số lượng người Hứa Hán Kiệt đề cử quá nhiều, có hơn 60, nhiều người như vậy thật rất khó nói.

Điểm quan trọng là, rốt cuộc trình độ của những người này có được không?

Rốt cuộc bọn họ có phù hợp với yêu cầu cần để phát triển đài truyền hình không?

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Là những người nào? Trình độ ra sao? Nhân phẩm thế nào?”

Hứa Hán Kiệt phán chán: “Bọn họ đều là người trong đoàn làm phim, có người phụ trách ghi âm, có người cắt nối biên tập, có người chịu trách nhiệm trang phục, mỹ thuật, hoá trang.... Về phần trình độ, bọn họ đã lăn lộn nhiều năm trong đoàn làm phim của công ty giải trí Hán Đình, người cảm thấy thế nào?”

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên.

Vậy mà đều là người của đoàn làm phim, đây chẳng phải nhân tài đài truyền hình đang cần sao?

Có thể làm việc ở công ty giải trí Hán Đình nhiều năm như vậy, trình độ tuyệt không thấp, nếu không bọn họ đã sớm bị đuổi việc, có thể nói là đạt tiêu chuẩn.

Trước đó, lão bà hần liên tục phàn nàn với hần rằng trong đài truyền hình quá thiếu nhân tài chuyên nghiệp, muốn buông tay buông chân làm một vó lớn cũng không được, đây không phải là đưa nhân tài tới cửa sao?

Hứa Hán Kiệt đúng là một ngôi sao may mắn.

“Còn phương diện nhân phẩm, người không cần nghi ngờ, lão Hứa ta kết giao bằng hữu, quan trọng nhất vẫn là nhân phẩm. Nếu nhân phẩm không được ta còn không muốn để ý đến. Đúng rồi, còn có một số diễn viên lâu năm, tuy họ không nổi tiếng nhưng kỹ năng diễn xuất rất chuyên nghiệp.”

Hứa Hán Kiệt móc một chồng lý lịch sơ lược thật dày đưa cho Lâm Bắc Phàm, nói: “Đây đều là thông tin của bọn họ, ta tốn cả một buổi tối để chỉnh sửa lại, người xem một chút đi.”

Chương 120: Miệng lưỡi tam thôn bắt lạn, nhân tài vào chỗ!

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng đọc qua, phát hiện lý lịch những người này thật phong phú.

Nếu như đều là thật, hần thật không ngờ giải trí Hán Đình lại có thể làm ra quyết định nào tàn như khai trừ toàn bộ bọn hần, thực đúng là mắt chó đui mù.

Chẳng lẽ, lão thiên gia cũng đang giúp ta?

Chờ chút, lão thiên gia...

Rốt cuộc Lâm Bắc Phàm cũng biết lạ ở điểm nào.

Đây quả thực là tự hao 800, nhưng không thể đả thương địch 1000. Khai trừ hết tất cả những người có tài thì có lợi gì cho công ty? Một công ty cho dù nào tàn, cũng không có khả năng làm ra việc nào tàn như vậy.

Chẳng lẽ Hứa Hán Kiệt là người đại diện siêu cấp hệ thống sắp xếp cho hấn?

Rất có khả năng.

Bởi vì khi Lâm Bắc Phàm sử dụng Chiêu Hiền Tạp, người thứ nhất Lâm Bắc Phàm nghĩ tới là hấn ta, không ai có thể thích hợp hơn hấn ta.

Hơn nữa dựa vào cục diện trước mắt, không phải càng thêm dễ thuyết phục sao?

“Lâm tiên sinh, ngươi cảm thấy thế nào?” Hứa Hán Kiệt thăm lo lắng.

Nhất là khi nhìn thấy ánh mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên không rõ, trong lòng hấn ta càng thêm tâm thần bất định.

“Lão Hứa, ngươi có muốn chuyển qua đài truyền hình chúng ta làm việc không?” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt hỏi.

“Ta?” Hứa Hán Kiệt kinh hãi, hấn ta không nghĩ tới Lâm Bắc Phàm lại hỏi ra vấn đề như vậy.

“Không sai, chính là ngươi, kỳ thực đài truyền hình chúng ta càng cần người như ngươi hơn.” Lâm Bắc Phàm cười vô cùng thân thiết: “Ta vẫn cảm thấy, năng lực lớn nhất của ngươi không phải diễn kịch, mà là tình thương của ngươi, là mạnh vì gạo, bạo vì tiền, năng lực kết giao bằng hữu tả hữu phùng nguyên của ngươi. Đến đài truyền hình chúng ta, đài truyền hình chúng ta đã chờ chỗ chờ ngươi. Miễn là ngươi gật đầu, chức vị bộ trưởng Tinh Quang này sẽ là của ngươi.

“Đài truyền hình có chức vụ này sao?” Hứa Hán Kiệt kinh ngạc.

“Từ hôm nay trở đi sẽ có, miễn là ngươi đến, đài truyền hình sẽ có.” Lâm Bắc Phàm khẳng định nói: “Kỳ thực ngươi cần thận suy nghĩ một chút, tại sao ngươi làm nhiều chuyện vì công ty như vậy, vẫn bị giải trí Hán Đình đá

bay ra ngoài? Còn có những bằng hữu kia của ngươi, rõ ràng bọn họ không làm gì sai, lại gặp phải chuyện kiêu này?”

Hứa Hán Kiệt cau mày, trầm tư không nói lời nào.

“Suy cho cùng, vẫn là vì chức vụ của ngươi không đủ cao, năng lực của ngươi không được thể hiện hết, không thể khiến công ty coi trọng ngươi, cho nên ngươi mới trở thành con rơi, bằng hữu ngươi cũng thành con rơi.”

Lâm Bắc Phàm mở khẩu độn đại pháp: “Nhưng nếu ngươi tới Tinh Quang của chúng ta sẽ khác, Tinh Quang rất coi trọng ngươi, hơn nữa còn chuẩn bị sẵn chức vụ có thể để ngươi thể hiện năng lực lãnh đạo của mình. Ở giải trí Hán Đình, ngươi khắp nơi bị ngăn trở, nhưng ở Tinh Quang lại thông thuận. Đừng nhìn đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta còn nhỏ, nhưng tiềm lực quá rõ ràng, chưa đến nửa năm đã liên tục đẩy ra hai tiết mục vương bài, một bộ thân kịch, hiện tại còn một tiết mục và phim truyền hình đang trong giai đoạn chế tác, tài sản được khuếch trương gấp 10 lần, có thể nói là tiền đồ vô lượng. Tới nơi này làm việc hoàn toàn không ủy khuất ngươi.”

“Hơn nữa, chỉ cần ngươi tới đài truyền hình chúng ta, chẳng phải sẽ càng dễ dàng chăm sóc đám bằng hữu kia của ngươi sao?” Lâm Bắc Phàm cười nhẹ một tiếng: “Ta sẽ giao danh sách này cho Thanh Tuyết, để nàng căn cứ yêu cầu của công ty mà chọn người ưu tú trúng tuyển. Ta không dám hứa chắc sẽ có bao nhiêu người trong danh sách này trúng tuyển, nhưng nếu trình độ của bọn hắn đều cao như trong sơ yếu lý lịch ghi lại, vậy cơ bản bọn họ đều sẽ được Tinh Quang thu nhận. Ngươi tới đài truyền hình chúng ta, thứ nhất có thể tụ họp với các bằng hữu của ngươi, tất cả mọi người đều là đồng sự, vui vẻ cùng làm việc. Thứ hai, ngươi ngồi ở vị trí cao, cũng có thể chăm sóc bọn hắn tốt hơn, chuyện tùy ý bị khai trừ như hôm nay sẽ không phát sinh một lần nữa.

Hứa Hán Kiệt động lòng.

Bằng hữu là uy hiếp của hắn ta, hắn ta tình nguyện để bản thân mình chịu ủy khuất cũng không muốn liên lụy tới bằng hữu.

Nếu hắn ta thành bộ trưởng Tinh Quang thật, quyền cao chức trọng, nói chuyện có phân lượng, sẽ không bắt lực giống lúc ấy, ngay cả cơ hội phản

kháng cũng không có.

Hơn nữa, hẳn ta nhìn người vẫn rất chuẩn, hẳn ta cảm thấy Lâm Bắc Phàm là người có thể tin được.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục lắc lư: “Người cho rằng chuyện này sẽ kết thúc như vậy sao? Người cho rằng giải trí Hán Đình đuổi người, chuyện sẽ xong như vậy sao? Ta cho người biết, có tên tiêu nhân Ngô Phi Phàm kia ở đây, mọi chuyện vĩnh viễn không kết thúc!”

Hồ hấp của Hứa Hán Kiệt trì trệ.

“Dù tất cả bạn tốt của người ở Hán Đình đều đã bị đuổi, nhưng trong giới giải trí, hẳn người không thiếu bằng hữu, rất nhiều người trong số bọn họ đều là người không có bối cảnh, nếu Ngô Phi Phàm quyết tâm hung ác, những người này sẽ bị xa lánh, thậm chí là bị phong sát. Lấy thực lực và địa vị của giải trí Hán Đình, bọn hắn hoàn toàn có thể làm được. Trừ phi người và những bằng hữu kia của người rời khỏi ngành giải trí.”

Rời khỏi ngành giải trí, làm sao có thể?

Hứa Hán Kiệt cười khỏ, bọn họ ăn miếng cơm này, nếu rời khỏi giới giải trí, bọn họ phải sống thế nào đây?

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Bằng không thì, chỉ cần các người còn ở trong giới giải trí, chỉ cần hẳn ta nhìn thấy các người, sẽ nhớ lại chuyện cũ, sau đó hạ độc thủ. Hẳn người càng hiểu Ngô Phi Phàm hơn ta, ta cũng không muốn nói nhiều. Cho nên, người nhất định phải trở nên cường đại hơn trước khi hẳn ta kịp giở thủ đoạn gì, từ đó mới có năng lực chống cự trùng kích từ hẳn ta. Bằng không, chuyện này vĩnh viễn không kết thúc!”

“Cho nên...” Lâm Bắc Phàm lộ ra biểu tình mong đợi, đưa tay phải ra: “Gia nhập chúng ta, chỉ cần gia nhập chúng ta, người có thể bảo vệ tất cả bằng hữu của người, đối với chúng ta, thủ đoạn giải trí Hán Đình chỉ là trò cười.”

Đã nói đến trình độ này, Hứa Hán Kiệt còn có gì mà nghĩ mãi không thông?

....

Tuy rằng lời Lâm Bắc Phàm nói có chút nặng nề, nhưng lại không phải không có khả năng ấy.

Dù sao người ta cũng coi trọng người như thế, mà người xác thực cũng cần công việc như vậy, vì sao lại không đáp ứng?

Hứa Hán Kiệt nghĩ thông suốt, đưa tay phải ra, nói: “Cảm tạ Lâm tiên sinh hậu ái, vậy ta đương nhiên cung kính không bằng tuân mệnh, vị trí bộ trưởng này ta nhận, tuyệt không để Lâm tiên sinh thất vọng.”

“Dễ nói.” Lâm Bắc Phàm cười.

“Đinh! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào người đại diện siêu cấp Hứa Hán Kiệt, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Số liệu nhân tài đã được tạo ra!

Trong đầu Lâm Bắc Phàm dần hiện ra một bảng số liệu.

Tên: Hứa Hán Kiệt

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 39 tuổi

Bằng cấp: Khoa biểu diễn nghệ thuật chính quy

Nghề nghiệp: Diễn viên (B)

Tiềm lực: Xã giao, mạnh vì gạo, bạo vì tiền (S), diễn viên (B)

Cùng ngày, Lâm Bắc Phàm đã giới thiệu Hứa Hán Kiệt cho Bạch Thanh Tuyết.

Đối với ánh mắt nhìn người của Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết vẫn rất tin phục, hơn nữa năng lực giao tiếp Hứa Hán Kiệt rất nổi danh, EQ rất cao, cho nên chức vị bộ trưởng bộ nghệ nhân này được tạo ra.

Chức vị này chủ yếu để quản lý nghệ nhân minh tinh dưới tay đài truyền hình, còn cả lúc đài truyền hình cần liên hệ với minh tinh nghệ nhân nước

ngoài, nói trắng ra là làm tốt mặt giao thiệp và quản lý nghệ nhân.

Hứa Hán Kiệt cảm thấy chức vụ này được thiết kế vì hắn ta.

Khi biết Tinh Quang đang tìm một người thích hợp dẫn chương trình 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , Hứa Hán Kiệt lập tức tìm đến.

Chương 121: Tiệc chào mừng!

Nàng tên Vương Tiểu Tiên, vốn là người dẫn chương trình tại CCTV, tốt nghiệp Đại học Truyền Thông khoa Phát thanh, thạc sĩ chuyên nghiệp, đã làm việc vài chục năm ở CCTV, cũng đã từng dẫn vài tiết mục chuyên nghiệp, có kỹ năng chuyên ngành rất cao, hơn nữa trước kia nàng còn từng dẫn chương trình âm thực, có trình độ rất cao trên phương diện này, rất được khen ngợi.

Chỉ tiếc, ở CCTV có rất nhiều người dẫn chương trình trâu bò, nàng không có bao nhiêu chỗ trống để phát huy, đang nghĩ cách thay đổi.

Hôm đó, Hứa Hán Kiệt đại biểu cho đài truyền hình Tinh Quang mời Vương Tiểu Tiên.

Vừa nghe nói là 《 Trù Vương Tranh Phách 》 của Tinh Quang, nàng đã cảm thấy rất hứng thú, dù thế nào đi nữa, có thể nói tiết mục này đã hot từ trước khi lên sóng, được đầu tư 20 ức quảng cáo, cho dù là CCTV cũng không thu được số tiền quảng cáo cao như vậy.

Rất nhiều người đang nhìn chằm chằm tiết mục này, khát vọng trở thành Mạnh Tiểu Phi tiếp theo. Trong lòng Vương Tiểu Tiên cũng rất hướng tới, rất muốn được dẫn một tiết mục vương bài giống vậy. Nhưng đó chỉ là ảo tưởng, bởi vì nàng “thấp cổ bé họng”, không có tiếng nói ở Tinh Quang. Hơn nữa nàng còn không có bất kì quan hệ hay bối cảnh nào, càng không có khả năng nhanh chân đến trước.

Bây giờ, bạn tốt Hứa Hán Kiệt gọi đến, hai người ăn nhip với nhau.

Như thế, một vấn đề phức tạp của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 được hóa giải.

Hứa Hán Kiệt bỗng phát hiện, hóa ra chức vị bộ trưởng bộ nghệ nhân này lại tốt như vậy, vừa có thể giải quyết vấn đề giúp đài truyền hình, vừa có thể giải quyết vấn đề giúp bằng hữu, vẹn toàn đôi bên, thế là hẳn ta càng có ý chí chiến đấu.

Đột nhiên Bạch Thanh Tuyết phát hiện, nhân mạch của Hứa Hán Kiệt có chút trâu bò, ngay cả CCTV cũng có bằng hữu, hơn nữa chỉ cần gọi điện thoại đã kéo được người qua, có hẳn ta, bọn họ sẽ bớt việc tới cỡ nào?

Thế là, tất cả đều vui vẻ.

Còn mấy chục người bạn mà Hứa Hán Kiệt giới thiệu, khảo hạch xong, đều ký hợp đồng. Chỉ tiếc, có mấy người thực sự không muốn chuyển nơi công tác, cuối cùng từ chối.

Đối với việc này, Hứa Hán Kiệt cũng thương mà không giúp được gì.

Sau khi đám người này trúng tuyển, tiền lương tổng thể tăng 20%, rốt cục cũng đạt đến trình độ trung bình ở Tỉnh Quang.

Không sai, đãi ngộ cực tốt, so với những công ty khác chỉ có tốt hơn.

Có những nhân tài này gia nhập, Tiền Đa Đa làm đạo diễn, Vương Tiểu Tiên làm người dẫn chương trình, tổ quay chụp 《 Trù Vương Tranh Phách 》 nhanh chóng được dựng lên, không giống lúc giật gấu vá vai như trước, lúc nào cũng thiếu người.

Lâm Bắc Phàm thật sự rất rất cảm tạ Ngô Phi Phàm đã đưa ra quyết định nào tàn như vậy, để đài truyền hình của hẳn có thể phát triển lớn mạnh, lần sau gặp lại hẳn nhất định phải tặng Ngô Phi Phàm một phần quà, khiến hẳn ta cả đời khó quên.

Dương Tử Nhi đến cũng làm trình độ phối nhạc tăng lên một cấp bậc, đuổi sát đài truyền hình nhất tuyến.

Vì thế, nàng còn đặc biệt đòi Lâm Bắc Phàm một bình rượu, Lâm Bắc Phàm trực tiếp đưa nàng mười cân rượu để mua bên đường, không đến 100 đồng, sau khi được sinh thể quán đỉnh, rượu phát ra mùi gạo thơm nồng đậm, mùi vị cực kì đặc biệt.

Dương Tử Nhi còn tưởng đây là rượu được sản xuất độc nhất vô nhị, vô cùng trân trọng nhận lấy, cười tủm tỉm quay về.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, oa nhi này thật dễ dụ!

Đài truyền hình có nhiều nhân tài kỹ thuật chuyên nghiệp như vậy gia nhập, bổ sung sự khiêm khuyết tầng dưới chót.

Ở phương diện nhân tài, ngày trước có người dẫn chương trình nhất tuyến Mạnh Tiểu Phi, đạo diễn tân duệ Tiền Đa Đa, thiên tài âm nhạc Dương Tử Nhi, người đại diện siêu cấp Hứa Hán Kiệt, Bình Hoàng siêu cấp Diệp Vô Đạo, thống lĩnh nhân tài siêu cấp Võ Thiên Mị, còn có siêu cấp lão công thần bí nhất, lúc nào cũng khiến người ta ngạc nhiên Lâm Bắc Phàm, cơ cấu của Tinh Quang nhanh chóng được thành lập.

Tài chính dư dả, tài khoản trên 50 ức có thể linh động, tiền mặt còn nhiều hơn so với đài truyền hình nhất tuyến.

Về mặt giá trị thương hiệu, trải qua 《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Chung Cư Tinh Yêu》 điên cuồng công kích, giá trị thương hiệu của Tinh Quang đã bắt đầu nổi bật, không còn là đài truyền hình tam lưu không đủ trình độ.

Tài chính dư dả, nhân tài hội tụ, giá trị thương hiệu nổi bật, Tinh Quang đã bày ra cảnh tượng triều khí phồn thịnh, đây là trạng thái đại hưng giương cánh bay lên.

Bạch Thanh Tuyết rất vui, vung tay lên bao trọn một khách sạn năm sao, mời tất cả mọi người ăn bữa cơm, xem như tiệc chào mừng, rút ngắn khoảng cách giữa mọi người.

Một hành động được tất cả mọi người nhất trí tán thành!

Vừa mới tan tầm, đám lãnh đạo bộ môn đã dẫn một đám người trùng trùng điệp điệp đi qua. Ở chỗ này, mấy người trong các bộ phận quen biết nhau ngồi một bàn, đám lãnh đạo ngồi một bàn.

Mặc dù Lâm Bắc Phàm là lão công của Bạch Thanh Tuyết, nhưng trên mặt ý nghĩa nghiêm ngặt, hắn còn không tính là người đài truyền hình. Chính hắn tìm vài người quen biết góp một bàn, kết quả một bàn này phân lượng vô cùng nặng.

Mạnh Tiểu Phi, Tiền Đa Đa, Diệp Vô Đạo, Dương Tử Nhi, Hứa Hán Kiệt, đều là nhân vật lớn trong đài truyền hình. Là nhân tài hắn dùng Chiêu Hiền Tập tuyển dụng, độ trung thành không cần lo nghĩ.

Đương nhiên, còn có người nhà Diệp Vô Đạo, Lâm Vũ Đồng cũng tới.

Cô nương này trên cơ bản đã khôi phục, có thể đi lại bình thường, cũng không khác gì người bình thường, Diệp Vô Đạo rất vui vẻ, lập tức kéo nàng ấy ra ngoài gặp mặt bằng hữu của hắn ta, để nàng ấy kết giao thêm một vài người bạn, cũng thuận tiện cảm ơn Lâm Bắc Phàm.

Hai vị đài trưởng xinh đẹp đều ra ngoài mời rượu, cho nên ở đây mọi người ăn uống rất nhẹ nhõm, cũng không biết có phải là vì tác dụng của Chiêu Hiền Tập nên mọi người chung đụng rất thoải mái, nói chuyện với nhau thật vui.

“Tiểu cô nương này thật xinh, duyên dáng yêu kiều y như chim non nép vào người, khiến người ta có dục vọng bảo vệ mãnh liệt. Sao ta không phát hiện tiểu tử Diệp Vô Đạo người không thành thật như vậy, đã học được cách kim ốc tàng kiều.” Tiền Đa Đa cười ha ha một tiếng.

Lâm Vũ Đồng mắc cỡ đỏ bừng mặt, cúi cái đầu nhỏ không nói lời nào.

“Cút! Con lợn béo đáng chết nhà ngươi, không nên nói lung tung!” Diệp Vô Đạo cuống quýt giải thích: “Đây là muội muội của chiến hữu ta, hiện tại cũng là muội muội ta. Ta chỉ muốn giới thiệu nàng để mọi người nhận biết, chăm sóc nhiều hơn!”

“Nhất định nhất định...” Mạnh Tiểu Phi trịnh trọng nói: “VẬY các người tính khi nào kết hôn? Ta sẽ làm người dẫn chương trình miễn phí, hơn nữa còn cho người một đại hồng bao!”

“Ta làm phù rể!” Tiền Đa Đa hô.

“Ta làm phù dâu!” Dương Tử Nhi cũng hô.

Lâm Vũ Đồng xấu hổ, đã không có mặt mũi gặp người.

“Đám hôn đản các người!” Diệp Vô Đạo điên tiết, len lén liếc Lâm Vũ Đồng, phát hiện tiểu muội cũng đang len lén nhìn hắn ta, bỗng nhiên hắn ta có cảm giác như điện giật, nhịp tim lập tức gia tốc.

Lâm Bắc Phàm làm người hòa giải: “Các người không cần giấu cợt người ta, tình nghĩa của hai người bọn họ còn cần người giục sao? Ngay cả kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra được. Hiện tại bọn họ còn ở cùng một chỗ, tùy thời củi khô bốc lửa... Ta tin tưởng không bao lâu nữa, chúng ta đều có thể nhận được thiệp mời của bọn họ, hiện tại chúng ta cứ chậm rãi đợi tin tốt là được.”

“Ha ha.” Đám người ồn ào.

Diệp Vô Đạo và Lâm Vũ Đồng đều đỏ mặt, tựa như nam nữ trẻ tuổi mới bắt đầu yêu đương.

Chẳng qua, việc hạnh phúc nhất trên đời này cùng lắm cũng chỉ như vậy thôi.

May mắn nhất là khi ta gặp người, người chưa thành gia, ta chưa gả chồng.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, bung ly rượu lên uống, kết quả hắn phát hiện trong ly trống không.

Dương Tử Nhi bên cạnh đã vụng trộm uống rượu của hắn.

Lâm Bắc Phàm giận: “Dương Tử Nhi, người lại uống trộm rượu của ta!”

Mặt Dương Tử Nhi đỏ bừng, không thềm để ý khoát khoát tay: “Không phải chỉ vài ly rượu thôi sao? Chính người lại rót là được! Còn so đo với một nữ tử như ta, đây là kiêu gì?”

Lâm Bắc Phàm càng giận hơn: “Thế nhưng từ nãy đến giờ, ta một giọt rượu cũng chưa uống, đều bị người uống sạch!”

Dương Tử Nhi cúi đầu nhỏ, nhỏ giọng thềm thì: “Ai bảo rượu trong ly người lại ngon hơn? Rõ ràng đều được rót từ cùng một bình rượu, vì sao rượu của người luôn luôn thơm hơn?”

Đám người cười ha ha.

Chương 122: Phong sát đài truyền hình Tinh Quang!

Một lát sau, Hứa Hán Kiệt dẫn theo mấy người qua mời rượu.

“Lâm tiên sinh, giới thiệu với người, mấy vị này đều là bạn tốt của ta ở giải trí Hán Đình, đồng thời cũng là diễn viên giỏi, diễn kỹ không thể chê, vô cùng chuyên nghiệp. Bọn hấn đặc biệt tới đây để cảm tạ người.”

“Đều là bằng hữu, không cần phải nói cảm ơn, trước cạn một ly!” Lâm Bắc Phàm nâng ly.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm hào sảng như vậy, mọi người sinh lòng hảo cảm.

Thế là tất cả cùng nhau nâng ly, uống một hơi cạn sạch.

Tiếp đó, Hứa Hán Kiệt giới thiệu từng diễn viên một cho Lâm Bắc Phàm.

Trong số những người này, già nhất đã qua năm mươi, trẻ tuổi nhất mới hơn hai mươi, thuộc về loại người cần trọng, có lẽ người không thể gọi ra tên từng người, nhưng nhìn khuôn mặt bọn hấn nhất định sẽ có ấn tượng khắc sâu.

“Các vị đều là diễn viên chuyên nghiệp, nói lời thật lòng, trước đó lão Hứa đã từng giới thiệu các vị với ta, ta không thể gọi ra tên của từng người, nhưng phim các người từng diễn qua ta đều có ấn tượng, ta thích nhất là

diễn viên hướng như vậy. Đài truyền hình chúng ta có các người gia nhập, thực đúng là chuyện may lớn! Ta lại kính các người một ly!”

Lời thật lòng của hắn khiến mọi người rất vui vẻ, nếu như nói ngưỡng mộ đã lâu bọn hắn sẽ cảm thấy rất đối trá. Bởi vì bọn hắn là diễn viên, người khác nói có ấn tượng về bọn hắn chính là khen bọn hắn diễn kỹ tốt.

Trong đó, một lão hí cốt(1) cười nói: “Người đời vẫn nói Lâm tiên sinh là tiểu bạch kiểm ăn bám, đúng là lời đồn thì không nên tin. Chỉ bằng Lâm nghệ thuật giao tiếp của tiên sinh, đã xứng liệt vào cấp bậc lão tổng.”

(1) Lão hí cốt: dùng để hình dung những diễn viên có kỹ năng diễn xuất cao siêu, xuất thân, diễn y như thật.

“Quá khen rồi, kỳ thực ta cũng chỉ bắt chước cách nói chuyện của lão bà mà thôi, không lợi hại như vậy.”

Đám người cười ha ha.

Thấy Lâm Bắc Phàm dễ nói chuyện, một lão hí cốt khác nói: “Kỳ thực, lần này chúng ta tới để tìm việc, nhìn xem bằng hữu khác đều đã có chức vụ, phát huy tác dụng của bản thân. Nhưng chúng ta lại không có phim để quay, trong lòng không quá an tâm, cho nên chúng ta đến đây tìm một chút việc làm.”

“Đúng vậy, chúng ta cũng không thể bắt tài, để lão Hứa và đài truyền hình khó xử.” Một lão hí cốt khác nói ra.

“Đây đúng là vấn đề.” Lâm Bắc Phàm suy tư nói: “Đài truyền hình chúng ta không giống những công ty giải trí kia, chúng ta lấy việc làm tiết mục làm chủ, không có nhiều phim, cho nên mới để các người cảm thấy trong lòng không thực tế.

Mấy diễn viên gật đầu, đây cũng là chuyện khiến bọn hắn lo lắng nhất.

“Thực ra điểm ấy các người hoàn toàn không cần lo lắng, đài truyền hình chúng ta vô cùng cần diễn viên có diễn kỹ lại chuyên nghiệp giống các người, bởi vì tương lai không xa chúng ta sẽ bắt đầu rất nhiều hạng mục

điện ảnh, đài truyền hình muốn phát triển lớn mạnh tất nhiên phải đầu tư mảng truyền hình điện ảnh, xem như phim ảnh dự trữ cho đài truyền hình...”

Đám người gật đầu, đây cũng là lý do bọn hắn nguyện ý đến Tinh Quang.

“Chỉ là năm nay Tinh Quang vừa mới cất bước, hạng mục truyền hình điện ảnh tương đối ít. Mọi người không cần vội quay phim, có thể thừa dịp này nghỉ ngơi cho khỏe, tiền sẽ không thiếu, mọi người tận tình chơi, bởi vì sang năm các người muốn chơi cũng không có thời gian chơi. Nếu có người quá đam mê diễn xuất, các người có thể thương lượng với lão Hứa và Hà viên ngoại, tận lực dùng người của chúng ta.”

“Tốt!” Hứa Hán Kiệt sớm có quyết định này.

“Lâm tiên sinh, người nói năm sau đài truyền hình sẽ quay rất nhiều phim sao? Có thể tiết lộ một chút không?” Một diễn viên mong đợi nói.

Hắn ta tên Vương Xuân Sinh, tên gọi đậm chất dân dã, ngũ quan lập thể, nhìn kỹ sẽ thấy hắn ta không kém gì đám tiểu thịt tươi. Mặc dù mới 24 tuổi, nhưng đã lăn lộn trong giới văn nghệ 10 năm, diễn kỹ không cần bàn.

Sở dĩ hắn ta vẫn không nổi danh, ngoại trừ hắn ta cự tuyệt quy tắc ngầm, cũng vì hắn ta càng thích đặt tâm vào diễn kịch, làm người vô cùng điệu thấp không thích lăn lộn, cho nên mới lăn lộn ra tình huống thế này.

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Tin tức cụ thể ta không thể tiết lộ. Điều duy nhất ta có thể nói cho các người biết, đây là một bộ đại kịch.”

“Đại kịch?” Đám người hai mặt nhìn nhau.

“Bộ đại kịch này là bộ phim quan trọng của đài truyền hình, vô cùng trọng yếu, yêu cầu rất nghiêm, lúc tuyển vai diễn, đương nhiên chúng ta sẽ ưu tiên chiếu cố các người, nhưng nếu các người không đạt tiêu chuẩn vẫn sẽ bị đào thải. Ta đề nghị các người có thể thừa thời gian này, chăm chỉ xuống bếp học nấu ăn cho giỏi. Nhất là người Vương Xuân Sinh, nếu như có thể, tốt nhất người nên học tập cẩn thận.”

Lâm Bắc Phàm chỉ nói đến đây.

Có thể nắm lấy cơ hội hay không thì phải dựa vào bọn hắn.

Cơ hội luôn luôn dành cho người có chuẩn bị, nếu như bỏ công càng nhiều, chuẩn bị càng dồi dào, vậy đương nhiên sẽ được diễn vai càng quan trọng. Nếu chuẩn bị không đủ, đương nhiên chỉ có thể diễn vai nát.

Nhất là Vương Xuân Sinh, Lâm Bắc Phàm kỳ thác kỳ vọng rất cao vào hắn ta.

Vì người có thân hình rất giống hắn, Lâm Bắc Phàm có thể để hắn ta làm thế thân, thể hiện trù nghệ không gì sánh kịp. Nếu hắn ta học nấu nướng thật, như vậy tám chín phần mười nhân vật chính sẽ dành cho hắn ta.

Nếu không được, chỉ có thể thay người.

“Chúng ta biết, Lâm tiên sinh.” Mấy người lần nữa nâng ly.

Nhất là Vương Xuân Sinh, hắn ta cảm thấy kỳ ngộ của mình sắp tới, cặp mắt hiện lên thần sắc không rõ.

Lúc này, ở thủ đô, Ngô Phi Phàm nổi trận lôi đình.

Bởi vì, hắn ta đã biết chuyện Hứa Hán Kiệt dẫn theo đám người bị hắn ta khai trừ, tập thể phản bội chạy đến đài truyền hình Tinh Quang, hơn nữa tất cả đều trúng tuyển, Hứa Hán Kiệt còn được thăng chức tăng lương, thành bộ trưởng.

Đây không phải đánh mặt hắn ta sao?

“Đài truyền hình Tinh Quang, các người muốn đối nghịch với ta đúng không? Người ta khai trừ, các người lại thu toàn bộ, còn thăng chức tăng lương, có phải mặt mũi của giải trí Hán Đình không dùng được?” Ngô Phi Phàm nổi giận đùng đùng: “Tuyên bố tin tức cho ta, từ nay về sau giải trí Hán Đình phong sát Tinh Quang! Phim truyền hình, tiết mục tổng nghệ, còn có nghệ nhân của chúng ta vĩnh viễn không được tới Tinh Quang!”

“Thế nhưng là đài truyền hình Tinh Quang đang trên đà phát triển...”

“Thiếu đài truyền hình bọn họ, chúng ta không thể tìm đài truyền hình khác hợp tác sao?” Ngô Phi Phàm càng tức giận: “Mango TV, Blueberry TV, Lychee TV, có đài nào không mạnh hơn bọn hắn? Chỉ là một đài truyền hình tam lưu nho nhỏ mà thôi, chúng ta không cần để trong lòng.

“Ngô thiếu, ta biết nên làm thế nào.”

Cùng ngày, tin tức giải trí Hán Đình phong sát Tinh Quang truyền ra, ngành giải trí chấn động.

Được xem là công ty giải trí số một số hai của ngành giải trí trong nước lại phong sát một đài truyền hình, tuy đài bị phong sát không phải đài truyền hình nhất tuyến, nhưng hiệu quả này cũng khiến người ta chấn kinh.

Nếu đổi lại đài truyền hình bình thường, có lẽ bọn họ sẽ gặp tổn thất không nhỏ.

Nhưng Tinh Quang thì...

Cũng không phải việc gì đáng lo.

Người phong sát ta có tác dụng gì?

Đài truyền hình chúng ta vốn không lấy mình tinh lưu lượng làm chủ, phim truyền hình của các người cũng sẽ như thế, hơn nữa ngành giải trí vốn không chỉ có một công ty là công ty các người, cũng không phải các người nói thế nào sẽ là như vậy, không hợp tác với người ta sẽ hợp tác với người khác, ta không tin người không có kẻ thù.

Có điều, cừu oán giữa song phương xem như kết.

Chương 123: Không chế thiên địa chi thế!

Chớp mắt, một tuần lễ đi qua.

“Đinh! Tài phú của ký chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi cường hóa không?”

“Nhanh như vậy đã đạt điều kiện? Không phải còn thiếu 10 ức sao?” Lâm Bắc Phàm đang ôm Tiểu Manh lười biếng phơi nắng la hoảng lên, có chút kích động nói.

Đúng lúc này, điện thoại di động truyền đến một tin tức, hóa ra là tập đoàn Khang Chính tiếp tục đầu tư cho 《Phi Thành Vật Nhiễm》, chuyển tám ức của quý tiếp theo cho đài truyền hình Tinh Quang.

“Lại là tám ức, tập đoàn Khang Chính đúng là ngu ngốc nhiều tiền, không cứu nổi.” Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

Hắn nghĩ mãi cũng không rõ, chỉ cần góp chút tiền là có thể lấy được vị trí quảng cáo, vậy tại sao hết lần này tới lần khác bọn hắn cứ phải tốn nhiều như vậy? Hắn thật sự không hiểu, việc này cực kỳ khiêu chiến nhân sinh quan của hắn.

Có điều, đối với hắn, vậy cũng là chuyện tốt, bởi vì hắn lại có thể thăng cấp.

Lâm Bắc Phàm mở ra giao diện hệ thống:

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 28, tốc độ 28, phòng ngự 28, khôi phục 28, không chế 28, tinh thần 28

Thọ mệnh: 240 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (40%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tập × 2, Hắc Kim Tập × 1

Tài phú: 60.6 ức

Đã dùng: 40 ức

Số dư: 20.6 ức

Lâm Bắc Phàm xoa tay, vô cùng mong đợi: “Hệ thống, cường hóa cho ta!”

“Đinh! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này lưu động có quy luật trong thân thể, mỗi lần lưu động một vòng Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy toàn thân nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Cảm giác này khiến Lâm Bắc Phàm hưởng thụ vô cùng.

“Chính là cảm giác này, mỗi lần thăng cấp đều thoải mái như vậy!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó nằm trên ghế sofa thoải mái hừ hừ.

Khoảng nửa giờ sau, nhiệt lưu lưu động đến đôi mắt và biến mất.

Lâm Bắc Phàm cảm giác mắt nóng lên, không kiềm chế được nhắm mắt lại.

“Đinh! Cường hóa kết thúc! Kí chủ tấn thăng tầng thứ hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật “nhìn thấy thể của sơn xuyên thảo mộc” (60%), đạt tới cảnh giới tiểu thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 4 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Đinh! Bởi vì kí chủ đột phá đến tầng thứ hai tiểu thành, đặc biệt ban thưởng kí chủ một Chiêu Hiền Tập, số liệu đổi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 32, tốc độ 32, phòng ngự 32, khôi phục 32, không chế 32, tinh thần 32

Thọ mệnh: 260 năm

Công pháp: Thiên Tử vọng khí thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (60%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật(chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp × 3, Hắc Kim Tạp × 1

Tài phú: 60.6 ức

Đã dùng: 60 ức

Số dư : 0.6 ức

Nhìn số liệu hoa lệ của mình, cảm nhận lực lượng mệnh mông trong cơ thể, Lâm Bắc Phàm vô cùng hưng phấn: “Thuộc tính trung bình 32 điểm, bây giờ ta đã phá vỡ cực hạn nhân thể, trở thành nam nhân cường đại nhất Địa Cầu! Thuộc tính thân thể gấp ba lần người bình thường, cảm giác này thật cường đại, chỉ sợ dù là mấy Binh Hoàng liên hợp lại cũng không phải đối thủ của ta!”

Hiện tại hắn đã tương đương với một tiểu Superman, có thể hoành hành ngang dọc.

Ngoại trừ cảm giác thực lực phát sinh biến hóa long trời lở đất, Lâm Bắc Phàm còn cảm nhận được bản thân tựa hồ có thêm một năng lực thần kỳ, giống với đã gặp qua là không quên được trong tiểu thuyết đô thị cầu huyết.

Những thứ hắn từng nhìn thấy như hình chiếu, xuất hiện rõ ràng.

“Lợi hại, sợ rằng đây là năng lực đặc thù do thuộc tính tinh thần phá vỡ cực hạn mang đến.” Lâm Bắc Phàm tự nói, cảm giác não mình thanh tỉnh chưa từng có, tư duy đơn giản hiệu suất cao, suy một ra ba.

“Còn mang đến năng lực học tập kinh khủng dị thường!”

Lợi ích do thuộc tính tinh thần đột phá cực hạn mang tới thực sự quá lớn.

“Còn có lực khổng chế!” Lâm Bắc Phàm phát hiện, hình như hiện tại mình có thể khống chế chính xác từng khối cơ bắp, hơn nữa đại não còn vận chuyển với tốc độ cao, khiến toàn thân hấn như một bộ máy móc tinh vi.

“Thật đúng là thành tiêu Superman.”

Lâm Bắc Phàm rất hài lòng với trạng thái thân thể hiện tại của bản thân.

Tiếp đó, nên xem thử năng lực mới của Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

“Trong Thiên Tử Vọng Khí Thuật có ghi chép, đạt tới cảnh giới nhập môn tầng thứ hai “Nhìn thấy thể của sông núi cỏ cây”, có thể nhìn thấy thể của sông núi cỏ cây, thiên địa chi gian. Đạt tới cảnh giới sơ thành có thể “Tá Thể”, mượn thể của sông núi cỏ cây, dùng cực kì tốt. Đạt tới cảnh giới tiểu thành, thì có thể “Ngự Thể”, điều khiển thể của sông núi cỏ cây. Không biết, sẽ có hiệu quả gì?”

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, sau đó mở ra, Thiên Tử Vọng Khí Thuật khởi động.

Hắn thấy được “thể” trong phương viên trăm dặm.

Những “thể” này rất nhiều, to to nhỏ nhỏ có hơn mười cái, chủ yếu phân chia thành hai loại: Một là sinh thể, hai là tử thể.

Nhưng vốn dĩ, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể mượn dùng sinh thể của long mạch dưới chân, hơn nữa hấn cũng chỉ mượn được một phần nhỏ trong đó mà thôi.

Hiện tại, Lâm Bắc Phàm phát hiện tất cả đã bất đồng, hấn đã có năng lực mệnh lệnh.

Hắn không chỉ có thể mượn, còn có thể khống chế hai loại thể này cho hấn sử dụng, sai sử như cánh tay, vô cùng linh hoạt.

“Sinh thể!” Lâm Bắc Phàm nhẹ giọng hô.

Chỉ thấy, sinh thể đang xoay chung quanh bỗng nhiên nhanh chóng chạy tới, như một con trường long xoay quanh bên người Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm cảm giác, chỉ cần hấn nguyệt ý, hấn muốn khống chế nó thế nào thì nó sẽ như vậy.

“Tử thể!”

Một luồng tử thể khác cũng nhanh chóng bay tới, như hồi sắc trường long xoay quanh một bên khác của Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm mỗi tay nắm một đầu long, như ma thần lâm thế.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm biết rõ năng lực “Ngự Thế”, hiệu quả của nó càng cường đại hơn “Tá Thế”, tương đương với kỹ năng quân thể.

Nói thí dụ như muốn âm người, lúc đầu Lâm Bắc Phàm chỉ có thể đồng thời ám hại 3, 4 người, nhưng hiện tại, hấn có thể đồng thời chơi mấy trăm ngàn người, chỉ cần thế này đủ lớn, như vậy phạm vi hấn có thể khống chế càng rộng.

Hơn nữa, khả năng khống chế cũng càng thêm tinh chuẩn, tuyệt vời đến từng cm.

Sở dĩ có thể khống chế hai luồng thể này, là vì Lâm Bắc Phàm đã có thể câu thông long khí dưới chân, còn khống chế nó.

Ngay cả ngọn nguồn còn bị khống chế, hai luồng thể phía trên chẳng phải dễ như trở bàn tay?

“Long khí, đến!” Lâm Bắc Phàm khẽ đọc một tiếng.

Long khí dưới lòng đất nhanh chóng hội tụ tới lòng bàn chân hấn, như một con địa long xoay quanh.

Lúc này, sinh thể và tử thể hai bên càng thêm nồng đậm, một bên tràn đầy sinh cơ bùng bùng, một bên biến thành âm u đầy tử khí, nếu sử dụng thật, hiệu quả sẽ càng thêm rõ rệt.

Khống chế đầu long khí này, Lâm Bắc Phàm còn phát hiện một tác dụng khác, chính là hắn có thể nghe được tiếng lòng của sinh linh bám phía trên long khí của sơn mạch, nó đang truyền đạt tình cảm của mình, tương đương với hắn đã trở thành Sơn Thần sơn mạch.

Hoặc có thể nói hắn như thần linh nhìn xuống thần dân của chính mình.

Chương 124: Khiếp sợ! Chủ nhân biết nói tiếng mèo!

Cảm giác này rất kỳ diệu, Lâm Bắc Phàm nóng lòng muốn thử.

Lúc này, mèo Ragdoll đã chạy đến phòng nhỏ của mình để ngủ.

“Tiểu công chúa, qua đây!” Lâm Bắc Phàm cũng không nói ra miệng, mà hắn phát ra tâm điện cảm ứng với mèo Ragdoll ở cách vách tường.

“Meo?” Mèo Ragdoll mờ mịt.

Cái đầu đung đưa trái phải, phát hiện nam chủ nhân nhà mình không ở đây, vậy mà lại nghe được giọng của chủ nhân nên nó càng thêm mờ mịt.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, cảm thấy cái này rất thú vị.

“Tiểu công chúa, nhanh qua đi, tới bên cạnh chủ nhân người đi!” Lâm Bắc Phàm lại phát ra tâm điện cảm ứng lần nữa.

Mèo Ragdoll ngáp một cái đứng lên, run một thân đầy lông, sau đó về mặt mờ mịt kèm theo tò mò đi theo phương hướng giọng nói của Lâm Bắc Phàm.

“Meo?” Rốt cục cũng thấy được chủ nhân, mặt mèo Ragdoll đầy nghi vấn.

“Không sai, là ta đang gọi người!” Lâm Bắc Phàm bế mèo Ragdoll lên, ôn nhu vuốt bộ lông, còn chải vuốt sinh tử nhị khí trong cơ thể nó, mèo Ragdoll thoải mái híp mắt lại.

“Thật thoải mái, vẫn là vòng ôm của xúc cứt thích hợp để ngủ nhất...” Đây là phản ứng trong lòng mèo Ragdoll.

Lâm Bắc Phàm dờ khóc dờ cười: “Trong lòng loài mèo các người, quả nhiên chúng ta là xúc cứt quân...”

“Đêm nay người muốn ăn gì?” Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa dùng tâm điện cảm ứng.

Trong nháy mắt, mèo Ragdoll tiếp nhận được tín hiệu này.

“Meo?” Nâng cái đầu nhỏ ngốc nghếch lên, con mắt mở thật to, vẻ mặt tò mò nhìn Lâm Bắc Phàm, bởi vì nó phát hiện không ngờ xúc cứt quân lại biết nói tiếng mèo.

Mèo Ragdoll hưng phấn, trong nháy mắt đã truyền ra yêu cầu của mình: “Ta muốn ăn món cái món chua chua ngọt ngọt lại mềm mềm, cá nhỏ thơm thơm, nước ngọt ngào...”

Mèo Ragdoll lập tức liệt kê những gì bản thân muốn ăn, có mười mấy món.

Lâm Bắc Phàm dờ khóc dờ cười lần nữa, cái món chua chua ngọt ngọt lại mềm nhũn kia thực ra là một cái bánh ngọt, không ngờ mới ăn một lần nó đã nhớ. Còn con cá nhỏ thơm thơm, thực ra là cá lăn bột hấn dùng sinh thể làm ra, mùi vị thật rất thơm. Còn có nước ngọt ngọt, thực ra chính là đồ uống...

Thật là lòng tham không đáy.

“Không được, người chỉ có thể ăn ba loại trong đó, nếu không thì người sẽ trở nên tròn y như con mèo quả quýt.” Lâm Bắc Phàm tâm điện cảm ứng.

Mèo Ragdoll tủi thân cúi thấp đầu: “Xúc cứt nói không giữ lời, chỉ thích bắt nạt miêu miêu.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, nể người tuổi nhỏ, vừa ngốc lại vừa đáng yêu, ta không so đo với người.

Mèo Ragdoll vô cùng khó xử, nó nghĩ thật lâu, rốt cục cũng nhịn đau quyết định từ bỏ mười mấy món ngon yêu thích nhất, lấy ra ba loại trong đó báo

lại cho Lâm Bắc Phàm.

“Được, đêm nay làm cho người ăn, nhưng mà người phải ngoan.” Mèo Ragdoll meo một tiếng đáp lại, cái đầu nhỏ nũng nịu gồi lên tay Lâm Bắc Phàm.

Thực đúng là một tiểu yêu tinh dính người!

Kết nối với mèo Ragdoll rất thành công.

Lại thử mấy lần, tìm mấy động vật nhỏ thí nghiệm, Lâm Bắc Phàm phát hiện chỉ cần là động vật có trí khôn càng phát triển, hiệu quả tâm điện cảm ứng càng tốt, thậm chí có thể tiến hành kết nối đơn giản, nhưng nếu muốn không chế thì rất không dễ dàng.

Trí lực càng thấp, hiệu quả kết nối càng kém, nhưng không chế lại càng dễ dàng.

Đương nhiên, người không nằm trong hàng ngũ này.

Đối với thực vật, Lâm Bắc Phàm cũng chỉ có thể nghe được khát vọng trước mắt của bọn nó, nghe được nhu cầu cơ bản nhất của bọn nó. Tỷ như một chậu hoa, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể nghe được nhu cầu sinh lý đơn giản của nó như muốn ánh nắng, muốn nước, mà muốn kết nối và không chế là hoàn toàn không có khả năng.

Chẳng qua, hiệu quả như vậy đã rất nghịch thiên.

Nghĩ đến long khí dưới chân, đây mới thật sự là báu vật.

Làm sao lợi dụng được mới là điều Lâm Bắc Phàm để ý nhất.

Nghĩ đến long khí, Lâm Bắc Phàm liền nghĩ đến sơn trang Thực Vi Thiên, nơi đó là khu vực hai đầu long mạch hội tụ, rau quả và súc vật được nuôi trồng ở đây đều rất ngon, là nguyên liệu nấu ăn vô cùng cao cấp.

Nghe lão trù thần nói, nếu như bán những nguyên liệu nấu ăn này ra, giá cả ít nhất cũng có thể tăng gấp mấy lần, có tiền cũng chưa chắc mua được. Có

nguyên liệu nấu ăn cao cấp ví như từng lộ, được tính theo gram, giá cả có thể so được với vàng.

Bởi vì thực sự có nhiều kẻ lăm tiền, vì ham muốn ăn uống bọn họ tình nguyện tốn rất nhiều tiền.

Nghĩ tới đây, lòng Lâm Bắc Phàm nóng lên: “Nếu như ta lợi dụng long khí dưới chân tạo ra một căn cứ sản xuất cung cấp nguyên liệu nấu ăn cao cấp, có phải vậy đồng nghĩa với tiền bạc sẽ dâng lên không ngừng? Chẳng phải điều này có nghĩa, ta có thể mở ra một con đường kiếm tiền khác, khiến thực lực của ta lại cấp tốc tăng lên?”

Lâm Bắc Phàm không có nhu cầu quá lớn đối với tiền, nhưng hẳn lại rất muốn tăng thực lực.

Tất nhiên, nếu có thêm một con đường kiếm tiền, ngu sao không làm?

Đầu tiên phải tìm hiểu tình hình đất đai ở Giang Nam, như vậy mới có thể quy hoạch và sử dụng.

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, trong mấy người hẳn quen biết, e là chỉ có Trù Thần có quan hệ trên phương diện này. Dù sao lão cũng từng mua đất xây dựng sơn trang mỹ thực.

Thế là, Lâm Bắc Phàm gọi điện thoại: “Lão Trù Thần, ta muốn nhận thầu một mảnh đất trồng trọt nhưng lại không hiểu rõ phương diện này, lão có thể giới thiệu người về lĩnh vực này cho ta không?”

“A?” Trù Thần mờ mịt.

Đang yên đang lành, sao thằng nhóc này lại muốn trồng trọt?

Có thời gian rảnh, học nấu ăn không tốt hơn sao?

“Tiểu tử, có phải ngươi đang lên cơn điên gì không, đang yên đang lành lại muốn đi trồng trọt?”

Lâm Bắc Phàm trợn mắt nói dối: “Thấy sơn trang Thực Vi Thiên của lão có nhiều nguyên liệu ăn nấu ngon, ta rất hâm mộ, cũng muốn tạo ra một nơi

trồng rau nuôi bò cung cấp cho bản thân ăn.”

“Haha, tiểu tử thôi nhà ngươi, đây không phải chuyện chơi! Trong này dính đến rất nhiều chuyện, cần rất nhiều kiến thức chuyên nghiệp. Ngay cả sơn trang này của ta cũng phải thuê hàng trăm người đến quản lý. Mấu chốt nhất là rất tốn tiền, vô cùng tốn tiền!”

“Không việc gì, lão bà ta có tiền, đủ khả năng!” Lâm Bắc Phàm cười ngay không sợ chết đứng nói.

Trù Thần bó tay, tên tiểu bạch kiếm này thật thẳng thắn.

Nhưng mà Trù Thần cũng không quá để ý, cho rằng nhiệt tình của Lâm Bắc Phàm chỉ kéo dài ba phút đồng hồ, với tính tình lười biếng kia, có thể hấn chỉ cào cào một chút sau đó không làm nữa, nếu có thua lỗ thì cũng không lỗ quá lớn, cho nên Trù Thần vẫn giới thiệu một người cho hấn.

Người này tên Lại Thanh Tùng, rất có bản lĩnh, vô cùng hiểu rõ tình hình đất đai Giang Nam và các vùng lân cận, hấn ta điều hành một công ty tư vấn chuyên tư vấn lĩnh vực này.

Lâm Bắc Phàm gọi điện thoại đến: “Xin chào Lại tiên sinh, ta muốn nhận thầu một mảnh đất trồng trọt, chăn nuôi súc vật. Đất đai càng lớn càng tốt, càng gần càng tốt, tốt nhất là có sẵn trong thành phố Giang Bắc... Đương nhiên, tiền không thành vấn đề!”

Mấu chốt nhất vẫn là câu cuối cùng.

Hiệu suất của Lại Thanh Tùng rất cao, không đến một ngày hấn ta đã thu thập được thông tin Lâm Bắc Phàm mong muốn, phát hiện đúng là có một mảnh đất hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của Lâm Bắc Phàm.

Mảnh đất này nằm ở trấn Hạ Mã, có hơn hai vạn mẫu, đúng lúc nằm trong sơn cốc, bốn bề toàn núi, còn có dòng nước chảy qua, non xanh nước biếc, cảnh sắc rất hợp lòng người. Quan trọng nhất là mảnh đất này rất gần thành phố Giang Nam, cũng chỉ hơn một giờ chạy xe là đến.

Thần kỳ hơn là nơi này cách sơn trang Thực Vi Thiên chỉ 10 km.

“Mảnh đất này rất không tồi, sao lại không bán được?” Lâm Bắc Phàm nghi hoặc.

“Chỉ là vì giao thông không thuận tiện, đường núi rất gập ghềnh. Người đừng nhìn nó gần thành phố, thực ra tới nơi đó mới biết, xe lớn một chút rất khó có thể lái vào, không tốn ba giờ tuyệt không thể đến nơi. Chính vì vậy, từ trước tới nay kinh tế nơi đó vẫn không phát triển nổi, người dân cũng tương đối nghèo khó. Cho nên chính phủ ở trấn và thôn dân bản xứ hy vọng nhà thầu có thể sửa một con đường thông ra ngoài.”

Lại Thanh Tùng giải thích cặn kẽ.

Chương 125: Muốn mua đất trồng rau!

Sửa ra một con đường, yêu cầu này cũng không dễ.

Vừa xây có thể sẽ tốn mất mấy ức, phải cần bao nhiêu năm mới có thể hồi vốn?

Thực ra lợi nhuận khi nhận thầu một mảnh đất nuôi trồng cũng không tính là cao, còn có rất nhiều mạo hiểm, không cẩn thận sẽ bị thua lỗ ngay, còn phải bỏ tiền sửa đường, cho nên khó trách nhiều người lại chùn bước như vậy.

Nhưng chuyện này không thể ngăn cản Lâm Bắc Phàm.

Nếu hẳn thành công chế tạo bồn tự bảo này, như vậy lợi nhuận hằng năm chí ít cũng hơn trăm ức, mấy ức này tính là gì?

“Nếu muốn xây một con đường cần tốn bao nhiêu tiền?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Bọn họ đã tìm người dự toán, muốn sửa ra một con đường cấp hai nổi thẳng từ trong trấn ra quốc lộ bên ngoài, ước chừng 30km, phí tổn mỗi km là 800 vạn, tổng giá trị là 2.4 ức, chi phí cao vô cùng.” Lại Thanh Tùng nói ra.

2.4 ức tương đương với chi phí chìm, không tốn vài năm tuyệt không cách nào hoàn vốn. Trước kia hẳn ta đã giới thiệu mảnh đất này cho rất nhiều

người, bọn họ đều bị con số này làm giật nảy mình, lắc đầu từ chối ngay lập tức.

Hắn ta cảm thấy hãn vị Lâm tiên sinh này cũng sẽ thận trọng cân nhắc.

Kết quả ——

“Thì ra chỉ 2.4 ức, không nhiều.” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng thờ ra.

Lại Thanh Tùng: “...”

Đây là vả mặt sao? Ta mới vừa nói giá cao, người lại nói nó thấp.

Được rồi, người là đại gia, người có tiền người quyết định.

Đúng là Lâm Bắc Phàm cảm thấy rẻ thật, hắn vốn cho rằng phải đến 5, 6 ức, đối với hắn trước mắt, muốn chi ra số tiền này thật tương đối khó khăn, kết quả không ngờ lại dễ dàng như vậy.

Người xem phim truyền hình hiện tại đi, động một chút lại đầu tư hơn một ức, không tới một ức sẽ thấy ngại không dám nói khỏi ra miệng. Giống như 《Chiến Thần Trở Về》 lúc trước, trong suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm nó có thể tính là phim nát kiếm tiền lớn, có thể bán ra tới 4 ức.

So sánh hai bên, xây một con đường có lợi ích thực tế hơn nhiều.

Hơn nữa, sửa đường cũng thuận tiện cho việc vận chuyển nguyên liệu nấu ăn đến căn cứ của hắn, không tính là lỗ.

“Liên lạc với chính phủ ở trấn bên kia một chút, ta muốn tới đó xem trước rồi nói sau.”

“Được, ta liên hệ ngay.”

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm đã đi theo Lại Thanh Tùng ra ngoài từ rất sớm, kết quả tốn bốn giờ, đến giữa trưa hắn mới chạy tới trấn Hạ Mã, con đường này thật đúng là một lời khó nói hết.

Một đường xóc nảy, sắc mặt nhiều người đã thay đổi, xe vừa dừng đã chạy ngay xuống xe nô.

Sắc mặt Lại Thanh Tùng cũng rất khó coi.

Ngược lại Lâm Bắc Phàm vẫn thần thái sáng láng, tố chất thân thể hẳn quá cao, một chút xóc nảy đó hoàn toàn không thể ảnh hưởng tới hẳn.

Mã bí thư và nhân viên chính phủ của trấn Hạ Mã đã chờ trực từ đâu, thấy Lâm Bắc Phàm đến, bọn họ lập tức tươi cười thân thiết, nhiệt tình nói: “Hoan nghênh Lâm tiên sinh đại giá quang lâm! Ngài đến khiến nơi này của chúng ta bỗng tất sinh huy(1)!”

(1) Bông tất sinh huy: nhà tranh rực rỡ/phát sáng, thường dùng để sử dụng khi khách quý đến nhà

“Nào có, phải là ta dựa vào người mới đúng.”

Lời khách sáo ai cũng biết nói, Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra bắt tay với Mã bí thư.

Sau đó, mọi người chào hỏi vài câu.

Ở trong quá trình này, Mã bí thư luôn rất nhiệt tình, mà chuyện này cũng thật không cho phép hẳn ta không nhiệt tình. Bởi vì trấn Hạ Mã có chỉ có một con đường, phải sửa đường cho tốt nơi này mới có thể phát triển được.

Cho nên, hẳn ta rất nhiệt tình với mỗi một thương gia đến đây khảo sát.

Hẳn ta lại càng thêm nhiệt tình với tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm cả nước đều biết này.

Bởi vì tên tiểu bạch kiểm này có tiếng tiêu tiền như nước, hẳn dám lập tức bỏ tiền cho hai đạo diễn trẻ tuổi chưa có kinh nghiệm khi họ cầm kịch bản đến, đây là chuyện mà người có lý trí bình thường không dám làm, nhưng hẳn lại làm.

Cuối cùng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 hot ngoài dự kiến, hần kiếm được tiền còn đi phát tiền thêm cho người trong đoàn làm phim, mỗi lần đều dùng xe to để chở tiền đến, một rương lại một rương, những tin tức này đều được truyền khắp.

Hiếm khi thấy hần vất vả tới thủ đô một chuyến, lại tốn mấy ngàn vạn đầu tư vào một bộ phim truyền hình không có lấy một diễn viên nổi tiếng, tuy cuối cùng thoát nhìn cũng kiếm được lời, nhưng không thể không nói, phương thức Lâm Bắc Phàm xài tiền thật đi sâu vào lòng người.

Giống như chỉ cần bản thân hần sáng khoái, tiền không thành vấn đề!

Hôm qua, khi hần ta nhận điện thoại báo Lâm Bắc Phàm sẽ đến, hần ta kinh ngạc vui mừng đến nói không ra lời, cho rằng đây là cơ hội, người trẻ tuổi tương đối dễ lắt lư, khụ khụ...

Hiện tại là giữa trưa, vừa lúc tới thời gian ăn cơm.

Mã bí thư mời mấy người đi ăn trong nhà ăn chính phủ, món ăn vô cùng phong phú.

“Lâm tiên sinh, tới tới tới, đây là đặc sản của trấn Hạ Mã chúng ta, người thử một chút đi, mùi vị vô cùng ngon!”

“Còn có loại hoa quả này của chúng ta, người dân đặt cho nó cái tên “Khả Cơ”, ngọt ngào sướt miệng, nước nhiều thịt cũng nhiều, bên ngoài không có bán đâu, người tới nếm thử đi!”

“Còn có đây ngô do nhà chúng ta tự trồng, đừng nhìn nó nhỏ, nhưng ăn thật sự rất ngon!”

“Còn có món này, chúng ta gọi nó là tiểu long ngư(1)...”

Mã bí thư không biết mệt mỗi giới thiệu thức ăn ngon trên bàn, mấy người Lâm Bắc Phàm cũng ăn đến vô cùng vui vẻ.

Mọi người đều vô cùng khách khí nhiệt tình, cố ý quen thuộc. Dù sao, nếu chuyện đàm phán lần này thành công, mọi người sẽ làm cộng sự trong thời gian rất dài tới, vì vậy, việc tạo mối quan hệ rất quan trọng.

Sau khi cơm nước no nê, Mã bí thư dẫn đám người đi khảo sát.

Khu vực này hầu như đều là đường núi và đường đất, xe bốn bánh rất khó đi vào, mọi người chỉ có thể ngồi xe gắn máy và xe đạp điện chính phủ đã chuẩn bị từ sớm, sau đó một đường lái qua.

Dù cho cưỡi xe điện, bọn họ cũng phải tốn gần 20 phút mới đến được chỗ cần đến.

Xe dừng lại giữa sườn núi, phóng tầm mắt nhìn tới, nơi này thật là bốn bề toàn núi, non xanh nước biếc, chim hót hoa nở, một mảnh đồng bằng rộng lớn xanh biếc bày ra trước mắt, đáng tiếc phần lớn không phải hoa màu mà là cỏ dại.

Còn có một dòng sông nhỏ chảy xen kẽ qua, cảnh sắc thoạt nhìn rất điềm tĩnh dễ chịu, nhưng đường thật sự rất không dễ đi.

Nếu có đường đàng hoàng, chỉ sợ nơi này đã sớm phát triển.

Mã bí thư cười khò: “Lâm tiên sinh, người cũng thấy đấy, ruộng nơi này rất tốt, hơn nữa diện tích còn lớn như vậy, rất thích hợp làm gieo trồng hoặc chăn nuôi. Đáng tiếc vì vấn đề đường xá đã hạn chế sự phát triển của nơi này.”

“Ta thấy đại đa số vẫn là đất hoang, sao không ai khai khẩn?”

“Người trẻ tuổi đã sớm ra ngoài tìm đường mưu sinh, hiện tại chỉ còn một nhóm người già trong thôn, nào có năng lực khai khẩn?” Vừa nói đến điểm này, Mã bí thư càng thêm khò: “Hơn nữa, chúng ta là xã nghèo nổi tiếng xa gần, người 60 tuổi trở lên chiếm hơn phân nửa, thiếu thốn sức lao động, chỉ

có thể dựa vào tiền cứu trợ sống qua ngày. Muốn phát triển, thực sự quá khó khăn! Không có đường thì không có đường ra!”

Đối với điểm này, Mã bí thư làm việc ở đây mấy năm, thấu hiểu rất rõ.

Trước kia không phải hẳn ta không nghĩ biện pháp, chính hẳn ta cũng đã thử rất nhiều biện pháp, cuối cùng đều bị con đường kia làm khó.

Xin phía trên kinh phí sửa đường, nhưng đây là khoản đầu tư quá lớn. Chính phủ muốn đầu tư cũng phải cân nhắc đến hiệu quả và lợi ích, toàn bộ trấn chỉ có mấy ngàn nhân khẩu, đại bộ phận đều là người già, người kêu nó phát triển thế nào được?

Cho nên rút kinh nghiệm xương máu, Mã bí thư dẫn đầu lãnh đạo chính phủ trấn Hạ Mã nghĩ ra biện pháp như vậy.

Tất nhiên, nếu bản thân đã không khai khẩn được mảnh đất này, vậy cứ đóng gói nó để người khác tới khai khẩn. Nhưng điều kiện là nhất định phải sửa đường, có đường thì mảnh đất bị khai phát này mới hình thành sản nghiệp nông nghiệp, tạo ra hiệu quả và lợi ích kinh tế, trấn Hạ Mã cũng có thể phát triển lên.

Nếu không, nó sẽ tiếp tục bị hao tổn, vĩnh viễn không có đường ra.

Chương 126: Tuyển một chuyên gia nông nghiệp toàn năng!

Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, phát hiện mảnh đất này cách hai đầu long mạch phụ cận không xa, chỉ chừng mấy cây số, muốn dẫn lưu một vài long khí qua đây cũng không quá khó khăn.

Hơn nữa, mảnh đất này gần như là nguyên sinh, không bị mấy loại thuốc nông sản, phân hóa học... ô nhiễm, hơn nữa có núi làm bình chướng, giao thông không thuận tiện, các yếu tố ô nhiễm tới từ bên ngoài rất ít, quả thực là căn cứ sản xuất nguyên liệu nấu ăn mà người ta mơ ước.

“Ta muốn mảnh đất này, ta cũng sẽ bỏ tiền ra xây lại đường xá, cần xử lý thủ tục gì không?” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Hả?”

Dứt khoát như vậy?

Thiếu chút nữa ta nghe không rõ!

Mã bí thư sững sờ, sau đó mừng rỡ, đè nén kích động trong lòng nói: “Lâm tiên sinh, người dự định đầu tư vào nơi này thật sao? Chỉ là con đường kia cần đến 2 ức. Hơn nữa giá nhận thầu đất đai nơi này mỗi mẫu ít nhất cũng phải 1000 nguyên, người muốn nhận thầu nơi này, hàng năm chí ít cũng phải bỏ ra 2000 vạn. Lâm tiên sinh, người bằng lòng thật sao?”

Mã bí thư vừa kích động vừa thấp thỏm, chờ mong một câu trả lời hài lòng, nhưng cũng sợ Lâm Bắc Phàm đầu óc nóng lên mới ra quyết định này, như vậy sẽ đánh tan hy vọng của hắn ta.

“Chắc chắn, ta quyết định đầu tư vào nơi này.” Lâm Bắc Phàm cười: “Ta rất hài lòng với nơi này, non xanh nước biếc, cảnh sắc hợp lòng người, ta muốn trồng rau ở chỗ này, trồng chút hoa quả, nuôi chút gà vịt gì đó, nhất định sẽ rất tuyệt.”

“Hơn nữa chỉ hai ức, cũng không nhiều lắm.”

Khóe miệng Mã bí thư giật một cái, quả nhiên tiểu bạch kiểm này ra tay rất hào phóng.

Đối với đại thổ hào như hắn, có lẽ hai ức cũng không nhiều, rất có thể đó chỉ là giá một bộ phim truyền hình mà thôi, nhưng đối với toàn bộ trấn, nó lại là hy vọng phát triển.

Có điều, Mã bí thư không để ý được nhiều như vậy, chỉ cần có người bỏ tiền sửa đường là hắn ta vui vẻ rồi. Mảnh đất này có thể phát triển hay không chỉ là thứ yếu, đối với trấn Hạ Mã, sửa được đường mới là đại sự hàng đầu.

“Lâm tiên sinh, nếu không hay là chúng ta trở về bàn bạc đi? Tiện thể xem hợp đồng, bàn về phương thức hợp tác, xem có chỗ nào cần sửa hay không?” Mã bí thư không kịp chờ đợi nói.

Tốt nhất là có thể thống nhất hợp đồng, còn ký luôn, như vậy hẳn ta mới có thể yên tâm.

“Không vội không vội, đường nơi này không dễ đi, khó khăn lắm ta mới có thể tới, nhất định phải nhìn kỹ một chút, có thể lần sau người đến sẽ là người đại diện của ta. Cứ để ta xem một chút, người có thể về chuẩn bị tài liệu trước.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Được, ngài bận rộn như thế, có gì cần thì cứ nói với Tiểu Khả, ta đi về trước báo tin tức tốt này cho mọi người, thuận tiện chuẩn bị tài liệu liên quan.” Mã bí thư vô cùng hưng phấn đẩy một người trẻ tuổi lên, sau đó leo lên xe điện chạy về hướng chính phủ ở trên.

Nếu đã quyết định nắm lấy mảnh đất này, Lâm Bắc Phàm cảm thấy hiện tại hẳn có thể ra tay cải tạo.

Chuyện cần làm đầu tiên nhất chính là nhổ cỏ, đại đa số nơi này đều là đất hoang, không người khai khẩn, mọc đầy cỏ dại, chỉ xử lý đồng cỏ dại này thôi đã rất phiền phức, tốn thời gian lại nhọc nhằn, càng phí tiền.

Nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, chuyện này rất đơn giản.

Hắn xuống đồng ruộng, chân đạp lên đất, sử dụng Vọng Khí Thuật, sau đó dẫn long khí dưới đất lên, một chút cũng không chừa.

Cứ thế, không có long khí chống đỡ, chẳng mấy chốc cỏ dại nơi này đã khô bại, sau đó chết hết, hóa thành phân bón thiên nhiên.

Đợi sau khi cỏ dại chết sạch, hẳn lại dẫn long khí từ long mạch phụ cận sang.

Tồn hơn nửa giờ, cuối cùng hẳn cũng dời hết toàn bộ long khí dưới mảnh đất này đi. Nơi này không còn long khí, sinh thể và tử thể đều suy yếu xuống, hiện ra cảnh tượng khô bại.

Có lẽ không cần đến hai tuần lễ, cỏ dại nơi này đều sẽ chết sạch. Không có chút ô nhiễm lại có thể nhẹ nhàng thoải mái thanh trừ sạch sẽ cỏ dại, e rằng toàn thiên hạ chỉ có Lâm Bắc Phàm mới có thể làm được.

Khi trở lại chính phủ ở trấn, Mã bí thư đã chuẩn bị xong hợp đồng.

Hợp đồng có thể tính là tương đối hoàn thiện, bởi vì lúc trước chính phủ ở trấn tiếp đãi không ít đại diện xí nghiệp, trải qua nhiều lần trao đổi thảo luận mới tạo ra được hợp đồng hoàn thiện như vậy.

Nội dung đại khái như sau:

Tổng diện tích trồng trọt 2.2 vạn mẫu, phí tổn nhận thầu mỗi mẫu hàng năm là 1000 tệ, tổng phí nhận thầu hàng năm là 2200 vạn tệ, kỳ hạn nhận thầu 30 năm. Đất canh tác chỉ được trồng hoa màu, chăn nuôi gia cầm gia súc nhỏ lẻ, nghiêm cấm phát triển lâm nghiệp, cây ăn quả, đào ao thả cá, sử dụng đất canh tác vi phạm quy định..

Bên nhận thầu cần đầu tư xây dựng con đường từ Hạ Mã trấn nối thẳng ra quốc lộ vô điều kiện.

Đường cái dài 30 km, phí tổn ước tính là 2.4 ức tệ, bên nhận thầu có thể tự liên lạc với công ty xây dựng, hoặc ủy thác chính phủ trấn.

Đối với nội dung trên hợp đồng, Lâm Bắc Phàm coi như tương đối hài lòng.

Nhưng mà, nơi này dính đến bố cục sản nghiệp trong tương lai, dính đến con đường mạnh lên của hắn, cho nên không cho phép hắn qua loa.

Hắn đưa hợp đồng cho luật sư có chuyên môn xem xét, nếu không có vấn đề gì hắn sẽ ký hợp đồng này.

“Cảm ơn Mã bí thư chiêu đãi, ta tin không đến mấy ngày nữa chúng ta sẽ lại gặp mặt.”

“Chờ mong Lâm tiên sinh đến!”

Trở về, Lâm Bắc Phàm lập tức liên hệ với luật sư tương đối chuyên nghiệp về lĩnh vực này, sau khi luật sư xem qua, biểu thị hợp đồng không có vấn đề, Lâm Bắc Phàm an tâm...

Đối với căn cứ này, Lâm Bắc Phàm rất xem trọng.

Bởi vì chỉ cần nó phát triển, tốc độ hấp kim sẽ rất khủng bố, hoàn toàn không kém đài truyền hình Tinh Quang hiện tại.

Thế nhưng hiện tại hẳn không có tầm nhìn chiến lược, không hiểu gì nhiều, càng không muốn quản nhiều chuyện như vậy.

Mà căn cứ này lại rất quan trọng...

“Xem ra không thể không sử dụng một tấm Chiêu Hiền Tạp nữa.” Lâm Bắc Phàm lấy một tấm Chiêu Hiền Tạp ra: “Hệ thống, ta muốn tìm một vị chuyên gia vô cùng tinh thông lĩnh vực nuôi trồng, bất luận là trồng trọt hay chăn nuôi đều phải vô cùng am hiểu. Hơn nữa người này còn phải là một vị nhân tài giỏi quản lý, có thể quản lý tốt tất cả mọi chuyện ở căn cứ, bao quát vấn đề tiêu thụ. Hơn nữa, yêu cầu cuối cùng của ta, người này phải phát huy được tiềm lực chân chính của căn cứ.”

Lâm Bắc Phàm lòng tham không đáy, thật sợ hệ thống không thể tìm ra người như vậy.

Bởi vì một người vừa thông thạo toàn bộ giống cây trồng, hơn nữa còn là nhân tài giỏi quản lý, kiểu người nổi bật như vậy, nếu không phải lão tổng thì cũng là trùm lĩnh vực nông nghiệp, hẳn ta sẽ đến làm công cho Lâm Bắc Phàm sao?

“Keng! Khởi động Chiêu Hiền Tạp thành công, nhân tài phụ trợ sẽ đến gặp kí chủ trong 24 giờ nữa. Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng bất cứ lúc nào, tùy thời chinh phục hẳn ta cho người sử dụng!”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm yên tâm.

Chỉ cần ném hết mọi chuyện cần thiết cho nhân tài chuyên nghiệp, sau đó chờ lấy tiền là được.

Vừa lúc có lão đầu mặc quần áo giản dị, đeo cái túi phong trần mệt mỏi đi trên đường mòn cách Giang Nam không xa.

Tóc của lão đầu đã bạc phân nửa, được chải vuốt chỉnh tề ra sau đầu. Có lẽ là vì phơi nắng lâu dài, trên mặt lão có chút vàng, trên mặt còn lưu lại một

bộ ria mép, râu ria cũng nửa trắng nửa đen. Lão mặc bộ đồ cũ màu đen rộng thùng thình, chân mang giày cũ màu đen, thoạt nhìn tầm sáu bảy chục tuổi.

Tuy tuổi đã già, nhưng tinh khí thần rất không tệ, bước chân mạnh mẽ, dù đi trên đường nhỏ ở nông thôn vẫn nhẹ nhàng thoải mái, bước đi như mang gió, e rằng tốc độ không thua kém gì người trẻ tuổi.

“A, hình như nơi này đã là ranh giới thành phố Giang Nam.” Ông lão đột nhiên nghĩ tới một người: “Hình như Trù Thần ở nơi này, lúc trước hán ta còn kêu ta chọn một nơi phong thủy tốt để hán ta trồng đồ ăn, thực đúng là lão đầu suy nghĩ viễn vông. Không biết mấy chục năm không gặp, trù nghệ của lão có tăng trưởng hay không?”

Trong đôi mắt sáng ngời của lão đầu xuất hiện vẻ tưởng nhớ.

Bước chân tăng nhanh, ngoặt vào một con đường thẳng đến thành phố Giang Nam.

Chương 127: Lưu đại sư rất chân chó!

Kết quả, lúc lão đi qua một con đường nhỏ ở nông thôn.

“Chờ chút, tình hình nơi này không đúng...” Lão đầu dừng bước, sau đó cảm nhận phương hướng mình đi qua, lại thấy một một vùng đất ruộng cực lớn xuất hiện trong thung lũng, cây cỏ xanh um tươi tốt.

Thấy cảnh này, lão đầu càng nhú chặt hàng lông mày, lầm bầm: “Không đúng, rất không đúng... Rõ ràng là một mảnh đất tràn đầy sự sống, lại xuất hiện cảnh tượng suy tàn? Tương phản lớn như vậy, không nghĩ ra...”

Lão đầu để túi đeo lưng xuống, móc một chiếc la bàn cổ xưa trong balo ra, sau đó bắt đầu tiến hành đo đạc.

“Phong thủy của nơi này, sai, rất sai... Sao lại kỳ lạ như vậy? Không lý nào!” Lão đầu tự lầm bầm: “Mười mấy năm trước, lúc mình đến nơi này rõ ràng không phải thế này. Rõ ràng nơi này chưa từng xảy ra thiên tai động đất gì, sự vận động của vỏ trái đất rất ít thay đổi, bố cục phong thủy vững như bàn thạch. Sao bây giờ lại thay đổi hoàn toàn, luôn cảm giác như bị

người ta mọc sạch vậy... Bồ cục phong thủy lớn như vậy cũng có thể thay đổi?”

“Chẳng lẽ, thật sự có cao nhân sắp xếp chỗ này?” Lão đầu sợ hãi với suy nghĩ của mình.

Sau đó lão chợt lắc đầu, ném suy nghĩ không thiết thực này ra khỏi não: “Sao con người có làm được như thế chứ? Dù là đại sư phong thủy lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể tiến hành điều chỉnh trên bồ cục phong thủy ban đầu, có thể đổi tiểu thế, không thể đảo ngược đại thế. Trừ khi là thần tiên!”

Lão đầu thật sự không nghĩ ra, bồ cục phong thủy kỳ lạ trước mắt đã tạo thành đả kích cực lớn với lão.

Đây là điều mà lão chưa từng gặp được trong mấy chục năm đi khắp thiên sơn vạn thủy.

Lão đầu cất la bàn đi, sau đó bước nhanh đến một khoảng đất ruộng, quan sát mỗi một loại cây ở ven đường, còn quan sát cả động vật, muốn thông qua những thứ này để giải thích cho phong thủy kỳ lạ nơi đây.

Những cây cỏ này đều phát triển rất tươi tốt, nhưng lão lại cảm thấy rất giả tạo, cứ như một ảo ảnh có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Đây là trực giác đã hình thành được sau mấy chục năm vào Nam ra Bắc, xem hết thiên sơn vạn thủy.

“Được rồi, đến chỗ Trù Thần trước, ngày mai lại đến nơi này, nếu không chỉ có thể ngủ lại ở nơi hoang vu thôi.”

Cần nhắc đến vấn đề thực tế, lão đầu đành phải tạm rời đi.

Đến sơn trang Thực Vi Thiên, lão Trù Thần tự mình ra ngoài đón, vô cùng vui mừng nói: “Đại sư, cuối cùng ta cũng gặp được người rồi! Từ biệt mấy chục năm, thật sự quá nhớ người, ta làm thế nào cũng không liên lạc được với người!”

Lão đầu cười ha ha: “Mấy năm qua ta luôn đi lại ở vùng hoang vu, người liên lạc được với ta mới có ma đó!”

“Đúng là đại sư, vì đức tin có thể chịu thứ người thường không thể chịu, tại hạ bội phục!” Trù Thần nói với vẻ kính trọng.

“Đúng nói ta nữa, không phải người cũng vậy à? Vì nấu nướng từ bỏ tập đoàn lớn như vậy, từ bỏ cuộc sống thoải mái của mình chạy đến đây ở, người cũng khiến ta bội phục!” Lão đầu dựng thẳng ngón tay cái, sau đó nói: “Ta phải làm phiền người mấy ngày rồi!”

Lão Trù Thần hơi không vui: “Sao có thể nói là làm phiền, ta hoan nghênh còn không kịp! Hơn nữa, đại sư đến rất đúng lúc, chỗ ta còn có mấy người bạn cũ, nhìn thấy người chắc chắn bọn họ sẽ rất vui.”

“Ồ? Ai thế?” Lão đầu tò mò.

“Lão Tần câu cá mấy chục năm mà kỹ thuật vẫn nát như thế, lão Hàn thích nuôi cho hình dáng cao lớn thô kệch, còn có lão Tửu Quỷ uống rượu không say, bây giờ bọn họ đều ở Giang Nam, cứ ba ngày hai bữa chúng ta lại tụ tập một lần.”

“Thật sự rất tốt, mọi người đã lớn tuổi còn có thể tập trung một chỗ, cũng là duyên phận!” Lão đầu xúc động nói.

Ở tuổi bọn họ, bạn bè càng ngày càng ít, biết đâu ngày mai sẽ vì một căn bệnh mà trực tiếp buông tay rời khỏi nhân gian. Đối với bọn họ, có thể sống thêm ngày nào là hay ngày ấy, có thể ở cạnh nhau ngày nào là tốt ngày ấy, nếu không sau này không còn cơ hội nữa.

“Ngoại trừ mấy lão già này, còn có một người bạn nhỏ rất lợi hại cũng rất thú vị, thường xuyên chọc lão Tần và lão Hàn tức gần chết, còn có thể không phân cao thấp cụng ly với lão Tửu Quỷ, ta sẽ giới thiệu cho người biết.”

“Ồ, có đúng không, nếu vậy thật, đúng là nên làm quen một chút.” Lão đầu vô cùng chờ mong với Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm đang chờ nhân tài xuất hiện đến hơi cả đầu, lại nhận được điện thoại của lão Trù Thần mời hẳn đến ăn bữa cơm, thuận tiện giới thiệu một đại sư rất lợi hại cho hẳn làm quen.

“Đại sư? Không phải lại là lão đầu chứ...” Lâm Bắc Phàm lẩm bẩm.

Thật sự hiện tại, có thể liên lạc với đám lão Trù Thần này, không phải người tuổi tác đã cao thì không còn ai nữa.

Có đôi khi Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình lẩn lộn trong đó khó khăn biết mấy, một thanh niên như hoa như ngọc nên lẩn lộn trong trăm đóa hoa mới đúng, nhưng lão bà của hắn lại theo dõi rất chặt...

Suy nghĩ một chút, Lâm Bắc Phàm vẫn quyết định đi qua, dù sao hệ thống đã đảm bảo sẽ gặp mặt trong vòng 24 giờ.

Vừa đến sơn trang Thực Vi Thiên, hắn đã nghe thấy tiếng cười vui vẻ, trong những tiếng cười này còn có một âm thanh khá xa lạ, Lâm Bắc Phàm suy đoán đây là giọng của người được gọi là đại sư kia.

Vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, lão Trù Thần đã vẫy tay: “Lâm Bắc Phàm, ngươi đã đến rồi, nhanh đến đây, giới thiệu cho ngươi làm quen một người lợi hại.”

Lâm Bắc Phàm đi tới, nhìn theo ánh mắt của lão, đúng là lão đầu thật.

Lúc này, lão đầu kia cũng nhìn sang, sau khi thấy khuôn mặt Lâm Bắc Phàm, đôi mắt lão lập tức co rụt lại vì sợ hãi, chén trà trong tay đột nhiên rơi xuống, vỡ thành hai nửa.

“Đại sư, ngươi sao thế?”

“Nhìn sắc mặt của ngươi... Cần nghỉ ngơi sao?”

...

Mấy lão đầu lập tức quan tâm hỏi, giọng nói vô cùng tôn trọng.

Lão đầu lắc đầu: “Ta không sao, chỉ đột nhiên trượt tay không giữ được ly mà thôi.”

Mọi người yên tâm. Nhưng lão đầu vẫn nhìn chăm chăm Lâm Bắc Phàm, nghiêm túc tỉ mỉ như muốn nhìn rõ ràng.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã đi đến trước mặt mọi người, hỏi: “Vị này là...”

“Đến đây, để ta giới thiệu các người với nhau.” Lão Trù Thần đứng lên, lão đầu kia cũng lập tức đứng lên.

Lão Trù Thần giới thiệu Lâm Bắc Phàm với lão đầu trước: “Đại sư, thanh niên trẻ tuổi này là người bạn nhỏ mà ta đã nói, tên Lâm Bắc Phàm, năm nay 18 tuổi, vừa lên đại học đã kết hôn. Người đừng thấy hắn còn trẻ, dáng vẻ hào hoa phong nhã, nhưng nói chuyện rất ác miệng, chỉ cần người lơ là sẽ bị hắn cay độc đến chết. Ngoài ra, hắn còn có tay nghề làm đồ ăn ngon, trình độ không thấp hơn ta.”

Sau đó lão lại giới thiệu lão đầu cho Lâm Bắc Phàm làm quen: “Lâm tiểu tử, vị tiên phong đạo cốt này là đại sư mà ta đã nói, hắn là đại sư phong thủy, không phải loại đại sư phong thủy lừa tiền ven đường, mà là đại sư phong thủy chân chính, trình độ rất sâu trên phương diện phong thủy, họ Lưu, tên Nhất Thủy.”

Lại là một vị đại sư phong thủy? Lâm Bắc Phàm chỉ mới nghe đến nghề này, đây là lần đầu tiên hắn gặp được người trong nghề.

“Lưu đại sư, xin chào!” Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra.

“Không dám không dám, không dám xưng là đại sư, người gọi ta Tiểu Lưu là được.” Lưu đại sư lập tức khom lưng, vô cùng cẩn thận cung kính nói, khuôn mặt cười rục rờ như hoa cúc, trong giọng nói lại có vẻ nịnh nọt.

Nhìn thấy Lưu đại sư cao cao tại thượng lại nịnh nọt Lâm Bắc Phàm như thế, mọi người ở đây đều mơ hồ.

Chương 128: Học phong thủy có bằng cấp cao như vậy, điều này không khoa học!

Lâm Bắc Phàm cũng mơ hồ, ta chỉ bắt tay mà thôi, người khách sáo vậy làm gì?

Cứ như ta là Thổ Bá Vương vậy.

Hơn nữa, người này thật sự là đại sư sao?

Chân chó như thế, khí thế thấp như thế, không có chút bức cách nào, những tên lừa tiền kia còn có bức cách hơn lão.

Lâm Bắc Phàm nhìn mấy lão đầu, cuối cùng không nhịn được hỏi: “Hắn thật sự là đại sư sao? Loại đức cao vọng trọng?”

“Khụ khụ...” Mọi người ho khan.

Hàn lão tỏ vẻ nghiêm nghị: “Chúng ta đều tận mắt nhìn thấy, còn có thể là giả sao? Bởi vì mấy người chúng ta đều từng nhận ân huệ của đại sư, lúc chúng ta còn chưa thành công, là Lưu đại sư sắp xếp bố cục phong thủy cho chúng ta, mới khiến sự nghiệp của chúng ta phát triển không ngừng. Trong lòng chúng ta đều rất biết ơn đây.”

“Lâm tiểu tử, điều này không làm giả được, khu nhà cũ của ta cũng do Lưu đại sư chọn, kết quả bây giờ sự nghiệp phát đạt, gia đình hòa thuận, tuy nhà hơi cũ nát, nhưng muốn ta chuyển đi ta cũng không chuyển!”

“Còn nữa, người xem vị trí của sơn trang Thực Vi Thiên đi, thật ra đây cũng là đại sư chọn giúp đây.”

Mọi người người một lời ta một câu, muốn thuyết phục Lâm Bắc Phàm, kết luận chính xác danh hiệu “đại sư” này.

Nhưng vừa nhìn thấy dáng vẻ chân chó của đại sư, đột nhiên bọn hắn cảm thấy lời này rất không có sức thuyết phục.

Đại sư, người rụt rè cái gì?

Kiêu ngạo của người đâu?

Bức cách của người đâu?

Sao lại ăn nói khép nép trước mặt Lâm Bắc Phàm như thế?

Dáng vẻ của người không phải vậy...

Lưu đại sư cũng cảm thấy biểu hiện vừa rồi hơi thái quá, thế là hắn ta đứng thẳng người, giọng điệu vẫn rất cung kính: “Lâm tiên sinh, có thể gặp được người thật sự quá tốt rồi. Không ngờ lúc lão già này còn sống lại có thể được gặp kỳ tài như Lâm tiên sinh, thật sự là có phúc ba đời, trời xanh phù hộ! Vừa rồi chỉ là ta nhất thời kích động, đừng trách.”

Lâm Bắc Phàm không đổi sắc mặt: “Ta không có ý trách lão, nhưng hiện tại lão có thể buông tay ta ra trước không? Nằm lâu quá hơi khó chịu.”

“Hả? Ha ha... Thật xin lỗi, vừa rồi quá căng thẳng!” Lưu đại sư xấu hổ cười một tiếng.

Lâm Bắc Phàm bó tay, bắt tay thì có gì mà căng thẳng, ta cũng không phải lãnh đạo quốc gia.

Vốn dĩ nghe nói đây là một vị đại sư, Lâm Bắc Phàm cũng có chút kính trọng.

Dù sao người được gọi là đại sư, chắc chắn có thành tích sâu sắc ở một lĩnh vực nào đó, là một nhân vật vĩ đại.

Kết quả bây giờ, không nhắc tới cũng được. Trong lòng Lâm Bắc Phàm, hình tượng của người được gọi là đại sư đã sụp đổ âm âm, còn không bằng đám đại sư lừa bịp ở ven đường, lập tức mất hết cả hứng.

“Các lão, không có việc gì thì ta về trước đây, bây giờ ta còn việc quan trọng phải làm, không ở lại được nữa.”

“Bây giờ người bận rộn cái gì? Đây cũng không giống với phong cách của người...”

“Không phải ta mua một mảnh đất sao? Lâm Bắc Phàm rót một ly trà uống cho đỡ khát, sau đó chỉ về phía trấn Hạ Mã: “Mảnh đất đó ở phía trước không xa, ở trong trấn Hạ Mã, chiều dài khoảng mười cây số. Đại khái là hai vạn mẫu, xung quanh toàn núi, ở giữa có dòng nước chảy qua, cũng khá tốt, ta định dùng để trồng rau.”

Đúng lúc này, Lưu đại sư linh quang chợt lóe.

“Ha ha, người thật sự đi mua đất trồng rau?” Trù Thần ngạc nhiên nói.

Lâm Bắc Phàm nói rất đương nhiên: “Đương nhiên rồi, nói trồng rau là trồng rau, ta là thanh niên thời đại mới, có lý tưởng có khát vọng, nói như đình đóng cột, nói lời giữ lời.”

“Đẹp đi, ta còn không biết người là ai sao?” Tần lão khinh bỉ nói: “Với cái tính lười biếng này của người, cuối cùng người sẽ khoanh tay đứng nhìn, ném mảnh đất kia cho người khác quản lý.”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục không đổi sắc: “Không sai, ta đang có ý định này. Ta định tìm một chuyên gia có thể trồng rau và đủ loại cây nông nghiệp khác, đến chịu trách nhiệm quản lý mảnh đất kia. Trồng rau, tiêu thụ, quản lý gì đó đều giao cho hắn, sau đó ta chỉ cần ngồi đợi lấy tiền là đủ.”

Mấy lão đầu nhìn nhau, đúng là như thế.

“Lâm tiểu tử, người nghĩ hay thật đó, đi đâu tìm người như thế?”

“Vừa biết trồng rau vừa biết quản lý, còn biết tiêu thụ, người có năng lực như thế đã sớm phát tài rồi, còn đến làm việc cho người sao?” Hàn lão cười ha ha, cho rằng đây là suy nghĩ hão huyền của Lâm Bắc Phàm.

“Không sao, việc do người làm.” Lâm Bắc Phàm không thêm đề ý, Chiêu Hiền Tập đã kích hoạt thành công, chắc chắn người này sẽ xuất hiện, hơn nữa xác suất tăng lên 50%, đến lúc đó chỉ xem ta thuyết phục hắn thế nào.

Xem chủy độn đại pháp của ta, còn không lừa chết người sao!

“Bây giờ đã tìm được người chưa?” Lưu đại sư đột nhiên hỏi.

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên nhìn sang, một tên đại sư phong thủy như người quan tâm chuyện này làm gì?

“Đương nhiên là chưa, hôm qua ta mới ra quyết định này, sao hôm nay đã có người được? Nhưng ta tin tưởng, chẳng mấy chốc người này sẽ xuất hiện, có lẽ trong hôm nay.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

“Người cảm thấy ta thế nào? Có thể làm quản lý không?” Lưu đại sư không kịp chờ đợi nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói xong hẳn ta còn vô cùng mong đợi nhìn Lâm Bắc Phàm. Đôi mắt sáng ngời trông mong, cứ như thể tử mong phu quân quay về, Lâm Bắc Phàm cảm thấy lạnh cả người.

“A?”

“Đại sư, người...”

Mấy lão đầu lại ngơ ngác.

Sao hôm nay vị đại sư này lại khác thường thế, ân cần với Lâm Bắc Phàm như thế?

Hơn nữa còn ân cần quá mức, như tôn tử gặp gia gia vậy.

“Lão đầu đừng làm loạn, lão đã lớn tuổi rồi, cũng đến tuổi về hưu rồi, đừng ra ngoài giày vò nữa, chẳng may lão giày vò bản thân đến không còn nữa, người nhà lão lại tìm ta tính sổ thì ta biết phải làm sao?” Lâm Bắc Phàm tức giận.

Lão đầu cười ha hả: “Người cứ yên tâm, ta không có người thân, cô đơn một mình, không ai đến tìm người tính sổ đâu. Còn vấn đề tuổi tác, những năm qua lão già này trèo non lội suối, cơ thể rất khỏe mạnh, còn khỏe mạnh hơn đám người trẻ tuổi, vì vậy người không cần lo lắng.”

Ta lo lắng cái này à?

“Ta lo lắng nhất là vấn đề năng lực.” Lâm Bắc Phàm nói: “Ta muốn tìm chuyên gia thông thạo về cây nông nghiệp, như vậy có thể giúp ta trồng rau gì đó, nếu không mua đất cũng vô dụng...”

“Cách.”

Lão đầu móc một tờ giấy chứng nhận đặt lên bàn: “Người xem cái này trước đã.”

Lâm Bắc Phàm mở ra xem, hai mắt tròn to: “Giấy chứng nhận trên Tiến sĩ (1)! Hơn nữa còn là nông nghiệp!”

(1) Chỉ những người sau khi lấy được học vị tiến sĩ vẫn tiếp tục theo đuổi sự nghiệp nghiên cứu khoa học để lấy kinh nghiệm hoặc nâng cao trình độ khoa học.

Lâm Bắc Phàm thật sự hoảng sợ, một người coi bói xem phong thủy lại có bằng cấp cao như vậy, điều này không khoa học!

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc lật lại, im lặng nói: “Giấy chứng nhận này không phải giả chứ? Người là đại sư phong thủy, không phải đại sư phong thủy thường không tin khoa học sao? Sao lại có giấy chứng nhận này? Cảm giác rất không phù hợp.”

Lão đầu tròn mắt tức giận: “Thật ra phong thủy cũng là một loại khoa học có được không? Chỉ là bây giờ mọi người không biết nhiều, trình độ kỹ thuật có hạn. Cộng thêm bên ngoài có nhiều người dùng cờ hiệu phong thủy giả danh lừa gạt, vì vậy mọi người mới cho rằng đây là lừa người, không khoa học.”

Chương 129: Mệnh cách cao quý không tả nổi!

“VẬY ĐƯỢC RỒI, NHƯNG NĂNG LỰC QUẢN LÝ THÌ SAO? NGƯỜI TA MUỐN TÌM KHÔNG CHỈ CÓ THỂ TRỒNG RAU NGON, CÒN CÓ THỂ TIÊU THỤ RAU RA BÊN NGOÀI ĐỂ KIẾM TIỀN, ĐÂY MỚI LÀ ĐIỀU QUAN TRỌNG.” Lâm Bắc Phàm tiếp tục ra điều kiện, để đối phương biết khó mà lui.

“Thật ra điều kiện này rất đơn giản.” Lưu đại sư ngẩng đầu lên, cao ngạo nói: “Lúc ta còn chưa đạt thành tựu trong phong thủy, ta từng mở một công ty nuôi sống gia đình, từ hai bàn tay trắng, tài sản từng đạt đến 10 ức. Sau này trở thành đại sư phong thủy chân chính, tiền đến quá nhanh, vì vậy không tiếp tục mở công ty nữa.”

“Ta có thể làm chứng, bởi vì ta đã mua lại công ty của hắn.” Hàn lão nói.

Lưu đại sư tiếp tục cao ngạo nói: “Liên quan đến vấn đề nguồn tiêu thụ, thật ra đó không phải vấn đề. Mấy chục năm qua, ta đã xem phong thủy cho rất nhiều người, trong lòng bọn họ đều nhớ đến ta, mạng lưới quan hệ rộng lớn, người cũng biết đây!”

Lão đầu này chăm chỉ không ngừng chào bán bản thân.

Lâm Bắc Phàm suýt nữa bị lão cảm động, không dưỡng lão cho tốt còn đi ra giày vò cái gì?

Ngại mệnh quá dài sao?

“Còn một vấn đề cuối cùng, ta không mời nổi lão.” Lâm Bắc Phàm nói rất đương nhiên: “Lão xem, lúc trước lão mở công ty đã có tiền như vậy, sau này làm đại sư phong thủy càng có tiền hơn, ta không có nhiều tiền để mời lão như vậy.”

“Người không cần trả tiền cũng được, nếu người thiếu tiền ta còn có thể bù vào.” Lão đầu trông mong nói.

Bốn lão đầu còn lại đều hoảng sợ không nói ra lời.

Đây cũng quá quý liêm đi?

Không trả tiền cũng làm?

Còn bằng lòng cho tiền?

“Lão đầu, lão có ý đồ gì với ta?” Lâm Bắc Phàm cảnh giác nhìn lại: “Nhìn lão tiên phong đạo cốt, không ngờ bên trong lại xấu xa như vậy. Nói cho lão biết, đừng ý bản thân lớn tuổi là ta không dám bắt nạt lão, Lâm Bắc Phàm ta chuyên trị đủ loại người giả bị đụng!”

Nói xong hấn lại nhìn thoáng qua Hàn lão.

Hàn lão: Người nhìn ta làm gì, ta không phải người giả bị đụng.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm dao động, không phải người này là nhân tài do hệ thống tìm ra chứ?

Ngoại trừ tuổi tác, các mặt khác hoàn toàn phù hợp. Cảm giác vô cùng kỳ lạ, lại triệu hồi một lão đầu đến, hơn nữa còn là người xem phong thủy. Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm vẫn quyết định quan sát trước đã.

“Tiểu huynh đệ, ta thật sự không có ý đồ gì...” Lão đầu cười khỏ, lại phát hiện lời nói của mình không có sức thuyết phục.

“Nếu lão không thẳng thắn, ta sẽ không bao giờ thuê lão!”

Lưu lão suy nghĩ, sau đó lại gần bên tai Lâm Bắc Phàm, nói nhỏ: “Tiểu huynh đệ, hôm qua ta đến đây làm khách, đã đi qua mảnh đất của ngươi, phát hiện phong thủy trong đó trở nên rất kỳ lạ. Vì vậy ta suy đoán, có lẽ ngươi là vị đại sư thay đổi phong thủy nơi đó, ta muốn đi theo ngươi, nếu có thể thuận tiện học hỏi kinh nghiệm, ha ha...”

Nói xong, lão đầu rất căng thẳng nhìn chằm chằm Lâm Bắc Phàm, vẻ mặt lo lắng không yên, sợ Lâm Bắc Phàm không đồng ý.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm lại thầm ngạc nhiên, xem ra lão đầu này đúng là đại sư phong thủy tài ba, lại có thể xuyên qua hiện tượng nhìn thấu bản chất. Học hỏi kinh nghiệm không phải là một cách nói khác của bái sư học nghệ sao?

Như lúc chiêu mộ Tiền Đa Đa, hẳn ta còn muốn theo mình học tu tiên đây.

Cách chiêu mộ nhân tài rất hệ thống!

Đã hiểu rõ nguyên nhân, đồng thời chắc chắn đây là nhân tài hệ thống chiêu mộ, Lâm Bắc Phàm cũng yên tâm, cười híp mắt nói: “Lưu đại sư đã thành tâm thành ý muốn giúp đỡ ta, ta cũng không phải người không biết tốt xấu. Vậy đi, ta chuẩn bị thành lập một công ty nông sản, đặc biệt dùng để quản lý mảnh đất này, Lưu đại sư, đành phải để lão chịu uất ức làm tổng giám đốc công ty này.”

“Không uất ức, tuyệt đối không uất ức, điều này rất hợp ý ta!” Lưu đại sư nở nụ cười rục rờ như hoa cúc, cứ như trúng giải mấy trăm ức vậy, Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình thua lỗ.

“Keng! Chúc mừng ký chủ thành công chiêu mộ nhân tài vừa là đại sư phong thủy, vừa là chuyên gia nông nghiệp lại kiêm quản lý siêu cấp Lưu Nhất Thủy, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Thẻ số liệu nhân tài đang được tạo ra!”

Trong đầu Lâm Bắc Phàm dần hiện ra một vài dữ liệu.

Tên: Lưu Nhất Thủy

Giới tính: Nam

Tuổi: 74 tuổi

Bằng cấp: Trên Tiến sĩ nông nghiệp

Nghề nghiệp: Đại sư phong thủy (S)

Năng lực: Xem phong thủy (S), trồng cây (S), xem mệnh (A), quản lý công ty (A)

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên phát hiện, năng lực của lão đầu này thật sự phong phú, hơn nữa ngay cả việc xem mệnh không có căn cứ khoa học cũng có năng lực đạt đến cấp A, người từng trải hơn 70 năm cuộc đời đúng là khác biệt, kỹ năng rất mạnh.

Đúng là nhà có một người già như có một bảo bối.

Tìm được nhân tài nhanh chóng như vậy, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, cùng mọi người làm một bàn đồ ăn ngon, sau đó vui vẻ ăn uống.

Trong quá trình này, Lưu đại sư luôn vội vàng đi theo giúp đỡ, rất chân chó.

Khuôn mặt luôn mỉm cười, cả người tỏa sáng như có mùa xuân thứ hai.

Sau khi Lâm Bắc Phàm đi rồi, lão mới quay lại bình thường, mệt mỏi nằm liệt trên ghế sofa.

Bốn lão đầu còn lại đồng loạt nhìn sang.

“Ta biết các người đang suy nghĩ gì, có phải đang ngạc nhiên vì sao ta đối xử tốt với Lâm Bắc Phàm như thế không?” Lưu đại sư rót cho mình một chén trà, hương trà thoang thoảng, bầu không khí rất yên tĩnh.

Bốn lão đầu không nói lời nào, nhưng không hện mà cùng gật đầu.

Lưu đại sư cầm chén trà lên đặt bên môi, từ tốn nói: “Có lẽ các người cũng biết, ta là một người xem phong thủy, ở trong lĩnh vực phong thủy, ta nhận thứ hai, không ai dám chiếm thứ nhất!”

Nói đến đây, Lưu đại sư lại cao ngạo hơn chút.

Mấy người còn lại gật đầu, lão Tử Quỷ không nhịn được khen ngợi: “Đúng vậy, Lưu đại sư là người đứng đầu trong lĩnh vực phong thủy này mà ta từng thấy! Thành tựu của người ở phương diện này, khiến người ta khó mà đạt được.”

“Thật ra, ngoại trừ xem phong thủy, ta còn biết xem số mệnh của con người, thông qua vẻ ngoài nhìn thấy mệnh cách của một người, biết tương lai của một người sẽ như thế nào, sẽ có thành tựu lớn đến mức nào.” Lưu đại sư thong thả nói.

“Thật?” Máy lão đầu ngạc nhiên.

“Điều này còn có thể giả sao? Tuy trình độ xem mệnh không bằng phong thủy, nhưng ta dám nói, bản lĩnh xem số mệnh của ta đứng trong top năm cả nước, cũng chỉ có Niếp lão thần long thấy đầu không thấy đuôi mới thắng ta một bậc.” Lưu đại sư tiếp tục cao ngạo nói.

“Lưu đại sư, vậy người xem giúp ta một chút? Mệnh cách của ta thế nào?”

“Còn ta nữa, Lưu đại sư, đã làm phiền người rồi!”

Tuy trong lòng mấy lão đầu còn nghi ngờ, nhưng vẫn muốn xem mệnh cách của mình thế nào. Bởi vì bọn họ biết Lưu đại sư thật sự có bản lĩnh, bản lĩnh xem phong thủy của lão rõ như ban ngày, có lẽ bản lĩnh xem mệnh cũng không kém.

Dù sao xem một cái cũng không mất miếng thịt nào.

Lưu đại sư cười híp mắt nói: “Ta đã sớm xem mệnh cách của các người, các người đều thuộc về mệnh cách đại phú đại quý, tuy trong cuộc đời có chút sóng gió, nhưng cuối cùng các người đều có thể an hưởng văn niên, thọ hết chết già.”

Mấy lão đầu cảm thấy nhẹ nhõm.

“Kinh nghiệm cả đời các người cũng đã chứng minh cho mệnh cách của các người. Nhưng cộng hết mệnh cách của tất cả các người lại, cũng không bằng một phần mười của tiểu tử kia.” Lời của Lưu đại sư khiến người ta ngạc nhiên.

Chương 130: Thiên địa chủ giác trong truyền thuyết?

“Không bằng được một phần mười? Sao có thể? Rốt cuộc hẳn có mệnh cách gì?”

“Tiểu tử thú kia thoát nhìn lười biếng không làm việc đàng hoàng, chỉ làm chút việc cũng phải tìm người giúp đỡ, đây là mệnh phú quý gì chứ?”

“Còn lợi hại hơn tất cả chúng ta cộng lại?”

“Chẳng lẽ tiểu tử kia là mệnh cách cửu ngũ chí tôn, mệnh làm Hoàng Đế?”

Mấy lão đầu hoảng sợ, vô cùng nghi ngờ điều này.

Bọn họ đã kiếm sống hơn nửa đời người, tạo dựng ra cơ nghiệp hơn trăm tỷ, là nhân vật quan trọng trong ngành.

Có đến mấy chục vạn người làm việc cho bọn họ.

Đã có mệnh cách như vậy, thế mà cộng tổng lại so ra còn không bằng một phần mười tiểu tử thú kia?

“Các người đừng suy nghĩ nhiều.” Lưu đại sư lắc đầu cười khổ, “Khuôn mặt của tiểu tử kia vô cùng quái dị, giống thật mà là giả, như bị thứ gì đó che giấu, thật ra ta căn bản không nhìn ra được hẳn có mệnh cách gì. Nhưng chính vì không nhìn ra được mới càng khiến ta hoảng sợ, tình huống này chỉ có hai khả năng...”

Lưu đại sư dựng thẳng hai ngón tay lên: “Hoặc là tiểu tử này không phải người, vì vậy mới không có mệnh cách gì cả. Hoặc là mệnh cách của tiểu tử này đã vượt ra khỏi phạm trần, người trần mắt thịt không nhìn ra được, thậm chí không có tư cách nhìn.”

Mọi người đều im lặng, như có điều suy nghĩ.

“Nhất mệnh nhị vận tam phong thủy, tứ tích âm đức ngũ độc thư, mệnh xếp trước phong thủy. Có lẽ từ nhỏ các ngươi đã theo khoa học, không tin mấy cái đả đảo ngu quỷ xà thần này, thậm chí còn khịt mũi coi thường, nhưng trong mắt đám người phong thủy coi bói chúng ta, mệnh của hấn cao quý không tả nổi, đơn giản là thiên địa chủ giác(1) trong truyền thuyết, chỉ cần kết bạn với hấn, đi theo hấn, hộ giá hộ tống giúp hấn quật khởi, chỗ tốt không đếm xuể, tuyệt diệu vô cùng, thậm chí có thể cải thiên hoán mệnh. Vì vậy vừa rồi, ta mới vứt bỏ mặt mũi đi theo hấn như thế!”

(1) Thiên địa chủ giác: vai chính trong thiên địa

Nói xong, Lưu đại sư từ từ uống trà, cho mọi người thời gian suy nghĩ.

“Thật sự có việc này? Thật sự có cái gọi là thiên địa chủ giác?” Lão Trù Thần còn nghi ngờ.

“Chủ yếu là ta thấy tiểu tử kia biếng nhác không làm việc đàng hoàng, cả ngày chỉ muốn sống phóng túng, không ôm chí lớn, hoàn toàn không giống người làm chủ giác!” Nghĩ đến dáng vẻ bại hoại của Lâm Bắc Phàm, Tần lão lại đau cả đầu.

“Hơn nữa cái tên này còn rất độc miệng, nói chuyện có thể ép chết người, tính cách dễ đắc tội người khác, sao có thể quật khởi được?” Hàn lão đã chịu thiệt thòi trên phương diện này, giận không có chỗ trút ra.

Thời gian Lão Tử Quỷ ở chung với Lâm Bắc Phàm không nhiều, vì vậy không phát biểu điều gì.

“Thật ra các ngươi cẩn thận suy nghĩ một chút, sẽ phát hiện rất nhiều thứ khác thường. Nói ví dụ như, bây giờ mỗi người các ngươi đều có gia tài vạn

kim, quyền cao chức trọng, đã gặp nhiều thanh niên tài tuấn, vì sao lại cứ lau mắt mà nhìn với tiểu tử kia?”

“ ... ”

“Như mấy người các ngươi, dù đã về hưu không làm việc gì, nhưng cũng chưa chắc đã rảnh rỗi. Hơn nữa các ngươi chia khắp trời Nam đất Bắc, sao lại tập trung ở đây?”

“ ... ”

“Hơn nữa dù nói thế nào, các ngươi cũng là người từng làm lão tổng, đã quen thói ra lệnh. Thế nhưng lúc nấu đồ ăn, các ngươi đều không hẹn mà cùng nghe theo hắn, chiều theo một thanh niên như hắn, các ngươi không cảm thấy kỳ lạ sao?”

“ ... ”

Mấy lão đầu càng nghĩ càng thấy không thích hợp, đúng rồi, tại sao bọn họ phải nghe theo Lâm Bắc Phàm?

Chẳng lẽ chỉ vì hắn làm đồ ăn ngon?

Cũng không đến mức đó chứ?

Cuối cùng Lưu đại sư tổng kết: “Đây cách biểu hiện của mệnh cách chủ giác. Trên cơ thể loại người này có một loại mị lực, trong lúc tiếp xúc thông thường, nó có thể bắt tri bắt giác chinh phục các ngươi. Hơn nữa tiếp xúc với người càng lâu, người càng trợ giúp nhiều cho hắn, ích lợi người nhận được cũng sẽ càng lớn. Các ngươi cần thận suy nghĩ một chút, có phải kể từ sau khi tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm, vận mệnh thay đổi, trở nên càng ngày càng tốt hơn không?”

Lão Trù Thần suy nghĩ: “Đúng vậy. Từ sau khi ta truyền dạy kỹ năng nấu nướng cho hắn, kỹ năng nấu nướng đình trệ nhiều năm của ta cũng được thăng cấp cực lớn. Điều quan trọng là, gần đây sức khỏe của ta càng ngày càng tốt, không thấy những bệnh vặt kia nữa... Chẳng lẽ, đây thật sự là Lâm Bắc Phàm đưa tới?”

Bây giờ lão vẫn còn nghi ngờ.

“Không nói những cái khác, sở dĩ ta đối xử tốt với Lâm Bắc Phàm như vậy, là vì tiểu tử thú kia đã cứu mạng tôn nữ ta, nếu không phải hắn xuất hiện kịp thời, có lẽ ta đã phải người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh.”

Hàn lão sụt sùi, bây giờ nghĩ lại vẫn thấy sợ.

“Hắn đã từng cứu mạng tôn nữ ngươi, thật ra cũng từng cứu mạng ta. Không lừa các ngươi, dạ dày của ta có chút vấn đề, có thể diễn biến thành ung thư, nhưng từ sau khi tiếp xúc với hắn, tình hình bệnh tật trên người ta cũng được kiềm chế lại. Thật ra ta vẫn nghi ngờ, hắn là một thần y siêu cấp ẩn giấu cực sâu, nhưng hắn vẫn không thừa nhận điều này.”

Tần lão nghĩ thôi cũng thấy sợ hãi.

“Còn có Tần lão, ngươi có nhận được tin tức không? Từ khi chúng ta vì báo ơn mà đưa khoản tiền quảng cáo kén xù cho đài truyền hình Tinh Quang, kết quả tập đoàn phát triển càng ngày càng tốt, hiệu quả và lợi ích lại được tăng lên trên diện rộng, lại một lần nữa hiện ra xu thế phát triển không ngừng?” Hàn lão không kịp chờ đợi vặn hỏi.

Tần lão nhẹ gật đầu: “Cấp dưới cũ của ta từng báo cáo với ta, một chương trình 《Phi Thành Vật Nhiếu》, một bộ phim 《Chung Cư Tình Yêu》, khiến thành tích của tập đoàn chúng ta tăng lên trên diện rộng, bây giờ đã vượt trước các công ty bất động sản khác một khoảng rất xa. Tuy đầu tư hơn 30 ức, nhưng công ty có thể nhanh chóng kiếm lại số tiền này, thật sự quá kỳ lạ.”

Mấy người cứ ngươi một lời ta một câu, phát hiện tình hình càng ngày càng theo xu hướng mà đại sư nói.

Trong lòng cảm thấy kinh hãi khó có thể nói rõ.

“Nhìn xem, đây chính là chỗ tốt mà người có mệnh cách giác chủ mang đến cho các ngươi. Chỉ cần làm quen với hắn, thật lòng giúp đỡ hắn, tất nhiên sẽ có chỗ tốt. Chỗ tốt này nhìn không thấy sờ không được, nhưng thật sự sẽ xảy ra. Nói ví dụ như mệnh của lão Tần, còn có mệnh của tôn nữ lão Hàn,

nếu không có hẳn, chỉ sợ các người không còn tâm trạng trò chuyện với ta nữa.”

Tân lão và Hàn lão nặng nề gật đầu.

“Còn có sự nghiệp do các người tạo dựng ra, bây giờ trên cơ bản đã bão hòa, nếu không gặp được kỳ ngộ to lớn chỉ sợ khó có thể tăng trưởng. Thế nhưng, các người bỏ ra mấy chục ức để báo ân, lại nhận được hồi báo càng to lớn hơn, không chỉ không thua lỗ còn kiếm lời. Tình huống này có thể nói rõ một vấn đề, quen người có mệnh cách tôn quý như thế, sẽ có chỗ tốt khó có thể diễn tả bằng lời. Hơn nữa ở chung càng lâu, trả giá càng lớn, cuối cùng thu hoạch sẽ càng lớn hơn. Vì vậy ta mới muốn nịnh bợ hẳn, muốn làm việc cho hẳn, bởi vì thời cổ đại cũng có tòng long chi công, cuối cùng sẽ có thu hoạch cực đại!” Lưu đại sư vô cùng hưng phấn.

Còn một điều quan trọng nhất mà lão chưa nói, đó là vì lão nhìn thấy hy vọng đột phá từ trên người Lâm Bắc Phàm.

Có lẽ Lâm Bắc Phàm không chỉ là một vị thần y ẩn tàng, còn là một vị đại sư phong thủy ẩn giấu rất sâu, có năng lực cải thiên hoán địa. Không nhân lúc hẳn chưa quật khởi để phục vụ cho hẳn thì còn đợi tới khi nào?

Biết đâu làm việc tốt, người ta còn dạy cho người một hai chiêu đây?

Bỏ lỡ cơ hội hiếm có như vậy, hẳn ta sẽ tiếc nuối cả đời!

Chương 131: Thần tài online!

“Chờ chút, người ở đây, ngoại trừ Lưu đại sư, hình như ba người Tân lão, Hàn lão còn có Trù Thần đều đầu tư tiền cho tiểu tử thú kia đúng không?” Lão Tửu Quỷ đột nhiên nói.

Ba lão đầu còn lại nhẹ gật đầu.

“Các người đầu tư bao nhiêu?” Lão Tửu Quỷ hỏi lại.

“Bên ta đầu tư 39 ức!”

“Ta đầu tư 40 ức!”

“Ta ít nhất, 30 ức!”

“Không được, ta không thể thua kém các người!” Lão Tửu Quý lấy điện thoại ra gọi một cuộc điện thoại, vừa kết nối đã nói: “Không sai, ta chính là phụ thân người! Bây giờ ta ra lệnh cho người, lập tức đến hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, đầu tư tiền, mua quảng cáo cho ta, tóm lại không cần tiết kiệm tiền cho ta, không thể thấp hơn 30 ức, càng nhiều càng tốt... Người làm không xong thì đừng nhận người phụ thân này nữa!”

Cúp điện thoại, khuôn mặt lão Tửu Quý rất thoải mái, cứ như Bồ Tát hiển linh vậy.

“Lão Tửu Quý, người cũng tin tưởng cái này sao?”

Lão Tửu Quý cười ha hả: “Thà rằng tin là có, không thể tin là không. Nếu thật sự có chuyện như vậy, vậy ta kiếm lời lớn rồi. Ta không yêu cầu tiểu tử kia mang đến lợi ích gì cho tập đoàn ta, chỉ cần hắn có thể bảo đảm gia đình ta hòa thuận mỹ mãn, mọi người khỏe mạnh không bệnh tật không tai họa là ta đã hài lòng.”

Mọi người suy nghĩ, trong lòng cũng nghĩ nhiều hơn chút.

Lâm Bắc Phàm vừa về đến nhà không lâu, đã nhận được tin tức từ Bạch Thanh Tuyết, có tập đoàn tên Thiên Tửu chuyên về rượu đến đài truyền hình tìm kiếm hợp tác. Bởi vì trước mắt chỉ có bộ phim truyền hình 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 đang quay, bộ phim truyền hình này do Lâm Bắc Phàm đầu tư quay chụp, vì vậy nàng định hỏi ý kiến hắn một chút.

“Đây là chuyện tốt, bọn họ muốn đầu tư bao nhiêu?” Lâm Bắc Phàm không thèm để ý nói.

Có người đến cửa đưa tiền là chuyện tốt, đã có nhiều cơ hội kiếm lời vì sao lại không kiếm lời chứ?

“Bọn họ nói mang đến 30 ức, không đủ lại thêm...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lại là một tên ngu ngốc nhiều tiền điển hình, Lâm Bắc Phàm đã không còn sức chửi bậy nữa.

“Bọn họ muốn đầu tư toàn bộ tiền vào 《Võ Lâm Ngoại Truyện》, nhưng ta thấy 30 ức thật sự quá nhiều, ta cảm thấy hơi mơ hồ, vì vậy muốn xem ý kiến của chàng.”

“Nhà tài trợ của bộ phim này là tập đoàn Long Môn, chủ yếu phải quảng cáo cho tập đoàn Long Môn, vì vậy số tiền tài trợ không thể vượt quá Long Môn, cướp mất danh tiếng của Long Môn. Vậy cứ để bọn họ đầu tư 8 ức đi, cái khác để sau rồi nói.”

“Ta cũng nghĩ như vậy.”

Một lúc sau, Bạch Thanh Tuyết gọi điện đến phàn nàn: “Bọn họ chê ít tiền, hơi bất mãn... Nhưng chúng ta nói rõ phải trái, bọn họ mới miễn cưỡng đồng ý. Đồng thời hy vọng chúng ta nhanh chóng ra mắt một chương trình giải trí, hoặc là một bộ phim truyền hình cho bọn họ làm nhà tài trợ, bao tất cả quảng cáo! Thật đúng là tiền nhiều không chỗ để, vội vàng đưa tiền đến cửa!”

Cùng lúc đó, tin tức tập đoàn Thiên Tử hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, bỏ ra 8 ức tài trợ cho 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 nhanh chóng truyền khắp cả nước, cư dân mạng lại một lần nữa sôi sục.

“Lại là 8 ức, thật đúng là giàu tới vô nhân tính!”

“Lại là một tập đoàn lớn! Những tập đoàn này quá giàu có! Trời ạ, vì sao đài truyền hình Tinh Quang toàn hợp tác với những tập đoàn lớn vậy? Chẳng lẽ, đài truyền hình Tinh Quang mới là đài truyền hình hạng nhất ắt tàng?”

“Chẳng lẽ 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 thật sự hay như vậy sao? Vì vậy nó có thể khiến các tập đoàn coi trọng như vậy?”

“Một bộ phim truyền hình có vốn đầu tư chưa đến một ức, lại tìm được hai tập đoàn lớn đầu tư 18 ức, chỉ sợ 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 là 《Chung

Cư Tình Yêu 》 phần hai? Thật mong chờ!”

“Xem ra lại có phim hay để xem rồi!”

...

Về phần đài truyền hình khác, hoặc là kẻ địch, chỉ có thể ngược mắt nhìn thôi.

Bọn họ cũng nghĩ không ra vì sao mấy tập đoàn trăm tỷ cấp bậc bá chủ này cứ vội vã chạy tới đưa tiền.

Kết quả vừa đụng phải đài truyền hình Tinh Quang, kẻ sau còn chân chó hơn kẻ trước ...

Đãi ngộ này khiến trong lòng bọn họ rất chua xót.

Đài truyền hình Tinh Quang lại có tiền, Lâm Bắc Phàm lập tức đòi Bạch Thanh Tuyết “phí bao nuôi” 5 ức để đi trồng rau.

Bạch Thanh Tuyết không thêm hỏi đã cho, tỏ ra vô cùng tin tưởng.

Có tiền rồi, Lâm Bắc Phàm lập tức liên lạc với Lưu đại sư, chuyển toàn bộ tiền cho lão, để lão thành lập công ty, gọi là công ty nông sản Giang Nam, sau đó chịu trách nhiệm về mọi chuyện cần thiết ở khu vực kia.

Lưu đại sư vỗ ngực bồm bộp, cam đoan chắc chắn sẽ làm ổn thỏa cho hắn.

Sau khi ký hiệp ước với trấn Hạ Mã, lão lập tức tìm tới hai đội công trình hơn nghìn người, một đội công trình dùng để sửa đường, đội công trình còn lại dùng để khai khẩn đất hoang, trùng tu một vài công trình cần thiết.

Hai đội công trình kè vai sát cánh, hiệu suất rất cao. Dự tính đến cuối năm, dù là con đường hay đất hoang đều hoàn thành xây dựng, đến đầu xuân sang năm là có thể đưa vào sử dụng.

Lâm Bắc Phàm rất yên tâm.

Trong lúc rảnh rỗi, Lâm Bắc Phàm quyết định đến đoàn làm phim 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 thăm hỏi, ủng hộ cổ vũ mọi người, để phim truyền hình càng quay tốt hơn, xứng đáng với số tiền đầu tư của hai tập đoàn ngũ cốc lắm tiền.

Lâm Bắc Phàm ôm con mèo Ragdoll cười híp mắt đi vào phim trường do đoàn làm phim dựng lên, cười cứ như thần tài.

Hà Viên Ngoại đang điều chỉnh ống kính, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm từ đằng xa, hấn ta hét lớn một tiếng: “Boss của chúng ta đến rồi, mọi người nghỉ ngơi nửa tiếng, nửa tiếng sau tiếp tục quay.”

Sau đó, Hà Viên Ngoại ân cần chạy tới: “Boss, sao người lại tới đây? Không thông báo cho chúng ta một tiếng, để chúng ta chuẩn bị sẵn sàng, tạo ra nghi thức chào đón gì đó.”

“Với cái miệng ba hoa của người, bảo sao có thể viết ra kịch bản như 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 .” Lâm Bắc Phàm cười ha hả nói, nhìn ai cũng rất hiền lành. Hấn ôm con mèo Ragdoll trắng như tuyết, trên người viết hai chữ “có tiền” thật to.

“Ha ha...” Hà Viên Ngoại xấu hổ sờ gáy.

“Đã giờ này rồi các người còn chưa đặt cơm trưa?” Lâm Bắc Phàm hỏi một câu.

Hà Viên Ngoại ngạc nhiên, sau đó nói: “Vẫn chưa, chúng ta ăn cơm khá muộn.”

“Chưa thì tốt.” Lâm Bắc Phàm quay ra sau quát một tiếng: “Mang đồ đến đây!”

Nhìn một đám người khiêng mấy cái bàn đến rồi trải ra, sau đó lại có một đám người đẩy từng xe từng xe đồ ăn ra, lần lượt xếp món ngon từ trong tủ lên bàn.

“Ta x! Lại là tiệc tôm hùm, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy tôm hùm lớn như vậy!”

“Còn có bào ngư, lại là bào ngư hai đầu, thật béo khỏe!”

“Còn có món canh kia, nhìn có giống tổ yến không?”

“Còn có con heo sữa nhỏ này, thật là thơm!”

“Cả một bàn đồ ăn này có lẽ phải trị giá 100 ngàn tệ, cả đời này ta cũng không có cơ hội ăn nó!”

Lúc nhìn thấy những bàn đồ ăn xa xỉ chỉ có ở trên tivi được bày ra trước mắt, thị giác và khứu giác bị kích thích gấp đôi, có thể tưởng tượng ra sự rung động này.

Những người khác chậm rãi tập trung lại, đã chảy nước miếng rồi.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Lần này ta đến chủ yếu là hỏi thăm mọi người. Biết trong khoảng thời gian này mọi người quay phim rất vất vả, vì vậy mới nghĩ sắp xếp một bàn đồ ăn để chiêu đãi mọi người, mọi người ăn uống no say rồi lại tiếp tục quay phim.”

“Có nghe thấy không? Boss đến hỏi thăm mọi người, còn không nhanh đến vỗ mông ngựa?” Hà Viên Ngoại hét lớn một tiếng.

“Boss uy vũ! Đạo diễn uy vũ!” Mọi người hô ta.

Sau đó vội vàng chạy tới, ngồi xuống quanh bàn.

Chương 132: Nghiêm túc quay phim, không cần thận liễn giàu!

Toàn bộ đoàn làm phim mấy chục nhân khẩu, phần phật vây quanh mấy cái bàn ngồi xuống.

Lâm Bắc Phàm, Hà viên ngoại cùng với mấy diễn viên chính ngồi cùng một bàn, những người khác tập hợp một chỗ.

Lâm Bắc Phàm nâng chén: “Chắc chắn mọi người đã biết, hiện tại 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 của chúng ta rất được mọi người xem trọng, còn nhận được tổng tài trợ 18 ức từ hai tập đoàn, phim truyền hình chưa truyền bá đã hot, đây là chuyện tốt, thiên đại hảo sự! 18 ức là đài truyền hình chúng ta tranh thủ được, nhưng các người có thể cầm tới bao nhiêu, chỉ có thể nhìn năng lực của các người. Là boss của các người, ta chuẩn bị áp dụng đãi ngộ như đoàn làm phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 !”

“Đãi ngộ giống 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , chẳng lẽ boss chuẩn bị dùng tiền?”

“Trời ạ, mỗi tuần lễ đều phát tiền, còn dùng xe chở tiền vận chuyển tiền đến, ta nhìn mà đổ kị muốn chết!

“Cho dù là nhân viên bình thường nhất, thu nhập đều hơn 50 vạn!”

“Diễn viên chính cũng trở thành phú ông trăm vạn, thu nhập đủ ép chết diễn viên nhị tuyến!”

“Trong đó được tiền nhiều nhất chính là đạo diễn và biên kịch, trực tiếp trở thành phú ông ngàn vạn, nghe nói đã mua nhà mới!”

Đám người vô cùng hưng phấn.

Đoàn làm phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》 thực sự quá lời, cho dù là nhân viên công tác bình thường nhất cũng thu vào 20 vạn tiền mặt, đã trở thành một giai thoại cho giới phim ảnh.

Đợi mọi người tiếp thu xong tin tức này, Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Mọi người nghĩ không sai, chỉ cần tỉ lệ người xem bình quân của 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đạt từ 2% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất đạt từ 3% trở lên, ta sẽ phát tiền cho các người, nhân viên bình thường 20 vạn, nhân viên chủ chốt 50 vạn, diễn viên chính 100 vạn, đạo diễn và biên kịch 500 vạn!”

“Boss vạn tuế!” Đám người nhảy cẫng lên.

“Nếu như tỉ lệ người xem bình quân đạt từ 2.5% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất đạt tới 3.5%, như vậy tiền thưởng tăng gấp đôi!” Lâm Bắc Phàm một lần nữa nói.

“Vạn tuế! Boss vạn tuế!” Đám người lần nữa nhảy cẫng, thanh âm càng lớn càng vang.

“Nếu như các người sáng tạo ra lịch sử, vô luận là tỉ lệ người xem bình quân đạt tới 3% hay là tỉ lệ người xem cao nhất đạt tới 4%, tiền thưởng sẽ lại tăng thêm một cấp bậc, tiếp tục tăng gấp đôi!”

“Vạn tuế! Boss ta yêu người chết mất!” Tiếng gầm càng ngày càng cao, chấn thiên động địa.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Mẫu chốt nhất vẫn là điểm cuối cùng, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có 40 tập, gấp hai 《 Chung Cư Tình Yêu 》, cho nên tiền thưởng sẽ tiếp tục tăng gấp đôi!”

Tăng gấp đôi!

Tăng gấp đôi!

Lại tăng gấp đôi!

Lại tăng tiếp, một đêm chợt giàu!

Mọi người đã không biết nên nói gì, chỉ biết lúc này, bọn hắn rất kích động rất kích động!

Hào hứng mười phần tặng vọt, giống như ăn mấy cân thuốc kích thích, thích nhất lão bản như vậy!

Một chữ: Hào!

“Hà viên ngoại, người vừa là biên kịch vừa là đạo diễn, nhiệm vụ của người rất quan trọng, có thể khiến mọi người cùng phát tài hay không còn phải xem người rồi.” Lâm Bắc Phàm trầm trọng nói.

“Boss, người nói như vậy, ta cảm thấy áp lực rất lớn.” Hà viên ngoại cười khổ.

Hiện tại, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã được công nhận là thần kịch của năm, tỉ lệ người xem bình quân đạt từ 3% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất một lần tiếp cận 4%, tạo ra lượng người xem đỉnh phong trong hai năm qua.

Hắn ta muốn đạt tới trình độ thế này, thực sự rất khó khăn. Hà viên ngoại cũng từng ảo tưởng bản thân có thể làm ra một bộ phim truyền hình giống vậy, nhưng đó cũng chỉ là ảo tưởng mà thôi, hắn ta chỉ có thể cố gắng hết sức, thành hay không còn xem lão thiên gia.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Áp lực cũng là động lực, chuyện do người làm.”

Hà viên ngoại cầm ly rượu đứng lên, lớn tiếng nói: “Tới tới tới, mọi người mời boss hào phóng của chúng ta một ly! Chúc hắn càng ngày càng có tiền, như vậy chúng ta cũng có thể ăn ngon uống sướng!”

Lời chúc phúc rất thú vị, đám người cười ha ha, nâng ly kính tặng.

“Không nhiều lời, bắt đầu ăn!”

Bữa trưa phong phú, hơn nữa Lâm Bắc Phàm còn lấy tiền tài trùng kích, một bữa này tất cả mọi người ăn rất vui vẻ.

Sau khi ăn xong, mọi người ý chí chiến đấu sục sôi tiếp tục quay phim.

Trong lúc rảnh rỗi, Lâm Bắc Phàm cũng ngốc ở studio nhìn đám người quay chụp.

Thứ hắn nhìn thấy chỉ là một màn ảnh nho nhỏ, toàn trường mấy chục người vây quanh, mỗi một bước đều ngay ngắn trật tự, cảm thấy vô cùng chuyên nghiệp.

Thậm chí, bởi vì một cảnh quay không tốt mà phải quay đi quay lại mấy lần, Lâm Bắc Phàm nhìn cũng mệt mỏi.

“Quả nhiên quay phim không phải việc cho người làm, vẫn nên làm một tiểu bạch kiểm ăn bám thôi.” Lâm Bắc Phàm yên tâm thoải mái nói.

“Meo.” Tiểu Manh lên tiếng.

Lâm Bắc Phàm bỗng phát hiện, mỗi ngày của bản thân không khác gì một con mèo.

Nhìn đám người khí thế ngất trời, nhìn đạo diễn Hà viên ngoại vì quay không hài lòng mà nổi trận lôi đình, những người khác bất an bức bối, Lâm Bắc Phàm tâm niệm vừa động: Sinh thể có thể tiêu trừ phản ứng tiêu cực, không biết nếu vận dụng nó vào đoàn làm phim sẽ như thế nào?

Nghĩ là làm, Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một luồng sinh thể không thể thấy giáng xuống toàn bộ đoàn làm phim.

Đột nhiên, đám người cảm thấy thân thể mát lạnh, lập tức nhẹ nhõm vui sướng.

Cảm giác này thật giống như đám người đang táo bạo bỗng nhiên đi vào văn phòng mở máy điều hòa, cảm thấy đặc biệt dễ chịu.

Ngay cả đạo diễn Hà viên ngoại đang khó chịu, ngữ khí cũng biến thành tâm bình khí hòa: “Vừa rồi người diễn như vậy là sai, người nên diễn thế này... thế này... Giống như vẻ mặt ta khi này...”

Diễn viên chính lập tức hiểu ra, diễn ngay tại chỗ một lần, vẻ mặt ngữ khí đều rất đúng chỗ, Hà viên ngoại hài lòng.

Diễn viên, cơ vị các loại toàn bộ đúng chỗ, một lần nữa khai mạc.

Mấy diễn viên một lần nữa diễn xuất, lại có thể liên tục diễn hơn một phút đồng hồ không ngừng.

Mọi người xung quanh đều rất nghiêm túc, trừ bỏ giọng nói của diễn viên thì không còn động tĩnh nào khác.

Lâm Bắc Phàm cũng nghiêm túc xem như những người khác.

Mặc dù hẳn không phải người trong nghề, nhưng hẳn có thể nhìn ra được bọn hắn đang diễn rất tốt, diễn vô cùng tự nhiên và nhập tâm, trạng thái thoát nhìn rất tuyệt, có cảm giác như vốn nên là như vậy.

Ba phút sau.

“Cut! Cảnh này diễn rất tốt, qua!” Hà viên ngoại quát to một tiếng.

Kế tiếp là một cảnh phim khác.

Kết quả không đến hai phút đồng hồ.

“Qua! Vừa rồi mọi người diễn rất đúng chỗ, bảo trì trạng thái này!” Hà viên ngoại có chút hưng phấn nói.

Kế tiếp là màn thứ ba.

“Qua!”

Màn thứ tư.

“Qua!”

“Qua!”

Liên tục mấy chục màn, vậy mà không có một màn NG.

Thẳng đến màn thứ mười tám, nhân viên cầm đèn studio đã đứng quá lâu, không cẩn thận chĩa ánh đèn hơi tối, ảnh hưởng tới phim, mới có một lần NG.

Liên tục 18 màn diễn, vắn vện một buổi chiều đã có thể quay xong cảnh phim của gần hai ngày, hơn nữa hiệu quả còn cực kì tốt, Hà viên ngoại vừa đi xuống đã cười híp mắt, nói đùa với Lâm Bắc Phàm: “Boss, người đúng là ngôi sao may mắn của chúng ta, người xem người vừa đến, trạng thái mọi người đã tốt hơn hẳn. Nếu mỗi ngày boss đều đến, có lẽ không cần hai tuần chúng ta đã quay xong.”

Chương 133: Khúc quân hành Đổ Thần ra sân!

“Có lẽ tất cả mọi người muốn phục chế kỳ tích 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , cho nên ý chí rất dâng trào, trạng thái vô cùng tốt. Hy vọng Hà đạo diễn không nên phụ sự mong mỏi của mọi người!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả cổ vũ.

“Nhất định!” Hà viên ngoại nghiêm túc nói.

Sau khi phát hiện tác dụng kì diệu của sinh thể, Lâm Bắc Phàm hài lòng rời đi.

Hắn quyết định, phương diện này hắn có thể lợi dụng nhiều hơn.

Về sau phim là phim của đài truyền hình bọn hắn, hoặc là gameshow, đều có thể vận dụng năng lực này để mọi người bảo trì trạng thái tinh thần tốt nhất, hiệu suất kia tuyệt đối tiêu chuẩn.

Không nói nhiều, ít nhất có thể tăng hiệu suất gấp hai trở lên!

Như vậy, hắn không chỉ có thể tiết kiệm tiền trên diện rộng, còn có thể đề cao chất lượng quay chụp, tốt biết bao nhiêu?

Lại nghĩ về những đài truyền hình khác, khi bọn hắn phát hiện phim Tinh Quang quay chỉ tốn một nửa thời gian so với bọn hắn, hết lần này tới lần khác chất lượng lại tốt hơn bọn hắn, đây sẽ là chuyện khiến người tuyệt vọng cỡ nào?

“Chỉ tiếc, trạng thái này không thể bền bỉ, nhất định mỗi ngày phải tới đây bổ trí một lần, nếu không nơi này sẽ khôi phục lại trạng thái trước đó.” Lâm Bắc Phàm lòng tham không đáy nói, hắn đang mong đợi khi năng lực của hắn tăng thêm một bước, có thể cố định tình huống như vậy.

Thật giống như đang bày trận.

Lại qua hai tuần, rốt cục 《 Trù Vương Tranh Phách 》 cũng quay được vài tập, có thể đưa lên thị trường.

Có điều, tuy rằng trước đó tập đoàn Long Môn đầu tư 20 ức khiến 《Trù Vương Tranh Phách》 hot lên, chưa lên sóng đã hot, nhưng hiện tại đã qua rất lâu, nhiệt độ cũng giảm nhiều.

Hơn nữa, bởi vì đề tài hạn chế, 《Trù Vương Tranh Phách》 không giống hai tiết mục tổng nghệ khác, khuyết thiếu vật dẫn làm điểm nóng giúp nó bạo lên. Tựa như thế giới cũ, tuy 《Trù Vương Tranh Phách》 được quay rất nhiều kỳ, lượng người xem có thể tính là không tệ, nhưng vẫn không đạt tới trình độ cực hot. Cho nên Lâm Bắc Phàm quyết định đi gây sự, tăng thêm chút nguyên tố mới cho nó.

Trong 《Trù Vương Tranh Phách》, đáng xem nhất ngoại trừ cảnh các đầu bếp chuyên nghiệp tranh tài, còn một điểm đáng chú ý là cuộc tỉ thí trong và ngoài nước, Lâm Bắc Phàm cảm thấy điểm này rất tuyệt, có thể cường hóa nó.

Thế là, khó được khi hẳn lại tới đài truyền hình một lần, tìm đến con sâu rượu đang ngủ thiên tài âm nhạc Dương Tử Nhi.

Nhìn thiếu nữ say rượu ba ngày hai lần bất tỉnh nhân sự, Lâm Bắc Phàm rất cạn lời, dùng sức đánh thức nàng: “Dậy, dậy, hiện tại có việc làm, tranh thủ thời gian đứng lên cho ta!”

“Nào có việc gì? Đã sớm làm xong...” Dương Tử Nhi mơ mơ màng màng nói thảm.

Lâm Bắc Phàm rất im lặng, đồng thời cũng không thể không bội phục hiệu suất của Dương Tử Nhi. Từ khi nàng tiến vào đài truyền hình đến nay, hao không đến ba ngày, phối nhạc của tất cả các tiết mục trong đài truyền hình đã được đổi mới, hiệu quả cực kỳ tốt.

Chính vì vậy nên nàng mới buông thả, có thời gian đi uống rượu.

Lâm Bắc Phàm đành phải xuất ra đòn sát thủ: “Nhanh đứng lên cho ta, có việc mới! Làm tốt, có rượu uống!”

“Rượu... Rượu... Có rượu uống!” Dương Tử Nhi lập tức thanh tỉnh, mở mắt thật to nhìn Lâm Bắc Phàm, nghiêm túc nói: “Nói lời giữ lời, không cho phép gạt ta! Nếu như ngươi dám gạt ta...”

Dương Tử Nhi mở cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra hai chiếc răng mèo đáng yêu, hung tợn nói: “Ta cần chết ngươi!” Đúng là tiểu tử quý, cũng không biết ta là ai!

Lâm Bắc Phàm không nói lời nào, duỗi ra hai đầu ngón tay.

Ánh mắt Dương Tử Nhi sáng lên.

Cúi cái đầu nhỏ nghĩ nghĩ, sau đó lại từ ba ngón tay đang nắm chặt của Lâm Bắc Phàm, bẻ ra một ngón.

Thấy Lâm Bắc Phàm không có phản ứng, nàng lại dùng sức nặn ra một ngón.

Lâm Bắc Phàm thu tay về, tức giận: “Thôi đi, cho ngươi ba bình đã không tệ, đủ cho ngươi uống say ba ngày.

“Chỗ nào đủ ba ngày? Một ngày đã thấy đầy...” Dương Tử Nhi tội nghiệp nói.

Lâm Bắc Phàm duỗi ra ba ngón tay đặt trước mặt nàng, Dương Tử Nhi mừng rỡ, tưởng rằng Lâm Bắc Phàm khai ân, đang chuẩn bị kéo thêm một ngón, Lâm Bắc Phàm dùng sức búng vàng trán sáng bóng của nàng.

“Ai u đau quá...” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn chứa đầy ủy khuất.

“Đừng có nằm mơ, chuyện này không thể thương lượng! Tranh thủ thời gian lao động, không làm một bình cũng không có!” Lâm Bắc Phàm quay người rời đi.

“Quý hẹp hòi!” Dương Tử Nhi theo ở phía sau, làm mặt quý.

Đi tới phòng âm nhạc, Dương Tử Nhi như đi tới vương quốc của chính mình, trong nháy mắt khí tràng phát ra, hoàn toàn không yếu hơn so với Bạch Thanh Tuyết.

“Người muốn ta hát bài gì, hoặc phổ khúc nhạc nào?” Dương Tử Nhi ôm một cây đàn ghi-ta, rất tự tin nói: “Vô luận người muốn gì, ta cũng có thể làm ra cho người.”

“Trong lòng có một khúc, nhưng ta không biết phổ nhạc, hy vọng người có thể làm ra nó.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Không thành vấn đề, người cứ việc ngâm nga.”

“Đây là đoạn nhạc dạo trước khi cao thủ ra sân, hoặc có thể coi thành đoạn nhạc khi đại lão ra sân, tiết tấu gấp gáp nhưng mang theo ung dung không vội vã.” Lâm Bắc Phàm hơi giải thích, sau đó bắt đầu ngâm nga lên.

Không sai, Lâm Bắc Phàm dự định ngâm nga ca khúc trong bộ 《Đổ Thần》, chính là đoạn nhạc nền khi Đổ Thần ra sân.

Tên tiếng anh gọi là [The Final Count Down], nghĩa là thời khắc cuối cùng.

Nhưng về sau ca khúc bị người cải biên, biến thành bài nhạc kinh điển cho Đổ Thần ra sân.

Lâm Bắc Phàm định dùng bản phối nhạc này xem như phối nhạc 《Trù Vương Tranh Phách》 khi trù vương hai phe ra sân, nghe rất trâu bò.

Hơn nữa làm thành phim quảng cáo đưa lên thị trường, hiệu quả nhất định bạo.

Về sau, vừa nghe được bản phối nhạc này, mọi người sẽ lập tức nhớ tới 《Trù Vương Tranh Phách》, hiệu quả tuyên truyền như vậy đúng là đủ tiêu chuẩn.

Về phần Đổ Thần, không cách nào làm thành phim nên không cần để ý đến, ha ha...

Dương Tử Nhi không hổ là thiên tài âm nhạc, vèn vèn chỉ nghe qua một lần, nàng đã có thể bắt chước toàn bộ tiết tấu, sau đó thông qua những nhạc

khí khác tiến hành điều chỉnh phối hợp thử, cuối cùng làm ra phối khúc giống nguyên bản đến bảy, tám phần.

“Lâm Bắc Phàm, hóa ra ngươi cũng là thiên tài âm nhạc, lúc trước ngươi ngâm nga ca khúc [Ngôi Sao] đã rất tuyệt, hiện tại ngươi lại có thể ngâm nga ra bản nhạc cực kì tuyệt vời như vậy, tiết tấu rõ ràng, trong gấp gáp mang theo ung dung không vội, đặc biệt thú vị, khiến người ta nghe xong liền nghiện. Nếu bài hát này lan truyền, nhất định sẽ hot!” Dương Tử Nhi vui mừng nói.

Lâm Bắc Phàm gật đầu, không biết xấu hổ nói: “Ta cũng cảm thấy như vậy, dù sao đây cũng là ca khúc do ta nghĩ ra được. Có điều ta cảm thấy bản phối này còn có thể tiếp tục hoàn thiện...”

Thế là tiếp đó, Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi lại tiếp tục thảo luận sửa chữa, điều chỉnh nó đến phiên bản mà Lâm Bắc Phàm quen thuộc nhất, cũng là phiên bản kiệt tác nhất, hai người đều rất hài lòng.

Dương Tử Nhi vui mừng vỗ vỗ vai Bắc Phàm, nói: “Tiểu tử, ta xem ngươi rất có tư duy, cũng rất có tài, không bằng ngươi theo ta học âm nhạc? Ta sẽ dạy hết kiến thức của ta cho ngươi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm đề cao cảnh giác, vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo!

Một lát sau, Dương Tử Nhi nói bổ sung: “Học phí không mắc, một ngày một bình rượu ngon là đủ.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Quả nhiên!

Chương 134: Nam nhi đương tự cường!

“Còn có một bài càng làm ta hài lòng, đây là bài hát mang phong cách võ hiệp, ca tụng nữ nhi Trung Quốc không ngừng vươn lên, anh dũng hướng về phía trước, nghe mà nhiệt huyết sục sôi, tiết tấu vô cùng hùng hậu, dùng

nhạc khí truyền thống là tốt nhất, chẳng hạn như trống to. Chờ một lát ta hát ra, người viết lại nó.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Dương Tử Nhi vỗ bộ ngực phập phồng nói ra: “Không thành vấn đề! Người cứ việc hát, phổ nhạc phối khí cứ giao cho ta.”

“Bài hát này gọi là 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 .” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Dương Tử Nhi ánh mắt sáng lên: “Tên này thật thú vị, ta nghe mà nhiệt huyết sôi trào!”

Không sai, Lâm Bắc Phàm dự định ngâm nga tiếp theo chính là ca khúc chủ đề trong bộ điện ảnh kinh điển 《 Hoàng Phi Hồng 》 , cũng là chủ phối nhạc 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 . Bài hát này còn có một cái tên khác, đó là [Ngạo Khí Ngạo Tiểu Vạn Trọng Lãng].

Chỉ cần bài nhạc này vừa vang lên, mọi người phảng phất như thấy được một hảo nam nhi nổi tiếng Trung Quốc bay vọt ra, mang một thân nhiệt huyết, chống lại ngoại nhục, anh dũng không hối hận, hình tượng anh hùng cứu vớt đồng bào.

Lâm Bắc Phàm dự định phối bài hát này với tư cách trung phương, chỉ cần cuộc tranh tài đạt tới cao trào, hẳn sẽ lập tức chuyển màn ảnh tới trung phương, kết hợp với hình ảnh bọn hắn xào rau, lại thêm bài hát này, có phải sẽ khiến người ta cảm thấy như đang chống lại ngoại nhục không?

Chủ đề lập tức được xác lập!

Mặc dù hẳn cảm thấy, dùng bài hát kinh điển như vậy vào trận so tài âm thật phung phí của trời, thế nhưng... mặc kệ nó!

Ta vẫn luôn tùy hứng như vậy, thích là được rồi!

Lâm Bắc Phàm áp ủ cảm xúc, tưởng tượng thấy một thế hệ anh hùng Hoàng Phi Hồng ngư được mà ra, một cước Phật Sơn Vô Ảnh đánh khắp thiên hạ không địch thủ, dù đối mặt với lửa đạn của địch nhân cũng bất khuất kiên cường, trong lòng sục sôi, lập tức bắt đầu hát:

Ngạo khí đối mặt vạn trượng sóng

Nhiệt huyết giống như ánh sáng mặt trời đỏ

Đang chuẩn bị phối nhạc Dương Tử Nhi ngân ra.

“Bài hát này.. ”

Một bên khác, Vũ Thiên Mị có chút hưng phấn tìm tới Bạch Thanh Tuyết đang phê duyệt văn kiện, nói: “Nữ vương đại nhân, tiểu nam nhân của người đến đài truyền hình!”

“Tới thì tới thôi, cũng không phải hấn chưa từng tới đây, người kích động như vậy làm gì?” Bạch Thanh Tuyết ung dung cười một tiếng.

“Vấn đề là, hấn đến đài truyền hình không tìm người cũng không tìm ta, cũng không tìm đầu heo hay Mạnh đầu trọc, càng không tìm cái tên Diệp Vô Đạo cà lơ phát phơ, hết lần này tới lần khác hấn đi tìm Dương tiểu muội muội xinh xắn đáng yêu, mặt học sinh thân hình phụ huynh... Nữ vương đại nhân, ta nghe nói, Tử nhi là thiếu nữ rất được nam nhân ưa thích!” Vũ Thiên Mị cười một tiếng.

“Không việc gì, ta tin tưởng lão công ta!” Bạch Thanh Tuyết ngạo nghễ nói.

“Thật?” Vũ Thiên Mị cười yêu mị: “Nhưng ta không quá tin tưởng, ta đi giám sát hấn giúp nữ vương đại nhân!”

Nói xong, nàng quay đầu muốn đi.

“Chờ chút!”

“Nữ vương đại nhân có gì dặn dò?” Đôi mắt đẹp của Vũ Thiên Mị rủ xuống, thiên kiều bá mị nói.

Bạch Thanh Tuyết dời văn bản tài liệu trên bàn sang một bên, sau đó nghiêm nghị nói: “Rất lâu rồi ta không thị sát tình huống các phòng ban, lão tổng như ta quá không xứng chức, hiện tại nhân tiện ta sẽ đi một chuyến với người.”

“Tuân lệnh, nữ vương đại nhân!” Võ Thiên Mị hơi thi lễ.

Mặt lạnh của Bạch Thanh Tuyết rốt cuộc cũng tan vỡ, nàng hơi tức giận đẩy Vũ Thiên Mị.

“Còn không mau đi, nha đầu chết tiệt kia!”

Mặc dù hai nàng nói là thị sát, kỳ thực lại lén lén lút lút đi qua, có cảm giác hưng phấn như sắp “bắt gian tại giường”.

Kỳ quái, vì sao bắt gian tại giường lại hưng phấn đây.

Rõ ràng hai bọn họ là phu thê mà!

Thế nhưng, khi các nàng tiếp cận cửa ra vào phòng âm nhạc, lại nghe được một ca khúc vang dội hùng hậu, xuyên qua cánh cửa thật dày truyền tới, ca từ mộc mạc, giai điệu đơn giản lại chấn nhiếp nhân tâm, nghe nhiệt huyết khuấy động.

“Đây là bài hát gì, nghe thật hay! Nghe xong tâm tình ta muốn bùng nổ!”

“Chưa từng nghe bao giờ... Một ca khúc kinh điển vừa nghe đã nghiện như vậy, nếu có đã sớm nổi danh!”

“Nhất định là một ca khúc mới!”

“Đây là giọng của lão công ta!”

Hai nàng nhìn nhau, sau đó vội đến cửa ra vào phòng âm nhạc, nhẹ nhàng đẩy cửa ra, quả nhiên bọn họ nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đang hát.

Mà một bên, Dương Tử Nhi trợn mắt hốc mồm, cái miệng nhỏ nhắn há to không khép lại được.

Còn có một Tiểu Manh toàn thân trắng như tuyết, đang nằm trên ghế sofa ngáy o o.

Sau khi hát xong, Dương Tử Nhi chậm chậm đi tới, con mắt mở lớn mang theo tia sáng sùng bái, như fan cuồng nói: “Đại thần! Đại thần! Người chính

là đại thần âm nhạc của ta! Hát một lần, lại hát thêm một lần nữa đi!

Bị thiên tài âm nhạc sùng bái, Lâm Bắc Phàm có chút đắc ý, bản nhạc kinh điển được truyền xướng mấy chục năm ở một thời không khác, vẫn có thể lấy ra lừa gạt đám dân bản địa các người.

Hắn duy trì phong phạm cao nhân, bình tĩnh nói: “Tạm thời đừng kích động, khúc phổ của người đâu?”

“Cái này... A... Vừa rồi ta nhất thời hưng phấn nên quên!” Dương Tử Nhi ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Lâm Bắc Phàm bó tay: “Vậy ta lại hát thêm một lần, lần này người ngàn vạn lần không thể quên.”

“Vâng vâng.” Dương Tử Nhi gạt đầu như già tởi.

“Một lần này, ta hát bằng giọng Quảng Đông, ta cảm thấy 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 phiên bản Quảng Đông cũng rất êm tai.”

“Người không phải người Giang Nam sao? Sao còn biết tiếng Quảng Đông?” Dương Tử Nhi nghi hoặc.

“Ta học rộng tài cao không được sao!” Lâm Bắc Phàm tức giận: “Trên thế giới này không chỉ có mình người là thiên tài, thực ra ta cũng vậy, chỉ là ta ẩn giấu quá sâu, không người phát hiện. Hôm nay người may mắn được kiến thức, còn không mau tạ chủ long ân?”

“Đại thần vạn phúc!” Dương Tử Nhi làm ra vẻ.

“Ngoan!” Lâm Bắc Phàm vui mừng sờ lên cái đầu nhỏ của Dương Tử Nhi.

Dương Tử Nhi: “...”

Vũ Thiên Mị đang đứng ở cửa ra vào nghe lén, hô lên: “Lại khoe khoang như vậy, thật không biết xấu hổ!”

Bạch Thanh Tuyết đứng bên cạnh không hài lòng: “Cái gì mà khoe khoang? Lời lão công ta nói vốn là sự thật!”

Sau đó, hai tay nàng nắm chặt trước ngực, nhìn Lâm Bắc Phàm đang chuẩn bị hát vang, cặp mắt tràn đầy yêu thương, một bộ cuồng si sùng bái: “Chỉ là không nghĩ tới, lão công ta còn biết sáng tác nhạc, hơn nữa hẳn hát còn hay như vậy...”

“Vâng vâng vâng, lão công người cái gì cũng tốt, cái gì cũng giỏi!” Vũ Thiên Mị vô lực nói, mắt đẹp vừa chuyển, nàng lại âm dương quái khí nói: “Hơn nữa ta nghe nói, hình như nam nhân của nữ vương còn đặc biệt sáng tác một ca khúc cho nữ vương đại nhân, hình như tên [Sao Sáng], thật khiến người khác hâm mộ!”

“Đúng vậy”. Trong lòng Bạch Thanh Tuyết ngọt hơn mật, trên mặt viết đầy yêu thương.

Vũ Thiên Mị đồ kị muốn chết.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm hát lại ca khúc 《 Nam Nhi Đương Tụ Cường 》 bằng tiếng Quảng Đông. Đám người ở đây không một ai biết nói tiếng Quảng Đông, nhưng không hiểu sao bọn họ vẫn cảm giác được dường như bản tiếng Quảng Đông này càng hợp hơn bản quốc ngữ.

Lần này, Dương Tử Nhi không tiêu cực biếng nhác, rất nhanh nàng đã phổ ra từ khúc.

Dương Tử Nhi chân thành vô cùng nói: “Mặc dù đại thần đã hát rất khá, âm vực vô cùng rộng, hơn nữa rõ ràng trình độ của hẳn không chuyên nghiệp lại có thể hát ra phong phạm chuyên nghiệp, nhưng có một vài tiết tấu không đủ chuẩn, khí tức không đủ sừng, để ta giúp người uốn nắn, người hát lại lần nữa, hai ngày này chúng ta bắt đầu ghi âm.”

Lâm Bắc Phàm khoát tay: “Này thì không cần, ta không muốn làm ca sĩ, không cần ghi âm, ta chỉ muốn người phổ ra bản nhạc này, sau đó lại tìm một người thích hợp để hát.

Chương 135: Ca vương ra đời!

“Không được!” Bỗng nhiên hai giọng nữ bén nhọn vang lên, khiến Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi giật mình.

Ngay sau đó, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị phá cửa mà vào.

“Các người... Sao các người lại tới đây?” Lâm Bắc Phàm sững sốt, kinh ngạc nói.

“Nếu chúng ta không đến, sợ người đã dụ dỗ Tử nhi muội muội đáng yêu quyến rũ của chúng ta rồi!” Vũ Thiên Mị âm dương quái khí nói

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta cũng không phải nam nhân của người, sao người phải ghen tuông như vậy?

“Lão công, chàng đừng nghe nàng nói mò.” Bạch Thanh Tuyết khẽ mỉm cười, vô cùng rộng lượng nói: “Chỉ là vừa lúc chúng ta ra ngoài dò xét, sau đó nghe thấy giọng hát rất hay truyền ra từ phòng âm nhạc, cho nên mới hiếu kỳ tới xem. Không nghĩ tới lại là lão công chàng mang tới kinh hỉ lớn như vậy cho chúng ta!”

Vũ Thiên Mị thâm nghĩ: Không hổ là nữ vương đại nhân, công lực trọn mắt nói lời bịa đặt ngày càng thâm hậu, tiểu nữ bội phục.

Vũ Thiên Mị gật gật đầu, tỏ vẻ đúng là như vậy, không sai.

“Hóa ra là vậy...” Lâm Bắc Phàm giật mình, nghi ngờ hỏi: “Vậy sao vừa rồi các người lại nói không được? Dù sao ta cũng không phải ca sĩ chuyên nghiệp, cũng chưa từng học qua phương diện này, hát không hay lắm, đưa ca khúc này cho người khác hát là tốt nhất.”

“Lão công, chàng nói vậy không đúng, ai nói chàng hát không hay? Vừa rồi chúng ta ở bên ngoài nghe như si như say, cảm xúc bành trướng. Có lẽ chàng hát không được chuyên nghiệp giống người khác, nhưng tình cảm chàng hát đúng chỗ hơn so với người khác.” Bạch Thanh Tuyết sùng bái nói.

“A... Thật sự hay như vậy sao?” Nhìn thấy ánh mắt sùng bái của lão bà, Lâm Bắc Phàm vô cùng đắc ý.

Không có cách, ở trước mặt nữ nhân, nhất là nữ nhân của mình, lòng hư vinh của nam nhân bành trướng đến cực hạn.

“Chàng không tin có thể hỏi Thiên Mị, vừa rồi nàng suýt bị chàng mê hoặc!”

Lâm Bắc Phàm lập tức nhìn về phía Vũ Thiên Mị.

Hay nhỉ, tự dung lại đẩy ta ra?

Hơn nữa, dáng vẻ vừa rồi của ta bị nữ vương đại nhân thấy được, quá xấu hổ!

Vũ Thiên Mị ra vẻ nghiêm túc nói: “Đúng vậy, nữ vương đại nhân nói rất đúng, mặc dù ngươi hát có chút lệch âm...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Tiết tấu chưa chuẩn lắm...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Có khi còn không khống chế được cảm xúc mà gào thét lung tung...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Nhưng mà, ngươi hát vẫn rất dễ nghe.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ngươi đang khen ta thật sao?

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười một tiếng: “Hơn nữa lão công, không biết có thể học, có Tửu nhi muội muội ở đây, còn sợ không ai dạy chàng được sao?”

Dương Tử Nhi bật ra, dáng vẻ cùng chung mối thù nói: “Đúng vậy đúng vậy, kỳ thực giọng hát của ngươi rất dễ nghe, có từ tính lại mang theo cảm xúc độc đáo, đặc biệt hấp dẫn người khác. Hơn nữa, âm vực của ngươi rất rộng, đồng thời còn rất đa dạng, hết sức uyển chuyển, trời sinh để ăn miếng cơm này. Nếu ngươi theo ta học tập một thời gian, danh hiệu ca vương tuyệt đối sẽ thuộc về ngươi. Mấu chốt nhất, người sáng tác ra bài hát này là ngươi, ngươi có thể nắm chắc tình cảm trong bài hát này, vì thế ngươi hát là tốt nhất!”

“Thế nhưng ta không muốn làm ca sĩ, bởi vì ta sợ ta được hoan nghênh quá, mỗi ngày đều có ong bướm đuổi theo sau lưng ta, cuộc sống không thể an bình thì phải làm sao bây giờ?” Lâm Bắc Phàm vô cùng lo lắng nói.

Tự luyện!

Không biết xấu hổ!

Vũ Thiên Mị và Dương Tử Nhi bĩu môi.

“Đây đúng là một vấn đề...” Bạch Thanh Tuyết đề cao cảnh giác, nghĩ nghĩ, nói: “Vậy chàng chỉ hát thôi không lộ diện, thậm chí còn không bại lộ thân phận của bản thân, vậy là không thành vấn đề. Như thế, lão công vừa có thể ca hát lại vừa không bị ong bướm quấy rầy.”

Bạch Thanh Tuyết lại suy nghĩ một chút, bổ sung: “Ta thấy trong giới giải trí rất nhiều người đều có nghệ danh, chúng ta cũng lấy một nghệ danh, ta cảm thấy nghệ danh “Luyện Tuyệt” cũng không tệ!”

Vũ Thiên Mị: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Luyện Tuyệt, tiểu nam nhân mê luyện Bạch Thanh Tuyết, nữ vương đại nhân (boss) thật không biết xấu hổ!

“Ta cảm thấy nghệ danh này không tồi, tràn ngập tình thơ ý họa lại dồi dào thâm ý, quả thực nói ra hết tất cả lời trong lòng ta, ta rất thích!” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng lôi kéo tay Bạch Thanh Tuyết, cười tủm tỉm nói.

Vũ Thiên Mị: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Lại có thể ở trước mặt mọi người vung thức ăn cho chó, tiểu nam nhân của nữ vương (lão công của boss) cũng không phải người tốt gì!

Bạch Thanh Tuyết ngọt ngào liếc hắn: “Ngoài ra ta cảm thấy, sau khi chàng học ca hát xong rồi, bài 《 Sao Sáng 》 này cũng có thể thu âm một lần.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lão bà, đây mới là mục đích của ngươi, vì sao phải gài bẫy sâu như vậy?

“Lão bà thích ta hát như thế, vậy về sau ta chỉ đặc biệt hát cho ngươi nghe.”

Lâm Bắc Phàm vỗ đầu, ý chí chiến đấu sục sôi nói: “Quyết định vậy đi, ta muốn học ca hát! Ta muốn hát cho riêng lão bà ta nghe! Cho ta ba ngày, ta nhất định sẽ học hết toàn bộ!

“Gạt ngươi, trong vòng ba ngày sao ngươi có thể học được?” Dương Tử Nhi nhỏ giọng thăm thò.

Kết quả mới vắn vện hai ngày, Dương Tử Nhi đã nhận thức được cái gì gọi là yêu nghiệt.

Cho dù nàng dạy cái gì, Lâm Bắc Phàm cũng có thể học được ngay, đồng thời còn có thể suy một ra ba. Hơn nữa, vì các phương diện tố chất của Lâm Bắc Phàm đã vượt qua cực hạn của nhân loại, thanh vực vô cùng rộng, hơn nữa lực không chế còn mạnh mẽ phi thường, cho dù Dương Tử Nhi muốn hắn phát ra âm gì, hắn cũng có thể luyện được ngay.

Kiểu hát mỹ thanh, kiểu hát dân tộc, kiểu hát thịnh hành, thậm chí là kiểu hát nguyên sinh... Đủ loại kiểu hát hạ bút thành văn, không có chút mất tự nhiên nào.

Hai ngày đã học thành ca vương, hơn nữa còn là ca vương có thể hát tất cả thể loại, ai chịu nổi?

Thân là thiên tài âm nhạc, Dương Tử Nhi bị đả kích. Lúc đầu nàng còn vì thiên phú của mình mà đắc ý, tự cho rằng không ai có thể sánh với mình, kết quả hiện tại nàng gặp được một tên siêu cấp đại biến thái.

Tâm thật mệt, thật!

“Tử nhi muội muội, hiện tại ta đã học xong tất cả kiểu hát, lúc nào chúng ta mới học nhạc khí? Ta cảm thấy đàn dương cầm không tồi, dường như nó còn được gọi là vua nhạc khí, cho ta hai ngày nữa ta có thể học được.” Về mặt Lâm Bắc Phàm tràn đầy chờ mong.

Dương Tử Nhi cảm thấy tâm mệt, vô lực phát phát tay: “Đi đi, đừng quấy rầy ta, ta không muốn nhìn thấy ngươi. Ta cần được lẳng lẳng hai ngày, không cần hỏi ta lẳng lẳng làm gì. Còn có, nếu như ngươi không cho ta mười bình rượu đền bù tổn thất, ta sẽ không dạy ngươi nữa!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Rốt cục, dưới sự cố gắng của cả hai, Khúc Quân Hành Đồ Thần Ra Sân và [Nam Nhi Đương Tự Cường] đều rất tốt, đương nhiên, 《 Sao Sáng 》 cũng được thu xong, Lâm Bắc Phàm chọn thời cơ lẳng mạn giao cho Bạch Thanh Tuyết, lấy được báo đáp tuyệt không thể tả.

Hai bài còn lại giao cho đoàn làm phim 《 Trù Vương Tranh Phách 》, để bọn hắn căn cứ hai ca khúc này mà cắt ra thành hai trailer, phát ra bên ngoài, khai hỏa công việc quảng cáo. Đoàn làm phim 《 Trù Vương Tranh Phách 》 lấy được hai ca khúc này như nhật được bảo bối, nhất là Tiền Đa Đa, trong lòng hắn ta càng bốc lên rất nhiều ý đồ xấu để lẳng xê, tốn ba ngày, rốt cục bọn họ cũng làm ra hai trailer, luân phiên đưa lên thị trường.

Chương 136: Khúc quân hành Trù Vương ra sân!

Trailer đưa lên đâu sẽ dễ hot nhất? Đương nhiên là TikTok và Kwai.

Hai nền tảng này đều phát triển video ngắn, được rất người trẻ tuổi thời nay yêu thích. Video dài chỉ mấy phút, ngắn chỉ mấy giây, chỉ cần dễ nhìn, thú vị, như vậy sẽ nhanh chóng trở thành bạo khoản.

Đây là hai nền tảng não tàn, đã tạo ra rất nhiều rất nhiều võng hồng (1), cũng tạo rất rất nhiều phần tử não tàn.

(1) Võng hồng: người nổi tiếng trên mạng xã hội

Có một câu nói rất hay, “Kẻ ngu si ngàn ngàn vạn vạn, TikTok Kwai mỗi bên một nửa”, sự hình dung đó khá là chuẩn xác.

Bởi vì rất nhiều người vì muốn nổi tiếng đã làm ra rất nhiều chuyện não tàn.

Nhưng không thể phủ nhận, hai thương hiệu này thực sự là máy chế tạo người nổi tiếng, truyền trailer lên đây tuyệt đối không sai.

Đương nhiên là bắt đầu từ trailer khúc quân hành ra sân của trù thần, xem như khai hỏa tên tuổi của 《Trù Vương Tranh Phách》 trước.

Năm nay Tiểu Phong 20 tuổi, nữ, còn là sinh viên đại học, tự nhận là đại biểu cho thế hệ trẻ, tiên phong trước thời đại, ăn mặc trang điểm rất hợp trào lưu, cái gì cũng dùng kiểu mới nhất, rất sợ bị thời đại đào thải.

Nàng thích nhất là xem TikTok và Kwai, bởi vì nàng cảm thấy đây là nền tảng để giới trẻ tự thể hiện bản thân, những người trẻ tuổi rất hăng say ở phương diện này. Được xem là đại biểu cho trào lưu trong đó, đương nhiên nàng cũng không ngoại lệ.

Mỗi ngày có thời gian rảnh, nàng lại lấy điện thoại di động ra lướt, like, bình luận, thấy được video thú vị hài hước nàng còn chuyên tiếp và chia sẻ, để mọi người cùng nhau vui vẻ.

Hôm nay, vẫn như thường lệ, nàng đang tiến hành lướt xem thì bỗng nhiên lướt đến một video.

“Khúc quân hành Trù Vương ra sân? Ý gì đây?”

Tiểu Phong chớp chớp mắt rồi nhìn xem số liệu bên cạnh, nhỏ giọng nói: “Mới đăng chưa đến mấy phút đã có hàng ngàn lượt xem... Chắc sẽ không tệ, nói không chừng sẽ hot đây.”

Vừa nói, nàng vừa thuận tay bấm vào.

Dù sao cũng chỉ mới đăng chưa tới 2 phút, coi như có bấm nhầm cũng không sao.

Đột nhiên, tiết tấu vang dội cô đọng vang lên, Tiểu Phong nghe mà toàn thân nổi da gà.

Đi đôi theo tiết tấu này, một đám người mặc trang phục đầu bếp màu đỏ sậm có họa tiết hình rồng, đầu đội mũ đầu bếp màu trắng thật cao, khí vũ hiên ngang đi ra, cảm giác bước đi mang gió, khí thế như lão đại ra sân đập vào mặt.

“Chóit mắt! Thật chóit mắt! Kiểu cách ra sân này quá chóit mắt!” Tiểu Phong vô cùng kích động.

Nhìn mấy vị lão đại này, lại nghe tiết tấu vang dội, Tiểu Phong có xúc động muốn quỳ xuống.

Màn ảnh vừa chuyển, chuyển tới một cánh cửa khác, lại một nhóm đầu bếp nước ngoài mặc trang phục màu đen có họa tiết tường vân, đỉnh đầu đội mũ đầu bếp thật cao, khí vũ hiên ngang bước ra.

Hai nhóm đầu bếp hội tụ trên một sân khấu to lớn, đối chọi gay gắt, giương cung bạt kiếm, ai cũng không nhường ai, tạo nên cục diện đối chiến căng thẳng, gió thổi báo trước cơn giông bão.

Lúc này, màn ảnh xoay ngang 360 độ, khiến tình hình chiến sự vốn đã căng thẳng lại càng thêm căng thẳng hơn. Cuối cùng, hình ảnh dừng lại ở bốn chữ lớn rồng bay phượng múa “Trù Vương Tranh Bá”, còn có logo lớn của tập đoàn Long Môn.

“Thì ra là trailer 《 Trù Vương Tranh Phách 》, cuộc thi của các đầu bếp chuyên nghiệp do tập đoàn Long Môn đã đầu tư 20 ức chế tạo.” Tiểu Phong lập tức hiểu ngay.

Trước đó, vì sức ảnh hưởng của 20 ức, show tạp kỹ này đã trở nên sôi sùng sục, không ít lần được lên hot search, tiết mục chưa phát sóng đã hot, tự

nhận là tiên phong thời đại mới, đương nhiên Tiểu Phong cũng biết rõ.

“Có điều, khúc nhạc ra sân này thực sự quá thú vị, cảm giác như lão đại xuất hành tuần tra! Nghe mà da gà ta đều lên, thật là quá tuyệt vời! Video này nhất định sẽ hot, chuyển tiếp, nhất định phải chuyển tiếp!”

Tiểu Phong vô cùng hưng phấn, ngựa không dừng vó tiến hành chuyển tiếp.

Kỳ thực, tình huống như vậy không chỉ xuất hiện trên người Tiểu Phong, những người khác nào cũng bấm liên tục như nước máy, đây cũng là lý do vì sao chỉ mới đăng lên mấy phút đã có hơn ngàn lượt bấm vào.

Đều là nhờ những người như Tiểu Phong mới khiến khúc quân hành Trù Vương ra sân nhanh chóng lan truyền. Một truyền mười, mười truyền trăm, trăm truyền ngàn, ngàn truyền vạn...

Cuối cùng, dẫn nổ hai nền tảng, sau đó dẫn nổ cả internet!

“Trời ơi, âm nhạc thật sự rất thú vị, thật ảo diệu, nghe rồi còn muốn lại nghe!”

“Khúc quân hành lão đại ra sân, không có bản nhạc nào phù hợp hơn cái này!”

“Xong rồi xong rồi, hiện tại trong đầu ta đều là hình ảnh đầu bếp ra sân, cảm giác thật tàn khốc!”

“Lần đầu phát hiện đầu bếp lại cao lớn như vậy!”

“Mụ mụ, ta muốn làm đầu bếp...”

Nhiệt độ thảo luận trên internet cao vô cùng, khúc quân hành Trù Vương ra sân dùng tốc độ khó mà tin nổi trực tiếp vọt lên hần top một hot search!

Cùng ngày, lượt xem hai nền tảng đã đột phá đến 2000 vạn!

Không phải cộng lại, mà là mỗi nền tảng đều đột phá 2000 vạn, cộng lại tổng cộng đột phá 5000 vạn!

Đây chỉ là ngày thứ nhất, độ hot chỉ vừa mới bắt đầu.

Không cần hoài nghi, trong vòng vài ngày sau đó, khúc quân hành Trù Vương ra sân thế mà lại đứng trùm bảng!

Tổng điểm vote dễ dàng đột phá 3 ức!

Cứ như vậy, tập đoàn Long Môn và 《 Trù Vương Tranh Phách 》 hot thêm một lần nữa.

Đang phê duyệt văn kiện, Bạch Thanh Tuyết bỗng nhiên nhận được điện thoại từ chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn.

Kết quả điện thoại mới vừa kết nối, còn chưa kịp ân cần thăm hỏi, bên kia đã truyền đến giọng hưng phấn của chủ tịch Trần Dao: “A Tuyết, trailer [Khúc quân hành Trù Vương ra sân] trên internet là đài truyền hình các người đưa lên phải không? Thực quá tuyệt vời, mới chưa đến một ngày mà lượng truy cập đã đột phá 5000 vạn, ngay cả tập đoàn ta cũng được tắm máu... Ha ha, tiết mục còn chưa bắt đầu đã nhận được hiệu quả như thế, xem ra quyết định tới tìm các người lúc trước là rất chính xác.”

Nghe giọng là biết chủ tịch Trần Dao rất vui vẻ.

Nhưng Bạch Thanh Tuyết lại có chút mờ mịt: “Trần tỷ, trailer cái gì, người nói cái gì ta nghe không hiểu...”

“Cái gì... Nghe không hiểu?” Chủ tịch Trần Dao mờ mịt: “Không phải các người đã tạo một video tên là [Khúc quân hành Trù Vương ra sân] làm trailer cho 《 Trù Vương Tranh Phách 》 sao? Hiện tại internet đều truyền âm lên...”

“Đúng là bên ta có làm một bài nhạc cho 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , nhưng không phải [Khúc quân hành Trù Vương ra sân], mà là [Nam Nhi Đương Tự Cường]... Trần tỷ người chờ chút, ta tìm hiểu tình hình một chút.”

Bạch Thanh Tuyết liên lạc với đoàn làm phim, biết được quả thật có hai trailer, có điều do lúc trước nàng tới trễ nên chỉ nghe phiên bản kiệt tác đặc

biệt [Nam Nhi Dương Tự Cường], cuối cùng mới không hứng thú với khúc nhạc đệm trước đó.

Kết quả không ngờ, khúc nhạc đệm trước đó lại hot như vậy, hơn nữa nó chỉ là một khúc nhạc đệm, không đến nửa ngày đã vang dội cả nước.

Ngay cả bản thân đoàn làm phim cũng không ngờ sẽ hot nhanh như vậy.

Bọn họ cũng đặt trọng tâm vào video tuyên truyền thứ hai, kết quả hạnh phúc này lại đến quá đột ngột.

“Tiểu nam nhân luôn khiến người ta kinh ngạc vui mừng!”

Bạch Thanh Tuyết cười ngọt ngào, sau đó gọi điện thoại hạ lệnh: “Tặng tuyên truyền, không cần tiết kiệm tiền cho ta, không chỉ đưa lên từng nền tảng, đài truyền hình chúng ta cũng không thể bỏ qua!”

Chương 137: Một ca khúc một ức nguyên?

《 Khúc quân hành Trù Vương ra sân 》 kéo dài độ hot.

Đoạn video này đã thống trị hot search liên tiếp ba ngày.

Liên tục 3 ngày, ngoại trừ ngày thứ nhất số lần bấm vào đạt tới 5000 vạn trở lên, ngày thứ hai đã đạt tới 8000 vạn, ngày thứ ba là 7000 vạn, tổng điểm vote nhẹ nhõm đột phá 2 ức, hot đến rồi tinh rồi mù.

Trên hai nền tảng video nào tàn xuất hiện rất nhiều mô phỏng xuất sắc, bắt chước dáng vẻ lão đại ra sân.

Mặc âu phục, đeo kính râm mang giày da, thoạt nhìn xem như nghiêm chỉnh.

Có người dứt khoát khoác một chiếc chăn, mặc quần đùi mang dép lười, đi trình diễn như người mẫu, còn ngậm một điều thuốc, muốn điều ti cỡ nào thì điều ti(1) cỡ ấy, làm một đám người ôm bụng cười lăn lộn.

(1) Điều ti: là tiếng lóng, chỉ những người thua kém mọi mặt: không tiền, không chỗ dựa, sự nghiệp mờ nhạt, yêu đương thất bại.

Còn có người cắt ghép video, lấy hình ảnh những người kinh điển lồng ghép vào cảnh mây lãng đại ra sân, hoặc lồng lãnh đạo các quốc gia vào trong đoạn ra sân, vậy mà lại hoàn toàn phù hợp.

Tóm lại, trailer này đã hot đến không thể hot hơn nữa.

Tình huống như vậy kéo dài khoảng một tuần lễ mới giảm nhiệt.

Chỉ có điều cũng đúng lúc này, đài truyền hình Tinh Quang long trọng đẩy ra cái trailer video [Nam Nhi Dương Tự Cường] thứ hai, đồng thời còn đưa lên toàn bộ các nền tảng để tuyên truyền show tạp kỹ 《 Trù Vương Tranh Phách 》 .

“Ngạo khí đôi mắt ngàn con sóng.”

“Nhiệt huyết tựa như mặt trời hồng.”

.....

Khi mọi người vừa nghe đoạn nhạc mở đầu đã trực tiếp quỳ.

“Đây chính là mở miệng quỳ trong truyền thuyết! Quá êm tai, bao nhiêu năm cuộc đời, ta chưa bao giờ nghe được bản nhạc nào có ý chí chiến đấu sục sôi như vậy, nghe mà nhiệt huyết cuộn trào! Hát ra nguyện vọng sâu nhất trong lòng của ta!”

“Ta nghe cũng muốn khóc, thì ra ta vẫn có nhiệt huyết!”

“Ai có thể nghĩ tới đây chỉ là trailer một show nấu ăn chứ?”

“Quá hào khí, quá dốc lòng, còn nhiệt huyết hơn cả phim bom tấn!”

“Nấu ăn cũng làm ra được tình yêu nước!”

“Ta phát hiện ta xong rồi, sau này lúc ta nấu ăn đều sẽ nhớ tới bài hát này, vừa nghĩ tới là muốn hát, hoàn toàn không dừng được, lỡ như kích động làm hỏng luôn đồ ăn thì phải làm sao bây giờ?”

Bài hát này còn vang dội hơn cả [Khúc quân hành Trù Vương ra sân], càng thêm được hoan nghênh.

Cảm giác như được khơi nguồn từ tiếng nói chân thật nhất của dân tộc.

Cũng có nhà âm nhạc nổi tiếng tiến hành nhận xét: “Bài hát này ta đã nghe đi nghe lại rất nhiều lần, mỗi lần nghe đều rất phấn khích. Nam tử hán, nên đỉnh thiên lập địa. Ánh sáng, lý tưởng, triều khí mạnh mẽ. Đặc biệt là câu ca kia: Dùng ta trăm điểm nhiệt, phát ra ngàn ánh sáng bản thân. Đại trượng phu phải có đảm đương, có ý thức trách nhiệm, miêu tả vô cùng nhuần nhuyễn. Mỗi lần nghe là mỗi lần ta cảm giác muốn bảo vệ quốc gia. Chỉ là ta cảm thấy, dùng bài hát này để tuyên truyền cho một show nấu ăn thực sự quá lãng phí, đúng là phung phí của trời!”

Còn có một vị phê bình âm nhạc khác nhận xét: “Bây giờ, thiếu niên mạnh, quốc gia mạnh. Loại cảm giác sứ mệnh và tư tưởng gắn bó bền chặt là khiếm khuyết lớn của tân sinh thế hệ này. Không phải ta muốn một gậy đánh chết tất cả mọi người. Chỉ là ta cảm thấy, với tư cách là nam nhi tốt của thời đại mới, quan trọng nhất là phải có tinh, khí, thần, đồng thời còn phải có trách nhiệm. Nhưng xã hội hiện nay rất hiếm tinh thần như vậy. Hiện tại thanh niên quá xúc nổi, mấy thứ cơ bản nhất mới là thứ quan trọng nhất. Nhưng mà, [Nam Nhi Đương Tự Cường] đã thay mặt hát ra những lời cần thiết nhất, ta rất cảm động, cũng rất vui mừng! Theo ta thấy, bài hát này nên dùng để tuyên truyền phương diện yêu nước, hoặc dùng để tuyên truyền chí khí nam nhi, kết quả nó lại được dùng để tuyên truyền show nấu ăn, khiến ta hận không thể giơ đao chém người! Đài truyền hình Tinh Quang thực sự đáng hận!”

Rất nhiều bình luận khiến cho người ta bật cười.

Luận điểm tập trung nhất chính là, đài truyền hình Tinh Quang dùng một ca khúc nhiệt huyết sôi trào, chí khí hùng dũng như vậy để làm nhạc nền quảng cáo cho show tạp kỹ 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , thực sự quá lãng phí.

Thậm chí còn có rất nhiều đạo diễn đau lòng nhức óc, vậy mà bọn hắn lại dùng ca khúc kinh điển như vậy làm nhạc nền quảng cáo cho show tạp kỹ

nấu ăn, thật đúng là phung phí của trời, nếu cho bọn họ bài hát này thì tốt biết bao nhiêu?

Chỉ cần hoạt động sơ qua một chút là có thể dẫn nổ phòng bán vé, kết quả thế mà lại dùng để tuyên truyền xào rau...

Nghĩ một chút đã buồn bực đến hộc máu!

Nhưng càng khiến người ta buồn bực hơn là, người khác chỉ làm một đoạn phim quảng cáo show nấu ăn đã đánh bại phim gốc của bọn họ, cảm giác cả người đều rất không tốt, chỉ có thể yên lặng tổn thương rơi lệ.

Cùng ngày, lượng truy cập của 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 đã đột phá 1 ức!

《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 trèo lên top 1 hot search!

“Tập đoàn Long Môn”, “Đài truyền hình Tinh Quang” liên quan đến “Trù Vương Tranh Bá” cũng leo lên đỉnh hot search một lần nữa!

Hơn nữa, phong trào “Khúc quân hành Trù Vương ra sân” còn chưa qua, toàn bộ các vị trí từ thứ nhất đến thứ năm hot search đều bị đài truyền hình Tinh Quang bao trọn, gần như muốn tàn sát cả bảng.

Cùng lúc đó, được hoan nghênh còn có người chế tác 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 và [Khúc quân hành Trù Vương ra sân], Luyến Tuyết và Ái Tửu.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, người ra hai ca khúc kinh điển như vậy, vào thời đại âm nhạc sa sút, quần tinh ảm đạm, hai người là hiếm thấy biết bao, khó có được biết bao.

Nhất là Luyến Tuyết, không chỉ là người sáng tác mà còn là người hát 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》, giọng hát hùng hậu hữu lực sục sôi rạo rục, vừa nghe đã biết công lực phi phàm, thực lực hoàn toàn không thua gì thiên vương.

Rất nhiều kẻ yêu thích âm nhạc như đói như khát, muốn tìm ra hai người kia, tìm tới thần tượng mới, kết quả lại vô cùng thất vọng.

Còn có rất nhiều công ty giải trí muốn liên lạc đài truyền hình Tinh Quang tìm tới hai người kia, kết quả ăn ngay quả bết môn canh.

Ca khúc kinh điển rất khó phỏng chế, còn người hát thì lại vừa có thực lực phi phàm vừa thần bí khiến hai ca khúc này càng ngày càng hot, video tuyên truyền cũng càng ngày càng trở nên phổ biến.

Cách ngày lên sóng 《Trù Vương Tranh Phách》 chưa đến ba ngày, Bạch Thanh Tuyết đang nói chuyện điện thoại với chủ tịch Trần Dao.

“A Tuyết, nhiều năm như vậy chúng ta không có biện pháp nào, kết quả các người đẩy ra hai video đã làm được một nửa, lúc trước tìm tới các người quả thật quá đúng, quả nhiên tiền này không xài uổng!” Trong điện thoại, Trần Dao rất vui vẻ.

“Nào có, thực ra chúng ta cũng không ngờ hiệu quả sẽ tốt như thế...” Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn nói.

“Các người không ngờ, nhưng các người làm được, đây chính là bản lĩnh! Hiện tại, người khác vừa nghe đến 《Nam Nhi Đương Tụ Cường》 còn có [Khúc quân hành Trù Vương ra sân] sẽ lập tức nghĩ ngay đến show của chúng ta, còn nghĩ tới tập đoàn ta, hiệu quả đi sâu vào lòng người. Hiện tại có năm mơ ta cũng sẽ cười tỉnh.”

“Chúc mừng Trần tỷ!” Bạch Thanh Tuyết chúc phúc.

“A Tuyết, hiện tại tỷ hỏi người chuyện này, bản quyền hai bài hát 《Nam Nhi Đương Tụ Cường》 và [Khúc quân hành Trù Vương ra sân] có bán hay ủy quyền cho người khác chưa?”

Bạch Thanh Tuyết kinh ngạc, nói: “Cái này không có...”

“Vậy thì thật quá tốt, ta muốn mua hai bài hát 《Nam Nhi Đương Tụ Cường》 và [khúc quân hành Trù Vương ra sân] này, xem như để tập

đoàn ta độc quyền tất cả đi. Nhất là ca khúc kinh điển 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 , có thể truyền đến mấy chục năm không giảm, sau này người khác vừa nghe đến bài hát này sẽ nhớ lại tập đoàn Long Môn chúng ta, thực sự có giá trị thương hiệu quá lớn. Ha ha...”

Nói tới đây, bản thân Trần Dao cũng vui.

“Nhu vậy đi, ngươi để tử chiếm món lợi này, bán bản quyền hai bài hát cho tử. Tử sẽ không để tiểu muội ngươi chịu thiệt, hai bài hát này, tử ra 2 ức, mỗi bài một ức, thế nào?”

“Ồ.”

Điện thoại trên tay Bạch Thanh Tuyết xem chút rơi xuống đất.

Chương 138: 《 Trù Vương Tranh Phách 》 phát sóng, phong tỏa đệ nhất!

Cái này không phải ngươi chiếm lợi của ta, rõ ràng là ta chiếm lợi của ngươi mới đúng!

Hơn nữa còn là lợi lớn!

Một ca khúc một ức nguyên, đây quả thực là chuyện xưa nay chưa từng có! Chưa từng nghe nói có ca khúc nào bán được với giá cao như vậy, đã đủ để mua một căn biệt thự sang trọng rồi!

Chuyện này mà truyền đi nhất định sẽ khiến mọi người kinh ngạc đến nỗi cả con ngươi!

Chủ tịch Trần Dao ở đầu bên kia điện thoại thật sự muốn mua hai ca khúc này làm ca khúc độc quyền cho tập đoàn.

Dù sao tiết tấu và âm nhạc kinh điển như thế, mới mấy ngày ngắn ngủi đã sinh ra hiệu quả lớn như vậy, nếu kéo dài mấy tháng, thậm chí là mấy năm, hiệu quả sẽ tới mức nào đây?

Đơn giản là khó có thể tưởng tượng, cho nên nàng mới không kịp chờ đợi bỏ ra giá cao mua đứt hai bài hát này.

Chỉ có điều, vốn nàg cũng không định ra nhiều tiền như vậy, nhưng mấy ngày trước phụ thân kính yêu của nàg đã len lén ám chỉ nàg phải tăng cường hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, hơn nữa trong lòng nàg rất phấn khích, cho nên lập tức vung ra một ức một ca khúc.

Dù sao đối với dạng phú hào như nàg, 30 ức cũng có thể tiện tay phát ra, một ức chỉ là chuyện nhỏ.

Chuyện có thể dùng tiền làm được, đều không thể tính là chuyện.

“Một ca khúc một ức, có nhiều quá hay không?”

“Không nhiều, hôm nay tử vui, tiền này tốn rất sáng khoái! Được rồi, A Tuyết, muội không cần đau lòng thay tử, những khoản tiền kia chỉ là số nhỏ. Nếu thật đau lòng tử, hãy giúp tử làm tốt show truyền hình này đi, đó là báo đáp lớn nhất với tử!”

“Cảm ơn Trần tử đã ủng hộ đài truyền hình chúng ta như vậy!” Bạch Thanh Tuyết cũng không khách khí: “Chỗ chúng ta còn một bản 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 tiếng Quảng Đông, xem như quà tặng cho tử.”

“Còn có một bản tiếng Quảng Đông... Nghe hay không?” Trần Dao rất hứng thú.

“Cũng kinh điển giống bản tiếng phổ thông! Thậm chí ta còn cảm thấy, bản này còn hay hơn cả bản tiếng phổ thông rất nhiều!”

“Được, ta đây cũng muốn! Cho người thêm một ức!” Chủ tịch Trần Dao hào khí can vãn nói

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Cuối cùng cũng cúp điện thoại, trên mặt Bạch Thanh Tuyết túa đầy mồ hôi, mệt tim quá.

Nói chuyện với Trần tử quá không dễ dàng, nếu nàg có bệnh tim, hẳn đã không thể chịu nổi, mở miệng ngậm miệng đều là ức, không đến chốc lát hai bài đã bán với giá ba ức, còn là không muốn cũng không được...

Đúng lúc này, Võ Thiên Mị nôn nóng xông tới: “Nữ vương đại nhân, vừa rồi đại diện tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy gọi điện thoại tới, đều muốn mua một bài hát để làm ca khúc tuyên truyền cho tập đoàn bọn họ. Bọn họ còn nói, giá cả dễ thương lượng, một bài một ức, không đủ lại thêm...”

“Ông trời của ta, bọn họ đưa tiền đưa đến nghìn rồi đúng không?” Bạch Thanh Tuyết đã muốn ngất đi, mệt tim quá.

Cùng ngày, tin tức tập đoàn Long Môn bỏ ra ba ức, dùng giá trên trời mua đứt hai bài hát [Khúc quân hành Trù Vương ra trận] và 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 đã dẫn nổ toàn mạng internet, đẩy 《 Trù Vương Tranh Phách 》 sắp phát sóng lên một tầng cao mới, kéo dài nhiệt độ.

Lập tức, 《 Trù Vương Tranh Phách 》 trở thành show bạo khoản, thu hút sự chú ý của toàn dân.

Tối thứ bảy 7:40, 《 Trù Vương Tranh Phách 》 kỳ thứ nhất đúng giờ lên sóng.

Khung thời gian này không phải khung giờ vàng, nhưng sở dĩ bọn họ phát sóng vào khung giờ này, một là vì thời lượng 《 Trù Vương Tranh Phách 》 chỉ kéo dài một tiếng, không đủ thời gian đặt trong khung giờ vàng.

Hai là vì nghĩ tới show 《 Trù Vương Tranh Phách 》 liên quan tới phòng bếp và mỹ thực, khoảng thời gian này lại là lúc mọi người đang ăn hoặc mới vừa ăn cơm tối xong, bổ sung với show này, có thể tăng vị giác cho người xem.

Ba là bởi vì cần nhắc đến, dù sao 《 Trù Vương Tranh Phách 》 cũng chỉ là một show nấu ăn, tuy trước đó bọn họ làm nhiều chuyện như vậy có thể nâng cao tỉ lệ người xem, nhưng vẫn có tính hạn chế, sau khi làn sóng này qua đi, có thể tỉ lệ người xem sẽ hạ xuống rất nhiều. Cho nên lên sóng vào khung giờ này là tốt nhất.

Mặc dù không phải khung giờ vàng, nhưng tỉ lệ người xem vẫn đánh thắng các đài truyền hình khác.

Còn chưa mở màn, tỉ lệ người xem đã vững vàng đạt tới 2%, đồng thời phong tỏa hạng nhất.

Tiết mục vừa bắt đầu, tỉ lệ người xem trong nháy mắt tăng lên 0.5 , đạt đến 2.52, sau đó tiếp tục một đường tăng vọt, thẳng đến đột phá 3% mới ổn định lại.

Nhưng, số liệu này đã đủ để ngạo thị quần hùng.

Show chưa phát sóng cũng đã thu hút tỉ lệ người xem cực cao, khi show lên sóng không bao lâu, lượng người xem đã bùng nổ, hơn nữa còn không phải nhờ vào khung giờ vàng, như thế vẫn chưa đủ kinh người sao?

Các đài truyền hình lớn vẫn luôn yên lặng chú ý, thấy vậy, ánh mắt hâm mộ tới phát xanh.

“Rốt cuộc đài truyền hình Tinh Quang đã đập trúng vận khí cứt chó gì? Sao lại có hết show hot này đến show hot khác, ngay cả làm một show nấu ăn thôi cũng có thể kéo được lượng người xem như thế, còn cho người khác đường sống không?”

“Mẹ, trước đó có 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 , còn có phim truyền hình 《 Chung Cư Tình Yêu 》 chết tiệt, hiện tại lại thêm một 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , sao những show này đều ở chỗ bọn họ?”

“Không chỉ làm show tốt, còn thu được rất nhiều tiền. Tiền quảng cáo của bọn họ... Ta cũng lười tính, tùy tiện phí tài trợ một show thôi cũng đã có thể đánh thắng đài truyền hình chúng ta!”

“Tại sao mấy tập đoàn lớn đều hướng về đài truyền hình Tinh Quang? Chương mắt chúng ta sao?”

Lúc này, đài truyền hình Tinh Quang đang chúc mừng.

“Chúng ta lại làm thêm một show hot rồi!”

“Đây đã là show tạp kỹ hot thứ ba của đài truyền hình chúng ta! Chúng ta còn trâu bò hơn mấy đài truyền hình nhất tuyến!”

“Chúng ta lại đánh thắng một trận, thắng được hết sức đẹp!”

“Với trình độ hào phóng của boss, e rằng boss lại chuẩn bị mời khách, phát tiền thưởng!”

“Năm nay may mắn thực sự!”

“Mọi người yên lặng cho ta, đây chỉ là thao tác cơ bản, đối với đài truyền hình Tinh Quang chúng ta nó hoàn toàn không đủ nói đến! Tương lai, chúng ta sẽ càng ngày càng nhiều show bạo khoản, mọi người phải học cách thích ứng, đừng nhất kinh nhất xạ (1) khiến người khác chê cười đài truyền hình chúng ta không có kiến thức!” Đứng trong phòng quan sát số liệu, Bạch Thanh Tuyết cố duy trì nghiêm túc, lạnh nhạt nói.

(1) Nhất kinh nhất xạ: ý chỉ lúc con người có cảm xúc kịch liệt, tinh thần quá mức hưng phấn hoặc khẩn trương, căng thẳng mà có biểu hiện nét mặt hoặc cử chỉ cường điệu khoa trương.

Không ai biết, nàng như vậy chỉ là đang giả vờ!

“Vâng, Bạch tổng! Chúng ta nhất định sẽ học cách thích ứng!” Đám người trăm miệng một lời.

“Ừ, trẻ nhỏ dễ dạy!” Rốt cục Bạch Thanh Tuyết cũng hài lòng gật đầu, tiếp tục giữ mặt nghiêm túc: “Mặt khác, ta còn nhấn mạnh một điểm cuối cùng, đêm nay sau khi tan làm các người không cần về nhà, bởi vì... “Mặt nàng giãn ra, tươi cười, càng xinh đẹp dịu dàng hơn: “Ta muốn mời các người một bữa, chúc mừng lượng người xem đột phá!”

Vũ Thiên Mị lớn tiếng nói: “Chúng tiểu nhân, còn không mau tạ chủ long ân?”

“Tạ chủ long ân!” Đám người tại đây trăm miệng một lời, trong giọng nói tràn ngập vui sướng.

Tiểu Lộ là người Hương Giang, đi tới nội địa Ma Đô công tác nhiều năm, vẻ ngoài xinh đẹp, hơn nữa thành tích lại cao, làm đến vị trí quản lý này, lương một năm 50 vạn, xem như là một người phụ nữ thành công.

Bình thường nàng thích nấu ăn, tuy nấu không giỏi lắm nhưng cũng vui. Trước đó, sau khi bị hai video điên cuồng công kích tẩy não, nàng biết có một cuộc thi nấu ăn chuyên nghiệp 《Trù Vương Tranh Phách》 sắp phát sóng trên đài truyền hình Tinh Quang, có liên quan đến các kỹ năng nấu ăn hàng đầu trong và ngoài nước, chuyện này khiến nàng cảm thấy rất hứng thú, thế là tối thứ bảy nàng thử trước ti vi chờ xem.

Chương 139: Chương trình xào rau cũng có thể nổi tiếng?

Lúc này, 《Trù Vương Tranh Phách》 đã phát sóng, kỳ thứ nhất được quay trong khách sạn Long Môn ở thành phố Giang Nam.

Kết quả, nàng vừa thấy người dẫn chương trình đã ngạc nhiên: “Không ngờ đài truyền hình Tinh Quang lại mời được người dẫn chương trình nổi tiếng Vương Tiểu Tiên của CCTV, đây là nữ dẫn chương trình rất chuyên nghiệp lại thân thiện, những chương trình nàng từng dẫn đều được khen ngợi, xem ra đài truyền hình Tinh Quang tốn rất nhiều công sức.”

Còn mời một vị bếp trưởng cao cấp có thâm niên đến giám sát toàn bộ quá trình tranh tài, một nhà phê bình bậc thầy ẩm thực để hướng dẫn chuyên môn và đưa ra lời bình, còn mời những người nhìn rất chuyên nghiệp, vừa bắt đầu đã khiến nàng hài lòng.

Bởi vì nàng tin vào một nguyên tắc, chuyện chuyên nghiệp nên giao cho người chuyên nghiệp giải quyết, đây mới là sự tôn trọng với khách hàng.

Chương trình tiếp tục, Vương Tiểu Tiên giới thiệu quá trình tranh tài 《 Trù Vương Tranh Phách 》 .

Hình thức tranh tài là đối kháng trong và ngoài nước, mỗi bên sẽ có một vị bếp trưởng và bốn trợ thủ, đội ngũ đầu bếp Trung Quốc PK với đội ngũ đầu bếp nước ngoài.

Tranh tài có ba vòng thi đấu, theo thứ tự là món khai vị, món chính và đồ ngọt. Người có tổng điểm ba vòng cao nhất là người thắng, nhưng số điểm ở vòng ba được nhân đôi.

Có 80 loại nguyên liệu nấu ăn, mỗi đội được chia một nửa, nhất định phải dùng đến tất cả nguyên liệu nấu ăn, nhưng không hạn chế số lượng. Trong khâu chọn đồ ăn, có thể gây khó khăn cho đối phương, đủ loại...

Chỉ nghe thôi đã cảm thấy rất chuyên nghiệp.

“Trù vương tranh phách như vậy mới thú vị, không chỉ làm đồ ăn ngon, còn có thể làm đồ ăn ngon trong hoàn cảnh khó khăn trùng trùng, đây mới là khảo nghiệm kỹ năng của đầu bếp chuyên nghiệp!” Tiểu Lộ càng mong đợi hơn.

Đúng lúc này, đội ngũ đầu bếp của hai bên bước ra sân khấu.

Theo tiết tấu vừa vặn lại chặt chẽ, đội ngũ đầu bếp của hai bên hiện ngang bước vào với trang phục đầu bếp chuyên nghiệp tươm tất, đầu đội chiếc mũ đầu bếp thật cao thể hiện sự chuyên nghiệp.

“Đây chính là 《 Khúc quân hành Trù Vương ra sân 》 , mỗi lần nghe thấy cả người lại run lên, thật sự có độc!” Tiểu Lộ kích động.

Đúng vào lúc này, tỉ suất người xem 《 Trù Vương Tranh Phách 》 lập tức tăng lên 0.3%.

Đội ngũ đầu bếp của hai bên đều là những đầu bếp xuất sắc, bên phe Trung Quốc là một vị bếp trưởng đến từ khách sạn Long Môn thuộc tập đoàn Long Môn, đầu bếp hàng đầu quốc gia, có hơn 20 năm kinh nghiệm. Bên nước ngoài là bếp trưởng của một nhà hàng ba sao Michelin ở Italy, chỉ riêng cái tên thôi đã có thể dọa rất nhiều người.

Sau đó là vòng chọn đồ ăn, trên bàn lớn bày 80 loại nguyên liệu nấu ăn, đầu bếp hai bên bắt đầu lần lượt chọn đồ ăn.

Đúng lúc này, camera từ từ lướt qua, trình chiếu tất cả nguyên liệu nấu ăn một lần, điều quan trọng là tất cả nguyên liệu đều là sản phẩm dưới danh nghĩa tập đoàn Long Môn, quay đặc tả tất cả một lượt, người dẫn chương trình Vương Tiểu Tiên còn nhân cơ hội quảng cáo, giới thiệu mấy sản phẩm cho đội ngũ đầu bếp của hai bên.

“Những nguyên liệu nấu ăn này trông rất ngon, có thể mua về nấu thử một lần.” Tiểu Lộ nói thầm.

Phần chọn đồ ăn là một những điểm nổi bật của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , trong phần này đầu bếp hai bên đều có thể đặt chướng ngại, cạm bẫy cho đối phương, tặng điểm đặc sắc.

Đặc biệt là đội nước ngoài đã cướp dầu của đội Trung Quốc, còn đưa một đồng tương ớt cực kỳ cay sang, vẻ mặt đầu bếp bên Trung Quốc rất khó coi, cứ như bị táo bón vậy, khiến người nhìn thấy phải ôm bụng cười.

“Ha ha, làm đồ ăn không có dầu, vậy sẽ rất thú vị!” Tiểu Lộ cười trên nỗi đau của người khác, nàng biết lúc đầu bếp trong nước nấu ăn không thể thiếu dầu được, lần này lại không có dầu, không biết bọn họ nấu ăn thế nào?

Suy nghĩ một chút đã khiến người ta rất chờ mong!

Đương nhiên, tâm mắt của bên Trung Quốc cũng không hạn hẹp, trực tiếp lấy nguyên liệu món chính của bên đối phương, còn đưa một giỏ trứng muối đen xì qua, đội ngũ nước ngoài nhìn thấy đều tỏ vẻ mơ hồ, rốt cuộc đây là nguyên liệu nấu ăn gì?

“Hai phe đều không phải người tốt, quá xấu xa rồi!” Tiểu Lộ sắp cười chết.

Sau đó là vòng tranh tài chính thức.

Đầu bếp hai bên đều bắt tiên quá hải các hiền thần thông (1), bắt đầu phân tranh tài gay cấn và hấp dẫn

(1) Ý là mỗi người đều tự có cách riêng, đua nhau thể hiện bản lĩnh của mình.

Đủ loại nguyên liệu nấu ăn bị biến dạng trong tay bọn họ, tạo thành đủ loại đồ ăn sáng tạo lại không mất ngon miệng, khán giả ngồi trước tivi đều chảy nước miếng.

Nhất là bên Trung Quốc lại dùng da heo để lấy dầu, giải quyết vấn đề dầu một cách hoàn mỹ, khiến mọi người vỗ tay khen hay.

Đương nhiên, cũng liên tục xảy ra đủ loại tình huống. Ví dụ như, vì bên nước ngoài không am hiểu sử dụng đồ làm bếp của bên Trung Quốc, một nguyên liệu nấu ăn đã bị cháy khét, đầu bếp nước ngoài rất tức giận.

Sau khi làm ra món ngon, bọn họ lại đưa món ăn cho ban giám khảo đã chờ đợi rất lâu phía trên tiến hành nếm thử, sau đó bỏ phiếu biểu quyết ngay tại chỗ. Còn có một vị tổng giám ẩm thực giám sát toàn bộ quá trình tiến hành bình luận trừ điểm.

Toàn bộ quá trình diễn ra rất đặc sắc, chuyên nghiệp lại không thiếu sự thú vị, khiến người xem cảm thấy thích thú.

Ở vòng làm món chính, đầu bếp Trung Quốc cầm chảo lớn thực hiện phân xào đồ ăn hoa mỹ, mấy vị trợ thủ Trung Quốc cũng biểu diễn kỹ thuật thái rau củ, giai điệu bài hát 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 quen thuộc vang lên.

“Chính là bài hát này! Nghe sôi sục lại trầm bổng, khiến người ta nhiệt huyết sôi trào!” Tiểu Lộ rất kích động.

Tuy nàng là nữ hài, nhưng nàng vẫn có thể cảm nhận được cảm xúc trong bài hát, muốn được làm một nữ hán tử Trung Quốc. Lúc này, đột nhiên

nàng phát hiện, dáng vẻ những đầu bếp Trung Quốc mặc quần áo họa tiết rồng nghiêm túc xào nấu rất đẹp trai, vô cùng quyến rũ.

Cứ như được nhìn thấy một nam tử hán đầu đội trời chân đạp đất...

“Sau này mình có nên tìm một đầu bếp để kết hôn không? Như vậy, mình sẽ được ăn đồ ăn ngon mỗi ngày...” Tiểu Lộ tưởng tượng.

“Hả... Không đúng, không đúng! Lời bài hát không đúng... Không phải hát như thế... Những lời này hình như là tiếng Quảng Đông... Đây lại là bài hát theo tiếng Quảng Đông!” Tiểu Lộ ngạc nhiên.

Là người sống ở Hương Giang từ nhỏ, sao nàng có thể không nghe ra ca từ bên trong chứ?

Đây là tiếng mẹ đẻ của nàng, quá thân thiết, không cần nghĩ cũng có thể nói ra.

Lúc này, nàng vô cùng thích thú lắng nghe cẩn thận, phát hiện 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 bản tiếng Quảng Đông rất sôi nổi, nhịp điệu lanh lút lưu loát, lại rất dễ nghe, lập tức học được.

“Đây là 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 bản tiếng Quảng Đông, thật sự quá hay! Vô cùng kinh điển! Phải nhanh chuyển tiếp, để bạn bè của ta cũng được nghe một chút, 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 bản tiếng Quảng Đông!”

Tiểu Lộ vô cùng kích động, lập tức chia sẻ trên vòng bạn bè của nàng.

Lúc này, người ngoài cũng đang sôi trào vì bài 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 bản tiếng Quảng Đông này.

Đặc biệt là vùng Lương Quảng và Hương Giang, sục sôi đến rối tinh rối mù.

“Quá hay, rất lâu rồi không nghe thấy bài hát tiếng Quảng Đông nào hay như thế, ta nghe mà muốn khóc một trận.”

“ 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 phải hát bằng tiếng Quảng Đông mới hào hùng nhất! Người xem những ca từ kia, cách phát âm rất giống với tiếng Quảng Đông bản địa, tiếng Quảng Đông mới là chính tông nhất!”

“Êm tai êm tai, vẫn là êm tai! Mẹ nó, nghe tiếng Quảng Đông một lần là biết hát, lặp lại tuần hoàn!”

“Thần khúc thường niên, một ca khúc hai cách hát, hơn nữa cả hai đều rất kinh điển!”

Chỉ với số người ở hai khu vực này, lại khiến 《 Trù Vương Tranh Phách 》 tăng lên 0.5%, tỉ suất người xem cao nhất đột phá 3.8%, còn hot hơn cả hai chương trình chủ chốt là 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 !

Mới phát sóng một tiếng, hơn nữa còn không phải khung giờ vàng, đã sáng tạo ra tỉ suất người xem lớn như vậy, đối chọi với các chương trình chủ chốt khác, 《 Trù Vương Tranh Phách 》 lại sáng tạo ra kỳ tích!

Chương 140: Thanh xuân của ta đã mất đi...

Đài truyền hình Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết vừa nhận một cuộc điện thoại, trên mặt đầy áy náy: “Báo cho các vị một tin đáng tiếc, chỉ sợ ta không thể mời mọi người ăn cơm...”

“Hả? Vì sao?”

“Tỉ suất người xem 《 Trù Vương Tranh Phách 》 tăng cao, sao có thể không đi chúc mừng chứ?”

“Xảy ra chuyện gì?”

Mọi người tỏ vẻ vô cùng nghi ngờ và tiếc nuối.

Bạch Thanh Tuyết tiếp tục tiếc nuối nói: “Thật xin lỗi mọi người, vốn đã nói trước sẽ mời mọi người ăn một bữa chúc mừng, nhưng vừa rồi chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn biết tỉ suất người xem của chúng ta đã rất

vui vẻ, nhất định phải mời chúng ta đến khách sạn Long Môn ăn một bữa, bây giờ xe buýt đã tới, vì vậy ta chỉ có thể lỡ hẹn thôi.”

Nói xong nàng còn rất uất ức, tỏ vẻ không thể làm gì.

Mọi người ngơ ngác, rồi đột nhiên chúc mừng.

“Đến khách sạn Long Môn ăn cơm, quá tuyệt vời!”

“Đây là khách sạn năm sao trong số khách sạn năm sao, đồ ăn ở đó rất ngon, nhưng lại quá đắt, cuối cùng ta cũng có cơ hội đến đó rồi!”

“Hôm nay chắc chắn phải ăn ngon chơi vui uống sảng, mở rộng bụng để ăn!”

“Phải khoe khoang trên vòng bạn bè, ha ha...”

“Bạch tổng thật xấu! Người xấu xa như vậy, lão công nhà ngươi có biết không?”

“Nữ vương đại nhân, vừa rồi người thật xấu!” Vũ Thiên Mị nói nhỏ: “Có phải người học theo tiểu nam nhân Lâm Bắc Phàm kia không?”

“Không, ta học theo người đó.” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười.

Vũ Thiên Mị: “...”

Nhìn thấy hiện trường hơi hỗn loạn, Bạch Thanh Tuyết nghiêm mặt nói: “Tổ chức! Mọi người giữ tổ chức cho ta! Bây giờ chương trình còn chưa phát sóng xong đâu, nếu các người còn nghịch ngợm như vậy, ta sẽ không đưa các người đi nữa!”

Sự uy hiếp này rất có tác dụng, cuối cùng mọi người cũng kiềm chế lại.

《 Trù Vương Tranh Phách 》 tiếp tục tranh tài.

Kết quả cuối cùng, tất nhiên là bên Trung Quốc chiếm được thiên thời địa lợi nhân hòa, chiến thắng.

Nhưng đây chưa phải kết thúc, bởi vì kỳ tiếp theo, bên Trung Quốc phải đến nhà bếp của bên nước ngoài để thi đấu, hoàn toàn là chiến đấu ở sân khách, đối mặt với rất nhiều nhân tố không chắc chắn, còn chưa biết được thắng bại.

Chỉ khi cộng tổng điểm của hai kỳ lại mới biết được người thắng cuộc thật sự.

Thế nhưng, rất nhiều người đều đang mong chờ đợt chiến đấu phương xa tiếp theo, không biết ở một nơi không quen thuộc bọn họ còn có thể giữ ưu thế, bảo vệ danh dự của nền ẩm thực Trung Hoa không?

《 Trù Vương Tranh Phách 》 được phát xong, tỉ suất người xem bình quân 3.03%, tỉ suất người xem cao nhất 3.8%, đứng hạng nhất về tỉ suất người xem trong thời điểm đó!

Thành tích kinh người này đã đẩy 《 Trù Vương Tranh Phách 》 lên thần đàn!

Trở thành chương trình nấu ăn số một hiện nay!

Hai chương trình 《 Trù Vương Tranh Phách 》 và 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 tiếp nối nhau, rất nhiều người xem hết 《 Trù Vương Tranh Phách 》 cũng không đổi kênh, trực tiếp xem tiếp 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》, tỉ suất người xem 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 cũng tăng lên rất nhiều.

Hai chương trình thúc đẩy lẫn nhau, cùng bổ sung cho nhau, mạnh lại càng mạnh.

Thế nhưng, chuyện quan trọng lúc này là –

Bạch Thanh Tuyết vẫy tay: “Mọi người theo ta, mục tiêu khách sạn Long Môn!”

“Bạch tổng vạn tuế!”

Một đám người hạo đặng xuất phát.

Một tuần sau, kỳ hai của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 đúng giờ phát sóng, địa điểm tranh tài được tổ chức tại nhà hàng ba sao Michelin ở Italy, cũng chính là nhà hàng của đội ngũ đầu bếp nước ngoài trong kỳ thứ nhất.

Đôi bên lại một lần nữa bắt đầu thi đấu kỹ năng nấu nướng, diễn ra sôi nổi, khiến cho mọi người thỏa mãn.

Đồng thời tỉ suất người xem trung bình của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 kỳ này cao hơn một chút, đạt đến 3.12%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 3.67%, lại chiếm lấy vị trí hạng nhất trong cùng khung giờ!

《 Trù Vương Tranh Phách 》 xác định địa vị bá chủ của mình!

Nghe nói, chương trình thi đấu ẩm thực chuyên nghiệp này còn rất được hoan nghênh ở nước ngoài, rất nhiều người mê ẩm thực đều vượt tường lửa đến xem, đáng tiếc trước mắt chỉ phát lại trên website chính thức của đài truyền hình Tinh Quang, rất nhiều người yêu ẩm thực đều cảm thấy tiếc nuối.

Đài truyền hình Tinh Quang phát triển không ngừng, mà Lâm Bắc Phàm lại quay về trường thi.

Từ sau vụ đánh nhau lần trước, đã hơn ba tháng Lâm Bắc Phàm không quay về trường, sở dĩ Lâm Bắc Phàm không quay về, chủ yếu là vì hấn sợ rắc rối, thân phận của hấn quá đặc biệt, sợ sau khi xuất hiện sẽ rước lấy rắc rối.

Bên trường học cũng không hy vọng hấn quay về, sợ ảnh hưởng đến sự bình yên trong trường, đôi bên tạo ra sự ăn ý nhất định.

Nhưng bây giờ thi cuối kỳ, Lâm Bắc Phàm không về không được.

Đi trên sân trường có rất nhiều người chỉ trỏ, vô cùng ngạc nhiên và tò mò.

“Người kia không phải Lâm Bắc Phàm lão công của Bạch Nữ Thần sao?”

“Đúng là hấn... Hấn quay về rồi hả?”

“Đã hơn ba tháng chưa thấy hấn rồi, ta còn tưởng hấn bám vào phú bà rồi không cần đi học nữa chứ!”

“Hấn quay về làm gì? Bây giờ hấn còn cần đến trường sao?”

“Mọi người có phát hiện không, hình như Lâm Bắc Phàm càng đẹp trai hơn, càng có khí chất hơn, càng xuất sắc hơn, nhìn như một vị quý công tử vậy! Ta cũng sắp bị hấn mê hoặc rồi!”

“Nếu người có tiền, người cũng sẽ đẹp trai hơn, cao hơn, hấp dẫn hơn!”

Tuy rất nhiều người tò mò, nhưng không đuổi theo, chỉ đứng xa xa nhìn.

Cũng vì đã qua lâu rồi, cảm xúc mãnh liệt ban đầu đã cạn kiệt gần như không còn, họ đã bình tĩnh hơn nhiều, đã chấp nhận sự thật Lâm Bắc Phàm trở thành lão công của Bạch Nữ Thần.

Còn có một nguyên nhân là, ba tháng trước phu phụ Lâm Bắc Phàm đã tổng mấy học sinh bóc đồng vào ngục giam, tạo thành lực chấn nhiếp cường đại. Nhà trường đưa ra cảnh cáo, không thể xảy ra chuyện như vậy nữa, người vi phạm sẽ bị phạt nặng.

Thật ra, nguyên nhân quan trọng nhất là bên cạnh Lâm Bắc Phàm có Tứ Đại King Kong, ai dám xông tới.

Thế nhưng, tin tức nam thần đệ nhất trường học, lão công của Bạch Nữ Thần trở về trường nhanh chóng truyền ra, gây ra xôn xao nhất định.

...

Đôi mắt với đủ loại ánh mắt và đánh giá xung quanh, Lâm Bắc Phàm cũng lười quan tâm.

Dựa theo con đường trong trí nhớ đi vào lớp của mình, chuẩn bị tiếp nhận bài thi cuối kỳ.

Xung quanh toàn là bạn học, người nào cũng tò mò nhìn sang nhưng không lại gần, dù mấy người từng có quan hệ khá tốt cũng không đến chào hỏi, Lâm Bắc Phàm có cảm giác bị cô lập.

Lâm Bắc Phàm cũng không biết nói gì với bọn họ, dù có mở miệng gọi cùng cảm thấy xấu hổ.

Bọn họ nói về trò chơi, nói về một ngôi sao, nói chuyện gần chỗ bọn họ có tiệm tạp hóa nào mới mở, thậm chí nói về đồ trang điểm, Lâm Bắc Phàm không thể nói chen vào, thậm chí hẳn còn không có hứng thú, cảm thấy nơi này không hợp với hẳn.

Rõ ràng đôi bên là bạn học, tuổi tác cũng tương tự, hẳn lại cảm thấy như hai bên không phải người của một thế giới.

“Xem ra... ta thật sự không thể trở về được nữa.” Lâm Bắc Phàm hơi buồn bực, lúc này hẳn lại hơi nhớ tới khoảng thời gian ở bên mấy lão đầu kia, mọi người vui cười giận mắng không hề gò bó, hình như nơi đó mới là nơi hẳn nên ở.

Nghĩ đến đây, Lâm Bắc Phàm càng thêm buồn bã.

“Chẳng lẽ... Ta chỉ có thể lẫn lộn cùng mấy lão đầu này thôi sao?”

Có mấy môn học cần thi, phải tốn một tuần mới thi xong.

Tuy Lâm Bắc Phàm không đến trường, nhưng dù sao hẳn cũng là người từng thấy thì không quên được, còn có năng lực học tập cường đại vượt quá nhân loại, vì vậy đề thi hiện tại không khó, hẳn dễ dàng điền xong.

Không còn việc gì nữa, hẳn lại nhân cơ hội đi dạo xung quanh đại học Giang Nam, ngắm nhìn sinh viên đại học đầy năng lượng, nhớ lại thanh xuân có lẽ đã mất của mình...

Chương 141: Hiện trường tuyển dụng hắc ám!

“Lâm Bắc Phàm, nơi này, nhìn qua nơi này!”

Lâm Bắc Phàm đang đi dạo trong sân trường đột nhiên nghe được giọng nói quen thuộc, quay sang nhìn, phát hiện là yêu tinh Vũ Thiên Mị.

Nàng ăn mặc như học sinh, duyên dáng yêu kiều đứng dưới tàng cây, khuôn mặt mộc như hoa sen mới nở, mặt mày cong cong mang theo ý cười, làn

váy màu tím khê đung đưa theo gió, một bộ thì ra người đang sống trong năm tháng yên bình tốt đẹp.

Thấy cảnh này, trái tim Lâm Bắc Phàm đập thình thịch.

Không ngờ nữ yêu tinh này đổi một quần áo khác lại thanh thuần như thế, thật xinh đẹp!

Không chỉ Lâm Bắc Phàm, trái tim của rất nhiều nam đồng học chung quanh đều đập thình thịch, đứng ỳ tại chỗ nhìn lén.

Lâm Bắc Phàm đi tới, tò mò nói: “Sao người lại đến đây?”

“Hiện tại là mùa tốt nghiệp, cũng là mùa tìm việc, hai ngay nay đại học Giang Nam tổ chức hội tuyển dụng trong trường, đài truyền hình của chúng ta phát triển quá nhanh, rất thiếu người, vì vậy ta định đến đây tuyển vài người.” Vũ Thiên Mị lời ít mà ý nhiều.

Lâm Bắc Phàm hiểu rõ. Đúng là đài truyền hình Tinh Quang phát triển quá nhanh, mới hơn ba tháng đã tăng trưởng gấp 10 lần, đủ loại hạng mục rôi rít khởi công, nhân tài thiếu hụt, đài truyền hình Tinh Quang cũng cần tuyển người.

“Chỉ là một hội tuyển dụng nho nhỏ mà thôi, hẳn không cần phiên Vũ tổng đại giá quang lâm chứ.”

“Nghe nói người nào đó ở đây, vì vậy ta mới tự tiến cử đến...” Đôi mắt Vũ Thiên Mị uyển chuyển, như hàm chứa làn nước mùa thu.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rung lên, đây là tỏ tình trá hình sao? Hay lắm, Vũ Thiên Mị, ưỡng công ta coi người là bạn thân của lão bà, đối xử tốt với người, không ngờ người lại muốn ngủ ta?

Lòng dạ người thật quá xấu xa, ta chắc chắn sẽ không khuất phục!

“Người quá vất vả rồi, tối nay ta sẽ nấu thêm món, coi như thưởng cho người. Nhưng ta còn phải thi, chương trình học khá căng thẳng, không thể tiếp được.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Nói vậy là ngươi muốn vứt bỏ ta sao? Ngươi là kẻ bạc tình!” Đôi mắt đầy ý cười của Vũ Thiên Mị còn xen lẫn sát khí.

“Ngươi muốn làm gì?” Lâm Bắc Phàm đề cao cảnh giác.

“Tiểu nam nhân của ta, ta đã thông báo với lão bà ngươi, cũng là khuê mật tốt của ta, muốn mượn ngươi dùng hai ngày, nếu ngươi không đồng ý, hừ...” Vũ Thiên Mị uy hiếp.

“Lừa người!” Lâm Bắc Phàm không tin.

Chuyện này không phải nên lén lút sao, sao ngay cả chính cung cũng biết?

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm nhận được điện thoại, lão bà hần gọi tới.

“Lão công, chàng đang ở đại học Giang Nam sao?”

“Đúng vậy.”

“Thật sự quá tốt rồi, yêu tinh Thiên Mị kia đang tham gia hội tuyển dụng ở đại học Giang Nam, chàng là địa đầu xà ở nơi đó, nhớ phải chăm sóc khuê mật của ta thật tốt, đừng để người khác bắt nạt nàng! Ta còn có việc không thể nói chuyện nhiều với chàng được, yêu chàng mua mua!”

Sau đó, điện thoại bị dập máy.

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác.

Dựa vào nàng còn sợ bị người ta bắt nạt sao?

Nàng không bắt nạt người khác đã là may lắm rồi.

Vũ Thiên Mị hơi đắc ý nói: “Ta nói không sai chứ? Nếu ngươi không chăm sóc ta thật tốt, đợi ta quay về sẽ tố cáo với lão bà ngươi, để nàng trừng phạt ngươi một trận! Cho ngươi quỳ bàn giặt, cho ngươi quỳ sào riêng, cho ngươi không được lên giường, hừ!”

“Nhanh đi theo ta!” Nói xong, nàng lại ôm bả vai Lâm Bắc Phàm đi về phía trước, nhìn rất thân thiết.

Lâm Bắc Phàm chỉ có thể buông xuôi mặc kệ, như tượng gỗ bị nàng kéo đi.

Trong lòng hắn không ngừng suy nghĩ linh tinh: Lão bà, không phải ta vô dụng, mà là quân địch quá giảo hoạt, ngay cả người cũng bị thu mua, ta không có cửa để tố cáo, người phải tin tưởng sự trong sạch của ta!

Hai người dính lấy nhau, thoạt nhìn trai tài gái sắc ông trời tác hợp, rất nhiều sinh viên vừa mới nảy lòng xuân lập tức tan nát cõi lòng.

Hai người đi đến sân vận động đại học Giang Nam.

Nơi này treo đủ loại băng rôn thông báo tuyển dụng còn có sách tranh tuyên truyền, nhìn đám đông, toàn những gương mặt trẻ tuổi, sân vận động gần như chật kín, toàn là sinh viên trong trường đến đây nộp hồ sơ.

Thấy cảnh này, Lâm Bắc Phàm nhớ lại, nếu không có kỳ ngộ kia, chỉ sợ ba năm sau hắn cũng sẽ đến tham gia hội tuyển dụng một lần lại một lần như đám người này, cho đến khi tìm được công việc hài lòng mới thôi, cả hai đời đều trôi qua bình thản.

“ Gian hàng của chúng ta ở cuối cùng, là gian lớn nhất đẹp nhất và sang trọng nhất!” Vũ Thiên Mị chỉ vào gian hàng có ký hiệu Tinh Quang như một sân khấu lớn ở phía sau sân vận động, hơi hưng phấn nói.

Trong số rất nhiều gian hàng, số người xếp hàng trước gian hàng của đài truyền hình Tinh Quang là nhiều nhất.

Chủ yếu là vì đài truyền hình Tinh Quang thật sự quá nổi tiếng, trong ba tháng gần gũi liên tục khởi động nhiều dự án nổi tiếng như vậy, hơn nữa đều được giới trẻ yêu thích. Ai nấy đều thấy được tiền đồ rộng lớn của đài truyền hình Tinh Quang, có ai không muốn đến làm chứ?

Nhưng có vẻ áp lực cạnh tranh rất lớn, dù đài truyền hình Tinh Quang muốn nhận người, cũng không thể tuyển nhiều người mới như vậy. Nếu không phải tài năng xuất chúng ở phương diện nào đó, không thể được tuyển chọn tại chỗ.

Xuyên qua đám người thật dài, Vũ Thiên Mị lôi kéo Lâm Bắc Phàm đi đến bàn phỏng vấn cuối cùng.

“Chúng ta sẽ căn cứ vào sơ yếu lý lịch của ứng viên để tiến hành sàng chọn bước đầu, chỉ cần thông qua bước sàng lọc sẽ tiến vào vòng phỏng vấn, đây chỉ là phỏng vấn bước đầu, chủ yếu do ta chịu trách nhiệm, nhưng bây giờ có thêm người.” Vũ Thiên Mị cười khanh khách nói.

“Ta không biết phỏng vấn, bây giờ ta còn là sinh viên năm nhất, sắp lên năm hai, không có nhiều kinh nghiệm ở mặt này, người nên mời người tài khác đi.” Lâm Bắc Phàm dang hai tay ra bắt đắc dĩ nói, thật ra hắn cũng muốn trộm lười.

Phải phỏng vấn nhiều người như vậy, nhìn thôi cũng thấy mệt mỏi, còn là rất mệt mỏi.

“Không sao, thật ra thông báo tuyển dụng rất đơn giản, nhìn ai thuận mắt thì tuyển người đó, thấy ai khó chịu thì loại người đó. Dù sao chúng ta cũng nắm quyền sinh sát, làm thế nào vui vẻ thì làm thế đó!” Vũ Thiên Mị không hề để ý nói.

“Hắc ám như vậy?” Lâm Bắc Phàm hoảng sợ.

“Người trông trong sáng đến mức nào? Nhớ lại lúc trước xem người đã bị nữ vương đại nhân chọn trúng như thế nào? Chẳng lẽ là dựa vào tài năng?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lời này khiến ta không phản bác được!

Vũ Thiên Mị cười khanh khách: “Đương nhiên, bây giờ ta đã phát hiện, người không chỉ có nhan sắc thịnh thế kinh thiên động địa, còn có tài năng đây người không chỗ để, nữ vương đại nhân thật sự kiếm lợi lớn!”

Trong mắt Vũ Thiên Mị đầy vẻ hâm mộ.

“Nhanh lên đi, còn không phỏng vấn trời sẽ tối mất.” Lâm Bắc Phàm đột nhiên nói, cắt ngang ảo tưởng của Vũ Thiên Mị.

“Sao đột nhiên ngươi tích cực thế?” Vũ Thiên Mị ngạc nhiên nói.

Lâm Bắc Phàm sục sôi ý chí chiến đấu: “Ta bị người ta quy tắc ngầm, trong lòng thấy không cân bằng, ta cũng phải quy tắc ngầm người khác, ta muốn trả thù xã hội.”

Vũ Thiên Mị: “...”

Vũ Thiên Mị trợn to mắt: “Bảo sao nữ vương đại nhân nói ngươi là tên xấu xa, lòng dạ xấu xa!”

Sắp xếp sơ yếu lý lịch trên bàn, buổi phỏng vấn chính thức bắt đầu.

“Số một, Hứa Phong Hoa!”

“Đây, ta ở đây!”

Một người mập mạp mặc một bộ âu phục cách lĩnh đeo kính mắt hưng phấn lao đến.

Đôi mắt ti hí sáng ngời nhìn Vũ Thiên Mị và Lâm Bắc Phàm, chủ yếu là nhìn về phía Vũ Thiên Mị, ai bảo Vũ Thiên Mị là đại mỹ nhân chứ?

Vũ Thiên Mị ngẩng đầu liếc nhìn lướt qua, tuy dáng vẻ hơi béo, nhưng ăn mặc cũng ra dáng, nhìn không xấu, tạm được.

Lại nghĩ đến lời nói hào khí của Lâm Bắc Phàm, Vũ Thiên Mị mỉm cười quái dị, đẩy Lâm Bắc Phàm đang im lặng ở bên cạnh: “Ngươi phỏng vấn người thứ nhất đi.”

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngác, sau đó nói một câu được.

Nhìn người mập mạp to gấp hai lần hấn trước mắt, khuôn mặt chất phác trung thực, hấn lập tức cảm thấy thân thiết.

“Tiểu bàn tử, ngươi tự giới thiệu trước đi.”

Hứa Phong Hoa: “...”

Chương 142: Cách thông báo tuyển dụng hồ cha!

Khóe môi tiểu bàn tử Hứa Phong Hoa giật giật, như bị táo bón.

Người phỏng vấn, xin người hãy tôn trọng ta một chút, ta có tên, ta tên là Hứa Phong Hoa, không phải tiểu bàn tử.

Nhưng vừa nghĩ tới đối phương là người phỏng vấn, nắm giữ quyền sinh sát, thế là hắn ta không thềm để ý mỉm cười: “Xin chào ngài, ta họ Hứa, tên là Hứa Phong Hoa...”

“Ừm, ta biết điều này, đừng nhiều lời, nhanh chóng vào chủ đề chính đi.”

Hứa Phong Hoa: “...”

Người biết mà còn không gọi tên ta?

Ta không tức giận, ta mỉm cười: “Ta là sinh viên chuyên ngành ứng dụng đa phương tiện máy tính của đại học Giang Nam, năm nay tốt nghiệp. Trong suốt bốn năm đại học, ta đã hoàn toàn làm chủ được kỹ thuật trên phương diện này, đã tiến hành làm website cho rất nhiều trang web, trong đó bao gồm Leyou.com, Aisin.con và các trang web khá nổi tiếng khác. Ta còn thực tập nửa năm ở công ty TNHH mạng Cabo, nhận được rất nhiều lời khen...”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu: “Không tệ, có thể thấy kỹ thuật của người rất vững vàng, đài truyền hình chúng ta rất cần người như người!”

Tiểu bàn tử mỉm cười rụt rè, người có bản lĩnh vẫn luôn tự tin như vậy.

Sau đó hắn lại chuyển lời: “Thế nhưng, đáng người của người thật sự quá béo, ngay cả vải đủ may hai bộ quần áo cũng chưa chắc có thể phủ kín người người. Ta rất tò mò, người mặc âu phục kiểu gì thế?”

Tiểu bàn tử: “...”

Lão Thiết, đâm tâm!

“Đương nhiên, điều này không quan trọng, quan trọng nhất là hình tượng của người không được, tuy không xấu nhưng chắc chắn không đẹp trai...”

Tiểu bàn tử: “...”

Lão Thiết, lại đâm một dao, chịu đựng!

Lâm Bắc Phàm nói không ngừng: “Người thử tưởng tượng đi, dù sao đài truyền hình Tinh Quang chúng ta cũng là một đài truyền hình có chương trình phát sóng cả nước, là đài truyền hình có chương trình thời thượng mà giới trẻ yêu thích, chúng ta dẫn đầu xu hướng, tạo nên xu hướng. Nếu bọn họ nhìn thấy người làm việc ở đài truyền hình của chúng ta, sẽ nảy sinh nghi ngờ sâu sắc với mắt thẩm mỹ của chúng ta, sẽ ảnh hưởng đến đài truyền hình của chúng ta đến mức nào chứ?”

Tiểu bàn tử: “...”

Lão Thiết, miệng người quá độc, ta không nhịn được nữa!

Nhưng nhìn bốn vị King Kong đứng bên cạnh...

Được rồi, nể mặt người, ta nhịn!

Lâm Bắc Phàm thân thiết nói: “Hiện tại, người còn muốn ứng tuyển vào đài truyền hình của chúng ta không? Cho người cơ hội được lựa chọn lần nữa!”

Tiểu bàn tử không ngừng lau mồ hôi lạnh trên mặt, miễn cưỡng mỉm cười: “Được rồi, ta cảm thấy đài truyền hình không thích hợp với ta, ta vẫn nên tìm công việc khác.”

“Không kiên trì chút nữa sao?”

“Ta sợ kiên trì tiếp, không phải tâm lý sụp đổ cũng là đau khổ thể xác!”

Tiểu bàn tử cướp lại sơ yếu lý lịch bỏ chạy.

Tốc độ nhanh như điện chớp, có lẽ còn nhanh hơn cả Lưu Tường.

“Ha ha ha...” Vũ Thiên Mị cười ra tiếng, không không chế nổi bản thân.

“Người đặt câu hỏi thật sự quá buồn cười, đâu có ai phỏng vấn như người, trực tiếp cầm dao lên ngực người ta, người có biết bóng ma trong lòng tiểu mập mập kia lớn đến mức nào không? Nếu dựa theo cách phỏng vấn của người, chỉ sợ chúng ta sẽ không tìm được ai...”

“Sao lại không tuyển được, vừa rồi ta chỉ thử thách chút thôi.”

“Thử thách cái gì? Xem năng lực chống đỡ với mấy lời độc miệng của đối phương à?” Vũ Thiên Mị tiếp tục cười.

“Đừng nói bậy!” Lâm Bắc Phàm chững chạc đàng hoàng nói: “Ta chỉ đang thử thách năng lực chịu áp lực của đối phương thôi. Đài truyền hình chúng ta phát triển quá nhanh, áp lực không nhỏ, nếu ngay cả mấy lời như vậy đối phương còn không chịu nổi, vậy không cần người này cũng được!”

“Kết quả thử thách thế nào?”

“Đã có kết quả, hẳn không chịu được áp lực tự bỏ chạy, điều này không trách ta được.”

“Ta tin người tà!” Vũ Thiên Mị trợn mắt.

“Số 2, Trương Thanh Thanh!”

“Đến!”

Một cô gái xinh đẹp dáng vẻ thướt tha mềm mại chậm rãi đi tới, ngồi trước mặt Lâm Bắc Phàm. Nàng lén lút nhìn thoáng qua Lâm Bắc Phàm, khuôn mặt lập tức ửng hồng, rất ưa nhìn.

Lâm Bắc Phàm cũng không nhìn được nhìn thêm mấy lần, đang định đưa ra mấy câu hỏi nhẹ nhàng.

“Lần này đổi ta đến phỏng vấn.” Vũ Thiên Mị đột nhiên nói.

“Hả?”

“Hả?”

Lâm Bắc Phàm và mỹ nữ đều ngạc nhiên.

Vũ Thiên Mị nghiêm mặt, nghiêm túc nói: “Trương Thanh Thanh, mời tự giới thiệu!”

“Ah ah... Được.” Cuối cùng mỹ nữ cũng kịp phản ứng lại, sau đó bắt đầu nghiêm túc nói: “Ta tên Trương Thanh Thanh, năm nay 21 tuổi, tốt nghiệp khoa múa dân tộc đại học Giang Nam. Tuy ta học múa dân tộc, nhưng thật ra ta cũng có học lướt qua các điệu múa khác...”

“Chờ chút, người có bạn trai chưa?” Vũ Thiên Mị đột nhiên hỏi.

Lâm Bắc Phàm và mỹ nữ ngạc nhiên liếc nhìn nàng, vấn đề này liên quan gì đến tìm việc?

Nhất là Lâm Bắc Phàm, hẳn luôn cảm thấy vấn đề này quá quen thuộc...

“Điều này... Ta vẫn chưa có, ta vẫn độc thân.” Mỹ nữ lén lút nhìn sang Lâm Bắc Phàm, xấu hổ nói.

“Vậy người có bạn gái chưa?” Vũ Thiên Mị tiếp tục hỏi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trương Thanh Thanh: “...”

Lâm Bắc Phàm khiếp sợ nhìn Vũ Thiên Mị, không ngờ người lại hỏi câu này?

Trương Thanh Thanh đột nhiên ôm ngực, cẩn thận nói: “Người hỏi vấn đề này làm gì? Có phải người có ý đồ với ta không?”

“Không có gì, chỉ tùy tiện hỏi một chút, người có thể lựa chọn trả lời hoặc không trả lời.”

“Đương nhiên không có.” Trương Thanh Thanh không chút do dự trả lời.

Cuối cùng Vũ Thiên Mị mỉm cười: “Chúc mừng người, người bị loại rồi, đài truyền hình chúng ta không thích hợp với người, mời người tìm công

việc khác.”

“Vì sao?” Trương Thanh Thanh hơi sợ hãi nói: “Chẳng lẽ vì ta không có bạn trai, cũng không có bạn gái? Ta nghĩ hẳn điểm này cũng không ảnh hưởng gì đến công việc của ta, đúng không?”

“Không, ta chỉ chán ghét ánh mắt người nhìn hẳn, rõ ràng không có ý tốt.” Vũ Thiên Mị nói chắc như đinh đóng cột: “Người biết hẳn là ai không? Hẳn là tiểu nam nhân của lão tổng đài truyền hình, cũng là khuê mật của ta, nếu người vào đài truyền hình rồi quyến rũ hẳn đi mất thì phải làm sao bây giờ?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thiên Mị, người quản rộng quá rồi, còn quan tâm hơn cả lão bà của ta!

“Ta, ta sẽ không làm thế...” Trương Thanh Thanh chợt dạ nói.

“Ta không biết người có làm hay không, nhưng ta không thể không đề phòng, vì vậy cô nương, mời người quay về đi.”

Trương Thanh Thanh không cam lòng nhận lấy sơ yếu lý lịch.

“Ôi...” Lâm Bắc Phàm thở dài.

Vũ Thiên Mị lập tức nổi bão, hung dữ nói: “Người thở dài là có ý gì? Có phải người tiếc nuối vì ta không cho ả trúng tuyển không? Lâm Bắc Phàm, ta cho người biết, người là ta... Người là tiểu nam nhân của nữ vương đại nhân, không cho phép sớm nắng chiều mưa, không cho phép hái hoa ngắt cỏ! Nếu không ta sẽ khiến người đẹp mặt!”

Sức ghen thật to lớn!

Chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, còn không cho bách tính đốt đèn!

Lâm Bắc Phàm lại thở dài, yếu ớt nói: “Thật ra người hiểu lầm ta rồi, ta chỉ cảm thấy người tuyển người quá khắt khe, nếu dựa theo cách làm của người sợ rằng hôm nay không tuyển được nữ nhân nào...”

Vũ Thiên Mị hỏi: “Vì sao?”

Lâm Bắc Phàm buồn rầu nói: “Bởi vì với giá trị nhan sắc của ta, nữ nhân muốn không phạm sai lầm cũng rất khó khăn!”

Vũ Thiên Mị: “...”

Chương 143: Yêu nữ nhân như vậy không đáng!

Cứ liên tục phỏng vấn mười mấy người như vậy, Lâm Bắc Phàm chịu trách nhiệm bên nam, Vũ Thiên Mị chịu trách nhiệm bên nữ.

Trong mười mấy người, chỉ lác đác vài người có cơ hội thông qua phỏng vấn, cộng lại mới ba người. Cũng không thể nói là bọn họ phỏng vấn khắt khe, chỉ có thể nói cách phỏng vấn của bọn họ quá xấu xa.

Nhưng ba người được giữ lại đều rất ưu tú, bởi vì có thể thông qua cách phỏng vấn xấu xa như thế, còn có gì không thể?

Dù cách phỏng vấn này khiến người ta nhức cả trứng, vẫn có rất nhiều người chạy theo như vịt. Bởi vì, đãi ngộ của đài truyền hình Tinh Quang thật sự quá tốt, chỉ cần được tuyển, vậy hai năm mua xe, năm năm mua nhà hoàn toàn không có vấn đề.

Vào lúc này, Lâm Bắc Phàm đang phỏng vấn một chàng trai.

Chàng trai này tên là Trịnh Thiếu Kiệt, dáng vẻ rất đẹp trai, trên dưới khắp người toàn hàng hiệu, cách ăn nói và bằng cấp đều rất ưu tú, thật sự là cao phú soái trong truyền thuyết.

Lâm Bắc Phàm chỉ hỏi hai câu đã loại hẳn ta, không vì cái gì, chỉ là hẳn không thích.

Thế nhưng chàng trai này cũng không thềm để ý, hẳn ta đột nhiên biến ra một bó hoa hồng đỏ, đưa đến trước mặt Vũ Thiên Mị đang cúi đầu xem sơ yếu lý lịch, thâm tình chậm rãi nói: “Vị nữ sĩ xinh đẹp này, từ khi ta nhìn thấy nàng ta đã rung động sâu sắc. Mỗi một tiếng nói và hành động của nàng đều khiến ta rung động, khiến ta không thể tự kiềm chế. Có lẽ nàng

cảm thấy ta hơi khoa trương, nhưng đây là cảm nhận sâu trong lòng ta. Ta có thể được biết tên của nàng không?”

Cảnh tượng bất ngờ khiến tất cả mọi người đều bối rối. Lúc mọi người kịp phản ứng lại mới phát hiện, đây là cảnh tỏ tình nồng nàn, lập tức có một vài người ồn ào.

“Đồng ý hần!”

“Đồng ý hần!”

Vũ Thiên Mị nhíu mày, rất khó chịu nói: “Vị tiên sinh này, rốt cuộc ngươi là ai, ta không biết ngươi. Hơn nữa ta bị dị ứng với phấn hoa, xin ngươi đừng dựa gần như vậy.”

“Ah điều này... Thật xin lỗi, ta không biết.” Trịnh Thiếu Kiệt lúng túng cười, đặt bó hoa hồng xuống, sau đó tự giới thiệu: “Ta tên Trịnh Thiếu Kiệt, cũng là sinh viên đại học Giang Nam, năm nay vừa tốt nghiệp. Lúc học năm thứ hai đã thành lập một công ty văn hóa trực tuyến, hiện tại giá thị trường đã đến 2000 vạn.”

Lúc nói đến công ty do mình sáng lập, thanh niên tỏ ra kiêu ngạo.

Rất nhiều người xung quanh đều kêu lên.

Bởi vì, có thể thành lập một công ty trị giá hơn ngàn vạn trước khi tốt nghiệp đại học thật sự quá thần kỳ, đã vượt xa rất nhiều sinh viên đại học, tương lai tươi sáng, tiền đồ vô lượng.

Vũ Thiên Mị liếc mắt: “Điều này liên quan gì đến ta? Ngươi phải tìm đối tượng khác đi, ta đã có bạn trai.”

Nói xong, Vũ Thiên Mị lại như chim non nép vào người Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nữ nhân này luôn không buông tha bất kì cơ hội nào để lợi dụng hần.

“Chỉ bằng hấn?” Trong mắt thanh niên hiện ra vẻ khinh thường, vẻ mặt lạnh lùng, cuối cùng cười gượng một tiếng: “Điều này... Mỹ nữ thật biết nói đùa, hấn là Lâm Bắc Phàm, cả thế giới đều biết hấn là trượng phu của Bạch Nữ Thần, sao lại là bạn trai của nàng được? Dù nàng muốn từ chối ta cũng đừng tìm lý do này!”

“Vậy người nói cho ta biết lý do gì có thể khiến người hết hy vọng, ta lập tức tìm ra!”

“Dù là lý do gì ta cũng không bỏ qua.” chàng trai đầy tình cảm nói: “Trời có thể sập đất có thể nứt, biển có thể khô đá có thể mòn, nhưng tấm lòng của ta với nàng vĩnh viễn không thay đổi. Ta vẫn sẽ chờ nàng, một lòng một dạ che chở nàng, cho đến khi nàng bằng lòng chấp nhận ta!”

“Thuốc cao da chó này... Lâm Bắc Phàm, người đuổi hấn đi giúp ta.” Vũ Thiên Mị nghiêng răng.

“Điều này không tốt lắm đâu, dù sao người ta chỉ muốn hỏi tên mà thôi, cũng không phạm pháp.” Lâm Bắc Phàm hơi khó xử.

“Người là tiểu nam nhân của ta, bây giờ người khác đến đào góc tường ngay trước mặt người, chẳng lẽ người không nên đứng ra sao?” Vũ Thiên Mị nói năng hùng hồn.

“Sửa lại một chút, ta là tiểu nam nhân của khuê mật người, không phải tiểu nam nhân của người.” Lâm Bắc Phàm nói rất nghiêm chỉnh.

“Không khác lắm, đừng để ý đến những chi tiết này...” Vũ Thiên Mị không thèm để ý.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Không khác lắm?

Khác nhiều đấy.

“Cho người 10 giây, nếu người còn không ra tay, ta sẽ nói cho lão bà người biết người bắt nạt ta.” Vũ Thiên Mị uy hiếp.

Lâm Bắc Phàm: "...”

Lại là chiêu này, có thể đổi chiêu nào mới hơn một chút không?

“Người muốn ta ra tay?” Lâm Bắc Phàm đứng lên, siết nắm đấm kêu răng rắc.

“Đó là tốt nhất, tiểu nam nhân của ta!”

Đương nhiên Lâm Bắc Phàm sẽ không ra tay, hắn là một người yêu hòa bình, hơn nữa còn tuân thủ luật pháp, văn minh lễ phép, ra tay gì đó thật sự quá low, việc có thể giải quyết bằng miệng tuyệt đối không ra tay.

“Lâm Bắc Phàm, người muốn làm gì?” Trịnh Thiếu Kiệt cảnh giác nói: “Ta cho người biết, đây là nơi đông người, người không được làm loạn, nếu người làm loạn ta sẽ báo cảnh sát, ở đây có rất nhiều người chứng kiến đấy!”

“Tại sao ta phải ra tay, ta chỉ cảm thấy không đáng cho người, cảm thấy người yêu một nữ nhân như vậy rất không đáng.” Lâm Bắc Phàm lắc đầu, rất tiếc nuối nói.

Vũ Thiên Mị: "...”

Tên khốn này!

Dám chửi ta, đến lúc về ta sẽ dạy dỗ người tử tế!

“Người đừng nói bậy? Rõ ràng nàng rất tốt, ta không cho phép người mắng chửi nữ thần trong lòng ta!” Trịnh Thiếu Kiệt kích động nói.

“Không, ta không nói bậy, chỉ vì người không hiểu rõ nàng, vì vậy mới bị vẻ bề ngoài của nàng lừa bịp. Nếu người thật sự làm bạn trai nàng, thậm chí cưới nàng, chắc chắn người sẽ hối hận cả đời!”

Vũ Thiên Mị: "...”

Nếu người còn nói thêm gì nữa, ta chắc chắn sẽ khiến người hối hận cả đời!

“Người nói bậy! Ta không nghe, ta không nghe...” Trịnh Thiếu Kiệt càng kích động hơn.

“Có phải ta nói bậy hay không đợi chút nữa người sẽ biết.” Lâm Bắc Phàm hỏi: “Ta hỏi người, một năm người có thể kiếm bao nhiêu tiền?”

“Ta hiện có một công ty trực tuyến với giá thị trường khoảng 2000 vạn, hiện tại đang phát triển nhanh chóng. Ta không lấy được nhiều tiền, đã đầu tư toàn bộ. Nhưng sau một năm có lẽ sẽ kiếm được ba bốn trăm vạn.”

Trịnh Thiếu Kiệt cao ngạo nói, có thể có được thành tựu như vậy ở độ tuổi của hắn ta, thật sự đáng để kiêu ngạo.

Tiếng cảm thán của đám người ở đây đã chứng minh được tất cả.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm lại lắc đầu: “Quá ít, chưa đủ!”

Trịnh Thiếu Kiệt không phục: “Một năm ta kiếm được ba bốn trăm vạn còn ít? Vậy người nói xem bao nhiêu mới không ít, chẳng lẽ phải ăn bám như tên tiểu bạch kiểm nhà người?” Trong giọng nói đầy vẻ mỉa mai.

Đôi mắt Vũ Thiên Mị trở nên sắc bén, dám sỉ nhục tiểu nam nhân của ta, muốn chết mà!

Lúc nàng định đứng lên, lại bị Lâm Bắc Phàm ấn xuống, ý là giao cho ta xử lý.

“Việc của ta không cần người quan tâm.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười, không thèm để ý nói: “Bây giờ ta có thể nói tên và thân phận của nàng cho người biết. Nàng họ Vũ, tên Thiên Mị, trước mắt đang nhậm chức phó đài trưởng ở đài truyền hình Tinh Quang, có thể nói là dưới một người trên vạn người.”

Hiện trường lại lần nữa kêu lên, không ngờ phó đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang lại đến tuyển người.

Trong suy nghĩ của những sinh viên đại học còn chưa tốt nghiệp như bọn họ, đài trưởng là một chức vụ rất lợi hại, cho dù là phó cũng tương đương với phó giám đốc, quyền cao chức trọng.

Chương 144: Nữ nhân này rất đắt, nuôi không nổi!

“Vũ Thiên Mị, thiên kiều bách mị, tên rất hay!” Trịnh Thiếu Kiệt tự lắm bảm.

Nhất là sau khi nghe được chức vụ của nàng, hắn ta càng thêm vui vẻ. Bởi vì chắc chắn mỹ nhân này không chỉ là bình hoa, tương lai cưới vào cửa chắc chắn sẽ là một nội trợ hiền thực.

“Ngươi biết lương hàng năm của nàng là bao nhiêu không?” Lâm Bắc Phàm tiếp tục hỏi.

Trịnh Thiếu Kiệt suy nghĩ một lúc, nói: “Nàng là phó đài trưởng, lương một năm ít nhất cũng phải chừng trăm vạn?”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, nói: “Quá ít, còn không phải số lẻ, ngươi đoán nữa đi, to gan đoán đi!”

“Dù sao cũng không thể là 1000 vạn đúng không?” Trịnh Thiếu Kiệt xấu hổ cười một tiếng.

Mức lương ngàn vạn một năm, nếu đổi thành lãnh đạo cấp cao của tập đoàn lớn trăm tỷ hắn có thể đạt tới con số này, trước mắt, hắn ta chỉ dám đoán đến con số này, không dám nghĩ nhiều hơn.

Ai ngờ, Lâm Bắc Phàm tiếp tục lắc đầu: “Vẫn quá ít, to gan đoán đi, đừng hạn chế trí tưởng tượng của ngươi!”

“Chẳng lẽ 2000 vạn?” Trịnh Thiếu Kiệt ngập ngừng hỏi.

“Được rồi, khả năng tiếp nhận của ngươi chỉ thế thôi, dù cho ngươi thêm mấy cơ hội cũng không đoán được. Vậy ta cho ngươi biết, lương hàng năm của nàng là một ức!” Lâm Bắc Phàm giơ ngón trở lên.

“Một ức? Sao có thể?” Trịnh Thiếu Kiệt thất thanh nói.

Rất nhiều người bên ngoài cũng kêu lên, vẻ mặt không tin.

Bọn họ thật sự khó có thể tìm chỉ là một phó đài trưởng, hơn nữa còn là phó đài trưởng của một đài truyền hình hạng ba, sao lại có thu nhập cao như vậy?

Ngay cả đài trưởng của đài truyền hình hạng nhất cũng không sánh nổi!

Còn kém rất xa!

“Có gì không thể? Năng lực của Thiên Mị không phải thứ người có thể tưởng tượng nổi.” Lâm Bắc Phàm cười mỉa mai: “Trước khi nhậm chức ở đài truyền hình chúng ta, nàng từng làm việc bên Mỹ, lương một năm đã lên đến 10 triệu đô la Mỹ. Nàng nhậm chức ở đài truyền hình chúng ta đã là thiệt thòi, chẳng lẽ nàng không nên nhận được thu nhập như vậy sao?”

“Điều này... Người nói cũng có lý.”

“Hơn nữa, một ức chỉ là mức lương cơ bản, nếu có thành tích tốt, còn có tiền thưởng thành tích. Người xem tình trạng phát triển của đài truyền hình chúng ta trong năm vừa qua đi, tổng thu nhập của Thiên Mị ít nhất cũng hơn hai ức!”

“Phù!”

Thu nhập hàng năm hai ức NDT, mức thu nhập này quá điên rồ, Hoàng đế làm thuê cũng chẳng hơn gì?

“Không còn cách nào, đãi ngộ của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta vốn tốt vậy đấy! Chỉ cần người có tài năng, chỉ cần người chịu cố gắng vì đài truyền hình, vậy thu nhập sẽ tăng lên vùn vụt, không có cực hạn!”

Lâm Bắc Phàm nhân cơ hội quảng cáo: “Mấy người không cần lợi hại như Thiên Mị, chỉ cần làm đến lãnh đạo bộ phận, lương một năm đã được ngàn vạn! Thậm chí chỉ là một lãnh đạo nhỏ, lương một năm cũng đạt tới trăm vạn! Không làm lãnh đạo cũng không sao, chỉ cần người cẩn trọng chịu khó, lương một năm hai mươi vạn cũng không phải vấn đề!”

Lời này khiến quần chúng sôi trào, lại có một đồng ứng viên chạy tới.

Vũ Thiên Mị khẽ thầm thì: “Lúc tiểu nam nhân này hổ người khác, vẫn không quên kiểm lời cho nhà mình... Tâm nhãn thật nhiều!”

Nhìn Trịnh Thiếu Kiệt chần động đến ngõ ngác, Lâm Bắc Phàm tiếp tục hỏi: “Người biết mỗi tháng nàng tiêu bao nhiêu tiền không?”

“Không biết... Cũng không ít?” Trịnh Thiếu Kiệt chột dạ nói.

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng là không ít, mỗi tháng nàng tiêu ít nhất 500 vạn.”

Trịnh Thiếu Kiệt ngờ ngác: “Sao lại nhiều thế?”

Nghĩ đến một tháng hẳn ta tiêu quá 50 vạn đã cảm thấy đau lòng, kết quả cô nương nhà người ta thì hay rồi, trực tiếp khởi bước 500 vạn, một năm còn kiếm nhiều tiền hơn hẳn ta.

“Sao không thể?” Lâm Bắc Phàm chỉ Vũ Thiên Mị: “Chỉ nói tới chiếc váy màu tím trên người nàng, do nhà thiết kế nổi tiếng quốc tế thiết kế và chế tác, là độc nhất vô nhị trên thế giới, có tiền cũng không mua được, 100 vạn không đắt chứ?”

“Có lẽ không đắt...” Trịnh Thiếu Kiệt túa mồ hôi.

Lâm Bắc Phàm lại gật đầu: “Đúng là không đắt, 100 vạn đã có thể coi là rẻ, mặc mấy lần là có thể vứt đi.”

“Vì sao, như vậy quá lãng phí?”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, nói với vẻ sâu xa: “Người không hiểu, đây là một cửa kẻ có tiền, chỉ cần xinh đẹp mặc kệ chi phí, vì vậy lúc thiết kế chiếc váy này, người thiết kế chưa từng nghĩ đến việc giặt nó, bởi vì giặt là hỏng, không giặt sẽ thôi, vì vậy chỉ mặc mấy lần là vứt đi.”

Lâm Bắc Phàm bắt đắc dĩ dang tay ra: “Vì vậy, nàng thường xuyên mua quần áo, nếu không sẽ không có quần áo mặc.”

Nghe như thế, mọi người lại bàng hoàng, rất nhiều người hít vào một hơi.

“Xa xỉ quá, một bộ quần áo tốn hơn trăm vạn, hơn nữa mặc mấy lần là vút!”

“Còn phải thường xuyên mua quần áo như thế, nếu không thì không có quần áo mặc... Cứ theo tần suất này, mỗi tháng phải mua ít nhất mấy bộ quần áo như thế, nói cách khác mỗi tháng phải đổ xuống sông xuống biển ít nhất mấy trăm vạn?”

“Trái tim của ta không chịu nổi, thì ra đây là cuộc sống của kẻ có tiền, nghèo khó thật sự hạn chế trí tưởng tượng của ta!”

“Ta không hiểu nổi thế giới của kẻ có tiền!”

“Không phải người không hiểu, mà là người không có tư cách hiểu!”

...

Rất nhiều người trẻ còn chưa bước vào xã hội, nhân sinh quan bị đả kích cường liệt.

Chưa từng nghĩ tới con người lại có thể giàu đến trình độ này. Trước kia bọn họ vẫn tưởng, mua nhà mua xe đã tính là giàu, bây giờ mới biết đó chỉ là trò trẻ con, đây mới là giàu thật, kẻ có tiền chân chính!

Những người khác hoảng sợ, Trịnh Thiếu Kiệt lại chịu đả kích.

Hắn ta tưởng mình còn trẻ đã lập nghiệp thành công, có vốn liếng 2000 vạn, hàng năm thu nhập ba bốn trăm vạn đã có thể tính là tuổi trẻ tiền nhiều, tiền đồ vô lượng, kết quả còn kém hơn người mình muốn yêu.

Chỉ mức thu nhập hàng năm của người ta đã gấp 5 lần tổng tài sản của hắn ta, cái này còn chưa tính tiền thưởng...

Chi tiêu mỗi tháng còn nhiều hơn thu nhập một năm của hắn ta, tốc độ kiếm tiền của mình còn không đuổi kịp tốc độ tiêu tiền của nàng...

So sánh với nàng, bản thân mình đúng là nghèo rớt mùng tơi.

Nữ nhân tiêu tiền như nước như vậy, bản thân mình thật sự hold được sao?

Vừa nghĩ, nếu sau này mình cưới nữ nhân như vậy, mỗi ngày nàng tiêu tiền như nước, tim của hắn ta lại run lên.

“Trịnh Thiếu Kiệt, bây giờ ngươi biết vì sao ta nói ngươi sẽ hối hận cả đời rồi chứ?” Lâm Bắc Phàm cười ha hả, cười trên nỗi đau của người khác: “Chỉ dựa vào thu nhập của ngươi, ngươi nuôi nổi nữ nhân như vậy sao?”

Trịnh Thiếu Kiệt thẹn quá thành giận: “Ta nuôi không nổi, chẳng lẽ ngươi nuôi nổi?”

Lâm Bắc Phàm vân đạm phong khinh: “Ta cũng nuôi không nổi, nhưng ta chưa từng suy nghĩ vấn đề này. Bởi vì ta vẫn bị nữ nhân bao nuôi, chưa từng trải nghiệm nỗi khổ của đám nam nhân các ngươi.”

Trịnh Thiếu Kiệt: “...”

Lời này khiến ta không phản bác được!

Tiểu bạch kiểm đáng giận!

Tiểu bạch kiểm ăn bám nên chết đi!

Vì sao ta lại hâm mộ?

Phi! Ta chắc chắn không hâm mộ!

“Hoặc là, ngươi theo đuổi Thiên Mị không vì yêu, mà vì muốn bị bao nuôi giống ta? Ồ, không ngờ tâm tư của ngươi cũng không đơn giản, nhưng hình như phần cứng của ngươi không đạt tiêu chuẩn...” Lâm Bắc Phàm ý vị thâm trường nói.

Trịnh Thiếu Kiệt tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng: “Ngươi nói bậy! Ta không có! Ta là một nam nhân, một nam nhân đỉnh thiên lập địa chân chính, ta không dựa vào nữ nhân, ta chắc chắn sẽ nuôi nữ nhân của ta!”

“Thật?” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, móc một bản danh sách cho hắn ta xem: “Vậy ngươi thanh toán hóa đơn tháng này của nàng trước đã. Gần đây nữ nhân này vừa mất mấy bộ quần áo mới, tiêu tiền hơi nhiều, còn vay tiền của lão bà ta sống qua ngày đây.”

Trịnh Thiếu Kiệt nhận hóa đơn xem xét, sợ đến mức đôi mắt tròn lồi ra:
“1500 vạn... Nhiều như vậy!”

“Không nhiều lắm, nàng đã bớt rồi, nếu không phải trên người thật sự không còn thừa bao nhiêu tiền, có lẽ hóa đơn còn phải tăng gấp đôi!” Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói.

Trịnh Thiếu Kiệt không nhận hóa đơn, mà trịnh trọng nói: “Người giữ lại số hóa đơn này trước đi, đột nhiên ta nhớ ta còn có việc, phải đi trước, chút nữa ta sẽ chuyển khoản cho người!”

Sau đó hắn ta đẩy đám đông, chật vật chạy ra ngoài.

Chương 145: Nữ Vương đại nhân, ta chắc chắn sẽ quản nam nhân này giúp người!

Người có mặt cười ha ha.

Ai cũng đoán được Trịnh Thiếu Kiệt muốn đào mệnh, vừa rồi hắn ta chỉ sĩ diện lấy lý do thôi. Hóa đơn 1500 vạn, hơn nữa chỉ một tháng, nam nhân nào chịu nổi?

Chỉ dựa vào công ty nhỏ 2000 vạn kia, có lẽ một tuần cũng không chịu nổi.

Nếu người không có gia sản trăm ức, chỉ sợ thật không dám theo đuổi nữ nhân tiêu tiền như nước này.

Dù 100 ức, có lẽ cũng không chống đỡ được lâu...

Nữ nhân này rất đắt!

Nuôi không nổi!

Thật sự nuôi không nổi!

Dù có bán ta đi cũng nuôi không nổi!

Rất nhiều nam sinh bị giới một chậu nước lạnh thật to, lạnh thấu tim gan, nhìn mỹ nhân quốc sắc thiên hương gần ngay trước mắt, bọn họ chỉ có thể

ngần ngại.

Tuy hoa tươi xinh đẹp, nhưng quá tổn phân bón.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt quay lại, đang định nhận lời khen của Vũ Thiên Mị, kết quả lại bị nàng tấn công “véo thịt”, thịt ở eo bị nàng véo đến sung lên.

Lâm Bắc Phàm đau đến nhe răng trợn mắt: “Làm gì vậy? Ta tốt bụng đuổi hẳn cho người, người lại báo đáp ta như vậy?”

“Người còn không biết xấu hổ?” Vũ Thiên Mị tức nỏ phở, hai ngón tay càng dùng sức hơn, tức giận nói: “Vừa rồi người nói linh tinh! Ta nào có phô trương lãng phí như thế, nào có phung phí như vậy?”

“Vậy người nói cho ta biết, có tháng nào người tiêu ít hơn 500 vạn không?”

Vũ Thiên Mị lập tức á khẩu không trả lời được.

Mỗi tháng nàng thật sự chi tiêu rất nhiều, chủ yếu là dùng mua hàng hiệu, nhất là quần áo và túi xách, nhất định phải là nhà thiết kế nổi tiếng hơn nữa còn phải độc nhất vô nhị, mới có thể lọt vào mắt nàng.

Nàng còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, nữ nhân sống trên đời đã không dễ dàng, không thể để bản thân chịu thiệt thòi, dù sao lão nương cũng tiêu tiền của mình, trong lòng thoải mái, người quản được sao?

Hơn nữa, nàng không chỉ mua cho mình, còn mua cho khuê mật Bạch Thanh Tuyết, còn mua cho tiểu nam nhân nhà mình... Khụ khụ, mua cho tiểu nam nhân của Nữ Vương đại nhân, có thể tiêu ít được sao?

Vũ Thiên Mị then quá thành giận: “Ta mặc kệ, nếu ta không gả được, ta sẽ dựa vào người cả đời!”

“Được được được... Ta đồng ý! Người nhanh bỏ tay của người ra, thịt của ta sắp bị người véo đứt rồi!” Lâm Bắc Phàm đau đớn hít sâu một hơi, nữ nhân này không chỉ hung ác với người khác, còn ác với ta hơn.

“VẬY còn tạm được.” Vũ Thiên Mị lập tức trở mặt, tươi cười như hoa, long lanh như ánh nắng.

Hình như tất cả hành động vừa rồi cũng chỉ vì câu nói này.

Thật sự là yêu tinh!

Cuộc phỏng vấn tiếp tục, bởi vì cú sốc vừa rồi, mấy nam sinh đều trung thực hơn, thành thật phỏng vấn, không còn suy nghĩ xấu nữa.

Bên Vũ Thiên Mị cũng rất thuận lợi, tâm trạng khá tốt, nhìn ai cũng rất vừa mắt cảnh đẹp ý vui, tỉ lệ thông qua rất cao. Ngay cả mấy nữ nhân hồ mị rõ ràng có “rấp tâm không tốt”, cũng cho thông qua.

Vào tối hôm đó, Vũ Thiên Mị chia sẻ chuyện đã xảy ra hôm nay với nữ vương đại nhân, chọc nữ vương đại nhân cười khanh khách.

“Người như lão công thật ra cái gì cũng tốt, nhưng đôi khi khá nghịch ngợm, không quản được bản thân, thường xuyên khiến người khác hồng mắt... Vì vậy Thiên Mị, người có rảnh thì giúp ta quản hấn nhiều hơn.”

Lâm Bắc Phàm đang cầm đũa ăn cơm hơi khựng lại.

Lão bà đại nhân, nàng đang bán đứng ta đó, hơn nữa còn bán cho một yêu tinh luôn nhớ thương ta.

Lâm Bắc Phàm như đã cảm nhận được, hoàng hôn của các vị thần sắp đến rồi!

Vũ Thiên Mị cười híp mắt: “Nữ vương đại nhân, người yên tâm, ta chắc chắn sẽ giúp người quản hấn. Nam nhân này, có đôi khi thích thay đổi thất thường hái hoa ngắt cỏ, ăn trong chén nhớ trong nồi. Nhất là tiểu nam nhân của người, dáng vẻ duyên dáng như vậy, trêu hoa gheo nguyệt như vậy, nếu không quản cẩn thận có lẽ sẽ bị yêu tinh nào đó câu đi mất!”

Bạch Thanh Tuyết rất đồng ý: “Thiên Mị, ta cảm thấy người nói đúng.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vũ Thiên Mị, người còn không biết xấu hổ nói người khác là yêu tinh sao?

Người mới là yêu tinh lớn nhất mạnh nhất, là cái loại đạo hạnh cao thâm, pháp lực vô biên!

Còn có tức phụ...

Được rồi, ta không nói nữa, nói cũng là nước mắt!

“Đúng rồi, lão công, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đã đóng máy, công việc cắt ghép cũng hoàn thành hơn phân nửa, tuần sau có thể mang đi thăm tra rồi.” Bạch Thanh Tuyết đột nhiên nói.

“Ah, vậy thì tốt.” Lâm Bắc Phàm ăn cơm, không mặn không nhạt nói.

Vũ Thiên Mị bó tay, chân mày lá liễu nhướn lên, chông nạnh nói: “Nhà đầu tư như người quá không xứng chức, sau khi kéo đoàn làm phim đến Giang Nam liền mặc kệ, nếu không phải đài truyền hình chúng ta vẫn giữ liên lạc với bọn họ, bọn họ đã cho rằng mình được kế mẩu nuôi dưỡng, bị nuôi thả rồi.”

“Nào có, hai tuần trước ta có đến thăm ban (1) mà.” Lâm Bắc Phàm nói năng hùng hồn.

(1) Thăm ban: ý nói thăm phim trường, thăm đoàn làm phim.

“Người còn dám nói? Người ta đến Giang Nam hơn một tháng, người mới đi thăm người ta một lần! Nếu không phải người trả tiền sáng khoái, chắc chắn người ta đã vẽ vòng tròn âm thầm nguyên rửa người!” Vũ Thiên Mị tức giận.

“Chỉ cần cho tiền đúng chỗ, bọn họ vẫn sẽ mỉm cười nhận lấy.”

Nhìn khuê mật và nam nhân của mình ở chung tốt như vậy, Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ, ba người họ như một người một nhà vậy.

“Meo!”

A, còn có tiểu công chúa Ragdoll.

“Lão công, ta định sau khi 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 vượt qua thẩm tra, sẽ lập tức phát sóng. Bởi vì khoảng thời gian này thật sự quá tốt, vừa lúc nghỉ hè, lại đúng dịp 《 Chiến Thần Trở Về 》 được phát sóng, những đài truyền hình, công ty giải trí khác đều điều chỉnh lịch tránh xung đột, kết quả không ai ngờ Ngô Phi Phàm – nhân vật chính của phim truyền hình – lại nổi điên đánh nhau với phóng viên ngay trong buổi ký hợp đồng với Vương phó tổng, ảnh hưởng ác liệt, khiến 《 Chiến Thần Trở Về 》 bị ướp lạnh, lịch phát sóng bị dời vô thời hạn, để đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta được lợi! Thật sự quá may mắn, ngay cả ông trời cũng đứng về phía chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết nói không ngừng, rất hạnh phúc.

Lâm Bắc Phàm yên lặng ăn một bữa cơm, không nói lời nào.

“Nói đến 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》, không thể không nói, hiệu suất của đám người Hà Viên Ngoại rất cao. Dù là gánh hát rong, nhưng rất chuyên nghiệp cũng rất kính nghiệp, tốc độ quay phim rất nhanh, hơn nữa còn bảo đảm chất lượng. Sau khi trải qua giai đoạn thích ứng, tốc độ quay trong hai tuần nay đã tăng lên gấp bội, rất ít NG, hầu hết cảnh quay đều được thực hiện trong một lần, nhiều nhất không quá ba lần. Nếu không phải bọn họ đặt băng từ quay chụp ngay trước mặt ta, ta thật không tin bọn họ đã quay xong.” Bạch Thanh Tuyết sợ hãi than.

Lâm Bắc Phàm vẫn yên lặng ăn cơm, không nói lời nào.

“Cộng thêm 《 Trù Vương Tranh Phách 》 do cùng một tập đoàn tài trợ đang hot, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đã chiếm cứ thiên thời địa lợi nhân hòa, rất có khả năng một pháo là hot, hơn nữa còn là siêu hot!”

Bạch Thanh Tuyết càng nói càng hưng phấn, cuối cùng nàng như nở mày: “Nhưng còn một vấn đề nhỏ, lúc trước tập đoàn Thiên Tử đã liên lạc nhiều lần, hy vọng chúng ta có thể sáng một ca khúc với tư cách là ca khúc chủ đề cho 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》, noi theo 《 Trù Vương Tranh Phách 》, như vậy có thể khiến rệu và thương hiệu của bọn họ được nổi tiếng...”

Lâm Bắc Phàm đã ăn xong, dùng khăn giấy lau miệng: “Không thành vấn đề, ta lại sáng tác một ca khúc nữa là được.”

Chương 146: 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 phát sóng!

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm đến đài truyền hình tìm Dương Tử Nhi.

Kết quả nhìn thấy nàng vụng trộm chạy ra từ văn phòng của Bạch Thanh Tuyết, trong tay cầm một bình rượu vang đỏ, lén lút nhìn xung quanh, khuôn mặt nhỏ vô cùng căng thẳng, dáng vẻ vô cùng cẩn thận.

Sau đó, nàng đi vào phòng âm nhạc, còn chưa kịp thở phào đã bị Lâm Bắc Phàm dọa sợ.

“Sao ngươi lại ở đây?” Nàng căng thẳng hỏi.

Lâm Bắc Phàm chỉ bình rượu nho ở trước người nàng.

Dương Tử Nhi nhanh chóng giấu bình rượu vang đỏ ra sau lưng, căng thẳng nguy hiểm: “Đây là Bạch tỷ tỷ đưa cho ta, không cho phép ngươi lấy đi!”

Lâm Bắc Phàm bó tay rồi, lại còn nói hùng hồn như thế.

Thật ra, việc nàng đi trộm rượu đã sớm bị người ta phát hiện ra.

Diệp Vô Đạo bố trí máy giám sát như thiên la địa võng cũng không phải để khoe khoang, có điều tiểu cô nương Dương Tử Nhi quá dễ thương lại đáng yêu, hòa đồng với tất cả mọi người, còn là thiếu nữ thiên tài âm nhạc, hai mỹ nữ lão tổng đều yêu thích, ngoại trừ tật xấu mê uống rượu thì không còn vấn đề gì khác, vì vậy tất cả mọi người đều nuông chiều nàng.

Mấy bình rượu mà thôi, Lâm Bắc Phàm cũng lười để ý, mở miệng nói: “Ta tới tìm ngươi để thu âm một ca khúc mới, làm ca khúc chủ đề cho 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 sắp phát sóng.”

“À hóa ra là vậy, ngươi tự thu âm đi, thu âm xong giao cho ta là được.”
Dương Tử Nhi thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm cũng không truy cứu, tiểu cô nương Dương Tử Nhi to gan hơn, mở bình ngay trước mặt Lâm Bắc Phàm, động tác rất thành

thạo, rót đầy một ly cho mình, say sưa hưởng thụ.

Lâm Bắc Phàm đi tới, cũng rót cho mình một ly.

“Người làm gì đó, còn không đi thu âm ca khúc đi?” Nhìn thấy bình rượu do mình trảm cay nghìn đắng “trộm” về thiếu một ly, tiểu muối muối Dương Tử Nhi đau lòng, ôm chặt bình rượu.

“Khát nước, ta nhuận giọng trước đã.” Lâm Bắc Phàm nói một câu.

Theo thói quen mượn một luồng sinh thể từ bên ngoài đưa vào trong ly rượu vang, nâng ly lên muốn uống.

“Chờ chút...”

Lâm Bắc Phàm liếc nhìn sang: “Chuyện gì?”

“Chúng ta đổi một chút.” Dương Tử Nhi giơ ly rượu vang của nàng lên, tội nghiệp nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nề mặt sau này còn phải làm phiền thiếu nữ say rượu, Lâm Bắc Phàm đồng ý với yêu cầu của nàng.

Dương Tử Nhi cầm ly rượu vang đổi được từ chỗ Lâm Bắc Phàm, si mê ngửi một hơi, sau đó đặc ý uống một ngụm, đôi mắt thật to cong thành hình nguyệt nha, trên mặt đầy vẻ hạnh phúc.

“Vì sao đều là rượu, sau khi qua tay người mùi hương lại càng thuần hơn chứ?”

“Bởi vì, ta là Tử Thần trong truyền thuyết, vì không cẩn thận vi phạm Thiên điều, mới bị giáng xuống phạm trần ném trái cực khổ. Thế nhưng, thần lực của ta vẫn còn, chỉ cần thêm vào thần lực của ta, rượu sẽ càng ngon hơn.

“Chững chạc đàng hoàng nói xằng nói bậy!” Dương Tử Nhi trợn mắt.

“Có tin hay không kệ người! Nhanh làm việc cho ta đi!” Lâm Bắc Phàm tức giận.

“Ah... Rót cho ta một ly nữa!”

Lần này, ca khúc mới mà Lâm Bắc Phàm muốn thu âm là 《Túy Quyền》.

Ca khúc này là ca khúc chủ đề của bộ phim điện ảnh 《Túy Quyền》, do Thành Long biểu diễn, có thể kết hợp liệt tửu và võ lâm hào kiệt một cách hoàn mỹ, truyền xướng mấy chục năm mà không suy, kinh điển trong kinh điển.

《Túy Quyền》 cũng phù hợp với phong cách điên khùng, vui cười giận mắng của 《Võ Lâm Ngoại Truyện》. Hơn nữa, bài hát này cũng có hai phiên bản tiếng Trung và tiếng Quảng Đông, hai phiên bản đều rất hay.

Dùng 《Túy Quyền》 để quảng cáo rượu là thích hợp nhất.

“Túy Quyền? Một ca khúc liên quan đến rượu?”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng vậy, không phải tập đoàn Thiên Tử muốn chúng ta làm một ca khúc liên quan đến rượu để tuyên truyền cho tập đoàn của bọn họ sao, ngay cả tiền cũng chuyển sang rồi, một ức NDT một ca khúc, người nói bọn họ có ngốc không?”

“Khụ khụ...” Dương Tử Nhi đang uống rượu bị sặc, sau đó ngạc nhiên nói: “Tập đoàn Thiên Tử?”

“Đúng vậy, chính là tập đoàn bán rượu kia, viết sáu chữ người ngốc nhiều tiền xuất hiện, người cũng cảm thấy bọn họ rất ngu ngốc đúng không?” Lâm Bắc Phàm như tìm được tri âm, điên cuồng mắng chửi.

“Có lẽ bọn họ thật sự rất cần ca khúc như vậy cũng nên?” Dương Tử Nhi hơi chột dạ giải thích.

“Có cần cũng không thể không coi tiền ra gì... À, ta nghe nói chủ tịch tập đoàn Thiên Tử họ Dương, người cũng họ Dương, hơn nữa còn rất thích

uống rượu, còn rất có tiền, không phải đến từ...” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ hỏi.

“Ta không có!” Dương Tử Nhi lập tức phủ nhận, phui sạch quan hệ với ngu ngốc.

Nhìn ánh mắt nghi ngờ của Lâm Bắc Phàm, Dương Tử Nhi hoảng hốt, đẩy mạnh Lâm Bắc Phàm ra, lớn tiếng giục: “Còn đứng ngây ra đó làm gì, nhanh đi hát cho ta! Người còn không hát ta không để ý đến người nữa!”

Vào phòng thu âm, điều chỉnh trạng thái một chút, Lâm Bắc Phàm bắt đầu hát.

Ta vui vẻ lại ngả nghiêng giống như sóng lớn

Có vạn loại uất ức đều cười bỏ qua

Ta thoáng cái thấp, ta thoáng cái cao

Lung la lung lay không thể ngã

Rượu trong trời đất ta rất hiểu

...

Vừa bắt đầu bài hát này, Dương Tử Nhi lập tức hưng phấn.

“Tiết tấu thật sự quá tuyệt vời, lại kết hợp trạng thái điên cuồng khi uống say và sự phóng khoáng giang hồ lại với nhau, trầm bổng du dương, không bị gò bó... Thật sự quá êm tai! Sau này uống rượu ta phải bật bài hát này!”

Mỹ tửu và âm nhạc là sở thích của nàng, bây giờ chúng được kết hợp hoàn mỹ với nhau, sao nàng có thể không thích?

Nghĩ đến nàng đang thu âm bài hát này vì tập đoàn Thiên Tửu, nàng xúc lên 12 phần tinh thần, chuẩn bị dốc hết sở học, làm bài hát này đến trình độ hoàn mỹ nhất.

Đến lúc đó, có thể khoe khoang trước mặt gia gia đáng yêu nhất, cho lão biết sự lợi hại của ta!

Biết đâu còn có thể đào chút rượu uống...

Vừa nghĩ đến tương lai tươi sáng vô hạn, cả người Dương Tử Nhi đầy năng lượng.

Cuối cùng phiên bản quốc ngữ đã làm xong, không ngừng cố gắng, Lâm Bắc Phàm lại làm một bản tiếng Quảng Đông, hai phiên bản đồng thời phát huy hết mã lực, ta không tin tập đoàn Thiên Tử lại không thích!

Cuối cùng, lúc hai phiên bản đều được gửi đi, bên kia thật sự rất thích, lại chuyển một ức đến.

Theo lời của hắn ta, một ca khúc là một ức NDT, hai ca khúc là hai ức NDT.

Hoàn toàn không có vấn đề!

Sau khi tất cả được chuẩn bị sẵn sàng, một cuộc tấn công tuyên truyền được khởi động.

Cũng như lần trước, đầu tiên tung trailer lên hai nền tảng video Tiktok và Kwai.

Thế nhưng, trailer lần này chỉ có một phút ngắn ngủi, cũng chỉ phát một đoạn nhỏ của ca khúc, kết quả vì 《Túy Quyền》 thật sự quá kinh điển, giai điệu có độc, lại lần nữa nổi tiếng trên mạng.

Đáng tiếc, chỉ có một phần âm nhạc ở đoạn trước, khiến rất nhiều muốn nghe đoạn sau cũng không tìm ra, mỗi mắt mong chờ.

Đài truyền hình Tinh Quang đã đưa ra thông báo, muốn nghe bản đầy đủ cũng được, đây là ca khúc chủ đề của 《Võ Lâm Ngoại Truyện》, chỉ cần người xem đúng giờ, cam đoan chắc chắn có thể nghe được bản hoàn chỉnh, còn có bất ngờ nhỏ!

Dưới sự tiếp thị đói khát như vậy, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 bắt đầu nghênh đón phần tuyên truyền.

Chương 147: Hiệu ứng thương hiệu nổi bật!

Một gia đình bình thường.

“Lão công, chàng nhanh lên, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 sắp phát sóng rồi! Còn không đến, chàng sẽ bỏ lỡ ca khúc chàng muốn nghe nhất đó!” Ở trước tivi, thê tử An Nhiên thúc giục trượng phu Tiểu Tùng còn đang ở trong bếp.

“Đến đây, đến đây.” Trượng phu Tiểu Tùng mang một đĩa hoa quả đã cắt gọn ra.

Sau đó nhìn đồng hồ, lại nhìn tivi, phát hiện còn ba phút nữa, hơi ghen lời nói với thê tử: “Lão bà, nàng gấp gấp quá, còn rất nhiều thời gian!”

Lão bà An Nhiên nhướng cao hàng lông mày lá liễu: “Không vội? Lần trước chàng bỏ lỡ 《 Nam Nhi Đương Tụ Cường 》 của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 chàng còn trách ta, bây giờ ta gọi chàng ra sớm, chàng lại không hài lòng?”

“Lão bà, ta không có ý này...” Tiểu Tùng mỉm cười xấu hổ, sau đó cúi đầu, xiên một miếng táo bắt đầu ăn: “Được rồi, nàng nói cái gì thì là cái đó, lão bà, nàng làm rất đúng!”

“Vôn là vậy!” Cuối cùng thê tử đã hài lòng.

Nhìn trượng phu lười biếng, nàng hơi nhàm chán hỏi: “Chàng nói xem rốt cuộc 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có gì hay? Ta không nhận ra diễn viên nào trong đó cả, hơn nữa bọn họ cũng không đẹp lắm. Còn nội dung cốt truyện nữa, đài truyền hình Tinh Quang không tiết lộ chút nội dung cốt truyện nào, cũng chỉ phát nửa ca khúc, chàng nói xem rốt cuộc 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có gì hay?”

Trượng phu cao thâm khó dò nói: “Lão bà, nàng không hiểu, dù 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 không có ngôi sao nào, hơn nữa cũng không tiết lộ nội dung cốt truyện, nhưng nó chắc chắn là một bộ phim truyền hình cực hay!”

“Chàng dựa vào gì mà khẳng định như vậy?”

“Bởi vì, đã có người thể hiện cho chúng ta xem, sau lưng 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có khoản tài trợ 18 ức giá trên trời.”

Trượng phu cười ha hả: “Chúng ta có thể phạm sai lầm, nhưng những tập đoàn lớn như tập đoàn Thiên Tử và tập đoàn Long Môn sẽ phạm sai lầm sao? Bọn họ đều là người làm ăn, đầu tư coi trọng hoàn vốn, nếu không nhận được hiệu quả và lợi ích bọn họ sẽ không đầu tư nhiều tiền như vậy. Bọn họ dám đầu tư nhiều tiền như vậy, có nghĩa bộ phim truyền hình này rất hay, đáng để đầu tư.”

Thê tử suy nghĩ, đồng ý: “Nói cũng đúng.”

“Vì vậy, tuy chúng ta không biết 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 nói về cái gì, nhưng chắc chắn nội dung không kém. Ngay cả ca khúc chủ đề nghe xong cũng biết rất kinh điển, bộ phim này rất đáng để mong chờ. Nếu không, tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử đã không tài trợ nhiều tiền như vậy, bọn họ không ngu!” Trượng phu nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

Nếu Lâm Bắc Phàm ở đây, chắc chắn sẽ nói cho hai người biết, những tập đoàn này ngu thật.

Hơn nữa còn là ngu không còn thuốc chữa.

Lúc này, trượng phu lại nói: “Không nói đến ánh mắt của những tập đoàn lớn này có đúng không, chỉ nói về đài truyền hình Tinh Quang thôi, nàng xem nửa năm qua, đài truyền hình Tinh Quang đã chế tác ra bao nhiêu chương trình hay? 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 còn có 《 Trù Vương Tranh Phách 》 đang hot, đều do bọn họ làm ra, có lúc nào khiến người ta thất vọng chưa? Còn có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mà nàng thích xem nhất, cũng do bọn họ đầu tư quay chụp, ai ngờ một bộ phim

không có ngôi sao truyền hình lại hay như vậy? Bây giờ bên ngoài bắt đầu lưu truyền một câu, đó chính là “Tinh Quang xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm”.”

Thê tử ngạc nhiên: “Tinh Quang xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm, đánh giá này thật cao!”

“Không hề cao, bởi vì chương trình của bọn họ không chỉ chế tác tinh xảo, hơn nữa chủ đề cao xa. Nàng xem 《Phi Thành Vật Nhiễu》 đại diện tình yêu, 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 đại diện sự nghiệp, 《Trù Vương Tranh Phách》 đại diện ẩm thực văn hóa, đều có chỗ đứng cường đại, phản ánh hiện tượng xã hội, rất có cấp bậc, không giống những chương trình giải trí cười toé toét một hồi là qua. Hơn nữa sau mỗi chương trình đều có phí tài trợ kêch xù của tập đoàn thế lực bá chủ, phẩm cách cực cao.”

“Nghe nói, từ sau khi những tập đoàn đó đầu tư những hạng mục này, đều nhận được hiệu quả và lợi ích rõ rệt. Ví dụ như tiểu khu Chung Cư Tình Yêu kia, nghe nói sau khi giá cả nâng lên 40% vẫn bán sạch, cung không đủ cầu. Còn có khách sạn Long Môn dưới trướng tập đoàn Long Môn, bây giờ khách đến như mây, muốn đặt bàn ít nhất cũng phải xếp đến tuần sau. Bây giờ lão tổng ở công ty đều cổ vũ chúng ta xem những chương trình đó, đi học tập ưu điểm trong đó, đi trải nghiệm cẩn thận vì sao những chương trình này lại mang đến hiệu ứng lớn như vậy.”

“Không ngờ, bên trong còn ẩn giấu nhiều thứ như vậy...” Thê tử thật sự chấn kinh.

“Ví dụ như bộ phim truyền hình 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 tối nay, sau lưng có hai tập đoàn lớn đầu tư, tổng tài trợ gần 20 ức. Lão tổng trong công ty đều cổ vũ bọn ta xem, sau đó còn phải viết báo cáo.”

Đúng lúc này, 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 phát sóng đúng giờ, ca khúc 《Túy Quyên》 kích tình sục sôi vang lên đầu tiên.

Trượng phu Tiêu Tùng kích động nhảy dựng lên: “Chính là bài hát này – Túy Quyên! Thật sự quá êm tai!”

Trước mắt, rất nhiều gia đình đều mở tivi đúng giờ, xem 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 của đài truyền hình Tinh Quang, không chỉ vì ca khúc chủ đề 《 Túy Quyền 》 cực hay, còn vì hiệu ứng thương hiệu của đài truyền hình Tinh Quang.

Trải qua 4 tháng kinh doanh, đài truyền hình Tinh Quang liên tục đẩy ra ba vương bài tiết mục ưu tú, còn có một bộ thần kịch thương niên, dẫn phát từng đợt từng đợt tỉ xuất người xem như thủy triều, lại hợp tác với nhiều tập đoàn lớn như vậy, để lại ấn tượng khắc sâu trong lòng mọi người, khiến mọi người có ấn tượng “Tinh Quang xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm”, thành công chế tạo thương hiệu ban đầu.

Thương hiệu này có thể nhanh chóng chuyển hóa thành tỉ suất người xem.

Vì vậy, dù 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 không dùng một ngôi sao nào, cũng không tiết lộ quá nhiều tin tức, nhưng tỉ suất người xem mở màn lại không thấp, trực tiếp trên 2%. Ca khúc vừa vang lên lập tức nâng cao 0.3%, sau đó tiếp tục tăng lên.

Cuối cùng đám người phát hiện, bọn họ bị tên của bộ phim truyền hình này lừa gạt.

Đây căn bản không nói về võ lâm, mà là khoác vỏ bọc võ lâm mà nói về những người hiện đại, gắn sát với cuộc sống của mọi người. Tuy cảm thấy bị lừa gạt, bọn họ vẫn vui vẻ xem.

Muội muội nó, bộ phim thật sự rất hay, xem không dừng được.

Nhẹ nhàng, khôi hài, tuy bọn họ không nhận ra bất kỳ một nhân vật chính nào, nhưng mỗi người đều có đặc điểm riêng, liếc qua đã nhớ kỹ.

Sau khi tập thứ nhất kết thúc, tỉ suất người xem đã lên đến 3%, thành tích khá tốt, báo trước bộ phim truyền hình này lại sẽ nổi tiếng, thế không thể đỡ.

Lúc mọi người vui mừng chờ đợi tập hai phát sóng, bọn họ lại nhận được bất ngờ lớn hơn.

“Ca khúc 《Túy Quyền》 này... Lại đổi sang phiên bản tiếng Quảng Đông?”

“Thật sự quá bất ngờ, không ngờ bài hát này lại có tới hai phiên bản, hai phiên bản đều rất hay!”

“Ta cảm thấy bản tiếng Quảng Đông càng êm tai hơn!”

“Nhanh chia sẻ tin tức này ra ngoài!”

Cứ vậy, dưới sự bổ sung của 《Túy Quyền》 phiên bản tiếng Quảng Đông, tỉ suất người xem của 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 lại được nâng lên một tầm cao mới, một phát đột phát 3.5%, đạt đến mức 3.7%, hot đến rồi tình rồi mù!

Chương 148: Rồi rít ôm đùi!

Cứ vậy, 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 duy trì độ hot.

Bởi vì không có đối thủ, vì vậy tỉ suất người xem vẫn rất cao. Từ thứ hai đến thứ sáu, mỗi ngày phát hai tập. Cho dù vào khung giờ hoàng kim ngày thứ sáu, chương trình giải trí của các đài truyền hình lớn khác vẫn không kéo thấp tỉ suất người xem 《Võ Lâm Ngoại Truyện》.

Tỉ suất người xem bình quân giữ trên 3%, tỉ suất người xem cao nhất đã chạm đến trần 4%, hơn nữa còn không chỉ một lần, tiềm năng cao hơn 《Chung Cư Tình Yêu》. Có lẽ đến phần cuối cùng, thật sự có thể đột phá 4%, khiến 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 trở thành bộ phim truyền hình toàn dân.

Bởi vì 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 rất hot, cộng thêm phiên bản 《Túy Quyền》 hai thứ tiếng khiến thị trường âm nhạc bùng nổ, vì vậy hai tập đoàn tài trợ cho bộ phim truyền hình này cũng nhận được báo đáp phong phú.

Khách sạn Long Môn, món ngon trong khách sạn Long Môn, tập đoàn Long Môn...

Túy Quyền, rượu ngon trong khách sạn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử...

Được mọi người liên hệ với nhau, lần lượt truyền miệng, âm thanh đi vào lòng người.

Nhất là tập đoàn Long Môn, lúc trước có một 《 Trù Vương Tranh Phách 》 đã khiến danh tiếng vô cùng vang dội, bây giờ lại thêm 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》, hai chương trình nổi tiếng cùng phát lực điên cuồng công kích, trực tiếp khiến thị trường bùng nổ.

Giá trị thương hiệu đi vào lòng người, mọi người mời khách ăn cơm sẽ nghĩ đến khách sạn Long Môn đầu tiên. Lúc mua nguyên liệu gia vị nấu ăn, người sẽ cân nhắc sản phẩm của tập đoàn Long Môn đầu tiên, bởi vì đây là tiêu chuẩn, là chuyên nghiệp, đáng tin cậy.

Tập đoàn Thiên Tử cũng nhận được lợi ích to lớn, thỉnh thoảng trong 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 sẽ xuất hiện mỹ tửu để quảng cáo cho bọn họ, mỗi một tập ít nhất có 3, 4 lần quảng cáo, còn một ca khúc tuyên truyền 《 Túy Quyền 》 kinh điển, muốn quên cũng khó.

Giá trị thương hiệu tăng lên, phản ứng nhanh chóng nhất là phương diện tiêu thụ sản phẩm. Mới phát sóng chưa đến hai ngày, đơn đặt hàng các nơi trên thế giới cứ bay đến như hoa tuyết, gần như móc sạch hàng tồn kho của tập đoàn Thiên Tử.

Lúc này, sơn trang Thục Vi Thiên.

“Phục, coi như ta phục, bây giờ ta tin tưởng tên này thật sự là thiên địa giác chủ, được thượng thiên giúp đỡ, khí vận cường thịnh, giúp đỡ hẳn có thể nhận được hồi báo lớn nhất. Tập đoàn chúng ta đầu tư 10 ức, kết quả nhanh như vậy đã kiếm lại, sau đó toàn là lợi nhuận.” Lão Tử Quỷ uống một ngụm lão tửu, cười ha ha nói.

Lợi nhuận rượu rất cao, nhất là lợi nhuận rượu trắng càng cao hơn.

Tập đoàn Thiên Tử chủ yếu buôn bán rượu trắng, trong kho có rất nhiều rượu trắng, còn có rất nhiều rượu trắng cao cấp, trị giá hơn trăm ức, muốn bán hết chỗ đó cũng mất rất nhiều thời gian.

Kết quả mới vài ngày đã bị người khác mua hết, có gần nửa là lợi nhuận.

Bỏ ra 10 ức, nhanh chóng thu hồi được số tiền trăm ức, trong số 50 ức là lợi nhuận, nhìn thế nào cũng thấy hẳn ta đang kiếm lời.

Nhưng đây chỉ là bắt đầu. Theo sự nổi tiếng của 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , thương hiệu Thiên Tử càng đi sâu vào lòng người, tình huống càng ngày càng tốt hơn, tập đoàn Thiên Tử nghênh đón giai đoạn phát triển vượt bậc.

Lão Trù Thần gật đầu đồng ý: “Đúng vậy, bây giờ khách sạn Long Môn của ta cũng khách đến như mây, muốn đặt bàn cũng phải xếp đến tuần sau, đồ ăn trong 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 bán chạy nhất. Còn có rượu của người cũng bán được rất nhanh. Ta kết hợp đồ ăn với rượu của người, được mọi người gọi đó là phần ăn kinh điển trong khách sạn của ta.”

Lão Tử Quỷ cười ha ha.

“Không chỉ thế, bộ phim truyền hình 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 này, đã định sẵn sẽ trở thành kinh điển. Mỗi năm đều có thể phát lại nhiều lần, hơn nữa tỉ suất người xem cũng không thấp. Đưa lên nền tảng mạng, lại có thể tiếp tục mở rộng tầm ảnh hưởng. Nói cách khác, các người tốn 10 ức nhưng thực tế là quảng cáo mấy năm, thậm chí mấy chục năm, thật sự quá kiếm lời.”

Hàn lão tiếp tục phân tích: “Còn có ca khúc 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 《 Túy Quyền 》 , ngay cả một lão nhân như ta nghe được những ca khúc này cũng kích động vạn phần, chắc chắn có thể lan truyền mấy chục năm, các người chỉ tốn 2 ức đã mua được, trói chặt ca khúc này với tập đoàn của các người, không thể đánh giá được giá trị, lại là một mối làm ăn kiếm bộn không thua lỗ.”

Ánh mắt của các lão đại sâu xa, đều gật đầu tán thành.

“Nếu nói lợi hại nhất vẫn là tiểu tử Lâm Bắc Phàm kia, tầm nhìn thật sự quá độc. Hai bộ thần kịch thường niên 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đều do hắn khai quật ra, nghe nói tổng số đầu tư chưa tới một ức, thật sự quá rẻ. Tiểu tử kia cũng có tài năng, ba chương trình nổi tiếng 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , đều do hắn lên kế hoạch, một phát cực chuẩn, chưa từng thất thủ...” Tần lão nói tiếp.

“Không chỉ vậy, thật ra tiểu tử kia là người sản xuất và biểu diễn 《 Nam Nhi Đương Tụ Cường 》 《 Túy Quyển 》 《 Khúc quân hành Trù Vương ra sân 》 , nghệ danh “Luyện Tuyết” kia chính là của hắn.” Lão Tửu Quỷ cười híp mắt nói.

Hàn lão đột nhiên nhảy lên, không dám tin nói: “Người nói thật? Hai ca khúc ta thích nhất đều do tiểu tử kia làm ra? Sao nhìn không giống?”

“Sao có thể giả được? Điều này do ta dùng một rương mỹ tửu trân tàng, moi ra được từ trong miệng tôn nữ đang làm việc ở đài truyền hình Tinh Quang, lúc ấy ta cũng không tin được, nhưng cuối cùng không thể không tin.” Lão Tửu Quỷ uống một ngụm rượu.

“Nói vậy, tiểu tử này không chỉ tài năng, mà còn tài năng đẩy mình, lại có thể chịu được cám dỗ từ bên ngoài, giữ vẻ khiêm tốn như vậy. Những người trẻ tuổi như vậy thật hiếm có.”

“Hình như tên tiểu tử thú vị này làm cái gì cũng kiếm được tiền, không chỉ kiếm tiền cho mình, còn dẫn người khác cùng kiếm tiền. Có vẻ như hai chúng ta đầu tư càng nhiều, kiếm được càng nhiều...”

“Bây giờ ta càng ngày càng tin tưởng, hắn là thiên địa giác chủ.” Tần lão đột nhiên nói.

Mọi người lập tức im lặng.

Mọi người ở đây đều từng tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm, lại phát hiện sau khi kết giao với Lâm Bắc Phàm, dù là thân thể, gia đình hay là sự nghiệp đều xảy ra biến hóa cực lớn, hơn nữa đều là thay đổi tốt.

Nếu nói không phải vì Lâm Bắc Phàm, bọn họ cũng không tin.

Nhất là lão Tử Quỷ, trong lòng càng khó bình tĩnh. Lúc trước ôm thái độ thà tin là có còn hơn không đến hợp tác, kết quả cuối cùng chứng minh bọn hắn đúng, có thể tưởng tượng chuyện này đã tạo ra trùng kích lớn thế nào với lão.

“Đại sư, người nói câu gì đi, nhìn người nằm ở đó ta còn tưởng người đã ngủ thiếp đi rồi!”

Lưu đại sư lười biếng nói: “Điều này có gì cần bàn nữa, ta đã sớm nói cho các người biết hắn là thiên địa giác chủ rồi, mệnh cách cao quý không tả nổi, chắc chắn sẽ nhất phi trùng thiên, làm chuyện gì cũng được thượng thiên phù hộ, thuận buồm xuôi gió. Người từng giúp đỡ hắn đều được báo đáp. Không chỉ mặt tiền tài, còn đủ loại chỗ tốt nữa, sau này các người có thể chậm rãi cảm nhận được.”

“Đại sư, bên người cần giúp đỡ không? Ta làm bất động sản, có rất nhiều đội công trình, ta có thể kéo mấy đội công trình qua giúp đỡ người xây dựng.” Tần lão đột nhiên nói.

“Ta có thể giúp người đả thông mối quan hệ bên trên, cam đoan tất cả công việc được tiến hành thuận lợi.” Lão Tử Quỷ nói tiếp.

“Công ty của các người có cần người không? Ta có thể điều một số lão thủ dưới trướng tập đoàn của ta sang đó, không cần người vất vả vậy nữa! Người cần người kiêu gì cứ mở miệng, ta chắc chắn làm được!” Hàn lão không kịp chờ đợi nói.

“Hình như mảnh đất này dùng để trồng rau, ta sẽ mua hết số rau này, người cứ định giá đi!” Lão Trù Thần ôm đồm nhiều việc.

Lưu đại sư: “...”

Chương 149: Dừng bao tải đựng tiền!

Lúc này, mấy vị lão đại đang đàm luận xem Lâm Bắc Phàm đang làm gì?

Hắn vẫn bần đưa tiền.

Mỗi một ngày, tỉ lệ người xem 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đều không tệ, lợi nhuận trung bình 3% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất chạm trần, đạt đến 4%, đã đạt được mục tiêu hắn hứa lúc trước nên tất nhiên hắn phải giữ lời hứa, phát tiền cho đoàn làm phim.

Tiền kia là vận chuyển một xe rồi lại một xe.

“Lại Xương Tinh, đây là của ngươi...”

“Cảm ơn tài thần...”

“Hả?”

“Cảm tạ boss!”

“Hứa Hào Kiệt, phần này là ngươi, tiếp tục cố gắng!”

“Lão bản hào phóng!”

...

“An Yêu Tố, đây là ngươi, ta xem trọng ngươi!”

“Boss, ta nhất định sẽ tiếp tục cố gắng!”

Lâm Bắc Phàm phát tiền cho từng người, cọc tiền dày như một cục gạch, vô cùng có trọng lượng, nói không chừng ném xuống có thể đập chết người.

Hắn cười híp mắt, giống y như tài thần.

Mỗi người lên lãnh tiền cũng đều cười híp mắt, đều giống như đến bãi té tài thần vậy.

Hơn nữa, trên bàn bày đầy những tờ tiền màu đỏ, đều là màu sắc của vui mừng, đoàn làm phim thoát nhìn nào nhiệt giống ăn tết.

Cuối cùng chỉ còn một rương thật đầy.

“Lão Hà.” Lâm Bắc Phàm thân thiết nói, “Tiền này tự người chuyên về, hay là ta chở về giúp người?”

Hà Viên Ngoại kích động nói: “Không cần làm phiền boss, chút chuyện nhỏ này ta có thể làm được!”

Sau đó hắn ta quay đầu gầm với đằng sau một tiếng: “Ai có bao tải? Cho ta một cái, ta muốn cái bền chắc nhất!”

“Đến đây đến đây, bao tải đã sớm chuẩn bị xong!” Một nhân viên công tác cầm bao tải vọt lên.

Lâm Bắc Phàm xem xét, quả nhiên là bao tải bền chắc nhất.

Chất liệu ni lông, còn là hai lớp, quả thực là bao trong bao, đựng nước cũng sẽ không lọt một giọt.

Cuối cùng, Hà Viên Ngoại nhắc lấy túi tiền mặt, bả vai nho nhỏ trông đặc biệt có sức mạnh, cười đến con mắt không mở ra được, chất phác như nông dân mới vừa vào thành phố đi làm.

“Mọi người mang nhiều tiền như vậy đi trên đường không an toàn, để bảo tiêu ta đưa các người một đoạn?” Lâm Bắc Phàm thân thiết mà nói.

“Cảm ơn boss!” Đám người trăm miệng một lời.

Cuối cùng, một đám bảo tiêu hộ tống bọn họ đi đến ngân hàng gửi tiền.

Một đám người vác túi tiền đi vào ngân hàng, cảnh tượng hoành tráng, chủ tịch ngân hàng cũng bị kinh động đến, lập tức mở lối đi VIP màu xanh tạm thời, cũng sắp xếp người tới tiếp đãi.

Một vị quản lý trong đó bố trí xếp hàng trong sảnh xong, tò mò hỏi: “Các người là công trường công ty nào? Lão bản kia thật là hào phóng, không ăn

tết mà lại phát nhiều tiền cho các người như vậy!”

“Công trường cái gì? Chúng ta là đoàn làm phim!” Thư ký trường quay xếp hàng ở phía trước trừng mắt.

“Đoàn làm phim gì?”

Tên kia thư ký trường quay ngẩng đầu ưỡn ngực: “Chúng ta là đoàn làm phim 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 ! Hiện tại phim truyền hình hot, lão bản chúng ta đến phát tiền. Nói cho người biết, hot một ngày thì phát một ngày, thẳng cho đến khi 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 được chiếu xong mới thôi!”

Quản lý kinh doanh giơ ngón tay cái lên: “Trâu bò!”

Nhân viên ngân hàng càng thêm ân cần, phục vụ cứ phải gọi là rất chu đáo.

Dựa theo mức độ phát sóng hiện tại, mỗi ngày 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 chiếu hai tập, mỗi tuần 10 tập, chí ít sẽ hot kéo dài trong một tháng, như vậy nói cách khác một tháng tiếp theo, bọn họ đều sẽ tới nơi này gửi tiền tiết kiệm.

Nếu như có thể giữ được tiền của bọn họ, không nói nhiều, chỉ cần giữ lại 1/10, như vậy công trạng nửa năm này của ngân hàng cũng sẽ đạt tiêu chuẩn rồi.

Nếu có thể lưu lại toàn bộ lại càng tốt hơn.

Từng người từng người xếp hàng gửi tiền tiết kiệm , những người khác chờ ở bên cạnh, cũng không cảm thấy mất kiên nhẫn.

Rốt cục, khi người cuối gửi tiền xong, Hà Viên Ngoại nhắc lấy bao tải hét lớn một tiếng: “Các đồng chí, mọi người đi theo ta, mục tiêu ngân hàng Công Thương!”

“Đạo diễn, ngân hàng Chiêu Thương của người ở ngay bên cạnh, người không đi gửi tiền trước sao?” Một nhân viên đoàn làm phim nhỏ giọng nhắc nhở.

“Để các huynh đệ khác lên trước, ta vác thêm một hồi nữa.” Hà Viên Ngoại lời lẽ chính nghĩa nói.

...

Cứ như vậy, đám người này vác lấy túi tiền mặt đi gửi tiết kiệm ở hết ngân hàng này đến ngân hàng khác.

Các ngân hàng được bọn họ chiếu cố đều bày tỏ hoan nghênh nhiệt liệt, hơn nữa còn nhiệt tình tiếp đãi.

Nhưng mà, vẫn có một ngân hàng tràn đầy oán niệm, chính là ngân hàng Lâm Bắc Phàm rút tiền.

“Thực sự là bệnh tâm thần, nhiều tiền như vậy chuyển vào tài khoản là xong rồi, người hại chúng ta cực khổ đếm tiền ra, rồi lại cực khổ gửi tiền vào, mệt chết...”

Hành động cao điệu như vậy, vác từng bao tải hào khí như thế, hơn nữa bọn họ còn là thành viên đoàn làm phim 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đang hot nên nhanh chóng đưa đến náo động, đoàn làm phim “ 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 vác bao tải gửi tiền tiết kiệm” xông thẳng lên hot search.

Tất cả dân mạng đều hâm mộ đổ kị mà bình luận.

“ 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 hot, đoàn làm phim thêm tiền thưởng!”

“Thật nhiều thật nhiều tiền, thoát nhìn cũng phải đến mười mấy túi, ta nhìn mà tim đập thành thịch!”

“Vậy mà bọn họ lại cầm cả bao tải đựng tiền, thực sự là đổ kị muốn chết, lúc nào ta mới có thể kiếm đủ để nhét đầy túi đây?”

“Ngay cả nhân viên công tác bình thường nhất cũng có đến mấy chồng tiền, trong đó có tiền nhất chính là đạo diễn kiêm biên kịch Hà Viên Ngoại, tiền thưởng của một mình hắn ta tràn đầy cả một bao tải... Đoàn làm phim 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 thật sự kiếm được rất nhiều tiền!”

“Nghe nói, tình huống như vậy sẽ còn kéo dài một tháng. Chỉ cần tỉ lệ người xem không tệ, vị tiểu bạch kiêu phá của trong truyền thuyết kia sẽ đến phát tiền, nghe nói tiền đều là dùng xe tải chở đến!”

“Người nói vậy, chẳng phải hấn không chỉ phát mấy ngàn vạn ra ngoài như vậy?”

“Trời ơi, tại sao ta lại không có ông chủ như vậy?”

Còn rất nhiều phóng viên đến phỏng vấn tại chỗ.

Đối mặt với nhiều microphone, còn có đèn flash như vậy, Hà Viên Ngoại vác bao tải nghiêm trang nói: “Trước phải cảm ơn boss Lâm Bắc Phàm của ta, là hấn để ta có cơ hội quay võ lâm trong lòng ta thành phim. Hấn chính là Bá Nhạc của ta, là quý nhân trong lòng ta, không có hấn sẽ không có ta ngày hôm nay, không có hấn sẽ không có bao tải ngày hôm nay... Khụ khụ...”

Chuyện này bạo nổ bất ngờ nâng tỉ lệ người xem 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , rốt cục cũng đánh vỡ mức trần 4%, đạt đến 4.08%, chấn động cả nước!

《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đã trở thành bộ phim truyền hình mang tính toàn dân đầu tiên trong ba năm qua!

Nó vượt qua 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , trở thành thần kịch thường niên!

Trong đó sinh ra hiệu quả và lợi ích khó có thể phỏng đoán!

Nói thí dụ như, toàn bộ diễn viên trong phim đều hot, thông cáo giống như hoa tuyết bay tới.

Được xem là lãnh đạo duy nhất của toàn bộ nghệ sĩ, Hứa Hán Kiệt bận bịu chân không chạm đất.

Doanh thu quảng cáo trong thời gian phát 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 trực tiếp tăng 100%, thu nhập nhiều thêm 2 ức.

Đây đều là thao tác thông thường, còn có tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử vô cùng không thông thường, bọn họ cảm thấy tài trợ lúc trước không xứng với bộ phim mang tính toàn dân này, quá không phóng khoáng, thế là riêng phần mình lại phát thêm 5 ức...

Chương 150: Thần tài ngành giải trí online!

Bởi vì 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 siêu hot, lại có doanh thu 10 ức, tiến thêm một bước đến lần thăng cấp tiếp theo, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy ai cũng vui vẻ, đi trên đường, bước chân cũng nhẹ thêm vài phần.

Lúc này, Hứa Hán Kiệt khiêng một cái rương lớn đến tìm hắn.

“Lão Hứa, ngọn gió nào thổi ngươi tới đây? Hiện tại không phải thời điểm ngươi bận rộn nhất sao, sao lại có thời gian tới tìm ta? Ngươi khiêng cái rương đến cho ta... Hử?” Lâm Bắc Phàm chào hỏi, giọng nói vô cùng thân thiết.

“Những vật này đều cho ngươi!” Hứa Hán Kiệt đặt rương lên trên bàn, thờ đốc một hơi, lau mồ hôi trên mặt.

“Đều là cho ta? Ý gì?” Lâm Bắc Phàm tò mò mở rương ra.

Hứa Hán Kiệt liên tục cười khỏ: “Lâm tiên sinh, đây đều là kịch bản người khác nhờ ta đưa cho ngươi, tìm ngươi đầu tư.”

“Nhiều như vậy?” Lâm Bắc Phàm sững sốt.

Mở rương ra, phát hiện bên trong chất đầy kịch bản, ngắn cũng có 20 ~ 30 trang, dày thì như quyển sách vậy, đại khái có 70 ~ 80 bản chất thành một đống.

“Cái này còn tính là ít, có một số kịch bản không quá đáng tin đã bị ta uyển chuyển từ chối, nếu không số kịch bản có thể chứa đầy ba cái rương.”

“Xem ra ngươi có không ít bằng hữu nhỉ... Đều tìm đến chỗ ngươi.” Lâm Bắc Phàm nói đùa.

Hứa Hán Kiệt cười khở lần nữa: “Không có cách, ở nhà dựa vào huynh đệ, ra ngoài nhờ vả bằng hữu. Bằng hữu nể mặt ta, với ta đây vốn chỉ là việc tiện tay nên phụ một tay mà thôi. Chủ yếu là Lâm tiên sinh người thực sự quá nổi tiếng trong giới, được gọi là thần tài ngành giải trí, ra tay hào phóng hào khí, đựng một chút lại chất tiền đầy xe đi phát tiền, một lần phát hơn mấy chục bao tải, tất cả mọi người nhìn thấy mà nóng mắt... Bọn hấn không cách nào liên hệ người, chỉ có thể thông qua ta để tìm một cơ hội.

“Thần tài? Ta thấy phải là xài tiền như rác mới đúng!” Lâm Bắc Phàm lườm một cái.

Hứa Hán Kiệt cười haha, không tiếp lời.

Hình tượng vị Lâm tiên sinh này trong mắt mọi người đúng là xài tiền như rác thật.

Theo lý mà nói, với tư cách là người đầu tư duy nhất của bộ phim truyền hình này, phim truyền hình kiếm được tiền, hấn phát hồng bao là đúng, dù sao khi hoạt động đầu tư kết thúc, cũng không ai nợ ai.

Kết quả người này lại ngược lại, sau khi kết thúc đầu tư còn tiếp tục phát tiền, hơn nữa mỗi ngày đều phát, phim truyền hình chiếu một ngày người lại phát tiền một lần, số tiền phát ra có thể nhét đầy mấy chục bao tải, tương đương với đưa lợi ích ra ngoài, không phải người xài tiền như rác thì là cái gì?

Lâm Bắc Phàm cũng không chờ mong hấn ta sẽ trả lời.

Bản thân có “nhân thiết” thế nào, hấn còn không hiểu sao?

Đó là một tên tiểu bạch kiểm ăn bám, không có bản lĩnh, còn hết lần này tới lần khác thích dùng tiền, chỉ cần mình sáng khoái hoàn toàn không cần coi tiền là tiền, nhà giàu mới nổi siêu cấp.

Loại nhân thiết này khiến đám người phi nhỏ không thôi, cũng rất hâm mộ.

Có điều, Lâm Bắc Phàm cảm thấy giữ “nhân thiết” này cũng không tệ, phát quang tỏa sáng quá hấp dẫn người, thích xài tiền thế nào thì xài thế ấy,

không cần ra khỏi cửa cũng có người đưa kịch bản đến trước mặt cho mình chọn lựa, nói không chừng trong số kịch bản này có thể đào được 1 ~ 2 kịch bản tốt đây.

“Được, nếu như sau này có kịch bản cứ đưa hết đến chỗ ta, với ta mà nói, kịch bản càng nhiều càng tốt!” Lâm Bắc Phàm biết lắng nghe.

“Được, ta sẽ truyền tin tức này đi, mọi người nhất định sẽ rất vui vẻ!” Hứa Hán Kiệt cao hứng nói.

“Lâm tiên sinh, ta còn rất nhiều chuyện cần thu xếp, đi trước đây!” Nói không đến mấy câu, Hứa Hán Kiệt liền đi, đến vội vàng đi cũng vội vàng, từ đó có thể biết hiện tại hắn ta bận bịu cỡ nào.

Hiện tại nhàn rỗi không chuyện gì, Lâm Bắc Phàm định xem một chút.

Lấy kịch bản từ bên trong ra, phát hiện Hứa Hán Kiệt đã phân loại xong, kịch bản phim truyền hình là nhiều nhất, số lượng chiếm một nửa trở lên, có hơn 40 bản.

Sở dĩ có nhiều như vậy, là bởi vì Lâm Bắc Phàm càng có ưu thế ở phương diện này nên sức hấp dẫn sẽ càng lớn.

Bây giờ, hàng năm, số lượng phim truyền hình được quay ở Trung Quốc lên tới ba vạn tập, nhưng có thể thuận lợi phát sóng chỉ có không đến một nửa. Trong số một nửa có thể phát sóng, phần lớn phim truyền hình được phát sóng trên đài truyền hình đều bị cắt xén, phạm vi có hạn.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại khác.

Lão bà hắn kinh doanh đài truyền hình, chỉ cần được hắn coi trọng đầu tư, cơ bản không lo chuyện không được phát sóng. Chuyện vừa có thể kiếm lời lại có thể tăng độ nổi tiếng này là tốt nhất.

Đối với kịch bản phim, trước mắt hứng thú của Lâm Bắc Phàm không lớn, bởi vì thị trường điện ảnh quá thâm trầm.

Đầu tiên, độ khó khi quay phim điện ảnh rất lớn, nếu trình độ của đạo diễn không đủ, xác suất sập tiệm rất lớn.

Thứ hai, liên quan đến khá nhiều lợi ích.

Hiện tại thị trường điện ảnh đang bắt đầu chinh phục tài nguyên, trong này bao quát tài nguyên phát hành, tài nguyên tuyên truyền, tài nguyên khởi chiếu, còn có tài nguyên minh tinh... , sau lưng mỗi một bộ phim đều có mấy công ty, nếu như người không làm ra được lợi ích, không thể khiến bọn họ đầu tư, người nửa bước cũng khó đi, muốn bán phim điện ảnh rất khó khăn.

Cuối cùng, thật vất vả mới quay xong một bộ điện ảnh, còn phải tìm nhà phân phối để phát hành, sau đó lại tìm rạp chiếu phim chiếu lên, quá nhiều cửa ải, lợi nhuận bị bóc lột từng chút, cuối cùng không còn lại bao nhiêu tiền.

Lỡ như không đắt khách, còn bị rạp chiếu phim chém ngang lưng, nguy hiểm lớn vô cùng.

Dù phim thành công vang dội thì doanh thu phòng vé nhiều nhất cũng hơn 30 ức, nhưng cuối cùng, có thể có hơn mười mấy ức đến trong tay nhà đầu tư đã rất không tồi, tiền này còn phải tiếp tục chia cho từng người đầu tư, không thể độc chiếm.

Người nói xem, nếu ta khoản tiền này, trực tiếp làm một bộ phim truyền hình hoặc show tạp kỹ không hơn sao? Ta lại không thiếu hụt kịch bản và kế hoạch chương trình. Sau lưng ta còn có tập đoàn Thiên Tử đang gào khóc đòi ăn, phí tài trợ mấy chục ức còn chưa đưa đến cửa, tùy thời có thể kiếm được tiền, không phải dễ hơn đầu tư vào điện ảnh sao?

...

Có thể nói show tạp kỹ của Tinh Quang đã khai hỏa thanh danh trong lòng người xem, tiền kiếm được cứ phải nói là điên cuồng, cho nên rất nhiều người động tâm bố trí tiết mục, đưa kế hoạch ra, lỡ như được coi trọng thì đúng là phát tài rồi.

Cuối cùng là một loạt hạng mục kế hoạch mong đợi được đầu tư, không đến 5 bản, đơn thuần chỉ là muốn kéo đầu tư.

Đầu tiên Lâm Bắc Phàm xem kịch bản phim truyền hình.

Có điều hắn xem rất nhanh, cũng không phát hiện kịch bản tương đối kinh diễm nào, chất lượng bình thường, muốn khen cũng chẳng có gì mà khen, đại đa số vẫn còn tương đối kém.

“Xem ra, trước đó đúng phải 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đơn thuần là giẫm vận khí cút chó rồi!”

Lâm Bắc Phàm cũng không thất vọng nhiều, xem kịch bản phim tiếp.

Trước mắt hắn không có hứng thú với việc đầu tư điện ảnh, nhưng lỡ như có kịch bản đẹp mắt, nói không chừng có thể thay đổi thành kịch bản phim truyền hình.

Kết quả vẫn không có ngạc nhiên vui mừng gì.

Ngay sau đó là bản kế hoạch tiết mục, đều tầm thường, không có chút sáng kiến nào, không có một kế hoạch nào có thể so sánh được với mấy kế hoạch đang nằm trong tay hắn, cho nên Lâm Bắc Phàm mở ra cũng không xem.

Về phần sau cùng là kéo đầu tư...

“A, đây là cái gì?” Lâm Bắc Phàm thấy được một cái bản kế hoạch khác với của những người khác, lấy ra xem xét, cau mày nói: “Không phải kéo đầu tư, mà là bán website? Mạng trung văn Hồng Đậu, trang web văn học internet...”

Chương 151: Mua một trang web văn học tìm sách xem!

“Chờ chút, hình như ta đã bỏ qua điều gì đó...” Lâm Bắc Phàm lẩm bẩm, sau đó đột nhiên lao đến trước máy tính, bắt đầu điên cuồng nhanh chóng thu thập tất cả thông tin liên quan đến văn học mạng ở thời không này.

Sau khi đào sâu thu thập, càng ngày càng hiểu rõ nhiều tin tức, đôi mắt Lâm Bắc Phàm càng sáng lên.

Cuối cùng, biến thành một tiếng bật thốt vui vẻ.

“Đúng là thế... Còn có cơ hội! Ta còn có cơ hội! Ngành văn học mạng, ta đến đây!”

Bởi vì, vừa rồi khi Lâm Bắc Phàm nhìn thấy bốn chữ Hồng Đậu Trung Văn, lập tức nhớ đến một thời không khác, khi đó văn học mạng đã rất phát triển, bước vào thời đại phồn thịnh – thời đại IP.

Tiểu thuyết mạng mang tới giá trị cực lớn. Dù loại tác phẩm văn học IP được chuyển thể thành phim truyền hình, điện ảnh, manga, anime, trò chơi và các sản phẩm liên quan đến nhiều loại hình giải trí đa dạng, thu hút tiền từ mọi hướng, đã trở thành một ngành có triển vọng phát triển rộng lớn.

Lúc hẳn xuyên việt, giá trị đầu ra của văn học mạng và sản phẩm diễn sinh đã đột phá 1000 ức!

Lúc đó, các tác giả mạng nắm giữ bản quyền IP nhanh chóng quật khởi, trở thành đám người có thu nhập cao nhất!

Đây là một ngành công nghiệp mới nổi với tiềm năng cực lớn!

Ở thời không này, sự phát triển của văn học mạng khá lạc hậu.

Thông qua quá trình tìm kiếm Lâm Bắc Phàm đã hiểu rõ, bởi vì sự phát triển của nền văn học và giải trí trên toàn thế giới đều rất lạc hậu, dưới sự ảnh hưởng của hoàn cảnh chung này, sự phát triển của văn học mạng không so được với thời không trước.

Mặc dù việc khách hàng di động đã trở nên phổ biến, các hệ thống và cơ chế đều khá hoàn thiện, nhưng về mặt nội dung lại không thể bắt kịp, suy nghĩ khá bảo thủ, viết văn đơn giản, trí tưởng tượng không đủ lớn, thiếu một vài thể loại.

Ở mặt phát triển IP cũng rất bảo thủ, không dám mạnh dạn thử sức.

Nói tóm lại, ngành văn học mạng ở thời đại này đang đứng trong thời kỳ phát triển nhanh chóng, tổng giá trị sản lượng khoảng 30 ức nguyên, tương đương với năm 2012 của kiếp trước.

Nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, thời kỳ này không còn gì tốt hơn nữa.

Bởi vì dựa theo sự phát triển và thay đổi của thời không trước, trong vài năm tới, văn học mạng sẽ nhận được sự phát triển nhanh chóng.

Cộng thêm bây giờ quốc gia đang cố vũ phát triển ngành giải trí và văn hóa, khách hàng di động đã được phổ biến từ lâu, với tốc độ này sẽ còn tăng nhanh, chỉ sợ chưa đầy ba năm nữa sẽ đạt đến quy mô của thời không trước.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình không thể tiếp tục do dự, chắc chắn phải tham gia, nếu không sẽ quá muộn.

Tiếp tục tìm đọc, Lâm Bắc Phàm hiểu rõ, văn học mạng đã trải qua một cuộc hỗn chiến. Các nguồn vốn lớn rồi rít tràn vào, khiến các trang web văn học mạng chém giết gay gắt, bên thắng đã trở thành lực lượng mới xuất hiện dần dần trong ngành, theo sự suy tàn và vinh quang không còn, cuối cùng tạo thành bố cục nhất gia độc đại, nhiều nhà văn học mạng cùng tồn tại.

Hồng Đậu Trung Văn là vật hi sinh trong cuộc hỗn chiến này.

Bởi vì sau lưng không có người hỗ trợ vốn, cộng thêm người quản lý có sai sót trong việc định vị văn học mạng, khiến Hồng Đậu Trung Văn nhanh chóng sa sút, đã đến biên giới phá sản, nhập không đủ xuất. Vì vậy, người sở hữu trang web vội vàng muốn bán trang web đi, kéo đến lúc phá sản thật lại không cầm được một đồng nào.

Muốn kiếm tiền ở ngành văn học mạng, đầu tiên phải có một trang web văn học.

Lâm Bắc Phàm nhìn một chút, phát hiện Hồng Đậu Trung Văn là một trong những trang web văn học được thành lập sớm nhất, mặt chế độ hệ thống vô cùng hoàn thiện. Hơn nữa đối phương nóng lòng vứt đi, có thể mua lại với giá rẻ.

Về phần có lỗ vốn hay không...

Trong đầu tràn ngập văn hóa giải trí tài phú của thời không trước, tận mắt nhìn thấy văn hóa mạng phát triển và hưng thịnh, biết sự phát triển và tác dụng đa dạng của IP, người cảm thấy hẳn sẽ lỗ vốn sao?

Lâm Bắc Phàm bậm phương thức liên lạc phía trên: “Chu tiên sinh, ta cảm thấy rất hứng thú với Hồng Đậu Trung Văn...”

Hai người đã hẹn bạn bạc trong một quán cà phê.

Sau khi trò chuyện đơn giản, Lâm Bắc Phàm đã hiểu rõ, đối phương tên Chu Quang Kiệt, khoảng 30 tuổi, là một tên phú nhị đại, trước mắt đang kinh doanh việc làm ăn của gia tộc. 10 năm trước vì thích văn học mạng, lại

coi trọng triển vọng của văn học mạng, hẳn ta bỏ tiền, bắt tay với mấy người cùng nhau sáng lập Hồng Đậu Trung Văn.

Hồng Đậu Trung Văn thật sự như suy nghĩ của hẳn ta, triển vọng rộng lớn, chỉ mấy năm ngắn ngủi giá thị trường đã tăng lên 3000 vạn, danh tiếng có một không hai, số tiền đầu tư lúc trước đã nhận được lợi nhuận lớn nhất.

Người tính sao bằng trời tính, một trận “thời đại chiến quốc” đột nhiên đến, vì sau lưng các trang web khác có nguồn vốn lớn ủng hộ nên quật khởi nhanh chóng, còn Hồng Đậu Trung Văn của hẳn ta không đủ sức cạnh tranh nhanh chóng sa sút, biến thành trang web hạng ba, giá trị càng ngày càng thấp.

Bây giờ, hẳn ta đã trưởng thành, đã sớm không còn cái gọi là tình cảm nữa, hẳn ta chỉ muốn bán web đi thu tiền tài, sau đó đầu tư vào việc khác.

Nghĩ đến Lâm Bắc Phàm là một người coi tiền như rác, hẳn ta muốn thử vận may, không ngờ thật sự xong rồi.

“Mạo muội hỏi một chút, vì sao Lâm tiên sinh lại mua trang web này? Là vì xem trọng văn học mạng hay là xem trọng tương lai của Hồng Đậu Trung Văn?” Chu Quang Kiệt thử hỏi.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Đều không phải, ta chỉ muốn tìm một vài người viết tiểu thuyết cho ta xem.”

“Hả?” Chu Quang Kiệt trợn to mắt.

Lâm Bắc Phàm vô cùng hứng thú nói: “Ta đã sớm xem chán đồng tiểu thuyết trên thị trường thời nay, tiểu thuyết mà ta muốn trên thị trường lại không có, người nói xem phải giải quyết chuyện này thế nào đây? Kết quả trang web của người đã cho ta gợi ý rất lớn, nếu trên mạng đã không có sách ta muốn xem, ta có thể tìm người viết cho ta xem. Nghe nói những tác giả tiểu thuyết mạng viết rất nhanh, một ngày có thể viết được hơn vạn chữ, rất mãnh liệt, vậy sau khi ta mua trang web, lại thuận tiện tìm người viết tiểu thuyết giúp ta.”

“Là nguyên nhân này...” Chu Quang Kiệt nghĩ đến rất nhiều khả năng, lại không nghĩ đến khả năng này.

Nhưng khả năng này đặt trên người Lâm Bắc Phàm lại rất phù hợp. Bởi vì tên này thật sự có khả năng làm ra chuyện như vậy, chỉ cần mình thoải mái vui vẻ, tiêu bao nhiêu tiền cũng không đáng kể.

“Người cảm thấy suy nghĩ này của ta thế nào, có phải rất tuyệt vời không?” Lâm Bắc Phàm mong chờ hỏi.

“Lâm tiên sinh, người thật sự có ý tưởng.” Chu Quang Kiệt cảm thấy ghen lời: “Nhưng quân tử phải giúp người hoàn thành ước vọng, Lâm tiên sinh đã muốn mua trang web này, vậy ta sẽ bán giá rẻ cho người...”

Chu Quang Kiệt khẽ cắn môi, nhìn có vẻ rất đau lòng: “2000 vạn thế nào?”

2000 vạn đã là cái giá rất cao, trên thực tế Hồng Đậu Trung Văn bây giờ tối đa chỉ đáng giá 1500 vạn, hẳn ta báo nhiều hơn 50 vạn là muốn làm thịt nhà giàu.

“Không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói.

Chương 152: Một tên khất cái!

Đôi bên nhanh chóng ký hợp đồng.

Chu Quang Kiệt nhiệt tình bắt tay Lâm Bắc Phàm, cười nói: “Chúc mừng Lâm tiên sinh! Từ nay về sau, Hồng Đậu Trung Văn là của người, người có thể xem sách người muốn xem ở trên đó, cũng có thể để người khác viết tiểu thuyết người muốn xem!”

Lâm Bắc Phàm cũng rất vui vẻ: “Nhờ lời chúc của người!”

“Ngày mai ta sẽ dẫn Lâm tiên sinh đến Hồng Đậu Trung Văn nhìn xem, làm quen với người trong bộ phận. Ta nghĩ, chắc chắn bọn hắn sẽ rất vui vẻ nghênh đón Lâm tiên sinh, dù sao ngài cũng là người nổi tiếng hào phóng.” Chu Quang Kiệt cười ha ha.

“Làm phiền Chu tiên sinh rồi.”

Sau khi quay về, cân nhắc đến việc Hồng Đậu Trung Văn liên quan đến ngành văn học mạng, tương lai chắc chắn sẽ phát triển lớn mạnh trở thành một ngành công nghiệp siêu cấp, sẽ có rất nhiều người mơ ước, nhất là đám cá sấu tư bản, cần một người trung thành đáng tin cậy quản lý.

Lâm Bắc Phàm quyết định dùng một tấm Chiêu Hiền Tạp, nếu không bị người ta bán còn không biết.

“Hệ thống, ta muốn chiêu mộ một người, có hiểu biết độc đáo về ngành văn học mạng, tầm nhìn xa và nhạy bén, có thể nhìn thấy tương lai phát triển của văn học mạng. Đồng thời có năng lực quản lý và khả năng chịu áp lực cường đại, có năng lực điều phối và ngoại giao tuyệt vời, có thể làm mọi việc thuận lợi mạnh vì gạo bạo vì tiền, đương nhiên cũng không thể thiếu năng lực học tập, có thể thực hiện kế hoạch của ta thật hoàn mỹ...”

Lâm Bắc Phàm vô cùng tham lam nói qua nói lại một đống.

Dù sao, Chiêu Hiền Tạp thật sự quá quý giá, dùng một cái ít một cái, vì vậy Lâm Bắc Phàm cố hết sức ra điều kiện, tìm ra người lợi hại nhất xuất sắc nhất, để hấn sử dụng.

Kết quả –

“Keng! Trước mắt chưa tìm thấy nhân tài như vậy, khởi động Chiêu Hiền Tạp thất bại! Mời ký chủ cẩn thận cân nhắc, lựa chọn điều kiện một lần nữa!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, đúng là quá tham lam, thế giới không cho phép người ngu bực như vậy tồn tại.

Thế là, Lâm Bắc Phàm hạ thấp tiêu chuẩn: “Không cần người có thể đạt được tiêu chuẩn của ta ngay hiện tại, chỉ cần hấn có được tiềm năng này, tương lai có thể đạt những điều kiện trên là được rồi.”

Tuy nói là hạ thấp tiêu chuẩn, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn muốn tìm một người như vậy. Nếu đặt một người như vậy ở thời cổ đại, thật sự là nhân

tuyển có một không hai cho vị trí tể tướng, một nhân tài phụ trợ siêu cấp, tương lai chắc chắn là trợ thủ đắc lực nhất.

Sau này có chuyện gì quan trọng cũng có thể giao cho hấn ta, hấn ta chắc chắn sẽ làm ổn thỏa cho người.

“Keng! Chiêu Hiền Táp khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ gặp mặt ký chủ trong vòng 24 giờ. Mời ký chủ chuẩn bị sẵn sàng bất cứ lúc nào, chinh phục hấn để người sử dụng!”

“Thật sự có... Cuối cùng cũng có thể yên tâm.” Lâm Bắc Phàm vui vẻ hấn lên.

Đêm đã khuya, trong một nhà hàng khá sầm uất ở nội thành Giang Nam, mấy người trung niên đang uống rượu.

Một người trong số đó mặc dù dáng vẻ trung niên, nhưng tóc đã hơi hoa râm, nếp nhăn trên mặt rất sâu, có vẻ vất vả quá độ.

Hấn ta uống một ngụm rượu, đột nhiên thở dài: “Thật không biết tương lai của Hồng Đậu Trung Văn ở đâu? Ta nỗ lực lâu như vậy, khó khăn lắm mới có chút khởi sắc, lại đánh ta về nguyên hình. Bây giờ trang web càng ngày càng tệ, ta đã cố hết sức, người nói xem rốt cuộc mấy năm qua ta nỗ lực vì điều gì?”

Có người an ủi: “Lão Mạnh à, này không trách người được, đây không phải lỗi của người, bây giờ các trang web lớn đều kéo vốn đầu tư, đã phát triển quá mạnh, chúng ta không theo kịp là chuyện đương nhiên. Nếu chúng ta cũng kéo vốn đầu tư...”

“Kéo tư bản vào, văn học mạng sẽ bị phá hủy!” Người trung niên kích động: “Người nói đi, bây giờ các trang web kéo vốn đầu tư thế nào rồi? Trần đầy hơi tiền, không biết hạn chế, chỉ cần là người đều có thể viết tiểu thuyết, không phải dâm loạn cũng là đê tiện, câu chuyện không có ý nghĩa, không có chút kiến thức văn học nào! Tất cả đều là văn học rác rưởi, ta nhìn mà buồn nôn!”

Người trung niên đột nhiên đứng lên quát to: “Chẳng lẽ có tiền thì có thể muốn làm gì thì làm sao? Chẳng lẽ có tiền thì có thể chà đạp văn học sao? Chẳng lẽ có tiền có thể bỏ qua tất cả phép tắc sao?”

“Lão Mạnh, bình tĩnh chút, người uống say rồi...” Hai người bên cạnh đứng lên an ủi.

“Ta không say! Bây giờ ta tỉnh táo hơn bất cứ lúc nào!” Người trung niên gọi là lão Mạnh hất tay hai người kia ra, cơ thể lão đảo, cười lạnh: “Người biết vừa rồi Chu tổng gọi điện cho ta, nói gì với ta không? Hấn nói, hấn đã bán công ty, bán cho một tên tiểu bạch kiểm ăn bám, chính là lão công của Bạch Thanh Tuyết danh tiếng lẫy lừng...”

Người xung quanh vui vẻ: “Lão Mạnh, đây là chuyện tốt, tên tiểu bạch kiểm kia nổi tiếng tiêu tiền hào phóng, nếu hấn rót một khoản tiền lớn vào công ty, vậy trang web của chúng ta có thể phát triển nhanh chóng, lớn mạnh trở lại...”

“Tốt cái rắm!” Đồng chí lão Mạnh hét lớn một tiếng: “Người biết hấn mua trang web để làm gì không? Chỉ vì tìm sách cho mình xem, để tác giả viết sách hấn muốn xem, để cả trang web phục vụ một mình hấn, hấn còn đáng giận hơn đám tư bản! Cứ như vậy, Hồng Đậu Trung Văn sẽ bị phá hủy! Hồng Đậu Trung Văn là tâm huyết của ta, ta tuyệt đối không để hấn được như ý!”

Kết quả vừa hét xong, hấn ta lập tức ngã xuống đất ngáy vang, say đến bất tỉnh nhân sự.

“Có vẻ lão Mạnh say thật, chúng ta đưa hấn về trước đã!”

“Lão Mạnh này không uống được rượu còn muốn uống, thật rắc rối!”

Hai vị bằng hữu ở bên cạnh đỡ đồng chí lão Mạnh dậy, tính tiền, sau đó đưa hấn ta lên xe taxi.

“Ta chưa say, ta còn uống được nữa, đừng đi...”

Bà chủ nhanh chóng dọn dẹp, sau đó đóng gói đồ ăn thừa trên bàn lại, lại đưa cho một người ăn mặc nhếch nhác tóc tai bù xù nằm trong góc tường cách đó mười mấy mét: “Tiểu khát cái, khách ăn không nhiều, đồ ăn còn nóng hôi, người được lợi rồi! Ăn xong để nguyên tại chỗ là được, chút nữa ta đến dọn dẹp!”

Cơ thể khát cái run rẩy, như vừa mới tỉnh ngủ, nhìn thấy đồ ăn hẳn ta lập tức nhào lên.

Sau khi ăn xong, hẳn ta đưa bát đĩa đến cho bà chủ, giọng nói khàn khàn: “Cảm ơn...”

“Đừng khách sáo!” Bà chủ nhận bát đĩa, sau đó đánh giá tiểu khát cái trước mặt một chút, hơi ngạc nhiên nói: “Người nói đùa nhỏ như người, tuổi tác không lớn lắm, rõ ràng có tay có chân còn đi làm khát cái, phụ mẫu của người biết được chắc chắn sẽ đau lòng.”

Cơ thể tên khát cái run lên: “Bọn họ thật sự đau lòng sao?”

Bà chủ không ngẩng đầu lên, tay chân nhanh nhẹn lau bàn, lẩm bẩm lải nhải: “Đương nhiên, trên đời nào có phụ mẫu nào không thương con? Mặc kệ bọn họ sống ở đâu, đi đến đâu, trong lòng vẫn nghĩ đến con của mình nhiều nhất: Có ăn cơm no không? Có ngủ ngon giấc không? Có mặc đủ ấm không? Có tìm được bạn gái không... Ha ha, luôn nhớ đến người nhiều hơn. Hơn nữa, chỉ cần thấy người sống tốt, bọn họ mới thật sự yên tâm. Nếu không, chết cũng không nhắm mắt...”

Cơ thể tên khát cái lại run lên.

Hẳn ta thận trọng móc một phong thư từ trong ngực ra, lại thận trọng lấy một bức ảnh từ trong phong thư, một nam một nữ, ở giữa còn có một nam hài dáng người thanh tú, nhìn như một gia đình, mỉm cười rất rục rờ.

“Phụ thân, mẫu thân... Hai người thật sự hy vọng ta có thể khỏe mạnh sao?” Hẳn nhìn lên bầu trời.

Lúc này, đúng lúc có hai ngôi sao sáng thoáng qua, một lớn một nhỏ, dường như tiểu khát cái nhìn thấy khuôn mặt vui cười của phụ mẫu.

Cuối cùng tiểu khát cái không khổng chế nổi, trào ra hai hàng lệ nóng.

Chương 153: Tiêu tiền để người khác viết tiểu thuyết mình muốn xem!

Ngày hôm sau, Chu Quang Kiệt dẫn Lâm Bắc Phàm đến Hồng Đậu Trung Văn.

Hồng Đậu Trung Văn trực thuộc công ty TNHH Văn hóa Hồng Đậu, nằm trong một tòa nhà văn phòng ở thành phố Giang Nam, có khoảng 30 người.

Quy mô công ty không lớn, nhưng chim sẻ tuy nhỏ ngũ tạng đều đủ.

Có thể nhận ra, lúc trước Chu Quang Kiệt thật sự có hùng tâm tráng chí, muốn làm ra sự nghiệp lẫy lừng. Thế nhưng hiện thực đã đả kích hắn ta trầm trọng, khiến giờ đây hắn ta phải tranh thủ bán tháo nó ra ngoài.

Lúc này, nhân viên của Hồng Đậu Trung Văn đã thấp thỏm chờ sẵn.

“Lâm tiên sinh, ta giới thiệu với người một chút!” Chu Quang Kiệt nhiệt tình nói: “Vị này là Mạnh Quảng Vĩ tổng biên của Hồng Đậu Trung Văn, cũng là nhân viên có thâm niên nhất ở chỗ chúng ta, tất cả thanh xuân của hắn đều cống hiến cho Hồng Đậu Trung Văn, có thể nói không có hắn ta thì không có Hồng Đậu Trung Văn hiện tại, lão Mạnh lao khổ công cao, cư công chí vĩ(1)!”

(1) Ý nói người càng vất vả công lao càng lớn.

Lâm Bắc Phàm nhìn sang, đây là một người trung niên tóc đã hoa râm, đeo mắt kính thật dày, mặc áo somi màu xám bình thường, tóc tai được cắt tỉa gọn gàng, nhìn hơi văn chương.

“Mạnh tổng biên, hạnh ngộ!” Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra.

Mạnh Quảng Vĩ nở một nụ cười cứng đờ, nhìn không giống người hay cười, đưa tay phải ra bắt tay: “Lâm tiên... Lâm tổng thật sự tuổi trẻ tài cao, sau này ta phải kiếm cơm dưới tay người rồi.”

Nhìn đi, vị Mạnh tổng biên này ăn nói thật sự không khéo léo, cũng không giỏi giao tiếp, trong bàn tay toàn mồ hôi.

Cũng không biết vì sao lúc trước Chu Quang Kiệt lại tuyển người này làm Tổng biên.

“Mạnh tổng biên khiêm tốn.”

Sau khi bắt tay xong, Mạnh Quảng Vĩ không nói gì nữa, cứ như câu nói vừa rồi đã tiêu hao hết lực lượng của hắn ta.

Bầu không khí khá xấu hổ.

Chu Quang Kiệt mỉm cười xấu hổ: “Lão Mạnh là người không thích nói chuyện, ngày thường chỉ đặt niềm đam mê của mình vào trang web, là một kẻ cuồng công việc. Tiếp theo, hãy để ta giới thiệu những nhân viên khác với Lâm tiên sinh.”

Sau đó, Chu Quang Kiệt giới thiệu từng người có mặt với Lâm Bắc Phàm.

Tuy Chu Quang Kiệt không thường xuyên đến trang web, nhưng vẫn là một phú nhị đại rất có bản lĩnh, cũng biết cách quản lý, không biết hết người ở đây, nhưng cũng biết bảy tám phần.

Quá trình này, hắn ta vừa giới thiệu, vừa có người ở bên cạnh bổ sung, cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã làm quen hết.

Nói tóm lại, người ở đây ngoại trừ Mạnh Quảng Vĩ thì những người khác đều khá trẻ tuổi, đều khoảng hai ba mươi tuổi, nhiệt tình có thừa nhưng chạch không đủ. Có lẽ Chu Quang Kiệt cũng nghĩ đến vấn đề này, mới để Mạnh Quảng Vĩ đến quản lý trang web.

“Tiếp theo, để Lâm Bắc Phàm tiên sinh, cũng là lãnh đạo mới của mọi người phát biểu vài câu! Mọi người nhất định phải vỗ tay nhiệt tình, nhất định phải để Lâm tiên sinh cảm thấy như ở nhà, biết đâu hắn vui vẻ lại trực tiếp phát tiền!” Chu Quang Kiệt nói đùa, xoa dịu bầu không khí.

Những người khác cũng cười ha ha.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Vừa rồi nói nhiều như vậy, nhưng ta cảm thấy Chu lão bản chỉ nói đúng một điểm, đó là ta vui vẻ sẽ đi phát tiền, bởi vì ta thật sự không nghĩ ra cách nào khác có thể biểu đạt tình cảm trong

lòng ta. Vì vậy mọi người phải giúp ta làm việc thật tốt, để ta vui vẻ, tiền không thành vấn đề!”

“Lão bản hào phóng!”

“Thích lão bản như vậy nhất!”

Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay kích động, đám người trẻ tuổi vỗ tay nhiệt tình nhất.

Bọn họ thích lão bản như vậy nhất, đưa tiền hào phóng lại sáng khoái, không cần thận sẽ bước lên con đường làm giàu.

Thế nhưng, nhìn vẻ mặt nhà giàu mới nổi của Lâm Bắc Phàm, Mạnh Quảng Vĩ và những nhân viên lâu năm khác lại nhũn mày không nói gì.

Nhất là Mạnh Quảng Vĩ, mặt đen như quan tài.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Thật ra, ta rất thích đọc tiểu thuyết giết thời gian. Nhưng nói thật, thường xuyên nhìn thấy đủ loại tình tiết đội mũ xanh, sinh lý tử biệt kiểu cách, khiến ta thấy khó chịu. Người khác không viết ra được loại sách ta muốn xem, vậy ta tự mình đi tìm, dùng tiền để người khác viết tiểu thuyết cho ta, viết tiểu thuyết ta muốn xem, vậy chẳng phải giải quyết được vấn đề sao?”

Mọi người ngơ ngác, ngay sau đó lại bàng hoàng!

Thỏ hào!

Từ trước đến nay chưa từng thấy hành động thỏ hào như thế!

Giàu đến không có chỗ để!

Vì xem tiểu thuyết mà mình muốn xem, lại dùng tiền để người khác đi viết?

Người từng thấy ai phá của thế không?

Vị này thế đấy!

“Vì vậy, sau khi mua trang web này, ta chuẩn bị thực hành chính sách mới, chính sách này vô cùng đơn giản, đó là ai có thể viết ra tiểu thuyết ta muốn xem, ta sẽ thưởng lớn!” Lâm Bắc Phàm nói năng khí phách.

“Oa!” Hiện trường xôn xao.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp, nói chuyện càng có lực lượng hơn: “Các vị ở đây, nếu ai có thể tìm ra loại sách ta muốn xem, khiến ta có thể xem vui vẻ, ta cũng thưởng lớn!”

“Oa!” Lại lần nữa xôn xao, âm thanh càng lớn hơn.

Hình như Lâm Bắc Phàm còn ngại chưa đủ kích thích, tiếp tục lớn tiếng nói: “Các vị, có lẽ các người không biết thưởng lớn của ta là khái niệm gì, bây giờ ta sẽ nói cho các người biết, hiện tại mỗi tháng ta đều chuẩn bị một quỹ đọc 2000 vạn, đặc biệt dùng để khen thưởng cho tiểu thuyết ta thích đọc! Chỉ cần người nào khiến ta đọc vui vẻ, trực tiếp thưởng cho tác giả 20 vạn!”

“Oa!” Hiện trường xôn xao.

20 vạn đó, đây đã tương đương với mức thu nhập một năm của lãnh đạo bình thường! Nhưng trong mắt vị thổ hào này, đó lại chỉ là một lần khen thưởng nho nhỏ, chỉ cần xem vui vẻ là có thưởng!

Hơn nữa, đây chỉ là khen thưởng mỗi tháng. Nếu liên tục mấy tháng đều đến vui vẻ, mỗi lần đều được khen thưởng 20 vạn, chẳng phải có thể dễ như trở bàn tay đột phá mức trăm vạn sao?

Hiện tại, phần lớn các tác giả đều dưới mức ăn no mặc ấm, không có mấy người có thể sống dựa vào việc đặt mua, dù còn sống sót thì thu nhập cũng không cao như thế, thuộc kiểu trên không lo thì dưới lo làm quái gì.

Nếu cho bọn họ biết, chỉ cần viết ra tiểu thuyết khiến Lâm Bắc Phàm thích xem là có thưởng lớn, chắc chắn bọn họ sẽ điên cuồng viết!

Bọn họ như được chứng kiến hàng ngàn tác giả đổ xô đến, liều mạng viết tiểu thuyết để lấy lòng vị thần tài xem tiền tài như cặn bã trước mắt!

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Mỗi vị biên tập, chủ biên và tổng biên sau tác giả đều được thưởng 5 vạn!”

“Oa!” Hiện trường lại xôn xao, phản ứng càng kịch liệt hơn.

Bởi vì điều này liên quan đến lợi ích của tất cả mọi người ở đây, là động lực lớn nhất để bọn họ làm việc.

5 vạn nguyên, đó là một khoản tiền thưởng cực lớn!

Đừng so sánh rằng khen thưởng này ít hơn tác giả, có vị biên tập nào mà không có mười mấy, thậm chí là hàng trăm tác giả trong tay?

Chỉ cần dưới tay có mấy tác giả viết ra tiểu thuyết khiến người trước mặt xem vui vẻ, vậy mỗi tháng thu nhập của bọn họ dễ dàng lên đến con số mấy chục vạn, thậm chí hơn trăm vạn!

Làm một năm sẽ có bao nhiêu tiền?

Đảm bảo không thấp hơn phú ông trăm vạn, phú ông ngàn vạn trong tầm tay!

Đây đúng là đại thần tài, chúng ta chỉ thích thần tài như người làm Boss!

Bọn họ đã bắt đầu mơ về tương lai tốt đẹp!

Chương 154: Lâm Bắc Phàm bị mắng!

Lâm Bắc Phàm tiếp tục buông lời hào ngôn: “Những nhân viên khác, kể cả trang trí, phục vụ khách hàng, vấn đề pháp lý đủ loại, các người không cần nhụt chí, các người cũng có thưởng, tiền thưởng có liên quan đến thành tựu của cả trang web. Chỉ cần trang web có thể tìm ra một cuốn tiểu thuyết khiến ta xem vui vẻ, ta sẽ khen thưởng mỗi người 2 vạn! Vậy nên các người chắc chắn phải nỗ lực, làm tốt các công việc!”

“Cảm ơn Boss! Chúng ta chắc chắn sẽ nghiêm túc nỗ lực!”

“Chúng ta chắc chắn không cản trở công ty!”

...

Các nhân viên nhiệt tình đáp lại.

Lâm Bắc Phàm cũng mỉm cười: “Phần thưởng trên là dành cho cá nhân. Nếu toàn bộ trang web có thể tìm ra 10 bộ tiểu thuyết khiến ta xem đến vui vẻ, ta sẽ khen thưởng 100 vạn cho trang web với tư cách là phúc lợi cho công ty, để mọi người đi chơi vui vẻ với nhau, các người có thể mở party, đi du lịch gì đó cũng được, tiêu không hết không được về!”

“Oa!”

“Trên đây chỉ là những cam kết cơ bản của ta! Lâm Bắc Phàm ta nhấn mạnh lần nữa, trình trọng nhấn mạnh, chỉ cần khiến ta vui vẻ, để ta xem thoải mái, tiền thưởng càng lúc càng nhiều, không có giới hạn!”

Lâm Bắc Phàm dang hai tay ra, như thần tài giáng thế, hơi thở thỏ hào phả vào mặt: “Không chỉ 2000 vạn! 3000 vạn, 4000 vạn cũng có! Ta đã chuẩn bị sẵn sàng chi tiền bất cứ lúc nào, thứ ca không thiếu nhất chính là tiền!”

“Oa!”

Mọi người ở hiện trường đã kích động đến mức không thể tự kiềm chế.

Bọn họ chỉ biết, lúc này dù có thiên ngôn vạn ngữ, cũng không thể diễn tả hết sự xao động trong lòng.

Gặp gỡ một vị Boss thỏ hào như thế, thật sự quá sung sướng!

Chết không tiếc nuôi!

“Boss, người có thể tiết lộ một chút, người thích xem tiểu thuyết gì không? Chúng ta có thể căn cứ vào nhu cầu của người đặc biệt chọn lựa, sàng lọc, đảm bảo để người xem đến vui vẻ!” Một người trẻ tuổi thông minh hỏi.

Vấn đề này rất xinh đẹp!

Rất nhiều người thầm khen trong lòng, sau đó nhanh chóng móc sổ ghi chép của mình ra, dáng vẻ nghiêm túc lắng nghe.

Chỉ sợ lúc bọn họ đi học cũng chưa từng nghiêm túc như vậy.

Thích xem tiểu thuyết gì?

Tiểu thuyết có giá trị IP càng lớn, hẳn càng thích xem.

Thế nhưng, điều này cũng không thể nói rõ ràng ngay được, hơn nữa rốt cuộc giá trị IP là gì, chỉ sợ không có mấy người ở đây biết được, nói ra cũng vô ích.

“Ta không thể nói chắc về điều này, bởi vì ta thích xem rất nhiều loại tiểu thuyết.” Lâm Bắc Phàm hơi buồn phiền nói: “Còn có trong lòng ta cũng có rất nhiều ý tưởng, bản thân không có năng lực viết, muốn tìm người viết ra giúp ta ...”

Trong lòng mọi người hơi thất vọng, xem ra không cách nào đi đường tắt rồi.

“Hoang đường!”

“Sai lầm!”

“Xằng bậy!”

Ba tiếng gào hét khàn khàn liên tiếp, cắt ngang ảo tưởng tốt đẹp của mọi người.

Quay lại nhìn, mọi người phát hiện tổng biên Mạnh Quảng Vĩ vẫn luôn im lặng đột nhiên bùng nổ.

Nhìn hắn ta kích động vô cùng đẩy đám người trước mặt ra, dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, hắn ta lao về phía trước sau đó chỉ tay vào Lâm Bắc Phàm lên án mạnh mẽ: “Lâm Bắc Phàm, ngươi biết vừa rồi ngươi đang làm cái gì không? Ngươi đang sỉ nhục văn học! Ngươi đang hủy hoại đạo đức! Ngươi đang tự tay hủy hoại Hồng Đậu Trung Văn! Phá hủy mộng tưởng của tất cả thanh niên có chí!”

Hiện trường yên tĩnh, tất cả đều tỏ ra ngơ ngác.

Bọn họ đều cảm thấy bất ngờ và hoảng hốt, vì sao Mạnh tổng biên luôn ôn hòa lại đột nhiên kích động như vậy.

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc nhìn sang, trong mắt lóe lên vẻ tức giận.

“Lão Mạnh, người nói hươu nói vượn cái gì thế? Còn không nhanh xin lỗi Lâm tiên sinh?” Chu Quang Kiệt sốt ruột, đi qua kéo người.

“Ta không nói lung tung, tại sao phải xin lỗi?” Mạnh Quảng Vĩ nói năng có khí phách: “Hồng Đậu Trung Văn là nơi thần thánh, là nơi để các tác giả có mơ ước đi tìm mơ ước, nơi này sạch sẽ, tốt đẹp không chứa được chút hoen ố! Thế nhưng người lại đem dướng vẻ này đến, khiến nơi này tràn ngập hơi tiền, tràn ngập xa hoa lãng phí, khiến tác giả liều mạng lấy lòng người, tâng bốc người, thậm chí là xu nịnh người... Người đang tự tay chôn vùi giấc mộng của ngàn vạn thanh niên! Người đang phá hủy văn học!”

Mọi người hoảng sợ!

Điều này... Có khoa trương như vậy sao?

“Người thật sự là bại hoại lịch sự, sỉ nhục người văn hóa chúng ta!”

Mạnh Quảng Vĩ lớn tiếng lên án, sau đó cười lạnh: “Người cho rằng, có tiền là có thể muốn làm gì thì làm sao? Ta cho người biết, không thể nào! Ta tuyệt đối không cho phép người làm như vậy! Chỉ cần ta còn ở đây một ngày, ta không cho phép người phá hủy thiên đường văn học do ta cực khổ tạo dựng lên!”

Hiện trường yên lặng, không có một tiếng động nào.

Có mấy người có quan hệ tốt đi lên kéo hấn ta.

“Lão Mạnh, hôm nay người ăn thuốc súng sao, nóng tính như thế làm gì? Sao người có thể nói chuyện với ông chủ như vậy?”

“Còn không nhanh xin lỗi ông chủ đi, nếu không người sẽ mất bát cơm! Ta biết người giữ vững lý tưởng, giữ vững tín niệm của mình, nói sau lưng thì được, sao có thể nói ngay trước mặt, sao có thể không nể mặt ông chủ?”

“Người làm vậy khiến chúng ta rất khó xử... Nhanh xin lỗi ông chủ đi, nề tình công lao của người trước kia, có lẽ hẳn sẽ không truy cứu! Đừng cố chấp, đi đi!”

Người phía dưới cũng bắt đầu xì xào bàn tán.

“Mạnh tổng biên sao thế, vì sao hẳn ta kích động như vậy? Kiếm tiền không tốt sao?”

“Trang web chúng ta vất vả lắm mới có được một ông chủ hào phóng như vậy, nếu mắg hẳn chạy mất, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

“Trang web sắp không chống đỡ nổi nữa, sắp đi uống gió Tây Bắc!”

“Không ngờ vị tổng biên này ngày thường có vẻ thành thật, nhìn ai cũng ôn hòa, thế nhưng lúc nổi giận lại đáng sợ đến thế, thật sự quá bất ngờ!”

“Ta không quan tâm tổng biên, ta chỉ quan tâm ông chủ có từ bỏ lời hứa hẹn vừa rồi vì tổng biên hay không? Nếu thật sự như vậy, ta hận chết tổng biên!”

Một người có vẻ biết rất nhiều nói nhỏ: “Ta hiểu rõ con người Lão Mạnh, hẳn tốt nghiệp trường nổi tiếng, thái độ khá văn chương, cũng có lý tưởng và khát vọng, hy vọng có thể tạo ra một nơi cho ngàn vạn tác giả thoải mái bộc lộ, viết văn trữ tình. Tuy Hồng Đậu Trung Văn không phải của hẳn, nhưng lại do một tay hẳn tạo dựng, trong lòng hẳn nó quan trọng như con ruột. Bây giờ, Boss gần như muốn lật đổ nơi này, lật đổ tất cả nỗ lực trước kia của hẳn, tương đương với đánh chết con của hẳn, người nói xem hẳn có kích động không?”

“Thì ra là thế... Thế nhưng, mọi người cùng nhau kiếm tiền không tốt sao? Bây giờ Hồng Đậu Trung Văn sắp không kinh doanh nổi nữa, ngay cả Chu tổng của chúng ta cũng từ bỏ, vì sao hẳn ta còn quyết giữ ý mình?”

“Trong mắt tục nhân chúng ta, tiền là quan trọng nhất. Nhưng trong mắt người thanh cao như lão Mạnh, lý tưởng tín niệm quan trọng hơn tiền tài, vì vậy tất nhiên sẽ xảy ra xung đột.” Người kia nhíu mày: “Thế nhưng, lão

Mạnh là người khá bình tĩnh, dù có kích động cũng kiềm chế được tính tình của mình, sao hôm nay lại xúc động như vậy?”

Lúc này trên sân khấu, sau khi được mấy người thuyết phục, Mạnh tổng biên cũng phát hiện vừa rồi mình thật sự xúc động. Thế nhưng lời đã nói ra khỏi miệng, nên mắng đã mắng, muốn hấn ta đi xin lỗi hấn ta lại không buông bỏ mặt mũi được.

Hơn nữa hấn ta cũng không cảm thấy mình nói sai. Ở trong mắt hấn ta, nếu Lâm Bắc Phàm còn khư khư cố chấp, vậy là hủy hoại Hồng Đậu Trung Văn, hủy hoại vùng đất hấn ta vất vả chế tạo cho văn học, hủy hoại giấc mơ của ngàn vạn thanh niên có chí.

Đã như vậy, xin lỗi làm gì?

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Chu Quang Kiệt, nói: “Chu tiên sinh, cuối cùng bây giờ ta đã biết vì sao Hồng Đậu Trung Văn không thể phát triển được, cũng vì có sự tồn tại của loại người như Mạnh tổng biên mới liên lụy đến công ty. Vì phấn đấu cho lý tưởng của mình mà hy sinh lợi ích của tất cả những người khác, khiến tất cả mọi người không kiếm được tiền...”

Hấn mỉm cười nhìn về phía Mạnh Quảng Vĩ, “Chắc chắc, người thật sự là một người ích kỷ.”

“Ta... Ta không có...” Mạnh tổng biên luống cuống.

Chương 155: Giết gà dọa khỉ, khát cái đến nộ đơn?

“Tại sao không có?” Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Dựa theo lời người vừa nói, nói cách khác, ta không nên thay đổi bất kỳ điều gì, không phát tiền không thêm thưởng, để tất cả mọi người theo người như trước, cuối cùng uống gió Tây Bắc sao?”

“Ta không phải... Ta không có ý này...” Mạnh tổng biên lo lắng.

Lâm Bắc Phàm không để ý đến hấn ta, nhìn về phía ông chủ cũ: “Chu tiên sinh, người cảm thấy ta nên xử lý tình huống này như thế nào?”

Điều này... Lâm tiên sinh, bây giờ người là ông chủ, người cứ xem mà làm.” Chu Quang Kiệt từ bỏ.

Hắn ta vốn muốn nê mặt mấy chục năm giao tình mà kéo lão Mạnh một chút, kết quả tên này như pháo trúc đồ đầy đạn dược, chạm một cái lập tức nổ tung, muốn kéo cũng không kéo được, ngay cả hắn ta cũng không chịu nổi những lời mắng chửi của lão Mạnh, huống chi là Lâm tiên sinh trẻ tuổi nóng tính?

“Tiểu Lệ, người phụ trách nhận sự?” Lâm Bắc Phàm nhìn một nữ tử trẻ tuổi.

“A... Đúng vậy, Lâm tổng.” Tiểu Lệ ngơ ngác.

“Rất tốt, chút nữa làm phiên người làm thủ tục từ chức cho Mạnh tổng biên. Chỗ chúng ta tràn ngập hơi tiền, tràn ngập xa hoa lãng phí, dơ bẩn, không chứa được người cao quý vĩ đại như Mạnh tổng biên.”

Trong lòng tổng biên Mạnh Quảng Vĩ run lên.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Nhưng nên cho sẽ cho, chúng ta tuyệt đối không thể thiếu một đồng nào của hắn. Dù sao Mạnh tổng biên lao khổ công cao, lập được công lao hiển hách cho công ty của chúng ta, chúng ta không thể làm trái tim lão tướng rét lạnh.”

“Lâm tổng, có lẽ Mạnh tổng biên chỉ nhất thời hồ đồ, hắn...” Có người muốn giúp đỡ.

“Có lẽ thật sự hồ đồ rồi, nhưng ta không thể quản. Bây giờ ta chỉ biết hắn mắng ta, vậy tại sao ta phải thuê hắn? Ta không tiện như vậy.” Lâm Bắc Phàm không thay đổi sắc mặt nói.

“Thế nhưng, Mạnh tổng biên hắn...” Người kia còn muốn nói giúp nữa.

“Người muốn đi cùng hắn?” Lâm Bắc Phàm hơi híp mắt lại.

“Ta... Ôi...” Hắn ta từ bỏ, không muốn đánh mất cả tiền đồ của mình.

Những người khác câm như hến.

Boss vĩnh viễn là Boss, dù cho ôn hòa thế nào, dù giàu có hào phóng đến đâu cũng có lúc nóng nảy, người dám mắng ta thì cho người xéo đi, dù có tổn thất cũng không quan tâm, bởi vì ta chịu thiệt.

Giết gà dọa khỉ như thế, đã tạo ra tác dụng chấn nhiếp cường đại.

Mọi người nhìn Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc, lại càng sợ hãi hơn.

Trên thực tế, tuy vừa rồi bị mắng thẳng mặt một trận, tâm trạng của Lâm Bắc Phàm rất khó chịu, nhưng cũng có chút vui mừng.

Bởi vì, hắn đã sử dụng một tấm Chiêu Hiền Tạp triệu hoán nhân tài.

Không để trống vị trí của Mạnh tổng biên, sao ta đẩy người của ta thay vào đó được?

Dù sao, vị Mạnh tổng biên này cũng đã làm vài chục năm, có thể nói đức cao vọng trọng thâm căn cố đế, nếu không có lý do hợp lý để đá hắn ta xuống, sẽ khiến những người khác lạnh lòng, ảnh hưởng không tốt đến công ty.

Bây giờ tốt rồi, người đụng vào họng súng, ta không thu thập người thì thu thập ai?

Thật sự là thượng thiên giúp ta, đây không chỉ giết gà dọa khỉ, mà là giết khỉ cảnh gà, hiệu quả tiêu chuẩn!

Đã bị khai trừ, Mạnh tổng biên vò đã mẽ không sợ sứt, khàn giọng nói: “Lâm Bắc Phàm, chỉ với người, sớm muộn gì Hồng Đậu Trung Văn cũng bị hủy! Lúc trang web biến thành trang web của một mình người, lúc tất cả mọi người vì nịnh nọt người mà viết ra tiểu thuyết vớ vẩn, cũng là lúc nó bị hủy diệt! Trang web này không còn hy vọng nữa, không phải người khai trừ ta, mà là ta bỏ việc!”

“Dù sao cũng tốt hơn để nó bị hủy trong tay người. Cho người nhiều năm như vậy, người lại làm càng ngày càng kém, bây giờ gần như đã phá sản, hại Chu tiên sinh của chúng ta không thể không vứt bỏ nó, bán cho ta...”

“Lâm Bắc Phàm người...” Mạnh tổng biên bị chọt trúng chỗ đau.

“Còn nói trang web sẽ bị hủy hoại trong tay ta...” Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Điều này không cần người quan tâm. Ta cho rằng, chỉ cần không ở trong tay người, tùy tiện tìm một người cũng có thể mạnh hơn người, làm tốt hơn người!”

“Cái gọi là nước không thể một ngày không có vua, nhà không thể một ngày không có chủ. Bây giờ vị trí tổng biên đã trống, ai có can đảm tự đề cử bản thân? Mặc kệ chức vị cao hay thấp, mặc kệ thân phận bối cảnh, chỉ cần người có năng lực chinh phục ta, vậy vị trí này sẽ là của người!” Lâm Bắc Phàm bắt đầu nã pháo, chỉ để kiểm tra trình độ của những người này.

Trong lòng rất nhiều người đều rục rịch.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên một giọng nói: “Ta! Ta đến xin làm tổng biên!”

“Đây là giọng của ai? Thật xa lạ!”

“Còn có ai chưa tới sao?”

Đám người nhìn về phía cửa, đôi mắt cũng sắp lòi ra.

Chỉ thấy một người trẻ tuổi vừa gầy vừa lùn lao vào, nhanh chóng đẩy đám đông ra, đi đến trước mặt Lâm Bắc Phàm, lớn tiếng nói: “Lâm Bắc Phàm tiên sinh, ta đến nộp đơn cho chức vụ tổng biên của Hồng Đậu Trung Văn!”

Lúc này, đám người mấy nhìn rõ người trẻ tuổi này.

Dáng người vừa gầy vừa lùn, khuôn mặt phong trần mệt mỏi còn có chút vàng như nến, tóc tai bù xù rất giống Scene(1).

(1) Scene/Sát mã đặc: style đầu xù quần áo hầm hố.

Trên người mặc quần áo rách rưới, trên chân đi đôi giày chơi bóng rách mấy lỗ, sau lưng đeo một chiếc balo rất cũ nát, có thể loáng thoáng nhìn thấy một vài chiếc bát đĩa từ chỗ rách của balo.

Trên cơ thể bốc ra thứ mùi kỳ lạ khó ngửi...

Từ tạo hình tổng thể, nhìn thế nào cũng giống tên khát cái.

Hoặc là nói, hẳn ta chính là một tên khát cái.

“Tên khát cái này từ đâu ra? Đi ra ngoài cho ta! Chỗ của chúng ta là văn phòng chính quy, không cho phép tới ăn xin! Nếu người còn không đi ra, chúng ta chỉ có thể để bảo vệ mời người đi ra ngoài!” Một chủ biên sốt ruột lập công lớn tiếng nói.

“Đúng, không sai, mời người đi ra ngoài! Đây là nơi tư nhân, không mời không được đi vào!”

“Ra ngoài đi, đừng làm phiền Lâm tổng của chúng ta!”

Mọi người rời rít lên án, còn có hai người trẻ tuổi chịu đựng mùi hôi thối muốn đuổi hẳn ta ra ngoài.

Tiểu khát cái giãy giụa nói: “Các người làm gì vậy? Ta đến nộp đơn! Vừa rồi Lâm tiên sinh đã nói, mặc kệ chức vụ cao hay thấp, mặc kệ thân phận bối cảnh, ai cũng có thể đến tự đề cử bản thân. Ta nghe lời của hẳn nên mới tới, bây giờ các người lại không cho phép, chẳng lẽ người muốn vả mặt Lâm tiên sinh?”

“Điều này...” Đám người đưa mắt nhìn nhau.

Tiểu khát cái nhân cơ hội thoát khỏi hai người trẻ tuổi, đôi mắt sáng ngời có thần nhìn Lâm Bắc Phàm, chờ đợi câu trả lời của hẳn.

Lâm Bắc Phàm cũng nhìn tiểu khát cái đặc biệt này, về phương diện hình tượng tổng thể không có gì đáng nói. Chỉ có đôi mắt hẳn ta đặc biệt sáng ngời, lóe lên tia sáng khát vọng mãnh liệt, có lực lượng xuyên thấu lòng người.

Vừa rồi mình không cẩn thận nã pháo, bây giờ bị người ta tìm tới cửa, nuốt nước mắt cũng phải đánh xong.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt hỏi: “Xin hỏi tiểu huynh đệ, xưng hô thế nào?”

“Lâm tiên sinh, ta tên Hà Sâm!” Hấn trả lời.

“Hòa Thân?” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm hơi kỳ lạ: “Tên của ngươi thật là... như sấm bên tai.”

Hà Sâm mỉm cười, không kiêu ngạo không tự ti nói: “Lâm tiên sinh hiểu lầm rồi, ta không phải đại tham quan Hòa Thân ở triều Thanh kia, mà là Hà trong hà xử bất tương phùng, Sâm trong hùng hùng nhiên thiêu. Cái tên này là phụ thân ta đặt cho ta, hấn hy vọng cuộc đời của ta có thể cháy hừng hực như lửa, có thể tranh huy với thái dương tinh thần!”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên.

Vị tiểu ca này chuyện rất thú vị, rõ ràng là một tên khát cái, đối mặt với mọi người lại có vẻ không kiêu ngạo không tự ti, dù bị ghét bỏ và khinh bỉ trong lòng cũng không sợ, hơn nữa nói năng có trật tự, tư duy rất rõ ràng.

Lâm Bắc Phàm quyết định cho hấn ta một cơ hội.

Chương 156: Thủ khoa kỳ thi đại học mạnh nhất trong lịch sử!

Lâm Bắc Phàm cười cười, nói: “Như ta vừa mới nói, người ta muốn tuyền dụng không quan tâm tới chức vị cao hay thấp, không quan tâm tới thân phận bối cảnh thế nào, miễn là ngươi có thể thuyết phục được ta, như vậy chức vị tổng biên này sẽ giao cho ngươi. Bây giờ ta hỏi ngươi vài vấn đề, chỉ cần ngươi có thể làm ta hài lòng, vậy chứng minh phỏng vấn đã thông qua.”

“Lâm tiên sinh, mời đặt câu hỏi!” Hà Sâm đưa tay.

Lâm Bắc Phàm duỗi ra một ngón tay, nói: “Thứ nhất, vấn đề này vừa rồi có người hỏi ta, hiện tại ta hỏi lại ngươi. Ta thích xem tiểu thuyết như thế nào?”

“Lại là vấn đề này? Vấn đề này vốn không có đáp án tiêu chuẩn!”

“Vấn đề thứ nhất khó như vậy, có thể nhìn ra là Lâm tổng không muốn người này!”

“Hắn là muốn đối phương biết khó mà lui. Dù sao khát cái, hừ...”

“Thật không biết tự lượng sức mình!”

Đám người nghị luận âm ỉ, cười trên nỗi đau của người khác.

Bởi vì rõ ràng đây là một cái bẫy, Lâm Bắc Phàm chưa từng để lộ ra mục đích của mình, đáp án này trả lời như thế nào cũng sẽ sai, câu trả lời chỉ đúng khi người có thể thuyết phục được Lâm Bắc Phàm.

Mấu chốt là Lâm Bắc Phàm có nguyện ý thuê hắn ta hay không.

Chẳng qua nhìn tình hình hiện tại, đoán chừng vô vọng!

“Lâm tiên sinh thích xem tiểu thuyết có giá trị, có thể kiếm tiền.” Hà Sơn không chút do dự trả lời.

“Vì sao?” Lâm Bắc Phàm hiếu kỳ.

“Bởi vì tiểu thuyết có giá trị, có thể kiếm tiền mới có thể mang đến lợi ích cho Lâm tiên sinh. Tuy nhiên, có khả năng Lâm tiên sinh không quan tâm điểm này, không quan tâm tiền nhiều hay ít, nhưng có thể kiếm tiền tại sao lại không làm? Cho nên, nếu như tiểu thuyết vừa có thể thỏa mãn sở thích của Lâm tiên sinh, lại có thể mang đến lợi ích, như vậy thì còn gì tốt hơn. Ta nghĩ cho dù Lâm tiên sinh có tiền, cũng sẽ không chê nhiều tiền hơn, đúng không?”

Đáp án này không kẽ hở, không chấp nhận phản bác.

Đám người yên lặng không nói, không nghĩ đến tiểu khát cái này thật biết ăn nói, thật sự có tài.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt hỏi: “Vấn đề thứ hai, tiểu thuyết gì mới có giá trị?”

Tiểu khát cái lần nữa không chút do dự trả lời: “Tiểu thuyết càng khiến cho người khác quen thuộc thì càng có giá trị. Thực ra, tiểu thuyết trong mắt ta tựa như một minh tinh, chỉ cần hắn càng nổi danh, chỉ cần hắn càng được nhiều người biết đến và trở thành người giống Lâm tiên sinh, chấp nhận vì

tiểu thuyết mình thích mà khen thưởng, ngàn ngàn vạn vạn độc giả khác cũng sẽ vì tiểu thuyết bản thân mình yêu mến mà trả giá ủng hộ.”

Đáp án này không sai, ví von hình tượng vô cùng sinh động, Lâm Bắc Phàm biểu thị hài lòng.

“Vấn đề thứ ba, làm sao mới có thể chuyển hóa giá trị thành lợi ích?”

“Kỳ thực, đã có rất nhiều danh gia làm mẫu cho chúng ta. Tỷ như rất nhiều tiểu thuyết võ hiệp được đưa lên màn hình, trở thành tôn tại người người đều yêu thích. Vì sao tiểu thuyết mạng của chúng ta không thể làm được như vậy? Chẳng lẽ là vì nó bắt nguồn từ internet, huyết thống không đủ thuần khiết? Ta cho rằng, thị trường văn học mạng mới đại biểu cho tương lai của tiểu thuyết!”

Hà Sâm hơi kích động nói: “Đợi đến khi tiểu thuyết của chúng ta có thể lên màn hình, đó cũng là lúc chúng ta thắng lợi! Khi tiểu thuyết có thể dời đến đủ loại truyền thông, ví dụ như anime, game..., chính là lúc chúng ta thắng lợi lớn! Khi tiểu thuyết biến thành một biểu tượng văn hóa, hoặc là thương hiệu văn hóa, có thể khai phá vô hạn, khai phá càng nhiều, lợi ích nhận được cũng càng lớn...

Hà Sâm tiến hành tổng kết: “Đây chính là thắng lợi sau cùng của chúng ta!”

Lâm Bắc Phàm sững sốt, đây là đường tắt mà IP văn học mạng nhất định phải đi qua để có thể phát triển, không ngờ tiểu tử này có thể nói ra mắt xích giá trị trong việc khai thác IP. Chẳng lẽ, hẳn ta là người mà hệ thống triệu hoán đến?

Một tên khất cái?

Thân phận này thật sự khiến người khác nhìn không thấu!

Lúc này, Mạnh tổng biên đã bị khai trừ bỗng kêu ra tiếng: “Nói hươu nói vượn! Nhất định là nói bậy! Quả thực là yêu ngôn hoặc chúng! Nếu làm giống như người thì văn học sẽ biến thành sản phẩm thương nghiệp! Văn học là văn học, sao có thể thương nghiệp hóa như thế? Mọi người cứ truy danh trục lợi như vậy, còn sáng tác văn học làm cái gì?”

“Muốn sáng tác văn học người đến trường đại học mà sáng tác, bên kia không khí học thuật dày đặc, thích hợp với lão thất phu ngoan cố như người nhất! Văn học Internet vốn là văn hóa rề cở, thứ nó theo đuổi là hiệu quả bình thường, không cần quá nhiều tính nghệ thuật, tiểu thuyết được nhiều người yêu thích mới là tiểu thuyết hay! Loại lão thất phu luôn cao cao tại thượng như người, vĩnh viễn không lĩnh hội được văn hóa rề cở của chúng ta!” Khất cái chính trở về.

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Người tới, khiêng Mạnh tổng biên ra ngoài!”

Bảo tiêu sau lưng Lâm Bắc Phàm lập tức ra sân, Mạnh đại tổng biên bị hai bảo tiêu cao lớn uy vũ khiêng ra ngoài.

“Thả ta ra! Các người thả ta ra...” Mạnh tổng biên giãy giụa.

“Nếu như hần ta lại dám lộn xộn, đánh gãy chân hần ta cho ta!” Lâm Bắc Phàm hung ác nói: “Bồi thường bao nhiêu tiền ta chịu!”

Mạnh tổng biên lập tức ngậm miệng, ấp úng không nói.

“Người nói tiếp, người cảm thấy, tương lai thị trường văn học mạng sẽ như thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi vấn đề thứ tư.

“Lớn! Tiềm lực vô cùng lớn! Trước mắt, độc giả của thị trường văn học mạng không đến hai ức, thật sự quá ít, so với nhân khẩu của Trung Quốc là xa xa không thể so sánh, càng chưa nói đến so sánh với nhân khẩu trên thế giới. Nếu như, chúng ta biến toàn bộ dân tộc Trung Quốc thành độc giả, như vậy thị trường sẽ lớn bao nhiêu? Nếu như, chúng ta biến mọi người trên toàn thế giới trở thành độc giả, thị trường lại rộng đến thế nào?”

Tiểu khất cái rất điên cuồng nói.

Các biên tập cùng với những người khác ở đây đều bị ý nghĩ của hần ta làm kinh hãi.

Biến toàn bộ dân tộc Trung Quốc thành độc giả văn học mạng, thậm chí còn muốn biến toàn thế giới thành độc giả văn học mạng, ý nghĩ này thực sự quá điên cuồng, có lẽ chỉ có kẻ điên mới có thể đưa ra ý tưởng như vậy.

Có điều, Lâm Bắc Phàm lại khá là hài lòng.

Chỉ những người có tầm nhìn xa trông rộng thế này, mới có thể biết rõ phương hướng tiến lên, mới có thể biết rõ phải làm sao mới có thể khiến mỗi một bước đều hoàn hảo, mới có thể vì hấn mà chế tạo ra một sản nghiệp văn học mạng to lớn.

Chính là ngươi, tân tổng biên của ta!

Đúng lúc này, một cô gái trẻ tuổi tên Tiểu Cầm bỗng nhiên xen vào, kinh hô: “A... Rốt cục ta cũng nhớ ra hấn là ai! Không nghĩ tới ta lại có thể gặp được ngươi ở đây!”

“Hấn là ai? Ngươi biết?”

“Ngoại trừ là khát cái, chẳng lẽ hấn ta còn có thân phận khác?”

“Tiểu Cầm, nói mau!”

Tiểu Cầm tiếp tục che miệng kinh ngạc nói: “Hấn ta là thủ khoa đại học môn khoa học xã hội năm 2014 tỉnh Giang Nam ————— Hà Sâm! Cũng được xưng là thủ khoa môn khoa học tự nhiên lợi hại nhất trong lịch sử đại học, bởi vì thành tích thi tốt nghiệp trung học của hấn cao chưa từng thấy, đạt đến 720 điểm, cao hơn á khoa 60 điểm, thành tích càng cao hơn thủ khoa môn khoa học tự nhiên!”

“Thành tích môn khoa học tự nhiên lại vượt quá 700 điểm, thực sự quá dọa người!”

“Đúng vậy, so sánh với hệ khoa học tự nhiên, thành tích hệ khoa học xã hội vốn không tính là cao. Thế nhưng không nghĩ tới tên này lại biến thái như vậy, điểm thi của hấn còn cao hơn thủ khoa hệ khoa học tự nhiên, đúng là không cho người ta có đường sống mà!”

“Ta cũng từng nghe nói tới thủ khoa đại học lần đó, vừa rồi không chú ý, không nghĩ tới lại là tiểu khát cái trước mắt?”

“Hấn ta là thủ khoa thật sao? Sao nhìn một chút cũng không giống vậy?”

Đám người chấn kinh lại thêm nghi hoặc.

Lâm Bắc Phàm cũng biểu thị chấn kinh, không nghĩ tới người trước mắt lại tài giỏi như vậy.

Tiểu Cầm khẳng định nói: “Không sai, hẳn thật sự lợi hại như vậy! Lúc trước ta là thí sinh thi đại học cùng năm với hắn, cho nên đối với vị thủ khoa này, ta có ấn tượng khắc sâu, còn vô cùng chú ý. Nghe nói, từ nhỏ thủ khoa này đã là thiên tài siêu cấp, học gì cũng rất nhanh, cấp hai chưa tốt nghiệp đã học xong tất cả tri thức cấp ba, cấp ba chưa tốt nghiệp đã đạt đến trình độ nghiên cứu sinh. Kiểm tra IQ đạt tới 190 điểm, còn là thành viên câu lạc bộ Mensa. Bởi vì hắn thực sự quá xuất sắc, còn chưa thi đại học đã nhận được thư mời của mấy trường đại học danh giá trong và ngoài nước...”

Chương 157: Tác giả nhao nhao đến viết tiểu thuyết vì Lâm Bắc Phàm!

Đám người yên lặng, bị chuỗi tin tức này làm kinh hãi.

Chưa từng nghĩ đến một người có thể ưu tú đến trình độ như vậy, vừa so sánh chỉ số IQ với hắn ta đã bị ép thành cặn bã, một chút cảm giác ưu việt cũng không nhắc lên nổi... Chẳng lẽ đây là con nhà người ta trong truyền thuyết?

Lâm Bắc Phàm cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này lại thông minh như vậy, đã gần đuổi kịp chính hắn.

Đây chính là nhân tài hắn muốn tìm, tuyệt đối không sai!

Tiểu Cầm tiếp tục nói: “Chẳng qua, về sau hắn lại im hơi lặng tiếng, liên tục nhiều năm cũng không có tin tức. Sau đó ta nghe được một tin, chính là sau khi cuộc thi đại học kết thúc không bao lâu, hắn gặp tai nạn xe cộ, phụ mẫu hắn đều...”

Tiểu Cầm không nói, bởi vì nàng thấy được ánh mắt âm đạm của tiểu khát cái.

Chuyện này tám chín phần mười là sự thật.

Tiểu khát cái bỗng nhiên thoải mái cười một tiếng, ánh mắt hàm chứa nước mắt: “Người nói không sai, vụ tai nạn ngoài ý muốn đó đã cướp đi phụ mẫu mà ta yêu nhất. Ta chịu không nổi đả kích, cho nên mấy năm nay đều ngo ngoe ngác ngác lang thang trên đường...”

Hắn ta lau nước mắt trên mặt: “Chẳng qua bây giờ ta đã nghĩ thông, mặc kệ người thân của ta đang ở nơi nào, cho dù chúng ta không ở cùng một chỗ, nhưng chắc chắn bọn họ không nguyện ý nhìn thấy ta cứ ngo ngoe như vậy, hẳn bọn họ sẽ đau lòng, sẽ khổ sở... Cho nên hiện tại ta tỉnh lại, ta nhất định phải sống thật tốt, để hai người có thể yên tâm!”

“Nói rất hay! Biểu hiện vừa rồi của ngươi đã chinh phục ta! Hiện tại, mời mọi người hãy vỗ tay cùng ta hoan nghênh tân tổng biên gia nhập!” Lâm Bắc Phàm dẫn đầu vỗ tay.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Mới vừa bắt đầu, tiếng vỗ tay khá thưa thớt, sau đó nhanh chóng trở nên nhiệt liệt.

“Cảm tạ Lâm tiên sinh đã cho ta cơ hội này!” Tiểu khát cái cúi người cảm ơn Lâm Bắc Phàm, nói: “Lúc đầu ta chỉ ôm tâm thái đi thử một lần, không nghĩ tới ngươi thật sự nguyện ý thuê ta, thuê một người đọa lạc gần bốn năm như ta, cảm ơn ngươi!”

“Đây đều là ngươi cố gắng tranh thủ được, ta rất xem trọng ngươi. Một lần nữa tỉnh lại, ngươi vẫn là nhân tài như cũ.”

Lâm Bắc Phàm lấy một tấm thẻ ra đưa cho tiểu khát cái Hà Sâm, nói: “Bên trong có 100 vạn, mật mã là mật mã ban đầu ngân hàng đưa, đầu tiên ngươi đi mua quần áo, cắt tóc, tắm rửa trước, sau đó lại tìm một nơi nghỉ ngơi... Người nói ngươi muốn chân tỉnh lại, ít nhất cũng phải ra hình người trước đã!”

“Cảm ơn Lâm tiên sinh... Cảm ơn ông chủ!” Tiếp nhận tấm thẻ này, ánh mắt tiểu khát cái ướt át.

Không thể không nói, tuy rằng phương pháp của Lâm Bắc Phàm đơn giản thô bạo, nhưng lại ngắn gọn hiệu suất cao.

“Đinh! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào thiên tài vương tá siêu cấp Hà Sâm, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Bảng số liệu nhân tài đã được tạo ra!

Trong đầu Lâm Bắc Phàm dần hiện ra một bảng số liệu.

Tên: Hà Sâm

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 22 tuổi

Bằng cấp: Tốt nghiệp trung học phổ thông

Nghề nghiệp: Không

Năng lực: Học tập (S), nhìn rõ (B), tầm nhìn đại cục (A), quản lý ©, câu thông ©...

Tiềm lực: Học tập (S), nhìn rõ (S), tầm nhìn đại cục (S), quản lý (A), câu thông (A)...

“Năng lực này thực sự quá toàn diện, quá tổng hợp, tiềm lực không phải A cũng là S, các phương diện đều vô cùng ưu tú, đây chính là nhân tài vương tá! Nếu đặt ở thời cổ đại, hẳn ta nhất định có thể trở thành tể tướng! Có người như thế trợ giúp, còn lo gì đại nghiệp không thành?” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Tuy rằng trước mắt Hà Sâm vẫn còn tương đối trẻ tuổi, hơi có vẻ non nớt, nhưng tiềm lực to lớn chú định tương lai hẳn ta nhất định sẽ quật khởi, nhất định sẽ là nhân tài kinh thiên động địa.

Ngay hôm đó, tin tức tên tiểu bạch kiểng Lâm Bắc Phàm thích tiêu tiền dùng 2000 vạn mua một trang web văn học kê bên bờ vực phá sản truyền ra, khiến đám người ngạc nhiên.

“Tiểu bạch kiểm này lại phá tiền, hơn nữa hắn còn mua một trang web văn học sắp phá sản?”

“Gia hỏa này đúng là tiền nhiều xài không hết! Hắn dùng đều là tiền của Bạch nữ thần, tiền Bạch nữ thần cực khổ kiếm được!

“Lúc trước hắn mua phim truyền hình ta không nói hắn, dù sao sau lưng hắn cũng có Tinh Quang, kiểu gì cũng không thua thiệt quá nhiều tiền, kết quả hôm nay hắn bành trướng, lại nhắm mục tiêu sang một website?”

“Mèo mù đụng phải chuột chết, mua hai bộ đại kịch, còn thật coi mình là tài thần? Nếu không phải nhờ Bạch nữ thần, vốn không cách nào kiếm tiền trở về! Nếu hắn còn phá sản như vậy nữa, sớm muộn gì cũng toi đời! Ngồi đợi nhật xác!”

“Có lão công phế vật như vậy, ta đau lòng thay Bạch nữ thần!”

Đối với cử chỉ hào phóng của Lâm Bắc Phàm, rất nhiều người vừa hâm mộ vừa châm chọc khiêu khích, nhao nhao không coi trọng.

Cho dù trước đó hắn may mắn đầu tư được hai bộ thần kịch hàng năm là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》, kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền, nhưng tất cả mọi người đều đặt công lao này lên người Bạch nữ thần.

Cũng chỉ có Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp như Bạch nữ thần mới có năng lực như thế, kéo được mấy đại tập đoàn đến tài trợ, dần dần có lãi.

Hắn thuần túy là mèo mù đụng phải chuột chết, gặp vận may mà thôi.

Rất nhiều tác giả Hồng Đâu Trung Văn càng không coi trọng, cho rằng Hồng Đâu Trung Văn đã kết thúc, tất cả đều chuyển công tác đến những website khác.

Đúng lúc này, lại có một tin tức nội bộ truyền tới.

Chính là tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm mua lại Hồng Đâu Trung Văn, xác thực là tiền nhiều không có chỗ tiêu. Bởi vì hắn rất thích xem tiểu

thuyết mạng, nhưng cảm thấy những bộ tiểu thuyết mạng trước mắt không hợp ý hẳn, cho nên hẳn mua một website, yêu cầu tác giả cả trang web viết tiểu thuyết cho hẳn. Chỉ cần có thể viết ra được tiểu thuyết hẳn yêu thích, hẳn nhất định sẽ khen thưởng lớn.

Tác giả 20 vạn, biên tập 5 vạn, những nhân viên khác 2 vạn.

Hơn nữa đây chỉ là khen thưởng mỗi tháng. Mỗi tháng tiểu bạch kiếm này đều chuẩn bị 2000 vạn để đọc sách, chỉ cần tiểu thuyết viết tốt, khiến hẳn vui vẻ, hẳn sẽ tiếp tục khen thưởng, khen thưởng thật lớn, không giới hạn.

Dường như tin tức này đến từ ban biên tập, bị mấy biên tập hưng phấn không cẩn thận lộ ra, thoát nhìn vô cùng chuẩn xác.

Đám người lại một lần nữa khiếp sợ.

“Thật đúng là nhiều tiền không chỗ tiêu, lại có thể chuẩn bị 2000 vạn chỉ để đọc sách! ĐM, người với người sao có thể chênh lệch lớn tới vậy? Quả thực là siêu cấp bại gia tử!”

“Tên bại gia tử này thực sự là bại không có cực hạn! Có điều ta rất thích!”

“Nếu viết ra một bộ tiểu thuyết làm hẳn thích, như vậy mỗi tháng ít nhất đã có thể kiếm lời 20 vạn, một năm chính là 240 vạn! Nói không chừng hẳn hào phóng, lại khen thưởng nhiều hơn mấy trăm vạn!”

“Chỉ cần được hẳn khen thưởng một lần, ta đã đủ hài lòng!”

“Nhất định phải đến Hồng Đậu Trung Văn viết tiểu thuyết, lỡ đâu được hẳn coi trọng thì phát tài rồi! Phú ông trăm vạn tiếp theo chính là ta!”

Thế là, rất nhiều tác giả kích động.

Thời đại này vốn không nhiều người viết tiểu thuyết mạng, người có thể viết kiếm tiền lại càng thêm ít, tuyệt đại bộ phận đều thu không đủ chi, chỉ bằng một bầu nhiệt huyết lại cố gắng. Coi như mấy vị đại thần có thể kiếm tiền đủ nuôi sống bản thân, thu nhập cũng không đạt tới trăm vạn.

Thế nhưng trước mắt bọn họ là một mảnh tiền đồ tươi sáng, phủ kín hoàng kim và châu báu chói mù cả mắt, bọn họ còn chờ gì nữa đây? Không cần viết tốt, không cần hành văn, chỉ cần được tiểu bạch kiểm này coi trọng, một đêm chột giàu cũng không phải là mơ!

Rất nhiều tác giả đã tới Hồng Đậu Trung Văn mở hồ mới, thậm chí có mấy đại thần đôi áo lót đến đây. Còn rất nhiều tân nhân cũng đến Hồng Đậu Trung Văn viết tiểu thuyết, ý đồ có thể được tiểu bạch kiểm “ưu ái”.

Còn có một vị tác giả trực tiếp mở sách mới, nhân vật chính là Lâm Bắc Phàm.

Ở quyển tiểu thuyết này, Lâm Bắc Phàm là một mỹ nam tử siêu cấp vô địch thống trị vô số vũ trụ, nam nhân nhìn đều phải quý liêm, nữ nhân thì ôm ấp yêu thương, cuộc sống có thể gọi là rất thoải mái.

Mấu chốt nhất là hắn ta còn có cả hậu cung, bên trong chứa 3000 vạn giai lệ, đến từ hàng tỉ thế giới, mỗi người đều là nữ chính trong thế giới của mình, Lâm Bắc Phàm quá vô địch, cũng quá tịch mịch, chỉ có thể hàng đêm sinh ca xa hoa đòi truy, dựa vào sung hạnh mỹ nữ giết thời gian.

Tiểu thuyết nịnh hót không biết xấu hổ như vậy, quả thực biến ảo tưởng của nam nhân lên đến tận cùng.

Nhất là chi tiết trong đó miêu tả như si như say, Lâm Bắc Phàm xem cũng cảm thấy thật xấu hổ, nhưng hắn vẫn không nhịn được muốn xem, xem một lần còn muốn xem lần thứ hai, xem lần thứ hai lại muốn xem lần thứ ba...

Hoàn toàn không dừng lại được.

Muốn phát thương lại không dám, ngộ nhỡ bị lão bà hắn phát hiện, về sau hắn đừng mong có thể bò lên giường.

Chương 158: Đại lượng chế tạo đại thân!

Ôm ý nghĩ mắt không thấy tâm không phiền, Lâm Bắc Phàm đành phải nhịn đau cầm quyển tiểu thuyết này.

Yếu tố 18+ quá nghiêm trọng, truyện bá dâm uế, nhất định phải cấm!

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, Hồng Đậu Trung Văn nghênh đón mấy vạn tác giả, nhất thời hiện ra cục diện trăm hoa đua nở, đủ loại hình tiểu thuyết hóa trang lên sân khấu, hoà lẫn, bất kể là lưu lượng hay là sức mua đều tăng lên rõ rệt.

Tình huống này khiến tất cả mọi người trong website kinh hãi!

Nhất thời, bọn họ còn tưởng mùa xuân của Hồng Đậu Trung Văn đang đến !

“Sao lực hiệu triệu của boss lại lớn như vậy? Mới ba ngày, lưu lượng đã tăng lên gấp đôi!”

“Không phải lực hiệu triệu của boss lớn, mà là lực hiệu triệu từ tiền của boss lớn!”

“Nhưng tiểu thuyết bọn họ viết... tôi xem qua đều cảm thấy thật xấu hổ, quá cmn không biết xấu hổ!”

“Mặc kệ nó, chỉ cần boss thích là được!”

“Người nói cũng đúng!”

Những web văn học mạng khác cũng chú ý đến Hồng Đậu Trung Văn. Dù sao, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mà bọn họ có thể tạo ra ảnh hưởng lớn như vậy, gần như ảnh hưởng đến vận mệnh văn học mạng, những web khác chú ý đến cũng không lạ.

Có điều, bọn hắn chỉ chú ý mà không phải coi trọng.

“Hồng Đậu Trung Văn này khá thú vị, lúc đầu đã sắp bị chúng ta đánh chết, không nghĩ tới tro tàn lại cháy!”

“Ta xem đây hẳn chỉ là hồi quang phản chiếu, có boss như Lâm Bắc Phàm, luôn mơ mộng hão huyền muốn người khác viết tiểu thuyết cho hắn xem, biến toàn bộ website thành nơi phục vụ ham muốn cá nhân của hắn, trang web này cách ngày chết không xa.”

“Nói rất đúng! Tên này vốn là kẻ ngốc thích tiêu tiền, nếu thật sự làm theo ý Lâm Bắc Phàm, bọn hắn tuyệt đối sẽ lỗ vốn mà chết! Chẳng qua tên tiểu bạch kiểm kia rất có tiền, còn có Bạch nữ thần làm chỗ dựa, hắn sẽ chẳng quan tâm chút tiền này, nhưng chúng ta tuyệt đối không nên ngu ngốc bắt chước theo, đó thuần túy là muốn chết!”

“Có lẽ sẽ chới lợi nhất thời, chúng ta cứ yên lặng theo dõi kỳ biến là được!”

“Mọi người không cần quan tâm Hồng Đậu, không cần thiết!”

Các web văn học mạng lớn, nhất là website có đại kim chủ ủng hộ sau lưng, tỷ như Chung Diễm, Huyền Tường, Dao Kiếm... Đều lựa chọn yên lặng theo dõi kỳ biến, bởi vì bọn hắn cho rằng Hồng Đậu không thể tạo thành uy hiếp với bọn hắn.

Ba ngày sau, Hà Sân lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Lâm Bắc Phàm, bộ dáng đã hoàn toàn thay đổi.

Một thân âu phục màu đen chỉnh tề, chân mang giày da màu đen, cách ăn mặc hết như nhân sĩ thành công. Tóc dài trên đầu cắt thành đầu đinh, râu ria cũng bị cạo sạch, gần như biến thành một người khác, nhìn rất có tinh thần.

Chỉ tiếc, bởi vì sinh hoạt lang thang gần bốn năm, khiến dinh dưỡng không đầy đủ, thân thể nhỏ yếu.

Có điều, mặc dù nhỏ nhưng có võ.

Rất nhiều nhân sĩ thành công nổi tiếng trên thế giới này đều có thân thể không quá khỏe mạnh, ví dụ như Mã Vân, Buffett, còn có tổng thiết kế sư đồng chí Tiểu Bình, nhưng cách sống của bọn hắn lại làm cho người ta vô cùng bội phục.

“Sau khi thay quần áo khác, rốt cục thấy được thủ khoa tài hoa xuất chúng ngày xưa! Nếu như ngươi có thể ăn cho béo thêm vài cân, lại cường tráng lên một chút, chắc chắn sẽ càng đẹp trai.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Lâm tổng...” Hà Sân có chút ngượng ngùng, thực ra gia hỏa này mới 22 tuổi, vừa đến tuổi tốt nghiệp đại học.

“Ta gọi người đến kỳ thực là có chuyện vô cùng trọng yếu giao cho người.”
Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

“Lâm tổng xin phân phó!” Hà Sâm cũng nghiêm túc lên.

“Người biết, ta rất không thích các kiểu tiểu thuyết mạng trước mắt, cho nên mới mua lại trang web này. Hôm nay, quả thật có rất nhiều tác giả chen chúc mà tới, viết ra rất nhiều tiểu thuyết, nhưng là, những bản tiểu thuyết mà ta thích đều là bình mới chứa rượu cũ, không có ý nghĩa, ta đọc một chút đã cảm thấy không sáng khoái. Còn dính tới 18+...” Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

“Cho nên, ta đã dựa theo ý nghĩ của mình viết ra đại cương mười cuốn tiểu thuyết, người tìm người viết ra giúp ta, viết tốt có trọng thưởng.” Lâm Bắc Phàm lấy đại cương mười quyển tiểu thuyết ra giao cho Hà Sâm.

Hà Sâm mở ra xem, ánh mắt lập tức sáng lên.

《 Đâu Phá Thương Khung 》 《 Bàn Long 》 《 Đâu La Đại Lục 》 《 Tru Tiên 》 《 Thế Giới Hoàn Mỹ 》 ...

Ba ngày nay hẳn ta cũng không nhàn rồi, nghiêm túc cẩn thận nghiên cứu văn học mạng, dựa vào sức quan sát siêu cường và bộ não thiên tài, hẳn ta cũng có mấy phần tâm đắc. Một bộ văn học mạng có thể hot lên hay không, có thể được hoan nghênh hay không, nội tâm hẳn ta đã tính ra mấy phần.

Nhưng khi hẳn ta nhìn thấy mấy bộ đại cương mà Lâm Bắc Phàm đưa tới, nhân thiết cực kỳ mới lạ, rất có tiềm chất bạo hỏa.

Hà Sâm vui mừng nói: “Lâm tổng, người đây là...”

Lâm Bắc Phàm tăng hắng một tiếng, rất có khí tức trang bức, nói: “Những quyển tiểu thuyết này đều là bình thường ta suy nghĩ lung tung nghĩ ra được, nhưng ta quá lười không muốn viết, người giúp ta tìm mấy người đến, chủ yếu viết mấy bộ tiểu thuyết này cho ta xem.”

Lâm Bắc Phàm lại lấy một danh sách ra, nói: “Người xem người này tên Thiên Tàm Thổ Đậu, viết tiểu thuyết cực kỳ kéo cừu hận, để cho hẳn ta đến

viết 《Đấu Phá Thương Khung》. Người này tên Ngã Cật Tây Hồng Thị, hành văn rôi tinh rôi mù, nhưng viết rất có điểm sáng khoái, để hấn ta viết 《Bàn Long》. Người này tên Đường Gia Tam Thiếu, không có điểm gì đặc biệt, nhưng lại thẳng ở vô cùng kiên trì, viết lách kiếm sống không ngừng nghỉ, vậy nên để hấn ta viết 《Đấu La Đại Lục》. Còn có người này tên Tiêu Đinh, hành văn vô cùng tinh tế tỉ mỉ, liền để hấn đến viết 《Tru Tiên》. Còn có tên Thần Đông này ưa thích đào hố không lấp, cứ để hấn viết 《Thế Giới Hoàn Mỹ》...”

Lâm Bắc Phàm chỉ qua từng người từng người.

Hà Sâm nhanh chóng nhớ kỹ, sau đó nghiêm túc nói: “Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

“Rất tốt, quả nhiên ta không nhìn lầm ngươi!” Lâm Bắc Phàm hài lòng nói: “Nhưng mà ngươi phải bảo đảm một điểm, mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, cũng phải cam đoan bản quyền của mười quyển sách này đều được chúng ta nắm trong tay, về sau có thể sẽ hữu dụng”. Trong lòng Hà Sâm hiện lên ngàn vạn suy nghĩ, lập tức hiểu được suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm. Trong lòng sừng sốt, quả nhiên vị boss này của hấn ta không đơn giản, vốn cũng phải ngu ngốc như vẻ bề ngoài, quả nhiên người bên ngoài đều bị lừa gạt.

Với hấn ta, đây lại là chuyện tốt.

“Boss yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm ngươi thất vọng.”

“Không sai! Nếu như có thể, thuận tiện ký hợp đồng với 10 tác giả này đi, chỉ cần bọn hấn đồng ý ký kết, chúng ta sẽ bồi dưỡng bọn hấn như tác giả trụ cột của website, hàng năm đều sẽ cung cấp một bộ đại cương mới cho bọn hấn. Hoặc nếu tác giả có tiềm lực nào đó nguyện ý, chúng ta cũng có thể bồi dưỡng như vậy.” Con mắt Lâm Bắc Phàm sáng rõ: “Chúng ta sẽ mở ra “Vận Động Tạo Đại Thần” cho Hồng Đẩu Trung Văn.”

Tiêu tốn hai ngày, Hà Sâm tìm đủ những người này, không biết hấn ta dùng biện pháp gì mà có thể khiến tất cả mọi người cam tâm tình nguyện ký hợp

đồng, sau đó bắt đầu màn “Vận Động Tạo Đại Thần” chân chính.

Qua một tuần lễ gió nổi mây phun, bởi vì lượng lớn tác giả “mộ danh” mà đến, đủ loại tiểu thuyết hoá trang lên sân khấu, ganh đua sắc đẹp, hoà lẫn, ý đồ được siêu cấp đại thổ hào Lâm Bắc Phàm “ưu ái” .

Ở trong vô số tiểu thuyết, có 10 bản tương đối ưu tú, hấp dẫn lượng lớn độc giả.

Mười quyển tiểu thuyết phân biệt là 《 Đấu Phá Thương Khung 》 《 Bàn Long 》 《 Đấu La Đại Lục 》 《 Tru Tiên 》 《 Thế Giới Hoàn Mỹ 》 ...

Không sai, chính là đại cương mà Lâm Bắc Phàm làm ra.

Bốn quyển tiểu thuyết ở thế giới cũ đã toả sáng mù mắt, kỳ thực đòi một thế giới khác, nó vẫn sặc sỡ loá mắt như cũ, khó có thể tiêu diệt.

Dù cho mới lộ ra một góc nhỏ, cũng đã được đông đảo độc giả truy lùng.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy tự mình ra tay vẫn tốt hơn.

Hắn muốn tạo thế, hắn muốn tạo thế cho đại thần vùng lên!

Chương 159: Điên cuồng khen thưởng, nâng lên Hồng Đậu Trung Văn!

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim diệu bút, chúc tiên sinh bút mặc phong lưu! Hồng Đậu đại boss khen thưởng Thổ Đậu tiên sinh 2000 vạn Hồng Đậu Tệ, quyển sách này viết quá tốt! Tranh thủ thời gian viết thêm chương cho ta!”

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim diệu bút, chúc tiên sinh bút mặc phong lưu! Hồng Đậu đại boss khen thưởng Tây Hồng Thị tiên sinh 2000 vạn Hồng Đậu Tệ, quyển sách này viết quá tốt! Nếu còn không thêm chương, ta sẽ đánh ngươi thành quả hồng!”

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim diệu bút, chúc tiên sinh bút mặc phong lưu! Hồng Đậu đại boss khen thưởng

Đường Gia Tam Thiếu tiên sinh 2000 vạn Hồng Đậu Tê, quyển sách này viết quá tốt! Ta không có yêu cầu gì với người, không đứt chương là được!”

Một người nối tiếp một người, Lâm Bắc Phàm ngựa không dừng vó thưởng hết cho mười vị tác giả một lần, mỗi một tác giả 2000 vạn Hồng Đậu Tê, cũng chính là 20 vạn.

Toàn bộ Hồng Đậu Trung Văn mưa hồng bao đổ xuống, bị đồ sát hết lần này tới lần khác!

Tất cả độc giả và tác giả, thậm chí là các biên tập đều kinh hãi!

“Mưa hồng bao lớn như vậy, đây là lần đầu ta nhìn thấy!”

“Hơn nữa còn liên tục phát thưởng cho mười quyển tiểu thuyết của mười tác giả, vừa ra tay đã là 200 vạn NDT!”

“Thỏ hào, siêu cấp đại thỏ hào! Mỗi một lần xuất thủ là hai hoàng kim tổng minh, 2000 vạn Hồng Đậu Tê cũng chính là 20 vạn NDT, chưa từng gặp qua thỏ hào nào ra tay hào phóng như vậy!”

“Đại boss của Hồng Đậu? Đó chẳng phải tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm sao?”

“Không ngờ lời đồn lại là thật, Lâm Bắc Phàm đã xuất chiêu!”

“Rốt cục mười quyển tiểu thuyết này có mị lực gì, sao có thể khiến tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm yêu thích như thế? Lại có thể thưởng tiền nhiều như vậy? Ta nhất định phải xem thử!”

Vô số tác giả hưng phấn.

Vô số độc giả hưng phấn.

Vào thời đại văn học mạng nổi lên như thế này, có người có thể khen thưởng 10 vạn Hồng Đậu Tê thật đúng là phượng mao lân giác, không nghĩ tới Lâm Bắc Phàm vừa ra tay đã là 2000 vạn Hồng Đậu Tê, quả thực là không chút nhân tính, giàu không đếm mấu chốt!

Các độc giả chỉ xem náo nhiệt, hiểu kỳ không biết mười bộ tiểu thuyết này có mị lực gì, lại có thể hấp dẫn tiêu bạch kiếm tiền hào trọng thưởng.

Kết quả, sau khi xem xong, bọn họ triệt để rút xuống hố, muốn thoát cũng không thoát được.

Các tác giả lại thấy được hy vọng, hy vọng phát tài làm giàu!

Quả nhiên Lâm Bắc Phàm có lên website tìm tiểu thuyết xem, hơn nữa quyền hẳn thích thật sự sẽ trọng kim khen thưởng, khen thưởng một lần có thể khiến người được sống khá khả. Nhìn trận mưa hồng bao sáng chói kia đi, thực đúng là quá có sức hấp dẫn, rất muốn lại rơi một đợt cho ta.

Nhanh đi đọc mấy cuốn tiểu thuyết này, học tập kinh nghiệm sáng tác, sau đó viết ra một cuốn cầu khen thưởng.

Trận mưa hồng bao kéo dài suốt nửa ngày, khiến lưu lượng của website bỗng nhiên khuếch trương gấp mười lần, gần như bao phủ tất cả độc giả văn học mạng, Hồng Đậ Trung Văn nhất cử thành danh.

Rất nhiều độc giả chen chúc mà tới, đến xem, đến cùng mười quyền tiểu thuyết được trọng kim khen thưởng có gì mới lạ.

Rất nhiều tác giả mộ danh mà đến, chuẩn bị mở hồ kiếm tiền.

Cùng thành danh còn có mười tác giả được phát thưởng, tiểu thuyết của bọn hắn cũng bắt đầu đi vào lòng độc giả, bắt đầu chậm rãi ngưng tụ thần cách, thẳng đến cuối cùng hot thành thần!

Chuyện kể tiếp cứ giao cho Hà Dục.

Lâm Bắc Phàm cho hắn ta 8000 vạn, để hắn ta nhanh chóng phát triển web.

Lâm Bắc Phàm chỉ phụ trách việc mỗi tháng lộ mặt mấy lần, khen thưởng một chút tiền là đủ.

Thế là, Lâm Bắc Phàm lại khôi phục sinh hoạt cá muối.

Mỗi ngày hắn đều ở nhà nựng mèo, tiến hành tâm điện cảm ứng với nó, dùng IQ nghiền ép nó, trêu chọc miêu tinh nhân một mực mờ mịt, cuối cùng thấy Lâm Bắc Phàm liền chạy trốn.

Có thời gian hắn lại tới sơn trang Thực Chi Thiên khoác lác đánh rắm, cuộc sống quá tuyệt vời.

Lúc này, dưới sự cố gắng của đại sư Lưu Nhất Thủy, con đường và căn cứ thực phẩm tại trấn Hạ Mã được đẩy nhanh tốc độ xây dựng. Cũng không biết hắn ta kiếm được nhiều đội công trình như vậy từ nơi nào, ngày đêm đẩy nhanh tốc độ, hơn nữa chính phủ còn toàn lực ủng hộ, lúc đầu Lâm Bắc Phàm dự tính phải đến cuối năm mới có thể hoàn thành, chẳng qua hiện tại, đoán chừng không đến ba tháng đã xong, tiết kiệm gần một nửa thời gian.

Đây thật tốc độ của quý!

“Quyết định thuê lão đầu này của mình lúc trước thực quá đúng đắn, quả nhiên là nhà có lão nhân như có bảo. Có cơ hội lại cho lão chút lợi, để lão càng tận tâm làm việc hơn.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Mặt khác, đáng nói chính là, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 còn đang hot, tỉ lệ người xem bình quân một mực ổn định từ 3% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất đã đổi mới, đạt đến 4.2%, trở thành phim truyền hình gây sốt mùa hè.

Đồng thời nó cũng được định là thần kịch hàng năm.

Ngoại trừ tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử tài trợ gần 30 ức, còn có một số quảng cáo khác thu nhập cũng gần 5 ức, tiền quảng cáo thật đúng là kiếm bộn.

Một đài truyền hình tam lưu, trong vòng một năm lại quay được hai bộ thần kịch thường niên, hơn nữa còn là thần kịch thường niên đầu tư nhỏ hồi báo lớn, thật khiến người ta hâm mộ đến bùng nổ.

“Mèo mù vớ phải cá rán, chỉ là gặp may!” Các đài truyền hình lớn chua chát nói.

Tóm lại, mọi thứ đều phát triển theo hướng tốt. Lâm Bắc Phàm cảm thấy, không bao lâu nữa hẳn lại có thể thăng cấp, trong lòng cứ phải gọi là ngọt ngào, nhìn ai cũng thấy ngọt như mật.

“Người nhìn ta như thế làm gì?” Vũ Thiên Mị đưa tay ôm ngực, vẻ mặt đề phòng nói: “Cười đến quỵến rũ như vậy, có phải người có ý đồ gì với ta? Ta cho người biết, ta là khuê mật của lão bà người, ta không cho phép người nhìn ta với ánh mắt như vậy! Cho dù người có đẹp trai lại thiên sinh lệ chất cũng không được!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất ủy khuất, rõ ràng là người quỵến rũ ta, kết quả lại ác nhân cáo trạng trước.

Lâm Bắc Phàm quyết định phải lấy lại công đạo, đầu tiên là phải cáo nộ trạng: “Lão bà, nàng ấy vu hãm ta! Ta luôn trung tâm với nàng, nhật nguyệt chứng giám, rõ ràng là nàng ấy tới đùa bỡn ta, nàng phải tin tưởng ta.”

Lâm Bắc Phàm ôm lấy Bạch Thanh Tuyết từ sau lưng, vẻ mặt ủy khuất nói.

Bạch Thanh Tuyết cười nhẹ một tiếng, quay đầu hôn hắn: “Lão công ngoan, ta tin tưởng chàng!”

“Ừ.” Lâm Bắc Phàm đắc ý.

Vũ Thiên Mị cũng nhào tới cáo nộ trạng: “Nữ vương đại nhân, người cũng quá sủng ái tiểu nam nhân của người rồi, hẳn mới nói hai câu đã dễ người đến thần hồn điên đảo. Người xem gần nhất hẳn đã làm gì? Càng ngày càng vô pháp vô thiên! Một mực dùng tiền dùng tiền, vậy mà dám hao tổn năm ức đi trông trọt... Cái này còn chưa tính, hẳn còn tốn một ức đi đầu tư website sắp phá sản...”

Vũ Thiên Mị tâm mệt, lấy tay nâng trán: “Máu chột hơn là, hẳn đầu tư rồi cũng nên quản lý cho tốt, nói không chừng còn có thể lấy lại vốn. Thế nhưng hẳn lại có thể bóc đồng, mời một lão đầu đã bước nửa chân vào quan tài đi quản lý vườn rau, còn mời một tên khát cái đi quản lý website... Ta cũng không biết phải nói hắn thế nào mới tốt!”

Lâm Bắc Phàm phản bác: “Thực ra, ta đây cũng chỉ muốn tốt cho các người! Ta đã xem xét nơi ấy, tuyệt đối là thuần thiên nhiên không ô nhiễm, ta mua lại cho các người, sau này có thể để các người ăn rau quả tươi mới không ô nhiễm, còn có hiệu quả mỹ nhan.”

“Vậy việc đầu tư website rách kia người giải thích thế nào?”

“Khụ khụ, đây cũng là vì muốn tốt cho các người!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói: “Sách là món ăn tinh thần của nhân loại, về sau các người muốn đọc cứ nói với ta một tiếng, ta sẽ tìm người viết giúp các người, cam đoan có thể để các người ăn vào no bụng!”

“Nữ vương đại nhân, người xem hẳn lại nói năng bậy bạ...” Vũ yêu tinh lần nữa khiêu nại.

“Không việc gì, lão công vui là được rồi!” Bạch Thanh Tuyết an ủi nói.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm thấy Bạch Thanh Tuyết đang dọn dẹp một số tranh sách, hơn nữa còn dùng bút ký hiệu phía trên.

Bên cạnh còn có một số ảnh chụp, phía trên đều là kiến trúc cao lớn.

Chương 160: Muốn mua tòa nhà!

“Lão bà, nàng đang làm gì vậy?” Lâm Bắc Phàm hiếu kỳ.

Bạch Thanh Tuyết nói: “Ta đang chọn lựa tòa nhà văn phòng mới. Sau mấy tháng phát triển, tài sản của đài truyền hình chúng ta đã bành trướng gấp mười lần, số lượng nhân viên cũng tăng vượt qua gấp đôi, tòa nhà văn phòng ban đầu của chúng ta đã không đủ dùng, cho nên phải tìm một tòa nhà lớn một chút, ta đang chọn lựa.”

Xác thực, tòa nhà đài truyền hình ban đầu được xây dựng theo quy cách của đài truyền hình hạng ba, tối đa chỉ có thể chứa được 2000 người. Bây giờ, trải qua nhiều lần tuyển chọn mở rộng, nhân viên làm việc đã đạt tới 1800, gần như đã đến giới hạn.

Tòa nhà đài truyền hình đã không theo kịp tốc độ phát triển của truyền hình Tỉnh Quang.

Nếu như đài truyền hình còn muốn phát triển, tất nhiên phải thay đổi tòa nhà mới.

“Thanh Tuyết, nàng muốn tìm loại tòa nhà nào?”

“Quan trọng là phải lớn!” Bạch Thanh Tuyết không chút do dự nói: ” Đài truyền hình chúng ta phát triển quá nhanh, chưa tới nửa năm đã mở rộng gấp đôi, hơn nữa tương lai nhất định sẽ còn tiếp tục phát triển nhanh chóng, cho nên ta muốn tìm một tòa nhà thật lớn, có thể chứa càng nhiều càng tốt. Đây là mấy tòa nhà sắp được bán đấu giá, ta muốn chọn mua lại một trong số đó!”

Lời nói này quá khí phách.

Lâm Bắc Phàm tùy tiện mở ra: “Sao nhiều thế?”

“Thực ra, những tòa nhà này thuộc sở hữu của một tập đoàn địa ốc lớn, bởi vì đồng thời khởi động nhiều hạng mục, tài chính không theo kịp mà phá sản vỡ nợ. Dưới tình huống không trả được nợ, những tòa nhà này bị ngân hàng đưa ra đấu giá. Lão công, chàng xem mấy tòa nhà này một chút, chàng thích tòa nào?” Tổng cộng có 4 tòa nhà lớn, Bạch Thanh Tuyết mở ảnh chụp ra để Lâm Bắc Phàm chọn.

“Tòa nhà cao nhất, lớn nhất kia!” Lâm Bắc Phàm kéo bức ảnh chụp tòa nhà cao nhất và lớn nhất qua: “Chọn cái này đi, cao ốc Song Tử Tinh! Mỗi tòa nhà cao hơn 245 mét, trên mặt đất 50 tầng, trong lòng đất 3 tầng, tổng diện tích kiến trúc gần 30 vạn mét vuông, có thể chứa 2 vạn người làm việc cùng lúc, hơn nữa còn có nhiều sảnh lớn tạo điều kiện cho chúng ta chế tác chương trình. Vói lại, tên của nó và tên truyền hình Tinh Quang chúng ta xứng nhau tới cỡ nào?”

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết thầm vui vẻ: “Lão công, ta cũng rất thích tòa nhà này!”

Sau đó nàng lại ưu sầu: “Có điều, giá cả quá mắc, sợ rằng đài truyền hình chúng ta không thể gánh nổi!”

“Cần bao nhiêu tiền?”

“Không rõ ràng, nhưng mà ta nghe giá khởi bước là 50 ức. Còn rất nhiều công ty tập đoàn cũng xem trọng tòa nhà này, đến lúc đó rất nhiều công ty tập đoàn cạnh tranh, giá cả có thể sẽ càng cao hơn!” Bạch Thanh Tuyết có chút không cam lòng nói.

50 ức chỉ là giá quy định, giá cả cuối cùng nhất định sẽ là 60 ức trở lên, thậm chí đạt tới 70 ức!

Đối với truyền hình Tinh Quang, đây đúng là quá khó khăn!

Mặc dù nửa năm này, tiền truyền hình Tinh Quang kiếm được vượt qua trăm ức, nhưng chi tiêu cũng không ít. Ngành đài truyền hình vốn là ngành nghề ngốn tiền, phải có đủ vốn dự trữ mới được.

Nhưng bỗng nhiên phải xài hết hơn phân nửa số vốn, lỗ chương trình có vấn đề thì phải làm sao bây giờ?

Lâm Bắc Phàm an ủi: “Không sao, cứ việc mua! Có gì ghê gớm, chúng ta lại làm thêm mấy bộ phim truyền hình và mấy tiết mục để gom tiền, không phải được rồi sao? Bản lĩnh khác lão công nàng không có, nhưng kịch bản ta có rất nhiều!”

Bạch Thanh Tuyết cười một tiếng: “Có người nói như người sao?”

Vũ Thiên Mị cũng nói: “Nữ vương đại nhân, tiểu nam nhân này bản lĩnh tiêu tiền là nhất lưu, nhưng tầm nhìn lại càng là nhất lưu! Thằng này còn len lén cất giấu một rương phương án kế hoạch chương trình, còn không cho ta xem... Chỉ dựa vào chuyện này đã có thể cam đoan, chúng ta luôn đứng ở thế bất bại! Chỉ có tòa nhà Song Tử Tinh mới xứng với nữ vương điện hạ, ta tán thành mua!”

“Được, đều theo các người!” Bạch Thanh Tuyết cũng cười.

“A? Nơi này là nơi nào? Rõ ràng là vùng ngoại ô, sao nàng còn ký hiệu?”
Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Đây là khu vực chính phủ thành phố Giang Nam phân ra, chuẩn bị dùng để xây dựng hạng mục cổ thành, với tư cách một trong những kiến trúc tiêu

biểu của thành phố Giang Nam, trước mắt vẫn đang thu hút đầu tư.” Bạch Thanh Tuyết giải thích.

Lâm Bắc Phàm như có điều suy nghĩ.

Đúng lúc này, Diệp Vô Đạo bỗng nhiên tới tìm Lâm Bắc Phàm, biểu cảm vô cùng nghiêm túc.

“Chúng ta lên tầng nói!” Lâm Bắc Phàm ôm mèo nhỏ dẫn đường.

Vũ Thiên Mị nhỏ giọng hỏi Bạch Thanh Tuyết: “Người nói hai đại nam nhân bọn họ lén lén lút lút, chẳng lẽ có chuyện mờ ám gì không muốn người ta biết? Hay là chúng ta đi nghe lén đi?”

“Không cần đâu, thời điểm lão công muốn chúng ta biết tự nhiên sẽ để chúng ta biết thôi!”

Không biết vì sao, trong lòng nàng có dự cảm không tốt.

Vừa mới khóa cửa lại, Diệp Vô Đạo đi thẳng vào vấn đề: “Người bị người ta theo dõi, sinh mệnh đang bị uy hiếp.”

“Tình huống như thế nào, ai để mắt tới ta?” Lâm Bắc Phàm một bên vuốt mèo, một bên bình tĩnh nói.

Hai người ngồi mặt đối mặt.

Diệp Vô Đạo lắc lắc đầu: “Có đôi khi ta thực sự khâm phục người, bản thân tinh táo đến đáng sợ, thấy cái gì vẻ mặt cũng bình tĩnh, giống như không chuyện gì có thể khiến người chú ý. Nhưng lần này người phải xem trọng, bởi vì đối phương là hung đồ, hơn nữa còn có súng.”

Sắc mặt hắn ta trịnh trọng hẳn lên: “Người còn nhớ trận đấu súng mấy tháng trước không?”

“Đương nhiên nhớ, lúc ấy ta ở hiện trường, mà người cũng thông qua trận đấu súng đó mới tìm đến chỗ ta.”

Diệp Vô Đạo nghiêm túc nói: “Trận đấu súng lần ấy đã khiến mấy người chết đi, phần lớn đều là phần tử buôn lậu thuốc phiện. Trong đó có một phần tử buôn lậu thuốc phiện có thân phận không hề đơn giản, hắn ta được phái tới thành phố Giang Nam để buôn bán ma túy, ca ca hắn ta là thủ lĩnh tổ chức buôn bán ma túy ngầm Đông Nam Á, tên Mộc Đạt Hắc, trên tay nắm giữ hơn trăm người, còn buôn lậu súng ống, hiện tại hắn ta muốn tìm người báo thù.”

Lâm Bắc Phàm ngẩn người: “Đệ đệ của hắn ta chết thì liên quan gì đến ta? Cũng không phải do ta đánh chết.”

“Đám cảnh sát kia cũng là mục tiêu, nhưng do có chính phủ đứng sau lưng, mục tiêu quá lớn, không tiện ra tay, cho nên bọn hắn chỉ có thể lùi lại, tới tìm người trước.” Diệp Vô Đạo quái dị nói: “Hơn nữa, nếu không phải người bỗng nhiên nhúng tay, chỉ sợ đệ đệ của hắn ta đã sớm trốn được rồi.”

“Thì ra là chọn quả hồng mềm để bóp, bọn họ cũng thật coi trọng ta...”
Lâm Bắc Phàm cười khò.

Đúng là người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống.

Rõ ràng chuyện không liên quan quá nhiều đến hắn, lại vẫn cứ muốn tìm hắn, hắn có thể tìm ai nói phải trái đây?

“Đệ đệ của hắn ta chết từ bốn tháng trước, tại sao cho tới bây giờ hắn ta mới đến trả thù?” Lâm Bắc Phàm nghi hoặc không hiểu.

“Chuyện này ta không biết!” Diệp Vô Đạo nói: “Ta suy đoán, thực ra bọn hắn không chỉ muốn tìm người báo thù, bọn chúng muốn gây dựng lại đường dây buôn bán ma túy ở thành phố Giang Nam, chuyện chính đốn người chỉ là thuận tiện. Đây là tin tức chúng ta thu thập được từ mạng lưới tình báo trải rộng khắp Giang Nam. Hiện tại đối phương còn chưa biết, này có thể cho chúng ta có thời gian chuẩn bị, người định làm thế nào?”

“Bên cảnh sát biết không?”

“Bọn họ cũng có chút tin tức, nói không chừng không lâu nữa sẽ tìm tới cửa...”

“King koong.”

Lúc này chuông cửa vang lên.

Lâm Bắc Phàm cười khò: “Ngươi thật sự là miệng quạ đen!”

Dưới tầng, Vũ Thiên Mị mở cửa, phát hiện một nữ cảnh sát tư thế hiên ngang đứng trước mặt nàng, sau lưng còn có hai vị cảnh sát đi theo, lập tức nghi hoặc: “Các ngươi đây là...”

Nữ cảnh sát nghiêm túc nói: “Xin chào! Ta là Hàn Sở Sở tổ trưởng tổ trọng án thành phố Giang Bắc, đây là giấy chứng nhận của ta!”

Vũ Thiên Mị cầm giấy chứng nhận kiểm tra, phát hiện không có vấn đề mới trả trở về.

Nữ cảnh sát nói tiếp: “Chúng ta nhận được tình báo, có một đám phân tử nguy hiểm ngoài vòng luật pháp đã lên vào thành phố Giang Nam, mục tiêu chính là Lâm Bắc Phàm tiên sinh. Lâm Bắc Phàm tiên sinh đang đứng bên bờ vực nguy hiểm, vì đảm bảo an toàn cho người trong cuộc, xin các người phối hợp!”

“Cái gì!” Hai nàng kinh hãi kêu to.

Chương 161: Cảnh sát tới chơi!

Tin tức này như sấm sét giữa trời quang, làm hai nàng chấn động.

“Hàn cảnh quan, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

“Trượng phu ta rất tốt, vẫn luôn an phận thủ thường, sao bỗng nhiên lại liên quan đến những chuyện này?”

Hai nàng vội vàng truy hỏi, vô cùng căng thẳng.

Nhìn sắc mặt tràn đầy lo lắng của hai nàng, nhất là thê tử Bạch Thanh Tuyết của Lâm Bắc Phàm, Hàn Sở Sở có cảm giác không nói rõ được cũng không tả rõ được, áy náy nói: “Thật xin lỗi hai vị, Lâm tiên sinh là bị ta liên lụy.”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm và Diệp Vô Đạo cũng xuống.

Lâm Bắc Phàm nói: “Các vị cảnh quan, có chuyện gì vào nhà trước rồi nói.”

Nhìn thấy người nhớ mãi không quên, vẫn anh hùng vĩ đại mạnh mẽ như vậy, Hàn Sở Sở ngẩn ngơ, sau đó nói: “Được.”

Nàng dẫn hai vị thủ hạ vào cửa.

Hai nàng Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị tự mình đi châm trà cho ba vị cảnh quan, sau đó ngồi sát bên cạnh Lâm Bắc Phàm, nhìn chăm chăm Hàn Sở Sở, chờ đợi đáp án của nàng.

Mà lúc này, đám người Hàn Sở Sở ngoại trừ nhìn Lâm Bắc Phàm, còn nhìn Diệp Vô Đạo thêm mấy lần, vẻ mặt vô cùng cảnh giác.

“Diệp Vô Đạo, tại sao ngươi ở nơi này?” Hàn Sở Sở cảnh giác hỏi.

“Sao ta không thể ở nơi này? Ta ở đâu liên quan gì đám cảnh sát các ngươi?” Diệp Vô Đạo cười đắc ý, lấy ra một điều thuốc đang chuẩn bị hút, kết quả nhìn thấy ánh mắt giết người của hai nàng Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị, hắn ta lại nhanh chóng thu về.

“Ta cảnh cáo ngươi đừng nên làm bậy!” Hàn Sở Sở nghiêm nghị nói.

“Ta làm bậy ngươi có thể làm gì?” Diệp Vô Đạo khinh thường nói.

Hai vị cảnh quan khác giận tím mặt.

“Tên khốn kiếp ngươi!”

“Phách lối!”

“Được rồi, chuyện các ngươi nhắc sau đi. Bây giờ Diệp Vô Đạo là bộ trưởng bộ an ninh đài truyền hình Tỉnh Quang chúng ta, làm người đáng tin cậy, các vị cảnh quan cũng không cần so đo những chuyện này, nói chính sự trước đi.” Lâm Bắc Phàm nói.

Liên quan tới chuyện xúi quẩy chó má giữa Diệp Vô Đạo và cảnh sát, không cần nghĩ cũng biết.

Một người lẫn lộn trong khu vực màu xám lại vô pháp vô thiên, không biết đã làm ra bao nhiêu chuyện khiến cảnh sát nhức đầu, hết lần này đến lần khác hẳn ta lại có bối cảnh quân đội, cảnh sát cũng không thể làm gì được hẳn ta. Người nói xem, ân oán này có thể không sâu sao?

Nhưng mà, đây là ân oán bọn họ, Lâm Bắc Phàm lười quan tâm.

Dù sao, nhìn thế nào đi nữa, Diệp Vô Đạo cũng không thua thiệt, thằng này có rất nhiều thủ đoạn.

Vẫn nên quan tâm tới chuyện của bản thân trước đi.

“Được rồi, chúng ta nói chính sự trước.” Hàn Sở Sở dè nén lửa giận nói.

Tiếp đó, Hàn Sở Sở nói hết đầu đuôi mọi chuyện ra, cơ bản không khác mấy so với Diệp Vô Đạo nói.

Vừa nghe thấy những phần tử xấu này có thể mang súng nhập cảnh, hai nàng bị dọa đến biến sắc.

“VẬY phải làm sao bây giờ, Hàn cảnh quan?” Bạch Thanh Tuyết căng thẳng nói: “Rõ ràng lão công ta bị tai bay vạ gió, hẳn làm chuyện tốt, lại lấy được báo đáp như vậy... Cảnh quan, các người không thể mặc kệ!”

“Đúng vậy!” Vũ Thiên Mị đồng ý, lo lắng nói: “Nếu như các người không xử lý tốt chuyện này, sau này còn ai dám hành hiệp trượng nghĩa?”

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm bình tĩnh ngồi bên cạnh, nàng giận không chỗ phát tiết, néo ngay thịt mềm bên hông Lâm Bắc Phàm nói: “Còn người nữa tên khốn kiếp này! Lúc ấy nguy hiểm như vậy sao người lại xông lên? Nếu có chuyện gì không hay xảy ra, ta... nữ vương đại nhân biết sống thế nào đây?”

“Thiên Mị nói rất đúng!” Ngón tay nhỏ nhắn của Bạch Thanh Tuyết cũng phóng tới một bên thịt mềm khác, hung hăng nói: “Hiện tại tốt rồi, người thành anh hùng, người ta cũng tìm tới cửa! Về sau gặp phải chuyện như

vậy, không cho người xông lên trước, phải nghĩ tới ta nhiều thêm một chút ! Nếu người không còn, ta biết phải làm thế nào bây giờ? Tất cả mọi người trên đời này cộng lại cũng không bằng được một cọng lông tay của người!”

“Đau đầu đau đầu quá...” Lâm Bắc Phàm hít sâu một hơi, cầu xin: “Ta sai rồi! Ta thực sự sai rồi! Sau này gặp phải chuyện như vậy, ta nhất định sẽ tránh đi thật xa, nàng yên tâm chưa?”

Một vị cảnh sát thoát nhìn tương đối chính khí trong đó không nhìn nổi, nói: “Sao các người có thể nói như vậy? Công dân hiệp trợ cảnh sát là trách nhiệm không thể chối từ, Lâm tiên sinh làm rất tốt...”

“Người im miệng!” Hai nàng trăm miệng một lời rống to.

Đối phương lập tức câm như hến.

“Cảnh sát các người tìm tới đây là hy vọng chúng ta làm gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Hàn Sở Sở hít sâu một hơi, trịnh trọng nói: “Để thấy, lần này Mộc Đạt Hắc đến là có chuẩn bị, bọn họ muốn gây dựng lại đường dây buôn bán ma túy lần nữa, tiếp tục thu lợi từ việc buôn bán thuốc phiện. Cấp trên rất xem trọng, hy vọng có thể một lần hành động diệt trừ cả nhóm. Trong đó, người là bước đột phá...”

Nàng lo lắng nói: “Hành động chính nghĩa của người đã bị Mộc Đạt Hắc xem như cái đinh trong mắt, muốn xuống tay với người, chuyện này vừa là họa đồng thời cũng là cơ hội của chúng ta. Chúng ta sẽ phái một tiểu đội ra bảo vệ người 24/24, đồng thời ta cũng hy vọng Lâm tiên sinh và Lâm phu nhân, Vũ nữ sĩ có thể phối hợp với cảnh sát chúng ta bắt lấy Mộc Đạt Hắc, diệt trừ đường dây ma túy này...”

“Chúng ta nhất định sẽ phối hợp!” Hai nàng trăm miệng một lời lần nữa, không chút do dự.

“Người muốn chúng ta phối hợp thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi lần nữa.

Thấy thái độ của mọi người, Hàn Sở Sở tỏ vẻ hài lòng, giọng điệu nhu hòa nói: “Trước khi chúng ta bắt được Mộc Đạt Hắc, ta hy vọng tốt nhất Lâm tiên sinh có thể không ra ngoài, an ninh nơi này không tệ, cũng thuận tiện cho chúng ta giám sát và bố trí, bọn họ muốn xuống tay với người cũng không dễ dàng, an toàn của người được phải bảo đảm lớn nhất.”

“Vậy hai người bọn họ thì sao?” Lâm Bắc Phàm chỉ chỉ hai nàng.

“Các nàng...” Hàn Sở Sở sững sốt một chút, có chút hơi khó nói: “Chúng ta sẽ tận lực phái người bảo hộ...”

“Ta thấy hay là thôi đi, các người bảo vệ ta nghiêm như vậy, đối phương không tìm được cơ hội ra tay, chớ cùng rút giậu nhất định sẽ ra tay với các nàng. Mà biện pháp các người bảo vệ...”

Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Không phải ta xem thường các người, mà là cảnh lực có hạn, hoàn toàn không có khả năng phân ra quá nhiều người tới bảo vệ. Nếu phát sinh chuyện gì không lường được, ta hối hận cũng đã muộn. Nếu để các nàng mạo hiểm, ta thà một mình ta gánh chịu! Cho nên ta quyết định, mấy ngày này ta sẽ ra ngoài nhiều một chút, cho bọn họ cơ hội!

Mọi người cực kỳ sợ hãi.

“Lâm tiên sinh, người không nên như vậy, vô cùng nguy hiểm!”

“Như vậy chúng ta sẽ rất khó xử lý!”

Nhất là hai nàng rất tức giận, hét nhéo lại căn Lâm Bắc Phàm: “Ngừa da đúng không? Không phải ta mới vừa cảnh cáo chàng sao, không được mạo hiểm, người toàn thế giới này cũng không quan trọng bằng chàng! Chàng mà không nghe lời ta nữa, ta sẽ cắn chết chàng!”

“Ta sai rồi! Ta sai rồi! Đau đau đau đau quá...” Lâm Bắc Phàm cầu xin tha thứ lần nữa.

Ánh mắt Hàn Sở Sở phức tạp nhìn Lâm Bắc Phàm, đây chính là nam nhân mà nàng phải lòng, vào thời khắc mấu chốt rất có trách nhiệm.

Đáng tiếc nam nhân như vậy đã thuộc về người khác.

“Không cần ồn ào, thực ra việc này rất dễ làm, mấy người các người đều không ra khỏi cửa không phải được rồi sao?” Diệp Vô Đạo lại theo thói quen lấy một điều thuốc ra, sau đó lại thả trở về dưới sự uy hiếp của tất cả mọi người.

“Đúng rồi! Cách đơn giản như vậy tại sao ta không nghĩ ra?”

“Tuy việc ở đài truyền hình không ít, nhưng trước mắt đều có người làm, chúng ta không cần quá quan tâm. Nếu như cần, chúng ta còn có thể kiểm soát từ xa, cùng lắm thì làm việc trong nhà.”

Hai nàng lập tức cảm thấy đây là ý kiến hay.

Chương 162: Tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 được ra mắt!

Sau khi ra quyết định, đám cảnh sát lấy Hàn Sở Sở dẫn đầu lập tức tiến hành bố trí trong biệt thự.

Đồng thời, vì mức độ bảo đảm an toàn tối đa, Bạch Thanh Tuyết sắp xếp ba vị Binh Vương và hơn mười vị bảo tiêu thay phiên canh gác, còn chuyển nhiều máy giám sát và máy dò xét từ đài truyền hình đến, tân tiến hơn cả cảnh sát.

Dưới bố trí như vậy, 500m chung quanh đều nằm trong phạm vi giám sát, biệt thự có thể nói là tường đồng vách sắt, an ninh cẩn mật như vậy có thể sánh với nguyên thủ của một số quốc gia nhỏ.

Trừ khi có được vũ khí hạng nặng, nếu không, tuyệt không cách nào đánh chiếm vào.

Cứ tiếp tục như vậy, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng yên tâm.

Nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết chuyện bé xé ra to như thế, Lâm Bắc Phàm đột nhiên im lặng.

Cũng chỉ là mấy phần tử buôn lậu thuốc phiện có súng thôi, dù là đi bộ ở Trung Quốc cũng phải cẩn thận, hoàn toàn không dám gióng trống khua

chiêng. Nếu như tên Mộc Đạt Hắc biết rõ tình huống như vậy, tuyệt đối sẽ không đến tìm chết.

Về phần Binh Hoàng Diệp Vô Đạo và hai vị Binh Vương khác thì bí mật hành động, đi bắt những phần tử xấu kia.

Trong lúc đó, Lâm Bắc Phàm nhận được một cuộc điện thoại của Tần lão.

“Tiểu tử, nghe nói ngươi gặp chuyện phiền phức...”

Lâm Bắc Phàm sững sốt: “Tin tức của lão nhanh thật, mới như vậy đã biết?”

“Mấy lão đầu chúng ta đều rất quan tâm tình huống hiện tại của ngươi, có cần chúng ta hỗ trợ không? Năng lượng của chúng ta rất lớn, chúng ta cũng không muốn mất đi một tiểu bằng hữu thú vị giống như ngươi!”

Đúng là năng lượng rất lớn, chuyện bí mật như vậy cũng biết.

Nhân sinh khó nhất là có được mấy bằng hữu vừa thân thiết lại vừa quan tâm mình như vậy, Lâm Bắc Phàm khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật nhìn về phía sơn trang Thực Chi Thiên, phát hiện quả nhiên mấy lão đầu đều đang ở đó, trong lòng âm áp, nói: “Không cần, đám chuột nhắt này không làm gì được ta, có điều ta lại bị bọn họ làm chậm trễ, mấy ngày sau chúng ta gặp lại!”

“Chúng ta cũng tin ngươi cát nhân tự có thiên tương, muốn để ngươi chịu thiệt thật không dễ dàng, ha ha!”

...

Liên tục hai ngày bình an vô sự, hai nàng lại bận bịu chuyện khác, Lâm Bắc Phàm nhàn đến nhàm chán, chỉ có thể tìm một ít chuyện giết thời gian.

Một bên vượt mèo, một bên leo lên Hồng Đậu Trung Văn nhìn xem có gì thay đổi không.

Phát hiện thay đổi thật không hề nhỏ, điểm lớn nhất chính là sách mới như măng mọc sau mưa, nhiều không đếm xuể. Lâm Bắc Phàm nhìn ghi chép

một chút, phát hiện trong vòng vài ngày ngắn ngủi, số lượng sách mới đã tăng hơn 10 vạn bản, lượng cập nhật hằng ngày đã hơn một ức chữ, quan trọng nhất là lượng truy cập đã tăng gần gấp đôi, tương đương với tiểu thuyết Internet nhị lưu thời bấy giờ.

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ hài lòng, chỉ bằng vào thay đổi này, tất cả đầu tư của Lâm Bắc Phàm đã được hồi vốn. Chỉ cần lại củng cố thêm một khoảng thời gian, giá trị thị trường của trang web có thể sẽ đột phá đến 5000 vạn.

Nhìn tiểu thuyết trên bảng nguyệt phiếu một hồi, tất cả đều là tiểu thuyết hấn từng khen thưởng, nhiệt độ thảo luận vô cùng cao, số lượng truy cập rất lớn. Có thể nói, bước đầu của vận động tạo thần đã thành công.

Lại kéo xuống, cũng có rất nhiều tiểu thuyết xuất sắc xuất hiện.

Lâm Bắc Phàm sơ lược qua, phát hiện những cuốn tiểu thuyết này được viết rất tốt, cách thiết lập vô cùng mới lạ, nhịp điệu tiết tấu nắm chặt vô cùng tốt, mặc dù giá trị IP thấp nhưng vẫn có thể xem là một phần tiểu thuyết mạng hay.

Thế là, Lâm Bắc Phàm mở ra chức năng khen thưởng.

Đầu tiên là cơn mưa hồng bao cho 10 quyển tiểu thuyết như thường lệ, sau đó là những cuốn tiểu thuyết mới, hấn bắt đầu khen thưởng mấy cuốn viết tương đối khá, khích lệ tác giả một chút.

Như thế, toàn bộ trang web được Lâm Bắc Phàm làm sôi nổi lên.

Phía dưới toàn bộ đều là tiếng quý liêm.

“Cảm tạ đại boss Hồng Đậu ra ngoài tuần tra, quần ma lui tránh!”

“Mưa hồng bao là phương thức ra sân của đại boss Hồng Đậu, thổ hào khởi phải nói!”

“Đại boss Hồng Đậu muốn ra ngoài tuyển phi, mau tới quý cầu đại boss Hồng Đậu sủng hạnh!”

“Mỗi một lần ra sân đều rung động lòng người, khí tức thổ hào đập vào mặt! Có tiền chính là đây!”

“Đại boss Hồng Đậu lại vào xem tiểu thuyết của ta, thật sự quá tốt! 20 vạn, phát tài rồi!”

“Mất chọn tiểu thuyết của đại boss Hồng Đậu cực kỳ chuẩn xác! Mau đến xem hẳn lại chọn sách gì?”

...

Cảnh sát Tiểu La mới vừa tuần tra trở về nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đang khen thưởng tiểu thuyết, tò mò hỏi: “Lâm tiên sinh, ngươi rất thích xem tiểu thuyết mạng sao?”

“Không thể nói là thích, phải nói là tương đối thích!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói: “Ngươi cũng biết ta không làm việc gì, cho nên bình thường chỉ có thể xem mấy cuốn tiểu thuyết mạng giết thời gian, nhìn thấy viết tốt ta lại không nhận được khen thưởng!”

“Thật hâm mộ Lâm tiên sinh! Ta cũng rất thích xem tiểu thuyết mạng, xem rất thoải mái, có điều bình thường ta thực quá bận rộn, không có thời gian xem...” Cảnh sát Tiểu La cười khỏ.

“Tiểu La, ngươi thích xem tiểu thuyết gì? Chúng ta thảo luận trao đổi kinh nghiệm một chút.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Cảnh sát Tiểu La len lén liếc nhìn người khác, phát hiện bọn họ không chú ý, thế là hắn ta nhỏ giọng nói: “Ta khá thích xem thể loại tiểu bạch sách(1), làm chuyện gì cũng có thần trợ, càng ngày càng lợi hại lên. Ở phương diện tình cảm...”

“Nếu có mấy nữ nhân là tốt nhất, đúng không?” Lâm Bắc Phàm thần bí hề hề cười nói.

Cảnh sát Tiểu La lập tức đỏ bừng mặt.

“Nam nhân mà, nhân chi thường tình.” Lâm Bắc Phàm an ủi.

Thế là, Lâm Bắc Phàm bắt đầu đẩy sách.

“Nói đến sách phù hợp yêu cầu người, thực ra không tính là ít. Ta cảm thấy quyển này viết tốt nhất, cũng đủ tiêu bạch, nhân vật chính tên Long Ngạo Thiên, một nhân vật trâu bò hò hét, hoàn toàn phù hợp với nhu cầu ý dâm của người...”

Cảnh sát Tiểu La: “...”

“À... Là nhu cầu tưởng tượng!” Lâm Bắc Phàm tăng hăng một tiếng.

“Cảm tạ Lâm tiên sinh, trở về ta sẽ xem!” Cảnh sát Tiểu La len lén liếc nhìn, nhanh chóng nhớ tên sách.

Sau khi lắc lư với vị cảnh sát chính trực xong, Lâm Bắc Phàm tiếp tục xem tiểu thuyết.

Bỗng nhiên, trong lòng đọc lên: Ta có nên nhân lúc này viết tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 ra, hâm nóng cho phim truyền hình tương lai không?

Ý nghĩ này vừa nổi lên đã không thể cứu vãn.

Thế là, hấn lợi dụng quyền hạn của bản thân để mở một tiểu hào cho mình, đặt tên “Phàm Nhân”, sau đó mở một quyển sách mới, đặt tên là 《 Trù Thần 》 .

“Nam chính tên Lưu Ngang Tinh, biệt hiệu tiểu đương gia!” Lâm Bắc Phàm lười nhác nghĩ tên khác.

Sắp xếp ý tưởng nội dung cốt truyện 《 Trù Thần 》 trong đầu hồi lâu, hoàn toàn dựa theo cách thức sáng văn để viết, vì thế hiện tại hấn có thể viết ra một cách trôi chảy vô cùng, hoàn toàn không dừng lại được, hơn nữa não hấn vận chuyển thật nhanh, không đến một giờ đã gõ ra hai vạn chữ.

Thẳng đến khi viết tới món ăn thứ nhất, Lâm Bắc Phàm mới ngừng lại.

Bắc Phàm nghĩ nghĩ, tự nói: “Điểm mấu chốt của bộ phim này nằm ở món ăn, phải làm nó thật đặc sắc, mới lạ thì mới có thể đạt được mục đích hấp dẫn người xem.”

Thế là, tốc độ của Lâm Bắc Phàm chậm lại, căn cứ kinh nghiệm bản thân để thiết kế món ăn đầu tiên.

Món ăn thứ nhất là món cơm chiên trứng, là món ăn mà phụ thân tiểu đương gia làm cho nhi tử ăn hằng ngày, chứa đầy tình cảm nồng cháy và sâu sắc của người cha dành cho con, trong đơn giản lại lộ ra ấm áp và tràn đầy.

Lâm Bắc Phàm bắt đầu thiết kế món ăn này.

“Nhìn thấy tiểu đương gia đội mưa trở về, con mắt khóc tới sung húp, Đại Lưu biết đã có chuyện gì xảy ra, nhưng cũng không nói gì. Từ nồi cơm đã nguội được ba giờ, hấn múc một bát cơm đây ra, sau đó đổ vào nồi, tiến hành lắc nhẹ một cách có quy luật để hạt cơm tách rời hết. Trong quá trình này nhất thiết không thể dùng tay, cũng không thể dùng quá sức...”

“Lấy hai quả trứng gà mới khuấy đều, sau đó cắt một bát nhỏ hành lá để làm nguyên liệu. Đổ ba muôi dầu vào, ước chừng 20 ml, châm lửa làm nóng chảo, để dầu làm ướt đều đáy chảo. Khi mùi khói dầu bốc lên mới có thể đổ cơm vào, tiến hành trộn xào, để mỗi một hạt cơm đều có thể tiếp xúc với dầu...”

“Xào chừng một phút lại đổ trứng đã trộn đều vào chảo, từng chút từng chút không nóng vội, rang đến khi tỉ lệ cơm và trứng đạt tới 7 phần cơm 3 phần trứng mới có thể tính là tốt nhất. Trứng phải bọc lấy cơm, cơm phải kẹp lấy trứng, nhìn như những thỏi vàng chói lọi. Khẩu vị của tiểu đương gia tương đối nặng, Đại Lưu lại bỏ thêm nửa muống muối...”

“Trộn xào chừng hai phút đồng hồ, mùi thơm nức mũi tỏa ra, có thể dọn lên bàn. Đại Lưu rắc hành thái sẵn lên, một món cơm chiên cực đơn giản mà ngon vô cùng đã được làm xong. Đại Lưu bung đĩa cơm chiên trứng đặt trước mặt tiểu đương gia, nói: Ăn đi, cơm trứng chiên người thích ăn nhất...”

(1) Tiểu bạch sách: Là thể loại tiểu thuyết nhân vật chính có sức mạnh vô hạn, cho dù là lực lượng hay trí tuệ đều là nhất lưu. Nhân vật chính như tiểu cường đánh mãi không chết, dù gặp phải nguy hiểm cũng có thể thoát khỏi, có thể là nhờ gặp được kỳ ngộ hoặc được người cứu. Cuộc sống rất may mắn, nhân vật chính ngẫu nhiên dọn dẹp nhà cửa có thể tìm được thần khí, còn là đỉnh cấp thần khí. Khi gặp hiểm cảnh hay rơi xuống vách núi, ngộ nhập hang động... có thể gặp được pháp bảo thần khí do tiên nhân để lại, cũng có thể gặp thần thú đỉnh cấp, tặc lăm cũng tìm được động thiên phúc địa, cực kỳ thích hợp cho tu luyện.

Chương 163: Đọc tiểu thuyết học làm đồ ăn, lại là thật?

Lâm Bắc Phàm viết quá trình nấu món ăn này rất kỹ càng, hơn nữa còn sự vô cụt tế (1).

(1) Vô sự cụt tế: ý chỉ không phân biệt chuyện lớn nhỏ, chuyện gì cũng phải lo

Lúc cần thiết, hắn còn đưa ra liều lượng chính xác đến từng gram, thời gian chính xác đến từng giây.

Chỉ riêng quá trình làm món cơm trứng chiên này, đã tốn gần một chương của hắn.

Tuy điều này ảnh hưởng đến trải nghiệm đọc sách, nhưng mặc kệ, dù sao hắn cũng không định sống dựa vào chút tiền nhuận bút, chủ yếu là vì tạo thế. Nhưng đợi khi bộ tiểu thuyết này được lên màn ảnh, sinh ra sự ảnh hưởng lớn, sẽ xảy ra tình huống gì?

Đó chính là lúc giá trị IP bùng nổ!

Chẳng phải cuối cùng chính là tài nguyên cuộn cuộn mà đến sao?

Ha ha...

“Lâm Bắc Phàm, ngươi đang làm gì?” Hàn Sở Sở đột nhiên ngoi đầu lên, tò mò hỏi.

“Không làm gì cả, chỉ viết một số thứ thú vị thôi. Đột nhiên ta muốn ăn cơm chiên trứng... Vì thế ta quyết định, trưa nay sẽ làm cơm chiên trứng!” Lâm Bắc Phàm vô cùng phấn khởi chạy về phía nhà bếp.

Hàn Sở Sở nhìn thoáng qua máy tính...

Không làm bất kì tuyên truyền gì, cũng không tiến hành thao tác ngâm, tiểu thuyết của Lâm Bắc Phàm lập tức bao phủ trong mấy chục vạn cuốn sách mới.

Thế nhưng, chim nhận để lại lông, quyển tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này vẫn tạo ra chút bọt sóng nhỏ, bị một số người phát hiện.

Hứa Anh Ái là một lãnh đạo, nhậm chức trong một công ty thương mại nước ngoài.

Ngày thường, vào lúc không bận rộn, nàng thích nhất là xem tiểu thuyết mạng giết thời gian. Nghe nói gần đây Hồng Đậu Trung Văn khá nổi, ra rất nhiều sách hay, nàng ôm tâm thái tò mò đi xem một chút.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn phải thất vọng.

“Sao toàn tiểu bạch văn thế? Hơn nữa đều là chém giết, không thú vị chút nào...” Hứa Anh Ái khó chịu lắm lắm.

Hứa Anh Ái hơi nhỏ nhen, còn hơi văn chương, thích xem một vài thứ có dinh dưỡng nội hàm, không muốn lãng phí thời gian rảnh rỗi ít ỏi này, vì thế nàng rất không ưa mấy loại tiểu bạch văn này.

Nhưng lúc này, nhìn lướt qua một lượt, nàng nhìn thấy 《 Trù Thần 》 .

“Trù Thần? Chẳng lẽ là tiểu thuyết nấu ăn?” Cuối cùng Hứa Anh Ái cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Một quyển tiểu thuyết về đề tài nấu nướng, kiểu gì cũng phải có chút giá trị, đúng không?

Thế là, nàng ôm thái độ thử một lần tiếp tục xem. Văn phong rất trôi chảy, nàng đọc rất nhanh. Một quyển tiểu thuyết mới chưa đến ba vạn chữ, nàng lập tức xem hết, đưa ra kết luận: “Cảm giác như đang xem một bộ phim truyền hình, cứ như đang xem tivi vậy...”

Tuy viết khá tốt, nhưng trong lòng nàng đã xếp 《Trù Thân》 vào phạm trù tiểu bạch văn, bởi vì nó thật sự không có hàm lượng dinh dưỡng gì. Cho đến khi nàng xem chương cuối cùng...

“Đoạn này nói về quá trình làm cơm chiên trứng?” Hứa Anh Ái hơi ngạc nhiên: “Viết thật kỹ càng!”

Cuối cùng Hứa Anh Ái cũng có hứng thú, nhìn từng câu từng câu, thậm chí còn nhìn từng chữ từng chữ, mỗi khi nhìn tới, trong đầu nàng nhanh chóng hiện ra hình ảnh nấu nướng, dường như còn ngửi thấy hương thơm, cảm thấy đói bụng.

Cuối cùng, xem hết rồi nàng vẫn chưa thỏa mãn, còn liếm môi một cái.

“Có thật như viết không? Chiên như thế sẽ ăn ngon thật sao?” Hứa Anh Ái mong chờ lại nghi ngờ.

“Vừa lúc còn thừa chút cơm, định để ngày mai nấu cháo ăn, hay hiện tại ta thử một lần?”

Nghĩ là làm, Hứa Anh Ái không kịp chờ đợi bắt tay vào làm.

Dù ngày thường nàng cũng có xuống bếp, nhưng trù nghệ chỉ đạt đến mức nấu chín là có thể ăn, không khó ăn nhưng tuyệt không thể tính là ngon. Nhưng hôm nay nàng như được thần trợ giúp, trong đầu toàn là hình ảnh cơm chiên trứng, mở lửa lúc nào, lửa lớn bao nhiêu, cho dầu vào lúc nào, dầu phải nóng bao nhiêu... Đủ loại, nàng đều biết rất rõ ràng, chỉ cần làm theo từng bước là được.

Kết quả, lúc đĩa cơm chiên trứng vàng ươm nóng hôi hôi, hương thơm nức mũi được bày lên bàn, bụng nàng đã đói cồn cào.

“Thật là thơm! Ta chưa từng làm đồ ăn thơm như vậy!” Hứa Anh Ái thèm nhỏ dãi, ôm quyết tâm to lớn nói: “Mặc kệ, béo thì béo đi, ăn trước lại nói!”

Sau đó nàng dùng thìa múc một miếng vào miệng, trong miệng tràn đầy hương thơm ngào ngạt của cơm chiên trứng, một loại cảm giác gọi là hạnh phúc tự nhiên sinh ra.

“Ăn ngon! Ăn ngon thật...” Hứa Anh Ái ăn đến không dừng lại được.

Cuối cùng, ngay cả đĩa cũng bị liếm sạch.

Hứa Anh Ái đỡ cái bụng nhỏ hơi nhô ra, hưng phấn chạy về phía laptop.

“Chắc chắn phải theo dõi bộ 《Trù Thần》 này, vô cùng đáng giá! Sau này thực đơn của ta đều dựa vào nó!”

Cứ vậy, không hề tuyên truyền chút nào, 《Trù Thần》 đã được một nhóm người có lòng chú ý.

Chuyện này trôi qua hai ngày. Trong mấy ngày này, hai nữ nhân đều ở bên Lâm Bắc Phàm, thời gian trôi qua thật sự thoải mái dễ chịu. Lúc bọn họ bận rộn, Lâm Bắc Phàm lại đi viết tiểu thuyết.

Trong mấy ngày ngắn ngủi này, Lâm Bắc Phàm đã cập nhật khoảng mười vạn chữ, đưa ra mấy món ăn mới, có món ăn gia đình hằng ngày, cũng có một vài món ăn mới rất sáng tạo nhưng độ khó không lớn, hơn nữa hẳn giới thiệu rất kỹ càng, chỉ cần là người có thể phân biệt các loại gia vị trong nhà bếp, làm theo từng bước là có thể làm ra món ngon, đây là phúc lợi lớn nhất với độc giả.

Tốc độ cập nhật của hắn thuần túy là tùy duyên, lúc vui vẻ thì thêm mấy vạn chữ, lúc không có tâm trạng thì một chữ cũng không viết. Vốn tiểu thuyết của hắn cũng không được tính là tiểu thuyết đứng đầu, lại không có tuyên truyền tạo thế, theo lý thuyết, dựa theo phương thức cập nhật này tiểu thuyết của hắn đã bị bóp chết từ lâu.

Thế nhưng, lượng độc giả của hắn vẫn tăng đều đặn, tuy không nhiều nhưng vẫn gia tăng, lượng theo dõi đã lên hơn 3000, tốc độ tăng tương

đương với tiểu thuyết phổ biến hạng hai.

Điều khiến hắn ngạc nhiên là, phần lớn độc giả của hắn đều là độc giả nữ, gần như chiếm hơn 90%.

Khu bình luận cũng dần sôi nổi hơn, đều thảo luận về cách làm món ăn.

“Món cơm chiên trứng này thật sự thần kỳ, ta mới nhìn một lần đã biết làm, hơn nữa còn làm rất ngon!”

“Lúc đầu ta tưởng tác giả bịa lung tung, không ngờ thử một lần lại thành thật!”

“Ta cảm thấy món vịt xào măng chua ngon lắm! Ta mới thử làm một lần, kết quả lão công và hài tử đều thích ăn, ăn đến say sưa ngon lành! Từ nay về sau, món này sẽ là một trong những món chính của nhà ta!”

“Món sườn xào chua ngọt kia phải ướp sườn heo với loại rượu gì thì tốt nhất? Ta là người mới, không hiểu nhiều...”

“Dùng nồi cơm điện làm đồ ăn, rất thích hợp cho đám muội tử lười chúng ta!”

Đương nhiên, không chỉ thảo luận cách nấu ăn, còn thảo luận cả nội dung cốt truyện.

“Ta đoán Triệu Mai Lệ kia mới thật sự là nữ chính, lạc quan, có chí tiến thủ, tích cực, tuy nàng đến từ nông thôn nhưng lại rất nhiệt tình hoạt bát, lại thường giúp đỡ nhân vật chính lúc hắn chán nản, sau này chắc chắn hai người sẽ trở thành thân thuộc!”

“Này cũng chưa chắc... Biết đâu nhân vật chính mở hậu cung thì sao? Tiểu thuyết mạng đều như vậy...”

“Nếu có quá nhiều nữ chính ta sẽ không xem nữa, ta là nữ nhân ghét nhất hậu cung và ngựa giống!”

...

“ 《 Trù Thần 》 thật sự rất có triển vọng!” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Hiện tại, 《 Trù Thần 》 chỉ thiếu một điểm nóng, sau khi điểm nóng này được kích hoạt, vậy 《 Trù Thần 》 sẽ nhảy lên, trở thành một cuốn tiểu thiếu có thể so với 10 quyển sách thần thánh, giá trị IP tăng lên rất nhiều.

Cuối cùng, thời gian bình tĩnh đã bị phá vỡ.

Chương 164: Giương đông kích tây, nhỏ cỏ tận gốc!

“Hồngбет! Chúng ta trúng kế rồi!”

Sau khi nhận được một cuộc điện thoại, nữ cảnh sát Hàn Sở Sở vô cùng tức giận: “Ta vừa nhận được tin tức, Mộc Đạt Hắc đã hoàn thành giao dịch với một băng đảng ma túy trong nước, đang chuẩn bị rút lui! Chúng ta đã trúng kế giương đông kích tây, điệu hồ ly sơn!”

“Cái gì?”

“Sao có thể như vậy?”

Các cảnh sát khác đều quá sợ hãi.

Hàn Sở Sở nghiêm mặt nói: “Căn cứ tình báo mới nhất, số lượng của lô ma túy này cực lớn, khoảng 50 cân, nếu di chuyển vào cảnh nội sẽ rất nguy hiểm. Hiện tại lãnh đạo để chúng ta nhanh chóng thu hồi lô ma túy này, đưa kẻ buôn ma túy ra công lý!”

“Đi! Lập tức hành động!”

“Những phần tử buôn ma túy rất nguy hiểm, mặc áo chống đạn, mang vũ khí cho tốt!”

Hàn Sở Sở nói xin lỗi mấy người Lâm Bắc Phàm: “Thật xin lỗi, các vị, chúng ta đều trúng kế, đã tạo ra phiền toái lớn cho các người, sau này ta lại tới mời các người uống rượu xin lỗi!”

“Hàn cảnh quan, có phải chuyện này đồng nghĩa với nguy hiểm của chúng ta đã giải trừ?” Bạch Thanh Tuyết hưng phấn hỏi.

“Trên lý thuyết là thế... Thế nhưng, kẻ buôn ma túy luôn giao hoạt, trước khi chúng ta đưa bọn chúng ra công lý, tốt nhất các người phải giữ cảnh giác!” Hàn cảnh quan căn dặn.

“Chúng ta biết rồi!” Hai nữ nhân trảm miệng một lời.

“Đi đi đi!” Dưới sự dẫn dắt của Hàn cảnh quan, tất cả cảnh sát đều lên xe rời đi.

“Thật sự quá tốt! Cuối cùng chúng ta cũng thoát khỏi nguy hiểm, lại có thể ra ngoài mua đồ rồi!” Vũ Thiên Mị vui vẻ nói.

“Chờ chút!” Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Diệp Vô Đạo yên lặng không nói gì.

Diệp Vô Đạo nhìn thoáng qua điện thoại, nói: “Các người còn chưa thoát khỏi nguy hiểm, đây cũng là kế điều hổ ly sơn, mục tiêu của bọn chúng vẫn là người, giờ đến lượt chúng ta ra tay!”

Diệp Vô Đạo bấm điện thoại: “A Thủy, A Kim, A Mộc, hành động!”

“Vâng, Lang đầu!” Bên kia trả lời.

Sau đó hắn ta nhìn hai vị vệ sĩ anh tuấn uy vũ bên cạnh, nói: “A Thổ, A Hỏa, các người ở lại nơi này bảo vệ, phải báo cáo tình huống bất cứ lúc nào!”

“Vâng, Lang đầu!” A Thổ và A Hỏa cùng đáp lại.

Nói xong, Diệp Vô Đạo đứng lên, nhanh chóng chạy ra ngoài.

A Thổ và A Hỏa cùng các vệ sĩ khác tiếp tục nghiêm phòng tử thủ, trình độ bảo vệ còn cao hơn vừa rồi.

“Lão công, xảy ra chuyện gì?”

“Chẳng lẽ còn chưa kết thúc?”

Hai nữ nhân lo lắng.

Lâm Bắc Phàm an ủi: “Không cần lo lắng, lần này sẽ kết thúc rất nhanh.”

Lâm Bắc Phàm đi đến sau lưng A Thổ và A Hỏa, hai người bọn họ đang rất chăm chú nhìn máy theo dõi, phía trên có mấy điểm xanh xanh đỏ đỏ, trong đó có bốn điểm màu xanh, đại diện cho người phe mình.

Lại có 11 điểm đỏ, phân bố trong khoảng 1000m, ẩn nấp trong đám đông.

Những điểm đỏ này đại diện cho người của quân địch, mấy ngày qua bọn họ đã điều tra cẩn thận, cuối cùng cũng tìm được quân địch ẩn nấp trong đám đông, hiện tại đã tới lúc thu lưới.

Trong bộ đàm vang lên giọng nói của Diệp Vô Đạo: “A Hỏa, báo cáo tình huống mới nhất!”

A Hỏa nói: “Lang Đầu, mục tiêu đầu tiên ở ngay góc trái 40 độ phía trước người, cách chừng 120m. Là nam, khoảng 30 tuổi, phán đoán sơ bộ là tay bắn tỉa, xin chú ý!”

“Nghe rõ!”

“A Thổ, báo cáo tình huống mới nhất!”

A Thổ nói: “Mục tiêu số hai ở góc phải 30 độ phía sau người, cách khoảng 30m. Là nam, khoảng 20 tuổi, có lẽ đối phương đã phát hiện người, xin chú ý!”

“Nghe rõ!”

Cứ như vậy, một nhóm người phụ trách giám sát, một nhóm người phụ trách hành động.

Sau 20 giây, hai điểm đỏ mờ đi.

Sau một phút, lại có hai điểm đỏ mờ đi.

Sau hai phút, điểm đỏ thứ năm mờ đi.

Sau ba phút, điểm đỏ thứ sáu thứ bảy mờ đi.

Cứ như vậy, dưới sự nỗ lực của mọi người, hết điểm đỏ này tới điểm đỏ khác nhanh chóng mờ đi.

Điều này có nghĩa, từng kẻ địch đã được giải quyết.

Lâm Bắc Phàm đứng cạnh nhìn, cảm xúc bành trường, đúng là người xuất thân từ bộ đội đặc chủng quốc gia, tốc độ này quá nhanh chóng, dưới tình huống không có vũ khí, bọn họ vẫn có thể nhanh chóng tìm ra đối phương và giải quyết gọn gàng.

Chờ sau khi nhiệm vụ kết thúc, nhất định phải thưởng cho bọn họ một hồng bao thật lớn.

Cuối cùng đến phút thứ sáu, điểm đỏ thứ chín cũng mờ đi.

Chỉ còn lại hai kẻ địch, hình như bọn chúng đoán được bất trắc, nhanh chóng di chuyển.

A Hỏa báo cáo: “Lâm tiên sinh, Bạch tổng, Vũ tổng, trước mắt phát hiện 11 kẻ địch, đã có 9 tên bị bắt, còn hai tên đang trốn chạy. Nhưng hai tên này là do chúng ta cố ý bỏ qua, chúng ta muốn dựa vào bọn chúng để bắt được cá lớn sau màn, sau đó một mẻ hốt gọn, xin các vị tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi!”

“Các người vất vả rồi.” Lâm Bắc Phàm hỏi: “Người có thể nói chân tướng mọi việc cho ta chưa? Vì sao cảnh sát kết luận đối phương giương đông kích tây để giao dịch ma túy, còn các người vẫn kết luận mục tiêu là ta?”

Hai nữ nhân cũng cảm thấy nghi ngờ về chuyện này.

“Được rồi, Lâm tiên sinh!” A Hỏa nói: “Thông qua những gì chúng ta điều tra và phân tích được mấy ngày gần đây, chúng ta nghi ngờ bọn chúng có hai mục tiêu, một là giao dịch ma túy, hai là Lâm tiên sinh. Đám bọn chúng muốn chơi trò giương đông kích tây hai lần, nhưng bị chúng ta phát hiện. Vì vậy chúng ta liền tương kế tựu kế, để cảnh sát đứng ra hấp dẫn lực chú ý của bọn chúng, cuối cùng dụ những người này ra tiến hành diệt trừ.”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Lâm Bắc Phàm vỗ tay: “Thật sự đặc sắc! Đúng là chuyên nghiệp, thuê các người thật quá đúng!”

“Chút nữa sẽ thêm tiền thưởng cho các người!” Bạch Thanh Tuyết không chút do dự nói.

“Cảm ơn Lâm tiên sinh và Bạch tổng!” A Hỏa mỉm cười vui vẻ.

Hắn ta biết, hai boss của mình đều rất hào phóng, nói thêm tiền thưởng chắc chắn sẽ không thấp, cuối năm gia đình có chỗ dựa rồi.

“Có bắt được Mộc Đạt Hắc kia không?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

A Hỏa khó xử nói: “Lâm tiên sinh, chuyện này hơi khó khăn... Trải qua phân tích, chúng ta phát hiện Mộc Đạt Hắc là người rất cẩn thận, rất đề ý mạng sống của mình, việc có thể ủy thác tiểu đệ đi làm, hắn ta tuyệt đối sẽ không tự ra tay. Vì vậy rất có thể lần hành động này hắn ta không đến Giang Nam...”

“Không sao, chặt đứt xúc tua do bọn chúng đưa tới là được.” Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc nói, thật ra hắn đã phán án tử cho Mộc Đạt Hắc.

Người không phạm ta, ta không phạm người.

Nếu người phạm ta, nhỡ cỏ tận gốc!

Về phần xúc tua do bọn chúng đưa tới, đừng hòng còn lại một sợi!

Lâm Bắc Phàm vận dụng Vọng Khí Thuật, nhìn rõ tất cả trong vòng trăm dặm, sau đó nhanh chóng khóa chặt Hàn Sở Sở nhanh chóng truy đuổi tội phạm.

Ở phía trước bọn họ có một nhóm người đang lái xe bỏ trốn.

“Chết!”

Tên buôn ma túy đang lái xe đột nhiên lên cơn đau tim, đôi trợn trừng, chết tươi.

Xe mất khống chế, lao vào ngọn núi bên cạnh, xe hỏng người chết.

Chương 165: Có tiền là có thể muốn làm gì thì làm!

Cùng ngày, mấy người Diệp Vô Đạo tìm hiểu ngọn nguồn, rốt cục cũng tìm được đến nơi bọn chúng ẩn nấp, lại bắt được bảy người, sau đó một mẻ hết gọn. Đến tận đây, hành động của Mộc Đạt Hắc chính thức tuyên bố thất bại.

Lần hành động này vô cùng thuận lợi, từ đầu tới cuối đều thuận buồm xuôi gió, tuy bị hạn chế vài ngày không làm được gì, nhưng kẻ địch đã bị tiêu diệt toàn bộ, tình hình còn tốt hơn mong đợi.

Sau khi giải quyết xong những người này, Diệp Vô Đạo trở về phục mệnh.

“Mộc Đạt Hắc không đến Giang Nam.” Hãn ta nói.

“Cũng không trông mong hãn sẽ đến, có điều ta tuyệt không để hãn sống tốt.” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm trở nên hung ác: “Người biết tổ chức nào kiểu như Âm Vỹng, đại loại là nơi có thể treo thưởng phát nhiệm vụ lấy đầu người?”

Diệp Vô Đạo kinh ngạc, nói: “Quả thật có nơi này, nó cũng được xưng là Âm Vỹng, chuyên dùng để tuyên bố nhiệm vụ, rất có uy tín! Chỉ cần có tiền, cam đoan phục vụ khiến người vừa ý!”

Lâm Bắc Phàm hài lòng nói: “Rất tốt! Ta trả tiền, người treo giải thưởng lấy đầu hãn ta giúp ta. Hãn ta dám muốn mạng ta, vậy cũng đừng mong có thể giữ được mạng mình, xem ai chơi chết ai trước!”

Diệp Vô Đạo không chút do dự nói: “Việc này không thành vấn đề, người định treo giải thưởng bao nhiêu? Âm Vỹng chào giá rất cao, tiền thuê cũng rất tốn kém, nếu trả ít tiền, có khả năng không hấp dẫn được bọn hắn.”

“Nếu đã như vậy, vậy ta ra giá một ức!” Lâm Bắc Phàm sáng khoái nói.

Diệp Vô Đạo đỏ mặt hỏi: “Quá nhiều rồi, Mộc Đạt Hắc không đáng nhiều tiền như vậy, 2000 vạn đã đủ.”

“Vậy ta treo thưởng 5000 vạn, 5000 vạn còn lại ta muốn mạng tất cả thủ hạ của Mộc Đạt Hắc. Chỉ cần diệt được một người lập tức nhận được 100 vạn, tới lúc dùng hết mới thôi, cứ xem như vì dân trừ hại.”

Lúc này, Mộc Đạt Hắc đang trốn ở Đông Nám Á bỗng nhiên cảm thấy tâm thần có chút hoảng hốt.

Hắn ta không biết vì sao bản thân lại có cảm giác này, nhưng hắn ta là một người cẩn thận dè dặt, bất luận xuất hiện trạng thái không được bình thường gì cũng khiến hắn ta bực bội và bất an.

Đã rất lâu rồi hắn ta không có cảm giác này, nhưng mỗi lần xuất hiện đều là lúc tính mạng đang bị uy hiếp.

Hắn ta rất tin tưởng cảm giác này, bởi vì hắn ta cho rằng đây là thần đang phù hộ hắn ta, mặc dù hắn ta đã làm ra rất nhiều chuyện thương thiên hại lý, nhưng hắn ta luôn thành tâm kính trọng các vị thần.

“A Lai, người đến đây!” Mộc Đạt Hắc hướng về cửa ra vào kêu lên.

Một đại hán áo đen đi đến: “Ông chủ, người kêu ta?”

“Ừ.” Mộc Đạt Hắc lên tiếng, nhìn thấy văn phòng có thêm một người, trong lòng có chút an tâm.

“Chuyện bên phía Giang Nam Trung Quốc thế nào rồi? Mọi thứ vẫn thuận lợi chứ?” Mộc Đạt Hắc lo lắng hỏi.

“Tất cả đều đang tiến hành theo kế hoạch. Dựa theo kế hoạch, lô hàng này sẽ hoàn thành giao dịch ngày hôm nay, sau đó về được vận chuyển về nội

lục Trung Quốc. Chỉ có điều, bên phía Lâm Bắc Phàm còn cần thêm chút thời gian...” A Lai báo cáo.

“Chỉ cần hàng giao dịch thuận lợi là được, về phần Lâm Bắc Phàm...” Tâm tình Mộc Đạt Hắc hơi thả lỏng, sau đó dặn dò: “Các người cũng phải đẩy nhanh tốc độ, đê đê ta không thể chết một cách vô ích, chỉ có máu mới có thể rửa sạch phần nộ của ta. Hơn nữa, đây cũng là chuyện mà Lý thiếu gia cho, nếu như không hoàn thành hậu quả chúng ta không thể chịu nổi, hiểu không?”

“Hiểu, ông chủ!” A Lai đáp.

“Người lui xuống trước đi, có tin tức mới lại báo cho ta.”

“Vâng...” A Lai lui về sau. “Chờ chút...” Mộc Đạt Hắc vẫy vẫy tay. A Lai ngừng lại, quay người hỏi: “Ông chủ, còn gì phân phó?”

“Đợi lát nữa khi ta nghỉ ngơi trong này, người phải đứng bên ngoài bảo vệ ta, lúc ta gọi người người nhất định phải nhanh chóng có mặt.” Mộc Đạt Hắc nghĩ nghĩ, nói: “Tìm thêm vài huynh đệ.”

“Vâng, ông chủ!” Cuối cùng A Lai cũng ra khỏi cửa.

Mộc Đạt Hắc nằm trên ghế, chậm rãi thở một hơi, hẳn ta luôn cảm giác sẽ có chuyện gì đó phát sinh, làm hẳn ta tâm phiền ý loạn.

Thế nhưng hẳn ta lại tra không được nguyên nhân cụ thể, chỉ có thể tiếp tục bực bội.

Bên ngoài có huynh đệ bảo vệ, khiến hẳn ta có chút cảm giác an toàn.

Bỗng nhiên cảm thấy đói bụng, Mộc Đạt Hắc kêu to một tiếng: “A Lai, người vào đây một chút!”

Kết quả, qua 5 giây không có người trả lời.

“A Lai! A Lai...”

Mộc Đạt Hắc lại kêu to mấy tiếng liên tiếp, vẫn không có ai đáp lại.

Sự bất an trong lòng Mộc Đạt Hắc càng ngày càng mãnh liệt, hắn ta mở một góc khuất, cầm súng lục lên.

Đúng lúc này ---

“Râm...”

Đại môn bị phá mở...

Cầm đầu là một đại hán tóc vàng vác ống phóng rocket, mặt mũi hắn ta tràn đầy dữ tợn, điên cuồng cười to: “Sảng khoái! Chỉ tính mấy tiểu tử vừa rồi kia, 1000 vạn dễ dàng vào sổ! Ha ha... Mới làm ăn thế này thật khiến người ta cảm thấy sảng khoái! Một ức này ta cầm chắc rồi!”

Giẫm lên mảnh gỗ bẻ nát tiến vào, đại hán tóc vàng nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng khóa chặt phía sau bức tường chống đạn, quát to một tiếng:

“Mộc Đạt Hắc, ngươi rút ra đây cho ta! Ta nhìn thấy con thỏ chết tiệt ngươi rồi! Nhanh ra đây, ngoan ngoãn để ta bắn một pháo, tiễn ngươi sớm về thế giới cực lạc, đỡ tốn thời gian của gia gia!”

“Ngươi là ai? Ta với ngươi không oán không cừ, vì sao ngươi muốn giết ta?” Mộc Đạt Hắc trốn đằng sau tường chịu lực, trái tim kịch liệt nhảy lên, hắn ta giơ súng lục, khẩn trương tới trên đầu tủa đầy mồ hôi lạnh.

“Ta là Nhân Đồ, xếp hạng bảy trên bảng sát thủ chính là ta!” Đại hán tóc vàng cười ha ha một tiếng: “Còn tại sao ta lại giết ngươi, đương nhiên là vì tiền! Nể tình ngươi chuẩn bị cống hiến cho ta 5000 vạn, tiểu gia ta sẽ để ngươi chết một cách rõ ràng! Có người treo giải thưởng trên Âm Vọng muốn lấy đầu ngươi, 5000 vạn, thật đúng là quá nhiều tiền! May mắn lão tử đang ở Đông Nam Á, nhanh chân hơn người khác một bước, chậm một chút nữa sẽ chẳng còn đồng nào!”

“Cái gì? Có người treo giải thưởng lấy mạng ta, 5000 vạn!” Mộc Đạt Hắc bị tin tức này làm bối rối.

...

“Đúng vậy, không chỉ đầu của người đáng tiền, đầu của tiểu đệ người cũng đáng tiền, một tên 100 vạn, bắn một pháo đã kiếm được 1000 vạn, quả thực không khác gì tặng không! Người an tâm, trên đường xuống hoàng tuyền có huynh đệ làm bạn, người sẽ không tịch mịch!”

Ông phóng rocket trong tay Nhân Đồ nhắm ngay Mộc Đạt Hắc.

“Đáng giận! Vậy mà người lại muốn giết ta, ta sẽ khiến người chết trước tiên!” Mộc Đạt Hắc phản kháng.

Kết quả, nhìn thấy pháo hoả tiễn bay tới, hắn ta bị dọa đến linh hồn bay ra khỏi cơ thể, sau đó nhảy ra khỏi cửa sổ mà chạy.

“Ầm ầm” cả phòng bị nổ tung, tro bụi mù mịt.

Lúc này, Mộc Đạt Hắc tránh được một mạng, nhưng cả khuôn mặt toàn là máu, nội tạng cũng bị chấn thương.

Nhưng, cho dù hắn ta có đau đớn thế nào, nhưng hiện tại nhất định phải đứng lên tìm đường sống.

“Nhân Đồ, chờ ta quay lại thu thập người!”

Cái gọi là thỏ khôn có ba hang, làm nghề như bọn hắn nhất định phải có dự kiến trước, Mộc Đạt Hắc cũng chuẩn bị trước mấy chỗ ẩn thân. Thế nhưng khi hắn ta chạy tới địa điểm kế tiếp, lại phát hiện nơi đó đã thành một mảnh lộn xộn, còn có bốn tiểu đệ ngã trên mặt đất, sinh tử chưa rõ.

“Không thể ở lại đây, trạm tiếp theo!”

Kết quả, liên tục tìm đến ba địa phương, đều đã sớm bị người khác giết tới cửa.

Mà thể lực của hắn ta cũng tổn thất hầu như không còn.

Trong lúc bất đắc dĩ, Mộc Đạt Hắc đành phải chạy tới địa điểm cuối cùng, cũng là chỗ ẩn thân cuối cùng của hắn ta, toàn bộ tổ chức cũng chỉ có một mình hắn ta biết rõ nơi đó, cũng là đường lui sau cùng hắn ta chuẩn bị cho mình.

“Chờ ta chữa khỏi vết thương, ta sẽ tiêu diệt tất cả các ngươi!”

Chương 166: Đối thủ mới xuất hiện!

Hiện tại hẳn ta chẳng còn gì cả, nhất định phải đồng sơn tái khởi, sau đó tìm tới những kẻ đó, báo thù từng người từng người một.

Từ khi sinh ra đến nay, Mộc Đạt Hắc hẳn chưa bao giờ tức giận đến như vậy!

Nếu ta không báo thù, thề không làm người!

Hắn lấy ra túi chữa bệnh dự bị tiến hành băng bó, sau đó lại dùng một chiếc điện thoại khác gọi vào một dãy số.

“Lý thiếu, là ta!”

Trong điện thoại truyền tới giọng nói có chút âm lãnh: “Hóa ra là A Hắc, ngươi tìm ta có chuyện gì? Chuyện ta phân phó ngươi đã xử lý xong chưa?”

“Lý thiếu, chuyện này ta cũng không rõ lắm...” Mộc Đạt Hắc lúng túng, sau đó vội vàng nói: “Nhưng ta đã phái người qua, hẳn sẽ nhanh chóng nhận được tin tốt thôi. Lý thiếu, hiện tại ta đang bị người đuổi giết, hy vọng ngươi có thể cứu ta...”

“Chờ đến khi ngươi hoàn thành chuyện ta giao rồi nói sau.” Bên kia không chút do dự từ chối: “Nếu ngay cả chuyện nhỏ như thế ngươi cũng không làm được, ta nuôi dưỡng con chó ngươi có tác dụng gì?”

Sau đó, điện thoại bị ngắt máy.

“Khốn kiếp! Quả nhiên là đang lợi dụng ta!” Mộc Đạt Hắc mắng chửi.

Tuy đã sớm biết Lý đại thiếu là một kẻ bạc tình bạc nghĩa, tâm ngoan thủ lạt, nhưng tận mắt chứng kiến vẫn cảm thấy trong lòng lạnh lẽo.

Bên phía Lý đại thiếu không thể trông cậy, hẳn ta muốn gọi điện thoại tiếp, trước tiên phải gọi những người đang chấp hành nhiệm vụ tại Trung Quốc trở về.

Thế nhưng đúng lúc này, một viên hỏa tiễn xuyên qua cửa sổ bay vào.

“Không! ! !” Đôi mắt Mộc Đạt Hắc như muốn nứt ra.

“Dùng đoàng.”

Chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, toàn bộ căn phòng bị nổ đến chia năm xẻ bảy, cuối cùng bị san thành bình địa.

Mà ngay bên ngoài phòng ở, đại hán tóc vàng dắt một con chó nhe răng toét miệng cười: “May mắn ta có Tiểu Hắc, cho dù người chạy đến chân trời góc biển cũng đừng hòng trốn thoát khỏi sự truy sát của ta... 5000 vạn tới tay, kiếm tiền thật dễ dàng! Ha ha...”

Đại hán dắt chó rời đi, mỗi một bước như đang tung bay.

“Đi nhanh thôi! Hôm nay Tiểu Hắc lập công lớn, người muốn ăn gì, ta đều mua cho người... Xương và thịt người được không? Vừa rồi ta thu gom được rất nhiều, cam đoan có thể để người ăn no căng bụng!

Trung Quốc, Giang thị.

Diệp Vô Đạo len lén nói cho Lâm Bắc Phàm, mục tiêu đã được giải quyết.

Lâm Bắc Phàm sững sốt: “Nhanh như vậy? Mới qua một buổi tối...”

“Thực ra đây cũng là trùng hợp...” Diệp Vô Đạo giải thích: “Thời điểm chúng ta mới tuyên bố nhiệm vụ, vừa vặn Đồ Nhân – sát thủ xếp thứ bảy trên bảng – đang ở Đông Nam Á nhìn thấy, mà lại đúng lúc hắn ta biết rõ nơi ẩn nấp của Mộc Đạt Hắc, dứt khoát nhận nhiệm vụ này, Tuy gia hỏa này giết người không dùng kỹ thuật gì đặc biệt, nhưng cực kỳ giỏi mảng truy lùng dấu vết, xác suất hoàn thành nhiệm vụ vô cùng cao, cho nên Mộc Đạt Hắc bị hắn ta chơi xong.”

“Xem ra chuyện này đến đây là kết thúc.” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng thở ra.

“Có điều, bằng trực giác, ta cảm thấy chuyện rất kỳ quặc...” Diệp Vô Đạo nói ra.

“Ta cũng có cảm giác này, chỉ là những người trong cuộc đều đã chết, muốn điều tra rõ cũng rất khó khăn, có chuyện gì đợi sau này lại nói.” Lâm Bắc Phàm phát phát tay, không muốn lại lo sợ lung tung, ảnh hưởng tâm tình.

Không có chuyện gì là thập toàn thập mỹ, theo đuổi thập toàn thập mỹ quá mức chỉ làm bản thân không được tự nhiên. Nhưng mà, hấn vẫn căn dặn Diệp Vô Đạo tăng cường phòng bị, có thể tuyển thêm một số người.

Ma Đô.

Giang Nhược Hải đã an phận rất lâu nhận được một tin tức: Nội đấu trong Lý gia – gia tộc Hoa kiều siêu cấp – đã kết thúc, người xuất sắc nhất thế hệ thứ ba Lý Vô Thương chiến thắng, vài ngày nữa sẽ chính thức tiếp nhận chức vụ chủ tịch tập đoàn Lý thị.

“Lý Vô Thương, quả nhiên là người thắng!” Giang Nhược Hải tự lẩm bẫm.

Tuy đã sớm đoán được kết quả này, nhưng khi hấn ta nhận được tin tức vẫn cảm thấy chấn động.

Lý Vô Thương bằng tuổi hấn ta, hơn nữa còn có rất nhiều huynh đệ tỷ muội, thêm các vị thúc thúc bá bá cứ như hổ rình mồi, áp lực cạnh tranh lớn hơn so với hấn ta.

Thế nhưng, dưới muôn vạn cặp mắt như sói đói, hấn ta vẫn có thể đánh bại tất cả đối thủ, trở thành chủ tịch tập đoàn Lý thị, từ đó có thể thấy được năng lực của hấn ta.

“Đúng là đối thủ cường đại, ta không bằng hấn!” Tuy rằng Giang Nhược Hải rất kiêu ngạo, nhưng vẫn nhận thức rõ sự thật.

Hấn ta bật TV lên, chỉ thấy trên TV đang chiếu một cuộc phỏng vấn, liên quan tới nghi thức nhậm chức của một đời chương môn nhân Lý thị – gia tộc Hoa kiều siêu cấp. Ti vi chiếu tới một thanh niên trẻ tuổi, diện mạo có chút âm nhu, đối mặt với phóng viên đang phỏng vấn, hấn ta thẳng thắn nói.

“Có thể tiếp nhận chức vụ chủ tịch tập đoàn Lý Thị, ta cảm thấy vừa vinh hạnh lại vừa lo lắng. Đều nhờ các vị thúc thúc bá bá đã nhường nhịn ta, với

ta, đây vừa là áp lực cũng là động lực. Ta nhất định sẽ cẩn trọng, tận hết khả năng thống lĩnh tập đoàn Lý thị tiếp tục giương buồm khởi hành, phát triển lớn mạnh...”

“Liên quan tới kế hoạch tương lai, mấy năm này Trung Quốc lấy được thành tựu kinh tế rõ như ban ngày, là một người Trung Quốc, ta cảm thấy rất vinh hạnh và kiêu ngạo! Đây là cội nguồn của ta, cho nên tương lai, để có thể khiến càng nhiều ánh mắt chú ý tới mảnh đất Trung Quốc bao la này, ta nguyện ý vì sự nghiệp kiến thiết Trung Quốc mà góp một viên gạch...”

“Về phần mục tiêu đầu tiên, ta cảm thấy thành phố Giang Nam rất được, mặc dù chỉ là một thành thị hạng hai, nhưng tốc độ phát triển nhanh vô cùng, tiềm lực cực kỳ to lớn... Sắp tới, ta sẽ thống lĩnh đoàn đội tự mình đi đến thành phố Giang Nam khảo sát...”

Giang Nhược Hải tắt TV, cười lạnh liên tục: “Cho dù đã làm chủ tịch, người vẫn dối trá như cũ! Đến thành phố Giang Nam, đây là túy ông chi ý bắt tại tửu (1), không biết đôi câu nam nữ tại Giang Nam có chịu nổi hay không?”

(1) Túy ông chi ý bắt tại tửu (người say không phải vì rượu): ở đây được hiểu là còn có dụng ý khác.

Nghĩ đến đôi câu nam nữ tại Giang Nam kia, Giang Nhược Hải cực kì phiền muộn.

Trước đó hẳn ta liên tục phái hai nhóm tiêu đệ tới, kết quả toàn bộ đều vào tù, còn huyên não đến cửa nát nhà tan, hại mấy tập đoàn lợi ích mà hẳn ta vất vả tạo dựng những năm gần đây đều bị sụp đổ, tổn thất nặng nề.

Về sau, giặt dây tên Đường Phi tại Kinh Đô đi buồn nôn bọn hắn.

Nghe nói người là có đi, nhưng cũng chỉ như lá rơi xuống mặt hồ, không tạo ra được động tĩnh gì.

Hắn ta đành cắn răng buồn bực, chẳng lẽ Giang Nam thật sự tà môn như vậy, không hợp với hắn?

Hiện tại lại thêm một người nữa xuất chiêu, hơn nữa còn là Lý đại thiếu thực lực cường đại nhất, làm người âm độc nhất, hẳn ta cũng muốn xem xem, đôi câu nam nữ này sẽ ứng phó thế nào?

Trước tiên cứ mặc kệ ngoại giới phát triển như thế nào, qua gần một tháng nhiệt bá, cuối cùng 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 cũng nghênh đón đại kết cục.

Tỉ lệ người xem lại được nâng lên một độ cao mới, tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 3.32%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 4.32%, nhất cử phá vỡ kỳ tích mà 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đã từng lập nên, tỉ lệ người xem đứng hàng đệ nhất!

Suốt kỳ nghỉ hè gần như đều bị 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 bao phủ, nam nữ già trẻ đều thích xem!

Tinh Quang thu tiền đến mỗi tay!

Ngoại trừ hai đại tập đoàn tài trợ 28 ức, thông qua truyền bá quảng cáo và những con đường khác, Tinh Quang gần như bỏ túi 5 ức tiền quảng cáo.

Đây mới chỉ là lần đầu công chiếu, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 có thể phát đi phát lại nhiều lần, giống như 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 có thể thường xuyên phát lại, mỗi một lần phát sóng, tỉ lệ người xem đều không thấp, tăng tỉ lệ người xem tổng thể của đài truyền hình, về sau tiền còn sẽ liên tục chảy đến.

Mấy tháng gần đây, tỉ lệ người xem tổng thể của Tinh Quang đã xếp hạng hàng đầu trong các đài truyền hình nhị lưu, trừ bỏ phí tài trợ giá trên trời, hiệu quả và lợi ích vượt trội nhất chính là tiền quảng cáo tăng lên gần 20 ức.

Lâm Bắc Phàm nhìn giao diện thuộc tính một chút, sau đó hài lòng gật đầu: “Không sai, chỉ còn thiếu 2, 3 ức nữa sẽ đạt đến điều kiện thăng cấp.

Dựa theo tốc độ phát triển đài truyền hình bây giờ, trong vòng một tháng sẽ đạt đến điều kiện!”

“Đinh! Tài phú của ký chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa hay không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hệ thống, người đang đánh mặt ta sao?

Chương 167: Tầng thứ hai Vọng Khí Thuật đại thành, trận pháp thông huyền!

“Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Sao có thể nhanh chóng đạt đủ điều kiện như vậy?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm hiện đầy dấu chấm hỏi.

Đúng lúc này, điện thoại vang, lão bà Bạch Thanh Tuyết gọi tới, giọng nói vừa hưng phấn lại vừa bất đắc dĩ: “Lão công, chàng có biết chuyện gì mới xảy ra không? Vừa rồi nha, tập đoàn Thiên Tử lại tìm tới, nói là hy vọng chúng ta có thể chế tác một tiết mục tổng nghệ vì bọn hắn như ba tập đoàn khác, nhưng chúng ta không cách nào làm tiết mục mới nữa. Vậy mà ta khuyên thế nào bọn hắn cũng không nghe...”

Lâm Bắc Phàm suy nghĩ: “Về sau thế nào?”

“Dưới tình huống bất đắc dĩ, chúng ta chỉ có thể ký hợp đồng trước. Hiện tại, ngay cả tiền bọn hắn cũng chuyển tới rồi, 20 ức ròng, còn nói đây chỉ là tiền cọc trước, hiệu quả tốt sẽ tiếp tục thêm vào...”

Rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng tìm được nguyên nhân, lại thêm một kẻ ngu ngốc nhiều tiền điển hình.

“Vậy chúng ta cứ nhận lấy trước. Hiện tại chúng ta còn cần mua tòa nhà Song Tử Tinh, nếu không đủ tiền chắc chắn không thể mua được. Về phần tiết mục, nàng yên tâm, trong đầu ta còn rất nhiều ý tưởng, tuyệt đối có thể thỏa mãn yêu cầu của bọn hắn!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Lão công, yêu chàng nhất, yêu đến chết mất.”

Hai người chim chuột trong chốc lát, Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Còn một việc, để chúc mừng 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 kết thúc thuận lợi, lấy

được thành tích to lớn, Trần tử mời toàn bộ người trong đơn vị chúng ta đến khách sạn Long Môn ăn cơm, đêm nay ta và tiểu yêu tinh sẽ về muộn, chính chàng tự giải quyết.”

“Tốt, công tác quan trọng hơn!” Lâm Bắc Phàm rất dễ nói chuyện.

Đã biết rõ ràng nguyên nhân, Lâm Bắc Phàm chuẩn bị thăng cấp, mỗi lần đến giờ khắc này hẳn đều không kịp chờ đợi.

Hắn mở ra giao diện hệ thống:

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 32, tốc độ 32, phòng ngự 32, khôi phục 32, không chế 32, tinh thần 32.

Thọ mệnh: 260 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (60%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x 1, Hắc Kim Tạp x 1

Tài phú: 87.5 ức

Đã dùng: 60 ức

Còn lại: 27.5 ức

Lâm Bắc Phàm xoa tay, không kịp chờ đợi: “Hệ thống, nhanh cường hóa cho ta!”

“Đinh! Bắt đầu cường hóa, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Trong thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng dâng lên một luồng nhiệt lưu, luồng nhiệt lưu này lưu động rất có quy luật, mỗi lần lưu động một vòng, cơ thể hắn lại nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Loại cảm giác này khiến Lâm Bắc Phàm hưởng thụ vô cùng.

“Chính là cảm giác này, mỗi lần thăng cấp đều thoải mái như vậy!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó nằm thẳng trên ghế sofa rên rỉ.

Nếu là ngày trước, cường hóa nửa giờ đã kết thúc, nhưng hôm nay lại phá lệ dài hơn, bởi vì rất thư thái, Lâm Bắc Phàm mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, khi hắn tỉnh lại lần nữa hắn đã thấy một cái đầu mèo thật to, cặp mắt màu xanh lam kia đặc biệt lớn.

Hóa ra, không phải hắn tự tỉnh, mà bị mèo liếm tỉnh.

Tiểu Manh thấy Lâm Bắc Phàm đã tỉnh, hưng phấn kêu meo meo, sau đó lập tức tâm điện cảm ứng: “Hốt cút, đến giờ ăn cơm rồi, nhanh làm đồ ăn cho ta! Ta muốn ăn thịt thơm thơm ngọt ngọt, nước có chút chua chua...”

Lại có thể bắt đầu gọi món, còn thuộc như lòng bàn tay.

Hiện tại tiểu công chúa Tiểu Manh đã bị hắn nuôi đến kén chọn, không phải đồ ăn hắn làm thì sẽ không ăn, cho dù là đồ ăn cho mèo nhập khẩu, nó cũng chẳng thèm ngó tới, cực kỳ ghét bỏ.

“Được được được, người chờ ta một chút, bây giờ ta làm ngay đây!” Lâm Bắc Phàm ôm lấy Tiểu Manh, sờ đầu nó một cái.

Tiểu Manh muốn phản kháng, nhưng phản kháng vô hiệu.

Lâm Bắc Phàm đọc tình hình sau khi cường hóa.

“Đinh! Cường hóa kết thúc! Kí chủ tấn thăng Thiên Tử Vọng Khí tầng thứ hai “nhìn thấy thể của sông núi cỏ cây” (80%), đạt tới cảnh giới đại thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 4 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Đinh! Bởi vì kí chủ đột phá đến cảnh giới đại thành của tầng thứ hai, đặc biệt ban thưởng kí chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp, số liệu đổi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 36, tốc độ 36, phòng ngự 36, khôi phục 36, không chế 36, tinh thần 36.

Thọ mệnh: 280 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tâu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cỏ cây (80%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x 2, Hắc Kim Tạp x 1

Tài phú: 87.5 ức

Đã dùng: 80 ức

Còn lại: 7.5 ức

Nhìn bảng số liệu hoa lệ, cảm nhận được năng lượng trong cơ thể lại tăng mạnh, Lâm Bắc Phàm vô cùng hưng phấn: “Thuộc tính bình quân 36 điểm, gấp 4 lần thuộc tính của cơ thể người bình thường, thuộc tính này quá trâu bò!”

Lâm Bắc Phàm không biết hiện tại mình mạnh bao nhiêu, nhưng hẳn biết rõ nhất định là rất rất mạnh, nói không chừng muốn một quyền đâm chết một con trâu cũng không thành vấn đề.

Về mặt tinh thần lực, Lâm Bắc Phàm phát hiện mình lại có thêm một kỹ năng, chính là nhất tâm đa dụng. Loại năng lực này mặc dù không trâu bò bằng đã đọc qua là không thể quên, nhưng cũng là một kỹ năng rất khá.

Về phần các năng lực khác được tăng cường, hiện tại hẳn đang tiến hóa theo phương hướng không thuộc về nhân loại.

Có lẽ, đây là quá trình từ phạm nhân thành thần.

Tiếp đó, nên xem thử năng lực mới sau khi tiến hóa của Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Tầng hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật chia thành năm cảnh giới: Cảnh giới nhập môn, có thể “Vọng Thế”, nhìn thấy thế của sông núi cỏ cây, thế trong thiên địa.

Cảnh giới sơ thành, có thể “Tá Thế”, mượn thế của sông núi cỏ cây, vô cùng thần kỳ.

Cảnh giới tiểu thành, có thể “Ngự Thế”, điều khiển thế của sông núi cỏ cây, lấy nó sử dụng.

Cảnh giới đại thành, có thể “Tạo Thế”, khống chế long khí phía dưới và sinh tử nhị thế trên mặt đất để tiến hành bày trận.

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, sau đó mở ra, Thiên Tử vọng Khí Thuật khởi động.

Hắn thấy được “thế” trong phương viên trăm dặm, những “thế” này có rất nhiều, to to nhỏ nhỏ gần 100 cái.

Hắn còn chứng kiến long khí dưới đất, những long khí này cũng không ít, to to nhỏ nhỏ cũng có hơn mười đầu, phân biệt khống chế hai luồng sinh tử nhị thế trên mặt đất, giống như bàn tay vô hình.

Lúc đầu, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể điều khiển long khí gần chân hắn nhất, cũng chỉ có thể khống chế hai luồng thể do nó tạo thành, nhưng bây giờ hắn phát hiện tất cả đã khác hoàn toàn, hắn không chỉ có thể khống chế long khí dưới chân, còn có thể khống chế long khí ở gần đó.

Thông qua việc điều khiển long khí xung quanh, Lâm Bắc Phàm có thể khống chế tất cả sinh tử nhị thể trên mặt đất, tùy ý tự do khống chế và tổ hợp, từ đó chế tạo ra các loại các dạng trận pháp.

Năng lực đã sắp sánh với thần tiên!

“Long khí, đến!” Lâm Bắc Phàm khẽ hô một tiếng.

Long khí ở xung quanh nhanh chóng hội tụ lại dưới chân, như một con rồng đang xoay quanh trong lòng đất.

Ngay sau đó, mấy đầu long khí cách khá xa cũng nhanh chóng họp lại.

1 đầu, 2 đầu, 3 đầu, 4 đầu...

Tổng cộng bảy đầu long khí, đan xen phức tạp dưới chân hắn, truy đuổi hấp dẫn lẫn nhau, lại bài xích lẫn nhau, như thất long hí châu.

Mà trên mặt đất, 14 luồng sinh thể và tử thể cũng đang giao thoa vào nhau, khi thì sinh cơ bùng bùng, khi thì âm u đầy tử khí, cảnh tượng ngàn vạn, biến hóa khó lường, không có hình thái.

Khí tượng chung quanh đều bị rối loạn, có cảm giác như hỗn độn sơ khai.

Kế tiếp, Lâm Bắc Phàm muốn trọng chỉnh trật tự.

Chương 168: Thiên địa cho mình sử dụng, trận pháp khủng bố!

Căn cứ ghi chép trong Thiên Tử Vọng Khí Thuật, Lâm Bắc Phàm bắt đầu bày trận.

“Mê Hồn Trận!”

Từ trên trời nhanh chóng rơi xuống năm luồng sinh thể và bảy luồng tử thể, rơi vào trong tay Lâm Bắc Phàm. 12 luồng thể vì đến từ các long khí khác nhau, nắm giữ thuộc tính bất đồng, nên vô cùng bài xích nhau.

Nhưng Lâm Bắc Phàm cũng không lo lắng, chân hắn giẫm lên mặt đất, Long khí dưới đất xuyên qua chân đi vào trong thân thể hắn, sau đó tập trung trên tay, 12 luồng thể trên tay rốt cục cũng an phận.

Có Long khí trung hoà, Lâm Bắc Phàm bắt đầu tổ hợp “thể”.

Qua vài phút, cuối cùng ba loại sinh thể, tử thể, long khí cũng tổ hợp lại tạo thành một trận bàn.

Mê Hồn Trận, tên như ý nghĩa, có thể mê hoặc tâm hồn, khiến cho người ta ngơ ngơ ngác ngác.

Lâm Bắc Phàm đưa tay nâng trận bàn Mê Hồn Trận, ném về một trường trung học cách đó không xa.

Bây giờ là buổi tối, bên kia còn đang tự học buổi tối, các bạn học đều hết sức chăm chú.

Thế nhưng, khi trận bàn rơi xuống đất, bao phủ trường học, các học sinh đang nghiêm túc học tập bỗng nhiên trở nên mơ mơ màng màng rồi ngáp dài liên tục, cuối cùng không lâu sau, phần lớn người đã nằm bò trên bàn ngủ thiếp đi.

Tình huống như vậy còn đỡ, tương đối xui xẻo chính là các thầy cô giáo và các học sinh đang đi lại trên đường, đột nhiên bước chân lảo đảo, cả người mất hồn như uống say.

“Hiệu quả này quá khủng bố rồi, thu!”

Lâm Bắc Phàm nhìn mà mắt chữ A mồm chữ O, nhanh chóng thu hồi trận bàn lại.

Nếu lại để hắn tiếp tục làm như vậy, chắc chắn người trong trường học sẽ ngủ gục hết, biến thành một sự kiện linh dị.

“Kế tiếp là Tạo Hóa Trận!”

Trên trời nhanh chóng rơi xuống sáu luồng sinh thể và hai luồng tử thể. Dưới sự tổ hợp của Lâm Bắc Phàm, rốt cục cũng tạo thành trận bàn Tạo Hóa Trận.

Tạo Hóa Trận, tên như ý nghĩa, có ý tạo hóa, có thể khiến vạn vật sống lại.

Chỗ tốt của Tạo Hóa Trận, đương nhiên Lâm Bắc Phàm muốn giữ lại để cho mình dùng.

Thế là, hắn đánh trận bàn vào lòng đất.

Trong nháy mắt, toàn bộ không khí trong biệt thự rục rờ hẳn lên, khiến tâm thần người ta thanh thản.

Nhìn bốn hoa chung quanh một chút, lại có thể toát ra màu xanh biếc, vào ngày thu lại có thể nảy mầm xanh, cực kì phản mùa.

Trên trời có rất nhiều chim đang bay đến, đứng trên mái nhà hót líu lo không ngừng.

Còn có một số con muỗi cũng bay tới, bởi nơi đây có tạo hóa, đại biểu cho mùa xuân, đối với bọn nó có điểm tốt.

“Tàng Tức Trận!” Lâm Bắc Phàm lại bố trí thêm một trận pháp.

Tàng Tức trận, tên như ý nghĩa, có tác dụng che giấu hơi thở.

Sau khi bố trí xong trận pháp này, chim trên trời bay đi, đàn muỗi cũng tản ra.

Bởi vì bọn nó đã không cảm nhận được “tạo hóa” nữa, tạo hóa đã bị che giấu.

Lâm Bắc Phàm sửng sốt vô cùng: “Trận pháp này thực quá kỳ diệu, ta vẫn cho rằng nó chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới truyền thuyết lại tái hiện trên tay ta!”

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm lại bày ra thêm vài trận pháp.

Một mực hưng phấn vô cùng, mãi tới khi hắn cảm thấy mệt mỏi mới ngừng lại.

Thông qua đủ loại thí nghiệm vừa rồi, hắn phát hiện.

Số lượng long khí bản thân có thể nắm giữ được có liên quan trực tiếp tới tinh thần lực của hắn.

Dựa vào tinh thần lực của một người bình thường chỉ có thể nắm vững hai đầu long khí, thuộc tính tinh thần của Lâm Bắc Phàm là 36, gấp 3.6 lần người bình thường, cho nên hắn mới có thể nắm vững bảy đầu long khí.

Không chế được càng nhiều Long khí, có thể bố trí trận pháp cũng càng nhiều.

Nắm vững một đầu long khí tương đương với nắm vững một luồng sinh thể, một luồng tử thể, có thể có được hai cách biến hóa.

Nắm vững hai đầu long khí, tương đương với nắm vững hai luồng sinh thể, hai luồng tử thể, có thể có được bốn cách biến hóa.

Nắm vững ba đầu long khí, tương đương với nắm vững ba luồng sinh thể, ba luồng tử thể, có thể có được tám cách biến hóa.

Nắm vững bốn đầu long khí, tương đương với nắm vững bốn luồng sinh thể, bốn luồng tử thể, có thể có được mười sáu cách biến hóa.

Lâm Bắc Phàm bây giờ là nắm vững bảy đầu long khí, nói cách khác, hắn có được 128 cách biến hóa, có thể bố trí 128 loại trận pháp.

Trên thực tế, trong lịch sử rất ít người có thể bố trí 64 loại trận pháp, bởi vì tinh thần lực cực hạn của người chỉ có 30 điểm, tình huống như Lâm Bắc Phàm thuần túy là phạm quy.

Mấu chốt của tầng hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật là có thể bày binh bố trận, thông qua trận pháp chế tạo ra đủ loại uy năng diệu dụng của “thể”, không chỉ đơn giản là ảnh hưởng trái chiều và ảnh hưởng chính diện.

Hơn nữa, luồng “thế” này còn có thể thông qua trận pháp mà cố định xuống.

Trận bàn này có thể không ngừng lấy mẫu từ sinh tử nhị khí long khí trong thiên địa để bổ sung cho mình, vốn có công hiệu kéo dài thời gian.

Bây giờ, “nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ” đã đại thành, chuyện Lâm Bắc Phàm nghĩ tới đầu tiên là vào trấn Hạ Mã, nơi sản sinh nguyên liệu nấu ăn cao cấp.

Từ khi hấn mua xuống mảnh đất kia, đã xấp xỉ hai tháng, trong gần hai tháng này, dưới sự cố gắng của đại sư Lưu Nhất Thủy, mảnh đất đã nhanh chóng phát triển.

Việc khai khẩn đất hoang cơ bản đã hoàn tất, chung quanh đã lấp rào chắn, hơn nữa còn gắn hệ thống cấp nước, tất cả đều được chuẩn bị ổn thỏa, xấp xỉ có thể gieo giống. Chờ tới khi con đường lớn kia xây dựng xong, trên cơ bản căn cứ này đã thành hình, là thời điểm để hấn bắt đầu điên cuồng kiếm tiền.

Tốc độ xây đường cũng rất nhanh, không biết Lưu Nhất Thủy vận dụng thủ đoạn và nhân tình gì, lại có thể kéo tới mấy đội công trình, gần 5000 người đến đồng thời thi công, đương nhiên tốc độ cũng rất nhanh chóng.

Cứ theo tốc độ này, trong hai tháng là có thể xây xong.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy hiện tại là lúc nên bắt đầu cải tạo, có năng lực bày trận thế này, hấn càng như hổ thêm cánh.

Nếu có thể biến nó thành một mảnh động thiên phúc địa, sản phẩm sản xuất ra vừa tươi lại có dinh dưỡng, thậm chí còn có giá trị dưỡng sinh, tài nguyên chẳng phải sẽ cuộn cuộn mà đến sao?

Nghĩ đến liền làm!

“Long khí, quy vị!”

Lâm Bắc Phàm lại trả mấy đầu long khí đã lấy đi trước đó, đất đai vốn thiếu khuyết long khí hiện tại đã bắt đầu có sinh cơ, thể hiện ra cục diện thịnh

vượng phồn vinh.

Có điều, như thế vẫn chưa đủ.

Lâm Bắc Phàm lại chuyển mấy đầu long khí qua, vừa vắn góp đủ chín đầu long khí, sinh thể nồng nặc lên.

Lúc này, mảnh đất trước mặt đã có thể được xưng là màu mỡ.

Kế tiếp là thời điểm máu chột.

“Sinh Cơ Trận!”

“Liệt Diễm Trận!”

“Uẩn Thủy Trận!”

...

Lâm Bắc Phàm liên tục ném ra năm trận bàn.

Trận bàn thứ nhất là Sinh Cơ Trận, có được tác dụng của sinh thể, giúp cỏ cây sinh trưởng dồi dào.

Trận bàn thứ hai là Liệt Diễm Trận, có công năng đả thương, chuyên dùng để đối phó với côn trùng gây hại, chỉ cần chúng nó tới gần vùng đất trồng rau này, sẽ bị Liệt Diễm Trận đả thương.

Trận bàn thứ ba là Uẩn Thủy Trận, là trận pháp có thể ủ dưỡng lượng nước, bảo trì độ ẩm.

Trận bàn thứ tư là Hồi Quang Trận, dùng để hấp dẫn ánh nắng xúc tiến sự quang hợp, đồng thời còn có tác dụng giữ ấm nhất định.

Trận bàn thứ năm là Pháp Di Trận, trận pháp chuyên dùng để khử trừ ô uế, phòng ngừa bị ô nhiễm.

Có năm trận pháp này, nơi sản sinh nguyên liệu nấu ăn cao cấp xem như đã được chế tạo xong.

Chương 169: Mọi thứ đều thay đổi, cải thiên hoán địa!

Nhắc tới việc căn cứ nguyên liệu nấu ăn cao cấp phát triển nhanh như vậy, không thể không nhắc đến công lao của lão nhân Lưu Nhất Thủy.

Nghĩ đến lão ta cũng là người mình, nên được chăm sóc đặc biệt.

Nhất là hiện tại tuổi lão đã cao, lỡ như không cẩn thận bị mất mạng, hẳn biết đi đâu tìm người bán mạng như vậy đây?

Thế là, Lâm Bắc Phàm thi triển Vọng Khí Thuật tìm kiếm lão.

Tìm được, kết quả lại hợp tình hợp lý ngoài dự liệu của mọi người.

“A? mấy lão đầu này lại tụ tập với nhau, xem ra bọn họ bị lão đầu tửu quý chuốc say, ngủ đến bất tỉnh nhân sự...” Bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm phát hiện, gần đây mấy lão đầu kia luôn thích thông đồng với nhau sau lưng hắn, thần thần bí bí.

Nghĩ đến việc hiểm lăm bản thân mình mới tìm được vài bằng hữu nói chuyện hợp ý, tuy tuổi đã cao, còn có thể làm gia gia hắn, nhưng lại rất quan tâm tới hắn, thời điểm hắn gặp nguy hiểm bọn họ còn ra tay giúp đỡ, chân tình khó có được.

Lâm Bắc Phàm dứt khoát báo đáp bọn hắn một lần.

“Vọng khí Thuật, sinh tử nhị khí nghịch chuyên!”

Lâm Bắc Phàm đồng thời thi triển bí thuật với năm người bọn hắn.

Hiện tại, tinh thần lực của hắn đã được tăng trưởng cực mạnh, muốn thi triển kỹ năng Bug này đã không còn phí sức như trước, hơn nữa trên người đối phương chỉ bị một ít bệnh tuổi già, vấn đề không nghiêm trọng, cho nên đồng thời cứu trợ năm người cũng không thành vấn đề.

Dưới sự nghịch thiên của thần kỹ cứu trợ, bệnh tật trên người năm lão đầu đều bị trừ khử, ngoại trừ khuôn mặt vẫn già nua, tình trạng cơ thể bọn họ có thể so với tráng niên 40 tuổi.

Về phần bọn họ có hoài nghi tới hấn hay không, Lâm Bắc Phàm cũng không quá lo lắng. Bởi vì thời điểm bọn hấn phát hiện, bản thân mình cũng không có mặt ở hiện trường, bọn hấn tuyệt đối sẽ không nghĩ đến mình có thể thi triển thần kỹ ở khoảng cách xa như vậy.

Nhưng có khả năng Lưu Nhất Thủy sẽ hoài nghi...

Nhưng mà hoài nghi thì có ích lợi gì? Nói ra ai sẽ tin?

Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Hấn không biết, hấn vẫn sẽ là đối tượng đầu tiên bị mọi người hoài nghi, bởi vì Lưu Nhất Thủy – đại sư hấn tín nhiệm nhất – đã “bán” hấn cực kì triệt để.

Tất nhiên, chuyện nghịch thiên cải mệnh thế này, Lâm Bắc Phàm không ngại làm nhiều thêm một lần.

Hấn lại ném ra mấy trận bàn, cải tạo sơn trang Thực Vi Thiên một lần. Từ nay về sau, sơn trang này tương đương với động thiên phúc địa, người ở bên trong có thể kéo dài tuổi thọ, trái cây và súc vật sẽ trở nên ngon miệng vô cùng, sau này mình thường xuyên đến còn có thể thỏa mãn khẩu vị của bản thân, một công đôi việc.

Trời sáng rõ, mấy lão đầu tại Thực Chi Thiên mơ mơ màng màng tỉnh lại.

“Rất lâu chưa được ngủ một giấc thư thái như vậy! Rượu của lão tửu quý thật có công năng dưỡng sinh, về sau ta lại đòi hấn nhiều một chút...” Đại sư Lưu Nhất Thủy duỗi cái lưng mệt mỏi, cảm giác toàn thân ung dung tự tại.

Cảm giác này như gông xiềng nặng nề trên thân thể đã được tháo xuống, người nhẹ như yển không có trời buộc.

Mới bắt đầu, hấn còn tưởng là công hiệu dưỡng sinh của rượu lão tửu quý.

Thế nhưng, khi hấn ta vừa đi ra cửa, phát hiện mọi thứ đều biến đổi.

“Cái này là... điều này sao có thể?” Lưu đại sư thốt ra, vô cùng chấn kinh.

“Phong thủy nơi này... Hoàn toàn thay đổi... Hoàn toàn thay đổi... Làm sao có thể?”

Lưu đại sư đưa mắt nhìn bốn phía, kích động đến điên điên khùng khùng.

Tuy cây vẫn là cây đó, hoa vẫn là hoa, núi vẫn là núi, nước vẫn là nước, nhưng trong mắt phong thủy đại sư như lão, tất cả mọi thứ đều đã thay đổi.

Bởi vì, từ cảnh sắc chung quanh lão có thể nhìn ra, phong thủy nơi này đã thay đổi.

Lúc đầu, nơi này có hai đầu long mạch giao hội, linh khí bức người, phong thủy đã cực kì tốt, tương đương với một nơi thịnh vượng, ngũ cốc được mùa, gia súc bầy đàn, gia đình hòa thuận, có thể xem như truyền thừa chi địa.

Nhưng bây giờ nhìn lại, phong thủy này lại lần nữa thăng cấp, sinh cơ càng thêm dạt dào, xanh um tươi tốt, tỏa ra ánh sáng lung linh như có thần cư, đã tấn thăng làm động thiên phúc địa.

Người ở nơi này có thể kéo dài tuổi thọ, có tiên phù hộ, bách bệnh bất nhập thân.

Chết rồi được chôn ở nơi này còn có thể phù hộ gia tộc.

Đây là địa phương có phong thủy tốt nhất mà lão từng thấy, hơn nữa còn là bỗng nhiên biến đổi ngay trước mắt lão, điều này sao có thể không khiến lão kinh ngạc?

“Đại sư, sáng sớm người kêu gào cái gì? Hiếm khi được ngủ thư thái như vậy, người lại đánh thức ta!” Hàn lão đầu ngáp, người nhẹ như yến đi ra, cảm giác toàn thân tràn trề sức lực.

“Đại sư, gặp được phải chuyện gì mà kích động như vậy? Nói ra để mọi người chúng ta cùng vui vẻ một lần?” Lão Trù Thần cũng đi ra, nhìn thấy lão tửu quý cầm theo chai rượu lắc lư chạy ra, vội vàng nói: “Lão tửu quý, rượu chúng ta uống tối hôm qua... cho ta thêm vài bình, rượu này uống thật sảng khoái! Giống hệt như lời người nói, nó có công hiệu dưỡng sinh, hiệu

quả thật quá tốt, ta cảm thấy thân thể ta phảng phất như về tới trạng thái trung niên, toàn thân tràn đầy sức lực!”

“Lão Trù Thần vừa nói như thế, ta phát hiện đúng là vậy thật!” Tàn lão đầu cũng đi ra, đồng ý: “Lão tử quý, rượu tối hôm qua ngươi cũng cho ta thêm vài bình, nói không chừng sau khi uống vào, tất cả bệnh trên người ta đều khỏi hết!”

Lão cười ha ha một tiếng, tâm tình vô cùng vui sướng. Tuy rằng buổi sáng trên núi tương đối lạnh, lão lại ăn mặc mỏng manh, nhưng không hề cảm thấy rét lạnh chút nào, cho nên lão nghĩ đây là tác dụng của rượu.

“Bớt nói nhảm, có công hiệu này hay không, ta uống nhiều năm như vậy còn không biết sao?” Lão tử quý lườm đám người: “Muốn nói công hiệu dưỡng sinh đúng là có, nhưng không thể rõ ràng như vậy, nhiều nhất cũng chỉ là hoạt huyết thông lạc, khiến ngươi ngủ ngon giấc thôi, muốn chữa bệnh căn bản là nói bậy! Ta nghĩ, có thể là Lưu đại sư phát hiện cái gì, cho nên mới kích động như vậy!” Sau đó, bọn hắn đồng loạt nhìn về phía Lưu đại sư còn đang kích động.

“Biến... Biến... Nơi này hoàn toàn biến đổi!”

“Lưu đại sư, ngươi nói cái gì biến đổi?” Hàn lão đầu thuận theo ánh mắt Lưu đại sư nhìn một chút, nói: “Có cái gì biến đâu?”

“Không không! Ta tuyệt không nhìn lầm, toàn bộ nơi này đã biến đổi... Các ngươi chờ ta một lát, ta đi một chút sẽ trở lại!” Lưu đại sư bỗng nhiên chạy về phía bãi xe, sau đó lái một chiếc xe lao ra ngoài, chạy như bay về phía trấn Hạ Mã, tốc độ vô cùng cuồng dã.

“Đại sư, ngươi muốn đi đâu?”

“Đại sư...”

Ước chừng một giờ sau, Lưu đại sư lái xe trở về.

Lúc này, tâm tình lão đã bình tĩnh trở lại, không còn biểu hiện kích động điên cuồng như vừa rồi.

Lão cười tít mắt, hết như đóa hoa cúc nở rộ, giống như trứng số độc đắc vậy.

Nhìn thấy mấy lão đầu ngóng trông, Lưu đại sư báo phát hiện của mình cho đám người.

Ý là, phong thủy nơi này đã trở nên càng thêm tốt hơn, mọi người ở chỗ này có thể kéo dài tuổi thọ, tiêu trừ bách bệnh. Trước đó mọi người cảm giác thân thể biến hóa, có khả năng là biến hóa do phong thủy mang tới.

Chuyện này 100% là Lâm Bắc Phàm làm.

Bởi vì không chỉ phong thủy nơi này, phong thủy của căn cứ nguyên liệu nấu ăn còn đang được xây dựng ở trấn Hạ Mã kia cũng đã thay đổi, trở nên càng thêm tốt hơn.

Có năng lực cải biến phong thủy, theo lão biết, trong thiên hạ cũng chỉ có một người là Lâm Bắc Phàm.

Hắn mới là đại sư giỏi nhất trong giới phong thủy!

Bọn hắn không biết trong giới phong thủy, có thể cải biến phong thủy là chuyện nghịch thiên tới cỡ nào, hiện tại bọn hắn chỉ cảm nhận được đúng là thân thể mình xảy ra biến hóa rõ ràng, cảm giác như đã đổi một cơ thể khác.

“Có phải tốt lên hay không, đi kiểm tra sức khỏe sẽ biết. Vừa lúc ta có một đội chữa bệnh, thiết bị đầy đủ, mọi người đi kiểm tra với ta sẽ biết ngay.”

Lão Trù Thần dẫn theo mấy lão đầu không kịp chờ đợi đi kiểm tra sức khỏe.

Chương 170: Bắp đùi này ta ôm chắc rồi!

Kết quả cuối cùng không có gì bất ngờ, tất cả bệnh tật trong cơ thể mọi người đều đã biến mất, ngay cả triệu chứng ung thư dạ dày của Tần lão cũng biến mất hoàn toàn, mọi người khỏe mạnh đến không thể khỏe mạnh hơn.

Hơn 70 tuổi còn có cơ thể khỏe mạnh như vậy, ngay cả bác sĩ kiểm tra cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Nhưng vừa nghĩ đến đối phương đều

là người có tiền, tài sản hùng hậu, luôn nhận được sự chăm sóc và chữa trị hữu hiệu nhất, hình như đây cũng không phải vấn đề.

Tuy mấy lão đầu này vui vẻ, nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh như trước.

Mọi người nhìn nhau, sau đó quay về phòng bếp bình thường bọn họ vẫn hay ở, đóng cửa lớn lại, rót cục mới cười ha ha.

“Ha ha, tất cả bệnh tật trên cơ thể ta thật sự đã biến mất!”

“Huyết áp hạ, đường máu cũng hạ, ngay cả bệnh phong thấp lâu năm cũng tốt hơn!”

“Hình như vết thương cũ thường xuyên tái phát của ta cũng khá hơn rồi! Từ nay về sau ta không cần lo lắng nó lại tái phát nữa, quá tuyệt vời!”

“Điều quan trọng nhất là, khối u trên người ta cũng đã biến mất!”

“Ta cảm thấy cơ thể của ta như quay về lúc còn trẻ, nếu không phải mái tóc hoa râm đang nhắc nhở ta, ta còn tưởng ta thật sự xuyên việt về quá khứ đây!”

Mấy lão đầu đều rất vui vẻ.

Sống đến tuổi bọn họ, không nói bệnh nặng gì đó, nhưng ít nhất cũng có rất nhiều bệnh tật, đây đều là triệu chứng do cơ thể già yếu đưa tới, thuộc về quy luật tự nhiên không thể làm trái.

Nhưng bọn họ không ngờ, bây giờ bọn họ lại lần nữa tỏa ra sức sống.

Chỉ dựa vào tình trạng cơ thể này, sống thêm 20 30 năm nữa cũng không phải vấn đề!

Đến số tuổi của bọn họ đã có thể nghỉ ngơi mọi việc, nhưng ai không muốn sống được càng lâu hơn?

“Không nói những điều khác, tuy tiêu tử kia rất độc miệng, nhưng làm người cũng khá được, thật sự quan tâm mấy lão đầu tử chúng ta, thật sự không uổng công chúng ta thương hắn!” Tân lão cười ha ha.

“Đúng vậy, tuy ngày thường bị gia hỏa kia chọc tức chết, nhưng hấn nói năng chua ngoa tâm lòng đậu hũ, vẫn có lương tâm, có năng lực còn nhớ tới chúng ta, thanh niên này cũng khá được!” Hàn lão gật đầu.

“Điều quan trọng là hấn có bản lĩnh còn rất khiêm tốn, không thích thể hiện tài hoa và bản lĩnh, nếu không phải có đại sư ở đây, chỉ sợ đến bây giờ chúng ta còn chưa phát hiện sự thần kỳ của hấn!” Lão Trù Thần nói.

Lão Tửu Quý tiếc nuối nói: “Đáng tiếc, gia hỏa kia đã kết hôn rồi... Nếu hấn có thể làm tôn nữ tể của ta thì tốt biết bao? Vậy ta cũng có thể tìm được một người cùng ta uống rượu!”

Hàn lão cũng cảm thấy rất đáng tiếc: “Đúng vậy, kết hôn quá sớm... Ánh mắt của nữ oa Bạch gia này thật sự sắc bén, nhanh chóng ra tay, tuyệt đối không cho người khác cơ hội. Nhìn tôn nữ Sở Sở nhà ta, hình như cũng có chút tình ý với tiểu tử kia, ta cũng muốn tác thành cho bọn chúng, chỉ tiếc... Ôi, chỉ có thể trách bọn chúng hữu duyên vô phận!”

Mấy lão đầu vừa hưng phấn vừa tiếc nuối.

“Thật ra, các người thảo luận tới thảo luận lui, đều không nói đến chỗ tốt chân chính.” Lưu đại sư nói.

“Chẳng lẽ đây không phải chỗ tốt lớn nhất sao? Để cơ thể chúng ta khôi phục khỏe mạnh, để cơ thể già yếu của chúng ta khôi phục sinh cơ, chẳng lẽ điều này còn không phải chỗ tốt lớn nhất?” Hàn lão vội vàng truy vấn.

“Dĩ nhiên không phải, đây chỉ là sản phẩm kèm theo.” Lưu đại sư sâu xa khó lường mỉm cười, chỉ xuống đất: “Thật ra chỗ tốt chân chính là nơi này, cũng chính là mảnh đất dưới chân chúng ta. Như ta đã nói trước đó, nơi này không chỉ là một mảnh phong thủy bảo địa, nó đã tương đương với “động thiên phúc địa” trong truyền thuyết, là chỗ ở của tiên nhân, người ở đây sẽ kéo dài tuổi thọ bách bệnh bất nhập thân, là một nơi tốt để dưỡng sinh, giá trị không thể đo lường.”

“Thật?” Đôi mắt mấy lão đầu bừng sáng.

Bọn họ biết Lưu đại sư là người có bản lĩnh thật, không ai có thể sánh với lão trên phương diện phong thủy, lão nói dưới chân là một mảnh bảo địa siêu cấp, vậy chắc chắn là một mảnh bảo địa siêu cấp.

Lưu đại sư tiếp tục cười nói: “Hơn nữa, nơi này rất thích hợp để trồng rau quả và chăn nuôi gia súc, các món ăn làm ra chắc chắn sẽ càng ngon hơn, lão Trù Thần, ngươi đã kiếm lợi lớn.”

Trong lòng lão Trù Thần vui vẻ, lão mặc kệ có thể nuôi gia súc được không, nơi này thích hợp trồng rau mới khiến lão vui vẻ nhất.

Lão Tửu Quý đột nhiên nói: “Lão Trù Thần, ngươi có bán sơn trang này không? Ta ra giá 100 ức!”

“100 ức đã muốn mua nơi này?” Tần lão cười lạnh một tiếng: “Ta bỏ 150 ức, sau này ta sẽ chết ở đây!”

“Lão Trù Thần, không cần để ý đến bọn họ, bán cho ta 200 ức, thế nào?” Hàn lão trông mong nói.

“Các ngươi cứ xéo hết cho ta!” Lão Trù Thần cười mắng: “Đây là bảo bối Lâm tiêu tử cho ta, hẳn biết ta thích trồng rau nuôi heo, vì vậy đặc biệt cải tạo phong thủy cho ta, những lão khốn kiếp các ngươi đừng mơ nhúng chàm!”

Sau đó lại nói sang chuyện khác: “Thế nhưng, nể mặt tất cả mọi người đều là chiến hữu, ta vĩnh viễn giữ lại một căn phòng cho các ngươi ở đây, các ngươi có thể đến ở bất cứ lúc nào, ăn ở đều tính cho ta.”

“Điều này còn tạm được, không mua được sơn trang, nhưng có quyền ở vĩnh viễn cũng không tệ!” Hàn lão hài lòng cười.

“Đúng vậy, sơn trang này không thể rời bỏ Trù Thần được! Chúng ta không chỉ muốn ở tốt, còn muốn ăn ngon, uống tốt, nơi này thật sự là một thiên đường!” Tần lão cười ha ha một tiếng.

“Nếu nói uống, sao có thể không có ta?” Lão Tửu Quý quát to: “Trù Thần, ngươi không chỉ giữ lại một căn phòng cho ta, còn phải xây dựng một hầm

rượu cho ta, ta muốn ủ rượu ở đây! Ta cũng muốn xem xem, phong thủy bảo địa này có thể ủ ra loại rượu kỳ lạ gì? Có uống được không!”

Lão Trù Thần cười tùm tùm: “Hoan nghênh! Nhiệt liệt hoan nghênh! Bây giờ nhi nữ đã trưởng thành, đều có sự nghiệp của mình, mấy lão gia hỏa trời nam đất bắc chúng ta có thể tập trung lại một chỗ, đây là duyên phận! Mọi người cùng ở lại làm bạn với nhau!”

Cuối cùng đề tài lại quay lại Lâm Bắc Phàm thần kỳ.

“Mấy người chúng ta biết chuyện này là được rồi, đừng nói cho người khác biết.” Đại sư phong thủy ho khan, nhắc nhở một tiếng.

Mấy lão đầu rất đồng ý.

Thứ nhất là có thể bảo vệ tiểu tử thú kia, tránh để người hữu tâm biết được gây bất lợi cho hắn.

Thứ hai cũng xuất phát từ sự ích kỷ của con người, bọn họ tự trải nghiệm sự thần kỳ của Lâm Bắc Phàm, muốn độc hưởng chỗ tốt trong đó, càng ít người biết chuyện này càng tốt, nếu để quá nhiều người biết sẽ phải chia sẻ “lợi ích” cho bọn họ.

Vừa nghĩ đến bọn họ nhận được nhiều lợi ích lớn như vậy, bọn họ lại muốn đưa thêm tiền cho tiểu tử kia, nếu không trong lòng không vững vàng.

Hơn nữa bọn họ còn đưa tiền rất thoải mái, bởi vì đưa càng nhiều hồi báo càng lớn, không chỉ là phương diện tiền tài sự nghiệp, còn có nhiều phương diện mà tiền tài không mua được, đây là điều khiến bọn họ trông mà thèm.

“Gần đây đài truyền hình Tinh Quang có chương trình gì sắp ra mắt không? Chút nữa ta đi liên lạc một chút, để bọn họ đi nện tiền, tiểu tử này giúp chúng ta nhiều như vậy, chúng ta không giúp được hắn thì phải giúp lão bà hắn!” Tần lão nói.

“Đừng nói nữa, bây giờ không còn cửa đầu tư tiền đâu!” Lão Tửu Quý cảm khái: “Trước đó, ta ba phen bốn bận cho người liên hệ với bọn họ, để bọn họ làm một chương trình, như vậy ta cũng tiện đầu tư tiền. Thế nhưng ta lại

nhận được câu trả lời là tài nguyên của đài truyền hình bọn họ có hạn, không làm được chương trình thứ tư nữa, có lẽ phải chờ bọn họ đổi trụ sở mới có năng lực đi làm. Thế nhưng, chúng ta đã dùng chút mưu kế, cuối cùng vẫn đưa tiền đến tay bọn họ được, ha ha!”

Vừa nghĩ đến quan hệ đôi bên càng thêm thân thiết, lão Tử Quỷ cười đắc ý.

Chương 171: Kẻ địch đến khảo sát!

“Đại sư, bên người còn cần giúp đỡ không? Ta cảm thấy chúng ta có thể...”
Tần lão cười ha hả.

Ba người còn lại đồng loạt nhìn sang, ánh mắt sáng lên.

Lưu đại sư lập tức khoát tay từ chối: “Đủ rồi, đủ rồi, đã đủ rồi, các người không cần nhúng tay nữa! Bây giờ bên kia đã kín người hết chỗ, công việc các mặt đều triển khai rất thuận lợi, nhiều người nữa sẽ hỗn loạn!”

Mọi người cảm thấy rất tiếc nuối.

Hàn lão nói một câu: “Nghe nói tiểu tử kia đã mua một trang web phá sản, dùng để xuất bản tiểu thuyết mạng, hình như là một thứ mới mẻ. Bây giờ ta cũng không hiểu rõ tiểu thuyết mạng khác tiểu thuyết bình thường ở chỗ nào...”

“Ta cũng nghe nói chuyện này.” Trù Thần nói: “Nghe nói tiểu tử kia vì muốn chọn lựa tiểu thuyết mình thích, hoặc để người khác viết tiểu thuyết mình thích xem nên mới cố ý mua lại...”

“Tiểu tử kia miệng đầy pháo, nhưng trong lòng tinh ranh như quỷ, lời này mà người cũng tin được?” Tần lão khinh thường nói, lão quen biết Lâm Bắc Phàm lâu nhất, cũng hiểu rõ tính nết của hắn, tuyệt không giống như bề ngoài.

Muốn hắn chịu thiệt thòi?

Đời này cũng đừng nghĩ!

Lão Tử Quỷ uống một hớp rượu: “Ngược lại có thể tập trung vào trang web đó!”

Lúc này, một chiếc máy bay tư nhân Đông Nam Á bay đến, hạ cánh ở sân bay quốc tế của thành phố Giang Nam.

Một người đàn ông mặc tây trang đi ra từ trong máy bay, vẻ ngoài anh tuấn lại hơi âm nhu, một đám người giống quan viên chính phủ cười ha hả nghênh đón.

“Hoan nghênh Lý đồng đại giá quang lâm, ta đại diện cho Giang Nam chào mừng ngài!” Dẫn đầu đám quan viên chính phủ là một nam nhân khoảng 50 60 tuổi, tóc hơi bạc nhưng tinh thần rất tốt, quan uy không nhẹ.

Thanh niên cũng mỉm cười nghênh đón: “Sao lại làm phiền Dương tỉnh trưởng đến một chuyến? Tiểu nhân thụ sủng nhược kinh!”

“Không phiền, Lý đồng còn trẻ đã quản lý tập đoàn lớn hàng trăm tỷ, có thể nói ngài là niềm tự hào của Trung Quốc chúng ta. Ta cũng tò mò không biết người tuấn ngạn như vậy trông sẽ ra sao, bây giờ gặp một lần thật sự là danh bất hư truyền! Tài hoa xuất chúng, phóng khoáng tự do, gặp mặt càng hơn nghe danh!” Dương tỉnh trưởng hơi nịnh nọt.

Hai người thân thiết bắt tay, bên cạnh có truyền thông chụp ảnh lưu niệm.

Hai người trước mặt, một người là Lý Vô Thương, tân đồng sự trưởng của Lý thị – tập đoàn Hoa kiều siêu cấp – từng truyền bố sẽ đến Giang Nam khảo sát, người còn lại là phó tỉnh trưởng tỉnh Giang Nam, họ Dương, chủ quản kinh tế.

Nghe nói tập đoàn Lý thị – gia tộc Hoa kiều có lực ảnh hưởng cực lớn ở nước ngoài – muốn tới Giang Nam khảo sát đầu tư, toàn bộ tỉnh Giang Nam đều rất coi trọng, còn phái Dương phó tỉnh trưởng đến tiếp đãi.

Phía sau còn có một số quan viên địa phương, ví dụ như bí thư thị ủy của thành phố Giang Nam.

“Các vị tàu xe mệt mỏi, sao không nghỉ ngơi trước rồi chút nữa lại đi khảo sát? Chúng ta đã chuẩn bị cơm rau dưa, đều là mỹ thực đặc sản địa phương, ăn uống no đủ ta lại đưa các người đi xem tình hình kinh tế thành phố Giang Nam chúng ta, xem những năm gần đây Giang Nam của chúng ta đã phát triển và thay đổi thế nào, đảm bảo sẽ không khiến người thất vọng!”
Dương phó tỉnh trưởng nhiệt tình nói.

Lý đồng liếc người phía sau một cái, sau đó khách sáo nói: “Vậy chúng ta cung kính không bằng tuân mệnh.”

Sau đó, bọn họ ăn một bữa cơm rau dưa, rồi bắt đầu khảo sát kinh tế Giang Nam.

Dương phó tỉnh trưởng chỉ đi cùng nửa ngày sau đó có việc đi trước, tiếp theo đều do bí thư thị ủy của thành phố Giang Nam tháp tùng, nếu có thể kéo tập đoàn Lý thị đầu tư, sẽ tạo thành bước phát triển kinh tế cực đại.

“Nghe nói, gần đây đài truyền hình Tinh Quang của thành phố Giang Nam lấy được thành tích rất to lớn, ta ở nước ngoài cũng nghe nói đến, Lưu bí thư có thể dẫn ta đi xem không?” Lý Vô Thương đột nhiên hỏi.

Lưu bí thư hơi kiêu ngạo nói: “Những thành tích gần đây của đài truyền hình Tinh Quang thật sự rõ như ban ngày, bây giờ Tinh Quang đã thành thương hiệu của thành phố Giang Nam chúng ta, đã được xếp vào danh sách đơn vị khảo sát trọng điểm của tỉnh. Nhất là boss lớn Bạch Thanh Tuyết Bạch tổng của đài truyền hình, không hổ là Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp, chưa tới nửa năm đã khiến đài truyền hình phong sinh thủy khởi (1). Nàng cũng trẻ tuổi như người, nhưng đã đạt được thành tích cực lớn trong giới kinh doanh, ta nghĩ các người gặp mặt chắc chắn sẽ có rất nhiều chủ đề chung.”

(1) Phong sinh thủy khởi: gió nổi nước lên. Chỉ làm một việc gì đó rất thuận lợi, phát triển nhanh chóng.

“Vậy sao, ta rất chờ mong!” Lý Vô Thương nở nụ cười ý vị thâm trường.

Cứ vậy, một đoàn người quay đầu xe, chạy tới đài truyền hình Tinh Quang.

Lúc Bạch Thanh Tuyết nhận được tin tức Lý Vô Thương muốn đến đài truyền hình khảo sát, cũng hơi mơ hồ.

“Nữ vương đại nhân, tình nhân cũ của người đến rồi! Ngày đầu tiên hấn ta đến Giang Nam đã tới thăm người, xem ra hấn ta vẫn nhớ mãi không quên người đây!” Vũ Thiên Mị nháy mắt ra hiệu.

“Tình nhân cũ cái gì? Ta chưa từng coi hấn là người!” Bạch Thanh Tuyết cười lạnh: “Đừng thấy gia hỏa này bề ngoài ôn tồn lễ độ, thật ra trong bụng rất xấu xa... Sở dĩ lúc trước ta phải rời khỏi tập đoàn Bạch thị, hấn ta cũng có một phần công lao!”

“Vậy lần này hấn ta đến đây, người định làm thế nào?”

“Đến thì đến thôi, lại còn để Lưu bí thư dẫn tới, hấn ta vẫn âm hiểm xảo trá như trước đây. Lúc trước ta không thể làm gì hấn ta, bây giờ hấn ta đến địa bàn của ta, ta nhất định phải khiến hấn ta đẹp mặt!”

“Diệp bộ trưởng của chúng ta rất có kinh nghiệm trong chuyện này...” Vũ Thiên Mị thuận miệng nói một câu.

Bạch Thanh Tuyết gọi điện thoại cho Diệp Vô Đạo: “Diệp bộ trưởng, một kẻ thù của ta sắp đến, kẻ thù này còn do Lưu bí thư đưa đến, ta không tiện xử lý. Người có cách nào không?”

Bên kia bảo đảm: “Yên tâm, cứ giao hết cho ta! Ta thích làm chuyện này nhất!”

Cúp điện thoại, Diệp Vô Đạo hưng phấn rống to với mấy vị Binh Vương đang tập thể hình: “Các huynh đệ! Có việc làm, mọi người high lên cho ta!”

“Đến đây, đến đây, Lang Đầu!”

“Chuyện này sao có thể thiếu ta được?”

Mấy vị Binh Vương đều hưng phấn.

Ngày nào bọn họ cũng ăn ngon uống tốt, thật sự quá thừa tình lực, nếu không làm chút chuyện bọn họ sẽ cảm thấy khó chịu.

Cuối cùng đoàn người Lý Vô Thương đã đến đài truyền hình Tinh Quang.

Lúc bọn họ đang phấn khởi tràn đầy đi vào đài truyền hình Tinh Quang, Bình Vương A Hỏa ngăn cản bọn họ: “Chờ chút! Các ngươi là ai, nơi này là đài truyền hình Tinh Quang, là nơi tư nhân, người không có phận sự không được vào!”

“Đài trưởng của đài truyền hình Tinh Quang không nói cho ngươi biết chúng ta đưa người đến khảo sát sao?” Lưu bí thư ngạc nhiên nói.

A Hỏa chững chạc đàng hoàng nói: “Nàng có thông báo, nhưng vẫn phải kiểm tra. Bởi vì lúc trước từng có một đám buôn ma túy đến từ Đông Nam Á muốn đả thương boss và tiên sinh nhà chúng ta, vì vậy chúng ta buộc phải đề cao cảnh giác.”

Lưu bí thư cũng nghe nói chuyện này, thật sự từng có chuyện như thế. Bởi vì phía sau chuyện này có liên quan đến giao dịch ma túy kékéchù, vì vậy hắn ta khá coi trọng, đặc biệt thúc giục giải quyết.

“Nhưng lần này người chúng ta dẫn tới là khách quý...” Một vị quan viên trong số đó tranh thủ.

“Khách quý cũng không viết mấy chữ “ta không phải phần tử buôn ma túy” lên mặt.” A Hỏa thuận miệng trả lời một câu: “Hơn nữa theo ta thấy, rõ ràng mấy người kia đến từ Đông Nam Á, ta cũng chỉ vì an toàn sinh mệnh của các vị thôi. Vì vậy, mời các vị phối hợp!”

Chương 172: Làm khó dễ đủ kiểu!

Lưu bí thư lúng túng cười: “Lý đồng, ngươi xem chuyện này...”

Lý Vô Thương mỉm cười hờ hững: “Bảo vệ của người ta cũng chỉ tận chức tận trách. Hơn nữa chúng ta đến nhà người ta, khách tùy chủ tiện, nên nghe theo sự sắp xếp.”

Lưu bí thư giơ ngón tay cái lên, khen ngợi: “Lý đồng giác ngộ thật cao! Cuối cùng ta cũng biết vì sao ngươi còn trẻ đã ngồi lên được vị trí này, chỉ dựa vào lòng cảm thông của ngươi đã đủ khiến người ta phải bội phục!”

“Lưu bí thư quá khen rồi.”

Thế là, một đoàn người đứng xếp hàng qua cửa kiểm an.

Quan viên của thành phố Giang Nam không vấn đề gì, nhưng đến lượt người do Lý Vô Thương dẫn tới lại nhiều vấn đề hơn.

“Chờ chút, người không thể mang thứ này vào!”

“Vì sao? Đây là một chùm chìa khóa!”

“Trong chùm chìa khóa này có một con dao gấp, nguy hại cực lớn, có thể lập tức biến thành hung khí!”

“...”

“Chờ chút, người không thể mang điện thoại vào!”

“Vì sao điện thoại của người khác thì được?”

“Bởi vì điện thoại của người là bản cải tiến thịnh hành ở chợ đen, có chức năng nghe trộm, mặc dù chúng ta chỉ là một đài truyền hình, nhưng cũng có rất nhiều bí mật, chẳng may bị người nghe trộm thì phải làm sao bây giờ?”

“...”

“Chờ chút, người cởi giày ra!”

“Vì sao, không phải đã kiểm tra rồi sao?”

“Chính vì đã kiểm tra mới phát hiện vấn đề, trong giày của người có một mảnh kim loại rất lớn, hình dáng cùng loại với lưỡi dao, chúng ta cần kiểm tra đặc biệt!”

“...”

Cứ vậy, vốn chỉ cần một lần là thông qua kiểm an, lại bị kéo dài mười mấy phút mới cho đi.

Cuối cùng, khuôn mặt Lý Vô Thương đen xì, nhưng lại không thể không mỉm cười.

“Kiểm tra xong rồi, lúc này không còn vấn đề gì nữa chứ?” Lý Vô Thương mỉm cười thân thiết nói, bị làm khó dễ lâu như vậy hẳn ta vẫn không tức giận, tố chất này khiến mọi người không thể không khen ngợi một câu, không hổ là người ngồi lên vị trí đồng sự trưởng.

“Các người có thể đi vào, nhưng hai vị này không được!” A Hỏa chỉ hai người cao to uy mãnh phía sau Lý Vô Thương.

“Vì sao không được? Bọn họ là vệ sĩ của Lý đồng, Lý đồng đi đến đâu bọn họ cũng phải đi theo, chẳng may Lý đồng xảy ra chuyện gì, người có thể chịu trách nhiệm được không?” Một người chân chó lớn tiếng nói.

“Ta có chịu trách nhiệm nổi không cần người quản!” A Hỏa mặt không đổi sắc nói: “Ta chỉ biết bọn họ từng giết người, vô cùng nguy hiểm, vì vậy không thể đi vào.”

“A.”

Vừa nói câu này, tất cả đều bàng hoàng.

Mọi người không thể tin nổi nhìn hai tên vệ sĩ sau lưng Lý Vô Thương, sau đó sợ hãi lùi lại. Dù sao, trên lưng hai người họ cũng từng dính mạng người, là tội phạm giết người chân chính, người bình thường nghe vậy có ai không sợ?

Ngay cả Lưu bí thư luôn mỉm cười cũng thoáng lùi lại hai bước.

Hai tên vệ sĩ sau lưng Lý Vô Thương biến thành mục tiêu công kích.

Khuôn mặt Lý Vô Thương hơi giật giật, cố gắng duy trì phong thái: “Ta nghĩ có lẽ các vị hiểu lầm rồi, thật ra hai vị vệ sĩ này của ta xuất thân bộ đội đặc chủng, ta nghĩ mọi người cũng biết bộ đội đặc chủng, có đôi khi bọn họ phải chấp hành một số nhiệm vụ khá đẫm máu, chúng ta nên thông cảm cho bọn họ! Bọn họ không phải tội phạm giết người, mà là anh hùng của quốc gia, anh hùng của nhân dân, chúng ta không nên kỳ thị bọn họ như vậy!”

Lý Vô Thương đồng dục nói câu cuối cùng.

“Nói rất hay!” Mọi người cùng nhau vỗ tay.

Phòng an ninh của đài truyền hình Tinh Quang.

“Lật ngược tình thế nhanh như vậy, không hổ là người có thể lên làm đồng sự trưởng!” Trước màn hình giám sát, Diệp Vô Đạo chặc chặc khen ngợi.

“Thế nhưng, ta thấy hai người kia cũng không có khí chất nhà binh, ngược lại càng giống sát thủ hơn, còn từng giết rất nhiều người!” A Thủy ngồi bên cạnh giám sát nói.

“Xem ra, Lý đồng này rất không sạch sẽ...” Diệp Vô Đạo nói.

Ở phía bên kia, thấy tình thế đã đảo ngược, A Hỏa không nhanh không chậm nói: “Lý tiên sinh, ta rất đồng ý với lời của ngươi! Thế nhưng, trên người bọn họ thật sự lây dính mạng người, xuất phát từ an toàn ta vẫn không thể để bọn họ vào, xin ngài thứ lỗi!”

Cuối cùng, Lý Vô Thương chỉ có thể bất đắc dĩ thỏa hiệp: “Được rồi, các ngươi ở lại đi, ta tự đi lên xem một chút!”

“Vâng, Lý đồng!” Hai người trảm miệng một lời.

Cuối cùng, đám người Lý Vô Thương đi vào đài truyền hình Tinh Quang. Cảm giác này thật giống như sắp gặp lãnh đạo vậy, thật sự quá khó khăn.

Lúc này, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng khoan thai đến chậm.

Vừa đi vừa xin lỗi: “Thật sự xin lỗi, Lưu bí thư! Nếu biết ngươi tới ta đã sớm ra nghênh đón, người phía dưới không hiểu chuyện, lát nữa ta sẽ giáo huấn bọn họ tử tế!”

Lưu bí thư cười khỏ, người phía dưới dám làm khó dễ như vậy, chẳng lẽ sau lưng không có người chỉ thị sao?

Hắn ta cũng đã nhận ra, Bạch đài trưởng và Lý đồng có ân oán, hơn nữa ân oán không cạn, ngay cả mặt mũi của hắn ta cũng vô dụng. Trong lòng hắn

ta cũng đã hơi hối hận, sớm biết vậy hẳn ta không nên dẫn người tới, bây giờ xấu hổ đến mức nào?

Nhưng hẳn ta đã lặn lội trên quan trường hơn nửa đời người, hẳn ta khéo léo, không thèm để ý cười nói: “Đâu có đâu có, là chúng ta làm phiền người mới đúng! Người phía dưới cũng chỉ làm việc theo quy tắc, làm rất tốt, Bạch tổng đừng trách bọn họ.”

“Lưu bí thư đại nhân đại lượng!”

Đôi bên tâng bốc một câu, chuyện này cứ trôi qua như vậy.

Lưu bí thư căng da đầu giới thiệu: “Tới tới tới, ta giới thiệu hai vị một chút, vị nữ sĩ xinh đẹp khí chất xuất chúng là này đài trưởng của đài truyền hình Tinh Quang, cũng là Bạch tổng Bạch Thanh Tuyết. Còn vị này là Lý Vô Thương đến từ Đông Nam Á, tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Lý thị nổi tiếng trong và ngoài nước, cũng là đồng sự trưởng tập đoàn Lý thị...”

“Lưu bí thư, không cần giới thiệu, ta và Thanh Tuyết quen biết đã lâu.” Lý Vô Thương thâm tình nói: “Thanh Tuyết, hiện tại nàng vẫn khỏe chứ? Nghe nói nàng đã rời khỏi Bạch thị, hơn nữa còn kết hôn...”

“Đây là việc riêng của ta, không làm phiền Lý đại thiếu quan tâm!” Bạch Thanh Tuyết bình thản nói.

“Thanh Tuyết, nàng biết ta... ta...”

Vũ Thiên Mị đứng bên cạnh âm dương quái khí nói: “Lý đồng, rốt cuộc người đến đài truyền hình để khảo sát, hay là đến để dụ dỗ nữ nhân đã có chồng? Lý đồng, hiện tại người là người có thân phận, xin hãy tự trọng, đừng khiến tất cả mọi người mất mặt!”

“Ah... Được rồi!” Lý Vô Thương chán nản cười khò.

Lưu bí thư bị kẹp giữa không biết nên nói gì cho phải, chỉ có thể lúng túng cười.

“Khụ khụ, chúng ta vẫn nên đi tham quan đài truyền hình thì hơn. Trong nửa năm qua, đài truyền hình Tinh Quang đã đạt được thành tích đáng kể,

chúng ta phải nhìn xem rốt cuộc bọn họ có bí mật gì...” Lưu bí thư đi lên trước.

Cuối cùng, lần khảo sát đài truyền hình Tinh Quang này qua loa kết thúc, không ai có tâm trạng đi xem tiếp. Dù sao, Bạch Thanh Tuyết là chủ nhân lại không nể mặt ai, đi tham quan nữa cũng có ích lợi gì?

Lúc Lâm Bắc Phàm nghe nói chuyện này, cũng dờ khóc dờ cười.

Lúc lão bà hấn tùy hứng, thật sự là mặt mũi ai cũng không nể. Lúc trước, hấn cũng bị lão bà “tùy hứng” mang đi, từ đó mới có nhân duyên bây giờ.

Về phần cái gọi là tình địch, Lâm Bắc Phàm cũng không để trong lòng.

Bây giờ hấn càng ngày càng không phải người thường, ánh mắt cũng càng lúc càng cao, người bình thường thật sự không thể lọt vào mắt hấn.

Nếu đối phương có chiêu gì, hấn thật sự không ngại chơi một chút.

Chương 173: Đại hội đấu giá bắt đầu, lão đại tập trung!

Trái qua lần khảo sát đơn giản này, Lý Vô Thương đã thả ra tín hiệu tích cực với tỉnh Giang Nam, hấn ta coi trọng sự phát triển của thành phố Giang Nam, quyết định đầu tư vào nơi này.

Tín hiệu này khiến chính phủ vui mừng khôn xiết, nhưng đám đại ngạc bản địa lại nâng cao cảnh giác, hô to sói đến.

Quả thật, tuy bây giờ thành phố Giang Nam đang phát triển nhanh chóng, nhưng không có một tập đoàn trăm tỷ nào gia nhập vào. Tập đoàn Lý thị đến đây, chắc chắn sẽ trở thành đầu lĩnh, chiếm lấy vị trí then chốt.

Giang Nam lớn như vậy, tài nguyên nhiều như vậy, tất cả lợi ích đều nằm trong một cái mâm, người ăn nhiều tất nhiên người khác phải ăn ít.

Vì vậy, chuyện này ảnh hưởng rất lớn đến giới kinh doanh của thành phố Giang Nam, nói thần hồn nát thần tính cũng không quá.

Thế nhưng, nó lại không ảnh hưởng quá lớn đến đài truyền hình Tinh Quang.

Bởi vì, nghiệp vụ hai bên khác biệt, dù ở nước ngoài, tập đoàn Lý thị có trâu bò cỡ nào đi nữa cũng không thể tham gia vào lĩnh vực truyền thông truyền hình này. Trên phương diện đầu tàu dẫn hướng này, quốc gia không chế rất chặt chẽ, nghiêm cấm đầu tư nước ngoài không chế, dù là Hoa kiều cũng không được.

Hội đấu giá đã tới gần. Lần đấu giá này sẽ đấu giá một số toà nhà lớn đã phá sản, cùng một số lô đất có giá trị cao, đều là tài sản vô cùng tốt, cho nên nó thu hút được sự chú ý của rất nhiều công ty tập đoàn.

Bạch Thanh Tuyết đã nộp đơn đăng ký tham gia hội đấu giá này.

Ngày hôm đó, nàng nhất quyết phải kéo bằng được Lâm Bắc Phàm theo nàng đi khảo sát cao ốc Song Tử Tinh, lại gặp một người rất đáng ghét.

“Thanh Tuyết, thật trùng hợp, lại gặp nàng ở đây!” Lý đồng Lý Vô Thương hưng phấn đi tới.

“Thật sự trùng hợp, âm hồn bất tán!” Bạch Thanh Tuyết ôm cánh tay Lâm Bắc Phàm, âm dương quái khí nói.

“Ách...” Hắn ta cười rất xấu hổ, ánh mắt nhìn sang Lâm Bắc Phàm, cười nói: “Vị này là Lâm Bắc Phàm tiên sinh đúng không, các người đứng chung với nhau thật sự là trai tài gái sắc ông trời tác hợp!”

Hắn ta đưa tay phải ra: “Hạnh ngộ!”

Lâm Bắc Phàm đang muốn đưa tay ra, lại bị Bạch Thanh Tuyết kéo lại: “Không được chạm vào hắn, ta sợ chàng bị nhiễm vẻ dối trá của hắn!”

Bàn tay Lý Vô Thương lơ lửng giữa không trung, tình cảnh càng thêm xấu hổ.

“Người tới đây làm gì?” Bạch Thanh Tuyết tò mò hỏi.

“Không phải đã quyết định đầu tư vào nơi này sao, ta định chọn một tòa nhà văn phòng làm trụ sở của tập đoàn Lý thị ở Giang Nam, sau đó lấy Giang Nam làm bàn đạp, tiến quân vào thị trường đại lục. Máy cao ốc chuẩn bị bán đấu giá khá được, nhất là cao ốc Song Tử Tinh, chúng ta đang cân nhắc mua lại.” Lý Vô Thương nói.

“Vậy thì chúc người thành công, chúng ta còn có việc, tạm biệt!”

Thám thính được tin tức mình muốn, Bạch Thanh Tuyết không chút do dự bỏ lại Lý Vô Thương, lôi kéo Lâm Bắc Phàm rời đi.

Nhìn bóng dáng hai người rời đi, sắc mặt Lý Vô Thương lập tức trở nên âm u.

“Thanh Tuyết, cần gì đi vội như vậy? Ta còn muốn đùa giỡn hấn một chút!”

Bạch Thanh Tuyết nghiêm mặt: “Hấn có gì hay mà đùa giỡn? Gần mực thì đen gần đèn thì rạng, ta lo lắng chàng tiếp xúc với hấn lâu sẽ bị hấn dạy hư, vì vậy đừng tiếp xúc thì tốt hơn!”

Lâm Bắc Phàm đỏ mặt hỏi: “Không khoa trương vậy chứ...”

“Sao không?” Bạch Thanh Tuyết nói đầu ra đây: “Nam nhân học xấu thì dễ học tốt lại khó, tên họ Lý kia là nam nhân xấu nhất, mặt ngoài nho nhã lễ độ, thực chất là nam nhân trộm cướp, vì tốt cho chàng, không nên tiếp xúc nhiều!”

“Nàng thật bá đạo!” Lâm Bắc Phàm ghen lời.

“Ta bá đạo thế đó, ta muốn vĩnh viễn chiếm lấy chàng, để chàng luôn ở bên ta!” Bạch Thanh Tuyết bá đạo nói.

“Ta thích sự bá đạo của nàng!” Lâm Bắc Phàm ngọt ngào chạm vào mũi của nàng.

“Vậy còn tạm được!” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiều nói.

“Thế nhưng, gia hỏa kia coi trọng cao ốc Song Tử Tinh, chỉ sợ chúng ta không dễ mua được!” Lâm Bắc Phàm hơi bận tâm.

“Thứ lão nương coi trọng, ai dám nhúng chàm?” Bạch Thanh Tuyết đại khí lẫm liệt nói: “Hơn nữa, ta chuẩn bị 100 ức, dù thế nào cũng phải mua được nó, xem ai hơn được ta?”

Đây là sức hấp dẫn của Bạch Thanh Tuyết, bá đạo ngông cuồng không thua nam nhân!

Nhưng có đôi khi ở trước mặt hấn, nàng lại như chim non nép vào người, hai dáng vẻ khác biệt khiến hấn vô cùng si mê.

“Bây giờ chúng ta đi đâu?”

“Đi đi đi, chúng ta đến các cao ốc khác dạo một vòng, thả chút bom khói!” Bạch Thanh Tuyết hưng phấn lôi kéo Lâm Bắc Phàm, ngày thường bận rộn công việc không có thời gian ở bên lão công, sao nàng có thể bỏ qua cơ hội như bây giờ được?

Trong vòng một ngày, bọn họ đi dạo hết bốn tòa nhà lớn.

Thả ra tín hiệu mãnh liệt, đó là Bạch Thanh Tuyết ta muốn tham gia lần đấu giá này, nhất định phải mua được một tòa nhà.

Mọi người rồi rít suy đoán xem nàng muốn mua tòa nhà nào, đề phòng cẩn thận. Nhưng bọn họ đoán đi đoán lại, cũng không đoán được mục tiêu của Bạch Thanh Tuyết là cao ốc Song Tử Tinh, không dám đoán khẩu vị của nàng lớn như vậy.

Cuối cùng buổi đấu giá cũng bắt đầu.

Vật đấu giá trong buổi đấu giá này đều là tài sản thế chấp tốt, vì vậy hấp dẫn rất nhiều xí nghiệp và tập đoàn lớn đến cạnh tranh. Ngay cả Bắc Kinh và Thượng Hải, cũng có mấy tập đoàn lớn tham gia cạnh tranh.

Hiện trường có rất nhiều lão đại tập trung, chỉ riêng lão tổng có thân gia trăm ức đã hơn 20 người, công ty và tập đoàn có tài sản hơn trăm ức vượt quá 30, có thể nói đây là thịnh hội giới thương nghiệp.

Trong đó, khiến người ta chú ý nhất là tập đoàn Lý thị ở nước ngoài. Đây là tập đoàn ngàn ức duy nhất ở hiện trường, hơn nữa còn là tập đoàn Hoa kiều

nổi tiếng nước ngoài, sức ảnh hưởng rất lớn, khiến người ta muốn không chú ý cũng không được.

Đây là lần đầu tiên bọn họ công khai xuất hiện sau khi thả ra tín hiệu tích cực, không cần nói cũng biết ý nghĩa.

Còn có đài truyền hình Tinh Quang cũng khiến người ta rất chú ý. Trong thời gian nửa năm ngắn ngủi, bọn họ liên tục đưa ra mấy chương trình nổi tiếng, tài sản tăng trưởng gấp 10 lần, sáng tạo ra huyền thoại kinh doanh khiến người khác phải ghé mắt.

Rất nhiều lão đại trong giới kinh doanh đều đến trò chuyện, kéo quan hệ, trao đổi danh thiếp gì đó, biết đâu trong tương lai sẽ có cơ hội hợp tác.

Còn có người hỏi bọn họ cần đầu tư hay không, lại chỉ nhận được một cái liếc mắt.

Bây giờ thứ đài truyền hình Tinh Quang không thiếu nhất là tiền có được không?

Lý Vô Thương vừa vui vẻ trò chuyện với các lão đại có mặt, vừa chú ý tình hình bên Bạch Thanh Tuyết.

Cuối cùng, thoát khỏi đám người nhiệt tình, quay về bàn tiệc của mình, hắn ta nhỏ giọng hỏi thư ký: “Hỏi thăm rõ ràng chưa? Rốt cuộc mục tiêu của Bạch Thanh Tuyết là cái nào?”

Thư ký lắc đầu: “Thật xin lỗi Lý đồng, chúng ta đã thu mua một số người trong nội bộ, thế nhưng đến nay vẫn không có bất kì phản hồi gì. Chỉ sợ ngoài người trong cuộc, không còn ai biết điều này nữa. Nhưng căn cứ theo tin tức nhận được, Bạch tổng ở lại cao ốc Tử Uyển lâu nhất, có lẽ mục tiêu là cao ốc Tử Uyển.”

Cao ốc Tử Uyển trị giá khoảng 35 ức nguyên, là tòa cao ốc có giá cả vừa phải trong số các tòa cao ốc được rao bán, nằm trong phạm vi chịu đựng của đài truyền hình Tinh Quang, phù hợp với nhu cầu phát triển của đài truyền hình Tinh Quang.

“Được, chờ chút nữa nhìn sắc mặt của ta làm việc.”

Cuối cùng, buổi đấu giá đã bắt đầu.

Chương 174: Gây quấy phân heo siêu cấp!

Buổi đấu giá lần này có tổng cộng tám vật đấu giá, bốn tòa cao ốc đều được xếp ở đoạn sau, trong đó cao ốc Song Tử Tinh đắt nhất được mọi người mong đợi nhất xếp ở vị trí thứ hai từ dưới lên.

Tuy không phải áp trực, nhưng cũng rất đáng mong chờ.

Người bán đấu giá bắt đầu chủ trì buổi bán đấu giá.

“Vật đấu giá đầu tiên là phố đi bộ trên đại lộ Giang Nam khu Giang Đông! Con đường dành riêng cho người đi bộ này có vị trí đắc địa, nằm ngay trung tâm thương nghiệp của thành phố Giang Nam, tiềm năng nổi bật. Tổng chiều dài 1.5km, có thể chứa hơn 400 cửa hàng! Tin tưởng các vị ở đây đã từng tới xem, trong lòng cũng đã có đáp án. Chúng ta không nói nhiều nữa, bây giờ mở phiên đấu giá, giá khởi điểm là 5 ức nguyên, mỗi lần đấu giá không dưới 100 vạn!”

Lập tức có người giơ bảng: “5.1 ức!”

Người thứ hai đuổi theo: “5.3 ức!”

“5.5 ức!”

...

Những tài sản trong buổi đấu giá này đều có chất lượng rất tốt, vì vậy hấp dẫn rất nhiều lão đại đến cạnh tranh.

Vật đấu giá đầu tiên, vật đấu giá thứ hai, vật đấu giá thứ ba đều nhanh chóng được bán ra, cạnh tranh rất gay gắt, giá cả sau cùng thấp nhất cũng lên đến 10 ức, cao nhất lên đến 18 ức.

Ba vòng đầu tiên chỉ là khởi động làm nóng người, buổi đấu giá thật sự bắt đầu từ vật thứ tư.

Người bán đấu giá giới thiệu: “Vật đấu giá thứ tư là cao ốc Long Vận! Cao ốc Long Vận nằm ở số 34 đường Nam Hoa khu Giang Đông, cao 243m, có tất cả 45 tầng, 43 tầng trên mặt đất và 2 tầng ngầm, diện tích 4.5 vạn mét vuông, sở hữu 900 chỗ đậu xe, có thể chứa 8000 người làm việc cùng lúc. Bây giờ mở phiên đấu giá, giá khởi điểm là 15 ức nguyên, mỗi lần đấu giá không thể thấp hơn 1 triệu!”

Bước vào bữa ăn chính, những kẻ săn mồi chờ đợi đã lâu bắt đầu ra tay.

“15 ức!”

“15.5 ức!”

“16 ức!”

...

Giá cả nước lên thì thuyền lên, lúc vượt qua mốc 20 ức mới dần chậm lại.

Trên thực tế, giá thị trường của cao ốc Long Vận chỉ khoảng 20 – 22 ức, vượt qua 22 ức đã được tính là giá cao. Các lão tổng ở đây đều rất lý tính, không cần thiết sẽ không tốn quá nhiều tiền.

Đúng lúc này, Bạch Thanh Tuyết đột nhiên giơ bảng.

“22 ức!”

Con số này đã đạt đến đỉnh giá thị trường của cao ốc Long Vận.

Mọi người giật mình, đám người bị giá cả Bạch Thanh Tuyết đưa ra đánh tới không kịp trở tay, hiện trường lập tức yên tĩnh lại, rồi rít suy đoán mục tiêu của Bạch Thanh Tuyết là cao ốc Long Vận.

Nếu thật sự như thế, vậy thì không xong.

Rất nhiều người lắc đầu nhú mày, mọi người đều biết bây giờ đài truyền hình Tinh Quang rất có tiền, tiền tài nhiều vô số, muốn tranh giành cao ốc Long Vận từ tay của họ sẽ rất khó khăn.

Lâm Bắc Phàm hỏi nhỏ: “Lão bà, nàng thật sự muốn mua cao ốc Long Vận?”

Bạch Thanh Tuyết nhỏ giọng đáp: “Không phải.”

“Vậy vì sao nàng...”

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười, hết như tiểu hồ ly xinh đẹp đạt được ý đồ, nói nhỏ: “Ta chỉ muốn lừa bọn họ, sau đó nhân cơ hội đục nước béo cò.”

“Chẳng may nện vào tay...”

“Yên tâm đi, không đâu!” Bạch Thanh Tuyết vô cùng tự tin nói: “Cái giá này cũng không cao, còn sẽ có người tiếp tục thêm vào. Bởi vì theo ta được biết, người thật sự muốn mua còn chưa ra tay.”

“Lý đồng, mục tiêu của Bạch Thanh Tuyết là cao ốc Long Vận, chúng ta có nên nhúng tay ngăn cản không?” Thư ký của Lý Vô Thương hỏi nhỏ.

Là một trong những tâm phúc, hẳn ta biết bản tính của chủ tử nhà mình.

Lý Vô Thương cau mày, sau đó giãn ra, nở nụ cười tự tin: “Không cần ra tay, căn cứ theo sự hiểu biết ta về nàng, đây là kế sách quấy nhiễu quân địch, mục tiêu thật sự của nàng chắc chắn không phải cái này, chúng ta cứ yên lặng theo dõi diễn biến là được.”

“Vị khách quý số 18 ra giá 22 ức, còn ai ra giá cao hơn nàng không? Còn ai ra giá cao hơn nàng không?”

Người chủ trì cuộc đấu giá lớn tiếng nói: “Nếu không có, 22 ức lần thứ nhất!”

Cây búa gõ vào quây đấu giá.

“Rầm.”

Vẫn có người giơ bảng: “22.1 ức!”

“Rất tốt! Vị khách quý số 3 ra giá 22.1 ức! Xem ra vị tiên sinh này rất coi trọng cao ốc Long Vận, cũng hy vọng cao ốc Long Vận có thể mang đến vận tốt cho người! 22.1 ức lần thứ nhất!”

“Rầm.” Người thứ hai giơ bảng lên: “22.4 ức!”

Tình huống thật sự như lời Bạch Thanh Tuyết đã nói, còn có người tiếp tục thêm vào.

Bạch Thanh Tuyết lại giơ bảng: “22.5 ức!”

Cứ vậy, tình huống biến thành ba phe đại chiến, hình thành bố cục đấu giá rất ổn định, giá cả nước lên thì thuyền lên. Cuối cùng, cao ốc Long Vận thành giao với giá 25.3 ức, cao hơn giá thị trường 3.3 ức, nhưng người mua không phải Bạch Thanh Tuyết.

Cái giá tiền này...

Thành giao chưa chắc đã vui vẻ, không thành giao cũng chưa chắc đã khó chịu.

Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt, không hề thất vọng.

“Vật đấu giá thứ năm là cao ốc Thái An... Giá khởi điểm 20 ức, mỗi lần tăng giá không thể thấp hơn 1 triệu, bây giờ bắt đầu mở phiên đấu giá!”

Bạch Thanh Tuyết lại tham gia đấu giá, tỏ vẻ rất muốn mua cao ốc Thái An, mỗi lần kêu giá đều không chút do dự, cạnh tranh rất kịch liệt, giá cả nhanh chóng nâng đến 30 ức.

Lý Vô Thương đang lén lút chú ý khẽ cong khóe môi, nở nụ cười tà mị.

“Bạch Thanh Tuyết, ta biết nàng sẽ như vậy...”

“Lý đồng, nhìn dáng vẻ của Bạch Thanh Tuyết, chỉ sợ mục tiêu thật sự của nàng là...” Thư ký lại lần nữa đề nghị.

Lý Vô Thương lắc đầu, rất bình tĩnh nói: “Lần này cũng là bom khói, nàng càng tỏ ra tích cực, thật ra càng giả. Hiện tại ta có thể chắc chắn, mục tiêu

của nàng chính là... cao ốc Tử Uyển!”

Bây giờ hắn ổn tọa điều ngư thai(1), ngồi xem mây tụ mây tan, chờ đợi đòn chí mạng tiếp theo.

(1) Ổn tọa điều ngư thai/稳坐钓鱼台: vững vàng ngồi câu cá. Ý nói ngồi vững vàng không dao động.

Vật đấu giá thứ năm, cao ốc Thái An thành giao với giá 32.3 ức.

Cuối cùng đã đến vật đấu giá thứ sáu là cao ốc Tử Uyển.

Đầu tiên người bán đấu giá giới thiệu tin tức cơ bản về cao ốc Tử Uyển, sau đó lớn tiếng nói: “Giá khởi điểm của cao ốc Tử Uyển là 25 ức, mỗi lần tăng giá không thể thấp hơn 1 triệu, bây giờ bắt đầu mở phiên đấu giá!”

Cao ốc Tử Uyển không chỉ có vị trí tốt, hơn nữa thiết kế còn rất đặc biệt, đã giành được các giải thưởng quốc tế, danh tiếng khá vang dội.

Có mấy người vì hâm mộ danh tiếng mới đến.

Vì vậy, khi bắt đầu phiên đấu giá, giá cả một đường tăng lên.

“25.1 ức!”

“25.5 ức!”

Lần này, Bạch Thanh Tuyết lại ổn tọa điều ngư thai, không hề cạnh tranh.

Nhìn cảnh này, trong lòng Lý Vô Thương càng chắc chắn hơn, mục tiêu của Bạch Thanh Tuyết chính là cao ốc Tử Uyển.

Cuối cùng, khi giá cả đã tăng đến 35 ức, gần như không tăng nổi nữa, Bạch Thanh Tuyết khoan thai tới chậm đã ra tay.

“35.1 ức!”

Thấy cảnh này, đám người đều chán ngán.

Nhất là người mua cao ốc Long Vận và cao ốc Tử Uyển, khuôn mặt đen xì rất khó coi.

Người muốn cạnh tranh cao ốc Long Vận, người muốn nện cao ốc Thái An, bây giờ đến cao ốc Tử Uyển vẫn có người, rốt cuộc người muốn nện cao ốc nào? Hay người chỉ đơn thuần muốn đùa chúng ta?

Bây giờ đã có người nhận ra mục đích của Bạch Thanh Tuyết, trước đó chỉ là bom khói, dùng để nhiễu loạn tầm nhìn, mục tiêu thật sự của nàng là cao ốc Tử Uyển. Còn cao ốc Song Tử Tinh, quá đắt, bọn họ không dám nghĩ.

Lúc này, còn một người muốn “cạnh tranh” cao ốc Tử Uyển với Bạch Thanh Tuyết.

Đôi phương đến từ Bắc Kinh, là đồng sự trưởng một tập đoàn lớn, tài sản 300 ức, lặn lội phong sinh thủy khởi ở phương Bắc, việc làm ăn rất lớn, vì vậy hắn ta muốn mua cao ốc Tử Uyển làm trụ sở để hắn ta xuôi Nam.

Thế nhưng, sau khi nhìn rõ “mục đích” chân chính của Bạch Thanh Tuyết, hắn ta định từ bỏ cạnh tranh.

Bởi vì, dù hắn ta có tiền hơn nữa, so ra cũng kém Bạch Thanh Tuyết.

Cạnh tranh tiếp cũng chỉ lưỡng bại câu thương, không bằng nhường đi, biết đâu sau này còn có cơ hội hợp tác.

Nhưng vào lúc này, có người ra giá.

“35.2 ức!”

Chương 175: Bị gài bẫy hộc máu!

Nhìn sang hướng phát ra giọng nói, tất cả mọi người đều kinh ngạc khi thấy người giờ bằng.

“Là Lý Vô Thương, đồng sự trưởng tập đoàn Lý thị!”

“Không phải hắn ta muốn mua lại cao ốc Song Tử Tinh sao? Sao hiện tại lại cạnh tranh cao ốc Tử Uyển?”

“Có lẽ người ta đổi ý cũng nên?”

“Ta hoài nghi... hẳn ta muốn mua luôn cả hai tòa cao ốc!”

Hai người Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết đều mờ mịt. Không phải lúc trước người này đã nói muốn mua cao ốc Song Tử Tinh sao? Sao hiện tại hẳn ta lại ra tay với cao ốc Tử Uyển?

Tín nhiệm giữa người và người đi nơi nào rồi?

Nhìn thấy ánh mắt khiếp sợ của phu thê Bạch Thanh Tuyết, Lý Vô Thương khẽ mỉm cười, kỳ thực trong lòng hẳn ta đặc ý muốn chết.

“Lý Vô Thương, không phải người nói người xem trọng cao ốc Song Tử Tinh sao, sao bây giờ người lại tới cướp cao ốc Tử Uyển của ta?” Bạch Thanh Tuyết nóng nảy hỏi, dáng vẻ hỏn hển tức giận.

Thấy một màn như vậy, Lý Vô Thương càng thêm đặc ý, xin lỗi nói: “Thật xin lỗi, Thanh Tuyết. Đúng thật mục tiêu của ta là Song Tử Tinh, nhưng về sau phát hiện cao ốc Tử Uyển cũng cực kì tốt, cho nên ta cũng muốn mua. Nhưng mà, nếu như người thật rất muốn cao ốc Tử Uyển, ta sẵn lòng rút lui!”

Hay cho một chiêu lấy lui làm tiến, Bạch Thanh Tuyết gặp một kích như vậy, quả nhiên trúng kế: “Không cần! Thứ ta muốn, ta sẽ tự mình giành lấy! Không cần bất cứ kẻ nào nhường! Chúng ta đều dựa vào bản lĩnh của mình, 35.3 ỨC!”

Bạch Thanh Tuyết giơ bảng.

Đầu giá viên kích động nói: “Khách quý số 18 ra giá 35.3 ỨC! Hôm nay vị nữ sĩ xinh đẹp số 18 biểu hiện rất chói mắt, liên tục xuất thủ, hy vọng lần này nàng có thể chiến thắng mà về!”

Lý Vô Thương cười nhạt một tiếng, sau đó giơ bảng: “35.4 ỨC!”

“35.5 ỨC!” Bạch Thanh Tuyết cũng giơ lên.

“35.6 ỨC!” Lý Vô Thương giơ bảng lần nữa.

“35.7 ức!”

...

Cứ như vậy, giá cả vững vàng thần tốc tăng lên, nhanh chóng đột phá 38 ức, giá cả đã hơi cao.

Nhưng chỉ cần Lý Vô Thương hô lên một cái giá, Bạch Thanh Tuyết sẽ lập tức theo vào, tư thế không đạt mục đích thì không bỏ qua.

Hiện trường biến thành cuộc chiến giữa song hồ.

Lâm Bắc Phàm nhìn lão bà nhà mình một chút, lại nhìn Lý Vô Thương cách đó không xa một chút, sau đó thức thời không nói lời nào. Nhưng trong lòng hắn thầm cảm một cái xiên lớn lên người Lý Vô Thương, thật sự là thiếu IQ.

“Luyện Tâm Trận!”

Lâm Bắc Phàm lén lút phác hoạ một trận pháp rồi ném lên trên người hắn ta.

Đây là một loại trận pháp rất đặc thù, thông qua phóng đại dục vọng nội tâm để rèn luyện ý chí con người.

Nhưng lúc này, dục vọng lớn nhất của Lý Vô Thương chính là “chinh phục” Bạch Thanh Tuyết, sau khi khiến dục vọng này bị phóng đại lên, lý trí sẽ dần dần biến mất. Chỉ cần Bạch Thanh Tuyết kêu giá, hắn ta cũng sẽ lập tức cùng lên, sau đó vui vẻ mà nhìn dáng vẻ nàng tức giận thở hổn hển.

Giá cả rốt cục cũng tăng tới 42 ức.

Cái giá cả này đã vượt qua giá gốc rất nhiều rất nhiều, mua lại hoàn toàn không có lợi nhuận gì nữa, còn bị tổn thất nhiều tài chính như vậy, thực sự là vô cùng không đáng. Lý Vô Thương ý chí kiên định, cuối cùng tránh thoát được khỏi trận pháp.

Cảm thấy đã đến lúc từ bỏ, e rằng giá này đã đạt đến ranh giới cuối cùng của Bạch Thanh Tuyết.

Cho nên, hẳn ta quyết định lại hô một lần cuối cùng.

“42.1 ức!”

Hơi đặc ý nhìn về phía Bạch Thanh Tuyết.

Sau đó, hẳn ta trợn tròn mắt, Bạch Thanh Tuyết không tiếp tục kêu giá, chỉ cười híp mắt chúc mừng: ” Nếu Lý đồng thật sự thích cao ốc Tử Uyên như vậy, quân tử nên giúp người hoàn thành ước vọng, ta sẽ tặng nó cho người! Chúc mừng Lý đồng đã mua được cao ốc Tử Uyên!”

“Người người... Không mua?” Lý Vô Thương lấp bắp.

“Không mua, nhà chúng ta nghèo, trong túi không có mấy đồng tiền, sao có thể sánh với Lý đồng tiền muôn bạc biển đây? Nếu tranh nữa cũng chỉ tự mình chuốc lấy khổ, cho nên vẫn là không mua nữa thì hơn.” Bạch Thanh Tuyết lạnh lẽo nói ra.

Lý Vô Thương: “...”

“Quên nói với người, mục tiêu thực sự của ta là cao ốc Song Tử Tinh.”
Bạch Thanh Tuyết bổ sung một câu.

Lý Vô Thương buồn bực muốn hộc máu.

Lúc này, đầu giá viên không kịp chờ đợi nói: “Khách quý số 12 ra giá 42.1 ức, còn ai trả giá cao hơn nữa không? Còn có ai ra giá, nói thí dụ như nữ sĩ số 18?”

“Nếu đã không có ai... 42.1 ức lần đầu!”

“42.1 ức lần hai!”

“42.1 ức lần ba! Thành giao!”

“Mọi người hãy vỗ tay chúc mừng người chiến thắng cuối cùng, khách quý số 12 đến từ hải ngoại, gia tộc Lý thị!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết vỗ tay nhiệt liệt nhất.

“Lý đồng, chúng ta nên làm gì bây giờ?” Thư ký có chút bối rối.

“Còn có thể làm sao? Đương nhiên là mặc kệ!” Lý Vô Thương hung tợn trợn mắt nhìn tên tay sai này.

Chẳng lẽ lại trả cao ốc Tử Uyển về?

Hắn ta không thể làm chuyện mất mặt như thế!

Lúc này, sắc mặt Lý Vô Thương âm trầm đến dọa người.

Nghĩ đến mới vừa rồi bị nữ nhân này đùa bỡn, sắc mặt hắn ta càng thêm âm trầm, gần như có thể đổ mưa.

“Kế tiếp là vật đầu giá thứ bảy --- Cao ốc Song Tử Tinh!”

“Cao ốc Song Tử Tinh ở đại lộ Hồ Hải, ven bờ biển xinh đẹp, có hai tòa cao ốc nối liền nhau, mỗi tòa nhà đều cao hơn 2415 mét, mặt đất 50 tầng, lòng đất 3 tầng, tổng diện tích kiến trúc gần 30 vạn mét vuông, có thể chứa đựng 2 vạn người làm việc cùng lúc. Bởi vì cao ốc Song Tử Tinh do hai tòa nhà tạo thành, cho nên giá cả tương đối đắt đỏ. Giá quy định 50 ức, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100 vạn, hiện tại bắt đầu cạnh tranh!”

...

Giá quy định 50 ức, cũng chỉ có mấy tập đoàn lớn ở đây mới ra được cái giá này.

Vốn dĩ người có lực cạnh tranh nhất là tập đoàn Lý thị. Nhưng tài chính của hắn ta đã bị tổn thất hơn 40 ức, sự uy hiếp đã giảm xuống nhiều nên rất nhiều người hưng phấn giờ bảng cạnh tranh.

“50 ức!”

“51 ức!”

Mọi người người tranh ta đoạt, một bước cũng không nhường.

Bạch Thanh Tuyết cũng cấp tốc ra giá, hơn nữa mỗi lần tăng giá đều là 1 ức, biểu hiện làm cho người ta phải liếc nhìn.

Không ai nghĩ tới khẩu vị của Bạch tổng Tinh Quang lại lớn như thế, bọn họ còn có thể chuẩn bị tài chính dồi dào như vậy, lại muốn ăn cả một tòa cao ốc Song Tử Tinh giá trị hơn 50 ức.

Trong đó, tập đoàn Lý thị Lý Vô Thương cũng giờ bảng hai lần, về sau lắc đầu từ bỏ.

Lý Vô Thương tham gia hội đấu giá lần này có hai mục tiêu chủ yếu, một trong số đó là cao ốc Song Tử Tinh, một cái khác là vật đấu giá sau cùng, đó mới là thứ quan trọng nhất.

Nếu như không có cao ốc Tử Uyển trước đó, nhất định Lý Vô Thương sẽ tiếp tục tranh thủ Song Tử Tinh.

Nhưng bây giờ tài chính đã bị tổn thất một phần, tài lực căng thẳng, cho nên không thể không từ bỏ cao ốc Song Tử Tinh.

Chỉ là trong lòng hắn ta vẫn khó chịu như cũ.

“Để các người đắc ý một trận trước đi!”

Cuối cùng, cao ốc Song Tử Tinh được Bạch Thanh Tuyết mua lại với giá 66 ức, một con số vô cùng cát lợi.

Rốt cuộc cũng đến vật đấu giá cuối cùng.

Chương 176: Mua một miếng đất, khai phát thành phố điện ảnh!

“Vật đấu giá thứ tám là một mảnh đất, có diện tích 46.3 km vuông, là một mảnh đất to lớn bằng phẳng, vuông vức. Nó nằm ở khúc giao giữa thành phố Giang Nam và huyện Long Dương, cách trung tâm thành phố Giang Nam tầm 60km, gần sát với đường cao tốc, chạy đường cao tốc ước chừng 40 phút đồng hồ là đến, vô cùng thuận tiện.”

“Chính phủ thành phố muốn nhường lại mảnh đất này lại cho tập đoàn có thực lực hùng hậu khai phát, khai phát thành hạng mục cổ thành đặc sắc ở Giang Nam, xem như kiến trúc tiêu biểu của thành phố Giang Nam. Các vị ở đây có ý hướng có thể tham gia cạnh tranh!”

Đấu giá viên nghiêm túc giới thiệu, những người đầu tư ở đây đều nghiêm túc lắng nghe.

Tuy bọn họ đã biết rõ tình huống cụ thể thông qua con đường nội bộ, nhưng mà bọn họ vẫn muốn tiếp tục nghe, nói không chừng còn có thể lộ ra được “điểm sáng” gì đó .

Trong đó, Lý Vô Thương của tập đoàn Lý thị nhất định phải có được.

Bởi vì đây là hạng mục đầu tiên hấn ta tiến quân vào thị trường nội địa, đồng thời cũng hạng mục đầu tiên kể từ khi hấn ta lên chức chủ tịch, biểu hiện tốt mới có thể thêm điểm ở tập đoàn, khiến địa vị của hấn ta càng thêm kiên cố.

Hơn nữa mảnh đất kia hấn ta đã tự mình xem qua, thật sự tốt vô cùng, điều kiện siêu việt, hơn nữa còn có thành phố Giang Nam làm hậu thuẫn, dù khai phát thành hạng mục du lịch truyền thống như dự án thành cổ vẫn có lợi nhuận vô cùng.

Mặc dù không có lợi nhuận lớn nhưng loại hạng mục truyền thống mang lại dòng tiền ổn định này cũng rất được các tập đoàn lớn ưa chuộng.

Nếu như kinh doanh tốt, muốn hồi vốn trong vòng 10 năm cũng không phải vấn đề lớn.

Đương nhiên, ngoại trừ Lý Vô Thương, ở đây còn có mấy người cũng nhìn chằm chằm nó.

Nhưng cuối cùng, vẫn là tài lực thủ thắng.

Lúc này, cuối cùng người chủ trì buổi đấu giá cũng nói đến điểm mấu chốt: “Giá quy định 55 ức, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100 vạn. Hiện tại ta chính thức tuyên bố, cạnh tranh bắt đầu!”

“55 ức!” Lập tức có người không kịp chờ đợi giơ bảng.

“55.5 ức!” Người thứ hai giơ bảng.

“56 ức!” Người thứ ba.

“57 ức!” Lý Vô Thương giơ bảng.

Thực ra, chỉ có bốn tập đoàn đủ thực lực tham gia trận đấu giá cuối cùng này, những người khác chỉ có thể đứng ngoài cuộc. Trong đó, tập đoàn Lý thị sau lưng Lý Vô Thương cường đại nhất, thực lực hùng hậu nhất, là người có khả năng cầm được vật đấu giá này nhất.

Mặc dù cạnh tranh không tính là kịch liệt, nhưng vẫn tràn ngập khói lửa như cũ, đám người chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Đây là chiến trường của đại thần, tiểu lâu la cần phải lui.

Bạch Thanh Tuyết có chút buồn bực nói: “Thực ra ta cũng rất muốn mua lại mảnh đất này, là hạng mục nếu kinh doanh tốt chắc chắn sẽ không tệ. Nhưng nó thực sự quá mắc, nếu mua mảnh đất này chúng ta sẽ không mua được cao ốc Song Tử Tinh, cho nên ta chỉ có thể nhịn đau mà từ bỏ.”

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Thanh Tuyết, nếu như nàng mua được mảnh đất này nàng sẽ làm gì?”

“Nếu như là ta, ta sẽ khai phá nó thành một thành phố điện ảnh siêu cấp, giống như Hoàn Điểm! Bởi vì ta phát hiện, mức sống của mọi người càng ngày càng cao, nhu cầu với giải trí tinh thần cũng sẽ càng ngày càng lớn, ngành nghề truyền hình điện ảnh sẽ còn tiếp tục phát triển lớn mạnh, hơn nữa nhu cầu trên phương diện du lịch cũng sẽ càng ngày càng tăng. Cho nên khai phá nó thành một thành phố điện ảnh là tốt nhất!”

Bạch Thanh Tuyết hớn hờ nói: “Đầu tiên, xây dựng nó thành một thành phố điện ảnh có thể cung cấp phim trường cho đài truyền hình chúng ta quay phim, rất tiện lợi. Thứ hai, có thể tăng địa vị của chúng ta trong ngành truyền thông giải trí, nắm giữ được một phim trường nhà máy truyền hình điện ảnh khiến chúng ta có quyền nói chuyện lớn hơn, vô cùng có lợi với sự phát triển của đài truyền hình chúng ta. Thứ ba, nắm giữ một thành phố điện ảnh tương đương với nắm giữ một bồn tụ bảo siêu cấp.”

“Chàng nghĩ đi, sau khi khai trương thành phố điện ảnh, nhất định sẽ có các đoàn làm phim chọn nó làm phim trường, đồng thời cũng sẽ hấp dẫn rất nhiều vai quần chúng tới nơi này tìm kiếm cơ hội, sẽ càng kích thích nhiều du khách thiên nam địa bắc đến đó, chỉ riêng vé vào cửa thôi đã là một khoản thu nhập to lớn. Hơn nữa mỗi ngày đều có mấy chục vạn người ăn uống ngủ nghỉ bên trong, tiêu xài nhất định sẽ không ít. Chàng nói, điều này sẽ mang tới lợi ích lớn cỡ nào đây?”

Bạch Thanh Tuyết càng nói càng hưng phấn.

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Ta cũng nghĩ như vậy, nếu có một thành phố điện ảnh như vậy sẽ rất có lợi cho sự phát triển của đài truyền hình chúng ta. Nhưng muốn xây dựng được thành phố điện ảnh như thế, không đầu tư 100 ức tuyệt đối không thể làm được. 100 ức, đủ cho đài truyền hình chúng ta làm xong mấy tiết mục.”

Lúc này, giá cả đã dâng lên đến 65 ức, chỉ có một nhà bỏ đầu giá, ba nhà còn lại vẫn tiếp tục.

Trong đó, Lý Vô Thương biểu hiện ra tư thế nhất định phải có được.

Trên thực tế, giá cả đạt tới mức này, hẳn ta cũng dần dần có chút ăn không tiêu. Trước đó đã tốn hơn 40 ức mua cao ốc Tử Uyển, hiện tại mua mảnh đất này hơn 60 ức, một ngày phải thanh toán tổng cộng hơn 100 ức.

Cho dù bọn hắn là tập đoàn ngàn ức, vốn liếng hùng hậu, nhưng lập tức xuất ra nhiều tiền mặt như vậy cũng phải căng thẳng, ảnh hưởng đến việc vận chuyển của tập đoàn.

Hơn nữa, tiền khai phát mảnh đất này kiểu gì cũng phải 40 – 50 ức đúng không?

Thực đúng là một cái động không đáy.

Rốt cục, khi giá cả tăng tới 70 ức, lại có một nhà từ bỏ.

Lý Vô Thương thở dài một hơi, hiện tại hẳn ta có thể toàn tâm toàn ý đối phó kẻ địch còn lại, tập đoàn lớn đến từ thủ đô có tài sản gần ngàn ức
———— Tập đoàn Thắng Nguyên.

Tập đoàn Thắng Nguyên vs tập đoàn Lý thị!

Một bên là hồ con mới xuất hiện, một bên là mãnh hồ uy tín, là hồ con quật khởi lật đổ sự thống trị của mãnh hồ lão đại, hay là mãnh hồ tiếp tục trấn áp hồ con, ai thắng ai thua, sắp công bố!

“Thanh Tuyết, nàng rất muốn mảnh đất kia sao?” Bỗng nhiên Sở Phàm hỏi.

“Muốn, nằm mơ cũng muốn, nhưng chúng ta không có tiền!” Bạch Thanh Tuyết thẳng thắn nói.

“Muốn thì tranh thủ đi, chỗ ta có một tấm thẻ, có lẽ có thể giúp được nàng một tay.” Lâm Bắc Phàm móc ra một tấm thẻ đen, một tấm thẻ màu đen nạm vàng, thoạt nhìn rất cao quý.

“Tấm thẻ này là...” Bạch Thanh Tuyết mở to hai mắt nhìn, trong mắt hiện lên vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này, giá cả đã dâng lên đến 73 ức, rốt cục tập đoàn Thắng Nguyên cũng không chịu nổi, lộ ra xu hướng suy tàn.

Dù sao so với tập đoàn lâu năm giá trị ngàn ức, nội tình của bọn họ còn kém quá nhiều.

“74 ức!” Lý Vô Thương hơi đắc ý giơ bảng, hấn ta phảng phất như thấy được thắng lợi trong tầm mắt.

Tuy bỏ ra cái giá không lồ 74 ức, nhưng chỉ cần khai phát nó thành công, cuối cùng, mọi thứ đều đáng giá.

Đây cũng là một khoản đầu tư tốt.

Đấu giá viên kích động hô to: “74 ức! Khách quý bàn số 12 ra giá 74 ức! Còn người nào ra giá cao hơn không? Nếu như không có, 74 ức lần đầu!”

Trên thực tế, đấu giá viên cũng không cho rằng giá cả còn có thể cao hơn nữa.

Hấn ta nhìn về phía đại diện tập đoàn Thắng Nguyên, dáng vẻ rõ ràng đã từ bỏ. Đây đã là tập đoàn có tài sản lớn nhất ngoại trừ tập đoàn Lý thị, ngay cả bọn họ cũng không chịu được phải từ bỏ, những người khác càng không có cơ hội.

Thế là hấn ta tăng tốc hô: “74 ức! Nếu như không còn ai tranh nữa, 74 ức lần hai!”

“ ... ”

“Đây là cơ hội cuối cùng, 74 ức lần ba! Nếu như không có người, vậy ta liền...” Đấu giá viên đã giơ búa đấu giá lên, đang chuẩn bị đập búa xuống.

“Chờ, ta ra 75 ức!”

Chương 177: Dùng tiền tài nghiền ép, thắng lợi toàn diện!

Đám người bị tiếng nói bỗng nhiên xuất hiện này làm kinh hãi.

Nhìn sang phương hướng phát ra giọng nói, thấy một bóng hình xinh đẹp, đám người càng thêm khiếp sợ.

“Tại sao lại là Tinh Quang?”

“Chẳng lẽ Tinh Quang điên rồi sao? Tôn 75 ức mua một miếng đất, bọn hấn mua để làm gì?”

“Mấu chốt nhất là, trước đó Tinh Quang đã tốn 66 ức mua cao ốc Song Tử Tinh, hiện tại lại tốn thêm 75 ức, Tinh Quang có nhiều tiền như vậy sao?”

“Toàn bộ Tinh Quang cũng không đáng giá nhiều tiền như vậy!”

“Đúng là điên, đây không phải làm liều sao?”

...

Hiện trường sôi trào, nhiệt liệt thảo luận.

Mọi người nhìn về phía Bạch Thanh Tuyết một chút, sau đó lại nhìn về phía Lý Vô Thương sắc mặt đã biến thành màu đen một chút, cảm thấy hình như sắp diễn ra một vở kịch lớn, hoặc có lẽ một vở kịch sắp tái diễn.

Đám người không đoán sai, quả nhiên ---

Lý Vô Thương vẫn luôn giữ bình tĩnh bỗng nhiên nổi nóng, hấn ta thở hổn hển nói: “Bạch Thanh Tuyết, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?”

“Làm gì? Đương nhiên là mua đất.” Bạch Thanh Tuyết khí định thần nhàn nói.

Trong tay nàng vẫn cầm bảng hiệu số 18 đại diện cho nàng, giống như nàng có thể giơ bảng lên bất cứ lúc nào.

“Ta thấy ngươi đang cố ý đối đầu với ta!” Lý Vô Thương tiếp tục tức giận nói.

“Tùy ngươi nghĩ sao cũng được.” Bạch Thanh Tuyết lười tranh luận.

Dù sao hiện tại nàng có tiền, có rất nhiều tiền, hoàn toàn có thể liều mạng với Lý Vô Thương. Coi như cuối cùng nàng có thất bại cũng có thể khiến

đối phương phải cắt một miếng thịt, nhìn thế nào cũng thấy bản thân không thua thiệt.

Nàng không thua thiệt, nhưng Lý Vô Thương lại thua thiệt lớn.

Cho nên, vì duy trì ích lợi của bản thân, hắn ta lớn tiếng nói: “Ta tố cáo Bạch Thanh Tuyết nhiều loạn trật tự đấu giá! Nàng hoàn toàn không có khả năng chi trả nhiều tiền như vậy, nàng chỉ cố ý tăng cao giá. Hiện tại ta chính thức xin xác minh tiền vốn của Bạch Thanh Tuyết!”

Đám người lại xì xào bàn tán một lần nữa.

“Muốn xác minh vốn, xem ra Lý tổng giận thật rồi!”

“Miếng thịt sắp đến miệng lại bay, đòi lại ai mà không tức? Huống chi, thật có thể giống Lý tổng nói, Bạch tổng chỉ đang tăng giá, nhiều loạn trật tự, ta tin nàng không có nhiều tiền như vậy.”

“Đúng vậy, cho dù Tinh Quang kiểm lời cũng không thể lời nhiều tiền như thế!”

Có người khiêu nại, hội đấu giá không thể không tạm dừng.

Đấu giá viên cùng với mấy nhân viên công tác đi tới bàn số 18, khách khí nói: “Bạch tổng, có người khiêu nại, hy vọng người có thể phối hợp!”

Bạch Thanh Tuyết bình tĩnh như thường nói: “Đương nhiên ta có thể phối hợp. Nhưng hắn gây sự với ta như thế, đây là sự sỉ nhục rất lớn đối với nhân cách của ta, ta cũng có quyền lợi giữ gìn thanh danh của bản thân. Cho nên ta hy vọng sau khi chứng minh bản thân xong, hắn ta phải xin lỗi ta, nếu không ta tuyệt không phối hợp!”

Đấu giá sư và nhân viên công tác nhìn về phía Lý Vô Thương: “Lý đồng, người xem...”

Sắc mặt Lý Vô Thương vô cùng âm trầm, giọng điệu nặng nề nói: “Được, ta đồng ý! Nếu có thể chứng minh ta sai, ta sẽ xin lỗi.”

“Lý Vô Thương, nhớ kỹ lời người nói.” Bạch Thanh Tuyết xinh đẹp đứng lên, dẫn đầu rời đi.

Lâm Bắc Phàm vẫn bình tĩnh ngồi ở chỗ cũ, yên lặng nhìn phong vũ biến hóa.

Ước chừng 15 phút sau, đám người Bạch Thanh Tuyết nhẹ nhõm trở về.

Đấu giá viên trình trọng nói: “Hiện tại, ta đại diện phòng đấu giá tuyên bố kết quả kiểm tra vốn: Sau khi nhiều đại diện bên phía chúng ta phối hợp kiểm tra thực hư, xác định tài chính của Bạch nữ sĩ hoàn toàn sung túc, có thể tiếp tục tham gia cạnh tranh.”

Kết quả kiểm tra vốn vừa ra, đám người kinh ngạc đến ngây người.

“Nàng thật sự có nhiều tiền như vậy? Tinh Quang quá giàu có!”

“Chẳng lẽ làm đài truyền hình kiếm được nhiều tiền như vậy sao?”

“Ông trời của ta, thật không dám tưởng tượng!”

“Không phải mượn từ tập đoàn Bạch thị chứ?”

...

Lúc này, một vị lão tổng cao giọng hô: “Xin hãy tiết lộ một chút, rốt cuộc Bạch tổng có bao nhiêu tiền?”

“Đúng, nói một chút, chúng ta cũng muốn biết!”

“Mau nói cho chúng ta biết!”

...

Có người ồn ào theo.

Đấu giá viên lắc lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Đây là bí mật thương nghiệp của khách mời, chúng ta không có quyền cho biết. Xin mọi người không nên làm khó ta.”

Đám người thất vọng không thôi.

“Được, hiện tại đấu giá tiếp tục...”

“Chờ chút!” Bạch Thanh Tuyết giơ bảng, nói: “Còn có người chưa xin lỗi ta đây? Ta hy vọng chờ hẳn ta nói xin lỗi xong, hội đấu giá mới tiếp tục!”

Đám người đồng loạt nhìn về phía Lý Vô Thương, lộ ra ánh mắt xem kịch vui.

“Lại có thể khiến Lý đồng xin lỗi, không hổ là Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp!”

“Lý đồng mới bước lên ngôi báu, ngay lúc huy xích phương tù(1), lại phải xin lỗi người thì thật mất hết mặt mũi!”

(1) Huy xích phương tù: ý chỉ thanh niên nhiệt huyết không thể bị ngăn cản lại, sức mạnh đang ở độ đủ đầy nhất.

“Nhưng ai bảo vừa rồi hẳn ta đã đồng ý?”

“Không xin lỗi, mặt mũi sẽ mất hết! Thật khó xử!”

...

Sắc mặt Lý Vô Thương trầm xuống lần nữa, nói: “Bạch Thanh Tuyết, người đừng có được voi đòi tiên!”

“Ta cứ được voi đòi tiên đó, người có thể làm gì ta?” Bạch Thanh Tuyết dũng mãnh nói: “Vừa rồi là ai đã thề thốt chân thành, nói nếu như mình sai sẽ xin lỗi ta? Ta thấy Lý Vô Thương người chỉ đơn thuần là đánh rắm! Nói lời không giữ lời, lật lọng, không giữ chữ tín, làm người như người thật khiến người khác quá thất vọng!”

Một bên nói, một bên lắc đầu, dáng vẻ rất thất vọng.

Lâm Bắc Phàm an ủi: “Thanh Tuyết, đừng thất vọng, thất vọng vì hẳn ta không đáng. Thực ra chúng ta đã sớm đoán được, kiểu nam nhân vô tình dối trá trở mặt như lật sách giống Lý đồng đây, cho tới bây giờ vốn sẽ

không nói đạo nghĩa giang hồ, nữ nhân theo hấn ta khổ tám đời, nam nhân theo hấn ta tuyệt đời sẽ thua thiệt đến nhà bà nội. Sau này chúng ta bớt lui tới với loại người này một chút.”

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc gật đầu: “Lão công, chàng nói đúng!”

Hai phu thê kẻ xướng người hoạ, khiến sắc mặt Lý Vô Thương xanh đỏ đan xen.

Nắm đấm của Lý Vô Thương hết nắm chặt rồi lại thả lỏng, thả lỏng rồi lại cầm chặt, len lén nhìn đám người đang lắc đầu cười khinh bỉ, cân nhắc đến việc phát triển trong tương lai, cuối cùng hấn ta cắn răng cúi đầu: “Thật xin lỗi!”

“Người nói gì? Nói nhỏ như vậy ai nghe thấy?” Lâm Bắc Phàm lớn tiếng quát to: “Người có biết xin lỗi không? Người phải đi tới trước mặt người ta mà xin lỗi, giọng phải lớn, thái độ phải thành khẩn, đây mới là tư thế xin lỗi chính xác! Làm lại!”

Lý Vô Thương tức đến mặt xanh lét, lá gan cũng tím.

Ánh mắt nhìn Lâm Bắc Phàm tràn đầy sát ý.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt, không thềm để ý.

“Được rồi được rồi, nếu Lý đồng đã nói xin lỗi, như vậy để không chậm trễ thời gian của mọi người, hội đấu giá chúng ta tiếp tục.” Đấu giá viên hòa hoãn tình hình, hấn ta thật sợ nếu cứ để hai bên tiếp tục cãi vã, có thể kết cục sẽ là động vũ lực.

“Hiện tại khách quý số 18 ra giá 75 ức! 75 ức lần đầu!”

Mặt Lý Vô Thương không đổi sắc giờ bảng: “75.1 ức!”

Bạch Thanh Tuyết lập tức cùng lên: “76 ức!”

Lý Vô Thương giờ bảng lần nữa: “76.1 ức!”

“77 ức!”

Hai bên tiến hành người tranh ta đoạt.

Cuối cùng, giá cả ngừng lại ở 80 ức, Lý Vô Thương không tiếp tục giơ bảng, từ bỏ đấu giá. Bởi vì, định giá ban đầu về miếng đất này chỉ tầm 70 -72 ức, hiện tại giá cả đã vượt chỉ tiêu nghiêm trọng, nếu tranh tiếp cũng không có ý nghĩa gì.

“... 80 ức lần đầu!”

“... 80 ức lần hai!”

“80 ức lần ba! Chúc mừng khách quý bàn số 18, một nữ sĩ vô cùng xinh đẹp ưu nhã, còn là niềm kiêu ngạo của Giang Nam chúng ta – Bạch Thanh Tuyết nữ sĩ, đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang ! Chúng ta hãy nhiệt liệt vỗ tay chúc mừng nàng đi!”

Đấu giá viên đồng dục nói.

Toàn hội trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

“Lão công, chúng ta thắng rồi!” Bạch Thanh Tuyết kích động ôm lấy Lâm Bắc Phàm, nhón lên hôn nồng nhiệt.

“Hừ!” Bại tướng dưới tay Lý Vô Thương ôm sắc mặt khó coi rời khỏi nơi này.

Chương 178: Thẻ VIP chí tôn, thân phận thần bí!

Trận thắng này không chỉ khiến giới kinh doanh khiếp sợ, còn khiến tất cả mọi người bàng hoàng.

Nhất là khi tin tức Tinh Quang hào khí xuất thủ hai lần, bỏ ra giá trên trời 146 ức mua cao ốc Song Tử Tinh và một miếng đất hơn 40m², làm chấn động toàn bộ Trung Quốc .

“146 ức! Sao Tinh Quang có tiền như vậy?”

“Vẫn luôn biết Tinh Quang rất giỏi kiếm tiền, nhưng ta không ngờ Tinh Quang lại có thể kiếm ra được nhiều tiền như vậy! Càng không ngờ hơn là

kiếm được nhiều tiền lời như vậy, lại có thể lập tức đưa ra ngoài!”

“Trời ơi! Nhiều tiền như vậy, cả một đời ta cũng không thấy được!”

“Ngay cả tập đoàn Lý thị tiếng tăm lừng lẫy cũng không chống nổi, Tinh Quang thật quá tuyệt vời!”

“Ta cảm thấy chúng ta có thể định nghĩa từ thổ hào thêm một lần nữa!”

“Bỗng nhiên rất muốn đến làm việc ở Tinh Quang!”

...

Chuyện này được mọi người thảo luận náo nhiệt, lại một lần nữa đẩy Tinh Quang lên sân khấu, đứng đầu bảng hot seach.

Đối với chuyện này, đám người Tinh Quang đã quen thuộc, giống như mỗi tháng không lên một lần mới là chuyện lạ vậy.

Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem cách thức.

Rất nhiều lão đại giới kinh doanh biết rõ, trong khoảng thời gian này, Tinh Quang kiếm được rất nhiều tiền, nhưng tuyệt không thể đạt đến con số lớn như thế. Huống chi, một lúc đưa ra nhiều tiền như vậy, quả thực có móc hết sạch thu nhập nửa năm qua cũng chưa đủ gán nợ, cho nên bọn họ càng thêm chú ý rất cuộc tiền của Tinh Quang từ đâu tới, tại sao Bạch Thanh Tuyết lại có nhiều tiền như vậy.

Kết quả bọn họ điều tra đi điều tra lại, cũng không điều tra được lai lịch khoản tiền này.

Chỉ biết khoản tiền này đến từ một ngân hàng Thụy Sĩ nước ngoài, xem như cho Bạch Thanh Tuyết vay ngắn hạn không thể chấp không tính lãi, nhưng tại sao ngân hàng đó lại sẵn sàng chịu lỗ vốn để cho vay nhiều như vậy, không ai biết được.

Hơn nữa, ngân hàng Thụy Sĩ người ta cũng cần làm ăn, lại dám cho vay 80 ức không thể chấp không lãi suất, tương đương với việc lỗ hơn 100 ức, đối với thương nhân, đây là chuyện không dám tưởng tượng.

Chuyện này lại thêm tăng thêm một tia sắc thái thần bí cho Tinh Quang.

Trên đường trở về, Bạch Thanh Tuyết như nằm mơ.

Nàng không ngờ, chuyện này mình vốn chỉ định mua một tòa cao ốc Song Tử Tinh, kết quả lại thêm ra được một mảnh đất có diện tích mênh mông.

Tổng số vốn làm ăn 146 ức, quyết định được đưa ra trong vòng chưa đầy ba phút. Trước đây, với tư cách là tổng tài tập đoàn Bạch thị, nàng cũng chưa từng có quyết định điên cuồng như vậy.

Trước hạng mục đầu tư kékéch xù như vậy, nàng cũng phải cân nhắc liên tục, còn phải trung cầu ý kiến của người khác mới có thể ra quyết định.

Nhưng, khi nàng nhìn thấy ánh mắt khích lệ của lão công, nàng liền không chút do dự làm ngay.

Đây là một môi làm ăn rất lớn!

Đồng thời cũng là một trận đánh cuộc cực lớn!

Không thể để mất cơ hội!

Mất rồi sẽ không trở lại!

Cùng lắm thì thua cuộc làm lại từ đầu!

Về tới đài truyền hình, Vũ Thiên Mị kích động xông tới: “Nữ vương đại nhân, ta nghe nói người tôn thêm 80 ức mua một mảnh đất! Lúc ấy ta nghe được tin tức này cũng chấn động! Mau nói cho ta biết, tin này có phải thật hay không? Có phải thật hay không?”

Bạch Thanh Tuyết sắp bị lắ đến tan thành từng mảnh.

“Là thật, là thật... Trên Internet nói đều là thật!” Bạch Thanh Tuyết nói năng mơ hồ trả lời.

“Là thật... Không hổ là nhất nữ vương đại nhân bá đạo của ta! Thoáng cái nỗ hơn 140 ức cũng không nháy mắt mảy may, trực tiếp đánh ngã tập đoàn

Lý thị! Ta yêu ngươi chết mất!” Vũ Yêu Tinh hét to.

“Có chút chuyện nhỏ có cần phản ứng mạnh như vậy không? Phải học cách bình tĩnh, đây chỉ là cơ bản, sau này ngươi sẽ quen thôi.” Bạch Thanh Tuyết bình đạm nói, trong giọng nói tràn đầy khí tức trang bức.

“A! ! !” Vũ Thiên Mị lại hét lên một lần nữa.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Khó khăn lắm màn kịch động này mới kết thúc, rốt cục Vũ Thiên Mị cũng tỉnh táo lại, đưa ra nghi vấn: “Thế nhưng ngươi lấy đâu ra tiền như vậy? Cho dù có lấy hết tiền chúng ta vất vả kiếm được trong vòng nửa năm qua cũng không đủ!”

“Đúng là đài truyền hình chúng ta không có nhiều tiền như vậy, bởi vì 80 ức này là vay, thời gian vay là 1 năm, không thể chấp không lãi suất, sau một năm phải trả lại số tiền này.” Bạch Thanh Tuyết giải thích nói.

“80 ức nguyên, ai lại cho ngươi vay nhiều tiền như vậy? Hơn nữa còn không thể chấp không lãi suất? Hấn gốc sao? Hay là do đối phương đã bị chinh phục bởi vẻ đẹp của Bạch đại nữ vương chúng ta?” Vũ Thiên Mị mở to hai mắt nhìn, thoạt nhìn rất đáng yêu.

“Nói bậy gì đấy?” Bạch Thanh Tuyết trợn mắt, nói: “Tiền này là vay được từ ngân hàng.”

“Ngân hàng nào mà ngu xuẩn vậy, bằng lòng làm việc lỗ vốn như thế? Ngươi mau nói cho ta biết, xem ta có thể khiến bọn hấn phá sản không!”

“Mong ngươi thành công, là ngân hàng Thụy Sĩ.”

Vũ Thiên Mị: “...”

Nhìn thấy ánh mắt chân động của bạn tốt, Bạch Thanh Tuyết bật cười, nói: “Ngươi cho rằng thật có thể tùy tiện mượn tiền từ ngân hàng Thụy Sĩ sao? Mọi thứ đều nhờ tấm Hắc Kim Tạp này.”“

Bạch Thanh Tuyết móc ra một tấm Hắc Kim Tạp, dùng giọng không thể tin nói: “Đây là Hắc Kim Tạp, tên đầy đủ gọi là thẻ ghi nợ VIP Chí Tôn, được ngân hàng Thụy Sĩ phát hành riêng cho khách hàng thân thiết, nghe nói toàn cầu không đến 150 tấm. Chỉ cần có được tấm thẻ này, có thể lập tức vay được hạn mức tối đa ngân hàng Thụy Sĩ cho phép, lấy một năm làm hạn định, không thể chấp và không lãi suất. Nghe nói, người có được tấm thẻ này không ai không phải lão đại có thể khuấy động phong vân giới kinh doanh thế giới, ngay cả trong nước chúng ta sợ rằng cũng không có quá ba tấm.”

“Tấm thẻ này quý giá như vậy, rốt cuộc nó từ đâu tới?” Vũ Thiên Mị hiểu kỳ.

“Lão công cho.” Bạch Thanh Tuyết ngọt ngào nói.

“Lão công? Lâm Bắc Phàm! Sao hắn có thể có tấm thẻ này?” Vũ Thiên Mị kinh ngạc thêm một lần nữa.

“Ta hỏi, hắn nói nhất được trên đường, nhưng mà ta không tin.” Bạch Thanh Tuyết lắc đầu, trên thực tế nàng phát hiện, lão công bị nàng “bắt trời” này càng ngày càng thần bí.

Thân phận bối cảnh rõ ràng chỉ là cô nhi, nhưng hắn luôn có thể tìm tới đủ loại nhân tài kỳ kỳ quái quái đến dốc sức phục vụ, còn có thể lên kế hoạch đủ loại tiết mục hot, hơn nữa ánh mắt hắn vô cùng sắc bén, luôn có thể tìm ra được kịch bản tốt, còn có thể sáng tác bài hát, ca hát cũng rất hay. Hiện tại hắn lại có được tấm thẻ ghi nợ VIP Chí Tôn trân quý của ngân hàng Thụy Sĩ...

Rõ ràng hắn vẫn luôn bên cạnh nàng, nhưng cảm giác càng ngày càng xa.

“Nữ vương đại nhân, người nói xem, có phải tiểu nam nhân của người là đại thiếu gia lánh đời trong truyền thuyết không? Trong lúc vô tình lưu lạc Hoa Đô, sau đó bị người bắt đi thành thân. Về sau người nhà hắn tìm được hắn, khôi phục thân phận rồi trở thành tồn tại không gì không làm được...” Vũ Thiên Mị phát huy trí tưởng tượng, sau đó nháy mắt ra hiệu: “Nữ vương đại nhân, người kiếm lợi lớn!”

“Ta càng hy vọng hấn phổ thông bình thường một chút, như vậy ta cũng tương đối yên tâm.” Bạch Thanh Tuyết lo lắng.

“Không yên tâm cái gì? Chẳng lẽ ngươi không yên tâm, sợ hấn rời khỏi ngươi?” Vũ Thiên Mị cười ha ha: “Nếu như hấn muốn rời đi đã sớm rời đi rồi, sao phải chờ tới bây giờ? Chỉ sợ trong lòng hấn, hấn đã sớm bị ngươi câu đi, lưu luyến quên về, vui đến quên cả trời đất! Ngươi xem núi đồi của ngươi dường như lại lớn thêm một vòng...”

“Ngươi nói vậy!” Bạch Thanh Tuyết xấu hổ, sau đó rượt Vũ yên tĩnh.

Có điều sau khi được Vũ Thiên Mị khuyên, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng hóa giải khúc mắc. Mặc kệ hấn có thân phận gì, đối với nàng. thân phận duy nhất của hấn chính là lão công nàng, nàng yêu hấn, hấn cũng yêu nàng, vậy là đủ rồi.

Chương 179: Toàn thân Tinh Quang đều là gai nhọn!

Chỉ là có thể vay được nhiều tiền như vậy, ngay cả nàng cũng cảm thấy áp lực.

Tuy không cần trả lãi, nhưng 80 ức, cho dù là tập đoàn siêu cấp giá trị ngàn ức muốn lấy ra khoản tiền như vậy cũng cảm thấy rất cố sức, huống chi là đài truyền hình Tinh Quang vừa mới quật khởi?

Hơn nữa, dựa theo quy định, trong một năm này, nàng không những cần góp đủ 80 ức trả nợ, còn phải khởi công xây dựng mảnh đất này, đây cũng là một khoản chi tiêu to lớn, theo suy đoán ít nhất cũng cần 50 ức.

Còn phải sửa sang cải tiến lại cao ốc Song Tử Tinh, để đài truyền hình dần thích ứng và phát triển, hấn cũng cần chi ít nhất năm ức.

Có thể nói, hiện tại khắp nơi đều cần tiền, nhất định phải mau chóng kiếm tiền.

Nàng và Vũ Thiên Mị thương lượng, đợi sau khi việc cải tiến cao ốc Song Tử Tinh hoàn tất, bọn họ lại dốc hết toàn lực vào công việc phát triển. Đồng

thời bọn họ cần tiếp tục tuyển người với số lượng lớn, chỉ có như vậy mới có thể dễ phát triển tiếp.

Mà việc này đại khái phải kéo dài ba tháng.

Mặt khác, nếu đã mua lại mảnh đất kia, vậy bọn họ cũng phải đẩy nhanh tốc độ khởi công xây dựng công trình, tranh thủ lúc này hoàn thành 1/3 công trình, sau đó đưa vào sử dụng.

Hai nhiệm vụ đồng thời tiến hành, nhiệm vụ nặng mà thời gian lại eo hẹp, nhất định phải lập tức bắt đầu.

Vũ Thiên Mị chủ yếu phụ trách cao ốc Song Tử Tinh, Bạch Thanh Tuyết phụ trách khai phát kiên thiết mảnh đất kia.

Một bên khác, Lý Vô Thương đen mặt một đường về tới khách sạn, sau đó hắn ta không nói câu nào, đập phá tất cả đồ đạc trong phòng, vô cùng tàn nhẫn.

Mọi người xung quanh câm như hến, không dám lên tiếng.

Cũng không phải bọn hắn chưa từng thấy Lý tổng nổi giận, nhưng chưa từng thấy hắn ta nổi giận tới mức này. Cho dù là lúc bị đủ loại thân thích vây quét, tứ cố vô thân, bốn bề là địch, hắn ta cũng không tức giận như vậy.

Có thể nói, Lý Vô Thương thật sự bị chọc giận.

Ra cửa hăm hở, trở về xám xịt, đường đường là chương môn nhân đương đại của gia tộc Lý thị, chủ tịch đương nhiệm của tập đoàn Lý thị, lại bị một nữ nhân khiến cho mặt mày xám xịt, hiện tại hắn ta đã trở thành trò cười cho thiên hạ.

Cho tới bây giờ vẫn luôn là hắn ta chơi người khác, nào đã đến phiên người khác chơi hắn ta như vậy?

Hơn nữa còn là xú nữ nhân Bạch Thanh Tuyết có mắt không trông?

Mặt hắn ta gần như bị bóp méo: “Bạch Thanh Tuyết, ta với người không đội trời chung!”

Trước kia, hấn ta muốn chiếm được nữ nhân này!

Mà bây giờ, hấn ta chỉ muốn hủy diệt nàng!

“Liên hệ với các nhà tài trợ quảng cáo sau lưng Tinh Quang, nói bọn hấn đình chỉ hợp tác với Tinh Quang, nếu không chính là đối nghịch với tập đoàn Lý thị, để bọn hấn tự lựa chọn.” Lý Vô Thương dự định ra chiêu.

“Lý đồng, sợ rằng phương pháp này không dùng được.” Một người thoát nhìn rất khôn khéo do dự nói ra.

“Vì sao không dùng được?” Lý Vô Thương nhìn về phía người này, hấn ta tên Lữ Vĩ, là thủ lĩnh đoàn túi khôn(2), cũng chính là quân sư, đã đưa ra không ít đề nghị hay cho hấn ta, cũng lập rất nhiều công lao hấn mã.

(2) Túi khôn: tức là cái vật dụng trong đó chứa tất cả trí khôn, những tinh hoa được đúc kết từ thực tiễn được coi là kim chỉ nam trong cuộc sống con người.

Quân sư Lữ Vĩ nâng kính mắt, nói: “Căn cứ theo tin tức chúng ta tìm hiểu được, Tinh Quang liên tục chế tác ra mấy tiết mục, tỉ lệ người xem vô cùng cao, rất nhiều xí nghiệp đều muốn đầu tư quảng cáo, tất cả đều là xí nghiệp tương đối nổi tiếng, ảnh hưởng của tập đoàn Lý thị đối với bọn hấn cũng không nhiều.”

“Hơn nữa, trước mắt, tài trợ chính cho Tinh Quang là tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử, đây đều là tập đoàn siêu cấp không thua kém gì chúng ta, chiếm hơn 80% quảng cáo, hợp tác mật thiết với Tinh Quang, bọn hấn tuyệt đối sẽ không nghe theo chúng ta.”

Lý Vô Thương: “...”

“Vậy người tìm người quấy rối, ta muốn khiến Tinh Quang không thể tiếp tục vận hành!” Lý Vô Thương lần nữa ra chiêu.

Quân sư lại nâng kính mắt, mặt đỏ mồ hôi nói: “Lý đồng, việc này có thể cũng không làm được...”

“Vì sao?” Lý Vô Thương thét lên the thé.

“Thời điểm tới Giang Nam, chúng ta đã tiến hành xâm nhập điều tra, nhất là phương diện sản nghiệp màu xám, muốn hiểu rõ quy củ nơi này để thuận tiện làm việc. Thông qua địa đầu xà, chúng ta hiểu được, nơi này có một minh lệnh cấm chỉ, chính là không thể trêu chọc Tinh Quang. Phàm là chuyện dính đến Tinh Quang bọn hắn đều sẽ không tiếp, bởi vì sau lưng Tinh Quang có đại lão, bọn hắn không dám trêu chọc. Nghe nói, đã từng có mấy người không hiểu chuyện tiếp nhận việc này, kết quả cho tới bây giờ bọn hắn còn nằm trên giường, có tên còn vào ngục...”

Lý Vô Thương: “...”

“Tất nhiên, nếu bản địa không dám, chúng ta có thể tìm phía ngoài!” Lý Vô Thương lần ba ra chiêu: “Đi tìm người cho ta! Bên phía Đông Nam Á không phải có rất nhiều người làm chuyện này sao, người dùng tiền đi mời, bao nhiêu tiền ta cũng nguyện ý!”

Mồ hôi lạnh trên mặt quân sư càng thêm mãnh liệt: “Lý đồng, cái này cũng không được... Sắc lệnh thứ nhất của hắc đạo Giang Nam là nghiêm cấm trêu chọc Tinh Quang, thứ hai chính là ai dám trêu chọc hợp lực tấn công. Cho nên, dù chúng ta có tìm được người ngoài, chỉ sợ cũng không có tác dụng gì.”

Lý Vô Thương: “...”

Người đến đây chủ yếu để vả mặt ta sao?

Ánh mắt Lý Vô Thương vô cùng hung lệ, ngữ khí hung ác nói: “VẬY ĐI ÁM SÁT CHO TA! Mời người đi giết xú nữ nhân Bạch Thanh Tuyết, còn có lão công tiểu bạch kiêu của nàng cho ta, như vậy là xong hết mọi chuyện!”

Quân sư quạt mo gần như không dám nói chuyện, giọng nói cực kỳ nhỏ: “Lý đồng, độ khó của việc này hình như hơi cao...”

Lý Vô Thương bỗng nhiên quay người, hung tợn nhìn chằm chằm quân sư Lữ Vĩ.

“Người nói cho ta, rốt cuộc là độ khó cao hay căn bản là không được?”

Lữ Vĩ cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Đám người Bạch Thanh Tuyết vẫn luôn chú trọng biện pháp an ninh, an ninh còn nghiêm mật hơn cả tổng thống một nước nhỏ. Trước đó, người để Mộc Đạt Hắc đi báo thù, kết quả người hấn ta phải đi đều không trở lại. Căn cứ tình huống chúng ta điều tra được, tất cả những người này cơ hồ bị bọn bảo tiêu của Bạch Thanh Tuyết dọn dẹp, một tên cũng không sót lại. Mộc Đạt Hắc có gần 12 người thua trong tay của nàng, mỗi người đều có súng, lại được huấn luyện nghiêm chỉnh, mà đối phương chỉ xuất động ba người, tay không tác sát...”

Lý Vô Thương: “... ”

“Nhu vậy, trước mắt, ta không thể làm gì Bạch Thanh Tuyết?” Lý Vô Thương mặt không biểu tình.

“Lý đồng nói không sai!” Lữ Vĩ gật đầu.

Lý Vô Thương bỗng há miệng rống to: “Cút! Cút hết đi! Tất cả đều cút cho ta!”

Những người khác chật vật chạy ra ngoài.

Thời điểm Lý Vô Thương nổi trận lôi đình, Lâm Bắc Phàm lại đang lập bản thiết kế cho thành phố điện ảnh.

Hắn không học thiết kế, nhưng trong đầu hắn lại có thành phố điện ảnh Hoàn Diêm ở thế giới cũ, còn có cả ký ức, ghi tạc rõ trong đầu hắn. Còn có đủ loại cảnh sắc truyền hình điện ảnh kinh điển, đủ loại danh thắng di tích, cũng ghi tạc trong đầu, như những bức họa xinh đẹp đang vẽ lên trong đầu hắn.

Hắn không cần giỏi thiết kế, lúc đầu, trình độ trang trí của hắn vốn không tệ, hiện tại, các thuộc tính cơ sở được tăng lên toàn diện, như hồ mọc thêm cánh. Hắn chỉ cần vẽ lại những hình ảnh mỹ lệ khắc sâu trong đầu hắn ra là được, sau đó lại giao cho người chuyên nghiệp tiến hành bổ sung sửa chữa, hắn muốn chế tạo mảnh đất này thành căn cứ truyền hình điện ảnh siêu cấp!

Chương 180: Món ăn trong 《 Trù Thần 》 thăng cấp!

Tiêu hao hai ngày hai đêm, cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng vẽ ra bản thiết kế khiến hắn hài lòng nhất, sau đó giao cho Bạch Thanh Tuyết. Bạch Thanh Tuyết vừa xem đã thích, quyết định dựa theo bản vẽ này để quy hoạch kiến thiết.

Mặt khác, mấy bản thiết kế này cũng được giao cho chính phủ thành phố Giang Nam, phía chính phủ cũng vô cùng ưa thích, biểu thị sẽ toàn lực ủng hộ, mở đèn xanh trên các phương diện để Tinh Quang có thể xây dựng nhanh chóng.

Thậm chí, hạng mục này còn được thăng lên thành hạng mục lớn của tỉnh, chiếm được sự ủng hộ của tỉnh.

Cứ như vậy, có chính phủ ủng hộ, hơn nữa còn có kim tiền mở đường, thành phố điện ảnh Giang Nam mau chóng được khởi công kiến thiết. Tin chắc rằng trước cuối năm, nhất định có thể hoàn thành công tác san lấp mặt đất, sau đó từng tòa cao ốc mỹ lệ chắc chắn sẽ được dựng lên.

Làm xong tất cả những việc này, Lâm Bắc Phàm lại biến thành một con cá muối.

Bởi vì quá mệt, cho nên muốn gây sự.

Hắn vốn còn định chờ Lý Vô Thương ra chiêu, kết quả không nghĩ tới vài ngày liên tục vẫn không thấy động tĩnh gì, tên này còn nhát gan hơn so với vị đang ở Ma Đô kia, từ nội tâm Lâm Bắc Phàm âm thầm khinh bỉ hắn ta.

Nếu để Lý Vô Thương biết rõ suy nghĩ hiện tại của Lâm Bắc Phàm, nhất định hắn ta sẽ tức đến thổ huyết.

Không phải hắn ta không muốn ra chiêu, chỉ là hắn ta phát hiện những chiêu mà hắn ta có thể nghĩ ra, đều mất hiệu lực với Tinh Quang.

Hắn ta còn có thể làm thế nào?

Hắn ta cũng rất tuyệt vọng!

Trong lúc rảnh rỗi, Lâm Bắc Phàm lại tiếp tục đăng chương mới cho tiểu thuyết.

Từ khi hấn đổi mới đến nay, đã qua hơn nửa tháng.

Bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này có hơn 30 vạn chữ, có thể nói nó đã dần vào giai cảnh.

Chỉ là lưu lượng đã đột phá 5 vạn, phiếu đề cử gần 10 vạn, nguyệt phiếu xếp hạng mười lăm. Bình luận hơn 50 vạn, đều là thảo luận liên quan đến đủ loại thức ăn trong tiểu thuyết, phân tích tiếp theo sẽ là món ăn như thế nào được đẩy ra, sẽ thỏa mãn vị giác mọi người như thế nào.

Kinh khủng nhất vẫn là khen thưởng, đạt đến một ức hồng đậu tẻ, cũng chính là 100 vạn NDT, cao xưa nay chưa từng thấy, không xê xích bao nhiêu so với số tiền Lâm Bắc Phàm khen thưởng cho những cuốn tiểu thuyết khác.

Quần thể ăn hàng là đáng sợ nhất trên thế giới, vì ăn bọn hấn có thể liều lĩnh.

Nội dung đã phát triển đến rốt cục tiểu đương gia cũng thành công bán nhập khách sạn Long Môn, trở thành học đồ tầm thường, bắt đầu từ từ tiếp xúc với trù nghệ Trung Hoa chân chính và cũng nhanh chóng trưởng thành.

Bắt đầu từ giờ phút này, Lâm Bắc Phàm muốn đưa món Trung Hoa lên cũng phải thăng cấp.

30 vạn chữ trước đó, tuy không nhiều, nhưng Lâm Bắc Phàm đưa ra đã hơn 20 món, đều là những món ăn bình dân, đều là những món ăn gia đình mà bất cứ gia đình bình thường nào cũng có thể làm được.

Nhưng từ bây giờ, Bắc Phàm muốn thể hiện tài nấu nướng chân chính, chỉ có trù sư chuyên nghiệp mới có thể khống chế.

“Cho tới bây giờ, tiểu đương gia chưa từng nghĩ tới dao của một người đầu bếp lại có thể nhanh đến như vậy, hoàn toàn không thấy hình, người chỉ có

thể nghe thấy tiếng dao phay cắt trúng thớt gỗ, một giây đại khái có 6, 7 lần.”

“Tiểu đương gia càng chưa từng nghĩ tới, dao của một đầu bếp lại có thể chính xác đến như thế, mỗi lần đều vừa vặn cắt ra một mảnh nhỏ, mỗi mảnh đều mỏng như cánh ve, thật lo lắng khi nó rơi vào nước sẽ tan đi.”

“Lão trù sư nói cho hấn, trù nghệ Trung Hoa, bảy phần đao công, ba phần hỏa hầu. Khi nào người có thể làm được thuần thục như ta, đó cũng là lúc người có thể tấn cấp, trở thành một trù sư chân chính.”

...

Vây quanh đao công, Lâm Bắc Phàm thiết kế ra một bộ đồ ăn, gọi là Quần Hiền Hội Tụ, bên trong hội tụ tám loại kỹ xảo đao công chuyên nghiệp, chỉ cần làm đồ ăn dựa theo kỹ xảo này, món ăn chắc chắn sẽ ngon, nếu không chỉ có thể tính là bình thường.

Lúc này, fan hâm mộ 《 Trù Thần 》 ngày ngày đợi ăn, như đói như khát.

Trước đó bọn hấn đã nếm được lợi lộc từ hơn 20 món ăn, khiến trù nghệ của bọn hấn nhanh chóng tăng trưởng. Hiện tại, bọn hấn khát vọng một món ăn mới có độ khó cao hơn, thỏa mãn tâm hồn trang bức của bọn hấn.

Trong đó, Tiểu Phong cực kỳ yêu thích quyển tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này, bởi vì quyển tiểu thuyết này khiến hấn ta được thử nghiệm rất cuộc mỹ thực chân chính là thế nào, càng khiến hấn ta hưng phấn là hấn ta lại có thể làm ra, không chỉ thỏa mãn vị giác của bản thân, còn có thể lấy le trước mặt thân bằng hảo hữu, thỏa mãn dục vọng trang bức của bản thân.

Châm ngôn sống của hấn ta là, chỉ riêng mỹ thực và mỹ nữ là không thể cô phụ!

Cho nên, mỗi ngày hấn ta có thời gian rảnh lại thúc chương, dù có donate hết tiền thưởng của mình cũng không đau lòng.

Thế nhưng đáng chết là tên tác giả tiểu thuyết Phàm Nhân này, lại dám ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới, không đúng, hấn là một ngày đánh cá bốn

ngày phơi lưới, đổi mới quá ít, hoàn toàn không có quy luật, giống như tác giả không quan tâm tiền, làm hấn ta nhức hết cả trứng.

“Phàm Nhân đáng chết! Nếu ngày nào đó ta gặp được người, ta nhất định sẽ đánh người đến răng rơi đầy đất!”

Tiểu Phong vừa phát lời thề độc, vừa không ngừng đổi mới, còn có thúc chương.

Nhìn giao diện chính của 《Trù Thần》, số bình luận thúc giục đã sớm đột phá hơn vạn, thế nhưng một chút hiệu quả cũng không có.

Đúng lúc này, hấn ta lại đổi mới thêm một lần nữa.

“Uy uy uy... Đổi mới! Đổi mới! Tiện nhân Phàm Nhân kia rốt cục cũng đổi mới!” Tiểu Phong vô cùng hưng phấn, trong lòng hét lớn một tiếng, sau đó tràn đầy phấn khởi đọc tiểu thuyết.

Hấn ta nhìn tiêu đề trước, sau đó nhỏ giọng thăm thì: “Quần Hiền Hội Tụ? Chẳng lẽ lại là một món ăn mới?”

Nội tâm hấn ta tràn đầy chờ mong.

Hấn ta khát khao khó nhịn, giống như chỉ cần đọc hết chương này là hấn ta có thể lập tức xông vào trong bếp làm làm làm...

Kết quả, sau khi xem xong, hấn ta tròn tròn mắt.

“Chương Quần Hiền Hội Tụ này, thật sự không viết sai chứ?”

Hấn ta nghi hoặc, chấn kinh, không tin, lại nghiêm túc xem thêm một lần.

Sau đó, tay của hấn ta đều run rẩy.

Đao của ta đâu?

Hấn ta hét lớn một tiếng: “Phàm Nhân! Đây là chuyện mà con người có thể làm được sao?”

Hiện tại hẳn ta chỉ muốn chửi mẹ.

Trong chương, nguyên liệu món ăn chỉ là nguyên liệu bình thường, nhưng phải cắt được tỉ mỉ từng chi tiết như miêu tả, mới có thể đạt tới hiệu quả cao nhất, bằng không cuối cùng chỉ có thể tính là tạm được, có thể còn không đẹp.

Vậy mà hết lần này tới lần khác, trù nghệ của hẳn ta chỉ có thể lừa gạt người ngoài nghề một chút, nếu hẳn ta có năng lực này còn cần phải đọc một quyển tiểu thuyết để học trù nghệ sao?

Hẳn ta đến khu bình luận xem, quả nhiên phát hiện người muốn chửi mẹ giống hẳn ta có một đám.

“Quần Hiền Hội Tự... Thật biến thái!”

“Vị đại thần nào có thể nói cho ta biết, kiểu dưa chuột này phải cắt thế nào? Nó vốn giòn như vậy, sẽ không đứt sao?”

“Còn có dăm bông, lại phải cắt thành hình mảnh vụn gỗ? Trước kia ta đã từng thử, chỉ cắt một khối nhỏ đã tốn nửa giờ, vốn không giống tiểu thuyết nói chỉ phí một phút đồng hồ!”

“Lại còn phải cắt đậu hũ thành sợi? Ai có thể làm được? Mấu chốt là ai sẽ đau trứng đến nỗi cắt đậu hũ thành sợi?”

“Quần Hiền Hội Tự, đây thật sự là món ăn sao?”

“Ta cảm giác Phạm Nhân đang muốn đùa giỡn chúng ta?”

Nhìn thấy tất cả mọi người oán giận như vậy, rốt cục Tiểu Phong cũng đủ hài lòng.

Chương 181: Có người có thể làm ra món ăn như vậy thật sao?

Xem ra không phải chỉ có mình ta không làm được món này, mà rất nhiều người cũng vậy.

Có đôi khi con người chính là như vậy, chuyện mà bản thân không làm được, nhìn thấy người khác cũng không làm được, tâm lý lập tức thăng bằng, bởi vì con người luôn cự tuyệt ngu xuẩn và vô năng, không nguyên ý tin tưởng sự thật này.

Thảo luận trên khu bình luận càng ngày càng náo nhiệt, đa số là phàn nàn.

Bởi vì Quân Hiền Hội Tụ là món ăn làm khó nhiều người nhất kể từ khi quyển tiểu thuyết này được viết ra, trong đó liên quan đến đao pháp khó có thể nắm vững, cảm giác đây không giống như việc con người có thể làm ra.

Những người thích bộ tiểu thuyết này không phải có chút trù nghệ cơ bản lại nhân rồi, thì cũng là ăn hàng, vốn chưa từng học tập đao pháp, cho nên bọn họ nghĩ rằng chuyện này không đáng tin.

“Ta cảm thấy, lúc này, rất có thể Phàm Nhân sẽ thất thủ, chắc là hắn chỉ dựa vào tưởng tượng để viết ra món ăn này, thao tác thực tế cực kỳ khó khăn. Cũng có khả năng hắn cố ý ép buộc chúng ta, thực sự quá xấu rồi!”

Nhưng mà đúng lúc này, lại có người upload một tấm ảnh, trên đó là một món ăn, ngũ thải tân phân hết sức tiên diễm, còn bốc hơi nóng, chẳng khác là bao so với món Quân Hiền Hội Tụ trong miêu tả.

Phía dưới, có một người dùng giọng điệu cứng rắn bình luận: “Thế nào, lợi hại không? Đây chính là ca ta làm, hắn là trù sư tam cấp, là loại có thể kiếm cơm trong khách sạn. Khi ta vừa giới thiệu món ăn này cho hắn, hắn lập tức nấu ngay tại chỗ cho ta ăn, hương vị cực kỳ xuất sắc! Còn ngon hơn nhiều so với những món ăn trước đó! Ta ăn hết một đĩa lớn, ca ta còn không kịp nhắm nháp đã bị ta ăn sạch, khóc không ra nước mắt, ha ha!”

Bình luận này vừa xuất hiện, lập tức khiến một đám người sợ hãi.

Phía dưới tất cả đều là truy vấn.

“Vậy mà có thể làm ra món ăn này... Thoạt nhìn có vẻ rất ngon miệng, muốn ăn!”

“Đại huynh đệ, món này có thể làm được thật sao? Người sẽ không lừa chúng ta đấy chứ?”

“Đại huynh đệ cái gì? Nghe giọng điệu này rõ ràng là đại muội tử! Đại muội tử đáng yêu, ăn ngon không? Để ca người làm thêm hai phần, ta lập tức chạy qua!”

“Ta không tin, trừ phi người đăng video, sẽ có thưởng to!”

“Đúng! Nhất định phải đăng video, ta không tin trên thế giới này lại có người có thể làm ra món ăn đấy!”

...

Sau đó, tất cả bình luận phía dưới đều như copy.

“Đăng video!”

“Đăng video!”

Trực tiếp xoát hơn ngàn bình luận, không có gì khác biệt.

Qua không lâu, lại thêm một tấm ảnh được đăng lên.

Vẫn là Quần Hiền Hội Tụ ban nãy, nhưng rõ ràng đây là đồ ăn được làm lần hai, phía dưới còn có bình luận: “Đây là món ca ta làm lần hai. Liên quan video, ở đây không cách nào đăng lên, ta đã đăng lên Kwai, tên gọi là “Quần Hiền Hội Tụ”! Ta là Phong Cường Tiểu Thỏ Thỏ, mọi người nhớ theo dõi ta!”

Lập tức, một đám di chuyển trận địa, đến Kwai kiểm video.

Sau đó bọn hấn phát hiện “Quần Hiền Hội Tụ”, không kịp chờ đợi nhấn vào.

Đoạn clip hơi giật, nhưng chất lượng hình ảnh có thể tính là rõ ràng.

Chỉ thấy trong video, một người trung niên tai to mặt lớn, rất có phong độ trừ sư đang cầm một cây dao nhanh chóng cắt dưa leo, tốc độ có thể so với

đao quang kiếm ảnh, nhìn không thấy dao, chỉ nghe thấy thanh âm.

Cắt xong một mặt hấn ta lại đổi một mặt, thoạt nhìn dưa leo không có gì thay đổi, nhưng khi vị trừu sự này kéo một phát, tựa như lò xo bị kéo ra, hơn nữa vậy mà ở giữa không bị đứt đoạn.

Sau đó, hấn ta đặt một khối đậu hũ tươi non trên thớt, đầu tiên là bắt đầu cắt miếng, tốc độ cũng không nhanh, nhưng lát cắt rất mỏng.

Cứ như vậy tới tới lui lui, dựa theo yêu cầu của tiểu thuyết mà cắt gọn tất cả những nguyên liệu nấu ăn.

Đám người nhìn không chớp mắt, sợ hãi thán phục đao công của vị đầu bếp này, đồng thời cũng chờ mong thức ăn mỹ vị.

Sau khi cắt gọn tất cả nguyên liệu nấu ăn, phân loại bày vào trong nồi theo yêu cầu, lại nêm chút gia vị, sau đó tiến hành điều chỉnh độ lửa, 20 phút ra nồi.

Đương nhiên, quá trình chế biến này trực tiếp bị gia tốc, mọi người chỉ thấy hình ảnh món ăn khi ra khỏi nồi, ngũ thái tân phân lại hết sức hài hòa, Quần Hiền Hội Tự lần thứ hai được làm xong.

Thoạt nhìn món ăn này hết như một tác phẩm nghệ thuật, ngay cả chế tác cũng rất nghệ thuật, toàn bộ quá trình cực kỳ hưởng thụ.

Đương nhiên, nếu có thể nhìn thấy hình ảnh khi người đối diện dùng bữa lại càng tốt hơn, dù sao bản thân cũng không cách nào làm ra, nhìn người khác ăn cũng có thể tính là giải tỏa cơn thèm.

Kết quả, đồ ăn mới ra lò đã bị vị đại trừ này bùng đi, trôn vào cửa, khóa trái để bản thân hưởng thụ, khiến tiểu muội hấn ta tức đến nhe răng trợn mắt.

Toàn bộ video đến đây là kết thúc.

Mặc dù chưa được ăn, nhưng nhất định là mỹ vị.

“Hóa ra món này có thể làm được thật... Phàm Nhân đại thần, ta trách oan ngươi!”

“Thì ta đều là ta học nghệ không tinh!”

“Nói không chừng Phạm Nhân đại thân cũng là một vị đại trù sư cũng nên? Cúng bái đại thân, chỉ hy vọng hấn có thể làm ra đồ ăn càng tốt hơn, nếu chúng ta có thể ném được đương nhiên là tốt nhất!”

“Đại thân vĩnh viễn là đại thân! Lại một món ăn tràn đầy hương vị, đáng tiếc chỉ có thể xem không thể ăn, khóc!”

“Có một ca ca làm đầu bếp tốt thực sự, lúc nào cũng có thể ăn món ngon!”

Video này đúng là không có gì để chê!

Mọi người chú ý, khen thưởng!

Nếu có công năng khen thưởng, nói không chừng hồng bao đã bay đầy trời.

Hơn nữa, vị “Phong Cuồng Tiểu Thỏ Thỏ” này có thể được chú ý trọng điểm, bởi vì nàng có một vị ca ca làm trù sư, lúc nào cũng có thể làm ra thức ăn trong 《Trù Thân》, ăn không được thì nhìn một chút cũng được.

Đồng thời, vì nhận quá nhiều chú ý từ đám người ăn hàng, video làm “Quần Hiền Hội Tự” này đã lọt top Kwai, nhiệt độ hỏa tốc lên cao, trực tiếp lên đầu trang web, khiến càng nhiều người chú ý.

“Lại là một video làm đồ ăn... Nhìn tốc độ tay này, nhất định là cấp đại thân!”

“30 năm luyện thành một đôi tay Kỳ Lân, rốt cục cũng có thể cắt đồ ăn tới nhỏ như tóc... Ta chết đây, ngay cả đậu hũ cũng có thể cắt thành sợi, bặt hack!”

“Rốt cuộc đây là món gì? Ta đã từng ném qua rất nhiều món ăn, món ăn nổi tiếng thiên nam địa bắc ta đều ném qua, sao ta chưa từng gặp món này? Trông có vẻ rất ngon...”

“Nhìn đến nước miếng đều chảy! Thật muốn ăn một miếng...”

“Nhìn bình luận, hình như đám người theo dõi đều là độc giả bộ 《Trù Thần》, Quần Hiền Hội Tự là món ăn trong tiểu thuyết? Trâu, tác giả thực quá trâu!”

“Nghe nói trong tiểu thuyết còn có đủ loại món ngon, khiến người ta khen không dứt miệng, nhanh đi xem!”

...

Sau khi xem hết video, đám độc giả chảy trở về, đồng thời còn kéo thêm một đám người, thế là 《Trù Thần》 càng thêm hot, ần ần có xu thế vượt qua 10 bản thần thư trước đó.

Chương 182: Tiểu thuyết do boss viết, còn phải mua bản quyền?

Hồng Đậu Trung Văn.

“Hà tổng biên, việc lớn không tốt... Không đúng, là có một chuyện cực tốt mới xảy ra! Chuyện cực cực cực tốt!” Lưu chủ biên phấn khởi vọt vào văn phòng Hà Sơn.

“Là chuyện gì, lại có thể để lão đồng chí của chúng ta hưng phấn như vậy?” Hà Sơn cười hỏi.

Bây giờ, trải qua một tháng công tác, rốt cục vị siêu cấp nhân tài được Lâm Bắc Phàm moi ra này cũng bắt đầu tỏa ra hào quang của hắn ta. Một thân tây trang, tóc chải chuốt chỉnh tề, tinh thần phơi phới, bình tĩnh ổn trọng. Tuy rằng thân thể vẫn còn gầy yếu như trước, thoạt nhìn trẻ tuổi quá mức, nhưng trên người đã dưỡng thành khí thế không giận tự uy.

Ngay cả Lưu chủ biên phấn đấu hơn nửa đời người cũng không dám khinh thường hắn ta, kiềm chế nội tâm kích động, nhưng vẫn rất vui vẻ nói: “Hà tổng biên, hôm qua vào thời điểm thống kê lưu lượng, phát hiện lưu lượng của website bỗng nhiên tăng gấp đôi, đạt đến 3000 vạn! Đã có thể sánh với trang tiểu thuyết mạng nhất lưu! Hơn nữa số lượng hội viên mới cũng tăng lên, đạt đến 10 vạn, gấp hai bình thường, sáng tạo độ cao mới trong lịch sử!”

“Đây là chuyện tốt!” Hà Sâm khẽ mỉm cười: “Đã điều tra rõ chuyện này chưa? Rốt cục nguyên nhân nằm ở chỗ nào?”

Nhìn bộ dáng bình tĩnh của tổng biên, Lưu chủ biên không thể không bội phục.

Chỉ riêng thành tích này đã khiến hắn ta kích động tới nói năng lộn xộn, lại nhìn thanh niên người ta xem, dù cho biết được thành tích như vậy vẫn không chút hoang mang như cũ, vừa nhìn đã biết là lão tổng tương lai, tiền đồ vô lượng.

Lại nghĩ tới nhi tử nhà mình, không nói nữa, tất cả đều là nước mắt.

“Điều tra rõ ràng, là do quyền tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 !” Lưu chủ biên hưng phấn nói.

“Quyền tiểu thuyết này thế nào?” Hà Sâm lập tức lên tinh thần.

Lưu chủ biên miêu tả sinh động như thật: “Thời điểm lưu lượng website có điều khác thường, chúng ta đã đi tìm nguồn gốc, rốt cục phát hiện nguyên nhân đến từ bản tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 . Bởi vì có người làm ra được món cực khó trong 《 Trù Thần 》 , hơn nữa hot lên ở Kwai, vì thế đã hấp dẫn được rất nhiều người ăn hàng. Quyền tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này vốn đã rất hot, vừa đây một cái, nó lại trở nên càng thêm bốc lửa! Không thể không nói, 《 Trù Thần 》 là tiểu thuyết liên quan đến ẩm thực, có thể hot tới mức này thực đúng là kỳ tích! Nếu không phải ta luôn cẩn thận quan sát, ta còn tưởng đây là mua số liệu!

Hà Sâm vụng trộm nhẹ nhàng thở ra, quyền tiểu thuyết này không có chuyện gì thì tốt.

Lưu chủ biên nịnh hót tán dương: “Vẫn là con mắt Hà tổng biên tinh tường, trước khi quyền tiểu thuyết này có thành tích người đã bắt đầu chú ý, có người làm tổng biên ta tâm phục khẩu phục!”

Cái gì mà con mắt tinh tường?

Đó là sách do boss chúng ta viết, ta có thể không chú ý sao?

Chỉ là ngay cả hẳn ta cũng không nghĩ tới, boss mình viết sách lại có lực hấp dẫn như vậy, không chỉ khiến người ta yêu thích, còn giúp người ta làm được các món ăn ngon, bậc thầy hướng dẫn.

Đáng tiếc chuyện này cũng chỉ có hẳn ta biết rõ, không có chỉ thị của boss, ngay cả hẳn ta cũng không dám nói ra.

Hà Sâm cười nhạt một tiếng, một bộ ta đã sớm biết nó sẽ như vậy.

Thấy một màn như vậy, Lưu chủ biên càng thêm bội phục.

Hắn ta tiếp tục thao thao bất tuyệt: “Việc quyền sách này cực hot đã không thể nghi ngờ, có thể kéo lưu lượng tổng thể của website lên, chúng ta nhất định phải lập tức ký hợp đồng với tác giả, không thể để website khác đào đi. Nhưng tổng biên vẫn luôn để ý tới tác giả này, vì vậy ta đề nghị ngài tiếp xúc với hẳn, khuyên hẳn ký hợp đồng, tốt nhất là có thể mua lại cả bản quyền quyền tiểu thuyết kia.”

Boss nhà mình còn phải ký hợp đồng?

Boss nhà mình còn cần lo lắng sẽ bị web khác đào đi?

Còn vấn đề bản quyền, nó vẫn luôn nằm trong tay boss, mua làm gì?

Hà Sâm gật đầu: “Chuyện này ta đã biết rõ, ta tự có sắp xếp, người ra ngoài trước đi.”

“Ừm? A, được rồi...” Lưu chủ biên mang theo nghi ngờ rời đi.

Mắt thấy bốn bề vắng lặng, Hà Sâm gọi cho Lâm Bắc Phàm, báo cáo tình huống.

Lâm Bắc Phàm hơi kinh ngạc.

Món hẳn viết ra trong truyện hôm nay có độ khó cực cao, lúc đầu hẳn còn tưởng bản thân nhất định sẽ bị mắng, khiến một ít độc giả rời đi, nhưng không nghĩ tới chuyện lại chuyển biến nhanh như vậy, một video làm đồ ăn

xuất hiện đã có thể hấp dẫn lưu lượng lớn tới thế, đẩy tiểu thuyết của hắn lên đỉnh cao, mọi thứ cứ như có thần trợ giúp.

Trước mắt, quyển 《 Trù Thần 》 này đã có lượt xem ần ần vượt qua thập đại thần thư, đứng đầu Hồng Đâu Trung Văn!

Theo lý mà nói, hơn 30 vạn chữ, lại thêm nhiệt độ đã đủ, là thời điểm đặt VIP để thu tiền.

Nhưng Lâm Bắc Phàm không định làm thế, tiểu thuyết đặt VIP có thể kiếm được bao nhiêu tiền?

Chỉ sợ còn không đủ cho hắn nấu một bàn ăn.

Hắn hy vọng có thể mượn bộ tiểu thuyết này hấp dẫn nhiều người đến xem, mở rộng lưu lượng của trang web, khiến tiểu thuyết và trang web nổi tiếng lên, chỉ có như vậy mới có thể phát huy giá trị đến tận cùng. Tới lúc ấy, còn sợ tài nguyên không cuộn cuộn mà đến sao?

Hà Sâm hỏi Lâm Bắc Phàm bước tiếp theo của kế hoạch là gì?

Đáp án của Lâm Bắc Phàm dĩ nhiên là bảo trì miễn phí, đồng thời tăng thêm tuyên truyền.

Hắn cũng không hy vọng 《 Trù Thần 》 chỉ giới hạn tại internet, hắn muốn dẫn dụ nó ra, trở thành tiểu thuyết mà người ở hang cùng ngõ hẻm trong thành phố cũng có thể nghe nhiều tới quen, giá trị IP như vậy mới đạt tới hiệu quả tối đa.

Hắn cần một điểm nhấn, một điểm nhấn không chỉ có thể kíp nổ toàn bộ Internet, mà còn có thể bùng nổ trong cuộc sống đời thường. Đến lúc đó, sẽ có vô số người phụng dưỡng cho Hồng Đâu Trung Văn, mà đó cũng là thời điểm Hồng Đâu Trung Văn vượt qua những trang web mạng khác.

Phương pháp nhanh nhất mà hắn có thể nghĩ tới là sáng tác một bài hát.

Thế là, hắn tìm Dương Tử Nhi đang uống rượu.

Khi nàng nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, con mắt có chút mơ hồ lập tức sáng lên, duỗi tay nhỏ ra: “Lâm Bắc Phàm, mau tới đây rót rượu cho ta! Bản nữ hiệp nhất định sẽ trọng thưởng!”

Đối với tiểu cô nương thích rượu như mạng này, Lâm Bắc Phàm thực sự bó tay.

Mỗi lần gặp nàng, không phải đang uống rượu thì cũng là đang say rượu, tựa hồ chưa từng thanh tỉnh. Có điều, thân thể tiểu cô nương này thật sự rất tốt, mỗi ngày uống nhiều rượu như vậy cũng không thấy có phản ứng không tốt gì, khỏe mạnh đến không thể khỏe mạnh hơn.

Lâm Bắc Phàm ngồi bên cạnh, sau đó rót một ly cho nàng.

Một bên rót rượu một bên nói: “Ta muốn sáng tác một ca khúc mới, cần tìm người hỗ trợ.”

“Sảng khoái! Uống ngon!” Dương Tử Nhi đầu tiên là bung ly rượu lên, vui mừng khắp khởi uống một ngụm, sau đó lại đưa cái ly không đến trước mặt Lâm Bắc Phàm, trên mặt cười tủm tỉm, ý không cần nói cũng biết.

Thế là, Lâm Bắc Phàm lại rót một ly, một ly tràn đầy.

Dương Tử Nhi lại đắc ý uống một ngụm.

“Người muốn thu âm bài hát gì? Nhìn người cung kính như vậy, bản nữ hiệp đáp ứng!” Dương Tử Nhi gật gù đắc ý nói, trên mặt đỏ bừng, thoạt nhìn có chút say.

Lâm Bắc Phàm vui mừng, thiếu nữ say rượu này vẫn rất đáng tin, không ra điều kiện giống như bình thường.

“Nhưng là, đưa hai bình rượu, một bình cũng không thể thiếu!” Dương Tử Nhi bổ sung.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 183: Muội tử thổ hào, trấn áp yêu diễm tiện hóa!

Thế là, Lâm Bắc Phàm bắt đầu thu ca khúc.

Bài hát này tên là 《 Ta tin tưởng 》 , do ca sĩ Dương Bồi An ở một thời không khác hát, là một ca khúc khích lệ truyền cảm xúc, vừa cất tiếng hát đã bùng nổ, khiến adrenaline của mọi người tăng vọt, nổi tiếng trong một đêm.

Lâm Bắc Phàm định dùng bài hát này cho nữ chính Triệu Mai Lệ.

Trong quyển tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này, nữ chính Triệu Mai Lệ là một thiếu nữ đến từ nông thôn lại tích cực như ánh nắng, dù không có trình độ văn hóa, nhưng nàng tin tưởng ông trời sẽ đền đáp cho người cần cù, tin tưởng chỉ cần nỗ lực sẽ được đền đáp.

Dù cho đã trải qua những cú sốc hiện thực, vẫn không hề cúi đầu mà mỉm cười đối mặt.

Bây giờ văn học mạng đang lên, nhưng có ai sẽ vì nhân vật chính trong tiểu thuyết mà sáng tác ca khúc?

Lâm Bắc Phàm có thể, hơn nữa hẳn còn phối ra một ca khúc tuyên truyền kinh điển. Phối một ca khúc như vậy với nữ chính, muốn không nổi tiếng cũng khó!

Ở bên kia, nữ cảnh Hàn Sở Sở mệt mỏi cả một ngày, cuối cùng cũng về đến nhà.

Nhà nàng không lớn, chỉ có bốn phòng hai sảnh, 140m², là một căn hộ khá bình thường.

Không phải nàng không có tiền ở căn hộ tốt hơn, thật ra dựa vào gia cảnh của nàng, nàng có thể tùy ý chọn một căn hộ trong thành phố Giang Nam, dù là biệt thự cũng mua được mấy căn, nhưng vì kiêng kỵ nghề nghiệp, nên nàng không ở nơi tốt nhất.

“Cuối cùng cũng được nghỉ ngơi mấy ngày.” Hàn Sở Sở thờ dài nằm trên chiếc ghế sofa rộng rãi thoải mái.

Mấy ngày qua nàng vẫn bận rộn một vụ án liên tỉnh, phải lặn lội đường xa, còn phải túc trực 24 giờ, vô cùng mệt mỏi.

Bây giờ đã phá án, cuối cùng nàng cũng có cơ hội nghỉ ngơi mấy ngày.

Kết quả còn chưa nghỉ ngơi được vài phút, nàng xoay người ngồi dậy, mở laptop ra. Dựa vào trí nhớ tìm được Hồng Đậu Trung Văn, phát hiện cuốn tiểu thuyết mình đang theo dõi được treo ở vị trí nổi bật ngay đầu trang web.

Nàng hơi ngạc nhiên: “Không ngờ tiểu thuyết do gia hỏa này viết lại được hoan nghênh như thế!”

Là một con người thời đại mới, tuy bận rộn với đủ loại vụ án, nhưng nàng vẫn quan tâm tới những thứ mới mẻ như tiểu thuyết mạng, ngày thường nàng cũng có xem một vài cuốn light novel để giết thời gian.

Vì vậy, khi nhìn thấy cuốn tiểu thuyết này được cả trang mạng tuyên truyền, chứng tỏ cuốn tiểu thuyết này rất được yêu thích, trong lòng nàng rất vui vẻ.

Tình tiết trong tiểu thuyết không hấp dẫn được nàng, bởi vì nàng là cảnh sát thuộc tổ trọng án, tiếp xúc với rất nhiều vụ án ly kỳ cổ quái, vì vậy nàng không có cảm giác gì khi xem những quyển tiểu thuyết như thế.

Duy chỉ có miêu tả về món ăn trong tiểu thuyết của Lâm Bắc Phàm mới khiến nàng đặc biệt chú ý.

“Gia hỏa này nấu ăn đã ngon, không ngờ hẳn viết lại kinh nghiệm nấu nướng vào tiểu thuyết còn được hoan nghênh như vậy...”

Trước đó vì vụ án, nàng từng ở lại biệt thự của Lâm Bắc Phàm, ăn đồ ăn do hẳn nấu, phát hiện đó là những món ngon nhất mà nàng từng được ăn đời này, vì thế nàng rất hâm mộ nữ chủ nhân của biệt thự.

Có một lão công biết nấu ăn như vậy thật sự quá tuyệt vời, ngày thường nàng về đến nhà chỉ lẻ loi trợ trợ một mình, nếu nàng cũng có một lão công nấu sẵn đồ ăn nóng hổi chờ nàng quay về, chắc chắn sẽ vừa ấm lòng lại dịu dàng.

Nhưng nam nhân này đã thuộc về người khác...

Hàn Sở Sở nhanh chóng xem một lần, phát hiện trong tiểu thuyết có mấy món mà nàng đã từng được ăn, hơn nữa còn là phiên bản mỹ vị nhất, nguyên thủy nhất, nước bọt vô thức chảy ra.

“Không biết đến bao giờ ta mới lại được ăn đồ do nam nhân kia nấu?”
Trong lòng nữ cảnh tiếc nuôi.

Lại tiếp tục xem bình luận, nhìn thấy lời khen của người khác, nàng vô cùng vui vẻ, cứ như đang khen nàng vậy.

Nhìn thấy người khác chê bai, trong lòng lại thấy hơi tức giận.

Đây không phải điều khiến nàng quan tâm nhất, thứ nàng quan tâm nhất là fan hâm mộ trên bảng xếp hạng, tất cả đều là biệt danh màu hồng, vừa nhìn đã biết là nữ, còn là một đám yêu diễm tiện hóa, muốn cướp đi nam nhân của nàng.

Thật không thể nhịn nổi!

Trong hiện thực nàng đã bại bởi Bạch Thanh Tuyết, đó là vì Bạch Thanh Tuyết ra tay quá nhanh, vừa gặp mặt đã kéo hẳn đi kết hôn, trực tiếp quyết định chung thân, tốc độ như vậy ai có thể sánh nổi?

Nhưng trên mạng, nàng tuyệt đối không thể thua!

Nàng cũng muốn làm nữ vương, trấn áp một đám yêu diễm tiện hóa này!

Hàn Sở Sở tiên hành đăng kí theo chỉ dẫn của trang web, lúc đăng kí biệt danh thành viên, khuôn mặt nàng hơi đỏ, lén lút nhập bốn chữ “Thủ Hộ Phàm Nhân”, còn nhìn xung quanh, có cảm giác chột dạ như bị bắt gian tại giường.

Cuối cùng nàng phát hiện mình quá chột dạ, lại xấu hổ cúi đầu xuống, tiếp tục hoàn thành đăng kí.

Sau khi đăng ký hoàn tất, nàng lập tức chuyển tiền từ một chiếc thẻ đã lâu không dùng đến, sau đó điên cuồng khen thưởng.

“Rung động đến tận tâm can, cảm xúc ngổn ngang trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Thủ Hộ Phàm Nhân khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 1 ức Hồng Đậu tẻ, quyển sách này viết quá hay, đồ ăn cũng rất ngon! Tiểu nữ tử cam bái hạ phong!”

“Rung động đến tận tâm can, cảm xúc ngổn ngang trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Thủ Hộ Phàm Nhân khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 1 ức Hồng Đậu tẻ, quyển sách này viết quá hay, đồ ăn cũng rất ngon! Tiểu nữ tử cam bái hạ phong!”

“Rung động đến tận tâm can, cảm xúc ngổn ngang trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Thủ Hộ Phàm Nhân khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 1 ức Hồng Đậu tẻ, quyển sách này viết quá hay, đồ ăn cũng rất ngon! Tiểu nữ tử cam bái hạ phong!”

...

Liên tục thưởng 10 lần như vậy, toàn bộ giao diện tiểu thuyết, toàn bộ Hồng Đậu Trung Văn đều rơi vào cơn mưa hồng bao. Trang web còn tiến hành thông cáo toàn web, như thể vừa xuất hiện một việc đáng để vui mừng vậy.

Hành động kinh thiên động địa như vậy, khiến các tác giả luôn âm thầm theo dõi và các độc giả trên web đều bùng nổ!

“Ta x! Thổ hào nào lại bắt đầu thưởng? Nhìn quy mô của cơn mưa hồng bao này, chẳng lẽ lại là tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm kia?”

“Chưa từng có cơn mưa hồng bao nào quy mô cường đại như vậy! Ta chưa từng thấy cơn mưa hồng bao nào khủng bố thế này!”

“Tròn mười ức Hồng Đậu tẻ, cũng chính là 1000 vạn NDT! Thoáng cái đã ném đi mấy căn nhà!”

“Thủ Hộ Phàm Nhân? Hình như là một muội tử thổ hào, hoảng sợ, không dám tin!”

“Rốt cuộc là tiểu thuyết thể nào mới có thể gây ra chấn động như vậy, có thể khiến muội tử thổ hào kia bỏ tiền hào phóng như thế? Nhanh đi xem tác phẩm này đi!”

...

Cứ như thế, một đám người đi theo sự hướng dẫn của cơn mưa hồng bao, nhấp vào giao diện tiểu thuyết 《 Trù Thân 》 .

“Trù Thân? Một bộ tiểu thuyết nói về cách nấu ăn?”

“Ta siêu thích xem quyển tiểu thuyết này, thích nhất là đủ loại đồ ăn bên trong, ta còn làm được mấy món, dựa vào mấy món ăn trong đó mà bắt lấy trái tim của bạn gái ta, ha ha!”

“Khiến muội tử thổ hào phải hào phóng như vậy, đây chắc chắn là một quyển thần thư, ta nhất định phải xem, nhất định phải xem, nhất định phải xem!”

“Thì ra, ta tưởng Lâm Bắc Phàm đã đủ hào khí, không ngờ nữ nhân điên cuồng này lại càng hào khí hơn! Chỉ một cơn mưa hồng bao đã sánh bằng mấy đọt của Lâm Bắc Phàm rồi, quá dọa người!”

“Muội tử thổ hào, cầu quan tâm, cầu làm ấm giường, cầu đăng một tấm ảnh!”

...

Chương 184: Viết bài hát cho nữ chính!

Sau khi Hàn Sở Sở khen thưởng xong, phát hiện mình xếp hạng nhất trên bảng hâm mộ, lấy ưu thế có một không hai trấn áp một đám yêu diễm tiện hóa xuống đáy, cuối cùng cũng yên lòng, trong lòng có cảm giác thành tựu khó diễn tả nổi.

Bận rộn nửa ngày, nàng cảm thấy mệt mỏi buồn ngủ, lập tức nằm trên giường nghỉ ngơi.

Khi Lâm Bắc Phàm quay về, định đăng tải bài hát lên, phát hiện mình lại được một muội tử thô hào khen thưởng, ngây ra một lúc.

“Lại là người đăng nhập lần đầu tiên, hơn nữa một lần đã thưởng hơn ngàn vạn, thật đủ điên cuồng... Nữ nhân mà điên cuồng lên thật sự không có chỗ cho đám nam nhân chúng ta!” Lâm Bắc Phàm cười khở.

Lâm Bắc Phàm còn tưởng ở lĩnh vực tiểu thuyết mạng này, không ai hào khí bằng hắn, dù sao người bình thường cũng khó có thể ném nhiều tiền vào một quyển tiểu thuyết mạng hư vô.

Không ngờ lại gặp được một đôi thủ mạnh mẽ như vậy, hơn nữa còn là một muội tử.

Nhìn lại nửa đời, Lâm Bắc Phàm phát hiện cuộc sống của mình đã bị nữ nhân bao nuôi mọi mặt.

Chi tiêu đầu tư ngày thường đều được Bạch Thanh Tuyết bao hết, ăn ở được Vũ Thiên Mị bao hết, khó khăn lắm mới viết một cuốn tiểu thuyết, lại còn bị một nữ nhân tên “Thủ Hộ Phàm Nhân” bao hết.

Chẳng lẽ cả đời ta đã được định trước là không thể thoát khỏi cái tên tiểu bạch kiếm này sao?

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất buồn bực.

Nhìn bình luận phía dưới, phát hiện có rất nhiều dân mạng đang diss hắn.

Nói hắn không hào phóng, lại bị một muội tử hạ thấp.

Còn có người nói hắn không biết thưởng thức, không có chút nội hàm nào, chỉ khen thưởng cho một vài tiểu bạch sách, trình độ thưởng thức có hạn.

Nhìn trình độ của muội tử nhà người ta trình độ tới cỡ nào, xem 《Trù Thần》 dạy người ta nấu ăn hay ho ra sao, còn có thể sáng tạo ra món mới, là bậc thầy dẫn dắt, tiểu thuyết này mới đáng được khen thưởng, đây mới là phương thức khen thưởng chính xác.

Đối với vấn đề đầu tiên, Lâm Bắc Phàm nhận, bàn về hào khí hấn thật sự kém muội tử này.

Bởi vì hấn muốn kiếm tiền thông qua trang web tiểu thuyết, chứ không thật sự muốn bỏ tiền vào, hấn khen thưởng tiền chỉ vì lãng xê trang web và tiểu thuyết mà thôi.

Đối với vấn đề thứ hai, Lâm Bắc Phàm dờ khóc dờ cười.

Ta viết tiểu thuyết xong lại tự khen thưởng cho mình? Quá xấu hổ, ta không làm được.

Hiện tại cơn mưa hồng bao vừa kết thúc, độc giả các nơi đang chú ý, độ nổi tiếng chưa từng có, Lâm Bắc Phàm cảm thấy đây là thời cơ tốt nhất để đăng tải bài hát.

Vì thế, thân là tác giả của quyển sách, lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm lên tiếng.

Hấn đăng một bài lên.

“Cảm ơn mọi người đã ủng hộ cuốn sách này! Đồng thời cũng cảm ơn “Luyên Tuyết” và “Ái Tửu” đã sáng tác ca khúc 《 Ta tin tưởng 》 cho nữ chính Triệu Mai Lệ của quyển sách! Một ca khúc rất hay, mời mọi người hãy ủng hộ nó!”

Sau đó phía dưới là một link mạng, là link trang web chính thức của đài truyền hình Tinh Quang.

Có hai đường link, bên trang web chính thức cũng có một đường link kết nối, trực tiếp chuyển đến giao diện cuốn tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 .

Lúc thấy “Phàm Nhân” – tác giả thực sự của cuốn tiểu thuyết – cuối cùng cũng lên tiếng, các độc giả đều nổ tung.

“Các đồng chí, có biến! Tác giả xác chết vùng dậy!”

“Ta theo dõi cuốn sách này hơn một tháng, cuối cùng cũng nhìn thấy tác giả tiểu thuyết lên tiếng, thật sự quá khó khăn! Có sự xúc động muốn khóc thì

phải làm sao bây giờ?”

“Vẫn là muội tử thổ hào có sức hấp dẫn, khiến tác giả phải xuất hiện!”

“Đây không phải sức hấp dẫn của muội tử thổ hào, mà là sức hấp dẫn của tiền bạc! Vốn tướng Phạm Nhân là một người cao thượng coi tiền tài như cặn bã, không ngờ người vẫn bị tiền tài khuất phục!”

“Nhanh xem rốt cuộc tác giả nói cái gì, chẳng lẽ là cảm ơn muội tử thổ hào? Hay là kinh nghiệm nấu ăn mới?”

...

Thế là, một đám mười ôm tâm trạng tò mò đi vào xem.

Đúng là có lời cảm ơn, nhưng cũng chỉ sơ qua, mục đích chính vẫn là đi đề cử ca khúc mới, hơn nữa còn là ca khúc do hai ca sĩ vừa nổi tiếng vừa thần bí viết cho nữ chính, thật đáng ngạc nhiên.

Bọn họ không ngờ, nữ chính trong một quyển tiểu thuyết mạng lại có đãi ngộ như thế.

Cảm giác cao đại thượng (1) phả vào mặt.

(1) Cao đại thượng: cao sang, quyền quý, đẳng cấp

Thế là, rất nhiều người click vào, theo đường link đi đến trang web chính thức của đài truyền hình Tinh Quang, lúc này bài hát được đặt ngay trang đầu, vị trí rất bắt mắt.

《 Ta tin tưởng 》

Tò mò click vào, sau đó, giọng hát cao vút truyền vào tai, khiến người nghe lông tơ dựng đứng.

“A...!”

Ngày sau đó là tiết tấu rất xúc động, sục sôi hướng lên.

“Muốn bay lên trời cao sánh vai cùng với vàng thái dương, thế giới đang đợi bàn tay ta thay đổi”

“Những giấc mơ đang ấp ủ chưa từng sợ bị người khác biết, ở đây ta có thể thực hiện được tất cả”

“Cười vang sáng khoái để người và ta vai sánh sai, nơi nào không thể vui vẻ hoan ca”

Mọi người nghiêm túc nghe, ngay cả chân cũng run lên.

Nghe một lần còn muốn nghe lần thứ hai, nghe lần thứ hai còn muốn nghe lần thứ ba, cứ vậy lặp lại tuần hoàn nhiều lần.

Thứ hiện ra trước mắt không chỉ có Triệu Mai Lệ, còn có vô số nữ tử đang đi tìm giấc mơ như Triệu Mai Lệ. Tuy bọn họ xuất thân bình thường, tuy bằng cấp không cao, nhưng lại có một trái tim cố chấp theo đuổi ước mơ.

Có người còn nhớ lại tình cảnh bản thân đã từng phấn đấu, dù là quá khứ hay là hiện tại, đều cảm thấy bài hát này như đang hát đến chỗ sâu trong lòng, dẫn dắt lòng đồng cảm mãnh liệt.

“Bài hát này thật sự quá hay, thật sự hát đến trong tim ta!”

“Bài hát này phối với Triệu Mai Lệ thật đúng là tuyệt phối! Nghe bài Ta tin tưởng này, ta như nhìn thấy bóng dáng nàng cô đơn cố chấp lại lạc quan tiến tới!”

“Cơ thể nhỏ nhỏ, lực lượng cực lớn!”

“Cảm giác bài hát này không chỉ hát vì Triệu Mai Lệ, cũng hát vì ta!”

“Triệu Mai Lệ là ta, ta là Triệu Mai Lệ!”

...

Giai điệu cao vút sục sôi, lòng đồng cảm hăng hái tiến tới, lại có hơn ngàn vạn độc giả ủng hộ, không hề bắt ngờ khi bài 《 Ta tin tưởng 》 này bùng nổ trên mạng, thậm chí đã bùng nổ đến hiện thực.

Bài hát này vừa nghe đã nghiện, hơn nữa ai nghe cũng thích phát đi phát lại, phải nghe thật nhiều lần mới bỏ qua.

Khi biết một ca khúc hay như vậy lại sáng tác cho nữ chính trong một cuốn tiểu thuyết mạng, mọi người càng sốc hơn.

Ôm theo tâm lý tò mò, ấn vào đường link đến giao diện 《 Trù Thần 》 , sau đó xem tiểu thuyết, trang web lại bắt được một nhóm độc giả nữa, theo con đường này tiểu thuyết đã ảnh hưởng đến cuộc sống hiện thực.

Nghe xong ca khúc tất nhiên sẽ tò mò nữ chính trong tiểu thuyết là người thế nào, vì sao lại có người viết ca khúc kinh điển như vậy cho nàng. Người xem tiểu thuyết cũng tò mò ca khúc viết cho nữ chính là thế nào, vậy là click vào nghe một chút. Cứ như vậy, tiểu thuyết và ca khúc cùng nhau nổi tiếng, tạo ra lưu lượng hai chiều, dù là Hồng Đẩu Trung Văn hay trang web chính thức của đài truyền hình Tinh Quang đều có lưu lượng truy cập tăng vọt, trở thành sự chú ý của toàn dân.

Cứ vậy, nữ chính Triệu Mai Lệ vẫn luôn bị bỏ qua không có tiếng tăm gì đột nhiên nhảy lên, một phát vượt qua nam chính Lưu Ngang Tinh, trở thành hình tượng kinh điển được quan tâm nhất trong tiểu thuyết.

Chương 185: Tập đoàn đầu tư vào trang web văn học!

Ở bên kia, sơn trang Thực Vi Thiên.

Mấy vị lão đại vẫn chú ý tới Lâm Bắc Phàm lại hưng phấn.

“Có tin tức, tiểu tử thú vị Lâm Bắc Phàm kia lại có động tác lớn, hẳn sản xuất một khúc mới, tên là 《 Ta tin tưởng 》 , đặc biệt dành tặng cho nữ chính trong một quyển tiểu thuyết trên trang web của hắn, nghe mà hăng hái tiến tới, ngay cả một lão nhân như ta nghe xong cũng nhiệt huyết sôi trào!” Lão Tử Quỷ cầm máy tính bảng, hơi hưng phấn nói.

“Muốn gia hỏa này mở miệng hát cũng thật không dễ, hắn gần như không lợi không làm...” Tần lão cười ha hả: “Là một quyển tiểu thuyết? Sao lại khiến hắn coi trọng như vậy?”

“Là một quyển tên 《 Trù Thần 》 , có lẽ viết về câu chuyện của của lão Trù Thần, ha ha!” Lão Tửu Quỷ chỉ hai chữ thật to trên máy tính bảng vui vẻ nói.

“Trù Thần? Để ta xem một chút!” Lão Trù Thần tò mò nhận lấy máy tính bảng xem thử.

“Lão Trù Thần, lão Tửu Quỷ nói không sai chứ, bên trong thật sự viết chuyện tình gió trăng của ngươi à? Có phải ngươi xin tiểu tử thúi kia sáng tác bài hát cho lão tình nhân của ngươi, đền bù tiệc nuối trước kia?” Hàn lão nháy mắt ra hiệu.

“Lão tình nhân cái rắm!” Lão Trù Thần trợn trắng mắt: “Ta là người chung tình, đừng nói lung tung!”

Lão Trù Thần lật đọc tiểu thuyết, chỉ liếc sơ qua tình tiết miêu tả, sau đó nghiêm túc nhìn phần nấu ăn, kết quả càng nhìn càng nhíu chặt: “Không đúng, đây chẳng phải những món mà tên tiểu tử kia từng làm cho chúng ta ăn sao? Tất cả đều là món ăn nguyên bản, sao lại leo lên tiểu thuyết? Hơn nữa còn kỹ càng và chuẩn xác như vậy...”

Lão nghĩ không ra, cảm thấy rất khó hiểu.

Lão Tửu Quỷ uống một ngụm rượu, không tim không phổi nói: “Điều này có gì kỳ lạ đâu, biết đâu là do tiểu tử kia viết ra đây.”

Một câu đánh thức người trong mộng, mấy lão đầu khác đều rói rít liếc nhìn.

“Tiểu tử thúi kia viết tiểu thuyết? Nhanh đưa cho ta xem một chút!” Hàn lão hơi hưng phấn, muốn cướp lấy.

“Để ta xem trước đã, bởi vì ta quen tiểu tử thúi kia lâu nhất, tình cảm sâu đậm nhất!” Tàn lão nói lời chính nghĩa, ra tay cũng không chậm.

“Tất cả mọi người đừng cướp nữa, nghe ta nói! Chiếc máy tính bảng này là của ta, lẽ ra phải do ta nhìn trước!” Lão Tửu Quỷ thả bình rượu trong tay xuống, vén tay áo lên tham gia vào cuộc chiến.

“Ba lão gia hỏa các ngươi đều cút cho ta! Các ngươi xem không hiểu cách nấu nướng trong này, cứ để người chuyên nghiệp như ta xem đi!” Lão Trù Thần lấy một địch ba, tốc độ cũng không chậm.

Một đám lão gia hỏa tuổi tác đã cao ngươi tranh ta đoạt, không ai nhường ai.

Cho đến khi nhân viên phục vụ đưa ba chiếc máy tính bảng tới thì trận chiến này mới kết thúc, sau đó mọi người cùng xem say sưa ngon lành, phát hiện bộ truyện được viết khá tốt, nhất là phần nấu ăn.

“Ta đã từng nếm món vịt xào măng chua này, có thịt vịt mập mập lại có măng chua chua cay, ăn rất ngon miệng! Lúc đó chỉ có ta và lão Tần ở đây, ta ăn nhiều hơn ngươi hai miếng thịt!” Hàn lão rất đắc ý.

“Này có là gì, món cá mú hấp này ta ăn nhiều hơn ngươi một cái đuôi!” Tần lão đáp trả.

“Đúng là dùng rượu nhà ta làm đồ nhắm mới ngon nhất... Nhìn thôi cũng thấy đói ụng!” Lão Tửu Quỷ chảy nước bọt nói: “Rất nhiều món ta chưa ăn, lần sau nhất định phải để tiểu tử thúi kia bỏ sung cho ta! Ta nhất định phải ăn một lượt tất cả các món trong tiểu thuyết!”

Lão Trù Thần nhìn tiểu thuyết hơi bất mãn: “Miêu tả trong tiểu thuyết vốn không thể hình dung độ ngon của các món ăn, chỉ khi chính miệng ăn món hần nấu mới biết được cái gì gọi là mỹ vị nhân gian!”

Trừ cái đó ra, mấy lão đầu còn phát hiện, trong tiểu thuyết còn lấy tập đoàn của bọn họ làm nguyên mẫu sáng tác.

Tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, còn có tập đoàn Thiên Tửu, đều xuất hiện bên trong, hơn nữa hình tượng rất tốt, rất hoành tráng chính trực.

Bọn họ nhìn nhau, đôi mắt bừng sáng, nở một nụ cười đắc ý.

Hồng Đậu Trung Văn.

Hà Sân đang phê duyệt tài liệu đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại, chỉ trong chốc lát, trên mặt đã lộ ra vẻ khiếp sợ: “Cái gì! Người là đại diện của tập đoàn Long Môn, muốn đầu tư vào trang web của chúng ta?”

Một lúc sau, tâm trạng còn chưa bình tĩnh, hắn ta lại nhận được một cuộc điện thoại, lần nữa hoảng sợ: “Người là đại diện của tập đoàn Khang Chính? Cũng muốn đầu tư vào trang web của chúng ta?”

Kết quả điện thoại chưa cúp máy bao lâu, lại liên tục nhận được điện thoại của đại diện tập đoàn Thiên Tử và tập đoàn Chính Huy, bày tỏ cùng một suy nghĩ với hai tập đoàn trước, đó chính là đầu tư vào Hồng Đâu Trung Văn.

Chuyện này ảnh hưởng quá lớn, Hà Sân lập tức báo cáo với Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm cũng rất khiếp sợ, còn có cảm giác đúng là âm hồn bất tán.

Hắn thật sự không nghĩ ra được, rốt cuộc những tập đoàn lớn này muốn giờ trò gì, đành đồng ý. Dù thế nào đi nữa, những tập đoàn lớn này cũng là đối tác thân thiết của đài truyền hình Tinh Quang, đưa tiền sáng khoái, vẫn phải nể mặt mũi.

Thế nhưng, sau khi đưa ra quyết định này, trong lòng Lâm Bắc Phàm hiện lên một dự cảm không tốt.

Mở giao diện tiểu thuyết 《Trù Thần》 của hắn ra, quả nhiên –

“Rung động trái tim, cảm xúc ngồn ngang trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Tập đoàn Long Môn khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đâu tệ, quyển sách này viết quá tốt! Cảm ơn Phàm Nhân tiên sinh đã đưa tập đoàn Long Môn của chúng ta vào tiểu thuyết, tạo ra hiệu quả tuyên truyền cực đại! Hy vọng Phàm Nhân tiên sinh không ngừng cố gắng, phần thưởng nhỏ bày tỏ sự tôn trọng!”

“Rung động trái tim, cảm xúc ngồn ngang trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Tập đoàn Khang Chính khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đâu tệ,

quyển sách này viết quá tốt! Cảm ơn Phạm Nhân tiên sinh đã đưa tập đoàn Khang Chính chúng ta vào tiểu thuyết, tạo ra hiệu quả tuyên truyền cực đại! Hy vọng Phạm Nhân tiên sinh không ngừng cố gắng, phần thưởng nho nhỏ bày tỏ sự tôn trọng!”

...

“Rung động trái tim, cảm xúc ngồn ngàng trăm mối, tặng nghìn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc văn chương của tiên sinh luôn phóng khoáng! Tập đoàn Chính Huy khen thưởng Phạm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đậu tệ, quyển sách này viết quá tốt! Cảm ơn Phạm Nhân tiên sinh đã đưa tập đoàn Chính Huy của chúng ta vào tiểu thuyết, tạo ra hiệu quả tuyên truyền lớn nhất! Hy vọng Phạm Nhân tiên sinh không ngừng cố gắng, phần thưởng nho nhỏ bày tỏ sự tôn trọng!”

Mỗi tập đoàn gửi 10 lần, bốn tập đoàn thay phiên gửi, gửi ròn rã 40 lượt, Hồng Đậu Trung Văn hoàn toàn bị bao phủ trong cơn mưa hồng bao.

Thanh thế của cơn mưa hồng bao này quá to lớn, nhất là số tiền khen thưởng lại càng to lớn hơn, mỗi tập đoàn thưởng hơn ức NDT, bốn tập đoàn cộng lại cũng là 4 ức NDT, khu vực bình luận sôi trào.

“Lại có tập đoàn đặc biệt vào trang web tiến hành khen thưởng, đây thật sự là lần đầu tiên kể từ khi khai thiên tích địa!”

“40 cơn mưa hồng bao, mỗi một cơn mưa hồng bao là 1000 vạn, ta chỉ nhìn thôi đã hận không thể lao lên cướp rồi trốn!”

“4 ức NDT này đều là của Phạm Nhân, Phạm Nhân trâu bò đến bùng nổ!”

“Dựa theo tỷ lệ phân chia, Phạm Nhân có thể lấy được 2 ức NDT, tỷ phú đã được sinh ra như thế!”

“Chỉ sợ vị này là tác giả viết tiểu thuyết mạng kiếm được nhiều tiền nhất từ trước đến nay!”

“Viết tiểu thuyết mạng thật sự có thể làm giàu!”

Rất nhiều người bàn tán chuyện này, tạo ra tiếng vang cực lớn trong xã hội.

Chương 186: Tùy tiện làm gì cũng kiếm tiền, người khác biết phải sống thế nào?

Sự kiện này leo lên hot search, các từ khóa tìm kiếm “Ta tin tưởng” “Trù Thần” “Triệu Mai Lệ” “Tiểu Đương Gia” đều lên hot search, thật ra bọn họ đều là một nhóm.

Chuyện này tạo ra oanh động không thua gì bom nổ dưới nước, nổ tung từng đám cá.

Đại diện tập đoàn Long Môn: “Không sai, đây thật sự là kết quả sau khi tập đoàn chúng ta cân nhắc kỹ lưỡng. 《 Trù Thần 》 của Phàm Nhân tiên sinh hoàn toàn được viết dựa vào góc nhìn của khách sạn dưới trướng tập đoàn Long Môn chúng ta, đã gây ra ảnh hưởng cực lớn trong xã hội, tạo ra hiệu quả tuyên truyền cực lớn. Chúng ta rất cảm ơn Phàm Nhân tiên sinh, vì vậy khen thưởng một chút tiền để tỏ lòng tôn trọng!”

Phóng viên: “Nhưng người không cảm thấy khen thưởng một ức NDT là quá nhiều sao? Thuê một minh tinh siêu cấp cũng không cần nhiều tiền như vậy...”

Đại diện của tập đoàn Long Môn: “Một ức rất nhiều sao? Chúng ta mua một ca khúc cũng bỏ ra một ức, tài trợ một bộ phim truyền hình cũng bỏ ra mười mấy ức, làm một chương trình giải trí tốn hơn 20 ức, vì vậy một ức thật sự không nhiều.”

Phóng viên: “...”

Người là lão đại, người nói sao tính vậy!

Đại diện tập đoàn Long Môn: “Ta muốn nói với mọi người, tập đoàn Long Môn chúng ta là một tập đoàn tiền tài hùng hậu, chuyên kinh doanh mặt hàng liên quan đến phòng bếp và đồ ăn, chúng ta vô cùng chuyên nghiệp trên phương diện này, hơn nữa còn rất có quyền uy. Hy vọng sau này mọi người chọn mua sản phẩm có thể nghĩ đến sản phẩm của tập đoàn chúng ta trước tiên.”

Phóng viên: “...”

Đại ca, ta đang phỏng vấn, sao ngươi lại nhân cơ hội quảng cáo?

Đại diện tập đoàn Long Môn: “Ngoài ra ta muốn nói với mọi người, đầu bếp ở khách sạn Long Môn chúng ta có thể nấu được tất cả các món trong tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 . Ta đã được thưởng thức, hương vị rất ngon. Đồng thời chúng ta còn tạo ra một menu Trù Thần, sẽ tiến hành cập nhật theo tiểu thuyết, hoan nghênh mọi người đến thưởng thức.”

Phỏng vấn mấy tập đoàn khác cũng nhận được câu trả lời tương tự.

Nói tóm lại, tiểu thuyết của Phàm Nhân tiên sinh đã gây ra ảnh hưởng cực lớn trong xã hội, kéo theo các tập đoàn và sản phẩm xuất hiện trong tiểu thuyết được phổ biến rộng khắp, để tỏ lòng cảm ơn, bọn hắn đặc biệt đến khen thưởng.

Đối với bọn hắn, thật ra một ức nguyên không nhiều.

Chỉ hy vọng Phàm Nhân tiên sinh có thể tiếp tục không ngừng cố gắng, tuyên truyền cho tập đoàn và sản phẩm của tập đoàn bọn họ trong tiểu thuyết. Một ức NDT chỉ là bắt đầu, đằng sau còn có càng nhiều chỗ tốt hơn... như thế, vân vân...

Mặt khác, bài hát 《 Ta tin tưởng 》 đã bị tập đoàn Chính Huy bỏ ra một ức để mua đứt.

Bởi vì bọn họ cảm thấy bài hát này rất phù hợp với tinh thần của xí nghiệp bọn họ. Bọn họ là tập đoàn đầu tư, vốn đầu tư trải rộng mọi ngành mọi nghề, có được ngàn vạn người bình thường đang phấn đấu vì giấc mơ vì lý tưởng như Triệu Mai Lệ.

Vì vậy bọn họ mua bài hát này, là muốn nói với nhân viên của tập đoàn, tập đoàn chúng ta tuyệt đối sẽ không quên các ngươi, vẫn đặt ngươi trong lòng, tiếp tục cố gắng, chúng ta chắc chắn sẽ báo đáp các ngươi.

Như thế, bọn họ lại thu hoạch được một nhóm nhân viên trung thành.

Vốn bọn họ còn muốn mua đứt hình tượng Triệu Mai Lệ này, giá cả đã hô đến 3 ức NDT!

Tập đoàn Long Môn cũng có suy nghĩ tương tự, muốn mua đứt hình tượng Tiểu Đương Gia.

Đối với suy nghĩ khiến người ta giận sôi như thế, Lâm Bắc Phàm không chút do dự từ chối.

Sao nào, tiểu thuyết ta còn chưa viết xong, các người đã muốn bóc lột ta sạch sẽ?

Không có cửa đâu!

Nếu bán đứt cho các người, muốn ta viết theo suy nghĩ của các người, vậy rốt cuộc ta nên viết hay không viết? Nếu vì vậy mà tiểu thuyết bị phá hủy thì phải làm sao bây giờ?

Vì vậy, ở phương diện này, Lâm Bắc Phàm vẫn giữ vững tinh táo.

Ai ngờ, hẳn chỉ buồn lo vô cớ thôi.

《 Trù Thần 》 của Lâm Bắc Phàm còn chưa hoàn tất, thậm chí chỉ mới vừa bắt đầu, đã được vinh danh là đệ nhất thần thư của Hồng Đẩu Trung Văn, đệ nhất thần thư văn học mạng!

Tác giả Phàm Nhân của bộ tiểu thuyết trở thành tác giả văn học mạng đầu tiên có lợi nhuận đột phá ức NDT!

Sự thành công của hắn kích lệ rất nhiều tác giả đang đau khổ giữa giữa, cũng kích lệ rất nhiều thanh niên đang có ý định dấn thân vào nghề này, giới văn học mạng nghênh đón sự phát triển to lớn.

Còn có rất nhiều công ty giải trí, đài truyền hình muốn liên lạc với Phàm Nhân để mua lại bản quyền. Bây giờ độ hot lên cao như vậy, sau này quay thành phim truyền hình chắc chắn sẽ siêu hot.

Đáng tiếc dù gọi thế nào cũng không ai để ý, Hồng Đẩu Trung Văn lại càng lờ đi.

Trải qua trận chiến này, Hồng Đậu Trung Văn nghênh đón sự phát triển tăng vọt, lưu lượng chốt tăng gấp ba, tăng thêm một loạt thành viên mới, nhất cử vượt qua các trang web văn học khác, trở thành trang web tiêu thuyết mạng đệ nhất đương thời!

Giá trị cổ phiếu vượt quá 2 tỷ, giá trị thị trường gấp hai lần có dư so với trang văn học mạng nhị lưu, giá trị cao hơn tổng giá trị của các trang văn học mạng hạng ba!

Các trang mạng văn học xếp hạng cao còn chưa kịp phản ứng đã bị vượt mặt... Hiện tại bọn họ muốn chơi chút thủ đoạn, kết quả phát hiện người ta đã tài đại khí thô, phía sau còn có bốn tập đoàn lớn chống lưng, muốn chơi thủ đoạn cũng khó.

Rất nhiều người đều than thở, tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm này lại kiếm lời, sao vận khí của hắn lại tốt như vậy?

Lúc trước bị hai thanh niên cái gì cũng không có lừa gạt bên đường, kết quả tốn 2000 vạn đầu tư 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , chưa đến ba tháng đã mang về hơn 40 ức.

Vất vả xa nhà một chuyến, kết quả vẫn bị một đạo diễn gà mờ ở phương bắc lừa gạt, tốn 4000 vạn đầu tư 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , chưa đến ba tháng đã mang về lợi nhuận hơn 30 ức.

Tốn 2000 vạn mua một trang web phá sản tìm truyện xem, nhìn như chẳng hề làm gì, chỉ biết vung tiền, kết quả trong vòng chưa đầy hai tháng đã khiến trang web dục hỏa trùng sinh, đồng thời nhất cử giải quyết tất cả các trang web tiêu thuyết xếp hạng trước, lập tức trở thành trang web văn học mạng được quan tâm nhất, hiện tại giá trị thị trường đã vượt quá 2 tỷ, tiền đồ vô lượng.

Chẳng lẽ tên tiểu bạch kiểm này là con riêng của Thần Tài?

Người nhìn người khác vất vả kiếm tiền như vậy, thị trường lên xuống thất thường, điều tra đến điều tra đi, lại tìm rất nhiều người đến kiểm tra, vất vả bận rộn mấy tháng còn chưa chắc đã kiếm được tiền như thế.

Kết quả gia hỏa này thì tốt rồi, làm cái gì kiếm lời cái đó.

Rải ra bó lớn tiền, sau đó mặc kệ, nhưng nhận lại được lợi nhuận phong phú như thế, khiến người ta nhìn mà phải đỏ mắt ghen tị.

Thế là, danh hiệu thuộc tính Thần Tài của Lâm Bắc Phàm càng thêm vang dội.

Thật ra Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy rất buồn bực, rất nghi ngờ mình là con cưng của thượng thiên.

Theo lý mà nói, những thứ mà hắn đầu tư trong nửa năm qua đều khó có thể kiếm được nhiều tiền như thế, kiếm được 40, 50 ức đã đủ hài lòng, kết quả thượng thiên lại chơi đùa hắn, làm cái gì cũng rất thuận lợi, toàn bộ lợi nhuận tăng gấp đôi.

Thậm chí ngay cả tiết mục còn chưa ra mắt, tiền đã vào tài khoản, phải tìm ai để nói rõ lý lẽ này?

Ngay cả Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị cũng không nhịn được than thở, chỉ sợ tiểu nam nhân này thật sự là con riêng của thượng thiên, cứ như tùy tiện làm cái gì cũng có thể kiếm tiền, gần như là nằm trên giường cũng kiếm lời, hơn nữa còn kiếm lời rất nhiều.

Chương 187: Lão đầu thời nay rất biết lừa người!

Đột nhiên các nàng nhớ lại, phát hiện chỉ cần chương trình của đài truyền hình Tinh Quang có liên quan đến hắn đều hot, hơn nữa còn là siêu hot.

Vũ Thiên Mị trêu chọc: “Bây giờ bên ngoài đều ào ào gọi nam nhân nhà ngươi là con riêng của Thần Tài, làm cái gì kiếm lời cái đó, nằm không cũng có thể kiếm lời. Đối với một kim quy tế như vậy, Nữ Vương đại nhân, ngươi không có điều gì muốn nói sao?”

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu, nói: “Không có gì muốn nói, đó cũng là người ngoài hiểu lầm, nghe nhầm đồn bậy. Lão công ta đầy tài hoa, nếu không phải vì ta, chỉ sợ hắn còn không muốn thể hiện ra.”

“Đúng vậy, nếu để bọn họ biết rõ ba chương trình giải trí của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta đều do hắn lên kế hoạch, người bên ngoài sẽ càng điên cuồng hơn!” Vũ Thiên Mị che miệng cười trộm, trong lòng trào dâng cảm giác ưu việt cực lớn.

Bởi vì, ngoại trừ Nữ Vương đại nhân, chỉ có nàng mới biết được bản lĩnh chân chính của Lâm Bắc Phàm, nhưng ta tuyệt đối không nói cho các người biết, cứ để cho các người sống trong bàng hoàng và nghi ngờ, ha ha!

Nhớ đến Lâm Bắc Phàm vừa có tài vừa có sắc, lại có thể kiếm tiền, còn rất dịu dàng và nhẹ nhàng với phụ nữ, lâu lâu còn có thể làm ra chút việc lãng mạn, ngày thường giữ mình trong sạch, lúc quan trọng lại rất có trách nhiệm, thật sự thỏa mãn ảo tưởng tốt đẹp của nữ nhân với một nửa kia của mình, nếu để đám yêu diễm tiện hóa bên ngoài biết được thì phải làm sao bây giờ?

Hai nữ nhân lo lắng.

Trong lòng Vũ Thiên Mị trào dâng cảm giác nguy cơ lớn lao, nghiêm túc nói: “Nữ Vương đại nhân, ta cảm thấy chúng ta vẫn nên giấu giếm việc liên quan đến tiểu nam nhân nhà người, đừng để người ngoài biết được tài hoa của hắn. Nếu để đám yêu diễm tiện hóa bên ngoài biết được thì phải làm sao bây giờ? Chúng ta đề phòng được một hai người, nhưng không đề phòng được ngàn vạn người.”

Bạch Thanh Tuyết cũng nâng cao cảnh giác, nghiêm túc nói: “Thiên Mị, người nói đúng, chúng ta chắc chắn phải giữ kín như bưng chuyện này, không thể nói gì hết, có thể giấu giếm thì tận lực giấu giếm. Tuy làm vậy có lẽ sẽ bắt công với lão công, nhưng lần này ta chắc chắn phải ích kỷ!”

“Nữ Vương đại nhân, người yên tâm, ta chắc chắn sẽ giúp người!” Về mặt Vũ Thiên Mị càng nghiêm túc hơn.

Trong lòng thầm nghĩ, giúp người cũng là giúp chính ta.

Có thể nói, Lâm Bắc Phàm là xuân phong đặc ý mã đề tật(1), Hồng Đậu Trung Văn vừa mới nổi tiếng, khu vực trồng trọt thực phẩm Giang Nam ở

trần Hà Mã cũng truyền tới tin tức tốt, vườn rau xanh thử nghiệm đầu tiên đã lớn.

(1) Xuân phong đặc ý mã đề tật: rong ngựa gió xuân lòng đặc ý

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng chạy xuống trần Hà Mã, xuyên qua đội ngũ công nhân kiến trúc khí thế ngất trời, đi tới khu vực trồng trọt.

Lúc này khu vực trồng trọt đã thay đổi rất nhiều, cỏ dại đã bị nhổ sạch, đất cũng bị san bằng toàn bộ, khai khẩn thành từng mảnh lớn, còn trang bị rất nhiều vòi phun nước thân thiện với môi trường, đã có dáng vẻ của vườn rau xanh.

Thế nhưng, trước mặt cũng chỉ thực hiện trồng trọt ở một mảnh đất nhỏ, muốn trồng trên quy mô lớn phải chờ đến lúc con đường được sửa chữa hoàn chỉnh.

Lúc Lâm Bắc Phàm đến, ngoại trừ thấy Lưu đại sư ở đây, bốn lão đầu còn lại cũng có mặt, nhìn một khoảng cải trắng xanh mơn mớn lại trắng nõn nà, có vẻ hơi đặc ý.

Lâm Bắc Phàm đi thẳng vào vấn đề: “Ồ, sao mấy lão đầu các ngươi lại đến đây?”

“Sao chúng ta không thể đến? Nghe nói rau trong ruộng của tiểu tử ngươi đã lớn, mấy lão đầu chúng ta cố ý đến ăn thử, biết đâu có thể đưa ra vài đề nghị cho ngươi.” Hàn lão nghiêm túc nói.

Lâm Bắc Phàm trực tiếp trợn mắt: “Bớt nói chuyện tào lao cho ta, thật ra các ngươi chỉ đến tìm ăn đúng không? Sao nào, ăn chán đồ ăn trong sơn trang rồi, muốn ra ngoài đổi khẩu vị?”

Một câu trúng đích!

Người hiểu rõ Lâm Bắc Phàm nhất là mấy lão đầu này, nhưng người hiểu rõ mấy lão đầu này nhất cũng chỉ có thể là Lâm Bắc Phàm.

“Khụ khụ...” Mấy lão đầu ho khan, che giấu sự xấu hổ trong lòng.

Lúc này, Lưu đại sư mang ủng đi mưa, tự mình xuống ruộng hái một cây cải trắng vừa lớn, sau đó rửa sạch bùn dưới rễ, một cây cải trắng tươi đẹp ướm át hiện ra trước mặt mọi người.

“Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy cải trắng tươi non như thế, tuy đã lớn nhưng lại tươi ngon mọng nước, đường vân rất rõ ràng và hoàn chỉnh, không có sâu bệnh, nhìn là đã muốn ăn.” Lão Trù Thần đánh giá từ đầu đến đuôi, vô cùng ngạc nhiên.

Lão nấu ăn cả một đời, có yêu cầu nghiêm khắc với nguyên liệu nấu ăn.

Cải trắng chỉ là nguyên liệu nấu ăn bình thường, số củ lão đã nhìn thấy không tới một vạn cũng có tám ngàn, nhưng chưa từng nhìn thấy cây cải trắng nào xinh đẹp lại hoàn chỉnh như thế, điều này đã khơi dậy sự hứng thú của lão.

Lão Tửu Quỷ lật qua lật lại cây cải trắng này mấy lần, ngạc nhiên nói: “Đúng vậy, thật sự quá hoàn chỉnh, không có dấu vết sâu hại... Lưu đại sư, không phải người phun thuốc trừ sâu đó chứ?”

“Sao có thể? Rau trong ruộng đều được trồng theo tiêu chuẩn trồng trọt sinh thái nghiêm khắc nhất, loại bỏ tất cả thuốc trừ sâu và phân hóa học, thậm chí ngay cả nước cũng dẫn từ trên núi xuống, còn phải kiểm tra định kỳ. Còn tại sao không có sâu...” Lưu đại sư mở tay ra, bất đắc dĩ nói: “Ta còn chưa nghiên cứu ra được, chỉ có thể nói đất ở đây rất thích hợp để trồng rau.”

“Vậy tại sao lại không có sâu chứ, kỳ lạ!” Lão Tửu Quỷ nói thảm.

“Mọi người đừng nhìn nữa, nhanh thử loại rau này đi, xem ăn có ngon không?” Lưu đại sư thúc giục mọi người, bản thân tự hái một lá cải trắng trong cây cải trắng xuống, sau đó cho vào miệng nhắm nháp, thỉnh thoảng gật đầu, có vẻ khá hài lòng.

Mọi người cũng lấy một lá cải trắng bắt đầu ăn.

Sau đó đôi mắt sáng lên, phát hiện cây cải trắng này lại ăn rất ngon, dù cho ăn sống cũng không hề cảm thấy chát, ngược lại rất ngọt ngào sảng miệng,

trong miệng đầy nước.

Sau đó, mọi người lại hái tiếp một lá cải trắng bắt đầu ăn, phát hiện thật sự ăn rất ngon, không cần xào lên cũng có thể trực tiếp ăn với cơm.

Cây cải trắng này bị sáu người chia ra ăn, chưa đến hai phút đã ăn hết sạch.

Tần lão chép miệng thòm thèm, than thở: “Đây là lần đầu tiên ta ăn cải trắng sống, hơn nữa còn ăn thoải mái như vậy. Bây giờ trong miệng vẫn còn thoang thoang mùi hương thơm ngát, hương vị thật sự rất ngon!”

Lão Tửu Quý nói: “Dùng để nhắm rượu sẽ rất tốt, nửa cây cải trắng một chai rượu, cũng có thể khiến ta ăn no nê!”

“Chỉ ăn sống đã ngon như vậy, không biết xào lên sẽ có hương vị gì?” Hàn lão nói, sau đó mọi người cùng nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

“Nhìn ta làm gì, Trù Thần ở đây.” Lâm Bắc Phàm chỉ Trù Thần đứng bên cạnh.

Đột nhiên Lão Trù Thần đau đớn gào lên: “Ta đã già rồi, tay chân không còn lưu loát nữa, chỉ cầm một con dao cũng run tay, kém người trẻ tuổi các ngươi nhiều... Vì vậy, Lâm Bắc Phàm, ngươi đến làm đi, coi như thương xót cho lão đầu ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Quá không biết xấu hổ, ta đã chữa khỏi bệnh tật trên người lão, lão còn không biết xấu hổ nói ra lời này?

“Thế nhưng ở đây không có dụng cụ làm bếp!” Lâm Bắc Phàm dang tay ra.

“Ta có mang theo mấy thứ này, để ta lấy cho ngươi!” Lão Trù Thần nhanh chóng chạy đi, vèo một tiếng đã không thấy bóng dáng, sau đó chỉ trong phút chốc lão đã mang một bộ dụng cụ nhà bếp đơn giản đến, tốc độ thật sự xứng với câu nhanh như gió.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vừa rồi người còn nói tay chân không lưu loát...

Lâm Bắc Phàm ngửa mặt lên trời thở dài, lão nhân thời này thật rất biết lừa người, ta thật sự quá đơn thuần.

Chương 188: Định luật bất tử cho thiên địa giác chủ!

Dụng cụ nhà bếp đã được mang đến, Lâm Bắc Phàm đành phải ra tay.

Không hề có nghệ thuật gia công gì, hấn chỉ cắt nhỏ rau, thêm chút dầu cú thể xào lên, cũng không cho thêm gia vị nào khác, nhưng chưa đến một phút, mùi hương độc đáo đã tỏa ra.

Lão Tử Quỷ hít sâu một hơi: “Thơm! Thật là thơm! Chỉ dựa vào hương thơm này đã có thể khiến ta say ngã!”

“Hiện tại ta càng lúc càng chờ mong, không biết khi món ăn này ra nồi sẽ có hương vị gì đây.” Hàn lão liêm môi, không chớp mắt nhìn chăm chăm đồ ăn trong nồi, tay cầm đũa rục rịch.

Theo Lâm Bắc Phàm không ngừng đảo xào, món rau cải trắng dần chín, hương thơm càng thêm nồng đậm.

Hương thơm này rất độc đáo, khiến mấy lão nhân tham ăn ở xung quanh không ngừng nuốt nước miếng.

Đây là Lâm Bắc Phàm còn chưa sử dụng sinh thể, nếu không sẽ càng thơm hơn.

Chưa đến ba phút, món rau cải trắng đã được xào chín.

Còn chưa đổ rau ra đĩa đã bị mấy lão đầu này dùng đũa gấp lên ăn. Người nhanh trí nhất là Tần lão, lão ta trực tiếp cầm một cái muôi lớn, múc ra khoảng nửa bát cơm, tự mình ăn.

“Đẻ lại cho ta một ít!” Lâm Bắc Phàm giật lấy một chút canh thừa thịt nguội cuối cùng.

Mọi người ăn đến say sưa ngon lành, ăn như hổ đói.

Một nồi đồ ăn ba lên hai xuống đã bị ăn sạch, mà bọn họ còn chưa đã nghiền.

“Món này thật không thể chê, là món cải trắng ngon nhất mà ta từng ăn! Dù là cải trắng trong nhà lão Trù Thần cũng không sánh nổi!” Hàn lão phát biểu cảm tưởng đầu tiên.

“Đúng là ăn rất ngon, càng ăn càng thêm!” Tần lão nuốt cọng rau cuối cùng vào trong bụng.

“Nếu hiện tại có thêm chén rượu, vừa uống vừa ăn mới là thích nhất!” Lão Tử Quỷ cười ha hả.

Lâm Bắc Phàm cũng nhẹ gật đầu: “Món cải trắng này thật sự rất ngon, dù là người bình thường cũng có thể xào ra món ngon, nếu do đầu bếp làm sẽ càng ngon hơn! Chắc chắn số cải trắng này có thể bán được giá tốt!”

Có số cải trắng này trong tay, lại chuẩn bị kiếm được một nguồn tài nguyên phong phú, tâm trạng của Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, hỏi: “Lão Trù Thần, lão là người trong nghề, lão định giá đi, giá trị của số cải trắng này là bao nhiêu tiền?”

Trù Thần nhíu mày suy nghĩ một lúc, sau đó nói: “Nếu là cải trắng giống với những loại cải trắng bình thường trên thị trường, chúng ta nên bán khoảng ba tệ một cân, nếu bán buôn thì khoảng hai tệ, nếu có thể trực tiếp cung cấp cho khách sạn thì giá sẽ cao hơn chút, có lẽ được khoảng 2.5 tệ.”

“Nhưng cải trắng của ngươi lại rất khác biệt, thứ nhất nó thuần thiên nhiên không bị nhiễm, rất được người dân ưa chuộng, vì vậy giá cả chắc chắn không thấp, có thể bán ra gấp bội.”

“Thứ hai, rau của ngươi không chỉ thuần thiên nhiên không ô nhiễm, còn có cảm giác khác với các loại cải trắng khác, khiến người ta rất lưu luyến, ưu thế độc nhất vô nhị này quyết định giá cả của rau có thể tăng gấp bội so với giá ban đầu.”

Cuối cùng lão Trù Thần tổng kết: “Nói cách khác, rau của ngươi nếu bán buôn thì 8 tệ một cân, trực tiếp cung cấp cho khách sạn 10 tệ một cân, bày

bán trên thị trường có thể đạt tới 12 tệ đến 15 tệ một cân. Ngoài ra, đây chỉ là suy tính của ta, giá cả cuối cùng vẫn phải để thị trường quyết định. Ta dám chắc giá cả tuyệt đối không thấp!”

Tần lão hỏi: “Lưu đại sư, nơi này có bao nhiêu mẫu đất, có thể trồng ra bao nhiêu cải trắng? Sản lượng là bao nhiêu?”

Lưu đại sư lấy một chiếc máy tính ra, vừa gõ vừa nói: “Chỗ chúng ta có tất cả 2.2 vạn mẫu đất, bởi vì điều kiện sản xuất của nơi này rất ưu dị lại ổn định, sản lượng rất cao, bình quân mỗi mẫu có thể sản xuất được vạn cân, mỗi tháng đều có thể thu hoạch một lần, cũng là bình quân mỗi tháng ít nhất có thể kiếm lời 17.6 ức! Vậy một năm cũng là 211.2 ức!”

Lúc mọi người nghe được kết quả cuối cùng đều kinh ngạc hít sâu một hơi.

Thu nhập hàng năm vượt qua 200 ức, loại doanh thu này không hề thấp, cũng chỉ có một vài tài sản có chất lượng cao nhất dưới trướng tập đoàn của bọn họ mới đạt tới trình độ này. Nhưng dựa vào 2 vạn mẫu đất đã có thể kiếm lợi nhuận hơn 200 ức, tuy bọn họ không biết Lâm Bắc Phàm có thể kiếm lời bao nhiêu, nhưng chắc chắn không thấp.

“Vậy trong đó chi phí là bao nhiêu?” Tần lão vặn hỏi.

“Chi phí nơi này thấp hơn rất nhiều so với những vườn trồng trọt có diện tích ngang bằng. Bởi vì hàng năm, ngoại trừ tốn hơn 2000 vạn phí nhận thầu cùng với tiền lương cho nông dân, phí bảo trì đất đai đủ loại, những chi phí khác đều không cần trả, chi phí tối đa cũng chỉ một ức, gần như có thể bỏ qua!”

Nghe đến đó, mọi người lại lần nữa hít sâu.

“Lại có thể kiếm tiền như thế? Khiến người ta không thể tưởng tượng nổi!”

“Đây chỉ là trồng cải trắng mà thôi, nếu trồng các loại rau khác có giá cả cao hơn, vậy giá cả kia còn có thể tăng lên nữa!”

“Hàng năm đều có lợi nhuận vượt quá 200 ức, chỉ là một mảnh đất đã có thể sánh với một tập đoàn trăm tỷ!”

“Tụ Bảo Bồn, đây là một Tụ Bảo Bồn cực lớn!”

Mấy lão đầu nhìn nhau, trong mắt hiện ra vẻ hoảng sợ.

Nghĩ tới bọn họ, tốn hơn nửa đời người mới có thể gây dựng được tập đoàn trăm tỷ. Kết quả người ta thì tốt rồi, tùy tiện làm một mảnh đất để trồng rau, thu nhập đã có thể sánh với tập đoàn của bọn họ.

Nếu không phải tất cả mọi người đều là người quen, quan hệ tâm đầu ý hợp, chỉ sợ hiện tại bọn họ đã rục rịch, vận dụng tất cả lực lượng để cướp lấy mảnh đất này.

Chẳng lẽ, đây chính là điểm khác biệt giữa thiên địa giác chủ và bọn họ?

Quá được lão thiên yêu quý rồi.

“Xú tiểu tử, ngươi phải coi chừng, mảnh đất này của ngươi là đại bảo bối siêu cấp, là cây rặng tiền siêu cấp, nếu để người khác biết có thể sẽ có người ra tay cướp lấy. Bọn họ lòng dạ đen tối, chỉ cần lợi nhuận đủ cao bọn họ dám giẫm lên cả pháp luật, vì vậy ngươi nhất định phải cẩn thận, cực kỳ cẩn thận, vô cùng cẩn thận!” Lão Trù Thần trịnh trọng căn dặn.

“Thật ra, cẩn thận hơn cũng vô dụng, bởi vì chỉ cần bán rau ở đây ra, sớm muộn gì mảnh đất này cũng bại lộ, đến lúc đó địch nhân sẽ xuất hiện, đủ loại thủ đoạn ùn ùn kéo đến, khiến người ta khó lòng đề phòng. Dù sao mảnh đất này của ngươi cũng quá mê người...” Tần lão lo lắng nói, chỉ sợ ngay cả lão cũng không bảo vệ được.

“Tiểu tử, ngươi cũng thật là, hoặc là không làm, đã làm thì phải làm ra chuyện kinh thiên động địa!” Hàn lão cười khở: “Xem ra chúng ta không lẫn lộn cùng ngươi là không được, tiểu tử này thật đúng là không khiến người ta bớt lo!”

“Cần giúp đỡ thì cứ nói với chúng ta một tiếng!” Lão Tửu Quỷ uống một hớp rượu.

Có nhiều người quan tâm như vậy, Lâm Bắc Phàm cảm thấy âm áp, cũng không thèm đề ý nói: “Thật ra các lão không cần lo lắng quá mức, cạnh

tranh là chuyện bình thường, chẳng lẽ bọn họ còn có thể chơi chiêu gì với ta sao? Nếu có người dám ra tay với ta thật, ta cũng không ngại để bọn hắn được trải nghiệm thế nào là địa ngục nhân gian!”

Trong mắt Lâm Bắc Phàm lóe lên vẻ sắc bén.

Lưu đại sư cười ha ha: “Các người thật không cần lo lắng, các người quên tiểu tử này là ai sao? Dù người khắp thiên hạ gặp chuyện không may, cũng chưa chắc hắn đã xảy ra chuyện gì, hắn chắc chắn sẽ sống tốt hơn đám chúng ta, các người vẫn nên đặt trái tim trở lại trong bụng đi!”

Mấy lão đầu nhìn nhau, nhớ ra định luật bất tử của thiên địa giác chủ, trong lòng nhẹ nhõm.

Đúng là lo lắng vô ích.

“Chờ chút, ta còn có thể là ai, chẳng lẽ ta còn có thân phận khác sao? Có phải lão đang giấu ta điều gì không, lập tức nói rõ cho ta!” Lâm Bắc Phàm nhanh chóng hỏi.

Lưu đại sư: “...”

Tần lão: “...”

Hàn lão: “...”

Lão Tửu Quý: “...”

Lão Trù Thân: “...”

Chương 189: Phải đi mua phim truyền hình rồi!

Mấy lão đầu nhanh chóng đổi chủ đề, biểu hiện rất tự nhiên và ăn ý, vừa nhìn đã biết có luyện tập.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm còn nghi ngờ, nhưng cũng không tiện hỏi điều gì nữa.

Nếu đã có nguyên liệu nấu ăn rồi, vậy nên bắt đầu cân nhắc vấn đề nguồn tiêu thụ, có nguồn tiêu thụ mới cần được tiền.

Thế là, Lâm Bắc Phàm đưa ra vấn đề này.

“Chuyện này người có thể yên tâm, bởi vì đã sớm tìm được nguồn tiêu thụ rồi.” Ánh mắt của Lưu đại sư như có như không liếc nhìn mấy lão đầu bên cạnh, cười ha hả nói: “Tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy và tập đoàn Thiên Tửu đã sớm đến đặt hàng, chỉ cần trồng được rau là có thể kéo qua.”

Lâm Bắc Phàm nhú mày, cảm thấy tất cả quá quý dị.

“Tại sao lại là mấy tập đoàn nát kia? Đúng là âm hồn bất tán luôn đi theo ta, đi đâu cũng có thể gặp được, rất đáng ghét!”

“Khụ khụ...” Mấy lão đầu rất xấu hổ.

Làm chuyện tốt còn bị người ta mắng thẳng mặt, cảm giác này thật sự chó má.

“Thôi được rồi, tuy mấy tập đoàn này ngu ngốc nhiều tiền, nhưng cũng rất quan tâm đến ta, sau này ta sẽ cho bọn hắn thêm nhiều lợi ích hơn chút!” Lâm Bắc Phàm không thèm để ý nói.

Mấy lão đầu gật đầu, tỏ vẻ rất đồng ý.

“Chờ chút, tập đoàn Long Môn đến đặt hàng ta còn hiểu được, dù sao bọn họ cũng có một chuỗi khách sạn Long Môn, đặt trước rau xanh của chúng ta cũng rất bình thường. Nhưng mấy tập đoàn khác mua rau về làm gì?” Lâm Bắc Phàm lại nghĩ đến một vấn đề.

“Nghe nói là hạng mục phúc lợi cải thiện đồ ăn của tập đoàn, tăng lòng trung thành của nhân viên tập đoàn. Mỗi một tập đoàn đều có mấy chục vạn nhân viên, cộng số người của bốn tập đoàn này lại cũng tương đương với một thành phố quy mô tầm trung, chúng ta cung ứng 1/3 số rau cho bốn tập đoàn này, còn lại đều bị tập đoàn Long Môn bao hết.”

Lâm Bắc Phàm lại ngạc nhiên: “Nói vậy, chúng ta chỉ cần trồng rau ra là xong việc?”

“Về nguyên tắc là như thế.” Lưu đại sư gật đầu.

“Giá cả tính thế nào?”

“Cứ theo giá thị trường, nói cách khác thực phẩm càng được hoan nghênh, vậy giá cả sẽ càng cao. Điều quan trọng hơn là, không cần chúng ta đi vận chuyển, bọn họ sẽ tự phái xe đến. Mỗi tháng kết toán tiền thực phẩm một lần!”

Lâm Bắc Phàm lại than thở: “Thật sự là ngu ngốc lắm tiền!”

Tần lão: “...”

Hàn lão: “...”

Lão Tửu Quý: “...”

Lão Trù Thần: “...”

“Bây giờ vấn đề duy nhất là con đường, có lẽ còn cần một tháng nữa mới có thể hoàn thiện. Chỉ cần sửa xong đường, vậy rau ở đây sẽ nhanh chóng được chở ra ngoài.” Lưu đại sư nói.

Hiện tại, trên cơ bản, hai sản nghiệp lớn là Hồng Đậu Trung Văn và khu vực trồng trọt Giang Nam đã được kiến tạo thành công, sắp bay lên.

Còn có đài truyền hình, trước mắt nó là sản nghiệp kiếm lợi nhiều nhất, chỉ cần chờ sau khi bọn họ chuyển văn phòng xong, đủ loại chương trình đặc sắc sẽ được đưa lên sân khấu, tiếp tục mở ra con đường kiếm tiền.

Còn có Ảnh Thị Thành Giang Nam, hiện tại, tất cả công việc đều được tiến hành thuận lợi, chừng ngày này sang năm sẽ có một phần kiến trúc hoàn thành được đưa vào sử dụng.

Tứ đại sản nghiệp cùng phát lực, sẽ sinh ra hiệu quả không gì sánh bằng!

Sang năm chắc chắn sẽ là một năm tài sản tăng vọt!

Sang năm chắc chắn sẽ là một năm thắng tiền thần tốc!

Sang năm chắc chắn sẽ là một năm thực lực của hấn đạt tới thay đổi về chất!

Hấn đã nóng lòng mong chờ giây phút ấy tới!

Xuân phong đặc ý mã đề tật, gần đây có rất quá nhiều tin tức tốt, tâm trạng của Lâm Bắc Phàm cũng rất tốt, thế là hấn bị lão bà Bạch Thanh Tuyết phái tới Trung Nam tham gia một buổi công chiếu.

Đây cũng là chuyện không còn cách nào, Bạch Thanh Tuyết bận rộn việc của Ảnh Thị Thành, Vũ Thiên Mị bận rộn chuyện chuyển đài truyền hình, đều là nhiệm vụ quan trọng, không thể dành thời gian tới đây được. Nhưng nếu phải những người khác đi nàg lại không yên tâm, vì vậy đành phải kéo đầu cá muối Lâm Bắc Phàm ra.

Ảnh mắt của gia hỏa này thật sự quá sắc bén, làm cái gì hot cái đó, để hẳn đi tham gia buổi công chiếu chắc chắn sẽ không bị thiệt.

Lâm Bắc Phàm vui vẻ nhận nhiệm vụ này, sau đó leo lên máy bay đến Trung Nam.

Lần này hẳn thuê riêng một chiếc máy bay chở khách cỡ nhỏ.

Lý do là vì tiểu công chúa Ragdoll sống chết cũng phải đi theo, cứ muốn dính lấy Lâm Bắc Phàm không thả, cứ như một tiểu yêu tinh dính người.

Nhưng máy bay chở khách bình thường không thể chở động vật, vì vậy Lâm Bắc Phàm đành phải thuê một chiếc máy bay.

Không còn cách nào, có tiền là có thể tùy hứng!

Còn đang tính đợi sang năm nhiều tiền hơn, sẽ mua một chiếc máy bay tư nhân, thuận tiện cho việc đi lại.

Trung Nam nằm ở vùng Trung Nam Bộ của Hoa quốc, là nơi nhân kiệt địa linh, có rất nhiều nhân vật nổi tiếng. Đồng thời nơi đây còn từng là cố đô, có mấy triệu đại đã xây kinh đô ở đây.

Nơi này có văn hóa lịch sử lâu đời, kinh tế cũng phát đạt, là thắng cảnh du lịch.

Lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm đến đây, cảm giác nơi này như Lạc Dương ở một thời không khác, có tường thành loang lỗ cổ kính, còn có một con sông bảo vệ thành vẫn đang được sử dụng, hơi thở cổ kính phả vào mặt.

Phát hiện khí tức nơi này không giống bình thường, Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, phát hiện Trung Nam lại nằm trên một long mạch đỉnh phòng kéo dài mấy trăm cây số, vị trí vô cùng ưu việt.

“Bảo sao nơi này lại địa linh nhân kiệt, Hoàng Đế các đời đều thích xây dựng hoàng đô ở đây, cũng không phải không có lý.”

Sau đó lại nhìn kỹ, hần phát hiện con sông bảo vệ thành bao quanh nơi này được xây theo quy luật nhất định, khóa lại một tia sinh thế rất diệu dụng, khiến thành phố này trở nên rất phồn hoa.

“Cổ đại có rất nhiều năng nhân dị sĩ, khiến người ta khâm phục!”

Lâm Bắc Phàm phát hiện Trung Nam thật sự là một nơi kỳ diệu, khiến hần mở rộng tầm mắt. Hần cảm thấy sau khi tham gia buổi công chiếu xong, hần có thể ở lại nơi này chơi thêm hai ngày.

Bây giờ quan trọng nhất là tham gia buổi công chiếu.

Lần này, bên mời Tinh Quang tham gia buổi công chiếu là công ty điện ảnh và truyền hình Hạo Hải của Trung Nam, tài sản khoảng 50 ức, là một công ty giải trí tầm trung trong giới giải trí. Điện ảnh và truyền hình Hạo Hải chủ yếu sản xuất phim điện ảnh và phim truyền hình, những năm qua bọn họ cũng đã sản xuất được rất nhiều bộ phim hay, dù là giới giải trí hay trong lòng mọi người bọn họ cũng đều có tiếng.

Lần này, người tiếp đón Lâm Bắc Phàm là phó tổng Vương Thiết Hoa của công ty Hạo Hải, một nữ cường nhân được xưng là Thiết Nương Tử của giới giải trí, đồng thời còn là một người đại diện vương bài, từng dẫn dắt rất nhiều nghệ sĩ nổi tiếng.

Địa vị của nàng ấy xếp thứ hai trong công ty.

Đương nhiên, đây là nàng ấy tự giới thiệu, đến hôm nay Lâm Bắc Phàm mới biết có một người như vậy tồn tại.

“Chào ngài, Vương tổng, cuối cùng cũng được gặp ngài, thật sự cửu ngưỡng đại danh!” Lâm Bắc Phàm mở miệng, rất dối trá nói.

Vương Thiết Hoa trợn mắt, tự nhiên hào phóng nói: “Đừng giả vờ, ngài vốn không biết ta, sự ngạc nhiên vừa hiện ra trong mắt ngài không gạt

được người khác, cũng không lừa được ta! Dù thế nào ta cũng là người lẫn lộn trong giới giải trí vài chục năm, vẫn có chút ánh mắt.”

“Vương tổng nói đùa rồi, sự ngạc nhiên vừa rồi là vì ta cảm thấy rất thân thiết khi gặp người.” Lâm Bắc Phàm lại mở miệng dối trá.

“Cảm thấy thân thiết? Có phải người cảm thấy ta rất giống lão bà người không? Ví dụ như mặt khí chất, dù sao hai người chúng ta đều là nữ cường nhân coi sự nghiệp là tất cả!” Vương Thiết Hoa trêu chọc.

“Không cảm nhận được.”

“Vì sao?” Vương Thiết Hoa ngạc nhiên.

“Bởi vì người không xinh đẹp bằng lão bà ta!” Lâm Bắc Phàm thành thật trả lời.

Ở điểm này, lập trường tuyệt đối không thể sai.

Vương Thiết Hoa: “...”

Đứng trước mặt một nữ nhân lại nói nàng không xinh đẹp bằng người khác, người không sợ bị đánh chết sao?

Vương Thiết Hoa giơ tay ôm trán, yếu ớt nói: “Ta thật sự bị vẻ ngây ngô của người đánh bại.”

Lâm Bắc Phàm phản xạ có điều kiện: “Thứ đánh bại người không phải là ngây ngô, là ngây thơ!”

Vương Thiết Hoa: “...”

Lúc này, con mèo Ragdoll dưới chân kêu lên một tiếng, tỏ vẻ đồng ý.

Vương Thiết Hoa: “...”

Chương 190: Cừu nhân gặp mặt, vô cùng sung sướng!

Vương Thiết Hoa cảm thấy mình nhất định phải dùng đề tài này lại, nếu không sẽ bị tức chết.

Vương Thiết Hoa đi trước dẫn đường, hai người vừa đi vừa nói: “Lần này chúng ta mời đài truyền hình Tinh Quang, vốn tưởng rằng Bạch tổng hoặc Vũ tổng sẽ tới, không ngờ lại là người...”

“Hai người bọn họ đều bận rộn, một người bận chuyện Ảnh Thị Thành, người còn lại bận việc chuyển đài truyền hình, chỉ còn ta rảnh rỗi, thế là để ta tới đây. Sao nào, cảm thấy thất vọng sao?” Lâm Bắc Phàm ôm con mèo Ragdoll đi về phía trước, thuận miệng hỏi.

Vương Thiết Hoa che miệng cười: “Không hề, chúng ta càng thấy may mắn hơn! Bởi vì chúng ta đã sớm muốn liên lạc với người, nhưng lại không có cơ hội. Lão bà của người bảo vệ người rất chặt!”

“Liên hệ với ta làm gì, ta không biết gì hết, mỗi ngày chỉ biết chơi với mèo và tiêu tiền.” Lâm Bắc Phàm há mồm nói, xuất sắc nhập vai tiểu bạch kiểm phá của.

“Xem ra người cũng tự hiểu mình, thế nhưng ai bảo người lại là Thần Tài, tiêu tiền hào phóng, hơn nữa đầu tư cái gì kiếm lời cái đó, không quan tâm tới cũng có thể kiếm tiền, thật sự là có thần trợ. Bây giờ bên ngoài còn có tin đồn, người là con riêng của Thần Tài sống trên trời kia. Công ty chúng ta quay phim điện ảnh và truyền hình, tiêu tốn rất nhiều tiền, nếu có thể móc nối quan hệ với người thì tốt rồi. Không chỉ có người đầu tư, còn được thượng thiên che chở, người nói xem điều này hoàn hảo biết bao?” Vương Thiết Hoa nói đùa.

“Người có thể liên lạc với Hứa Hán Kiệt, cũng chính là giám đốc bộ phận nghệ sĩ của đài truyền hình Tinh Quang, tin tưởng hai người rất quen thuộc. Nếu có kịch bản tốt, ta sẽ cân nhắc đầu tư.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười, từ chối lịch sự.

Tiền của hắn cũng không dễ lấy như vậy, trừ khi có kịch bản tốt, đạo diễn và diễn viên đều OK, phim lại có tiềm lực nổi tiếng, hắn mới đầu tư tiền, nếu không đừng mong hắn móc ra đồng nào.

Vương Thiết Hoa thật sự rất muốn tạo lập quan hệ như vậy với Lâm Bắc Phàm, nói đúng hơn là công ty Hạo Hải muốn thiết lập mối quan hệ như vậy với Lâm Bắc Phàm, những bộ phim điện ảnh và truyền hình của bọn họ đặc biệt tốn kém, có đôi khi rất cần kéo nhà đầu tư bên ngoài vào để chia sẻ rủi ro.

Mà công ty giải trí nhỏ như bọn họ lại càng cần làm như vậy, nếu không, quay xong một bộ phim cả công ty có thể phải đối mặt với nguy cơ đóng cửa... Vì vậy bọn họ rất cần nhà đầu tư có tiền lại hào phóng, còn không thích quản lý như Lâm Bắc Phàm.

Hơn nữa, sau lưng hắn có đài truyền hình Tinh Quang đang quật khởi, bọn họ không cần lo phim truyền hình không được phát sóng.

Thấy Lâm Bắc Phàm uyển chuyển cự tuyệt, Vương Thiết Hoa hơi thất vọng.

Lúc này, hai người đã đi đến cửa phòng chiếu phim, Vương Thiết Hoa nói: “Sau khi buổi công chiếu kết thúc, chúng ta muốn làm trọn nghĩa chủ nhà, mời Lâm tiên sinh một bữa cơm, không biết Lâm tiên sinh có thể nể mặt không?”

“Chỉ sợ điều này không được...” Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

“Vì sao, chỉ ăn một bữa cơm thôi mà?” Vương Thiết Hoa ngạc nhiên.

“Lão bà của ta nói, mỹ nam tử có giá trị nhan sắc như ta, đi ra ngoài tốt nhất không nên ăn cơm với những nữ nhân khác, bởi vì những nữ nhân này đều có ý đồ với ta, chẳng may ta bị các nàng nhào vào thì khó mà giữ được danh tiết...” Lâm Bắc Phàm xấu hổ.

Vương Thiết Hoa: “...”

“Đây thật sự là lời lão bà người nói?” Vương Thiết Hoa tỏ ra nghi ngờ.

“Ta cũng nghĩ thế.”

Vương Thiết Hoa: “...”

“Vậy chúng ta đổi người khác ăn cơm với người, lão tổng của công ty chúng ta tự mình đi với người, được rồi chứ?” Vương Thiết Hoa tức giận.

“Vậy càng không được, chẳng may hắn đưa ta đến những hội sở loạn thất bát tao kia thì phải làm sao? Dù sao người cũng hiểu đám nam nhân này, quá phóng túng, không quản được nửa người dưới...” Lâm Bắc Phàm lo lắng.

Wương Thiết Hoa: “...”

“Được rồi, chờ buổi công chiếu kết thúc lại nói chuyện này.” Vương Thiết Hoa đã không muốn trò chuyện nữa.

Nói chuyện với loại người này thật sự rất mệt mỏi!

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt ôm mèo Ragdoll bước vào phòng chiếu phim, phát hiện bên có rất nhiều người quen cũ, Vương Luân phó đài trưởng Mango TV, Trương Vĩnh Quyền phó đài trưởng Blueberry TV, Liễu Sinh phó đài trưởng Lychee TV, Triệu Ngọc Đống phó đài trưởng Tomato TV...

Cừu nhân tề tựu đầy đủ, tự dưng cảm thấy hơi hưng phấn, làm sao bây giờ?

“Ồ? Đây không phải Triệu Ngọc Đống phó đài trưởng Tomato TV sao? Hai vòng đen trên mắt người đã lành rồi, khôi phục nhanh thật... Xem ra Trương đài trưởng vẫn biết chừng mực, không ra tay quá tàn nhẫn!”

“Ồ? Đây không phải Trương Vĩnh Quyền phó đài trưởng Blueberry TV sao? Vừa rồi còn nhắc đến người đây, tinh thần rất tốt. Lần trước nhìn thấy người bị mấy người quần áo, ta còn tiếc nuối vì sợ không được gặp lại người nữa, không ngờ người vẫn sống sót, mệnh rất cứng rắn!”

“Ồ, Đây không phải Vương Luân phó đài trưởng Mango TV sao? Vết thương trên mặt người lành nhanh vậy? Lần trước người bị Ngô Phi Phàm đè xuống đất đánh, vừa mất tiền vừa mất mặt, ta cũng cảm thấy đau lòng thay người... Sau này đừng để ý đến loại ngụy quân tử giống Ngô Phi Phàm nữa, người ta kiếm tiền của người còn đánh vào mặt người, tiện đến mức nào chứ?”

“Ồ? Đây không phải Liễu Sinh phó đài trưởng Lychee TV sao? Nghe nói gần đây hiệu ích của đài truyền hình các người không tốt lắm, tỉ suất người xem phim truyền hình và chương trình của người giảm trên diện rộng... Sau khi ta nghe được tin tức này đã sướng đến phát rồ! Liễu đài trưởng, người phải gắng gượng cho ta, tốt nhất đừng để đài truyền hình Lychee sụp đổ, vậy chúng ta lại không chiến mà thắng!”

Lâm Bắc Phàm châm chọc một lượt.

Mỗi câu đều nói trúng chỗ đau, sắc mặt mấy vị đài trưởng cực kỳ khó coi.

Những người khác đứng ngoài quan sát trợn mắt há hốc mồm.

...

Chật chạt, hay cho nghe con mới sinh không sợ hổ, lại có thể mắng một lượt những đài trưởng đài truyền hình hạng nhất quyền cao chức trọng, tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm thật trâu bò!

Trong đó, phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền tính cách nóng nảy không chịu nổi sự kích thích nhất, hắn ta lớn tiếng nói: “Lâm Bắc Phàm, người đừng vội đắc ý, phong thủy luân chuyển, sớm muộn gì cũng đến lúc đài truyền hình Tinh Quang các người gặp họa, chúng ta chờ xem!”

Phó đài trưởng Vương Luân quát lớn: “Tiểu nhân đắc chí, không biết thu liễm! Tạm thời để người đắc ý một lần, phải biết rằng trong giới truyền hình nước rất sâu, không phải chỉ dựa vào mấy chương trình là có thể sống được, sau này chúng ta lại xem!”

Mấy vị đài trưởng khác trợn mắt nhìn.

Lâm Bắc Phàm ôn nhu vuốt ve mèo Ragdoll, nhàn hạ thoải mái nói: “Ta rất chờ mong ngày đó, bởi vì quãng thời gian không có đối thủ thật sự quá nhàm chán! Vốn tưởng đài truyền hình hạng nhất của đám các người có thể thắng một trận, không ngờ các người lại không được nhanh như vậy. Ôi, thật sự thất vọng, khiến người ta thất vọng!”

“Hôm nay nhìn thấy các người, ta đã tìm ra nguyên nhân rồi, có mấy lão già các người ở đây, đài truyền hình muốn quật khởi cũng vô vọng!” Lâm Bắc Phàm lắc đầu thở dài, tỏ vẻ rất thất vọng.

“Lâm Bắc Phàm, người...” Trương Vĩnh Quyền tức giận muốn ra tay.

Nhưng nhìn thấy dáng vẻ trẻ trung khỏe mạnh cường tráng của Lâm Bắc Phàm, hẳn ta lại phải kiềm chế xúc động trong lòng. Lần trước bị ba đánh một, trên mặt hẳn ta còn mơ hồ đau đớn, đối phó mấy lão già còn được, nhưng đối phó Lâm Bắc Phàm thì thôi đi.

Lâm Bắc Phàm chặc chặc lắc đầu, tỏ vẻ xem thường.

“Hừ!” Trương Vĩnh Quyền cùng mấy vị phó đài trưởng không thèm nhìn hẳn, tránh bị chọc tức chết.

Chương 191: Tập hợp mỹ mạo và trí tuệ vào một thân, không cần phải nghĩ nhiều!

Vương Thiết Hoa vội vàng bước vào, phát hiện không có đánh nhau mới thở phào nhẹ nhõm.

Chuyện xảy ra ở giải trí Hán Đình lần trước đã lan truyền khắp giới giải trí. Bây giờ mọi người đều nói, đài truyền hình Tinh Quang và mấy đài truyền hình hạng nhất không hợp nhau, như nước với lửa, tập trung một chỗ dễ dàng xảy ra sự cố.

Vốn nàng cũng không quan tâm lắm, bây giờ có vẻ tin đồn không giả.

May mắn còn chưa đánh nhau!

Nghĩ đến kẻ cầm đầu ở ngay bên cạnh, Vương Thiết Hoa hung tợn trợn mắt lườm Lâm Bắc Phàm. Lâm Bắc Phàm cười híp mắt vuốt ve mèo con, dáng vẻ vô tội, không hề có giác ngộ đầu sỏ gây họa.

“Hoan nghênh các vị đài trưởng đến tham gia buổi công chiếu của điện ảnh và truyền hình Hạo Hải!”

Vương Thiết Hoa bắt đầu dẫn chương trình: “Buổi công chiếu lần này, chúng ta muốn ra mắt bộ phim truyền hình 《 Tâm Nguyện Dưới Trời Sao》 , là một bộ phim truyền hình thần tượng đô thị, diễn viên chính là tiểu sinh Mộc Dịch Phong đang hot, còn có nữ vương phim thần tượng Trần Tiểu Ân, hai người họ đều có thể bảo đảm tỉ suất người xem. Bộ phim truyền hình này có tất cả 40 tập, nói về...”

Vương Thiết Hoa bắt đầu giới thiệu ngắn gọn về cốt truyện.

Thật ra, bộ phim truyền hình này rất câu huyệt, nam chính là một phú nhị đại, cuộc sống ngợp trong vàng son xa xỉ. Nữ chính là một nữ hài bình thường, là một vịt con xấu xí, đi làm thêm để kiếm tiền học phí. Hai người vô tình gặp gỡ, nam chính vừa gặp đã yêu, thế là triển khai cuộc theo đuổi điên cuồng, thế nhưng nữ chính vẫn tự ti không muốn chấp nhận.

Kết quả, sau khi nam chính trăm cay nghìn đắng theo đuổi được nữ chính, mọi chuyện bắt đầu xoay chuyển, thì ra năm đó bọn họ sinh cùng một bệnh viện, hơn nữa còn sinh cùng một ngày, kết quả bởi vì một sai lầm hai gia đình ôm sai con, kết quả một tiểu tử nghèo biến thành vương tử, công chúa lại biến thành vịt con xấu xí, thân phận bị hoán đổi.

Sau đó lại bắt đầu câu huyệt, nam chính bị tức mất sự ưu việt, hấn cảm thấy mình không xứng với nữ chính thế là rời đi, đổi thành nữ chính đau khổ theo đuổi hấn, kết quả cuối cùng tất nhiên là mọi người đều vui vẻ.

Nhưng trong quá trình này, còn xảy ra muôn vàn điều bất ngờ, ví dụ như tình địch tình tay ba đủ loại, tóm lại người muốn câu huyệt thế nào thì có thể đó, đảm bảo kiếm đủ nước mắt của người khiến người muốn ngừng mà không được.

Nội dung cốt truyện kiểu này, Lâm Bắc Phàm nghe xong trong lòng không hề gợn sóng.

Bởi vì ở thời không trước hấn đã trải qua sự tẩy rửa của đủ loại tình tiết máu chó, đã sớm bách độc bất xâm.

Nhưng đám đài trưởng ở đây lại nghe rất nghiêm túc, thỉnh thoảng còn gật đầu tỏ vẻ tán thành.

Tuổi đã cao, lại nghe say sưa ngon lành như thế...

Trong lòng Lâm Bắc Phàm thấy hơi buồn nôn.

“Nội dung sơ lược của cốt truyện là như thế, về phần quay phim có vừa lòng mọi người hay không, chúng ta xem phim trước rồi nói.”

Vương Thiết Hoa chiếu hai tập phim cho mọi người xem.

Cuối cùng là, nam mãi mê đóng vai đẹp trai phong độ, tỏ vẻ khắp thiên hạ ta có tiền nhất ta đẹp trai nhất ta ngu bức nhất, kết quả chỉ lái một chiếc Chevrolet. Nữ được sinh ra ở thị tỉnh, lại mặc một bộ quần áo đắt tiền. Luôn đi làm thêm kiếm học phí, lăn lộn nhiều năm ở thành phố, lại cư xử ngốc bạch ngọt, đơn thuần như một đóa bạch liên hoa...

Lâm Bắc Phàm cúi đầu vuốt ve mèo, bộ phim truyền hình này chỉ có thể lừa gạt tiểu nữ hài không hiểu chuyện, vẫn đảm bảo được tỉ suất người xem, kẻ già đời như hắn lại không nhìn nổi.

Còn kỹ năng diễn của hai người kia, không nói cũng được.

Trong một tiếng rưỡi phát sóng, nếu không phải có mèo chơi, có lẽ Lâm Bắc Phàm đã chán chết.

Sau một tiếng rưỡi, hai tập phim truyền hình đã kết thúc.

Vương Thiết Hoa cười nói: “Về chất lượng của bộ phim truyền hình, ta nghĩ trong lòng các vị đài trưởng đều nắm chắc, vậy ta cũng không nói nhiều nữa. Bộ phim truyền hình này có 30 tập, mỗi tập 500 vạn, vì vậy giá khởi điểm của chúng ta là 1.5 ức, cũng không quá đắt. Chút nữa chúng ta sẽ làm theo cách đấu giá kín, đơn giản hiệu quả lại không làm tổn thương hòa khí. Chúng ta cho các vị đài trưởng nửa tiếng chuẩn bị, nửa tiếng sau buổi đấu giá chính thức bắt đầu.”

Đám đài trưởng ở đây đều cau mày rời khỏi phòng chiếu phim, cầm điện thoại lên nói chuyện.

Tuy bộ phim truyền hình này không đắt lắm, nhưng muốn mua được ít nhất cũng hơn 2 ức. Bởi vì là hình thức đấu giá kín, chỉ có một cơ hội báo giá, có

thể lấy được hay không còn là ẩn số, vì vậy bọn họ phải cân nhắc lại, cũng tham khảo ý kiến của đài truyền hình, báo cái giá mà đài truyền hình có thể chấp nhận được.

Lâm Bắc Phàm không gặp khó khăn trong vấn đề này, đối với hắn vài ức cũng không tính là gì.

Điều duy nhất hắn cần cân nhắc là có nên mua hay không, phải trả cái giá bao nhiêu.

Cuối cùng, hắn dứt khoát không nghĩ nữa. Viết một con số lên, được thì lấy không được thì thôi, bây giờ đài truyền hình Tinh Quang tài đại khí thô, tỉ suất người xem cao, có rất nhiều công ty giải trí tranh nhau hợp tác, không thiếu một bộ phim truyền hình thần tượng cầu huyệt.

Nhưng hắn hơi tiếc nuối, nếu áp dụng hình thức đấu giá công khai thì tốt biết bao?

Hắn cam đoan sẽ khiến một đài truyền hình hạng nhất phải thổ huyết!

Sau nửa tiếng.

“Ta tin tưởng chắc chắn các vị đài trưởng đã suy nghĩ kỹ càng, chúng ta cũng không kéo dài thời gian nữa, bắt đầu báo giá ngay lập tức. Trước mặt ta có một cái hộp kín, mọi người có thể viết giá cả chấp nhận được vào trong phong thư trước mặt mọi người, cũng có thể ghi cả những điều kiện khác rồi thả vào cái hộp này. Sau đó chúng ta sẽ thông báo kết quả.”

Lâm Bắc Phàm nóng lòng ném phong thư vào, các phó đài trưởng khác cũng theo sát.

“Xú tiểu tử, bỏ cuộc sớm vậy sao? Vừa rồi ta thấy ngươi không cần suy nghĩ đã điền một con số, ngoài nghề đúng là ngoài nghề, dù ăn mặc nhân mô cầu dạng cũng không che hết được nội tâm bao cỏ!” Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền mỉa mai khiêu khích.

Vừa rồi hắn ta lén lút nhìn chằm chằm Lâm Bắc Phàm, phát hiện cả quá trình hắn đều vuốt ve mèo, mặc kệ phong thư đã được điền số, trong lòng

không nhận được tràn đầy khinh bỉ.

Lâm Bắc Phàm phản bác: “Chẳng lẽ cân nhắc lâu như người sẽ hữu dụng sao?”

“Ít nhất ta đã nghiêm túc suy nghĩ.”

“Đó là vì người ngu mới phải nghĩ lâu như vậy!” Không để ý đến sắc mặt khó coi của Trương Vĩnh Quyền, Lâm Bắc Phàm kiêu ngạo nói: “Người vừa có mỹ mạo vừa có tài hoa như ta, căn bản không cần bận tâm nhiều. Biết đâu chút nữa ta sẽ thắng đây?”

“Hừ! Chúng ta chờ xem!” Trương Vĩnh Quyền thờ hỏn hển rời đi.

Trong một văn phòng khác, Vương Thiết Hoa cùng mấy vị trung niên uy nghiêm đang mở từng tờ giấy báo giá ra, bên cạnh có hai người ghi chép.

“Đài truyền hình Trung Nam, báo giá 1.8 ức!”

“Đài truyền hình Đông Bắc, báo giá 1.75 ức!”

“Đài truyền hình Tô Hàng, báo giá 1.9 ức!”

...

Một người đọc, sau khi đọc xong truyền sang cho các vị lão tổng đọc, còn có một người ghi chép.

Những báo giá này chưa đến 2 ức, trên cơ bản đều là đài truyền hình hạng hai, tài lực có hạn, khiến bọn họ không hài lòng lắm.

“Vẫn nên xem báo giá của đài truyền hình hạng nhất trước đi, nói cho cùng, chỉ khi đài truyền hình hạng nhất phát phim của chúng ta mới có thể tối đa hóa giá trị.” Có người đề nghị, mọi người tán thành.

Thế là, bọn họ lấy đơn báo giá của đài truyền hình hạng nhất ra trước.

Chương 192: Báo giá của đài truyền hình Tinh Quang, khiến mọi người bị sốc!

“Mango TV, báo giá 2.4 ỨC!”

“Blueberry TV, báo giá 2.3 ỨC!”

“Lychee TV, báo giá 2.5 ỨC!”

“Tomato TV, báo giá 2.4 ỨC!”

...

Cuối cùng mọi người cũng hài lòng gật đầu, đây mới là báo giá lý tưởng nhất của bọn họ. Giá cả này thuộc tầm trung so với những bộ phim thần tượng đô thị cùng loại, bình quân mỗi một tập đều hơn 700 vạn, khá tốt.

Không chỉ báo giá khá cao, hơn nữa bên trên còn có một số điều kiện ưu đãi, ví dụ như mời hai nhân vật chính của phim truyền hình đến tham gia chương trình giải trí, số lượng quảng cáo đạt tới mức nào đó đủ loại, những khoản thu nhập ngầm này cũng nằm trong phạm vi dự tính của bọn họ.

Những đài truyền hình hạng hai khác không thể cho được những khoản thu nhập ngầm này, vì lực ảnh hưởng của bọn họ hữu hạn, cho cũng vô ích.

Không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ sẽ lựa chọn một trong mấy đài truyền hình hạng nhất này.

“Đúng rồi, báo giá của đài truyền hình Tinh Quang đâu?” Đúng lúc này, Vương Thiết Hoa đột nhiên mở miệng.

Những người khác lập tức giật mình.

“Đúng thế, còn đài truyền hình Tinh Quang nữa, báo giá của bọn họ đâu?”

“Tuy trước mắt đài truyền hình Tinh Quang còn chưa phải đài truyền hình hạng nhất, nhưng bọn họ đã có được tiềm lực đó, tài lực hùng hậu, chế tác chương trình ưu tú, báo giá của bọn họ cũng không thấp!”

“Thật ra ta cảm thấy, có lẽ đài truyền hình Tinh Quang báo giá cao nhất, bởi vì Thần Tài đã tới, ha ha!”

“Cùng điều kiện như vậy, ta thích bán bộ phim này cho Tinh Quang hơn!”

Mấy vị lão tổng thoải mái cười.

Bọn họ thật sự rất coi trọng đài truyền hình Tinh Quang.

Không phải đài truyền hình nào cũng có thể chế tác ra ba chương trình giải trí nổi tiếng trong vòng nửa năm ngắn ngủi, còn có hai bộ thần kịch thường niên, biên cuồng kiếm về hơn trăm ức, ngay cả đài truyền hình hạng nhất cũng không mạnh như vậy.

Còn có động thái gần đây, tốn 66 ức nguyên mua cao ốc Song Tử Tinh, tốn 80 ức nguyên mua một miếng đất để xây Ảnh Thị Thành, ngay cả tập đoàn Lý thị ở nước ngoài cũng không phải đối thủ, cho thấy một mặt tài hùng thế hậu của bọn họ.

Một đài truyền hình có tiền lại có năng lực chế tác như vậy, người khác có thể không xem trọng sao?

Bây giờ trong giới giải trí, mọi người đều coi đài truyền hình Tinh Quang là đài truyền hình hạng nhất thứ năm, trở thành đối tượng mà rất nhiều công ty giải trí nhỏ muốn nịnh bợ.

Đồng chí phụ trách thu thập báo giá nói: “Đài truyền hình Tinh Quang là người đưa báo giá đầu tiên, có lẽ đơn báo giá của bọn họ ở dưới cùng.”

Hắn ta tìm xuống dưới, cuối cùng đã tìm được đơn báo giá của đài truyền hình Tinh Quang.

Mở ra xem, sắc mặt lập tức cứng đờ.

Hắn ta lén lút nhìn các vị lão tổng xung quanh, không biết có nên mở miệng hay không.

“Người thất thân cái gì, nhanh đọc đi!” Vương Thiết Hoa nghiêm mặt nói.

Nhân viên công tác hơi hốt hoảng nói: “Ồ, vậy ta đọc... Đài truyền hình Tinh Quang, báo giá 1.5 ức, không kèm theo điều kiện!”

Tập thể ngơ ngác.

“Bao nhiêu... Người nói bao nhiêu? Có phải người nhìn nhầm rồi không?”
Vương Thiết Hoa không thể tin nổi.

“Sao có thể là 1.5 ỨC? Đây là giá quy định!” Một lão tổng khác nói.

Bị nhiều lão bản nhìn chằm chằm như thế, nhân viên công tác căng thẳng nói: “Nhưng phía trên thật sự chỉ viết 1.5 ỨC, không nhiều một chữ, cũng không ít một chữ!”

“Đưa ta xem một chút!” Vương Thiết Hoa cướp lấy nhìn một chút, phát hiện thật sự là 1.5 ỨC.

Hình như sợ người khác hiểu lầm, còn viết in hoa.

Vương Thiết Hoa cau mày, chuyên đơn báo giá này qua, mọi người đều cau mày nhìn, trăm mối không có cách giải.

“Đã báo giá khởi điểm, vậy đài truyền hình Tinh Quang không muốn bộ phim này?”

“Cũng không thể nói như vậy, hẳn cũng báo giá, muốn mua bộ phim này với giá 1.5 ỨC, phù hợp tiêu chuẩn. Chẳng lẽ trong lòng bọn họ, bộ phim này của chúng ta chỉ trị giá 1.5 ỨC?”

“Không phải đài truyền hình Tinh Quang không có khả năng trả giá, nhưng giá tiền này còn thấp hơn đài truyền hình hạng hai?”

“Người thêm chút tiền cũng tốt, 1.5 ỨC là sao?”

...

Mọi người rồi rít tỏ ra bất mãn, cảm giác bộ phim truyền hình do mình vất vả sản xuất không được coi trọng.

“Không cần để ý đến đài truyền hình Tinh Quang nữa, chúng ta vẫn nên chọn một trong số các đài truyền hình hạng nhất đi.” Một vị lão tổng nói, rõ ràng hẳn ta đã bỏ qua đài truyền hình Tinh Quang.

Có hai vị lão tổng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Các vị, xin nghe ta nói một câu.” Vương Thiết Hoa mở miệng nói: “Đúng là đài truyền hình Tinh Quang ra giá khá thấp, nhưng chúng ta không nên từ bỏ, ta cảm thấy chúng ta càng phải hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang, tăng cường liên hệ. Bởi vì mất đi cơ hội lần này, sau này sẽ rất khó lôi kéo quan hệ với đài truyền hình Tinh Quang, đây mới là tổn thất lớn nhất của chúng ta.”

“Thiết Hoa, người nói cho chúng ta nghe một chút.” Người trung niên ngồi chính giữa vẫn luôn im lặng đột nhiên nói.

“Được, Âu tổng!” Vương Thiết Hoa nhẹ gật đầu: “Thật ra, sự phát triển của đài truyền hình Tinh Quang rõ ràng như ban ngày, thử nghĩ xem nửa năm trước đài truyền hình Tinh Quang thế nào, bây giờ là thế nào?”

“Nửa năm trước, Tinh Quang chỉ là một đài truyền hình không có sức ảnh hưởng với tài sản vồn vẹn 10 ức nguyên, có thể bị phá sản bất cứ lúc nào. Nhưng bây giờ thì sao, liên tục đưa ra mấy chương trình nổi tiếng, tài sản vững vàng đột phá mức 100 ức, đuổi sát đài truyền hình hạng hai, trực tiếp khiêu chiến với đài truyền hình hạng nhất. Đây thật sự là kỳ tích, một kỳ tích không thể phỏng chế! Không ai biết đài truyền hình Tinh Quang còn có thể đi bao xa, nhưng không thể nghi ngờ, bọn họ chắc chắn có thể trở thành đài truyền hình hạng nhất!”

“Nếu bây giờ chúng ta có thể tạo quan hệ với đài truyền hình Tinh Quang, đạt được tính hữu nghị với đài truyền hình Tinh Quang, sẽ rất có lợi cho sự phát triển của công ty chúng ta. Thứ nhất, thông qua các chương trình liên tiếp, đài truyền hình Tinh Quang đã tạo ra được danh tiếng nhất định, cũng có được lượng người xem ổn định, có đảm bảo với tỉ suất người xem. Phim truyền hình của chúng ta được phát sóng chỗ bọn họ sẽ có tác dụng thúc đẩy tích cực, vô cùng có lợi cho việc xây dựng hình tượng của nam nữ chính trong phim truyền hình, những đài truyền hình khác không làm được điều này.”

“Điều thứ hai, trước mắt ta được biết, sang năm đài truyền hình Tinh Quang sẽ chế tác 《 Chung Cư Tình Yêu 》 phần hai và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện

» phần hai, những bộ phim này là thần kịch thường niên, chắc chắn sẽ hot, có bảo đảm về mặt tỉ suất người xem, người nào diễn người đó hot. Nếu chúng ta bắt tay với đài truyền hình Tinh Quang, sau đó lại đẩy diễn viên mới của chúng ta đến đó, hiệu quả không cần nói cũng biết. Nhưng người ta sẽ không tốn công làm áo cưới, nếu chúng ta không nỗ lực, vậy bọn họ chắc chắn sẽ không cần nhắc đến những công ty nhỏ như chúng ta.”

“Điều thứ ba, năng lực chế tác chương trình giải trí của đài truyền hình Tinh Quang rất xuất sắc, đây là ưu thế và tài nguyên vô cùng mạnh mẽ, cũng có năng lực tạo minh tinh cực mạnh, trước mắt chỉ có đài truyền hình Tinh Quang độc hưởng, người khác không thể nhúng chàm. Nếu có thể may mắn tạo quan hệ tốt với bọn họ, chưa chắc đã không thể chia sẻ một số tài nguyên trên phương diện này.”

“Điều thứ tư, đài truyền hình Tinh Quang đang toàn lực xây dựng Ảnh Thị Thành Giang Nam, đây cũng là nhân tố chúng ta không thể không suy tính. Ta cũng đã xem qua hiệu ứng hình ảnh kia, thật lộng lẫy, đẹp không sao tả xiết, tương lai công ty của chúng ta sẽ phải mượn dùng tài nguyên của Ảnh Thị Thành. Nếu có một mối liên hệ với đài truyền hình Tinh Quang, chờ đến lúc ấy, việc vận hành sẽ thuận lợi hơn nhiều.”

“Điều thứ năm, trước mắt đài truyền hình Tinh Quang đông đúc nhân tài, đạo diễn đắt giá nhất Tiên Đa Đa, người dẫn chương trình hạng nhất Mạnh Tiểu Phi, người đại diện siêu cấp Hứa Hán Kiệt, còn có tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tửu thần bí được vinh danh là hy vọng mới của nền âm nhạc Hoa ngữ, đều là những nhân tài mà công ty của chúng ta rất khao khát có thể lôi kéo quan hệ. Có tầng quan hệ này tồn tại, mới có thể tiếp tục đẩy mạnh nhiều mối hợp tác.”

Chương 193: Toàn bộ đài trưởng đều trốn vào trong nhà vệ sinh!

“Còn một điểm cuối cùng, thực ra bối cảnh của Tinh Quang vô cùng thâm hậu. Không nói đến tập đoàn Bạch thị sau lưng Bạch Thanh Tuyết, còn có tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Thiên Tửu và tập đoàn Long Môn dốc tình tài trợ, đây đều là tập đoàn trăm ức tiếng tăm hiển hách trong nước, xúc tu của bọn họ trải rộng khắp các ngành các nghề, sức ảnh hưởng chưa bao giờ dừng lại. Nếu chúng ta có thể tạo quan hệ với Tinh

Quang, nói không chừng còn có thể mượn gió đông của mấy tập đoàn này, lợi ích rất lớn!”

Mấy vị lão tổng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý với ý kiến của Vương Thiết Hoa, bọn họ không ngờ trong lúc bất tri bất giác, Tinh Quang đã chiếm được nhiều tài nguyên làm cho người ta đổ mắt như vậy. Nhưng những thứ này vẫn chưa thể khiến bọn họ đạt tới mức vứt bỏ lợi ích bản thân, đổi mặt với tồn thất gần một ức, bọn họ không nỡ.

Vương Thiết Hoa khẽ mỉm cười, cũng không thêm để ý phản ứng của mọi người.

“Thực ra, có thể tạo mối quan hệ với Tinh Quang, cái lợi không chỉ là những cái này. Cũng ví như lần này Lâm Bắc Phạm tới tham dự, nếu có thể tạo mối quan hệ với hắn, điều này sẽ rất có lợi cho chúng ta.”

“Đầu tiên là hắn có tiền, hơn nữa rất chịu chi, là thần tài nổi tiếng trong giới giải trí chúng ta, chỉ cần là phim truyền hình hắn thích xem hắn sẽ không tiếc bỏ tiền đầu tư, hơn nữa còn không quan tâm đến, cũng không khoa tay múa chân. Đây quả thực là người đầu tư mà chúng ta tha thiết mơ ước, vô cùng đáng để chúng ta lôi kéo!”

“Còn có Hồng Đậu Trung Văn dưới cờ hắn, ta nghĩ mọi người đều chú ý rồi, ai cũng không ngờ đến, vì có thể đọc tiểu thuyết mình thích mà hắn mua một trang web, cuối cùng trang web lại phát triển đến mức định giá hơn 2 ức. Trên website có rất nhiều tiểu thuyết được hoan nghênh, tạm thời không nói tới bộ tiểu thuyết nổi tiếng nhất hiện nay là [Trù Thần], bởi bộ tiểu thuyết ấy quá thần, là thần thư đệ nhất trên internet, hắn bản quyền cuốn tiểu thuyết ấy được rất nhiều công ty lớn chú ý, chúng ta không cạnh tranh nổi. Nhưng các bộ tiểu thuyết khác cũng được hoan nghênh vô cùng, ví như quyền [Tru Tiên] kia, nó rất thích hợp để cải biên thành phim truyền hình, hơn nữa bộ tiểu thuyết này còn có lượng độc giả lớn nên tỉ lệ người xem có thể được bảo đảm. Nghe nói bản quyền những cuốn tiểu thuyết này đều nằm trong tay hắn, nếu có thể may mắn mua được bản quyền một ít tiểu thuyết trong tay hắn, chế tác thành phim truyền hình, ích lợi trong đó hắn không cần ta nhiều lời.”

Vương Thiết Hoa cười rất thân thiết, ánh mắt hướng về phía xa: “Tinh Quang có nền tảng, có nhân tài, có tài chính, còn có tài nguyên đủ các thể loại truyền hình điện ảnh khiến người khác hâm mộ, chúng ta nên coi trọng lợi ích mấy ngàn vạn trước mắt, hay là nên coi trọng lợi ích mấy ức hoặc thậm chí là mấy triệu ức lâu dài...”

Ánh mắt đám người sáng lên.

Một bên khác, Lâm Bắc Phàm đang chờ đợi đến buồn bực ngán ngẩm, lại liên tiếp tìm tới mấy vị đài trưởng chọc bọ họ một lượt.

Nhìn thấy bọn họ không vui, Lâm Bắc Phàm lại vui vẻ.

Trong đó, phó đài trưởng Vương Luân bị Lâm Bắc Phàm chọc giận đến huyết áp tăng cao, không thể không uống thuốc cho đỡ một chút.

Sắc mặt hắn ta thối như rãnh nước bẩn, đứng ở xa xa nhìn tới cũng cảm thấy thối.

May mà mắt không thấy tâm không phiền, mấy vị đài trưởng liên tiếp chui vào nhà vệ sinh đi tiêu, bọn họ thà chịu đựng mùi trong nhà vệ sinh cũng không muốn chịu đựng miệng thú của Lâm Bắc Phàm.

Mấy đài truyền hình khác nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đều né ra xa, sợ bị tai bay vạ gió.

Trong lúc nhất thời, phòng vệ sinh đã kín người hết chỗ.

Nhìn thấy hội trường chiếu phim trống không, Lâm Bắc Phàm ngửa đầu cảm thán, một bộ buồn tẻ: “Ngay cả một người có thể đánh cũng không có, nhân sinh thực sự cô đơn như tuyết...”

Mèo con phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cứt, meo meo đói bụng, nhanh đi làm đồ ăn cho ta ăn đi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vào thời khắc đỉnh phong như vậy, người lại dám gọi ta là xúc cứt, thật quá ảnh hưởng đến phong cảnh.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Lâm Bắc Phàm giận, dùng hết toàn lực vuốt mèo: “Đồ ăn hàng người suốt ngày chỉ biết ăn ăn, nhìn xem ta vuốt chết người không!

“Meo meo...” Mèo Ragdoll phản kháng, nhưng vô ích, chỉ có thể khuất phục trước thâm uy của Lâm Bắc Phàm.

Lúc này, Vương Thiết Hoa dẫn theo đám người đi ra, thấy hội trường trống không, nàng nghi ngờ nói: “A? Tại sao không có ai? Những người khác đi đâu rồi?”

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt ôm mèo con đã an phận, sau đó đi đến phòng vệ sinh bên cạnh, kêu to: “Các vị đài trưởng, Vương Thiết Hoa đến, đừng có ngồi xồm nữa! Ngồi xồm nữa sẽ bị bệnh trĩ đó!”

Một đám người mặc âu phục giày da nối đuôi nhau đi ra, sắc mặt vẫn thối như thế, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm bọn họ trực tiếp nổi giận.

“Các vị đài trưởng, các người đây là...” Vương Thiết Hoa tỏ ra nghi hoặc.

“Aiz, đừng nói.” Lâm Bắc Phàm bi thương nói: “Đây là một câu chuyện thương tâm, người đừng hỏi mấy vị đài trưởng nữa, nếu hỏi tiếp sợ các vị đài trưởng không còn mặt mũi gặp ai đâu.”

“Hừ!” Mấy vị đài trưởng hừ lạnh một tiếng, nói lên bất mãn của bản thân.

Trương Vĩnh Quyền tương đối nóng nảy: “Tiểu tử, người cứ việc đắc ý đi, người chỉ biết sử dụng những mảnh khóc không ra gì này, thắng lợi chân chính là đao thật súng thật liều mạng đánh ra, để xem lúc không lấy được bộ phim này, người sẽ khóc thế nào!”

“Không lấy được thì không lấy được, ta cũng chẳng thiếu miếng thịt nào!” Lâm Bắc Phàm đắc ý nói: “Dù sao cũng tốt hơn một đám các người trốn trong nhà vệ sinh ngửi mùi thối, có phải mùi hương trong nhà vệ sinh rất dễ chịu không?”

Vừa rồi, Lâm Bắc Phàm lén lút đặt một cái Hôi Quang trần vào, trần pháp này không có tác dụng gì khác ngoài xúc tiến phát huy, khiến mùi thối càng

thêm nồng đậm.

Hơn mười vị đài trưởng ghen ở bên trong mười mấy phút, đúng là chua đến thoải mái...

Khiến người ta khó có thể tưởng tượng!

Thật vất vả đi ra từ bên trong, ngay cả y phục cũng thối.

Vương Thiết Hoa hơi hơi bịt mũi, lui ra phía sau hai bước.

Tuy không biết mới vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, nhưng nàng có thể chắc chắn đó là do Lâm Bắc Phàm làm, có thể khiến nhiều vị đài trưởng quyền cao chức trọng bực bội, có khổ mà không nói ra được, thật bản lĩnh.

“Làm phiền các vị đài trưởng đợi lâu, hiện tại kết quả đã có.”

Đài trưởng bắt đầu nghiêm túc nghe, tiếp theo là lúc quyết định thắng thua.

Vương Thiết Hoa trình trọng nói: “Trải qua quá trình thận trọng cân nhắc, công ty chúng ta nhất trí quyết định Tinh Quang sẽ có được bản quyền phát sóng đợt đầu tiên cho bộ phim truyền hình [Tâm Nguyện Dưới Trời Sao] này.”

“Xì xào....”

Kết quả vừa ra, không chỉ các vị đài trưởng ở đây mờ mịt.

Bản thân Lâm Bắc Phàm cũng mờ mịt.

Phó đài trưởng Trương Vĩnh Quyền kích động nói: “Tại sao lại là Tinh Quang? Vừa rồi lúc tên kia viết giá hoàn toàn không nghĩ ngợi, cũng không hề coi trọng gì! Ta không tin!”

“Đúng! Ta cũng không tin! Lychee TV ta ra giá 2.5 ức, vốn đã có thể tính là mức giá cao so với các bộ phim truyền hình tương tự, ta không tin còn có người ra giá cao hơn chúng ta!” Phó đài trưởng Liễu Sinh của Lychee TV tỏ vẻ không phục.

“Công bố giá của Tinh Quang ra đi! Chúng ta muốn xem kết quả chân thật!” Phó đài trưởng Vương Luân lớn tiếng nói.

“Đúng! Phải công bố, công bố!”

Các phó đài trưởng khác cũng rôi rít kêu gào.

Vương Thiết Hoa thầm cười khở, làm sao có thể công bố?

Nếu công bố ra, phát hiện đối phương chỉ ra giá 1.5 ức, đây không phải là vả mặt các vị đài trưởng sao? Bọn họ chỉ là một công ty giải trí nhỏ, không thể đắc tội nhiều đài truyền hình như vậy.

Vương Thiết Hoa mặt không đổi sắc nói: “Đúng là Lâm tiên sinh đã đưa ra điều kiện khiến ta hài lòng. Loại lợi ích đó không thể dùng tiền tài để cân nhắc, cho nên xin các vị đài trưởng đừng nên làm khó chúng ta. Chờ lát nữa, Âu tổng của chúng ta sẽ làm chủ, mời các vị đài trưởng ăn bữa cơm, hoan nghênh mọi người đường xa mà đến, cũng coi như bù đắp cho thiếu sót của chúng ta!”

Chương 194: Hòa thượng và đạo sĩ?

“Tức đến no rồi, làm gì còn lòng dạ ăn cơm? Ta đi trước!” Trương Vĩnh Quyền thở phì phò rời đi.

Đài trưởng mấy đài khác không có thu hoạch, cũng tỏ vẻ thất vọng, uyển chuyển từ chối lời mời.

Hiện trường chỉ còn lại Lâm Bắc Phàm và một con mèo.

Lâm Bắc Phàm như cười như không nói: “Vương tổng, cuối cùng ta đã đưa ra điều kiện gì khiến các ngươi hài lòng vậy? Tại sao ta không biết?”

Vương Thiết Hoa tức giận liếc hẩn, nói: “Ngươi ra điều kiện gì trong lòng ngươi không tự biết sao? Lương tâm ngươi thật sự rất xấu! Chẳng lẽ lần này ngươi lại muốn từ chối lời mời của chúng ta?”

“Đương nhiên là không, rất vui lòng!”

Có thể lấy giá tiền thấp như vậy để bắt lấy bộ phim truyền hình này, Lâm Bắc Phàm thật cao hứng, vui vẻ đồng ý.

Bởi vì yêu cầu lúc trước của Lâm Bắc Phàm, đám người công ty Hạo Hải đến khách sạn Long Môn ăn cơm, u tổng sau lưng công ty Hạo Hải cũng tới tiếp khách, ăn uống linh đình, vô cùng náo nhiệt.

Giữa tiệc rượu, u tổng và Vương Thiết Hoa thừa cơ đưa ra yêu cầu tăng cường hợp tác, có thể tiến hành trao đổi tài nguyên trên các phương diện tài chính, nghệ sĩ, mọi người hợp tác đôi bên cùng có lợi.

Còn có mấy quyển thần thư Hồng Đậu Trung Văn mà bọn vô cùng xem trọng, hy vọng có thể cùng khai phá những quyển như vậy.

Đối với chuyện này, Lâm Bắc Phàm phóng ra tín hiệu tích cực, tỏ vẻ đúng là có thể tăng cường hợp tác trên những phương diện này, chỉ dựa vào Tinh Quang thực không cách nào bao quát nhiều như vậy, Hạo Hải gia nhập có thể sẽ làm chơi ăn thiệt cũng nên.

Đồng thời liên quan tới bộ phim truyền hình [Tâm Nguyên Dưới Trời Sao] này, bọn họ hy vọng Tinh Quang có thể tuyên bố với bên ngoài là 2.5 ức, như vậy vừa thuận tiện tuyên truyền, cũng có cái để bàn giao với các đài truyền hình khác.

Đối với chuyện này, Lâm Bắc Phàm đồng ý liên tục. Dù sao hấn cũng không cần trả nhiều tiền như vậy thật, bản thân cũng không thua thiệt.

Một trận này có thể nói là chủ và khách đều vui vẻ, mọi người đều có được câu trả lời hài lòng.

Sau khi ăn xong, từ chối ý tốt của u tổng, Lâm Bắc Phàm một mình rời đi.

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm chỉ đội một chiếc mũ lưỡi trai, còn có một chiếc kính râm đen, mặc quần áo gọn nhẹ ôm mềo Ragdoll đi ra ngoài, dự định đi dạo chơi một mình. Về phần mấy vị bảo tiêu đều được Lâm Bắc Phàm cho nghỉ.

Trung Nam là nơi vô cùng náo nhiệt, dân số thường trú nơi này đều đã đạt đến 1000 vạn, tổng nhân khẩu lưu động vượt đến 2000 vạn, đã có thể tính là thành phố lớn trong nước.

Trừ cái đó ra, nơi này còn là thành phố văn hóa cổ, tường thành đủ kiểu còn nguyên trạng, còn có đủ loại kiến trúc cổ, tràn đầy khí tức lịch sử tang thương, dường như đang kể lại huy hoàng một thời.

Lâm Bắc Phàm mang theo mèo Ragdoll, hết như du khách bình thường đến đây du lịch, lưu luyến quên về.

Khiến Lâm Bắc Phàm có ấn tượng sâu nhất là nơi này có rất nhiều chùa miếu, có hơn 10 cái lớn nhỏ khác nhau, cái này khiến Lâm Bắc Phàm nhớ tới một câu thơ cổ:

Nam Triều Tứ Bách Bát Thập Tự,

Đa Thiếu Lô Đài Yên Vũ Trung.

Chùa miếu nơi này chứng minh thời cổ đại, nơi này đã từng phồn hoa.

Lâm Bắc Phàm không tin phật, nhưng nhập gia tùy tục, nhìn thấy tất cả mọi người đến thấp nén nhang tìm kiếm an ủi, Lâm Bắc Phàm cũng thấp theo, đáng đáp bất chước y như thật.

“Thí chủ, người như vậy là không thành tâm thấp hương.” Bên tai truyền đến giọng nói thuần hậu. Lâm Bắc Phàm tập trung nhìn, là một hòa thượng.

Hòa thượng rất béo tốt, cái bụng như người có thai sáu tháng, cầm chỉ cần hơi cúi một chút sẽ xuất hiện ba tầng, mà càng làm cho người kinh ngạc là vành tai hắn ta, cắt ra có thể xào được hai đĩa đồ ăn, ngay cả dầu cũng có thể tiết kiệm.

“Vị sư phụ này, sao người lại nói ta không thành tâm.” Lâm Bắc Phàm cất lời nghi hoặc.

Nhìn mặt mũi hắn ta hiền lành, cười lên như Phật Di Lặc, nhìn cứ như cao tăng đắc đạo.

Hắn ta ôn hòa nói: “Bởi vì cây nhang của ngươi quá nhỏ, Phật Tổ sẽ không cảm giác được. Chỗ ta có mấy cây nhang lớn, có thể đốt được nguyên một ngày. Hơn nữa còn từng khai quang, có thể bay thẳng tới tây phương cực lạc, ngươi có muốn mua một cây thử một lần không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm nhìn mấy cây nhang có thể gọi là cây gậy kẻ bên, cảm thấy rất có lý.

Thế là, dưới ánh cười tí mắt của hòa thượng, Lâm Bắc Phàm tốn 999 đồng tiền mua một cây, sau đó cầm cây nhang hung tợn gõ vào đầu hòa thượng, hòa thượng đầu rơi máu chảy, Lâm Bắc Phàm nhấc chân chạy.

“Tiểu tử thúì, sao ngươi lại đánh người? Đừng chạy, quay lại đây cho ta! Xem ta có cắt chân ngươi đi không!” Hòa thượng vừa dùng một tay bịt cái đầu trọc đang chảy máu, vừa tức giận đuổi theo phía sau.

“Đại sư, vừa rồi ngươi phạm giới sân, Phật Tổ sẽ trừng phạt ngươi!” Lâm Bắc Phàm vừa chạy vừa nói.

“Ta sân cái đầu mẹ ngươi!”

...

Cứ như vậy, chùa chiền yên tĩnh bị huyên náo đến gà bay chó chạy.

Lâm Bắc Phàm lại dạo chơi trong chùa miếu khác, cũng là nơi hương hỏa cường thịnh. Đáng tiếc không có đại sư nào đến giới thiệu nhang cho hắn nữa, hắn tỏ vẻ tiếc nuối. Nhưng vào lúc này, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một người, một thanh niên dáng dấp có thể tính là anh tuấn, ăn mặc rất bảnh bao.

Lâm Bắc Phàm đã từng gặp người này nhiều lần, mỗi lần trông thấy hắn ta đều đang thắp hương bái Phật, bộ dạng vô cùng thành kính.

Cho dù bị các vị đại sư lắc lư, cũng không tức giận.

Đây là một người siêu giàu có, hôm nay chỉ thấp nhang cũng đã thấp hết mấy vạn.

Dường như trong lòng hắn ta có tâm sự gì đó, muốn đi thấp hương ở tất cả chùa miếu Trung Nam, dùng hành động này để tìm kiếm sự thoải mái trong lòng.

Lâm Bắc Phàm nhận ra hắn ta, hắn ta cũng nhận ra Lâm Bắc Phàm, có chút kinh ngạc rồi mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Sau đó ba lạy chín dập đầu, đi đến ngồi xuống bên cạnh người đoán mệnh.

“Đại sư, ta muốn cầu duyên!” Hắn ta nói ra.

Vị đại sư coi bói này cũng không bình thường, râu ria xồm xoàm hết như kẻ lang thang không ai chăm sóc, rõ ràng mặc một bộ đạo bào như đạo sĩ mà lại làm ăn trong chùa miếu, thoát nhìn quá không hài hòa.

Biển hiệu của hắn ta gọi là “Nhiếp bán tiên”, còn có 12 chữ to khác “Phân rõ họa phúc một sớm một chiều, thông hiểu cổ kim trong và ngoài nước”.

Lúc này hắn ta đang nhắm mắt dưỡng thần, thoát nhìn đúng là có mấy phần tiên phong đạo cốt.

Đương nhiên, nếu như người không chú ý đến hai cái chân đen thùi lùi của hắn ta, vậy thì thật đúng là có chút tiên phong đạo cốt.

“Người đoán chữ hay là tướng tay?” Đại sư mở một con mắt ra, đưa ngón trỏ lên trực tiếp chọt vào lỗ mũi, móc ra một đống cục mũi rồi tùy ý bắn ra, thế mà lại bắn luôn vào trong miệng tượng Phật Tỏ vàng.

Sau khi móc cục mũi xong hắn ta lấy tay xoa xoa chân, sau đó lại tiếp tục móc mũi.

Thanh niên và Lâm Bắc Phàm buồn nôn một trận.

“Hay là đoán chữ đi!” Thanh niên lúng túng cười, nếu xem chỉ tay, hắn ta lại đưa tay sờ tay ta thì phải làm sao bây giờ?

“Được, vậy ngươi viết đi.” Đại sư lấy một tờ giấy nhún dưới đáy mông ra, phía dưới còn có một số màu sắc kỳ lạ, vàng xanh đều có, khiến người ta liên tưởng vô hạn.

“Hình như còn thiếu một cây bút...”

Đại sư nhìn chung quanh, rốt cục cũng phát hiện cây bút bị coi thành trâm cài tóc cắm trên mái tóc mốc meo. Hắn ta đang chuẩn bị lấy xuống, thanh niên đã vội vàng ngăn cản: “Đại sư không cần, ta có mang, không cần làm phiền.”

“Vậy cũng được.” Đại sư thuận nước đẩy thuyền.

Gác chân lên cái ghế rách nát, đại sư vừa chụp lấy chân vừa xem thanh niên viết chữ.

Chương 195: Là lừa đảo hay là cao nhân?

Trong lòng Lâm Bắc Phàm nảy sinh nghi vấn, cách ăn mặc khiến người ta chán ghét như vậy, ngôn hành cử chỉ không chút lịch sự, hành vi tác phong không kiêng kỵ gì, hắn ta làm nghề đoán mệnh thật sao?

Lúc này, thanh niên đã viết chữ xong, đó là một chữ “tuyệt”.

Đại sư đoán mệnh híp mắt nhìn, nói: “Vừa rồi ta quan sát ngươi rất lâu, phát hiện khi ngươi viết chữ này mỗi một bút một nét đều rất nghiêm túc, chứng tỏ chữ này rất quan trọng với ngươi. Như vậy rất có khả năng, trong tên ngươi yêu ngươi cũng có một chữ “Tuyệt” này. Nửa phần dưới chữ “Tuyệt” là chữ “Son” nằm ngang, chứng tỏ trong tên ngươi cũng có chữ “Son” này. “Son” này bị ngã ngang, vừa lúc nói rõ ngươi vì chữ tuyệt mà khuyh đảo, ngươi yêu rất sâu.

Thanh niên khiếp sợ: “Đại sư, sao ngươi biết?”

“Nếu thấy chữ này mà không nhìn ra được, há chẳng phải Nhiếp bán tiên ta chỉ là hư danh?” Đại sư toán mệnh ngạo nghễ nói.

Đây là một người có bản lĩnh!

Không ngờ lại bị ta gặp được!

Thanh niên phấn khích vô cùng, giọng điệu thành kính nói: “Đại sư, làm phiền người nói tiếp!”

Đại sư gật đầu, lại móc ra một đồng cứt mũi, nhìn chữ này rồi nói tiếp: “Chữ “Tuyết” này có kết cấu trên dưới, nàng ở trên, người ở dưới, chứng minh người luôn ngưỡng mộ theo đuổi nàng, mà nàng lại không nhìn thấy người đang đứng phía dưới. Nói cách khác, thực ra vẫn luôn là người đơn phương tương tư, có thể người ta chẳng coi người ra gì.”

Sắc mặt thanh niên trở nên âm đạm: “Đại sư người nói đúng! Trong lòng ta nàng là nữ thần như tuyết, ta muốn theo đuổi nàng nhưng lại không dám, chỉ có thể chôn chặt tình yêu này dưới đáy lòng, đau khổ giãy dụa liên tục...”

“Không chỉ như thế, từ chữ này có thể thấy, bên trên là vũ, mưa đến từ trên trời. Phía dưới là sơn, kiên quyết nhô lên, các người một trời một vực, đã được định là hai đường thẳng song song, không thể ở cùng một chỗ. Ta nhìn chữ “vũ” này đại diện cho nước, cá nước thân mật, chỉ sợ người trong lòng người đã có chốn về, đã kết hôn.”

(1) Chữ Tuyết: 雪, chữ sơn: 山, chữ vũ: 雨, chữ Trung Quốc phân ra thành kết cấu trên dưới, kết cấu trái phải, kết cấu tả trung hữu, kết cấu thượng trung hạ, kết cấu bao vây (google để biết thêm chi tiết nha các đạo hữu).

Đại sư đoán mệnh cũng không quan tâm thanh niên có chấp nhận được hay không, lắc đầu nói ra.

Sắc mặt thanh niên âm đạm lần nữa: “Đại sư, người lại nói đúng, đúng là nàng kết hôn rồi, tân lang không phải ta. Chẳng lẽ cả đời này ta và nàng thật đã định trước là hữu duyên vô phận sao?”

“Không phải hữu duyên vô phận, mà là vô duyên vô phận.” Đại sư đoán mệnh nói không chút khách khí, cũng không sợ đắc tội khách hàng: “Nói thật, thông qua chữ này của người, ta cũng có thể thấy người trong lòng người đến từ trên trời, mang ý nghĩa mệnh cách của nàng vô cùng cao quý, giống như phượng hoàng bay lượn trên chín tầng trời, không phải người

bình thường có thể lấy được. Người có được loại mệnh cách này, đều sẽ tự chủ tuyển chọn một nửa khác của bản thân, xem ra đã tìm được, cho nên người vẫn nên bỏ cuộc thì hơn.”

Thanh niên cảm thấy tan nát cõi lòng, lạnh đến thấu xương.

Vốn hẳn ta tới nơi này để dâng hương tìm an ủi, để trái tim mình có thể nhẹ nhõm một chút, không ngờ bây giờ càng đau thêm.

Một tia hy vọng cũng không có, vậy không phải chỉ còn thừa lại tuyệt vọng thôi sao?

Thanh niên cảm thấy mình gần như không thể hô hấp, run rẩy nói: “Vậy ta còn một vấn đề cuối cùng, lúc này nàng có hạnh phúc không? Sẽ luôn hạnh phúc chứ?”

“Ta có thể cho người một đáp án khẳng định, nàng hạnh phúc! Còn hạnh phúc hơn so với tưởng tượng của người! Chí ít là hạnh phúc hơn khi ở bên người!” Đại sư đoán mệnh lại đâm một đao.

“Ha ha, vậy ta an tâm rồi.” Sắc mặt thanh niên tái nhợt, đứng lên, lưng lay sắp đổ muốn đi. Nhưng nghĩ tới điều gì, hẳn ta lại móc một cái bóp tiền từ trên người ra, lấy hết tất cả tiền mặt đặt trước mặt đại sư đoán mệnh rồi cung kính bái một cái, sau đó chậm rãi rời đi.

“Chờ đã, từ trước đến nay Nhiếp bán tiên ta đoán mệnh chỉ lấy 99, không thể hơn trăm, hơn trăm tất thiệt. Đây là thiên số, thêm một phần cũng không được, thiếu một phần cũng không được. Người lấy tiền dư về đi.”

Đại sư đoán mệnh chỉ lấy từ một trăm nguyên, sau đó tìm thôi một xu về.

“Được, đại sư.” Thanh niên trả lời.

Đại sư đoán mệnh lại nắm lấy chân hết nhìn đông tới nhìn tây, bỗng nhiên trông thấy Lâm Bắc Phàm, ánh mắt hẳn ta sáng lên, nói: “Vị tiểu thanh niên ôm mào kia, có muốn tới tính một chút không? Tính không chính xác không lấy tiền!”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất thú vị, vừa rồi hắn nhìn thật lâu, phát hiện hai người kia không phải cùng một bọn, hình như vị đại sư thoát nhìn không có quy củ này cũng có chút bản lĩnh.

Thế là, Lâm Bắc Phàm ôm mèo đi tới ngôi xuống.

Lúc này, thanh niên mới vừa lấy tiền thừa còn lại, vốn định rời khỏi nhưng lại đột nhiên ở lại, không biết có phải hắn ta ôm hy vọng hư vô mờ mịt gì đó, ví như hy vọng vị đại sư này là giả, hy vọng lời hắn ta mới vừa nói là sai.

Lâm Bắc Phàm và đại sư đoán mệnh đều mặc kệ hắn ta.

“Thiếu niên, đoán chữ hay là xem tướng?” Đại sư đoán mệnh nhìn Lâm Bắc Phàm đầy hứng thú, giống như có thể nhìn ra được gì đó từ nửa gương mặt bị che đi của Lâm Bắc Phàm.

“Đoán chữ.” Lâm Bắc Phàm cũng lựa chọn cách làm tương đối sạch sẽ.

Tiếp nhận bút thanh niên đưa tới, nghĩ nghĩ rồi gạch một cái, đó là chữ “nhất”.

Một chữ đơn giản như vậy, xem người đoán thế nào?

Kết quả không ngờ được, đại sư đoán mệnh quá sợ hãi: “Trời ơi! Không được! Chữ này thật không được đâu!”

Khóe miệng Lâm Bắc Phàm nhếch một cái: “Có gì không được? Đây là chữ “nhất” đúng không? Ngay cả học sinh tiểu học cũng biết viết!”

Đại sư đoán mệnh kích động nói: “Nhất” và “Nhất” là khác nhau, xuất từ tay hai người khác nhau, chữ “nhất” cũng cho ra hai đáp án khác nhau. Chữ “nhất” của người trần ngập khí thế duy ngã độc tôn, đại diện hăng cổ duy nhất từ cổ chí kim, độc nhất vô nhị, là một chữ viên mãn nhất!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

...

Người còn có thể kéo một chút nữa không?

Chỉ một chữ nhất đơn giản như vậy, chẳng lẽ người còn có thể kéo ra Ngọc Hoàng đại đế?

Ngay cả thanh niên bên cạnh cũng vô cùng hoài nghi.

“Một chữ “nhất” có thể viên mãn tới mức nào? Ta ít đọc sách, người không nên gạt ta...”

“Chữ nhất mới là chữ viên mãn nhất, đại diện cho mệnh cách trân quý nhất, đồng thời cũng đại diện cho ý trời!”

Đại sư đoán mệnh nói không ngớt: “Cũng ví như nói hoàng đế, hẳn có mệnh cách Cửu Ngũ Chí Tôn, đó đã là chúa tể nhân gian. Nhưng Cửu Ngũ còn cách viên mãn năm phần. Cho dù là chúa tể thiên địa, cũng chỉ là mệnh cách Cửu Ngũ Chí Tôn, cách viên mãn một phần. Nhưng chữ “nhất” của người lại đại diện cho mệnh cách viên mãn nhất, siêu thoát nhân gian và thiên địa, không bị khống chế, như một người đến từ truyền thuyết vậy.”

Đại sư toán mệnh lái nhai lắm nhảm, càng nói càng huyền huyền.

Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy mệnh cách của mình rất trâu bò, nói thí dụ như xuyên việt bất tử, còn được hệ thống kèm theo, nhất định chính là kiểu nhân vật chính, loại mệnh cách này có thể không trân quý sao?

Nhưng cũng không trân quý đến mức siêu thoát thiên địa nhân gian chứ? Xin nhờ, nơi này là đô thị, không phải phim trường huyền huyền hay thần thoại.

Lâm Bắc Phàm im lặng nói: “Đại sư, có phải người suy nghĩ nhiều rồi không?”

“Ta tuyệt không suy nghĩ nhiều! Ta nghiêm túc, hết sức nghiêm túc nói cho người biết!” Đại sư đoán mệnh lộ ra nụ cười bỉ ổi, vẻ mặt nịnh hót nói: “Tiểu huynh đệ, trên người còn thiếu vật trang sức đúng không? Người xem ta có được không?”

Nhìn đại sư đoán mệnh như mới vừa chui ra từ trong đồng rác, Lâm Bắc Phàm đáp lại một chữ: “Cút!”

Đại sư toán mệnh: “...”

Chương 196: Tiểu bạch kiểm mới là nhóm yếu thế!

“Lúc đầu ta còn tưởng ngươi có mấy phần bản lĩnh, không ngờ ngươi còn thái quá hơn cả mấy tên lừa đảo kia!” Lâm Bắc Phàm lắc đầu đứng dậy, phui mông một cái rời đi: “Được rồi, không chơi với ngươi!”

“Tiểu huynh đệ, xin dừng bước!” Đại sư đoán mệnh đuổi theo.

“Làm sao, ngươi còn muốn tiền?” Lâm Bắc Phàm lạnh lùng nói.

Hắn ta lập tức lắc đầu thật mạnh: “Ta không dám thu tiền của ngươi, sẽ tổn thọ!”

“Nói như thật!”

Lâm Bắc Phàm tránh thoát hắn ta, sau đó bước nhanh rời đi.

“Tiểu huynh đệ! Tiểu huynh đệ! Ta thật không có ác ý, ngươi nghe ta nói...” Đại sư đoán mệnh đuổi sát phía sau. Hắn ta thoạt nhìn tuổi đã cao, nhưng thân thể lại mạnh mẽ như lính đặc chủng.

Nhưng tốc độ của Lâm Bắc Phàm càng nhanh hơn, chỉ chớp mắt mấy cái đã biến mất không thấy tăm hơi.

Chỉ còn lại thầy tướng số mang vẻ mặt tiếc nuối.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục trần trọc, tiếp tục dạo chơi các danh lam thắng cảnh đi tích cổ khác.

Rất ngoài ý muốn, hoặc là vô cùng trùng hợp, lại gặp lại thanh niên thoạt nhìn không tầm thường kia.

Lúc này, hắn ta lại đang thấp hương bái phật.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, hắn ta chủ động tiến lên chào hỏi: “Tiểu huynh đệ, thực trùng hợp, lại gặp mặt.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đúng là rất trùng hợp, hôm nay ta đã gặp người sáu lần, mỗi lần đều trông thấy người đang thắp hương bái phật.”

“Cũng là vì cầu an tâm, đối mặt với bất lực trong lòng, ta chỉ có thể khẩn cầu Thần Phật.” Thanh niên cười khò: “Khó lắm mới có thể gặp gỡ, đây là duyên phận, người có hứng thú nghe câu chuyện của ta không?”

“Đương nhiên là có hứng thú.” Lâm Bắc Phàm bất quái nói.

Thế là, hai người tìm một quán trà có thể tính là an tĩnh, thanh niên rử rử bên tai nói câu chuyện của hắn ta.

Không có quá nhiều câu huyệt, cũng không có quá nhiều khó khăn trắc trở, câu chuyện của hắn ta rất đơn giản, đó chính là trong một tiệc rượu, hắn ta vừa gặp đã yêu một thiên chi kiều nữ, từ đó về sau hắn ta yêu không cách nào kìm chế, nhưng trong lòng hắn ta lại rất hèn nhát, không dám biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể yên lặng nhìn nàng, bảo vệ nàng, yêu nàng.

Thực ra đây chính là tương tư đơn phương.

Kết quả, tương tư đơn phương thường không có kết cục tốt, vị thanh niên này cũng y như vậy.

Yên lặng yêu thầm nhiều năm, người chung quanh đều biết, duy chỉ có vị thiên chi kiều nữ kia từ đầu đến cuối đều không biết, hoặc có lẽ nàng biết rõ nhưng không để ý. Ngay khi hắn ta muốn lấy dũng khí thổ lộ thì vị kia thiên chi kiều nữ lại đột nhiên kết hôn, hơn nữa còn là chủ động kết hôn, vừa gặp đã yêu tên tiểu bạch kiểm không quyền không thế, không bối cảnh gì cả, một khắc này, trái tim hắn ta tan nát, hằng đêm mua say...

Ừm, câu chuyện này có vẻ rất quen thuộc, giống như đã từng xảy ra chung quanh mình rồi.

“Người nói rốt cuộc tên tiểu bạch kiểm đó có điểm gì tốt? Rốt cuộc tên đó có điểm gì tốt hơn ta chứ?”

Rượu không say nhưng người tự say.

Trong lòng muôn say, dù cho uống trà cũng sẽ say.

Thanh niên đau khổ chồng chất nói: “Nói về tướng mạo, tuy bề ngoài ta không được như Phan An nhưng cũng có thể tính là đáng vẻ đường đường. Nói về học thức, từ bé ta đã học giỏi nhiều mặt, được cử tới học đại học Yale rồi tốt nghiệp thạc sĩ ở đó. Nói về năng lực, tuy dựa vào cha chú nhưng ta cũng cố gắng lăn lộn, từ một lãnh đạo nhỏ lần mò lên đến chức vụ tổng giám đốc. Bàn về tài phú, tài sản có mấy chục ức, tài chính còn có thể chi phối hàng trăm hàng ngàn ức tiền vốn. Nói về quyền thế, ta là người nói nghiệp tập đoàn siêu cấp ngàn ức, mỗi tiếng nói cử động của ta đều có thể ảnh hưởng đến việc ăn, mặc, ở, đi lại của mấy chục vạn người. Người nói, tại sao nàng thà chọn một tên tiểu bạch kiểm không có gì cả, cũng không đồng ý chọn ta chứ?”

Nghe hẳn ta nói, Lâm Bắc Phàm không vui.

Tiểu bạch kiểm thì thế nào?

Tiểu bạch kiểm không thể có mùa xuân sao?

Tiểu bạch kiểm không thể được đại phú bà coi trọng sao?

Tiểu bạch kiểm chúng ta cũng có ước mơ đó, có được không?

Huống chi, tiểu bạch kiểm chúng ta mới là nhóm yếu thế trong xã hội, ngoại trừ dáng dấp đẹp mắt thì không còn gì khác, chung quanh đều là phú bà nhìn chăm chăm, thường xuyên muốn kéo chúng ta vào rừng cây nhỏ khà khà khà...

Cuộc sống của đám tiểu bạch kiểm chúng ta cũng không dễ dàng, mỗi ngày đều nơm nớp lo sợ, vì vậy, cần phải được mọi người che chở mới đúng.

Lâm Bắc Phàm quyết định phải kiên trì giữ vững lập trường của bản thân, cho tiểu bạch kiểm một chính danh.

Lâm Bắc Phàm cao thâm khó lường nói: “Người có từng nghĩ tới, thực ra vấn đề nằm trên thân người?”

“Hả?” Thanh niên rơi vào trầm tư, nói: “Ý người nói ta không đủ dũng cảm, luôn không dám tiến về phía trước, không thổ lộ sớm một bước, cho nên bị tên tiểu bạch kiểm nhân cơ hội mà vào?”

“Người nghĩ nhiều, dù cho người thổ lộ sớm một bước, kết quả cũng sẽ không thay đổi.”

Thanh niên: “...”

Lão đạo lại đâm tim.

“Tại sao? Rõ ràng ta ưu tú như vậy, chẳng lẽ nàng lại chướng mắt ta sao?”
Thanh niên có chút kích động.

“Có phải người hiểu lầm gì về mình rồi không? Cái người gọi là ưu tú, thực ra có thể nó không là gì đối với người trong lòng người.”

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang hỏi: “Ta hỏi người, so với người, học thức của nàng thế nào?”

Thanh niên lắc đầu: “Ta kém hơn nàng, ta tốt nghiệp thạc sĩ Yale, nàng tốt nghiệp hai bằng thạc sĩ Harvard, nàng mạnh hơn ta.”

“So với người, năng lực của nàng thế nào?”

Thanh niên lại lắc đầu: “Ta kém hơn nàng, khi nàng nhậm chức, nàng có thể khuếch trương tài sản của tập đoàn lên gấp đôi, đạt được một bước nhảy vọt lớn, nhưng ta không làm được.”

“Vậy so với người, tài phú của nàng thế nào?”

Thanh niên lắc đầu lần nữa: “Ta kém hơn nàng, hiện tại nàng xây dựng sự nghiệp bằng hai bàn tay trắng, giá trị bản thân đã vượt qua trăm ức, nhưng ta còn dậm chân tại chỗ, đây là điều khiến ta bội phục nàng nhất.”

“So với người, quyền thế của nàng thế nào?”

Thanh niên lại lắc đầu: “Ta kém hơn nàng, dù ta có nhờ vào lực lượng gia tộc, tôi đa cũng chỉ có thể ảnh hưởng tới mấy chục vạn người. Nàng dựa

vào lực lượng bản thân đã có thể ảnh hưởng đến hàng trăm hàng ngàn hàng vạn, thậm chí là hơn ức người.”

Lâm Bắc Phàm mở ra tay, bắt đắc dĩ nói: “Vậy thì đúng rồi, bất luận là học thức, năng lực, tài phú hay là quyền thế, người đều không sánh nổi nàng, người có nàng cũng có, cho nên dựa vào cái gì mà nàng phải coi trọng người?”

Thanh niên: “...”

Lời này rất có đạo lý, ta không phản bác được!

Thanh niên không phục: “Nhưng tên tiểu bạch kiểm kia cũng đâu thể sánh được với nàng!”

“Sai! Chí ít hắn cũng đẹp mắt, bề ngoài của hắn được hơn người, còn hấp dẫn người hơn người, đặt trong nhà còn có thể khiến cảnh đẹp ý vui, cho nên người ta thà chọn tiểu bạch kiểm cũng không chịu chọn người. Ta nói đúng không?”

“Ta...” Thanh niên không phục lần nữa: “Điểm ấy ta thừa nhận, đúng là nhìn bề ngoài hắn đẹp trai hơn ta, nhưng đẹp trai lại không thể ăn thay cơm.”

“Nói này người sai rồi.” Lâm Bắc Phàm cười haha: “Vậy ta hỏi lại người, bất luận là học thức, năng lực, tài phú hay là quyền thế, nàng có người cũng có, vì sao người còn để ý nàng?”

“Cái này...” Thanh niên trở mắt.

“Nói trắng ra, còn không phải là vì người vừa ý dung nhan tuyệt thế của nàng sao? Chính người cũng là người thuộc hiệp hội vẻ ngoài, trông mặt mà bắt hình dong, sao người ta không thể tìm người đẹp hơn, hết lần này tới lần khác lại phải tìm người?”

Thanh niên: “...”

Nói rất có đạo lý, ta không biết phản bác thế nào lần nữa!

“Cho nên, người chỉ đang muốn lừa mình dối người, bỏ ý nghĩ đó rồi đối mặt với hiện thực đi.” Lâm Bắc Phàm an ủi: “Chân trời nơi nào không có cỏ thơm, rồi người sẽ tìm được một người ham mê tài phú của người mà không phải ham mê sắc đẹp của người, hai người còn có thể cùng nhau sống hết quãng đời còn lại.”

Thanh niên: “...”

Rốt cuộc là người đang chúc phúc ta hay là đang nguyện rửa ta đây?

Chương 197: Tham gia buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng!

Ngày hôm đó, sau khi nghe Lâm Bắc Phàm nói, thanh niên tới quán rượu uống say mèm.

Hài tử này vốn muốn cầu thần bái phật để tìm kiếm sự an ủi, kết quả lại bị Lâm Bắc Phàm liên tục cầm dao, vết thương chồng chất. Nhìn dáng vẻ thương tâm gần chết của hắn ta, chỉ sợ hắn ta còn phải say mèm thêm mấy ngày.

Lâm Bắc Phàm thấy hắn ta có bảo tiêu đi theo nên liền mặc kệ.

Lại chơi một ngày, Lâm Bắc Phàm mang theo bộ phim truyền hình 《 Tâm Nguyên Dưới Trời Sao 》 khải toàn mà về.

Mua với giá 1.5 ức, rẻ hơn 7000 ~ 8000 vạn so với giá thị trường, cũng có nghĩa là đài truyền hình có thể kiếm thêm 7000 ~ 8000 vạn, tuy không nhiều, nhưng cũng là một tin tức có lợi đối với đài truyền hình.

Ít nhất, chờ đến sau khi bộ phim này được phát sóng, có thể hồi máu 2 ức.

Hai nàng đều cực kỳ vui vẻ, Vũ Thiên Mị còn đề nghị, nếu sau này có buổi họp báo phim nào giống như vậy, cứ để Lâm Bắc Phàm ra trận. Vận khí của gia hỏa này quá tốt, mỗi lần rời núi đều có thể nhặt được lợi ích vô cùng lớn, cảm giác như được trời xanh bảo hộ.

Lúc này, đã đến tháng 11, khí trời bắt đầu lạnh lẽo.

Thời gian gần đến cuối năm, đủ loại lễ trao giải, hoạt động nhiều hơn bình thường.

Tinh Quang cũng nhận được mười mấy giấy mời, bởi vì 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 hoàn toàn xứng đáng là thần kịch thường niên, quần thể người xem rộng rãi, muốn bình thường tất nhiên không thể loại bỏ chúng nó.

Có điều, phần lớn những hoạt động trao giải này đều là giải thưởng lông gà vỏ tỏi, không có nhiều hàm kim lượng (1), không hấp dẫn được Đài truyền hình Tinh Quang.

(1) Hàm kim lượng: lượng vàng trong vật phẩm trang sức, ý chỉ nội hàm của người/vật gì đó.

Nhưng trong đó, bọn họ nhất định phải tham gia Giải Kim Chung, bởi vì Giải Kim Chung là lễ trao giải uy quyền nhất do quốc gia cử hành, bao gồm âm nhạc, truyền hình điện ảnh, gameshow, giải thưởng anime, là thịnh sự ngành giải trí, chỉ cần có thể lấy được một giải thưởng lớn trong đó, nghĩa là hẳn đã lọt vào mắt quốc gia, nhận được sự tán thành từ quốc gia, lợi ích không tầm thường.

Tinh Quang có rất nhiều tiết mục trong danh sách đề cử của Giải Kim Chung, ở phương diện phim truyền hình có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , ở phương diện gameshow có 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Bá 》 , còn ở phương diện âm nhạc có sáng tác của Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 《 Ta Tin Tưởng 》 《 Tuý Quyền 》 .

Phía trên là tiết mục đạt giải, còn phía dưới là nghệ sĩ đạt giải.

Tổ hợp Luyện Tuyệt Ái Tử được đề cử bốn giải thưởng lớn là giải nghệ sĩ mới xuất sắc nhất, tác giả mới xuất sắc nhất, ca sĩ được nhiều người yêu thích nhất và ca sĩ mới xuất sắc nhất. Đạo diễn kiêm biên kịch 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 Hà Viên Ngoại, hẳn ta được đề cử giải biên kịch giỏi nhất.

Và bốn diễn viên của hai bộ phim truyền hình, được đề cử giải diễn viên có tiềm năng nhất và diễn viên phụ xuất sắc nhất.

Có thể nói, tuy rằng Tinh Quang chưa đoạt giải, thế nhưng bọn họ có tám tiết mục và tám cá nhân được đề cử Giải Kim Chung, tranh giành 15 giải thưởng, xem như năm nay Tinh Quang thắng lớn.

Đối với thịnh hội giống như vậy, hai nàng tuy bận bịu nhưng vẫn rút bớt thời gian tới tham gia, đây là sự ngợi khen dành cho một năm công tác, là sự khẳng định thành tích mà các nàng nhận được trong một năm qua.

Các nàng không chỉ muốn tham gia, mà còn muốn kéo Lâm Bắc Phàm cùng tham gia.

“Các người đi là được, kéo theo ta làm gì? Những sự kiện như vậy rất nhàm chán, muốn tới đó cũng phải ngồi máy bay suốt vài giờ đồng hồ... Hơn nữa người ta cũng không mời ta.” Lâm Bắc Phàm không hề nghĩ ngợi cự tuyệt.

“Ai nói người ta không mời chàng? Máy lễ trao giải kiểu này có một lệ cũ, đó là người được mời có thể dẫn theo bạn gái hoặc bạn trai cùng đi thăm đờ, như vậy mới có thể gia tăng thời gian xuất hiện trên màn ảnh. Chàng là lão công ta, sao có thể không đi cùng ta? Chẳng lẽ chàng hy vọng người khác nắm lấy tay ta đi trên thảm đỏ sao?” Bạch Thanh Tuyết nghiêm mặt.

Lâm Bắc Phàm lập tức lắc đầu: “Không nguyện ý, nàng chỉ có thể nắm tay ta, cho đến răng long đầu bạc!”

Lâm Bắc Phàm chớp lấy cơ hội thể hiện sự lãng mạn.

Bạch Thanh Tuyết mặt mày ửng hồng, vui vô cùng: “Miệng lưỡi trơn tru, tính ra chàng còn rất biết nói chuyện!”

Hai người tâm đầu ý hợp, có chút không kìm hãm được dựa vào nhau.

“Người đừng động, nếu người còn động sao ta có thể đo vòng eo của người được? Muốn lên giường thì để buổi tối, đo đạc chậm trễ, người còn muốn đặt lễ phục không?” Võ Thiên Mị vội vàng đo kích thước vòng eo cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Rốt cục, lễ trao giải Kim Chung cũng bắt đầu.

Lễ trao giải Kim Chung được tổ chức tại nhà hát lớn quốc gia ở thủ đô, bên tổ chức là Tổng cục Phát thanh và Truyền hình cùng với Bộ Trung tuyên, còn có đài truyền hình trung ương, đài truyền hình thủ đô và các đài truyền hình khác liên hợp tổ chức, là lễ trao giải quyền uy nhất, long trọng nhất.

Hàng năm vào thời gian này, các đại lão ngành giải trí, ca sĩ, diễn viên đều sẽ tụ hội ở đây, tinh quang rạng rỡ, hết sức sáng chói, là giải thưởng lớn được quốc gia công nhận.

Đương nhiên, sự nhiều chao ít, Giải Kim Chung chỉ có hai mươi tám hạng mục, có thể nhận giải chỉ lác đác vài người, còn lại đa số đều là tới để góp mặt. Nhưng mà, có cơ hội tham gia thịnh hội này đã là vinh dự rất lớn.

Ngày tổ chức lễ trao giải, hồng kỳ phấp phới, tinh quang lập lòe, người người tấp nập, nhìn xung quanh tất cả đều là đầu người, thủ đô phải xuất động hơn ngàn cảnh vệ mới không chế được.

Lần này, người dẫn chương trình là một trong những MC nổi tiếng của CCTV, cực kỳ có kinh nghiệm trong việc dẫn các chương trình lễ hội như thế này.

Một tâm thăm dò to dài nổi thẳng đến nhà hát lớn quốc gia.

Bởi vì thời gian có hạn, mà người đến tham dự lại rất nhiều, cho nên thời gian đi thăm dò đều được cơ cấu theo đơn vị, ví dụ như bạn thuộc công ty giải trí lớn, bạn có thể dẫn theo cả người nhà ra sân, khung cảnh đầy tráng lệ.

Dẫn chương trình Mạnh Quân dùng giọng nói cao vút hùng dũng: “Hiện tại đang đi phía chúng ta là công ty giải trí Đông Hoa! Dẫn đội là đồng sự trưởng của giải trí Đông Hoa Diêu Văn Tôn và phu nhân hấn ta Đái Lệ Lệ!

Lần này bọn họ được đề cử tổng cộng ba giải thưởng, theo thứ tự là giải nào đó nào đó vào vòng nào đó nào đó... Chúc bọn họ may mắn!”

Cứ như vậy giới thiệu từng đội từng đội một, có cảm giác như đang tham gia Olympic.

Vì một năm qua đài truyền hình Tinh Quang lấy được thành tích khiến nhiều người chú ý, được đề cử không biết bao nhiêu giải thưởng, là nhân vật quan trọng, cho nên tới mãi sau bọn họ mới ra sân, có cảm giác như áp lực.

Đồng thời, đội ngũ của bọn hắn cũng là đội ngũ không lồ nhất, bởi vì mỗi một người có vé mời đều có thể dẫn theo một người đi cùng, Tinh Quang có nhiều người được mời như vậy, đương nhiên số người bọn họ dẫn theo cũng sẽ nhiều.

Tinh Quang bao hết mấy chiếc xe sang để tới, xếp thành một hàng tung đội(1) đằng sau, đặc biệt hào khí.

(1) Tung đội: biên chế quân đội thời kỳ chiến tranh giải phóng của nhân dân Trung Quốc, tương đương với một quân đoàn ngày nay.

Rất nhiều người đều là gương mặt mới, lần đầu tham gia sự kiện như vậy, cảm thấy vừa kích động lại khẩn trương.

Lâm Bắc Phàm cũng rất khẩn trương, bởi vì hai bên trái phải của hắn đều là đại mỹ nhân, hơn nữa cả hai đều đang nắm tay hắn, chỉ cần hắn hơi xô dịch một chút là có thể chạm đến nơi mềm mại, thực sự là vừa hưởng thụ lại vừa tra tấn.

Chạm phải Bạch Thanh Tuyết thì không sao, dù sao nàng cũng là lão bà hắn, không quan trọng.

Nhưng mà tiêu yêu tinh bên cạnh lại luôn luôn lén lút, như có như không câu dẫn hắn.

Đến khi hắn nhìn sang, nàng còn giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, cười hệt như tiêu hồ ly xinh đẹp.

Lâm Bắc Phàm có cảm giác bản thân đang yêu đương vụng trộm.

Chương 198: Có hai mỹ nhân làm bạn, tình địch chung của nam giới cả nước!

“Lão công, chàng sao vậy? Dường như trạng thái của chàng không được bình thường...” Bạch Thanh Tuyết phát hiện dị thường, liền hỏi.

“Không có gì, chỉ là lần đầu tham gia thịnh hội như vậy, trong lòng ta hơi khẩn trương, thích ứng một chút là được rồi!” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, sắc mặt mất tự nhiên nói!

“Hóa ra là vậy!” Bạch Thanh Tuyết bừng tỉnh, sau đó nhỏ giọng nói: “Kỳ thực lão công, đây cũng là lần đầu tiên ta tham gia thịnh hội như vậy, trong lòng cũng có chút khẩn trương, cho nên chỉ có ôm chàng ta mới an tâm.”

“Vậy thì ôm chặt một chút! Ta vĩnh viễn là nơi để nàng dựa vào!” Lâm Bắc Phàm cười trấn an.

Vũ Thiên Mị đột nhiên nói: “Thực ra ta cũng có chút khẩn trương...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Rốt cục, sau một khoảng thời gian chờ đợi dài đằng dặc, đến phiên bọn hắn ra sân áp trực.

Một loạt xe sang theo chỉ thị của nhân viên công tác dừng bên cạnh thảm đỏ, mấy vị tiểu ca điều khiển chương trình ưu nhã đi tới, mở cửa xe ra theo thứ tự.

Vừa rồi có nhiều người làm nền như vậy, lúc này bầu không khí bỗng chốc tăng vọt, thanh âm đình tai nhức óc.

Trong tiếng reo hò và chờ mong của đám người, Vũ Thiên Mị bước một chân xuống trước.

Nàng mặc một thân âu phục bó sát người màu rượu vang, giày cao gót cùng màu, khoác một chiếc áo choàng màu xám đen lộ vai, tóc hơi xoắn xõa trên

bờ vai trần xinh đẹp, thoát nhìn vừa đoan trang lại diễm lệ, đẹp không sao tả xiết.

Nếu bàn về giá trị nhan sắc, Vũ Thiên Mị không thua bất kỳ nữ minh tinh xinh đẹp nào trong giới giải trí, nhưng nếu bàn về khí tràng và khí chất, chỉ sợ không một nữ minh tinh nào trong giới giải trí có thể sánh được.

Nàng chỉ đứng ở nơi đó, nở nụ cười nhẹ, lập tức diễm quang bắn bốn phía.

“ ... ”

Toàn trường xôn xao, tiếng vỗ tay như sấm động.

Chỉ sợ sau tôi nay, có thể Vũ Thiên Mị sẽ nổi danh.

Ngay sau đó, là Lâm Bắc Phàm ra sân.

Lâm Bắc Phàm ăn mặc vô cùng đơn giản, một thân âu phục đen bó sát người, phác họa ra thân hình hoàn mỹ của hắn, thân cao gần 1m9, tóc hơi chải ngược về sau, lộ ra khuôn mặt sạch sẽ tuấn dật.

Từ xa nhìn lại, hắn như bước ra từ trong manga.

Khẽ mỉm cười, tinh quang xán lạn.

Toàn trường lần nữa xôn xao, tiếng hoan hô càng thêm nhiệt liệt.

Bởi vì đại bộ phận người được xếp ở phía trước đều là fan nữ, nhìn thấy nam nhân tuấn mỹ như vậy, tất nhiên bọn họ la hét càng thêm điên cuồng, càng thêm chấp liệt, cảm giác lỗ tai đều ong ong.

Đây cũng là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm xuất hiện trước mặt công chúng, nhưng oanh động không kém gì thiên hoàng siêu sao.

Ngay sau đó là Bạch Thanh Tuyết.

Nàng mặc cũng tương đối đơn giản, một thân lễ phục đen dài, áo khoác ngoài cộc tay màu đen, mái tóc dài búi cao để lộ khuôn mặt tràn ngập anh khí lại khiến nữ nhân đổ kỵ.

Danh khí của Bạch Thanh Tuyết là lớn nhất, có thể so với minh tinh hạng nhất.

Hiện tại nàng lộ diện một cách hoàn mỹ như vậy, tự nhiên sẽ tạo nên oanh động to lớn.

“Bạch nữ thần!”

“Bạch nữ thần!”

Tiếng kêu la liên tiếp.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười vẫy tay với mọi người chung quanh, sau đó cùng Vũ Thiên Mị một trái một phải khoác tay Lâm Bắc Phàm, khuôn mặt tươi cười yêu kiều đi lên phía trước.

Lâm Bắc Phàm bị kẹp ở giữa, thành tình địch chung của tất cả phái nam ở đây.

Những nhân viên khác của Tinh Quang cũng theo thứ tự đi ra.

Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị dẫn theo đội ngũ khổng lồ bước lên thảm đỏ.

Dẫn chương trình Mạnh Quân lại dùng giọng cao vút hùng dũng: “Đang đi về hướng chúng ta là đài truyền hình Tinh Quang ! Dẫn đầu là đài trưởng Tinh Quang, Bạch nữ thần Bạch Thanh Tuyết! Phó tài trưởng diễm lệ thiên kiều Vũ Thiên Mị! Còn có một người khiến người khác hâm mộ đổ kị, trượng phu Bạch Thanh Tuyết Lâm Bắc Phàm! Lần này bọn hắn được đề cử tổng cộng 12 giải thưởng, là đơn vị được đề cử nhiều giải thưởng nhất trong giải Kim Chung năm nay! Bọn hắn được đề cử...”

Sau khi dẫn chương trình giới thiệu, đám người mới biết được vậy mà năm nay Tinh Quang lại lấy được nhiều thành tựu như vậy.

Chẳng qua, tựa hồ cũng là thuận lý thành chương, bởi vì thành tích của bọn hắn quá rõ ràng.

Trong tiếng hoan hô, rốt cuộc một đám người cũng tìm được cửa ra vào nhà hát lớn, nơi này có một sân khấu mới được xây dựng, tiện cho khách mời chụp ảnh ký tên, đồng thời cũng tiện cho dẫn chương trình tiến hành phỏng vấn.

Mạnh Quân đầu tiên là phỏng vấn Lâm Bắc Phàm đang bị kẹp ở giữa.

“Xin chào Lâm tiên sinh, người là nam nhân có diễm phúc nhất mà ta từng thấy. Ta cam đoan sau khi buổi lễ trao giải hôm nay được truyền ra, người nhất định sẽ trở thành kẻ thù của tất cả phái nam cả nước. Xin hỏi một chút, người có cảm tưởng gì?”

“Không có bất kỳ cảm tưởng gì, bởi vì ta đã quen rồi.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Mạnh Quân: “...”

Trúng một kích trang bức bất ngờ không kịp đề phòng, kém chút lóa mù mắt hẳn ta.

Mạnh Quân lúng túng cười một tiếng: “Lâm tiên sinh thật hài hước! Vậy ta muốn hỏi Bạch tổng một chút, lần này đài truyền hình các người được đề cử tổng cộng 12 hạng mục giải thưởng, người cảm thấy thế nào? Có gì muốn chia sẻ với khán giả không?”

“Ta cũng không có bất kỳ suy nghĩ gì, bởi vì đây là kết quả do đài truyền hình chúng ta giành được dựa vào thực lực, danh xứng với thực! Nếu không phải giải thưởng có hạn, ta còn cảm thấy khá ít!”

Mạnh Quân: “...”

Sao người nhà này có thể trang bức tới vậy?

“Vũ phó đài trưởng, đây là lần đầu người lộ diện, thực sự quá kinh diễm, ngôi sao trên trời cũng vì người mà ảm đạm!”

“Cảm ơn!” Vũ Thiên Mị không mất lễ phép nói.

Mạnh Quân tiếp tục hỏi: “Như vậy người cảm thấy, lần này đài truyền hình các người có thể giành lấy được bao nhiêu giải thưởng đây? Người có thể to gan suy đoán, cho dù nói sai, với sự mỹ lệ của người chắc chắn tất cả mọi người sẽ tha thứ.”

“VẬY ta sẽ không khách khí, ta cảm thấy là toàn bộ!” Vũ Thiên Mị nắm tay, tự tin nói.

Mạnh Quân: “...”

Người cũng quá không khách khí.

Tiếp đó, Mạnh Quân lại phỏng vấn thêm vài người, ngay sau đó mọi người ký tên lên bức bình phong lớn phía sau, cuối cùng đi vào nhà hát lớn, lễ trao giải chính thức bắt đầu.

Việc sắp xếp chỗ ngồi trong lễ trao giải Kim Chung cũng rất thú vị, ngồi càng gần phía trước, càng ở trung tâm thì xác suất đoạt giải lại càng lớn.

Bởi vì ngồi như vậy, lúc trúng thưởng quay chụp tương đối dễ dàng.

Lâm Bắc Phàm nhìn thoáng qua, phát hiện tuyệt đại bộ phận người đều ngồi ở vị trí trung ương, tâm lý lập tức tự tin.

Không dám nói cầm hết tất cả giải thưởng, nhưng cầm một nửa hẳn là không thành vấn đề.

Vị trí của mấy người Lâm Bắc Phàm nằm ở hàng thứ sáu, tương đối trung ương. Lâm Bắc Phàm ngồi xuống theo thứ tự, bên trái là Bạch Thanh Tuyết, bên phải là Vũ Thiên Mị, hẳn lại được ngồi giữa thêm một lần nữa, hạnh phúc khiến người ta phát cuồng.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, phát hiện phía trước có vài tên cừu nhân đang ngồi, trong lòng Lâm Bắc Phàm thầm vui vẻ.

“Phó đài trưởng Vương Luân, người cũng tới sao? Nhiều ngày không gặp, từ khi chia tay đến giờ không vấn đề gì chứ, thật hoài niệm khoảng thời gian khi chúng ta ở Hạo Hải, ta ở ngoài nhà vệ sinh, người ở trong nhà vệ sinh, duyên phận thật sâu!”

Mặt phó đài trưởng Vương Luân lập tức tái xanh, trong lòng hô to xúi quẩy, sao tới chỗ nào cũng gặp được con hàng này?

Miệng còn thú hơn nhà vệ sinh, còn độc hơn cả thạch tín!

Hắn ta mắt điếc tai ngơ, vờ như không nghe thấy.

“A? Đây không phải Ngô Phi Phàm Ngô đại công tử sao? Nghe nói lần trước vì sự kiện đánh người, người đã bị phong sát, sao người còn xuất hiện ở đây?” Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa thấy được Ngô Phi Phàm.

Chỉ là Ngô Phi Phàm bây giờ gần như gầy đến không còn hình dạng, có thể nhìn ra được trong khoảng thời gian, hắn ta chịu không ít tra tấn.

Nhưng Lâm Bắc Phàm càng bội phục hắn ta, lại có thể nhịn đau đến mấy tháng vẫn không đi cắt, sức chịu đựng thật cao, chắc là đau nhức còn chưa đủ... Tìm cơ hội lại thêm cho người đau đớn thêm một chút.

Chương 199: Giải gameshow được yêu thích nhất!

Ngô Phi Phàm trông thấy Lâm Bắc Phàm ngồi giữa hai đại mỹ nữ, ánh mắt gần như muốn bốc hỏa.

Vì sao?

Vì sao ta phải chịu đựng thiên đạo vạn kịch mỗi ngày, không chạm được vào nữ nhân, không thể uống nước, còn tên tiểu bạch kiểm này lại trái ôm phải ấp, sinh hoạt ung dung tự tại?

Đây rốt cuộc là tại sao?

Hắn ta yên lặng gặm thét, cảm xúc rất không ổn định nhưng hắn ta buộc phải kìm nén.

Bởi vì đây là nơi công cộng, trước đó vì sự kiện đánh người, con đường nghệ sĩ của hắn ta hoàn toàn bị phá hủy, nếu không phải vì hắn ta còn là thiếu đông gia của giải trí Hán Đình, chỉ sợ hắn ta đã không có tư cách tới nơi này.

Lúc này, hai bên vì chuyện phong sát đã biến thành kẻ thù, Lâm Bắc Phàm thấy có cơ hội đương nhiên phải ngáng chân hấn ta.

Lâm Bắc Phàm quan tâm hỏi: “Sắc mặt ngươi thật khó coi, giống như cương thi vừa được đào lên. Nghe nói gần đây ngươi vẫn luôn tìm thầy hỏi thuốc, có phải ngươi bị bệnh nan y gì không? Phương diện nam nhân... Ha ha!”

Sắc mặt Ngô Phi Phàm lập tức tái xanh, hỏa khí ùng ùng bốc lên.

“Lâm Bắc Phàm, chuyện của ta ngươi bớt can thiệp vào! Làm phiền ngươi xoay mặt qua chỗ khác, ta không muốn nhìn thấy ngươi!” Ngô Phi Phàm đen mặt nói.

“Đã hiểu!” Lâm Bắc Phàm thông cảm nói: “Dù sao phương diện kia... Là nam nhân đều không muốn đối mặt!”

Ngô Phi Phàm: “...”

Tất nhiên, nếu Ngô Phi Phàm đã tước vũ khí đầu hàng, Lâm Bắc Phàm đành phải đổi một đối tượng khác.

“Vương đài trưởng, Ngô công tử đã đánh ngươi, ngươi còn dám ngồi bên cạnh hắn ta? Ngươi không sợ mặt của ngươi gặp nạn lần nữa sao?” Lâm Bắc Phàm giơ một ngón tay cái lên: “Thật can đảm! Bội phục!”

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

TMD, xong chưa?

“Chẳng lẽ, ngươi có ham muốn đặc biệt trên phương diện kia? Nhìn không ra nha, tuổi đã rất cao mà khẩu vị thật nặng. Chẳng lẽ, Ngô Phi Phàm bị ngươi làm xấu?” Lâm Bắc Phàm bày ra vẻ mặt ta đã đoán đúng.

Ngô Phi Phàm: “...”

Ta đã không nói gì, sao nằm không còn trúng đạn?

Phó đài trưởng Vương Luân tức hỏn hỏn: “Lâm Bắc Phàm, người không nên nói lung tung...”

“Tốt tốt, ta không nói! Ta kiên quyết không nói!” Lâm Bắc Phàm ra vẻ ta hiểu mà.

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

Nếu như bây giờ mà có súng, phó đài trưởng Vương Luân thật sự muốn một súng bắn nát đầu Lâm Bắc Phàm.

“Lão công đừng làm rộn, nơi này là thịnh hội được tất cả mọi người chú ý, thành thật một chút cho ta!” Bạch Thanh Tuyết kéo đầu Lâm Bắc Phàm qua.

“Được thôi, sau khi thịnh hội kết thúc, ta lại tìm bọn hỏn tán gẫu!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

Ngô Phi Phàm: “...”

Cứ như vậy, trong ánh mắt mong chờ của mọi người, lễ trao giải Kim Chung rốt cục cũng bắt đầu.

Lễ trao giải được sắp xếp dựa theo năm thể loại lớn là anime, chương trình, âm nhạc, phim truyền hình và điện ảnh, giải thưởng càng xếp phía sau càng quan trọng, trong đó bởi vì anime phát triển chậm chạp, trình độ có hạn, ngoại trừ nhân sĩ trong giới thì rất ít người chú ý tới, cho nên nó được xếp phía trước.

Anime chỉ có hai giải thưởng, anime được yêu thích nhất và anime hay nhất trong năm qua.

Đối với hai bộ phim hoạt hình đoạt giải, Lâm Bắc Phàm khắc sâu ấn tượng.

Bởi vì hai bộ phim hoạt hình này thực sự quá thiếu năng trí tuệ, thiếu năng trí tuệ đến đột phá chân trời, đánh xuyên bích lũy, ảnh hưởng đến người trưởng thành. Hai bộ phim hoạt hình đoạt giải hàm chứa yếu tố phi thực tế

và phóng đại rất cao, chỉ sợ là chọn tướng quân trong đám người lùn, không còn lựa chọn nào khác nên đành tùy tiện chọn đại hai bộ.

Kế tiếp là giải thưởng chương trình truyền hình, lúc đầu giải thưởng này cũng không quá được chú ý, nhưng từ sau khi Tinh Quang dựa vào ba chương trình truyền hình để quật khởi từ trong tuyệt địa, phân lượng của giải thưởng này càng ngày càng nặng, thành hạng mục mà các đài truyền hình tranh cướp.

Đoạt giải còn có thể bán với giá cao.

Sở dĩ phó đài trưởng Vương Luân đến đây là vì bọn hắn được đề cử một giải thưởng.

Chương trình truyền hình cũng chỉ có hai giải thưởng, chính là tiết mục được nhiều người yêu thích nhất và chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất, giải thưởng đầu tiên thuần túy là nhìn số phiếu, mà giải sau là nhìn vào tài nghệ chân chính.

Vị khách quý trao giải là phó viện trưởng Học viện Hí kịch Trung Ương Vương Đức Văn, một vị lão nghệ thuật gia đức cao vọng.

Mái đầu ông bạc trắng chứng tỏ tuổi tác của hắn ta không thấp, mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn thoạt nhìn rất có tinh thần, cười ha hả nói: “Tiếp theo, tới lượt ta trao giải thưởng chương trình truyền hình. Trong năm nay, Trung Quốc xuất hiện rất nhiều chương trình truyền hình khiến người ta có ấn tượng khắc sâu, tỷ như 《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 còn có 《Trù Vương Tranh Bá》, những tiết mục này ta đều đã xem, cực kì tốt, rất chuyên nghiệp! Nhất là 《Trù Vương Tranh Bá》, mỗi kỳ ta đều xem, thích hợp nhất là vừa ăn cơm vừa xem!”

Hiện trường cười ha ha.

“Khi bỏ phiếu trên Internet, ta còn bình chọn cho 《Trù Vương Tranh Bá》 một phiếu và kết quả cuối cùng cũng đang nằm trong tay ta.” Phó viện trưởng Vương Đức Văn vung vẩy phong thư trong tay, nói: “Tiếp sau đây, ta sẽ tuyên bố giải thưởng chương trình truyền hình được yêu thích nhất !

Trước hết mời mọi người nhìn lên màn hình lớn, danh sách các tiết mục được đề cử gồm có...”

Màn hình lớn sáng lên, sau đó theo thứ tự phát một đoạn cut trong mỗi chương trình truyền hình.

Theo thứ tự là 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Bá 》 của Đài truyền hình Tinh Quang...

Không sai, ba tiết mục được đề cử đều thuộc Tinh Quang, có nghĩa chắc chắn bọn hắn sẽ đạt được một giải thưởng.

Nhìn thấy ba tiết mục được đề cử đều bị Tinh Quang ôm đồm, khán giả bất thốt kinh ngạc.

Phó viện trưởng Vương Đức Văn cười nói: “Nhìn như vậy, ta nghĩ không cần công bố cũng biết kết quả, khách quý như ta trao giải cũng chẳng có chút cảm giác thành tựu nào! Chẳng qua ta vẫn phải tiếp tục tuyên bố.

Vương Đức Văn mở phong thư, trịnh trọng nói: “Ta tuyên bố: Chương trình truyền hình được yêu thích nhất năm nay là 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 ! Mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

Nhận được khởi đầu tốt đẹp, Bạch Thanh Tuyết đại biểu lên đài lãnh thưởng.

Bạch Thanh Tuyết cầm giải thưởng bằng hai tay, đầy cảm tình nói: “Cảm ơn tổ ủy đã trao giải thưởng này cho Tinh Quang chúng ta, cho 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 ! Mọi người cũng biết, 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 là chương trình truyền hình đầu tiên của chúng ta, là nó đã tạo ra bước tiến nhảy vọt cho đài truyền hình! Có thể nói, nếu không có 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 sẽ không có Tinh Quang như hiện tại! Hy vọng mọi người tiếp tục ủng hộ 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 , ủng hộ Tinh Quang! Chúng ta sẽ tiếp tục đẩy ra càng nhiều tiết mục đẹp mắt cho mọi người! Xin cảm ơn!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm động.

Bạch Thanh Tuyết tay cầm cúp ưu nhã đi về.

Vũ Thiên Mị kêu lên: “Nữ vương đại nhân, người không cần xuống đài nhanh như vậy, tiếp theo còn phải tiếp tục lãnh thưởng! Chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất, trừ bỏ đài truyền hình chúng ta, còn có thể là ai?”

“Hừ!” Phó đài trưởng Vương Luân hừ lạnh một tiếng biểu thị bất mãn, bởi vì chương trình truyền hình của hắn ta đã được đề cử giải này.

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm vỗ vai hắn ta: “Làm sao, người có ý kiến?”

Lâm Bắc Phàm lại muốn tán gẫu.

Nhìn thấy khuôn mặt ghê tởm kia, Vương phó đài trưởng hơi há miệng, hé ra hai chữ: “Không có!”

“Thật hiểu chuyện!”

Vương phó đài trưởng: “...”

“Kế tiếp là chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất, mời mọi người hướng lên màn ảnh lớn, lần này các chương trình truyền hình gồm có ————— 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》 của Tỉnh Quang, và 《Ngày Ngày Tiến Lên》 của Mango TV!”

Giải thưởng này có khác biệt rất lớn so với các giải thưởng trước đó, lực ảnh hưởng của giải thưởng chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất là do quan phương kết luận, là tổng hợp cân nhắc trước mới quyết định, càng thêm quyền uy.

Lúc đầu 《Phi Thành Vật Nhiều》 cũng có tư cách tranh giành giải thưởng này, bởi vì tầm ảnh hưởng của nó xác thực rất lớn.

Nhưng nó đã từng bị cấm phát sóng một thời gian, có lịch sử đen, cho nên vô duyên tranh giành.

Chương 200: Âm nhạc thưởng lớn, hoa rơi vào nhà nào?

Cuối cùng cũng tới thời khắc máu chót, bởi vì hai vị đại biểu trúng tuyển ngồi rất gần, cho nên máy quay lập tức chuyển tới, phó đài trưởng Vương Luân ngồi rất nghiêm túc, là người theo trường phái đoan trang nghiêm.

Có điều, màn ảnh lại dành cho đám người Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết nhiều hơn vì đội ngũ này mỹ nhan thịnh thế, đẹp mắt hơn nhiều so với khối thịt khô phó đài trưởng Vương Luân.

Phó đài trưởng Vương Luân chỉ là không cẩn thận bị dính vào mà thôi.

Đôi mắt với máy quay, Lâm Bắc Phàm bảo trì mỉm cười, sau đó nói: “Vương phó đài trưởng, người có ngồi đơan chính hơn nữa cũng vô dụng, màn ảnh vốn không dành cho người. Hẳn là người nên vươn mặt qua đây, nói không chừng còn có thể gia tăng tỉ lệ người xem.”

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

Mặt phó đài trưởng Vương Luân tái xanh: “Lâm Bắc Phàm, người chỉ biết dùng miệng lưỡi sính cường, chờ chút nữa sẽ là thời điểm người phải khóc!”

“Tự tin như vậy? Có nghĩa người chắc chắn giải thưởng này sẽ thuộc về người?”

“Đó là đương nhiên!”

Phó đài trưởng Vương tự tin mười phần nói: “Bởi vì dựa theo lệ cũ của Kim Chung, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ôm hết các giải thưởng lớn trong cùng một lĩnh vực. Chương trình truyền hình chỉ có hai giải thưởng, một giải đã trao cho các người, một giải khác chỉ có thể là của ta.”

Đây đúng là lệ cũ của giải Kim Chung.

Bởi vì giải Kim Chung rất quyền uy, liên quan đến các mặt, khảo hạch đương nhiên cũng rất nghiêm.

Ban một giải thưởng cho người đã có thể tính là danh xứng với thực, nhưng nếu muốn ban giải thưởng thứ hai, bọn hắn sẽ phải cân nhắc nhiều hơn, dẫn

đến hệ số độ khó của việc đoạt giải tăng lên mấy lần.

Cho nên, rất khó có người có thể lĩnh hết tất cả giải thưởng trong cùng một lĩnh vực.

“Đó là bởi vì các chương trình truyền hình trước kia đều nát như thế, cho nên tặng cho ai mà không phải là tặng?” Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Nếu không phải 《Phi Thành Vật Nhiều》 bị các người bôi đen, chỉ sợ ngay cả tư cách được đề cử, tiết mục của các người cũng không có!”

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

“Hừ! Chúng ta chờ xem!” Vương Luân quay đầu, không nhìn hấn nữa.

Lúc này trên đài trao giải, phó viện trưởng Vương Đức Văn cười híp mắt mở phong thư, nói: “Tiết mục giành được giải thưởng chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất là —— 《Trù Vương Tranh Bá》!”

“Yeah!”

Toàn thể nhân viên của Tinh Quang hưng phấn, đứng lên ôm nhau, vỗ tay chúc mừng.

Làm người ta hâm mộ nhất vẫn là Lâm Bắc Phàm, bởi vì hai bên mặt trái phải của hấn đều nhận được một nụ hôn nóng bỏng, nhiều thêm hai dấu son môi.

Tương ứng với đó, mặt phó đài trưởng Vương Luân đen thui.

Mới vừa rồi hấn ta còn nói bản thân có thể lấy được giải thưởng, kết quả hiện tại hấn ta lập tức bị vả mặt, chuyện càng khiến người ta chán ghét hơn là chuyện vả mặt hơn còn ở phía sau.

Lâm Bắc Phàm vỗ bả vai hấn ta cổ vũ: “Không nên thương tâm, cũng đừng khổ sở, nghĩ thoáng một chút, người thua chúng ta cũng không phải lần một lần hai, quen sẽ ổn thôi!”

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

Ta quen cái đầu mẹ ngươi!

Vương Đức Văn trên bục trao giải tiếp tục nói: “《 Trù Vương Tranh Bá 》 là một chương trình truyền hình vô cùng ưu tú, có thể làm nổi bật văn hóa ẩm thực của Trung Quốc thông qua sự tranh tài trù nghệ trong và ngoài nước, còn thể hiện tinh thần không ngừng vươn lên của dân tộc chúng ta! Tiết mục này không chỉ được trong nước hoan nghênh mà còn ảnh hưởng đến nước ngoài, truyền bá văn hóa ẩm thực của chúng ta với thế giới, là một chương trình truyền hình cực kỳ có năng lượng, cho nên giải thưởng này dành cho 《 Trù Vương Tranh Bá 》 thật sự là danh xứng với thực.”

Thể hiện văn hóa ẩm thực thì đúng là có, nhưng tinh thần không ngừng vươn lên của dân tộc chúng ta...

Đương nhiên chính là bài hát 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》, ha ha!

Lâm Bắc Phàm phát hiện, hấn làm loạn một trận như vậy còn có thu hoạch ngoài ý muốn, thực sự không tệ!

“Hiện tại, mời người đại diện lên đài lãnh thưởng!”

Màn ảnh quét về phía Lâm Bắc Phàm.

Bạch Thanh Tuyết đẩy Vũ Thiên Mị: “Vừa nãy là ta lên, hiện tại đến lượt ngươi!”

Vũ Thiên Mị bước chân uyển chuyển mỉm cười lên đài lãnh thưởng, nàng cầm lấy cúp chương trình truyền hình có lực ảnh hưởng lớn nhất từ trong tay phó viện trưởng Vương Đức Văn, cười duyên nói: “Ta rất vui khi có thể lĩnh được giải thưởng này, đây là sự tán thành của mọi người đối với Tinh Quang chúng ta! Mới vừa rồi còn có người nói, một đài không cách nào ôm đồm tất cả giải thưởng trong cùng một lĩnh vực...”

Phó đài trưởng Vương Luân: “...”

Ta đã không dám có suy nghĩ gì, ngươi còn cứ phải mĩa mai ta mới chịu?

Không biết có phải trùng hợp hay không, màn ảnh chuyển về phía khó đài trưởng Vương Luân. Đối mặt với màn ảnh, phó đài trưởng Vương Luân chỉ có thể lễ phép mỉm cười, chỉ là nụ cười này cực kỳ cứng nhắc, làm khó hẳn ta.

“Về sau chúng ta sẽ tiếp tục cố gắng, làm ra chương trình truyền hình càng khiến cho mọi người yêu thích hơn!”

Vũ Thiên Mị cầm giải thưởng hưng phấn trở về, xuyên qua từng lớp người, nàng kích động ôm lấy Bạch Thanh Tuyết: “Nữ vương đại nhân, chúng ta lại đoạt giải! Người hài lòng không?”

“Hết sức hài lòng!” Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nói, sau đó nhận lấy cúp.

Một bên khác, Vũ Thiên Mị thừa cơ kích động ôm Lâm Bắc Phàm: “Nam nhân của nữ vương, chúng ta lại đoạt giải, thật kích động!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đồ tiêu yêu tinh người, lại thừa cơ sàm sỡ ta!

Trao giải chương trình truyền hình xong, kế tiếp là giải thưởng âm nhạc.

Lĩnh vực âm nhạc có tổng cộng bảy giải thưởng, theo thứ tự là bài hát hay nhất của năm, lời thơ hay nhất của năm, ca khúc hay nhất, ca sĩ mới xuất sắc nhất, nhạc sĩ xuất sắc nhất, ca sĩ được yêu thích nhất và ca sĩ xuất sắc nhất.

Trong lĩnh vực giải thưởng này, cả ba ca khúc do Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi cùng sáng tác 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 《 Ta Tin Tưởng 》 《 Tuý Quyên 》 đều được đề cử.

Còn có “Luyện Tuyệt” Lâm Bắc Phàm được đề cử toàn bộ bốn giải thưởng phía sau.

Lâm Bắc Phàm tự tin, cho dù không thể giành hết tất cả giải thưởng, nhưng ít nhất cũng có thể giành được một nửa.

Bởi vì lực ảnh hưởng của ba bài hát này thực sự quá lớn, cho đến bây giờ vẫn có người đang truyền xướng, nhiệt độ không bao giờ giảm, nếu không thể nhận giải đó mới là tấm màn đen cực đại.

Trao giải là Lưu Đại Hoan, là nhân vật cấp lão đại trong giới âm nhạc, đức cao vọng trọng, địa vị không ai có thể so sánh.

“Thực ra lần này là ta chủ động yêu cầu xuất hiện, bởi vì ta muốn biết rõ tổ hợp Luyến Tuyệt Ái Tửu trong truyền thuyết rốt cuộc là ai, vì sao bọn họ có thể sáng tác ra nhiều ca khúc truyền xướng kinh điển như vậy.”

Đứng trên đài lãnh thưởng, Lưu Đại Hoan có chút thất vọng nói: “Nhưng đáng tiếc, nghe nói tổ hợp này không tới, để ta đi một chuyến vô ích! Có điều, ta vẫn hy vọng bọn hắn có thể cảm được càng nhiều giải thưởng, bởi vì giới âm nhạc Trung Quốc chúng ta rất cần những gương mặt mới như bọn hắn tiếp nối người trước, mở lối cho người sau, thôi động âm nhạc của chúng ta tiếp tục đi tới!”

Đám người có chút chấn kinh.

Lễ trao giải còn chưa bắt đầu, khách mời trao giải đã biểu hiện ra thái độ như vậy, có thể thấy rõ hắn ta rất xem trọng tổ hợp Luyến Tuyệt Ái Tửu, tràn đầy tha thiết hy vọng.

Có rất nhiều ca sĩ ẩn ẩn không phục, không phải chỉ là sáng tác vài bài ca truyền xướng thôi sao?

Có gì đặc biệt hơn người?

Là ca sĩ kiểu gì cũng sẽ có lúc cảm hứng sáng tác bị khô kiệt, sớm muộn gì cũng phải lâm vào tình trạng này thôi!

Nhưng mà, chỉ sợ phải làm bọn hắn thất vọng, bởi vì Lâm Bắc Phàm lung mang văn hóa của một thế giới khác, trong đầu có hơn mấy trăm ngàn ca khúc kinh điển, muốn để cảm hứng sáng tác của hắn khô kiệt khó càng thêm khó!

“Một lát nữa ai sẽ lên lãnh thưởng?” Lâm Bắc Phàm bỗng hỏi.

Hai nàng nhìn nhau, miệng đồng thanh nói: “Đương nhiên là người!”

Chương 201: Lâm Bắc Phàm mê đảo ngàn vạn thiếu nữ!

“Đầu tiên là giải sáng tác xuất sắc nhất! Mời nhìn màn hình lớn!” Lưu Đại Hoan nói.

Ông kính quay đi, chuyển sang màn hình.

Lúc này trên màn hình đang chiếu video album của các ca khúc được đề cử, có tất cả ba bài, theo thứ tự là 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 《 Túy Quyền 》 , còn có bài 《 Đêm Nhớ Em 》 của một ca sĩ không biết tên.

Về phần ca khúc 《 Đêm Nhớ Em 》 ...

Chưa từng nghe tới, có lẽ là đến góp cho đủ số, cũng không thể để Lâm Bắc Phàm ôm hết toàn bộ các ca khúc, không có chút lo lắng nào.

Điều khiến người ta bất ngờ là, khi phát ca khúc 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 còn phát video các đầu bếp Trung Quốc đang nấu ăn trong 《 Trừ Vương Tranh Phách 》 , logo của khách sạn Long Môn rất to, vô cùng bắt mắt.

《 Túy Quyền 》 phát đoạn video trong 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , hình ảnh cao thủ Túy Quyền cầm rượu của tập đoàn Thiên Tửu lặc lư luyện quyền, đây còn là loại rượu vừa mới ra mắt.

Điều này tương đương với việc cúng rấn kéo một làn sóng quảng cáo trước mặt trăm triệu người trên khắp cả nước.

Nhìn thấy hình ảnh như vậy, người có mặt đều im lặng.

Đài truyền hình Tinh Quang các người rất biết chơi, quảng cáo như vậy còn không trả tiền quảng cáo, quá gian trá!

Lưu Đại Hoan mở phong thư ra, trịnh trọng nói: “Giải thưởng sáng tác xuất sắc nhất của giải Kim Chung thuộc về – ”

“ 《 Nam Nhi Dương Tự Cường 》 !”

“Oa!”

Mọi người xôn xao.

“Bái hát này được đẽm từ cổ nhạc truyền thống Trung Hoa, kết hợp hoàn mỹ với chuông và trống, nghe đầy hào hứng đam mê, là một bài hát hay rất hiếm có!”

Lưu Đại Hoan đặt phong thư xuống, nhìn về phía người xem, nở một nụ cười tinh nghịch: “Tiếp theo, mời Luyến Tuyệt Ái Tử lên sân khấu nhận thưởng!”

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Lâm Bắc Phàm mỉm cười bước lên sân khấu nhận thưởng. Mọi người không ngờ tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm này lại thay mặt nhận giải thưởng quan trọng như vậy.

Thế nhưng, điều càng khiến người ta không ngờ đến là, sự xuất hiện của Lâm Bắc Phàm lại tạo nên phản ứng dữ dội.

Các khán giả ngồi cuối cùng xôn xao, đặc biệt là đội fan nữ điên cuồng hét lên.

“Lâm Bắc Phàm thật quyền rũ!”

“Lâm Bắc Phàm, ta yêu ngươi!”

“Ta muốn sinh hầu tử cho ngươi!”

Ngay cả nghệ sĩ ở đây cũng nhỏ giọng bình luận.

“Thật đúng là nghe danh không bằng gặp mặt, Lâm Bắc Phàm thật sự quá đẹp, trên dưới khắp người đều đang phát sáng, tỏa ra nét quyền rũ đặc biệt, bảo sao Bạch Thanh Tuyệt kia vừa gặp đã yêu, lập tức kéo hắn đi kết hôn!”

“Chỉ dựa vào giá trị nhan sắc này, nếu hắn xuất đạo chắc chắn sẽ nhanh chóng trở thành siêu sao hạng nhất! Nếu như cố gắng, chỉ trong thời gian hai năm chắc chắn có thể trở thành siêu sao thiên vương!”

“Đừng suy nghĩ nhiều, chỉ dựa vào vốn liếng của Bạch Thanh Tuyết, còn cần nam nhân kia ra ngoài kiếm tiền nuôi gia đình sao?”

Thấy nhiều yêu diễm tiện hóa đôi mắt bừng sáng nhìn nam nhân của mình như vậy, Vũ Thiên Mị cảm thấy hối hận, nói nhỏ với Bạch Thanh Tuyết: “Nữ Vương đại nhân, ta thấy sau này đừng cho tiểu nam nhân nhà ngươi xuất đầu lộ diện nữa. Ngươi xem mới đi ra ngoài một chút đã hấp dẫn ánh mắt của nhiều yêu diễm tiện hóa như vậy, thật sự đáng sợ!”

Bạch Thanh Tuyết nâng cao cảnh giác: “Thiên Mị, ngươi nói đúng! Sau này đừng để lão công xuất đầu lộ diện nữa, ta muốn nuôi hắn trong nhà, cả đời này chỉ có thể tốt với ta!”

Đương nhiên, còn có người thể hiện ra sự ghen tị mãnh liệt, đó chính là Ngô Phi Phàm.

Vốn hắn ta cũng giống Lâm Bắc Phàm, vừa xuất hiện đã khiến ngàn vạn thiếu nữ reo hò, rất nhiều thiếu nữ nguyện ý sinh hầu tử cho hắn ta, nhưng từ sau sự kiện kia đã thay đổi tất cả.

Hiện tại hắn ta bị internet phong sát, bị quốc gia phong sát, đã không cách nào làm thần tượng nữa rồi.

Điều khiến hắn ta càng tức giận hơn là, vật kia xảy ra vấn đề, bây giờ chỉ có thể nhìn mà than thở, còn không bằng thái giám!

Ít nhất thái giám còn có thể ý dâm, hắn ta vừa ý dâm lập tức ngàn dao bằm thân, nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Của ta! Tất cả đều là của ta! Lâm Bắc Phàm đáng giận!” Ngô Phi Phàm nghiến răng nghiến lợi, bởi vì kích động mà phía dưới sung huyết, đau đến mức khuôn mặt hắn ta đen xì.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đã bước lên sân khấu nhận thưởng, rất tự nhiên hào phóng đối mặt với ánh mắt mọi người.

Nhìn cả người Lâm Bắc Phàm toát lên khí tức mê người, Lưu Đại Hoan hỏi: “Ngươi là Luyến Tuyết?”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Ta không phải!”

“Chẳng lẽ là Ái Tử?”

Lâm Bắc Phàm lại lắc đầu: “Cũng không phải!”

Lưu Đại Hoan lấy lại chiếc cúp: “Đã không phải, vậy người đến đây làm gì? Ta chỉ trao giải thưởng này cho Luyến Tuyết và Ái Tử, những người khác không có tư cách nhận!”

Đôi mắt với tình huống lúng túng này, Lâm Bắc Phàm chỉ cười nói: “Tuy ta không phải Luyến Tuyết Ái Tử, nhưng là bạn tốt của bọn họ... Nếu người trao phần thưởng này cho ta, ta có thể lén lút nói cho người biết hẳn là ai!”

Đôi mắt Lưu Đại Hoan sáng lên: “Thật? Phần thưởng này cho người, người lập tức nói cho ta biết bọn họ là ai!”

Những người khác cũng vênh tai lên, muốn nghe xem rốt cuộc người trong truyền thuyết là ai.

“Nếu Lưu lão sư thật sự muốn biết, có thể đến đài truyền hình Tinh Quang của chúng ta. Bởi vì sang năm đài truyền hình Tinh Quang chúng ta muốn đẩy ra một chương trình âm nhạc tiêu chuẩn cao, Luyến Tuyết Ái Tử đảm nhiệm chế tác, nhằm mục đích phát hiện giọng ca mới, thúc đẩy sự phát triển của nền âm nhạc, chúng ta muốn mời người làm ban giám khảo cố vấn. Nếu người đến đó, người sẽ biết bọn họ là ai.”

Nhân cơ hội này, Lâm Bắc Phàm lại quảng cáo, thêm độ hot cho chương trình. Có thể quảng cáo trong lễ trao giải Kim Chung long trọng, giá trị ít nhất cũng phải 1000 vạn, sao hẳn có thể bỏ lỡ cơ hội như vậy?

Những người khác lại im lặng, có phải đài truyền hình Tinh Quang các người quảng cáo đến nghiện rồi không?

Từ lúc bắt đầu đến giờ đã làm mấy lần.

Có phiền không?

Thế nhưng, chương trình âm nhạc hoàn toàn mới này đáng để kỳ vọng.

Bởi vì độ phủ sóng thương hiệu của chương trình do đài truyền hình Tinh Quang chế tác đã được công nhận, thậm chí bọn họ có suy nghĩ “Tinh Quang xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm”, khiến trong lòng mọi người tràn đầy chờ mong.

Về phần đài truyền hình khác, tất cả đều nâng cao cảnh giác, nghỉ ngơi nhiều ngày như vậy, đài truyền hình Tinh Quang lại phóng túng.

“Sớm biết tiểu tử ngươi láu cá như vậy, ta đã trao phần thưởng này cho ngươi.” Lưu Đại Hoan bùi ngùi cười một tiếng: “Thế nhưng, chương trình âm nhạc mà ngươi nói có đáng tin không?”

“Có lẽ ngươi đã biết đài truyền hình Tinh Quang chúng ta rất có năng lực chế tác chương trình, chắc chắn sẽ không khiến ngươi phải thất vọng! Hơn nữa trong chương trình này, Luyến Tuyết Ái Tửu sẽ phát hành mấy ca khúc kinh điển hoàn toàn mới, hy vọng Lưu lão sư cùng tất cả mọi người sẽ thích!”

Hiện tại Lâm Bắc Phàm đã hóa thân thành cuồng ma quảng cáo, vì kiếm tiền không từ thủ đoạn.

Vừa nghe có ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu, mọi người càng chờ mong hơn.

“Được, ta tin tưởng năng lực chế tác của đài truyền hình các ngươi, tin tưởng trình độ âm nhạc của Luyến Tuyết Ái Tửu, nếu có thời gian ta sẽ tham gia, hy vọng các ngươi đừng làm ta thất vọng!” Lưu Đại Hoan uyển chuyển đồng ý.

Chương 202: Lão công, ta kiếm tiền nuôi chàng!

Nhận giải thưởng xong, Lâm Bắc Phàm vẫn đứng trên sân khấu.

“Sao ngươi còn chưa đi xuống?” Lưu Đại Hoan hỏi.

Lâm Bắc Phàm chững chạc đàng hoàng trả lời: “Đi xuống rồi lại đi lên có phải quá rắc rối rồi không? Vì vậy ta chờ ở đây, nhận xong giải thưởng lại đi.”

“Ồ, tự tin vậy sao? Chẳng may tiếp theo không phải là người thì sao?” Lưu Đại Hoan tò mò hỏi.

“Chút nữa chắc chắn là ta, bởi vì ta tin tưởng ánh mắt của các ban giám khảo, giải thưởng lời bài hát hay nhất ngoại trừ 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 ra, không thể tìm được bài nào có lời hay hơn nữa.”

“Chẳng may không phải thì sao?” Lưu Đại Hoan vặn hỏi kỹ càng.

“Nếu không phải, ta sẽ đầu tư một ức vào quỹ ngân sách âm nhạc mới của người!” Lâm Bắc Phàm nói lời kinh người.

“Oa!”

Hiện trường vang lên tiếng kinh hô.

Chỉ vì một trận đánh cược nho nhỏ lại có thể mặt không đổi sắc bỏ ra một ức, thật sự quá hào khí.

“Không hổ là nam nhân được xưng là Thần Tài, chỉ vì mặt mũi mà dám bỏ ra một ức!” Có người ngạc nhiên.

“Điều này có là gì, hần cũng chỉ nhờ phúc lão bà hần thôi, nếu không có lão bà Bạch Nữ Thần, hần chỉ là một tiểu bạch kiểm không có gì cả.” Có người chanh chua nói.

“Ta cảm thấy, chúng ta có thể liên hệ với Lâm Bắc Phàm nhiều chút, sau này có thể dễ dàng gọi vốn!”

Mỗi người có một suy nghĩ khác nhau, nhưng từ nay về sau, biệt hiệu Thần Tài giới giải trí của Lâm Bắc Phàm càng vang xa hơn.

“Là người nói đó!” Lưu Đại Hoan phấn khích.

Quỹ ngân sách âm nhạc mới là tổ chức do Lưu Đại Hoan khởi xướng, mục đích ủng hộ những nhạc sĩ trẻ tài năng hoặc giúp đỡ các ca sĩ nghiệp dư, để bọn họ không từ bỏ ước mơ, tiếp tục kiên trì thực hiện ước mơ âm nhạc.

Đây là nỗ lực của hẳn ta dành cho thế hệ trẻ giới âm nhạc.

Thế nhưng quỹ ngân sách ca khúc mới này lại không được nhiều người ủng hộ.

Bởi vì quỹ ngân sách này chỉ tập trung giúp đỡ ca sĩ và nhạc sĩ nghiệp dư, chỉ cần người có ca khúc hay, hát hay, người sẽ được ủng hộ, tương đương với việc phá bỏ sự độc quyền của các công ty giải trí, khiến các ca sĩ nghiệp dư không cần dựa vào công ty giải trí cũng có thể dần thân vào con đường âm nhạc, người nói bọn họ có thể duy trì cho quỹ này được sao?

Vì vậy, quỹ ngân sách này vừa được khởi xướng đã rơi vào tình trạng lúng túng, mấu chốt nhất là tiền nhanh chóng hết sạch. Lưu Đại Hoan không thể không tham gia nhiều buổi biểu diễn thương mại để ủng hộ quỹ ngân sách này, truyền máu cho nó.

Nếu nhận được một ức, đương nhiên có thể dễ dàng giải quyết vấn đề tiền bạc trước mắt.

“Đương nhiên rồi, Lâm Bắc Phàm ta chưa bao giờ thiếu tiền.” Lâm Bắc Phàm ngẩng đầu kiêu ngạo nói: “Nếu không có tiền, chẳng mấy chốc lão bà xinh đẹp của ta sẽ đưa tiền cho ta tiêu. Cuộc sống của ta ngoại trừ tiêu tiền, không còn truy cầu nào khác.”

Nghe lời nói trang bức như thế, dù là người xem trước tivi hay người ở hiện trường đều hâm mộ đổ kị.

Bọn họ cũng khao khát có được cuộc sống như thế, chỉ cần tiêu tiền, không cần kiếm tiền.

“Nói ra lời như vậy, người không sợ bị người ta đánh chết sao?” Lưu Đại Hoan dờ khóc dờ cười.

“Không sợ, vì lão bà của ta thuê rất nhiều vệ sĩ giỏi đến bảo vệ ta, bọn họ đều là lính đặc chủng chuyên nghiệp, năng lực phòng vệ đã đạt đến trình độ hàng đầu, vì vậy ta vốn không sợ bị người đánh chết.” Lâm Bắc Phàm đắc ý nói.

Lưu Đại Hoan: “...”

Nam nhân này, ta cũng muốn đánh hấn!

Lúc này, ông kính chuyển sang Bạch Thanh Tuyết.

Bạch Thanh Tuyết vui vẻ đứng lên, lớn tiếng nói: “Lão công, chàng cứ việc tiêu, ta kiếm tiền nuôi chàng!”

Có nữ nhân như thế, còn cầu mong gì hơn?

Đây thật sự là ước mơ cả đời của tất cả nam nhân, thế mà Lâm Bắc Phàm lại thực hiện được.

Lâm Bắc Phàm vỗ tay nói: “Lão bà, ta yêu nàng!”

Sau sự kiện này, Lâm Bắc Phàm được người xem bầu là tiểu bạch kiếm hạnh phúc nhất cả nước.

Lại vào chủ đề chính.

“Tiếp theo là giải thưởng lời bài hát hay nhất, mời mọi người nhìn lên màn hình lớn, các tác phẩm lọt vào danh sách đề cử giải thưởng có Luyến Tuyết Ái Tửu 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 《 Ta Tin Tưởng 》 , còn có 《 Hẹn Nhau Đến Trời Sáng 》 !”

Lại là ba đoạn VCR (1) của ca khúc, 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 vẫn là đoạn cut trong 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , logo quảng cáo cực lớn đặc biệt sáng chói. Còn 《 Ta Tin Tưởng 》 lại có tập đoàn Chính Huy cung cấp đoạn VCR, không sai, đây là một quảng cáo.

(1) VCR: chỉ video ngắn được chiếu trên màn hình lớn giữa các concert, buổi lễ.

Mọi người thấy cảnh này lại im lặng.

Đài truyền hình Tinh Quang các người thật sự quá chuyên nghiệp, ngay cả lên nhận thưởng cũng quảng cáo giúp cho nhà tài trợ.

Có phải bọn họ cho các người rất nhiều tiền không?

Mọi người cẩn thận suy nghĩ, phát hiện đúng là vậy thật.

Lưu Đại Hoan mở phong thư ra, mỉm cười đọc: “Giải thưởng lời bài hát hay nhất của giải Kim Chung năm nay thuộc về... Quên đi, cho người đến đọc, bởi vì ta tôn thất nặng nề, không có tâm trạng đọc.”

Lời này tương đương với việc xác nhận, Lâm Bắc Phàm nhận lấy đọc: “Giải thưởng lời bài hát hay nhất của giải Kim Chung năm nay thuộc về – 《 Nam Nhi Dương Tụ Cường 》 ! Bài hát hào hứng đầy đam mê, không nao núng, tràn đầy tinh thần phấn chấn và phồn vinh mạnh mẽ, thể hiện tinh thần phấn đấu không ngừng vươn lên của Trung Quốc vĩ đại! Nó xứng đáng với vinh dự này!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Trong tiếng vỗ tay nhiệt tình của mọi người, Lâm Bắc Phàm lại nhận cúp.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm phát biểu cảm nghĩ.

Hắn thản nhiên nói: “Không có gì để nói, đây chỉ là thao tác cơ bản. Sau này, Luyên Tuyết Ái Tửu sẽ nhận được càng nhiều giải thưởng hơn, sẽ là khách quen của giải Kim Chung hằng năm, mọi người phải học cách thích nghi và làm quen.”

Lâm Bắc Phàm đặt hai chiếc cúp chung một chỗ, nói tiếp: “Sau này, giải thưởng âm nhạc của lễ trao giải Kim Chung chỉ có hai loại âm nhạc, một loại là âm nhạc của Luyên Tuyết Ái Tửu, loại còn lại là âm nhạc của những người khác.”

Nghe được lời nói đặc ý không biết xấu hổ như thế, mọi người hận không thể đá Lâm Bắc Phàm xuống.

Nhất là Dương Tử Nhi ngồi dưới sân khấu đang chuẩn bị uống trộm rượu, suýt nữa bị ngưng rượu này sặc chết.

“Tên vương bát đản này, ta nói lời hỗn đản như thế lúc nào? Người muốn kéo cừu hận cũng đừng kéo ta theo, ta còn chưa muốn trắng niên mất sớm không được uống rượu!” Dương Tử Nhi nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Nàng cảm thấy gia hỏa này quá hồ người, ngay cả người mình cũng hồ.

“Đây thật sự là lời của Luyến Tuyết Ái Tử sao? Không phải người nói linh tinh kéo cừu hận cho bọn họ chứ?” Lưu Đại Hoan nghi ngờ.

Hắn ta cảm thấy, người có thiên phú âm nhạc xuất sắc như Luyến Tuyết Ái Tử, người không màng danh lợi thậm chí vắng mặt trong thời điểm nhận thưởng vinh quang, sao có thể nói lời tự kỷ không có não như thế?

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi tim không đập nói: “Đừng nghi ngờ, đây là lời bọn họ nói thật. Nếu các người có ai không phục, cứ việc khiêu chiến năng lực và địa vị của bọn họ, nếu không người sẽ không biết cái gì gọi là tuyệt vọng!”

Lâm Bắc Phàm chẳng biết xấu hổ kéo cừu hận cho “Luyến Tuyết Ái Tử”.

Dù sao trong lòng hắn, trên cơ bản Luyến Tuyết Ái Tử sẽ không bại lộ trước công chúng, dù mọi người ở đây hận hắn thế nào cũng vô dụng.

Còn ý kiến của Dương Tử Nhi...

Tiểu cô nương này quá dễ đuổi, mấy bình rượu là qua rồi.

Chỉ sợ từ nay về sau, Luyến Tuyết Ái Tử sẽ trở thành kẻ thù công khai của giới âm nhạc.

Một người có thể treo cả giới âm nhạc Trung Quốc lên đánh... Vì sao đột nhiên có cảm giác hưng phấn?

Chương 203: Tiên tiêu xài ngày thường của ta vẫn được tính theo ức tệ!

Sau đó là giải thưởng giai điệu vàng xuất sắc nhất, vẫn được trao cho 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 của Luyên Tuyết Ái Tửu.

Bài hát này thật sự quá cường đại, không chỉ có giai điệu bắt tai dễ thuộc, còn sục sôi đam mê, dung hợp cả cổ phong Trung Hoa vào, đơn giản chu toàn, vì vậy nó liên tục nhận ba giải thưởng.

Từ khi giải Kim Chung được thành lập đến nay, đây là ca khúc thứ ba giành được vinh hạnh đặc biệt này.

Hai bài trước đó đều là những ca khúc vàng, gần nhất cũng đã có 10 năm lịch sử, dù cho thời đại thay đổi, năm tháng thay đổi nó vẫn được truyền bá, nghe nhiều tới thuộc, nghe từ đường phố đến ngõ hẻm.

Sau chiến dịch này, 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 càng nổi tiếng hơn.

Trong ánh mắt u oán của Lưu Đại Hoan, Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nhận chiếc cúp giai điệu vàng xuất sắc nhất.

Có thể nói, Lâm Bắc Phàm đã bao hết gần nửa giải thưởng âm nhạc lần này, hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc.

Xem ra, hắn còn có thể cầm lấy một hai giải thưởng nữa.

Về phần lấy toàn bộ, Lâm Bắc Phàm không dám nghĩ đến, bởi vì tính toán cẩn thận, hắn chỉ làm ra chưa đến năm ca khúc, nếu tính toán cẩn thận, thời gian xuất đạo còn chưa đến ba tháng, là người mới trong người mới, kinh nghiệm quá ít.

Nếu đợi đến sang năm, hắn có thể mặc sức tưởng tượng một chút.

Sau đó là giải thưởng người mới xuất sắc nhất, còn có giải thưởng nhạc sĩ xuất sắc nhất, hai giải thưởng này căn bản không có đối thủ mạnh mẽ, vẫn bị Lâm Bắc Phàm bỏ vào túi, trước ngực ôm đầy cúp, hai cánh tay hắn đã sắp không ôm nổi nữa.

Giải thưởng thứ sáu, giải thưởng ca sĩ được yêu thích nhất.

Lâm Bắc Phàm lại yên lặng đi xuống.

“Lâm Bắc Phàm, sao ngươi đi xuống rồi?” Lúc này Lưu Đại Hoan lại không muốn thả Lâm Bắc Phàm đi.

“Đã nhận giải thưởng xong rồi, ta ở lại làm gì?”

“Còn giải thưởng ca sĩ được yêu thích nhất, giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất nữa!” Lưu Đại Hoan lôi kéo không tha.

“Ta vẫn tự hiểu lấy mình, ta giành được năm trong bảy giải thưởng đã rất thỏa mãn, để lại ít súp cho người khác uống đi.” Lâm Bắc Phàm còn tỏ vẻ suy nghĩ cho người khác, nhưng lời nói lại khiến người ta muốn đánh hắn.

“Điều quan trọng là, bây giờ tay của ta không còn chỗ để chiếc cúp thứ sáu nữa.” Lâm Bắc Phàm buồn bã nói: “Có đôi khi nhiều cúp quá cũng rất rắc rối, không tiện cầm theo.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Gia hỏa này không trang bức sẽ chết sao?

Thật muốn đánh chết hắn!

Lưu Đại Hoan còn có thể làm sao?

Đương nhiên là tha cho hắn, chẳng lẽ còn có thể ra tay sao?

“Ngươi đã kiên trì được năm vòng rồi, sao không kiên trì thêm hai vòng nữa? Biết đâu còn có thể đoạt giải!” Lưu Đại Hoan dụ dỗ.

“Nếu vẫn đoạt giải, vậy ta sẽ quyên một ức, đưa cho quỹ ngân sách âm nhạc mới của ngươi!” Lâm Bắc Phàm sáng khoái nói.

“Thật hào phóng!” Lưu Đại Hoan sợ hãi than.

Lâm Bắc Phàm không thèm đề ý nói: “Đừng ngạc nhiên, ta không để chút tiền lẻ này vào mắt, tiền tiêu xài ngày thường của ta vẫn được tính theo ỨC TỆ.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lưu Đại Hoan cảm thấy tốt nhất là hẳn đừng nói chuyện với tên tiểu tử thú vị này nữa, còn nói thêm gì nữa, có lẽ trái tim hẳn sẽ nổ tung. Gia hỏa này không nói lời nào còn có thể tính là mỹ nam tử, coi như tô điểm cho hoàn cảnh.

Vừa nói chính là Kim Xà Lang Quân online, tuyệt đối có thể hạ độc chết người.

“Tiếp theo là giải thưởng ca sĩ được yêu thích nhất! Mời mọi người nhìn màn hình lớn, các ca sĩ lọt vào danh sách đề cử có – Liễu Như Vân, Tiền Thế Phi, và... Luyến Tuyệt Ái Tử!”

Luyến Tuyệt Ái Tử lại lần nữa được đề cử, dù không được phần thưởng cũng tuy bại mà vinh.

Đáng nhắc tới là, đoạn VCR của Luyến Tuyệt Ái Tử, bởi vì Luyến Tuyệt Ái Tử không để lộ mặt thật, vì vậy chỉ phát video mấy chương trình.

Đài truyền hình này thật sự là vì quảng cáo mà không từ thủ đoạn!

Sắp tàu hỏa nhập ma!

Lưu Đại Hoan mở phong thư ra, trịnh trọng nói: “Người nhận giải ca sĩ được yêu thích nhất năm nay là – Tiền Thế Phi!”

“Ào ào ào ào ào ào...”

“Bốp bốp bốp bốp...”

Hiện trường vang lên tiếng hoan hô và tiếng vỗ tay nhiệt tình, còn nhiệt tình hơn vừa rồi. Đường như cuối cùng mọi người cũng chiến thắng Luyến Tuyệt Ái Tử, cuối cùng cũng có thể đuổi bọn họ ra khỏi giải Kim Chung.

Một người đẹp trai ăn mặc thời thượng mừng rỡ như điên đứng lên, hấn ta điên cuồng ôm lấy người xung quanh, mặc kệ có quen biết hay không, mặc kệ là nam hay nữ, xấu hay đẹp, đều phải ôm một lần.

Dường như không ôm mọi người sẽ không biết hấn ta được nhận giải.

“Ta được giải thưởng!”

“Ta thật sự đoạt giải!”

“Ta nằm mơ cũng không tin nổi!”

Nam nhân kia chạy chậm cả quãng đường, nhìn thấy người nào quen liền ôm người đó, mỗi một lần đều ôm rất mạnh, kết quả cả quãng đường đi tốn hơn một phút.

Lâm Bắc Phàm nói nhỏ: “Có phải trước kia hài tử này chưa từng được giải không? Kích động tới hỏng.”

Lưu Đại Hoan khẽ trả lời: “Người nói đúng, trước kia hấn chưa từng được giải thưởng gì.”

“Vậy sao lần này lại chọn?”

“Cũng không thể chuyển hết tiền cho mình người, đúng không?”

“Thì ra là thế.”

Nhìn hài tử kia kích động tới hỏng, Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

Nếu để hấn ta biết hấn ta là người thừa lại được chọn, không biết hấn ta có sụp đổ không?

Cuối cùng Tiền Thế Phi cũng bước lên sân khấu trao giải, sau đó hấn ta cúi chào Lưu Đại Hoan góc 90 độ, hết như một học sinh phạm sai lầm gặp mặt giáo viên.

“Chào Lưu lão sư, người là thần tượng của ta từ lúc ta còn bé, ta nghe nhạc của người mà lớn lên.” Tiền Thế Phi kích động nói.

Lưu Đại Hoan đắc ý liếc Lâm Bắc Phàm, cứ như đang nói có nhìn thấy không, sức ảnh hưởng của ta lớn đến mức nào? Ngay cả ca sĩ được yêu thích nhất cũng nghe nhạc của ta mà lớn lên.

“Người thật sự nghe nhạc của Lưu lão sư từ nhỏ đến lớn?” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ.

Tiền Thế Phi cảm thấy khó chịu, không chút khách sáo phản bác: “Điều này còn giả được sao? Ta thật sự nghe nhạc của Lưu lão sư từ nhỏ đến lớn, đã thuộc lòng mỗi một ca khúc của hắn.”

Vì xoát ấn tượng với nhân vật cấp lão đại giới âm nhạc như Lưu Đại Hoan, hắn ta nói rất khoa trương.

“Thật?” Lâm Bắc Phàm còn vui vẻ hơn cả Lưu Đại Hoan lão sư, nói: “Nếu không bây giờ người hát hai câu trong ca khúc của Lưu lão sư đi? Ta cảm thấy bài 《Tiểu Kê Hoa Hoa》 khá hay, tuy hơi cũ một chút, nhưng vẫn có thể coi là một ca khúc đầy vẻ thú vị trẻ thơ. Gần như tất cả trẻ con thời đại đó đều biết hát, hay là người hát bài này đi?”

Tiền Thế Phi: “...”

Lâm Bắc Phàm rất chờ mong, Lưu Đại Hoan cũng tỏ vẻ chờ mong.

Tuy ca khúc này không phải ca khúc kinh điển nhất do hắn ta hát, nhưng cũng là tác phẩm đắc ý của hắn ta.

Bởi vì hắn ta đặc biệt sáng tác ca khúc này cho trẻ con, đầy vẻ trẻ thơ và thú vị, giai điệu đơn giản lại sáng sủa dễ thuộc, còn được xếp vào tài liệu giảng dạy âm nhạc tiểu học, gần như mỗi một đứa bé đều từng hát.

Nhưng Tiền Thế Phi...

Hắn ta chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, hoàn toàn không biết bài hát này.

Bởi vì từ nhỏ hắn ta đã lớn lên ở nước Mỹ, tiếp nhận nền giáo dục ABC, sao lại hát bài đồng dao tiếng Trung được?

Dù người ngồi ở đây nghe thấy giai điệu cũng có thể ngân nga, nhưng muốn mở miệng hát cũng không dễ dàng như vậy.

Tiền Thế Phi khóc không ra nước mắt.

Mẹ trứng, vừa rồi trâu bò khoa trương, không thu lại được.

Làm sao bây giờ?

Hát thế nào?

Đều do cái tên tiêu bạch kiếm này!

Ta dùng ánh mắt trừng chết cháu ngươi!

Chương 204: Bài phát biểu nhận thưởng quý dị!

Bây giờ ai nấy cũng có thể nhận ra Tiền Thế Phi đang khoác lác.

Vấn đề là khoác lác không mất mặt, khoác lác xong lại không đáp trả được mới mất mặt. Hiện tại Tiền Thế Phi cảm thấy mất mặt chết rồi, nhất là khi nhìn thấy nụ cười cổ quái của người ngồi dưới sân khấu, hẳn ta hận không thể đào một cái lỗ để chui vào.

Vốn là khoảnh khắc vui mừng, bây giờ hẳn ta lại cảm thấy như ngồi bàn chông, hận không thể kết thúc ngay lập tức.

Đều tại tên tiêu bạch kiếm đáng chết kia!

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất vô tội, ngươi lờm ta làm gì?

Ta không làm gì hết, ta vốn còn muốn trợ công giúp ngươi, ngươi lại tự tìm đường chết.

Sắc mặt Lưu Đại Hoan rất khó coi đưa cúp cho Tiền Thế Phi, không nói nhiều một câu, ngay cả lời chúc mừng cũng không có.

Tiền Thế Phi càng cảm thấy lúng túng hơn, võ mông ngựa võ tới tận đùi, bây giờ mặt đều đau.

Sau đó là thời gian phát biểu nhận thưởng.

Võn Tiền Thế Phi đã soạn một bài phát biểu cảm tưởng nhận giải kinh điển, cam đoan có thể nhất cử thành danh. Kết quả bị Lâm Bắc Phàm làm thành như vậy, đầu óc trống rỗng, không nghĩ ra được gì hết.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm thích làm việc thiện lại lần nữa online: “Bây giờ người phải nói cảm ơn, cảm ơn những người giúp người nhận được phần thưởng này, cảm ơn những người đã giúp đỡ và cổ vũ người, cảm ơn những người luôn đứng sau lưng yên lặng ủng hộ người!”

“A... Người nói đúng! Thế nhưng ta nên cảm ơn ai đây?” Tiền Thế Phi cầu cứu.

Lâm Bắc Phàm bắt đắ dĩ: “Được rồi, người có thể nói theo ta!”

Lâm Bắc Phàm ho nhẹ một tiếng, sau đó nói nhỏ: “Cảm ơn CCTV, cảm ơn MTV, cảm ơn ChannelTV đã giúp ta nhận được giải thưởng này...”

Tiền Thế Phi nói ngay sau đó: “Cảm ơn CCTV, cảm ơn MTV, cảm ơn ChannelTV đã giúp ta nhận được giải thưởng này...”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục nói: “Còn phải cảm ơn công ty quản lý của ta. Cảm ơn phụ mẫu. Cảm ơn fan hâm mộ của ta. Cảm ơn tất cả những người ủng hộ ta, nếu không có sự ủng hộ của các người sẽ không có ta của hôm nay!”

Tiền Thế Phi nói ngay sau đó: “Còn phải cảm ơn công ty quản lý của ta. Cảm ơn phụ mẫu. Cảm ơn fan hâm mộ của ta. Cảm ơn tất cả những người ủng hộ ta, nếu không có sự ủng hộ của các người sẽ không có ta của hôm nay!”

Hắn ta cảm thấy Lâm Bắc Phàm thật sự quá hiểu lòng người, lại nói một lượt những lời mà hắn ta muốn nói, không bỏ sót một câu nào, thật sự nói quá tuyệt vời.

Nhìn phản ứng của những khán giả hiện trường, hiệu quả thật sự rất tốt.

Đã vậy, ta sẽ tha thứ cho sự lỗ mãng vừa rồi của người.

Hắn ta dựng lỗ tai lên, cẩn thận lắng nghe, không thể bỏ sót một từ một chữ nào.

Lâm Bắc Phàm thì thầm: “Vì vậy phần thưởng này thuộc về ta, cũng thuộc về các người, thuộc về tất cả chúng ta! Bởi vì chúng ta là người một nhà, người một nhà tương thân tương ái!”

Tiền Thế Phi nói ngay sau đó: “Vì vậy phần thưởng này thuộc về ta, cũng thuộc về các người, thuộc về tất cả chúng ta! Bởi vì chúng ta là người một nhà, người một nhà tương thân tương ái!”

Để thể hiện sự kích động này, hắn ta còn nâng cúp lên lắc lắc, tặng cái này cho mọi người.

Bầu không khí hiện trường rất sôi nổi, Tiền Thế Phi càng kích động hơn.

Ban tổ chức mỉm cười gật đầu, nói năng có trật tự lại đầy vẻ biết ơn, xem ra trao giải thưởng này cho Tiền Thế Phi là đúng.

Cho dù sắc mặt Lưu Đại Hoan đã biến thành màu đen dường như cũng bị không khí lây nhiễm, có vẻ không khó coi vậy nữa.

Thế nhưng, hắn ta lại cảm thấy kỳ lạ, vì sao Lâm Bắc Phàm vẫn mấp máy môi nói chuyện, lại không nghe thấy hắn nói chuyện chứ?

Lâm Bắc Phàm tiếp tục thì thầm: “Đồng thời, ta còn muốn cảm ơn ban tổ chức giải Kim Chung. Sở dĩ ta cảm ơn bọn họ cuối cùng, là vì trong lòng luôn có một câu muốn nói với các người –”

Tiền Thế Phi thâm tình nói: “Đồng thời, ta còn muốn cảm ơn ban tổ chức giải Kim Chung. Sở dĩ ta cảm ơn bọn họ cuối cùng, là vì trong lòng luôn có một câu muốn nói với các người –”

Bầu không khí hiện trường đã lên đến đỉnh điểm, mọi người đều đang mong đợi câu nói cuối cùng của hắn ta, vẽ lên một kết thúc viên mãn cho bài phát biểu nhận giải kinh điển này.

Lâm Bắc Phàm cũng rất chờ mong, nhưng hắn nhắm mắt lại không dám nhìn, nhẹ nhàng phun ra năm chữ: “Đi mẹ người bức.”

Tiền Thế Phi không chút nghĩ ngợi nói theo: “Đi mẹ ngươi bức.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Ban tổ chức: “...”

Đương nhiên còn có –

Tiền Thế Phi: “...”

Bầu không khí hiện trường rất lúng túng, cứ như lúc này đã bị nhân tạm dừng, vạn vật im lặng, nghe thấy cả tiếng kim rơi.

Nhất là ban tổ chức, khuôn mặt đen như bị lửa đốt, rất khó coi.

Qua gần nửa phút, hiện trường mới trở nên ồn ào, chỉ trừ Tiền Thế Phi ở phía trước.

“Tiền Thế Phi ngươi uống lộn thuốc sao? Sao lại nói lời hồ đồ như vậy??”

“Đi mẹ ngươi bức... Ta chưa từng nghe thấy bài phát biểu cảm tưởng nhận thưởng đỉnh tai nhức óc như vậy! Ta nghĩ dù qua mấy chục năm nữa, tình cảnh ngày hôm nay vẫn sẽ bất hủ như thế, Tiền Thế Phi sẽ nổi tiếng, rất nổi tiếng, vô cùng nổi tiếng!”

“Thật can đảm, từ trước đến nay chưa từng thấy ai trâu bò như vậy! Vừa nhận giải xong đã dám mắng ban giám khảo, trâu bò đến bùng nổ!”

“Hắn đang giã từ sự nghiệp ca hát trong tương lai sao?”

Tiền Thế Phi muốn khóc, nhưng lại không khóc được, khóc không ra nước mắt.

Đều do Lâm Bắc Phàm này hãm hại, sao ta lại ngu ngốc nghe hắn?

Rõ ràng đã bị hắn hớ một lần, bây giờ lại bị hớ một lần nữa, khó chịu muốn khóc!

Tiền Thế Phi nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Lâm Bắc Phàm bên cạnh, phát hiện ánh mắt hắn đang nhìn sang nơi khác, tỏ vẻ rất vô tội, cứ như vừa rời hắn ta chưa hề làm gì vậy.

Tiền Thế Phi: "...”

Tiền Thế Phi tức giận khó thở, cơ thể lung lay sắp ngã.

Đúng lúc này, thành viên ban tổ chức giải Kim Chung đi lên sân khấu trao giải, chân thành xin lỗi: “Rất xin lỗi các quý vị khán giả, bởi vì Tiền Thế Phi nói thô tục trước mặt ngàn vạn khán giả đang ngồi trước tivi, vô cùng tục tĩu, phẩm hạnh không đoan chính, ảnh hưởng rất xấu, ca sĩ như thế không xứng có được giải Kim Chung. Vì vậy ban tổ chức chúng ta nhất trí quyết định, thu hồi lại cúp ca sĩ được yêu thích nhất của Tiền Thế Phi, trao tặng cho Luyến Tuyết Ái Tửu xếp vị trí thứ hai!”

“Không!!!” Tiền Thế Phi không cam lòng gặm thét, liều chết nắm lấy chiếc cúp không buông.

Thế nhưng ban tổ chức cùng cố gắng, cuối cùng cũng cướp được chiếc cúp ca sĩ được yêu thích nhất từ trong tay Tiền Thế Phi đang đau đớn vô cùng, trịnh trọng trao nó cho Lâm Bắc Phàm, thuận tiện kéo Tiền Thế Phi đang mất mặt xấu hổ đi.

Trao phần thưởng cho người, nhưng người lại dám chửi chúng ta ngay trước mặt mọi người?

Coi chúng ta là bùn nặn sao?

Ta sẽ cho người biết vì sao hoa lại đỏ như vậy!

Có thể trở thành thành viên của ban tổ chức giải thưởng Kim Chung, đều là người đức cao vọng trọng trong giới giải trí, năng lực cực lớn, có thể đoán được, cuộc sống trong tương lai của Tiền Thế Phi không được dễ chịu lắm.

Lâm Bắc Phàm ôm sáu chiếc cúp bằng hai tay, đến bây giờ hắn còn không dám tin.

Thật sự cướp giải?

Sao phần thưởng này lại quý dị thế?

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác.

“Ta đã nói người có thể được giải thưởng thứ sáu mà, bây giờ người cảm thấy thế nào?” Lưu Đại Hoan bắt đầu điều chỉnh bầu không khí, bỏ qua trang này.

“Cảm ơn CCTV, cảm ơn MTV, cảm ơn ChannelTV đã giúp ta nhận được giải thưởng này...”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Đoạn cảm ơn này như đã từng quen biết!

Lâm Bắc Phàm tiếc tặc nói: “Còn phải cảm ơn công ty quản lý của ta... A phi, ta không có công ty quản lý! Chủ yếu là cảm ơn đài truyền hình Tinh Quang, cảm ơn phụ mẫu. Cảm ơn fan hâm mộ. Cảm ơn tất cả những người ủng hộ Luyến Tuyệt Ái Tửu, không có sự ủng hộ của các người không có Luyến Tuyệt Ái Tửu của hôm nay!”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Ta x!

Lại là đồ lậu của người khác, chẳng lẽ người không cảm thấy xấu hổ sao?

Lâm Bắc Phàm kích động nói: “Vì vậy phần thưởng này không chỉ thuộc về Luyến Tuyệt Ái Tửu, cũng thuộc về các người, thuộc về tất cả chúng ta! Bởi vì chúng ta là người một nhà, người một nhà tương thân tương ái!”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Không biết xấu hổ!

Lâm Bắc Phàm thâm tình nói: “Đồng thời, ta còn muốn cảm ơn ban tổ chức giải Kim Chung. Sở dĩ ta cảm ơn bọn họ cuối cùng, là vì trong lòng luôn có một câu muốn nói với các người –”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Ban tổ chức: “...”

Chẳng lẽ lại muốn tái diễn tình cảnh vừa rồi?

Ban tổ chức đặc biệt nâng cao cảnh giác, chuẩn bị đuổi hẳn xuống bất cứ lúc nào.

Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái lên: “Các người thật rất tốt, giải Kim Chung của chúng ta cần có ban tổ chức phân rõ phải trái như các người, nhờ các người mà nền âm nhạc Trung Hoa chúng ta mới trường thành bất hủ! Các người là rường cột của nền âm nhạc Trung Hoa chúng ta, các người là Thủ Hộ Thần của nền âm nhạc Trung Hoa chúng ta, ta kính chào các người!”

Chương 205: Âm nhạc đại mãn quán ngoài ý muốn!

Cuối cùng trái tim đang nhắc lên tới cổ họng của mọi người cũng rơi xuống.

Thật sự sợ hãi tìm đường chết giống Tiên Thế Phi, vậy lễ trao giải này còn tổ chức được nữa không?

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Còn có, vừa rồi ta từng hứa, nếu ta có thể nhận được giải thưởng thứ sáu, ta sẽ quyên một ức cho quỹ ngân sách âm nhạc mới của Lưu Đại Hoan. Bây giờ ta làm được rồi, cảm giác như ông trời đang giúp ta. Lâm Bắc Phàm ta xông pha giang hồ coi trọng nhất là chữ tín, nói quyên một ức là quyên một ức, vì vậy đợi lát nữa ta sẽ chuyển tiền vào quỹ ngân sách âm nhạc mới của Lưu Đại Hoan, cổ vũ càng nhiều người trẻ tuổi tiếp tục phấn đấu vì ước mơ âm nhạc!”

Đây mới là phần phát biểu cảm tưởng nhận giải bình thường, tràn đầy năng lượng, còn có một tia hơi thở thổ hào.

“Bóp bóp bóp bóp bóp...”

Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Không phải ai cũng có thể thuận miệng liền quyên một ức, nhưng Lâm Bắc Phàm có thể, bởi vì người này tiêu tiền bất chấp, muốn đọc tiểu thuyết liền đầu tư 2000 vạn cho một trang web phá sản, mỗi tháng chuẩn bị quỹ đọc 2000 vạn, đủ biết gia hỏa này hào khí đến mức nào.

Lưu Đại Hoan chân thành nói: “Ta đại diện cho quỹ ngân sách âm nhạc mới Trung Quốc cảm ơn người!”

“Không cần cảm ơn, cũng không tốn bao nhiêu tiền.” Lâm Bắc Phàm thuận miệng nói.

Lưu Đại Hoan: “...”

Sao gia hỏa này thuận miệng nói một câu cũng có thể tức chết người?

Hai tay ôm đầy sáu chiếc cúp, mỗi tay ba cái, đã không còn chỗ trống nữa. Cộng thêm chiếc cúp thứ bảy không có khả năng rơi vào nhà hắn, Lâm Bắc Phàm quyết định đi xuống.

“Chờ chút, người muốn chạy đi đâu? Không kiên trì đến vị trí cuối cùng sao?” Lưu đại sư nói.

“Không cần kiên trì nữa, đã giành được sáu giải thưởng rồi, tuy không thuộc về ta, nhưng ta đã rất thỏa mãn, cảm thấy cuộc đời cũng viên mãn. Hơn nữa số sáu rất may mắn, lục lục đại thuận, ta không hy vọng xa vời có thêm cái thứ bảy, để lại ngậm canh cho người khác uống đi.” Lâm Bắc Phàm hào phóng nói.

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Trong mắt hắn, giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất là ngậm canh?

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đã quay về khu vực chỗ ngồi của mình, lúc đi đến chỗ đám người trong đài truyền hình Tinh Quang, hắn còn chia cho mỗi người một cốc, để tất cả mọi người dính hỉ khí.

Trong đó, công thần lớn nhất Dương Tử Nhi cầm hai chiếc cốc trong tay.

“Đây là phần thưởng của ngươi, hài lòng không?”

Dương Tử Nhi lập tức trả lại cốc, vô cùng mong đợi nói: “Có thể đổi hai cốc này thành hai thùng rượu không? Ta muốn hai thùng rượu do ngươi đích thân khai quang!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lúc này, trên màn hình lớn lại phát ra bảng danh sách và VCR của những người được đề cử cho giải ca sĩ xuất sắc nhất năm nay, trong đó có hai ca sĩ lâu năm, một người từng nhận được giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất, người còn lại là Tiểu Thiên Hậu mới quật khởi gần đây, giọng ca rất cao minh.

Luyên Tuyệt Ái Tử cũng lại được đề cử một lần nữa.

Bởi vì, giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất không chỉ cân nhắc tới năng lực ca hát của ca sĩ, còn cân nhắc đến khả năng tuyên truyền và sức ảnh hưởng các tác phẩm do ca sĩ đó hát, về phương diện này, Luyên Tuyệt Ái Tử không hề thua kém ai, vì vậy hai người lại lần nữa được đề cử.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm đoán xác suất nhận giải là 0.

Bởi vì, như trước đó Phó đài trưởng Vương Luân đã nói, chưa từng có ai có thể lấy được tất cả các giải thưởng lớn. Bởi vì mỗi lần lấy thêm một giải thưởng ban giám khảo sẽ phải cân nhắc thêm một tầng nữa, độ khó được nâng lên, vì vậy không ai có thể hoàn thành việc như thế.

Nhất là những giải thưởng lớn như âm nhạc, muốn nhận được toàn bộ khó càng thêm khó, từ xưa đến nay chưa có ai thực hiện được.

Lâm Bắc Phàm cũng không hy vọng xa vời, sáu cái đã đủ hài lòng rồi.

Làm người thật sự không thể quá tham lam, phải để lại một ngum canh cho người khác uống, vậy người khác mới nhớ đến người.

Trần ngập oán niệm nhớ đến người...

Cuối cùng đã đến thời khắc mấu chốt, mọi người nín thở, không khí trong hiện trường cứng đờ.

Lưu Đại Hoan mở phong thư ra, trịnh trọng trang nghiêm nói: “Người nhận được giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất của năm nay là... Người đoạt được giải thưởng này thật nằm ngoài dự liệu của ta, sáng tạo ra một kỳ tích không thể nào, bởi vì người nhận được giải thưởng ca sĩ xuất sắc nhất năm nay là Luyên Tuyết Ái Tửu!”

“Ồn ào!” Hiện trường xôn xao.

Thật sự là kết quả ngoài ý muốn!

Ngay cả hai vị lão ca sĩ thỏa thuê mãn nguyện, chuẩn bị sẵn sàng đứng lên nhận giải, cũng bị hiện thực ép xuống.

Vẻ mặt ngơ ngác không tin nổi!

Lâm Bắc Phàm cũng ngơ ngác.

Theo lý mà nói đây là chuyện không thể nào, bởi vì lúc trước hắn đã nhận được rất rất nhiều giải thưởng, ban tổ chức không thể không cân nhắc đến điểm này, từ đó quyết định trao giải thưởng này cho người khác.

Thật ra, lúc ấy ban tổ chức cũng rất khó khăn, bây giờ bọn họ chỉ có thể cười khổ.

Các giải thưởng trước, ba giải thưởng gồm có giải sáng tác xuất sắc nhất, giải lời bài hát hay nhất, giải giai điệu vàng xuất sắc nhất chỉ có thể trao cho 《 Nam Nhi Dương Tụ Cường 》, nếu giao cho ca khúc bọn họ sẽ bị gán mác mua giải.

Giải thưởng nhạc sĩ xuất sắc nhất cũng chỉ có thể trao cho Luyến Tuyệt Ái Tửu, bởi vì tuy bọn họ xuất đạo muộn, sáng tác ít ca khúc, nhưng không ca khúc nào không phải kinh điển, nếu có nhiều ca khúc kinh điển như vậy còn không nhận được giải nhạc sĩ xuất sắc nhất, đó mới là kỳ lạ.

Lại khỏi phải nói đến giải người mới xuất sắc nhất, trong số người mới có ai hơn được Luyến Tuyệt Ái Tửu?

Vì vậy, giải duy nhất bọn họ có thể thay đổi là giải ca sĩ được yêu thích nhất và giải ca sĩ xuất sắc nhất.

Là thế hệ nhạc sĩ lão làng, bọn họ rất khó chịu khi nhìn thấy nền âm nhạc Trung Quốc tàn lụi suy yếu. Từ lúc bước vào kỷ nguyên mới, không biết đã bao lâu rồi chưa từng xuất hiện nhạc sĩ đầy triển vọng và âm nhạc sôi nổi như thế.

Luyến Tuyệt Ái Tửu hoành không xuất thế, truyền ra bốn ca khúc kinh điển, khiến bọn họ nhìn thấy hy vọng.

Vì vậy bọn họ hy vọng có thể tiếp thêm động lực cho những người trẻ như vậy, càng hy vọng cho bọn họ thêm chút quyền lực và địa vị, như vậy bọn họ mới có chỗ đặt chân trong nền âm nhạc Trung Quốc, tạo ra tiếng nói của riêng mình.

Địa vị của một nhạc sĩ hoặc ca sĩ, ngoại trừ âm nhạc được hoan nghênh, vậy chỉ còn lại giải thưởng trên người.

Trong đó giải thưởng có trọng lượng nhất là giải ca sĩ được yêu thích nhất và giải ca sĩ xuất sắc nhất. Cân nhắc đến thông lệ trước đó của Kim Chung, bọn họ không thể trao tất cả giải thưởng cho một người, vì vậy chỉ có thể chọn một trong hai hạng mục này.

Bởi vì Luyến Tuyệt Ái Tửu chưa từng lộ mặt, chưa từng phát hành album và concert, càng chưa từng tổ chức họp mặt fan hâm mộ, có được hoan nghênh hay không còn đợi bàn bạc, vì vậy không trao giải ca sĩ được yêu thích nhất cũng có lý.

Vì vậy chỉ còn lại giải ca sĩ xuất sắc nhất thôi.

Kết quả ai ngờ cái hồ to Tiên Thế Phi này lại dám mắng bọn họ trước mặt mọi người, vì vậy trời xui đất khiến đã biến thành cục diện này.

“Người còn ngồi ở đó làm gì, nhanh lên đây nhận giải!” Lưu Đại Hoan nâng cúp lớn tiếng nói.

“À... Được.” Lâm Bắc Phàm sững sờ, sau đó chạy chậm lên đó.

Trong ánh mắt hâm mộ đổ ky oán hận của mọi người, nhận lấy giải thưởng đại diện cho ca sĩ xuất sắc nhất, cũng chính là giải thưởng chứng minh cho Thiên Vương vinh dự.

“Ta không còn gì để nói, bởi vì điều nên nói vừa rồi ta đã nói hết, nên cảm ơn vừa rồi ta cũng đã cảm ơn, thiên ngôn vạn ngữ đều không đủ để bày tỏ tâm trạng kích động trong lòng ta, vì vậy ta quyết định lại quyên một ức cho quỹ ngân sách âm nhạc mới Trung Hoa, để càng nhiều người trẻ tuổi thực hiện ước mơ âm nhạc của mình!” Lâm Bắc Phàm nói lời kính người.

Chương 206: Thắng lợi trở về! Thời đại tiểu thị tơi đến!

Quả nhiên hiện trường lại nổ tung.

“Lại quyên một ức? Người này có tiền như vậy sao?”

“Quá phá của! Quyên một ức đã có thể tính là bồn phận, quyên thêm một ức thì chính là thổ hào! Nếu cho ta hai ức đó thì tốt biết bao, ta cũng có thể quay ra một bộ phim!”

“Cho dù là người có tài sản trăm ức cũng không thể tiện tay ném hai ức tẻ ra ngoài như thế!”

“Quả nhiên người này đúng là phá của trong truyền thuyết! Thế nhưng hết lần này tới lần khác, lão bà hấn còn càn quấy theo!”

“Tiểu bạch kiểm lại có thể làm đến mức này cũng thật hiếm thấy!”

Lần này, mọi người nhìn trình độ phá của Lâm Bắc Phàm mà chỉ biết than thở.

Hơn nữa, lần này trình độ bại gia tử hẳn được truyền hẳn qua ti vi, từ lễ trao giải Kim Chung ra ngoài, về sau, danh hiệu thần tài gia, bại gia tử của Lâm Bắc Phàm sẽ càng thêm vang dội.

“Cảm ơn Lâm tiểu huynh đệ! Ta tin có rất nhiều người làm nhạc cũng sẽ cảm ơn ngươi!”

Lưu Đại Hoan kích động nắm tay Lâm Bắc Phàm.

“Ta cũng rất hy vọng giới âm nhạc Trung Quốc có thể nổi lên một lần nữa! Chúng ta cần nhiều ca khúc mới, nhiều bài nhạc mới, còn có càng nhiều người mới!”

Lâm Bắc Phàm cũng kích động nói: “Vì cô vũ cho càng nhiều người mới nổi lên trong giới âm nhạc, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta đặc biệt tạo ra một show tạp kỹ cho người mới, đến lúc đó hoan nghênh mọi người đến báo danh tham gia!”

Lưu Đại Hoan: “...”

Khán giả: “...”

Người này thực sự là vì quảng cáo mà chẳng biết xấu hổ gì nữa.

Nhưng có hai ước vừa rồi làm nền, hiệu quả quảng cáo này đã đạt tới tiêu chuẩn nhất định, vô cùng vững vàng.

Kế tiếp là phần trao giải cho hạng mục phim truyền hình.

Có tổng cộng chín hạng mục giải thưởng phim truyền hình: Nhạc phim xuất sắc nhất, giải hiệu ứng hình ảnh xuất sắc nhất, giải biên kịch xuất sắc nhất, giải diễn viên có tiềm lực nhất, giải vai phụ xuất sắc nhất, giải nhân vật chính xuất sắc nhất, giải đạo diễn xuất sắc nhất, giải phim truyền hình được yêu thích nhất, giải phim truyền hình hay nhất.

Trong đó, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 của Tinh Quang lọt vào vòng bình chọn giải phim truyền hình được yêu thích nhất, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 được đề cử giải phim truyền hình được yêu thích nhất, phim truyền hình

xuất sắc nhất, Hà Viên Ngoại được đề cử giải biên kịch xuất sắc nhất, còn có bốn diễn viên mới chia nhau được đề cử giải diễn viên có tiềm lực nhất, giải vai phụ xuất sắc nhất.

Kết quả cuối cùng, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 gặt hái được giải phim truyền hình được yêu thích nhất, một diễn viên mới được nhận giải thưởng diễn viên có tiềm lực nhất.

Dù chỉ giành được hai giải ở mảng phim truyền hình nhưng đây đã là thành tích không tệ.

Tinh Quang vui mừng khôn xiết, Bạch Thanh Tuyết còn hứa hẹn sau khi trở về sẽ mời tiệc rượu 3 ngày.

Phần sau cùng là trao giải điện ảnh, mặc dù là điểm nhấn quan trọng, nhưng không liên quan gì đến Tinh Quang.

Trong lễ trao giải Kim Chung năm nay, Tinh Quang được đề cử 15 giải thưởng, lấy đi 11 giải thưởng, cũng lấy đi 1/3 hạng mục khen thưởng, có thể nói bọn họ là người thắng lớn nhất trong lễ trao giải năm nay.

Đủ loại truyền thông báo chí đưa tin, ghi lại giờ phút quan trọng, nhiệt độ rất cao.

Tinh Quang ngoại trừ thanh danh càng thêm vang dội, các show 《 Trù Vương Tranh Bá 》 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 cũng được hưởng lợi, tỷ lệ người xem được tăng lên rõ rệt, tỷ lệ người xem 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 phát lại cũng được nâng lên cao, tiền quảng cáo nhận mỗi tay.

Giá trị con người của nhân viên nhận giải cũng tăng gấp bội, được người ta càng thêm chú ý.

Nhất là tổ hợp Luyên Tuyết Ái Tửu thần bí nhất, lại có thể bao trọn bảy giải thưởng âm nhạc, lập ra kỳ tích xưa nay chưa từng có, trở thành nhân vật sốt dẻo nhất.

Rất nhiều đài truyền hình, công ty giải trí muốn đào hai người này đi, chỉ cần kéo được bọn họ về đơn vị của mình sẽ khiến giá trị của cổ phiếu tăng lên trên diện rộng. Đáng tiếc, cuối cùng bọn họ tốn công vô ích.

Đồng thời, mấy tập đoàn đứng chống lưng như tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, nhất là tập đoàn Long Môn cũng được chú ý rất nhiều, sản phẩm của bọn họ lại một lần nữa được bán cực chạy.

Tất cả mọi người không thể không cảm thán, không biết có phải năm nay Tinh Quang gặp phải vận may không, sao bọn họ có thể phát triển nhanh như vậy?

Sự kiện lễ trao giải Kim Chung đây sóng hơn nửa tháng mới kết thúc.

Bây giờ đã là cuối năm, ngoại trừ sự kiện trao giải Kim Chung, còn xảy ra một chuyện rất quan trọng.

Đó là một bộ điện ảnh bất nhập lưu 《 Thời Đại Màu Xám 》 lại có thể đại bạo!

Đó là một bộ phim quy tụ dàn mỹ nam, mỹ nữ nhưng toàn bộ diễn xuất không hề ăn nhập với nhau, cốt truyện bộ phim hỗn loạn đến mức buồn nôn, vậy mà lại có thể dẫn bạo, khiến lượng người xem phim dâng như thủy triều, đánh bại rất nhiều điện ảnh ưu tú cùng thời điểm đó, trở thành một trong những một bộ phim điện ảnh hút tiền nhất năm.

Rất nhiều người xem đều trăm mối không cách giải, tại sao một bộ phim không có cốt truyện, không có chút lô-gic nào, lại có thể lấy được thành tích như vậy?

Chẳng lẽ là vì diễn viên phim rất đẹp sao?

Trải qua lịch sử của thời không trước, Lâm Bắc Phàm biết rõ thời đại tiêu thịt tươi sắp đến.

Đồng thời còn có thời đại võng hồng (1) cũng sắp đến...

(1) Võng hồng: Người nổi tiếng trên mạng

Đây là lịch sử giới giải trí khiến người lúng túng!

Tiểu thịt tươi không có bao nhiêu kỹ năng diễn xuất, trình độ kém cỏi bắt đầu leo lên sân khấu chính thống, phát ra âm thanh của bản thân, lấy được rất nhiều cát-sê, diễn xuất khiến người ta thấy xấu hổ nhưng bán vô cùng chạy.

Đây cũng là một thời đại điên cuồng của ngành giải trí!

Nhìn thấy mấy tiểu thịt tươi tụ cùng một chỗ có thể hút được lượng người xem như triều dâng, vô số người đầu tư tràn vào giới giải trí điên cuồng gom tiền, nâng loại hiện tượng này lên, tạo thành phát triển dị dạng.

Đối với chuyện này, Lâm Bắc Phàm không xen vào, hắn chỉ cần trông coi một mẫu ba phần đất của bản thân là được rồi.

Khi thế giới bên ngoài đang xô xao về 《 Thời Đại Màu Xám 》, Tinh Quang lại đang yên lặng phát triển, cao ốc Song Tử Tinh cơ bản đã sửa sang cải tạo hoàn tất, có thể dọn vào làm việc.

Đất ở thành phố điện ảnh Giang Nam đã được san bằng một nửa, tranh thủ trước tết có thể san bằng hết tất cả đất đai, sang năm là có thể khởi công xây dựng.

Hạng mục này xài tiền như nước, dẫn đến tài sản của Lâm Bắc Phàm luôn không cách nào tăng trưởng, nhưng khi nó nổ ra tuyệt đối sẽ hình thành lợi khí hút tiền cực đại, có thể không kém gì căn cứ gieo trồng nguyên liệu nấu ăn cao cấp ở Giang Nam.

Hồng Đậu Trung Văn của Lâm Bắc Phàm phát triển ngày càng lớn mạnh, giá trị hiện tại đã vượt qua 30 ức, còn cao hơn cả ba website trên thị trường cộng lại, hoàn toàn xứng đáng trở thành trang web văn học hạng nhất.

Đáng tiếc, giá trị IP của tác phẩm văn học còn chưa được khai phá quy mô lớn, dẫn đến vốn chảy về rất chậm.

Nhưng mà đến sang năm, sau khi phim 《 Trù Thần 》 ra đời, tình trạng này sẽ nhanh chóng được cải thiện, cũng sẽ khiến trang web phát triển với tốc độ cao.

Đáng nhắc tới là, trước sự sắp xếp của Lâm Bắc Phàm, toàn thể Hồng Đâu Trung Văn đều di chuyển đến cao ốc Song Tử Tinh, chiếm lấy một tầng không gian làm việc rất lớn.

Tương lai, đây chính là căn cứ cung cấp nội dung cho Tinh Quang.

Mà thứ khiến Sở Phàm kỳ vọng là căn cứ gieo trồng nguyên liệu nấu ăn cao cấp ở trấn Hạ Mã Giang Nam, hiện tại trên cơ bản, con đường đã thông, tập đoàn Long Môn đã vận chuyển một nhóm rau quả ra ngoài, tiến hành bán thử, nghe nói vừa bán ra lập tức nổi tiếng, được thực khách nhiệt liệt tung bốc, đơn đặt hàng nối liền không dứt.

Đợi qua năm, nơi này sẽ chính thức thông xe, căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam cũng sẽ chính thức mở ra, sẽ mang đến lượng tiền mặt liên tục không ngừng cho Lâm Bắc Phàm, khiến sản nghiệp của hắn cấp tốc tăng lên.

Đối với tập đoàn Long Môn, chuyện này không kém gì so với một lần nữa bay lên, mà hiệu quả với Lâm Bắc Phàm cũng tương tự như vậy.

Chương 207: Bước sang năm mới, con rể tới cửa!

Hiện tại, theo tết âm lịch đến gần, hương vị của tết cũng dần dần xuất hiện.

Tết nguyên đán hàng năm, cũng là tết âm lịch, là thời điểm mọi người nghỉ ngơi đi thăm họ hàng bạn bè, nhưng cũng là thời điểm các đài truyền hình lớn giao tranh kịch liệt, chương trình đêm giao thừa, đêm hội mùa xuân và các tiết mục khác đều sẽ được đẩy ra trong khoảng thời gian này, chiếm tỉ lệ người xem trước.

Đây cũng là khoảng thời gian bận rộn nhất của các nghệ sĩ minh tinh, có đôi khi một ngày bọn họ phải chạy mấy sân khấu, làm không biết mệt, nhưng đồng thời bọn họ cũng có thể mau chóng kiếm được thu nhập bằng thu nhập nửa năm bình thường.

Đáng tiếc, bởi vì chuyện dòi dài truyền hình nên Tinh Quang không gia nhập trận cạnh tranh này.

Nhìn người khác huyên náo phong sinh thủy khởi, Bạch Thanh Tuyết rất không cam lòng: “Sang năm, sang năm ta nhất định sẽ tạo ra một chương trình đêm xuân mừng năm mới trước nay chưa từng có, trấn áp tất cả đài truyền hình!

Nàng lập lời thề.

Nếu không làm tiết mục, chỉ có thể nghỉ lễ trước thời hạn, sau khi nghỉ ngơi đầy đủ lại lấy tinh thần tốt nhất, diện mạo mới nhất để chào đón công việc của năm mới. Bởi vì sang năm là thời điểm Tinh Quang phát triển, không có đủ tinh thần và thể lực không cách nào làm nổi.

“Lão công, bước sang năm mới, mù mù ta luôn giục ta trở về, nàng và nãi nãi đều muốn gặp mặt con rể là chàng. Còn có ba ba ta cũng muốn gặp chàng, tuy hiện tại ba ba ta còn thành kiến với chàng, nhưng cũng đã dần chấp nhận chàng. Cho nên lần này, chàng phải theo ta về nhà chúc tết!

Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt nói, hiện tại nàng không chỉ gặt hái được sự nghiệp còn gặt hái được tình yêu, phụ mẫu trong nhà cũng công nhận tiểu nam nhân nhà nàng, không còn chuyện gì có thể khiến người ta vui vẻ hơn chuyện này.

“Được, không thành vấn đề, cũng là lúc nên tới thăm cha mẹ nàng.”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói.

Hắn là cô nhi, không có cha mẹ, ăn tết cũng chỉ đành đến nhà lão bà thôi.

“Thiên Mị thì sao? Nàng không trở về nhà sao?”

Nhìn thấy dáng vẻ ảm đạm của Vũ Thiên Mị, Lâm Bắc Phàm không nhịn được hỏi.

Bạch Thanh Tuyết lo lắng nói: “Thiên Mị nàng...”

Vũ Thiên Mị lộ ra một nụ cười miễn cưỡng, không thèm để ý cười nói: “Ta không có nhà, ta ở lại đài truyền hình chờ các người trở về. Chúc các người chơi vui vẻ, chơi hạnh phúc!”

“Khụ khụ... Được!”

Lâm Bắc Phàm chỉ có thể gật đầu, trong lòng lại mang theo một tia lo lắng.

Thoạt nhìn nữ hài này có chút điên điên khùng khùng, không tim không phổi, nhưng chỉ e trong lòng nàng còn có chuyện buồn.

Sau khi triệu tập toàn thể nhân viên đài truyền hình tham gia tiệc cuối năm và phát tiền thưởng phong phú xong, Bạch Thanh Tuyết dẫn Lâm Bắc Phàm về Nhà họ Bạch.

Nhà họ Bạch nằm ở khu biệt thự hạng sang ngoại ô Ma Đô, khu biệt thự kia được gọi là Thính Phong Các.

Nơi đó dựa vào núi, khe suối chảy quanh, phong thủy rất tốt, cảnh sắc cực kì đẹp, phương tiện chữa bệnh được đảm bảo đầy đủ, đồng thời bảo an cũng vô cùng nghiêm ngặt.

Rất nhiều phú hào bản xứ mua nhà ở nơi này, dù cho đắt hơn nữa cũng có người mua, bởi vì có thể vào ở trong khu biệt thự này không chỉ tượng trưng cho thân phận, còn có thể thành lập mạng lưới giao thiệp lớn nhất, có trợ giúp rất lớn cho việc kinh doanh.

Nhà họ Bạch được tính là một trong số những gia tộc cao cấp nhất, có được một căn biệt thự lớn 4 tầng 5000 mét vuông, chỉ riêng người giúp việc cho gia đình đã hơn 20 người.

Sau khi thấy một màn như vậy, Lâm Bắc Phàm không thể không cảm khái, đây mới thực sự là cuộc sống của người có tiền.

Sau đó hắn quyết định, đợi sau này hắn nhất định phải mua một mảnh đất xây trang viên.

Lúc này, người nhà họ Bạch đã chờ sẵn từ lâu.

Thực ra thì nhà họ Bạch cũng không có quá nhiều người, ngoại trừ phụ mẫu Bạch Thanh Tuyết cũng chỉ có một lão nhân, người đó là mẫu thân Bạch Giang Hải, cũng chính là nãi nãi Bạch Thanh Tuyết.

Về phần những người khác trong Bạch gia, đều là quan hệ bám váy cách mấy thế hệ, đều đến từ một đại gia tộc trong một thôn, chỉ có điều khi tập đoàn Bạch thị mới thành lập, bọn họ đều xuất tiền xuất lực nên mới chiếm được cổ phần trong tập đoàn Bạch thị.

Tuy gọi là tập đoàn Bạch thị nhưng nó lại không hoàn toàn là tập đoàn của gia đình Bạch Thanh Tuyết, dĩ nhiên bọn họ cũng không nắm trọn quyền phát biểu, vì phát triển tập đoàn thậm chí còn can thiệp đến hôn nhân đại sự, đây cũng là nguyên nhân vì sao Bạch Thanh Tuyết phản lại tập đoàn Bạch thị, tự lập môn hộ.

Sự thật chứng minh, nàng đã đúng.

“Rốt cục nữ nhi nhà ta cũng chịu trở về rồi, nhanh đi nãi nãi ôm một cái, nhìn xem có phải người gầy đi rồi không...”

“Nãi nãi, ta đã lớn, ngài đừng đối xử với ta như trước kia, như vậy ta sẽ xấu hổ lắm!”

Bạch Thanh Tuyết nũng nịu, sau đó vẫn vui vẻ đến ôm.

“Có lớn hơn nữa cũng chỉ là nữ nhi nhà ta, đều do ta nuôi lớn, có gì phải ngại?”

Mặt lão nhân hiền lành, tuy phúc hậu nhưng không mất thân thiết.

Có lẽ là nhờ người giàu có, điều kiện chữa bệnh tốt, ngoại trừ một số bệnh vặt của người già, mọi mặt đều rất tốt.

“Nãi nãi!”

Bạch Thanh Tuyết nũng nịu lần nữa.

“Được rồi, phụ mẫu người cũng nhớ người, người qua đó trước đi. Ta đến nhìn xem tôn nữ tế của ta ra sao trước đã?”

Nãi nãi đuổi Bạch Thanh Tuyết đi, sau đó nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, con mắt đục ngầu lập tức sáng lên: “Đây chính là tôn nữ tế nhà ta sao? Mi thanh mục tú, dáng dấp thật dễ nhìn! May mà nữ nhi nhà ta ra tay trước chiếm được lợi thế, nếu không thì tổn thất lớn rồi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sao lão nhân các người, nguyên cả đám đều muốn ta làm tôn nữ tế?

Đều là loại người trông mặt mà bắt hình dong, thực sự quá nông cạn.

Đương nhiên, đối mặt với nãi nãi Bạch Thanh Tuyết, đồng thời cũng là nãi nãi hấn, Lâm Bắc Phàm không thể sĩ và nãi nãi nàng như sĩ và mấy lão đầu khác, hấn cười ha hả nói: “Nãi nãi, ngài cũng rất xinh đẹp, năm tháng trôi qua không cách nào để lại dấu vết trên gương mặt ngài!”

Câu nói này ngọt đến khiến nữ nhân mềm lòng.

Nãi nãi cũng là nữ nhân, thích nghe nhất là lời như vậy, nàng cười híp mắt nói: “Miệng hài tử này thật ngọt, ta công nhận tôn nữ tế là ngươi! Sau này ngươi nhất định phải thường xuyên đến thăm ta, ta thích nhất là ở cùng với đám người trẻ tuổi các ngươi, nghe các ngươi trò chuyện, như vậy sẽ khiến ta càng trẻ tuổi hơn, khà khà...”

Lâm Bắc Phàm tủi thân nói: “Thực ra ta đã sớm muốn đến thăm nãi nãi, chẳng qua lúc đầu, người nào đó chạy đến Giang Nam cảnh cáo ta, làm hại ta không dám tới cửa, chỉ có thể kéo tới bây giờ...”

Sắc mặt Bạch Giang Hải tối sầm, tên khốn kiếp này!

Nãi nãi giận, ánh mắt nghiêm nghị như muốn giết người nhìn chằm chằm Bạch Giang Hải: “Hấn dám! Xem ta đánh gãy chân hấn không!”

Bạch Giang Hải: “...”

Giận dữ sơn hà biến sắc.

Quả nhiên, người có thể lập nên tập đoàn Bạch thị đều không đơn giản.

Mặt Bạch Giang Hải càng thêm thối.

Ở nhà họ Bạch, Lâm Bắc Phàm cũng có thể tính là người có chỗ dựa, lực lượng càng đủ hơn.

Sau đó hắn lại chào hỏi mẫu thân Bạch Thanh Tuyết, nàng tên Lục Uyển Dung, thoát nhìn là người vô cùng đơn giản lại vô cùng dịu dàng, tràn ngập nhu mì của nữ tử Giang Nam, đôi mắt vẫn luôn cong cong. Lâm Bắc Phàm gọi một tiếng mẹ, nàng đã mừng rỡ, cười tới không ngậm được miệng.

Lâm Bắc Phàm hoài nghi, rất có thể cá tính của Bạch Thanh Tuyết được di truyền từ nãi nãi.

Về phần nhạc phụ đại nhân... Có thể xem nhẹ.

Toàn bộ quá trình mặt Bạch Giang Hải vẫn luôn thối ra, thật không nên để tiểu tử này vào cửa, hiện tại cả ba nữ nhân trong nhà đều thích hắn, hắn ta cảm giác địa vị của mình tràn ngập nguy hiểm.

“Thanh Tuyết, ta biết ngươi có rất nhiều chuyện bận rộn. Nhưng hiện tại, bước sang năm mới, hiếm có lúc được nghỉ lễ, ngươi đừng quan tâm chuyện công việc nữa, hai đứa ở trong nhà với nãi nãi, cũng ở với chúng ta nhiều hơn...” Lục Uyển Dung lôi kéo tay Bạch Thanh Tuyết lắc nhai nói.

“Biết rõ, mẹ!” Bạch Thanh Tuyết trừng trắng mắt.

Chương 208: Dùng trù nghệ chinh phục người Bạch gia!

“Đã bắt đầu nấu ăn chưa ạ?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Còn chưa... Ngươi đói bụng rồi sao? Để ta gọi A Thanh nấu cơm cho ngươi, chúng ta đã mua rất nhiều đồ ăn ngươi thích ăn, đảm bảo có thể cho ngươi ăn thật vui vẻ!”

Nãi nãi bắt đầu thu xếp, còn muốn tự mình ra tay.

“Khoan hãy vội!”

Bạch Thanh Tuyết cấp tốc đứng lên, xắn tay áo nói: “Tiểu Phàm làm đồ ăn cực kỳ ngon, hiện tại đến phiên hai chúng ta nấu một bữa tối phong phú cho cả nhà!”

“Hắn còn biết nấu ăn?” Bạch Giang Hải kinh ngạc nói, trong giọng nói tràn ngập ghét bỏ.

Lâm Bắc Phàm cũng đứng lên, xắn tay áo, nói: “Đương nhiên biết nấu, tài nấu nướng của ta chỉ ít cũng đệ nhị thiên hạ, ngoại trừ một lão đầu ra, ai cũng không phải đối thủ của ta!

“Nói khoác mà không biết ngượng!” Bạch Giang Hải khó chịu nhìn hắn.

Thế là, phu thê Lâm Bắc Phàm đi vào phòng bếp, Bạch Thanh Tuyết phụ trách rửa rau, Lâm Bắc Phàm phụ trách thái thịt cùng với xào rau, hai người phân công rõ ràng, một chút cũng không hỗn loạn.

Nãi nãi dẫn theo Lục Uyển Dung lén lút đến nhìn, sau đó hài lòng gật gật đầu.

“Đây mới là phu thê chân chính, thấy bọn họ sống chung với nhau tốt như vậy, ta an tâm rồi! Cho dù nữ nhân có mạnh cỡ nào cũng phải có nhà. Tiểu tử Lâm Bắc Phàm này không tệ, ta vừa nhìn đã thích ngay.

“Mụ, chờ chút nữa người phải ném thử đồ ăn bọn nó làm đó!” Lục Uyển Dung nói ra.

“A, đúng rồi, Uyển Dung, người ở nơi này nhìn một chút, hai người đều là thanh niên, mặc dù biết nấu ăn nhưng có thể sẽ thiếu lửa, lúc cần thiết người có thể đến chỉ bảo cho cả hai một chút.”

“Hiểu rồi, mụ!”

Nhưng vào lúc này, bọn họ nghe được tiếng động.

Nhìn sang, phát hiện Lâm Bắc Phàm đang thái rau, tốc độ kia nhanh như chớp, không đến vài giây đồng hồ đã cắt xong cà rốt, mỗi một lát đều mỏng như cánh bướm.

Hai nàng vô cùng kinh ngạc.

“Xem ra... Có lẽ không cần chúng ta chỉ bảo.”

Lâm Bắc Phàm thi triển hết khả năng, sau khi bận rộn một giờ, rốt cục cũng có thể bung lên một bàn cơm tối vô cùng phong phú, mặn ngọt béo gầy có đủ, nhìn thế nào cũng thấy như đầu bếp lớn siêu cấp tiêu chuẩn.

Bình thường bọn họ đến khách sạn ăn đồ ăn, tối đa cũng chỉ đến trình độ này mà thôi.

“Đồ làm bếp ở đây ta không quen lắm, không thể phát huy hết điểm đặc sắc của đồ ăn, nhưng chắc hẳn mùi vị không tệ. Mọi người nhân lúc còn nóng mau ăn đi, ăn lúc này là tốt nhất.” Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói.

Nãi nãi: “...”

Bạch Giang Hải: “...”

Lục Uyển Dung: “...”

Tối cỡ này rồi còn chưa tính là đã phát huy toàn lực?

Ngươi đùa ta đấy sao.

“Mọi người đừng tỏ ra không tin, lão công ta nói là sự thật. Khi hấn ở nhà, hấn có thể làm cho đồ ăn bay lên, đồng thời còn có thể nấu một lúc mấy món, hôm nay đã tính là chậm rồi.” Bạch Thanh Tuyết nói ra.

Nãi nãi: “...”

Bạch Giang Hải: “...”

Lục Uyển Dung: “...”

Nói đùa sao?

Đồ ăn bay lên còn có thể ăn?

“Ăn đi, mọi người mau nhân lúc còn nóng mà ăn đi!” Nãi nãi mở miệng nói.

Thế là, mọi người bắt đầu cầm đũa lên, sau đó bọn họ hoàn toàn không dùng đũa, tay và miệng gần như không rảnh rỗi chút nào.

“Ăn ngon ăn ngon! Cái này ăn ngon...”

“Trời ơi, cái này cũng không tệ... Thoạt nhìn béo mập nhưng ăn rất ngon miệng, ta còn muốn ăn nữa...”

“Cơm cũng thơm như vậy, chẳng lẽ không phải dùng gạo nhà mình sao?”

...

Nửa giờ sau, tất cả đồ ăn đều sạch sẽ.

Mọi người nâng bụng bự, thoải mái tới mức chỉ muốn ngủ thiếp đi.

Đôi với trù nghệ của Lâm Bắc Phàm, hai nàng đều khen không dứt miệng, hơn nữa còn nhất trí biểu thị phải giữ hấn ở nhà thêm mấy ngày, sau đó mỗi ngày đều để hấn nấu cơm cho bọn họ ăn. Đương nhiên Lâm Bắc Phàm đồng ý luôn miệng.

Ngay cả Bạch Giang Hải cũng không ngờ đến, thoạt nhìn tên tiểu bạch kiêu này không có gì đặc sắc, nhưng trình độ nấu nướng lại cao như thế, đây là bữa tối thoải mái nhất, hài lòng nhất hấn ta từng ăn.

Bình thường hấn ta vẫn luôn nghiêm khắc với việc ăn uống của mình, chỉ ăn một bát cơm trắng, đồ ăn không được đầy hơn một bát, lấy ăn chay làm chủ. Nhưng hôm nay, hấn ta lại ăn liền hai bát cơm lớn, đồ ăn cũng ăn quá bốn bát.

Nếu không phải bụng thực sự không chứa nổi nữa, hấn ta còn muốn tiếp tục ăn.

Ăn đến hài lòng, nhìn Lâm Bắc Phàm cũng vui tai vui mắt hơn, nói: “Tiểu tử ngươi rất không tệ, chỉ ít trên phương diện nấu nướng, không ai có thể sánh được.”

Lâm Bắc Phàm quái dị nhìn sang, lão tiểu tử này đổi tính?

Sau đó, Bạch Giang Hải nói tiếp: “Lần sau ngươi lại làm cho ta một bàn thịt vịt đông pha đi.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm nhanh chóng chinh phục Bạch gia.

Bình thường mọi người đều vô cùng bận bịu, quanh năm suốt tháng cũng không gặp mặt bao nhiêu lần, vì vậy, nhân cơ hội gặp mặt hiếm có này, tất cả mọi người ngồi chung một chỗ, nói chuyện thoải mái.

Đương nhiên không thể tránh chuyện cảm thán về sự nghiệp của Bạch Thanh Tuyết.

Mới rời khỏi tập đoàn Bạch thị một năm, một mình chiến đấu vươn lên, đã có thể tạo ra được vốn liếng lớn như vậy.

Một năm qua đài truyền hình Tinh Quang liên tục đẩy ra mấy tiết mục hot, doanh thu vượt quá 160 ức, trong đó lợi nhuận vượt hơn trăm ức, còn kinh khủng hơn rất nhiều đài truyền hình hạng đầu khác.

Cho dù là tập đoàn Bạch thị của hắn ta, cực khổ làm lụng một năm lợi nhuận cũng chỉ chừng con số này, hoàn toàn không cách nào so được với Tinh Quang.

Hiện tại, Tinh Quang đã có thể tính là đài truyền hình hạng nhất tiêu chuẩn, giá trị thương hiệu nổi bật.

Đây là phương diện kiếm tiền, trên phương diện xài tiền, bọn họ cũng chấn động lòng người giống vậy.

Hơn 140 ức được đẩy ra, liên tục đánh bại Lý thị – tập đoàn Hoa kiều nổi tiếng nước ngoài, mua cao ốc Song Tử Tinh xem như trụ sở chính của đài truyền hình, mua một mảnh đất khai phá thành thành phố điện ảnh.

Với nguồn vốn dự trữ dồi dào, phương thức đầu tư hoang dã như vậy, ngay cả tập đoàn Bạch thị của hắn ta cũng phải thua kém.

Nhưng mà hai hạng mục này đều là hạng mục tốt, cao ốc Song Tử Tinh không chỉ có thể dùng mà còn có thể cho thuê, mỗi năm có thể ổn định thu được mấy ức tiền mặt.

Tuy đầu tư thành phố điện ảnh rất tốn kém, nhưng sau khi xây dựng thành công nó sẽ trở thành bồn tụ bảo hút tiền, chỉ cần có hai khối tài sản này, hàng năm có thể mang đến mấy ngàn vạn lợi nhuận.

Có thể nói, một năm qua, thành tựu Bạch Thanh Tuyết lấy được quá rõ ràng. Hiện tại nàng chỉ mới hơn 20, khối tài sản đã có thể vượt qua 150 ức, tiền đồ vô lượng, không người trẻ tuổi nào ở thời đại này có thể sánh được.

Nàng còn được ca tụng là nữ thủ phủ trong tương lai.

Hiện tại, ngay cả Bạch Giang Hải cũng cảm thấy lúc trước nữ nhi rời đi là rất đúng.

Ở tập đoàn Bạch thị, nàng chỉ có thể làm một tổng tài, tương lai cùng lắm cũng chỉ có thể làm đến vị trí hiện tại của hần ta, ngón ngang trăm mối khó có thể mở ra sở trường của mình, phía dưới còn có nhiều người nhìn chằm chằm vào vị trí này, hết như đi trên lớp băng mỏng.

Không giống Bạch Thanh Tuyết, bởi vì tất cả tài sản đều thuộc sở hữu của nàng, hình thành độc quyền, nàng muốn làm cái gì thì cứ làm cái đó, không chỉ tự do, hơn nữa còn sống rất thư thái.

Mấy lão gia hỏa tập đoàn Bạch thị nhìn đỏ mắt, muốn gọi Bạch Thanh Tuyết trở về một lần nữa, tốt nhất là mang theo cả đài truyền hình Tinh Quang cùng với tất cả tài sản trở về dung nhập vào tập đoàn Bạch thị, nhưng bị hần ta từ chối.

Nữ nhi ta sống bên ngoài tốt như vậy, sao phải trở về làm trâu làm ngựa?

Nếu có thể, hần ta còn muốn tách rời tài sản nhà bọn họ từ tập đoàn Bạch thị ra đưa cho Bạch Thanh Tuyết, nâng sự nghiệp của nàng lên.

Chương 209: Thính phong thịnh yến!

Nữ nhi là niềm kiêu ngạo của hắn ta, nhưng nữ tể lại khiến hắn ta rất đau đầu.

Hắn ta có chút chủ nghĩa đại nam tử, hy vọng nam nhân có thể nuôi sống gia đình, chống cái nhà này lên, nam nhân có thể không có bản lĩnh, nhưng không thể không có ý thức trách nhiệm, không thể không có chí cầu tiến.

Thế mà Lâm Bắc Phàm lại cam chịu làm tiểu bạch kiểm để nữ nhi nuôi, còn xài tiền bậy bạ, sao có thể không khiến hắn ta tức giận?

Nhưng hết lần này tới lần khác nữ tể này quá tà môn, giống như xài tiền bậy bạ nhưng hết lần này tới lần khác lại có thể kiếm được rất nhiều tiền, tiện tay đầu tư hai bộ phim truyền hình, cả hai lại có thể trở thành thần kịch hàng năm, nâng sự nghiệp của nữ nhi hắn ta lên.

Mua một website sắp phá sản để xem tiểu thuyết, kết quả website phá sản này nhanh chóng sinh lãi.

Tổng mức đầu tư có thể chưa tới một ức, kết quả hiện tại trị giá đã đạt tới 30 ức.

Tốn mấy ức mua miếng đất trồng rau cho bản thân ăn, đây cũng là hành vi phá của nhất. Nhưng hắn ta lại nghe nói mảnh đất kia trồng ra đồ ăn không tệ, hắn ta đã ăn trong khách sạn Long Môn, không chỉ ăn rất ngon mà còn có dinh dưỡng, chỉ tiếc số lượng hạn chế. Tập đoàn Long Môn cũng định ký hợp đồng hợp tác lâu dài với chủ mảnh đất, không lo không kiếm được tiền.

Người này phảng phất như con riêng của ông trời, đầu tư cái gì kiếm lời cái đó, dễ dàng thu được mấy chục ức, muốn mắng hắn lại không biết nên mở miệng thế nào, bởi vì cuối cùng hắn thành công thật, tuy rằng quá trình khiến người khác nhức cả trứng.

Hiện tại thì tốt rồi, hai nữ nhân khác trong nhà cũng thích hắn, giúp đỡ hắn, quả thực khiến nhạc phụ là hắn phải lúng túng.

Bây giờ, sự nghiệp của nữ tể đã có thành tựu, hơn nữa còn chung sống hòa thuận với nữ nhi, hắn ta cũng nên công nhận nữ tể này.

Không công nhận cũng không được, cái trắng nhà mình đã bị heo ủi, hấn ta còn có thể làm thế nào?

“Nghe nói mấy ngày này các người không đi làm, vậy cứ ở trong nhà thêm vài ngày đi, hoặc ra ngoài làm quen với vài người cũng được. Người sống ở đây không giàu thì sang, các người có thể móc nối quan hệ, tương lai sẽ tạo nên lợi ích không thể tưởng tượng nổi cho sự nghiệp. Hai ngày này, ở đây có tổ chức một bữa tiệc, kiến nghị các người nên đến tham gia.” Bạch Giang Hải căn dặn một câu, sau đó lên lầu phê duyệt tài liệu văn bản.

Đến chức vị như hấn ta, cơ bản không có thời gian nghỉ ngơi, dù ở nhà cũng có việc để làm.

Thế là, hai người Lâm Bắc Phàm nghỉ ngơi ở nơi này.

Sáng sớm ngày thứ hai, nãi nãi dẫn theo Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết ra ngoài tản bộ, gặp người nào cũng giới thiệu đây là tôn nữ và tôn nữ tể, mặt cười ha hả nhìn ai cũng thân thiết.

Trên thực tế, Bạch Thanh Tuyết lớn lên ở nơi này nên, hiển nhiên cũng quen mọi người ở đây, mọi người cùng lắm cũng chỉ khen một câu xinh đẹp là xong chuyện. Tất cả sự chú ý của bọn họ đều đặt trên người Lâm Bắc Phàm, trong mắt tràn ngập tò mò.

Bởi vì vị trước mắt là tiêu bạch kiếm phá của nổi tiếng toàn quốc, suốt ngày không làm chính sự chỉ biết dùng tiền, hết lần này tới lần khác lão bà Bạch Thanh Tuyết của hấn lại vô cùng vui lòng, lại vô cùng có thể kiếm tiền.

Có thể xài tiền xài đến nổi tiếng cả nước, đúng là độc.

Đây là khu nhà giàu nổi tiếng Ma Đô, nhưng đất nhiều người thiếu, thoạt nhìn có chút vắng vẻ

Chỉ có thời điểm tết đến, đám tiêu bồi từ các nơi trở về, nơi này mới có vẻ náo nhiệt hơn một chút.

Lúc này, một đám thiếu nữ trang điểm xinh đẹp hào hứng tùm lại.

“Đại tỷ, nghe nói người trở về khiến chúng ta rất vui!”

“Mấy người Tiểu Vĩ Tiểu Lệ nghe nói người trở về, cũng đang từ bên kia Trung Quốc chạy về!”

“Chúng ta lại có tổ chức, sau này xem ai dám ức hiếp chúng ta?”

“Vị này là tỷ phu sao? Người thực còn đẹp hơn trong ảnh! Đại tỷ thật có mắt nhìn!”

“Người phải đối tốt với đại tỷ chúng ta đó , nếu không ta sẽ không tha cho người!”

...

Đại tỷ?

Lâm Bắc Phàm ranh mãnh nhìn về phía lão bà, xem ra quả nhiên lão bà hẳn rất dũng mãnh, lại có thể lẫn lộn ra tên tuổi tràn ngập khí tức giang hồ như vậy, đúng là không hề đơn giản.

Nhìn thấy ánh mắt bốn cột của Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết hơi đỏ mặt, lớn tiếng quát: “Kêu bậy bạ cái gì? Ai là đại tỷ? Các người phải gọi ta là Tuyết tỷ, hoặc Bạch tỷ.”

Mấy thiếu nữ nhất thời uất ức.

“Nhưng trước kia là người muốn chúng ta gọi như vậy mà...”

Mặt Bạch Thanh Tuyết đỏ lên lần nữa, xấu hổ nói: “Trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ! Trước kia chúng ta còn nhỏ không hiểu chuyện, hiện tại chúng ta đều đã lớn, các người phải gọi ta một tiếng tỷ, mà không phải là đại tỷ!”

“Vâng, Tuyết tỷ!”

Các thiếu nữ trăm miệng một lời.

“Đám trẻ tuổi các người tự chơi đi, ta đi tản bộ, không để ý tới các người nữa.”

Nãi nãi cười híp mắt rời đi, vô cùng thức thòi.

“Tạm biệt Bạch nãi nãi!”

Chúng thiếu nữ trăm miệng một lời lần nữa.

Không có lão nhân ở đây, các thiếu nữ lập tức tán gẫu vui vẻ, các nàng đặc biệt hiếu kỳ với cuộc sống trong một năm này của Bạch Thanh Tuyết, hỏi này hỏi kia, đúng là mười vạn câu hỏi vì sao phiên bản đời thực.

Đối với mấy câu hỏi này, Bạch Thanh Tuyết lại có vẻ rất kiên nhẫn, trả lời từng câu hỏi.

Đây đều là đám tiêu muội muội đã theo sau mộng nàng ngày trước, được nàng bảo bọc, đương nhiên nàng cũng rất thân thiết với bọn hắn.

Trong đó, chủ đề được bọn họ nhắc tới nhiều nhất vẫn là Lâm Bắc Phàm, dù sao người lão công này của Bạch Thanh Tuyết cũng rất nổi danh, ngoại trừ đẹp trai vô cùng, hắn còn rất biết tiêu tiền, đám thiếu nữ rất tò mò không hiểu sao đại tỷ nhà mình lại tìm nam nhân như vậy.

Trong đó, một thiếu nữ cực kỳ to gan hỏi: “Đại tỷ... Tuyết tỷ, buổi tối các người sinh hoạt như thế nào? Có cái kia không?”

Mặt Bạch Thanh Tuyết đỏ lên, nào chỉ là cái kia?

Đừng nhìn người này nhã nhặn tuấn tú lịch sự, lúc lên giường hắn hết như con trâu không biết mệt mỏi, mỗi lần đều đưa nàng lên tận mây xanh, có mấy lần nàng phấn khích đến muốn ngất đi.

Đương nhiên, không thể nói ra mấy lời đáng xấu hổ như vậy được.

Nàng rất tức giận nói: “Loại chuyện này sao có thể tùy tiện hỏi bậy? Người đúng là cái tốt không học lại đi học cái xấu, xem ta chính người thế nào!”

Thiếu nữ tủi thân: “Ta chỉ là quan tâm người...”

Các thiếu nữ thanh xuân hoạt bát, rất nhanh đã bỏ qua vấn đề này.

Cuối cùng lại có một thiếu nữ hỏi: “Bạch tử, ngươi có tham gia Thính Phong Yên ngày mai không?”

Thính Phong Yên là yến hội Thính Phong Các đặc biệt chuẩn bị cho đám người trẻ tuổi vào dịp tết âm lịch hằng năm. Vốn yến hội này chủ yếu tạo cho thế hệ tuổi trẻ có cơ hội gặp gỡ bất ngờ, xúc tiến giao lưu, nói không chừng còn có thể kết nhân duyên, các lão nhân cũng hài lòng với màn gặp gỡ này, cho nên yến hội mới có thể tổ chức mỗi năm một lần như thế.

Dần dà nó tạo thành lực ảnh hưởng cực lớn, không chỉ thanh niên nam nữ trong khu biệt thự tới tham gia, thanh niên nam nữ cùng lứa ở Ma Đô cũng tới, thậm chí ngay cả nam nữ trẻ tuổi tỉnh khác cũng đến tham gia, biến thành một cuộc tụ hội của đám thanh niên thượng lưu.

Lợi ích khi tham gia yến hội này, đương nhiên không cần nói cũng biết, không chỉ tượng trưng cho thân phận, còn có thể móc nối quan hệ với những người cường đại, tăng trợ giúp cho sự nghiệp tương lai.

Bạch Thanh Tuyết gật đầu: “Đương nhiên là có tham gia, ta sẽ dẫn lão công cùng đi.”

Chương 210: Điều trách ta, phạm vi bức xạ của mị lực quá lớn!

Buổi tối ngày thứ hai, Bạch Thanh Tuyết dẫn theo Lâm Bắc Phàm đến Thính Phong Yên.

Thính Phong Yên là buổi tụ hội của người trẻ tuổi, không có quá nhiều quy củ, cũng không có quá nhiều ước thúc, giống như tiệc đứng tại quầy rượu, còn có một số tiết mục để trợ hứng.

Khi hai người Lâm Bắc Phàm chạy đến, nơi này đã tương đối náo nhiệt.

Rất nhiều nam nữ trẻ tuổi tụ từng top ba top năm, vừa uống rượu vừa nói chuyện, hoặc mấy người tụ lại chơi trò chơi với nhau, không khác gì quán bar bình thường, chỉ có điều nơi này không có quá nhiều chuyện rối loạn.

“Tuyết tử, ngươi đã đến!”

“Còn có tiểu tử phu...”

Khi Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết vừa xuất hiện, đám thiếu nữ hôm qua lập tức hưng phấn nhào tới.

Những thiếu nữ này đang trong độ tuổi thanh xuân hoạt bát, rõ ràng bọn họ mặc trang phục lộng lẫy, trong ngậy ngô lộ ra chút thành thực, mỗi một cái nhãn mày mỗi một nụ cười đều lộ ra phong tình thiếu nữ, khiến mắt mấy tên tiểu tử chung quanh sáng lên.

Có điều, khi đám thiếu nữ trẻ tuổi này tụ tập trước mặt Bạch Thanh Tuyết, bọn họ lập tức ảm đạm phai mờ.

Đơn giản vì Bạch Thanh Tuyết thực sự quá xinh đẹp, cho dù chỉ ăn mặc đơn giản cũng không cách nào che giấu đi sự xinh đẹp của nàng.

Không chỉ ngũ quan tinh xảo, khí chất còn đặc biệt nổi trội, khí tràng vô cùng cường đại, thuộc về loại đại mỹ nhân.

Lại thêm ở đây chỉ toàn thanh niên nam nữ, Bạch Thanh Tuyết lại là nữ doanh nhân thành công, từ hai bàn tay trắng gây dựng nên đài truyền hình Tinh Quang nổi tiếng cả nước, thành tựu đuổi sát bậc cha chú.

Cho nên nàng vừa ra trận lập tức trở thành tiêu điểm toàn trường.

“Nàng là Bạch Thanh Tuyết, chính là người đã từ bỏ tập đoàn Bạch thị, đứng ra lập nghiệp!”

“Thực đúng là trăm nghe không bằng mắt thấy, nhìn gần nàng càng thêm xinh đẹp, rất có khí chất, đáng tiếc nàng là hoa đã có chủ!”

“Lợi hại hơn là nàng còn là một vị tài nữ, có thể khiến đài truyền hình phong sinh thủy khởi!”

“Thật xinh đẹp! Không chỉ có tài mà còn có sắc!”

“Danh xưng Bạch nữ thần hoàn toàn xứng đáng với nàng!”

Lâm Bắc Phàm cũng trở thành tiêu điểm của toàn trường, đúng hơn là trở thành tiêu điểm của tất cả phái nữ.

“Vị đại soái ca siêu cấp kia là Lâm Bắc Phàm sao? Quả nhiên hắn rất đẹp trai, hệt như bước ra từ trong manga vậy, hơn nữa khí chất xuất trần, mỗi một góc độ đều hoàn mỹ vô khuyết!”

“Lớn lên còn đẹp hơn cả nữ nhân, tướng mạo của hắn khiến ta đổ ky!”

“Ta phát hiện hình như ta yêu rồi...”

“Không nên suy nghĩ nhiều, đó là lão công của Bạch Thanh Tuyết!”

“Vậy thì thế nào? Chỉ cần cái cuộc đủ sâu, không sợ tường không ngã!”

“Cẩn thận Bạch Thanh Tuyết không bỏ qua cho ngươi!”

Hai người Kim Đồng Ngọc Nữ, đứng chung một chỗ hệt như ông trời tác hợp, nam hận không thể đá Lâm Bắc Phàm đi để chiếm lấy Bạch Thanh Tuyết, nữ hận không thể đá Bạch Thanh Tuyết để chiếm lấy Lâm Bắc Phàm.

“Tuyết tỷ, ngươi phải cẩn thận, nơi này có mấy yêu nữ muốn bò lên giường lão công ngươi, ngươi ngàn vạn lần phải thủ vững!”

Các thiếu nữ không yên tâm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Các cô nương, ta còn chưa chết đâu, nói chuyện có thể nho nhã một chút không?

Cảm giác cứ như ta rất yếu đuối vậy.

Bạch Thanh Tuyết thuận theo chỉ dẫn của các nàng ấy nhìn qua, quả nhiên phát hiện có mấy yêu nữ đang chảy nước miếng nhìn Lâm Bắc Phàm, trong mắt tràn đầy xuân tình.

Nàng khinh bỉ nói: “Chỉ bằng tư sắc của mấy ả đã muốn quyến rũ lão công ta? Vẫn nên về nhà chui lại vào bụng mẹ cầu tạo từ đầu đi thì hơn!”

“Tuyết tỷ tỷ bá khí!”

Các thiếu nữ hô to.

Yến hội chân chính còn chưa bắt đầu, Bạch Thanh Tuyết lôi kéo Lâm Bắc Phàm tìm một nơi ngồi xuống, ăn lót dạ trước một chút.

Đám thiếu nữ cũng đi qua theo, chung quanh toàn là oanh oanh yến yến, chỉ có Lâm Bắc Phàm là đám bèo xanh duy nhất trong bụi hoa, bị bao vây hơn dặm không lọt gió, khiến đám thanh niên thiếu chung quanh ganh tị tới xanh mắt.

Nhìn thiếu nữ mình thích ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm cười cười nói nói, rốt cục cũng có một người trẻ tuổi cố lấy dũng khí đi tới, thổ lộ với cô gái khá đáng yêu ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm: “Ta... Ta... Ta là Phùng Xuân Minh, năm nay 20 tuổi, mới đi du học ở Mỹ về. Ta... Ta... Lát nữa ta có thể mời người nhảy một bản không?”

Thanh niên rất khẩn trương, nói chuyện lắp bắp.

Các thiếu nữ chung quanh kích động: “Dao Dao, có đại soái ca mời người, mau đáp ứng hần!”

Dao Dao đầu tiên là nhìn kỹ thanh niên tên Phùng Xuân Minh trước mặt, sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua Lâm Bắc Phàm, lắc đầu nói: “Thật xin lỗi, ta không thể đáp ứng người!”

“Vì... Vì sao?”

Thanh niên rất kích động.

Thiếu nữ tên Dao Dao nghiêm trang nói: “Nếu như ta đáp ứng người, đám xú nữ nhân này sẽ thừa cơ chiếm lấy vị trí bên cạnh tiểu tử phu của ta, ta mới sẽ không mắc lừa, ta sẽ không nhường vị trí này lại!”

Thiếu nữ đắc ý, cảm thấy tự hào vì IQ của chính mình.

“Đáng giận! Lại có thể bị nhìn ra!”

“Không phải nói ngực lớn thì không nào sao? ”

“Ngực Dao Dao rất lớn, sao còn thông minh như vậy?”

...

...

...

Các thiếu nữ ở đây đều rất ảo não.

Nhưng thanh niên Phùng Xuân Minh lại cảm thấy như bị sét đánh.

Bản thân thành tâm thành ý tới mời, vậy mà lại kém một vị trí bên cạnh Lâm Bắc Phàm, tâm thật đau có được không?

Càng đau đớn hơn chính là, từ đầu đến cuối, “tình địch” của mình chưa từng liếc nhìn mình lấy một lần, tràn đầy khinh thường.

Trái tim thanh niên thật đau, đau quá...

Cảm giác không thể yêu thêm lần nữa.

Tiếp theo lại có vài nhóm thanh niên tới đây mời các thiếu nữ chung quanh, kết quả toàn quân bị cự tuyệt.

Nhìn thấy đám thanh niên từng người từng người tràn ngập hy vọng mà đến, sau đó lại tràn đầy thất vọng mà về, ánh mắt u oán gần như muốn đột phá chân trời, Lâm Bắc Phàm không nhịn được nói: “Ta cảm thấy đám thanh niên vừa rồi cũng không tệ, các ngươi có thể thử, tại sao phải cự tuyệt?”

...

“Đúng là bọn họ không tệ thật, nhưng so với tiểu tử phu, bọn hấn trông rất ngốc...” Đám thiếu nữ mắt lấp lánh nói: “Rõ ràng nơi này còn tử phu tốt hơn bọn hấn nhiều, lớn lên tuần tú lịch sự, cảnh đẹp ý vui, sao còn phải bỏ gần cầu xa?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Tức là ta sai rồi?

Không có cách, giá trị nhan sắc quá cao chính là phiền não như thế.

“Các người không thể lúc nào cũng ăn sơn trân hải vị, ngẫu nhiên ăn một chút dưa muối cũng không tệ!”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục tranh thủ.

Các thanh niên đang nghe lén ở bên cạnh: “...”

Lại dám so sánh chúng ta với dưa muối...

Các thiếu nữ thở dài: “Thế nhưng dưa muối vừa mặn vừa đắng, hơn nữa còn không có chất dinh dưỡng, không thể ăn, chúng ta vẫn nên ăn sơn trân hải vị, nhất là mỹ vị như tiểu tử phu thì hơn.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Các thiếu nữ, rất có ánh mắt!

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ đồng tình với đám thanh niên bên cạnh.

Các huynh đệ, ta chỉ có thể giúp các người đến đây.

Không phải do các người vô năng, mà là do mệnh lực của ta quá lớn, có đôi khi không thể khống chế được bản thân, các thiếu nữ đều trúng chiêu.

Đúng lúc này, một người quen từ trong hội trường đi tới.

Lâm Bắc Phàm tập trung nhìn vào, không phải là vị ruột gan đứt từng khúc cầu thần bái phật ở Trung Nam sao?

Tại sao hắn ta cũng đến đây?

Chỉ thấy vị huynh đệ kia có chút lo lắng hết nhìn đông tới nhìn tây, sau đó, khi nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, con mắt hắn ta trừng thật lớn, vội vàng bước nhanh tới, cười cực kỳ hạnh phúc.

Chẳng lẽ hắn nhận ra ta?

Lâm Bắc Phàm nghi hoặc.

Chương 211: Cắm dao trước mặt tình địch!

Nam nhân này rõ ràng có chút hung phấn lại cố gắng đè nén, hắn ta đi đến trước mặt Bạch Thanh Tuyết, sau khi hít sâu một hơi để bình phục nội tâm kích động, giọng nói của hắn ta có chút run rẩy: “Thanh Tuyết, nàng đến rồi.”

Lâm Bắc Phàm sững sờ, sau đó nhanh chóng phản ứng lại, tình yêu cay đắng của gia hỏa này lại có thể là lão bà hắn?

Khó trách sau khi nghe chuyện, hắn lại có cảm giác như đã từng quen biết, hóa ra gia hỏa này chính là tình địch của hắn.

May mắn lúc trước mình không lưu tình, trực tiếp đâm hắn ta đến thương tích đầy mình, hung tợn đã kích tình địch.

Nếu không chờ lát nữa mình lại đã kích thêm một lần?

Không hiểu sao tự dung có chút hung phấn!!

Bạch Thanh Tuyết ngẩng đầu, cười nói: “Thì ra là Triệu công tử! Hiện tại cũng sắp bước sang năm mới, ngọn gió nào thổi người đến đây vậy? Từ Trung Nam xa xôi chạy tới Ma Đô, có phải là vì người trong lòng không?”

Bạch Thanh Tuyết trêu chọc, ngữ khí bình thường, thoạt nhìn như đang nói chuyện với một vị bằng hữu.

“Ta ta...” Triệu công tử muốn nói ta vì ngươi mà đến, nhưng nghĩ tới tình nhân trong mộng đã có lão công, trong lòng vừa ảm đạm lại thất lạc nói không nên lời.

Hắn ta khẽ cười khỏ: “Bị nàng nói trúng, đúng là ta vì người trong lòng mà đến.”

Hắn ta còn thêm bổ sung thêm một câu, nàng chính là người trong lòng ta.

Trong mắt Bạch Thanh Tuyết đầy ý bất quá, hỏi: “Rốt cuộc là nữ nhân như thế nào mới có thể chinh phục được người ưu tú như Triệu công tử? Có cần ta bắc cầu tạo quan hệ giúp người không, đối với mấy chuyện giống vậy, ta cực kì tình nguyện.”

Từ sau khi kết hôn, mỗi ngày tràn ngập ngọt ngào, Bạch Thanh Tuyết đã có xu thế chuyên hóa thành bà mối, nhìn thấy người khác có ý với nhau nàng lại muốn bọn họ thành đôi.

“Ta... Được rồi, vẫn để ta tự giải quyết thì hơn.”

Trong lòng Triệu công tử càng thêm đau khổ.

“Vậy được rồi.”

Không có cơ hội làm bà mối, Bạch Thanh Tuyết có chút thất vọng, sau đó nàng kéo Lâm Bắc Phàm qua, giới thiệu nói: “Vị này là lão công ta, cũng là người ta yêu nhất Lâm Bắc Phàm, hẳn người cũng đã sớm biết, nhưng hiện tại được nhìn thấy người thật, có phải người cũng cảm thấy hẳn rất đẹp trai, rất có mị lực không?”

Bạch Thanh Tuyết như thiếu nữ dựa lên vai Lâm Bắc Phàm, ngọt ngào nói.

Nhìn người trong lòng mình hạnh phúc dựa lên vai một nam nhân khác như vậy, Triệu công tử cảm thấy tâm bị đâm một đao.

“Ừ...” Triệu công tử miễn cưỡng cười, lòng đang rỉ máu.

“Lão công, ta giới thiệu cho chàng vị này, hẳn ta họ Triệu, tên Triệu Sơn Hà, là người thừa kế đại tập đoàn Sơn Hà siêu cấp giá trị ngàn ức ở Trung Nam, cũng chính là tổng tài đương nhiệm của tập đoàn Triệu thị, tuổi còn trẻ đã có thể ngồi lên vị trí kia, chứng tỏ năng lực của hẳn ta không hề tầm thường.”

Đầu tiên là khích lệ một lần, sau đó lại nhỏ giọng nói bên tai Lâm Bắc Phàm: “Đương nhiên vẫn không cách nào sánh với chàng được, lão công ta là ưu tú nhất!”

Trong giọng nói tràn ngập đắc ý.

Lâm Bắc Phàm dở khóc dở cười, tiểu nương tử sợ hãi ghen tuông nên lập tức an ủi.

Ta là người dễ ghen tuông như vậy?

Dĩ nhiên không phải, nhưng nếu là tình địch tiềm ẩn, tuyệt không thể bỏ qua, nhìn xem ta chơi chết hắn thế nào.

“Triệu công tử, hạnh ngộ!”

Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra.

“Hạnh ngộ!”

Triệu Sơn Hà cũng đưa tay phải ra nắm lấy tay hắn, sau đó thấy Lâm Bắc Phàm khẽ nhíu mày, hắn ta nghi vấn nói: “Lâm tiên sinh, có phải chúng ta đã từng gặp nhau ở đâu không? Ta có cảm giác như đã từng quen biết...”

Đương nhiên là đã từng gặp, ta chính là người đã đâm người, khiến người say đến bất tỉnh nhân sự ba ngày liên tiếp.

Tất nhiên, Lâm Bắc Phàm tuyệt đối không thừa nhận đoạn lịch sử này, hắn cười thành thực nói: “Có thể là ta tương đối nổi danh, truyền thông tuyên truyền khá nhiều, tất cả mọi người ai cũng gọi ta là tiểu bạch kiểm thích tiêu tiền, cho nên người mới có cảm giác như đã từng quen biết.”

“Nhưng ta nghĩ không phải cảm giác này...”

“Không cần để ý tới những chi tiết nhỏ ấy!”

Nụ cười trên mặt Lâm Bắc Phàm không đổi, nói: “Gặp được Triệu tiên sinh, ta thấy như vừa quen đã thân, không bằng chúng ta tìm một chỗ tâm tình, người thấy thế nào?”

Triệu Sơn Hà nghĩ nghĩ, nói: “Cũng được.”

Hắn ta muốn thử Lâm Bắc Phàm một lần, muốn đánh bại tên tình địch này.

Nếu trên phương diện nữ nhân tranh không thắng, hẳn ta muốn đánh bại Lâm Bắc Phàm trên các phương diện khác, chứng minh hẳn ta mới là người càng xứng với Bạch Thanh Tuyết hơn, trấn an linh hồn đã ngàn vết lở loét của mình.

“Được, vậy nam nhân các người trò chuyện nhiều một chút.”

Sau đó nàng trừng mắt cáo Triệu Sơn Hà: “Triệu công tử, người không nên làm hư lão công ta, nếu người bày hư cho lão công ta, ta sẽ không tha cho người!”

Triệu Sơn Hà cười khỏ, muốn bày hư cũng là Lâm Bắc Phàm bày hư ta, có được không?

Ta một mực giữ mình trong sạch, trên người hẳn còn nhiều sự tích xấu xa hơn ta rất nhiều, ta đều không muốn nói.

“Lão bà nàng yên tâm, ta nhất định sẽ giữ vững lý trí, giữ mình trong sạch, nghèo hèn không thay đổi, uy vũ không khuất phục, tuyệt đối sẽ không bị Triệu công tử dạy hư!”

Lâm Bắc Phàm lập tức cam đoan.

Triệu Sơn Hà: “...”

Lại có thể ác nhân cáo trạng trước?

Thế là, hai người nam nhân tìm một chiếc ghế dài tương đối an tĩnh ngồi xuống.

Trên thực tế, hai nam nhân này đều là nhân vật tương đối nổi tiếng trong giới, Triệu Sơn Hà nổi tiếng vì gia thế và năng lực, Lâm Bắc Phàm thì thuần túy là vì hẳn xài tiền bậy bạ, hơn nữa người khác đều biết Triệu Sơn Hà có ý với Bạch Thanh Tuyết, cho nên khi hai người tụ cùng một chỗ, đặc biệt khiến người khác chú ý...

“Tuyệt tử, người lại dám để bọn hắn ngồi chung một chỗ, không sợ bọn hắn đánh nhau sao?”

“Dường như Triệu công tử thích ngươi, hơn nữa hấn ta lại lợi hại như vậy, lỡ tiểu tử phu chịu thiệt thì phải làm sao bây giờ?”

“Tuyệt tử tử, tử quá tùy hứng rồi!”

Triệu Sơn Hà thích nàng, nàng thông minh lanh lợi như vậy, sao có thể không nhìn ra?

Chỉ là nàng vẫn một mực vô cảm, cho nên mới làm như không biết.

“Không cần lo lắng, lão công ta cũng không đơn giản, đến lúc đó ai chịu thiệt thòi còn chưa biết được!”

Bạch Thanh Tuyết tự tin nói, đối với đủ loại vấn đề khó giải quyết trước đó, lão công đều có thể giải quyết được, chỉ một Triệu Sơn Hà có thể làm khó hấn sao?

“Triệu công tử, ngươi uống bia hay rượu đế?”

Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Ta thích uống rượu đế, bởi vì uống rượu đế rất hào phóng, càng giống nam nhân hơn!”

Chiến tranh đã bắt đầu, Triệu Sơn Hà muốn nổ súng, hấn ta muốn lựa chọn vũ khí tác chiến có lợi cho mình, như vậy mới càng dễ chuốc say Lâm Bắc Phàm.

Một người thường hay mời khách uống rượu, thường tham gia tiệc rượu như hấn ta, hoàn toàn là không có rượu không thành tiệc, rượu gì hấn ta cũng từng uống qua, tửu lượng tuyệt đối không kém, nhưng sinh viên ở trường như Lâm Bắc Phàm chỉ sợ sẽ không được.

“Được thôi, ngươi uống rượu đế, ta uống coca.”

Lâm Bắc Phàm lấy bình rượu có nồng độ cao nhất của tập đoàn Thiên Tửu ra, sau đó lại lấy cho mình một lon cocacola nhỏ.

Triệu Sơn Hà: “...”

“Người không uống rượu?”

Hắn ta có vẻ hơi khiếp sợ hỏi.

Lâm Bắc Phàm gọi nhân viên phục vụ qua mở rượu, sau đó một bộ không còn cách nào khác, nói ra: “Ta có thể uống rượu, nhưng lão bà ta không cho ta uống ở bên ngoài, sợ bị nam nhân lòng mang ý đồ xấu làm hư, ta cũng không có biện pháp.”

Triệu Sơn Hà: “...”

Nam nhân lòng mang ý đồ xấu rốt cuộc là ai, người nói rõ ràng cho ta!

“Chiêu đãi không chu đáo, mong Triệu công tử tha thứ, chúng ta cạn ly!”

Lâm Bắc Phàm rót cho mình non nửa ly CocaCola, sau đó đổ đầy cả ly rượu cho Triệu Sơn Hà, hai người cạn ly.

Triệu Sơn Hà: “...”

Hiệp thứ nhất, Triệu Sơn Hà K.O.

Chương 212: Rõ ràng là ta muốn tiêu tiền, kết quả lại kiếm tiền!

Sau khi uống xong ly rượu thứ nhất, Triệu Sơn Hà quyết định đảo khách thành chủ.

“Hắn ngày thường Lâm tiên sinh có rất nhiều thời gian rảnh?”

Trong giọng nói của Triệu Sơn Hà tràn ngập khinh bỉ, sau đó hắn ta lại than thở: “Như ta, mỗi ngày luôn phải ký một đồng lớn tài liệu văn bản, mỗi tháng tiêu tốn gần trăm ức. Còn phải tới từng nơi để khảo sát, hội kiến thị trưởng và thư ký các địa phương, hơn 1/3 thời gian là đang ngồi trên máy bay, quả thực là loay hoay chân không chạm đất.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu nói: “Đúng là ta tương đối rảnh rỗi, cũng không có sinh hoạt muôn màu muôn vẻ như Triệu công tử, mỗi ngày ta chỉ có thể nuôi mèo hoặc nấu một chút đồ ăn, sau đó xem tiểu thuyết, thời gian còn lại ta dùng tiền giết thời gian, có đôi khi thật sự nhàm chán đến cực độ.”

Hắn cũng than thở: “Không còn cách nào, ta cũng muốn gánh vác trách nhiệm như một nam nhân, ta cũng muốn tìm một công việc, thế nhưng lão bà ta lại không cho. Nàng cảm thấy đi làm quá cực khổ, nàng đau lòng ta, chỉ muốn nuôi dưỡng ta trong nhà, ta có phản kháng nhưng vô hiệu. Mỗi ngày lúc nào cũng sống cuộc sống áo đến thì đưa tay cơm đến thì há miệng, hơn nữa còn là lão bà tự mình đút cơm cho ta, tự mình mặc quần áo cho ta, luôn xem ta như tiểu hài tử chưa trưởng thành... Thời gian này không cách nào qua.

Triệu Sơn Hà: “...”

TMD, ta cũng muốn sống cuộc sống bị Bạch Thanh Tuyết nuôi, bị Bạch Thanh Tuyết tự mình đút cơm, tự mình mặc quần áo! Nghĩ đến mỗi ngày nam nhân trước mặt đều được người trong lòng hắn hầu hạ như thế, trong lòng đủ loại cảm giác khó chịu.

Không cần Lâm Bắc Phàm nói, hắn ta tự rót cho mình một ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

Hiệp thứ hai, Triệu Sơn Hà tiếp tục K.O.

“Nghe nói Lâm tiên sinh thích tiêu tiền, trên phương diện này ngươi có kinh nghiệm gì muốn chia sẻ không?”

Triệu Sơn Hà tiếp tục ra đề mục: “Tỷ như ta, ta cũng thích tiêu xài tiền. Ta cảm thấy tiền vốn là để đầu tư, đầu tiên phải suy tính xem sản phẩm mình muốn đầu tư có giá trị tiềm ẩn không, có thể cấp tốc quy thành tiền mặt hay không.

Cho nên đã nhiều năm như vậy, tiền ta tiêu càng ngày càng nhiều, giá trị bản thân cũng coi như 30 ~ 40 ức.”

Lâm Bắc Phàm hâm mộ nói: “Ngươi thật chuyên nghiệp, rất biết cách làm giàu. Không giống ta, chỉ biết dùng tiền, cho tới bây giờ ta chưa từng cân nhắc tới vấn đề đầu tư. Thí dụ như, ta nhìn trúng hai bộ kịch bản, theo thứ tự là [Chung Cư Tình Yêu] và [Võ Lâm Ngoại Truyện], ta cảm thấy khi những bộ phim kia phát sóng nhất định sẽ rất khôi hài, nhất định sẽ rất đẹp

mất, thế là ta liền trả tiền. Không nghĩ tới, nó lại báo đáp cho ta 70 ~ 80 ức, lão bà còn khen ta là con riêng của nữ thần may mắn!”

Triệu Sơn Hà: “...”

“Ta thích đọc tiểu thuyết, nhất là thể loại tiểu bạch sách, vì thế ta liền tiêu 2000 vạn mua một website để người khác viết tiểu thuyết cho ta. Thế nhưng ai ngờ, ta càng dùng tiền thì giá trị trang web lại càng cao, đến bây giờ giá cổ phiếu đã vượt qua 30 ức, đến hiện tại ta vẫn không biết chuyện gì xảy ra!”

Triệu Sơn Hà: “...”

“Còn có, ta mua một mảnh đất trồng đồ ăn, mảnh đất này là lần ta tiêu xài nhiều tiền nhất, gần 5 ức, chẳng qua có thể tiêu tiền, ta rất vui vẻ, nên cũng tùy ý, bởi vì nguyên liệu nấu nướng được trồng ra từ mảnh đất kia ăn rất ngon, vừa an toàn lại có dinh dưỡng. Thế nhưng ai ngờ tập đoàn Long Môn cũng xem trọng nguyên liệu được trồng ra từ mảnh đất đó, hiện tại bọn họ còn một đơn hàng hơn 10 ức chỗ ta, tiền cũng đã thanh toán. Nếu không phải đường còn chưa được tu sửa xong, chỉ sợ đơn đặt hàng còn nhiều hơn nhiều!”

Lâm Bắc Phàm ưu sầu thở dài: “Người nói xem, vì sao kiếm tiền lại dễ dàng như thế? Tùy tiện làm làm một chút là thu được chục ức, rõ ràng là ta muốn xài tiền...”

Triệu Sơn Hà: “....”

“Chính vì đầu tư cái gì cũng có thể kiếm tiền, mỗi tháng lão bà còn cho ta vài ức để tiêu, tiêu không hết thì không được lên giường của nàng. Bây giờ ta thật sự ưu sầu vì tiền nhiều quá xài không hết, phải làm sao bây giờ?”

Triệu Sơn Hà: “...”

Hắn ta không nói lời nào, rót cho mình một ly tràn đầy, sau đó một ngụm uống vào.

Hắn ta muốn tưới tắt nội tâm buồn khổ.

Như loại rượu đế này, bình thường hẳn ta có thể uống hai bình mặt không đỏ tâm không đập, vẫn có thể giữ vững lý trí, trò chuyện vui vẻ, nhưng hôm nay hẳn ta lại cảm thấy rượu đế này đặc biệt say lòng người...

Còn đặc biệt cay mắt, khiến người ta muốn khóc...

Thấy một màn như vậy, mọi người cảm thấy rất là kỳ lạ.

Vì sao Triệu Sơn Hà uống rượu lại là một ly nối tiếp một ly, nhưng Lâm Bắc Phàm thì không uống một giọt nào, thậm chí ngay cả đồ uống cũng chưa từng động qua.

Bọn hắn nghĩ mãi mà không rõ, đến cùng hai người bên kia đang nói gì, làm gì, sao lại sinh ra cục diện quỷ dị như vậy.

Theo lý mà nói, trừ bỏ phương diện nhan sắc, các phương diện khác Triệu Sơn Hà hoàn toàn nghiền ép Lâm Bắc Phàm, người bị rót rượu, người phải chịu thiệt thòi nên là Lâm Bắc Phàm mới đúng, nhưng tình huống bây giờ lại đảo ngược, hình như người thua thiệt là Triệu công tử...

“Các người nhìn đi, ta đã nói lão công ta không đơn giản, sẽ không bị thua thiệt.”

Bạch Thanh Tuyết đắc ý nói.

“Tiểu tử phu ngưu bức, nghiền ép Triệu Sơn Hà!”

“Tiểu tử phu của ta lợi hại nhất!”

Các thiếu nữ vô cùng hưng phấn, giống như vừa đánh thắng trận.

Một bình rượu đế rất nhanh đã thấy đáy, Lâm Bắc Phàm lại cầm thêm hai bình rượu đế nồng độ cao tới, tự thân mở bình vì hắn ta.

“Cảm ơn...” Triệu Sơn Hà mắt lơ đãng, nửa tỉnh nửa say nói.

“Không cần khách khí, đây là việc ta nên làm.”

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm, tay chân nhanh nhẹn mở một bình rượu đế ra, sau đó rót đầy cho Triệu Sơn Hà, Triệu Sơn Hà cầm lấy uống một hơi cạn sạch.

Cứ uống như vậy, hai bình rượu đế rất nhanh đã thấy đáy.

Yến hội chân chính còn chưa bắt đầu, Triệu Sơn Hà đã bị rót say đến bất tỉnh nhân sự, chỉ sợ ngày mai hắn ta còn phải đi rửa ruột...

Ngày lúc này, một đám người phân phát đi đến.

Cầm đầu là một thanh niên đẹp trai lại có chút âm nhu, con mắt hẹp dài, cảm giác như độc xà.

Người này Lâm Bắc Phàm biết, chính là kẻ trước đó đã ba lần bốn lượt gây khó dễ cho hắn và Tinh Quang, con trai chủ tịch tập đoàn Giang thị, cũng là phó tổng đương nhiệm của tập đoàn Giang thị Giang Nhược Hải.

Sở dĩ hôm nay Lâm Bắc Phàm đến đây, mục đích chủ yếu cũng là vì hắn ta.

Có một vài món nợ, cũng nên tính toán cho tốt.

Lâm Bắc Phàm nhìn thấy hắn ta, đương nhiên hắn ta cũng nhìn thấy Lâm Bắc Phàm.

Đúng hơn mà nói, hắn ta nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết, bởi vì trong mắt hắn ta, tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm vốn không thể tạo thành uy hiếp.

Giang Nhược Hải dẫn theo một đám công tử đi tới.

Đương nhiên Bạch Thanh Tuyết cũng không kém, dẫn theo một đám tỷ muội đi tới.

Lâm Bắc Phàm cũng nhanh chóng đi theo, không thể để lão bà chịu thiệt, dù là khí thế cũng không thể thua.

Hắn đi bên cạnh Bạch Thanh Tuyết, trở thành điểm xanh duy nhất trong một đám oanh yến, cũng là hậu thuẫn kiên cường nhất của Bạch Thanh Tuyết.

Hắn muốn làm nam nhân có thể chống lưng cho Bạch Thanh Tuyết.

Hai nhóm nhân mã gặp gỡ, bầu không khí nhất thời giương cung bạt kiếm.

“Nghe nói nàng trở về, ta đặc biệt đến xem.”

Giang Nhược Hải bình tĩnh nói.

“Không cần người quan tâm, chỉ cần người không ở đây, ta có thể sống tốt hơn bất kỳ người nào khác!”

Bạch Thanh Tuyết cực kỳ không khách khí nói.

“Hy vọng nàng có thể may mắn như thế mãi!”

Giang Nhược Hải cười lạnh, sau đó hắn ta nhìn về phía tiểu bạch kiếm Lâm Bắc Phàm bên cạnh, khinh bỉ nói: “Đây chính là Lâm Bắc Phàm, lão công hiện tại của nàng sao? Ngoại trừ đẹp mắt thì không còn gì khác, Bạch Thanh Tuyết, ánh mắt nàng càng ngày càng kém.”

“Dù sao cũng tốt hơn so với người!”

Bạch Thanh Tuyết cũng cười lạnh: “Ngay cả huynh đệ làm việc cho người còn có thể bị người đưa vào ngục, thật không biết người còn có thể làm ra chuyện lang tâm cầu phế đến cỡ nào?”

Lâm Bắc Phàm thảm hô một tiếng: Lão bà bá khí, làm đến xinh đẹp!

Chương 213: Bạn lũ tốt nhất!

Giang Nhược Hải biến sắc, gương mặt trở nên u ám vô cùng.

Đây là đau đớn ở chỗ sâu nhất trong nội tâm hắn ta, cũng là vết nhơ mà hắn ta không cách nào xóa được, cũng vì việc này mới khiến “huynh đệ bang” mà hắn ta vất vả tụ họp nội bộ lực đực, tan thành mây khói.

Hiện tại, tuy rằng người khác không dám nói chuyện này trước mặt hắn ta, nhưng vẫn luôn vụng trộm âm thầm trào phúng hắn ta là Đâm Dao Giáo Chủ Ma Đô.

“Ta xin khuyên những người đang đứng sau lưng Giang Nhược Hải, tốt nhất các người đừng nên thân thiết với hắn ta quá, miễn cho lúc nào đó bị hắn ta đẩy vào ngục còn muốn đếm tiền thay hắn ta.”

Bạch Thanh Tuyết gằn giọng nói.

Dường như đám người phía sau có thể nghe hiểu, lặng lẽ cách xa Giang Nhược Hải.

Sắc mặt Giang Nhược Hải lúc xanh lúc trắng: “Hừ! Chúng ta chờ xem!”

Hắn ta dẫn theo một đám người trở về.

“Chúng ta cũng đi!”

Bạch Thanh Tuyết các nàng cũng trở về.

Ban đầu song phương đều là thiên chi kiêu tử ở Ma Đô, đều là nhân vật phong vân, tương lai còn có thể triển khai hợp tác cấp độ sâu, bây giờ hai bên chỉ còn lại không chết không ngừng.

Vừa đi, Bạch Thanh Tuyết còn vừa nhỏ giọng căn dặn Lâm Bắc Phàm: “Lão công, Giang Nhược Hải rất âm tàn, về sau khẳng định còn ra chiêu đánh lén chúng ta. Chàng nhất định phải cẩn thận nhiều hơn, ra ngoài nhớ mang theo bảo tiêu, ngồi xe chống đạn.

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan: “Lão bà nàng cứ yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt cho bản thân mình!”

Trong lòng lại bổ sung thêm một câu, hắn ta không có cơ hội đó.

Kỳ thực, chỉ vừa gặp mặt, kết quả đã định.

Giang Nhược Hải ngàn không nên vạn không nên xuất hiện trước mặt Lâm Bắc Phàm, bởi vì chỉ cần bị hắn trông thấy, sinh mệnh của người sẽ nằm trong tay hắn, là tròn hay dẹp đều do hắn định đoạt, Giang Nhược Hải xem như xong đời.

Giang Nhược Hải và một đám công tử ca của Ma Đô đến, mang ý nghĩa yến hội chân chính bắt đầu.

Một người dẫn chương trình mặc âu phục đi ra, hẳn ta là quản lý tại sân của Thính Phong Các, phụ trách tổ chức Thính Phong Yến lần này.

“Lại là Thính Phong thịnh yến mỗi năm một lần, năm nay, chúng ta có rất nhiều gương mặt quen cũ, cũng tăng thêm không ít gương mặt mới, cho dù là người cũ hay người mới, có thể tới tham gia thịnh hội này chính là duyên phận, nên quý trọng. Tất cả mọi người đều là người trẻ tuổi, ta tin mọi người đã không chờ nổi nữa, như vậy hiện tại ta trình trọng tuyên bố, Thính Phong thịnh yến chính thức bắt đầu ~!”

Tất cả bàn ăn được bày chính giữa sảnh được kéo ra, ánh sáng chậm rãi tối xuống, một vũ khúc tràn ngập vui vẻ vang lên, sau đó là bốn cặp vũ công chuyên nghiệp đi vào phòng yến hội, vừa múa vừa hát.

Không khí tràn ngập lãng mạn kiêu diễm.

Vũ hội là tiết mục mà không thể thiếu trong Thính Phong thịnh yến, bởi vì ban đầu, Thính Phong thịnh yến được tổ chức vì các cặp nam nữ trẻ tuổi chưa lập gia đình, có điều bây giờ nó đã phát triển thành chỉ cần là người trẻ tuổi đều có thể tham gia.

Đám thanh niên trẻ tuổi chờ mong đã lâu, không kịp chờ đợi nhao nhao vươn tay mời nữ hài mà mình yêu thích.

Trong khung cảnh lãng mạn này, bình thường đám nữ hài đều không đành lòng cự tuyệt, xấu hổ đáp ứng.

Người đã kết hôn thì trực tiếp kéo nửa kia của mình lên.

Sảnh yến hội dần dần tràn đầy người.

“Lão công, ta cũng muốn khiêu vũ, chàng dẫn ta lên đi!”

Bạch Thanh Tuyết làm nũng nói.

“Nhưng ta không biết khiêu vũ!”

Lâm Bắc Phàm nhún vai.

“Không biết thì ta dạy cho chàng!”

Bạch Thanh Tuyết lôi kéo Lâm Bắc Phàm nhanh chóng xông vào chính giữa sảnh yến hội, sau đó tay nắm tay dạy Lâm Bắc Phàm cách khiêu vũ, thoạt nhìn rất ra dáng.

Kết quả mới đi được mấy bước, Lâm Bắc Phàm đã phát hiện không đúng: “Lão bà, có phải nàng nhảy sai rồi không? Ta cứ có cảm giác hình như tiết tấu không khớp”.

...

Gương mặt Bạch Thanh Tuyết đỏ lên, sau đó dữ dằn nói: “Đúng là ta không biết, bởi vì từ nhỏ đến lớn ta chỉ có một nam nhân là chàng, nam nhân khác muốn chạm vào ta ta còn không nguyện ý đây, chàng hài lòng chưa?”

Không nghĩ tới thoạt nhìn, lão bà đại nhân ngang ngược không gì có thể ngăn cản, lại có thể thuần khiết không tì vết như vậy.

Lâm Bắc Phàm kích động, cung chiều nói: “Không việc gì, lão công dẫn nàng!”

“Nhưng chính bản thân chàng cũng không biết!”

“Lão công nàng là thiên tài, ta có thể học ngay hiện trường cho nàng xem!”

Lâm Bắc Phàm quan sát người bên cạnh khiêu vũ, phát hiện tới tới lui lui cũng chỉ có mấy bước như vậy, chỉ cần không chế tốt tiết tấu, lại dẫn theo bạn gái mình, hẳn cũng có thể nhảy đẹp như vậy.

Thế là, Lâm Bắc Phàm bắt đầu dẫn theo Bạch Thanh Tuyết khiêu vũ.

Bạch Thanh Tuyết là tay mơ, Lâm Bắc Phàm dẫn theo nàng, hai người áp rất chặt, cơ hồ muốn hòa làm một thể, thân mật với nhau.

Triệu Sơn Hà vừa mới tỉnh lại, nhìn thấy người trong lòng mình và tên tiểu bạch kiểm mình ghét nhất đang ôm nhau khiêu vũ, cảm giác tim lại bị hung

hăng đăm một đao.

“Rượu đâu... Ta muốn uống rượu... Uống rượu...” Sau đó lại lần nữa bất tỉnh nhân sự.

Một điệu kết thúc, Bạch Thanh Tuyết còn có chút hưng phấn, giống như tiểu nữ hài, nhất định phải lôi kéo Lâm Bắc Phàm tiếp tục nhảy.

Thời gian dần trôi qua, sau khi nắm được bí quyết, Lâm Bắc Phàm càng nhảy càng tốt, hẳn dẫn theo Bạch Thanh Tuyết, hai người trai tài gái sắc, trở thành cặp đôi khiến người khác chú ý nhất trong vũ hội.

Giang Nhược Hải cũng mời một nữ nhân khiêu vũ, nữ nhân này là đối tượng hẳn ta để ý, là nữ nhi một lão tổng thân gia hơn 300 ức, nếu hai người kết hợp, chắc chắn sẽ có trợ giúp rất lớn cho sự nghiệp của hẳn ta.

Hẳn ta cho rằng kỹ năng khiêu vũ của bản thân mình đã rất không tồi, hôm nay hẳn hẳn ta có thể chinh phục nữ nhân cao ngạo này.

Kết quả, nữ nhân kia một mực nhìn chăm chăm hai người Lâm Bắc Phàm, chủ yếu là nhìn chăm chăm vào Bạch Thanh Tuyết, lộ ra thần sắc hâm mộ.

Không biết là hâm mộ Bạch Thanh Tuyết mỹ lệ, hay hâm mộ vì nàng có một người bạn nhảy hoàn mỹ như vậy, tóm lại, Giang Nhược Hải cảm giác trên đầu mình càng thêm xanh, xanh mon mớn.

Sau 40 phút, vũ hội kết thúc, đám vũ công chuyên nghiệp thối lui.

“Ha ha, vừa rồi có phải các vị tiên sinh tiểu thư đây đã nhảy rất vui vẻ không?”

Dẫn chương trình đi ra, vui mừng nói: “Ta tin tưởng tuyệt đại đa số người đã rất vui vẻ, nói cho cùng, có thể ở chung một chỗ với người trong lòng, đó là thời khắc hạnh phúc nhất!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay.

“Đương nhiên, dựa theo lệ cũ, chúng ta sẽ chọn ra cặp tình lữ đẹp đôi nhất, tỏa sáng nhất trong vũ hội! Phần thưởng của chúng ta là hộp nhạc pha lê,

phía trên có khắc tên của hai người, ý chỉ trăm năm hòa hợp, vĩnh kết đồng tâm!”

Lúc này, có nhân viên đẩy một chiếc hộp âm nhạc sáng lấp lánh lên, trên hộp có hai người hoạt hình đang uyển chuyển nhảy múa, âm nhạc du dương xuất hiện.

Một bên hộp nhạc pha lê đã bị che lại, bởi vì nơi đó có khắc tên cặp tình lữ đẹp đôi nhất.

“Như vậy, cặp tình lữ đẹp đôi nhất của chúng ta hôm nay là —— ”

Trong nháy mắt, ánh đèn tối xuống, chỉ có ánh sáng laser đang giao thoa, cuối cùng hội tụ vào hai người.

Dẫn chương trình bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Cặp tình lữ đẹp đôi nhất hôm nay chính là cặp này, Bạch Thanh Tuyết và lão công nương Lâm Bắc Phàm! Mọi người mau vỗ tay chúc mừng, chúc mừng cặp đôi hữu tình lên sân khấu nhận thưởng!”

Trên màn hình bỗng hiện lên hình ảnh hai người khiêu vũ, tuy rằng mới vừa bắt đầu hai người vô cùng không thạo, nhưng hai người phối hợp cân đối lẫn nhau, vậy mà có thể khiêu vũ càng lúc càng tốt.

Mấu chốt hơn là, từ trong vũ đạo của bọn họ, mọi người có thể cảm nhận được tình cảm sâu đậm, đây mới là nguyên nhân khiến bọn họ đoạt giải.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Khán giả lại một lần nữa vỗ tay khen đẹp, công nhận hai người nhảy đẹp.

“Là ta? Vậy mà lại là ta?”

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, sau đó vẻ mặt hóa thành kích động.

“Đúng, chính là chúng ta, chúng ta là bạn lữ tuyệt vời nhất! Chúng ta là một đôi do trời đất tạo nên! Chúng ta nhanh lên đi nhận thưởng!”

Lâm Bắc Phàm vui vẻ kéo Bạch Thanh Tuyết đi lên.

Chương 214: Liều tử lượng, thắng biệt thự!

Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nhận hộp nhạc pha lê về.

Tuy trong mắt hai người, vật này không đáng giá bao nhiêu tiền, nhưng nó lại do bọn họ thắng về, ngụ ý trong đó mới là điều bọn họ quan tâm nhất, trăm năm hòa hợp, vĩnh kết đồng tâm.

Dẫn chương trình kích động nói: “Kế tiếp là phần so đấu thứ hai --- liều tử lượng! Đây cũng là phân đoạn lâu năm của Thính Phong thịnh yển chúng ta, là phân đoạn so đấu đặc biệt thiết kế cho các nam đồng chí, đó chính là so uống rượu, nếu ai có thể uống say ngất đối phương, sẽ có đại lễ kinh hi chờ các ngươi!”

Dẫn chương trình kích động nói: “Chỉ cần ngươi khiến ba người say ngất là có thể nhận lấy một chiếc vòng cổ kim cương tinh mỹ do chúng ta đặc biệt chuẩn bị, có thể tặng cho các bạn gái ngươi! Nếu như có thể khiến năm người say ngất, có thể nhận được một bộ lễ phục dạ hội do nhà thiết kế nước ngoài Christina đích thân thiết kế, độc nhất vô nhị trên toàn thế giới! Nếu có thể khiến mười người say ngất, lợi hại cực kỳ như vậy, có thể nhận lấy một căn biệt thự diện tích 2000 mét vuông của Thính Phong Các chúng ta, cộng trúc ái sào!

Nghe đến phần thưởng lớn phía sau, rất nhiều người đều động tâm.

Bởi vì, nhà ở Thính Phong Các thực sự quá ít, hơn nữa còn là loại có tiền cũng không mua được, cho dù là biệt thự 800 mét vuông bình thường nhất, hô lên 2 ức cũng không có người bán, thế mà hiện tại lại có một căn biệt thự 2000 mét vuông xuất hiện, giá trị của nó có thể so với 5 ức tiền mặt!

Đồng thời, có thể sống ở đây còn tượng trưng cho địa vị.

Đám nam nữ trẻ tuổi nơi này, ngoại trừ một số ít người vốn sống ở Thính Phong Các, đại bộ phận đều tới từ Ma Đô và các tỉnh thành khác, có được căn biệt thự này, sẽ cực kỳ có lợi cho sự phát triển của bọn họ.

Nhìn thấy ánh mắt kích động của đám người, dẫn chương trình rất hài lòng, nói tiếp: “Chẳng qua, đến nay chưa có ai có thể lĩnh được phần thưởng lớn

cuối cùng, chờ mong các người tới tham gia khiêu chiến! Như vậy ai khiêu chiến trước?”

“Ta tới trước!”

Một thanh niên hơi mập tràn đầy ý chí đứng lên.

“Ta cũng đến!”

Thanh niên thứ hai đi theo.

Ở trung tâm yến hội đã được bày hai chiếc bàn thật dài, phía trên bày ra đủ loại rượu, không thiếu gì cả, hơn nữa còn có chai rượu niên đại không thấp.

Hai người ngồi hai bên, quy tắc so đấu là như vậy, một phương sẽ đề xuất chọn loại rượu, một phương khác nhất định phải theo kịp, cho đến khi uống hết bình rượu này mới thôi, sau đó hai bên chuyển đổi, cuối cùng người không kiên trì nổi nữa sẽ thua trận.

Chính là ta uống cái gì người cũng phải uống cái đó, ta uống bao nhiêu thì người nhất định phải uống bấy nhiêu, người uống không bằng ta thì người thua.

Cũng giống vậy, ta không uống thắng người cũng tính là ta thua.

Ném tiền xu, mập mập được chọn loại rượu trước.

“Lấy cho ta bình rượu mạnh nhất của tập đoàn Thiên Tửu —— Chí Tôn Kim Tửu!”

Bàn tử khiêu khích nói.

Thanh niên gầy có chút lo lắng: “Vừa bắt đầu đã uống rượu mạnh như vậy, không tốt lắm đâu...”

“Sợ thì nhận thua!”

Bàn tử xem thường.

“Ai sợ người?”

Thế là, hai người uống hết ly này tới ly khác, bàn tử uống xong một ly, trong vòng 10 giây, đối phương cũng nhất định phải uống xong một ly, trì hoãn một giây cũng sẽ tính là thua.

Cứ như vậy không đến 3 phút, nửa bình rượu đã qua, bàn tử mặt không đỏ tim không đập, còn đối phương đã bị uống đến đầu óc choáng váng, cảm giác dạ dày đang bị thiêu đốt.

Phân đoạn đấu rượu này rất được mọi người hoan nghênh, không khí hiện trường tăng vọt.

“Tiểu Phong, lại thêm nửa bình, nhanh tiêu diệt hắn!”

“Tiểu Lưu, chịu đựng! Đừng thua!

Nhân mã song phương ủng hộ động viên.

Nhưng là, dù sao nội tình của thanh niên tên Tiểu Lưu này cũng kém, tưu lượng theo không kịp, cuối cùng thua trận.

Bàn tử bài cục thành công!

Trên thực tế, tưu lượng như bàn tử đã được tính là tốt vô cùng, bởi vì đối thủ của hắn ta cũng là một tay già đời, đáng tiếc vẫn thua trận, từ đó có thể biết độ khó của cụng rượu(1).

(1) Cụng rượu: ý chỉ so đấu uống rượu, ai uống được nhiều hơn, khiến đối phương say trước thì người đó thắng.

Cho nên mấy kỳ trước của Thính Phong thịnh yên, có thể thắng ba người đã không nhiều, thắng được năm người đã là phượng mao lân giác.

Về phần thắng được 10 người cuối cùng, căn bản không ai có thể thực hiện được.

Đây cũng chính nguyên nhân vì sao Thính Phong Các lại dám mang một căn biệt thự giá trị liền thành ra làm giải thưởng cuối cùng.

Lâm Bắc Phàm đoán chừng, trong số những người hắn quen biết, chắc chỉ có lão tửu quỷ có thể liều với mười người, hơn nữa nhất định phải là rượu đế, nếu là bia chỉ sợ bụng hắn ta không chứa nổi.

“Lão bà đại nhân, nàng rất thích bộ lễ phục dạ hội kia sao?”

Lâm Bắc Phàm phát hiện ánh mắt Bạch Thanh Tuyết không đúng, liền hỏi.

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu: “Không phải ta thích, là tiểu yêu tinh Thiên Mị kia thích. Nàng vô cùng yêu thích lễ phục được thiết kế bởi nhà thiết kế Christina, đáng tiếc vì nguyên nhân sức khỏe, nhà thiết kế kia rất ít khi thiết kế trang phục, muốn mua cũng không mua được.”

Lâm Bắc Phàm bưng tỉnh: “Nếu Thiên Mị đã thích, vậy để ta đi thắng bộ lễ phục này về. Bình thường nàng chăm sóc chúng ta như vậy, luôn mua đồ ăn mua quần áo cho chúng ta, ta nghĩ chúng ta cũng nên tặng cho nàng một món quà!”

“Lão công, ủng hộ! Nhưng nếu không thắng được chàng không cần miễn cưỡng, phải lo lắng thân thể mình!”

Bạch Thanh Tuyết biết tửu lượng của Lâm Bắc Phàm không tệ, bình thường chưa từng uống say, thế là nàng khích lệ nói.

Rốt cục cũng có một người ngã xuống, Lâm Bắc Phàm lập tức tiếp nói: “Lần này ta tới!”

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm ra sân, rất nhiều người lập tức vì thế mà kinh ngạc.

“Lại có thể là tiểu bạch kiếm? Hắn có được không?”

“Nhìn bộ dáng hắn, thắng chắc!”

“Tiểu tử này quá vọng động rồi, tiếp theo chỉ có thể chịu tội!”

“Ta đánh cược hắn uống không quá một vòng!”

Dù sao thể trạng như Lâm Bắc Phàm, nhìn kiểu gì cũng không giống người biết uống rượu.

“Lâm Bắc Phàm, người gầy như vậy, có được hay không?”

Đối phương là một thanh niên thể trạng tương đối to lớn, liên tục tiêu diệt hai người, ánh mắt hắn ta đã hơi mơ hồ, hô hô nói.

“Nam nhân không thể nói không được!”

“Tốt! Chỉ bằng câu này của ngươi, ta nhất định sẽ rót đồ ngươi!”

Ném tiền xu, Lâm Bắc Phàm công trước.

“Ta chọn Chí Tôn Kim Tửu!”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói.

Thế là, hai bình Chí Tôn Kim Tửu được đưa lên, hai nhân viên phục vụ bắt đầu rót rượu, trước mặt mỗi người vừa vặn có 20 ly nhỏ.

Lâm Bắc Phàm uống ực ực ực liên tiếp mười ly rượu, mặt không đổi sắc nói: “Đến phiên ngươi.”

Đối phương giật mình, nói thảm một tiếng cao thủ!

Rượu mạnh như vậy hắn ta dám uống nhiều nhất là ba ly, sau đó nhất định phải ngừng lại một chút, bằng không bụng sẽ không chịu nổi.

Thế nhưng đối phương có thể uống 10 ly liên tục mặt vẫn không đổi sắc, ít nhất tử lượng không kém hắn ta.

Uống liền 10 ly, trong lòng đối phương có chút run, hắn ta không dám thử như vậy.

Nhưng hiện tại lâm vào tình thế bất đắc dĩ, hắn ta muốn không uống cũng không được.

Thế là ực ực ực, không đến 5 ly, bụng hấn ta đã đau nhức không đi nổi: “Ta nhận thua!”

“Oa! Lão công người thắng một người!”

Bạch Thanh Tuyết đứng bên cạnh vô cùng hưng phấn, lập tức dâng lên môi thơm.

Lâm Bắc Phàm đặc ý nói: “Người tiếp theo!”

Uống xong nửa chai Chí Tôn Kim Tửu còn có thể bảo trì thanh tỉnh, tửu lượng của người này không kém.

Ánh mắt mọi người nhìn Lâm Bắc Phàm đã có chút khác.

Chương 215: Uống đến mức đối phương trúng độc còn!

“Ta đến!” Một thanh niên xung phong nhận việc.

Kết quả hấn ta tới nhanh đi cũng nhanh, 10 ly Chí Tôn Kim Tửu đã khiến hấn ta gục ngã.

Lúc này, một bình Chí Tôn Kim Tửu đã bị Lâm Bắc Phàm uống thấy đáy, thế nhưng trên người hấn không có chút phản ứng nào, còn đặc biệt có tinh thần, cảm giác cứ như đang uống nước lã vậy.

Thật ra, Lâm Bắc Phàm không khác gì đang uống nước lã.

Hấn có sinh thể quán đỉnh, mọi tác dụng tiêu cực đều không thể tăng lên, từ đầu đến cuối vẫn duy trì trạng thái đỉnh cao nhất.

Hơn nữa rượu vừa vào bụng đã lập tức hòa tan bay hơi, cuối cùng biến hết thành nước lã.

Nếu người lấy máu của hấn để xét nghiệm nồng độ cồn, có lẽ sẽ không kiểm tra được gì hết.

Nhưng đánh hai hiệp liên tiếp, chứng minh Lâm Bắc Phàm là tay uống rượu lão luyện.

“Còn ai đến nữa?”

Giang Nhược Hải đang yên lặng theo dõi tất cả nói với thanh niên bên cạnh:
“Huy Tử, ngươi là người có tử lượng tốt nhất trong số chúng ta, ngươi đi đập chết hắn cho ta.”

Huy Tử khẽ lắc đầu: “Nhìn tử lượng của Lâm Bắc Phàm này, có lẽ ta không phải đối thủ!”

“Không sao, chúng ta chơi xa luân chiến, còn không giết được một mình hắn sao?”

Thế là, Huy Tử lên: “Để ta chiếu cố ngươi!”

Lâm Bắc Phàm vụng trộm liếc nhìn Giang Nhược Hải, vẻ mặt cười như không cười, nói một câu được.

Ném tiền xu, Lâm Bắc Phàm tấn công trước.

“Ta vẫn thích uống Chí Tôn Kim Tửu, bởi nó vừa kích thích lại không hại dạ dày.” Lâm Bắc Phàm vẫn lựa chọn rượu mạnh nhất.

Đối phương đành phải theo.

Ừc ừc ừc, lại 10 ly rượu vào bụng.

Huy Tử vừa thấy vậy đã nhút nhát, ngươi uống như thế, sao bụng vẫn có thể chịu được?

Kết quả, Huy Tử ôm quyết tâm liều chết uống liền ba ly, đột nhiên phát hiện loại rượu này cũng không kích thích như trong tưởng tượng, thảo nào đối phương có thể uống đến mặt không đỏ hơi thở không gấp, hắn ta cũng có thể làm được.

Thế là, hắn ta cũng ừc ừc ừc uống liền mười ly.

“Hay!” Người bên ngoài lớn tiếng kêu hay.

Bởi vì, đây là người đầu tiên có thể liều 10 ly với Lâm Bắc Phàm, rất đáng được mọi người vỗ tay khen ngợi.

Huy Tử hơi vẫy tay, khuôn mặt càng đắc ý hơn, sau đó hắn ta khiêu khích nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, ra hiệu mời, chờ hắn tiếp tục ra chiêu.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, lại ực ực ực uống liền 10 ly, đôi phương lại lần nữa đuổi theo.

“Hay! Huy Tử, ta xem trọng ngươi!”

“Tiêu diệt Lâm Bắc Phàm!”

“Tiêu diệt tiêu bạch kiếm!”

Người bên phe đôi phương cổ vũ ủng hộ, ngay cả Giang Nhược Hải luôn u ám cũng nở nụ cười.

Kết quả, bọn họ vui mừng quá sớm.

Sau khi kết thúc vòng 10 ly thứ tư, cũng chính là sau khi uống hết hai bình Chí Tôn Kim Tửu, tay của Lâm Bắc Phàm vẽ một vòng tròn, một trận pháp bay ra từ trong cơ thể Huy Tử.

Sắc mặt Huy Tử lập tức thay đổi, cảm giác đau đớn bỏng rất lan tràn trong bụng, đau đến mức cả người hắn ta đau đớn, phiến giang đảo hải ngã xuống đất, ôm bụng kêu đau, tiếng kêu rất thảm thiết.

Mọi người cùng đổi sắc.

“Huy Tử, ngươi sao thế?”

“Xảy ra chuyện gì?”

“Ngươi kêu đau... Đau chỗ nào?”

Hiện trường hơi rối loạn.

Nhân viên y tế lập tức đến kiểm tra, ngạc nhiên nói: “Hắn ta uống quá nhiều, liệt tửu kích thích dạ dày khiến hắn ta khó chịu, còn kèm theo dấu hiệu trúng độc còn rất nặng, nhất định phải đưa đến bệnh viện súc ruột, lập tức!”

Sau đó, hai người mang cáng cứu thương đến, đỡ Huy Tử đã đau đến phát điên ra ngoài.

Thấy cảnh này, trong lòng mọi người đều sợ hãi.

Tuy phân thưởng tốt, nhưng ngàn vạn lần không thể khiến cơ thể chịu tổn thương.

Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói: “Uống không được thì đừng uống loạn, đã không được còn cứ một hai đòi đấu rượu với ta. Hai bình rượu đế cao độ vào bụng, ít nhất cũng phải rửa ruột một ngày mới có thể sạch, mấy ngày tới hắn ta chỉ có thể nằm trên giường bệnh.”

Nằm trên giường mấy ngày liên tục, ai muốn chịu tội này?

Dẫn chương trình xấu hổ cười một tiếng: “Ha ha ha, chuyện này nói cho chúng ta biết, rượu ngon tuy tốt, nhưng mọi người không nên mê rượu! Tuy nhiên, chúng ta vẫn phải chúc mừng Lâm Bắc Phàm tiên sinh của chúng ta, hắn là người đầu tiên tiêu diệt ba người liên tục trong hôm nay, thu hoạch được một sợi dây chuyền kim cương tinh mỹ do chúng ta cung cấp, mọi người vỗ tay!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Bầu không khí lại trở nên hào hứng.

Lâm Bắc Phàm nhận lấy sợi dây chuyền tinh mỹ từ tay dẫn chương trình, sau đó cầm đến trước mặt Bạch Thanh Tuyết, ôn nhu nói: “Lão bà, tặng cho nàng! Trong lòng ta, nàng mỹ lệ như kim cương, rực rỡ lóa mắt!”

“Oa!”

“Nhanh nhận lấy, đeo nó lên!”

“Nhanh nhận lấy!”

Đám người ồn ào.

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết vui mừng khắp khởi, nàng ngượng ngùng cúi đầu, gất giọng: “Tên ngốc, còn không mau đeo lên cho ta!”

“Được.” Lâm Bắc Phàm lập tức đồng ý.

Đeo sợi dây chuyền tinh mỹ lên cần cổ trắng ngần của Bạch Thanh Tuyết, đúng như Lâm Bắc Phàm đã nói, rực rỡ lóa mắt, vô cùng mỹ lệ, ngay cả tinh quang cũng phải tối tăm.

“Dẫn chương trình, chúng ta tiếp tục!” Lâm Bắc Phàm ngồi về chỗ.

“Người còn muốn so? Người đã uống say ngất ba người, còn uống nữa có lẽ người cũng không chịu được!” Dẫn chương trình tốt bụng nhắc nhở.

“Không có gì, ngày thường ta uống rượu như nước lã, dù người đưa hết đám nam nhân có mặt ở đây lên, cũng không tìm được ai có thể uống bằng ta!” Lâm Bắc Phàm khiêu khích.

Lời này không khác gì thêm dầu vào lửa, nam nhân ở đây đều không nhịn nổi.

Lời này như đang nói người không được vậy.

“Lâm Bắc Phàm, ta đến uống với người!” Một người xung phong nhận việc đi lên, kết quả hẳn ta nhanh chóng thua trận.

Độ khó của việc uống liên tục 10 ly rượu đế cao độ, đã làm khó một đám người.

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm lại thoải mái chơi hai hiệp nữa, cuối cùng thắng luôn bộ lễ phục dạ hội.

Thế nhưng mọi người phát hiện, đã uống liên tục mấy bình rượu đế cao độ vào bụng, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn tỉnh táo như người thường, mọi người không nhịn được khen ngợi tửu lượng lớn.

Có một thiếu nữ nghi ngờ Lâm Bắc Phàm uống nước, kết quả nàng cầm lấy ly rượu trước mặt hắn, uống cạn, lập tức cay đến nước mắt trào ra, khuôn mặt nhỏ lập tức đỏ bừng.

“Tiểu cô nương, tuổi còn nhỏ đừng uống rượu, uống rượu dễ làm cơ thể bị thương.” Lâm Bắc Phàm khuyên bảo.

Thiếu nữ giận dữ: “Ai là tiểu cô nương? Năm nay ta 19 tuổi, lớn hơn người một tuổi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, coi như ta chưa nói gì.

Lúc này, đã có rất nhiều người bỏ cuộc giữa chừng.

Thế nhưng, Giang Nhược Hải lại càng đấu càng có chí, liên tục phái người phe mình ra, rượu đỏ trắng vàng gì cũng từng thử qua, Lâm Bắc Phàm lại càng đánh càng hăng, đối phương một người tiếp một người ngã xuống.

Còn có hai người không cẩn thận uống tới vào viện.

Nhìn phe mình tổn thất nặng nề, dù Giang Nhược Hải có không cam lòng, cũng không thể không lạng lẽ rút quân.

“Còn một người cuối cùng, Lâm tiên sinh đã đánh bại chín người liên tục, hẳn là người kiên trì lâu nhất từ lúc Thỉnh Phong thịnh yến được tổ chức tới nay! Lâm tiên sinh còn có thể chiến thắng người cuối cùng, cầm lấy phần thưởng biệt thự cuối cùng hay không?” Dẫn chương trình kích động nói.

Lâm Bắc Phàm nâng chén, cười híp mắt nói với Giang Nhược Hải: “Họ Giang, từ khi thê tử ta đến Giang Nam phát triển, người không ngừng phái người đến quấy rối, bắt nạt một nữ nhân thì tính là gì? Hiện tại, người dám quyết đấu với ta như một nam nhân không?”

Lâm Bắc Phàm vừa nói ra câu này, tất cả đều sợ hãi!

Chương 216: Uống bia, xem ta có uống chết người không!

“Vậy mà hấn lại chọn Giang Nhược Hải, đệ nhất công tử Ma Đô?”

“Ta còn tưởng hấn là tiểu bạch kiếm, không ngờ vào thời khắc quan trọng, hấn lại anh dũng như thế!”

“Lâm Bắc Phàm đang muốn gây sự!”

“Nói nhảm, lão bà hấn bị bắt nạt, hấn có thể không đứng ra sao? Ta cảm thấy giờ khắc này, Lâm Bắc Phàm đặc biệt nam tính!”

“Song hùng quyết đấu, có trò hay để nhìn!”

Mọi người bàn tán âm ỉ.

“Lão công...” Bạch Thanh Tuyết gọi một tiếng.

“Lão bà, ta sẽ báo thù cho nàng, xem ta có uống chết hấn không!” Lâm Bắc Phàm thản nhiên cười nói.

“Lão công, ta tin tưởng chàng!” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười.

Lâm Bắc Phàm luôn tin tưởng, người không phạm ta, ta không phạm người!

Nếu người phạm ta, nhỏ có tận gốc!

Giang Nhược Hải đã ba lần bốn lượt chọc đến trên đầu hấn, nếu hấn không đòi lại chút mặt mũi, chẳng phải hấn ta sẽ càng được đà lần tới sao?

Hoặc là không đánh, muốn đánh phải một gậy đánh chết.

Hôm nay chỉ là món khai vị.

“Giang Nhược Hải, có gan tới?” Lâm Bắc Phàm ngoắc tay.

Mặt Giang Nhược Hải tái xanh, không ngờ hấn ta lại bị tên tiểu bạch kiếm bản thân vốn không để vào mắt khiêu khích thẳng mặt, nếu sợ, hấn ta còn đặt chân ở Ma Đô thế nào nữa?

Dù uống không thẳng, bản thân cũng không thể nhát gan.

Nghĩ xong xuôi, Giang Nhược Hải âm trầm đi đến, ngồi xuống đối diện Lâm Bắc Phàm.

“Lần này không ném tiền xu, cho người chọn trước!” Lâm Bắc Phàm nhường nhịn, rất tự tin nói.

“Hừ!” Bị khinh thường như thế, Giang Nhược Hải rất khó chịu.

Nhưng đây là ưu thế duy nhất của hắn ta, hắn ta nhất định phải nắm bắt.

Dù cho uống không lại hắn, ít nhất cũng phải giữ được thế lực ngang nhau, như vậy mới không bị mất mặt.

“Ta muốn bia!” Hắn ta nói.

Nồng độ cồn của bia rất thấp, dù uống nhiều cũng sẽ không trúng độc cồn, ít gây tổn thương cho cơ thể, nhiều nhất cũng chỉ là bàng quang không nhịn được. Hắn ta thấy Lâm Bắc Phàm uống nhiều rượu như vậy, nhưng vẫn chưa đi nhà vệ sinh lần nào, chọn bia là ưu thế lớn nhất.

“Xùy!” Người có mặt ồn ào, khinh thường hắn ta.

Giang Nhược Hải cũng không để ý, dù sao cũng tốt hơn uống đến chết.

“Tùy người.” Lâm Bắc Phàm nói: “Nhưng uống từng ly từng ly bia thật sự không đã ghiền, không bằng chúng ta đổi sang chai, uống từng chai từng chai thế nào?”

Giang Nhược Hải suy nghĩ, cũng đồng ý.

Thế là, trên mặt bàn trước mặt hai bên được dọn lên một dãy bia, bên trong bọt bia bốc lên.

“Ta bắt đầu trước.” Lâm Bắc Phàm cầm một chai bia lên uống như hổ đói.

Chưa đến 10 giây, một chai đã cạn.

Tiếp theo là chai thứ hai, chai thứ ba, chai thứ tư...

Lâm Bắc Phàm uống liền năm chai, đã tương đương với nửa tá bia.

Thấy cảnh này, Giang Nhược Hải trố mắt nhìn, bụng người là cái gì?

Sao uống nhiều rượu như vậy cũng không thấy bị trướng bụng?

Mọi người cũng nhìn bụng Lâm Bắc Phàm than thở, thật sự là quá giỏi uống, từ nãy đến giờ số rượu hắn uống đã bằng hai tá, hơn nữa phần lớn là uống sạch, cũng không thấy bụng hắn trướng lên.

Rượu trong cơ thể đi đâu hết?

Đương nhiên bị Lâm Bắc Phàm làm bốc hơi ra ngoài. Hắn sắp xếp một trận pháp trong cơ thể, trận pháp này tên là Phần Sơn Chủ Hải Trận, dùng để gia tốc hơi nước bay hơi, rượu vừa vào trong cơ thể của hắn, lập tức hóa thành mồ hôi bốc hơi ra ngoài.

Chính vì có trận pháp này, nên hắn mới có thể uống không chút kiêng dè.

“Bây giờ đến lượt người.” Lâm Bắc Phàm cười mỉa mai.

“Hừ!” Sắc mặt Giang Nhược Hải rất khó coi, hắn ta cầm bia trước mặt lên uống từng ngụm lớn.

Chai thứ nhất không hề khó khăn với hắn ta, tiếp theo là chai thứ hai, chai thứ ba... Cho đến chai thứ tư, hắn ta mới cảm thấy bụng căng tức, sau đó sặc hết ra ngoài.

“Khụ khụ...”

Trong lỗ mũi toàn bia, hắn ta bị sặc đến tái mặt.

“Tiếp tục, còn một chai nữa!” Giọng nói đáng ghét của Lâm Bắc Phàm lại vang lên.

“Ta biết, không cần người nhắc nhở!” Giang Nhược Hải lạnh lùng nói, sau đó hắn ta cầm chai bia cuối cùng lên chậm chạp uống cạn.

Cuối cùng đã uống xong năm chai, hắn ta cũng thở phào nhẹ nhõm.

Kết quả, Lâm Bắc Phàm lại ực ực ực uống liền năm chai.

“Đến người rồi.”

Giang Nhược Hải: “...”

MD, uống chậm một chút được không?

Dưới tình huống bất đắc dĩ, Giang Nhược Hải chỉ có thể đè nén căng đau nơi bụng, tiếp tục uống.

Ưc ực ực, lại năm chai bia vào bụng, Giang Nhược Hải như đã cảm nhận được bia muốn trào ra từ thực quản của hắn ra. Có lẽ chỉ cần hắn ta cúi đầu xuống, sợ rằng bia sẽ trút ra như dòi sông lấp biển.

Dù là bia, sau khi uống một hơi nhiều như vậy cũng khiến người hơi say, lúc này Giang Nhược Hải đã nồ đom đóm mắt.

Lâm Bắc Phàm giơ ngón cái lên: “Tửu lượng không tệ, ta cho phép người đi vệ sinh, nhưng đừng nhân cơ hội chạy mất, nhất định phải quay về trong vòng mười phút, nếu không có lẽ ngày mai toàn bộ Ma Đô đều sẽ truyền ra sự tích quang vinh không đánh mà chạy của người.”

“Yên tâm, ta chắc chắn sẽ quay lại!”

Dưới sự nâng đỡ của mấy tên tiểu đệ, Giang Nhược Hải lảo đảo chạy đến phòng vệ sinh xả nước.

Sau năm phút, hắn ta thần thanh khí爽 quay về, đang định rửa sạch nhục nhã.

Lâm Bắc Phàm lại ực ực ực uống hết năm chai bia...

“Đến người.”

Giang Nhược Hải: “...”

Uống như thế mà không nhịn chết người!

“Được, ta uống!” Giang Nhược Hải ôm quyết tâm liều chết lại uống liền năm chai lớn, bụng lại trướng lên.

Lúc này, hẳn ta đã uống 15 chai bia rồi, dù cho nồng độ còn thấp, nhưng nhiều chai cộng lại, nồng độ còn cũng không thấp, Giang Nhược Hải cảm thấy cả người đều đang tung bay, nhìn người nào cũng thấy có thêm nhiều bóng chông.

“Lâm Lâm... Bắc Phàm, ta uống xong!” Hẳn ta say khướt nói.

Ưc ực ực...

Lâm Bắc Phàm lại uống liền năm chai.

“Ta cũng uống xong rồi, mời người tiếp tục!”

Giang Nhược Hải: “...”

Giang Nhược Hải run rẩy cầm chai bia thứ 16 lên từ từ uống cạn, sau đó là chai thứ 17...

Thật ra dựa theo thời gian quy định, hẳn ta đã thua từ lâu.

Nhưng Lâm Bắc Phàm không vội cũng không giục, cứ nhìn hẳn ta uống từ từ, tốt nhất là uống chết mới thôi.

Tốn 10 phút, cuối cùng hẳn ta cũng uống xong năm chai bia.

Bụng lại trướng lên như người mang thai sáu tháng.

Cơ thể chứa đầy bia, mỗi phút mỗi giây đều là tra tấn.

Bây giờ hẳn ta rất hận vì sao vừa rồi rồi hẳn ta lại chọn bia?

Quá tra tấn người.

Uống rượu để một dao mất mạng, nhưng uống bia lại là dao mềm, từng dao từng dao cắt thịt của hẳn ta, hoặc là nói từng dao từng dao cắt dạ dày của hẳn ta, cắt ruột của hẳn ta, cắt bàng quang của hẳn ta...

Còn cắt tiểu huynh đệ của hấn ta, vừa rồi chỉ xả nước cũng thấy đau xót.

“Sao thế, ngươi lại muốn đi nhà vệ sinh à? Đi đi, đi sớm về sớm.” Lâm Bắc Phàm vung tay lên.

Lúc này, Giang Nhược Hải chỉ cảm thấy biết ơn.

Nhưng hấn ta đi chưa được bao lâu, Lâm Bắc Phàm lại lẩm bẩm: “Đi vệ sinh nhiều như thế, xem ra thậm không được!”

Mặc dù nói nhỏ, nhưng người xung quanh vẫn nghe thấy, có người bật cười thành tiếng, mà Giang Nhược Hải đang đi về phía trước cũng suýt ngã nhào xuống đất, tức giận đến mức muốn quay lại báo thù.

Nhưng nghĩ đến bụng đầy bia, ta nhìn.

Cứ vậy, Giang Nhược Hải chạy tới chạy lui mấy lần, cuối cùng không chịu nổi hôn mê bất tỉnh.

Nhân viên y tế đến kiểm tra, phát hiện hấn ta trúng độc cồn. Dù không nghiêm trọng như mấy người trước đó, nhưng hấn ta cũng ăn đủ.

Ngươi cho rằng không uống rượu để ta sẽ không thể uống chết ngươi sao?

Thiếu niên, ngươi quá ngây thơ rồi.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nhận lấy giải thưởng biệt thự cuối cùng, sau đó hoan hỉ về nhà với Bạch Thanh Tuyết.

Trước khi đi, hấn còn thả một vài thứ vào trong người Giang Nhược Hải.

Chương 217: Khen thưởng 10 ức cho tác giả thần bí!

Không phải hấn ta lòng dạ đen tối thích tính toán người khác sao?

Lâm Bắc Phàm thả một khối u trong đầu hấn ta, một khối u nho nhỏ có thể chậm rãi lớn lên, sau này chỉ cần hấn ta nghĩ đến việc tính toán người khác hấn ta sẽ cảm thấy đau đầu, cuối cùng bị giày vò đến chết.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn bố trí một ván cờ lớn ở tập đoàn Giang thị của hắn ta.

Chờ khi u kia lớn lên, hắn cũng đến lúc thu hoạch.

Không chỉ lấy mạng của hắn ta, còn phải khiến hắn ta táng gia bại sản.

Cuối cùng, vạn chúng mong chờ, Tết xuân đã đến, năm mới đã đến.

Vừa qua giao thừa, Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết cũng ra hình ra vẻ đi chúc Tết.

“Chúc nãi nãi, phụ nhân, mẫu thân sức khỏe dồi dào, vạn sự như ý, phúc như Đông Hải, thọ tử Nam Sơn, năm nay trẻ hơn năm trước, năm nay vui vẻ hơn năm trước!”

“Chúc nãi nãi, phụ nhân, mẫu thân sức khỏe dồi dào, vạn sự như ý, phúc như Đông Hải, thọ tử Nam Sơn, năm nay trẻ hơn năm trước, năm nay vui vẻ hơn năm trước!”

Hai người trăm miệng một lời.

Lão thái cười không khép miệng được: “Thật ngoan! Có hai bé ngoan các người ở đây, ta muốn không vui cũng không được! Đến đây, đây là lì xì nãi nãi cho các người, lấy may mắn!”

“Cảm ơn nãi nãi!” Hai người lại trăm miệng một lời.

Chỉ còn lại Bạch Giang Hải và Lục Uyển Dung.

Mẫu thân Lục Uyển Dung cũng cười rất vui vẻ, nàng cũng chuẩn bị phát lì xì: “Cái này cho các người, hy vọng các người sức khỏe dồi dào, vạn sự như ý, ngày nào cũng vui vẻ!”

“Cảm ơn mẫu thân!” Hai người lại trăm miệng một lời.

Cuối cùng là Bạch Giang Hải, vị nhạc phụ luôn giữ khuôn mặt nghiêm túc.

“Lớn vậy rồi sao còn đòi lì xì, cũng không thấy xấu hổ? Ta không chuẩn bị lì xì cho các người, ta chuẩn bị mấy bộ lễ phục tân hôn cho các người, kiểu Tây, kiểu Trung đều có cả...”

Nhạc phụ lấy một tập tranh ra, trên đó toàn là lễ phục kết hôn xinh đẹp.

Nhìn lễ phục xinh đẹp phía trên, đôi mắt Bạch Thanh Tuyết sáng rực, than thở từ tận đáy lòng: “Thật xinh đẹp...”

Mẫu thân Lục Uyên Dung che miệng cười: “Đây là do lão Bạch dày công chuẩn bị cho các người, sưu tầm rất nhiều thiết kế nổi tiếng, hẳn đã tốn rất nhiều thời gian. Tuy lão Bạch không nói gì, nhưng thật ra hẳn rất quan tâm các người.”

“Thật sao, phụ thân?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

Bạch Giang Hải không trả lời, mắt tự nhiên uống trà.

Cuối cùng hẳn ta không quên dặn dò một câu: “Có rảnh thì tổ chức đám cưới đi, bỏ sung tiệc cưới, bỏ sung ảnh cô dâu!”

Lão đầu này bình thường rất khó chịu, nhưng không ngờ lại tặng lễ vật chu đáo như thế.

“Cảm ơn phụ thân!”

Lần này, Lâm Bắc Phàm gọi rất chân thành.

“Ừm.” Bạch Giang Hải tiếp tục giữ vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng lại nở hoa.

Có thể nói Tết xuân là thời điểm náo nhiệt nhất trong năm, cũng là lúc nhàm chán nhất.

Đối với một nam nhân không có việc gì chỉ dựa vào lão bà nuôi như Lâm Bắc Phàm, với hẳn mỗi ngày đều là Tết xuân, vì vậy lúc đến đây ăn lễ thật ra hẳn cũng rất nhàm chán, ngoại trừ làm bữa trưa và bữa tối, lão thái không cho hẳn làm những chuyện khác trong nhà, đối xử với hẳn như tôn tử ruột, hỏi han ân cần.

Còn có nhạc mẫu đại nhân Lục Uyển Dung, sau khi biết Lâm Bắc Phàm là cô nhi, nàng chỉ hận không thể dành trọn tình thương cho hắn, liên tục dẫn hắn ra ngoài mua đồ, vì vậy ngay cả Bạch Thanh Tuyết cũng thấy ghen tị.

“Ta cảm thấy chàng mới là ruột thịt, ta được nhật về.” Bạch Thanh Tuyết khẽ phàn nàn.

Đương nhiên, trong lòng nàng ngược lại rất vui vẻ, lão công có thể vui vẻ hòa thuận với người nhà mình như vậy, nàng kẹp ở giữa cao hứng còn không kịp, sao lại tức giận chứ?

Người duy nhất không thoải mái là nhạc phụ đại nhân, cùng là nam nhân, cùng ở trong nhà, nhưng không được các nữ nhân chăm sóc thân thiết, hắn ta cảm thấy buồn bực, vừa có cơ hội lập tức soi mói Lâm Bắc Phàm. Kết quả còn chưa đợi Lâm Bắc Phàm làm gì, hắn ta đã bị lão thái thái ngồi bên cạnh mắng một trận, sắc mặt càng đen hơn.

Lúc không có việc gì làm, Lâm Bắc Phàm lại tiếp tục thêm chương cho 《Trù Thần》.

Tuy Lâm Bắc Phàm cập nhật kiểu ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới, nhưng qua hơn nửa năm bộ truyện cũng đã được gần trăm vạn chữ, lúc này nhân vật chính Lưu Ngang Tinh trong truyện đã đạt đến trình độ đầu bếp cấp hai, trở thành đầu bếp chính trong khách sạn Long Môn.

Các món ăn cũng được cập nhật, hiện tại Lâm Bắc Phàm đã đưa ra những món ăn mà chỉ có đầu bếp cấp hai mới có thể chế biến, không chỉ liên quan đến kỹ năng dùng dao, còn liên quan đến việc khống chế lửa, mỹ thực trong đó khiến người ta nhìn mà than thở, quá trình chế biến được viết sinh động, khiến người ta muốn ngừng mà không được.

Bởi vì 《Trù Thần》 tiếp tục nổi tiếng, còn có sự thiết kế tinh tế với các món ăn, miêu tả và thử thách chuẩn xác với mỗi cảnh giới của đầu bếp, theo thời gian dần trôi qua, mọi người đã coi quyển tiểu thuyết này thành một bản “thánh kinh nhà bếp”.

Bọn họ còn căn cứ theo tiểu thuyết tiến hành phân chia cảnh giới của đầu bếp.

Làm được những món trước khi tiểu đương gia bước vào khách sạn Long Môn, chỉ được coi là đầu bếp tay mơ.

Làm được những món khi tiểu đương gia trở thành người học việc ở khách sạn Long Môn, chỉ miễn cưỡng tính là đầu bếp nghiệp dư có mấy năm kinh nghiệm.

Làm được những món khi tiểu đương gia trở thành phụ bếp, có thể gọi là đầu bếp chuyên nghiệp, cũng chính là đầu bếp cấp ba.

Làm được những món khi tiểu đương gia là đầu bếp chính, vậy được coi là đầu bếp cấp hai.

Sự phân chia này còn chuẩn xác hơn sự phân chia của rất nhiều trường dạy nấu ăn, bởi vì người không có kỹ năng dùng dao kia, tuyệt không thể làm được món của đầu bếp cấp ba, không nắm giữ được kỹ năng dùng dao và độ lửa, thì không làm được món của đầu bếp cấp hai.

Điều khiến người ta ngạc nhiên hơn là, bắt đầu từ món của đầu bếp cấp ba, trên cơ bản cách nấu nướng của Lâm Bắc Phàm là bản gốc, trên thị trường đều không có, nhưng đông đảo độc giả lại rất muốn ăn, điều này khiến rất nhiều đầu bếp chuyên nghiệp mỗi lúc có thời gian rảnh rỗi lại mở quyển tiểu thuyết này ra xem, học theo, nếu có thể làm ra mấy món ăn trong đó đảm bảo việc kinh doanh lập tức thịnh vượng.

Nhất là khách sạn Long Môn, dưới quyền có một nhóm lớn đầu bếp chuyên nghiệp, từ đầu bếp cấp ba đến đầu bếp đỉnh cấp đều có đủ, mỗi lần Lâm Bắc Phàm đưa ra một món mới, bọn họ lập tức chạy theo cập nhật menu, việc làm ăn phát triển mạnh.

Nhưng điều khiến Lâm Bắc Phàm phải oán thâm là, đến bây giờ bọn họ vẫn chưa trả phí độc quyền.

Nhưng nhìn bọn họ khen thưởng điên cuồng như vậy, hơn nữa nỗ lực bọn họ là khách hàng chủ yếu của căn cứ nguyên liệu nấu ăn cao cấp ở Giang

Nam, Lâm Bắc Phàm cũng không so đo với bọn họ.

Nhìn trên bảng khen thưởng, bốn tập đoàn lớn hạng đầu xếp phía trước, tổng khen thưởng đã đột phá 10 ức.

Chưa từng có một tác giả nào chỉ dựa vào khen thưởng đã có thu nhập hơn ức, hơn nữa còn là hơn 10 ức, chỉ sợ hẳn sẽ là tiền vô cô nhân, hậu vô lai giả(1).

(1) Tiền vô cô nhân, hậu vô lai giả: Ý nói người trước, kẻ sau không ai bằng.

Nhưng bọn họ có trâu bò hơn nữa, cũng kém một fan hâm mộ nữ tên “Thủ Hộ Phàm Nhân.”

Tổng số tiền khen thưởng của nàng đã vượt quá 3 ức, dẫn trước rất xa, đứng đầu bảng xếp hạng. Mỗi một lần bị bốn tập đoàn lớn đuổi kịp, nàng lập tức điên cuồng khen thưởng, trấn áp bốn tập đoàn lớn.

Cũng bởi vậy, vị fan hâm mộ trâu bò này được gọi là Nữ Hoàng điện hạ.

Thế nhưng, Nữ Hoàng điện hạ rất ít khi lên tiếng, ngày thường nàng rất im lặng, rất ít online. Nhưng chỉ cần online, lập tức mở ra con đường khen thưởng, một cơn tiếp nối một cơn mưa hồng bao đánh Lâm Bắc Phàm đến hồ đồ.

Hắn có cảm giác bản thân được bao nuôi, cũng như lão bà của hắn bao nuôi hắn vậy.

Vì vậy, hắn vẫn không dám liên lạc với fan hâm mộ nữ trâu bò này, chẳng may nàng đưa ra điều kiện xấu hổ thì hắn phải làm sao bây giờ?

Ta là nam nhân đã có lão bà.

Chương 218: Khất cái đoán mệnh gặp gỡ đại sư phong thủy!

Ngay lúc Lâm Bắc Phàm đón tết, khất cái đoán mệnh hắn từng gặp ở Trung Nam đã đến thành phố Giang Nam.

Còn chưa đến khu vực trung tâm thành phố Giang Nam, lão đứng trên đỉnh núi xa xa tập trung nhìn kỹ, không nhìn được gật đầu cảm thán: “Đúng là thần cư chi địa, bây giờ đã hiện ra thế Tiềm Long Tại Uyên, chắc chắn tương lai sẽ thăng chức rất nhanh!”

Lão khất cái đoán mệnh xem hết viễn cảnh, sau đó đi bộ vào thành phố Giang Nam, đi cả một ngày một đêm, cuối cùng lão cũng đi vào khu vực trung tâm thành phố Giang Nam, đi thẳng đến trước hai tòa nhà cao xuyên thẳng tầng mây.

“Sống ở nơi xuyên thẳng tầng mây, khí thế xông tinh hà, hoành đoạn tinh không, có tướng phi thiên!”

Lão khất cái nhìn cao ốc Song Tử Tinh.

Lão không ngừng gật đầu, hít một hơi thật sâu, say mê nói: “Nơi này có hơi thở của Thần, đúng là hần thường xuyên đến đây. Hiện tại, ta càng thêm chắc chắn Lâm Bắc Phàm chính là Thần nhân mà ta muốn tìm!”

Sao lão khất cái đoán mệnh lại có thể tìm đến nơi này?

Tất cả đều vì màn trình diễn cột nhà của Lâm Bắc Phàm trong lễ trao giải Kim Chung, lão khất cái chỉ liếc mắt đã nhận ra tướng mạo này, sau đó từ ngàn dặm xa xôi đuổi đến thành phố Giang Nam.

Bây giờ, thông qua cao ốc Song Tử Tinh, lão càng thêm chắc chắn Lâm Bắc Phàm là Thần nhân mà lão muốn tìm.

Lại hít sâu mấy hơi, như đang hút tiên khí, trong lòng càng thêm chắc chắn.

Lúc này, vừa vặn có hai người trẻ tuổi một nam một nữ đi qua, nhìn lão khất cái rách rưới say mê hít vào, hơn nữa còn hít khói của xe hơi, bọn họ lập tức cảm thấy ghê tởm.

“Lão đang làm gì thế, nơi này toàn là khói xe hơi và bụi, lão hít vào như thế không sợ trúng độc bỏ mình à?” Thiếu nữ tò mò.

“Có lẽ tinh thần có vấn đề, nếu không sao lão có thể làm ra việc nào tàn như thế?” Thiếu nam nói chắc như đinh đóng cột.

“Thật đáng thương!” Thiếu nữ tỏ vẻ đồng tình, sau đó móc mấy đồng tiền từ trong ví ra, đưa đến trước mặt khát cái đoán mệnh: “Lão gia gia, tiền này cho người, nhanh về nhà đi.”

Khát cái đoán mệnh: “...”

Khát cái đoán mệnh nhìn mấy đồng tiền trên tay, dờ khóc dờ cười.

Thiếu nam nói: “Người làm vậy chẳng có ích lợi gì, bởi vì tinh thần của lão có vấn đề, người cho lão nhiều tiền hơn cũng vô dụng. Chúng ta nên đưa lão đến sở cảnh sát.”

“Được.” Thiếu nữ gật đầu.

Sau đó, thiếu nam thiếu nữ rất thân thiết rất nhiệt tình kéo khát cái đi về phía trước.

“Lão gia gia, ta đưa người đi, chỗ của ta có đồ ăn ngon!”

“Đi theo chúng ta, người sẽ tìm được người nhà!”

Khát cái đoán mệnh vội vàng từ chối: “Không cần, không cần, ta không đi lạc, càng không phải bệnh tâm thần... Thật sự không cần các người giúp đỡ...”

“Người uống say đều nói mình không say, người có bệnh đều nói mình không có bệnh, nhất là người bị bệnh tâm thần càng không thể tin, vì vậy chúng ta nhanh chóng đưa lão đến sở cảnh sát đi.” Thiếu nam lại đề nghị.

Khát cái đoán mệnh: “...”

Đây là cái logic quỷ gì?

“Người nói đúng!” Thiếu nữ gật đầu đồng ý.

Thế là, thiếu nam thiếu nữ không để ý đến sự phản đối của khát cái đoán mệnh, cuối cùng vẫn đưa lão vào sở cảnh sát.

Bây giờ đang là thời điểm nghỉ tết, một lão nhân gia lang thang bên ngoài rất vất vả, hơn nữa khả năng bị bệnh tâm thần, cảnh sát mua cho lão rất nhiều thứ, để lão cảm nhận được sự quan tâm của Chính phủ, nhưng không cho lão đi ra ngoài.

Giày vò một đêm, cuối cùng khát cái đoán mệnh cũng trốn thoát được, tâm thần đều mệt mỏi.

Nhưng vừa nghĩ đến lão đã tìm được Thần nhân, mệt mỏi trong lòng biến mất sạch sành sanh.

Lần nữa đi vào cao ốc Song Tử Tinh, lão nhìn thấy một người quen, ngạc nhiên nói: “Luu phong thủy, sao ngươi lại ở đây?”

“Niếp lão, sao ngươi lại ở đây?” Đại sư phong thủy Luu Nhất Thủy cũng rất ngạc nhiên.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

“Ta làm việc ở đây, sao ta không thể ở đây?” Trụ sở văn phòng công ty thực phẩm Giang Nam đã được chuyển đến cao ốc Song Tử Tinh, đúng lúc Luu đại sư ghé qua công ty xem đã sắp xếp xong chưa, không ngờ lại gặp được lão bằng hữu.

“VẬY NGƯỜI THÌ SAO, TẠI SAO NGƯỜI LẠI Ở ĐÂY?”

Khát cái đoán mệnh không trả lời mà nghiêm túc đánh giá Luu đại sư, sau đó ngạc nhiên nói: “Này, Luu phong thủy, sao ngươi trẻ thế? Mấy năm trước lúc ta gặp ngươi tóc ngươi còn bạc trắng, hiện tại đã có một nửa biến thành màu đen! Lúc trước ta nhìn tướng mạo của ngươi, đại nạn ở 85, bây giờ nhìn ngươi, ít nhất ngươi còn có thể sống 30 năm nữa!”

“Thật sao?” Luu đại sư đắc ý gãi sợi tóc đen trên đầu nói: “Không ngờ lại bị ngươi phát hiện nhanh như vậy, ha ha ha...”

Không phải do lão không vui, tên này thật sự có bản lĩnh coi bói, hẳn ta nói ngươi có thể sống thêm 30 năm, chắc chắn ngươi có thể sống 30 năm, ít

một ngày cũng không được. Bây giờ lão đã 70 tuổi, còn có thể sống 30 năm, lão có thể không vui sao?

Nghĩ đến lão đồng nghiệp vừa là địch vừa là bạn này càng sống càng trẻ, trong lòng hẳn ta cảm thấy rất khó chịu. Lại nghĩ đến đây là thần cư chi địa, Lưu phong thủy lại ra vào nơi này...

Lão khất cái nhào tới, hung tợn ôm đầu Lưu đại sư lớn tiếng chất vấn: “Lưu phong thủy, có phải ngươi đã tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm rồi không? Thành thật khai báo cho ta!”

Lão không cần phải phủ nhận điều này, bởi vì đối phương cũng là người có năng lực, nhất là trên phương diện xem tướng lại càng xuất sắc hơn, hoàn toàn xứng đáng đứng hàng đầu trong nước.

Ngay cả lão cũng nhận ra, tên khất cái này không thể không nhìn ra.

“Xem ra ngươi cũng phát hiện. Không sai, ta đã sớm tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm rồi, bây giờ ta đang làm công cho hắn, giúp hắn quản lý mảnh đất trồng rau, còn phải quản lý một vài việc ngày thường.” Lưu đại sư đặc ý nói: “Từ sau khi đi theo Lâm Bắc Phàm, ta càng sống càng trẻ. Nói cho ngươi biết, ta đã đến bệnh viện kiểm tra, trên người không hề có bệnh tật gì, cơ thể không khác gì người 40 tuổi. Còn có thành tựu phong thủy của ta càng ngày càng tinh tiến. Sao nào, có phải rất hâm mộ không?”

Lão khất cái ghen tị muốn chết.

Nhìn lão nhân này không giống người có phước lớn, sao mệnh lại tốt thế?

Vì sao người này không phải lão? Nếu lão quen biết Lâm Bắc Phàm sớm một bước, sau đó làm việc cho hắn, giúp đỡ hắn trưởng thành, biết đâu còn sống thoải mái hơn lão già thối tha này.

Hiện tại lão chậm hơn một bước, bỏ lỡ cơ hội, thật sự rất hối hận.

“Đúng rồi, Niếp lão, không phải tướng thuật của ngươi rất lợi hại sao? Vậy ngươi có thể nói cho ta biết rốt cuộc Lâm Bắc Phàm có mệnh cách gì không?”

Lão khắt cái khó chịu nói: “Không phải ngươi đã sớm nhìn ra rồi sao, còn hỏi ta làm gì?”

Lưu đại sư xấu hổ cười nói: “Ta cũng chỉ nhìn ra hấn rất bất phàm, không giống phàm nhân... Nhưng rốt cuộc hấn bất phàm thế nào ta không rõ lắm... Trên lĩnh vực này, ngươi là người trong nghề, ngươi nói cho ta nghe một chút đi!”

Nghe nói như thế, lão khắt cái càng đau lòng hơn.

Một người có bản lĩnh không bằng lão, lại thu hoạch được phúc nguyên này trước cả lão, rất đáng hận!

Lão khắt cái căm hận nói: “Muốn ta nói cho ngươi biết, nằm mơ đi!”

Sau đó lão xoay người chạy đi, tốc độ nhanh lạ thường.

“Đừng đi nhanh như thế, chúng ta trò chuyện chút!” Lưu đại sư đuổi theo lão.

Lão khắt cái chạy nhanh hơn: “Lười nói chuyện với ngươi, lão tử không rảnh! Lại chậm một bước ngay cả canh để uống cũng không còn!”

Chương 219: Tham gia hội nghị phát thanh truyền hình của Ban Tuyên giáo Trung ương!

Vài ngày bình thản trôi qua.

Kết quả vừa đến mừng ba, Bạch Thanh Tuyết lại phải đến Bắc Kinh, đại diện cho đài truyền hình Tinh Quang tham gia một hội nghị truyền hình tiêu chuẩn cao do Ban Tuyên giáo Trung ương tổ chức.

Đối tượng tham dự lần này chủ yếu là các đài truyền hình hạng nhất và hạng hai, mặc dù đài truyền hình Tinh Quang là đài truyền hình tư nhân, nhưng bởi vì một năm qua bọn họ lấy được thành tích khiến người ta chú ý, vì vậy đặc biệt được Ban Tuyên giáo Trung ương chỉ đích danh, mời đến tham gia.

Được xuất hiện trong hội nghị này cũng là sự công nhận với đài truyền hình Tinh Quang.

Điều này đã chứng minh, đài truyền hình Tinh Quang đã lọt vào tầm mắt của quốc gia, nếu phát triển tốt sẽ càng được chú ý hơn, càng lấy được nhiều chỗ tốt hơn. Đương nhiên, cũng phải thực hiện nhiều nghĩa vụ hơn.

Nhưng so sánh với lợi ích, chút nghĩa vụ ấy không được tính là gì.

Phó bộ trưởng thường vụ của Ban Tuyên giáo Trung ương là Âu Dương Tĩnh chịu trách nhiệm chủ trì hội nghị lần này, từ đó có thể biết được Ban Tuyên giáo Trung ương rất coi trọng hội nghị lần này.

“Hôm nay là ngày mừng ba tháng giêng, còn trong tết, kéo tất cả mọi người đi họp trong thời gian nghỉ ngơi, thật sự đã làm phiền các vị rồi, hiện tại ta gặp các vị cũng thấy hơi xấu hổ.”

Tuy Phó bộ trưởng Âu Dương Tĩnh quyền cao chức trọng, nhưng nói chuyện rất khiêm tốn.

“Bộ trưởng Âu Dương nói quá lời, có thể tham gia hội nghị này là vinh hạnh của chúng ta!”

“Bộ trưởng Âu Dương bận rộn như vậy còn phải bớt thời gian tổ chức hội nghị, chút thời gian này của chúng ta tính là gì?”

“Vẫn là công việc quan trọng, việc khác không vội!”

Các vị đài trưởng bên dưới lập tức tỏ vẻ không vấn đề gì.

Dù sao, vị này cũng là Phó bộ trưởng thường vụ Ban Tuyên giáo Trung ương, là ứng cử viên mạnh mẽ cạnh tranh chức vụ Bộ trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương, sau lưng không chỉ đại diện cho Ban Tuyên giáo Trung ương còn đại diện cho quốc gia, tất cả mọi người vô cùng nể mặt.

“Đã vậy, vì không làm chậm trễ thời gian của mọi người, ta sẽ nói ngắn gọn.”

“Những năm gần đây, quốc gia quyết tâm xây dựng văn hóa tinh thần cho đất nước lại không đuổi kịp nhu cầu tăng trưởng vật chất, không đuổi kịp nhu cầu văn hóa tinh thần ngày càng cao của nhân dân, vì vậy quốc gia đã áp dụng chính sách khuyến khích và hỗ trợ...”

Các vị đài trưởng nhẹ gật đầu, trong hai năm qua, đúng là quốc gia đã đưa ra rất nhiều chính sách khuyến khích và hỗ trợ, mà chính sách gây ảnh hưởng lớn nhất với bọn họ là cho phép vốn tư nhân tiến vào ngành nghề truyền thống là đài truyền hình này, khiến cạnh tranh tăng lên, thúc đẩy các đài truyền hình thay đổi.

Lại nghe Bộ trưởng Âu Dương nói tiếp: “Tuy đối mặt với rất nhiều vấn đề, nhưng chúng ta vẫn đạt được thành tích không tầm thường. Bạch Thanh Tuyết nữ sĩ, cũng là Bạch tổng đang ngồi với chúng ta, đã kinh doanh đài truyền hình Tinh Quang rất khá, liên tục đẩy ra ba chương trình giải trí, 《Phi Thành Vật Nhiễm》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 còn có 《Trù Vương Tranh Phách》. 《Phi Thành Vật Nhiễm》 tập trung vào vấn đề hôn nhân của thanh niên, 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 chú ý vào vấn đề khó nhằn là việc làm, đều là chương trình khá tốt. Nhất là 《Trù Vương Tranh Phách》 đã ảnh hưởng đến nước ngoài, thể hiện phong thái và nền ẩm thực văn hóa lâu đời của Trung Hoa chúng ta, điểm này rất đáng để cổ vũ!”

Bộ trưởng Âu Dương trọng điểm khen Bạch Thanh Tuyết, khen đài truyền hình Tinh Quang.

Ngay lập tức, mấy chục ánh mắt hâm mộ nhìn qua.

Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn nói: “Đây cũng là nhờ quốc gia đã hỗ trợ cho đài truyền hình tư nhân chúng ta, nếu không có sự giúp đỡ của quốc gia và chính phủ, chúng ta đã không có cơ hội làm ra thành tích như vậy! Sau này đài truyền hình Tinh Quang của ta sẽ tiếp tục cố gắng, làm ra chương trình tốt hơn để đền đáp quốc gia, đền đáp xã hội!”

“Nghe đi, quốc gia chúng ta cũng cần những doanh nhân có trách nhiệm như Bạch tổng!” Bộ trưởng Âu Dương khen ngợi một câu, sau đó hô hào: “Mọi người có rảnh hãy đến đài truyền hình Tinh Quang khảo sát, học hỏi Bạch tổng, nâng cao kinh nghiệm làm việc!”

Lại có mấy chục ánh mắt hâm mộ nhìn sang, đờn trước đài truyền hình Tinh Quang đã cứu cả ngân hà sao?

Sao mới triển khai cuộc họp đã được khen ngợi hai lần liên tục?

Đôi với những đài truyền hình quốc gia như bọn họ, chỉ cần được quan lớn Trung Ương khen ngợi một câu đã có thể tính là chuyện quan trọng đáng đề ghi lại, kết quả lần này thì tốt rồi, đều bị đài truyền hình Tinh Quang chiếm lấy, thật đáng hận.

Bộ trưởng Âu Dương tiếp tục nói: “Tuy lấy được thành tích đáng phấn khởi như vậy, nhưng theo đó cũng xuất hiện một vài vấn đề, đó là các phương diện như phát huy tinh thần dân tộc, văn hóa dân gian, quan tâm đến dân sinh tương đối yếu kém, mọi người chỉ làm các chương trình chạy theo phương hướng kiếm tiền, các chương trình truyền hình và điện ảnh đầy rẫy những điều phù phiếm thô tục, không thể làm như vậy được!”

Bộ trưởng Âu Dương vung tay hô lên: “Các vị có mặt ở đây đều là người đứng đầu đài truyền hình lớn, là phương tiện truyền thông chủ đạo của công tác tuyên giáo hiện này, đã hăng hái chiến đấu một thời gian dài ở tuyến đầu mặt trận tuyên giáo, hy vọng các vị có thể gánh vác trách nhiệm, đồng tâm hiệp lực, mọi người cùng đoàn kết dốc hết tinh thần của chúng ta vào công cuộc xây dựng văn hóa!”

Lần này, tất cả mọi người đã hiểu rõ, hóa ra gọi bọn họ tới để giao nhiệm vụ.

Dù thế nào cũng phải nhận nhiệm vụ này, dù sao Ban Tuyên giáo Trung ương đã lên tiếng, nếu người không nhận là kháng lệnh bất tuân, người còn muốn ngồi trên ghế đài trưởng này nữa không?

Thế nhưng, một chương trình giải trí và truyền hình phát huy tinh thần dân tộc, văn hóa dân gian, chú ý đến dân sinh... thì có thể kiếm được lời gì?

Những người đã chiến đấu hăng hái trên tiền tuyến trong thời gian dài như bọn họ lại không biết sao?

Trên cơ bản, làm một chương trình lỗi một chương trình, làm càng nhiều lỗi càng nhiều, đây là muốn bọn họ bỏ tiền ra.

Thế là, các vị đài trưởng ngồi đây đều dăm chiêu ủ dột.

“Mọi người không cần tỏ vẻ đau khổ, việc xây dựng nền văn minh tinh thần cho đất nước là trách nhiệm mà các người không thể thoái thác!” Bộ trưởng Âu Dương nói năng khí phách: “Các người không thể vì không kiếm được tiền, vì khó khăn mà không làm! Nếu ngay cả các người cũng không làm, còn ai có thể làm nữa?”

Hiện trường không ai lên tiếng.

Bộ trưởng Âu Dương lại phát cho cho người một phần tài liệu, nói: “Đây là danh sách các chương trình mà Ban Tuyên giáo Trung ương chúng ta đã liệt kê ra, tổng cộng có 48 dự án thuộc chín loại lớn, các đài truyền hình bàn bạc rồi nhận đi. Năng lực tổng hợp của CCTV mạnh nhất, hơn nữa các người còn là đội tiên phong trong công tác tuyên truyền của Chính phủ, nhất định phải nhận năm cái. Đài truyền hình hạng nhất năng lực khá mạnh, nhất định phải nhận ba cái, không thể thiếu. Đài truyền hình hạng hai thực lực yếu kém, nhưng cũng phải nhận hai cái. Các đài còn lại nhận một cái về.”

Bộ trưởng Âu Dương nhấn mạnh: “Mặc kệ là chương trình giải trí, phim phóng sự hay là phim truyền hình đủ loại, không quy định hình thức, nhưng thời lượng của mỗi dự án không được dưới 15 tiếng, trong đó chắc chắn phải có một chương trình được phát sóng vào khung giờ vàng buổi tối, nửa năm sau ta sẽ nghiệm thu thành quả. Tóm lại các người phải làm cho ta! Làm được cho ta! Hơn nữa còn phải làm tốt cho ta!”

Đài trưởng của các đài truyền hình tỏ vẻ đau khổ.

Nhất là đài truyền hình hạng nhất, ba dự án, mỗi dự án không thể ít hơn 15 tiếng, tương đương với việc bọn họ phải cống hiến 45 tiếng, cũng tốn thất đến mấy ngàn vạn rồi.

Còn có một chương trình nhất định phải phát sóng vào khung giờ vàng buổi tối, 15 tiếng, tương đương với việc để bọn họ chấp tay bỏ ra một ức, đây

thật sự là đào thịt trên ngực bọn họ.

Đài truyền hình hạng nhất còn như vậy, đài truyền hình hạng hai càng khổ bức hơn.

“Bộ trưởng Âu Dương, ta muốn hỏi rốt cuộc đài truyền hình như đài truyền hình Tinh Quang phải nhận bao nhiêu chương trình?” Người nói lời này là đài trưởng Từ Phong Hoa của Blueberry TV.

Vừa hỏi đến vấn đề này, sắc mặt các vị đài trưởng ở đây đều khác nhau, ánh mắt lấp lóe.

Chương 220: Miệng lưỡi sắc bén trước mặt bộ trưởng, cùng nhau gài bẫy!

“Đài truyền hình Tinh Quang chỉ mới vừa nổi lên vào năm ngoái, vốn còn là một đài truyền hình bất nhập lưu, nội bộ kém cỏi, hơn nữa nó là đài truyền hình mang tính chất cá nhân, cho nên chỉ cần nhận một.”

Bộ trưởng Âu Dương không chút do dự nói.

Lời nói này không có khuyết điểm, Bạch Thanh Tuyết gật đầu công nhận.

Từ Phong Hoa yên lặng nói: ” Bộ trưởng Âu Dương, ta cảm thấy lời này của người có hơi bất công rồi!”

Bộ trưởng Âu Dương nhíu mày: “Nói thế nào?”

Hắn ta làm lãnh đạo ghét nhất là bị người khác nghi ngờ quyết định, mặc kệ quyết định này là đúng hay sai. Tuy tính tình hắn ta tốt, nhưng nếu như đối phương không nói ra được sự dần dần, hắn ta nhất định sẽ khiến Từ Phong Hoa không có quả ngon để ăn.

“Ý của ta là, bộ trưởng Âu Dương quá coi thường đài truyền hình Tinh Quang.”

Từ Phong Hoa chắc như đinh đóng cột nói: “Tuy đài truyền hình Tinh Quang mới nổi lên một năm, nhưng trong một năm này bọn họ đã lấy được thành tích quá rõ ràng, trong một năm ngắn ngủi, Tinh Quang từ đài truyền bất nhập lưu phát triển thành đài truyền hình nhất tuyến, khiến cho những

người làm truyền hình lâu năm như chúng ta cảm thấy bội phục sâu sắc. Nhất là năng lực chế tác tiết mục tạp kỹ, càng làm cho bọn ta xấu hổ!”

“Ta không phải cố ý thổi phồng nó, mà bội phục từ tận đáy lòng. Có đôi khi ta cũng cảm thấy mình già, giang sơn đời nào cũng có nhân tài xuất hiện, tương lai sẽ là thời đại của đài truyền hình Tinh Quang”.

Từ Phong Hoa cảm thán, sau đó có vẻ như rất chân thành nói: “Không tin bộ trưởng Âu Dương cứ hỏi các vị ở đây một chút, có ai không cảm thấy khâm phục với năng lực chế tác của đài truyền hình Tinh Quang?”

“Đúng vậy, tuy đài truyền hình Tinh Quang nổi lên muộn, nhưng tốc độ nổi lên rất nhanh, chế tác tiết mục hạng nhất!”

“Năng lực chế tác của bọn họ đứng đầu trong ngành chúng ta!”

“Chúng ta đều đặc biệt bội phục bọn họ!”

“Như đài truyền hình Tinh Quang, cần phải gánh vác nhiều trách nhiệm hơn!”

....

Các vị đài trưởng nghe đây cung biết nhã ý, lập tức bắt đầu thổi phồng.

Ở đây đều là lão hồ ly, ai mà không nhìn ra Từ Phong Hoa đang gài bẫy đài truyền hình Tinh Quang?

Hơn mười vị giám đốc công khai ca ngợi, kỳ thực là đang phủng sát(1).

(1) Bề ngoài tán dương khích lệ hoặc thổi phồng quá mức khiến người tự mãn kiêu ngạo, dẫn đến đình trệ thụt lùi, thậm chí làm cho người kia sa đọa, thất bại.

Gương mặt xinh đẹp của Bạch Thanh Tuyết gần như bùng nổ vì tức giận.

Một đám già mà không về hưu, lại dám hợp lại đôi phó ta, ta phải cho các người đẹp mặt!

Những người khác còn nhìn ra, huống chi là vị bộ trưởng Âu Dương được tôi luyện trong giới chính trị, từng bước một leo lên tới vị trí này.

Nhưng mà, trong lòng hắn ta cũng có suy nghĩ để đài truyền hình Tinh Quang gánh thêm nhiều trách nhiệm một chút.

Bởi vì, so với các đài truyền hình khác, hắn ta càng muốn gởi gắm kỳ vọng lớn lao cho đài truyền hình Tinh Quang.

Mới nổi lên một năm đã có thể đẩy ra nhiều tiết mục bạo khoản như vậy, ba tiết mục tạp kỹ nổi tiếng, một bộ phim truyền hình hot, còn có một bộ phim truyền hình quốc dân, trước không nói kiếm được bao nhiêu tiền, chỉ riêng năng lực chế tác của bọn họ tuyệt đối là đứng nhất trong nước, rất đáng để mong chờ.

Về phần các đài truyền hình khác, chung sống nhiều năm như vậy, hắn ta còn không biết tính tình bọn họ sao?

Mỗi lần giao nhiệm vụ chính trị cho bọn họ, mấy người đó đều kéo dài thời gian, làm qua loa cho xong chuyện, cuối cùng không làm xong chuyện còn đến tìm hắn ta tranh công, hắn ta không trực tiếp nổi nóng đã không tệ lắm rồi.

Hiện tại, bọn họ còn dám thừa cơ gài bẫy người khác?

Bộ trưởng Âu Dương thâm cười lạnh, nhưng trên mặt lại không có biểu cảm, một bộ nghiêm túc nghe.

Nhìn thấy bộ trưởng không có phản ứng gì, lá gan Từ Phong Hoa lớn hơn, nói: “Trước mắt, bất luận là tài chính, nhân viên hay thực lực của đài truyền hình Tinh Quang đều đã ngang ngửa với đài truyền hình hạng nhất, nhất là năng lực chế tác tiết mục tạp kỹ của bọn họ đã vượt qua những đài truyền hình nhất tuyến chúng ta. Với năng lực hiện nay của bọn họ, dù có tạo ra thêm hai tiết mục nữa cũng không có gì khó khăn. Vì vậy, ta đề nghị bộ trưởng Âu Dương nên bố trí thêm hai hạng mục cho bọn họ, nói không chừng bọn họ còn có thể tạo ra ba tiết mục hot, hiệu quả tuyên truyền cực kỳ tốt!”

Mấy đài trưởng đài truyền hình lập tức phụ họa.

“Từ tổng nói đúng, đài truyền hình vừa có năng lực lại có trách nhiệm như đài truyền hình đài truyền hình Tinh Quang, cần phải gánh thêm mấy hạng mục mới đúng!”

“Một cái thật quá ít, bằng thực lực của bọn họ, lại làm thêm hai cái cũng không vấn đề gì!”

“Chủ yếu là năng lực chế tác bọn họ quá mạnh, hơn nữa khứu giác thị trường lại nhạy bén, nếu chế ra tiết mục một lần nổi tiếng, nhất định sẽ lấy được hiệu quả tuyên truyền khiến tổ chức hài lòng!”

“Cho nên ta đồng ý với Từ tổng, cho đài truyền hình Tinh Quang thêm trọng trách!”

....

Giờ này khắc này, nếu như trong tay có đao, Bạch Thanh Tuyết thật sự muốn một đao chém tới.

Nghe lời các vị đài trưởng đài nói, bộ trưởng Âu Dương như có điều suy nghĩ, sau đó nhìn Bạch Thanh Tuyết nói: “Bạch tổng, ý của người thế nào?”

Đại lãnh đạo hỏi thăm ý kiến, đồng nghĩa với trong lòng đã có tám chín phần mười công nhận, chỉ thiếu tỏ thái độ mà thôi.

Dù sao đối phương cũng là phó bộ trưởng thường vụ bộ tuyên truyền, chủ quản công tác tuyên truyền, có thể coi là lãnh đạo tối cao nhất ở đài truyền hình, nếu người không đồng ý về sau còn có quả ngon để ăn sao?

Bạch Thanh Tuyết nhận lấy thua thiệt này, nhưng không cam lòng bị người khác liên hợp gài bẫy.

Thế là nàng tỏ thái độ nói: ” Bộ trưởng Âu Dương, cảm ơn tổ chức và quốc gia đã yêu mến đài truyền hình Tinh Quang chúng ta, ta cũng cảm thấy với chủ đề tuyên truyền này, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta phải nhận trách nhiệm xã hội xứng đáng, một hạng mục quả thực quá ít, gia tăng thêm hai hạng mục cũng không có vấn đề.”

“Bạch tổng đúng là đồng chí tốt, tất cả mọi người cần phải học tập nàng!”
Bộ trưởng Âu Dương cười.

Các đài trưởng khác cũng cười, cười vì âm mưu được như ý.

“Thực ra muốn làm một tiết mục tốt thật không dễ dàng gì!” Bạch Thanh Tuyết cảm thán: “Nhưng một năm qua ta làm đài truyền hình, đã thấu hiểu rất rõ, muốn làm tốt một tiết mục phải cân nhắc mọi vấn đề, vấn đề vượt trội chính là vấn đề tiền. Nếu như dùng tiền ít thì đương nhiên chất lượng tiết mục không cao, người xem có hạn, hiệu quả tuyên truyền hiển nhiên cũng có hạn...”

Bộ trưởng Âu Dương gật đầu, hẳn ta quản lý phương diện này, biết rõ đúng là phương diện này cân dùng không ít tiền.

“Từ tổng, tiết mục tạp kỹ nổi tiếng nhất ở đài truyền hình Blueberry của ngươi là tiết mục nào?”

Bạch Thanh Tuyết bỗng hỏi.

Từ tổng bị hỏi không kịp đề phòng, nhưng vẫn thành thật nói: “Muốn nói nổi tiếng nhất đương nhiên là [Minh Tinh Đối Đối Bính] phát sóng tối thứ sáu, tỉ lệ người xem bình quân đều đạt tới 1.5% trở lên.

“Vây phí chế tác nó trong một năm là bao nhiêu?”

Bạch Thanh Tuyết hỏi lại.

“Rất đắt, ước chừng 3 ức... Ngươi hỏi cái này làm gì?”

Trong lòng Từ tổng dâng lên dự cảm không tốt, đài trưởng đài khác cũng vậy.

“Bộ trưởng Âu Dương, ngươi cũng nghe rồi, giống [Minh Tinh Đối Đối Bính] của Từ tổng, tỉ lệ người xem bình quân mới 1.5% đã phải hao phí 3 ức. Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ muốn làm tốt một tiết mục, tuyệt đối không thể thiếu phí tổn.”

Cuối cùng, Bạch Thanh Tuyết tổng kết: “Cho nên ta đề nghị, không bằng bộ trưởng Âu Dương đưa ra hạn mức đầu tư cho tiết mục này đi. Chỉ khi mọi người đồng ý dùng tiền, như vậy mới có thể làm tiết mục thật tốt! Trên phương diện này, nhất định không thể tiết kiệm được!”

Nghe nói như thế, sắc mặt các vị đại trưởng đen lại.

Biết ngay người không có ý tốt! Nhưng, bộ trưởng Âu Dương lại cảm thấy rất hợp lý, hẳn ta cũng cảm thấy muốn làm tốt tiết mục, nhất định không thể thiếu phí tổn.

Tại sao mấy tiết mục trước kia không làm tốt được.

Nguyên nhân rất lớn là vì bọn họ không chịu chi tiền, luôn chỉ nghĩ tới việc bàn giao cho có, cho nên mới làm tiết mục rối loạn, để cho người khác phiền lòng.

“Bạch tổng, người cảm thấy nên định hạn mức bao nhiêu mới thích hợp đây?”

“Ta cảm thấy định một ức đi, một hạng mục một ức, nhất định có thể làm tốt tiết mục!” Bạch Thanh Tuyết nói lời giật gân.

Nghe nói như thế, sắc mặt các vị đại trưởng đen thui lần nữa.

Chương 221: Hồ người một đợt!

“Ta phản đối!”

“Ta không đồng ý quan điểm này, làm tiết mục không phải dùng càng nhiều tiền sẽ càng tốt.”

“Không được không được, một ức thật sự quá nhiều!”

“Hoàn toàn không cần tốn tiền nhiều như vậy!”

“Nàng đang nói năng bậy bạ!”

...

Các vị đại trưởng gấp đến độ giậm chân.

Đề bọn họ tốn một ức vào hạng mục không kiếm được tiền? Không chỉ nắm giữ thời gian phát sóng quý báu, còn để bọn họ bỏ vốn, tới tới lui lui, tốn thất không chỉ một ức, điều này sao có thể?

Đây là muốn bọn họ đào thịt lấp lỗ thủng rồi.

Hơn nữa còn là đào không chỉ một miếng, mà là mấy miếng lớn, tim cũng đang rỉ ra máu.

Cho nên bọn hắn nôn nóng phản đối.

Lúc này ngược lại đến phiên Bạch Thanh Tuyết đặc ý cười.

Sắc mặt bộ trưởng Âu Dương cũng đen lại: “Các người phản đối cái gì? Ta cảm thấy đề nghị của Bạch tổng rất tốt, nếu trước kia các người chịu xài tiền, tiết mục làm ra sẽ kém đến vậy sao? Lần này, nếu không đưa ra hạn mức, có thể các người lại tiếp tục kéo, bàn giao cho có với ta.”

“Bộ trưởng Âu Dương nói đúng, muốn làm tốt tiết mục nhất định phải chịu xài tiền. Giống Tinh Quang chúng ta, bất luận là 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 hay 《Phi Thành Vật Nhiếu》, phí tổn chế tác một năm cũng đã sớm vượt hơn một ức. Nhất là 《Trù Vương Tranh Bá》, dù quay trong nước hay ngoài nước, phí tổn chế tác cũng đã gần 2 ức, cho nên mới có thể hiện ra hiệu quả rõ rệt như thế.”

Ánh mắt xinh đẹp của Bạch Thanh Tuyết liếc qua Từ tổng mặt đen thui, ung dung nói tiếp: “Còn có, vừa rồi Từ tổng đã nói, tỉ lệ người xem tiết mục 《Minh Tinh Đới Đới Bính》 còn chưa đột phá 2%, các người đã tốn tận 3 ức. Cho nên, muốn làm tốt tiết mục, không thể dùng ít tiền được đâu!”

Nghe được lời này của Bạch Thanh Tuyết, các vị đại trưởng vô cùng tức giận.

Người đứng đầu nói chuyện không đau eo, đúng là tiết mục của người tiêu phí không hề ít, nhưng người phải so sánh với lợi ích, so với lợi nhuận thu

được, các khoản đầu tư của người thật không đáng kể, mấy tiết mục đó trong chương với đang giựt tiền!

Còn có, tỉ lệ người xem không đột phá 2% là tiết mục hồng sao?

Là ai cho người dũng khí nói ra lời này?

Ừm, quả thật người có tư cách nói lời này.

Một bên khác, Bạch Thanh Tuyết tiếp tục gằn giọng quái khí nói: “Hơn nữa, chỉ có đầu tư một ức vàng ròng bạc trắng vào, các người mới có thể đau lòng, mới có thể thật lòng thật dạ làm tốt tiết mục, tránh bị lỗ vốn.”

“Bạch Thanh Tuyết, người nói năng bậy bạ!”

“Nếu làm như người nói, đài truyền hình không cách nào vận hành tiếp!”

“Người hoàn toàn không có lòng tốt!”

...

Toàn bộ họng súng các đài trưởng nhắm ngay Bạch Thanh Tuyết, khàn cả giọng lên án.

Đối mặt với nhiều súng máy như vậy, mặt Bạch Thanh Tuyết không đổi sắc.

Bởi vì chỉ có chó cấp bách mới nhảy tường, thỏ cấp bách mới cắn người.

“Được rồi, các người đừng ồn ào nữa, yên lặng cho ta!”

Bộ trưởng Âu Dương vỗ bàn.

Hiện trường lập tức yên tĩnh, ngay cả tiếng cây kim rơi cũng có thể nghe thấy.

“Các người là ông nói ông có lý bà nói bà có lý, mọi người đều có lý, như vậy giải quyết thỏa hiệp 8000 vạn, mỗi một tiết mục các người phải đầu tư 8000 vạn cho ta, một phần tiền cũng không thể thiếu, nhất định phải làm tốt

tiết mục cho ta, không cho phép từ chối. Được rồi, tan họp đi!” Bộ trưởng Âu Dương ra chỉ thị cuối cùng.

8000 vạn, chỉ ít hơn có 2000 vạn, đây chính là phương pháp giải quyết trung hòa trong miệng bộ trưởng Âu Dương?

Các vị đài trưởng như cha mẹ chết, sắc mặt rất không dễ nhìn.

Thế nhưng đây đã là kết luận cuối cùng, mọi người không muốn làm cũng không được.

Giờ này khắc này, bọn họ hận Bạch Thanh Tuyết thấu xương.

“Các người không cần so đo vấn đề tiền bạc, nhiệm vụ lần này chúng ta được ủng hộ tài chính. Trung ương sắp xếp năm ức cho chúng ta, còn nói nếu các người làm ra tiết mục xuất sắc sẽ được phụ cấp từ 3000 vạn đến một ức tùy mức độ. Cho nên bây giờ, chuyện các người nên suy tính là phải làm tiết mục sao cho tốt, mà không phải vấn đề tiền bạc!”

Nghe nói như thế, sắc mặt mấy vị đài trưởng rớt cục cũng đỡ hơn một chút.

Nếu đã không từ chối được, vậy chỉ có thể nhận lệnh.

Có lẽ làm xong, còn có thể cảm được một chút phụ cấp bù đắp tổn thất nữa.

“Có thể tụ họp mọi người chung một chỗ thế này cũng không dễ dàng, hiện tại các người xem rồi chọn hạng mục đi, năm sau là có thể bắt đầu làm. Thân là đài truyền hình quốc gia, chúng ta nhất định phải rộng lượng, càng nên quan tâm đến đài truyền hình tư nhân, như vậy, để Tinh Quang chọn trước đi.” Bộ trưởng Âu Dương ra chỉ thị lần nữa.

“Cảm ơn bộ trưởng Âu Dương ủng hộ!” Có ưu thế được chọn trước, Bạch Thanh Tuyết bắt đầu chọn câu.

Nàng chọn ba câu “Lịch sử lâu đời Trung Hoa” “Văn hóa ẩm thực Trung Hoa”, còn có Văn hóa thơ ca Trung Hoa”.

Bộ trưởng Âu Dương vô cùng tò mò với sự lựa chọn của nàng, chọn “Văn hóa ẩm thực Trung Hoa”, hẳn ta có thể hiểu, dù sao bọn họ cũng làm ra một

《 Trù Vương Tranh Bá 》 nên tương đối có kinh nghiệm ở phương diện này...

Nhưng hai lựa chọn “Lịch sử lâu đời Trung Hoa” và “Văn hóa thơ ca Trung Hoa”, hẳn ta không hiểu lắm.

Bởi vì đây đều là đề tài tương đối nghiêm túc, bình thường chỉ có Ương thị có thể làm tốt, các người có thể làm tốt không?

“Thực ra, ba hạng mục này đã sớm được xếp vào kế hoạch công tác của đài truyền hình chúng ta trong năm nay, chúng ta cũng sắp đẩy ra tiết mục liên quan trong năm tới, vì vậy bộ trưởng Âu Dương phân công những nhiệm vụ này cho chúng ta là rất đúng lúc.” Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt nói.

Sắc mặt các vị đài trưởng lập tức tái xanh.

Thật âm hiểm, đã sớm chuẩn bị còn hố chúng ta một khoản!

“Rất tốt, thích nhất tác phong làm việc như các người đây, các người cần giúp đỡ gì không? Ta rất xem trọng Tinh Quang, hy vọng người có thể làm tốt tiết mục, tạo ra một tiết mục thật xuất sắc!” Bộ trưởng Âu Dương hứa hẹn.

“Chủ yếu là trên phương diện lịch sử, thực ra Tinh Quang chúng ta đã bắt đầu chuẩn bị một tiết mục tạp kỹ có liên quan, thông qua cách thức hình ảnh sống động để kể cho mọi người nghe về lịch sử Trung Hoa, nhưng vì nó dính đến một số bộ môn quan trọng của quốc gia nên công việc diễn ra khá chậm chạp. Vì vậy ta hy vọng bộ trưởng Âu Dương cùng với bộ tuyên truyền có thể giúp đỡ!” Bạch Thanh Tuyết thừa cơ ra điều kiện.

Bộ trưởng Âu Dương gật đầu nói: “Chuyện này không thành vấn đề, nếu các người đã kịp chuẩn bị, ta rất chờ mong Tinh Quang các người có thể mang kinh hỉ đến cho ta. Như vậy đi, ta để lại phương thức liên lạc của Tiểu Trương cho người, các người cần gì có thể trực tiếp liên hệ với hẳn ta, hẳn ta nhất định sẽ phối hợp tốt với các người.”

Thực ra, vị tên Tiểu Trương kia là cục trưởng cấp sở đã hơn 40 tuổi, vừa vặn cũng là chủ quản bộ phận bộ tuyên truyền trung ương, nếu có bọn họ

phụ trách ra mặt phối hợp, các đơn vị có bối cảnh quốc gia đều sẽ nể tình.

Các đài truyền hình khác cũng chọn hạng mục cho mình.

Có khi vì chiếm một hạng mục tương đối dễ dàng, hai vị đài trưởng thiếu chút đã đánh nhau.

Cứ như vậy, năm mới vẫn còn chưa qua, các đài truyền hình lớn đã lĩnh về mấy hạng mục vô cùng nhức đầu.

Về phần Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm, nên chơi thì chơi, nên uống thì uống, nên ăn thì ăn, một chút cũng không lo lắng những chuyện này.

Thăng đến mừng bảy, ngày nghỉ kết thúc, rốt cục bọn họ cũng về tới thành phố Giang Nam.

Chương 222: Năm mới hoàn cảnh mới, chuyên vào cao ốc Song Tử Tinh!

“Nữ vương đại nhân, cuối cùng người trở về rồi, nô gia xin thỉnh an ai gia!” Vũ Thiên Mị đang ở nhà hào hứng chạy chậm tới, dang hai cánh tay, đưa một cái ôm thật lớn tới.

“Meo meo...” Mèo Ragdoll tiểu công chúa cũng chạy tới.

Có điều, nó không chạy về phía Bạch Thanh Tuyết mà chạy về phía Lâm Bắc Phàm phía sau nàng, tung người nhảy lên, treo trên người Lâm Bắc Phàm, sau đó nó không buông tay, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cút, mấy ngày không thấy người, tưởng người không cần meo meo nữa! Ô ô ô...”

Tiếng khóc vô cùng tủi thân, hết như bị bỏ rơi vậy.

Giờ khắc này, Lâm Bắc Phàm cảm thấy ấm lòng.

Khó trách nhiều người thích nuôi mèo như vậy, nhất là mèo Ragdoll, thật đúng là quá thân thiết quá dính người, hết như bạn gái nhỏ vậy.

“Tiểu công chúa ngoan, sao ta lại không cần người nữa, yêu người còn không kịp!” Lâm Bắc Phàm vuốt mèo.

Mấy ngày không vuốt ngứa tay vô cùng, hôm nay nhất định phải vuốt cho đã.

“Có thật không?”

Trong nháy mắt Mèo Ragdoll như sống lại, tinh thần toả sáng, làm nũng nói: “Xúc cứt, nhanh đi làm đồ ăn cho miêu miêu, mấy ngày không ăn đồ ăn của người, ta đói đến gầy luôn rồi!”

Đói đến gầy?

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc đánh giá, phát hiện nó không chỉ không gầy, ngược lại còn béo ba vòng.

Lúc hần ở nhà còn không chế ăn uống, giữ gìn sức khỏe, kết quả hần vừa đi nó lập tức hư hỏng, rượu chè ăn uống quá độ ngay. Chỉ bằng công phu nũng nịu giả ngây thơ của nó, e rằng Vũ Thiên Mị cũng không ngăn cản được, chỉ có thể đưa đồ ăn ngon lên.

“Mấy ngày không gặp người đã biến thành trái quýt lớn, còn không biết xấu hổ nói đói đến gầy với ta?”

Lâm Bắc Phàm phát ra điện tâm cảm ứng: “Bắt đầu từ bây giờ, người nhất định phải theo ta vận động giảm béo, nếu không, không cho người ăn ngon.”

Lỡ tai mèo Ragdoll rũ xuống, tui thân vô cùng.

Nhưng Lâm Bắc Phàm mặc kệ.

Một người một mèo tâm điện cảm ứng, trao đổi thật nhanh.

Buông mèo xuống, Lâm Bắc Phàm lập tức nhìn thấy Vũ Thiên Mị.

Lúc này, nàng đã ôn chuyện xong với Bạch Thanh Tuyết, duyên dáng yêu kiều đứng trước mặt hần, giọng nói quyến rũ mong đợi nói: “Tiểu nam nhân nhà nữ vương, mấy ngày không gặp người, có nhớ ta không?”

Lâm Bắc Phàm lén lút liếc qua Bạch Thanh Tuyết, phát hiện nàng đang sắp xếp hành lý, thế là hấn quy củ nói: “Có chứ, dù sao chúng ta cũng là bạn tốt, ta không nhớ người thì có thể nhớ ai?”

“Thật biết nói chuyện, cho người một cái ôm nhiệt tình!” Vũ Thiên Mị thừa cơ ôm lên, hai người hơi ôm nhau.

Lâm Bắc Phàm cảm nhận được da thịt mềm mại cùng với mùi hoa lê nhàn nhạt từ trên người nàng.

Quan trọng nhất là hấn còn cảm giác được cổ mình đụng phải thứ mềm mại no đủ, trong lòng không khỏi rung động.

Nữ nhân này luôn có đủ biện pháp sàm sỡ hấn, Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình lại bị đùa giỡn.

Cái ôm này lướt qua rất nhanh nhưng lại dư vị vô cùng.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng kêu lên: “Vũ yêu tinh, mau tới đây xem ta mang gì tới cho người?”

Vũ Thiên Mị lập tức giẫm dép lê chạy bạch bạch bạch tới chỗ Bạch Thanh Tuyết: “Nữ vương đại nhân, người muốn ban thưởng gì cho nô gia thế?”

Bạch Thanh Tuyết lấy một bộ lễ phục dạ hội màu tím từ trong rương hành lý ra, nói: “Đoán xem đây là cái gì?”

Ánh mắt Vũ Thiên Mị sáng lên, nói: “Đây là lễ phục dạ hội do Christina thiết kế! Nữ vương đại nhân, ta yêu người chết mất!”

Vũ Thiên Mị hưng phấn cầm lấy bộ lễ phục dạ hội màu tím, trong lòng vô cùng mừng rỡ.

“Ta không nói, sao người biết nó là do Christina thiết kế?”

“Bởi vì ta chắc chắn sẽ không nhận lầm, trong giới thời trang, đồ của Christina thiết kế đều có phong cách rất riêng, tuy dùng chất liệu sang trọng nhưng kiểu dáng thiết kế lại cực kỳ đơn giản, dùng cách đơn giản nhất để tôn lên nét dịu dàng của phái nữ, cao quý xa hoa hòa với đơn giản xinh đẹp,

ta rất thích thiết kế của nàng!” Vũ Thiên Mị ôm lễ phục dạ hội, kích động nói.

“Nữ vương đại nhân, hiện tại Christina gần như đã về hưu, sao người có thể lấy được quần áo do nàng thiết kế?”

“Không phải ta, là lão công.”

Bạch Thanh Tuyết kéo lễ phục dạ hội giúp Vũ Thiên Mị, nói: “Chúng ta tham gia Thính Phong thịnh yến, một trong số những phần thưởng là bộ lễ phục dạ hội này. Lão công nghe nói người rất thích, cho nên đặc biệt thắng nó trở về tặng người. Hắn phải uống ngã năm người liên tục mới thắng được bộ lễ phục dạ hội này đây.”

“Thật?”

Ánh mắt Vũ Thiên Mị sáng lên, lén lút trù mẩn nhìn Lâm Bắc Phàm.

Ánh mắt này như mỗi mắt chờ mong, khiến nhịp tim Lâm Bắc Phàm tăng nhanh.

Thực đúng là nữ yêu tinh, chuyên đi câu dẫn người!

“Thật, vàng thật cũng không thật như vậy!”

Bạch Thanh Tuyết mở rương hành lý ra, lại móc một vài thứ từ bên trong ra, nói: “Còn có những thứ này đều là ta đặc biệt mang cho người, thích không? Còn có cái này...”

Bạch Thanh Tuyết thuộc như lòng bàn tay móc hết món quà này đến món quà khác ra, nhưng toàn bộ tâm tư của Vũ Thiên Mị đều đặt trên bộ lễ phục dạ hội, trân trọng gấp nó lại gọn gàng một lần nữa.

Lại nghỉ dưỡng sức hai ngày, thẳng đến mừng chín, hai nàng chính thức đi làm.

Trước mắt, Tinh Quang cơ bản đã dời đến cao ốc Song Tử Tinh.

Vì lấy điềm tốt, tân xuân tân khí tượng, các nàng quyết định tổ chức nghi lễ cắt băng dời địa điểm làm việc ngay ngày đi làm đầu tiên của năm mới, chúc mừng đài truyền hình Tinh Quang dời đến tòa nhà Song Tử Tinh, đồng thời cũng cầu chúc đài truyền hình Tinh Quang càng làm càng náo nhiệt.

“Tập đoàn Long Môn tặng một lẵng hoa, cung chúc kiều thiên tân hi(1), năm mới tốt lành!”

(1) Kiều thiên tân hi: Chuyển đến nơi mới, gặp nhiều may mắn

“Tập đoàn Khang Chính tặng một lẵng hoa, cung chúc Tinh Quang càng làm càng náo nhiệt, người xem liên tục tăng cao!”

“Tập đoàn Chính Huy tặng một lẵng hoa, chúc mừng Tinh Quang kiều thiên tân hi, hoành đồ đại triển!”

Còn có rất nhiều nhà tài trợ và xí nghiệp từng hợp tác đều đưa lẵng hoa đến, gần như xếp đầy cả cửa cao ốc Song Tử Tinh. Có đối tác thân thiết còn phái tổng giám đốc hoặc thành viên hội đồng quản trị qua chúc mừng, hiện trường giăng đèn kết hoa vô cùng náo nhiệt.

“A Tuyết, chúc mừng người chuyển nhà mới, đồng thời cũng gửi lời chúc tốt muộn đến người, hy vọng lời chúc phúc của ta vẫn chưa muộn!” Chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn tự mình trình diện chúc mừng.

“Cảm ơn Trần tỷ!”

Bạch Thanh Tuyết miệng cười toe toét: “Vị trí của tỷ ở bên kia, để ta dẫn tỷ qua!”

“Khách khí như vậy, còn coi ta là người ngoài sao? Người không cần để ý đến ta, cứ đi chào hỏi các khách mời khác cho tốt đi, ta tự đi là được rồi.” Chủ tịch Trần Dao phát phát tay, tự mình đi tìm chỗ ngồi.

“Bạch tổng, chúc mừng chúc mừng...”

Tổng tài Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính và Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy cùng tới chúc mừng.

“2 vị... Hai vị làm hòa rồi sao?” Nhìn hai vị lão tổng ngày xưa xem chút đánh nhau ngay trước mặt mình, hiện tại lại thân thiết gắn bó cùng đến, Bạch Thanh Tuyết trêu ghẹo nói.

Bị nhắc đến chuyện đó, hai vị lão tổng đều có chút xấu hổ.

Đường Quý Lễ hàm hồ nói: “Đều là chuyện quá khứ, tuổi trẻ không hiểu chuyện, vì tranh một hơi mà căm thù nhau đến tận bây giờ, thực ra, chỉ cần nói rõ là tốt rồi. Kỳ thực trước kia, quan hệ giữa hai chúng ta cũng có thể tính là không tệ!”

“Hiện tại tuổi tác đã cao, còn có chuyện gì không bỏ xuống được đây?” Hứa Gia Hào cười khỏ.

“Vậy ta xin chúc mừng hai vị hòa hảo như lúc ban đầu!” Bạch Thanh Tuyết cười nhẹ nhàng.

“Chuyện trọng đại như Tinh Quang dời chỗ, lúc đầu chủ tịch chúng ta muốn đích thân đến, nhưng đầu năm có quá nhiều việc, không thể phân thân được, cho nên đành phải ủy thác chúng ta đến. Đây là quà chủ tịch chúng ta đích thân lựa chọn tặng cho Tinh Quang, chúc mừng kiều thiên tân hi, bay xa vạn dặm!” Đường Quý Lễ vỗ tay, để người đưa quà tặng lên.

Chương 223: Đại hội chiêu thương đài truyền hình Tinh Quang!

Đó là một bức tượng thuyền buồm được khắc bằng bạch ngọc to lớn, tổng thể dài gần 4 mét, thoạt nhìn nó được thợ chế tác vô cùng tinh xảo, ngay cả cửa sổ và người trên thuyền cũng được khắc rõ ràng, hình tượng vô cùng sinh động.

“Chủ tịch của chúng ta cũng chuẩn bị một phần, chúc đài truyền hình Tinh Quang người xem bạo tăng, càng làm càng náo nhiệt!” Hứa Gia Hào cũng để người đưa tới một món lễ lớn.

Đó là một chiếc bình phong to lớn, kéo dài toàn bộ cũng phải gần 20 mét, phía trên có tổng cộng 18 bản vẽ, mỗi một bản vẽ đều có ngụ ý sâu sắc, vừa nhìn đã biết do danh gia thiết kế.

Bạch Thanh Tuyết rất thích hai phần lễ vật này: “Hai vị có lòng. Trở về xin hãy chuyển lời tới chủ tịch của hai người giúp ta, ta rất thích lễ vật này, chúng ta xin nhận. Sau này có cơ hội chúng ta nhất định sẽ đến viếng thăm!”

“Được rồi được rồi...”

“Chỗ ngồi của hai người đã được sắp xếp xong xuôi, ta sẽ dẫn hai người tới.” Bạch Thanh Tuyết nói ra.

Hai vị tổng tài vội vàng khoát tay: “Không cần không cần, người cứ bận rộn đi, không cần phải để ý đến chúng ta.”

Tiếp đó, Bạch Thanh Tuyết lại tiếp đãi mấy vị quý khách.

Trên thực tế, có thể khiến nàng đích thân tới đón tiếp cũng không có bao nhiêu người, gần mười mà thôi, mỗi một người đều vô cùng có trọng lượng, không phải đối tác làm ăn quan trọng của đài truyền hình Tinh Quang cũng là người có năng lực lớn.

Bí thư thị ủy, thị trưởng thành phố Giang Nam cũng đồng thời đến thăm, phóng ra tín hiệu ủng hộ mãnh liệt.

Bởi vì đối với thành phố Giang Nam, đài truyền hình Tinh Quang càng ngày càng có cân lượng, mới một năm ngắn ngủi bọn họ đã liên tục đẩy ra mấy tiết mục kiệt tác và phim truyền hình nổi tiếng cả nước, tài sản tăng vọt gấp 10 lần.

Đây là chiến tích to lớn, cho thấy bọn họ đã làm rất tốt công việc xây dựng văn hóa tinh thần của thành phố Giang Nam, lấy được những thành quả đáng kể.

Chỉ dựa vào một điểm này, thành phố Giang Nam đã có thể tăng thêm không ít điểm.

Hơn nữa trước mắt, đài truyền hình Tinh Quang đang toàn lực triển khai hạng mục thành phố điện ảnh Giang Nam, hạng mục này không chỉ là hạng mục trọng điểm của thành phố, mà còn là hạng mục trọng điểm của tỉnh,

nếu làm tốt hạng mục này có thể trở thành kiến trúc biểu tượng của thành phố Giang Nam, hay thậm chí là tỉnh Giang Nam.

Mấu chốt nhất là, nếu như xây dựng được thành phố điện ảnh Giang Nam, sẽ giải quyết được vấn đề công ăn việc làm của mấy chục vạn người, gia tăng thu nhập kinh tế, có thể tăng thuế, ý nghĩa không tầm thường đối với toàn bộ Giang Nam này.

Cho nên bọn họ cùng đến, đại diện cho chính phủ biểu đạt thân thiết, ân cần thăm hỏi, đồng thời cũng dọn sạch chướng ngại.

Nhìn thấy nhiều khách mời quan trọng đến như vậy, nhân viên đài truyền hình Tinh Quang chỉ cảm thấy kích động và kiêu ngạo vô cùng, điều này nói rõ đài truyền hình Tinh Quang bọn họ là đài truyền hình có vốn liếng hùng hậu, là đài truyền hình tiền đồ vô lượng!

Có thể làm việc trong đài truyền hình như vậy, thật đúng là quá hạnh phúc!

Tất cả khách mời đều đã vào vị trí, nghi thức cắt băng chính thức bắt đầu.

Ba người bí thư thị ủy, thị trưởng, Bạch Thanh Tuyết đứng ở trung tâm, các đối tác làm ăn là chủ tịch Trần Dao, tổng tài Đường Quý Lễ, tổng tài Hứa Gia Hào phân ra đứng hai bên, đều tự cầm một chiếc kéo vàng, dưới cái nhìn chăm chú và sự dõi theo của truyền thông đại chúng, mọi người tiến hành nghi thức cắt băng.

Theo kéo vàng một nhát rơi xuống, biểu thị đài truyền hình Tinh Quang thuận lợi kiêu thiên, chính thức bắt đầu làm việc! Sau khi nghi thức di dời kết thúc tốt đẹp, đến phiên thần tài Lâm Bắc Phàm lên sàn.

Hắn muốn phát hồng bao, phát hồng bao, hơn nữa còn là đại hồng bao.

Loại tục sự dính tới tiền bạc này cũng chỉ có hắn mới có thể làm thuận tay được, bởi vì nhân thiết của hắn vốn là như vậy.

“Năm mới tình cảnh mới, đầu năm có hồng bao! Đây là hồng bao của ngươi, chúc ngươi năm mới vui vẻ, vạn sự như ý!”

Lâm Bắc Phàm đến đài truyền hình phát hồng bao đầu năm, bất kể là nhìn thấy ai hấn cũng gửi một cái, lấy cát lợi.

Phía sau hấn, đám bảo tiêu đẩy mấy chiếc xe nhỏ, phía trên tràn đầy hồng bao, bên trong hồng sắc tràn đầy tiền mặt.

Người nhận bao tiền lì xì thụ sủng nhược kinh, mở ra xem... ĐM! Lại có đến 3000 tệ, chất đầy cả hồng bao.

Hồng bao này thật nặng! Hấn ta chưa từng thấy hồng bao nào dày như vậy! Thế là hấn ta lập tức chúc mừng: “Cảm tạ Lâm tiên sinh! Cũng chúc Lâm tiên sinh một ngày thu đầu vàng, tài nguyên cuộn cuộn, xung túc tiến vào!”

“Sao người lại nói toàn từ phát tài với ta?”

“Bởi vì Lâm tiên sinh càng có tiền, chúng ta cũng sẽ càng có tiền theo, người là thần tài của chúng ta! Không có người chúng ta cũng không được sung sướng!”

Người kia không biết xấu hổ vượt môn ngựa.

Lâm Bắc Phàm cười rất vui vẻ, trong tay ôm một con mèo, hết như chiêu tài tiền bảo vậy.

“Lời này ta rất thích! Cho người một bao!” Lâm Bắc Phàm lại móc một hồng bao thật dày ra đưa cho hấn ta.

Hào như vậy sao?

Trong nháy mắt, người kia quỳ.

Nghe nói thần tài Lâm Bắc Phàm đến phát hồng bao, hơn nữa hồng bao vô cùng dày, cả tòa cao ốc đều náo động, rất nhiều người đứng xếp hàng chờ tới lĩnh hồng bao.

Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một người liền phát cho một người, mặc kệ có quen biết hay không, có phải người mình hay không, Lâm Bắc Phàm đều sẽ phát không bỏ sót.

Cứ như vậy, không đến một ngày, Lâm Bắc Phàm đã phát ra 5000 hồng bao, tương đương với phát 1500 vạn ra! Cả tòa cao ốc tràn đầy tiếng nói tiếng cười, lòng tràn ngập hạnh phúc, càng thêm tích cực công tác.

Trải qua gần hai tuần lễ nghỉ ngơi, tinh thần của nhân viên đài truyền hình Tinh Quang đều phơi phới vui vẻ, khiến tòa nhà văn phòng sáng bừng cả lên. Bọn họ chuẩn bị làm một vở lớn, đánh ra một tương lai tốt đẹp.

Ngoại trừ phát hồng bao, Lâm Bắc Phàm còn bày đủ loại trận pháp trong cao ốc Song Tử Tinh, không ngừng hấp dẫn sinh thể hội tụ, điều tiết thể xác tinh thần con người, giữ tinh thần mọi người luôn vui vẻ, làm việc cũng càng thêm có hiệu suất.

Thế là, đài truyền hình Tinh Quang càng giống một máy vận chuyển với tốc độ cao.

Trước mắt, công việc chủ yếu nhất của đài truyền hình Tinh Quang là đại hội chiêu thương.

Đại hội chiêu thương là hội quan trọng nhất của đài truyền hình, thông qua phân loại tiết mục hoặc phim truyền hình mà đài truyền hình muốn đẩy ra để tìm kiếm các nhà tài trợ gia nhập liên minh.

Công việc này liên quan đến nguồn thu kinh tế chủ yếu trong một năm tới, quyết định hơn 50% thậm chí hơn 80% thu nhập của các đài truyền hình, là một đại hội vô cùng quan trọng.

Năm ngoái, vào lúc này, đài truyền hình Tinh Quang chỉ mới vừa thành lập, cho nên chưa kịp tổ chức hội nghị như vậy.

Nhưng hiện nay không giống ngày xưa, hiện tại đài truyền hình Tinh Quang đã đủ tiêu chuẩn trở thành đài truyền hình nhất tuyến, có được nhiều tiết mục và phim truyền hình xuất sắc, hấp dẫn được sự chú ý của các nhà tài trợ bên ngoài, cho nên bọn họ nhất định phải làm đại hội chiêu thương.

Đồng thời, có tư cách tổ chức đại hội chiêu thương chỉ ít cũng phải là đài truyền hình nhất tuyến, đây là một loại tượng trưng cho địa vị thực lực, nhất định phải biểu dương ra, nếu không làm sẽ lộ vẻ yếu thế.

Đài truyền hình Tinh Quang vừa phát thông báo với bên ngoài, lập tức hấp dẫn sự chú ý của các nhà tài trợ, các xí nghiệp lớn.

“Đài truyền hình Tinh Quang muốn tổ chức đại hội chiêu thương, lần này chúng ta nhất định phải tham gia!”

“Ti lệ người xem đài truyền hình Tinh Quang có đảm bảo, hơn nữa bất luận là tiết mục hay là phim truyền hình đều vô cùng có tiêu chuẩn, nếu người có thể chèn quảng cáo vào nhất định hiệu quả sẽ rất tuyệt!”

“Cứ nhìn những tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm như tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tại sao bọn họ luôn tranh nhau

bỏ tiền? Điều đó chứng minh bọn họ đã thu được rất nhiều lợi ích lớn từ đài truyền hình Tinh Quang!”

“Cơ hội này vô cùng tốt, nhất thiết không thể bỏ lỡ!”

Rất nhiều xí nghiệp rục rịch, ngay cả mấy tập đoàn lớn trăm ức hay thậm chí là tập đoàn cấp bậc ngàn ức cũng rất động tâm.

Một đại hội chiêu thương khuấy động phong vân thiên hạ.

Chương 224: Công ty tham dự có tài sản đạt tới năm vạn ức!

Đúng lúc này, tên khất cái đoán mệnh đi tới một tòa trang viên sang trọng.

“Dừng lại! Nơi này là lãnh địa riêng, mời người rời khỏi!”

Bảo an ngay lập tức tiến lên chặn đường.

Khất cái đoán mệnh không chút hoang mang nói: “Ta là bằng hữu của chủ nhân trong trang viên, phiền người thông báo một tiếng, nói có cố nhân tới thăm, kêu hần ta nhanh đi ra gặp ta!”

Như người cũng dám tự xưng là cố nhân?

Cũng không nhìn lại cách ăn mặc của mình, người có tư cách gì làm bằng hữu của chủ nhân trang viên này?

Bảo an thầm cười nhạt, cũng không đi vào mà tiếp tục mặt không đổi sắc nói: “Làm phiền người nhanh chóng rời đi, nếu như người còn không chịu đi, chúng ta sẽ coi người thành kẻ quấy rối, đến lúc đó đừng trách ta dùng biện pháp mạnh!”

Lại thêm hai bảo an từ bên trong đi ra, sẵn sàng động thủ bất cứ lúc nào.

“Người trẻ tuổi, trông mặt mà bắt hình dong là không đúng, sẽ khiến người bỏ lỡ rất nhiều cơ duyên, đời này của người sẽ chỉ tầm thường vô vị như vậy...” Ánh mắt tên khất cái đoán mệnh rất tinh tường, đã sớm thấy được sự ghét bỏ trong ánh mắt bảo an, cây già lên mặt lão nhân.

Nhưng bảo an lại không kiên nhẫn được nữa: “Người tới, mời vị khất cái này đi ra ngoài!”

Hai bảo vệ khác lập tức cùng nhau tiến lên, bắt lấy hai cánh tay khất cái đoán mệnh, lôi ra ngoài.

“Buông! Các người mau buông! Các người sẽ phải hối hận...” Khất cái đoán mệnh giãy giụa.

Đúng lúc này, một chiếc Phantom điều thấp nhưng lại vô cùng trân quý từ bên ngoài lái vào, bảo an đang đứng một bên lập tức mở đại môn trang viên, chờ đợi Phantom đi vào.

Nhưng chiếc xe sang này bỗng dừng lại, một lão đầu tóc bạc phơ trông rất lịch sự, tay cầm quả trượng đi từ trên xe xuống, hắn ta đeo kính lão, nghiêm túc tỉ mỉ đánh giá tên khất cái đoán mệnh bị bắt lại trước mặt, sau đó con người hắn ta co rụt lại, giọng nói kích động lại run rẩy: “Đại sư... là ngài sao? Những năm nay ta vẫn luôn tìm ngài, tìm ngài rất khổ cực...”

“Thả ta ra!”

Khất cái đoán mệnh bỗng nhiên hất tay hai vị bảo an ra, sau đó quay đầu nhìn, vuốt râu, một bộ cao thâm khó lường nói: “Không sai, là ta, ta tặng cơ duyên cho người!”

Mặc dù khất cái vẫn rất lôi thôi, nhưng lại có thêm mấy phần tiên phong đạo cốt.

Con mắt bạch phát lão đầu sáng rực lên.

Ngay sau đó, khất cái đoán mệnh được bạch phát lão đầu cung kính mời vào trang viên.

Còn về phần ba tên bảo an kia, vì bọn chúng có thái độ không tôn trọng khất cái đoán mệnh nên đã bị sa thải ngay tại chỗ, quả nhiên hết như khất cái đoán mệnh đã nói, các người sẽ phải hối hận, đồng thời còn sẽ vô vị cả đời.

Có điều, khát cái đoán mệnh cũng chỉ ở lại một đêm, ngày thứ hai hấn ta liền rời đi, chạy đến tòa thành thị tiếp theo.

Kết quả lúc rời đi hấn ta lại có thêm một chiếc Phantom bản dài, còn có mấy người đi theo hầu hạ.

Lễ hội nguyên tiêu vừa qua vài ngày, đài truyền hình Tinh Quang đã long trọng cử hành đại hội chiêu thương.

Lần này, đại hội chiêu thương được tổ chức tại cao ốc Song Tử Tinh, Tinh Quang gửi ra tổng cộng 50 thiệp mời, kết quả số lượng nhà tài trợ lại vượt qua 100, mỗi một nhà đều dẫn theo một đoàn đội chuyên nghiệp tới, ngồi đầy ắp phòng hội nghị.

Trong đó, có sáu tập đoàn giá trị ngàn ức, ngoại trừ tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử đã là đối tác, còn có hai tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm không mời tự đến, tập đoàn Phụng Tường và tập đoàn Mỹ Trang, bọn hấn theo thứ tự là tập đoàn kinh doanh châu báu và tập đoàn kinh doanh mỹ phẩm, là tập đoàn lâu đời, tất cả đều ngồi ở hàng đầu tiên.

Tiếp theo là những tập đoàn hoặc công ty thân gia 500 ức trở lên, gồm 18 tập đoàn, xếp thứ hai trong danh sách.

Còn có những tập đoàn hoặc công ty thân gia 300 ức trở lên, gồm 32 tập đoàn, xếp thứ 3 trong danh sách.

Cuối cùng là những tập đoàn hoặc công ty thân gia 100 ức trở lên, những tập đoàn này tương đối nhiều, đạt đến 67 tập đoàn, ngồi ở phía sau cùng.

Về phần 100 ức trở xuống...

Xin lỗi, bởi vì chỗ ngồi có hạn, bọn hấn không có tư cách ra trận.

Hơn nữa người đến tham dự cơ bản đều có chức vị phó tổng giám đốc trở lên, là những nhân vật quyền cao chức trọng nhất ngôn cửu đỉnh, bởi vì cũng chỉ có người như vậy mới có quyền quyết định những khoản giao dịch lớn.

Rõ ràng bọn hắn mang theo nhiệm vụ mà đến.

Có thể nói, lần đại hội chiêu thương này sáng rực rạng rỡ, gần như hội tụ đủ các xí nghiệp đứng đầu các ngành nghề, tổng tài sản cộng lại gần năm vạn ức! Bạch Thanh Tuyết cũng không nghĩ tới đại hội chiêu thương lại hấp dẫn được nhiều cá sấu lớn như vậy, cho dù trước kia nàng từng làm tổng tài cũng chưa từng gặp được nhiều xí nghiệp kinh khủng như thế, đại hội chiêu thương lần này xứng đáng được ghi vào sử sách.

Toàn bộ đài truyền hình đã sẵn sàng chiến đấu, toàn lực ứng phó, bận rộn cả tuần mới xong.

Ngay cả vị thần tài nhân nhã như Lâm Bắc Phàm cũng bị mời ra, nghe nói hắn có thể mang vận khí tốt tới, không sợ bị làm hỏng.

Thấy nhiều đại lão ngồi ở phía dưới như vậy, trong lòng Bạch Thanh Tuyết cũng dâng lên vài phân khẩn trương.

Lâm Bắc Phàm an ủi: “Không cần khẩn trương, cứ xem những người phía dưới như một đám cải trắng, chẳng lẽ bọn họ còn có thể ăn nàng hay sao?”

Phốc một tiếng, Vũ Thiên Mị bật cười thành tiếng: “Có ai hình dung người khác như người không? Nếu những người phía dưới biết rõ cách người hình dung bọn hắn, bọn hắn nhất định sẽ liều mạng với người!”

“Vậy cứ để bọn họ tới đi, xem ai liều hơn ai!”

Lâm Bắc Phàm xem thường nói.

Có hai người trêu chọc, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng buông lỏng, hít sâu một hơi, đoan trang đi lên đài, mang theo nụ cười trịnh trọng nhưng không mất thân thiết nói: “Hoan nghênh mọi người tham gia đại hội chiêu thương lần đầu tiên của Tỉnh Quang chúng ta, ta là đài trưởng Tỉnh Quang, đồng thời cũng là chủ tịch Tỉnh Quang Bạch Thanh Tuyết.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vang lên.

“Cảm ơn tiếng vỗ tay của mọi người!”

Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Một năm đi qua, đài truyền hình chúng ta đã lấy được thành tích khiến người khác chú mục, tổng cộng đẩy ra ba chương trình truyền hình cực hot 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》, một bộ phim đình đám 《Chung Cư Tình Yêu》, còn có bộ phim quốc dân 《Võ Lâm Ngoại Truyện》, tất cả đều nhận được sự khen ngợi từ phía khán giả, đồng thời còn lấy được vinh dự khiến kẻ khác chú mục ngay trên buổi lễ trao giải Kim Chung! Tất cả đều nhờ sự cố gắng của toàn thể đồng nghiệp trong Tinh Quang, nhờ sự ủng hộ của các bạn khác giả và sự ủng hộ của những nhà tài trợ, những lão bằng hữu! Hôm nay, ngay tại nơi này, ta xin chân thành cảm ơn!”

Bạch Thanh Tuyết khom người chào.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vang lên lần nữa.

“Một năm mới đến, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta cũng lại một lần nữa xuất phát. Trong đại hội chiêu thương lần này, đài truyền hình chúng ta có chuẩn bị tổng cộng ba chương trình truyền hình cũ, hai chương trình truyền hình mới, ba bộ phim truyền hình, tổng cộng là tám hạng mục, hy vọng tất cả mọi người thắng lợi trở về!

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Hạng mục thứ nhất là 《Chung Cư Tình Yêu》 mùa thứ hai!”

Vì tăng độ nóng, Bạch Thanh Tuyết ném 《Chung Cư Tình Yêu》 ra ngoài trước tiên.

“Mua”.

Hiện trường xôn xao.

Hiển nhiên đối với hạng mục này, mọi người nghe nhiều nên thuộc.

Bạch Thanh Tuyết rất hài lòng với thái độ của mọi người, thế là nàng nói tiếp: “Lần này, vì 《Chung Cư Tình Yêu》 mùa thứ hai mà chúng ta

chuẩn bị phát sóng tiết mục quảng cáo được đặt riêng, mỗi một quảng cáo dài 30 giây.

Giá quy định của mỗi quảng cáo là 1000 vạn, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 10 vạn.

Bây giờ bắt đầu cạnh tranh quảng cáo thứ nhất!”

“Bạch tổng người chờ một chút, ta có một vấn đề!”

Lúc này, một vị lão tổng đứng lên.

Chương 225: Có tiền không dậy nổi? Ghét nhất những kẻ phá hư quy củ như các người!

“Vấn đề gì? Từ tổng mời nói!”

Bạch Thanh Tuyết ra hiệu mời hẳn ta nói.

Từ tổng sắp xếp từ ngữ một chút, sau đó nói: “Ta xin hỏi, Tinh Quang không đầu thầu nhà tài trợ 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai sao? Dù sao, quảng cáo ngay trong phim truyền hình cũng có hiệu quả tốt hơn so với việc chạy quảng cáo riêng trong lúc tạm ngừng chiếu phim, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 càng là nhân tài kiệt xuất trong đó. Lần này ta đến là vì hướng đến vị trí nhà tài trợ của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ”.

Cái gọi là chạy quảng cáo riêng, chính là đài truyền hình đặc biệt dành thời gian cho nhà đầu tư phát quảng cáo.

Là hình thức tuyên truyền kiểu quảng cáo sẽ được phát sóng vào thời gian trống trước khi 《 Chung Cư Tình Yêu 》 bắt đầu chiếu, trong lúc chiếu phim và sau khi chiếu xong 《 Chung Cư Tình Yêu 》 . Đây cũng là một hình thức quảng cáo thông thường của đài truyền hình.

Nhưng bình thường, thời gian quảng cáo này cũng là lúc người xem đi vệ sinh hoặc đổi kênh, hiệu quả tuyên truyền có hạn, đương nhiên sẽ kém hơn so với trực tiếp lồng quảng cáo vào trong phim.

“Chỉ sợ phải khiến Từ tổng thất vọng rồi, bởi vì tất cả vị trí quảng cáo trong 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai đã bị tập đoàn Chính Huy và tập đoàn Khang Chính bao trọn, cho nên đại hội chiêu thương lần này không liệt kê nó vào nội dung đấu thầu.”

Bạch Thanh Tuyết giải thích.

“Vì sao? Ta có thể bỏ rất nhiều tiền, sẽ bỏ nhiều tiền hơn so với bọn hắn!”

Từ tổng lớn tiếng nói.

“Từ tổng, với tài lực của ngươi, chỉ sợ ngươi không thể cạnh tranh thắng bọn hắn...”

“Làm sao có thể? Lần này ta dự định ra 10 ức, ta không tin không tranh được bọn hắn!” Từ tổng tài đại khí thô nói.

“A”.

Lại là một tràng thốt lên.

10 ức, quả thật có khả năng chiếm lấy.

Năm ngoái, ngoại trừ lúc mua bản quyền khai phát cần dùng khá nhiều tiền, tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy vì bao trọn quảng cáo, mỗi bên chỉ chi ra 8 ức mà thôi.

“Từ tổng, thật sự không đủ.”

Bạch Thanh Tuyết kiên nhẫn nói: “Tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy ra giá 15 ức tệ, mua hết tất cả vị trí tài trợ quảng cáo 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai, 10 ức này của ngươi còn kém xa lắm.”

“A”.

Lại là tiếng hô kinh ngạc, lúc này tiếng hô càng lớn.

Mỗi tập đoàn 15 ức, cộng lại đã là 30 ức, đây không phải tài trợ mà quả thực chính là vung tiền.

Chẳng lẽ, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 thật sự có ma lực lớn như vậy, khiến hai đại tập đoàn không tiếc bỏ tiền?

“Bọn hấn bỏ ra nhiều như vậy thật sao?” Từ tổng nghi vấn.

Bạch Thanh Tuyết không tức giận, nếu không phải hai bên đã ký hợp đồng, ngay cả nàng cũng không dám tin.

“Hai vị tổng tài của tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy đang có mặt ở đây, người có thể hỏi thăm bọn hấn, chứng minh thật giả!”

Tổng tài tập đoàn Khang Chính Hứa Gia Hào cầm microphone đứng lên, nói: “Những lời Bạch tổng nói là thật. Năm ngoái, sau khi 《 Chung Cư Tình Yêu 》 được phát sóng đã mang đến hồi báo cực kỳ phong phú cho tập đoàn chúng ta. Cho nên tập đoàn chúng ta vô cùng xem trọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》, quyết định không tiếc đại giới lấy hết tất cả quảng cáo liên quan tới 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai.

“Tập đoàn Chính Huy cũng vậy, vì để tránh đêm dài lắm mộng, sớm ngày cầm xuống 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai, cho nên chúng ta mới nguyện ý bỏ ra 15 ức tệ.”

Tổng tài tập đoàn Chính Huy Đường Quý Lễ giải thích bổ sung.

Từ tổng đỏ mặt, lộ vẻ tức giận ngồi xuống.

15 ức, hấn ta thật sự không bỏ ra nổi số tiền lớn như vậy...

10 ức đã là giá tiền hấn ta nghĩ sâu tính kỹ, kết quả vẫn không cách nào vượt qua sự hào khí của hai đại tập đoàn.

Thế là, mọi người chỉ có thể cạnh tranh thời gian phát sóng quảng cáo riêng kém hơn một bậc.

Trải qua một phen người tranh ta đoạt, bảy khung thời gian phát quảng cáo riêng được mua với giá trên trời 6.5 ức, bình quân mỗi một quảng cáo giá trị 9000 vạn. Lại thêm hai đại tập đoàn tài trợ quảng cáo, tổng cộng là 36.5 ức nguyên.

Đám người nhìn mà than thở.

《 Chung Cư Tinh Yêu 》 mùa thứ hai còn chưa được phát sóng, thậm chí còn chưa được quay chụp, Tinh Quang đã vượt mức kiếm tiền về, quả thực khiến người ta vừa hâm mộ lại vừa đố kỵ.

Đối với chuyện vừa mở đầu đã lấy được giá trên trời 6.5 ức giá, đây là một khởi đầu tốt đẹp, Bạch Thanh Tuyết vô cùng vui vẻ.

“Kế tiếp là khung giờ quảng cáo riêng cho 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》, cũng là bảy vị trí, mỗi quảng cáo 30 giây. Tính theo năm, giá khởi điểm là 2000 vạn, mỗi lần tăng giá không ít hơn 10 vạn, hiện tại cạnh tranh bắt đầu!”

“Chờ một chút Bạch tổng, vị trí nhà tài trợ cho 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 đâu? Sao không đấu giá? Chẳng lẽ nó cũng được bao?”

Lại có người đứng lên đặt vấn đề.

Bạch Thanh Tuyết gật đầu: “Không sai, tất cả vị trí tài trợ quảng cáo của 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》 đã bị bao trọn, nhà tài trợ chính là tập đoàn Khang Chính, cho nên các vị đừng nghĩ tới nữa.”

Nghe nói như thế, đám người thất lạc một trận.

Bởi vì ở đây có rất nhiều người đến vì 《 Phi Thành Vật Nhiễm 》, vì thế, bọn hắn đã chuẩn bị một khoản tài chính rất lớn, ý đồ giành lại từ trong tay tập đoàn Khang Chính, kết quả không nghĩ tới bọn họ vẫn muộn.

“Bạch tổng, mạo muội hỏi một câu, rốt cuộc tập đoàn Khang Chính đã bỏ ra bao nhiêu tiền?”

Một vị lão tổng bụng phê đứng lên: “Vì bao xuống tất cả tài trợ của 《Phi Thành Vật Nhiều》, ta đã chuẩn bị 20 ức!”

....

Tuy 20 ức đã ít hơn năm ngoái rất nhiều, nhưng 《Phi Thành Vật Nhiều》 cũng đã được phát sóng một năm, cảm giác mới mẻ sẽ hạ xuống dần, tỉ lệ người xem không tránh khỏi cũng sẽ bị kéo xuống theo, đầu tư 30 ức giống như năm ngoái là không có khả năng.

Nhưng mặc dù thế, 《Phi Thành Vật Nhiều》 vẫn có giá trị 20 ức, bởi vì nó có giá trị thương hiệu to lớn.

“Không nhiều như năm ngoái, 30 ức mà thôi.”

Bạch Thanh Tuyết khiêm tốn nói.

30 ức, vậy mà còn nói là không nhiều?

Đám người trở mắt ngoác mồm.

Chẳng lẽ tập đoàn Khang Chính là đồ đàn sao?

Rõ ràng tỉ lệ người xem không bằng trước kia, lại vẫn nguyện ý bỏ ra nhiều tiền như vậy, thực sự là tiền nhiều không có chỗ để.

....

Kỳ thực, lúc đầu tập đoàn Khang Chính muốn dựa theo giá gốc 32 ức, nhưng Bạch Thanh Tuyết cảm thấy tỉ lệ người xem đã giảm xuống, lại thu nhiều tiền như vậy quá không thích hợp, thẹn trong lòng, chủ động hạ giá đến 25 ức.

Thế nhưng người ta sống chết không đáp ứng, một bước cũng không nhường, cuối cùng hai bên thỏa hiệp, lấy 30 ức nguyên thành giao.

Lúc ấy, ngay cả Bạch Thanh Tuyết cũng mờ mịt, còn có thao tác như vậy sao?

Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính lại một lần nữa đứng lên, cười híp mắt nói: “Chư vị, các người không cần trông chờ vào vị trí tài trợ 《Phi Thành Vật Nhiễ》 làm gì, tiết mục này đã bị tập đoàn ta coi thành tiết mục bảo lưu, mặc kệ các người ra giá bao nhiêu cũng đừng mơ tưởng có thể tranh được.”

Lúc này, Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy cũng đứng lên nói: “Còn có vị trí tài trợ trong 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 các người cũng không cần tranh, tiết mục này đã là vật trong tay tập đoàn chúng ta, cũng được chúng ta dùng 30 ức tệ cầm xuống.”

“《Trù Vương Tranh Bá》 cũng giống như thế, đã trở thành tiết mục chỉ định của tập đoàn Long Môn chúng ta. Chúng ta cũng chỉ bỏ ra 30 ức, không nhiều, thật không nhiều!” Tổng tài tập đoàn Long Môn Thiệu Khang Hoa nói ra.

Nghe được lời của ba vị tổng này, trong lòng mọi người chỉ muốn chửi má nó.

Biết rằng các người có tiền, biết rằng các người trâu bò, biết rằng các người giàu không chỗ để tiền, nhưng dù sao đi nữa, các người cũng phải lưu cho chúng ta ngụm canh chứ?

Cả đám đều 30 ức, có thể cho người ta một con đường sống không?

Chúng ta còn chơi kiểu gì?

Ghét nhất kẻ phá hư quy củ như các người! Có tiền thì có thể muốn làm gì thì làm sao?

Chương 226: Hai tập đoàn đoạt thức ăn trước miệng cọp!

“Không phải còn hai tiết mục mới sao?”

Có người đặt câu hỏi.

Lúc này, tổng giám đốc tập đoàn Thiên Tử Chu Thiếu Khang đứng lên nói: “Các vị, thật ngại quá, một trong hai tiết mục mới đã là vật trong túi tập đoàn Thiên Tử, năm ngoái chúng ta đã giao 20 ức tiền đặt cọc, mặt khác, hai ngày trước chúng ta lại bỏ sung thêm 10 ức, ngay cả phần quảng cáo riêng cũng đã bị chúng ta mua. Cho nên tiết mục mới này các người không cần trông mong làm gì”.

Hành động này càng thêm trâu bò, tiết mục còn chưa được chế tác bọn họ đã giao tiền, hơn nữa còn giao tiền trước nửa năm.

Mấu chốt hơn là, bọn họ lại có thể bao hết tất cả quảng cáo, một chút cạnh bả cũng không lưu lại cho bọn hắn.

Đối với việc này, tất cả mọi người cảm thấy cực kỳ bất đắc dĩ.

“Nhưng không phải vẫn còn một tiết mục mới sao? Hẳn tiết mục kia còn chưa có nhà tài trợ đúng không?” Có người hỏi.

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu: “Đúng là chưa có, tiết mục này được gọi là 《China Got Talent》, là chương trình truyền hình trọng điểm được đài truyền hình chúng ta sản xuất hơn nửa năm. Chương trình này chủ yếu dành cho người dân bình thường, để mọi người có thể lên sân khấu biểu hiện sở trường của bản thân, thông qua việc chuẩn bị một sân khấu cho người bình thường biểu diễn, bọn họ có thể triển hiện bản thân, có cơ hội thực hiện mơ ước của mình.”

Nghe thấy lời giải thích này, trong lòng rất nhiều người đều cảm thấy thất vọng.

Đám người bình thường thì có thể biểu diễn cái gì?

Tiết mục của bọn họ có gì đáng để xem?

So với việc mời người bình thường ra sân biểu diễn, không bằng để một tiểu thị tơi đến ca hát nhảy múa, nũng nịu giả ngây thơ có khi còn được chú ý hơn.

Còn có thương nhân lắc lắc đầu, cho rằng Tinh Quang cũng chỉ như vậy thôi, tai nghe không bằng mắt thấy, cũng do bên ngoài đồn thổi Tinh Quang rất lợi hại nên bọn hắn mới mộ danh mà đến, kết quả thất vọng vô cùng.

“Nhìn xem, Tinh Quang liên tục đẩy ra mấy tiết mục bạo hỏa, nên hiện tại bọn họ đã bắt đầu tự cao tự đại, đẩy ra loại tiết mục này không phải tự tìm đường chết sao?”

“Đúng vậy, người bình thường biểu diễn có gì hay mà xem? Bọn hắn có thể có sở trường gì?”

“Đúng vậy, dù sao ta cũng không coi trọng tiết mục này!”

“Vẫn là minh tinh lưu lượng tốt hơn, có bọn hắn sẽ có người xem!”

“Tinh Quang cực kỳ có thực lực, nếu có thể đẩy ra một tiết mục dành cho tiểu thị tươi, ta nhất định sẽ đầu tư 20 ức!”

Đám người khe khẽ nói nhỏ, lắc đầu thở dài.

Đây chính là tâm tính phổ biến nhất trong giới giải trí, truy đuổi minh tinh lưu lượng, cho rằng có minh tinh lưu lượng, có tiểu thị tươi, bọn họ sẽ có tiền, không cần chú ý văn hóa tầng dưới chót, cũng chẳng thèm ngó tới sinh hoạt của dân chúng.

Nhìn thấy biểu tình thất vọng của đám người, nội tâm Bạch Thanh Tuyết không hề gợn sóng.

Trên thực tế, lúc đầu nàng cũng không coi trọng tiết mục này, bởi vì tiết mục này vốn không hợp với trào lưu văn hóa thời bấy giờ. Nhưng đây là trọng điểm mà lão công Lâm Bắc Phàm của nàng đề cử, hơn nữa còn là mãnh liệt đề cử, dù cho trong lòng có nghi hoặc nàng vẫn sẽ toàn lực làm tiếp, mặc kệ người khác nói thế nào, chỉ cần lão công vui vẻ, nàng đã hài lòng.

“Nếu đã nói đến 《China Got Talent》, vậy chúng ta tiếp tục nói về vấn đề tài trợ cho chương trình này.

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nói: “《China Got Talent》 là tiết mục trọng điểm mà đài truyền hình chúng ta đẩy ra, được phát sóng lúc 9:00 tối thứ sáu, đại khái 90 phút. Dựa theo lệ cũ, chúng ta sẽ thiết lập bảy danh ngạch tài trợ, theo thứ tự là một tài trợ quan danh, hai tài trợ đặc biệt, còn có bốn sản phẩm chỉ định...”

“Chờ chút, Bạch tổng!”

Tổng tài tập đoàn Phương Tường Hoa Thiếu Phong ngồi ở phía trước giao tay lên, nói: “Ta cảm thấy tiết mục này cũng không cần phân ra tài trợ quan danh hay tài trợ đặc biệt gì cả, tập đoàn Phương Tường chúng ta rất xem trọng tiết mục này, cảm thấy nó vô cùng phù hợp với tôn chỉ của tập đoàn chúng ta, quyết định bao hết tất cả vị trí quảng cáo, trở thành nhà tài trợ duy nhất!”

Lời này vừa ra, lập tức đánh vỡ mộng tưởng của các vị lão tổng tại đây.

Kết quả đám người còn chưa kịp phản ứng, tổng giám đốc tập đoàn Mỹ Trang An Mỹ Nghiên cũng đứng lên.

“Ta cảm thấy Hoa tổng nói đúng, tiết mục này không cần phân ra nhiều vị trí quảng cáo như vậy, tập đoàn Mỹ Trang chúng ta cũng vô cùng xem trọng tiết mục này, quyết định nhận hết toàn bộ, trở thành nhà tài trợ duy nhất! Về phần phí tài trợ... Bao nhiêu cũng không thành vấn đề!”

Đám người: “...”

Cảm giác này sao lại quen thuộc như vậy?

Lúc trước các tập đoàn ngàn ức như tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy... mua các tiết mục, còn không phải chính là như vậy sao?

Chẳng lẽ, tiết mục này sẽ là tiết mục bạo hòa thứ tư?

Vừa nghĩ tới điểm mấu chốt, tất cả mọi người đều không bình tĩnh.

Nhân viên đài truyền hình và Bạch Thanh Tuyết cũng không bình tĩnh giống như bọn hắn.

Tiết mục còn chưa được phát sóng, chưa nghiệm chứng hiệu quả, hai tập đoàn các người đã không nhìn được đứng ra tranh đoạt, kết quả còn hứa hẹn với ta, phí tài trợ không thành vấn đề...

Người sợ chúng ta làm thiệt các người không đủ ác sao?

Nhất là Lâm Bắc Phàm, trong lòng hẳn cực độ hoài nghi, chẳng lẽ hai tập đoàn này đã đoán được tiềm lực chân chính của 《China Got Talent》?

Ở thế giới cũ, Got Talent cũng không phải do Trung Quốc sáng tạo, nhưng nó thật sự là chương trình truyền hình vang dội các quốc gia, được hoan nghênh cực kỳ. Đài truyền hình nào đó của Trung Quốc sau khi mua bản quyền từ nước ngoài về, đã rất nhiều lần trở thành quán quân lưu lượng năm đó.

Nếu muốn nói đến tiềm lực và lực ảnh hưởng, 《China Got Talent》 tuyệt đối có lực ảnh hưởng lớn hơn so với 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》, bởi vì nếu có thể làm tốt, 《China Got Talent》 sẽ vượt biên giới, ảnh hưởng đến từng quốc gia... Nhưng ba tiết mục còn lại chủ yếu chỉ được phát sóng trong nước, cùng lắm cũng chỉ ảnh hưởng đến địa khu Trung Quốc.

Tiết mục này sẽ là lợi khí hấp kim của Tinh Quang! Hiện tại, đài truyền hình Tinh Quang đã có thực lực này, cho nên đã đến lúc đẩy tiết mục này ra.

Bạch Thanh Tuyết nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc, nghiêm chỉnh nói: “Hai vị lão tổng, tiết mục này là chương trình truyền hình trọng điểm, được chúng ta chế tác hơn nửa năm, chào giá vô cùng cao, nếu như các người muốn bao trọn, nhất định phải tiêu phí một khoản tài chính to lớn! Nếu tính theo giá quy định, ít nhất các người cũng phải bỏ ra phí tài trợ 10 ức!

Đám người: “....”

Hai tập đoàn kia đã điên cuồng, đài truyền hình các người còn điên cuồng hơn! Còn chưa phát sóng đã dám đòi nhiều phí tài trợ như vậy, người coi người khác là oan đại đầu sao?

Thế mà thật sự có oan đại đầu tồn tại...

“Rẻ như vậy sao? Vì có thể lấy được tiết mục này, tập đoàn Phụng Tường chúng ta đã chuẩn bị 40 ức! Tập đoàn Phụng Tường chúng ta không thể yếu hơn tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Long Môn.”

Hoa Thiếu Phong giơ ba ngón tay lên, hào khí vô hạn nói: “Nếu không, Bạch tổng người thêm chút tiền nữa, ta cảm thấy 30 ức cũng không tệ!”

Đám người: “...”

Đây không phải thêm một chút, rõ ràng là thêm rất nhiều chút, người biết không?

An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang cũng nói: “Ta cũng cảm thấy 10 ức thực sự quá ít, 30 ức cũng không nhiều. Như vậy đi Bạch tổng, người dứt khoát đóng gói bán luôn cả quảng cáo đặt riêng, dưới cờ tập đoàn chúng ta có mấy loại sản phẩm mới đang chuẩn bị đẩy ra thị trường. Ta ra 40 ức, có đủ không?”

Đám người: “...”

Hoa Thiếu Phong gật đầu tán dương: “Ta cũng cảm thấy chủ ý này không tồi! Tập đoàn chúng cũng có rất nhiều sản phẩm, mua cả vị trí tài trợ và quảng cáo đặt riêng, có thể mang đến lợi ích to lớn cho việc phát triển của tập đoàn chúng ta trong tương lai. Có điều, ta cảm thấy, 40 ức vẫn quá ít...”

Đám người: “...”

Sao đám lão tổng tập đoàn này có thể trang bức như vậy?

Chóit mù đôi mắt hợp kim titan của ta! Rốt cuộc các người đang làm ăn hay đang đi làm từ thiện?

Mấy vị lão tổng tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Thiên Tử nhìn nhau, lại có thể xuất hiện hai kẻ đoạt thức ăn trước miệng cọp, thế là cả bốn nảy sinh địch ý to lớn với hai tập đoàn bỗng nhiên nhô ra này.

Chương 227: Đưa ra phim truyền hình 《 Trù Thân 》 !

Đám người Bạch Thanh Tuyết cũng bị một loạt thao tác cợt nhả của bọn họ làm ngơ ngác liên tục.

Cho tới bây giờ bọn họ chưa từng thấy người nào có thể khiến hành vi đưa tiền trở nên tươi mát thoát tục lại hiển nhiên như vậy, tràn đầy bức cách cực lớn, cho dù là tứ đại tập đoàn như tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn cũng hơi không bằng.

Trong lòng bọn họ chỉ muốn nói năm chữ: Lão đại, cầu bao nuôi!

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh vượt lông mèo, đối với tình huống này hẳn đã quen lắm rồi.

Dù sao thì từ sau khi xuyên việt, hắn đã gặp phải chuyện như vậy không chỉ một hai lần, phải học được cách thích ứng với “bầu không khí nào tàn” bên này.

“Tiểu công chúa, nếu như ta có cá khô và viên thịt, người muốn chọn món nào?” Lâm Bắc Phàm phát ra tâm điện cảm ứng, đùa giỡn tiểu miêu.

Mèo Ragdoll rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Tại sao phải lựa chọn, tất cả đều muốn!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thực đúng là một con mèo xã hội, tham lam!

Đây cũng là suy nghĩ trong lòng Bạch Thanh Tuyết.

Người ta đã thích chạy tới đưa tiền, sao Bạch Thanh Tuyết lại không đáp ứng?

“Được rồi, nếu hai vị tổng giám đốc đã có thành ý như vậy, chúng ta sẽ đấu giá đồng thời hai hạng mục quảng cáo này.” Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt nói: “Giá khởi điểm của phí tài trợ và quảng cáo đặt riêng sẽ được tính là 15 ức, người nào trả giá cao thì được!”

“Rất tốt, ta ra 40 ức!” An Mỹ Nghiê n lập tức ra giá, vừa ra đã là giá trên trời.

Tuy rằng đám người đã sớm có lòng chuẩn bị, thế nhưng lại một lần nữa nghe được nàng ra giá, bọn họ vẫn cảm thấy khiếp sợ vô cùng.

“Thật đúng là cân quắc bất nhượng tu mi!” Hoa Thiê u Phong cười nhạt nhòa, có loại khí phách an tĩnh như núi phong vũ bất động: “Nếu An tông cũng đã ra tay, ta đây không thể không tỏ thái độ! 41 ức! Ta ra giá 41 ức!”

“Xôn xao!”

Đám người xôn xao, giá cả như vậy rồi còn có thể tăng lên?

“Thủ đoạn của Hoa tông thật đáng sợ! Vậy tiê u nữ tử cũng xin phụng bồi tới cùng!” An Mỹ Nghiê n mặt không đổi sắc: “Ta ra giá 45 ức!”

“Xôn xao!”

Một lần tăng giá chính là 4 ức, đám người lại một lần nữa khiếp sợ.

“Ta không quyết đoán được như An tông, thế nhưng mấy trăm triệu vẫn phải có.” Hoa Thiê u Phong bình tĩnh nâng thê: “Ta ra giá 50 ức!”

“Xôn xao!”

Vị này càng thêm sinh mãnh, vừa thêm đã là 5 ức!

Tất cả mọi người nghi ngờ, rốt cuộc các người đang mua đất hay đang mua quảng cáo?

Giá cả như vậy đã đủ để mua một tòa cao ốc chọc trời!

Cứ như vậy, giá cả một đường bỗng nhiên tăng mạnh, nhiều lần lập lên độ cao mới!

Cuối cùng, tất cả quảng cáo của 《China Got Talent》 bị tập đoàn Phươ ng Tường lấy giá trên trời 60 ức mua xuống.

“An tổng, đa tạ đa tạ!” Hoa Thiếu Phong cung duy nói.

“Hừ! Làm bộ làm tịch!” An Mỹ Nghiên không cam lòng ngồi xuống.

Đúng là bọn họ đã chuẩn bị rất nhiều vốn, thế nhưng vẫn không hùng hậu như tập đoàn Phượng Tường.

Tập đoàn Phượng Tường kinh doanh châu báu, là sản nghiệp gia tộc, đã có trên trăm năm lịch sử, nội tình vô cùng hùng hậu, tiền vốn vô cùng đầy đủ, muốn thắng bọn hãn trên phương diện tiền vốn căn bản là chuyện không thể nào.

Trong đó, tập đoàn Thiên Tử cũng giơ thẻ một lần, nhưng cuối cùng vẫn phải từ bỏ. Bởi vì bọn họ đã có một tiết mục, cũng không nóng ruột quá mức. Hơn nữa, bọn họ còn phải chuẩn bị đầy đủ tiền vốn, chuẩn bị cho hạng mục cuối cùng.

Ba tập đoàn khác cũng có chung ý tưởng. Trong tay bọn họ đã có một tiết mục và một bộ phim truyền hình, hơn nữa đó đều là những hạng mục đã được chứng minh, cho nên bọn họ không nóng ruột như vậy. Hơn nữa, bọn họ cũng phải chuẩn bị tiền vốn cạnh tranh hạng mục cuối cùng.

Ai ngờ, sau khi 《China Got Talent》 nổi tiếng toàn cầu, bọn họ lại hối hận tím cả ruột.

Một chương trình truyền hình còn chưa biết hiệu quả lại có thể bán ra giá trên trời 60 ức, giá cả tương đương với tòa nhà Song Tử Tinh, đám người liên tục thở dài, sợ rằng đây là tài trợ quảng cáo đắt giá nhất từ trước tới nay.

Tập đoàn uy tín lâu năm đúng là tập đoàn uy tín lâu năm, bất cứ lúc nào cũng không thể coi thường.

Bình thường bọn họ im lặng không lên tiếng, nhưng vừa ra tay đã kinh thiên động địa.

Nghỉ ngơi 20 phút, mọi người tiếp tục cạnh tranh.

Vì giá trên trời đã xuất hiện trước đó, cho nên kế tiếp, giá thành hạng mục đều tăng lên trên diện rộng, cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Trong đó, quảng cáo đặt riêng của 《Phi Thành Vật Nhiều》 bắt lại 15 ỨC!

Quảng cáo đặt riêng của 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 bắt lại 13 ỨC!

Quảng cáo đặt riêng của 《Trù Vương Tranh Phách》 bắt lại 12 ỨC!

Hai quảng cáo đặt riêng trong phim truyền hình 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 phần thứ hai bắt lại 8 ỨC!

Lại thêm quảng cáo đặt riêng của 《Chung Cư Tình Yêu》 phần thứ hai bắt lại 6.5 ỨC, chỉ riêng quảng cáo đặt riêng, đài truyền hình Tinh Quang đã lời 54.5 ỨC!

Phương diện phí tài trợ, 《Phi Thành Vật Nhiều》 có phí tài trợ 30 ỨC, 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 phí tài trợ 30 ỨC, 《Trù Vương Tranh Phách》 phí tài trợ 30 ỨC, 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 phí tài trợ 30 ỨC, 《Chung Cư Tình Yêu》 phí tài trợ 30 ỨC, chỉ riêng phí tài trợ là 150 ỨC!

Chỉ nhờ các nhà tài trợ cũ này đã đủ để đài truyền hình Tinh Quang ăn no!

Còn hai chương trình truyền hình mới, một được bắt lại với giá 30 ỨC, mà tiết mục hoàn toàn không được mọi người coi trọng là 《China Got Talent》 lại có thể bắt lại với giá 60 ỨC, tổng cộng 90 ỨC, giá cả càng thêm kinh người!

Nói cách khác, lần đại hội chiêu thương này, ngoài tập đoàn Thiên Tử nộp trước 20 ỨC, đài truyền hình Tinh Quang đã bắt được 294.5 ỨC, sắp đạt tới con số 300 ỨC!

Nghĩ đến con số này, tất cả mọi người mất bình tĩnh.

Đài truyền hình Tinh Quang thật giỏi kiếm tiền, gần 300 ức, lợi nhuận kia sẽ cao tới cỡ nào?

Chỉ sợ là tập đoàn ngàn ức cũng kém bọn họ!

Sau khi nghỉ ngơi vài phút trở lại, sắc mặt Bạch Thanh Tuyết hồng nhuận, tâm tình vô cùng sung sướng.

Hiển nhiên, một loạt giao dịch ban nãy khiến nàng vô cùng hài lòng, có nhiều vốn ủng hộ như vậy, đài truyền hình Tinh Quang sẽ một lần nữa bay lên!

“Kế tiếp là hạng mục cuối cùng.” Bạch Thanh Tuyết nói: “Đây là một bộ phim truyền hình, cũng là bộ phim truyền hình lớn do đài truyền hình chúng ta long trọng đẩy ra trong năm nay, một bộ đại kịch siêu cấp rất có khả năng sẽ hơn hẳn 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 !”

Nghe được lời giới thiệu này, đám người liên tục kinh hô.

《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đã được gọi là kỳ tích trong lịch sử phim truyền hình, một bộ là phim truyền hình cực hot, một bộ khác càng trâu bò hơn, đã có thể tính là phim truyền hình quốc dân, đến nay, truyền kỳ do hai bộ phim lưu lại còn khiến mọi người bàn tán say sưa.

Kết quả Bạch Thanh Tuyết lại nói cho chúng ta biết, bộ phim thứ ba do đài truyền hình Tinh Quang sắp đẩy ra lại có thể càng hung mãnh hơn, thậm chí còn có thể hơn hẳn hai bộ thần kịch này, sao có thể không khiến bọn họ kinh ngạc?

Đối với phản ứng của mọi người, Bạch Thanh Tuyết rất thỏa mãn.

Nàng cười nhẹ: “Mọi người không nên hoài nghi, bộ phim này thật sự có được tiềm lực như vậy. Có lẽ một số người đang ngồi đây đã đoán được bộ phim truyền hình kia, hiện tại ta có thể nói rõ cho các ngươi biết, bộ thần kịch đài truyền hình Tinh Quang chúng ta sẽ đẩy ra trong năm nay được cải

biên từ bộ tiểu thuyết cấp hiện tượng của tác giả Phàm Nhân nổi tiếng: 《 Trù Thần 》 !”

Lời này vừa ra, hiện trường nổ tung.

“Lại là 《 Trù Thần 》 ? Là bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 nổi tiếng khắp internet sao?”

“Đây là bộ tiểu thuyết siêu cấp ảnh hưởng đến cả internet lẫn thực tế, chỉ dựa vào bộ tiểu thuyết này, tác giả bộ tiểu thuyết đã trở thành tỉ phú!”

“Bộ tiểu thuyết này thật sự rất lợi hại, bà xã ta thích nhất là học trù nghệ theo tiểu thuyết, đồ ăn nằng làm ra ăn cực ngon, hiện tại tất cả sách dạy nấu nướng nhà ta đều là đồ ăn trong 《 Trù Thần 》 !”

“Quyển tiểu thuyết này trâu bò đến nỗi, nghe nói giới đầu bếp cũng vô cùng coi trọng cuốn tiểu thuyết này, bọn họ căn cứ theo tiêu chuẩn trong tiểu thuyết để thay đổi quy tắc chứng nhận đầu bếp, chỉ khi học được các món ăn theo cấp bậc trong tiểu thuyết mới được tính là đầu bếp cùng cấp bậc!”

“Đúng vậy, tuy rằng bộ tiểu thuyết này còn chưa kết thúc, nhưng đã được đám bọn họ nhận định là thánh kinh phòng bếp!”

“Còn có Luyện Tuyệt Ái Tửu thân bí đặc biệt sáng tác một ca khúc cho nữ chính...”

...

Chương 228: Trù Thần lâm thế!

Đám người nghị luận âm ỉ, đại biểu của bốn tập đoàn lớn cũng thâm vui vẻ, bọn họ đang chờ khoảnh khắc này đây.

Bởi vì bộ phim truyền hình này sẽ thể hiện ra tài nấu nướng bác đại tinh thâm của Trung Quốc, sẽ thu được đám người ái mộ khổng lồ, tỉ lệ người xem được bảo đảm. Hơn nữa vô cùng có khả năng, bộ phim này có thể đánh xuyên biên giới, ảnh hưởng đến nước ngoài.

Lợi ích trong đó phải nói là cực lớn.

Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Chúng ta đã lấy được quyền cải biên bộ thần thư internet 《Trù Thần》 thành phim truyền hình, hơn nữa tác giả cuốn tiểu thuyết Phàm Nhân cũng sẽ đích thân tham dự cải biên, bảo đảm có thể bày ra từng chi tiết nguyên thủy nhất trong tiểu thuyết, cùng với đủ loại món ngon mỹ vị. Mặt khác, chúng ta còn cường điệu một điểm, bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này của chúng ta sẽ được quay bằng thực cảnh hoàn toàn, nói cách khác, bộ phim truyền hình này không sử dụng bất kỳ đặc hiệu gì, khiến mọi người có thể cảm thụ được mị lực của trù nghệ Trung Hoa!”

“Xôn xao!”

Đám người kinh hô.

Phải biết rằng, càng về sau, theo trù nghệ của vai chính trong quyển tiểu thuyết được tăng cường, độ khó khi nấu nướng càng ngày càng cao. Nhất là phương thức nấu ăn quý thần khó lường đến gần như huyền huyền trong tiểu thuyết, không làm đặc hiệu tuyệt không thể tạo ra được!

Lẽ nào, trong hiện thực thật sự có người có thể nấu ra món ăn như vậy sao?

Vì vậy, có người nói vấn đề này ra.

Bạch Thanh Tuyết cười nhẹ: “Vấn đề này, ta cảm thấy mọi người nên tận mắt nhìn thấy sẽ càng có sức thuyết phục hơn! Mời xem VCR!”

Sảnh lớn trở nên tối đi, trên máy chiếu hình chiếu ra hình ảnh phòng bếp.

Trong phòng bếp có một vị đầu bếp đang đứng, thế nhưng mọi người chỉ có thể thấy được những phần từ cổ trở xuống, dù vậy, bọn họ vẫn có thể nhìn ra được hẳn đây là một đầu bếp vô cùng trẻ tuổi, vóc người cũng không tệ lắm.

Lúc này, vị đầu bếp kia cầm con cá trắm cỏ thật to bên cạnh lên, con cá này nặng gần 10 cân, còn to hơn cả cánh tay người trưởng thành, nó giãy rất có lực.

Kết quả, dù con cá trắm cỏ có giãy cỡ nào đi nữa cũng không thể tránh thoát tay đầu bếp trẻ tuổi, bị hắn ta đặt yên trên thớt gỗ, đập một cái chết tươi. Sau đó hắn nhanh chóng bỏ vảy, cuối cùng giơ tay chém xuống hai dao, toàn bộ đầu cá trắm cỏ bị chém đứt, hơn nữa còn mở ngực mổ bụng.

Con cá này đã bị xẻ ra, vừa nhìn, vết xẻ chính tề vô cùng. Một mặt cá không xương, một mặt khác, trên xương cá chỉ có một lớp thịt cá cực mỏng. Hơn nữa còn có thể không cắt trúng nội tạng, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Toàn bộ quá trình không quá 10 giây!

“Ta ×! Đây có phải đã bị tua nhanh không?” Có người không nhịn được kinh hô.

“Đây là kỹ thuật cắt thái thần kỳ gì vậy? Không phải đặc hiệu thật chứ?” Lại có người hô lên.

...

Lúc này, màn ảnh được quay gần hơn, đầu bếp trẻ tuổi kia nhanh chóng xử lý xong nội tạng, sau đó hắn bắt đầu róc xương và xương dăm.

Hắn cũng không đổi công cụ, cứ cầm cây dao kia giơ lên chém xuống, lóc toàn bộ xương cá đi, sau đó thao tác linh hoạt lấy hết xương dăm ra, hắn khươi cực chuẩn, mỗi một chiếc xương cá đều bị hắn khươi bay ra ngoài, chuẩn xác không làm rơi vào trên đĩa đồ ăn bên cạnh.

Thấy một màn như vậy, đám người tập thể ngơ ngác.

Rốt cuộc đây là nấu ăn hay là diễn xiếc?

Vì sao trông khó như vậy?

Từ trước tới nay bọn họ chưa từng gặp được người nào róc xương điêu nghệ như vậy, quá khiêu chiến nhân sinh quan.

Rất nhanh xương cá đã được lóc ra hết, vị đầu bếp trẻ tuổi kia tiếp tục giơ tay chém xuống, chia cá ra làm hai nửa... Không đúng, phần đuôi con cá

này vẫn đang dính liền, hấn tiếp tục ngang dọc vài đao trên thịt cá, cắt thành cá hoa cúc.

Lúc này, dầu bên cạnh đã nóng, hấn tát thêm một chút bột lên cá, sau đó chiên qua dầu hai phút. Cùng lúc đó, đầu bếp trẻ tuổi lại làm nóng một cái nồi khác, bắt đầu làm phối liệu.

Đầu tiên là cắt lát dưa chuột, dưa chuột bị hấn băm băm băm, biến thành một chuỗi lò xo không đứt, sau đó hấn kéo mấy vòng bày trên đĩa, vừa lúc có thể bày đầy đĩa, một mảnh màu xanh lá thoát nhìn như vảy cá vậy, vô cùng tinh xảo xinh đẹp, quá trình không quá 10 giây.

Sau đó là hành, rau thơm, hành tây, rau cần... đủ loại rau xanh, bị hấn cắt thành sợi hoặc cắt thành mảnh nhỏ, sau đó cũng không biết hấn làm thế nào, chúng nếu tự bay vào giữa chảo nóng cách đó ba mét.

Khán giả: "..."

Giả như vậy, đây thật không phải đặc hiệu sao?

Đầu bếp trẻ tuổi thêm chút phối liệu tùy tiện trộn xào, sau đó lại bỏ con cá đã được chiên qua dầu, hơi vàng lên vào trong chảo nóng, sau đó bỏ những phối liệu khác vào, cùng nhau trộn xào.

Hấn không dùng muôi, chỉ dùng một tay cầm nồi, sau đó tung lên, khiến cá và phối liệu có thể tiếp xúc nguyên vẹn trên không trung.

Trong quá trình này, chuyện khiến kẻ khác kinh ngạc nhất là thịt cá yếu ớt như vậy, không hề có một đầu khớp xương nào làm kết nối, bị tung lên cả một mét lại có thể không nát, ngay cả đuôi cá phía sau cũng không đứt, vẫn duy trì trạng thái dính liền như cũ.

Càng làm cho người ta thêm kinh ngạc là, lại có thể không một giọt dầu nào bắn ra, quần áo đầu bếp vẫn luôn sạch sẽ ngăn nắp.

Cuối cùng, khi đầu bếp nấu thịt cá xong đổ vào đĩa, chất lỏng phía trên xuyên thấu qua tầng tầng dưa chuột lan tràn ra ngoài, tầng tầng rõ ràng, thoát nhìn như từng mảnh vảy cá nhỏ.

Cứ như vậy, một món cá kho đơn giản đã được làm xong.

Nhìn hơi nóng bốc lên, đám khán giả ở đây phảng phất như có thể xuyên thấu màn hình ngửi được mùi đồ ăn.

“Thật là thơm!” Có người không nhịn được nói.

“Thật muốn ăn!” Lại có người nói.

Còn có người bụng réo lên.

Món ăn này thoạt nhìn quá mê người, không chỉ thoạt nhìn mê người, quá trình đầu bếp nấu nướng cũng vô cùng mê người, khiến kẻ khác đặc biệt muốn ăn.

“Tôi nhớ ra món ăn này rồi, đây là món được giới thiệu trong 《Trù Thần》, tên là “Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư”, là một món ăn của đầu bếp nhị cấp!” Có người vui vẻ lớn tiếng kinh hô như phát hiện được bí mật lớn gì đó.

“Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư? Lại là món ăn này?”

“Rất nổi danh, trên cơ bản mỗi người từng tới khách sạn Long Môn ăn cơm đều gọi món ăn này!”

“Nhưng nhìn có vẻ không giống lắm?”

“Không phải món chúng ta ăn được ở khách sạn Long Môn đã bị chia thành từng cục sao?”

...

“Bởi vì trộn xào như vậy độ khó quá lớn, vừa phải khiến thịt cá không bị nát, còn phải khiến đuôi cá không bị rời ra, trong hiện thực không đầu bếp nào có thể làm được. Cho nên nó mới bị cái đầu bếp khác giảm độ khó, vì vậy thật ra món các ngươi ăn đều là giả, đây mới là hàng thật, mới thật sự là “Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư” ! Cách làm của hắn giống miêu tả trong tiểu thuyết như đúc, thậm chí càng thêm đặc sắc hơn!”

Người nọ dùng sức phản bác, có thể thấy được hẳn ta là một kẻ cực kỳ tham ăn, hơn nữa đối với món ăn trong 《 Trù Thân 》 hẳn ta thuộc như lòng bàn tay, còn có thể phân biệt thật giả.

Lúc này, Trần Dao giám đốc tập đoàn Long Môn đứng lên nói: “Chuyện này ta có thể chứng minh, lời hẳn nói là sự thật. Tựa như đoạn VCR của vị đầu bếp.... Vị đầu bếp trẻ tuổi kia đã làm được món ngay cả đầu bếp cấp một cũng không làm được. Tạm thời không nói phần xào phía sau, chỉ riêng việc muồn đuôi cá không bị tách rời đã là việc không thể nào, muồn cá không nát lại càng khó khăn hơn. Còn có phần lóc xương trước đó, đây cũng là kỹ thuật độ khó cao, đầu bếp của chúng ta không cách nào làm được. Cho nên, trải qua nghiên cứu chúng ta đã tiến hành thay đổi, giản hóa rất nhiều trình tự, chỉ bày biện ra món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư mà các người ăn thường ngày.”

“Trần tổng, so với món cá kho trong đoạn VCR ban nãy, món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư do các người làm ra có mùi vị thế nào? Món nào sẽ càng ngon hơn?” Có người không nhịn được hỏi.

Chương 229: Trù nghệ đỉnh phong, phá vỡ biên giới quốc gia!

Trần Dao lắc đầu, nói: “Không thể so sánh, mùi vị kém rất nhiều. Vừa rồi người trẻ tuổi kia làm nhiều bước như vậy, thật ra không phải vô dụng, cũng không phải vì khoe khoang kỹ thuật mà làm như vậy. Ví dụ như lúc rút xương, hẳn rút nhanh chóng lại mạnh mẽ, có thể giảm thiểu tổn thương tối đa với sợi cá, khiến thịt cá càng hoàn chỉnh hơn. Còn phần đuôi cá, thật ra cũng vì để trong lúc chiên, cá có thể giữ được quy luật biến hình nhất định, như vậy sẽ càng đẹp mắt hơn. Còn lúc cho vào nồi lật xào, hẳn không dùng đến muôi, thật ra cũng là vì giữ sự hoàn chỉnh của thịt cá, đồng thời để nó được tiếp xúc trọn vẹn với gia vị... Mỗi một bước đều rất chú trọng, thiếu một bước đều là chênh lệch như ngày và đêm, hơn nữa chúng ta còn thiếu nhiều bước như vậy, tất nhiên hương vị cũng kém rất xa!”

Mới qua nửa năm, năng phát hiện trù nghệ của vị tiểu sư đệ này lại tăng lên, khả năng khống chế kì diệu đến từng chút một, nhìn hẳn nấu ăn nhưng không phải nấu ăn, mà như đang làm nghệ thuật, thiên phú này thật sự khiến người ta đổ kị.

“Vậy còn lúc thái đồ ăn trước đó thì sao? Hấn đứng từ xa ném đồ ăn vào nồi là có ý gì?” Có người khiêm tốn hỏi.

“Đó chỉ đơn thuần là khoe khoang kỹ thuật!” Khuôn mặt Trần Dao tối sầm.

Mọi người cười ha ha.

Bạch Thanh Tuyết muốn nói, đây không phải là khoe khoang kỹ thuật, mà là lão công ta lười đi thêm mấy bước cho nên mới làm thế.

“Đã làm kỹ càng như thế, có lẽ món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư này ăn rất ngon?” Có người nuốt nước bọt.

“Chỉ nhìn thôi đã thèm ăn rồi, nếu có thể đích thân ăn thử một miếng... Không biết phải làm thế nào mới liên lạc được với đầu bếp trẻ tuổi trong VCR?” Cũng có người nói theo, những lão tổng như bọn họ, phần lớn đều là người thích ăn ngon.

Bạch Thanh Tuyết thâm nghĩ, đâu chỉ là ăn ngon, thật sự là ăn ngon đến nổ tung!

Vì giữ dáng người, nàng không thể không nhịn đau chia sẻ con cá này với Vũ yêu tinh. Còn lão công Lâm Bắc Phàm, chỉ có thể tự làm một con khác, sau đó tự ăn.

“Các người nói xem, người trẻ tuổi trong VCR có phải Phàm Nhân không?”

Lời này vừa ra, mọi người lập tức ngạc nhiên đến ngây người.

“Không thể nào, hấn vốn là tác giả viết tiểu thuyết...”

“Viết tiểu thuyết thì không thể làm đầu bếp sao? Món ăn trong đó đều do hấn tạo ra...”

“Thật có khả năng...”

“Nhưng ta càng nghiêng về phía video là giả...”

Mọi người còn đang bàn luận, chưa kết luận được.

“Bạch tổng, bởi vì đầu bếp trẻ tuổi trong video nấu ăn quá huyền ảo, hiện tại ta vẫn không thể tin được lại có một người xuất thần nhập hóa như thế, hãy bật VCR một lần nữa! Bật chậm một chút cho mọi người nhìn kỹ xem!”

Một lão tổng đứng lên, lau nước bọt bên miệng, chững chạc đàng hoàng nói.

“Đúng đúng! Lại bật lần nữa, chiếu chậm một chút, chúng ta phải nghiêm túc kiểm tra!”

“Nếu đây thật sự là người làm, chúng ta bằng lòng bỏ tiền!”

“Nếu có thể tại chỗ làm ra món ăn này cho chúng ta thì càng tốt!”

...

Tiếng hô của quần chúng rất vang dội, tiếng hô nghi ngờ lại càng vang dội hơn.

Bạch Thanh Tuyết nhẹ gật đầu: “Nếu các vị lão tổng đã yêu cầu, vậy chúng ta chiếu chậm một chút, bật thêm lần nữa!”

Vì để mọi người càng nhìn rõ ràng hơn, chứng minh người thật có thể làm được như thế, Bạch Thanh Tuyết cho người chiếu chậm gấp bốn lần.

VCR sử dụng hệ thống ống kính mới nhất, mỗi một cảnh đều có thể xem HD, hình ảnh vô cùng rõ nét, lúc thấy động tác quay chậm của hắn, rõ ràng rất ăn khớp.

Nhưng chính vì rõ ràng, ngược lại đám người càng cảm thấy đói bụng hơn.

Bởi vì trong video, những phản ứng vật lý và hóa học trong quá trình chiên xào nấu nướng đều hiện ra rõ ràng trong mắt mọi người, ngay cả một giọt dầu bắn ra ngoài cũng rõ ràng như thế, mỗi một cảnh mỗi một màn đều kích thích vị giác của mọi người, cảm giác như đang ngồi bên cạnh nhìn đầu bếp nấu ăn, hương thơm bay vào mũi, tiếng nước nuốt bọt vang lên.

Lúc một kỹ thuật đạt đến đỉnh phong, nó không chỉ là kỹ thuật nữa, mà là một môn nghệ thuật.

Vị đầu bếp trẻ tuổi trong video đang chơi đùa với nghệ thuật!

Chỉ nhìn thôi đã có thể kích thích vị giác, khiến người ta vô cùng hưởng thụ.

Ngay cả Vũ Thiên Mị thường xuyên được ăn đồ ăn của Lâm Bắc Phàm cũng khẽ lắm bảm: “Tiểu nam nhân của ta, tối về ngươi lại làm món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư cho ta đi, sau đó ta cho ngươi ăn phía dưới, được không?”

Giọng nói này nũng nịu mềm mại đến nở tung, Lâm Bắc Phàm như cảm nhận được Tiểu Bắc Phàm cũng muốn ngẩng đầu đứng thẳng.

Đúng là yêu tinh, lại quyến rũ ta!

Thật sự đáng hận.

Khoảng 15 phút sau, cuối cũng video cũng được chiếu hết, toàn bộ người phía dưới đều đói thảm.

Lại có người không nhịn được hỏi: “Bạch tổng, ngươi đã nếm món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư trong video rồi chứ? Hương vị thế nào?”

Ánh mắt của mọi người đồng loạt nhìn về phía Bạch Thanh Tuyết, trong mắt tràn ngập mong đợi dò hỏi.

Mặt Bạch Thanh Tuyết không đổi sắc nói: “Đúng là ta đã từng ăn món này, thật sự rất ngon, mềm miệng thơm ngát, yêu thích không nỡ buông tay. Thế nhưng, đây chỉ là món ăn bình thường nhất của đầu bếp trẻ tuổi kia, còn món phức tạp hơn tốn công phu hơn chưa được thể hiện ra, chỉ có điều sau này, chúng ta sẽ thể hiện từng món một trên phim truyền hình.”

Bạch Thanh Tuyết càng nói càng đắc ý.

Lão nương không chỉ được ăn đồ do hẩn làm, còn được ăn mỗi ngày, các ngươi hâm mộ chết đi!

Mọi người sợ hãi than thở.

“Nhìn món này ăn ngon như vậy, lại chỉ là món bình thường nhất!”

“Vậy xin hỏi người trẻ tuổi trong video kia là...”

“Xin lỗi, ta không thể nói hẳn là ai... Bây giờ chúng ta vào chủ đề chính đi.”

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nói: “Tin tưởng trong lòng các vị đã hiểu rõ, video nấu ăn này rất chân thật, không có bất kì hiệu ứng ống kính nào. Nếu chúng ta thể hiện nguyên sắc nguyên vị của món ăn này trong phim truyền hình, sẽ đạt tới trình độ gì, lấy được thành tích thế nào, ta nghĩ có lẽ trong lòng các vị lão tổng ở đây đều hiểu rõ.”

Các vị lão tổng đều gật đầu, trong lòng rất rõ ràng.

Những người như bọn họ đã quen ăn sơn hào hải vị, đã ăn quen món ngon mỹ vị, nhưng nhìn thấy món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư này, bọn họ vẫn không nhịn được chảy nước miếng muốn xem thêm lần nữa, huống chi là người khác?

Chỉ cần giữ được trình độ nấu ăn này, tin tưởng sau khi bộ phim được phát sóng, chắc chắn sẽ nhanh chóng vang dội khắp cả nước!

Thậm chí nó còn có khả năng phá vỡ biên giới quốc gia, vang dội toàn thế giới!

Vừa nghĩ đến chuyện được quảng cáo trong bộ phim truyền hình thế này, sau đó cùng vang dội toàn thế giới, quảng cáo trước mặt mấy tỷ người trên toàn thế giới, đây là việc điên cuồng tới cỡ nào, đáng tự hào tới cỡ nào?

Cơ hội này hiếm có đến mức nào?

Bỏ qua cơ hội này, cả đời đau khổ!

Rất nhiều lão tổng yên lặng mở điện thoại, liên hệ với người của công ty nhanh chóng điều chuyển tài chính, chuẩn bị quyết một trận tử chiến. Ngay cả mấy đại diện của tập đoàn ngàn ức cũng xì xào thảo luận với thư ký của mình, ánh mắt rất nghiêm túc, bởi vì bọn họ lo không đủ tiền.

Hiện trường hơi ồn ào.

Thế nhưng, Bạch Thanh Tuyết lại không ngại tiếp thêm một mối lửa: “Còn có một chuyện quên nói với mọi người, vì muốn làm tốt bộ phim truyền hình này, chúng ta đã mời tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tửu gia nhập liên minh, bọn họ chịu trách nhiệm phối nhạc cho cả bộ phim. Còn có, vì để bộ phim truyền hình này càng đặc sắc hơn, bọn họ đồng ý chế tác năm ca khúc mới cho bộ phim truyền hình này, mỗi ca khúc đều không kém 《Ta tin tưởng》!”

Chương 230: Huy động tài chính, huyết chiến đến cùng!

“Năm ca khúc mới của Luyến Tuyết Ái Tửu đều dùng cho một bộ phim truyền hình, điều này điên cuồng đến mức nào!”

“Bây giờ Luyến Tuyết Ái Tửu đã được công nhận là Thiên Vương tân nhiệm, thậm chí khả năng sáng tác và viết lời của bọn họ còn được người bên ngoài bàn tán say sưa, muốn xin một ca khúc mới cũng không có cửa, vậy mà đài truyền hình Tinh Quang lại có thể lấy được năm ca khúc!”

“Hơn nữa ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu có sự đảm bảo, từ khi bọn họ xuất đạo đến nay, mỗi một ca khúc được phát hành không có cái nào không phải kinh điển, được người đời hát lại. Chỉ riêng phần nhạc nền, bộ phim truyền hình này chắc chắn sẽ nổi tiếng!”

“Năm ca khúc kinh điển, cộng thêm 《Ta tin tưởng》 tất cả sáu ca khúc, tất cả đều nằm trong một bộ phim truyền hình...”

“Ta cảm thấy còn phải thêm 《Nam Nhi Đương Tự Cường》 và 《Túy Quyền》 nữa...”

“Thật sự quá điên cuồng, không thể nghĩ ra được có nguyên nhân gì khiến bộ phim truyền hình này không nổi tiếng!”

Đúng vậy, bọn họ thật sự quá kích động, quá phấn khởi.

Tác giả truyện đỉnh phong, trình độ chế tác đỉnh phong, trù nghệ đỉnh phong, cộng thêm âm nhạc đỉnh phong, 1+1+1+1 không phải bằng 4, mà vượt qua 4, tương đương với 5 hoặc 6...

“Ngoài ra, còn có một điều phải nói rõ ràng, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta chỉ tuyển chọn năm nhà tài trợ, chèn vào sản phẩm của năm nhà tài trợ. Như vậy mới có thể bảo đảm chất lượng phim truyền hình, lại có thể bảo đảm lợi ích của nhà tài trợ. Ngoài ra năm ca khúc mới của Luyến Tuyết Ái Tửu cũng đặc biệt sáng tác theo yêu cầu của năm nhà tài trợ này, tuyệt đối đảm bảo chất lượng!”

Bạch Thanh Tuyết lại nói lời hào phóng.

Nghe được tin tức này, mọi người vừa kích động lại vừa bất đắc dĩ.

Kích động vì chỉ cần lấy được một danh ngạch tài trợ sẽ có được một ca khúc đồng bộ kinh điển, điều này thật sự quá hấp dẫn.

Trước đó, mấy tập đoàn lớn cũng dựa vào mấy ca khúc như vậy để đánh ra một đợt quảng cáo mạnh mẽ, hoàn toàn trói chặt với ca khúc, khiến tập đoàn và sản phẩm của tập đoàn đi sâu vào lòng người.

Lần này, đã gặp được cơ hội như vậy, ngàn vạn lần không thể bỏ qua!

Bất đắc dĩ là, sự nhiều chao ít, có nhiều người nhìn chăm chăm như vậy, chỉ riêng tập đoàn ngàn ức đã có tới sáu tập đoàn, không biết muốn kiếm được một danh ngạch sẽ khó đến mức nào, có lẽ bọn họ không đủ tiền...

“Mọi người không cần lo lắng, ngoại trừ tài trợ quảng cáo, còn có quảng cáo đặt riêng trên sóng truyền hình, lần này chúng ta dự định chừa ra 10 khung giờ quảng cáo, nhiều hơn bình thường 3 khung, mọi người có rất nhiều cơ hội!”

Bạch Thanh Tuyết bá khí vung tay lên: “Vậy không nói nhiều nữa, chúng ta bắt đầu cạnh tranh 《Trù Thần》, giá khởi điểm của mỗi danh ngạch nhà tài trợ là 5 ức, mỗi lần tăng giá không thể dưới 1000 vạn! Hiện tại bắt đầu cạnh tranh danh ngạch thứ nhất!”

Bốn tập đoàn lớn đã sớm xoa tay, chuẩn bị sẵn sàng.

Sau khi Bạch Thanh Tuyết hô bắt đầu, bọn họ gần như cùng lúc đứng lên, sau đó trăm miệng một lời.

“Ta bỏ 10 ức!”

“Ta bỏ 10 ức!”

“Ta bỏ 10 ức!”

“Ta bỏ 10 ức!”

“Oa!”

Mọi người hoảng sợ!

Mới vừa bắt đầu, giá cả đã tăng lên gấp đôi, các người thật sự quá liều mạng!

Có người cảm thấy trái tim hơi lạnh.

Chỉ mới vừa bắt đầu giá cả đã tăng gấp đôi, nếu cạnh tranh tiếp chẳng phải sẽ tăng gấp đôi nữa sao?

Thật không thể cạnh tranh với những tập đoàn lớn này sao?

Bốn vị lão tổng nhìn nhau, trong mắt lóe ra tia lửa mãnh liệt, tuy ngày thường bọn họ là bạn bè, có thể trò chuyện vui vẻ, nhưng những lúc liên quan đến lợi ích tập đoàn, bọn họ quyết không nhân nhượng.

“15 ức!”

“18 ức!”

“20 ức!”

Chỉ trong chốc lát, lại tăng lên gấp đôi.

Mọi người lại hoảng sợ, hoảng sợ đến chết lặng.

Thế nhưng lúc này, An Mỹ Nghiên đại diện cho tập đoàn Mỹ Trang đột nhiên xông vào, bá khí nói: “Ta bỏ 30 ức!”

Vừa rồi nàng ấy không lấy được 《China Got Talent》, lần này chắc chắn phải nắm được một danh ngạch.

“Oa!”

Mọi người lại chấn động lần nữa.

Mới bắt đầu chưa đầy ba phút, giá cả đã tăng lên gấp bội, đúng là không cho người khác sống mà!

Đám tiểu gia nhà nghèo chúng ta còn cạnh tranh thế nào nữa?

Đại diện bốn tập đoàn lớn nhìn nhau, sau đó quyết định cùng chung mối thù, nhất trí đối ngoại trước.

“31 ức!” Chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn kêu giá.

“32 ức!” An Mỹ Nghiên không chút do dự.

“33 ức!” Hứa Gia Hào tập đoàn Khang Chính đuổi theo.

“34 ức!” An Mỹ Nghiên không nhường một bước.

“35 ức!”

Đúng lúc này, Hoa Thiểu Phong của tập đoàn Phượng Tường đột nhiên chen một chân vào: “Ta bỏ 36 ức!”

Ý chí chiến đấu của An Mỹ Nghiên càng dâng trào, vừa rồi thua một lần, lần này tuyệt không thể thua nữa.

“40 ức!” Lại một lần nữa hô giá cao, một lần định càn khôn.

Bốn tập đoàn lớn và tập đoàn Phượng Tường đều không ra giá nữa, bởi vì vẫn còn bốn danh ngạch, cũng không tính là duy nhất, không cướp được cái này còn có thể cướp cái tiếp theo, bọn họ không cần liều đến người chết ta sống vì một danh ngạch này.

Lúc này, mọi người nhìn mà than thở.

Chỉ là một trong số các nhà tài trợ thôi đã có thể bán với giá trên trời 40 ức!

Vậy năm danh ngạch tài trợ này, chẳng phải sẽ đạt tới 200 ức sao?

Đây chỉ là danh ngạch nhà tài trợ mà thôi, còn 10 quảng cáo đặt riêng trên sóng truyền hình nữa, chỉ sợ lại là một khoản báo giá kinh thiên.

Nghĩ đến đây, trái tim mọi người nhảy thẳng lên, vô cùng kích thích.

Doanh thu của một bộ phim truyền hình lại đạt tới 200 ức, còn lãi hơn cả bộ phim điện ảnh có doanh thu phòng vé cao nhất, ai tin được điều này? Nếu không phải chuyện này xuất hiện ngay trước mắt, bọn họ đều nghĩ đó chỉ là nói xạo.

Đúng lúc này, có một vị lão tổng đứng lên hỏi: “Bạch tổng, chúng ta có thể liên hợp cạnh tranh không? Nếu chỉ dựa vào một xí nghiệp như chúng ta, vốn không bỏ ra được giá trên trời 40 ức, vì vậy chúng ta quyết định cùng nhau cạnh tranh.”

Danh ngạch tài trợ thật sự quá ít, chỉ có năm cái, nhưng có đến sáu tập đoàn trăm tỷ, những xí nghiệp nhỏ như bọn họ vốn không cạnh tranh được, nhưng bọn họ lại không muốn bỏ lỡ cơ hội quảng cáo xí nghiệp tới toàn thế giới, vì vậy bọn họ đành phải áp dụng cách này.

Lại có thêm một khoản doanh thu lớn, Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt nói: “Đương nhiên được, nhưng nhiều nhất chỉ có hai đến ba xí nghiệp cùng cạnh tranh, đồng thời các người phải bàn bạc với nhau về việc phân chia lợi ích nội bộ, bởi vì số lượng quảng cáo của một danh ngạch tài trợ là cố định.”

Trong lòng vị lão tổng kia thầm vui vẻ, chấp tay nói: “Cảm ơn Bạch tổng đã thành toàn!”

Các công ty nhỏ khác cũng vui vẻ theo, nhưng năm tập đoàn lớn chưa đấu thầu được lại thấy khó chịu trong lòng.

Ta x! Lại còn có thao tác kiểu này nữa?

Đại diện của năm tập đoàn lớn đều muốn mắng người.

Sáu phe đại chiến đã khiến bọn họ cảm thấy phải trả giá lớn, hiện tại lại nhiều thêm cá mập nhỏ trà trộn vào, mỗi con đều đói khát, bọn họ có thể đối phó với một trong số đó, nhưng hai con, ba con liên hợp lại đã đủ khả năng tạo thành uy hiếp với bọn họ. Dù sao, tài sản của những doanh nhân có thể đến đây tham gia hội nghị này cũng không thấp.

Nghĩ đến đây, trong lòng mấy lão tổng tập đoàn đều toát mồ hôi lạnh, sớm biết vậy vừa rồi bọn hắn đã đổ máu đến cùng.

Chỉ có An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang vừa đấu thầu được cảm thấy vui vẻ hài lòng, như thể đã trúng được giải thưởng lớn.

Thật ra, trong lòng nàng cũng thấy may mắn, may mà mình ra tay sớm, chậm một bước có lẽ giá cả không chỉ là 40 ức.

Chương 231: Bộ phim truyền hình trị giá 200 ức!

Bởi vì chính sách đấu giá có thay đổi, Bạch Thanh Tuyết đặc biệt cho mọi người nửa tiếng nghỉ ngơi. Thật ra là cho bọn họ thời gian kéo bè kết phái, để cạnh tranh càng kịch liệt hơn, giá cả càng đẩy lên cao hơn.

Quay lại sau nửa tiếng, các xí nghiệp nhỏ thỏa thuê mãn nguyện, mấy tập đoàn lớn lại như gặp đại địch.

“Tiếp theo sẽ cạnh tranh danh ngạch tài trợ thứ hai, giá khởi điểm vẫn là 5 ức, mỗi lần tăng giá không được dưới 10 triệu, bây giờ ta tuyên bố cạnh tranh bắt đầu!”

“Ta bỏ 10 ức! Không đủ lại thêm!” Một lão tổng xí nghiệp ngồi ở hàng ghế thứ hai tính toán kỹ càng nói.

Mấy tập đoàn ngàn ức: “...”

Nhanh vậy đã bắt đầu trang bức?

Hơn nữa còn trang bức ngay trước mặt bọn họ, không thể nhin nổi!

Trấn áp cho ta!

Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính không nhin được nữa, đứng lên trước: “Ta bỏ 15 ức!”

“20 ức!” Lại có đại diện của một nhóm xí nghiệp đứng lên nói.

“Ta bỏ 25 ức!” Đại diện của nhóm xí nghiệp thứ ba khí thế hung hăng.

Mấy lão tổng tập đoàn ngàn ức đều đen mặt.

Ta x! Lại dám khiêu chiến quyền uy của chúng ta, toàn bộ xoay người hát ca?

Trong vở kịch lớn này, chỉ có tập đoàn ngàn ức chúng ta mới là nhân vật chính, các người đều là tiểu lâu la, đứng sang bên cạnh cho ta!

Chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn đứng lên: “30 ức!”

Kết quả vẫn không thể ngăn cản quân cách mạng sau lưng, từng người liên hợp tấn công.

Mấy tập đoàn lớn cảm thấy rất vất vả, nhưng lại không thể không đứng vững.

Cuối cùng, vẫn là chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn bá khí nhất, trực tiếp dùng cái giá trên trời cao hơn danh ngạch của nhà tài trợ thứ nhất 5 ức, bỏ 45 ức cầm lấy danh ngạch nhà tài trợ thứ hai.

Tuy giá cả hơi cao, nhưng trong lòng nàng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì bộ phim truyền hình này được quay dưới góc nhìn của tập đoàn Long Môn, nếu ngay cả bọn họ cũng không lấy được một danh ngạch tài trợ, đây chính là trò cười lớn nhất.

Cuối cùng đã ổn rồi, nàng ấy cũng có thể ổn thỏa buông cần, nhìn người khác cạnh tranh.

Cuộc cạnh tranh sau đó vẫn rất kịch liệt, tuy bớt đi một người cạnh tranh, nhưng đồng thời cũng bớt đi một danh ngạch tài trợ, những người phía sau vẫn đang nhìn chăm chăm, đôi mắt xanh mon morn kia khiến lòng người lạnh lẽo.

“Khụ, tiếp theo là cạnh tranh danh ngạch nhà tài trợ thứ ba. Ta không muốn nói nhiều về quy tắc, bây giờ bắt đầu cạnh tranh!”

“10 ức!”

“20 ức!”

Quả nhiên mọi người đều hiểu quy tắc, trực tiếp bỏ qua phần vận động làm nóng người, giết thẳng vào chung kết.

Cuối cùng, danh ngạch tài trợ thứ ba bị tập đoàn Khang Chính lấy được, tồn 47 ức.

Danh ngạch tài trợ thứ tư bị tập đoàn Chính Huy lấy được, tồn 48 ức.

Cạnh tranh danh ngạch tài trợ cuối cùng càng kịch liệt hơn, cuối cùng giá cả đã nâng đến 50 ức, nhưng vẫn bị tập đoàn Thiên Tử lấy xuống, thật sự quá khó khăn, lưng của lão tổng tập đoàn Thiên Tử đã ướt đầm mồ hôi.

Cuối cùng, năm danh ngạch tài trợ của 《Trù Thần》 bị năm tập đoàn lớn hơn ngàn ức chia ra, gồm tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy và tập đoàn Thiên Tử, tổng giá cuối cùng là 230 ức!

Một vài tập đoàn và xí nghiệp nhỏ liên hợp lại, vẫn không cách nào lật đổ sự khổng lồ của mấy tập đoàn lão đại, kết thúc buồn bã.

Tập đoàn ngàn ức duy nhất bại trận là tập đoàn Phượng Tường.

Bởi vì trước đó bọn hắn đã tốn 60 ức lấy tất cả quảng cáo của 《China Got Talent》, tài chính eo hẹp, không còn tiền để lấy thêm một danh ngạch tài trợ trong bộ phim, bọn họ chỉ có thể không cam lòng dừng lại.

Thật ra tổng giám đốc Hoa Thiếu Phong của tập đoàn Phượng Tường chưa chắc đã thấy hối hận.

Lúc trước hắn ta nhận nhiệm vụ cố gắng tiêu nhiều tiền, tùy tiện tiêu vài tỷ. Nhưng là tổng giám đốc của một tập đoàn, hắn ta còn phải cân nhắc đến vấn đề lợi ích. So với 《Trù Thần》 được mọi người nhất trí coi trọng, 《China Got Talent》 không rõ triển vọng, mạo hiểm quá lớn.

Ai ngờ, cuối cùng lợi ích của hắn ta không hề kém so với năm tập đoàn ngàn ức còn lại.

Không bắt được danh ngạch tài trợ, các xí nghiệp còn lại bắt đầu cạnh tranh 10 quảng cáo đặt riêng. Vừa rồi bọn họ còn là đối tác tốt hợp tác thân thiết, hiện tại đã lập tức biến thành địch nhân.

Cuối cùng, 10 quảng cáo đặt riêng cũng lấy được giá gần 40 ức.

Điều khiến người ta cảm thấy bất ngờ là, cuối cùng tổng giám đốc An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang còn gia nhập cạnh tranh quảng cáo đặt riêng, dùng gần 10 ức mua vị trí quảng cáo đặt riêng đầu tiên, người phía sau nhìn đến đau răng.

Người đã ăn thịt rồi, sao còn tranh uống canh với ta?

Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ khi thấy bộ tiểu thuyết này bán được với giá đó.

Bởi vì đây là hạng mục mà hắn tốn nhiều tinh lực nhất, hạng mục khác đều cho người đến làm, chỉ có bộ tiểu thuyết 《Trù Thần》 này là hắn dày công biên soạn, toàn bộ bản gốc là tác phẩm của mình.

Vì bộ tiểu thuyết này, không biết hẳn đã tốn bao nhiêu tế bào não, hy sinh bao nhiêu thời gian cá muối mới có được tác phẩm này.

Sau đại hội chiêu thương hôm nay, chắc chắn bộ tiểu thuyết 《Trù Thần》 này dẫn bạo cả nước!

Tương ứng với nó, Hồng Đậu Trung Văn cũng nghênh đón một bước tiến mới.

Thành công chế tạo Tụ Bảo Bồn thứ ba!

Đại hội chiêu thương này đã khiến đài truyền hình Tinh Quang thu về gần 570 ức doanh thu quảng cáo, chỉ riêng bộ phim truyền hình thôi đã lấy được doanh thu gần 270 ức, đại hội chiêu thương đầu tiên của đài truyền hình Tinh Quang đã kết thúc mỹ mãn.

Lúc thành tích của đại hội chiêu thương được công khai, nhân dân cả nước đều kinh hãi.

“Doanh thu quảng cáo 570 ức! Đài truyền hình Tinh Quang đang cướp tiền sao?”

“Nhiều tiền như vậy, lợi nhuận phải cao bao nhiêu chứ? Dù là tập đoàn ngàn ức chỉ sợ cũng không kiếm được nhiều tiền như vậy, có thể đẩy một người lên top 30 người giàu có nhất cả nước!”

“570 ức, đời ta chưa từng được thấy nhiều tiền như vậy, thế nhưng đài truyền hình Tinh Quang lại kiếm được trong một lần!”

“Đừng nói đời này của ngươi, có lẽ kiếp sau, kiếp sau sau nữa cũng không thể!”

“Điều khiến ta khiếp sợ nhất là, 《Trù Thần》 sẽ được dựng thành phim truyền hình, thật đúng là một tin tức kinh người! Sẽ thể hiện ra nguyên chất nguyên vị của những món ngon trong tiểu thuyết, thật chờ mong!”

“Bạch Nữ Thần phát tài rồi, đài truyền hình Tinh Quang sắp bay lên rồi!”

Địch nhân của Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết đều kinh hãi.

“570 ức, sao bọn họ có thể kêu gọi được nhiều tiền như vậy?” Lý Vô Thương đang ngồi trong văn phòng ở nước ngoài nghe được tin tức này cũng ngơ ngác, sau đó hắn ta cho người đi thu thập tài liệu cẩn kẽ, sau khi xem xong khuôn mặt hắn ta đen xì, âm trầm đáng sợ.

Đám người Bạch Thanh Tuyết sống càng tốt, trong lòng hắn ta càng khó chịu.

“Chờ xem, chờ ta trở lại sẽ khiến các ngươi đẹp mặt!”

Giang Nhược Hải đang ở Ma Đô cũng âm trầm nhìn máy tính, trên máy tính đang mở tin tức về đại hội chiêu thương của đài truyền hình Tinh Quang.

Đối với hắn ta, bây giờ phu phụ Lâm Bắc Phàm đã được coi là đại địch sinh tử.

Lúc trước ở Ma Đô, hai người hại hắn ta mất mặt như vậy, đến tận bây giờ vẫn có người mỉa mai hắn ta. Nhìn cuộc sống của bọn họ càng ngày càng tốt, hắn ta càng không vui, âm trầm ăn không ngon.

Trong lòng hắn ta đang nghĩ xem bản thân phải báo thù thế nào, kết quả còn chưa nghĩ đầu đã đau nhức, khiến hắn ta phải ngừng lại.

“Ai da, đầu lại đau... Có thể gần đây mệt mỏi quá, cần nghỉ ngơi!”

Giang Nhược Hải lắc đầu.

Chương 232: Lập địa thành trận, tự thành lĩnh vực, ngàn mét xung quanh đều là cấm địa!

Đối với Lý Vô Thương và Giang Nhược Hải, tuy hơn 570 ức có thể khiến bọn họ ngạc nhiên, nhưng vẫn chưa thể khiến bọn họ thất thố. Nhưng đối với các đài truyền hình lớn, doanh thu quảng cáo 570 ức thật sự khiến bọn họ rúng động, hâm mộ đến đỏ cả mắt.

Những đài truyền hình như bọn họ, dù là đài truyền hình hạng nhất, doanh thu quảng cáo một năm nhiều nhất cũng chỉ đến 100 ức, mà chi phí phải bỏ ra cũng 60 70 ức, có thể kiếm lời 30 40 ức đã là thành tích vượt trội phải thấp nhang cầu nguyện.

Kết quả, đài truyền hình Tinh Quang thì hay rồi, chỉ một đại hội chiêu thương đã lấy được doanh thu quảng cáo 570 ức.

Nhìn các chương trình của bọn họ, dù bọn họ chế tác tốt cỡ nào, chi phí cũng không vượt quá 100 ức, thậm chí ngay cả 50 ức cũng ngại nhiều, lãi gần 400 ức...

Trời ạ, lợi nhuận cao như vậy, thật đúng là cách biệt một trời so với bọn họ, thật sự khiến bọn họ đổ kị đến phát điên!

“Chương trình tài năng mà thôi, sao lại thu hoạch nhiều như vậy?”

“Chẳng lẽ những tập đoàn và xí nghiệp đó đều bị mù sao? Quảng cáo đắt như vậy sao kiếm tiền được?”

“Các người có tiền như thế có thể tìm đến chúng ta, chúng ta chuyên môn làm chương trình giải trí theo yêu cầu của các người, đảm bảo khiến các người hài lòng!”

“Đài truyền hình Tinh Quang chỉ là một đài truyền hình nát mà thôi, sao các người cứ xoay quanh bọn hắn thế?”

“Đây là nhiều loạn thị trường! Hoàn toàn làm loạn!”

Người khác đều thả từng bó lớn bó lớn tiền mặt vào trong dây lưng, kiếm được đầy bồn đầy bát. Lại nghĩ đến mình nhận mấy hạng mục lỗ vốn ở Ban Tuyên giáo Trung ương, trong lòng rất khó chịu.

Đại hội chiêu thương kết thúc thành công đã thúc đẩy rất nhiều nguồn vốn tập trung vào lĩnh vực đài truyền hình vốn đã tới tuổi xế chiều này.

Bởi vì trong thời gian một năm nay, bọn họ thấy đài truyền hình Tinh Quang kiếm bó lớn bó lớn tiền, năm ngoái vượt quá 150 ức, năm nay vừa

đầu năm đã vượt quá 500 ức, tốc độ kiếm tiền quá nhanh, bọn họ nhìn mà nóng mắt.

Bọn họ cũng muốn kiếm bó lớn bó lớn tiền mặt, thế là bọn họ bắt đầu để mắt đến mấy đài truyền hình hoạt động thua lỗ.

Về phân tương lai phát triển như thế nào, còn chưa biết được.

Nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, việc vui mừng nhất hôm nay là thăng cấp.

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến mức cường hóa, xin hỏi kí chủ có muốn cường hóa không?”

Lâm Bắc Phàm mở giao diện hệ thống ra.

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 36, tốc độ 36, phòng ngự 36, khôi phục 36, không chế 36, tinh thần 36

Thọ mệnh: 280 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (80%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x2, Hắc Kim Tạp x0

Tài phú: 132.5 ức

Đã dùng: 80 ức

Còn dư: 52.5 ức

Hiện tại, giá trị tài phú của Lâm Bắc Phàm là 132.5 ức, có nghĩa vừa rồi có hơn 60 ức tiền vốn được chuyển vào trong tài khoản của đài truyền hình Tinh Quang, khiến giá trị tài sản của hắn một lần đột phá 100 ức, đạt đến tiêu chuẩn thăng cấp tiến hóa.

Trước đó, bởi vì khởi công Ảnh Thị Thành Giang Nam cần một khoản tiền lớn, tiêu tiền như nước, vì vậy khiến tài phú của Lâm Bắc Phàm mãi không đạt được tiêu chuẩn tiến hóa, bây giờ có một khoản tiền lớn vào quỹ, Lâm Bắc Phàm lại có thể bay lên rồi.

Gần 500 ức còn lại, sẽ được chuyển tới dần dần dựa theo quá trình sản xuất chương trình trong vòng nửa năm tới, đến lúc đó Lâm Bắc Phàm lại có thể thăng cấp một lần nữa.

Lâm Bắc Phàm xoa tay, rất háo hức: “Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

Lần cường hóa này sẽ khiến Thiên Tử Vọng Khí Thuật của hắn đạt tới cảnh giới tầng thứ hai viên mãn, đến lúc đó năng lực bày trận sẽ tiến hóa tới trình độ biến thái cỡ nào, hắn vô cùng chờ mong.

“Keng! Bắt đầu cường hóa, mời ký chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Trong cơ thể Lâm Bắc Phàm đột nhiên dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này di chuyển có quy luật trong cơ thể, mỗi một vòng di chuyển Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy cả người có thêm lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Lâm Bắc Phàm vô cùng hưởng thụ cảm giác này.

“Đúng là cảm giác này, mỗi lần thăng cấp đều thoải mái như vậy!” Lâm Bắc Phàm than thở, sau đó thoải mái nằm trên ghế sofa hưởng thụ.

Quá trình này kéo dài khoảng một tiếng.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Tầng thứ hai Thiên Tử Vọng Khí Thuật của ký chủ đã được tấn thăng, “nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ” (100%), đạt đến

cảnh giới viên mãn! Các thuộc tính cơ sở gia tăng 4 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Keng! Bởi vì ký chủ đã đột phá cảnh giới tầng thứ hai viên mãn, đặc biệt ban thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp, một tấm Hắc Kim Tạp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 40, tốc độ 40, phòng ngự 40, khôi phục 40, không chế 40, tinh thần 40

Thọ mệnh: 300 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tâu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x3, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 132.5 ức

Đã dùng: 100 ức

Còn dư: 32.5 ức

Lâm Bắc Phạm trực tiếp bỏ qua dữ liệu thuộc tính của mình.

Không cần phải nhìn, bởi vì kiểu gì cũng phi nhân loại.

Điều khiến hắn chú ý nhất là trình độ của Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Tầng thứ hai của Thiên Tử Vọng Khí Thuật chia làm năm cảnh giới.

Cảnh giới nhập môn, có thể “Vọng Thế”, nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ trong Thiên địa.

Cảnh giới sơ thành, có thể “Tá Thế”, mượn dùng thế của sông núi cây cỏ, vô cùng tuyệt diệu.

Cảnh giới tiểu thành, có thể “Ngự Thế”, khống chế thế của sông núi cây cỏ, dùng cho bản thân.

Cảnh giới đại thành, có thể “Tạo Thế”, không chế long khí và sinh tử nhị thế dưới đất, tiến hành bày trận, trận pháp thông huyền.

Bây giờ hẳn đã đạt đến cảnh giới viên mãn, năng lực bố trận sẽ được tăng cường trên cơ sở của cảnh giới đại thành.

Cảnh giới viên mãn, lập địa thành trận, tự thành lĩnh vực, ngàn mét xung quanh đều là cấm địa!

Nhất niệm trận khởi, nhất niệm trận diệt!

Tùy tâm sở dục, vực nội vô địch!

Nhìn thấy giới thiệu này, Lâm Bắc Phàm kích động.

“Lĩnh vực, đây không phải một trong những kỹ năng trâu bò nhất trong tiểu thuyết huyền huyền sao? Có ai nắm giữ lĩnh vực mà không phải tồn tại trâu bò chứ?”

Giống như trong tiểu thuyết huyền huyền, trên cơ bản người có được lĩnh vực không phải được gọi là Kiếm Thánh, cũng được gọi là Pháp Thần, tóm lại không mang theo một chữ “Thánh” hoặc “Thần” tuyệt không thể hiện được sự trâu bò của lĩnh vực.

Bởi vì có được lĩnh vực tương đương với nắm giữ một thế giới nhỏ vô địch, có thể nghiền ép đối thủ, các đối thủ không có chút sức chống cự nào.

Mặc dù kỹ năng này đã bị viết nát đường cái, nhưng vẫn khiến đám người yêu thích.

Lâm Bắc Phàm không ngờ có một ngày, bản thân cũng có được lĩnh vực.

Về phần lĩnh vực này có chức năng gì, có liên quan gì với trận pháp, điều này phải thử mới biết được.

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, sau đó mở ra, khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Lại phát hiện hần vốn không cần khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, dưới chân hần đã hội tụ tám đầu long khí, thành thể Bàn Long Ngọa Hộ, đang quỳ bò dưới chân hần, như muốn triều bái Quân Vương.

Ở trên trời, 16 luồng sinh thể và tử thể đã sớm hội tụ đến, như binh lính chờ kiểm duyệt.

“Đây chính là lập tức thành trận sao? Không cần khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, long khí và thể đã chạy tới nghe lệnh?”

Lâm Bắc Phàm như có điều suy nghĩ.

Chương 233: Tự động hộ chủ, vực nội vô địch!

“Vây lĩnh vực thì sao?”

Vì xác minh suy nghĩ trong đầu, Lâm Bắc Phàm bắt đầu mặc niệm.

“Mê Hồn Trận!”

Đột nhiên, long khí trong lòng đất và sinh tử nhị thể trên trời nhanh chóng kết hợp, lấy Lâm Bắc Phàm làm tâm trận tạo thành một Mê Hồn Trận bao trùm phạm vi ngàn dặm, quá trình này không vượt quá một giây.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm lại tiếp tục mặc niệm.

“Tạo Hóa Trận!”

Mê Hồn Trận lập tức biến mất rồi lại tổ hợp, nhanh chóng biến thành Tạo Hóa Trận.

Quá trình vẫn không vượt quá một giây.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục thử.

“Hồi Quang Trận!”

“Vận Thủy Trận!”

“Hồi Âm Trận!”

Mỗi một lần đều lấy hấn làm trung tâm, bị phá vỡ rồi lại xây dựng, xây dựng lại rồi phá vỡ, nhanh chóng biến thành trận pháp hấn cần, phạm vi hiệu quả trực tiếp bao trùm phương viên 1000m.

“Đúng là như thế.” Lâm Bắc Phàm hiểu ra: “Đây chính là “Nhất niệm trận khởi, nhất niệm trận diệt”, muốn thao tác thế nào đều tùy tâm sở dục, chỉ cần suy nghĩ trong lòng, là có thể nhanh chóng hình thành trận pháp!”

Lâm Bắc Phàm hơi hưng phấn, năng lực này thật sự quá mạnh, một suy nghĩ trong đầu đã tạo thành trận pháp, hơn nữa còn có thể nhanh chóng bao trùm phạm vi ngàn mét, đây thật sự là một kỹ năng có tính quần sát kinh khủng!

Lâm Bắc Phàm nhíu mày: “Nhưng mình cảm thấy không chỉ như thế...”

Hấn lại tiếp tục thí nghiệm.

“Dẫn Trùng Trận!”

“Luyện Tâm Trận!”

“Khốn Linh Trận!”

Lần này, hấn cũng không làm ra trận pháp có quy mô lớn, mà chỉ định một chỗ trong phạm vi ngàn mét xung quanh, để hấn hình thành trận pháp, cuối cùng thật sự thành công.

Chỉ cần trong vòng ngàn mét, muốn trận pháp gì cũng có thể tùy tâm sở dục.

Thậm chí chỉ cần hấn muốn, hấn có thể tạo ra tám trận pháp trong nháy mắt.

Mười trận pháp nhỏ này giăng đầy bên cạnh hấn, xếp chồng lên nhau, hiệu quả của chúng cũng được chất chồng, dẫn đến một nơi có được công năng của mấy loại trận pháp, thoát nhìn vô cùng thần kỳ.

Ví như, Lâm Bắc Phàm đồng thời tạo ra Dẫn Trùng Trận và Liệt Diễm Trận trong một khu vực nhỏ, khiến côn trùng xung quanh chạy đến như thiêu thân lao vào lửa tập thể tự sát, tạo ra một đồng thi thể nhỏ bị đốt cháy.

Còn có một khu vực bày Mê Hồn Trận, Luyện Tâm Trận, Dẫn Hồn Trận, đều có cùng một tâm trận, ba loại trận pháp này kết hợp với nhau lại sinh ra hiệu quả kỳ diệu, khiến vùng này trở thành một cấm địa, ai đi vào chắc chắn sẽ tinh thần thất thường, nổi điên.

“Tán!”

Tất cả trận pháp đều biến mất, hóa thành hư không.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã hiểu rõ năng lực hiện tại của hấn, đó là một năng lực rất thần kỳ, tương đương với thần thông ngôn xuất pháp tùy trong truyền thuyết, hoặc tương đương với Thượng Đế nói có ánh sáng là phải có ánh sáng, chỉ cần hấn mở miệng hoặc trong lòng có suy nghĩ, trận pháp sẽ nhanh chóng hình thành, đạt thành hiệu quả hấn cần nhất.

Chỉ cần trong phương viên 1000m, công kích của hấn chỉ cần nháy mắt đã xuất hiện!

Trong vòng 1000m xung quanh đều là phạm vi tấn công của hấn, đều là cấm địa của hấn!

Người nào chống cự bằng vũ lực, người đó sẽ chết!

Lợi hại nhất là một câu cuối cùng: Vực nội vô địch!

Sao có thể nói là vực nội vô địch?

Đây cũng là vì lĩnh vực này có công năng hộ chủ.

Dù hấn đi đến đâu, long khí và thể ở gần nhất cũng sẽ nhanh chóng chạy tới hình thành lĩnh vực, bảo vệ hấn, chỉ cần có ác ý với Lâm Bắc Phàm, không cần Lâm Bắc Phàm sai khiến, người kia sẽ bị Long khí dưới chân để mắt đến.

Chỉ cần người này tấn công Lâm Bắc Phàm, vậy không cần Lâm Bắc Phàm ra tay, long khí dưới chân và thể trên đầu sẽ nhanh chóng tổ hợp thành trận pháp tiên hành đánh trả, bảo vệ Lâm Bắc Phàm không bị thương.

Loại năng lực Bug này, trừ khi là vũ khí có tính sát thương quy mô lớn, hủy diệt cả hấn và tất cả long khí trong phương viên ngàn mét, nếu không đừng mong có thể tồn thương đến hấn!

“Xong, sau này còn không có cả cơ hội đánh nhau nữa.” Lâm Bắc Phàm rất đau buồn.

Bởi vì chỉ cần người nào dám đánh hấn sẽ nhanh chóng bị phán định là phần tử nguy hiểm, bị đủ loại trận pháp điên cuồng oanh tạc, cuối cùng không biết bản thân chết thế nào.

Lúc này, bởi vì vừa rời lập Dẫn Trùng Trận, xung quanh có khá nhiều côn trùng, còn có một con muỗi nhỏ vo ve bay đến trước mặt Lâm Bắc Phàm chuẩn bị tìm nơi để hút máu, kết quả bị lĩnh vực để mắt đến.

Một Trọng Lực Trận cỡ nhỏ nhanh chóng hình thành bên cạnh con muỗi, dưới sự đè ép của trọng lực gấp ba lần, cuối cùng con muỗi nhỏ không chịu nổi gánh nặng rơi xuống đất, sau đó ngã chết.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Muỗi lão huynh, thật không phải ta làm, ngươi oan có đầu nợ có chủ đừng đến tìm ta, ta cũng rất bất đắc dĩ!” Lâm Bắc Phàm cầu nguyện cho một con muỗi nhỏ bị chết uất ức.

Lâm Bắc Phàm lại thử một lần nữa, trong đầu vừa có suy nghĩ đã tạo ra Dẫn Trùng Trận, lại một lần nữa hấp dẫn côn trùng quanh đây.

Trong đám côn trùng này có rất nhiều con có độc, hơn nữa còn ăn thịt và hút máu, nhìn thấy tiểu thịt tươi Lâm Bắc Phàm ngon miệng như vậy, chúng nhe răng giơ móng vuốt không kịp chờ đợi chạy tới.

Kết quả còn chưa tới gần Lâm Bắc Phàm, đã bị một Hoắc Tâm Trận của lĩnh vực làm cho tâm trí mất phương hướng, sau đó tự giết nhau.

Cuối cùng côn trùng chết một đồng, Lâm Bắc Phàm lại bình yên vô sự.

Lâm Bắc Phàm phát ra tiếng than thở từ tận đáy lòng: “Bây giờ ta thật sự quá mạnh, muốn chết cũng khó!”

Thật sự là muốn chết cũng khó, hành động tự tìm đường chết vừa rồi hẳn chơi không chút áp lực.

Nhưng người khác tuyệt đối sẽ bị gài bẫy thổ huyết.

Chỉ cần người nào dám có ác ý với hắn, lại gần hắn trong vòng ngàn mét chắc chắn sẽ xảy ra chuyện.

Cuối cùng tầng thứ hai của Thiên Tử Vọng Khí Thuật “nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ” đã đạt đến viên mãn, đạt được một lĩnh vực gần như toàn năng, có thể giết địch lại có thể hộ chủ, Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy cuộc sống viên mãn.

“Bây giờ ta có được tính là Chân Thần hành tẩu nhân gian không?”

Lâm Bắc Phàm tự nói, sau đó cười lắc đầu, cảm thấy suy nghĩ này quá tự kỷ, vẫn nên hưởng thụ cuộc sống của mình, không nên làm những việc lung tung rối loạn khác.

Nhìn lại giao diện thuộc tính một chút, hắn phát hiện có ba tấm Chiêu Hiền Tạp, một tấm Hắc Kim Tạp, tâm trạng càng tốt hơn.

Chiêu Hiền Tạp có nghĩa hẳn có thể mời chào ba tên thuộc hạ trung thành làm việc cho hắn, kiếm tiền cho hắn, nằm trên giường cũng kiếm được tiền,

khỏi phải nói trong lòng đặc ý đến mức nào.

Còn Hắc Kim Tạp, đây chính là pháp bảo chuyên bại thành thắng, vô cùng trân quý.

Lúc trước trên buổi đấu giá, chính vì tấm Hắc Kim Tạp này hắn mới có thể đánh bại Lý Vô Thương vào thời khắc sống còn, cướp thành phố điện ảnh Giang Nam, tự mình khai phá.

Nếu không có tấm thẻ này, có lẽ hắn sẽ bỏ lỡ cơ hội to lớn đó.

Hiện tại, tài phú dưới danh nghĩa của hắn có tổng cộng 130 ức, có nghĩa hắn có thể vay 130 ức từ ngân hàng Thụy Sĩ mà không mất lãi, cũng không phải thế chấp. Nếu qua một năm nữa nữa, biết đâu hắn còn có thể mượn đến hơn 1000 ức đây.

Tài phú càng nhiều thì càng có thể mượn được nhiều tiền tài hơn.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm rất coi trọng tấm Hắc Kim Tạp này.

Ngày thường không cần, nhưng lúc quan trọng nó lại là một kích trí mạng!

Chương 234: Các hạng công tác có thứ tự tiến lên!

Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng hai đạt tới viên mãn, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Nhưng vừa nghĩ tới từ giai đoạn đầu của tầng thứ ba, mỗi lần muốn thăng cấp một cảnh giới nhỏ, tài sản phải gia tăng thêm 200 ức, độ khó càng ngày càng cao, hắn lại có chút buồn rầu.

Đài truyền hình Tinh Quang kiếm được 570 ức, sau khi loại bỏ chi phí cũng còn lại 500 ức, đây là tài sản chung của phu thê hai người, nếu tính của riêng hắn cũng chỉ hơn 200 ức. Nói cách khác, tiền lấy được từ đại hội chiêu thương lần này chỉ vừa đủ để hắn thăng cấp một cảnh giới nhỏ.

“Tiền thực sự quá khó kiếm, khi nào ta mới có thể kiếm đủ 10 vạn ức đây?”
Lâm Bắc Phàm rất thất vọng.

Hiện tại muốn kiếm 100 ức cũng đã khó khăn như vậy, sau này ngàn ức thậm chí là vạn ức thì phải làm sao?

Nếu để người khác nghe được lời hấn nói, nhất định sẽ hận không thể đập chết hấn ngay! Tốc độ kiếm tiền của ngươi đã rất nhanh rồi, có được không?

Thoáng cái đã có thể kiếm lời mấy trăm ức, ngươi còn oán hận cái gì?

Mấu chốt là, người lao động kiếm tiền chân chính là lão bà ngươi chứ không phải ngươi, ngươi chỉ phụ trách bày mưu tính kế, sau đó thời gian còn dư lại đều là hưởng thụ cuộc sống cá muối, như vậy ngươi còn phàn nàn, có cảm thấy ngại miệng không?

Thật không xứng làm người!

...

Có tiền, đủ loại hạng mục cũng được trừ bị rầm rộ.

Bởi vì các show uy tín lâu năm 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》 đều là lão đồng gia, cũng không cần chuẩn bị gì, cứ như vậy tiếp tục làm tiếp, chỉ cần đảm bảo tiết mục đặc sắc là được.

Có điều, trường quay 《Phi Thành Vật Nhiều》 và 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 đều đã được chuyển đến sảnh lớn của cao ốc Song Tử Tinh để quay hình nên sẽ có một chút thay đổi, đón một năm mới với diện mạo hoàn toàn mới.

Phim truyền hình uy tín 《Chung Cư Tình Yêu》 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 cũng không cần chuẩn bị, bởi vì cả hai đã được chuẩn bị gần nửa năm, kịch bản đã sớm được mài giũa xong, đoàn làm phim cũng đã dựng tốt, diễn viên đã sớm vào chỗ, tùy thời có thể khai máy.

Toàn bộ đều là đội ngũ ban đầu, đảm bảo nguyên chất nguyên vị, cũng đồng nghĩa với nó đã đảm bảo được tỷ lệ người xem.

Để quay phim truyền hình càng tốt hơn, Lâm Bắc Phàm còn hấp thu tinh hoa nội dung của hai bộ phim truyền hình này ở thời không trước, bổ sung vào kịch bản, để tỷ lệ người xem hai bộ phim truyền hình này không bị giảm xuống, ngược lại còn càng thêm đặc sắc hơn.

Tóm lại, năm hạng mục cũ này đều không khiến người ta lo lắng.

Hạng mục duy nhất phải lo lắng là hai tiết mục tạp kỹ mới và một bộ đại kịch hàng năm 《Trù Thần》.

Một trong hai tiết mục tạp kỹ mới, có một show đã được xác định là 《China Got Talent》, còn có một show tạp kỹ 《Bảo Tàng Quốc Gia》 đặc biệt chế tác cho tập đoàn Thiên Tử có bề dày văn hóa lịch sử lâu đời.

Trước mắt, Tinh Quang đang toàn lực đẩy tiết mục tạp kỹ 《Bảo Tàng Quốc Gia》 này ra.

Bởi vì đây là tiết mục tạp kỹ lịch sử Trung Hoa phù hợp với yêu cầu của Ban Tuyên giáo Trung ương, tiết mục này lần lượt giới thiệu những bảo vật quốc gia từ quá khứ cho đến hiện tại của văn minh lịch sử 5000 Trung Quốc, vừa có hàm dưỡng văn hóa lịch sử, lại có tính giáo dục giải trí, danh tiếng cao vô cùng.

Ở thời không khác, sau khi tiết mục này được đài truyền hình CCTV đẩy ra đã nhận được rất nhiều khen ngợi, người xem liên tục tăng lên, tuy tỉ lệ người xem kém hơn mấy tiết mục át chủ bài 《Phi Thành Vật Nhiễu》 và 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 nhưng rất được khen ngợi, danh tiếng cao khác thường, đẩy tiết mục này ra chắc chắn có thể để lại ấn tượng cực kỳ tốt trước mặt Ban Tuyên giáo Trung ương và quốc gia, loại lợi ích này khó có thể đánh giá được.

Tiết mục này hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của Ban Tuyên giáo Trung ương và tập đoàn Thiên Tử.

Lúc đệ trình phương án tiết mục lên Ban Tuyên giáo Trung ương, dù là bộ trưởng Âu Dương luôn bận rộn cũng bớt chút thời gian xem xét, tỏ vẻ vô

cùng hài lòng, sau đó hẳn ta vung một khoản tiền lớn công với câu “toàn lực phối hợp”.

Bất kỳ công việc gì, chỉ cần được chính phủ coi trọng, lãnh đạo coi trọng, vấn đề có khó khăn thế nào đi nữa cũng sẽ trở thành không thành vấn đề.

Trước mắt, Tinh Quang đã thông qua Ban Tuyên giáo Trung ương và quốc gia bắt liên lạc với chín bảo tàng lớn, hy vọng bọn họ có thể trưng bày quốc bảo trong viện bảo tàng để truyền đạt văn minh Trung Hoa, tuyên dương văn hóa lịch sử lâu đời nước ta.

Có Ban Tuyên giáo Trung ương xuất mã, hơn nữa chủ đề lại rất có năng lượng, cho nên chín viện bảo tàng lớn đều rất phối hợp.

Người ở phía trên đều phối hợp, người phía dưới càng thêm phối hợp.

Thời điểm mời chào “người bảo vệ quốc bảo”, bởi vì có thượng phương bảo kiếm của Ban Tuyên giáo Trung ương nên công tác vô cùng thuận lợi.

Cho dù là minh tinh hay công ty sau lưng minh tinh đều tích cực phối hợp, hận không thể đẩy hết toàn bộ người của công ty lên, như vậy cũng có thể cả được ấn tượng tốt trước mặt phía trên.

Hơn nữa, có thể lộ mặt trong show tạp kỹ trị giá 30 ức, cũng là cơ hội rất hiếm có.

Cho nên, trên phương diện quảng cáo bọn họ đòi rất ít tiền, xem như nghĩa vụ mà ủng hộ.

Nhưng có yêu cầu vốn đầu tư thấp nhất 8000 vạn, mà không có chỗ tiêu tiền, Bạch Thanh Tuyết đành phải quyên hết tiền cho chín viện bảo tàng, mỗi viện bảo tàng 1000 vạn, tổng cộng 9000 vạn, xem như ủng hộ công tác bảo vệ quốc bảo.

Thao tác làm dáng như vậy không chỉ để lại ấn tượng tốt cho phía trên, còn có thể xoát được một chút ấn tượng tốt trước mặt dân chúng bình thường, bao hàm nhiều mặt, mấy đài truyền hình khác nhìn mà đau răng vô cùng.

Về phần một show tạp kỹ khác là 《China Got Talent》, hiện tại đang trong giai đoạn toàn lực chiêu mộ cao thủ dân gian, trước mắt người báo danh nhiều vô số, cần phải tiến hành sàng chọn.

《Bảo Tàng Quốc Gia》 sẽ lên sóng trong tháng 3, khung giờ vàng 9:00 tối thứ sáu, tổng cộng có 9 kỳ, mỗi một kỳ tầm hai giờ.

《China Got Talent》 theo sát phía sau, sẽ lên sóng trong tháng 5, 《Bảo Tàng Quốc Gia》 kết thúc sẽ đến phiên 《China Got Talent》, có 10 kỳ, mỗi một kỳ hai giờ.

Về phần đại kịch hàng năm 《Trù Thần》, cái này...

Còn không có động tĩnh gì.

Bởi vì, bộ tiểu thuyết này còn chưa được hoàn thành, hiện tại vị tác giả là Lâm Bắc Phàm đang bận cải biên nó thành kịch bản.

Chỉ khi làm kịch bản ra trò mới có thể tiến hành bước kế tiếp.

Có điều, Hồng Đậu Trung Văn lại nghênh đón bước phát triển cực đại.

Bởi vì thân thư 《Trù Thần》 trên website được cải biên thành phim truyền hình, lại có thể cầm được thu nhập quảng cáo hơn 200 ức, khiến mấy quyền thân thư khác cũng được các nhà tư bản, công ty giải trí, đài truyền hình khác theo dõi, bọn họ cũng muốn cải biên mấy bộ tiểu thuyết kia thành phim, sau đó bán với giá cao.

Phí bản quyền thấp nhất cũng được hét tới 2000 vạn, cao nhất đạt đến 5000 vạn! Ngay cả tiểu thuyết chất lượng thấp một chút cũng được bán với giá hơn 100 vạn.

Bản quyền tiểu thuyết trên tay Hồng Đậu Trung Văn cộng lại cũng có giá trị hơn 30 ức!

Nhưng mà, bản quyền những cuốn thân thư này đều bị Hồng Đậu Trung Văn nắm trong tay, kiên quyết không bán. Bọn họ càng nguyện ý lấy bản

quyền nhập cổ phần, cùng khai phá giá trị của nó, chứ không phải mua bán một lần.

Trước mắt, đã có năm công ty giải trí, ba công ty hoạt hình, sáu công ty game từng đến trao đổi, biểu thị sẵn lòng triển khai hợp tác bản quyền tiêu thuyết, cùng nhau phát tài kiếm tiền.

Bởi vì vấn đề bản quyền, Hồng Đậu Trung Văn nước lên thì thuyền lên, được bên ngoài định giá 60 ức, là một trang web có tiềm lực cực cao, công ty văn hóa internet có tiền đồ rực rỡ vô hạn.

Ở phương diện phim truyền hình, 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 chuẩn bị đầy đủ cảnh quay độ khó thấp, nửa năm sau sẽ phát sóng ra.

《 Trù Thần 》 được phát sóng trong kỳ nghỉ hè, cuối cùng sẽ được hoàn tất đồng thời với tiêu thuyết.

Chương 235: Chuẩn bị tài chính, chặn đánh tập đoàn Giang thị!

“Có thể phối thêm một bản nhạc cho 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》, đưa đến tác dụng tuyên truyền, kéo cao tỉ lệ người xem!”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, cảm thấy âm nhạc thuần túy 《 Tinh Thần Cổ Cung 》 này rất không tệ, mở màn đại khí, hào hùng, phóng khoáng, mấy phút ngắn ngủi gần như đã diễn lại cả một đời Cổ Cung, con đường hưng suy của vương triều, rung động đến tâm can, thoải mái trập trùng, khiến cho người ta cảm khái rất sâu.

Đây cửa lớn màu đỏ thẫm ra, hòa cùng âm nhạc phảng phất như đi vào lịch sử, nhìn tàn cây tường đổ do vương triều thay đổi để lại, có phải rất có cảm xúc hay không?

Bản nhạc thuần túy này gần như là bản phối tuyệt vời cho 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》! Có bài này đi đôi với 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》, nhất định tỉ

lệ người xem sẽ cao hơn thời không trước! Nghĩ là làm, Lâm Bắc Phàm chuẩn bị chạy tới đài truyền hình tìm Dương Tử Nhi.

Lúc này, hắn nhận được điện thoại của Lưu đại sư.

“Lưu đại sư, chuyện gì?”

Lâm Bắc Phàm đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Boss, là như vậy, con đường nối liền trấn Hạ Mã và thành phố Giang Nam đã được sửa xong, ngày mai sẽ cử hành nghi thức thông xe, đồng thời cũng là lúc công ty chúng ta khai trương, ngươi là người sở hữu công ty, cho nên ta muốn mời ngươi đến cắt băng.”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói: “Ta ghét nhất là phiền toái, loại chuyện nhỏ nhặt như vậy các người tự xử lý là được rồi, không cần đề ý đến ta.”

“Nhưng cái này...” Lưu đại sư cười khò.

Toàn bộ công ty đều là của ngươi, chuyện lớn như khai trương công ty ngươi lại không tham gia...

Tâm ngươi lớn thật, chẳng lẽ cứ yên tâm về ta như vậy sao?

Nói thật, Lâm Bắc Phàm thật rất yên tâm lão.

Bởi vì dù sao đi nữa, lão cũng là người hệ thống tuyển ra, là thủ hạ trung thành nhất, người như vậy vẫn chưa yên tâm thì còn có thể yên tâm ai?

“A... Đúng rồi, sổ sách công ty có bao nhiêu tiền? Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Trước mắt đã bắt đầu có lợi nhuận, bên trong tài khoản đã có 30 ức.” Lưu đại sư nghĩ nghĩ, nói.

“Còn chưa chính thức buôn bán đã có nhiều tiền như vậy?” Lâm Bắc Phàm sững sờ.

“Không sai, hiện tại đã bắt đầu lợi nhuận. Khi đưa vào sử dụng ở khách sạn Long Môn, bởi vì rau quả chúng ta bất luận là chất lượng hay là khẩu vị, thậm chí là hàm lượng dinh dưỡng đều cao hơn các loại rau quả khác rất nhiều, cho nên nhận được rất nhiều lời khen ngợi, thực khách nối liền không dứt, hiện tại chỉ có thể hạn chế số lượng cung ứng. Thấy phản ứng thị trường tốt, cho nên tập đoàn Long Môn đã đặt đơn hàng, ứng trước một tháng tiền rau. Còn ba tập đoàn khác cũng giống vậy. Ngày mai sau khi thông xe, mới bắt đầu cung ứng rau quả trên diện rộng.”

Nghe lời Lưu đại sư nói, Lâm Bắc Phàm rất hài lòng.

Mới mới tháng đã có gần 30 ức, như vậy một năm sẽ là hơn 360 ức, hơn nữa trong đó, đại đa số đều là lợi nhuận thuần. Quả thực khiến người ta kiếm bộn.

Thử hỏi trong thiên hạ, có mảnh đất nào có thể có tỉ lệ hồi báo siêu cao như của hắn chứ?

“Không tệ không tệ, làm việc rất xuất sắc!” Lâm Bắc Phàm tán thưởng một câu.

Lưu đại sư phân chân, hớn hở ra mặt nói: “Đều do boss có cách lãnh đạo, công lao hàng đầu, chúng ta chỉ là chạy chân mà thôi, không dám nhận khích lệ như vậy.”

Lâm Bắc Phàm bó tay, lão đầu này còn biết học nịnh hót.

Vừa nghĩ tới gương mặt già nua của lão cười tới hết như một đóa hoa cúc, Lâm Sở Phàm lại cảm thấy buồn nôn.

“Còn có boss, nguyên liệu nấu ăn của chúng ta ngoại trừ cung ứng cho bốn tập đoàn lớn, còn khai thông một lối đi màu xanh, chuyên cung ứng cho cao ốc Song Tử Tinh, đảm bảo mỗi ngày đều có thể ăn được rau quả tươi mới.”

“Làm tốt lắm!” Lâm Bắc Phàm lại khen một câu.

Hắn còn chưa nghĩ tới mấy chuyện này, vậy mà lão đầu này đã làm xong giúp hắn, thực đúng là nhà có người già như có bảo mà.

“Người chuẩn bị tiền cho tốt, gần đây công ty năng lượng mới Phong Điền và công ty Lai Nhân có thể sẽ có rung chuyển, dẫn đến giá cổ phần hạ xuống, người dùng tiền đánh chìm bọn họ giúp ta, ra sức cắn xuống một miếng thịt đi.”

Trong lòng Lưu đại sư thâm cảm kinh, vội vàng hỏi: “Có phải công ty năng lượng mới Phong Điền và công ty công nghệ sinh học Lai Nhân Giang thị không?”

Đối với hai công ty này, sao Lưu đại sư có thể không quen được?

Bởi vì hai công ty được niêm yết lên sàn đó nằm dưới cờ “tình địch” của boss, cũng được niêm yết lên sàn Hương Giang, là tài sản vô cùng quan trọng của tập đoàn Lý thị, chiếm cứ nửa giang sơn tập đoàn Giang thị.

Từ khi kết hôn đến nay, Lâm Bắc Phàm đã nảy sinh rất nhiều xung đột với Giang Nhược Hải – người thừa kế tập đoàn Giang thị, tuy còn chưa tới mức

thù sâu như biển, nhưng cũng là oán hận chất chứa sâu nặng, ông chủ nhà mình muốn đối phó bọn họ cũng là điều dễ hiểu.

“Không thành vấn đề, ta nhất định sẽ làm được!”

Lưu đại sư lập tức cam đoan, hơn nữa hẳn ta còn không truy hỏi, dường như lão ta đã tin chắc hai công ty đã lên sàn kia chắc chắn sẽ xảy ra chuyện, hoặc cũng có thể lão tin tưởng vững chắc Lâm Bắc Phàm nhất định sẽ chiến thắng.

“Có điều, hai công ty của đối phương cộng lại, giá cổ phần cũng đã hơn 800 ức, 30 ức của chúng ta như hạt cát trong sa mạc...”

“Dùng hết toàn bộ tiền tháng sau, ngoài ra ta sẽ điều thêm một khoản tài chính từ đài truyền hình tới cho người sử dụng, gần 200 ức, hẳn đã đủ rồi chứ?”

“Hoàn toàn đủ!”

Lưu đại sư cười: “Ta nhất định sẽ cắn một miếng thịt xuống, để bọn hắn phun máu!”

“Ta biết người và mấy lão đầu kia ở cùng một chỗ, hỏi xem bọn hắn có đồng ý không, nếu đồng ý thì dẫn bọn hắn theo. Đây là kế hoạch phát tài lớn, mọi người cùng nhau ăn thịt uống canh, đỡ đến lúc phát tài lại nói huynh đệ ta không kéo bọn họ lên!”

Lưu đại sư dở khóc dở cười, cũng chỉ có Lâm Bắc Phàm mơ mơ màng màng dám kéo bốn lão đầu kia xưng huynh gọi đệ, những người khác gặp bọn họ, chỉ có trực tiếp quỳ.

“Được, ông chủ, ta nhất định sẽ chuyển lời giúp người!” Thừa dịp Lâm Bắc Phàm vui vẻ, Lưu đại sư lại hỏi: “Vậy boss, hoạt động ngày mai người có tham gia không?”

“Không đi, người làm việc ta yên tâm, cúp đây!”

Cầm điện thoại đã ngắt máy, Lưu đại sư ở đầu bên kia điện thoại dở khóc dở cười.

“Thế nào thế nào, có phải không định đến không?”

Lão tửu quý vội vàng truy vấn.

Lưu đại sư dang tay ra, vẻ mặt không thể làm gì.

Tần lão cười ha ha: “Ta biết ngay tiểu tử kia sẽ không tham gia mấy chuyện nhảm chán như vậy mà, khoảng thời gian này hẳn thà ở nhà vuốt mèo, cũng lười xuất đầu lộ diện!”

Hàn lão đầu nhịn không được nói: “Tiểu tử thú vị này cũng hay thật, chuyện lớn như công ty khai trương cũng không tham gia. Chuyện gì cũng đổ cho Lưu đại sư tới làm, sau đó bản thân làm ông chủ phui tay, chờ lấy tiền, không lên tiếng cũng có thể phát tài lớn!”

Lưu đại sư thấu hiểu rất rõ: “Đúng vậy, từ lúc ta biết hẳn đến bây giờ, hẳn luôn chẳng hỏi han bao nhiêu, vẫn luôn là ta chủ động báo cáo tình hình cho hẳn, kết quả không nói được mấy câu đã bị hẳn đuổi đi. Có đôi khi ta cảm thấy, hẳn không để ý đến mảnh đất này chút nào. Cũng không thể nói là không thèm để ý, bởi hẳn đã bố trí rất nhiều ở đây...”

“Điều này nói rõ, tiểu tử kia rất tín nhiệm Lưu đại sư!” Giọng Lão Trù Thần vang dội.

Lưu đại sư vội vàng khoát tay: “Ta càng hy vọng hẳn đừng tín nhiệm ta như vậy, hỏi nhiều thêm mấy câu, chí ít ta cũng có chút cảm giác tồn tại trước mặt hẳn.”

Chương 236: Lại dám cướp khí vận của nhân vật chính, không thể nhịn!

“Aiz, đúng rồi, các người biết tập đoàn Phượng Tường và tập đoàn Mỹ Trang không?”

“Cái này ta biết, tập đoàn Phượng Tường là tập đoàn ngàn ức, kinh doanh theo hình thức gia tộc có lịch sử trên trăm năm, trụ sở ở Hương Giang, ta còn từng uống rượu với lão đồng sự trưởng của bọn họ, là một lão đầu thân sĩ thoát nhìn rất ưu nhã!”

Lão tử quý uống một ngụm rượu, nói tiếp: “Về phần tập đoàn Mỹ Trang, đây là một tập đoàn ngàn ức chuyên buôn bán mỹ phẩm, công ty chính ở Singapore, lại có bối cảnh nước ngoài. Có điều những năm gần đây, bọn họ đều đang chú trọng phát triển trong nội địa, làm ăn càng lúc càng lớn. Lão tổng tập đoàn là một nữ nhân sấm rền gió cuốn, ta gặp cũng sợ! Nhưng hai tập đoàn này đều không liên quan gì đến chúng ta, người lôi hai tập đoàn này ra làm gì?”

“Ồ đại hội chiêu thương Tinh Quang ngày hôm trước, bọn họ cũng tham dự vào cạnh tranh, hơn nữa còn chia nhau quặng ra 60 ức và 50 ức, chạy tới đưa tiền.”

Ánh mắt Tần lão thận trọng: “Hành động như thế rất không tầm thường, người nói có phải bọn họ đã phát hiện gì rồi không...”

Mấy vị lão đầu khác cũng nghiêm túc hẳn lên.

“Tám chín phần mười là vậy, bởi vì loại hành vi này thực sự quá khác thường. Chẳng lẽ ngoại trừ mấy người chúng ta biết rõ tiểu tử kia thần kỳ, còn có những người khác biết sao?” Hàn lão đầu lo lắng nói.

“Chắc là không thể đâu, ai lại tin loại chuyện huyền huyền như vậy? Có phải chỉ là trùng hợp không?” Lão tử quý nghi vấn.

“Trên thế giới nào có nhiều trùng hợp như vậy, nếu chỉ là một tập đoàn tham dự, có thể chỉ là trùng hợp, nhưng hai tập đoàn đều tham dự, người nói bọn họ sẽ làm ra cuộc mua bán lỗ vốn như vậy sao?” Hàn lão phản bác.

Mấy cái lão đầu bắt đầu tranh luận.

Nhìn thấy Lưu đại sư cau mày, Trù Thần hỏi: “Đại sư, sao người không nói câu nào?”

Ba đôi mắt đồng loạt nhìn qua.

“Ta đoán chừng, là do Nhiếp lão đầu vừa là bạn vừa là địch của ta giờ trò quý. Tuy tạo nghệ phong thủy của hắn ta kém hơn ta, nhưng phương diện tướng mạo đoán mệnh hắn ta lại lợi hại hơn ta. Trước đó ta từng đụng mặt

hắn ta ở cao ốc Song Tử Tinh, thông qua tiếp xúc gần gũi ta đã hiểu được, hắn ta đã biết rõ Lâm Bắc Phàm bắt phàm, hắn ta cũng muốn chia chút khí vận từ trên người Lâm Bắc Phàm, cho nên mới âm thầm kéo nhân mạch của hắn ta ra ngoài.”

“Hiện tại theo ta được biết, thời gian trước tập đoàn Phượng Tường và tập đoàn Mỹ Trang đều từng được lão đầu kia chỉ điểm, vì vậy mới có thể phát triển nhanh chóng, trở thành tập đoàn lớn như bây giờ. Cho nên ta cho rằng, chuyện này tám chín phần mười là do hắn ta làm ra, tuyệt đối không sai được!” Sắc mặt Lưu đại sư rất khó coi.

Động tác của Nhiếp lão đầu này nhanh thật, không đến nửa tháng đã kéo được hai tập đoàn ngàn ức có địa vị ngang hắn ta đến, cướp “khí vận nhân vật chính” của bọn họ, đây không phải đang đối chọi với lão sao?

Dù sao “khí vận” cũng chỉ có chừng ấy, lợi ích cũng chỉ có chừng ấy, người cướp rồi ta uống gió tây bắc mà sống sao? Về sau, chỉ sợ không thể thành thoi nhàn rồi như vậy nữa, nhất định phải làm thêm chút chuyện để boss nhìn thấy mới được.

Bốn lão đầu khác cực kỳ sợ hãi: “Đại sư, vậy chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Cướp tiền chúng ta có thể nhìn, dù sao chúng ta cũng nhiều tiền nên không quá quan tâm.

Nhưng bọn hắn lại dám đoạt “khí vận”, điểm ấy là không thể nhìn được.

Đây là tài nguyên khan hiếm, không cách nào tái sinh, vô cùng trân quý, người cướp rồi chúng ta phải làm sao bây giờ?

Giờ phút này, bốn vị lão đầu nhìn nhau, cùng chung mối thù.

“Hiện tại, ưu thế duy nhất của chúng ta là trong thời gian một năm vừa rồi, chúng ta đã tạo được mối liên hệ vô cùng vững vàng chặt chẽ với Lâm Bắc Phàm, chúng ta phải tiếp tục giữ vững quan hệ này. Chỉ cần giữ vững điểm này, chúng ta sẽ có thể đứng ở thế bất bại.”

Bốn vị lão đầu đồng ý, cùng gật đầu.

“Về phần đối phương có thể ra chiêu gì...” Lưu đại sư bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không nghĩ ra được vị Nhiếp lão đầu kia có thể chơi chiêu số gì. Bản lĩnh đoán mệnh của lão đầu kia quá lợi hại, luôn có thể nhanh hơn người một bước, đoán địch và tiên cơ, chúng ta chỉ có thể gặp chiêu phá chiêu.”

“A... Đúng rồi, boss nhà ta chuẩn bị đối phó hai công ty niêm yết của tập đoàn Giang thị, đầu tư 200 ức, các người muốn gia nhập không? Nghe ý boss, dường như chúng ta có thể kiếm lời lớn...”

“Tham gia! Tham gia bằng tư cách cá nhân, tiền của ta không nhiều, ta đầu tư 50 ức, kiếm ít tiền lẻ.” Tần lão nói, trong giọng nói tràn ngập khí tức trang bức.

“Cũng tính cả ta nữa, 60 ức! Không biết vì sao, gần đây tôn nữ ta tiêu tiền như nước, ngại xin phụ mẫu, ta muốn kiếm ít tiền lẻ cho tôn nữ ta.” Hàn lão đầu cười ha ha, nói cứ như 60 ức là 60 đồng....

“Được, lúc đầu ta còn định xây hầm rượu tư nhân, giờ chỉ có thể rút tiền ra trước, chừng 40 ức, có thể ta là người nghèo nhất nơi này rồi.” Lão tửu quỷ phiến muộn nói.

Lưu đại sư tức giận, mấy lão gia hỏa này người sau còn giỏi trang bức hơn người trước.

Lão Trù Thần không nói lời nào, yên lặng về đến phòng, sau đó lấy mấy tấm thẻ ra đặt trước mặt Lưu đại sư, nói: “Cầm lấy đi, đây là tiền quan tài của ta, đại khái chừng 80 ức thôi.”

Lưu đại sư: “...”

Cái này mới là trang bức, thâm tàng bất lộ.

“Lưu đại sư, còn người?”

Người định đầu tư bao nhiêu tiền?” Có người hỏi.

“Hiện tại ta đã làm công cho người ta, trong tay không có bao nhiêu tiền, lại không cần dùng tiền gì nhiều, đại khái chỉ chừng trăm ức, bao nhiêu năm

nay vẫn được gửi trong ngân hàng, hiện tại hẵn cũng nên rút ra.” Lưu đại sư ưu sầu nói.

Mấy vị lão đầu: “...”

Mấy lão đầu mỗi người góp một chút, kết quả kiếm ra 330 ỨC.

Lâm Bắc Phàm hoàn toàn không ngờ đến, hẵn vốn định kéo mấy lão đầu này kiếm một khoản, kết quả lại lòi ra mấy con cá sấu lớn thời viễn cổ, gần như găm sạch hai công ty niêm yết của của tập đoàn Giang thị, không chừa một miếng.

“Nếu các vị tin tại hạ thì để tại hạ thao túng khoản tiền này đi. Đã nhiều năm tại hạ không chơi mấy trò hoạt động tư bản này rồi, có hơi ngứa tay chút!” Hàn lão xoa tay nói.

Lão gia hỏa này là người chơi chứng khoán lập nghiệp, chơi tới chơi lui mà ra được tập đoàn ngàn ỨC như bây giờ.

Nếu nói tới vận hành tài chính, gia hỏa này tuyệt đối là một tay chơi có thâm niên.

“Hàn lão đầu, sao chúng ta có thể không tin ngươi? Mặc dù bình thường ngươi không quy củ, nhưng vẫn có thể tính là đáng tin, nói cho cùng, cũng chỉ là mấy chục ỨC mà thôi, cầm lấy tùy tiện chơi đi!” Tần lão vung tay lên.

“Cầm lấy đi cầm lấy đi, dù sao tập đoàn Chính Huy cũng còn đó, hòa thượng chạy được nhưng miếu không chạy được!” Lão tửu quỷ cười ha ha.

“Kiềm chế một chút, đây là tiền quan tài của ta, ta chỉ có chút này thôi. Nếu làm mất hết, ta sẽ đến nhà ngươi ăn vạ!”

Hàn lão đầu phẫn chấn: “Hay lắm! Ta ngủ nhà ngươi, ngươi ngủ nhà ta!”

Lão Trù Thần lườm hẵn ta, tức giận: “Cút sang một bên!”

“Giao cho ngươi!” Lưu đại sư đánh nhịp quyết định.

Chương 237: Thế lực “tranh sủng” quật khởi!

Trong một trang viên sang trọng, lão khất cái đoán mệnh ngồi cùng với bốn lão nhân khí thế uy nghiêm.

“Niếp đại sư, không phụ kỳ vọng, chúng ta đã lấy được một chương trình truyền hình 《China Got Talent》, tổng cộng tốn 60 ức. Còn có, bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này, chúng ta cũng được chia một danh ngạch nhà tài trợ và một quảng cáo đặt riêng, tốn 50 ức. Cộng cả tiêu tốn đến 110 ức tệ!”

Một lão nhân tóc hoa râm có vẻ rất lịch lãm hơn hờ nói.

Lão khất cái đoán mệnh gật đầu: “Không tệ, không tệ, bỏ ra 100 ức, tương lai chúng ta sẽ nhận được rất nhiều ích lợi. Hy vọng các vị không ngừng cố gắng, tranh thủ lần sau càng lấy được nhiều phần hơn. Không cần quan tâm đến tổn thất, bởi vì nỗ lực càng nhiều, hồi báo càng lớn, thậm chí có nhiều thứ sẽ vượt quá tưởng tượng của các ngươi.”

Mấy lão đầu gật đầu nói phải.

“Thế nhưng, tiền của chúng ta vốn không cạnh tranh được với bốn tập đoàn kia.”

Lão khất cái đoán mệnh giữ bình tĩnh: “Có lẽ trên phương diện tiền bạc, chúng ta không cạnh tranh được với bọn họ, nhưng trên phương diện khác, chúng ta có được ưu thế tuyệt đối. Đó là tầm ảnh hưởng tối đa của các tập đoàn kia chỉ ở trong nước, bọn họ vốn không thể cạnh tranh với chúng ta ở nước ngoài. Thế nhưng, hắc là Côn Bằng trên chín tầng mây, chắc chắn sẽ nhất phi trùng thiên, không thể mãi vui trong nước được. Vì vậy chúng ta cứ yên lặng theo dõi kỳ biến, khi bọn họ ra sức phát triển ở nước ngoài, đó là cơ hội của chúng ta!”

“Hơn nữa, tầm ảnh hưởng của chúng ta không chỉ ở giới kinh doanh, còn có tầm ảnh hưởng cực lớn ở giới chính trị và cả thế giới ngầm. Ví dụ như lão Hắc của chúng ta, kinh doanh trong khu vực màu xám, dưới tay có mấy chục vạn bang chúng trải rộng các nơi trên thế giới, lúc quan trọng sẽ rất hữu dụng!”

Người được gọi là lão Hắc nhếch môi cười, trên mặt có một vết sẹo cực to, nhìn rất hung ác.

“Còn có lão Cao của chúng ta, kinh doanh sòng bạc và cá độ, nếu nói tiền chắc chắn hẳn ta có không ít, nhưng điều khiến người ta phải khen ngợi là mạng lưới quan hệ trải rộng khắp các nước của hẳn ta, đây mới là thứ đáng giá nhất!”

Vị được gọi là lão Cao lịch sự cười nhẹ, vô cùng kiêu ngạo.

“Đại sư, hẳn thật sự là thiên mệnh chi nhân trong truyền thuyết sao?” Vị lão nhân rất lịch sự kia không nhịn được hỏi.

“Đại sư tận mắt nhìn thấy, miệng vàng lời ngọc, sao có thể là giả?” Một lão nữ nhân khí thế uy nghiêm nói chắc chắn: “Ta chỉ biết, tướng thuật của đại sư đứng đầu trong thiên hạ, không ai có thể so sánh được!”

“Đó là đương nhiên!”

“Nói quá đúng!”

“Vì vậy, đại sư nói thế nào, chúng ta cứ làm như thế là được. Nếu không có đại sư, đã không có chúng ta hôm nay. Dù là báo ơn hay vì tương lai của chúng ta, cũng phải toàn lực ứng phó!”

Mấy người lại gật đầu nói phải.

“Đại sư, bây giờ chúng ta nên làm thế nào?” Lão Hắc không nhìn được hỏi.

Lão khất cái đoán mệnh mỉm cười sâu xa khó lường: “Chúng ta không cần làm gì hết, chỉ cần yên lặng theo dõi kỳ biến, nhìn chăm chăm Lưu phong thủy, xem bọn họ làm thế nào chúng ta cứ làm theo là được, không thể thua thiệt.”

Song phương đều tự lấy đại sư làm hạch tâm, mở ra đại chiến “tranh sủng”.

Phía bên kia, Lâm Bắc Phàm vừa đến cao ốc Song Tử Tinh đã nhìn thấy Dương Tử Nhi đi tới.

“Người đã đến, thật sự quá tốt! Ta dẫn người đến một nơi, đảm bảo có thể khiến người hưng phấn gào khóc!” Dương Tử Nhi kéo tay Lâm Bắc Phàm hấp tấp chạy đi, dáng vẻ gấp gáp không nhìn nổi.

Đảm bảo có thể khiến người hưng phấn gào khóc?

Còn gấp gáp không nhìn nổi?

Lâm Bắc Phàm lập tức nghĩ sai lệch, gương mặt nói: “Này không được đâu, người có thể rụt rè một chút không? Dù sao nơi này cũng là đài truyền hình, để mọi người nhìn thấy cũng không tốt...”

“Có cái gì không tốt, từ nay về sau nơi này là căn cứ bí mật của chúng ta, người thường đừng mơ bước vào, ngoại trừ người và ta, ha ha!” Dương Tử Nhi hưng phấn nói.

Lại là căn cứ bí mật của hai người?

Lâm Bắc Phàm càng nghĩ sai lệch.

Hay lắm Dương Tử Nhi, ta đối xử với người như muối muối, người lại muốn ngủ ta?

“Nhưng ta là nam nhân đã có lão bà!” Lâm Bắc Phàm nghiêm mặt nói.

“Ai mà không có?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất hoảng sợ: “Thì ra, thì ra người là les!”

Cuối cùng Dương Tử Nhi cũng kịp phản ứng lại, nàng đen mặt xoay người, chống nạnh hung dữ nói: “Lâm Bắc Phàm, người mới là les, cả nhà người đều là les! Nếu người còn suy nghĩ lung tung nữa, ta sẽ đi tố cáo với Bạch tỷ tỷ!”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng an phận.

Dương Tử Nhi tiếp tục lôi kéo Lâm Bắc Phàm chạy vào bên trong.

“Có phải người còn chưa tỉnh rượu không? Nơi này có thang máy, tại sao chúng ta phải đi thang bộ?” Lâm Bắc Phàm chỉ cửa thang máy bên cạnh.

Đúng lúc Dương Tử Nhi lại nấc cụt một tiếng, thở ra một hơi.

Sau đó nàng đỏ mặt kéo Lâm Bắc Phàm chạy đến cửa thang máy, hai người đi lên tầng 17.

Cửa thang máy mở ra, rẽ một cái, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một đại sảnh rộng rãi, trong đại sảnh bày đủ loại nhạc cụ rực rỡ muôn màu, có đủ loại nhạc cụ cả tây lẫn ta, cũng có rất nhiều nhạc cụ không thể gọi tên.

Đưa mắt nhìn ra xa, ít nhất có hơn trăm loại nhạc cụ, vô cùng rung động.

“Tèn tén ten, nơi này thế nào? Có phải rất lợi hại không?” Dương Tử Nhi rất đắc ý khoe khoang: “Bách tỷ cho ta tầng này, hiện tại ta đã biến nó thành không gian âm nhạc. Nơi này có đủ loại nhạc cụ, ta muốn chơi thế nào thì chơi thế đó, từ nay về sau đây sẽ là căn cứ bí mật của Dương Tử Nhi ta!”

“Lợi hại!” Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái lên, sau đó tò mò hỏi: “Nhiều nhạc cụ như vậy, người biết chơi mấy loại?”

“Không nhiều, nơi này có trên trăm loại nhạc cụ, ta chỉ học được hơn 50 loại, quá nửa số nhạc cụ còn chưa học được đâu, ta định bỏ ra thời gian mấy năm học hết chúng nó.” Dương Tử Nhi rất khiêm tốn nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trong thiên hạ, cũng chỉ có Dương Tử Nhi dám trâu bò hò hét như vậy.

“Ta lại dẫn người đến nơi khác nhìn xem!” Dương Tử Nhi lôi kéo Lâm Bắc Phàm chạy tiếp.

Không gian một tầng lầu của cao ốc Song Tử Tinh rất lớn, gần 2500 mét vuông, tương đương với 25 căn hộ 3 phòng 2 sảnh đồng thời được khơi thông, hoặc tương đương với 6 sân bóng rổ, bên trong đã được Dương Tử Nhi tỉ mỉ thiết kế.

Ngoại trừ đại sảnh âm nhạc vừa rồi, nơi này còn có phòng thu âm, phòng nghỉ các loại, các thiết bị công trình đều rất đầy đủ.

Điều quan trọng là, nơi này lại có một hầm rượu, bên trên bày đầy mỹ tửu trân quý.

Lâm Bắc Phàm ghen lời: “Người đúng là tiểu tử quý, ở đâu cũng không quên được mỹ tửu của người.”

Dương Tử Nhi nói năng hùng hồn: “Đây là do Bạch tử tử và Vũ tử tử đặc biệt đưa cho ta, đâu có hẹp hòi như người, một tuần mới cho ta uống một bình rượu, ta thèm sắp chết rồi.”

Lâm Bắc Phàm cũng rất hùng hồn: “Thế nhưng ta đưa cho người toàn loại rượu không có trên thị trường, là loại có tiền cũng không mua được, rất trân quý. Có thể uống một bình đã phải thấp nhang cầu nguyện rồi, tuần nào người cũng được uống, nên biết ơn ta!”

“Vâng vâng vâng, mời đại thần ngồi!” Dương Tử Nhi ân cần nói.

Chương 238: Rau xanh Giang Nam dễ bán, cung không đủ cầu!

“Người muốn làm gì?” Lâm Bắc Phàm tràn đầy cảnh giác.

Dương Tử Nhi lấy hai chai rượu từ trong hầm rượu ra, cười ha hả nói: “Không phải là vì mới vừa thu được một không gian âm nhạc cực lớn sao, ta rất vui vẻ, muốn chúc mừng một chút, người uống vài ly với ta đi!”

Lâm Bắc Phàm bó tay, lại là vì uống rượu, thiếu nữ này một ngày không uống vài ly rượu thì không thoải mái.

Nàng đặt rượu và ly ở trước mặt Lâm Bắc Phàm, nói: “Người rót rượu cho ta.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm uống mấy ly rượu với nàng, sau đó nói ra mục đích hẳn đến đây lần này.

Thế là hai người cùng ra tay, bỏ ra nửa ngày, cuối cùng cũng làm được một ca khúc có tám phần giống 《 Tinh Thần Cố Cung 》 .

“Ca khúc thuần túy này thật quá tuyệt vời, vừa bắt đầu đã khí thế rầm rộ, lồng ghép cả hưng suy và thăng trầm của lịch sử còn có sự thay đổi của các triều đại vào trong một ca khúc, tuy tiết tấu đơn giản nhưng hoàn toàn xứng đáng được xưng là tác phẩm kinh điển!” Dương Tử Nhi khen ngợi từ tận đáy lòng: “Dùng một ca khúc như vậy để làm nhạc mở màn cho 《 Bảo tàng quốc gia 》 , thật đúng là không gì hợp bằng!”

“Đương nhiên rồi, dù sao cũng do ta nghĩ ra!” Lâm Bắc Phàm không biết xấu hổ nói.

“Để ăn mừng một ca khúc kinh điển ra đời, chúng ta lại uống vài ly, thế nào?” Dương Tử Nhi rất mong chờ.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hai người lại tiến hành điều chỉnh, cho đến khi hoàn mỹ nhất mới thôi.

Lúc này, 《 Bảo tàng quốc gia 》 đang được ghi hình rầm rộ, bởi vì khắp nơi đều bật đèn xanh, nên hành động rất nhanh, đã ghi hình được ba kỳ. Chỉ cần ghi hình thêm ba kỳ nữa là có thể đưa ra thị trường rồi.

Tin tưởng có thể ra mắt chương trình này với khán giả vào đầu tháng ba.

Qua một đêm, ngày hôm sau.

Hôm nay là một ngày bình thường, nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, hôm nay lại là một ngày quan trọng.

Bởi vì hôm nay là ngày con đường cấp hai ở trấn Hạ Mã được thông xe, đồng thời cũng là ngày công ty TNHH thực phẩm cao cấp Giang Nam của Lâm Bắc Phàm bắt đầu chính thức buôn bán, đồng thời Lâm Bắc Phàm cũng bắt đầu điên cuồng thu tiền.

Nhưng mấy thứ như nghi thức cắt băng, nghi thức thông xe đều rất nhàm chán, hơn nữa còn rất giả dối, hấn lười tham gia. Có người từng trải như Lưu đại sư, tất cả đều sẽ không vấn đề gì, hấn chỉ cần đợi lấy tiền là được.

Khi pháo hoa nổ rộ, Lưu đại sư tuyên bố chính thức thông xe với quan viên địa phương, từng chiếc xe tải chở đầy rau xanh của cơ sở thực phẩm cao cấp Giang Nam được treo đầy hoa đỏ, rầm rộ lái về phía thành phố Giang Nam, thậm chí là các tỉnh thị xung quanh.

“Nghe nói chưa? Từ hôm nay bọn họ sẽ cung cấp rau xanh tinh phẩm không giới hạn số lượng cho khách sạn Long Môn!”

“Chính là loại rau rất ngon kia?”

“Không sai, chính là nó! Không chỉ ăn ngon hơn nữa đặc biệt đẹp mắt, cứ như giả vậy. Thế nhưng nó thật sự được trồng lên từ dưới đất, ăn rất ngon. Lúc trước có hoạt động ăn thử, một mình ta ăn hết một đĩa, còn muốn ăn nữa!”

“Nghe nói rau này còn nhận được giấy chứng nhận từ đơn vị chuyên nghiệp của quốc gia, không dùng bất kì loại phân bón nào, cũng không hề bị ô nhiễm chút nào, là rau xanh thuần thiên nhiên!”

“Nghe nói loại rau này rất đắt, chỉ cung cấp cho khách sạn tập đoàn Long Môn, mỗi một đĩa rau xanh ít nhất cũng phải hơn 200 tệ!”

“Đắt hơn nữa cũng có người ăn, đám ăn hàng rất đông đúc. Hơn nữa rau này thật sự ăn rất ngon, không chỉ ăn rất ngon còn rất có dinh dưỡng, nghe nói số lượng tháng này đã được đặt trước rồi, muốn ăn cũng không ăn được!”

“Ghê gớm vậy?”

Lúc này, ở khách sạn Long Môn dòng người đông đúc, rất nhiều thực khách tham ăn đều mộ danh mà đến.

“Nghe nói rau xanh Giang Nam đã được cung ứng vô hạn lượng đến nơi này, ta đặc biệt chạy đến ăn, còn chỗ không?”

Nhân viên phục vụ lễ phép trả lời: “Thật xin lỗi, định mức đã hết. Nếu người muốn ăn nhất định phải đặt trước, thời gian sớm nhất đã được xếp tới một tháng sau.”

“Lâu vậy sao? Bên ngoài còn nơi nào có thể ăn được không?”

“Thật xin lỗi, trong số khách sạn trên cả nước, chỉ có khách sạn Long Môn chúng ta có cung ứng loại rau này.” Nhân viên phục vụ kiêu ngạo nói: “Nếu người ăn được rau xanh Giang Nam ở khách sạn khác, đó chắc chắn là đồ giả không chính tông.”

Thực khách chạy đến rất thất vọng.

Lúc này, một đám trung niên mặc âu phục chỉnh tề hào hứng đi tới, bọn họ móc một tấm thẻ ra để nhân viên phục vụ kiểm tra.

“Cho ta một bữa tiệc chay, chỉ cần rau xanh Giang Nam, không được mang những món khác lên!”

Nhân viên phục vụ khom lưng nói: “Khách nhân tôn quý, xin mời đi theo ta!”

“Vì sao bọn họ có chỗ?” Có người bàn tán, cảm thấy rất bất mãn với những người chen ngang này.

“Các người không nhìn thấy tấm thẻ kia sao? Đó chính là thẻ VIP xanh, nói rõ người kia đã đặt trước rau xanh Giang Nam rồi, lần này hẳn ta dẫn người đến ăn.”

“Thì ra là thế! Lại có thể ăn một bữa tiệc chay, thật sự quá xa xỉ!”

Người mù đi ăn bay ra, đám người đang xếp hàng đều nuốt nước bọt, quá thèm ăn.

Chưa lúc nào bọn họ muốn được ăn như lúc này!

Cùng lúc đó, mấy chiếc xe tải chất rau xanh chạy vào cao ốc Song Tử Tinh.

Cùng ngày, chuyện rau xanh có hương vị không tầm thường bị người phát hiện.

“Công ty cải thiện thức ăn cho chúng ta sao? Sao rau xanh này ăn ngon vậy?”

“Đây là rau gì? Xanh mơn mớn, vô cùng xinh đẹp, hơn nữa ăn còn rất ngon!”

“Không biết, ta chưa từng nếm món rau nào ngon như vậy. Chờ chút nữa ta phải lấy thêm một bát cơm!”

“Cảm giác như không có dầu cũng không thêm muối, chỉ xào qua một chút như vậy, vì sao ăn vẫn ngon tới thế? Hơn nữa rau này còn rất tươi giòn ngon miệng, ăn rất thoải mái!”

“Thật ra ta là người theo chủ nghĩa ăn thịt, nhưng bây giờ ta phát hiện ăn chay cũng rất tốt!”

Kết quả, chưa được bao lâu, tất cả rau xanh đều bị cướp ăn sạch, nhưng đám người còn chưa đã thèm. Trong căn tin chỉ còn thừa lại những món thịt béo ngậy, hơn nữa còn là thừa rất nhiều.

“Lão Hà, đây là rau gì? Mua ở đâu vậy? Chút nữa ta mang một ít về cho lão bà ta ăn!” Một vị lãnh đạo cấp trung ăn đến miệng đầy hương, hắn ta xuyên qua cửa sổ hỏi đầu bếp trong nhà bếp.

Câu hỏi này đúng với suy nghĩ của mọi người, bọn họ cũng muốn mang một chút về cho người nhà ăn.

Vui một mình không bằng vui chung.

Vị đầu bếp họ Hà kia đeo khẩu trang, vừa sắp xếp lại nguyên liệu nấu ăn vừa nói: “Mua? Các người vốn không mua được, đây là rau xanh được cung cấp đặc biệt, là boss Thần Tài của chúng ta trồng, ngoại trừ cung cấp cho mấy tập đoàn đối tác thân thiết, số lượng còn lại đều được bán cho khách sạn Long Môn, vì thế các người vốn không mua được.”

Mọi người thất vọng.

“Vậy chúng ta có thể dẫn người đến khách sạn Long Môn ăn!” Có người đề nghị.

Đầu bếp họ Hà lắc đầu: “Người đừng suy nghĩ hão huyền. Ta có mấy người bạn làm đầu bếp ở đó, bọn hắn nói cho ta biết, người muốn ăn rau xanh Giang Nam đã được đặt trước đến một tháng sau rồi, các người muốn ăn ít nhất cũng phải xếp hàng một tháng, còn không bằng ở đây ăn no. Hơn nữa đĩa đồ ăn mà các người vừa ăn, khách sạn Long Môn bán 400 tệ, lại còn cung không đủ cầu, cho nên các người đừng suy nghĩ nhiều nữa.”

“Vậy chẳng phải vừa rồi ta đã ăn hơn 300 nguyên? Thật xa xỉ!” Một muội tử kêu lên.

“Người mới ăn 300, vừa rồi ta ăn cả hai đĩa, trị giá 800!” Một đồng nghiệp nam nói.

“Ta ăn 1000!” Một tên mập nói.

Chương 239: Đại chiến đài truyền hình, hành trình đào người cả nước!

“Hôm nay xảy ra chuyện gì? Căng tin náo nhiệt như vậy?” Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị cùng nhau đến căng tin, tò mò nói.

“Nữ vương đại nhân, người không biết sao? Hôm nay công ty TNHH thực phẩm cao cấp Giang Nam của tiểu nam nhân nhà người khai trương, số rau xanh này đều được trồng ra từ cơ sở thực phẩm kia, đặc biệt cung cấp cho cao ốc Song Tử Tinh chúng ta.”

“Ta biết điều này, vốn muốn đi tham gia nghi thức thông xe, nhưng lão công không hứng thú, ta cũng không đi.” Bạch Thanh Tuyết lắc đầu, chuyện lớn như khai trương lại không tham gia, nàng thấy rất bất đắc dĩ với sự lười biếng của lão công nhà mình.

Nàng đánh giá căng tin, cuối cùng phát hiện manh mối, nói: “Chỉ mấy món ăn thôi, thật sự ngon vậy sao? Cần kích động như vậy không?”

Vũ Thiên Mị trợn mắt nói: “Nữ vương đại nhân, người đừng nói chuyện không đầu eo, ngày nào người cũng được ăn nguyên liệu nấu ăn tươi mới

nhất, tinh xảo nhất, hơn nữa còn được ăn đồ ăn do nam nhân kia dày công xào nấu, toàn là những món đỉnh phong trên thế giới, có thể nói là nữ nhân hạnh phúc nhất đời này, đương nhiên người không thể hiểu nỗi khổ của người bình thường chúng ta.”

“Nha đầu chết tiệt kia, nói cứ như người chưa từng được ăn vậy!” Bạch Thanh Tuyết vô cùng tức giận.

“Vâng vâng vâng, ta cũng ăn, tạ ơn nữ vương đại nhân thành toàn, ta nhất định sẽ ghi khắc trong lòng, tuyệt không dám quên!”

Cùng lúc đó, khi rau xanh Giang Nam tiến vào chiếm giữ căng tin của các tập đoàn khác, cũng gây ra sự chấn động cực lớn.

Thành phố Giang Nam và các tỉnh xung quanh đều dậy sóng vì đồ ăn Giang Nam.

Rau xanh Giang Nam một pháo vang lên!

Cùng lúc đó, sau đại hội chiêu thương, bề ngoài trông như đài truyền hình Tinh Quang đang phát triển theo chiều hướng tốt, nhưng thật ra sóng ngầm đang phun trào.

Không biết các đài truyền hình lớn có bàn bạc trước hay không, bọn họ không hẹn mà gặp, đồng thời áp dụng thế công mãnh liệt, bắt đầu hoặc sáng hoặc tối tiếp xúc với người bên trong đài truyền hình Tinh Quang, tiến hành đào người.

Hoặc là phát triển gián điệp thương mại, ý đồ ngăn cản đài truyền hình Tinh Quang quật khởi.

Chỉ mới điều tra số liệu, số nhân viên nội bộ đài truyền hình Tinh Quang bị tiếp xúc đã hơn trăm người, trong đó có hơn hai mươi người đều là cấp bậc lãnh đạo, nhìn thấy mà giật mình.

Còn những người không điều tra ra được, chỉ sợ cũng không ít.

Đã có ba vị lãnh đạo nhỏ đưa đơn từ chức.

Lúc ăn cơm ở nhà, Bạch Thanh Tuyết cũng oán thâm chuyện này với Lâm Bắc Phàm.

“Thật ra đây đều là thủ đoạn thường gặp trong thương nghiệp, thủ đoạn của những đài truyền hình này đã có thể tính là ôn hòa, có thể chấp nhận. Nhưng điều khiến ta thật sự đau lòng là, phúc lợi của đài truyền hình chúng ta tốt như vậy, ta dẫn dắt bọn họ cũng không tệ, vì sao mấy người này còn muốn rời đi? Dẫn đến hiện tại, đài truyền hình Tinh Quang đã có chút rối loạn...”

Đúng là phúc lợi của đài bọn họ đã khá tốt, chỉ riêng tiền lương đã cao hơn các đài truyền hình khác 30%. Cuối năm còn có tiền thưởng, tiền hoa hồng kénch xù, đây mới thật sự là bức tranh lớn.

Còn có thỉnh thoảng Lâm Bắc Phàm lại đến phát tiền...

Đây chỉ là mặt tiền tài.

Về các mặt phúc lợi khác, Lâm Bắc Phàm bố trí trận pháp ở đây, cải tiến phong thủy nơi này, có thể điều trị thể xác tinh thần, khiến mỗi người đều giữ được sức khỏe, làm việc rất vui vẻ, hoàn cảnh vô cùng thoải mái, trạng thái luôn ở đỉnh phong.

Còn có đồ ăn trong căng tin, căn tin cung cấp rau xanh Giang Nam có tiền cũng không mua được, đây là phúc lợi cực kỳ to lớn.

Phúc lợi đã nhiều như vậy rồi mà nhân viên còn bị đào đi, nói rõ đám người bị đào đi ấy thật sự là bạch nhãn lang.

Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói: “Bọn họ muốn đào thì đào thôi, có thể đào được bao nhiêu thì cứ đào bấy nhiêu. Bởi vì người bị bọn họ đào đi đều là bạch nhãn lang, những người này không đáng để ta đau lòng. Nòng cốt chân chính của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta là nội dung, không phải đám nhân viên này, đến lúc đó bọn họ sẽ biết sai thôi.”

Đối với Lâm Bắc Phàm, ngoại trừ mấy nhân viên nòng cốt không thể thay thế, những người khác thật sự không quan trọng. Bởi vì người nhiều, mỗi

đài truyền hình và công ty giải trí đều có rất nhiều người, chỉ cần người trả đủ cao, sẽ có thể đào được người đi.

Vấn đề có thể giải quyết bằng tiền thì không thể tính là vấn đề.

Những người này bị đào đi rồi, cùng lắm lại thuê một nhóm người khác tới.

“Ta cũng nghĩ vậy, nhưng ta lại thấy không cam lòng.”

“Thấy không cam lòng, vậy thì lấy đạo của người trả lại cho người, chúng ta cũng bắt đầu đào người, hơn nữa còn đào quy mô lớn, đặc biệt đào mấy nhân viên nòng cốt của bọn họ!”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả nói: “Ta không tin, dựa vào đãi ngộ của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta mà không thể đào được mấy người! Về phần gián điệp thương nghiệp, điều tra được người nào lập tức xử lý người đó, tuyệt đối không nhân nhượng.”

Bạch Thanh Tuyết đồng ý với suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm.

Vũ Thiên Mị đột nhiên nói: “Vậy ai chịu trách nhiệm việc này? Bây giờ đài truyền hình chúng ta đang toàn lực chuẩn bị mấy dự án, ngay cả giám đốc bộ phận nghệ nhân thích hợp với công việc này nhất cũng đang bận rộn chân không chạm đất, thật không thể tìm được ứng viên thích hợp.”

Đôi mắt xinh đẹp của hai nữ nhân đồng loạt nhìn sang.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm run lên, các người nhìn ta làm gì, ánh mắt thật đáng sợ...

Không nhịn được muốn chạy trốn!

Thế là, Lâm Bắc Phàm đành phải nhận lấy nhiệm vụ này, bắt đầu du lịch cả nước.

Điểm dừng chân đầu tiên là Mango TV, ai bảo đài truyền hình này không hợp với đài truyền hình Tinh Quang nhất?

Không đối phó người trước, còn có thể đối phó ai?

Trong chuyến đi Mango này, Lâm Bắc Phàm chủ yếu đào hai người dẫn chương trình hạng hai của đài truyền hình, theo thứ tự là Y Vạn Ngung và La Trung Quân. Không thể không nói, Mango TV rất xuất sắc trong việc đào tạo người dẫn chương trình, nhưng chính vì số lượng nhân tài dẫn chương trình quá đông đúc, khiến rất nhiều người không được trọng dụng, vì vậy hai người này bị Lâm Bắc Phàm để mất tới.

“Rất hân hạnh được gặp hai vị, mời ngồi!” Lâm Bắc Phàm đi thẳng vào chủ đề: “Chắc hẳn các người đều biết ý đồ của ta, bây giờ ta sẽ nói ngắn gọn, ta muốn mời các người đến dẫn chương trình ở đài truyền hình Tinh Quang, không biết ý của các người thế nào?”

Hai người nhìn nhau, không trả lời.

Lâm Bắc Phàm tự nói: “Thật ra, từ việc các người đồng ý đến gặp ta đã chứng minh được các người có ý định này. Bởi vì các người cũng khát vọng cơ hội được thể hiện bản thân, khát vọng cơ hội được công nhận.”

“Ở Mango TV, người dẫn chương trình hạng nhất có Tiểu Cảnh, Uông Tiểu Hàm, Tạ Tiểu Na, còn có hai người dẫn chương trình thiên đoàn 《Happy Camp》 và 《Ngày Ngày Tiến Lên》, các người hoàn toàn không được trọng dụng, ở lại cũng chỉ là phí thời gian. Đài truyền hình Tinh Quang chúng ta cái gì cũng không nhiều, chỉ đặc biệt nhiều chương trình, đặc biệt cần những người dẫn chương trình chuyên nghiệp xuất thân chính quy như các người. Ta không dám hứa chắc các người có thể ngồi lên vị trí hàng đầu, dẫn một chương trình giải trí hàng đầu như Mạnh Tiểu Phi của chúng ta, nhưng ít ra các người cũng có nhiều cơ hội hơn so với việc tiếp tục ở lại Mango TV, đúng không? Ngoài ra, đãi ngộ của đài truyền hình chúng ta... Ta cảm thấy đây là vấn đề các người không cần lo lắng nhất!”

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực, tài đại khí thô nói: “Bởi vì ta có tiền, hơn nữa còn có rất nhiều tiền! Không chỉ có tiền, ta còn rất hào phóng! Với trình độ chuyên nghiệp của các người, đến đài truyền hình Tinh Quang các người sẽ nhận được đãi ngộ gấp bội!”

Đôi mắt hai người sáng rực, thân thiết bắt tay Lâm Bắc Phàm.

Trước khi rời đi, hắn còn thuận tay ném mấy trận pháp tà ác vào trụ sở của Mango TV.

Dám tính toán chúng ta, để các người xui xẻo mỗi ngày!

Chương 240: Thuê bằng lương cao! Lâm Bắc Phàm ta, không thiếu tiền!

Giải quyết xong Mango TV, Lâm Bắc Phàm đến điểm dừng chân tiếp theo Blueberry TV.

Điều đáng khen ngợi nhất của Blueberry TV là năng lực chế tác chương trình truyền hình, bởi vì bọn họ có người chế tác cực giỏi. Tuy các chương trình được sản xuất ra vẫn kém đài truyền hình Tinh Quang, nhưng cũng là đỉnh phong trong nghề.

Lần này Lâm Bắc Phàm muốn đào Lý Bác Chủ nhà chế tác kim bài của Blueberry TV.

“Lâm tiên sinh, chào người, không biết người hẹn ta ra đây là có việc gì.” Lý Bác Chủ là một người trẻ tuổi, mới ngoài 30, làn da rất trắng, dáng vẻ nhã nhặn.

“Ta đến để đào người.” Lâm Bắc Phàm đi thẳng vào vấn đề.

Lý Bác Chủ xoa tay, cười khổ nói: “Lâm tiên sinh nói đùa, năng lực chế tác chương trình giải trí của đài truyền hình Tinh Quang các người đã là đỉnh phong trong ngành, ta không theo kịp, sao đài truyền hình Tinh Quang lại cần ta?”

“Cần, rất cần, chỉ cần là nhân tài chân chính chúng ta đều cần!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả, dùng giọng điệu đầy vẻ dụ dỗ nói: “Người có muốn chế tác ra một tiết mục vương bài không?”

Đôi mắt Lý Bác Chủ sáng lên.

“Người có muốn chế tác một chương trình ăn khách không?”

Đôi mắt Lý Bác Chủ lại sáng lên.

“Người có muốn chế tác một chương trình toàn dân không?”

Đôi mắt Lý Bác Chủ sáng chói, sáng vô cùng.

“Vậy gia nhập đài truyền hình Tinh Quang chúng ta đi, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta rất cần nhân tài chế tác trẻ tuổi lại có ý tưởng như Lý tiên sinh! Bởi chúng ta thiếu nhân tài, nên có rất nhiều chương trình không được sản xuất, chỉ cần Lý tiên sinh gia nhập vào đài truyền hình chúng ta, những thứ này hoàn toàn không phải vấn đề!”

“Thế nhưng, Lâm tiên sinh, ta đã ở Blueberry TV nhiều năm, bọn họ có ơn tri ngộ với ta...” Thật ra trong lòng Lý Bác Chủ đã dao động, nhưng vẫn chưa thể hạ quyết tâm.

“Lý tiên sinh, người biết tiền lương của chế tác chương trình ở đài truyền hình Tinh Quang chúng ta là bao nhiêu không?”

Lý Bác Chủ lắc đầu.

“Vậy ta lấy tên mập mập Tiền Đa Đa kia làm ví dụ đi.” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Năm ngoái hẳn ta làm ba chương trình cho đài truyền hình chúng ta, theo thứ tự là 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Phi Thành Vật Nhiễm》 và 《Trù Vương Tranh Phách》, tổng thu nhập lên đến hai ức, còn nhiều hơn cả số tiền hẳn ta kiếm được trong ba năm làm đạo diễn.”

Đôi mắt Lý Bác Chủ phát ra ánh sáng hợp kim titan.

Lâm Bắc Phàm đứng lên, đưa tay phải ra, nói: “Hiện tại chúng ta đang trống chỗ, chân thành mời Lý tiên sinh gia nhập liên minh!”

Lý Bác Chủ cũng đứng lên, đưa tay phải ra nắm chặt tay Lâm Bắc Phàm: “Vậy ta còn từ chối nữa thì bất kính.”

Điểm dừng chân thứ ba, Lychee TV, đào đi một biên tập nổi tiếng và mấy biên tập viên.

Điểm dừng chân thứ tư, Tomato TV, trực tiếp đào một giám đốc sản xuất.

Điểm dừng chân thứ năm...

Lâm Bắc Phàm luôn đào những người không phải hạng nhất ở mỗi đài truyền hình, nhưng lại đào đi những người rất có năng lực, bởi vì bọn họ là hàng đẹp giá rẻ, hơn nữa lại có thể bổ sung vào nhân sự tầm trung của đài truyền hình Tinh Quang, cải thiện cấu trúc kim tự tháp.

Nhắm vào người khác, Lâm Bắc Phàm sẽ hốt thuốc đúng bệnh, một kích tất trúng, sau đó dùng tiền tài tấn công, một lần bắt lại.

Lâm Bắc Phàm vốn không che giấu hành tung, cuối cùng chuyện hấn thăm viếng mấy đài truyền hình đã bị phát hiện, sau đó tạo nên sóng to gió lớn.

“Hóa ra là Lâm Bắc Phàm đang đào người? Ta đã nói Tiểu Trương đang làm rất tốt, còn muốn cất nhắc hấn ta, sao đột nhiên hấn ta lại từ chức, thì ra là tên hỗn đản kia âm thầm giở trò quỷ!”

“Lại đào mất hai người dẫn chương trình tiềm năng nhất của ta, đào gãy đội hình dẫn chương trình của ta!”

“Ghê tởm hơn là, hấn đào mất giám đốc sản xuất của chúng ta!”

“Tên tiểu tử thú vị này thật sự không nói nổi, chúng ta bồi dưỡng mấy nhân tài này dễ dàng lắm sao, kết quả chưa gì đã bị đào đi. Thật sự đáng hận, còn cạnh tranh thế nào được nữa?”

“Nhất định phải đề phòng tên hỗn đản này!”

Trong đó, tổn thất lớn nhất là Blueberry TV.

Mấy năm qua, bọn họ vất vả lắm mới bồi dưỡng được nhà chế tác chương trình giải trí ưu tú Lý Bác Chủ, chế tác ra mấy chương trình giải trí rất ưu tú, kết quả Lâm Bắc Phàm vừa đến người đã bị đào đi.

Không chỉ đào người của bọn hấn đi, còn đào cả đoàn đội của bọn hấn, đài truyền hình rất hỗn loạn.

Đối mặt với sự thảo phạt của các đài truyền hình lớn, Lâm Bắc Phàm quay một quảng cáo tuyên dụng.

Trong quảng cáo, hấn vùn đạm phong khinh: “Ta đào người thì thế nào? Các người có thể đào người, vì sao ta không thể? Các người không thể đư ra nôi đấi ngô kia, thì đừn trì hoãn tương lai của người ta! Một cây làm chẳng nên non, nếu đấi nhân tài có thể làm việc vui vẻ ở đài truyền hình các người, thu nhập hài lòng, ta có thể đào đưc sao? Nhân tài rất quý giá, bọn họ nên đưc tôn trọng, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta rất tôn trọng nhân tài.”

Lâm Bắc Phàm vùn tay nói: “Ở đây, ta kêu gọi nhân tài của các đài truyền hình, nếu các người cảm thấy mình là người chuyên nghiệp, nhưng đấi ngô của đài truyền hình không xứng với năng lực của các người, các người có thể gửi lý lịch đén hòm thư của ta, ta sẽ khảo sát, chỉ cần phù hợp với yêu cầu, chúng ta chắc chắn sẽ để trống chỗ, chân thành mời các người gia nhập đài truyền hình Tinh Quang, đòng mưu đại nghiệp!”

Lâm Bắc Phàm vổ ngực, ngạo kiêu nói: “Lâm Bắc Phàm ta không thiếu tiền!”

Trừ quảng cáo này ra, Lâm Bắc Phàm còn đắng bảng tiền lương nhân viên các bộ phận của đài truyền hình Tinh Quang, chọc mù mắt người trong ngành, dù là nhân viên ngành nghề bình thường nhất, tiền lương cũng cao hơn tiêu chuẩn bình quân 30%, đừn nói đén cuối năm còn khoản lì xì khen thưởng kếp xù.

Rất nhiều nhân tài kỹ thuật chuyên nghiệp rục rịch, sơ yếu lý lịch bay vào hòm thư như hoa tuyết.

Trên thực tế, đài truyền hình Tinh Quang vô cùng hấp dẫn người khác, đấi ngô tiền lương phong phú, năng lực chế tác chương trình ưu tú, nhìn thế nào cũng thấy đây là một đài truyền hình tiên đò vô lượng.

Chỉ là lúc trước bọn họ không tìm đưc cơ hội. Hiện tại, Lâm Bắc Phàm đã mở rộng cửa, toàn bộ nhân tài ào ào tuôn qua.

Đài truyền hình bị đào người nghiêng rắng nghiêng lợi, những đài truyền hình còn chưa bị đào người người cảm thấy bất an.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại mặc kệ, hắn vẫn làm theo ý mình, đến đài truyền hình nào lại đào người của đài truyền hình đó.

Còn đào ngay trước mặt lãnh đạo đài truyền hình. Lúc này, Lâm Bắc Phàm vô cùng hưng phấn, đào một người chuẩn một người.

Nhìn sắc mặt mấy vị đài trưởng quen thuộc biến thành đen thui, Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ.

Trừ khi người bỏ ra nhiều hơn ta, nếu không người tuyệt đối không trốn khỏi ma chường của ta.

Chỉ đơn giản thô bạo như vậy.

Kết quả đi một vòng, Lâm Bắc Phàm đào được bốn người gồm có lãnh đạo tầm trung hoặc nhân tài kỹ thuật, đều là những người mà đài truyền hình Tinh Quang đang cần, thuận tiện bổ sung vào tầng lớp nhân tài cao cấp của đài truyền hình Tinh Quang.

Đến lúc này, nhờ đám nhân tài mới tập hợp, đài truyền hình Tinh Quang đã được tính là một đài truyền hình hạng hai.

Đài truyền hình mất đi 3, 4 nhân tài, kết quả đào về được 43 người, tỉ lệ báo thù gấp 10 lần, Lâm Bắc Phàm hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc, dẹp đường hồi phủ.

Cùng lúc đó, 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 đã chế tác được sáu kỳ, có thể bắt đầu phát sóng.

Chương 241: Phát sóng 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 !

《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 là chương trình tạp kỹ đầu tiên của đài truyền hình Tinh Quang trong năm nay, thành tích tốt hay không đều ảnh hưởng đến sự phát triển sau này của đài truyền hình, vì vậy vào ngày phát sóng, mọi người trong đài truyền hình bày trận sẵn sàng đón quân địch.

Ngay cả đầu cá muối Lâm Bắc Phàm cũng bị hai nữ nhân kéo đến đài truyền hình, còn nói như thế này có thể dính chút may mắn.

Ôi, các người thật sự coi ta là linh vật sao...

Kết quả vừa ôm con mèo nhỏ đi vào đài truyền hình Tinh Quang, Lâm Bắc Phàm đã bị Dương Tử Nhi lôi đi.

“Nào, nhanh đi uống rượu với ta!”

“Bây giờ cả người người đầy mùi rượu, còn uống gì nữa?”

“Không uống rượu ta sẽ căng thẳng.”

“Người căng thẳng cái gì?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

“Hôm nay sẽ phát sóng 《Bảo Tàng Quốc Gia》, chẳng may tỉ suất người xem của 《Bảo Tàng Quốc Gia》 không tốt thì phải làm sao bây giờ?” Dương Tử Nhi lo lắng nói.

Lâm Bắc Phàm trợn mắt: “Thật đúng là rảnh rồi lo lắng lung tung, tỉ suất người xem có cao hay không, có quan hệ lớn tới mức nào với người? Ta phát hiện người thật quá quan tâm chương trình 《Bảo Tàng Quốc Gia》 này rồi. Không chỉ tốn rất nhiều thời gian tiến hành thiết kế phối nhạc, còn quan tâm đến việc thiết kế vũ đạo của chương trình và những việc khác, bây giờ còn lo lắng chương trình phát sóng không tốt, cứ như lão mù vậy.”

Dương Tử Nhi tức giận đến đỏ bừng cả mặt, thẹn quá hóa giận, gương mặt múa vuốt nhào qua: “Ta cho người nói nhảm này! Ai giống lão mù, người mới giống lão mù!”

“Buông tay, buông tay, buông tay...”

Kết quả, Dương Tử Nhi sổng chết không thả, gần như treo cả người trên người Lâm Bắc Phàm, hai người dính chặt lấy nhau, gần như cảm nhận được độ ẩm trên da thịt đối phương, còn có hơi thở... nồng nặc mùi rượu.

Nếu không phải ta là người đã có lão bà, ta đã giải quyết người ngay tại chỗ rồi.

Lâm Bắc Phàm bắt đắc dĩ nói: “Ta uống rượu với người được chưa!”

“VẬY còn tạm được!” Cuối cùng Dương Tử Nhi buông tay ra, phát hiện mình đang treo trên người Lâm Bắc Phàm, khuôn mặt nàng đỏ lên, rất kiêu diễm, sau đó nàng làm như không có chuyện gì xảy ra tụt xuống, nghiêm mặt nói: “Còn không nhanh đi theo ta!”

Thế là, hai người đến hầm rượu nhỏ trong không gian âm nhạc, vừa uống rượu vừa xem tivi.

Lúc này, rất nhiều khán giả trung thành của đài truyền hình Tinh Quang đã sớm chờ trước tivi.

Tất cả đều vì lúc trước đài truyền hình Tinh Quang đã tung ra ba tiết mục vương bài, không chỉ lấy được tỉ suất người xem cực cao, còn nhận được sự hoan nghênh rộng rãi, còn thu hoạch rất nhiều giải thưởng trong lễ trao giải Kim Chung được quốc gia công nhận, vì vậy bây giờ thương hiệu của đài truyền hình Tinh Quang đã được đảm bảo, chỉ cần bọn họ đẩy chương trình ra, không cần tuyên truyền giới thiệu gì cũng sẽ có rất nhiều người chú ý.

Đặc biệt đây là chương trình giải trí đầu tiên được ra mắt trong đầu năm nay, trải qua thời gian nửa năm mới đưa ra chương trình thứ tư, khiến người ta đặc biệt chờ mong.

Vì vậy, dù đây là một chương trình thể loại lịch sử, nhưng tỉ suất người xem mở màn không hề thấp, đạt đến 1.8%, tuy kém tỉ suất mở màn của mấy chương trình kia, nhưng vẫn có thể đè bẹp các đài truyền hình khác.

Tuy Tiểu Triệu chưa đến 20 tuổi, rất trẻ, hẳn ta đã là khán giả trung thành của đài truyền hình Tinh Quang.

Nói đúng ra, cả nhà hẳn ta đều là khán giả trung thành của đài truyền hình Tinh Quang.

Cha mẹ hẳn ta rất thích xem hai chương trình giải trí 《Phi Thành Vật Nhiễu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, nói là muốn học tập kinh nghiệm trước, sau này giúp hẳn ta tìm việc làm và tìm lão bà tốt.

Nhưng Tiểu Triệu lại thích 《 Trù Vương Tranh Phách 》 hơn, bởi vì chương trình này để hẳn ta lĩnh hội được trù nghệ bác đại tinh thâm của Trung Quốc, lĩnh hội được nền âm thực 5000 năm Trung Quốc.

Hắn ta say mê lịch sử Trung Quốc lâu đời.

Bây giờ, đài truyền hình Tinh Quang lại đẩy ra một chương trình giải trí liên quan đến lịch sử, khiến hẳn ta vô cùng chờ mong, ngồi sẵn trước tivi, chờ chương trình được phát sóng.

Cuối cùng đã đến 9 giờ, 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 đã bắt đầu phát sóng.

Theo tiếng nhạc trong trẻo êm tai như nước suối trong núi, vô cùng dễ chịu, thứ đầu tiên hiện ra trước mắt Tiểu Triệu là phong cảnh núi non hồ nước tuyệt đẹp, khung cảnh chim xanh yên tĩnh kiếm ăn, đám nhóc rượt đuổi nô đùa vui vẻ và kiến trúc hiện đại xinh đẹp...

Những cảnh tượng ấy, không một cảnh nào không nói lên cuộc sống tươi đẹp mà mọi người mơ ước.

Trong lòng Tiểu Triệu nghi ngờ: “Không phải Bảo Tàng Quốc Gia sao? Phát những thứ này làm gì? Thế nhưng, âm nhạc thật sự khá hay!”

Tất cả cảnh đẹp từ xa đến gần, cuối cùng tập trung lại một cánh cửa lớn màu đỏ son.

Đúng lúc này, tiếng chung cổ chấn động mà chậm rãi vang lên, như Thần Chung Mộ Cổ, gõ vào ký ức lịch sử ở nơi sâu nhất trong đầu hẳn ta, cánh cửa màu đỏ son mở ra, cũng chậm chậm mở ra bức tranh lịch sử.

Tử Cầm Thành rộng rãi trang nghiêm, Vạn Lý Trường Thành nối từ đông sang tây, thành Lạc Dương hùng vĩ...

Theo những thăng trầm của câu chuyện lịch sử, nhịp điệu liên tục thay đổi, tiếng chuông trầm thấp như gõ vào trung tâm của lịch sử.

Những nốt nhạc rung động tâm can, như một cuộc hành trình mộng ảo thần kỳ, lại như một bộ phim sử thi quy mô lớn, phong cảnh cổ kính và tráng lệ

nhẹ nhàng lướt qua, bức tranh văn minh hùng vĩ lần lượt hiện ra.

“Âm nhạc này... Âm nhạc này thật sự dễ nghe!”

Tiểu Triệu tự lẩm bẫm, trong lòng tràn ngập sự rung động khó diễn tả thành lời. Nhất là lúc nhìn thấy từng cảnh của lịch sử cổ thành Trung Hoa, cảm giác tâm hồn của mình bị đánh thật mạnh, tự nguyện đắm chìm khó có thể tự kiềm chế.

Đáng tiếc, đoạn âm nhạc mở màn này chưa đến hai phút đồng hồ, khiến hẳn ta nghe chưa đủ đã ghiền.

“Chắc chắn phải tìm bản nhạc mở đầu này để nghe lại!”

Lúc này, người bị rung động bởi âm nhạc mở màn này đâu chỉ có một mình Tiểu Triệu?

Còn có rất nhiều khán giả ngồi trước tivi rung động bởi ca khúc khí thế hào hùng này, như có thể nhìn thấy được thăng trầm và sự hưng suy thay đổi của lịch sử Trung Hoa từ trong ca khúc mở màn, trong lòng có rất nhiều cảm xúc.

Ngay từ phần âm nhạc mở màn đã kinh điển như vậy, bọn họ càng đặt nhiều kỳ vọng vào 《Bảo Tàng Quốc Gia》 hơn, tỉ suất người xem nhẹ nhàng tăng lên, hơi vượt qua 2%, đạt đến 2.05%.

Lúc này hình ảnh xoay chuyển, cuối cùng đã quay về trường quay.

Âm nhạc thay đổi, tiết tấu trở nên nhẹ nhàng. Tiết tấu này như sự kết hợp giữa những nhạc cụ du dương của Trung Hoa với sự cô đọng của âm nhạc thịnh hành phương Tây, cũng rất dễ nghe.

Theo tiết tấu nhẹ nhàng, đủ loại ánh đèn thay đổi lập lòe.

“Vũ đạo thật sự xinh đẹp thời thượng, không giống chương trình lịch sử, càng giống chương trình giải trí dành cho giới trẻ hơn!”

So với vũ đạo truyền thống của các chương trình lịch sử, hiển nhiên người trẻ tuổi như Tiểu Triệu càng dễ chấp nhận điều này hơn.

Theo âm nhạc dễ nghe và ánh đèn sân khấu thay đổi theo vũ đạo, người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi mặc âu phục, chững chạc đàng hoàng đi ra từ hậu trường.

“Lại là Mạnh đầu trọc, có lẽ chương trình này rất đáng xem!”

Mạnh đầu trọc đã là thương hiệu của đài truyền hình Tinh Quang, không chỉ năng lực dẫn chương trình vững vàng, hơn nữa có yêu cầu nghiêm khắc với chương trình. Chỉ cần nhìn thấy cái đầu trọc lóng lánh ánh vàng, đã có thể chứng minh chương trình này không kém.

Nhìn vào ống kính, Mạnh đầu trọc cất tiếng nói thuần hậu lại từ tính: “Hãy để bảo vật quốc gia trở nên sống động, đây là chương trình 《Bảo Tàng Quốc Gia》 đi tìm kiếm văn hóa quy mô lớn, chương trình do một mình tập đoàn Thiên Tử quan danh phát sóng. Mở màn khốc huyễn như thế, vừa nhìn đã biết đây là chương trình của người trẻ tuổi, chúng ta mới bao nhiêu tuổi chứ? Cũng chỉ trên dưới 5000 năm.”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay.

Mạnh đầu trọc tiếp tục nói: “Ta là Mạnh Tiểu Phi, người hướng dẫn số 001 của 《Bảo Tàng Quốc Gia》, danh hiệu này nặng đến mức nào, cùng nhìn chín nhân vật chính đang tề tựu ở đây, mọi người sẽ biết, bọn họ là –”

“Bảo tàng Cố Cung đã sắp nghênh đón xuân xanh thứ sáu trăm của Tử Cẩm Thành!”

“Bảo tàng Thượng Hải bao gồm muôn vàn loại nghệ thuật của Trung Hoa cổ đại!”

“Bảo tàng tổng hợp quy mô lớn đầu tiên do quốc gia đầu tư xây dựng, bảo tàng Nam Kinh!”

“Bảo tàng lịch sử và nghệ thuật nơi chứng kiến mô hình đa nguồn của nền văn minh Trung Hoa, bảo tàng tỉnh Hồ Nam!”

“Nơi bắt nguồn nền văn minh thời thượng cổ của Trung Hoa, bảo tàng Hà Nam!”

“Bảo tàng lịch sử Thiểm Tây xây dựng lại nền văn minh của bốn triều đại Chu, Tần, Hán, Đường!”

“Bảo tàng tỉnh Hồ Bắc tập hợp văn hóa Kinh Sở to lớn!”

“Bảo tàng tỉnh Chiết Giang được truyền tụng là trường ca xuyên suốt vạn năm!”

“Bảo tàng đầu tiên của Trung Hoa mới, bảo tàng tỉnh Liêu Ninh!”

Chương 242: Kỳ tích xảy ra!

Nhìn thấy nhiều viện bảo tàng nổi tiếng dắt tay nhau mà đến như vậy, đồng chí tiêu Triệu kinh hãi.

“Không hổ danh là Tinh Quang! Dù làm một tiết mục lịch sử cũng cao như thế, lại có thể mời được chín viện bảo tàng lớn nhất trong nước, trâu! Thật là quá trâu!”

Đồng chí tiêu Triệu bị chấn động đến trợn mắt hốc mồm.

Có lẽ người không biết mấy viện bảo tàng khác có trình độ như thế nào, nhưng người nhất định phải biết rõ viện bảo tàng Cố Cung.

Mà có thể song song nổi danh với viện bảo tàng Cố Cung, thì trình độ của bọn hắn có thể kém sao?

Cho nên, có thể khiến chín viện bảo tàng siêu cấp này liên hợp tham gia một tiết mục, lực ảnh hưởng như thế nào người biết rồi đó.

Đây cũng là một trong những bức cách của tiết mục này!

Tuy tiết mục vừa mới bắt đầu, nhưng tỉ lệ người xem lại lần nữa bay lên cao, đạt đến 2.2%.

Tuy tỉ lệ người xem đài kém hơn thành tích trước kia của Tinh Quang không ít, nhưng một tiết mục lịch sử lại có thể lấy được tỉ lệ người xem như vậy, đã có thể tính là tương đối khá.

Đài truyền hình Tinh Quang, Dương Tử Nhi đang vừa uống rượu vừa xem tỉ vi bỗng nhiên hỏi: “Hiện tại tỉ lệ người xem là bao nhiêu?”

“2.22%, đang dẫn đầu, cũng không tệ lắm!”

“Ừm.”

Dương Tử Nhi cúi đầu, một lát sau nhin không được hỏi: “Người nghĩ có khả năng đạt tới 3% không?”

“Đề tài hạn chế, có chút khó khăn.”

“Ừm.”

Dương Tử Nhi lần nữa cúi đầu, sau đó lại hỏi: “Liệu có thể phát sinh kỳ tích không?”

“Nghĩ nhiều như vậy làm gì, uống rượu của người đi!”

Lâm Bắc Phàm dùng ngón tay búng lên trán nàng.

“Bại hoại!”

Lúc này, trong tiết mục 《Bảo Tàng Quốc Gia》.

Mạnh đầu trợ giàu cảm tình nói: “Mỗi một bảo tàng đều là bảo khố gen của văn hóa dân tộc, sinh mệnh quý giá của mỗi một di vật văn hóa đều khiến người khác phải thán phục, chín viện trưởng cùng nhau tọa trấn, bọn hắn sẽ mở ra đại môn bảo khố bọn họ đã thủ hộ nhiều năm, thậm chí tuyển chọn hai mươi bảy trọng khí quốc bảo, trưng ra cho mọi người cùng thưởng thức, tranh huy với nhật nguyệt.”

“Là người hướng dẫn số 001 《Bảo Tàng Quốc Gia》, ta cũng vì hai mươi bảy quốc bảo mà triệu tập hai mươi bảy người thủ hộ di sản truyền

kỳ kiếp trước, giải thích cố sự kiếp này. Nhưng mà, mỗi viện bảo tàng ba kiện quốc bảo, chỉ có một kiện có thể được đặc triển trong Cố Cung 《Bảo Tàng Quốc Gia》. Từ hôm nay trở đi, mọi người có thể thông qua Weibo, Wechat phía chính phủ tiến hành hoạt động bỏ phiếu cho 《Bảo Tàng Quốc Gia》 của Tỉnh Quang, xem quốc bảo nào có thể thu được vinh hạnh đặc biệt này, một phiếu của các vị đều cực kỳ quan trọng.”

Được trưng bày đầu tiên là ba kiện quốc bảo của viện bảo tàng Cố Cung, theo thứ tự là 《Thiên Lý Giang Sơn Đồ》 của Vương Hi Mạnh, đủ loại trực tải đại bình và thạch cổ.

Thông qua phương thức giải thích diễn dịch hoàn toàn mới về kiếp trước và kiếp này của quốc bảo để biểu hiện ra vẻ đẹp văn minh lịch sử của quốc bảo.

Tiết mục vững bước tiến lên, tỉ lệ người xem cũng chậm chạp kéo lên, bất tri bất giác liền đạt đến 2.5%.

Xong quốc bảo thứ nhất, lúc người thủ hộ quốc bảo thứ hai đăng tràng, một người là thần tượng tân sinh, một người là ảnh đế có uy tín, đều là minh tinh được hoan nghênh vô cùng, tỉ lệ người xem lại tăng lên thêm một chút, đạt đến 2.8%.

Nhưng nhìn bộ dáng, chắc chỉ có thể đạt tới 2.8%, không có khả năng cao hơn nữa.

Tỉ lệ người xem như vậy cũng đã rất thành công rồi, nhưng so sánh với các thành tích trước đó, khó tránh khỏi khiến người có chút thất vọng.

Ngoại trừ Tỉnh Quang chú ý tỉ lệ người xem tiết mục, các đài truyền hình lớn khác cũng chú ý.

Bây giờ, Tỉnh Quang và những đài truyền hình khác va chạm rất nhiều, đã là đại địch của mọi người, bọn hắn nhất định phải nghĩ hết tất cả biện pháp để ngăn cản nó quật khởi, không tiếc áp dụng thủ đoạn bỉ ổi.

Thế nhưng khi bọn hắn biết rõ tiết mục này vừa mở màn đã có tỉ lệ người xem nghiền ép bọn hắn, bọn hắn lại phiền muộn vô cùng.

Khi bọn hắn phát hiện tỉ lệ người xem tiết mục này kém hơn các tiết mục trước kia của Tinh Quang, bọn họ lại mừng rỡ vô cùng, cho rằng cơ hội đã tới.

Bọn hắn mặc kệ tiết mục này mang tính chất gì, chỉ cần có chút tỉ vết, bọn hắn sẽ dám bơi đen.

“Rất tốt! Đây là cơ hội rất khó có được, chúng ta nhất định phải xuất thủ chèn ép bọn hắn xuống!”

“Nhất định phải ngăn cản Tinh Quang, nếu không sẽ không kịp nữa!”

“Ngay cả làm một tiết mục lịch sử cũng lợi hại như vậy, nếu lại để cho hắn tiếp tục chơi, còn cần chúng ta làm gì nữa?”

“Lần này nhất định phải ra tay độc ác, bơi đen chết bọn hắn cho ta, khiến bọn hắn vĩnh viễn không thể xoay người!”

“Tuy tiết mục 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 rất xuất sắc, nhưng chỉ có thể xin lỗi, ai bảo chúng ta là địch nhân?”

Các đài truyền hình lớn xoa tay, chuẩn bị cho Tinh Quang một đòn phủ đầu thật mạnh.

Nhất là phó đài trưởng Vương Luân của Mango TV, hắn ta đang chuẩn bị phát động thủy quân đến bơi đen Tinh Quang, kết quả bỗng nhiên trước mắt tối sầm.

“Đã xảy ra chuyện gì? Sao lại cúp điện? Các người tới đây kiểm tra cho ta”.

“Vương phó đài trưởng ngài chờ một lát, hiện tại toàn bộ đài truyền hình đều bị mất điện, ta đã sai người đi kiểm tra tu sửa!”

“Không phải có máy phát điện dự bị sao?”

“Dường như tuyến đường của nguồn điện dự bị cũng xảy ra vấn đề!”

“Chờ... Vậy tiết mục của chúng ta thì sao?”

Trong lòng Vương phó đài trưởng dâng lên dự cảm không tốt.

“Toàn bộ đài truyền hình đều mất điện, sao mà phát chương trình được?”

Đây là sự cố phát hình, sắp xảy ra chuyện rồi.

Vương phó đài trưởng đổ mồ hôi như mưa, hắn ta sốt ruột đứng lên, kết quả không cẩn thận đụng trúng chân bàn, âm một tiếng ngã trên mặt đất, đầu roi máu chảy, kính mắt tan nát.

Còn có phó đài trưởng Blueberry TV Trương Vĩnh Quyền, hắn ta cũng đang chuẩn bị xuất thủ, kết quả một vị lão đồng chí phụ trách phát sóng chương trình gần đây luôn cảm thấy tâm thần không yên, luôn không cách nào nâng cao tinh thần, mê man ngã vào bàn ngủ thiếp đi, kết quả hắn ta không chú ý, chạm đến một cái khóa khác, TV liền đen thui.

Sau đó, khán giả đang xem chương trình của hai đài này đều mờ mịt.

“Chuyện gì xảy ra? Sao bỗng nhiên tối thui?”

“Bọn họ có ý gì vậy? Đang đến đoạn gay cấn nhất, lại có thể làm như vậy với ta?”

“Bị đài phát thanh và truyền hình phong đài rồi sao?”

“Không xem được tiết mục này, thôi đi, đổi kênh khác xem!”

Thế là, người đang xem chương trình của hai đài truyền hình lớn lập tức di chuyển trận địa.

Khung giờ vàng tối thứ sáu là thời điểm cạnh tranh kịch liệt, nhưng tiết mục đặc sắc lại đáng để xem thì chỉ có của mấy đài truyền hình kia, ngoại trừ Mango TV, Blueberry TV, Lychee TV và Tomato TV, cũng chỉ còn lại mỗi Tinh Quang.

Nhưng sở trường của Lychee TV và Tomato TV không nằm trên chương trình truyền hình, cho nên _____

Ngay lúc này, đài truyền hình Tinh Quang.

Lâm Bắc Phàm đang uống rượu bỗng nhiên kinh ngạc nói: “A? Tỷ lệ người xem lại có thể tăng trưởng, đạt đến 2.9%?”

“Làm sao làm sao, nhanh cho ta xem một chút!”

Dương Tử Nhi hưng phấn chạy tới, đoạt lấy điện thoại xem xét, sau đó lớn tiếng kinh hô: “Không phải 2.9%, mà là 2.95%! Trời ạ, đột phá! Đột phá 3%!”

“Sao lại tăng nhanh như vậy, chuyện này không khoa học!”

Lâm Bắc Phàm vẻ mặt không tin nói.

“Nhưng đúng là nó tăng lên, kỳ tích quả nhiên đã xảy ra! Dương Tử Nhi ta mới là nữ thần may mắn!”

Dương Tử Nhi điên gọi.

“Đúng là gặp quý!”

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên.

Lúc đầu mọi người cho rằng đây chỉ là hiện tượng ngẫu nhiên, kết quả không nghĩ tới tỷ lệ người xem một khi dâng lên liền không dừng được.

Lúc đầu chỉ vừa mới đột phá 3%, kết quả chỉ trong nháy mắt lại đến 3.05%, sau đó là 3.10%...

Cảm giác tựa hồ có người thúc đẩy sau lưng, không có dấu hiệu ngừng lại.

Tỷ lệ người xem muốn tăng hẳn đã sớm tăng, không nghĩ tới sau khi chương trình được phát sóng hơn phân nửa, chuẩn bị kết thúc mới bắt đầu tăng vọt.

Phong thức tăng trưởng quý dị như vậy, đây là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy.

Chương 243: Nhật báo Nhân Dân khen ngợi 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết hưng phấn vọt vào.

“Lão công, biết ngay là chàng đang ở đây! Chàng biết không, tỉ lệ người xem đài truyền hình chúng ta bỗng nhiên tăng vọt! 《Bảo Tàng Quốc Gia》 bạo hỏa, chúng ta lại có thêm một chương trình truyền hình bạo hỏa!!

“Ta biết, ta vừa mới biết khi nãy.”

Lâm Bắc Phàm quơ quơ điện thoại, sau đó nghi ngờ nói: “Thế nhưng thật kỳ quái, vì sao đến cuối cùng tỉ lệ người xem mới bắt đầu tăng vọt? Hậu kỳ cũng không có điểm nào đáng để ca ngợi mà?”

“Việc này thì ta biết...” Vũ Thiên Mị cũng hưng phấn vọt vào, ôm điện thoại nói: “Bởi vì chương trình của Mango TV và Blueberry TV bỗng nhiên tối đen, khiến tiết mục chậm chạp không cách nào phát ra, vì thế toàn bộ người đang xem hai đài truyền hình này đều di chuyển trận địa đến đài truyền hình chúng ta, từ đó dẫn đến tỉ lệ người xem bạo tăng.”

“Thì ra là thế!”

Đám người bùng tỉnh đại ngộ.

“Nhưng vì sao bỗng nhiên chương trình lại tối đen? Là trùng hợp hay là âm mưu?”

Vũ Thiên Mị tiếp tục lướt điện thoại, hưng phấn nói: “Mango TV vừa ban bố thông cáo khẩn cấp, bởi vì công trình tổng bộ đài truyền hình biến chất, tuyến đường xảy ra trục trặc dẫn tới mất điện tạm thời, cho nên mới xảy ra sự cố phát hình. Còn Blueberry TV đến nay vẫn chưa có bất kỳ phản ứng gì, có điều ta đã mua chuộc nội gian, hẳn ta vụng trộm nói cho ta biết, là do nhân viên nội bộ gây ra sự cố, hiện tại đang khẩn cấp xử lý!”

“Bởi vì hai đài truyền hình này bị xui xẻo, nên Tinh Quang chúng ta quật khởi!”

Đột nhiên Bạch Thanh Tuyết hưng phấn ôm lấy Lâm Bắc Phàm, kích động nói: “Lão công, kéo chàng tới thật quá đúng! Chàng đúng là linh vật của chúng ta, chàng đúng là thần may mắn của chúng ta! Yêu chàng, hôn hôn!”

Lâm Bắc Phàm bị nữ nhân nhà mình thổi lằng lằng.

Vô cùng không biết xấu hổ đưa mặt lên, để cho nàng tiếp tục hôn hôn.

Vũ Thiên Mị cũng rất vui vẻ: “Ta cũng cảm thấy tiểu nam nhân này thật quá may mắn, tựa hồ chỉ cần có hắn ở, chuyện sẽ luôn phát triển theo chiều hướng có lợi cho chúng ta! Tựa như hành động đào góc tường lần này, dạo một vòng các đài truyền hình, kết quả hắn có thể đào trở về bốn mươi ba nhân tài cao cấp!”

“Còn có lần tại buổi lễ trao giải Kim Chung kia, chúng ta không giải thích được ăn sạch sẽ các giải thưởng hạng mục âm nhạc!”

“Còn có lần đi mua phim truyền hình trước đó, gia hỏa này báo ra mức giá thấp nhất, lại có thể đánh bại các đài truyền hình, ôm phim truyền hình trở về!”

“Mua một mảnh đất để trồng đồ ăn, kết quả lại ôm về một bồn tụ bảo!”

“Mua một website phá sản để xem tiểu thuyết, kết quả bây giờ giá trị thị trường đã đột phá 60 ức! Ly kỳ hơn chính là hắn viết một quyển tiểu thuyết, lại vớt về 200 ức!”

“Càng chưa nói 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 ...”

Hai nàng thuộc như lòng bàn tay.

Sau đó bọn họ ngạc nhiên phát hiện, gia hỏa này đúng là con riêng của nữ thần may mắn, có khả năng còn là con riêng của thần tài, làm gì cũng có thể kiếm lời, giống như được trời cao phù hộ.

Lâm Bắc Phàm tung bay, kiêu ngạo, bành trướng, cảm giác nhân sinh đã viên mãn.

Nhưng ở trước mặt mấy phụ nhân, hắn vẫn muốn bảo trì hình tượng khiêm tốn, bởi vì khiêm tốn khiến người tiến bộ.

Thế là, hấn khiêm tốn nói: “Không nên nói như vậy, kỳ thực cái gì ta cũng không làm, ta chỉ tùy tiện chơi chơi mà thôi, thật sự không lợi hại như các người tưởng tượng. Cũng ví dụ như lần này có lẽ chỉ là trùng hợp thôi.”

Tùy tiện chơi chơi?

Đúng là người rất tùy tiện, kết quả lại kiếm bộn.

Trùng hợp?

Trên người người trùng hợp nhiều lắm, nói lời này người tin không?

Kỳ thực nói đến cùng, vẫn là hấn giờ trò quý.

Lúc trước, sau khi bốn phía đào người, trước khi rời khỏi đài truyền hình, hấn len lén bỏ lại mấy trận pháp, những trận pháp này mang đến vô số phản ứng phụ, khiến hai đài truyền hình vì vậy mà xui xẻo, là trùng hợp cũng là tất nhiên.

“Nữ vương đại nhân, ta cảm thấy về sau chúng ta có bộ phim mới hoặc tiết mục mới truyền ra, cứ kéo hấn tới tọa trấn, cam đoan một pháo mà hồng, thậm chí là một pháo mà hỏa!”

Vũ Thiên Mị mãnh liệt đề nghị.

“Cực kỳ tán thành!”

Bạch Thanh Tuyết gật đầu tán đồng.

Vào ban đêm, bởi vì hai đài truyền hình khác chưa thể sửa lỗi, khiến rất nhiều người xem đổi đài đến xem 《Bảo Tàng Quốc Gia》 của Tinh Quang, kết quả bọn họ phát hiện đề tài lịch sử của chương trình này rất mới mẻ, còn vô cùng thời thượng, rất phù hợp với khẩu vị của người trẻ tuổi như bọn họ, thế là bọn họ tiếp tục theo dõi, hăm sâu trong đó không thể tự kiềm chế.

Vào đêm, tỉ lệ người xem bình quân của 《Bảo Tàng Quốc Gia》 là 2.78%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 3.35%, chương trình truyền hình đề

tài lịch sử 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 một pháo mà hỏa, trở thành chương trình truyền hình thứ tư bạo hỏa của Tinh Quang.

Thời điểm vừa nghe được tin tức này, Mango TV và Blueberry TV tức giận đến mức muốn thổ huyết.

Bởi đó là do bọn hắn tự tay đẩy tiết mục này đến trình độ bạo hỏa! Là bọn hắn để Tinh Quang lần nữa lấy được thắng lợi huy hoàng!

Lúc Tinh Quang chuẩn bị tổ chức tiệc ăn mừng, còn đặc biệt xấu xa phát thư mời đến hai đài truyền hình, kết quả nửa ngày vẫn không nhận được hồi âm.

Đáng nhắc tới là, 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 không chỉ lấy được tỉ lệ người xem siêu cao, mà còn lấy được hiệu ứng danh tiếng to lớn.

Ở các website đánh giá, chấm điểm phổ biến đều là 9 điểm trở lên, còn có lúc đạt đến 9.7! Dù là điểm số thấp nhất cũng 8.5 trở lên!

“Thực quá đẹp! Chưa từng gặp chương trình truyền hình thể loại lịch sử nào đẹp mắt như vậy! Sáng tạo mới lạ lại vô cùng dễ xem, còn có phương thức diễn dịch hoàn toàn mới khiến ta bất tri bất giác bị hấp dẫn!”

“Nhất là ba kiện quốc bảo mỹ luân mỹ hoán phía trên, khiến ta cảm thấy kiêu ngạo vì lịch sử huy hoàng của dân tộc Trung Quốc!”

“Ta rất thích bộ Thiên Lý Giang Sơn Đồ kia, thoát nhìn sinh động như thật lại đặc biệt điểm lệ!”

“Còn có các loại các dạng trực tải đại bình, thể hiện trí tuệ của bách tính phổ thông ta thời cổ đại!”

“Còn có idol ta mong đợi và ảnh đế đến làm người thủ hộ quốc bảo.”

“Chẳng lẽ không người nào chú ý tới bài hát mở màn kia sao? Đại khí lại cổ điển, nghe đến lòng ta đều chấn động.”

Rất nhiều người sung làm nước máy, tự động tuyên truyền tiết mục này.

Ngay cả phương tiện truyền thông chính thức của quốc gia ————— Nhật báo (1) Nhân Dân cũng hiếm thấy tiến hành nhận xét một chương trình truyền hình.

“Lấy văn hóa làm trọng tâm, dưới vỏ bọc truyền hình, lồng thêm lời thoại, dựa vào chương trình 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 , đài truyền hình Tinh Quang có thể triển lãm văn hóa quy mô lớn, giải thích ký ức lịch sử, tinh thần nhân văn và đại khí tượng quốc gia mà các văn vật ẩn chứa một cách sinh động, lấy quy củ cổ nhân, nhờ diện mạo mới của thời đại, thời gian sử dụng và phương thức hiện đại kích hoạt lịch sử sinh thành cổ lão, “để quốc bảo lại sinh động”. Khen ngợi 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 ! Càng khen ngợi Tinh Quang!”

Đây là vinh hạnh đặc biệt to lớn thuộc về 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 , thuộc về Tinh Quang.

Cực kỳ hiếm thấy phương tiện truyền thông chính thức lên tiếng khen ngợi, khiến chương trình 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 càng thêm đi vào lòng người.

Chương 244: 《 Trù Thần 》 tuyển diễn viên!

Cùng nổi danh còn có khúc nhạc dạo đầu của 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 , một bài hát thuần sử thi 《 Tinh Thần Cổ Cung 》 .

Đại khí, rộng lớn, bàng bạc, gần như phác họa ra sự hưng suy chập trùng của dòng lịch sử, để người ta bất tri bất giác say đắm vào trong, trong lòng thật lâu sau mới có thể bình tĩnh lại.

Rất nhiều người hỏi thúc dưới trang web Tinh Quang, để bọn họ đăng bài hát đầy đủ lên cho mọi người nghe.

Đồng thời tập đoàn Thiên Tử còn liên lạc với Tinh Quang, muốn mua lại bài hát này, xem như phối nhạc cho quảng cáo tiếp theo.

Đối với thao tác này, Tinh Quang đã sớm quen thuộc.

Cơ bản, mỗi lần Tinh Quang thả ra một bài nhạc mới, đều bị mấy tập đoàn này để mắt tới rất nhanh.

Lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Cuối cùng, bài nhạc thuần túy này được tập đoàn Thiên Tử mua đứt với giá trên trời hai ức.

Kỳ thực, thời điểm 《Bảo Tàng Quốc Gia》 được truyền ra, bọn hắn đã để mắt tới bài nhạc mở màn này, bởi vì bài nhạc này cực kỳ xứng đôi với một sản phẩm của tập đoàn hắn ta, là rượu Đế Hoàng Kim Nhưõng nồng độ cao mà bọn họ sắp ra mắt.

Vừa nghe bài nhạc chân nhiếp nhân tâm này lại vừa uống Đế Hoàng Kim Nhưõng, tựa hồ ngàn năm biến đổi triều đại trong lịch sử đều dung nhập trong bài nhạc này, dung nhập trong một chén rượu này, đây quả thực là tuyệt phối.

Cho nên, bọn hắn không tiếc ra giá cao mua bài nhạc này, sau đó thừa dịp còn hot nhanh chóng chế tạo sản phẩm quảng cáo mới, đưa lên thị trường, mang đến hiệu quả nhanh chóng, âm nhạc và mỹ tửu đều đi vào lòng người, đơn đặt hàng vượt qua 50 ức.

Đôi với hệ liệt thành tích mà Tinh Quang lấy được, trong lòng những đài truyền hình khác chua chết.

Trong đó, Mango TV và Blueberry TV còn ôm tâm lý chờ may mắn, cho rằng 《Bảo Tàng Quốc Gia》 bạo hỏa là vì gặp vận may, nếu như không phải do bọn hắn gặp sự cố phát hình, tiết mục này tuyệt không thể đạt tới trình độ hiện tại.

Kết quả đến kỳ thứ hai, 《Bảo Tàng Quốc Gia》 vẫn lấy được lượt xem kinh thiên, tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 2.88%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 3.65%, vượt xa kỳ thứ nhất, lại một lần nữa nghiền ép các đài truyền hình khác.

Thành tích kinh diễm như thế, khiến tất cả đài truyền hình khác câm miệng.

《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 có thể nói là ổn.

Cùng lúc đó, đoàn làm phim đại kịch thường niên 《 Trù Thần 》 của Tinh Quang cũng bắt đầu xây dựng.

Vài ngày trước, Lâm Bắc Phàm rút cục cũng “trăm cay nghìn đắng” chuyển thể cuốn tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 thành kịch bản phim truyền hình, sau đó để mập mạp Tiền Đa Đa đi dựng đoàn làm phim, chuẩn bị khai mạc.

Đối với bộ phim truyền hình chưa được công chiếu đã hot này, Tiền Đa Đa cảm thấy hứng thú vô cùng.

Bởi vì bản thân hắn ta là một tên ăn hàng, bằng không hắn ta đã không ăn thành mập mạp như vậy, 90% thức ăn trong tiểu thuyết hắn ta đều đã ăn qua, còn dư lại 10% là vì mấy món ăn đó có yêu cầu quá cao, ngay cả trù sư trong khách sạn cũng không chắc có thể nấu ra được, chuyện này khiến hắn ta tiếc nuối vô cùng.

“Su phụ, mạo muội hỏi một câu, ngài biết Phàm Nhân là ai không? Làm sao để liên lạc?”

Tiền Đa Đa liếm láp gương mặt béo ị, cực kỳ thô bỉ hỏi.

“Người tìm hắn làm gì?”

Lâm Bắc Phàm liếc mắt nhìn hắn ta, hỏi.

Mập mạp cười ha hả, càng thêm bỉ ổi: “Không phải là vì muốn tìm một miếng ăn sao? Nhất là mấy món kỹ thuật cao, có thể nhìn nhưng không thể ăn, hiện tại ta thèm đến hoảng!”

“Chớ ăn, người đã vậy còn ăn nữa thì tu tiên thế nào được? Bằng thể trọng của người, cho dù muốn bay cũng không bay nổi!”

Ánh mắt Tiền bàn tử sáng lên, hô hấp dồn dập hỏi: “Su phụ, rút cục su phụ ngài cũng đồng ý dạy ta tu tiên rồi sao?”

Sau đó hấn ta ngẩng mặt lên trời hét to: “NGA O O O O... Ta biết ngay mà... Ta biết sự kiên trì của ta không uổng phí! Ta biết dù ta khổ tận cam lai, nhưng kiêu gì cũng có thể chờ đến hôm nay!”

Đối với tên mập mạp cả ngày nghĩ tu tiên này, Lâm Bắc Phàm triệt để bắt đắc dĩ.

Hấn bộp một tiếng, đánh thức tên mập mạp đang tự sướng quá độ, sau đó nghiêm mặt nói: “Không cần suy nghĩ lung tung, trên thế giới này làm gì có tu tiên? Thành thật mà lao động cho ta, việc ngươi cần làm nhất bây giờ là dựng đoàn làm phim, tuyển thêm diễn viên, sau đó đi quay phim cho ta! Quay tốt sẽ có thưởng lớn! Quay không tốt ta lột tầng mỡ này của ngươi!”

Tiền bàn tử bị dọa đến đầu rụng lại: “Nghiêm trọng như vậy?”

“Ngươi nói thử xem?”

Lâm Bắc Phàm cười lạnh.

“Vậy sư phụ, thưởng lớn mà ngươi nói là gì?”

Tiền Đa Đa nhìn không được hỏi: “Đừng nói tới tiền với ta, hiện tại ta đã nghèo đến mức chỉ còn tiền, một mực nghĩ quăng ra ngoài cũng không có chỗ quăng, sâu nào!”

Gia hỏa này lại trang bức.

Từ sau khi gọi Lâm Bắc Phàm là sư phụ, cái khác không học được, trang bức lại ngày càng thâm hậu.

“Phần món ăn trong 《Trù Thần》 thế nào?”

Thời điểm đóng phim, tác giả cuốn tiểu thuyết 《Trù Thần》 Phàm Nhân sẽ đích thân cầm dao, nói không chừng ngươi có thể ăn tất cả thức ăn trong 《Trù Thần》, quay không tốt ngay cả một hạt cơm ngươi cũng đừng nghĩ có thể ăn được!”

“Có ăn, quá tuyệt vời!”

Tiền Đa Đa nhảy lên cao ba thước.

Loại tư thế này có độ khó vượt xa năng lực chịu đựng của thân thể mập mạp, quả nhiên, mỗi một tên mập đều là người có tiềm lực, nhất là khi có đồ ăn ngon, bọn họ có thể lập tức chiến thắng thân thể bần hàn của bản thân.

“Sur phụ, chuyện dựng đoàn làm phim thì dễ rồi, nhưng tuyển diễn viên lại khá phiền toái, sur phụ yêu cầu diễn viên như thế nào?”

“Ưu tiên những người có hình tượng phù hợp, biết làm đồ ăn, diễn kỹ xuất sắc, những người còn lại hết thầy xéo đi!”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, bổ sung: “Chúng ta mở cuộc tuyển diễn viên quy mô lớn, bất kể là người trong hay ngoài giới giải trí đều có thể tham gia ứng tuyển, coi như thêm nhiệt cho phim truyền hình.

“Sur phụ, cũng là người biết chơi!”

Tiền Đa Đa giơ ngón tay cái lên.

Thế là hoạt động thử vai 《Trù Thần》 quy mô lớn lại bùng bùng khí thế được tổ chức.

Sau khi tin tức được truyền ra, giới giải trí sôi trào.

“《Trù Thần》 mở buổi thử vai? Quá khiếp sợ, ta nhất định phải tham gia, giành một nhân vật trong đó!

“Đây là siêu cấp đại kịch trị giá 200 ức, sau khi truyền ra chắc chắn sẽ là thần kịch, diễn viên trong đó tất nhiên sẽ nhất cử thành danh! Ta nhất định phải tham gia! Ta nhất định phải tham gia! Ta nhất định phải tham gia...”

“Ta vẫn cảm thấy, nhân vật Lưu Ngang Tinh trong tiểu thuyết chính là vì ta mà chuẩn bị, trừ ta ra không thể là ai khác!”

“Coi như không thể diễn vai chính, chỉ cần tham diễn bộ phim truyền hình này đã là thắng lợi!”

“Đây là cơ hội của ta, ta nhất định phải nắm chắc!”

“Ta có diễn kỹ, nhưng bây giờ thiếu sót chỉ là một cái cơ hội, 《 Trù Thần 》 chính là cơ hội cho ta!”

Rất nhiều minh tinh diễn viên trong vòng giải trí đều vô cùng động tâm, hướng chỉ những người trẻ tuổi còn chưa tiến vào ngành giải trí?

Sau khi tin tức được công bố, rất nhiều người trẻ tuổi giấu mặt minh tinh vạn phần kích động, bọn hắn đã coi bộ phim này thành cơ hội tốt để ngư được long môn, nhất định phải nắm chặt, ngàn vạn lần không thể buông tay.

Chương 245: Hiện trường thử sức, phe phái san sát! (1/20)

Tin tức 《 Trù Thần 》 muốn chọn diễn viên thực sự quá chấn động, chưa tới một ngày, trên Website của đài truyền hình Tinh Quang đã nhận được hơn vạn bộ lý lịch sơ lược, suýt nữa khiến server bị tê liệt.

Kết quả ngày thứ hai càng nhiều hơn, đạt đến hai vạn.

Ngày thứ ba lại lập nên độ cao mới, đạt đến năm vạn.

Thời gian báo danh là 10 ngày, dựa theo tốc độ tăng trưởng như vậy, cuối cùng số lý lịch sơ lược Tinh Quang nhận được sợ rằng phải vượt qua 30 vạn! Nhưng không ngờ, Lâm Bắc Phàm còn đánh giá thấp sự nhiệt tình của đại chúng, cuối cùng lý lịch sơ lược đạt đến khoảng 50 vạn! Trong đó đến 5 vạn người đã tốt nghiệp chính quy hoặc đã có kinh nghiệm đóng phim diễn kịch! Còn dư lại tất cả đều là thiếu nam thiếu nữ lòng ôm mộng tưởng, muốn bước vào giới giải trí! Đương nhiên, cũng có một vài người bình thường không chịu thừa nhận mình đã già, cũng muốn nộp hồ sơ.

Đối với những người này, Tinh Quang thu hết.

Tuyển bạt chia làm 4 vòng, hồ sơ, sơ tuyển, tinh tuyển và cuối cùng là chung tuyển.

Trong đó, hồ sơ là vòng để mọi người báo danh trước khi tham gia casting « Trù Thân », thông qua một phần sơ yếu lý lịch và một đoạn VCR biểu diễn ngắn gọn, đài truyền hình Tinh Quang sẽ tiến hành tuyển chọn, từ trong 50 vạn người tuyển ra 5000 người thích hợp nhất tiến vào vòng sơ tuyển.

Từ trong 50 vạn người chọn lấy 5000 người, trong trăm lấy một, tỉ lệ đào thải 99%, vô cùng tàn khốc.

Nhưng mà, đây vẫn vẫn chỉ là vòng hồ sơ.

May mắn là sau khi tiến vào vòng sơ tuyển, người được chọn còn nhất định phải nộp lên một đoạn VCR biểu diễn về nhân vật bản thân muốn cạnh tranh trong thời gian quy định, người biểu diễn ưu tú, hình tượng phù hợp mới có thể tiến vào tinh tuyển.

Trong quá trình này sẽ đào thải 4000 người, chỉ có 1000 người có thể đi vào giai đoạn tinh tuyển. Sau khi tiến vào giai đoạn tinh tuyển, đây mới thật sự là khảo nghiệm.

Bởi vì, 1000 người này sẽ bị triệu tập đến để thử sức biểu diễn, chỉ có người biểu hiện ưu dị chân chính, hình tượng khí chất phù hợp mới có tư cách tiến vào phân đoạn khảo nghiệm cuối cùng.

Trong quá trình này lại đào thải 700 người, chỉ để lại 300 người ưu tú nhất.

Tuyển chọn sau cùng, sẽ do người có quyền quyết định của đoàn làm phim định đoạt.

Trên thực tế, chỉ mới vòng hồ sơ và sơ tuyển đã hao phí rất nhiều nhân lực cùng vật lực, Tinh Quang phải điều đi hơn trăm người tiến hành xét duyệt khẩn cấp, mỗi một người ghi danh đều phải thông qua ba người ngẫu nhiên tiến hành xét duyệt, YES hoặc NO, chỉ có 3 người đồng thời ấn NO mới có thể bị đào thải ngay lập tức.

Bằng không sẽ dựa theo điểm số cao thấp tiến hành sắp xếp, cam đoan công bình công chính không sai lầm.

Trải qua hơn nửa tháng, rút cục vòng hồ sơ và sơ tuyển cũng kết thúc, có 1000 người tiến vào vòng tinh tuyển, được xếp tới Tinh Quang thử vai.

Trong 1000 người này, người tương đối nổi tiếng hoặc diễn viên chuyên nghiệp trong giới giải trí sẽ tiến hành thử sức ở đây, không chuyên nghiệp và chuyên nghiệp cùng cạnh tranh, sau đó chọn ra 300 người cuối cùng.

Tổng cộng hao phí hơn nửa tháng, nhiệt độ được xào lên cũng nóng bỏng hết như 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 , rút cục cũng tiến vào vòng tinh tuyển, chính thức bắt đầu casting.

Việc casting chủ yếu do đạo diễn Tiền Đa Đa, hai phó đạo diễn, chủ nhiệm đài truyền hình cùng với... Lâm Bắc Phàm đang vượt mào phụ trách.

Trong đó, Lâm Bắc Phàm là người có quyền lực lớn nhất, có được một phiếu phủ quyết, muốn ai lên người đó liền lên, muốn ai xuống người đó phải xuống.

Toàn bộ những người khác chỉ góp cho đủ số, chỉ có quyền đề nghị mà không có quyền quyết định.

Ai bảo hấn là lão công của boss lớn đài truyền hình đây?

Một ngày này, cả đài truyền hình Tinh Quang kín người hết chỗ.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, người ở nơi này loáng thoáng phân chia mấy phe phái.

Một phe là thông qua hồ sơ mà lên, tuy thân phận của bọn hấn là thấp nhất, nhưng cơ số lại lớn nhất, nhân khẩu nhiều nhất, đạt đến gần 2/3 tổng số người ở đây, bọn hấn thuộc về phe sợi cỏ.

Phe thứ hai là thuộc về phe diễn viên, những diễn viên này đều là người tương đối có thực lực trong giới văn nghệ, nhưng danh khí không lớn, cao nhất cũng chỉ minh tinh hạng hai, đều là người quen biết cũ, ba ba hai hai tập hợp một chỗ.

Phe thứ ba là phe minh tinh, hoặc có thể nói là phe lưu lượng, đều là nhân vật tài tử có danh khí vô cùng lớn, lưu lượng cao trong ngành giải trí hiện nay. Bọn hấn tuần nam mỹ nữ tập trung một chỗ, thoát nhìn đặc biệt đẹp mắt.

Đồng thời, một phe này cũng là cao ngạo nhất, cách rất xa những phe khác, khinh thường nói chuyện với nhau.

Ngay cả phe diễn viên, bọn hấn cũng duy trì khoảng cách nhất định.

Còn có diễn viên của Tinh Quang, tuy rằng chỉ có mấy người, nhưng bọn hấn tự tạo thành một phe.

Muốn nói nghệ nhân trong Tinh Quang, có thể nói là dị loại trong giới giải trí.

Phim bọn họ quay vô cùng ít, quảng cáo cũng vô cùng ít, nhưng tiền lại kiếm không ít, bởi vì chỉ riêng hồng bao của Lâm Bắc Phàm đã đủ để bọn hấn ăn đến no bụng.

Tuy bọn hấn không có nhiều cơ hội lộ mặt, nhưng hết lần này tới lần khác bọn hấn lại là nghệ nhân nổi danh, lưu lượng cũng không ít, bởi vì tuyệt đại bộ phận bọn hấn đều có tác phẩm để đời.

...

Tỷ như 《 Chung Cư Tình Yêu 》 và 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , hai bộ thần kịch này tạo ra mười minh tinh vừa có thực lực lại có mị lực, hơn nữa theo phần tiếp theo được phát sóng, nhiệt độ của bọn họ tuyệt không giảm.

Hiện tại lại có siêu cấp thần kịch 《 Trù Thần 》 , lại có thể chế tạo thêm một nhóm minh tinh mới.

Cho nên, hiện tại Tinh Quang đã trở thành vùng đất mộng tưởng của rất nhiều diễn viên.

Tuy trong vòng casting này, Vương Xuân Sinh xếp hạng sau, nhưng hấn ta vẫn tới Tinh Quang từ rất sớm để chờ đợi.

Trên đường đi hấn ta gặp rất nhiều người, dù biết hay không biết hấn ta đều chào hỏi một tiếng, mặc kệ có nổi danh hay không hấn ta cũng đối xử như nhau, biểu hiện tự nhiên hào phóng, khiêm tốn hữu lễ, không kiêu ngạo không tự ti.

Đây cũng là kinh nghiệm hấn ta đúc rút được sau mấy năm lăn lộn trong giới giải trí.

...

Chỉ cần không đắc tội người khác, đường đi mới có thể ổn được.

Đương nhiên, nếu gặp chuyện tuyệt không thể nhận thua, bởi vì cái gì cũng có thể bỏ, chỉ có cốt khí là không thể.

“Xuân Sinh, ngươi tới rồi!”

Một lão nhân thoạt nhìn đã 50, 60 tuổi cười ha hả vẫy tay, bên cạnh còn có mấy người, tuổi tác cũng không nhỏ, nhưng thoạt nhìn vẫn rất có tinh thần.

Những người này đều ở cùng một hội, cũng chính là những nghệ nhân dưới cờ Tinh Quang.

Vương Xuân Sinh cũng cười cười, đi qua: “Lưu gia, An thúc, không nghĩ tới các ngươi lại đến sớm như vậy!”

Lưu gia lão đầu khoát tay áo, cười nói: “Không sớm, chúng ta đã chờ bộ phim này nửa năm. Từ nửa năm trước, sau khi biết được sẽ có bộ này, ta vẫn luôn chuẩn bị thật tốt, rốt cục cũng có cơ hội diễn kịch, ha ha!”

“Lưu lão đầu, ngươi quá lạc quan, cẩn thận khi PK với người khác lại bị loại!”

An thúc cười nói.

Lưu lão đầu không vui: “Ai có thể PK với ta? Ta chìm nổi trên con đường diễn kịch mấy chục năm, trên thân tất cả đều là gien diễn. Hơn nữa vì bộ phim này, ta còn học tập trù nghệ. Hiện tại, ta không dám nói mình nẫu

nướng rất giỏi, nhưng chỉ ít đồ ăn tam cấp trở xuống trong 《Trù Thân》 ta đều biết làm, tam cấp trở lên có vài món cũng không thành vấn đề!”

“Không hổ danh là Lưu gia, lợi hại!”

An thúc giơ ngón tay cái lên.

“Muốn nói cố gắng nhất vẫn là Xuân Sinh.”

Lưu gia cảm khái nói: “Hắn và ta báo danh chung lớp, kết quả nửa năm trôi qua, ta còn ở lại lớp nghiệp dư, hắn ta đã tấn thăng thành trù sư chuyên nghiệp. Nghe nói tiểu tử nguoi đã kiểm tra xong chúng chỉ tam cấp?”

“Vâng, tháng trước vừa mới lấy được.”

Vương Xuân Sinh gật đầu.

Chương 246: Xung đột, minh tinh lưu lượng vs nghệ sĩ Tinh Quang! (2/20)

“Tiểu tử này cũng thực lợi hại, mới nửa năm đã có thể từ một người không biết gì về trù nghệ trở thành đầu bếp chuyên nghiệp, xem ra tiểu tử nguoi cũng đủ tàn nhẫn với bản thân! Hiện tại trong giới văn nghệ thiếu nhất là những người như nguoi. Nhìn thử xem, nhân vật Lưu Ngang Tinh này rõ là chuẩn bị vì nguoi.”

Lưu gia cảm khái từ trong thâm tâm.

Lão đã chìm nổi trong giới giải trí mấy chục năm, đã từng nổi tiếng cũng từng ảm đạm, sớm đã nhìn thấu tất cả.

Nhưng người vì diễn kịch mà liều lĩnh như Vương Xuân Sinh vẫn vô cùng hiếm thấy.

Suy nghĩ tới giới giải trí bây giờ, tràn đầy phù phiếm, tất cả mọi người đều vội vàng kiếm tiền, bọn họ vì kiếm tiền mà diễn kịch chứ không phải vì nghệ thuật mà diễn kịch, dẫn đến phim truyền hình thời này bộ sau không bằng bộ trước.

Còn những người được gọi là tiểu thịt tươi, chỉ biết cười chính là nhếch miệng, khóc là rơi lệ, tức giận thì trừng mắt, diễn không chút nội hàm, khiến ta thỉnh thoảng vì đó mà đau lòng. Nhưng may mắn thay, còn có người kiên trì như Vương Xuân Sinh, giới văn nghệ còn có hy vọng.

“Không nhất định, đây là nam chính của bộ phim, rất nhiều người đều tới để tranh giành nhân vật này, cũng không chắc ta sẽ được tuyển chọn!”

Hắn ta khiêm tốn nói, nhưng trong lòng lại tràn đầy tự tin.

Vì bộ phim truyền hình này, hắn ta đã chuẩn bị từ rất lâu.

Hoặc có lẽ là từ lúc Lâm Bắc Phàm để lộ ra tin tức, hắn ta đã bắt đầu chuẩn bị, bởi vì hắn ta vẫn luôn tin tưởng cơ hội dành cho người có chuẩn bị.

Cho nên hắn ta báo danh tham gia một lớp huấn luyện đầu bếp, khắc khổ học tập hơn nửa năm, từ một người có hiểu biết nửa vời về trù nghệ trở thành một trù sư chuyên nghiệp.

Còn lợi dụng tất cả thời gian nhàn rỗi để luyện tập diễn kỹ, tăng khả năng bắt được vai diễn này lên mức cao nhất.

Đối với hắn ta, hơn nửa năm qua hắn ta rất bận rộn, nhưng cũng rất đầy đủ.

Nhất là trong lúc vô tình hắn ta tiếp xúc với bộ tiểu thuyết 《Trù Thần》, hắn ta phát hiện nhân vật chính Lưu Ngang Tinh giống như hắn ta, cũng là người vì mục tiêu mà chấp nhất kiên trì, dù cho khó khăn cỡ nào cũng bất khuất.

So với việc nói hắn ta diễn Lưu Ngang Tinh, không bằng nói hắn ta chính là Lưu Ngang Tinh.

Thế là, theo hắn ta đọc được càng nhiều, theo tài nấu nướng ngày càng tinh tiến, khí chất trên người hắn ta càng ngày càng tiếp cận, đã nhập vai, hoặc có thể nói là nhập ma.

Cho nên một thử sức này, hắn ta mười phần chắc chắn.

Đúng lúc này, một nữ hài mặc quần áo thông thường vội vã lao đến từ đầu bậc thang, kết quả không cẩn thận đụng trúng một tiểu thị tươi đang đi đến.

“Người làm gì vậy? Không có mắt sao!”

Tiểu thị tươi vội vàng nói.

Bởi vì ngay mới vừa rồi, nước trong ly nữ hài cầm vẩy ra ngoài, vừa vắn làm ướt y phục của hắn ta.

“Thật xin lỗi thật xin lỗi, ta thực không cố ý, thật xin lỗi...” Nữ hài kia khẩn trương xin lỗi.

“Nếu xin lỗi mà có tác dụng thì còn cần cảnh sát làm gì?”

Tiểu thị tươi kia vẫn rất tức giận như cũ, nhìn thấy quần áo ẩm ướt, hắn ta tức giận nói: “Bây giờ phải xử lý như thế nào đây? Bộ y phục này được đặt mua từ nhà thiết kế quốc tế Andrew, có giá 150 vạn, bị người vẩy nước như vậy hiện tại nó đã bẩn, người nói người phải bồi thường thế nào đây? Nếu lát nữa ta thử kính thất bại, tổn thất này người bồi thường nỗi sao?”

“Quá mắc, ta không bồi thường nỗi, thật xin lỗi...” Nữ hài sắp khóc.

“Không đền nỗi người thì người rút! Rút ra khỏi đài truyền hình! Ta không muốn nhìn thấy người! Rút!”

Tiểu thị tươi chỉ vào cửa ra vào, nói.

“Nhưng ta còn phải thử kính...” Nước mắt đã đảo quanh hốc mắt nữ hài.

Lúc này, một màn ồn ào như thế thu hút sự chú ý của những người chung quanh.

“Người kia tựa như là tiểu thị tươi Trương Quốc Luân?”

“Chính là hắn ta, chẳng phải chỉ là quần áo bị nước tạt trúng thôi sao, lau khô là được rồi, sao phải nói lời khó nghe như vậy?”

“Người không nên bị vẻ ngoài của hắn ta lừa gạt, bình thường tính tình của hắn ta vốn là như vậy! Gặp ai cũng cản, cứ như trời lớn nhất, đất thứ hai còn hắn ta là thứ ba vậy! Những người đã từng hợp tác với hắn ta chẳng ai muốn ở cùng hắn ta cả!”

“Nghe nói trong âm thầm, hắn ta còn làm ra rất nhiều việc hung ác, ví dụ như đánh chửi trợ lý, thậm chí còn chịch fan!”

“Đây không phải cặn bã sao? Sao còn có thể làm diễn viên?”

“Người ta là tiểu thịt tươi, có thể mang đến tỉ lệ người xem, người không thích thì có thể làm gì!”

Chính vì Trương Quốc Luân là minh tinh lưu lượng, trong giới giải trí bây giờ, hắn ta thuộc dạng đại nhân vật có địa vị khá cao, cho nên dù ở đây có rất nhiều diễn viên vây xem nhưng lại không có ai đứng ra ngăn cản.

Ngay cả đám lưu lượng minh tinh đang đứng một bên cũng chỉ xem náo nhiệt, không ai ngăn cản.

Bởi vì chuyện như vậy chính bọn hắn cũng đã làm không ít lần.

Nhưng vào lúc này, Vương Xuân Sinh đứng ra: “Người làm gì mà lớn tiếng như vậy? Tiểu cô nương này cũng đã xin lỗi rồi, người cần gì phải cản mãi không buông? Hơn nữa y phục của người chỉ bị dính nước, lau khô là được, người tiếp tục khó xử nàng như vậy mà coi được sao?”

“Người là ai? Chuyện của người khác tốt nhất người nên bớt can thiệp vào, bằng không ta cam đoan sẽ khiến người không chịu nổi!”

Lại có người dám chống đối hắn ta ngay mặt như vậy, Trương Quốc Luân vô cùng tức giận, lên tiếng cảnh cáo.

“Ta là Vương Xuân Sinh, diễn viên của Tinh Quang, người muốn làm gì ta?”

Vương Xuân Sinh ngạo nghễ nói, hắn ta là người của Tinh Quang, sau lưng có toàn bộ đài truyền hình làm chỗ dựa, căn bản không cần sợ người một minh tinh lưu lượng...

Nghe nói như thế, rất nhiều người ở đây kinh hãi.

“Lại là nghệ sĩ của Tinh Quang, khó trách hẳn ta có gan chống đối Trương Quốc Luân!”

“Đúng vậy, hiện tại Tinh Quang đã có thể so với một công ty giải trí lớn, năng lực tạo ngôi sao mạnh như vậy, hơn nữa bọn họ còn có được con đường riêng của mình, đã thành đối tượng của rất nhiều tiểu công ty giải trí cỡ trung!”

“Có Tinh Quang làm chỗ dựa, đúng là hẳn ta có thể hoành hành không sợ trong giới giải trí!”

“Trương Quốc Luân đá trúng thiết bản!”

“Thật hâm mộ Vương Xuân Sinh!”

Đúng là Trương Quốc Luân đã kiêng kị hơn mấy phần, nghĩ tới đây là địa bàn của Tinh Quang, tiếp tục náo loạn cũng không có lợi gì với hẳn ta, thế là hẳn ta hừ lạnh một tiếng, đen mặt rời đi.

“Cảm ơn người, Vương đại ca!”

Nữ hài nhỏ giọng nói, vô cùng cảm kích.

Vương Xuân Sinh lắc lắc đầu: “Không có gì, ta cũng chỉ cáo mượn oai hùm, mượn tên tuổi Tinh Quang mà thôi.”

“Vẫn vô cùng cảm tạ người, Vương đại ca.”

Nữ hài cúi đầu thu dọn đồ đạc, tận lực không để nước mắt rơi xuống: “Thời gian không còn sớm, ta đi về trước”.

“Chờ chút, người đi đâu? Không phải người còn muốn thử kính sao?”

“Ta đắc tội Trương Quốc Luân, chỉ sợ lần thử kính này xong đòi rồi, cho nên ta nghĩ ta nên trở về sớm một chút. Chi phí ở lại nơi này quá đắt, ta lại không có nhiều tiền, cho nên...” Nữ hài có chút khổ sở.

Một người lớn như nàng còn nói không chịu nổi chi phí ăn ở một hai ngày, đúng là khiến cho người khác khó xử.

Nhưng Vương Xuân Sinh lại không nhìn thấy sự tự ti trong mắt nàng, ngược lại hắn ta nhìn thấy sự cứng cỏi.

Vương Xuân Sinh lại có thể thấy được bóng dáng nữ chính Triệu Mai Lệ từ trên người nàng.

“Nếu không ngươi lại kiên trì thêm một chút, dù sao ngươi cũng đã đến rồi, kiên trì tới khi thử kính kết thúc rồi hãy đi. Biết đâu ngươi được tuyển thì sao?”

Vương Xuân Sinh nửa đùa nửa thật nói.

“Làm sao có thể? Bên kia còn nhiều nữ minh tinh lợi hại như vậy, sao đoàn làm phim không chọn bọn hắn mà lại chọn vịt con xấu xí như ta?”

Nữ hài nhìn chăm chăm hắn ta, hai mắt mở to.

“Sao không có khả năng, bởi vì người khảo hạch là Lâm tiên sinh, một người rất khác so với những người khác.”

“Ta chỉ biết hắn rất đẹp trai, chẳng lẽ hắn còn có điểm gì không giống bình thường sao?”

Thiếu nữ tiếp tục truy vấn, vô cùng bất quá, dù sao người đẹp trai như Lâm Bắc Phàm vẫn luôn là đối tượng để nàng tự sướng, đáng tiếc hắn là hoa đã có chủ.

Khóe miệng Vương Xuân Sinh cong lên: “Sau này ngươi sẽ biết.”

Chương 247: Đào thải minh tinh lưu lượng trong một phút! (3/20)

“Mời tuyển thủ số một vào sân! Tuyển thủ số hai chuẩn bị!” Nhân viên công tác kêu tên.

Đám người chờ đợi đã lâu nâng cao tinh thần, thậm chí nói cuối cùng cũng đến.

Một thanh niên đẹp trai trắng trẻo, thoạt nhìn có chút khấn trương bước vào phòng thử vai dưới ánh mắt chú ý của mọi người.

Vừa nhìn thấy có năm giám khảo phỏng vấn, mặt hắn ta càng căng thẳng hơn, có chút cà lăm nói: “Năm vị lão... lão... sư, xin chào mọi... mọi người! Ta là thí sinh số một Triệu... Triệu...”

Lâm Bắc Phàm vuốt mèo, cũng không ngẩng đầu nói: “Người không cần giới thiệu, trực tiếp nói tên vai người muốn thử, sau đó bắt đầu biểu diễn đi. Thời gian chuẩn bị và biểu diễn có ba phút, bây giờ bắt đầu tính giờ.”

Sau đó hắn nhìn mấy vị giám khảo, nói: “Sau này thử vai cứ theo quy trình này, như thế sẽ tiết kiệm thời gian hơn.”

Mấy vị giám khảo khác gật đầu, vô cùng đồng ý.

“Vâng vâng... Được, các vị lão sư, nhân vật ta thử là nhân vật chính Lưu... Lưu Ngang Tinh!”

Người kia nổi lên cảm xúc, sau đó bắt đầu biểu diễn.

Kết quả có lẽ do quá khấn trương, chưa đến nửa phút đã có ba người giơ bảng.

“Đào thải!”

“Đào thải!”

“Đào thải!”

Số phiếu hơn phân nửa, đào thải ra khỏi vòng.

Mặt người kia đầy hối tiếc đi ra ngoài.

Trong quá trình này, Lâm Bắc Phàm chỉ ngẩng đầu nhìn một cái, sau đó tiếp tục làm chuyện của mình. Bản gốc quyền tiểu thuyết 《Trù Thần》 này là của hắn, hắn hết sức quen thuộc với các nhân vật bên trong, cho nên ai phù hợp ai không phù hợp hắn vừa nhìn đã biết ngay.

Nhìn thấy người thử vai thứ nhất đi ra nhanh như vậy, còn mang vẻ mặt ảo não, đám người vô cùng kinh ngạc.

Sau đó toàn bộ vây quanh.

“Tại sao người ra nhanh như vậy?”

“Kết quả thử vai thế nào?”

“Kết quả thử vai còn phải hỏi sao, nhìn sắc mặt hẳn ta là biết. Người nên hỏi, giám khảo phỏng vấn gồm có những ai? Thử vai thế nào?”

“Ta cảm thấy chút nữa bản thân ta cũng treo...”

....

Người thử vai thứ nhất lắc lắc đầu, luôn rơi ảo não, cái gì cũng không muốn nói.

Bởi vì người thứ nhất bị đào thải quá nhanh, khiến không khí hiện trường trở nên đông cứng lại.

Ngay sau đó là tuyển thủ thứ hai vào phòng.

Tuyển thủ thứ hai cũng là một tuyển thủ rể cỏ, có lẽ do biểu hiện của người thử vai đầu tiên khiến hẳn ta áp lực, kết quả hẳn ta cũng vào nhanh ra nhanh, không đến một phút đồng hồ đã đi ra, trên mặt cũng treo đầy hối tiếc.

“Đừng nói nữa, vừa rồi ta quá khẩn trương, nói chuyện lấp bắp, lời thoại còn chưa nói xong đã bị đào thải.”

Trương Quốc Luân khinh bỉ, châm chọc khiêu khích nói: “Không chuyên nghiệp trước sau vẫn là không chuyên nghiệp, cho các người cơ hội, các người cũng không biết nắm chắc, vẫn nên về nhà làm ruộng thì hơn, chí ít như vậy cũng sẽ không chết đói!”

“Người!!!” Chúng diễn viên rể cỏ tức giận vô cùng.

“Chẳng lẽ ta nói sai sao?” Trương Quốc Luân khinh thường cười.

Tiếp tục thêm mấy người, không ai có thể kiên trì qua hai phút đồng hồ.

Lâu nhất cũng là một vị tuyên thủ rể cỏ, thời điểm hấn ta giữ vững tâm hai phút đồng hồ, vốn cho rằng sẽ qua, rốt cục hấn ta không chú ý đập hụt, ngã trên mặt đất, khiến bản thân ngã ngốc, sau đó thì nhận được ba tấm thẻ đào thải.

“Tuyên thủ số 12 vào phòng, tuyên thủ số 13 tranh thủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Trương Quốc Luân sửa sang lại ống tay áo, ngạo nghễ nói: “Tới phiên ta, ta sẽ cho các ngươi biết rõ cái gì gọi là khác nhau một trời một vực, cái gì là chênh lệch giữa trời và đất!”

Sau đó hấn ta ngẩng đầu ưỡn ngực đi tới phòng thử vai.

Trương Quốc Luân vô cùng anh tuấn, còn rất tự tin, bởi vì hấn ta là thân tượng tân sinh Trương Quốc Luân, có được 8000 vạn fan hâm mộ, được mệnh danh là lão công quốc dân thế hệ mới, vô cùng được hoan nghênh.

Trong thời đại tiêu thị tươi, hấn ta đại diện cho lưu lượng lớn.

Phàm là phim truyền hình hấn ta tham gia diễn xuất, tỉ lệ người xem tuyệt đối không thấp.

Phàm là phim điện ảnh hấn ta tham gia diễn xuất, doanh thu phòng bán vé tuyệt đối không ít.

Cho nên hấn ta tự tin, lần thử vai này hấn ta nhất định có thể lấy được nhân vật chính.

Hấn ta hơi ngóc đầu, mũi có chút vênh lên trời nói: “Các vị lão sư, ta là Trương Quốc Luân, từng đóng vai nam thứ trong bộ phim nào đó, cũng từng đóng vai nam chính trong phim nào đó, đều lấy được tỉ lệ người xem vô cùng cao. Trước mắt, ta có 8000 vạn fan hâm mộ...”

Lâm Bắc Phàm không nhịn được khoát tay: “Được rồi được rồi, ta không muốn nghe ngươi nói nhảm, tranh thủ thời gian biểu diễn đi.”

Vẫn chưa nói xong sự tích chói lọi của bản thân đã bị cắt ngang, Trương Quốc Luân cảm thấy bất mãn.

Nhưng nghĩ tới đôi phương là nam nhân của boss lớn đài truyền hình, nắm quyền sinh sát, phải nể mặt mũi, thế là hắn ta cười nói: “Được, Lâm tiên sinh! Lần này ta thử vai nam chính Lưu Ngang Tinh, xin chỉ giáo thêm!”

Thế là, vị tiểu thịt tươi này bắt đầu diễn.

Có lẽ vì từng có kinh nghiệm diễn xuất tương đối phong phú, tiểu thịt tươi này cũng không khần trương, nhưng diễn xuất thực sự quá lúng túng, rõ ràng là một cảnh rất bi thương, nhưng toàn bộ quá trình chỉ còn lại trợn mắt, trợn mắt, và trợn mắt.

Ngay cả nước mắt cũng không chảy nổi lấy một giọt, nếu người khác nhìn thấy chắc chắn sẽ cho rằng mắt hắn ta là mắt gà chọi.

Mấy vị giám khảo khác do dự không biết có nên giơ bảng không.

Dù sao vị trước mắt này cũng là minh tinh lưu lượng số một số hai trong giới giải trí, tuy kỹ năng diễn xuất rất tệ, nhưng có hắn ta tham diễn, vẫn có thể bảo đảm tỉ lệ người xem, còn Lâm Bắc Phàm thì giơ bảng không chút do dự.

“Đào thải!”

Bốn vị giám khảo do dự một hồi, sau đó cũng giơ bảng theo.

“Đào thải!”

“Đào thải!”

...

Liên tục năm tám đào thải, Trương Quốc Luân kinh hãi.

Hắn ta chưa từng nghĩ đến, lần đầu bản thân thử vai thế mà lại toàn quân bị diệt, hơn nữa còn là chưa diễn xong đã bị loại.

Không sai, trước kia khi quay phim truyền hình, hắn ta chưa từng phải đi thử vai, bởi vì đạo diễn phim đã trực tiếp xác định người diễn vai ấy là hắn ta.

Lần này, vất vả lắm hắn ta mới đi thử vai một lần, kết quả trực tiếp bị giết chết.

Hình như còn chưa đến một phút đồng hồ!

Còn không bằng mấy tuyển thủ rể cỏ!

Chênh lệch mãnh liệt khiến hắn ta khó có thể tiếp nhận, hắn ta có chút tức giận thở hắt hắt nói: “Lâm tiên sinh, người có nghiêm túc xem ta diễn hay không? Rõ ràng vừa rồi ta diễn rất chân thành, diễn rất tốt, thiếu chút nữa ta đã bị bản thân làm cho cảm động, tại sao người đào thải ta?”

Lâm Bắc Phàm thương hại nhìn hắn ta: “Hài tử, có phải người có sự hiểu lầm gì đó về kỹ năng diễn xuất của mình không? Chỉ bằng phần diễn chưa tới một phút của người vừa rồi, nửa phút thôi đã khiến da gà người ta rơi từng cục. Nhìn diễn xuất của người thì thà nhìn con mèo này, chí ít đáng về nó giả bộ đáng thương còn tốt hơn người!”

Trương Quốc Luân: “...”

Hắn ta tức giận đến đỏ bừng mặt.

Lại dám nói hắn ta diễn không bằng một con mèo, chẳng phải là không bằng cả súc sinh?

“Meo meo...” Mèo Ragdoll phản đối mãnh liệt, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cút, miêu miêu giả bộ đáng thương lúc nào? Miêu miêu luôn đáng

thương, chưa từng được ăn no bao giờ, hu hu hu!”

Kết quả phản kháng vô hiệu, bị cái vuốt của Lâm Bắc Phàm làm tan thành mây khói.

“Tuyển thủ số 12 bị đào thải, mời tuyển thủ số 13 vào sân!” Tiền Đa Đa nói ra.

“Nhưng ta là tiểu thịt tươi, là minh tinh lưu lượng, ta có 8000 vạn fan hâm mộ, ta có thể mang đến lưu lượng to lớn cho phim truyền hình này.” Trương Quốc Luân còn muốn tranh thủ.

“Tinh Quang chúng ta không thiếu một chút lưu lượng của ngươi, lập tức lăn cho ta!” Lâm Bắc Phàm không chút do dự phát tay.

Thế là, tiểu thịt tươi Trương Quốc Luân bị đuổi ra ngoài.

Nhìn thấy minh tinh lưu lượng siêu cấp Trương Quốc Luân đi vào không đến hai phút đồng hồ đã bị đuổi ra, đám người đang chờ đợi bên ngoài đều kinh hãi.

Chương 248: Phong sát giải trí Hán Đình! (4/20)

“Trương Quốc Luân đi ra? Sao tốc độ lại nhanh như vậy?”

“Xem ra hắn ta đã bị đào thải... Toàn bộ quá trình cũng không vượt qua hai phút đồng hồ, còn nhanh hơn rất nhiều tuyển thủ rể cỏ!”

“Vừa rồi là ai còn nói khoác mà không biết ngược, rằng hai bên sẽ khác nhau một trời một vực? Ta thấy bản thân hắn ta mới là bùn!”

“Kỹ năng diễn xuất của Trương Quốc Luân còn cần phải hoài nghi sao? Ngoại trừ hắn ta không biết, mọi người đều biết!”

“Xem ra minh tinh lưu lượng cũng không dùng được ở trước mặt ban giám khảo Tinh Quang!”

“Đây là tin tức lớn, nhất định phải nhớ kỹ!”

.....

Trương Quốc Luân bị ánh mắt kinh ngạc của đám người làm cho xấu hổ giận dữ muốn chết.

Đời này hắn ta chưa từng mất mặt như vậy!

Kể từ khi khai thiên tích địa, đây là lần đầu tiên hắn ta có xúc động muốn chết! Thế là, hắn tức thở hổn hển nói: “Bộ phim nát gì vậy? Đạo diễn nát gì vậy? Sau này lão tử không tới nữa! Không có ta, phim truyền hình của các ngươi nhất định sẽ thất bại! Trở về ta sẽ triệu tập fan hâm mộ phong sát các ngươi!”

Sau đó hắn ta đẩy đám người xông ra ngoài, cúi đầu không mặt mũi gặp người.

Lâm Bắc Phàm ngồi trong phòng thử vai khinh thường cười một tiếng.

Ta vốn không làm minh tinh, ngươi phong sát ta có tác dụng gì?

Thực là thiếu năng!

Yên lặng quan sát tất cả ở đây, khóe miệng Vương Xuân Sinh nhếch lên, giống như đã sớm đoán trước tất cả. Nếu gặp phải người khác, có lẽ người ta còn nể tình mà cho minh tinh lưu lượng chút mặt mũi, nhưng gặp được Lâm tiên sinh, hắn ta đã được định trước sẽ trở thành pháo hôi.

Lâm tiên sinh là ai?

Hắn là một người to gan lớn mật, bất luận gặp ai cũng dám gây thù hận với người ta, chưa từng ăn thiệt thòi bao giờ. Chỉ bằng dáng vẻ cao ngạo của minh tinh lưu lượng, có thể đắc ý được trước mặt Lâm tiên sinh sao?

“Vương đại ca, hình như ngươi đã sớm đoán được tất cả?” Nữ hài suy nghĩ cẩn thận, nhỏ giọng hỏi.

“Không có gì, ngươi nghĩ nhiều.”

Vương Xuân Sinh tặng hăng một cái, sau đó nói sang chuyện khác: “Chờ lát nữa thử vai, người chỉ cần làm tốt phận sự của chính mình là được, đừng đặt nặng tâm lý quá.”

“A.” Nữ hài cái hiểu cái không gật đầu.

Vốn việc của mình tinh lưu lượng sẽ khiến mọi người cảm thấy bất an, nhưng các diễn viên có kỹ năng diễn xuất lại cảm thấy vui vẻ trong lòng, thậm chí nói cơ hội của bản thân đã đến.

Kết quả, tuyển thủ số 13 mới vừa vào trận, Lâm Bắc Phàm lập tức giơ bảng “đào thải” lên.

Người kia vô cùng khiếp sợ: “Lâm tiên sinh, vì sao? Ta còn chưa bắt đầu thử vai!”

Mặt Lâm Bắc Phàm không đổi sắc nói: “Nếu như ta nhớ không lầm, người ở công ty giải trí Hán Đình đúng không? Ta nhớ ta từng gặp người ở công ty giải trí Hán Đình.”

Người kia gật đầu, nói: “Đúng, ta là nghệ sĩ của công ty giải trí Hán Đình.”

Lâm Bắc Phàm nói: “VẬY không sai, người chúng ta muốn đào thải chính là người, vì người là người của giải trí Hán Đình. Lúc trước giải trí Hán Đình dám nói khoác mà không biết ngượng, rằng sẽ phong sát Tinh Quang ta, người nói ta còn có thể thuê nghệ sĩ của bọn họ sao?”

“Sẽ không.” Người kia lắc đầu cười khổ.

Không nghĩ tới năm đó công ty trồng quả đắng, lại để cho hắn ta đến ăn.

Thế nhưng hắn ta rất muốn tham gia diễn xuất trong bộ phim 《Trù Thần》 này, vì thế hắn ta còn làm rất nhiều chuẩn bị: “Lâm tiên sinh, ta...”

Lâm Bắc Phàm khoát tay áo, giọng điệu kiên quyết nói: “Ra ngoài, sau khi ra ngoài nhớ nói cho đám người của giải trí Hán Đình, còn có những người thân thiết với giải trí Hán Đình, kêu bọn họ đừng tới thử vai, Tinh Quang

chúng ta không chào đón người của giải trí Hán Đình. Lúc trước bọn hấn phong sát chúng ta, bây giờ chúng ta muốn phong sát bọn hấn!”

Như vậy, có 100 người còn chưa bắt đầu thử vai đã trực tiếp bị đào thải.

Cứ bỏ lỡ một cơ hội bùng nổ như vậy, hại rất nhiều nghệ sĩ bi phần vô cùng, không chỉ oán hận Tinh Quang, còn sinh ra bất mãn với lão đông gia giải trí Hán Đình.

Sau khi chuyện này lan truyền ra ngoài đã đưa tới sóng to gió lớn, rất nhiều diễn viên chờ đợi bên ngoài vọt vào.

“Tại sao ta không thể tham dự? Bởi vì ta là người giải trí Hán Đình?”

“Ta không phải giải trí Hán Đình, tại sao cũng không thể?”

“Dựa vào cái gì? Người dựa vào cái gì mà phủ định chúng ta?”

...

Đôi mắt với lời chỉ trích mọi người, mặt Lâm Bắc Phàm không đổi sắc.

“Dựa vào cái gì? Dựa vào ta là tổng phụ trách 《 Trù Thần 》 ! Mọi thứ đều do ta quyết định!” Lâm Bắc Phàm ngang ngược nói.

“Rõ ràng là tuyển... Người như vậy là không công bằng!” Lại có người bi phần.

“Trên thế giới này nào có chuyện công bằng? Bản quyền bộ phim truyền hình này là của chúng ta, là chúng ta đầu tư, đoàn làm phim cũng là của chúng ta, phát sóng cũng là trên đài truyền hình Tinh Quang chúng ta, tất cả đều là của chúng ta, toàn bộ đều là chúng ta định đoạt, chúng ta muốn tuyển thế nào thì cứ tuyển như thế, không muốn chọn người nào sẽ không chọn người đó, người có thể làm gì ta?”

Đám người không biết nói gì.

Lúc này, có mấy bảo tiêu vọt vào, ngăn trước người Lâm Bắc Phàm.

“Đuổi hết bọn họ ra ngoài cho ta! Ai dám gây chuyện cứ việc ra tay, chỉ cần đánh không chết đều có ta chịu trách nhiệm!”

“Vâng, Lâm tiên sinh!”

Thế là, một đám người gây chuyện bị bảo tiêu hung hãn đuổi ra khỏi đài truyền hình, mất hết mặt mũi.

Rất nhiều người âm thầm chế giễu giải trí Hán Đình, lúc trước các người kêu gào muốn phong sát Tinh Quang, kết quả bây giờ bị phong sát ngược lại.

Bỏ qua bộ đại kịch 《Trù Thần》 này, giải trí Hán Đình không biết phải bỏ lỡ bao nhiêu cơ hội?

Công ty khác, nghệ sĩ khác có thể dựa vào bộ phim truyền hình này mà phát triển, nổi tiếng nhanh chóng, giải trí Hán Đình lại bỏ lỡ cơ hội, cứ kéo dài tình huống như thế, giải trí Hán Đình còn có tiền đề phát triển gì?

Có người cân nhắc xem bản thân có nên rời khỏi giải trí Hán Đình hay không.

Dù sao, hiện tại Tinh Quang cũng càng ngày càng mạnh, như mặt trời mới mọc, bất luận là tiết mục hay phim truyền hình đều vô cùng xuất sắc, còn giải trí Hán Đình bắt đầu từ năm trước không biết bọn họ gặp phải vận rủi gì, vẫn luôn đình trệ không tiến, đẩy ra một bộ phim truyền hình và một bộ phim truyền hình vàng, lợi nhuận lại tăng trưởng theo cấp số âm, dường như có ở lại tiếp cũng không có lợi gì, có lẽ có thể...

Nghe nói cùng ngày, tất cả mọi thứ trong văn phòng thiếu đông gia giải trí Hán Đình đều bị đập nát.

Ngô Phi Phàm lại không cẩn thận bị miếng thủy tinh ngộ thương bản thân, được khẩn cấp đưa vào bệnh viện.

Hài tử xui xẻo...

Lại có mấy người liên tục thử sức, nhưng cơ bản người thông qua thì ít, người bị đào thải thì nhiều.

Rốt cục cũng đến phiên Vương Xuân Sinh.

Lúc Vương Xuân Sinh một thân thẳng tắp đi tới, Lâm Bắc Phàm đang vuốt mèo cũng ngẩn ra.

Giống, thật sự rất giống Lưu Ngang Tinh.

Cử động rất giống, thậm chí ngay cả cách ăn mặc cũng giống nhau đến bảy tám phần. Mấu chốt nhất là đôi mắt kia, tràn đầy ước mơ, chấp nhất, hy vọng cùng với dứt khoát, nhìn thế nào cũng giống.

Lâm Bắc Phàm nhớ rõ, lần trước khi hắn nhìn thấy hắn ta, hắn ta vốn không phải dáng vẻ này.

Không ngờ nửa năm không gặp, không biết hắn ta đã biến thành Lưu Ngang Tinh hay Lưu Ngang Tinh đã biến thành hắn ta.

Ngay cả ánh mắt Tiên Đa Đa cũng sáng lên, nhỏ giọng nói với Lâm Bắc Phàm: “Ta cảm thấy hắn có thể!”

“Lâm tiên sinh, đạo diễn Tiên cùng với 3 vị giám khảo, xin chào mọi người! Ta là Vương Xuân Sinh, nhân vật ta muốn thử sức là nhân vật chính Lưu Ngang Tinh!”

Vương Xuân Sinh không nhanh không chậm nói.

Chương 249: Hai người nam nhân hiến thân vì nghệ thuật! (5/20)

Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy hắn ta có thể.

Từ khi còn rất nhỏ, Vương Xuân Sinh đã bắt đầu diễn xuất, có thể nói là một tiểu hí cốt, phương diện kỹ năng diễn xuất không cần phải nói. Hơn nữa hình tượng bây giờ của hắn ta lại vô cùng phù hợp, về cơ bản đã có thể xác định.

Nhưng còn một vấn đề.

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Biết làm đồ ăn không?”

“Biết.” Vương Xuân Sinh trả lời, ngữ khí không thay đổi bao nhiêu.

Nhưng chỉ một chữ đơn giản như thế, làm cho hắn ta tăng thêm mấy phần tự tin.

Lâm Bắc Phàm chỉ cái bàn bên cạnh, trên bàn có thớt và một con dao, còn có mấy nguyên liệu nấu ăn ở một bên thớt. Một bên khác có một cái nồi, có thể nấu lửa xào rau.

Lâm Bắc Phàm nói: “Nơi đó có mấy nguyên liệu nấu ăn, ngươi làm một món ăn theo ý ngươi đi.”

“Được, Lâm tiên sinh.”

Vương Xuân Sinh đi qua cầm dao lên, tùy ý chọn mấy loại thực phẩm tiến hành xử lý trước.

Chỉ thấy, củ cà rốt to nhanh chóng biến thành những lát mỏng, sau đó lại biến thành sợi. Những thực phẩm khác cũng được xử lý nhanh chóng, mỗi một thủ pháp đều vô cùng chuyên nghiệp, không có động tác dư thừa.

Sau đó hắn ta bắt nồi xào rau, chảo nóng lên hắn ta tiến hành trộn xào dưới lửa lớn, tuy đều là trình tự tương đối đơn giản, nhưng thủ pháp vô cùng lão luyện, liếc mắt có thể nhìn ra sự chuyên nghiệp của hắn ta.

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm càng ngày càng sáng, trù nghệ vị diễn viên này tốt như vậy, nếu hắn ta làm nhân vật chính không biết sẽ bớt được bao nhiêu thời gian của hắn.

Không đến một lúc, một món ăn có màu sắc rực rỡ trình lên trước mắt mọi người.

Món ăn này là món ăn của trù sư cấp ba bên trong 《Trù Thần》, độ khó vừa vặn xen vào giữa không chuyên nghiệp và chuyên nghiệp, nhưng người bình thường muốn làm được lại không dễ dàng.

“Xem ra ngươi đã từng học trù nghệ, trình độ trù sư cấp ba!”

Lâm Bắc Phàm được tính là siêu đầu bếp ẩn tàng, chỉ liếc mắt đã nhìn ra nội tình của Vương Xuân Sinh, quả thực có được trình độ của trù sư cấp ba.

Vương Xuân Sinh cười nhạt một tiếng, nói: “Mời Lâm tiên sinh và các vị giám khảo tiến hành thưởng thức!”

Tiền Đa Đa ăn hàng sớm đã chờ đợi lập tức cầm đũa lên, gấp lấy một miếng đồ ăn bỏ vào trong miệng, sau đó say mê nhai, nói: “Ta thích nhất món Lạc Diệp Tân Phân này, tuy là món chay, nhưng lại vô cùng thơm ngọt, có mùi vị thịt!”

Mấy vị giám khảo khác thưởng thức theo thứ tự.

“Đúng là không tệ, mùi vị không khác mấy so với món ta ăn ở khách sạn Long Môn!”

“Cái gì không khác lắm? Rõ ràng chính là mùi vị nguyên thủy của nó, vừa rồi ta thấy hẳn xử lý có chút không giống người khác, nhưng mà ăn vẫn ngon như cũ, ta rất thích ăn!”

“Không ngờ vào thời điểm khảo hạch còn có cơ hội ăn đồ ăn trong Trù Thần!”

“Tiểu hỏa tử, ta xem trọng ngươi!”

...

Lâm Bắc Phàm cũng ăn một miếng, nói tóm lại mùi vị vẫn được.

“Mùi vị rất không tệ, có thể thấy được ngươi rất khổ công học tập!”

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Ta nhớ lúc trước, khi ta mới nhìn thấy ngươi, có thể ngươi không biết chút gì về trù nghệ. Nhưng sau khi được ta nhắc nhở, hẳn ngươi đã nghiêm túc học tập trong thời gian không ngắn, có thể nhìn ra được từ phần chai thật dày trên tay ngươi.”

“Cảm tạ Lâm tiên sinh ca ngợi, nếu không phải lúc trước có Lâm tiên sinh nhắc nhở, chỉ sợ ta còn không có cơ hội này.”

“Khiêm tốn, đây là người bản thân cố gắng tranh thủ.”

Lâm Bắc Phàm khoát tay áo, cười nói: “Tuy ta không cố gắng, nhưng ta thích người cố gắng. Ở hình tượng, người rất phù hợp với Lưu Ngang Tinh. Trên nguyên tắc ta đồng ý người diễn nhân vật Lưu Ngang Tinh này, nhưng chúng ta còn phải tiến hành cân nhắc phương diện kỹ năng diễn xuất.”

Trên thực tế, Lâm Bắc Phàm đã tương đối tán thành Vương Xuân Sinh đóng vai nhân vật chính Lưu Ngang Tinh trong 《Trù Thần》.

Nhưng chỉ đồng ý đơn giản như vậy, trong lòng chung quy lại có chút khó chịu.

Thật giống khi nữ nhi sắp xuất giá, kiểu gì thân làm phụ thân cũng sẽ thiết kế vài chuyện làm khó tân lang.

“Mời Lâm tiên sinh ra đề!”

“Vậy thì làm một cảnh đối diễn đơn giản.”

Lâm Bắc Phàm nhìn Tiền bàn tử còn ăn uống thả cửa bên cạnh, nói: “Người coi con lợn này như nữ chính Triệu Mai Lệ, diễn một màn tỏ tình tràn ngập tình cảm đi! Đoạn ngắn đó có thể hiện trong 《Trù Thần》, người cứ dựa theo đoạn đó mà diễn!”

Vương Xuân Sinh và Tiền bàn tử đồng thời ngậy ngẩn cả người.

Vương Xuân Sinh là chán ghét muốn ói, Tiền bàn tử là uất ức muốn khóc, bởi vì diễn đoạn này thực sự quá lúng túng.

Đó là diễn hôn có được không?

Người muốn hai đại nam nhân diễn cảnh hôn, có phải không quá ôn hay không?

“Lâm tiên sinh, có thể đổi người hay không? Diễn không cần người thật cũng được!” Vương Xuân Sinh dờ khóc dờ cười.

Quả nhiên vị Lâm tiên sinh này không thể suy theo hướng người thường!

“Ta cũng cảm thấy nên đổi người khác, ví như Lâm chủ nhiệm cũng không tệ. Lão gia hỏa này vẫn luôn muốn xin ta một vai diễn, hiện tại cũng là lúc cho hắn ta được thực hành.” Tiền bàn tử không chút do dự kéo chiến hữu mình xuống nước.

Lâm chủ nhiệm vội vàng khoát tay: “Cái này không cần đâu, ta chỉ nói đùa một chút mà thôi!”

“Hai vị kia phó đạo diễn kia thế nào?”

Một trong hai vị phó đạo diễn vội vàng lắc đầu, nói thẳng bản thân không được.

Lâm Bắc Phàm giận: “Các ngươi như vậy là có ý gì? Chỉ là một cảnh mà thôi, đây là hiến thân vì nghệ thuật, mọi thứ đều là nghệ thuật, sao các ngươi lại hồ đồ ngu xuẩn như vậy? Hy sinh một lần cũng không được sao?”

Bốn người khác vội vàng cúi đầu, trong lòng oán thâm tại sao không phải là người hiến thân vì nghệ thuật?

“Nhìn từng người các ngươi đều như con gấu, ta cũng cảm thấy bị ai thay các ngươi!”

Lâm Bắc Phàm ai oán bất hạnh, sau đó quay đầu mặt mày hờn hờ nói: “Xuân Sinh, có thể do bọn họ quá thẹn thùng, nên ngại không dám đứng ra. Ngươi cảm thấy thuận mắt người nào trong số bốn người thì tùy tiện chọn đại ra đi.”

Vương Xuân Sinh: “...”

Sao nụ cười của ngươi không có chút ý tốt nào vậy?

Một tên mập chét bầm miệng dính đầy dầu, một lão nam nhân trung niên hói đầu, một lão đầu tử thích uống rượu thuốc hút, còn có một người trung

niên râu ria xồm xoàm bản thủ...

Được rồi, coi như hiến thân vì nghệ thuật.

Vương Xuân Sinh thông khổ nhắm mắt lại, gà trống nhỏ điếm đến ai thì hôn người đó...

Cuối cùng vẫn là Tiền bàn tử trúng chiêu.

Hai người đều vô cùng thông khổ, bốn người khác cực kỳ sung sướng.

Lúc này, bên ngoài chờ đã rất lâu, có người dần dần sinh ra không kiên nhẫn.

“Đi vào lâu như vậy còn không ra?”

“Mọi người đi đều không đến ba phút đã đi ra, hấn đi vào sắp 10 phút!”

“Chẳng lẽ hấn đã được chọn?”

...

Lưu gia cười ha ha: “Quả nhiên ta không nhìn lầm hài tử Xuân Sinh kia! Bởi vì một vai mà cam nguyện bỏ ra nhiều như vậy, nên lấy được hồi báo. Nhân vật chính Lưu Ngang Tinh tám chín phần mười là của hấn rồi!”

Khuôn mặt nghệ sĩ khác của Tinh Quang đều vui vẻ, có thể bị người một nhà lấy được cũng không sao, dù sao còn tốt hơn rơi vào tay kẻ khác.

Lúc này, rất nhiều người ảm đạm, cũng có rất nhiều người khó coi.

Những sắc mặt không tốt đều là tiểu thị tươi.

Vốn bọn họ còn ôm hy vọng lớn đến cạnh tranh vai diễn Lưu Ngang Tinh này, bởi vì ai diễn nhân vật này đồng nghĩa với người đó sẽ hot, hơn nữa còn là siêu hot, mang tới lợi ích khó có thể đếm hết.

Hiện tại lại bị một tiểu tử không có tiếng tăm gì lấy được, chẳng phải sẽ khiến bọn họ tổn thất nặng nề sao?

“Đừng nói bừa, chỉ cần chưa tuyên bố thì không thể kết luận!”

“Hắn ta ở bên trong lâu như vậy, nói không chừng là vì chuyện khác?”

“Ta cảm thấy, có lẽ bọn họ đang ôn chuyện ở bên trong!”

....

Đúng lúc này, sắc mặt Vương Xuân Sinh vô cùng mất tự nhiên đi ra.

Nhìn kỹ sẽ phát hiện mặt hắn ta có chút xanh, cảm giác kia giống như môi vừa hôn cái móng heo vậy.

Còn có Tiền bàn tử cũng lao ra ngoài, nhanh chóng đẩy đám người ra xông về phòng vệ sinh.

“Xuân Sinh, người thế nào?”

“Lấy được rồi sao?”

...

Đám người tò mò vây xem.

Chương 250: Nhiều chuyện thú vị thử vai! (6/20)

“Vẫn chưa xác định, hiện tại ta cũng không rõ lắm...” Vương Xuân Sinh lắc lắc đầu.

Mặc dù nói vậy, nhưng trong lòng hắn ta đã có thể khẳng định, hắn ta đã bắt được nhân vật Lưu Ngang Tinh này. Bởi vì, hắn ta đã chinh phục được người có quyền nói chuyện lớn nhất là Lâm tiên sinh, chỉ cần hắn hài lòng, mọi thứ đều không thành vấn đề.

“Thì ra vẫn chưa được chọn? Lăn qua lăn lại bên trong lâu như vậy có tác dụng gì?”

“Ta thấy e rằng hắn ta muốn lôi kéo tình cảm!”

“Ta thấy hấn ta làm gì cũng chỉ phí công thôi! Một bộ phim quan trọng như 《 Trù Thân 》 , sao có thể chọn một diễn viên nhỏ vô danh như hấn ta?”

“Muốn chọn cũng phải chọn minh tinh lưu lượng như ta, như vậy mới đúng!”

“Tinh Quang vẫn còn rất sáng suốt!”

...

Đối mặt với lời khiêu khích châm chọc của mọi người, Vương Xuân Sinh cười nhạt một tiếng, không đáp lại bất kỳ câu nào.

Kết quả, Tiền bàn tử vừa vặn đi ra từ phòng vệ sinh.

Vương Xuân Sinh lại trông thấy gương mặt lớn kia, nhất là đôi môi đỏ như hai miếng lập xường trên khuôn mặt lớn ấy, ký ức không dám nhớ lại lập tức xông lên đầu, trong bụng nhất thời như dờn sông lấp biển, sắc mặt tái xanh.

Tiền bàn tử cũng giống vậy, lúc nhìn thấy gương mặt Vương Xuân Sinh, bụng hấn ta lại dờn sông lấp biển, vọt vào phòng vệ sinh ối lên ối xuống một lần nữa, cả người đều mệt lả.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm lại lục tục thử rất nhiều người, tốc độ nhanh vô cùng.

Đối với nghệ sĩ đài truyền hình, chỉ cần không phải hình tượng đặc biệt không phù hợp, trên cơ bản Lâm Bắc Phàm đều cho qua.

Đối với nghệ sĩ của các công ty giải trí tương đối hữu hảo với Tinh Quang, chỉ cần có kỹ năng diễn xuất, hình tượng phù hợp, hấn cũng cho qua.

Nói ví dụ như truyền hình điện ảnh Hạo Hải, lúc trước bọn họ hy sinh gần một ức lợi nhuận để móc nối quan hệ với Tinh Quang, cuối cùng cũng tới lúc thu hoạch, trong số bảy nghệ sĩ bọn họ đẩy vào có tới năm người được thông qua.

Chỉ cần bọn họ có thể lấy được 1-2 nhân vật trong bộ phim truyền hình này, dù không phải nhân vật chủ yếu, đó cũng là kiếm tiền.

Xác suất này có thể tính là vô cùng lớn.

Công ty truyền hình điện ảnh Hạo Hải vì quyết định ban đầu mà may mắn không thôi.

Về phần tiểu thụy tươi không có kỹ năng diễn xuất, mặc dù sau lưng bọn họ có lượng lớn fan hâm mộ ủng hộ, nhưng Lâm Bắc Phàm đều không cho qua. Dùng lời của hắn tới nói, bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này không thiếu lưu lượng, ta cần minh tinh lưu lượng không có kỹ năng diễn xuất như các người làm gì?

Đến khiến ta ngọt ngọt sao?

Cứ như vậy, không đến một ngày, Lâm Bắc Phàm đã khảo hạch 300 người.

Hiệu suất có thể tính là vô cùng cao.

Đồng thời, Tinh Quang còn tiến hành cắt ghép tình huống phỏng vấn hôm nay thành tuyển tập phỏng vấn dài hai tiếng, đặt trên trang web chính thức của Tinh Quang, tiếp tục tạo nhiệt độ.

Dưới chỉ thị của Lâm Bắc Phàm, biên tập viên Tinh Quang cắt nối biên tập vô cùng xấu, chỉ chuyên cắt mấy phần biểu diễn kỳ lạ và những minh tinh hot nhưng lại bị đào thải, cuối cùng tạo thành ảnh hưởng cực kỳ to lớn.

“Không ngờ tuyển thủ số một ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp, ta lên còn mạnh hơn hắn!”

“Thời gian chuẩn bị và biểu diễn chưa tới 3 phút đồng hồ, thật quá nghiêm khắc! Hắn ta còn chưa nói được hai câu kịch bản đã bị đá ra!”

“Tinh Quang thật trâu bò! Lâm tiểu bạch kiếm thật trâu bò! Lại có thể đuổi hết toàn bộ nghệ sĩ của Hán Đình ra ngoài, phong sát công ty giải trí Hán Đình, trâu bò tới trời! Nhìn mà sáng khoái thật sự!”

“Đột nhiên ta cảm thấy, thực ra người có biểu hiện lợi hại nhất vẫn là tiểu bạch kiếm của chúng ta, nói chuyện quá độc, người xem nguyên một đám tuyển thủ giận đến đỏ mặt tía tai, cực kỳ đẹp mắt!”

“Tiểu bạch kiếm phong sát tiểu thịt tươi, đây tuyệt đối là tin tức nặng ký!”

“Tại sao ta cảm thấy, mấy vị giám khảo này còn đáng xem hơn mấy diễn viên thử vai?”

...

Trong đó, fan hâm mộ Trương Quốc Luân phản kháng kịch liệt nhất.

“Dựa vào cái gì mà Tiểu Luân Luân của chúng ta không được chọn? Chẳng lẽ là vì hắn quá đẹp trai?”

“Quốc Luân của chúng ta diễn tốt biết bao nhiêu? Dù thông qua màn hình, ta vẫn có thể cảm nhận được đau thương trong lòng hắn, kết quả lại không được chọn, chắc chắn trong này có quy tắc ngầm! Kháng nghị Lâm Bắc Phàm!”

“Nhất định là Lâm Bắc Phàm đổ kị với vẻ đẹp của Trương Quốc Luân!”

“Mãnh liệt yêu cầu Tinh Quang thay đổi ban giám khảo, cũng yêu cầu Lâm Bắc Phàm xin lỗi!”

“Trừ khi Quốc Luân của chúng ta diễn nam chính, nếu không ta sẽ không xem!”

...

Như thế, Lâm Bắc Phàm đã bị bôi đen hoàn toàn trên mạng.

Chắc chắn sau lưng có người thêm dầu vào lửa, nhưng Lâm Bắc Phàm không thèm để ý chút nào, bởi vì ngoại trừ bôi xấu thanh danh hắn, bọn họ còn có thể làm gì được nữa?

Thanh danh của hắn vốn thôi, cho nên không cần để ý.

Nhưng cái gì cũng không làm lại lộ ra rất không can đảm.

Thế là, thông qua Tinh Quang, hấn phát ra một thông cáo.

Đó là từ nay về sau, Tinh Quang đơn phương phong sát Trương Quốc Luân, tuyệt đối không mời hấn ta lên tiết mục tạp kỹ của đài truyền hình. Phàm là phim truyền hình hoặc quảng cáo có hấn ta đóng, tuyệt đối không cho phép phát sóng trên đài truyền hình.

Đồng thời, Tinh Quang cũng tuyệt đối không tiến hành hợp tác với giải trí Hán Đình hoặc nghệ sĩ của giải trí Hán Đình, mọi tác phẩm có liên quan đến giải trí Hán Đình, tuyệt đối không phát sóng trên đài truyền hình Tinh Quang.

Tin tức phong sát vừa ra, ngành giải trí chấn động.

Phía trước chỉ là phong sát nghệ sĩ, đối với đài truyền hình, đây là chuyện có thể chấp nhận được.

Mấu chốt là phía sau, bọn họ lại phong sát cả công ty giải trí lớn nhất trong giới giải trí, đây mới là điều khiến người ta khiếp sợ nhất.

Dù sao, giải trí Hán Đình cũng là công ty giải trí lớn nhất trong giới giải trí, bao gồm 1/5 nghệ sĩ hàng đầu, 1/3 tác phẩm điện ảnh và truyền hình được chiếu ít nhiều gì cũng có liên hệ với bọn họ, quan hệ rắc rối khó gỡ.

Nếu Tinh Quang phong sát giải trí Hán Đình, tương đương với hủy đi con đường tiền tài cực lớn, tổn thất rất lớn.

Nhưng Tinh Quang không thèm quan tâm, hoặc là nói Lâm Bắc Phàm không thèm quan tâm.

Hấn có một kho tài phú giải trí văn hóa ở thời không khác, đó là khoản tài sản quý báu nhất, khoản tài phú này đủ để Tinh Quang ăn no căng.

...

Người nhìn quá trình phát triển của Tinh Quang trong một năm qua, chỉ vèn vèn là mấy hạng mục đã khiến Tinh Quang bành trướng gấp mấy chục lần, đủ để biết khoản tài phú này quý giá tới cỡ nào.

Hơn nữa, không hợp tác với giải trí Hán Đình, còn có rất nhiều công ty giải trí khác.

Cùng lắm thì nâng đỡ 1 – 2 công ty, để bọn họ phục vụ cho mình. Công ty truyền hình điện ảnh Hạo Hải vô cùng biết điều, sau này cho bọn họ thêm chút tài nguyên, để bọn họ phát triển nhanh một chút.

Có người nói, hai phương diện phong sát này là một cục diện cùng thua.

Có người nói, rốt cuộc Tinh Quang cũng lộ ra răng nanh.

Trừ cái đó ra, phim truyền hình vẫn luôn lửa nóng, đó chính là giá trị lớn nhất.

Liên tục thử vai ba ngày, rốt cuộc cũng tuyển ra được 300 người cuối cùng tiến vào phân đoạn chung tuyển sau cùng.

Khiến Lâm Bắc Phàm có ấn tượng sâu nhất là một nữ hài bình thường.

Nữ hài tên Triệu Tiểu Dao, ôm ấp ước mơ trở thành minh tinh, từ nông thôn đi tới Hoàn Kiếm dốc sức làm 7, 8 năm, dựa vào thu nhập ít ỏi để sinh hoạt.

Nàng không cao, vô cùng gầy yếu, nhưng khuôn mặt tương đối êm dịu, đôi mắt to tròn như biết nói, trên người mang tính bẽn lẽn của người đến từ hương thôn, đồng thời cũng rất tích cực lạc quan, vô cùng phù hợp nữ chính Triệu Mai Lệ.

Nếu như cho nàng diễn, tương đương với để nàng diễn ra bản sắc của mình, hiệu quả có lẽ sẽ không kém.

Kỳ thực, Lâm Bắc Phàm càng thấy nàng giống Triệu Lệ Dĩnh ở thời không khác, trừ tướng mạo không giống, khí chất của nàng vô cùng giống, còn có thể chịu khổ chịu nhọc, vô cùng thích đóng phim, lại rất có linh tính.

Nếu có cơ hội, Lâm Bắc Phàm không ngại ký hợp đồng với nàng, sau đó nâng nàng thành Triệu Lệ Dĩnh ở thời không này.

Chương 251: Phân đoạn so đầu cuối cùng, lại là làm đồ ăn? (7/20)

Liên tục thử vai 3 ngày, rốt cục cũng tiến vào phân đoạn cuối cùng.

300 người trúng tuyển đều vô cùng kích động, trúng tuyển có nghĩa bọn họ có thể tiến gần thành công thêm một bước. Chỉ cần thông qua vòng tuyển chọn sau cùng, như vậy bọn họ có thể trở hết tài năng, trở thành một thành viên trong đoàn làm phim 《 Trù Thần 》 , sau đó giương cánh bay lên, nhanh chóng nổi tiếng.

Bọn họ đã chuẩn bị xong, chuẩn bị dùng biểu hiện kinh điển của bản thân chinh phục các vị giám khảo ở đây, quan trọng nhất là chinh phục vị thần tài Tinh Quang này.

Có điều, nơi diễn ra vòng sau cùng có hơi lạ, lại là ở nhà ăn cao ốc Song Từ Tinh.

Hơn nữa ban giám khảo lại không phải mấy vị lúc đầu kia, mà là 25 người Tinh Quang điều xuống, thân phận gì cũng có, có chủ nhiệm, có biên tập mỹ thuật, có lên kế hoạch tiết mục, có làm công tác vệ sinh...

Ngay cả mấy người Hồng Đâu Trung Văn, công ty nguyên liệu nấu ăn Giang Nam cũng bị kéo qua cho đủ số, còn có 3 vị đại trù xen lẫn bên trong, bỗng nhiên có cảm giác như nhìn thấy 《 Trù Vương Tranh Bá 》 .

Nhìn đám người tụ tập đông đúc trong phòng, Lâm Bắc Phàm cười nói: “Mọi người đều nhìn thấy, đây là nơi diễn ra vòng lựa chọn diễn viên cuối cùng cho đoàn làm phim 《 Trù Thần 》 , so đấu trù nghệ, 25 người ở đây chính là giám khảo của các ngươi. Trong thời gian quy định, ai có thể nấu ra một món chinh phục các vị giám khảo ở đây, ai có thể trở hết tài năng sẽ lấy được vị trí nhân vật mà các ngươi đã thử vai!”

“Xì xào!”

Hiện trường lập tức xôn xao.

Mọi người tại đây đã làm tốt rất nhiều chuẩn bị, bày ra một mặt hoàn mỹ đặc sắc nhất của mình, muốn thông qua kỹ thuật diễn xuất tinh xảo để chinh

phục ban giám khảo ở đây, nhưng không ngờ đến, phân đoạn cuối cùng lại là so đầu trừ nghệ.

Đám người trong Tinh Quang đã được Lâm Bắc Phàm nhắc nhở từ trước nên trong lòng vui vẻ, bởi vì giờ khắc này mà bọn họ đã chuẩn bị hơn nửa năm, ngay cả hôm qua bọn họ còn xào rau, tôi luyện cảm giác.

Mặc dù không bằng đầu bếp chuyên nghiệp, nhưng vẫn có thể đê bẹp tân thủ nông thôn.

So với bên trên thì không đủ nhưng so với bên dưới thì có thừa, nhân vật này đã là mười phần chắc chắn.

Có điều, rất nhiều người luống cuống trong lòng.

Nhất là những minh tinh có độ nổi tiếng nhất định, bọn họ vừa bận đi diễn vừa làm show tạp kỹ, làm sao có thời giờ đi làm đồ ăn?

“Lâm tiên sinh, ta cảm thấy như vậy không tốt, chúng ta đều là diễn viên, bình thường đều bận rộn quay phim, nào có thời gian mà tự mình xuống bếp? Cho dù có xuống bếp tay nghề cũng không có gì đặc biệt, người để chúng ta so đầu trừ nghệ dường như không thích hợp lắm đúng không?”

“Đúng vậy, chúng ta là diễn viên, không phải đầu bếp!”

“Ta đoán chừng, e rằng trong số người ở chỗ này, biết nấu ăn không quá 20 người, nhưng người có tin kỹ năng diễn xuất của bọn họ không?”

“Người để chúng ta chơi như vậy, hoàn toàn không cách nào diễn tiếp!”

“Chúng ta chỉ cần phụ trách diễn xuất, thời điểm cắt đồ ăn vẫn có thể tìm thế thân!”

...

Đối mặt với đại đa số người hăm hở phản kháng, mặt Lâm Bắc Phàm không đổi sắc, “Phản đối vô hiệu! Bộ phim này liên quan tới đầu bếp, hơn một nửa vai các người ứng tuyển đều là đầu bếp, nếu ngay cả xuống bếp các người

cũng không biết, sao ta có thể tin tưởng các người có thể diễn tốt vai đầu bếp?

“Hơn nữa, nhất là diễn viên cạnh tranh nhân vật chính Lưu Ngang Tinh, trong phim chắc chắn sẽ có rất nhiều cảnh thể hiện tài nấu nướng, chẳng lẽ người hy vọng toàn bộ hành trình đều không lộ mặt sao? Hay là người muốn chinh dung thay đổi mặt mình? Phim truyền hình của chúng ta trị giá 200 ức, chất lượng phải xứng đáng với giá cả này. Nếu không, ta mời các người đến diễn có ích lợi gì?”

Đám người ở hiện trường lập tức á khẩu không trả lời được.

Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Nếu như ai tiếp tục phản đối thì mời quay trái đi ra ngoài, không tiễn!”

Khi Lâm Bắc Phàm bộc phát khí thế của bản thân, đám người ở hiện trường phát lạnh.

Không người nào dám phản đối, Lâm Bắc Phàm tiếp tục nói: “Bởi vì số người đông đảo, cho nên chúng ta áp dụng hình thức tốc chiến tốc thắng. Nơi này chúng ta có tổng cộng 30 bếp lò, 30 thớt, mỗi người một bếp, một thớt, thời gian 15 phút. Nguyên liệu nấu ăn nơi này các người cứ tùy tiện chọn dùng, hãy thể hiện trù nghệ của các người trong vòng 15 phút, làm ra ít nhất một món ăn để 25 vị giám khảo thưởng thức chấm điểm. Ai được điểm cao nhất, người đó có thể lấy được nhân vật cuối cùng.”

Làm ra được ít nhất một món ăn trong thời gian 15 phút, hơn nữa còn không có ai giúp đỡ, đám người cảm thấy áp lực cực lớn.

Điều đó có nghĩa, chỉ cần bọn họ làm sai một khâu, có thể sẽ thua toàn bộ. Loại quy củ này, nếu là người thường xuyên xuống bếp sẽ cảm thấy không có gì khó, nhưng đối lại người rất ít khi xuống bếp, thậm chí chưa từng nấu ăn sẽ cảm thấy rất nghiêm khắc, không biết nên bắt đầu từ đâu.

Nhìn dáng vẻ không biết nên làm thế nào của nhiều người, Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ.

Bởi vì phương pháp này là hắn nghĩ ra, có phải rất đáng xem không?

Vì thế, tập đoàn Long Môn dốc tình tài trợ hai ức, cuối cùng sẽ thả vào 《Trù Vương Tranh Bá》, để cho đông đảo quần chúng càng có thể xem.

Tiền Đa Đa tiến lên một bước, nói: “Đọc đến tên người nào, mời người đó đi theo ta. Trương Tử Đông, Hứa Hoa Trân, Đồng Nhiên...”

Từng diễn viên đi theo Tiền Đa Đa vào phòng bếp, phía sau được dán số theo thứ tự, trước mặt bọn họ là đĩa cũng đã được dán số, sau đó là phân phối thớt, tiến vào vị trí.

Trọng tài ra lệnh một tiếng, màn so đấu trù nghệ bắt đầu.

30 người lập tức vội vã phóng tới khu nguyên liệu nấu ăn, lựa chọn nguyên liệu nấu ăn bản thân cần.

Sau khi lựa chọn kỹ nguyên liệu nấu ăn, bọn họ lập tức vội vã chạy về, thật đúng là một giây đồng hồ cũng không muốn chậm trễ.

Hiện trường có chút lộn xộn, mọi người không kịp chờ đợi làm đồ ăn, thoạt nhìn như quỷ chết đói đầu thai.

Mấy vị đại trù cấp tốc đi theo, tiếp đó bọn họ tiến hành chấm điểm trù nghệ của 30 người tại hiện trường, sau đó lại hợp với điểm của ban giám khảo phía ngoài, hình thành điểm số cuối cùng.

Lâm Bắc Phàm cũng bắt đầu dò xét, hẩn nhìn thoáng qua khu nguyên liệu nấu ăn trước, phát hiện không ít trứng gà bị lấy đi, còn có một số loại dễ xử lý như cà chua, cần tây và hành lá, cũng bị lấy đi không ít.

Đám người không biết gì về nấu nướng này, tối đa cũng chỉ có thể làm ra món cà chua xào trứng, trâu bò một chút thì có thể làm trứng rán rau hẹ.

Tạm thời không nói tới chuyện bọn họ nấu ăn có ngon hay không, chỉ riêng việc đột nhiên có nhiều trứng gà như vậy, tuyệt đối là ăn tới phát nôn.

Nghĩ đến đám giám khảo phía ngoài sắp phải chịu tội, Lâm Bắc Phàm lại rất vui vẻ.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm thấy được Triệu Tiểu Dao khiến hắn luôn chú ý, một nữ hài đến từ nông thôn.

Tuy đầu nàng rất nhỏ, nhưng tay chân nhanh nhẹn vô cùng, bất luận là rửa rau, thái thịt, hay cho vào nồi xào đều rất một mạch, vô cùng nghiêm túc.

Không giống những người khác, vì tiết kiệm thời gian, phân đoạn rửa rau cũng bị lược bớt đi, Lâm Bắc Phàm nhìn mà không cách nào ăn vào, trừ mùi điếm trước rồi nói.

Triệu Tiểu Dao cũng làm một món ăn gia đình, nhưng hàm lượng kỹ thuật đã được lên cấp, bởi trong thức ăn có thịt, xử lý cũng có thể tính là không tệ, rất khác biệt.

Lại nhìn những người khác một chút, được rồi, vẫn là không nhìn thì hơn, tất cả đều xử lý không sạch sẽ, nhìn một chút cũng trúng độc, nhìn nữa chỉ sợ độc phát bỏ mạng, ảnh hưởng đến khẩu vị cả ngày.

Chương 252: Vòng thử đồ ăn đau khổ! (8/20)

“Đã hết 15 phút! Mời mọi người dừng công việc trong tay, nhân viên công tác của chúng ta sẽ mang đồ ăn đi! Quá thời gian một giây trừ một điếm!” Tiền Đa Đa lớn tiếng tuyên bố.

30 nhân viên công tác lập tức xuất hiện mang đồ ăn đi.

“Chờ chút, cho ta 10 giây nữa! Sắp xong rồi...” Còn có người vội vàng xào rau.

Tiền Đa Đa nhìn đồng hồ bấm giây, nói: “Bây giờ đã qua 10 giây, trừ 10 điếm! Nếu như qua 10 giây nữa, điếm số trực tiếp về không!”

Cuối cùng người kia cũng không cam lòng buông muôi xào xuống.

30 món ăn đã được mang lên bàn lớn.

25 vị giám khảo thấy trên bàn lớn toàn là món trứng xào cà chua, còn có món trứng xào với rau họ, khuôn mặt trắng bệch.

Bởi vì theo quy định, mỗi một giám khảo đều phải ăn ít nhất mỗi món một miếng.

30 món ăn, trong đó có 10 đĩa là trứng xào cà chua, 8 đĩa là trứng xào rau họ, đây là bọn họ phải ăn trứng đến no bụng, chắc chắn sẽ muốn ói.

Còn 12 đĩa đồ ăn, thật sự rất sáng tạo, cũng không đoán được tên món cụ thể.

Còn một đĩa, miếng thịt còn nguyên tơ máu, hơn nữa phần diện tích có tơ máu này rất lớn, nhìn rất dữ dội, chẳng lẽ bọn họ phải ăn tươi nuốt sống sao?

Thật không có mấy người dám há miệng.

Vừa nghĩ đến hơn 10 đĩa đồ ăn phía sau cũng gần giống thế, trong lòng lạnh lẽo, thật lạnh thật lạnh, như bị trúng thạch tín vậy.

Đã sớm biết không nên nhận việc này, đây rõ là lấy thân thử độc mà.

Tiền Đa Đa đang làm người dẫn chương trình cũng muốn cười, nhưng hẳn ta không thể không nghiêm mặt nói: “Mời 25 vị giám khảo ở đây thử đồ ăn, sau đó lại tiến hành bỏ phiếu trong vòng 15 phút. Trên người mỗi vị giám khảo có 5 phiếu, mỗi món ăn là một phiếu, xin hãy bầu cho món ăn mình thích nhất, hài lòng nhất.”

Vòng bỏ phiếu đầu tiên nhanh chóng kết thúc.

Bởi vì phần lớn đồ ăn không thể nào nuốt trôi, chỉ có thể tìm tướng quân trong đám người lùn, lấy món có thể ăn được.

Cứ thế, kết hợp với điểm của đầu bếp, đó là điểm số cuối cùng.

Trong đó, điểm của món trứng xào rau họ hoặc trứng xào cà chua đều khá thấp, bởi vì đây là hai món không thể nhìn ra hàm lượng kỹ thuật gì, mấu chốt là vừa ăn vào đã nhổ ra, điểm số cao được sao?

Món thịt xào thường ngày của Triệu Tiểu Dao lại có điểm số cao nhất.

Nhìn tình huống này, trong lòng các tuyển thủ tiếp theo hiểu rõ, tuyệt không thể làm món trứng xào cà chua hoặc trứng xào rau họ, biết đâu xào chút thịt còn được thêm điểm.

Thế là 30 vị tuyển thủ vòng thứ hai không hẹn mà cũng chọn xào thịt.

Thế nhưng, bọn họ đã đánh giá cao tài nấu nướng của mình, đánh giá thấp sự kiên nhẫn của giám khảo, lúc trong 30 món ăn có hơn 20 món ăn là thịt xào rau xanh, điều quan trọng là ăn không hề ngon, sắc mặt nhóm giám khảo lại tái xanh.

Sau đó lại là một nhóm điểm thấp.

Sau đó là thi đấu trù nghệ vòng thứ ba, vòng thứ tư, vòng thứ năm...

Trong đó, thật không có bao nhiêu người có thể xuống bếp nấu ăn, mỗi một vòng nhiều nhất cũng chỉ có 4, 5 người nấu ra món có thể nuốt được, nhưng người khác chỉ nhìn thôi đã muốn ói.

Đám nghệ sĩ của đài truyền hình Tinh Quang cũng đã hoàn thành xong, nhìn chung đều có biểu hiện rất tốt.

Biểu hiện tốt nhất là Vương Xuân Sinh, hẳn ta có được trình độ của đầu bếp chuyên nghiệp cấp ba, nắm giữ kỹ thuật dùng dao lô hỏa thuần thanh, ngay cả độ lửa cũng được khống chế rất vững vàng, chỉ trong vòng 15 phút ngắn ngủi hẳn ta đã làm ra hai món ăn, điểm số dẫn trước rất xa.

Cứ vậy, sau một ngày thi đấu trù nghệ, cuối cùng cũng chọn ra được người ưu tú, chọn được 15 người có trù nghệ tốt nhất. Trong đó, không có gì bất ngờ xảy ra, Vương Xuân Sinh diễn vai nam chính, Triệu Tiểu Dao diễn vai nữ chính, những người khác lần lượt diễn những nhân vật khá quan trọng trong bộ phim.

15 người đứng thành một hàng, vô cùng kích động.

Hơn 200 người đứng bên cạnh hâm mộ muốn chết.

“Chúc mừng 15 vị diễn viên ở đây đã lấy được vai diễn trong bộ phim! Nhưng đây chỉ là bắt đầu, bởi vì bộ phim này sẽ được tiến hành quay chụp

với yêu cầu nghiêm khắc, không chấp nhận chút qua loa nào, hy vọng các người có thể cư xử nghiêm túc! Không ngừng cố gắng, tiếp tục kiên trì! Sau khi phim truyền hình được phát sóng, các người chắc chắn sẽ nhất cử thành danh!”

“Chúng ta nhất định sẽ tiếp tục cố gắng!” Mọi người trăm miệng một lời.

“Những người chưa lấy được cơ hội cũng không cần nụt chí, bởi vì trong tương lai, đài truyền hình của chúng ta còn đẩy ra rất nhiều tác phẩm truyền hình điện ảnh khác, hy vọng mọi người tiếp tục đến tham gia, tiếp tục đến thử vai! Trong năm nay chúng ta còn đẩy ra một bộ phim nữa, hy vọng mọi người chuẩn bị sẵn sàng!” Sau khi Lâm Bắc Phàm cổ vũ một hồi, lại ném ra một mồi nhử lớn.

Trái tim của mọi người lại lần nữa hùng hục.

Có người không nhịn được hỏi: “Lâm tiên sinh, là phim gì vậy? Có thể tiết lộ một chút không?”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười sâu xa khó lường: “Đến lúc đó các người sẽ biết.”

Đoàn làm phim đã được thành lập xong, diễn viên đã vào chỗ, tiền tài đã chuẩn bị tốt, phim truyền hình 《 Trù Thần 》 lập tức khởi quay.

Bối cảnh quay chụp chủ yếu của 《 Trù Thần 》 ở thành phố Giang Nam, dù là tập đoàn Long Môn hay là tập đoàn Khang Chính đều cung cấp địa điểm quay chụp, để bộ phim truyền hình được quay chụp thuận lợi.

Vẫn còn mấy tập đoàn nữa, bọn họ đều cung cấp các điều kiện cần thiết thuận tiện.

Còn có chính quyền thành phố Giang Nam cũng vô cùng coi trọng bộ phim truyền hình này, bật đèn xanh mọi mặt, đảm bảo quay chụp thuận lợi.

Các thế lực tập đoàn cùng nỗ lực mọi mặt, quay chụp vô cùng suôn sẻ.

Ngoài ra, lúc quay chụp ở Giang Nam, Lâm Bắc Phàm còn có thể hạ sinh thế, để mỗi người ở đoàn làm phim đều có trạng thái tinh thần sung mãn

nhất, như vậy có thể trợ giúp việc quay chụp phim truyền hình.

Nếu tất cả đều thuận lợi, bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 này sẽ được ra mắt vào kì nghỉ hè.

Lúc này, 《 Bảo tàng quốc gia 》 đã phát sóng tới kỳ thứ năm, tỉ suất người xem vẫn cao cao không hạ. Tỉ suất người xem bình quân lên tới 2.65%, tỉ suất người xem cao nhất phổ biến lên đến 3.59%.

《 China Got Talent 》 cũng đang trong giai đoạn quay chụp căng thẳng, trước mắt đã chế tác một kỳ, hiệu quả rất tốt.

Phần hai của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 cũng được quay chụp hoàn tất, trước mắt đang trong giai đoạn chế tác hậu kỳ, hai tuần sau sẽ được đưa ra thị trường.

Khỏi phải nói, đây cũng là một bộ thần kịch siêu cấp.

Phần hai của 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 cũng đang trong giai đoạn quay chụp, trước mắt đã quay được 1/3 tiến trình, sẽ phát sóng vào giữa năm, đúng lúc tiếp nối lịch chiếu của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 .

Tất cả vô cùng thuận lợi.

So sánh như vậy, những đài truyền hình khác không hề thuận lợi, hoặc có thể nói là xui xẻo.

Trong một tháng qua, không biết xảy ra chuyện gì, những đài truyền hình từng được Lâm Bắc Phàm ghé thăm như Mango TV, Blueberry TV, Lychee TV... đều liên tục xảy ra chuyện, tòa nhà đài truyền hình mất điện, có rất nhiều muỗi rắn kiến.

Hơn nữa, nhân viên công tác của đài truyền hình thường xuyên mất tập trung, lơ là dễ phạm sai lầm, dẫn đến tổn thất rất lớn. Còn các diễn viên quần chúng, trong lúc ghi hình ở đài truyền hình tinh thần rất uể oải, có vẻ lơ mơ, chất lượng quay chụp không tốt.

Thậm chí còn thái quá hơn, một vị phó đài trưởng đang đi bộ, đột nhiên không cẩn thận rơi xuống hố.

Còn có trong lúc đang ghi hình chương trình, chiếc đèn trên đỉnh đầu rơi xuống, suýt nữa đập trúng người dẫn chương trình.

Tóm lại, đủ việc ly kỳ xảy ra.

Xảy ra nhiều chuyện như vậy, trạng thái của mọi người không tốt, khiến rất nhiều chương trình đều xảy ra vấn đề, tỉ suất người xem rất thấp.

Ngay cả một số tiết mục vương bài, cũng vì vậy mà chất lượng không tốt, nhiều lần đổi mới chỉ số tỉ suất người xem thấp nhất.

Sự tổn thất trực tiếp hoặc gián tiếp này, khiến mỗi đài truyền hình tổn thất ít nhất mấy ngàn vạn, nếu không giải quyết, tổn thất ngày càng tăng thêm, thậm chí ngay cả đài truyền hình hạng nhất cũng sẽ bị thua lỗ.

Chương 253: Một khoản tiền lớn tràn vào thị trường chứng khoán! (9/20)

Đài truyền hình đều có chung quan điểm là đã phạm vào Thái Tuế.

Nghe nói có đài truyền hình còn lên lút mời đại sư phong thủy đến xem phong thủy chuyên vận.

Có người còn mời đạo sĩ, bày ra một trận thế lớn, sau đó lái nhải nhảy múa một trận, nhìn rất chuyên nghiệp.

Còn có người quá đáng hơn, mời mấy vị hòa thượng đến siêu độ thứ không sạch sẽ.

Nhưng không có chút tác dụng nào hết, đài trưởng các đài truyền hình lớn sầu muốn chết.

Cứ kéo dài tình huống như thế, tỉ suất người xem của đài truyền hình Tinh Quang lại đạt được sự tăng trưởng ổn định.

Cho dù là một vài chương trình cũ cũng có thể tỏa sáng thanh xuân, sáng tạo ra tỉ suất người xem hạng nhất.

Ví dụ như những chương trình 《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Phách》 đã phát sóng được gần một năm, cảm giác mới mẻ đã qua đi, không thể tránh khỏi việc tỉ suất người xem hạ xuống.

Nhưng từ đầu năm đến nay, tỉ suất người xem của những chương trình này lại tỏa sáng mùa xuân thứ hai, tỉ suất người xem cao nhất lại lần nữa đột phá mức trên 3%, tỉ suất người xem bình quân vẫn giữ ở mức trên 2%, vẫn là chương trình thống trị khung giờ hoàng kim cuối tuần.

Bởi vì tổng thể tỉ suất người xem đài truyền hình Tinh Quang tăng lên, khiến doanh thu quảng cáo lại tăng lên, thu tiền mỗi cả tay, hiệu quả và lợi ích tổng thể của đài truyền hình liên tục tăng lên.

Lâm Bắc Phàm âm thầm đặc ý, cũng có chút hối hận.

Sớm biết vậy lúc trước đã bày mấy trận pháp, gài bọ họ phá sản.

Sau khi chuẩn bị cho phim truyền hình xong, không còn chuyện để làm, Lâm Bắc Phàm lại làm cá ướp muối, đến sơn trang Thực Vi Thiên dạo chơi mấy lần, thuận tiện khảo sát nơi sản xuất thực phẩm của mình.

Sau khi ăn no nê một bữa mỹ thực, mấy người quây quần lại ngồi chém gió.

“Đại sư, bây giờ tiền đã vào sổ, bên người thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi, hẳn đang hỏi việc đối phó hai công ty đã lên sàn của tập đoàn Giang thị.

Lưu đại sư cười ha hả, rất đặc ý nói: “Bên ta đã chuẩn bị, bắt đầu bí mật sắp xếp. Tin tưởng không tới một tháng đã có thể nhìn thấy kết quả.”

Lâm Bắc Phàm rất hài lòng, uống ít rượu hỏi: “Mấy huynh, các huynh thì sao? Lần này đệ muốn dẫn các huynh đi ăn thịt ăn canh, miễn cho tới lúc đó mọi người lại nói đệ không trọng nghĩa!”

Cũng chỉ có Lâm Bắc Phàm dám xưng huynh gọi đệ với mấy lão đầu này, những người khác nhìn thấy bọn họ có lẽ còn run chân.

“Tiểu tử thúì, hiếm khi thấy người có lòng thế, chúng ta đã sớm chuẩn bị xong rồi.”

Tần lão vô cùng hớn hờ nói: “Lần này mấy người chúng ta góp được hơn 300 ức, cộng thêm 200 ức của người, tất cả hơn 500 ức, chắc chắn có thể cắn được một miếng thịt trên người tập đoàn Giang thị!”

Lâm Bắc Phàm phun một ngụm rượu ngay tại chỗ, ngạc nhiên nói: “Lão nói bao nhiêu? Các lão chuẩn bị bao nhiêu tiền?”

“300 ức! Nói chuẩn xác, là 330 ức!” Hàn lão đắc ý dựng thẳng ba ngón tay.

Lâm Bắc Phàm lập tức phát hiện, thì ra đám lão đầu này đều là một đám đại thổ hào ẩn tàng, quá mẹ nó có tiền.

Nghĩ đến hần, vất vả hơn một năm mới kiếm được trăm ức.

Còn đám lão đầu này ngày nào cũng không làm việc tử tế, kết quả lại có nhiều tiền như vậy, so sánh bản thân với bọn họ, hần thật đúng là khất cái.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm lại thấy xót xa thay cho tập đoàn Giang thị.

“Tập đoàn Giang thị đã tạo nghiệt gì chứ?” Lâm Bắc Phàm nhìn trời thờ dài, lúc đầu hần chỉ muốn cắn một miếng thịt, không ngờ có khả năng sẽ cắn cả da lẫn xương.

Tổng cộng hơn 500 ức tiền tài tham gia vào, xem các người kết thúc ra sao đây?

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm đã đánh giá thấp tính nghiêm trọng của chuyện này. Lúc khoản tiền này lén lút thâm nhập vào thị trường chứng khoán Hương Giang, lập tức bị hai tập đoàn để mắt tới.

“Đại sư! Đại sư! Có tin tức quan trọng!”

“Bên Giang Nam có động tĩnh!”

Lão đầu, lão thái tuổi tác đã cao hung phần lao vào.

Khất cái đoán mệnh vội vàng nói: “Bên Giang Nam có động tĩnh gì? Rốt cuộc có chuyện gì! Từ từ kể lại cho ta!”

Thế là, lão đầu, lão thái báo cáo tình huống theo dõi được cho đại sư đoán mệnh.

“Hơn 500 ức tiền tài, xem ra bọn họ thật sự có hành động!” Đại sư đoán mệnh tự lẩm bẫm.

“Đúng vậy, đối phương thật sự quá cẩn thận, hơn 500 ức được chia ra thành hơn ngàn tài khoản từ từ chảy vào, những tài khoản này đến từ các khu vực khác nhau ở các quốc gia khác nhau. Nếu không phải Hương Giang là địa bàn của chúng ta, không phải ta vẫn nhìn chăm chăm bên Giang Nam, nhìn chăm chăm mấy tập đoàn kia, có lẽ chúng ta không cách nào phát hiện được khoản tiền này.” Lão đầu thân sĩ hơn hờ nói.

“Làm tốt lắm!” Đại sư đoán mệnh khen ngợi một câu, lão đầu thân sĩ cười đến trên mặt đầy nếp nhăn.

“Vậy người có biết bọn họ dùng khoản tiền này với mục đích gì không?” Đại sư đoán mệnh hỏi.

Lão thái vội vàng nói: “Tuy chưa thể chắc chắn, nhưng nhìn cách sắp xếp của bọn họ, xác suất hơn tám phần là vì công ty năng lượng mới Phong Điền và công ty TNHH khoa học kỹ thuật sinh vật Lai Nhân, hai công ty này đều là công ty đã lên sàn, hơn nữa sau lưng hai công ty này đều có tập đoàn Giang thị ở Ma Đô không chế cổ phần. Ta nghe nói, hình như tập đoàn Giang thị có chút mâu thuẫn với vị kia...”

“Không phải có chút mâu thuẫn, mà là mâu thuẫn chồng chất!” Đại sư đoán mệnh nói chắc chắn, sau đó bấm ngón tay lẩm bẫm nói: “Đây là chỉ dẫn của vận mệnh! Đắc tội thiên mệnh chủ giác, khí vận bắt đầu phản phệ rồi...”

“Đại sư, tiếp theo chúng ta nên làm thế nào?” Lão đầu, lão thái vội vàng hỏi.

“Lập tức huy động tiền tài, bọn họ làm thế nào chúng ta làm thế đó, giúp bọn họ một chút! Đồng thời chúng ta còn phải xóa tất cả dấu vết, đừng để

tập đoàn Giang thị phát hiện!” Khát cái đoán mệnh quyết định rất nhanh.

“Hiểu rõ!” Lão đầu, lão thái trịnh trọng gật đầu.

Cùng ngày, lại có một khoản tiền to lớn lén lút đổ vào thị trường chứng khoán thành phố, vô cùng lạ lùng.

Mặt khác, trụ sở công ty Hồng Đậu Trung Văn ở thành phố Giang Nam nghênh đón một đám người mặc âu phục rất có phong cách.

“Ta là Thiệu Thanh Lê, giám đốc bộ phận đầu tư của tập đoàn Penguin, chúng ta có việc quan trọng hy vọng có thể gặp lão tổng của công ty các người để trao đổi, làm phiên người thông báo!” Một nữ cường nhân có vẻ chua ngoa cao ngạo nói.

“Tập đoàn Penguin... Vâng chào người, chào người!” Nhân viên lễ tân cảm thấy hơi căng thẳng.

Tập đoàn Penguin là tập đoàn cấp bậc siêu bá chủ, mấy năm gần đây, bọn họ dựa vào các nền tảng mạng xã hội để quật khởi, đã lên sàn chứng khoán Hương Giang, tổng giá trị thị trường hiện tại đã đạt đến ba vạn ức!

Một tập đoàn bá chủ siêu cấp như vậy lại đến thăm công ty nhỏ của bọn họ, dù chỉ là giám đốc của bộ phận đầu tư, nhưng đủ khiến nhân viên lễ tân căng thẳng kích động.

“Xin xin chào... Giám đốc Thiệu! Người muốn gặp tổng biên của ta hay boss của chúng ta?” Nhân viên lễ tân căng thẳng hỏi.

Giám đốc Thiệu Thanh Lê hơi ngẩng đầu lên: “Ta muốn gặp hết!”

Cùng lúc đó, tin tức tập đoàn Penguin đến thăm hỏi Hồng Đậu Trung Văn cũng truyền khắp cao ốc.

Truyền đến tai hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị.

“Tập đoàn Penguin, chỉ sợ lai giả bất thiện!” Vũ Thiên Mị cẩn thận nói.

“Thật ra cũng không khó đoán, người tới là giám đốc bộ phận đầu tư, chỉ sợ bọn họ tới là vì cổ phần của Hồng Đậu Trung Văn, hoặc là bọn họ muốn chiếm lấy Hồng Đậu Trung Văn. Những năm gần đây, thông qua việc chiếm đoạt các sản phẩm trực tuyến tương tự, tập đoàn Penguin đã khuếch trương dã man, có rất nhiều nền tảng âm nhạc, nền tảng truyền hình điện ảnh đều không thoát khỏi ma chướng của bọn họ. Bây giờ, bọn họ đã tập trung vào các nền tảng văn học trực tuyến. Hồng Đậu Trung Văn xứng đáng đứng hàng đầu trong ngành văn học trực tuyến, hẳn bọn họ muốn chiếm nó để bổ sung vào lĩnh vực trực tuyến của mình.”

“Bây giờ chúng ta phải làm gì?” Vũ Thiên Mị hơi hoảng.

“VẬY phải xem ý của lão công.” Bạch Thanh Tuyết nói: “Ta nghĩ, nếu chỉ chiếm một phần nhỏ cổ phần, hẳn sẽ rất có lợi cho Hồng Đậu Trung Văn, dựa vào tập đoàn Penguin nó có thể nhanh chóng phát triển. Nhưng nếu muốn chiếm lấy phần lớn hay chiếm toàn bộ, vậy lão công của ta chắc chắn không đồng ý!”

Chương 254: 90 ức thu mua Hồng Đậu Trung Văn? (10/20)

Lúc Lâm Bắc Phàm nhận được tin tức này, hẳn thật sự có suy nghĩ như vậy.

Về phần cổ phần của Hồng Đậu Trung Văn, Lâm Bắc Phàm còn kiên quyết hơn so với Bạch Thanh Tuyết tưởng tượng. Bởi vì, Hồng Đậu Trung Văn liên quan đến bố cục sản nghiệp của hắn trong tương lai, hẳn chắc chắn phải có quyền lên tiếng tối cao để đưa ra quyết sách, không cho phép người khác đến phân nhỏ quyền lợi của hắn, ảnh hưởng đến quyết sách của hắn.

Nhưng tất cả cũng chỉ là suy đoán, có lẽ tập đoàn Penguin còn có mục đích khác, Lâm Bắc Phàm vẫn định đến công ty trước rồi nói.

Chạy đến trụ sở văn phòng Hồng Đậu Trung Văn ở cao ốc Song Tử Tinh, tổng biên Hà Sơn đang tiếp đón người của tập đoàn Penguin.

“Boss, ta giới thiệu với người, vị này là Thiệu Thanh Lệ, giám đốc bộ phận đầu tư tập đoàn Penguin, là một nữ cường nhân nổi tiếng, từ khi nhậm chức đến nay từng có mấy vụ đầu tư thành công, danh tiếng vang dội trong giới đầu tư.”

“Giám đốc Thiệu, ta giới thiệu với ngươi, người trẻ tuổi tuần tú lịch sự này là Lâm Bắc Phàm tiên sinh, boss của công ty chúng ta, đồng thời còn là trợ thủ của Bạch tổng Bạch Thanh Tuyết.”

Hà Sâm giới thiệu hai người với nhau.

“Hạnh ngộ!”

“Hạnh ngộ!”

Hai người bắt tay nhau, bắt đầu khá nhẹ nhàng.

Thế nhưng, từ tận đáy lòng Thiệu Thanh Lệ khinh thường Lâm Bắc Phàm, bởi vì đây là một tên tiểu bạch kiểm ăn bám Bạch Thanh Tuyết, ngoại trừ dáng vẻ đẹp trai thì trên người không còn gì khác, hơn nữa còn tiêu tiền như nước.

Tuy hẳn cũng kiếm được rất nhiều tiền, nhưng trong lòng nàng ta đó chỉ là may mắn mà thôi.

Người như vậy không hề xứng với Bạch Thanh Tuyết.

Nếu không phải mang theo nhiệm vụ đến đây, nàng ta thật không muốn gặp mặt Lâm Bắc Phàm chút nào.

Giám đốc Thiệu đi thẳng vào vấn đề, giọng nói hơi thúc ép: “Lâm tiên sinh, thời gian của mọi người đều quý giá, vậy ta sẽ nói thẳng mục đích đến đây. Tập đoàn Penguin chúng ta rất coi trọng ngành văn học mạng, cảm thấy tương lai của nó đầy hứa hẹn. Hồng Đậu Trung Văn của ngươi lại là trang web đi đầu trong lĩnh vực văn học mạng, rất phù hợp với yêu cầu của tập đoàn chúng ta. Vì vậy, tập đoàn chúng ta định thu mua Hồng Đậu Trung Văn, bổ sung vào lãnh thổ mạng của tập đoàn chúng ta, lần này ta đại diện tập đoàn đến đây nói chuyện với ngươi.”

Sắc mặt Lâm Bắc Phàm lạnh tanh, thật sự đến vì Hồng Đậu Trung Văn của hắn.

Lâm Bắc Phàm không hề muốn bàn bạc về vấn đề này.

“Ta sẽ không bán Hồng Đậu Trung Văn, càng đừng nhắc tới việc chia cổ phần.” Lâm Bắc Phàm nói.

Về mặt Thiệu Thanh Lệ không thay đổi, như đã sớm đoán được tất cả, nói: “Lâm tiên sinh, ta hiểu suy nghĩ của người, chẳng lẽ người không muốn biết tập đoàn chúng ta ra giá bao nhiêu sao?”

“Bao nhiêu tiền cũng không bán.” Lâm Bắc Phàm lại trả lời.

Thiệu Thanh Lệ tự nói: “Tập đoàn Penguin chúng ta mang theo thành ý đến đây. Bây giờ, bên ngoài định giá Hồng Đậu Trung Văn là 60 ức. Nhưng định giá chỉ là định giá, đây chỉ là một thứ ảo không thể chuyển hóa thành giá trị thực sự. Cần nhắc đến tốc độ phát triển và tiềm lực của Hồng Đậu Trung Văn, tập đoàn chúng ta bằng lòng bỏ ra cái giá cao hơn 50% để thu mua Hồng Đậu Trung Văn, nói cách khác chúng ta bằng lòng ra giá 90 ức.”

Thiệu Thanh Lệ nói lời kinh người, đám người đang nghe lén ở bên ngoài đều hoảng sợ.

“90 ức NDT! Hồng Đậu Trung Văn lại trị giá 90 ức NDT!”

“Chưa từng nghĩ đến công ty chỉ có khoảng trăm người như chúng ta lại đáng giá nhiều tiền như vậy!”

“Nếu là ta, ta chắc chắn sẽ bán ngay lập tức!”

“Boss sắp phát tài! Lúc trước tốn 2000 vạn mua lại trang web này, chỉ một năm đã sang tay 90 ức, lợi nhuận hơn 400 lần!”

“Đúng là Thần Tài của làng giải trí, khiến người ta rất hâm mộ!”

Tập đoàn Penguin thật sự rất có thành ý, có thể tăng giá 50% để mua Hồng Đậu Trung Văn của hắn.

Nhưng vẫn không khiến Lâm Bắc Phàm dao động, bởi vì Hồng Đậu Trung Văn liên quan đến bố cục sản nghiệp của hắn. Trong quy hoạch hợp lý của hắn, tương lai Hồng Đậu Trung Văn chắc chắn sẽ phát triển thành sản nghiệp cấp bậc ngàn ức, lợi nhuận hàng năm trên trăm ức!

Người nguyện ý thu lấy 90 ức vào túi, hay nguyện ý từ bỏ 90 ức, chờ đợi tài sản ngàn ức trong tương lai?

Kẻ ngu cũng có thể đưa ra lựa chọn.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Ta vẫn không đồng ý, ta sẽ không bán Hồng Đậu Trung Văn, giám đốc Thiệu quay về đi.”

Người bên ngoài nghe vậy, lại lần nữa sôi trào.

“90 ức cũng không bán? Ta chỉ nghe thấy 90 ức đã run chân rồi, kết quả Boss không chút do dự từ chối, boss quá trâu!”

“Nếu là ta, đã sớm kéo giám đốc Thiệu đi ký hợp đồng, cầm tiền vào tay rồi nói sau!”

“Ta lại cảm thấy boss hơi ngốc, bảo vệ một trang web hư vô không muốn bán, phải tốn bao nhiêu năm thì trang web này mới kiếm được 90 ức chứ? Trực tiếp bán lấy tiền không tốt sao?”

“Đây chính là sự chênh lệch của chúng ta và boss, chúng ta chỉ nghe thấy con số đã không ngừng dao động, boss lại không nhú mày lấy một cái!”

“Có phải boss muốn treo giá không?”

Lâm Bắc Phàm không quan tâm đến lời bàn tán bên ngoài.

Bởi vì ánh mắt bọn hắn quá thiên cận, chỉ thấy lợi ích chạm tay có thể bồng, không nhìn thấy tương lai.

Hà Sâm lại tức giận, đi ra cửa quát đám người bên ngoài: “Nhìn cái gì, còn có kỷ luật hay không? Đang trong giờ làm việc, còn không nhanh đi làm việc cho ta?”

Đám nhân viên lập tức giải tán.

Nghe thấy giọng điệu kiên quyết không hề có chỗ thương lượng của Lâm Bắc Phàm, Thiệu Thanh Lệ cũng mềm giọng hơn: “Được rồi, nếu Lâm tiên sinh đã cố chấp như thế, vậy chúng ta đổi phương án khác. Chúng ta không

cần thu mua Hồng Đậu Trung Văn hoàn toàn, mà muốn thu mua một phần cổ phần trong đó, Lâm tiên sinh vẫn giữ được số cổ phần nhất định trong công ty, hưởng thụ lợi nhuận từ sự phát triển của công ty.”

“Thế nhưng, chúng ta chắc chắn phải cầm được trên 80% cổ phần, đảm bảo quyền khống chế tuyệt đối. Bởi vì không phải thu mua toàn bộ, vì vậy giá thu mua sẽ giảm bớt rất nhiều, sẽ chỉ tăng 20% giá. Thế nhưng, vậy cũng đã đủ để Lâm tiên sinh ăn no bụng rồi.”

Thiệu Thanh Lệ hơi ngẩng đầu lên, kiêu ngạo nói: “Có lẽ Lâm tiên sinh cũng biết tập đoàn Penguin chúng ta, chúng ta là công ty cấp bậc bá chủ trong lĩnh vực mạng, số người dùng online đã đạt đến 10 ức, gần 2/3 dân số Trung Quốc. Ở lĩnh vực mạng, chúng ta hoàn toàn xứng đáng với vị trí đệ nhất!”

“Sau khi Hồng Đậu Trung Văn đang hot trở thành công ty dưới cờ tập đoàn chúng ta, có thể bước lên tàu cao tốc phát triển của tập đoàn chúng ta. Tập đoàn chúng ta sẽ lợi dụng các kênh tự có để quảng cáo cho Hồng Đậu Trung Văn, quảng bá tiểu thuyết trong đó đến tất cả mọi nơi, đến lúc đó Hồng Đậu Trung Văn sẽ nhất phi trùng thiên, giá trị tăng lên nhiều lần. Lâm tiên sinh, tuy số cổ phần trong tay người sẽ ít hơn, nhưng giá trị vẫn không giảm bớt. Ta biết ngày thường Lâm tiên sinh không thích quản lý, hiện tại người có thể dễ dàng kiếm được tiền, sao lại không làm?”

Có thể nói, Thiệu Thanh Lệ đã chuẩn bị đầy đủ, nghiên cứu triệt để tính nết của Lâm Bắc Phàm.

Thế nhưng, nàng ta chỉ thấy mặt ngoài.

Nếu Lâm Bắc Phàm là người không thích quản lý như nàng ta đoán, vừa rồi hẳn đã đồng ý với giá 90 ức, cùng lắm kiên trì treo giá một lúc, nhưng hẳn thật sự không có ý định này.

Hắn không cần suy nghĩ đã từ chối: “Ta thật sự không muốn bán Hồng Đậu Trung Văn, dù người ra giá 100 ức, thậm chí là 200 ức thì ta cũng không muốn bán. Giám đốc Thiệu, ta cảm thấy chúng ta không cần nói nữa, Hà tổng biên, người tiền giám đốc Thiệu đi.”

“Vâng, Lâm tổng!” Hà Sâm đáp.

Ánh mắt giám đốc Thiệu lạnh lẽo, tướng Lâm Bắc Phàm đang treo giá.

Nàng ta ghét nhất là loại người này, rõ ràng bọn họ đã cho giá đủ cao rồi, nhưng hẳn vẫn luôn lòng tham không đáy, muốn càng nhiều hơn, cuối cùng thường phải trả giá lớn vì sự tham lam của mình.

“Ta cảm thấy chúng ta vẫn cần nói tiếp!” Giọng điệu của Thiệu Thanh Lê rất cứng rắn: “Tập đoàn chúng ta mang theo thành ý đến đây, cũng hy vọng Lâm tiên sinh có thể dùng thành ý đổi đãi. Trước mắt, cũng không phải chỉ có mỗi công ty của người làm văn học mạng, chẳng lẽ Lâm tiên sinh không lo lắng chúng ta sẽ hợp tác với các trang web văn học khác, sau đó chèn sập Hồng Đậu Trung Văn của người sao?”

Chương 255: Lão bà báo thù cho lão công (11/20)

Thấy ngay cả mềm cũng không được, nàng ta lại chơi cứng.

Hà Sâm lập tức thay đổi sắc mặt.

Tập đoàn Penguin là tập đoàn thế lực bá chủ, bởi vì có được nhóm người dùng khổng lồ, nên bọn họ có địa vị trên mạng cũng là chuyện đương nhiên, từ trước đến nay bọn họ nói một không hai, rất bá đạo, trên cơ bản các công ty mạng khác đều ngưỡng vọng.

Hơn nữa, bọn họ đặc biệt am hiểu cách phục chế, chỉ cần là nền tảng mạng, chỉ cần có thể có lợi, bọn họ có thể nhanh chóng phục chế lại, hơn nữa việc nâng đỡ một nhà chèn sập một nhà, hoặc chiếm đoạt công ty là chuyện bọn họ thường làm, vì thế mới có thể khuếch trương đến trình độ dã man như hiện tại.

Thành tựu của bọn họ là do xương trắng của ngàn vạn xí nghiệp ngã xuống chồng chất thành đường.

Hiện tại, cuối cùng nàng ta cũng để mắt đến ngành văn học mạng, để mắt đến Hồng Đậu Trung Văn, chỉ sợ Hồng Đậu Trung Văn sẽ gặp nguy hiểm.

Hậu quả của việc không hợp tác là, hoặc bị đánh, hoặc bị thâu tóm, chưa từng có con đường thứ ba.

Trong lòng Hà Sâm vô cùng lo lắng.

Bầu không khí hiện trường ngưng trọng đến đáng sợ!

Thiệu Thanh Lệ cảm giác rất ưu việt nói: “Ta cảm thấy, Lâm tiên sinh vẫn nên biết điều thì tốt hơn, ngươi đã kiếm được nhiều tiền như vậy, tập đoàn chúng ta cũng nhiều thêm một mảng nghiệp vụ, tất cả mọi người cùng kiếm tiền, tốt biết bao? Nếu cứ cố chấp, có lẽ ngươi sẽ không lấy được xu nào!”

Đây là thủ đoạn lần nào cũng đúng của Thiệu Thanh Lệ.

Đầu tiên là thế công tiền tài, tiền tài không được thì uy hiếp đe dọa, hiệu quả do cả hai kết hợp cực tốt.

Vốn có mấy xí nghiệp trăm ức ngu xuẩn mất khôn, nhưng không phải cuối cùng bọn họ cũng ngoan ngoãn cúi đầu xưng thần so?

Lâm Bắc Phàm hừ lạnh một tiếng: “Vậy cũng không phiền giám đốc Thiệu quan tâm, chờ các ngươi làm ra trang web trước rồi lại nói. Tuy tập đoàn Penguin cường đại, nhưng cũng không phải ngành nghề nào cũng chơi ổn. Bây giờ tâm trạng ta không tốt, đi thông thả, không tiến!”

Lâm Bắc Phàm hạ lệnh đuổi khách.

“Lâm tiên sinh, để xem lần tiếp theo chúng ta gặp mặt, ngươi còn có thể kiên cường thế không!” Thiệu Thanh Lệ cảm túi rời đi.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết đi từ trên lầu xuống, đúng lúc gặp được Thiệu Thanh Lệ.

Thiệu Thanh Lệ lập tức nở nụ cười thân thiết, bước nhanh tới chào hỏi: “Chào Bạch tổng, thật sự cửu ngưỡng đại danh, rất vinh hạnh có thể được gặp Bạch nữ thần tiếng tăm lừng lẫy, ta vô cùng sùng bái ngươi! Ta là Thiệu Thanh Lệ, giám đốc bộ phận đầu tư của tập đoàn Penguin, ngươi cứ gọi ta Tiểu Thiệu là được rồi.”

Thái độ khác biệt một trời một vực so với lúc gặp Lâm Bắc Phàm, vô cùng chân chó.

Bởi vì có thể nói, Bạch Thanh Tuyết cũng là đại nhân vật như lão tổng của tập đoàn bọn họ.

Lúc trước nàng từng quản lý tập đoàn Bạch thị tài sản hơn ngàn ức, khiến tài sản khuếch trương gấp đôi. Hiện tại làm đài truyền hình, kết quả còn mạnh hơn, mới qua một năm đã khiến đài truyền hình khuếch trương gấp mười lần.

Năm ngoái bọn họ có thu nhập khủng, vượt quá 100 ức, vừa sang năm mới đã có thu nhập dự kiến gần 600 ức, vô cùng mạnh mẽ!

Bây giờ đài truyền hình Tinh Quang đã được người ngoài định giá hơn ngàn ức, nói cách khác, giá trị bản thân Bạch Thanh Tuyết đã vượt quá ngàn ức rồi.

Nhân vật trâu bò như vậy, sao nàng ta lại không mau nịnh bợ?

Bạch Thanh Tuyết không đưa tay ra, cao ngạo nhìn xuống nói: “Ta không quen bắt tay với người xa lạ.”

Thiệu Thanh Lệ lúng túng rút tay phải về, sau đó lấy một tấm danh thiếp tinh xảo từ trong túi ra, lại cung kính đưa cho Bạch Thanh Tuyết: “Thật xin lỗi, Bạch tổng, ta không biết điều này. Đây là danh thiếp của ta, ta là giám đốc bộ phận đầu tư của tập đoàn Penguin, chủ yếu phụ trách nghiệp vụ đầu tư. Nếu như người có gì muốn đầu tư, có thể gọi điện thoại cho ta!”

Nàng ta lại nhấn mạnh bốn chữ tập đoàn Penguin, hình như chỉ có làm vậy mới có lực lượng đứng trước mặt một thiên chi kiêu nữ như Bạch Thanh Tuyết.

Bạch Thanh Tuyết tiếp tục lạnh lùng, dáng vẻ cao ngạo nhưng lại khiến người ta cảm thấy đó là đương nhiên: “Người không cần đưa thứ này cho ta, nếu ta cần sẽ trực tiếp liên hệ với Mã tổng của tập đoàn các người.”

Lời ngầm là, người không có tư cách nói chuyện với ta.

“Bây giờ ta muốn nói chuyện với lão công, làm phiền người rồi đi,” Bạch Thanh Tuyết đi lướt qua Thiệu Thanh Lệ, không muốn nói nhiều một câu nào.

Thiệu Thanh Lệ lại lúng túng, cảm giác mắt hết mặt mũi, từ trước đến nay chưa có ai dám tỏ thái độ với nàng ta.

Lại còn bị đồng nghiệp nhìn thấy tình cảnh này, nàng ta xấu hổ không chịu nổi.

“Chúng ta đi!” Thiệu Thanh Lệ chật vật chạy trốn.

“Boss, ta còn có việc, đi trước!” Hà Sâm rất thức thời lẩn mất.

Thấy xung quanh không có ai, Bạch Thanh Tuyết giẫm lên giày cao gót chạy bước nhỏ đến, hơi nịnh nọt nói: “Lão công, vừa rồi ta biểu hiện thế nào? Có hả giận không?”

“Chỉ có nàng nghịch ngợm nhất!” Lâm Bắc Phàm ôm người yêu vào ngực.

Biết lão công chịu uất ức lập tức chạy đến báo thù cho lão công, có lão bà như thế, còn cầu mong gì hơn?

Lâm Bắc Phàm yêu chết kiêu thê hơi bá đạo lại đáng yêu này.

“Có muốn ta nói với lão Mã, để hắn khai trừ vị giám đốc Thiệu kia không?” Bạch Thanh Tuyết đề nghị.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Nàng ta chỉ là một tiểu lâu la, cũng chỉ nghe lệnh làm việc, không cần quá để ý. Địch nhân chân chính là lão Mã, Mã Đại Đăng, hoặc phải nói là tập đoàn Penguin. Bọn họ đã để mắt đến ngành văn học mạng, để mắt đến Hồng Đậu Trung Văn của chúng ta, việc này chắc chắn sẽ không kết thúc như vậy.”

“Đúng vậy, dựa theo tác phong làm việc của bọn họ, không thu mua được thì bọn họ sẽ trực tiếp phục chế hoặc là thu mua xí nghiệp giống thế, sau đó lợi dụng lượng người dùng khổng lồ của mình để chèn sập đối phương. Hồng Đậu Trung Văn gặp nguy hiểm rồi.” Bạch Thanh Tuyết lo lắng nói.

Bạch Thanh Tuyết nhíu mày đau khổ, nghĩ cách giúp lão công thoát khỏi khốn cảnh.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt, rất tự tin nói: “Lão bà đại nhân, đừng mặt ủ mày chau vì chuyện này, văn học mạng không dễ làm như vậy, tuy tập đoàn Penguin có lượng người dùng khổng lồ, có nền tảng nội dung đầu ra cường đại, nhưng cũng không đủ đáng sợ. Bởi vì văn học mạng chân chính cạnh tranh bằng nội dung chứ không phải kênh!”

Không sai, theo quan điểm của Lâm Bắc Phàm, pháp bảo để giành thắng lợi của văn học mạng là nội dung, chứ không phải các kênh nền tảng.

Các kênh nền tảng cường đại thật sự mang lại sự tiện lợi tuyệt vời, nhưng cũng chỉ khiến càng nhiều người tiếp xúc với tác phẩm trực tuyến mà thôi, nếu tác phẩm trực tuyến này không cách nào lay động trái tim mọi người, vậy cùng lắm cũng chỉ là một trang web văn học tạp nham.

Văn học tạp nham không có bất kì giá trị gì.

Bởi vì chỉ cần tác phẩm văn học đủ kinh điển, sức ảnh hưởng đủ lớn, mới có thể khai phá được IP giải trí, mới có thể chuyển hóa thành tiền thật.

Có lẽ ở phương diện nền tảng, Hồng Đậ Trung Văn hơi kém hơn tập đoàn Penguin, nhưng trong phương diện văn học, Lâm Bắc Phàm có thể bỏ xa bọn họ tám con phố, điều này khiến hẳn đứng ở thế bất bại.

Hơn nữa, ai nói các kênh nền tảng của bọn họ yếu hơn?

Chương 256: Tập đoàn Penguin vs Hồng Đậ Trung Văn! (12/20)

Một tuần gió êm sóng lặng, kết quả đột nhiên nhảy ra một tin tức bùng nổ.

Tập đoàn Penguin – thế lực bá chủ trên mạng – đã thu mua các trang web văn học khác ngoại trừ Hồng Đậ Trung Văn như Chung Điểm, Huyền Tường, Dao Kiếm, tổng hợp tài nguyên văn học mạng, thành lập Penguin Books, ít ngày nữa sẽ ra mắt mọi người.

Tin tức này thật sự quá chấn động, điều này có nghĩa tập đoàn Penguin muốn tiến quân vào ngành văn học mạng.

“Ta x! Văn học mạng thật sự bị Penguin để mắt đến rồi!”

“Tập đoàn Penguin tiến quân vào văn học mạng, chẳng phải có nghĩa mùa xuân của văn học mạng đã đến rồi sao?”

“Có Penguin mở rộng, văn học mạng chắc chắn sẽ phát triển nhanh chóng!”

“Đúng là tập đoàn Penguin! Lại thu mua tất cả các trang web văn học khác ngoại trừ Hồng Đậu Trung Văn, tài đại khí thô không gì sánh kịp!”

“Không có Hồng Đậu, chẳng phải Hồng Đậu sẽ gặp nguy hiểm sao?”

“Ta cảm thấy, tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm phải khóc rồi! Bởi vì có khả năng Hồng Đậu Trung Văn của hắn không thể địch lại tập đoàn Penguin do nhiều trang tiểu thuyết mạng hợp lại như vậy! Đau lòng cho hắn ba giây!”

Ngoại trừ thấy ngạc nhiên với chuyện tập đoàn Penguin tiến quân vào ngành văn học mạng, bọn họ càng quan tâm đến tình hình của Lâm Bắc Phàm hơn.

Bởi vì, trước mắt, trang web văn học xếp hạng nhất là của Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm cướp đi nữ thần của bọn họ, tất nhiên trong lòng bọn họ vẫn thù địch hắn. Nhìn thấy tiểu bạch kiểm gặp xui, bọn họ thích thú nghe ngóng.

Tập đoàn Penguin tổ chức một buổi họp báo vì việc này, người phát ngôn trong buổi họp báo là Thiệu Thanh Lệ.

Thiệu Thanh Lệ: “Tập đoàn Penguin chúng ta thật sự rất coi trọng ngành văn học mạng. Mười mấy năm trước, theo sự phát triển của mạng, văn học mạng vừa mới ra đời. Trải qua vài chục năm phát triển, văn học mạng đã phát triển thành một sản nghiệp có được hệ thống hoàn chỉnh, vận chuyển hoàn thiện, quy mô ngành đã trên trăm ức, có số độc giả online vượt quá ba ức, chắc chắn tương lai sẽ tiếp tục phát triển lớn mạnh. Bây giờ cơ hội đã chín muồi, vì vậy tập đoàn Penguin chúng ta chính thức tiến quân vào lĩnh vực văn học mạng.”

Phóng viên hỏi: “Tập đoàn Penguin đã thu mua bảy trang web xếp hạng từ hạng hai đến hạng tám như Chung Điểm, Dao Kiếm đủ loại, chúng ta có thể nhận ra được tham vọng của tập đoàn Penguin. Vậy vì sao các người không thu mua Hồng Đậu Trung Văn xếp hạng nhất?”

Thiệu Thanh Lệ: “Thật ra chúng ta tiếp xúc với Hồng Đậu Trung Văn sớm nhất. Vì thu mua trang web văn học mạng tiền đồ vô lượng xếp hạng nhất này, chúng ta đã báo giá 90 ức, định giá cao hơn tổng bảy trang web văn học đằng sau. Chúng ta mang theo thành ý đến đó, thế nhưng...”

Thiệu Thanh Lệ nở một nụ cười không biết là tự ti hay mỉa mai: “Có lẽ chướng mắt với tập đoàn Penguin chúng ta, Lâm Bắc Phàm tiên sinh, người sở hữu Hồng Đậu Trung Văn, cũng không chấp nhận ý tốt của chúng ta. Vì vậy việc hợp tác rơi vào đường cùng, chúng ta đành phải thu mua bảy trang web văn học phía sau, tạo ra Penguin Books.”

“Oa!”

Hiện trường xôn xao, việc này đã gây nên sóng to gió lớn.

Lại chướng mắt cả tập đoàn Penguin?

Tầm mắt của Lâm Bắc Phàm cao tới cỡ nào?

Người có mắt như mù, hay mù thật?

Hơn nữa báo giá 90 ức không hề thấp, định giá cũng cao hơn mấy trang web phía sau cộng lại, người còn lòng tham không đáy, người cho rằng tập đoàn Penguin là thiện nam tín nữ sao?

Bây giờ tập đoàn Penguin đã tự tạo dựng một trang web, xem người còn chơi thế nào?

Có người cười lạnh, tiểu bạch kiểm đúng là tiểu bạch kiểm, không ra gì.

Phóng viên hỏi: “Là nền tảng đọc sách trực tuyến mới xuất hiện, Penguin Books có thể vượt qua Hồng Đậu Trung Văn không?”

Trên mặt Thiệu Thanh Lê đầy vẻ tự tin, rất trang bức nói: “Điều này còn cần ta trả lời sao? Ở trên mạng, tập đoàn Penguin chúng ta đã từng thua bao giờ chưa? Mấu chốt vấn đề không nằm ở chỗ chúng ta có thể vượt qua Hồng Đậu Trung Văn không, mà là nó có thể kiên trì bao lâu!”

Sau đó, Thiệu Thanh Lê giải thích kỹ càng ưu thế của Penguin Books với mọi người.

Vì để mọi người càng hiểu rõ ràng hơn, nàng ta còn cố ý lấy số liệu của Hồng Đậu Trung Văn để tiến hành so sánh.

Xét về mặt người dùng tích cực, Hồng Đậu Trung Văn chỉ có hơn 200 triệu người dùng, nhưng Penguin Books tích hợp bảy trang web văn học mạng lại có số người dùng đạt đến 3 ức.

Xét về phương diện tác phẩm dự trữ, trước mắt Hồng Đậu Trung Văn chỉ có hơn 350 vạn, nhưng tổng hợp bảy trang web văn học mạng lại hơn 5 triệu.

Xét về phương diện số lượng tác giả, Hồng Đậu Trung Văn chỉ có hơn 30 vạn lượt đăng ký, nhưng Penguin Books tổng hợp bảy trang web văn học mạng lại đạt đến mức 60 vạn, cao hơn bọn họ gần gấp đôi.

Xét về phương diện nhân viên chuyên nghiệp, cộng cả công ty Hồng Đậu Trung Văn lại chỉ có khoảng trăm người, nhưng Penguin Books tích hợp bảy trang web văn học mạng, chỉ biên tập đã đạt đến 400 người, nhiều gấp ba lần Hồng Đậu Trung Văn...

Tóm lại, hạng mục số liệu nào xuất sắc hơn Hồng Đậu Trung Văn, nàng ta sẽ lấy nó ra để nói.

Nói đến lý lẽ rõ ràng, người nghe không nhận được gậy đầu đồng ý, cứ như Penguin Books đã là một trang web văn học mạng có quy mô to lớn tiềm lực to lớn, Hồng Đậu Trung Văn hoàn toàn không phải đối thủ.

Buổi họp báo này vừa kết thúc, đã tạo ra sự ảnh hưởng phô thiên cái địa.

Một bá chủ văn học mạng mới đã ra đời, rất nhiều tác giả âu sầu thất bại ngóng trông cuộc sống tốt đẹp trong tương lai chạy tới Penguin Books mở

hố, hy vọng có thể dựa vào nền tảng lớn này để đánh ra một tương lai.

Còn có rất nhiều độc giả ôm tâm trạng tò mò đến Penguin Books đăng ký, xem rốt cuộc Penguin Books có tập đoàn Penguin chống lưng sẽ có tiêu thuyết gì, có đáng xem hay không.

Dù là về mặt tác giả hay người dùng, Penguin Books đều nhận được sự tăng trưởng lớn nhất.

Nhất là mặt lưu lượng, càng là một phát vượt qua mấy nền tảng đọc sách cộng lại, gần như lật đổ một phen!

Đối mặt với Penguin Books khí thế hung hăng, Hồng Đậu Trung Văn phải đứng mũi chịu sào.

Rất nhiều tác giả chạy đến Penguin Books mở hồ mới, còn có rất nhiều độc giả chạy đến chỗ đối phương đăng kí mở tài khoản, lưu lượng giảm xuống trên diện rộng.

Mặt khác, Penguin Books còn áp dụng phương thức chủ động tấn công, bỏ số tiền lớn đào người. Không chỉ muốn đào đại thần của Hồng Đậu Trung Văn, còn muốn đào biên tập chuyên nghiệp của Hồng Đậu Trung Văn, còn có một số lãnh đạo, tóm lại không tiếc chi phí để đào đi.

Có mấy đại thần không chịu được sự dụ dỗ, sau khi thanh toán khoản phí bồi thường vi phạm hợp đồng kén thù, đã chạy tới Penguin Books.

Còn có một số biên tập, tuy phúc lợi đãi ngộ đều rất hậu đãi, nhưng cuối cùng vẫn không chịu được sự dụ dỗ của Penguin Books, không chỉ tự từ chức rời đi, còn dẫn theo một nhóm tác giả.

Tóm lại, trong khoảng thời gian này Hồng Đậu Trung Văn rung chuyển lớn nhất.

Hà Sân loay hoay sút đầu mẻ trán một thời gian mới chậm rãi xoa dịu sự rung chuyển này, để trang web vận hành bình thường.

Một bên không ngừng phát triển, một bên lại sút đầu mẻ trán.

Thấy cảnh này, Thiệu Thanh Lệ vô cùng đắc ý.

Đây chính là kết quả vì lúc trước người dám từ chối ta, đối mặt với tập đoàn Penguin tài sản hùng hậu, một công ty nhỏ như người kiêu gì cũng không chịu nổi.

Đây chỉ là bắt đầu, đặc sắc còn ở phía sau.

Chương 257: Nếu muốn Phong Thần, phải đi Hồng Đậu Trung Văn!
(13/20)

Vậy mà, qua thêm hai tuần lễ, nàng ta ngu si.

Bởi vì Penguin Books tăng trưởng tới trình độ nhất định sau đó không còn tăng trưởng nữa, cuối cùng trái lại có rất nhiều tác giả và người sử dụng chảy trở về Hồng Đậu Trung Văn, dẫn đến lưu lượng của Penguin Books lại từ từ giảm xuống.

Chủ yếu biểu hiện ở, chất lượng tiểu thuyết do các đại thần bọn họ dùng số tiền lớn đào về viết ra hoàn toàn kém hơn Hồng Đậu Trung Văn. Rất nhiều tiểu thuyết vừa nhìn đã thấy kết cấu hỗn loạn, trật tự không rõ ràng, còn xuất hiện rất nhiều lỗ thủng. Các độc giả quen thuộc không phản ánh được, cảm thấy trình độ của tác giả không còn như lúc trước, hết như đã đổi hẳn thành một người khác.

Biên tập mà bọn họ dùng số tiền lớn đào tới cũng có rất nhiều vấn đề. Dường như ánh mắt chọn tiểu thuyết của đám biên tập này không quá ổn, bọn họ dựa theo lệ cũ, lựa ra tiểu thuyết mỗi ngày, kết quả hết quyển này tới quyển khác dở tệ, khiến người không nhìn nổi.

Đám đại thần đào tới không dùng được, biên tập cũng không dùng được, tác giả nhà mình bồi dưỡng cũng không ra sao.

Người nhìn tiểu thuyết bọn hắn viết ra, không phải quá tiêu bạc thì cũng là sáo lộ quá cũ, không thể tạo ra bọt sóng quá lớn, dù là khen thưởng hay là phiếu đề cử đều ít vô cùng, lực ảnh hưởng hữu hạn.

Tổng thể mà nói, Penguin Books có số lượng, thế nhưng chất lượng hoàn toàn không theo kịp.

Vì sao lại xuất hiện vấn đề như vậy, đương nhiên phải điều tra rõ ràng, sau đó giải quyết.

Kết quả sau khi điều tra rõ ràng, nàng ta lại càng thêm ngu si.

Trên phương diện đại thần, toàn bộ những đại thần này đều là ngụ đại thần.

Bởi vì tiểu thuyết bọn họ viết hoàn toàn do Hồng Đậu Trung Văn âm thầm cung cấp sáng ý và đại cương, bản quyền cũng đều là của Hồng Đậu, bọn họ chỉ phụ trách viết theo thiết định và đại cương, những chuyện khác không cần bọn họ vất vả.

Thì ra đám đại thần này chỉ là công nhân bốc vác, vốn không có năng lực nguyên sang, cho nên sau khi đổi nền tảng viết tiểu thuyết, bọn họ lập tức lộ ra nguyên hình.

Trong phương diện biên tập càng thêm hồ.

Những biên tập bọn họ đào tới được nào có mắt nhìn gì, chỉ có thể nói là bình thường.

Thật ra top tiểu thuyết của Hồng Đậu Trung Văn đều do boss lớn Lâm Bắc Phàm âm thầm moi ra, hắn coi trọng quyền tiểu thuyết nào sẽ thưởng cho quyền tiểu thuyết ấy, cuối cùng xuất phát từ tâm lý nịnh hót, bọn họ mới lập tức theo vào, sau đó ăn thịt uống canh cùng thơm lây.

Nếu đề cử tiểu thuyết dựa theo ánh mắt của bọn họ, vốn đã sập tiệm, sẽ không có Hồng Đậu Trung Văn ngày hôm nay.

Trên phương diện làm người, nàng ta đã bỏ qua một vấn đề cực kỳ quan trọng.

Trên cơ bản, những tác giả này đều tới từ bảy trang web nàng ta mua, hoặc là những tác giả lẩn lộn không tốt ở Hồng Đậu Trung Văn mới chạy tới.

Tác giả lợi hại đã sớm thành thần ở Hồng Đậ Trung Văn, còn lại đều là người trình độ không đủ. Năng lực của những người này vốn không tốt, cho dù đổi sang nền tảng lớn hơn vẫn không cách nào thay đổi được bản chất, chỉ biết mô phỏng theo đại thần để viết tiểu thuyết, không có chút ý tưởng riêng của mình, ngay cả cơ sở hành văn cũng không giỏi.

Loại chên lệch về chất lượng này không cách nào dùng số lượng để bù đắp, cho nên trình độ sáng tác tổng thể của Penguin Books cũng không cao.

Cuối cùng, điều tra càng sâu hơn, lộ ra một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng của Penguin Books, đó chính là bọn họ không cách nào chế tạo đại thần. Chuyện này còn có liên hệ thiên ty vạn lữ với Lâm Bắc Phàm, bởi vì hắn đã tăng cao tiêu chuẩn và độ khó để thành thần.

Trước đây, chỉ cần số lượng thêm vào tủ truyện, số lượng đặt mua, nhiệt độ đạt tới một mức độ nào đó, đã có thể xưng là đại thần, nhiều tiểu thuyết Internet như vậy, đương nhiên có thể bồi dưỡng ra một hai người.

Thế nhưng từ sau khi Lâm Bắc Phàm tiến quân vào văn học mạng, liên tục khen thưởng, vừa phát phần thưởng đã mấy chục vạn mấy chục vạn NDT, khiến những người khác mở rộng nhãn giới, hình thành một loại tục lệ.

Cho nên bây giờ, nếu như người không làm ra mấy cơn mưa hồng bao, không làm ra mấy tiết mục thành thần như thiên hàng cam lâm, địa dũng cam tuyên gia trì cho thần cách, người đừng mơ có thể xưng là đại thần.

Muốn sánh với người thần bí nhất như “Phàm Nhân”? Không cần nhắc tới. Hắn được donate vài chục ức, đã là tồn tại Chí Cao Thần.

Mười vị đại thần phía sau hắn, hiện tại lũy kế khen thưởng đã tiếp cận ngàn vạn.

Còn có tiểu thần, khen thưởng vượt lên 100 vạn.

Cho nên, hiện tại, tiêu chuẩn khen thưởng thấp nhất để thành thần là 100 vạn NDT.

Chưa kể việc muốn khen thưởng nhiều tiền như vậy phải cân nhắc xem quyền tiêu thuyết này có đáng để khen thưởng hay không.

Chỉ nói tới việc muốn khen thưởng nhiều tiền như vậy, nhất định phải có độc giả thổ hào ủng hộ.

Thế nhưng, hiện tại phần lớn độc giả thổ hào đều tập trung ở Hồng Đẩu Trung Văn, những người này rất khó có thể đào được. Không nói tới Lâm Bắc Phàm, chỉ riêng “Thủ Hộ Phàm Nhân” thần bí, cùng với mấy tập đoàn ngàn ức tiền muôn bạc biển, đã không phải tồn tại bọn họ có thể đụng vào.

Hơn nữa, bọn họ vừa vung tiền đã là mấy vạn, thậm chí vài chục vạn, độc giả thổ hào đều có phẩm vị và yêu cầu nhất định đối với tiêu thuyết, nếu chất lượng không theo kịp, bọn họ tuyệt không móc ra nhiều tiền như vậy.

Hiện tại, chất lượng tổng thể của tiêu thuyết Penguin Books ngu long hỗn tạp, không nói tới cũng được.

Suy cho cùng, bọn họ cũng không thể tự giả thành độc giả thổ hào để chế tạo mưa hồng bao, đúng không?

Nếu bọn họ thật sự làm vậy, bọn họ phải bỏ ra bao nhiêu tiền mới có thể chế tạo ra “đại thần”?

Hơn nữa, những “đại thần” này đều là hàng nhập lậu, nếu cuối cùng thần cách sụp đổ, chẳng phải tất cả trả giá đều đổ xuống sông xuống biển sao?

Hiện tại đã có tin đồn chất lượng chính thể của tiêu thuyết bên phía Penguin Book không ra gì, ai tới đó khen thưởng người đó chính là kẻ ngu, các độc giả thổ hào cũng có bức cách, càng thêm không muốn đi.

Nhất là Hồng Đẩu Trung Văn còn có Chí Cao Thần thần bí là “Phàm Nhân” tọa trấn, có bốn tập đoàn ngàn ức bảo vệ, bức cách cao vô hạn, ở chỗ này mới có thể thỏa mãn lòng trang bức của bọn họ.

Cho nên, hiện tại internet dần truyền ra phong thanh, đó chính là chất lượng tiêu thuyết bên Penguin Books không ra gì, dám thổ hào không nguyện ý tới đó, cho nên Penguin Books vốn không có năng lực tạo thần.

Nếu muốn Phong Thần, nhất định phải đi Hồng Đậu Trung Văn.

Quan điểm này dần dần trở nên phổ biến quen biết.

Cuối cùng làm một vòng, Thiệu Thanh Lệ bỗng phát hiện, trong khoảng thời gian này nàng ta đã làm rất nhiều chuyện, cuối cùng trái lại giúp Hồng Đậu Trung Văn dọn dẹp rác rưởi, tinh lọc trang web, hấp dẫn hết đám tác giả và độc giả ngu ruợ xà thần đến Penguin Books bọn họ, Hồng Đậu Trung Văn trở nên sạch sẽ, ngược lại biến thành thánh địa trong lòng các bạn đọc, địa vị càng thêm cao quý.

Hồng Đậu Trung Văn đã trở thành tiêu chuẩn văn học mạng.

Mà Penguin Books lại thành trạm thu nhận văn học rác rưởi.

Thiệu Thanh Lệ nhìn trong mắt mà gấp trong lòng.

Vì thế, nàng ta lại chế định mấy quy trình, phân bộ thực thi.

Đầu tiên là Chí Cao Thần “Phàm Nhân”, bởi vì hấn chiếm cứ gần nửa lưu lượng của Hồng Đậu Trung Văn, nếu có thể kéo hấn qua, tuyệt đối sẽ khiến Hồng Đậu Trung Văn bị thương nặng.

“Đã tìm được Phàm Nhân chưa?” Thiệu Thanh Lệ hỏi.

Thư ký lắc đầu: “Vốn không tìm được người này, ngay cả phương thức liên lạc cũng không có. Căn cứ theo tin tức từ đám biên tập chúng ta đào tới, trong Hồng Đậu Trung Văn chỉ cần tổng biên Hà Sâm biết người này, tất cả công việc đều do hấn ta phụ trách. Thế nhưng hấn ta rất trung thành và tận tâm với Lâm Bắc Phàm, một chút tin tức cũng không lộ.”

Không đào được Phàm Nhân, chỉ có thể dời mục tiêu vào tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy cùng với tập đoàn Thiên Tử.

“Liên lạc thế nào? Mấy tập đoàn ngàn ức kia có nguyện ý tới đây không? Phải cường điệu với bọn hấn, sau lưng chúng ta là tập đoàn Penguin!” Thiệu Thanh Lệ nhấn mạnh bốn chữ tập đoàn Penguin, đây là vũ khí sắc bén khiến nàng ta có thể làm việc thuận lợi từ trước tới giờ.

“Giám đốc Thiệu, chúng ta đã cường điệu, nhưng bọn hắn hoàn toàn không xem ra gì, thậm chí ngay cả nói chuyện cũng không muốn nói nhiều. Chúng ta tới công ty bọn họ thăm hỏi, kết quả ngay cả cửa còn không vào được.”
Thư ký cười khở trả lời.

Chương 258: Hồng Đậ Trung Văn, thánh địa văn học mạng! (14/20)

Những công ty khác chỉ là thứ yếu, nếu đã không thể đào được bốn tập đoàn lớn, vậy chỉ có thể dẫn từ bên ngoài vào.

“Vậy những công ty khác thì sao? Những công ty ngày thường hợp tác thân mật với chúng ta có nguyện ý tham gia không?”

“Bọn họ rất coi trọng sự phát triển của văn học mạng, thế nhưng bọn họ không cho rằng việc quảng cáo trên trang văn học mạng có ích lợi, cũng không phải mỗi một bộ tiểu thuyết đều được như 《Trù Thần》. Bọn họ nói, đợi khi chúng ta có được tác phẩm đạt tới trình độ phục chế, bọn họ sẽ suy nghĩ đến việc đưa quảng cáo lên.”

Thiệu Thanh Lệ lại thất vọng một lần nữa.

Trên phương diện tập đoàn xí nghiệp là không thể trông mong, cuối cùng chỉ có thể đào độc giả thổ hào.

“Giám đốc Thiệu, ta đã liên hệ với mấy người, nhưng bọn hắn nói nếu có tác phẩm bọn họ thích bọn họ sẽ tự khen thưởng, vốn không cần chúng ta quan tâm. Thậm chí có một vị độc giả thổ hào còn không quen nhìn hành vi của chúng ta, lộ chuyện này lên web, khiến trang web chúng ta bị bọn họ dùng ngòi bút làm vũ khí công kích, muốn đào người lại càng khó hơn.”
Thư ký lại một lần nữa cười khở.

“Vậy minh tinh thì sao, liên lạc thế nào?”

Minh tinh không chỉ có tiền, hơn nữa danh khí còn lớn, nếu để bọn họ trở thành độc giả nhất định sẽ đạt tới hiệu quả làm ít công to.

“Trên phương diện minh tinh, người nguyện ý cũng không nhiều. Bởi vì Hồng Đậ Trung Văn là sản nghiệp của Lâm Bắc Phàm, từ trước đến nay

Lâm Bắc Phàm vốn có danh xưng Thần Tài giới giải trí, xuất tiền phóng khoáng, là đối tượng mà các công ty giải trí và các minh tinh muốn tạo quan hệ. Hơn nữa phía sau hắn còn có đài truyền hình Tinh Quang, cho nên đám minh tinh kia không muốn đắc tội hắn.”

Sắc mặt Thiệu Thanh Lệ càng thêm khó coi.

Quanh đi quẩn lại, không ngờ bọn họ không cách nào làm gì Hồng Đậu Trung Văn, cảm giác này khiến nàng ta phát điên.

Đúng lúc này, một công nhân vội vàng xông tới: “Giám đốc Thiệu, việc lớn không tốt! Người mau nhìn tin tức, phía trên có tin tức của Hồng Đậu Trung Văn!”

“Hồng Đậu Trung Văn thì thế nào?” Trong lòng Thiệu Thanh Lệ dâng lên dự cảm xấu.

Sau đó, nàng ta nhanh chóng mở máy tính bảng lên, tìm tòi tin tức liên quan tới Hồng Đậu Trung Văn, phía dưới đang quảng cáo một việc, đó là tập đoàn ngàn ức tập đoàn Phương Tường và tập đoàn Mỹ Trang chính thức bước vào Hồng Đậu Trung Văn, cũng đều tự khen thưởng một ức nguyên nhân dân tệ cho 《Trù Thần》, cảm ơn hắn đã viết hai tập đoàn vào tiểu thuyết, tạo ra tác dụng tuyên truyền to lớn.

Trận mưa hồng bao kia cơ hồ chiếm hết tất cả màn hình.

Phía dưới còn rất nhiều bình luận.

“Lại có hai tập đoàn ngàn ức gia nhập, không hổ là thánh địa văn học mạng.”

“Quan trọng nhất là có Phàm Nhân tọa trấn, tiểu thuyết vừa hay lại có dinh dưỡng, mới có thể đưa những đại tập đoàn này tới!”

“Vẫn nên ở Hồng Đậu Trung Văn thì hơn, bất cứ lúc nào cũng có thể thấy mưa hồng bao, hào khí vô hạn. Ở Penguin Books, cả nửa tháng cũng không thể nhìn thấy một cơn mưa hồng bao, nghèo kiệt hủ lậu!”

“Đúng vậy, bên nào ta cũng có tài khoản, thế nhưng chỉ khi ở Hồng Đậu ta mới khen thưởng. Bởi vì khen thưởng bên này có mặt mũi hơn, khen thưởng bên Penguin Books sẽ bị mắng thành đàn độn!”

“Chuyện này rất bình thường, bên phía Hồng Đậu đều là tinh phẩm, bên phía Penguin đều là rác rưởi!”

...

Thấy một màn như vậy, Thiệu Thanh Lệ giận đến thiếu chút nữa bất tỉnh.

Hai tập đoàn ngàn ức nhập chủ, lại thêm một lớp mưa hồng bao này, tất cả nỗ lực của nàng ta trước kia đều uổng phí.

Hồng Đậu Trung Văn nhiều thêm hai tập đoàn ngàn ức bảo hộ, càng vững như núi Thái.

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng không nghĩ tới, Hồng Đậu Trung Văn tổn thất một số lưu lượng, trái lại có thể đổi được danh tiếng thương hiệu càng lớn hơn, đổi về sự ủng hộ của các độc giả, Hồng Đậu lại phát triển thêm một bậc.

Mà danh tiếng thương hiệu này chính là thứ Lâm Bắc Phàm coi trọng nhất, bởi vì thứ này thoát nhìn vô hình vô chất, nhưng cuối cùng sẽ chuyển hóa thành tiền bạc.

Mà điểm quan trọng nhất chính là giá trị IP, ở Hồng Đậu Trung Văn, chúng thần san sát, thổ hào tụ tập, tiểu thuyết cực hot ở đây mới có giá trị IP, mới được mọi người tán thành.

Thế nhưng sau khi Penguin Books hot lên, có thể là mèo mù vớ cá rán, tất cả mọi người đều không đồng ý.

Sau một trận này, giá trị của Hồng Đậu Trung Văn lại bị bên ngoài tăng lên gần mười ức, ngồi vững trên bảo tọa.

Mà Penguin Books lại bị đánh trở về nguyên hình.

Cùng lúc đó, ở Thượng Hải xa xôi, một đám trung niên khí chất nghiêm nhiên đi vào khách sạn Long Môn, giám đốc khách sạn Long Môn còn tự mình đi ra tiếp đãi.

“Đình tổng, đã lâu không gặp người quang lâm khách sạn Long Môn chúng ta. Ta đã chuẩn bị rượu ngon nhất cho các người, còn là Mẫu Đơn Sương người thích nhất, đêm nay nhất định phải không say không về.”

Đình tổng trong miệng giám đốc là một người trung niên đeo mắt kính, thoát nhìn hào hoa phong nhã, mặc dù đã hơn 40 gần 50 tuổi, thể nhưng hẳn ta bảo dưỡng vô cùng tốt, thoát nhìn chỉ chừng hơn 30 tuổi.

Người chung quanh đều lấy hẳn ta làm chủ, trong đó còn có mấy người nước ngoài, thoát nhìn khí độ không thua gì Đình tổng.

Hắn ta cười nói: “Hơn nửa năm nay ta vẫn ở nước Mỹ, mua một nông trường, chuẩn bị nuôi ít thịt ăn. Ngây ngốc bên ngoài quá lâu, thật tưởng niệm đồ ăn quê hương, nhất là đồ ăn của khách sạn Long Môn các người. Nghe nói, hiện tại các người có sản phẩm mới, gì mà rau cải Giang Nam rất được hoan nghênh, khách hàng nói liền không dứt. Hôm nay ta đặc biệt dẫn bạn bè đến là để ăn món này.”

Trên mặt giám đốc lộ ra vẻ kiêu ngạo, nói: “Đình tổng, lần này người đến đúng rồi, bởi vì toàn bộ Trung Quốc, chỉ có khách sạn Long Môn chúng ta cung cấp rau dưa Giang Nam, rau dưa mà người ăn được ở nơi khác đều không chính tông. Có rất nhiều lão tổng giống như người, nghìn dặm xa xôi đặc biệt chạy tới đây chỉ vì ăn rau dưa Giang Nam này.”

Dưới sự dẫn dắt của Đình tổng, đám người đi vào Mẫu Đơn Sương, sau đó vây quanh bàn tròn ngồi xuống.

Giám đốc ân cần đưa thực đơn lên, sau đó nói: “Căn cứ đặc tính của rau cải Giang Nam, khách sạn Long Môn chúng ta đã phối ra mấy món ăn phù hợp, đều rất được thị trường hoan nghênh. Trong đó, nổi tiếng nhất vẫn là tiệc toàn chay, tất cả món ăn đều được chế biến từ rau dưa Giang Nam, mỗi lần khách tới đều ăn hết sạch, được hoan nghênh cực kỳ!”

“Ta cũng ăn thịt tới ngán rồi, vậy mang cho chúng ta một phần tiệc chay đi!” Trong mắt Đinh tổng có tinh quang lóe lên.

“Tốt, xin chờ chốc lát, đồ ăn sẽ được đưa đến nhanh thôi!” Giám đốc thu hồi thực đơn.

Qua chừng 10 phút, từng món chay được phục vụ đưa lên, hương thơm xộc vào mũi.

Mùi thơm này không giống mùi thịt, mà cùng loại với hương thơm tự nhiên, khiến người thèm ăn vô cùng.

Cho dù là người nước ngoài, thấy những món rau xanh bình thường bị bọn họ coi là “cỏ” này cũng nuốt từng ngụm nước miếng, sau đó dưới sự giải thích và trợ giúp của Đinh tổng, bọn họ cầm đũa lên bắt đầu ăn.

Sau đó, bọn họ hoàn toàn không dừng được, đã ăn là không thể cản.

Ngay cả lão tổng đã quen ăn sơn hào hải vị như Đinh tổng cũng ăn tới miệng đầy hương.

Cuối cùng, một bàn tiệc chay bị tiêu diệt sạch sẽ.

Cho dù là Đinh tổng hay là khách nước ngoài, hay là những người khác ở đây, đều ăn tới vô cùng hài lòng hưởng thụ. Mấy vị khách nước ngoài còn không ngừng giơ ngón tay cái lên, tán thưởng mỹ vị Trung Quốc.

Đinh tổng mỉm cười, nhìn mặt bàn bày đầy ly đĩa, lại liếc nhìn thực đơn, ánh mắt chột lóe.

Chương 259: Bị người theo dõi! (15/20)

Ba ngày sau, một phần tư liệu tường tận được đặt trước mặt Đinh tổng.

Đinh tổng mở ra xem, xem thật tỉ mỉ, càng xem mắt hấn ta càng sáng, nhin không được nói: “Không nghĩ tới một thành phố Giang Nam nho nhỏ lại có thể cất giấu một khối bảo địa như vậy, rau dưa trồng ra được lại ngon tới thế, giá cả lại có thể bán được gấp mười lần giá thị trường. Chỉ là một mảnh đất tốt như vậy lại dùng để trồng rau dưa bình thường, thật đáng tiếc.”

Với hắn ta, một mảnh đất tốt như vậy lại dùng để trồng rau dưa bình thường đúng là phí của trời. Nếu dùng nó để trồng một số nguyên liệu nấu ăn đắt giá, hoặc một số dược liệu trân quý, đoán chừng giá cả kia còn có thể lại bay lên gấp mười.

Trong mắt hắn ta, mảnh đất này đúng là một mảnh bòn tụt bảo siêu cấp.

“Chỉ là, phải làm thế nào mới có thể lấy được mảnh đất này đây?”

Không cần suy nghĩ nhiều, đối phương nắm giữ một mảnh bảo địa tài nguyên cuộn cuộn như vậy, chắc chắn sẽ không nhường lại.

Hơn nữa, dường như thân phận của đối phương cũng không đơn giản, lão công của Bạch Thanh Tuyết, mặc dù chỉ là một tên tiểu bạch kiếm, nhưng lão bà của hắn ta lại là Bạch nữ thần tiếng tăm lừng lẫy, Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp, thủ đoạn bình thường sợ rằng vô ích.

“Đúng là một tên tiểu bạch kiếm may mắn, không chỉ có được lão bà tốt như Bạch Thanh Tuyết, còn có thể tìm tới một khối bảo địa tốt như vậy, sợ rằng đời trước tiểu tử này đã cứu vớt hệ ngân hà!”

Đình tổng bước qua bước lại, trên mặt có vẻ do dự, cuối cùng gương mặt bị vẻ tham lam bao phủ, hắn ta hạ quyết tâm: “Không được, bất kể phải đánh đổi lớn tới mức nào cũng phải lấy cho bằng được mảnh đất này!”

Hắn ta mở ngăn kéo lấy một chiếc điện thoại di động ra, sau đó thay sim, gọi vào một dãy số.

Thành phố Giang Nam, lại tới thời gian tụ hội hằng tuần, Lâm Bắc Phàm như thường ngày ôm mèo con ngồi xe tới sơn trang Thực Vi Thiên.

Kết quả, hắn mới vừa ngồi vào xe, một luồng cảm giác quái dị xông lên đầu.

“Kỳ quái, dường như có người đang nhìn chăm chăm mình.”

Sở dĩ cảm giác này rất quái dị, là vì hắn hiện tại đang ngồi trong sân của biệt thự, vị trí này có thể tính là tương đối bí mật, người có thể thấy hắn cũng chỉ có mấy hộ vệ, tối đa là thêm một con mèo.

Nhưng hiện tại hấn lại có thể cảm giác được có người đang nhìn chăm chăm hấn?

Hấn rất tin tưởng trực giác của mình. Bởi vì từ khi Thiên Tử Vọng Khí Thuật của hấn đạt tới tầng hai viên mãn, vì công năng tự bảo vệ mình khiến trực giác của hấn trở nên vô cùng linh mãnh, khiến hấn có thể chủ động tránh khỏi nguy hiểm.

Vì vậy, hấn sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, tiến hành phân hình.

Kết quả, vẫn không phát hiện người nào.

Nếu không nhìn thấy, vậy chỉ có thể dựa vào lắng nghe.

Vì Lâm Bắc Phàm có thể khống chế long mạch, tương đương với sơn thân, cho nên hấn có năng lực có thể lắng nghe và câu thông với động thực vật chung quanh.

Dựa vào năng lực này, Lâm Bắc Phàm và mèo Ragdoll có thể tiến hành câu thông với nhau.

Hiện tại, hấn sẽ câu thông với động thực vật chung quanh, xem có thể phát hiện tình huống dị thường gì không, kết quả thật sự phát hiện.

Đó là một con chim trên bầu trời, thoát nhìn đen như mực, dường như là quạ đen.

Lâm Bắc Phàm nghe thấy được giọng nói của nó, lại có thể đang oán trách “nặng chết người rồi, đồ trên chân nặng chết người rồi...”

Lâm Bắc Phàm phát ra tâm điện cảm ứng: “Tiểu ô nha, đến đây.”

Chỉ số thông minh của quạ đen thật rất cao, vừa nghe thấy Lâm Bắc Phàm hô hoán, nó lập tức bay vèo vèo về phía dưới, đứng trước mặt Lâm Bắc Phàm, nghiêng đầu ra hỏi: “Là người đang gọi ta sao?”

“Là ta.”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm phát hiện trên chân quạ đen có cột một tấm thiệp mini, đang quay thẳng về phía Lâm Bắc Phàm. Nếu không chú ý quan sát, sẽ cho rằng quạ đen và cameras đều nhập làm một thể.

Lúc này, không chỉ Lâm Bắc Phàm nhìn thấy, hộ vệ chung quanh cũng nhìn thấy, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Lâm Bắc Phàm vươn tay, chuẩn bị muốn dỡ bỏ cameras.

“Lâm tiên sinh cẩn thận, vật này tồn tại nguy hiểm nhất định...”

“Không nên ngạc nhiên, nó chỉ là một chiếc cameras bình thường mà thôi.” Lâm Bắc Phàm tháo chiếc cameras mini từ trên chân quạ đen nghe lời xuống, sau đó giao nó cho một bảo tiêu.

Bảo tiêu cầm cameras nói: “Đây là một chiếc cameras G321, là cameras mini model mới nhất, chụp ảnh rõ ràng, pin bền, màn ảnh còn có thể điều chỉnh góc 120 độ. Giá cả vô cùng cao, nếu đặt trong chợ đêm có thể bán được 10 vạn trở lên.”

Lúc này, cameras đã tụt, có thể là vì bên kia phát hiện cho nên xóa liên hệ.

“Người cảm thấy đây là vừa khớp hay là cố ý?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Trên đỉnh đầu không giải thích được xuất hiện một chiếc cameras, hơn nữa còn do quạ đen mang theo, hết thảy đều khiến hắn cảm thấy quý dị vô cùng.

“Lâm tiên sinh, cần phải điều tra mới có thể kết luận.” Bảo tiêu cẩn thận nói.

Lâm Bắc Phàm nhìn quạ đen, phát ra tâm điện cảm ứng: “Tiểu ô qua, sao người lại tới nơi này? Là người cố ý theo ta sao?”

Dường như những lời này hơi phức tạp, quạ đen nghiêng đầu suy nghĩ một hồi, tiến đến bên cạnh Lâm Bắc Phàm ngửi ngửi, sau đó thâm nghĩ: “Là người! Ta muốn đi theo người...”

Câu nói đơn giản này đã bại lộ ý đồ của người sau lưng, quả nhiên có người đang nhằm vào hắn.

Hơn nữa bọn họ còn vận dụng sinh vật quạ đen này làm máy giám thị, thủ đoạn không kém, toan tính không nhỏ.

“Ta cho rằng rất có thể đây không phải vừa khớp. Người cầm cameras về, điều tra rõ xem người sau lưng chiếc cameras này là ai, sau đó lại báo cáo tình huống cụ thể cho ta.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Tốt, Lâm tiên sinh!” Bảo tiêu lên tiếng, sau đó hắn ta bọc cameras vào một vật đặc thù, mang đi.

Về phần tiêu ô qua, Lâm Bắc Phàm trực tiếp thả nó bay đi.

Bởi vì con quạ đen này có năng lực tìm chủ, Lâm Bắc Phàm muốn thuận theo nó tìm được người sau lưng nó.

Chẳng qua đoán chừng hy vọng xa vời, bởi vì nếu quả thật đối phương đến có chuẩn bị, hiện tại khẳng định đối phương đã biết quạ đen lọt vào tay người khác, đã “làm phản”, tất nhiên sẽ tìm cách tách khỏi con quạ đen này.

Chẳng qua vẫn cứ phải thử trước rồi nói.

Bên kia, trong một tầng hầm ngầm.

“Tiêu ô đã bị phát hiện, chỗ này không thể ở lại. Bình thường tiêu ô rất cơ linh thông minh, vì sao lần này lại có thể bại lộ bản thân? Thực sự là gặp quỷ rồi! Hai ta tổn thất một con chim thông minh như vậy...” Một người trẻ tuổi gầy yếu lập tức thu dọn máy vi tính và hành trang, lại lấy một chai nước thuốc ra phun trên người mình, sau đó nhanh chóng rút lui.

Cuối cùng, tiêu quạ đen không công mà lui.

Tuy rằng Lâm Bắc Phàm có chút thất vọng, nhưng cũng chỉ có thể tiếp nhận, chẳng qua trong lòng hắn lại rất để tâm chuyện này.

Không ai lại vô duyên vô cớ đi giám sát một người, còn chọn dùng thủ đoạn bí ẩn như vậy, tất nhiên bọn họ phải có mục đích không thể cho người biết. Lâm Bắc Phàm không lo lắng cho mình, thế nhưng hắn lo lắng người chung quanh hắn sẽ bị thương tổn.

Cho nên, bình thường hẳn vẫn thường xuyên mở Vọng Khí Thuật tiến hành giám sát kiểm tra, còn vận dụng năng lực lắng nghe đi câu thông động thực vật chung quanh, hiểu rõ tình huống cụ thể, bảo đảm không xuất hiện sai lầm.

Gió êm sóng lặng vài ngày, căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam ở trấn Hạ Mã lại xảy ra chuyện.

Chương 260: Chuyện xấu liên tiếp! (16/20)

Đó là vào một ngày trời tối người yên, Lâm Bắc Phàm nhận được điện thoại của Lưu đại sư, nói rằng có một đám băng đảng không biết tên muốn đến căn cứ Giang Nam phóng hỏa đốt rừng, may thay bị người phát hiện ngăn lại đúng lúc, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Lâm Bắc Phàm sử dụng Vọng Khí Thuật, thấy được căn cứ Giang Nam trấn Hạ Mã, hiện tại đã rạng sáng, thế nhưng nơi đó có hơn trăm người hội tụ, trong đó có mấy người dường như đang bị trói quỳ gối dưới đất, bị đám người kia vây lại một chỗ.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm hiểu rõ, rất hiển nhiên mấy người quỳ ngồi dưới đất này là kẻ phóng hỏa, về phần những người khác hẳn là nhân viên của căn cứ, hoặc thôn dân trấn Hạ Mã.

Lại liên tưởng đến chuyện mấy ngày trước, Lâm Bắc Phàm cảm giác có một âm mưu đang bao phủ hẳn.

“Chờ ta một giờ, ta sẽ đến nhanh thôi!” Lâm Bắc Phàm nhanh chóng mặc quần áo tử tế, gọi điện thoại để bảo tiêu tới đón hẳn.

“Lão công, sao vậy?” Bạch Thanh Tuyết mơ hồ mở mắt.

Lâm Bắc Phàm kể lại đơn giản, Bạch Thanh Tuyết tỉnh hẳn, biết chuyện nghiêm trọng, nàng vội vàng đứng lên thay quần áo theo, nói: “Lão công, ta cùng đi với chàng!”

“Không cần lo lắng, không có chuyện gì lớn. Ngày mai nàng còn phải làm việc, cần phải nghỉ ngơi cho thật khỏe!”

Lâm Bắc Phàm an ủi Bạch Thanh Tuyết, sau đó phủ thêm áo khoác vội vàng ra cửa. Lúc này, hai bảo tiêu đã lái xe chờ sẵn, Lâm Bắc Phàm ngồi lên xe nhanh chóng chạy tới trấn Hạ Mã.

Một đường nhanh như điện chớp, tốn hơn 50 phút rốt cục cũng chạy tới căn cứ Giang Nam trấn Hạ Mã. Mặc dù hiện tại trời tối người yên, nhưng nơi này vẫn sáng đèn, bóng người trùng điệp, vô cùng náo nhiệt. Không chỉ có nhân viên căn cứ, còn có các thôn dân địa phương, thậm chí ngay cả quan viên địa phương tử như đồn trưởng đồn công an, bí thư và trấn trưởng đều tới đây.

Về phần mấy người phóng hỏa, bọn họ bị còng tay quỳ gối dưới đất, đầu rũ xuống.

Trên người bọn họ còn có vết máu ứ đọng rất rõ ràng, hẳn đã từng bị người đánh qua.

“Tình huống cụ thể là thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi thẳng vào vấn đề.

“Khoảng chừng rạng sáng một giờ, sáu người nà len lút tiếp cận trụ sở của chúng ta, sau đó phun dầu mỡ chuẩn bị đốt núi. Người xem nơi này còn có vết tích đốt cháy, chính là do bọn họ châm lửa. Chẳng qua, chúng ta vẫn luôn cài thiết bị theo dõi ở chung quanh nơi này, đúng lúc phát hiện hành động của bọn hắn, mới không để bọn họ thực hiện được.” Lưu đại sư nghĩ mà sợ nói.

Đúng là nghĩ mà sợ thật, nếu mảnh căn cứ này bị hủy, không biết tổn thất sẽ lớn tới cỡ nào, hắn ta cũng thấy thẹn với Lâm Bắc Phàm.

Cho nên ban nãy, hắn ta còn không nhịn được đập mấy tên phóng hỏa mấy đập.

“Còn chưa thể điều tra ra bọn họ là ai sao? Tại sao lại muốn thiêu hủy trụ sở của ta?” Lâm Bắc Phàm tiếp tục hỏi.

Kim đồn trưởng đồn công an trấn Hạ Mã đứng ra nói: “Đã điều tra, bọn họ đều là đám người nhàn rỗi trong xã hội, không vợ con, trên người có rất nhiều tiền án, còn có người đã từng ăn mấy năm cơm tù, sau khi ra tù bọn chúng liền tập kết một đám người làm mấy hoạt động phi pháp. Về phần tại sao bọn chúng lại tới đây đốt rừng...”

Kim đồn trưởng hơi ngừng lại, nói tiếp: “Ban nãy ta đã hỏi, bọn chúng nói bọn chúng nhận được một khoản thù lao phong phú nên mới tới nơi này phóng hỏa. Vì tăng cao xác suất thành công, mấy ngày nay bọn chúng đều phái người tới điều tra địa hình, len lén vận chuyển một lượng lớn dầu hỏa tới đây, đủ để đốt cháy cả mảnh sơn lâm này, nếu để bọn chúng thành công, hậu quả khó mà lường được.”

Hắn ta mang theo vài phần may mắn, nói: “Đáng tiếc, người tính không bằng trời tính, không biết có phải có sơn thần phù hộ hay không, bọn họ châm lửa vài lần, lần nào lửa cũng bị dập tắt một cách không thể giải thích được, cho chúng ta có thời gian phát hiện, từ đó mới không tạo thành hậu quả nghiêm trọng.”

Không phải sơn thần phù hộ, mà là ta đã bố trí trận pháp ở chỗ này, loại trừ hết khả năng hoá hoạn có thể xảy ra.

Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy rất may mắn, may mà trước đó khi hắn bố trí trận pháp, mặc kệ có cần hay không hắn cũng bày, dẫn đến phòng ngự nơi này cực kỳ kiên cố, vì thế mới không dẫn phát tai nạn quy mô lớn.

“Người đứng sau xui khiến bọn họ là...” Lâm Bắc Phàm tiếp tục truy vấn.

Kim đồn trưởng lắc đầu, nói: “Ta đã hỏi, nhưng bọn chúng cũng không biết cụ thể là ai. Bọn chúng đều nhận tiền làm việc, chỉ cần tiền tới tay là được, bọn chúng không cần để ý nhiều như thế.”

Mấy người mang vẻ mặt hồi tiếc, xem ra có hỏi cũng không hỏi được gì.

Không có nhiều thu hoạch, khi mấy cái tên phóng hỏa này bị tổng lên xe cảnh sát, Lâm Bắc Phàm cũng dẹp đường hồi phủ. Chẳng qua trước khi đi, Lâm Bắc Phàm căn dặn mọi người phải tăng cường giám thị, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, một khi có vấn đề gì lập tức liên hệ với hắn.

Trên đường trở về, Lâm Bắc Phàm một mực tự hỏi, rốt cuộc là ai đang thao túng phía sau?

Tại sao lại muốn tuyên bố nhiệm vụ như vậy?

Là vì đối phó hắn hay vì mục đích gì khác?

...

Trong lúc nhất thời, hắn cũng nghĩ không thông.

Chẳng qua hắn luôn cảm giác, chuyện hôm nay và chuyện giám thị mấy ngày trước có liên hệ thiên ty vạn lữ.

Đèn một chiếc xe rọi thẳng tới, phía trước là một chiếc xe tải to lớn.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm lập tức đánh vang cảnh báo.

Xe tải, nguy hiểm!

“A Bruu, chú ý chiếc xe tải phía trước!” Lâm Bắc Phàm nhắc nhở.

“Đã biết, Lâm tiên sinh!” Lái xe A Bruu nghiêm túc nói, trong lòng lại hiểu lầm Lâm Bắc Phàm, cho rằng hắn nói lái xe phải cẩn thận chiếc xe tải lớn trước mặt, không nên gây ra tai nạn giao thông.

Hai xe càng ngày càng gần.

Đường cấp hai này chỉ đủ cho một chiếc xe lớn chạy, đường vốn chật, chiếc xe tải lớn này hoàn toàn chiếm cứ toàn bộ đường, chỉ để lại một chút cho xe của Lâm Bắc Phàm đi tới.

Khi hai xe gặp nhau, lúc đầu hắn nên cùng giảm tốc độ để lướt qua.

Kết quả đúng lúc này, chiếc xe tải lớn kia đột nhiên gia tốc, sau đó vượt qua vạch kẻ đường, nhanh chóng lao về phía xe Lâm Bắc Phàm, hết như cự tượng đang chạy trốn.

“Lâm tiên sinh cẩn thận! Nhanh nắm chắc tay vịn!” Bảo tiêu đang lái xe lớn tiếng nói, sau đó hắn ta không chế xe lách về phía ruộng đồng bên đường.

Ai biết, chiếc xe tải lớn này lại có thể lao đến theo.

“Cố ý mưu sát!” Trong lòng Lâm Bắc Phàm toát ra bốn chữ, gương mặt không chút biểu cảm, ánh mắt lạnh băng.

Thông qua ánh sáng mờ tối, Lâm Bắc Phàm còn thấy được gương mặt dữ tợn của đối phương, diện mục cực kỳ đáng ghét.

Tuy rằng thoát nhìn tình huống rất nguy hiểm, nhưng trong lòng hắn lại không mấy lo lắng.

Bởi vì, công năng hộ chủ của Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã được khởi động.

Phương viên ngàn mét, vực nội vô địch!

Bên cạnh Lâm Bắc Phàm nhanh chóng xuất hiện tám trận pháp, hai trận pháp bay về phía người đang lái xe tải. Một trận pháp trong số đó là Huyền

Trận, bày ra ảo giác kinh khủng nhất, đáng sợ nhất trong lòng tài xế, khiến tài xế sợ đến lập tức quay đầu xe.

Trận pháp thứ hai theo sát mà đến là Mê Hồn Trận, nhanh chóng thôi miên hẳn ta, khiến hẳn ta đánh mất năng lực hành động.

Trong sáu trận pháp còn lại, có hai cái là Dẫn Bạo Trận, vốn có công năng tạo ra vụ nổ cỡ nhỏ, có thể phá hủy máy móc bên trong xe tải, khiến xe tải lớn đánh mất năng lực điều khiển.

Bốn trận pháp còn lại là Khôn Long Trận, trong đó có hai trận pháp bay về phía xe tải lớn, dẫn phát long mạch trong lòng đất vây khốn chiếc xe tải lớn đang mau chóng lao đến, khiến nó không cách nào tiến về phía trước.

Hai Khôn Long Trận còn lại bao chung quanh xe Lâm Bắc Phàm, giảm thiểu quán tính do trùng kích, bảo đảm hẳn được an toàn.

Chương 261: Toàn thành đề phòng, tra xét hắc thủ sau màn! (17/20)

Tuy rằng nói có vẻ rất nhiều, nhưng tất cả diễn ra trong vòng không tới một giây.

Trong thời gian không tới một giây này, xe tải lớn đột nhiên lật nghiêng, bay đến bên kia đường. Xe của Lâm Bắc Phàm cũng không lao ra khỏi đường lớn, trái lại thuận lợi thuận men theo đường lớn chạy vọt tới, hai xe vốn không hề va chạm.

Hết thấy thoát nhìn thân kỳ vô cùng, lại phát sinh ngay trước mắt.

Trên xe, hai vị bảo tiêu đều kinh hãi, dừng xe ở khu vực an toàn ven đường, thở phào mà lòng còn sợ hãi.

“Rốt cục cũng an toàn, ban nãy làm ta sợ muốn chết!”

“Cảm ơn ông trời phù hộ!”

...

Sau đó tất cả cùng nhau quay đầu, khẩn trương hỏi: “Lâm tiên sinh, người không sao chứ? Có làm người sợ không?”

Nhắc tới an toàn nhất, chỉ sợ người đó là Lâm Bắc Phàm.

Hắn bình tĩnh lắc đầu, sau đó quan tâm hỏi: “Ta không việc gì, các người thế nào?”

“Chúng ta cũng không việc gì, cảm ơn Lâm tiên sinh quan tâm!”

Vài người cùng xuống xe, sau đó nhìn về phía xe tải lớn đã lật nghiêng trong ruộng, còn có tài xế trên xe tải đã hôn mê bất tỉnh, sinh tử chưa biết, trong lúc nhất thời tất cả rơi vào trầm tư.

Theo lý thuyết, vào tình huống này, hẳn bọn họ nên cứu tài xế xe tải ra. Thế nhưng ban nãy vì tên khốn nạn này, thiếu chút nữa bọn họ đã cùng xuống hoàng tuyền, muốn để bọn họ vươn tay cứu trợ, thật vô cùng khó khăn.

Lâm Bắc Phàm càng thêm không muốn, bởi vì hắn đã biết đối phương cố ý chạy tới, hơn nữa còn muốn lấy mạng hắn, sao hắn có thể xuất thủ cứu giúp?

Thế nhưng, vào lúc chưa biết rõ chân tướng sự tình, tên tài xế này không thể chết.

“Báo cảnh sát đi, để cảnh sát tới xử lý.” Lâm Bắc Phàm nói.

Khoảng chừng 20 phút sau, một chiếc xe cảnh sát lao như bay đến, đậu ngay bên cạnh Lâm Bắc Phàm, từ trên xe có một nữ cảnh sát vóc dáng thon thả, khuôn mặt mỹ lệ đi xuống. Nàng chạy nhanh về phía Lâm Bắc Phàm, khẩn trương hỏi: “Lâm Bắc Phàm, người không sao chứ? Nghe nói người gặp tai nạn giao thông nên ta lập tức chạy tới...”

Nàng đang muốn đưa tay ra kiểm tra thân thể Lâm Bắc Phàm, lại bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, song phương nam nữ hữu biệt, không thân cũng chẳng quen, thế là nàng lại thu tay về.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu cười nói: “Ta không việc gì. Hàn cảnh quan, ta phát hiện mỗi lần ta gặp sự cố đều sẽ gặp người. Lần đầu tiên khi ta bị một đám

học sinh đánh, người vừa lúc xuất hiện. Lần thứ hai ta bị một đám phần tử buôn ma túy truy sát, người cũng xuất hiện. Còn có lần này, ta lại nhìn thấy người. Chúng ta đúng là duyên phận không cạn!”

Quả thật là duyên phận không cạn, chuyện người không biết còn nhiều nữa, tử như ta đã “bao nuôi” người trên mạng.

Hàn Sở Sở hơi đỏ mặt, có dụng ý riêng nói: “Có lẽ, đây là duyên phận.”

“Người nói xem, một người trung thực như ta, mặc dù trên người có chút tật xấu nhưng vẫn có thể tính là tuân thủ pháp luật, giảng đạo đức thụ tâm phong, vì sao luôn gặp phải nhiều chuyện như vậy?” Lâm Bắc Phàm không nhịn được than thở.

Hắn xuyên việt đã hơn một năm, kết quả thì sao?

Ba lần gặp phải nguy hiểm tính mạng, xác suất còn thấp hơn so với việc bị sấm sét bổ trúng.

Rõ ràng hắn muốn làm mỹ nam tử yên lặng, như con chim hoàng yến bị lão bà đại nhân bao nuôi ở nhà, áo cơm không lo, kết quả hết lần này tới lần khác lại phát sinh nhiều chuyện chó má xúi quẩy như vậy, khiến hắn cảm thấy tâm mệt.

“Có lẽ, là người quá được người yêu thích nên mới bị trời ghét?” Hàn cảnh quan nói đùa.

“Người nói rất có lý.” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

Hàn cảnh quan: “...”

Lúc này, lại có một chiếc xe cảnh sát chạy tới, còn có một chiếc xe cứu thương.

Chiếc xe cảnh sát kia mới là cảnh sát tới xử lý tai nạn giao thông chân chính, về phần vị Hàn cảnh quan trước mắt vốn là cảnh sát hình sự, vì sao lại chạy đến nơi này, Lâm Bắc Phàm biểu thị không biết.

Thấy có cảnh sát tới đây hỏi thăm, Lâm Bắc Phàm nói: “Tình huống cụ thể người có thể hỏi hộ vệ A Bru của ta, hôm nay hẳn vẫn luôn ở chung với ta, chuyện này hẳn rõ ràng nhất. Hôm nay ta bị sợ hãi không nhẹ, cảm thấy sau lưng có một âm mưu lớn đang nhắm vào ta, hy vọng cảnh sát có thể điều tra tường tận, sau đó cho ta một đáp án hài lòng.”

“Chúng ta nhất định sẽ điều tra rõ ràng, cho Lâm tiên sinh một đáp án khiến người hài lòng. Nếu có người cố ý nhắm vào người, chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hẳn ta!” Hàn Sở Sở nghiêm túc nói.

“Trời đã không còn sớm, ta muốn về trước.” Mấy câu hỏi điều tra vô cùng rườm rà, Lâm Bắc Phàm không muốn trễ nãi thời gian, vì thế hẳn để A Bru ở lại đây, sau đó dẫn theo một gã bảo tiêu khác dẹp đường hồi phủ.

Về đến nhà, đương nhiên không thể thiếu màn ân cần thăm hỏi của hai nàng, giấy không gói được lửa, Lâm Bắc Phàm lựa chọn thẳng thắn khai báo.

Hai nàng vô cùng lo lắng, vì vậy, các biện pháp an ninh của Lâm Bắc Phàm lại tăng thêm một bậc.

Mà bậc này là bậc thế nào đây?

Đương nhiên là bên cạnh Lâm Bắc Phàm lại xuất hiện thêm hai bảo tiêu, một trong số đó phải là Binh Vương...

“Đừng như vậy, ta không yếu ớt như thế!” Lâm Bắc Phàm phản đối, hẳn vốn không cần bảo tiêu. Hiện tại có bốn người hộ vệ hẳn đã cảm thấy quá nhiều, nếu lại tăng thêm hai người nữa, thật đúng là không có chỗ chứa.

“Nhất định phải thêm, không có chỗ thương lượng! Nếu như chàng không đồng ý, vậy đừng nhận ta là lão bà nữa!” Bạch Thanh Tuyết rất kiên quyết.

“Ngoài sắp xếp người, ta cảm thấy xe chống đạn còn có thể tăng cấp một chút!” Vũ Thiên Mị đề nghị.

“Đồng ý!” Bạch Thanh Tuyết không chậm trễ chút nào nói.

Mắt thấy hai nàng hung sư động chúng, Lâm Bắc Phàm đùa: “Vậy có cần mặc áo chống đạn luôn không?”

“Ý nghĩ này của chàng rất không tồi!”

“Ngày mai ta sẽ mua mấy bộ cho chàng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Biết có người đang âm thầm nhằm vào hắn, Lâm Bắc Phàm nói chuyện này cho Diệp Vô Đạo, để hắn ta vận dụng lực lượng của chính mình bắt được hắc thủ sau màn, sớm ngày lôi tên kia ra công lý, giải quyết nguy cơ này.

Diệp Vô Đạo coi trọng cực kỳ, bởi Giang Nam là địa bàn của hắn ta, thế nhưng trên địa bàn của hắn ta liên tiếp phát sinh nhiều chuyện như vậy, ngay cả cố chủ của hắn ta cũng thiếu chút nữa bị xe đụng chết, có thể nói là hắn ta thất trách.

Cho nên, hắn ta vận dụng toàn bộ lực lượng ngầm, triệu tập toàn bộ lực lượng hắc đạo thành phố Giang Nam cùng nhau hành động.

Còn có Hàn cảnh quan ở chính đạo, người trong lòng mình thiếu chút nữa gặp nạn, sản nghiệp của người yêu còn bị phóng hỏa, hành vi như vậy khiến kẻ khác giận sôi.

Nàng vận dụng lực lượng cảnh sát, còn có lực lượng gia đình, toàn thành nghiêm tra, bắt được thủ phạm.

Lại thêm mấy tập đoàn lớn hỗ trợ, thành phố Giang Nam biến thành một mảnh thần hồn nát thần tính.

Kết quả thật đúng là moi ra được một số người, khiến một số kẻ hoạch bộn chúng định áp dụng nhanh chóng chết non.

“Không nghĩ tới sau lưng tên tiểu bạch kiểm kia lại có lực lượng hùng hậu như vậy, không thể ở lại đây lâu, nhất định phải lập tức rời đi!” Một người mang mũ đen che khuất nửa bên mặt nhanh chóng thu dọn đồ đạc, chuẩn bị rời khỏi nơi này.

Kết quả một cuộc điện thoại gọi tới: “A Hằng, chuyện thế nào rồi?”

“Định tổng, chuyện không hoàn thành, dường như tên Lâm Bắc Phàm kia có thần trợ, một chút vấn đề cũng không có, tất cả kế hoạch ta bày ra đều phá sản. Hiện tại đối phương đã đề cao cảnh giác, cơ hội xa vời. Ta phải lập tức rời khỏi nơi này, đợi khi chuyện này lắng xuống rồi lại trở về!” Người kia nhanh chóng trả lời.

“Ôi, vậy được rồi, lần sau lại bàn!”

Điện thoại bị ngắt máy.

Chương 262: Không thành thật khai báo, nghiêm phạt gấp bội! (18/20)

Người kia tiếp tục thu thập hành trang, nhưng trong lòng vô cùng tinh táo.

Đây có thể tính là xóm nghèo ở Giang Nam, phần lớn người từ tỉnh khác tới đều ở nơi này, là nơi có dân số lưu động đông đảo nhất trong thành phố Giang Nam, rong rã lẫn lộn, sợ rằng muốn tìm được hắn ta cũng không dễ dàng.

Đây cũng là nơi hắn ta tỉ mỉ chọn lựa, tiện che giấu hành tung, vào lúc hành tung bị bại lộ hắn ta cũng có thời gian bỏ trốn mất dạng.

Vừa lúc đó, chuông cửa vang lên.

“Là ai?” Lòng tơ của hắn ta dựng đứng, trong nháy mắt cảnh giác tăng cao, hắn ta dùng giọng trầm thấp hỏi.

“Ta là người sống ở tầng trên, ban nãy đi vệ sinh, đường ống bị tắc, nước thải không cách nào trôi đi. Cho nên phiền người mở cửa giùm, để ta gọi người tới sửa đường ống!”

“Vậy người chờ một chút, ta thay quần áo xong lại tới mở cửa.” Người nọ kêu lên, sau đó càng nhanh chóng thu thập hành trang hơn, len lén chạy tới ban công, chuẩn bị chuồn đi.

“Thành thật!”

Đột nhiên, cửa phòng bị đập bay ra, Diệp Vô Đạo chấp hai tay sau lưng đi đến.

Người kia sợ hết hồn, vội vã ném ba lô từ trên ban công xuống, sau đó chính hắn ta thuận theo đường ống thoát nước nhanh chóng tuột xuống dưới.

Ánh mắt Diệp Vô Đạo nhắm thẳng, lầm bầm: “Vừa thấy ta đã bỏ chạy, xem ra hắn ta có vấn đề thật!”

Diệp Vô Đạo cũng không gấp gáp theo đuổi, bởi vì hắn ta không chiến đấu một mình.

Tên A Hằng trẻ tuổi kia mới vừa xuống đến đầu bậc thang, lại phát hiện phía dưới có hai kẻ vóc dáng khôi ngô đang chờ sẵn.

Tim người trẻ tuổi đập mạnh, gấp gáp không thể chờ đợi nổi lại muốn chạy trốn, kết quả hắn ta bị bao vây, vốn không có đường để trốn. Hắn ta đang muốn phản kháng, đột nhiên bụng trúng một cước, đau đến mức hắn ta gập cả người.

Sau đó, một đại hán đưa tay kéo hắn ta lên tầng lại, Diệp Vô Đạo đang chờ ở nơi đó.

“Thành thật một chút cho ta!” Người trẻ tuổi bị ném xuống đất một cách thô bạo.

“Khụ khụ...” Người nọ đau đến mức chửi thề một câu.

Sau đó, hai hộ vệ tiến lên, lục lọi trên người hắn ta, móc hết đồ ra.

Hắn ta muốn phản kháng, lại bị đập một cước.

Diệp Vô Đạo thoải mái nằm trên ghế sofa, khẽ mỉm cười nói: “Không nên giãy giụa, giãy giụa nữa cũng vô ích. Người nên biết, khi người bại lộ người đã không an toàn, mặc kệ người trốn tới chỗ nào cũng sẽ bị người bắt được. Ta khuyên người tốt nhất nên phối hợp với công việc của chúng ta, thành thật khai báo, chúng ta có thể bảo đảm sẽ giảm bớt chút đau khổ cho người.”

Người trẻ tuổi chán nản cúi thấp đầu, hẳn ta cũng biết mình không còn đường trốn, từ bỏ giấy giụa.

Hai bảo tiêu móc ra một đồng lớn đồ từ trên người hẳn ta.

“Hiện tại, ta hỏi, ngươi trả lời!” Diệp Vô Đạo cười híp mắt nói: “Trả lời đúng không có thưởng, trả lời sai sẽ bị nghiêm phạt. Hơn nữa mỗi khi ngươi trả lời sai thêm một câu, hình phạt tăng lên gấp bội. Đầu tiên chúng ta hỏi vài câu làm nóng người trước!”

Diệp Vô Đạo suy nghĩ một chút, hỏi: “Ban nãy sao ngươi có thể phát hiện ra ta?”

Người trẻ tuổi trả lời: “Từ lúc ta dọn vào nơi này, ta đã bắt đầu quan sát hoàn cảnh chung quanh, nắm rõ hết thảy chung quanh. Ngươi nói ngươi là hàng xóm tầng trên của ta, nhưng theo ta được biết, hộ gia đình ở tầng trên là một nữ nhân trung niên hơn 30 tuổi, bình thường không hề qua lại với phái nam, cho nên ta cho rằng thân phận ngươi báo ra tám phần là giả.”

“Thông minh!” Diệp Vô Đạo vỗ tay.

“Ta còn một vấn đề muốn hỏi ngươi, rõ ràng ta đã ẩn nấp rất kỹ, sao các ngươi có thể tìm tới ta?” Đây cũng là vấn đề người trẻ tuổi nghĩ mãi không rõ, thỏ khôn có ba hang, hẳn ta sống ở chỗ này, đương nhiên đây là lựa chọn tối ưu nhất, kết quả không được một ngày đã bị phát hiện, điều này khiến hẳn ta nghĩ mãi mà không rõ.

Sao ta tìm được ngươi?

Đương nhiên là vì Lâm tiên sinh.

Cũng không biết vì sao, vị Lâm tiên sinh bình thường vẫn ru rú trong bếp kia đột nhiên lại vẽ ra một bức chân dung giao cho hẳn ta, kêu hẳn ta phát động lực lượng tìm kiếm người này, kết quả căn cứ bức chân dung, phạm vi tìm kiếm được thu nhỏ, thực sự tìm được người này.

Diệp Vô Đạo rất kinh ngạc, cũng rất bất ngờ, chẳng lẽ Lâm tiên sinh còn ẩn giấu lực lượng?

Điều này khiến hình tượng của Lâm tiên sinh trong lòng hấn ta càng thêm bí hiểm.

Thật ra, người lập công chân chính vẫn là tiểu ô qua, bởi vì căn cứ theo miêu tả của nó, Lâm Bắc Phàm mới có thể vẽ ra đặc điểm chân dung về thanh niên này, từ đó rút nhỏ phạm vi tìm kiếm.

Sợ rằng không người nào nghĩ tới, trên thế giới này lại có thể có người có khả năng giao tiếp với động vật, cho dù hấn ta có che giấu mùi trên người và hành tung, vẫn không thể thoát khỏi việc bị bắt.

Diệp Vô Đạo nghĩ không ra, cũng lười suy nghĩ, giả vờ cao thâm cười: “Điểm này ta sẽ không nói cho người biết, người từ bỏ suy nghĩ đó đi thì hơn. Hiện tại ta hỏi người, vì sao người lại muốn hại Lâm tiên sinh? Đây là ý đồ của người hay phía sau có người sai sử?”

“Ta không biết người đang nói gì...” Người trẻ tuổi giả ngây giả dại.

Sau đó hấn ta bị đè ra đánh một trận, mắt đều sưng lên, mặt sầm lại.

“Ta hỏi lại người một câu, vì sao người muốn hại Lâm tiên sinh? Là ý của người hay là sau lưng có người sai sử?”

“Ta ta... Nói! Ta nói... Là ý của ta, là ta muốn hại Lâm Bắc Phàm, bởi vì ta vẫn luôn không vừa mắt hấn!” Rốt cục người trẻ tuổi cũng “thắng thắn”.

Sau đó, hấn ta lại gặt hái được một trận hành hung.

“Nhớ kỹ, nghiêm phạt phải tăng gấp bội!” Lâm Bắc Phàm ở bên cạnh nói mát xong, kết quả người trẻ tuổi bị đánh thảm hại hơn, ngay cả răng cửa cũng bị đánh gãy mấy chiếc, miệng đầy máu, nói hờ hợt.

“Ta hỏi lại người một câu, vì sao người muốn hại Lâm tiên sinh? Là ý của người hay sau lưng có người sai sử?”

“Ta nói... Ta nói tất cả! Là có người sai sử ta, ta chỉ nghe lệnh làm việc, tôi đa cũng chỉ có thể tính là đồng lõa, kẻ cầm đầu chân chính là một người khác hoàn toàn!” Người kia nói hờ hợt, vô cùng khó nghe.

“Là ai sai sử người? Mục đích của hắn ta là gì?”

...

Trải qua một phen nghiêm hình tra tấn, rốt cục vị trẻ tuổi kia cũng thành thật khai báo.

Hết thảy đều là do Đinh tổng sai sử, Đinh Giải, một phú hào siêu cấp có được tài sản mấy trăm ức, chuyên chăn nuôi gia súc gia cầm, chế biến thực phẩm nông nghiệp, nghiệp vụ phủ kín các quốc gia.

Một lần ngoài ý muốn ăn được đồ ăn của khách sạn Long Môn, hắn ta lập tức giết nãy mình, muốn mưu đồ thu được mảnh đất này vào tay.

Dính đến lợi ích kếch xù, hắn ta biết mềm không được, vì thế hắn ta trực tiếp dùng phương thức mạnh bạo.

Dựa theo quy định, chỉ cần mảnh đất kia bị phá hư, hoặc chủ mảnh đất tử vong ngoài ý muốn, như vậy chính phủ có thể danh chính ngôn thuận thu hồi mảnh đất kia lại. Mà hắn ta có thể thông qua một số thủ đoạn, lấy được mảnh đất kia từ trong tay chính phủ.

Đây là một liên hoàn kế, lúc đầu, hắn ta sai người đốt rừng để gọi Lâm Bắc Phàm tới, sau đó hắn ta có thể nhân cơ hội giết chết Lâm Bắc Phàm.

Chỉ tiếc người tính không bằng trời tính, hai kế hoạch đều thất bại.

Càng không nghĩ đến, ở thành phố Giang Nam, năng lượng của Lâm Bắc Phàm lại mạnh như vậy, hai nhà hắc bạch đều đi tìm hắn ta.

Hắn ta đang chuẩn bị rút lui khỏi, kết quả bị người tìm tới cửa.

Chương 263: Mệnh số của vai chính, ai chọn người đó chết! (19/20)

Diệp Vô Đạo cũng không hoàn toàn tin lời hắn ta nói, chỉ căn cứ theo tin tức hỏi được tiến hành điều tra, cuối cùng, sau khi xác nhận chắc chắn hắn ta mới có thể ra tay với hắc thủ sau màn Đinh Giải.

Hiện tại, người trước mắt cũng là một vấn đề bọn hắn phải xử lý.

Nếu là lúc trước, vì bảo mật, hắn ta có thể trực tiếp giết người vứt xác nơi hoang giao dã ngoại. Nhưng bây giờ hắn ta đã rời khỏi quân đội, đã không còn giấy phép giết người, cho nên không thể nhiệm mạng người nữa.

Diệp Vô Đạo túm lấy đầu thanh niên, kề sát vào tai hắn ta, nhỏ giọng nói: “Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, một là ta thả ngươi trở về, sau đó ta thuê sát thủ đi giết ngươi, có thể sống sót hay không còn phải xem bản lĩnh chạy trốn chết của ngươi. Thứ hai là ngươi chủ động tới cục cảnh sát tự thú, nói rõ tất cả mọi chuyện ngươi biết cho cảnh sát, sau đó chờ đợi cảnh sát xử lý.”

Diệp Vô Đạo vỗ vỗ mặt của hắn ta, tiểu lý tàng đao nói: “Hiện tại, xin nói cho ta biết sự lựa chọn của ngươi.”

“Ta lựa chọn tự thú!” Người trẻ tuổi lập tức nói.

Hiện tại hắn ta đã bại lộ, hơn nữa còn thẳng thắn khai báo, hoàn toàn không còn thể đánh bạc để đàm phán, càng không có bản lĩnh ứng phó hết đợt sát thủ này tới đợt sát thủ khác. Năng lượng của đối phương lớn như vậy, muốn sống sót thật đúng là xa vời.

Hơn nữa, Đinh Giải biết hắn ta đã lộ bí mật, chỉ sợ sẽ có người tới đây giết hắn ta diệt khẩu. Bởi vì, hắn ta giúp Đinh tổng làm chuyện như này rất nhiều lần, sau lưng còn rất nhiều rất nhiều thủ đoạn hèn hạ bản thủ, không giết hắn ta Đinh tổng ăn ngủ không yên.

Cho nên, vẫn là lựa chọn tự thú tương đối khá, có cảnh sát bảo vệ, ít nhất hắn ta cũng có thể giữ được tánh mạng, có thể sống lâu vài năm. Hơn nữa, nếu hắn ta có biểu hiện tốt đẹp, tích cực phối hợp với cảnh sát và Lâm Bắc Phàm vạn ngã Đinh Giải, nói không chừng hắn ta còn có thể một lần nữa ra ngoài làm người.

Nếu hiện tại hắn ta chạy trốn, sợ rằng hắn ta không thể sống tới ngày mai.

“Thông minh! Đáng tiếc trí thông minh của ngươi không dùng trên chính đạo!” Diệp Vô Đạo thả người trẻ tuổi ra, phủ bụi trên người, sau đó dẫn theo hai bảo tiêu rời khỏi.

“Trước ngày mai, nếu như ta không nghe được tin tức người tự thú, vậy người tự hiểu đi.”

Người trẻ tuổi vô lực té ngã trên mặt đất, trong mắt là một mảnh tro tàn.

Sau khi tìm hiểu xong tình huống, Diệp Vô Đạo trở về phục mệnh với Lâm Bắc Phàm.

“Đình Giải? Chủ tịch tập đoàn Lai Khang Đình Giải?”

Lâm Bắc Phàm biết người này, bởi vì trong lúc mưu đồ đối phó hai công ty đã lên sàn chứng khoán của tập đoàn Giang Thị, Lâm Bắc Phàm cũng chú ý tới những cổ phiếu khác của Hương Giang, trong đó có cả tập đoàn Lai Khang của Đình Giải.

Tập đoàn Lai Khang là tập đoàn xuyên quốc gia đã lên sàn chứng khoán, chuyên chăn nuôi gia súc gia cầm, chế biến thực phẩm nông nghiệp, tài sản có 800 ức, nghiệp vụ phủ khắp mấy quốc gia, là một tập đoàn truyền thống phát triển không ngừng.

Chỉ là hấn không nghĩ đến, người bình thường không mấy khi xuất hiện, lại vì một mảnh đất trong tay hấn mà có thể nổi lòng hung ác, muốn phóng hỏa đốt rừng, hơn nữa còn phái người tới giết hấn.

Lâm Bắc Phàm thở dài, quả nhiên tiền tài động nhân tâm.

Nhất là bọn tự bảo to lớn như căn cứ trấn Hạ Mã, càng có thể khiến người ta điên cuồng.

Hiện tại, chỉ có một Đình Giải tới, sau này còn sẽ có ai tới đây?

“Người đi xác định giúp ta xem có phải tên họ Đình kia sai sử không, đồng thời giúp ta điều tra còn tên khốn nào ngấp nghé căn cứ Giang Nam của ta.” Lâm Bắc Phàm quyết định điều tra rõ ràng người sau màn, miễn cho sau này có người ra chiêu hấn vẫn không biết.

Nếu có cơ hội, hấn không ngại một lưới bắt hết, một kích mãnh liệt khiến người kinh sợ.

“Tốt, Lâm tiên sinh.” Diệp Vô Đạo nói.

“Mặt khác, người tên A Hằng kia người cũng phải theo dõi chặt cho ta, lúc cần thiết có thể hỗ trợ hắn ta. Nhưng nếu hắn ta không thức thời, người tự xem mà lo liệu.” Lâm Bắc Phàm tiếp tục nói.

“Tốt, Lâm tiên sinh.”

Bên kia, sau khi băng bó đơn giản, thanh niên tên A Hằng tới đồn cảnh sát đầu thú, thành thật khai báo tội lỗi của mình, đồng thời còn thú nhận người sai sử sau lưng là đồng sự trưởng tập đoàn Lai Khang Đình Giải.

Chuyện này gây nên sóng to gió lớn, bởi vì ai cũng không nghĩ tới, một vị lão tổng tập đoàn phát hành cổ phiếu, thân gia mấy chục tỉ, lại có thể vì một mảnh đất mà muốn phóng hỏa đốt rừng, còn muốn thuê sát thủ giết người.

Mọi người chỉ có thể cảm thán, tiền tài động nhân tâm.

Cùng lúc đó, đài truyền hình Tinh Quang còn độc tra cảnh sát, sáu tập đoàn ngàn ức là tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Long Môn... cũng thúc cảnh sát phá án, cảnh sát thành phố Giang Nam gặp phải áp lực vô cùng lớn.

Bọn họ không nghĩ tới, phía sau một vụ án giết người chưa thành lại có thể dính đến nhiều lão đại như vậy.

Không nói tới sáu tập đoàn ngàn ức kia, chỉ riêng tác dụng truyền thông của đài truyền hình Tinh Quang đã đủ để bọn hắn bị áp lực chết.

Vì vậy, cảnh sát thành phố Giang Nam nhanh chóng thành lập tổ chuyên án điều tra, ngày mai sẽ phái cảnh sát tới tập đoàn Lai Khang gặp Đình Giải.

Không biết có phải đã sớm nhận được phong thanh hay là vì công tác, Đình Giải đã sớm chạy đến nước Mỹ, phải mấy tháng sau mới có thể trở về.

Muốn gọi hắn ta về nước tiếp nhận điều tra, nhưng quốc tịch của hắn ta đã sớm bị chuyển thành quốc tịch Mỹ, là người Mỹ chính thống, căn bản không đặt chuyện trong nước thúc giục vào mắt.

Vì vậy, điều tra lâm vào khốn cảnh.

Hương Giang, trong một trang viên sang trọng.

“Đại sư! Đại sư! Cơ hội của chúng ta đến!” Một lão đầu mặt mũi hung thần ác sát hưng phấn chạy vào.

Khất cái đoán mệnh đang thanh thoi uống trà, thấy một lão đầu chạy tới, hấn ta cười cười hỏi: “Lão Hắc, có chuyện gì vui mà ngươi kích động như vậy?”

“Thật là việc vui lớn, đại sư!” Lão đầu tên lão Hắc vô cùng hưng phấn.

Sau đó lão ta báo cáo lại chuyện Lâm Bắc Phàm bị mưu sát, cuối cùng không nhịn được nói: “Đại sư, rốt cuộc cơ hội của chúng ta cũng tới! Tên Đinh Giải của tập đoàn Lai Khang đang trốn ở nước Mỹ, không dám trở lại, vừa lúc phạm vi thế lực của ta lại là ở nước Mỹ, ta có thể từ đó tiến hành thao tác. Chỉ cần đại sư nói một câu, ta lập tức trở về, đến lúc đó... Ha ha...”

Đại sư đoán mệnh cũng rất vui vẻ, nói: “Đây đúng là trời cũng giúp ta! Chẳng qua, chuyện này chúng ta cần từ từ thương lượng, xem phải làm thế nào mới có thể khuếch đại lợi ích, làm thế nào mới có thể khiến vị kia vui vẻ! Chỉ cần hấn vui vẻ, lợi ích chúng ta lấy được đủ để chúng ta hưởng thụ vô cùng! Lão Hắc, ngươi lập công lớn rồi!”

“Có cần ta ra lệnh cho người ra tay ngay không?” Hắc lão đầu không nhịn được hỏi.

“Tạm thời chớ vội ra tay!” Lão đầu đoán mệnh đưa tay ngăn cản, nói: “Nếu hiện tại chúng ta xuất thủ, hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều. Đắc tội với thiên mệnh chủ giác, sớm muộn gì hấn ta cũng sẽ gặp phải tai họa ngập trời, đây là một loại mệnh số, chúng ta không thể xen vào. Chúng ta chỉ cần phái người nhìn chăm chăm hấn ta, sau đó đợi tới thời điểm mấu chốt chúng ta lại trợ giúp, đây là cơ hội lớn nhất của chúng ta!”

Lão Hắc gật đầu, hấn ta rất tin tưởng khất cái đoán mệnh, bởi nếu không có khất cái đoán mệnh, hấn ta đã không có được vinh hoa phú quý ngày hôm

nay.

“Chẳng qua, lần này chúng ta phải liên hệ với Lão Cao, hai người các người đồng loạt ra tay mới có thể làm ít công to, không sơ hở tí nào!”

“Đại sư nói rất đúng, ta biết rồi!”

Chương 264: Liệt sát tập đoàn Giang Thị! (20/20)

Chuyện của tập đoàn Lai Khang tạm thời để qua một bên, bố cục ở tập đoàn Giang Thị đã hoàn thành.

Lưu đại sư báo cáo chuyện này cho Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm tính toán thời gian một chút, cũng hiểu thời gian đã tới, vì vậy hắn quyết định thật nhanh, mệnh lệnh Lưu đại sư bắt đầu khởi động kế hoạch “liệt sát”.

“Ha ha, bố cục lâu như vậy, rốt cục cũng đến phiên ta ra tay!” Lão Hàn đầu hưng phấn xoa xoa tay: “Lần này cho người biểu diễn một màn rắn nuốt voi! Đùa chết tập đoàn Giang Thị!”

Cùng ngày, thị trường chứng khoán Hương Giang gió nổi mây phun.

Một bên khác, ở Thượng Hải, Giang Nhược Hải nặng nề đi ra từ trong bệnh viện tư nhân. Lòng hắn ta chìm như sắt, nhìn ánh nắng tươi sáng bên ngoài, hắn ta chỉ cảm thấy trong lòng u ám, không một tia sáng.

Bởi vì trong khoảng thời gian này, hắn ta thường cảm thấy nhức đầu, nhất là khi dùng não quá độ hoặc khi tâm tình kích động, não hắn ta lại đau lên.

Vừa mới bắt đầu hắn ta còn không chú ý, cho rằng đó là vì công việc bận rộn, tinh thần mệt mỏi quá độ, cho rằng chỉ cần nghỉ ngơi một hồi là tốt rồi. Kết quả, tình huống này không chỉ không chuyển biến tốt đẹp, trái lại theo thời gian đưa đẩy, nó càng lúc càng trầm trọng thêm.

Vì vậy, mấy ngày hôm trước hắn ta tới bệnh viện này kiểm tra tổng quát, chủ yếu nhất là kiểm tra xem đại não có vấn đề gì hay không.

Kết quả hôm nay đã có báo cáo kiểm tra sức khỏe, thật sự có vấn đề.

Trong đầu hắn ta xuất hiện một khối u, ở vùng trung bộ não trái, vừa lúc đè ép hệ thống thần kinh của hắn ta. Cho nên khi hắn ta dùng não quá độ, khối u bị kích thích, khiến đầu đau vô cùng.

Bác sĩ nói, đây là khối u ác tính, tốc độ sinh trưởng nhanh vô cùng, cho nên tốt nhất là hắn ta mau chóng làm giải phẫu cắt bỏ khối u đi, nếu không chờ nó lớn hơn, việc giải phẫu sẽ càng thêm phức tạp, nguy hiểm cũng sẽ càng lớn hơn nữa.

Cho tới bây giờ Giang Nhược Hải chưa từng thất hồn lạc phách như thế.

Mặc kệ là u ác tính hay là u lành tính, chỉ cần liên quan đến đại não đều không phải vấn đề nhỏ, huống chi hắn ta còn phải mổ sọ làm giải phẫu, hơi không cẩn thận có thể mệnh sẽ không còn.

Hắn ta còn trẻ, hắn ta không muốn chết.

Hắn ta còn rất nhiều lý tưởng hoài bão chưa thực hiện.

Hắn ta muốn trở thành chương môn nhân tập đoàn Giang Thị, sau đó dẫn dắt tập đoàn Giang Thị leo lên một tầm cao mới.

Hắn ta còn muốn tìm hai tiện nhân Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết báo thù.

Hắn ta còn phải...

Hắn ta nghĩ tới rất nhiều, thế nhưng vừa nghĩ tới khối u trong não, cái gì hắn ta cũng không muốn nữa. Bởi vì hiện tại, hắn ta càng muốn diệt trừ khối u trong não đi, khiến thân thể khôi phục khỏe mạnh.

Lúc này, có điện thoại gọi tới, là thư ký của hắn ta gọi tới.

“Alo, chuyện gì?” Hắn ta bình thản hỏi, trước mặt thuộc hạ, hắn ta phải giữ vững uy nghiêm, không thể để người ta biết trong đầu hắn ta xuất hiện một khối u, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, nếu không hậu quả khó mà lường được.

“Giang tổng, xảy ra chuyện! Bên phía Hương Giang có người đang ác ý bán khống cổ phiếu của công ty sinh vật Lai Nhân và công ty năng lượng mới Phong Điền, bây giờ, giá cổ phiếu của công ty sinh vật Lai Nhân giảm 5%, năng lượng mới Phong Điền giảm 6%! Hiện tại, thành viên hội đồng quản trị hy vọng ngài có thể mau chóng trở về chủ trì đại cuộc!”

Giang Nhược Hải trầm cả kinh, lập tức trả lời: “Người để mọi người theo dõi tình huống trước, ta lập tức trở lại!”

Khi Giang Nhược Hải trở lại tòa nhà tập đoàn, hai cổ phiếu lại đồng thời giảm xuống, trong đó sinh vật Lai Nhân giảm 7%, năng lượng mới Phong Điền ngã thảm nhất, sụt 9%! Giá trị vốn hóa thị trường của hai cổ phiếu cộng lại bốc hơi 50 ỨC!

Loại tình huống này rất ít khi xuất hiện, tập đoàn Giang Thị gặp tổn thất không nhỏ!

Hơn nữa, cùng lúc giá cổ phiếu của cả hai công ty đã lên sàn chứng khoán sụt giảm, nếu nói sau lưng không có âm mưu gì, chỉ sợ không ai tin.

“Điều tra xem phía sau có khoản tiền lai lịch không rõ ràng nào không? Rốt cuộc là ai đang nhắm vào tập đoàn Giang thị ta?” Giang Nhược Hải hỏi thẳng vào vấn đề.

CFO của tập đoàn Giang Thị thận trọng nói: “Hiện nay còn chưa điều tra được, đối phương vô cùng giao hoạt, thủ đoạn vô cùng bí mật, chia làm hơn trăm dòng tiền vốn tiến vào thị trường, thông qua công cụ tài chính margin trading và option, làm giảm giá cổ phiếu của tập đoàn sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền của chúng ta. Hiện nay, theo ước đoán sơ bộ, lượng vốn đã đạt tới 100 ỨC, trình độ uy hiếp tương đối cao.”

Giang Nhược Hải cũng biết chuyện rất vướng tay chân, bởi vì rõ ràng đối phương đến có chuẩn bị.

“Hai công ty chúng ta có tin tức xấu nào xuất hiện không? Hoặc tập đoàn chúng ta có truyền ra tin tức xấu gì không?” Giang Nhược Hải hỏi.

CFO lắc đầu: “Hiện nay thì không, đây mới là điểm khiến chúng ta cảm thấy kỳ quái nhất. Bởi vì trên các mặt cơ bản, hai công ty đã lên sàn này đều tốt, công ty phát triển không ngừng, hiệu quả và lợi ích vô cùng tốt, đôi phương bán không cổ phiếu của công ty chúng ta vốn không có lợi ích gì.”

“Tạm thời mặc kệ những chuyện này, trước tiên chúng ta phải làm giá cổ phiếu tăng lên, đừng để nó tụt quá thảm. Mặt khác, các người truyền một vài tin tức có lợi ra bên ngoài, kéo tổng giá trị cổ phiếu lên.” Giang Nhược Hải nói mạch lạc.

Đây là phương pháp thao tác thông thường, cũng là phương pháp hữu hiệu nhất hiện nay.

Vì vậy, tập đoàn Giang Thị lập tức rút sạch 30 ức tiền vốn vào thị trường cứu thị trường.

Mặt khác, sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền đều truyền tin tức tốt ra ngoài.

Trên phương diện nghiên cứu nào đó, sinh vật Lai Nhân lấy được bước đột phá mới...

Năng lượng mới Phong Điền lại vừa ký được đơn hàng hơn 50 ức...

Hai bên kết hợp, rốt cục giá trị hai cổ phiếu cũng từ từ được kéo lại, vào báo cáo cuối ngày hôm đó, mức giảm về tới phạm vi 3%, cuối cùng cũng bảo vệ được giá trị vốn hóa thị trường của hai công ty đã lên sàn.

Kết quả ngày thứ hai, khi phiên giao dịch mới bắt đầu, cổ phiếu của sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền lại tiếp tục giảm xuống, mới mở bán không khong tới một giờ đã giảm với biên độ vượt quá 5%, tình thế càng nghiêm trọng hơn ngày hôm qua.

Giang Nhược Hải lại phải giữ vững tinh thần đến chỉ huy, tránh để giá trị vốn hóa thị trường bốc hơi quá nhiều, tổn thất quá nặng.

Thế nhưng hôm qua bọn họ đã tung tin tức tốt ra, hôm nay không còn tin gì, vì vậy tập đoàn Giang Thị chỉ có thể lại lấy thêm 30 ức từ công ty mẹ để

vào thị trường cứu thị trường, một lần nữa bảo trụ hai cổ phiếu, biên độ giảm không tính là quá nghiêm trọng.

Thế nhưng vào ngày thứ ba, khi hai cái cổ phiếu lại một lần nữa điên cuồng ngã xuống, hơn nữa tình huống còn nghiêm trọng hơn so với hôm qua, không tới một giờ hai cổ phiếu đã giảm với biên độ vượt quá 6%, một mảnh thảm đạm.

Giang Nhược Hải thấy vậy xanh mặt.

Rốt cuộc là thần thánh nơi nào, lại có thể vận dụng gần 200 ức đặc biệt đối phó tập đoàn Giang Thị hẳn?

Hành động bất kể chi phí như vậy, rốt cuộc hai bên có thù gì, có oán gì?

“Giang tổng, chúng ta có kéo giá cổ phiếu tiếp không?”

“Đương nhiên phải kéo! Nếu chúng ta mặc kệ, giá cổ phiếu sẽ giảm mạnh, tài sản cũng bị giảm giá trị trên diện rộng, chúng ta biết phải giải thích với chúng thành viên hội đồng quản trị thế nào đây?”

“Thế nhưng tiền vốn hơi thiếu...”

Giang Nhược Hải nghiên răng nghiên lợi: “Cho dù vay cũng phải vay thêm cho ta!”

Vì vậy, tập đoàn Giang Thị khẩn cấp vay ngân hàng 30 ức vốn ngắn hạn, với tư cách là tiền vốn đổ vào thị trường cứu thị trường.

Liên tục năm ngày, song phương triển khai thế giằng co người tranh ta đoạt.

Trong đó, tập đoàn Giang Thị đầu nhập vào gần 150 ức, bên phía Lâm Bắc Phàm đầu nhập vào hơn 300 ức, cuối cùng giá cổ phiếu giảm với biên độ giữ vững trong vòng 5%. Thoạt nhìn là tập đoàn Giang Thị chiến thắng, bởi vì bọn họ phải bỏ ra ít vốn nhất, lại có thể không chế biên độ giảm trong phạm vi an toàn.

Thế nhưng, tập đoàn Giang Thị cũng có 150 ức tiền vốn bị mắc kẹt trong thị trường chứng khoán, muốn lấy ra cũng không dễ dàng như vậy.

(1) Bị mắc kẹt: là số tiền đã đầu tư vào cổ phiếu, sau đó giá cổ phiếu giảm xuống, người đầu tư không muốn bán

Năm ngày sau, nghỉ ngơi hai ngày, một tin tức vu vơ truyền ra.

Chương 265: Đồn đãi không thể tin? (1/20)

“Các người nghe nói gì chưa? Người nổi nghiệp tập đoàn Giang Thị Giang Nhược Hải bị bệnh nặng, là bệnh nan y, cho nên cổ phiếu của sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền mới có thể điên cuồng giảm xuống!”

“Thiệt hay giả? Hắn ta còn trẻ như vậy, điều kiện chữa bệnh lại tốt tới thế, sao có thể bị bệnh nan y được?”

“Thực, ta có vinh hạnh gặp hắn ta một lần, sắc mặt hắn ta tái nhợt, vô cùng không khỏe mạnh!”

“Không phải do miệt mài quá độ đấy chứ? Quý công tử có tiền có thể như Giang Nhược Hải, chắc chắn có rất nhiều nữ nhân như thiêu thân lao đầu vào lửa, chủ động yêu thương nhưng nhớ, người cũng biết hắn ta tuổi còn trẻ, có thể nhất thời không cầm giữ được... Ha ha...”

“Không nên nói lung tung, Bạch Giang Hải là người rất tự hạn chế, rất ít chạm vào nữ nhân, mà hắn mấy chuyện kia cũng rất ít.”

“Nghe nói hắn ta phạm vào thái tuế, đắc tội Bò Tát!”

...

Chuyện càng truyền càng thái quá, cuối cùng truyền tới mức trên thân xuất hiện vài loại bệnh, trong đó có cả bệnh giang mai.

Khi tin tức kia truyền đến trong tai Giang Nhược Hải, trong lòng hắn ta lộ bộ một tiếng, lẽ nào chuyện hắn bị bệnh đã bại lộ rồi sao?

Thế nhưng chuyện này chỉ có hắn ta và bác sĩ biết, cho dù là bác sĩ cũng đã bị hắn ta dùng một khoản tiền kếp xù ém miệng, khiến hắn ta không nên nói lung tung. Ngay cả báo cáo kiểm tra cũng đã bị tiêu hủy.

Bởi vì hẳn ta biết, thân là người nối nghiệp tập đoàn Giang Thị, chường môn nhân tương lai, là hy vọng truyền thừa tiếp của tập đoàn Giang Thị, được người ký thác kỳ vọng. Nếu người ngoài thật sự biết được chuyện này, như vậy tập đoàn Giang thị sẽ bị thương nặng.

Tồn thất không phải một điểm nửa điểm, có thể giá trị vốn hóa thị trường sẽ trực tiếp giảm mạnh.

Hơn nữa, vì bảo trụ tập đoàn Giang Thị, rất có thể hẳn ta sẽ bị vứt bỏ, đây là chuyện hẳn ta không thể tiếp nhận nhất.

Vì vậy, hẳn ta mang theo tâm tình thấp thỏm mở máy vi tính lên xem lướt qua, nhìn thấy trên mạng lưu truyền sục sôi, kết quả tất cả đều là tin tức vu vơ, một chút thực chất cũng không có, cuối cùng hẳn ta cũng có thể thờ phào nhẹ nhõm.

“Giả dối, đều là giả!”

Hẳn ta không biết mình nên khóc hay nên cười, cười vì những lời truyền bá trên web đều là giả, khóc là vì đúng là hẳn ta bị bệnh nặng thật, trong óc mọc lên một khối u, dùng não quá độ sẽ đau đầu.

Lúc này, có điện thoại gọi tới, là phụ thân hẳn ta.

“Vâng, phụ thân!” Giang Nhược Hải nghe.

Trong điện thoại truyền đến giọng nói uy nghiêm: “A Hải, chuyện trên mạng người đều biết rồi chứ?”

“Đã biết, bọn họ nói ta bị bệnh nặng, ta đoán có lẽ đây là do người đang mưu đồ tập đoàn Giang Thị chúng ta âm thầm giở trò quỷ, ta cũng sẽ tìm cơ hội làm sáng tỏ chuyện này, giữ giá cổ phiếu của chúng ta.” Giang Nhược Hải nói.

“Được, chính người tự hiểu là được, người làm việc ta yên tâm!”

Hai ngày cuối tuần trôi qua rất nhanh, thị trường chứng khoán lại một lần nữa khai trương.

Vì tin tức về Giang Nhược Hải bị bệnh nặng lan truyền khắp nơi, đám dân chơi cổ phiếu lại luôn thấp thỏm sợ hãi, không cần mấy người Lâm Bắc Phàm ra tay, hai công ty đã lên sàn là sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền lại hạ giá, vừa bắt đầu phiên giao dịch đã giảm 3%.

Sau đó, mấy người Lâm Bắc Phàm cũng nhanh chóng ra tay, điên cuồng bán tháo cổ phiếu hai công ty.

Không tới hai giờ, hai cổ phiếu giảm 7%, thoát nhìn còn có xu thế tiếp tục hạ xuống, tình thế vô cùng nghiêm trọng.

Trong lúc nhất thời, tập đoàn Giang Thị không thể tìm được đủ tiền vốn để tiến hành cứu thị trường, cho nên chỉ có thể mở buổi họp báo khẩn cấp, định thông qua họp báo làm sáng tỏ sự thực, từ đó cứu lại giá cổ phiếu có xu hướng suy tàn kia.

Đối với buổi họp báo này, đám chơi cổ bên ngoài rất quan tâm, Giang thị nhận được sự chú ý vô cùng, nhất là tập đoàn lợi ích sau lưng Lâm Bắc Phàm càng quan tâm.

Giang Nhược Hải xuất hiện tại buổi họp báo với tư cách là đương sự, một thân âu phục trắng phẳng phiu, thoát nhìn vô cùng có tinh thần.

Phóng viên tập họp, buổi họp báo đầy ắp người.

Trong buổi họp báo, trước tiên Giang Nhược Hải tiến hành báo cáo vắn tắt, giới thiệu về thành tích sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền đã lấy được trong năm qua, còn có kế hoạch năm tới, hy vọng tương lai mọi người có thể tiếp tục ủng hộ...

Những điều này đều là thao tác thường quy, thế nhưng tới vấn đề không thường quy, phóng viên sôi nổi giơ tay hỏi.

Phóng viên: “Chào Giang tổng! Hiện tại bên ngoài đang đồn đãi người bị bệnh nặng, hơn nữa còn là bệnh nan y, cho nên giá cổ phiếu của sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền mới có thể một đường giảm mạnh. Xin hỏi đối với tin đồn này, người có ý kiến gì không?”

Giang Nhược Hải mỉm cười, chỉ mình nói: “Ngươi xem bộ dáng hiện tại của ta giống người bị bệnh nặng sao?”

Phóng viên không trả lời, đám phóng viên trong ngoài ở đây đều bận rộn ghi chép lại.

Giang Nhược Hải nói tiếp: “Những tin tức này đều là tin đồn thất thiệt, nghe bậy đồn bạ, không chân thực. Hiện tại ta chỉ mới hơn 20 tuổi, nói hơi khoe khoang, ta đang ở tuổi hào hoa phong nhã, sao có thể bị bệnh? Hôm trước ta còn tới bệnh viện kiểm tra tổng quát, cuối cùng lấy được kết quả thân thể ta vô cùng khỏe mạnh.”

Giang Nhược Hải móc một tờ báo cáo kiểm tra sức khỏe ra, để các vị phóng viên quan sát và chụp ảnh, lưu lại làm chứng.

Đây là báo cáo hẳn ta đã chuẩn bị trước, có thể nói đó là thật, cũng có thể nói đó là giả.

Sở dĩ nói là thật, vì giấy chứng nhận và con dấu phía trên đều là thật, toàn bộ đến từ bệnh viện chính quy, có được quyền giải thích tối cao, hoàn toàn có thể lừa bịp đám phóng viên này.

Nói là giả, bởi vì đây là báo cáo do hẳn ta bỏ một khoản tiền lớn liên hợp với bệnh viện ngụy tạo ra, không hề giống với tình trạng hiện tại của hẳn.

Thấy đám người bày ra một dáng bưng bình tĩnh, Giang Nhược Hải mới cất báo cáo kiểm tra sức khỏe đi, mặt không đổi sắc nói: “Cho nên ta đoán, việc này có tới tám phần mười là thủ đoạn vu khống do đối thủ muốn đả kích ta mới tạo ra, vì lợi ích đúng là chuyện gì cũng có thể bịa. Ở đây, ta khuyên các ngươi tốt nhất nên một vừa hai phải, nếu không ta chỉ còn cách dựa vào pháp luật, giữ gìn lợi ích của mình.”

Câu nói sau cùng, nói tới khí phách mạnh mẽ, thanh sắc câu lê.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Đám phóng viên ở đây đều vỗ tay ủng hộ hẳn ta.

Ngay sau đó, Giang Nhược Hải lại trả lời thêm mấy vấn đề, tiến hành phủ quyết một số lời đồn thất thiệt về hẳn ta trên mạng, nói rất có lý có cứ,

khiến người tin phục.

Theo buổi họp báo tiếp tục tiến hành, giá cổ phiếu của sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền đang hạ xuống xu chọt ổn định lại, đồng thời còn chậm rãi tăng lên, tổn hại do hạ giá hôm nay được khống chế trong vòng 3%.

Trên cơ bản, buổi họp báo hôm nay có thể vẽ ra một dấu chấm tròn viên mãn.

Thế nhưng đúng lúc này, Giang Nhược Hải đang đồng dục đột nhiên cảm thấy choáng váng một trận, sau đó từ chỗ sâu trong đầu truyền đến đau đớn kịch liệt, cảm giác đau đớn này càng thêm sâu sắc hơn so với trước đây.

“A! Đầu của ta... Đau quá!” Hai tay Giang Nhược Hải ôm đầu, vô lực quỳ gối xuống, sau đó té trên mặt đất hôn mê, sắc mặt trắng bệch, trong trắng bệch còn mang theo một tia tái xanh.

Một màn bất thành linh khiến tất cả mọi người ở đây khiếp sợ, khiếp sợ nhất là đám phóng viên ngay hiện trường.

“Giang công tử bị sao vậy? Vì sao hắn ta lại té xỉu?”

“Đã có chuyện gì xảy ra? Ban nãy ta nghe hắn kêu nhưc đầu?”

“Không phải thân thể hắn ta còn khỏe mạnh sao, vì sao lại nhưc đầu ngất đi?”

“Có tin tức! Đây mới là tin tức lớn!”

...

Sau đó, chính là tiếng chụp ảnh tách tách, còn có video, độ nét cực cao.

Chương 266: Bán chìm cổ phiếu, cuốn đi lớn lợi ích! (2/20)

“Ra tay!” Đám người Lâm đại sư đã chuẩn bị xong từ lâu quyết định thật nhanh, lập tức bán tháo cổ phiếu.

“Cơ hội chúng ta đợi đã tới, lập tức bán tháo cổ phiếu trong tay!” Bên phía đám khất cái đoán mệnh cũng hưng phấn vô cùng, nhanh chóng ra tay bán tháo cổ phiếu tồn trữ ra ngoài.

Có hai đại thế lực can thiệp, giá cổ phiếu của sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền đồng thời giảm xuống, trực tiếp giảm mạnh 10%.

Nếu như người nhìn thị trường, sẽ nhìn thấy đường dốc đứng 90 độ.

“Truyền thông, thủy quân lập tức theo lên cho ta, lần này chúng ta nhất định phải khiến giá cổ phiếu của bọn chúng sập sàn!” Bên phía Lâm đại sư lập tức bắt đầu vận chuyển tốc độ cao, đây là lần quyết thắng thua, khiến giá chứng khoán chạm đáy.

“Lan hết tất cả tin xấu chúng ta thu thập được mấy ngày nay ra, nhất định phải đập ngã tập đoàn Giang Thị! Cơ hội này nghìn năm khó gặp, tuyệt không thể bỏ qua!” Bên phía khất cái đoán mệnh cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, lập tức động thủ.

Hai phe thế lực không hẹn mà cùng áp dụng hình thức tổng tiến công.

Vì vậy, trên internet, các tạp chí lớn đồng loạt đưa lên đủ loại tin tức.

“Vì sao công tử tập đoàn Giang Thị Giang Nhược Hải lại té xỉu ngay trong buổi họp báo? Chân tướng trong đó là thế nào? Sợ rằng hắn ta bị bệnh nan y thật cho nên mới bệnh phát té xỉu! Đây là chùy thật không chấp nhận giải thích!”

“Giang Nhược Hải, Giang tổng của tập đoàn Giang Thị, còn muốn lừa gạt chúng ta đến lúc nào nữa?”

“Từ tình huống thu được ở hiện trường buổi họp báo, Giang Nhược Hải vốn có biểu hiện rất bình thường, nhưng trong lúc bắt chợt, hắn ta đau đầu, ngã xuống đất không dậy nổi, chỉ sợ hắn ta mắc chứng động kinh!”

“Dám công nhiên mở miệng nói dối, đây đúng là một tập đoàn không đáng tin nhiệm!”

“Đã không có Giang Nhược Hải, tập đoàn Giang Thị còn có thể đi được bao xa?”

...

Còn có một số tin tức của hai công ty sinh vật Lai Nhân, năng lượng mới Phong Điền cũng bị lộ ra ngoài.

Nói thí dụ như, một quản lý cấp cao nào đó hối lộ quan lớn, một quản lý cấp cao nào đó trắng hoa, một sản phẩm nào đó của công ty tồn tại tình huống giả mạo kém chất lượng, báo cáo năm nào đó bị làm giả...

Mấy tin tức này đều có video chứng minh, thoát nhìn vô cùng đáng tin. Theo tin tức lan truyền, những người chơi cổ phiếu khác cũng đi theo, sôi nổi bán tháo cổ phiếu, nhanh chóng bán tháo cổ phiếu trong tay.

Bên phía Lưu đại sư.

“Đại sư, ta phát hiện có một nguồn vốn khác đồng thời bán khống cổ phiếu sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền, vẫn luôn tuồn vốn, ước chừng 150 ức!” Lão Hàn đang thao tác đột nhiên báo cáo cho đại sư.

“Hiện nay, hễ song phương là bạn mà không phải địch, tạm thời mặc kệ bọn hần! Toàn lực bán khống sinh vật Lai Nhân và năng lượng mới Phong Điền, giá cổ phiếu giảm càng thấp, chúng ta lại kiếm được càng nhiều!”

“Không thành vấn đề, cứ giao cho ta đi!” Lão Hàn đầu đảm nhiệm nhiều việc, sau đó tiếp tục hưng phấn thao tác.

Hai cổ phiếu một đường cuồng ngã, cuối cùng giảm xuống hơn 15%!

Lúc này, giá trị vốn hóa thị trường của hai cổ phiếu cộng lại đã khiến công ty bốc hơi chừng 120 ức, đối với tập đoàn Giang Thị, đây quả thực là gánh nặng không thể chịu đựng nổi, bọn họ nhất định phải kéo giá cổ phiếu trở về, nếu không, mặc kệ giá cổ phiếu tiếp tục giảm xuống, cuối cùng có thể giảm cả giá trị thực của công ty.

Thế nhưng, đột nhiên bọn họ phát hiện, trong tay mình đã không còn vốn.

Lúc trước toàn bộ tiền vốn bị kẹt trong thị trường chứng khoán, bọn họ đã không cách nào xâm nhập thị trường cứu vốn, chỉ có thể trơ mắt nhìn cổ phiếu của hai công ty đã lên sàn một đường cuồng ngã.

Hơn nữa, hiện tại Giang Nhược Hải còn đang được cấp cứu trong bệnh viện, bọn họ mất quan chỉ huy, đã hỏng.

Cho dù đám thành viên hội đồng quản trị áp dụng một số biện pháp khẩn cấp, vẫn không cách nào vẫn hồi xu hướng suy tàn.

Cùng ngày, báo cáo cuối ngày của thị trường chứng khoán, sinh vật Lai Nhân giảm 21%, năng lượng mới Phong Điền giảm 22%, biên độ giảm của hai công ty đều vượt qua 20%, giá trị vốn hóa thị trường bị bốc hơi mất 1/5, gần 160 ức!

Ngày thứ hai, tiếp tục sụt giảm.

Thế lực bên phía đại sư Lưu Nhất Thủy và thế lực bên phía khát cái đoán mệnh lại tiếp tục ném ra công kích điên cuồng hơn, lại thêm dân chơi cổ phiếu cũng bán tháo, cổ phiếu của hai công ty đã lên sàn cuồng ngã.

Một ngày này, mặc dù cổ phiếu không giảm thảm như ngày đầu tiên, thế nhưng cũng giảm với biên độ 15%.

Giá trị vốn hóa thị trường của hai công ty đã lên sàn bốc hơi gần 100 ức, tổn thất nặng nề.

Ngày thứ ba, rốt cục tập đoàn Giang Thị cũng tập hợp lại, liều mạng bảo vệ thị trường.

Đầu tiên, bọn họ lại một lần mở buổi họp báo, tiến hành phản bác những lời truyền lưu đang được lan truyền rộng rãi trên mạng, còn truyền ra một tin tức tốt, đồng thời lại mượn thêm một khoản tài chính lớn đổ vào thị trường cứu thị trường.

Thế nhưng, theo báo cáo kiểm tra sức khỏe chân chính của Giang Nhược Hải được truyền ra, tất cả nỗ lực của tập đoàn Giang Thị đều trôi theo dòng nước, lại bị một cơn đánh tới nằm rạp trên mặt đất.

Cuối cùng, cổ phiếu của hai công ty lên sàn giảm với biên độ đạt đến 10%.

Tiếp đó, tập đoàn Giang Thị nhiều lần muốn phản công, nhiều lần muốn vẫn hồi thị trường chứng khoán, kết quả mới vừa hùng khởi một hồi đã bị số vốn ketch xù đập bẹp, cuối cùng bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn giá cổ phiếu càng ngày càng giảm, lòng như đao cắt...

Trái qua hơn nửa tháng, cổ phiếu của hai công ty lên sàn giảm với biên độ đạt đến 60%, giá trị vốn hóa thị trường bốc hơi hơn 400 ức, giá cổ phiếu hoàn toàn chạm sàn, biến thành giá bấp cải không người hỏi thăm.

Tập đoàn Giang Thị cũng vì chuyện này mà tổn thương nguyên khí nặng nề, thiếu chút nữa bị đánh ra khỏi danh sách tập đoàn ngàn ức.

Lần này, cho dù là bốn tập đoàn lớn bên phía Lưu Nhất Thủy, hay là bốn thế lực lớn bên khát cái đoán mệnh, song phương đều ăn tới đầy bồn đầy bát, miệng đầy dầu, cười toe toét.

Nhất là phía Lưu Nhất Thủy, vì lúc mới bắt đầu bọn họ đã làm cổ phiếu hạ giá, hơn nữa lượng vốn cũng lớn nhất, vì thế bọn họ cũng là người kiếm được nhiều nhất.

Trong hơn nửa tháng này, từ cổ phiếu của hai công ty đã lên sàn này, bọn họ lấy được 250 ức, tỉ lệ hồi báo đạt đến 50%, mỗi người tham dự đều có thể ăn tới rất no.

Lại nói Lâm Bắc Phàm, tiền của hắn đã đạt đến 200 ức, 2/5 tổng tài sản, như vậy, một chuyến này, hắn kiếm được 100 ức, còn có thể kiếm tiền hơn cả lúc hắn làm mấy tiết mục tổng nghệ.

“Khó trách nhiều người thích thị trường chứng khoán như vậy, bởi vì nơi này kiếm tiền thật quá nhanh!” Lâm Bắc Phàm cảm khái từ tận đáy lòng.

“Dường như còn có thể kiếm thêm một khoản nữa!”

Lâm Bắc Phàm kiểm tra tin tức, Giang Nhược Hải đã từ chức tổng giám đốc, tiến vào bệnh viện an dưỡng, chuẩn bị làm giải phẫu lấy khối u trong đầu ra. Vì bảo đảm xác suất thành công của giải phẫu, bọn họ còn mời

chuyên gia giải phẫu não nổi tiếng nước ngoài Lawrence đích thân cầm dao mổ.

Mặc dù tên này là người nước ngoài, hơn nữa đã 50 tuổi, nhưng trong lĩnh vực giải phẫu khoa não, hẳn ta rất có kinh nghiệm, hẳn ta đích thân cầm dao giải phẫu có thể khiến xác suất thành công tăng lên 10%.

Hơn nữa, sau khi tổ chuyên gia khoa não phân tích, khối u trong đầu Giang Nhược Hải được phát hiện tương đối sớm, còn rất nhỏ, diện tích giải phẫu cũng nhỏ, dự đoán sơ bộ, xác suất thành công trên 60%.

Chính là vì tin tức tốt này, cổ phiếu của hai công ty đã lên sàn mới có thể được hồi huyết.

Lâm Bắc Phàm vốn định tương kế tựu kế, trước hết để Giang Nhược Hải giải phẫu thành công, sau đó đợi khi cổ phiếu lại đi lên, hẳn lại kết thúc tính mạng Giang Nhược Hải, lại càng kiếm thêm một khoản, triệt để nghiên cứu sạch giá trị của hắn ta.

Đồng thời cũng có thể nhất cử đánh chìm tập đoàn Giang Thị.

Chương 267: Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba! (3/20)

“Keng! Tài phú của kí chủ đã đủ điều kiện cường hóa, xin hỏi kí chủ có cường hóa không?”

Trong óc vang lên thanh âm quen thuộc, Lâm Bắc Phàm hưng phấn. Đợi lâu như vậy, rốt cục cũng chờ đến lúc cường hóa tiếp. Hẳn là nhờ trăm ức kiếm được từ thị trường chứng khoán mới có thể khiến hắn nhất cử đạt đến điều kiện cường hóa.

Lâm Bắc Phàm mở ra giao diện của hệ thống:

Hệ thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 40, tốc độ 40, phòng ngự 40, khôi phục 40, không chế 40, tinh thần 40

Thọ mệnh: 300 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (chưa mở khóa)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×3, Hắc Kim Tạp ×1

Tài phú: 232 ức

Đã dùng: 100 ức

Còn dư: 132 ức

Hiện tại, Lâm Bắc Phàm có tổng tài sản 232 ức, tổng tài sản của hắn và lão bà hắn đã vượt qua 450 ức, trong thế hệ thanh niên, hai người đã có thể tính là người vô cùng giàu có, đuổi sát thế hệ trước. Hơn nữa, những tài sản này đều là tài sản thuần, toàn bộ đều do tài sản thực tế, tài sản lưu động hoặc tiền mặt tạo thành, không hư ảo giống cổ phiếu trên thị trường chứng khoán.

Hiện tại, Thiên Tử Vọng Khí Thuật của hắn đã đạt đến tầng hai viên mãn, tiếp tới sẽ tiến vào tầng thứ ba, đó đúng một mảnh thế giới hoàn toàn mới, sẽ mang tới năng lực càng huyền ảo hơn cho Lâm Bắc Phàm.

Hắn đã không thể chờ đợi nữa: “Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Đột nhiên trong thân thể Lâm Bắc Phàm dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu lưu động một cách có quy luật trong thân thể hắn, mỗi lần lưu động một vòng Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy toàn thân nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Loại cảm giác này khiến Lâm Bắc Phàm vô cùng hưởng thụ.

“Chính là loại cảm giác này, mỗi lần thăng cấp đều thoải mái như vậy!” Lâm Bắc Phàm cảm thán, sau đó hắn thoải mái nằm trên ghế sofa hưởng thụ.

Trong lúc mơ mơ màng màng, tựa ngủ lại không phải ngủ, Lâm Bắc Phàm tiến vào trạng thái đôn ngộ huyền hoặc khó hiểu.

Hắn thấy được vô số điều tuyến rậm rạp chằng chịt lan tràn từ trên người hắn.

Những tuyến điều này có màu sắc rực rỡ, có màu đỏ như lửa, có màu xanh như nước biển, có xanh đậm, có vàng kim, có màu nâu đất...

Mỗi một đường tia lại quán xuyên một đám tinh quang hệt như ngọn lửa.

Những tinh quang này đan xen rất nhiều màu sắc, hệt như những dải màu. Mỗi một đạo tinh quang có lớn có nhỏ, lớn thì như mặt trời mọc ở hướng đông, nhỏ thì như một tia sáng lơ lửng.

Những điều tuyến đủ màu và tinh quang lớn nhỏ không đều hợp thành một tấm lưới phủ kín, phẳng phất như một vùng vũ trụ tinh không, không biết từ nơi nào đến, cũng không biết sẽ đến nơi nào, thần bí khó lường, không thể suy xét.

Nếu muốn theo đuổi tới cùng, phẳng phất như sẽ khiến kẻ khác trầm mê không cách nào tự kiềm chế.

Như vậy, cũng không biết qua bao lâu, Lâm Bắc Phàm mở mắt, mắt đã biến thành thâm thúy như tinh không.

Một loại khí tức mịt mờ, thần bí lại cao quý lan tràn ra.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Kí chủ tấn thăng Thiên Tử Vọng Khí tầng thứ ba “nhìn thấy vận của bách tính quốc gia” (20%), đạt tới cảnh giới nhập môn! Mỗi thuộc tính cơ sở tăng 6 điểm, thọ mệnh tăng 20 năm!”

“Keng! Vì kí chủ đột phá đến cảnh giới nhập môn tầng thứ ba, đặc biệt khen thưởng kí chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Số liệu được đổi mới!”

Hệ thống Kẻ Có Tiên:

Thuộc tính: Lực lượng 46, tốc độ 46, phòng ngự 46, khôi phục 46, không chế 46, tinh thần 46

Thọ mệnh: 320 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (20%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×4, Hắc Kim Tạp ×1

Tài phú: 232 ức

Đã dùng: 200 ức

Còn dư: 32 ức

Lâm Bắc Phàm cảm giác bản thân mình lại mạnh hơn.

Loại mạnh mẽ này không chỉ là mạnh mẽ trên thân thể, mà là một loại mạnh mẽ từ trong ra ngoài.

Có lẽ, trước Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba, hắn còn có thể tính là người, nhưng hiện tại hắn đã tiến hóa theo hướng trở thành thần tiên.

Hiện tại, chuyện hắn chú ý nhất là năng lực bản thân mình mới lấy được, Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba cảnh giới nhập môn sẽ mang tới năng lực huyền ảo gì cho hắn đây.

“Căn cứ 《 Thiên Tử Vọng Khí Thuật 》 ghi chép, tầng thứ ba “nhìn thấy vận của bách tính gia quốc” cảnh giới nhập môn, có thể thấy số mệnh của người, của gia tộc, thậm chí là của cả quốc gia, biết được lành dữ phúc họa trong tương lai, có thể xu cát tị hung, quả thực là thần kỳ dị thường!”

Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, khi hắn mở mắt ra lần nữa, trông trắng biến mất, hai con ngươi biến thành đen kịt, phảng phất như có thể hút quang mang vào, như vũ trụ thần bí, thâm thúy.

Khiến kẻ khác càng thêm sợ hãi.

Thế giới trong mắt hắn đã không phải thế giới mà người tầm thường có khả năng thấy.

Không nhìn thấy dòng nước xanh tươi chảy từ trên núi xuống, không nhìn thấy con đường thành thị dòng người nối liền không dứt, chỉ có thể thấy một mảnh tinh không u ám vô tận, trong mảnh tinh không này có vô số tinh quang đang lóe lên, mà những tinh quang này lại bị các đường màu sắc sặc sỡ dẫn dắt.

Cảnh tượng này giống như đúc cảnh tượng hắn thấy được khi đốn ngộ.

Không chỉ như vậy, ngoài tinh quang rậm rạp chằng chịt, Lâm Bắc Phàm còn thấy từng bầy tinh vân, còn có tiểu vũ trụ do tinh quang và tinh vân tạo thành.

Những tinh quang, tinh vân, tiểu vũ trụ này vận toán dựa theo quy luật, có không ngừng hấp thu chất dinh dưỡng từ ngoại giới để lớn mạnh bản thân, có không ngừng bị bên ngoài hấp thu chất dinh dưỡng mà từ từ sụp đổ.

Thông qua những vận toán biến hóa này, Lâm Bắc Phàm thấy được số mệnh biến hóa của một người, một gia tộc, một công ty thậm chí là một quốc gia, thậm chí còn có thể thông qua những đường số mệnh này mà thấy được bọn họ biến hóa như thế nào.

Đây là vận mệnh!

Lại hiện ra một cách rõ ràng hình tượng trước mắt Lâm Bắc Phàm như thế!

“Tinh quang là vận mệnh của con người sao?”

“Tinh vân là vận mệnh của tộc sao?”

“Tiểu vũ trụ, lẽ nào là vận mệnh quốc gia?”

“Như vậy những đường màu sắc sặc sỡ này chính là tuyến vận mệnh của nhân loại?”

Lâm Bắc Phàm tự hỏi tự trả lời, tuy nói là hỏi, nhưng trong lòng hắn lại thầm đưa ra câu trả lời khẳng định.

Bởi vì ngoài cách giải thích này, không còn cách giải thích nào khác.

Lâm Bắc Phàm nhìn vũ trụ tinh không, ngoài bối cảnh u ám, màu của tinh quang và màu của tuyến vận mệnh khác đại khái có thể chia làm 5 loại, phân biệt là mộc lục sắc, hỏa hồng sắc, thổ hạt sắc, kim hoàng sắc, thủy lam sắc.

Căn cứ 《 Thiên Tử Vọng Khí Thuật 》 ghi chép, năm loại nhan sắc này phân biệt đại biểu cho năm loại khí vận, phân biệt là mệnh vận (mộc), tộc vận (hỏa), quan vận (thổ), tài vận (kim), tình vận (thủy).

Mỗi một đạo tinh quang đều đan xen năm loại nhan sắc này, có nhan sắc tương đối sáng sủa, cũng có tương đối ảm đạm.

Tuyến vận mệnh cũng có năm loại nhan sắc này, đại biểu cho liên hệ khí vận.

Cũng tỷ như tộc vận, những người có liên hệ máu mủ sẽ có tuyến vận mệnh nối liền nhau, cuối cùng hội tụ đến tinh vân hỏa hồng sắc đại biểu cho tộc vận, hình thành một mạch phân bố dày đặc.

Còn có tuyến quan vận, thật ra đây là tuyến sự nghiệp, là người cùng một công ty, hoặc những người có sự hợp liên kết với nhau quan vận sẽ dính

liền, hội tụ đến thổ tinh vân đại biểu cho công ty.

Mỗi một tuyến vận mệnh lại chia thành hai tuyến minh ám, minh tuyến là truyền vào, ám tuyến là phát ra, khi truyền vào lớn hơn phát ra tương đương với đang hấp thu chất dinh dưỡng, khí vận đang tăng cường.

Trái lại tất bị suy yếu.

Ảnh hưởng lẫn nhau như vậy, hình thành lưới vận mệnh rối ren phức tạp.

Lưới vận mệnh hoặc có lẽ là số mệnh tinh không, là thứ hoàn toàn không bị khoảng cách ảnh hưởng, chỉ cần có quan hệ hoặc tương lai sẽ phát sinh quan hệ, đều sẽ có tuyến liên tiếp, có thể khiến người ta tìm ra căn nguyên, tìm ra nguồn gốc.

Loại năng lực này hơi cùng loại với tâm linh cảm ứng của giáo sư X, hơn nữa còn là tâm linh cảm ứng có thể phóng đại thông qua máy móc đặc thù. Chỉ có điều giáo sư X là thông qua tâm linh mà làm được chuyện này, còn Lâm Phàm thông qua số mệnh dẫn dắt mà làm được.

Chương 268: Thấy rõ vận mệnh người, toàn trí toàn năng! (4/20)

“Thử một lần?”

Lâm Bắc Phàm căn cứ tuyến vận mệnh trên người, còn có phương vị của Giang Nhược Hải, lập tức tìm được tinh quang đại diện cho Giang Nhược Hải.

Trên người người này có năm loại màu sắc hồng lam thanh kim hạt, trong đó lam sắc (tinh vận) không khác người bình thường, có hàm ý trên phương diện tình dục, người này giữ mình trong sạch, không chế tương đối tốt.

Hồng sắc (tộc vận) nồng hậu nhất, điều này nói rõ quan hệ gia tộc tạo thành ảnh hưởng rất lớn đến hắn ta, thực ra hắn ta có thể đi đến một bước này cũng bởi vì hắn ta được sinh ra trong một gia đình giàu có và đông đúc, cho nên quan hệ gia đình rất quan trọng đối với hắn ta.

Kim sắc (tài vận) cũng rất nồng đậm, điểm ấy không thể nghi ngờ.

Hạt sắc (quan vận) tương đối âm đạm, bởi vì gần đây, vì nguyên nhân thân thể, hấn ta mới vừa từ chức vụ tổng giám đốc, con đường làm quan bị đã kích.

Thanh sắc (mệnh vận) kém nhất, bởi vì hấn ta sống không lâu.

Lại nhìn những tuyến khí vận kết nối hấn ta, tuyến tình vận của hấn ta được kết nối với 3 nữ nhân, trong đó một tuyến tình vận tương đối sáng tỏ, chúng mình đã xảy ra quan hệ, quan hệ càng tiến lên một bước, hơn nữa còn có gút mắc. Hai tuyến tình vận khác còn tương đối âm đạm, chúng mình có thể là quan hệ mập mờ, hoặc còn chưa gặp gỡ.

Tuyến tộc vận của hấn ta kết nối tinh vân đại diện cho gia tộc hấn ta, còn kết nối với mấy chục người, trong đó chỉ có hai đầu tương đối thô to, đó chính là phụ mẫu hấn ta. Đồng thời Lâm Bắc Phàm cũng nhìn ra, phụ mẫu hấn ta có ảnh hưởng vô cùng lớn đến hấn ta.

Tuyến tài vận và tuyến quan vận của hấn ta đều kết nối rất chặt với một đóa tinh vân, đóa tinh vân còn được rất nhiều tinh quang kết nối, vô cùng khổng lồ, không thể nghi ngờ đây chính là tập đoàn Giang thị.

Về phần tuyến vận mệnh sau cùng, tinh quang liên kết thật chặt với với Lâm Bắc Phàm, không ngừng bị vận chuyển chất dinh dưỡng.

Hàm ý là mệnh của hấn ta đã bị Lâm Bắc Phàm nắm trong tay.

Nhìn đến đây, cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng mở rộng tầm mắt.

Thông qua tuyến vận mệnh, hấn lại nhìn thấy nhiều tin tức của một người như vậy, còn có thể nhìn ra một chút thay đổi trong tương lai.

Ví như, tài vận âm đạm, nhưng tuyến tài vận thô to, chỉ là còn chưa đủ sáng tỏ.

Điều này nói rõ người này trời sinh có tài vận, sẽ đại phú đại quý, chỉ cần tìm theo phương hướng tuyến tài vận thì sẽ nhanh chóng phát tài lớn.

Ví như, cô nhi muốn tìm người thân của mình, chỉ cần tìm theo phương hướng tuyến tộc vận thì nhất định có thể tìm ra được.

Còn có nhân duyên, nhìn tuyến tình vận là biết có bao nhiêu tình nhân, biết rõ người yêu chân chính ở nơi nào.

Nhìn tinh vân và tiểu vũ trụ, nếu chúng phát triển lớn mạnh nói lên sự nghiệp phát triển không ngừng, quốc vận hưng thịnh.

Vô cùng thần kỳ, xem một cái là chuẩn ngay.

“Như vậy, chẳng phải ta đã trở thành đại sư toán mệnh rồi sao?”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy có chút nhức cả trứng, Thiên Tử Vọng Khí Thuật tăng một đỗi hẳn trở thành một bác sĩ, cái này xem như đáng tin.

Kết quả tăng hai, nó biến mình thành một đại sư phong thủy, hiện tại mình lại trở thành đại sư toán mệnh, càng ngày càng không hợp lẽ thường.

Tất nhiên có thể nhìn thấy vận mệnh của người khác, hẳn cũng có thể nhìn thấy vận mệnh của bản thân.

Lâm Bắc Phàm rất tò mò, vận mệnh của bản thân sẽ như thế nào đây?

“Tinh quang của ta, dường như có chút không giống bình thường...” Lâm Bắc Phàm kinh ngạc tự nói.

Tinh quang của hẳn có gì khác biệt?

Tinh quang người khác là năm màu hồng lam kim lục hạt đan xen cùng một chỗ, mà hẳn hoàn toàn không có năm màu sắc rực rỡ này, chỉ có một màu tím vô cùng tươi đẹp, giống như một ngọn lửa màu tím hoành cổ bất diệt, lại như tử dương mới mọc ở phương đông, sắc sỡ loá mắt, chiếu rọi tứ phương.

Dù cho tinh vân khổng lồ ở xung quanh cũng không che giấu được ánh sáng của nó.

“Tử dương này đại diện cho cái gì?”

Lâm Bắc Phàm không hiểu, vì sao ánh sáng của bản thân chỉ có một màu tím, hơn nữa còn là màu tím chói mắt như vậy, chẳng lẽ do bởi vì hẳn

xuyên việt đến, còn bị hệ thống bám thân nên mới biến thành như vậy?

Hình như [Thiên Tử Vọng Khí Thuật] không có ghi chép phương diện này?

So sánh với những thứ khác, ánh sáng màu tím của hắc tử ra độc nhất vô nhị, lại duy ngã độc tôn.

Không nghĩ ra thì tạm thời không nghĩ, dù sao không có chỗ xấu là được.

Tinh quang hắc tử có rất nhiều tuyến kéo ra ngoài, kết nối với bằng hữu của hắc tử như Hàn lão đầu, Tần lão đầu..., kết nối với kẻ thù của hắc tử như Giang Nhược Hải, Lý Vô Thương..., kết nối với Tinh Quang, xí nghiệp Hồng Đậu Trung Văn.....

Trong đó, kết nối lớn nhất là của lão bà hắc tử Bạch Thanh Tuyết, ngoại trừ tuyến tộc vận, tuyến khí vận khác cũng đều nối thật chặt, gần như không phân người ta.

Cứ như vậy, lấy tử dương làm trung tâm, hình thành một tinh vân khổng lồ.

Thông qua đóa tinh vân khổng lồ này, thông qua tuyến vận mệnh xen lẫn dày đặc, Bắc Phàm thấy rõ rất nhiều chuyện.

Thì ra, mấy người Hàn lão, Tần lão lại là người cầm lái phía sau tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Khang Chính.

Ta đã nói rồi, trên thế giới này sao có thể có tập đoàn ngốc như vậy, cứ điên cuồng ủng hộ cho Tinh Quang, ủng hộ cho sự nghiệp của hắc tử và lão bà mà không tính không toán, thì ra bọn hắc tử vẫn luôn yên lặng trợ giúp ta...

Cám ơn nhiều, mấy ca!

Thì ra, vận mệnh của mình còn liên quan đến nhiều người như vậy, đều từng trợ giúp ta... Tại sao đa số đều tập trung ở Hương Giang?

Nơi này ta chưa từng đến, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Thì ra là Lý Vô Thương có huyết hải thâm thù với hắn. Đông Nam Á... Chẳng lẽ phần tử buôn ma túy lần trước là do hắn ta sai tới? Nếu không phải vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tiến hóa, có lẽ hắn sẽ bị gạt cả một đời.

Người này ẩn giấu thật sâu, đáng tiếc vẫn bị ta lôi ra, phải tìm cơ hội cho hắn ta thêm chút vật liệu.

Thì ra, sau lưng mình còn ẩn núp nhiều kẻ địch như vậy, quả nhiên đẹp trai sẽ bị trời ghen tỵ. Đừng tưởng các người ẩn núp thì ta không biết, sau này ta nhất định phải tìm ra các người, đũa chét các người, xem thủ đoạn của ai cao hơn.

Thì ra, người hận ta nhiều như vậy, người yêu ta cũng không ít.

Vũ Thiên Mị có ràng buộc với mình sâu như vậy, gần như không kém gì Bạch Thanh Tuyết, khó trách nàng luôn muốn sàm sỡ mình.

Còn có muội tử say rượu Dương Tử Nhi, sao nàng cũng có tình cảm ràng buộc với mình?

Nàng thích mình sao?

Nàng còn là tôn nữ trực hệ của Lão Tử Quỷ?

Khó trách nàng thích uống rượu như vậy, hơn nữa còn uống rất giỏi, quả nhiên là nhất mạch tương thừa(1).

(1) Cha truyền con nối, truyền từ đời này sang đời khác.

Ngoài Dương Tử Nhi, còn có ba muội tử khác thích hắn, không hiểu sao có chút xấu hổ và hưng phấn, làm sao bây giờ?

A... Sao còn có một muội tử nữa?

Sao ta không biết?

...

Bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm có cảm giác bản thân như toàn trí toàn năng, dù là bí mật gì cũng không còn là bí mật nữa.

Chỉ cần thấy được tinh quang của một người, như vậy vận mệnh của người đó sẽ bại lộ trước mặt hắn, để hắn tùy tiện quan sát.

Lâm Bắc Phàm phát hiện, dựa vào tuyến vận mệnh này, ngoại trừ thấy rõ vận mệnh của rất nhiều người, Lâm Bắc Phàm còn có thể làm được rất nhiều chuyện.

Đầu tiên là định vị, thông qua mấy tuyến khí vận hắn có thể định vị được người hoặc xí nghiệp mà mình muốn tìm, vô cùng thuận tiện.

Thứ hai là phân rõ địch ta.

Bởi vì tuyến khí vận có 2 đầu minh ám, phàm là người muốn kiên quyết chiếm lấy khí vận từ trên người hắn, cơ bản có thể phân đó là kẻ địch. Phàm là người muốn chuyển khí vận cho ta, như vậy cơ bản có thể nhận định đó là bằng hữu.

Còn có một điểm cuối cùng, cũng là điểm quan trọng nhất, đó là Lâm Bắc Phàm có thể thuận tiện tìm kiếm người hoặc công ty xí nghiệp sắp nổi lên, phát triển không ngừng, sau đó tiến hành đầu tư sớm, như vậy không phải hắn lại có thêm một đường phát tài sao?

Hành vi đầu cơ trục lợi trong thị trường chứng khoán như vừa rồi không thể thường xuyên chơi, lăn lộn bên bờ luật pháp, không cẩn thận có thể bị cơ quan giám sát để ý, từ đó bị phán tội nhiều loạn thị trường, đồng nghĩa với tất cả khoản tiền hắn kiếm được trước đó đều biến thành tiền phi pháp, khi đó, hắn biết tìm ai để khóc đây?

Chương 269: Ta đã vô địch ở nhân gian! (5/20)

So với niềm vui thú kiếm tiền, hắn càng hy vọng mình có thể tiếp tục cường hóa.

Lâm Bắc Phàm quyết định, sau khi kiếm thêm một khoản từ cổ phiếu ở Hương Giang hắn sẽ tạm thời thu tay lại, sau đó thành lập một công ty

chuyên đầu tư làm ăn, làm một người đầu tư.

Bằng năng lực hiện tại của hắn, tuyệt đối là quãng phát nào chuẩn phát đó, không cần lo lắng mạo hiểm.

Chỉ cần phát tiền ra, không cần để ý tới bất kỳ thứ gì khác, ngồi chờ kiếm tiền là được, quá phù hợp với phong cách tiêu bạch kiếm phá của của hắn.

Ngoại trừ thêm một năng lực “vọng vận”, Lâm Bắc Phàm còn muốn thử năng lực khác có thay đổi hay không.

Hắn mở to mắt lần nữa, lại ngạc nhiên phát hiện, hắn có thể nhìn thấy phạm vi xa hơn.

Vốn chỉ là phạm vi 100 km, hiện tại lại đã đạt tới phạm vi 1000 km, phạm vi được khuếch trương gấp 10 lần! Điều này khiến nội tâm hắn vui vẻ, hàm ý là phạm vi hắn có thể thi triển “Vọng Khí giết người” cùng “bày trận” càng rộng.

Trong phạm vi 1000 km đều là khu oanh tạc của hắn, năng lực này trâu bò tới cỡ nào?

Còn có “lĩnh vực” cũng tăng vọt 10 lần, đạt đến phạm vi 10 km!

Dưới chân còn có chín mạch long khí bảo hộ! Điều này có nghĩa, trừ khi sử dụng vũ khí như bom nguyên tử, bom hydro có sức sát thương quy mô siêu khủng, đồng thời còn có thể toàn diệt trong phạm vi 10 km, nếu không đừng mơ có thể tổn thương được hắn.

Trên địa cầu này, hắn gần như vô địch!

Năng lực tới thật kịp thời, có thù báo thù, có oán báo oán.

“Đinh Giải, hừ! Dám phái người giết ta, hiện tại sẽ khai đao với ngươi!”

Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, trong nháy mắt nhìn thấy tất cả phạm vi ngàn km, sau đó hắn vút mấy chục trận pháp ra.

Những trận pháp này chia nhau bay về bảy nơi, trong đó bốn nơi là căn cứ chăn nuôi quy mô lớn, ba nơi là căn cứ chế biến nông sản và thực phẩm phụ quy mô lớn, giá trị sản lượng một năm cộng lại hơn 200 ức, đây đều là sản nghiệp của Đinh Giải ở Trung Quốc.

Nhưng sau khi bố trí tất cả xong, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy trong tuyến vận mệnh, điểm sáng đại diện cho tài vận và quan vận của Đinh Giải nhanh chóng ảm đạm xuống, còn có tinh vân của tập đoàn sau lưng cũng đang nhanh chóng héo rút, điều này nói rõ không lâu sau, sự nghiệp và tài phú của hắn ta đều gặp tổn thất to lớn.

Tình vận, mệnh vận, tộc vận cũng mờ theo, điều này nói rõ tương lai không lâu, hắn ta sẽ cửa nát nhà tan.

Vận mệnh của một người cứ bị Lâm Bắc Phàm sửa đổi như vậy.

Cùng lúc đó, Lâm Bắc Phàm gọi điện thoại cho Lưu đại sư: “Hiện tại di chuyển trận địa, bán không cổ phiếu của tập đoàn Lai Khang cho ta!

“Không thành vấn đề!”

Lưu đại sư không chút do dự nói.

Cúp điện thoại, Lưu đại sư hưng phấn nói: “Các ông bạn già, hiện tại có nhiệm vụ mới! Trước đó không phải các ngươi nói tập đoàn Giang thị không đủ cứng chắc, mới mấy lần đã bị đánh chìm sao?”

Hiện tại có mục tiêu mới, đó là tập đoàn Lai Khang! Là công ty của Đinh Giải đã từng phái người tới giết boss, mưu đồ mảnh đất này của chúng ta!”

Mấy lão già nghe xong hưng phấn.

“Vậy còn do dự cái gì?”

“Lập tức đánh chìm hắn đi!”

“Đã dám mưu đồ đất của chúng ta, còn dám giết người chúng ta, hắn ta đừng mơ có thể sống dễ chịu!”

....

Mấy lão gia rãnh rỗi nhàn nhàm chán này đã không thể chờ được nữa.

Thế là, vẫn là Hàn lão tự mình cầm đao, thao tác một khoản tài chính lớn bắt đầu bày bố tập đoàn Lai Khang.

Trang viên sang trọng ở Hương Giang.

“Đại sư! Bên kia có động tĩnh! Mục tiêu là tập đoàn Lai Khang!” Một lão đầu thoát nhìn rất lịch sự hưng phấn nói.

Sắc mặt khát cái đoán mệnh vui mừng: “Được, chúng ta lập tức cùng lên!”

“Nhưng mà đại sư, quy mô của tập đoàn Lai Khang có chút nhỏ, tài chính bên phía bọn họ đã sắp si 800 ức, chúng ta mà theo ra trận nhất định sẽ bị phát hiện!” Lão đầu có chút lo lắng nói.

“Nếu đã như vậy, chúng ta không theo!” Khát cái đoán mệnh không quan trọng nói: “Nhưng, chúng ta nhất định phải giúp bọn họ xử lý sạch dấu vết, đừng để người khác phát hiện ra quá sớm. Còn có, nói cho lão Hắc và lão Cao, phía bên nước Mỹ cũng phải chuẩn bị hành động. Có thể lần này chúng ta không kiếm được tiền, nhưng hồi báo lấy được tuyệt không thua gì tiền tài!”

“Đại sư, ta đã biết, ta đi làm ngay!”

Hai phe thế lực lại bắt đầu liên hợp hành động.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua hai tuần lễ.

Lúc này, Đinh Giải đang trốn ở nước Mỹ cũng rất phiền lòng.

Bởi vì người hấn ta phái qua đã bại lộ, hại kẻ chường khổng phía sau màn là hấn ta cũng bị bại lộ. Chuyện này dính đến một vụ án hình sự, khiến hấn ta không dám trở về Trung Quốc, sự nghiệp phát triển ở Trung Quốc bị ngăn trở, vô cùng ảnh hưởng đến ích lợi của hấn ta.

Nhưng mà, đây không phải điều làm hấn phiền lòng nhất, hấn ta còn gánh nỗi chút tổn thất ích lợi này.

Chuyện thật sự làm hấn ta phiền lòng, đó là tin tức lớn nhỏ xung quanh tất cả mấy công ty phía Trung Quốc, nông trường hấn ta bố trí, trại chăn nuôi, nhà máy chế biến ở Trung Quốc đều xuất hiện rất nhiều vấn đề, sự cố không ngừng.

Làm hấn ta kinh ngạc nhất chính là, toàn bộ trại chăn nuôi của hấn ta bộc phát dịch bệnh, hơn nữa mấy loại dịch bệnh hợp lại cùng nhau, ập đến rất đột ngột, nhiều bò và lợn chết hàng loạt, muốn không chế cũng không khống chế nổi.

Hiện tại phía công ty bên Trung Quốc đang che giấu, đồng thời cũng đang gấp rút nghiên cứu đối sách giải quyết. Nếu không, lỡ như chuyện này bại lộ, giá cổ phiếu của công ty hấn ta sẽ rớt thê thảm.

Hiện tại, phía bên Trung Quốc yêu cầu hấn ta trở về gấp để chủ trì đại cuộc, thế nhưng hấn ta lại không dám trở về...

Còn có bên Mỹ, việc phát triển của hấn ta cũng bị cản trở.

Vốn nhìn mặt mũi đồng tiền, quan viên nước Mỹ đều rất nhiệt tình với hấn ta, đi theo làm tùy tùng, hận không thể xưng huynh gọi đệ với hấn ta, làm việc một đường thông suốt.

Nhưng hai tuần gần đây, không biết vì sao bọn họ lại lạnh nhạt với hấn ta.

Gọi điện thoại nói bận, hẹn đi ăn lại nói không rảnh, dẫn đến nhiều hồ sơ trong công ty hấn ta đều kẹt phía chính phủ, không cách nào làm tiếp công việc.

Còn có nông trường của hấn ta thường xuyên bị côn đồ địa phương quấy rối, đám côn đồ này phiền phức vô cùng, tóm lại là rất phiền.

Dường như sau khi chạy trốn đến nước Mỹ, hấn ta liên tục gặp xui.

“Xem ra, hôm nào phải bái Bồ Tát mới được!”

Đình Giải không tin quý thần, nhưng lúc này hẳn ta tâm phiền ý loạn, vô cùng cần được an ủi.

Đúng lúc này, thư ký vội vàng chạy vào: “Đình tổng, không xong, việc lớn không hay! Cổ phiếu của tập đoàn Lai Khang chúng ta đang sụt giảm nhanh chóng, hiện tại đã rớt giá xuống 6% rồi!”

“Cái gì?”

Đình Giải kinh ngạc đứng lên, tâm lý thấp thỏm, đúng là chuyện không muốn nó xảy ra nhưng hết lần này đến lần khác nó lại cứ xảy ra.

Chẳng lẽ, chuyện bên Trung Quốc đã bại lộ rồi sao?

Chẳng lẽ đây là định luật Murphy?

“Người dẫn ta đi nhìn xem!” Đình Giải nghiêm túc nói.

Hai người vội vàng đi vào văn phòng bộ phận đầu tư, nhìn thấy màn hình lớn, giá cổ phiếu tập đoàn Lai Khang đang một đường điên cuồng rớt xuống, hiện tại đã giảm xuống biên độ 8%.

“Đình tổng! Ngài đã tới!”

“Đình tổng!”

...

Một đám nhân viên ân cần thăm hỏi.

Đình Giải gạt đầu, sau đó nói: “Tình huống thế nào, tại sao bỗng nhiên lại sụt giảm, đã điều tra xong chưa?”

“Đã điều tra xong, trên mạng có tin tức vạch trần chuyện trại chăn nuôi trong nông trường của công ty chúng ta ở Trung Quốc bùng phát dịch bệnh quy mô lớn, dẫn đến heo và bò chết hàng loạt, tình hình vẫn chưa khống chế được. Lòng dân hoang mang, sau đó vội vàng bán tháo cổ phiếu của chúng ta. Sau đó có một số tài chính lớn dẫn đầu bán không cổ phiếu, dẫn đến cổ phiếu của chúng ta sụt giảm nhanh chóng. Hiện tại, ban ngành có

liên quan đã tới trại chăn nuôi của chúng ta kiểm tra thực hư, còn phải chờ thêm tin tức.” Quản lý bộ phận đầu tư lờn ít mà ý nhiều nói.

Chương 270: Cổ phiếu sập bàn, gặp khó toàn diện! (6/20)

Trong lòng Đinh Giải hoảng sợ, chuyện hấn ta lo lắng nhất vẫn xảy ra.

Hoàn toàn không thể che giấu được mấy chuyện bệnh dịch này, tra một cái là ra ngay, cho dù người muốn dùng tiền mua chuộc cán bộ cũng không được, bởi vì dịch bệnh được coi trọng nhất ở bất kỳ quốc gia nào, nhất định phải được kiểm soát nghiêm ngặt, quyết không cho phép giấu giếm không báo.

“Đinh tổng, bây giờ chúng ta nên làm thế nào?” Có người hỏi.

“Làm thế nào? Ta biết phải làm thế nào? Mấy vấn đề phải hấn nên do các người suy nghĩ, nếu không ta tiêu nhiều tiền để thuê các người có tác dụng gì?” Đinh Giải tâm phiền ý loạn, nổi trận lôi đình.

Những người khác cảm như hén, không dám lên tiếng.

Nói thực ra, hiện tại Đinh Giải cũng không biết nên làm cái gì, biện pháp duy nhất bây giờ là tiến hành biện pháp bổ cứu, thành khẩn nói xin lỗi với bên ngoài, sau đó khiêm tốn phối hợp tiếp nhận điều tra, chấp nhận thua thiệt, cố gắng giảm bớt tổn thất.

Bằng không thì, người chỉ có nước chờ bị phạt chết, thậm chí còn có tai ương lao ngục.

Nhưng, vấn đề quan trọng nhất bây giờ là hấn ta không thể về nước, nếu không rất có thể hấn ta không ra được.

Không về nước, thái độ của người có thể tính là khiêm tốn sao?

Đúng lúc này, thư ký lại vội vàng cầm một văn kiện đi qua, nhìn thấy bầu không khí hiện trường yên tĩnh kỳ lạ, thư ký cũng không mở miệng nói chuyện, thận trọng đưa văn bản tài liệu cho Đinh Giải.

Đình Giải lớn tiếng quát: “Bây giờ ta không muốn xem văn bản tài liệu, người đọc ra cho ta!”

“A... Được, Đình tổng!”

Thư ký khẩn trương mở văn bản tài liệu ra, thì thầm: “Phần văn bản tài liệu này được gửi đến từ Bộ Nông nghiệp Nông thôn và Chăn nuôi Trung Quốc, yêu cầu Đình tổng về nước tiếp nhận điều tra trong thời gian kỳ hạn, tiến hành báo cáo tình hình dịch bệnh của gia súc. Nếu như người không về nước trong thời gian kỳ hạn, bọn họ sẽ áp dụng biện pháp nghiêm khắc, đóng cửa nông trường liên quan trong 2 năm!”

Mặt Đình Giải càng thêm đen, mặt trầm như sắt.

Nếu thật phải đóng cửa 2 năm, vậy cái gì hấn ta cũng không cần làm, chắc chắn phải chịu tổn thất nặng nề.

Nhưng sau khi hấn ta trở về có thể sẽ gặp phải tai ương lao ngục, vậy hấn ta phải trở về thật sao?

Đình Giải vô cùng xoắn xuýt, tình thế khó xử.

Hấn ta cảm thấy mình nên đặt chuyện này sang một bên trước, chờ khi suy nghĩ cẩn thận rồi mới quyết định.

Chính vì thái độ tiêu cực này của hấn ta, dẫn đến cổ phiếu tập đoàn Lai Khang tiếp tục sụt giảm, không đến 3 ngày đã giảm vượt quá 30%, bốc hơi 200 ức, Đình Giải nhìn vô cùng đau lòng.

Cuối cùng, khi các cơ quan ban ngành liên quan công bố xác nhận có dịch bệnh, dư luận xôn xao, cổ phiếu nghênh đón một vòng sụt giảm mới.

Tập đoàn Lai Khang làm rất nhiều biện pháp bổ cứu, nhưng vì lão tổng Đình Giải chậm chạp không chịu về nước, dẫn đến rất nhiều công tác không thể tiếp tục tiến hành tiếp, hơn nữa hạn chót đã đến, Bộ nông nghiệp Nông thôn và Chăn nuôi đành phải áp dụng biện pháp nghiêm khắc, đóng các trại chăn nuôi liên quan, cổ phiếu tập đoàn Lai Khang nghênh đón đợt sụt giảm thứ ba.

Như thế, không đến một tuần lễ, cổ phiếu tập đoàn Lai Khang đã rớt đến 40%, giá trị thị trường gần như bị chém đứt, tốc độ rớt con nhanh hơn hai công ty đã lên sàn của tập đoàn Giang thị.

Vì Đinh Giải không làm gì trong khoảng thời gian này, dẫn đến tập đoàn tổn thất nặng nề, rất nhiều cổ đông thành viên hội đồng quản trị có ý kiến với Đinh Giải, chuẩn bị tổ chức đại hội cổ đông, bãi miễn chức vụ chủ tịch của hắn ta.

Đinh Giải có thể nói thất bại cả sự nghiệp và tài lực.

Nếu chỉ là mất đi thị trường Trung Quốc, đối với tập đoàn Lai Khang, tuy nó là tổn thất nặng nề, nhưng vẫn có thể thông thả lại sức như cũ.

Bởi vì, bọn họ là một tập đoàn xuyên quốc gia, không chỉ có sản nghiệp ở Trung Quốc, mà còn có sản nghiệp ở quốc gia khác.

Có đôi khi uống nước cũng có thể dính răng, ngay lúc này, cơ quan kiểm soát Mỹ bỗng nhiên phát thông cáo đến tập đoàn Lai Khang, bọn họ hoài nghi trong lúc tập đoàn Lai Khang tiến hành hoạt động thương nghiệp ở Mỹ có tồn tại hành vi hối lộ, yêu cầu lập tức tiếp nhận điều tra.

Cơ quan thuế vụ địa phương cũng phát ra thông cáo, nghi ngờ tập đoàn Lai Khang có hành vi trốn thuế, yêu cầu tiếp nhận điều tra.

Còn có Bộ chăn nuôi, cho rằng sản nghiệp tập đoàn Lai Khang bùng phát dịch bệnh quy mô lớn, chuyện xảy ra ở Trung Quốc là ví dụ, nước Mỹ cũng tồn tại nguy hiểm rất lớn nên cần tiếp nhận điều tra...

...

Ngay sau đó lại có thêm mấy ban ngành nhảy ra, nói rõ tập đoàn Lai Khang tồn tại vấn đề nào đó, yêu cầu tiếp nhận điều tra.

Trước khi có kết quả điều tra, đình chỉ tất cả các hoạt động thương nghiệp.

Còn có các ban ngành bản xứ ở quốc gia khác cũng phát ra thông cáo tương tự.

Tập đoàn Lai Khang lập tức bị đánh cho hồ đồ, rốt cuộc chúng ta đã phạm sai lầm gì, tại sao tất cả mọi người đều đến đập chúng ta?

Tiếp nhận điều tra ở Trung Quốc chúng ta còn có thể hiểu được, nhưng các cơ quan địa phương các người, bình thường không biết đã lấy được bao nhiêu lợi ích từ chỗ chúng ta, kết quả bây giờ chúng ta gặp nạn các người lại liên hợp đâm chúng ta một đao?

Sản nghiệp ở Trung Quốc bị thương nặng, bọn họ còn có thể thở một hơi.

Nhưng sản nghiệp phân bố khắp các nơi trên thế giới đều bị đập, tương đương với toàn bộ sản nghiệp đều bị ngừng lại hoàn toàn, đến cơ hội thở một hơi bọn họ cũng không có.

Bọn hắn cảm thấy có một âm mưu to lớn đang bao phủ bọn họ.

Bị ảnh hưởng như vậy, cổ phiếu của tập đoàn Lai Khang lại rớt giá, không đến hai ngày đã điên cuồng rớt xuống 20%, giá trị thị trường hiện tại của tập đoàn Lai Khang đã không bằng 40% giá gốc.

Tập đoàn Lai Khang tổ chức hội nghị khẩn cấp, bãi miễn tất cả chức vụ của Đinh Giải trong tập đoàn, sau đó do phó chủ tịch tổ chức tất cả mọi việc trong tập đoàn, mọi người đồng tâm hiệp lực, vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt này rồi nói.

Thời điểm tập đoàn Lai Khang đang loay hoay bẻ đầu sút trán, bản thân Đinh Giải trở lại biệt thự uống đến say mèm.

“Rượu... Ta muốn uống rượu... Nhanh cho ta rượu!”

Lúc này, quần áo Đinh Giải không chỉnh tề, tóc rối bời, râu ria mấy ngày cũng không cạo, nằm trên ghế sa lon, mặt đất đầy vỏ chai rượu, tản ra mùi rượu nồng nặc.

Trong ngoài nhà hắn ta đều đứng đầy bảo tiêu.

Bởi vì khoảng thời gian này xảy ra nhiều chuyện như vậy, khiến hắn ta cảm thấy áp lực rất lớn, tinh thần xuất hiện khác thường, cảm thấy có rất nhiều

người đang hại hấn ta, cho nên hấn ta đã thu nạp rất nhiều bảo tiêu đến bảo vệ.

Mắt thấy chai rượu trên tay lại hết sạch, Đinh Giải lung la lung lay đứng lên, lắc trái lắc phải đi về phía tủ rượu.

“Đinh tổng, người không thể uống nữa!” Một bảo tiêu đi qua tốt bụng nhắc nhở.

“Người đi ra! Ta dùng tiền thuê các người tới để bảo vệ ta, không phải đến ngăn cản ta uống rượu! Người nói thêm một câu nữa, cẩn thận ta đuổi người!” Đinh Giải điên điên khùng khùng nói.

Lòng tốt bị chặn ngay cửa, sắc mặt bảo tiêu khó coi lui xuống.

“An Đức, ta nói rồi, người có khuyên cũng chỉ uống công vô ích thôi! Hiện tại sự nghiệp của Đinh tiên sinh bị đả kích nghiêm trọng, đây là thời điểm cần mượn rượu giải sầu, hoàn toàn không nghe vô câu nào!” Một tên bảo tiêu nhỏ giọng nói.

“Nhưng mà bộ dạng này của hấn ta cũng bất lợi cho công tác bảo an của chúng ta.” Sắc mặt An Đức vẫn khó coi như cũ.

“Quan tâm nhiều như vậy làm gì? Chỉ cần đối phương đưa đủ tiền, cho dù kêu ta giết người phóng hỏa ta cũng làm được! Hiện tại chỉ là thủ sân nhỏ, công việc vừa dễ dàng lại lấy được lương cao, ta thực hy vọng hấn cứ luôn say như vậy!” Bảo tiêu cười trên nỗi đau của người khác

Các bảo tiêu khác nhìn lại, lộ ra nụ cười hiểu ý.

Chương 271: Hồng Môn xuất thủ, chấm dứt kẻ địch! (7/20)

“Vẫn là uống rượu tốt, không phiền não...” Đinh Giải lại mơ mơ màng màng mở một chai rượu ra, trực tiếp rót vào trong miệng, ọc ọc uống vào. Sau đó hấn ta lại xách theo hai chai rượu, hài lòng trở lại ghế sofa tiếp tục uống.

Đúng lúc này, một đám đại hán mặc jacket đen có ký hiệu đặc biệt xông vào.

Bọn bảo tiêu lập tức hành động, móc súng bên hông ra, hai phe giằng co: “Các người là ai? Nơi này là tư nhân, mời các người lập tức rời khỏi! Chưa có sự cho phép của chủ nhân tự tiện xông vào nơi tư nhân, cảnh cáo vô hiệu chúng ta có thể tiến hành nổ súng!”

Một đám người mặc jacket đen cũng móc súng lục ra, thậm chí có người còn lấy cả vũ khí tương đối cao cấp như súng tiểu liên.

Cục diện vô cùng căng thẳng, hai bên đều sợ va chạm nổ súng.

Một người trung niên vẻ mặt uy nghiêm mặc jacket đi từ bên trong ra: “Chúng ta là người Hồng Môn, người ở bên trong cần phải đi theo chúng ta! Tốt nhất các người nên bỏ vũ khí xuống, nếu không ta không thể đảm bảo các người có thể sống sót ra ngoài!”

“Hồng Môn? Chính là bang phái người Hoa thần bí?”

“Nơi có người Hoa, thì có Hồng Môn!”

“Bình thường bọn họ rất khiêm tốn, sao lúc này lại phách lối như vậy?”

...

Đám bảo tiêu đã yếu thế, bởi vì bọn họ thực sự không muốn trở thành kẻ thù của bang phái xã hội đen trải rộng toàn thế giới này.

“Hắn ta là người thuê chúng ta...” Một tên bảo tiêu nhin không được nói.

“Mạng các người quan trọng hay là mạng người thuê các người quan trọng?”

Khóe miệng người Trung nhếch lên: “Ta khuyên các người nên hỏi ý kiến cấp trên một chút, không nên chết mơ hồ, như vậy rất đáng tiếc! Tục danh của lão phu là Tả Tông!”

Thế là, một tên nhin như đội trưởng bảo tiêu gọi điện thoại.

Điện thoại cúp máy, hắn ta không cam lòng nói: “Thu đội!”

Bọn bảo tiêu lập tức thu đội, người Hồng Môn vào biệt thự mà không gặp chút trở ngại nào.

Nhìn Đinh Giải say như chết, người trung niên cười lạnh: “Đúng là phế vật! Người đã phế vật như vậy còn dám đắc tội Giang tiên sinh... Đánh gãy tứ chi của hắn ta!”

“Vâng, Tả trưởng lão!”

Một đám người xông tới, đè lại tứ chi của Đinh Giải, sau đó một người cầm gậy sắt trong tay, hung tợn đập khớp nối tứ chi Đinh Giải.

“A!!!”

Sau một trận tru tréo, Đinh Giải tứ chi vụn vẹo ngã trên mặt đất, trông chừng như không sống được bao lâu.

“Gọi xe cứu thương, không nên để hắn ta chết dễ dàng như vậy!”

Người trung niên chụp mấy bức ảnh chụp, sau đó dẫn theo đám người rời đi.

Theo tập đoàn Lai Khang gặp phải nguy cơ đóng cửa phá sản, tin tức chủ tịch tiền nhiệm Đinh Giải bị người xông vào nhà đánh gãy tứ chi cũng được truyền ra, khiến thị trường chứng khoán sôi sùng sục.

Có người suy đoán, đây là do người đầu tư bị lỗ vốn gây nên.

Bởi vì vào thời điểm tập đoàn Lai Khang gặp phải nguy cơ to lớn, Đinh Giải vẫn luôn hèn hạ trốn tránh không dám lên tiếng, cho nên mới bị người đầu tư thua lỗ tức giận xông vào biệt thự, đập gãy tứ chi để trút giận.

Có người suy đoán, có thể là do giết vì tình.

Chủ tịch Đinh Giải vốn là nhân vật phong lưu, nữ nhân chơi qua vô số kẻ, kết quả gây ra phiền phức.

Có người suy đoán, còn có thể là nội bộ tập đoàn gây nên, nguyên nhân tham khảo điều thứ nhất.

...

Tóm lại, có đủ loại scandal.

Bởi vì như thế, cổ phiếu tập đoàn Lai Khang lại nghênh đón một trận sụt giảm mới.

Một đường ngã xuống, vô cùng thê thảm!

Hiện tại giá cả đã không đủ 30% giá gốc, thậm chí không bằng 25% giá gốc.

Tình huống hiện tại của bọn họ không giống với tập đoàn Giang thị, tập đoàn Giang thị tốn chút tiền còn có thể kéo cổ phiếu lên, nhưng cái bọn họ phải đối mặt là sự phong tỏa của từng quốc gia, dính đến lĩnh vực chính trị, bị toàn dân chú ý, muốn dùng tiền làm việc cũng khó khăn.

Ngay cả nội bộ tập đoàn cũng từ bỏ giấy dựa, lần trước chính bọn họ còn lên lút gia nhập hàng ngũ bán tháo cổ phiếu.

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng không ngờ tập đoàn Lai Khang lại không chịu được một đòn như thế, hồng tới rồi tinh rồi mù.

Điều này khiến hấn thảng mà không có tí cảm giác thành tựu nào.

Đúng lúc này, có mấy tấm ảnh chụp được truyền ra trên mạng.

Mấy tấm ảnh kia là ảnh Đinh Giải mới vừa bị đánh gãy tứ chi, chỉ thấy trong ảnh, mặt đồng chí Đinh Giải tái nhợt, hấp hối ngã trên mặt đất, toàn bộ tứ chi trên người đều vụn vẹo, ứ máu sung đỏ, thoát nhìn đặc biệt dọa người.

Trong tấm ảnh còn kèm theo một dòng chú thích.

“Xin dâng tặng Giang Mộ Song tiên sinh, hy vọng tiên sinh thích!”

Nhìn thấy loại ảnh chụp máu tanh này, internet sôi trào.

“Đánh người đến mức này, còn công bố ảnh chụp ra ngoài, quả thực là khủng bố!”

“Quá máu tanh, hơn nữa còn bị người đánh thành như vậy ngay tại nhà, khó có thể tưởng tượng! Chẳng lẽ đây chính là an toàn mà nước Mỹ nói?”

“Ta đã nói, chắc chắn Đinh Giải này đã đắc tội lão đại, cho nên mới bị người ta tìm tới cửa đánh gãy tứ chi!”

“Ta cảm thấy chuyện cũng có thể là vậy, Đinh Giải đắc tội lão đại siêu cấp Giang Mộ Song, kết quả Giang lão đại người ta còn chưa nói gì, tiểu đệ dưới trướng vì thể hiện lòng trung thành mà không kịp chờ đợi đến tiêu diệt hắn ta! Giang Mộ Song, lão đại không cần giải thích!”

“Trong hắc đạo có lão đại tên Giang Mộ Song sao? Tại sao chưa nghe nói qua?”

“Hắn là cấp bậc của người chưa đủ! Lão đại chân chính không lên tiếng, tiểu đệ dưới trướng đều làm thỏa đáng giúp hắn, đây mới là trâu!”

...

Rất nhiều người suy đoán, rốt cuộc vị lão đại Giang Mộ Song này là ai...

Ngay cả giới hắc đạo các quốc gia cũng đang suy đoán tìm hiểu vị lão đại này, đến Hồng Môn cũng tự mình ra tay giúp hắn ta giải quyết phiền phức, địa vị và quyền thế có thể tưởng tượng được.

Bọn họ càng phải cẩn thận một chút, để tránh đụng phải họng súng.

Lâm Bắc Phàm cũng chú ý những tấm hình này.

Khác với những người khác đoán đồng nghĩa tây, hắn liếc mắt một cái là nhìn ra “Giang Mộ Song” là chỉ chính hắn.

“Giang”, có thể chỉ Giang Nam.

“Mộ Song”, đồng âm là “Mộc Song”, hai chữ “Mộc”, không phải là chữ “Lâm” sao?

Đặt chung một chỗ chính là Giang Nam Lâm tiên sinh.

Kết hợp với bối cảnh sự kiện, cùng với đủ loại quan hệ, vị “Giang Mộ Song” này trừ hấn thì còn có thể là ai?

“Ta kết giao bằng hữu như vậy lúc nào?” Lâm Bắc Phàm cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Hấn luôn ru rú trong nhà, bằng hữu kết giao cũng chỉ có mấy người như vậy, cũng không ra nước ngoài, sao lại quen biết được người lợi hại như thế? Có thể trực tiếp xử kẻ thù giúp hấn, đơn giản thô bạo tới khiến người ta hả giận!

“Chẳng lẽ, ta còn có thân phận ẩn tàng? Có thể là người thừa kế thế lực siêu cấp nào đó, không cẩn thận bị lưu lạc ở thành phố?” Bộ não Lâm Bắc Phàm mở rộng, nhưng nhìn tuyến tặc vận của mình, một người thân hấn cũng không có, cách nói này không thể nào nói được.

“Được rồi, chờ sau này gặp được hãy nói!”

Lâm Bắc Phàm là người tâm đại, chuyện nghĩ không ra hấn cũng lười nghĩ, trước tiên cứ tiêu diệt kẻ địch rồi hãy nói.

Lúc này, Giang Nhược Hải đã tiến hành phẫu thuật mổ sọ.

Phẫu thuật rất thành công, khối u trong đầu được lấy ra, vết thương rất nhỏ, trong hai tháng là có thể khôi phục. Lấy được tin tức tốt như vậy, cổ phiếu của năng lượng mới Phong Điền và sinh vật Lai Nhân tăng vọt một đợt, lúc cao nhất đạt đến 70% giá gốc.

Mấy người Lâm Bắc Phàm cũng thuận thế mà thao tác tài chính thêm một đợt, nâng giá cổ phiếu lên, kiếm lời chút tiền nhỏ.

Sau đó, tập đoàn Giang thị còn chưa kịp vui mừng, Giang Nhược Hải bị Lâm Bắc Phàm kết thúc sinh mệnh ngay trong giấc ngủ.

Chuyện tốt biến thành xấu, chuyện tiếp quá đột ngột, tiền tài của mấy người Lâm Bắc Phàm bắt đầu lại cuồn bạo, một lần nữa đẩy hai cổ phiếu niêm

yết xuống mức thấp nhất. Trên thị trường chứng khoán đầy người sợ bóng sợ gió, thần hồn nát thần tính.

Chương 272: Kiếm tiền, muốn vung tiền! (8/20)

Liên tục đánh chìm ba cổ phiếu của công ty đã được đưa lên thị trường, tiền tài của bọn hắn rốt cục cũng rời thị trường.

Vốn dĩ có 500 ức tài chính ra trận, thời điểm lấy lại, lượng tài chính vượt mức 1000 ức, đạt đến 1200 ức, tỉ lệ hồi báo là 140%!

Trong đó, Lâm Bắc Phàm chiếm 200 ức, cuồn ôm 280 ức! Không đến hai tháng, dễ dàng kiếm lời 280 ức, Lâm Bắc Phàm sáng đến bay lên! Hiện tại, trên tay hắn đã sở hữu 480 ức, trả lại 140 ức mượn từ truyền hình, trong tay hắn còn lại 340 ức.

Hơn nữa, một tháng qua rất nhiều tiền mặt chảy từ căn cứ Giang Nam trở về, tiền mặt của hắn đạt đến con số kinh người 370 ức!

Chỉ sợ, cho dù là tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm cũng không nhiều tiền bằng hắn! Dựa vào số tiền hiện tại, khoảng cách lần thăng cấp kế tiếp đã không xa.

Lúc đầu hắn cho rằng, sau khi Thiên Tử Vọng Khí Thuật đạt tới tầng thứ ba, độ khó khi thăng cấp sẽ tăng lớn, kết quả không nghĩ tới mọi thứ vẫn dễ dàng như vậy.

Lâm Bắc Phàm có chút hoài nghi, không biết mình có phải con riêng của trời không.

Có điều vừa nghĩ tới mục tiêu 10 vạn ức, Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy tiền trên tay mình vẫn quá ít, ngay cả số lẻ cũng chưa tới.

Cách mạng chưa thành công, đồng chí còn cần cố gắng! Mặc kệ, vẫn là ra ngoài lượn một đợt rồi tính! Thế là, Lâm Bắc Phàm báo số tiền trong tay mình cho hai nàng, hai nàng đều khiếp sợ tới không nói nên lời.

“Người nói... Khoảng thời gian này người chơi cổ phiếu, dùng 200 ức tài chính, kiếm lời 280 ức trở về?”

Vũ Thiên Mị có chút lấp ba lấp bấp hỏi, con ngươi nàng tròn tròn vo, thoát nhìn rất đáng yêu.

“Không sai biệt lắm là như thế, tiền quá nhiều nên lười đếm.”

Lâm Bắc Phàm có chút bất đắc dĩ nói: “Ngoại trừ kiếm được 280 ức, trong tay ta còn có gần 100 ức, tổng cộng là 370 ức. Có đôi khi nhiều tiền cũng là một loại phiền não, gửi vào ngân hàng sẽ bị giảm giá trị, cho nên ta muốn hỏi các người có đề nghị gì, xem phải làm sao mới tiêu hết khoản tiền này?”

“Người chờ chút, để ta cắn chết người trước đã!”

Vũ Thiên Mị nhào tới, há cái miệng anh đào nhỏ nhắn muốn cắn một cái.

“Đang yên đang lành tại sao lại cắn ta?”

Lâm Bắc Phàm hô to.

“Người tên hỗn đản này! Chúng ta đi làm kiếm tiền, thường xuyên đi sớm về trễ, loay hoay chân không chạm đất, tên hỗn đản người ngược lại tốt rồi, tùy tiện làm làm liền có thể kiếm lời nhiều tiền như vậy, người nói trong lòng của ta có thể cân bằng sao?”

Vũ Thiên Mị nghiêng răng nghiêng lợi, trông thấy mạch máu rõ ràng trên cổ Lâm Bắc Phàm, hai chiếc răng khểnh của nàng lại rục rịch.

“Được rồi, Thiên Mị không nên ồn ào, lão công kiếm lời nhiều tiền như vậy cũng rất vất vả, người không nên làm khó chàng.”

Bạch Thanh Tuyết kéo Vũ Thiên Mị lại, sau đó trách Lâm Bắc Phàm: “Lão công, chàng cũng thật là, không phải đã nói để ta nuôi chàng sao? Không đủ tiền thì tìm ta, tại sao phải vất vả kiếm tiền làm gì?”

“Kỳ thực cũng không tính vất vả, ta chỉ giao tiền cho Lưu lão đầu, sau đó ngồi chờ lấy tiền.”

Lâm Bắc Phàm thành thật trả lời.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Chỉ là ta không nghĩ đến, kiếm tiền lại dễ dàng như vậy. Rõ ràng ta chỉ muốn kiếm ít tiền tiêu vặt, kết quả nó lại hồi báo cho ta cả cánh rừng lớn, làm hại ta hiện tại vì dùng tiền mà phải phiền não!”

Lâm Bắc Phàm ưu sầu nói.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Nữ vương đại nhân, lần này người tuyệt đối không nên can ta, ta nhất định phải cắn chết tên hỗn đản này!”

Vũ Thiên Mị kêu to.

“Ta ủng hộ người! Quên đi, để ta tự mình động thủ!”

Bạch Thanh Tuyết trừng lớn đôi mắt hạnh.

Thế là, hai nàng đồng thời nhào tới, hai bên trái phải, lúc cắn lúc gặm khiến Lâm Bắc Phàm đau đến nhe răng trợn mắt.

Nhất là tiểu yêu tinh Vũ Thiên Mị này, lại có thể ngang nhiên chiếm tiện nghi, quá xấu rồi!

Làm âm ỉ một trận, cuối cùng ba người cũng an phận.

“Lão công, đối với khoản tiền này, chàng có tính toán gì?”

Bạch Thanh Tuyết hỏi.

Lâm Bắc Phàm tặng hắng một cái, nói: “Biệt thự ở đây thực sự quá nhỏ, không đủ cho ta và tiểu công chúa chơi đùa. Cho nên ta dự định mua một mảnh đất để xây dựng trang viên, trang viên này nhất định phải có núi có

nước, có thể trồng chút hoa cỏ, có bể bơi, có thêm vài ngôi biệt thự, có rạp chiếu phim, có hầm rượu, đủ loại công trình để vui chơi, tốt nhất cái gì cũng phải có, thế nào?”

“Meo!”

Tiểu Manh là người đầu tiên nâng trào đồng ý.

Hai nàng cũng rất động tâm, các nàng cũng muốn có được một trang viên rộng lớn xa hoa giống vậy.

“Nhưng nếu như muốn chế tạo trang viên giống vậy, chí ít cũng phải tốn 20 ức!”

Vũ Thiên Mị hơi nhú mày nói.

“Không việc gì, ta có tiền, có rất nhiều tiền!”

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực, dáng vẻ nhà giàu mới nổi.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Được rồi, xem như ta chưa nói!”

Vũ Thiên Mị tức vũ khí đầu hàng.

“Ngoại trừ trang viên, lão công chàng còn muốn mua gì?”

Bạch Thanh Tuyết hỏi tiếp.

“Người khác sau khi có tiền không phải là mua nhà mua xe sao?”

Khoản thứ nhất chúng ta dùng để mua trang viên, như vậy khoản tiền thứ hai liền dùng để mua xe. Mua xe có chút low, vậy chúng ta sẽ mua máy bay.

Lâm Bắc Phàm đề nghị: “Nàng xem chúng ta làm đài truyền hình, bình thường hay xuất ngoại tham gia các buổi họp báo, còn tham gia các loại

hoạt động. Theo nghiệp vụ tăng nhiều, về sau có lẽ phải thường xuyên ra nước ngoài. Cho nên mua máy bay là vô cùng quan trọng! Ngồi máy bay tư nhân, có thể tự do sắp xếp hành trình, không cần chen chúc với người khác, tốt biết bao nhiêu?”

Hai nàng lại một lần nữa bị đánh động.

Các nàng đều là người có yêu cầu cao với cuộc sống, hích hưởng thụ cũng hiểu hưởng thụ, nếu xuất ngoại có máy bay tư nhân, quả thật là quá thuận tiện, chí ít cũng không cần chen chúc với người khác.

“Chủ ý không tệ, nhưng chúng ta muốn mua lớn hay là mua nhỏ?”

Vũ Thiên Mị hỏi.

Lâm Bắc Phàm khoát tay: “Không cần cân nhắc những vấn đề này, chúng ta mua hai chiếc, một chiếc lớn, một chiếc nhỏ. Máy bay lớn dùng chung, nhỏ thì để cho chúng ta dùng, như vậy chẳng phải mọi chuyện đều được giải quyết tốt đẹp sao?”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Còn có thể mua một chiếc du thuyền sang trọng, khi nào ra biển thì dùng.”

Lâm Bắc Phàm đề nghị.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Còn có xe của chúng ta, toàn bộ đổi thành xe RV, hơn nữa còn phải chống đạn, vừa an toàn lại dễ chịu. Như vậy, hải lực không gì chúng ta cũng có đủ hết, phương tiện giao thông gì cũng có, đi đâu cũng cực kỳ thuận tiện.”

Lâm Bắc Phàm đắc chí, vì chủ ý của mình mà tự khen ngợi.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Vũ Thiên Mị vô lực lấy tay nâng trán: “Khó trách người khác đều nói người là bại gia tử, hôm nay cuối cùng ta cũng thấy rõ. Máy bay mà người dám mua hai chiếc, ngay cả du thuyền sang trọng chẳng có chút lợi ích thực tế gì người cũng nghĩ đến... Ngay cả chiếc xe thuận tiện nhất, người cũng có thể sửa cũ thành mới, làm ra xe RV chống đạn, dù là cả nước cũng chưa từng thấy ai phá sản như người!”

Lâm Bắc Phàm phản bác: “Đây không phải phá của, đây là đầu tư! Chúng ta cần bảo dưỡng tốt thân thể và tinh thần mới có thể kiếm được tiền nhiều hơn! Người nhìn ta, mỗi ngày ngủ 10 tiếng trở lên, làm một chút đồ ăn nuôi mèo, tinh thần không biết tốt bao nhiêu, cho nên tùy tiện làm gì cũng có thể kiếm tiền, 280 ức chính là bằng chứng rõ ràng nhất!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

“Ta cần chết người!”

Vũ Thiên Mị lần nữa nhào tới.

Chương 273: Mua rạp chiếu phim, xây dựng đế quốc giải trí! (9/20)

Tính đi tính lại, Lâm Bắc Phàm phát hiện trong tay mình còn gần 300 ức, lại lo lắng: “Số tiền này thật khó tiêu! Lão bà, nàng có ước mơ gì không, lão công thực hiện cho nàng!”

“Nếu nói ước mơ...” Bạch Thanh Tuyết suy nghĩ, hơi xấu hổ nói: “Lúc mới đầu, ta chỉ muốn điều hành tốt đài truyền hình Tinh Quang nên không nghĩ quá nhiều. Thế nhưng, bây giờ đài truyền hình Tinh Quang không ngừng phát triển, cũng coi như đã thực hiện được giấc mơ này. Vì vậy, bây giờ ta có một ước mơ càng lớn hơn, đó chính là xây dựng một đế quốc giải trí văn hóa!”

“Đế quốc giải trí văn hóa?”

Đôi mắt Bạch Thanh Tuyết sáng lên: “Theo sự khuyến khích xây dựng văn hóa tinh thần của quốc gia, một loạt chính sách hỗ trợ đã được ban hành, có thể đoán được mùa xuân của ngành giải trí văn hóa sắp đến! Người nào có thể chiếm được một mảnh lam hải này, chiếm lấy đỉnh núi lớn này mở rộng ra ngoài trước, người đó có thể trở thành long đầu của giới giải trí văn hóa! Chính vì điều này, cho nên lúc đầu ta mới không chút do dự nện xuống một khoảng tiền khổng lồ, táng gia bại sản mua đài truyền hình Tinh Quang, hiện thực chứng minh suy nghĩ của ta không sai!”

Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị gật đầu, vô cùng đồng ý.

“Bây giờ, về mặt cung cấp nội dung, chúng ta đã có Hồng Đậu Trung Văn. Về kênh phát sóng nội dung, chúng ta có đài truyền hình Tinh Quang, website đài truyền hình Tinh Quang, nhưng vẫn còn thiếu một phần nữa, cũng là một phần cực kỳ quan trọng – rạp chiếu phim!”

Đúng là Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp, tầm nhìn rất chuẩn!

Văn hóa giải trí ở thời không này chỉ tương đương với năm 2010 của thời không khác, tất nhiên phương diện điện ảnh cũng thế.

Tuy đã đạt được mọi mặt về kỹ thuật, cũng đã có imax, nhưng nội dung không theo kịp, sức hấp dẫn thấp, vé xem phim lại đắt, khiến rất nhiều rạp chiếu phim đều hoạt động thua lỗ.

Năm ngoài, một bộ phim điện ảnh tiểu thị tươi cũng có thể ăn khách, bởi vậy có thể thấy trình độ phim điện ảnh thấp đến mức nào.

Nhưng cuối cùng thời đại tiểu thị tươi cũng sẽ qua đi. Trong vài năm tới, theo sự cải thiện của trình độ sản xuất phim điện ảnh, nhu cầu xem phim của người dân tăng mạnh, ngành công nghiệp điện ảnh sẽ phát triển mạnh mẽ, tổng tỉ suất tăng trưởng bình quân một năm sẽ tăng hơn 30%.

Bộ phim điện ảnh càng hoàn mỹ thì càng kiếm được tiền.

Ví như 《Ta Không Phải Thần Y》 《Chiến Lang》 《Điệp Vụ Biên Đò》 《Lưu Lạc Địa Cầu》 đủ loại, những bộ phim điện ảnh này không

có một tiểu thị tươi nào, nhưng doanh thu phòng bán vé cao đến lạ kỳ, điểm số khá cao.

Vì vậy, đây là một cơ hội rất lớn, bây giờ cũng là cơ hội cực tốt để mua rạp chiếu phim.

Hơn nữa mua rạp chiếu phim, Lâm Bắc Phàm không sợ lỗ vốn.

Hắn có thể ăn ba bên, cầm một phần tiền với tư cách nhà đầu tư, cầm một phần tiền với tư cách nhà phát hành, lại cầm một phần tiền với tư cách viện phương, ăn sạch toàn bộ, tuyệt đối kiếm lời, lợi nhuận chắc chắn không thấp hơn phim truyền hình và chương trình giải trí mà hắn đang làm!

Hơn nữa còn có thể ra mắt một vài bộ phim kinh điển xuất sắc trên toàn thế giới!

Chỉ cần loạt phim điện ảnh mang thương hiệu 《Marvel》, cũng đủ để hắn điên cuồng thu trên trăm ức Dollar!

Vì vậy, ngàn vạn lần không thể bỏ qua phim điện ảnh!

Làm chủ rạp chiếu phim, cũng nắm giữ quyền chủ động!

“Được, cứ giao chuyện này cho ta, ta cam đoan sẽ làm ổn thỏa!”

Năm nay đài truyền hình Tinh Quang có rất nhiều chương trình mới được ra mắt, là một năm cực kỳ quan trọng.

Hơn nữa hắn thích tiêu tiền nhất.

Thế là, mấy người phân chia nhiệm vụ.

Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị lựa chọn trang viên. Đối với nữ nhân, bọn họ thích nhất nắm giữ một căn nhà thuộc về mình, ở bên cạnh người mình yêu, như vậy mới có cảm giác an toàn.

Hơn nữa, bọn họ được tận hưởng niềm hạnh phúc khi tự tay xây dựng tổ ấm của mình.

Toàn bộ nhiệm vụ còn lại được giao cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm trực tiếp giao những nhiệm vụ khác ngoại trừ rạp chiếu phim cho Lưu lão.

Lưu lão quan hệ rộng lớn, hơn nữa làm việc rất đáng tin lại xuất sắc, cứ như một đại quản gia, mấy nhiệm vụ Lâm Bắc Phàm giao cho lão lão đều có thể hoàn thành rất xuất sắc, hẳn rất yên tâm.

Đúng như dự đoán, chưa đến một ngày, Lưu đại sư đã liên lạc với mấy công ty nước ngoài chuyên sản xuất phi cơ, du thuyền và những chiếc RV sang trọng theo yêu cầu, cũng để bọn họ cử người đến nhà thăm hỏi.

Căn cứ vào mô hình do những người này cung cấp, Lâm Bắc Phàm chọn loại mà mình cần. Thật ra, lựa chọn của Lâm Bắc Phàm rất đơn giản, đó phải đủ đẹp, đủ rộng rãi, đủ an toàn, đương nhiên giá cả phải đắt.

Lại đưa ra yêu cầu riêng về các chi tiết, để bọn họ tiến hành cải tiến theo yêu cầu.

Ngoại trừ cái đó ra, Lâm Bắc Phàm còn đưa ra yêu cầu khắt khe hơn, đó là hy vọng bọn họ có thể chuyển giao và sử dụng trong vòng nửa năm, theo đó hẳn có thể trả giá cao hơn.

Đây là lần đầu tiên đại diện của ba công ty gặp khách hàng hào phóng như vậy, vừa gặp lần đầu tiên đã bàn bạc xong chuyện làm ăn, tuy hẳn có rất nhiều yêu cầu, nhưng đưa tiền cũng sáng khoái, vì thế bọn họ tỏ vẻ chắc chắn sẽ hoàn thành nhiệm vụ đúng thời gian.

Tổng giá giao dịch của ba phương tiện du lịch cỡ lớn gần 40 ức, Lâm Bắc Phàm thanh toán 10 ức tiền đặt cọc ngay trong ngày.

Một vụ làm ăn lớn như vậy rất khó giấu giếm mọi người, mà Lâm Bắc Phàm cũng không cấm cản, vì vậy chuyện này cũng dần bại lộ, lúc mọi người biết chuyện này, lại là một trận hâm mộ đổ kị oán hận.

“Tên phá của thăng cấp, lần này phá của 40 ức!”

“Lúc mới đầu tên tiểu bạch kiếm này chỉ phá của mấy ngàn vạn, sau này lại thăng cấp, phá của lên đơn vị hàng ức! Bây giờ lại thăng cấp, lên đơn vị chục ức rồi! Có lẽ sau này phải tới trăm ức!”

“Cái tên xấu xa này ngoại trừ dáng vẻ đẹp mắt thì không còn gì nữa, vì sao Bạch Nữ Thần lại tốt với hắn như vậy? Chẳng lẽ đời trước hắn cứu được hệ ngân hà? Hoặc là cứu vớt vũ trụ?”

“Hai chiếc phi cơ, một chiếc du thuyền sang trọng, ba chiếc RV loại chống đạn đặc chế, tên phá của đã phá ra thiên địa mới!”

“Cũng không thể nói như vậy, phi cơ có thể dùng cho công việc, bây giờ rất nhiều phú hào đều mua phi cơ cho tiện!”

“Thế nhưng tại sao phải mua hai chiếc? Còn du thuyền thì sao? Xe RV thì sao? Những thứ này có liên quan gì đến công việc?”

“Ách...”

...

“Phá của 40 ức”, bởi vậy Lâm Bắc Phàm lại được đưa lên hot search.

Gia hỏa này phá của đến mức lên hot search, đã có thể so với ngôi sao hạng nhất. Ngay cả lão công quốc dân đang phá của cũng phải nhường bộ lui binh, bởi vì hắn ta thật sự kém hơn Lâm Bắc Phàm.

Khiến rất nhiều ngôi sao đều đang nghĩ, ta có nên thử cách này một lần không, phá của lên đến hot search không?

Kết quả bọn họ sờ túi, xấu hổ vì ví tiền rỗng tuếch, hay là thôi đi.

Chương 274: Dùng 100 ức mua rạp chiếu phim! (10/20)

Kết quả, làn sóng phá của này còn chưa rút đi, Lâm Bắc Phàm lại vì hành động phá của khác mà lên hot search.

Tin tức được truyền ra từ nội bộ đài truyền hình Tinh Quang, tên phá của Lâm Bắc Phàm này ngăn làm phim truyền hình, dự định bắt đầu làm phim

điện ảnh.

Gia hỏa này có yêu cầu khá cao, không chỉ muốn tự mình xem, còn muốn cho đồng bào của mình xem, còn muốn bán phim điện ảnh của mình ra nước ngoài, để người nước ngoài có thể xem cùng.

Việc khiến người ta rớt mắt như thế, nhưng phát sinh trên người tên phá của này lại không hề có cảm giác không hài hòa.

Bởi vì khả năng phá của của tên này đã đột phá chân trời, từ lúc mới đầu mua phim truyền hình, mua trang web sắp phá sản, mua đất trồng rau, đến bây giờ mua phi cơ du thuyền và xe RV chống đạn, trình độ của gia hỏa phá của này liên tục tăng lên, vĩnh viễn không có điểm dừng.

Cũng như phim truyền hình, trang web phá sản, đất trồng rau trước đó đều có lợi nhuận, thậm chí khiến người ta cho rằng hắn là một cao nhân ẩn tàng, tầm nhìn rất độc đáo, kết quả bây giờ mua phi cơ du thuyền lại đánh hắn về nguyên hình.

Hắn muốn làm phim điện ảnh, kết quả còn chưa thấy bóng dáng của phim điện ảnh đâu, hắn đã mua rạp chiếu phim trước, mọi người châm chọc khiêu khích đủ kiểu.

“Trước khi làm việc gia hỏa này có thể động não không? Chẳng lẽ hắn không biết bây giờ ngoại trừ một vài rạp chiếu phim, phần lớn các rạp chiếu phim còn lại đều hoạt động thua lỗ sao? Còn muốn mua mấy cái, người nhiều tiền không có chỗ tiêu đúng không?”

“Bây giờ rất nhiều chủ rạp đều hận không thể bán rạp chiếu phim trên tay mình đi, gia hỏa này đúng là đưa dê vào miệng cọp, biến thành con dê đợi làm thịt!”

“Ta không nói đến việc hắn làm phim điện ảnh, đây là ủng hộ cho sự nghiệp điện ảnh nước nhà, nhưng hắn không biết muốn bán phim điện ảnh Trung Quốc ra nước ngoài sẽ rất khó khăn sao? Mấy năm qua, Trung Quốc có bao nhiêu bộ được ra nước ngoài? Có mấy bộ ăn khách? Hắn không điều tra trước sao?”

“Ta suy đoán nguyên nhân hẳn muốn mua rạp chiếu phim, có lẽ là sợ bản thân làm ra phim điện ảnh quá kém, các rạp chiếu phim khác không nhận, vì vậy mới tự làm tự chiếu, tránh cho lúc đó không xuống đài được!”

“Rất đau lòng cho Bạch nữ thần, gặp phải một lão công giỏi gây chuyện như thế, có nhiều tiền hơn cũng không đủ tiêu!”

Thanh danh của Lâm Bắc Phàm càng xấu hơn.

Thế nhưng, việc Lâm Bắc Phàm tiến quân vào ngành điện ảnh, là điều rất đáng vui mừng với rất nhiều chủ rạp chiếu phim và các nhà làm phim, bởi vì đối với bọn họ, đây là một tín hiệu tích cực.

Đối với chủ rạp chiếu phim, bọn họ có thể nhân cơ hội vứt bỏ gánh nặng trên người, còn có thể kiếm lời một khoản không nhỏ.

Đối với nhà làm phim, bọn họ rất cần một đại kim chủ như Lâm Bắc Phàm, bởi vì gia hỏa này có tiền lại hào phóng, hơn nữa chỉ đầu tư không quản lý, rất phù hợp với khẩu vị của bọn họ.

Thế là, đủ loại người trong giới điện ảnh rồi rít liên lạc với Hứa Hán Kiệt, người phát ngôn của Lâm Bắc Phàm trong giới giải trí, hy vọng có thể tiếp xúc thêm một bước.

Trong đó, chỉ có hơn mười người là chủ rạp chiếu phim, số lượng nhà làm phim lại lên tới hơn trăm người. Còn đủ loại kịch bản phim điện ảnh ùn ùn kéo đến, hy vọng có thể được Lâm Bắc Phàm ưu ái, biết đâu đâu hẳn nóng lên lại đầu tư thì sao?

“Lâm tiên sinh, ta đã phân loại kỹ càng tư liệu liên quan đến những người này, những người không tốt ta đã loại bỏ, người có thể lựa chọn!” Hứa Hán Kiệt khiêng một thùng tài liệu thờ hồng học tìm được Lâm Bắc Phàm.

“Lão Hứa, người cứ để những người khác làm việc này là được, sao người phải tự đi làm? Dù sao người cũng là giám đốc một bộ phận!” Lâm Bắc Phàm hơi trách cứ.

Hứa Hán Kiệt cười cười: “Không tự làm ta lại không yên tâm, dù sao lần nào Lâm tiên sinh cũng ra tay rất mạnh, chẳng may thua lỗ thì sao?”

Hứa Hán Kiệt cũng rất tốt, đặc biệt suy nghĩ cho người khác, vì vậy bạn bè nhiều vô số.

“Tạm thời bỏ qua tư liệu của nhà làm phim, người giúp ta truyền một tin tức ra ngoài, nói rằng ta chuẩn bị 100 ức để mua 2000 rạp chiếu phim, gần 8000 phòng chiếu.” Lâm Bắc Phàm nói lời kinh người.

“Cái gì?” Hứa Hán Kiệt hoảng sợ.

Lại tiêu 100 ức để mua rạp chiếu phim?

Bình quân mỗi rạp chiếu phim 500 vạn?

Mỗi một phòng chiếu 125 vạn?

Phải biết rằng, trước mắt Trung Quốc chỉ có hơn 50 cụm rạp chiếu phim, hơn 10.000 rạp chiếu phim, có gần bốn vạn phòng chiếu phim cả to lẫn nhỏ, số lượng này đã tương đương với tình hình của năm 2018 ở thời không khác.

Thế nhưng, trình độ chế tác phim điện ảnh chỉ tương đương với năm 2010, nội dung phim không hay, sức hấp dẫn thấp, khiến doanh thu phòng vé rất thấp, thị trường phim điện ảnh rất không hưng thịnh.

Một phần vì có quá nhiều rạp chiếu phim, mặt khác doanh thu phòng vé của phim điện ảnh không tốt, nên hầu hết các rạp chiếu phim đặc biệt là những rạp nhỏ đều kinh doanh thua lỗ, thu không đủ chi.

Người có thể mua những rạp chiếu phim này với giá bình quân 300 vạn, nhưng người lại cứ thích bỏ thêm 200 vạn.

Hơn nữa quanh năm còn phải kinh doanh thua lỗ, không ngừng đổ tiền vào, đây là một lỗ hồng lớn!

Hứa Hán Kiệt không nhịn được nói: “Lâm tiên sinh, ta cảm thấy người vẫn nên suy nghĩ lại, làm rạp chiếu phim thật sự rất thua lỗ, rất nhiều người đều

thua lỗ đến chết. Nếu người thật sự muốn làm phim điện ảnh, chỉ cần đầu tư vài ức làm ăn nhỏ là được.”

“Không không không, lão Hứa, người không hiểu, làm ăn nhỏ có ý nghĩa gì? Muốn làm thì phải làm lớn, như vậy mới có thể kiếm nhiều tiền! Lão Hứa, người cứ làm theo lời ta đi, tuyệt đối không thua lỗ được! Hơn nữa, đây cũng là ý của lão bà ta!” Lâm Bắc Phàm tự tin nói.

Hứa Hán Kiệt muốn nói lại thôi, cuối cùng bất đắc dĩ gật đầu đồng ý.

Dù sao hai boss đều đã đồng ý, hẳn ta có lý do gì để từ chối?

“Người lại thả ra tiếng gió, ta chỉ có 100 ức, đến trước được trước, tiêu hết là ngừng. Vị trí rạp chiếu phim ưu việt, điều kiện công trình tốt có thể lấy thêm tiền, điều kiện không được quá thấp, để bọn họ tự xem mà xử lý.”

Trong ngày hôm đó, Hứa Hán Kiệt truyền tin tức ra, mọi người lại lần nữa bị sốc vì trình độ phá của Lâm Bắc Phàm, thật sự đột phá chân trời. Trước đó mọi người còn đang than thở hãn phá của tới con số chục ức, kết quả chỉ chớp mắt đã đột phá trăm ức, còn không có thời gian quá độ, thật sự không thể ngăn cản!

Điều kiện hấp dẫn như thế, lập tức thu hút lượng lớn chủ rạp chiếu phim chen chúc tới.

Trong mail của Lâm Bắc Phàm, có 42 rạp gửi thư mời hợp tác, liên quan đến hơn 6000 rạp chiếu phim, tổng cộng 24.000 phòng chiếu. Có chủ rạp chiếu phim muốn nhanh chóng ném rạp chiếu phim trên tay ra ngoài, còn chủ động giảm giá.

Thế nhưng, giả cả không phải điều Lâm Bắc Phàm muốn cân nhắc, hẳn chú ý đến vị trí của rạp chiếu phim có đủ ưu việt không, ở thành phố cấp một hay là thành phố cấp hai, ở trung tâm thành phố hay là vùng ngoại thành. Cơ sở vật chất của rạp chiếu phim thế nào, có bao nhiêu phòng chiếu, bao nhiêu màn hình 3D và màn hình imax khổng lồ đủ loại.

Chỉ cần những phương diện này xuất sắc, hẳn không quan tâm phải tốn bao nhiêu tiền.

Cuối cùng, bởi vì liên quan quá nhiều chuỗi rạp, đủ loại tình huống rối ren phức tạp, Lâm Bắc Phàm mời đám chủ rạp chiếu phim này cùng đến cao ốc Song Tử Tinh gặp mặt nói chuyện.

Chương 275: 100 ức chỉ là vụ làm ăn nhỏ, không cần căng thẳng! (11/20)

Rất nhiều chủ rạp chiếu phim tụ tập lại, mặt ngoài hòa thuận êm thấm, thật ra câu câu tàng đao.

“Triệu tổng, ngọn gió nào thổi người đến đây? Chẳng trách từ xa ta đã ngửi thấy mùi lạ, vô cùng nồng nặc! Triệu tổng, người mới bò ra từ trong nhà vệ sinh sao?”

“Ái chà chà, đây không phải Trương tổng sao? Không phải người vẫn tuyên bố với bên ngoài, rạp chiếu phim của mình hoạt động rất tốt, đời này cũng không bán đi sao? Người đến đây làm gì, thối rách da trâu?”

“Diễm Diễm tỷ, người cũng tới? Nhìn người ăn mặc trang điểm lộng lẫy như vậy, là muốn nhân cơ hội dụ dỗ Lâm tổng, trâu già gặm cỏ non? Ta khuyên người nên từ bỏ suy nghĩ đó đi, ngay cả ta cũng chướng mắt người, huống chi là Lâm tổng trẻ trung?”

“Từ tổng, gặp được người ta thật sự rất vui! Hai năm không gặp, ta còn tưởng người chết rồi, còn chưa đốt pháo ăn mừng người đã sống lại, thật đáng mừng!”

Nói chuyện đặc biệt cay nghiệt.

Bởi vì lúc trước vì tranh cướp khách hàng, bọn họ dùng hết đủ loại thủ đoạn, không tranh đoạt khách hàng thì rạp chiếu phim của bọn họ không thể sống nổi, vì vậy mâu thuẫn chông chát, nhìn ai cũng không vừa mắt. Bây giờ phải bán tháo tài sản, hơn nữa danh ngạch có hạn, càng là địch nhân.

Thế nhưng, lúc những chủ rạp chiếu phim này đối mặt với bên sản xuất phim điện ảnh và bên phát hành, vì lợi ích sẽ bắt tay với nhau, thật sự vừa hợp tác lại vừa ghét bỏ đối phương, quan hệ rất mâu thuẫn.

“Hẹn chúng ta đến đây, nhưng không biết vì sao Lâm tổng còn chưa tới?”

Các chủ rạp chiếu phim đều nghi ngờ, bây giờ cách thời gian hẹn chưa đầy ba phút, theo lý mà nói với tư cách chủ nhà chắc chắn phải xuất hiện sớm, kết quả đến bây giờ Lâm Bắc Phàm vẫn chưa xuất hiện, các chủ cảm thấy bị khinh thường.

Lúc đến giờ, cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng khoan thai đến muộn.

“Thật xin lỗi các vị, đột nhiên ta có việc đến muộn, là lỗi của ta. Đợi lát nữa ta mời các người đến khách sạn Long Môn ăn cơm, ăn tiệc chay ở đó. Mặc kệ có hợp tác thành công hay không, cũng phải đến vui chơi!”

Thật ra hắn đang trợn mắt nói lời bịa đặt.

Hắn ghét nhất phải tiếp đãi khách, cảm giác đặc biệt đối trá, rất phiền phức. Vì vậy vừa rồi hắn luôn đi dạo trong cao ốc Song Tử Tinh, đến giờ mới xuất hiện.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười chân thành, đám chủ rạp chiếu ở đây còn có thể nói gì?

Bây giờ bọn họ chỉ trông cậy vào việc có thể làm ăn với Lâm Bắc Phàm, vì vậy tất cả đều bày ra vẻ khiêm tốn nịnh nọt.

“Đâu có, đâu có, là chúng ta đến sớm, Lâm tiên sinh có lỗi gì?”

“Ta đã sớm muốn ăn tiệc chay, đáng tiếc vẫn không có cơ hội, hôm nay phải nhờ cậy tiên sinh rồi!”

“Chờ chút nữa chắc chắn phải uống thêm ba chén!”

Lại hòa hợp êm ấm.

Lâm Bắc Phàm thật bội phục kỹ năng diễn của những người này, gặp người nói tiếng người gặp quý nói tiếng quý, rõ ràng trong lòng đang mắng hắn muốn chết, kết quả bây giờ lại biểu hiện thân thiết như thế, cứ như tất cả là bạn bè.

“Đã vậy, ta sẽ nói thẳng vào vấn đề.” Lâm Bắc Phàm nói: “Ta nghĩ không cần ta nói mọi người cũng biết mục đích ta mời mọi người đến đây hôm

nay, ta cũng rất hy vọng có thể đạt thành hợp tác với những người ở đây. Nhưng tiền tài có hạn, nhiều nhất ta chỉ có thể mua được 8000 rạp chiếu phim, vì vậy chỉ sợ rất nhiều người ở đây phải thất vọng mà về.”

Tất cả mọi người tỏ ra đã hiểu, dù sao làm ăn cũng là việc đôi bên người tình ta nguyện.

“Vì không lãng phí thời gian của mọi người, bây giờ chúng ta bắt đầu nói chuyện. Ta dự định nói chuyện riêng với từng chủ rạp, mỗi chủ rạp có thời gian 10 phút, thương lượng xong có thể trực tiếp ký kết trả tiền, không thương lượng được chỉ có thể xin lỗi.”

Hiện trường lập tức xôn xao.

Có chủ rạp không nhịn được hỏi: “Lâm tổng, có phải 10 phút quá ngắn không? Chúng ta có thể từ từ nói chuyện, không vội!”

Thời gian 10 phút thật sự quá ít, chỉ đọc được bản thảo chưa đến 5000 chữ, sao có thể nói rõ ràng về rạp chiếu phim của bọn họ được chứ? Hơn nữa sau lưng rạp chiếu phim của bọn họ còn mấy cỗ đồng nữa, 10 phút chỉ đủ cho một người nói.

Ngày thường bọn họ làm ăn, chỉ là vụ làm ăn ngàn vạn cũng phải thương lượng vài ngày.

Nếu số vốn đạt tới hơn ức, cân nhắc cân nhắc lại cân nhắc, có lẽ phải thương lượng 1-2 tháng.

Nhưng bây giờ mỗi doanh nghiệp chỉ dùng 10 phút, có phải quá qua loa rồi không?

Lâm Bắc Phàm xua tay, nói: “10 phút đã nhiều rồi, ở đây có 42 rạp chiếu phim, mỗi rạp chiếu phim 10 phút, vậy chính là 420 phút, tốn 7 tiếng, thời gian một ngày cũng trôi qua. Nếu còn tăng thời gian, tốn mất mấy ngày, chẳng phải quá rắc rối sao? Chỉ là vụ làm ăn nhỏ 100 ức, mọi người đừng căng thẳng như vậy!”

Mọi người: “...”

Vụ làm ăn 100 ức, còn bảo chúng ta đừng căng thẳng?

Đây là mạng sống của gia đình, nếu không bán được rạp chiếu phim sẽ bị phá hủy trong tay chúng ta, người nói ta có thể không căng thẳng sao?

“Được, chúng ta đừng nói nhiều nữa, bây giờ bắt đầu đi.” Lâm Bắc Phàm lấy một bảng danh sách ra, thì thầm: “Bây giờ mời Trương Tuệ Thành Trương lão bản rạp chiếu phim Tinh Ảnh theo ta đến văn phòng trao đổi, những người khác cứ tùy ý. Nơi này có trái cây và đồ ăn, mọi người đói bụng có thể tùy ý thưởng thức. Được rồi, mời Trương lão bản theo ta!”

Một nam nhân trung niên hơi hói đầu cầm một tập tài liệu, vẻ mặt nghiêm trọng đi theo Lâm Bắc Phàm vào văn phòng.

Vừa ngồi xuống, Trương lão bản đã lấy tài liệu trong tập tài liệu ra đưa cho Lâm Bắc Phàm, sau đó nói: “Lâm tổng, thời gian có hạn, vậy ta sẽ nói ngắn gọn. Trước mắt cụm rạp Tinh Ảnh của chúng ta sở hữu 32 rạp chiếu phim, 103 phòng chiếu, trong đó có 87 màn hình 3D, hai cái imax. Các rạp chiếu phim của ta chủ yếu phân bố ở...”

...

Lâm Bắc Phàm nhìn tài liệu, dáng vẻ nghiêm túc lắng nghe.

Thật ra bây giờ hẳn đang mở năng lực “vọng vận” của Thiên Tử Vọng Khí Thuật nhìn khí vận trên người Trương lão bản.

Thông qua quan vận và tài vận trên người Trương lão bản, Lâm Bắc Phàm có thể nhìn thấy tình hình kinh doanh hiện tại của hắn ta. Thông qua hai đầu tuyến quan vận và tài vận kết nối với tinh vân, Lâm Bắc Phàm có thể nhìn thấy vị trí cụ thể của rạp chiếu phim sau lưng bọn họ, hiểu rõ tình hình kinh doanh hiện tại và tương lai. Nếu tinh vân sáng ngời, vậy nó đang phát triển lớn mạnh, nói rõ tương lai rạp chiếu phim này có thể phát triển rực rỡ.

Trái lại, nếu tinh vân tối tăm, đang héo rũ, điều này có nghĩa rạp chiếu phim không thể tiếp tục nữa.

Như vậy có thể tiến hành thẩm định tuyển chọn, mua tài sản có chất lượng tốt.

Cách điều tra thẩm định này còn đáng tin hơn phái người đi điều tra. Bởi vì điều tra có thể xuất hiện sai lầm, nhưng cách này chắc chắn không phạm sai lầm, vừa xem là chuẩn.

Trương lão bản thao thao bất tuyệt, khoe khoang tài sản của mình thành trên trời có dưới đất không, rất không biết xấu hổ. Tuy thời gian 10 phút hơi ngắn, nhưng cũng là cơ hội của hắn ta, nếu có thể lừa gạt Lâm Bắc Phàm trong vòng mười phút, vậy tương đương với hắn ta đại công cáo thành.

Đối với điều này, Lâm Bắc Phàm khịt mũi coi thường.

Nếu rạp chiếu phim của người thật sự tốt như vậy, người đã không đến đây bán tháo.

Chương 276: Thành lập Ảnh nghiệp Tinh Quang, cụm rạp chiếu phim hàng đầu Trung Quốc! (12/20)

10 phút đã đến, nhìn Trương lão bản nước bọt văng tung tóe, có xu thế nói tiếp, Lâm Bắc Phàm đành phải ngắt lời hắn ta: “Trương lão bản, người không cần nói nữa. Ta đã quyết định chỉ lấy 21 rạp chiếu phim này, giá cả cứ dựa theo định giá mà người đã trao đổi để tính, tất cả 8450 vạn, thế nào?”

“Chỉ lấy 21 rạp chiếu phim à...” Hiển nhiên Trương lão bản hơi thất vọng: “Lâm tổng, người không cần nhắc các rạp chiếu phim khác sao? Thật ra bọn chúng cũng khá tốt...”

Trương lão bản hận không thể ném toàn bộ rạp chiếu phim trong tay ra ngoài.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại chứng mắt các rạp chiếu phim khác, bởi vì những rạp chiếu phim này thật sự không có tương lai, không phải vị trí xấu cũng là cơ sở vật chất cũ kỹ, tương lai không thể tránh việc bị sát nhập hoặc phá sản, mua làm gì?

“Chỉ mấy cái này!” Lâm Bắc Phàm trực tiếp gõ tay.

Thư ký đứng bên cạnh mời Trương lão bản ra ngoài lập hợp đồng, sau đó đến người tiếp theo.

Lúc Trương lão bản đi ra, các lão bản khác lập tức đi tới.

“Lão Trương, tình hình thế nào? Bán đi chưa?”

“Có phải Lâm tổng rất hào phóng không, cho người mấy ức?”

“Chẳng lẽ không đàm phán được? Có phải người quá tham lam, dọa người ta hoảng sợ rồi không?”

“Người nói câu nào đi?”

Trương lão bản không biết nên cười hay nên khóc, nói: “Bán thì bán rồi, nhưng chỉ bán được một phần, phần còn lại vẫn nằm trong tay, nhưng dù sao cũng tốt hơn không có!”

Đây chính là miêu tả nội tâm của Trương lão bản lúc này.

“Bán đi là được, người còn không biết xấu hổ chọn ba lấy bốn?”

“Người ta bằng lòng mua rạp chiếu phim của người đã tốt lắm rồi, người còn muốn thế nào?”

Những người khác vô cùng vui vẻ. Ít nhất cũng chứng minh Lâm tổng người ta không ăn nói lung tung, cuối cùng bọn họ cũng có cơ hội ném rạp chiếu phim trong tay đi.

“Vị tiếp theo, Triệu Đông Lai lão bản của rạp chiếu phim Hôi Mỹ!”

“Đến đây, đến đây!”

Một nam nhân trung niên phúc hậu hết sức phấn khởi đi vào.

Cứ vậy, Lâm Bắc Phàm gặp mặt nói chuyện với từng vị lão bản, thông qua Thiên Tử Vọng Khí Thuật nhìn thấy vị trí, tình huống kinh doanh, tình

huống phát triển trong tương lai của rạp chiếu phim sau lưng hắn ta, sau đó chọn ra rạp chiếu phim có chất lượng tốt, tiềm lực lớn để tiến hành giao dịch.

Có cụm rạp chiếu phim được hắn mua lại toàn bộ, có cụm chỉ mua một phần, có cụm không mua một rạp nào.

Nếu đám lão bản còn nắm giữ cả bất động sản của những rạp chiếu phim này, Lâm Bắc Phàm sẽ cân nhắc mua tất.

Dù sao thì trên cơ bản, rạp chiếu phim có tương lai phát triển khá tốt cũng nằm ở khu vực thương mại hoàng kim, khu vực rất tốt, tương lai sẽ tăng giá trị rất lớn, hiện tại mua lại chắc chắn tương lai có thể kiếm lời một khoản.

Cứ vậy, chưa đến một ngày, Lâm Bắc Phàm đã mua tất cả 1500 rạp chiếu phim, có được 7000 màn hình điện ảnh, tổng cộng tốn hơn 80 ức, còn ít hơn dự tính.

Bởi vì rạp chiếu phim còn lại thật sự quá tệ, vốn không đáng để hắn tiêu tiền.

Có tiền thừa còn không bằng mang đi xây rạp chiếu phim mới, kiểu gì cũng có lợi ích thực tế hơn.

Thế nhưng, chỉ vậy còn chưa đủ khuếch trương, đây chỉ là bắt đầu. Trong tương lai, Lâm Bắc Phàm sẽ tiếp tục đầu tư tiền tài, nhanh chóng chiếm hữu hơn 20% rạp chiếu phim của quốc gia mới bỏ qua.

Hôm nay làm xong vụ làm ăn 80 ức, báo trước sự nghiệp điện ảnh đã cất bước, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, khuôn mặt hồng hào nói: “Cảm ơn các vị không ngại ngàn dặm xa xôi đến đài truyền hình Tinh Quang! Mặc kệ có đạt thành hợp tác hay không, chúng ta đều là bạn bè! Ta đã đặt mấy bàn tiệc chay ở khách sạn Long Môn, mời mọi người đi cùng ta, tối nay không say không về!”

Cứ vậy, Lâm Bắc Phàm lôi kéo một đám người đến thẳng khách sạn Long Môn.

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm cho người hoàn thiện thủ tục có liên quan, sau đó một lần nữa tổng hợp lại tài nguyên của rạp chiếu phim, thành lập Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Tổng hợp 1500 rạp chiếu phim, có được 7000 màn hình điện ảnh, tỉ suất chiếm hữu thị trường lên đến 17.5%, Ảnh Nghiệp Tinh Quang vượt qua mấy cụm rạp khác chỉ trong một lần, trở thành rạp chiếu phim hạng nhất ở Trung Quốc.

Tin tức này khiến giới giải trí sôi trào.

“Gia hỏa này ra tay quá nhanh, vừa tuyên bố không bao lâu đã lập tức mua 1500 rạp chiếu phim, hợp thành cụm rạp Tinh Quang, hơn nữa còn là cụm rạp có quy mô lớn nhất, sau này ngành giải trí muốn đổi thời!”

“Sau lưng gia hỏa này có đài truyền hình Tinh Quang, bây giờ lại có thêm một cụm rạp, bá chủ siêu cấp của giới giải trí!”

“Gia hỏa này phá của đã phá ra thiên địa mới, có cụm rạp chiếu phim rồi, gia hỏa này muốn chơi thế nào thì chơi thế đó, biết đâu hấn còn đặc biệt làm ra phim điện ảnh bản thân muốn xem, giới điện ảnh và truyền hình sắp loạn rồi!”

“Sau này đều phải dựa vào tên tiêu bạch kiếm này để làm việc!”

Trước tiên mặc kệ hành động của hấn có phá sản không, nhưng hấn có nhiều rạp chiếu phim như vậy, có vị trí rất đặc biệt trong giới giải trí. Bây giờ lại có thêm một cụm rạp lớn, lời nói rất có trọng lượng, địa vị càng không tầm thường.

Nếu người muốn chiếu phim điện ảnh, tuyệt đối không thể tránh Ảnh nghiệp Tinh Quang, nếu không doanh thu phòng bán vé của người không được bảo đảm.

Rất nhiều người nói thẳng sói đã đến!

Hơn nữa còn là một con sói không tuân theo quy củ, không biết sau này phim điện ảnh của bọn họ sẽ phát triển thế nào.

Trong đó người nhức đầu nhất là giải trí Hán Đình.

Bởi vì thiếu đồng gia Ngô Phi Phàm đắc tội Lâm Bắc Phàm và đài truyền hình Tinh Quang, khiến bây giờ đôi bên phong sát nhau.

Trong một năm phát triển, đã dần hiện ra sự ảnh hưởng, bọn họ không có cách nào tham gia vào việc đầu tư thần kịch của đài truyền hình Tinh Quang, các công ty giải trí có quan hệ tốt với đài truyền hình Tinh Quang cũng bớt qua lại hợp tác với bọn họ.

Bọn họ muốn hợp tác với đài truyền hình hạng nhất, đột phá vòng vây của đài truyền hình Tinh Quang, nhưng gần đây những đài truyền hình hạng nhất cũng không tốt lắm, thường xuyên phạm phải sai lầm gặp chuyện không may, dẫn đến hiệu quả và lợi ích của bọn họ cũng không lớn bằng lúc trước.

Bây giờ ngay cả rạp chiếu phim cũng bị bao hết, với tính cách tính toán chi li của hắn, chắc chắn sẽ phong sát toàn diện công ty điện ảnh của bọn họ, từ đó hiệu quả và lợi ích sẽ giảm bớt rất nhiều.

Rất nhiều công ty đều xa lánh bọn họ, ngay cả nghệ sĩ và nhân viên công tác trong công ty của bọn họ cũng lo lắng rời đi, tránh bị liên lụy.

Bây giờ không cần Lâm Bắc Phàm tự ra tay, giải trí Hán Đình sẽ từ từ sụp đổ, cuối cùng biến thành công ty giải trí hạng ba, cho đến khi tự diệt vong.

Nghe nói, sau việc này, thiếu đồng gia Ngô Phi Phàm của giải trí Hán Đình không chịu được đả kích, tinh thần sụp đổ, đêm khuya mua say, muốn tìm nữ nhân phát tiết, kết quả kích thích chưa được bao lâu đã bị đưa vào bệnh viện...

Ngoại trừ cái đó ra, Lâm Bắc Phàm còn bỏ giá cao thu mua một công ty sản xuất điện ảnh ưu tú và một công ty phát hành phim điện ảnh, sát nhập tất cả vào Ảnh Nghiệp Tinh Quang, thành con rồng tự sản xuất tự tiêu thụ.

Chương 277: Bị Vũ Thiên Mị bích đông(1)! (13/20)

(1) Bích đông (Kabedon): Từ tiếng Nhật, ám chỉ tư thế bị ép đến bên tường.

Đúng lúc này, quốc gia ban hành một chính sách mới.

Đây là chính sách khuyến khích vốn tư nhân tham gia vào lĩnh vực truyền hình điện ảnh, tạo ra các tác phẩm truyền hình điện ảnh như phim truyền hình, điện ảnh, phim phóng sự đủ loại, làm phong phú thêm đời sống văn hóa giải trí của nhân dân, thỏa mãn nhu cầu văn hóa tinh thần ngày càng cao của nhân dân.

Trong đó, nội dung có tính thực tiễn lớn nhất trong đó là các công ty tham gia vào lĩnh vực truyền hình điện ảnh có ưu đãi về thuế. Nếu tác phẩm nhận được giải thưởng quyền uy được quốc gia công nhận, tác phẩm đó hoàn toàn được miễn thuế.

Thật ra xét từ hành động trong hai năm qua, sự ủng hộ của quốc gia dành cho việc phát triển lĩnh vực giải trí truyền hình điện ảnh đã rõ như ban ngày.

Nhưng chính sách của ngày hôm nay mới thật sự nặng ký!

Điều này cho thấy đất nước và chính phủ sẽ thúc đẩy toàn diện sự phát triển của ngành giải trí truyền hình và điện ảnh, mùa xuân của lĩnh vực truyền hình và điện ảnh đã đến!

Dưới sự ảnh hưởng này, lĩnh vực truyền hình và điện ảnh nổi lên mạnh mẽ, những kẻ sẵn môi rới rít tham gia vào.

Nổi tiếng nhất trong số đó là tập đoàn Penguin, tập đoàn Dada và tập đoàn Lý thị ở nước ngoài.

Lúc trước đã nhắc đến tập đoàn Penguin, là một tập đoàn mạng thế lực bá chủ trị giá hơn vạn ức, dưới trướng có rất nhiều nền tảng mạng, trong đó bao gồm cả Penguin Video – trang web video đứng đầu trong ngành. Bọn họ còn từng liên quan đến Lâm Bắc Phàm, mua những trang web tiểu thuyết khác thành lập Penguin Books, vốn cũng muốn tiến quân vào lĩnh vực truyền hình điện ảnh.

Nhưng trước đó bọn họ chỉ dò xét định tiến vào, bây giờ chịu sự ảnh hưởng của chính sách, tập đoàn Penguin vui mừng khôn xiết, quyết định tiến vào với quy mô toàn diện. Cũng mua một đài truyền hình hạng ba, thành lập

Penguin TV. Đồng thời tuyên bố với bên ngoài, muốn tiến hành khai phá truyền hình và điện ảnh từ Penguin Books dưới trướng, hình như còn muốn phục chế mô hình thành công của đài truyền hình Tinh Quang.

Tuy tài sản của tập đoàn Dada không địch lại tập đoàn Penguin, nhưng đây là một công ty bất động sản tham gia phát triển các khu phức hợp thương mại, vốn dưới trướng có một cụm rạp Ảnh Nghiệp Dada, trước khi Lâm Bắc Phàm tiến vào thị trường đã đứng đầu về thị phần.

Lúc Lâm Bắc Phàm tham gia vào, bọn họ vô cùng hối hận vì không kịp chặn đánh, có thêm một địch nhân. Bây giờ bọn họ cũng tham gia vào đội ngũ thu mua, bắt đầu thu mua các rạp chiếu phim khác với quy mô lớn, mở rộng thị phần.

Tập đoàn Lý thị ở nước ngoài không phải là tập đoàn bản địa, hơn nữa tài sản cũng kém, có vẻ yếu thế hơn hai tập đoàn trước đó, nhưng hẳn ta đã kết hợp với một công ty giải trí bản địa khác thành lập công ty giải trí quốc tế Hải Sơn, đặc biệt khai thác truyền hình điện ảnh, chương trình giải trí, âm nhạc đủ loại, sẵn sàng kiếm một chén canh từ bữa thịnh yến giải trí truyền hình và điện ảnh.

Trong đông đảo tư bản tham gia vào, người được chú ý nhất vẫn là Lâm Bắc Phàm.

Gia hỏa này như con riêng của trời, bá Thần Tài làm huynh đệ sinh tử, lão công của nữ thần may mắn... Khụ khụ, vừa mới tiêu hơn 80 ức để tiến vào thị trường truyền hình và điện ảnh, kết quả đã truyền đến một tin tức tốt như vậy.

Giá trị của Ảnh Nghiệp Tinh Quang lập tức tăng lên 20%, trị giá vượt quá trăm ức!

Các lão bản đã bán được rạp chiếu phim cho hẳn vốn cảm thấy may mắn vì gặp được một kẻ ngu, bây giờ lại hối hận tới mức chỉ muốn tát mình một cái, bản thân mình bán rạp chiếu phim quá sớm, nếu chờ thêm một tuần nữa có thể nâng giá lên 20%.

Dù không bán, theo sự bùng nổ lợi nhuận của lĩnh vực truyền hình điện ảnh, rạp chiếu phim của bọn họ có thể nhanh chóng chuyển lỗ thành lãi.

Bây giờ, bọn hắn hỏi hận muốn chết!

Còn có rất nhiều quân chúng bày tỏ sự ghen tị với Lâm Bắc Phàm.

“Gia hỏa này làm cái gì kiếm lời cái đó, có vẻ làm ăn thua lỗ, nhưng cuối cùng tất cả đều là kiếm lời!”

“Đúng vậy, chắc chắn đời trước gia hỏa này đã cứu vớt hệ ngân hà, thậm chí cứu vớt Thượng Đế, vì vậy đời này hắn ta đến để hưởng phúc, có Bạch Nữ Thần làm lão bà, có kỹ năng Bug đầu tư cái gì xoay chuyển cái đó, đời này không lo!”

“Rõ ràng là loạn côn, lại có thể đánh chết lão sư phụ!”

“Ta rất muốn trở thành tên phá của như thế!”

...

Thật ra, bản thân Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy rất bất ngờ, cảm thấy quốc gia như đang giúp hắn vậy, bản thân vừa bỏ ra một khoản tiền lớn xây dựng cụm rạp chiếu phim, lập tức nhận được sự ủng hộ của quốc gia.

Thật ra, Lâm Bắc Phàm phát hiện từ khi xuyên việt đến nay, hình như hắn làm chuyện gì cũng thuận lợi.

Vừa có được một lão bà bạch phú mỹ, mỗi ngày được bao luôi cơm áo không lo, hơn nữa chỉ cần hệ thống đạt đến điều kiện là có thể nâng cấp, không cần nỗ lực nhiều.

Sau này muốn kiếm ít tiền, kết quả hai bộ phim truyền hình kiếm lợi nhiều nhất rồi rít chạy đến cửa để hắn lựa chọn, muốn làm chương trình giải trí còn có tập đoàn siêu cấp đến đưa tiền cho hắn, giải quyết tất cả lo lắng sau này.

Không cần cố gắng nhiều, sau lưng luôn có quý nhân giúp đỡ, tài nguyên kéo đến cuộn cuộn.

Trêu chọc địch nhân, kết quả địch nhân hết người này tới người khác xong đời.

Hình như đằng sau còn có một bàn tay vô hình to lớn thúc đẩy hẳn thành công, hẳn cũng không tiện cự tuyệt.

“Ôi, lại kiếm tiền, quá dễ dàng, ta còn chưa bắt đầu ra sức đâu!” Lâm Bắc Phàm ôm mèo nhỏ phát ra tiếng than thở từ đáy lòng.

Với sự gia nhập của một lượng vốn lớn, sự cạnh tranh trong lĩnh vực truyền hình và điện ảnh càng kịch liệt, tiến vào thời đại Chiến quốc quần hùng chia cắt, sát nhập, thôn tính cải tổ, chiến hỏa bay tán loạn, tràn ngập khói lửa.

Để có thể ăn một miếng thịt trong trận hỗn chiến này, Bạch Thanh Tuyết quyết định đề Vũ Thiên Mị kiêm nhiệm chức đài trưởng Ảnh Nghiệp Tinh Quang, quản lý tất cả công việc của Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Đồng thời, nàng đề bạt một người có năng lực xuất chúng của đài truyền hình Tinh Quang đảm nhiệm chức phó đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang.

“Tiểu nam nhân của ta, bây giờ ta thăng chức tăng lương, áp lực rất lớn, chẳng lẽ ngươi không thể giúp đỡ ta một chút sao?” Trong một góc tối tăm không người, Vũ Thiên Mị bá khí bích đông Lâm Bắc Phàm.

Yêu tinh này càng ngày càng to gan lớn mật, cơ thể hai người gần như dán sát vào nhau, Lâm Bắc Phàm cảm nhận được cơ thể mềm mại của nàng, ngửi được hơi thở u lan phát ra từ miệng nàng.

Máu chốt là, tay của nàng cũng không thành thật, tim hẳn không nhịn được đập nhanh hơn...

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình như thiếu nam bất lực ngây thơ, đang bị nữ lưu manh ép vào trong góc chà đạp.

Vì giữ sự trong sạch của mình, Lâm Bắc Phàm đành phải giao ra hai kịch bản phim điện ảnh áp đáy hòm 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 .

“Đây là hai kịch bản do ta viết, người tìm người thích hợp đi quay chụp. Cộng thêm ta phối nhạc, nhất định có thể biến hai bộ phim này thành phim ăn khách.”

Vì sao lúc trước không công hiến hai kịch bản này?

Bởi vì chi phí đầu tư hai bộ phim này thấp, dễ quay chụp, nhưng kiếm lời cực lớn.

Năm đó hai bộ phim này được công chiếu, trực tiếp khiến toàn bộ thị trường Trung Quốc chấn động, mỗi một rạp chiếu phim đều có lượng người xếp hàng rất dài. Còn có ca khúc kinh điển của bọn họ, đến nay vẫn khiến người ta nhớ mãi không quên.

Hơn nữa, chỉ cần kỹ năng diễn của diễn viên đúng chỗ, từ khi thành lập đoàn làm phim đến khi quay xong chỉ tốn chưa đến hai tháng, tháng thứ ba có thể công chiếu phim điện ảnh, tuyệt đối có thể nổi tiếng, đúng lúc giải quyết được nhu cầu cấp thiết của Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Vũ Thiên Mị tùy ý mở ra, phát hiện cũng không tệ lắm, rất phù hợp với tâm lý của nữ nhân, có thể gây ra được tiếng vang.

“Người phải bao hết ca khúc chủ đề, nếu không, hừ hừ!” Vũ Thiên Mị áp mặt lại gần, hai người cách nhau chưa đến một cm.

Sao luôn uy hiếp ta?

Lâm Bắc Phàm rất uất ức gật đầu.

“Cảm ơn, tiểu nam nhân của ta! Đây là phần thưởng của người!” Không kịp đề phòng chút nào, một nụ hôn dịu dàng được đặt lên môi Lâm Bắc Phàm. Sau đó, Vũ Thiên Mị mỉm cười khúc khích, tâm trạng vui vẻ rời đi.

Lâm Bắc Phàm khó thở, cổ sống cổ chết đề phòng, ủy khúc cầu toàn, kết quả vẫn bị yêu tinh này sàm sỡ!

Nhưng cảm giác vừa rồi... thật sự dư vị!

Chương 278: China Got Talent! (14/20)

Vũ Thiên Mị cầm hai kịch bản phim đi dựng đoàn làm phim.

Trên thực tế, nàng vô cùng có lòng tin với kịch bản của Lâm Bắc Phàm, đây là tự tin đến từ những kỳ tích đã phát sinh trên người hấn trong suốt một năm vừa qua, ánh mắt hấn độc ác lạ thường, làm cái gì kiếm lời cái đó.

Phảng phất như hấn được ông trời phù hộ, muốn thua thiệt cũng khó.

Cho nên, nàng tất bật chuẩn bị cho hai bộ phim điện ảnh này, xem như phim điện ảnh quan trọng của năm, nhất định phải tìm được đạo diễn thích hợp nhất để bấm máy. Về phần diễn viên, lựa chọn sử dụng diễn viên nội bộ trước, nội bộ không thích hợp thì tuyển bên ngoài, quyết không thể bạc đãi người một nhà.

Thời gian bất tri bất giác đến trung tuần tháng 4, show tạp kỹ mới 《Bảo Tàng Quốc Gia》 được công chiếu từ đầu năm đến nay trên Tinh Quang rất cực cũng có kết thúc viên mãn, sắp nghênh đón một show tạp kỹ mới thứ hai trong năm nay: 《China Got Talent》.

Có thể nói 《Bảo Tàng Quốc Gia》 là một show tạp kỹ đề tài truyền thống, lại được Tinh Quang thực hiện theo lối mới lạ, cách diễn dịch trẻ trung, đạt được thành công to lớn, được khen ngợi.

Từ lúc phát sóng đến nay, tỉ lệ người xem bình quân của 《Bảo Tàng Quốc Gia》 luôn giữ ở mức 2.5% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 3.49%, tạo ra kỷ lục người xem về đề tài này.

Một tiết mục truyền thống lấy được thành tích bùng nổ, rất không dễ dàng.

Đồng thời, trên internet luôn cho điểm cao không hạ, đến nay kết thúc vẫn còn giữ 9.0 trở lên.

Thông qua trận chiến này, Tinh Quang xác định vị thế thương hiệu show tạp kỹ của bản thân.

Còn có phần hai bộ phim 《Chung Cư Tình Yêu》, cũng phát sóng trong khoảng thời gian này.

Bởi vì có phần một làm cơ sở, từ lúc phát sóng phần hai 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , bộ phim vẫn rất ăn khách, người xem tăng cao không hạ.

Tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 3.66%, tỉ lệ người xem cao nhất đột phá 4%, đạt đến 4.1%, thành phim truyền hình mang tính toàn dân thứ hai của Tỉnh Quang.

Hơn nữa các đài truyền hình khác không góp sức, show uy tín lâu năm 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 cũng lấy được tỉ lệ người xem không tệ.

Giờ vàng từ thứ hai đến thứ năm bị 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ôm đồm, giờ vàng thứ sáu bị 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 ôm đồm, thứ bảy bị 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Bá 》 ôm đồm, chủ nhật bị 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 ôm đồm.

Có thể nói, từ thứ hai đến chủ nhật, giờ vàng 1 tuần 7 ngày đều bị Tỉnh Quang thống trị!

Bởi vậy sinh ra hiệu ứng hút bằng xi-phông to lớn!

Hiện tại, người bên ngoài đã xem đài truyền hình Tỉnh Quang như một đài truyền hình nhất tuyến, thậm chí trong lòng bọn họ còn loáng thoáng cảm thấy Tỉnh Quang còn trâu bò hơn cả bốn đài truyền hình nhất tuyến khác, chỉ đứng sau CCTV.

Nhờ đó, Tỉnh Quang xây dựng được giá trị thương hiệu nổi bật. Bây giờ đến buổi tối, người xem đều theo thói quen ấn mở Tỉnh Quang trước, khi thấy bọn họ không có tiết mục gì hay mới đổi kênh.

Lại đến giờ vàng thứ sáu, hôm nay là thời gian 《 China Got Talent 》 bắt đầu phát sóng.

Show tạp kỹ mới này vẫn hot từ lúc mới đẩy ra cho đến bây giờ, nhưng luôn chỉ nghe thấy tiếng của nó, chưa từng thấy người, bị giấu vô cùng thần

bí, tựa như một khuê nữ hoàng hoa đang chờ gả đi, hôm nay rốt cục mới thẹn thùng lộ diện.

Tinh Quang kéo dài truyền thống trước sau như một, show truyền hình còn chưa phát sóng, tỉ lệ người xem đã đạt đến 2% trở lên, thậm chí đạt đến 2.5%, trực tiếp chốt hạng nhất cùng lúc.

Tiểu Trương là một nhân viên phục vụ, bởi vì quan hệ gia đình nên vừa tốt nghiệp trung học đã đi ra ngoài làm việc, làm một công việc bình thường, nhận tiền lương bình thường, trải qua cuộc sống bình thường, sinh hoạt luôn vô cùng bình thản

Nghe nói đêm nay Tinh Quang phát sóng một show tạp kỹ mới, hơn nữa còn là show liên quan tới bình dân, nàng ôm lòng tò mò bật tivi lên xem.

“Muốn tuyển chọn đạt nhân(1) bình dân... Mặc dù có cao thủ ở nhân gian thật, nhưng có mấy người có thể là đạt nhân chân chính?” Tiểu Trương nhỏ giọng thăm thò, bởi vì nàng vốn là người bình thường, hiểu rất rõ mỗi ngày người bình thường đều bị củi gạo dầu muối cơm rau dưa quấy nhiễu, công việc cũng rất mệt mỏi, làm gì còn lòng dạ đi bồi dưỡng sở thích của bản thân?

(1) Đạt nhân: người thông suốt mọi lý lẽ ở đời, người có địa vị vẻ vang

Nhưng mặc dù như thế, nàng vẫn mong đợi show tạp kỹ mới của Tinh Quang, bởi vì Tinh Quang chưa từng làm nàng thất vọng.

Thời gian vừa vặn đến 9:00, Tinh Quang lóe lên, lập tức xuất hiện nóc cao ốc Song Tử Tinh.

Kèm theo âm nhạc sục sôi đam mê, một người dẫn chương trình trẻ tuổi đang đón gió lớn nhiệt tình hô: “Ngay nơi này, người sẽ nhìn thấy một màn biểu diễn khó tin!”

Sau đó hình ảnh lóe lên, xuất hiện một sảnh phòng vãn, bên trong có rất nhiều dân chúng bình thường vây chặt như nêm cối, xem ra bọn họ đang xếp hàng dự thi.

Hình ảnh lóe lên lần nữa, về tới đỉnh cao ốc Song Tử Tinh, vẫn là người dẫn chương trình kia.

“Mọi thứ đều được nằm trong tay ba vị ban giám khảo này!”

Hình ảnh lại xoay chuyển, xuất hiện ở một trường quay không lồ, bên trong có rất nhiều người xem, ở giữa còn có ba ghế giám khảo, ba vị giám khảo đang ngồi nơi đó ấn cái nút to lớn trước mặt.

Hình ảnh lại trở về nóc cao ốc.

“Cuộc hành trình kỳ diệu xúc động của 1,3 ức người sẽ bắt đầu từ hôm nay! Tin tưởng ước mơ, tin tưởng kỳ tích!”

Sau đó chính là tất cả mọi người cùng nhau hô to: “Đây là China Got Talent!”

Kèm theo một bài nhạc vang dội êm tai, còn có logo to lớn tập đoàn Phụng Tường, cuối cùng cũng vào hiện trường biểu diễn 《China Got Talent》, vẫn là người dẫn chương trình trẻ tuổi kia, hắn ta đứng ở hậu trường phía sau sôi nổi phoi phới nói: “Xin chào mọi người, ta là La Trung Quân người dẫn chương trình của các vị! Hoan nghênh các vị đón xem tiết mục 《China Got Talent》, chương trình do tập đoàn Phụng Tường độc gia quan danh!”

Người dẫn chương trình La Trung Quân vừa đi vừa nói: “Bắt đầu từ tối hôm nay, mỗi tối thứ sáu hàng tuần, các vị sẽ được xem những màn biểu diễn đầy kinh ngạc và độc đáo, tiết mục tìm kiếm tài năng nổi tiếng nhất toàn cầu sẽ được bắt đầu từ hôm nay! Năm khu vực thi đấu lớn nhất cả nước đã thu hút tổng cộng 10 vạn tuyển thủ báo danh tham gia, trải qua nhiều lần tuyển chọn, rốt cuộc họ đã tới hiện trường!”

Lúc này, rốt cục hắn ta cũng đi từ hậu trường đến hiện trường, cảm xúc mạnh mẽ nói: “Hôm nay, bọn họ sẽ bắt đầu hành trình kỳ diệu thay đổi vận mệnh trên Tinh Quang! Trong lòng mỗi người chỉ có một ước mơ, đó chính là: Tin tưởng ước mơ, tin tưởng kỳ tích!”

“Mời ba 3 vị giám khảo của chúng ta ra sân!”

Thế là, giữa tiếng hoan hô của đám người, 3 vị giám khảo theo thứ tự ra sân.

Bọn họ theo thứ tự là Triệu Chi Trợ của CCTV, đạo diễn điện ảnh uy tín lâu năm Kim Đại Cương, ca hậu ngọt ngào Phụng Phi Phi, đều là giám khảo vô cùng nặng ký. Hơn nữa ba người này đều là người biết ăn nói, đặc biệt có thể không chế toàn trường quay.

Xem đến đây, Tiêu Trương không nhịn được lẩm bẫm: “Có thể mời được ba vị này đến làm giám khảo, xem ra Tinh Quang đã bỏ ra rất nhiều công sức!”

Đồng thời, vị đạt nhân thứ nhất dự thi cũng lóe sáng ra sân.

Đi lên là một vị trung niên mặc trang phục trừu sư màu trắng, thoạt nhìn rất vui mừng.

Triệu Chi Trợ: “Xem ra dường như vị tiên sinh này là một đầu bếp, phải xung hô với ngài như thế nào đây?”

Đạt nhân số một: “Ta họ Cổ, tên Cổ Hữu Đức, nghề nghiệp đúng là một đầu bếp, chủ yếu là làm bánh ngọt.”

Giọng nói của vị đạt nhân này rất hùng hậu, rất xứng với hình thể của hắn ta.

Kim Đại Cương nói đùa: “Quả nhiên là một vị trừu sư, người muốn thể hiện trừu nghệ độc môn của người, để mọi người ăn được món ngon sao?”

Ai ngờ, vị đạt nhân kia lắc lắc đầu, nói: “Không phải, ta tới nơi này là muốn biểu diễn giọng hát của ta. Thực ra ta vẫn luôn yêu thích ca hát, bình thường khi làm bánh ngọt ta cũng sẽ hát, người khác đều gọi ta là Pavarotti của giới đầu bếp, nhưng ta vẫn không có cơ hội thể hiện, cho nên hôm nay ta tới đây!”

Chương 279: Cao thủ ở dân gian, mỗi một người đều là đạt nhân! (15/20)

Đám người vô cùng kinh ngạc, một vị trù sư tới nơi này nên biểu diễn tất cả các kỹ năng trù nghệ, sao lại muốn thể hiện giọng hát?

Tương phản này thực sự quá lớn! Hơn nữa hẳn ta còn tự xưng mình là Pavarotti của giới đầu bếp...

“Khoác lác! Ta muốn xem xem, một người làm đầu bếp như ngươi, trình độ thật sự có thể trở thành Pavarotti?” Tiểu Trương ngồi trước tivi có chút không phục nói.

Triệu Chi Trợ: “Lại là biểu diễn ca hát, quá bất ngờ. Vậy ngươi dự định hát bài gì?”

Đạt nhân số một trả lời ngay: “O Sole Mio!”

“Thật đúng là lấy Pavarotti làm chuẩn! Như vậy bây giờ xin mời đạt nhân số 1 biểu diễn, O Sole Mio!”

Kết quả, lúc vị trù sư này tiếp nhận microphone, vừa mở miệng đã khiến người ta quỳ.

Một giọng hát cao vút hùng hậu bỗng nhiên truyền vào trong tai, giọng hát đó phẳng phát như có thể đâm thủng màng nhĩ, làm cho toàn thân người nghe không nhận được phải run rẩy.

Giọng hát này đến không kịp phòng, người xem toàn trường quay đều chân động theo.

Đồng chí Tiểu Trương kinh hãi: “Âm điệu thật cao! Cảm giác hệt như Pavarotti đang hát!”

Trên thực tế, không chỉ Tiểu Trương cảm thấy kinh ngạc, nhiều người xem trước tivi và người xem ở ngay hiện trường cũng đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Không ai ngờ đến một trù sư lại có thể hát ra âm điệu cao như vậy, hùng hồn mạnh mẽ bao la, làm cho người ta phát run.

Lại nghĩ tới, đạt nhân số 1 có tài nghệ như vậy, còn những đạt nhân khác sẽ thế nào đây?

Thế là, hứng thú của bọn họ hoàn toàn bị hấp dẫn.

Một khúc cuối cùng, tiếng vỗ tay toàn trường quay như sấm động.

Ba vị giám khảo cũng đứng lên vỗ tay.

“Thật đúng là Pavarotti! Giọng hát của người làm ta rung động, ta cho người yes!”

“Người là trù sư hát tốt nhất mà ta từng thấy! Không thể nghi ngờ, đáp án của ta là yes!”

“Không thể chê, yes!”

....

Vị đạt nhân thứ nhất thu hoạch được ba chữ yes, toàn phiếu thông qua! Đạt nhân số 1 thôi lui, đạt nhân số 2 ra sân.

Đạt nhân số 2 là một lão đầu tóc bạc trắng gầy yếu, thoát nhìn tầm 70 – 80 tuổi.

Ba vị ban giám khảo lập tức đứng lên kính chào.

Lão đầu này cũng không luống cuống chút nào, cầm lấy microphone tự giới thiệu, giọng nói còn khá to rõ: “Ta tên Vương Á Dân, là một công nhân đã về hưu, hiện nay ta ở nhà giữ tôn tử.”

Triệu Chi Trợ tôn kính hỏi: “Lão nhân gia, xin hỏi ngài bao nhiêu tuổi rồi?”

Đạt nhân số hai: “Năm nay ta 82 tuổi, qua thêm 2 tháng sẽ là 83, có thể ta đã là tuyển thủ dự thi lớn tuổi nhất!

Đám người phát ra âm thanh khiếp sợ, một lão đầu 82 tuổi còn có thể tới dự thi?

Vậy hẳn ta biểu diễn cái gì?

Phượng Phi Phi giơ ngón tay cái lên: “Lão nhân gia, ở tuổi này mà trạng thái tinh thần của ngài còn tốt như vậy, thật khiến người ta vô cùng hâm mộ! Vừa rồi khi ngài mới vừa lên, ta còn cho rằng ngài mới 60 tuổi đấy.”

Đạt nhân số 2 cười ha ha: “Tuổi ta trẻ tuổi là đúng rồi! Từ khi ta về hưu đến nay, mỗi ngày không làm gì ngoài luyện tập yoga, kiên trì được hơn 20 năm, cho nên mới có thể duy trì trạng thái khỏe mạnh như thế này!”

Kim Đại Cương nhảy bèn một cái: “Nói như vậy, ngài muốn biểu diễn yoga?”

“Đúng! Ta tới là để biểu diễn yoga!”

Thế là, dưới ánh nhìn chăm chú của đám người, lão nhân gia Vương Á Dân bắt đầu thể hiện năng lực yoga của lão.

Chỉ thấy trên thảm, thân thể lão linh hoạt uốn cong 180 độ, chân và tay uốn lượn quấn quýt lấy nhau, duy trì thăng bằng lấy tay chống đỡ lấy thân thể, thật khiến người ta không yên tâm, sợ nó sẽ gãy mất.

Sau đó, lão lại làm ra từng động tác yoga có độ khó cao, còn có một động tác dựng ngược, khiến tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

“Chưa từng thấy lão nhân 80 tuổi nào có thể làm ra động tác có độ khó cao như vậy! Đáp án của ta là yes!”

“Thật hâm mộ trạng thái tinh thần lão nhân gia ngài, ta cảm thấy đã đến lúc ta nên đi luyện yoga. Cho nên dĩ nhiên ta cho ngài đáp án là yes!”

“Ngài luyện yoga còn lợi hại hơn ta, ta cho ngài yes!”

Lại là toàn phiếu thông qua, không khí hiện trường tăng vọt.

Ngay sau đó là vị đạt nhân thứ ba, vị đạt nhân thứ ba là một người nông dân, đặc biệt hâm mộ tuyệt kỹ phi bài trong phim Đồ Thần, cho nên có thời gian rảnh hảnh ta liền luyện tập phi bài, rốt cục cũng nắm giữ kỹ thuật này.

Hắn ta biểu diễn ngay trên sân khấu, bong bóng trong vòng 10 mét, bong bóng chỉ to cỡ nắm tay nhỏ, toàn bộ đều bị hắn ta phi bài đánh tan.

Dù cho cách xa 20 mét, xác suất thành công cũng đạt tới 80%.

Thật vô cùng giỏi!

Lấy được toàn phiếu thông qua lần nữa!

Cứ như vậy, từng đạt nhân thay phiên lên sân khấu, mỗi một đạt nhân đều đến từ nghề nghiệp bình thường nhất, có thân phận bình thường nhất, nhưng bọn họ có đủ loại kỹ năng đặc biệt, khi nó được bày ra tuyệt đối bùng nổ ánh mắt.

Tiểu Trương cùng với người xem trước tivi đều xem say sưa.

Nhất là thân phận của các đạt nhân có thể khiến bọn họ đồng tình.

Bọn họ đều là người bình thường, nhưng bọn họ đều có ước mơ giống nhau là có thể nổi tiếng, đây chính là cái gọi là đạt nhân!

Tiết mục bình dân cũng có thể đặc sắc, tỉ lệ người xem luôn tăng cao không ngừng.

Khi tiết mục được phát sóng đến nửa phần sau, tỉ lệ người xem đã đạt đến 3.75%, một mức người xem rất ấn tượng, tạo ra tỉ lệ người xem cao nhất kể khi bắt đầu phát sóng của Tinh Quang! Trước kia khi các tiết mục mới vừa phát sóng, không tiết mục nào đạt tới mức độ này! Điều đó có nghĩa, 《China Got Talent》 bạo hỏa! Hơn nữa, căn cứ phản hồi thị trường, tiết mục này có thể trở thành tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân!

“Tiết mục này thật quá hay, quá đặc sắc, tài nghệ gì cũng có, còn thú vị hơn minh tinh biểu diễn ca hát, sau này mỗi tuần ta đều phải xem nó mới được!” Tiểu Trương hạ quyết tâm.

Cuối cùng, khi tiết mục chuẩn bị kết thúc, tiết mục bắt đầu phát sóng cảnh tuyển chọn bên lề hậu trường.

Kèm theo cảnh hậu trường còn có tiếng ca vang lên:

Rốt cuộc thế giới tràn ngập hoa tươi ở nơi nào

Nếu như nó thật sự tồn tại, vậy ta nhất định sẽ tìm được.

...

“Cái này là... hình như là giọng của Luyên Tuyết! Đây là ca khúc mới của bọn họ!” Tiêu Trương kích động.

Nàng thích nhất âm nhạc của tổ hợp Luyên Tuyết Ái Tửu, tuy cho tới nay, bọn họ vẫn luôn rất thần bí, nhưng âm nhạc của bọn họ đều vô cùng xuất sắc kinh điển, tất cả ca khúc đều được nàng cất kỹ nghe đi nghe lại nhiều lần.

Bây giờ lại nghe được bài nhạc mới, quả thực là phúc lợi lớn! Nàng lập tức chỉnh loa đến mức lớn nhất, hơn nữa còn tới gần lắng nghe.

Ta muốn đứng trên ngọn núi cao nhất đó.

Mặc cho nó có phải vách đá chênh vênh.

...

Bài hát này tên là 《Đuổi theo ước mơ thuở ban đầu》, tuy không kinh điển như những bài hát trước kia, nhưng dùng trong cuộc thi tuyển chọn như China Got Talent lại có vẻ đặc biệt thích hợp, vừa vặn hát ra tiếng lòng những người bình thường theo đuổi mơ ước không sợ khổ không sợ mệt mỏi, đặc biệt khiến người đồng tình.

Chuyện bên lề phía sau hậu trường, mồ hôi và nước mắt người bình thường, hơn nữa một bài hát 《Đuổi theo ước mơ thuở ban đầu》 này, rốt cục nâng tỉ lệ người xem 《China Got Talent》 một lần nữa đột phá lên 4%, trở thành một tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân!

Chương 280: Tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân trong sáu năm qua!
(16/20)

Không biết bao nhiêu năm rồi chưa từng xuất hiện tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân.

Theo ghi chép, tiết mục mang tính toàn dân gần nhất đã xuất hiện vào sáu năm trước, do Mango TV đẩy ra, đó là 《 Giọng Nữ Siêu Cấp 》 mức tiếng đường phố, toàn dân tham dự.

Năm đó, toàn bộ kỳ nghỉ hè đều bị tiết mục 《 Giọng Nữ Siêu Cấp 》 thống trị, nữ sinh đi ra từ chương trình này nhất cử thành danh, đến bây giờ vẫn còn mấy người hoạt động trong giới âm nhạc.

Mango TV cũng nhờ tiết mục này mà bay vọt, đánh bại các đài truyền hình nhất tuyến khác, trở thành lão đại trong các đài truyền hình nhất tuyến, lợi nhuận tiềm ẩn bên trong khiến người ta phải liếc mắt.

Nhưng qua nhiều năm như vậy, tiết mục này đã hạ màn, bị ướp lạnh.

Từ đó có thể biết, một tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân, đối với một đài truyền hình mà nói là quan trọng đến mức nào.

Bình thường, các đài truyền hình lớn có thể đẩy ra một tiết mục tạp kỹ hot, cũng đã đủ sức thổi tới thổi lui, thổi đến cả một năm.

Năm ngoái đến bây giờ, Tinh Quang tổng cộng đẩy ra bốn tiết mục tạp kỹ, nhưng cũng vền vẹn đạt đến hot, cách mang tính toàn dân còn một khoảng cách nhất định, nhưng đủ để Tinh Quang kiếm tiền vào tay mềm, không biết gây nên bao nhiêu hâm mộ.

Nhưng hôm nay, ngay buổi tối hôm nay, lại có một tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân long trọng lên sân khấu: 《 China Got Talent 》, trở thành tiết mục tạp kỹ năm náo nhiệt nhất trong những năm gần đây.

Nhất là ngay thời điểm bắt đầu phát sóng đã phá vỡ giới hạn 4%, nhất cử trở thành tiết mục mang tính toàn dân, ý nghĩa càng thêm không tầm thường! Người của đài truyền hình Tinh Quang đều sướng đến phát điên.

“Tỉ lệ người xem 《 China Got Talent 》 đánh vỡ 4%, trời ạ, thật đánh vỡ 4%!”

“Mang tính toàn dân! Chúng ta có một tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân!”

“Dấu hiệu này cho thấy Tinh Quang chúng ta sẽ bay lên một lần nữa, Tinh Quang sẽ lên như điều gặp gió!”

“Đây là kỳ tích! Kỳ tích Tinh Quang!”

“Ta là nhân viên Tinh Quang, ta cảm thấy tự hào!”

Hai mỹ nữ Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị nghi thái vạn phương cũng khó kìm lòng nổi, một trái một phải ôm Lâm Bắc Phàm vừa xé vừa cắn, làm khung xương Lâm Bắc Phàm sắp bị cắn rời.

“Bình tĩnh, đây chỉ là thao tác cơ bản, không phải quá khích!” Lâm Bắc Phàm bình thản nói, trong bình tĩnh để lộ ra một loại khí tức trang bức, người này đã diễn dịch trang bức đến sâu tận xương tủy.

“A!!!” Bạch Thanh Tuyết kích động ôm đầu Lâm Bắc Phàm thét lên, tiếng thét xuyên qua màng nhĩ.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Lâm Bắc Phàm, ngươi nói xem, liệu có khi nào đây là mơ? Đây có phải thật không vậy?” Vũ Thiên Mị kích động hỏi.

“Đây là sự thực, ngươi phải tin tưởng những gì nhìn thấy trước mắt!” Lâm Bắc Phàm cho câu trả lời khẳng định.

“Ta không tin! Ta muốn thử một chút!” Vũ Thiên Mị lập tức lắc đầu.

Ngay sau đó, đến phiên Lâm Bắc Phàm thét lên.

“A!!!”

Bởi vì để xác minh thật giả, yêu tinh Vũ Thiên Mị lại nắm cánh tay Lâm Bắc Phàm lên cắn, mặc dù không cắn rách da, nhưng vẫn khiến Lâm Bắc Phàm đau thấu tim gan.

Tại sao nữ nhân các ngươi có thể như vậy, chẳng lẽ cao hứng là có thể dày xéo thịt ta sao?

Các người thật quá xấu rồi, trong lòng Lâm Bắc Phàm cảm thấy bi thương.

“Đêm nay, khách sạn Long Môn, không say không về!” Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng tuyên bố.

“Bạch tổng vạn tuế!” Đám người hô to.

Vì mở rộng sức ảnh hưởng, Tinh Quang nhanh chóng truyền tin tức này ra ngoài, lại đưa tới nhiều tiếng kinh ngạc.

“《China Got Talent》 lại trở thành tiết mục mang tính toàn dân! Kỳ tích xuất hiện!”

“Khó trách ta lại cảm thấy tiết mục này xem rất hay, thì ra nó xuất sắc như vậy!”

“Ta biết ngay, Tinh Quang chưa từng khiến ta thất vọng! 《China Got Talent》 thật rất hay, cả nhà ta đều thích xem, mẹ ta còn báo danh tham gia đấy.”

“Ta thích nhất là ước mơ của những người bình thường trong chương trình, người bình thường cũng có thể có mơ ước! Nó để ta biết rõ người bình thường cũng có thể cố gắng vì giấc mơ, cũng sẽ thành công, có mơ ước và có thể theo đuổi mơ ước đến cùng, tựa như 《Đuổi theo ước mơ thỏ ban đầu》!”

“Trung Quốc cần một tiết mục tạp kỹ giống như vậy, tiết mục tạp kỹ cho dân chúng!”

“Cảm ơn Tinh Quang đã gọi lên giấc mơ của ta! Sau này mỗi thứ sáu ta đều phải xem!”

...

Còn các đài truyền hình chỉ có hâm mộ đồ kỳ oán hận, bởi vì một năm qua, gần như tất cả chuyện tốt đều bị Tinh Quang chiếm hết, tiết mục đẩy ra cái sau hot hơn cái trước, bọn họ chỉ có thể uống chút canh.

Theo thói quen nguyên rủa Tinh Quang đóng cửa, sau đó bọn họ lại bắt đầu chế tác tiết mục tạp kỹ tương tự, ăn không được miếng thịt lớn kia, ít nhất bọn họ cũng phải húp được miếng canh, dù sao một năm qua bọn họ cũng quen rồi.

Có điều vừa nghĩ tới mọi việc không thuận lợi gần đây, trong tay còn mấy tiết mục của Ban Tuyên giáo Trung ương, bọn họ chỉ cảm thấy nhức cả trứng.

“Hay là xử lý mấy tiết mục này trước, nếu không sợ rằng không cách nào giao nộp!”

Trừ cái đó ra, hâm mộ còn có mấy tập đoàn cùng cạnh tranh trong đại hội chiêu thương như tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử cùng với tập đoàn Mỹ Trang mới gia nhập.

Bọn họ thực sự quá hâm mộ tập đoàn Phụng Tường, tự trách sao lúc trước mình không kiên trì thêm một chút?

Nếu trả giá thêm một chút, 《China Got Talent》 đã vào túi.

Một tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân, nếu có thể hoạt động tốt, ích lợi lấy được tuyệt không tầm thường.

Năm đó, một xí nghiệp làm sữa bò không có danh tiếng gì chỉ buôn bán nhỏ, quy mô cũng chỉ cỡ 30 – 40 ức, chỉ dựa vào tiết mục tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân 《Siêu Cấp Giọng Nữ》 mà nhất cử phát lên, trở thành xí nghiệp lớn có tài sản vượt qua 200 ức.

Tập đoàn ngàn ức bọn họ có tài chính hùng hậu, còn có đủ loại tài nguyên, nếu vận hành lên chẳng phải sẽ khiến lợi nhuận tăng vọt sao?

...

Đáng tiếc thời gian không thể trở lại, hiện tại bọn họ chỉ có thể hồi hận, duy nhất sáng khoái chỉ có tập đoàn Phụng Tường.

Lúc này, tổng giám đốc Hoa Thiếu Phong của tập đoàn Phượng Tường thực sự rất sáng khoái.

Lúc trước hắn ta mang theo nhiệm vụ tới tham gia đại hội chiêu thương của Tỉnh Quang, trời đất xui khiến lại mua tất cả quảng cáo 《China Got Talent》, vốn đang đau lòng vì tiền tập đoàn, kết quả hiện tại nó không còn là vấn đề nữa.

Tiết mục tạp kỹ mang tính toàn dân duy nhất trong sáu năm qua, ảnh hưởng lớn chưa từng có! Mà tập đoàn Phượng Tường của hắn ta lại ôm hết tất cả quảng cáo, hiệu quả và lợi ích kinh tế lớn tới cỡ nào có thể tưởng tượng được.

Tuy bỏ ra 60 ức, nhưng rất nhanh sẽ kiếm lại số tiền kia.

Nhất là thông qua độ nổi tiếng của tiết mục này, thương hiệu của tập đoàn Phượng Tường nhất định sẽ đi vào lòng người.

Có điều, hiện tại Hoa Thiếu Phong càng quan tâm hơn là phải làm sao mới có thể mượn cơ hội ngàn năm một thuở này tiến hành vận hành, mở rộng việc kinh doanh của tập đoàn Phượng Tường, kiếm thêm càng nhiều lợi ích.

Kỳ thực, trong lòng hắn ta luôn có một ý tưởng, đó là tiến hành chuyển hình.

Buôn bán châu báu vốn là buôn bán đồ đắt tiền, nhưng có khi quá cao cao tại thượng, trái lại lại không đẹp.

Bởi vì kẻ có tiền chân chính cũng chỉ có chừng ấy, tuy năng lực tiêu xài của bọn họ rất mạnh mẽ, nhưng thị trường lại có hạn, đã có xu thế bão hòa.

Cho nên, hiện tại hắn ta suy nghĩ, phải làm thế nào mới có thể bình dân hóa châu báu, đẩy về hướng quần chúng quy mô lớn.

Bây giờ, rốt cuộc cơ hội này cũng đã đến.

“Liên hệ với Bạch tổng của Tỉnh Quang cho ta...”

Chương 281: 《 China Got Talent 》 muốn đóng phim? (17/20)

Liên lạc với Bạch Thanh Tuyết Tinh Quang, Hoa Thiểu Phong nói rõ kế hoạch trong lòng mình.

Hắn ta hy vọng có thể phát một số chuyện ngoài lề trong quá trình tuyển chọn 《 China Got Talent 》 , thông qua việc tập trung vào cuộc sống, công việc cùng với ước mơ của người bình thường sau hậu trường, thấu hiểu những khó khăn và chua xót của bọn họ, thể hiện thái độ lạc quan và không ngừng theo đuổi ước mơ của bọn họ, khiến mọi người đồng cảm.

Trong quá trình này, bọn họ có thể hòa thương hiệu của tập đoàn Phương Tường vào, để mọi người cảm thấy càng thêm gần gũi.

Phương thức thao tác cụ thể là 10:00 tối thứ sáu, cũng chính là sau khi 《 China Got Talent 》 phát sóng xong, có thể sắp xếp thời gian một tiếng, tiến hành theo dõi đưa tin với câu chuyện phía sau hậu trường, mỗi một kỳ tập trung vào câu chuyện của mấy tuyển thủ dự thi.

Còn có, trang web chính thức của Tinh Quang cũng có thể phát sóng một số cảnh chưa được phát sóng, hoặc là những đoạn bên lề khó quên, vẫn tập trung vào góc nhìn của những người bình thường. Trên web dưới web đều đẩy ra, tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Ngoài ra, còn có thể đưa thêm chế độ bỏ phiếu phục sinh, phạm là tuyển thủ dự thi bị đào thải, nếu khán giả thực sự thích, có thể tiến hành bỏ phiếu để bọn họ phục sinh, cho bọn họ thêm một cơ hội nữa.

Bạch Thanh Tuyết cũng cảm thấy kế hoạch này có thể thực hiện, nàng cũng muốn thừa cơ mở rộng sức ảnh hưởng của 《 China Got Talent 》 . Loại cơ chế phục sinh này cho toàn dân có cơ hội tham dự, tuyệt đối có thể nâng sức ảnh hưởng của tiết mục lên.

Ngoài ra, lúc đầu nàng chỉ định làm 10 kỳ, hiện tại nàng cảm thấy còn có thể làm thêm mấy kỳ.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, hợp tác cùng có lợi.

Hoa Thiếu Phong nhảy bén nói: “Bạch tổng, không phải Tinh Quang các người đang tiến quân vào mảng điện ảnh sao? Trước đó ta nghe nói các người mua một rạp chiếu phim, chuẩn bị phát hành phim điện ảnh của mình?”

Bạch Thanh Tuyết gật đầu: “Không sai! Quả thật dưới tay chúng ta có một cụm rạp chiếu phim, hiện tại đang chỉnh hợp tài nguyên, chuẩn bị kế hoạch quay hai bộ điện ảnh, có thể chiếu trong năm nay.”

Hoa Thiếu Phong thân thiện nói: “Bạch tổng cảm thấy nếu chúng ta lấy 《China Got Talent》 làm chủ đề, quay một bộ phim dưới góc nhìn của người bình thường thì thế nào? Như vậy hẳn có thể oanh tạc cả mảng truyền hình, cả internet, cả điện ảnh, khi đó nhất định có thể chiếm lấy hiệu quả dựng sào thấy bóng!”

Thông qua sức ảnh hưởng của điện ảnh, không chỉ có thể đẩy quán quân 《China Got Talent》 của bọn họ ra ngoài, còn có thể lặng yên không tiếng động dung nhập sản phẩm của tập đoàn bọn họ vào phim, quả thực là một công đôi việc.

Hắn ta không tin, oanh tạc toàn phương như vậy lại không tạo được một chút hiệu quả nào!

Bạch Thanh Tuyết giật mình, ý nghĩ này quá to gan, cũng rất khả thi.

Nàng thật muốn biết, khi dùng cả ba phương diện điện ảnh, truyền hình và internet điên cuồng oanh tạc, cuối cùng sẽ sinh ra hiệu quả tuyên truyền như thế nào, lần này coi như thử nghiệm trước.

Lo lắng duy nhất là, có thể thời gian không kịp.

Đột nhiên, trong đầu nàng hiện lên bóng dáng Lâm Bắc Phàm lười biếng, trong lòng cũng tăng thêm mấy phần tự tin.

“Hoa tổng, ta cảm thấy chủ ý này không tệ, nhưng ta còn cần bàn bạc một chút!”

“Không sao, ta tin Tinh Quang các người nhất định sẽ cho ta một câu trả lời hài lòng!”

Vì ủng hộ hạng mục công tác này, Hoa Thiếu Phong lại đại diện tập đoàn Phương Tường tài trợ thêm 10 ức, nói là tài trợ quay phim điện ảnh, khiến Bạch Thanh Tuyết bối rối.

“Hoa tổng, không cần đưa thêm tiền nữa, các người đã đưa quá nhiều...”

“Sao có thể không đưa?” Giọng điệu của Hoa Thiếu Phong trong điện thoại thoáng có chút bất mãn: “Đây là chủ ý ta nói ra, bộ phim này có thể tính là quay vì tập đoàn chúng ta, các người xuất tiền xuất lực xuất kịch bản, nếu ta còn không ra sức thì đúng là quá đáng ngại! Được rồi, quyết định như vậy đi, đợi chút nữa ta lại gọi tài vụ chuyên tiền cho các người!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Cúp điện thoại, Hoa Thiếu Phong có chút đắc ý.

Ta quá cơ trí, lại có thể đưa thêm một khoản tiền.

Sau khi nghe được tin tức này, chắc hẳn lão đồng sự trưởng sẽ rất vui vẻ.

Cứ như vậy, một bộ phim chưa xác định diễn viên, tạm thời chưa có kịch bản, ngay cả poster cũng không có, lại trực tiếp thu hoạch được một khoản tài trợ lớn. Thao tác cợt nhả như vậy, không hiểu sao có chút quen thuộc...

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại phiền não vì tiền trong tay mình.

Trước đó, hắn tốn hơn 80 ức làm trang viên, mua máy bay du thuyền và xe RV, lại tốn 100 ức gây dựng ảnh nghiệp Tinh Quang, kết quả trong tay vẫn còn hơn 200 ức, bảo hắn phải tiêu xài thế nào cho hết đây?

“Dùng tiền thật khó, vẫn là kiếm tiền dễ hơn.”

Lâm Bắc Phàm móc một tấm Chiêu Hiền Tạp ra, nói: “Hệ thống, người ta muốn mời chào nhất định phải là nhân tài cực kỳ xuất sắc trong lĩnh vực đầu tư, sử dụng tài chính... Có năng lực điều khiển và quản lý tài chính

manh mẽ, tinh thông ngoại giao, mạnh vì gạo, bạo vì tiền. IQ và EQ đều phải cao, còn phải là người học cực giỏi, năng lực chịu áp lực mạnh...”

Lâm Bắc Phàm nói ra một đồng điều kiện.

Lần này, chủ yếu là hắn muốn mời chào nhân tài trong lĩnh vực đầu tư, tài chính, như vậy hắn vừa ý công ty nào, vừa ý hạng mục nào, vị cao thủ này đều có thể vận hành giúp hắn, sau đó tiến hành đầu tư.

Nhưng, hắn cũng từng dùng Chiêu Hiền Tạp mấy lần, biết rõ quy tắc trong đó.

Vì không lãng phí tấm thẻ này, vì cố gắng hết sức mời chào nhân tài ưu tú phục vụ cho hắn, cho nên hắn mới đưa ra một đồng điều kiện, như vậy cũng có thể bảo đảm hắn không thua thiệt.

“Keng! Trước mắt chưa tìm thấy được nhân tài như vậy, khởi động Chiêu Hiền Tạp thất bại! Mời kí chủ thận trọng cân nhắc, xác định điều kiện một lần nữa!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, quả nhiên không tồn tại người trâu bò như vậy, ta nên giảm điều kiện xuống.

“Không cần có được những năng lực này ngay hiện tại, chỉ cần có tiềm lực này là được.”

“Keng! Khởi động Chiêu Hiền Tạp thành công, nhân tài phụ trợ sẽ đến gặp kí chủ trong 24 giờ nữa! Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chinh phục hắn cho người sử dụng!”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng yên lòng.

Đây sẽ lại là kiểu thiên tài siêu cấp như Hà Sâm, là nhân tài phò tá vua ngàn năm có một, lo gì nghiệp lớn không thành?

Đúng lúc này, Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt đi tới, nũng nịu nói: “Lão công...”

Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo! Trong nháy mắt, Lâm Bắc Phàm đề cao cảnh giác: “Lão bà đại nhân, nàng muốn làm gì?”

Bạch Thanh Tuyết tiếp tục nũng nịu nói: “Là như vậy lão công, tập đoàn Phương Tường chuẩn bị lấy 《China Got Talent》 làm chủ đề để quay một bộ phim, mở rộng sức ảnh hưởng, chàng có kịch bản nào phù hợp không?”

“Ra là việc này...” Lâm Bắc Phàm len lén thở phào, sau đó lục trong rương lấy một kịch bản ra, đưa nó cho Bạch Thanh Tuyết, nói: “Muốn nói thích hợp nhất, e rằng chỉ có bộ phim này.”

Bạch Thanh Tuyết không kịp chờ đợi nhận lấy xem ngay.

“《Old Boy》?” Nàng bối rối.

Chương 282: Thiếu nữ chạy trốn đến Trung Quốc! (18/20)

Lâm Bắc Phàm tăng hăng: “Không sai, chính là 《Old Boy》. Là câu chuyện kể về hai bạn gay... khụ khụ, là bạn bè tốt thời trung học, tuy hai người thất bại ở tuổi trung niên, nhưng mơ ước không bị dập tắt, muốn thông qua 《China Got Talent》 để tìm lại ước mơ của mình.”

《Old Boy》 là một bộ phim mạng ngắn quay do Chopstick Brothers ở thời không khác hợp tác cùng quay, chỉ hơn 40 phút, nhưng câu chuyện vô cùng cảm động, khiến mọi người vô cùng đồng cảm, nhất là ca khúc cùng tên 《Old Boy》 trực tiếp khiến người ta rơi lệ, có thể coi là một ca khúc rất kinh điển.

Bộ phim ngắn này vừa được ra mắt đã rất nổi tiếng trên mạng, thậm chí còn ảnh hưởng đến hiện thực.

Điều khiến người ta thấy đáng tiếc, đây chỉ là một bộ phim ngắn hơn 40 phút, chỉ có thể mang đến lợi ích hữu hạn, đây cũng là điều hạn chế của Chopstick Brothers ở thời đó.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm đã cải biên nó thành một bộ phim điện ảnh rồi đẩy ra một lần nữa, tin tưởng chắc chắn có thể lại một lần nữa nổi tiếng.

Hơn nữa, đây cũng là bộ phim đầu tư ít, thời gian quay chụp ngắn, lại có lợi nhuận cao, vừa lúc có thể thúc đẩy 《China Got Talent》, hợp lại càng tăng thêm sức mạnh, cuối cùng khiến toàn xã hội bùng nổ.

“Nghe rất thú vị!” Bạch Thanh Tuyết tiếp tục lật xem, sau đó nghi ngờ: “Nhưng bộ phim này có thể được thật sao? Nhân vật chính của bộ phim là hai người trung niên, nếu dàn diễn viên không quá đẹp trai... Thật sự được chứ?”

Lâm Bắc Phàm thần bí nói: “Nàng không hiểu, chỉ như vậy mới có thể khơi dậy lòng cảm thông của các đại thúc trung niên, mới có thể khiến người ta đồng cảm. Chúng ta đang bán cảm xúc!”

Bạch Thanh Tuyết trợn mắt: “Nói cứ như chàng hiểu lắm vậy!”

“Khụ khụ...” Lâm Bắc Phàm đỏ mặt.

Hắn thật sự không có tư cách nói lời này, bởi vì cơ thể hiện tại của hắn còn chưa tròn 20 tuổi.

Bạch Thanh Tuyết ôm cổ Lâm Bắc Phàm, hôn một cái thật mạnh, ngọt ngào nói: “Cảm ơn lão công, ta đi tìm yêu tinh Vũ Thiên Mị kia, tối nay sẽ về với chàng!”

Sau đó vội vàng rời đi.

Lâm Bắc Phàm cảm giác mình bị những nữ nhân này lợi dụng, mỗi lần đều vui vẻ chào đón, kết quả sau khi lợi dụng xong lập tức đá hắn đi.

Mấu chốt là, những nữ nhân này chỉ nhìn giá trị nhan sắc và tài hoa của hắn, chớ màng tiền của hắn.

Thật đau khổ, còn nhiều tiền như vậy phải tiêu thế nào đây?

“Tiểu công chúa, vẫn là người tốt với ta nhất, không rời không bỏ!” Lâm Bắc Phàm vuốt ve lớp lông tơ thật dày của mèo Ragdoll, than thở, vẫn là tiểu tình nhân này thân thiết nhất.

Ragdoll nhân cơ hội phát ra cảm ứng tâm điện: “Xúc cứt, miêu miêu đói bụng, nhanh đi làm đồ ăn cho ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đúng lúc này, một chiếc phi cơ đang bay từ Châu Âu xa xôi đến Ma Đô.

Trên phi cơ có một nữ hài Châu Âu vô cùng xinh đẹp, mái tóc xoăn vàng rực chói mắt, đôi mắt xanh trong trẻo như bầu trời xanh, khuôn mặt đậm chất phương Đông, khuôn mặt và các đường nét đều khá mềm mại, hết như con lai.

Dáng người thướt tha tinh tế, tuy mặc bộ quần áo bình thường rộng rãi thoải mái, lại không thể che hết được dáng người xinh đẹp.

Điều khiến người ta ấn tượng nhất là làn da của nàng, vô cùng mịn màng trắng nõn, như có thể phát sáng.

Hành khách đi ngang qua đều không nhìn được liếc nhìn nàng thêm mấy lần.

Thế nhưng, nữ hài tóc vàng này lại đội mũ cúi đầu, từ góc độ của người khác không thể nhìn thấy, trong đôi mắt xanh xinh đẹp của nàng đầy hận thù, còn ngấn lệ.

Trên tay nàng cầm một chiếc điện thoại thông minh, trên điện thoại đang hiển thị một tin tức, đó chính là tộc trưởng và phu nhân của gia tộc Andrews – một quý tộc lâu năm ở Châu Âu – trong lúc đang đi thị sát hạng mục, đúng lúc gặp phải đám quần chúng biểu tình thị uy, xảy ra xung đột, trong lúc hỗn loạn tộc trưởng và phu nhân đã bị quần chúng mất lý trí dùng dao đâm chết.

Khuôn mặt của vị tộc trưởng và phu nhân kia có chút tương tự với thiếu nữ này. Bởi vì hai người kia chính là phụ mẫu của nàng, là cặp phụ mẫu luôn

yêu thương nàng, thế nhưng bọn họ đã ra đi vào hai ngày trước, chết đột ngột như vậy.

Nhìn có vẻ như ngoài ý muốn, nhưng nàng lại biết đây là một âm mưu.

Bởi vì nàng biết, dưới sự bảo vệ của tầng tầng lớp lớp vệ sĩ, muốn làm phụ mẫu nàng bị thương là chuyện rất khó khăn, trừ khi có người cản trở vệ sĩ, có người thu mua vệ sĩ, có người bố trí ván cờ này, có người muốn giết chết phụ mẫu nàng.

Người duy nhất có khả năng làm được điều này...

Đôi tay đang cầm điện thoại của thiếu nữ run lập cập, rơi nước mắt vì hận thù: “Ca ca, người đã không nhìn được mà ra tay sao? Chỉ vì quyền lực hư vô kia, giết chết phụ thân và mẫu thân của chúng ta?”

Không sai, người đầu tiên nàng nghi ngờ chính là ca ca ruột của nàng, nhi tử ruột của phụ mẫu nàng, Kaine Andrews.

Thậm chí không cần hoài nghi, trong lòng nàng có thể xác định 100% là ca ca.

Ở chung hơn 20 năm, nàng rất hiểu người ca ca ruột thịt này, từ khi còn nhỏ ca ca đã đam mê quyền lực, có tham vọng cường lực không thể hiểu được. Thoạt nhìn ca ca nho nhã lễ độ, rất lịch sự, nhưng trong lòng lại lãnh khốc vô tình, là một kẻ có dã tâm cực lớn, vì quyền lực việc gì cũng làm gì được, đã từng làm ra một số việc lang tâm cầu phế.

Chính vì vậy, ca ca vẫn luôn không được phụ mẫu nhân từ yêu thích.

Vì vậy, lúc phân chia nghiệp vụ gia tộc, phụ mẫu đã giao phần lớn sản nghiệp quan trọng của gia tộc cho nàng quản lý, giao một vài sản nghiệp biên giới hóa không quan trọng cho ca ca của nàng.

Vì việc này, ca ca của nàng vẫn ghi hận trong lòng, cho rằng phụ mẫu bất công, gần như đoạn tuyệt quan hệ với gia đình.

Chỉ là không ngờ, vị ca ca này của nàng còn làm ra việc tuyệt tình hơn tưởng tượng của nàng, vì tranh đoạt tài sản gia tộc, giành lại quyền lực, lại

dám bày ra ván cờ này để giết chết người thân nhất của mình.

Thậm chí còn muốn giết cả muội muội ruột thịt duy nhất là nàng. Bởi vì chỉ có vậy, hẳn ta mới có thể trở thành người thừa kế duy nhất, hoàn toàn nắm giữ quyền lực gia tộc, kế thừa tất cả tài sản của gia tộc Andrews.

Nếu không phải vì lúc ấy nàng đang đi nghỉ dưỡng bên ngoài, có lẽ hiện tại nàng đã bị sát hại.

Bây giờ, chỉ sợ ca ca nàng đã nắm giữ đại quyền, nếu nàng quay về, chắc chắn sẽ là một đi không lại.

Vì vậy, nàng chỉ còn cách chạy khỏi nơi này, nhất định phải thoát khỏi Châu Âu, thoát khỏi địa bàn của Andrews, nếu không sau này sẽ không còn cơ hội báo thù cho cha mẹ mình.

Nàng lên chuyến bay gần nhất đến một nơi, nơi đó chính là Ma Đô Trung Quốc.

Thiếu nữ lấy một cây Thập Tự Giá bằng bạc từ cần cỏ trắng nõn, thành tín cầu nguyện: “Thượng Đế phù hộ!”

Nàng tin vào tôn giáo, rất tin tưởng Thượng Đế, cho rằng Thượng Đế nhân từ luôn ở bên cạnh nàng.

Bây giờ điều duy nhất nàng có thể trông cậy chính là Thượng Đế nhân từ.

Thế nhưng, khi nàng cầu nguyện hoàn tất, vừa mở mắt ra, nhìn thấy Thập Tự Giá bằng bạc phản chiếu hai bóng người ngồi ở hàng phía sau của phi cơ, hai người ở sau lưng đang lặng lẽ nhìn nàng chằm chằm, lộ ra sát ý lạnh như băng.

Đôi mắt thiếu nữ co rụt lại.

Bọn họ là sát thủ!

Bởi vì lúc nhỏ, nàng đã từng nhìn trộm ca ca nàng nói chuyện với bọn họ.

IQ của nàng cực cao, trí nhớ cực mạnh, chắc chắn sẽ không nhớ nhầm!

Nguy hiểm đã đến gần!

Còn nhanh hơn tưởng tượng!

Chương 283: Trời xui đất khiến đi tới Giang Nam! (19/20)

Phi cơ chậm rãi bay lên, mục tiêu là trung tâm thương nghiệp Ma Đô của Trung Quốc.

Thiếu nữ làm như không có chuyện gì xảy ra cất Thập Tự Giá đi, sau đó nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Nhưng trong lòng nàng lại vô cùng sốt ruột, đang suy nghĩ phải làm thế nào mới thoát khỏi sự truy sát của hai người đằng sau.

Việc duy nhất nàng có thể yên tâm là, bọn họ tuyệt không dám ra tay trên máy bay.

Một khi ra tay, bọn họ cũng xong đời.

Vì vậy, cơ hội tốt nhất để bọn họ ra tay là sau khi xuống phi cơ, hiện tại nàng chỉ còn 18 tiếng để chuẩn bị.

Làm sao bây giờ? Rốt cuộc ta nên làm gì đây?

Sinh tử dần tới gần, trong lòng thiếu nữ rất sốt ruột.

“Thượng Đế, phù hộ!”

Nàng không thể không lấy Thập Tự Giá ra, nói một lời cầu nguyện để yên tâm hơn.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, thậm chí đã trôi qua 14 tiếng, lời cầu nguyện của thiếu nữ không có chút tác dụng nào, nguy hiểm đang tới gần từng bước từng bước một, gần như mạng sống đã bắt đầu đếm ngược.

Trong lòng thiếu nữ sầu muốn chết.

Trong lộ trình bay phía trước mà nàng không biết, lúc này đang xảy ra một việc, đó là mây đen nhanh chóng bao phủ dày đặc, cuồng phong gào thét,

sấm sét vang dội, sau đó một cơn mưa tầm tã trút xuống, lượng mưa rất lớn.

“Kỳ lạ, vừa rồi dự báo thời tiết nói hôm nay trời nắng, sao đột nhiên lại đổ mưa?” Phi công đang điều khiển máy bay cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

“Thời tiết thay đổi ai nói trước được? Ai không chế nổi?” Phi công phụ bất lực nói.

“Lượng mưa phía trước thật sự quá lớn, chúng ta chắc chắn phải hạ cánh khẩn cấp, chờ tạnh mưa mới có thể bay tiếp... Sân bay gần nhất ở đâu?” Phi công liên hệ với bộ chỉ huy dưới mặt đất, đồng thời bật điều hướng.

“Trong vòng 500km phía trước đều có mưa rất to, nơi duy nhất không mưa là thành phố Giang Nam, vì vậy phi cơ của chúng ta chắc chắn phải hạ cánh khẩn cấp ở sân bay quốc tế Giang Nam!” Phi công phụ nghiêm túc nói.

Tiếp viên hàng không bắt đầu thông báo với tất cả các hành khách trên chuyến bay.

“Quý khách thân mến, tuyến đường phía trước đang có mưa rất lớn, vì lý do an toàn, chúng ta sẽ tạm thời hạ cánh khẩn cấp xuống sân bay quốc tế Giang Nam của thành phố Giang Nam! Chúng ta vô cùng xin lỗi vì sự bất tiện này!”

Trong phi cơ vang lên âm thanh phàn nàn ồn ào, nhưng phần lớn hành khách đều tỏ vẻ đã hiểu, dù sao an toàn tính mạng cũng quan trọng hơn.

Đôi mắt thiếu nữ sáng lên: “Chẳng lẽ đây là cơ hội của ta?”

Nàng lại cảm Thập Tự Giá cầu nguyện: “Cảm ơn Thượng Đế! Ta vĩnh viễn ở bên ngài!”

Sau một tiếng, cuối cùng phi cơ đã hạ cánh xuống sân bay quốc tế Giang Nam.

Bởi vì hạ cánh tạm thời, có vẻ cơn mưa to này cũng không dừng ngay được, vì vậy sân bay quốc tế Giang Nam sắp xếp một phòng nghỉ ngơi rộng rãi cho các hành khách, để các hành khách có thể nghỉ ngơi ở đây.

Thiếu nữ chọn một nơi có khá nhiều nữ nhân ngồi, nếu ngồi quá gần hai tên sát thủ kia sẽ không tốt.

Thiếu nữ đeo tai nghe để nghe nhạc, đeo kính râm lớn dựa lưng ra sau nghỉ ngơi, dáng vẻ như đang nhắm mắt nghỉ ngơi, thật ra nàng đang dõi mắt nhìn phía sau, tìm kiếm đường thoát thân.

Cuối cùng, đôi mắt nàng sáng lên, sau đó dọn dẹp đồ đạc đi vào phòng vệ sinh nữ.

Trong phòng vệ sinh, nàng mở vali ra, nhanh chóng lấy đồ thay đổi vẻ ngoài, đầu tiên phải che đi mái tóc cùng với đôi mắt nổi bật của nàng, che kín toàn bộ màu da.

Trong vali nàng có rất nhiều đồ trang điểm, đủ để nàng hoàn thành việc thay đổi vẻ ngoài.

Đầu tiên là kính sát tròng, nơi này là Trung Quốc, người da vàng ở khắp mọi nơi, bọn họ có tròng mắt màu đen, vì vậy nàng phải đổi thành kính sát tròng màu đen.

Tiếp theo là màu da, làn da của nàng thật sự quá trắng, trắng đến phát sáng, vì vậy nàng bôi lên người một lớp phấn lót tối màu, hạ tông màu da của mình xuống vài sắc độ.

Còn có tóc, đây là việc đơn giản nhất, bởi vì nàng đội tóc giả, còn là loại màu đen.

Sau khi thay đổi vẻ ngoài, nhìn vào trong gương, nàng hoàn toàn biến thành một mỹ nữ Trung Quốc yếu điệu.

Cuối cùng là quần áo, đổi sang một bộ quần áo màu đen khá trung tính.

Như thế, nàng đã hoàn toàn biến thành người khác.

Thế nhưng, nàng vẫn cảm thấy chưa đủ an toàn, lại nhìn về phía mỹ nữ xinh đẹp đứng bên cạnh, nàng dùng tiếng Trung không lưu loát nói: “Tiểu thư, chào người, ta bị lạc đường, không biết cửa ra sân bay ở chỗ nào, người có thể đưa ta ra ngoài không?”

Vị mỹ nữ xinh đẹp kia nhìn khuôn mặt gần như hoàn mỹ, tò mò nói:
“Người là người Hàn Quốc sao? Đến đây du lịch?”

Thiếu nữ ngưng ngừng gật đầu: “Đúng vậy, nhưng ta bị lạc mất bằng hữu, chúng ta đã hẹn nhau sẽ gặp mặt ở cửa sân bay.”

“Được, ta đưa người ra ngoài, đúng lúc ta cũng muốn rời khỏi!” Tiểu mỹ nữ coi việc giúp người là niềm vui.

“Cảm ơn!” Thiếu nữ nói cảm ơn trước, sau đó lại xấu hổ nói: “Người có thể nắm tay ta không? Bởi vì ta sợ ta lại không cẩn thận bị lạc mất, ta là người mù đường siêu cấp, hơn nữa còn bị cận thị rất nặng...”

“Nghiêm trọng vậy sao? Vậy được rồi, chúng ta đi!”

Thế là, hai mỹ nữ xa lạ cầm tay nhau đi ra ngoài, trò chuyện vui vẻ như bạn bè tốt.

Hai tên sát thủ vẫn lén lút nhìn chăm chăm phòng vệ sinh nữ, lúc nhìn thấy thiếu nữ đi ra, bọn họ hơi nhú mày, nhưng cuối cùng vẫn tập trung ánh mắt vào cửa ra vào phòng vệ sinh nữ.

Cho đến 10 phút sau, bọn họ mới cảm thấy có điều gì đó không đúng, sau đó nhanh chóng đuổi theo.

Cuối cùng thiếu nữ đã trốn thoát, nhưng do đến Trung Quốc vội vàng, nàng còn chưa kịp đổi sang nhân dân tệ, vì vậy dẫn đến bây giờ trên người nàng không có một đồng nào.

Thế nhưng, điều này cũng không thể làm khó nàng.

Nơi này vẫn thuộc phạm vi sân bay, có rất nhiều người nước ngoài.

Nàng nhanh chóng tìm một người, sau đó dùng tiếng Anh thành thạo giao lưu với hắn ta, dùng Dollar trên người mình để trao đổi nhân dân tệ với người kia, sau đó lên một chiếc taxi hoàn toàn thoát khỏi sân bay.

“Sur phụ, người biết ai nhiều tiền nhất nơi này không?” Thiếu nữ dùng tiếng Hoa giọng gạo hỏi.

Qua hơn 10 phút suy nghĩ, thiếu nữ đã hiểu rõ ràng, nếu muốn báo thù, nàng chắc chắn phải có vốn liếng, nhất định phải có lực lượng cường đại, như vậy mới có thể đối đầu với ca ca của nàng.

Bây giờ, vốn liếng trên người nàng thật sự ít ỏi, vì vậy phải đi tìm kẻ có tiền để kéo đầu tư.

Lão tài xế nhẹ nhàng liếc qua, hẳn ta nghĩ vị mỹ nữ này là nữ nhân coi trọng tiền bạc, muốn bám lấy người giàu có.

Lại nhìn khuôn mặt của nàng, thật sự quá xinh đẹp, chắc chắn là vừa trở về từ Hàn Quốc.

Đối với nữ nhân đam mê vật chất như vậy, tài xế không khinh bỉ cũng không ưa thích, dù sao bọn họ cũng chỉ vì cuộc sống, chỉ là lựa chọn cách khác biệt mà thôi.

“Đừng thấy thành phố Giang Nam chỉ là một thành phố hạng hai, nhưng do hoàn cảnh nơi này rất thích hợp để dưỡng sinh, vì vậy rất nhiều người có tiền đều mua nhà ở đây. Thế nhưng, những người này đều đã 70, 80 tuổi, đều có thể làm gia gia của người, có lẽ người sẽ không thích...” Tài xế có ý riêng.

Đáng tiếc trình độ tiếng Hoa của thiếu nữ cũng chỉ giới hạn ở mức giao tiếp đơn giản, không nghe được hàm ý trong đó, chỉ nói như chuyện đương nhiên: “Sao lại không thích chứ, chỉ cần hẳn có tiền là được.”

Tài xế: “...”

Cô nương, thì ra người phóng khoáng như thế!

Thực dụng quá!

“Được rồi, ta làm người tốt đến cùng vậy, tiền Phật tiền đến Tây Thiên!”
Tài xế thở dài: “Người còn trẻ như vậy, không nên bị hủy hoại trong tay lão già nát rượu. Thành phố Giang Nam chúng ta còn một người, chưa đến 20 tuổi, rất đẹp trai, không chỉ có tiền hơn nữa còn rất hào phóng, ta tin tưởng người vừa nhìn thấy hẳn sẽ hài lòng ngay.”

Nói xong, bản thân tài xế cũng ngạc nhiên, vì sao đột nhiên bản thân mình lại nhớ đến tên tiêu bạch kiểm đáng ghét kia?

“Cảm ơn sư phụ!” Thiếu nữ rất cảm kích nói.

Tài xế: “...”

Việc này tốt nhất người không nên cảm ơn thì hơn, cảm giác cứ như ta là tú bà đang mai mối vậy.

Chương 284: Sát thủ đuổi theo, tốc độ sinh tử! (20/20)

Ngay lúc thiếu nữ không chú ý, đằng sau có một chiếc Jeep màu đen đuổi theo không gần không xa, hai người nước ngoài ngồi trong xe Jeep, chính là hai người nước ngoài vẫn luôn vụng trộm đi theo thiếu nữ.

Hai người đánh ngất chủ nhân của xe Jeep, sau đó trộm xe Jeep đuổi theo.

Bởi vì trước mắt có quá nhiều người, hơn nữa xung quanh toàn là camera, dễ bị bại lộ không tiện ra tay. Vì vậy bọn họ chỉ có thể lén lút đi theo, chờ lúc ít người, lại xông lên giải quyết mục tiêu.

Tuy thiếu nữ không phát hiện, nhưng lão tài xế của Giang Nam lại phát hiện, nhắc nhở: “Cô nương, có phải người vừa chia tay với bạn trai không? Hơn nữa bạn trai còn là người nước ngoài?”

Thiếu nữ ngơ ngác: “Tài xế sư phụ, người đang nói gì? Ta nghe không rõ...”

“Ý của ta là, có phải người vừa chia tay với một người bạn trai nước ngoài hay không, vì vậy dưới cơn nóng giận mới tìm người có tiền để gả đi?”

Thiếu nữ tiếp tục ngơ ngác: “Tài xế sư phụ, người có ý gì?”

Lão tài xế rất kiên nhẫn, tràn đầy tình cảm như trưởng bối yêu mến vẫn hỏi: “Ý của ta là, có phải người vừa mới chia tay với bạn trai người không? Người nhìn đằng sau một chút đi, bạn trai người vẫn luôn đuổi theo phía

sau, ánh mắt đầy vẻ giận dữ, rõ ràng còn đang tức giận, nhưng lại rất quan tâm tới an toàn của người, vì vậy mới âm thầm đuổi theo phía sau.”

Thiếu nữ nhìn ra sau qua kính chiếu hậu, sắc mặt lập tức trắng bệch, sợ đến mức nước mắt gần như tràn mi.

Thấy cảnh này, lão tài xế tưởng thiếu nữ khóc vì cảm động, lại càng vững tin với suy nghĩ của mình, thế là lão nói: “Có phải rất cảm động không? Để ta nói này, nam nhân như vậy không nhiều đâu, người ta một mực yêu người, yên lặng bảo vệ người. Thay vì người tìm một kẻ có tiền nhưng không yêu người, không bằng người tìm một người toàn tâm toàn ý yêu người, có thể cuộc sống hơi khổ sở một chút, nhưng chắc chắn sẽ ổn thôi. Tin tưởng lão phu, ta ăn muối còn nhiều hơn các người ăn cơm...”

Lão tài xế lại nói qua nói lại một đống, lão muốn dùng khẩu thuật của bản thân để khuyên đôi tình nhân này làm hòa.

Dù sao, sống trên đời, ai mà không có một lần bốc đồng?

Có rất nhiều chuyện, nghĩ thoáng là được rồi.

Lão tài xế rất đặc ý, tự like cho suy nghĩ của mình.

Đồng thời, vì muốn thúc đẩy đôi tình nhân này, lão còn cố ý lái xe thật chậm, để người phía sau nhanh chóng đuổi theo.

Kết quả, thiếu nữ sốt ruột hét to: “Su phụ, lái xe nhanh lên! Nhanh cắt đuôi bọn họ, tốc độ phải nhanh!”

Lão tài xế không hiểu: “Sao thế? Bạn trai tốt như vậy người còn không muốn?”

Thiếu nữ tiếp tục hét to: “Hắn ta không phải bạn trai ta, hắn ta là sát thủ! Hắn ta là người muốn giết ta! Đi nhanh, nếu người không đi sẽ không còn kịp nữa! Bọn họ chắc chắn sẽ giết ta... Cả người nữa!”

Sát thủ?

Nghe được từ này, lão tài xế giật mình.

Lão không ngờ vào thời đại hòa bình thế này, một lão tài xế bình thường như lão lại gặp được chuyện như vậy, thật đúng là muốn cái mạng già của lão. Vừa nghĩ tới chẳng may người phía sau là sát thủ thật, lão sợ đến mức chân mềm nhũn.

“Không phải thật chứ? Sao bọn họ lại là sát thủ, người đừng làm ta sợ!” Lão tài xế tức giận nói, ôm tâm lý may mắn.

Đằng sau, hai người nước ngoài đang bám theo cũng trao đổi với nhau.

“Hình như bọn họ phát hiện chúng ta rồi?”

“Điều này rất bình thường, chúng ta vốn không che giấu hành tung, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì phải đâm chết bọn họ cho xong!”

“Cẩn thận! Nơi này là Trung Quốc, không phải địa bàn của chúng ta, cảnh sát nơi này sẽ tìm đến cửa!”

“Vậy thì sao? Chỉ dựa vào đám tiểu bạch thủ đó?”

“Nói cũng đúng!”

Đúng lúc này, hai chiếc xe chạy vào một con đường ít xe qua lại, hai người nước ngoài vẻ mặt lạnh lùng âm thầm cười lạnh, sau đó hung ác nhấn ga, lái chiếc xe Jeep lao nhanh tới như muốn đâm vào chiếc xe taxi.

Cảm giác này cứ như muốn đồng quy vu tận, vô cùng điên cuồng.

Lão tài xế sợ đến mức cả người đầy mồ hôi, bọn họ là sát thủ thật, bọn họ muốn lấy mạng hai người thật!

“Cô nương... Bây giờ chúng ta nên làm gì?” Lão tài xế căng thẳng hỏi.

“Cố gắng chạy đến nơi đông người, nếu có thể tốt nhất hãy chạy đến cục cảnh sát gần nhất!” Thiếu nữ đề nghị.

“Cô nương ngồi vững, ta sẽ tăng tốc!” Lão tài xế chỉ có thể cố nén nội tâm căng thẳng, sau đó nhanh chóng điều khiển xe taxi, đánh cược cả tính mạng tăng tốc lao đi. Xe Jeep đuổi sát phía sau.

Hai chiếc xe phi nhanh trên đường cái vắng vẻ, sau đó lao vào đám đông tập nập, cả đoạn đường gà bay chó chạy.

Bởi vì kỹ thuật lái xe của lão tài xế cao minh, hơn nữa lão còn hiểu rõ tình huống giao thông của mỗi một con đường ở Giang Nam, vì vậy chiếc xe Jeep phía sau muốn đuổi theo cũng không dễ dàng.

Nhưng tính năng của xe Jeep tốt hơn, hơn nữa hai người nước ngoài kia không kiêng dè gì, điên cuồng đuổi giết, muốn cắt đuôi bọn họ cũng không dễ dàng.

Đoạn đường này thật sự là tốc độ sinh tử!

Cảnh sát giao thông đã sớm chú ý đến cảnh tượng bất thường này, sau đó lập tức lên đường.

Cùng lúc đó, Lâm Bắc Phàm ôm mèo con vừa rời khỏi biệt thự, đang chuẩn bị chạy đến cao ốc Song Tử Tinh.

Vì hắn nghe nói Hà Sâm có kế hoạch mới, nếu thành công sẽ đẩy thị trường văn học mạng lên một tầm cao mới, hy vọng có thể nhận được sự ủng hộ của hắn.

Lâm Bắc Phàm cũng rất muốn biết, rốt cuộc trạng nguyên đại học hàng đầu trong lịch sử được hắn khai quật ra sẽ có suy nghĩ kỳ diệu gì, sẽ có kế hoạch hoành tráng ra sao, có thể khiến giới văn học nở hoa như thế nào.

Chiếc xe không nhanh không chậm chạy về phía trước, trùng hợp đi cùng một con đường với chiếc taxi của thiếu nữ, chỉ có điều hai xe đi ngược hướng, khoảng cách càng ngày càng gần.

Xe của Lâm Bắc Phàm từ từ dừng lại.

“A Uy, sao lại đột nhiên dừng xe?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Lâm tiên sinh, hình như phía trước đã xảy ra chuyện, có hai chiếc xe lao nhanh về phía trước, còn có cảnh sát giao thông đuổi theo phía sau, có nguy hiểm rất lớn, vì vậy chúng ta dừng xe trước đã!” A Uy cẩn thận quan sát tình hình, sau đó nói.

“Ồ!” Lâm Bắc Phàm lên tiếng, sau đó không có phản ứng gì nữa.

Bởi vì hiện tại hắn có long khí hộ chủ, lĩnh vực hộ thể, ngoại trừ vũ khí hạt nhân hạng nặng, không còn thứ gì có thể uy hiếp tính mạng của hắn.

Xe taxi và xe Jeep ở trước mặt đang điên cuồng rượt đuổi, cách xe của Lâm Bắc Phàm chưa đến 100m, Lâm Bắc Phàm cũng nhìn rõ tình hình trước mắt, thật sự là tốc độ sinh tử, vô cùng kích thích.

“Đáng tiếc, sau này ta không thể biết kích thích là cảm giác gì...” Lâm Bắc Phàm thản nhiên than thở một câu, có lĩnh vực bao phủ, trong bán kính 10km, không gì có thể uy hiếp hắn.

Nhìn hai chiếc xe lao nhanh như chớp phía trước, trong đôi mắt bình tĩnh của Lâm Bắc Phàm hiện ra vẻ hâm mộ.

“Cô nương, bây giờ chúng ta phải làm sao?” Lão tài xế lại hỏi, lão rất cần được an ủi ngay lúc này.

“Bây giờ chúng ta chỉ có thể tiếp tục chạy về phía trước, đừng để bọn họ đuổi kịp, chỉ hy vọng cảnh sát giao thông nơi này có thể sớm chặn bọn họ lại...” Thiếu nữ lo lắng nói, sau đó lại lấy Thập Tự Giá ra cầu nguyện.

“Được rồi, cũng chỉ có thể làm vậy thôi!” Lão tài xế rất bất đắc dĩ.

Nói thêm một câu xúi quẩy, đang lái xe rất tốt, sao đột nhiên lại gặp phải chuyện này chứ?

Nếu chơi không lại, ngay cả mạng cũng phải bù vào!

Nếu may mắn sống sót, lão nhất định phải đi thắp hương cho Bồ Tát!

Chương 285: Vận rủi chiếm hữu, sát thủ tự mình hại mình! (1/25 – Lần 1)

“Hình như cảnh sát giao thông phé vật của nơi này đã đuổi kịp, xem ra chúng ta không thể chơi nữa!”

“Cảnh sát giao thông nơi này cũng không kém như tưởng tượng của ta! Đã đến lúc kết thúc tính mạng của bọn họ, quay về báo cáo kết quả!”

Hai người nước ngoài nhấn mạnh chân ga, chiếc xe Jeep như đoàn tàu cao tốc lệch khỏi quỹ đạo lao ra ngoài.

Hai người ngồi trong xe taxi đều sợ đến mặt không còn giọt máu, trong đầu chỉ có một suy nghĩ, đó chính là “xong đời”.

Nhưng vào lúc này, hùng hài tử(1) đang vồ bóng rổ trên cầu vượt, đột nhiên quả bóng rổ trong tay bị đập bay ra ngoài, rơi xuống đường cái, đúng lúc đập trúng kính chắn gió của chiếc xe Jeep, phát ra tiếng vang.

(1) Hùng hài tử: những đứa nhóc hư hỏng, thích náo loạn gây chuyện

Tình huống này quá đột ngột, người nước ngoài đang lái xe bị dọa sợ, bàn tay đột nhiên run lên, xe Jeep lệch khỏi quỹ đạo ban đầu, lao thẳng vào ven đường, ngay vị trí xe Lâm Bắc Phàm đậu, nhìn rất nguy hiểm.

Thế nhưng, không biết có phải xảy ra chuyện ngoài ý muốn hay không, vùng đất bằng bỗng nổi lên một cơn gió, chiếc xe Jeep lại bị cơn gió này lật ngược, xoay 360 độ trên không trung, sau đó đập vào tường rào bên cạnh, đâm đổ nửa bức tường.

Cả chiếc xe đều vụn vẹo biến hình, người bên trong chưa rõ sống chết.

Chiếc xe Jeep xảy ra chuyện cách Lâm Bắc Phàm chưa đến 20m.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hắn rất bối rối!

Trong lòng tràn đầy MMP!

Chúng ta đã dừng xe ở ven đường, chúng ta đã chủ động né tránh, thế mà người lại có thể đụng vào, người muốn tìm chết cũng đừng kéo theo ta, bởi vì kéo không được.

Thật sự là người ngủ trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống, muốn tránh cũng không tránh được.

Vốn chỉ định ngồi bên cạnh xem kịch, kết quả hiện tại bản thân lại bị liên lụy, sao vận khí của hần lại kém vậy chứ?

Trong lúc Lâm Bắc Phàm còn đang hồi hận, chiếc xe taxi trốn được một kiếp cũng chậm rãi dừng ở ven đường, hai người trong xe đều thở phào nhẹ nhõm.

“Cuối cùng cũng trốn được một kiếp, thật sự quá khó khăn!”

“Đời này ta sẽ không thể quên được hôm nay!”

Sau đó, hai người đồng thời thành kính hướng lên trời cầu nguyện, nhưng phương hướng cầu nguyện của bọn họ lại không nhất trí.

“Cảm ơn Thượng Đế rủ lòng thương!” Nữ hài lại lấy Thập Tự Giá bằng bạc ra, sau đó chấp tay trước ngực lẩm bẩm, dáng vẻ vô cùng thành kính.

Lão tài xế cũng rất thành kính: “Cảm ơn Ngọc Hoàng Đại Đế, Như Lai Phật Tổ, Quan Âm Bồ Tát, Thần Tài...”

Sau khi liệt kê ra một đống thần tiên phương Đông, lão tài xế mới nói: “Cảm ơn các người đã phù hộ! Sau khi trở về ta chắc chắn sẽ thắp hương cầu phúc cho các người, đốt 100 tộ hương cho các người!”

Sau khi cầu nguyện xong, lão tài xế mở mắt, ngạc nhiên nói: “Hả? Đó không phải Lâm Bắc Phàm sao?”

“Lâm Bắc Phàm? Là ai?” Nữ hài kích động, thò đầu ra.

Lâm Bắc Phạm còn đang ngồi trong xe, trong lòng đầy lời thô tục mắng chửi người.

Những vừa nghĩ đến, mỗi lần hấn sử dụng Chiêu Hiền Tập lại xảy ra chuyện kỳ quái.

Nhân tài do hấn khai quật chung quy đều có cách xuất hiện rất kỳ quái.

Trong lòng giật mình, chẳng lẽ...

Người trong xe Jeep là nhân tài tìm tới nương tựa vào hấn?

Cũng như tiểu thuyết trên mạng vậy, khi một vị lão đại trọng thương ngàn cân treo sợi tóc, nhân vật chính xuất hiện lập tức tiến hành cứu chữa, sau khi đối phương khỏe lại ba quý chín lạng mang ơn, lập chí cúng tận tụy đến chết mới dừng!

Những thứ này đều là sáo lộ, hấn đều hiểu!

Nghĩ đến đây, Lâm Bắc Phạm vừa cảm thấy vui vẻ vừa cảm thấy lo lắng, hấn sẽ không hại chết người ta chứ?

Khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật nhìn sang, phát hiện người trong xe còn sống, thế là hấn thâm thở phào nhẹ nhõm.

“A Uy, chúng ta nhanh chóng xuống cứu người!”

Thế là, mọi người cùng xuống xe nghĩ cách cứu chữa cho người bị thương.

Lâm Bắc Phạm lại càng xung phong đi đầu, vô cùng tích cực, hấn muốn tặng hảo cảm ngay từ lúc đầu, nâng cao xác suất thuyết phục thành công.

Kết quả, cửa xe Jeep biến hình bị mở ra, hai người nước ngoài vỡ đầu chảy máu đi ra từ bên trong.

Trong miệng toàn là chửi rủa, kêu gào fuck fuck, cảm giác như tiếng rên trên giường vậy.

Nhìn thấy đám người Lâm Bắc Phàm chạy tới, động tác mạnh mẽ hiên ngang như thế, bọn hắn còn tưởng bản thân dụng phải cảnh sát mặc thường phục đang muốn bắt bọn hắn. Vì vậy bọn hắn chủ động tấn công, móc dao gấp bên eo nhanh chóng ra tay, mục tiêu đầu tiên là Lâm Bắc Phàm.

Thiếu nữ đang ở xa xa hét lên một tiếng kinh hãi: “Cẩn thận!”

Lâm Bắc Phàm cũng rất ngạc nhiên, đang yên đang lành sao lại đâm dao về phía hắn?

Ta có khiến thân hận quý ghét như vậy không?

Chờ chút, hình ta bỏ qua điều gì đó...

Lại một cơn gió thổi qua, như có hai bàn tay vô hình vươn lên từ mặt đất giữ chặt chân bọn họ, bọn họ còn chưa lao được hai bước đã lão đảo, đồng thời té ngã, đúng lúc hai con dao gấp đâm vào cơ thể đối phương.

Chỉ nghe thấy hai tiếng phụt phụt, phần bụng lập tức chảy máu ồ ồ.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Tiểu thiếu nữ: “...”

Bọn sát thủ: “...”

Tất cả đều chết lặng.

Lâm Bắc Phàm trầm nghĩ, thì ra ta đã quên mất điều này!

Thiếu nữ trầm nghĩ, còn có thể như vậy sao?

Bọn sát thủ trầm nghĩ, thật đúng là gặp quý, sao hôm nay lại dụng phải chuyện tà môn thế này?

...

Thế nhưng, tố chất của sát thủ chuyên nghiệp vẫn rất cao, cho dù đầu bị đập thủng một lỗ lớn, đang chảy máu ồ ồ, phần bụng cũng bị đâm thủng một lỗ,

nhưng bọn chúng vẫn có thể nhanh chóng đứng lên tiếp tục ra tay.

“Lâm Bắc Phàm, cẩn thận!” Thiếu nữ lại hét lên lần nữa.

Kết quả, hai người vừa đứng được một nửa, chân đột nhiên mềm nhũn, lại ngã xuống.

Đồng thời, hai tay cũng không chịu khống chế.

“Phụt phụt” “Phụt phụt”

Lại là âm thanh quen thuộc kia, trên đùi hai tên sát thủ cắm thêm một con dao gấp, máu chảy đầm đìa, con dao này cắm thẳng vào 5cm, gần như cắm đến tận xương.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Tiểu thiếu nữ: “...”

Bọn sát thủ: “...”

“Fuck!”

“Fuck!”

Hai người nước ngoài đau đớn tới mức chỉ muốn chửi thề, uất ức đến mức nước mắt cũng trào ra.

...

Chẳng phải chúng ta chỉ muốn truy sát một thiếu nữ yếu đuối thôi sao, vì sao người liên tục xảy ra chuyện lại là chúng ta? Xe bị đâm hỏng, đầu bị đập vỡ, trên người có thêm hai vết thương đang đổ máu, cảm giác cả đời này chưa từng xui xẻo như vậy!

“Hai vị đừng kích động, chúng ta là người tốt, chúng ta đang muốn cứu các người!” Lâm Bắc Phàm dùng giọng ấm áp và thân thiết đối mặt với bọn họ.

Nhớ ra bọn họ là người ngoại quốc, hẳn lại dùng tiếng Anh nói một lần.

“Trước tiên cắt dao đi đã!” Hai tên sát thủ nhìn nhau, tâm hữu linh tê(1) cùng cắt dao đi.

(1) Tâm hữu linh tê: chỉ những người có suy nghĩ giống nhau.

Lúc này, đám vệ sĩ của Lâm Bắc Phàm cũng chạy tới, bảo vệ chung quanh Lâm Bắc Phàm, cẩn thận nhìn chăm chăm hai người phía trước.

“Lâm tiên sinh, hai người họ là sát thủ, vô cùng nguy hiểm, xin ngài hãy lùi lại!”

Sát thủ?

Trong lòng Lâm Bắc Phàm run lên, sau đó hỏi: “Sao ngươi nhìn ra được?”

“Trên người bọn họ có sát khí nồng đậm, chỉ những người lưng gánh vài chục mạng mới có sát khí như vậy, cảm giác của ta sẽ không sai.” Bộ đội đặc chủng A Bưu nghiêm túc nói.

Nhanh chóng khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, xuyên qua mạng lưới vận mệnh, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy trên cơ thể hai người kia có hơn mười mạng người, đây chắc chắn không phải người mà hắn muốn tìm.

“Hóa ra là sát thủ, thật lãng phí tình cảm của ta!” Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất thất vọng, nói: “Dù sao chúng ta cũng là lương dân, phải chung sức hợp tác với cảnh sát. Bắt bọn họ lại cho ta, sau đó giao cho cảnh sát.”

“Vâng, Lâm tiên sinh!” Bốn tên vệ sĩ cũng đang có ý này, thế là bọn họ hai đánh một.

Tuy đôi phương là sát thủ có thân thủ rất tốt, nhưng trên người có vết thương, rất khó phát huy toàn lực, vì vậy chỉ trong chốc lát đã bị bốn tên vệ sĩ đè xuống đất.

Chương 286: Đại thần côn Lâm Bắc Phàm online! (2/25)

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi về phía thiếu nữ, nói: “Cảm ơn ngươi vừa rồi đã nhắc nhở!”

Thiếu nữ lắc đầu, dùng tiếng Trung giọng gạo nói: “Ta cũng không giúp đỡ được gì, tất cả đều là Thượng Đế phù hộ! Ta rất hâm mộ ngươi, ngươi là con dân được Thượng Đế ưu ái!”

Đúng như vậy, nhìn từ đủ loại dấu hiệu vừa rồi, tất cả đều quý dị vô cùng.

Xe Jeep lao về phía hấn, kết quả xe Jeep lại gặp tai nạn.

Hai tên sát thủ muốn giết hấn, kết quả đột nhiên trượt chân ngộ thương lẫn nhau, còn tạt hai lần...

Nam nhân trước mặt lại không có việc gì, như được thượng thiên phù hộ, chỉ có thể dùng thần tích để hình dung.

Điều này khiến thiếu nữ cảm thấy, nam nhân trước mặt như được Thượng Đế che chở, được Thần bảo vệ, không có cách nào bị thương, thật khiến người ta hâm mộ.

Thượng Đế đó, thiếu nữ lại lấy Thập Tự Giá ra tiên hành cầu nguyện.

“Ngươi nói đúng, ta rất được thượng thiên sủng ái!” Lâm Bắc Phàm nói, sau đó khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, mở ra mạng lưới vận mệnh, hấn rất tò mò rốt cuộc thiếu nữ bị hai sát thủ truy sát này có thân phận gì.

Nữ nhân tóc vàng mắt xanh?

Đến từ gia tộc quyền thế ở Châu Âu?

Rất thành kính với tín ngưỡng?

Phụ mẫu vừa mất?

Kẻ thù còn là người thân?

Lúc này đang bị đuổi giết?

Nếu không gặp được hấn, hôm nay nàng sẽ hương tiêu ngọc vãn?

Tình huống của thiếu nữ trước mắt bị Lâm Bắc Phàm lật tận gốc.

Lâm Bắc Phàm không nhìn được cảm thấy quen thuộc, sao sáo lộ này lại quen thuộc vậy?

Lâm Bắc Phàm lại cẩn thận lật xem tư liệu của nàng, phát hiện thiếu nữ trước mắt là một siêu cấp học bá ở nước ngoài, từ nhỏ đã tiếp nhận nền giáo dục tinh anh, là tài năng xuất chúng ở các phương diện, nhất là mặt đầu tư thương nghiệp, tài chính, đều thể hiện ra tài hoa không gì sánh bằng.

Từ năm 12 tuổi nàng đã bắt đầu xây dựng sự nghiệp, dùng mười vạn tiền tiêu vặt của mình để đầu tư, sau đó qua 10 năm phát triển, hiện tại tài sản đã tăng gấp trăm lần!

Cộng thêm một đồng việc khó hiểu vừa rồi, rất phù hợp với thao tác cốt lõi của hệ thống.

Đây không phải là người hẳn muốn tìm sao?

Lâm Bắc Phàm phát hiện, từ sau khi Thiên Tử Vọng Khí Thuật đạt tới tầng thứ ba, mắt nhìn người của hắn càng ngày càng chuẩn.

Thiếu nữ bị Lâm Bắc Phàm nhìn đến dựng cả lông tơ, cứ như bản thân đang trần truồng đứng trước mặt hắn.

Chẳng lẽ, hắn đang ngấp nghé sắc đẹp của ta?

Thiếu nữ hơi xấu hổ, nhưng lại cảnh giác lùi một bước.

Dù gia hỏa này có vẻ rất đẹp trai, rất có khí chất, càng cao quý hấp dẫn hơn so với rất nhiều hoàng thất quý tộc mà nàng từng gặp, nếu đổi lại lúc trước, có lẽ nàng sẽ không ngại triển khai một đoạn tình cảm xuyên quốc gia oanh oanh liệt liệt, nhưng hiện tại nàng chỉ muốn báo thù, đánh bại ca ca ruột máu lạnh vô tình của nàng, sau đó tống hắn ta vào ngục giam sám hối cả đời!

Lão tài xế đứng bên cạnh lắc đầu thờ dài, xong đời, cải trắng tươi non thật sự bị heo coi trọng.

Gia hỏa này không chỉ có dáng vẻ đẹp mắt, hơn nữa còn rất có tiền, chỉ sợ thiếu nữ khó thoát khỏi tay hắn.

Ta có nên lén lút tố cáo với Bạch nữ thần không?

Lâm Bắc Phàm xoay người quay về xe, lấy một xấp tiền trong xe ra đưa cho lão tài xế, nói: “Cảm ơn người vừa rồi đã cứu người của ta. Để báo đáp, đây là một khoản tiền để an ủi người.”

Người của ta?

Hai người đồng thời hiểu sai.

Nhất là lão tài xế, nhìn xấp tiền thật dày trước mắt, cũng gần 50 vạn, đây là phí bịt miệng sao?

Lão vất vả lái xe cả một năm cũng chưa chắc có thể kiếm được số tiền này, hiện tại chỉ nhìn thôi lão đã rất dao động.

Chẳng lẽ ta phải quay lưng với lương tâm của mình?

Nể mặt tiền, từ bỏ lương tâm.

Lão tài xế lập tức nhận xấp tiền này, sau đó nghiêm nghị nói: “Lâm tiên sinh, ta cam đoan tuyệt đối sẽ không nói lung tung, không nhân cơ hội đi mật báo cho phu nhân của người! Ta lấy nhân cách của mình ra đảm bảo!”

Thì ra, ta cũng là người xã hội!

Lão tài xế cảm thấy mình đã bị tiền tài bẻ cong, cuối cùng không đứng thẳng lên được.

Ở bên khác, Lâm Bắc Phàm lại nghe đến mơ hồ.

Vấn đề này có gì không thể nói?

Còn cam đoan không đi mật báo cho lão bà của hắn, rốt cuộc trong lòng lão đang nghĩ gì?

Làm ơn đi, ta không yêu đương vụng trộm!

Lâm Bắc Phàm đang muốn giải thích một câu, kết quả lão tài xế lại lại dùng tốc độ bàn thờ lao vào trong xe taxi, sau đó lái đi nhanh như điện chớp, trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi, như sợ bị người ta giết người diệt khẩu vậy.

Lâm Bắc Phàm: "...”

Thiếu nữ: "...”

“Lâm... Lâm... Bắc Phàm, ngươi muốn làm gì? Ta không phải loại người như ngươi nghĩ!” Thiếu nữ lấp ba lấp bắp nói, còn rất cẩn thận lùi lại từng bước, muốn kéo giãn khoảng cách với mặt người dạ thú.

“Ta cũng không phải!” Lâm Bắc Phàm tức giận trả lời một câu.

Lâm Bắc Phàm thần bí nói: “Diện mạo hiện tại có lẽ không phải diện mạo ban đầu của ngươi?”

Thiếu nữ hoảng hốt, thốt ra: “Sao ngươi nhìn ra được?”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục thần bí nói: “Không chỉ như thế, ta còn biết ngươi là một quý tộc đến từ Châu Âu, gia tộc phải có lịch sử hơn trăm năm, từ nhỏ ngươi đã com ngon áo đẹp, hưởng thụ nền giáo dục tinh anh...”

Thiếu nữ lại hoảng hốt: “Sao ngươi...”

“Còn nữa, có lẽ ngươi có huyết hải thâm cừ với người thân, phụ mẫu của ngươi vừa qua đời không lâu, hơn nữa người sát hại phụ mẫu ngươi còn là người thân nhất với ngươi. Có lẽ ngươi cũng bị người thân của ngươi phái người truy sát đến tận nơi này?”

Thiếu nữ sợ đến mức lùi lại ba bước, vô cùng chấn động: “Ngươi ngươi ngươi...”

“Ngươi là người do hấn phải tới?” Sắc mặt thiếu nữ lại tái nhợt, dù cho trên mặt phủ một lớp phấn lót thật dày, cũng không che giấu được vẻ mặt trắng bệch.

“Đừng nghĩ bậy bạ, nếu ta thật sự là người do hấn phái tới, vừa rồi ta sẽ không ra tay!” Lâm Bắc Phàm chỉ hai tên sát thủ bị trói gô ở bên cạnh.

Cuối cùng thiếu nữ cũng khôi phục vẻ bình thường, tiếp tục ngạc nhiên nói: “Vậy sao ngươi biết? Ngươi từng điều tra ta...”

“Ta có thể nhìn ra tất cả những điều này.”

Lâm Bắc Phàm ngẩng đầu uốn ngực, đưa hai tay ra sau lưng, lúc này trông hấn rất có bức cách của lão khát cái đoán mệnh, cộng thêm khí tức mờ ảo trên người, nhìn như một vị cao nhân bí ẩn uyên đình nhạc trì(1).

(1) Uyên đình nhạc trì: uyên đình là nước sâu, ý chỉ sự kín đáo sâu sắc; nhạc trì nghĩa là núi cao sừng sững, ý chỉ cao lớn phi phàm.

Lúc này, thiếu nữ đã hiểu, ánh mắt toát ra vẻ sùng bái.

Đã sớm nghe nói các quốc gia phương Đông thần bí có một ngành nghề thần kỳ, đó chính là toán mệnh, có thể tính ra kiếp trước kiếp này của một người, tính ra hung cát phúc họa của một người, đồng thời chỉ điểm bến mê, vô cùng lợi hại.

Cũng như phù thủy ở phương Tây bọn họ.

Loại người thần kỳ này như con cưng của Thượng Đế, nhưng nàng chỉ mới được nghe tiếng mà chưa được gặp mặt, khiến nàng luôn cảm thấy vô cùng tiếc nuối, cuối cùng hôm nay cũng gặp được người thật.

Lại nhìn khí chất trên người hấn, còn cao quý hơn cả Giáo Hoàng mà nàng từng gặp.

Chắc chắn là Thượng Đế thương xót ta, vì vậy đặc biệt phái một sứ giả đến cứu ta!

Cuối cùng ta cũng được cứu rồi, có hy vọng báo thù rồi!

Thiếu nữ học cách ôm quyền chào hỏi của Trung Quốc cổ đại, sau đó lại lo lắng kính cẩn nói: “Tiên sinh, xin hãy chỉ điểm bến mê! Chỉ cần báo được huyết hải thâm cừ, đời này kiếp này ta bằng lòng hầu hạ bên cạnh ngươi!”

Lúc nói ra câu cuối cùng, thiếu nữ đỏ mặt, hơi xấu hổ cúi thấp đầu.

Hầu hạ một vị sứ giả đẹp trai như vậy, nàng cũng không lỡ.

Chương 287: 200 ức tài chính nói cho liền cho! (3/25)

“Đinh! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào thiên tài đầu tư Jessica Andrews, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Thẻ số liệu nhân tài tạo ra!”

Nhanh như vậy đã thu phục được?

Ta còn chưa dùng lực mà người đã quỳ dưới khổ ta, kiểu này khiến ta cảm thấy rất không tận hứng!

Lực lượng tín ngưỡng quả nhiên rất cường đại! Lâm Bắc Phàm thầm đặc ý, khó trách nhiều người thích giả mạo đại sư như vậy, chỉ bằng ánh mắt thiếu nữ lấp lánh đầy sùng bái, coi như đập nôi bán sắt biến thành khát cái cũng phải làm.

Có điều, so với những đại sư đoán mệnh ven đường, hẳn là hàng thật giá thật.

Lâm Bắc Phàm nhìn số liệu của nàng, trong đầu dần hiện ra bảng số liệu.

Tính danh: Jessica Andrews

Giới tính: Nữ

Tuổi tác: 22 tuổi

Bằng cấp: Song bằng thạc sĩ khoa tài chính và khoa quản lý đại học Yale

Nghề nghiệp: Người đầu tư tự do

Năng lực: Đầu tư (S), nhìn rõ (S), tầm nhìn đại cục(A), quản lý (B), câu thông (B)...

Tiềm lực: Đầu tư (SS), nhìn rõ (S), tầm nhìn đại cục (S), quản lý (A), câu thông (A)...

“Năng lực này thực sự quá toàn diện, thực sự quá tổng hợp, tiềm lực không phải A cũng là S, còn có một SS, không hổ danh là người đã từng tiếp thụ nền giáo dục tinh anh, các phương diện đều vô cùng ưu tú!”

Lâm Bắc Phàm thật cao hứng.

“Jessica đi theo ta, có một số việc không thích hợp để người khác biết.”

“Đại sư, sao người biết tên ta?”

Thiếu nữ sững sờ, sau đó kịp phản ứng, đại sư biết tên nàng không phải chuyện rất bình thường sao?

Dù sao hắn cũng là thần sử, là người mà thượng đế phái tới cứu vớt nàng.

Lâm Bắc Phàm kéo thiếu nữ đến một góc tối không người.

“Chuyện của người ta đã biết rồi.”

Lâm Bắc Phàm “nghiêm túc” nói: “Nhưng hiện tại đối phương có bối cảnh lớn, thực lực hùng hậu, người muốn báo thù chỉ sợ không dễ. Hơn nữa trước mắt hắn ta còn là người thân nhất của người, cho nên người muốn tự tay giết chết cừu nhân, rất khó...”

Thiếu nữ vô cùng ưu sầu, vô cùng khổ sở.

Đúng vậy, đúng là nàng rất muốn báo thù cho cha mẹ, nhưng hết lần này tới lần khác đối phương lại là người thân duy nhất của nàng hiện tại.

Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, nàng chỉ muốn đánh bại hắn ta, đoạt lại toàn bộ tài sản của hắn ta để hắn không còn gì cả, sau đó lại bắt hắn ta sống hết quãng đời còn lại trong ngục.

“Mong đại sư giúp ta!”

Thiếu nữ thành kính nói.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục trang bức, lải nhải: “Bây giờ người lẻ loi một mình, thế đơn lực bạc, báo thù vô vọng. Cho nên hiện tại người cần phải có quyền lực, cần phải có tiền, từ đó mới có cơ hội báo thù rửa hận.

Thiếu nữ cảm thấy bội phục sâu sắc, sùng bái nói: “Quả nhiên là đại sư, liếc mắt một cái đã nhìn ra! Không sai, lần này ta đến Hoa quốc, ngoại trừ muốn trốn tránh sự truy sát của ca ca ta, một mặt khác cũng là vì tìm vốn, phát triển lớn mạnh, sau đó chống lại ca ca đang ở Châu Âu của ta. Về sau, trời đất xui khiến ta tới Giang Nam, gặp được đại sư, tất cả đều là thượng đế chỉ dẫn!”

Đây đúng là duyên phận, lúc đầu máy bay bay về phía Ma Đô, kết quả phát sinh mưa lớn, nửa đường phải chuyển tới thành phố Giang Nam.

Mới vừa chạy thoát được muốn kiếm nhà đầu tư, kết quả nàng thăm dò được Lâm Bắc Phàm từ chỗ lão tài xế, cũng chính là vị đại sư rất trẻ tuổi trước mắt này, có tiền lại hào phóng.

Kết quả, trong quá trình bị truy sát, nàng lại vô cùng trùng hợp gặp được Lâm Bắc Phàm, hẳn còn giải quyết đám sát thủ giúp nàng.

Tất cả trùng hợp nhưng cũng không phải trùng hợp.

Thiếu nữ Jessica cảm thấy đây là một loại số mệnh từ trong cõi u minh, là thượng đế chỉ dẫn, mở ra cho nàng một con đường để nàng tìm đến hắn.

Đây không phải thượng đế, là hệ thống! Trong lòng Lâm Bắc Phàm bổ sung một câu, sau đó tiếp tục giả thần giả quỷ nói: “Không sai, tất cả đều do thượng đế chỉ dẫn. Đêm qua khi ta xem thiên tượng đã biết, sẽ có một người hữu duyên từ phương tây đến tìm ta. Cho nên, lúc này ta mới đi ra ngoài, vừa vặn gặp được người đang chạy trốn chết.

Thiếu nữ lại lấy thánh giá ra cầu nguyện: “Cảm tạ thượng đế!”

Lâm Bắc Phàm lấy một tấm thẻ ra, nói tiếp: “Đây là toàn bộ tài chính mà ta đang sở hữu, ước chừng 200 ức NDT, coi như là vốn ban đầu cho người. Nếu như có một ngày, người cảm thấy thực lực và tiền tài đã đầy đủ, đó

cũng là lúc người có thể tiến hành báo thù rửa hận, ta nhất định sẽ đứng sau âm thầm ủng hộ người.

Nhận lấy tấm thẻ rất nhẹ này, thiếu nữ Jessica cảm thấy bản thân được tín nhiệm vô cùng.

Mới gặp mặt không đến nửa giờ, hắn đã lập tức đưa 200 ỨC cho nàng, dù cho đổi thành dola Mỹ cũng được 30 ỨC, thử hỏi có thổ hào nào có thể làm ra chuyện như vậy?

Cách đây không lâu nàng còn bị người thân nhất tổn thương, bây giờ gặp được một người nguyên vẹn tín nhiệm nàng như vậy, toàn tâm toàn ý trợ giúp nàng như vậy.

Loại không chút giữ lại không chút phòng bị này khiến nàng xúc động, lệ nóng doanh tròn.

Ta không thể khóc, Jessica! Thù lớn chưa trả, sao người có thể khóc?

Hơn nữa, đại sư còn đang đứng trước mặt người, nếu người khóc mặt mũi sẽ nhem nhuốc xấu xí, vậy phải làm sao bây giờ?

Jessica cố nén nội tâm cảm động, để mình mau chóng tỉnh táo lại.

Lại nhìn thiếu niên không lớn hơn nàng đang đứng trước mặt, mặt đầy hạo nhiên chính khí, trên thân phảng phất tỏa ra thần quang, phá lệ sáng chói loá mắt.

Hình tượng Lâm Bắc Phàm trong lòng nàng là quang huy chính đại, cơ hồ ngang bằng với thánh Jesus.

Jessica trân trọng nhận lấy thẻ.

“Cảm tạ đại sư xem trọng, ta nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng!”

Jessica kiên định nói: “Chờ ta báo thù xong, ta nhất định sẽ trở về, giống thị nữ thân cận phụng dưỡng bên người ngài!”

Được gọi mấy tiếng đại sư, Lâm Bắc Phàm cảm thấy hơi không dễ chịu, dù sao trong lòng hắn, đại sư cơ bản là kẻ lừa đảo đầu đường, gọi mấy tiếng còn sáng khoái, nhưng gọi nhiều lại khiến hắn khó chịu cực kỳ.

Thế là hắn cải chính: “Đừng gọi ta là đại sư, gọi ta Lâm Bắc Phàm hoặc Lâm tiên sinh là được.”

Jessica vụng trộm liếc nhìn Lâm Bắc Phàm, sắc mặt ửng đỏ, nhỏ giọng nói: “Tôn ti khác biệt, lễ không thể bỏ. Gọi thẳng tính danh hoặc là gọi Lâm tiên sinh đều không đủ tôn trọng. Bằng không ta liền gọi người một tiếng... Chủ nhân!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chủ nhân?

Thật là một từ ngữ khiến người ta mơ tưởng viễn vông!

Lâm Bắc Phàm nhìn ánh mắt Jessica, lập tức bất đồng.

Thật tốt, ta xem người là thuộc hạ, người lại muốn gọi ta?

Tuy ta sinh ra đã có gương mặt thịnh thế mỹ nhân, là một người vừa biết quan tâm lại thiện lương, có của nhiều tiền lại hào phóng, máu chót nhất là ta còn có siêu năng lực, có thể thỏa mãn tất cả mọi huyễn tưởng của nữ nhân! Nhưng ta là người đã có lão bà!

Lại nhìn đầu Jessica, cơ hồ sắp rũ xuống tới bộ ngực đầy đặn.

“Người vẫn nên gọi ta là đại sư đi.”

Lâm Bắc Phàm tặng hắng một cái.

“A, vậy được.”

Jessica có chút thất vọng.

Hai người thương lượng vấn đề liên quan tới việc sử dụng khoản tiền này, Jessica muốn qua Mỹ phát triển, bởi vì nàng tương đối quen thuộc quy tắc

và hoàn cảnh thương nghiệp ở phương Tây, ở trong hoàn cảnh như vậy nàng mới có thể như cá gặp nước, bên Châu Âu là không thể quay về, chỉ có thể tới Mỹ.

Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy như vậy là tốt nhất.

Bởi vì sản nghiệp của hắn sẽ càng lúc càng lớn mạnh, sẽ kiếm được nhiều tiền hơn, về sau sớm muộn gì cũng phải ra nước ngoài.

Nhưng hiện nay với hắn, nước ngoài vẫn là một nơi rất xa lạ, không quen cuộc sống nơi đó sẽ không dễ hoạt động.

Bây giờ đã có Jessica, vừa vặn có thể sớm bày bố, vì tương lai của hắn mà trải bằng con đường.

Chương 288: Tiểu thuyết mạng hải ngoại bạo hồng! (4/25)

Trước khi chia tay, Lâm Bắc Phàm lớn tiếng cổ vũ: “Yên tâm mà đi, hành trình lần này sẽ bình yên vô sự, đến nước Mỹ người cũng sẽ đại triển hoành đồ, ta nhất định sẽ ở đứng sau ủng hộ người!”

Thông qua tuyến vận mệnh, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy được, hôm nay là nút thắt chết của Jessica, nhưng vì gặp gỡ hắn, nàng đã chuyển nguy thành an, từ đó vận mệnh tương liên, khí vận nhập thân, vạn ác bất xâm, tương lai chắc chắn sẽ phát như điều gặp gió.

Cho nên chuyến đi này sẽ vô cùng thuận lợi.

Nhận được sự cổ vũ của Lâm Bắc Phàm, Jessica cảm nhận được lực lượng lớn lao quán chú tự thân.

“Cảm tạ đại sư chỉ dẫn và ủng hộ! Ta nhất định sẽ mau chóng trở về!”

Jessica lưu luyến không rời.

Mặc dù mới ở chung chưa đến nửa giờ, nhưng vào thời điểm nàng cần nhất hắn đã xuất hiện, khiến Jessica nảy sinh tình cảm khó miêu tả với vị đại sư trẻ tuổi trước mặt này.

Nàng chỉ hy vọng bản thân có thể mau chóng báo thù rửa hận, sau đó trở lại bên cạnh đại sư.

Mời chào được nhân tài mỹ nữ tài chính, hơn nữa sau này nàng sẽ thành nhân tài quốc tế, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, tiếp tục tiến về cao ốc Song Tử Tinh.

Bởi vì một trợ thủ khác của hắn là Hà Sâm có tiền triển mới, muốn báo cáo công tác với hắn.

Lâm Bắc Phàm cũng rất muốn biết đến cùng hắn ta có tiền triển gì mới gì, trong điện thoại, hắn ta thần thần bí bí không chịu nói, nhất định phải báo cáo trước mặt.

Nhưng Lâm Bắc Phàm có thể khẳng định, đó nhất định là một tin tức cực kỳ tốt.

Bởi vì thông qua “quan vận” và “tài vận” trên người hắn ta Lâm Bắc Phàm có thể nhìn ra được, hắn ta chuẩn bị thăng quan phát tài.

Quen việc dễ làm đi tới văn phòng Hà Sâm, lúc này Hà Sâm đang phê duyệt tài liệu văn bản, tuy hắn ta còn trẻ nhưng đã nuôi ra một luồng khí thế cường đại, cũng coi như là quyền cao chức trọng.

Ngược lại là Lâm Bắc Phàm, hắn nắm giữ số lớn tài nguyên và tài chính, thế mà cả ngày cứ cà lơ phơ không làm việc đảng hoàng, nhàn vân đã hạc, nhưng như vậy lại khiến đám người sinh ra mấy phần thân cận.

“Boss đến rồi, ở đây còn có một phần văn bản tài liệu, chờ ta xử lý xong lại báo cáo công tác với ngài!”

“Người cứ bận việc của người, không cần phải để ý đến ta.”

Lâm Bắc Phàm thuận miệng nói một câu, sau đó lấy một chiếc gậy ra tiếp tục đùa mèo.

Rốt cục cũng xử lý xong văn bản tài liệu, Hà Sâm để nhân viên mang hai chiếc laptop vào, sau đó mở ra ngay trước mặt Lâm Bắc Phàm, vừa gấp gấp vừa thần bí nói: “Ta cho người xem thứ tốt, đây là thành quả mới nhất của

công ty chúng ta! Hà Sâm thuần thực thao tác, có điều hắn ta đăng nhập không phải website bản quốc, mà là ngoại quốc, tất cả đều là tiếng Anh.

Sau đó, xem lướt qua rất nhiều danh mục, hắn ta nhấn chọn một website.

Tên trang web này cũng là tiếng Anh, nhưng khi phiên dịch thành tiếng Trung, nó chính là “Hồng Đậu Trung Văn”.

Trang chính website có nhiều giao diện rất giống Hồng Đậu Trung Văn trong nước, nhưng nội dung hơi ít, chỉ có mười mấy quyển sách, tất cả đều là thần thư trên bảng xếp hạng, tên truyện cũng biến thành tên tiếng Anh.

“Tiểu tử ngươi lại có thể chơi ra một Hồng Đậu Trung Văn hải ngoại, quá tuyệt!”

Lâm Bắc Phàm không nhịn được mở miệng nói.

“Mẫu chốt không phải cái này, ngươi nhìn thành tích của Hồng Đậu Trung Văn bản hải ngoại đi!”

Hà Sâm có chút kích động ấn mở một quyển thần thư trong đó, sau đó tiến vào trang đầu thần thư. Thiết kế của Hồng Đậu Trung Văn Hải bản hải ngoại nhất mạch tương thừa, cho nên Lâm Bắc Phàm xem rất dễ dàng.

Quyển sách này gọi là 《Đấu Phá Thương Khung》, thành tích trong nước đã nghịch thiên, gần bằng với 《Trù Thần》.

Bây giờ phiên dịch sang tiếng Anh, đồ bộ hải ngoại, thành tích vẫn nghịch thiên như cũ.

Còn có bảng khen thưởng phía ngoài cùng bên phải, từ trên nhìn xuống thuần một sắc minh chủ(1), chỉnh tề như một, không ngoài dự tính!

(1) Minh chủ: phải donate lên một con số nhất định mới có thể trở thành Minh Chủ. Có thể hiểu nôm na là đã donate rất nhiều tiền.

Tổng khen thưởng đã vượt qua 10 vạn, hơn nữa còn là đô-la mỹ!

Lại nhìn khu bình luận phía dưới, lúc này thảo luận cực kỳ lửa nóng.

“Từ địa cầu xuyên việt đến dị thể tràn ngập đầu khí? Sáng ý max điểm, ta thích nhất đầu khí!”

“Quá đẹp, cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy tiểu thuyết nhiệt huyết sôi sục như vậy! Nhất là Tiêu Viêm đùa lửa, các loại các dạng đại chiêu khiến cảm xúc ta bành trướng! Nếu ta cũng có dị hỏa thật là tốt biết bao!”

“Thích nhất nam chính trong tiểu thuyết, tuy tuổi còn trẻ nhưng ý chí kiên định vĩnh viễn không buông bỏ, hẳn chính là thần tượng của ta!”

“Nhất là thời điểm nhìn thấy nam chính hư thể, khiến máu huyết ta sôi trào, lập tức khen thưởng biểu thị kính ý!”

“Ta là người nghèo, khen thưởng không nổi, chỉ có thể điểm phiếu đề cử!”

“Đừng tiếp tục thảo luận những cái này, chúng ta hẳn là nên liên thủ lại thúc chương! Tác giả đổi mới quá chậm, đám đồng bạn chờ chương đã thương tích đầy mình!”

“Không nên thúc tác giả, hẳn phải thúc tổ phiên dịch, bọn hẳn phiên dịch quá chậm.

Tác giả đã đổi mới hơn 200 vạn chữ, cao trào cũng xuất hiện mấy lần, kết quả ngay cả ước hẹn ba năm bọn hẳn còn chưa làm xong!”

“Đúng! Thúc canh! Thúc tổ phiên dịch...”

Nhìn đến đây, Lâm Bắc Phàm cũng hiểu được sơ bộ vì sao Hà Sơn kinh hỉ.

Kỳ thực chuyện này xuất hiện cũng không có gì bất ngờ, ở kiếp trước, văn học mạng cũng từng thông qua tổ phiên dịch lưu truyền sang nước ngoài.

Bởi vì trong đó trang bức đánh mặt, hậu cung ngựa giống, điên cuồng thăng cấp, tình tiết giả heo ăn thịt hổ... đều được xây dựng từ những huyền tưởng chân thật nhất trong nội tâm mỗi người, bây giờ có nhiều điểm sáng như xuất hiện trong tiểu thuyết, thỏa mãn nhu cầu của mọi người, tất nhiên chuyện nó cấp tốc dẫn bạo cũng không ngoài dự đoán.

Rất nhiều thanh niên ngoại quốc mê luyện tiểu thuyết mạng, ưa thích không thể tự kiềm chế.

Nghe nói còn có thể khiến một người hít thuốc phiện từ bỏ thuốc phiện.

Những thứ này giải thích rõ tiền cảnh thị trường văn học mạng bao la đến mức nào.

Lúc đầu, Lâm Bắc Phàm còn tính đợi Hồng Đậu Trung Văn đứng vững gót chân trong nước, đợi khi sản nghiệp văn học mạng thành thực rồi mới mở rộng sang hải ngoại.

Kết quả Hà Sâm đã làm trước hẵn, thành tích cũng không tệ lắm.

“Kỳ thực, lúc đầu ta chỉ ôm tâm lý thử một lần, sau đó mời mấy chục người phiên dịch, phiên dịch mấy quyển tiểu thuyết nổi tiếng nhất hiện tại của website chúng ta, kết quả thật sự rất được mọi người hoan nghênh!”

Hà Sâm mặt mày hớn hờ nói: “Cho nên trước tiên ta thí nghiệm tại Mỹ, tạo ra một Hồng Đậu Trung Văn phiên bản hải ngoại, phiên dịch tất cả tiểu thuyết hấp dẫn của chúng ta để người nước ngoài đọc thử, kết quả vậy mà thật sự thành công! Hiện tại, lượng điểm kích Hồng Đậu Trung Văn bản hải ngoại đã đạt đến 1000 vạn, nhân số đăng kí đạt tới 300 vạn, hơn nữa hai số liệu còn đang nhanh chóng tăng trưởng! Nếu như chúng ta có thể phiên dịch càng nhiều tiểu thuyết hơn, nội dung phong phú hơn, như vậy chắc chắn lưu lượng sẽ tăng mạnh!”

Hà Sâm thao thao bất tuyệt nói: “Mặt khác, chúng ta không chỉ có thể làm ở nước Mỹ mà còn có thể đồng bộ ở các quốc gia khác! Chẳng hạn như thị trường Châu Âu, thị trường Nhật Bản... Chỉ cần chiếm lĩnh được những thị trường lớn này, khuếch trương tầm ảnh hưởng của chúng ta, tuyên bố và phổ biến tiểu thuyết của chúng ta với toàn thế giới, như vậy giá trị bản quyền của tiểu thuyết sẽ tăng trưởng theo cấp số nhân! Sau khi IP được tiến hành khai phát, như vậy thu nhập sẽ cuồn cuộn mà đến, đây tuyệt đối là món lãi kếp sù!

“Khi thời cơ chín muồi, chúng ta còn có thể mở trang web để tác giả đăng kí, để bọn hẵn viết tiểu thuyết, viết tiểu thuyết văn hóa bản thổ được hoan

nghe nhất ở nơi bọn hắn sống, sau đó tiếp tục tiến hành khai phát IP giải trí...

Ánh mắt Hà Sâm lóe sáng, hai tay mở ra ôm toàn thế giới: “Cho đến lúc đó, chúng ta sẽ chế tạo ra đế quốc thu phát nội dung văn hóa siêu cấp bao trùm toàn cầu, trải rộng nhiều loại ngành nghề! Có khả năng giá trị sẽ vượt qua vạn ức!”

Chương 289: Người nhà Vũ Thiên Mị đến! (5/25)

Lâm Bắc Phàm cũng bị viễn cảnh hắn ta vẽ ra cổ vũ, vô cùng phấn chấn.

“Hiện nay thị trường ở nước ngoài vẫn là một mảnh biển xanh, nếu chúng ta có thể chiếm lĩnh, sẽ tạo ra lợi ích cực lớn đối với sự phát triển của Hồng Đâu Trung Văn.”

Lâm Bắc Phàm nói: “Hơn nữa, chúng ta không thể chỉ giới hạn trong tiểu thuyết mạng, chúng ta có thể phát triển thêm một chút sản phẩm văn hóa, tỷ như manga, đồng thoại..., nhiều loại nhiều kiểu. Chúng ta làm nội dung cung cấp thương nghiệp, không chỉ giới hạn trong văn tự.

Như vậy, chúng ta có thể làm lớn chiếc bánh ngọt này, không cần lo không kiếm được tiền!”

Lâm Bắc Phàm nhớ tới hai thương hiệu manga siêu cấp 《Marvel》 và 《Vũ trụ DC》, thời điểm nó được cải biên thành điện ảnh, được đưa lên rạp chiếu đã cấp tốc quét sạch toàn cầu, điên cuồng cuốn lấy hơn 100 ức đô la mỹ.

Cho dù chỉ là mang lên rạp chiếu phim, mang lên màn ảnh nhỏ cũng có thể.

Nói thí dụ như một vài bộ manga kinh điển được cải biên thành anime, sau đó lại tiến hành khai phát sản phẩm xung quanh, ích lợi hoàn toàn không chỉ là điện ảnh.

“Ý kiến hay!”

Ánh mắt Hà Sâm sáng lên.

Nghe được lời Lâm Bắc Phàm nói, trong lòng hắn ta lập tức xuất hiện vô số ý tưởng hay.

Hắn ta dự định từng bước từng bước áp dụng, cuối cùng sáng tạo một đế quốc thu phát nội dung đi khắp toàn thế giới!

“Chỉ có điều, thị trường vô cùng lớn, viễn cảnh cũng rất tốt đẹp, nhưng trước mắt website chúng ta không có nhiều tiền...” Hà Sâm ngưng ngưng cười ha hả, nhìn Lâm Bắc Phàm, sau đó đong đưa đầu ngón tay: “Boss, người có thể tiếp tế thêm một chút không? Nghe nói trong tay người còn 200 ức, vừa vặn có thể dùng để dựng nền tảng trên toàn thế giới, công thành đoạt đất, chiếm lĩnh thị trường!”

Tuy rằng Hồng Đậu Trung Văn đã được định giá vượt quá 100 ức, nhưng đó cũng chỉ là định giá, không thể tính là tiền thật, kỳ thực giá trị thực tế không đến 50 ức, tiền bạc vô cùng có hạn.

Mà muốn hoàn thành đại kế công chiếm toàn thế giới này, nhất định phải có lượng lớn vốn ủng hộ.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, nói: “Người muốn một bước, ta vừa mới tiêu xong 200 ức, trong tay không có tiền.”

Hà Dược có vẻ hơi thất vọng, không phải hắn ta chưa từng nghĩ tới chuyện vay ngân hàng để giải quyết vấn đề.

Nhưng lấy tài sản của công ty, số tiền hắn ta có thể vay từ ngân hàng cũng có hạn, vốn chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Dù cho không có tiền, Lâm Bắc Phàm vẫn bảo trì bình tĩnh.

Hắn lấy điện thoại di động ra gọi cho Bạch Thanh Tuyết: “Lão bà, 200 ức ta đã lấy đi đầu tư, hiện tại lại không còn tiền. Thế nhưng đúng lúc ta có hạng mục mới, muốn xin nàng chút tiền.”

“Được thôi, lão công, chàng muốn bao nhiêu? Đợi lát nữa ta để tài vụ gửi tiền tới!”

Bạch Thanh Tuyết trả lời rất thẳng thắn.

Lâm Bắc Phàm nhìn Hà Sâm đang ngây người như phỗng, hỏi: “Chúng ta áp dụng kế hoạch này, đại khái cần bao nhiêu tiền?”

Hà Sâm kịp phản ứng nói: “Trước mắt, chúng ta chủ yếu khai phát thị trường nước Mỹ, thị trường Châu Âu và thị trường Nhật Bản, dựng lên Hồng Đâu Trung Văn tại ba thị trường lớn này, sau đó tiến hành tuyên truyền mở rộng còn có thuê tổ phiên dịch... Mở thị trường, đại khái cần 80 ức tệ.”

“Chỉ 80 ức thôi sao, vậy góp thêm cho đủ 100 ức.”

Hà Sâm: “...”

Thế là, Lâm Bắc Phàm nói với người bên kia điện thoại: “Lão bà, không nhiều lắm, đại khái là 100 ức.”

“Đúng là không nhiều... Ta gửi tiền vào tài khoản của chàng sao?”

“Không phải, gửi tới tài khoản của Hồng Đâu Trung Văn, chúng ta muốn mở rộng nghiệp vụ ra nước ngoài, rất cần kinh phí tiếp viện.”

“Được, chờ một lát ta sẽ gửi tiền qua.”

Sau đó, điện thoại cúp máy.

Hà Sâm ở bên cạnh nghe đến mồ hôi đầm đìa.

Hai phu thê nhà này giao lưu thật dọa người, động một chút là hơn 100 ức, trái tim nhỏ của hắn ta đập thành thạch, có chút không chịu nổi.

“Được rồi, vấn đề tiền đã được giải quyết, người yên tâm lớn gan mà dùng, cứ áp dụng dựa theo ý nghĩ trong lòng người, nếu không đủ tiền lại tìm ta.”

Lâm Bắc Phàm khích lệ nói.

“Boss, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

Hà Sâm vô cùng hưng phấn.

Có 100 ức rót vào, rót cục hấn ta cũng có thể bước ra biên giới, đại triển hoành đồ.

Sân khấu của hấn ta là toàn thế giới!

Hai người lại trao đổi đề xuất phát triển trang web văn học một lát, sau đó Lâm Bắc Phàm mới khoan thai rời đi.

Hôm nay thu hoạch được một nhân tài, Hồng Đậu Trung Văn lại có kỳ ngộ phát triển mới, Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ, đang chuẩn bị ra ngoài đi dạo, nhất là đi Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Bộ điện ảnh mới 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 《 Old Boy 》 đều đã được duyệt, đoàn làm phim cũng đã được xây dựng xong, chuẩn bị bắt đầu casting diễn viên và chiêu thương, vô cùng náo nhiệt bận rộn.

Cho nên, Lâm Bắc Phàm thực sự nhân nhàm chán quyết định đến xem náo nhiệt một chút.

Kết quả còn chưa vào cửa đã nhìn thấy mấy vị ăn mặc hoa lệ bị bảo tiêu của Bạch Thanh Tuyết đuổi ra ngoài, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Khi nhìn vào trong cửa, sắc mặt hai nàng Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị cũng rất khó coi.

Nhất là Vũ Thiên Mị, mặt nàng tái nhợt mất đi huyết sắc, đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm thấy nàng bất lực như thế.

Giống như tiểu nữ hài cần chỗ dựa.

Một bên, Bạch Thanh Tuyết đang ôn nhu an ủi, sau đó hai người đi vào văn phòng, khóa cửa lại.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Lâm Bắc Phàm từ phía sau vờ vờ một vị đồng chí đang xem náo nhiệt.

“Tài thần... A, hóa ra là Lâm tiên sinh, có chuyện gì cần ta ra sức vì ngươi? Cực kỳ vui lòng!”

Đồng chí kia vô cùng không biết xấu hổ vuốt mông ngựa.

Lâm Bắc Phàm chỉ mấy người vừa bị đuổi ra, lại chỉ chỉ văn phòng đóng cửa, hỏi: “Đám người này là ai? Vừa mới xảy ra chuyện gì? Vì sao sắc mặt lão bà ta và Thiên Mị đều khó coi như vậy?”

Vị đồng chí kia len lén dò xét chung quanh, sau đó nhỏ giọng nói: “Lâm tiên sinh, ta cho ngươi biết, nhưng ngươi tuyệt đối không được nói là ta nói. Nếu để hai vị lão tổng biết, ta chịu không nổi.”

“Yên tâm, ta cam đoan không nói.”

Lâm Bắc Phàm cũng nhỏ giọng nói.

Hai người tìm một chỗ không người, vị đồng chí kia nói ra: “Kỳ thực, hẳn đám người vừa rồi kia cũng được tính là người thân của Vũ tổng, chẳng qua dường như quan hệ không được tốt lắm, hơn nữa bọn họ vô cùng quá đáng. Hiện tại, mấy bộ điện ảnh của chúng ta đang chiêu thương, những người kia tìm đến Vũ tổng, muốn đi cửa sau, miễn phí sắp xếp sản phẩm của xí nghiệp bọn họ vào bộ phim.”

“Mặt khác, bọn chúng còn muốn xếp hai diễn viên làm nhân vật chính, nhưng Vũ tổng không đồng ý, song phương rùm beng, ngôn từ vô cùng kịch liệt.”

Vị đồng chí này tức giận bất bình nói: “Ta chưa từng gặp qua người nào lớn lối như vậy! Muốn miễn phí lấy đi vị trí quảng cáo của chúng ta, còn muốn xếp người bọn họ làm diễn viên chính, vênh mặt hát hàm sai khiến, giống như bọn họ nói chuyện gì, Vũ tổng nhất định phải nghe theo. Cũng không biết cuối cùng bọn họ nói gì, sắc mặt Vũ tổng bỗng nhiên trắng bệch khó coi, may mắn Bạch tổng kịp thời đuổi tới, đuổi bọn họ ra ngoài! Bằng không ngay cả ta cũng nhin không được muốn động thủ!”

Chương 290: Không ai có thể bắt nạt ngươi, ta cũng không được! (6/25)

“Hóa ra là vậy...” Lâm Bắc Phàm suy nghĩ.

Nhớ lại trước kia, hình như yêu tinh Vũ Thiên Mị này chưa từng nhắc đến việc trong nhà, cứ như nó hoàn toàn không tồn tại vậy.

Có một lần ăn Tết, hai phu thê Lâm Bắc Phàm đều quay về mừng năm mới, kết quả Vũ Thiên Mị lựa chọn ở lại, vẻ mặt buồn bã, rõ ràng không muốn quay về.

Có một lần, hần không nhịn được hỏi chuyện trong nhà Vũ Thiên Mị, bị lão bà hần ngăn lại không cho hỏi, cuối cùng cũng bỏ qua.

Đủ loại dấu hiệu cho thấy, quan hệ của Vũ Thiên Mị với gia đình không tốt.

Còn là môi quan hệ đóng băng đến cực điểm, tình cảnh như nước với lửa.

Lâm Bắc Phàm hơi tự trách, ngày thường đúng là hần quá ít quan tâm chuyện về Vũ Thiên Mị.

Một nữ hài thoát nhìn không tim không phổi, rất thẳng thắn, thế nhưng trong lòng cũng có chuyện cũ thương tâm.

“Có phải đám người kia khiến người ta rất chán ghét không? Dám chọc Vũ tổng của chúng ta tức giận?”

Đồng chí rất kích động nói: “Thật sự rất đáng ghét, ta thật hận không thể tát vào cái miệng rộng của hần ta! Đáng tiếc đám người kia có đáng ghét cũng là người thân của Vũ tổng, mấy người hợp sức bắt nạt Vũ tổng yếu đuối, nhưng chúng ta là người ngoài, thật sự không tiện nhúng tay vào.”

Càng nói càng bất đắc dĩ, quan thanh liêm cũng khó dứt bỏ việc nhà, huống chi đám phàm phu tục tử như bọn họ?

“Thế này đi, nếu sau này bọn họ lại đến, ngươi cứ gọi điện cho ta biết. Bọn họ dám bắt nạt Thiên Mị, ta cũng dám bắt nạt bọn họ!” Lâm Bắc Phàm lạnh lùng nói.

“Được!” Đồng chí kia hưng phấn trả lời.

Bản thân không thể ra tay, nhưng người trước mắt mà ra tay sẽ có trò hay để nhìn.

Vừa làm loạn chưa được mấy ngày, Lâm Bắc Phàm còn tưởng đám người này sẽ yên tĩnh một thời gian, kết quả, nhân lúc Bạch Thanh Tuyết đến Ma Đô tham gia một diễn đàn quốc tế, bọn họ lại tới nơi này.

Tất cả có sáu người, hai người trung niên, hai người trẻ tuổi, còn có hai vệ sĩ.

Hai người trung niên này giống phu thê, vô cùng phúc hậu, ăn mặc rất cầu kì. Hai người trẻ tuổi là một nam một nữ, nhìn giống huynh muội, nhưng cử chỉ hơi lỗ mãng, không có lễ phép, khiến người ta vô cùng chán ghét.

“Các ngươi lập tức rút cho ta, nơi này không chào đón các ngươi! Nếu các ngươi không đi ta sẽ gọi bảo vệ!” Nhìn đám người không biết xấu hổ này lại đến, Vũ Thiên Mị nhẫn nhịn nói.

“Đi? Được thôi, thế nhưng sau khi chúng ta đi, chúng ta sẽ vạch trần chuyện của mẫu thân ngươi ra, xem ngươi còn sống thế nào!” Một thanh niên trong đám người ngông cuồng nói.

Sắc mặt Vũ Thiên Mị lại tái nhợt: “Các ngươi... Các ngươi cũng chỉ xứng chơi mấy thủ đoạn hèn hạ này!”

Thiếu niên rất đắc ý: “Đây không phải thủ đoạn, mà là mưu kế!”

“Thiên Mị tỷ, chúng ta không muốn nhắc lại việc trước kia, dù sao chúng ta cũng là người một nhà, nên giúp đỡ lẫn nhau! Thế nhưng những gì ngươi đang làm thật sự khiến chúng ta quá lạnh lòng, không phải chỉ muốn hai vai diễn sao? Cần gì nhỏ mọn như vậy, bây giờ ngươi là Tổng giám đốc Ảnh Nghiệp Tinh Quang, đây không phải chỉ là chuyện một câu nói sao?” Thiếu nữ tức giận bất bình nói, cứ như đây là chuyện đương nhiên. Vũ Thiên Mị không giúp đỡ là có lỗi với nàng ta.

Nam nhân trung niên khẽ nhíu mày: “Thiên Mị, ngươi thật sự quá đáng! Nói thế nào đi nữa chúng ta cũng là người một nhà, bây giờ ngươi phát đạt, ra tay giúp đệ đệ muội muội thì thế nào?”

“Đúng vậy! Dù gì Ảnh Nghiệp Tinh Quang cũng là của người khác, người có cố gắng nhiều hơn nữa thì có thể nhận được báo đáp gì? Còn không bằng giúp người nhà mình.” Nữ nhân trung niên dáng vẻ kịch cỡm nói: “Thuận tiện đưa sản phẩm của nhà chúng ta lên, dù sao bây giờ kinh tế đình trệ, làm ăn khó khăn, tiền quảng cáo lại đắt, coi như người bỏ một phần sức vì người nhà đi.”

“Người một nhà, người một nhà... Mở miệng ngậm miệng là người một nhà, trước kia các người có từng coi ta là người một nhà sao?”

Vũ Thiên Mị nổi giận bùng bùng, vô cùng kích động, chửi ầm lên: “Họ Vương kia, năm đó người bỏ vợ bỏ con, có từng nghĩ đến chúng ta là người một nhà?”

Sắc mặt nam nhân trung niên trở nên mất tự nhiên.

“Họ Tôn kia, năm đó là ai mạnh mẽ chia rẽ nhà ta, còn tuyên truyền khắp nơi rằng mẫu thân ta không biết tự kiềm chế? Rốt cuộc ai mới là người thật sự không biết kiềm chế, làm tiểu tam phá hoại gia đình người khác?”

Sắc mặt nữ nhân trung niên lập tức trở nên khó coi.

“Còn có hai đứa ranh con các người, tuổi còn nhỏ lại chỉ biết bắt nạt mẫu thân ta, không có giáo dục, không biết lễ nghĩa liêm sỉ, thật không biết hai cậu vậ nào lại sinh ra đám tạp chủng các người!”

Vũ Thiên Mị bùng nổ, hai người trẻ tuổi bị mắng tới sợ hãi lùi về phía sau.

Sắc mặt nam nhân trung niên lập tức trở nên u ám: “Câm miệng! Vũ Thiên Mị, nói thế nào ta cũng là phụ thân người, hai đứa nó là đệ đệ muội muội người, có ai lại mắng người thân như người không? Xem ra những năm qua người thật sự thiếu dạy dỗ, hôm nay người làm phụ thân là ta nhất định phải dạy dỗ người tử tế, để người biết cái gì là kính già yêu trẻ!”

Vũ Thiên Mị quật cường ngẩng đầu lên: “Ta họ Vũ, theo họ của mẫu thân ta, có liên quan gì đến người?”

“Người!” Nam nhân trung niên tức giận giơ tay lên.

“Phụ thân, mau đánh nàng! Nữ nhân này không nghe lời, đánh chết nàng!”

“Đánh thật mạnh!”

Hai người trẻ tuổi đứng bên cạnh rất kích động, âm thầm cổ vũ.

Ngay cả nữ nhân trung niên đang đứng bên cạnh cũng mơ hồ cảm thấy sáng khoái và cổ vũ.

Thế nhưng, mặt Vũ Thiên Mị không đổi sắc.

Thấy con gái không chịu khuất phục như thế, cuối cùng nam nhân trung niên cũng bị cảm tính che mờ lý trí, đánh mạnh xuống.

Kết quả, chỉ nghe thấy bịch một tiếng, nam nhân trung niên đột nhiên bay ra ngoài, đập vỡ giá sách thủy tinh. Thủy tinh vỡ tung tóe, lão cũng đầu rơi máu chảy, đau đớn thét to một tiếng.

“Phụ thân, ngươi sao thế?”

“Lão công, ngươi không sao chứ?”

Cả nhà Vương gia quá sợ hãi, lập tức chạy tới đỡ nam nhân trung niên dậy.

Phát hiện tình hình hơi kỳ lạ, Vũ Thiên Mị mở đôi mắt mỹ lệ ra, phát hiện tiểu nam nhân nhà nàng đang đứng trước mặt nàng, mới vừa thu chân phải về.

...

Theo hướng chân phải của hắn, nàng nhìn thấy lúc này, người phụ thân có quan hệ máu mủ của nàng đã đập lên giá sách cách đó bốn mét, giá sách thủy tinh vỡ nát, sách vở đập hết lên đầu lão, máu chảy ồ ạt, thoạt nhìn rất thảm.

“Tiểu nam nhân, ngươi...”

“Nghe nói ngươi bị người ta bắt nạt, ta rất bực bội, lập tức chạy đến bắt nạt hắn ta. Trong thiên hạ, không ai có thể bắt nạt ngươi, ta cũng không được!”

Lâm Bắc Phàm bá khí nói.

“Tiểu nam nhân, ngươi...”

Nhìn tiểu nam nhân trước mặt bảo vệ nàng như thế, như siêu anh hùng giẫm lên ngũ thải tường vân đến cứu nàng.

Vũ Thiên Mị có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lời đã đến bên môi lại nói không nên lời.

“Ngươi là ai? Đây là việc nhà chúng ta, dựa vào cái gì mà ngươi dám đánh phụ thân ta?” Thanh niên tức giận kêu to.

“Ngay cả ta là ai cũng không biết, đáng đánh!” Lâm Bắc Phàm lại đập một đập tới, tốc độ quá nhanh, tên thanh niên kia muốn tránh lại không tránh được, nổi gót phụ thân của hắn ta, cả người bị đá bay đập vào giá sách.

Sau đó, giá sách không chịu nổi gánh nặng, vỡ ra từng mảnh.

“A Thang, A Lai, cố chủ của các ngươi bị đánh, còn không nhanh đi dạy dỗ hắn!” Nữ nhân trung niên lớn tiếng nói.

“Vâng, Vương phu nhân!” Hai tên vệ sĩ lập tức xông tới.

Kết quả, vệ sĩ của Lâm Bắc Phàm cũng lao tới, hơn nữa số người nhiều hơn, thân thủ cũng tốt hơn, hai tên vệ sĩ chưa xuất sư đã chết, bị đánh đến mặt mũi bầm dập, nằm rạp trên đất không thể động đậy.

Lần này, cuối cùng hiện trường cũng đã yên tĩnh lại.

Chương 291: Một người một chân (7/25)

Lâm Bắc Phàm cầm cây gậy của bảo vệ, cười híp mắt đi về phía bốn người Vương gia.

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì?” Thấy vệ sĩ của mình bị chế phục, bốn người Vương gia hoảng sợ lùi lại.

“Không có gì, chỉ muốn dạy cho các người một bài học nhỏ.” Lâm Bắc Phàm cứng rắn kéo người thanh niên kia ra.

Người thanh niên kia có vẻ còn cao lớn cường tráng hơn Lâm Bắc Phàm một chút, kết quả hẳn ta hoàn toàn không ngăn Lâm Bắc Phàm được, bị xách ra như một con gà, sau đó bị ném mạnh trên đất.

“A a!”

Hắn ta hét thảm một tiếng, sau đó Lâm Bắc Phàm giờ gậy bảo an lên.

“Người muốn làm gì? Không được đánh nhi tử của ta!” Nữ nhân trung niên đột nhiên bùng phát sức lực, lao đến.

Kết quả, Lâm Bắc Phàm máu lạnh vô tình, một chân đạp nàng ta quay về.

Cây gậy nhanh chóng hạ xuống, chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng.

“A! Chân của ta!” Thanh niên lại lần nữa phát ra tiếng hét thảm, giọng nói vô cùng thê lương.

Hai tay của hắn ta ôm lấy đầu gối trái của mình, không ngừng lăn lộn trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch dữ tợn, nhìn vô cùng đau đớn.

“Con trai, con sao thế?”

“Ca!”

Đám người Vương gia nhào tới.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy thái muội trẻ tuổi này lại.

“Người... Người muốn làm gì? Mau buông ta ra! Nếu không ta sẽ kêu cứu!” Thiếu nữ nhanh trí, lập tức mở miệng nói.

Nhưng Lâm Bắc Phàm không nói lời nào, cười lạnh một tiếng, sau đó nặng nề vung cây gậy xuống.

Lại một tiếng răng rắc vang lên, thiếu nữ cũng bị gãy một chân.

“A!!!”

Tiếng kêu càng bén nhọn hơn, nàng ta ngã trên mặt đất điên cuồng lăn lộn, còn tệ hơn cả người thanh niên kia.

Trong khoảng thời gian ngắn đã ra tay độc ác với hai người thanh niên, đánh một gãy là gãy một chân, tình cảnh tàn bạo tanh máu như vậy, dọa tất cả những người có mặt sợ hãi.

Không ai có thể nghĩ tới, ngày thường Lâm Bắc Phàm tuấn tú lịch sự, nhìn ai cũng ôn hòa, lúc ra tay lại điên cuồng như thế.

Thậm chí còn có thể nói là coi thường mạng sống, coi thường kỷ cương pháp luật.

“Nữ nhi của ta!”

“Người sao rồi?”

...

Nhị lão Vương gia lại nhào tới.

Thấy hai người đã bị gãy xương, bọn hắn vô cùng gấp gáp.

“Đến lượt hai kẻ cầm đầu các người.” Giải quyết tiểu yêu xong, Lâm Bắc Phàm lại giơ gậy bảo an lên, ra tay với lão yêu chân chính.

“Dừng! Cầu xin người dừng tay!”

“Chúng ta sai rồi!”

“Thiên Mị, nhanh bảo hắn dừng tay, chúng ta thật sự sai rồi!”

Nhị lão Vương gia cầu xin tha thứ, nhưng Lâm Bắc Phàm không quan tâm, lại hai tiếng rống rặc vang lên, hai người cậy già lên mặt tác yêu tác quái đều bị gãy chân.

“Ôi chao! Chân của ta, gãy mất...”

“Ai tới cứu ta...”

“Chúng ta thật sự sai rồi, xin hãy tha cho chúng ta một lần đi, ta không dám nữa!”

“Chúng ta đi ngay... Đi ngay bây giờ...”

Bốn người Vương gia nằm trên mặt đất kêu rên cầu xin tha thứ, hoàn toàn không có hình tượng.

Vũ Thiên Mị lạnh lùng liếc nhìn bốn người bọn họ, không nói một câu nào, nhưng trong lòng vô cùng sáng khoái.

Lâm Bắc Phàm vút cây gậy bảo an xuống, sau đó sai người thả hai tên vệ sĩ ra, nói: “Cút đi, về sau nơi này là cấm địa của các ngươi, các ngươi đến một lần ta sẽ đánh một lần! Hôm nay ta đánh gãy một chân của các ngươi, để các ngươi nhớ cho kỹ! Nếu còn có lần sau, trừng phạt gấp bội, đó không chỉ là vấn đề một chân nữa.”

“Được! Ta cút! Chúng ta lập tức cút!”

“Chúng ta cam đoan sau này không tới nữa!”

“Ngươi yên tâm, chúng ta nói được thì làm được!”

Bốn người Vương gia để hai tên vệ sĩ nhanh chóng đỡ bọn họ rời khỏi nơi này, một phút đồng hồ thậm chí là một giây đồng hồ cũng không muốn ở lại lâu hơn, bởi vì bọn họ sợ hãi bản thân sẽ không giữ được cái chân còn lại.

Quá tàn bạo, bọn họ sống hơn nửa đời người, hưởng thụ nhiều cơm ngon áo đẹp như vậy, nào phải chịu khổ như thế?

Bây giờ chỉ nghĩ lại cũng thấy như ác mộng, cả đời bọn họ cũng không muốn nhớ lại ác mộng này.

Ngay lúc bọn họ đi ngang qua Lâm Bắc Phàm để tới cửa lớn, Lâm Bắc Phàm nhìn thoáng qua, bốn người sợ đến run rẩy.

Cuối cùng hiện trường cũng yên tĩnh lại, đám vệ sĩ cũng lui hết ra ngoài, hiện trường chỉ còn lại hai người Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Bây giờ trong lòng ngươi đã dễ chịu hơn chút nào chưa? Bọn họ có quan hệ huyết thống với ngươi, là ruột thịt của ngươi nên ngươi không thể ra tay, ta giúp ngươi giải quyết toàn bộ. Đối phó với loại người này, nhất định phải ác hơn bọn hắn, như vậy bọn hắn mới có thể nhớ kỹ, mới biết sợ!”

Vũ Thiên Mị duyên dáng yêu kiều đứng nơi đó, nhìn hắn chằm chằm, trong đôi mắt ngân ngấn nước mắt, vẻ mặt nhu tình như nước.

Sau đó nàng đột nhiên nhào tới ôm lấy Lâm Bắc Phàm, cơ thể dính chặt lấy nhau...

Nàng nhỏ giọng nỉ non bên tai hắn: “Tiểu nam nhân, vừa rồi trông ngươi rất đẹp trai, cũng rất ngốc! Rõ ràng có rất nhiều cách để đối phó với bọn họ, sao ngươi cứ phải tự mình ra tay tạo rắc rối chứ?”

Đúng là có rất nhiều cách để đối phó với loại người này, cách đơn giản nhất là ra lệnh cho bảo vệ đuổi bọn họ ra ngoài.

Hoặc là để người khác ra tay, như vậy bản thân sẽ không sao.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm vẫn cứ lựa chọn cách giải quyết tàn bạo nhất, rắc rối nhất, đó là kéo cả bản thân vào. Nàng biết tất cả là vì nàng, vì xả giận giúp nàng, nàng thấy cảm động, nhưng cũng rất lo lắng cho tiểu nam nhân này.

“Bởi vì chỉ có cách này là thoải mái nhất, hơn nữa có lực chấn nhiếp nhất!” Lâm Bắc Phàm siết chặt nắm đấm đắc ý nói: “Ta phát hiện, tự mình ra tay đánh người là thích nhất, cả người thoải mái. Sau này nếu bọn hắn còn dám tới, ta lại đánh gãy một chân của bọn hắn!”

“Bị người đánh gãy một chân, bọn hắn nào dám đến nữa?” Đôi mắt xinh đẹp của Vũ Thiên Mị tròn trĩnh, nói: “Ta hiểu đám người này nhất, bọn hắn chỉ là một đám hèn nhát, chỉ dám cứng rắn với ta và mẫu thân ta thôi, đừng

phải người khác cao hơn một bậc, bọn hấn lập tức cúi đầu khom lưng, còn không bằng con chó!”

“Chẳng qua bọn hấn lại rất giỏi gây chuyện thị phi, giờ mảnh khóc bản thủ, ta sợ bọn hấn sẽ âm thầm thông qua các thủ đoạn khác để làm phiền người, vậy người sẽ gặp rắc rối.” Trong lòng Vũ Thiên Mị rất lo lắng.

Sau đó, nhìn dáng vẻ không thềm đề ý của Lâm Bắc Phàm, nàng lại giận không chỗ trút: “Đều tại người! Sao vừa rồi người lại xúc động như vậy! Vì sao người không khống chế cảm xúc một chút? Đây không phải là việc nhà người...”

“Chuyện của người cũng là chuyện của ta! Thiên vương lão tử cũng không được bắt nạt người!” Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói.

“Tiểu nam nhân, người thật bá đạo!” Vũ Thiên Mị vừa tức vừa cảm động.

Mụ mụ, ta đã tìm được nam nhân yêu ta!

Ngài ở thiên đường có thể yên nghỉ!

Ta sẽ sống thật vui vẻ!

Nhìn khuôn mặt tuấn dật gằn trong gang tấc, ánh mắt Vũ Thiên Mị trở nên mê ly, ngạo kiều nói: “Hôm nay tâm trạng ta không tốt, không muốn làm việc nữa! Tiểu nam nhân của ta, bây giờ ta ra lệnh cho người lập tức đưa ta về, làm một bàn đồ ăn ngon cho ta. Ta muốn ăn đồ ăn ngon nhất, uống rượu ngon nhất, ta muốn hưởng thụ đãi ngộ của nữ vương!”

“Vâng, nữ vương điện hạ!” Lâm Bắc Phàm thân sĩ hành lễ.

Vũ Thiên Mị ưu nhã đưa tay tới: “Đi thôi!”

Chương 292: Vũ Thiên Mị làm đà điều! (8/25)

Thế là, lần đầu tiên trong cuộc đời, Vũ Thiên Mị bỏ làm.

Lên xe của Lâm Bắc Phàm quay về biệt thự, Lâm Bắc Phàm lập tức sơ chế nguyên liệu nấu ăn bắt đầu nấu nướng. Vẫn như trước đây, Vũ Thiên Mị

phụ trách làm những việc lặt vặt như rửa rau, những chuyện khác giao hết cho Lâm Bắc Phàm.

Hai người phối hợp vô cùng ăn ý.

Vì đỡ dành Vũ Thiên Mị đang cảm thấy không vui, Lâm Bắc Phàm thi triển 18 loại võ nghệ.

Sau một tiếng, cuối cùng cũng đại công cáo thành.

Nhìn bàn ăn phong phú, Vũ Thiên Mị hít một hơi thật sâu, say mê nói: “Thật là thơm! Người đứng là nam nhân tốt của gia đình! Bây giờ chúng ta có thể ăn chưa?”

Nàng không nhịn được liếm bờ môi quyến rũ.

“Chờ chút, còn thiếu mỹ tửu!”

Lâm Bắc Phàm cười nói, sau đó lấy một bình rượu vang quý giá trong biệt thự ra, lĩnh vực tự nhiên khởi động, đủ loại trận pháp cỡ nhỏ hòa vào trong đó, còn có sinh thể dày đặc khiến mỹ tửu lên men, mùi hương càng thêm ngọt ngào.

Lúc đi từ trên lầu xuống, hắn phát hiện bầu không khí trong phòng khách đã thay đổi.

Lúc đầu còn sáng ngời, bây giờ nó đã trở nên mờ ảo kiêu diễm, còn có âm nhạc chậm rãi du dương vang lên. Vũ Thiên Mị đứng trong ánh đèn chập chờn và âm nhạc mê ly càng thêm mỹ lệ rung động lòng người.

“Khung cảnh này thế nào? Ta vừa bỏ trí đó!” Vũ Thiên Mị rất đắc ý khoe khoang.

“Thật lợi hại! Ta vẫn không biết trong phòng còn có thể trang trí thành thế này!” Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái lên.

“Đương nhiên người không biết, tất cả đều do ta vụng trộm trang trí, chỉ vì ngày hôm nay!” Vũ Thiên Mị nói nhỏ, khuôn mặt đỏ hồng nhìn rất kiêu diễm.

Tim Lâm Bắc Phàm lơ mắt mấy nhịp, có xung động muốn hóa sói.

Vì loại trừ suy nghĩ linh tinh, Lâm Bắc Phàm mở bình ra, một mùi thơm thuần tinh tế lập tức tỏa ra.

Vũ Thiên Mị hít sâu một hơi, nói: “Đồ ăn thơm, rượu càng thơm hơn! Nếu Tử Nhi muội muội biết người còn cất giấu rượu ngon như vậy không cho nàng uống, chắc chắn nàng sẽ liều mạng với người!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, sau đó tự mình rót nửa ly cho Vũ Thiên Mị.

Cũng rót nửa ly cho mình.

“Chờ chút, chúng ta uống rượu giao bôi đi, như kiểu mà ngày thường người và nữ vương đại nhân vẫn chơi!” Vũ Thiên Mị đột nhiên nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Nếu người không uống, ta sẽ tiếp tục tức giận, người liệu mà làm!” Vũ Thiên Mị uy hiếp.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thế là, hai người uống một ly rượu giao bôi, cảm giác như đang bái đường thành thân vậy.

Sau khi uống hết một ly rượu, sắc mặt của Vũ Thiên Mị càng hồng nhuận, đôi mắt to chớp chớp, trong lòng rất đặc ý.

Giờ khắc này, Vũ Thiên Mị như một tiểu nữ hài được thưởng một món đồ chơi.

“Bây giờ chúng ta ăn thôi!”

Thế là hai người bắt đầu cầm đũa.

Vũ Thiên Mị ăn rất vui vẻ, ngày thường nàng phải chú ý khống chế cân nặng, mỗi món chỉ ăn một miếng nhỏ, bây giờ nàng như đã buông bỏ gánh nặng tâm lý, mỗi món đều ăn thêm mấy miếng.

Hơn nữa, thỉnh thoảng nàng còn chơi trò uống rượu giao bôi với Lâm Bắc Phàm.

Cuối cùng, đồ ăn trên bàn gần như bị dọn sạch, hai bình rượu vang cũng đã thấy đáy.

Hôm nay, Vũ Thiên Mị ăn rất nhiều, cũng uống rất nhiều, có lẽ trong lòng có tâm sự, vì vậy nàng chìm đắm trong men rượu, thoạt nhìn hơi mơ màng hỗn loạn, đứng cũng không vững, như một mỹ nhân say rượu.

Sau đó, nàng đột nhiên nhào vào người Lâm Bắc Phàm, thổ khí như lan nói: “Tiểu nam nhân của ta, hôm nay ta có đẹp không?”

“Đẹp, không chỉ hôm nay đẹp, ngày nào người cũng đẹp!” Kết hôn hơn một năm, Lâm Bắc Phàm không còn là gà mờ tình trường, mấy lời ca ngợi cũng là hạ bút thành văn, nhưng cũng nói đúng với suy nghĩ trong lòng của hắn.

“Ha ha, thật không?” Vũ Thiên Mị lại gần hơn chút, “Vậy chàng có muốn lấy được ta không?”

Trái tim Lâm Bắc Phàm lỡ mất một nhịp.

Nhìn Vũ Thiên Mị còn kiều diễm hơn hoa, dưới ánh đèn chập chờn mờ ảo, nàng quyến rũ động lòng người như thế, một ngọn tà hỏa lập tức bốc lên từ đáy lòng, càng ngày càng nghiêm trọng.

“Đừng nói đùa như thế! Ta đã kết hôn, lão bà ta còn là bạn thân của người!” Lâm Bắc Phàm nói lời chính nghĩa.

Vũ Thiên Mị lập tức kề sát đầu nhỏ vào ngực Lâm Bắc Phàm, sau đó cười khanh khách lên tiếng: “Lừa người! Thật ra trong lòng chàng cũng muốn có được ta! Chàng vẫn luôn thích ta, lại ngại thế tục nên mới không dám nói ra!”

Vũ Thiên Mị dạng chân ngồi trên người Lâm Bắc Phàm, cặp đùi thon dài xinh đẹp kẹp chặt lấy eo của Lâm Bắc Phàm, hơi điên cuồng nói: “Tối hôm nay, chàng chỉ thuộc về ta, ta muốn chàng thật sự trở thành tiểu nam nhân của ta!”

Sau đó nàng điên cuồng ôm hôn. Động tác không hề thành thạo, nhưng lại rất mãnh liệt, có cảm giác như đang chơi liêu.

“Thiên Mị, ngươi say rồi, chúng ta không thể như vậy!” Lâm Bắc Phàm nói.

Vũ Thiên Mị dừng lại, ôm đầu Lâm Bắc Phàm đang gằn trong gang tấc, gằn từng chữ một: “Ta yêu chàng, ta chỉ muốn giao bản thân cho chàng! Nếu chàng ngăn cản ta, ta sẽ hận chàng cả đời! Sau đó... vĩnh viễn không gặp lại!”

Trái tim Lâm Bắc Phàm run lên.

Bởi vì hắn cảm nhận được quyết tâm tuyệt không chùn bước của Vũ Thiên Mị, đã nói ra chắc chắn sẽ làm được.

Hắn đau lòng đến mức không thể thở nổi! Lúc này, hắn cũng bắt đầu để ý đến nội tâm của mình, hắn yêu Vũ Thiên Mị, chỉ là lúc trước luôn trốn tránh, không dám đối mặt.

Nhưng bây giờ hắn đã hiểu rõ, đã yêu, vậy thì không kiêng dè gì nữa!

Hắn tuyệt không thể mất Vũ Thiên Mị!

Tuyệt đối không được!

“Tiểu nam nhân của ta, chúng ta hãy điên cuồng một đêm đi! Đêm nay, chàng chỉ thuộc về Vũ Thiên Mị ta!”

Vũ Thiên Mị nâng cằm của Lâm Bắc Phàm lên, sau đó hôn thật mạnh.

Lâm Bắc Phàm cũng bắt đầu nhiệt tình đáp lại.

Một đêm này, tinh thần âm đạm, rất nhiều đóa hoa đào nở rộ.

Ngày hôm sau, đến tận 9 giờ hai người mới tỉnh lại.

Vũ Thiên Mị thanh tỉnh nói: “Ta không thể làm chuyện có lỗi với nữ vương đại nhân, chúng ta cứ coi như hôm qua chưa từng xảy ra chuyện gì, ta vẫn

là ta, chàng là tiểu nam nhân của nữ vương đại nhân, được không?”

Lâm Bắc Phàm nổi giận: “Sao có thể coi như chưa từng xảy ra? Người đã là nữ nhân của ta, ta nhất định phải tốt với người cả đời!”

Trong lòng Vũ Thiên Mị cảm thấy rất ngọt ngào: “Tiểu nam nhân, biết trong lòng người có ta, thế là đã đủ, ta không yêu cầu quá xa vời.”

Lâm Bắc Phàm hạ quyết tâm: “Chuyện này ta sẽ tìm cơ hội thích hợp để thăng thấn với Thanh Tuyết. Hai người các nàng, ai ta cũng sẽ không buông tay. Lần này, ta nhất định phải làm vậy, dù có triệt để trở thành nam nhân cận bã!”

Vũ Thiên Mị gấp gáp: “Không nên, có thể giấu giếm bao lâu thì cứ giấu giếm bấy lâu! Ta đã rất xin lỗi nữ vương đại nhân, ta không muốn lại khiến nàng thương tâm nữa!”

Đối với việc này, Vũ Thiên Mị chỉ muốn làm đà điểu.

Chương 293: Chuyện cũ của Vũ Thiên Mị! (9/25)

“Tiểu nam nhân, chàng có muốn nghe chuyện nhà ta không?” Đột nhiên Vũ Thiên Mị hỏi.

“Đương nhiên, bây giờ nàng là nữ nhân của ta, chuyện của nàng cũng là chuyện của ta, mặc kệ đã xảy ra chuyện gì chúng ta cũng phải cùng đối mặt, ta chắc chắn sẽ không để người khác bắt nạt nàng!” Lâm Bắc Phàm ôm Vũ Thiên Mị thật chặt, nghiêm túc nói.

“Ta thích dáng vẻ dịu dàng bá đạo này của chàng, thật khiến ta mê luyến!”

Sau đó, Vũ Thiên Mị kể lại việc trong nhà nàng.

Nàng vốn có một gia đình rất mỹ mãn, có phụ mẫu yêu thương nàng, điều kiện gia đình cũng được coi là đầy đủ.

Nhưng một nữ nhân đột nhiên xuất hiện, phá hủy tất cả.

Nữ nhân này chính là thê tử đương nhiệm của phụ thân nàng.

Nữ nhân kia không chỉ có vẻ ngoài xinh đẹp, hơn nữa còn có thủ đoạn, rất biết cách khiến phụ nhân nàng vui vẻ, không lo ăn mặc.

Nhưng ả vẫn không vừa lòng, vì muốn hoàn toàn cướp lấy phụ thân nàng, hoặc nói đúng hơn là vì mưu đoạt gia sản của nàng, ả bày kế hãm hại mẫu thân nàng, bày ra tiết mục hồng hạnh xuất tường.

Bởi vì nữ nhân kia chuẩn bị rất đầy đủ, mẫu thân hết đường chối cãi, phụ thân giận dữ đòi ly hôn, mẫu thân bị đuổi ra khỏi cửa, bởi vì liên quan đến luật pháp nên mẫu thân nàng không nhận được một đồng tiền nào.

Một gia đình tốt đẹp đã tan tành, nữ nhân kia lại dựa vào đứa bé trong bụng đường hoàng bước vào Vương gia, trở thành nữ chủ nhân tân nhiệm.

Nhưng đây vẫn chưa phải kết thúc, sau khi ly hôn, dưới sự phá hoại âm thầm của nữ nhân kia, mẫu thân không làm được việc nào lâu dài, lương nhận được cũng rất ít, vì vậy cuộc sống của bọn họ rất gian khổ.

Lúc ấy, nếu không phải có nữ vương điện hạ vốn cũng là một tiểu nữ hài âm thầm giúp đỡ, chỉ sợ nhà bọn họ đã sớm sụp đổ.

Cuối cùng, dù có Nữ Vương đại nhân giúp đỡ, nhưng vì cuộc sống gian khổ và buồn bực trong lòng đã ép nát mẫu thân nàng.

Vì vậy, nàng căm hận đám người Vương gia, hận nam nhân kia, hận nhất là nữ nhân kia.

Nếu không phải mẫu thân nàng quá mềm lòng, vẫn luôn nhớ nhung nam nhân kia, không cho nàng hận phụ thân, nàng đã sớm nghĩ hết mọi cách trả thù.

Đã không thể báo thù, vậy cả đời này không qua lại với nhau nữa.

Kết quả không ngờ, người một nhà này lại không biết xấu hổ tìm đến chỗ nàng, muốn lợi dụng công việc của nàng để kiếm chút lợi ích, hết lần này đến lần khác bọn họ lại lấy tội danh “có lẽ có” của mẫu thân nàng ra uy hiếp, thật đúng là khinh người quá đáng!

“Chuyện sau đó chàng cũng biết rồi, lần đầu tiên bọn họ đến đã bị nữ vương đại nhân đuổi đi, lần thứ hai đến bị chàng đánh gãy chân. Chàng không biết khoảnh khắc đó ta vui vẻ đến cỡ nào đâu.” Vũ Thiên Mị cười như lên cơn động kinh: “Mẫu thân không cho ta hận bọn họ, nhưng không nói không cho phép người khác ra tay!”

“Chỉ trách, hôm nay ta ra tay quá nhẹ, ta nên đập gãy hai chân của bọn hắn, sau đó lại đập vỡ hàm răng của bọn hắn mới đúng!” Lâm Bắc Phàm hồi hận nói.

Lâm Bắc Phàm thật sự rất hối hận, hắn chưa từng nghĩ đến thì ra Vũ Thiên Mị lại phải sống gian khổ như thế.

Đây là một nữ nhân mặt ngoài kiên cường nhưng trong lòng lại yếu đuối, bề ngoài lạc quan nhưng trong lòng đầy đau khổ. Lâm Bắc Phàm thương tiếc nàng, thề chắc chắn phải đối xử tốt với nàng cả đời, không thể để nàng chịu uất ức nữa.

“Đừng như vậy, vì đám cận bã kia mà chàng phải gặp chuyện thì không đáng! Thật ra bây giờ ta sống rất tốt, có chàng, còn có nữ vương đại nhân, ta đã không cầu gì khác!” Vũ Thiên Mị vui đầu nhỏ vào trong ngực Lâm Bắc Phàm.

“Nàng sẽ càng ngày càng vui vẻ, càng ngày càng hạnh phúc, ta cam đoan!” Lâm Bắc Phàm quyết định.

“Nhớ lấy, nếu chàng không làm được ta sẽ cắn chết chàng!”

Hai người lại quấn lấy nhau một trận, cuối cùng khúc mắc của Vũ Thiên Mị cũng được hóa giải, khôi phục dáng vẻ lúc trước.

Cảm nhận được bàn tay đang làm loạn của Lâm Bắc Phàm, Vũ Thiên Mị có chút mất cảm.

Nàng đỏ mặt, sau đó đập vào tay hắn, dữ dằn nói: “Bây giờ chàng còn không mau đứng lên cho ta? Tối qua chàng muốn như vậy còn chưa đủ sao? Còn không đứng dậy ta sẽ cắn chết chàng!”

Lâm Bắc Phàm bó tay, vì sao nữ nhân của hắn đều như vậy?

Một khi lấy được cơ thể ta, liền trở nên hung dữ!

Lâm Bắc Phàm giơ hai tay lên ra vẻ đầu hàng, nói: “Được, được, bây giờ ta sẽ đứng lên!”

Lâm Bắc Phàm trần trụi đứng dậy, mỗi một khối cơ bắp góc cạnh rõ ràng nối tiếp nhau, lại trắng nõn vô cùng, thoát nhìn như trên người hắn được khoác lên một lớp vải trắng, cực kỳ xinh đẹp.

Vũ Thiên Mị tham lam nhìn ngắm.

Nam nhân mê luyện cơ thể nữ nhân, thật ra nữ nhân cũng thế.

Ánh mắt nhìn xuống dưới, khuôn mặt nàng càng đỏ hơn.

Chính là thứ kia đã giày vò nàng cả đêm, vừa đau đớn vừa sung sướng, hại nàng đến hiện tại cũng khó có thể xuống giường.

“Ta đi tắm trước, nàng có muốn tắm chung không?” Lâm Bắc Phàm mong chờ nói.

Vũ Thiên Mị lập tức lắc đầu: “Ta sợ chàng lại giày vò ta, chàng tự tắm đi! Tắm xong lại đến lượt ta!”

Lâm Bắc Phàm hơi thất vọng đáp lại, sau đó đi vào nhà vệ sinh.

Vũ Thiên Mị vén chăn lên, thấy một đóa hoa đỏ bồng, đây là biểu tượng nàng đã biến thành nữ nhân.

Sau đó nàng chịu đựng đau đớn xếp gọn ga giường, nhét vào trong một chiếc túi. Lại lấy một bộ ga giường mới tinh trong ngăn tủ trải lên, cho tới khi không còn nhìn thấy điều gì khác lạ nàng mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm cũng đã đi ra, nhìn thấy tình huống trong phòng, hắn lập tức hiểu rõ tâm tư của Vũ Thiên Mị.

Nữ nhân này có vẻ rất lẳng lơ, rất quyến rũ, rất lớn mật, nhưng thật ra trong lòng nàng lại rất thuần khiết.

Có thể lọt vào mắt xanh của nữ nhân này, thật đúng là phúc phận tu được từ đời trước.

“Ta mang đi giúp nàng!” Lâm Bắc Phàm lẩm bẩm.

“Bây giờ chàng đi luôn đi!” Vũ Thiên Mị đỏ mặt đưa chìa khóa cho hắn.

Bây giờ đã gần giữa trưa, trải qua một đêm giày vò, hai người còn chưa ăn sáng, đã sớm đói đến mức bụng kêu vang. Lâm Bắc Phàm lại cầm muôi lớn, thưởng cho nữ nhân thứ hai của mình.

Lúc chuẩn bị xong đồ ăn, cửa lớn mở ra, Bạch Thanh Tuyết lo lắng lao vào: “Thiên Mị, ta nghe nói lũ hỗn đản kia lại đến bắt nạt ngươi. Vì vậy vừa họp xong ta đã quay về ngay, bọn họ không làm gì ngươi chứ?”

“Không có, bị tiểu nam nhân nhà ngươi đánh chạy rồi, mỗi người còn bị đánh gãy một chân, sau lần này, chỉ sợ bọn hắn không dám đến nữa.” Vũ Thiên Mị giải thích, sau đó chột dạ nhìn thoáng qua trên lầu.

May mắn, ga giường đã được mang đi, nếu bị phát hiện thì nguy to.

“Không có việc gì thì tốt!” Bạch Thanh Tuyết thở phào nhẹ nhõm.

“Lão bà, nàng yên tâm, có ta ở đây, ai cũng đừng mơ có thể bắt nạt Thiên Mị! Nếu bọn họ còn dám đến, ta sẽ khiến bọn họ gãy luôn một chân còn lại, còn mắt thêm một hàm răng!” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan.

“Xem chàng!” Bạch Thanh Tuyết liếc mắt: “Bảo vệ Thiên Mị là chuyện hiển nhiên, nàng là tỷ muội tốt của ta, cũng là tỷ muội tốt của chàng, nếu nàng xảy ra chuyện ta sẽ hỏi tội chàng!”

Nghe nói như thế, Vũ Thiên Mị lại áy náy cúi thấp đầu.

Chương 294: Cả nhà đều điên rồi! (10/25)

Sau đó, Vũ Thiên Mị kể lại tình huống cụ thể với Bạch Thanh Tuyết.

Bạch Thanh Tuyết hơi lo lắng: “Ta hiểu người nhà kia từ bé, không một ai là đèn cạn dầu. Chỉ sợ bọn họ sẽ nhân cơ hội này giờ mách khốe bản thủ, có thể sẽ hơi rắc rối!”

“Không đâu, bọn họ sẽ không có cơ hội đó.”

Lâm Bắc Phàm tự lẩm bầm, sau đó mang bát đũa vào trong phòng bếp. Hắn thân nhiên liếc nhìn về một phía, dưới chân đột nhiên dâng lên một trận pháp, trận pháp bay thẳng ra ngoài theo hướng ánh mắt hắn.

Lúc này, bốn người Vương gia đã được đưa vào bệnh viện lớn nhất thành phố Giang Nam.

Vì hiện tại giường bệnh khá thiếu thốn, bốn người họ chỉ có thể chen chúc chung trong một phòng bệnh. Chân của bọn họ đã được cố định, treo lên thật cao, mà bọn họ thì đang không ngừng kêu rên.

Từ nhỏ bốn người đã cơm ngon áo đẹp, đã khi nào phải chịu khổ như thế?

Vì vậy, bọn họ ghi hận Lâm Bắc Phàm, thuận tiện cũng ghi hận Vũ Thiên Mị vốn là nữ nhân ngang tàng trong lòng bọn họ.

“Đừng để ta gặp lại hai người họ! Nếu không ta chắc chắn sẽ hung tợn dạy dỗ bọn họ một trận! Dám đánh gãy chân ta, ta nhất định phải đánh gãy tứ chi của bọn hắn, khiến bọn hắn phải quỳ xuống cầu xin ta!” Thanh niên hung tợn nói, sau đó nhỏ một ngụm nước bọt.

Cứ như làm vậy là có thể chà đạp cừ nhân trong lòng hắn ta.

“Ngươi là đồ bỏ đi, chỉ dám ở đây kêu gào! Ngay cả người gầy yếu như Lâm Bắc Phàm ngươi cũng không đánh lại, to xác rở tiền! Tin ngươi, còn không bằng tin heo mẹ biết leo cây!” Thiếu nữ lớn tiếng gào.

“Ta cho ngươi lẩm miệng! Có tin bây giờ ta chạy tới vả miệng ngươi không?” Thanh niên thẹn quá hóa giận.

“Đến đi, ta sợ tên phế vật như ngươi sao?”

“Được rồi, được rồi, đừng hung hăng nữa!” Gia trưởng Vương Đại yếu ớt nói: “Hiện tại chúng ta đã thành như vậy rồi, đừng nội chiến nữa. Chuyện chúng ta phải suy nghĩ bây giờ là làm thế nào để nhất trí đối ngoại, làm thế nào để xả cơn tức này, làm thế nào mới có thể khiến hai tiện nhân kia phải trả giá đắt!”

Đã gọi là tiện nhân, hẳn ta cũng không coi nữ nhi ruột thịt là thân nhân của hẳn ta nữa.

“Không sai, chúng ta nhất định phải khiến bọn họ ngồi tù, nhất định phải đòi lại công đạo!” Nữ nhân trung niên hung ác nói: “Đời này lão nương chưa từng chịu khổ như vậy, lần này không lột đi một lớp da của bọn họ, tên của lão nương sẽ viết ngược! Nghe nói những người làm truyền thông như bọn họ sợ nhất là tổn hại danh tiếng, ảnh hưởng rất lớn, chúng ta có thể nhân cơ hội gây sự ra điều kiện...”

Ánh mắt nữ nhân trung niên lộ vẻ tham lam.

“Đúng đúng, chúng ta phải đòi bồi thường! Không khiến chúng ta hài lòng quyết không bỏ qua!”

“Còn phải khiến bọn họ ngồi tù, ngồi tù rục xương!”

Một trai một gái ở bên cạnh phụ họa, như đã thấy dáng vẻ Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị ngồi tù, mỉm cười đắc ý.

Đúng lúc này, một trận pháp bay lên từ dưới nền đất.

Dưới tác dụng của trận pháp này, tử thể trong vòng mây cây số xung quanh nhanh chóng hội tụ lại, sáp nhập vào trong cơ thể bốn người Vương gia, sau đó ánh mắt của bọn hắn từ từ thay đổi, thần chí không rõ, đồng thời cũng trở nên rất hung ác.

Thanh niên đột nhiên cười ha ha: “Không chỉ khiến bọn hắn ngồi tù rục xương, ta còn muốn kéo bọn hắn ra quạt roi, từng nhát từng nhát dao cắt thịt trên người bọn hắn! Ta còn muốn uống máu bọn hắn, uống tới khi bọn hắn biến thành xác khô! Ta còn muốn... còn muốn... còn muốn cắt xác của bọn hắn ra đem đi chiên dầu!”

Hắn ta liếm môi một cái: “Ta tin tưởng chắc chắn mùi vị kia rất tuyệt!”

“Sao người có thể ăn bọ hấn?” Thiếu nữ kích động: “Người có dáng vẻ đẹp trai như Lâm Bắc Phàm, chúng ta nên chế tác hấn thành búp bê vải, vậy ta có thể ôm hấn ngủ mỗi ngày!”

“Cách của các người đều không được!” Gia trưởng Vương Đại đột nhiên quát to: “Nên bắt bọ hấn lại, sau đó uy hiếp xú nương môn Bạch Thanh Tuyết kia! Phải để nàng cho chúng ta thật nhiều thật nhiều tiền, vậy chúng ta không cần lo lắng cho nửa đời sau nữa!”

“Không được! Nhất định phải giao tiểu tiện nhân kia cho ta!” Phụ nhân Vương gia ghen ghét nói: “Dáng vẻ mê hoặc như vậy, chắc chắn là ả lăng loạ chuyên đi dụ dỗ nam nhân, ta chắc chắn phải rạch nát mặt tiểu tiện nhân kia! Như vậy, như vậy sẽ không còn ai xinh đẹp hơn ta nữa, ha ha ha...” Sau đó ả lại thần kinh cười to.

“Không được, nhất định phải giao hai tiện nhân này cho ta! Ta muốn khiến bọ họ chết không tử tế!” Thanh niên hằm hằm nhìn ba người xung quanh.

“Ta chỉ muốn Lâm Bắc Phàm, các người đừng tổn thương búp bê vải của ta!” Thiếu nữ kêu to.

“Ồn ào cái gì? Tiền quan trọng nhất! Có tiền rồi có gì không mua được? Ở đây ta lớn nhất, vì vậy các người phải nghe ta!” Gia trưởng Vương Đại rất tức giận nói.

“Các người đều cút ngay cho ta! Tiện nhân kia chắc chắn phải là của ta!” Hiền nhân nữ nhân trung niên không chịu.

...

Thế là, bốn người vây quanh cãi vã vì cách xử lý Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị.

Kết quả không ai thắng ai, không ai nhường ai, càng cãi càng tức, càng ồn ào càng bạo lực, theo thời gian trôi qua, lý trí dần bị cắn nuốt.

Thanh niên cầm một con dao gọt trái cây lên: “Ai dám tranh người với ta, ta sẽ đâm chết người đó!”

Thiếu nữ tiện tay cầm lấy chậu hoa đỏ đầy bùn đất lên, uy hiếp: “Lâm Bắc Phàm nhất định phải là của ta, từ đầu tới chân đều là của ta, ai dám tranh với ta, ta đập người đó!”

Gia trưởng Vương Đại kêu gào: “Các người có bản lĩnh thì đến đi, ai không lên là kẻ hèn nhát! Ta không tin hai đứa ranh con các người ăn của ta uống của ta, lại dám động đến ta... Ôi chao!”

Hắn ta bị một chậu hoa lớn đập đến đầu rơi máu chảy, phần đầu vừa được băng bó kỹ càng lại chảy máu.

Thanh niên cũng cầm dao xông tới, dù trên chân có thương hắn ta cũng không thèm quan tâm, vô cùng hung phấn nói: “Dám cướp người với ta? Ta đâm chết các người! Đâm chết đám hỗn đản các người... Ha ha!”

Sau đó, từ gần đến xa, mỗi người đều bị hắn ta đâm cho mấy dao, căn bản không nhớ đến tình thân.

Lúc này, phụ nhân Vương gia hơi tỉnh táo lại, nhìn thanh niên cả người đầy máu đang cầm dao bò đến, ả vô cùng hoảng sợ nói: “Nhi tử, nhanh để dao xuống! Ta là mẫu thân người, người không thể làm vậy với ta!”

“Khặc khặc... Dám cướp người với ta, đều đi chết đi!” Thanh niên không quan tâm, đâm một dao xuống.

“Nhi tử, người...” Phụ nhân Vương gia rất hoảng sợ.

Ả chưa từng nghĩ đến, lại có một ngày ả bị chính nhi tử mình sủng ái nhất đâm một dao.

Lúc này, trái tim ả tan nát.

Cùng lúc đó, trận pháp cũng biến mất.

Chỉ có mỗi thanh niên tỉnh táo lại, không thể tin nổi nhìn xung quanh, nhớ lại tất cả hành động vừa rồi, hắn ta ném mạnh con dao xuống, hai tay ôm

đầu hoảng sợ nói: “Không phải ta làm! Chắc chắn không phải ta làm!
Không phải ta...”

Lúc này, một y tá đi tới, nhìn thấy tình cảnh đẫm máu này, y tá hét lên một tiếng, hét hoảng chạy ra ngoài.

Cuối cùng, một nhà bốn người đều không chết, Lâm Bắc Phàm nể tình bọn họ đều là người thân của Vũ Thiên Mị mà tha cho bọn họ một mạng, nhưng kết quả chưa chắc đã tốt hơn.

Thanh niên bị bắt vào trại giam vì tội cố ý giết người, kết án 20 năm tù.

Sau khi vết thương của thiếu nữ lành lặn bị kết luận là bệnh nhân tâm thần, bị nhốt vào bệnh viện tâm thần vĩnh viễn không thể ra ngoài.

Người bị thương nặng nhất là gia trưởng Vương Đại, trải qua lần thăng trầm này, hắn ta bị liệt cả người, chỉ có thể nằm liệt trên giường bệnh, ăn uống đều phải dựa vào người khác, trải qua cuộc sống của kẻ vô dụng, sống không bằng chết.

Người bị thương nhẹ nhất là phụ nhân Vương gia, nhưng ả cũng là người bị tổn thương nhiều nhất.

Hai đứa con một bị giam trong tù, một bị đưa vào bệnh viện tâm thần, muốn gặp một lần cũng khó. ả còn phải chăm sóc gia trưởng Vương Đại bị bệnh liệt giường, ngày tháng gian nan vẫn còn dài.

Đây là kết cục do Lâm Bắc Phàm tạo ra, cũng là vì báo thù cho nữ nhân Vũ Thiên Mị của hắn cùng với mẫu thân nàng.

Chương 295: Phí tài trợ điên cuồng, điện ảnh chưa quay đã hot! (11/25)

Đã không còn Vương gia, liên tục mấy ngày Vũ Thiên Mị đều rất vui vẻ.

Có đôi khi nàng còn len lén thân mật với Lâm Bắc Phàm, mặc dù biết điều này thật không tốt, có lỗi với nữ vương đại nhân của nàng, nhưng nàng lại không không chế được bản thân, đặc biệt hưởng thụ.

Trên cơ bản, đã hoàn thành việc casting vai diễn cho ba bộ điện ảnh, trong đó nữ chính 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 do diễn viên mới đóng vai Hồ Nhật Phi của 《 Chung Cư Tình Yêu 》 đảm nhiệm, hai hình tượng vô cùng ăn khớp, giống nhau dã man.

Tinh Quang đưa đám diễn viên mới mà bọn họ chuẩn bị nâng hot đảm nhiệm các vai quan trọng trong 《 Cô Gái Năm Ấy 》. Vũ Thiên Mị muốn thông qua bộ phim này, một lần thổi đám diễn viên mới dưới cờ Tinh Quang nổi tiếng, khiến lợi nhuận đạt đến mức cao nhất.

Về phần 《 Old Boy 》, thật sự phải tìm hai diễn viên trung niên đã hơn tuổi 30, nhìn đặc biệt tang thương, như đã bị cuộc sống mài mòn góc cạnh, không còn nghĩa khí thiếu niên.

Sau khi công bố vai diễn ba bộ điện ảnh ra ngoài, khán giả thảo luận sôi nổi.

Trong ba phim điện ảnh này, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 có giá trị kỳ vọng tối cao, bởi vì nhân vật nữ chính trong bộ phim được thiết lập vô cùng phù hợp, nhân khí cũng cao vô cùng, rất được khán giả yêu thích.

《 Cô Gái Năm Ấy 》 cũng không tệ, tuy đều là một đám người trẻ tuổi không có kỹ năng diễn xuất gì, nhưng lại có giá trị nhan sắc, đều là một đám tiểu thịt tươi ngon miệng, có thể thỏa mãn nhu cầu của rất nhiều hủ nữ liếm bình phong.

Giá trị kỳ vọng của 《 Old Boy 》 là thấp nhất, dù sao hai lão trung niên thì có cái gì đáng xem?

Có điều, Lâm Bắc Phàm lại càng xem trọng 《 Old Boy 》 hơn, ngoại trừ hiện tại 《 China Got Talent 》 đang trong thời khắc rất hot, ý nghĩa tượng trưng của Old Boy càng lớn, càng có thể dẫn dắt lòng đồng cảm của mọi người.

Tuyển vai diễn kết thúc, kế tiếp là chiêu thương.

Hiện tại thu nhập điện ảnh không chỉ đến từ phòng bán vé, còn có các khoản thu tới từ quảng cáo được lồng vào phim, các loại thu nhập phát ra từ internet. Trong đó thu nhập phòng vé là đầu to, thu nhập khi công chiếu trên internet cũng không thấp, thu nhập từ quảng cáo được lồng vào là ít nhất, nhưng cũng không thể bỏ qua.

Dù sao méo mó có còn hơn không, có thể kiếm lời bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Thực ra nhà tài trợ quảng cáo truyền hình và các nhà tài trợ quảng cáo phim đều có mối liên hệ với nhau, cả hai đều nhằm làm cho danh tiếng của thương hiệu được biết đến, cho nên ảnh nghiệp Tinh Quang phát một phần thư mời cho khách quen trước, kết quả khách quen chen chúc mà tới.

Trong đó đại diện lớn nhất vẫn là 6 tập đoàn lớn ngàn ức kia, đều phái ra người có cấp bậc tổng tài, mang theo thành ý to lớn đến.

Sau đó, lại diễn ra một màn kiệt tác.

“Đầu tiên nói trước, 《 Old Boy 》 đã là của tập đoàn Phụng Tường ta, ta đã đầu tư 10 ức, các người đừng có mà chằm mút!” Tổng tài Hoa Thiếu Phong tập đoàn Phụng Tường mở lời đầu tiên, đặt trước một bộ phim trong đó.

“Hiện tại có ba bộ điện ảnh, tập đoàn người đã đòi ăn trước một cái, có phải có chút không chân chính hay không?” Tổng tài Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy ngoài cười nhưng trong không cười nói.

“Không nói những cái khác, tập đoàn Mỹ Trang ta tuyệt đối phải tham dự 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, vừa lúc tập đoàn chúng ta có thể thông qua hình tượng nữ chính để biểu hiện ra sản phẩm và phẩm vị của tập đoàn ta.” An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang nói ra.

“Ta không tranh nhiều với các người như vậy, tập đoàn chúng ta kinh doanh khai phá buôn bán nhà ở bất động sản, 3 bộ điện ảnh này ta đều có thể tài trợ, chỉ ít mỗi một bộ 3 ức!” Tổng tài Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính trang bức nói.

“Xem ra, tập đoàn Thiên Tửu ta chỉ có thể ăn 《 Cô Gái Năm Ấy 》 , bỗng nhiên có cảm giác như đang xúi giục trẻ vị thành niên uống rượu!” Tổng tài Chu Thiếu Khang của tập đoàn Thiên Tửu “vô cùng bất đắc dĩ” nói.

“Tuy chủ đề của ba bộ điện ảnh không quá phù hợp với tập đoàn chúng ta, nhưng ta cũng định tài trợ mỗi bộ phim 2 ức, như vậy cũng có thể xoát chút nhân duyên trước mặt người xem!” Tổng tài Thiệu Khang Hoa tập đoàn Long Môn nói ra.

Các vị lão tổng nhao nhao cho thấy lập trường bản thân, đó chính là nhất định muốn bỏ tiền tài trợ, chỉ có điều vấn đề là ở tiền nhiều hay tiền ít.

“A, đúng rồi, quên nói cho các vị lão sư, Luyến Tuyết Ái Tửu cũng có tham dự ba bộ điện ảnh này, ca khúc chủ đề là do bọn họ hát, ta từng nghe thấy, cực kì hay, tuyệt đối là kinh điển!” Vũ Thiên Mị bỗng nhiên mở miệng nói ra.

Hiện trường yên tĩnh lại.

“Ta cảm thấy có thể đầu tư thêm một chút, ta quyết định sẽ thêm mỗi bộ phim một ức! Dù sao có chiêu bài Luyến Tuyết Ái Tửu, ca khúc chủ đề nhất định sẽ bùng nổ. Dưới sự lôi kéo của ca khúc chủ đề, doanh thu phòng bán vé tuyệt đối không phải vấn đề!” Tổng tài Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính lập tức tỏ thái độ.

“Ta cũng định đầu tư nhiều một chút, có điều ta thích bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này hơn, ta hy vọng có thể thành lập cơ chế hợp tác độc quyền, tức là ngoại trừ sản phẩm và nền tảng của tập đoàn ta, các công ty khác không thể lên!” Cặp mắt tổng tài An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang sáng lên nói.

“Ta vẫn chọn 《 Cô Gái Năm Ấy 》 , 10 ức thế nào?”

...

...

Sáu lão đại lại mở ra một vòng cạnh tranh mới.

Các nhà tài trợ khác nhìn chur thân đại chiến với vẻ mặt ngơ ngác. Đám lão đại các người há miệng ngậm miệng liền 1 ức, thật đau lòng!

Có thể thông cảm cho nỗi khổ của xí nghiệp nhỏ như chúng ta hay không, để cho chúng ta một con đường sống?

Đi qua một phen tranh đoạt kịch liệt, cuối cùng 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 bắt được 15 ức tài trợ, 《Cô Gái Năm Ấy》 bắt được 16 ức tài trợ, trước đó 《Old Boy》 được tập đoàn Phương Tường bỏ ra 10 ức bao quát, hiện tại lại kiếm được 5 ức.

Tổng tài chính chiêu thương lần này đạt tới 46 ức, điện ảnh còn chưa chính thức quay đã vớt được vốn về, hơn nữa còn kiếm bộn một khoản, có thể nói là hoàn thành nhiệm vụ viên mãn.

... ..

Khi lộ tình huống ra, toàn dân khiếp sợ.

“Lại là Tinh Quang! Mỗi tháng đều phải lên hot seach mấy lần!”

“Lại còn có thể kiếm tiền như vậy? Từ lúc nào phí tài trợ điện ảnh đã cao đến như vậy? Lại còn cao hơn cả doanh thu phòng vé?”

“Là phương thức thao tác của chúng ta không đúng, hay là Tinh Quang quá lãng?”

“Tinh Quang thật trâu! Dù cho đời nghề làm điện ảnh, vẫn tiếp tục kiếm lớn như cũ!”

“Rất muốn đến Tinh Quang, rất nhiều tiền rất rất nhiều tiền đó!”

“Lại có thể thu hút nhiều công ty đến tài trợ như vậy, nhất định ba bộ điện ảnh này rất hay! Quyết định, sau này ta phải đi xem cả ba bộ điện ảnh này!”

Cùng lúc đó, Tinh Quang đẩy ra 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 《 Old Boy 》 , bây giờ chỉ mới treo cái tên và nội dung đại khái, nhưng đã dùng tốc độ khó mà tin dẫn lửa khắp cả nước.

Người trong giới điện ảnh nhao nhao tìm hiểu tin tức, nhất là diễn viên còn nhao nhao hỏi đoàn làm phim có thiếu người hay không, thù lao có thể ưu đãi, không trả tiền trước cũng được.

Có thể tham dự bộ điện ảnh được toàn dân chú ý này, chắc chắn sẽ nhất cử thành danh, hot rồi sẽ càng hot hơn! Đáng tiếc, Tinh Quang đã dựng đoàn làm phim xong, cũng đã kết thúc phần tuyển vai diễn, đám người trong đoàn làm phim đều hết sức quý trọng cơ hội lần này, các diễn viên khác không còn cơ hội chen vào.

Cuối cùng, đám người ngạc nhiên phát hiện, hình như chỉ cần là thứ có dính tới Tinh Quang, không chỉ có thể kiếm được rất nhiều tiền, còn có thể nhanh chóng hot khắp cả nước, giống như có thần trợ giúp vậy!

Chương 296: Xảy ra án mạng tại thành phố điện ảnh Giang Nam! (12/25)

Lúc này, Hà Sơn đã lấy được 100 ức, ngựa không dừng vó xây dựng Hồng Đâu Trung Văn ở tam đại thị trường hải ngoại: Khu vực Châu Âu, khu vực Châu Mỹ và Nhật Bản, đồng thời còn thông báo tuyển dụng, thành lập đoàn thể dịch thuật 500 người, nhằm tiến hành phiên dịch mười mấy bản thân thư được nhiều người khen ngợi tìm đọc nhất trên Hồng Đâu Trung Văn, nhanh chóng đẩy ra nước ngoài.

Hắn ta muốn nhân lúc người khác còn chưa phát hiện, sớm chiếm lĩnh thị trường nước ngoài.

Trong tương lai, đoàn thể dịch thuật 500 người này sẽ mở rộng đến hơn nghìn người, thậm chí là 3000 người, có thể đồng bộ phiên dịch, đồng bộ đối mới với hơn 100 quyển sách trên Hồng Đâu Trung Văn, đó chính là lúc Hồng Đâu Trung Văn bay lên lần nữa!

Mặt khác, bọn họ còn có thể phát triển tác giả hải ngoại, mọi người cùng nhau viết tiểu thuyết.

Phiên dịch trở về, lần nữa bán cho Trung Quốc, đả thông kênh truyền.

Không chỉ viết tiểu thuyết, còn có thể vẽ manga, làm thơ ca, văn xuôi... Chỉ cần là nội dung liên quan với chữ viết đều có thể tham gia, biến thành một nền tảng hiển thị nội dung chữ viết đa dạng.

Sau đó bọn họ sẽ tiến hành khai phá IP Pan-entertainment(1), phát triển rộng ra nhiều ngành nghề.

(1) “Pan-entertainment”: Là sự cộng sinh đa nền tảng trong lĩnh vực giải trí, trên cả internet và mobile, dựa trên các sản phẩm sở hữu trí tuệ (IP), ví dụ như làm phim chuyển thể, tạo game, tạo lễ hội... từ những tác phẩm tiểu thuyết nổi tiếng. Ở Trung Quốc, đi đầu trong lĩnh vực này chính là tập đoàn Tencent (cũng chính là tập đoàn Penguin được nhắc tới trong truyện).

Toàn dân sáng tác!

Toàn dân duyệt đọc!

Toàn dân tham dự!

Toàn dân được lợi!

Đây chính là tôn chỉ của Hồng Đậu Trung Văn!

Lúc này, Hà Sơn tràn đầy tham vọng, hẳn ta phỏng phát như đã thấy một đế quốc xuất khẩu nội dung vượt khắp năm sông bốn biển đột ngột quật khởi! Giá trị của nó tuyệt không thua gì đương kim bá chủ internet hiện nay, tập đoàn Penguin!

Còn có Jessica Andrew, sau khi lấy được 200 ức tài chính từ Lâm Bắc Phàm, nàng đã bay đến Mỹ, đi tới thánh địa tài chính trú danh phố Wall, thành lập Tư Sản Thần Quang, sau đó chiêu binh mãi mã cấp tốc xây dựng công ty.

Số vốn 200 ức, cũng chính là hơn 30 ức Đô-la Mỹ, vốn như vậy hoàn toàn không thể lọt vào bảng xếp hạng ở phố Wall. Thậm chí hàng năm còn có mấy tư sản như vậy ngã xuống, cho nên công ty của nàng hoàn toàn không thể khiến người khác chú ý.

Ai cũng không ngờ đến, chỉ bằng Tư Sản Thần Quang nhỏ như thế, trong tương lai tổng tài sản lại phát triển nhanh chóng, vượt qua ngàn ức đô la, hô phong hoán vũ trong thị trường tư sản, trở thành một lực lượng tân sinh không thể coi thường!

Trong tất cả sản nghiệp của Lâm Bắc Phàm, hiện nay cũng chỉ có căn cứ sản xuất nguyên liệu nấu ăn Giang Nam là tương đối ít nổi danh, nhưng thật ra nó là sản nghiệp chín muồi nhất, mỗi tháng đều có thể cung cấp ổn định cho hắn hơn 30 ức tiền mặt, đây chính là ưu thế lớn nhất.

Có tiền, tất cả sản nghiệp mới có thể thuận lợi phát triển lớn mạnh.

Đài truyền hình Tinh Quang, ảnh nghiệp Tinh Quang dưới sự của quản lý của hai nàng, lại có Lâm Bắc Phàm cung cấp kịch bản và ý tưởng, đều đang khai triển công việc một cách ổn định, theo đủ loại tiết mục không ngừng đưa lên, năm nay cũng sẽ nghênh đón tăng trưởng to lớn.

Mọi thứ đều phát triển tốt, nhưng thành phố điện ảnh Giang Nam lại xảy ra chuyện, xảy ra án mạng.

Chính là trên công trường thành phố điện ảnh Giang Nam, một đám công nhân tầng ba đang vây quanh chỉ trở tường rào tầng ba.

Có một bộ thi thể công nhân nằm ngay phía dưới tường rào, mặt úp xuống lưng hướng lên, ước chừng 30 tuổi, người hơi mập, quần áo có chút dơ bẩn. Đầu bị trọng thương, máu tươi theo vết thương chảy ra, nhiễm đỏ chung quanh, con mắt hắn ta mở thật to, thoạt nhìn chết không nhắm mắt. Trên tay hắn ta còn cầm một chai rượu, có điều chai rượu đã vỡ nát.

Cảnh sát đã kéo rào chắn, cấm chỉ đám người tiến vào.

Đồng thời còn có cảnh sát khám nghiệm tử thi tại hiện trường, ba chiếc xe cảnh sát đậu gần đó, đang thu thập manh mối.

Phụ trách điều tra và giải quyết vụ án lần này là người quen biết cũ của Lâm Bắc Phàm, cảnh quan Hàn Sở Sở vừa mỹ lệ thướt tha lại chính khí.

Nàng vốn là cảnh sát phòng chống ma túy, phụ trách các vụ trọng án lớn, nhưng nghe nói thành phố điện ảnh Giang Nam có án mạng, thế là nàng nhận lấy vụ này, tự thân xuất mã.

Lúc này, pháp y đã hoàn thành công tác thu thập chứng cứ tại hiện trường, mang theo bao tay trắng giải thích: “Người chết là Triệu Thụy Long, nam, cao 169 cm, nặng 165 cân, có dấu hiệu say rượu. Trình độ học vấn trung học cơ sở, năm nay 36 tuổi, là người bản xứ, quan hệ gia đình đơn giản, không cha không mẹ, không vợ. Hắn ta vốn làm công ở nơi khác, vào một năm trước, thành phố điện ảnh được xây dựng, hắn ta đến đây nộp đơn xin làm công.”

Pháp y nhẹ nhàng đẩy đầu người chết qua, lộ ra vết thương nặng đầm đìa máu me, nói tiếp: “Vết thương trí mạng là vết thương bên gáy trái, do vũ khí cùn gây thương tích, có dấu hiệu nứt xương, cuối cùng chảy máu quá nhiều mà chết. Thời gian chết ước chừng là rạng sáng 1:00 đến 3:00 tối hôm qua.”

“Căn cứ theo hình ảnh mô phỏng hiện trường, lúc ấy nạn nhân vừa đi qua góc tường này, bỗng nhiên vật nặng trên cần trục rơi ra, sau đó đập trúng gáy nạn nhân, khiến nạn nhân tử vong tại chỗ. Trước mắt không có người chứng kiến, cũng không thu thập được manh mối liên quan khác. Bởi vì nạn nhân có quan hệ đơn giản, bình thường thiện chí giúp người, không gây thù chuốc oán với người khác, tạm thời loại trừ khả năng hắn ta bị giết, bước đầu suy đoán là tử vong ngoài ý muốn.”

Hàn cảnh quan nghiêm túc quan sát, phát hiện có cục gạch dính một mảng máu lớn cách nạn nhân không xa, rất có thể đó là hung khí.

Lại nhìn lên, nơi đó có một cần trục hình tháp, bên trên cần trục còn có chứa nhiều đồ, lơ lửng giữa không trung, lắc lư nhẹ theo gió, vô cùng bất ổn... Đoán chừng lúc ấy có một trận gió thổi qua, đã thổi vật từ trên cần trục rơi xuống.

Tất cả dấu vết tại hiện trường đều cho thấy đây chỉ là một vụ tai nạn.

Hơn nữa, trong công trường, chuyện phát sinh tai nạn ngoài ý muốn quá thường gặp, đều do không tuân thủ quy phạm an toàn tạo ra.

Không tạo thành hậu quả xấu còn tốt, một khi xảy ra chuyện, công ty sau lưng không thể tránh việc bị xử phạt.

Hàn cảnh quan có chút bận tâm, không biết chuyện này có tạo thành ảnh hưởng xấu gì với hấn không?

Bỗng nhiên trong lòng Hàn cảnh quan khẽ động, vội vàng hỏi: “Đã từng kiểm tra buồng điều khiển cần trục chưa? Đêm qua có người vào phòng điều khiển cần trục không?”

“Hàn cảnh quan lo lắng có người hành hung, sau đó bố trí hiện trường thành tai nạn ngoài ý muốn?” Pháp y cười nói: “Tình huống như vậy sao chúng ta có thể coi nhẹ? Chúng ta đã phái Tiểu Ngô tới kiểm tra, rất nhanh sẽ có kết quả.”

Không đến 15 phút đồng hồ, Tiểu Ngô đã đến báo cáo tình hình, vào đêm, không người nào tiến vào phòng điều khiển cần trục.

Bởi vì có màn hình giám sát, từ bên trong màn hình giám sát nhìn thấy, sau khi tan làm nhân viên điều khiển đã rời đi, hơn nữa còn khóa cửa lại.

Nguyên buổi tối cũng không có người tiến vào phòng điều khiển cần trục hình tháp.

Đồng thời căn cứ màn hình giám sát hiện trường, cũng không phát hiện có nhân vật khả nghi nào ra vào.

Cho nên chuyện này, tạm thời có thể loại trừ khả năng hấn ta bị giết.

Tình huống cụ thể còn phải qua thêm một bước khám nghiệm tử thi mới có thể xác định.

Lúc này, xe của Bạch Thanh Tuyết chạy tới.

Nhìn thấy bóng hình mỹ lệ xinh đẹp quen thuộc, trong lòng nàng có thêm một tia kinh ngạc, sau đó vội vàng hỏi: “Hàn cảnh quan, chúng ta lại gặp mặt. Không biết hiện tại tình hình cụ thể thế nào? Ta mới vừa họp xong, vừa nghe đến việc này đã chạy tới ngay!”

“Bạch tổng, xin chào!”

Không thấy người trong lòng, Hàn cảnh quan có chút thất vọng, nhưng vẫn giữ vững tinh thần nói: “Trước mắt, tình huống cụ thể là như vậy...” Nàng thông báo tình huống cụ thể một lần.

“Nói như vậy, đây là sự cố? Đơn vị thi công chịu trách nhiệm chính? Có thể sẽ bị xử phạt hành chính, thậm chí là đình công chính đôn?”

Bạch Thanh Tuyết có chút bận tâm, hiện tại thành phố điện ảnh Giang Nam đang tiến vào giai đoạn xây dựng quan trọng, ngày đêm thay ca để đẩy nhanh tốc độ, tranh thủ trong cuối năm có thể hoàn thành giai đoạn một của hạng mục, sau đó mở cửa với bên ngoài.

Nếu lúc này, nó bị đình công chính đôn, sẽ tạo thành ảnh hưởng vô cùng lớn, có thể sẽ tổn thất mười mấy ức.

Nàng tình nguyện bồi thường tiền cũng không muốn đối mặt với loại trừng phạt này.

Nhưng nạn nhân có quan hệ thân nhân đơn giản, nàng không cách nào bồi thường được.

Chương 297: Liếc mắt nhìn xuyên chân tướng! (13/25)

Chuyện này khẳng định còn phải tiếp tục điều tra.

Bạch Thanh Tuyết hy vọng trước khi cảnh sát điều tra rõ mọi chuyện thì đừng công bố ra. Đồng thời còn thông cáo công nhân địa phương, để bọn họ không được công khai chuyện này ra ngoài.

Chuyện này với tư cách là chủ xí nghiệp hạng mục nàng không trốn tránh, nhưng sẽ cố gắng tranh thủ hạ mức tổn thất xuống thấp nhất.

Không thì, nếu như làm lớn chuyện ra, rất ảnh hưởng đến tiến độ thành phố điện ảnh Giang Nam.

Đồng thời nhất định có ảnh hưởng tiêu cực đến thương hiệu của Tỉnh Quang.

Đối với chuyện này, Hàn cảnh quan không trả lời thẳng, nhưng thật ra đã ngầm hiểu lẫn nhau.

Bởi vì thành phố điện ảnh Giang Nam không chỉ là hạng mục trọng điểm trong thành phố, còn là hạng mục trọng điểm của tỉnh, dính đến vấn đề sinh kế mấy chục vạn thậm chí hơn là trăm vạn người, nếu như làm lớn bọn họ cũng không chịu đựng nổi, cho nên bọn họ sẽ không truyền ra.

Nhưng nếu chân tướng thật sự là sai lầm bên phía thi công thì phạt vẫn phải phạt, đây là vấn đề nguyên tắc, không thể thỏa hiệp.

Bạch Thanh Tuyết cũng đồng ý loại ý nghĩ này.

Cùng lúc đó, ngồi ở nhà nhà đùa mèò Lâm Bắc Phàm bỗng nhiên nhìn về phía thành phố điện ảnh Giang Nam.

Chính xác mà nói nói, hắn khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, thông qua tuyến vận mệnh thấy được một chút tình hình bên thành phố điện ảnh Giang Nam, đầu tuyến vận mệnh nhiều vô số, khí vận đang bị bên ngoài xâm chiếm từng bước, không lâu sẽ hứng lấy thiệt hại nghiêm trọng.

Cảm giác này làm hắn vô cùng không thoải mái, thật giống như có người cướp tiền hắn vậy.

“Thành phố điện ảnh Giang Nam xảy ra chuyện.” Lâm Bắc Phàm tự lẩm bẩm.

“Hơn nữa, đây chỉ là bắt đầu...”

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm thận trọng, tiếp tục thông qua mạng lưới vận mệnh, còn có tuyến vận mệnh truy hỏi, tra ra nguyên nhân triệu chứng.

Ở bên trong ngàn vạn tia tuyến vận mệnh quán quít, phát hiện tất cả tuyến vận mệnh đều tập trung ở một điểm, tập trung ở một tinh quang đã âm đạm, mất đi vẻ sáng bóng, đang dần dần tiêu tán.

“Một người chết?”

Lâm Bắc Phàm nhíu mày: “Bị người ta hại chết?”

Thông qua tuyến vận mệnh đã dần dần trở nên trong suốt, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy “Vận mệnh” người chết này bị một người dẫn dắt, không ngừng hấp thu chất dinh dưỡng, bây giờ đã đại công cáo thành.

“Tất cả ngọn nguồn thay đổi, là một vụ án mạng!” Lâm Bắc Phàm tổng kết.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục xem tiếp, phát hiện tinh quang trên người hung thủ giết người có hai đầu “Tuyến mệnh” liên tiếp, đều đã âm đạm, nói cách khác trên tay hắn ta đã lấy đi hai mạng người, hơn nữa còn mới gần đây.

Tuyến tình vận 3 người này, gắn bó thật mật thiết với nhau.

“Giết vì tình?”

Chân tướng vụ án, đã được Lâm Bắc Phàm thấy rất rõ ràng.

Chân không bước ra khỏi nhà, cũng biết được chuyện thiên hạ.

“Thiên Tử Vọng Khí Thuật đạt tới tầng thứ ba, không phải ban cho ta bản lĩnh coi bói, mà là năng lực phá án.”

Lâm Bắc Phàm phát hiện, có được mạng lưới vận mệnh kỹ năng Bug này, xử lý vụ án thực sự quá thuận tiện.

Có thể thông qua tuyến vận mệnh dẫn dắt biết được quan hệ các nhân vật liên quan, đào ra chân tướng sau lưng vụ án.

Thông qua mạng lưới vận mệnh, Lâm Bắc Phàm đại khái đã biết rõ tình hình.

Thành phố điện ảnh Giang Nam xảy ra một vụ án mạng, án mạng không liên quan đến thành phố điện ảnh Giang Nam, nhưng lại bị “Kẻ địch” bên ngoài thổi phồng truyền ra ngoài, sau đó tạo thành cục diện bị động cho Star TV.

Với sức ép của dư luận, ban ngành chính phủ nhất định sẽ tiến hành điều tra nghiêm túc, đồng thời thuận theo ý dân mà tiến hành xử phạt.

Cuối cùng đơn giản là đình công chính đôn, chỉ có như thế mới có thể làm cho thành phố điện ảnh Giang Nam bị thiệt hại nghiêm trọng.

“Ta sẽ không để cho mấy tên khốn các ngươi được như ý!”

Lâm Bắc Phàm ghi nhớ mấy xí nghiệp còn có tổ chức gây sự, gọi một cú điện thoại cho Diệp Vô Đạo: “Ngươi có cách hay không, liên hệ Hacker siêu cấp gì đó, càng nhiều càng tốt...”

Đến buổi tối, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị về mặt mệt mỏi trở về.

“Lão bà khổ cực, yêu tinh khổ cực, hôm nay ta đặc biệt làm món canh hạt sen các ngươi thích ăn nhất, không chỉ ăn ngon, hơn nữa còn có thể làm đẹp. Còn có món thịt viên này, nong mà không ngán, đảm bảo các ngươi ăn cũng nuốt đầu lưỡi vào...”

Lâm Bắc Phàm giới thiệu từng món mỹ thực trên bàn, vô cùng nịnh nọt.

Bạch Thanh Tuyết hiện ra một nụ cười mê người: “Cảm ơn lão công, ngươi thật tốt!”

“Tiểu nam nhân nữ vương, khổ cực rồi!” Vũ Thiên Mị len lén ném ánh mắt quỵn rũ cho Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm rung động trong lòng.

Mắt đi mà lại trước mặt lão bà, thật rất kích thích.

“Về đến nhà đừng lo chuyện đến chuyện công tác, hiện tại là thời gian các người nghỉ ngơi hưởng thụ, chậm rãi tận hưởng bữa tối ta đặc biệt chuẩn bị cho các người đi!” Lâm Bắc Phàm hết sức ân cần.

“Kì quái? Sao hôm nay người khách khí như vậy? Có phải đang lừa chúng ta...” Ánh mắt Vũ Thiên Mị sắc bén.

Trong ánh mắt Bạch Thanh Tuyết toát ra sát khí.

“Meo?” Ánh mắt Mèo Ragdoll cũng sắc bén, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cút, làm nhiều đồ ăn ngon cho chúng ta như vậy, có phải người có mèo khác rồi hay không?”

Lâm Bắc Phàm:”“...”“

“Ta nói mấy nữ nhân các người suốt ngày nghĩ bậy cái gì không?” Lâm Bắc Phàm tức giận: “Ta gần như đều ở nhà cả ngày, bằng hữu tốt cũng chỉ có mấy lão đầu hữu tâm vô lực, làm sao có thể có nữ nhân khác đây?”

“Vậy cũng đúng!” Ánh mắt Bạch Thanh Tuyết hòa hoãn.

Vũ Thiên Mị chợt dạ không nói lời nào, ta chính là nữ nhân khác đây.

“Còn có mèo Ragdoll người, còn vị thành niên đấy, nghĩ đến chuyên lung tung như vậy làm cái gì?” Lâm Bắc Phàm nắm mèo Ragdoll lên dày xéo một trận, mèo Ragdoll phản kháng không được, chỉ có thể cầu xin tha thứ.

Ở trong tiếng cười, đám người ăn một bữa tối vô cùng mỹ vị.

Ở trong hoàn cảnh như vậy, tâm tình xấu của hai nàng đều được giải quyết, đây cũng là mục đích Lâm Bắc Phàm làm một bữa ăn tối phong phú này.

Trong lúc đó, Bạch Thanh Tuyết kể khổ chuyện này với Lâm Bắc Phàm.

“Trước đó, ta từng nhấn mạnh phải an toàn sản xuất, an toàn khởi công, tiêu bao nhiêu tiền cũng không có vấn đề gì, kết quả không ngờ đám người kia hoàn toàn coi lời ta nói như gió bên tai, bây giờ xảy ra loại chuyện này, khiến cho chúng ta vô cùng bị động!”

Vũ Thiên Mị nói theo: “Đúng vậy, hiện tại lòng người bên trong thành phố điện ảnh rất bàng hoàng, nhiều người đều không còn lòng dạ thi công. Chỉ hy vọng chuyện này nhanh kết thúc thôi, nếu không thì nhiệm vụ đến trước cuối năm cũng không thể hoàn thành.”

Hai nàng thổ tào, người phía trên rất xem trọng, nhưng người phía dưới không góp sức, kết quả đến phiên bọn hắn cũng nôi.

Cảm giác này thật là cứ y như là con chó.

Cho nên cả ngày hôm nay, tâm tình hai nàng đều vô cùng tệ.

“Có đôi khi, các người nhìn thấy chưa chắc là chân tướng! Có đôi khi, chuyện chưa hẳn đơn giản như mặt ngoài đâu!” Lâm Bắc Phàm có ý riêng nói: ““Chuyện này chỉ sợ còn chưa kết thúc, các người phải làm cho tốt... Chuẩn bị nghênh đón cuồng phong bão táp!”

Chương 298: Vận mệnh không thể trái? (14/25)

Lúc này, thành phố điện ảnh Giang Nam, một người tuổi trẻ long đong vất vả mệt mỏi dè dặt trốn vào trong xe van. Trong xe van còn có một người, thoát nhìn 30 tuổi, mi tặc mắt chuột, trông giống như một tên tội phạm giam trấ.

Sau khi người trẻ tuổi này đi tới, người trung niên không nhịn được hỏi: “Thu thập được tư liệu chưa?”

“Ta ra tay người vẫn chưa yên tâm?” Người trẻ tuổi cười ha ha, sau đó mở điện thoại ra, bên trong có nhiều bức ảnh chụp, có liên quan với người chết, có liên quan với cảnh sát, có liên quan với Bạch Thanh Tuyết... liên quan đến hiện trường vụ án v..v, vô cùng tường tận.

Vừa nhìn vừa nói: “Muốn thu thập được những vật này cũng không dễ dàng, ta đồ ngon đồ ngọt bọn họ cứ nhất định không cho, nói đây là mệnh lệnh lão bản, không thể công khai vụ án ra ngoài. Thế nhưng, bọn hắn có nguyên tắc cũng chạy không thoát khỏi cái này...”

Thanh niên xoa xoa ngón cái và ngón trỏ vào nhau, đây là động tác tiêu chuẩn đếm tiền, đặc biệt dùng để chỉ tiền.

Hắn ta cười đắc ý: “Sau khi bỏ ra 2 vạn, cuối cùng mấy công nhân đó cũng đưa mấy tấm hình bọn họ đã chụp lúc đó cho ta.”

Người trung niên rất kinh ngạc: “Khá lắm, có mấy tấm hình này, chúng ta sẽ có một khoản thu nhập lớn! Tiểu Triệu, người lập công lớn rồi, trở về cho người một hồng bao lớn!”

Người trẻ tuổi rất vui vẻ, hắn ta cố gắng như vậy không phải vì cái này sao?

“Nhưng là những tấm hình này có hữu dụng không? Ta luôn nghe nói, Bạch Thanh Tuyệt Tinh Quang là Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp tiếng tăm lừng lẫy, là người rất có nguyên tắc, làm việc bá đạo không thỏa hiệp, thường khiến người khác không chịu đựng nổi. Những tư liệu này của chúng ta có thể uy hiếp được nàng sao?” Người trẻ tuổi có chút lo lắng.

Nghề giống bọn họ, cả ngày ngồi chờ ở bên ngoài, dãi nắng dầm mưa, chính vì có thể lấy được tư liệu, khi lấy được tư liệu mang tính bùng nổ, bọn họ lại lừa tiền người trong cuộc, nếu không sẽ lộ tin tức này ra ngoài.

Nhưng vừa nghĩ tới tác phong thiết huyết vô tình lục thân không nhận của Bạch Thanh Tuyệt, hắn ta cảm thấy hoảng hốt.

Người trung niên không chút nghĩ ngợi nói: ““Cho tới bây giờ ta chưa từng nghĩ tới chuyện sẽ bán những thứ này cho Bạch Thanh Tuyệt, ta sẽ bán cho kẻ địch của nàng. Chỉ trong một năm, bọn họ đã phát triển đến mức này, chắc hẳn bọn họ có rất nhiều kẻ địch. Theo ta được biết, 4 đài truyền hình nhất tuyến, công ty giải trí Hán Đình, tập đoàn Hoa kiều Lý thị ở nước ngoài, tập đoàn Penguin, còn có tập đoàn Dada, đều có xung đột lợi ích trực tiếp với Tinh Quang. Ngoài ra còn có một vài kẻ thù cũ, ví như tập đoàn Giang thị đã suy bại ở Ma Đô...”

Người trung niên mi tắc mắt chuột thuộc như lòng bàn tay, gần như một hơi liệt kê ra hết kẻ địch của Tinh Quang, có thể nói là điều tra vô cùng cẩn kẽ, vô cùng cụ thể.

Thanh niên khác nghe trở mắt ngoác mồm, trong lòng thầm nghĩ Tinh Quang thật trâu bò, mới nổi lên 1 năm đã trêu chọc nhiều công ty tập đoàn lớn như vậy, kết quả vẫn có thể sống tốt cho đến bây giờ.

Nếu là hắn ta, đã sớm sọt tè ra quần.

“Tinh Quang rất cường đại, Bạch Thanh Tuyết rất cứng rắn, mấy cánh tay nhỏ như chúng ta chỉ có thể néo bắp đùi, nhưng nếu có thể bán những tài liệu này cho kẻ địch của nàng, chúng ta có thể kiếm lời một khoản! Về phần kết quả ra sao, không phải chúng ta có thể không chế được.”

Người trung niên có chút hưng phấn mở laptop, không kịp chờ đợi nói: “Mau truyền ảnh chụp trong điện thoại vào máy vi tính ta, bây giờ ta liên lạc với người trong mấy tập đoàn kia, xem bọn họ có thể trả giá bao nhiêu?”

“Được.” “Người trẻ tuổi lập tức bắt tay vào làm.

Nhưng mà đột nhiên, bọn họ cảm thấy choáng váng một trận, sau đó ngất đi.

Lúc này, cửa xe được mở ra, Diệp Vô Đạo đi đến, phát hiện hai mục tiêu đã ngã trên mặt đất ngủ thiếp đi, vô cùng kinh ngạc nói: “Còn có thể ngủ ở chỗ này? Các người là chó săn không chuyên nghiệp nhất mà ta từng thấy!”

“Sao lại ngủ ngon như vậy? Chẳng lẽ là ngồi chờ lâu quá nên mệt mỏi?”
Diệp Vô Đạo có chút nghi hoặc, cảm giác vô cùng không bình thường.

Có điều bây giờ hắn ta không có tâm tư đi truy cứu mấy chuyện này, hắn ta cầm lấy điện thoại trên đất lên xem, sau đó nhìn máy tính xách tay đang mở ra một bên, nghĩ nghĩ, sau đó thu hết toàn bộ “công cụ gây án” này đi.

Nếu như hai người kia tỉnh lại biết rõ tất cả, trộm gà không được còn mất năm gạo, nhất định sẽ khóc không ra nước mắt.

Buổi tối, Lâm Bắc Phàm mở mạng lưới vận mệnh, phát hiện tuy hai nhân vật mấu chốt trong đó đã bị xử lý, nhưng tình hình cũng không tốt hơn bao nhiêu, nên xảy ra vẫn sẽ xảy ra như cũ, hắn cau mày nói: “Vận mệnh không thể trái?”

Lâm Bắc Phàm phát hiện, sau khi ngăn được hai tên chó săn, nhưng công nhân phát hiện ảnh chụp ở đây có thể có lợi, thế là lại len lén bán thêm mấy lần, cuối cùng chuyện vẫn bại lộ, đưa tới sóng to gió lớn.

Loại cảm giác này phảng phất như số mệnh, người hoàn toàn không thể tránh khỏi, cũng không thay đổi được, chỉ có thể chấp nhận.

“Không, vận mệnh có thể sửa, chỉ là ta còn chưa đạt tới cấp bậc đó thôi.”
Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu.

Có một vài vận mệnh, nếu như sớm thấy rõ, có thể tiến hành bố trí thay đổi.

Nói thí dụ như, một người có “vận mệnh” âm đạm, hẳn ta có thể bị bệnh mà chết, cũng có thể là chết oan chết uổng, hoặc là ngoài ý muốn.

Nếu là vì thân thể xảy ra vấn đề, Lâm Bắc Phàm còn có thể tiến hành cứu chữa, thay đổi số mạng. Lại hoặc là chết oan chết uổng, có thể tìm được hung thủ sau lưng, sớm giải quyết, nói không chừng có thể không chết.

Nhưng nếu là chết vì ngoài ý muốn, dù cho Lâm Bắc Phàm nhiều lần ngăn cản, chỉ sợ hiệu quả cũng sẽ không lớn.

Nói không chừng vừa buông lỏng cảnh giác, người đó đã chết.

Giống như là... tử thần đến.

Còn có chuyện thành phố điện ảnh Tinh Quang này, nó dính đến lợi ích của cộng đồng mấy vạn người thậm chí là mấy chục vạn người, đủ loại tuyến vận mệnh đan vào một chỗ, thiên đầu vạn tự không có chỗ xuống tay, coi như có thể cải biến một hai vòng trong đó, cuối cùng cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Giống như một con tàu lớn sắp đâm vào tảng băng trôi, ngay cả khi người tắt tua bin trước thời hạn, nhưng theo quán tính con tàu lớn vẫn đâm vào tảng băng trôi.

“Đây là vận mệnh, huyền ảo dị thường, khó có thể suy nghĩ! Cởi chuông còn cần người buộc chuông, cuối cùng vẫn phải hốt thuốc đúng bệnh, giải

quyết vấn đề từ gốc rễ!” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, không suy nghĩ nhiều, cầm đầu đi ngủ.

Giữa trưa ngày thứ hai, chuyện mấy người Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết lo lắng cũng đã xảy ra.

Một đại V “Đấu sĩ chính nghĩa” nổi tiếng đã upload một loạt ảnh chụp, loạt ảnh chụp bị công nhân chụp vào ngày xảy ra vụ án, chỉ có điều mặt những nhân vật quan trọng đều đã bị làm mờ đi.

Sau đó chất vấn: “Có tiền là có thể muốn làm gì thì làm sao?”

Một nhóm ảnh chụp không giải thích được, hơn nữa câu này tràn ngập nghĩa khác, lập tức hấp dẫn chú ý mọi người.

“Đây là một vụ án mạng, hiện trường phát hiện vụ án là một công trường!”

“Người chết nằm ở dưới đất có lẽ là bị cục đá đập trúng đầu chết, còn chảy rất nhiều máu!”

“Người xem tấm hình thứ bảy, tuy mặt bị làm mờ, nhưng dáng người hai nữ nhân rất đẹp nha, mặc cảnh phục nhất định là một vị hoa khôi cảnh sát, nữ mặc âu phục màu trắng trông thật có khí thế!”

“Ta quan tâm câu nói đấu sĩ chính nghĩa kia hơn: Có tiền là có thể muốn làm gì thì làm sao? Chỉ sợ án mạng có kỳ quặc!”

“Còn cần phải nói sao, người chết nhất định là thuộc về trong tay phú nhị đại nào đó, hoặc là trong tay lão bản lớn nào đó. Người kia có tiền lại có thế, mua được cảnh sát và truyền thông bản xứ, cho nên không dám lộ ra ánh sáng!”

“Chính nghĩa! Chúng ta muốn chính nghĩa!”

.....

Một đám dân mạng nhàn đầu trứng bắt đầu không an phận rống to, tiết tấu bị đưa lên.

Chương 299: Lọt vào dưới thạch, dư luận phong bạo! (15/25)

Rất nhiều đại V Weibo nhao nhao share bài, còn có một số minh tinh nhĩ tam tuyến, cũng bắt đầu share theo.

Cuối cùng nó như quả cầu tuyết càng lăn càng lớn, trực tiếp bị đẩy lên hot search.

Lần này, ngay cả truyền thông chính quy cũng bắt đầu chú ý chuyện này, bắt chước đưa tin dù không rõ nội tình, nhiệt độ phong phú.

[Ân mạng, vì sao không có ai phát ra?]

[Cảnh sát đang bảo vệ lão bản than đá? Rốt cuộc là nhân tính vạn vạn, hay là chính nghĩa đọa lạc?]

[Tiền tài thông suốt, chính nghĩa bắt đầu hư thối?]

[Người chết thi cốt chưa hàn, chúng ta yêu cầu một công đạo!]

[Chẳng lẽ có tiền là có thể muốn làm gì thì làm?]

Vô số dân mạng không rõ nội tình cùng chung mối thù, muốn vì lấy lại công bằng cho người lao động đã chết, muốn hung thủ thật sự bị trừng phạt, muốn đám cảnh sát không làm việc nghiêm túc phải làm tròn trách nhiệm điều tra.

Còn có rất nhiều người nhao nhao làm đầu sĩ chính nghĩa, hy vọng có thể xóa mosaic trên tấm ảnh đi, không thể để cho hung phạm ung dung ngoài vòng pháp luật.

Thế nhưng sau khi vị đại V Weibo này công bố một lô ảnh chụp, lại ném ra câu này, liền im hơi lặng tiếng.

Mặc kệ bao nhiêu người @hắn, hắn cũng không phát âm thanh.

Loại cảm giác này giống như hắn đã bị người uy hiếp, hoặc có lẽ là cảm giác quyền thế của đối phương quá lớn, vị đầu sĩ chính nghĩa này sợ bị trả đũa nên không dám phát ra tiếng.

Thế là, đủ loại âm mưu dư luận xôn xao, truyền đi có bài bản hẳn hoi.

“Lão bản than đá có tiền” “Một dân công bị chết” “Nhân sĩ chính nghĩa bị uy hiếp”, ba đại chủ đề máu chót liên tiếp, lập tức gây nên nhiệt độ khá cao, trực tiếp bị đẩy lên top 1 hot search.

Thời điểm toàn dân đang chú ý, rốt cục cũng có người nhận ra địa điểm trong hình, chính là thành phố điện ảnh mới đang được khởi công xây dựng ở Giang Nam, tên là thành phố điện ảnh Giang Nam, là do Tinh Quang đầu tư kiến thiết, vì mảnh đất này Tinh Quang giành được từ trong tay tập đoàn Lý thị ở nước ngoài, cho nên lúc ấy đã tạo nên oanh động rất lớn.

Máu chót là lại thêm cụm từ “đài truyền hình Tinh Quang”, lấy được thành quả mang tính giai đoạn, dư luận tăng vọt chưa từng có.

Đám người lại tiếp tục đào sâu tìm hiểu, tựa hồ muốn móc hết tất cả đen tối ẩn giấu bên trong ra.

Lại một lát sau, có thêm một loạt ảnh chụp được công bố, lúc này, tất cả ảnh đều là ảnh độ nét cao, ảnh chụp không khác gì so với ảnh đầu sĩ chính nghĩa đăng lên, có thể xác định đây là lô ảnh nguyên bản.

Trong ảnh, mấy phần bị làm mờ rốt cục cũng rõ ràng.

Nhìn thấy khuôn mặt cao quý xinh đẹp kia, đám người khiếp sợ không thể tin được.

Có người cà lăm nói: “Làm sao... Làm sao lại là Bạch nữ thần?”

“Đúng vậy, vì sao lại là Bạch nữ thần?”

Nàng cao quý xinh đẹp như vậy, thiện lương thuần khiết như vậy, không biết đã quyên bao nhiêu tiền ủng hộ sự nghiệp phúc lợi quốc gia, là một người có trách nhiệm với xí nghiệp gia!

“Ta nhớ rõ hình ảnh nàng cười vui vẻ khi tới sơn thôn thăm hỏi lưu thủ nhi đồng ở nông thôn (1), mỹ lệ như thiên sứ!”

(1) Lưu thủ nhi đồng: ý chỉ những đứa nhỏ ở nông thôn, cả cha lẫn mẹ đều đi làm xa nhà, lên thành phố kiếm sống.

“Nếu nói là người khác có khả năng ta sẽ tin, nhưng Bạch nữ thần tuyệt không có khả năng!”

“Có phải trong chuyện này còn có hiểu lầm gì khác?”

Lập tức có một ít kỹ nữ trà xanh phản bác: “Vì sao không thể là Bạch Thanh Tuyết? Đừng thấy nàng mỹ lệ, kỳ thực tâm như rắn rết, sau lưng nam xướng nữ đạo, không biết đã làm bao nhiêu chuyện xấu! Những chuyện các người nhìn thấy, nói không chừng chỉ là do người ta cố ý tạo ra, hiểu không? Các người đều bị lừa gạt!”

Nói xong ả còn dương dương đắc ý, phảng phất như bản thân biết chân tướng.

Kỳ thực cái gì ả cũng không biết, chỉ có điều bảo sao hay vậy, nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết cao cao tại thượng, phảng phất như được thượng thiên sủng ái, trong lòng không nhìn được đồ kỵ, bắt đầu chửi bới.

Vì mở rộng hiệu quả, đám kỹ nữ trà xanh này còn phát lên hoạt động “chống lại Bạch Thanh Tuyết, chống lại Tinh Quang”, hô hào mọi người không nên bị bề ngoài của Bạch Thanh Tuyết lừa bịp, không cần xem Tinh Quang.

Song phương vì chuyện chưa được xác nhận mà tranh luận gay gắt, trên internet vô cùng náo nhiệt.

Còn có một số đại xí nghiệp đại tập đoàn, lại có thể công khai lên tiếng.

Tập đoàn Dada: “Làm một đài truyền hình nổi tiếng cả nước, đừng kiếm tiền mà mất cả lương tâm, phải chịu trách nhiệm với xã hội. Vào thời điểm phát sinh sai lầm, đừng cứ một mực trốn tránh, mà phải chủ động đối mặt!”

Tập đoàn Penguin: “Trong chuyện này có thể tồn tại điểm đáng ngờ, nhưng cách làm của Tinh Quang thật sự thiếu cân nhắc. Hy vọng cảnh sát có thể

điều tra rõ việc này, cho dân chúng một câu trả lời. Không thể oan uổng người tốt, cũng không thể bỏ qua người xấu!”

Tập đoàn Lý thị ở nước ngoài: “Thương nhân nước ngoài chúng ta cần hoàn cảnh đầu tư kinh doanh liêm khiết sạch sẽ, mà không phải che giấu chuyện xấu, che giấu sự thật, tổn hại pháp luật kỷ cương!”

Thời khắc Tinh Quang nguy nan, những tập đoàn này lập tức thay nhau bỏ đá xuống giếng.

Chinh tề như một, nếu nói sau lưng không có bóng dáng bọn hăn, chỉ sợ khó có thể khiến kẻ khác tin phục.

Tinh Quang bị áp lực rất lớn, website cơ hồ bị thủy quân chiếm lĩnh, tất cả đều là mắng nhiếc, đặc biệt khó nghe, đành phải tạm thời đóng công năng bình luận.

Còn có một đám tự nhận là nhân sĩ đại diện chính nghĩa, lại có thể tạo thành tổ chức tự phát đi đến trước cao ốc Song Tử Tinh biểu tình thị uy, tiến hành kháng nghị, còn ném trứng thối rau quả hư vào tòa nhà, thủ đoạn vô cùng kích động. Mặt tường bị vấy bẩn, một vài tấm thủy tinh còn bị ném hư, thậm chí ngay cả nhân viên công tác ra vào cũng suýt chút nữa bị ngộ thương.

Bên phía cảnh sát cũng giống như thế.

Vì muốn đưa ra chân tướng sự thật, bọn họ phải tổ chức buổi họp báo, thông báo rõ về sự việc kia, đưa tin chân tướng sự tình, hiệu triệu mọi người đừng bảo sao nghe vậy, đừng bị người xấu lợi dụng.

Nhưng mà, nhiệt độ sự kiện đã bị xào lên, không phải dăm câu ba lời là có thể giải thích rõ ràng được, khiến mọi người bình tĩnh lại.

Bởi vì bất kể nói thế nào, dân công kia cũng chết trong công trường của các người, cho dù hăn ta bị giết hay chết ngoài ý muốn, hoặc chết vì nguyên nhân gì khác, các người cũng không thể trốn tránh trách nhiệm.

Công an tỉnh ra lệnh, phải trọng điểm đốc tra việc này, trong ba ngày nhất định phải kết án, cho quần chúng một câu trả lời.

Còn có ban xây dựng tỉnh ủy cũng biểu thị chú ý, đồng thời lên tiếng, nếu đây là sự cố ngoài ý muốn do quá trình sản xuất kiến thiết của Tỉnh Quang không đúng quy phạm tạo thành, bọn hắn sẽ nghiêm trị, tuyệt không nhân nhượng.

Cứ như vậy, cuối cùng chuyện này cũng được bình ổn lại.

Hiện tại, trọng điểm vẫn là kết quả điều tra cuối cùng của cục công an thành phố.

Nhìn kiểu gì cũng thấy đây là âm mưu, bởi vì từ khi chuyện bộc phát tới bây giờ, chưa đến 24 giờ, thậm chí còn chưa đến 12 giờ, nhưng đã huyền não tới cả nước đều biết, toàn dân quan tâm.

Cho dù là những vụ án mạng khác, cho dù xảy ra bất trắc chết mấy chục người, tin tức cũng không được lan truyền nhanh như vậy, cũng không thể tạo ra oanh động tới như vậy.

Còn có trong các đơn vị trực thuộc cấp tỉnh, rõ ràng bọn họ đã nhận được chỉ thị của vị quan lớn nào đó, vì vậy mới nhanh chóng tỏ thái độ.

Thoạt nhìn mọi thứ đều có tổ chức, có dự mưu, hành động vô cùng cấp tốc, cái quan định luận (2).

(2) Cái quan định luận: muốn đánh giá một người tốt xấu, công tội thế nào thì phải chờ tới khi người đó chết đã (lúc đó mới có cả quá trình đầy đủ và tổng quan để đánh giá).

Chương 300: Âm sát có dự mưu! (16/25)

Kinh Đô, lúc này, thái tử gia giải trí Hán Đình hư nhược nằm trên giường bệnh.

Bởi vì trước đây không lâu, hắn ta mới vừa trải qua một trận giải phẫu.

Bởi vì thực sự đau đến không chịu nổi, chết đi sống lại sống lại chết đi, rốt cục hẳn ta cũng quyết tâm làm giải phẫu với vật kia của mình.

Từ nay về sau, vật kia ngoại trừ thoát nước, không còn chức năng gì khác.

Bởi vì dày vò và tra tấn lâu ngày, tài sản công ty ngày càng héo rút, hơn nữa vật kia của nam nhân đã không cách nào dùng được nữa, trong lòng Ngô Phi Phàm nhận lấy đã kích rất lớn, trở nên có chút thần kinh.

Dù cho hiện tại hẳn ta rất suy yếu, cần nghỉ ngơi, hẳn ta cũng kiên trì mở laptop xem tin tức, nhìn thấy Tin tức đang bị dư luận khốn nhiều, trên mặt tái nhợt lộ ra nụ cười bệnh hoạn.

“Ha ha, Tinh Quang, Lâm Bắc Phàm... Đây là lễ vật ta tặng cho các người, có vui không?”

Không sai, sau lưng tất cả có công lao rất lớn của hẳn ta.

Kể từ khi khối u trong vật kia ngày càng lớn lên, hẳn ta đổ hết tất cả tội lỗi lên người Lâm Bắc Phàm, lên người Tinh Quang. Bởi nếu như lúc trước không gặp được Lâm Bắc Phàm, có lẽ đã không xảy ra chuyện như thế.

Tuy chuyện này có chút gượng ép, nhưng lại đúng là chó ngáp phải ruồi.

Cho nên, hẳn ta một mực phái người hướng về Lâm Bắc Phàm, hướng về người bên cạnh Lâm Bắc Phàm, hướng về Tinh Quang.

Nhưng bởi vì Lâm Bắc Phàm và người bên cạnh hẳn ta được bảo an Tinh Quang bảo vệ quá nghiêm ngặt, hẳn ta tìm mãi vẫn không tìm được cơ hội, chỉ có thể chuyển mục tiêu sang sản nghiệp kém một bậc, tỷ như thành phố điện ảnh Giang Nam.

Kết quả thật đúng là chờ được cơ hội, xảy ra án mạng, để hẳn ta nhìn thấy hy vọng báo thù.

Cho nên mặc kệ bản thân vừa giải phẫu xong, còn đang suy yếu, hẳn ta ngựa không dừng vó vợ vét chứng cứ, liên hệ với đài truyền hình lớn cũng có thù với Tinh Quang, tập đoàn Penguin, tập đoàn Dada, còn có tập đoàn

hoa kiều Lý thị..., vận dụng các mối quan hệ và tài nguyên, cùng hợp lực chơi sập Tỉnh Quang.

Đáng tiếc, các đài truyền hình lớn như cùng gặp vận rủi, tai họa một mực liên tục, thực không cách nào phân thân, chỉ còn lại những tập đoàn công ty như bọn hấn cùng chung mối thù, cộng đồng xuất thủ đối phó Tỉnh Quang.

Hiện tại hiệu quả rõ rệt, dù cho làm không ngã Tỉnh Quang, cũng có thể lột đi một lớp da của bọn hấn.

“Ha ha, ta muốn nhìn thấy các người ngã xuống! Nhìn các người từng bước một rơi vào hố sâu mà ta đào!”

Ngô Phi Phàm vô cùng phấn khởi, phảng phất trong lòng có niềm tin lớn lao đang chống đỡ hấn ta.

“Ngô công tử, người vừa giải phẫu xong, cần nghỉ ngơi, ta lấy laptop ra giúp người.”

Y tá ôn nhu nói.

Ngô Phi Phàm sắc mặt kịch biến, dùng hai tay bảo vệ laptop, lớn tiếng rống: “Cút! Người lập tức cút cho ta! Đừng để ta gặp lại người, bằng không ta sẽ khiến người phải nghỉ việc thất nghiệp!”

Y tá bị dọa đến sắc mặt tái nhợt, chạy chậm ra ngoài.

Ngay lúc này, một chiếc xe chống đạn lái vào thành phố điện ảnh Giang Nam.

Lâm Bắc Phàm từ trên xe đi xuống, trong ngực vẫn ôm mèo con như trước, giống một quý công tử nhàn nhã đi dạo.

Cảnh quan Hàn Sở Sở và hai vị cảnh sát có vẻ mệt mỏi đi tới.

“Chào Lâm tiên sinh!”

“Chào Hàn cảnh quan, chào hai vị cảnh quan!”

Song phương chào hỏi nhau.

“Hàn cảnh quan, mấy tháng không gặp, trông người tiêu tụy đi nhiều. Làm cảnh sát tuy bận rộn, nhưng cũng phải chú ý nghỉ ngơi!”

Ba vị cảnh quan này đều là người quen cũ, cho nên Lâm Bắc Phàm nói đến chuyện nhà.

Hàn cảnh quan cười khỏ: “Không có cách nào, hiện tại cảnh sát chúng ta phải chịu áp lực rất lớn, nhất định phải mau chóng phá án!”

Hai vị khác cảnh quan không nhìn được gật đầu, lúc đầu đây chỉ là một vụ án mạng nho nhỏ, bọn hắn không cần vất vả như vậy.

Bây giờ nó đạt đến cấp độ cả nước chú ý, một chút cũng không thể sai.

Cho nên bọn hắn 24 giờ chờ lệnh, phải ở lại nơi này tìm kiếm luận cứ và manh mối, để vụ án càng thêm rõ ràng, từ đó mới tiện cho công chúng một câu trả lời.

Từ hôm qua đến bây giờ đã hơn 20 giờ không chợp mắt.

“Ta hiểu.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, cảnh sát đúng là công việc rất gian khổ, nhất là những cảnh sát phụ trách trọng án, vì tranh thủ thời gian phá án, bọn họ thường phải làm việc liên tục vài ngày liền, vốn không cách nào nghỉ ngơi tốt.

Có đôi khi, bọn họ còn phải đối mặt với áp lực từ cấp trên, đối mặt với áp lực từ quần chúng, thật sự là vô cùng khó làm.

“Không nói đến chúng ta nữa, sao người lại đến đây? Theo ta được biết, gia hỏa người vô cùng lười, có thể nằm tuyệt đối không ngồi, có thể ngồi tuyệt đối không đứng, bình thường đều không quan tâm chuyện gì, sao bỗng nhiên người lại tới nơi này?”

Hàn cảnh quan trêu chọc.

Lâm Bắc Phàm nói như lẽ đương nhiên: “Tức phụ xảy ra chuyện, nam nhân như ta nói thế nào cũng phải đứng ra. Hiện tại dư luận đang rất bất lợi cho nàng, nàng vẫn nên ở nhà đừng lộ diện thì hơn.”

Hàn cảnh quan say mê nhìn Lâm Bắc Phàm.

Đây chính là nguyên nhân chủ yếu khiến nàng thích Lâm Bắc Phàm, có trách nhiệm có đảm đương, là một nam tử hán đỉnh thiên lập địa yêu thương lão bà.

Đừng nhìn bình thường hấn cà lơ phát phờ, nhưng chỉ cần lão bà xảy ra chuyện, hấn sẽ cấp tốc đứng lên, chống đỡ cả gia đình.

...

Còn có, đồ ăn hấn làm ăn rất ngon, cũng lâu rồi nàng chưa được ăn lại, hết sức tưởng niệm!

“Lần này ta đến là vì muốn đòi lại công đạo cho lão bà ta, đồng thời cũng vì vấn đề danh dự cho Tinh Quang. Bởi vì ta nghi ngờ vụ án mạng này không phải ngoài ý muốn, mà là ám sát! Đây là một vụ mưu sát!”

Lâm Bắc Phàm nói ra suy nghĩ kinh người.

“Ám sát? Làm sao có thể?”

“Ngay cả pháp y cũng đã bài trừ khả năng ám sát, sao có thể là ám sát?”

“Không nên nói lung tung!”

Ba vị cảnh quan chấn kinh, ý nghĩ đầu tiên là không tin.

Bởi vì dựa vào nhận định chuyên nghiệp của bọn hấn, còn có nhân viên nghiệm thi báo cáo, cơ bản đã bài trừ khả năng ám sát.

Bây giờ, có một người không phải chuyên nghiệp nói với bọn hấn đây là ám sát, là án mưu sát, đương nhiên bọn hấn không thể tin.

...

Hàn cảnh quan mặt không đổi sắc hỏi: “Lâm tiên sinh, có phải người phát hiện manh mối gì quan trọng rồi không?”

“Đúng vậy, người có thể đi theo ta!”

Ba cảnh sát ngồi lên xe cảnh sát, theo xe Lâm Bắc Phàm đi tới thôn Vạn Hòa.

Thôn Vạn Hòa là thôn gần thành phố điện ảnh nhất, ước chừng có 3000 người, phần lớn đều đã đến tỉnh Giang Nam làm công kiếm tiền.

Nhưng từ sau khi thành phố điện ảnh được khởi công, tuyệt đại bộ phận người đã ở lại bản xứ làm công.

Nơi này vừa gần nhà, hơn nữa tiền lương đãi ngộ lại không kém gì tỉnh Giang Nam, cho nên rất nhiều người đều vui lòng lưu lại nơi này.

Làm ở thành phố điện ảnh gần một năm, thu nhập không ít, rất nhiều thôn dân đều đã xây nhà lầu hoặc đập nhà cũ xây nhà mới, sinh hoạt càng ngày càng tốt.

Bởi vì xảy ra án mạng, thành phố điện ảnh tạm thời bị đình công, công nhân đều trở lại thôn, trong thôn tương đối náo nhiệt.

Đám người Lâm Bắc Phàm đến, lập tức khiến đám thôn dân chú ý.

Cảnh sát đến, đoán chừng là vì vụ án mạng kia!”

“Thật hy vọng vụ án này nhanh chóng kết thúc, bằng không chúng ta sẽ không có công việc để làm, không có thu nhập!”

“Cho dù bản án kết thúc, chỉ sợ cũng không có tác dụng gì. Đoán chừng chuyện này đã bị nhận định thành sự cố sản xuất, nếu chỉ phạt tiền còn tốt, nếu phải đình công chính đốn, có lẽ suốt mấy tháng tới chúng ta đều không có thu nhập!”

“Cũng do Triệu Hòa Bình, không cất kỹ đồ trên cần trục, hại chết chúng ta!”

Chương 301: Ta ra giá 100 vạn, đào phòng của ngươi lên! (17/25)

Đối với người trong thôn, Triệu Thụy Long có chết hay không cũng chẳng có quan hệ gì với bọn hắn, nhưng nếu vì vậy mà đình công, quan hệ lập tức lớn, chuyện này dính đến thu nhập của bọn họ, cho nên trong lòng bọn họ mắng chết tên Triệu Hòa Bình không chế càn trực.

Nếu lúc trước hắn ta nghiêm túc làm việc dựa theo quy định, đã không có chuyện như vậy phát sinh, đáng tiếc mọi thứ đều muộn.

Một người trung niên thoát nhìn tương đối quan uy đi tới: “Đồng chí cảnh sát, các người tới đây vì bản án của Triệu Thụy Long sao?”

“Không sai, chúng ta tới để lấy bằng chứng.”

Hàn cảnh quan gật đầu.

Người trung niên ân cần nói: “Đồng chí cảnh sát, ta là Trương Đông Lai, bí thư chi bộ thôn Vạn Hòa, các người có gì cần có thể tới tìm ta. Hiện tại toàn bộ thôn chúng ta đều chờ ngày khởi công, cho nên hy vọng các người có thể nhanh chóng phá án!”

“Cảm tạ Trương bí thư ủng hộ, có gì cần chúng ta nhất định sẽ tìm người.”

Hàn cảnh quan dùng giọng quan, sau đó nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm không nói gì, ôm Tiểu Manh đi tới một con đường nhỏ thông với thôn.

Ba vị cảnh quan và bảo tiêu lập tức đi theo, Trương bí thư nghĩ nghĩ, cũng lập tức đi theo.

Còn có vài thôn dân bản xứ rảnh đến nhàm chán, cũng đi theo về phía trước.

Rốt cục, Lâm Bắc Phàm đi tới trước một căn nhà hai tầng, gõ cửa.

Sau khi nghe được bên trong có động tĩnh, hắn mới dừng lại.

“Người ở trong nhà này là ai?”

Hàn cảnh quan hỏi bí thư chi bộ thôn.

Bí thư chi bộ thôn trả lời: “Nơi này là nhà Triệu Hòa Bình, 30 tuổi, đã từng xông xáo bên ngoài, vô cùng thông minh láu cá, đáng tiếc bình thường hẳn ta cà lơ phất phơ, làm việc đặc biệt không đáng tin cậy, nghe nói lão bà hẳn ta cũng vì không chịu được nên mới chạy mất. Còn có, vài ngày trước hẳn ta không không chế tốt cần trục, hiện tại toàn bộ thôn chúng ta đều bị hẳn ta hại chết.”

Có thể nghe ra được, bí thư chi bộ thôn cực kỳ bất mãn với người này.

Hàn cảnh quan như có điều suy nghĩ.

Lúc này, cửa được mở ra, một nam nhân trung niên gầy yếu, làn da ngăm đen đi ra.

Người này chính là Triệu Hòa Bình.

Nhìn thấy ba cảnh sát và bí thư chi bộ thôn, hẳn ta sửng sốt, sau đó hỏi: “Đồng chí cảnh sát, các người tìm ta có chuyện gì?”

“Vì vụ án mạng kia mà đến.”

Triệu Hòa Bình bất đắc dĩ nói: “Đồng chí cảnh sát, những điều nên hỏi không phải hai ngày trước các người đều đã hỏi xong rồi sao? Ta thừa nhận là ta thao tác không đúng, ta kiểm điểm bản thân, ta thừa nhận sai lầm, nhưng bây giờ công việc của ta cũng đã mất. Các người còn tìm ta làm gì nữa?”

Ba vị cảnh sát nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Còn có một số chuyện cần người xác nhận.”

“Thì ra là vậy, các người vào trong trước đi.”

Một đám người đi theo vào.

Bởi vì người thực sự hơi nhiều, ngoại trừ mấy người Lâm Bắc Phàm ngồi trên ghế dài, những người khác chỉ có thể ngồi ghé đầu bên cạnh, tất cả vây chung một chỗ, có chút chen chúc.

Ngoài nhà còn có một số thôn dân tò mò vây xem.

Triệu Hòa Bình còn muốn đi rót nước, nhưng bị Lâm Bắc Phàm cản lại.

“Chúng ta chỉ hỏi vài câu, hỏi xong liền đi.”

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm nói.

“Được, vậy các người hỏi đi.”

Triệu Hòa Bình để ly xuống, sau đó ngồi xuống bên cạnh.

“Nghe nói người đã kết hôn, sao không thấy lão bà người đâu?”

Lâm Bắc Phàm hỏi đến việc nhà, sau đó con mắt không nhúc nhích theo dõi hẳn ta.

Triệu Hòa Bình cười cười, trên mặt mang theo một tia tự giễu, nói: “Lão bà chê ta kiếm quá tiền ít, nơi này điều kiện sinh hoạt kém, cho nên chạy rồi. Tất cả cũng tại ta vô dụng, ta là trụ cột trong nhà, lại nuôi không nổi cái nhà này!”

Lâm Bắc Phàm dò xét chung quanh, nói: “Thế nhưng ta thấy điều kiện của người cũng không tệ, nhà lầu hai tầng, diện tích đoán chừng 200 mét vuông. Đồ dùng trong nhà đều là mua mới, cực kỳ mới. Đoán chừng với thu nhập này, người đã có thể xếp hạng đầu trong thôn.”

“Đây cũng là năm nay mới chuyển biến tốt đẹp. Ta có khả năng điều khiển cần trục, vừa lúc công trường lại cần người, cho nên ta mới tới đây làm việc, thu nhập không tệ. Lúc đầu ta cho rằng với điều kiện như vậy, ta có thể níu giữ lão bà, nhưng mà...”

Triệu Hòa Bình khổ sở lắc đầu: “Nàng thực không thể chịu được sự khổ cực trong thôn, lại quá tham luyến bên ngoài, ngay cả một lời cũng không lưu lại đã bỏ nhà đi...”

Mọi người ở đây đều đồng tình với hắn ta.

“Người có nghĩ tới chuyện cướp nàng trở về không?”

Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Ta muốn cướp nàng về, nhưng một chút tăm hơi nàng cũng không để lại cho ta. Trời đất bao la, ta biết đi nơi nào tìm nàng? Hơn nữa lòng nàng không ở nơi này, ta có kéo nàng về thì có ích lợi gì?”

Triệu Hòa Bình lần nữa cười khỏ.

“Theo ta được biết, các người kết hôn đã 5, 6 năm, vì sao trước kia nàng không đi, hiện tại mới rời khỏi?”

“Cái này... Ta cũng không hiểu rốt cuộc nàng nghĩ thế nào.”

Triệu Hòa Bình lắc lắc đầu: “Cũng trách ta bình thường bề bộn nhiều việc, quá sơ sót với nàng, hiện tại hối tiếc cũng không kịp.

“Lâm tiên sinh, vì sao người luôn hỏi chuyện liên quan đến lão bà ta? Có phải người biết được nàng đi đâu không? Hay là lão bà ta đã xảy ra chuyện gì?”

Triệu Hòa Bình có chút kích động.

“Hỏi ta làm gì, hắn là người càng rõ ràng hơn ta mới đúng, phải không?”

“Tại sao ta lại rõ ràng hơn? Nếu như nếu ta biết rõ nàng ở nơi nào, ta đã sớm đưa nàng về!”

“Chẳng phải người đã giết nàng hay sao, làm sao đưa về được?”

Lập tức, sắc mặt tất cả đều biến đổi, bầu không khí ngưng trọng.

Sắc mặt Triệu Hòa Bình lập tức trầm xuống, nói: “Tiên sinh, ăn có thể ăn bậy, nhưng nói thì không thể nói bừa! Sao ta phải giết lão bà ta? Ta yêu nàng còn không kịp...”

“Nhưng nhờ đâu đối phương “hồng hạnh xuất tường” thì sao? Người sẽ không vì yêu sinh hận, giơ đồ đao lên?”

Bầu không khí lại một lần nữa khẩn trương.

“Lâm tiên sinh!”

Triệu Hòa Bình cất giọng the thé: “Người hết lần này tới lần khác vu khống ta, đến cùng người có mưu đồ gì? Ta chỉ là một dân công, một người bình thường trong chúng sinh, còn không đáng được những đại nhân vật như các người hao tổn tâm cơ thế này! Hiện tại, ta muốn mời các người rời khỏi nơi này, rời khỏi nhà ta, ta không muốn nói chuyện với các người nữa!”

Thái độ của Triệu Hòa Bình chuyển tiếp đột ngột.

“Lâm Bắc Phàm, người...”

“Không nên gấp, chân tướng rất nhanh sẽ được phơi bày!”

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm đi ra khỏi cửa, sau đó nhìn về phía một mảnh đất trống nằm bên cạnh, nơi đó còn có một ngôi nhà đang được xây dựng, đã dựng xong nền đất, trát xi măng.

“Nhà này là của ai?”

Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Ta.”

Triệu Hòa Bình lạnh lùng trả lời.

“VẬY LIÊN KHÔNG SAI, TA CẢM THẤY RẤT CÓ THỂ LÃO BÀ NGƯỜI BỊ NGƯỜI GIẾT NGƯỜI, SAU ĐÓ XÁC ĐƯỢC CHÔN Ở CHỖ NÀY. BÂY GIỜ TA MUỐN ĐÀO NÓ LÊN NHÌN MỘT CHÚT XEM, ĐẾN CÙNG CÓ PHẢI LÀ THẬT HAY KHÔNG. TRIỆU TIÊN SINH, HÃN NGƯỜI KHÔNG PHẢN ĐỐI CHỨ?”

Triệu Hòa Bình sốt ruột: “Tại sao không phản đối? Nền đất này là ta vất vả xây lên, nếu như người đào đi, chẳng phải lãng phí bao nhiêu công sức của ta sao? Tồn thất lớn!”

“Ta trả 100 vạn!” Lâm Bắc Phàm duỗi một đầu ngón tay ra, lớn tiếng nói: “Nếu như trong này không có người, ta trả 100 vạn xem như đền bù tổn thất! Thế nào, có thể bù đắp tổn thất cho ngươi rồi chứ?”

Chương 302: Ngươi chính là hung thủ! (18/25)

Thôn dân vây xem nổ tung.

“Chỉ vì đào móng lên, vừa ra tay đã là 100 vạn!”

“Người trẻ tuổi kia thật đẹp mắt, nhưng sao đầu óc lại có vấn đề thế?”

“Ta biết người này, đó là lão công của Bạch nữ thần đài truyền hình Tinh Quang, tiểu bạch kiếm Lâm Bắc Phàm nổi tiếng, ra tay rất hào phóng! Bình thường hẳn ta không làm chính sự, chỉ thích tiêu tiền, 100 vạn còn tính là ít đây!”

“Còn do dự cái gì? Đào cho hắn đi! Cho ta 100 vạn, coi như hủy cái nhà này đi ta cũng sẵn lòng! 100 vạn, cho dù xây xong lầu nhỏ ba tầng vẫn còn dư lại mấy chục vạn!”

“Triệu Hòa Bình thật may mắn, sao ta lại không có vận khí tốt như vậy!”

....

Đối với thôn dân địa phương, 100 vạn thực sự là một khoản tiền siêu lớn.

Người ra ngoài làm công giống bọn họ, cực khổ quanh năm suốt tháng cũng chỉ dư hơn 10 vạn, trong thôn, thu nhập này đã tính là cao rồi.

Nhưng bây giờ trên trời rớt xuống 100 vạn, cứ đơn giản như nhật tiền vậy.

Cho nên, thôn dân ở đây đều dùng ánh mắt hâm mộ đổ kỵ nhìn Triệu Hòa Bình.

Về phần dưới nền này có thi thể hay không, bọn họ chưa từng suy nghĩ nhiều. Bởi vì trong suy nghĩ của bọn họ, giết người là hành vi phạm tội tương đối nghiêm trọng, huống chi còn là giết vợ, nghe rợn cả người.

Cho dù Triệu Hòa Bình này là tên khốn, cũng không thể làm ra chuyện lòng lang dạ sói như vậy.

Lâm Bắc Phàm đứng bên cạnh vuốt mèo, mỉm cười nói: “Có 100 vạn này, người muốn xây lại một tòa nhà cũng không thành vấn đề. Thậm chí người còn có thể mua một căn nhà nhỏ ở thành phố Giang Nam. Thế nào, cuộc mua bán này rất có lời đúng không?”

Nghe có vẻ bản thân chiếm được lời lớn, nhưng Triệu Hòa Bình lại chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

“Ta không cần số tiền đó, đất này là ta mời đại sư xem ngày giờ tốt để đặt móng, có tác dụng trấn trạch áp tà. Nếu đào lên sẽ ảnh hưởng phong thủy nhà ta, vô cùng xui xẻo. Cho nên mời các người trở về đi thôi, thứ cho ta không tiễn xa được!”

Triệu Hòa Bình đỏ mặt tía tai muốn đuổi mấy người đi, nhưng trong mắt lại lóe lên một tia sợ hãi.

Lúc này, ba vị cảnh sát đi theo tinh mắt, đã phát hiện không bình thường.

Ngay cả bí thư thôn và các thôn dân ở đây cũng cảm thấy tình huống của Triệu Hòa Bình không bình thường.

Có người nhỏ giọng lẩm bẩm.

“Có tiền cũng không cần, hấn ta là đồ đàn sao?”

“Cũng chưa từng nghe nói Triệu Hòa Bình mê tín, chưa từng thấy hấn ta bái thần!”

“Lúc đặt nền móng, cũng đâu thấy đại sư đến...”

...

Các thôn dân người một lời ta một câu, từ từ vạch trần lời nói dối của Triệu Hòa Bình.

Nếu trong đất không giấu bí mật không thể cho người ta biết, sao Triệu Hòa Bình lại cố gắng ngăn cản, ngay cả 100 vạn cũng không cần?

Chẳng lẽ, bên trong thật sự chôn giấu thi thể của thê tử hấn ta? Nghĩ đến khả năng khó có thể xảy ra, đám người cảm thấy một luồng khí lạnh từ chân xộc thẳng tới đầu.

Hàn cảnh quan quyết định thật nhanh, hạ mệnh lệnh: “Trước tiên bắt Triệu Hòa Bình lại! Mặt khác, tìm người đến đào đất lên, ta thật muốn xem xem, rốt cuộc trong này cất giấu thứ gì.”

“Vâng, Hàn đội!” 2 vị cảnh sát lấy còng ra, nhanh chóng đi về phía trước. Triệu Hòa Bình bỏ chạy không nghĩ ngợi, kết quả hấn ta lại đụng phải bảo tiêu của Lâm Bắc Phàm, bị bắt ngay tại trận.

“Thả ta ra! Mau buông ta ra! Các người bắt người phi pháp, ta muốn kiện các người!” Triệu Hòa Bình liều mạng giãy giụa, khàn cả giọng rống to, kết quả không có chút tác dụng nào.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Triệu Hòa Bình ngươi yên tâm, nếu không đào được cái gì lên, ta nhất định sẽ cho ngươi 100 vạn xem như bồi thường! Nhưng nếu có thứ đồ không sạch sẽ gì đó, hậu quả ngươi tự hiểu!

Ngay sau đó, Lâm Bắc Phàm lại nhìn thôn dân nói: “Ta cần thuê mười người ngay tại đây, mỗi người một vạn! Giúp ta đào nền lên! Ta nhất định phải nhìn xem, rốt cuộc bên trong chôn giấu thứ gì.”

Vừa nghe đến thù lao vạn nguyên, ánh mắt thôn dân đều sáng lên.

Dù sao nhìn tình huống này, bọn họ chỉ đào cùng lắm là một ngày, một ngày đã thu được hơn vạn, mua bán buôn một lãi mười!

“Ta đến! Ta khỏe nhất, để ta đến!”

“Ta tương đối có kinh nghiệm, thường xuyên đào hố, thuê ta đi!”

“Nhà ta có cuốc!”

...

Các thôn dân vô cùng tích cực, ngay cả thôn bí thư thôn cũng thiếu chút nhìn không được mà xắn tay áo, cầm cuốc xông lên.

Cứ như vậy, dưới tác động của đồng tiền, mọi người khí thế ngất trời đào nền móng nhà.

Vốn chỉ định thuê 10 người, kết quả hiện tại nhiều hơn 5 người, Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy không quan trọng, nhiều người để xử lý chuyện hơn, chỉ cần có thể đào nền móng lên là được.

Mặt khác, Hàn cảnh quan cũng báo cáo chuyện này với cục, yêu cầu cục phái người trợ giúp.

Mọi người đồng tâm hiệp lực, không đến nửa ngày đã có thành quả.

“Tay! Nơi này có một cái tay!” Một thôn dân sức lực lớn đào nhanh nhất, đào được thì thể trước một bước, kết quả hắn ta bị giật nảy mình, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Những thôn dân khác vây lại, cũng bị dọa đến lui lại từng bước.

“Bên trong thật sự có người chết!”

“Đây là tay của nữ nhân!”

“Chẳng lẽ là thê tử Vương Mỹ Lan của Triệu Hòa Bình thật sao?”

...

Sắc mặt Triệu Hòa Bình lập tức xám xịt, hắn ta biết mình đã xong đời, có nguy biến thêm cũng vô dụng.

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc đi qua, nhìn cánh tay xen lẫn xi măng còn tương đối hoàn chỉnh kia, hắn vỗ vỗ thôn dân phát hiện trước nhất, nói: “Làm tốt lắm! Bởi vì ngươi là người đầu tiên phát hiện, ta sẽ thưởng thêm cho ngươi 1 vạn!”

“Cảm ơn Lâm tiên sinh!” Mặt thôn dân kia lại hồng hào thêm mấy phần.

Đã xác định được bên trong là thi thể, các thôn dân lui ra phía sau, đổi thành pháp y cùng với nhân viên liên quan tiến hành xử lý.

Cuối cùng, một bộ thi thể nữ thoát nhìn còn hoàn hảo bày ra trước mắt mọi người.

Bí thư thôn trầm trọng nói: “Nàng là thê tử của Triệu Hòa Bình, Vương Mỹ Lan!”

Các thôn dân nhao nhao phỉ nhổ Triệu Hòa Bình.

“Đây quả thật là Vương Mỹ Lan, còn chưa tới 30 tuổi đã chết, hơn nữa còn bị trượng phu nàng giết chết, thật đáng thương!”

“Thê tử tốt với hấn như vậy, tại sao hấn có thể làm ra chuyện như thế? Thực đúng là cảm thú!”

“Thật không nhìn ra Triệu Hòa Bình lại là hạng người lòng lang dạ sói, thế mà ta còn xưng huynh gọi đệ với loại người này?”

“Loại này người nên nhét vào lồng heo ngâm xuống nước, sau đó xử bắn!”

“Đề nghị cảnh sát nghiêm trị!”

...

“Triệu Hòa Bình, hiện tại ngươi còn gì muốn nói?” Lâm Bắc Phàm nhìn về mặt xám xịt của Triệu Hòa Bình, hỏi.

Hắn ta hơi hơi lắc đầu, giọng trầm thấp nói: “Không lời nào để nói.”

“Triệu Thụy Long cũng là do ngươi giết chết?” Lâm Bắc Phàm hỏi lại.

“Là ta giết.” Triệu Hòa Bình thẳng thắn, bởi vì với tình huống hiện tại của hắn ta, giết một người hay giết hai người đều không có gì khác biệt, dù sao cũng là tử hình, còn giấu giếm làm gì?

“Tại sao ngươi giết bọn họ?” Hàn cảnh quan vội vàng truy vấn.

“Bởi vì bọn họ đáng chết! Đôi cầu nam nữ này lại dám câu kết làm bậy sau lưng ta, ta hận không thể thiên đao vạn quả bọn họ, để bọn họ mãi mãi không được siêu sinh!” Triệu Hòa Bình tàn nhẫn, điên cuồng gào thét.

Chương 303: Giải thích vụ án, trang bức hiện trường! (19/25)

Cuối cùng, Triệu Hòa Bình坦然 nhiên khai báo quá trình phạm tội.

Mấy năm này, hắn ta ra ngoài làm công kiếm tiền nuôi gia đình, hàng năm không ở nhà, kết quả trong lúc vô tình hắn ta phát hiện thi thể Vương Mỹ Lan của mình vì cô đơn mà thông gian với Triệu Thụy Long, hắn ta vô cùng tức giận, cảm thấy mình bị phản bội, trên đỉnh đầu có thêm một cái nón xanh.

Triệu Hòa Bình là người chủ nghĩa đại nam tử, trong cơn giận dữ hắn ta lỡ tay đánh chết thi thể Vương Mỹ Lan của mình.

Sau khi giết người, hắn ta rất sợ hãi.

Lúc này, nhà hắn ta đang xây mới, thế là hắn ta nhanh trí ném thi thể thi thể Vương Mỹ Lan vào trong móng nhà, hơn nữa còn lấp xi măng lại, như vậy, mấy chục năm cũng sẽ không bị phát hiện.

Nhưng sau khi chôn xác, hắn ta vẫn chưa hết giận, còn muốn giết tên gian phu đi, như vậy mới có thể giải tỏa lửa giận trong lòng. Hắn ta càng sợ chuyện thi thể chết bị Triệu Thụy Long phát hiện, tổ giác hắn ta, vậy hắn ta phải làm sao bây giờ?

Dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, giết luôn hắn ta, như vậy cũng sẽ không sao.

Hắn biết rõ mỗi lúc trời tối Triệu Thụy Long đều sẽ đi qua hàng rào trở về nhà trong thôn, hơn nữa còn rất thích uống rượu, rượu gì cũng rất thích uống, cho nên hắn ta bố trí một cái bẫy trên con đường này.

Kỹ thuật cần trục của hắn ta tốt, có thể chuẩn xác mỗi một thao tác.

Cho nên lúc hết giờ làm, khi chuẩn bị rời khỏi, hắn ta len lén treo một chiếc máy bay điều khiển từ xa và một hòn đá lên, hơn nữa còn lén đặt chai rượu

ngay dưới cần trục.

Thời điểm Triệu Thụy Long uống say đi qua con đường này, phát hiện dưới đất có một bình rượu, thế là Triệu Thụy Long thềm thường cúi đầu nhặt bình rượu lên.

Ngay một khắc này, hẳn ta điều khiển máy bay từ xa tránh khỏi trời buộc trên cần trục, rớt xuống, vừa vắn đập trúng đầu Triệu Thụy Long, một mệnh ô hô.

Máy bay điều khiển từ xa cũng bị hẳn ta điều khiển đi, không hề lưu lại đầu mối gì.

Cứ như vậy, một vụ giết người đã được hẳn ta đã nguy trang thành sự cố ngoài ý muốn trên công trường.

Mặc dù Triệu Hòa Bình cũng phải chịu trách nhiệm, nhưng trách nhiệm của hẳn ta cùng lắm chỉ là bị khai trừ, thu hồi giấy phép hành nghề, tuy tổn thất nhưng không tổn thất lớn, vì giết tên gian phu, hẳn ta không đoái hoài tới những thứ này.

“Tình huống cụ thể là như thế.” Triệu Hòa Bình ngồi dưới đất vô lực cười: “Ta cho rằng chuyện này ta đã làm tới không chê vào đâu được, dù là cảnh sát cũng bị ta qua mặt, Lâm tiên sinh, sao ngươi phát hiện được?”

Đám cảnh sát nghe thấy vậy, rất xấu hổ, quả thật bọn họ đã bị lừa, luôn tưởng lầm là tai nạn lao động.

Ngược lại, người ngoài nghề lại phát hiện manh mối, bắt được chân tướng sự thật.

Đôi mắt đẹp của cảnh quan Hàn Sở Sở tò mò nhìn Lâm Bắc Phàm, như muốn nhìn thấu nam nhân thần bí này.

“Thực ra rất đơn giản!” Lâm Bắc Phàm trang bức một câu, sau đó nói: “Từ sau khi án mạng xảy ra, ta đã bắt đầu điều tra lấy chứng cứ. Thông qua camera theo dõi, ta nhìn thấy từng thao tác trước kia của ngươi đều vô cùng

phù hợp quy phạm. Thế nhưng vào ngày xảy ra án mạng, người lại không hạ đồ vật bên trên cần trục xuống, điều này khiến ta nghi ngờ.”

“Thế là, ta quyết định bắt đầu từ người. Thông qua một phen điều tra, ta phát hiện người còn có một thê tử, nhưng đã mấy ngày không thấy xuất hiện, người nói với bên ngoài do nàng không chịu được cực khổ nên đã bỏ trốn. Nhưng mà theo ta được biết, tiền lương làm công nhân cần trục tuyệt đối không thấp, hơn nữa người còn xây được nhà mới, cuộc sống đang chuyển biến tốt đẹp, ngay cả thời gian khổ cực trước kia thê tử người vẫn có thể sống với người, không lý do gì bây giờ tốt vậy lại bỏ chạy, chuyện này khiến ta nghi ngờ lần nữa.”

Đám người gật đầu, cảm thấy hẳn nói có chứng cứ.

“Nếu như thê tử người bỏ trốn, nhất định sẽ tới thành phố Giang Nam. Bởi vì hiện tại giao thông nước ta quản lý xuất hành theo tiêu chuẩn hoá, bắt buộc đi phương tiện giao thông gì cũng phải có chứng minh nhân dân. Cho nên ta sai người đi nghe ngóng, kết quả một chút dấu vết cũng không có. Mà chắc chắn thê tử người không thể đi bộ rời khỏi nơi này, điều này khiến ta nảy sinh nghi ngờ lần ba!”

“Từ đó tổng kết, thật ra thê tử người còn chưa rời khỏi thôn Vạn Hợp, nhưng lại không lộ diện. Cho nên đến tận lúc này, ta nảy sinh một suy đoán lớn mật...” Lâm Bắc Phàm dừng lại một lát, để mọi người tiêu hóa, lại nói: “Đó là thê tử người đã chết, bị người giết chết, cho nên người mới tìm mọi cách che giấu.”

Nghe đến đây, đám người thốt lên, thì ra là vậy!

Thông qua một chút râu ria không đáng kể suy đoán ra chân tướng vụ án, đồng chí cảnh sát càng cảm thấy bội phục tư duy kín đáo của Lâm Bắc Phàm.

“Bốp Bốp...”

Triệu Hòa Bình vỗ tay, bội phục từ tận đáy lòng nói: “Thật lợi hại, Lâm tiên sinh! Người bên ngoài đều nói người là tiêu bạch kiếm chỉ biết xài tiền, hiện tại xem ra người mới là người lợi hại nhất!”

Đôi mắt đẹp cảnh quan Hàn Sở Sở vẫn luôn dính chặt trên người Lâm Bắc Phàm, nhu tình như nước.

“Còn một vấn đề, sao người có thể phát hiện ta chôn thi thể Vương Mỹ Lan ngay dưới nền nhà? Dù sao cũng là sống không thấy người chết không thấy xác, dù người có nghi ngờ ta cũng vô ích!”

“Thực ra chuyện này lại càng đơn giản!” Lâm Bắc Phàm trang bức đến nghiêm: “Người cứ suy nghĩ một chút, thi thể lớn như vậy, có thể giấu ở nơi nào mà không bị người phát hiện? Còn phải đảm bảo tương lai cũng không bị người phát hiện? Vậy thì đơn giản rồi.”

“Ta còn có thể giết người phân thân rồi chớ ra ngoài.” Triệu Hòa Bình không phục nói.

“Giết người phân thân lại càng dễ bị phát hiện, bởi vì đây là nông thôn, có rất nhiều côn trùng, chó cũng không ít. Nếu không kịp thời xử lý thi thể, mùi máu tươi sẽ dẫn dắt côn trùng và chó đến, khi đó người lại càng dễ bị phát hiện. Có thể nguy trang một vụ giết người thành sự cố ngoài ý muốn, ta tin người không ngu ngốc, nhất định sẽ có lựa chọn sáng suốt nhất.”

“Bốp bốp...” Triệu Hòa Bình không còn lời nào để nói, chỉ có thể vỗ tay biểu thị.

“Bốp bốp...”

Đám người ở đây cũng tự phát vỗ tay, bày tỏ bội phục với phân tích của Lâm Bắc Phàm.

Mặt Lâm Bắc Phàm vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng lại đắc ý vô cùng.

Nếu không phải có được tuyến vận mệnh, sớm đã nhìn rõ liên quan bên trong, đúng là hẳn không dễ dàng đoán được như vậy.

Cảm giác này thật giống như người đã biết chân tướng, sau đó truy tìm nguồn gốc truy tìm căn nguyên, phân tích từng tầng một, quá trình này đơn giản vô cùng.

Bất thức Lư Sơn chân diện mục

Chích duyên thân tại thử sơn trung.(1)

(1)Thơ Đề Tây Lâm Bích: Tạm dịch nghĩa: Vì đang đứng giữa núi Lữ Sơn nên không thể thấy hình dáng chân thật của núi.

Nếu đứng ở chỗ cao, đương nhiên sẽ thấy rõ hình dáng Lu Sơn.

Như thế, cuối cùng vụ án này cũng được phá.

Phó cục trưởng thường vụ cục công an thành phố Giang Nam kích động bắt tay Lâm Bắc Phàm: “Cảm tạ Lâm tiên sinh trợ giúp! Nếu không có Lâm tiên sinh, có lẽ chúng ta đã mù quáng phá án, tạo thành một vụ án oan. Cấp trên và dân chúng theo dõi quá sát, ta đã không ngủ không nghỉ hai ngày liên tục, hiện tại cuối cùng áp lực trên người ta cũng được tháo xuống.”

“Giúp các người cũng là giúp chúng ta.” Lâm Bắc Phàm cười nói: ” Chuyện này cũng có thể nói là Tinh Quang chúng ta bị người ta hại, đối với chúng ta, có thể tìm ra chân tướng sớm ngày nào lại càng tốt ngày ấy.”

Phó cục trưởng thường vụ gật đầu, trong chuyện này, bọn họ đúng là đồng minh, nên giúp đỡ lẫn nhau.

“Cũng hy vọng cục trưởng ngài có thể mau chóng chỉnh lý vụ án, sau đó tổ chức buổi họp báo làm sáng tỏ sự thực, trả lại trong sạch cho Tinh Quang chúng ta.” Lâm Bắc Phàm nói tiếp.

Chương 304: Thời khắc Lâm Bắc Phàm tỏa sáng! (20/25)

Bởi vì hung thủ đã chủ động khai báo, cho nên việc thu thập chứng cứ rất thuận lợi.

Ước chừng một ngày sau, cảnh sát đã có thể làm rõ tất cả đầu mối liên quan, cũng có chứng cứ đầy đủ, rốt cục cũng có thể kết án.

Mang theo thành quả trọng đại, cục cảnh sát Giang Nam tổ chức buổi họp báo, thông báo quá trình xử lý cùng với kết quả vụ án lần này, mời cộng đồng truyền thông đến làm chứng.

Lâm Bắc Phàm cũng tới tham dự buổi họp báo lần này với tư cách là đại diện cho đài truyền hình Tinh Quang.

Trong hội nghị, phó cục trưởng thường vụ cục công an hăm hở nói rõ chân tướng, liệt kê chứng cứ mang tính máu chốt, đồng thời còn giải thích chân tướng vụ án cho đám phóng viên truyền thông.

Có thể nào bọn họ cũng không ngờ tới, vốn bọn họ cho rằng đây chỉ là vụ án tai nạn lao động, đột nhiên lại biến thành án trọng án, một vụ án mưu sát được lên kế hoạch tỉ mỉ, bày bố khéo léo đến mức thiếu chút nữa cảnh sát cũng bị lừa.

Bọn họ càng không ngờ, trong một vụ án mạng nho nhỏ lại liên quan đến một vụ án mạng khác, hơn nữa còn là án giết vợ hủ thi khiến người ta phẫn nộ, đúng là còn ly kỳ hơn cả tiểu thuyết trinh thám.

Bọn họ càng không ngờ hơn nữa, vụ án ly kỳ này lại được phá trong thời gian không đến ba ngày.

Chuyện này có thể liệt vào án lệ kinh điển, việc quan trọng đáng để ghi lại!

“Ở nơi này, ta muốn gửi lời cảm ơn đặc biệt đến Lâm Bắc Phàm tiên sinh!” Phó cục trưởng chân tình nói: “Nếu không phải Lâm tiên sinh dốc lòng hỗ trợ, cảnh sát chúng ta đã không thể phá án nhanh như vậy. Chắc mọi người cũng có thể đoán được, loại vụ án toàn dân chú ý này sẽ khiến cảnh sát chúng ta gặp phải áp lực lớn đến mức nào. Không nói các cảnh sát khác, chỉ nói đến lãnh đạo cấp cao như ta đã hai ngày hai đêm không chợp mắt. May mà chúng ta có thể chống đỡ được, mà công lao này của Lâm tiên sinh cũng không thể bỏ qua!”

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Nào có, ta chỉ cung cấp một vài suy đoán, người thực sự cực khổ vẫn là cảnh sát các ngài, vì phá án mà phải chạy ngược chạy xuôi, mấy ngày mấy đêm không nhắm mắt, công lao của các ngài mới là lớn nhất!”

Phó cục trưởng thường vụ cười ha ha: “Lâm tiên sinh khiêm tốn, chúng ta cũng có thể tính là cảnh dân hợp tác, cảnh dân hợp tác!”

“Đúng! Cảnh dân hợp tác!” Lâm Bắc Phàm cũng cười.

Loại chuyện này phải người nâng ta, ta nâng người, đoàn kết là sức mạnh!

“Tách tách...”

Hiện trường phủ kín tiếng chụp ảnh.

Người dẫn chương trình lại lên tiếng: “Kế tiếp là thời gian tự do đặt câu hỏi! Vị phóng viên nào muốn đặt câu hỏi trước?”

Đầu tiên là phóng viên CCTV đặt câu hỏi, đây là quy tắc ngầm trong nghề.

Ánh mắt phóng viên CCTV tập trung trên người Lâm Bắc Phàm, bởi vì có thể đào được rất nhiều điểm nóng từ trên người hắn.

“Lâm tiên sinh, vừa rồi ta nghe phó cục trưởng nói, là ngài phát hiện ra manh mối mang tính then chốt, sau đó từng bước một truy tìm nguồn gốc, mới đào ra chân tướng vụ án. Như vậy xin hỏi, manh mối mấu chốt này là gì? Sao ngài phát hiện được? Ngài có thể chia sẻ quá trình cho mọi người cùng biết không?”

“Đương nhiên có thể.” Bắc Phàm tiếp nhận micro.

Thế là, Lâm Bắc Phàm dùng nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu kể lại quá trình phân tích của mình, lại trang bức một lần.

Lần này thật sự là trang bức, hơn nữa còn là đại bức cực kỳ có bức cách.

Lại có thể thông qua sơ hở nhỏ xíu từng bước từng bước đào ra chân tướng, đào ra vụ án giết vợ khủng khiếp, quả thực là Sherlock Holmes phiên bản hiện đại!

Phóng viên lần thứ hai đặt câu hỏi, vẫn hỏi Lâm Bắc Phàm.

“Lâm tiên sinh, theo ta được biết, bình thường ngài đều nhàn rỗi ở nhà, không quan tâm bất kỳ chuyện gì. Xin hỏi là điều gì đã thúc đẩy ngài chủ động đứng ra, kéo chuyện phiền toái này lên người mình?”

Lâm Bắc Phàm khí phách nói: “Bởi vì lão bà ta bị oan, cho nên ta phải đứng ra!”

“Nói rất hay!” Đám người ở hiện trường cùng vỗ tay.

Tuy rất nhiều người không thích tính ăn bám, tiêu tiền như nước của Lâm Bắc Phàm, nhưng hành động và lời nói của hắn hôm nay lại khiến người ta phải đổi cách nhìn, nam nhân có thể không có bản lĩnh, nhưng không thể không có đảm đương!

Chỉ một đêm này, Lâm Bắc Phàm làm cực kì tốt!

Sau này, không thể gọi hắn là tiểu bạch kiểm, mà phải gọi hắn là tiểu bạch kiểm có trách nhiệm!

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đang xem trực tiếp buổi họp báo trong nhà. Nhìn dáng vẻ hăng hái, đỉnh đạc trả lời từng câu hỏi tới từ chúng phóng viên của nam nhân nhà mình, đặc biệt xuất sắc, khiến hai nữ nhân nhin không được kiêu ngạo.

“Nữ vương đại nhân, nam nhân của ngươi quá ưu tú, đối mặt với vô số câu hỏi của đám phóng viên, câu nào hắn cũng có thể trả lời êm tai, diệu ngữ không ngừng, biểu hiện còn xuất sắc hơn mấy lão đại kia, ngay cả ta cũng mê mẩn!” Vũ Thiên Mị mê muội nói.

“Lão công ta luôn xuất sắc như vậy, chỉ là bình thường chàng hơi lười nhắc thôi.” Bạch Thanh Tuyết cảm thấy ngọt ngào.

Mỗi lần bản thân gặp phiền phức, kiểu gì lão công mình cũng sẽ đứng ra, hết như anh hùng cái thế lập tức giải quyết tất cả phiền phức, đưa nàng thoát khỏi biển khổ.

Nàng yêu chết nam nhân này!

“Nữ vương đại nhân, sợ rằng lúc này nam nhân nhà ngươi lại nổi tiếng! Ta phỏng phát như có thể thấy vô số ong bướm muốn tràn lên, gặm tiểu nam nhân của ngươi, ngay cả xương cốt cũng không chừa!” Vũ Thiên Mị kêu to.

Bạch Thanh Tuyết giận: “Các nàng dám? Để bọn họ phóng ngựa tới, Bạch Thanh Tuyết ta tiếp từng chiêu!”

“Nữ vương người yên tâm, ta nhất định sẽ trông coi tiểu nam nhân giúp người, tuyệt không để đám yêu diễm tiện hóa tới gần dù chỉ một bước!” Vũ Thiên Mị nghiêm túc nói.

Trong lòng nàng lại thêm thêm một câu, người này cũng là tiểu nam nhân của ta, ta nhất định phải bảo vệ tốt.

“Chị em tốt!”

Hiện trường buổi họp báo, chúng phóng viên lại hỏi thêm mấy vấn đề, cuối cùng cũng tới lúc kết thúc.

“Trải qua chuyện này, ta cảm khái rất nhiều!” Lâm Bắc Phàm chân tâm thật ý nói: “Rõ ràng là vụ án ngay cả cảnh sát cũng chưa đưa ra kết luận, lại bị internet định tính là vụ án tai nạn lao động, sau đó còn dẫn dắt ra thuyết âm mưu!”

“Lại còn rất nhiều phóng viên truyền thông đổ thêm dầu vào lửa, tạo ra mảnh lời, bẻ cong chân tướng sự thật!”

“Rất nhiều người không rõ chân tướng, không suy nghĩ động não đã nói gì nghe nấy, dùng ngòi bút làm vũ khí, thế nhưng mọi người không biết hành vi này cùng là một loại phạm tội. Phải biết, chúng khẩu thước kim, tích hủy tiêu cốt(1)!”

(1) Miệng nhiều người xói chảy vàng, chỉ sức mạnh ghê gớm của dư luận, sau nói trăm người ngàn ý, tốt xấu lẫn lộn.

“Rõ ràng là vô tội, lại bị nhận định là có tội, sau đó lại công khai xét xử, không tội cũng có tội!”

“Tiểu nam nhân thật sự lại ở sau lưng tiếp tục châm ngòi thổi gió, e sợ thiên hạ không loạn!”

“Điều này không chỉ tạo thành quấy nhiễu rất lớn cho đương sự, còn nắm giữ tài nguyên công cộng của chúng ta, lãng phí lực lượng cảnh sát của

chúng ta. Cứ thế mãi, kết quả cuối cùng sẽ là người tốt khó làm, người xấu ung dung ngoài vòng pháp luật!”

Đám người như có điều suy nghĩ.

Cảnh sát ở đây cũng không nhịn được gật đầu, bọn họ cũng muốn phá án, cũng muốn mở rộng chính nghĩa, nhưng tất cả nhất định phải tuân theo quy tắc.

Nếu vụ án nào cũng làm như vậy, kích động dư luận tăng thêm áp lực, để bọn họ mệt mỏi, vì phá án mà phá án, phá án vì để bàn giao cho công chúng, kết quả cuối cùng sẽ dẫn đến rất nhiều án sai án oan phát sinh.

Còn rất nhiều người không được đảm bảo quyền lợi.

Chương 305: Lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân thịnh mệnh! (21/25)

“Điều này làm ta nhớ tới sự kiện “lão nhân té ngã đỡ hay không đỡ” mấy năm trước, khác đường cùng đích với chuyện này. Đây không phải đạo đức xuống dốc, mà là lỗ thủng của luật pháp, cho bọn chúng có cơ hội lợi dụng sơ hở đó. Còn có đủ loại người xấu quấy phá, người tốt hoàn toàn không thể đấu lại người xấu, bởi vì người tốt nói pháp luật nói đạo đức, nhưng người xấu lại không, cho nên người tốt nhất định sẽ thất bại!”

“Ta luôn tin tưởng chính nghĩa, tin tưởng tư pháp công chính! Chính nghĩa vĩnh viễn không vắng mặt, nhưng có thể sẽ đến trễ!”

“Nhưng trong lúc chính nghĩa đến trễ, thường sẽ xảy ra rất nhiều chuyện khiến chúng ta hối hận không kịp, đây là hậu quả vĩnh viễn không bù đắp nổi.”

“Cũng ví như thê tử Bạch Thanh Tuyết của ta, nàng là người hiền lành như vậy, nàng có quyền thế to lớn, có năng lượng to lớn, nhưng vẫn không thoát khỏi việc trở thành nạn nhân của bạo lực mạng! Ngay cả nàng cũng bị oan uổng, có thể tưởng tượng được, trong xã hội này, sẽ có bao nhiêu người bình thường đang phải hứng chịu những chuyện “có lẽ có” như vậy tổn hại?”

“Sao bọn họ có thể minh oan cho mình? Sao bọn họ có thể rửa sạch tội danh cho bản thân? Sao bọn họ có thể tự bảo vệ quyền lợi cơ bản vốn có của một công dân?”

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Bọn họ hoàn toàn không có cách nào, nếu có, bọn họ đã không phải chờ tới hôm nay, thậm chí có lẽ đến ngày mai cũng không đợi được, cuối cùng hàm oan mà chết. Lúc này, chính nghĩa đến, còn có ý nghĩa gì sao?”

Lời này nói đến tất cả những người ở đây đều xúc động.

Hiện trường yên tĩnh, ngay cả cây kim rơi cũng có thể nghe thấy.

“Cho nên ta nghĩ, bản thân ta quyết định bỏ tiền thành lập một quỹ ngân sách chính nghĩa, nhằm mở rộng chính nghĩa cho những người bị oan, giúp bọn họ thoát khỏi oan ức, để bọn họ có thể ngẩng đầu ưỡn ngực đứng lên, lớn tiếng nói với mọi người: “Ta vô tội!”.”

Tin tức đột nhiên xuất hiện này, trong nháy mắt dẫn nổ cả hiện trường.

“Mặt khác, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta còn đồng bộ thành lập một tiết mục tạp kỹ mới, tên là 《Tiếng Nói Của Công Lý》!”

Lâm Bắc Phàm đứng lên, lớn tiếng nói: “Tiết mục mới của chúng ta, 《Tiếng Nói Của Công Lý》, có sứ mệnh lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân chờ lệnh! Để người xấu bị bắt lại, để người tốt không bị oan uổng!”

Hiện trường triệt để bị dẫn nổ, rất nhiều micro lập tức đưa qua.

“Lâm tiên sinh, ngài nói là sự thật sao? Ngài thật muốn thành lập một quỹ ngân sách chính nghĩa, hoàn toàn xuất tiền túi tư nhân?”

“Lâm tiên sinh, hình thức tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là gì?”

“Lâm tiên sinh...”

...

Đám phóng viên có rất nhiều vấn đề, Lâm Bắc Phàm chỉ lựa chọn vấn đề khiến mọi người tương đối chú ý để trả lời.

Vấn đề thứ nhất là vấn đề liên quan tới nguồn tài trợ quỹ ngân sách chính nghĩa.

“Liên quan tới quỹ ngân sách chính nghĩa, ta dự định hàng năm sẽ chi ra 30 ức, chuyên mở rộng chính nghĩa, lấy lại công lý cho mọi người! Chỉ cần ta còn sống một ngày, chỉ cần ta còn tiền, như vậy ta sẽ luôn duy trì quỹ!”

Câu trả lời khiến mọi người vô cùng khiếp sợ, lại có thể vừa móc tiền đã móc ra 30 ức, hơn nữa còn là móc ra hàng năm, đây quả thực là ném tiền ra ngoài, tên tiểu bạch kiểm này thật sự quá phá của.

Nhưng cách phá của của hắn thật khiến người ta thích!

Vấn đề thứ hai là vấn đề liên quan tới hoạt động ngân sách quỹ chính nghĩa.

“Quỹ ngân sách chính nghĩa hoàn toàn không chấp nhận việc quyên tiền của người ngoài, toàn bộ do một mình ta gánh chịu, như vậy mới có thể hoạt động độc lập, không bị bên ngoài quấy nhiễu. Mặt khác, ta sẽ thuê người thích hợp để phụ trách quỹ chính nghĩa này, đồng thời còn sẽ thuê đoàn đội chuyên nghiệp, ví như đoàn thám tử, đoàn luật sư... phục vụ vì chính nghĩa!

Không chấp nhận bên ngoài quyên tiền, có thể thấy được sự dứt khoát của tên phá của này.

“Lâm tiên sinh, tài chính hoàn toàn do ngài gánh chịu, hơn nữa còn là mỗi năm 30 ức, ngài có cảm thấy áp lực không?”

“Hoàn toàn không có! Hiện tại ta dùng tiền đều là lấy trăm ức làm đơn vị, 30 ức chỉ là chút lòng thành!”

Chúng phóng viên: “...”

Biến hóa bất ngờ, lóe mù chúng ta!

Thiếu chút nữa quên đây là tên phá cửa, trình độ phá của đã đột phá chân trời!

Mức tài chính 30 ức không gây nhiều áp lực cho Lâm Bắc Phàm, chỉ là căn cứ Giang Nam của người này đã có thu nhập thuần 30 ức một tháng, hoàn toàn có thể gánh sự nghiệp cộng đồng này.

Vấn đề thứ ba là liên quan tới 《Tiếng Nói Của Công Lý》.

“Thực ra tiết mục này là ta mới nghĩ ra tức thì, chủ yếu lên tiếng vì dân chúng bình dân. Bọn họ có lực lượng nhỏ bé, cũng không thể tạo nên tiếng nói gì, tiết mục này của chúng ta cung cấp cho bọn họ một nền tảng, để bọn họ phát ra tiếng nói bản thân, kêu gọi chính nghĩa đến! Tiết mục sẽ được phát sóng mỗi tuần một lần!”

Vấn đề thứ tư vẫn liên quan tới 《Tiếng Nói Của Công Lý》.

“Tiết mục này của chúng ta không nhận nhà tài trợ, cũng không chiêu thương công ty quảng cáo, như vậy có thể tránh bị ảnh hưởng bởi các thế lực xã hội. Tiết mục này là hạng mục phúc lợi cộng đồng do đài truyền hình chúng ta tặng cho mọi người, hy vọng mọi người có thể ủng hộ Tinh Quang chúng ta như trước đây, ủng hộ tiết mục của chúng ta!”

...

Trong nhà, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị ngơ ngác.

“Nữ vương đại nhân, trong đài truyền hình chúng ta còn có chọn tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này sao?”

“Có thể là lão công mới nghĩ ra được.” Bạch Thanh Tuyết hơi bất đắc dĩ nói: “Có điều nếu lão công đã mở miệng, vậy chúng ta cứ làm một tiết mục, không thể để mọi người thất vọng.”

“Thế nhưng tiết mục này không nhà tài trợ, có khi tổn thất sẽ lên tới hơn mấy chục ức!” Vũ Thiên Mị có chút đau lòng nói.

Hiện tại, tiết mục ở Tinh Quang đều được các thế lực bên ngoài cướp tới bề đầu, bởi vì lượng người xem được bảo đảm, hiệu quả quảng cáo tốt. Ngay cả sáu tập đoàn ngàn ức cũng luôn gào khóc gọi điện, muốn đưa tiền cho Tinh Quang.

...

Kết quả hiện tại hẳn lại nói vậy, tổn thất lớn.

“Được rồi, giống như lão công nói, nếu chiêu thương, khó tránh khỏi sẽ bị quấy nhiễu, không cách nào giữ vững độc lập. Không thêm quảng cáo cũng tốt, coi như làm từ thiện vì xã hội đi, chúng ta cũng không thiếu mấy đồng này.” Bạch Thanh Tuyết cười.

Bất luận lão công muốn làm gì, nàng cũng sẽ không hỏi nguyên do, hoàn toàn ủng hộ như trước đây.

Đây chính là nguyên nhân Lâm Bắc Phàm vô cùng yêu nàng.

Cùng lúc đó, nội dung buổi họp báo được công bố rộng rãi qua nhiều kênh truyền thông. Đám người ngoại trừ hiểu rõ đầu đuôi vụ án, biết rõ Bạch nữ thần và đài truyền hình Tinh Quang bị oan uổng, cũng bày tỏ thái độ phục đối với cây bút lớn kinh thiên Lâm Bắc Phàm.

“Thành lập quỹ ngân sách chính nghĩa, hàng năm chi 30 ức, cuối cùng tiêu bạch kiểm này cũng làm được một chuyện tốt!”

“Xài tiền như vậy ta mới ủng hộ! Không ngờ tiêu bạch kiểm có giác ngộ cao như vậy! Bắt đầu chuyển từ đen thành trắng!”

“Thực ra hẳn cũng vì lão bà, có điều điễm xuất phát rất đáng được khen ngợi!”

“Còn có tiết mục mới 《Tiếng Nói Của Công Lý》, lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân thịnh mệnh! Ta siêu thích câu nói này, phản ánh chuyện dân chúng cần nhất, ta xác định theo tiết mục này!”

“Không có chiêu thương cảm quảng cáo, quyết tâm thật lớn, ta ủng hộ! Phàm là tiết mục của Tinh Quang, ta đều ủng hộ!”

...

Dư luận không ngừng tán thưởng.

Chương 306: Vượt qua nguy cơ, muốn báo thù! (22/25)

Bởi vì buổi họp báo này, Bạch Thanh Tuyết rửa sạch oan khuất, danh tiếng của đài truyền hình Tinh Quang được bảo vệ.

Đồng thời, Lâm Bắc Phàm còn thông qua việc thiết lập quỹ ngân sách chính nghĩa, cùng với tuyên bố chế tạo tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 - chương trình khuếch trương chính nghĩa cho người dân, quét được một lớp danh vọng trước mặt quần chúng.

Có thể nói, mưu kế của người sau màn đã bị phá sản.

Thông qua tuyên vận mệnh, Lâm Bắc Phàm thấy được, tình huống của thành phố điện ảnh Giang Nam cùng với đài truyền hình Tinh Quang đã từ xấu chuyển thành tốt, sẽ tiếp tục phát triển nhanh chóng, hiệu quả và lợi ích càng ngày càng tốt.

Nếu đã chuyển nguy thành an, cũng đến lúc nên thu nợ nần.

Bạch Thanh Tuyết đi làm trở lại, việc đầu tiên nàng làm là điều tra rõ, khai trừ toàn bộ công nhân đã len lén buôn bán ảnh chụp, tiết lộ cơ mật của công ty.

Người không để ý kỷ luật, không để ý tới danh tiếng của công ty, vì tư lợi của bản thân thiếu chút nữa hủy mất tiền đồ của đài truyền hình Tinh Quang, người như thế nhất định phải bị trừng phạt nghiêm khắc.

Thứ hai, là những người trái phải lẫn lộn, tin lời đồn trên trên internet mà bêu xấu người khác.

Những người này kể cả “đấu sĩ chính nghĩa” cùng với đám đại V Weibo, còn có một số minh tinh tuyến hai tuyến ba, đều bị bàn tay vô hình âm thầm khống chế, hất nước bắn lên đài truyền hình Tinh Quang cùng với Bạch Thanh Tuyết, khiến tin đồn lan đi với tốc độ chóng mặt.

Nếu không xử lý những người này, thiên lý khó dung!

Những người này là ai Lâm Bắc Phàm đã sớm rõ ràng, hắn cũng đã liên hệ với hacker lợi hại sớm theo dõi điều tra, moi ra tin nhắn bọn họ lấy tiền giao dịch, còn có rất nhiều chuyện xấu bọn họ đã làm trước kia, đều bị tra ra thật rõ ràng.

Những thứ này đều là chứng cứ phạm tội của bọn họ, bị đài truyền hình Tinh Quang dùng tội phỉ báng đưa ra tòa. Vì chứng cứ đầy đủ, hơn nữa chuyện này còn tạo thành ảnh hưởng lớn, lại thêm đài truyền hình Tinh Quang có đoàn đội luật sư xuất sắc, những người này không bồi thường tới mặt nhà tuyệt không xong!

Cuối cùng, một ít người khống chế sau lưng mới là kẻ địch thật sự.

Tập đoàn Dada, tập đoàn Penguin, Tập đoàn Lý thị nước ngoài, giải trí Hán Đình...

Những tập đoàn và xí nghiệp này quá nổi tiếng, muốn một kích vạn ngã, có lẽ sẽ không dễ dàng.

Nhất là tập đoàn Dada và tập đoàn Penguin, một tập đoàn có tài sản đạt tới hơn 8000 ức, bối cảnh thâm hậu, còn có quan hệ rộng trong giới chính trị. Một tập đoàn khác tài sản vượt qua hai vạn ức, là bá chủ trong lĩnh vực internet.

Hai tập đoàn này mỗi năm nộp thuế tới mấy trăm ức, ảnh hưởng tới việc làm của mấy triệu người, rắc rối khó gỡ, thâm căn cố đế, cho dù Tinh Quang muốn ra tay quốc gia cũng sẽ không dễ bọn họ ngã xuống.

Nhưng Lâm Bắc Phàm không phải không có biện pháp, nơi ánh mắt hắn đi qua, lập tức có mấy trận pháp xuất hiện, tai họa bọn họ.

Nghiệp vụ chủ yếu của tập đoàn Dada là khai phá khu phức hợp thương mại, trên cơ bản mỗi thành thị hạng hai trở lên đều có Dada Plaza, vô cùng náo nhiệt. Lâm Bắc Phàm đặc biệt bố trí Phiên Tâm Trộn ở Dada Plaza, khiến những người đi vào nơi này lại cảm thấy ngọt ngào khó chịu, không muốn ở lại lâu. Dần dà, Dada Plaza sẽ trở nên tiêu điều.

Tập đoàn Penguin vì kinh doanh mạng, không có khu chịu tải thực thể, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể bày trận pháp ngay tòa nhà tổng bộ của bọn họ, tựa như trước đây khi hấn tai họa những đài truyền hình khác, để bọn họ gặp tai họa liên tục.

Còn có một số sản nghiệp bọn họ đầu tư, tỷ như Penguin Books, Lâm Bắc Phàm cũng tai họa. Nhất là Penguin TV bọn họ mới vừa mua được, chuẩn bị mở cửa kinh doanh, cũng được Lâm Bắc Phàm trọng điểm chiếu cố, để bọn họ vừa xuất sư, chưa kịp đánh đã tử vong, hoàn toàn là chết từ trong trứng nước.

Hiện tại ta không thể chơi chết các người, nhưng ta có thể mài chết các người.

Hôm nay, chỉ còn lại tập đoàn Lý thị ở nước ngoài và giải trí Hán Đình, điểm chung lớn nhất của hai công ty này là cả hai đều phát triển sản nghiệp văn hóa tiêu khiển, chiếm nửa giang san trong giới giải trí, Lâm Bắc Phàm quyết định làm một vỏ lớn, triệt để kéo bọn họ xuống.

Chẳng qua trước khi làm chuyện này, hấn muốn gặp một người.

“Tiểu Thôi lão sư, thật ngại vì đã để người chờ lâu! Ta đã nghe thấy tiếng người từ lâu, người ta bội phục không nhiều lắm, nhưng người tuyệt đối là một trong số đó, đáng tiếc vẫn không có cơ hội gặp mặt, hôm nay cuối cùng cũng gặp được chân nhân!”

Vị Tiểu Thôi lão sư kia nhanh chóng đứng lên, vô cùng khách khí nói: “Đâu có đâu có, Lâm tiên sinh mới là người ta bội phục nhất! Hàng năm chi 30 ức để khuếch trương chính nghĩa cho dân chúng bình thường, kính dâng vô tư, công đức vô lượng, điểm ấy còn lâu ta mới có thể làm được. Người còn có thể dùng tiền riêng chế tác tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》, khiến dân chúng có cơ hội lên tiếng vì bản thân, đây cũng là một chuyện vô cùng

tốt đẹp! So sánh với ngài, ta chỉ là một người dẫn chương trình nho nhỏ mà thôi.”

“Tiểu Thôi lão sư khách khí, mau mời ngài, có chuyện gì chúng ta từ từ nói chuyện!”

“Lâm tiên sinh nói đúng, ta đây từ chối thì bất kính!”

Hai người ngồi đối diện nhau.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm mới có cơ hội quan sát tỉ mỉ Tiểu Thôi lão sư.

Tên thật của Tiểu Thôi lão sư là Thôi Tân Nguyên, một người dẫn chương trình nổi tiếng của CCTV, đã từng dẫn rất nhiều chương trình tâm sự, rất được mọi người hoan nghênh, cho nên hẳn ta được mọi người đặt biệt danh thân thiết là “Tiểu Thôi lão sư”...

Năm nay Tiểu Thôi lão sư chừng 40 tuổi, mặt chữ quốc, nếp nhăn trên mặt, trên trán rất sâu, mắt cũng trũng sâu, trong mắt phủ đầy lo nghĩ, lớn lên ưu quốc ưu dân. Hắn ta ăn mặc rất mộc mạc, không khác gì nam nhân trung niên bình thường.

Đối với người dẫn chương trình như vậy, Lâm Bắc Phàm thật tâm ngưỡng mộ.

Bởi vì phẩm cách của hắn ta cũng ưu quốc ưu dân tựa như gương mặt hắn ta, thường xuyên đôn đáo vì chuyện của dân chúng.

Tỷ như làm một người dẫn chương trình CCTV, không thể nhận quảng cáo cũng không thể chạy show, kể cả đủ loại phụ phí, thu nhập của hắn ta cũng chỉ chừng 20 vạn, nhưng tiền hắn ta dùng làm việc thiện tiền lại hơn trăm vạn, chỉ riêng điểm này, không phải người bình thường có thể so sánh.

Hơn nữa, hắn ta còn lợi dụng sức ảnh hưởng của mình thường xuyên lên tiếng vì dân chúng.

Có đôi khi cũng vì hắn ta lo nghĩ quá nhiều, lo lắng quá nhiều, dẫn đến bản thân mắc phải chứng uất ức.

Cho nên, đối với người khác Lâm Bắc Phàm có thể không khách khí, thế nhưng đối với Tiểu Thôi lão sư, hẳn nhất định phải khách khí.

Thư ký dâng trà lên, hai người uống trà, Lâm Bắc Phàm hỏi: “Không biết đột nhiên Tiểu Thôi lão sư đến thăm là có gì cần làm? Nếu ta có thể giúp ngài ở điểm nào, ngài cứ việc nói, có thể làm được ta nhất định sẽ tận lực!”

“Ôi, quả thật có chuyện! Lần này ta đến là vì muốn nộp đơn xin làm người dẫn chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》!” Tiểu Thôi lão sư đi thẳng vào vấn đề, nói.

“Nộp đơn xin làm người dẫn chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》?” Lâm Bắc Phàm mở trừng hai mắt.

Cảm giác Tiểu Thôi lão sư đề xuất chuyện này vừa có chút ngoài ý muốn, lại cũng hợp tình hợp lý.

“Đúng vậy!” Tiểu Thôi lão sư có chút kích động nói: “Điểm xuất phát của tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này thật sự quá tốt! Lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân thịnh mệnh! Đưa người xấu ra trước công lý, khiến người tốt không bị oan uổng! Đã nhiều năm trôi qua, ta vẫn khát vọng có thể làm một tiết mục như vậy, một tiết mục lên tiếng vì công chúng như thế!”

“Cuộc sống của lão bách tính thật sự quá chất, bọn họ sống ở tầng dưới chót xã hội, là quần thể yếu thế trong xã hội! Tiếng nói của bọn họ quá nhỏ, rất nhiều người không thể nghe được! Bọn họ có rất nhiều tố cầu, thế nhưng lại không được thỏa mãn! Bọn họ có số lượng khổng lồ, nhưng cũng là quần thể cần được quan tâm nhất! Ta vẫn khát vọng có thể chế tác một tiết mục kề cận với dân chúng như thế, nhưng vì đủ loại nguyên nhân mà chưa thể thành công. Thông qua tin tức, biết được Lâm tiên sinh có ý nghĩ này, ta lập tức chạy tới!”

Chương 307: Người đụng đến Tinh Quang của ta, ta diệt nửa giang san giới giải trí của ngươi! (23/25)

Ánh mắt Tiểu Thôi lão sư tràn đầy kỳ vọng nhìn Lâm Bắc Phàm, hy vọng hắn có thể đáp ứng, để mình trở thành người dẫn chương trình mình vẫn tha thiết ước mơ, thậm chí là cho mình thành người lên kế hoạch, để mình có thể triển khai kế hoạch lớn.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm lại có chút do dự: “Tiểu Thôi lão sư, là như vậy, tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này ta mới lâm thời nghĩ ra, trước mắt còn chưa được duyệt, hiện tại ngay cả phương án kế hoạch cũng không có, hình thức của tiết mục cũng chưa được xác định, ê kíp cũng chưa được xây dựng, cho nên hiện tại chúng ta còn chưa chiêu mộ người dẫn chương trình!”

Tiểu Thôi lão sư càng thêm kích động: “Không sao, việc lên kế hoạch này có thể để ta tới hoàn thành, hình thức tiết mục cũng có thể để ta viết, còn có ê kíp ta cũng có thể xây dựng, ta chỉ hy vọng Lâm tiên sinh có thể mau chóng khởi động hạng mục này!”

“Nhưng hiện tại người còn đang công tác ở CCTV...”

“Ta đã từ chức, đang trong quá trình hoàn thành thủ tục, tháng này là có thể giải quyết.” Tiểu Thôi lão sư lập tức nói.

Lâm Bắc Phàm dở khóc dở cười: “Ta còn chưa đồng ý mời người đảm nhiệm chức vụ, sao người đã từ chức?”

“Ta mặc kệ, người không quan tâm ta ta cũng sẽ theo làm, nếu không cho ta làm người dẫn chương trình ta có thể làm biên đạo, không làm biên đạo nữa ta sẽ làm thư ký trường quay, dù sao ta cũng đã quyết tâm dựa vào tiết mục này, cho dù muốn ta làm chân chạy ta cũng nguyện ý!”

Tính cách của vị Thôi lão sư này thật bướng bỉnh, vì có thể tham dự tiết mục này mà đập nổi đũa thuyền, thành ý tràn đầy.

Lâm Bắc Phàm không nghĩ ra lý do gì để cự tuyệt, chỉ sợ hắn cũng không tìm được người dẫn chương trình nào tốt hơn người trước mắt.

“Hoan nghênh Tiểu Thôi lão sư gia nhập đài truyền hình Tinh Quang chúng ta, tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này xin giao cho người, ta tin

tưởng Tiểu Thôi lão sư nhất định có thể làm tốt tiết mục này!” Lâm Bắc Phàm đứng lên, đưa tay phải ra.

Tiểu Thôi lão sư rất kích động, dùng hai tay nắm chặt tay Lâm Bắc Phàm: “Cảm ơn Lâm tiên sinh tín nhiệm, ta nhất định sẽ làm tốt tiết mục này! Không chỉ vì người, cũng không chỉ vì ta, mà vì dân chúng quảng đại!”

“Điểm này ta tuyệt đối tin tưởng!”

Hai người lại ngồi xuống, bắt đầu thảo luận về nội dung tiết mục, còn có vấn đề nắm chắc chừng mực...

Ý của Lâm Bắc Phàm là không hạn chế nội dung tiết mục, nhưng phải vây quanh chủ đề “chính nghĩa”, chỉ cần có thể khuếch trương chính nghĩa vì dân chúng, xúc tiến xã hội phát triển hài hòa là có thể lên sóng.

Đối với chuyện này, Tiểu Thôi lão sư biểu thị tán đồng mãnh liệt.

Trên vấn đề chừng mực, Lâm Bắc Phàm cảm thấy có thể tiến hành theo chất lượng.

Mỗi tuần phát sóng một kỳ, đồng thời có thể thông báo một số sự kiện cản trở nhỏ. Thế nhưng mỗi hai tháng ít nhất phải làm một sự kiện chuyên đề lớn, như vậy bọn họ có đủ thời gian để ứng đối, quốc gia cũng có đủ thời gian để xử lý.

Đối với điểm này, Tiểu Thôi lão sư cũng biểu thị công nhận.

Nếu mỗi kỳ đều làm một sự kiện lớn, không chỉ khiến bọn họ ăn không tiêu, sợ rằng áp lực đến từ phía chính phủ cũng sẽ rất lớn.

Tạm thời phải giữ vững tiết mục, từ đó mới có thể tiếp tục khuếch trương chính nghĩa.

“Thật ra, ta đã nghĩ kỹ đề tài của kỳ đầu tiên, đó chính là “hợp đồng Âm Dương” trong giới giải trí!” Về mặt Lâm Bắc Phàm tràn đầy nghiêm túc.

“Giải trí? Hợp đồng Âm Dương?” Tiểu Thôi lão sư có chút ngờ ngác, mấy thứ này có quan hệ gì với dân chúng?

“Lâm tiên sinh, dường như đề tài này...”

“Tiêu Thôi lão sư, người xem cái này trước một chút.” Lâm Bắc Phàm đưa một đồng tư liệu tới.

Tiêu Thôi lão sư mở ra xem, càng xem càng kinh hãi, quả thực là nhìn thấy mà giật mình.

Trong này là hai phần hợp đồng một âm một dương mà minh tinh đã ký kết, mục đích đạt được thu nhập cao.

Tỷ như một phần hợp đồng điện ảnh, trong đó tiền đóng phim chỉ có 1000 vạn, thế nhưng trong một hợp đồng khác, tiền đóng phim lại đạt đến 5000 vạn, thế nhưng khi báo thuế, chỉ có phần 1000 vạn kia được trình lên, phần hợp đồng 5000 vạn lại bị che giấu không báo thuế.

Như vậy, khi minh tinh báo thuế, có thể nộp ít đi rất nhiều thuế.

Hơn nữa, loại hành vi này không phải ví dụ, gần như mỗi một minh tinh lưu lượng đều có mấy phần hợp đồng như vậy.

Hiện tại quốc gia vẫn đang cố vỹ vốn tư nhân tiến vào ngành nghề điện ảnh, cũng đưa ra chính sách ưu đãi thuế khá lớn, ngay cả thuế của minh tinh cũng được miễn giảm một mức nhất định.

Kết quả, bọn họ còn không biết đủ, còn muốn thông qua hợp đồng Âm Dương để trốn thuế lậu thuế.

Nếu tư liệu này là thật, vậy tổng mức thuế bọn họ đã trốn phải vượt hơn trăm ức!

Hành động này khiến kẻ khác giận sôi!

“Thôi lão sư người cũng thấy đấy, tuy rằng đây chỉ là chuyện trong giới giải trí, nhưng cũng là chuyện trong xã hội, là chuyện của mọi người chúng ta!”

Lâm Bắc Phàm hùng hồn kể lể: “Nếu cứ để chuyện này tùy ý phát triển tiếp, đúng là bất công cực đại đối với xã hội! Bất công cực đại đối với dân chúng bình thường! Chúng ta cực khổ công tác, nộp thuế đầy đủ, cống hiến

vì quốc gia! Thế nhưng những minh tinh này lại động mồm động mép, photoshop gương mặt là có thể tăng tiền catse, còn tìm biện pháp trốn thuế lậu thuế, hưởng thụ hồi báo cực dày do trốn thuế mang tới. Công bình ở đâu?”

“Những minh tinh này yêu cầu catse cực cao, nhưng lại không thể đưa ra diễn kỹ tương ứng. Còn có công ty giải trí chi một lượng lớn tiền cho minh tinh đóng phim, đương nhiên khoản chi dành cho công tác chế tác phim cũng giảm đi, cuối cùng dẫn đến chất lượng phim cao thấp không đều, vốn không cách nào khiến người xem hài lòng, thậm chí có thể nói là hủy tam quan. Cũng tỷ như mấy bộ thần kịch kháng Nhật kia, thật sự là bẻ cong sự thực lịch sử, ảnh hưởng tới lịch sử quan của những khán giả chưa tới tuổi thành niên, còn là ảnh hưởng cực sâu xa!”

“Hơn nữa, phía sau những minh tinh này còn có mấy chục triệu fans, phần lớn đều chưa thành niên, tâm trí còn chưa phát triển hoàn toàn, nếu bọn họ noi theo thần tượng của mình, cho rằng trốn thuế là chuyện đương nhiên, tương lai của tổ quốc chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Lâm Bắc Phàm lo lắng nói, giờ này khắc này, thoát nhìn hấn còn ưu quốc ưu dân hơn cả Tiểu Thôi lão sư.

“Cho nên đối với chuyện này, chúng ta quyết không thể nuông chiều, nhất định phải kiên quyết đả kích! Giữ gìn công bình và chính nghĩa cho xã hội, tạm thời bắt đầu từ giới giải trí!” Lâm Bắc Phàm càng nói càng kích động.

Tiểu Thôi lão sư len lén nhìn thoáng qua Lâm Bắc Phàm.

Lấy nhãn giới của hấn, sao có thể không nhìn ra Lâm Bắc Phàm có ý đả kích kẻ địch?

Nguyên nhân là vì tin tức trên tài liệu đều có liên quan tới giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế của tập đoàn Lý thị, hai công ty giải trí này đã có mâu thuẫn không cách nào hòa giải với đài truyền hình Tinh Quang, trước đó Tinh Quang bị họ hớ một đợt, đương nhiên hiện tại Tinh Quang muốn đáp trả.

Chỉ là hấn ta không nghĩ tới, thủ đoạn đáp trả của Tinh Quang lại sắc bén như vậy, cơ hồ dính tới phân nửa giới giải trí.

Đây mới là kẻ hung hãn!

Đang ghen đại chiêu đây. Người động tới đài truyền hình Tinh Quang ta, ta diệt nửa giang san giới giải trí của người, móc sạch thổ nhượng sinh tồn của người!

Mặc dù có hiềm nghi đả kích kẻ địch, nhưng sau khi nhìn thấy những tài liệu thấy mà giật mình này, mức trốn thuế thật lớn, Tiểu Thôi lão sư cảm thấy mình nhất định phải làm chút chuyện, nếu không trong lòng ghen tới khó chịu.

Hấn ta vốn là người trong mắt không chứa nổi hạt cát, thấy hạt cát hấn lại không nhìn được muốn quét sạch.

Đúng là giới giải trí cần chỉnh đốn.

Đòi lại thuế vì quốc gia, cũng là một phương thức lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân xin thỉnh mệnh.

“Lâm tiên sinh người yên tâm, đây là chuyên đề của kỳ đầu tiên, sau khi trở về ta nhất định sẽ lên kế hoạch thật tốt, bảo đảm sẽ một pháo mà vang!”
Tiểu Thôi lão sư cầm tư liệu, lời lẽ chính nghĩa nói.

“Vậy xin nhờ Tiểu Thôi lão sư!” Lâm Bắc Phàm nở nụ cười.

Chương 308: Hàn cảnh quan nộp đơn làm quản lý quỹ ngân sách chính nghĩa! (24/25)

Giao tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 cho Tiểu Thôi lão sư, Lâm Bắc Phàm vẫn rất yên tâm.

Bởi vì Tiểu Thôi lão sư vốn là người ưu quốc ưu dân, trong mắt không chứa hạt cát, thấy chuyện bất bình nhất định phải quản lý, kết quả thực tế đả kích quá lớn, mắc phải chứng uất ức.

Chỉ cần có Tiểu Thôi lão sư ở đây, tiết mục này từ kế hoạch đến chủ trì, thậm chí cả các phương diện khác, đều không cần Lâm Bắc Phàm lo lắng.

Bởi vì Tiểu Thôi lão sư đã làm việc ở CCTV hơn mười năm, hiểu rất rõ chuyện việc chế tác chương trình, chỉ cần Lâm Bắc Phàm cấp tiền đúng chỗ, sau đó sắp xếp nhân thủ hỗ trợ là được.

Tiết mục này vốn không lấy lợi nhuận làm mục đích, nhưng Lâm Bắc Phàm tin tưởng sau khi truyền ra, nó vẫn sẽ hot như các tiết mục trước.

Nhất là pháo đầu tiên đã nhắm thẳng vào minh tinh lưu lượng trong giới giải trí, nhắm vào hai đại công ty giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế phía sau minh tinh lưu lượng, tuyệt đối có thể kíp nổ thuyền đánh cá.

Người dùng thuyền đánh cá để chinh ta, ta cũng dùng thuyền đánh cá đến phản công, xem thủ đoạn của ai cao minh hơn.

Lâm Bắc Phàm cười đến không có ý tốt, nhìn tinh vân kết nối tuyến vận mệnh của hai công ty mau chóng tiêu tán, hẳn càng thêm vui thích. Điều này nói rõ, đả kích sắp tới tuyệt đối có thể khiến bọn họ thương gân động cốt, thậm chí phá sản đóng cửa.

Sau khi giải quyết chuyện tiết mục, tiếp đó, Lâm Bắc Phàm phải suy xét vấn đề quỹ ngân sách chính nghĩa.

30 ức vốn hàng năm cũng không thể tính là nhỏ con số, nhất định phải giao cho người hẳn tin cậy quản lý, dùng tiền đúng mục đích mới có thể chân chính đả kích tội phạm trái pháp luật, giữ gìn công bình chính nghĩa.

Nhưng người như vậy quá khó tìm, không chỉ phải khiến người ta yên tâm, còn phải tinh thông các nghiệp vụ có liên quan. Nếu không, giao chuyện này cho người nghiệp dư, sẽ khiến chuyện rối tinh rối mù, tiền cũng tốn vô ích.

“Lẽ nào mình lại phải dùng một tấm Chiêu Hiền Tạp?” Lâm Bắc Phàm suy nghĩ một chút, lại lắc đầu.

Chiêu Hiền Tạp thực sự quá quý báu, mỗi một tấm Chiêu Hiền Tạp đều có thể đưa tới nhân tài siêu cấp có một không hai, có thể giúp sự nghiệp của hắn đạt được bước phát triển mang tính bay vọt, là trợ lực quan trọng để hắn tiến thêm một bước.

Nếu vì quản lý quỹ mà phải dùng một tấm Chiêu Hiền Tạp, thực có chút cái được không bù đủ cái mất.

Đúng lúc này, vệ sĩ đi đến.

“Lâm tiên sinh, Cảnh quan Hàn Sở Sở tới tìm ngài, nàng nói có việc cần thương lượng, hiện tại đang ở dưới tầng!”

“Hàn cảnh quan, nàng tìm ta làm gì?” Trong đầu Lâm Bắc Phàm hiện ra bóng dáng hấp dẫn xinh xắn, vóc người thướt tha mặc đồng phục cảnh sát. Tuy hắn không phải kẻ cuồng đồng phục, nhưng Hàn cảnh quan mặc cảnh phục thực sự rất xinh.

“Đưa nàng tới đây đi, ngoài ra để thư ký ngâm trà.”

“Được, Lâm tiên sinh!”

Thư ký lập tức đi lên dụng cụ uống trà.

Không được một lát, dưới sự dẫn dắt của đám vệ sĩ, cảnh quan Hàn Sở Sở đã đến.

Lại một lần nữa gặp Hàn Sở Sở, hai mắt Lâm Bắc Phàm lập tức sáng lên, vì lúc này Hàn cảnh quan không mặc đồng phục cảnh sát mà nàng thường mặc, chỉ mặc một chiếc T-shirt thông thường, quần jean xanh, còn có giày thể thao đế bằng, trang phục rất đơn giản nhưng nàng mặc vào lại lộ ra vẻ trẻ trung.

Nhất là mái tóc màu đen vẫn được nàng cột gọn, hiện tại lại được xõa xuống, như thác nước xõa trên bờ vai, thuận theo vai phập phồng chảy xuống, mãi cho đến móng vẫn chưa ngừng.

Thì ra tóc của nàng dài như vậy, hơn nữa còn đen nhánh tỏa sáng. Trên vàng trán sáng bóng còn thêm vài sợi mái bằng, nhìn từ tổng thể, nàng thiếu

đi mấy phần nghiêm túc, nhiều thêm mấy phần thanh xuân tịnh lệ, xinh đẹp động lòng người.

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm thấy Hàn cảnh quan mặc trang phục đời thường, hình tượng quá bất ngờ, nhưng vẫn đẹp như xưa, khiến người ta không nhìn được mà nhìn thêm vài lần.

Thấy Lâm Bắc Phàm đang nhìn mình chăm chăm, Hàn Sở Sở thâm vui vẻ.

Nàng cố ý ăn mặc như vậy tới đây, lấy hình tượng khác hẳn ngày trước tới gặp người trong lòng, quả nhiên có thể được hắn kính trọng vài phần, còn nhìn nhiều thêm một chút, trong lòng nàng lại khắp khởi.

“Khụ khụ, Hàn cảnh quan, thật xấu hổ, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy dáng vẻ người không mặc cảnh phục, không nghĩ tới vẫn đẹp mắt như thế, khiến ta không nhìn được phải nhìn thêm vài lần, xin hãy tha lỗi!” Lâm Bắc Phàm thoáng ngượng ngùng nói.

“Không sao.” Mặt Hàn cảnh quan ửng hồng nói.

Trong lòng nàng lại thâm nghĩ, nếu như người không nhìn thêm vài lần, ta mới cảm thấy thất vọng đây.

“Hàn cảnh quan mời ngồi, mời uống trà!” Lâm Bắc Phàm nhiệt tình bắt chuyện với Hàn Sở Sở.

Sau một chén trà, Lâm Bắc Phàm hỏi: “Không biết lần này Hàn cảnh quan đến đây là cần làm chuyện gì? Ta phát hiện, dường như mỗi lần gặp Hàn cảnh quan, đều không có chuyện tốt lành gì. Lần đầu tiên là ta khi bị một đám học sinh đánh. Lần thứ hai là gặp được hiện trường đấu súng, chân Hàn cảnh quan còn bị thương. Lần thứ ba là khi ta bị đám buôn ma túy thiết kế ám sát. Lần thứ tư, đến phiên lão bà ta bị oan uổng.”

Lâm Bắc Phàm ngửa ra sau, để mình ngồi càng thêm thoải mái hơn, trêu đùa: “Không biết lần này người tìm ta là có chuyện gì?”

Đây là nói đùa, cũng vì hắn coi nàng là bằng hữu mới lôi chuyện này ra đùa giỡn.

Nếu là người bình thường, có thể đã liều mạng với người.

Hàn Sở Sở suy nghĩ một chút, phát hiện quả thật mỗi lần bọn họ gặp nhau đều không có chuyện tốt lành gì.

Cảm giác bản thân mình như điềm xấu, đặc biệt mang theo vận rủi mà đến, sắc mặt không khỏi ngưng ngưng: “Lần này tuyệt không phải chuyện xấu, ta đến tìm người vì nguyên nhân riêng.”

“Ah, cụ thể là chuyện gì? Có thể giúp ta nhất định sẽ giúp!” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực bảo đảm.

Dựa vào câu vừa rồi có thể thấy, thái độ của Lâm Bắc Phàm khi đối đãi với nam nữ khách hàng là có khác biệt.

Ban nãy lúc Tiểu Thôi lão sư mang gương mặt đau khổ tới, Lâm Bắc Phàm chỉ bảo đảm “có thể làm được hẳn sẽ tận lực”, chỉ là tận lực mà thôi. Thế nhưng đổi thành đại mỹ nữ cảnh sát, hẳn trực tiếp bảo đảm “có thể giúp ta nhất định sẽ giúp”, độ mạnh yếu vốn đã khác.

Hàn Sở Sở âm thầm động viên mình cố lên, sau đó dùng giọng nói bình tĩnh nói: “Lần này ta đến là để nộp đơn xin làm quản lý quỹ ngân sách chính nghĩa, hy vọng người có thể thành toàn!”

“Gi? Người nói cái gì?” Lâm Bắc Phàm sững sốt, cho rằng mình nghe lầm.

Hàn Sở Sở lại nghiêm túc nói: “Lần này ta đến là muốn nộp đơn xin làm quản lý quỹ ngân sách chính nghĩa, ta hy vọng có thể tham dự vào sự nghiệp vĩ đại như khước trương chính nghĩa vì dân chúng, khiến người xấu chân chính phải đền tội này! Có lẽ lực lượng của bản thân ta chưa đủ, thế nhưng ta nguyện ý cống hiến tất cả lực lượng của ta!”

Còn có một nguyên nhân nàng không nói, đó chính là làm việc này, nàng không chỉ có thể đả kích tội phạm, giữ gìn chính nghĩa như trước, còn có thể ở càng gần tình nhân trong mộng của mình, sau này nàng cũng có lý do để gặp hẳn thường xuyên hơn.

Bên kia, Lâm Bắc Phàm lại khiếp sợ, có chút lắp bắp: “Thế nhưng... không phải ngươi là tổ trưởng tổ trọng án sao? Sao có thể trở thành quản lý quỹ tài chính?”

“Ta đã từ chức, đang trong thời gian xử lý thủ tục, tuần sau sẽ chính thức rời cương vị công tác.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sáo lộ này rất quen thuộc, ban nãy không phải Tiểu Thôi lão sư cũng làm như vậy sao?

Hàn Sở Sở có chút ngượng ngùng cúi thấp đầu, nói: “Hiện tại ta đã không còn là cảnh sát, cho nên ngươi không cần gọi ta là Hàn cảnh quan nữa. Sau này ngươi cứ gọi ta là... Sở Sở đi!”

Nhìn ánh mắt chan chứa tình cảm của Hàn Sở Sở, hết như ánh mắt Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị nhìn hắn...

Trong lòng Lâm Bắc Phàm giật thột, không phải nàng yêu ta đấy chứ?

Chương 309: 《Tiếng Nói Của Công Lý》 được phát sóng! (25/25)

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh không loạn khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, mở ra tuyến vận mệnh, phát hiện tình vận tuyến của Hàn Sở Sở nói liền chặt chẽ với tình vận tuyến của hắn, thật đúng là nữ nhân thứ tư mà hắn không biết.

Lâm Bắc Phàm rất bất ngờ, không nghĩ tới hắn chỉ mới tiếp xúc với Hàn cảnh quan vài lần, đã có thể lấy đi trái tim nàng.

Hắn có thể tính là tình thánh không?

A? Nàng còn là cháu gái ruột của Hàn lão đầu?

Ẩn giấu quá sâu, nếu không phải có tuyến vận mệnh, thật đúng là không nhìn ra.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm lại lâm vào ưu sầu, ta coi gia gia ngươi là bạn thân, thế mà ngươi lại muốn ngủ với ta? Bối phận quá loạn!

Hơn nữa, hiện tại nàng còn nộp đơn xin làm quản lý, ta có nên nể mặt Hàn lão đầu mà đáp ứng yêu cầu của nàng không?

Ngộ nhỡ dẫn sói vào nhà thì phải làm sao bây giờ?

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm chậm chạp không phản ứng, Hàn Sở Sở gấp gáp: “Lâm Bắc Phàm, cho dù ngươi có đồng ý hay không cũng phải nói một tiếng chứ! Ta thanh minh trước, mặc kệ ngươi có đồng ý hay không, ta cũng quyết ý lại vào ngươi rồi!”

Lời này vốn ám chỉ công tác bổ nhiệm và miễn nhiệm, nhưng lọt vào tai Lâm Bắc Phàm lại khiến hắn nảy sinh suy nghĩ khác.

Xong, lại bị một nữ nhân ý lại, sao số mạng ta lại khổ như vậy?

Mỗi một lần đều bị nữ nhân cường, lẽ nào ta không có tự do yêu đương sao?

Suy nghĩ một chút, Lâm Bắc Phàm vẫn quyết định đồng ý với nàng, để nàng đi nhậm chức, trở thành người phụ trách quỹ ngân sách chính nghĩa.

Dù sao, quỹ này thực sự quá đặc thù, nhất định phải có người đáng tin cậy đến quản lý, hơn nữa người này nhất định phải hiểu rõ và tinh thông vụ án, hiểu rõ các móc nối bên trong, như vậy mới tiện quản lý.

Không nhân tuyển nào thích hợp hơn đội trưởng Hàn Sở Sở xuất thân từ cục cảnh sát này.

Thứ nhất, nàng thích hắn, khụ khụ, điểm này đủ để chứng minh nàng rất đáng được tin nhiệm.

Thứ hai, nàng đã làm việc trong cục cảnh sát nhiều năm, còn khuếch trương chính nghĩa, vô cùng hiểu rõ chuyện trong cục.

“Được rồi, quỹ ngân sách chính nghĩa giao cho ngươi quản lý, ta tin tưởng Hàn cảnh quan...”

“Hàn cảnh quan đã là quá khứ, cứ gọi ta là Sở Sở, như vậy thân thiết hơn!”
Hàn Sở Sở thắm thiết nhìn hẳn.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Được, sau này liền phiên phức Sở Sở!”

Giọng nói của Hàn Sở Sở có chút nhảy cẫng, như trúng giải thưởng lớn:
“Việc này tuyệt không phiên phức, đây là công việc ta yêu thích, ta rất
nguyện ý hoàn thành. Nhưng có đôi khi gặp phải vụ án phức tạp, có thể sẽ
cần phiên người ra tay. Dù sao vài ngày trước, người cũng có thể dựa vào
một số chi tiết nhỏ mà phá được án, thật lợi hại, quả là Sherlock Holmes
đương đại!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nhanh như vậy đã có ý đồ với ta?

Có phải sau này người sẽ lấy vụ án làm cớ, để thường xuyên tìm tới tận cửa
dụ dỗ ta?

Nữ nhân các người, sao lại lăm âm mưu quỷ kế như vậy?

“Có thể không tìm thì nên tận lực không tìm ta, người cũng biết, ta vô cùng
lười biếng. Bình thường ta chỉ biết tiêu tiền, không thích quản việc.” Lâm
Bắc Phàm thiết lập tường phòng cháy.

Hàn Sở Sở tròn trắng mắt: “Đã biết, đồ lười biếng!”

Về phần có nghe vào tai hay không, thật không biết được.

Cứ như vậy, quỹ ngân sách chính nghĩa đã có người phụ trách, nhanh chóng
được xây dựng.

Hàn Sở Sở hành động vô cùng gọn gàng dứt khoát, nàng vận dụng nhân
mạch cùng với lực lượng sau lưng, không tới ba ngày đã đăng ký thành lập
quỹ ngân sách chính nghĩa, sau đó bắt đầu chiêu binh mãi mã.

Đầu tiên, là phải thuê một nhân viên chịu trách nhiệm công việc thường ngày.

Điểm ấy vô cùng dễ, dù sao chỉ cần có tiền, không chuyện gì là không thể làm được.

Thứ hai, thông báo tuyển dụng một nhóm nhân viên điều tra trinh sát hình sự chuyên nghiệp, thật ra chính là trinh thám.

Lúc này, chức vụ ban đầu của Hàn Sở Sở phát huy ưu thế lớn nhất, nàng tìm được rất nhiều cảnh sát đã về hưu, hoặc trực tiếp mời đám thực tập sinh hoặc lão sư ở trường cũ đảm nhiệm chức vụ có liên quan, tham dự điều tra vụ án với tư cách cố vấn.

Dựa vào điểm này, đám người ở trường học cũ của nàng ủng hộ mạnh mẽ, quyết định thành lập cơ chế hợp tác, coi quỹ ngân sách chính nghĩa là căn cứ để bọn họ thực tập tốt nghiệp, như vậy, sau này ra ngoài làm việc cũng dễ thích ứng hơn.

Ngay sau đó là chế tạo một nhóm đoàn đội luật sư chuyên nghiệp.

Phương diện này cũng không khó khăn, trực tiếp liên hệ với đại học luật, bắt chước như trường cảnh sát thành lập cơ chế hợp tác, hàng năm có thể kéo một nhóm học sinh ưu tú tới đây thực tập. Còn có hợp tác với các văn phòng luật sư chuyên nghiệp, trả thù lao thuê bọn họ làm việc.

Trong lúc xây dựng lực lượng nhân viên, còn rất nhiều người cho rằng tôn chỉ của quỹ tài chính này vô cùng tốt, là một quỹ từ thiện, bọn họ phải có nghĩa vụ hỗ trợ, thế nhưng bị Lâm Bắc Phàm cự tuyệt.

Dù sao trong xã hội, tất cả mọi người đều phải ăn uống cùng với nuôi sống gia đình, đều phải nặng nề tiến về phía trước, cuộc sống cũng không dễ dàng gì, nếu không thể giải quyết buồn phiền ở nhà, để bọn họ chuyên tâm làm việc, quỹ sẽ rất khó vận chuyển.

Cuối cùng là mở đường dây nóng cho người xin giúp đỡ, mở rộng nghiệp vụ.

Chẳng qua việc này phải tạm lùi về sau, cụ thể phải đợi chừng hai tuần lễ nữa, chờ khi toàn bộ công việc được chứng thực xong xuôi, quý mới có thể bắt đầu tiếp nhận nghiệp vụ, vận chuyển bình thường.

Trong đoạn thời gian này, Hàn Sở Sở vẫn bận đến chân không chạm đất, còn mệt hơn cả khi nàng làm cảnh sát.

Dù sao lúc trước, nàng chỉ cần chuyên tâm phá án, hiện tại nàng không chỉ cần phá án khuếch trương chính nghĩa, còn phải tiến hành quản lý, phối hợp các mặt, mới có thể để quý vận chuyển bình thường.

Chẳng qua, lúc Hàn Sở Sở bận rộn như vậy, nàng vẫn vui vẻ vô cùng, bởi vì đây là công việc nàng tha thiết ước mơ.

Nếu đổi lại lúc trước, công việc của nàng chỉ có thể giúp đỡ một hai người, hoặc một vài gia đình. Nhưng hiện tại, nàng có thể đồng thời trợ giúp hơn mấy trăm ngàn người, hơn mấy trăm ngàn gia đình, không thể so sánh nổi.

Quan trọng nhất là, nàng còn có thể ba ngày hai đầu thấy người trong lòng, chỉ như vậy thôi nàng đã rất thỏa mãn.

Dụng quỹ ngân sách chính nghĩa cần tương đối nhiều thời gian, thế nhưng hai kỳ đầu của tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 đã được chế tạo xong, sắp công chiếu.

Hai kỳ này là của cùng một chuyên đề, đặc biệt công khai lên án hợp đồng Âm Dương của giới giải trí.

Đây là thanh lợi kiếm Lâm Bắc Phàm dùng để đối phó giải trí Hán Đình và tập đoàn Lý thị ở nước ngoài, lần này hẳn nhất định phải đâm rách bọn hắn, để bọn hắn vĩnh viễn không còn lực lượng xoay người.

《Tiếng Nói Của Công Lý》 được phát sóng vào lúc 10:00 tối thứ ba hằng tuần.

Vì đây là tiết mục mới của đài truyền hình Tinh Quang, nhưng nó lại có bối cảnh lịch sử đầy tính hí kịch, trước khi công chiếu đã huyên não sục sôi, tạo

ra hiệu quả tuyên truyền rất lớn, rất nhiều người đều cảm thấy tò mò không biết đây là tiết mục như thế nào?

Tinh Quang sẽ lên tiếng vì chính nghĩa như thế nào đây?

Phải làm sao mới có thể vì dân thỉnh mệnh?

Lại làm thế nào mới có thể khiến người xấu bị đẩy ra trước công lý, khiến người tốt không bị oan uổng?

Một tiết mục truyền hình thật sự có thể làm được những điểm này sao?

Cho nên mặc dù khung giờ này không phải khung giờ vàng cuối tuần, cũng không phải khung giờ vàng chiếu phim, nhưng vẫn có rất nhiều người bật tivi đúng giờ, tỉ lệ người xem lúc vừa phát sóng đạt tới 1.5%, dững mãnh trước sau như một.

Mỗi đài truyền hình lớn đều không còn gì để nói, vì sao đài truyền hình Tinh Quang làm ra tiết mục nào liền hot tiết mục ấy, sự nghiệp càng ngày càng đi lên?

Ngay cả này tiết mục dân sinh vốn không có bao nhiêu lợi nhuận trong mắt bọn họ, lại có thể vừa lên sóng đã hot. Mà thời gian này, bọn họ làm một hồng một, hết như bị nguyên rửa, hoàn toàn không hợp đạo lý.

Kẻ địch của đài truyền hình Tinh Quang như tập đoàn Penguin, tập đoàn Dada cùng với giải trí Hán Đình cũng mở ti vi lên xem, dù sao cũng phải biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

Trong đó, thiếu đông gia của giải trí Hán Đình Ngô Phi Phàm là người tích cực nhất.

Chương 310: Giới giải trí muốn đổi thời! (1/25 – Lần 2)

Tựa như lúc trước hấn phái người nhìn chăm chăm thành phố điện ảnh Giang Nam, không cẩn thận đã phát hiện sự kiện lớn, sau đó trọng quyền xuất kích. Tuy rằng cuối cùng bị đài truyền hình Tinh Quang phá giải, nhưng ít ra cũng khiến hấn ta thấy được hy vọng.

Đài truyền hình Tinh Quang cũng có nhược điểm, cũng không phải không thể chiến thắng.

Hiện tại động lực duy nhất để hấn ta sống tiếp chính là phá đổ đài truyền hình Tinh Quang, phá đổ sản nghiệp bọn họ sở hữu, khiến mấy người Lâm Bắc Phàm phải trắng tay, như vậy mới có thể giải mối hận trong lòng hấn ta.

Nhằm vào tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》, hấn ta lại thấy được hy vọng.

Bởi vì, nếu tiết mục này thực sự giống như những gì Lâm Bắc Phàm đã nói, là lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân thịnh mệnh, đây là chuyện khó khăn tới mức nào?

Có quang minh đương nhiên sẽ có hắc ám, hơn nữa hắc ám thường được ẩn giấu vô cùng sâu, phía sau đều có đủ loại đầu sỏ ẩn tàng, bọn họ thường là suối nguồn hắc ám, vì thu lợi mà không từ thủ đoạn, người muốn lên tiếng vì chính nghĩa, quả thực là tuyệt đường sống của bọn họ.

Người nghĩ bọn hấn có xuất thủ đối phó người không?

Hoặc là tiết mục này sấm to mưa nhỏ, cuối cùng không giải quyết được gì. Thế nhưng nếu các người vẫn làm tiếp, như vậy nhất định sẽ kéo ra mảng lớn kẻ địch, cuối cùng sẽ chỉ tự chịu diệt vong.

“Lâm Bắc Phàm, ta muốn xem các người chết như thế nào!” Ngô Phi Phàm cười lạnh.

Cuối cùng, dưới sự kỳ vọng của vạn chúng, rốt cục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 cũng được công chiếu. Đây là một trường quay vô cùng đơn giản, cùng loại với trường quay chương trình trò chuyện, phía trên có chừng trăm khán giả, người dẫn chương trình là Tiểu Thôi lão sư.

“Hoan nghênh mọi người đón xem kỳ đầu tiên của chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 ! Chương trình được phát sóng với tiêu chí vì chính nghĩa lên tiếng, vì nhân dân thỉnh mệnh! Khiến người xấu bị đưa ra trước công lý, khiến người tốt không bị oan uổng! Ta là người dẫn chương trình Thôi Tân Nguyên!”

Đổi mặt màn ảnh, Tiểu Thôi lão sư thẳng thắn nói, tự nhiên phóng khoáng.

“Chẳng qua, bình thường mọi người đều gọi ta là Tiểu Thôi lão sư, họ nói gọi vậy vừa thân thiết lại vừa tôn kính! Nhưng ta cảm thấy nguyên nhân căn bản là vì mọi người cảm thấy ta trông có vẻ già, cho nên mới gọi ta là lão sư. Thế nhưng mọi người lại cảm thấy gọi ta là lão sư sẽ bị kém một bối phận, cảm thấy bị thua thiệt, cho nên lại thêm một chữ tiểu vào, thế là ra tên Tiểu Thôi lão sư!”

Thấy gương mặt khổ qua kiệt tác của Tiểu Thôi lão sư, còn có màn tự giễu như vui đùa, mọi người không nhận được vui vẻ.

Đây là phong cách dẫn chương trình của Tiểu Thôi lão sư, trong nghiêm túc vẫn có đủ hài hước.

“Nhất định mọi người rất tò mò, vì sao ta không tiếp tục làm ở CCTV, lại đi tới đài truyền hình Tinh Quang.” Tiểu Thôi lão sư ngừng một lát, sau đó nói: “Thật ra nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là ta nhảy việc, từ CCTV nhảy tới truyền hình Tinh Quang, mục đích chủ yếu cũng là vì dẫn chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này. Ta cảm thấy quyết định nhảy tới đây, làm người dẫn chương trình này thật sự quá đúng đắn, bởi đây là tiết mục mà ta vẫn muốn làm. Vì vậy ta phải đi cầu Lâm tiên sinh, cũng chính là tên tiểu bạch kiểm nổi danh cả nước, cả ngày không làm việc gì đàng hoàng, chỉ thích ôm mèo vuốt ve, cũng chính là lão công của boss mới của ta – Lâm Bắc Phàm!”

Nghe đến đó, đám người lại bật cười, còn có người kích động vỗ tay.

Cũng chỉ có Tiểu Thôi lão sư mới dám nói Lâm Bắc Phàm như vậy, những người khác sợ rằng đã sớm bị hắn đánh chết.

Tiểu Thôi lão sư nói tiếp: “Mới vừa bắt đầu, Lâm tiên sinh còn không quá cam tâm tình nguyện, hẳn cảm thấy ta vừa già lại xấu, mời ta tới sẽ ảnh hưởng đến hình tượng của hắn. Thế nhưng ta nói cho hắn biết, ta đã nộp đơn xin nghỉ việc ở CCTV, dù người không để ta làm dẫn chương trình, ta cũng quyết ý lại vào người, người đi đâu ta đi theo đấy, người đi WC ta cũng đi theo chung, sau đó hắn lập tức đáp ứng!”

Đám người cười ha ha, đây là Thôi thị hài hước trứ danh, vừa không chú ý lập tức khiến người ôm bụng cười.

Không khí ở hiện trường được hâm nóng, tỉ lệ người xem cũng vũng vàng tăng lên.

“Tốt rồi, hiện tại chúng ta đi vào chủ đề chính!” Tiểu Thôi lão sư trở nên nghiêm túc: “Chủ đề trong kỳ đầu tiên của chương trình là về giới giải trí, là về những minh tinh trong giới giải trí kia. Bọn họ có bề ngoài ngăn nắp xinh đẹp, có thu nhập cao ngất ngưỡng khiến kẻ khác hâm mộ, bọn họ được mọi người sùng bái, là đối tượng vô số người điên cuồng theo đuổi! Có rất nhiều người, nhất là những người trẻ tuổi đều lập chí trở thành người như bọn họ, có thu nhập cao, còn được mọi người sùng bái! Thế nhưng, vứt bỏ vẻ ngoài ngăn nắp xinh đẹp, vứt bỏ thu nhập cao khiến kẻ khác hâm mộ, bọn họ còn có gì đáng để chúng ta sùng bái, đáng để chúng ta học tập?”

Nghe nói như thế, cho dù là khán giả ở đây hay khán giả trước truyền hình đều trở nên nghiêm túc.

Có thể nói, trong thời đại hòa bình thương nghiệp hóa này, đám minh tinh đã ảnh hưởng đến mọi người trên các phương diện, gần như có thể thấy được bất cứ lúc nào. Mở tivi có thể thấy phim truyền hình của bọn họ, đi trên đường có thể thấy biển quảng cáo của bọn họ, mở nhạc lên còn có thể nghe được tiếng ca của bọn họ, ảnh hưởng không chỗ nào không có.

Rất nhiều đứa bé trong gia đình đều sùng bái bọn họ, bị bọn họ ảnh hưởng trong lúc vô tri vô giác, điên cuồng hỏi thăm tất cả tin tức về thần tượng, mua hết thấy mọi thứ của thần tượng nhà mình, thậm chí còn có người vì thần tượng mà tự sát.

Cho nên, khi biết chủ đề kỳ một 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là về minh tinh trong giới giải trí, mọi người đều vô cùng quan tâm.

Ngô Phi Phàm đang xem tivi, trong lòng dâng lên dự cảm xấu.

Thấy sắc mặt mọi người có biến hóa, Tiểu Thôi lão sư càng thêm kiên định suy nghĩ trong lòng, quả nhiên làm kỳ đầu tiết mục về chủ đề minh tinh là rất đúng đắn, xã hội cần phải biết rõ chuyện này, không thể bị vẻ bề ngoài ngăn nắp của đám minh tinh lừa bịp.

Theo nếp nộp thuế là nghĩa vụ của mỗi một công dân, là bảo đảm cho quốc gia có thể ổn định và hoà bình lâu dài, không thể vì người là minh tinh mà có thể được miễn.

“Cho nên, chuyên đề trong kỳ đầu tiên chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là về “hợp đồng Âm Dương” trong giới giải trí!”

Nghe nói như thế, Ngô Phi Phàm đang xem tivi khiếp sợ tới mở trừng hai mắt nhìn, trong lòng như thừa nhận một kích nặng nề, thất thanh hô lên: “Làm sao hấn dám... Sao hấn dám tuồn chuyện này ra?”

Những đài truyền hình khác đang xem ti vi, ngay cả nhân sĩ trong giới giải trí cũng đều kinh hãi.

Về hợp đồng Âm Dương, thật ra hơn một năm nay, theo thời đại của tiểu thị tươi đến, nó đã hình thành một loại phương thức hợp đồng.

Vì lưu lượng minh tinh vốn mang tới năng lực duy trì tỉ lệ người xem và hiệu triệu phòng bán vé to lớn, vốn có quyền mặc cả lớn hơn, bọn họ bất mãn với việc chỉ có thể nhận về một phần tiền đóng phim, bọn họ mong muốn càng nhiều. Thế nhưng nếu tiền đóng phim cao, đương nhiên nộp thuế cũng nhiều, cho nên bọn họ không thể làm gì khác hơn là ký kết hai

phần hợp đồng một âm một dương, dương hợp đồng dùng để báo thuế, âm hợp đồng lưu lại tự mình bảo tồn.

Như vậy sẽ tồn tại không gian trọng tài thật lớn, tồn tại hiểm nghi trốn thuế hoặc chính bản thân bọn họ vốn đã trốn thuế.

Vì liên lụy quá rộng, đây đã thành bí mật không thể nói trong giới giải trí.

Kết quả không nghĩ tới, đài truyền hình Tinh Quang lại có thể nương theo tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 kíp nổ chuyện này ra, nổ tới đám người trở tay không kịp, khiến mọi người sợ đến thất kinh.

“Bầu trời giới giải trí... phải đổi rồi!”

Chương 311: Nửa giang san giới giải trí sụp đổ! (2/25)

“Hợp đồng Âm Dương? Tới cùng là Âm Dương kiểu gì?”

“Hai phần hợp đồng một âm một dương này, âm hợp đồng nhất định là thứ không thể lộ ra ánh sáng, chẳng lẽ đây là bí mật hèn hạ bản thủ gì đó sao?”

“Tuy ta không rõ rốt cuộc sắp có chuyện gì xảy ra, nhưng ta biết có trò hay để nhìn!”

“Nhất định phải quan tâm!”

...

Rất nhiều khán giả không rõ chân tướng bị hấp dẫn đến.

Trong chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》, Tiểu Thôi lão sư bắt đầu chậm rãi liệt kê chứng cứ, còn có ảnh chụp video, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu trình bày “hợp đồng Âm Dương” đã đại hành kỳ đạo (1) trong giới giải trí như thế nào.

(1) Đại hành kỳ đạo: chỉ một sự vật, sự việc nào đó đang lan tràn phổ biến

Không biết là ngoài ý muốn hay là cố ý, những minh tinh lưu lượng do hẳn liệt kê ra đều là người của giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế.

Trong đó vị minh tinh lưu lượng lợi hại nhất, dương hợp đồng chỉ có 1500 vạn, thế nhưng âm hợp đồng lại đạt đến 8000 vạn, chênh lệch tới 6500 vạn, chỉ riêng một phần hợp đồng này đã giúp bọn họ trốn được 3000 vạn tiền thuế!

Hơn nữa, đối với minh tinh lưu lượng, trên người bọn họ không thể chỉ có một phần hợp đồng, ngoài quay phim điện ảnh quay phim truyền hình, còn có doanh thu từ chương trình giải trí, quảng cáo... Những thứ này đều có thể ký hợp đồng Âm Dương.

Bốn, năm phần là bình thường, người tương đối lợi hại có hơn mười phần, thậm chí là 20 phần!

Nếu lời Tiểu Thôi lão sư nói là sự thực, vậy mỗi một vị minh tinh lưu lượng đã trốn thuế với số tiền lên tới hơn ức nguyên!

Vị trốn thuế nhiều nhất đã vượt qua mười ức!

Nhìn thấy mà giật mình!

Kẻ khác khiếp sợ!

Theo Tiểu Thôi lão sư đưa tin, hơn nữa còn đưa tin tức kinh bạo như vậy, tỉ lệ người xem 《Tiếng Nói Của Công Lý》 đang tăng lên với tốc độ tên lửa. Vừa mới bắt đầu chỉ 1.6%, hiện tại tiết mục mới được chiếu hơn phân nửa, tỉ lệ người xem đã vượt qua 3%, lại là một tiết mục cực hot.

Thế nhưng đối với người trong giới giải trí, nhất là công ty giải trí và minh tinh lưu lượng, bọn họ tình nguyện có tỉ lệ người xem thấp một chút. Bởi vì càng hot thì người biết càng nhiều, ảnh hưởng lại càng lớn, hậu quả càng không thể chịu nổi!

Còn rất nhiều người trong giới giải trí gọi điện thoại đến đài truyền hình Tinh Quang, hy vọng bọn họ có thể tạm dừng truyền phát tiết mục này.

Giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế cũng gọi điện thoại tới, lúc đầu khuyên bảo nhẹ nhàng Tinh Quang không nghe, sau đó bọn họ mở lời uy hiếp.

Bởi nghiệp vụ của bọn họ vốn là lấy minh tinh lưu lượng làm chủ, vây quanh minh tinh lưu lượng để quay phim truyền hình quay phim điện ảnh quay quảng cáo, tạo ra lợi nhuận to lớn. Nếu chuyện này bị các bộ môn quốc gia để mắt tới, đồng nghĩa bọn họ phải bị tổn thương nặng.

Đáng tiếc đài truyền hình Tinh Quang mặc kệ toàn bộ.

Ta vốn đang đặc biệt nhắm vào các người, thì sao?

Có bản lĩnh thì đến kiện chúng ta đi!

Xem người có thể sống qua sóng gió này không rồi hãy nói tiếp!

Theo tiết mục này liên tục được đưa tin, tỉ lệ người xem 《Tiếng Nói Của Công Lý》 lại tiếp tục kéo lên, dường như cho tới bây giờ vẫn chưa từng dừng lại.

Đã vượt qua 3.5%, đang sai bước đi về phía 4%.

Đám quần chúng nghe tiếng tới xem càng ngày càng nhiều, càng xem càng tức giận, càng xem càng kích động.

“Bọn họ kiếm lời nhiều tiền như vậy, rõ ràng còn muốn trốn thuế lậu thuế? Đáng giận!”

“Mỗi tháng ta có thể lời mấy nghìn tệ, vẫn nộp thuế theo luật, lấy nộp thuế làm vẻ vang! Kết quả đám người kia ăn mặc ngấn nấp xinh đẹp, kiếm lấy từng bó từng bó lớn tiền mặt, kết quả không biết trong lòng bọn chúng nghĩ thế nào mà đi trốn thuế?”

“Họ đồng Âm Dương, thủ đoạn đáng sợ!”

“Sau này các người không nên sùng bái đám minh tinh này nữa, không nên để bọn chúng kiếm thêm tiền, bởi sự bản thủ của bọn chúng khiến ta cảm

thấy chán ghét! Bọn chúng không xứng được sống trên đời!”

“Tẩy chay bọn chúng! Không xem tiết mục của bọn chúng, không mua sản phẩm của bọn chúng, nhìn xem bọn chúng còn sống thế nào?”

...

Trên mạng thực sự quá nhiều anh hùng bàn phím, thấy chuyện bất bình lập tức không nhịn được công kích, đứng trên đèo cao đạo đức tiến hành phê phán, châm ngòi thổi gió chung quanh gây sự, khiến chuyện này càng lúc càng lớn, cuối cùng gần như thành toàn dân tẩy chay!

Trong lúc nhất thời, minh tinh lưu lượng biến thành chuột chạy qua đường.

Lúc này, xuất hiện một ít người lớn tiếng hô hào: “Mọi người không thể chỉ trách những minh tinh lưu lượng kia, sau lưng bọn họ còn có công ty, bọn họ còn phải nghe lời công ty, bọn họ thân bất do kỷ, những công ty kia mới là kẻ cầm đầu!”

“Đúng! Công ty sau lưng minh tinh cũng đáng giận vô cùng! Nói không chừng chính bọn họ là kẻ giật dây, một tay đưa hợp đồng Âm Dương đến! Các minh tinh kiếm tiền lẻ, bọn họ kiếm khoản lớn!”

“Nhìn phim truyền hình và điện ảnh được đẩy ra những năm gần đây xem, được xưng đầu tư hơn ức thậm chí là 3, 4 ức, kết quả vừa nhìn đã thấy không vừa mắt, sợ rằng tất cả tiền này đều dùng cho minh tinh lưu lượng, đều bị công ty tham ô!”

“Giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế chính là đầu mục trốn thuế lớn nhất!”

“Mọi người cùng nhau tẩy chay bọn hần! Tẩy chay tác phẩm của bọn hần! Không để phim truyền hình của bọn hần được công chiếu, không thể để phim điện ảnh của bọn hần được ra rạp, để bọn hần lỗ chết! Để bọn hần phá sản đóng cửa!”

“Cục thuế vụ, mau phái người đi điều tra bọn họ!”

...

Mọi người cùng nhau mắng, rất có xu thế cùng chung mối thù...

Còn Ngô Phi Phàm đang nằm trong phòng bệnh, nhìn hướng gió chuyển biển, đám người trên mạng từ công kích minh tinh lưu lượng chuyển sang công kích công ty sau lưng bọn họ, còn kéo cả giải trí Hán Đình bọn họ ra làm bia ngắm, hẳn ta tức đến run rẩy cả người.

“Lâm Bắc Phàm, tên khốn kiếp ngươi cũng dám bịp ta!”

Vì quá kích động, khí huyết tăng cao, đánh thẳng vào đại não khiến hẳn ta hôn mê bất tỉnh.

Cứ như vậy, chỉ trong một giờ ngắn ngủi, rốt cục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 cũng được lên sóng xong, tỉ lệ người xem tối cao đột phá 4% đạt đến 4.14%, tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 2.89%, lại là một tiết mục mang tính toàn dân.

Nhưng mọi người đã không chú ý đến những thứ này, bọn họ càng chú ý tới hợp đồng Âm Dương trong giới giải trí, cùng với minh tinh lưu lượng có liên quan tới hợp đồng Âm Dương, cùng thời công ty giải trí sau lưng bọn họ.

Bình luận trên trang chủ đài truyền hình Tinh Quang đã vượt qua một triệu!

“Hợp đồng Âm Dương” “Tiếng Nói Của Công Lý” “Trốn thuế” các từ khóa hot đã bị đẩy lên đỉnh hot search!

Còn có hai công ty giải trí là “giải trí Hải Sơn Quốc Tế” “giải trí Hán Đình” cũng bị đẩy lên đỉnh hot search, còn có hai vị minh tinh lưu lượng hàng đầu trở thành đối tượng cho đại chúng công kích!

Các tin tức truyền thông hăng hái đăng tin về chuyện này, tin tức phô thiên cái địa!

Chuyện này được toàn dân quan tâm, tối nay đã định trước là khó ngủ!

Tới tối ngày thứ hai, ngay cả truyền thông chính thức quyền uy quốc gia như Nhật Báo Nhân Dân, Nhật Báo Quang Minh các loại cũng lên tiếng,

mãnh liệt khiển trách hành vi trộm trốn thuế này, không thể vì bản thân là minh tinh mà lấy được ưu đãi đặc biệt, hy vọng cục thuế vụ nghiêm túc đốc tra việc này!

Cuối cùng là tổng cục thuế vụ quốc gia lên tiếng, yêu cầu phân cục thuế vụ ở các địa phương đốc thúc việc này, phải nghiêm tra, phải thu thuế bổ sung, không thể để quốc gia bị lừa gạt, bị tổn thất.

Trong đó, đứng mũi chịu sào là hai công ty giải trí số một số hai trong giới giải trí: Giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế, cả hai hợp lại gần như chiếm cứ nửa giang san giới giải trí.

Ai kêu bọn họ là hai công ty dưới cờ có nhiều minh tinh lưu lượng nhất?

Hơn nữa còn bị 《Tiếng Nói Của Công Lý》 truyền ra, toàn dân quan tâm, không điều tra trước người thì điều tra ai trước?

Chương 312: Kẻ địch xác chết khắp nơi! (3/25)

Cứ như vậy, cùng ngày, giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế bị tổng cục thuế vụ thủ đô đến thăm, bắt đầu kiểm toán, điều tra từ chân đến đầu, nhất là nghiệp vụ liên quan tới minh tinh lưu lượng đều bị thanh tra một cách cực kỳ nghiêm túc, một chút cũng không buông tha.

Lãnh đạo chủ chốt của hai công ty giải trí lớn đều bị dẫn đi điều tra, Ngô Phi Phàm bệnh nặng mới khỏi cũng bị dẫn đi, bởi vì hạng mục do hắn ta thao tác thực sự quá nhiều, muốn tẩy trắng cũng không thể tẩy sạch.

“Lâm Bắc Phàm chết tiệt, ta nhất định sẽ trở về!”

Đây là tiếng hét cuối cùng của hắn ta.

Không ai chủ trì công việc, nghiệp vụ trong công ty rơi vào trạng thái đình trệ, lòng người bàng hoàng.

Hạng mục có liên quan với minh tinh lưu lượng cũng bị tạm thời phong tra. Những hạng mục này dính đến phim truyền hình, điện ảnh, chương trình

truyền hình các loại, đều tồn tại hiểm nghi trốn thuế lậu thuế, nhất định phải tra rõ.

Trong lúc sự kiện này còn chưa kết thúc, vết nhơ trên người bọn họ còn chưa được rửa sạch, những bộ phim điện ảnh và truyền hình này đều không thể chiếu, về phần tương lai lúc nào mới có thể chiếu, thật là xa xa khó vời.

Vì hai công ty giải trí đều lấy mình tinh lưu lượng làm át chủ bài, mặc kệ là phim điện ảnh hay truyền hình gì gần như đều phải kéo mình tinh lưu lượng vào, như vậy mới có thể tăng tỉ lệ người xem và doanh thu phòng vé, chiêu này lần nào cũng chuẩn.

Nhưng hiện tại, nó đã thành bùa đòi mạng của bọn họ, tổng kim ngạch của những bộ phim điện ảnh và truyền hình này cộng lại lớn vô cùng, mỗi công ty đều hơn trăm ức, cộng lại chính là 200 ức.

Nói cách khác, bọn họ có tới 200 ức tiền vốn bị mắc kẹt.

Trong đó không biết có bao nhiêu tiền phải bị đổ xuống sông xuống biển.

Mấy bộ phim điện ảnh và truyền hình không cách nào công chiếu đúng hạn, lại dính đến vấn đề phí bồi thường vi phạm hợp đồng, tổn thất tăng lên.

Còn có phương diện doanh thu quảng cáo, vì trên người mình tinh lưu lượng dính phải vết bản trốn thuế lậu thuế, ảnh hưởng cực lớn tới hình tượng của công ty bọn họ làm người phát ngôn, các hãng quảng cáo sôi nổi giải trừ hợp đồng, đồng thời yêu cầu bọn họ phải trả phí bồi thường vi phạm hợp đồng dựa theo điều khoản trong hợp đồng.

Đây cũng là một tổn thất rất lớn.

Phỏng đoán cẩn thận, trải qua trận sóng gió này, hai công ty giải trí tổn thất ít nhất cũng phải 100 ức, bình quân mỗi công ty 50 ức. Theo sự kiện được duy trì liên tục, không ngừng lên men, có thể tổn thất sẽ còn tăng thêm một bậc.

Không chỉ là vấn đề thương gân động cốt, còn có thể là hài cốt không còn!

Bọn họ hận thấu đài truyền hình Tinh Quang!

Nhất là giải trí Hải Sơn Quốc Tế, mới vừa tiến vào thị trường nội địa chuẩn bị triển khai kế hoạch lớn, kết quả một phân tiền cũng chưa mò được, cả công ty đã bị dính vào chuyện này, thật là xuất sư chưa kịp đánh đã tử vong, Lý Vô Thương của tập đoàn Lý thị tức giận tới một ngày một đêm ăn không ngon.

Hận thấu đài truyền hình Tinh Quang còn có Ảnh Nghiệp Dada, cùng với mấy đài truyền hình nhất tuyến.

Ảnh Nghiệp Dada vốn kinh doanh điện ảnh, có tiền khảng định phải đầu tư điện ảnh, trong đó điện ảnh của mình tinh lưu lượng vốn là bảo đảm phòng vé, được bọn họ đầu tư tiền tối đa, đầu tư gần 10 bộ phim, kết quả hiện tại toàn bộ bị mắc kẹt, tiền vốn vượt lên hơn 500 ức.

Bốn đài truyền hình nhất tuyến cũng thế, vì năm nay khởi đầu bất lợi, vì vấn đề tỉ lệ người xem mà bọn họ phải tìm mấy minh tinh lưu lượng tới quay phim truyền hình, số tiền đầu tư không ít, kết quả đều bị dính vào trong.

Ngày nào vết nhơ trên người những minh tinh lưu lượng này còn chưa được rửa sạch, cho dù là điện ảnh hay là phim truyền hình đều không cách nào công chiếu, tổn thất này cũng quá lớn đi.

Bọn họ rất thống khổ, Lâm Bắc Phàm lại rất vui vẻ.

Lần đả kích to lớn này cơ hồ có thể đả kích tất cả kẻ địch của hắn, ngoài tập đoàn Penguin không có nghiệp vụ nào dính đến phương diện này, những tập đoàn công ty khác, kể cả đài truyền hình đều chịu ảnh hưởng, loay hoay tới sát đầu mẻ trán, không rảnh quan tâm chuyện khác.

Về phần hắn có vì chuyện này mà đắc tội với toàn bộ giới giải trí hay không, Lâm Bắc Phàm cũng không lo lắng.

Trong giới giải trí vốn không chỉ có minh tinh lưu lượng, còn rất nhiều diễn viên và nghệ sĩ nỗ lực hằng ngày, bọn họ mới là nền tảng của cả giới giải trí, có được tác dụng không thể thay thế.

Có khi bọn họ còn phải cảm tạ Lâm Bắc Phàm, cảm ơn đài truyền hình Tinh Quang cũng nên. Bởi minh tinh lưu lượng, tiểu thịnh tươi các loại, chỉ là một nhóm nhỏ người trong giới giải trí, trả giá ít nhất nhưng lại lấy được thù lao nhiều nhất.

Minh tinh lưu lượng ngã xuống, bọn họ mới có nhiều cơ hội hơn.

Quan trọng nhất là, đài truyền hình Tinh Quang nắm giữ hai đường truyền tác phẩm quan trọng là đài truyền hình và điện ảnh, cho dù các người không ưa ta cũng không dám đắc tội với ta, bởi một khi ta tức giận, tác phẩm của các người đừng mong có thể được truyền ra từ chỗ ta.

Nắm giữ con đường truyền phát, đồng nghĩa với bọn họ nắm giữ quyền nói chuyện!

Thông qua lần này, đài truyền hình Tinh Quang còn có thể nhân cơ hội mưu lợi bất chính.

“Lão Hứa à, đến lượt người ra tay, hai công ty giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế trốn thuế nghiêm trọng, nhất định phải ngã xuống, thế nhưng đám nghệ sĩ của công ty bọn họ là vô tội, ta không đành lòng nhìn những nghệ sĩ ấy cũng ngã theo. Phiền phức người đi một chuyến, kéo hết những nghệ sĩ tốt về đài truyền hình Tinh Quang chúng ta đi.”

Lâm Bắc Phàm nói rất chân thành, còn ưu quốc ưu dân hơn cả Tiểu Thôi lão sư.

Hứa Hán Kiệt trừng trắng mắt, sau lưng chuyện này còn không phải do người giờ trò quý?

Hắn ta đã sớm nghe ngóng được từ chỗ Tiểu Thôi lão sư, nội dung kỳ đầu tiên của 《Tiếng Nói Của Công Lý》 do Lâm Bắc Phàm chỉ định, chuyên môn dùng để đả kích địch nhân, hiệu quả tốt đến kì lạ, trên cơ bản hai công ty loay hoay chân không chạm đất.

Đừng xem tên tiểu bạch kiểm này bình thường cười ha hả không quan tâm chuyện gì, nhưng thật ra tiểu lí tàng đao, thủ đoạn trùng trùng, một khi ra

tay nhất định sẽ là lôi đình vạn quân, khiến đối phương còn chưa kịp phản ứng đã hôi phi yện diệt.

So với hai vị mỹ nữ lão tổng, vị này mới thật sự là người hung ác.

Hơn nữa hắn thủ đoạn trùng trùng, người tuyệt không biết hắn sẽ ra chiêu thế nào.

Hình như trước đây, ta cũng không giải thích được bị công ty khai trừ, sau đó đi tới đài truyền hình Tinh Quang...

Hứa Hán Kiệt bị ý nghĩ của chính mình làm sợ hết hồn.

Thận trọng hỏi: “Lâm tiên sinh, trước đây ta bị giải trí Hán Đình khai trừ, có phải do người giờ trò quỷ không?”

Lâm Bắc Phàm giữ dáng tươi cười: “Nói bậy gì đây? Lúc đó ta và giải trí Hán Đình thế như nước với lửa, nhất là ta với tên thiếu đông gia kia vốn không hợp nhau, sao ta có bản lĩnh ảnh hưởng đến quyết sách của giải trí Hán Đình?”

Trong lòng hắn bỏ thêm một câu, không phải ta, là hệ thống!

Điểm trâu bò của hệ thống, há là con người như người có khả năng phỏng đoán?

Hứa Hán Kiệt len lén thở phào nhẹ nhõm: “Nói cũng đúng!”

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Đương nhiên, chuyện người bị khai trừ khiến ta mừng rơn, bởi nếu mất bọn hắn không mù, người đã không tới đài truyền hình Tinh Quang. Người xem, hiện tại mọi người sống tốt cỡ nào, đài truyền hình Tinh Quang phát triển không ngừng, hiệu quả và lợi ích càng ngày càng tốt. Mà người cũng đã lên tới chức bộ trưởng bộ nghệ sĩ, quyền cao chức trọng, hôm nay người lấy lương cao, cũng có thể giúp bạn của người...”

Hứa Hán Kiệt nở nụ cười, hắn ta cũng cảm thấy tới đài truyền hình Tinh Quang là quyết định anh minh nhất đời này của hắn ta, khiến sự nghiệp của hắn ta tỏa sáng như mùa xuân thứ hai tới, đi về phía đỉnh phong.

Sau đó hấn ta lại nghĩ tới, hấn ta còn rất nhiều bạn bè đang gặp phải tình thế nước sôi lửa bỏng ở hai công ty kia, cần hấn ta đi cứu vớt, vì vậy hấn ta nói ngay: “Lâm tiên sinh yên tâm, ta nhất định sẽ kéo tất cả bọn họ đến đài truyền hình Tinh Quang chúng ta!”

“Tốt nhất là kéo những nghệ sĩ kỹ thuật biểu diễn tốt, hát hay, quan trọng nhất là phẩm đức tốt tới.” Lâm Bắc Phàm bổ sung.

“Người nhất định phải để tâm chuyện này!”

Hứa Hán Kiệt mang theo nhiệm vụ rời đi, lần này hấn ta phải đào 10 người, mỗi công ty giải trí phải đào đi 10 nghệ sĩ ưu tú nhất, chuyển hóa bọn họ thành nội tình của đài truyền hình Tinh Quang.

Chương 313: Tàu lên trên! (4/25)

Tử Kim Các của thủ đô là trung tâm chính trị Trung Quốc, là nơi lãnh đạo quốc gia làm việc, rất nhiều văn kiện quan trọng ảnh hưởng đến các mặt quốc gia đều được phát ra từ bên trong, cùng loại với thời không Lâm Bắc Phàm đã sống trước đây.

Lúc này, trong một phòng làm việc trang trọng nghiêm túc của Tử Kim Các, một vị lão nhân đeo mắt kính đang phê duyệt văn kiện.

Bên cạnh là một chồng văn kiện thật dày, đã bị hấn ta phê duyệt tới không còn bao nhiêu.

Rốt cục, sau khi phê duyệt xong phần văn kiện cuối cùng, hấn ta nhẹ nhàng thở ra một hơi, cảm giác dễ dàng một chút. Hấn ta đứng lên, hơi hoạt động gân cốt, dự định ra bên ngoài dạo một hồi lại trở về tiếp tục công việc.

Một người trung niên thoát nhìn bốn mươi dẫn theo hai người đi đến, một người đổi bình trà mới, một người khác sửa sang lại mặt bàn, người trung niên thì đích thân thu dọn văn kiện đã được phê duyệt xong, chuẩn bị lấy ra ngoài.

“Đã lâu không xem tin tức, đưa hết báo mấy ngày này lên cho ta, để ta thả lỏng một chút!” Lão nhân nói, cho dù là lúc nghỉ ngơi cũng phải làm việc.

“Vâng, thủ trưởng!” Người trung niên lên tiếng, sau đó đi ra ngoài cầm phần báo chí đã sớm chuẩn bị xong vào.

Báo có vô số loại, hàng trước nhất vẫn là các tờ báo quyền uy như Nhật Báo Nhân Dân, Nhật Báo Quang Minh, Nhật Báo Tân Hoa, đây cũng là những tờ báo bình thường lão nhân thích xem nhất.

Lão nhân đầu tiên là cầm Nhật Báo Nhân Dân lên, những tin tức trọng đại của quốc gia, tin tức công việc của chính phủ... trực tiếp bị hắn ta xem nhẹ, trái lại hắn ta quan tâm tới những tin tức bên rìa, những tin tức phản ánh cuộc sống của nhân dân, đủ loại tin mới gì cũng có, đây là nội dung hắn ta thích xem nhất, xem những tin tức này, hắn ta có thể biết mình và chính phủ còn chưa làm đúng điểm nào, cũng tiện cải chính đúng lúc.

Lật xem mấy phần báo chí, sau đó hắn ta dừng lại ở một tin tức bên góc.

Sau đó hắn ta khẽ nhíu mày, vô cùng nghiêm túc tỉ mỉ xem, trong miệng thì thào: “Vì chính nghĩa lên tiếng... Vì nhân dân thịnh mệnh... Khiến người xấu bị đưa ra trước công lý... Khiến người tốt không bị oan uổng...”

Sau đó hắn ta khép báo chí lại, nhắm mắt nói: “Tốt, tiết mục này rất tốt, chúng ta rất cần những tiết mục như vậy!”

Lại một lần nữa cầm tờ báo lên, suu tầm tin tức tương quan, hắn ta phát hiện tin tức về tiết mục này quá ít.

“Tiểu Hoa, người biết tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này không? Đây là một tiết mục mới do đài truyền hình Tinh Quang đẩy ra, lên tiếng vì dân chúng, theo đuổi công bình và chính nghĩa, phản ánh những gì dân chúng tố cáo.” Lão nhân chỉ vào tin tức trên báo chí, hỏi.

Người trung niên tên tiểu Hoa có chút khiếp sợ, đây chỉ là một tiết mục nhỏ mới được đẩy ra mà thôi, không ngờ trưởng lão lại có thể nhớ kỹ như vậy, nghiêm túc như vậy, rõ ràng như vậy.

“Biết, tiết mục này vừa đẩy ra kỳ đầu tiên tối hôm trước, là người dẫn chương trình nổi tiếng của CCTV Thôi Tân Nguyên dẫn chương trình, sau khi tiết mục được đẩy ra đã khiến xã hội nổ tung, đưa tới sóng to gió lớn, và

lây một hành nghiệp. Hiện tại, các ban ngành có liên quan của chúng ta đang tiến hành xử lý chuyện này.” Người trung niên tên tiêu Hoa nói.

Với tư cách là thư ký của trưởng lão, đương nhiên hẳn ta phải hiểu sở thích của lão nhân, phải mắt nhìn tám hướng tai nghe bát phương, cho nên đối với tin tức trên xã hội, hẳn ta rất quan tâm. Người không cần phải cái gì cũng biết, thế những tin tức trọng đại người nhất định phải biết, như vậy mới có thể làm thư ký của lão nhân.

“Ah? Tình huống cụ thể là thế nào? Người nói một chút cho ta nghe!” Trong lòng lão nhân lại hứng thú hẳn.

Vì vậy tiếp đó, đồng chí tiêu Hoa lại kể đơn giản những chuyện mình biết cho trưởng lão. Đầu tiên là đài truyền hình Tinh Quang làm thế nào mới lộ ra “hợp đồng Âm Dương” trong giới giải trí, quần chúng bên ngoài đã quan tâm chuyện này như thế nào, cục thuế vụ đánh ra trọng quyền như thế nào...

Phàm là chuyện hẳn ta biết, hẳn ta đều tiến hành hội báo.

“Trốn thuế đáng thẹn, bất kể là ai cũng phải nghiêm túc xử lý, tuyệt không thể nuông chiều!” Lão nhân nghiêm túc nói.

Đồng chí Tiêu Hoa gật đầu, ghi nhớ điểm này.

Hẳn ta biết, chỉ bằng một câu nói kia của lão nhân, giới giải trí nhất định sẽ phát sinh biến hóa kinh thiên động địa. Sẽ bị đại thanh tẩy một lần, trong đó hai công ty giải trí số một số hai trong giới kia sợ rằng phải xong đời.

“《Tiếng Nói Của Công Lý》 quyết tâm vạch trần bầu không khí không lành mạnh trong xã hội, quyết tâm đấu tranh với những hiện tượng bất lương, là một ưu tú tiết mục, Trung Quốc chúng ta cần nhất là tiết mục như vậy! Đài truyền hình Tinh Quang là đài truyền hình dũng cảm, có trách nhiệm, có đảm đương, các đơn vị xí nghiệp khác đều phải học tập bọn hẳn!” Lão nhân khí phách mạnh mẽ nói.

Lão nhân đã đi từng bước từng bước, từ cơ sở bò đến vị trí cao như bây giờ, biết rõ tiết mục vạch trần bầu không khí không lành mạnh trong xã hội,

đánh xuyên quy tắc ngầm như thế này là không dễ dàng tới mức nào, bởi vì hãn khiêu khích quy tắc ngầm được ẩn giấu dưới quang minh, tạo ra quấy nhiễu thực sự quá lớn, thậm chí còn có nguy hiểm tính mạng, nếu không có dũng khí và quyết đoán, vốn không cách nào hoàn thành.

Trước đây, không phải CCTV không nghĩ tới việc tạo ra một tiết mục như vậy, thế nhưng trở lực đến từ các nơi thực sự quá lớn, cuối cùng bọn họ vốn không giải quyết được gì.

“Còn có quỹ ngân sách chính nghĩa kia, hiện tại thế nào? Đã lo liệu tốt rồi chứ?” Lão nhân quan tâm hỏi.

“Theo ta được biết, vì liên quan đến kim ngạch khổng lồ, nghiệp vụ càng thêm chuyên ngành, cho nên trước mắt quỹ này còn đang được chuẩn bị.” Đồng chí Tiểu Hoa bảo thủ nói, bởi vì hãn ta biết cũng không nhiều.

“Nghe nói toàn bộ vốn đều do tư nhân tài trợ, không thu tiền vốn từ bên ngoài?” Lão nhân lại hỏi.

“Đúng vậy, quỹ ngân sách chính nghĩa không chấp nhận bên ngoài quyên tiền, hoàn toàn do bản thân Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh tài trợ, hàng năm chỉ 30 ức, chỉ dùng để khuếch trương chính nghĩa vì dân chúng bình thường, khiến người tốt không bị oan uổng, khiến người xấu bị đưa ra công lý. Vì không bị bên ngoài quấy rầy, tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 cũng không chấp nhận tài trợ, tất cả phí dụng đều do Lâm tiên sinh chi trả. Hai hạng mục cộng lại, hàng năm Lâm tiên sinh ít nhất cũng phải chi 40 ức!” Đồng chí Tiểu Hoa bội phục nói.

Hàng năm móc ra 40 ức để làm chuyện tốt, cho dù là thủ phủ Trung Quốc cũng không có quyết đoán như vậy. Nhưng một thanh niên không tới 20 tuổi lại dám làm người đầu tiên, chỉ riêng điểm ấy đủ để khiến người kính phục.

“Tốt tốt, xã hội chúng ta quá cần thanh niên đầy hứa hẹn như vậy!” Lão nhân có chút kích động, hãn ta thích nhất là thấy đời sau có thể đảm đương trách nhiệm kiến thiết tổ quốc, sau đó dẫn theo hy vọng tha thiết của bọn hãn mà khiến dân giàu nước mạnh.

“Đối với tiết mục và quỹ đầu tư này, chúng ta nhất định phải ủng hộ mạnh mẽ! Đối với thanh niên đầy hứa hẹn như vậy, chúng ta cũng phải giúp đỡ càng nhiều hơn, để bọn hắn biết quốc gia sẽ là hậu thuẫn kiên cường nhất cho bọn hắn, để bọn hắn có thể yên tâm lớn mật làm việc!”

Lão nhân suy nghĩ một chút, cầm bút lên trực tiếp khoanh tròn trên Nhật Báo Nhân Dân, đồng thời viết ra một đoạn văn có nội dung cổ vũ, sau đó ký vào đại danh của mình.

Đồng chí Tiểu Hoa vừa nhìn đã khiếp sợ.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi lão nhân nhậm chức tới nay, lại dùng tư cách cá nhân để viết lời bình về một xí nghiệp.

Ảnh hưởng lớn tới phá thiên!

“Sau này, chuyện về 《Tiếng Nói Của Công Lý》 và quỹ ngân sách chính nghĩa, người nhất định phải hội báo cho ta, mỗi tháng phải hội báo một lần cho ta, ta muốn nghe suy nghĩ của các lão bách tính, nghe tiếng kêu và tố cầu của những người tầng lớp dưới chót.”

“Vâng, thủ trưởng!”

Đồng chí Tiểu Hoa biết, đài truyền hình Tinh Quang đã lọt vào mắt lão nhân, con đường phát triển tương lai là một mảnh băng phẳng!

Chỉ cần không đi nhầm bước, đã định trước sẽ thắng chức rất nhanh!

Chương 314: Quỹ ngân sách chính nghĩa khai trương! (5/25)

Theo Hàn Sở Sở lo liệu, theo khắp nơi nỗ lực, quỹ ngân sách chính nghĩa nhanh chóng được xây dựng, sau đó, mọi người chọn ngày tốt giờ lành cất băng khai trương, tuyên bố quỹ được chính thức đưa vào hoạt động.

Phòng làm việc của quỹ ngân sách chính nghĩa chiếm một tầng lầu của tòa nhà Song Tử Tinh, có hơn 50 nhân viên, cho nên dĩ nhiên, nghi thức cất băng cũng được tổ chức trước cửa tòa nhà Song Tử Tinh.

Cùng ngày, ánh nắng tươi sáng, trời trong nắng ấm, khí trời cực tốt.

Là một quỹ tư nhân mang tính từ thiện, không thể phô trương lãng phí, phải tiêu tiền vào đúng mục đích. Cho nên vào ngày khai trương, Hàn Sở Sở không giống trống khua chiêng, chỉ mời vài bằng hữu tới tham gia.

Nàng còn mời một ít phóng viên tới để báo cáo việc này, khiến mọi người biết quỹ ngân sách chính nghĩa đã được khai trương, chính thức tiếp nhận nghiệp vụ.

“Sở Sở, không làm cảnh sát người vẫn lợi hại như vậy, chỉ hai tuần lễ ngăn ngui người đã xây dựng được quỹ ngân sách chính nghĩa, khiến ta không thể không nói một tiếng ngưỡng mộ!” Lâm Bắc Phàm ôm mèo con cười ha hả đi tới.

“Đó là đương nhiên, không tra không biết, vừa tra lập tức bị dọa giật mình! Sở Sở vốn là nữ học phách siêu cấp, năm đó khi còn học trung học phổ thông, nàng đã được bốn trường đại học hàng đầu trong nước đặc cách trúng tuyển, thế nhưng nàng một lòng muốn làm cảnh sát, vì thế đã cự tuyệt ý tốt của bốn trường đại học hàng đầu này. Nếu Sở Sở theo học, hiện tại chí ít nàng cũng là một nữ tiến sĩ!”

Bạch Thanh Tuyết mặc âu phục trắng đi tới, vô cùng phóng khoáng.

Đối với chuyện lão công nhà mình chuẩn bị mở quỹ từ thiện, nàng vẫn rất chú ý, cho nên cũng phá lệ quan tâm tới người quản lý quỹ ngân sách, còn phái người đi điều tra.

Kết quả vừa điều tra, nàng phát hiện Hàn Sở Sở không chỉ có lòng chính nghĩa, có tâm trừ bạo giúp kẻ yếu, từ nhỏ còn có thành tích học tập ưu di, là nhân tài trong lĩnh vực quản lý, cho nên nàng vô cùng hài lòng về Hàn Sở Sở.

“Đúng vậy! Không còn nhân tuyển nào thích hợp hơn Hàn Sở Sở!” Vũ Thiên Mị mặc trang phục văn phòng đi tới, cười tủm tỉm liếc qua Lâm Bắc Phàm, nói: “Cũng không biết vì sao vận khí của tiểu nam nhân này lại tốt như vậy? Dễ dàng tìm được người tới quản lý quỹ của hắn, để hắn có thể tiếp tục lười biếng.”

“Khụ khụ...” Trong lòng Lâm Bắc Phàm cảm thấy không tốt, vờ như không thấy.

“Mọi người không nên chọc ta, ta chỉ làm chuyện ta muốn làm thôi.” Tâm tình của Hàn Sở Sở tốt nói: “Thật ra ta cũng không làm gì nhiều, Lâm Bắc Phàm mới thật sự là đại thiện nhân, nếu không có hắn đã không có quỹ ngân sách chính nghĩa!”

Lâm Bắc Phàm nghe thấy lời này, trong lòng thoải mái cực độ.

Không có biện pháp, ta vốn là người hiền lành như vậy, là người đã thoát khỏi thú vị cấp thấp, tôn chỉ vì dân phục vụ, vì xã hội mưu đồ, làm người tốt đóng góp cho quốc gia!

Trước đây, tất cả mọi người đều phải học tập đồng chí Lôi Phong!

Hiện tại, các người cũng có thể bắt đầu học tập ta, ta không ngại tạo ra hình tượng huy hoàng trong suy nghĩ của các người!

Lâm Bắc Phàm thầm tự sướng, cực độ không biết xấu hổ!

“Sở Sở, người suy nghĩ nhiều, thằng này chỉ đang nhân cơ hội trả đũa, vừa vịn trên tay tương đối nhiều tiền mà thôi.” Với tư cách là người bên gối, sao Vũ Thiên Mị có thể không biết suy nghĩ trong lòng Lâm Bắc Phàm?

Thằng này thường xuyên làm ra chuyện hại người lợi mình.

Có đôi khi vì tổn hại người, cho dù không lợi mình hắn cũng muốn làm!

Lâm Bắc Phàm không phục nói: “Thiên Mị, người đã hiểu lầm ta! Ta chỉ là làm một chút chuyện cho bình dân tầng dưới chót mà thôi, vì bọn họ cũng như Tiểu Thôi lão sư đã nói, cuộc sống quá cực khổ, tiếng nói cũng quá nhỏ, tổ cầu hợp lý cũng không được thỏa mãn, vừa vịn ta có chút năng lực nên ta có thể giúp đỡ bọn họ.”

“Nói bậy nói bạ như vậy người không sợ bị trời phạt sao?” Vũ Thiên Mị trợn trắng mắt.

“Đây không phải nói bậy, mà đây là tiếng nói phát ra từ phế phủ của ta, có đôi khi ta còn thấy cảm động vì mình!” Lâm Bắc Phàm nghiêm chỉnh trả lời.

Vũ Thiên Mị: “...”

Vũ Thiên Mị há miệng nhỏ, lộ ra hàm răng trắng tinh chảnh tề, hung tợn nói: “Ta cần chết người tên gia hỏa bịa đặt lung tung kia! Khiến người biết vì sao hoa hồng có màu đỏ!”

“Người không nói đạo lý, không chơi với người!” Lâm Bắc Phàm quay đầu bỏ chạy.

Hai người chơi trò rượt đuổi quy mô nhỏ, chỉ tiến hành truy đuổi chung quanh trung gian là Bạch Thanh Tuyết.

Hàn Sở Sở đứng bên cạnh thấy vậy, có chút ước ao, không biết tới lúc nào quan hệ của chúng ta mới có thể tốt như vậy, có thể không cố kỵ mà đùa vui với nhau, cùng nhau vui vẻ một chút, không ưu sầu không phiền não?

Bạch Thanh Tuyết bất đắc dĩ nói: “Tốt rồi tốt rồi, hai người các người, mỗi lần gặp gỡ lại âm ỉ, vừa cãi nhau đã truy đuổi trên chóc, người lớn như thế mà không có chút thành thực nào.”

“Meow...” Mèo Ragdoll cũng mãnh liệt khinh bỉ hai người kia.

Trò truy đuổi này meo meo hơn một tuổi đã không thèm chơi nữa, không nghĩ tới cho tới bây giờ, hai xúc cứt quân còn chơi...

Khinh bỉ, mãnh liệt khinh bỉ!

Vũ Thiên Mị từ bỏ truy đuổi, ánh mắt sắc bén truyền tới, khiến hắn tự lĩnh ngộ.

Lâm Bắc Phàm đưa tay đè mèo Ragdoll lại, sau đó tiến hành màn chà đạp cực kỳ bi thảm. Ngay cả con mèo người cũng dám khinh bỉ ta, hiện tại ta cho người biết vì sao hoa hồng có màu đỏ.

“Sở Sở, hiện tại hẳn mọi người đã đông đủ rồi chứ? Bắt đầu cắt băng thôi!” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Hầu như đều đã tới, ta mời không nhiều người lắm, phần lớn đều là bạn bè, còn có mấy bằng hữu vì bận việc, nên có thể bọn họ sẽ tới trễ một chút. Thế nhưng, hiện tại chúng ta có thể cắt băng được rồi!”

Hàn Sở Sở bắt đầu thu xếp, tiến hành bước chuẩn bị cuối cùng trước khi cắt băng.

Đúng lúc này, một chiếc xe công vụ màu đen đột nhiên lái vào tòa nhà Song Tử Tinh.

Hàn Sở Sở cười nói: “Có thể là bạn của ta đến!”

Lúc này, từ trên xe công vụ có một người đi xuống, mang theo ý cười nhiệt tình đi tới: “Xấu hổ đến muộn, nghi thức cắt băng còn chưa bắt đầu chứ? Xem ra ta tới đúng lúc!”

Đám người Bạch Thanh Tuyết hơi kinh ngạc, bởi vì người này chính là thường ủy thành phố Giang Nam, phó thị trưởng Lưu Thiệu Bảo, đồng thời cũng là cục trưởng cục cảnh sát thành phố Giang Nam, lãnh đạo trực tiếp của Hàn Sở Sở lúc trước.

“Lưu cục trưởng, chào ngài!” Hàn Sở Sở theo thói quen đưa tay cúi chào.

“Ôi đừng!” Lưu phó thị trưởng vội vã ngăn cản: “Sở Sở, hiện tại ngài đã không còn là thủ hạ của ta, không cần kính lễ. Ta biết hiện tại ngài bận rộn, cũng không cần để ý đến ta! Phòng vệ sinh ở nơi nào? Ban này ta tới quá vội vàng...”

“Lưu cục trưởng, ta dẫn ngài đi!” Hàn Sở Sở nói.

“Không cần! Thực sự không cần! Ta đã thấy rồi, hiện tại ta tự đi!” Phó thị trưởng vô cùng khách khí, cảm giác người hẳn ta đang đối mặt không phải thuộc hạ của mình, mà là lãnh đạo trực tiếp của mình.

“Sở Sở, đây là bạn bè mà ngài nói? Lợi hại thật, lại có thể xưng huynh gọi đệ với phó thị trưởng thị ủy, hơn nữa hẳn còn khách khí với ngài như

vậy...” Vũ Thiên Mị dùng cánh tay nhẹ đẩy đẩy Hàn Sở Sở.

Vẻ mặt Hàn Sở Sở tràn đầy ngỡ ngác: “Hắn ta không phải bạn ta, ta cũng không mời Lưu cục trưởng...”

Lúc này, đến phiên mọi người ngỡ ngác: “Vậy sao hắn ta lại đến?”

Chương 315: Lão đại cũng tìm Lâm Bắc Phàm bắt tay! (6/25)

Đúng lúc này, lại một chiếc xe tới.

“Hắn là bạn bè của ta tới, mỗi lần nàng đến chẳng bao giờ thông báo cho ta một tiếng, còn nói như thế sẽ khiến ta kinh hỉ hơn! Hơn nữa mỗi một lần nàng đều thích đổi xe!” Hàn Sở Sở cười nói, sau đó mừng rỡ đi lên nghênh đón.

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu, có chút ngỡ ngác nói: “Ta cảm thấy có lẽ lần này người đến cũng không phải...”

Chỉ thấy cửa xe mở ra, bước xuống xe là một người trung niên gương mặt có chút nghiêm túc, trên người mang theo quan uy.

Người này Bạch Thanh Tuyết biết, Hàn Sở Sở cũng biết, thường xuyên giao tiếp, bởi vì hắn ta chính là thị trưởng thành phố Giang Nam, Hà Tuấn Lương.

“Hà... Hà... Hà thị trưởng, sao ngài lại tới?” Hàn Sở Sở hơi kinh ngạc nói.

“Sao? Không hoan nghênh ta sao?” Hà thị trưởng cười cười hỏi, có vẻ đặc biệt thân thiết.

“Sao có thể không chào đón? Người tới nơi này đúng là vinh hạnh của chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết tiếp lời.

“Nghe nói quỹ ngân sách chính nghĩa sẽ khai trương vào hôm nay, đây là chuyện tốt hàng đầu của Giang Nam chúng ta, nhất định phải ủng hộ mạnh mẽ, cho nên ta không mời mà tới!” Hà thị trưởng giải thích một câu.

“Quá hoan nghênh, không nghĩ tới ngay cả việc nhỏ này cũng có thể kinh động đến ngài!” Bạch Thanh Tuyết nở nụ cười.

“Đây không phải việc nhỏ, đây là thiên đại hảo sự!” Hà thị trưởng nghiêm trang cải chính, sau đó nhìn về phía Hàn Sở Sở đang đứng bên cạnh, vẫn ngẩn ra như trước, thân thiết nói: “Tiểu Hàn, làm không tệ! Không hổ là nhân tài đi ra từ hệ thống chúng ta! Hy vọng ngươi tới cương vị mới vẫn có thể nhớ kỹ sứ mệnh, phát dương quang đại việc kiến thiết Giang Nam chúng ta!”

“Hà thị trưởng, ta nhất định sẽ làm được!” Hàn Sở Sở nghiêm túc nói.

Thấy Lâm Bắc Phàm ăn không ngồi rồi đang chơi mèo trong đám người, hai mắt Hà thị trưởng sáng lên, sau đó bước nhanh tới trước nghênh đón. Hắn ta đưa tay phải ra, nhiệt tình nói: “Vị này là Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh đúng không, quả nhiên lớn lên tuần tú lịch sự! Thật ra ta đã sớm muốn gặp mặt ngươi một lần, thế nhưng vẫn không có cơ hội, hôm nay rốt cục cũng thực hiện được ước muốn!”

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác, tay phải của hắn bị Hà thị trưởng nắm thật chặt, mặt trên còn có mấy sợi lông mèo.

Sao lại là ta? Ta chỉ là một nhân vật phụ, hà tất phải khách khí với ta như vậy?

Những người khác cũng rất ngơ ngác.

Vì sao đang yên đang lành, đột nhiên lại tìm tiểu bạch kiểm bắt tay, lẽ nào danh tiếng tài thần của Lâm Bắc Phàm đã kinh động tới chính phủ thành phố?

“Hà thị trưởng ngài khỏe chứ, được gặp ngài ta cũng rất vui vẻ, Giang Nam chúng ta có quan phụ mẫu như ngài quả là may mắn của chúng ta!” Trình độ nói lời khách sáo của Lâm Bắc Phàm đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh.

“Đâu, ta chỉ làm một số chuyện ta phải làm, so ra còn kém Lâm tiên sinh ngài!”

Song phương thổi phồng lẫn nhau, một bộ chào người, ta tốt lắm, tất cả mọi thứ đều tốt.

Hơn nữa bình thường, nơi công chúng tụ hội như thế này, Lâm Bắc Phàm vẫn luôn là người trong suốt, không quản bất kỳ chuyện gì, kết quả hôm nay hẳn vươn lên, biến thành vai chính, nhìn thế nào cũng thấy chuyện này rất quý dị!

“Phía trên vô cùng coi trọng chuyện thành lập quỹ, ngoại trừ ta, Lưu bí thư cũng sắp đến.” Hà thị trưởng nói.

“A, bí thư thành ủy cũng muốn đến?”

“Long trọng như vậy sao?”

...

Đám người Bạch Thanh Tuyết khiếp sợ, chỉ một nghi thức khai trương mà thôi, vì sao lại đả động tới hai vị quan lớn của thành phố?

Đúng lúc này, lại có một chiếc xe công vụ lái vào, bước xuống xe là một người trung niên, chính là Lưu bí thư trong miệng Hà thị trưởng, bí thư thành ủy thành phố Giang Nam, Lưu Xuân Minh.

Hắn ta vui cười mở nói: “Nghe nói quỹ ngân sách chính nghĩa sẽ cắt băng khai trương vào hôm nay, ta không tới trễ chứ?”

“Không trễ không trễ, không trễ chút nào!” Bạch Thanh Tuyết nhanh chóng hóa thân thành chủ nhân, thay thế Hàn Sở Sở còn đang ngần ra đi lên nghênh đón, tươi cười thành thực nói: “Lưu bí thư có thể tới đây đã là khẳng định lớn nhất dành cho chúng ta! Chờ một lát còn phải làm phiên Lưu bí thư, Hà thị trưởng cắt bỏ băng khánh thành, mang may mắn tới!”

Việc tiếp đãi đám quan lớn địa phương này, Bạch Thanh Tuyết tương đối có kinh nghiệm.

Lưu bí thư khoát khoát tay: “Chuyện này thì không cần, có thể còn chưa tới phiên chúng ta, ta chỉ đến để góp vui mà thôi.”

Lúc này, hẳn ta thấy được Lâm Bắc Phàm đang ôm mề con, sau đó nhiệt tình đi lên nghênh đón: “Lâm tiên sinh, chào người chào người! Giang Nam chúng ta thật sự rất cần tuấn kiệt giống như người, lấy sức một mình thiết lập quỹ ngân sách chính nghĩa và xây dựng tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》. Tốt! Thực sự quá tốt! Nếu người có cần gì cứ việc nói, thị ủy và chánh phủ thành phố chúng ta nhất định sẽ ủng hộ mạnh mẽ!”

Sau đó hẳn ta nắm chặt tay Lâm Bắc Phàm không thả, Hà thị trưởng ở một bên còn gật đầu đồng ý.

Lâm Bắc Phàm lại ngơ ngác.

Vì sao cả đám đều tìm hẳn bắt tay? Lòng mề trên tay hẳn còn chưa phải sạch đây.

Ngay sau đó, lại từng chiếc từng chiếc xe lái vào tòa nhà Song Tử Tinh.

Bước xuống xe lần lượt là quan lớn chính phủ, theo thứ tự là cục trưởng cục công an tỉnh, sở trưởng sở văn hóa và du lịch, cục trưởng cục dân chính, sở trưởng sở tư pháp...

Những người này chỉ là món khai vị, tiếp theo mới là tiết mục chính.

Theo thứ tự là phó tỉnh trưởng dân chính phân công quản lý văn hóa và du lịch, phó chủ tịch hội nghị hiệp thương tỉnh, phó chủ tịch hội đồng nhân dân tỉnh, cùng với người đến cuối cùng bí thư tỉnh ủy tỉnh Giang Nam.

Hơn nữa đều không ngoại lệ, những vị quan lớn chính phủ này đều phải bắt tay với Lâm Bắc Phàm, biểu thị an ủi thân thiết.

Tất cả mọi người đều ngơ ngác, không phải chỉ là buổi khai trương quỹ với tư cách cá nhân thôi sao, thế nào có thể được nhiều quan viên trọng yếu tới hỏi thăm như vậy?

Hơn nữa, vì sao mỗi người bọn họ đều bắt tay với tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm này?

Rốt cục hắn có mị lực gì, hoặc có lẽ là hắn có bối cảnh gì, lại có thể được tất cả mọi người ân cần thăm hỏi?

Ngay cả bản thân Lâm Bắc Phàm cũng càng thêm ngờ ngác.

Nếu không phải hắn đã nhìn thấy tuyến vận mệnh, vô cùng xác định, đồng thời còn khẳng định bản thân mình không có người thân, nếu không hắn thật hoài nghi mình có bối cảnh thông thiên, thẳng tới trung ương.

“Rốt cuộc tình huống này là thế nào? Người nhanh đi điều tra cho ta!” Bạch Thanh Tuyết dặn dò thư ký một tiếng, sau đó thản nhiên cười nói tiếp đả các vị quan viên không mời mà tới, một bộ tư thế nữ chủ nhân, có vẻ rất thành thạo.

Còn có Vũ Thiên Mị ở bên cạnh hỗ trợ.

Lâm Bắc Phàm vẫn bị đám người vây chung quanh, chung quanh đều là lão già, cho tới bây giờ tay hắn vẫn chưa từng rảnh rỗi.

Hàn Sở Sở thâm cảm thấy may mắn, may là mấy người Bạch Thanh Tuyết đều ở đây, nếu chỉ có mình nàng, có lẽ nàng sẽ ăn không tiêu.

Cuối cùng cũng tới nghi thức cắt băng, tất cả quan viên tụ tập dưới một mái nhà. Từ trong thành phố đến trong tỉnh, cấp bậc thấp nhất chính là phó thị trưởng Lưu Thiệu Bảo, cũng là người đã đến đây đầu tiên, đứng ở bên góc trong cùng nhất, ngay cả một câu hoàn chỉnh cũng không thể nói, chỉ có thể phụ trách vỗ tay.

Đứng ở chính giữa, chịu trách nhiệm cắt băng, tất cả đều là quan viên cấp phó bộ trở lên, cấp phòng hoặc cấp phòng trở xuống căn bản không có tư cách cắt băng.

Tên tiêu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm này lại có thể đứng ở vị trí trung ương, ngay giữa các vị quan lớn, vẫn duy trì nụ cười mỉm cứng ngắc, sau đó lại có mười mấy chiếc cameras và máy chụp hình chiếu xuống, rặng rắc một tiếng cắt xong băng khánh thành, hình ảnh được định dạng.

Chương 316: Học tập đồng chí Lâm Bắc Phàm (7/25)

Nghi thức cắt băng kết thúc, đám quan chức lại trò chuyện vài câu, sau đó vội vàng rời đi.

Nhưng chuyện có một đám quan chức tập trung trong nghi thức cắt băng hôm nay, chắc chắn sẽ được công bố rộng rãi trên nhiều phương tiện truyền thông, nhất định sẽ để lại một nét mực đậm, con đường phát triển tương lai sẽ là một mảnh bằng phẳng.

“Cuối cùng cũng kết thúc, thật không dễ dàng!” Bạch Thanh Tuyết thở phào nhẹ nhõm, dù lấy năng lực của nàng, một lúc tiếp đón nhiều quan chức địa phương quan trọng như vậy, mỗi người đều quyền cao chức trọng, cũng cảm thấy không chịu đựng nổi.

“Đúng vậy, thật sự quá khó khăn, rõ ràng ta muốn làm một mỹ nam tử yên lặng, không muốn quản việc gì hết, vì sao bọn họ lại cứ đến tìm ta chứ? Liên tục bắt tay cũng rất mệt mỏi!” Lâm Bắc Phàm một bộ nhân sinh không còn gì lưu luyến.

“Thế nhưng, hôm nay chúng ta đã có thu hoạch rất lớn.” Vũ Thiên Mị vui mừng nói: “Có nhiều quan chức xuất hiện như vậy, việc phát triển ở tỉnh Giang Nam sẽ thuận lợi hơn, ai dám chơi thủ đoạn với chúng ta nữa?”

Mọi người gật đầu, thật sự là thế.

Sau này ai muốn chơi thủ đoạn, ai muốn đối phó đài truyền hình Tinh Quang, chỉ cần lấy ảnh chụp ra, cam đoan có thể dọa lui một đám ngư quỳ xà thân.

Đúng lúc này, thư ký của Bạch Thanh Tuyết cầm một tờ báo hưng phấn chạy về, vui mừng nói: “Bạch tổng, người nhanh đến xem, cuối cùng ta cũng tìm được nguyên nhân rồi!”

“Là nguyên nhân gì? Người nhanh nói đi!”

“Có thể khiến nhiều quan chức đến cắt băng chúc mừng như vậy, chắc chắn sau lưng có bí mật lớn!”

“Thật sự vội chết ta rồi!”

...

Đám người lập tức vây lại.

Thư ký mở rộng tờ báo ra, đây là Nhật Báo Nhân Dân vừa mới được in ra.

Ngay ở vị trí nổi bật nhất trên mặt báo, Nhật Báo Nhân Dân lại dùng một khoảng nội dung để đưa tin về 《Tiếng Nói Của Công Lý》 và quỹ ngân sách chính nghĩa, trong bài báo không tiếc dùng từ ngữ ca ngợi.

Thế nhưng, đây không phải điều mấu chốt nhất, mấu chốt nhất là đoạn văn phía dưới.

Đó là một đoạn văn viết kiểu bút ký, kiểu chữ cứng cáp mạnh mẽ, hùng hồn có khí thế.

“《Tiếng Nói Của Công Lý》 phản ánh cuộc sống của nhân dân, phát ra tiếng nói vì chính nghĩa, xin cứu giúp vì nhân dân, là một chương trình ưu tú, hy vọng các người có thể làm tiếp. Quỹ ngân sách chính nghĩa để đưa người xấu ra trước công lý, để người tốt không bị hàm oan, dàn ý rất tốt, chúng ta nên ủng hộ mạnh mẽ! Quốc gia cần những thanh niên đầy hứa hẹn như đồng chí Lâm Bắc Phàm, cần một đài truyền hình có trách nhiệm như đài truyền hình Tinh Quang, hy vọng mọi người học tập đồng chí Lâm Bắc Phàm, học tập đài truyền hình Tinh Quang!”

Phía dưới còn có chữ ký.

Mọi người nhìn ba chữ kia, gần như là ba chữ mà nhân dân cả nước đều biết, vô cùng khiếp sợ.

“Lại là vị lão nhân kia... Vị lão nhân kia đích danh khen ngợi chúng ta!”

“Quá khiếp sợ, chỉ sợ đây là lần đầu tiên kể từ khi lão nhân kia nhậm chức! Không ngờ kinh hỉ lại đến đột ngột như vậy!”

“Bảo sao đám quan chức kia lại chạy hết đến thăm hỏi chúc mừng, đây chính là lý do căn bản!”

“Ngay cả đại Thần Tài của chúng ta cũng được khen ngợi, bảo sao dám quan chức đều tìm đến bắt tay. Việc bao nhiêu người tha thiết ước mơ, kết quả hẳn lại dễ dàng làm được, đúng là con riêng của thần may mắn!”

“Ha ha ha, đài truyền hình chúng ta sắp phát tài!”

Bạch Thanh Tuyết vui mừng nói: “Chắc chắn là quan chức địa phương thông qua con đường nội bộ biết trước tin tức, vì vậy vội vã chạy đến đây cất băng chúc mừng. Có ý kiến của vị lão nhân kia, chúng ta có thể tiếp tục làm 《Tiếng Nói Của Công Lý》, sẽ bớt được rất nhiều trở ngại. Quỹ ngân sách chính nghĩa sẽ có bối cảnh chính phủ, sẽ nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ của tỉnh thành phố thậm chí là trung ương, tạo điều kiện thuận lợi cho nó phát triển! Còn đài truyền hình chúng ta cũng sẽ nhân cơ hội mà bay lên!”

Thu hoạch thật sự quá lớn, Bạch Thanh Tuyết kích động ôm chặt lấy Lâm Bắc Phàm.

Sau đó đặt xuống một nụ hôn nóng bỏng.

Mọi người cũng nghĩ đến điểm máu chót, lập tức nhảy cẫng hoan hô.

Nhất là Tiểu Thôi lão sư phụ trách 《Tiếng Nói Của Công Lý》, kích động phát ra từ nội tâm, nước mắt giàn giụa.

Sự ủng hộ của lão nhân thật sự quá kịp thời!

Bởi vì chương trình này vạch trần mặt tối ở tầng dưới chót, mang lại công lý cho dân chúng, để dân chúng có thể phát ra âm thanh của mình, vì vậy bọn họ chắc chắn sẽ gặp trở ngại chồng chất, tiền đồ xa vời. Thậm chí hẳn ta vẫn luôn lo lắng, một lúc nào đó chương trình này sẽ bị đình chỉ.

Vì vậy, áp lực những ngày này rất lớn.

Nhưng bây giờ hẳn ta hoàn toàn không cần lo lắng, bởi vì lời của lão nhân vốn là miệng vàng lời ngọc, không thể làm trái.

Lão nhân nói: “ 《 Tiếng Nói Của Công Lý 》 phản ánh cuộc sống của nhân dân, lên tiếng vì chính nghĩa, vì dân thịnh mệnh, là một chương trình ưu tú, hy vọng có thể làm tiếp.”

Vậy không chỉ có “hy vọng”, mà chắc chắn chắc chắn phải làm tiếp, ai dám ngăn cản đồng nghĩa với vi phạm quyết định của trung ương, cũng là kháng chỉ bất tuân, người xem mà làm.

Lão nhân nói: “Quý ngân sách chính nghĩa để đưa người xấu ra trước công lý, để người tốt không bị oan uổng, dàn ý rất tốt, chúng ta nên ủng hộ mạnh mẽ!”

Vậy không chỉ là “nên”, mà là chắc chắn phải ủng hộ, hơn nữa còn phải ủng hộ mạnh mẽ.

...

Người không ủng hộ chính là không đứng cùng phía với trung ương, lập trường chính trị có vấn đề, người phải tự suy nghĩ hậu quả.

Lão nhân nói, “Quốc gia cần một đài truyền hình có trách nhiệm như đài truyền hình Tinh Quang, hy vọng mọi người học tập đài truyền hình Tinh Quang!”

Có ý là, đài truyền hình Tinh Quang là một đài truyền hình có trách nhiệm, một tổ chức tự nhân phù hợp với quốc gia và chính quyền trung ương, mọi người chắc chắn phải học tập đài truyền hình Tinh Quang, bớt gây rắc rối cho bọn hắn.

Về phần học tập Lâm Bắc Phàm...

Điều này tạm thời bỏ qua.

Đoạn văn này tương đương với việc trung ương trao một thanh Thượng Phương Bảo Kiếm cho cấp dưới, chỉ cần không đi sai bước, không phạm pháp phạm tội, cẩn thận làm việc, vậy sau này tuyệt không người nào dám trêu chọc đài truyền hình Tinh Quang, bọn họ chắc chắn sẽ bay lên.

Tiểu Thôi lão sư thầm thấy may mắn, ta đến đài truyền hình Tinh Quang thật sự quá đúng, có thể làm việc ta vẫn muốn làm.

Còn có nhân viên đài truyền hình cũng cảm thấy rất may mắn, may mắn bản thân sớm một bước gia nhập đài truyền hình Tinh Quang. Đài truyền hình Tinh Quang chắc chắn sẽ vượt qua bốn đài truyền hình hạng nhất, tiền đồ bao la, sau này muốn trở thành nhân viên Tinh Quang có lẽ sẽ không dễ dàng như vậy.

“Ta cảm thấy, các người quan tâm sai hướng rồi, có lẽ câu “học tập đồng chí Lâm Bắc Phàm” mới là tinh hoa, có thể xưng là Thần Lai Chi Bút(1)!” Lâm Bắc Phàm chững chạc đàng hoàng nói.

(1) Thần Lai Chi Bút: giây phút thăng hoa đến bất ngờ trong khi sáng tác văn chương.

“Khụ khụ... Hôm nay thời tiết tốt, chúng ta tạm thời bỏ qua vấn đề này!”

“Nói rất đúng! Ta cảm thấy câu nói này không khớp với đoạn văn nhất, có thể là viết nhầm!”

“Nếu thật sự muốn chúng ta học, chúng ta học tập Lâm Bắc Phàm cái gì chứ? Học tiêu tiền như thế nào? Học lười biếng như thế nào? Hay là học nuôi mèo như thế nào? Đây không phải muốn phế bỏ một thanh niên đầy hứa hẹn, tích cực tiến tới như ta sao?”

“Chúng ta kiên quyết không thể học tập hắn, chúng ta không thể lĩnh hội sai ý của lão nhân!”

“Vẫn nên bỏ qua vấn đề này đi, coi như không nhìn thấy!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bạch Thanh Tuyết nhắc mèo Ragdoll lên đặt vào ngực Lâm Bắc Phàm, dịu dàng nói: “Lão công, hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện, chúng ta phải bình tĩnh trước đã, chàng ôm mèo sang bên cạnh chơi đi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 317: Con riêng của Nữ Thần may mắn! (8/25)

Phần đánh giá này đã được truyền ra thông qua đủ loại đường tắt.

“Vị kia khen ngợi 《Tiếng Nói Của Công Lý》? Trời ạ, điều này lại là thật!”

“Chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 làm rất tốt, ngay cả vị kia cũng chú ý đến, tự mình khen ngợi! Vẫn còn lo lắng chương trình này không tiếp tục được, bây giờ hoàn toàn không cần lo lắng nữa!”

“Đây là lần đầu tiên vị lão nhân kia quang minh chính đại khen ngợi một chương trình!”

“Còn có đài truyền hình Tinh Quang cũng được khen ngợi! Không ai có thể ngăn cản bọn họ, đài truyền hình Tinh Quang sẽ thăng tiến rất nhanh!”

...

Chuyện này ảnh hưởng rất lớn, khán giả trung thành của đài truyền hình Tinh Quang rất vui vẻ, hy vọng đài truyền hình Tinh Quang có thể càng làm càng tốt, càng làm càng sôi nổi, càng ngày càng đẩy ra nhiều chương trình mà người dân thích xem.

Nhưng cũng có rất nhiều người cảm thấy mẹ trứng.

“Học tập tên tiêu bạch kiếm Lâm Bắc Phàm này là chuyện quái gì?”

“Tên tiêu bạch kiếm này có giá trị gì đáng cho chúng ta học tập? Cả ngày không làm việc đàng hoàng chỉ biết tiêu tiền, lúc người khác đang cố gắng làm việc nỗ lực học tập thì hắn sa đọa, chỉ biết nuôi mèo!”

“Chẳng lẽ phải học hắn còn quá trẻ đã không đi học, tuổi còn trẻ đã bị phú bà bao nuôi, tuổi còn trẻ chỉ biết sinh sản, tuổi còn trẻ chỉ biết tiêu tiền, tuổi còn trẻ đã sống ngày tháng dưỡng lão?”

“Ta không nhìn thấy chút tia sáng nào ở trên người hắn, chỉ nhìn thấy vô số vết bẩn!”

“Gia hỏa này có thể sống đến bây giờ, chỉ đơn thuần là gặp may!”

“Ai học tập Lâm Bắc Phàm, người đó chết!”

...

Mọi người rói rít mắng chửi, kiên quyết không học theo Lâm Bắc Phàm.

Có lẽ nhân sĩ trong xã hội còn có thể tránh thoát, nhưng giáo viên và học sinh trong trường phải học tập tinh thần của Lâm Bắc Phàm, cưỡng ép học tập kẻ mình ghét nhất, trong lòng tràn đầy MMP (1).

(1) MMP: Viết tắt của 妈卖批, đĩ mẹ mày

Bản thân cần trọng làm việc theo khuôn phép, kết quả lại không mò được gì. Lâm Bắc Phàm chỉ biết tiêu tiền, hơn nữa còn tiêu đặc biệt nhiều đặc biệt phô trương lãng phí, kết quả lại nhận được lời khen ngợi của trung ương...

Cảm giác đời này đều sống trên thân chó.

Vì hưởng ứng lời kêu gọi từ cấp trên, còn có hoạt động viết luận văn, làm thế nào để học tập tinh thần của Lâm Bắc Phàm.

Rất nhiều học sinh đều cầm bút lên, nhưng mãi không cách nào hạ bút.

Bởi vì nhìn thấy ba chữ này đã khiến người ta chán ghét, trong lòng bọn họ ngoại trừ mắng chửi, không còn thứ gì khác.

Người khác rất đau khổ, Lâm Bắc Phàm lại rất vui vẻ.

Bản thân hắn cũng tổ chức một hoạt động viết luận văn ở Hồng Đậu Trung Văn, để mọi người cùng ca ngợi hắn, viết tốt sẽ có thưởng lớn, rất không biết xấu hổ.

Cứ vậy, rất nhiều người trẻ tuổi muốn bước vào trong giới văn học mạng, tự sáng tạo ra một khoảng trời riêng, thấy vậy, bọn họ đều tối tăm mặt mũi, trong chốc lát không chấp nhận được, đều rất hậm hực.

《Tiếng Nói Của Công Lý》 và quỹ ngân sách chính nghĩa nhận được sự công nhận của phía chính phủ, nhanh chóng phát triển.

Ngày nào Tiểu Thôi lão sư cũng dẫn theo đoàn đội loay hoay chân không chạm đất, tuy cảm thấy mệt mỏi hơn trước kia, nhưng mỗi ngày trôi qua lại rất phong phú, ngày nào cũng cười tùm tùm, nếp nhăn cũng xuất hiện, theo thời gian dần qua chứng uất ức cũng chuyển biến tốt đẹp.

Quỹ ngân sách chính nghĩa chỉ là một quỹ ngân sách có tính chất từ thiện với tư cách cá nhân, kết quả lại nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ quốc gia, lực lượng vô cùng đủ, việc liên hệ với các phương diện cũng rất thông suốt.

Còn có đài truyền hình Tinh Quang, tỉ suất người xem đài lại tăng lên trên diện rộng. Trước mắt, tỉ suất người xem bình quân của đài truyền hình đã hoàn toàn vượt qua bốn đài truyền hình hạng nhất, hoàn toàn xứng đáng trở thành đài truyền hình hạng nhất trong nước, cầm tiền đến mềm tay.

Bởi vì được vị kia công nhận, tác dụng của chương trình được khuếch đại cực lớn, hai công ty giải trí đã được điểm danh trong 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là giải trí Hán Đình và giải trí Hải Thượng Quốc Tế vốn chiếm một nửa giang sơn giới giải trí không chịu đựng được, ầm ầm sụp đổ.

Các quản lý cao cấp liên quan đến vụ việc đều phải vào tù, cuối cùng không cách nào ra ngoài làm mưa làm gió nữa.

Các minh tinh lưu lượng phải nộp một khoản thuế kéch xù, vì hình tượng đã bị tổn hại nghiêm trọng, cho nên thu nhập sau này sẽ giảm mạnh, sức ảnh hưởng không còn như lúc trước nữa.

Còn có Ảnh Nghiệp Dada, số tiền bọn họ đã đầu tư vào điện ảnh có liên quan đến minh tinh lưu lượng đều bị mắc kẹt, cơ bản có thể coi là thất bại.

Các đài truyền hình hạng nhất khác cũng thế, rất nhiều bộ phim truyền hình của họ không thể tiếp tục phát sóng, tổn thất mười mấy ức, khiến bọn họ căm hận Lâm Bắc Phàm, căm hận đài truyền hình Tinh Quang.

Có thể nói, Lâm Bắc Phàm đã nhất cử lật đổ giới giải trí.

Sau này nhắc đến Lâm Bắc Phàm, mọi người không chỉ nghĩ tới thần tài, còn nghĩ tới quỹ đời mạng.

Dường như chỉ có một mình đài truyền hình Tinh Quang được hưởng lợi.

Bởi vì, trong khoảng thời gian ngắn, các chương trình của mình tinh lưu lượng đều bị tác động đến, tạm thời không cách nào phát sóng, để lại một khoảng trống rất lớn.

Mà đúng lúc này, về phương diện phim truyền hình, đài truyền hình có 《 Chung Cư Tình Yêu 》 phần hai và 《 Trù Thần 》, về phương diện phim điện ảnh có 《 Cô Gái Năm Ấy 》 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 《 Old Boy 》 chuẩn bị công chiếu, còn có chương trình giải trí 《 China Got Talent 》 đang hot, cứ kéo dài tình hình này, cuối cùng người có lợi nhất tất nhiên là đài truyền hình Tinh Quang.

Trong khoảng thời gian dài, hai công ty giải trí số một số hai ngã xuống, đám nghệ sĩ ưu tú ở hai công ty đều bị đài truyền hình Tinh Quang mời chào đi, hiện tại có thể nói, bộ phận nghệ sĩ của đài truyền hình Tinh Quang được coi là nơi có nhiều diễn viên tốt nhất.

Cộng thêm đài truyền hình Tinh Quang có được phim truyền hình cực hay, có năng lực chế tác chương trình giải trí, còn có hai kênh phát sóng phim truyền hình điện ảnh là đài truyền hình Tinh Quang và Ảnh Nghiệp Tinh Quang, kênh phát sóng thứ ba là website của đài truyền hình cũng đang nhanh chóng hoàn thành...

Còn có nguồn vốn dồi dào không phụ thuộc vào người khác...

Nắm giữ nhiều tài nguyên giải trí như vậy, tuy đài truyền hình Tinh Quang không phải một công ty giải trí, nhưng lại mơ hồ được công nhận là công ty giải trí số một trong giới giải trí, có quyền lên tiếng to lớn, một vài công ty nhỏ đều phải nương nhờ mới có thể sinh tồn...

Có thể nói, chỉ cần nắm chặt lấy cơ hội lần này, giới giải trí sẽ bước vào kỷ nguyên thống trị của đài truyền hình Tinh Quang.

“Tiểu nam nhân của ta, đây thật sự không phải kế hoạch của chàng sao?” Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm làm loạn một trận, lại phá tan thành tựu của địch nhân, tình thế rất tốt, Vũ Thiên Mị không nhịn được hỏi.

“Không, tuyệt đối không phải!” Lâm Bắc Phàm thề thốt phủ nhận, lúc trước hẳn chỉ đơn thuần là trả đũa, nhân cơ hội phá tan hai công ty giải trí, thuận tiện kiếm thêm chút danh tiếng cho đài truyền hình Tinh Quang, kết quả không ngờ lại thu hoạch lớn như vậy.

“Vậy tại sao mỗi lần chàng ra tay, kết quả luôn tốt như vậy? Chẳng lẽ chàng là con riêng của nữ thần may mắn thật sao?” Vũ Thiên Mị cũng không nhịn được than thở.

Hình như chỉ cần hắn ra tay, dù là làm loạn một trận, chỗ tốt vẫn sẽ cuộn cuộn kéo đến.

Cảm giác như sau lưng có một bàn tay lớn thúc đẩy, đẩy tất cả chỗ tốt đến trước mặt hắn, muốn từ chối cũng không được, chỉ có thể hạnh phúc nhận lấy.

Sao ta không có vận khí tốt như vậy chứ?

Trong mắt Vũ Thiên Mị đầy vẻ hâm mộ.

“Vì vậy nàng phải đối xử tốt với ta biết không? Nếu không nữ thần may mắn sẽ không phù hộ nàng!” Lâm Bắc Phàm nhân cơ hội uy hiếp.

Vũ Thiên Mị nhanh chóng dựng chân ngồi lên người Lâm Bắc Phàm, như một vị nữ vương từ trên cao nhìn xuống, ngạo kiều nói: “Chàng còn muốn ta đối xử tốt với chàng thế nào nữa? Cả người ta đã là của chàng!”

“Không sai, cả người nàng đều là của ta!”

Hai người dính chặt lấy nhau thân thiết như thế, Lâm Bắc Phàm hùng hực lửa nóng, Tiểu Bắc Phàm ngẩng đầu đứng thẳng.

Vũ Thiên Mị cũng cảm nhận được, khuôn mặt đỏ bừng, nói nhỏ: “Đừng ở đây, vào phòng ta đi!”

Còn có câu nào càng được lòng người hơn câu này sao?

Lâm Bắc Phàm ôm lấy Vũ Thiên Mị nhanh chóng lao vào phòng...

Chương 318: Năm ca khúc kinh điển, tạo ra thịnh yên nghe nhìn! (9/25)

Trong quá trình chuẩn bị cho 《Tiếng Nói Của Công Lý》 và quỹ ngân sách chính nghĩa, đài truyền hình Tinh Quang cũng không chậm trễ những việc khác, phần hai của 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 đã đóng máy, sau khi tiến vào giai đoạn chế tác biên tập cắt nối hậu kỳ, sau khoảng hai tuần là có thể phát sóng.

Cho đến lúc đó, đài truyền hình Tinh Quang lại dấy lên một đợt tỉ suất người xem như triều dâng.

《China Got Talent》 đã phát sóng đến kỳ thứ năm, tỉ suất người xem bình quân vẫn giữ ở mức hơn 3%, tỉ suất người xem cao nhất đã nhiều lần sáng tạo ra tầm cao mới, bây giờ đã đạt đến mức 4.75%, hấp dẫn sự chú ý của toàn dân.

Các chương trình khác, 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Phách》 vẫn giữ được sự chế tác hoàn mỹ trước sau như một, cộng thêm những đài truyền hình khác cũng không còn sức lực, vì vậy tỉ suất người xem vẫn khá cao, tỉ suất người xem giữ vững ở mức hơn 2%.

Ảnh Nghiệp Tinh Quang sắp khai hỏa ba bộ phim danh tiếng, 《Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi》 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 và 《Old Boy》, bây giờ đều đã quay chụp được hơn phân nửa, sẽ lần lượt được đẩy ra vào sáu tháng cuối năm.

Nói trắng ra, trong giai đoạn tất cả điện ảnh của minh tinh lưu lượng điều bị phong cấm, ba bộ phim này sẽ tạo ra làn sóng xem phim bùng nổ điên cuồng, về phần doanh thu phòng vé sẽ đạt đến mức độ nào, Lâm Bắc Phàm cũng khó đoán được.

Trong số tất cả các dự án, quan trọng nhất là 《 Trù Thần 》 , bởi vì nó là bộ phim thường niên của đài truyền hình Tinh Quang, giá trị vượt hơn 200 ức, yêu cầu đã tốt còn phải tốt hơn, vì vậy tốc độ quay chậm hơn những bộ phim khác.

Dù như thế, bộ phim truyền hình cũng đã quay đến giai đoạn cuối, tiếp theo là cảnh quay quan trọng.

Ở chỗ này, Lâm Bắc Phàm có hai nhiệm vụ.

Thứ nhất, chế tác năm ca khúc cho bộ phim truyền hình này, trước đó hắn đã cam kết điều này trong hội nghị xúc tiến đầu tư, mỗi nhà tài trợ có một ca khúc hoàn chỉnh, sau đó sẽ oanh tạc toàn thế giới bằng sự nổi tiếng của bộ phim truyền hình.

Thứ hai, đó là làm thể thân, hơn nữa còn làm thể thân cho mấy người, thể hiện trù nghệ đỉnh phong.

Thế là, Lâm Bắc Phàm cầm danh sách ca khúc đi tìm Dương Tử Nhi.

Dương Tử Nhi nhận lấy nghiêm túc xem xét, kết quả càng nhìn càng ngạc nhiên: “Đây là năm ca khúc mà người viết cho 《 Trù Thần 》 ? Trời ạ, đâu người phát triển thế nào vậy? Sao lại nghĩ ra ca khúc dễ nghe thế, cái nào cũng là kinh điển?”

Dương Tử Nhi thật sự rất sợ hãi, tùy tiện lấy ra một ca khúc trong năm ca khúc này đều có thể coi là ca khúc chủ đề của ca sĩ, hơn nữa còn là ca khúc chủ đề cho album của Thiên Vương Thiên Hậu, tuyệt đối sẽ bùng nổ cả nước.

Kết quả, hắn vừa đào ra đã là năm ca khúc, sức sáng tạo của người có cao hơn nữa thì năng suất cũng không thể cao như vậy.

Có đôi khi Dương Tử Nhi không nhận được nghi ngờ, rốt cuộc ai mới thật sự là thiên tài âm nhạc?

“Đây thật sự là ca khúc do người viết?” Dương Tử Nhi nghi ngờ.

“Đương nhiên là ta!” Lâm Bắc Phàm nói rất hùng hồn, không hề biết xấu hổ: “Ta chính là thiên tài âm nhạc hiếm có trong truyền thuyết, trong gen toàn là ký hiệu âm nhạc đang nhảy nhót, chỉ viết ra vài ca khúc kinh điển không phải rất bình thường sao?”

“Thế nhưng ca khúc 《Nữ Nhân Hoa》 này là sao? Một nam nhân như ngươi lại có thể viết ra tâm lý của nữ nhân tinh tế tỉ mỉ như vậy, thật sự còn hiểu nữ nhân hơn cả nữ nhân, chẳng lẽ ngươi...” Dương Tử Nhi nghĩ đến khả năng nào đó, sợ hãi lùi lại ba bước.

Lâm Bắc Phàm: “Khụ khụ...”

《Nữ Nhân Hoa》 là một trong những tác phẩm tiêu biểu của ca hậu Mai Diễm Phương Hongkong, hát mấy chục năm không thay đổi.

《Nữ Nhân Hoa》 khắc họa một nữ nhân ở trần thế, Mai Diễm Phương đã dùng giọng hát tang thương lại hoàn mỹ của mình để diễn giải nữ nhân hoa trôi dạt trong thế gian một cách vô cùng tinh tế, hơn nữa từ nơi sâu xa, ca khúc này như khiến cuộc đời của nàng cũng tàn đi theo đóa hoa, chỉ để lại cho chúng ta sự tiếc nuối vô hạn.

Ca khúc này dành cho tập đoàn Mỹ Trang, bởi vì bọn họ là tập đoàn lớn chuyên kinh doanh mỹ phẩm trang điểm, tức là một tập đoàn lớn chuyên kinh doanh với nữ nhân, hiểu rõ lòng dạ nữ nhân, ca khúc 《Nữ Nhân Hoa》 thật sự là tuyệt phối.

Kết quả hiện tại, lại để Dương Tử Nhi thành công mượn cớ.

“Suy nghĩ lung tung gì đó?” Lâm Bắc Phàm tức giận cốc đầu nàng một cái, nàng đau đến mức kêu to.

“Ta là thiên tài âm nhạc siêu cấp, phong cách nào, thể loại âm nhạc gì ta cũng có thể khống chế được! Vì vậy bây giờ ngươi nhanh vút mấy suy nghĩ lung tung rối loạn trong đầu ngươi đi, lập tức làm việc cho ta!”

“Được, nhưng không thể thiếu rượu!” Dương Tử Nhi nhân cơ hội ra điều kiện.

Năm ca khúc đó, lại có thể thoải mái uống một trận, nước bọt của Dương Tử Nhi sắp ứa ra, hạnh phúc muốn ngất.

Thế là, hai người lại bắt đầu ghi âm.

Dựa theo ước hẹn, Lâm Bắc Phàm phải chuẩn bị năm ca khúc kinh điển.

Ngoại trừ 《 Nữ Nhân Hoa 》 của tập đoàn Mỹ Trang, còn có bốn ca khúc kinh điển khác.

Đầu tiên là tập đoàn Chính Huy, tập đoàn này đã tập trung vào nữ chính Triệu Mai Lệ, bọn họ muốn củng cố các phẩm chất của nhân vật nữ chính như vì ước mơ mà kiên cường phấn đấu, không ngừng kiên trì, lạc quan tích cực, bọn họ cảm thấy những phẩm chất này rất phù hợp với tập đoàn của bọn họ, rất phù hợp với mấy chục vạn nhân viên tầng dưới chót đang phấn đấu trong tập đoàn của bọn họ.

Không ca khúc nào thích hợp hơn 《 Tương Lai Của Ta Không Phải Giấc Mơ 》 .

Đến lúc đó, hai ca khúc kinh điển 《 Tương Lai Của Ta Không Phải Giấc Mơ 》 và 《 Ta Tin Tưởng 》 sẽ đồng thời oanh tạc, chắc chắn có thể đẩy hình tượng và phẩm chất của Triệu Mai Lệ lên đỉnh phong, đồng thời cũng khiến thương hiệu của tập đoàn Chính Huy đi sâu vào lòng người.

Tiếp theo là tập đoàn Khang Chính, tập đoàn này đã quán triệt đến cùng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , trọng tâm cũng là yếu tố “tình yêu”.

Thực sự có rất nhiều ca khúc kinh điển về thể loại tình yêu, nhưng thích hợp đưa vào phim truyền hình nhất, vẫn là 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 . Bởi vì nam nữ chính trong phim truyền hình đều là thanh niên nam nữ khoảng 20 tuổi, bởi vì sự rung động thanh xuân mà từ từ hấp dẫn nhau, từ từ đi bên nhau, có cảm giác đơn thuần ngọt ngào lãng mạn, 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 rất thích hợp.

Ngay sau đó là tập đoàn Thiên Tử. Trước mắt tập đoàn Thiên Tử đang tập trung vào sản phẩm rượu đế độ cao Đế Hoàng Kim Nương, đã tâm bưng bưng muốn chế tạo loại rượu đế này thành rượu Bá Vương trong thị trường rượu đế.

Lúc trước, bọn họ đã mua ca khúc thuần túy 《 Tinh Thần Cố Cung 》, kết quả bây giờ vẫn thấy không đủ, họ hy vọng sẽ có một ca khúc hoàn chỉnh, để danh tiếng của Đế Hoàng Kim Nương càng thêm vang dội.

Đừng tưởng điều này có thể làm khó Lâm Bắc Phàm, tìm hiểu 《 Mượn Trời Xanh Thêm 500 Năm Nữa 》.

Đây là ca khúc chủ đề của 《 Vương Triều Khang Hy 》, nhịp điệu trầm bổng âm vang, đầy cảm xúc khí phách hào hùng, thể hiện đầy đủ lòng dạ rộng lớn và khí chất phóng khoáng của thế hệ Đế Vương từ cổ chí kim, giai điệu khí khách hào hùng còn xen lẫn sự kiên cường khiến người ta phải rung động, cảm xúc mạnh mẽ dâng trào!

Phối bài hát này với Đế Hoàng Kim Nương, ai dám tranh phong?

Cuối cùng là tập đoàn Long Môn. Từ khi bị dẫn dắt bởi 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 của Lâm Bắc Phàm, bây giờ tập đoàn này tập trung vào “Ái quốc” và “Truyền thống”, muốn đặt ra tiêu chuẩn trong ngành công nghiệp, trở thành mỹ thực đại diện cho Trung Quốc.

Bây giờ quần áo của đầu bếp trong khách sạn đều đổi thành áo dài có long văn màu đen, ngay cả cách trang trí trong khách sạn cũng được đổi sang kiểu truyền thống, thoát nhìn cổ phong cổ vận, cứ như một khách sạn thời cổ đại vậy.

《 Công Phu Trung Quốc 》 hoàn toàn thỏa mãn nhu cầu của người!

Dùng công phu Trung Quốc để làm đồ ăn, có sướng không?

Sau này, biết đâu vừa nghe thấy bài hát này, trong đầu mọi người toàn là hình ảnh nấu ăn...

Chương 319: Đi quay phim! (10/25)

Ngoại trừ cái đó ra, còn có một số ca khúc kinh điển.

Ví dụ như 《Tiểu Đương Gia Trung Hoa》 BGM trong 《Vạn Lý Trường Thành》, lúc mang đồ ăn lên liền nhớ đến ca khúc BGM này, trong lòng luôn tràn ngập sự bùi ngùi và xúc động.

(1) BGM: viết tắt của background music, nhạc nền.

Lâm Bắc Phàm định dùng ca khúc BGM này ở trong 《Trù Thần》.

Có người chuyên nghiệp như Dương Tử Nhi, hẳn nhanh chóng thu âm xong ca khúc.

Sau đó còn phải đi làm thể thân, dù sao trong tiểu thuyết cũng có rất nhiều món mà người khác không làm được, thậm chí ngay cả bắt chước cũng rất khó. Đây lại là một trong những điểm ăn khách của phim truyền hình, không chấp nhận chút qua loa nào.

Phương diện này chắc chắn Lâm Bắc Phàm phải tự mình ra sân, bù đắp vòng cuối cùng.

“Tiểu tử, lúc ngươi đi đóng phim chắc chắn phải dẫn bọn ta theo, bên trong còn có rất nhiều món ăn mà chúng ta chưa từng được ăn!” Lão Tử Quý chảy nước bọt nói, vừa nghĩ đến mỹ thực trong đó, đôi mắt lão đều tỏa sáng.

“Đúng đấy, ngươi không dẫn bọn ta đi thì bọn ta tự đi!” Tần lão kêu lên.

“Nhắc đến là ta lại tức giận, ngươi là tác giả tiểu thuyết, người sáng tạo ra món ăn, ta muốn ngươi làm mấy món kết quả ngươi lại ra sức từ chối, có phải chê chúng ta già không xách nổi dao không?” Hàn lão hùng hổ nói.

“Tiểu tử này càng ngày càng không biết lớn nhỏ, chúng ta phải dạy dỗ hẳn tử tế!” Lão Tử Quý cũng kêu lên.

Bị một đám lão đầu dùng ngói bút làm vũ khí, vẻ mặt Lâm Bắc Phàm lạnh nhạt: “Không phải nơi này còn có một vị Trù Thần sao? Các lão muốn ăn gì có thể tìm lão làm cho, chắc chắn hương vị không kém!”

“Ôi chao, già rồi không dùng được nữa, ngay cả cầm dao cũng không nổi...” Lão Trù Thần không biết xấu hổ kêu rên.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Mấy lão già này thật không biết xấu hổ.

Cơ thể càng ngày càng tốt, kết quả lại càng ngày càng lười. Nhất là lão Trù Thần, rõ ràng tay nghề đã khôi phục trạng thái đỉnh phong, kết quả bây giờ lão lại giả vờ già với ta, thật sự không biết xấu hổ!

“Được, ta dẫn các lão đi! Nhưng các lão cũng không thể ăn không, phải đóng mấy nhân vật cho ta!” Lâm Bắc Phàm cũng rất biết giày vò.

“Điều này hoàn toàn không thành vấn đề!” Tần lão mặt mày hớn hờ nói: “Nếu nói kỹ năng diễn, không phải ta khoe khoang, năm đó ta có cơ hội tiến vào giới giải trí, nhưng ta cảm thấy làm ăn có tính khiêu chiến hơn, vì vậy mới từ bỏ nghề diễn viên. Nếu không đến bây giờ, ít nhất ta cũng là nhân vật cấp Thiên Vương, Ảnh Đế và vân vân đều đạt sang một bên!”

“Người nói thật sao?” Hàn lão rất nghi ngờ: “Sao ta nghe nói người đăng ký thi học viện truyền hình điện ảnh nhưng bị trượt, đúng lúc không có tiền, vì bất đắc dĩ mới đi làm ăn?”

Tần lão: “...”

Tần lão cực lực phủ nhận: “Người nói bậy! Không phải như vậy!”

Lâm Bắc Phàm tỉnh bơ hỏi: “Nguồn tin tức này có đáng tin không? Vậy lão bị loại vì nguyên nhân gì?”

Hàn lão cũng trả lời tỉnh bơ: “Chủ yếu là xấu xí, còn không tự hiểu lấy mình.”

“Thì ra là thế!”

Sau đó, một già một trẻ đồng thời khinh bỉ lão.

Tần lão: "...”

Mọi người cười ha ha.

Tần lão phát điên: “Không phải! Không phải như vậy, các người đừng nghe lão Hàn nói hư nói vượn...”

Kết quả dù lão có nói gì, cũng không ai tin.

“Làm muộn không bằng làm sớm, xế chiều hôm nay có mấy cảnh quay, chúng ta đi ngay bây giờ đi!” Lâm Bắc Phàm đề nghị, các cảnh quay nấu ăn của hắn đều được tích lũy lại, quay luôn một lần, khoảng 1-2 tuần tới đều như vậy.

“Được đó, lại có thể ăn ngon một bữa!” Trong lòng các lão đầu vui mừng khắp khởi.

Thế là, dưới sự chỉ huy của Lâm Bắc Phàm, mấy chiếc xe sang tạo thành đội ngũ phóng như bay đến khách sạn Long Môn.

Đây là khách sạn Long Môn mới mở ở Giang Nam, còn chưa khai trương, trước mắt nó được dùng làm địa điểm chính để quay phim truyền hình. Bọn họ dự định sau khi 《Trù Thần》 nổi tiếng sẽ khai trương long trọng, nhất cử thành danh.

Cảnh quay hôm nay đều tập trung trong khách sạn Long Môn.

Lâm Bắc Phàm dẫn theo một đám lão đầu hồ hồ sinh uy đi tới khách sạn Long Môn, đạo diễn Tiền Đa Đa vui mừng bước tới đón: “Su phụ, cuối cùng cũng chờ được lão nhân gia ngài đến! Ta cũng không ngờ, đầu bếp đẳng sau lại là ngài, ẩn giấu quá sâu!”

Mấy ngày trước Tiền Đa Đa mới biết được Lâm Bắc Phàm là tác giả Phàm Nhân của bộ tiểu thuyết 《Trù Thần》, đồng thời cũng là đầu bếp đỉnh phong, có được trù nghệ đỉnh phong Trung Quốc.

Lúc hấn ta mới nhận được tin tức này, hấn ta khiếp sợ vô cùng, không thể tin nổi!

Nhưng nghĩ đến đường như sư phụ mình biết tu tiên, có thể làm mấy món ăn cũng không thành vấn đề.

Thế là, trong lòng hấn ta cũng bình tĩnh hơn.

“Mọi thứ chuẩn bị sao rồi?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Bây giờ các phương diện nên quay đều đã được quay xong, cảnh quay cũng đã được bố trí, chỉ chờ lão nhân gia lên sàn, thể hiện trò nghệ đỉnh phong, thỏa mãn vị giác của chúng ta!” Tiền Đa Đa không nhịn được nuốt nước bọt, kích động đến mức cả người run rẩy.

Cuối cùng cũng tới ngày hấn ta được ăn món ngon nhất trong 《Trù Thần》, thật sự hưng phấn!

Lâm Bắc Phàm hài lòng nói: “Vậy thì được, ta đi trang điểm trước, người giúp ta tiếp đón mấy vị lão đầu này đi, sắp xếp mấy nhân vật cho bọn họ, đóng vai khách mời.” Hấn nói xong liền rời đi.

Tiền Đa Đa không nhịn được nhìn thoáng qua bốn lão đầu xung quanh, phát hiện tuy mỗi người đều đã lớn tuổi, nhưng thoạt nhìn lại có vẻ đặc biệt trẻ trung, trạng thái tinh thần rất tốt.

Mấu chốt nhất là, trên người bọn họ có một luồng khí thế uy nghiêm, khí chất rất cường đại.

Hấn ta cũng chỉ thấy được loại khí thế này trên người Mã tổng của tập đoàn Penguin, lão đại đỉnh cấp trong giới, cùng những quan chức cao cấp nắm giữ quyền sinh sát trong tay, chỉ nhìn lướt qua người đã đủ khiến trái tim người run rẩy.

Loại người này, ngày thường gặp một người đã có thể tính là may mắn, kết quả lại một lần nhìn thấy bốn người...

Tại sao sư phụ của mình lại quen biết nhiều người quyền cao chức trọng vậy chứ?

Chỉ hai chữ, trâu bò không thể giải thích!

“Các vị tiên bối, còn chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh?” Tiền mập mạp khách sáo hỏi.

“Người cứ gọi ta là Tần lão, bọn họ theo thứ tự là Hàn lão, Trần lão và Dương lão.” Tần lão giới thiệu một lượt, ba vị lão đầu còn lại đều mỉm cười gật đầu, dáng vẻ rất thân thiện.

Cuối cùng lá gan còn con của Tiền mập mạp cũng lớn hơn chút, càng tôn kính hỏi: “Các vị tiên bối, ta họ Tiền, Tiền Đa Đa, các lão cứ gọi ta là Tiểu Tiền được rồi. Không biết các vị tiên bối lão đại muốn diễn nhân vật kiểu gì? Hôm nay chúng ta chủ yếu quay cảnh trong nhà bếp, không có nhiều nhân vật để lựa chọn...”

“Người tự xem rồi sắp xếp là được, chúng ta không có quá nhiều yêu cầu!” Hàn lão cười híp mắt nói, ánh mắt nhìn Tiền mập mạp rất ôn hòa, như một vị trưởng giả đang nhìn tôn tử vậy.

Tiền mập mạp bị nhìn đến kinh tâm động phách.

Bởi vì, hẳn ta quá quen thuộc với ánh mắt này, đây là ánh mắt lão đại! Cho người một ánh mắt tự mình hiểu lấy, không hiểu ra có nghĩa năng lực của người chưa đủ, còn cần trau dồi thêm, trau dồi đến chết.

Còn có câu nói cực kỳ kinh điển, “người tự xem rồi sắp xếp là được, chúng ta không có quá nhiều yêu cầu”, nói rất hiền hòa. Nhưng nếu người thật sự dám tùy tiện sắp xếp, đảm bảo sẽ khiến người không chịu nổi.

Tiền mập mạp buồn rười rượi, đây không phải là bốn diễn viên, thật sự là bốn vị tổ tông.

Sư phụ, người hại ta thảm rồi!

Chương 320: Ngụy trang dĩ giả loạn chân(1)! (11/25)

(1) Dĩ giả loạn chân: lấy giả thay thật.

Sau khi trải qua một vòng biến trang, Lâm Bắc Phàm đội chiếc mũ chóp màu đỏ, trên người mặc hắc bào long văn đi ra.

Ánh mắt mọi người sáng lên, thật sự quá đẹp.

Đây là bộ trang phục kinh điển của khách sạn Long Môn ngày nay, còn mời bậc thầy thiết kế thời trang để thiết kế riêng, nhìn cổ điển lại thời thượng, cực kỳ đẹp đẽ. Đặc biệt là khi mặc trên người Lâm Bắc Phàm, dáng người thẳng tắp mặc bộ quần áo này hết như móc treo quần áo, thoát nhìn tổng thể ngọc thụ lâm phong, nổi bật hơn người.

Lão Trù Thần không nhịn được khen: “Người mặc bộ quần áo này quá đẹp, thật sự là thiết kế cho người, ta cảm thấy sau này người có thể thường xuyên mặc như thế!”

Lâm Bắc Phàm trợn trắng mắt.

Để ta mặc quần áo nhà lão quảng cáo giúp lão, dù vóc dáng hẳn rất đẹp thật, nhưng lão nghĩ quá đẹp rồi!

Ngoại trừ đổi một bộ quần áo, khuôn mặt Lâm Bắc Phàm cũng được xử lý một chút, che giấu mỹ nhan thịnh thế đi, thoát nhìn có bảy tám phần tương tự với Vương Xuân Sinh.

Nếu nhìn từ xa, còn tưởng là cùng một người.

Không sai, Lâm Bắc Phàm phải làm thế thân cho Vương Xuân Sinh – nhân vật chính trong phim truyền hình, cảnh quay chính của ngày hôm nay là một buổi quyết đấu trừ nghệ đỉnh phong, Lưu Ngang Tinh VS lão đầu búp nhất cấp.

“Bây giờ có thể bắt đầu chưa?”

Tiền Đa Đa giơ tay ra dấu OK, nói: “Không có vấn đề gì! Bây giờ chỉ chờ mỗi sự phụ thôi!”

“Mấy lão đầu kia đâu?”

Tiền Đa Đa nhếch môi, nở một nụ cười còn khó coi hơn khóc: “Ta đã sắp xếp xong xuôi cho bọn họ rồi, sư phụ yên tâm!”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, sau đó theo Tiền Đa Đa bước vào nhà bếp. Cùng lúc đó, khuôn mặt hắn cũng trở nên mơ hồ hơn chút, lại điều chỉnh thêm mấy phần, nhìn càng giống Vương Xuân Sinh hơn, đã đạt đến chín phần.

Lúc này, đoàn làm phim đã tiến hành nghỉ ngơi điều chỉnh lại một chút, đồng thời cũng nhỏ giọng bàn tán.

“Có nghe nói không? Cảnh quay ngày hôm nay, Tiền đạo diễn đã mời một vị đầu bếp trù nghệ cao siêu đến làm thể thân cho Vương Xuân Sinh. Nghe nói vị đầu bếp kia rất trẻ tuổi, hơn nữa có thể làm ra đồ ăn trong 《Trù Thần》 một cách hoàn mỹ, vô cùng lợi hại!”

“Ta cũng nghe nói, vị đầu bếp kia từng thể hiện trù nghệ hơn người trong hội nghị chiêu thương, các lão đại có mặt nhìn thấy món Hương Tiên Hồng Thiêu Ngư kia đều đói bụng, vì vậy mới thu được hơn 200 ức tài trợ!”

“Thật lợi hại, nghe nói vị đầu bếp kia đã được ca tụng là Trù Thần thời nay! Ngay cả khách sạn Long Môn cũng không phủ nhận!”

“Nếu ta có tay nghề này, đời này không cần lo ăn mặc. Nghe nói năm đó người sáng lập tập đoàn Long Môn cũng là đầu bếp có trù nghệ cao siêu, được người ta gọi là Trù Thần...”

“Có trù nghệ này rõ ràng có thể tự xuất đạo, vì sao còn phải làm thể thân cho người khác chứ? Ta nghĩ mãi mà không rõ!”

“Hơn nữa ta còn nghe nói, có khả năng vị Trù Thần trẻ tuổi kia chính là Phàm Nhân!”

...

Mọi người vô cùng tò mò, rất có hứng thú với vị đầu bếp siêu cấp sắp xuất hiện.

Nhân vật chính Vương Xuân Sinh cũng đang ngồi trong góc yên lặng học thuộc lời thoại, thế nhưng nghe thấy tiếng bàn tán của mọi người, trái tim hắn ta luôn không bình tĩnh được. Bởi vì hắn ta cũng rất tò mò, không biết vị đầu bếp trẻ tuổi có trù nghệ cao siêu này là ai.

Lưu Gia cầm một bình trà nhỏ ngồi xuống, hỏi: “Xuân Sinh, người biết hôm nay ai đến làm thế thân cho người không? Nghe nói trù nghệ rất cao siêu, làm đồ ăn rất lợi hại!”

Vương Xuân Sinh lắc đầu: “Không biết, bên trên giấu giếm rất kỹ. Chỉ sợ Tiền đạo diễn là người duy nhất trong đoàn làm phim chúng ta biết được thân phận của hắn, nhưng miệng Tiền đạo diễn ngậm rất chặt, ta hỏi nhiều lần hắn vẫn không nói!”

Ngoại trừ một vài người biết được thân phận của Lâm Bắc Phàm, những người khác căn bản không biết, ngay cả nam nữ chính của bộ phim truyền hình cũng không biết.

“Đúng vậy, che giấu rất kỹ.” Lưu Gia nhấp một ngụm trà, chờ mong nói: “Nhưng cuối cùng chúng ta cũng có thể nhìn thấy bộ mặt thật của hắn! Có lẽ chúng ta còn có thể ăn món do hắn nấu, ha ha...”

Vương Xuân Sinh cũng tỏ vẻ rất chờ mong.

Lúc này, cánh cửa lớn màu đỏ mở ra, Lâm Bắc Phàm khí vũ hiên ngang đi vào.

Mọi người nhìn kỹ, lập tức sợ đến mức nghẹn họng nhìn trần trời.

“Hắn hắn... là Vương Xuân Sinh?”

“Hắn không phải Vương Xuân Sinh, Vương Xuân Sinh đang ở đây, hắn lớn lên giống Vương Xuân Sinh!”

“Dáng vẻ quá giống, gần như đúc ra từ một khuôn!”

“Ta cũng nghi ngờ hắn là huynh đệ song sinh của Vương Xuân Sinh!”

“Chẳng lẽ hấn chính là thể thân của Vương Xuân Sinh? Chỉ dựa vào giá trị nhan sắc này, nếu cộng thêm trù nghệ điêu luyện sắc sảo, hoàn toàn có thể tự mình xuất đạo, vì sao còn phải làm thể thân?”

...

Đám người vô cùng hoảng sợ.

Nhìn Lâm Bắc Phàm đã được trang điểm một chút, lại liếc nhìn Vương Xuân Sinh, có thể nghĩ ra được sự rung động trong lòng đám người.

Vương Xuân Sinh trợn mắt há hốc mồm, miệng há to có thể nhét được một quả trứng gà. Hấn ta chưa từng nghĩ đến trên thế giới lại có một người lớn lên giống hấn ta như thế.

Nếu không phải phụ mẫu của hấn ta rất yêu thương nhau, hấn ta thật sự nghi ngờ người trước mắt là huynh đệ lưu lạc chốn nhân gian của hấn ta.

“Chào... người! Ta tên Vương Xuân Sinh, ta...” Vương Xuân Sinh hơi kích động, nói năng lộn xộn.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, nói: “Ta biết, hôm nay ta làm thể thân cho người, giúp người hoàn thành cảnh quay có độ khó cao.”

“Có thể biết thân phận của người không? Bởi vì người, bởi vì người lớn lên quá giống ta!” Trên thế giới xưa nay vốn không có hai chiếc lá hoàn toàn giống nhau, nhưng hôm nay hấn ta gặp được dĩ giả loạn chân, chắc chắn phải làm quen.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, nói: “Có cơ hội người sẽ biết.”

“Ồ!” Vương Xuân Sinh có vẻ hơi thất vọng.

Đúng lúc này, Tiên Đa Đa đi vào, cao giọng nói: “Tất cả mọi người nghỉ ngơi đủ chưa? Nghỉ ngơi đủ rồi thì bắt đầu! Lấy camera tốt nhất ra, chúng ta phải tiến hành quay chụp 360 độ! Cơ hội chỉ có một lần, thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng nề, mọi người tuyệt đối không được lười biếng cho ta!”

Là đạo diễn của đoàn làm phim, Tiền Đa Đa vẫn có quyền uy rất lớn, hẳn ta vừa nói xong, cả đoàn làm phim lập tức cao tốc hành động.

Tận dụng quỹ thời gian eo hẹp, Tiền Đa Đa giải thích cảnh quay với Lâm Bắc Phàm, nói cho hẳn biết phải đứng ở đâu, phải nhìn vào ống kính với vẻ mặt nào thì tốt, phải thế nào mới quay được đẹp nhất.

Lâm Bắc Phàm đã gặp là không quên được, năng lực học tập cao gấp bội người bình thường, vì vậy hẳn nhanh chóng hiểu rõ. Đứng trước cái thớt theo chỉ thị, vô cùng thành thạo.

Lúc này, hẳn thấy bốn lão gia hỏa đang nghiêm túc ngồi trên ghế đánh giá, có vẻ đóng vai ban giám khảo.

Khóe môi Lâm Bắc Phàm giật giật, này khác với không diễn ở chỗ nào?

Ngày thường mấy lão già này đều ngồi chờ ở bàn cơm như thế này, khuôn mặt trông mòn con mắt.

Hôm nay, chỉ là đổi thành một cái bàn khác mà thôi.

Quá ghê tởm!

Lần sau nhất định phải cho bọn họ diễn một vai có độ khó cao, để bọn hẳn quét rác, để bọn hẳn thông bồn cầu, để bọn hẳn bị người ta mắng, hoặc là bị người ta ghét bỏ...

Chương 321: Trù nghệ hóa tầm thường thành thần kỳ! (12/25)

Theo Tiền Đa Đa ra lệnh một tiếng, phim truyền hình bắt đầu quay.

Dưới cái nhìn soi mói của đám người, Lâm Bắc Phàm vót thịt ba chỉ đã nấu chín lên, ấn trên thớt gỗ, nhanh chóng cầm con dao phay bên cạnh lên, sau khi thể hiện dao hoa xinh đẹp, hẳn lập tức tiến hành cắt miếng.

Tốc độ của Lâm Bắc Phàm rất nhanh, đám người chỉ nghe thấy tiếng xắt thịt, lại hoàn toàn không nhìn thấy đao ảnh.

Mỗi một miếng thịt đều được cắt mỏng như cánh ve, gần như có thể xuyên thấu qua miếng thịt màu trắng nhìn thấy hình bóng mơ hồ đối diện, sau đó được Lâm Bắc Phàm dùng xảo kính nhẹ nhàng nhếch lên, miếng thịt bay đến đĩa thức ăn bên cạnh, xếp chồng lên nhau ngay ngắn thứ tự.

Thấy một màn như vậy, đám người đều kinh hãi.

Không thể ngờ được, chỉ là xắt thịt lại có thể xắt ra kỹ thuật có độ khó cao như vậy, cắt thịt xong thịt bay thẳng đến đĩa thức ăn, hơn nữa còn sắp xếp thật ngay ngắn, đây là năng lực chỉ có trong manga.

Nhưng hiện tại, nó lại xuất hiện trước mắt, chân thật tới như thế, hủy hết cả tam quan?

Nhưng mà, chuyện khiêu chiến tam quan thế này còn nhiều.

Sau khi cắt thịt xong, hắn một mạch ném hết hoa quả trong giỏ kế bên lên, lấy ba cái đĩa ra bày trước mặt, sau đó đổi một con dao phay tiến hành cắt hoa quả đang rơi xuống.

Từng thấy Fruit Ninja chưa?

Thao tác bây giờ của Lâm Bắc Phàm hết sức tương tự như vậy.

Chỉ có điều, kỹ thuật của Lâm Bắc Phàm càng cao siêu hơn, sau khi hoa quả rơi xuống đều tự phân loại rơi vào ba cái đĩa, lại không sai chút nào, giống như ma thuật vậy.

Mấu chốt hơn là, mỗi loại hoa quả đều được cắt gọn rõ ràng, hơn nữa còn thống nhất độ dày.

“Điều này sao có thể?” Có người thất thanh nói.

Khiếp sợ nhất vẫn là đám đầu bếp phụ trách hướng dẫn tại chỗ, bọn họ đắm chìm trong trù nghệ đã hơn 20 năm, bất luận là đao công hay là hỏa hầu đều đạt đến trạng thái đỉnh cao nhất, kết quả hôm nay vừa thấy, cảm giác mình giống như ếch ngồi đáy giếng.

“Đây mới là trù nghệ thật sự, cảm thấy đời này ta học đều uổng công!”

“Chỉ sợ cả đời ta cũng không thể luyện ra nổi!”

...

Hôm nay hai vị đại trù đã bị đả kích thật sâu.

Nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, không có gì là không thể, trên đây chỉ là thao tác cơ bản, đừng sợ!

Trên đây chỉ là đao công, kế tiếp là hỏa hầu, đây mới là màn kịch quan trọng.

So sánh với trù sư ở nơi khác, trù sư Trung Quốc am hiểu dùng lửa lớn nấu nướng nhất, Lâm Bắc Phàm cũng không ngoại lệ.

Vì tăng tốc nấu nướng, vì để đồ ăn mau chóng thành hàng, Lâm Bắc Phàm nghiên cứu ra rất nhiều phương thức dùng lửa lớn nấu nướng, trong đó kiệt tác nhất là hỏa thụ lê hoa.

Như thế nào là hỏa thụ lê hoa đây?

Lâm Bắc Phàm bỏ toàn bộ thịt vào trong nồi, xào qua dầu, sau đó hất lên, để thịt được hất lên thật cao, đúng lúc này Lâm Bắc Phàm thi triển dẫn hỏa trận trên thịt, đốt lên mỗi một miếng thịt.

Như vậy, khi thịt bay lên, mỗi một miếng thịt đang bay đều được đốt cháy, hiện ra cảnh tượng hỏa thụ lê hoa.

Khả năng chế hỏa hầu tuyệt diệu vô song như thế, đám người lại là lần đầu nhìn thấy.

“Còn có thể xào thịt như vậy? Đây là đại thần, hoàn toàn không thể học được!”

“Ai có thể học được cái này? Đây đã không chỉ là kỹ thuật, mà là một loại nghệ thuật!”

“Đời này có thể nhìn thấy một lần cũng đáng giá!”

...

Kỹ thuật dao mới vừa rồi đã làm cho người nhìn mà than thở, kết quả bây giờ khả năng khống chế hỏa hầu của hắn càng khiến người ta ngưỡng mộ hơn.

“Hình như trù nghệ của tiểu tử thú này lại tăng thêm một bậc!” Lão tửu quỷ không nhịn được nói.

“Không phải hình như, là thật sự tăng lên! Ta đã từng thấy hắn luyện tập chiêu này, lúc đó động tác của hắn còn chưa lưu loát, thịt còn chưa cháy đều, nhưng bây giờ đã không thành vấn đề!” Hàn lão nói ra.

“Hắn đã đi ra con đường của mình, hơn nữa còn càng đi càng sâu, càng chạy càng xa!” Lão trù thần thờ dài, trước kia, lão còn có thể trông thấy bóng dáng Lâm Bắc Phàm, hiện tại lão đã bị bỏ rơi rất xa.

Trong quá trình này, Tiền Đa Đa luôn để người dùng camera HD tiến hành quay lập thể 360 độ, chưa bao giờ gián đoạn, thu hết toàn bộ quá trình một tinh mỹ tuyệt luân vào ống kính.

Nhưng hương vị phiêu tán tới luôn kích thích hắn ta, khiến hắn ta nhịn không được nuốt nước miếng.

“Thật muốn kết thúc nhanh một chút, như vậy ta có thể ăn đồ ăn sư phụ làm...”

Không chỉ có Tiền Đa Đa, người chung quanh ngửi được hương vị tản ra, cũng không nhịn được nuốt nước miếng. Thật sự là mùi quá thơm, còn thơm hơn tất cả đồ ăn mấy người bọn họ từng ăn, làm cho người ta trông mòn con mắt.

Nhưng đây chỉ là bắt đầu, Lâm Bắc Phàm còn lợi dụng năng lực khống chế trận pháp chính xác, thu hút sinh thể vào thức ăn, để thịt ba chỉ càng thêm mỹ vị.

Rốt cục, sau khi trải qua một loạt thao tác phong tao, cuối cùng hắn cũng làm xong món thịt ba chỉ thủy tinh này.

Vì sao gọi là thịt ba chỉ thủy tinh?

Bởi vì mỗi một miếng thịt ba chỉ đều mỏng như cánh ve óng ánh trong suốt, hơn nữa còn trải qua phần rán nguyên vẹn, mùi thịt đậm đà xông vào mũi, không ngừng kích thích vị giác mọi người, khiến người ta không nhịn được muốn ăn.

Thịt ba chỉ thủy tinh được phục vụ viên cung kính bung đến trước mặt bốn vị giám khảo.

Bốn vị lão nhân đã sớm không kịp đợi, nhanh chóng cầm đũa kẹp thịt lên, đặt trong miệng nhai, lộ ra vẻ mặt say mê.

Vẻ mặt như vậy không thể làm giả được, thật sự là quá sinh động.

Nhìn thấy bốn vị lão nhân hưởng thụ như vậy, đám người ở đây lại nhìn không được nuốt nước bọt.

Sau khi bốn vị lão nhân kẹp xong một vòng, lại kẹp một vòng, mập mạp bên cạnh nhìn đến vô cùng đau lòng: “Đừng ăn, ăn nữa thì không còn, để cho ta một chút, ta cũng rất muốn ăn...”

“Vị của thịt ba chỉ thủy tinh này là vị thịt ba chỉ ngon nhất ta từng ăn! Rõ ràng đã trải qua hai trình tự là rán và nướng, lại duy trì óng ánh trong suốt, còn có thêm mùi thơm của thịt nướng, đây quả thực là cả thị giác, khứu giác và vị giác đều được hưởng thụ! Nấu quá tuyệt, ta cho người mười điểm!”

“Trừ cái đó ra, vừa rồi quá trình khi người làm đồ ăn cũng khiến ta hưởng thụ vô cùng. Có thể thấy được kiến thức cơ bản của người vô cùng thâm hậu, hỏa hầu cũng là dày công tôi luyện, đủ loại nguyên liệu nấu ăn đơn giản đi qua bàn tay ma thuật của người lập tức biến thành món ngon mỹ vị! Người trẻ tuổi, người sẽ là trù thần đời tiếp theo của Trung Quốc chúng ta!”

...

Dựa theo chương trình, bốn vị lão nhân thay phiên tiến hành phê bình chấm điểm.

Mấy vị lão nhân này thường thấy cảnh tượng hoành tráng, cho nên khi diễn lên cũng không luống cuống chút nào, toàn cảnh không NG lấy một lần.

“Cắt! Kết thúc! Tất cả mọi người diễn rất tốt, hiện tại rốt cục cũng đến phiên ta ăn!” Tiền Đa Đa chảy nước bọt, hết như con con heo béo tích điện, sôi trào mãnh liệt nào tới.

Những người khác cũng nhịn không được tới gần đồ ăn.

Bốn vị lão nhân như lâm đại địch: “Có người tới cướp ăn, rất đáng ghét! 10 bảo tiêu mau vào, ngăn bọn họ lại cho ta!”

Lập tức, một đám bảo tiêu từ sau cửa xông lại, trấn áp đám người giành ăn, bạo động nhanh chóng kết thúc.

Trong đó, kẻ cầm đầu Tiền Đa Đa bị bốn tên vệ sĩ nắm chặt lại, động cũng không thể động.

Hàn lão vô cùng đắc ý: “May mà chúng ta đã chuẩn bị từ sớm, nếu không ngay cả cái đĩa cũng chẳng còn!”

Mấy lão đầu gật đầu, mặt cũng lộ vẻ đắc ý.

Mấy lão đầu lại cầm đĩa lên ăn.

“Không tệ không tệ, rất sáng khoái...”

“Chính là mùi này!”

“Thơm!”

...

“Thịt ba chỉ của ta...”

Tiền Đa Đa trơ mắt nhìn toàn bộ đĩa thịt ba chỉ thủy tinh chui vào trong bụng bốn vị lão nhân, phát ra tiếng kêu thảm không cam lòng.

Chương 322: Còn đồ ăn thừa, đóng gói mang đi! (13/25)

Từ tận tận đáy lòng, Lâm Bắc Phàm cảm thấy đau lòng thay cho Tiền mập mập.

Trông đến trông đi, chờ đợi rất lâu, lúc đầu hẳn ta vốn tưởng hôm nay bản thân có thể được ăn đồ ăn hẳn làm, kết quả không ngờ đám lão đầu này còn có đại sát chiêu, vì một miếng ăn lại điều động nhiều bảo tiêu như vậy, Tiền mập mập bị đè trên tường không thể động đậy, còn phải trơ mắt nhìn mấy lão đầu này ăn tới nồng nhiệt như thế, quả thực có thể so với thập đại cực hình của Mãn Thanh...

Được rồi, 2 bên đều là người mình, lòng bàn tay hay mu bàn tay đều là thịt, coi như không nhìn thấy.

Lâm Bắc Phàm yên tâm thoải mái an ủi mình, len lén nhìn thoáng qua Tiền mập mập bi thảm, nhìn thấy dáng vẻ thống khổ trên mặt hẳn ta, trong lòng lại bắt đầu vui vẻ khó hiểu.

Vất vả người, Tiền mập mập!

Những người khác càng không dám động đậy, không đến mức vì mỹ thực mà đắc tội bốn vị lão đại.

Nguyên buổi tối, Lâm Bắc Phàm liên tục quay hết mấy cảnh làm đồ ăn, kết quả đồ ăn mới vừa làm xong đã bị bốn vị lão đầu chờ đợi đã lâu tiêu diệt sạch sẽ ngay, một chút nước cũng không thừa.

Tiền mập mập cảm màn thâu khô quắt, nhìn bốn người ăn như hổ đói mà giải khát trong mơ, trong lòng tràn đầy oán niệm.

Ăn ăn ăn, ăn chết các người!

Đây là lời lên án mãnh liệt nhất tới từ nội tâm hẳn ta.

“Sur phụ, người có thể ngăn cản bọn họ không? Đồ đệ thật sự quá đói, thật muốn ăn đồ ăn người làm, người nhìn ta bây giờ đã đói tới da bụng dính vào lưng!” Tiền bàn tử lấy “thịt ba chỉ” trên người ra, rất không cam lòng nói.

Nhìn từng tầng ba chỉ thật dày trên lưng Tiên mập mập, trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy nghi vấn.

Ngươi có phải có hiệu làm gì đó với da bụng dính vào lưng rồi không?

Chỉ bằng tầng thịt này trên thân ngươi, róc xuống cũng có thể đến 20 kg dầu.

“Khụ khụ, ta cảm thấy vẫn thôi đi, bọn họ là lão đại, chúng ta không thể trêu vào!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

“Vậy ngươi có thể mở tiểu táo (1) cho ta không?” Tiên mập mập không cam tâm, đưa ra một yêu cầu khác.

(1) Tiểu táo: tiêu chuẩn ăn tập thể cao nhất, phân biệt với trung táo và đại táo

“Được, đợi lát nữa ta làm nhiều một chút, mấy lão đầu bọn họ nhất định sẽ ăn không hết, lúc đó sẽ đến lượt ngươi!”

“Cảm ơn sư phụ!” Tiên mập mập cảm kích nói, rốt cục cũng thấy được hy vọng mỹ thực.

Lâm Bắc Phàm cố ý làm một bàn mỹ thực lớn đi ra, bày đầy cái bàn, 4 lão đầu chỉ ăn được phân nửa quả nhiên không ăn được nữa, nâng cao cái bụng lớn nhìn mỹ thực trên mặt bàn, vô cùng xoắn xuýt.

“Đồ ăn hơi nhiều, còn thừa lại nhiều như vậy, không ăn có chút lãng phí...”

Tiên mập mập chảy nước miếng, không lãng phí không lãng phí, các ngươi không ăn còn có ta đây, ta đảm bảo ăn sạch!

“Nếu không chia cho người ở chỗ này một chút, ngươi xem bọn họ chảy nước miếng đầy miệng rồi kìa!”

Trong lòng Tiên mập mập gật đầu lần nữa, không sai, vui một mình không bằng vui chung, chia sẻ vui sướng nhất!

“Không việc gì, chúng ta đóng gói mang đi!” Lão tử quý vô cùng đặc ý nói: “Thực ra ta đã sớm nghĩ đến điểm này, cho nên đã sai người chuẩn bị cái túi và tủ lạnh đông nhanh, trở về hâm nóng một chút là có thể ăn!”

“Lão tử quý, vẫn là người nghĩ chu đáo!” Tần lão giơ ngón tay cái lên.

“Bình thường lão đầu người đều làm chuyện hồ đồ, hôm nay rốt cục người cũng làm được một chuyện nghiêm chỉnh!” Hàn lão ca ngợi.

“Ý tưởng không tệ, về sau cứ làm như vậy!” Lão trù thần đồng ý.

“Nhất định!” Lão tử quý ngạo kiêu.

Sau đó phủi tay, mấy bảo tiêu lập tức nhanh chóng thu thập, sau đó để vào tủ lạnh một bên, đóng gói toàn bộ mang về, toàn bộ quá trình giống như đã từng được huấn luyện vậy.

Tiền mập mạp: “...”

Trời ạ, trên thế giới sao lại có lão đầu đáng hận như vậy, một miếng thịt cũng không để lại cho ta!

Ta chỉ muốn ăn một miếng thôi, sao lại khó khăn như vậy?

“Sur phụ...” Tiền mập mạp nước mắt lưng tròng.

Lâm Bắc Phàm dang tay ra, bất đắc dĩ nói: “Đừng dùng anh mắt buồn nôn như vậy nhìn ta, hiện tại ta muốn mà chẳng giúp được.”

“Không!!!” Tiền mập mạp hướng lên trời rống to.

Mỗi ngày sau đó, Lâm Bắc Phàm đều qua đây tập trung quay cảnh làm đồ ăn.

Phần lớn thời điểm đều làm thế thân cho Vương Xuân Sinh, cũng có nhiều khi hấn đảm nhiệm thế thân cho các đầu bếp khác, mỗi lần biến đổi hóa trang đều gần như đạt đến trình độ giả mà cứ y như thật.

Làm hại người của đoàn làm phim đều chết lặng.

Đương nhiên, mấy lão đầu cũng đều đi theo, trang bị vô cùng dồi dào.

Bảo tiêu tăng lên hơn 10 người, chuyên dùng để bảo hộ đồ ăn.

Đủ loại công cụ giữ tươi như tủ lạnh di động, cũng được bọn họ chuẩn bị 5, 6 cái, đảm bảo có thể mang toàn bộ đồ ăn về.

Trên cơ bản, đồ ăn đều bị bọn họ ăn hết trong ngày, ăn không hết thì bỏ túi mang đi, không để lại chút gì.

Tiền mập mập cảm thấy bị thảm vô cùng, mỹ thực đang ở trước mắt lại không cách nào hưởng thụ, mỗi ngày nhìn người khác hưởng thụ bản thân lại ngồi trong góc gặm bánh mì, thật đói đến gầy đi hai cân.

Mập mập quá vất vả, Lâm Bắc Phàm thông cảm với hắn ta.

“Cứ quay phim cho tốt trước, chờ sau khi quay xong, ta sẽ làm riêng một bàn đồ ăn ngon cho ngươi.” Lâm Bắc Phàm cổ vũ hắn ta.

“Cảm ơn sư phụ, ta nhất định không phụ kỳ vọng của ngươi!” Rốt cục mập mập cũng được nạp đầy máu, sống lại tại chỗ.

Thời gian từng ngày trôi qua, việc quay phim 《Trù Thần》 tiến triển thuận lợi, mà phần hai 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 cũng đã sản xuất xong, sẽ được đẩy ra thị trường vào năm nay.

Thời gian một năm nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn, nhưng người mê phim sớm đã trông mòn con mắt.

Cho nên, khi đây 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 ra, tỉ lệ người xem trực tiếp đánh vỡ kỷ lục. Mới vừa bắt đầu, tỉ lệ người xem bình quân đã đạt đến 3.09%, tỉ lệ người xem cao nhất nhất cử đột phá 4%, đạt đến 4.28%!

Vừa phát sóng lập tức trèo lên đỉnh, kéo dài thần thoại trở thành phim truyền hình mang tính toàn dân!

Thành tích này quá gây chú ý, nếu đổi thành các đài truyền hình khác, nhất định sẽ ghi lại chuyện này như chuyện trọng đại, điên cuồng tuyên truyền

hơn mấy tháng mới bỏ qua. Nhưng đối với Tinh Quang, người xem bùng nổ chỉ là thao tác thông thường, trở thành chương trình mang tính toàn dân chỉ có thể tính là kinh hỉ nhỏ.

“Phần hai 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 trở thành phim truyền hình mang tính toàn dân, chúng ta nên mở tiệc ăn mừng không?”

“Ta thấy không cần, đây chỉ là thành tích nhỏ không đáng nhắc đến!”

“Ta cũng cảm thấy vậy, cũng không hưng phấn nổi!”

Lúc rảnh rỗi, một người trẻ tuổi đến đài truyền hình tìm Lâm Bắc Phàm.

“Lâm tiên sinh, ngài còn nhớ ta không?”

“Đương nhiên nhớ kỹ, ngươi là Hứa Quan Thanh.” Lâm Bắc Phàm cười nói: “Một năm trước ta gặp ngươi ở đoàn làm phim 《 Chung Cư Tình Yêu 》, còn từng phát tiền cho ngươi. Lúc đó ngươi còn là một thư ký trường quay nho nhỏ, xem ra bây giờ ngươi làm ăn cũng không tệ, rõ ràng mập ra không ít!”

Quả thực là làm ăn không tệ, mặc âu phục còn đặc biệt có tinh thần, đã có dáng vẻ của nhân sĩ thành công.

Hứa Quan Thanh vô cùng kích động, không ngờ đã qua một năm, Lâm tiên sinh vẫn còn nhớ rõ hắn ta, hắn ta có xúc động muốn khóc.

“Lâm tiên sinh, hiện tại ta đã là phó đạo diễn trong 《 Chung Cư Tình Yêu 》, ta không khiến ngươi thất vọng!” Hắn ta rất kích động, có chút chân tay luống cuống, luôn cảm thấy bản thân như học sinh đang gặp lão sư vậy.

Năm đó, hắn ta thề nhất định phải dựa vào bản lĩnh của mình để đứng trước mặt Lâm tiên sinh lần nữa, tuy còn cách mục tiêu này rất xa, nhưng cũng đã dần dần tiếp cận.

Chương 323: Cái khác ta không nhiều, tiền và thời gian thì đặc biệt nhiều!
(14/25)

“Trong vòng một năm, có thể từ một thư ký trường quay nhỏ leo lên tới vị trí phó đạo diễn này, có thể nói người rất nỗ lực, đồng thời cũng rất xuất sắc! Bây giờ người còn trẻ, tiền đồ không thể hạn lượng, mặc dù chỉ là phó đạo diễn, nhưng tương lai người nhất định sẽ trở thành một đạo diễn lớn! Tiếp tục cố gắng, tiếp tục kiên trì!”

Lâm Bắc Phàm sử dụng Vọng Khí Thuật, thấy được vận mệnh vị thư ký trường quay nhỏ này.

Có thể nói, vị thư ký trường quay nhỏ này đã vượt qua đáy sự nghiệp, đang bắt đầu giương cánh bay lượn, nhất phi trùng thiên.

Điểm cuối cùng của hắn ta không chỉ là một vị phó đạo diễn, mà là một đạo diễn lớn, đạo diễn điện ảnh quốc tế. Nếu dựa theo tiềm lực của Chiêu Hiền Tạp, thiên phú đạo diễn hắn ta chí ít cũng đạt đến cấp S.

Quan trọng hơn chính là, tuyến sự nghiệp của hắn ta lại nối liền với Tinh Quang, có cảm giác thành tựu lẫn nhau.

Không ngờ trong lúc không cẩn thận, bản thân lại đào ra một nhân tài, hơn nữa còn là nhân tài trung thành với Tinh Quang.

Thế là, ánh mắt Lâm Bắc Phàm càng thêm thân thiết.

Hắn thân thiết ân cần thăm hỏi: “Tiểu Hứa, hơn một năm nay ở Tinh Quang, đã quen nhiều chưa?”

Nghe được Lâm Bắc Phàm xưng hô như vậy, trong lòng Hứa Quan Thanh rất vui vẻ, bởi vì đây là đại biểu ý thân thiết, xem hắn như người nhà. Không thấy giám đốc bộ phận nghệ sĩ Hứa Hán Kiệt luôn được Lâm tiên sinh gọi là lão Hứa sao?

Hứa Quan Thanh ra sức gật đầu: “Quen, rất quen! Ta cảm thấy Tinh Quang như đại gia đình, khiến ta cảm nhận được sự ấm áp của gia đình, ăn đủ no ngủ đủ ấm, vô cùng an tâm, ta hy vọng bản thân có thể ở nơi này cả đời!”

Đây là bày tỏ quyết tâm.

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm càng thêm thân thiết: “Thích thì tốt! Có chỗ nào không thích người nhất định phải nói ra, đừng giấu trong lòng. Có chuyện gì người cũng có thể tới tìm ta, có thể giải quyết ta nhất định sẽ giải quyết giúp người! Cái khác ta không nhiều, nhưng tiền và thời gian đặc biệt nhiều, lại lấy giúp người làm niềm vui!”

Hứa Quan Thanh càng thêm kích động.

Lại có thể thường xuyên đến tìm Lâm tiên sinh, đây là muốn coi hẳn ta thành người mình để bồi dưỡng sao? Trong toàn bộ Tinh Quang, có thể tùy tiện tìm Lâm tiên sinh cũng chỉ có mấy người, ngay cả phó đài trưởng mới vừa đề bạt lên cũng không có cơ hội này.

“Cảm ơn Lâm tiên sinh, ta nhất định sẽ làm rất tốt, không phụ sự kỳ vọng của ngài!”

“Được rồi, được rồi!” Lâm Bắc Phàm cười.

“Đúng rồi, Lâm tiên sinh, ta đây có một kịch bản, làm phiền ngài xem qua, chỉ điềm đề nghị một chút!” Hứa Quan Thanh mở túi xách của mình ra, lấy ra một kịch bản từ bên trong giao cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm nhận lấy kịch bản, giống như cười mà không cười nói: “Xem ra đồng chí Tiểu Hứa của chúng ta cũng có ý tưởng, chuẩn bị làm một vở lớn!”

“Ha ha!” Hứa Quan Thanh ngượng ngùng cúi đầu xuống.

“Có ý tưởng là chuyện tốt, nếu như có thể biến suy nghĩ thành hành động lại càng tốt hơn! Ta xem giúp ngươi, ta cũng hy vọng Tinh Quang chúng ta có thể xuất hiện thêm một vị đạo diễn lớn.” Lâm Bắc Phàm mở ra kịch bản.

“Vạn Vạn Không Ngờ Tới?”

Lâm Bắc Phàm ngẩng mạnh đầu nhìn về phía Hứa Quan Thanh, dáng dấp người này vốn không giống Khiếu Thú, sao lại có kịch bản này?

Chẳng lẽ bản tôn Khiếu Thú cũng xuyên việt, linh hồn phụ thể?

Hứa Quan Thanh bị nhìn không hiểu ra sao: “Lâm tiên sinh, ngài đây là...”

“Khụ khụ, không có gì, chẳng qua ta cảm thấy ngươi trông rất thân thiết, muốn nhìn ngươi nhiều thêm một chút!”

Hứa Quan Thanh: “...”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục xem kịch bản, bên trong nói về câu chuyện hoang đường một tên điều ti(1) Vương Đại Lực, ngày ngày ý dâm, vui cười giận mắng.

(1)Điều ti: Là tiếng lóng, chỉ người thua kém mọi mặt: không tiền không chỗ dựa, sự nghiệp mờ nhạt, yêu đương thất bại

Kịch bản tổng cộng có khoảng 20 tập, mỗi một tập chỉ có một trang giấy, mỗi một tập đều là một câu chuyện độc lập. Dựa theo độ dày kịch bản này, mỗi một tập có thể quay mấy phút đồng hồ không tới.

Đây không phải 《Vạn Vạn Không Ngờ Tới》 bản dị giới sao?

Thế là, Lâm Bắc Phàm lại liếc mắt nhìn Hứa Quan Thanh.

Đồng chí Tiểu Hứa bị nhìn tới thập thò: “Lâm tiên sinh, kịch bản này của ta thế nào?”

“Ngươi định quay phim ngắn chiếu mạng!”

“Đúng vậy, với sự ủng hộ mạnh mẽ của quốc gia đối với ngành điện ảnh và truyền hình, rất nhiều người sáp nhập vào ngành nghề điện ảnh và truyền hình. Bởi vì phim ngắn chiếu mạng được quay với chu kỳ ngắn, chi phí thấp, nên rất được ưa ái. Ta cũng muốn xem một bộ phim ngắn chiếu mạng, thuận tiện luyện tay một chút!” Hứa Quan Thanh ngượng ngùng xoa xoa tay, cặp mắt bắn ra một tia dã tâm.

Xác thực, với sự ủng hộ mạnh mẽ của quốc gia đối với ngành điện ảnh và truyền hình, ngành nghề điện ảnh và truyền hình chào đón thời đại phát triển vượt bậc.

Trong đó, phát triển nhanh nhất là phim chiếu mạng, bởi vì nó được quay chu kỳ ngắn, chi phí thấp, ngưỡng cửa nhỏ, xét duyệt không nghiêm ngặt như các thể loại khác, cho nên rất được ưa ái. Penguin Video đã bắt lấy cơ hội này, nhanh chóng phát triển lớn mạnh.

Có điều, qua hơn một năm phát triển, tuy đẩy ra rất nhiều phim mạng, nhưng muốn khen cũng chẳng có gì mà khen, thiếu điểm sáng và ý tưởng mới, không có một bộ phim nào hot, dẫn tới thị trường này không được chú ý nhiều.

Tại sao sẽ như vậy?

Chủ yếu là vì tư tưởng của mọi người còn bảo thủ, không bắt được đặc điểm internet, đều dựa theo phương thức quay phim truyền hình và điện ảnh trước kia để đi quay phim chiếu mạng.

Thế nhưng, so sánh với phim điện ảnh truyền hình chính thống, chất lượng phim chiếu mạng hoàn toàn kém hơn, hơn nữa số người xem trên internet có hạn, có thời gian thì thà trực tiếp đi xem phim truyền hình điện ảnh còn hơn, tại sao phải thủ trước máy vi tính?

Cho nên phần lớn phim chiếu mạng đều rất tệ, kết thúc ảm đạm.

Nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận, thị trường phim chiếu mạng vô cùng lớn, sự phát triển ở thời không trước là chứng cứ rõ ràng nhất.

Chỉ cần tìm ra cách thật sự để mở rộng thị trường phim chiếu mạng, như vậy ích lợi nhất định sẽ cuộn cuộn mà đến.

Vừa lúc Lâm Bắc Phàm nắm vững chìa khoá này.

Hình như Hứa Quan Thanh cũng nắm giữ trước, không hổ là nhân tài có tiềm lực trở thành đạo diễn quốc tế siêu cấp.

“Kịch bản này rất tốt, ta cho rằng quay ra nhất định sẽ bán chạy, người cứ dựa theo kịch bản mà quay, đảm bảo một pháo là hồng!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói, sau đó trả kịch bản lại.

“Có thật không? Lâm tiên sinh ngài nói thật sao? Nhưng ta từng đưa kịch bản này cho bằng hữu ta xem qua, bọn họ nói nó quá tệ, không có một chút nội hàm, nhất định sẽ thất bại...” Hứa Quan Thanh không thể tin được hỏi.

“Không nên tin bọn họ, phải tin tưởng chính người!” Lâm Bắc Phàm cổ vũ: “Nếu người đã viết ra được kịch bản này, nhất định phải suy xét xem nó có đáng để quay hay không, có thích hợp với thị trường hiện nay hay không. Người phải biết, chân lý thường nằm trong tay rất ít người, yên tâm to gan làm đi! Dù sao đầu tư cũng không nhiều, cùng lắm thì làm lại từ đầu! Ta bỏ tiền, thua thiệt tính cho ta, thắng mọi người kiếm lời!”

Hứa Quan Thanh nhận lấy kịch bản lớn, hẳn ta vốn còn do dự, hiện tại đã quyết tâm làm.

Giống như Lâm tiên sinh nói, đầu tư không nhiều, cùng lắm thì làm lại từ đầu. Dù sao lấy thu nhập của hẳn ta hiện tại, cùng lắm chỉ cần một năm, sau một năm hẳn ta lại là hảo hán.

“Cám ơn Lâm tiên sinh cổ vũ, ta quyết định thử sức một lần! Ta không muốn nhận tiền của Lâm tiên sinh, ta muốn tự đầu tư quay, bởi vì chỉ có xài tiền của bản thân mới có thể khiến ta đau lòng, mới có thể khiến ta nghiêm túc mà quay!” Hứa Quan Thanh thoả thuê mãn nguyện nói.

Lâm Bắc Phàm không quá đặt nặng, hiện tại qua tay hẳn đều là mấy chục ức, chút tiền lẻ này hẳn đã không đặt vào mắt.

Chuyện khiến hẳn quan tâm hơn là có thể nhân cơ hội này, đưa trang web của Tinh Quang lên hay không.

Chương 324: Chế tạo Tinh Quang Thị Tần! (15/25)

Qua hơn một năm phát triển, ngoại trừ tỉ lệ người xem đài truyền hình Tinh Quang liên tiếp leo cao, lưu lượng truy cập trên trang web chính thức của Tinh Quang cũng nghênh đón bùng nổ lớn, nhiệt độ lưu lượng có thể sánh với mấy website video đứng đầu.

Đây là vì từ một năm trước, Tinh Quang có ý thức chiếu phim truyền hình, tiết mục tạp kỹ nhà mình lên website cho mọi người xem miễn phí. Theo số lượng phim truyền hình với tiết mục càng ngày càng nhiều, nội dung càng ngày càng phong phú, người xem càng ngày càng nhiều, cuối cùng hành động hy sinh lợi ích ngắn cũng đổi lấy được hồi báo to lớn.

Hiện tại số người đăng kí website đã hơn một ức, lượng người viếng thăm cùng ngày cũng hơn 5000 vạn lượt, lượng phát ra cùng ngày đã đạt tới 2 ức, lượng nhấp chuột đã vượt qua 5 ức!

Phương diện quảng cáo, mặc dù không bằng Tinh Quang, nhưng một năm qua nó đã mang đến thu nhập gần 10 ức cho Tinh Quang!

Con số này vô cùng khả quan, định giá bên ngoài đã vượt qua trăm ức tệ!

Nhưng, hiện tại trang web gần như đã phát triển đến cực hạn, muốn tiếp tục phát triển nhất định phải mở rộng nghiệp vụ mới.

Nghiệp vụ này là các loại phim chiếu mạng tự làm, phim điện ảnh chiếu mạng cùng với tiết mục tạp kỹ chiếu mạng.

Những hạng mục internet đã được chứng minh thành công ở thời không trước, phát triển những bộ phim tự làm, điện ảnh và tiết mục tạp kỹ có chất lượng đến giai đoạn sau, thậm chí cũng không kém hơn nền tảng chính quy.

Tất nhiên nhất định là thành công, vì sao không làm?

Trong đầu Lâm Bắc Phàm có rất nhiều phim truyền hình và tiết mục tạp kỹ, nhưng bởi vì hạn chế nội dung, không cách nào phát trên đài truyền hình,

nhưng nếu phát lên internet lại không thành vấn đề, đây cũng là một khoảng thu nhập ngoài định mức không nhỏ chút nào.

Hơn nữa, so với phim tự làm, điện ảnh và tiết mục trên mạng, Lâm Bắc Phàm càng thêm có khuynh hướng làm một nền tảng dành cho nội dung bản gốc, giống như Hồng Đậu Trung Văn.

Để mọi người tự mình tạo ra kịch bản phim truyền hình, điện ảnh cùng với tiết mục truyền lên, Tinh Quang phụ trách xét duyệt, đề cử, đưa vào hoạt động, cũng tính phí kênh nhất định. Nếu như hạng mục tốt còn có thể đầu tư, như vậy vừa có thể thu được lợi ích ổn định, nguy hiểm lại nhỏ, lại có thể mang đến lưu lượng to lớn, mà lưu lượng lại có thể mang đến doanh thu quảng cáo, một công đôi việc.

Nhờ vào lưu lượng trước mắt của trang web, bọn họ hoàn toàn có năng lực làm được điểm này.

“Tiểu Hứa, chờ sau khi người quay 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 xong, có thể đăng nó lên trang web chính thức của Tinh Quang. Chúng ta chuẩn bị mở một khu vực chuyên sáng tác, chuyên cung cấp cho những người mới có chí trong giới phim ảnh phát triển tác phẩm của riêng mình. Nếu tác phẩm được hoan nghênh, nếu lượng người nhấn vào cao, chúng ta có thể chia sẻ doanh thu quảng cáo, còn có đặt vip các loại.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả nói.

Nghe được hứa hẹn này, Hứa Quan Thanh thầm vui vẻ.

Có thể nói, trang web chính thức của Tinh Quang là một trong những website video có lưu lượng lớn nhất trên internet hiện nay, chỉ bằng vào tiết mục trên tivi đã có thể khiến toàn bộ trang web tiền đề vô lương, định giá bên ngoài đã vượt qua trăm ức.

Ưu thế nền tảng này thực sự nhiều lắm, đã từng có rất nhiều người hy vọng có thể nhờ nền tảng này để đưa tác phẩm điện ảnh truyền hình lên, muốn mượn nền tảng khai hỏa thanh danh, thế nhưng Tinh Quang vẫn không đồng ý, khiến vô số người bóp cổ tay thở dài, cảm thấy đáng tiếc.

Nếu tác phẩm của hấn ta được đưa lên trang web chính thức của Tinh Quang, hơn nữa còn là người đầu tiên được đưa phim lên, lợi ích này không cần nói cũng biết.

Chỉ cần tác phẩm này hấn ta quay không quá nát, như vậy, xác suất rất lớn một pháo mà hồng!

Đôi với đạo diễn mới, chuyện này vô cùng quan trọng!

Về phần kiếm tiền hay không, hấn còn chưa nghĩ đến vấn đề này.

Bởi vì hiện tại phần lớn phim chiếu mạng, điện ảnh và tiết mục tạp kỹ được chiếu trên internet đều thua lỗ, không tìm được chìa khoá chân chính, trước đó, tất cả mọi người đều dựa vào nhiệt huyết sáng tác để làm truyền hình điện ảnh, chật vật duy trì sinh hoạt.

So với người khác, điểm xuất phát của hấn ta đã đủ cao.

“Cảm ơn Lâm tiên sinh, ta nhất định không phụ sự kỳ vọng của ngài!” Hứa Quan Thanh mang tâm tình kích động rời đi.

Buổi tối, Lâm Bắc Phàm nói với hai nàng chuyện tạo ra một nền tảng tự sáng tác.

Bạch Thanh Tuyết do dự nói: “Thực ra ta đã sớm có ý nghĩ này, nhưng bây giờ phim chiếu mạng làm rất ầu, cũng không có bao nhiêu ý tưởng mới, lượng người chọn kênh cũng không lớn, lợi ích có hạn, cũng càng không cách nào so sánh được với tiết mục của đài truyền hình chúng ta. Nhìn một vài trang làm tốt như Penguin Video, trừ bỏ mấy bộ phim truyền hình, những bộ phim còn lại đều là thua lỗ. Mấy tác phẩm rẻ cỏ, vì chất lượng vốn chênh lệch, lại càng khó có thể sinh lời. Cho nên ta luôn chậm chạp không ra tay!”

Bạch Thanh Tuyết là kỳ tài thương nghiệp, thực ra nàng đã sớm nhìn thấu cơ hội làm ăn trên phương diện này.

Nhưng bây giờ phim chiếu mạng còn chưa phát triển, nàng không dám bỏ tiền vào trong.

Hơn nữa, hiện tại trên Website chính thức có nhiều tiết mục cơ sở và phim truyền hình của đài truyền hình như vậy, lưu lượng có, thu nhập quảng cáo cũng có, vững vàng kiếm tiền, cho nên suy nghĩ này cũng phai nhạt.

“Thời đại phim chiếu mạng cuối cùng sẽ đến! Bởi vì so với nền tảng truyền thống, lĩnh vực này đầu tư nhỏ, thấy hiệu quả nhanh, hơn nữa càng thêm linh hoạt, càng dễ cắm rễ trong lòng dân chúng bình thường, càng được hoan nghênh, giống như văn học mạng vậy!”

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Hiện tại là thời cơ tốt nhất, chúng ta có thể lấy 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 làm điểm đột phá, sau đó dẫn nộ thị trường video tự sáng tác. Cổ vũ càng nhiều người mới sáng tác tác phẩm điện ảnh truyền hình, sau đó đăng lên nền tảng của chúng ta. Nếu như tác phẩm được hoan nghênh, những tác giả sáng tác này có thể được chia lợi nhuận quảng cáo, có thể đặt vip, còn có thể mời chào nhà tài trợ. Mà chúng ta chỉ cần cung cấp một nền tảng, lại có thể tính phí kênh, chia sẻ các tác phẩm mang lợi ích tới, đây vốn là một vụ mua bán không vốn!”

Hai nàng nghe được vô cùng động tâm.

Trên thế giới này làm cái gì kiếm lợi nhiều nhất?

Đó là trở thành nền tảng, làm trung gian thương nghiệp, kiếm tiền hai đầu. Ví như sòng bạc, bọn họ không tham gia cược, nhưng có thể thu tỷ lệ phí phục vụ nhất định từ trong tay người thắng.

Ngân hàng cũng vậy, thu phí trung gian khi chuyển khoản đến các khu vực.

Còn có Taobao của Mã Vân, cũng không tự mình tham dự hoạt động kinh doanh, chỉ dựng lên một nền tảng to lớn khiến mọi người tiến hành giao dịch, thu phí phục vụ trung gian, dùng nó kiếm lời đầy bồn đầy bát.

Đối với Tinh Quang, đây càng là vụ mua bán không vốn.

Bởi vì chỉ cần thiết kế một khu vực riêng trên trang web chính thức, tiết mục được chào đón hay không bọn họ mặc kệ, bọn họ chỉ phụ trách xét duyệt đưa vào vận động, dù sao tiền kiếm được kiểu gì cũng có phần của bọn họ.

Vũ Thiên Mị không nhịn được hỏi: “Tiểu nam nhân, chẳng lẽ ngươi xem trọng bộ phim 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 như vậy sao? Ngươi cho rằng nó là tương lai của phim chiếu mạng?”

Chương 325: Thăng cấp Thiên Tử Vọng Khí Thuật! (16/25)

“ 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 cũng không phải tương lai của phim mạng, nhưng nó lại là chìa khóa mở ra kỷ nguyên phim mạng, là đầu lĩnh phim mạng! Chúng ta chắc chắn phải nắm chiếc chìa khóa này trong tay, có được chiếc chìa khóa này chúng ta có thể chủ động đề cử tiến trình phim mạng, phát triển dựa theo tiết tấu của chúng ta, cho đến cuối cùng trèo lên đỉnh, trở thành kiểu mẫu phim mạng!”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm hiện ra ánh sáng chói lóa: “Đến lúc đó, đài truyền hình của chúng ta sẽ nắm giữ ba kênh phát sóng nội dung cực lớn là nền tảng mạng, đài truyền hình, rạp chiếu phim, cộng thêm nền tảng cung cấp nội dung là Hồng Đâu Trung Văn, sản nghiệp thực thể thành phố điện ảnh Giang Nam, sẽ hình thành một đế chế giải trí siêu cấp trải dài cả trực tuyến và ngoại tuyến, vượt qua nhiều lĩnh vực, không ai có thể rung chuyển được!”

Hai nữ nhân cũng ước mơ.

“Tiểu nam nhân, ngươi đi làm đi, chúng ta ủng hộ ngươi!”

“Lão công cố lên, chắc chắn chàng sẽ làm được!”

Hai nữ nhân cổ vũ ủng hộ cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm lắp bắp nói: “Các ngươi ủng hộ ta làm gì, không phải những chuyện này nên do các ngươi làm sao?”

“Chúng ta cũng muốn, thế nhưng không thể sắp xếp thêm người nào nữa!”
Vũ Thiên Mị tỏ vẻ bất đắc dĩ.

“Hơn nữa chuyện lớn như vậy, chúng ta giao cho người khác cũng không quá yên tâm, vẫn nên để lão công làm là tốt nhất!” Bạch Thanh Tuyết ngưỡng mộ nói: “Không có ai thích hợp hơn lão công, chàng tài hoa như vậy, có năng lực như vậy, mấu chốt nhất là còn có nữ thần may mắn bảo vệ, cuối cùng chắc chắn sẽ thành công! Chúng ta tin tưởng chàng, cố lên cố lên!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói một lúc lâu, hóa ra là tự đào hố để nhảy xuống.

Vừa nghĩ đến kế hoạch khổng lồ như vậy, hẳn không nhìn được cảm thấy tâm mệt, phải làm sao bây giờ?

Mấu chốt là, điều này không phù hợp với hình tượng nam nhân ăn cơm chùa của ta!

“Lão bà, không phải nàng nói để ta yên tâm làm một mỹ nam tử, muốn nuôi ta cả đời sao?” Lâm Bắc Phàm tội nghiệp nói.

Bạch Thanh Tuyết ân ý đưa tình: “Lão công, chỉ cần chàng vui vẻ, chàng muốn cái gì ta cũng cho chàng! 100 ức cộng thêm trang website của chúng ta, chỉ cần chàng chơi vui vẻ ta đều cho chàng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Lão bà, nàng học thói xấu rồi, có phải Vũ yêu tinh dạy hư nàng không?” Lâm Bắc Phàm lên án.

Đôi mắt hạnh của Vũ Thiên Mị trợn to: “Người vừa nói cái gì ta nghe không rõ, cho người cơ tội sắp xếp lại ngôn ngữ một lần!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cả đám đều chỉ biết uy hiếp ta, sao sô ta lại khổ thế chứ?

Lâm Bắc Phàm uất ức muốn khóc.

Rơi vào đường cùng, hẳn đành phải nhận lấy nhiệm vụ này.

Nhưng hắn không thể nào nỗ lực được, đời này hắn khó có khả năng nỗ lực, thế là Lâm Bắc Phàm giao nhiệm vụ này cho Hà Sâm.

Gia hỏa này trung thành tuyệt đối, hơn nữa có ý tưởng rất tốt, cũng rất có năng lực, chỉ một trang web văn học đã có thể làm ra nhiều màu sắc như vậy, trang web video càng không phải nói chơi.

“Thế nhưng boss, bây giờ ta đã loay hoay chân không chạm đất, không có thời gian để làm trang web video nữa!” Hà Sâm kể khổ, vì dựng lên một trang web xuyên lục địa tới ba thị trường lớn ở nước ngoài, những ngày qua hắn ta bận rộn bên ngoài, thường xuyên chạy ra nước ngoài, bận rộn đến mức đầu óc quay cuồng.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt: “Không sao, người tài giỏi luôn có nhiều việc để làm, bây giờ tuổi trẻ, chịu khổ nhiều một chút không sao đâu!”

Hà Sâm oán thầm trong lòng, người còn trẻ hơn ta sao không thấy người chịu khổ?

“Yên tâm, ta sẽ không để người cấp dưới tốt như người ngã xuống, bận rộn qua đợt này người sẽ thoải mái hơn. Đi theo Phàm ca, có rượu có thịt có tiền tiêu!” Lâm Bắc Phàm không biết xấu hổ hứa hẹn.

Điều này cũng là thật, bây giờ túi tiền của hắn ta đã phình to, chỉ là hắn ta không có thời gian tiêu mà thôi.

“Gần đây có gặp vấn đề gì không?” Lâm Bắc Phàm thân thiết hỏi.

“Có! Vấn đề lớn nhất là không đủ tiền!” Hà Sâm nhân cơ hội nói: “Vì sớm chiếm lĩnh thị trường, chúng ta đồng thời xuất phát ở cả ba thị trường, tiêu tốn thật sự quá lớn, chẳng mấy chốc 100 ức tệ trước đó sẽ thấy đáy, vì vậy ta muốn tìm người xin ít tiền!”

Đúng là tiêu tiền rất nhanh, bởi vì thống kê bên ngoài đều là Dollar, giá cả khá cao, 100 ức tệ cũng chưa đến 20 ức Dollar, đồng thời tiến quân vào ba thị trường lớn, đương nhiên số tiền ấy không chống đỡ được bao lâu.

“Điều này dễ giải quyết, vấn đề có thể dùng tiền để giải quyết thì không phải là vấn đề!” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói: “Ta mới vừa được tức phụ cho 100 ức, chỉ cần người làm ra Tinh Quang Thị Tàn, người cứ lấy tiền này đi tiêu!”

“Boss, làm đi!” Đôi mắt Hà Sâm tỏa sáng.

Thế là, Hà Sâm đành phải tạm thời bớt thời gian làm trang web video.

Gia hỏa này cũng rất biết cách lười biếng, đầu tiên tách nghiệp vụ video trên website ra, thành lập “Tinh Quang Thị Tàn”, sau đó trực tiếp phục chế hình thức hoạt động của Hồng Đậu Trung Văn, mở chức năng mua VIP và khen thưởng.

Ngay sau đó, hắn ta lại mở ra chức năng trả tiền quảng cáo.

Chỉ cần ai muốn quảng cáo trên phim mạng, vậy cứ tiến hành trả tiền theo lượt truy cập. Còn mở cả chức năng quảng cáo kết nối, có thể căn cứ giao diện quảng cáo kết nối trên phim mạng để đến giao diện sản phẩm của công ty, thuận tiện cho người sử dụng mua sắm.

Đài truyền hình Tinh Quang chỉ phụ trách xét duyệt video và vận hành, không chịu trách nhiệm chế tạo nội dung.

“Boss, ta đã giúp người làm xong việc, ta đi trước!” Hà Sâm cầm theo khoản tiền trăm ức tiếp tục ra nước ngoài mở rộng biên giới đất đai.

Nhìn giao diện rực rỡ hẳn lên, Lâm Bắc Phàm tự nói: “Bây giờ vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu gió đông!”

Gió đông này chính là 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 .

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Trong đầu vang lên giọng nói quen thuộc.

“Lại đến lúc thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm rất hưng phấn.

Lâm Bắc Phàm mở giao diện hệ thống ra:

Hệ Thống Kế Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 46, tốc độ 46, phòng ngự 46, khôi phục 46, không chế 46, tinh thần 46

Thọ mệnh: 320 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tâu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (20%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x4, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 405 ức

Đã dùng: 200 ức

Còn dư: 205 ức

Theo sự nổi tiếng của chương trình giải trí và phim truyền hình, lợi nhuận quảng cáo lấy được từ hội nghị chiêu thương lục tục chuyển vào trong tài khoản của đài truyền hình Tinh Quang, khiến tài phú của Lâm Bắc Phàm đạt đến điều kiện tiến hóa.

Bây giờ, giá trị tài phú của Lâm Bắc Phàm đã vượt quá 400 ức, tổng tài sản của hắn và lão bà đã vượt quá 800 ức, theo thời gian dần trôi qua tài sản đã gần ngàn ức, có thể được coi là bá chủ một phương, đã có thể sánh vai với rất nhiều tập đoàn lâu năm, có địa vị vô cùng quan trọng trong xã hội.

Mặt khác, so sánh với tập đoàn lâu năm, đài truyền hình Tinh Quang rất trẻ trung, tiềm năng càng to lớn hơn.

Chắc chắn tài sản ngàn ức chưa phải là điểm cuối!

Chương 326: Kỹ năng mới – Khai Vận! (17/25)

“Hệ thống, cường hóa cho ta đi!” Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi nói.

“Keng! Bắt đầu cường hóa, mời ký chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Trong cơ thể Lâm Bắc Phàm đột nhiên dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này di chuyển có quy luật trong cơ thể, mỗi một vòng di chuyển Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy cả người có thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Loại cảm giác này rất quen thuộc, cũng khiến Lâm Bắc Phàm rất hưởng thụ.

Trong lúc mơ màng, hắn như ngủ lại không phải ngủ, ý thức của hắn đi đến tuyến vận mệnh, nhìn thấy ánh sao năm màu ở trên, cảm thấy mình có thể thao túng nó...

“Keng! Cường hóa kết thúc! Thiên Tử Vọng Khí Thuật của ký chủ tấn thăng tầng thứ ba “nhìn thấy vận của bách tính gia quốc” (40%), đạt đến cảnh giới sơ thành! Các thuộc tính cơ sở gia tăng 6 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật của ký chủ đã đạt tới cảnh giới sơ thành tầng thứ ba, đặc biệt ban thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Táp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 52, tốc độ 52, phòng ngự 52, khôi phục 52, không chế 52, tinh thần 52

Thọ mệnh: 340 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (40%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x4, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 405 ức

Đã dùng: 400 ức

Còn dư: 5 ức

“Lực lượng gấp năm lần người bình thường, tốc độ gấp năm lần người bình thường, đã không còn ai là đối thủ!”

Lâm Bắc Phàm siết nắm đấm, cảm nhận lực lượng mãnh liệt bành trướng trong cơ thể, dường như một đấm có thể đánh chết một con trâu, dù đánh giáp lá cà với voi cũng không thành vấn đề.

Đầu óc càng thêm tinh táo, như một chiếc máy tính đang vận hành với tốc độ cao.

Đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là Thiên Tử Vọng Khí Thuật, lúc tầng thứ ba Vọng Khí Thuật đạt tới cảnh giới sơ thành, Lâm Bắc Phàm có được năng lực “Khai Vận”.

Khai Vận là năng lực tuyệt vời có thể điều khiển khí vận của người khác.

Trên cơ thể một người có năm loại khí vận, theo thứ tự là tình vận đại diện cho tình yêu, tộc vận đại diện cho gia tộc, quan vận đại diện cho sự nghiệp,

tài vận đại diện cho phú quý, vận mệnh đại diện cho độ dài ngắn của thọ mệnh.

Trong khoảng thời gian ngắn, năm loại khí vận này cố định, có cái rất nhiều, có cái rất ít.

Lâm Bắc Phàm có thể thông qua “Khai Vận”, điều chỉnh tỉ lệ phân phối của năm loại vận khí, khiến một loại vận khí trong số đó được tăng cường.

Nói ví dụ như, nếu Lâm Bắc Phàm chuyển hóa toàn bộ năm loại vận khí trong cơ thể mọi người thành tài vận, vậy trong khoảng thời gian ngắn, tài vận của hắn ta sẽ được tăng cường, tài vận hanh thông, cơ hội phát tài tăng lên mấy lần.

Đương nhiên, cách mở vận này cũng có tác dụng phụ, đó chính là các loại vận khí khác không còn nữa, hoặc nếu chuyển đổi toàn bộ, vậy thì người đó sẽ gặp xui xẻo.

“Có thể không chế vận khí trên cơ thể người, kỹ năng này hơi khủng bố!” Lâm Bắc Phàm không nhịn được nói.

Tình huống cụ thể và hiệu quả, vẫn phải thử qua mới biết được.

Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, nhìn thấy một khất cái gãy chân đang đi ăn xin cách đó mười mấy cây số.

Đây là một người làm nghề khất cái, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy rõ ràng tài vận trên người hắn ta rất sung túc, thuộc kiểu nhà tiểu phú, hơn nữa cơ thể vô cùng khỏe mạnh, chân tay lành lặn căn bản không bị tàn tật.

Lâm Bắc Phàm cảm hận loại người này nhất, rõ ràng có tay có chân có thể làm việc, lại cứ muốn hết ăn lại nằm, làm ăn mà nhận được sự cảm thông, vì vậy Lâm Bắc Phàm quyết định ra tay với hắn ta.

Nhìn thấy trong tuyến vận mệnh, tử dương đại biểu cho Lâm Bắc Phàm bắn ra tia sáng màu tím, chiếu rọi lên tinh quang của tên khất cái kia.

Lúc ánh sáng màu tím chiếu xuống, bốn màu sắc còn lại trong tinh quang nhanh chóng chuyển hóa thành màu vàng óng, nói cách khác toàn bộ vận

khí khác trên người hẳn ta đã chuyển hết thành tài vận.

Ở phía bên kia, tên làm nghề khát cái nhìn chút tiền lẻ trong chậu, không nhìn được lắm bầm: “Hôm nay ít tiền như vậy... Sao người thời nay càng ngày càng không có lòng cảm thông thế? Càng ngày càng khó làm nghề khát cái!”

Đúng lúc này, một thiếu nữ chưa hết ngây thơ đi qua, nhìn thấy tên khát cái màn trời chiếu đất, hai chân còn bị gậy, nàng lập tức sinh lòng đồng tình, móc tất cả tiền lẻ trong ví của mình ra, lưu luyến không rời đặt vào chậu của tên khát cái.

“Thúc thúc, đây là tất cả tiền trên người ta, ta vốn định đi mua mấy quyển sách học thêm, nhưng bây giờ cho người hết đó!”

Đó là tờ một trăm nguyên, cộng thêm mấy tờ mười nguyên.

Đôi mắt tên khát cái sáng lên, sau đó hẳn ta vội vàng dập đầu nói: “Cảm ơn tiểu cô nương, người hảo tâm sẽ có hảo báo!”

“Không cần cảm ơn, đây là điều ta nên làm!” Thiếu nữ rất vui vẻ, cảm giác mình đã làm được một chuyện tuyệt vời.

Sau khi thiếu nữ cho tiền, như đã mở ra con đường phát tài, lục tục có người đến đưa tiền, một đồng hai đồng ba đồng... Lác đác lẻ tẻ, tuy số tiền không nhiều, nhưng góp gió thành bão, theo thời gian trôi qua cái chậu dần đầy lên.

“Có lẽ lần này phải đến 1000 nguyên, nếu ngày nào cũng kiếm được nhiều như vậy, ta đã sớm phát tài rồi! Buổi tối trở về thêm món!” Tên khát cái không nhìn được nói, cười đến mức không thể mở mắt.

Thu hoạch hôm nay rất tốt, tên khát cái cảm thấy bản thân có thể dẹp đường hôi phủ rồi.

Đầu tiên hẳn ta nhìn trước sau chung quanh một chút, sau khi phát hiện không có ai, hẳn ta vụng trộm đứng lên, lật lại quần áo mặc vào, quay về

dáng vẻ nhân mô cầu dạng. Sau đó hắn ta cất chậu tiền vào trong một chiếc túi, đi về phía một lối nhỏ.

Con đường hắn ta đi là đường xuống dốc, vừa mới đổ nước nên hơi trơn, phải đi cẩn thận mới được.

Phía trên đường dốc có một thùng rác lớn có thể di chuyển, bên trong đầy rác rưởi. Một con mèo hoang nhảy xuống từ đầu tường, đứng vững trên thùng rác.

Ảnh hưởng từ tác dụng lực, thùng rác di chuyển, trượt xuống con dốc, tốc độ càng lúc càng nhanh, như một chiếc xe ô tô lao nhanh qua.

“Kỳ lạ, đây là âm thanh gì?”

Tên khất cái quay lại nhìn, vừa lúc nhìn thấy thùng rác đang lao về phía hắn ta.

“Ôi trời ơi, chạy nhanh!”

Tên khất cái không chút do dự lao về phía trước, muốn né tránh thùng rác.

Kết quả đường quá trơn, hắn ta ngã một phát.

“A!!!”

Đúng lúc thùng rác nghiền ép qua, đè gãy xương bảp chân của hắn ta, thùng rác bị đổ nghiêng, toàn bộ rác rưởi bên trong đổ ra ngoài, đập lên người hắn ta.

“Không!!!”

Tiếng hét đau thương thảm thiết vang tận mây xanh.

“Thật thê thảm!” Lâm Bắc Phàm cũng không nở nhìn.

Bởi vì lần này chân của hắn ta gãy thật, dù có chữa trị được cũng đi lại khó khăn.

Đầu còn bị rác rưởi đập đến đầu rơi máu chảy, bị chấn động não nhẹ, các vị trí trên cơ thể đều bị thương với mức độ khác nhau...

“Không ngờ tác dụng phụ lại nghiêm trọng như vậy, chỉ phát tài một chút, lại gần như mất mạng!” Lâm Bắc Phàm không nhìn được tác lỗi.

Kỹ năng “Khai Vận” này quá độc ác, mặt ngoài là khiến vận khí của người ta tốt hơn, kết quả là “bớt thiếu bù dư”, khiến người ta càng xui xẻo hơn, muốn khóc cũng không có chỗ để khóc.

Chương 327: Toàn trí toàn năng, nhìn xuống như một vị Thần! (18/25)

Trừ cái đó ra, Lâm Bắc Phàm phát hiện năng lực “Khai Vận” nhận được sự tiến hóa rồi.

Nói ví dụ như, hắn có thể thông qua dấu vết để lại tiến hành định vị chính xác, tìm ra người này trong tuyến vận mệnh, hoặc là tìm ra xí nghiệp, gia tộc và quốc gia.

Hoặc là, thông qua quan sát tuyến vận mệnh bên trong tinh quang, tinh vân và tiểu vũ trụ, Lâm Bắc Phàm còn có thể biết được tin tức cơ bản của hắn.

Ví dụ như nhìn thấy một tinh quang, Lâm Bắc Phàm có thể biết được tên, tuổi tác, giới tính cùng đủ loại tin tức của hắn. Nhìn thấy một cái tinh vân, thì có thể biết tên, lịch sử, nhân viên và đủ loại vấn đề của gia tộc hoặc xí nghiệp.

“Đây mới thật sự là toàn trí toàn năng, không gì có thể giấu giếm được ta!” Lâm Bắc Phàm than thở xúc động vì sự cường đại của Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba.

Tương đương với việc nhảy ra ngoài tam giới, giống như thần linh nhìn xuống chúng sinh ở một thời không khác.

Đúng lúc này, một cuộc điện thoại gọi tới, đến từ Jessica ở nước Mỹ.

“Jessica, tình hình bên ngoài thế nào, ngoài tìm ta có chuyện gì? Bây giờ bên ngoài đã là buổi tối rồi đúng không?”

Trong điện thoại vang lên giọng Trung hơi giọng gạo, nhưng vẫn rất êm tai: “Đại sư, bên ta đã thu xếp ổn thỏa, đã thành lập xong công ty, các phương diện đều chuẩn bị đầy đủ...”

Jessica báo cáo tình hình trong khoảng thời gian này với Lâm Bắc Phàm.

Nói tóm lại, cũng đã thành lập xong công ty đầu tư, bây giờ đang tìm kiếm công ty có tiềm lực để tiến hành đầu tư.

“Đại sư, đây là những công ty khá có tiềm lực mà ta thu thập được trong mấy ngày qua, đáng giá đầu tư, mời đại sư xem qua!”

Jessica gửi một phần tài liệu cơ bản thông qua email, bên trong có tin tức liên quan đến những công ty mà Jessica chuẩn bị đầu tư. Những tin tức này đã được phân loại, đánh dấu sao dựa theo tiềm năng đầu tư.

5 sao là tiềm lực to lớn, nền tảng tốt, rất đáng đầu tư.

1 sao là có giá trị nhất định, có thể cân nhắc.

Thông qua tài liệu có thể thấy được, Jessica đã làm rất nhiều bài tập.

“Ta xem trước đã!”

Lâm Bắc Phàm sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, mở ra tuyên vận mệnh, căn cứ vào tin tức trên tài liệu tiến hành định vị, rất nhanh đã tìm được tinh vân đại diện cho những công ty này, thấy tiềm lực của bọn họ không sót một chút nào.

Có thể nói, phần lớn các công ty được Jessica lựa chọn đều rất có giá trị, nhưng lại có sự chênh lệch rất nhỏ.

Ví dụ như công ty Lent, một công ty chế tạo thiết bị điện tử, Jessica đã đánh dấu năm sao, rất đáng để đầu tư. Nhưng ở trong mắt Lâm Bắc Phàm, tiềm lực phát triển của công ty này hữu hạn, trong một hai năm tới tài sản gia tăng nhiều nhất là gấp đôi, tương lai sẽ xuất hiện đối thủ cạnh tranh cường đại, khiến công ty trì trệ không phát triển.

Công ty này có giá trị đầu tư, nhưng lại không đáng tốn quá nhiều vốn.

Còn có một công ty làm trang web, tên là Seth, hiện tại chỉ là một công ty nhỏ cùng loại với Face, tổng tài sản chưa đến 300 vạn Dollar, cộng số nhân viên công tác lại cũng chưa đến 10 người, còn đang vận hành thua lỗ, miễn cưỡng duy trì. Jessica chỉ đánh dấu một sao, để lại chờ quan sát.

Nhưng ở trong mắt Lâm Bắc Phàm, đây là một công ty có tiềm lực to lớn, chưa đến ba tháng sẽ nghênh đón một kỳ ngộ phát triển trọng đại, bắt đầu bước lên con đường phát triển nhanh chóng, trong vòng hai năm giá trị thị trường sẽ tăng lên 100 ức Dollar, khuếch trương gấp 300 lần!

Sau năm năm, thậm chí giá trị thị trường còn đạt đến 500 ức Dollar!

Đây là một công ty rất đáng để đầu tư!

Vẫn còn một số công ty khác, Lâm Bắc Phàm liệt kê từng cái một.

“Jessica, người làm khá tốt, những công ty này đều rất khá, đáng giá đầu tư!” Lâm Bắc Phàm khen ngợi một câu.

Cách xa vạn dặm, khuôn mặt Jessica lộ vẻ đắc ý.

“Thế nhưng, có một vài công ty cần điều chỉnh. Ví dụ như tình huống phát triển trong tương lai của công ty Lent không lý tưởng như mong đợi, người có thể cho bọn họ một sao, nếu còn dư tiền có thể đầu tư. Mặc dù công ty Seth chỉ là một công ty nhỏ, nhưng tiềm lực rất lớn, tương lai sẽ phát triển thành một công ty khổng lồ, ta hy vọng người có thể nhanh chóng lấy được cổ phần của bọn họ, có thể lấy bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, dù phải hy sinh chút lợi ích cũng không tiếc...”

Lâm Bắc Phàm nói sơ qua từng công ty một.

Ngoại trừ công ty trong danh sách, Lâm Bắc Phàm còn định vị nước Mỹ, lựa chọn mấy công ty có tiềm lực to lớn, tương lai chắc chắn sẽ bay lên ở bên kia, để Jessica nhanh chóng đi liên lạc, cầm lấy cổ phần.

Nếu một loạt thao tác này thuận lợi, vậy chưa đến hai năm, tài sản của Lâm Bắc Phàm ở nước ngoài đã bạo tăng đến 1000 ức Dollar!

Ở đầu bên kia điện thoại, Jessica lại mơ hồ có chút không phục.

Tuy nàng rất tôn kính đại sư, dù trong lòng nàng tín ngưỡng và sùng bái đại sư, nhưng ở lĩnh vực đầu tư, nàng mới thật sự là người trong nghề, ở phương diện này nàng tự tin và tự ngạo hơn bất kì kẻ nào, sẽ không dễ dàng thay đổi quyết định của mình.

Bởi vì đây là chỉ thị của đại sư, nàng không bác bỏ ngay lập tức.

Nàng sẽ tiếp tục thâm nhập điều tra, thu thập càng nhiều tin tức cặn kẽ hơn, sau đó lại quyết định có làm theo ý của đại sư không.

Lâm Bắc Phàm cũng hiểu rõ thái độ và suy nghĩ của Jessica, cũng không nói gì thêm.

Thông qua tuyến vận mệnh, ngoại trừ việc Lâm Bắc Phàm xem thấu tiềm lực phát triển của những công ty này, còn thuận tiện nhìn xem tình hình xung quanh Jessica, phát hiện có một vấn đề không thể coi thường.

“Jessica, có phải bên cạnh người có một thuộc hạ tên là Rose không?”

“Đại sư, sao người biết?” Jessica hơi ngạc nhiên: “Nhưng nàng không phải thuộc hạ của ta, mà là bạn thời đại học của ta, có quan hệ rất tốt với ta, hơn nữa năng lực nghiệp vụ rất xuất sắc, rất nhiều công ty trong danh sách đều do nàng cung cấp, trước mắt là phó giám đốc của công ty chúng ta, ta đang chuẩn bị giới thiệu nàng làm quen với đại sư.”

“Không cần, người này có vấn đề, bởi vì nàng là thuộc hạ của ca ca người, còn là tình nhân bí mật của ca ca người. Từ lúc người bước vào đại học, nàng đã cố ý tiếp cận người, làm tai mắt cho ca ca người. Bây giờ, nàng lại tiếp cận người... Nói cách khác, người đã bị ca ca người đố mắt đến.”

Jessica hoảng sợ: “Sao có thể? Quan hệ của ta và nàng tốt như vậy...”

“Không có gì là không thể, biết đâu hành tung lúc trước của người cũng là nàng tiết lộ cho ca ca người, vì vậy người mới chịu họa sát thân. Người cần thận suy nghĩ một chút, có phải có chuyện như vậy không?”

Jessica rất thông minh, nghĩ một chút là hiểu, lập tức cảm thấy rùng mình.

Bởi vì lúc ấy rất ít người biết rõ hành trình của nàng ở Châu Âu, hảo tử muội Rose của nàng là một trong số đó.

“Đại sư, bây giờ ta nên làm gì?” Jessica căng thẳng hỏi.

“Yên tâm đi, ta sẽ xử lý nàng giúp ngươi, sẽ không uy hiếp được ngươi nữa!”

Điện thoại cúp máy, nhưng Jessica vẫn không hiểu được câu nói này.

Đúng lúc này, nàng nghe thấy rầm một tiếng.

Nhìn ra bên ngoài cửa sổ, thì ra đã xảy ra tai nạn xe cộ, một chiếc xe thể thao bị đâm vào đuôi xe, đâm thành đồng nát sắt vụn, còn hảo tử muội Rose của nàng đang nằm trong vũng máu, không rõ sống chết.

Điều duy nhất nàng có thể chắc chắn là, đôi chân kia không dùng được nữa.

“Đại đại... sư!” Jessica lại lần nữa hoảng sợ, lời nói vừa rồi của đại sư còn văng vẳng bên tai, rõ ràng như vậy.

“Chẳng lẽ... Đại sư là thần thật sao?”

Jessica quay lại nhìn, nhìn thấy bảng danh sách đã sửa đổi trong email, như có điều suy nghĩ.

Chương 328: Công chiếu 《 Old Boy 》 , đám rạp chiếu phim liên hợp tẩy chay! (19/25)

Thông qua tuyến vận mệnh, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy tinh quang của Jessica thay đổi, càng sáng tỏ hơn. Cùng với tư bản Thần Quang ở sau lưng cũng hiện ra xu thế phát triển mạnh mẽ, chắc chắn Jessica sẽ làm theo lời hắn.

Bây giờ, Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã tấn thăng, không chỉ có được năng lực khống chế một phần vận mệnh của một người, còn có thể nhìn thấy tin tức rõ ràng hơn, Lâm Bắc Phàm có cảm giác siêu nhiên, bản thân không cần bước chân ra khỏi nhà, lại có thể biết rõ ràng mọi việc trong thiên hạ.

Loại cảm giác này khiến hắn lằng lằng, cảm giác đang nắm giữ mọi thứ trong tay, như Thần Minh.

Kết quả, lại có điện thoại gọi tới.

“Lâm Bắc Phàm, ta có một vài việc liên quan đến quỹ ngân sách muốn tìm người nói chuyện, ta sắp đến cửa nhà người rồi!”

Vẻ mặt Lâm Bắc Phàm hơi mất tự nhiên, bởi vì cuộc điện thoại này do Hàn Sở Sở gọi tới.

Từ sau khi nàng nhậm chức giám đốc quỹ ngân sách, ba ngày hai bữa lại liên lạc với hắn, còn thường xuyên gặp mặt hắn, nói là bàn việc của quỹ ngân sách.

Thật ra Lâm Bắc Phàm đã sớm nhận ra, nàng muốn đến gặp hắn.

Đôi mắt ẩn ý đưa tình kia, gần như muốn hòa tan hắn.

Hết lần này đến lần khác nàng lại lấy lý do chính đáng như vậy, muốn từ chối cũng khó khăn.

“Không còn cách nào, đẹp trai cũng là một loại phiền não, ta lại đẹp trai trái với luật trời!” Lâm Bắc Phàm tự an ủi.

Ôm bé mèo con đi ra mở cửa, Hàn Sở Sở đang duyên dáng yêu kiều đứng ở nơi đó, khuôn mặt tươi cười xinh đẹp.

“Vào đi, người cũng là khách quen của nơi này, ta không chiêu đãi người, muốn uống gì thì tự rót, dù sao người cũng quen thuộc.” Lâm Bắc Phàm lười biếng nói.

“Đã biết!” Hàn Sở Sở che miệng cười.

“Khụ khụ, lần này ta đến tìm người, liên quan đến một vụ án cũ năm xưa, là một vụ án cưỡng hiếp giết người 10 năm trước, nhưng chưa đến ba ngày vụ án này đã được phá án và bắt giam, nghi phạm bị bắt vào tù, chứng cứ ở các mặt đều rất đầy đủ. Thế nhưng, phụ mẫu hắn ta vẫn đang kháng án, khăng khăng con của mình vô tội, bởi vì không đủ chứng cứ nên vẫn kháng án thất

bại. Vì vậy bọn họ đến chỗ chúng ta cầu xin, hy vọng chúng ta có thể bảo vệ lẽ phải, lật lại vụ án giúp bọn họ. Ta cũng cảm thấy vụ án còn điểm nghi vấn, nhưng do đã qua nhiều năm, chứng cứ mọi mặt thiếu thốn, việc phá án và bắt giam có độ khó lớn, vì vậy muốn đến nhờ người tư vấn, nghe ý kiến của người một chút!!” Sau khi ngồi xuống, Hàn Sở Sở nghiêm túc nói.

Trước mắt, quỹ ngân sách chính nghĩa đã bắt đầu thụ lý nghiệp vụ, nhưng mới vừa bắt đầu, cũng không có nhiều nghiệp vụ, bình thường chỉ có người đã cùng đường mới tìm đến quỹ ngân sách chính nghĩa, hy vọng có thể nhận được giúp đỡ.

Trong đó các vụ án chiếm đa số, hơn nữa còn là án cũ năm xưa.

Bởi vì mười mấy năm trước, kỹ thuật hình sự trinh sát lạc hậu và thiếu thốn, nhân viên cảnh vụ không đủ chuyên nghiệp, giám sát không đúng chỗ vì vậy mới xảy ra vụ án oan, nảy sinh rất nhiều bi kịch, chia rẽ rất nhiều gia đình.

Dưới tình huống năng lực cá nhân không đủ và tình hình sửa lại án oan, bọn họ đành phải xin sự giúp đỡ của quỹ ngân sách Chính Nghĩa.

Bởi vì, đây là hy vọng cuối cùng.

Lâm Bắc Phàm xem tập tài liệu, căn cứ vào tin tức bên trên mở tuyến vận mệnh tiến hành tìm kiếm, rất nhanh đã có kết luận.

“Vụ án này thật sự tồn tại điểm đáng ngờ, ta có thể chắc chắn Triệu Hán Trung bị bắt vào tù là người vô tội, hắn bị công nôi oan, hung thủ là một người hoàn toàn khác!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm vạch ra các điểm đáng ngờ xung quanh vụ án, tiến hành bác bỏ, tìm ra một điểm bất thường trong đó, cuối cùng đưa ra quan điểm của mình, sau đó cung cấp manh mối và phương hướng để bọn họ đi điều tra.

Thông qua tuyến vận mệnh, Lâm Bắc Phàm đã biết hung thủ là ai, đồng thời biết hắn ta đang ở đâu, nhưng không thể nói thẳng ra, bởi vì như vậy quá dọa người.

Chỉ có thể thông qua tin tức của chính vụ án để tiến hành phân tích, cẩn thận thăm dò, sau đó chỉ dẫn cho bọn họ một phương hướng điều tra chính xác.

“Mỗi lần thảo luận vụ án với người ta đều đạt được lợi ích rất lớn, rõ ràng người chưa từng học hình sự trình sát, lại còn lợi hại hơn chúng ta! Người không đi làm cảnh sát đúng là tổn thất lớn cho hệ thống cảnh sát.” Hàn Sở Sở nói lời từ tận đáy lòng.

Hàn Sở Sở cũng bội phục năng lực phá án của Lâm Bắc Phàm từ tận đáy lòng.

Ngay vụ án trước đó, vốn thiên đầu vạn tự không có chỗ ra tay, kết quả bị hấn đẩy một phát, lập tức gạt mây mù thấy mặt trời. Bây giờ vụ án đã có manh mối, càng ngày càng đến gần chân tướng, việc phá án đã gần trong gang tấc.

“Không làm cảnh sát, đời này cũng không làm cảnh sát. Ta cũng không đi làm công, bản thân không thành thạo nghề nào, ngoại trừ đẹp trai thì không còn sở trường nào khác, mỗi ngày chỉ biết tiêu tiền giết thời gian.” Lâm Bắc Phàm buồn bã nói.

“Ha ha...” Hàn Sở Sở mỉm cười, nàng thích nhất dáng vẻ Lâm Bắc Phàm chững chạc đàng hoàng nói huơu nói vượn.

Hàn Sở Sở đến nhanh đi cũng nhanh, vụ án đã có manh mối mới, nàng cần phải nhanh chóng quay về sắp xếp, nắm bắt thời gian lật lại vụ án.

Năm nay, Ảnh Nghiệp Tinh Quang sẽ đẩy ra ba bộ phim điện ảnh, trong đó 《 Old Boy 》 vì phải đuổi kịp tiếp độ, phối hợp phát sóng với chương trình toàn dân 《 China Got Talent 》, trước mắt đã đóng máy, cũng tiến vào giai đoạn chế tác hậu kỳ, chuẩn bị đệ trình.

Nếu tất cả thuận lợi, không cần đến ba tuần, bộ phim này sẽ ra mắt mọi người.

Bởi vì đây là bộ phim đầu tiên được công chiếu của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, đài truyền hình Tinh Quang rất coi trọng, thế công tuyên truyền tất

cả các phương diện, trực tiếp phát trailer ở 《 China Got Talent 》 , độ hot rất cao.

Chưa nói đến chất lượng phim thế nào, chỉ với thế công tuyên truyền hiện tại, doanh thu phòng vé lần đầu sẽ không thấp.

Đài truyền hình Tinh Quang được lãnh đạo quốc gia khen ngợi, trên quan trường vô cùng thống suốt, Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia Trung Quốc chưa cắt bỏ được mấy đã cho qua.

Thế là, 《 Old Boy 》 tiến vào giai đoạn tuyên truyền phát hành.

Thế nhưng, cuối cùng vẫn xảy ra điều bất trắc.

“Cái gì? Ảnh Nghiệp Dada liên hợp với các rạp chiếu phim khác tẩy chay phim điện ảnh của chúng ta?” Lâm Bắc Phàm hơi ngạc nhiên: “Không phải bọn họ đang giết địch 1000 tự hại 800 à?”

Bây giờ, độ hot của 《 Old Boy 》 siêu cao, đã có thể mong chờ doanh thu phòng bán vé không thấp.

Trước mắt bộ phim điện ảnh tiểu thịt tươi bởi vì việc “Hợp đồng Âm Dương” trước đó còn chưa được bỏ niêm phong, thị trường phim điện ảnh ế ẩm, rạp chiếu phim không kiếm được bao nhiêu tiền, người còn không cho chiếu phim điện ảnh của ta, không phải đang hại người không lợi mình sao?

“Đúng vậy, theo tin tức thăm dò được, có ba nguyên nhân. Thứ nhất, trước đó chàng thu mua rạp chiếu phim của bọn họ trên quy mô lớn, kết quả không lâu sau quốc gia lại đưa ra chính sách lợi nhuận, khiến bọn họ vô cùng hối hận, vì vậy rất nhiều lão bản rạp chiếu phim ghi hận chàng.”

Lâm Bắc Phàm im lặng, đám người các người một người muốn đánh một người chịu đánh, trách được ai?

Một khi dính dáng đến lợi ích, người thân cũng biến thành kẻ thù, huống chi là người xa lạ.

“Nguyên nhân thứ hai thì sao?”

“Vẫn có liên quan đến chàng!”

Vũ Thiên Mị che miệng cười: “Vụ hợp đồng Âm Dương trước đó, chàng tính toán cả Ảnh Nghiệp Dada, khiến tiền đầu tư của hắn trôi theo dòng nước, tổn thất 10 ức. Còn nữa, vốn trong khoảng thời gian này sẽ có mấy bộ phim điện ảnh tiểu thị trường được công chiếu, kết quả bây giờ đều thất bại, không kinh doanh được, các lão bản rạp chiếu phim đều hận chết chàng! Vì vậy bây giờ bọn họ có cơ hội đương nhiên phải báo thù!”

Về việc này Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ rất vô tội, cái này cũng trách ta sao?

Vốn hắn chỉ muốn đối phó hai công ty giải trí kia thôi, kết quả không cẩn thận ngộ thương các người, đây thật sự không phải ý định ban đầu của hắn.

Muốn trách thì trách ông trời đi, thật sự không liên quan đến hắn.

Lâm Bắc Phàm không chút khách sáo ném nôi.

“Còn nguyên nhân cuối cùng!” Về mặt Vũ Thiên Mị trở nên nghiêm túc: “Bây giờ ai nấy đều thấy Ảnh Nghiệp Tinh Quang của chúng ta sẽ thắng tiến rất nhanh, vì vậy bọn họ muốn nhân lúc chúng ta còn chưa phát triển lớn mạnh hạn chế chúng ta trước, dù bản thân có tổn thất cũng không tiếc. Vì đạt được mục tiêu, hình như Ảnh Nghiệp Dada cũng hứa hẹn rất nhiều lợi ích với lão bản của rạp chiếu phim.”

Chương 329: Ảnh Nghiệp Tinh Quang vs liên minh rạp chiếu phim! (20/25)

“Vậy cũng không sao, may mắn chúng ta còn có rạp chiếu phim của mình, còn có thể công chiếu phim điện ảnh của chúng ta. Tuy có khả năng sẽ tổn thất, nhưng vẫn trong phạm vi khống chế.” Lâm Bắc Phàm cười nói: “Có lẽ phương diện này chúng ta không sánh nổi với tập đoàn Dada, nhưng người thắng cuối cùng trong trận chiến này chắc chắn là chúng ta, tuyệt đối không nằm ngoài suy đoán!”

Ảnh Nghiệp Dada vs Ảnh Nghiệp Tinh Quang, hai cụm rạp chiếu phim lớn nhất Trung Quốc khai chiến.

Có thể nói, đây là một hồi long hổ tranh đấu giới điện ảnh, là một trận chiến công khai, quyết định tương lai ai sẽ là người khổng chế thị trường điện ảnh Trung Quốc, đến cùng cuộc đời thăng trầm thế nào, chỉ xem hôm nay.

Lâm Bắc Phàm không ngờ trận chiến này lại đến nhanh như vậy, hơn nữa đối thủ còn là tập đoàn Dada tài sản hùng hậu, đài truyền hình Tinh Quang dù là tài sản hay là mạng lưới quan hệ, hoặc là tài nguyên khác, đều khó chống lại tập đoàn Dada.

Đây cũng là lý do vì sao những cụm rạp nhỏ đều ủng hộ Ảnh Nghiệp Dada.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm lại tràn đầy lòng tin, bởi vì trong đầu hắn có tài nguyên văn hóa giải trí ở thời không khác, tài nguyên này là vô giá, đủ để hắn đánh một trận lâu dài, bộ phim điện ảnh này không được thì đổi lại bộ phim điện ảnh khác, cứ dây dưa cũng có thể dây dưa chết người.

Vũ Thiên Mị bị nhiễm sự tự tin của Lâm Bắc Phàm.

Tuy tiểu nam nhân này thường xuyên không đứng đắn, cũng không làm việc đàng hoàng, nhưng đã nói ra chắc chắn có thể làm được, hơn một năm nay không biết đài truyền hình Tinh Quang đã trải qua bao nhiêu mưa gió, cuối cùng đều bị tiểu nam nhân này giải quyết.

Cứ như trên thế giới, việc gì cũng không làm khó được tiểu nam nhân trước mắt.

Hơn nữa cũng như hắn nói, dù bộ phim điện ảnh này không được chiếu ở rạp chiếu phim khác, nhưng vẫn còn rạp chiếu phim Tinh Quang, bẩm sinh đã đứng ở thế bất bại, nhiều nhất chỉ là vấn đề kiếm được nhiều hay ít thôi.

“Tiểu nam nhân của ta, ta tin chàng!” Vũ Thiên Mị ném một cái mị nhãn qua, trong lòng Lâm Bắc Phàm rung động.

Nữ nhân này thật sự quá xấu, biết rõ hắn là người không chống cự được sắc đẹp, luôn tìm cơ hội quyến rũ hắn, nếu không phải thời cơ không đúng, hắn thật sự muốn tìm chỗ giải quyết nàng.

“Về phần những cụm rạp đó, rấn chuột hai đầu, gió chiều nào xoay chiều này, không đáng nhắc tới, tương lai sẽ có lúc bọn họ phải khóc.”

Lâm Bắc Phàm thỏa thuê mãn nguyện, năm nay sẽ có ba bộ phim 《 Old Boy 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 được công chiếu, ba bộ phim đều là mấy bộ phim điện ảnh nặng ký, là cỗ máy thu gặt phòng vé, từng gây ra sự chấn động to lớn, chắc chắn có thể khiến Ảnh Nghiệp Tinh Quang ăn no.

Thế nhưng, những cụm rạp nhỏ bỏ lỡ bộ phim này, chắc chắn sẽ thua lỗ lớn.

Bởi vì những bộ phim điện ảnh nát bình thường nhiều nhất chỉ có thể duy trì hoạt động của rạp chiếu phim, chỉ có bộ phim điện ảnh ăn khách mới có thể tạo ra lợi nhuận.

Thế nhưng phim điện ảnh ăn khách như thế, một năm cũng không có mấy bộ.

Có thể đoán được trong sáu tháng cuối năm nay, việc công chiếu mấy bộ điện ảnh của tiểu thị tươi là xa xa khó vời, chỉ còn ba bộ phim của hắn được ra rạp, nếu bỏ qua ba bộ phim này, cơ bản rạp chiếu phim có thể đóng cửa được rồi.

Thế nhưng, sống chết là việc của bọn họ, liên quan gì đến ta?

Đã bị các cụm rạp khác phong sát, đương nhiên Ảnh Nghiệp Tinh Quang cũng không mặt nóng đi dán mông lạnh, tự đóng cửa làm việc của mình, còn sợ thua lỗ hay sao?

Hơn nữa không chiếu ở các rạp khác sẽ giảm bớt rất nhiều rắc rối, cũng là chuyện tốt với Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Bởi vì, từ phía đầu tư đến đơn vị phát hành, lại đến rạp chiếu phim cuối cùng, toàn bộ đều là Ảnh Nghiệp Tinh Quang, chỉ cần cấp trên ra lệnh, người phía dưới sẽ nhanh chóng quán triệt chấp hành, không tồn tại sai sót.

Vốn phải tốn ba tuần mới chiếu được, bây giờ lại rút ngắn xuống 10 ngày.

Nhưng thế công đoạn tuyên truyền không hề yếu chút nào.

“Phim điện ảnh 《 Old Boy 》 nguyên bộ với 《 China Got Talent 》 sắp công chiếu, người chuẩn bị xong chưa?”

“Những ai thích chương trình 《 China Got Talent 》 , không thể bỏ lỡ 《 Old Boy 》 !”

“Năm 2019, người nhất định không thể bỏ lỡ phim điện ảnh 《 Old Boy 》 !”

“Đã là người trung niên, bị cuộc sống mài mòn góc cạnh, nhưng ước mơ trong lòng... vẫn còn chứ?”

“Tuy chúng ta đã già, giấc mơ vẫn cháy bỏng như vậy! Tuy không đi được nữa, vẫn có thể chạy như bay giống thiếu niên! Tất cả đều có ở 《 Old Boy 》 !”

“Giấc mơ vĩnh viễn không quá muộn!”

...

Bản thân đài truyền hình Tinh Quang đã rất có ưu thế trên mặt tuyên truyền, đài truyền hình Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tần thậm chí là Hồng Đậu Trung Văn, đều là nền tảng lưu lượng to lớn, tùy tiện lấy ra một nền tảng cũng có thể san bằng người ta.

Ba nền tảng cùng lúc ra sức, hiệu quả rất rõ rệt.

“Bộ phim điện ảnh 《 Old Boy 》 nguyên bộ với 《 China Got Talent 》 sẽ công chiếu nhanh như vậy sao? Nghĩ thôi cũng thấy thú vị, ta rất thích chương trình tài năng này, chắc chắn phải đi xem!”

“Nghe nói kể lại câu chuyện xưa sau chương trình tài năng, rất cảm động, nên ủng hộ!”

“Ta sẽ dẫn theo người nhà đi xem!”

“Còn có ca khúc chủ đề do Luyến Tuyết Ái Tửu biểu diễn? Đột nhiên vô cùng mong chờ, mỗi một ca khúc của bọn họ đều là kinh điển, tuyệt đối không thể bỏ qua!”

“Không biết vì sao, nhìn những khẩu hiệu tuyên truyền này, ta đột nhiên có sự xúc động lệt núng doanh tròng!”

“Đã là người trung niên rồi, còn có giấc mơ sao?”

...

Thế nhưng, lúc mọi người đến rạp chiếu phim mua vé, hoặc là mua vé thông qua app điện thoại, lại được cho biết đã hết vé.

“Cái gì? Đài truyền hình Tinh Quang đã tuyên truyền rồi, không đến một tuần nữa là chiếu 《 Old Boy 》 , sao lại không có vé?”

“Là bán hết sạch vé, hay là chưa bán vé xem phim?”

“Lại còn không chiếu? Rạp chiếu phim của mấy người làm ăn kiểu gì thế? Sao lại không chiếu bộ phim điện ảnh ưu tú như thế?”

“Ngày thường các người làm mấy bộ phim điện ảnh nát kia thì ta nhìn, kết quả các người lại không chiếu bộ phim điện ảnh tốt như thế?”

“Hại ta đi một chuyến tay không, đi thôi!”

...

Lúc này, trên mạng cũng không hề bình tĩnh.

Rất nhiều tiểu hào thủy quân bắt đầu hành động, nói Ảnh Nghiệp Tinh Quang quay 《 Old Boy 》 quá kém, phần lớn các rạp chiếu phim đều không nhập bộ phim. Nói từ đầu đến cuối bộ phim 《 Old Boy 》 chỉ tự bỏ tiền túi ra làm, căn bản không đáng xem...

Nói Ảnh Nghiệp Tinh Quang đưa ra rất nhiều điều kiện quá đáng, vì vậy các cụm rạp từ chối chiếu phim điện ảnh của Ảnh Nghiệp Tinh Quang...

Đủ loại tin đồn xôn xao, nói có bài bản hẫ hoi, khiến rất nhiều người bán tin bán nghi.

Không cần suy nghĩ nhiều, chắc chắn là mấy cụm rạp chiếu phim do Ảnh Nghiệp Dada cầm đầu đang cố ý bôi xấu bộ phim điện ảnh 《 Old Boy 》 này, hắt nước bẩn lên đài truyền hình Tinh Quang, khiến dư luận hạ nhiệt, để hẳn không bán được vé xem phim.

Thế nhưng, Ảnh Nghiệp Tinh Quang lại không để ý đến đám tôm tép nhãi nhép này, trực tiếp chính thức tuyên truyền bộ phim 《 Old Boy 》 chỉ chiếu trong các rạp chiếu phim dưới trướng Tinh Quang, hoan nghênh mọi người đến xem!

Trước thực lực tuyệt đối, bất kì âm mưu quỷ kế gì cũng không có tác dụng.

《 Old Boy 》 chắc chắn là một bộ phim điện ảnh rất ưu tú.

Sau khi nó công chiếu, chắc chắn phòng bán vé sẽ đại bạo!

Chương 330: 《 Old Boy 》 lần đầu công chiếu, mộng tưởng hèn mọn!
(21/25)

Cuối cùng, trước khi công chiếu lần đầu, phòng bán vé 《 Old Boy 》 dự bán hơn 5000 vạn, thành tích này không được tính là quá ưu tú, nhưng cũng không kém. Nếu không phải lúc trước bị các viện tuyến lớn bôi đen một vòng, dự bán còn có thể cao hơn 2000 vạn.

Internet có rất nhiều anti-fan chế giễu 《 Old Boy 》 dự bán không được, sẽ sập tiệm.

Chủ các rạp chiếu phim lớn, đang ở sau lưng một người làm quan cả họ được nhờ.

Có điều, Lâm Bắc Phàm không hề lo lắng.

Dự bán không được, nhưng nhất định 《 Old Boy 》 sẽ dựa vào danh tiếng mà nghịch tập.

Ở thế giới cũ, 《 Old Boy 》 chỉ là một bộ phim điện ảnh nhỏ, chất lượng quay chụp tạm được, nhưng dựa theo bối cảnh câu chuyện khiến người ta cảm động, nhạc phim đánh thẳng vào nội tâm, khiến vô số người nghe đã chã rơi lệ.

Bây giờ nó đã trở thành bộ điện ảnh tầm cỡ, toàn bộ nội dung cốt truyện và những chi tiết khiến người rơi lệ đều được giữ nguyên, lại thêm sự bảo đảm về chất lượng, Lâm Bắc Phàm không tin một bộ phim như vậy lại bị sập.

Lễ công chiếu được tổ chức tại rạp chiếu phim tổng bộ Tinh Quang tỉnh Giang Nam.

Ngày hôm đó, có rất nhiều khán giả đến xem, kín rạp hết chỗ.

Đám người xem ở hiện trường và nhân viên tương tác với nhau, náo nhiệt vô cùng.

Tuy hai diễn viên trung niên đóng vai nam chính không có danh tiếng, nhưng dựa vào bộ phim điện ảnh 《 Old Boy 》, hiện tại hai người đã lưu lại một chút ấn tượng trong lòng mọi người.

Tin chắc rằng, khi bộ phim hot lên, hai người bọn họ nhất định sẽ một pháo mà hồng.

Là tổng tài Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Vũ Thiên Mị nhờ vào tài mao song toàn, ngược lại trở thành người có danh khí lớn nhất nơi này, cả nước có không ít người ủng hộ nàng.

Vì có được một khởi đầu tốt đẹp, nàng kéo Lâm Bắc Phàm tới, nghe nói kéo hẳn tới có thể mang đến vận khí tốt.

Lâm Bắc Phàm rất cặn lời, cảm giác còn cá chép hơn cả cá chép.

“Người nói thử xem, bộ điện ảnh này của chúng ta sẽ thành công sao?” Vũ Thiên Mị nhỏ giọng hỏi, giọng nói có chút khẩn trương.

Đây là hạng mục lớn đầu tiên từ khi xây dựng Ảnh Nghiệp Tinh Quang, vạn chúng chú mục, nàng cũng bị áp lực không nhỏ, trách không được nàng sẽ

khẩn trương.

“Sẽ thành công, người đã kéo cả ta tới rồi còn không thành công sao?” Lâm Bắc Phàm nói đùa.

“Đó là người nói, nếu không thành công ta cần chết người!”

Lâm Bắc Phàm bó tay, thành hay không cũng không phải ta có thể quyết định, sao lại đổ trên đầu ta?

Chẳng lẽ, ta còn linh nghiệm hơn so với Bồ Tát?

Rốt cục, lẽ ra mắt bắt đầu.

Trên buổi lễ, một người trung niên sắc mặt mệt mỏi ngồi ở phía sau.

Tên của hắn ta là Khâu Tâm Hằng, nhưng người khác đều gọi hắn ta là Tiểu Khâu, là một nhân viên văn phòng bình thường, là một người bình thường tới không thể bình thường hơn trong vạn người.

Tuy được gọi là Tiểu Khâu, nhưng kỳ thật hắn ta đã 32 tuổi. Những năm gần đây hắn ta vẫn luôn làm công việc mà bản thân không thích, cho dù là thể xác hay tinh thần đều mỏi mệt vô cùng.

Hắn ta cũng đã từng cân nhắc việc từ chức, đi làm việc hắn ta thích làm, thực hiện ước mơ của mình.

Nhưng hắn ta là người đã có vợ con, hắn ta phải nuôi sống gia đình, cho nên hắn ta không dám từ chức, không thể tùy hứng làm bậy.

Công việc nhàm chán và sinh hoạt khó chịu đã mài mòn hết tất cả góc cạnh của hắn ta, khiến hắn ta cảm thấy mình như một cái xác không hồn, không có mục tiêu phương hướng, mất đi hào quang và sức sống.

Sở dĩ hắn ta đến xem bộ phim này, bởi vì có một câu nói trong tuyên truyền đã động hắn ta: “Giấc mộng giống như kinh điển, vĩnh viễn sẽ không vì thời gian mà phai màu, ngược lại càng lộ vẻ trân quý!”

“Giấc mơ, ta còn có tư cách có được sao?” Tiểu Khâu tự lẩm bẩm.

Phim nhựa bắt đầu phát sóng, màn hình nháy mắt quay về những năm 80, tầng lầu dạy học loang lổ mờ tối, cái bàn gỗ thấp bé cũ nát, bảng đen vĩnh viễn xóa không sạch bụi, khẩu hiệu “học tập cho giỏi, ngày ngày tiến lên” trên mặt bảng, tiếng chuông vang dội lại khó nghe, còn có đồng phục vừa dày vừa tụt hậu nhưng không thể không mặc...

Bầu không khí tràn ngập hương vị cổ xưa phả vào mặt, khiến hẳn ta cảm thấy rung động, bởi vì hẳn ta chính là người trong thời đại đó.

Phim nhựa rốt cục cũng tiến vào chủ đề chính.

Trên màn ảnh có hai nhân vật chính, theo thứ tự là Tiểu Đại Bảo và Vương Tiểu Soái, là hai người không học hành đàng hoàng trong lớp, bởi vì có giấc mộng âm nhạc giống nhau, cho nên trở thành hảo bằng hữu. Bọn hẳn rất thích Michael Jackson, cũng bởi vì bắt chước Michael Jackson nên trở thành “Idol” vang bóng sân trường một thời. Hơn nữa, cả hai đều thích hoa hậu giảng đường...

Nhưng bọn hẳn cũng không vì mộng tưởng mà bước lên con đường âm nhạc. 20 năm sau, Tiểu Đại Bảo, một người đã từng là giáo bá(1) trở thành MC hôn lễ kém chất lượng, mà Vương Tiểu Soái thì trở thành ông chủ tiệm cắt tóc nhỏ, cưới một nữ nhân béo làm vợ, cuộc sống bình thản như nước.

(1) Giáo bá: Chỉ học sinh làm trùm trong trường, chuyên đi gây sự, đánh nhau với người khác, không hề quan tâm tới quy định của trường

Giáo hoa mà bọn hẳn thích trước kia lại gả cho Bao Tiểu Bạch, một người bạn thời trung học phổ thông công thành danh toại mà bọn hẳn luôn ức hiếp trước đây, tất cả đều là thực tế đầy châm chọc.

Sau này, công việc và cuộc sống không thuận lợi khơi dậy khát vọng của bọn hẳn với ước mơ. Thế là hai người quyết định đăng kí tham gia chương trình 《China Got Talent》 được Bao Tiểu Bạch đề cử. Bọn hẳn tạo thành tổ hợp “Chopstick Brothers”, lấy vũ đạo Michael Jackson đi dự thi, may mắn chính là, sự cố gắng của hai người không uổng phí, bọn hẳn thành công tiến vào vòng bán kết.

Nhưng mà, Tiểu Đại Bảo và Bao Tiểu Bạch đã từng có khúc mắc, thân làm nhà sản xuất phim Bao Tiểu Bạch liền ám chỉ ban giám khảo, muốn loại “Chopstick Brothers” vừa lớn tuổi lại không hợp trào lưu ở vòng sau. Đấu bán kết yêu cầu tuyển thủ phải biểu diễn được một ca khúc do chính bản thân sáng tác, thế là một bài hát miêu tả năm tháng thời thanh xuân cùng tên với ca khúc chủ đề bộ phim 《 Old Boy 》 được tạo ra...”

Tiểu Khâu xem rất nghiêm túc.

Một giáo bá thích ăn hiếp bạn bè, là học sinh kém chỉ biết trang khốc cool ngầu, một học sinh xuất sắc bị chèn ép, mọi người cùng nhảy vũ đạo Michael Jackson, còn có bài hát tên 《 Tiểu Phương 》 nghe nhiều nên thuộc, còn có cả hoa hậu giảng đường khiến người ta nhớ mãi không quên..

Từng cảnh tượng quen thuộc biết bao nhiêu, khiến hấn ta vô cùng hoài niệm.

Nhưng mà, 20 năm sau.

Hai nhân vật phong vân vốn có chí hướng cao ngất, cuối cùng một người chỉ có thể làm MC đám cưới, còn một người khác lại mở tiệm uốn tóc, lấy nữ nhân bình thường nhất làm vợ, cả ngày bôn ba vì cuộc sống, mỗi mệp và mờ mịt che kín khuôn mặt, cuộc sống hèn mọn như thế.

Còn người đã từng bị ức hiếp năm đó lại trở nên nổi bật, còn cưới được giáo hoa mà bọn hấn tha thiết ước mơ.

Idol đã qua đời, giống như mang theo ước mơ của bọn hấn cùng chết đi.

Muốn tham gia 《 China Got Talent 》 nhạt lại mộng tưởng, kết quả lại bị quy tắc ngầm đào thải ra ngoài.

Hiện thực này đẫm máu biết bao nhiêu, tâm ẩn ẩn bị đâm đau...

Đây chẳng phải đang khắc họa nhân sinh của hấn ta sao?

Năm đó hấn ta cũng có mộng tưởng, bây giờ mộng tưởng vẫn còn như cũ, nhưng lại bị đánh bại bởi hiện thực.

Hắn ta muốn nhạt lại mộng tưởng, lại sợ mộng tưởng không chịu được mưa gió.

Hắn ta càng sợ thất bại, nuôi không nổi gia đình, có lỗi với vợ con.

Vì mưu sinh, chỉ có thể hèn mọn mà sống sót, một người đã 30 tuổi, còn bị người đồng lứa gọi là “Tiểu Khâu”.

Lúc này Tiểu Khâu rất muốn khóc lớn một trận.

Chương 331: Lệ rơi toàn trường! (22/25)

Lúc này, không chỉ một mình Tiểu Khâu, những người khác cũng cảm thấy đồng cảnh ngộ, phảng phất như phía trên đang tái diễn nhân sinh của bọn hắn.

Cho dù đã từng chí cao ngất, hào quang vạn trượng, cuối cùng vẫn phải cuối đầu trước hiện thực.

Mỗi ngày vì củi gạo dầu muối mà bôn ba, tiền lương chưa từng tăng lên, trách nhiệm trên vai càng ngày càng nặng, eo càng ngày càng cong...

Có đôi khi quay đầu suy nghĩ một chút, những năm qua rốt cuộc mình đang bận rộn cái gì?

Giống như luôn một mực bận bịu một mực cố gắng, cuối cùng lại phí công.

Về phần ước mơ, đã sớm quên lãng.

Bọn hắn hâm mộ Tiểu Đại Bảo và Vương Tiểu Soái trong phim, bọn họ còn có thể nhạt lại mộng tưởng, mang theo giấc mơ của bọn hắn lên sân khấu. Nhưng đồng thời cũng phải nhìn hiện thực máu tanh, bởi vì ở trước mặt hiện thực, mộng tưởng không chịu nổi một kích...

Khung cảnh xem phim rất yên tĩnh, mọi người chưa từng giao lưu, ngay cả một câu cũng không nói đã rơi nước mắt.

Rốt cục, phim nhựa đã đi đến hồi kết, hai ông lão Tiểu Đại Bảo và Vương Tiểu Soái lên đài một lần nữa, hát vang ca khúc cùng tên với phim 《Old

Boy » .

Đó là người mà ta yêu sâu đậm ngày đêm mong nhớ

Đến cùng ta nên bày tỏ như thế nào

Nàng sẽ chấp nhận ta sao

...

Thời điểm tiếng hát vang lên, hình ảnh chuyển đến bạn thời phổ thông của bọn hấn.

Ngày hôm nay, bọn hấn thân ở tứ phương, làm đủ loại công việc khác nhau, cuộc sống của mỗi người cũng chênh lệch quá nhiều, mỗi người có một cuộc đời khác nhau, nhưng đều giống nhau ở điểm khi bài hát này vang lên, trên gương mặt bọn hấn đầy nước mắt.

Bao gồm Hách Phương đang ở hiện trường China Got Talent, hoa hậu giảng đường, cũng bao gồm cả Bao Tiểu Bạch.

Còn có người xem, trong hốc mắt mang nước mắt, tình cảm đang chậm rãi ngưng đọng.

Tiểu Đại Bảo ôm đàn đàn ghi-ta tiếp tục hát, đã hát đến khúc cao trào:

Thanh xuân giống như một con sông lớn đang chảy xiết

Một đi không trở lại không kịp tạm biệt

Chỉ còn lại mình ta đang chết lặng

Không có nhiệt huyết năm đó

Nhìn những đóa hoa phiêu linh (1) đầy trời

Tại thời khắc xinh đẹp nhất mà héo tàn

Liệu có ai sẽ nhớ rằng nó cũng đã từng có mặt trên thế giới này

(1)Phiêu linh: trôi nổi lênh đèn nay đây mai đó

...

Cuối cùng, tình cảm tích lũy trong lòng người xem bạo phát, nước mắt giống như vỡ đê tràn ra ngoài.

Người đàn ông trung niên lặng lẽ lấy mắt kiếng xuống, vụng trộm lau nước mắt.

Cô gái tóc dài xinh đẹp lấy ra khăn giấy trong túi xách ra che kín mặt, bởi vì lớp trang điểm trên mặt nàng đã bị nước mắt làm lem luốc, không còn đẹp.

Nam nhân mạnh mẽ, mặc dù con mắt đã sưng đỏ vẫn quật cường ngẩng đầu như cũ, không lau nước mắt.

Còn có hai cô bé đang an ủi phụ mẫu mình: “Cha mẹ, sao hai người lại khóc? Đừng khóc nữa được không, chúng con nhất định sẽ ngoan ngoãn, ngoan ngoãn nghe lời cha mẹ!”

...

Hàng phía trước sảnh điện ảnh.

“Trong phim nói về chuyện cũ của người bình thường, sao người cũng khóc?” Lâm Bắc Phàm hỏi Vũ Thiên Mị cặp mắt đã sưng đỏ đang ngồi bên cạnh.

“Ta thích, ta thích, ta cứ muốn khóc đây, ai cần người lo!” Vũ Thiên Mị ngang ngược nói, bá đạo kéo tay Lâm Bắc Phàm qua, dùng ông tay áo của hần lau nước mắt trên mặt nàng.

...

Kết thúc bộ phim, tuy bọn hần cố gắng đi thực hiện mộng tưởng nhưng giấc mộng vẫn bị Bao Tiểu Bạch phá vỡ, tựa như dự đoán, cuối cùng bọn hần vẫn bị đào thải.

Bọn hắn không thể không trở lại quỹ đạo sinh hoạt ban đầu, Tiểu Đại Bảo vẫn làm MC đám cưới như cũ, Vương Tiểu Soái tiếp tục làm chủ tiệm cắt tóc nhỏ, nhưng sinh hoạt của bọn hắn đã xảy ra một chút thay đổi kỳ diệu.

Thế giới người trưởng thành không có đồng thoại, chỉ có hiện thực đẫm máu.

Nhưng vẫn còn mộng tưởng, có thể cùng nhau tiến lên.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Khán giả đồng loạt đứng dậy vỗ tay.

Vũ Thiên Mị đứng lên nói lời cảm tạ: “Cảm ơn mọi người! Cảm ơn mọi người đã ủng hộ phim điện ảnh của Tinh Quang chúng ta! Nếu như các người cảm thấy phim hay, có thể tuyên truyền tới những người khác giúp chúng ta! Về sau, đài truyền hình Tinh Quang sẽ làm ra càng nhiều bộ điện ảnh hơn, chất lượng càng tốt hơn để báo đáp mọi người!”

“Đây là bộ phim điện ảnh hay nhất mà ta xem trong năm nay!”

“Phim hay như vậy, nhất định phải ủng hộ!”

“Vũ nữ thần người không cần nói, chúng ta nhất định sẽ tuyên truyền với mọi người, để mọi người cùng nhau đến xem!”

“Ta sẽ gọi bạn bè cùng đến, ta còn muốn xem lại lần hai!”

...

Khán giả nhiệt tình phản hồi.

“Cảm ơn mọi người!”

Lễ công chiếu kết thúc, nhưng điện ảnh cũng đã tạo thành ảnh hưởng.

Cặp mắt Tiểu Khâu sung đỏ chạy ra khỏi rạp chiếu phim, chạy tới quầy tiếp tân, nói: “Bán cho ta một vé xem phim 《 Old Boy 》 , ta muốn vé gần nhất, ta còn muốn xem thêm một lần nữa!”

Người bán vé có chút mờ mịt, đây lần đầu tiên hắn ta nhìn thấy có người muốn xem cùng một bộ phim điện ảnh trong một ngày.

Có điều tố chất chuyên nghiệp bày ở đó, hắn ta nhanh chóng mở hòm phiếu.

“Đây là vé xem phim của người, 20 phút sau bắt đầu chiếu, ở rạp số 3!”

“Cảm ơn!”

Lúc đầu, người bán vé cho rằng đây chỉ là một trường hợp đặc biệt, kết quả không nghĩ tới một đám người mới từ rạp chiếu bước ra, lại nhanh chóng vọt tới trước mặt hắn ta, móc ra từng tờ tiền mặt.

“Vé xem phim 《 Old Boy 》 còn không? Bán cho ta hai vé!”

“Ta muốn vé chiều nay, nếu không có thì ngày mai cũng được! Nhưng mà ngày mai thì ta muốn đặt 4 vé!”

“Giờ này ngày mai còn vé không? Ta muốn mời thêm bạn bè!”

“Cho ta một vé, lại cho ta một bịch khăn giấy!”

...

Người bên cạnh thấy vậy, đều kinh hãi.

“Trời ạ, đây là tình huống gì?”

“ 《 Old Boy 》 này thật sự hay đến vậy sao? Xem một lần còn muốn xem lần hai?”

“Lần đầu tiên thấy được nhiều người đến xem lại như vậy, hơn nữa ai cũng khóc đến đôi mắt đều sưng, không phải đã nói đây là một bộ hài kịch sao? Sao mọi người có thể khóc thương tâm đến như vậy? Chẳng lẽ là phim bi kịch?”

...

Một đôi tình lữ vừa mới dắt tay đến, nhìn thấy tình huống tại hiện trường, bạn gái hỏi: “Người mua vé chưa, 《 Old Boy 》 ?”

“Không có đâu, ta đã mua một bộ điện ảnh khác.” Thanh niên lúng túng giơ vé xem phim ra.

“Hiện tại ta chỉ muốn xem 《 Old Boy 》 , không muốn xem bộ phim kia, còn không đi đổi vé nhanh cho ta!”

“Nhưng bây giờ nhiều người như vậy, sợ rằng sẽ mua không được...”

“Ta không quan tâm, hôm nay nếu không mua vé được người đừng tới gặp ta!” Bạn gái dữ dằn nói.

Thanh niên ủy khuất xông vào trong đám người.

...

Còn có người âm thầm may mắn: “May mắn là ta đã mua rồi, nghe nói là tác phẩm của Tinh Quang, hơn nữa còn có ca khúc do Luyến Tuyết Ái Tử sáng tác, chất lượng sẽ không kém, nhất định phải ủng hộ! Không nghĩ tới, thật sự mua đúng rồi!”

Lời nói của hắn ta bị người khác nghe được.

“Huynh đệ, bây giờ người có bao nhiêu vé? Bán cho ta, ta ra giá gấp đôi!”

“Chỉ có một tấm, ta đang chuẩn bị đi xem rồi!”

“Vậy ta ra gấp ba được không? Ta thực sự muốn xem lại lần nữa, xin người đấy!”

“Không được, không thiếu tiền!”

Người kia ôm chặt lấy vé xem phim, cứng rắn không bán.

Chương 332: Phòng bán vé không hàng đệ nhất! (23/25)

Sau khi khán giả xem lần đầu lại tiếp tục xem thêm lần nữa, còn có khán giả tuyên truyền, khiến cho nhiệt độ 《 Old Boy 》 cấp tốc tăng lên, trực tiếp bị đẩy lên top 1 hot search!

Phía dưới top 1 hot search, theo thứ tự là “Tiểu Đại Bảo” “Vương Tiểu Soái” và “China Got Talent”.

Những gì liên quan đến 《 Old Boy 》 cơ hồ bao một nửa nhiệt độ!

Còn có điểm truyền miệng phim điện ảnh vừa mới ra lò, đạt được 9.8, là bộ phim nhận được điểm đánh giá cao nhất trong năm nay!

Dù trong tương lai số điểm này sẽ giảm xuống, nhưng đã định trước đại khái sẽ giữ ở mức từ 9.0 điểm trở lên!

Kém nhất cũng có thể giữ mức 8.5 điểm trở lên!

Điều này nói lên cái gì?

Điều này nói lên, phòng bán vé và danh tiếng 《 Old Boy 》 bội thu!

《 Old Boy 》 hot!

Rạp chiếu phim Tinh Quang đông như trẩy hội, giống như ăn tết, vì mua được vé xem phim, đám người xếp thành một hàng rất dài.

“Old Boy, ta muốn mua vé buổi chiếu gần nhất!”

“Vé xem phim còn không? Old Boy, bán ta ba vé!”

“Vị trí tùy tiện, chỉ cần có là được!”

“Vé ngày hôm nay đã bán hết rồi? Rạng sáng ngày mai cũng không có? Vậy ngày mai thì... Đâu xanh rau má, nhất định phải đợi tới ngày kia!”

“Ai còn vé Old Boy không? Ta ra giá cao mua lại!”

...

Người mua được vé xem phim vui vẻ ra mặt, không mua được vô cùng hối hận, chỉ có thể đặt mua trên app điện thoại. Cuối cùng phát hiện, vẫn không mua được, đám người đã mua tới ngày thứ ba.

Những rạp chiếu phim khác cũng vì vậy mà nghênh đón một nhóm khán giả xem phim.

“Ở đây có chiếu phim Old Boy không?”

“A... Chúng ta không chiếu, nhưng chúng ta có phim điện ảnh khác, cũng hay như vậy...”

“Không xem! Ngoại trừ 《 Old Boy 》, những phim khác ta không muốn xem!”

“Thật tệ, ngay cả phim 《 Old Boy 》 cũng không có, rạp chiếu phim của các người nhất định sẽ đóng cửa! Khó trách ở đây ít người như vậy, thì ra là ta tới lộn chỗ!”

“Chỉ có rạp chiếu Tinh Quang mới có 《 Old Boy 》, đáng lẽ ta không nên ôm hy vọng với rạp chiếu phim của các người mới phải!”

“Bái bai!”

...

Khán giả vội vàng đến cũng vội vàng đi, còn lại hết toàn bộ những người đang xem phim khác trong các rạp chiếu phim lớn đi theo, cuối cùng rạp chiếu trở nên lạnh lẽo tĩnh mịch, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, vô cùng âm đạm.

Cuối cùng, người hội tụ đến rạp chiếu phim Tinh Quang thực sự quá nhiều, đáng tiếc, số vé ngày hôm đó đã bán hết.

Vì không cô phụ sự mong đợi từ khán giả, rạp chiếu Tinh Quang không thể không hủy suất chiếu của các bộ phim khác, toàn bộ đổi sang chiếu phim 《

Old Boy 》 . Thế nhưng dù là như thế, không đến nửa giờ, toàn bộ vé xem phim đều đã bán hết, rất nhiều người thất vọng mà về.

Sau khi tin tức vé xem phim ngày đầu tiên đều đã bán sạch, dù cho chiếu thêm suất cũng cháy vé được truyền ra, đưa tới một mảnh ồn ào.

“Lại có thể bán sạch vé? Đây là lần đầu tiên ta nghe thấy tình huống như vậy!”

“Giải thích điều gì? Điều này nói rõ 《 Old Boy 》 rất đẹp mắt, tất cả mọi người cực kỳ thích xem! Nghe nói có rất nhiều người còn xem lại phim để ủng hộ cho nên mới khiến vé xem phim hết nhanh như vậy! Ngày mai ta cũng muốn đi xem phim!”

“Tất cả mọi người đều cảm thấy điện ảnh đẹp mắt, nhất định là phim hay, ngày mai ta kéo bằng hữu cùng đi xem!”

“Cho 9.8 điểm, đây là một con số đáng để xem xét!”

“Nghe nói còn có ca khúc mới của Luyến Tuyết Ái Tử, đặc biệt cảm động, khiến người ta bật khóc!”

...

Đám người xem phim tăng vọt chưa từng có, 《 Old Boy 》 trở nên càng thêm hot!

Rạp chiếu phim Tinh Quang vẫn chưa từng rảnh rồi, bán vé liên tục 24 giờ, nhân viên bán vé cùng với phục vụ mệt tới thở hồng hộc, nhưng lại không thể không giữ vững tinh thần.

Một ngày trôi qua rất nhanh, thời điểm doanh thu ngày đầu tiên được công bố, toàn bộ người dân Trung Quốc kinh hãi.

《 Old Boy 》 mở bán ngày đầu tiên, thu được 3.54 ức!

Phòng bán vé đứng đầu trên bảng xếp hạng ngày!

Đứng đầu trên bảng xếp hạng tuần!

Tỉ suất ghé ngồi là 99.98%!

Tổ hợp số liệu này thực sự quá kinh người.

Nên biết rằng, bộ phim 《 Old Boy 》 này chỉ được chiếu ở rạp chiếu phim Tinh Quang, chỉ có 7000 màn ảnh, không bằng 20% so với lượng màn ảnh cả nước, nhưng lại sáng tạo ra thành tích ngày đầu phòng vé vượt qua 3 ức!

Phòng bán vé trực tiếp nhảy vọt đến vị trí đầu bảng xếp hạng ngày, ngay cả xếp hạng tuần cũng là thứ nhất, cường thế bá bảng!

Làm cho người khó tin chính là số liệu sau cùng, tỉ suất ghé ngồi 99.98%, đây quả thật là lần đầu tiên kể từ khi khai thiên lập địa!

Chưa từng có rạp chiếu nào có tỉ lệ khán giả ngồi trong rạp đạt tới mức gần như hoàn mỹ như vậy, chưa từng có một bộ phim nào có thể hấp dẫn được nhiều người xem như thế.

Có khả năng là ngoại trừ những rạp hơi xa xôi một chút còn ghé trống, những nơi khác đều kín người.

“Ngày đầu phòng vé thu được 3.54 ức, top ba trong bảng xếp hạng phim Hoa Ngữ!”

“Nếu chúng ta có nhiều rạp chiếu và chỗ ngồi hơn, có lẽ chúng ta không dừng lại ở con số này!”

“ 《 Old Boy 》 chỉ được công chiếu ở rạp Tinh Quang, nếu nó được công chiếu ở tất cả các rạp trên cả nước, phòng vé sẽ đạt tới trình độ nào?”

“Nói không chừng sẽ phá vỡ kỷ lục, trở thành bộ phim có doanh thu ngày đầu phòng vé cao nhất!”

“Ta chỉ biết rõ một điều, Ảnh Nghiệp Tinh Quang kiếm bộn rồi!”

...

Thành tích này thực sự quá chói mắt, chói mắt khiến cho người khác không cách nào coi nhẹ.

“Ngày đầu bán vé thu được 3.54 ức, hơn nữa tỉ suất ghế ngồi cao như vậy, danh tiếng tốt như thế, nếu cứ tiếp tục thế này, chẳng phải chúng ta sẽ kiếm lời hơn 10 ức sao?” Đến bây giờ Vũ Thiên Mị còn có chút không thể tin được, nàng chưa từng nghĩ đến bộ phim của bản thân lại có thể hung mãnh như thế, dũng mãnh đến như vậy.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bộ phim này tối thiểu cũng có thể mang đến cho chúng ta hơn 30 ức!” Lâm Bắc Phàm thận trọng nói, kỳ thực trong lòng hắn đoán chừng là hơn 40 ức, nhưng nói ra quá dọa người.

Bởi vì hiện tại, doanh thu phòng vé cao nhất của Trung Quốc cũng chỉ có 25 ức, 《Old Boy》 phá vỡ kỷ lục này, đạt tới 30 ức đã vô cùng ưu tú, nếu như đạt tới 40 ức, vậy đơn giản là không cho người khác có đường sống.

“Vậy chẳng phải chúng ta muốn phá vỡ kỷ lục?”

“Dựa vào trình độ phát triển hiện nay, thực sự là như thế!”

Vũ Thiên Mị bỗng nhiên nhào về phía Lâm Bắc Phàm, kích động nói: “Tiêu nam nhân của ta, ta yêu ngươi chết mất!”

Sau đó nàng không ngừng ôm hôn, cuối cùng lăn đến trên giường...

Kế tiếp, 《Old Boy》 tiếp tục hot lên, phòng bán vé ngày thứ hai là 3.54 ức, ngày thứ ba ba là 3.54 ức...

Sở dĩ không có tăng trưởng, đó là bởi vì cụm rạp Tinh Quang chỉ có chừng ấy chỗ ngồi.

Đã bị ngồi đầy, thực không cách nào tăng trưởng.

Mới chiếu được ba ngày, kết quả phòng vé điện ảnh đã đột phá 10 ức, dễ dàng bước vào câu lạc bộ 10 ức tệ!

Hết lần này tới lần khác, cho điểm điện ảnh vẫn giữ mức 9.5 trở lên...

Kết quả như vậy khiến rất nhiều đạo diễn phim điện ảnh buồn bực muốn thổ huyết.

Lúc này, nhìn thấy Ảnh Nghiệp Tinh Quang kiếm được bó lớn bó lớn tiền, ông chủ các rạp chiếu phim khác nhìn thấy mà thèm.

“Vũ tổng, có rất nhiều ông chủ rạp chiếu liên hệ với chúng ta, hy vọng có thể nhập phim điện ảnh của chúng ta về!”

“Ăn oán lúc đầu cứ quên đi như vậy sao?” Vũ Thiên Mị cười lạnh: “Nói phong sát là bọn hần, muốn hòa giải cũng là bọn hần. Đám chúng ta một đạo, còn muốn chúng ta tươi cười đón nhận, thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy?”

Nàng ngang ngược vung tay lên, hăng hái nói: “Nói với bọn hần, nghĩ cũng đừng nghĩ! Không chỉ có bộ phim này, về sau phim điện ảnh của chúng ta tuyệt đối không chiếu ở cụm rạp của bọn hần! Chúng ta ăn thịt, bọn hần chỉ có thể ăn đất!”

“Vâng, Vũ tổng!” Thư ký có chút khiếp nhược lui xuống, nàng cảm giác khí tràng boss nhà mình rất giống Bạch tổng.

“Vũ nữ thần bá khí! Vũ nữ thần uy vũ!” Lâm Bắc Phàm hô to.

Vũ Thiên Mị ngạo kiều ngẩng đầu lên: “Biết rõ là tốt! Còn không mau tới hầu hạ bản cung? Bằng không thì sẽ ban thưởng cho ngươi tội bất kính!”

“Vâng!” Lâm Bắc Phàm ôm lấy Vũ Thiên Mị xông vào gian phòng, cầm sắt hòa mình, sáo trúc du dương...

Chương 333: Kỳ tích của Tinh Quang! (24/25)

Chỉ mới ba ngày, 《 Old Boy 》 đã cường thế đập phá đại quan 10 ức tệ, trở thành một thành viên câu lạc bộ 10 ức tệ trong lịch sử điện ảnh Trung Quốc, sáng tạo ra kỷ lục mới, ngoại giới rất chú ý bộ phim 《 Old Boy 》 này.

Đây là một tin tức rất hot, các giới truyền thông nhao nhao đưa tin.

“《 Old Boy 》 do hai nam nhân bình thường thủ vai, thể hiện câu chuyện về mộng tưởng bất tử của hai nam nhân trung niên! Tuy rằng cuối cùng mộng tưởng vẫn bị đánh bại bởi hiện thực, nhưng lại khiến chúng ta phải suy nghĩ! Câu chuyện vừa đơn giản lại khắc cốt, ngụ ý sâu xa, khiến người ta rung động mãnh liệt, nhất là ca khúc cùng tên 《 Old Boy 》 tạo nên sự cộng hưởng mạnh mẽ trong xã hội! Bộ phim 《 Old Boy 》 này trực tiếp đâm thẳng vào cảm xúc trong lòng chúng ta!”

“《 Old Boy 》 chỉ cần ba ngày đã bước vào câu lạc bộ 10 ức nguyên, sáng tạo lịch sử mới trong điện ảnh Trung Quốc! Bất kể như thế nào, bộ phim 《 Old Boy 》 này chắc chắn sẽ lưu lại một trang lịch sử huy hoàng của điện ảnh Trung Quốc!”

“Sinh hoạt có thể khiến con người ta hèn mọn, nhưng mộng tưởng lại làm người ta ưỡn ngực! Cảm tạ bộ phim 《 Old Boy 》 này, cảm tạ Ảnh Nghiệp Tinh Quang, cảm tạ 《 China Got Talent 》 ! Để cho chúng ta hiểu rõ ràng thế nào là chân lý ước mơ!”

“Ba ngày đạt được 10 ức, 20 ức còn xa sao? Cuối cùng, 《 Old Boy 》 có thể phá vỡ ghi chép, trở thành bộ phim có doanh thu phòng vé cao nhất trong lịch sử phim điện ảnh nước ta không?”

“Có thể chúng ta rất bình thường, rất phổ thông, nhưng chúng ta vẫn có quyền theo đuổi giấc mơ! Cho dù bây giờ chúng ta đã già, nhưng trong lòng chúng ta vĩnh viễn tồn tại một nam hài, một nam hài có được trái tim nóng bỏng chất phác và đầy ngây thơ!”

“Ảnh Nghiệp Tinh Quang bước ra bước thứ nhất cực kỳ thành công!”

...

Các phương tiện truyền thông không biết xấu hổ thôi phồng, nâng bộ 《 Old Boy 》 này trở thành trên trời có dưới đất không có, tựa hồ nếu không thôi một cái bọn họ sẽ thấy có lỗi với sự chuyên nghiệp của mình.

Bởi vì truyền thông tự phát tuyên truyền, hấp dẫn quần chúng xem phim nói liền không dứt, tỉ lệ người ngồi trong rạp của 《 Old Boy 》 một mực rất cao.

Thăng đến ngày thứ tư, rốt cục doanh thu phòng vé cũng giảm bớt, 3.33 ức, ít hơn 2000 vạn.

Ngày thứ năm, 3.23 ức, ít 1000 vạn, nhưng vẫn bảo trì từ 3 ức nguyên trở lên.

Ngày thứ sáu, đang ở cuối tuần, phòng bán vé lại một lần nữa kín chỗ, 3.54 ức.

Ngày thứ bảy, 3.50 ức.

《 Old Boy 》 hot 1 tuần lễ, mỗi một ngày phòng bán vé đều bảo trì từ 3 ức nguyên trở lên, trước mắt tổng doanh thu phòng vé đã đạt đến 24.22 ức, cách bộ điện ảnh xếp hạng nhất chưa đến một ức.

Thăng đến ngày thứ tám, doanh thu phòng vé 3.20 ức, 《 Old Boy 》 lấy thành tích 27.42 ức, trèo lên đỉnh phong!

Trở thành bộ phim có doanh thu phòng vé cao nhất trong lịch sử điện ảnh Trung Quốc!

Khi mà thời khắc này xuất hiện, ngành giải trí chấn động!

Người dân chấn động!

Phải biết rằng, bộ điện ảnh xếp hạng đầu trước đó phải tốn đến hai tháng mới lấy được thành tích doanh thu phòng vé 25 ức.

Thế nhưng bây giờ, 《 Old Boy 》 mất 8 ngày, không đến 1/6 thời gian, phòng vé đã lấy được thành tích 27.42 ức, cường thế phá vỡ ghi chép phía trước, trở thành bộ điện ảnh có doanh thu phòng vé cao nhất trong lịch sử Trung Quốc!

Dựa theo nhiệt độ bây giờ, 《 Old Boy 》 còn có thể chiếu lên gần hai tháng, thời gian nhiều như vậy, hai tháng này còn có thể sáng tạo giá trị như thế nào?

Nhất là bộ phim này từ đầu tới cuối đều là của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, đầu tư là bọn hắn, phát hành là bọn hắn, tất cả đều là bọn hắn, nói cách khác, ngoại trừ tiền thuế, bọn họ có thể ăn sạch tiền bán vé vào bụng.

Lợi ích như vậy, dù cho phỏng đoán cẩn thận, cũng khó có thể tưởng tượng!

“Kỳ tích của Tinh Quang chẳng lẽ lại xuất hiện trên phương diện điện ảnh sao...”

“Đây là kỳ tích của Tinh Quang! Hoàn toàn giống như trước đây, vô luận là trên ti vi hay là phương diện điện ảnh!”

“Cho đến bây giờ ta vẫn không thể tưởng tượng nổi, chỉ dựa vào một cụm rạp, chỉ dựa vào đầu tư không tới ức, dựa vào mấy diễn viên không nổi danh, một bộ phim điện ảnh Trung Quốc lại có thể lấy được thành tích như vậy!”

“Chỉ cần dính tới Tinh Quang, không gì là không có khả năng!”

“Chuyện khác ta không biết, ta chỉ biết lần này Tinh Quang kiếm bọn rồi! Điện ảnh thật kiếm tiền, điện ảnh Tinh Quang càng thêm kiếm tiền!”

...

Giới giải trí điên cuồng, rất nhiều công ty giải trí và minh tinh liên hệ với Tinh Quang, hy vọng có thể tăng cường hợp tác, phân chút canh cho bọn hắn uống.

Nhất là hạng mục truyền hình điện ảnh của Tinh Quang, vừa kiếm được tiền lại có thể tăng thêm danh khí, ai mà không muốn tham gia?

Mặc dù hiện giờ Tinh Quang không phải một công ty giải trí, nhưng đã trở thành ông vua không ngai của ngành giải trí.

Cùng lúc đó, theo điện ảnh hot lên, tiết mục tổng nghệ 《China Got Talent》 đã hot càng thêm hot, tỉ lệ người xem lại tăng thêm được mức nhỏ.

Ban đầu, tỉ lệ người xem bình quân luôn bảo trì từ 3% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất là 4.38%, sau khi có bộ phim này tăng phúc, tỉ lệ người xem bình quân lại đạt tới 3.5% trở lên, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 4.8%!

Độ hot của 《China Got Talent》 đã vượt qua 《Super Girl》 của 6 năm trước, trở thành chương trình truyền hình toàn dân được hoan nghênh nhất trong 10 năm qua!

Còn có nhà tài trợ chính tập đoàn Phượng Tường cũng hot theo.

Bởi vì bọn họ đồng thời tài trợ cả tiết mục toàn dân 《China Got Talent》 và bộ phim 《Old Boy》 phá vỡ ghi chép của lịch sử điện ảnh, thương hiệu tập đoàn Phượng Tường xâm nhập lòng người, lợi ích tăng trưởng ở mức bùng nổ.

Hiện tại tuyệt đại bộ phận người khi mua châu báu, lựa chọn đầu tiên của bọn họ là cửa hàng châu báu Phượng Tường, bởi vì thoạt nhìn bọn họ càng dễ khiến người ta tin tưởng hơn, càng dễ cho người ta có ấn tượng tốt hơn.

CEO Hoa Thiệu Phong của tập đoàn Phượng Tường đang vui như điên, trực tiếp khui rượu vang chúc mừng.

“Quyết sách lúc trước thực sự quá anh minh, ngay cả ta cũng bội phục chính bản thân ta! Có cơ hội này, lo gì đại nghiệp không thành?” Hoa Thiệu Phong hăng hái, hẳn ta muốn nhân cơ hội này chuyển hình tập đoàn Phượng Tường, chế tạo tập đoàn trở thành một công ty châu báu cao cấp cho nhân dân.

Lại nghĩ tới tất cả thay đổi đều do Tinh Quang mang tới.

Bội phục năng lực của Tinh Quang đồng thời lại không thể không bội phục ánh mắt lão đồng sự trưởng.

“Không hổ là chủ tịch, một tay phát triển tập đoàn Phương Tường thành quái vật khổng lồ như bây giờ, ánh mắt thật sắc bén, nhìn xa trông rộng. Tuy phải trả một cái giá rất lớn, nhưng thu hoạch lại càng thêm lớn hơn!”

“Tinh Quang cũng rất đáng gờm, khó trách nhiều tập đoàn ngàn ức đều mặt dày mày dạn muốn hợp tác với bọn hắn như vậy, chỉ cần ôm chặt bắp đùi này, lợi ích sẽ cuồn cuộn mà đến! Về sau, ta chắc chắn phải tăng cường hợp tác với Tinh Quang, có cơ hội nhất định phải giành đến!”

Nhân kỳ ngộ lần này, Hoa Thiếu Phong áp dụng rất nhiều biện pháp, dựa theo kế hoạch quán triệt xuống dưới.

Hắn ta tin tưởng từ nay về sau, tập đoàn Phương Tường sẽ chuyển hình hoàn mỹ, ích lợi năm nay nhận được tăng lên rõ rệt, tập đoàn Phương Tường uy tín lâu năm sẽ nghênh đón một lần niết bàn trọng sinh, lần nữa bay lên!

Chương 334: Các rạp chiếu lần nữa liên hợp lại, tiến hành phản kích!
(25/25)

Tất nhiên nếu đã hợp tác không thành, các rạp chiếu khác sẽ không ngồi chờ chết.

Tổng giám đốc Kim Đại Trang của Ảnh Nghiệp Dada chủ động triệu tập chủ các rạp chiếu phim, thương thảo biện pháp đối phó với Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Mười lão đầu tử tụ tập dưới một mái nhà, thôn vân thổ vụ, mặt ủ mày chau.

“Bằng không, chúng ta dùng tiền tìm thủy quân, cướp bộ phim 《Old Boy》 này?” Có ông chủ đề nghị.

“Rất khó, hiện tại chúng ta mới xuất thủ thực sự quá muộn, bộ phim 《Old Boy》 này đã có thành tựu, có danh tiếng rất cao trong lòng khán giả, khiến bọn họ tình nguyện xung thành hệ thống cấp nước tuyên truyền cho bộ phim, trên internet là một mảnh khen ngợi, cho dù muốn dùng thủ đoạn

bôi đen nó cũng không được, cuối cùng tất cả tiền bạc cũng chỉ đổ xuống sông xuống biển!” Một ông chủ trong đó lập tức bác bỏ.

“Đúng vậy, ai có thể nghĩ tới bộ phim 《 Old Boy 》 này thế mà lại hot tới mức ấy? Ba ngày đột phá 10 ức, tám ngày đập vỡ kỷ lục, trở thành bộ phim chiếu rạp có doanh thu phòng vé cao nhất trong lịch sử. Bây giờ ta cũng rất buồn bực, một sản phẩm ba không, sao khán giả lại yêu thích như vậy?” Một ông chủ mặt ủ mày chau.

Trong nghề, sản phẩm ba không ám chỉ bộ phim không có minh tinh lưu lượng, không có đạo diễn nổi danh, đầu tư chưa đến một ức, không có bao nhiêu điểm tuyên truyền, bộ điện ảnh như vậy thường sẽ thất bại.

Cho nên khi bắt đầu quay phim mọi người đều thích tìm minh tinh lưu lượng, tìm đạo diễn nổi danh, chỉ có vậy mới có thể đảm bảo cho phòng vé. Bộ phim rõ ràng chỉ đầu tư có mấy ngàn vạn, lại cố tình truyền ra là hai ức, thậm chí là ba ức, như vậy mới có mảnh lời.

Trước kia bọn hắn sắp xếp phim cũng dựa theo tiêu chuẩn này để sắp xếp.

《 Old Boy 》 vốn là một bộ phim điện ảnh đúng chuẩn ba không, không có chút lợi nhuận nào, 99% trở lên sẽ là đồ bỏ đi, cho nên bọn hắn mới liên thủ tiến hành phong sát, kết quả lại bị đập vào răng.

Bọn hắn không nghĩ tới, bộ phim 《 Old Boy 》 này lại hot như vậy.

Chưa đến mười ngày đã phá vỡ kỷ lục phòng bán vé của Trung Quốc. Còn có thể công chiếu nhiều ngày như vậy, chẳng phải doanh thu phòng vé sẽ nghịch thiên sao?

Giới điện ảnh chú ý người thắng ăn sạch, một bộ điện ảnh cực hot tuyệt đối sẽ thôn tính phòng vé của những bộ điện ảnh cùng thời gian, khiến phim của những người khác đi vào ngõ cụt, kết thúc ảm đạm.

Bình thường bọn hắn cũng không quá quan tâm bộ phim đó có hot hay không hot, hot thì sắp xếp thêm suất chiếu, không hot thì giảm bớt suất chiếu, dù sao làm rạp chiếu như bọn hắn cũng sẽ không thua thiệt.

Kết quả không nghĩ tới hôm nay bọn hắn bị ăn sạch, một bộ điện ảnh ba không đề rạp chiếu của bọn hắn đến đâu cũng không thể ngừng lên được.

Hiện tại, những rạp chiếu điện ảnh khác buôn bán thảm đạm, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Rạp chiếu phim mở một ngày là lỗ một ngày, không mở thì không được, suy nghĩ về hơn một tháng tương lai, việc làm ăn vẫn một mực thảm đạm như thế, hắn ta đau lòng tới nhỏ máu.

Vấn đề lớn nhất là bọn hắn lỗ, mà địch nhân lại đang điên cuồng kiếm lời, trong lòng bọn hắn có thể không khó chịu sao?

“Không được, chúng ta không thể ngồi chờ chết! Nếu như cứ tiếp tục chờ đợi như vậy, rạp chiếu phim của chúng ta chỉ có thể đóng cửa!”

“Đúng vậy, hiện tại ta đã nợ lương một tháng, nếu còn không phát tiền, nhân viên sẽ nổi loạn!”

“Tiền thuê mặt bằng thật sự rất đắt, nếu còn không có thu nhập, ta chỉ có thể uống gió tây bắc! Chúng ta nhất định phải liên thủ lại, bằng không thật sự chỉ còn cách chờ chết!”

“Thế nhưng... Bây giờ chúng ta có thể có biện pháp gì? Hiện giờ Ảnh Nghiệp Tinh Quang rất kiêu ngạo, chướng mắt tiểu viện nhỏ này của chúng ta, lần trước ta mang lễ vật tới cửa xin lỗi, kết quả ngay cả cửa cũng không thể vào được! Ai!”

...

Đám chủ rạp chiếu phim lần nữa u sầu.

Bỗng nhiên, ánh mắt một người sáng lên: “Kim tổng, người gọi chúng ta qua tới chắc hẳn là có biện pháp? Lúc trước người kéo chúng ta lên chiếc thuyền này, bất cứ lúc nào cũng có thể thuyền hủy người vong, hiện giờ tất cả mọi người đều là châu chấu trên một sợi dây thừng, chúng ta lỗ vốn chắc chắn người cũng không dễ chịu. Có biện pháp nào người nói ra nhanh đi!”

“Đúng vậy, chúng ta và Ảnh Nghiệp Tinh Quang chỉ có chút mâu thuẫn, nhưng các ngươi và Tinh Quang lại là không đội trời chung!”

“Hiện tại chúng ta đều là người cùng hội cùng thuyền, Kim tổng cũng không cần phải che giấu”.

“Tất cả bọn ta cũng chỉ có thể dựa vào ngươi”.

...

Kim Đại Trang thầm cười lạnh, bấy giờ mới nhớ tới ta?

Lúc trước người hưởng ứng tích cực nhất chính là đám các ngươi, cuối cùng phản bội tích cực nhất cũng là các ngươi, thực sự là cỏ mọc đầu tường dễ nghiêng ngã.

Tuy là cỏ mọc đầu tường, nhưng vẫn là cỏ mọc đầu tường có giá trị lợi dụng.

Thế là, Kim tổng nhẹ giọng nói: “Mọi người xin nghe ta nói một lời! Có thể nói, bây giờ chúng ta và Ảnh Nghiệp Tinh Quang đã trong tình thế cả đời không thể qua lại với nhau. Tinh Quang mọi người đều biết, từ trước đến nay bọn họ làm việc bá đạo, đuổi tận giết tuyệt không lưu đường sống. Ngươi nhìn hiện tại một chút, minh tinh lưu lượng bị phong sát hết nhóm này tới nhóm khác, hai công ty giải trí lớn cũng đã đóng cửa, ngay cả mấy đài truyền hình quốc gia, bây giờ người xem cũng thảm đạm. Hiện nay Tinh Quang cũng đã trở thành bá vương trong ngành giải trí. Mấy tiểu viện nghèo như chúng ta, căn bản đâu không lại Tinh Quang. Cho nên bây giờ chúng ta chỉ có bện thành một sợi dây thừng, mới có cơ hội chiến thắng bọn họ!”

“Kim tổng ngươi mau nói biện pháp, bây giờ chúng ta sẽ nghe theo ngươi!” Một ông chủ nói ra.

“Hiện tại thủ đoạn ám chiêu đã vô dụng với Tinh Quang, vậy chúng ta liền đường đường chính chính đánh bại bọn hắn!”

Kim tổng khí phách nói: “Chúng ta có thể dùng điện ảnh đối đầu điện ảnh, trong nước không có phim có thể chống lại, nhưng mà nước ngoài lại có. Theo ta được biết, bộ phim khoa huyền 《 Star Wars 》 của đại đạo diễn quốc tế Spar sắp công chiếu, nhưng phải một tháng sau mới du nhập vào nước ta. Chúng ta có thể chủ động kết nối, dùng mảnh lời đồng bộ công chiếu toàn cầu, đưa bộ phim khoa huyền lớn này vào, đến lúc đó Tinh Quang còn là đối thủ của chúng ta sao?”

Ánh mắt đám người sáng lên.

Đạo diễn Spar là một trong những đạo diễn nổi tiếng nhất trên thế giới, am hiểu nhất là thể loại khoa học viễn tưởng, nhất là 《 Star Wars 》, vô cùng có tiềm lực kiếm tiền, có rất nhiều fan hâm mộ tại Trung Quốc, phòng vé hàng năm tại Trung Quốc có thể cuồn ôm 10 ức trở lên, lực hiệu triệu phi phàm.

Mỗi lần 《 Star Wars 》 được chiếu trong nước, điện ảnh quốc nội đều phải nhao nhao né tránh, bằng không sẽ trở thành pháo hôi.

Nếu có thể du nhập bộ phim này vào, tuyệt đối sẽ là đả kích trọng đại với Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Mà bọn hắn cũng có thể bởi vì bộ phim này, thu tiền đến chùn tay.

Một ông chủ nâng ly rượu lên, đổ đầy rượu vào ly, cười ha hả nịnh nọt nói: “Vây liền phiền phức Kim tổng, lão Cao ta không có văn hóa gì, không biết phải nói thế nào, tất cả cảm tạ đều nằm trong ly rượu này!”

Sau đó hắn ta một hơi cạn sạch, lộ ra hào khí vô cùng.

“Dễ nói!” Tổng giám đốc Kim Đại Trang cũng nâng ly, nhưng chỉ nhấp một ngụm nhỏ.

So với đám ông chủ này, bản thân hắn ta đại diện cho Ảnh Nghiệp Dada, địa vị cao thượng. Hơn nữa hiện tại bọn hắn đang thỉnh cầu hắn ta, nhất định phải làm dáng, hắn ta rất hưởng thụ loại cảm giác nịnh nọt này.

Đám người lơ đãng, theo thứ tự rồi rít nâng chén, tỏ ra vô cùng nhiệt tình.

Sau khi qua một vòng, Kim tổng mắt đỏ hồng nói: “Mọi người yên tâm, cứ giao hết cho ta! Ta đã liên lạc xong với Spar bên kia, bọn hắn cũng rất động tâm. Ta lại thêm chút sức lực, cam đoan bắt nó đến tay!”

“Kim tổng, ta mời người một chén!”

“Kim tổng ta ba chén, ngài tùy ý!”

...

Đám người lại nhao nhao nâng chén, ai đến Kim tổng cũng không cự tuyệt.

Chương 335: Đào hoa kiếp của ông chủ các rạp chiếu! (1/25 – Lần 3)

Lâm Bắc Phàm đang ở ngàn dặm xa xôi, thông qua tuyến vận mệnh thấy được hơn mười ông chủ đang tụ tập cùng nhau, “quan vận” và “tài vận” trên người ần ần có dấu hiệu đột phá.

“Mấy lão đầu thôi, thiên nam địa bắc cách biệt thật xa cũng có thể tập trung lại một chỗ, khẳng định không có chuyện gì tốt. Vừa vận, thù mới hận cũ báo luôn một lần, ta mở một chút vận cho các người!” Lâm Bắc Phàm nhỏ giọng lầm bầm.

Ngón tay giật giật, chỉ thấy “quan vận” và “tài vận” trên người bọn hắn trực tiếp biến thành “tình vận”.

“Muốn thăng quan phát tài? Ta để cho các người trải qua một trận đào hoa kiếp trước đã!”

Một bên khác, hơn mười ông chủ sau khi cơm nước no nê, ăn no ấm bụng lại nghĩ đến việc kia, cuối cùng rốt cục bọn họ cũng nhịn không được, gọi mười mấy cô nàng hờ hơ tới.

“Lão Chu, chúng ta đang nói chính sự, gọi nhiều người ngoài như vậy tới hình như không thích hợp?” Kim tổng nhíu mày.

Chủ yếu hắn ta lo lắng kế hoạch bị truyền ra ngoài, nếu truyền đến tai Tỉnh Quang, vậy liền không tốt.

Chu lão bản không thèm để ý nói: “Sợ cái gì? Hiện tại chúng ta đã nói xong chính sự, cứ làm theo lời Kim tổng là được, Kim tổng bảo đi hướng đông chúng ta tuyệt đối không đi hướng tây! Ta nghĩ rồi, khoảng thời gian này tất cả mọi người đều ghen lâu như vậy, khẳng định rất khó chịu, không bằng tìm vài cô nàng đến phóng thích hỏa khí trong cơ thể!”

“Đúng vậy, chúng ta cũng nên phóng hỏa. Chất lượng của đám nữ nhân ở đây rất cao, đa số toàn là sinh viên, khiến người ta lưu luyến. Máu chốt nhất là tính bảo mật của nơi này rất cao, mọi người cứ yên tâm chơi, xảy ra chuyện ta chịu trách nhiệm!” Lại thêm một ông chủ nói ra, bản thân hắn ta như sắc quý bị đói lâu ngày, lập tức kéo hai cô nàng bên cạnh tới, bắt đầu đùa giỡn.

Đám người nghe thấy vậy cũng khá động tâm.

Có lẽ là vì uống rượu, nhìn các thiếu nữ xếp thành một hàng đứng trước mặt, trang điểm lộng lẫy, thanh xuân tịnh lệ, ngoại hình đặc biệt xinh đẹp. Tất cả đều là nam nhân, chung quy vẫn không thể quản được nửa người dưới.

“Thiếu nữ số ba mặc váy hồng nhanh đến chỗ của ta!”

“Vậy ta muốn số sau, ta khá thích nữ nhân thành thực, ha ha...”

“Vậy ta liền chọn một người trẻ tuổi!”

...

Các ông chủ bắt đầu phân phối, trong đó thiếu nữ trẻ tuổi và xinh đẹp nhất tặng cho Kim tổng.

Cô gái này mặc trang phục lolita, dáng người không cao, thoạt nhìn tuổi cũng rất nhỏ, trên mặt đỏ bừng, vô cùng ngây thơ ngồi xuống bên cạnh Kim tổng.

“Nàng tên gì? Thoạt nhìn dường như nàng còn chưa thành niên!” Tay phải của Kim tổng lướt từ phía dưới lên, len lén vòng qua eo nàng ta.

“Ta tên Liên Liên, năm nay 18 tuổi!” Giọng nói mềm nhũn, trông rất đáng thương.

“Liên Liên, tên rất hay!” Kim tổng thềm nhỏ dãi, hẳn ta thích nhất nữ nhân giọng điệu kiêu này, một cái tay khác cũng đã lặng lẽ đưa tới.

Phía dưới xa hoa đôi truy, quần áo trên thân hai người dần dần ít đi...

Kết quả chưa tới năm phút, cửa chính bị đẩy mạnh ra, từ ngoài cửa xông tới một đám người thân mặc đồng phục.

“Tất cả không được động đây! Lập tức ôm đầu cho ta!”

“Nói người đó, mặc đồ lót vào!”

“Tranh thủ thời gian đứng lên cho ta!”

...

Còn có tiếng máy ảnh tách tách tách tách...

Trò hề của đám ông chủ rạp chiếu bại lộ rõ ràng trước mắt đám nhân viên chấp pháp, cũng bị ghi lại trong ảnh chụp.

Tình rượt mấy phần, rốt cuộc bọn hắn cũng biết rất có thể bản thân đã gặp tổ chức càn quét tệ nạn, trong lòng không rõ hoảng hốt.

“Đồng chí cảnh sát, đừng bắt ta, ta vô tội!” Có một vị ông chủ cầu xin tha thứ.

Đồng chí cảnh sát cười lạnh: “Vô tội? Những kẻ bị bắt tên nào cũng nói như vậy! Mặc quần áo của người vào, ngồi xổm trong góc cho ta!”

Sau đó hai tiếng rảng rặc vang lên, trên tay ông chủ kia nhiều thêm một bộ còng tay sáng loáng.

“Các người dám bắt ta? Ai cho các người lá gan? Các người biết ta là ai không? Có tin ta tìm lãnh đạo các người khai trừ toàn bộ hay không?” Một ông chủ uống say lớn tiếng nói, vô cùng không phối hợp.

Kết quả, đại đội trưởng đi qua đập vào chân lão ta một đập, ông chủ này ngã quỵ xuống.

“Ta chẳng cần biết ngươi là ai! Trước mặt pháp luật, người người bình đẳng, ôm đầu ngồi xổm xuống cho ta!”

Lại thêm một bộ còng tay khác đưa lên, rốt cục người kia cũng đành hoảng.

Về phần Kim đại tổng tài của chúng ta, thời điểm cảnh sát xông vào hắn ta đã tỉnh, biết chạy trốn vô vọng, hắn ta vô cùng phối hợp, quần áo còn chưa mặc đành hoảng đã ngồi xổm trong góc cùng với mấy ông chủ khác.

Trong lòng tràn ngập hối hận, sớm biết vậy hắn ta đã không gọi mấy cô nàng kia tới, ở chung một chỗ với đám người này chẳng có chuyện gì tốt.

Hắn ta lại không dám tuôn ra thân phận của bản thân, bởi vì nói thế nào hắn ta cũng là nhân vật có mặt mũi, nếu chuyện hắn ta bị bắt do chơi gái lộ ra, thể diện gì cũng đều mất hết.

Rốt cục, sau khi đăng ký một phen, đại đội trưởng ra lệnh: “Đưa tất cả bọn hắn lên xe cảnh sát áp giải về, thu đội!”

Thế là, một đám người mang theo còng tay đứng xếp hàng lên xe cảnh sát.

Một bên là phóng viên nghe tin chạy tới, máy ảnh tách tách tách tách không ngừng, còn có camera liên tục hướng tới.

Nhìn thấy nhiều phóng viên như vậy, Kim đại tổng tài chột dạ: “Đồng chí cảnh sát, có thể che mặt ta lại hay không?”

“Nghĩ hay lắm! Thành thật một chút cho ta!” Đồng chí cảnh sát phớt lờ.

Kim đại tổng tài đành phải lấy tay che chắn, nơi nào có phóng viên liền che chỗ đó.

Kết quả giấu đầu hở đuôi, hắn ta càng muốn che mặt mình, người khác càng thích chụp mặt hắn ta.

Trong tất cả những người chơi gái, ảnh chụp của hắn ta là nhiều nhất.

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm thông qua tin tức nghe ngóng được, hôm qua ở thủ đô bỗng nhiên khai triển hoạt động càn quét tệ nạn, xuất động hơn 500 cảnh sát xâm nhập vào các hội sở, phòng ăn khách sạn, bắt đi hết nhóm người này đến nhóm người khác.

Chuyện này ảnh hưởng rất lớn, các truyền thông lớn đều thông báo hoạt động chính lý lần này.

Trong đó, ảnh chụp của Kim đại tổng tài và mấy vị ông chủ treo lên, trở thành điển hình.

“Bị bắt?” Lâm Bắc Phàm chớp chớp mắt.

Lâm Bắc Phàm biết rõ, căn cứ theo quy định của pháp luật Trung Quốc, bị bắt vì mại dâm, chơi gái, sẽ tạm giam từ 10 đến 15 ngày mới được thả ra.

Nói cách khác, đám người này sẽ bị nhốt ít nhất 10 ngày.

Nhưng theo như thông báo của tin tức, đám người này sẽ bị nhốt đủ 15 ngày, tròn nửa tháng.

Mặc kệ có âm mưu quỷ kế gì, chờ bọn hắn ra ngoài cũng đã lạnh.

Những ông chủ khác còn tốt, sau 15 ngày đi ra tiếp tục là trang hảo hán.

Nhưng Kim đại tổng tài lại không được, bởi vì ảnh hưởng ác liệt, tập đoàn Dada có thể vì danh dự của mình mà khai trừ hẳn ta.

Cho dù không khai trừ cũng sẽ giáng chức giảm lương, sự nghiệp bị chặn ngang chặt đứt.

“Đang yên đang lành lại đi tìm gái làm gì? Không sợ bị nhiễm bệnh sao? Đáng đời!” Lâm Bắc Phàm ngồi châm chọc, cười trên nỗi đau của người khác, phảng phất như tất cả đều không liên quan đến hắn.

Chương 336: Phòng vé đột phá 50 ức! (2/25)

Một trận nguy cơ tiềm ẩn, cũng vì đám ông chủ bị bắt vào tù mà tan biến.

Hơn nữa, bởi vì tất cả ông chủ đều bị giam giữ, cơ bản là cắt đứt liên lạc với bên ngoài, quản lý các rạp chiếu phim gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, không thể ra quyết định gì, chỉ có thể mặc cho việc làm ăn càng ngày càng tệ.

Không có người khác làm yêu, điện ảnh 《 Old Boy 》 tiếp tục gây sốt, mỗi ngày vẫn có rất nhiều người xếp hàng dài. Tỷ lệ người ngồi trong rạp vẫn đạt mức trên 80%, mỗi ngày doanh thu phòng vé bảo trì ở mức 2 ức tệ trở lên.

Tình huống như vậy tuy không cách nào so sánh với mấy ngày mới công chiếu, nhưng nếu tiếp tục giữ vững, muốn đột phá 40 ức hoàn toàn không phải vấn đề, đột phá 50 ức ở trong tầm tay.

Chưa từng ngờ đến, một bộ điện ảnh Trung Quốc lại có thể lấy được thành tích huy hoàng như vậy.

Nhưng chuyện này lại phát sinh một cách vô cùng chân thật ngay trước mắt, để cho người ta không thể không tin.

Có người cao giọng hô hào, mùa xuân của điện ảnh Trung Quốc đã đến, phòng vé 《 Old Boy 》 bán chạy đã là minh chứng rõ ràng nhất!

Người trong giới phim ảnh thật muốn phun đầy mặt nó.

《 Old Boy 》 thật sự bán chạy, nhưng toàn bộ điện ảnh cùng thời điểm đều sập tiệm. Tương đương với một bộ phim cướp đi tất cả doanh thu phòng vé vốn dĩ thuộc về bọn họ, thua thiệt đến nhà bà nội.

Mấy ngày này, bởi vì điện ảnh bán chạy, tâm tình của Lâm Bắc Phàm rất tốt.

Nếu chỉ là mấy ức hán không để vào mắt, nhưng hơn 10 ức hán vẫn rất vui vẻ.

Nhất là bộ điện ảnh 《 Old Boy 》 này đầu tư không quá một ức, từ khi bắt đầu hạng mục đến lúc công chiếu, thời gian không vượt quá ba tháng. Trong thời gian 3 tháng hán kiếm lời mấy chục ức, quả thực y như nhặt được tiền vậy.

Khó trách nhiều người thích điện ảnh như vậy, hiện tại Lâm Bắc Phàm cũng rất thích.

Suy nghĩ một chút, nếu như hàng năm đẩy ra 6 bộ phim, mỗi một bộ phim đều có 50 ức phòng vé, vậy tổng cộng là 300 ức phòng vé, trừ chi phí và một chút tiền thuế, lợi nhuận đạt tới 200 ức trở lên.

Hơn nữa sản phẩm tiêu thụ xung quanh, còn có doanh thu phòng vé từ việc chiếu những bộ phim điện ảnh khác, như vậy lãi hàng năm chỉ ít đạt đến 250 ức trở lên, cái này đã bù đắp được rất nhiều khoản lời cho tập đoàn ngàn ức.

Ngoại trừ phòng vé bán chạy, bên Mỹ cũng truyền tới tin tức tốt.

Sau khi Jessica thận trọng cân nhắc, rốt cục cũng xuất thủ với công ty Lâm Bắc Phàm đề cử.

Trong đó, công ty Seth mà Lâm Bắc Phàm chú ý trọng điểm, Jessica thu được 49% cổ phần. Mặc dù có thể cầm được số cổ phần cao như vậy, nhưng điều kiện là nàng chỉ được chia sẻ ích nhuận do công ty tăng trưởng mang tới, không tham dự vào việc quản lý công ty, không có quyền quyết định công ty.

Chỉ riêng lợi nhuận từ công ty này, đã có thể mang đến hồi báo gần gấp trăm lần.

Còn có công ty cổ phần khác, Jessica cũng tranh thủ mua thêm, tóm lại là công ty càng được Lâm Bắc Phàm coi trọng, Jessica cũng đầu tư càng nhiều, cuối cùng 200 ức tài chính chỉ còn lại 50 ức, xem như tài chính quay vòng lưu động.

Nhưng, Lâm Bắc Phàm lại ra sức biểu dương Jessica một lần.

Bởi vì cô nương này làm quá tốt, mới qua thời gian ngắn ngủn không đến một tháng, nàng đã hoàn thành nhiệm vụ một cách xuất sắc như thế.

Nếu năm nay không có gì bất ngờ xảy ra, tài sản 200 ức của Lâm Bắc Phàm có thể bành trướng 5 lần, đạt tới quy mô 1000 ức!

Dù là sang năm vẫn có thể phát triển nhanh chóng, đột phá 5000 ức trong tầm tay!

Cho đến lúc đó, bố trí ở hải ngoại cũng cơ bản thành công!

“Lâm tiên sinh, Lâm tiên sinh, video ta đã quay xong, mời ngài xem qua!” Qua gần hai tuần cố gắng, cuối cùng Hứa Quan Thanh cũng quay được 5 tập đầu tiên của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 , để Lâm Bắc Phàm xem qua.

Video vô cùng ngắn, mỗi một tập chỉ hơn 5 phút, Lâm Bắc Phàm rất nhanh đã xem xong, hài lòng nói: “Quay không tệ, cứ quay theo cách này đi! Khôi hài thế nào thì quay thế ấy, buồn nôn thế nào thì quay thế ấy, điều ti thế nào thì quay thế ấy, không cần bàn tới logic. Tóm lại phải khiến người ta vừa xem đã thấy muốn cười, tốt nhất cười đến thổ huyết mới thôi!”

Trong lòng Hứa Quan Thanh vui vẻ: “Cảm ơn Lâm tiên sinh ca ngợi, Lâm tiên sinh thích ta cũng rất vui vẻ! Bây giờ ta trở về, quay ra hết mấy tập sau ngay!”

“Chờ chút, không cần gấp gấp như vậy, trước tiên đăng 5 tập này lên xem thử hiệu quả, nếu như hiệu quả không tệ, 15 tập còn lại người lại thêm chút

quảng cáo, kiếm nhiều tiền một chút!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

“Vẫn là Lâm tiên sinh nghĩ chu đáo!”

“Như vậy đi, chờ cơn sốt điện ảnh 《 Old Boy 》 lắng xuống, người đăng những video ngắn này lên trang web Tinh Quang Thị Tần chúng ta, ta để người của ta giúp người vận hành thật tốt, tranh thủ một lần là nổi tiếng!”

Trong lòng Hứa Quan Thanh vui vẻ lần nữa, Lâm tiên sinh ra tay vận hành giúp hắn ta, không hot đúng là thiên lý bất dung.

Vô duyên vô cớ, lại được Lâm tiên sinh quan tâm và ủng hộ như vậy.

Hứa Quan Thanh không nhịn được hỏi: “Lâm tiên sinh, sao ngài tốt với ta như thế?”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, vô cùng thân thiết nói: “Không có nhiều tại sao như vậy, bởi vì người ta là người một nhà, nhìn người trưởng thành đến mức này, ta không giúp người một nhà chẳng lẽ phải giúp người khác? Hơn nữa người phát đạt, ta cũng kiếm lời, không phải sao?”

Trong lòng Hứa Quan Thanh ghen ngào, chút lợi ích từ chỗ hắn ta, sao có thể lọt vào mắt Lâm tiên sinh?

Lâm tiên sinh chỉ thuần túy là muốn giúp hắn ta, trợ giúp một tên vô danh tiểu tốt như hắn ta.

Hắn ta cảm thấy Lâm tiên sinh là tri âm của hắn ta, là Bá Nhạc của hắn ta, là quý nhân của hắn ta, là phụ mẫu tái sinh của hắn ta, cảm giác đời này kiếp này đều khó mà hồi báo ân tình của ngài ấy.

“Lâm tiên sinh, ta còn có việc đi trước!” Hứa Quan Thanh len lén lau nước mắt.

“Đi thôi, đi làm việc! Tinh Quang chúng ta rất cần nhân tài giống người, hy vọng người mau mau trưởng thành, sớm ngày có thể giúp chúng ta chống lên một mảnh trời!” Lâm Bắc Phàm phát phát tay.

“Lâm tiên sinh, ta nhất định sẽ không để ngươi thất vọng!” Hứa Quan Thanh kiên định nói.

Trải qua gần một tháng gây sốt, kèm theo thắng lợi 《China Got Talent》 gặt hái được, nhiệt độ 《Old Boy》 cuối cùng cũng đi qua, ai đã xem cơ bản đều xem, phòng vé cũng không kéo lại nổi, doanh thu phòng vé giảm xuống 1 ức mỗi ngày.

Tinh Quang đành phải giảm xuất chiếu xuống, kéo phim điện ảnh khác lên.

Nhưng mặc dù như thế, 《Old Boy》 vẫn là quán quân phòng vé ngày.

Chủ yếu là vì điện ảnh cùng thời điểm thực sự quá nát, không có bộ nào có thể sánh nổi.

Ngay cả siêu bom tấn khoa học viễn tưởng 《Star Wars》 chuẩn bị công chiếu, cũng không biết vì nguyên nhân gì lại hoãn chiếu, cho nên một tháng này phòng vé cơ bản đều bị 《Old Boy》 ôm trọn.

Cho tới bây giờ, tổng doanh thu phòng vé của 《Old Boy》 đã đạt đến 53.68 ức, hoàn toàn xứng đáng xếp hạng 1 phòng vé điện ảnh Hoa Ngữ.

Còn có thể kéo dài thời hạn chiếu lên 1 tháng, đoán chừng cuối cùng phòng vé sẽ đạt tới 58 ức.

Nhưng nếu muốn đột phá 60 ức thì tương đối khó khăn.

《China Got Talent》 thuận lợi gặt hái, tỉ lệ người xem bình quân lấy được 3.62%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 4.9%, chỉ thiếu chút nữa đã đột phá cửa lớn 5%, trở thành một tiết mục tạp kỹ hiện tượng.

Bất luận là điện ảnh hay tiết mục tạp kỹ đều lấy được thành tích huy hoàng như vậy, Lâm Bắc Phàm và tất cả mọi người Tinh Quang vô cùng thỏa mãn.

Không thỏa mãn còn có thể làm sao?

Người khác chỉ còn lại có hăm mộ đổ kỵ oán hận, để cho người khác một con đường sống đi!

Chương 337: Chạy nhanh dưới ánh trời chiều, đó là thanh xuân một thời của ta! (3/25)

Tinh Quang Thị Tần đã sửa đổi xong, sắp chuẩn bị đưa vào hoạt động.

Lúc này đã là buổi tối gần 12:00, bộ phận điều hành trang web Tinh Quang Thị Tần lại đèn đuốc sáng rõ.

Bởi vì bọn họ đang phụ trách một hạng mục trọng yếu, đó là đợi rạng sáng, đúng giờ đăng tải một video.

Chỉ là một video dài mấy phút, bọn họ cũng không biết tại sao lại được Lâm Bắc Phàm coi trọng như vậy. Lại để mọi người phải thâu đêm suốt sáng, chăm chú nhìn chăm chăm số liệu một video, đảm bảo tất cả đều vận hành bình thường.

Video này tên là 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 .

Biên tập ở đây đều đã xem qua video này, thực sự vô cùng hài hước, vô cùng nhảm nhí, xem một lần cười một lần, nhưng cũng không đến mức để bọn họ bày trận địa sẵn sàng đón quân địch như thế.

“Mọi người không nên oán hận, nên làm thì cứ làm, đây là công việc chúng ta không thể đổ cho người khác! Hơn nữa tiền làm thêm giờ phong phú như vậy, các người cố gắng làm việc còn oán giận cái gì?” Chủ quản phụ trách hạng mục này nửa đùa nửa thật nói.

“Thế nhưng nhiều tiền hơn nữa cũng không bù đắp được tổn thất không thể ngủ đúng giờ đúng giấc! Người xem trên mặt ta đều có mụn!”

“Mấu chốt nhất là bây giờ bụng chúng ta đều đói, chúng ta muốn ăn khuya!”

“Đúng đúng, chúng ta muốn ăn khuya!”

...

Hiện trường đại đa số đều là người trẻ tuổi, không khí cực kì tốt, thừa cơ ồn ào lên.

Chủ quản cũng rất dễ nói chuyện, bởi vì vị chủ quản này cũng rất trẻ tuổi, mới đầu 30, có được nghề nghiệp lương cao ổn định nuôi sống gia đình, hẳn ta đã vô cùng thỏa mãn.

Hắn ta vỗ ngực đảm bảo: “Được được, trừ nhân viên trực, đêm nay đến quán ăn khuya, ta mời!”

“Chỉ là quán ăn khuya? Chủ quản hẹp hòi!”

“Muốn ăn một bữa khuya xa hoa cũng không được!”

“Chúng ta muốn ăn tiệc lớn!”

...

Chủ quản cười mắng: “Xéo đi! Chỉ có quán ăn khuya, có thích ăn hay không!”

Rốt cục cũng gần rạng sáng 12:00, bộ phận điều hành trang web Tinh Quang chính thức khởi động, đăng lên cập nhập mới nhất.

Trên thực tế, tin tức đài truyền hình Tinh Quang muốn sửa đổi trang web, phân chia ra nghiệp vụ video ra riêng, thành lập Tinh Quang Thị Tần hoạt động độc lập đã sớm truyền ra, tất cả mọi người rất muốn biết sau khi sửa đổi rốt cuộc Tinh Quang Thị Tần sẽ có những điểm mới nào.

Tiểu Ái cũng là một người trong đó.

Nàng là người sử dụng trung thành của Tinh Quang Thị Tần, hoặc có lẽ là fan trung thành của đài truyền hình Tinh Quang, cho nên rất sớm trước đó nàng đã đăng kí tài khoản trên website chính thức, vừa có thời gian rảnh nàng lập tức lên website xem tiết mục và phim truyền hình của Tinh Quang, trước mắt cấp bậc vô cùng cao.

Nghe nói buổi tối hôm nay sẽ đổi phiên bản, gia tăng nội dung mới, cho nên nàng đặc biệt đến xem.

“Thoạt nhìn dường như có chút không quá giống nhau... Có thêm một chuyên khu nguyên sang (1)?”

(1) Nguyên sang: có nghĩa là bản gốc, nhân vật cốt truyện nội dung... đều do tác giả tự sáng tác, trái ngược với nó là thể loại đồng nhân

Tiểu Ái hết sức quen thuộc giao diện Tinh Quang Thị Tần, cho nên lanh mắt liếc ra chỗ khác biệt ngay.

Ở ngay phía trước giao diện, có thêm một cột “chuyên khu nguyên sang”.

Chỉ có một tác phẩm lẻ loi lơ lửng treo ở nơi đó, lộ ra keo kiệt vô cùng.

“Có thêm một chuyên khu nguyên sang, có cái gì mới lạ? Penguin Video đã sớm làm ra, chỉ là chất lượng tác phẩm...” Tiểu Ái lắc lắc đầu, xem quen tác phẩm Tinh Quang, phẩm vị của nàng đã được nâng cao, không để mấy bộ làm ầu vào trong mắt.

“Vạn Vạn Không Ngờ Tới? Tên thú vị...”

Tuy trước mắt chỉ có một tác phẩm, nhưng dù sao cũng là của Tinh Quang, cho nên nàng vẫn ôm tâm tình tò mò nhấp vào.

Kết quả mới vừa ấn mở, một âm thanh quý khóc sói tru hát vang.

“Vạn Vạn Không Ngờ Tới, a a a...”

Còn có mấy gã thô bỉ đang nhảy vũ điệu không ra sao bên trong video.

Thiếu chút đồng chí Tiểu Ái đã phun ngụm soda muối ra ngoài.

“Đây là cái quỷ gì đây?”

“Tập này được tài trợ bởi cục hàng không vũ trụ Hàn Quốc! Chúng ta phải tới phương xa nhìn xem, còn có cái gì thuộc về chúng ta!”

Tiểu Ái ngạc nhiên, thứ này có liên quan gì đến cục hàng không vũ trụ Hàn Quốc?

Bọn họ có đơn vị này sao?

Đồng chí Tiểu Ái nhất thời còn chưa thích ứng được với kiểu video này.

Có điều, hứng thú của nàng lại bị câu ra.

Hình ảnh biến đổi, xuất hiện một người thanh niên râu ria, dáng dấp lôi thôi vô cùng hèn mọn, ánh mắt vô cùng đờ đẫn.

Không biết vì sao, nhìn thấy một người bỉ ổi như vậy, Tiểu Ái đặc biệt muốn đánh hắn ta.

Thanh niên nói: “Ta tên Vương Đại Chùy, là một diễn viên, đang quay một bộ phim võ hiệp rẻ tiền!”

Kết quả màn ảnh kéo xa, Tiểu Ái nhìn thấy Vương Đại Chùy cầm một thanh kiếm, chỉ là thanh kiếm này...

Kiếm đồ chơi?

Đây là cái quý gì?

Wang Đại Chùy mở ra hình thức thỏ tào(2): “Đây cũng quá rẻ tiền đi? Kiếm đồ chơi cũng dùng được.”

(2) Thỏ tào: ngôn ngữ mạng Trung Quốc, chỉ hành vi lập luận phản bác từ một lỗ hỏng lập luận, ngữ nghĩa của người bị phản bác; thường mang ý nghĩa trêu chọc. Về sau khi được sử dụng nhiều, hàm nghĩa của từ này được mở rộng ra hành vi trào phúng, oán giận.

Kết quả kiếm đồ chơi lóe lên một cái.

“Đã đến trình độ này rồi, còn sáng làm cái quái gì?”

Kiếm đồ chơi tiếp tục lấp lóe.

“Nói người chất lượng kém, còn không chịu phục?”

Lúc này, có một người bỗng nhiên nhảy ra, người này lại còn hèn mọn hơn Vương Đại Chùy, nếu như Vương Đại Chùy chỉ là thô bỉ, như vậy người này đơn thuần là tiện, tiện trong tiện, tạm thời cứ gọi hắn ta là tiện nam.

Tiện nam cười một tiếng vô cùng tiện: “Ha ha ha, muốn cứu công chúa, thì... phải... phải bước qua xác của ta!”

Vương Đại Chùy thuyết minh: “Xin nhờ, có thể học thuộc kịch bản rồi mới lên không?”

Tiện nam: “Tới đi, sử dụng tuyệt chiêu của người --- Cửu Dương Thần Quyền!”

Vương Đại Chùy thuyết minh: “A, thì ra ta sử dụng quyền pháp --- Cửu Dương Thần Quyền, nghe thật lợi hại!”

Thế là, Vương Đại Chùy vứt bỏ kiếm đồ chơi trong tay, mở hai tay ra, nắm chặt thành quyền, bỗng nhiên một quyền phong to lớn phun trào.

Vương Đại Chùy thuyết minh: “Ta cảm nhận được một luồng sức mạnh cường đại đang hội tụ vào song quyền, quyền trái của ta như ngọn lửa cực nóng, quyền phải ta như băng sương rét lạnh!”

Đến lời thuyết minh nội tâm cũng phong phú như vậy, mọi thứ đều như kiểu muốn tung đại chiêu ra.

Cao trào sắp tới, Tiểu Ái mở to hai mắt nhìn không chớp.

Kết quả, hai cánh tay Vương Đại Chùy chia ra xuất hiện 8 chữ to “đặc hiệu băng sương” cùng “đặc hiệu hỏa diễm”, hơn nữa còn được in đậm to lên.

“Phụt!” Tiểu Ái thật phun ra một ngụm soda muối.

Vương Đại Chùy: “Ta xxx, cái quái gì đây? Đến hiệu ứng đặc biệt cũng không có, trực tiếp gán chữ vào, cũng quá qua loa rồi?”

Lời này nói ra tiếng lòng đồng chí Tiểu Ái.

“Làm cái gì vậy, hại ta tốn công chờ mong!” Tiểu Ái nói thẳm.

Tiền nam: “Chẳng lẽ là Băng Hỏa Cửu Trọng Thiên của Cửu Dương Thần Quyền!”

Vương Đại Chùy: “Này, ngươi làm thế nào thấy được chiêu này? Đây có phải quá sắc tình rồi không?”

“Thật đúng là rất sắc tình... Nhưng tại sao ta vẫn muốn xem?” Mặt Tiểu Ái đỏ bừng, lại càng xem càng thêm nghiêm túc.

Tiền nam nhân: “Quá lợi hại!”

Sau đó bị một đám đặc hiệu đánh ngã xuống đất.

Tiền nam nhân: “Không hổ là truyền nhân Cửu Dương Thần Quyền, ta sống kiếp này không hối hận...”

Vương Đại Chùy: “Không hối hận muội muội ngươi, ta còn chưa ra chiêu...”

Tiền nam nhân: “Ta nhớ lại lúc chạy trốn dưới ánh tịch dương ngày đó, là thanh xuân một thời của ta...”

“Phốc!” Tiểu Ái lại phun nước một lần nữa, sau đó nàng không nhịn được cười ha ha: “Đây là lời kịch gì? Rất cổ quái! Biên kịch này đúng là thiên tài... Không đúng, là một đại kỳ ba! Cười chết ta rồi!”

Chương 338: Một bên thô tào một bên xem! (4/25)

Tiểu Ái tiếp tục xem tiếp.

Vương Đại Chùy tiếp tục tiến lên, muốn cứu công chúa, sau đó lại gặp được một tên boss, làm cho Tiểu Ái muốn đập má chính là vai boss kia lại là kẻ đóng vai tiền nam, hết lần này đến lần khác hẳn ta còn chẳng biết xấu hổ mà thừa nhận.

Vương Đại Chùy thuyết minh: “Lại còn không biết xấu hổ thừa nhận! Đoàn làm phim cũng quá nghèo đi, thay diễn viên khác sẽ chết sao?”

Tiểu Ái thổ tào: “Đúng vậy, quá không biết xấu hổ! Đoàn làm phim quá nghèo!”

Tiên nam nhân rút kiếm: “Tới đi, chúng ta nhất định phải quyết đấu phân cao thấp!”

Hai người bắt đầu đại chiến.

Hiệu ứng lần này càng thêm qua loa, trực tiếp lên anime, hơn nữa còn là từng tờ từng tờ anime được lật qua, hình vẽ hai người cũng rất qua loa, chính là hai người hình que, nếu không nhìn tên đã không nhận ra ai là ai.

Nội dung chữ viết còn đặc sắc hơn hình ảnh...

“Học sinh tiểu học vẽ, tình tiết nhà trẻ, còn có tinh thần không biết xấu hổ, đúc nên đoàn làm phim nghèo nhất trong lịch sử!”

Sau một phen đại chiến, tiên nam lại ngã xuống, chống đỡ ngum khí cuối cùng nói: “Không hổ là truyền nhân Cửu Dương Thần Quyền, ta sống kiếp này không hối hận, ta nhớ lúc chạy dưới ánh triều dương ngày đó, là thanh xuân đã mất đi đi của ta...”

Tiểu Ái thổ tào: “Lộn xộn cái gì, có thể chuyên nghiệp một chút không?”

Vương Đại Chùy tiếp tục đi cứu công chúa, thuyết minh: “Rất cực phải làm thế nào mới có thể cứu công chúa, sao ta không có chút cảm giác chờ mong nào?”

“Ta cũng không có cảm giác chờ mong, luôn cảm thấy đằng sau sẽ phải gặp...” Tiểu Ái nhỏ giọng nói.

Vương Đại Chùy thấy một toà Hỏa Diệm Sơn.

Hiệu ứng đặc biệt của tòa Hỏa Diệm Sơn này, trực tiếp tùy tiện vẽ Photoshop lên.

Đối với hiệu ứng đặc biệt của bộ phim ngắn này, Tiểu Ái đã bắt lực thổ tào, hiệu ứng đặc biệt hồng bét nhất nàng từng xem qua cũng tốt hơn cái này.

Chẳng lẽ lại là tiện nam kia, đóng thành vai Ngưu Ma Vương.

Lại nhớ lời thoại vô cùng không chuyên nghiệp, rốt cục song phương cũng triển khai đại chiến.

Kết quả thời điểm Ngưu Ma Vương bay lên, không cẩn thận ngã từ trên Hỏa Diệm Sơn xuống, sập tiệm.

“Ta sống kiếp này không hối hận, ta nhớ lúc chạy dưới ánh triều dương ngày đó, là thanh xuân đã mất đi của ta...”

Vương Đại Chùy: “...”

Tiểu Ái: “...”

“Được rồi, cho tới bây giờ ta không chờ mong tiện nam nhân kia có thể có biểu hiện gì tốt, chỉ cần hắn ta không phạm tiện đã tính là bình thường.”

Tiểu Ái vô lực thở tào, cảm giác hôm nay IQ bị đùa bỡn quá nhiều lần.

Sau khi đánh bại ba boss, rốt cục Vương Đại Chùy cũng cứu công chúa ra, gương mặt nhân sinh không còn gì lưu luyến: “Ta tên Vương Đại Chùy, vạn vạn không ngờ tới, dưới tình huống ta hoàn toàn không muốn cứu công chúa ra, ta vẫn cứu được công chúa ra.”

“Cảm giác phải bị...” Không biết vì sao, Tiểu Ái nhớ tới tiện nam.

Kết quả, lúc màn ảnh chuyển hướng đến vị công chúa kia, quả nhiên lại là tiện nam đó, tóc tai bù xù, Tiểu Ái nhớ tới Như Hoa.

Tiện nam: “Người cứu ta, đêm nay ta muốn động phòng với người!”

Sau đó về mặt thẹn thùng nhào vào ngực Vương Đại Chùy: “Ta muốn ta muốn, động phòng động phòng, ta muốn ta muốn...”

Tiểu Ái buồn nôn đến bữa cơm đêm qua cũng muốn phun ra.

“Quá bỉ ổi, nếu có thanh đao ta chỉ muốn đâm chết hắn ta!”

Trong sự chờ mong của Tiểu Ái, rốt cục Vương Đại Chùy cũng gio thanh kiếm đồ chơi lên, nhưng lại đâm chết bản thân.

Kết thúc!

Mọi thứ đều là vụn vụn không ngờ tới!

“Bốp bốp, buồn cười quá! Diễn viên buồn nôn thiếu đánh, bỏ đi nội dung cốt truyện, hiệu ứng đặc biệt qua loa lấy lệ, còn có đoàn làm phim nghèo nàn... Đây là muốn chọc ta cười chết! Không được, ta phải xem lại một lần! Không chỉ ta muốn xem, ta còn phải kéo những người khác đến xem, để mọi người cùng nhau bị tên tiện nam nhân kia làm buồn nôn chết! Tiểu Ái tràn đầy phấn khởi, lại nhấp chuột vào một lần.

Cùng lúc đó, không chỉ một mình Tiểu Ái, những người khác thấy được bộ phim ngắn này, cũng mở ra chế độ điên cuồng thổ tào.

“Chưa từng gặp đoàn làm phim nào nghèo nàn như vậy, đây thật sự là phim ngắn sao? Không phải tiểu hài tử đến thăm gia gia chứ?”

“Hiệu ứng đặc biệt này là hiệu ứng cận bã nhất ta từng gặp, độc nhất vô nhị!”

“Ghét nhất vẫn là tên diễn viên kia, diễn ba tên boss, quá bỉ ổi! Còn diễn vai công chúa cuối cùng, hoàn toàn phá hủy hình tượng công chúa trong lòng ta, rất muốn đánh hắn! Nếu như cần kéo bầy, tính cả ta!”

“Không nên nói như vậy, chí ít diễn viên người ta diễn rất nghiêm túc, có thể khiến người khác muốn gửi lưỡi dao cũng là một loại thành tựu. Nhà ta buôn bán lưỡi dao, ai cần ta bán ra nửa giá, tuyệt đối miễn phí ship!”

“Lời kịch rất độc, “Ta nhớ lúc chạy dưới ánh triều dương ngày đó, là thanh xuân đã mất đi của ta...”, kết thúc, không thể quên được!”

Cứ như vậy một bên ghét bỏ một bên thổ tào, lại một bên nhin không được xem phim.

Không chỉ bản thân xem, còn muốn kéo người khác rơi trong hố cùng xem.

Cứ như vậy, bộ phim ngắn này không đến 5 phút, đã dùng tốc độ khó mà tin nổi truyền bá ra.

Lúc này, Hứa Quan Thanh nôn nóng bất an đợi ở trong phòng làm việc của mình.

Hôm nay là tác phẩm đầu tiên trong cuộc đời hẳn ta ra mắt công chúng, trong lòng vừa chờ mong lại vừa sợ hãi, cảm giác này khiến hẳn ta đứng ngồi không yên, giống như học sinh chờ đợi công bố thành tích vậy.

““Không được, ta vẫn nên qua bộ phận mạng bên kia hỏi một chút!” Hứa Quan Thanh nhanh chóng chạy về phía bộ phận mạng.

“Lão Trần, hiện tại tác phẩm của ta thế nào?” Hứa Quan Thanh đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Chủ quản bộ phận mạng tên Trần Giai Nam, mới đầu 30.

Có điều hẳn ta có dáng vẻ cán bộ kỳ cựu, tác phong làm việc cũng rất giống, cho nên tất cả mọi người đều gọi hẳn ta lão Trần.

“Lão Hứa, hiện tại vừa mới qua không đến 10 phút, hơn nữa còn là nửa đêm rạng sáng, sao nhanh có thành tích như vậy được?

Vẫn nên về nhà nghỉ ngơi trước đi, sáng mai ta nhất định sẽ nói cho người biết!” Chủ quản khuyên giải an ủi.

Hứa Quan Thanh lắc đầu cười khỏ: “Nhưng mà chưa có kết quả, không ngủ...”

“Người đó người...” Chủ quản quay đầu nhìn về phía nữ hài trẻ tuổi, hỏi: “Giai Giai, tình huống hiện tại thế nào? Lượng nhấp chuột đạt tới bao nhiêu?”

“Trần chủ quản, từ 0 giờ sáng đến bây giờ tầm 10 phút, [Vạn Vạn Không Ngờ Tới] có chừng 3 vạn lượt truy cập, bằng 1/10 so với lượt truy cập bình thường của chúng ta. Có lẽ bộ phận dân mạng nhìn thấy tiết mục mới nên mới nhấp vào. Thành tích cuối cùng ra sao còn cần thời gian để nghiệm chứng.”

10 phút mới 3 vạn lượt nhấp chuột, 1/10 lưu lượng Tinh Quang Thị Tần cũng không đạt được, Hứa Quan Thanh vô cùng thất vọng.

“Lão Hứa không cần lo lắng, hiện tại vừa mới bắt đầu 10 phút, coi như tác phẩm của người quay tốt cũng phải cho người khác có thời gian phản hồi chứ. Người đi về trước đi, thành tích tốt hay không tốt sáng mai là biết!”
Trần chủ quản an ủi lần nữa.

“Nói cũng đúng, là ta quá lo lắng, sáng mai ta lại tới!” Hứa Quan Thanh cười khổ, sau đó mặt mày ủ dột rời đi.

Ước chừng dù có đi về, hẳn ta cũng ngủ không ngon giấc.

Chương 339: Lực sinh mệnh tự sáng tác! (5/25)

Hứa Quan Thanh mới rời khỏi không lâu, tỷ lệ nhấp chuột 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 bắt đầu lấy tốc độ quỹ dị tăng trưởng nhanh chóng.

10 phút ban đầu, lượt nhấp vào là 3 vạn, kết quả đến 10 phút thứ hai, lượt nhấp vào trực tiếp tăng gấp đôi đạt đến 6 vạn.

Lần 10 phút thứ ba, lại tăng gấp đôi lần nữa, đạt đến 12 vạn.

Thế nhưng, tốc độ như vậy lại còn chưa ngừng lại, còn tiếp tục tăng mạnh.

Khi tới 10 phút lần thứ n, lượt nhấp chuột ổn định đạt mức 30 vạn trong mới ngừng tăng, sau đó bảo trì tốc độ tăng trưởng này.

Tình hình số liệu rất nhanh đã được bộ phận mạng kiểm tra đo lường đến.

“Chủ quản mau tới đây, có biến! Có tình huống quan trọng!” Giai Giai kích động nói.

“Tình huống như thế nào? Người phát hiện cái gì?” Chủ quản đi tới, vội hỏi.

“Chủ quản người mau nhìn số liệu, lượt nhấp chuột tăng trưởng nhanh chóng, video phim ngắn 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 này hot rồi!”

Những người khác cũng mở đánh giá lưu lượng, phát hiện lượt nhấp chuột của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 nhanh chóng lộ ra khuynh hướng tăng trưởng, mãi tới khi đạt đến 3 vạn mỗi phút mới ngừng lại.

Số liệu này đã không thể dùng từ hot để hình dung, chỉ có thể dùng siêu hot để hình dung.

“Quả nhiên 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 sẽ hot, lúc trước khi ta xem video này ta còn cười như điên!”

“Phẩm vị của chúng ta cũng có thể tính là bình thường, chúng ta cảm thấy hay thì nhất định người khác cũng cảm thấy hay!”

“Thật không ngờ video quay như vậy, lại có thể hot!”

“Không uổng phí đêm nay chúng ta chờ đợi!”

...

Mọi người đều vô cùng vui vẻ.

“Thật đúng là hot!” Chủ quản cười ha ha: “Đáng tiếc lão Hứa đi quá nhanh, nếu không, nghe được tin tức này nhất định hẳn ta sẽ mừng rỡ, tìm không ra nam bắc! Đêm nay chúng ta tặng ca rất đáng giá! Đêm nay đến quây ăn đêm, mỗi người thêm một cánh gà!”

“Vẫn hẹp hòi trước sau như một!”

“Lúc đầu thật vui, nghe được người nói như vậy, không vui nổi!”

“Đi theo chủ quản như vậy thực sự là... Khụ khụ!”

...

Trần chủ quản then quá hoá giận: “Nếu còn không nghe lời, đến lá cây các người cũng không có mà ăn!”

“Haiz!” Đám người lập tức giải tán.

Trần chủ quản giật mình, nói: “Giai Giai, người so sánh với đồ thị trang web chúng ta xem!”

“Được, Trần chủ quản!”

Đôi chiếu hai bản tỷ lệ lượt nhấp chuột, phát hiện trong khoảng thời gian lượt nhấp chuột 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 chọt tăng, lượt nhấp chuột trang web Tinh Quang Thị Tần cũng nhận được tăng trưởng rõ ràng, bình quân mỗi phút đồng hồ ước chừng tăng lên 5000 lượt nhấp, biên độ tăng trưởng đạt tới 12.5%.

“Đúng là như thế, 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 kéo theo lưu lượng trang web chúng ta!” Trần chủ quản kích động nói.

“Nhưng mà chủ quản, video ngắn này mới chỉ đang mấy phút, chỉ có thể mang đến lưu lượng tạm thời, sau khi mọi người xem qua mấy lần thì sẽ không coi lại, có tác dụng gì?” Giai Giai không hiểu.

“Tần số xem video kéo theo lưu lượng chỉ là tạm thời, nhưng nếu có ngàn ngàn vạn vạn video như vậy thì sao? Nếu Tinh Quang chúng ta có thể kéo dài, không ngừng đẩy video kiểu này ra, có thể mang tới bao nhiêu lưu lượng? Website chúng ta chủ yếu dựa vào quảng cáo kiếm com, lưu lượng càng cao ích lợi càng lớn, nếu như lưu lượng của chúng ta tăng mạnh gấp mấy lần, vậy ích lợi chúng ta nhận được chẳng phải cũng sẽ gia tăng gấp mấy lần theo?” Cặp mắt Trần chủ quản tỏa sáng, mắt những người khác cũng tỏa sáng.

Trần chủ quản dang hai tay: “Có lẽ video này... chính là mục đích thay đổi phần video của Lâm tiên sinh, đẩy ra khu tự nguyên sang! Không thứ gì càng có sinh mệnh lực hơn năng lực tự sáng tác, nó cung cấp động lực cuộn cuộn không ngừng cho Tinh Quang Thị Tần phát triển!”

Sáng sớm ngày thứ hai, Hứa Quan Thanh vội vã vọt vào bộ phận mạng.

Hôm qua hẳn ta ngơ ngơ ngác ngác về tới nhà mình, sau đó cũng ngơ ngơ ngác ngác ngủ thiếp đi, kết quả đến sáng sớm đột nhiên bừng tỉnh, sau khi

rửa mặt đơn giản hẳn ta lập tức lao đến, lo lắng hỏi: “Thành tích 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 của ta thế nào?”

“Lão Hứa, tác phẩm của ngươi hot rồi!” Trần tổng quản hưng phấn nói.

Chỉ đơn giản một câu như vậy, lập tức xoa dịu tất cả mệt nhọc trên người hẳn ta.

“Là thật sao? Vậy lượng nhấp chuột... lượng nhấp chuột đạt tới bao nhiêu?”

Trong giọng nói mang theo vẻ run rẩy.

“Từ tối hôm qua đến bây giờ, tổng cộng gần 9 tiếng, trước mắt tổng lượng nhấp chuột đạt đến 1472 vạn! Lượng nhấp chuột này vô cùng xuất sắc, ngay cả lưu lượng trang web chúng ta cũng được kéo theo. Nếu như dựa theo lượt nhấp chuột tính ra, hôm nay lượt nhấp chuột 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 có thể đạt tới 4000 vạn! Thậm chí có thể đột phá 5000 vạn!”

1472 vạn...

4000 vạn...

5000 vạn...

Hứa Quan Thanh bị mấy con số này làm cho mơ mơ màng màng.

Hắn ta biết rõ video 5 phút này rất có khả năng sẽ hot, nhưng chưa từng có nghĩ đến nó sẽ hot như vậy.

Ngày thứ nhất lượng nhấp chuột có thể vượt ngàn vạn, thậm chí đột phá 4000 vạn, đây là con số chỉ có trong mơ mới có thể nhìn thấy.

“ 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 của ta thành công!” Hứa Quan Thanh kích động nhảy lên, giống như tiểu hài tử ngây thơ vậy. Trong đôi mắt ẩn chứa giọt nước mắt, đó là phản hồi nỗ lực một năm qua của hẳn ta.

Một năm trước hẳn ta chỉ là một thư ký trường quay nhỏ, không hiểu gì về quay phim.

Mặc dù một năm sau học được rất nhiều, hẳn ta cũng chỉ là một phó đạo diễn.

Nhưng từ hôm nay trở đi, hẳn ta đã bước lên con đường không giống.

Ở thời điểm lòng người kích động nhất, hẳn ta muốn gọi điện thoại cho một người, nói cho ngài ấy biết hẳn ta thành công, không phụ lòng sự chờ đợi của ngài.

Hứa Quan Thanh run rẩy cầm điện thoại di động: “Lâm tiên sinh, là ta, Hứa Quan Thanh...”

“Đồng chí Tiểu Hứa, chúc mừng ngài thành công!”

Chỉ một câu nói đơn giản như vậy, khiến Hứa Quan Thanh rơi nước mắt vui mừng.

Lâm tiên sinh luôn chú ý hẳn ta..

“Đúng vậy, ta thành công, tác phẩm của ta được mọi người công nhận! Ta chưa từng nghĩ đến, ngày này lại đến nhanh như vậy, hiện tại ta cảm thấy như ta đang nằm mơ!” Hứa Quan Thanh muốn vui vẻ báo cáo, hết lần này tới lần khác đôi mắt hẳn ta lại không ngừng rơi lệ.

“Điều này cũng chưa tính là thành công, ta sẽ tặng ngài thêm một món quà lớn!”

Một bên khác, Lâm Bắc Phàm mở laptop, mở ra website Tinh Quang Thị Tàn, sau đó nhìn không được thổ tảo: “Hà Sâm cũng quá lười, trực tiếp sao chép kiểu của Hồng Đậu Trung Văn qua, để ta không có một chút bất ngờ nào!”

Thuần thực leo lên tài khoản đặc biệt của bản thân, mở ra trang đầu 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 , sau đó mở ra hình thức điên cuồng khen thưởng.

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh đại triển hoành đồ!”

Thần tài Tinh Quang khen thưởng Hứa Quan Thanh tiên sinh một ức Tinh Quang Tệ, 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 quay quá tốt, ta rất thích!”

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh đại triển hoành đồ!”

Thần tài Tinh Quang khen thưởng Hứa Quan Thanh tiên sinh 1 ức Tinh Quang Tệ, 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 quay quá tốt, ta rất thích!”

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh đại triển hoành đồ!”

Tinh Quang thần tài khen thưởng Hứa Quan Thanh tiên sinh 1 ức Tinh Quang Tệ, 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 quay quá tốt, ta rất thích!”

Chương 340: Lướt truy cập đột phá hàng ức, quay video ngắn kiếm tiền! (6/25)

Toàn bộ Tinh Quang Thị Tàn đổ cơn mưa hồng bao.

Đây là lần đầu tiên Tinh Quang Thị Tàn đổ mưa hồng bao, mệnh mệnh, kinh thiên động địa, tình cảnh vô cùng hoành tráng, người đang xem video cũng bàng hoàng.

“DM? Đây là chuyện gì? Tinh Quang Thị Tàn bị nhiễm virus rồi sao?”

“Đây là mưa hồng bao, ta thường xuyên nhìn thấy ở Hồng Đâu Trung Văn, là cách độc giả thổ hào thể hiện sự yêu thích của mình với tác phẩm và tác giả, hiện tại video kiểu mới cũng bắt đầu xuất hiện mưa hồng bao?”

“Thì ra Tinh Quang Thị Tàn đã mở chức năng khen thưởng, chẳng lẽ bọn họ muốn làm giống trang Hồng Đâu Trung Văn?”

“Thần Tài Tinh Quang? Không phải Lâm Bắc Phàm sao? Cuối cùng gia hỏa này cũng đã tai họa đến Tinh Quang Thị Tàn?”

“Tên tiểu bạch kiểm này đi tới chỗ nào, mưa hồng bao rơi xuống chỗ đó, hào khí không giải thích!”

“Nhanh đi xem tác phẩm được hần khen thưởng tốt cuộc là tác phẩm nào!”

Bởi vì cơn mưa hồng bao này tạo ra ảnh hưởng quá khổng lồ, lưu lượng của Tinh Quang Thị Tần lập tức tăng hơn gấp đôi.

Theo chỉ dẫn của cơn mưa hồng bao, mọi người đi tới một giao diện tro trụi, bên trên chỉ có một tác phẩm.

“Vạn Vạn Không Ngờ Tới?”

Sau đó kích vào, hậu quả sau đó đã xảy ra là không thể ngăn cản, đám dân mạng đều cười như điên.

“Ha ha ha, Vương Đại Chuy thật sự quá khôi hài! Ánh mắt dò dẫm này, khuôn mặt vô cảm nhưng cảnh quay nội tâm lại phong phú như vậy, thật sự là siêu cấp điều ti không có người thứ hai!”

“Nam nhân đóng vai ba người Boss càng tiện! Nhìn thật muốn đánh hần một trận!”

“Hiệu ứng nát như vậy, nội dung cốt truyện cặn bã như vậy, lời thoại chán như vậy, đây là clip video qua loa nhất mà ta từng xem!”

“Phẩm vị của tiểu bạch kiểm thật sự không giống bình thường, nhưng thật sự xem rất hay!”

“Xong đời, lột hổ rồi, còn muốn xem lại lần nữa!”

Thế là, lượt truy cập 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 lại lần nữa tăng lên điên cuồng.

Dự tính ban đầu, phải 24 giờ thì lượt truy cập 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 mới đạt tới 40 triệu, kết quả bị Lâm Bắc Phàm chọc một cái như thế, mới đến giữa trưa đã sớm hoàn thành mục tiêu, đột phá 50 triệu trong tầm tay!

Thời gian một ngày mới trôi qua được hơn nửa, lưu lượng buổi tối mới là lớn nhất.

Bây giờ mới nửa ngày đã đột phá 40 triệu, nếu đến tối thì sẽ có quang cảnh gì đây?

Lượt truy cập đột phá 80 triệu?

Đột phá 90 triệu?

Hay là đột phá hàng ức?

Hứa Quan Thanh không dám nghĩ tới nữa.

Hắn ta chỉ biết, tác phẩm 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tối 》 của hắn ta đã nổi tiếng, cuối cùng hắn ta đã vững vàng bước ra bước đầu tiên hướng đến mục tiêu của mình, điều này vô cùng quan trọng với hắn ta.

“Lâm tiên sinh, cảm ơn người!”

Lượt truy cập của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tối 》 đột nhiên tăng vọt, gần như mỗi tiếng lượt truy cập đều tăng lên 500 vạn. Lúc đến 6 giờ chiều, lượt truy cập vững vàng đột phá mốc 60 triệu.

Thế nhưng, bây giờ tiệm lục chân chính chỉ mới vừa được phóng thích.

Cuối cùng dân đi làm đã tan ca, đám học sinh đã ra về.

“Nghe nói không? Sau khi cập nhật Tinh Quang Thị Tần đã đổ cơn mưa hồng bao, tên phá của Lâm Bắc Phàm thưởng 10 triệu cho một clip video ngắn, bây giờ bên ngoài đang lan truyền âm ỉ!”

“Là video ngắn gì mà khiến tiểu bạch kiểm không tiếc vung tiền như rác?”

“Một video tên là 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tối 》 , vô cùng kỳ hoa, đã lên hot search, vô cùng hot!”

“Vậy nhanh đi xem đi, ta thích nhất xem thứ kỳ hoa!”

Thế là, từ sau 7 giờ, Tinh Quang Thị Tần nghênh đón lưu lượng cao điểm.

So sánh với lúc bình thường, lưu lượng tăng lên hơn hai lần, vô cùng khủng bố! Tất cả lưu lượng tăng lên đều là người tới xem 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 , khiến bộ phận mạng không thể không điều động thêm mấy sever.

Đám dân mạng ôm tâm trạng tò mò kích vào 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 .

Sau đó mọi người đều rơi xuống hố, nhìn một lần lại một lần, mỗi lần đều cười không ngừng.

Bởi vì bọn họ thật sự chưa từng nhìn thấy video mới mẻ độc đáo như vậy, các phương diện của các người đều nát muốn chết, kết quả lại quay ra thứ đặc biệt hấp dẫn ánh mắt, khiến người ta xem rồi còn muốn xem nữa, đặc biệt nghiện.

Vừa chửi đấm vừa xem, lôi kéo người khác cùng xem, sau đó tiếp tục đấm.

Cứ như vậy, lượt truy cập 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 không ngừng sáng tạo ra tầm cao mới.

70 triệu...

80 triệu...

90 triệu...

Cảm giác như mãi không có giới hạn.

Cuối cùng đột phá hàng ức, vô cùng nhẹ nhàng.

Đến 12 giờ khuya, tổng lượng view của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 đã đạt đến 1.3 ức, trở thành dự án có lượt truy cập cao nhất của Tinh Quang Thị Tần từ trước đến nay.

Ngoại trừ lượt truy cập sáng tạo ra tâm cao mới, còn có người cảm thấy 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 đặc biệt thú vị, có thể khiến lòng người vui vẻ, thế là cũng khen thưởng theo phong trào.

Tuy tiền thưởng không nhiều, nhưng cộng lại cũng có 3000 tệ.

Thấy cảnh này, rất nhiều người nghi ngờ, chẳng lẽ quay video ngắn còn có thể kiếm tiền?

Lúc này, Tinh Quang Thị Tàn công bố quy tắc của diễn đàn nguyên sang.

Để cổ vũ và ủng hộ tất cả các vị đạo diễn đăng tải tác phẩm gốc lên Tinh Quang Thị Tàn, có thể là video ngắn, phim điện ảnh ngắn, phim truyền hình, chương trình giải trí... đủ loại, đề tài không giới hạn.

Chỉ cần lượt truy cập đạt tiêu chuẩn, thì có thể chia sẻ lợi nhuận quảng cáo với Tinh Quang Thị Tàn.

Lượt truy cập càng nhiều, lợi nhuận càng lớn.

Sau khi lượt truy cập đạt tiêu chuẩn, còn có thể vào VIP, hưởng thụ 100% thu nhập từ việc đặt mua và khen thưởng.

Ngoại trừ cái đó ra, còn có thể tự kéo nhà tài trợ, kinh doanh tác phẩm của mình, Tinh Quang Thị Tàn sẽ không lấy một xu nào từ lợi nhuận đạt được.

Lấy video ngắn 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 để làm ví dụ.

Lượt truy cập đột phá trăm vạn là đạt tiêu chuẩn, mỗi một vạn lượt truy cập có thể chia sẻ một tệ lợi nhuận quảng cáo với Tinh Quang Thị Tàn. Dùng cách này để tính toán, lợi nhuận trong ngày hôm nay của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 là khoảng 13.000 tệ.

Trước mắt, video được khen thưởng 1000 vạn, toàn bộ khoản thu nhập này đều rơi vào túi người chế tác.

Nếu như kéo tài trợ, dựa theo lượt truy cập trước mắt, phí tài trợ khoảng 50 vạn, khoản thu nhập này cũng thuộc về người chế tác.

Nói trắng ra, nếu lượt truy cập tác phẩm của người đủ nhiều, vậy người sẽ kiếm được càng nhiều tiền hơn.

Tinh Quang Thị Tần chỉ phụ trách vận hành và giám sát, không lấy một xu.

Người kiếm được lời đều là người.

Nhìn thấy điều kiện này, rất nhiều người đều động tâm.

Cũng như video nát 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 chưa đến 5 phút đã có thể nhận được nhiều lượt truy cập như thế, ngoại trừ khoản khen thưởng 1000 vạn và phí tài trợ tiềm ẩn, có thể kiếm được ít nhất cũng hơn vạn.

Việc này đơn giản đến mức nào?

Không phải bây giờ trong tay mỗi người đều có một chiếc smartphone sao?

Không quay được phim truyền hình và phim điện ảnh mấy chục phút, quay một video ngắn vài phút vẫn đủ xài, nếu không cẩn thận nổi tiếng, lượt truy cập bùng nổ, chẳng phải đã kiếm tiền rồi sao?

“Thì ra quay video ngắn cũng có thể kiếm tiền! Mấy người trong ký túc xá của ta đều rất khôi hài, nếu quay bọn họ rồi đăng lên Tinh Quang Thị Tần, lượt truy cập chắc chắn sẽ từ từ dâng lên!”

“Sau này, ta tự quay rồi đăng lên Tinh Quang Thị Tần, dựa vào vẻ ngoài xinh đẹp của ta, biết đâu còn có thể kiếm ít tiền lẻ!”

“Còn có bé mèo con đáng yêu nhà ta, ta sẽ quay nó kiếm chút đồ ăn cho mèo!”

“Ta là đảng tay tàn, không viết được tiểu thuyết, chỉ có thể quay video!”

“Bây giờ người người đều là đạo diễn, người người đều là diễn viên, người người đều có thể quay phim kiếm tiền!”

“Cứ quay như 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 !”

...

Thế là, khơi dậy một “con sốt quay phim” ở Trung Quốc.

Chương 341: Lưu lượng bạo tăng, Penguin Video luống cuống! (7/25)

Trong khoảng thời gian ngắn, đã có rất nhiều video ngắn bản gốc được đăng lên Tinh Quang Thị Tần, mặc dù không kinh điển như 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 , chất lượng cũng khá thô ráp, nhưng nội dung có thể khiến đôi mắt của người ta sáng lên, nâng cao lưu lượng của Tinh Quang Thị Tần.

Lâm Bắc Phàm yêu cầu mọi người thống kê lưu lượng, mỗi ngày đều thống kê lượt truy cập vào video ngắn nhiều nhất, chỉ cần tác phẩm đạt được lượt truy cập tiêu chuẩn đều đưa tiền theo quy định, thống kê vào tài khoản cá nhân trước, sau đó sẽ thanh toán theo tháng.

Liên tục thống kê 3 tháng, cũng thanh toán ba tháng một lần, cho đến khi hết hot mới thôi.

Lúc mới đầu, khi mọi người phát hiện trong tài khoản Tinh Quang của mình có thêm một cột liệt kê thu nhập quảng cáo, bên trên có tổng lượt truy cập vào tác phẩm của mình và có thể chia sẻ thu nhập quảng cáo, đều tưởng mình hoa mắt.

Sau khi nhân viên chăm sóc khách hàng của Tinh Quang liên tục xác nhận, bọn họ mới chấp nhận sự thật này, sau đó hưng phấn công bố việc này ra ngoài.

“Các người biết không? Ta thật sự kiếm được tiền, tiểu phẩm do ta đăng lên rất được hoan nghênh, chỉ trong hai ngày ngắn ngủi mà lượt truy cập đã đột phá 1 triệu, đạt được khoảng 1,5 triệu, bây giờ ta được chia 150 tệ từ lợi nhuận quảng cáo của Tinh Quang! Hơn nữa bây giờ video của ta vẫn đang hot, có lẽ đến đầu tháng ít nhất cũng thu nhập được 1000 tệ, sáng khoái!”

Bây giờ tất cả đều là quần chúng ăn dưa đang vây xem.

“Quay video ngắn thật sự có thể kiếm tiền? Ta vẫn tưởng là Tinh Quang khoác lác, không ngờ lại có thật!”

“Ta đã xem qua video của lâu chủ, chỉ tùy tiện quay lại, tùy tiện làm một mình cũng được, kết quả một tháng đã có doanh thu 1000 tệ, quá sung sướng! Ta cũng phải đi quay video ngắn, ta cũng phải kiếm tiền!”

“Lại phát hiện được một con đường dễ phát tài dễ kiếm tiền, hơn nữa chi phí đầu tư bằng không, có thể kiếm bộn!”

“Nếu ngày nào ta cũng làm ra một 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》, lượt truy cập một ngày đột phá hàng ức, thu nhập một ngày vạn nguyên, còn không tính thu nhập tài trợ, trời ạ, ta cảm thấy thành công càng ngày càng đến gần ta!”

“Lâu chủ đại tài! Có bí quyết thành công gì không mau chia sẻ một chút?”

Mọi người bàn tán vô cùng nhiệt tình, trong lòng cũng rất nhiệt tình.

Đối với bọn họ chi phí cho một video ngắn bằng 0, có một chiếc điện thoại là có thể quay được, tiện tay là có thể quay được, nhưng bởi vậy lại có thể kiếm được tiền tại sao lại không làm?

Người ngoài giới đều động tâm như thế, huống chi người trong giới?

Phải biết rằng, có trăm vạn người hành nghề trong giới, nhưng có bao nhiêu cơ hội chứ?

Có mấy người có thể trở hết tài năng để thành công?

Họ đặc biệt cần một nền tảng để thể hiện, bọn họ cần dựa vào tài nghệ kiếm tiền nuôi gia đình.

Bây giờ Tinh Quang Thị Tần cung cấp một nền tảng, hơn nữa còn là một nền tảng giá rẻ như thế, sao bọn họ có thể không thêm muốn?

Đám người nghiệp dư bên ngoài đều có thể dựa vào cái này để kiếm tiền, chẳng lẽ những người chuyên nghiệp như bọn họ còn kém hơn đám người

ngoài giới?

Hơn nữa Tinh Quang Thị Tàn thật sự rất có lương tâm, kiếm được đều là của bọn họ, không lấy một xu, vì vậy sức hấp dẫn của Tinh Quang Thị Tàn với bọn họ rất lớn.

Còn có thể tự mình kéo tài trợ, mở rộng hiệu quả và lợi ích. Là người trong ngành, bọn họ càng dễ kéo đầu tư và tài trợ hơn người ngoài giới, đây mới thật sự là chỗ kiếm tiền.

Cuối cùng còn có thể lựa chọn lên VIP, dựa vào tiền đặt mua để kiếm tiền.

Còn một điểm mấu chốt nhất, đó là chỗ dựa sau lưng Tinh Quang Thị Tàn là đài truyền hình Tinh Quang, nếu tác phẩm của mình hot, đài truyền hình Tinh Quang phát hiện tài hoa của mình, vậy chẳng phải là cá vượt long môn?

Thế là, người trong giới tràn vào Tinh Quang Thị Tàn với quy mô lớn, xoa tay cười ha hả xông xáo xây dựng sự nghiệp.

Lưu lượng của Tinh Quang Thị Tàn lại tăng vọt.

So sánh với lúc đầu, lưu lượng của Tinh Quang Thị Tàn tăng trưởng gần gấp đôi, một phát vượt qua trang web Penguin Video lớn nhất trước đó. Chỉ cần giữ được lưu lượng này, vậy Tinh Quang Thị Tàn sẽ vững vàng đứng ở đầu bảng, giá trị tăng mạnh.

Một đám cầm đầu trang web Penguin Video đều luống cuống.

Lúc đầu, bố cục của các trang web video là Penguin Video một nhà độc đại, mấy trang web video khác đều khó phân cao thấp.

Bố cục này vững như bàn thạch, chỗ dựa sau lưng Penguin Video là tập đoàn Penguin, tài đại khí thô, tài nguyên hùng hậu, vì vậy có thể ăn đầu to. Tuy mấy trang web video khác kém hơn, nhưng cũng có thể trở thành chư hầu ở biên giới, kiếm lợi ích của mình.

Mọi người vẫn được yên ổn.

Nhưng bây giờ bố cục này đã bị phá vỡ, trong đó Penguin Video là hoảng sợ nhất, bởi vì quyền thống trị của bọn họ đã bị lật đổ. Mới qua mấy ngày ngắn ngủi, bọn họ còn chưa kịp phản ứng đã bị đẩy ngã xuống đất, ưu thế một đi không trở lại.

Đối với bọn họ, việc không giữ được vị trí thứ nhất chính là thất bại.

Điều này không chỉ là sự khác biệt của địa vị, còn vì sự khác biệt lợi ích như ngày và đêm.

Bởi vì mọi người chỉ nhớ kỹ hạng nhất, không nhớ được thứ hai...

Thu nhập quảng cáo của quán quân Olympic đột phá ngàn vạn, á quân Olympic thì sao?

Nếu không phải vì một kỷ lục có ý nghĩa to lớn, á quân Olympic được khoảng trăm vạn đã khá tốt rồi.

Vì vậy, Penguin Video chắc chắn phải có hành động.

Văn phòng trụ sở của Penguin Video, đang triệu tập một cuộc họp khẩn cấp, nhằm vào Tinh Quang Thị Tần đột nhiên quật khởi.

“Các người nói xem, bây giờ chúng ta phải làm sao mới có thể nào cứu vãn tình thế suy tàn, cướp lại vị trí thứ nhất?” Lý Trường Thanh là tổng giám đốc của Penguin Video, trực tiếp hỏi thẳng vào vấn đề của cuộc họp.

“Lý tổng, chúng ta có thể phục chế hình thức của Tinh Quang Thị Tần, cũng làm ra một khu nguyên sang, như vậy chúng ta có thể dựa vào vốn liếng và tài nguyên của Penguin Video, cướp lại vị trí thứ nhất.”

Người nói này là Trương quản lý của bộ phận hạng mục Penguin Video, chịu trách nhiệm vận hành và xét duyệt các dự án khác nhau trong Penguin Video, thuộc loại người quyền cao chức trọng ở Penguin Video.

“Có phương án triển khai cụ thể không?” Lý Trường Thanh mặt không biểu cảm.

Tập đoàn Penguin bọn họ hoàn toàn xứng đáng với vị trí bá chủ trên mạng, chỉ cần là nghề kiếm được tiền từ mạng, bọn họ đều có thể làm.

Đầu tiên là thu mua, sát nhập nuốt trọn, không thu mua được thì trực tiếp phục chế, sau đó dùng đồ phục chế để phá tan bản gốc, từ trước đến nay tập đoàn Penguin của bọn họ đều bá đạo như vậy.

Cũng dựa theo tác phong bá đạo này, tập đoàn Penguin của bọn họ mới phát triển lớn mạnh như bây giờ.

Tình huống kiểu này vẫn xuôi gió xuôi nước, đến khi gặp phải Tinh Quang mới thất bại. Trước đó bị Hồng Đậu Trung Văn đập cho rã rời đầy đất, ân oán còn chưa giải quyết, bây giờ lại gặp Tinh Quang Thị Tần, có lẽ đây là số phận.

Trương quản lý phân phát phương án kế hoạch xuống dưới.

Lý Trường Thanh mở ra xem, kết quả càng xem càng nhú mày, trầm giọng nói: “Trương quản lý, đây chính là phương án người cho ta? Rất cuộc người đang cho ta xem thứ gì, chỉ dựa vào cái này có thể đánh bại Tinh Quang Thị Tần?”

Trương quản lý cười khở: “Lý tổng, đây đã là phương án tối ưu nhất mà đoàn đội của ta có thể đưa ra được trong mấy ngày mấy đêm qua.”

“Vậy người nói cho ta biết, sao chúng ta phải tính phí ở đây? Hơn nữa còn phải tính phí hơn 30%? Tinh Quang Thị Tần người ta không lấy một xu nào trong tiền khen thưởng và đặt mua, thậm chí còn móc tiền từ lợi nhuận quảng cáo để chia sẻ cho người ta, người nói người ta chọn Penguin Video chúng ta, hay là chọn Tinh Quang Thị Tần?”

Chương 342: Penguin Video thất bại, không giải quyết được Tinh Quang!
(8/25)

Là nguyên lão của tập đoàn Penguin, Lý Trường Thanh hiểu rất rõ uy lực của miễn phí.

Năm đó tập đoàn Penguin quật khởi, cũng dựa vào sự miễn phí như một vũ khí có tính sát thương, thúc đẩy phần mềm chat Penguin nhanh chóng phát triển lớn mạnh, từ đó mới có quần thể người sử dụng vượt quá 10 ức như bây giờ.

So với phương án hiện tại, Tinh Quang Thị Tàn cũng thực hiện chiến lược miễn phí, không chỉ miễn phí, còn phải đưa tiền, phía bên mình lại đòi tiền, người nói người bình thường sẽ chọn nơi nào?

Trương quản lý cười khỏ: “Lý tổng, trang web cần vận hành, vận hành cần chi phí. Nhất là chia ra một mảng nguyên sang, chúng ta cần tìm rất nhiều người xét duyệt và vận hành, sắp xếp thiết bị phục vụ tương ứng, những thứ này đều cần chi phí. Nếu chúng ta không lấy phí sử dụng, căn bản không làm được mảng nguyên sang!”

“Vậy vì sao Tinh Quang Thị Tàn lại không thu phí sử dụng?” Lý Trường Thanh hùng hổ dọa người.

Trương quản lý lại cười khỏ: “Lý tổng, đây chính là điều khác biệt lớn nhất của Tinh Quang Thị Tàn với chúng ta. Tất cả nội dung trong Tinh Quang Thị Tàn đều đến từ đài truyền hình Tinh Quang, bọn họ vốn là một nhà, có thể nói chi phí bằng 0. Hơn nữa chất lượng nội dung của Tinh Quang Thị Tàn đều rất cao, quần chúng rất yêu thích, vì vậy thu nhập từ quảng cáo rất nhiều, móc ra một phần từ bộ phận thu nhập quảng cáo này trợ cấp cho mảng nguyên sang, đối với bọn họ là việc dễ như trở bàn tay. Hơn nữa, bên mảng nguyên sang hot lên sẽ kéo theo lưu lượng của cả trang web, vì vậy Tinh Quang Thị Tàn không chỉ không lỗ, người ta lại còn kiếm lời lớn hơn! Nhưng Penguin Video của chúng ta lại khác...”

“Ngoại trừ một phần nội dung do Penguin Video của chúng ta tự chế phim, những cái còn lại đều mua về từ bên ngoài, dù là tự chế phim hay là mua ở bên ngoài đều cần một khoản phí rất lớn, chi phí chắc chắn không thấp. Hơn nữa Penguin Video chúng ta phải tự chịu trách nhiệm lời lỗ, nếu nội dung tốt tất nhiên có thể kiếm tiền, nội dung không được hoan nghênh vậy sẽ lỗ tiền, mạo hiểm rất lớn. Trong ngành này, năng lực lợi nhuận của Penguin Video chúng ta là số một, nhưng căn bản không thể so sánh được với Tinh Quang Thị Tàn. Dưới tình huống này, nếu chúng ta còn thực hành

chiến lược miễn phí, đồng thời còn tốn rất nhiều nhân lực vật lực, đây là một gánh nặng rất lớn với công ty của chúng ta!”

“Có thể xin vốn từ tập đoàn, dù sao sự hỗ trợ của chúng ta với mảng nguyên sang sáng tạo tuyệt đối không thể yếu hơn Tinh Quang Thị Tàn!” Lý Trường Thanh nói.

“Dù có xin nhiều tiền hơn, cũng chỉ là uống rượu độc giải khát! Bởi vì chúng ta vẫn phải bỏ tiền ra, Tinh Quang Thị Tàn vẫn cứ kiếm tiền, cứ làm thế mãi người thua sẽ là chúng ta.”

Trương quản lắc đầu, nụ cười rất chua xót: “Lý tổng, nói một câu không khách sáo, lúc Tinh Quang quyết định dùng toàn lực tiến quân vào mảng nghiệp vụ video này, chúng ta đã thua rồi. Bàn về nội dung, phim truyền hình và chương trình giải trí của đài truyền hình Tinh Quang là đỉnh phong trong ngành, về phương diện phim truyền hình có 《Chiến Thần Trở Về》 《Võ Lâm Ngoại Truyện》, về mặt chương trình giải trí có 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Phách》 《Bảo Tàng Quốc Gia》 《China Got Talent》, trước mắt còn có bộ thần kịch siêu cấp 《Trù Thần》 đang trong kế hoạch quay chụp, những chương trình này đã hấp dẫn lưu lượng rất lớn, đảm bảo Tinh Quang Thị Tàn ở thế bất bại. Còn nội dung của Penguin Video chúng ta, kém hơn Tinh Quang Thị Tàn không chỉ một cấp bậc, muốn đuổi theo cũng khó khăn.”

“Ở phương diện kênh, kênh của Tinh Quang Thị Tàn phong phú hơn, hơn nữa càng có sức ảnh hưởng hơn. Theo ta được biết đang có ba chiếc xe ngựa, đài truyền hình Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Tinh Quang còn có Hồng Đâu Trung Văn, đây đều là những kênh nền tảng đỉnh phong. So sánh với Tinh Quang Thị Tàn, chúng ta thiếu con đường điện ảnh, phương diện kênh truyền hình còn chưa khởi sắc, thành tích ở phương diện kênh văn học mạng cũng không đột phá, vì vậy muốn theo Tinh Quang Thị Tàn sẽ rất khó.”

“Bàn về địa vị, chỗ dựa của Tinh Quang Thị Tàn là đài truyền hình Tinh Quang, từ sau khi hai công ty giải trí số một số hai ngã xuống, đài truyền hình Tinh Quang đã là vị vua không ngai trong giới, nhất ngôn cửu đỉnh,

địa vị cao thượng, trên cơ bản người trong làng giải trí đều ngưỡng vọng, sức ảnh hưởng hơn bao giờ hết. Còn Penguin Video của chúng ta, tuy sau lưng có tập đoàn Penguin, nhưng sức ảnh hưởng và địa vị ở trong giới kém xa đài truyền hình Tinh Quang.”

“Bàn về mối quan hệ, chưa nói đến các mối quan hệ trong ngành giải trí, ở trên giới kinh doanh, sáu tập đoàn lớn giá trị ngàn ức như tập đoàn Phương Tường, tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Thiên Tử và tập đoàn Long Môn, đều hợp tác rất thân thiết với đài truyền hình Tinh Quang. Lúc trước có một vị phụ trách của tập đoàn chúng ta muốn mời mấy tập đoàn ngàn ức kia đến tọa trấn Penguin Books, kết quả người ta không thèm để ý. Sáu tập đoàn lớn này có thanh danh hiển hách trong ngành, cùng quan hệ mật thiết với chính phủ, sức ảnh hưởng phân bố ở mọi ngành mọi nghề, tập đoàn chúng ta căn bản không thể ảnh hưởng đến bọn họ!”

“Bàn về vốn, có lẽ đây là ưu thế lớn nhất của tập đoàn chúng ta. Tập đoàn chúng ta đúng là có số vốn hùng hậu, nhưng nguồn vốn không phải vô tận, xin 30 – 40 ức còn được, nhưng vượt quá 50 ức sẽ khó khăn, trước khi chúng ta làm ra được thành tích, tập đoàn sẽ không cho chúng ta quá nhiều tiền. Nhưng Tinh Quang Thị Tần, nói thẳng ra là Lâm Bắc Phàm, nghe nói Tinh Quang Thị Tần cũng do hắn làm ra, ta không cần nói về gia hỏa này thì mọi người cũng biết, hắn rất biết tiêu tiền, hoàn toàn bất kể chi phí. Nhất là trong năm nay hắn đã vung tay quá trán. Tiêu xài từ vài chục ức đến vài trăm ức đều không chớp mắt lấy một cái. Nếu hắn quyết tâm đối đầu với chúng ta, bất chấp chi phí cứ đầu tư tiền vào, Penguin Video của chúng ta còn là đối thủ sao?”

Mọi người có mặt ở hiện trường đều trầm mặc.

Đột nhiên bọn họ phát hiện, trong vô thức Tinh Quang đã thành một con quái vật khổng lồ, có sức ảnh hưởng ngập trời.

Tuy có chênh lệch rất lớn với tập đoàn Penguin, nhưng có tiềm lực to lớn.

Dù là hiện tại, bọn họ cũng đã đủ năng lực đối đầu với tập đoàn Penguin.

Điều này khiến bọn họ cảm thấy rất thất bại. Ngày thường bọn họ đều khi thể ào ạt chinh phục hết lĩnh vực này đến lĩnh vực khác, đối thủ luôn bị giết đến quăng mũ cối giáp.

“Tinh Quang Thị Tàn... Thật sự khó giải quyết!” Lý Trường Thanh thở dài thật sâu.

Từ trên người Tinh Quang, hắn ta nhìn thấy bóng dáng tập đoàn Penguin ngày xưa, đã lộ ra răng nanh dữ tợn điên cuồng cắn nuốt tất cả, phá hủy tất cả trở ngại ven đường, không kiêng nể gì vô pháp vô thiên.

Cho dù là cự thú, nó cũng dám kiêu ngạo và ương ngạnh đánh bại!

“Nói đúng ra, toàn bộ Tinh Quang đều rất khó giải quyết!” Trương quản lý nói.

“Thế nhưng, chúng ta không thể không làm gì!” Lý Trường Thanh chấn chỉnh tinh thần, giọng điệu âm vang: “Nếu chỉ dựa vào Penguin Video của chúng ta không đối phó được Tinh Quang, vậy chúng ta liên hợp những người khác lại với nhau! Ta cũng không tin, tập hợp nhiều tài nguyên và lực lượng như vậy, còn không giải quyết được Tinh Quang Thị Tàn?”

Hợp tác với người khác, tương đương với việc bọn họ đã bỏ đi vinh quang của mình, thừa nhận sự thất bại của mình.

Nhưng đây là lựa chọn tốt nhất hiện này, nếu không chỉ có thể chờ chết.

Chương 343: Ở phương diện tiêu tiền, hắn thua ai? (9/25)

Ba ngày sau, Penguin Video liên hợp với các trang web video khác, đồng thời mở ra mảng chuyên khu nguyên sang, đồng thời tuyên bố với bên ngoài, liên hợp các nền tảng trang web video đại chúng chế tạo ra giải thưởng video bản gốc “ngôi sao của ngày mai”.

Tất cả tác giả nguyên sang có thể thông qua chuyên khu nguyên sang đăng tác phẩm bản thân tự sáng tác lên, video ngắn, phim điện ảnh ngắn, phim mạng, tiểu phẩm, tấu đơn, chương trình giải trí đủ loại hoàn toàn không giới hạn đề tài, chỉ cần thuộc về bản gốc là có thể đăng lên.

“Ngôi sao của ngày mai” thiết lập các phần thưởng nhất nhì ba.

10 giải ba, nhận được tiền thưởng 100 vạn, đồng thời có thể lựa chọn ký kết với một trang web video trong nhóm liên hợp, trở thành mod nguyên sang, có thể nhận được sự ủng hộ lớn, được chia sẻ lợi nhuận quảng cáo, miễn phí sử dụng kênh cùng đủ loại điều kiện ưu đãi khác.

3 giải nhì, nhận được tiền thưởng 500 vạn, ngoại trừ được hưởng tất cả điều kiện ưu đãi của giải ba, còn nhận được 500 vạn tiền tài trợ, ủng hộ sáng tác truyền hình điện ảnh, toàn bộ lợi nhuận thu được đều thuộc về tác giả nguyên sang.

1 giải đặc biệt, nhận được tiền thưởng 1000 vạn, ngoại trừ hưởng thụ tất cả điều kiện ưu đãi của giải ba, còn có thể nhận được 1000 vạn tiền tài trợ, ủng hộ sáng tác truyền hình điện ảnh, cũng được chia sẻ lên tất cả các kênh. Nếu tác phẩm ưu tú, còn được đề cử lên tivi hoặc là rạp chiếu phim, toàn bộ lợi nhuận thu được đều thuộc về tác giả nguyên sang.

Phía dưới còn có rất nhiều điều kiện ưu đãi, liệt kê một đống lớn.

Nói tóm lại, người gửi nguyên sang đến chỗ chúng ta đi, chỉ cần người và tác phẩm của người đủ ưu tú, vậy chúng ta sẽ đưa ra sự ủng hộ lớn nhất, muốn tiền cho tiền, muốn kênh cho kênh, muốn tài nguyên cho tài nguyên, chúng ta sẽ cho người hết.

Thanh thế to lớn, cường độ ủng hộ cực lớn trước nay chưa từng có!

Sau khi tin tức này được công bố ra ngoài, đám dân mạng hoảng sợ.

“Bản gốc ngôi sao của ngày mai? Thi đấu video bản gốc?”

“Không phải đang bắt chước Tinh Quang Thị Tần sao? Tinh Quang Thị Tần có mảng nguyên sang, bọn họ cũng làm ra bản sơn trại!”

“Chỉ sợ thấy trong khoảng thời gian này Tinh Quang Thị Tần kiếm lời điên rồi, vì vậy bọn họ mới không nhịn được nhúng tay vào. Thế nhưng Tinh Quang Thị Tần hoàn toàn miễn phí, hơn nữa còn có khen thưởng, nhưng Penguin Video lại thu phí? Đây là cái quỷ gì?”

“Hóa ra là phải thu lệ phí, hơn nữa tỉ lệ còn cao đến 30%, thật đen tối, muốn tiền đến điên rồi! Có sức lực này, ta vẫn đến Tinh Quang Thị Tần tốt hơn!”

“Nhưng giải thưởng rất hấp dẫn, giải ba 100 vạn, giải nhì 500 vạn, giải đặc biệt 1000 vạn, còn có phúc lợi... Nếu chẳng may trúng giải, vậy kiếm bọn rồi.”

“Các người nói xem Tinh Quang Thị Tần sẽ có phản ứng gì?”

Đối các giải thưởng lớn này, người trong nghề nhìn thấy cũng nóng mắt.

Ngoại trừ tiền thưởng kék xù, phúc lợi ẩn đằng sau mới là thứ bọn họ thích nhất. Đặc biệt là giải nhất và nhì, chỉ cần có thể được một giải, có nghĩa bọn họ sẽ là cá vượt long môn, bước lên con đường thăng chức rất nhanh.

Từ nay về sau, bọn họ có thể tự xưng là đạo diễn với bên ngoài rồi.

Đạo diễn, một cái danh xưng cao lớn bao nhiêu!

Bây giờ người bình thường cũng nhận ra được, một đám trang web video do Penguin Video cầm đầu, hiện tại đang vây quét Tinh Quang Thị Tần.

Nếu không, vì sao một hoạt động lớn như vậy, không kéo Tinh Quang Thị Tần ra trận?

Chỉ trong chớp mắt, lưu lượng của các trang web video lớn do Penguin Video cầm đầu bạo tăng.

Lý Trường Thanh âm thầm đặc ý: “Dù Tinh Quang Thị Tần áp dụng chiến lược miễn phí thì sao chứ? Chúng ta không so với người việc đó, nhưng chúng ta liên hợp lại có rất nhiều ưu thế về tài nguyên, hoàn toàn có thể chế tạo ra một chuyên khu tác phẩm nguyên sang chất lượng tốt nhất, chúng ta chỉ làm tinh phẩm, chỉ làm tác phẩm nguyên sang ưu tú, vẫn có thể hấp dẫn lưu lượng!”

Lúc này, mọi người đều đang đợi, chờ đợi Tinh Quang Thị Tần ra chiêu.

Điều khiến mọi người thất vọng là, Tinh Quang Thị Tần hoàn toàn không có phản ứng.

Nên làm thế nào thì làm thế ấy, hình như cũng không quan tâm cuộc thi video bản gốc “Ngôi sao của ngày mai”.

Thật ra, cũng không thể nói là không có phản ứng.

Lâm Bắc Phàm tìm đến Hứa Quan Thanh, thân thiết hỏi: “Lão Hứa, người quay được mấy tập 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 rồi? Hoạt động chiêu thương có thuận lợi không? Có cần ta giúp người không?”

Hứa Quan Thanh quá cảm động, quá kích động, đến lúc này rồi Lâm tiên sinh vẫn còn quan tâm hắn ta.

“Lâm tiên sinh, trước mắt 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 đã quay đến tập 8, tiến triển khá thuận lợi. Bởi vì chương trình của chúng ta rất được hoan nghênh, vì vậy thành viên của đoàn làm phim tràn đầy động lực. Liên quan đến việc xúc tiến đầu tư, trước mắt đã có 13 công ty đàm phán nghiệp vụ với chúng ta, 8 nhà ký hợp đồng, tổng tài trợ là 380 vạn. Thế nhưng, ta cho rằng còn có tiềm lực rất lớn để đào tiếp, cuối cùng có lẽ phí tài trợ có thể đạt đến khoảng 6000 vạn.” Hứa Quan Thanh nghiêm túc báo cáo công việc.

“Rất tốt, có gì cần cứ nói với ta, ta nhất định sẽ giúp người!”

Lâm Bắc Phàm như một vị lãnh đạo vỗ bả vai gây yếu của Hứa Quan Thanh, ngữ trọng tâm trường: “Bây giờ, các trang web video do Penguin Video cầm đầu đang liên thủ đối phó với Tinh Quang Thị Tàn chúng ta, lưu lượng trên trang web của chúng ta không ổn định lắm, cần gấp tác phẩm ổn định lòng quân. Ta giao nhiệm vụ này cho người, người chắc chắn phải quay tốt 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》, mặc cho bọn họ biến hóa muôn vàn, ta đều bất động, dốc hết sức công phá!”

Hứa Quan Thanh cảm nhận được trách nhiệm nặng nề đè lên vai của hắn ta, tuy nặng nề nhưng lại vui vẻ chịu đựng.

Ở trong mắt Lâm tiên sinh, ta không còn là kẻ tầm thường nữa.

Ta có thể ổn định lòng quân, ta có thể trở thành trụ cột vững vàng của Tinh Quang Thị Tàn.

“Lâm tiên sinh, ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ quay tốt 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 ! Ta chắc chắn sẽ giữ vững lưu lượng của Tinh Quang Thị Tàn, chắc chắn sẽ không để đám Penguin Video được như ý!” Hứa Quan Thanh trình trọng nói.

“Rất tốt, ta thật sự không nhìn nhầm ngươi, ta giao tương lai của Tinh Quang Thị Tàn cho ngươi!” Lâm Bắc Phàm thoải mái nói.

“Đã đăng tập thứ hai 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 rồi hả?”

“Không sai, đã đăng lên vào rạng sáng nay, cho đến bây giờ tổng lượng view đã đạt đến 80 triệu, dự tính hôm nay lại có thể đột phá hàng ức, hơn nữa hẳn có thể vượt qua tập thứ nhất!” Hứa Quan Thanh hơi khoe khoang nói.

“Lâm tiên sinh, ngươi đây là...”

“Đương nhiên phải đối phó Ngôi sao ngày mai của Penguin Video rồi!” Lâm Bắc Phàm cười lạnh, lại còn so cách tiêu tiền với hắn, chán sống!

Ở phương diện tiêu tiền, hắn thua ai?

Lâm Bắc Phàm đổ bộ vào Tinh Quang Thị Tàn, lại lần nữa mở ra con đường khen thưởng.

“Rung động đến tâm can, trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh hoành đồ đại triển! Thần Tài Tinh Quang khen thưởng Hứa Quan Thanh tiên sinh 1 ức Tinh Quang Tệ, tập hai của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 rất hay, xin tiếp tục cố gắng!”

“Rung động đến tâm can, trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh hoành đồ đại triển! Thần Tài Tinh Quang khen thưởng Hứa Quan Thanh tiên sinh 1 ức Tinh Quang Tệ, tập hai của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 rất hay, xin tiếp tục cố gắng!”

Lại khen thưởng mười lần, ngàn vạn cơn mưa hồng bao ào ào rơi xuống, rung động đến tâm can.

Tinh Quang Thị Tần lại vỗ tổ.

“Đại Thân Tài Tinh Quang lại đến, lại là hồng bao 1000 vạn, quá mẹ nó có tiền!”

“Nhìn con mưa hồng bao ào ào rơi xuống, ta rất muốn nhặt!”

“Lâm Bắc Phàm thích video tẻ hại 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 này đến mức nào chứ? Ta nghi ngờ sâu sắc phẩm vị của hắn!”

“Quản hắn có phẩm vị hay không, xem hay là được!”

“Đột nhiên cảm thấy Tinh Quang Thị Tần tốt hơn, bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy con mưa hồng bao, hào khí bức người, cảnh đẹp ý vui! Bên Penguin Video kia, đã nhiều ngày vậy rồi cũng không rơi một trận nào, thật keo kiệt!”

“Ta cũng cảm thấy vậy... Ta đột nhiên phát hiện một việc khiếp sợ, giải thưởng đặc biệt ngôi sao của ngày mai, lại không bằng một lần khen thưởng của Lâm Bắc Phàm! Tất cả giải thưởng trong ngôi sao của ngày mai cộng lại, có lẽ còn không đỡ nổi tiền thưởng của Lâm Bắc Phàm!”

“Đúng vậy, đúng vậy, dựa vào tài chính của một người là xử lý xong.”

“Làm ngôi sao của ngày mai có ý nghĩa gì chứ? Còn không bằng trực tiếp nịnh nọt Lâm Bắc Phàm sẽ nhanh hơn! Ít nhất hắn xem vui rồi, trực tiếp nhận tiền, có lẽ cũng trăm vạn cất bước! Nhìn sướng phát điên, ngàn vạn cất bước!”

Hướng gió đột nhiên thay đổi.

Chương 344: Mấy con mưa hồng bao đã đánh bọn họ đến choáng váng!
(10/25)

Trong lòng mọi người đều có suy nghĩ khác nhau, hình như cuộc tranh tài tác phẩm gốc “Ngôi sao của ngày mai” cũng không hơn gì cái này.

Một lần khen thưởng của Lâm Bắc Phàm đã sánh bằng tiền thưởng của giải đặc biệt, nếu như hấn cho thêm mấy lần, hoàn toàn có thể sánh với tất cả giải thưởng của cuộc thi nguyên sang.

Bây giờ không còn ai nghi ngờ năng lực tiêu tiền của Lâm Bắc Phàm nữa, năm đó gia hỏa này vì đọc tiểu thuyết mà ném mấy ngàn vạn hơn ỨC ra ngoài.

Năm nay càng quá đáng hơn, tiêu mấy chục ỨC hơn trăm ỨC, đôi mắt không chớp lấy một cái.

“Đúng vậy, so với đi tham gia ngôi sao của ngày mai, giết ra khỏi trùng vây từ ngàn vạn đối thủ, tranh giành giải thưởng lác đác không có mấy, không bằng đến Tinh Quang ninh nọt Lâm Bắc Phàm, gia hỏa này nhìn sướng trực tiếp khen thưởng, hơn nữa còn là khen thưởng bất kể chi phí, có lẽ xác suất lớn hơn chút!”

Đúng lúc này, từ đồng tác phẩm nguyên sang được đăng lên, Lâm Bắc Phàm lại chọn được mấy tác phẩm khá thú vị tiến hành khen thưởng.

“Rung động đến tâm can, trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh hoành đồ đại triển! Thần Tài Tinh Quang khen thưởng Mục Viên 1 ỨC Tinh Quang Tệ, người biểu diễn rất đặc sắc, ta rất thích!”

“Rung động đến tâm can, trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang, thiên kim đem tặng, chúc tiên sinh hoành đồ đại triển! Thần Tài Tinh Quang khen thưởng Lão Phật Gia tiên sinh 1 ỨC Tinh Quang Tệ, người tấu đơn rất sáng tạo, tiếp tục cố gắng!”

Một cơn mưa hồng bao nhẹ nhàng rơi xuống.

Mỗi một cơn mưa hồng bao đều có 100 vạn tệ, có nghĩa là Mục Viên và Lão Phật Gia là mod của bản gốc đều tự nhận được 100 vạn khen thưởng, tất cả những cái này đều là thu nhập ròng.

Khán giả kích động đến hồng, đám mod vui mừng như điên, bởi vì bọn họ nhìn thấy hy vọng, thấy nhiều hy vọng hơn cả ngôi sao của ngày mai.

“Thật sự khen thưởng, hơn nữa còn khen thưởng 100 vạn, kiếm bọn!”

“Đúng là Thần Tài, tiện tay một cái đã là giải ba rồi, còn hào khí hơn ngôi sao của ngày mai nhiều!”

“Ta cảm thấy lẩn lộn ở đây có tiền đồ hơn! Giải thưởng ngôi sao của ngày mai có hạn mức tối đa, nhưng Lâm Bắc Phàm khen thưởng không có hạn mức tối đa, một lần khen thưởng trực tiếp khiến ta biến thành phú ông trăm vạn!”

“Tôn hết tâm tư đi tham gia thi đấu, không bằng đi nghiên cứu phẩm vị của Lâm Bắc Phàm, như vậy càng dễ kiếm tiền hơn!”

“Tìm ra một con đường phát tài rồi!”

Cứ như vậy, chiến dịch vây quét và đàn áp từ các trang web video do Penguin Video cầm đầu tự sụp đổ, lưu lượng chạy trở về, lưu lượng của Tinh Quang Thị Tàn lại trở nên ổn định, thậm chí còn có xu thế tăng trưởng.

Đám người Lý Trường Thanh buồn bực, khó khăn lắm bọn họ mới tổ chức được giải đấu nguyên sang lớn ngôi sao của ngày mai, kết quả bị mấy con mua hồng bao đánh cho choáng váng. Trừ khi phần thưởng của bọn họ tăng lên gấp bội, hơn nữa phải tăng gấp mấy lần, nếu không đừng mong hấp dẫn tuyển thủ dự thi.

Thế nhưng về phương diện tiền tài, bọn họ thật sự kém Lâm Bắc Phàm.

Chẳng may ban thưởng gấp bội, Lâm Bắc Phàm lại tạo ra mấy con mua hồng bao nữa, rơi đến trời đất mù mịt sông cạn đá mòn, thì bọn họ phải làm sao bây giờ?

Bây giờ ngôi sao của ngày mai như miếng gân gà, tiếp tục làm cũng không được, không làm tiếp cũng chẳng xong...

Làm tiếp thì hiệu quả không lý tưởng, không làm tiếp thì cũng đã hứa hẹn ra bên ngoài, chẳng phải nói không giữ lời sao?

Penguin bọn họ không cần mặt mũi nữa hả?

Lý Trường Thanh cảm thấy rất đau đầu.

Cùng lúc đó, 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 nhận được khen thưởng 1000 vạn lại lần nữa nổi tiếng, kéo theo lưu lượng hàng trăm triệu, theo thời gian dần trôi qua nó được mọi người công nhận, trở thành tiêu biểu ở mảng nguyên sang.

Mối liên hệ của 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》 và mảng nguyên sang của Tinh Quang càng thêm chặt chẽ, tạo nên sự hoàn hảo cho nhau.

Ngôi sao của ngày mai?

Trừ khi bọn họ có thể đẩy ra một video gốc có sức ảnh hưởng vượt qua 《 Vạn Vạn Không Ngờ Tới 》, nếu không các tác phẩm đạt giải nhất nhì ba của các người cũng sẽ ảm đạm phai mờ.

Bây giờ, điều duy nhất Tinh Quang Thị Tần cần làm là ổn định không dao động, làm tốt công tác quản lý hậu kỳ, chờ nội dung ở mảng nguyên sang phong phú, sẽ kéo theo lượng lớn lưu lượng báo đáp Tinh Quang Thị Tần, lợi nhuận tăng mạnh.

Tạm thời Tinh Quang Thị Tần đã có một kết thúc, Lâm Bắc Phàm lại sống ngày tháng trên mèo dưỡng lão.

Bây giờ mèo Ragdoll đã lớn hơn con mèo bình thường, bộ lông cả người trắng như tuyết xõa tung, đôi mắt như lam bảo thạch, tiếng kêu tinh tế mềm mại, thoạt nhìn vẫn rất đáng yêu.

Bởi vì thường xuyên được Lâm Bắc Phàm điều dưỡng và giao lưu, vì vậy trí lực của nó rất cao, đã có trí lực của đứa bé 5, 6 tuổi, có thể nghe hiểu rất nhiều lời nói.

Nhưng vẫn giống như trước kia, nó thích ỷ lại bên cạnh Lâm Bắc Phàm.

“Meo!” Con mèo Ragdol dùng móng vuốt đẩy Lâm Bắc Phàm, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cút, miêu miêu muốn chơi bóng, người chơi với ta!”

Hắn cúi đầu nhìn, chỉ thấy dưới chân nó có một quả bóng da màu xanh nhỏ nhỏ.

Lâm Bắc Phàm cầm quả bóng da lên ném ra xa.

Mèo Ragdoll nhanh chóng mang về, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cút, mang bóng về rồi, người phải làm đồ ăn ngon thưởng cho miêu miêu!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hắn lại bị một con mèo sáo lộ.

Điều này không nhin được!

“Nếu lần này người có thể mang quả bóng về, ta sẽ làm đồ ăn ngon cho người!” Lâm Bắc Phàm hứa hẹn.

Mèo con dùng tâm điện cảm ứng: “Người nói đó!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm nhặt lên, vớt ra xa.

Mèo con nhanh chóng chạy theo.

Nhưng mèo con quá ngây thơ, hơn nữa nó đã đánh giá thấp trình độ vô sỉ của chủ nhân Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm lại sử dụng lực lượng lĩnh vực, để quả bóng da lăn qua lăn lại, mèo nhỏ không đuổi kịp.

“Ha ha, cuộc sống tốt đẹp như vậy!”

Không có việc gì đi bắt nạt một con mèo, cảm giác cuộc sống đặc biệt viên mãn.

Lúc này, sau một ngày làm việc, hai nữ nhân quay về từ đài truyền hình.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm ung dung tao nhã, trêu chọc mèo con khỏi phải nói thoải mái đến mức nào, bản thân lại bận rộn chân không chạm đất, trong lòng lập tức thấy không công bằng.

“Lâm Bắc Phàm, làm đồ ăn chưa?” Vũ Thiên Mị tức giận.

Lâm Bắc Phàm uể oải đứng lên, nói: “Còn chưa làm, cho ta nửa tiếng, đảm bảo sẽ làm xong! Vừa rồi nằm quá lâu, hơi đau lưng...”

Nhìn thấy dáng vẻ này của hắn, hai nữ nhân giận không chỗ phát tiết.

Bọn ta bận rộn không có thời gian ngồi xuống, người lại nằm đến đau lưng nhức eo, lẽ nào lại như vậy!

Không nói lời nào, hai nữ nhân một trái một phải, hung ác véo thịt mềm bên hông của Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm đau đến kêu to: “Làm gì? Các người làm gì vậy? Đau đau đau...”

“Chàng cũng biết đau, chúng ta bận rộn cả ngày, sao chàng không đau lòng chúng ta?” Bạch Thanh Tuyết thở hổn hển nói.

Nghe đây cũng biết rõ nhã ý, Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Các người nhanh nằm xuống! Gần đây ta học được tay nghề đấm bóp mới, hình như có thể xoa dịu mệt mỏi, khiến các người vô cùng thoải mái!”

Hai nữ nhân rất cảm động.

“Người xoa bóp cho nữ vương đại nhân đi, ta không cần đâu!” Vũ Thiên Mị rất muốn, nhưng xoa bóp thì phải tiếp xúc thân mật, không thể để lộ mối quan hệ của hai người được.

“Lão công, nhờ chàng đó!” Bạch Thanh Tuyết thoải mái nằm xuống, để lộ ra dáng người xinh đẹp.

“Ta đi rửa tay trước!” Lâm Bắc Phàm đi đến phòng vệ sinh.

Vũ Thiên Mị vụng trộm đi theo vào, nói nhỏ: “Tiểu nam nhân của ta, tìm thời gian làm cho ta một lượt đi! Như vậy ta mới có tinh lực lên giường với người!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Yêu tinh này!

Chương 345: Phim bom tấn của Mỹ sắp đến! (11/25)

Lúc này, thị trường điện ảnh vẫn còn bị 《 Old Boy 》 của Ảnh Nghiệp Tinh Quang tàn phá bừa bãi, ép tới những bộ phim điện ảnh khác thờ không nổi. Mà tình huống ở nước ngoài cũng giống như vậy, đang bị 《 Star Wars 》 của Lion Films thống trị, lấy được thắng lợi lớn nhất.

Chính vì vậy, vì để mở rộng doanh thu, vào khoảng thời gian gần đây Lion Films mang theo 《 Star Wars 》 đổ bộ Trung Quốc, trước mắt đang triệu tập ông chủ các rạp chiếu phim lớn, tiến hành bàn bạc vấn đề phân chia lợi nhuận.

Ảnh Nghiệp Dada cùng ông chủ các rạp chiếu phim khác đã đến từ sớm, bọn họ vô cùng cần 《 Star Wars 》 đến hồi máu, thuận tiện đả kích Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Lúc này, phó tổng giám đốc Nicotin của Lion Films, đạo diễn Spar của 《 Star Wars 》 đang được ông chủ các rạp chiếu phim vây ở giữa, không biết xấu hổ vuốt mông ngựa.

“Nicotin tiên sinh, đạo diễn Spar, hoan nghênh 2 vị khách quý đến Trung Quốc. Từ bé các ngài đã là thần tượng của ta, nghe nói các ngài đến, ta cảm thấy vui mừng từ tận trong đáy lòng, cho nên mới không quản ngàn dặm xa xôi tới nơi này gặp các ngài!”

“Đúng đúng, 2 vị đều là thần tượng chúng ta, nhất là đạo diễn Spar, ta xem phim điện ảnh của ngài mà lớn lên đó! Nhất là loạt phim 《 Star Wars 》, mỗi một bộ ta đều xem đến bảy, tám lần!”

“Lần này 《 Star Wars 》 đổ bộ Trung Quốc lần nữa, nhất định sẽ lần nữa đẩy lên cơn bão của các vì sao!”

“Hiện tại ta cũng đã không kịp chờ đợi để xem! Cho tới bây giờ, phim điện ảnh của Lion Films chưa từng khiến ta thất vọng!”

“Đêm nay 2 vị nhất định phải nể mặt, ta mời các ngài uống một ly!”

...

Bị mông ngựa phủ kín, hai người vô cùng dễ chịu, thậm chí có thể nói là vô cùng hưởng thụ.

Nhất là đạo diễn Spar, sắp bị mật ngọt chết ruồi che mắt, hắn ta hơi hơi ngẩng đầu lên, giọng điệu ngạo mạn nói: “Không sai, phim điện ảnh 《Star Wars》 của ta sẽ lần nữa dấy lên một trận bão giữa các vì sao! Bất luận là nước Mỹ, hay là ở Châu Âu, lại hoặc là... vùng đất điện ảnh man hoang!”

Hắn ta cuồng vọng nói: “Điện ảnh nơi này thực sự quá lạc hậu, tuột lại phía sau Mỹ suốt 10 năm, rơi ở phía sau ta những 20 năm! Lần này ta mang phim điện ảnh này đến đây để nói cho bọn họ biết, thể nào là quay phim điện ảnh!”

“Đạo diễn Spar ngài nói đúng, điện ảnh Trung Quốc chúng ta thực sự không được, cần ngài chỉ bảo, chỉ bảo!”

“Giống như siêu tác phẩm 《Star Wars》 vậy, cũng chỉ có đạo diễn giống như ngài mới có thể làm ra được, quay tốt như vậy! Chỉ sợ trong 10 năm nữa Trung Quốc chúng ta cũng không thể quay ra được một bộ điện ảnh tốt như thế này!”

“Chúng ta quá cần ngài, chào mừng ngài đến chỉ bảo!”

...

Không có người phản đối, ông chủ các rạp chiếu phim giữ nguyên cười nịnh, bộ dạng cúi đầu khom lưng công nhận.

Bởi vì so với điện ảnh nước Mỹ, thực sự điện ảnh Trung Quốc tương đối rớt lại phía sau.

Nhất là ở phương diện hiệu ứng đặc biệt, gần như bị nước Mỹ độc quyền. Điện ảnh Trung Quốc muốn tạo các loại hiệu ứng đặc biệt, 3D cho các cảnh phim thì nhất định phải tìm đoàn phụ trách phần hiệu ứng đặc biệt của Mỹ.

Trung Quốc không có bom tấn lớn, hoặc phải nói đơn giản là không hề có bom tấn, đây đã là nhận thức chung của mọi người.

Những ông chủ rạp chiếu phim này, bình thường, thu nhập phòng vé chủ yếu đến từ những bộ điện ảnh ngoại nhập. Thu nhập một bộ bom tấn nước ngoài thường có thể sánh được với 5 ~ 6 bộ điện ảnh hàng nội địa, cho nên bọn họ không biết xấu hổ quỳ liêm.

Nhìn thấy sắc mặt của mọi người, đạo diễn Spar càng thêm đắc ý.

Tiếp tục kiêu ngạo nói: “Bộ 《 Star Wars 》 này là thành quả tâm huyết ba năm qua của ta, doanh thu phòng vé đã vượt 10 ức đô la Mỹ trong vòng chưa đầy một tháng sau khi phát hành, gây tiếng vang vô cùng sôi nổi! Ta mang tác phẩm tâm huyết của ta đến Trung Quốc, ngoại trừ chiêu đãi fan hâm mộ, cũng vì đến để phá vỡ kỷ lục. Ta đoán chừng, bộ phim này có thể đột phá 30 ức doanh thu phòng vé ở Trung Quốc. Như vậy có thể phá kỷ lục doanh thu phòng vé của các người rồi chứ? Ta nhớ hình như kỷ lục phòng vé lúc trước là 24, 25 ức?”

Hiện trường bỗng nhiên yên tĩnh, sắc mặt mọi người trở nên cổ quái.

Bờ môi mấy chủ rạp chiếu phim khẽ nhúc nhích, muốn nói chuyện lại không biết mở miệng từ đâu...

“Các người... Đây là phản ứng gì? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao?” Đạo diễn Spar nhíu mày.

“Điều này, đạo diễn Spar, ta cảm thấy mục tiêu này của ngài có lẽ sẽ có chút khó thực hiện. Ngài vừa tới nên không biết, hiện tại kỷ lục phòng vé nước ta đã đạt tới 56 ức, bộ phim đó còn đang được công chiếu, tương lai có hy vọng sẽ đạt tới 60 ức...”

Mở miệng giải thích là tân tổng tài Hoàng Chính Cường của Ảnh Nghiệp Dada, là một người trung niên đầu hơi hói. Thì ra Kim đại tổng tài của Ảnh Nghiệp Dada bị áp lực lớn từ dư luận, cộng thêm tập đoàn bức bách nên đã tự nhận lỗi từ chức.

“56 ức? Làm sao có thể?” Đạo diễn Spar kêu lên.

Ngay cả tổng giám đốc Nicotin cũng bày ra vẻ không thể tin.

Bởi vì trong lòng bọn họ, điện ảnh Trung Quốc là vùng đất man hoang, ngoại trừ cung cấp thị trường điện ảnh khổng lồ để bọn họ bán phá giá sản phẩm bên ngoài, nơi này hoàn toàn cũng không còn gì khác.

Thế nhưng bây giờ hẳn ta lại nghe nói, kỷ lục cao nhất của điện ảnh Trung Quốc đã đạt tới 56 ức, đôi thành Đô-la Mỹ chỉ ít cũng đến 8 ức, gần như sắp đuổi kịp hẳn ta, sao có thể không làm hẳn ta kinh ngạc?

...

Hơn nữa, người ta chỉ dựa vào thị trường Trung Quốc đã lấy thành tích như vậy, mà hẳn ta phải dựa vào thị trường toàn cầu...

“Ta không tin, ta không tin các người có thể làm ra được một bộ phim đạt doanh thu cao như vậy!” Đạo diễn Spar không chút do dự nói.

Hai người gọi một vị đồng nghiệp thông thạo tiếng Trung để tiến hành xác nhận.

Sau khi xác nhận không có sai lầm, sắc mặt hai người lập tức xanh thêm vài phần.

Nhất là đạo diễn Spar, có một loại cảm giác bị vả vào mặt.

Mới vừa rồi còn thề son sắt nói phải phá kỷ lục 25 ức phòng vé Trung Quốc, kết quả hiện tại kỷ lục phòng bán vé đã bị kéo cao đến 56 ức, rờng rã tăng lên gấp đôi, người muốn hẳn ta làm thế nào?

Cho dù hẳn ta kiêu ngạo đi nữa, cũng không tin bộ phim này của mình có thể điên cuồng ôm gần 8 ức đô la phòng vé Trung Quốc.

Khó trách ánh mắt đám người cô quái như vậy, hẳn ta có loại xúc động muốn đào một cái lỗ dưới đất chui vào.

...

“Khụ khụ, chúng ta nên nói đến vấn đề chiếu phim 《 Star Wars 》 đi?”
Tổng tài Hoàng Chính Cường ho khan, nói sang chuyện khác, không nên đề
đạo diễn Spar khó xử.

“Đúng đúng, chúng ta nên nói vấn đề chiếu phim 《 Star Wars 》 , chuyện
khác đề sau lại nói!”

“Vẫn là kiếm tiền quan trọng nhất!”

Sắc mặt đạo diễn Spar hơi tỉnh lại, hẳn ta cũng không muốn tiếp tục dây
dưa vấn đề này, tiếp tục dây dưa vẫn là hẳn ta mất mặt.

“Đúng, chúng ta nên nói về vấn đề chiếu phim 《 Star Wars 》 đi!”

Tổng tài Nicotin vầy vầy nhân viên công tác Trung Quốc bên cạnh, một nữ
hài ăn mặc vô cùng gợi cảm, ngực rất lớn hỏi: “Đại diện rạp chiếu phim
chúng ta mời đều đã đến hết rồi sao?”

Nữ hài nhìn đơn ký tên một chút, nói: “Nicotin tiên sinh, còn có Ảnh
Nghệ Nghiệp Tinh Quang chưa đến.”

“Ảnh Nghệ Nghiệp Tinh Quang? Có công ty này sao? Sao ta chưa từng nghe nói
đến?” Đạo diễn Spar là người Mỹ, luôn sinh sống và làm việc ở Mỹ, kiến
thức đối với thế giới điện ảnh Trung Quốc rất nửa vời.

Nữ hài nghiêm túc giải thích: ” Ảnh Nghệ Nghiệp Tinh Quang là một công ty
điện ảnh mới, chỉ mới thành lập chưa đến 3 tháng. Có điều, nó lại là công ty
điện ảnh tiềm lực lớn nhất, có được một chuỗi rạp chiếu phim lớn nhất, hơn
nửa bộ phim mới vừa phá vỡ kỷ lục phòng vé do chính bọn họ chế tác và
phát hành, doanh thu phòng vé đạt đến 56 ức, ngài nói xem bọn họ có lợi
hại không?”

Đạo diễn Spar: “...”

Thật vất vả mới bỏ chuyện này qua một bên, kết quả người lại lòi ra, và mặt
lần thứ hai!

Chương 346: Người chưa tới, tất cả mọi người bị đả kích qua một lần!
(12/25)

Trông thấy đạo diễn Spar mặt không biểu cảm, nữ hài kia còn tưởng hẳn ta cũng không hiểu, thế là nói liên tục: “Ảnh Nghiệp Tinh Quang là sản nghiệp dưới cờ của đài truyền hình Tinh Quang nổi tiếng nước ta, tổng tài sản đại khái trăm ức, có được hơn 1500 rạp chiếu phim, 7000 gần 8000 màn chiếu lớn, còn nhiều hơn Ảnh Nghiệp Dada, là chuỗi rạp chiếu phim lớn nhất nước ta hiện nay!”

Sắc mặt tổng tài Hoàng Chính Cường của Ảnh Nghiệp Dada đen lại.

Người muốn giới thiệu Ảnh Nghiệp Tinh Quang thì giới thiệu Ảnh Nghiệp Tinh Quang, tại sao phải lôi công ty ta ra so sánh?

Đây không phải là xát muối lên vết thương người khác sao?

Mấy ông chủ rạp chiếu phim nhìn về phía Hoàng Chính Cường với ánh mắt thông cảm.

Tổng giám đốc Nicotin không nhịn được hỏi: “Nửa năm trước ta có đến Trung Quốc một lần, ta nhớ lúc đó còn không có Ảnh Nghiệp Tinh Quang, tại sao đột nhiên lại nổi lên trong thời gian ngắn như vậy?”

“Mọi thứ đều do Lâm Bắc Phàm ban tặng.” Thiếu nữ tiếp tục nói: “3 tháng trước, không biết tại sao Lâm Bắc Phàm bỗng nhiên tuyên bố với bên ngoài bỏ ra 100 ức để mua chuỗi rạp chiếu phim. Lúc ấy điện ảnh còn chưa khởi sắc, rất nhiều chuỗi rạp chiếu phim đều đang hoạt động lỗ vốn. Vừa nghe nói tin tức tốt này, các ông chủ chen chúc tới, cho nên Ảnh Nghiệp Tinh Quang nhanh chóng được dựng lên. Không tin ngài có thể hỏi các ông chủ ở đây một chút, có phải chuyện như vậy hay không?”

Lúc này, đến phiên đám chủ bản rạp chiếu phim ở đây biến sắc.

Đây là chuyện cũ bọn họ không muốn nhắc đến nhất.

Lúc đầu sau khi bán đi rạp chiếu phim nhà mình, tưởng rằng kiếm được lời lớn, kết quả quốc gia ban hành những chính sách hỗ trợ phát triển ngành

điện ảnh, bọn hắn thua thiệt đến nhà bà nội, trong lòng còn đang nhỏ máu.

Về sau, bọn hắn liên thủ lại muốn cho Ảnh Nghiệp Tinh Quang sáng mắt, phong sát điện ảnh của bọn hắn.

Kết quả ai ngờ đây là một bộ điện ảnh cực kỳ ăn khách, mới mấy ngày đã phá kỷ lục điện ảnh Hoa Ngữ, hiện tại doanh thu phòng vé đã cao đến 56 ức, kiếm lời long trời lở đất, đầy bồn đầy bát.

Bọn họ thì sao? Lại bị nhốt vào trong nhà giam ăn hơn nửa tháng cơm tù, bởi vì việc làm ăn của rạp chiếu phim nhà mình bị 《Old Boy》 ảnh hưởng nên trở nên tiêu điều thảm đạm, lại thua lỗ một khoản.

Hiện tại bị người ta nhắc đến ngay trước mặt, trái tim giống như bị đâm một đao, lại rỉ máu.

Nữ hài kia hoàn toàn không phát giác sắc mặt đám chủ rạp chiếu phim đã thay đổi, tiếp tục hết sức phấn khởi nói: “Ảnh Nghiệp Tinh Quang ngoại trừ có được chuỗi rạp chiếu phim lớn nhất Trung Quốc hiện nay, bọn họ còn đầu tư quay phim điện ảnh. Cũng ví như doanh thu phòng vé phim 《Old Boy》 đang chiếu lên đã đạt đến 56 ức, phá vỡ kỷ lục phòng bán vé điện ảnh Hoa Ngữ, còn vượt gấp đôi so với kỷ lục cũ! Với kỷ lục này, chỉ sợ trong vòng hai năm không ai có thể phá được.”

Sắc mặt đạo diễn Spar lần nữa biến thành màu đen.

Lần ba, đã lần ba, có thể đừng bàn luận chuyện này nữa hay không?

Ta chỉ khoác lác một lần mà thôi, đến mức phải nhắm vào ta như vậy sao?

Đạo diễn Spar dùng ánh không tốt nhìn vị nhân viên này, tổng giám đốc Hoàng Chính Cường dùng ánh không tốt nhìn vị nhân viên này, đám ông chủ rạp chiếu phim ở đây đều dùng ánh không tốt nhìn vị nhân viên này...

Người có phải ngực to không não không? Không nhìn thấy sắc mặt đám người chúng ta đều đen cả rồi sao, người cứ hăng hái nói về Tinh Quang, người sợ chúng ta đau lòng không đủ sâu sao?

Thật không biết vị cao tăng nào lợi dụng tư quyền tuyền người này vào để tra tấn chúng ta, ta nhất định phải ra sức xử lý hắn ta!

Có lẽ cảm giác được không khí hiện trường quý dị, nữ hài không nói nữa.

Hoàng Chính Cường nháy mắt với mấy chủ bản rạp chiếu phim, sau đó nhìn thoáng qua đồng hồ, âm dương quái khí nói: “Được rồi, thời gian cũng sắp đến, bên Tinh Quang còn chưa phái người đến. Ta đoán chừng bọn họ tự nhận mình đã là công ty điện ảnh lớn nhất, tự cảm thấy cổ tay rất có trọng lượng, cho nên muốn là người ra sân cuối cùng.”

“Cổ tay lớn có thể lớn hơn đạo diễn Spar sao?” Một chủ rạp chiếu phim bất mãn nói: “Đạo diễn Spar của chúng ta là đạo diễn lớn tầm cỡ quốc tế, nổi tiếng trong ngoài nước, tự mình đến gặp mặt chúng ta đã là vinh hạnh lớn lao, kết quả Tinh Quang thực sự là... Khụ khụ!”

“Không nên nói như vậy, một bộ phim người ta kiếm lời hơn 10 ức, hiện tại đang là thời khắc đặc ý đây, nội tâm bành trướng, bước đi khó tránh khỏi bay lượn một chút, cho nên mới muộn!”

“Chỉ sợ bọn họ cũng không muốn đến, hoặc bọn họ chỉ phái tên tiêu lâu la đến, vậy thì thật thất lễ với khách quý chúng ta!”

“Có lẽ người ta không coi trọng lợi nhuận bộ phim 《Star Wars》 này thôi!”

...

Bọn họ không ngừng châm chọc.

Đạo diễn Spar càng nghe sắc mặt càng khó nhìn, giác quan đối với Tinh Quang vốn giảm lại giảm thêm.

Tuy nhiên hắn ta cũng nhìn ra được đám chủ rạp chiếu phim này cố ý châm ngòi trước mặt hắn ta, cố ý bôi nhọ chửi bới Ảnh Nghiệp Tinh Quang... Nhưng Tinh Quang bọn họ tới chậm, lại là một sự thật không thể chối cãi.

Từ khi hắn ta thành danh đến nay, nào đã bị người ta thất lễ thế này?

Sắc mặt Nicotin tiên sinh cũng rất khó coi, có cảm giác bị khinh thường.

Bởi vì trong lòng hắn ta, hiện tại hắn là đại diện Lion Films, một trong tám công ty điện ảnh lớn nhất nước Mỹ, đồng thời cũng là một trong tám công ty điện ảnh cường đại nhất trên thế giới, đại diện cho quyền uy giới điện ảnh.

Hiện tại chúng ta đi tới cửa nhà người, những người khác đều chạy tới, một Ảnh Nghiệp Tinh Quang nhỏ như người lại không đến chào đúng hạn, người xem thường Lion Films chúng ta sao?

“Ta cảm thấy các ngài không nên nói lung tung, Tinh Quang người ta là một công ty có lòng trách nhiệm như vậy, nghiêm túc cẩn thận làm tốt tiết mục, có lẽ do người ta có chuyện gì chậm trễ nên mới đến muộn thôi?” Nữ hài ngực lớn nhìn không được nói.

Có thể nói, nữ hài ngực lớn là người dùng trung thành của Tinh Quang, tất cả tiết mục và phim truyền hình bọn họ tạo ra nàng đều thích xem, cho nên nghe thấy đám người chửi bới, nàng không nhìn được giải thích.

Rốt cục đạo diễn Spar không thể nhìn được nữa, lớn tiếng quát: “Đừng nhắc đến Tinh Quang trước mặt ta! Nơi này không có chỗ cho người nói chuyện, bây giờ lập tức đi ra ngoài cho ta!”

Nữ hài ngực lớn uất ức tới nước mắt cũng sắp rơi xuống, ta chỉ nói sự thật mà thôi, tại sao lại mắng ta?

Đang chuẩn bị muốn rời khỏi, kết quả cửa mở ra, một đám người đi tới.

Đầu tiên đập vào mi mắt là 4 người hộ vệ áo đen, dáng người vô cùng khôi ngô, đi trên đường tràn đầy sinh lực, mỗi một bước chân đều rất nặng, thoạt nhìn vô cùng có khí thế.

Ánh mắt lạnh lùng, nhìn chằm chằm về phía trước.

Tuy không thấy được ánh mắt chuyển động, nhưng mọi người vẫn cảm nhận được dường như bọn họ đang nhìn mình chằm chằm, không rét mà run, có cảm giác bị mãnh hổ để mắt tới.

Đứng ở chính giữa là một thanh niên ôm mèo con.

Đây là một thanh niên có thể khiến người vừa liếc mắt đã có ấn tượng khắc sâu.

Hắn mặc một chiếc áo somi trắng, thân mặc quần jean màu xanh nhạt, chân thon dài thẳng tắp, trên đầu có chút tóc rối bay xuống, ánh mắt mê ly xán lạn nổi bật như ngôi sao trên trời.

Mèo con trong lồng ngực có bộ lông trắng như tuyết, con mắt vừa lớn vừa tròn, xanh thẳm như ánh sao, thoải mái núp trong lồng ngực thanh niên, tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, thoạt nhìn vô cùng khôn ngoan đáng yêu.

Dáng vẻ hắn ôm mèo con rất thoải mái ưu nhã, phảng phất giống như thiếu niên quý tộc bước ra từ manga.

Chương 347: Quý lâu cũng không biết mình họ gì! (13/25)

“Lâm Bắc Phàm! Hắn là Lâm Bắc Phàm!”

“Trời ạ, lần đầu ta được nhìn thấy chân thân Lâm Bắc Phàm! Thoạt nhìn còn đẹp hơn trong hình!”

“Khó trách Bạch nữ thần đối với hắn vừa thấy đã yêu, ta cũng bị thất thủ!”

“Khi hắn đi tới, cả người đều như đang phát sáng! Không được, tim đang đập rộn lên!”

“Kết thúc, ta yêu người đã có lão bà!”

...

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm xuất hiện, rất nhiều người ở hiện trường đều kích động.

Nhất là các nhân viên nữ làm việc ở đây, bất luận là đã kết hôn hay chưa kết hôn đều hưng phấn vui mừng hò hét.

Nhất là nữ hài ngực lớn, cặp mắt nàng gần như biến thành ngôi sao, kích động muốn xông qua, kết quả nhìn thấy tứ đại môn thần, nàng mới cố sức kiềm chế nội tâm xúc động.

Nhìn thấy một đám nữ nhân như lang như hổ, phảng phất muốn nuốt hẳn, Lâm Bắc Phàm âm thầm thở ra.

May mắn ta dẫn theo bảo tiêu vào, nếu không sợ rằng xác thịt của ta đã bị vấy bẩn.

Hắn phát ra tâm điện cảm ứng, vô cùng đặc ý hỏi: “Mèo con, thế nào? Người biết trình độ được hoan nghênh của ta chưa, chủ của người có dính không?”

Mèo con cũng phát ra tâm điện cảm ứng: “Dáng dấp mấy con thú hai chân này thật xấu...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Một bên khác, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm vừa ra trận là đã trở thành tiêu điểm mọi người, nhất là trở thành tiêu điểm trong mắt phái nữ, đạo diễn Spar đổ kị thật sâu, lúc hắn ta xuất hiện cũng không được mọi người hoan nghênh như vậy.

Hắn ta là ai? Hắn ta là một đạo diễn lớn nổi tiếng quốc tế, đạo diễn làm ra phim nhựa nhiều lần quét sạch toàn cầu, doanh thu phòng vé sau lưng hắn ta đã tích lũy được hơn trăm ức Đô-la Mỹ, là tiêu chuẩn của nhân sĩ thành công nhất hiện nay, kết quả hiện tại lại kém hơn một tên tiểu tử thú chửa dứt sữa!

Nhìn kỹ lại, càng tức giận hơn.

Bởi vì, bỗng nhiên nhô ra một tên tiểu tử đẹp trai hơn, có sức hấp dẫn hơn hẳn ta!

Cho dù lòng dạ hắn ta có đổ kị, cũng không thể không thừa nhận, tiểu tử trước mắt này còn có sức hấp dẫn hơn tất cả các thanh niên, quý tộc mà hắn

ta từng nhìn thấy, quả thực là sức hấp dẫn bắn ra bốn phía, giết cả nam lẫn nữ.

“Hắn là Lâm Bắc Phàm?” Đạo diễn Spar hỏi.

“Không sai, là hắn!” Hoàng Chính Cường nhỏ giọng nói.

“Hắn rất có tiền?” Nhìn thấy phái đoàn Lâm Bắc Phàm ra sân, nhất là khí tức quý tộc trên người, Spar lại hỏi.

“Phải nói, hắn rất biết xài tiền, bởi vì hắn là một tên tiểu bạch kiểm ăn bám!”

Hoàng Chính Cường khinh bỉ nói: “Người này hoàn toàn không có bản lĩnh kiếm tiền gì, toàn nhờ vào khuôn mặt xinh đẹp để thê tử Bạch Thanh Tuyết nuôi sống. Nếu như không phải được Bạch nữ thần vừa ý, chỉ sợ bây giờ hắn còn là một tên sinh viên nghèo kiết xác.”

“Thì ra là một tên tiểu bạch kiểm ăn bám!” Rốt cục đạo diễn Spar cũng tìm được lòng tin, vô cùng tự tin.

Dù trông người rất có sức hấp dẫn thì thế nào?

Chỉ là một thân xác thối tha, không có bản lĩnh kiếm tiền, còn dựa vào nữ nhân nuôi sống, cuối cùng cũng chỉ là một túi rơm!

Mà hắn ta, đạo diễn Spar, là một đạo diễn lớn nổi tiếng toàn cầu!

Địa vị hai người khác nhau một trời một vực.

Lúc này, rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng đã đến trước mặt mọi người.

“Các vị, đã lâu không gặp! Lúc trước từ biệt, ta còn chưa kịp nói tiếng cảm ơn với các vị! Nếu như không phải các vị mang rạp chiếu phim đến chỗ ta, ta thật không cách nào kiếm một món tiền lớn.” Lâm Bắc Phàm mặt mày hớn hờ nói: “Từ khi quốc gia ban hành chính sách mới, cho đến bây giờ, tỉ giá đồng bạc của rạp chiếu phim Tinh Quang đã tăng gần 30%! Aiz, ta thật không vui nổi! Rõ ràng là muốn xài tiền, kết quả không cần thận lại kiếm tiền, thật... thật là cảm ơn các vị quá!”

Sắc mặt đám ông chủ rạp chiếu phim ở đây đều biến thành màu đen.

Đây là vết thương ở tận sâu trong đáy lòng bọn họ, kết quả lại bị kéo ra ngoài xát muối một lần nữa.

Đau quá, đau đến muốn đánh người!

Nhưng nhìn đến bốn vị bảo tiêu cao lớn uy vũ, bọn họ cảm thấy hay là thôi đi.

Nhưng mà, Lâm Bắc Phàm phảng phất không nhìn thấy sắc mặt khó coi đám người, tiếp tục nói: “Còn có bộ điện ảnh 《 Old Boy 》 ta thích đã được công chiếu, lợi nhuận hiện tại cũng không tệ lắm, không cần thận lại phá kỷ lục... Ha ha! Nói tới bộ điện ảnh ấy, suốt hơn một tháng không còn chỗ, cũng chỉ có gần đây mới có mấy chỗ trống!”

Trên mặt mọi người lại thêm mấy đường đen.

Tiện nhân!

Đây là vết thương thứ hai nơi đáy lòng bọn họ, lúc trước lời thề son sắt phong sát, kết quả không cưỡng gian được ngược lại còn bị thao, lại là một bộ điện ảnh ăn khách, trong lòng bọn họ hồi hận không thôi.

Kết quả người khác kiếm lời, bọn họ chỉ có thể uống gió tây bắc, đến bây giờ còn chưa khôi phục lại.

“A, đúng rồi, quên các vị ăn cơm tù hơn mười ngày, nhất định chưa xem qua phim điện ảnh của Tinh Quang chúng ta đúng không.” Lâm Bắc Phàm bưng tỉnh, sau đó vô cùng nghĩa khí nói: “Như vậy đi, các người tới Tinh Quang chúng ta xem phim, ta chiết khấu 20% cho các người!”

Đám người tức giận đến miệng đều lệch ra.

Chuyện ăn cơm tù nhục nhã như vậy người nói ra làm gì?

Còn chê chúng ta chưa đủ mất mặt sao?

Còn có, mời chúng ta đến Tinh Quang xem phim, chúng ta không thể xem phim trong rạp chiếu nhà mình hay sao mà còn cần người mời?

Còn chiết khấu 20%, đây là cái quý gì?

Chúng ta không nghèo đến mức cần người bố thí 20%!

“A? Các người cá mè một lứa, Kim đại tổng tài của Ảnh Nghiệp Dada đâu rồi?” Lâm Bắc Phàm tò mò quay đầu nhìn chung quanh: “Hắn hẳn ta phải đi cùng các người mới đúng, sao không thấy hắn ta?”

Tổng giám đốc Hoàng Chính Cường nói ra: “Hắn ta đã bị tập đoàn Dada sa thải, hiện tại ta mới là tổng tài Ảnh Nghiệp Dada.”

“Ta nói tập đoàn Dada các người cũng không phải thứ tốt, người ta làm việc vì tập đoàn các người, vất vả cần cù mạo hiểm to lớn, kết quả hiện tại người ta vào tù, các người liền trở mặt vô tình.”

Lâm Bắc Phàm bất bình thay cho Kim đại tổng tài: “Kim tổng người ta chỉ phạm sai lầm mà là nam nhân đều sẽ phạm phải mà thôi, chẳng lẽ không thể cho hắn ta có cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời sao? Lỡ như sau này người cũng bị bắt, có phải cũng phải bị sa thải hay không?”

Đây là nguyên rửa hắn ta vào ngục giam, mặt Hoàng Chính Cường lập tức đen như sắt.

Đã sớm nghe nói miệng tên tiêu bạch kiếm này rất độc, còn đặc biệt cay độc, chỉ mấy câu ngắn ngủi đã ép hắn ta đến góc tường.

Khó trách người này mang bảo tiêu theo bên người, chỉ bằng cái miệng này, không mang theo không được.

“Yên tâm, người vĩnh viễn không thể nhìn thấy ngày ấy đâu!” Hoàng Chính Cường cứng rắn trả lời, sau đó giật mình, lộ ra một nụ cười: “Lâm Bắc Phàm, bây giờ người đến trễ, để đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh chờ lâu như vậy, nếu để các fan mê điện ảnh của đạo diễn Spar biết được, người nói xem sẽ xảy ra chuyện gì?”

Hắn ta thừa cơ làm Lâm Bắc Phàm khó xử.

Lâm Bắc Phàm lấy điện thoại di động ra nhìn: “Đến muộn hồi nào, thời gian vừa đúng!”

Đám người nhìn đồng hồ, phát hiện thật đúng là như vậy, sai số không vượt qua 1 phút.

“Thế nhưng người để người ta đợi lâu là không đúng!” Một ông chủ rạp chiếu phim nói: “Đề hoan nghênh đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh, người xem chúng ta đã đến rất sớm, mà người lại đến trễ nhất...”

“Chính các người chân chó thì cũng thôi đi, ngàn vạn lần đừng nên kéo theo ta! Bản thân quý lâu lập tức không biết mình họ gì, nhân mô cầu dạng, tâm địa gian giáo, trong đầu vốn không nghĩ được chuyện gì tốt lành. Nếu đặt vào thời kỳ chiến tranh, các người chính là một đám đại Hán gian, phải kéo ra ngoài xử bắn!”

Mọi người: “...”

Chương 348: Phân phối lợi ích! (14/25)

Chửi đám người xong, Lâm Bắc Phàm thoải mái dễ chịu.

Lâm Bắc Phàm sáng khoái, nhưng tất cả những người khác ở đây lại khó chịu.

Trong lòng đám ông chủ rạp chiếu phim thì khỏi nói, không bị tức hộc máu đã không tệ.

Đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh vẫn luôn khó chịu, bởi vì từ khi Lâm Bắc Phàm tiến vào, hắn không hề đến bắt chuyện với bọn họ, trong lời nói cũng không để bọn họ vào mắt, điều này khiến bọn họ cảm thấy bị khinh thường, cảm giác rất không tốt.

Nhưng cân nhắc đến chuyện còn phải kiếm tiền từ trên người hắn, chỉ có thể ép cảm giác xấu này xuống.

Nicotin tiên sinh lộ ra một nụ cười tiêu chuẩn thương nghiệp: “Hoan nghênh Lâm tiên sinh đến! Rất vinh hạnh có thể gặp mặt Lâm tiên sinh, người đến thật là vinh hạnh cho chúng ta!”

“Người nói rất đúng, ta đi tới chỗ nào cũng khiến người ấy cảm thấy vinh hạnh, bởi vì phẩm cách ta cao thượng như mặt trời mới mọc chiếu sáng xung quanh, ta chính là bậc thầy của cuộc đời các người!” Lâm Bắc Phàm chẳng biết xấu hổ nói.

Nicotin: “...”

Lời vô sỉ như thế sao hắn ta tiếp được đây?

Bỏ qua đề tài này!

Nicotin giới thiệu: “Vị này là đạo diễn Spar, đạo diễn lớn nổi tiếng quốc tế, am hiểu quay những bộ phim bom tấn khoa học viễn tưởng, 《 Star Wars 》 chính là do hắn quay, doanh thu phòng vé ở nước ngoài đã đạt đến 10 ức Đô-la Mỹ, vô cùng không tầm thường!”

Đạo diễn Spar hơi hơi ngẩng đầu lên, chờ đợi Lâm Bắc Phàm vươn tay trước, sau đó hắn ta sẽ hung hăng từ chối.

Phải cho Lâm Bắc Phàm biết, người nào mới thật sự là lão đại.

Kết quả chờ rồi chờ, chỉ chờ đến một câu “hân hạnh” của Lâm Bắc Phàm!

Trong lòng rất không dễ chịu, thế là hắn ta không nhịn được hỏi: “Lâm Bắc Phàm, chẳng lẽ ngươi không biết ta?”

“Biết chứ, ngươi là đạo diễn Spar, đạo diễn lớn nổi tiếng quốc tế, am hiểu quay những bộ phim bom tấn khoa học viễn tưởng, 《 Star Wars 》 chính là do hắn quay, doanh thu phòng vé ở nước ngoài đã đạt đến 10 ức Đô-la Mỹ, vô cùng không tầm thường!”

Lâm Bắc Phàm đọc lại lời của Nicotin.

“Vậy sao ngươi không bắt tay ta?”

Lâm Bắc Phàm khinh bỉ nói: “Có phải ngươi mù không? Không nhìn thấy ta đang ôm mèo sao?”

Lúc này, mèo Ragdoll kêu lên một tiếng: “Meo!”

Đạo diễn Spar: “...”

Tại sao người này lại đáng ghét như vậy, từ trong ra ngoài đều đặc biệt khiến người chán ghét.

Cảm giác không thể nói chuyện với tên tiểu tử thú vị này, lại nói tiếp có thể làm hẳn ta tức chết.

Mà Lâm Bắc Phàm thất lễ như vậy, cũng là vì cảm nhận được thái độ thù địch trên người đạo diễn Spar.

Nếu đã là “kẻ địch”, cần gì khách khí như vậy?

“Ha ha, nếu mọi người đã biết nhau, vậy chúng ta tiến vào chủ đề!”

Nicotin tiên sinh hóa giải cục diện khó xử, chân thành nói: “Lần này mời mọi người đến, là vì vấn đề phát hành 《Star Wars》. Chúng ta đã phát hành 《Star Wars》 tại các khu vực Bắc Mỹ, Nhật Bản và Châu Âu, trước mắt đã lấy được thành tích 10 ức doanh thu phòng vé, đây là một bộ sử thi bom tấn khoa học viễn tưởng hoành tráng, tuyệt đối không thể bỏ lỡ! Bây giờ, nó sắp đổ bộ Trung Quốc, thành tích 《Star Wars》 kiểu gì cũng không thể tách rời với các vị bằng hữu ở đây, ta hy vọng mọi người có thể đồng tâm hiệp lực đẩy bộ phim này đến khắp cả nước. Ở nơi này, ta xin cảm ơn các vị trước!

Nicotin tiên sinh cúi người hành lễ.

“Bóp bóp...” Đám người vỗ tay.

“Yên tâm đi Nicotin tiên sinh, giúp ngài cũng là giúp chính chúng ta!”

“《Star Wars》 bán chạy, chúng ta cũng kiếm tiền mà, không phải sao?”

“Chúng ta đã sớm muốn đưa 《Star Wars》 vào, bây giờ cuối cùng cơ hội cũng đã tới!”

“Mọi người cùng phát tài, giúp đỡ lẫn nhau!”

...

Đám ông chủ rạp chiếu phim tích cực đáp lại.

Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

“Kế tiếp là vấn đề phân chia lợi ích!” Nicotin nói tiếp: “Hiện tại, 《Star Wars》 đã phổ biến toàn cầu, có rất nhiều người hâm mộ bộ phim, vì vậy không cần lo vấn đề phòng vé, mọi người nằm cũng có thể kiếm được tiền. Cho nên chúng ta hy vọng, ở phương diện phân chia phòng vé, các vị có thể cho chúng ta tỉ lệ lớn hơn.”

Dính đến vấn đề lợi ích đều vô cùng quan trọng, không cho phép một tia qua loa.

Mặc dù hai bên có quan hệ hợp tác, nhưng đồng thời cũng có quan hệ cạnh tranh, người cầm nhiều tiền, đương nhiên chúng ta sẽ kiếm ít hơn, cho nên đám ông chủ rạp chiếu phim nghiêm túc nghe.

Nicotin tiên sinh duỗi 5 ngón tay ra, nói: “Việc tuyên truyền và phát hành 《Star Wars》 đều không cần phiền các vị, Lion Films chúng ta có thể làm được. Phương diện phòng vé các vị cũng không cần lo, bởi vì 《Star Wars》 đã là đảm bảo lớn nhất. Cho nên chúng ta hy vọng có thể lấy được 55% thị phần phòng vé.”

Đám ông chủ rạp chiếu phim nhú mày.

55% này là 55% doanh thu phòng vé, tỉ lệ này vô cùng cao.

Dựa theo lệ cũ, ở Trung Quốc, bình thường phòng vé phải nộp 10% thuế, 90% doanh thu phòng vé còn lại mới có thể phân chia.

Trong đó, rạp chiếu phim có thể cầm 50%, phía đầu tư lấy đi 33%, còn dư lại 7% thuộc về bên phát hành.

Đừng nhìn rạp chiếu phim cầm được nhiều, nhưng số tiền bọn họ phải tiêu cũng không ít.

Cũng ví như tiền thuê mỗi tháng, rạp chiếu phim bình thường đều được xây dựng ở những khu sầm uất, dòng người đông đúc, không phải trung tâm

thương nghiệp thì cũng là khu vực hoàng kim, hơn nữa còn chiếm diện tích khá lớn, cho nên tiền thuê tất nhiên không rẻ.

Còn có chi phí nhân công, tiền lắp đặt thiết bị... lại là một khoản tiền lớn cần chi tiêu.

Nếu liên tục mấy tháng không có phim nhựa gì hay để chiếu, đồng nghĩa với bọn họ phải uống gió tây bắc.

Cho nên, nếu rạp chiếu phim không cầm nhiều một chút, hoàn toàn không cách nào bù đắp tổn thất của bản thân.

Hiện tại, Lion Films muốn lấy đi 55% thị phần phòng bán vé, chỉ còn lại có 35% thuộc về bên rạp chiếu, lợi ích hao tổn 15%, đây không phải muốn khoét thịt của bọn họ sao?”

“55% có phải hơi nhiều hay không? Ngài cũng biết chi phí chúng ta làm rạp chiếu phim rất cao...” Một ông chủ hỏi.

“55% đã không nhiều lắm, trên thực tế, 55% chỉ là cơ sở. Ngoại trừ điều kiện này, chúng ta còn hy vọng số suất chiếu tuần đầu tiên không được thấp hơn 60%, sắp xếp suất chiếu tuần thứ hai không được thấp hơn 50%, sắp xếp suất chiếu tuần thứ ba không được thấp hơn 40%, tuần thứ tư không thể thấp hơn 30%.”

Sắp xếp suất chiếu liên tục 4 tuần, còn phải bảo trì ở 30% trở lên, yêu cầu này vô cùng khắc nghiệt.

Trước mắt, tuy 《Star Wars》 bán chạy trên toàn thế giới, nhưng tới thị trường Trung Quốc sẽ thế nào vẫn còn chưa biết được, nguy hiểm lớn vô cùng.

Nếu sau khi chiếu lên, phim không phù hợp với thị hiếu, như vậy bọn họ sẽ thua lỗ lớn.

Hơn nữa, một bộ phim bán chạy, tỷ lệ đến xem thường chỉ bảo trì trong 2 tuần đầu, đến tuần thứ ba phần lớn đều đã xem, nhiệt độ hạ xuống, tỷ lệ người đến xem đương nhiên cũng sẽ giảm mạnh.

Nếu lúc này còn bảo trì, đè ép suất chiếu các bộ điện ảnh khác, bọn họ sẽ gặp tổn thất không nhỏ.

Không phải mỗi một bộ phim đều có thể như 《 Old Boy 》 .

Đám ông chủ rạp chiếu phim cau mày trăm tư, bất kỳ điều kiện gì bọn họ cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận, nhưng hai điều kiện này cộng lại, vậy thì phải suy tính lại cho thật tốt.

Hai người Nicotin và đạo diễn Spar nhìn nhau, bọn họ có quyền mặc cả, hiện tại bọn họ đang treo giá.

Chương 349: Chút tiền như vậy, người cho đám khất cái kia đi! (15/25)

“Đây là phương án chia tiền của các người sao? Nếu vậy Ảnh Nghiệp Tinh Quang chúng ta không phụng bồi được!” Lâm Bắc Phàm còn chưa đặt móng ngồi ấm chỗ đã đứng dậy muốn đi.

Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar giật mình, vội vàng giữ lại.

“Lâm tiên sinh chờ chút, có gì mọi người có thể từ từ bàn bạc, có một số việc vẫn có thể thương lượng được!”

“Người có điều gì không hài lòng với phương án của chúng ta có thể nói ra!”

Lâm Bắc Phàm bất mãn nói: “Không có gì đáng nói, ta không hứng thú với phương án chia tiền của các người. Đã lấy 55% doanh thu phòng vé, còn phải đảm bảo tỉ lệ suất chiếu cao như vậy, cái này khác gì đi cướp tiền?”

Trong mắt Lâm Bắc Phàm, doanh thu cuối cùng của 《 Star Wars 》 chỉ khoảng 20 ức.

Giả sử cuối cùng doanh thu phòng vé của 《 Star Wars 》 được 20 ức, Tinh Quang của bọn họ sở hữu gần 1/5 suất chiếu lớn, vậy có thể thu được 4 ức doanh thu phòng vé. Dựa theo cách phân chia doanh thu phòng vé, cuối cùng chỉ có 1.4 ức doanh thu thuộc về Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Trong 1.4 ỨC này còn phải trừ các loại chi phí của rạp chiếu phim, cùng với thuế thu nhập, cuối cùng Ảnh Nghiệp Tinh Quang chỉ nhận được 7000 VNĐ.

Có vẻ kiếm lời rất nhiều, nhưng tổn thất ẩn tàng còn lớn hơn.

Bởi vì, tỉ lệ suất chiếu của 《Star Wars》 phải cao nhất, chắc chắn sẽ chiếm dụng suất chiếu của các bộ phim khác, nhất là nó sẽ chiếm lấy suất chiếu của 《Old Boy》 đang ăn khách. Lợi nhuận của 《Old Boy》 gần như dồn hết về Ảnh Nghiệp Tinh Quang, tại sao phải hy sinh lợi nhuận của mình để thỏa mãn cho người khác?

Còn có một điểm cuối cùng, Lâm Bắc Phàm là ai?

Cơm mềm nam(1) nổi tiếng Trung Quốc, tên phá của siêu cấp vô địch, tiền tiền đều dùng đơn vị hàng ỨC, hơn nữa đây là đơn vị tính toán nhỏ nhất, bây giờ vì khoản lợi nhuận chưa đến 1 ỨC mà phải hy sinh nhiều lợi ích như vậy, đáng không?

(1) Cơm mềm nam: ý chỉ những người đàn ông chuyên bảm vảy đàn bà, không danh vọng không sự nghiệp.

Lâm Bắc Phàm không gánh nổi người này!

“Thế nhưng 《Star Wars》 của chúng ta đã nổi tiếng toàn cầu, có rất nhiều fan hâm mộ ở Trung Quốc muốn được xem. Tuy chia cho các người ít, nhưng có thể bảo đảm lợi nhuận!”

“Có thể bảo đảm bao nhiêu lợi nhuận? Nó có thể kiếm cho ta 10 ỨC sao?”

Nicotin tiên sinh há to miệng, 10 ỨC, sao người không đi cướp đi?

“10 ỨC... Sao có thể?”

“Sao không thể? Ảnh Nghiệp Tinh Quang của chúng ta đẩy ra 《Old Boy》 không chỉ kiếm được 10 ỨC. Ta không rõ cụ thể là bao nhiêu, nhưng chỉ doanh thu ròng của phòng bán vé chắc chắn vượt quá 40 ỨC!” Lâm Bắc Phàm ngạo kiêu ngẩng đầu lên.

Hiện trường bắn ra từng ánh mắt hâm mộ đổ kị oán hận.

Nếu những ánh mắt này có thể biến thành thanh kiếm sắc bén, vậy chắc chắn Lâm Bắc Phàm đã bị xuyên ruột nát bụng mà chết.

Nicotin tiên sinh vô cùng hâm mộ.

40 ức nguyên tương đương với 6 ức Dollar, Lion Films của bọn họ chưa từng có một bộ phim điện ảnh nào có thể kiếm lời nhiều tiền như vậy.

Dù trước mắt đang công chiếu 《 Star Wars 》 , đừng thấy doanh thu phòng vé toàn cầu đã vượt quá 10 ức Dollar, nhưng chi phí cũng rất cao, phải đến 3.5 ức Dollar, bây giờ chỉ mới hồi vốn, muốn dựa vào thị trường Trung Quốc để kiếm một món hời.

Đạo diễn Spar càng đổ kị muốn chết.

Tại sao bọn hắn có thể quay ra bộ phim điện ảnh hot tới như thế?

“Không nói những cái khác, chỉ nói đến 《 Old Boy 》 mà chúng ta đang công chiếu, tuy độ hot đã giảm xuống, nhưng ít nhất tháng này cũng được 4, 5 ức doanh thu phòng vé. 《 Star Wars 》 cùng lắm cũng chỉ mang đến cho ta thu nhập 1 ức. Vậy tại sao ta phải hy sinh lợi ích của mình?”

Lời này rất có lý, ta không phản bác được.

Lâm Bắc Phàm chỉ một đám ông chủ rạp chiếu phim bên cạnh, mỉa mai: “Vì vậy người chia chút tiền đó cho đám khát cái kia đi, bọn họ mới vừa ra tù, rất cần một bộ phim điện ảnh để kéo dài tính mạng!”

Đám chủ rạp chiếu phim giận đến méo miệng lác mắt, cả người run rẩy.

Người nói ai là khát cái?

“Vậy Lâm tiên sinh, người cảm thấy phải chia thế nào mới được?” Nicotin tiên sinh ôn tồn hỏi.

Vừa rồi hẳn ta đã hiểu rõ, trước mắt Ảnh Nghiệp Tinh Quang sau lưng Lâm Bắc Phàm là cụm rạp chiếu phim lớn nhất Trung Quốc, là một cụm rạp kiếm được rất nhiều tiền, tất nhiên phải ôn tồn với công ty truyền hình điện ảnh như thế.

“Ảnh Nghiệp Tinh Quang chúng ta chắc chắn phải được chia 60% doanh thu phòng vé, về phần tỉ lệ suất chiếu chúng ta sẽ sắp xếp căn cứ theo tình huống. Nếu có nhiều người xem, tất nhiên tỉ lệ suất chiếu sẽ cao. Ít người xem, tỉ lệ suất chiếu khá thấp.”

Lời này của Lâm Bắc Phàm rất có lực lượng, bởi vì cụm rạp Tinh Quang có được gần 1/5 lượng màn ảnh trong nước, hơn nữa rạp chiếu phim đều được phân bổ ở các khu vực hoàng kim khá phồn hoa, có thể tạo ra 1/3 doanh thu phòng vé.

Nếu người không cho ta lợi ích này, vậy ta cũng lười chơi với người, điểm này không có chỗ thương lượng!

Lâm Bắc Phàm ta đã ra sân, đáng với cái giá này!

“Lâm tiên sinh, quá cao, vậy chúng ta không kiếm lời được nữa!” Nicotin nhú mày, giọng điệu cứng rắn.

Hẳn ta muốn kiếm một món hời ở thị trường Trung Quốc rộng lớn, sao có thể nhường nhiều lợi ích như vậy?

Còn có, giọng điệu của Lâm Bắc Phàm khiến hẳn ta rất khó chịu, người chỉ là một công ty truyền hình điện ảnh nhỏ ở Trung Quốc, còn sau lưng ta lại là một trong tám công ty truyền hình điện ảnh lớn nhất toàn cầu, người biết cái gì gọi là tôn ti không?

“Thật ra, muốn ta giảm tỉ lệ phân chia cũng được thôi!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Chỉ cần người chỉ chiếu bộ phim 《Star Wars》 ở cụm rạp chiếu phim của ta, vậy ta có thể chấp nhận tỉ lệ chia 35%. Đừng thấy Ảnh Nghiệp Tinh Quang của ta chỉ có hơn 1500 rạp chiếu phim, nhưng đều nằm ở khu vực hoàng kim, khách hàng rất phong phú, chắc chắn có thể bảo đảm lợi ích doanh thu phòng vé cho các người! Bộ phim 《Old Boy》 đang được công chiếu là chứng cứ rõ ràng nhất!”

Đám ông chủ rạp chiếu phim tức giận tới muốn rút dao giết người.

Đây là đuôi tận giết tuyệt!

Đã liên tục một tháng trời rạp chiếu phim của bọn họ không có thu nhập, chỉ mong chờ bộ phim điện ảnh này để hồi máu xả hơi, kết quả người có bao nhiêu hồng bao lại không chừa cho chúng ta một ngụm canh, người muốn chúng ta uống gió tây bắc sao!

“Lâm tiên sinh, người thật biết nói đùa!” Nicotin tiên sinh đồ mồ hôi lạnh ròng ròng.

“Ai đùa với người, ta nghiêm túc!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

Đám ông chủ rạp chiếu phim gấp gáp.

“Nicotin tiên sinh, đừng nghe Lâm Bắc Phàm nói bậy nói bạ! Ta đồng ý với phương án của người!”

“Chúng ta cứ chia như thế, người lấy 55, ta lấy 35, quyết định như vậy đi!”

“《Star Wars》 xứng đáng với sự nhượng bộ của chúng ta! Chúng ta rất muốn kết bạn với Nicotin tiên sinh!”

“Thấp hơn chút nữa cũng được, ta còn có thể nhượng bộ chút nữa!”

Quá quỳ liêm, Lâm Bắc Phàm không nhìn nổi nữa.

Lúc này, Hoàng Chính Cường đứng dậy, nói: “Ta đại diện cho Ảnh Nghiệp Dada đồng ý với phương án của quý công ty. Thế nhưng ta có một điều kiện, đó là 《Star Wars》 không thể chiếu ở rạp chiếu phim của Tinh Quang.

Đám ông chủ rạp chiếu phim khác lập tức kịp phản ứng lại.

“Chúng ta đồng ý phương án kia, nhưng không thể chiếu phim điện ảnh ở Tinh Quang!”

“Hoặc là lựa chọn Tinh Quang, hoặc là lựa chọn chúng ta!”

“Cả hai chỉ có thể chọn một!”

Hiện trường chia thành hai phe, một phe là Lâm Bắc Phàm, một phe là liên hợp các rạp chiếu phim khác.

Chương 350: Chúc các người phát tài to, không cần ăn cơm tù. (16/25)

Lâm Bắc Phàm thoải mái để chịu tìm một chỗ ngồi xuống, ôm mèo con cười ha hả: “Sao nào, các người lại định trình diễn tiết mục phong sát vô si một lần nữa? Quên mất lúc trước các người đã làm như thế nào, kết quả cuối cùng đổi lấy cái gì sao?”

Khuôn mặt mọi người đỏ bừng, có xấu hổ, càng nhiều hơn là tức giận.

“Lần trước là lần trước, bây giờ là bây giờ, sao có thể nhập làm một đề nói?”

“Lần trước chỉ có thể coi là mắt chúng ta vụng về, nhưng lần này không như vậy, 《Star Wars》 đã được định sẵn sẽ trở thành một bộ phim thành công, đáng để bọn ta làm như thế!”

Ta cũng không tin liên hợp tất cả lực lượng lại, dựa vào uy lực của 《Star Wars》, còn không giải quyết được Ảnh Nghiệp Tinh Quang của người!”

“Bây giờ độ hot của 《Old Boy》 đã giảm xuống, người còn có thể dựa vào cái gì để tranh với chúng ta?”

Đám người càng nói càng cảm thấy phần thắng lớn hơn, lại càng đắc ý hơn.

Nhìn hai đám người cãi cọ ồn ào, Nicotin tiên sinh vô cùng khó xử, Ảnh Nghiệp Tinh Quang có được cụm rạp hạng nhất Trung quốc, mỗi một vị trí đều khá tốt, có thể cung cấp 30% doanh thu phòng vé.

Nhưng lại không thể coi thường liên hợp các cụm rạp còn lại, ít nhất cũng có thể cung cấp 50% phòng vé.

Hắn ta không muốn từ bỏ phe nào, bởi vì từ bỏ bất kì bên nào cũng sẽ khiến thu nhập giảm đi rất nhiều.

Tổng giám đốc Hoàng Chính Cường nói như chém đinh chặt sắt: “Nicotin tiên sinh, đạo diễn Spar, ta nói cho ngươi rõ, hoặc là lựa chọn chúng ta, hoặc là lựa chọn Lâm Bắc Phàm, không còn lựa chọn thứ ba. Bởi vì tình thế của chúng ta và Tinh Quang đã như nước với lửa, cả hai chỉ có thể giữ một, tuyệt đối không thể cùng tồn tại!”

Lâm Bắc Phàm nói thêm: “Không sai! Không phải bọn họ chết thì chính là bọn họ vong, không có con đường thứ ba!”

Hoàng Chính Cường: “...”

Đám ông chủ rạp chiếu phim: “...”

Nicotin tiên sinh cảm thấy đau đầu khó xử.

Nếu cả hai chỉ có thể chọn một, vậy hắn ta đành phải...

“Chúng ta lựa chọn Ảnh Nghiệp Dada và các cụm rạp chiếu phim.” Đạo diễn Spar vẫn luôn im lặng đột nhiên mở miệng.

Nicotin nhìn sang, đám ông chủ rạp chiếu phim ngạc nhiên nhìn sang.

Đạo diễn Spar nói: “Chúng ta đưa 《Star Wars》 đến Trung Quốc, tất nhiên muốn tranh thủ càng nhiều lợi ích, kiếm càng nhiều tiền hơn, theo đuổi tối đa hóa lợi nhuận. Ảnh Nghiệp Tinh Quang chỉ có một cụm rạp, tuy chiếm 20% số lượng, nhưng tổng các rạp chiếu phim khác cộng lại đã vượt quá 60%. Cả hai không thể cùng tồn tại, vậy chúng ta chỉ có thể lựa chọn Ảnh Nghiệp Dada mang đến cho chúng ta nhiều lợi ích nhất. Ta tin tưởng bộ phim điện ảnh 《Star Wars》 của ta sẽ mang đến hồi báo phong phú!”

Đây chỉ là lời nói mặt ngoài, trên thực tế hắn ta thấy khó chịu với Lâm Bắc Phàm, muốn không hợp tác thì không hợp tác.

Hắn ta chỉ muốn gây bất lợi cho Lâm Bắc Phàm.

Nicotin gật đầu, áy náy nói với Lâm Bắc Phàm: “Đây cũng là lựa chọn của ta. Thật xin lỗi, lần này không thể hợp tác với Tinh Quang các người, chỉ có thể chờ mong cơ hội hợp tác tiếp theo!”

Đám ông chủ rạp chiếu phim dương dương đắc ý.

“Cuối cùng chúng ta cũng thắng một nước! Có 《Star Wars》, chúng ta không chỉ có thể kiếm một món hời, còn có thể nhân cơ hội đả kích Ảnh Nghiệp Tinh Quang, không còn chuyện nào tốt đẹp hơn nữa!”

“Lâm Bắc Phàm, người xem lần này chúng ta vậy giết rạp chiếu phim Tinh Quang của người thế nào!”

“Lần này người chắc chắn sẽ thua, xem người khóc thế nào!”

“Ta như thấy được nữ thần thắng lợi đang mỉm cười với ta!”

“Tôi nay có thể say một trận!”

Đám ông chủ rạp chiếu phim nhân cơ hội mỉa mai.

Hoàng Chính Cường giả mù sa mưa nói: “Lâm Bắc Phàm, tuy 《Star Wars》 không chiếu ở rạp chiếu phim của người, nhưng người có thể đến Ảnh Nghiệp Dada của ta xem phim. Yên tâm, ta sẽ bao hết vé phim, ta vẫn bỏ được mười mấy đồng!”

Lâm Bắc Phàm không thay đổi sắc mặt đứng lên, nói: “Đã vậy, ta đi trước, chúc các người may mắn, chúc các người kiếm tiền phát tài to, đừng ăn com tù!”

Sắc mặt mọi người tối tăm, miệng chó không mọc được ngà voi, thứ hỗn trướng!

Nhưng bây giờ bọn họ đã thắng, tạm thời cứ để hấn đắc ý!

“À đúng, tổng giám đốc Hoàng, tiền nhiệm của người vì cần quét tệt nạn nên mới mất việc, người đừng nói gót theo hấn! Ta nhìn thân thể người hấn

cũng chạy đến chỗ đó không ít lần, thậm hư rồi, phải kiềm chế chút!” Lâm Bắc Phàm chặc chặc nói.

Sắc mặt Hoàng Chính Cường tái xanh.

Thậm hư?

Sao hấn nhìn ra được?

Chắc chắn là đoán mò!

“Yên tâm, ta chắc chắn sẽ không!” Hoàng Chính Cường cứng rắn nói.

“Bye bye!” Lâm Bắc Phàm ôm mèo con, dẫn theo đám vệ sĩ rời đi.

Muốn vây giết Tinh Quang của ta?

Phải xem các người có số đó không!

Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng cong tay lên, lại một lần nữa chuyển hết “tài vận” từ trên người họ sang “tình vận”. Vì tăng cường hiệu quả, hấn còn chuyển hóa các “vận” khác thành “tình vận”.

Kết quả là, số đào hoa của mọi người đều rất vượng.

Hấn rất mong chờ, chờ xem đám người này sẽ trình diễn tiết mục quan hệ bất chính gì.

“Bây giờ đã đạt thành hợp tác, rất đáng ăn mừng! Ta muốn mời Nicotin tiên sinh, đạo diễn Spar cùng các vị ở đây ăn một bữa cơm rau dưa. Ta biết một nơi, cách chỗ này rất gần, tin tưởng Nicotin tiên sinh, đạo diễn Spar chắc chắn sẽ rất thích!” Hoàng Chính Cường cười híp mắt nói.

...

“Ồ? Nơi nào thế?” Đạo diễn Spar tò mò hỏi.

“Cho ta thừa nước đục thả câu trước, đến đó các người sẽ hiểu!” Hoàng Chính Cường lộ ra vẻ mặt nam nhân đều hiểu.

Những người khác ngằm hiểu mỉm cười với nhau.

Nửa tiếng sau, mấy người họ đã ngồi trong một căn phòng sang trọng.

Đây là một căn phòng rất lớn, ít nhất cũng trên 100 mét vuông, trang trí rất xa hoa, ngợp trong vàng son.

Ở trên mặt bàn bày đủ loại mỹ thực và rượu ngon với giá trên trời.

“Có mỹ thực, có mỹ tửu, sao có thể không có mỹ nữ? Nơi này gọi là Tiên Cảnh Nhân Gian, đám công chúa tiếp rượu đều như tiên nữ, hơn nữa không chỉ đẹp mắt, bằng cấp còn rất cao, ăn nói khéo léo. Ta đi gọi mấy vị công chúa xuống đây hầu hạ mọi người, tối nay không say không về!” Hoàng Chính Cường như một vị chủ nhân đang chiêu đãi mọi người ngồi đây.

“Nơi này... An toàn không?” Trong đó có một ông chủ rạp chiếu phim lo lắng hỏi, lúc trước cũng vì càn quét tệ nạn nên bọn họ mới bị bắt vào phòng giam, bị nhốt nửa tháng, bây giờ vẫn còn bóng ma.

Hoàng Chính Cường đặc ý: “Vô cùng an toàn, bởi vì nơi này là địa bàn của Triệu công tử.”

“Là Triệu công tử nào?” Đám ông chủ giật mình.

“Là vị có lão phụ thân có quan hệ trực tiếp với trung ương.” Hoàng Chính Cường chỉ lên trời.

“Vậy ta yên tâm rồi!”

Thế là, bọn họ gọi mấy công chúa bồi rượu vào, đúng là người nào cũng có vẻ ngoài khá tốt, điều quan trọng nhất là mấy công chúa này còn có khí chất, khiến mỗi người ở đây nhìn đến tròn mắt.

“Công chúa ở nơi này thật đúng là chất lượng rất cao!”

Một đám ông chủ rạp chiếu phim chảy nước bọt nói, hận không thể ôm tất cả mỹ nữ vào lòng, yêu thương tử tế một hồi.

“Đề Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar của chúng ta lựa chọn trước!”

“Hoàng tiên sinh khách sáo rồi, vậy ta còn từ chối thì bất kính!”

Đạo diễn Spar không nhịn nổi nói: “Ta muốn người, còn có người, hai người! Ha ha, thật xin lỗi ta hơi tham lam...”

“Vậy ta muốn nàng, ta thích mộng lớn gọi cảm!”

Nicotin tiên sinh không chút khách sáo nói.

Đám ông chủ rạp chiếu phim khác đều tự chọn một mỹ nữ cho mình.

Chương 351: Sao cảnh sát lại đến đây? (17/25)

Uống nhiều rượu, trong ngực còn ôm mỹ nữ, mọi người to gan hơn, nói chuyện không kiêng dè.

“Nhắc đến tên Lâm Bắc Phàm kia, hắn thật sự không phải thứ tốt! Từ lúc hắn vào cửa đã không nhìn Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar của chúng ta. Ngay cả ta thấy cũng tức giận, hắn có tư cách gì?” Một ông chủ rạp chiếu phim mơ màng nói.

“Đúng rồi! Lâm Bắc Phàm hắn thì tính là gì? Chỉ là một tên tiểu bạch kiêu dựa vào lão bà mà thôi! Không có lão bà, hắn chẳng là cái thá gì! Kết quả bây giờ hắn lại cáo mượn oai hùm, ta thật sự muốn nhắc bàn lên nện vào mặt hắn!”

“Ảnh Nghiệp Tinh Quang chỉ là thứ rác rưởi! Không phải chỉ quay được một bộ phim điện ảnh nổi tiếng thôi sao, kết quả bây giờ bọn chúng đắc ý không ra hình dáng, không đặt chúng ta vào mắt! Nhưng bây giờ thế nào? Còn không phải bị chúng ta phong sát rồi sao?”

“Điểm này chúng ta phải cảm ơn đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh! Nếu không phải có hai vị thành toàn, có lẽ chúng ta còn phải chịu thua thiệt Tinh Quang. Tới tới tới, ta kính hai vị khách tôn quý một chén!”

“Ta cũng mời rượu, ta ba chén, các người tùy ý!”

Hiện trường ăn uống linh đình, vô cùng náo nhiệt.

Đạo diễn Spar bị đám người mời hết ly này tới ly khác, đã hơi say khướt, lại ai đến cũng không từ chối.

Bởi vì rượu này đáng uống, hẳn ta uống rất vui sướng.

“Lâm Bắc Phàm chỉ là một gia hỏa tiểu nhân đặc chí, tướng trên tay nắm chút tài nguyên là dám nói điều kiện với ta, loại người này căn bản không lên được mặt bàn! Nếu không phải nơi này là Trung Quốc, ta đã sớm tát cho hắn mấy cái!”

Đạo diễn Spar nói khoác không biết ngượng: “Đáng tiếc nơi này là Trung Quốc, hắn còn mang theo vệ sĩ bên cạnh, nếu không ta sẽ cho hắn biết cái gì gọi là đẹp mặt!”

“Đúng đúng! Đạo diễn Spar, ta mời ngươi một chén nữa!”

“Dễ bàn, cạn!”

Thế là, lại một vòng rượu.

Tổng giám đốc Hoàng Chính Cường hùng hổ nói: “Nhắc đến Tinh Quang là ta lại tức giận, chỉ là một tên nhà giàu mới nổi mà thôi, kết quả chúng dám điều võ giương oai với chúng ta, tức chết ta! Lần này chúng ta liên hợp lại, ta không tin không giải quyết được Tinh Quang của hắn?”

“Đúng rồi!” Một ông chủ phụ họa theo: “Tinh Quang của hắn là cái thá gì? Chỉ là một người mới trong giới điện ảnh mà thôi. Còn tên Lâm Bắc Phàm kia, gia hỏa miệng còn hôi sữa, lúc ta phát tài to hắn còn chưa ra đời đâu!”

Nicotin cũng uống say, vỗ ngực cam đoan: “Yên tâm, có Lion Films chúng ta, Tinh Quang của hắn không hùng mạnh được, 《Star Wars》 của chúng ta chắc chắn sẽ mang đến hồi báo phong phú cho các vị ở đây! Cho đến lúc đó chúng ta kiếm từng bó tiền lớn, Tinh Quang thua lỗ từng bó tiền lớn, ha ha!”

Đạo diễn Spar thao thao bất tuyệt: “Hơn nữa tiếp theo, Lion Films của chúng ta sẽ tiến quân vào thị trường Trung Quốc với quy mô lớn, sẽ tiếp tục đẩy ra rất nhiều bộ phim bom tấn đặc sắc tuyệt luân, chắc chắn sẽ có không

ít phim bom tấn như 《 Star Wars 》 . Đến lúc đó các vị ở đây sẽ cùng chung phát tài với chúng ta, Tinh Quang của hã chỉ có thể ăn sắt!”

“Nói rất hay! Để chúng ta lại mời Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar một chén!”

“Cạn ly!” Mọi người lại nâng chén.

“Không thể thờ ơ với đám công chúa của chúng ta, các người cũng phải uống một chén với chúng ta!” Đạo diễn Spar lớn tiếng nói.

“Đáng ghét, người xấu!”

“Nhưng nô gia không biết uống rượu đâu!”

“Các người muốn chuốc say chúng ta, sau đó tiện làm loạn với chúng ta?”

“Đã biết đám nam nhân các người không phải thứ tốt!”

“Ta yêu chết về lẳng lơ phóng túng của các người! Trong lòng phóng túng muốn chết, lại cứ phải giả vờ thanh thuần! Thế nhưng, ta thích!” Đạo diễn Spar nở một nụ cười thâm đặng, hận không thể lập tức xách súng lên ngựa.

Đám nam nhân đều nở nụ cười ngầm hiểu lẫn nhau.

Nhưng đúng vào lúc này, một đám người mặc đồng phục cảnh sát đột nhiên lao vào.

Trong tay cầm súng, nhắm chuẩn vào đầu của mọi người.

“Đừng nhúc nhích! Tất cả các người không được động đậy!”

“Chúng ta là cảnh sát! Ngồi xôm vào góc tường cho ta!”

“Còn đứng ngây ra đó làm gì?”

Tất cả mọi người ở hiện trường đều ngơ ngác.

Nhất là đám ông chủ của rạp chiếu phim, càng ngơ ngác hơn.

“Tại sao lại có cảnh sát?”

“Ta chỉ muốn thả lỏng một chút, tại sao lại gặp phải việc nát này? Chẳng lẽ ta bẩm sinh đã có xung đột với cảnh sát?”

“Hoàng tông, không phải người nói nơi này rất an toàn sao? Đây là chuyện gì?”

“Ta không biết!” Hoàng Chính Cường lắc đầu, hắn ta còn ngờ ngác hơn tất cả mọi người có mặt ở hiện trường.

Bởi vì hắn ta biết rõ, nơi này là địa bàn của Triệu công tử, sản nghiệp bí mật của thái tử gia thủ đô, đã sắp xếp từ trên xuống dưới, mười mấy năm qua cũng không có cảnh sát đến, hôm nay làm sao vậy?

Nhìn thấy đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh bị đeo còng tay, tổng giám đốc Hoàng nóng nảy, lớn tiếng quát: “Các người làm cái gì vậy? Nhanh thả bọn họ ra! Các người biết ta là ai không? Các người biết nơi này là địa bàn của ai không?”

“Ồ? Người là ai, nơi này là địa bàn của ai?” Một người thoát nhìn giống đội trưởng cảnh sát tinh bơ hỏi.

“Ta là ai? Nói ra sợ dọa chết người!” Hoàng Chính Cường hơi ngẩng đầu lên, kiêu ngạo nói: “Ta là bạn tốt của Triệu công tử, chúng ta thường xuyên uống rượu với nhau, không giấu nhau điều gì hết...”

Hoàng Chính Cường nâng cao bản thân, muốn dựa vào uy lực của Triệu công tử quát lui bọn họ.

Trên thực tế, hắn ta còn chưa gặp mặt Triệu công tử.

Thế nhưng, ai biết được?

“Triệu công tử là ai?” Vị đội trưởng cảnh sát kia hỏi lại.

Hoàng Chính Cường nhíu mày, cáo mượn oai hùm nói: “Ngay cả Triệu công tử cũng không biết, ngoại trừ vị Triệu công tử có phụ thân ở trung ương, còn có thể là ai? Xem các người còn lẫn lộn thế nào? Bảo sao lại

không biết tốt xấu xông vào đây, có biết các người đã gặp rắc rối rồi không? Ta khuyên các người tốt nhất nhanh chóng rời khỏi nơi này, nếu không tiền đồ nửa đời sau sẽ bị phá hủy!”

Đám cảnh sát có mặt ở hiện trường ngu ngơ, như bị đè ép.

Vừa thấy “Triệu công tử” có uy lực lớn như vậy, dùng tốt như vậy, đám ông chủ ở đây đều rùng to.

“Còn ở lại đây làm gì? Không nhanh buông chúng ta ra, mở còng tay cho chúng ta? Chúng ta đều là bạn của Triệu công tử, nếu để hắn biết các người đối xử với ta như vậy, nửa đời sau của các người xong rồi!”

“Ta khuyên các người đừng hành động sai lầm! Tốt nhất bây giờ các người nên rời khỏi nơi này đi, chúng ta có thể coi chưa từng xảy ra chuyện gì!”

“Nếu không, chúng ta sẽ không khách sáo!”

Đội trưởng cảnh sát không nói gì, nhìn về phía đạo diễn Spar và Nicotin tiên sinh ở bên cạnh, ánh mắt sắc bén hỏi: “Hai người nước ngoài này cũng là bạn của Triệu công tử?”

Nicotin và Spar cũng học theo.

“Đương nhiên chúng ta cũng là bạn của Triệu công tử! Chúng ta đã có giao tình mấy chục năm, gần như quen biết từ nhỏ!”

“Có kể ba ngày ba đêm cũng không kể hết được chuyện của chúng ta!”

“Vậy thì không sai, bắt hết bọn họ lại cho ta, không được bỏ qua một người nào!” Đội trưởng cảnh sát vung tay lên.

“Vâng, đội trưởng!”

Thế là, trên tay những người có mặt ở đây đều có thêm một chiếc còng tay.

“Vì sao? Chúng ta là bạn của Triệu công tử, người lại dám bắt ta?”

Đội trưởng cảnh sát cười lạnh: “Vậy thì không sai, chúng ta đến để bắt bạn của Triệu công tử! Phụ thân của hấn ta đã xong đời, Triệu công tử cũng đã bỏ trốn, bây giờ ta nghiêm trọng nghi ngờ các ngươi có dính líu đến vụ án này, nhất định phải bắt về thẩm vấn!”

Sắc mặt những người ở đây đều tái mét.

Chương 352: 《 Trù Thần 》 sắp kết thúc! (18/25)

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm mở tivi lên, nhìn thấy một tin tức khiến hấn rất ngạc nhiên.

Đó chính là, quốc gia ra quân mạnh mẽ, nghiêm trị tội phạm tham nhũng, muốn đánh cả ruồi và cọp. Kết quả, trên trung ương có một vị quan lớn họ Triệu phạm tội, tài sản dưới danh nghĩa con trai lại vượt quá 30 ức, một phần tài sản kếch xù không rõ nguồn gốc.

Thế là, hấn ta bị nghiêm trị, bị kéo xuống ngựa.

Điều này không khiến Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên, điều thật sự khiến hấn ngạc nhiên là trong lần nghiêm trị này, lại xuất hiện một bóng dáng rất quen thuộc. Dù chỉ thoáng qua một cái, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn nhận ra được, đó chính là đám ông chủ rạp chiếu phim và hai người nước ngoài kia.

“Lại vào tù, lần này thảm rồi!” Lâm Bắc Phàm cười trên nỗi đau của người khác.

Tuy hấn biết chuyện này có quan hệ rất lớn với hấn, nhưng hấn vẫn không nhìn được thấy sáng khoái.

Chuyện này khác với việc càn quét tệ nạn.

Càn quét tệ nạn chỉ xử phạt hành chính, nhiều nhất chỉ giam người nửa tháng. Nhưng vụ án này dính đến việc đút lót nhận hối lộ, hơn nữa còn là quan chức có cấp bậc cao như vậy, chắc chắn sẽ nghiêm trị thẩm tra thật nặng.

Thậm chí hai người nước ngoài kia cũng có liên quan, có lẽ còn liên quan đến tội gián điệp đủ loại nữa.

Cộng những vấn đề này lại, không chỉ đơn thuần là việc nửa tháng.

Ít nhất cũng phải một tháng, bình thường cũng cần 2 – 3 tháng. Thảm vấn người đến thổ huyết mới thôi, điều tra người đến hướng lên trời, sau khi hoàn toàn chứng minh trong sạch mới thả ra.

Gần hai tháng mới được thả ra, món ăn cũng đã nguội.

Điểm thứ nhất, 《 Star Wars 》 chắc chắn không thể công chiếu được nữa, dù sao bộ phận quốc gia chắc chắn sẽ không cho phép bộ phim điện ảnh tồn tại “vết bần” được công chiếu, thà giết nhầm còn hơn tha nhầm.

Điểm thứ hai, tổng giám đốc Hoàng Chính Cường của Ảnh Nghiệp Dada chắc chắn phải nghỉ việc thất nghiệp.

Ảnh Nghiệp Dada chắc chắn sẽ khai trừ hẳn ta, đồng thời rũ sạch tất cả quan hệ với hẳn ta, nếu không chỉ còn cách đợi bộ phận quốc gia đến điều tra.

Điểm thứ ba, đám ông chủ rạp chiếu phim sẽ thua thiệt đến tận nhà bà ngoại.

《 Star Wars 》 bị mắc kẹt, bọn họ lại bị giam hơn hai tháng không thể nào liên lạc với bên ngoài, rạp chiếu phim không thể vận hành bình thường, thậm chí còn khả năng bị niêm phong tạm dừng chính đốn, chắc chắn sẽ mất máu.

Điểm thứ tư, chỉ sọ Nicotin tiên sinh và đạo diễn Spar, cùng với Lion Films ở đằng sau sẽ vĩnh viễn mất đi thị trường Trung Quốc, cân nhắc từ mặt chính trị, phim của bọn họ chắc chắn không thể công chiếu trong nước nữa.

Đây thật sự là thua thảm!

“Đám gia hỏa này, rốt cuộc bọn chúng phải ngu ngốc đến mức nào mới kéo cả mình nào?” Lâm Bắc Phàm cũng thấy đồng cảm.

Sau đó, hẳn tiếp tục thấy sáng khoái, còn uống một chén rượu nhỏ để chúc mừng.

Không có đám rạp chiếu phim này làm loạn, 《 Old Boy 》 của Ảnh Nghiệp Tinh Quang lại tiếp tục kiếm tiền, khán giả không còn lựa chọn nào khác chỉ có thể tiếp tục xem 《 Old Boy 》 , phòng bán vé lại nghênh đón một làn sóng cao trào nhỏ.

Cuối cùng, lúc bộ phim dừng chiếu, tổng doanh thu phòng bán vé đã đạt đến 59 ức!

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng không tin nổi, tương lai còn có bộ phim điện ảnh nào có thể phá được kỷ lục này chứ.

Bởi vì 《 Old Boy 》 chiếm được thiên thời địa lợi nhân hòa.

Thiên thời, lúc 《 Old Boy 》 công chiếu, ngay lúc chương trình giải trí có tính toàn dân 《 China Got Talent 》 đang rất hot, cả hai thúc đẩy nhau, độ hot chưa từng có, khiến phòng bán vé 《 Old Boy 》 nhiều lần sáng tạo được tầm cao mới. Hơn nữa cùng thời điểm, không có bộ điện ảnh nào có thể cạnh tranh, thứ duy nhất có sức cạnh tranh là 《 Star Wars 》 cũng hoàn toàn mắc kẹt.

Địa lợi, bộ phim điện ảnh 《 Old Boy 》 được chiếu trên cụm rạp của Ảnh Nghiệp Tinh Quang. Tuy số lượng rạp chiếu phim Tinh Quang chỉ chiếm 1/5 tổng số rạp Trung Quốc, nhưng đều ở khu vực phồn hoa, lưu lượng khách rất cao. Vì vậy, dù không cách nào chiếu ở tất cả các rạp chiếu phim, vẫn kiếm được đầy bát đầy chậu, toàn bộ doanh thu phòng vé đều vào túi của Lâm Bắc Phàm.

Cuối cùng là nhân hòa, 《 Old Boy 》 đã kích thích được sự đồng cảm của mọi người, dẫn tới nó được bàn luận rộng rãi, khiến người ta rơi nước mắt. Không biết đã bao nhiêu năm rồi Trung Quốc không có bộ phim điện ảnh cảm động như thế, vì vậy tất nhiên nó rất được hoan nghênh.

Đương nhiên, còn có dịch nhân như heo, tạo điều kiện thuận lợi cho phòng vé.

Đối với thành tích của bộ phim điện ảnh này, bên ngoài cũng tiến hành đưa tin mọi mặt, nói nó là một kỳ tích trong lịch sử điện ảnh Trung Quốc, cũng là một trong những cột mốc để điện ảnh Trung Quốc quật khởi.

Còn có rất nhiều rạp chiếu phim nước ngoài muốn nhập bộ phim điện ảnh này.

Thế nhưng, Vũ Thiên Mị suy nghĩ rồi từ chối.

Bởi vì bộ phim này hoàn toàn dùng bối cảnh niên đại Trung Quốc để quay chụp, mang theo rất nhiều hơi thở của thời đại, chỉ có người Trung Quốc thời nay xem nó mới thấy đồng cảm, mới có cảm xúc, mới lấy được thành tích phòng vé như vậy.

Nhưng nếu đặt ở nước ngoài, có thể sẽ bị vùi dập giữa chợ, sau đó bị truyền thông trong nước kiểm soát mỉa mai, được không bù mất.

Nếu nỗ lực không tỉ lệ thuận với ích lợi, tại sao phải tự chuốc nhục nhã?

Trong khoảng thời gian này, ngoại trừ Tinh Quang có thu hoạch lớn nhất, thu hoạch của tập đoàn Phụng Tường xếp hạng hai. Bởi vì trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi này, trải qua sự oanh tạc điên cuồng của 《China Got Talent》 và 《Old Boy》, bọn họ thực hiện được bước chuyển mình hoàn mỹ, từ một tập đoàn kinh doanh trang sức cao cấp, biến thành một tập đoàn kinh doanh trang sức bình dân, lấy được thị trường càng lớn hơn.

Tổng thu nhập tăng lên 230%, biên độ tăng trưởng cao hơn gấp hai! Còn có lợi nhuận, tăng lên 450% so với cùng kỳ năm trước, tăng trưởng 4.5 lần!

Mong chờ tương lai vẫn giữ được biên độ tăng trưởng gấp hai lần này.

Tập đoàn Phụng Tường dựa vào điều này, một phát vượt qua các tập đoàn kinh doanh trang sức khác, trở thành tập đoàn đứng đầu Trung Quốc!

Thu hoạch của mấy tập đoàn khác cũng khá tốt.

Bỏ lỡ 《 China Got Talent 》 , nhưng mất bò mới lo làm chuồng đưa quảng cáo lên 《 Old Boy 》 , tuy lợi ích không cao như tập đoàn Phượng Tường, nhưng thương hiệu chắc chắn đi vào lòng người.

Sau khi 《 Old Boy 》 tiến vào chiếm giữ Tinh Quang Thị Tàn, lại có thể kiếm lời một khoản...

Sao lại dễ kiếm tiền thế chứ?

Lúc này, sau khi tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 của Lâm Bắc Phàm cập nhật đến 2 triệu chữ, đã sắp đến đoạn kết, điều này có nghĩa bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 sắp được trình chiếu rồi.

Khu bình luận của tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 vô cùng náo nhiệt, số bình luận lại cao hơn ức.

“ 《 Trù Thần 》 sắp kết thúc rồi, đột nhiên cảm thấy không nổi! Bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này đã làm bạn với ta gần một năm, trong khoảng thời gian một năm này, ta từ một tiểu bạch trong nhà bếp, biến thành một đầu bếp tại gia! Còn khiến ta từ một thiếu nữ thon thả, biến thành một mụ mập ăn quen món ngon!”

“Ta đã thuộc lòng món ăn kinh điển ở bên trong, có thể làm ra được ba bốn phần mười!”

“Sau này không còn tiểu thuyết để theo nữa, hy vọng quyển sách này vĩnh viễn đừng kết thúc, tiếp tục viết nữa!”

“Ta không nổi xa Lưu Ngang Tinh, không nổi xa Triệu Mai Lệ...”

“Đừng nghĩ như vậy, tiểu thuyết sắp kết thúc, có nghĩa phim truyền hình sắp được trình chiếu rồi! Chỉ có phim truyền hình mới thể hiện được nguyên hương nguyên vị của các mỹ thực trong tiểu thuyết. Cho đến bây giờ, còn có tổng cộng 13 món ăn, ngay cả đầu bếp của khách sạn Long Môn cũng không làm ra được, được gọi là “thập tam tuyệt vị”! Nhưng sau khi phim truyền hình phát sóng, chúng ta có thể may mắn được nhìn!”

“Muốn xem phim truyền hình, nhưng không thể kết thúc tiểu thuyết!”

...

Còn có người khởi xướng bỏ phiếu, đồng ý 《 Trù Thần 》 kết thúc, hoặc không đồng ý 《 Trù Thần 》 kết thúc.

Cuối cùng, số phiếu không đồng ý chiếm được ưu thế, chiến thắng tuyệt đối!

Lâm Bắc Phàm lấy thân phận “Phàm Nhân” vụng trộm bỏ phiếu đồng ý, kết quả bị hơn ngàn vạn bạn đọc kéo ra dùng roi đánh xác.

“Tác giả chết tiệt xuất hiện rồi! Lại dám bỏ phiếu đồng ý, đáng chết!”

“Hắn không thể chết, hắn chết đi còn ai viết tiểu thuyết cho chúng ta? Thiên hần đi, Tư Mã Thiên người ta thành thái giám viết ra 《 Sử Ký 》, biết đâu “Phàm Nhân đại đại” cũng có thể viết tốt hơn?”

“Người thịt nó cho ta, sau đó trói lại viết tiểu thuyết, thuận tiện nấu ăn cho chúng ta!”

“Đồng ý! Nếu Phàm Nhân đại đại không phải đầu bếp, tên của ta sẽ viết ngược lại!”

Chương 353: 《 Trù Thần 》 phát sóng! (19/25)

Còn có hacker, muốn thông qua cáp mạng tìm ra Lâm Bắc Phàm.

May mắn hệ thống phòng thủ mạng của Hồng Đẩu Trung Văn đủ mạnh, vị hacker kia mới không thành công. Nhưng điều này cũng gián tiếp chứng minh sự nổi tiếng của tiểu thuyết 《 Trù Thần 》.

Trước mắt, thành tích 《 Trù Thần 》 đang tăng mạnh.

Số lượt truy cập web đạt đến 35 ức lượt người, số phiếu đề cử đạt đến 88 triệu, sắp đột phá hàng ức rồi.

Kinh khủng nhất là khen thưởng, đã đạt được 63 ức nguyên!

Mức thu nhập khủng bố tuyệt luân như thế, đẩy “Phàm Nhân” lên đến vị trí đỉnh phong của giới tiểu thuyết. Ngay cả Hội nhà văn tỉnh, Hội nhà văn quốc gia đều gửi thư mời cho “Phàm Nhân”, mời hấn gia nhập vào hội.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm không hứng thú với điều này.

Trước mắt công việc chính của hấn là, kiếm tiền, thương lão bà, sau đó trêu mèò, mặc kệ tất cả việc khác.

Đài truyền hình Tinh Quang cũng mở ra hình thức tuyên truyền.

“Được chuyển thể từ tác phẩm cùng tên 《Trù Thần》 của tác giả Phàm Nhân tiên sinh nổi tiếng trên mạng, được quay chụp bởi đạo diễn Tiền Đa Đa một vị đạo diễn thương mại nổi tiếng, tổ hợp siêu cấp Thiên Vương Luyến Tuyết Ái Tửu cũng tham gia vào liên minh, phối nhạc tạo ra ca khúc chủ đề, bộ thần kịch thường niên 《Trù Thần》 do đài truyền hình Tinh Quang toàn lực lên kế hoạch sắp ra mắt mọi người! Chương trình không thể bỏ lỡ của kỳ nghỉ hè!”

“Trong bộ phim truyền hình 《Trù Thần》, người sẽ thấy tất cả mỹ vị trân tu cùng tên trong tiểu thuyết! Người sẽ cảm nhận được sự hội tụ văn hóa âm thực trên dưới 5000 năm Trung Quốc! Người sẽ nhìn thấy trù nghệ đỉnh phong Trung Quốc thậm chí là toàn thế giới!”

“5 thần khúc được truyền xướng, khiến mọi người nghe xong lỗ tai sẽ mang thai!”

“Bộ phim truyền hình đáng mong chờ nhất trong lịch sử!”

Mặt khác, đài truyền hình còn cắt một số đoạn ngắn kinh điển trong phim truyền hình đăng lên để quảng cáo, cũng lấy được hiệu quả kinh người, lượt truy cập của mỗi một quảng cáo ngắn ngủi đã vượt quá 3 ức.

Nhất là mỗi một phân đoạn nấu nướng trong đó, thủ đoạn nấu nướng gần như huyền huyền chinh phục tất cả người xem.

“Đây là một món ăn trong thập tam tuyệt vị – thập nhị tiên hương!”

“Thật sự là trù nghệ cao siêu! Dù chỉ nhìn thôi cũng là đỉnh cấp hương thụ! Nếu được ăn một miếng thì tốt rồi!”

“Đây chính là món ăn mà ngay cả đầu bếp đỉnh cấp của khách sạn Long Môn cũng không làm được, mỗi một một trình tự thao tác đều gần đến mức đỉnh phong, không thể có một chút xiu sai lầm nào, ha ha nước bọt của ta cũng chảy xuống!”

“Nếu ai làm được món thập nhị tiên hương nguyên hương nguyên vị cho ta, ta bỏ 100 vạn!”

Rất nhiều tên ăn hàng quý liếm bên dưới, tỏ vẻ nhất định phải xem phim truyền hình.

Ngay cả Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài cũng bắt đầu tuyên truyền.

Dưới sự đầu tư bất kể chi phí của Lâm Bắc Phàm và Hà Sâm, Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài đã được xây dựng.

Chia ra thành lập một web ở Châu Âu, một web ở Châu Mỹ, một web ở Nhật Bản, có hơn 2000 nhân viên phiên dịch, có thể cùng lúc phiên dịch 100 quyển sách.

Chính vì vậy, lại thêm một con đường phổ biến tiểu thuyết mạng, khiến người ta thoải mái muốn ngừng mà không được, vì vậy vừa đẩy ra đã rất được hoan nghênh, một lần là nổi tiếng.

Trước mắt, số lượng đăng ký ở ba trang web Hồng Đậu Trung Văn nước ngoài đã đạt đến 50 triệu lượt, số lượng truy cập bình quân một ngày cũng vượt quá trăm triệu, gần như sắp đuổi kịp Hồng Đậu Trung Văn trong nước.

Ở nước ngoài, bởi vì văn hóa và âm thực khác biệt, tiểu thuyết 《Trù Thần》 cũng không nổi tiếng như ở trong nước, thay vào đó các tiểu thuyết huyền huyền, tiểu thuyết tu chân lên trời xuống đất không gì không làm được, lại càng được hoan nghênh hơn.

Vì vậy, lần đầu tiên Hồng Đậu Trung Văn tuyên truyền cho bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 , người nước ngoài đều hoảng sợ.

“ 《 Trù Thần 》 sắp được quay thành phim truyền hình hả?”

“Không phải sắp được quay thành phim, mà đã quay xong, sắp sửa được phát sóng!”

“Bộ tiểu thuyết này có gì đáng xem, toàn là nấu ăn, hơn nữa làm giả tạo như thế, ta mới xem mấy lần liền từ bỏ!”

“Vì ngươi là một tên ngu ngốc không hiểu gì về bếp núc, nên mới xem không hiểu quyền tiểu thuyết này! Bởi vì trong tiểu thuyết này giới thiệu toàn món cực ngon và sáng tạo của Trung Quốc, cùng với cách nấu các món đó. Không chỉ tân binh nhà bếp có thể xem tiểu thuyết học làm đồ ăn, ngay cả những đầu bếp cũng có thể học được nhiều điều từ trong đó. Ở Trung Quốc, quyền tiểu thuyết này đã được công nhận là Thánh kinh phòng bếp!”

“Ta x! Lại là Thánh kinh phòng bếp, lợi hại như vậy?”

“Hơn nữa bộ tiểu thuyết này còn được quay thành phim truyền hình, nghe nói bộ phim sẽ thể hiện nguyên hương nguyên vị của các món ngon trong tiểu thuyết! Nghĩ thôi cũng thấy mê người, bởi vì đồ ăn Trung Quốc thật sự quá ngon!”

“Nếu là thật, vậy ta chắc chắn phải xem bộ phim truyền hình này!”

“Còn nữa này, bởi vì quyền tiểu thuyết này rất được hoan nghênh, ảnh hưởng rất lớn đến xã hội. Chỉ phí tài trợ thôi đã vượt qua 200 ức nguyên, đổi thành Dollar cũng hơn 30 ức!”

“Ta x!”

Cuối cùng 《 Trù Thần 》 đã nổi tiếng hơn một chút ở nước ngoài.

Rất nhiều fan sách ở nước ngoài đều rất chờ mong bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 được phát sóng. Điều này rất giống một đòn bẫy và điểm tựa,

mặc dù bây giờ sức ảnh hưởng còn nhỏ, cuối cùng có thể lay chuyển cả thế giới.

Những đài truyền hình khác rôi rít điều chỉnh lịch chiếu phim truyền hình, tránh việc lấy trứng chọi đá, cuối cùng bị đập đến cạn cũng không còn.

Cuối cùng, lúc 《 Trù Thần 》 được lăng xê đến nổi tiếng, phim truyền hình cũng đã phát sóng.

Bởi vì tuyên truyền đầy đủ, sức ảnh hưởng đủ lớn, vì vậy gần như toàn bộ người Trung Quốc đều biết có một bộ phim truyền hình siêu cấp tên là 《 Trù Thần 》 sắp được đài truyền hình Tinh Quang trình chiếu, vì vậy sớm canh giữ trước tivi.

Trong một gia đình bình thường.

“Lão bà, nhanh ra đi, phim truyền hình sắp bắt đầu rồi!” Lão công nằm trên ghế sofa hét về phía nhà bếp.

“Biết biết, không phải còn mấy phút nữa sao? Vội như vậy làm gì?” Mặc dù nói không vội, nhưng lão bà vẫn vội vã chạy ra, trong tay cầm hoa quả vừa rửa sạch.

Trong một gia đình bốn người.

“Gia gia, gia gia, ta muốn xem tivi, ta muốn xem 《 Trù Thần 》 !” Tôn nữ đáng yêu nói với gia gia hiền hòa.

Gia gia bế tôn nữ lên, vô cùng yêu thương nói: “Tiểu Quai Quai, còn chưa đến giờ đâu, đợi thêm chút nữa!”

“Nhưng ta không đợi nổi nữa rồi, nghe nói trong đó có rất nhiều món ngon, ta thật muốn ăn!” Tiểu tôn nữ nuột nước bọt.

“Đồ ngốc, ở trong tivi mà, sao ngươi ăn được món trong đó chứ?” Gia gia dở khóc dở cười.

“Đây là phụ thân nói.” Tiểu nữ hài lập tức bán phụ thân.

Phụ thân: "...”

Trong căn tin trường đại học nào đó, lúc này đèn đuốc sáng trưng rất náo nhiệt.

Các học sinh đều xem tivi trong nhà ăn, bởi vì đây là nơi duy nhất có thể xem tivi trong trường, vì vậy mọi người không hẹn mà cùng đến đây, chẳng may xem đến đỏi bụng còn có thể trực tiếp chọn món ăn.

Hôm nay chiều hai tập, cũng không làm nhiều món lắm, hình như chỉ có mỗi một món cơm chiên trứng!”

“Đủ rồi, chờ ta đi gọi món cơm chiên trứng an ủi một chút!”

“Chỉ sợ đã muộn, bởi mọi người đều biết hôm nay phát sóng món gì, cho nên có rất nhiều người chọn món cơm chiên trứng, bây giờ không chỉ hết trứng, còn không thừa một hạt cơm nào!”

“Ta x! Còn có thể như vậy!”

“Phải nói trước với đầu bếp, nếu không dù là ngày mai, người cũng không ăn được món này đâu!”

Chương 354: Cơm chiên trứng hoàng kim thu hoạch linh đình! (20/25)

Bởi vì quần chúng bộc phát tặng vọt, cho nên 《 Trù Thần 》 còn chưa bắt đầu phát sóng đã có tỉ lệ người xem đạt đến 2.5% trở lên, tỉ lệ người xem như vậy đã treo rất nhiều phim truyền hình lên đánh.

Tin chắc rằng, thời điểm mà bộ phim chính thức phát sóng, thành tích của 《 Trù Thần 》 nhất định sẽ bước lên một tầm cao mới.

Lúc này, cao ốc Song Tử Tinh đèn đuốc rực rỡ, sáng như ban ngày.

Bất luận là có nhiệm vụ trực ban hay không, hôm nay tất cả nhân viên đều chủ động lưu lại trực ban, không có gì khác biệt so với ngày thường, mọi thứ đều ngay ngắn trật tự.

Thành viên đoàn làm phim 《Trù Thần》 đến, nhân viên công tác Hồng Đậu Trung Văn lưu lại, thậm chí ngay cả người của Ảnh Nghiệp Tinh Quang cũng lưu lại, mọi người đồng tâm hợp lực, hy vọng có thể tận một phần lực vào thời khắc sống còn.

Người không có nhiệm vụ cụ thể tập trung ở căn tin, vừa xem tivi vừa chờ đợi tỉ lệ người xem ra lò.

Lâm Bắc Phàm cũng tới, bởi vì hắn chính là linh vật của Tinh Quang, khí vận hội tụ trên thân, chỗ nào cần liền đến chỗ đó, cam đoan có thể trấn áp tất cả tà uế, bảo đảm bình an phát tài.

Nhưng cũng có thể nói hắn chính là kẻ phế vật nhất trong Tinh Quang, không có chức trách cụ thể, không có công việc cụ thể, cho nên cứ ôm một con mèo nhỏ lắc đong ngó tây, gieo rắc “vận khí” của bản thân.

Cuối cùng đi đến căn tin đài truyền hình, toàn bộ người của đoàn làm phim đều ở đây.

Trên bàn bày đầy đồ ăn nhưng cũng không ăn được bao nhiêu.

“Tất cả mọi người đều ở chỗ này, có nhiều thức ăn như vậy vì sao không ăn? Đều nguội!”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả xuất hiện.

“Lâm tiên sinh đến, trước khi tỉ lệ người xem ra lò, chúng ta thật sự ăn không vô...” Nam chính Vương Xuân Sinh lắc lắc đầu, những người khác cũng gật đầu theo, một bộ tán thành.

Bởi vì, bộ phim truyền hình này hao phí rất nhiều tâm huyết của bọn hắn, ký thác vô số hy vọng.

Vì bộ phim này, để cho nó đạt được chất lượng tốt nhất, bọn hắn quay chụp liên tục hơn ba tháng, trong đoàn không có ai xin phép nghỉ, lấy thái độ đóng phim điện ảnh để quay phim truyền hình, cuối cùng mới xuất hiện thành quả như thế này.

Bây giờ tác phẩm tâm huyết trình diện trước mặt khán giả, bọn hấn cảm thấy khấn trương.

Lâm Bắc Phàm vẫn cười ha hả nói: “Các người nghĩ nhiều quá rồi, đơn giản chỉ là buồn lo vô cớ. Dù sao tất cả mọi người ai cũng xem qua, không phải rất hài lòng sao? Chậm rãi chờ đợi kết quả là được, trời không phụ người có lòng!”

“Cảm ơn Lâm tiên sinh an ủi!”

Một bên khác, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đi tới bộ phận tuyên truyền, tiến hành động viên khiến mọi người nhiệt huyết sôi trào một phen.

“Các đồng chí, hôm nay là trận đại chiến của chúng ta, quyết định phương hướng tương lai cho Tỉnh Quang, quyết không thể tồn tại nửa điểm sơ suất! Trận chiến này, nếu thắng, chúng ta sẽ phi tốc tiến lên, phá vỡ biên giới, hướng sang quốc tế, nghênh đón tương lai tốt đẹp hơn! Chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại! Cho nên các vị nhất định phải giữ vững tinh thần, dùng trạng thái tốt nhất để đón nhận trận chiến tranh này!”

“Vâng, Bạch tổng!”

Đám người trăm miệng một lời.

Bạch Thanh Tuyết nhìn về phía Vũ Thiên Mị, Vũ Thiên Mị gật đầu, biểu thị tất cả OK.

Lại nhìn đồng hồ một chút, thời gian còn lại chưa đến ba phút.

“Tốt, ta không nói nhiều nữa, mọi người đều vào vị trí.”

Rốt cục, cũng đã đến 9:00 tối, màn hình của đài truyền hình tối đen, đầu tiên là âm nhạc vang lên.

Thứ đầu tiên mà mọi người nghe thấy chính là nhịp trống dày đặc theo tiết tấu, tiết tấu này quá cường liệt, khiến tế bào toàn thân người ta đều nhảy lên, hận không thể vác đao cưỡi ngựa đi giết người.

“Đây là bài hát gì? Sao lại dễ nghe như vậy?”

“Chẳng lẽ lại là tác phẩm của Luyến Tuyết Ái Tửu?”

“Tê cả da đầu, quá êm tai!”

Bởi vì Lâm Bắc Phàm trực tiếp vận dụng bài hát kinh điển [Opening] của Hoàng Anh Hoa trong thế giới cũ làm khúc dạo đầu.

Một bài BGM này thường xuyên xuất hiện trong phim võ hiệp, nghe vang dội đốc lòng, phấn chấn lòng người, phảng phất đại hiệp đã tới.

Làm khúc dạo đầu của 《Trù Thần》 khúc dạo đầu, lại kèm theo cắt nối biên tập hình ảnh Lâm Bắc Phàm nấu đồ ăn, mở màn nóng đến bùng nổ!

Đúng lúc này, TV lóe lên, hình ảnh thay đổi.

Trên màn ảnh xuất hiện một nam tử hiên ngang mặc trang phục trừu màu hồng, mọi người vừa nhìn đã biết, đây không phải nam chính Lưu Ngang Tinh sao?

Kèm theo tiết tấu sôi sục, trên ti vi phát ra hình ảnh kinh điển Lưu Ngang Tinh làm đồ ăn.

Xào rau, đại hỏa bay thẳng lên nóc nhà...

Kéo mì, mì bị quăng như thác nước cao...

Khắc hoa, kết quả khắc ra bách hoa yến...

Còn có đao quang kiếm ảnh trên thớt...

Từng cảnh tượng, khiến đám người nhìn đến nghiện, nhìn mà than thở.

Dương Tử Nhi cầm rượu và chén rượu, len lén ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm, nhỏ giọng hỏi: “Khúc dạo đầu này có phải do ngươi làm ra không? Phối hợp âm nhạc kinh điển như vậy, còn có hình ảnh ngươi làm đồ ăn, tạo cảm giác như đại lão ra sân, ngươi thật quá hư vinh, quá dối trá, ta phải nhỏ ngươi!”

“Khụ khụ...” Lâm Bắc Phàm tuyệt đối không thừa nhận, Dương Tử Nhi nói đúng.

Cho dù Lâm Bắc Phàm là nhân viên dã hạc, nhưng người trẻ tuổi lòng hư vinh nên có vẫn phải có, cho nên hẳn cố ý làm khúc quân hành ra sân cho chính mình, giống như Phát ca trong Đồ Thần.

Kết quả, vẫn bị Dương Tử Nhi phát hiện.

“Làm sao có thể? Người nghĩ nhiều!”

Lâm Bắc Phàm chột dạ nói.

“Uông rượu với ta, rót rượu cho ta, ta sẽ không vạch trần người!”

Rót cục Dương Tử Nhi cũng lộ ra mục đích thật sự.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cũng đúng lúc này, tỉ lệ người xem bỗng nhiên tăng vọt 0.5%, nhất cử nhất động phá đại quan 3%, trở thành một bộ phim truyền hình cực hot, cấp tốc như thế.

Rót cục, khúc dạo đầu ngăn ngui kết thúc, nhưng rõ ràng trong lòng mọi người vẫn dư vị hình ảnh nấu ăn và âm nhạc vừa rồi.

Chủ yếu nhất là, bọn hắn nhìn đến đói bụng.

“Nhìn một chút đã lập tức đói bụng, rất muốn ăn cái gì đó!”

“Quả nhiên 《Trù Thần》 chính là thần khí ăn cơm, mới xem mở đầu đã muốn đi ăn!”

“Thôi xong rồi, 《Trù Thần》 có 40 tập, phải chiếu tận một tháng mới hết, về sau ta mập lên thì làm sao bây giờ?”

“Ta hận Tinh Quang, càng hận Phàm Nhân hơn, vì sao lại để ta nhìn thấy tác phẩm như vậy?”

Ngay lúc này, rốt cục phim cũng tiến vào chủ đề.

Địa điểm của khúc dạo đầu là ở một ngôi trường công lập tại Mỹ, trời đã tối, Lưu Ngang Tinh mang vẻ mặt hết ngây ngô chuẩn bị tỏ tình với nữ sinh, kết quả bị cự tuyệt một cách vô tình, hấn nản lòng thoái chí quay về nhà hàng của gia đình mình.

Những sự việc này không có gì khác so với tiểu thuyết, tình tiết câu chuyện bình ổn, tiến hành theo thứ tự.

Cũng đúng lúc này, vì trấn an tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh đang thương tâm, phụ thân hấn ta, Đại Lưu tỉ mỉ làm món cơm chiên trứng thường ngày, món ăn đầu tiên trong 《Trù Thần》 cứ như vậy mà lên bàn.

Khán giả đang xem TV nói thảm một tiếng “đến”, sau đó mọi người xem càng thêm nghiêm túc cẩn thận, bọn hấn muốn nhìn xem cơm chiên trứng trong TV và cơm chiên trứng bình thường bọn hấn làm có gì khác biệt.

Tuy cơm chiên trứng trong khúc dạo đầu tương đối đơn giản, diễn viên đóng vai Đại Lưu có thể nấu được, nhưng vẫn là Lâm Bắc Phàm tự mình cầm dao.

Hấn lấy cơm đã để nguội ba giờ trong nồi, múc ra một bát cơm tràn đầy, sau đó lại đổ bát cơm vào nồi lọc tiến hành lắc lư nhẹ nhàng có quy luật, có khả năng là đang làm hạt cơm to ra...

Sau đó hấn lấy hai quả trứng gà tươi mới, đánh lên, lại cắt một ít hành thái làm phối liệu.

Đổ dầu vào, ước chừng 20 ml, bật lửa để chảo nóng lên, để dầu loang đều trong chảo.

Thời điểm có một chút khói dầu bốc lên, hấn mới đổ cơm vào, tiến hành trộn xào, để mỗi một hạt cơm đều có thể tiếp xúc với dầu...

Phương pháp nấu ăn này hoàn toàn giống với miêu tả trong tiểu thuyết, rất nhiều người biết.

Chương 355: Xem đến đói bụng! (21/25)

Không cần nói đâu xa, căn tin cao ốc Song Tinh Tử khắp nơi đều là tiếng nuốt nước bọt và tiếng bụng sôi ục ục.

“Nhìn mà thèm... Rõ ràng chỉ là một đĩa cơm chiên trứng rất bình thường, tại sao có thể khiến ta cảm thấy đói bụng?”

“Đúng vậy, ta làm món này không chỉ mười lần tám lần, mỗi một bước đều rất quen thuộc, chẳng khác chút nào so với Đại Lưu trong phim, mà vì sao ta lại cảm thấy món trong phim càng hấp dẫn người ta hơn?”

“Ta cũng có cảm giác này, càng xem càng đói bụng, muốn chết đói rồi... Không được, ta phải chọn món ăn! Lưu trù, cho ta một phần cơm chiên trứng, giống như trên phim!”

“Cũng cho ta một phần, thật sự rất muốn ăn cơm chiên trứng!”

“Ta cũng vậy!”

Bên phía đoàn làm phim, phản ứng càng kịch liệt hơn.

Bởi vì bọn hắn không chỉ tận mắt nhìn thấy quá trình làm mà còn ngửi được hương vị của cơm chiên trứng, nhưng hết lần này tới lần khác lại không được ăn...

Cảnh này hiện ra lại gợi lên hồi ức của bọn hắn.

“Không được, quá đói rồi, ta đi ăn cơm chiên trứng đã!”

Tiền Đa Đa là người đầu tiên không nhịn được.

“Tiền đạo, lấy một phần giúp ta!”

“Người cũng lấy thêm cho ta một phần!”

Trong nháy mắt, khẩu vị của người trong đoàn làm phim rộng mở.

Cứ như vậy không được bao lâu, toàn bộ phòng ăn đã tràn ngập hương vị cơm chiên trứng.

Tất cả mọi người vừa cơm chiên trứng tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật trên tivi, sau đó lại ăn cơm chiên trứng trong tay, cảm thấy cuộc sống này quá đẹp.

“Tiếc là không thể ăn được món nguyên bản, đều do mấy xú lão đầu kia!”

Vừa nghĩ tới mấy lão đầu thôi kia, lại dám mang một đám bảo tiêu tới bảo vệ mỹ thực, để bọn hắn không cắn được lấy một miếng, người của đoàn làm phim lại thấy tức giận vô cùng.

Sau đó cả bọn cùng chung mối thù, tiêu diệt cơm chiên trứng trước mắt.

Mặt khác, những khán giả đang xem phim cũng bị món cơm chiên trứng trong TV làm cho đói bụng.

“Đây mới thật sự là cơm chiên trứng hoàng kim, chỉ nhìn thôi đã cảm thấy thơm, thật muốn ăn một ngụm!”

“Hình như nó cũng không khác mấy so với chúng ta nấu ngày thường, nhưng sao lên phim nó lại đặc biệt thơm, trông cực kỳ ngon?”

“Không được, ta nhịn không được, gọi cơm chiên trứng ăn trước đã!”

Cả đám nhao nhao gọi giao hàng, không ngoài dự đoán, toàn bộ đều là cơm chiên trứng hoàng kim.

Đồng thời, đến phân đoạn làm cơm chiên trứng, tỉ lệ người xem vững vàng đột phá 3.5%, đạt đến 3.65%.

Hơn nữa lúc này vẫn còn đang tăng lên, đoán chừng khi kết thúc tập thứ nhất có thể đạt tới 4%.

Nội dung cốt truyện vững vàng tiến lên.

Ăn xong cơm chiên trứng, tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh quyết định quyết chí tự cường, đợi khi sự nghiệp có thành tựu, hắn sẽ quay về tổ tình lần nữa.

Nhưng nghĩ nghĩ, hẳn phát hiện ngoài trừ nấu ăn thì cái gì mình cũng không biết.

Hơn nữa, đồ ăn do hẳn làm ra, tối đa cũng chỉ có thể lác lư trước mặt người ngoại quốc, người Trung căn bản không ăn, không khỏi cảm thấy vô cùng uể oải.

Lúc này, trù sư Đại Lưu lần nữa xuất hiện.

Hẳn ta nói với tiểu đương gia, mỹ thực chân chính là ở Trung Quốc, mà mỹ thực Trung Quốc lại ở khách sạn Long Môn.

Nếu người muốn học được trù nghệ tinh xảo, thì phải đến khách sạn Long Môn tại Trung Quốc để học tập.

Thế là, tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh cấp tốc thu dọn đồ đạc, tràn đầy mong đợi ngồi máy bay đến Trung Quốc, cuối cùng đi đến khách sạn Long Môn tỉnh Giang Nam.

Khách sạn Long Môn này cực kỳ rộng lớn, giống như siêu cấp cự luân.

Hơn nữa nó còn được thiết kế theo phong cách cổ xưa, màu đỏ kinh điển của Trung Quốc, rường cột chạm trổ, bút tẩu long xà, vô cùng đẹp mắt.

Hiện tại vừa lúc là ban đêm, cả khách sạn đèn đuốc sáng rõ, âm thanh náo nhiệt truyền tới từ bên trong, nhưng đại môn lại đang đóng.

Tiểu đương gia đẩy cánh cửa chính màu đỏ ra, cứ tưởng bản thân đang lạc vào một thế giới khác.

Đúng lúc này, nhạc nền [Vạn Lý Trường Thành] của anime [Tiểu Đương Gia Trung Hoa] vang lên.

Cảm giác chân động đập vào mặt!

Tiểu đương gia lơ mơ đi vào trong, đèn lồng đỏ thắm treo trên cao, xà nhà và cây cột cùng màu, bức bình phong sơn thủy dài hơn mười thước, nhân viên phục vụ mặc tường vân hắc y đưa đồ ăn nhanh như nước chảy, còn có bát đĩa bằng sứ được trang trí đơn giản...

Tất cả đều tràn ngập phong cách Hoa Hạ, khiến người nhìn cảm thấy rất thân thiết.

Nếu không phải thực khách ở đây ai cũng mặc đồ hiện đại, tiểu đương gia còn tưởng mình đã xuyên việt.

Khán giả xem TV cũng kích động.

“Bài nhạc nền này thật êm tai, thật muốn phát đi phát lại!”

“Đây thật sự là khách sạn Long Môn? Cảm thấy thật to lớn!”

“Không phải khách sạn Long Môn nào cũng như vậy, nghe nói chỗ này mới được xây ở Giang Nam, vừa vặn phối hợp với phim truyền hình đây ra thị trường, bỗng nhiên rất muốn đi ăn một bữa!”

...

“Đây mới là bộ dáng chân chính của khách sạn Trung Quốc! Khách sạn chân chính của người Hoa chúng ta!”

“Đột nhiên cảm thấy thật kiêu ngạo!”

Lúc này, chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn hiếm khi rảnh rỗi, đang ngồi cùng lão cha Trù Thần của mình xem tivi, xem bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 do tập đoàn bọn hắn tài trợ.

Đến khi thấy một màn như vậy, hai người bọn họ đều vì đó mà xúc động.

“Bộ phim này quay thật tốt! Mỗi một hình ảnh đều cực kỳ tinh tế, nhất là cảnh mở đại môn vừa rồi kia, trong lòng ta rung động mãnh liệt! Ta vẫn cảm thấy, khách sạn Long Môn chúng ta vốn là bộ dáng này! Đây mới là hình dáng chân chính của khách sạn Trung Quốc!”

Lão trù thần kích động vạn phần nói.

“Ba ba, ta hoàn toàn đồng ý với quan điểm của ngươi, Tinh Quang thật chăm chỉ! Về sau, khách sạn của chúng ta cứ trùng tu theo kiểu dáng này,

chúng ta phải làm hình mẫu cho giới ẩm thực Trung Quốc!”

Chủ tịch Trần Dao hăm hở nói.

Đúng lúc này, lần thứ hai tỉ lệ người xem kéo lên trên diện rộng, nhất cử đột phá 4%!

Cả đài truyền hình chúc mừng.

“Đột phá 4%, chúng ta thành công!”

“《 Trù Thần 》 rốt cục cũng trở thành bộ phim truyền hình quốc dân!”

“Cố gắng của chúng ta không uổng phí!”

“Ta đã nói rồi, 《 Trù Thần 》 sao có thể là đồ bỏ đi?”

“Mới tập thứ nhất, người xem đã đột phá 4%, chúng ta còn có tiềm lực rất lớn để thao tác!”

“Ta muốn gọi thêm đồ ăn để ăn mừng!”

Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ, mới tập một đã khiến 《 Trù Thần 》 trở thành bộ phim quốc dân, tăng mạnh hơn cả mấy bộ phim trước kia, chứng minh bọn họ đã thành công.

Tập thứ nhất đã 4%, còn 39 tập nữa, cuối cùng lượt xem sẽ thế nào, quả thực khó có thể đoán trước.

Nhưng nàng có thể khẳng định, tuyệt đối không chỉ là 4%.

Thậm chí còn có khả năng đột phá...

Thế là, Bạch Thanh Tuyết vung tay lên: “Đêm nay ai ở lại trực, tiền thưởng tăng gấp đôi!”

“Cảm ơn Bạch tổng!”

Đám người hô to.

“Mặt khác, lan truyền tin tức này ra ngoài! Ta muốn để mọi người đều biết, 《 Trù Thần 》 của Tinh Quang chúng ta giành được thành tích thế nào!”

Bạch Thanh Tuyết đã tâm bưng bưng nói.

Chương 356: 《 Trù Thần 》 , phim truyền hình quốc dân! (22/25)

Cho dù là website của đài truyền hình Tinh Quang hay những bình đài mạng khác, đều đã dẫn phát thảo luận kịch liệt.

“ 《 Trù Thần 》 được quay quá đẹp! Mặc dù chỉ mới chiếu một tập ngắn ngủn, nhưng lại khiến ta muốn ngừng mà không được! Ta quyết định, phải một mực xem nó, mỗi ngày đều xem nó!”

“Đúng là rất đẹp mắt, diễn kỹ của từng diễn viên đều đúng chỗ, ta xem cực kỳ tập trung! Hơn nữa, phối nhạc cũng rất êm tai, rất kinh điển, bất luận là mở đầu hay kết thúc đều hay cực, chắc chắn ca khúc này là tác phẩm của Luyện Tuyết Ái Tửu, âm nhạc của bọn hắn chưa bao giờ khiến người khác thất vọng!”

“Các người không để ý một điểm, chính là mới một tập đã khiến ta xem đến đói bụng! Ta đã gọi món cơm chiên trứng hoàng kim xa xỉ, bây giờ đang bắt đầu ăn, sáng khoái muốn bay! Mãnh liệt đề nghị phát sóng 《 Trù Thần 》 vào lúc 7:00, như vậy ta có thể vừa xem vừa ăn tối!”

“Đây quả thực là phúc lợi của đám tham ăn chúng ta!”

“Mọi người mau đến xem, 《 Trù Thần 》 tuyên bố, tỉ lệ người xem bình quân tập thứ nhất đã đạt tới 3.43%, hơn nữa tỉ lệ người xem cao nhất đột phá 4%, đạt đến 4.12%, lại là một bộ phim truyền hình quốc dân siêu cấp!”

“ 《 Trù Thần 》 hoàn toàn xứng đáng! 《 Trù Thần 》 vừa ra, ai dám tranh phong?”

Cùng lúc đó, top 5 bảng hot search cơ hồ bị 《 Trù Thần 》 chiếm cứ.

“Trù thần” “Com chiêm trưng hoàng kim” “Nhạc phối cấp thần” “Khách sạn Long Môn” “Lưu Ngang Tinh”..., nhiệt độ thảo luận cao chưa bao giờ có.

Người các đài truyền hình khác nhìn thấy, đều âm thầm vui mừng.

“May mà chúng ta đã dời thời gian chiếu phim của đài truyền hình, bằng không thật sự xong đời!”

“ 《 Trù Thần 》 đúng là vũ khí hạt nhân của phim truyền hình, ai đụng người đó chết!”

“Tuy ta không muốn thừa nhận, nhưng không thể không thừa nhận, 《 Trù Thần 》 được chế tác thật sự rất tốt, các phương diện đều vô cùng đỉnh, bao nhiêu năm qua chưa từng gặp bộ phim truyền hình nào tốt như vậy, mới tập thứ nhất đã trở thành quốc dân cũng không phải không có đạo lý!”

“Đến khi nào đài truyền hình của chúng ta mới có được một bộ phim truyền hình giống như vậy?”

“ 《 Trù Thần 》 thật khó có thể chống lại!”

Các đài truyền hình khác vừa cảm thấy may mắn, đồng thời, trong lòng lại cảm thấy bi ai.

Đã bao giờ bọn hắn phải nhượng bộ và thỏa hiệp lớn như vậy với một đài truyền hình khác?

Nhất là những đài truyền hình nhất tuyến, trong lòng cảm thấy vạn phần khó chịu.

Một năm trước, bọn hắn còn là bá chủ trong lĩnh vực truyền hình, oai phong một cõi phóng khoáng tự do.

Thế nhưng chỉ mới hơn một năm, bọn hắn đã bị Tinh Quang nửa đường nhô ra vượt mặt, hơn nữa còn là xa xa vượt qua.

Khung giờ vàng cuối tuần mất đi, hiện tại ngay cả khung giờ vàng các ngày trong tuần cũng không còn.

Người khác xuân phong đặc ý, nhưng bọn hắn lại tai họa liên tục, tiết mục phải dời đi hết cái này tới cái khác, ngay cả phim truyền hình bọn họ mua được cũng không có tác dụng gì, tỉ lệ người xem không nhiều bằng lúc trước.

Người khác điên cuồng điên cuồng lấy tiền, bọn hắn lại một mực bù tiền, thời gian trôi qua thực sự khó khăn.

Hiện tại, đài trường các đài truyền hình còn đang ưu sầu đến bạc đầu.

Dù cho thời gian quảng cáo hơn 5 phút, nhưng khán giả vẫn không chịu đổi kênh như cũ, bởi vì bọn hắn sợ đổi kênh rồi sẽ bỏ qua phân đoạn đặc sắc.

Cho nên, tỉ lệ người xem tiết mục vẫn luôn bảo trì từ 3% trở lên.

Rốt cục, tập hai 《 Trù Thần 》 cũng được công chiếu.

Thời điểm bài hát [Opening] sục sôi chí tiến thủ vang lên, tỉ lệ người xem lại cấp tốc tăng lên 3.5% trở lên, sau đó một đường thể như chẻ tre, vững vàng tới gần 4%.

Đối với đoạn video nấu ăn đầu phim, tuy đã xem một lần, nhưng bọn họ vẫn muốn xem nữa.

Mọi người vừa ăn cơm chiêm trướng hoàng kim, vừa không tiếc lời ca ngợi.

“Đầu phim thật sự quá đẹp, thật muốn đẩy nhanh phim, để xem tràng diện nấu ăn chân chính!”

“Mới mấy đoạn ngắn đã có thể khiến người ta chảy nước miếng, nếu phim gốc phát ra, nhất định khiến người muốn ngừng mà không được!”

“Diễn viên trong vai tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh đóng thật sự quá tốt, đây chính hình tượng tiểu đương gia kinh điển trong lòng ta!”

“Không chỉ là tiểu đương gia, diễn viên trong phim đều diễn rất xuất sắc!”

“Kinh điển là không thể nghi ngờ!”

Trong căn tin của Tỉnh Quang , diễn viên đóng vai Đại Lưu dùng cánh tay đầy “nhi tử” Vương Xuân Sinh, giễu cợt hần: “Nếu không phải toàn bộ hành trình đều có ta tham dự quay chụp, ta còn tưởng rằng người đang nấu ăn trong phim chính là ngươi!”

Wương Xuân Sinh cười khở: “Ta cũng không nghĩ tới, lại có thể có người nguy trang giống như vậy, đến bây giờ ta còn không biết người ta là ai!”

“Đúng vậy, cũng không biết hần hóa trang như thế nào, diễn ai là giống người đó!”

Lúc này, Lưu Ngang Tỉnh thuận theo một thông đạo, bất tri bất giác đi đến phòng bếp khách sạn.

Bỗng nhiên bài hát [Nam Nhi Đương Tự Cường] vang lên.

Kèm theo tiết tấu kích động lòng người, tiểu đương gia nhìn thấy tràng diện chân nhiếp nhân tâm, chỉ thấy trong phòng bếp to lớn sáng ngời hội tụ gần 200 đầu bếp.

Ai cũng mặc trang phục hắc sắc long văn, đầu đội mũ cao màu đỏ, chỉnh tề giống như quân nhân.

Đồng thời thái thịt trên 30 cái thớt gỗ!

Đồng thời trộn xào trong 30 bếp lò!

Đồng thời nhào mì trên 30 tấm biển đặc biệt!

Một bên là các ngăn tủ được chất đầy, tiểu đương gia nhìn thấy rất nhiều mỹ vị được kéo từ trong tủ chén ra ngoài, có màn thầu thơm ngát, xiu mại sắc thái rực rỡ, gà quay vàng óng ánh, vịt nướng đang chảy mỡ...

Nguyên liệu nấu ăn thật giống như hộp nữ trang ... Các loại các dạng món ngon được bày đầy trên chiếc bàn dài to lớn.

Còn có nhân viên phục vụ làm nhanh như nước chảy, ngay ngắn trật tự đưa món ăn đi.

Đi sâu vào bên trong, nơi đó là phòng chứa nguyên liệu nấu ăn, vẫn xa hoa trước sau như một.

Phóng tầm mắt nhìn tới, các nguyên liệu nấu ăn xếp san sát nhau, giống như một siêu thị tươi sống.

Nguyên liệu nấu ăn đa dạng, nhưng tiểu đương gia chỉ nhận ra được mấy chục loại, số không nhận ra còn gần một nửa.

Tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh chưa từng nghĩ đến, phòng bếp của một khách sạn lại có thể chuyên nghiệp như vậy, xa hoa như vậy, chấn nhiếp nhân tâm như vậy.

So với nơi này, quán cơm nhỏ nhà hắn chỉ là kẻ nhà quê.

Việc này tạo thành đả kích rất lớn đối với nhân sinh quan của hắn.

Đồng thời một màn này cũng tạo thành đả kích rất lớn với khán giả trước màn hình TV.

Bọn hắn chưa từng nghĩ tới phòng bếp của một khách sạn lại có thể xa hoa đến trình độ như vậy, thế này mà là phòng bếp sao, quả thực là trung tâm phân phối mỹ thực vô cùng to lớn, vừa nhìn đã khiến người ta phải than thở.

Lúc đầu, trong mắt bọn hắn, đầu bếp vốn chỉ là đầu bếp, hiện tại nó lập tức biến thành nghề nghiệp cao thượng.

“Bỗng nhiên ta rất muốn làm đầu bếp, bây giờ còn kịp sao?”

“Cảm giác làm đầu bếp còn có tiền đồ hơn nhiều so với làm lập trình viên!”

“Ai còn dám nói ngưỡng cửa đầu bếp thấp? Đây là chuyên nghiệp, là cao thượng!”

Đúng lúc này, tiểu đương gia đi tới trước mặt một lão đầu bếp, ngừng chân quan sát.

Chỉ thấy lão đầu bếp này đang xử lý một con vịt nướng.

Con vịt nướng này rất béo, rất lớn, bị nướng đến đỏ bồng bồng, tản ra nhiệt khí, chảy đầy mỡ, mùi thơm nức mũi, tiểu đương gia nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt.

Mà lão đầu bếp này lại chỉ dựa vào một cây dao có thể nhanh chóng tách rời nó ra, sau đó cắt thành từng mảnh từng mảnh lớn nhỏ đều đều bày trên mâm.

Tiểu đương gia không biết hẳn chặt bao nhiêu dao, nhưng tuyệt đối có gần 100 dao.

Ngấn ngùn trong hai phút, một con vịt nướng hoàn chỉnh chỉ còn lại một bộ xương.

Không có một dao nào phạm lỗi, không có một dao nào dư thừa, mỗi một dao đều vừa đúng.

Toàn bộ quá trình tràn ngập cảm giác nghệ thuật.

Chương 357: Tiểu đương gia thất lạc! (23/25)

Một màn này, lại một lần nữa làm người xem trước tivi đói bụng.

“Lại đói bụng, thật muốn ăn vịt quay, làm sao bây giờ?”

“Ta muốn ăn vịt quay trên phim truyền hình, nhìn dầu chảy ra kia, cắn xuống một ngụm miệng dính đầy dầu, sáng khoái!”

“Đã trễ như vậy, còn ai bán vịt quay nữa?”

“Bộ này phim truyền hình này thật không thích hợp để xem vào buổi tối, xem một tập thì đói bụng một trận, sau đó lại nhìn không được gọi đồ ăn ngoài, qua một tháng nhất định sẽ tăng mấy chục cân!”

“Dù trở nên mập ta cũng sẵn lòng!”

...

Nhà ăn cao ốc Song Tử Tinh.

“Lão Triệu, còn vịt quay không? Loại vừa mập vừa lớn đấy!” Một người bỗng nhiên hướng về phòng bếp kêu to.

“Chỉ còn nửa con, người muốn bao nhiêu?” Lão Triệu trả lời.

Lập tức, rất nhiều người đồng loạt nhìn sang, cặp mắt lóe lên tia sáng xanh.

“Thì ra vẫn còn vịt quay, ta cũng muốn ăn!”

“Không thể thiếu một phần của ta!”

“Lão Triệu, nếu như ta không có, người liệu mà làm!”

...

Nhiều người nhìn qua như vậy thật dọa người, lão Triệu đột nhiên cảm thấy sợ sệt.

Ngoại trừ nhìn miếng vịt đặc sắc, Lưu Ngang Tinh còn đi tới trước mặt bạch án(1), lúc này một đầu bếp hai tay thô to đang kéo mì sợi. Vốn là một cục bột mì, dưới công phu kéo mì tinh xảo của vị đầu bếp này, nó từ từ biến thành sợi mì giống như cọng tóc.

(1) Bạch án: nấu món chính (làm món ăn chính như nấu cơm, nướng bánh, hầm cơm – phần việc theo cách phân công của đầu bếp. Khác với “红案” là nấu thức ăn.)

Một đoàn rồi lại một đoàn mì sợi bị ném vào trong nước sôi, luộc ước chừng nửa phút đầu bếp lại kéo lên.

Sau đó hắt đổ nước canh vào, một bát mì sợi ramen đã ra lò.

Mặc dù không trang trí gì, tươi mát nhạt nhẽo, lại khơi dậy vị giác của người khác.

“Đây là mì gì vậy? Trông thật ngon!”

“Đây không phải mì sợi ramen được giới thiệu trong tiểu thuyết 《Trù Thần》 sao? Nghe nói nước canh được dùng rất nhiều loại xương chế biến thành, mùi vị đậm đà thơm ngọt, làm người ta dư vị vô cùng! Ta từng ăn ở khách sạn Long Môn, thật rất thơm!”

“Mỗi lần ta đến khách sạn Long Môn cũng gọi món mì sợi ramen này, mỗi lần ăn đều như muốn nuốt mất đầu lưỡi!”

“Nước canh đặc biệt có dinh dưỡng, mì cũng rất dai!”

...

Khán giả lại xoắn xuýt, vừa muốn ăn vịt nướng lại vừa muốn ăn mì ramen, làm sao bây giờ?

Khâu phát sóng của Tinh Quang.

“Bạch tổng, Vũ tổng, 《Trù Thần》 của chúng ta lại đột phá 4% một lần nữa, trước mắt đạt đến 4.16%!” Một nhân viên báo cáo.

Bạch Thanh Tuyết hài lòng gật đầu, nói: “Rất tốt! Lại thăm dò!”

Vũ Thiên Mị cười nói: “Nữ vương đại nhân, xem ra bộ phim truyền hình này của chúng ta chắc chắn sẽ hot. Mới phát sóng hai tập đã có hai lần phá vỡ mốc 4%, rất có thể phim truyền hình chúng ta sẽ tiến về phía trước thêm một bước nữa!”

Bạch Thanh Tuyết cũng cười: “Đột phá 4.5% không thành vấn đề, nhưng có thể phá vỡ 5%, trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng hay không, trong lòng ta vẫn chưa chắc chắn. Dù sao, đã gần 10 năm không xuất hiện phim truyền hình cấp hiện tượng, không biết bộ phim này của chúng ta có thể thành công hay không!”

Cái gọi là phim truyền hình cấp hiện tượng, chính là một bộ phim truyền hình siêu cấp dẫn phát hiện tượng xã hội.

Loại phim truyền hình này đã thành hàng hiếm từ mấy năm nay.

Gần nhất là bộ phim truyền hình 12 năm trước, đã dẫn tới vốn là thành thị tập nập, nay mọi người đều ở nhà xem tivi, việc buôn bán buổi tối lập tức quạnh quẽ, người đi đường vô cùng ít ỏi.

Năm đó, diễn viên diễn xuất bộ phim truyền hình này, bất luận là nhân vật chính hay phối hợp diễn đều hot, hơn nữa còn là vinh quang tột đỉnh.

Giá trị phim truyền hình cấp hiện tượng quá cao, chỉ dựa vào bộ phim truyền hình này, tiền vốn có thể ăn đến mấy chục năm, hiện tại đài truyền hình Mango thường xuyên phát sóng bộ phim ấy trong thời gian nghỉ hè, tỉ lệ người xem vẫn không thấp.

Nhưng theo đài truyền hình tăng nhiều, tiết mục tivi đa dạng, cùng với nền tảng internet nổi lên, mọi người cũng có lựa chọn đa dạng hơn, muốn lại xuất hiện một phim truyền hình cấp hiện tượng thật khó hơn lên trời.

Tỉ lệ người xem 5% tương đương với gần một ức người trên cả nước đều đang xem phim truyền hình.

Với tiết tấu nhanh chóng thời hiện đại, muốn kéo một ức người đến trước màn hình ti vi, không biết khó khăn tới mức nào?

Nhưng, trong lòng Bạch Thanh Tuyết có tham vọng, nàng hy vọng 《Trù Thần》 có thể mang theo kỳ vọng của nàng phá vỡ kỷ lục đã bị niêm phong từ lâu, để Tinh Quang nhất cử vượt qua các đài truyền hình nhất tuyến khác, trở thành bá chủ.

“Lão công đâu? Hấn đi đâu rồi?” Bạch Thanh Tuyết bỗng nghi ngờ hỏi.

Vũ Thiên Mị che miệng cười: “Hiện tại hấn đang ở phòng ăn, bị Tử nhi muội muội kéo đi uống rượu!”

Lúc này, phòng ăn cao ốc Song Tử Tinh.

Lâm Bắc Phàm nói: “Ngươi không thể uống nữa, chí ít cũng phải chừa lại cho ta một chút...”

Rượu Dương Tử Nhi mang tới thực sự rất ngon, trải qua Lâm Bắc Phàm gia công, mùi vị càng khiến người ta không quên được, Lâm Bắc Phàm mới uống một ngụm đã thích.

Thế nhưng toàn bộ rượu còn dư lại đều vào bụng Dương Tử Nhi.

Dương Tử Nhi uống tới mặt đỏ bừng, đôi mắt có chút mê ly, thoạt nhìn say như không say: “Muốn uống rượu của ta... Đừng có mơ!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Quá không nói lý lẽ!

“Ngươi không cho ta rượu, ta sẽ không rót cho ngươi!” Lâm Bắc Phàm uy hiếp.

“Ngươi không rót rượu cho ta, ta sẽ đi tìm Bạch tử tử và Vũ tử tử, nói ngươi bắt nạt ta, sàm sỡ ta, ăn đậu hũ của ta, tâm địa rất rất xấu!” Dương Tử Nhi say rượu mà vô cùng thông minh.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Cạch” một tiếng, Dương Tử Nhi đặt ly trước mặt Lâm Bắc Phàm: “Rót rượu cho ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trên ti vi, chuyện tiểu đương gia lạc vào phòng bếp rót cục cũng bị phát hiện, bị đuổi ra ngoài.

Thế nhưng, thật vất vả tới đây, hẳn ta không muốn rời khỏi, muốn ở lại nơi này bá sư học nghệ.

Nhưng dù gì nơi này cũng không phải trường dạy làm đầu bếp, mà là khách sạn tư nhân, hoàn toàn không cho phép việc nhận học trò học nghệ.

Đúng lúc này, một đầu bếp lớn tuổi đội mũ đặc biệt cao đi ra, đồng ý cho hắn ta một cơ hội, chỉ cần hắn ta có thể thông qua thử thách trừ nghệ, hắn ta có thể ở lại học nghề, từ từ học tập.

Người này cũng chính là sư phụ ngày sau của tiểu đương gia.

Đáng tiếc, tiểu đương gia học nghệ không tinh, ngay cả cắt đồ ăn cũng ngắt quãng, kiến thức cơ bản không đủ vững chắc, cho nên chỉ có thể bị đuổi ra khỏi cửa.

Một màn này khiến khán giả đang xem trước ti vi cảm thấy rất lo lắng.

Tuy đã sớm biết tiểu đương gia không thể nào vượt qua thử thách đầu tiên, nhưng diễn viên Vương Xuân Sinh đóng vai tiểu đương gia đã diễn dịch cảm giác mang theo chờ mong cho đến hồi tiếc thất vọng một cách vô cùng tinh tế, cũng diễn dịch cảm giác thất lạc của thiếu niên đặc ý không sai vào đâu được, khiến rất nhiều người vì đó mà không yên tâm.

Bởi vì không mang nhiều tiền, cho nên hắn ta chỉ có thể tìm nhà trọ hoặc khách sạn rẻ tiền để ở.

Lúc này, hắn ta thấy được quảng cáo cho thuê Chung Cư Tình Yêu, sau đó tập 2 《Trù Thần》 kết thúc.

“Kết thúc? Sao lại kết thúc? Ta còn chưa xem đủ đâu!”

“Mãnh liệt đề nghị phát sóng ba tập liên tục, phát sóng 4 tập liên tục thì càng tốt!”

“Triệu Mai Lệ của ta còn chưa ra đâu, ta muốn xem nữ chính!”

“Nữ chính, đợi tập kế tiếp mới có thể gặp!”

...

Không ngờ, mới đó đã kết thúc hai tập, mọi người còn chưa thỏa mãn.

Chương 358: Xem hết 《Trù Thần》, ra ngoài tìm đồ ăn! (24/25)

Cao ốc Song Tử Tinh, lúc này, người xem mới nhất của 《 Trù Thần 》 ra lò, tỉ lệ người xem bình quân 3.66%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt tới 4.20%, không hề nghi ngờ nó lại là một phim truyền hình siêu cấp mang tính toàn dân.

Đây đã là phim truyền hình mang tính toàn dân thứ tư của đài truyền hình Tinh Quang, nhưng nó còn mãnh liệt hơn hai bộ phim truyền hình trước đó.

Bộ phim truyền hình mang tính toàn dân thứ nhất là 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 mùa thứ nhất, có điều bộ phim này phải phát được nửa đường mới đạt tới tỉ lệ người xem mang tính toàn dân. Bộ thứ hai là 《 Chung Cư Tình Yêu 》 mùa thứ hai, bởi vì có mùa thứ nhất tích lũy, mới có thể đạt tới mang tính toàn dân. Bộ thứ ba là 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 mùa thứ hai, bảo trì tỉ lệ người xem cường đại.

《 Trù Thần 》 là bộ thứ tư, vừa đầu phát sóng tập thứ nhất đã trực tiếp phá vỡ 4% tỉ lệ người xem, cường thế trào lên đỉnh thành công!

Hơn nữa, đằng sau còn đến 38 tập, thời gian một tháng, còn có tiềm lực vô cùng lớn có thể khai thác.

Biết rõ tình huống như vậy, đám người Tinh Quang rất phấn khích, lớn tiếng ăn mừng.

“Đài truyền hình chúng ta lại thêm một bộ phim truyền hình mang tính toàn dân! Không nói những cái khác, cạn một ly trước đi!”

“ 《 Trù Thần 》 quay thực sự quá đẹp, đêm nay ta muốn thêm món ăn!”

“Thêm món ăn gì? Phòng ăn đài truyền hình đều bị chúng ta ăn sạch sẽ, người làm sao thêm món ăn? Ra ngoài ăn, có lẽ không có vịt nướng, nhưng cơm chiên trứng tuyệt đối bao no!”

“Cơm chiên trứng ở bên ngoài có ngon như trên tivi không?”

“Có thể thử đến khách sạn Long Môn!”

...

Trong lúc nhất thời, mọi người kê vai sát cánh rời đi.

Bọn họ không phải vội vàng muốn về nhà, mà là vội vàng đi tìm đồ ăn.

Hiện trường chỉ còn lại có Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi.

“Người không về nhà?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Về nhà làm gì? Đến nhà người!” Khuôn mặt Dương Tử Nhi đỏ bừng nhỏ giọng nói.

Lâm Bắc Phàm ngượng ngùng: “Cái này không tốt lắm đâu? Ta là người đã có lão bà, lẽ như về nhà bị bắt gặp...”

“Người suy nghĩ bậy bạ cái gì?” Dương Tử Nhi muội muội tức giận: “Ta nói muốn đến nhà người ăn cơm! Mới vừa xem hai tập phim, ta đã sớm đói đến không chịu nổi, nhanh dẫn ta đi, ta muốn ăn cơm chiên trứng bản gốc!”

Nghĩ nghĩ, nàng lại nói bổ sung: “Còn có vịt quay!”

Lại suy nghĩ một chút, nói tiếp: “Còn có mì sợi ramen!”

“Ăn nhiều như vậy, người là heo sao?” Lâm Bắc Phàm lườm một cái: “Vịt quay người cũng đừng nghĩ, đêm hôm khuya khoắt làm sao có thể có thứ này?”

“Bớt nói nhảm! Mau đi với ta!” Dương Tử Nhi kéo Lâm Bắc Phàm chạy ra ngoài

Trong bộ phận phát sóng, biết rõ tỉ lệ người xem, Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ: “Lập tức công bố tin tức này ra ngoài! Ta muốn để nhân dân cả nước đều biết, 《 Trù Thần 》 chúng ta hoàn toàn xứng đáng là thần kịch siêu cấp: 《 Trù Thần 》 vừa ra, ai dám tranh phong?”

“Nữ vương đại nhân uy vũ!” Vũ Thiên Mị kêu to.

Lúc này, Dương Tử Nhi lôi kéo Lâm Bắc Phàm chạy tới, đám người cùng nhau về tới biệt thự, hưởng thụ một bữa cơm chiên trứng hoàng kim và mì sợi ramen chính tông.

Sau khi công bố tỉ lệ người xem nghịch thiên này, lại gọi lên một vòng thảo luận.

“Tỉ lệ người xem bình quân 3.66%, tỉ lệ người xem cao nhất 4.20%, không hổ là tiêu thuyết ta thích, không hổ là phim truyền hình ta thích!”

“Ta vẫn cảm thấy tỉ lệ người xem này quá thấp, còn có thể dâng lên một đoạn!”

“《 Trù Thần 》 là bộ phim truyền hình hay nhất trong những bộ phim ta từng xem mấy năm nay, nhạc nền bộ phim khiến người ta hưởng thụ, mỹ thực trong phim khiến người ta lưu luyến, rất muốn xem lại lần nữa, còn chưa xem đã ghiền đâu!”

“Thật rất hay, vừa ăn cơm chiên, vừa ăn vịt nướng vừa xem phim truyền hình, quả thực là hưởng thụ không gì sánh kịp!”

“Ta cũng cảm thấy tỉ lệ người xem này quá thấp, hoàn toàn không xứng với 《 Trù Thần 》 . Các đồng chí vận động mọi người, kéo càng nhiều người cùng đến xem 《 Trù Thần 》 đi!.

...

Trong lúc nhất thời, dân mạng nhao nhao hưởng ứng, bôn ba truyền tai nhau.

“Đêm nay người có xem 《 Trù Thần 》 của đài truyền hình Tinh Quang chưa?”

“Chính là bộ phim siêu phẩm trị giá 200 ức? Không có, ta vừa mới tăng ca...”

“VẬY NGƯỜI TỔN THẤT LỚN RỒI, MỸ THỰC BÊN TRONG KHIẾN NGƯỜI TA MUỐN NGỪNG MÀ KHÔNG ĐƯỢC, NHẠC PHỐI BÊN TRONG KHIẾN NGƯỜI TA LƯU LUYẾN QUÊN LỐI VỀ! ĐÂY LÀ PHIM TRUYỀN HÌNH HAY NHẤT TA ĐƯỢC XEM TRONG MẤY NĂM QUA!”

“NẾU NGƯỜI NÓI HAY NHƯ VẬY, NGÀY MAI TA NHẤT ĐỊNH PHẢI XEM!”

...

“BẠN HỌC THỜI ĐẠI HỌC, ĐÊM NAY NGƯỜI CÓ XEM PHIM TRUYỀN HÌNH CHƯA? 《 TRÙ THẦN 》 ĐẶC BIỆT HAY!”

“《 TRÙ THẦN 》, NGƯỜI BIẾT TA KHÔNG THÍCH XEM PHIM THẦN TƯỢNG MÀ!”

“ĐÂY KHÔNG PHẢI PHIM THẦN TƯỢNG, ĐÂY LÀ THẦN KỊCH SỬ THI SIÊU PHẨM. NGHE NÓI GẦN ĐÂY KHẨU VỊ CỦA NGƯỜI KHÔNG TỐT, CÓ CHÚT KÉN ĂN, TA CẢM THẤY NGƯỜI NÊN XEM THỬ ĐI, NÓI KHÔNG CHỪNG CÓ THỂ TRỊ HẾT CHỨNG KÉN ĂN CỦA NGƯỜI!”

“CÓ THẦN NHƯ VẬY KHÔNG?”

“CHA MẸ, ĐÊM NAY HAI NGÀI CÓ XEM PHIM TRUYỀN HÌNH KHÔNG? 《 TRÙ THẦN 》 TỈNH QUANG, RẤT HAY, TA KHÔNG LỪA GẠT HAI NGÀI ĐÂU!

“TA VÀ MẸ NGƯỜI ĐỀU ĐÃ GIÀ, NÀO CÓ TÂM TƯ XEM MẤY BỘ PHIM TRUYỀN HÌNH CỦA GIỚI TRẺ?”

“CHA, ĐÂY KHÔNG PHẢI PHIM TRUYỀN HÌNH CỦA GIỚI TRẺ, LÀ PHIM TRUYỀN HÌNH CỦA TẤT CẢ MỌI NGƯỜI! TA KHUYÊN NGÀY MAI NGÀI NÊN XEM THỬ, TỐT NHẤT LÀ XEM CHUNG VỚI MẸ, CON ĐẢM BAO HAI NGƯỜI SẼ KHÔNG HỐI HẬN!”

“ĐƯỢC, NẾU CON GÁI ĐÃ NÓI NHƯ VẬY, CHA VÀ MẸ CON SẼ XEM THỬ MỘT CHÚT!”

...

TUY ĐÃ GẦN NỬA ĐÊM 12:00, NHƯNG TRÊN INTERNET TRÊN VẼN VÔ CÙNG NÁO NHIỆT NHƯ CŨ, KHẮP NƠI ĐỀU ĐANG THẢO LUẬN 《 TRÙ THẦN 》 .

Hot search gần như bị 《 Trù Thần 》 thống trị, “Trù thần” “Luu Ngang Tinh” “Com chiên trứng hoàng kim” “Nước dùng mì sợi” “Thịt vịt nướng” “Ca khúc chủ đề trù thần”...vv nhiệt liệt xếp hàng trên đó.

Mục thảo luận trên trang web chính thức của Tỉnh Quang và trong tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 ở Hồng Đẩu Trung Văn cũng bị vùi lấp. Tổng số bình luận cộng lại có hơn 100 vạn, hơn nữa còn đang tăng trưởng với tốc độ khó mà tin nổi.

Thậm chí, ngày ở giao diện 《 Trù Thần 》 của Hồng Đẩu Trung Văn cũng đang có người điên cuồng khen thưởng, mưa hồng bao rơi xuống tới tấp.

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngàn vàng đem tặng bút pháp thần kỳ, chúc tiên sinh bút mực phong lưu! Ta là đại minh tinh khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 1000 vạn Hồng Đẩu Tệ, phim truyền hình quá hay, không khen thưởng không đủ để biểu hiện vui sướng của ta!”

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngàn vàng đem tặng bút pháp thần kỳ, chúc tiên sinh bút mực phong lưu! Ta là mỹ nam tử khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 1000 vạn Hồng Đẩu Tệ, Phàm Nhân đại đại, đêm nay người có xem phim không?”

...

Còn có tập đoàn Long Môn cũng góp một đợt náo nhiệt.

“Rung động đến tâm can, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngàn vàng đem tặng bút pháp thần kỳ, chúc tiên sinh bút mực phong lưu! Tập đoàn Long Môn khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đẩu Tệ, phim truyền hình quá hay, hy vọng mọi người ủng hộ 《 Trù Thần 》 , ủng hộ tập đoàn Long Môn!”

Sau đó, phía dưới là 10 phần thưởng liên tiếp, toàn bộ website đều chấn động.

“Tập đoàn Long Môn cũng đi ra tham gia náo nhiệt!”

“Khách sạn Long Môn thật uy vũ, còn uy vũ hơn khách sạn sáu sao mà ta từng nhìn thấy!

Nếu có thể trở thành đầu bếp khách sạn Long Môn thì tốt biết bao?”

“Khách sạn Long Môn là thánh địa của giới đầu bếp Trung Quốc!”

“Ta quyết định, ngày mai ta sẽ đến khách sạn Long Môn ăn cơm, ăn xong trở về xem 《 Trù Thần 》 , sáng khoái!”

“Người ngốc sao, làm gì phải đợi ăn xong mới trở về xem? Không thể vừa ăn vừa xem ở khách sạn Long Môn sao? Như vậy vừa có thể xem vừa có thể ăn mỹ thực trong 《 Trù Thần 》 , không phải càng tốt hơn à?”

“Đúng rồi, sao ta không nghĩ ra? Mãnh liệt đề nghị khách sạn Long Môn mở bữa ăn đêm! Nếu có bán thức ăn mang đi thì càng tốt hơn!”

...

Trong lúc nhất thời, quần hùng hưởng ứng.

Chương 359: Tối hôm qua, người có xem 《 Trù Thần 》 không? (25/25)

Một lát sau, tập đoàn Long Môn mới phản hồi: “Nếu mọi người đã tha thiết yêu cầu, từ ngày mai khách sạn Long Môn ta sẽ dựa theo yêu cầu của mọi người, cung cấp mỹ thực liên quan đến 《 Trù Thần 》 , đến lúc đó hoan nghênh mọi người đến cửa hàng thưởng thức!

Trong lúc nhất thời, các bạn đọc nhảy cẫng hoan hô.

“Quá tốt, có thể ăn được các món ngon trong 《 Trù Thần 》 !”

“Đồ ăn khách sạn Long Môn cung cấp có mùi vị gần giống với đồ ăn trong 《 Trù Thần 》 nhất, vừa ăn vừa xem thì còn gì bằng!”

“Vốn ta còn lo sợ buổi tối không có đồ ăn, hiện tại hoàn toàn không cần lo lắng!”

“Khách sạn Long Môn đúng là khách sạn có lương tâm!”

...

Trong lúc nhất thời, tập đoàn Long Môn góp nhặt danh tiếng cực cao.

Còn có người đưa ra nghi ngờ, người muốn tới ăn nhiều như thế, chỗ ngồi ở khách sạn Long Môn lại ít như vậy, mọi người lại cứ muốn vừa ăn vừa xem, làm sao khách sạn có thể thỏa mãn hết nhu cầu của mọi người?

Khách sạn Long Môn trả lời: “Khách sạn chúng ta nhận bán đồ ăn mang về, mọi người có thể đóng gói mang về nhà ăn!”

Chỉ điểm này, khách sạn Long Môn lại lấy được đông đảo bạn đọc khen ngợi.

Còn có Tinh Quang Thị Tần, lúc này cũng vô cùng náo nhiệt, lưu lượng tăng vọt.

Sở dĩ sẽ như thế, đó là bởi vì đài truyền hình Tinh Quang cắt ra những đoạn đặc sắc nhất trong hai tập này, xem như mảnh khoe tuyên truyền đặt trên website, để mọi người xem miễn phí.

Trong những đoạn ngắn video được cắt nối biên tập bao gồm đoạn Lưu Ngang Tinh làm đồ ăn mở đầu, phối hợp với ca khúc 《opening》 chuyên tâm sục sôi, khiến người ta phảng phất như nhìn thấy một vị trụ thần hoành không xuất thế.

Còn có video Đại Lưu làm cơm chiên trứng, video vịt quay và mì ramen bên trong khách sạn Long Môn.

Còn có cảnh Lưu Ngang Tinh rung động khi tiến vào khách sạn Long Môn...

Mỗi một video đều nhanh chóng thu hút hơn ngàn vạn lượt nhấp chuột, phía dưới là khen ngợi như thủy triều.

“Chỉ thích video Đại Lưu làm cơm chiên trứng, mỗi một bước đều vô cùng chú ý vô cùng cẩn thận, xem đến nước miếng ta cũng chảy xuống. Sau này ta sẽ dựa theo hần để nấu!”

“Vẫn là video vịt quay kia tốt nhất, một dao cắt ra một miếng thịt, mỗi một dao đều tràn đầy mỹ quan, đây là đầu bếp quay vịt lợi hại nhất mà ta từng thấy! Một con vịt quay mập mạp chỉ chốc lát đã bị lóc sạch sẽ, thơm phức thật muốn ăn!!

“Sợi mì sợi cũng rất lợi hại, dễ dàng kéo dài một đồng bột mì thành sợi mì, còn mỏng hơn cả tóc!”

“Trừ ăn, phối nhạc bên trong quả thực là phối nhạc cấp thần!”

...

Tất cả mọi người không tiếc từ ca ngợi, phảng phất ca ngợi nhiều hơn nữa cũng không đủ để bày tỏ kích động trong nội tâm.

Còn có diễn viên xuất hiện hai tập này cũng nhanh chóng nổi tiếng, số lượng người theo dõi trên Weibo tăng chóng mặt, Vương Xuân Sinh đóng vai Lưu Ngang Tinh, diễn viên đóng vai nữ hài được Lưu Ngang Tinh thổ lộ, lão diễn viên đóng vai Đại Lưu, còn có hai đầu bếp làm đồ ăn cũng nhanh chóng hot lên.

“Ta mới xuất hiện một cảnh trước ống kính đã hot?” Nữ hài đóng vai đối tượng được Lưu Ngang Tinh thổ lộ không thể tin được nói.

“Đời này, ta cũng có thể hot!” Lão diễn viên yên lặng phán đầu mấy chục năm cười ha hả nói.

Trong đó nam chính Vương Xuân Sinh hot nhanh nhất.

Vốn nhân khí của hần chỉ chỉ tương đương với minh tinh nhị tuyến, đây là do trước đó, tin tức hần đóng vai nam chính lộ ra nên nhân khí mới tăng lên, hiện tại sau khi phim truyền hình được phát sóng, nhân khí của hần ta đã tăng lên gấp đôi, trực tiếp trở thành minh tinh nhị tuyến.

Theo phim truyền hình tiếp tục phát sóng, rất có thể nhân khí của hần ta sẽ còn nhảy thêm một bậc, trở thành minh tinh nhất tuyến.

Một bộ phim truyền hình có thể đẩy một diễn viên từ minh tinh nhị tuyến lên tới minh tinh nhất tuyến, tốc độ quý này cứ như đang nằm mơ.

“Ta từng nghĩ ta sẽ hot, nhưng không ngờ lại hot nhanh như vậy!” Vương Xuân Sinh nhìn số fan hâm mộ Weibo tăng vọt, nội tâm vô cùng kích động.

Ngoại trừ náo nhiệt trên website, trên đường cái cũng vô cùng náo nhiệt.

Hơn một năm nay, bởi vì sức ảnh hưởng cực lớn của tiểu thuyết 《Trù Thần》, các cửa hàng lớn phía ngoài đều biết làm mấy món ăn trong 《Trù Thần》.

Hàm lượng kỹ thuật khi kéo mì ramen tương đối cao, chi phí cũng rất cao, bọn họ không làm được, nhưng những món có hàm lượng kỹ thuật hơi thấp hơn như cơm chiên trứng hoàng kim, gần như mọi nhà đều biết.

Trong lúc nhất thời, khắp phố đều là mùi cơm chiên trứng hoàng kim, mọi người ăn say sưa ngon lành.

Tuy mùi vị này không quá chính tông, nhưng mọi người vẫn ôm thái độ méo mó có còn hơn không.

Bởi vì bọn họ thực sự quá đói, vì xem hai tập phim truyền hình mà đói.

“《Trù Thần》 thật không thích hợp xem buổi tối, càng xem càng đói bụng, càng xem càng muốn ăn một chút, kết quả thật vất vả giảm mỡ giờ lại béo lên, thật khó chịu!”

“Thế nhưng không xem không được, thực sự khó xử!”

“Đúng vậy, ta đoán qua chừng một tháng, ta có thể phải tăng lên hơn 10 cân! 《Trù Thần》 quá hại người!”

“Tinh Quang cũng hại người rất nặng, biết rõ như vậy còn nhất định phải chiếu vào buổi tối!”

...

Mọi người tập thể công kích 《 Trù Thần 》 và đài truyền hình Tinh Quang, sau khi vút hết trách nhiệm cho bọn họ, đám người lại yên tâm thoải mái ăn cơm chiên trứng.

Bởi vì số người muốn ăn cơm chiên trứng quá nhiều, cung không đủ cầu, rất nhiều cửa hàng lớn đều hết sạch cơm và trứng.

Ông chủ cửa hàng lớn mệt mỏi tới mức tay tê như, bởi hôm nay chỉ riêng việc trộn xào món cơm chiên trứng, hắn ta đã xào đến hơn 50 đĩa, mỗi một đĩa đều là công phu chân thực, có thể không mệt mỏi sao?

Nhưng mà kiếm được nhiều tiền như vậy, hắn ta cũng rất vui vẻ, còn thâm hạ quyết tâm: Đêm nay trở về phải xem tiểu thuyết Trù Thần, biết rõ hai tập ngày mai chiếu món gì, sau đó chuẩn bị thêm đồ ăn ngày mai, kiếm lời một khoản mới được!

Trừ cái đó ra, còn có mảng chọn giao hàng, tiểu ca giao hàng gần như chạy gãy chân.

Một đêm này, đã định là sẽ thuộc về 《 Trù Thần 》 .

Nhưng mà, một đêm qua đi, sức ảnh hưởng của 《 Trù Thần 》 mới chính thức bộc phát.

Mọi người đi làm hoặc là đến trường, gặp mặt không phải hỏi người “ăn chưa”, mà là hỏi người “xem chưa”, “có xem 《 Trù Thần 》 của đài truyền hình Tinh Quang không?”

Người đã xem đương nhiên sẽ phấn chấn chia sẻ “kinh nghiệm xem phim”.

Người chưa xem lại bị vút qua một bên, cô đơn lẻ chiếc, khiến người này âm thầm thề đêm nay nhất định phải xem, không thể lạc hậu.

Phố lớn ngõ nhỏ, mọi người đều đang thảo luận 《 Trù Thần 》 .

Còn có các truyền thông lớn nhao nhao đưa tin.

“Tối hôm qua, đài truyền hình Tinh Quang đẩy ra đại kịch thường niên 《 Trù Thần 》 dẫn đến lượt người xem như triều dâng, tỉ lệ người xem bình quân 3.66%, tỉ lệ người xem cao nhất 4.20%, đồng thời đứng đầu bảng! Đài truyền hình Tinh Quang lại có thêm một bộ phim mang tính toàn dân!”

“ 《 Trù Thần 》 được khen ngợi như thủy triều, cư dân mạng vì nó mà tự phát tuyên truyền!”

“ 《 Trù Thần 》 dẫn phát toàn dân chè chén say sưa! Từ lúc phát sóng phim truyền hình cho đến khi kết thúc, khán giả rối rít ăn mỹ thực 《 Trù Thần 》 , trong đó món cơm chiên trứng hoàng kim được hoan nghênh nhất! Bởi vì số lượng người đặt quá nhiều, rất nhiều nhà hàng lớn đã bán sạch cơm và trứng!

“ 《 Trù Thần 》 , một bộ thịnh yến mỹ thực người không thể không xem!”

“ 《 Trù Thần 》 , bộ phim truyền hình cấp hiện tượng tiếp theo?”

Chương 360: Hiện tượng “Trù thần”! (1/25 – Lần 4)

Ngày thứ hai xấp xỉ 10 giờ, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị thần thanh khí sáng đi tới đài truyền hình.

Sở dĩ hai người bọn họ tới chậm, là vì đêm qua chơi quá vui.

Đáp lại yêu cầu của chúng nữ, Lâm Bắc Phàm làm món cơm chiên trứng hoàng kim và mì sợi ramen, mọi người vui chơi giải trí tán gẫu thật lâu mới chìm vào giấc ngủ.

Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đều là kiểu nữ cường nhân trong công việc, cho nên cả hai thức dậy tương đối sớm.

Còn Dương Tử Nhi và Lâm Bắc Phạm, hiện tại còn đang ngủ nướng.

Bởi vì 《 Trù Thần 》 lấy được khởi đầu tốt đẹp, toàn bộ đài truyền hình đều tràn đầy vui sướng, gặp mặt đều vui vẻ chào hỏi nhau.

“Xin chào Bạch tổng, xin chào Vũ tổng!”

“Chào mọi người!”

...

Hai nàng Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị tâm bình khí hòa, trên mặt mang nụ cười thân nhiên, suốt một đường chào hỏi mọi người.

Cuối cùng mới tới văn phòng, thư ký đã sớm chờ ở đó.

“Báo cáo đơn giản tình huống 《 Trù Thần 》 .”

“Vâng, Bạch tổng, Vũ tổng!”

Thư ký sớm đã chuẩn bị tư liệu kỹ càng phân phát cho hai vị mỹ nữ lão tổng, sau đó nói: “Trước mắt, 《 Trù Thần 》 đã nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình trên internet, trong đó từ khóa mấu chốt hàng đầu là “Trù thần” “Lưu Ngang Tinh,” “Cơm chiên trứng hoàng kim”, chiếm cứ 8 vị trí trên hot search, còn chiếm 5 vị trí đầu tiên. Cho đến trước mắt, 27 nền tảng truyền thông đã đăng tải bình luận về 《 Trù Thần 》 , cùng biểu hiện đánh giá tích cực!”

“Tính đến 9:00 sáng, tổng bình luận trên trang web của đài truyền hình Tinh Quang đã đạt đến 254.45 vạn, số lượt thích đạt tới 573 vạn, phân biệt cao hơn 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 cùng thời điểm 123%, 214%. Số thảo luận 《 Trù Thần 》 trên Hồng Đâu Trung Văn đạt tới 123 vạn, tăng trưởng 804% hơn bình thường. Lượt nhấp chuột các video được đăng tải lên Tinh Quang Thị Tàn chia ra là 5.4 ức, 6.1 ức, 6.3 ức... Lượt nhấp chuột bình quân đạt tới 5.6 ức, kéo theo lưu lượng Tinh Quang Thị Tàn tăng trưởng 303%.”

Số liệu vô cùng chói sáng, không cái nào không giải thích mức độ được hoan nghênh của 《 Trù Thần 》 .

Bạch Thanh Tuyết vừa nhìn tư liệu vừa nói: “Nói tiếp.”

“Vâng, Bạch tổng!” Thư ký nghiêm mặt nói: “Trừ cái đó ra, chúng ta còn tiến hành điều tra bên ngoài, 2 vị lão tổng mời xem.”

Thư ký lại lấy ra một phần tư liệu, một phần tư liệu này liên quan tới tình hình nhân viên gọi thức ăn ngoài, trong đó chọn món ăn cơm chiên trứng hoàng kim chiếm đa số, thậm chí đạt đến mức hết sạch nguyên vật liệu.

Còn có tình huống thảo luận 《 Trù Thần 》 gần như bao trùm các mặt.

“Phần tài liệu này là thật sao?” Vũ Thiên Mị giật mình.

“Vũ tổng, đây chỉ là một phần tài liệu thô sơ giản lược, gần như chỉ ở Giang Nam chúng ta, những khu khác còn chưa kịp điều tra. Có điều thông qua tin tức phản hồi trên internet, địa phương khác cũng đại khái như thế.” Thư ký bình tĩnh nói.

“Thiên Mị, ngươi có phải phát hiện cái gì không?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Không dám khẳng định, nhưng tám chín phần mười!” Mặt mày Vũ Thiên Mị thêm vẻ vui mừng, nói: “Ta từng nghiêm túc nghiên cứu tình huống của các bộ phim truyền hình lớn và tỉ lệ người xem, phát hiện một quy luật, phàm là phim truyền hình hot, đều có thể dẫn phát đông đảo người chú ý. Phàm là phim truyền hình mang tính toàn dân, đều có thể dẫn phát thảo luận rộng rãi, khơi dậy sự chú ý của toàn dân. Nhưng đã đến mức phim truyền hình cấp hiện tượng, như vậy không chỉ có thể dẫn phát thảo luận, khơi dậy toàn dân chú ý, còn có thể dẫn phát một loại hiện tượng phổ biến trong xã hội.”

“Ví như phim truyền hình cấp hiện tượng trước đó 《 Minh Châu Cách Cách 》 đã từng khiến cả nhà già trẻ cùng vây quanh một chỗ xem TV, khi đi làm ai ai cũng đều thảo luận về Minh Châu Cách Cách. Còn có lúc 《 Minh Châu Cách Cách 》 gây sốt, rất nhiều người vì đã bỏ mất đoạn đặc

sắc trước đó mà muốn thuê CD về xem, dẫn đến CD hoàn toàn không đủ dùng. Đây chính là hiện tượng “Minh Châu”. Mà 《 Trù Thần 》 của chúng ta mới vừa phát sóng không bao lâu, đã dẫn phát toàn dân thảo luận, còn đưa tới phong trào mọi người rầm rộ chọn món ăn, đây cũng là một loại hiện tượng, một loại chỉ thuộc về “Trù thần”. Nói cách khác, trước mắt 《 Trù Thần 》 của chúng ta đã nắm giữ tiềm lực siêu cấp trở thành phim truyền hình cấp hiện tượng!”

“Nói đến đây, Bạch tổng và Vũ tổng, ta không thể không xen vào một câu, hôm nay khi ta đi làm, những người ta gặp trên đường đều đang bàn luận 《 Trù Thần 》 tối hôm qua, bất luận là người lớn hay trẻ nhỏ, vô luận là nam hay nữ đều thảo luận Trù Thần, vô cùng nhiệt liệt.” Thư ký nói ra.

Nghe nói như thế, Bạch Thanh Tuyết vui vẻ hẳn lên, nói: “Có phải như thế hay không, đêm nay sẽ biết!”

Nếu 《 Trù Thần 》 thật có thể trở thành phim truyền hình cấp hiện tượng, thông qua một ngày áp ủ, tỉ lệ người xem tối nay sẽ lại lần nữa tăng lên.

Vũ Thiên Mị gật đầu nói phải.

Bởi nếu bộ phim truyền hình này thật có thể tạo thành hiện tượng, vậy loại hiện tượng này nhất định sẽ phụng dưỡng phim truyền hình, để tỉ lệ người xem phim truyền hình lần thứ hai tăng cao.

Bạch Thanh Tuyết nhìn về phía thư ký: “Mặt khác, Tiểu Duy, người chú ý thu thập tin tức liên quan, tin tức phải càng cặn kẽ hơn, chúng ta phải biết tình huống có thật là như thế hay không.”

...

“Được, Bạch tổng, ta đã biết.”

Một ngày ngắn ngủi qua đi rất nhanh, lúc này đã đến 05:00 chiều.

Rất nhiều dân đi làm vội vã chạy về nhà

“Lão Lý, hiện tại mới 5:00, trở về sớm như vậy làm gì?”

“Không được, nhất định phải chạy về, về trễ sợ rằng không xem được 《Trù Thần》!”

” 《Trù Thần》 Tinh Quang, không phải phải đến 9:00 tối mới chiếu sao? Trở về gấp như vậy làm gì?”

“Ta muốn đến khách sạn Long Môn mua thức ăn, nghe nói đã rất nhiều người đi xếp hàng, ta sợ không kịp! Nếu không lấy được món ngon tối nay, về nhà lão bà ta nhất định sẽ trừng trị ta!”

“Người nói đúng, ta cùng đi với người!”

“Lý sư phụ, phiền lái xe nhanh lên, ta cho người tiền gấp đôi!”

“Người cho gấp ba cũng vô dụng thôi, giao thông nơi đó đã bị tắc, muốn nhanh cũng nhanh không nổi!”

“Thật phải nhanh lên một chút, làm phiền người, nghe nói đồ ăn của khách sạn Long Môn không nhiều lắm, sắp bị người mua hết! Không có đồ ăn của khách sạn Long Môn, người nói ta phải làm sao mới vượt qua được hai tiếng đêm nay? Xem 《Trù Thần》 mà không đồng bộ với đồ ăn, loại thống khổ này người có thể chịu được sao?”

“Tiểu huynh đệ nói đúng, nắm chặt, ta muốn đua xe!”

...

Mà lúc này, khách sạn Long Môn các nơi đã khách khứa như mây.

Tuy còn chưa tới 6:00, nhưng trong khách sạn đã ngồi đầy người, mọi người tụ tập dưới một mái nhà, gần như không còn chỗ đứng. Hơn nữa người có thể ngồi ở nơi này đều là không phú thì quý, nếu không có chút năng lực, không có chút quan hệ, thật không thể lấy nổi một vị trí ở nơi này.

Mọi người tràn đầy phấn khởi thảo luận.

“May mắn tối hôm qua đã liên hệ đặt trước, nếu không thì thật không còn chỗ!”

“Nói quá đúng, nếu như không phải ta có chút nghiệp vụ qua lại với tập đoàn Long Môn, thật không thể có được chỗ này!”

“Hôm nay rất cực cũng có thể hưởng thụ thật tốt, chúng ta không chỉ ăn món đêm nay, còn phải ăn cả những món đã bỏ qua đêm trước!”

“Ta cũng vậy, ta đã gọi tất cả các món, còn mang theo cả nhà đến ăn!”

“Có thể ở đây vừa ăn vừa xem, quả thực là hưởng thụ đẹp nhất thế gian!”

Chương 361: Xem 《 Trù Thần 》 , ăn mỹ thực Trù Thần! (2/25)

Ở chính giữa đại sảnh khách sạn có một màn hình tivi to lớn, đang phát chương trình của đài truyền hình Tinh Quang.

Trước cửa khách sạn, nơi tạm thời dành để bán đồ ăn mang đi, đã xếp một hàng dài. Xe cộ ở bên ngoài đều không chen vào được, còn có cảnh sát giao thông ở gần đó để duy trì trật tự.

Người có điều kiện kinh tế không tốt, chỉ có thể chọn đồ ăn ngoài, còn phải đặt sớm một chút, nếu không bây giờ sẽ không có đồ ăn. Hoặc cũng có người mua nguyên liệu về nhà tự chế biến, làm xong rồi cũng chưa ăn, chờ phim truyền hình phát sóng mới ăn.

Cũng như đài truyền hình Tinh Quang, mấy tập đoàn lớn khác đều cảm thấy khá may mắn, bởi vì căn tin của bọn họ trực tiếp cung ứng mỹ thực 《 Trù Thần 》 .

Rất nhiều người đã tan làm cũng không về nhà, mà ở lại trong nhà ăn, chờ chương trình truyền hình bắt đầu. Hoặc là dẫn theo cả người nhà tới, cũng nhau từ từ chia sẻ.

Ví dụ như căn tin của đài truyền hình Tinh Quang, lúc đầu chỉ có những thành viên cốt lõi của Tinh Quang mới ở lại buổi tối.

Bây giờ, nhân viên của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tần, Hồng Đậu Trung Văn, công ty thực phẩm Giang Nam, quỹ ngân sách chính nghĩa vân vân mây mây, cơ bản đều lựa chọn ở lại nhà ăn, vừa ăn vừa chờ chương trình truyền hình bắt đầu.

Căn tin đài truyền hình Tinh Quang rất lớn, nhưng lúc này nhiều người tràn vào như vậy cũng biến thành chật chội.

Nhưng tất cả mọi người đều không ngại, ở đây không phải đồng nghiệp cũng là huynh đệ trong công ty, đều muốn tập trung một chỗ cùng xem trò vui.

“Bên căn tin đã chuẩn bị xong chưa? Tôi nay có nhiều người như vậy, sợ không đủ phần!”

“Nghe nói bộ phận hậu cần đã rút kinh nghiệm từ tối qua, vì vậy hôm nay đặc biệt nhập rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, làm ra các món sẽ được phát sóng trong 《Trù Thần》 tối nay, cam đoan có thể để mọi người đủ ăn!”

“Bạch tổng đã dặn dò, có thể mời người nhà tới cùng nhau hưởng thụ đêm tươi đẹp này!”

“Thật? Thật đúng là phúc lợi to lớn!”

“Vẫn là công ty của chúng ta tốt, hy vọng nó sẽ phát triển không ngừng!”

...

Còn có đám người làm bên trang truyền thông lớn, cảm thấy đây là một điểm sáng tin tức cực lớn, tự giác tiến hành đưa tin.

“Các vị khán giả, đây là cửa khách sạn Long Môn ở Ma Đô. Cũng như mọi người đã thấy, lúc này trước cửa đã xếp thành hàng dài, dự đoán sơ bộ cũng phải dài hơn 1000 mét, còn có cảnh sát giao thông duy trì trật tự. Đây đều là những khán giả muốn mua mỹ thực trong 《Trù Thần》, chuẩn bị thưởng thức trong lúc xem phim truyền hình tối nay. Chỉ một khách sạn này đã bán đi hơn 5000 phần, cung không đủ cầu...”

“Chúc các vị khán giả buổi chiều tốt lành! Đây là đại sảnh khách sạn Long Môn ở thủ đô. Cũng như mọi người đã thấy, nơi này đã ngồi đầy người, có thể nói là khách khứa tụ tập, buôn bán hưng thịnh. Hôm nay không phải ngày lễ gì đặc biệt, chỉ là ngày phát sóng tập 3 tập 4 của 《 Trù Thần 》 , mọi người muốn ở khách sạn Long Môn vừa ăn vừa xem phim, nghe nói đây là sự hưởng thụ vô cùng lớn. Nghe nói khách sạn Long Môn ở những nơi khác, trên cơ bản cũng bị ngồi đầy...”

“Các vị khán giả, vừa rồi ngẫu nhiên phỏng vấn một vị tiểu ca giao hàng, biết được số lượng đồ ăn được giao đi trong ngày hôm nay gần gấp đôi ngày bình thường, hơn nữa món được giao đi chủ yếu là cơm chiên trứng hoàng kim, mì ramen cũng đủ loại món ăn trong 《 Trù Thần 》 ...”

...

Đến 7 giờ tối, hiếm khi nào đường phố lại trở nên vắng vẻ như thế, không tắc đường nghiêm trọng như ngày thường. Trong các cửa hàng, ngoại trừ các nhà hàng, phần lớn đều đã đóng cửa sớm hơn một chút.

Bởi vì, bọn họ phải chạy về nhà xem 《 Trù Thần 》 .

Đến 8 giờ tối, trên đường phố cũng ít người qua lại hơn ngày bình thường rất nhiều, chợ đêm cũng rất vắng vẻ. Dù nhìn thấy người, cũng là đám người vội vàng, trong tay xách đồ ăn ngoài, nhanh chóng chạy về nhà.

Ngoại trừ tiểu ca giao hàng bận rộn hơn ngày thường, những người khác đều như đang nghỉ định kỳ.

Cùng lúc đó, đài truyền hình Tinh Quang vẫn đang giám sát số liệu tỉ suất người xem. Tuy chương trình còn chưa bắt đầu, còn rất lâu nữa mới đến giờ chiếu, nhưng tỉ suất người xem đã đạt đến mức 2%.

Đến 8 giờ rưỡi, tỉ suất người xem đã tăng hơn 2.5%.

Người phải biết, đây là thời gian quảng cáo, không phải thời gian chiếu bất kỳ chương trình gì.

Trong văn phòng đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết nhìn số liệu được báo cáo liên tục, vui mừng trên mặt ngày càng sâu.

“Nữ vương đại nhân, ta cảm thấy rất có thể tối nay 《Trù Thần》 sẽ đột phá kỷ lục!” Vũ Thiên Mị vui mừng nói.

“Không phải có thể, mà là chắc chắn!” Bạch Thanh Tuyết tự tin nói.

“Có lẽ, chúng ta còn có thể sáng tạo ra kỳ tích!” Vũ Thiên Mị tiếp tục nói.

“Kỳ tích sao?” Bạch Thanh Tuyết ước mơ.

“Kỳ tích gì?” Lúc này, Lâm Bắc Phàm khoan thai tới muộn, nhưng là hẩn cầm theo đồ ăn khoan thai đến muộn, mỹ thực 《Trù Thần》 chính tông nguyên hương nguyên vị, chỉ một nhà có, không có chi nhánh.

“Ồ, tiểu nam nhân của nữ vương đến! Còn mang theo đồ ăn! Nhanh mở ra đi, đói chết ta rồi!” Đôi mắt Vũ Thiên Mị sáng lên.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi cứ như cả ngày chưa ăn gì.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Cả ngày hôm nay ta đều loay hoay tới ngực dán vào lưng, nào có tâm trạng ăn cái gì?” Vũ Thiên Mị thao thao bất tuyệt: “Hơn nữa, sau khi xem 《Trù Thần》, không có đồ ăn của ngươi, cái gì cũng không ăn nổi!”

“Ta thích nghe lời này, vì vậy ta đã mang món ăn ngươi thích đến!”

Lâm Bắc Phàm mở hộp giữ nhiệt ra, bên trong thật sự chứa đầy món Vũ Thiên Mị thích ăn...

“Ôi! Ôi! Ôi! Tiểu nam nhân của nữ vương, ta yêu ngươi chết mất!” Vũ Thiên Mị kích động nói: “Nếu ngươi không phải là người đã có lão bà, ta đã sớm cướp ngươi đến làm áp trại nam nhân!”

Lâm Bắc Phàm liếc mắt, ta sớm bị nàng ngủ rồi được không?

“Lão công, ta thì sao?” Ánh mắt Bạch Thanh Tuyết tràn đầy u oán.

“Lão bà đại nhân, sao ta có thể quên nàng được chứ?” Lâm Bắc Phàm mỉm cười, mở một chiếc hộp giữ ẩm khác ra, bên trong toàn là món Bạch Thanh Tuyết thích ăn, vô cùng phong phú.

“VẬY còn tạm được!” Bạch Thanh Tuyết hài lòng, ném cho Lâm Bắc Phàm một ánh mắt quyến rũ câu người, để hắn tự động tiếp thu.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rung động, tối nay có thể thêm hạng mục mới.

“Ta ngửi được hương thơm, ăn một mình rất xấu hổ, ta cũng muốn!” Dương Tử Nhi ôm bình rượu hưng phấn lao vào, tay kia của nàng còn lôi kéo một vị đại mỹ nữ, cảnh sát Hàn Sở Sở, bây giờ đã là quản lý quỹ ngân sách chính nghĩa.

“Ta bị Tử Nhi muội muội kéo đến.” Hàn Sở Sở ngượng ngùng nói.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Rất hoan nghênh hai vị mỹ nữ đến đây! Hôm nay ta đã chuẩn bị rất nhiều mỹ thực, cam đoan có thể khiến các người ăn đến mức nuốt cả đầu lưỡi!”

Sau đó, vệ sĩ đẩy một chiếc xe vào, bên trên toàn là hộp giữ ẩm.

Dương Tử Nhi đặt rượu xuống, sau đó đóng cửa lại hệt như một tên trộm.

“Người đóng cửa làm gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Đóng cửa lại càng dễ ăn uống hơn, bởi vì ta sợ người khác đến giành đồ ăn với ta!” Dương Tử Nhi nói năng hùng hồn.

“Được, được, thua người.”

Mọi người sắp xếp lại đồ ăn, bày ra bàn, hương thơm nức mũi bay ra, khiến người ta say mê.

Lúc này, mọi người mới cảm thấy hành động vừa rồi của Dương Tử Nhi rất chính xác. Nếu tùy ý để hương thơm này bay ra ngoài, chắc chắn sẽ hấp dẫn rất nhiều người, không còn phần của bọn họ nữa.

Lâm Bắc Phàm rót cho mỗi người một ly rượu.

“Được, ăn thôi!”

Lúc này đã đến 9 giờ, 《 Trù Thần 》 đã phát sóng, bộ phận phát sóng của đài truyền hình Tinh Quang báo cáo số liệu tỉ suất người xem mới nhất.

Tỉ lệ người xem theo thời gian thực là 4.03%, cao hơn gần 1% so với lần phát sóng trước đó, nhất cử vượt qua 4%, là bộ phim truyền hình mang tính toàn dân!

《 Trù Thần 》 quật khởi, xu thế không đỡ nổi!

Chương 362: Lão gia gia thần bí xuất hiện! (3/25)

Thế nhưng, lúc này tất cả mọi người không chú ý đến tỉ suất người xem, mà chỉ chú ý đến bộ phim truyền hình.

Lại là ca khúc mở màn kinh điển 《 Opening 》 , mặc dù không có lời bài hát, nhưng tất cả mọi người không nhịn được rung chân theo, như một kiểu vũ trường tập thể.

Nhất là khúc dạo đầu còn trình chiếu một đoạn nấu ăn cao siêu, khiến những người ở đây đều không nhịn được nuốt nước bọt.

“Nếu có thể ăn một lượt những món trong Trù Thần, ta chết cũng nhắm mắt!” Có người không nhịn được nói.

Người xung quanh không nhịn được gật đầu đồng ý.

Cuối cùng đã vào phần phim chính.

Tập trước nói đến, Lưu Ngang Tinh vừa trở về từ nước Mỹ đã đến khách sạn Long Môn Giang Nam, vốn định bá sứ học nghệ, nhưng do bản thân tài nghệ không tinh, kết quả không bá sứ được, uể oải rời đi.

Xấu hổ vì ví tiền rỗng tuếch, bị vấn đề chỗ ở làm khó.

Nhưng trời không tuyệt đường người, hẳn thấy được quảng cáo cho thuê của Chung Cư Tinh Yêu.

“Dựa theo ghi chép trong tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 , tập này Lưu Ngang Tinh sẽ gặp được nữ chính Triệu Mai Lệ, sau đó mở ra cuộc sống chung khác biệt.” Trong khách sạn Long Môn, một người đặc ý nói.

Kết quả bị người xung quanh trợn mắt nhìn.

Bởi vì mọi người đều biết tình tiết của câu chuyện, bọn họ càng chú ý đến mỹ thực được thể hiện trong phim hơn.

Câu chuyện tiếp tục, tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh theo chỉ dẫn của quảng cáo, cuối cùng cũng đi tới Chung Cư Tinh Yêu ở Giang Nam, nhưng hấn lại lần nữa buồn bực.

Bởi vì dựa theo quy định, chỉ có cặp đôi yêu nhau mới được vào ở, có thể giảm một nửa tiền thuê nhà và miễn phí toàn bộ điện nước.

Một mình hấn cô đơn, tất nhiên không có ưu đãi này.

Kết quả đúng lúc này, hấn không cẩn thận bắt gặp chân mệnh thiên nữ của mình – Triệu Mai Lệ.

Đây là một nữ hài dáng người không cao, ăn mặc rất bình thường, trong bình thường lại xen lẫn một tia thời thượng. Khuôn mặt chỉ lớn chừng bàn tay, lại đầy thịt tròn vo, đôi mắt vừa tròn vừa to, thoát nhìn rất đáng yêu.

Trong đáng yêu lại hiện ra sự dẻo dai.

Đây cũng là lần xuất hiện đầu tiên của nữ chính trong phim, nhìn thân thiết động lòng người, khiến đôi mắt người ta sáng lên.

“Nữ chính được đó, hoàn toàn phù hợp với hình tượng nữ chính trong lòng ta.”

“Vôn ta còn lo lắng Tinh Quang sẽ tùy tiện tìm một người đến, cuối cùng ta cũng yên tâm!”

“Chờ mong hai người này cọ sát ra tia lửa tình yêu!”

...

Lúc này, nữ chính Triệu Mai Lệ đang dùng cả cơ thể nhỏ bé của nàng ôm một chiếc thùng lớn đi về phía trước, cái thùng chặn mất tầm nhìn, sau đó nàng không cẩn thận đụng phải nam chính Lưu Ngang Tinh đang xem quảng cáo.

“Ôi chao!”

“Thùng của ta!”

Hai người đều phát ra tiếng hét thảm.

Đây chính là phân đoạn bất ngờ gặp gỡ rất cũ kỹ, khiến người ta rất muốn hét lên đau má.

Nhưng lúc này, ca khúc 《Tình Yêu Bất Đắc Dĩ》 vang lên.

Khó mà quên lần đầu gặp người

Một đôi mắt to mê người

Ở trong tâm trí ta

Bóng dáng người không hề biến mất

...

Giọng hát trong trẻo sạch sẽ của Lâm Bắc Phàm, còn có tiếng đàn ghita đơn giản rõ ràng, thể hiện vô cùng tinh tế tình cảm trẻ trung ngây thơ của thiếu nam thiếu nữ, êm tai động lòng người.

Theo tiếng hát ngọt ngào ngây ngô này, vốn là phân đoạn gặp gỡ rất cũ kỹ, lại tràn đầy hương thơm tình yêu.

Trai tim trẻ trung thuần khiết đang rục rịch.

Cả nhà ăn rơi vào yên tĩnh. Tất cả mọi người nhìn hai người ngây ngô vừa gặp gỡ trong tivi, trong mắt đầy hoài niệm, không nhịn được mỉm cười.

“Tuổi trẻ, thật tốt!”

“Ta lại cảm nhận được tình yêu, như quay về quá khứ!”

“Ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu vẫn êm tai như trước đây!”

“Bài hát này thật đẹp!”

...

Mặc dù mới chỉ nghe một lần, mọi người lại phát hiện bản thân đã biết hát.

Không nhận được nhỏ giọng ngâm nga:

Khó mà quên lần đầu gặp người

Một đôi mắt to mê người

...

Đây chính là mị lực kinh điển.

Theo bài hát này vang lên, tỉ suất người xem đã đột phá 4.5%.

Bởi vì trong túi của hai người đều không có tiền, cộng thêm Chung Cư Tình Yêu lại quảng cáo cho thuê như thế, tất nhiên hai người giả vờ làm người yêu ở chung với nhau, câu chuyện thật sự bắt đầu.

Sau khi tìm được chỗ ở, Lưu Ngang Tinh quyết định thay đổi hoàn toàn, tăng cường kiến thức nền tảng của bản thân, sau đó bái sư vào khách sạn Long Môn.

Trong hai tập này, chủ yếu thể hiện ra những món ăn thường ngày.

Những món ăn thường ngày đều do nữ chính tự cầm muôi, tuy nguyên liệu nấu ăn bình thường, nhưng nấu tốt cũng có hương vị đặc biệt.

Lúc này, dù là khách sạn Long Môn hay là căn tin, mỹ thực đều được đưa lên bàn, mọi người vừa xem mỹ vị ở trên tivi, vừa thưởng thức mỹ vị trước mắt, trực tiếp kêu sáng khoái.

Lưu Ngang Tinh phát hiện trù nghệ của một cô gái cũng có thể đánh bại hắn, khiến hắn rất sa sút.

Sau đó nữ chính cố vũ hắn, để hắn giữ vững tinh thần, lại một lần nữa xuất phát.

Nam chính bắt đầu khổ luyện kiến thức nền tảng, bắt đầu từ kỹ năng dùng dao trước.

Đương nhiên, chỉ dựa vào sự nỗ lực của bản thân là không được, nhất định phải có danh sư chỉ đạo, nếu không người có luyện lâu hơn cũng vô dụng.

Thế là, Lâm Bắc Phàm sắp xếp một vị lão gia gia cho hắn.

Vị lão gia gia này là một đầu bếp nhất cấp đã về hưu, tuy trù nghệ không phải đứng đầu, nhưng cũng là đỉnh cấp trong nhóm người hạng đầu, có kinh nghiệm và kiến thức nền tảng vài chục năm, thực lực rất hùng hậu.

Lão cảm nhận được sự nỗ lực của Lưu Ngang Tinh, thế là quyết định tự mình dạy hắn, dẫn hắn lên đường.

“Hả? Hình như trong nguyên tác không có nhân vật này?”

“Đúng vậy, trong nguyên tác là tiểu đương gia tự học thành tài, sau đó bái sư vào khách sạn Long Môn!”

“Sao chỗ này lại có thêm một lão gia gia? Có vẻ sâu không lường được!”

“Cảm thấy đây là một vị Trù Thần tuyệt thế ẩn dật?”

...

Mọi người rồi rít suy đoán, mặc dù không trúng nhưng cũng lệch không nhiều.

Bởi vì dựa theo tiểu thuyết, trong hai tập này không có món ăn mang tính vượt trội nào, nhưng đặt trong phim truyền hình thật sự không thể không có. Lâm Bắc Phàm phải bảo đảm mỗi ngày đều có món mới rung động lòng

người xuất hiện, như vậy mới có thể không ngừng kích thích vị giác của khán giả.

Dù sao kịch bản và tiểu thuyết cũng có điểm khác biệt, nếu giống hoàn toàn, mọi người vừa xem đã đoán được thì có ý nghĩa gì?

Vì vậy, vị lão gia gia này là nhân vật mới, mà trong tập này cũng có sắp xếp một món mới.

Tuy mái tóc của vị lão gia gia này bạc trắng, nhưng tinh thần quắc thước.

Tuy lớn tuổi nhưng tay chân vẫn linh hoạt.

Một miếng đậu phụ ngay ngắn chỉnh tề, lão đơn giản lại nhanh chóng cắt thành từng miếng vuông nhỏ, nhìn lớn nhỏ đồng đều như thế, như là xếp gỗ vậy.

“Ta x!” Khiến người ta không nhịn được điên cuồng nói tục.

Ngay sau đó lão nhân mở lửa, ngọn lửa bắt đầu bùng lên.

Lão nhân hất từng miếng đậu phụ vuông nhỏ lên ném hết vào nồi, sau đó bắt đầu hất chảo.

Miếng đậu phụ mềm mại bị hất qua hất lại, kết quả không bắn ra ngoài chút nào. Ngược lại, sau khi sốt đậu phụ này tiếp xúc đầy đủ với dầu, từ từ nhuộm một lớp vàng óng.

Lúc này, mọi người một lần nữa nhìn thấy một hành động đặc biệt. Loại hành động này từng xuất hiện lúc Đại Lưu làm cơm chiên trứng, xuất hiện lúc lão đầu bếp cắt vịt, còn xuất hiện lúc làm mì ramen.

Bởi vì những nhân vật này đều là Lâm Bắc Phàm đóng thế, hẳn có được trù nghệ đỉnh phong gần như là “Đạo”, có thể khống chế kỹ xảo rất tỉ mỉ, sau đó phát huy trọn vẹn hương vị của nguyên liệu nấu ăn.

Cảm giác này kỳ diệu vô cùng, có cảm giác tươi đẹp không thể giải thích nổi, cũng có thể hấp dẫn tầm nhìn của mọi người.

Sau đó, bụng cũng có phản ứng theo, đó là đói.

Chương 363: Đậu phụ hoàng kim! (4/25)

Trong khách sạn Long Môn, khắp nơi đều là tiếng bụng kêu ùng ục, mọi người lại đói bụng.

“Lại xem đến đói bụng, xem 《 Trù Thần 》 nhất định phải chuẩn bị đồ ăn kỹ càng, nếu không chắc chắn sẽ đói chết. Nhân viên phục vụ, món ăn trên tivi tên là gì? Cho ta một phần... Không, cho ta hai phần!”

“Ta muốn chọn món, làm một phần đậu hũ giống trên tivi, thật muốn ăn!”

“Chỗ chúng ta cũng giống vậy, xin hãy nhanh chóng mang đồ ăn lên!”

“Cho ta một phần nữa, mọi người ở chỗ ta đều muốn, cho ta ba phần!”

...

Khắp mọi nơi là tiếng ồn ào chọn món.

Nhưng nhân viên phục vụ rất khó xử: “Các vị khách nhân tôn quý, khách sạn Long Môn của chúng ta cũng không có món này...”

“Sao lại không có chứ? Ngay cả khách sạn Long Môn của các người cũng không có, vậy chúng ta còn biết phải đi đâu ăn đây? Không phải các người đã hứa hẹn, trên cơ bản, các người có mọi món trong Trù Thần sao?” Khách giả có mặt bất mãn.

Nhân viên phục vụ giải thích: “Đúng là chúng ta có tất cả các món trong 《 Trù Thần 》, nhưng món trong tivi lại là món mới, hiện tại chúng ta chưa chuẩn bị được. Thế nhưng, chúng ta có thể dùng món đậu phụ khác để thay thế...”

Mặc dù mọi người không hài lòng lắm, nhưng cũng biết tình hình như thế, chỉ có thể chấp nhận thôi.

Chấp nhận ăn đậu phụ, sau đó nhìn món đậu phụ hoàng kim vàng rực trên tivi mà chảy nước bọt.

Vì các khán giả khác không chuẩn bị trước, cũng chảy nước bọt theo, chỉ có thể dùng món khác để thay thế.

Ở phía bên kia, căn tin của cao ốc Song Tử Tinh lại không buồn rầu như vậy.

Bởi vì phim truyền hình do bọn họ quay chụp, bọn họ biết mỗi một tập trên tivi rất cuộc có những món ngon gì, vì vậy đã để căn tin chuẩn bị từ sớm, như vậy có thể vừa xem vừa ăn, vô cùng hưởng thụ.

Lúc này, gần như trên bàn cơm của mỗi người đều có một đĩa đậu phụ vàng cam, bên cạnh là nước tương.

Mọi người ăn đến say sưa ngon lành.

“Đáng tiếc, vẫn không thể so sánh với đậu phụ hoàng kim thật sự!” Đạo diễn Tiền Đa Đa thở dài.

“Đúng là không thể so sánh được, món đậu phụ hoàng kim do vị lão đại kia làm căn bản không cần thêm chút gia vị nào, chỉ dựa vào công phu của bàn tay đã thể hiện ra trọn vẹn mỹ vị của món đậu phụ, hương dầu thơm thuần, dư vị vô tận!” Một tên diễn viên ngồi bên cạnh ước mơ.

“Nói vậy, các người từng nếm món đậu phụ hoàng kim chân chính rồi? Thật sự ăn ngon như vậy sao?” Có người hỏi.

Người của đoàn làm phim cùng nhau bĩu môi: “Chưa từng ăn.”

“Chưa từng ăn sao các người biết ăn ngon? Không phải là lừa chúng ta chứ?” Có người hỏi.

“Chúng ta lừa lừa người, bởi vì chỉ mùi hương thôi đã khiến người ta muốn ngừng mà không được. Nếu không phải vì mấy xú lão đầu đáng chết kia, chúng ta đã sớm được ăn rồi.” Mọi người tỏ vẻ nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó bắt đầu xả hận lên món đậu phụ hoàng kim trong đĩa.

Trong văn phòng Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm lại phục vụ một đĩa đậu phụ hoàng kim đầy ắp.

Thật sự là vàng óng ánh, còn xinh đẹp hơn hoàng kim, như đang phát sáng.

Hương thơm bay vào mũi, không ngừng kích thích vị giác của người ta.

“Đây chính là đậu phụ hoàng kim trên tivi sao?” Hàn Sở Sở tò mò hỏi.

“Không, đây là bản cải tiến của đậu phụ hoàng kim, đậu phụ hoàng kim siêu cấp, hương vị còn ngon hơn cả nguyên bản.” Lâm Bắc Phàm sửa lại.

“Không nói nhảm với các người nữa, ta tự ăn trước!” Dương Tử Nhi đã sớm không nhịn được, gấp một miếng đậu phụ vàng rực lại tười non cho vào trong miệng, đôi mắt to cong thành hình trăng lưỡi liềm: “Ăn thật ngon!”

Sau đó nàng uống một ngụm rượu, rồi lại nhanh chóng gấp một miếng bỏ vào trong miệng.

“Đậu phụ hoàng kim phối với mỹ tửu, lại càng ngon hơn!”

“Thật sự ngon như vậy?”

Đám nữ nhân còn lại cũng lần lượt động đũa, kết quả phát hiện thật sự là thế.

Lúc này, theo sự xuất hiện của món đậu phụ hoàng kim mới mẻ trên tivi, tỉ suất người xem bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 lại tăng lên, đạt đến 4.9%.

Thành tích tỉ suất người xem này đã vượt qua tất cả các bộ phim trước đó của đài truyền hình Tinh Quang, còn bao gồm cả chương trình giải trí.

Chỉ cần tiến lên một chút để sáng tạo kỷ lục!

Thật không may, thời gian sắp kết thúc, muốn phá vỡ kỷ lục nữa cũng không có thời gian.

Đám người Bạch Thanh Tuyết nói thầm một câu đáng tiếc, mặc dù tỉ suất người xem đã sáng tạo tầm cao mới, nhưng bọn họ vẫn muốn cao hơn chút nữa, cao hơn 0.1% nữa là có thể đột phá mốc 5%, khiến bộ phim truyền hình trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

“Không sao, chúng ta còn nhiều tập như vậy, càng đi về sau sẽ càng đặc sắc, ta tin tưởng sớm muộn gì cũng có ngày đột phá 5%, thắng lợi chỉ thuộc về đài truyền hình Tinh Quang chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết thỏa thuê mãn nguyện.

Đồng thời, tỉ suất người xem lại một lần nữa được tuyên truyền ra ngoài, tạo đà cho bộ phim truyền hình.

Trên mạng, bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 lại lần nữa dấy lên những cuộc thảo luận sôi nổi.

“Hai tập này thật sự quá hay, đáng vẻ nữ chính Triệu Mai Lệ đáng yêu lại thiện lương, hơn nữa còn chịu khó biết nấu ăn, lạc quan tích cực, thật sự là đối tượng có một không hai cho vị trí tức phụ trong lòng ta!”

“Tầm nhìn của đài truyền hình Tinh Quang khá tốt, tìm được một nữ nhân tốt như vậy để diễn vai nữ chính!”

“Ta càng chú ý đến ca khúc kia hơn, chính là ca khúc đoạn nam nữ chính gặp nhau, nghe nói tên là 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 , đáng tiếc chỉ hát được một nửa, thật sự muốn nghe bản đầy đủ!”

“Bài hát kia tuyệt đối có độc, nghe một lần là biết hát!”

“Có phải các người chú ý sai trọng tâm rồi không? Đây là 《 Trù Thần 》 đó, không phải điều đáng quan tâm nhất là mỹ thực trong đó sao? Nữ chính nấu mấy món thường ngày khá tốt, nhưng ta càng thích đoạn đậu phụ hoàng kim hơn!”

“Lại là món ăn mới, nhìn rất đơn giản, nhưng thao tác rất khó khăn, chắc chắn phải là đầu bếp nhất cấp mới có thể chế được món ăn này. Nhìn thôi cũng khiến người ta chảy nước miếng, đặc biệt muốn ăn!”

“Lão gia gia đúng là cao thủ tuyệt thế!”

...

Trang web Hồng Đậu Trung Văn, trang web đài truyền hình Tinh Quang còn có những nền tảng mạng khác đều bị thất thủ một lần nữa.

Hot search vẫn bị 《 Trù Thần 》 chiếm đóng, phần lớn đều là những từ khóa hot “Đậu hũ hoàng kim” “Tình yêu bất đắc dĩ” “Triệu Mai Lệ” “Lão gia gia” đủ loại, không chứa nội dung nào khác.

Còn có tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy đều lên Hồng Đậu Trung Văn tham gia náo nhiệt.

“Rung động trái tim, trăm mối cảm xúc ngổ ngang, tặng ngàn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc tiên sinh bút mực phong lưu, đồng thời chúc người có tình trên khắp thế giới đều trở thành thân thuộc! Tập đoàn Khang Chính khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đậu Tệ, phim truyền hình rất hay! Hy vọng mọi người ủng hộ 《 Trù Thần 》 , ủng hộ tập đoàn Khang Chính!”

“Rung động trái tim, trăm mối cảm xúc ngổ ngang, tặng ngàn vàng cho bút pháp thần kỳ, chúc tiên sinh bút mực phong lưu! Tập đoàn Chính Huy khen thưởng Phàm Nhân tiên sinh 10 ức Hồng Đậu Tệ, phim truyền hình rất hay! Hy vọng mọi người ủng hộ 《 Trù Thần 》 , ủng hộ tập đoàn Chính Huy!”

...

Cơn mưa hồng bao rung động trái tim, khiến Lâm Bắc Phàm trăm ngàn cảm xúc ngổ ngang.

Thật sự là hai tập đoàn rảnh đến mẹ trứng, các người chúc mừng thì chúc mừng đi, cần gì cứ phải đến trang web của ta chúc mừng?

Phim truyền hình được quay tốt cũng không phải công lao của ta, tại sao cứ đưa tiền cho ta?

Chương 364: Khách giả ở nước ngoài buồn bực, người Trung Quốc quá xấu!
(5/20)

Cùng lúc đó, đoạn ngắn kinh điển trong hai tập phim 《 Trù Thần 》 cũng được đăng lên Tinh Quang Thị Tần, thu hút lưu lượng cực lớn, lượt truy cập của cả trang web lập tức tăng lên gấp hai.

Nhất là đậu phụ hoàng kim, bởi vì là món ăn mới, trong tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 không có món này, khiến nó thu hút được sự chú ý của đông đảo người xem, chưa đến một tiếng lượt truy cập đã đột phá hàng ức.

Chỉ ngắn ngủi vài phút, đoạn video đã được mọi người xem hết lần này tới lần khác.

Sau đó, đương nhiên là vừa xem vừa chảy nước bọt.

“Đậu phụ hoàng kim vàng rực, nhìn thật muốn ăn!”

“Rõ ràng là món đậu phụ bình thường, vì sao lọt vào trong tay lão nhân kia lại có thể hóa mục nát thành thần kỳ?”

“Chỉ nhìn đã không chịu nổi, nếu được ăn thì sẽ tốt biết bao?”

“Ta chắc chắn phải ăn được nó!”

...

Đương nhiên, ở Tinh Quang Thị Tần, còn có ca khúc 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 nữa, mặc dù mới tiết lộ một nửa, nhưng giai điệu đơn giản, tràn ngập sự ngọt ngào, nghe một lần là biết hát, khiến lượt truy cập video ngắn của ca khúc này cũng nhanh chóng đột phá hàng ức.

“Khó mà quên lần đầu gặp người, giờ khắc này vĩnh viễn nhớ kỹ!”

“Mới nghe một lần lỗ tai đã mang thai, cảm giác thật ngọt ngào!”

“Quý cầu bản đầy đủ! Ta muốn nghe bản đầy đủ, không nghe tối ngủ không yên!”

“Luyên Tuyết Ái Tửu nhanh ra đây, cầu xin các người!”

Còn có diễn viên Triệu Tiểu Dao đóng vai nữ chính Triệu Mai Lệ vừa mới bộc lộ tài năng, còn có lão gia gia thần bí khó lường, cũng nhanh chóng nổi tiếng, fan hâm mộ trên Weibo trực tiếp đột phá mức trăm vạn, nhanh chân bước về phía trước.

Ngoại trừ sóng gió trên mạng, lại có rất nhiều người đi ra ngoài kiếm ăn, chỉ trong chốc lát món đậu phụ trở thành văn chương cao quý khó ai bì kịp.

Cứ vậy, bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 tiếp tục nổi tiếng.

Cứ vậy, 《Trù Thần》 phát sóng liên tục ba ngày, mỗi ngày đều có bất ngờ nhỏ.

Từng món từng món ăn tinh mỹ vô song trang điểm lên sân khấu, xương sườn sốt Bắc Kinh, gà tơ chiên teriyaki, cá hoa sen hương tiên...

Thể hiện ra trù nghệ bác đại tinh thâm của Trung Quốc trước mắt mọi người, thật sự là bữa tiệc mỹ thực không gì sánh kịp.

Các khách sạn Long Môn ở thành phố lớn không còn chỗ ngồi.

Còn có các chợ bán thức ăn lớn và siêu thị, chỉ cần xác định 《Trù Thần》 phát sóng món gì, tất nhiên nguyên liệu của món đó sẽ bán sạch trong ngày, không còn sót lại chút cặn nào.

Còn có hai ca khúc kinh điển cũng xuất hiện rục rờ.

Đó chính là ca khúc kinh điển 《Tương Lai Của Ta Không Phải Giấc Mơ》 chỉ thuộc về nữ chính và tập đoàn Chính Huy, một ca khúc rung động lòng người, khiến người ta tin tưởng tương lai bọn họ có thể không ngừng sáng tạo ước mơ.

Dưới giọng hát truyền cảm hoàn hảo của Lâm Bắc Phàm, hình tượng của nữ chính càng sắc nét hơn.

Đồng thời, tinh thần của tập đoàn Chính Huy cũng được truyền đến hàng nghìn hộ gia đình, đưa đến một nguồn năng lượng tích cực.

Còn có đoạn cắt video được đăng lên Tinh Quang Thị Tần, đã được hơn 30 video, lượt truy cập của mỗi video đều vượt qua 10 ức, lợi hại nhất đạt đến 23 ức, mang đến lưu lượng to lớn cho Tinh Quang Thị Tần.

Cẩn thận tính toán, lưu lượng còn cao hơn bình thường 3 – 4 lần.

Lưu lượng còn nhiều hơn tổng các trang web video khác cộng lại.

Chính vì 《Trù Thần》 ra sức như thế, khiến lưu lượng các video khác giảm mạnh, như con trai bị chém ngang lưng.

Còn có hoạt động chiêu mộ “ngôi sao của ngày mai” được tổ chức trước đó, trực tiếp bị video cắt của 《Trù Thần》 bao trùm, hoàn toàn nguội lạnh, không gây ra được chút bọt nước nào.

Nghe nói, tổng giám đốc bên Penguin Video ăn không ngon suốt hai ngày, cơ thể cũng gầy đi trông thấy.

Tuy có đoạn cắt phim truyền hình trên Tinh Quang Thị Tần để giải cơn thèm, nhưng đám dân mạng vẫn không vừa lòng.

“Lúc nào 《Trù Thần》 mới phát lại, hoặc là được đưa lên Tinh Quang Thị Tần?”

“Quý câu bản đầy đủ của 《Trù Thần》!”

“Đúng vậy, rất muốn được xem chiếu lại, trước đó vì nguyên nhân công việc đã bỏ lỡ một tập, bây giờ hối hận muốn chết!”

“Không sai, có thể không làm việc, nhưng không thể không xem 《Trù Thần》!”

“Tinh Quang quá xấu, vẫn giấu giếm không phát ra ngoài!”

...

Lúc này, lại nhảy ra một vài âm thanh không hài hòa, không phải tiếng Anh cũng là tiếng Nhật, tóm lại không phải ngôn ngữ nước nhà.

“Đừng oán trách, so với chúng ta các người tốt hơn nhiều!”

“Các người còn có thể xem tivi, xem bản hoàn chỉnh của 《 Trù Thần 》 , mà chúng ta chỉ có thể xem video đờ thềm, rốt cuộc ai thảm hại hơn?”

“Chúng ta cũng rất muốn xem 《 Trù Thần 》 , chúng ta muốn xem đồ ăn Trung Quốc!”

“Thật sự quá đẹp, chỉ là video nấu đồ ăn cũng khiến ta chảy nước bọt, không biết hương vị chân chính sẽ ngon tới mức nào?”

“Cũng không biết đài truyền hình của chúng ta có thể mua bản quyền công chiếu 《 Trù Thần 》 không? Thật sự muốn xem!”

“Ta cũng leo tường đến đây, kết quả không xem được cái gì hết!”

...

Những âm thanh không hài hòa này đều đến từ nước ngoài.

Từ khi 《 Trù Thần 》 được phát sóng đến nay, những video cát đặc sắc cũng bị truyền đến trang web video của nước ngoài.

Lúc mới bắt đầu, chỉ có độc giả của Hồng Đẩu Trung Văn xem.

Nhưng vì món ăn được nấu trong video quá đẹp, hơn nữa cứ như có được ma lực lớn nhất, khiến cho người ta xem một lần đôi một lần, không xem lại không khống chế nổi.

Mỹ thực không phân chia biên giới, thế là những video này dùng tốc độ khó mà tin nổi nhanh chóng nổi tiếng, lượt truy cập đều đứng hàng đầu.

Mỗi một video đều có lượt truy cập vượt quá 10 ức, gần như có thể chống lại trong nước.

Nhưng chỉ xem video bọn họ cảm thấy chưa đủ ghiền, cả ngày ồn ào muốn nhìn bản đầy đủ của 《 Trù Thần 》 . Hoặc là đi tìm đọc tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 nguyên gốc, khiến tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 phiên bản nước ngoài lại lần nữa nổi tiếng.

Bọn họ còn muốn đi tìm món ăn, đi tìm khách sạn Long Môn.

Đáng tiếc, khách sạn Long Môn còn chưa xuất hiện ở nước ngoài, căn bản không cách nào ăn đồ ăn Trù Thần chính tông nhất.

Muốn đến nhà hàng Trung Quốc để chọn món ăn, đáng tiếc tay nghề không được.

So sánh với đám mê phim nước ngoài, khán giả Trung Quốc thật sự quá hạnh phúc, có thể xem phim truyền hình 《 Trù Thần 》 trước tiên, có thể không chút trở ngại xem tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 , còn có thể đến khách sạn Long Môn ăn món ăn chính tông...

Đám mê phim nước ngoài hâm mộ đến đôi mắt cũng xám ngắt.

Tuân theo truyền thống phẩm chất tốt đẹp của dân tộc Trung Quốc, những đồng bào Trung Quốc đều rồi rít an ủi.

“Đừng đau lòng, đừng khổ sở, tuy các người không được xem bản đầy đủ của 《 Trù Thần 》 , nhưng còn có thể xem video!”

“Ta vẫn tưởng các người xem không hiểu, không ngờ các người còn điên cuồng hơn ta!”

“Đến đây, đây là đồ ta vừa đóng gói từ khách sạn Long Môn, quay cho các người nhìn một chút!”

“Có lẽ còn chưa đủ hình tượng, ta ăn cho các người nhìn!”

“Ta cảm thấy nên tuyên truyền đồ ăn ở nước ngoài, để người nước ngoài thưởng thức món ăn ngon của chúng ta!”

...

Khán giả nước ngoài buồn bực đến hỏng rồi, nói thẳng khán giả Trung Quốc quá xấu, từng người đều không phải thứ tốt.

Trong mấy ngày phát sóng, tỉ suất người xem bình quân của 《Trù Thần》 vẫn luôn giữ trên mức 4%, phân ngạch thị trường vượt quá 20%, chèn ép những đài truyền hình nặng ký khác không có ngày nổi tiếng.

Nhưng điều khiến người ta đáng tiếc là, tỉ suất người xem cao nhất vẫn chưa đột phá cửa ải 5%.

Có vài lần chạm đến ranh giới kia, kết quả lại tụt về.

Hình như cần một cơ hội để đột phá 5%.

Trong chớp mắt, đã đến cuối tuần rồi.

Editor làm nhảm đêm khuya: Chân thành cảm ơn zZzTRIẾT_TÌNHzZ_80ct. huynh đã ủng hộ suốt thời gian quaaaaaa... Mới đầu tháng đã được huynh ủng hộ, cảm thấy tràn đầy lực lượnggggggg... Muội cũng rất xin lỗi vehoang69 huynh vì nhiều lý do mà muội không thể hoàn thành việc bạo chương theo đúng tốc độ đã hứa, nhưng muội bảo đảm chậm nhất là hai ngày tới, muội sẽ bạo xong nha huynhhhhhhhhhh.

Yêu mọi người thật nhiều... <3

Chương 365: Trước mặt mỹ thực, người người bình đẳng, không được chen ngang! (6/25)

Lúc trước cứ đến cuối tuần, đều là thời gian thống trị của Tinh Quang.

Bởi vì trong ba ngày nay, đài truyền hình Tinh Quang sẽ phát sóng đủ loại chương trình giải trí cực kỳ hấp dẫn như 《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi

Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , còn được khen ngợi.

Còn có 《 Bảo tàng quốc gia 》 《 China Got Talent 》 vừa phát sóng quý trước, đã trở thành chương trình vương bài của Tinh Quang, khiến người ta rất chờ mong.

Nhưng lần này...

“Đã đến cuối tuần, không phát sóng 《 Trù Thần 》 nữa hả? Tại sao người có thể như vậy?”

“Bây giờ ta không muốn xem 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 , không muốn xem 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 , chỉ muốn xem 《 Trù Thần 》 !”

“Có thể đừng phát sóng những chương trình 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 không, để trống thời gian của bọn họ, để chúng ta tiếp tục xem 《 Trù Thần 》 được không? Bây giờ một ngày không xem, cả người khó ở!”

“Ngày thường những chương trình giải trí này rất tốt, nhưng bây giờ không có chút hứng thú nào!”

“Mãnh liệt yêu cầu tiếp tục phát sóng 《 Trù Thần 》 , không chỉ cuối tuần! Tốt nhất một ngày ba tập!”

...

Khán giả phản kháng càng kịch liệt hơn.

Khán giả cũng đã đến website của đài truyền hình Tinh Quang khiếu nại, còn chạy đến giao diện 《 Trù Thần 》 ở Hồng Đẩu Trung Văn.

Còn có người đề xuất ý kiến về hoạt động thu thập, có hơn 20 triệu dân mạng tỏ vẻ đồng ý, chỉ có mấy chục vạn không đồng ý, còn bị phun(1) cho ướn sũng.

(1) Bình xịt: đám người chuyên mắng chửi người khác trên mạng, phun cho ướt sũng: bị bình xịt phun ướt sũng, ý chỉ bị chửi mắng tới tấp.

Tất nhiên đài truyền hình Tinh Quang không đồng ý với tình huống này.

Bởi vì chỉ khi kéo dài thời gian phát sóng, mới có thể giữ được độ hot của phim truyền hình tăng vọt.

Hơn nữa, sau lưng những chương trình giải trí này đều có nhà tài trợ, trong hợp đồng giấy trắng mực đen đã viết rõ, nếu không phát sóng những chương trình này đúng thời gian, bọn họ biết tìm ai đền bù tổn thất đây?

Cứ vậy, khán giả đã trải qua hai ngày cuối tuần gian nan.

Bình thường cuối tuần là thời gian để bọn họ thả lỏng, kết quả bây giờ lại trở nên rất gian nan. Rất mong chờ đến ngày làm việc, như vậy đến tối bọn họ có thể tiếp tục xem phim truyền hình 《 Trù Thần 》 .

Dù là thời gian cuối tuần, 《 Trù Thần 》 không tiếp tục phát sóng, nhưng độ hot vẫn không giảm.

Ở trên bảng hot search, những từ khóa liên quan đến 《 Trù Thần 》 vẫn chiếm cứ hơn nửa giang sơn, hình thành thế cục bá bảng.

Những bình luận liên quan đến 《 Trù Thần 》 trên website đài truyền hình Tinh Quang đã vượt quá ngàn vạn.

Trên Tinh Quang Thị Tàn, tính gộp lượt truy cập của những đoạn cắt trong 《 Trù Thần 》 đã vượt quá 500 ức, đây là 500 ức lượt truy cập hàng thật giá thật, chứ không phải hư cấu như bên ngoài.

Lưu lượng của Hồng Đậ Trung Văn cũng cao gấp đôi ngày thường, chủ yếu đều liên quan đến 《 Trù Thần 》 . Lượt truy cập vào quyển sách này đã vượt qua 30 ức, phiếu đề cử vượt 200 triệu, cơn mưa hồng bao rơi hết trận này đến trận khác, mãi vẫn chưa dừng lại.

Việc làm ăn của khách sạn Long Môn tiếp tục thịnh vượng, vẫn kín người hết chỗ. Có thể nói, từ khi 《 Trù Thần 》 được phát sóng đến nay, việc buôn bán của bọn họ chưa từng giảm bớt, người của khách sạn đều bận rộn.

Các siêu thị và chợ lớn, có rất nhiều nguyên liệu nấu ăn bị quét sạch. Mỗi gia đình đều bận rộn tích trữ, chờ đến tuần sau 《 Trù Thần 》 tiếp tục phát sóng, những nguyên liệu nấu ăn này lại có thể tiếp tục phát huy tác dụng.

Có thể nói, mọi người đều đang bận rộn.

Bởi vì 《 Trù Thần 》 !

Trừ cái đó ra, từng chiếc từng chiếc máy bay chứa đầy bạn bè quốc tế hạ cánh ở sân bay quốc tế Giang Nam.

Cửa khoang mở ra, một đám bạn bè quốc tế tóc vàng mắt xanh tò mò đi xuống.

“Nơi này là Giang Nam Trung Quốc? Là thánh địa mỹ thực trong 《 Trù Thần 》 ?”

“Ta như người được hương vị đồ ăn ngon...”

“Quá tốt, bắt đầu từ tuần này, chúng ta đã có thể xem 《 Trù Thần 》 , cảm ơn Thượng Đế!”

“Không sai! Tối nay chúng ta đã được xem 《 Trù Thần 》 , sáng mai chúng ta phải ăn toàn bộ Trung Quốc!”

“Muốn ăn toàn bộ Trung Quốc? Ta không thể không nói, đây thật sự là khát vọng có nằm mơ cũng không đạt được!”

“Mặc kệ, chúng ta đến khách sạn Long Môn trước, ăn một bữa cơm no đủ rồi nói sau!”

...

Thế là, đám người nước ngoài này, việc đầu tiên sau khi đi vào lãnh thổ Trung Quốc không phải là tìm chỗ ở, mà là đến khách sạn Long Môn trong truyền thuyết ăn một bữa cơm no đủ.

Bởi vì bọn họ đã nhịn một tuần, hiện tại đã không nhịn được nữa.

Cùng lúc đó, các thành phố lớn khác của Trung Quốc cũng nghênh đón lượng du khách nước ngoài cực lớn.

Mục đích bọn họ đến Trung Quốc là vì xem 《 Trù Thần 》 , sau đó thuận tiện đến khách sạn Long Môn ăn mỹ thực trong Trù Thần.

Sau đó, lúc bọn họ chạy đến khách sạn Long Môn đã trợn tròn mắt.

Bởi vì khách sạn Long Môn đã sớm đầy ắp người, ba tầng trong ba tầng ngoài, bên ngoài còn có người xếp thành hàng rồng rắn chờ mua đồ ăn mang về, căn bản không có chỗ cho người nước ngoài bọn họ dung thân. Bọn họ muốn đặt chỗ trước, kết quả lịch đặt chỗ đã được xếp đến hai tuần sau, muốn ăn cũng không có cửa.

Thế là, bọn họ chỉ có thể chen ngang, nếu không thật sự không cách nào ăn được.

Trong đó có một người nước ngoài râu quai nón, dùng tiếng Trung rất gượng gạo ân cần hỏi thăm một nam nhân xếp ở hàng phía trước.

“Vị tiên sinh này, chào ngài!”

“Chào ngài!” Nam nhân bị quấy rầy tỏ vẻ ngờ ngác.

Người nước ngoài để râu quai nón mỉm cười vui vẻ: “Thật xin lỗi đã làm phiền ngài, chúng ta rất thích mỹ thực Trung Quốc, vô cùng thích 《 Trù Thần 》 , vì vậy chúng ta không ngại vạn dặm xa xôi từ Mỹ đến đây, chính vì muốn ăn đồ ăn trong 《 Trù Thần 》 , nhưng có quá nhiều người xếp hàng, ngài có thể nhường vị trí cho ta không?”

“Ý của ngươi là... muốn chen ngang?” Ánh mắt nam nhân kia trở nên sắc bén, bước vào trạng thái đề phòng.

“Thật sự rất cảm ơn ngươi, có thể không?” Người nước ngoài xác nhận lại lần nữa.

...

Nam nhân kia lập tức lắc đầu từ chối: “Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, vì ăn đồ ăn trong 《 Trù Thần 》, ta đã xếp hàng một ngày, ta chắc chắn sẽ không nhường lại vị trí, ngươi từ bỏ suy nghĩ đó đi!”

Người nước ngoài râu quai nón: “...”

Đám người nước ngoài vẫn chưa từ bỏ ý định, muốn chen ngang từ những người khác.

Kết quả đều nhận được câu trả lời là từ chối, hơn nữa còn là từ chối không chút do dự, rất dứt khoát.

“Đừng suy nghĩ nhiều, ta chắc chắn sẽ không nhường đi như vậy đâu!”

“Các ngươi tự đi xếp hàng đi! Ta còn chưa được ăn mà phải nhường cho các ngươi?”

“Dáng người không ra sao, suy nghĩ lại rất đẹp!”

...

Bọn họ ngơ ngác.

Không phải nói Trung Quốc là nơi trọng lễ nghi sao?

Không phải nói người Trung Quốc đều khiêm tốn lễ phép, đối xử nho nhã lễ độ với mọi người sao?

Vì sao chỉ nhường chút vị trí thôi, các ngươi cũng không thể đồng ý với yêu cầu nhỏ nhỏ của ta?

Chúng ta tìm ăn dễ dàng sao?

Sau khi chuyện này được đưa tin, đám dân mạng đều cảm thấy rất tự hào.

“Lớn mạnh quá thay! 《 Trù Thần 》 của ta! Khách sạn Long Môn của ta!”

“Lợi hại, 《 Trù Thần 》 của ta! Chưa từng nghĩ chỉ một bộ phim truyền hình, lại có thể hấp dẫn nhiều người nước ngoài như vậy!”

“Đột nhiên cảm thấy tự hào từ tận đáy lòng!”

“Không quan tâm các ngươi có phải bạn bè quốc tế không, nên xếp hàng vẫn phải xếp hàng, nếu không thật sự không có ăn!”

“Trước mặt mỹ thực, người người bình đẳng, không được chen ngang!”

Chương 366: 《 Trù Thần 》 , phim truyền hình nhiều tập cấp hiện tượng!
(7/25)

Bởi vì 《 Trù Thần 》 , các quốc gia trên thế giới tạo thành một làn sóng ập đến Trung Quốc.

Không chỉ có nước Mỹ, mà còn có các nước Châu Âu, nhất là người ở các quốc gia Châu Á dựa vào ưu thế địa lý, bọn họ đến Trung Quốc càng nhiều hơn. Trong đó Nhật Bản, Hàn Quốc là tới nhiều nhất, bởi vì bọn họ vừa có tiền vừa có thời gian, khoảng cách lại rất gần, lui tới vô cùng tiện lợi. Trong lúc nhất thời, khắp nơi trên đường toàn là ngoại ngữ.

Lần này bọn họ đến đây, không chỉ vì xem 《 Trù Thần 》 , mà còn vì nhấm nháp món ngon mỹ vị trong Trù Thần.

Điều kiện đầu tiên rất dễ dàng thỏa mãn, nhưng điều kiện thứ hai lại khó.

Bởi vì, ở trước mặt thức ăn thì không phân biệt ranh giới.

Không cần biết người đến từ quốc gia nào, thỏa mãn khẩu vị của ta trước rồi nói tiếp, các người đứng sang bên cạnh.

Người nước ngoài cảm thấy vô cùng u oán, chỉ có thể vụng trộm vẽ vòng tròn.

Rốt cục ngày chủ nhật ngắn ngủi đã trôi qua.

9:00 tối thứ hai, 《 Trù Thần 》 tiếp tục được phát sóng.

Người trên đường ít đi, hơn nữa còn ít hơn nhiều so với bình thường, chưa đến 8:00 đã thiếu mất 1/3 người đi bộ và xe cộ, chỉ có thân ảnh bận rộn của tiểu ca giao hàng mặc quần áo màu vàng khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Cao ốc trên đường cũng ảm đạm hơn so với bình thường, bởi vì tất cả mọi người ai cũng vội về nhà xem 《 Trù Thần 》 .

Khách sạn Long Môn vẫn kín người hết chỗ như cũ, không chỉ có bóng dáng người Trung Quốc, còn có thể ngẫu nhiên nhìn thấy vài người nước ngoài vây xung quanh một bàn, trên bàn toàn bộ đều là mỹ thực. Bọn họ ăn không ngừng nghỉ, thật giống như khát cái đã bị đói bụng mấy ngày.

Đài truyền hình Tinh Quang đèn đuốc sáng rõ, nhất là căn tin cũng kín người hết chỗ như hôm trước, bởi vì nơi này có món ngon không hề kém khách sạn Long Môn, hoàn toàn có thể thỏa mãn yêu cầu của nhân viên Tinh Quang.

Chỉ có điều, nếu nói tới biến hóa lớn nhất, thì đó chính là Tinh Quang có rất nhiều khán giả hải ngoại.

Bọn hắn không ngại xa xôi đến Trung Quốc, chính là để xem phim 《 Trù Thần 》 .

“Rốt cục cũng có thể xem được 《 Trù Thần 》 , bỗng nhiên cảm thấy thật kích động!”

“Đúng vậy, chỉ xem video trên Internet căn bản là không đủ nghiền, đến xem bản đầy đủ vẫn sướng hơn nhiều!”

“Nếu như có thể phối hợp với mỹ thực trong Trù Thần thì càng tốt hơn.”

“Đám người Trung Quốc xấu xa này, có đồ ăn ngon không chịu chia cho chúng ta, một chút cũng không thèm để ý đến thân phận bạn bè quốc tế của bọn mình!”

“Trước tiên chờ ta quay một đoạn video, để lấy le với các bằng hữu của ta!”

“Ta cũng nghĩ như vậy, ha ha...”

...

Bị đè nén hai ngày, rốt cục mọi người cũng không nhịn được, lúc này còn chưa tới 9:00, nhưng tỉ lệ người xem đài truyền hình Tinh Quang đã vượt qua 4%, đạt đến 4.33%, kỷ lục cực kỳ khủng bố.

Ngay cả thời gian quảng cáo cũng vượt qua 4%, treo các đài truyền hình khác lên đánh, dù thống kê cả lịch sử Trung Quốc cũng không xuất hiện bao nhiêu trường hợp như vậy.

Tất cả tựa hồ đều đang biểu thị, 《 Trù Thần 》 muốn một bước lên trời.

“Nữ vương đại nhân, ta có cảm giác ngày hôm nay sẽ xảy ra kỳ tích, chính là kỳ tích thuộc về 《 Trù Thần 》 của chúng ta, thời huy hoàng của Tinh Quang quay trở lại rồi!” Vũ Thiên Mị có chút kích động nói.

“Ta cũng cảm thấy vậy!” Ngữ khí của Bạch Thanh Tuyết cũng rất kích động.

Ngay lúc này, Lâm Bắc Phàm ngoại trừ mang theo mỹ thực, còn mang thêm mấy bình rượu đến, trong đó bao gồm cả Champagne.

“Hai vị mỹ nữ, có chuyện gì mà vui vẻ vậy?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Đây là bí mật, chờ một lát người sẽ biết!” Hai nàng nhìn nhau, sau đó cười nói.

“Có đúng không?” Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười.

Kỳ thực, thông qua tuyển vận mệnh hần đã biết rõ tình huống cụ thể, cho nên cố ý chuẩn bị mấy bình rượu qua chúc mừng.

Thật ra không chỉ hai vị lão tổng, các nhân viên Tinh Quang đa số đều là người theo nghề đã lâu, cực kỳ mẫn cảm với các con số, nhịp tim cũng gia tốc theo.

“Ta cảm thấy có khả năng đêm nay có chuyện thần kỳ phát sinh!”

“Hiện tại phim còn chưa phát sóng, tỉ lệ người xem đã vượt qua 4%, các người biết điều này có ý nghĩa gì không?”

“Không cần nói ra, để bản thân ta tự lĩnh hội!”

“Ta cảm giác thời khắc lịch sử sắp tới, có cần chuẩn bị champagne không?”

“Tất nhiên, chờ ta một lát!”

“Đời này có thể trải qua thời khắc như vậy, đáng giá!”

...

Thời gian ngày càng sát, cuối cùng đã tới 9:00, 《 Trù Thần 》 chính thức phát sóng.

Cũng đúng lúc này, tỉ lệ người xem đột nhiên tăng cao, nhất cử phá vỡ lịch sử đại quan 5%, sau đó đột nhiên tiếp tục tăng mạnh, thẳng đến 5.27% tốc độ mới chậm lại.

Giờ khắc này, toàn bộ đài truyền hình chúc mừng.

“Đột phá 5%! Tỉ lệ người xem đột phá 5%!”

“Cấp hiện tượng! Rốt cuộc 《 Trù Thần 》 của chúng ta cũng trở thành phim truyền hình cấp hiện tượng!”

“Tinh Quang chúng ta nhiều thêm một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng!”

“Tinh Quang phát tài!”

...

Phim truyền hình cấp hiện tượng, vài chục năm khó gặp.

Không chỉ mang đến lợi ích to lớn, mà còn giúp đài truyền hình từ nay về sau một bước lên trời, không thể ngăn cản...

Năm đó Mango TV đã dựa vào một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng đánh bại các đài truyền hình khác, trở thành nhân tài kiệt xuất trong các đài truyền hình lớn, xếp hạng đầu, địa vị hiển hách, vài chục năm cũng chưa từng thay đổi.

Bây giờ phong thủy luân chuyển, đến lượt Tinh Quang.

So với Mango TV năm đó, thực lực Tinh Quang bây giờ càng thêm hùng hậu, nội tình càng thâm hậu hơn, tiết mục tốt tầng tầng lớp lớp, đã là đệ nhất mà không có đài truyền hình nào sánh được.

Tại cơ sở như vậy, một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng có thể mang đến cái gì?

Chỉ sợ không cách nào đoán trước.

Đám người Tiền Đa Đa lập tức vọt tới quầy tiếp tân căn tin, hưng phấn nói: “Nhanh cho chúng ta mấy bình Champagne, bọn ta phải ăn mừng!”

“Công ty quy định, không cho phép uống rượu trong giờ làm việc!” Quầy tiếp tân chững chạc đàng hoàng.

“Bây giờ là thời gian tan làm, các đồng chí xông vào, mỗi người xách một bình rượu cho ta!” Tiền Đa Đa vung tay lên, quần hùng lập tức hưởng ứng, nhanh chóng vét hết sạch rượu trong tủ.

Sau đó, là tiếng khui nắp chai, còn có tiếng bia văng khắp nơi.

Toàn bộ căn tin trở thành đại dương của tiếng cười.

Còn bên phía Lâm Bắc Phàm, hai nàng thay phiên nhau ôm Lâm Bắc Phàm.

Người này ôm xong lại tới người kia ôm, trong lòng ôn hương nhuyễn ngọc, Lâm Bắc Phàm hãm sâu không thể tự thoát ra được.

“Đừng quá kích động, kỳ thực ta đã sớm dự liệu được, cho nên đặc biệt mang mấy bình rượu qua, chúng ta vừa uống vừa chúc mừng!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt bung một bình rượu lên, đang chuẩn bị khui ra.

“Có rượu hả, ta đến đây!” Dương Tử Nhi hào hứng chạy tới.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chỗ nào có rượu, chỗ đó liền không thể thiếu người.

Lúc này, tỉ lệ người xem 《 Trù Thần 》 còn đang chậm chạp tăng trưởng, cơ hồ mỗi một phút trôi qua lại phá vỡ một kỷ lục một lần. Cứ như thế, 《 Trù Thần 》 mới phát sóng chưa đến 10 phút, tỉ lệ người xem đã đạt đến 5.45%, độ cao mới trong lịch sử.

Thế nhưng, đây chỉ mới là bắt đầu.

Theo nhiệt bá của tivi, hai tập 《 Trù Thần 》 này lại đẩy ra ba món ăn, hơn nữa còn là món ăn yêu cầu phải có công phu, mỹ thực Trù Thần càng đẹp, đao công tinh xảo, hỏa hậu tinh chuẩn, phảng phất như thao tác của nghệ thuật, hút thật chặt ánh mắt mọi người, kích thích vị giác của mọi người, khiến người muốn ngừng mà không được.

Cuối cùng, khi hai tập này kết thúc, tỉ lệ người xem 《 Trù Thần 》 đã đạt tới 5.66%.

Chương 367: 《 Trù Thần 》 huyết tẩy giới giải trí! (8/25)

Tỉ lệ người xem bình quân của 《 Trù Thần 》 là 5.33%, tỉ lệ người xem cao nhất là 5.7%, vô luận là tỉ lệ người xem bình quân hay là tỉ lệ người xem cao nhất đều sáng tạo ra kỷ lục mới trong gần 10 năm lịch sử.

Sau khi hai số liệu này được công bố ra ngoài, nhân dân cả nước sôi trào.

“Đột phá 5%? Ông trời của ta, 《 Trù Thần 》 bùng nổ!”

“Cho dù là tỉ lệ người xem bình quân hay tỉ lệ người xem cao nhất đều đột phá 5%, tương đương với 1 ức người trên khắp Trung Quốc đồng thời xem phim 《 Trù Thần 》 , quá dọa người!”

“Lại một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng được sinh ra, 《 Trù Thần 》 nên có được vinh dự như vậy!”

“Lợi hại, Trù Thần của ta!”

...

Ngoại trừ khán giả, các truyền thông lớn càng không tiếc từ ngữ hoa mỹ để ca ngợi.

“ 《 Trù Thần 》 là bộ phim truyền hình được chuyển thể từ tiểu thuyết cùng tên, nó tái hiện nguyên chất nguyên vị đủ loại mỹ thực kinh điển trong tiểu thuyết, để người ta thấy được văn hóa ẩm thực trên dưới 5000 năm Trung Quốc, tinh tế khiến chúng ta vì đó mà xúc động! Còn có trù kỹ đỉnh phong gần như là “đạo” khiến người ta như si như say, để người nhìn thấy phải than thở! Nếu ta mà chắm điếm, vậy ta sẽ cho 10 điếm! Đây tuyệt đối là một bộ phim nhiều tập cấp thần!”

“Tỉ lệ người xem bình quân 5.33%, tỉ lệ người xem cao nhất 5.7%, 《 Trù Thần 》 là bộ phim cấp hiện tượng duy nhất trong 10 năm qua, đồng thời cũng là bộ phim làm khán giả vui tai vui mắt! Kỳ thực ở thời điểm 《 Trù Thần 》 bắt đầu truyền bá, người viết đã dự liệu được tình huống như vậy, nhưng không nghĩ tới ngày này lại tới nhanh như thế!”

“ 《 Trù Thần 》 không chỉ nổi khắp trong nước, lực ảnh hưởng còn khuếch trương sang hải ngoại, tạo một làn sóng đồ xô đến Trung Quốc, điều này khiến ta không khỏi vì đó mà kiêu ngạo. Theo như điều tra sơ bộ, trước mắt những du khách hải ngoại đến nước ta, có 1/3 là vì 《 Trù Thần 》 mà đến,

nhân số vượt qua 50 vạn. Những du khách hải ngoại này đến từ nước Mỹ dẫn đầu Châu Mỹ, còn có các quốc gia EU, nhưng phần người là đến từ Nhật Bản và Hàn Quốc của Châu Á...”

...

Còn có các đài truyền hình lớn đều bị dọa đến mơ hồ.

Bọn hắn đã sớm đoán trước 《Trù Thần》 sẽ lấy được tỉ lệ người xem vô cùng kinh diễm, cho nên mới sớm tránh ra. Nhưng không nghĩ tới tỉ lệ người xem lại kinh diễm đến như vậy, trực tiếp phá vỡ ghi chép đã phủ bụi vài chục năm, trở thành một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

Là người chuyên nghiệp trong nghề, bọn hắn biết rõ giá trị thực sự của một bộ phim cấp hiện tượng.

Một loạt ánh mắt hâm mộ, đố kỵ và căm ghét lộ ra, hận không thể cướp lấy.

“《Trù Thần》, phim truyền hình cấp hiện tượng!”

“Lúc đầu cho rằng nhiều nhất chỉ là 4%, không nghĩ tới ngay cả 5% cũng đã đột phá!”

“Một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng có thể mang đến lợi ích vượt qua trăm ức, lợi ích tiềm ẩn không thể đo lường. Một bộ phim truyền hình tốt như vậy tại sao lại không phải sản xuất từ đài truyền hình của chúng ta?”

“Coi như xong, có bộ phim cấp hiện tượng như vậy trần tràng, lực ảnh hưởng có khả năng phải kéo dài ba tháng, khi nào mới đến ngày mà đài truyền hình chúng ta ra mặt?”

“Tinh Quang muốn nghịch thiên”

...

Cảm thán xong lại cảm thấy đau buồn, bởi vì phim cấp hiện tượng ảnh hưởng thực sự quá lớn.

Cho dù là phát lại vẫn lấy được thành tích rực rỡ như cũ, coi như là không đạt được tỉ lệ người xem cấp hiện tượng, thì chí ít cũng là tỉ lệ người xem mang tính quốc dân. Sợ rằng lần công chiếu thứ ba này tỉ lệ người xem còn có thể bạo hỏa.

Điều này nghĩa là liên tục 3 tháng, có 《 Trù Thần 》 tràn áp, phim truyền hình của bọn hắn đừng nghĩ tốt hơn.

Trừ phi có được một phim truyền hình cấp bậc bạo hỏa mới có thể đối nghịch, bằng không thì khỏi cần ăn cơm.

Nhưng một bộ phim truyền hình bạo hỏa... Có khả năng không?

Một bộ phim cấp bậc hiện tượng không chỉ ảnh hưởng đến ngành truyền hình, mà còn bành trướng đến các lĩnh vực khác.

Tỷ như thị trường điện ảnh.

Đến buổi tối, tất cả mọi người đều về nhà xem 《 Trù Thần 》, vậy thì sẽ còn có ai đến rạp chiếu phim? Không có ai đến rạp chiếu phim, phòng bán vé điện ảnh tự nhiên bị phốt lờ, doanh thu giảm xuống.

Đối với Ảnh Nghiệp Tinh Quang mà nói, bởi vì trước đó 《 Old Boy 》 đã kiếm bộn, ảnh hưởng không lớn.

Nhưng là những viện tuyến khác, chỉ sợ phải trở thành pháo hôi cho 《 Trù Thần 》.

Nhất là hơn mười vị lão bản viện tuyến hiện còn đang ở trong lao ngục, nếu như sau khi ra ngoài bọn hắn phát hiện tình huống như vậy, nhất định sẽ buồn bực mà phun máu đến ba lần.

Ở phương diện video Internet, ảnh hưởng cũng vô cùng lớn.

Tuy rằng bản đầy đủ của 《 Trù Thần 》 không có leo lên website video, nhưng sau khi những đoạn cut trong phim được truyền ra, mang đến lưu lượng và nhân khí cực kỳ cao, website video chính là dựa vào lưu lượng và

nhân khí để kiếm tiền, Video Tinh Quang có những lưu lượng này thì tất nhiên nước lên thì thuyền lên.

Ngược lại, lưu lượng của những website video khác giảm bớt, giá trị chột giảm.

Ví dụ như Video của Penguin, từ khi 《 Trù Thần 》 phát sóng đến nay, lưu lượng của bọn hắn giảm rồi lại giảm, đã không bằng 1/3 lúc đầu, cuối cùng hoạt động “Ngôi sao của ngày mai” bị ngược thành cặn bã.

Mà quá trình này, ít nhất còn muốn kéo dài 1 tháng...

Lấy video của Penguin cầm đầu một đám website video, tâm lý khỏi phải nói có bao nhiêu khó chịu, mỗi một ngày đều là cảm giác bị cắt thịt.

Còn có thị trường văn học mạng, phim truyền hình 《 Trù Thần 》 hot lên, mang đến rất nhiều hộ khách và lưu lượng cho Hồng Đậu Trung Văn.

Nhất là mỗi ngày đều có thể quan sát mưa hồng bao, cảnh đẹp ý vui.

Đối với tác giả thì đây là một kích thích cực lớn, chỉ có đến Hồng Đậu Trung Văn mới có thể kiếm nhiều tiền, mới có thể đập đất thành thần, mới có thể kính chào Thần Chí Cao, Penguin Books thì có là cái gì?

Ảnh hưởng của 《 Trù Thần 》 đối với ngành giải trí cũng rất lớn.

Bởi vì hiệu quả khuếch tán của 《 Trù Thần 》 quá mạnh, vô luận là lĩnh vực phim truyền hình, phim điện ảnh hay là internet, đều bị 《 Trù Thần 》 tàn sát bừa bãi, cơ hồ không còn một ngọn cỏ.

Những con đường này cũng là đường đi duy nhất của diễn viên, bây giờ toàn bộ chơi xong hết rồi, bọn hắn làm cách nào tăng lưu lượng để kiếm tiền?

Ngoại trừ diễn viên và minh tinh trong 《 Trù Thần 》 , những đoàn khác toàn bộ bị diệt.

Ngoại trừ cộ nhiệt độ, không còn cách nào khác.

Có thể nói, sự kiện “Hợp đồng âm dương” lúc trước, tất cả địch nhân của Tinh Quang gần như là bị đồ sát toàn bộ, chết thì chết, thương thì thương, tàn thì tàn, thương vong thảm trọng, còn chưa có hồi máu.

Hiện tại, lại bị 《 Trù Thần 》 đồ sát thêm một lần...

Tuy không có ai nói ra, nhưng Lâm Bắc Phàm khẳng định trong lòng của tất cả bọn họ đều là lời mắng người.

Sau khi qua một tuần, 《 Trù Thần 》 vẫn duy trì độ hot.

Sau khi phá vỡ lịch sử đại quan 5% lần thứ hai, 《 Trù Thần 》 giống như bước vào một thế giới mới, hoặc có thể nói là thăng cấp phát triển, tỉ lệ người xem bình quân và tỉ lệ người xem cao nhất vẫn luôn một mực bảo trì từ 5% trở lên.

Hơn nữa còn thường xuyên phá vỡ ghi chép lúc đầu, tạo ra thành tích mới.

Bây giờ, tỉ lệ người xem bình quân của 《 Trù Thần 》 đã đạt đến 5.45%, tỉ lệ người xem cao nhất có một lần sắp đến 6%.

Chương 368: Đài truyền hình nước ngoài đến! (9/25)

Bởi vì tác dụng phóng đại của 《 Trù Thần 》 cấp hiện tượng và phản hồi tích cực, không tiếc từ ngữ ca ngợi của những bạn bè quốc tế đã xem được bản đầy đủ của 《 Trù Thần 》 khi tới Trung Quốc, lại hấp dẫn thêm một làn sóng lớn bạn bè ngoại quốc đến Trung Quốc.

Mỗi một chuyến bay quốc tế cơ hồ đều chứa đầy mà đến.

Nhất là chuyến bay quốc tế đến Giang Nam, vé máy bay trong một tuần lễ tới đều đã được bán sạch, hiện tại muốn mua cũng mua không được, chỉ có thể đi máy bay đến tỉnh khác, sau đó lại đi từ tỉnh khác tới Giang Nam.

Người không có điều kiện đến Trung Quốc, chỉ có nhìn mà thèm thôi.

Có đội quân ăn hàng của một vài quốc gia phản ứng tương đối cấp tiến, thậm chí còn tổ chức hoạt động biểu tình thị uy ngay trước đài truyền hình trong nước, kháng nghị vì sao bọn hấn không nhập bộ phim truyền hình xuất sắc như vậy về chiếu?

Thậm chí chuyện này còn kinh động đến tổng cục phát thanh và truyền hình, kinh động đến bộ tuyên truyền.

Đây không phải kì ngộ tốt để chuyển vận ẩm thực Trung Quốc ra nước ngoài sao ?

Chuyện bọn hấn vẫn luôn cố gắng nỗ lực, lại được một bộ phim giải quyết gọn gàng đơn giản, hơn nữa hiệu quả còn cực kỳ tốt. Lãnh đạo hai ngành chủ động gọi điện thoại tới, biểu thị sẽ ủng hộ mạnh mẽ đối với công tác của Tinh Quang.

《 Trù Thần 》 hot rất lâu, lại nhận được sự khen ngợi từ cấp trên, hai ngày nay, Bạch Thanh Tuyết vẫn luôn rất vui vẻ.

Dù cho chân mang giày cao gót, đi trên đường cũng như đang bay.

Đúng lúc này, thư ký có chút hốt hoảng chạy tới: “Bạch tổng, vừa rồi ABC TV của Mỹ liên hệ, nói rằng hy vọng có cơ hội bán phỏng đài truyền hình Tinh Quang chúng ta, triển khai hiệp nghị hợp tác 《 Trù Thần 》 .”

Bạch Thanh Tuyết cả kinh nói: “ABC TV của Mỹ? Người nói ABC TV một trong mười đài truyền hình lớn nhất thế giới?”

ABC TV là công ty phát thanh của Mỹ, là một trong ba công ty thương nghiệp phát thanh và truyền hình lớn tại Mỹ, càng là một trong mười đài truyền hình lớn nổi tiếng thế giới, lượng người xem cực kỳ đông đảo.

Đài truyền hình cỡ vậy lại cơ thể tới tìm bọn hấn hợp tác, không thể không nói đây đúng là kinh hỉ ngoài ý muốn.

Thư ký nghiêm túc gật đầu, nói: “Ta liên tục xác nhận, xác thực là bọn hấn. Người liên lạc với ta là phó đài trưởng ABC TV, Aaron tiên sinh, hấn biểu thị 《 Trù Thần 》 là bộ phim truyền hình cực kỳ đặc sắc, có thể bày ra

toàn bộ món ngon Trung Quốc, rất được hoan nghênh tại Mỹ, hy vọng có thể nhập bộ phim truyền hình này vào nước Mỹ.”

Nghe nói như thế, trong lòng Bạch Thanh Tuyết rất kinh hi.

Hiện giờ, trong nước, 《 Trù Thần 》 đã vô địch, treo các đài truyền hình khác lên đánh, đồng thời tất cả những bộ phim truyền hình phát sóng cùng lúc đều trở thành pháo hôi, hiện tại cũng đã đến lúc khai thác thị trường hải ngoại.

Lúc đầu, Bạch Thanh Tuyết còn tính toán đợi đến khi phim phát sóng xong, lại cân nhắc xuất khẩu sang nước ngoài. Có cơ sở thành tích người xem kinh điển thế này, không lo tìm không thấy người mua hải ngoại.

Nhưng bây giờ phim truyền hình vẫn đang hot, nếu có thể thông qua ABC TV nổi danh quốc tế vượt ra biên giới, như vậy lực ảnh hưởng của bộ phim sẽ càng thêm to lớn, hiệu quả cũng càng tốt hơn.

“Bọn hấn định khi nào tới?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Càng sớm càng tốt! Bọn hấn hy vọng ngày mai có thể tới thăm hỏi, vé máy bay cũng đã mua xong.” Thư ký trả lời.

“Làm gì gấp gáp như vậy?” Bạch Thanh Tuyết nhỏ giọng thăm thì.

Đúng lúc này, Vũ Thiên Mị vọt vào: “Nữ vương đại nhân, có một tin tức tốt phải nói cho người! Ta có một người bạn đang nhậm chức tại CBS TV ở Mỹ, vừa mới liên lạc nói rằng hy vọng có thể bán phỏng Tinh Quang chúng ta, đưa 《 Trù Thần 》 vào trong nước bọn hấn!”

CBS TV, chính là công ty phát thanh tại Colombia, cũng là một trong ba công ty thương nghiệp truyền hình phát thanh lớn tại Mỹ, cũng là một trong những đài truyền hình nổi tiếng thế giới, bất phân cao thấp với ABC TV.

Hai công ty này luôn giữ quan hệ cạnh tranh.

Lần này, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng biết rõ vì sao ABC TV lại khẩn cấp như vậy, hóa ra là bọn họ có một đối thủ cạnh tranh không yếu hơn bọn

họ, ai tới muộn người đó sẽ thiệt thòi.

“Bọn hấn định khi nào tới?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Bọn hấn nói càng sớm càng tốt, tốt nhất là ngày mai!” Vũ Thiên Mị trả lời.

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Quả nhiên là thế!

Nhìn thấy ánh mắt cổ quái của Bạch Thanh Tuyết và thư ký, Vũ Thiên Mị có chút mờ mịt, kỳ quái hỏi: “Các người làm sao vậy? Tại sao lại dùng ánh mắt cổ quái như vậy nhìn ta?”

Thư ký kể lại đơn giản sự việc, Vũ Thiên Mị vui mừng nói: “Nữ vương đại nhân, đây là chuyện tốt!”

“Xác thực là chuyện tốt, đối với Tinh Quang chúng ta cực kỳ có lợi! Vậy cứ để bọn hấn cùng tới, ai ra giá cao chúng ta lại để cho người đó!” Bạch Thanh Tuyết hăm hở nói, hiện tại bọn hấn là người bán, bọn hấn nắm quyền chủ động, vì thế bọn hấn có quyền bàn điều kiện.

Mười đài truyền hình lớn trên thế giới thì thế nào?

Tới địa bàn của ta, vẫn phải nghe lời ta!

Nhưng mà, các nàng vui vẻ quá sớm.

Ngày hôm nay, Tinh Quang lại nhận được mấy cuộc điện thoại, phân biệt đến từ BBC TV của Anh, NHK TV của Nhật Bản, ARD TV của nước D...

Đây đều là mười đài truyền hình lớn nổi tiếng toàn cầu.

Còn có một số đài truyền hình nhỏ, tỷ như đài truyền hình KBS, MBC của Hàn Quốc, đài truyền hình TBS và Fuji của Nhật Bản... đều muốn nhập 《Trù Thần》 về chiếu.

Hơn nữa bọn họ không hẹn mà cùng đưa ra quyết định giống nhau, đều hy vọng có thể nhanh chóng gặp mặt, đạt thành hiệp ước.

Thời gian tốt nhất là vào ngày mai, ai cũng lo lắng vô cùng.

Đúng là vô cùng lo lắng, những đài truyền hình này đại bộ phận đều có quan hệ cạnh tranh, tỷ như đài truyền hình TBS với Fuji, ai chậm một bước người đó chịu thiệt thòi.

Bởi vì 《Trù Thần》 là bộ phim truyền hình chất lượng thượng thừa, là bộ phim vô cùng được hoan nghênh, nhìn đi, ngay cả công dân các quốc gia khác cũng không ngại vạn dặm xa xôi tới Trung Quốc để xem tivi, ăn mỹ thực, còn rất có tiếng trong nước, tỉ lệ người xem 《Trù Thần》 còn cần phải hoài nghi sao?

Cho nên, các đài truyền hình lớn bọn hắn đều muốn nhanh chóng bắt tới tay, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Kết quả vẫn là đêm dài lắm mộng.

Ngày thứ hai, khi bọn hắn vội vã chạy tới đài truyền hình Tinh Quang, nhìn thấy đối thủ cạnh tranh của mình, trong nháy mắt mơ hồ.

Chẳng hạn như, ABC TV và CBS TV chính là cặp kẻ thù truyền kiếp, gặp mặt liền tương ái tương sát.

“Tại sao ngươi lại ở đây?” Yaren, phó tổng giám đốc ABS, nhìn chằm chằm đối phương.

“Lời này hẳn phải là ta hỏi ngươi mới đúng!” Soros, phó tổng giám đốc CBS TV, không phục nói.

Sau đó hắn ta lại nói thêm một tiếng, Tinh Quang quá gian trá.

“Ta vì 《Trù Thần》 mà đến, đã nói xong xuôi, bây giờ chỉ cần ký hợp đồng, tốt nhất các ngươi đến từ đâu thì nên về đó đi!” Phó tổng giám đốc Yaren ngẩng đầu ưỡn ngực nói, muốn dọa lui đối phương bằng ngôn ngữ.

“Loại chuyện ma quỷ này gạt được ai?” Phó tổng giám đốc Soros cười lạnh: “Ta đã xác nhận với Vũ đài trưởng mỹ lệ, trước mắt chúng ta chưa thảo đàm hiệp ước gì. Dựa vào quan hệ giữa ta và Vũ đài trưởng, 《 Trù Thần 》 chỉ có thể thuộc về ta!”

“Thật ngại quá, ta đã nói trước với Bạch chủ tịch, thân phận Vũ đài trưởng còn kém hơn một chút!” Phó tổng giám đốc Yaren đắc ý.

Hai người cãi nhau từ ngoài cửa đến phòng hội nghị.

Editor làm nhảm đêm khuya: Hôm nay mọi bạn nên đăng chương hơi muộn, mọi xin cảm ơn zZzTRIẾT_TÌNHzZ_80ct. huynh, damehung1994 huynh và atheist huynh đã đẩy KP cho mọiiiiiiiiiiiii... yeah yeah... Hiện tại mọi đang trong tình trạng vận động hết công suất nên không thể thêm chương nào cho các huynh nữa, do đó mọi xin ghi sổ, đợi khi trả hết số chương cần bạo đọt này lại bạo tiếp nha các huynh...

Lời cảm ơn nói nhiều cũng không tác dụng gì, mọi sẽ đăng chương đầu đêm, thay lời muốn nói!!!!!!

Chương 369: Số liệu tăng mạnh, đài truyền hình nước ngoài khiếp sợ!
(10/25)

Những đài truyền hình khác cũng vừa gặp mặt đã tương ái tương sát.

Hai nữ nhân vẫn luôn trốn trong hậu trường chưa đi ra rất vui mừng, tương ái tương sát rất tốt, chỉ sợ bọn hấn liên hợp lại, vậy Tinh Quang sẽ tổn thất nhiều lợi ích hơn.

Lãnh đạo của các đài truyền hình lớn trên thế giới đi vào phòng họp, mới phát hiện rất nhiều người cùng ngành ở đây.

Hơn nữa đều là đài truyền hình nổi tiếng thế giới, dù chưa từng gặp mặt cũng đã được nghe danh. Nhiều người cùng ngành tập trung như vậy, chỉ vì một bộ phim truyền hình Trung Quốc 《 Trù Thần 》 .

Các đài truyền hình lớn nâng cao cảnh giác, 《 Trù Thần 》 thật không dễ lấy.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị đã đến phòng họp tiếp đón đại diện các đài truyền hình đường xa mà đến.

“Hoan nghênh phó giám đốc Yaren đường xa đến đây! Hôm qua nghe được giọng của ngươi, ta đã đoán ngươi chắc chắn là một vị trưởng giả chất phác ôn hòa, hôm nay gặp mặt đúng là danh bất hư truyền! Nhưng so với tưởng tượng của ta ngươi lại càng trẻ trung, càng có tinh thần hơn...”

“Quá khen rồi, tất cả đều do tập luyện mà ra, ta rất thích tập luyện, rảnh rỗi lại đi ra ngoài chạy bộ, điều này khiến tâm tính của ta có cảm giác trẻ trung hơn. Hôm nay được gặp Bạch tổng, thật sự xinh đẹp hào phóng như trong truyền thuyết! Ngươi đúng là một vị nữ sĩ Phương Đông quyền rũ! Nếu ta trẻ hơn 20 tuổi, chắc chắn sẽ không chút do dự theo đuổi ngươi!”

...

“Soros tiên sinh, đã lâu không gặp!”

“Đúng là đã lâu không gặp, Vũ tiểu thư xinh đẹp ưu nhã! Một năm trước đột nhiên ngươi từ chức, quay về tổ quốc của ngươi, ta còn đau lòng vì mất đi một người bạn tốt là ngươi, không ngờ bây giờ lại gặp mặt, thế giới rất lớn cũng rất nhỏ!”

“Đúng là rất trùng hợp, không ngờ chúng ta trở thành người cùng ngành!”

“Đúng là không ngờ, hơn nữa ngươi sống rất tốt, đài truyền hình Tinh Quang là một đài truyền hình rất có tương lai. Nể mặt bạn cũ, chờ chút nữa ngươi phải chiếu cố ta một chút!”

“Ta có thể nói không...”

...

“Xã trưởng Momotaro, không ngờ ngươi lại tự mình đến đây!”

“Ha ha, thật ra lần này ra đến ngoại trừ vì bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 này, còn muốn thuận tiện đến khách sạn Long Môn thưởng thức mỹ thực trong Trù Thần. Nhất là món đậu phụ hoàng kim, ta đặc biệt yêu thích... Sao có thể tặng mỹ vị như vậy cho người khác?”

“Người sẽ nhanh chóng thực hiện được nguyện vọng này. Bởi vì chúng ta có hợp tác với khách sạn Long Môn, có riêng một phòng ăn lớn ở bên kia, đặc biệt dùng để tiếp đãi khách khứa của đài truyền hình chúng ta, tối nay người chắc chắn phải đến ủng hộ!”

“Vậy cứ quyết định thế đi!”

...

Tất cả mọi người vô cùng nhiệt tình, mặc kệ có ân oán gì cũng đều tươi cười nghênh đón.

Ở đây không có cái gọi là kỳ thị, không có trang bức và mặt trong tiêu thuyết, mọi người đều tỏ vẻ hiền lành, coi trọng hòa ý sinh tài.

Hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết rất coi trọng lần gặp gỡ này, có thể nói đây là một bước cực kỳ quan trọng để đài truyền hình vượt biên giới, ảnh hưởng đến chiến lược phát triển của Tinh Quang trong tương lai, nhất định phải xúc lại 12 phần tinh thần.

Những vị đại diện đi đường xa đến đài truyền hình cũng không thể coi thường đài truyền hình Tinh Quang.

Bây giờ, Trung Quốc đã trở thành quốc gia lớn rất quan trọng trên toàn thế giới, có gần 15 ức nhân khẩu, thị trường vô cùng rộng lớn, tiềm lực vô tận.

Đài truyền hình Tinh Quang lại là đài truyền hình thương nghiệp đứng hạng nhất Trung Quốc, chỉ thua mỗi Ương thị, đã có thể coi ngang bằng với bọn họ.

Hôm nay bọn họ đến đây, ngoại trừ vì 《 Trù Thần 》 , còn muốn tiến thêm một bước để hợp tác. Đài truyền hình Tinh Quang muốn vươn ra nước

ngoài, bọn họ cũng muốn tiến quân vào Trung Quốc, có thể nói đôi bên không mưu mà hợp.

CCTV là đài truyền hình quốc gia, mang theo sắc thái chính trị mạnh mẽ, không thể tham gia vào rất nhiều vụ hợp tác thương nghiệp.

Nhưng đài truyền hình Tinh Quang là một đài truyền hình thương nghiệp, không hề ngại về vấn đề này.

Vốn các đài truyền hình lớn còn muốn tìm đến bốn đài truyền hình hạng nhất như Mango TV, Blueberry TV đủ loại để triển khai hợp tác, nhưng căn cứ vào điều tra gần đây, bọn họ phát hiện, mấy năm nay những đài truyền hình này thật sự không thuận lợi, từ đầu năm đến nay đã xảy ra rất nhiều việc lung tung rối loạn, làm một chương trình thất bại một chương trình, tỉ suất người xem giảm mạnh, độ mạo hiểm của việc hợp tác quá cao, cần phải cẩn thận cân nhắc.

Mọi việc cứ trùng hợp như vậy, sau đó chỉ lợi cho đài truyền hình Tinh Quang.

Lần gặp gỡ và hợp tác này, có thể nói là một lần dò đường của các đài truyền hình lớn.

Thấy người nên tới đều đã tới, không một vị đại diện nào đến muộn, Bạch Thanh Tuyết đi đến trước sân khấu, trình trọng nói: “Hoan nghênh các vị khách quý đường xa đến đây, ta là đồng sự trưởng kiêm đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, ta đại diện đài truyền hình Tinh Quang hoan nghênh các vị đã đến đây!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vang lên.

“Tất cả mọi người đều đến vì bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này! 《Trù Thần》 là bộ đại kịch thường niên do Tinh Quang chúng ta đẩy ra trong năm nay, từ kịch bản đến đoàn làm phim, từ đoàn làm phim đến diễn viên, lại từ diễn viên đến phối nhạc đủ loại, mỗi một phân đoạn chúng ta đều muốn đã tốt còn tốt hơn, theo đuổi sự hoàn mỹ. Kết quả không phụ sự mong đợi của mọi người, 《Trù Thần》 đã lấy được thành tích rất chói

sáng! Cho đến bây giờ, tỉ suất người xem bình quân là 5.4%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 5.94%, đồng thời là tỉ suất người xem hạng nhất trong khoảng thời gian đó! Đó là khái niệm gì chứ?”

Bạch Thanh Tuyết đặc ý nhìn về phía mọi người ở đây, giơ một ngón tay trở lên, sau đó mới lên tiếng: “Có nghĩa là, cùng một khoảng thời gian, có gần 1 ức người Trung Quốc đang xem 《 Trù Thần 》 của chúng ta!”

“Oa!” Hiện trường xôn xao, vô cùng chấn kinh.

Tuy đã sớm đoán được 《 Trù Thần 》 sẽ lấy được tỉ suất người xem rất kinh người, nhưng không ngờ hiệu quả lại kinh người như thế.

Tỉ suất người xem bình quân là 5.4%, đồng thời có gần 1 ức người xem 《 Trù Thần 》 trong khoảng thời gian đó, đối với các vị đại diện, đây là một thành tích không thể nào tưởng tượng nổi, khiến bọn họ vô cùng xúc động.

Điều này tương đương với gần 1/4 người của nước Mỹ đang xem 《 Trù Thần 》 !

Tương đương gần như cả đất nước Nhật Bản đang xem 《 Trù Thần 》 !

Một vài quốc gia hơi ít nhân khẩu, Hàn quốc, Anh quốc, D quốc đủ loại, góp hết số nhân khẩu lại cũng không đủ.

“Mặt khác, các đoạn video ngắn được đăng lên Tinh Quang Thị Tàn của nước ta, trước mắt tổng lượng view đã vượt qua 1000 ức! Loại trừ số lượng truy cập lặp lại, điều này tương đương với việc mỗi một video ngắn của chúng ta, đều có 3 ức người xem!”

“Oa!” Hiện trường lại một lần nữa chấn kinh.

Bình quân mỗi một video đều có hàng ức người xem, điều này thật sự quá kinh khủng.

Bọn họ căn bản không tưởng tượng được hình ảnh kia!

“Còn có rất nhiều video ngắn của chúng ta được đăng lên ở nước ngoài, trước mắt tổng lượng view cũng đã đạt đến 1200 ức! Cũng đã loại trừ số lượt truy cập lặp lại, tương đương với việc mỗi một video ngắn, có 4 ức người xem!”

“Oa!” Lại lần nữa xôn xao.

Các vị đại diện có mặt ở đây đã không biết phải nói gì nữa, động một chút là vượt qua hàng ức, những quốc gia có số nhân khẩu chưa đến hàng ức cảm thấy rất mẹ trứng.

“Ngoại trừ cái đó ra, ở đây còn một số tài liệu bằng chứng nữa, có thể chứng minh trình độ hoan nghênh của 《 Trù Thần 》 !”

Đây là những tư liệu được góp nhặt từ trước kia, vô cùng đầy đủ hoàn thiện.

Ví dụ như gần đây dấy lên phong trào đến Trung quốc, trong đó có bao nhiêu người đến vì 《 Trù Thần 》 . Còn kèm theo độ nổi tiếng của phim truyền hình, đã đưa tới hiện tượng như thế nào...

Chương 370: Hiệp nghị đánh cược, vợ vét tiền bạc ở nước ngoài! (11/25)

Các vị đại diện ở hiện trường đều nhìn mà giật mình.

Nếu những số liệu này đều là thật, vậy 《 Trù Thần 》 thật sự đáng sợ, còn đáng sợ hơn cả tưởng tượng. Không chỉ ảnh hưởng đến Trung Quốc, còn có thể lan tỏa tới nước ngoài, dấy lên một hiện tượng to lớn.

Bọn họ không thể tưởng tượng nổi, nếu bộ phim truyền hình này bị đối thủ bọn họ lấy được, vậy hậu quả sẽ như thế nào?

“Bạch tổng, số tài liệu này đều là thật sao? Thật xin lỗi, ta không thể tưởng tượng nổi thành tích của 《 Trù Thần 》 lại lóa mắt như thế, đã vượt quá xa mong đợi trong lòng ta rồi.” Một vị đại diện trong đó dùng giọng điệu không thể tưởng tượng nổi hỏi.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười, nói: “Ta có thể hiểu được. Nếu không phải ta điều tra nghiên cứu đầy đủ, từ đó chuẩn bị trước, ta cũng không tin nổi thành tích của 《Trù Thần》 lại đáng sợ như vậy. Người có thể mang phần tư liệu này về chứng thực.”

Nghe thấy Bạch Thanh Tuyết nói năng tự tin như thế, mọi người cũng tin tưởng hơn chút.

Rất nhiều người nhú mày suy nghĩ, nếu thành tích của 《Trù Thần》 thật sự lóa mắt như vậy, chỉ sợ điều kiện bọn họ đã chuẩn bị sẵn không đủ.

Ngộ nhỡ bỏ lỡ cơ hội lần này, hối hận cũng muộn rồi.

Thế là, rất nhiều người yên lặng móc điện thoại ra...

“Bạch tổng, vốn đài truyền hình của ta chuẩn bị rất nhiều phương án, hy vọng có thể đạt thành hợp tác. Nhưng thấy 《Trù Thần》 đạt được thành tích kinh người như vậy, chỉ sợ người sẽ thấy chướng mắt với những phương án mà chúng ta cung cấp. Vì vậy, người nói phương án của người ra đi, cũng tiện để chúng ta báo cáo với công ty.” Một vị đại diện trong số đó cười khò.

Lời nói của vị đại diện này là tiếng lòng của phần lớn người.

Có vị nào ở đây không phải tinh anh thương nghiệp? Bạch Thanh Tuyết triệu tập mọi người đến cùng một chỗ, còn liệt kê từng thành tích của 《Trù Thần》 ra, không phải vì mưu cầu lợi ích lớn hơn nữa sao?

Chắc chắn bản thân đài truyền hình Tinh Quang cũng đã có chuẩn bị, nếu không bọn họ tuyệt sẽ không làm như vậy.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Đúng là chúng ta đã chuẩn bị một phương án. Trong đó có chỗ nào chưa đầy đủ, mời mọi người chỉ ra.”

Bạch Thanh Tuyết cho người phát phương án hợp tác xuống.

Phần phương án hợp tác này do bọn họ làm ra ngay trong đêm, phiên dịch điều khoản thành ngôn ngữ của các quốc gia, để tất cả mọi người có thể hiểu rõ.

Thật ra nói trắng ra, đây là một phần hiệp nghị đánh cược.

Lấy ABC TV của nước Mỹ làm ví dụ.

Lúc tỉ suất người xem bình quân của 《 Trù Thần 》 không đến 2%, đài truyền hình Tinh Quang không được một xu nào.

Lúc tỉ suất người xem bình quân từ 2% – 2.5%, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 20% lợi nhuận.

Lúc tỉ suất người xem bình quân từ 2.5% – 3%, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 25% lợi nhuận.

Lúc tỉ suất người xem bình quân từ 3% – 3.5%, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 30% lợi nhuận.

Lúc tỉ suất người xem bình quân từ 3.5% – 4%, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 35% lợi nhuận.

...

Cứ thế mà suy ra.

Nếu tỉ suất người xem bình quân vượt quá 5%, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 50% lợi nhuận, đây là mức phân chia cao nhất.

Đây là một phần hiệp nghị rất to gan, đồng thời cũng rất tự tin.

Bởi vì tỉ suất người xem 2%, đã tương đương với bộ phim truyền hình siêu hot của nước Mỹ, một năm cũng không có mấy bộ phim truyền hình như vậy, thế nhưng đài truyền hình Tinh Quang lại dám lấy đây là đường ranh giới, đủ để chứng minh sự tự tin của bọn họ với 《 Trù Thần 》 .

Trước mắt đây chỉ là một phần hiệp nghị cơ bản nhất, các phương diện cụ thể còn phải cùng nhau thảo luận mới có thể xác định được.

Nói ví dụ như, cùng một khu vực có mấy đài truyền hình đồng thời cạnh tranh, điều kiện của ai càng hậu đãi, ai đưa càng nhiều lợi ích hơn, tất nhiên đài truyền hình Tinh Quang sẽ chọn hợp tác với người đó.

Phần lớn mọi người đều tỏ vẻ đồng ý với phần hiệp nghị này.

Bởi vì dựa theo ý của bọn họ, tuy trước mắt bộ phim truyền hình này rất nổi tiếng, nhưng vì nguyên nhân văn hóa, ngôn ngữ, tỉ suất người xem lúc phát sóng trong nước của bọn họ tối đa cũng chỉ đạt tới 3% – 4%, chỉ chia sẽ 30% lợi nhuận, bản thân kiếm được 70% lợi nhuận, vẫn có thể chấp nhận được.

Thậm chí có đài truyền hình vì lấy được bộ phim truyền hình này, còn chủ động nhượng lại 5% lợi nhuận.

Có bên khá dữ dội, nhượng hẳn 10%.

Đối với điều này, tất nhiên Bạch Thanh Tuyết sẽ nhận lấy, ai ngại nhiều tiền hơn chứ?

Thế nhưng, lúc tỉ suất người xem 《Trù Thần》 ở nước ngoài thật sự ra lò, những đài truyền hình này suýt nữa khóc ngất trong nhà vệ sinh.

“À, đúng rồi, Bạch tổng, người có bản quyền mạng của 《Trù Thần》 ở nước ngoài không? Đài truyền hình chúng ta có đông đảo kênh mạng, giá cả tuyệt đối dễ thương lượng.” Trong đó có một vị đại diện lời thề son sắt.

“Cũng có thể bán cả bản quyền mạng cho chúng ta, dưới trướng đài truyền hình của chúng ta có một trang web video.”

“Cùng bán luôn đi, ta rất coi trọng 《Trù Thần》 !”

...

Đôi với ý tốt của mọi người, Bạch Thanh Tuyết mỉm cười, lạnh nhạt từ chối: “Trước mắt còn chưa bán, chúng ta còn có dự định khác.”

Sở dĩ không bán bản quyền mạng của 《Trù Thần》 ở nước ngoài, là vì Bạch Thanh Tuyết muốn thúc đẩy sự phát triển của Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài. Trước mắt Hồng Đậu Trung Văn đã cắm rễ ở nước ngoài, nhưng còn thiếu một yếu tố rất lớn là thủ đoạn hấp dẫn lưu lượng, tốc độ phát triển còn hơi chậm chạp.

Phải tận dụng thời cơ, mất rồi sẽ không quay lại.

Vì vậy, Bạch Thanh Tuyết muốn đưa 《Trù Thần》 cho Hồng Đậu Trung Văn trực thuộc ở nước ngoài, nương theo sức hấp dẫn cường đại của 《Trù Thần》, nhất định có thể hấp dẫn được một lượng lớn lưu lượng, thúc đẩy Hồng Đậu Trung Văn nhanh chóng phát triển.

Mặc dù tổn thất rất nhiều, nhưng sau khi Hồng Đậu Trung Văn trở thành đế chế sản xuất và xuất khẩu nội dung toàn cầu, số tổn thất kia sẽ được trả lại cả gốc lẫn lãi.

...

Buổi tối cùng ngày, Bạch Thanh Tuyết mở tiệc chiêu đãi đại diện của các đài truyền hình ở khách sạn Long Môn.

Đây là lần đầu tiên các vị đại diện được ăn hệ liệt mỹ thực 《Trù Thần》 chính tông, bởi vì thật sự quá ngon, những người ở đây gần như nuốt cả đầu lưỡi vào, ăn xong còn chưa đã thèm.

“Thật sự ăn quá ngon! Ta chưa từng được nếm đồ ăn Trung Quốc ngon như vậy! Ta vốn tưởng món ăn Trung Quốc ta từng ăn đã là món ngon đỉnh phong, lại phát hiện bản thân chỉ là ếch ngồi đáy giếng!”

“Đồ ăn Trung Quốc nổi tiếng toàn cầu, hệ liệt 《Trù Thần》 càng là nhân tài kiệt xuất trong số đó, món ăn đại diện cho Trung Quốc!”

“Vừa xem 《 Trù Thần 》 vừa ăn mỹ thực, đó mới là sự hưởng thụ có một không hai!”

“Đáng tiếc ngày mai phải quay về, đột nhiên thấy không nữa!”

“Khách sạn Long Môn, chẳng lẽ các ngươi không thể mở một chi nhánh ở quốc gia chúng ta sao?”

...

Cùng lúc đó, hôm nay đã là tối thứ sáu, vốn 《 Trù Thần 》 sẽ phát sóng hai tập, nhưng hôm nay lại có thêm một chương trình phỏng vấn, vì vậy chỉ phát sóng một tập.

Mặc dù như thế, mọi người cũng không cảm thấy quá thất vọng, ngược lại nhiều thêm mấy phần hào hứng và tò mò.

Bởi vì, đây là một chương trình phỏng vấn liên quan đến 《 Trù Thần 》 .

Trải qua hai tuần phát sóng nổi tiếng, cuối cùng đoàn làm phim 《 Trù Thần 》 đã đổ bộ vào đài truyền hình Tinh Quang, gặp mặt mọi người, nói về những câu chuyện hậu trường trong lúc quay bộ phim truyền hình cấp hiện tượng này.

Khán giả rất muốn biết, câu chuyện sau lưng bộ phim truyền hình cấp hiện tượng này sẽ thế nào.

Một chương trình phỏng vấn nho nhỏ, vậy mà tỉ suất người xem lại hơn 5%.

Chương 371: Phỏng vấn 《 Trù Thần 》 ! (12/25)

“Hoan nghênh quý vị khán giả đang xem chương trình của đài truyền hình Tinh Quang, ta là người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vang lên.

Mạnh Tiểu Phi mang cái đầu trọc chói lóa, mỉm cười hiền lành nói: “Vốn dĩ vào giờ khắc này, hẳn mọi người đều đang đợi ở nhà hoặc ở khách sạn Long Môn, vừa ăn mỹ thực vừa xem bộ phim dài tập 《Trù Thần》 do đài truyền hình chúng ta sản xuất! Nhắc đến 《Trù Thần》 thật sự quá tuyệt vời, lấy được thành tích ngay cả người trong nghề như ta nghe thấy cũng rất khiếp sợ!”

“Rốt cuộc ghê gớm đến mức nào chứ?”

Mạnh Tiểu Phi cố ý dừng lại không nói, xấu xa nhìn khán giả đang sốt ruột chờ đợi ở hiện trường.

“Ta tin tưởng, nếu bây giờ trong tay các người có trứng thối, chắc chắn sẽ không chút do dự ném tới.”

Khán giả ở hiện trường cũng nở nụ cười xấu xa, thật sự có người ném một quả bóng, rất to rất mềm, nhìn giống như một quả trứng muối, mục tiêu là Mạnh Tiểu Phi.

“Thật sự có à?” MC Mạnh giật mình.

Mọi người cười ha ha, bầu không khí sôi nổi.

“Được, ta không thừa nước đục thả câu nữa, tiếp tục như vậy chỉ sợ thứ chào đón ta không phải trứng thối, mà là cục gạch gì đó, dù ta luyện Thiết Đầu Công cứng rắn hơn cũng không chịu nổi!”

MC Mạnh bày ra vẻ mặt nghiêm túc, nghiêm túc nói: “Từ khi 《Trù Thần》 được phát sóng đến nay, nó đã lấy được thành tích rất chói sáng ở đài truyền hình của chúng ta. Cho đến bây giờ, tỉ suất người xem bình quân là 5.4%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 5.94%, là tỉ suất người xem đứng hạng nhất trong cùng thời điểm, cũng là một bộ phim truyền hình hiện tượng duy nhất trong suốt 10 năm qua!”

“Oa!” Mọi người ở hiện trường kêu to.

“Mặt khác, đoạn video ngắn được đăng lên Tinh Quang Thị Tần ở nước ta, trước mắt tổng lượng view đã vượt qua 1000 ức! Đã loại trừ số lượt truy cập lặp lại, điều này tương đương với việc mỗi một đoạn video ngắn của chúng ta, có được 3 ức người xem!”

“Oa!” Hiện trường lại một lần nữa chấn kinh.

“Còn có đoạn video ngắn do chúng ta đăng lên ở nước ngoài, trước mắt tổng lượng view cũng đã đạt đến 1200 ức! Cũng đã loại trừ lượt truy cập lặp lại, tương đương với việc mỗi đoạn video ngắn, có được 4 ức người xem!”

“Oa!” Âm thanh ồn ào lần sau cao hơn lần trước.

Bọn họ biết thành tích của 《 Trù Thần 》 rất lóa mắt, nhưng không ngờ lại lóa mắt như thế.

“Trừ cái đó ra, 《 Trù Thần 》 còn ảnh hưởng đến hiện thực, mọi người vì muốn ăn hệ liệt đồ ăn của 《 Trù Thần 》 đã đến khách sạn Long Môn xếp hàng, hoặc là chọn món giao hàng, hoặc tự mình làm... Bởi vì đồ ăn trong 《 Trù Thần 》 thật sự quá ngon, xem một lần đói một lần, không xem lại không nhịn được, ta tin tưởng mọi người đều thấu hiểu rõ ràng.”

Khán giả ở hiện trường đều rất tán thành.

Phần lớn bọn họ đều trải qua hai tuần này như thế, dù là công việc hay là cuộc sống đều nói về 《 Trù Thần 》, dù đã tan làm, cũng phải bôn ba vì 《 Trù Thần 》.

Có thể nói là đau đớn cũng có thể nói là sướng khoái.

“Không chỉ đồng bào người Hoa chúng ta chịu đủ sự tàn phá của 《 Trù Thần 》, rất nhiều bạn bè quốc tế cũng đến Trung Quốc vì 《 Trù Thần 》, đây lên một làn sóng đến Trung Quốc. Nhất là Giang Nam của chúng ta, trong tuần lễ này chúng ta đã được nhìn thấy rất nhiều bạn bè quốc tế, hơn

nữa trên cơ bản, trong tay mỗi người đều cầm đồ ăn. Người không cần nghi ngờ, bọn họ cũng đến vì 《 Trù Thần 》 !”

Khán giả ở hiện trường nghe vậy cũng rất kiêu ngạo.

Đây chính là mỹ thực của Trung Quốc chúng ta, trù nghệ đỉnh phong không gì sánh kịp, còn sợ không chinh phục được đám người nước ngoài các người sao?

Mạnh Tiểu Phi tổng kết: “Có thể nói, 《 Trù Thần 》 của chúng ta không chỉ phong sinh thủy khởi trong nước, còn vượt biên giới! Không chỉ ảnh hưởng đến trên mạng, còn tác động đến hiện thực! Có người sâu sắc khái quát nó là “Hiện tượng Trù Thần”.”

Hiện tượng Trù Thần, cách hình dung rất chuẩn xác.

“Vậy rốt cuộc sau lưng một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng như vậy có tình tiết ra sao? Làm thế nào có thể quay chụp được? Ta tin tưởng chắc chắn mọi người rất muốn biết rõ.” Mạnh Tiểu Phi tránh sang một bên, nhìn ra phía sau màn hình lớn, kích động nói: “Mời mọi người phía dưới dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt nhất để hoan nghênh các đại diện đoàn làm phim 《 Trù Thần 》 ra sân!”

“Bốp bốp bốp bốp...”

“Bọn họ theo thứ tự là, diễn viên lão làng đóng vai bếp trưởng của khách sạn Long Môn, người giang hồ gọi là Lưu gia Lưu Thái Bảo!”

“Bốp bốp bốp bốp...”

“Diễn viên thế hệ mới Triệu Tiểu Dao đóng vai nữ chính Triệu Mai Lệ!”

“Bốp bốp bốp bốp...”

“Tiểu hí cốt Vương Xuân Sinh đóng vai nam nam chính Lưu Ngang Tinh!”

“Bốp bốp bốp bốp...”

“Đương nhiên, còn có trụ cột của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta, Tiên Đa Đa tiên sinh tổng đạo diễn của 《 Trù Thần 》 !”

“Bóp bóp bóp bóp...”

Bầu không khí ở hiện trường quá sôi động, cứ như hội trường của một buổi concert quy mô lớn vậy. Tất cả mọi người đứng lên vỗ tay, đều ngẩng đầu nhìn idol, đã vỗ đến sung cả tay cũng không dừng lại...

Bởi vì bốn người này đều nổi tiếng theo 《 Trù Thần 》 .

Không cần phải nói quá nhiều về hai diễn viên trẻ tuổi, họ đã trở thành idol thế hệ mới, hơn nữa thực lực và vẻ ngoài đều là super idol, trình độ được hoan nghênh đã đuổi sát nút siêu sao Thiên Vương lâu năm.

Trải qua bộ phim truyền hình này Lưu gia lại nổi tiếng một lần nữa, được gọi là “Đại thúc lão niên đẹp trai nhất”, có rất nhiều fan muội muội.

Vốn đạo diễn Tiên Đa Đa đã rất nổi tiếng, lần này lại đạo diễn ra một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, dù là danh tiếng hay địa vị cũng tương xứng với đạo diễn phim điện ảnh nổi tiếng lâu năm, thanh danh hiển hách.

“Hoan nghênh, hoan nghênh các vị!” Mạnh Tiểu Phi vui vẻ nghênh đón, ôm từng người một.

“Ngồi đi! Tất cả mọi người là người quen cũ, hơn nữa đều là người Tinh Quang, vậy cứ tùy tiện làm, tùy tiện tâm sự, cứ coi nơi này như nhà của mình!” Mạnh Tiểu Phi mời mọi người ngồi xuống.

Dù nói là tùy tiện ngồi, nhưng mọi người vẫn ngồi dựa theo bối phận và đẳng cấp, đây là quy củ. Trong đó, đạo diễn ngồi gần nhất, tiếp theo là diễn viên lão làng Lưu gia, cuối cùng mới là hai nhân vật chính.

Bởi vì đều là người quen, nơi này lại là trụ sở của Tinh Quang, tất cả mọi người đều thả lỏng.

Mạnh Tiểu Phi: “Có thể nói 《 Trù Thần 》 là bộ phim truyền hình cấp hiện tượng duy nhất trong 10 năm qua, ảnh hưởng rất rộng lớn. Bây giờ vẫn

đang rất nổi tiếng, lúc các người bắt đầu quay chụp có nghĩ đến nó sẽ nổi tiếng như thế không?”

Vương Xuân Sinh: “Thật ra ta cũng đã nghĩ đến, bởi vì phim truyền hình của Tinh Quang chúng ta luôn rất tốt. Lúc trước ta vẫn mong đây là một bộ phim truyền hình toàn dân, chỉ không ngờ nó lại quá nổi tiếng, lại trở thành một bộ phim cấp hiện tượng!”

Triệu Tiểu Dao: “Ta cũng không ngờ... Lúc trước ta được chọn làm nữ chính, còn cảm thấy như đang nằm mơ. Bởi vì so sánh ta với những người khác, ta vẻ ngoài không đủ xuất sắc, dáng người không đẹp, trước đó ta cũng không có tác phẩm nào. Nhưng từ sau khi 《Trù Thần》 nổi tiếng, tất cả đã thay đổi. Ví dụ như lúc ta đi ra ngoài, tất cả mọi người đều nhận ra ta, gọi ta là Triệu Mai Lệ!”

Lưu gia: “Ta cũng không ngờ, tới tuổi này rồi còn có thể nổi tiếng một lần nữa! Ta cảm thấy đây đều là việc của người trẻ tuổi, có lẽ không liên quan gì đến ta, kết quả lúc ta đi trên đường, toàn là tiểu muội muội 20 tuổi đến tìm ta xin ký tên. Còn có người nói muốn gả cho ta, làm ta sợ hết hồn!”

Mọi người cười ha ha.

Chương 372: Trù Thần là ai? (13/25)

Mạnh Tiểu Phi hỏi vấn đề thứ hai.

Mạnh Tiểu Phi: “Bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này đã thể hiện trù nghệ tinh xảo tuyệt luân, cần bản lĩnh rất cao, nghe nói các người đã chuẩn bị rất lâu cho bộ phim này?”

Lưu gia: “Đúng là chuẩn bị rất lâu, vì bộ phim này, ta đã chuẩn bị cả nửa năm, chỉ vì học trù nghệ. Nhưng so với đứa nhỏ Vương Xuân Sinh này, ta cũng không được coi là gì. Đứa nhỏ Vương Xuân Sinh này rất bền bỉ, đăng ký một lớp học đầu bếp khổ luyện tài nấu nướng, tốn hơn nửa năm, còn thi đậu lấy giấy chứng nhận tư cách đầu bếp cấp ba.”

Mọi người nghe nói như thế đều tỏ vẻ chấn kinh.

Vì một bộ phim lại đi khổ luyện kỹ năng bếp núc, còn có giấy chứng nhận.

Hiện tại, bọn họ đã không còn là tiểu bạch trong phòng bếp, người xem 《Trù Thần》 đều biết, đầu bếp cấp ba đã rất lợi hại, kỹ năng dùng dao tinh xảo, có thể làm một tên phụ giúp trong khách sạn Long Môn.

Đầu bếp cấp ba, không tốn thời gian hai ba năm thì không học được.

Kết quả người ta là một diễn viên, học nửa năm đã lấy được giấy chứng nhận, khỏi cần phải nói sự gian khổ trong đó. Có giá trị nhan sắc lại nỗ lực, chỉ trong chớp mắt mọi người tràn đầy hảo cảm với diễn viên Vương Xuân Sinh này.

Triệu Tiểu Dao xấu hổ cúi đầu: “Ta không cố gắng như Lưu gia và Vương đại ca, chỉ chuẩn bị chưa đến một tháng.”

Mọi người mỉm cười, không để ý đến. Bởi vì Triệu Tiểu Dao mới được tuyển chọn trước khi bắt đầu quay chụp phim truyền hình, hơn nữa vai diễn của nàng vốn không phải đầu bếp, vì vậy cũng không có nhiều yêu cầu với phương diện trù nghệ.

“Vậy Tiên đạo diễn đã chuẩn bị gì?” Mạnh Tiểu Phi nhìn Tiên Đa Đa bình chân như vại.

Hai người là bạn tốt, lại chuẩn bị tương ái tương sát.

Tiên Đa Đa dang hai tay ra, bắt đắ dĩ nói: “Ta còn có thể chuẩn bị cái gì, đương nhiên là chuẩn bị ăn!”

Mọi người cười ha ha, câu trả lời này rất có phong cách của Tiên đạo.

Mạnh Tiểu Phi cầm thẻ lên hỏi: “Bây giờ có một vấn đề, một vấn đề mà khán giả quan tâm nhất, thức ăn trong 《Trù Thần》 thật sự do các người làm sao?”

Đối với vấn đề này, dù là khán giả trước tivi hay khán giả ở hiện trường đều rất để ý.

Bởi vì, dù là từ hiệu quả thị giác hay là kỹ thuật, hoàn toàn không nhìn ra dấu vết cắt ghép hoặc là hiệu quả đặc biệt. Hơn nữa đều quay chụp HD ở khoảng cách gần, toàn bộ không NG, có thể nhìn rõ ràng khuôn mặt diễn viên.

Vậy là vấn đề đã đến, những món ăn này thật sự do bọn họ làm sao?

Bọn họ thật sự có trù nghệ cao siêu vậy sao?

Vương Xuân Sinh cầm micro lên cười khỏ: “Chỉ có thể nói, có một phần là chúng ta làm. Chúng ta phụ trách một số món ăn khá cơ bản, dễ thao tác, độ khó lớn hơn đều do thể thân đến làm.”

“Thể thân? Vị thể thân của người có trù nghệ rất cao siêu, dựa theo 《Trù Thần》 để suy đoán, ít nhất hẳn cũng là một đầu bếp đỉnh phong. Hơn nữa không chỉ nấu đồ ăn ngon, còn giống hệt như người vậy...”

Vương Xuân Sinh nói thẳng: “Chỉ có thể nói kỹ thuật trang điểm quá trâu bò, ngay cả bản thân ta cũng suýt không nhận ra. Nếu không phải ta tin tưởng vững chắc phụ mẫu ta rất yêu thương nhau, ta còn suýt nữa tưởng rằng hẳn là huynh đệ ruột lưu lạc bên ngoài của ta!”

Mọi người cười ha ha, chỉ thích điều này.

“Vậy Lưu gia thì sao? Ta thấy trong phim truyền hình có mấy lần người biểu diễn lô hỏa thuần thanh, không phải cũng là thể thân chứ?”

Lưu gia cầm micro nói: “Đây đúng là thể thân, ta cũng không có năng lực như thế. Hơn nữa vị thể thân này của ta cũng là vị thể thân của Vương Xuân Sinh. Hoặc nói đúng hơn, hẳn là thể thân cho tất cả đầu bếp trong đoàn làm phim chúng ta, chỉ cần là món ăn có độ khó cao, mọi phân đoạn đều do hẳn thao tác. Tình cảnh này rung động lòng người, thể hiện ra trù nghệ không gì sánh kịp, hạ bút thành văn, thao tác chuẩn xác không sai sót, còn khoa trương hơn những thứ các người nhìn thấy trên tivi!”

“Oa!” Đây là điều bất ngờ, khán giả ở hiện trường chấn kinh.

Khán giả xì xào bàn tán.

“Rõ ràng đều do một người hoàn thành?”

“Vậ trù nghệ của đầu bếp này quá cao siêu, chắc chắn là một đầu bếp đỉnh cấp!”

“Ta từng gặp đầu bếp đỉnh cấp, căn bản còn kém xa!”

“Chỉ sợ hấn là Trù Thần chân chính!”

...

Mạnh Tiểu Phi không nhịn được hỏi: “Có thể mời hấn lên không? Ta tin tưởng chắc chắn mọi người rất muốn biết hấn là ai, biết đâu sau tối nay hấn còn nổi tiếng hơn Vương Xuân Sinh!”

Mấy người trong đoàn làm phim nhìn nhau, sau đó cười khò lắc đầu.

“Thật ra, đến bây giờ chúng ta cũng không biết hấn là ai, tên là gì, giữ bí mật rất nghiêm ngặt. Người duy nhất biết được, chỉ sợ là Tiên đạo diễn.”

Tiên Đa Đa lập tức trả lời: “Người đừng hỏi ta, ta biết hấn là ai nhưng không thể nói.”

Mạnh Tiểu Phi tò mò: “Vì sao không thể nói?”

“Bởi vì đây là lời hấn đặc biệt nhấn nhủ, nếu ta nói tên của hấn ra, sau này ta không cách nào ăn đồ ăn của hấn nữa, thậm chí có thể cùng tu(1)... Khu khu, chính là ý trên mặt chữ.”

(1) Ta nghĩ có thể ý của Tiên Đa Đa là không thể tu tiên được...

Mọi người vô cùng thất vọng.

Mạnh Tiểu Phi có chùng mực: “Được, chúng ta không nên làm khó Tiên đạo diễn, Tiên đạo diễn của chúng ta lại vì ăn mà lục thân bất nhận. Thế nhưng, ta vẫn muốn hỏi, đồ ăn do hấn làm có ngon không?”

“Ăn ngon, ngon đến mức khiến người ta khó có thể tưởng tượng nổi!” Tiên Đa Đa say mê nói: “Tuy ta mới được nếm một lần, nhưng dư vị vô tận. Đòi

này chưa từng được nêm món ngon nào mỹ vị hơn thế.”

“So với khách sạn Long Môn thì thế nào?”

“Căn bản không thể so sánh được, đứng trước mặt vị kia, đầu bếp của khách sạn Long Môn chỉ được coi là học sinh tiểu học.”

Điều này khiến mọi người càng thêm ăn hơn, thế nhưng không có cửa.

...

Sau đó, Mạnh Tiểu Phi lại hỏi một vấn đề, lại để lộ ra mấy điều bất ngờ nữa.

Thông qua lần gặp mặt phỏng vấn này, mọi người biết được rất nhiều chuyện lý thú trong đoàn làm phim, hiểu rõ vì sao bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này lại được chế tác tinh xảo thế, trong lòng rất hài lòng.

Điều tiếc nuối duy nhất là, không biết vị đầu bếp thế thân kia là ai.

Chỉ sợ đây đã trở thành niềm tiếc nuối vĩnh viễn.

Đến cuối chương trình, Mạnh Tiểu Phi nói lời tổng kết: “Hy vọng mọi người vẫn ủng hộ 《Trù Thần》 như trước đây, ủng hộ đài truyền hình Tinh Quang như trước đây! Đài truyền hình của chúng ta chắc chắn sẽ sản xuất ra càng nhiều chương trình tinh xảo hơn cho mọi người xem, sự hài lòng của các người là động lực để chúng ta tiến tới! Cảm ơn mọi người đã xem chương trình tối nay!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Thế nhưng, trước khi kết thúc chương trình, ta muốn thông báo cho mọi người biết một tin tức, hoặc nói đúng hơn là muốn thông báo cho đám bạn bè quốc tế!” Giọng điệu của Mạnh Tiểu Phi vang dội: “Ngày hôm nay, ABC TV của nước Mỹ, BBC TV của nước Anh cùng với mười mấy đài truyền hình quốc tế đã tiếp xúc với Tinh Quang chúng ta, quyết định nhập bộ phim

truyền hình 《 Trù Thần 》 . Thứ hai tuần sau sẽ được đồng bộ phát sóng trên toàn cầu, hoan nghênh mọi người đón xem!”

Chương 373: Thời đại của Tinh Quang đến rồi! (14/25)

Việc rung động lòng người này đã thông qua truyền hình truyền đến hàng nghìn hộ gia đình.

“Cái gì? 《 Trù Thần 》 sắp được đưa ra nước ngoài? Hơn nữa lại được các đài truyền hình quốc tế như ABC TV, BBC TV nhập về? Trời ạ, 《 Trù Thần 》 muốn siêu thần!”

“Cũng không phải trước kia chúng ta không có phim truyền hình được nước ngoài nhập về, nhưng cho đến nay, không ngờ lại được nhiều quốc gia đồng thời nhập về như thế, ngay cả Âu Mỹ cũng nhập về!”

“Lần này, phim truyền hình của nước ta được đưa ra biên giới một cách đúng nghĩa, đột nhiên cảm thấy kiêu ngạo từ tận đáy lòng!”

“ 《 Trù Thần 》 không chỉ chinh phục chúng ta, còn chinh phục đám người nước ngoài!”

“ 《 Trù Thần 》 , văn hóa ẩm thực Trung Quốc nhất cử thắng lớn!”

“Nhất định phải chúc mừng!”

...

Phía sau chuyện này đại diện cho ý nghĩa quá lớn.

Không phải phim truyền hình Trung Quốc chưa từng được đưa ra nước ngoài, nhưng hình như những bộ phim truyền hình trước chỉ được đưa tới các quốc gia xung quanh, ví dụ 《 Minh Châu Cách Cách 》 mười mấy năm trước cũng là như vậy.

Tuy nhiên, vì nhân tố văn hóa, chưa từng có bộ phim truyền hình nào có thể được phát sóng ở Âu Mỹ.

Thế nhưng ngay ngày hôm nay, 《 Trù Thần 》 lại làm được.

Đây chắc chắn là trận thắng lợi vĩ đại của văn hóa Trung Quốc.

Trận thắng này cũng thông qua đủ loại con đường truyền ra nước ngoài, khán giả ở nước ngoài hưng phấn tới quên hết tất cả. Nhân dân nước ta càng quan tâm tới ý nghĩa phía sau chuyện này, nhưng bọn họ càng quan tâm tới mỹ thực hơn.

《 Trù Thần 》 được đưa đến nước bọn họ, có nghĩa bọn họ sẽ được xem 《 Trù Thần 》 bản đầy đủ.

Có nghĩa bọn họ không cần xem video ngắn cho đỡ thèm nữa.

“Cuối cùng cũng có thể nhìn thấy bản đầy đủ của 《Trù Thần》 ! Giờ khắc này, ta như quay về lúc kết hôn, mỗi giây mỗi phút đều tràn đầy hạnh phúc và vui vẻ, cuối cùng ABC TV cũng làm được một chuyện tốt!”

“Không cần xem video ngắn cho đỡ thèm, không cần hâm mộ đám khán giả có thể xuyên quốc gia, thật vui vẻ!”

“Đây là thắng lợi vĩ đại của đám ăn hàng chúng ta! Ta gửi lời chào đến các người, những đồng bào thân ái, chúng ta hãy cùng nhau nỗ lực!”

“Ta không chờ được nữa, vì sao không phải phát sóng ngay ngày hôm nay? Còn phải đợi nhiều ngày như vậy?”

“Mãnh liệt đề nghị phát sóng ngay tối nay, một ngày phát sóng 10 tập!”

...

Thế là, những đài truyền hình vừa lấy được 《 Trù Thần 》 , nhanh chóng bị một đám khán giả địa phương tràn vào, đưa ra yêu cầu của mình, hy vọng có thể nhanh chóng phát sóng 《 Trù Thần 》 , bọn họ đã không nhịn được nữa.

Còn có một số nhóm ăn hàng, lại vì chuyện này mà chạy trần truồng ngoài đường.

Bởi vì bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 này, trong nước ngoài nước cùng tổ chức lễ hội lớn, cứ như đang ăn Tết.

Chuyện này lại lần nữa kinh động đến Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Trung Quốc.

Hai lão đại của ngành lại lần nữa gọi điện đến bày tỏ sự ủng hộ mạnh mẽ, có gì cần cứ việc nói, bọn họ chắc chắn sẽ giúp Tinh Quang dọn sạch tất cả chướng ngại, để 《 Trù Thần 》 vượt biên giới.

Các địch nhân lớn của Tinh Quang bao gồm mấy đài truyền hình hạng nhất, liên minh trang web video do Penguin Video làm đại diện, liên minh rạp chiếu phim do Ảnh Nghiệp Dada làm đại diện, còn có Penguin Books đủ loại, đều là vẻ mặt khóc tang.

《 Trù Thần 》 thật sự là vũ khí hạt nhân, sức tấn công không hề nhỏ.

Bị diệt cả đoàn đầu tiên là đài truyền hình hạng nhất, dưới sự oanh kích của 《 Trù Thần 》 , tỉ suất người xem trực tiếp bị chém ngang lưng.

Tiếp theo là liên minh trang web Penguin Video, lưu lượng của bọn họ cũng trực tiếp bị chém ngang lưng, vừa đẩy ra “Ngôi sao của ngày mai” đã bị hủy ngay cả cận cũng không còn, gặp phải công kích vô cùng nghiêm trọng.

Ngay sau đó là liên minh đủ loại rạp chiếu phim của Ảnh Nghiệp Dada, ngày nào mọi người cũng chạy về xem tivi, còn ai đi xem phim nữa?

Penguin Books... Không nói cũng được.

Có thể nói, một bộ phim truyền hình có thể treo cả đám địch nhân lên đánh.

Bây giờ 《 Trù Thần 》 đồng thời được đưa đến mười mấy quốc gia, sức ảnh hưởng lớn hơn.

Lại có các vị lão đại ở phía trên nhìn chằm chằm, bọn họ muốn dùng chút thủ đoạn cũng không được.

“Cứ tiếp tục như thế, lúc nào chúng ta mới có ngày nổi tiếng?”

“Sao chuyện tốt gì cũng đến lượt đài truyền hình Tinh Quang?”

“Ta không phục! Cứ tiếp tục như vậy chúng ta phải uống gió tây bắc!”

...

Mặc kệ những địch nhân này buồn bực đến cỡ nào.

Ngay ngày hôm sau, bản tin thời sự của CCTV đã dùng một phút để đưa tin về việc này, không tiếc từ ngữ ca ngợi, định nghĩa bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 này là một tác phẩm kinh điển đại diện cho văn hóa ẩm thực Trung Quốc.

Còn có đài truyền hình Tinh Quang, được định nghĩa là xí nghiệp điển hình tiên phong thúc đẩy văn hóa Trung Quốc bước ra nước ngoài.

Chính vì 《Trù Thần》 điển cuồng như vậy, nên trong khoảng thời gian này đám nhà tài trợ và công ty quảng cáo đều đưa tiền rất sảng khoái, 200 ức còn thiếu trước đó lại không ngừng được chuyển khoản vào tài khoản của đài truyền hình.

Còn có đài truyền hình Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tần, Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Hồng Đậu Trung Văn đủ loại đều tăng giá trị tài sản.

Lâm Bắc Phàm cảm giác, hấn cách lần tiến hóa tiếp theo không xa.

Có lẽ, lúc 《Trù Thần》 được đến tay nước ngoài, cũng là lúc hấn tiến hóa.

Lại đến thứ hai đầu tuần, 《Trù Thần》 lại được phát sóng.

Tối hôm đó, tỉ suất người xem 《 Trù Thần 》 lại lần nữa nhảy vọt, tỉ suất người xem bình quân đột phá 5.5%, đạt đến 5.63%, cuối cùng tỉ suất người xem cao nhất đã đột phá cửa ải 6%, đạt đến mốc 6.13%.

Sau khi tin tức này được công bố ra ngoài, nhân dân cả nước lại ghen ngào.

Đã không thể dùng từ hiện tượng để hình dung 《 Trù Thần 》 nữa, dường như nó đã vượt quá ý nghĩa bình thường của phim truyền hình, được trao cho nhiều sắc thái hơn, trở thành một loại dấu hiệu văn hóa.

Còn ở nước ngoài, các đài truyền hình lớn đồng bộ phát sóng 《 Trù Thần 》, lấy tỉ suất người xem toàn dân trực tiếp hạ cánh xuống vị trí thứ nhất, trấn áp tất cả phim truyền hình và chương trình khác cùng khung giờ.

Ý nghĩa là, thời đại 《 Trù Thần 》 đến rồi!

Thời đại của Tinh Quang đến rồi!

Lúc này, đã đến hạ tuần tháng 7, gần sang tháng 8.

Từ sau hội nghị phát thanh truyền hình của Ban Tuyên giáo Trung ương, đã qua hơn nửa năm.

Sau hội nghị lần đó, các đài truyền hình lớn đều nhận nhiệm vụ của mình về. Bây giờ, thời gian đã qua hơn phân nửa, Ban Tuyên giáo Trung ương muốn nghiệm thu thành quả, vì vậy lại một lần nữa tổ chức hội nghị phát thanh truyền hình.

Bởi vì 《 Trù Thần 》 còn đang nổi tiếng, hai nữ nhân khá bận rộn, Lâm Bắc Phàm đại diện đài truyền hình Tinh Quang đến tham gia hội nghị quy cách cao này.

Đến phòng họp của Ban Tuyên giáo Trung ương, Lâm Bắc Phàm gặp một số người quen cũ, cũng nhìn thấy rất nhiều khuôn mặt lạ hoắc.

Ở phương diện người quen cũ, Lâm Bắc Phàm nhận ra đài trưởng Từ Phong Hoa của Blueberry TV, có vẻ yếu ớt hơn một năm trước rất nhiều, giống một tiểu lão đầu.

Năm đó trong hội nghị, tiểu lão đầu này đào hố cho tức phụ hắn, rất xấu.

Còn có đài trưởng Hoàng Chân Sơn của Mango TV, cũng già hơn năm ngoài nhiều, bây giờ mặt mày ủ dột, như có rất nhiều việc phiền lòng. Đây cũng là một lão già nát rượu ra vẻ đạo mạo thật ra một bụng suy nghĩ xấu, sử dụng rất nhiều ám chiêu với đài truyền hình Tinh Quang, là một trong những thủ lĩnh của liên minh đầy ngã “Tinh Quang”.

Nếu không phải Lâm Bắc Phàm phóng đại chiêu, chỉ sợ lão già chết tiệt này còn đang chơi âm mưu.

Chương 374: Độc miệng online, độc chết 2 vị đài trưởng! (15/25)

Còn có mấy lão già hợm hợm, Lâm Bắc Phàm cũng không muốn nói nhiều.

Có thể nói, phóng tầm mắt nhìn tới, ngoại trừ CCTV quan hệ không nóng không lạnh, toàn bộ những người khác đều là kẻ địch.

Bình thường hắn vẫn luôn ở nhà nghịch mèo, sinh hoạt bình tĩnh nhạt nhẽo vô vị, thoáng cái nhìn thấy nhiều kẻ địch như vậy, không hiểu sao có chút kích động và hưng phấn, phải làm sao bây giờ?

Cái lưỡi độc địa của Lâm Bắc Phàm rục rịch.

Sau đó hắn để mắt tới một người, tươi cười thành thực tiến lên nghênh đón.

“A, đây không phải Từ lão đầu sao? Hơn nửa năm không gặp, thiếu chút không nhận ra người. Đầu thì bạc trắng, sắc mặt thì kém như vậy? Có phải phương diện sinh hoạt với bạn già kia không được hài hòa không?”

Từ Phong Hoa giật nảy mình.

Cái miệng này nói quá chuẩn, bởi vì gần đây đài truyền hình gặp năm hạn bất lợi, người làm đài trưởng như hắn ta loay hoay chân không chạm đất,

đến sớm về trễ, dẫn đến sinh hoạt tình dục vô cùng lực bất tòng tâm, cho nên bị lão bà của hắn ta cho rằng hắn ta có tiểu tam ở bên ngoài.

Hai ngày trước hai người còn vì vậy mà âm ỉ một trận, hiện tại sau lưng hắn ta đều là vết cào.

Không thuận lợi trong công việc, phương diện sinh hoạt không hài hòa, dẫn đến Từ đài trưởng của chúng ta mỗi một vô cùng, hiện tại cũng có chút lo lắng sợ hãi, giống như chim sợ cành cong.

Bây giờ bị Lâm Bắc Phàm nói ra một hơi, Từ đài trưởng giống như mèo hoang bị dẫm vào đuôi, kích động hét âm lên: “Lâm Bắc Phàm, ngươi đừng nói bậy! Ai phương diện kia không hài hòa hả?”

“Kích động như vậy làm gì? Thật chẳng lẽ bị ta nói trúng?” Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên nói.

Sau đó hắn như có như không liếc qua nửa người dưới Từ đài trưởng, ân cần khuyên bảo: “Từ đài trưởng, ngươi cũng lớn rồi, phải bảo trọng thân thể, phải uống nhiều thuốc tráng dương một chút, cẩn thận công năng phương diện kia hỏng đấy!”

Đài trưởng Từ Phong Hoa tức giận đến thật muốn tát một bạt tay qua.

Cái gì gọi là uống nhiều thuốc tráng dương một chút?

Cái gì gọi là sớm báo hỏng?

Có người nguyên rủa độc như ngươi vậy sao?

Là nam nhân ghét nhất nghe được lời như vậy.

Chỉ nghe thấy Lâm Bắc Phàm tiếp tục nói lời thâm thía: “Từ đài trưởng, ngươi không nên xem lời ta như gió bên tai. Phải biết lão bà ngươi đang tuổi phong hoa, mà nếu ngươi già rồi, phương diện kia không được... Cẩn thận bị đội nón xanh đó!”

Đầu Từ đài trưởng không xanh, nhưng hắn ta tức giận đến cả mặt đều xanh.

Đây quả thực là lời nguyên rửa độc nhất!

Một nguyên rửa người không được, hai nguyên rửa người đội nón xanh, nam nhân còn có cái gì thâm hại hơn sao?

Từ đài trưởng cảm thấy huyết áp mình lên cao, thiếu chút không thở nổi.

Nhưng mắt thấy người khác nhìn tới, nếu như lại tiếp tục dây dưa sẽ tạo thành ảnh hưởng vô cùng không tốt với thanh danh của hắn ta, chỉ có thể hừ lạnh “Mồm chó không mọc ra ngà voi” rồi rời đi.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, chiến lược của người này thực sự là cận bã, ta còn chưa dùng sức người đã ngã xuống.

Cũng không nên chờ mong gì với người.

Lúc này, Hoàng Chấn Sơn của Mango TV đi tới, trông thấy Từ Phong Hoa bị tức đến xanh mặt, hơi hơi nhíu mày, cây gậy lên mặt nói: “Lâm Bắc Phàm, tuổi Từ đài trưởng cũng đã cao, thân thể không quá tốt, người trẻ tuổi như người không thể nhường người ta một chút sao? Đức tính tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa chúng ta ở nơi nào?”

Giọng nói vô cùng vang dội, âm vang hữu lực, hấp dẫn mọi người đều nhìn lại.

Đám người nhỏ giọng bàn tán, oán thầm Lâm Bắc Phàm không phải.

Hoàng Chấn Sơn cảm thấy vô cùng đắc ý, hắn ta muốn đúng là loại hiệu quả này.

Lâm Bắc Phàm ném ánh mắt tới, người này ý xấu đầy mình, thích nhất đứng ở điểm cao đạo đức tiến hành phê phán, trên thực tế hắn ta là kẻ hai mặt tiêu chuẩn, không biết xấu hổ nhất chính là con hàng này, thích ra vẻ đạo mạo nhất cũng chính là hắn ta.

“Hoàng đài trưởng, Từ đài trưởng vừa đi, người đã không kịp chờ đợi mà báo thù cho tình nhân cũ của mình sao?” Lâm Bắc Phàm âm dương quái khí.

Cái gì gọi là tình nhân cũ?

Lời này rất có nghĩa khác có được hay không?

Nếu người khác hiểu lầm, danh tiếng sẽ mất hết.

Hoàng Chấn Sơn có chút nóng nảy: “Lâm Bắc Phàm, người nói bậy bạ gì? Ai là tình nhân cũ với hắn? Không nên dùng từ ngữ bừa bãi, chỉ là ta thấy người ức hiếp Từ đài trưởng, không nhịn được bênh vực kẻ yếu mà thôi.”

“Bênh vực kẻ yếu? Người có chính nghĩa như vậy sao? Thời điểm khi Tinh Quang ta bị bắt nạt, cũng không thấy người đứng ra?”

Hoàng Chấn Sơn bị nghẹn một câu, không nói ra lời.

“Hoàng đài trưởng, đừng cãi chày cãi cối, thực ra ta đã biết quan hệ của các người!” Lâm Bắc Phàm như đã nắm vững chân tướng, nói: “Cho tới nay, Mango TV các người đều giữ quan hệ cạnh tranh với Blueberry TV, nếu có cơ hội, các người liền hận không thể đâm đối phương một đao, bây giờ người lên tiếng thay cho Từ đài trưởng, kết quả không cần nói cũng biết, ngoại trừ yêu, không còn lý do gì khác có thể giải thích!”

Hoàng đài trưởng: “...”

Chó má!

Hai lão nam nhân yêu đương cái rắm!

Lâm Bắc Phàm như đại sư, trí tuệ cực kỳ nói: “Khó trách sinh hoạt tình dục của Từ đài trưởng không hài hòa, thì ra là người giở trò quỷ! Có mỹ sắc như Hoàng đài trưởng, ai còn lưu luyến hoàng kiếm bà trong nhà?”

Hoàng đài trưởng càng thêm gấp gáp: “Lâm Bắc Phàm, người không nên nói bậy, ta...”

Đột nhiên hắn ta nghẹn lời, nói thể nói được.

Lâm Bắc Phàm an ủi vỗ vỗ bả vai Hoàng đài trưởng, nói: “Yên tâm đi, nam nữ yêu đương là vì sinh sôi đời sau, nam nam mới là chân ái. Xã hội bây

giờ sáng suốt như vậy, các người nhất định sẽ lấy được xã hội chúc phúc thôi!”

Đài trưởng Hoàng: “...”

Chúc phúc cái rắm!

Căn bản không có chuyện đó, lại bị người nói ra hoa.

Cả một đời chưa từng bị một tên tiểu bối bịa đặt như vậy, huyết áp Hoàng đài trưởng lên cao, nhịp tim cũng không kiềm chế được, có chút choáng đầu hoa mắt...

Từ đài trưởng còn đang chờ xem kịch vui ở một bên, huyết áp lần nữa tăng vọt, thuốc đã không trấn áp được.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm thận trọng hỏi: “Mạo muội hỏi một chút, các người ai là công, ai là thụ?”

Đây quả thực là một kích trí mạng!

Rốt cục Hoàng đài trưởng cũng không chịu nổi, hét lớn một tiếng: “Người cút ngay!”

Sau đó hẳn ta vọt tới quây phục vụ tìm nước uống thuốc.

Lâm Bắc Phàm bùi ngùi cảm thán nói: “Năng lực chịu đựng tâm lý của Hoàng đài trưởng thực quá yếu, mới chỉ đùa một chút đã không chịu nổi. Từ đài trưởng người ta vừa bị bệnh liệt dương vừa đội nón xanh, không phải vẫn còn đang sống rất tốt sao?”

Từ Phong Hoa: “...”

Tiện nhân, ta trốn đến rất xa người cũng không buông tha ta.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, tìm kiếm mục tiêu kế tiếp để ra tay.

Kết quả mới nhìn quanh một cái, người chung quanh lập tức nhượng bộ lui binh, giống như né tránh lang sói vậy.

Trong phạm vi 5 mét, đều thành khu đất cấm.

Lâm Bắc Phàm vẫy tay: “Sợ cái gì, ta cũng đâu ăn thịt người...”

Đám người oán thăm, người không ăn thịt người, nhưng người nói chuyện có thể độc chết người.

Mắt thấy sắp đến giờ tổ chức hội nghị, tất cả mọi người dựa theo vị trí ngồi xuống. Vô cùng thú vị chính là, hai bên Lâm Bắc Phàm đều không ai dám ngồi, tất cả mọi người lần đi rất xa.

Lúc này, phó bộ trưởng thường vụ Âu Dương chủ trì công tác hội nghị khoan thai tới trễ, vào cửa liền xin lỗi: “Thật ngại quá các vị, trước có một cuộc họp, cho nên mới muộn, xin mọi người thứ lỗi!”

Chương 375: Báo cáo công việc cho bộ trưởng đại lão! (16/25)

Được xem là quan lớn của bộ tuyên truyền đích thân xin lỗi, mọi người còn có thể nói cái gì?

Tất nhiên là bỏ qua.

Lúc này, Âu Dương bộ trưởng trông thấy một vị thanh niên ngọc thụ lâm phong ngồi phía trước, khí chất nổi bật, ánh mắt không khỏi sáng lên, nói: “Vị tiểu hỏa tử này là Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh?”

“Âu Dương bộ trưởng, là ta.” Lâm Bắc Phàm nói, giọng điệu đúng mực.

“Tại sao Bạch tổng không đến?”

“Hiện tại bộ phim nhiều tập 《Trù Thần》 đang gây sốt, hơn nữa còn mở tới thị trường ngoài nước, người yêu ta loay hoay chân không chạm đất, cho nên ta đại diện Tinh Quang đến.”

“Thì ra là thế.” Âu Dương bộ trưởng gật đầu.

Là phu thê, đương nhiên Lâm Bắc Phàm có tư cách đại diện cho Bạch Thanh Tuyết, đại diện cho Tinh Quang đến đây.

Hơn nữa hắn còn được lãnh đạo quốc gia chỉ đích danh tán dương, Lâm Bắc Phàm cũng có thể xem như nửa người một nhà.

Hắn ta lại quan sát tỉ mỉ một lần nữa, phát hiện Lâm Bắc Phàm rất khác với tất cả thanh niên mà hắn ta từng gặp qua.

Bất luận là mặt mày hay là khí chất, trong những thanh niên hắn ta từng gặp đều khó mà có được.

Máu chốt nhất vẫn là khí thế, xem như quan viên cấp phó bộ trung ương, sắp thăng nhiệm lên cấp bộ, bản thân Âu Dương bộ trưởng cũng dưỡng ra một thân khí chất quan uy kinh thiên, người bình thường thấy hắn ta đều sẽ không tìm được khăn trương.

Dù cho thanh niên đến từ thế gia đại viện cũng là như thế.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm trước mặt, hình như chưa đến 20 tuổi, đối mặt với hắn ta lại bình tĩnh như vậy, giống như nhìn người bình thường vậy.

“Không hổ là người được thủ trưởng khen ngợi!”

Âu Dương bộ trưởng thầm khen trong lòng, có thêm một tia ấn tượng tốt với Lâm Bắc Phàm trước mắt.

Lúc này, Âu Dương bộ trưởng lại nhìn thấy, vị trí hai bên Lâm Bắc Phàm đều bị trống, lộ ra tương đối không hài hòa.

“Vị trí 2 nơi này là ai? Tranh thủ thời gian bổ sung đi!” Âu Dương bộ trưởng nói ra.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, giọng chân thành lại không có ý tốt nói: “Hai vị trí này theo thứ tự là Hoàng đài trưởng Chân Sơn, Từ đài trưởng Phong Hoa. Có thể bọn họ lớn tuổi có chút bệnh vặt, không nhìn thấy, để ta đi tìm bọn họ qua.”

Vừa nói, hướng về 2 vị Hoàng đài trưởng Chân Sơn, Từ Phong Hoa vẫy vẫy tay

Hoàng đài trưởng, Từ đài trưởng sắc mặt xanh mét.

Người này làm sao lại đáng ghét như vậy?

Trốn đến trốn đi, vẫn không trốn thoát tiện nhân này.

Bên trong ánh mắt có chút hả hê của mọi người, hai vị đại trưởng lê bước chân nặng nề theo thứ tự đi tới bên người Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm vô cùng ân cần đứng lên, kéo ghế ra mời 2 vị đại trưởng vào ngồi.

Thế là, ba người lại tập hợp với nhau.

Đầu tiên Lâm Bắc Phàm nhìn thoáng qua Hoàng đại trưởng, sau đó lại liếc mắt nhìn Từ đại trưởng, cười đến vô cùng vui vẻ.

Mà 2 vị trái phải lại không hiểu tại sao cảm thấy rùng mình.

Mà mặt khác, ánh mắt Âu Dương bộ trưởng nhìn Lâm Bắc Phàm có thêm một tia khen ngợi.

Kính già yêu trẻ, khiêm tốn lễ phép, thực sự là nhân tài trụ cột quốc gia.

Xem ra lời đồn bên ngoài về hắn là sai, mọi người chỉ thấy hắn xài tiền như nước, không nhìn thấu hiện tượng bản chất của hắn.

“Được, nếu người đến đông đủ, chúng ta bắt đầu họp! Chúng ta nói ngắn gọn. Phần lớn người ở nơi này đều đã gặp mặt, cũng là trong phòng hội nghị này, mọi người nhận nhiệm vụ trở về. Ban Tuyên giáo Trung ương chúng ta rất xem trọng hạng mục công tác này, hiện tại nửa năm trôi qua, chúng ta rất muốn biết mọi người làm thế nào, có gặp khó khăn gì hay không?”

“Có tổng cộng ba hạng mục chương trình làm việc trong hội nghị lần này, một là mời các vị đại trưởng đại truyền hình đang ngồi ở đây báo cáo tình huống theo thứ tự. Hai là khen ngợi đơn vị nửa năm qua lấy được thành tích xuất sắc. Ba là bố trí công tác sáu tháng cuối năm.”

Âu Dương bộ trưởng mở laptop, đồng thời cầm một cây bút lên, nói: “Bây giờ tiến hành mục 1 chương trình hội nghị, mời các vị đại trưởng đang ngồi

báo cáo theo thứ tự tình huống công tác.”

Bắt đầu từ vị đài trưởng bên trái Âu Dương bộ trưởng, một người tiếp một người.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nghe, phát hiện những toàn bộ đài trưởng này đều đang khóc than, trước tiên nói công trạng năm nay là kém như thế nào, lợi nhuận luôn tăng trưởng mức số âm, không có bao nhiêu tiền làm tiết mục, hy vọng có thể giảm bớt đầu tư, cho một chút phụ cấp, hoặc là chuyển tiết mục qua sang năm...

Lâm Bắc Phàm nghe cũng lòng sinh đồng tình.

Sau đó dùng tuyến vận mệnh xem xét, quả là thế, hơn nữa tình huống sẽ còn càng hồngбет, lại nhịn không được vui vẻ.

Nhưng, Âu Dương bộ trưởng chúng ta cũng không biết.

Bởi vì ở trong lòng hấn ta, đài truyền hình có thể mời đến đều là đài truyền hình nhất tuyến nhị tuyến hiệu quả và lợi ích hơi tốt, không nói xa chỉ nói đến 4 đài truyền hình nhất tuyến lớn, tốc độ kiếm tiền được gọi là nhanh.

Kết quả bây giờ lại trái lại khóc than với hấn ta...

Đây chính là biểu hiện không làm!

Cuối cùng là tư tưởng lười biếng đang quấy phá.

Âu Dương bộ trưởng lại càng nghe càng tức giận, sắc mặt đều nhanh trầm xuống, cuối cùng nói: “Đủ rồi, đừng nói nữa! Ta mời các người đến không phải nghe các người than nghèo, hay là nghe tình huống công tác cụ thể các người. Ta không quan tâm các người có tiền hay không, ta chỉ quan tâm các người có thể làm tốt tiết mục hay không, chúng ta phân công nhiệm vụ đầy đủ đúng chỗ. Các bộ và uỷ ban trung ương đối uỷ thác trách nhiệm với các người, là tin tưởng đối với các người, các người nên dốc hết toàn lực để làm, mà không phải ra sức khước từ. Đừng nói ta không hợp lý lẽ, nếu như không làm tốt, ta khuyên các người không cần làm nữa, dứt khoát về nhà luôn đi!”

Đám người hiện trường câm như hến, không ai còn dám nói chuyện.

Nhìn xem những tên giáo hoạt giới quan trường này, Âu Dương bộ trưởng giận không chỗ phát tiết.

Quả thực là chiếm hằm cầu không gây phân, ngồi không ăn bắm.

Thời điểm kiếm tiền ngược lại là rất tích cực, thời điểm nhận nhiệm vụ ra sức khước từ giống như chết cha ruột vậy.

Vẫn là Tinh Quang tốt, nửa năm qua không biết làm bao nhiêu chuyện tốt, gần như bao trọn tin tức trên truyền hình trong nửa năm qua, quá tặng thể diện cho bọn họ.

Âu Dương bộ trưởng trịnh trọng nói: “Nửa năm qua Tinh Quang lấy được thành tích đã quá rõ ràng. Hiện tại mời Lâm Bắc Phàm tiên sinh báo cáo công tác, các người học tập thật tốt cho ta, nhìn xem người ta đã làm gì!”

...

Nghe nói như thế, trong lòng Lâm Bắc Phàm vui lên.

Lại đến thời điểm trang bức, nhất là trang bức ở trước mặt địch nhân, cảm giác này hết sức sảng khoái.

“Được, Âu Dương bộ trưởng!”

Lâm Bắc Phàm lên tiếng, sau đó bắt đầu báo cáo công tác.

Nói tóm lại, nửa năm qua Tinh Quang đã lấy được thành tích huy hoàng.

Tiết mục cũ không nói, tiết mục mới được đẩy ra như 《Bảo Tàng Quốc Gia》 《China Got Talent》 《Tiếng Nói Của Công Lý》, còn có 《Trù Thân》 đang gây sốt hiện tại, đều lấy được thành tích vô cùng chói mắt.

Trong đó, 《Bảo Tàng Quốc Gia》 tăng cường truyền thống văn hóa Trung Hoa...

《 China Got Talent 》 thức tỉnh ước mơ của người bình thường...

《 Tiếng Nói Của Công Lý 》 lên tiếng vì chính nghĩa, vì nhân dân thỉnh mệnh...

《 Trù Thần 》 tuyên truyền văn hóa ẩm thực truyền thống Trung Hoa, hơn nữa còn vượt ra ngoài biên giới...

Mỗi một tiết mục đều vô cùng ưu tú.

Âu Dương bộ trưởng vừa nghe vừa gật đầu, biểu thị tán thành.

Hơn nữa, lòng dạ Lâm Bắc Phàm rất xấu, chuyên lôi đài truyền hình và các loại tiết mục của bọn họ so sánh đối chiếu, sau đó thuận tiện gièm pha đối phương, hình thành chênh lệch rõ ràng.

Đài trưởng đài truyền hình khác nghe mà trong lòng khó chịu vô cùng.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm tiến hành tổng kết, sở dĩ Tinh Quang lấy được thành tích như vậy, không thể thiếu sự chỉ đạo và ủng hộ của Ban Tuyên giáo Trung ương, Tổng cục Phát thanh và Truyền hình cùng với chính phủ quốc gia.

Dưới sự lãnh đạo của chính phủ trung ương, chúng ta sẽ tiếp tục đẩy mạnh xây dựng văn hóa tinh thần, phấn đấu là đội tiên phong xây dựng văn hóa.

Chương 376: Bắt đầu trao giải phát tiền rồi! (17/25)

Mấy nghìn chữ lưu loát, báo cáo đến hoàn mỹ thực sự!

Âu Dương bộ trưởng nghe xong, mừng rỡ vô cùng.

Đây mới thật sự là báo cáo!

Thứ chúng ta muốn nghe là thành tích, mà không phải là tố khổ. Riêng điểm này, đài truyền hình Tinh Quang làm rất khá, không chỉ có số liệu tốt, còn có thành tích cực tốt, thành tích khiến người ta sáng mắt, vừa so sánh với Tinh Quang, các đài truyền hình khác chính là phân.

Cuối cùng hẳn còn không quên cảm ơn quốc gia, có ý thức trách nhiệm xã hội.

Âu Dương bộ trưởng mừng rỡ vô cùng nói: “Chính như ban nãy Lâm tiên sinh nói, nửa năm qua, thành tích của đài truyền hình Tinh Quang quá rõ ràng, không thể phủ nhận. Ngay cả thủ trưởng chúng ta cũng quan tâm tới đài truyền hình Tinh Quang. Quốc gia chúng ta cần xí nghiệp như đài truyền hình Tinh Quang, cần thanh niên kiệt xuất hết như Lâm Bắc Phàm tiên sinh vậy!”

Loại tán tụng này vô cùng cao, Lâm Bắc Phàm cũng muốn biểu thị một chút.

“Cảm ơn ngài, đây là chuyện Tinh Quang chúng ta phải làm, cũng không tính là gì. Sau này, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta sẽ tiếp tục cố gắng không ngừng, tranh thủ làm ra càng nhiều tiết mục ưu tú, làm phong phú đời sống văn hóa tinh thần của mọi người!”

Lâm Bắc Phàm lập flag ngay tại chỗ.

“Nói rất hay!” Âu Dương bộ trưởng đi đầu vỗ tay.

Lão đại vỗ tay, những người khác cũng vỗ tay theo, nhưng trong lòng cực kỳ không tình nguyện.

“Bóp bóp bóp bóp bóp...”

Nhất là đài trưởng Hoàng Chấn Sơn, đài trưởng Từ Phong Hoa ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm, hai người cứng ngắc vỗ tay, mang trên mặt nụ cười cứng ngắc, cảm giác như thân lão cha đã chết.

“Kế tiếp là đề tài thảo luận thứ hai, khen ngợi đơn vị có thành tích vượt trội trong nửa năm qua.” Âu Dương bộ trưởng nói: “Năm nay, vào buổi hội nghị phát thanh truyền hình đầu tiên, ta đã nói với các vị, chỉ cần tiết mục của người nào làm tốt, thành tích ưu tú, lực ảnh hưởng lớn, như vậy Ban Tuyên giáo Trung ương chúng ta trích ra một khoản từ năm ức tài chính khen thưởng cho đài truyền hình ưu tú. Nửa năm qua, các vị đồng chí đều rất nỗ

lực, mỗi đài truyền hình lớn đều rất dụng tâm, cho nên đã đến lúc thực hiện lời hứa này.”

Muốn phát tiền rồi, đài trưởng mỗi đài truyền hình lớn hai mắt sáng lên.

“Mặt khác, ta càng cường điệu một điêm, 5 ức tài chính này vốn không phải điêm cuối, phát xong là hết.” Âu Dương bộ trưởng nói: “Trừ năm ức tiền vốn này, chúng ta còn có ba ức tiền vốn khác, đặc biệt khen thưởng cho đơn vị có thành tích vượt trội trong sự nghiệp kiến thiết văn hóa tinh thần. Cho nên, tổng khen thưởng của chúng ta là tám ức.”

Mắt các đài trưởng lại càng sáng hơn.

Vốn chỉ có 5 ức, nửa năm này, bọn họ tối đa cũng chỉ được khen thưởng 2~2.5 ức, sẽ không nhiều hơn.

Hiện tại lại thêm 3 ức, tiền nhiều lên, cơ hội của mọi người cũng nhiều lên.

Giọng nói của Âu Dương bộ trưởng vang vọng toàn trường: “Bộ Tuyên giáo Trung ương chúng ta sẽ căn cứ vào thành tích cùng với độ xuất sắc của tiết mục của mỗi đài truyền hình lớn trong nửa năm qua để tiến hành khen thưởng, một tiết mục tốt sẽ được khen thưởng không dưới 3000 vạn, cao nhất có thể lên đến ức tệ. Tiền của các tiết mục sẽ được cộng dồn. Nói cách khác, người có càng nhiều hạng mục, hơn nữa người còn làm rất tốt, như vậy khen thưởng sẽ không ngừng cộng dồn. Nếu có thể, người có nuốt trọn 8 ức tài chính này cũng không thành vấn đề, hơn nữa không cần nộp thuế!”

Mắt của mỗi đài trưởng đài truyền hình lớn sáng lên như hợp kim titan.

Một tiết mục, mỗi lần khen thưởng không dưới 3000 vạn, tối đa có thể đạt tới một ức nguyên.

Tiền khen thưởng các tiết mục còn có thể cộng dồn...

Có thể lấy sạch toàn bộ 8 ức tài chính...

Hiện tại, đài truyền hình bọn họ đang lâm vào giai đoạn rối loạn, tiết mục làm một lỗ một, còn rất nhiều phim truyền hình bọn họ đầu tư phải đổ xuống sông xuống biển, vẫn luôn lỗ vốn, rất cần khoản tiền này đến lấy hơi.

CCTV cùng với đài trưởng bốn đài truyền hình hạng nhất đều lộ ra vẻ mặt đắc ý.

So sánh với những đài truyền hình khác, bọn họ rất có ưu thế, tiết mục chất lượng tốt, hơn nữa tỉ lệ người xem càng cao.

Dựa theo nguyên tắc phân bánh ga-tô trước kia, mỗi đài truyền hình bọn họ chỉ ít cũng phải có một tiết mục được khen thưởng, 3000 vạn đã nằm trong lòng bàn tay.

Ừm? Còn có một đài truyền hình Tinh Quang, điểm ấy hoàn toàn không cần lo lắng.

Tuy rằng nửa năm qua, tiết mục của bọn họ quả thật rất xuất sắc, lực ảnh hưởng rất lớn, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ là công ty tư nhân, không có xuất thân tốt như bọn họ, trời sinh đã chú định trong số nhiều giải thưởng như vậy, tối đa bọn họ cũng chỉ nhận được một hai tiết mục an ủi...

Đại đầu chân chính vẫn thuộc về bọn họ.

Lâm Bắc Phàm cũng nghĩ đến điểm này, chẳng qua hắn cũng không có cảm xúc gì.

Đầu tiên, Tinh Quang bọn họ không thiếu chút tiền ấy.

Thứ hai, những thứ này đều là quy tắc ngầm, có thể nhìn thấu nhưng không thể nói toạc.

Thế nhưng trong lòng hắn vẫn luôn có chút khó chịu, dự định đợi sau khi chuyện thành lại tính sổ sách, có đôi khi tiền cũng không dễ cầm như thế...

Ha ha, trong lòng Lâm Bắc Phàm đã xuất hiện ý nghĩ xấu.

Âu Dương bộ trưởng cầm danh sách lên, các vị đài trưởng ngồi đây nghiêm chỉnh lại, chuẩn bị tiếp nhận tưởng thưởng.

Âu Dương bộ trưởng rất nghiêm túc cầm danh sách, trình trọng vô cùng nói: “Tiếp theo sẽ đến giai đoạn trao giải, Tiết mục đầu tiên được khen

thường là — 《Tiếng Nói Của Công Lý》 của đài truyền hình Tinh Quang!”

“Ừm? Vì sao lại là đài truyền hình Tinh Quang?”

“Có phải sai chỗ nào không?”

...

Các đài trưởng ở đây ngạc nhiên một trận...

Lúc này, chỉ nghe thấy Âu Dương bộ trưởng tiếp tục nói: “《Tiếng Nói Của Công Lý》 của đài truyền hình Tinh Quang vì chính nghĩa lên tiếng, vì nhân dân thủ mệnh, khiến người xấu bị đưa ra trước công lý, khiến người tốt không bị oan uổng, tôn chỉ này rất tốt! Quốc gia chúng ta vô cùng cần tiết mục chính nghĩa như vậy, vô cùng cần xí nghiệp có lòng trách nhiệm như đài truyền hình Tinh Quang! Cho nên đặc biệt khen thưởng một ức tệ!”

“Lại có thể khen thưởng một ức tệ, thưởng nhiều như vậy?”

“Hơn nữa còn là Tinh Quang!”

...

Lúc này, một vị đài trưởng có tinh thần giác ngộ chính trị tương đối sâu nhỏ giọng nói: “Tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này đã được vị ở Tử Kim Các trọng điểm khen ngợi, lại nghe nói vị kia vẫn luôn quan tâm tới tiết mục này...”

Trong lòng mọi người hiểu rõ, đúng là 《Tiếng Nói Của Công Lý》 nên được khen thưởng thật, hơn nữa còn phải khen thưởng thật lớn.

Nếu không khen thưởng, chẳng phải đồng nghĩa với quan điểm chính trị của chúng ta có vấn đề sao?

Lâm Bắc Phàm cũng thật không ngờ, Tinh Quang của hắn lại là đài truyền hình đoạt giải đầu tiên, hơn nữa còn lấy được khen thưởng một ức.

Hắn cười tủm tỉm đi lên, nhận lấy giấy chứng nhận đỏ hồng, đồng thời còn thân thiết bắt tay với Âu Dương bộ trưởng.

Âu Dương bộ trưởng thân thiết quan tâm nói: “Đồng chí Lâm Bắc Phàm, 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là tiết mục tốt, hy vọng các người có thể tiếp tục làm tiết mục này, bên trên vẫn quan tâm các người.”

“Âu Dương bộ trưởng yên tâm, tuyệt không cô phụ kỳ vọng của tổ chức!”

Sau đó, hai người mỉm cười đối mặt với màn ảnh, chụp ảnh.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm động.

Lâm Bắc Phàm cầm giấy chứng nhận cười ha hả đi xuống, đây không chỉ là một tờ giấy chứng nhận, mà nó còn có giá trị một ức.

Cố ý đặt giấy chứng nhận trước mặt hai vị đài trưởng, để bọn họ có thể thấy rõ ràng.

Hoàng đài trưởng ngồi bên cạnh chua chát nói: “Có gì hay mà đặc ý, chẳng qua chỉ là gặp may mà thôi. Nếu không phải có vị kia lên tiếng cho các người, ngay cả giải thưởng các người cũng không có!”

Lâm Bắc Phàm không phục: “Nếu như ta lại nhận được giải nữa thì thế nào?”

Hoàng đài trưởng cũng bị kích thích: “Nếu như người có thể nhận thêm một giải nữa, ta sẽ ăn sạch giấy chứng nhận này!”

“Nghĩ hay quá nhỉ! Người nuốt trọn nó rồi ta lấy tiền thế nào được?” Lâm Bắc Phàm móc một chiếc điện thoại từ trong túi áo ra, điện thoại được làm từ hợp kim ti-tan, còn có mấy viên kim cương nhỏ viền quanh, bảo đảm rơi không vỡ.

“Hy vọng của ta cũng không cao, người nuốt cái điện thoại này đi là được!”

Mặt Hoàng đài trưởng tái nhợt.

Chương 377: Liên tục lấy được ba thưởng, truyền thụ kinh nghiệm! (18/25)

“Tiếp theo là tiết mục thứ hai...” Âu Dương bộ trưởng lại một lần nữa cầm danh sách lên.

Các vị trong phòng hội nghị lại ngồi nghiêm chỉnh một lần nữa. Bọn họ cho rằng, giải thưởng lớn đầu tiên đã bị Tinh Quang cầm đi, còn lại chắc chắn phải là của bọn họ, tuyệt không thoát được.

Kết quả ——

“Tiết mục thứ hai lấy được khen thưởng là — Bộ phim truyền hình nhiều tập 《Trù Thần》 của đài truyền hình Tinh Quang!”

“Vẫn là ta?” Lâm Bắc Phàm kinh hi.

“Vì sao vẫn là Tinh Quang?” Các đài trưởng ở đây lại một lần nữa ngạc nhiên, ngay cả vỗ tay cũng quên.

Âu Dương bộ trưởng nói tiếp: “Bộ phim truyền hình nhiều tập 《Trù Thần》 của đài truyền hình Tinh Quang không chỉ lấy được tỉ lệ người xem chói mắt, đồng thời còn có thể dẫn văn hóa mỹ thực 5000 năm Trung Quốc tới nước ngoài, tạo thành ảnh hưởng to lớn, phát huy mạnh truyền thống văn hóa của nước ta, là một bộ phim truyền hình ưu tú hiếm có! Cho nên đặc biệt khen thưởng một ức tài chính, cổ vũ đài truyền hình Tinh Quang tiếp tục cố gắng, tiết mục cũng ngày càng xuất sắc hơn, có thể mang càng nhiều truyền thống văn hóa Trung Hoa tới nước ngoài hơn!”

“Vì sao vẫn là Tinh Quang?”

“Tại sao lại là một ức?”

...

Các vị đài trưởng bất mãn.

Lâm Bắc Phàm khó chịu: “Vì sao không thể là Tinh Quang? So với đám người già yếu các ngươi, chiếm hàm cầu không gãy phân, ngồi không ăn

bám, Tinh Quang chúng ta không nhận được giải thưởng thiên lý khó dung!”

Đám đài trưởng: “...”

“Lâm Bắc Phàm, người nói bậy bạ gì đó? Ai là kẻ ăn không ngồi rồi? Ai là người già yếu? Ai chiếm hãm cầu không gây phân? Người nói rõ cho ta!”
Tù đài trưởng bên cạnh trừng mắt.

“Người nào chột dạ người đó tự hiểu!” Lâm Bắc Phàm lạnh lùng liếc qua.

“Người tên khốn nạn này!” Huyét áp của Tù đài trưởng lại tăng cao.

Lúc này, Âu Dương bộ trưởng buông danh sách xuống, sau đó đi đầu vỗ tay: “Mọi người hoan nghênh đại biểu của đài truyền hình Tinh Quang, đồng chí Lâm Bắc Phàm lên đài lãnh thưởng! Mau vỗ tay hoan nghênh!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay lại xuất hiện, vô cùng không tình nguyện.

Sắc mặt đám đài trưởng ở đây đều tối sầm.

Lâm Bắc Phàm đi lên, lại một lần nữa nhận lấy giấy chứng nhận, hưng phấn nói: “Cảm ơn! Cảm ơn Âu Dương bộ trưởng, cảm ơn tổ chức, cảm ơn quốc gia đã ủng hộ đài truyền hình Tinh Quang chúng ta! Nhận được sự ủng hộ và cổ vũ đúng lúc của các người, Tinh Quang chúng ta mới có thể vén tay áo lên nỗ lực làm việc, lớn mật sải bước đi về phía trước!”

Lại là bắt tay, chụp ảnh, đương nhiên còn có tiếng vỗ tay.

Tiếng vỗ tay có chút thừa thớt, rõ ràng cho thấy đám người rất qua loa, thế nhưng Lâm Bắc Phàm không ngần ngại chút nào.

Liên tục hai giải thưởng lớn bị hất lấy đi, trong lòng người nào mà không cảm thấy ủy khuất? Thế nhưng ta thích nhất là thấy các người không thoải mái lại không thể làm gì được ta, cực kỳ có cảm giác thành công.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả đi về chỗ ngồi, đặt hai tờ giấy chứng nhận xuống.

Sau đó, hắn đưa điện thoại di động của mình tới trước mặt đài trưởng Hoàng Chấn Sơn, làm một thủ hiệu mời.

“Hoàng đài trưởng, mời từ từ dùng!”

Sắc mặt Hoàng đài trưởng khó coi như ăn phân, hắn ta cố ý quay đầu không nhìn.

Lâm Bắc Phàm cũng lười nhiều lời, lão thất phu này nói chuyện như đánh rắm, tuyệt đối sẽ không hết lòng tuân thủ hứa hẹn. Nhưng Lâm Bắc Phàm lại cứ thích bố trí hắn ta, khiến hắn ta khó chịu là sở thích lớn nhất của Lâm Bắc Phàm.

Âu Dương bộ trưởng lại lấy danh sách ra, bắt đầu đọc lên: “Tiết mục được khen thưởng thứ ba là 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 của đài truyền hình Tinh Quang! Thông qua từng câu chuyện phía sau mỗi bảo tàng, dùng phương thức hình tượng sinh động, tiết mục đã bày ra được lịch sử văn hóa mấy ngàn năm Trung Hoa, vốn có ý nghĩa giáo dục to lớn, vì vậy nhận được giải đặc biệt 6000 vạn!”

“Tinh Quang ta lại nhận thưởng?” Lâm Bắc Phàm có chút ngờ ngạc, lại có chút kinh hãi.

Liên trung tam nguyên(1) cũng không thể phân chấn lòng người hơn thế này..

(1) Liên trung tam nguyên: thời xưa chỉ việc thi Hương, thi Hội, thi Đình liên tiếp giành được các chức Giải nguyên, Hội nguyên, Trạng nguyên; thi đâu đâu đó

Thế nhưng, đám đài trưởng không phục.

“Tại sao lại là Tinh Quang, đây đã là lần thứ ba!”

“Phần thưởng cộng dồn đã 2.6 ức, đều bị bọn hắn ôm trọn!”

“Có phải sau lưng chuyện này có quy tắc ngầm?”

“Ta cảm thấy rất không công bằng!”

...

Thế nhưng, kêu bọn họ chết vẫn ngay mặt, bọn họ lại không dám.

Quan lớn một cấp đê chết người, huống chi còn là lớn hơn hai cấp, có thể nói Âu Dương bộ trưởng là nhân vật số hai trong Bộ Tuyên giáo, thuộc về quan ở thủ đô, muốn trừng trị bọn họ dễ như chơi.

Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa cười ha hả đi lên lãnh thưởng.

Bắt tay, chụp ảnh, còn có tiếng vỗ tay.

Chỉ có điều, lần này tiếng vỗ tay càng thêm qua loa, trên cơ bản mọi người chỉ vỗ vỗ hai cái đã bỏ tay xuống.

Trở lại chỗ ngồi, ba tờ giấy chứng nhận được bày chung một chỗ, trong đó có hai tờ chứng nhận phân biệt đại biểu cho một ức nguyên, giấy chứng nhận số ba đại biểu cho 6000 vạn nguyên, cộng lại tổng cộng là 2.6 ức nguyên.

Số tiền này đã đủ để hẳn quay được một bộ phim truyền hình nữa.

Đám đài trưởng chung quanh xanh mắt.

Lâm Bắc Phàm có ý tốt nhắc nhở: “Không nên nhìn, nhìn nữa cũng không thuộc về các ngươi, các ngươi không có cái số ấy!”

Sắc mặt các vị đài trưởng tối sầm, đột nhiên rất muốn đánh người.

“Hoàng đài trưởng, ngươi thua. Di động ăn không vô, vậy trong số ba tờ giấy chứng nhận này, ngươi nhìn trúng tấm nào thì mang ăn hết đi, ăn hết toàn bộ ba tờ cũng không sao! Đến, từ từ dùng!” Lâm Bắc Phàm cười tùm tùm đẩy ba tờ giấy chứng nhận tới trước mặt Hoàng đài trưởng.

“Ngươi không sợ ta hủy hết tất cả chúng nó, để ngươi không lấy được tiền?”

“Có tiền hay không không đáng kể, bởi tiền trong lòng ta chỉ là một con số.” Lâm Bắc Phàm vô cùng trang bức nói: “Hơn nữa, tiêu vài ức nhìn người miễn cưỡng, ta rất nguyện ý!”

Hoàng đài trưởng: “...”

Miệng quá độc, người này có thể dùng miệng tức chết người!

Tiếp đó, Âu Dương bộ trưởng lại tuyên bố thêm hai giải thưởng, tất cả đều là của CCTV, mỗi tiết mục đoạt giải 3000 vạn. Tuy rằng không thể so với Lâm Bắc Phàm, nhưng cũng khá hơn các vị đài trưởng khác đang ở đây.

Bởi vì mấy đài trưởng ở đây ngay cả một giải cũng chưa cầm được.

“Hiện tại, mời người nhận được giải thưởng lớn nhất của chúng ta, Lâm Bắc Phàm tiên sinh của đài truyền hình Tinh Quang lên chia sẻ kinh nghiệm thành công, để mọi người học kinh nghiệm, làm tiết mục càng tốt hơn! Mọi người mau vỗ tay hoan nghênh!” Âu Dương bộ trưởng tình cảm dâng trào nói.

Lại là tiếng vỗ tay lác đác.

Lâm Bắc Phàm rất kích động: “Cảm ơn, cảm ơn tiếng vỗ tay nhiệt liệt của mọi người! Nếu Âu Dương bộ trưởng đã thịnh tình mời, vậy ta sẽ lên nói vài câu. Nếu ta nói không hay, còn xin mọi người tha lỗi!”

Âu Dương bộ trưởng cổ vũ: “Yên tâm, người cứ can đảm nói! Ngành truyền hình chúng ta rất cần máu mới, cần khai thác tư tưởng, đài truyền hình Tinh Quang các người đi đầu, nhất định phải chỉ rõ đường cho chúng ta!”

Lời này ta thích nghe, ta nhất định sẽ chỉ rõ con đường chính xác nhất cho các người, xem ta có thể hãm hại chết đám các người không!

“Ta đây từ chối thì bất kính!” Lâm Bắc Phàm há mồm liền ra: “Thật ra nếu muốn làm tốt một tiết mục, đầu tiên phải coi trọng, phải chịu bỏ tiền. cũng giống như 《Bảo Tàng Quốc Gia》 của đài truyền hình chúng ta, tuy tiết

mục chỉ có 10 kỳ, nhưng chúng ta phải tập trung tinh thần, chi phí bỏ ra không dưới 1.5 ức...”

“Chờ đã, theo ta được biết, chi phí của 《Bảo Tàng Quốc Gia》 hẳn không vượt quá 5000 vạn, sao người lại nói là 1.5 ức, báo cáo nhiều thêm cả một ức?” Từ Phong Hoa đứng lên, chất vấn trước mặt mọi người.

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc: “Một ức này chủ yếu là quyên cho các bảo tàng lớn, ủng hộ công tác tu sửa bảo tồn quốc bảo. Bởi chúng ta đã thấy được lịch sử tang thương và biến hóa của Trung Hoa từ những quốc bảo này, thấy được gien văn hóa cắm rễ với dân tộc chúng ta, cho nên ta nguyện ý vì công tác này mà giao ra một phần lực lượng của mình!”

Giờ khắc này, Lâm Bắc Phàm phảng phất như hóa thân của thánh nhân, trên người tỏa ra thánh quang nồng đậm.

Âu Dương bộ trưởng đi đầu vỗ tay: “Nói rất hay!”

Từ Phong Hoa hậm hực ngồi xuống.

Chương 378: Đào hồ chôn người! (19/25)

“Còn có 《Tiếng Nói Của Công Lý》, mọi người đừng xem nó đơn giản, thật ra nó là chương trình được chúng ta phải đầu tư nhiều nhất. Vì làm tốt tiết mục này, chúng ta phải thuê đội ngũ hơn 500 người chuyên nghiệp, còn tiến hành hợp tác với rất nhiều cơ cấu chuyên ngành, đồng thời còn tiến hành điều tra hơn 10 vụ án trở lên, mỗi tháng tổn hao không dưới 5000 vạn!”

Mỗi tháng 5000 vạn, một năm chính là 6 ức nguyên!

Mà đây còn là đầu tư thấp nhất!

Nghe được số liệu này, mọi người tại đây không ai không chấn động!

Nguyên nhân là vì bọn họ đều biết, tiết mục 《Tiếng Nói Của Công Lý》 này không có nhà tài trợ, không làm quảng cáo, cho nên 6 ức nguyên này

thật sự là chi phí mất trắng, đối với những đài truyền hình khác, đây vốn là chuyện bọn họ không dám tưởng tượng.

“Thế nhưng, có đầu tư sẽ có hồi báo, từ khi đài chúng ta bắt đầu chương trình này, cho dù không được phát sóng vào khung giờ hoàng kim, nhưng tỉ lệ người xem bình quân vẫn giữ vững trên 2.8%, tỉ lệ người xem cao nhất còn vượt qua 4%! Ngoài ra, vì phản ánh dân sinh dân tình, bình định, khuếch trương chính nghĩa, cho nên tiết mục của chúng ta có ảnh hưởng rất lớn với xã hội, thúc đẩy biến đổi rất lớn. Điểm này, vĩnh viễn không cách nào dùng ánh mắt tiền tài để suy xét!”

Một tiết mục dân sinh lại có thể tạo ra lực ảnh hưởng như vậy, quả thật có thể tính là kỳ tích!

Quan trọng nhất là, tiết mục này còn được lão đại phía trên quan tâm, người làm ra bất kỳ thành tích gì cũng sẽ được phóng đại trong mắt hắn ta, lợi ích lấy được càng khó có thể đánh giá.

Cho nên, tuy rằng đài truyền hình Tinh Quang là một xí nghiệp tư nhân, thế trên phương diện quan thương, bọn hắn đi rất thông.

Chí ít, không ai dám làm khó bọn hắn.

Âu Dương bộ trưởng gật đầu, trong mắt có chút tán thưởng.

Tiết mục như vậy cũng là tiết mục Bộ Tuyên giáo Trung ương bọn hắn muốn khởi xướng nhất, đáng tiếc, tiết mục như vậy là tiết mục đắc tội người, làm càng tốt lại đắc tội với càng nhiều người, vì thế ngay cả CCTV cũng không dám làm.

Chỉ có đài truyền hình Tinh Quang dám làm, đồng thời còn làm thành công.

Chỉ bằng điểm này, đài truyền hình Tinh Quang đã đủ khiến Bộ Tuyên giáo bọn họ dùng lực mạnh đến cỡ.

“Còn có bộ phim truyền hình nhiều tập 《Trù Thần》 đang làm mưa làm gió của chúng ta, mọi người chớ nhìn bộ phim này kiếm được nhiều, nhưng thật ra nó cũng là bộ phim tốn chi phí cao nhất.” Lâm Bắc Phàm bắt đầu

khoe khoang mãnh liệt khoác lác: “Đầu tiên, nếu muốn quay chụp, chúng ta nhất định phải mua bản quyền làm phim truyền hình 《 Trù Thần 》 . Về độ nổi tiếng của bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 , không cần ta nói mọi người cũng biết, đã được bầu thành thần thư chí cao internet, có được hơn 2 ức fans trên toàn thế giới, chỉ riêng kim ngạch khen thưởng đã đủ để tác giả Phàm Nhân một bước lên trời, một năm lời hơn 30 ức, trở thành người xếp hạng nhất trên tác gia phú hào bảng!”

Đám người gật đầu, lợi nhuận của tác giả Phàm Nhân được công khai, người người đều biết.

Không thể không nói, một tác giả internet chỉ dựa vào một tác phẩm lập tức thành thần, vượt qua nhiều giai cấp trở thành đại phú hào, ngay cả bọn họ cũng cảm thấy hâm mộ vô cùng.

“Cho nên, vì mua bản quyền phim truyền hình của bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 này, đài truyền hình chúng ta đã tốn tổng cộng 5 ức!”

Mọi người ở đây lại một lần nữa động dung, bản quyền một bộ tiểu thuyết, hơn nữa còn chỉ là bản quyền phim truyền hình đã tốn hết 5 ức, quả thực là còn đắt hơn cả chi phí quay một bộ phim truyền hình lớn.

Nếu mỗi lần quay phim lại mua bản quyền, tuyệt đối sẽ thương gân động cốt.

Quan trọng nhất là, một người thật có can đảm cầm, một người thật có can đảm cho!

Bình thường, bọn họ gặp phải vấn đề này nhất định sẽ suy xét liên tục, suy xét xong rất có thể bọn họ sẽ từ bỏ.

Thế nhưng, rõ ràng Tinh Quang còn dám dùng số tiền lớn để mua lại, rất có quyết đoán!

Chỉ có thể dùng một từ “hào” để hình dung!

Thấy đám người khiếp sợ như vậy, trong lòng Lâm Bắc Phàm rất đắc ý.

Thật ra tiểu thuyết là hăn viết, một xu cũng không tốn, nhưng muốn nói thế nào còn không phải do hăn quyết định sao?

Không khoa trương như vậy, làm sao có thể lắ lư chết các người?

“Mua được bản quyền rồi, chúng ta còn phải cải biên, dựng đoàn làm phim, chọn diễn viên, làm tốt tuyên truyền. Khoản chi phí này mặc dù không nhiều, nhưng vì đã tốt còn muốn tốt hơn, phải chuẩn bị thật đầy đủ, cũng tổn hao gần 2 ức!”

“Lại vì có thể bày ra hiệu quả nghe nhìn hoàn mỹ nhất, chế tạo một hội thịnh yên nghe nhìn tới tốt cùng, chúng ta còn mời Luyến Tuyết Ái Tửu đến sáng tác bài hát cho phim truyền hình của chúng ta, còn có phối nhạc.”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Có thể nói Luyến Tuyết Ái Tửu là tổ hợp âm nhạc đỉnh cao của giới âm nhạc hiện nay, mỗi một ca khúc đều kinh điển, mỗi một ca khúc thấp nhất cũng có thể bán ra với giá một ức, ca khúc lợi hại nhất còn được bán ra với giá ba ức nguyên. Mà 《Trù Thần》 của chúng ta có tổng cộng 5 bài hát, lại thêm phối nhạc phim truyền hình, chúng ta tiêu hao tổng cộng 10 ức mới có thể mời bọn hăn đến.”

Mười ức nguyên?

Đây là bao nhiêu tiền?

Chỉ vì năm bài hát còn có phối nhạc phim truyền hình?

Đám người ở đây cảm thấy trái tim đập loạn.

“Ừm, thật ra cái này còn không phải đầu to. Mọi người đều biết, thật ra điểm nhấn đích thực trong bộ 《Trù Thần》 của chúng ta là trù nghệ, là hội tụ trù nghệ đỉnh phong nhất 5000 năm Trung Hoa. Là mỹ thực, là hội tụ tinh hoa mỹ thực của hơn 960 vạn km vuông toàn quốc! Chỉ có trù nghệ gần như đã đạt tới “đạo” như vậy, chỉ khi dung hợp mỹ thực bách gia Trung Hoa, mới có thể phá biên giới, vượt biên giới, lao ra khỏi Châu Á, nổi tiếng trên toàn thế giới! Mà người có được trù nghệ như vậy, hiện nay Trung Quốc chỉ có một!”

“Là ai?” Có người vội hỏi.

“Xin lỗi, chúng ta đã ký hợp đồng bảo mật, trừ phi hẳn chủ động công khai, nếu không chúng ta không thể nói.”

Đám người ở đây thất vọng không ngớt.

Lâm Bắc Phàm lại khoác lác tiếp: “Vị Trù Thần này gia thế hiển hách, không lo ăn không lo uống không lo mặc, sở thích duy nhất là làm mỹ thực, luyện suốt mấy chục năm mới có thể luyện thành trù nghệ đỉnh phong này. Cho nên, vì mời vị Trù Thần ấy ra tay, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta thành tâm thành ý, hao tốn cái giá lớn 20 ức nguyên, lại thêm một vài điều kiện mới thành công mời hẳn xuất hiện. Bây giờ quay đầu nhìn lại, 20 ức nguyên này hoàn toàn đáng giá!”

20 ức nguyên, liền vì mời một người đi ra làm ăn, cái này còn có thể dùng “Hào” để hình dung?

Đây tuyệt đối là phá của, siêu cấp phá của!

(tiền rồi) sợ rằng hiện nay xã hội, cũng chỉ có Lâm Bắc Phàm tên phá của này làm được!

Không thể không nói, đây hết thấy thoát nhìn hình như nói ngoa, thế nhưng suy xét đến nhân thiết của Lâm Bắc Phàm, suy xét đến tác phong của hẳn từ trước đến nay, toàn bộ những số liệu này có xuất hiện mọi người cũng không cảm thấy kỳ quái.

Lúc này, mọi người đã bắt đầu tính sổ.

Mua phim truyền hình bản quyền, 5 ức nguyên...

Cải biên tiểu thuyết, dựng đoàn làm phim, chọn diễn viên, làm tốt tuyên truyền chờ, 2 ức nguyên...

Mời tổ hợp Luyện Tuyệt Ái Tửu, mười ức nguyên...

Mời Trù Thần rời núi, 20 ức nguyên...

Cộng lại tổng cộng là 37 ức nguyên.

《 Trù Thần 》 tổng cộng 40 ức, tương đương với mỗi một tập tốn hao gần một ức nguyên...

Thứ này thật đúng là không thể kế hoạch, càng tính trái tim càng không chịu nổi.

Sợ rằng nó là bộ phim truyền hình cao quý nhất trên thế giới.

Không phải “một trong”!

Chương 379: Lần này hồ đào hơi sâu! (20/25)

“Chính vì chúng ta đầu tư cao độ, mới có thể nhận được hồi báo kinh người! 《 Trù Thần 》 trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng duy nhất trong 10 năm qua, tỉ lệ người xem bình quân đã vượt qua 5.5%, tỉ lệ người xem cao nhất còn đột phá 6%! Mặt khác, phim truyền hình của chúng ta còn có thể vươn tới nước ngoài, được hơn mười quốc gia đồng bộ phát sóng, ở mỗi một quốc gia đều lấy được thành tích vô cùng chói mắt!”

Lâm Bắc Phàm vung tay hô to: “Cho nên, nếu muốn làm tiết mục tốt, nhất định phải chịu trả giá, nhất định phải chịu bỏ tiền!”

“Người không dùng tiền, đồng nghĩa với bố cục của người không đủ lớn, đồng nghĩa với người làm việc không đủ đại khí!”

“Bây giờ, xã hội chúng ta đột nhiên phát triển mạnh, cuộc sống biến chuyển từng ngày, không cẩn thận sẽ bị loại bỏ, cho nên chúng ta nhất định phải đứng ở góc độ cao hơn để suy xét vấn đề!”

“Không nên so đo từng hào từng tác tổn thất, bởi vì những tổn thất kia sẽ đổi lấy hồi báo kinh người!”

“Vì sao Mã ba ba lại thành công?”

“Vì sao tập đoàn Penguin lại làm lớn như vậy?”

“Vì sao tập đoàn Dada có thể tăng trưởng rất mạnh?”

“Còn có vì sao, đài truyền hình Tinh Quang chúng ta mới chỉ dùng một năm tài sản đã bạo tăng gần gấp trăm?”

“Đây hết thảy đều là vì chúng ta chịu bỏ tiền!”

Lâm Bắc Phàm hùng hồn trần trụi, giọng nói sục sôi, phảng phất như đang trình bày chân lý: “Dưới tình huống không có bất kỳ hồi báo nào, Mã ba ba đã cam lòng đầu nhập mấy chục tỉ chế tạo Taobao, vì vậy mới có tập đoàn Alibaba như ngày hôm nay!”

“Tập đoàn Penguin từ không tới có, cũng bất kể chi phí tập trung tài chính, mới chế tạo ra một phần mềm nhắn tin QQ, mới có địa vị cự vô phách giới internet hôm nay!”

“Tập đoàn Dada không ngừng vay tiền buôn bán bất động sản, hiện tại còn nợ ngân hàng mấy trăm tỷ, hàng năm chỉ riêng tiền lãi đã hơn mấy chục tỷ, kết quả không phải người ta còn càng ngày càng lớn sao?”

“Còn có Tinh Quang chúng ta, từ lúc mới bắt đầu chúng ta chỉ tập trung vốn chế tác lớn, đã tốt còn muốn tốt hơn, bắt đầu từ 《Phi Thành Vật Nhiều》, trong một năm ngắn ngủn, chúng ta đã phát triển lớn mạnh đến quy mô như ngày hôm nay!”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm tổng kết: “Không ai có thể tùy tiện thành công, không trả giá to lớn sao có thể thu được hồi báo kinh người? Nhất là những người làm đài truyền hình, làm nội dung như chúng ta, nếu chúng ta đầu tư vốn không đủ lớn, sao có thể chế tác ra tiết mục hoàn mỹ? Tiết mục không hoàn mỹ, khán giả như thế nào lại xem? Các vị đài trưởng suy nghĩ thật kỹ, muốn các người một chút đài truyền hình tình huống gần đây, không phải là vì chất lượng tiết mục giảm xuống, mới dẫn đến tỉ lệ người xem hạ thấp rất nhiều sao?”

Chỉ thiếu chút nữa Lâm Bắc Phàm đã nói, muốn phát đạt, vậy thì đập tiền đi!

Không đập tiền, người còn muốn trở nên mạnh mẽ?

Các vị đài trưởng nhíu mày trầm tư.

Lẽ nào, phương hướng phát triển của bọn họ lúc trước là sai lầm rồi sao?

Lẽ nào, thời đại thực sự đã thay đổi, khán giả càng thêm thích những tiết mục được đầu tư lớn sao?

“Đầu tư lớn, tốn nhiều tiền, thực sự sẽ thành công sao?” Một vị đài trưởng đưa ra chất vấn.

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc nói: “Ta không thể bảo đảm người sẽ thành công, thế nhưng ngay cả tiền cũng tiếc không tiêu, vậy người tuyệt đối không thể thành công! Hiện tại khán giả đều rất tinh, hơn nữa còn có nhiều cơ hội lựa chọn, nếu người còn chơi trò làm tiết mục chi phí thấp như trước kia, khán giả nhất định sẽ không thích!”

“Giống như tiết mục nước ngoài, vì sao bọn họ có thể làm tốt như vậy, vì sao khán giả đều thích xem? Đó cũng là vì bọn họ cam lòng bỏ tiền, cũng tỷ như phim phóng sự không thể kiếm được tiền nhất, BBC TV không tiếc tập trung mấy triệu USD quay từng đoạn phim, cuối cùng hiện ra hiệu quả thế nào, mọi người đều biết.”

“Còn có một tiết mục du lịch chuyên môn dùng xe hơi, hàng năm lượng ô tô bị hủy đã trị giá hơn 5000 vạn USD, khán giả thích nhất là như vậy, mỗi một lần công chiếu đều có hơn ức người quan sát, người cảm thấy bọn họ sẽ làm ăn lỗ vốn sao?”

“Cho nên nói, đầu tư lớn chế tác lớn, làm ra tiết mục hoàn mỹ nhất, đó mới là phương châm nghề nghiệp của chúng ta trong tương lai! Hiện tại, bình đài internet dị quân quật khởi, tiền lời của đài truyền hình chúng ta đã bị trùng kích tới càng ngày càng thấp, nếu lúc này chúng ta không tìm kiếm thay đổi, không tìm kiếm đột phá, như vậy sau này chúng ta sẽ chỉ càng bị vứt bỏ xa hơn, cuối cùng bị đào thải ra khỏi cục!”

Giọng nói tuyên truyền giác ngộ, dư âm lượn lờ.

Đám đài trưởng đài truyền hình ở đây đều là người làm truyền thông, cũng hiểu rõ tình hình phát triển của đài truyền hình như lòng bàn tay.

Đài truyền hình vốn là sản nghiệp mặt trời chiều, phát triển đến hiện tại cơ bản đã đạt đến đỉnh phong, hiện tại nó đã bắt đầu chậm rãi xuống dốc.

Lại thêm các loại bình đài internet như Penguin Video, Tinh Quang Thị Tàn quật khởi, phát triển rất mạnh, đài truyền hình bọn họ sẽ phải chịu trùng kích mãnh liệt.

Mặc dù hiện tại còn chưa lộ rõ, nhưng tương lai, tỉ lệ người xem truyền hình nhất định sẽ giảm xuống.

Vì mưu cầu con đường phát triển mới, kéo dài sinh mệnh của đài truyền hình, bọn họ nhất định phải tìm kiếm chuyển biến.

Kết hợp với những lời Lâm Bắc Phàm nói, bọn họ phát hiện dường như chỉ có con đường đầu tư lớn chế tác lớn này có thể đi.

Bởi vì so với bình đài internet, người làm đài truyền hình như bọn họ càng thêm chuyên nghiệp hơn, kinh nghiệm cũng càng thêm phong phú hơn, phương diện nhân tài và tài nguyên dự trữ càng sung túc hơn, cho nên phương châm chế tác lớn đầu tư lớn này mới phù hợp với ích lợi của bọn họ.

Lại nghĩ tới thao tác của đài truyền hình Tinh Quang một năm qua, dường như bọn họ vẫn luôn phù hợp với định luật này, đây đúng là con đường thành công.

Nghĩ tới đây, trong lòng bọn họ rất vui vẻ.

Nhất là vốn đài trưởng đài truyền hình hạng nhất, bọn họ có tài nguyên càng nhiều, một khi đầu tư lớn chế tác lớn, bọn họ càng có thêm ưu thế so với người khác, phảng phất như thấy được ngày bốn đài truyền hình lớn quật khởi lần nữa.

Lại nghĩ tới, ý định này do tên phá của Lâm Bắc Phàm cung cấp, ánh mắt đám người nhìn hắn trở nên hiền hòa rất nhiều.

Nề tình người công hiến thượng sách, chuyện trước kia sẽ không so đo với người.

Âu Dương bộ trưởng cảm khái nói: “Ban nãy nghe đồng chí Lâm Bắc Phàm chia sẻ kinh nghiệm xong, ta cảm khái rất nhiều. Những năm gần đây, tuy rằng Trung Quốc chúng ta phát triển nhanh chóng, địa vị trên quốc tế càng ngày càng cao, nhưng quan niệm của chúng ta còn đang dừng lại chưa tân tiến, còn chưa theo kịp bước tiến của thời đại. Cho nên, muốn kiến thiết văn hóa nước nhà, đầu tiên chúng ta phải thay đổi quan niệm, phải nối liền đường ray với quốc tế, không thể luôn không phóng khoáng giống như trước kia...”

“Đương nhiên, không phải ta yêu cầu mọi người phải phô trương lãng phí, ta muốn mọi người chịu bỏ tiền, cam lòng bỏ vốn, mỗi một phần tiền đều phải dùng đúng mục đích, như vậy mới có thể làm tốt tiết mục, kiến thiết nền văn hóa tinh thần của chúng ta! Dựa vào điểm này, chúng ta nhất định phải cảm ơn đồng chí Lâm Bắc Phàm đã chỉ dẫn phương hướng chính xác cho chúng ta, cảm ơn hẳn đã chia sẻ kinh nghiệm!”

Âu Dương bộ trưởng đi đầu vỗ tay, những đài khác trường cũng theo vỗ tay.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Lần này tiếng vỗ tay như sấm động, mọi người đều vô cùng kích động.

“Cảm ơn, cảm ơn tiếng vỗ tay của mọi người! Đây cũng chỉ là một chút quan điểm thô thiển của ta, trong lúc phát biểu còn có điểm sơ sót, xin mọi người tha lỗi nhiều hơn!” Lâm Bắc Phàm khiêm tốn đáp lại.

Đầu tư lớn chế tác lớn, đây tuyệt đối là phương hướng chủ lưu của các đài truyền hình trong tương lai.

Thế nhưng các người đừng quên, đài truyền hình của các người có trận pháp bao phủ!

Trước khi ta thu hồi trận pháp, vận rủi tuyệt sẽ không tán đi, cuối cùng các người chỉ sẽ bỏ tiền càng nhiều, thua thiệt cũng càng nhiều...

Ha ha!

Chương 380: 《 Trù Thần 》 biểu hiện cấp hiện tượng ở nước ngoài!
(21/25)

Kế tiếp là chương trình hội nghị thứ ba, lên kế hoạch công tác sáu tháng cuối năm.

Âu Dương bộ trưởng biểu thị, hy vọng các vị đài trưởng ở đây tiếp tục cố gắng, đài truyền hình nào còn chưa hoàn thành nhiệm vụ phải nỗ lực hoàn thành, đã hoàn thành nhiệm vụ phải nỗ lực làm càng tốt hơn, nói chung là phải hoàn thành nhiệm vụ năm nay một cách viên mãn.

Cuối cùng, hội nghị phát thanh truyền hình kết thúc mỹ mãn giữa tiếng vỗ tay hoan hô rần rần của mọi người.

Các vị đài trưởng hưng phấn quay về.

Xúc động lớn nhất trong hội nghị lần này là, chỉ có đầu tư lớn, chế tác lớn mới là phương châm chính xác của đài truyền hình trong tương lai!

Đây là pháo bảo lớn nhất để bọn hắn có thể đặt chân, chiến thắng bình đài internet trong tương lai!

Một năm qua, Tinh Quang đã làm như vậy!

Tinh quang có thể, bọn họ nhất định có thể!

Ai ngờ, đây là cái hố Lâm Bắc Phàm đào cho bọn họ, một cái hố phồn hoa như gấm lụa lớn vô cùng, để bọn họ cam tâm tình nguyện nhảy xuống, sau đó nuốt sống toàn bộ bọn họ, ngay cả hài cốt cũng không còn.

Đây là điển hình cho bị người ta bán còn đếm tiền cho người ta!

Lúc này, 《 Trù Thần 》 gần như không chỉ làm mưa làm gió trong nước, còn đang công thành đoạt đất ở nước ngoài, nhiều lần đánh phá kỷ lục. Tuy rằng vì tình hình trong nước khác với nước ngoài, tỉ lệ người xem cũng khác biệt, thế nhưng đều không ngoại lệ, tỉ lệ người xem đều đứng hàng nhất!

Nếu nói theo cách nói của các đài truyền hình, dựa vào tỉ lệ người xem này, đều đạt tới trình độ mang tính toàn dân.

Lợi hại nhất là trực tiếp hơn hẳn toàn dân, trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

Ví dụ, lấy ABC TV của nước Mỹ làm thí dụ.

Từ khi 《 Trù Thần 》 được lên sóng ở nước Mỹ, cho tới bây giờ, mặc dù chỉ mới công chiếu chưa tới 10 tập, thế nhưng tỉ lệ người xem bình quân đã đạt tới 5.40%, tỉ lệ người xem cao nhất đã đột phá 7%, đạt đến 7.22%!

Tốc độ tăng trưởng này còn mãnh liệt hơn cả khi chiếu ở Trung Quốc. Cứ theo tốc độ tăng trưởng như vậy, tỉ lệ người xem bình quân có thể đột phá 6%, tỉ lệ người xem cao nhất có thể đạt tới 10%!

Khán giả Nước Mỹ đều mừng như điên.

“Đây là Trù Thần chân chính! Chỉ có trù Trù Thần mới có thể làm ra mỹ thực hàng đầu như vậy!”

“Chỉ xem thôi đã cảm thấy rất hưởng thụ, mỹ thực Trung Hoa bác đại tinh thâm! Đột nhiên rất muốn học trù nghệ, làm đầu bếp, như vậy ta có thể ăn mỹ vị mỗi ngày! Tốt nhất phải tới khách sạn Long Môn!”

“Đây vốn không phải mỹ thực, đây là nghệ thuật! Là nghệ thuật mỹ thực!”

“Thật quá đẹp, cho tới bây giờ ta chưa từng nghĩ đến một bộ phim truyền hình mỹ thực lại có thể được quay tới đẹp mắt như vậy! Mỗi một tập ta lại đói một lần, mỗi lần đói ta lại muốn ăn, cứ tiếp tục như vậy ta sẽ béo lại mất!”

“Thật muốn ăn một miếng trong series đồ ăn 《 Trù Thần 》 ... Thật đáng chết, tại sao nước chúng ta không có khách sạn Long Môn? Đám quan lại nghị viện kia làm cái quái gì không biết? Cũng không biết suy nghĩ cho chúng ta, để chúng ta đói bụng!”

...

Mỹ thực không phân biên giới, nhất là tuyệt đỉnh mỹ thực lại càng không phân biên giới.

Trong 《Trù Thần》 hiện ra đủ loại món ngon, còn có phương pháp nấu các món, mỗi một món đều là nghệ thuật, đều có thể coi như trân bảo mà cất kỹ.

Đầu bếp trong phim đều là người có đôi tay của thượng đế, thức ăn bọn họ chế biến ra khiến mọi người như si mê như say sưa.

Nước Mỹ là một quốc gia thiếu thôn mỹ thực, không có cái gọi là văn hóa ẩm thực, mỗi ngày không phải hamburger thì cũng là khoai tây, không phải khoai tây thì cũng là bông cải xanh, hai món có chút hàm lượng kỹ thuật là bò bí-tết và gà chiên, hoặc xúc xích chiên...

Cho nên, khi bọn hắn thấy quá trình nấu nướng mấy món đỉnh tiêm này, bọn họ lập tức giật nảy mình, còn điên cuồng hơn cả người Trung Quốc.

Bọn họ đặc ý khoe khoang, còn vượt tường lửa tới trang mạng Trung Quốc khoe khoang.

“Các bạn Trung Quốc, chỗ chúng ta cũng có thể xem 《Trù Thần》, ha ha ha!”

“Không cần là người Trung Quốc, ở chỗ chúng ta cũng có thể xem!”

“Thật quá hưởng thụ, nhất là vừa xem phim vừa ăn khoai tây chiên, ta cảm giác cả người đều đang bay!”

“Chúng ta mới không ước ao các người!”

...

Sau đó, cư dân mạng Trung Quốc bắt đầu phản kích, bọn họ không nói nhiều, chỉ bày series đồ ăn 《Trù Thần》 bản thân mình tự nấu ra. Vừa làm vừa ăn, vô cùng hưởng thụ, đồng thời còn chụp cả ảnh truyền lên.

Còn có người trực tiếp ăn cơm ở khách sạn Long Môn, sau đó chọn một bàn series mỹ thực 《 Trù Thần 》 , chụp rồi đăng lên.

Hiện tại còn có quảng cáo thật to: “Mấy thứ này, các người có không?”

Cư dân mạng nước ngoài thấy vậy, lại ước ao đổ kị một trận.

“Thật đáng chết, quên mất còn có việc này!”

“Trung Quốc không chỉ có thể xem 《 Trù Thần 》 , còn có thể ăn được món ăn trong 《 Trù Thần 》 !”

“Chỉ có thể xem mà không thể ăn, vì sao chỗ chúng ta không có khách sạn Long Môn? Nếu có, ta nhất định phải bao một bàn, mỗi ngày đều đến ăn, cho các người hâm mộ chết!”

“Đúng, phải để loại người không biết xấu hổ này hâm mộ chết, ta chỉ muốn nói... có thể cho ta một chút không? Xin xin...”

“Chỉ xem không thể ăn, người Trung Quốc thật hư hỏng!”

...

Tuy rằng 《 Trù Thần 》 đã được nhập vào nước ngoài, ở rất nhiều quốc gia đều có thể xem được 《 Trù Thần 》 , cũng hiểu sự khẩn cấp của bọn họ, thế nhưng người đến Trung Quốc du lịch lại càng nhiều hơn.

Thì ra lúc đầu bọn họ chỉ thấy mấy đoạn cắt về nấu nướng trong 《 Trù Thần 》 , cảm giác chưa đủ mạnh liệt, tối đa cũng chỉ cảm thấy tiếc nuối, dù sao không phải người nào cũng có năng lực và thời gian đến Trung Quốc.

Bây giờ có thể xem bản đầy đủ của 《 Trù Thần 》 , trù nghệ gần như là nghệ thuật, những món ăn tựa như ảo mộng bày ra, bọn họ nhìn như si mê như say sưa, nước bọt chảy đầy đất.

Thế nhưng có thể xem không thể ăn, trong lòng bọn họ càng thêm thống khổ.

Bọn họ hận không thể lập tức mọc thêm một đôi cánh, sau đó bay ngay tới Trung Quốc.

Còn có người càng quá đáng hơn, có mấy thanh niên bị kỹ năng nấu nướng trong 《 Trù Thần 》 mê tới thần hồn điên đảo, huyễn tưởng một ngày kia mình cũng có thể nắm giữ tài nấu nướng như vậy, cho nên bọn họ đuổi theo bước tiến của tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh, đi tới khách sạn Long Môn bái sư học nghệ.

Thế nhưng, khách sạn Long Môn chỉ là nơi làm ăn buôn bán, không thu học đồ.

Muốn học nấu ăn, tốt nhất là tới Tân Đông Phương!

Kết quả, những thanh niên này phản vấn: Vì sao Lưu Ngang Tinh có thể, bọn họ lại không được? Lẽ nào là vì màu da của bọn họ không đúng, quốc tịch không đúng, cho nên không thể bái sư học nghệ?

Đây là kì thi chủng tộc, kì thi quốc tịch, nếu người không thu chúng ta làm đồ đệ, chúng ta sẽ tố cáo các người!

Vấn đề này khiến khách sạn Long Môn lúng túng muốn chết.

Chuyện này lập tức được lan truyền thành câu chuyện mọi người ca tụng.

Trừ phương diện ăn uống, âm nhạc trong phim 《 Trù Thần 》 cũng theo đó mà nổi tiếng nước ngoài.

Mỹ thực không phân biên giới, âm nhạc cũng giống như thế.

Trong bộ phim 《 Trù Thần 》 này, có tổng cộng 5 ca khúc mới 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 《 Nữ Nhân Hoa 》 《 Mượn Trời Xanh Thêm 500 Năm Nữa 》 《 Tương Lai Của Ta Không Phải Là Mộng 》 《 Trung Hoa Hữu Thần Công 》 .

Các bài cũ cũng được xen kẽ trong phim, 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》
《 Ta Tin Tưởng 》 《 Tuý Quyền 》 .

Phối nhạc kinh điển, kể cả 《 Vạn Lý Trường Thành 》 《 Tinh Thần Cố
Cung 》 《 Opening 》 《 Khúc quân hành Trù Thần lên sân khấu 》 ... các
loại, không bài nào không phải kinh điển.

Rất nhiều nhân sĩ nước ngoài chỉ mới nghe thấy mấy bài hát này lần đầu
tiên, đương nhiên, theo những ca khúc kinh điển và phối nhạc dần xuất
hiện, phối hợp với phim truyền hình tình đặc sắc kích thích, lập tức dẫn bạo
thịnh yển nghe nhìn!

Chương 381: Lược ảnh hưởng của 《 Trù Thần 》 tại hải ngoại! (22/25)

“Trời ạ, những bài hát này thật dễ nghe! Thì ra nhạc Hoa Ngữ cũng có thể
hay như vậy!”

“Ta thích nhất 《 Opening 》 mở màn, nhìn tiểu đương gia làm đồ ăn,
phảng phất như thấy được một vị trù thần! Đây mới là âm nhạc cho đại lão
ra sân, ta yêu hấn chết mất!”

“Muốn nói đến nhạc cho đại lão ra sân, ta cảm thấy vẫn là bài 《 Khúc
Quân Hành Trù Thần Ra Sân 》 kia, đi trên đường uy thế hùng hực, tất cả
tiểu đệ toàn bộ tránh ra, bá khí vênh vào vô cùng!”

“Đừng thảo luận những cái này, ta càng thích ca khúc tràn ngập phong cách
Trung Hoa, tỷ như 《 Trung Hoa Hữu Thần Công 》 《 Nam Nhi Đương
Tự Cường 》 《 Tuý Quyền 》 , nghe đến nhiệt huyết ta sôi trào, lập tức
muốn cầm muôi lên xào rau!”

“Ta thích nhất bài 《 Nữ Nhân Hoa 》 kia, ta phảng phất như thấy được
một đời long đong của Triệu Mai Lệ!”

“Còn bài 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 kia dùng để tỏ tình có lẽ không tồi!”

“Sự chú ý của các người đều không đúng trọng điểm, bài nhạc phối mới nhất 《 Vạn Lý Trường Thành 》 với 《 Tinh Thần Cố Cung 》 trong 《 Trù Thần 》 quả thực là đẳng cấp thế giới, căn bản không thể so sánh!”

...

Bài hát trong 《 Trù Thần 》 hấp dẫn rất nhiều người yêu thích âm nhạc thảo luận.

Lúc này, bỗng nhiên có người phát ra một câu: “Mọi người có phát hiện hay không, những ca khúc này đều là do cùng một tổ hợp làm ra, gọi là Luyện Tuyệt Ái Tửu?”

Khu bình luận vì đó im lặng.

Qua một hồi lâu, khu bình luận mới lần nữa náo nhiệt lên.

“Vừa rồi ta đi tra một lần, phát hiện thật sự đều do cùng một tổ hợp làm ra!”

“Tổ hợp Luyện Tuyệt Ái Tửu, thật là tổ hợp âm nhạc khủng khiếp! Lại có thể bao trọn hơn 10 ca khúc trong phim 《 Trù Thần 》 , hơn nữa mỗi một bài đều là kinh điển, kinh điển trong kinh điển!”

“Trình độ của bọn hấn tuyệt đối đạt tới cấp bậc thế giới, sợ rằng có thể sánh vai với cả Michael Jackson!”

“Chỉ sợ bọn hấn còn muốn xuất sắc hơn Michael Jackson, bởi vì Michael Jackson chỉ là vương trong giới nhạc thịnh hành, mà bọn hấn không chỉ có thể quật tung giới âm nhạc thịnh hành, còn có thể quật tung đủ loại nhạc khúc kinh điển!”

“Trời ạ, ở quốc gia cổ thần kỳ như Trung Quốc này, lại còn ẩn giấu một tổ hợp âm nhạc cấp bậc thế giới, hơn nữa bọn hấn quật khởi mới không đến 1 năm, trên thân đã có hơn mười ca khúc kinh điển!”

“Ta phát hiện, hình như ta si mê tổ hợp Luyện Tuyệt Ái Tửu!”

...

Kèm theo 《 Trù Thần 》 nổi tiếng khắp toàn thế giới, Luyến Tuyết Ái Tửu cũng nổi tiếng khắp toàn thế giới. Đối với tổ hợp âm nhạc tài hoa vô hạn như vậy, bọn hắn trừ bỏ bội phục vẫn là bội phục.

Rất nhiều bài nhạc trong 《 Trù Thần 》 bắt đầu đưa top ở nước ngoài, lại có thể xếp rất gần phía trước.

Mấu chốt nhất là lại bắt đầu đồ bảng.

Trong top 10 bảng danh sách lại có mấy vị trí là Luyến Tuyết Ái Tửu.

Trong top 30 bảng danh sách, âm nhạc của Luyến Tuyết Ái Tửu toàn bộ vào vòng.

Mà ở các địa khu Châu Á , bởi vì văn hóa gần, phong tục gần, âm nhạc của Luyến Tuyết Ái Tửu trực tiếp bá bảng, top 10 bảng danh sách xếp hạng toàn bộ đều là ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu ca khúc, phổ lớn ngõ nhỏ đều đang truyền xướng.

Ở trong nước đã sớm vô địch, mười vị trí xếp hạng đầu tất cả đều là ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu!

Một siêu sao âm nhạc đến từ Trung Quốc bắt đầu chói lóa!

Tuy trên thân còn chưa có giải thưởng làm bạn, nhưng những người yêu âm nhạc nước ngoài đều đã công nhận tài hoa âm nhạc của Luyến Tuyết Ái Tửu, đồng thời hy vọng bọn họ có thể làm ra vài bài tiếng Anh đơn khúc.

Khi tin tức kia truyền về Trung Quốc, người dân trong nước vì đó mà kiêu ngạo, giới âm nhạc Hoa Ngữ yên ắng.

Vén vén chỉ vì một bộ phim truyền hình, thời gian xuất đạo chưa tới một năm, Luyến Tuyết Ái Tửu đã thực hiện được mộng tưởng mà suốt vài chục năm qua giới âm nhạc Hoa Ngữ chưa làm được, trở thành siêu sao âm nhạc đầu tiên được Âu Mĩ công nhận, trở thành siêu sao âm nhạc cấp bậc thế giới, chỉ một phần thành tựu này đã có thể vĩnh viễn ghi vào sử sách giới âm nhạc Hoa Ngữ.

Hâm mộ đồ kị cũng không còn, chỉ còn lại có sự ngưỡng mộ thanh cao!

Ngoại trừ Luyến Tuyết Ái Tửu nổi tiếng khắp trong ngoài nước, diễn viên trong phim cũng nổi tiếng theo.

Trong đó nổi tiếng nhất dĩ nhiên là nam chính Lưu Ngang Tinh do diễn viên Vương Xuân Sinh thủ vai, vì hắn ta vừa có nhan sắc vừa nắm được trù nghệ trong “Trù Thần” mà nhất cử nhảy lên, lấn át đoàn thể Idol Hàn Quốc, trở thành Idol hàng đầu của Châu Á.

Còn ở trong nước, cái gì Lộ tiểu muội, Thái Hư Côn (gọi đều Thái Từ Khôn) đều trực tiếp bị đập thành cặn bã.

Cho dù là ở địa khu Âu Mỹ, cũng có rất nhiều fan hâm mộ.

Làm thống kê sơ bộ, trong nước, lượng fan theo dõi Weibo Vương Xuân Sinh đã đột phá 8000 vạn, đang nhanh chóng tăng lên 1 ức. Hơn nữa số fan này đại bộ phận đều là fan có hoạt động, không phải dùng tiền mua.

Ở địa khu Châu Á, thành viên đoàn tiếp ứng cộng lại đã vượt qua 5000 vạn, trong đó đại đa số đều tập trung ở Nhật Bản và Hàn quốc, hơn nữa phần lớn toàn là những muội tử đáng yêu.

Ở địa khu Âu Mỹ cũng rất hot, số fan hâm mộ cũng đã hơn 3000 vạn.

Có thể nói, nhân khí của Vương Xuân Sinh nhân khí đã tương đương với Thiên Vương quốc tế.

Diễn viên Triệu Tiểu Dao trong vai nữ chính Triệu Mai Lệ cũng hot, mặc dù không bằng Vương Xuân Sinh, nhưng nhân khí vẫn nhanh chóng vượt qua đại bộ phận minh tinh trong nước, được đánh giá là “Nữ thần Trung Quốc”.

Có cả những diễn viên khác, nhất là diễn viên đóng vai trù sư là hot nhanh nhất...

Những đại thúc trung niên, lão đầu đẹp trai này mặc trang phục trù sư màu đen vào đặc biệt có mị lực, mà còn có kỹ thuật diễn, hấp dẫn rất nhiều fan cuồng khẩu vị nặng, nhân khí cũng đuổi sát minh tinh nhất tuyền.

Cuối cùng theo thống kê, một bộ phim truyền hình 40 tập, lại có thể nâng 10 diễn viên thành siêu sao, giá trị tiềm ẩn đạt đến 50 ức!

Có người cảm thán, 《 Trù Thần 》 đúng là bộ phim chế tạo minh tinh!

Những tập đoàn ngàn ức tài trợ cho 《 Trù Thần 》 cũng nổi tiếng ở nước ngoài!

Tập đoàn Khang Chính chế tạo “Chung Cư Tình Yêu”, bạn bè quốc tế đến Trung Quốc du lịch, thậm chí là những người tới du học, chỉ nhận định đúng một bảng hiệu “Chung Cư Tình Yêu” này, bọn họ muốn ở tại căn hộ như thế này, hy vọng có thể gặp được một đoạn tình yêu bất ngờ, lãng mạn và hoàn hảo.

“Chung Cư Tình Yêu” trở nên quốc tế hóa.

Thương phẩm của tập đoàn Chính Huy chủng loại phong phú, đã xuất khẩu sang nước ngoài, đơn đặt hàng vượt qua 500 ức.

Tập đoàn rượu Thiên Tử, nhất là rượu đế Chí Tôn Kim Tử, đã có thanh danh, trở thành rượu quý tộc trên bàn tiệc.

Sản phẩm của tập đoàn Mỹ Trang đã nhắc lên một trận thủy triều thời thượng tại khu vực Châu Á.

Có lợi nhất đương nhiên là tập đoàn Long Môn, khách sạn Long Môn dưới cờ tập đoàn đã chọn một khu khá đông đúc ở nước ngoài, chuẩn bị khai trương khách sạn Long Môn tại nước ngoài, kiếm tiền của người ngoại quốc.

Cuối cùng, không thể không nói chính là đài truyền hình hải ngoại.

Những đài truyền hình bỏ lỡ cơ hội hồi hận vạn phần, nếu như lúc trước bọn họ kiên trì thêm chút nữa, nếu lúc trước bọn họ lại nhượng bộ mấy phần, hiện tại bộ thần kịch 《 Trù Thần 》 này đã là của bọn họ.

Hiện tại, tất cả ích lợi của 《 Trù Thần 》 đều thuộc về nhà khác, hơn nữa bởi vì phim truyền hình hot lên, làm cho cho tỉ lệ người xem đài truyền hình bọn hắn giảm xuống trên diện rộng, ích lợi không được như lúc trước.

Vừa đến vừa đi, tổn thất nặng nề.

Những đài truyền hình bắt được 《 Trù Thần 》 thì vừa đau đớn vừa khoái hoạt.

Khoái hoạt là vì lượt xem kinh người của phim, một bộ phim quốc dân, phim truyền hình cấp hiện tượng mang đến lợi ích thực sự quá lớn, chỉ riêng bộ phim này đã có doanh thu bằng doanh thu một năm của bọn hắn.

Nhưng cùng lúc đó, tỉ lệ người xem càng cao, lợi ích phải chia cắt cũng càng cao.

Dựa theo hiệp nghị bọn họ đã ký kết lúc trước, phim truyền hình cấp hiện tượng, bọn hắn phía cắt nửa lợi ích cho Tinh Quang.

Này tương đương với cắt thịt, đau đến không thể thở nổi!

Sớm biết liền không ký hiệp nghị đánh cược này!

Nhưng cho dù không ký, tựa hồ cũng không lấy được 《 Trù Thần 》 ...

Thật là vừa xoắn xuýt vừa thống khổ, lại còn khoái hoạt!

Chương 382: Tiểu thuyết Hồng Đậu Trung Văn được hot lây! (23/25)

Nhờ vào bộ tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 được chuyển thể thành công, người xem trong và ngoài nước tăng mạnh, cho nên trước mắt, tiểu thuyết của Hồng Đậu Trung Văn trở thành miếng bánh thơm ngon cực kỳ hấp dẫn trong mắt các công ty giải trí lớn.

Bọn hắn tin 《 Trù Thần 》 có thể thì những tiểu thuyết khác cũng có thể!

Bạn hẳn không cần phải hot như 《 Trù Thần 》 , chỉ cần tỉ lệ người xem có thể đạt tới 1/2, thậm chí là 1/3, không cần hot tới nước ngoài, chỉ cần có thể hot trong nước, bạn hẳn đã đủ hài lòng!

Dù sao, 《 Trù Thần 》 cũng là kì tích khó gặp trong 10 năm qua, muốn phục chế cũng không dễ!

Nhưng nếu như có thể bắt được một bộ phim truyền hình có tiềm chất cực hot, ích lợi đó đủ để bạn hẳn no bụng.

Hơn nữa, đây cũng là gián tiếp hợp tác với Tinh Quang.

Hiện tại, Tinh Quang đã là vua không ngai của ngành giải trí, trên người có đông đảo tài nguyên và con đường, hết nhóm diễn viên này tới nhóm diễn viên khác được nâng thành siêu sao, chỉ cần là công ty giải trí, chỉ cần là minh tinh đều muốn hợp tác với bạn hẳn.

Nhưng sự nhiều nên ít, người có cơ hội thật không bao nhiêu.

Mà thông qua tiêu thuyết dưới cờ của Hồng Đẩu Trung Văn, thông qua bản quyền vận hành và khai phát, lại có thể tạo mối quan hệ với Tinh Quang, sau đó chia sẻ cho bạn họ chút tài nguyên và con đường.

“Boss, hiện tại lại có 8 thêm công ty giải trí liên hệ với chúng ta, muốn xin bản quyền khai phát tiêu thuyết dưới cờ của chúng ta, báo giá thấp nhất cũng được 2000 vạn, cao nhất đã hơn 5000 vạn...” Hà Sâm báo cáo với Lâm Bắc Phàm.

“Còn hơi thấp, người hung tợn nâng giá cho ta, nâng giá cao lên! Chúng ta không chỉ mua bán, chúng ta phải lấy bản quyền khai phát tác phẩm, chia sẻ những lợi ích mà nó mang tới.”

“Boss, ta cũng nghĩ như vậy. Cho tới bây giờ, trong số những tác phẩm hạch tâm, Hồng Đẩu Trung Văn chúng ta đã bán đi 25 tác phẩm, bản quyền bao gồm cả bản quyền truyền hình, điện ảnh, trò chơi và anime... lợi ích của bản quyền đã hơn 80 ức. Bắt đầu từ đầu năm tới, những tác phẩm này sẽ lần lượt lên sàn.”

“Còn có, Hồng Đậu Trung Văn tại hải ngoại cơ bản đã được xây dựng xong, nhờ vào độ nổi tiếng của 《Trù Thần》, trước mắt tam đại website hải ngoại phát triển rất nhanh, lưu lượng tăng trưởng gần như gấp bội so với hai tháng trước, ở nước ngoài, lưu lượng này đã có thể tính là website nhì lưu. Khi 《Trù Thần》 chân chính đổ bộ vào Hồng Đậu Trung Văn, lưu lượng sẽ nghênh đón bước phát triển vượt bậc. Đến lúc đó, Hồng Đậu Trung Văn của chúng ta cũng thành công!”

Lâm Bắc Phàm gật đầu hài lòng.

Vì xây dựng Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài, bọn họ đã đầu tư bất kể chi phí, 200 ức được đập vào, thế nhưng hiệu quả cũng rất rõ ràng, dần dần trở thành bình đài cầu nối cung cấp và truyền tải nội dung giữa trong và ngoài nước.

Chỉ dựa vào lưu lượng này đã khiến bọn họ kiếm được không ít tiền quảng cáo.

Hơn nữa, hẳn có thể thông qua con đường này chuyên vận tiểu thuyết mạng trên toàn cầu, đồng thời khai phá các lợi ích chung quanh tác phẩm. Hoặc bọn họ cũng có thể thông qua con đường này đưa tác phẩm ưu tú vào trong nước...

Tháo tác hai bên như thế, khẳng định sẽ kiếm bộn không lỗ!

Nếu như nền tảng này xây dựng xong, giá trị của nó không thua gì trang mua sắm online Taobao!

Chỉ có điều thương thành Taobao chủ yếu bán thương phẩm, còn Hồng Đậu Trung Văn bán là nội dung.

Mặt khác, mượn con đường này, còn có thể xây dựng Tinh Quang ở nước ngoài. Đi đầu là Internet, sau đó dùng nội dung công thành đoạt đất, sau đó vốn tăng lên, dần dần ngấm chiếm thị trường ngoài nước, cuối cùng lại phụng dưỡng cho Trung Quốc...

Tuần hoàn qua lại như thế, hình thành một chuỗi mắt xích lợi ích hoàn mỹ.

Sang năm, chính là lúc Hồng Đậu Trung Văn bùng nổ!

Cũng là một năm tài nguyên Tinh Quang tập hợp, toàn diện bước ra nước ngoài!

“Đúng rồi, boss, ngày mai còn có Mango TV, Lychee TV, Blueberry TB, chương bảy tám đài truyền hình liên hệ chúng ta, muốn mua bản quyền mấy tác phẩm tiểu thuyết của chúng ta để tiến hành khai phá, hiện tại ta còn chưa trả lời bọn hắn. Người xem cái này...”

Lâm Bắc Phàm sững sờ, sau đó hiểu được.

Hắn những đài truyền hình này đã chịu ảnh hưởng từ hắn, chuẩn bị đầu tư lớn chế tác lớn.

Nhưng đầu tư lớn chế tác lớn cũng phải cân nhắc tính nguy hiểm, đương nhiên bọn hắn càng nguyện ý chọn bộ tiểu thuyết đã có tiềm chất đại hỏa, sau đó tiến hành cải biên, như vậy ít nhất cũng có lượng người xem tương đối, có thể giảm nguy hiểm.

Dù sao 《Trù Thần》 cũng làm như vậy, bọn hắn muốn chế tạo thành công như Trù Thần.

Có điều, quá trình này lại dính đến một vấn đề, chính là những cuốn tiểu thuyết tương đối hot đều tập trung trên Hồng Đậu Trung Văn, mà Hồng Đậu Trung Văn lại thuộc về Lâm Bắc Phàm...

Chuyện này khá nhức trứng.

Nhưng vì lợi ích kích xù, bọn họ không muốn buông bỏ, vì thế đành thăm dò tình hình thông qua Hà Sâm.

“Có thể, chỉ cần bọn hắn đưa đủ tiền, tất cả đều không thành vấn đề! Dù sao trên website chúng ta cũng có rất nhiều tác phẩm, chỉ dựa vào chúng ta tự mình khai phá, sợ rằng không thể khai phá hết. Cho dù là tài nguyên hay con đường của chúng ta đều mạnh hơn những công ty giải trí khác, bọn hắn khai phá càng tốt, chúng ta càng có thể ngư ông đắc lợi. Nhưng mà Hà Sâm,

ngươi nhất định phải thối bọn hắn thật đau, tuyệt không nên khách khí với bọn hắn!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

Hiện nay, bởi vì trận pháp, các đài truyền hình lớn cơ bản đều nằm trong tay hắn, hắn muốn đài nào sống thì nó sẽ sống, muốn đài nào chết thì nhất định phải chết, đã như vậy, vì sao hắn không lợi dụng để kiếm nhiều hơn một chút?

Dù sao thì tiền càng nhiều, hắn lại càng mạnh.

Nếu tác phẩm được khai phá tốt, ta sẽ tạm tha cho các ngươi một ngựa, thời điểm các ngươi kiếm tiền chúng ta cũng kiếm lời theo.

Nếu tác phẩm được khai phá không tốt, làm lung tung bậy bạ, lúc đó xem ta có chính chết các ngươi không.

Đương nhiên, đài truyền hình không hợp tác với Hồng Đậ Trung Văn, các ngươi vẫn tiếp tục xui xẻo.

Không phải tác phẩm của Hồng Đậ Trung Văn, các ngươi sẽ phải xui xẻo tiếp. Chỉ có vậy các ngươi mới cảm nhận được mị lực của tiểu thuyết Hồng Đậ Trung Văn, như thế mới có thể càng thêm nóng lòng khai phá.

Hắn thích nhất là loại chuyện hại người ích ta này.

“Vâng, boss!” Hà Sâm nhẹ nhàng thờ ra.

Còn sợ boss sẽ hành động theo cảm tính, không nghĩ tới hắn lại sáng suốt như vậy.

Cúp điện thoại, Lâm Bắc Phàm khoái trá vô cùng.

Thời điểm Lâm Bắc Phàm đang vui thích, Lý Vô Thương của tập đoàn Lý thị hải ngoại ngồi máy bay tới Giang Nam Trung Quốc, sau đó tiến thẳng đến trụ sở tập đoàn Lý thị —— Cao ốc Tử Uyển.

Lúc này, lãnh đạo các phòng ban cùng với đám nhân viên đã sớm chờ ở cửa ra vào, lúc đầu, bọn họ vốn định chúc mừng chủ tịch tổng bộ đến, kết quả lại thấy được khuôn mặt âm trầm.

Hắn không nói tiếng nào vượt qua đám người, tiến thẳng đến phòng hội nghị, ngồi ở chủ vị.

Những người khác dựa theo thân phận ngồi xuống.

Không khí trong phòng hội nghị ngưng trọng đến đáng sợ, không ai dám phát biểu, người nào người ấy lo lắng vô cùng.

Nhất là đám nhân viên văn phòng, bọn họ cúi đầu nơm nớp lo sợ. Bởi bọn hắn biết rõ, lần này chủ tịch đến Trung Quốc không phải để khen ngợi, mà đến hưng sư vấn tội.

Thật lâu sau, Lý Vô Thương mới mặt không đổi sắc nói ra: “Ta cực kỳ thất vọng về các người!”

Chương 383: Tập đoàn Lý thị cũng làm rạp chiếu phim! (24/25)

Phòng hội nghị vì đó mà yên tĩnh!

“Thật rất thất vọng, vô cùng vô cùng thất vọng!” Lý Vô Thương tiếp tục nói.

Ngắn ngủn một câu, liên tục dùng đến ba từ “thất vọng”, hơn nữa còn dùng những từ như “rất” và “vô cùng”, có thể nhìn ra được Lý Vô Thương thật sự đã thất vọng cực độ.

Mặc dù không có phê bình, cũng không có nổi giận, nhưng mồ hôi của người trong đơn vị hành chính tuôn trào. Nhất là những lão đồng chí từng

theo Lý Vô Thương tranh đấu giành thiên hạ, sắc mặt đã tái nhợt.

Bởi vì căn cứ vào phong cách làm việc của Lý Vô Thương, rất có khả năng bọn hắn sẽ bị đày vào lãnh cung, hoặc trực tiếp bị đuổi ra khỏi cửa.

Bởi vì tập đoàn Lý thị không nuôi phé vật, Lý Vô Thương không cần chó không biết cắn người.

Trong đó, Chu Nghiễm Chính phụ trách đơn vị hành chính sốt ruột giải thích: “Lý đồng, thật ra đây cũng không phải lỗi của chúng ta...”

“Ta hỏi ngươi sao?” Con mắt Lý Vô Thương quét ngang, đầu Chu Nghiễm Chính gục xuống.

“Lý Vô Thương ta làm việc, từ trước đến nay chỉ hỏi thành quả, không hỏi quá trình! Tất cả giải thích chỉ là ngụy biện, che giấu sự vô năng của bản thân, ngươi được ngươi liền lên, không được thì cút cho ta!” Trong mắt Lý Vô Thương như có dao, có thể đâm lòng người bị thương.

Tuy Lý Vô Thương cũng biết đây quả thật không phải sai lầm của đám người Chu Nghiễm Chính, thuần túy là do Tinh Quang, hoặc có thể nói là do đôi cầu nam nữ Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm làm ra, vì nhằm vào tập đoàn Lý thị của hắn ta.

Nhưng bây giờ hắn ta rất tức giận, nhất định phải tìm người phát tiết, vì vậy đám người Chu Nghiễm Chính cũng biến thành bia ngắm.

Một thế hệ thiên chi kiêu tử như hắn ta, thủ đoạn phi phạm, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, chưa đến 30 tuổi đã an vị trên ghế chủ tịch tập đoàn Lý thị, nghênh đón đỉnh cao nhân sinh.

Kết quả, lại nhiều lần bại trận ở Trung Quốc.

Muốn mua một mảnh đất để khai phá du lịch, kết quả bị Tinh Quang đoạt đi. Gây dựng một công ty giải trí, làm phim truyền hình điện ảnh, kết quả bị dính vào chuyện hợp đồng âm dương, mấy chục ức đều trôi theo dòng nước.

Hai lần đầu tư sản nghiệp to lớn cuối cùng chấm dứt bằng sự thất bại, hẳn ta không cần mặt mũi sao?

Rất nhiều nguyên lão nội bộ tập đoàn đã có ý kiến với hẳn ta.

Nếu hẳn ta không tạo ra một ít thành tích, chỉ sợ vị trí của hẳn ta không yên ổn.

Lại qua thật lâu.

“Xem như trừng phạt, tiền lương của tất cả mọi người giảm xuống ba bậc!”

“Nếu có lần sau, trực tiếp khai trừ!”

Đám người Chu Nghiễm Chính thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là tiền lương giảm xuống ba bậc mà thôi, tuy ít đi rất nhiều tiền, nhưng chức vụ của bọn hắn không thay đổi, vẫn có được quyền lực rất lớn, còn có cơ hội bổ cứu.

“Cảm ơn Lý đồng! Chúng ta nhất định sẽ trân trọng cơ hội này, tuyệt không tái phạm!” Chu Nghiễm Chính lập tức hứa hẹn.

“Đây là cơ hội cuối cùng cho các ngươi, nếu không phải ta nể tình các ngươi lao khổ công cao, trước mắt ta lại không người để dùng, các ngươi đã sớm bị khai trừ. Hy vọng lần này, các ngươi đừng khiến ta thất vọng!” Lý Vô Thương thản nhiên nói.

“Chúng ta nhất định sẽ cố gắng hết sức!” Chu Nghiễm Chính lập tức nói.

“Hiện tại, ngươi đi liên hệ với đám ông chủ rạp chiếu phim, ngoại trừ Ảnh Nghiệp Tinh Quang và Ảnh Nghiệp Dada, còn lại liên hệ tất cả cho ta, càng nhiều càng tốt.” Lý Vô Thương bắt đầu hạ mệnh lệnh.

“Lý đồng, ý của ngươi là...”

“Không sai, tập đoàn Lý thị chúng ta chuẩn bị thành lập một rạp chiếu phim tại Trung Quốc.” Lý Vô Thương ý chí bừng bừng nói.

Tuy trước đó bị thiệt lớn, nhưng Lý Vô Thương vẫn không từ bỏ việc tiến quân giới giải trí, bởi vì chỉ có đi theo chính sách mới có thịt ăn.

Trước mắt, Trung Quốc vô cùng coi trọng phương diện phát triển sản nghiệp điện ảnh, còn công khai rất nhiều chính sách ưu đãi, có nghĩa là mùa xuân của truyền hình điện ảnh đang đến.

Lúc trước làm giải trí Hải Thượng Quốc Tế, chính vì gặp được một đợt tiền lãi kiếm một món hời này, kết quả lại thua thiệt đến nhà bà ngoại.

Cái này chỉ có thể nói là do thời vận không đủ, cũng không phải nói làm giải trí không có tiền đồ.

Hiện tại, Tinh Quang gần như lũng đoạn gần nửa tài nguyên giới giải trí, trở thành ông vua không ngai của ngành giải trí Trung Quốc, với quan hệ thù địch giữa hắn ta và Tinh Quang, chỉ sợ còn chưa làm đã bị bọn hắn dập tắt.

Cho nên, hắn ta dự định đi con đường tương đối an toàn, chính là con đường chương không.

Tựa như Tinh Quang nắm giữ bốn con đường lớn là đài truyền hình, rạp chiếu phim điện ảnh, nền tảng video Internet, còn có Hồng Đẩu Trung Văn, cho nên mới không sợ tất cả, đứng ở thế bất bại.

Hắn ta cũng định đi con đường này.

Nhưng vì chính sách hạn chế của Trung Quốc, nhân sĩ nước ngoài như hắn ta không cách nào gây dựng đài truyền hình.

Nền tảng video Internet và trang web văn học hắn ta cũng không quen thuộc, muốn làm cũng không dễ, hơn nữa cho dù hắn ta muốn tham gia, bất luận là Tinh Quang hay Penguin đều sẽ không để hắn ta được như nguyện, độ khó quá cao, vì thế hắn ta chỉ có thể từ bỏ.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có con đường rạp chiếu phim điện ảnh này.

Trước mắt, những rạp chiếu phim này đều tương đối nhỏ, năm bè bảy mảng, không có bối cảnh gì, tiện cho hắn ta làm việc.

Hơn nữa hiện tại, những rạp chiếu phim này luôn nằm trong tình trạng lỗ vốn, tương đối dễ dàng tiếp nhận.

Vào lúc Ảnh Nghiệp Tinh Quang và Ảnh Nghiệp Dada chưa kịp phản ứng, hẳn ta có thể cấp tốc chỉnh hợp những tài nguyên rạp chiếu phim này, đến lúc đó, hẳn ta cũng có đất đặt chân. Nếu chỉ bàn về quy mô, cụm rạp của hẳn ta có khả năng vượt qua hai rạp chiếu phim phía trước.

Chu Nghiễm Chính nhanh chóng hành động.

Buổi chiều ngày thứ hai, cơ hồ tất cả ông chủ rạp chiếu phim đều tới cao ốc Tử Uyên.

Đám ông chủ rạp chiếu phim này mới được thả ra không lâu, trước đó mỗi người đều trải qua một trận thẩm tra nghiêm khắc, tinh thần tiêu tụy vô cùng. Nhìn thấy việc làm ăn của rạp chiếu phim càng ngày càng thâm đậm, cả bọn càng thêm tiêu tụy, thoát nhìn đã già đi mấy tuổi.

Bình thường đám người này luôn đoạt mỗi làm ăn lẫn nhau, gặp mặt cũng không nhịn được tổn hại nhau vài câu.

Nhưng trải qua hai đợt lao ngục, việc làm ăn một mực thua lỗ, tất cả mọi người đều cá mè một lứa, tâm tư tranh đấu cũng nhạt đi, ngược lại ngồi chung một chỗ nói chuyện, suy đoán mục đích tập đoàn Lý thị mời bọn hẳn đến.

“Ta cảm thấy, tám phần là vì rạp chiếu phim của chúng ta.” Một ông chủ cấp tốc nói ra nguyên nhân.

Mọi người không kiềm lòng được cùng gật đầu, bởi trừ nguyên nhân này ra, giữa hai bên không còn chuyện gì để gặp mặt. Tập đoàn Lý thị cũng không có nghiệp vụ gì bên phương diện điện ảnh, lại muốn triệu tập bọn hẳn tới, ngoại trừ rạp chiếu phim phía sau bọn họ, cũng không còn giá trị nào khác.

Lại có người đặt ra nghi vấn: “Nếu như là người, người bán không?”

“Bán chứ, những ngày nay ta đã gặp phải rất nhiều chuyện, tâm quá mệt mỏi, ta cũng không muốn kinh doanh rạp chiếu phim nữa, cầm một khoản tiền trở về dưỡng lão tốt hơn! Nếu giá cả thích hợp, ta lập tức bán!”

“Ta không nguyện ý, bao nhiêu tiền cũng không nguyện ý! Mùa xuân của truyền hình điện ảnh lại tới, đây là thời cơ tốt để kiếm tiền, ta dự định lại kiếm thêm mấy năm, đợi khi kiếm được tương đối, muốn về hưu lại bán!”

“Ta sẽ bán một phần trong đó, trước làm dịu bớt áp lực tài chính!”

...

Mỗi người phát biểu ý kiến của riêng mình.

Chương 384: Kẻ địch đang hành động! (25/25)

Đang lúc mọi người thảo luận nhiệt liệt nhất, Lý Vô Thương dẫn người nhỏ nhả lễ độ đi đến, vừa mở miệng đã nói xin lỗi: “Xin lỗi các vị, vừa rồi ta bị chút việc làm chậm trễ, để mọi người đợi lâu!”

Tất cả ông chủ ở đây đều đứng lên.

“Không sao, Lý tổng có nhiều việc bận bịu, chúng ta đều hiểu!”

“Hơn nữa chúng ta cũng không đợi bao lâu!”

“Có thể được gặp Lý tổng, chờ một chút cũng đáng giá!”

...

Mọi người đều vô cùng khách sáo, trên mặt cười ha hả, một chút cũng nhìn không ra hư tình giả ý.

Cứ chào hỏi như vậy một hồi, Lý Vô Thương đi thẳng vào vấn đề nói:

“Chắc hẳn mọi người cũng đã đoán được nguyên nhân ta mời mọi người đến, không sai, ta đúng là vì rạp chiếu phim của các ngươi.”

“Tập đoàn Hoa Kiều Lý thị chúng ta rất xem trọng việc phát triển ở Trung Quốc, càng thêm xem trọng ngành nghề điện ảnh truyền hình Trung Quốc. Cho nên từ khi tập đoàn Hoa kiều Lý thị chúng ta tiến vào Trung Quốc đến nay, chúng ta đã thành lập một công ty giải trí, hy vọng có thể có thành tựu. Thế nhưng tình huống về sau mọi người cũng đều biết, công ty chúng ta cũng bị vạ lây sự kiện “Hợp đồng âm dương” giới giải trí, công ty vừa mới

cất bước đã phải đóng cửa, mấy chục ức tài chính trôi theo dòng nước, đây cũng là do Tinh Quang âm thầm quấy phá. Có thể nói, ở một điểm này, ta và mọi người chính là đồng minh trời sinh.”

Lời của Lý Vô Thương khiến mọi người sinh ra không ít thiện cảm, trong lòng cũng có cảm thông.

“Đúng vậy, Tinh Quang làm việc quá không tử tế, đuổi cùng giết tận không chừa đường lui!”

“Tất cả mọi người đều cùng nghề, vốn nên nắm tay nhau tương trợ nhau, kết quả hiện tại bọn họ làm hại chúng ta không có cơm ăn!”

“Tinh Quang quả thực là châu chấu giới giải trí, là thỏ bá vương!”

“Ta không ưa Tinh Quang nhất!”

“Chỉ cần Tinh Quang vẫn còn, chúng ta vĩnh viễn không có ngày nổi lên!”

...

Vừa nói đến Tinh Quang, mọi người đều sổ một bụng nước đắng ra ngoài.

Có thể nói, người ở chỗ này gần như đều là kẻ địch của Tinh Quang, đều đã từng bị Tinh Quang phá hoại, tổn thất nặng nề.

Đáng tiếc hiện tại Tinh Quang gia đại nghiệp đại, nắm giữ hơn phân nửa tài nguyên và con đường giới giải trí, thành vua không ngại trong giới giải trí, gần như tất cả mọi người đều ngưỡng vọng, nhất ngôn cửu đỉnh, muốn lại ra tay đối phó với Tinh Quang là điều rất khó.

Hơn nữa bọn họ cũng không dám đối phó Tinh Quang, bởi vì bọn họ cảm thấy mỗi lần ra tay đều đen đui, nửa năm qua bọn họ cũng vì vậy mà ăn cơm tù hai lần, ngày ngày đều đang lỗ tiền nên chỉ có thể nuốt khổ này xuống bụng.

Khi nào mới có thể thoát khỏi cuộc sống này?

Nhìn thấy đau khổ trên mặt mọi người, khoe miệng Lý Vô Thương nhẹ nhàng cong lên, nói tiếp: “Tuy trải qua việc này, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị chúng ta tổn thất không ít, nhưng lại không cam tâm từ bỏ. Ngành truyền hình điện ảnh Trung Quốc có hy vọng phát triển, chúng ta không muốn bỏ qua cơ hội, dự định bắt đầu từ rạp chiếu phim, vật tay với Tinh Quang một lần nữa. Cho nên, ta hy vọng bản thân có thể nhận được sự ủng hộ của mọi người, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị chúng ta vô cùng cảm kích!”

Lý Vô Thương khom người chào thật sâu.

Đám người thụ sủng nhược kinh, vội vàng đỡ hấn ta dậy.

“Lý tổng khách khí, chúng ta không chịu nổi đại lễ như vậy!”

“Đây đều là chuyện làm ăn, chỉ cần giá cả phù hợp, ta sẽ bán!”

“Hơn nữa người muốn đối phó Tinh Quang, chúng ta sẽ ra sức ủng hộ!”

“Hiếm khi được tập đoàn Hoa Kiều Lý thị coi trọng...”

...

“Yên tâm, tất cả mọi người đều là người trên cùng một thuyền, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi mọi người! Lý Vô Thương lập tức đảm bảo: “Không nói những cái khác, riêng mặt giá cả tuyệt đối có thể khiến mọi người hài lòng, đảm bảo mọi người nửa đời sau không lo ăn mặc.”

Những ông chủ vốn định bán lộ ra nụ cười vui vẻ, những ông chủ dù không có ý định bán cũng buông lỏng phòng bị trong lòng.

Suy cho cùng, làm ăn tương lai ra sao còn chưa biết được, nếu bây giờ bán còn có thể kiếm lời một khoản, để nó yên ổn rơi vào túi.

“Đưa hợp đồng lên để các vị ở đây xem qua!”

Người Lý Vô Thương dẫn theo phân phát hợp đồng cho đám ông chủ.

Dù sao cái này cũng liên quan đến tính mạng tài sản, mỗi ông chủ tiếp nhận hợp đồng đều xem cẩn thận, vừa mới bắt đầu xem còn tốt, kết quả càng xem

càng nhú chặt mày, cuối cùng biến thành bất mãn.

Một ông chủ họ Trương trong đó không nhịn được nói: “Lý tổng, người nói đùa sao? Đây là hợp đồng các người định ra sao? Mặc dù rạp chiếu phim của ta không lớn, nhưng ít ra cũng có giá 8000 vạn, kết quả các người lại ra giá 4000 vạn, giá cả bị chém ngang một nửa, người nói đây là lý gì?”

Lại có một ông chủ khác nói ra: “Đúng vậy! Rạp chiếu phim ta so ra kém Trương lão bản, nhưng ít ra cũng đến 5000 vạn, hơn nữa theo sự phát triển của ngành điện ảnh truyền hình, rạp chiếu phim sẽ còn tiếp tục tăng giá trị. Thế nhưng các người lại ra giá 2000 vạn, một nửa cũng chưa tới, người dự định để chúng ta uống gió tây bắc sao?”

Những ông chủ khác cũng nhỏ giọng nghị luận.

“Giá cả thật quá thấp, thời điểm năm đó khi ta xây dựng rạp chiếu phim cũng không chỉ con số này!”

“Đây quả thực là giá cải trắng, quả thực muốn cái mạng già của ta!”

“Lúc trước Lâm Bắc Phàm tiêu tiền như rác ra giá, còn cao gấp hai cái giá này!”

“Tập đoàn Hoa Kiều Lý thị quá đáng, ta tuyệt không đồng ý!”

...

Đối mặt với bình luận của mọi người, Lý Vô Thương duy trì mỉm cười nói: “Tập đoàn Hoa Kiều Lý thị chúng ta ra giá rất công bằng, đây là giá cả chúng ta đã tính được dựa vào báo cáo tổng hợp. Các vị không nên kích động, đầu tiên ta hỏi các người, đã bao lâu rạp chiếu phim của các người không kiếm ra tiền? 1 tháng, 2 tháng, hay là 3 tháng?”

Đám ông chủ ở đây trầm mặc.

Bởi vì không phải 1 tháng, không phải 2 tháng, cũng không phải 3 tháng, bọn họ đã liên tục 4 tháng không kiếm ra tiền.

Chỉ là khoảng tiền thuê to lớn, đã ép tới bọn họ không thở nổi.

“Nhưng không thể thấp hơn, chẳng lẽ những năm này chúng ta đều làm không công?”

“Rạp chiếu phim không có lợi nhuận, giá trị sẽ chỉ giảm đi không ngừng, cuối cùng chỉ còn đồng nát sắt vụn!” Lý Vô Thương chém đinh chặt sắt nói: “Nói thí dụ như rạp chiếu phim của Trương lão bản người, người định giá rạp chiếu phim là 8000 vạn, nhưng người có thể đảm bảo nửa năm sau vẫn là 8000 vạn không? Người có thể đảm bảo rạp chiếu phim của người còn khả năng sinh lợi nhuận không?”

“Ta nói cho các người biết, chỉ cần Tinh Quang còn, các người muốn sống sót cũng là hy vọng xa vời! Theo báo cáo, bây giờ Tinh Quang còn phát hành thêm hai bộ phim điện ảnh, theo tiêu chuẩn chế tác trước sau như một của bọn họ, trình độ tuyệt đối không kém hơn [Old Boy], chỉ sợ cũng là máy thu hoạch phòng vé. Bây giờ các người bị Tinh Quang phong sát, rạp chiếu phim của các người còn có thể chống được bao lâu? Có thể chống nổi đến nửa năm không? Nửa năm sau thì sao? Cho nên, rạp chiếu phim các người sẽ không ngừng bị giảm giá trị, cuối cùng không có gì cả!”

“Hơn nữa, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị chúng ta tiếp quản rạp chiếu phim của các người, đồng thời còn phải tiếp quản nợ nần trên người các người, còn phải đối mặt với nguy hiểm của Tinh Quang, ra giá đã không tính là thấp. Hy vọng các vị nghiêm túc cân nhắc, đưa ra lựa chọn chính xác!” Lý Vô Thương bình chân như vại nói.

Đám ông chủ ở đây không hề bị lay động.

“Thật xin lỗi Lý tổng, cái giá ta này vẫn không hài lòng, ta còn có việc đi trước!”

“Lý tổng, ta cũng có việc, xin lỗi không tiếp được!”

“Lý tổng, lần sau chúng ta có thời gian trò chuyện tiếp, đi trước!”

...

Từng ông chủ một nối đuôi nhau rời đi.

Ngay khi bọn họ chuẩn bị muốn đi ra khỏi cửa, lời nói Lý Vô Thương không gần không xa truyền đến.

“Ta rất hiểu suy nghĩ của mọi người, có điều ta vẫn xin khuyên mọi người một câu, lần sau gặp lại sẽ không phải là giá cả này. Đồng thời đi ra ngoài chú ý một chút, gần nhất thế đạo không quá an toàn, nếu như xảy ra chuyện sẽ không tốt!”

Chương 385: Người siêu tàn nhẫn! (1/25 – Lần 5)

Bước chân của đám ông chủ dừng một lát, đầu cũng không quay lại liền đi.

Sau khi bọn họ đi, nụ cười trên mặt Lý Vô Thương cũng đã biến mất, hướng về hộ vệ áo đen bên cạnh gật đầu một cái.

Hộ vệ áo đen tỏ ra hiểu rõ, sau đó đi theo ra ngoài.

Sắc trời đã tối, Trương lão bản mới rời cao ốc Tử Uyên không lâu, bước ra từ một câu lạc bộ giải trí.

Hắn ta uống rượu, say khướt, trên mặt đỏ bừng, đi trên đường hết ngã trái lại ngã phải, dù sao thì cũng không đi thẳng. Nhưng mặc dù như thế, hắn ta cũng không gọi người đỡ, chỉ tự đi đường hóng gió cho tỉnh rượu một chút.

Vừa đi vừa không ngừng phàn nàn: “Lý Vô Thương đúng là muốn tiền đến điên rồi, ta là kẻ ngu như vậy sao? 4000 vạn mà muốn mua rạp chiếu phim của ta, quả thực là người ngốc nói mê! Bán cho người còn không bằng bán cho Ảnh Nghiệp Dada, chí ít người ta sẽ không hồ người như thế...”

Trương lão bản ợ một cái, cảm giác luồng hơi rượu cay nóng từ dưới bụng xông lên.

Sau đó hắn ta nhanh chóng ngồi xổm xuống, dựa vào góc tường nôn mửa, nôn ra hết toàn bộ rượu và đồ ăn mới ăn lúc tối nay.

Sau khi nôn ra, hắn ta cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, cũng tỉnh rượu mấy phần.

“Thoải mái hơn... Lớn tuổi tử lượng không được, sau nay phải uống ít một chút...”

Trương lão bản tự nói, sau đó một tay vịn tường, tập tễnh tiến lên.

Đúng lúc này, sau lưng của hắn ta xuất hiện một bóng đen, bước nhanh đi tới.

Trương lão bản nghe được âm thanh, tò mò quay đầu nhìn, kết quả hắn ta bị bao tải trùm lên, cái gì cũng không nhìn thấy. Hắn ta cảm nhận được không ổn, đang chuẩn bị lớn tiếng hô cứu mạng, kết quả đầu gặp phải một đòn nghiêm trọng, não chấn động một cái gần như ngất đi.

Ngay sau đó, các vị trí trên cơ thể hắn ta đều bị tay đấm chân đá, gần như bị động chịu đòn.

Trương lão bản muốn xin tha, nhưng đầu hỗn loạn không nghe sai khiến.

Hắn ta chỉ cảm thấy trên người đau rát, mỗi một mảng da thịt trên người đều đau, đau đến hôn mê bất tỉnh.

Sau đó, bóng đen mới tha hắn ta một lần, rời đi.

Sau khi qua 3 phút đồng hồ, Trương lão bản giật giật, thoát nhìn giống như tỉnh, hoặc có lẽ là vừa rời hắn ta không ngất, vẫn luôn giả vờ.

Trương lão bản nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, yếu ớt nói: “120, nhanh cứu ta...”

Không ai biết, tất cả tình cảnh này đều bị tên áo đen trốn ở góc tường cách đó 40 mét nhìn thấy.

Lưu lão bản cũng là một trong số các ông chủ rạp chiếu phim, nhưng hắn ta khác Trương lão bản, hắn ta có tâm với sự nghiệp, tương đối có quy tắc, sau khi đến thành phố Giang Nam, hắn ta đã nhân cơ hội nhìn xem tình huống kinh doanh của rạp chiếu phim nhà mình.

Kết quả các rạp chiếu phim không có gì khác nhau, đều là làm ăn thảm đạm.

“Sớm biết vậy, lúc trước ta không nên kết thù với Tinh Quang. Tuy Tinh Quang ăn thịt, nhưng chí ít ta cũng có thể uống chén canh, không cần giống bây giờ mỗi ngày đều lỗ vốn. Nếu trong hai tháng tới lại không có lợi nhuận gì, chỉ sợ phải đóng cửa thật.”

Lưu lão bản mặt mày ủ dột, trong lòng hết sức hối hận.

Bây giờ đi tới Giang Nam, đi tới địa bàn Tinh Quang, hẳn ta đang suy nghĩ xem bản thân có nên tới cửa xin lỗi không.

Chỉ cần có thể dùng biện pháp hòa bình để giải quyết, coi như tổn thất chút lợi ích cũng không tiếc.

Từ trước đến nay, hai vị nữ tổng Tinh Quang luôn mạnh mẽ vang dội, không dễ nói chuyện, hẳn ta dự định tìm đột phá khẩu từ chỗ Lâm Bắc Phàm.

Kết quả, hẳn ta vừa lái xe ra cửa, một chiếc xe đã theo rất sát phía sau.

Khi hai chiếc xe quẹo vào một con đường ít người, không có camera theo dõi, chiếc xe phía sau bỗng nhiên cấp tốc lao đến, hung hăng đụng vào xe Lưu lão bản.

“Không!!!” Lưu lão bản hoảng sợ kêu to, nhưng vô ích.

Xe bị đụng bay ra ngoài, lao vào bãi cỏ, đụng trúng hàng rào mới ngừng lại, xe cơ bản đã bị hỏng.

Lưu lão bản ngồi trong xe, vì thắt chặt dây an toàn, cho nên chỉ bị thương nhẹ, đầu bị rách một chỗ. Nhưng mặc dù như thế, hẳn ta cũng bị dọa đến hồn phi phách tán.

Mà chiếc xe đã tông vào xe hẳn ta lại nghênh ngang rời đi, nhanh chóng biến mất trong đêm.

Một buổi tối này, xảy ra rất nhiều chuyện.

Không chỉ Trương lão bản và Lưu lão bản, còn có mấy ông chủ rạp chiếu khác cũng gặp bất trắc.

Tôn lão bản đi tới tiệm mát-xa để mát-xa, kết quả hai cánh tay bị nhân sĩ không rõ tháo khớp, tạo thành trật khớp...

Hoàng lão bản bởi vì thật sự có chuyện, đang chuẩn bị trở về phủ, kết quả ngồi lên xe đen, tất cả tiền tài và hành lý đều bị cướp đi, còn bị đánh mặt mũi bầm dập...

Triệu lão bản đi tìm niềm vui, kết quả bị người chặn trong nhà vệ sinh, hành hung một trận...

Còn có Trương lão bản...

Chu lão bản...

Nghiêm trọng một chút thì mặt mũi thân thể bầm dập, gần như mất đi nửa cái mạng. Tôn thương tương đối nhẹ như Lưu lão bản, đầu bị rách một chỗ, nhưng bị dọa đến bệnh tim bộc phát.

Vốn còn có một lão bản cũng phải gặp bất trắc, nhưng giác quan thứ sáu của hắn ta tương đối mạnh, lời của Lý Vô Thương luôn quanh quẩn trong óc hắn ta, khiến hắn ta luôn cảm thấy hết sức bất an, cảm giác có việc sắp xảy ra.

Cho nên hắn ta vẫn luôn ở lại trong khách sạn không ra khỏi cửa, cho dù là nhân viên phục vụ gõ cửa hắn ta cũng không ra, cuối cùng may mắn thoát khỏi kiếp nạn.

Sau đó, hắn ta liên lạc mấy ông chủ rạp chiếu có quan hệ tương đối thân thiết, đã có ba vị làm sao cũng liên lạc không được, lại đổi chiếu một chút với lời của một ông chủ rạp chiếu khác, rốt cục hắn ta cũng rõ ràng chân tướng.

Thế là, vì để tránh bị tai họa, bọn họ chỉ có thể tạm thời trốn bên trong khách sạn, chân không bước ra khỏi cửa, sau đó dùng Wechat liên hệ.

“Chúng ta bị nhắm vào, sau lưng nhất định là Lý Vô Thương của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị giờ trò quỷ!”

“Đã sớm nghe nói Lý Vô Thương ra tay độc ác, không ngờ đúng là độc ác thật, gần như muốn dính tới mạng người!”

“Lúc trước chắc hẳn ta đã dựa vào những thủ đoạn này để leo lên vị trí chủ tịch!”

...

“Vừa rồi ta liên hệ với Triệu lão bản, người tốt rồi, nào bị chấn động nhẹ, trên người gãy mất hai chiếc xương sườn, toàn thân bầm dập, con mắt còn ứ máu... đến tuổi này rồi hẳn ta còn phải chịu tội!”

“Còn có Lưu lão bản, bị đụng xe, đầu đập bị thương, bị khâu hơn 70 mũi!”

“Đây là một người độc ác thật sự, sớm biết không tới rồi!”

“Không đến người chạy trốn được sao?”

“Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ, báo cảnh sát?”

“Báo cảnh hữu dụng không? Người có chứng cứ sao?”

“Ít nhất cũng có thể bảo hộ ta rời khỏi nơi này, ta thực sự không dám ở nơi này nữa!”

...

Đúng lúc này, điện thoại một trong số bốn ông chủ vang lên.

Hắn ta thấy được số điện thoại, giống như thấy được bùa đòi mạng, trong nháy mắt, sắc mặt trắng bệch, không dám nhận.

Nhưng nghĩ nghĩ, hắn ta vẫn nhận máy, nơm nớp lo sợ nói: “Lý tổng, người có chuyện gì cản dận sao?”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói ôn hòa của Lý Vô Thương: “Hứa lão bản, ta muốn mời người tới cao ốc Tử Uyển bàn bạc về chuyện liên quan đến rạp chiếu phim lần nữa, 3:00 chiều hôm nay, hy vọng người có thể đến đúng giờ.”

“Lý tổng, có thể không đi không?” Hứa lão bản cả gan hỏi.

“Đương nhiên có thể, đây là tự do của người.” Giọng nói biến mất trong nháy mắt, điện thoại cúp máy.

Hứa lão bản giật nảy mình, cảm giác mạng mình giống như bị người ta bóp lấy vậy, không thể hô hấp.

Nghĩ nghĩ, hẳn ta vẫn quyết định đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, những ông chủ của các rạp chiếu phim khác cũng nhận được điện thoại của Lý Vô Thương.

Chương 386: Ảnh Nghiệp Sơn Hải được thành lập, kiêng ba chân! (2/25)

Sau khi nhận điện thoại xong, vẻ mặt đám ông chủ rạp chiếu phim đều như đưa đám, tiếp đó bọn họ hơi sửa sang một chút, chuẩn bị đi ra ngoài.

Tuy biết rõ đây là Hồng Môn Yên, nhưng bọn họ nhất định phải đi.

Bởi vì nếu như không đi, có thể đến mạng cũng bị mất.

Báo cảnh sát, liệu cảnh sát có thể bảo vệ bọn họ được bao lâu?

Những ông chủ này đều là người lẩn lộn hơn nửa đời người trong xã hội, khắc sâu hiểu rõ, ngày nào thế lực tà ác này chưa bị nhổ triệt để, như vậy nửa đời sau của bọn hắn đều phải sống trong lo lắng sợ hãi, lúc nào cũng có thể mất mạng.

Có lẽ chỉ một chuyện ngoài ý muốn, bọn họ sẽ phải rời khỏi thế giới này.

Cho nên, trước khi chưa có biện pháp tốt, bọn hắn chỉ có thể ăn đau mà không dám kêu.

Cao ốc Tử Uyển, buổi chiều 3:00.

Lần này Lý Vô Thương đến đặc biệt đúng giờ, hơn nữa còn tự mình đứng ở cửa nghênh đón.

“Hoan nghênh các vị đến cao ốc Tử Uyển của ta làm khách lần nữa!”

Giọng nói của Lý Vô Thương rất âm áp, ngữ khí rất ôn hòa, giống như một vị công tử khiêm tốn, nhưng đám ông chủ rạp chiếu phim ở đây lại không rét mà run, chỉ cảm thấy trong lòng âm u lạnh lẽo, giống như bị một con rắn độc để mắt tới.

“Đâu có đâu có, Lý tổng khách khí!”

“Đây là vinh hạnh chúng ta!”

“Được gặp lại Lý tổng lần nữa chúng ta cũng rất vui!”

...

Đám ông chủ rạp chiếu phim tươi cười nịnh hót, giống như một đám chó săn.

Thái độ rất khác ngày hôm qua.

“Hôm qua từ biệt, ta còn chưa mở tiệc chiêu đãi các vị thật tốt, trong lòng rất tiếc nuối. Bây giờ mọi người lại gặp gỡ lần nữa, quả thực là trời cao ban duyên phận cho chúng ta, sau khi bàn xong, đêm nay nhất định không say không về!” Lý Vô Thương hào sảng nói.

“Được rồi được rồi, Lý tổng mở tiệc chiêu đãi làm sao chúng ta dám không nghe theo chứ?”

“Đêm nay nhất định phải kính Lý tổng thật tốt!”

“Nhất định không say không về!”

...

Đám ông chủ rạp chiếu phim lại một lần nữa không biết xấu hổ lấy lòng, so với chân chó còn chân chó hơn.

Nhưng trên mặt thì cười tủm tỉm, trong lòng lại chửi ĐM.

Ai muốn ở chung một chỗ với con rắn độc này?

“Hiện tại chính sự quan trọng, có lẽ chúng ta nên xử lý chuyện này trước đi, như vậy mọi người mới yên tâm ăn cơm, không phải sao?”

Lý Vô Thương lại một lần nữa cười híp mắt để người đưa hợp đồng lên, nói: “Đây là hợp đồng bán lại rạp chiếu phim, mọi người nhìn xem có vấn đề gì không, nếu không có vấn đề thì ký đi.”

Đám chủ rạp chiếu phim nhận hợp đồng một lần nữa, vẻ mặt đưa đám, lòng đang rỉ máu, lần này không ký là không được.

Nếu như lại không ký, có thể chơi mất cả mạng, bọn họ cũng không nói tiếp gót chân những người hôm qua.

“Không đúng Lý tổng, đây không phải phần hợp đồng ngày hôm qua, tại sao giá cả lại thiếu mất một nửa?” Bỗng nhiên có một người kinh hô.

Đám ông chủ rạp chiếu phim sững sờ, sau đó lập tức lật xem, nhao nhao kêu lên.

“Thật, lại thiếu mất một nửa so với hôm qua!”

“Vốn giá rạp chiếu phim của ta là 6000 vạn, hiện tại chỉ còn lại 1500 vạn!”

“Ta thiếu tròn 7000 vạn!”

“Đây không phải giựt tiền sao?”

...

Đám người cầm hợp đồng mới, trơ mắt nhìn Lý Vô Thương.

“Lý tổng, người xem...”

Lý Vô Thương mặt không đổi sắc nói: “Không sai, đây là hợp đồng mới, giá cả tuyệt đối không có vấn đề!”

“Nhưng giá cả thiếu mất một nửa so với hôm qua! Một nửa, đồng nghĩa với giá này còn chưa bằng 1/4 giá rạp chiếu phim ban đầu! Lý tổng, người không thể làm như thế, đây là muốn mạng già của chúng ta rồi!” Một ông chủ rạp chiếu phim bi thương kêu.

“Năm đó ta đầu tư rạp chiếu phim 8000 vạn, thế nhưng Lý tổng người lại chỉ cho ta 2000 vạn, ta còn sống thế nào? Lý tổng, có thể tăng lên chút hay không, cứ theo giá ngày hôm qua?” Lại một ông chủ rạp chiếu phim kể khổ.

“Lý tổng, người nâng giá thêm một chút, cái giá này thật không cách nào sống đâu!”

...

“Ta từng nói, lần sau gặp lại không chỉ là giá này, nhưng các người nhất định không nghe, ta cũng rất bất đắc dĩ!” Lý Vô Thương dang tay ra bày tỏ bản thân không thể làm gì, giống như bản thân đã thua thiệt lắm vậy.

Rốt cuộc ai bất đắc dĩ?

Rốt cuộc ai chịu thiệt thòi?

Nếu như trên tay có đao, đám ông chủ chiếu phim ở đây đã hận không thể đồng thời đâm tên tiểu nhân nham hiểm trong ngoài không đồng nhất này.

“Ta cũng biết rõ mọi người rất khó khăn...” Lý Vô Thương nghĩ nghĩ, vô cùng rộng lượng nói: ““Như vậy đi, trước tiên các người có thể trở về, chờ suy nghĩ kỹ thì trở lại ký hợp đồng. Như vậy có tốt hơn không?”

Đám người giật nảy mình, lại trở về, chẳng phải giá cả sẽ giảm nữa?

Mấu chốt là mạng còn ở đó hay không, bọn họ không xác định.

Giữa tính mạng và tài sản, rốt cục có một ông chủ khẽ cắn môi: “Được, ta ký!”

Sau đó bút lớn vung lên, ký xuống tên của mình...

Lý Vô Thương lộ ra nụ cười vui vẻ, không chút tiếc rẻ ca ngợi: “Lý lão bản làm việc thật gọn gàng, ta thích nhất thái độ này của Lý lão bản, trời cao nhất định sẽ phù hộ người bình an.”

Lời ngầm chính là, ta sẽ không tìm người gây phiền phức nữa.

Lý lão bản nghe hiểu, lộ ra một nụ cười còn khó coi hơn khóc: “Cảm ơn Lý tổng chúc phúc!”

Có người dẫn đầu, đám ông chủ rạp chiếu lục tục ký tên.

Nụ cười trên mặt Lý Vô Thương càng ngày càng đậm.

Cơ bản, các ông chủ rạp chiếu đang có mặt ở đây đều ký tên, đồng ý bán rạp chiếu phim của mình cho tập đoàn Hoa Kiều Lý thị với giá cải trắng.

Dù cho trong lòng rất không cam tâm, nhưng bọn họ biết phải làm thế nào đây?

Dù sao so với tài sản, sinh mạng vẫn quan trọng hơn.

Lại nói, bọn họ cũng không phải không có gì cả, chí ít cũng còn lại chút tiền dưỡng lão. Bận rộn hơn nữa đời người, kết quả càng bận càng ít tiền, trong lòng bọn họ thật muốn khóc, nhưng bây giờ lại chỉ có thể cười giả lả.

Lúc này, một bảo tiêu áo đen đi đến, nhỏ giọng thì thầm bên tai Lý Vô Thương.

Mặt Lý Vô Thương lộ vẻ bi thương nói: “Nói cho mọi người một tin xấu, Lưu lão bản của rạp chiếu phim Lăng Hoa, Hồ lão bản của rạp chiếu phim Tinh Hải không đến đây, mới vừa rồi bọn họ bất hạnh gặp tai nạn xe cộ, trước mắt còn đang được đưa đến bệnh viện cấp cứu.”

Nghe nói như thế, đám ông chủ rạp chiếu ở đây cảm thấy một luồng khí lạnh xộc thẳng từ nền đất tới đỉnh đầu.

Cho dù là mùa hè, bọn họ cũng cảm thấy như trời đông giá rét.

Trong lòng vừa sợ hãi lại vừa cảm thấy may mắn, nếu bọn họ không đến, không phải cũng sẽ lâm vào kết cục này sao?

Lại nhìn người trẻ tuổi trước mắt này, sắc mặt bọn họ tái nhợt như tờ giấy.

Ngày thứ hai, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị long trọng tuyên bố với bên ngoài, tích hợp tất cả 23 chuỗi rạp chiếu phim, gần 2000 rạp chiếu phim, có được hơn một vạn phòng chiếu, chính thức thành lập Ảnh Nghiệp Sơn Hải, tiến quân vào ngành nghề truyền hình điện ảnh Trung Quốc.

Tin tức này vừa ra, ngành giải trí kinh hãi, toàn bộ nhân dân Trung Quốc kinh hãi.

“Không ngờ trong âm thầm, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị lại làm ra động tác lớn như vậy!”

“Người tập đoàn Hoa Kiều Lý thị trâu thật! Có được 2000 rạp chiếu phim, hơn một vạn phòng chiếu, chẳng phải đã vượt qua Ảnh Nghiệp Tinh Quang, trở thành chuỗi rạp chiếu phim lớn nhất Trung Quốc sao?”

“Không hổ là tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, động tác nhanh chóng như thế, một âm thanh cũng không lộ ra!”

“Địa vị của Ảnh Nghiệp Tinh Quang bị khiêu khích, cảm giác còn đặc sắc hơn đại kịch!”

“Ngành giải trí lại thêm một con cá sấu lớn!”

Chương 387: Đoàn lão niên trang bức! (3/25)

Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem cách thức.

Dưới con mắt của người trong nghề, đúng là tập đoàn Hoa Kiều Lý thị đang nhắm đến Tinh Quang.

Lúc trước, bọn họ xây dựng giải trí Hải Sơn Quốc Tế, đang chuẩn bị đại triển hoành đồ, kết quả lại bị sự kiện “hợp đồng âm dương” trong [Tiếng Nói Của Công Lý] làm cho đóng cửa phá sản, mấy chục ức trôi theo dòng nước.

Bây giờ bọn họ ngóc đầu trở lại, hơn nữa còn tiến quân vào mảng rạp chiếu phim mà Tinh Quang yếu nhất, mục đích vô cùng rõ ràng.

Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Dada còn có Ảnh Nghiệp Sơn Hải, ba chuỗi rạp chiếu phim lớn đứng như kiềng ba chân, trong đó Ảnh Nghiệp Tinh Quang có hiềm khích với cả hai cụm rạp chiếu còn lại, tương lai của Ảnh Nghiệp Tinh Quang rất đáng lo.

Mà Tinh Quang lại là vua không ngai trong giới giải trí, giới giải trí lại sắp rung chuyển.

“Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Dada, Ảnh Nghiệp Sơn Hải, ba rạp chiếu lớn bị chia cắt, bầu trời giới giải trí lại sắp thay đổi!”

“Địa vị Tinh Quang bị khiêu khích, gần đây đúng là loạn lạc!”

“Nếu Ảnh Nghiệp Dada và Ảnh Nghiệp Sơn Hải liên hợp lại, Ảnh Nghiệp Tinh Quang sẽ gặp nguy hiểm!”

“Ta không nghĩ vậy, từ khi Tinh Quang nổi lên đến nay, không biết đã đổi mặt với bao nhiêu kẻ địch mạnh, kết quả bọn họ càng ngày càng tốt. Hơn nữa Ảnh Nghiệp Tinh Quang có nhiều tài nguyên như vậy, dù hai Ảnh Nghiệp còn lại liên thủ cũng không phải đối thủ!”

“Hình như từ khi Tinh Quang nổi lên đến nay, giới giải trí chưa từng yên tĩnh!”

...

Tiểu thị tươi yên lặng đã lâu, minh tinh lưu lượng cũng không quá an phận.

Trước đó bởi vì sự kiện hợp đồng âm dương, những tiểu thị tươi như bọn họ đều bị cục thuế vụ quốc gia thu thập, phải chi ra một khoản kék xù, còn khiến thu nhập bị giảm mạnh, yên lặng hồi lâu.

Muốn nói trong lòng không ghi hận Tinh Quang, đó là không có khả năng.

Chỉ có điều Tinh Quang là một nhà độc quyền, những minh tinh nhỏ như bọn họ không cách nào phản kháng, chỉ có thể trung thực an phận. Bây giờ

lại thêm một đầu sỏ, địa vị truyền hình điện ảnh Tinh Quang bị khiêu chiến, rốt cục bọn họ cũng thấy được một tia hy vọng báo thù.

“Rốt cục cũng có người khiêu khích Tinh Quang, thật là quá tốt!”

“Con giận này ta đã nghẹn không biết bao lâu, bây giờ rốt cục cũng thấy được hy vọng báo thù!”

“Tinh Quang là u ác tính của giới giải trí, tốt nhất là nên nhổ nó đi!”

“Tốt nhất là dồn Tinh Quang xuống, để bọn họ không bao giờ xoay mình!”

...

Bọn họ hung tợn nguyên rủa, còn có người chủ động liên hệ với Ảnh Nghiệp Sơn Hải.

Chuyện này tự nhiên cũng truyền đến lỗ tai Lâm Bắc Phàm.

Lúc này, hắn và mấy vị lão nhân đang đến ngoại thành dạo chơi, cả bọn câu cá bên cạnh một đập chứa nước, tràn đầy nhân tình nhã trí.

Bỗng nhiên nhận được điện thoại của Tinh Quang gọi đến, hắn mới biết được Lý Vô Thương lâu không lộ diện lại đi ra tác quái.

“Gần đây cuộc sống tốt đẹp quá, suýt nữa quên việc chinh đốn tên tôn tử này...” Lâm Bắc Phàm nhỏ giọng thầm thì.

Có điều, muốn giết tên tôn tử này cũng phải để hắn ta chết cho có giá trị!

“Lâm tiểu tử, ngươi nhìn cái gì đấy? Cá đã mắc câu, còn không nhanh vớt nó lên! Tiểu gia hỏa, con cá này chỉ ít nặng 6 cân đấy!” Tàn lão ngồi ở một bên kích động, lớn tiếng thúc giục.

“Chờ một lát!” Lâm Bắc Phàm đưa tay nắm lấy cần câu, vận dụng kỹ thuật điêu luyện kéo một phát, một con cá nhanh chóng bay ra khỏi mặt nước.

Tàn lão cùng Hàn lão lập tức đưa thùng nước qua.

Kết quả, con cá này rơi vào trong thùng nước rồi vẫn vô cùng không an phận, không ngừng quẫy ra bọt nước.

Trong lòng Lão tửu quý vui vẻ: “Nhảy nhót tung bưng thật có sức lực, hôm nay lấy con cá này nhắm rượu đi!”

“Có thể làm hai món ăn, một hấp một kho tàu.” Lão Trù Thần gật đầu.

Lâm Bắc Phàm tăng hắng một cái, nói: “Mấy ca, gần đây thiếu tiền không? Ta lại có hạng mục kiếm tiền, ta chuẩn bị dẫn các người đến thị trường chứng khoán Mỹ chạy một vòng, phát tài.”

“Có phải có người đắc tội người không?” Hàn lão hỏi.

“Đúng vậy, gần đây có người không an phận, ta cảm thấy có lẽ nên đánh chết hẳn mới thỏa đáng!” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói, giống như đối tượng cần đánh chết trong miệng hắn chỉ là mấy con kiến thôi, không đáng nhắc tới.

Mấy vị lão đầu tràn đầy đồng cảm.

“Nếu là kẻ địch, vậy thì nên một côn đánh chết!”

“Để lại là phiền phức, vẫn nên nhổ cỏ tận gốc, cần bao nhiêu tiền cho một con số đi!”

“Không cần phải nói, chuyện này ta theo tới cùng!”

...

Bình thường, mấy vị lão đầu là người hiền lành, nhưng vừa đến thời khắc mấu chốt bọn họ lập tức hóa thân thành nhân vật hung ác, nếu không đã không thể xông ra cơ nghiệp như bây giờ.

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Đối thủ lần này là tập đoàn Hoa Kiều Lý thị ở nước ngoài, thực lực tương đối hùng hậu, cho nên chúng ta phải chuẩn bị càng nhiều vốn hơn mới được, ta dự định bỏ ra 400 ức.”

400 ỨC, trong đó 100 ỨC đến từ thu nhập mấy tháng này của căn cứ nguyên liệu nấu ăn cao cấp Giang Nam, 200 ỨC là đến từ đài truyền hình Tỉnh Quang, 100 ỨC cuối cùng phân biệt đến từ Ảnh Nghiệp Tỉnh Quang và khen thưởng tiểu thuyết [Trù Thần].

Đây là số tài chính lớn nhất hẳn có thể sử dụng trong thời điểm hiện tại.

Nhưng 400 ỨC tài chính thoạt nhìn rất sung túc, có điều đối với tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, nó chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Tập đoàn Hoa Kiều Lý thị là một tập đoàn ngàn ỨC uy tín lâu năm, tổng tài sản vượt qua 3000 ỨC, có được mấy công ty niêm yết lên sàn, cắm rễ tại Philippines, có bối cảnh phía chính phủ, không có 2000 ỨC là rất khó rung chuyển.

Cho nên, Lâm Bắc Phàm cần phải tập càng nhiều vốn hơn.

“Chuyện của người ta nhất định ủng hộ, lần này ta ra 100 ỨC, ngoại trừ để mấy ỨC xem như chi tiêu hàng ngày, mặt khác đều cho người.” Trên người Tần lão tràn đầy khí tức trang bức, dường như thứ hẳn ta đang nói không phải 100 ỨC, mà là 100 ĐỒNG.

Lại có thể có người dám trang bức trước mặt ta?

Không thể nhin!

Hàn lão thân nhiên nói: “Ta cũng chướng mắt tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, đã sớm muốn làm bọn họ một trận! Tiền ta không nhiều, sơ sơ cũng có tầm 120 ỨC, đều cho người.”

Tần lão tức giận trừng qua.

Lão tửu quý uống một ngụm rượu, vô cùng phiến muộn nói ra: “Mỗi người các người đều là đại thổ hào, nơi này chỉ sợ ta là nghèo nhất, ta không có nhiều tiền như vậy, nên ta góp chẵn 100 ỨC thôi!”

Lão Trù Thần cũng không nhiều lời, trực tiếp móc mấy tấm thẻ từ trong túi ra đưa cho Lâm Bắc Phàm, nói: “Mấy lão đầu đều quá có tiền, ta không cách nào so được. Đây là tiền quan tài của ta, người cứ cầm đi đi.”

Lâm Bắc Phàm nhận lấy thẻ, tò mò hỏi: “Bên trong có bao nhiêu tiền?”

Lão Trù Thần lắc đầu, nói: “Ta chưa đếm, tiền bên trong đều là tiền lần trước kiếm được, hiện tại cũng chưa đựng qua, ước chừng tầm 160 ức thì phải?”

Đám người: “...”

Đám người tức giận trừng mắt liếc lão một cái, người này bức trang quá mức.

160 ức tiền quan tài, quan tài nhà người phong phú như vậy, dùng để xây Hoàng Lăng sao?

Lâm Bắc Phàm không muốn nói chuyện, bởi vì hấn tự ti.

Những lão đầu này có thể người sau trang bức hơn người trước, Lâm Bắc Phàm cảm thấy đạo hạnh của mình vẫn còn quá cạn, kém hơn đám lão yêu tinh này rất nhiều, mặt mặt xấu hổ.

Chương 388: Một đám lão hồ ly! (4/25)

Lúc này, mọi người thấy Lưu đại sư vẫn đang bình chân như vại câu cá.

Tần lão nhin không được hỏi: “Lưu đại sư, người làm sao... tại sao không có phản ứng gì?”

Lưu đại sư là người ủng hộ Lâm Bắc Phàm nhất trong mọi người, còn vì Lâm Bắc Phàm không tiếc cú người làm công, bây giờ cơ hội cực tốt lại tới, lại không có biểu hiện gì, không thể không khiến người ta cảm thấy bất ngờ.

Lưu đại sư thở dài thật sâu, trong giọng nói tràn đầy khí tức xuất trần: “Tiền tài hay lợi ích nhiều hơn đi nữa, đối với những lão nhân chỉ nửa bước xuống mồ như chúng ta mà nói, lại có ý nghĩa gì? Hơn hết đó chỉ là một chuỗi số liệu, sống không mang chết cũng không thể mang theo, cho nên lần này ta không tham dự.”

Mọi người nhất thời kính ngưỡng núi cao, Lưu đại sư quả nhiên là một vị cao nhân, đã nhìn thấu hồng trần, hiểu rõ huyền thế ảo tục cuộc đời.

Quả nhiên cảnh giới không phải người phàm tục như chúng ta có thể nhìn thấu, bội phục!

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng nhìn lão bằng con mắt khác.

Nhưng vào lúc này, Lưu đại sư uyên đình nhạc trì(1) đứng lên, liêm khiết thanh bạch, một thân phong độ tông sư, sau đó từ trong túi áo móc ra một tấm thẻ đưa cho Lâm Bắc Phàm, lộ ra nụ cười nịnh hót: “Boss, tuy ta không tham dự, nhưng công tác của boss ta phải ủng hộ! Đây là tiền tích trữ mấy năm nay của ta, ước chừng có tầm 200 ức, boss người cầm lấy dùng đi, cuối cùng hoàn vốn lại là được rồi.”

(1) 淵亭岳峙 (uyên đình nhạc trì): “uyên đình” là nước sâu, trở sự kín đáo, sâu sắc; “nhạc trì” nghĩa núi cao sừng sững, trở sự cao lớn, phi phàm.

Đám người: “...”

Đây mới là một lão hồ ly chân chính!

Cáo già chính là từ để hình dung lão!

Không muốn thừa cơ kiếm tiền, thoát nhìn từ bỏ lợi nhuận tới tay, tổn thất nhiều nhất, nhưng thực ra thu hoạch của lão là lớn nhất.

Bởi vì tổn thất của lão chỉ là phương diện lợi ích tiền bạc, lại có thể thu được càng nhiều lợi ích tiềm ẩn cần thiết, đối với đám lão đầu bọn họ, điểm này mới là giá trị lớn nhất.

Các vị lão đầu hồi hận vạn phần, vừa rồi sao ta không nghĩ tới chứ?

Tần lão tặng hắng một cái, hồi tiếc nói: “Vừa rồi ta nghĩ nghĩ, cảm thấy lời Lưu đại sư nói rất đúng! Người giống như ta cũng đã nửa chân đạp vào quan tài, kiếm nhiều tiền như vậy còn có ý nghĩa gì? Cuối cùng chỉ có thể tự thêm phiền não thôi. Cho nên, 100 ức này coi như ta cho Lâm tiểu tử người mượn, cuối cùng người trả vốn lại là được.”

Đám người: “...”

Đây cũng là một con cáo già, một chút liên thông!

Lưu đại sư tức giận trừng mắt.

Hàn lão cũng lâm vào tự trách: “Đột nhiên ta cảm thấy Lưu đại sư cùng Tần lão nói quá đúng, số tiền này đối với chúng ta mà nói chỉ là một chuỗi con số, nhiều một chút ít một chút cũng không liên quan, người sống quan trọng nhất là thỏa mãn, biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc, tiền đủ là được, lòng quá tham ngược lại cũng không tốt. Cho nên tiền này ta cũng không kiếm lời, coi như cho Lâm tiểu tử ngươi mượn đây!”

Đám người: “...”

Lại thêm một lão hồ ly

Lão tửu quý vô cùng phiến muộn uống một ngum rượu, nói: “Rút đao chém nước nước càng chảy, nâng chén tiêu sầu sầu càng sầu! Tiền này chính là phiến não, nhiều một chút ít một chút đều làm người phát sầu. Dù sao hiện tại ta cũng không lo ăn không lo mặc, gia đình hòa thuận mỹ mãn, không nên để tiền tài mê hoặc đôi mắt. Cho nên Lâm tiểu tử, tiền của ta ngươi cầm lấy dùng đi, ta không lấy một xu, xem như việc thiện!”

Đám người: “...”

Trước mắt, đã có 4 lão hồ ly, một người khác cũng đang vận sức chờ phát động.

Lão trù thần hiền hòa nhìn Lâm Bắc Phàm, nói: “Bắc Phàm, ngươi biết ta chỉ cảm thấy hứng thú với trù nghệ của ngươi, kiếm tiền không có chút ý nghĩa nào. Tiền này ngươi cứ cầm lấy dùng đi, yên tâm to gan dùng, thua thiệt tính cho ta, thắng được tất cả đều là ngươi. Miễn là ngươi thường xuyên qua đây, chúng ta cùng nhau nghiên cứu món ăn mới, như vậy ta đã đủ hài lòng.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm hiện lên mấy dấu chấm hỏi, không phải hôm nay mấy lão đầu này uống lộn thuốc rồi chứ? Cả đám đều hào phóng như vậy?

Hơn nữa không phải nã bọn họ bị úng nước đấy chứ, có tiền cũng không kiếm lời?

Lâm Bắc Phàm bị làm khó: “Cái này không tốt lắm đâu, đến ngân hàng vay tiền còn phải trả lãi đó...”

“Lấy quan hệ của chúng ta, người còn cần khách khí như vậy sao?”

“Không phải chỉ là mấy trăm ức sao, đây đều là tiền lẻ, hoàn toàn không đáng nhắc tới!”

“Người yên tâm to gan cầm lấy dùng đi, chúng ta tin người!”

...

Mấy vị lão đầu vội vàng cự tuyệt.

Lâm Bắc Phàm vẫn khó xử như cũ: “Lỡ như thua lỗ thì sao?”

Mấy vị lão đầu liền trợn trắng mắt, lời này gạt quỷ đi, chỉ riêng chuyện người là thiên mệnh chủ giác, người có thể thua lỗ sao?

Người không bầy chết người đã không tệ rồi.

“Sẽ không, chúng ta tin tưởng người, người tốt có hồi báo tốt!”

“Ta đã sớm nhìn ra, tiểu tử người là con riêng của nữ thần may mắn, để người thua tiền còn khó hơn lên trời!”

“Ta còn ước gì người thua đấy, như vậy ta mới có lý do đến nhà người ở, hằng ngày ăn đồ ăn người xào!”

“Dù sao cũng chỉ chừng trăm ức mà thôi, chúng ta thua nổi!”

...

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, cảm thấy bản thân vẫn nên nhận lấy ý tốt của bọn họ.

Thứ nhất, hắn thật rất cần khoản tiền này, tiền càng nhiều hắn kiếm lời cũng càng nhiều, như vậy hắn có thể trở nên càng mạnh. Thứ hai, đám lão đầu này thật không thiếu tiền, cùng lắm thì về sau thông qua con đường khác báo đáp bọn hắn.

“Được, số tiền kia ta tạm thời nhận lấy, ta không nói cảm tạ, dù sao ân tình của các người ta khắc ghi trong lòng.”

Mấy lão đầu vui vẻ ra mặt: “Vậy thì đúng rồi!”

Lâm Bắc Phàm thống kê tài chính, phát hiện tổng số tài chính hắn có thể vận dụng là 1080 ức, mặc dù cách con số 2000 ức gần một nửa, có điều đã miễn cưỡng có thể dùng.

Nếu thao tác thoả đáng, 1000 ức tài chính sẽ như quả cầu tuyết dần dần lớn mạnh, cuối cùng sẽ hình thành một kích sấm chớp, hoàn toàn khiến tập đoàn Hoa Kiều Lý thị ở nước ngoài thiệt hại nghiêm trọng.

Mức tài chính khổng lồ này, vẫn để Hàn lão thao tác, lão là người trong nghề trên phương diện này.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn liên hệ với Jessica ở Mỹ.

“Đại sư, người tìm ta có chuyện gì?”

“Jessica, ta rất chướng mắt tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, muốn giết chết nó. Về tiền bạc, hiện tại có bao nhiêu tài chính có thể dùng?” Lâm Bắc Phàm đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Đại sư, trước mắt tài chính có thể dùng đại khái là 10 ức Đô-la Mỹ. Có điều, ta có thể thế chấp cổ phiếu trong tay ta đi, có thể bỏ vốn đầu tư ước chừng 20 ức tài chính.” Jessica nghiêm túc nói.

Tổng cộng 30 ức Đô-la Mỹ, tương đương với 180 ức NDT, quá ít.

Jessica nói tiếp: “Đại sư, tài sản của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị rất hùng hậu, hơn nữa bọn họ cắm rễ tại Philippines, quyền thế ngập trời, thâm căn cố đế. Nếu người thật muốn giết chết tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, nhất định phải vận dụng 2000 ức NDT, hơn nữa phải chờ tập đoàn Hoa Kiều Lý thị xuất hiện tin tức tiêu cực mới có cơ hội.”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói ra: “Gần đây tập đoàn Hoa Kiều Lý thị nhất định sẽ họa vô đơn chí, chúng ta có rất nhiều cơ hội.”

Nhớ tới năng lực quỷ thần khó lường của đại sư, lòng tin của Jessica tăng thêm mấy phần.

“Nhưng phương diện tiền bạc...”

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Phương diện tiền bạc người không cần lo lắng, chỗ ta có gần 1000 ức NDT, có thể miễn cưỡng dùng. Mặt khác, ta còn vay ngân hàng Thụy Sĩ hơn 500 ức tài chính, hôm nay tiền có thể đến tài khoản tư bản Thần Quang. Cộng tất cả tài chính sẽ có chừng 1700 ức, cơ bản đã đủ.”

Không sai, Lâm Bắc Phàm dự định vận dụng tám Hắc Kim Táp kia.

Cơ hội lần này vô cùng khó có được, nếu như thành công, Lâm Bắc Phàm chỉ ít cũng có ngàn ức tài chính nhập vào, đủ để hấn thẳng liền hai tiểu cảnh giới, nói không chừng còn có thể một hành động đột phá đến tầng thứ tư của Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Chương 389: Ảnh Nghiệp Sơn Hải bị bao trùm đả kích! (5/25)

“1700 ức nguyên?” Jessica hơi khiếp sợ.

1700 ức nguyên, đổi thành Dollar cũng phải gần 300 ức, dù trước đó gia tộc của nàng được truyền thừa mấy đời, nhưng trong một chốc một lát cũng không dễ dàng lấy ra được nhiều tiền như vậy.

Thế nhưng, đại sư Lâm Bắc Phàm lại có thể dễ dàng lấy ra nhiều tiền như thế.

Trong mắt nàng, Lâm Bắc Phàm càng ngày càng thần bí.

Ngay sau đó, nàng lại thấy hưng phấn, điều khiển nhiều tài chính như vậy cũng là một thử thách cực đại với nàng, nàng xoa tay nóng lòng muốn thử: “Đại sư, người yên tâm, ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

“Ta tin người nhất định có thể làm được!”

Bắt đầu từ ngày hôm sau, dưới sự thao túng của Hàn lão, số tiền ngàn ức thông qua Hương Giang tràn ra thị trường quốc tế, chảy vào thị trường chứng khoán nước Mỹ.

Tuy khoản tiền to lớn, nhưng dưới sự điều khiển tinh chuẩn của Hàn lão, cũng không hấp dẫn quá nhiều chú ý.

Thế nhưng, vẫn bị mấy lão đầu kia phát hiện.

“Đại sư! Đại sư! Bên Giang Nam lại có hành động, lần này mục tiêu của bọn họ là ở nước Mỹ!” Trong một trang viên sang trọng, lão đầu tập đoàn Phụng Tường ăn mặc thân sĩ hưng phấn chạy vào trong.

Trên mặt cỏ trong trang viên, khát cái đoán mệnh đang loay loay bàn tính của mình, không biết đang lằm bằm cái gì, kết quả vừa nghe được tin tức bùng nổ này, lão lại nhảy lên cao ba thước.

“Là thật sao? Tin tức chính xác không?” Khát cái đoán mệnh cũng trở nên kích động, hai tay nắm chặt lấy bả vai của lão thân sĩ.

Lão thân sĩ gật đầu thật mạnh: “Là thật, chúng ta vẫn phải người nhìn chăm chăm, vừa có gió thổi cỏ lay là chúng ta có thể phát hiện ra ngay!”

“Ha ha, cơ hội của chúng ta lại tới!” Khát cái đoán mệnh cười to.

Lão thân sĩ nói tiếp: “Dựa theo sự phân tích từ số liệu thu thập được, có khả năng lần này bọn họ vận dụng tài chính lên tới 1000 ức, vô cùng to lớn, chắc chắn mục đích không nhỏ... Đại sư, chúng ta nên làm thế nào?”

Khát cái đoán mệnh không chút do dự nói: “Đương nhiên là theo vào, bọn họ làm cái gì thì chúng ta làm cái đó! Lần này bọn họ đã có hành động lớn, chúng ta cũng phải hành động lớn, cố hết sức xoay tiền, càng nhiều càng tốt!”

“Chỉ dựa vào tập đoàn Phương Tường và tập đoàn Mỹ Trang của chúng ta có lẽ không đủ tiền, đám người lão Hắc, lão Cao cũng phải tham gia vào, chỉ sợ phải liên hợp tất cả tiền tài của bốn người chúng ta lại mới đủ!” Lão thân sĩ nói.

“Vậy thì mọi người cùng nhau hành động! Lần này chúng ta kiếm tiền là thứ yếu, mấu chốt nhất là để bên Giang Nam kiếm được tiền. Mặt khác, lão Hắc và lão Cao phải tọa trấn nước Mỹ, thuận tiện hành động.”

“Đại sư, chúng ta hiểu rồi!”

Lại một khoản tiền tài kinh người tràn vào thị trường chứng khoán nước Mỹ, khoản tiền này đạt đến 800 ức.

Cộng thêm số tiền 700 ức của tư bản Thần Quang, số tiền vượt quá 2500 ức đã ần náu trong thị trường chứng khoán nước Mỹ, âm thầm tiến hành sắp xếp. Tuy thị trường chứng khoán nước Mỹ vẫn gió êm sóng lặng, lại ần giấu nguy cơ ngập trời.

Ba tháng sau, cũng là lúc sóng lên mây tán.

Lại nói đến Lâm Bắc Phàm, hắn chia tiền cho Hàn lão và Jessica xong liền mặc kệ, bởi vì hai người kia rất chuyên nghiệp, hắn tin tưởng chắc chắn bọn họ có thể làm rất tốt. Hắn chỉ có một tác dụng duy nhất, là vào lúc mấu chốt, lợi dụng năng lực đặc biệt của mình âm thầm đâm Lý Vô Thương và tập đoàn Lý thị một đao.

Lại nhắc đến việc của Ảnh Nghiệp Sơn Hải.

Thông qua điều tra, Lâm Bắc Phàm phát hiện gia hỏa Lý Vô Thương này vì lấy được rạp chiếu phim, lại sử dụng rất nhiều thủ đoạn không vẻ vang, khiến rất nhiều ông chủ rạp chiếu còn đang nằm trong bệnh viện.

Hơn nữa giá tiền này...

Lâm Bắc Phàm chỉ có thể tỏ vẻ đồng tình với đám ông chủ rạp chiếu.

Quá thảm rồi, giá cả thấp như vậy tương đương với tặng không, thua lỗ chết rồi.

Hơn nữa, những ông chủ rạp chiếu này thật sự quá xui xẻo, dường như từ khi gặp được Lâm Bắc Phàm không mấy người có thể sống tốt, hai lần ăn com tù, việc buôn bán của rạp chiếu phim ảm đạm, đến bây giờ không chỉ mất rạp chiếu phim, còn có người bị đánh thành tàn tật...

Lý Vô Thương đúng là một người rất nguy hiểm!

“Đúng là quá độc ác, nhưng đừng tưởng người tiếp nhận những rạp chiếu phim này là có thể muốn làm gì thì làm!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Những rạp chiếu phim này đều là hàng thừa sau khi hấn lựa chọn lần trước, công trình hồng học cũ kỹ. Vì vậy thoát nhìn Ảnh Nghiệp Sơn Hải có số lượng rạp chiếu phim rất lớn, số lượng màn hình rất khả quan, thật ra đó là giả vờ mập.

Người chiếm hữu gần 25% số màn ảnh cả nước, nhưng cuối cùng có thể kiếm được 15% doanh thu phòng vé đã tốt rồi.

Ngược lại Ảnh Nghiệp Tinh Quang của Lâm Bắc Phàm, tuy trước mắt chỉ có khoảng 18% màn ảnh, nhưng lại sáng tạo ra doanh thu phòng vé vượt quá 35%.

Hai người căn bản không thể đánh đồng với nhau.

Hơn nữa bây giờ, bởi vì 《Trù Thần》 đang tàn phá bừa bãi, buổi tối tất cả mọi người đều về nhà xem tivi không xem phim, khiến cửa rạp chiếu phim vắng vẻ, buôn bán ảm đạm, Lâm Bắc Phàm thật sự muốn xem hấn ta định thay đổi tình thế như thế nào.

Lúc này, có được một cụm rạp chiếu phim lớn nhất Trung Quốc, Lý Vô Thương hăng hái, đang chuẩn bị triển khai kế hoạch lớn.

Thông qua mối quan hệ ở nước ngoài, hấn ta chia ra nhập rất nhiều bộ phim điện ảnh ưu tú từ nước Mỹ, Ấn Độ thậm chí là khu vực Đông Nam Á, chuẩn bị nâng cao sĩ khí, nâng cao nhân khí của Ảnh Nghiệp Sơn Hải rồi lại nói.

Đây là rạp chiếu phim hẳn ta quyết tâm chế tạo ra, quyết tâm tranh giành với Tinh Quang.

Ở Trung Quốc, Tinh Quang lũng đoạn hơn phân nửa tài nguyên, ở điểm này sao tập đoàn Lý thị có thể sánh bằng được, nhưng tài nguyên của tập đoàn Lý thị ở nước ngoài vô cùng phong phú, mối quan hệ vô cùng rộng lớn, có thể thông qua đó không ngừng nhập phim điện ảnh ưu tú ở nước ngoài về tiến hành công chiếu, sớm muộn gì cũng làm lên Ảnh Nghiệp Sơn Hải.

Dù Tinh Quang có trâu bò hơn nữa, còn có thể so với tài nguyên vượt toàn thế giới sao?

Kết quả hiện thực lại cho hẳn ta một đả kích nặng nề.

Trước cửa rạp chiếu phim Sơn Hải vẫn có thể giăng lưới bắt chim như trước, nhất là đến buổi tối lại càng không nhìn thấy một bóng người.

Bộ phim điện ảnh do hẳn ta nhập về không ai xem, phòng bán vé nhiều lần sáng tạo ra độ thấp mới, chỉ trong chốc lát đã trở thành trò cười của giới giải trí.

Xuất sư bất lợi, Lý Vô Thương tức muốn nổ tung: “Đây là chuyện gì? Có ai trong các người có thể nói cho ta biết đây là chuyện gì không? Vì sao ta nhập phim điện ảnh tốt như thế, điểm trên mạng cao như thế, nhiều người muốn xem như thế, nhưng lại không có ai đến xem?”

“Lý tổng, tất cả mọi người đang xem 《 Trù Thần 》 , vì vậy không thể đi xem phim!” Một tên lãnh đạo nơm nớp lo sợ nói.

“ 《 Trù Thần 》 của đài truyền hình Tinh Quang?” Lý Vô Thương hơi híp mắt lại.

Những ngày qua Lý Vô Thương bận rộn làm việc, cũng không chú ý đến những thứ khác. Tuy có tin đồn 《 Trù Thần 》 xem rất hay, nhưng trong mắt hẳn ta đó chỉ là một bộ phim truyền hình nấu ăn, có thể hay đến mức nào?

Vì vậy tất nhiên hẳn ta không để vào mắt, thiếu cân nhắc.

Kết quả hôm nay hẳn ta phải ngậm bồ hòn.

“Vâng vâng, trước mắt 《 Trù Thần 》 đang nổi tiếng cả thế giới, dấy lên làn sóng tử suất người xem. Lực ảnh hưởng của bộ phim truyền hình cấp hiện tượng thật sự quá lớn, không chỉ Ảnh Nghiệp Sơn Hải của chúng ta, việc buôn bán của Ảnh Nghiệp Tinh Quang và Ảnh Nghiệp Dada đều không có gì đặc biệt.”

“Chẳng lẽ, trong khoảng thời gian này chúng ta không thể làm được gì sao?” Lý Vô Thương lại hỏi.

“Trước mắt chỉ có thể như thế!”

“Lại là Tinh Quang, hỗn đản!” Lý Vô Thương tức hỏn hển.

Chương 390: 《 Trù Thần 》 kết thúc thắng lợi, được cả thế giới chú ý!
(6/25)

Vừa bắt đầu đã tổn thất không thể nói hết, Lý Vô Thương rất tức giận, nhưng chỉ có thể ghen con tức này lại.

Chờ sau khi danh tiếng của 《 Trù Thần 》 qua đi, lại tái chiến.

Trải qua một tháng được hoan nghênh, cuối cùng 《 Trù Thần 》 đã nghênh đón đại kết cục.

Tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh trải qua một trận chiến trù nghệ trong và ngoài nước được cả thế giới chú ý, dựa vào trù nghệ Trung Quốc cao siêu chinh phục tất cả mọi người, trở thành đầu bếp đỉnh phong thế giới, được gọi là “Trù Thần”.

Đồng thời, ở thời khắc đỉnh cao này, Lưu Ngang Tinh cưới nữ chính Triệu Mai Lệ đã làm bạn với mình nhiều năm, hai người sống hạnh phúc mỹ mãn, còn có một tiểu hài tử đáng yêu.

Tuy kết cục hơi cũ, nhưng đây là kết cục mọi người hy vọng nhất.

Dù sao bộ phim truyền hình này không hot ở chỗ máu chó, mà là trù nghệ đỉnh phong của Trung Quốc, điểm ấy, bộ phim truyền hình này đã làm được, vậy nên cho cặp bích nhân được mọi người chú ý một kết cục mỹ mãn.

《 Trù Thần 》 kết thúc thắng lợi, được cả thế giới chú ý!

Tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.7%, trở thành bộ phim truyền hình có tỉ suất người xem bình quân cao nhất trong 10 năm qua!

Tỉ suất người xem cao nhất phá vỡ mốc 8%, đạt đến thành tích lịch sử 8.45%!

Tỉ suất người xem này, chỉ sợ rất khó phá vỡ trong vòng 10 năm tới!

Thế nhưng, lúc này, chuyện mọi người chú ý không phải tình hình tỉ suất người xem, mà là 《 Trù Thần 》 đã phải rời đi.

Hơn một tháng làm bạn, hơn một tháng đắm chìm trong mỹ thực không thể tự kiềm chế, hơn một tháng làm bạn với nam nữ chính trong phim truyền hình cũng đã trưởng thành, tuy biết rõ là hư cấu, nhưng vẫn vương mắc.

Sau khi 《 Trù Thần 》 kết thúc, khán giả cũng không hề rời đi, ngược lại lên website đài truyền hình Tinh Quang, Hồng Đẩu Trung Văn, Tinh Quang Thị Tần đủ loại bày tỏ nỗi buồn của mình.

“ 《 Trù Thần 》 đã kết thúc, ta đã hy vọng một ngày này vĩnh viễn không đến!”

“Mặc dù vừa mới kết thúc, nhưng ta nhớ mỹ thực trong 《 Trù Thần 》 , nhớ âm nhạc dễ nghe trong 《 Trù Thần 》 , nhớ mỗi một nhân vật sống sờ sờ trong 《 Trù Thần 》 , cảm giác bọn họ vẫn làm bạn bên cạnh!”

“Vì xem 《 Trù Thần 》 , tháng này ta đã béo hơn 5 cân! 《 Trù Thần 》 hại người rất nặng, nhưng lại không muốn rời xa!”

“Những ngày qua là tháng ngày ta vui vẻ nhất, cả gia đình cùng nhau xem 《 Trù Thần 》 !”

“Hy vọng 《 Trù Thần 》 có thể tiếp tục xem... Ta muốn xem cuộc sống của tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh và Triệu Mai Lệ sau khi cưới, muốn xem con của bọn họ dần lớn lên, muốn xem ngày tiểu đương gia trở thành Trù Thần, muốn nhìn từng món từng món mỹ thực phong phú...”

“ 《 Trù Thần 》 đã kết thúc, ta rất muốn gào khóc một trận!”

...

Còn có rất nhiều người đặc biệt chạy đến chuyên khu của 《 Trù Thần 》 ở Hồng Đâu Trung Văn mắng chửi tác giả “Phàm Nhân”, vì sao viết 《 Trù Thần 》 ngắn như vậy, nếu như người viết bốn năm trăm vạn chữ, hoặc là viết ngàn vạn chữ, có lẽ phim truyền hình có thể quay đến 100 tập.

Không cần chỉ có 40 tập như bây giờ, ngắn gọn súc tích, sau khi xem xong toàn là cảm động và nước mắt.

Kết quả, bình luận của những người này lại được rất nhiều người ấn like.

Ngàn sai vạn sai đều là tác giả “Phàm Nhân” sai, ai bảo hắn viết ngắn như vậy?

Muốn cải biên cũng không có nhiều tài liệu.

Bởi vậy, “Phàm Nhân” còn bị mắng lên hot search.

Còn có người bỏ phiếu, hy vọng tác giả “Phàm Nhân” có thể viết tiếp 《 Trù Thần 》 , viết ra phần hai, phần ba, phần bốn...

Cứ tiếp tục viết như vậy, sau đó không ngừng quay chụp ra, tiếp tục mang đến bữa tiệc mỹ thực cho bọn họ.

Nếu không viết thì gửi dao cho hắn, để hắn không dám không viết mới thôi.

Đây là một đêm không ngủ.

Đây là một đêm buồn bã.

Đây là một đêm khó quên.

Mặc dù 《 Trù Thần 》 đã kết thúc, nhưng làn sóng do nó khơi lên còn chưa rút đi. Như một bức tranh kinh điển lưu lại trong lòng mọi người, theo thời gian dần trôi qua không hề phai màu, ngược lại càng có vẻ trân quý.

《 Trù Thần 》 kết thúc, đối với những đài truyền hình khác, hoặc là công ty giải trí khác, đều thờ phào nhẹ nhõm.

Bởi vì, một tháng này, tỉ suất người xem gần như bị đài truyền hình Tinh Quang cướp đi, độ hot gần như bị bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 chiếm cứ, những đài truyền hình và công ty giải trí khác đều lấy được rất ít.

Nhất là Lý Vô Thương, hẳn ta cảm thấy cuối cùng cơ hội của mình cũng đến, cuối cùng hẳn ta cũng có thể đại triển quyền cước.

Lần này hẳn ta nhất định phải đánh chìm Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Kết quả còn chưa cao hứng được 24 giờ, bên đài truyền hình Tinh Quang truyền ra một tin tức.

Vì đáp ứng nhu cầu của đông đảo khán giả, đài truyền hình Tinh Quang quyết định bắt đầu từ ngày kia, mỗi ngày lại phát sóng 《 Trù Thần 》 trong cùng khung giờ, để khán giả ôn lại bữa tiệc mỹ thực của 《 Trù Thần 》 .

Vừa có tin tức này, toàn dân sôi nổi ăn mừng.

Nhưng tin tức này không phải là tin tức tốt với những đài truyền hình và công ty giải trí khác.

Với độ hot đang tăng cao của 《 Trù Thần 》 , tỉ suất người xem thấp nhất của lần phát lại này cũng là cấp toàn dân, hơn nữa biết đâu còn có thể giữ

được cấp hiện tượng, lại có thể kéo dài làn sóng tỉ suất người xem.

Cứ vậy, còn ai chú ý đến đài truyền hình của bọn họ?

Còn ai chú ý đến công ty giải trí của bọn họ?

Còn ai chú ý đến tác phẩm khác?

Còn ai chú ý đến ngôi sao khác?

Nhất là Lý Vô Thương, hẳn ta buồn bực đến muốn thổ huyết.

Lúc trước nhìn hơn một tuần, đã khiến tâm trạng của hắn ra rất khó chịu, chẳng lẽ bây giờ còn muốn hắn ta nhìn một tháng?

“Đài truyền hình Tinh Quang khinh người quá đáng!” Lý Vô Thương không cam lòng gào lên.

Còn ở nước ngoài, bởi vì nhập vào khá muộn, phim truyền hình 《Trù Thần》 mới chiếu được khoảng 20 tập, nhưng tình hình tỉ suất người xem vô cùng chói sáng, không chỉ là tỉ suất người xem hạng nhất trong cùng khung giờ, hơn nữa còn lấy được tỉ suất người xem tương đương với cấp hiện tượng.

Khán giả ở nước ngoài đều bị mỹ thực trong phim truyền hình làm cho mê muội.

Đáng tiếc nơi này không phải Trung Quốc, không có khách sạn Long Môn, bọn họ cảm thấy rất đau khổ vì chỉ có thể xem không thể ăn.

“Đây là lần đầu tiên ta cảm thấy căm hận vì đã sinh ra ở một quốc gia túng thiếu mỹ thực như vậy!”

“Thật hâm mộ người Trung Quốc, mỗi ngày đều được hưởng thụ mỹ thực!”

“Bây giờ, ta vừa nhìn thấy hamburger và khoai tây chiên, hoàn toàn ăn không trôi nữa. Chỉ có đồ ăn Trung Quốc mới có thể khiến ta mở rộng khẩu vị!”

“Ta quyết định lên kế hoạch du lịch Trung Quốc trong năm nay, ta muốn ăn tất cả mỹ thực của Trung Quốc!”

“Lâu trên, suy nghĩ của người quá ngây thơ, chờ người ăn hết mỹ thực trong một tỉnh của Trung Quốc rồi hãy nói câu này!”

“Không chỉ một tỉnh, chỉ cần người ăn hết một thành phố cũng tính người lợi hại!”

...

Nhìn thấy tỉ suất người xem kinh người này, những đài truyền hình không nhập 《Trù Thần》 vô cùng hối hận, cảm giác mình đã bỏ lỡ một cơ hội kiếm tiền tốt đẹp, thật hy vọng thời gian có thể quay lại.

Nhìn 《Trù Thần》 khác biệt văn hóa lại có thể nổi tiếng ở đất nước mình, những người phụ trách đài truyền hình ở nước ngoài đều không nhịn được suy nghĩ: Có phải bọn họ cũng có thể nhập những phim truyền hình và chương trình khác của Trung Quốc không?

Thế là, bọn họ chú ý đến các phim truyền hình và chương trình khác của đài truyền hình Tinh Quang trước tiên, đôi mắt đều sáng rực.

Chương 391: Các đài truyền hình lớn trên thế giới lại lần nữa đến thăm!”
(7/25)

《Trù Thần》 kết thúc hoàn mỹ ở Trung Quốc, chuẩn bị bắt đầu đợt phát sóng tiếp theo. Ở nước ngoài vẫn đang tiếp tục phát sóng, chế tạo thịnh hội mỹ thực, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết đã được giải thoát ra khỏi công việc nặng nhọc, tâm trạng rất vui vẻ, bây giờ đã đợi đến lúc thu hoạch.

Từ khi tiến vào nghề truyền hình này, nàng vẫn luôn thức khuya dậy sớm, muốn xông pha một khoảng thiên địa mới.

Nhưng cũng chưa từng nghĩ đến trong tay mình sẽ sinh ra một bộ phim truyền hình hiện tượng, hơn nữa còn có thể nổi tiếng trong và ngoài nước, bộ phim truyền hình hiện tượng nổi tiếng cả thế giới, điều này khiến nàng cảm giác rất thành tựu.

Bây giờ chỉ còn chờ kiếm tiền.

Ở trong nước, trên cơ bản phí tài trợ và phí quảng cáo đã chuyển vào trong tài khoản của Tỉnh Quang, tổng cộng hơn 270 ức, khiến tài chính của Tỉnh Quang lại lần nữa sung túc.

Ở nước ngoài, trong tháng này phần phân chia lợi nhuận cũng sẽ được chuyển vào tài khoản của Tỉnh Quang, cần thận tính toán cũng phải trăm ức.

Đây đều là lợi nhuận trực tiếp thấy được.

Còn có gián tiếp, ví dụ như thông qua bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》 này, Hồng Đẩu Trung Văn, Tỉnh Quang Thị Tần đều tăng giá trị tài sản thực tế, trong thời gian một tháng ngắn ngủi này giá trị tài sản thực tế tăng lên 200 ức, biên độ tăng trưởng vượt quá 50%.

Mười diễn viên trong 《 Trù Thần 》 đều nổi tiếng, trong đó nam nữ chính nổi tiếng khắp trong và ngoài nước, danh tiếng cực lớn, nhận quảng cáo đến tay mềm nhũn, những thứ này có thể mang đến cho Tỉnh Quang ít nhất 30 ức lợi nhuận.

Còn có lợi nhuận ngầm, ví dụ như trải qua sự tấn công điên cuồng của 《 Trù Thần 》, danh tiếng của Tỉnh Quang đã kéo ra nước ngoài, để lại ấn tượng khắc sâu trong lòng khán giả nước ngoài.

Con đường rộng mở, thiết lập mối quan hệ khá tốt với các đài truyền hình lớn.

Quyền nói chuyện có trọng lượng hơn, xí nghiệp và tập đoàn trong nước càng thân thiện với Tỉnh Quang, rất mong chờ được hợp tác với Tỉnh Quang, hy vọng có thể bám vào chuyến xe tốc hành phát triển của Tỉnh Quang, quảng cáo sản phẩm của xí nghiệp đến ngàn vạn gia đình, quảng cáo đến toàn thế giới.

Giá trị hiện tại của đài truyền hình Tỉnh Quang đã vượt qua lúc vừa mới mua gấp trăm lần.

Qua thời gian một năm, giá trị tài sản tăng gấp trăm lần!

Hơn nữa đây là tăng giá trị tài sản thật, tất cả đều là vàng ròng bạc trắng, chứ không phải những cổ phiếu thị trường hư vô kia.

Cho dù là công ty mạng có tiềm lực to lớn, cũng không có tốc độ tăng giá trị tài sản này!

Bây giờ Bạch Thanh Tuyết cảm thấy mình đang nằm mơ.

“Cảm ơn chàng, lão công! Không có chàng thì không có Tinh Quang hiện tại, càng không có ta hiện tại!” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười hạnh phúc.

Bây giờ nàng rất thỏa mãn, có một sự nghiệp thành công, có một lão công yêu thương nàng, đời này đã đáng giá.

Đúng lúc này, một cuộc điện thoại cắt ngang suy nghĩ của nàng.

Bạch Thanh Tuyết nhìn dãy số trên màn hình điện thoại, thể hiện người gọi tới, nàng chỉnh lại tinh thần, cầm điện thoại lên nghe máy: “Tổng giám đốc Yaren, chúc mừng truyền hình của người ăn khách, tỉ suất người xem tăng trưởng!”

Người gọi đến là phó giám đốc Yaren của ABC TV.

Cuối cùng 《Trù Thần》 đã bị đài truyền hình này lấy được, sau đó đưa đến nước Mỹ.

Đầu bên kia điện thoại vang lên giọng nói sang sảng: “Ha ha, cùng vui cùng vui! Chúng ta kiếm được tiền không phải các ngươi cũng vậy sao? Bây giờ ta cũng hối hận muốn chết, sớm biết vậy đã không ký hiệp nghị đánh cược này, tiền vừa vào túi, đã phải chia cho các ngươi một nửa!”

Bạch Thanh Tuyết cũng cười: “《Trù Thần》 tuyệt đối đáng giá, ta cũng có lòng tin mới dám ký hiệp nghị đánh cược! Nghe nói, tổng giám đốc Yaren đã lên chức?”

“Không sai, hội đồng quản trị rất hài lòng với thành tích lần này của ta, đúng lúc lão hỏa kế của ta, chính là người lãnh đạo trực tiếp của ta đã đến tuổi về hưu, vì vậy đã đề bạt ta, bây giờ ta đã là tổng giám đốc chính thức!” Tổng giám đốc Yaren cười ha ha.

“Chúc mừng, chúc mừng!” Bạch Thanh Tuyết chân thành nói.

“Không nói cái này nữa, lần này ta gọi điện thoại đến, là muốn thông báo trước với người, ABC TV chúng ta muốn tăng cường hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang của các người. Chúng ta coi trọng mấy chương trình giải trí của đài truyền hình các người, cảm thấy rất thú vị, qua mấy ngày nữa ta sẽ mang theo đoàn đội tự đến thăm hỏi!” Tổng giám đốc Yaren trịnh trọng nói.

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết vui vẻ, nói: “Rất hoan nghênh! Đến lúc đó ta sẽ tự mình bày tiệc mời khách!”

“Vậy chúng ta đi đâu ăn cơm? Ta rất nhớ đồ ăn của khách sạn Long Môn, nhất là hệ liệt 《 Trù Thần 》 !”

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy lão đầu này rất thú vị, lại đưa ra điều kiện ngay trước mặt như vậy, tuyệt đối không khách sáo.

“Hoàn toàn không có vấn đề!” Bạch Thanh Tuyết lập tức đồng ý.

Cúp điện thoại, sự vui sướng trên mặt Bạch Thanh Tuyết vẫn chưa biến mất.

ABC TV coi trọng chương trình của Tinh Quang bọn họ, muốn đưa chúng đến nước Mỹ, Tinh Quang bọn họ cũng coi trọng một số tác phẩm của ABC TV, muốn nhập chúng về trong nước.

Suy nghĩ của đôi bên đều không mưu mà hợp, chỉ có hợp tác sâu sắc hơn mới có thể đôi bên cùng có lợi...

Đúng lúc này, Vũ Thiên Mị hưng phấn xông vào: “Nữ vương đại nhân, phó tổng giám đốc Soros của CBS TV vừa gọi điện thoại tới, nói ngày mai lại dẫn người đến thăm Tinh Quang của chúng ta, triển khai bàn bạc chuyện

hợp tác với chương trình của đài truyền hình chúng ta, vô cùng thành ý! Nữ vương đại nhân, chúng ta lại phát tài!”

“CBS TV cũng đến?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên.

“Người nói “cũng” là sao? Nữ vương đại nhân, chẳng lẽ còn có đài truyền hình khác muốn tới?” Vũ Thiên Mị tròn tròn mắt.

“Không sai, là lão oan gia của bọn họ ABC TV.” Bạch Thanh Tuyết nhẹ gật đầu, nói: “Vừa rồi tổng giám đốc Yaren liên lạc với ta, nói qua mấy ngày nữa sẽ dẫn người đến thăm hỏi...”

Đúng lúc này, điện thoại của Bạch Thanh Tuyết lại vang lên, là tổng giám đốc Yaren.

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy rất kỳ lạ, cầm điện thoại lên nghe máy, trong điện thoại vang lên giọng nói nóng nảy của tổng giám đốc Yaren: “Bạch tổng, có phải ngày mai CBS TV sẽ đến Tinh Quang của các người không?”

Bạch Thanh Tuyết ngỡ ngàng, nói: “Không sai, phó giám đốc Soros sẽ dẫn đoàn đội đến.”

“Lại là xú tiểu tử kia! Không chút tiếng động chạy đến, cũng không nhường lão nhân gia ta, ta không để yên cho hắn!” Yaren chửi âm lên.

Bạch Thanh Tuyết giật mình: “Tổng giám đốc Yaren, sao người biết chuyện này?”

Trong điện thoại vang lên tiếng cười lạnh lùng của Yaren: “Trong giới truyền hình của nước Mỹ không hề có bí mật! Ở nước Mỹ cũng chỉ có mấy đài truyền hình lớn, trải qua nhiều năm phát triển như vậy, mấy đài truyền hình chúng ta đã trong người có ta, trong ta có người, muốn giấu cũng không có cách nào! Xú tiểu tử Soros kia, trước kia còn từng làm việc ở ABC TV chúng ta!”

“Được, Bạch tổng, chúng ta không nói nhiều nữa, đài truyền hình chúng ta sẽ xuất phát ngay bây giờ, ngay mai chúng ta gặp mặt.”

Cúp điện thoại, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị mắt to trừng mắt nhỏ.

Tiếp theo, hai người họ lại nhận được cuộc gọi của những đài truyền hình nước ngoài khác, phần lớn là những người đã đến trước đó, nói là muốn triển khai bàn bạc việc hợp tác chương trình của Tinh Quang, ngày mai sẽ đến thăm hỏi.

Cũng như bọn họ nói, trong giới truyền hình không có bí mật, cũng chỉ có mấy đài truyền hình nổi tiếng thế giới vậy thôi, tất cả mọi người chú ý nhau, bên trong cũng có “gián điệp”, vừa có gió thổi cỏ lay sẽ nghe tin lập tức hành động.

Cuối cùng, tất cả đài truyền hình đều quyết định ngày mai đến thăm hỏi.

Chương 392: Chương trình giải trí sắp xuất ngoại! (8/25)

Ngày hôm sau, người của các đài truyền hình lớn lại lần nữa tập trung dưới một mái nhà.

Phần lớn đều là khuôn mặt cũ, nhưng số lượng lại nhiều hơn lần trước rất nhiều.

Bởi vì lần trước chỉ là hợp tác mang tính thăm dò, kết quả không ngờ một pháo mà hồng, 《Trù Thần》 lấy được thành tích kinh người.

Vì vậy lần này, tất cả mọi người đều ôm thái độ hợp tác sâu hơn để đến đây, lại càng trịnh trọng hơn.

Bởi vì nhân số thật sự quá nhiều, hơn nữa có rất nhiều nhân vật cấp bậc trọng lượng, đều mang theo thái độ hợp tác đến đây, Tinh Quang cũng rất coi trọng điều này, nên toàn bộ Tinh Quang đều bận rộn.

Các lão oan gia của đài truyền hình lớn lại lần nữa gặp nhau, va chạm ra tia lửa dữ dội.

Tổng giám đốc Yaren của ABC TV chống nạnh, nhưn mày lạnh lùng nhìn Soros của CBS TV: “Tốc độ của tiểu tử ngươi rất nhanh, vô thanh vô tức đã chạy tới Trung Quốc, muốn nhanh chân đến trước, độc chiếm chương trình?”

“Đúng vậy!” Soros cười tủm tủm, nhưng trong lời nói lại có gai: “Không phải lão nhân gia cũng chạy tới sao? Phó giám đốc Yaren!”

Lại còn nhấn mạnh ba chữ trọng điểm “phó giám đốc”.

“Phó giám đốc là quá khứ rồi, bây giờ ta đã được chuyển chính thức, người có thể gọi ta là tổng giám đốc Yaren, đúng lúc cấp bậc lại cao hơn người một cấp!” Tổng giám đốc Yaren đắc ý ngẩng đầu lên.

Nụ cười trên mặt Soros cứng đờ, lại bị xú lão đầu này cười lên đầu?

“Đầu tiên phải nói trước, chương trình 《 Trù Vương Tranh Phách 》 này là của ta, ta đã liên hệ với Tỉnh Quang trước rồi, trên cơ bản bọn họ đã đồng ý!” Tổng giám đốc Yaren nhìn xuống Phó giám đốc Soros, cậy già lên mặt.

“Dựa vào cái gì? Ta cũng coi trọng 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , ai ra giá cao thì thuộc về người đó!” Phó giám đốc Soros tỏ ra không phục.

“Xem ra người không có ý định cho ta chút mặt mũi?” Tổng giám đốc Yaren nhướn mày lên.

“Mặt mũi của người đáng giá mấy phần?” Phó giám đốc Soros cười lạnh.

...

Ở bên khác, TBS TV và Fuji TV của Nhật Bản cũng đang đối đầu.

“TBS TV của chúng ta chắc chắn phải có được chương trình 《 China Got Talent 》 này, người đừng tranh với ta, nếu không người sẽ biết tay!” Xã trưởng Momotaro của TBS TV nặng nề nói.

“Thật trùng hợp, ta cũng coi trọng chương trình này!” Xã trưởng Shozan chua chát nói: “Ta thấy lời này nên nói đài truyền hình của các người mới đúng, 《 Trù Thần 》 đã để các người kiếm lời đủ rồi, cũng không thể để đài truyền hình của các người độc hưởng hết chỗ tốt đúng không?”

“Đó là lúc trước người tự nguyện từ bỏ, trách ai được?” Xã trưởng Momotaro đắc ý nói: “Trung Quốc có câu nói, gọi là gừng càng già càng cay, so với lão phu, độ lửa của người vẫn kém một chút!”

“Hừ! Vậy thì dựa vào bản lĩnh đi!” Xã trưởng Shozan không vui.

...

Ở nơi khác cũng xảy ra việc tương ái tương sát này.

Bởi vì chuyện này thật sự quá nhiều, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị cũng không kịp hòa giải. Đành để bọn họ tự sinh tự diệt.

Cũng may mắn tất cả mọi người là người có tư cách, động khẩu không động thủ, nếu không thì rắc rối.

Cuối cùng người đã đến đông đủ, Bạch Thanh Tuyết đứng trên sân khấu, giọng nói trong trẻo: “Hoan nghênh mọi người lại lần nữa đến đài truyền hình Tinh Quang! Lần gặp mặt trước là từ hai tuần trước, mọi người đến xem bộ phim truyền hình 《Trù Thần》. Bây giờ bộ phim truyền hình 《Trù Thần》 nhiều tập không phụ sự mong đợi của mọi người, vang dội toàn thế giới! Điều này không thể bỏ qua nỗ lực của các vị đang ngồi ở đây, lần này ta đại diện đài truyền hình Tinh Quang tỏ ý cảm ơn các vị bạn bè đường xa đến đây!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Trước đó 《Trù Thần》 chỉ là lần đầu hợp tác, vô cùng thành công, điều này cũng cho chúng ta con đường rõ ràng! Tuy chúng ta đến từ quốc gia khác nhau, đến từ dân tộc khác nhau, nhưng lại có một số nền văn hóa chung, vượt qua ranh giới và tính dân tộc! Lần này chúng ta gặp lại nhau, cũng mang thái độ hợp tác càng sâu hơn để đến đây, chỉ hợp tác mới khiến đôi bên cùng có lợi, chỉ hợp tác với nhau mới có thắng lợi trong tương lai!” Giọng nói của Bạch Thanh Tuyết âm vang mạnh mẽ.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Tiếng vỗ tay vang lên, mọi người không nhịn được gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Các vị có mặt ở đây đều muốn nhập chương trình trong đài truyền hình của ta ra nước ngoài, chúng ta cũng muốn nhập các chương trình ưu tú của đài truyền hình các người vào trong nước. Vừa rồi trải qua đàm phán và bàn bạc bước đầu, mọi người đều cảm thấy rất hứng thú với các chương trình 《China Got Talent》 《Trù Vương Tranh Phách》 trong đài truyền hình của ta, có người muốn nhập về, có người muốn mua bản quyền, đủ loại. Chương trình của đài truyền hình chúng ta đã được người chuyên nghiệp trong ngành tán thành, điều này khiến ta cảm thấy rất vui vẻ! Lần hợp tác đầu tiên rất vui vẻ, vì vậy phương thức hợp tác nhập về cứ dựa theo 《Trù Thần》 đi...”

Lúc này, có một người giơ tay lên.

“Tổng giám đốc Adams, xin hỏi người có nghi ngờ gì?” Bạch Thanh Tuyết đưa tay ra hiệu mời.

“Bạch tổng, đừng dựa theo trước kia, bây giờ chúng ta cũng không dám ký hiệp nghị đánh cược nữa!” Tổng giám đốc Adams cười khò: “Ở lần đầu tiên hợp tác, chúng ta thật sự không ngờ 《Trù Thần》 sẽ nổi tiếng như thế, liên tục phá vỡ kỷ lục tỉ suất người xem, chúng ta kiếm được từng khoản tiền lớn, sau đó lại phải móc một nửa số tiền ra đưa cho các người, trái tim cũng đang chảy máu... Bây giờ chúng ta thật sự không dám ký!”

Mọi người cười ha ha, Adams đang nói ra tiếng lòng của bọn họ.

“Bạch tổng, thật sự không cần hiệp nghị đánh cược nữa, đài truyền hình chúng ta thật sự không chịu đựng nổi!”

“Hoặc là thanh toán một lần duy nhất, hoặc là chia theo tỉ lệ cố định, nếu không chương trình của người nổi tiếng, chúng ta lại không kiếm được tiền!”

“Chúng ta cũng không muốn chịu thiệt thòi giống thế thêm lần thứ hai!”

...

Bạch Thanh Tuyết nửa đùa nửa thật nói: “Biết đâu lần này chương trình của chúng ta không quen khí hậu thì sao?”

“Bạch tổng, người không tin chương trình của mình hay chưa tin tầm nhìn của chúng ta?”

“Nếu chương trình của người không nổi tiếng, cũng ta cũng không trở lại nữa!”

“Chúng ta đã rơi vào hố, cũng không thể lại rơi vào cùng một cái hố tận hai lần!”

...

Đám người cùng nhau liếc mắt một cái.

Tất cả mọi người đều là người chuyên nghiệp, đắm chìm trong giới truyền hình 10 năm, sao lại không nhận ra những chương trình truyền hình này có tiềm chất nổi tiếng chứ?

Nếu không bọn họ cũng không ngần dậm xa xôi chạy tới, sợ bị người khác nhanh chân đến trước.

“Được được, mọi người đã không muốn, vậy chúng ta không làm hiệp nghị đánh cược nữa, cứ tiến hành hợp tác theo phương thức tỉ lệ phân chia cố định!” Bạch Thanh Tuyết rất “bất đắc dĩ” nói.

“Lần này, mọi người tập trung chú ý hai chương trình giải trí là 《 Trù Vương Tranh Phách 》 và 《 China Got Talent 》 . Vậy bây giờ, chúng ta thảo luận cách hợp tác hai chương trình này trước...”

Chương 393: Sửa đổi chương trình toàn diện (9/25)

Đối với chương trình thi đấu trù nghệ như 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , vì bây giờ 《 Trù Thần 》 đang được phát sóng trên toàn thế giới, dấy lên làn sóng mỹ thực, vì vậy đại diện các đài truyền hình ở đây đều muốn nhập nó về nước.

Bởi vì 《 Trù Thần 》 đã dậy sóng, có thể đoán được, chương trình giải trí 《 Trù Vương Tranh Phách 》 kế thừa một mạch này chắc chắn sẽ rất được hoan nghênh, tỉ suất người xem tuyệt đối không thấp.

“ 《 Trù Vương Tranh Phách 》 là chương trình thi đấu trù nghệ chuyên nghiệp do đài truyền hình Tinh Quang sản xuất, rất được hoan nghênh ở cả trong và ngoài nước, từ lúc phát sóng đến nay tỉ suất người xem chưa từng thấp hơn 2%, tỉ suất người xem cao nhất còn từng đạt đến 3.77%, còn lấy được giải thưởng lớn ở rất nhiều hạng mục, là chương trình giải trí vương bài ở Tinh Quang ta!”

“Bây giờ nhân lúc 《 Trù Thần 》 dậy sóng, chương trình 《 Trù Vương Tranh Phách 》 này lại một lần nữa tiến vào tầm mắt mọi người, lấy được thành tích ratings rất lóa mắt. Nói ví dụ như, mấy tập 《 Trù Vương Tranh Phách 》 trong khoảng thời gian gần đây, tỉ suất người xem bình quân đều đạt hơn 3%, cao hơn bình thường 1%. Ta nghĩ đây cũng là nguyên nhân khiến các vị đang ngồi đây muốn nhập nó về nước!”

Mọi người ngồi đây không nhịn được gật đầu.

Bạch Thanh Tuyết chậm rãi nói: “Nhưng vì chương trình này đã phát sóng trên truyền hình hơn một năm, có lẽ rất nhiều khán giả đã thông qua mạng, thông qua Tinh Quang Thị Tần của chúng ta để xem nó, thiếu một chút cảm giác mới mẻ, nếu chỉ đơn thuần là nhập về, có lẽ thành tích thu được sẽ kém hơn mong muốn. Vì vậy đề nghị của ta là, tiến hành sửa đổi toàn diện chương trình 《 Trù Vương Tranh Phách 》 .”

“Sửa đổi như thế nào? Sau khi sửa đổi còn có thể giữ được trình độ phần kích không?” Có người đặt câu hỏi.

“Vốn 《 Trù Vương Tranh Phách 》 chỉ thi đấu trù nghệ giữa Trung Quốc và nước ngoài, bây giờ có nhiều đài truyền hình cùng nhập vào như vậy, không chỉ thi đấu trù nghệ Trung Ngoại, còn có thể thi đấu trù nghệ hai phe nước ngoài!”

“Vốn chỉ thi đấu trong nhà bếp, hiện tại chúng ta có thể thiết lập sân thi đấu ở những nơi khác, ví dụ như trên thảo nguyên, trên đường cái, trong rừng rậm vân vân, thậm chí còn có thể là những khu vực ở hai cực như sa mạc và đất tuyết, tin tưởng khán giả rất thích xem.”

“Cũng có thể lấy đề tài từ nhiều mặt, có thể căn cứ vào tình huống khác biệt của các nơi, lấy đề tài tiến hành thi đấu ngay tại chỗ. Ví dụ như đôi bên đều ở trên thảo nguyên, quy định chắc chắn phải dùng dê cùng sữa dê đủ loại để làm nguyên liệu nấu ăn, như vậy sẽ thú vị hơn nhiều...”

“Có lẽ, chúng ta dứt khoát ném bọn họ đến một đất nước xa lạ, chỉ cung cấp nhà bếp cùng một số tiền, không cung cấp nguyên liệu nấu ăn gì đó, để bọn họ tự đi chuẩn bị!”

“Còn có phương diện trọng tài, chúng ta có thể đưa người ở nước thứ ba đến giữ chức trọng tài, như vậy dưới tình huống đôi bên đều không chiếm được ưu thế, làm sao có thể lấy lòng trọng tài nước thứ ba, thỏa mãn sự hưởng thụ vị giác của hắn, chắc chắn sẽ rất thú vị!”

...

Đại diện các đài truyền hình lớn càng nghe càng hưng phấn.

Chỉ một chương trình thi đấu trù nghệ, lại bị đài truyền hình Tinh Quang chơi ra nhiều kiểu như vậy.

Chỉ nghe một chút đã biết đây là một chương trình rất sáng tạo, rất hấp dẫn tầm mắt, tổng giám đốc Yaren của ABC TV vui mừng nói: “Sửa đổi như vậy rất tốt, hiện tại ta đã không kịp chờ đợi muốn được xem!”

“Ta cũng rất tò mò không biết bọn họ sẽ nấu ăn trong sa mạc như thế nào? Làm sao lấy được nguyên liệu ngay tại chỗ? Nếu có một tập này, chắc chắn ta sẽ xem ngay lập tức!” Lại có một vị tổng giám đốc hưng phấn nói.

“Không biết là thiên tài nào đưa ra ý tưởng tràn ngập sáng tạo như vậy? Sau khi sửa đổi chắc chắn 《Trù Vương Tranh Phách》 sẽ nổi tiếng, hơn nữa rất có thể nổi tiếng toàn thế giới! Chúng ta đến Tinh Quang là đúng rồi!”

“Ta cảm thấy không nên gọi là 《 Trù Vương Tranh Phách 》 , gọi là 《 Nhà Bếp Địa Ngục 》 càng phù hợp hơn!”

...

Nghe mọi người khen ngợi, Bạch Thanh Tuyết cảm thấy vô cùng kiêu ngạo.

Bởi vì ý tưởng này do lão công của nàng nói ra, tối hôm qua khi nàng nói mục đích của các đài truyền hình lớn, kết quả lão công Lâm Bắc Phàm của nàng lập tức đưa ra ý tưởng thiên mã hành không như thế.

Không chỉ chương trình giải trí này, còn đưa ra phương án cải tiến cho các chương trình giải trí khác.

Dựa vào những chương trình giải trí sau khi cải tiến này, đài truyền hình Tinh Quang có thể thừa cơ vươn tầm thế giới.

Mọi người rất vừa lòng với bản 《 Trù Vương Tranh Phách 》 được sửa đổi, hy vọng đài truyền hình Tinh Quang có thể nhanh chóng chế tác ra.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Tất cả mọi người đã hài lòng, vậy chúng ta sẽ bắt đầu chuẩn bị ngay hôm nay. Bởi vì điều kiện các phương diện đều khá hoàn thiện, vì vậy hai tuần sau đã có thể chế tác ra tập đầu tiên!”

Hai tuần sau, đúng lúc 《 Trù Thần 》 ở nước ngoài được chiếu xong, thời gian được sắp xếp rất tốt.

Mọi người lại gật đầu hài lòng, công nhận phương án này.

Sau đó là chương trình giải trí toàn dân 《 China Got Talent 》 .

Đối với chương trình giải trí này, mọi người càng có khuynh hướng mua bản quyền, sau đó phát triển một chương trình tài năng bản địa.

“Ta đã xem mấy tập 《 China Got Talent 》 , cảm thấy chương trình này rất phù hợp với tinh thần của nước Mỹ chúng ta, tôn trọng sự cởi mở, tôn trọng sự tự do, theo đuổi việc thể hiện bản thân! Hơn nữa, nước Mỹ chúng ta

cũng có rất nhiều tài năng, trên người bọn họ có tuyệt kỹ, khát vọng tìm ra một sân khấu phong phú để thể hiện bản thân! Vì vậy, đài truyền hình chúng ta rất coi trọng 《China Got Talent》, hy vọng có thể mua bản quyền tiến hành phát triển bản địa!” Đôi mắt phó giám đốc Soros sáng bừng.

“BBC TV của chúng ta cũng rất coi trọng chương trình này!”

“Bên nước D của ta cũng vậy!”

...

Rất nhiều đài truyền hình rồi rút bài tỏ nhu cầu của bản thân.

“Mọi người đã yêu thích chương trình 《China Got Talent》 của chúng ta, ta rất vui! Ta cũng rất hy vọng thấy chương trình của đài truyền hình chúng ta có thể vượt biên giới, đi tới thế giới rộng lớn hơn!” Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nói: “Nhưng nếu chỉ đơn thuần là mua bản quyền, tiến hành thay đổi phát triển bản địa, mọi người có cảm thấy thiếu chút gì không? Muốn nghe bản cải tiến của chúng ta không?”

Bản cải tiến?

Trước đó đã sáng tạo cải tiến 《Trù Vương Tranh Phách》 rất xuất sắc.

Mọi người bị khơi dậy sự hứng thú.

“Nói cho cùng 《China Got Talent》 là một chương trình tính chất cạnh tranh dung nhập sự giải trí, hoặc là một chương trình tính giải trí dung nhập sự cạnh tranh, trong đó không thể thiếu sự cạnh tranh. Tất cả mọi người đã muốn phát triển tài năng của mình qua chương trình, vậy chúng ta không ngại mở rộng chương trình này, cường hóa tính cạnh tranh của nó, để nó biến thành một chương trình thi đấu cạnh tranh tính chất toàn cầu!”

“Cường hóa tính cạnh tranh của nó như thế nào?” Có một vị Tổng giám đốc không kịp chờ đợi hỏi.

“Chúng ta mở ra hình thức phá quán (1), nói ví dụ như tài năng của nước ta có thể đến hiện trường tài năng của quốc gia các người tiến hành phá quán, phá quán thành công có thể thay vào đó, như vậy là có tính cạnh tranh. Cũng có thể mở ra hình thức quốc chiến, mấy tài năng mạnh nhất của hai quốc gia tiến hành quyết đấu, đại diện quốc gia xuất chiến. Còn có thể mở ra hình thức chung kết, để tài năng mạnh nhất tập trung lại một nơi, sau đó thông qua thi đấu cạnh tranh để chọn ra tài năng mạnh nhất thế giới...”

(1) Phá quán/踢馆: từ được dùng trong giới võ thuật, ám chỉ việc công khai thách đấu với một võ sư khác tại câu lạc bộ võ thuật của họ và yêu cầu một cuộc chiến công bằng, ở đây là tới tận nước khác để thi đấu tài năng.

Đôi mắt mọi người đều sáng lên.

“Đúng là ý tưởng thiên tài, sáng ý không gì sánh kịp! Nếu làm như thế, đây lại là một bản cải tiến siêu cấp hoàn toàn không kém gì 《Trù Vương Tranh Phách》.”

“Chỉ nghe một chút đã nhiệt huyết sôi trào, ta tin tưởng chương trình này nhất định sẽ nổi tiếng toàn thế giới!”

“Đài truyền hình chúng ta chắc chắn phải lấy được chương trình này!”

Chương 394: 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 cũng đi ra nước ngoài! (10/25)

Đối với hành trình tới Trung Quốc lần này, tìm tới hai show giải trí vương bài, mọi người cảm thấy rất hài lòng.

Đối với bản cải tiến của show 《Trù Vương Tranh Bá》 và 《China Got Talent》, đại diện các đài truyền hình lớn rất thỏa thuê mãn nguyện. Nhưng thấy đối thủ cạnh tranh cũng nhìn chăm chăm, bọn họ lập tức cảm thấy áp lực như núi lớn.

Bỗng nhiên cảm thấy Bạch Thanh Tuyết rất gian trá, lại nói ra sáng ý tốt như vậy ngay trước mặt mọi người, để mọi người cùng nhau tham dự cạnh tranh, thật đúng là rất xấu, rất rất xấu.

Xem ra, lại phải chuẩn bị xuất nhiều huyết.

Nếu không lấy được hai tiết mục này, quả thực tương đương với giúp đỡ kẻ địch, hậu quả quá nghiêm trọng.

Thế nhưng sự nhiều chao ít, đã có một số đại diện đài truyền hình mặt không biên sắc lấy điện thoại di động ra...

Trên gương mặt xinh đẹp của Bạch Thanh Tuyết mang theo nụ cười thuần lương, nàng cười khanh khách nói: “Các vị, lần này mọi người đến chủ yếu là vì hai show giải trí 《 Trù Vương Tranh Bá 》 và 《 Got Talent 》 .

Nhưng mọi người có muốn cân nhắc hai show khác là 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 và 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 của đài truyền hình chúng ta không? Thực ra hai show này cũng rất tuyệt.”

“Là thế nào?” Có người hỏi.

“Tình yêu và sự nghiệp là hai chủ đề vĩnh viễn không cách nào tách rời xã hội loài người, bình thường trong lúc chúng ta tiếp xúc gặp gỡ, chủ đề chúng ta nói đến nhiều nhất cũng là hai chủ đề này, bất luận là ở quốc gia nào cũng như thế.”

Đám người gật đầu, tình yêu và sự nghiệp không phải chính là nữ nhân và tiền sao?

Ai không quan tâm cái này?

Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Mà đúng lúc, hai tiết mục giải trí này của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta phân biệt đại diện cho tình yêu và sự nghiệp, đã lấy được thành tích vô cùng khá, nếu như tiến hành khai phá chiều sâu, tiến hành thao tác quốc tế hóa, như vậy hai tiết mục này rất có thể sẽ vang dội toàn thế giới. Cũng ví như show 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 , chúng ta có thể dẫn nam nữ thanh niên từ các quốc gia khác nhau cùng ghép đôi ra mắt, để văn hóa khác nhau, bối cảnh khác nhau, quan niệm tập tục hôn nhân va chạm, nhất định có thể xuất hiện tia lửa kịch liệt, xuất hiện điểm nóng to lớn, tin chắc sẽ có rất nhiều người thích xem.”

Mắt đám người sáng rực lên.

“Còn có show tìm việc 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》, chúng ta có thể mở hình thức thông báo tuyển dụng và đầu tư toàn cầu, giới thiệu xí nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài đến tiến hành thông báo tuyển dụng tại hiện trường, hoặc là mời người lao động nước ngoài nộp đơn tìm việc tại hiện trường. Như vậy, nhân sĩ đến từ bối cảnh và nền văn hóa khác nhau sẽ tề tụ một đường, quan niệm tìm việc bọn họ sẽ va chạm, để mọi người tự suy ngẫm.”

Đôi mắt đám người tỏa sáng.

“Có lẽ hai show giải trí này không gây sốt như 《Trù Vương Tranh Bá》 《Got Talent》, nhưng hai show này có thể thắng ở thao tác ổn định, có lực sinh mệnh bền bỉ, tế thủy trường lưu. Ta nghĩ các vị đại diện đang ngồi ở đây nhất định sẽ không muốn bỏ lỡ hai show này, đúng không?”

“Đó là đương nhiên! Hai tiết mục này thật quá tuyệt vời, đài truyền hình chúng ta chắc chắn phải có được nó!”

“Cái gì đài truyền hình người? Ta không đồng ý!”

“Ta khá là thích 《Phi Thành Vật Nhiễu》, người biết, quốc gia chúng ta là một đất nước lãng mạn!”

“《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 tương đối tốt, ta rất thích!”

...

Mọi người lại bắt đầu rùm beng.

Bạch Thanh Tuyết và Võ Thiên Mị nhìn nhau, lộ ra nụ cười như ý.

Đi qua gần 3 ngày đàm phán, rốt cục đám người đã quyết định phương án hợp tác.

Ba show 《Trù Vương Tranh Bá》 《Phi Thành Vật Nhiễu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 để cho đài truyền hình Tinh Quang chế tác bản cải tiến, sau đó

sẽ phát sóng ở các đài truyền hình trên toàn thế giới..

Trong đó, đài truyền hình Tinh Quang được hưởng 35% lợi nhuận.

《 Got Talent 》 sẽ do đài truyền hình phát triển trong nước, Tinh Quang lấy lợi nhuận chia sẻ bản quyền, được hưởng 25% lợi nhuận.

Hơn nữa Tinh Quang còn sẽ phái người phụ trách chỉ đạo, đồng thời phụ trách công việc điều phối sản xuất cuộc so tài toàn cầu.

Cùng lúc đó, nhân hội nghị lần này, đài truyền hình Tinh Quang hy vọng có thể giới thiệu một số show ưu tú và phim truyền hình đặc sắc với các đài truyền hình lớn, đều được đại diện các đài truyền hình tích cực đáp lại.

Như thế, tài nguyên hai bên cộng hưởng, thực hiện cùng có lợi.

Cùng ngày ký kết hợp đồng, đài truyền hình Tinh Quang tổ chức một buổi họp báo long trọng, để quảng cáo rộng rãi cho lần hợp tác xuyên quốc gia này.

Chuyện này nhanh chóng gây nên tiếng vang to lớn trên internet.

“Sau khi 《 Trù Thần 》 được đưa ra nước ngoài, hiện tại đến phiên show giải trí nước ta cũng được đưa ra nước ngoài? Có phải ta chưa tỉnh ngủ không, sao ngủ một giấc thức dậy lại phát hiện, trình độ giải trí của quốc gia chúng ta trở nên lợi hại tới mức như vậy?”

“Không phải trình độ giải trí quốc gia tăng cao, mà là Tinh Quang thực sự quá trâu, nhiều lần làm ra những chuyện mà người khác không làm được! Mạnh quá, Tinh Quang của ta!”

“Hơn nữa là toàn bộ bốn show giải trí 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Bá 》 《 China Got Talent 》 đều được đưa ra nước ngoài!”

“Thì ra những show chúng ta xem lâu nay lại lên cao đến như vậy, khiến nhiều đài truyền hình nổi tiếng nước ngoài đến giành giật! Thật mở mào mở

mặt?”

“Đài truyền hình Tinh Quang thật sự sẽ xuất ngoại, nối đường ray với thế giới!”

“Chúng ta muốn đi kiếm tiền lời nước ngoài!”

...

Các đài truyền hình khác đỏ mắt muốn chết.

“Làm sao tất cả chuyện tốt đều của Tinh Quang? Rõ ràng chúng ta cũng không kém cạnh gì, vì sao mọi người chỉ chú ý Tinh Quang, không chú ý tới đài truyền hình của chúng ta?”

“Chúng ta cũng có rất nhiều tiết mục, rất nhiều phim truyền hình hay mà?”

“Tinh Quang Tinh Quang, tại sao đều là Tinh Quang? Hẳn chỉ là một đài truyền hình tư nhân mà thôi, muốn hợp tác cũng phải tìm đài truyền hình có bối cảnh quốc gia như chúng ta!”

“Năm trước, Tinh Quang chỉ là một đài truyền hình bất nhập lưu. Hiện tại, bọn họ đã vượt qua 4 đài truyền hình nhất tuyến lớn, trở thành đài truyền hình phát triển quốc tế...”

“Tinh Quang lại kiếm được nhiều tiền, làm sao mệnh lại tốt như vậy?”

“Ghét Tinh Quang, toàn bộ hạng mục bọn họ hợp tác cuối cùng sẽ bị nhào chết hết!”

...

Cho dù là CCTV, lúc này cũng vô cùng đỏ mắt.

Chuyện bọn họ cố gắng lâu như vậy cũng không làm được, nhưng Tinh Quang lại liên tiếp làm được, hơn nữa còn làm được rất tốt, rốt cuộc ai mới là lão đại trong giới truyền hình Trung Quốc?

Cũng có rất nhiều đài truyền hình ôm một tia hy vọng, bí mật tiếp xúc những đại diện đài truyền hình nước ngoài đến Trung Quốc, hy vọng có thể triển khai hợp tác, húp chút nước.

Kết quả người ta quá cao ngạo, không thêm để ý.

Thái độ tương đối khá, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Show các người có thể so sánh với Tinh Quang sao? Tỷ lệ người xem cao hơn bọn họ sao? Nếu như so ra kém hơn, không nên lãng phí thời gian của ta.”

Những cái này làm đại diện đài truyền hình “Lén qua sông” bên phía Trung Quốc xấu hổ muốn chết.

Cùng ngày, phóng viên tới tham gia buổi họp báo vượt qua 500 người, đơn vị truyền thông tin tức Trung Ngoại đều có, vượt qua 100 nhà, ngồi tràn đầy trong buổi họp báo, không còn chỗ ngồi.

Bạch Thanh Tuyết và các đại diện đài truyền hình khác đều quần áo chỉnh tề có mặt, thần thái sáng láng, dáng vẻ đường đường.

Chương 395: Buổi họp báo! (11/25)

Lập tức, tiếng đèn flash vang lên tách tách không ngừng...

Trong mảnh đèn flash lóe mù mắt người, buổi họp báo hôm nay chính thức bắt đầu.

Với tư cách chủ nhân và người dẫn chương trình nơi này, Bạch Thanh Tuyết đầu tiên là giới thiệu đại diện các đài truyền hình lớn ở đây cho phóng viên truyền thông, theo thứ tự là tổng giám đốc Yaren đến từ ABC TV, phó tổng giám đốc Soros của CBS TV, tổng giám đốc Adams của BBC TV nước Anh, xã trưởng Momotaro của TBS TV Nhật Bản...

Mỗi lần giới thiệu một người, đều gây nên một tràng kinh hô.

Bởi vì sau lưng những người nơi này là 10 đài truyền hình lớn nổi tiếng trên thế giới.

Đôi mặt nhiều phóng viên tin tức như vậy, Bạch Thanh Tuyết tự nhiên phóng khoáng, nói: “Đầu tiên hoan nghênh các vị phóng viên bằng hữu đường xa đến đây! Đài truyền hình Tinh Quang chúng ta luôn lấy việc xây dựng tiết mục hoàn hảo làm nhiệm vụ của mình, luôn cẩn trọng, muốn đã tốt phải tốt hơn. Tuy đài truyền hình mới thành lập 1 năm, nhưng thành tích và phát triển một năm qua đã chứng tỏ sự trưởng thành của Tinh Quang chúng ta. Chúng ta không chỉ muốn trở thành đài truyền hình ưu tú nhất trong nước, còn muốn trở thành đài truyền hình ưu tú trên trường quốc tế!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Tách tách!”

“Tách tách!”

...

Bạch Thanh Tuyết phát biểu ngắn gọn, nhưng lại lộ ra lượng tin tức lớn, đó là từ nay về sau, đài truyền hình Tinh Quang muốn bước lên hành trình hải ngoại, bọn họ đã nhảy ra khỏi biên giới, cùng tranh hùng với các đài truyền hình bên ngoài.

Hôm nay chính là nghi thức tuyên cáo.

Các phóng viên nghe hiểu lời này không ngừng vỗ tay kích động.

Phóng tầm nhìn 200 đài truyền hình Trung Quốc, có đài truyền hình nào có năng lực vượt biên giới?

Có đài truyền hình nào dám nói rằng bản thân sẽ xông ra nước ngoài?

Không có!

Một nhà cũng không có!

Nhưng từ hôm nay trở đi thì có!

Đài truyền hình Tinh Quang chính là đài truyền hình đầu tiên dũng cảm bước ra khỏi biên giới, cùng tranh phong với đài truyền hình nước ngoài!

Đài truyền hình Tinh Quang không chỉ dám phát ngôn, hơn nữa bọn họ còn làm được.

Trước đó bộ thần kịch truyền hình 《Trù Thần》, lấy được lượng người xem cấp hiện tượng khiến thế giới dậy sóng.

Còn có bây giờ, bốn show giải trí vương bài 《Phi Thành Vật Nhiễu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》 《China Got Talent》, hiện tại cũng được đưa ra nước ngoài, có đài truyền hình Trung Quốc nào có thể làm được như vậy?

Ngay cả CCTV cũng không được!

Cho nên, tuy giọng điệu của Bạch Thanh Tuyết rất lớn, nhưng đám người lại không cảm thấy nàng đang nói ngoa.

Kế tiếp là khâu đặt câu hỏi.

Một phóng viên CCTV đặt câu hỏi: “Bạch tổng, xin hỏi ngài sẽ làm thế nào để giải quyết vấn đề nội dung tiết mục? Chỉ đơn thuần là đưa ra ngoài, hay sẽ tiến hành cải biên sau đó mới đưa ra ngoài? Dù sao rất nhiều tiết mục của

Tinh Quang đều có tính khu vực nhất định, nếu như được dẫn tiến đến nước ngoài, có thể sẽ không quen khí hậu. Cũng ví như hai show 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 này.”

Bạch Thanh Tuyết cầm lấy microphone, nói: “Vấn đề này rất hay, ta có thể nói rất rõ ràng cho người, bốn show giải trí của đài truyền hình chúng ta đều sẽ tiến hành cải biên, khiến nó càng thêm quốc tế hóa, càng thêm phù hợp với giá trị quan và văn hóa của các quốc gia, đồng thời còn đưa vào rất nhiều yếu tố mới, để nó càng có tính cạnh tranh. Về phần làm sao cải biên, mời các vị theo dõi đài truyền hình Tinh Quang, chú ý tiết mục của chúng ta, đến lúc đó các vị sẽ biết.”

Một phóng viên tên Tân Lãng đặt câu hỏi: “Bạch tổng, ta hỏi một vấn đề tương đối nhạy cảm, phí đưa ra là bao nhiêu? Hoặc là đổi một vấn đề khác, Tinh Quang có thể kiếm lời bao nhiêu tiền từ nước ngoài?”

Mọi người đều khá chú ý đến vấn đề này, nếu như chỉ vì xuất khẩu mà xuất khẩu, chỉ vì danh tiếng, hy sinh ích lợi bản thân kiếm lấy một phần tiền nhỏ, hoặc là dứt khoát không kiếm tiền, có lẽ tất cả mọi người sẽ rất thất vọng.

Bọn họ càng cần được công nhận nhiều hơn.

Bạch Thanh Tuyết cười nhạt: “Điều này không sợ nói cho người, thực ra hiện tại ta cũng không biết đài truyền hình có thể kiếm lời bao nhiêu tiền.”

Đám người kêu lên một tiếng, cảm thấy kỳ quái với đáp án này.

“Bởi vì, hợp đồng chúng ta ký kết là hợp đồng phân chia lợi nhuận, không hề liên quan đến số tiền cụ thể. Lúc chương trình được phát sóng ở nước ngoài, chúng ta có thể dựa theo tỷ lệ nhất định để chia sẻ lợi ích.”

Đám người lại kêu lên một lần nữa, tiếng kêu càng lớn.

Bởi vì, điều này nói rõ Tinh Quang có năng lực mặc cả vô cùng lớn, năng lực thuộc về loại tương đối cường thế, từ đó mới có thể bắt được tỉ lệ phân chia.

Nếu không, người khác sẽ chỉ cho người một khoản tiền sau đó đuổi người đi.

Một vị phóng viên vội vàng hỏi: “Bạch tổng, nhân tiện có thể tiết lộ tỉ lệ cụ thể không?”

“Điều này đương nhiên có thể, không có cái gì là không thể cho người biết.”

Bạch Thanh Tuyết cầm microphone nói: “Ba show giải trí 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Bá》 này được Tinh Quang ta sản xuất, tỉ lệ phân chia là 35%, nói cách khác 35% lợi nhuận trước thuế thuộc sở hữu của đài truyền hình Tinh Quang. Show 《Got Talent》 chúng ta chủ yếu là lấy chia sẻ bản quyền, tỉ lệ phân chia là 25%.”

35%?

25%?

Đám người lại kêu lên một lần nữa, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tỉ lệ phân chia này thật quá cao.

Lấy 《Phi Thành Vật Nhiều》 làm ví dụ, nhập vào nước ngoài, đài truyền hình hải ngoại còn phải tiến hành tuyên truyền, đây đều phải tính chi phí, chi phí tuyên truyền show giải trí cho tới bây giờ đều không thấp. Đừng nhìn có 65% thuộc về đài truyền hình hải ngoại nhưng một bộ phận lợi ích này còn phải nộp thuế, cuối cùng có thể cầm đến được 40% cũng đã tốt rồi.

Hơn nữa, không chỉ có một quốc gia phát sóng show giải trí này, mà là mười mấy quốc gia ở nước ngoài cùng nhau phát ra, liên quan đến gần 10 ức người xem, lợi nhuận tuyệt đối kinh người.

...

Hơn nữa ở nước ngoài đều tính bằng Đô-la Mỹ...

Chỉ suy nghĩ một chút liền biết, đài truyền hình Tinh Quang tuyệt đối kiểm lời gấp đôi.

Bằng hữu phóng viên ngoại trừ đưa ra câu hỏi với Bạch Thanh Tuyết, còn tiến hành đặt câu hỏi đối với các đại diện đài truyền hình khác ở đây.

Ví như, có một vị phóng viên trong nước đưa ra câu hỏi cho tổng giám đốc Yaren của đài truyền hình ABC, hỏi hẳn ta có cái nhìn gì về lần hợp tác Trung Ngoại này? Tương lai sẽ còn tiếp tục sao?

Đối với cái này, tổng giám đốc Yaren không tiếc lời ca ngợi: “Tinh Quang là một đài truyền hình vô cùng ưu tú, dưới cờ có nhiều tiết mục vô cùng xuất sắc, cũng ví như show 《Trù Vương Tranh Bá》 mà chúng ta nắm được, ha ha... Ta thực sự rất xem trọng show này, giống như ta xem trọng Tinh Quang vậy! Một năm qua này mọi người đã chứng kiến quá trình Tinh Quang trưởng thành, là một đài truyền hình siêu cấp hoàn toàn không kém gì đài truyền hình ABC! Có lẽ trong tương lai không lâu, mười đài truyền hình lớn trên thế giới sẽ có thêm một ghé cho đài truyền hình Tinh Quang!”

Tổng giám đốc Adams của BBC TV cũng biểu thị: “《Trù Thần》 vô cùng thành công trước đó cũng là một ví dụ! Có một ít văn hóa là chung, hiện tại chúng ta chuẩn bị nhập một số show của đài truyền hình Tinh Quang, cũng sẽ tiến cử một số show hay cho đài truyền hình Tinh Quang, có thể thực hiện hợp tác xuyên quốc gia, không chỉ hai đài truyền hình chúng ta được lợi, nhân dân hai nước cũng có được chỗ tốt khó có thể dùng lời diễn tả! Hy vọng tương lai chúng ta có thể tiếp tục tăng cường hợp tác, mọi người đồng mưu phát triển!”

...

Mọi người thối phòng thương nghiệp một phen.

Cuối cùng, trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, buổi họp báo tuyên bố kết thúc.

Chương 396: Tập đoàn ngàn ức —— Tinh Quang! (12/25)

Sau khi phóng viên các trang truyền thông lớn trở về, đã đưa rất nhiều tin về chuyện này.

« Sau khi phim truyền hình bước ra khỏi biên giới, show giải trí cũng muốn bước ra biên giới? »

« Tương lai là thuộc về Tinh Quang! »

« Hợp tác, cùng có lợi? Hợp tác với đài truyền hình Tinh Quang mới có thể cùng có lợi! »

« Thời đại thuộc về Tinh Quang sắp đến? »

« Tinh Quang đi đầu thời đại! »

« Tinh Quang, mười đài truyền hình lớn nhất thế giới đã để trống chỗ! »

...

Sự kiện này dẫn tới náo động, quả thật Tinh Quang đã làm được chuyện mà các đài truyền hình khác không làm được. Cũng từ hôm nay trở đi, Tinh Quang bắt đầu kéo dài khoảng cách với các đài truyền hình trong nước.

Một bên chỉ có thể lăn lộn trong nước, một bên đã có thể kiếm tiền ở nước ngoài, hai bên vừa so sánh đã thấy chênh lệch một trời một vực.

Địa vị của Tinh Quang càng thêm cao quý, tràn đầy phong phạm quốc tế.

Người dân trong nước cảm thấy vô cùng kiêu ngạo, dùng hành động bản thân ủng hộ đài truyền hình Tinh Quang, tỉ lệ người xem bình quân của đài truyền hình tăng lên mức nhỏ, không thể không nói đây đúng là một niềm vui bất ngờ.

Đối với chuyện này, các đài truyền hình lớn gần như đều đã chết lặng, không lời nào để nói.

Từ khi bị Tinh Quang vượt qua đến nay, bọn họ vẫn muốn phấn khởi tiến lên, bảo vệ địa vị thống trị của mình, kết quả chênh lệch lại càng lúc càng lớn, hiện tại đã lớn đến không cách nào bù đắp.

Trừ khi Tinh Quang tự tìm đường chết, nếu không bọn họ không cách nào đuổi theo kịp.

Có người chết lạng, có người lại tràn đầy phần nộ.

Lúc này, Lý Vô Thương của tập đoàn Hòa Kiều Lý thị đang khảo sát ở quốc gia khác, kết quả nghe được tin tức này, hấn ta tức giận đến mặt cũng vẫn vẹo.

“Tinh Quang Tinh Quang... Lại là Tinh Quang! Tại sao chuyện gì tốt cũng để bọn họ đụng được?”

Trong lòng Lý Vô Thương vô cùng không thẳng bằng, hấn ta mới vừa mua lại rạp chiếu phim, nhưng tới bây giờ còn đang bị 《 Trù Thần 》 của Tinh Quang “phong sát”. Đã gần một tháng một qua, hiện nay việc làm ăn vẫn thảm đạm, mỗi ngày đều đang thua lỗ.

Thế nhưng, Tinh Quang lại càng lặn lội càng tốt, đã bắt đầu đến những quốc gia khác kiếm tiền.

Vừa so sánh, trong lòng hấn ta lại càng thêm khó chịu.

Giống như kẻ từ khi đối chiến với Tinh Quang, kẻ từ khi đối chiến với đôi cầu nam nữ Lâm Bắc Phạm này, Lý Vô Thương hấn ta vẫn luôn không tốt hơn được.

Lúc đầu hấn ta muốn mua cao ốc Song Tử Tinh, kết quả lại bị bẫy, mua cao ốc Tử Uyển.

Muốn mua một miếng đất để làm du lịch, kết quả bị Tinh Quang cướp đi.

Làm công ty giải trí, còn chưa làm gì đã phá sản, mấy chục ức trôi theo dòng nước.

Hiện tại làm rạp chiếu phim, lại bị 《 Trù Thần 》 bao phủ, làm ăn vẫn không thể khá hơn.

Là người sao có thể xúi quẩy đến mức này?

“Tạm thời cho các người đặc ý, chờ hào quang 《 Trù Thần 》 qua đi, ta rảnh rồi sẽ đến đối phó với các người!” Lý Vô Thương nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhân dịp 《 Trù Thần 》 vang dội toàn thế giới, cơn sốt tin tức buổi họp báo chưa lui, Tinh Quang tổ chức đại hội chiêu thương sáu tháng cuối năm 2019, tin tức này gây nên chấn động giới kinh doanh.

“Đại hội chiêu thương của Tinh Quang? Nhất định phải tham gia!”

“Tiết mục của Tinh Quang đều có bảo đảm, Tinh Quang xuất phẩm tất thuộc tinh phẩm! Trước đó đã bỏ qua nhiều cơ hội, lần này nhất định phải nắm chắc!”

“Lúc trước tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Phụng Tường đều vì hợp tác với Tinh Quang mà tỏa mùa xuân sáng hai, bỏ lại người ta ở phía sau rất xa!”

“Nhất định phải bám vào đoàn tàu cao tốc Tinh Quang, coi như đại giá có lớn hơn nữa cũng rất đáng!”

“Cơ hội phát đạt của xí nghiệp chúng ta đã tới!”

...

Hiện tại, dù là phim truyền hình hay show giải trí của Tinh Quang đều có bảo đảm, không chương trình nào mà không phải sản phẩm chất lượng, tỉ lệ người xem ép chết các đài truyền hình phát sóng cùng thời điểm.

Bây giờ bọn họ còn có nhiều tiết mục vượt biên giới, hướng đến toàn thế giới.

Nếu có thể bắt được cơ hội tài trợ của một trong số đó, cắm sản phẩm của bọn họ vào trong, chẳng phải tương đương với bọn họ có thể quảng cáo trước mặt nhân dân toàn thế giới sao?

Ích lợi thực sự quá lớn, không thua gì tái tạo xí nghiệp!

Nghĩ đến đây, trong lòng mọi người nóng như lửa.

Nhao nhao gọi điện thoại trưng cầu ý kiến, cũng biểu thị muốn tham gia.

Mà lúc này, Lâm Bắc Phàm đang thị sát thành phố điện ảnh Giang Nam.

Thành phố điện ảnh Giang Nam có thể nói là hạng mục lớn nhất, được Tỉnh Quang đầu tư nhiều nhất, từ vừa mới bắt đầu đã mua vào một bãi đất trống hơn 80 ỨC, đến sau đó vì tăng tốc xây dựng mà đầu tư bất kể chi phí, tổng tiền đầu tư cũng lên đến 150 ỨC.

Công trình thành phố điện ảnh Giang Nam chia làm ba kỳ, sẽ hoàn thành xây dựng trong vòng 3 năm.

Trong hai năm tới, chí ít còn phải liên tục bơm vào 150 ỨC.

Tuy tiền đưa vào nhiều, nhưng nếu thành phố điện ảnh này được xây lên, như vậy khả năng sinh lời cũng rất khủng bố.

Bởi vì tòa thành này có thể tiếp đãi 30 vạn du khách trong một ngày, tính vé vào cửa mỗi một du khách là 50 nguyên, mỗi ngày có thể cung cấp 1500 vạn vé vào cửa, một năm sẽ có hơn 50 ỨC.

Còn có thể tiếp đón đoàn làm phim tới quay phim, khoản thu nhập mỗi năm sẽ có 10 ỨC.

Nhưng mà, đầu to thực sự lại là tiền thuê. Tòa thành này có thể cung cấp nuôi dưỡng 50 vạn nhân khẩu, bao gồm ăn, mặc, ở, đi lại, tương đương với một tòa thành trấn, Tỉnh Quang lấy phương thức cho thuê để tham dự kinh doanh, chuyên thu tiền mướn.

Cả thành đều là Tỉnh Quang, kiến trúc bên trong đều là Tỉnh Quang, người nói có thể kiếm được bao nhiêu tiền?

Tuyệt đối là ngày thu đầu vàng, tài nguyên cuộn cuộn.

Chỉ số thu nhập năm của nó cũng có thể sánh với căn cứ nguyên liệu nấu ăn cao cấp Giang Nam.

Đi qua hơn một năm, giai đoạn một của công trình thành phố điện ảnh Giang Nam đã chuẩn bị kết thúc, cơ sở vật chất đã được lắp xong, sắp nghiệm thu, thời điểm cuối năm có thể mở ra, bắt đầu sinh ra lợi nhuận.

Đồng thời, công trình chủ yếu là lấy cảnh vật triều Tống làm chủ, phản ánh thời kỳ cổ đại giàu có nhất Trung Quốc, đương nhiên xen lẫn rất nhiều phong cảnh tuyệt đẹp, thoát nhìn làm cho người như say như mê.

Có điều, trước mắt thành phố điện ảnh Giang Nam ngoại trừ công nhân, cũng chưa có những người khác.

Nhất định phải đánh ra danh tiếng, mới có thể hấp dẫn đoàn làm phim cùng du khách đến, vậy mới có thể kiếm nhiều tiền.

Lâm Bắc Phàm đi một lượt, kế hoạch chậm rãi thành hình trong lòng.

“Hai ngày nữa đúng lúc là thời gian tổ chức đại hội chiêu thương của Tỉnh Quang sáu tháng cuối năm, đêm nay phải nói chuyện hạng mục với lão bà một chút.” Lâm Bắc Phàm tự nói.

Đúng lúc này ——

“Keng! Tài phú của kí chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Trong đầu vang lên một âm thanh quen thuộc.

“Lại đến thời điểm thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm vô cùng hưng phấn.

Hắn mở giao diện hệ thống ra:

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 52, tốc độ 52, phòng ngự 52, khôi phục 52, không chế 52, tinh thần 52.

Thọ mệnh: 340 năm.

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%).

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%).

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (40%).

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa giải tỏa).

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa giải tỏa).

Trang bị: Chiêu Hiền Tập $\times 4$, Hắc Kim Tập $\times 0$.

Tài phú: 601 ức.

Đã dùng: 400 ức.

Dư trị: 201 ức.

Hiện tại, giá trị tài phú Lâm Bắc Phàm có được đã vượt qua 600 ức, tổng tài sản của hắn và lão bà hắn đã vượt qua 1200 ức, mang ý nghĩa Tinh Quang bọn họ đã có thể tính là một tập đoàn ngàn ức.

Mặc dù vừa mới trở thành tập đoàn ngàn ức, nhưng tập đoàn Giang thị đã ngã xuống trước kia và tập đoàn Bạch thị nhà mẫu thân Bạch Thanh Tuyết cũng chỉ cấp bậc này.

Đây là một đường ranh giới to lớn, không chỉ tượng trưng cho tài phú, còn tượng trưng cho thân phận địa vị, đã có tư cách tiến vào tầm mắt quốc gia, nhận được sự chú ý cùng với bảo hộ ngầm của quốc gia, sẽ không để người nói ngã liền ngã, trừ khi gặp được nhân tố không lường được như Lâm Bắc Phàm, miễn là người kinh doanh theo luật, như vậy rất nhiều tà ma ngoại đạo không cách nào đến gần người.

Còn có thể lên tiếng mưu cầu ích lợi cho bản thân.

Tóm lại, trở thành tập đoàn ngàn ức được lợi nhiều lắm.

Có điều, Lâm Bắc Phàm cũng không quan tâm cái này.

Chương 397: Kỹ năng mới — Chuyển Vận! (13/25)

“Hệ thống, cường hóa cho ta!” Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi nói.

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Trong thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng dâng lên một luồng nhiệt lưu, luồng nhiệt lưu này lưu động có quy luật trong cơ thể, mỗi khi lưu động được một vòng, Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy lực lượng trong cơ thể tăng lên một chút, có cảm giác mình phá kén mà ra.

Loại cảm giác hết sức quen thuộc này khiến Lâm Bắc Phàm cảm thấy vô cùng hưởng thụ.

Trong lúc mơ màng, như tỉnh như mê, ý thức hẳn đi đến tuyến vận mệnh, thấy được những ngôi sao phát ra tia sáng năm màu, lại thấy được từng tinh vân, cảm giác mình có thể điều khiển nó.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng kí chủ đột phá Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba “nhìn thấy vận của bách tính gia quốc” 60%, đạt cảnh giới tiêu thành.”

“Keng! Bởi vì kí chủ đạt tới Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba cảnh giới tiêu thành, đặc biệt ban thưởng kí chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Số liệu đổi mới!”

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 58, tốc độ 58, phòng ngự 58, khôi phục 58, không chế 58, tinh thần 58.

Thọ mệnh: 360 năm.

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%).

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%).

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (60%).

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa).

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa).

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp $\times 5$, Hắc Kim Tạp $\times 0$.

Tài phú: 601 ức.

Đã dùng: 600 ức.

Dư trị: 1 ức.

Tóm lại, hiện tại Lâm Bắc Phàm cảm giác thân thể mình rất mạnh, toàn thân trên dưới tràn đầy lực lượng.

Nhưng đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là Thiên Tử Vọng Khí Thuật tiến hóa, đạt đến tầng thứ ba Vọng Khí Thuật cảnh giới tiêu thành, có năng lực mới — — Chuyển Vận.

Chuyển Vận, tên như ý nghĩa chính là “di chuyển khí vận”, có thể thông qua tuyến khí vận tương liên tiến hành chuyển vận khí đi, từ đó đạt tới mục đích thay đổi vận khí trên thân thể.

Loại năng lực này còn mạnh hơn “Khai Vận”.

Bởi vì, khai vận chỉ là tiến hành điều chỉnh 5 loại vận khí bên trong cơ thể, loại phương thức điều chỉnh này có thiếu sót, bởi vì trong thời gian cố định, vận khí trong cơ thể là hằng định, có vận khí được tăng cường đương nhiên cũng sẽ có khí vận bị yếu đi, không hoàn mỹ.

Nếu như điều tiết quá mức, khả năng sẽ còn phát sinh tai họa. Hơn nữa, phương thức cải biến vận khí này chỉ là tạm thời, qua một khoảng thời gian thì sẽ tự động chuyển biến trở về, sức ảnh hưởng trước sau đều có hạn.

Nhưng, “Chuyển Vận” lại khác biệt.

Nó là thông qua tuyến khí vận từ nơi khác thu lấy vận khí, có thể vô hạn gia tăng một loại vận khí nào đó, thẳng đến không cách nào gia tăng mới thôi. Hoặc là có thể giảm bớt một loại vận khí nào đó, lại cũng không thể tạo thành phá hư đối với các vận khí khác trong cơ thể.

Nói thí dụ như, Lâm Bắc Phàm muốn một người phát tài lớn, như vậy hẳn có thể không ngừng hấp thu tài vận thông qua những người khác, những địa phương khác từ trên tuyến khí vận của người này, từ đó dẫn tới người này sẽ dần trở nên giàu có.

Về phần có thể biến thành thủ phủ hay không, vậy phải nhìn xem mệnh cách của hắn ta có thể chịu được tài vận to lớn như vậy hay không.

Nếu mệnh cách của hắn ta không đủ cứng, không chịu đựng được, tự nhiên sẽ vạn sự đều mất.

“Đáng tiếc, chức năng này vô hiệu với ta.” Lâm Bắc Phàm lắc đầu thở dài, khí vận tinh quang của hắn là một vòng tử dương lớn, hoàn toàn không phân chia thành năm loại vận khí, muốn điều chỉnh cũng không điều chỉnh được.

Hơn nữa, thông qua hơn nửa năm quan sát, tinh quang của người khác sẽ biến hóa, biến lớn hoặc thu nhỏ, sáng lên hoặc tối đi, nhưng cho tới nay tử dương của hắn không tăng không giảm, hào quang loá mắt, giống như hằng cổ duy nhất không hề thay đổi.

Bạch Thanh Tuyết và Tinh Quang có quan hệ mật thiết với hắn cũng dần bị đồng hóa, biến thành một viên tử tinh, quay chung quanh hắn.

Điều này ngăn chặn cơ hội ăn gian của hắn.

Trừ cái đó ra, Lâm Bắc Phàm còn phát hiện, bản thân mình như có được năng lực điều khiển “Tộc vận”.

“Tộc vận” ở đây không chỉ có vận khí gia tộc, còn đến từ lợi ích hoặc tổ hợp đoàn thể có tổ cầu giống nhau, đại diện điển hình nhất là xí nghiệp và tập đoàn.

Tất cả mọi người vì thặng quan phát tài mà gộp chung một chỗ, tuyển tài vận và tuyển quan vận đan xen lẫn nhau, như vậy sẽ tạo thành từng tinh vân một.

Như vậy, Lâm Bắc Phàm có thể thông qua “Chuyển Vận” để hút máu, thông qua tuyển tài vận cùng tuyển quan vận để dời tài vận và quan vận đi, như vậy tinh vân sẽ âm đạm, xí nghiệp cũng sẽ gặp phải đả kích nghiêm trọng, thậm chí phá sản đóng cửa.

“Ồ mảng vận khí này, ta cũng có kỹ năng quần sát!” Lâm Bắc Phàm thật cao hứng.

Kỹ năng này tới thực sự là mưa đúng lúc, hắn đang chuẩn bị xử đẹp tập đoàn Hoa Kiều Lý thị.

Những tập đoàn xuyên quốc gia như tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, tài chính hùng hậu, nhân tài hội tụ, giống như một vương quốc nhỏ đang vận hành. Nếu chỉ bố trí mấy trận pháp hoặc giết chết mấy người, cũng không ảnh hưởng lớn đến tập đoàn Hoa Kiều Lý thị.

Phải vạch kế hoạch nhiều mặt, từng bước từng bước thiết lập ván cục, mới có thể mài chết tập đoàn Hoa Kiều Lý thị.

Nhưng có kỹ năng này, căn bản hắn không cần phí hết tâm tư suy nghĩ làm sao mài chết tập đoàn, chỉ cần vận dụng “Chuyển Vận” tiến hành hút máu, hút đủ máu tập đoàn Lý thị tự nhiên sẽ xúi quẩy, sau đó sụp đổ.

Lâm Bắc Phàm có chút hưng phấn, sau đó dung nhập ý thức của mình vào trong vận mệnh, tiếp đó tìm đến tinh vân của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị.

Một đóa tinh vân rất khổng lồ, có hơn trăm vạn người vì đó phục vụ, làm ăn trải rộng toàn cầu. Lâm Bắc Phàm đoán chừng muốn hút khô máu có thể phải cần thời gian mấy ngày, nhưng hắn đã không thể đợi nổi, tìm một tiểu nhân tới thử nghiệm trước.

Trong số những đám tinh vân bên cạnh đám tinh vân vô cùng to lớn, có mấy tinh vân nhỏ dựa vào tuyển vận mệnh tương liên chặt chẽ.

Những tinh vân nhỏ này đại diện cho công ty chi nhánh của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, trong đó có một đóa tinh vân nhỏ ở Trung Quốc, đại diện cho “Ảnh Nghiệp Sơn Hải”, sản nghiệp của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị ở Trung Quốc.

“Đóa tinh vân này thực sự ảm đạm, một chuỗi rạp chiếu phim thành lập một tháng vẫn chưa có khởi sắc, Lý Vô Thương, trình độ của người cũng chỉ như thế.” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, biểu thị thất vọng sâu sắc đối với vị đối thủ này.

Ai mà không biết, tất cả đều là 《Trù Thần》 của hắn giờ trò quỷ.

Nếu không có 《Trù Thần》 bao trùm đã kích các kiểu, với đông đảo phim điện ảnh xuất sắc được nhập từ nước ngoài về, e rằng Ảnh Nghiệp Sơn Hải đã sớm thừa cơ nổi lên rồi.

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm ngưng tụ, chỉ thấy tử dương bên trong tuyến vận mệnh đại diện cho hắn bắn ra một tia sáng màu tím, chiếu rọi trên tinh vân đại diện cho “Ảnh Nghiệp Sơn Hải”, tài vận bên trong tinh vân nhanh chóng bị dời đi, ảm đạm xuống...

Cùng ngày, cơ quan phòng cháy quốc gia phát ra thông báo, xét thấy gần đây sự cố an toàn liên tiếp phát sinh, từ ngày mai trở đi cơ quan phòng cháy sẽ kết hợp với các đơn vị khác bắt đầu khai triển hoạt động chỉnh lý an toàn phòng cháy chữa cháy cho các doanh nghiệp, trọng quyền xuất kích, trọng điểm kiểm soát là những nơi công cộng như siêu thị, trung tâm mua sắm, rạp chiếu phim, câu lạc bộ, phát hiện và loại bỏ các mối nguy tiềm ẩn, các tai họa ngầm, cũng như bảo vệ cho sự an toàn tính mạng, tài sản của mọi người.

Đối với đơn vị tồn tại tai họa ngầm về an toàn, nên phạt thì phạt, tuyệt không nhân nhượng.

Tin tức này vừa ra, dân chúng vỗ tay khen hay.

Ngày thứ hai, các ngành chính phủ bắt đầu liên hợp xuất kích.

Trong đó, 2/3 rạp chiếu phim của Ảnh Nghiệp Sơn Hải đã bị tra ra đủ loại tai họa ngầm khác nhau, ví như dây điện công trình biến chất, dễ dàng phát sinh chập mạch dẫn tới hỏa hoạn; bình chữa cháy không thay đổi kịp thời, không cách nào sử dụng; vòi cứu hỏa bị tắc, không cách nào xả ra nước; còn có hành lang chật hẹp, bị sung làm phòng để đồ lặt vặt, ảnh hưởng thoát hiểm...vv.

Bởi vì tình huống thực sự nghiêm trọng, cho nên bị xem như trường hợp điển hình để tiến hành phê bình, hơn nữa nhà nước còn gửi công văn chỉnh đốn và cải cách xuống, nhất định phải dừng hoạt động, chỉnh đốn và cải cách ba tháng, nếu đến lúc đó tình huống không được cải thiện, nhà nước sẽ trừng phạt nặng thêm.

Chương 398: Đại hội chiêu thương sáu tháng cuối năm của Tỉnh Quang!
(14/25)

Vừa nhìn thấy những tin tức này, Lâm Bắc Phàm vui vẻ.

Đây nhất định là kiệt tác của hắn lúc trước.

Vì sao có thể tra ra nhiều tai họa ngầm an toàn như vậy, Lâm Bắc Phàm đoán chừng là mấy ông chủ rạp chiếu phim trước kia liên tục hơn mấy tháng không kiểm lời, cho nên không bỏ tiền ra bảo trì, kết quả Ảnh Nghiệp Sơn Hải lại mua lại những rạp chiếu phim này.

Tạm ngừng kinh doanh chỉnh đốn doanh nghiệp 3 tháng, nói cách khác trong vòng 3 tháng không có cách nào mở cửa làm ăn, nhưng nhất định phải giao tiền thuê điện nước, tiền lương cũng nhất định phải theo đó mà làm, nếu không thì Ảnh Nghiệp sẽ giải tán.

“Nhiều rạp chiếu phim như vậy cộng lại, mỗi tháng ít nhất phải chi tiêu 3 ức tài chính?”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Lúc trước dựa vào thủ đoạn phi pháp ép mua buộc bán nhiều rạp chiếu phim như vậy, kết quả hiện tại một phen tiền cũng không kiếm được, lại phải phun ra gần 10 ức, Lý Vô Thương nhận được tin này chắc chắn sẽ hộc máu!”

Lúc này, Lý Vô Thương đang ở nước ngoài xem chút tức hộc máu thật.

Giống như Lâm Bắc Phàm nói, ép mua buộc bán hơn 2000 rạp chiếu phim, làm 1 tháng cũng không kiếm được tiền, hiện tại lại bị đình chỉ 3 tháng, còn phải chi tiêu 12 ức tài chính, hấn ta có thể không phiền muộn sao?

“Vì sao? Vì sao lão ông trời lại gây khó dễ cho ta?” Lý Vô Thương thét lên một tiếng không cam lòng.

Rốt cục đại hội chiêu thương sáu tháng cuối năm 2019 của Tỉnh Quang cũng được tổ chức.

Cùng ngày, lão đại tụ tập.

Không chỉ có người của sáu tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm như tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn đến, còn có nhiều thêm 6 tập đoàn ngàn ức mới.

Có 32 tập đoàn hoặc xí nghiệp có tài sản 500 ức, có 56 doanh nghiệp tài sản 300 ~ 500 ức. Về phần tài sản 300 ức trở xuống...

Bởi vì đơn vị muốn tham dự quá nhiều, bọn họ không có tư cách tham gia. Bởi vì tham gia cũng chẳng được gì, tài lực có hạn, không cạnh tranh nổi với những tập đoàn khác.

Những tập đoàn hoặc xí nghiệp cộng lại, tổng tài sản có thể đều đạt tới 10 vạn ức, liên quan đến các ngành các nghề. Một viên đạn bắn ra, cũng có thể làm trọng thương kinh tế Trung Quốc.

Mỗi đơn vị đều dẫn 3 ~ 5 người tham dự, ngồi tràn đầy cả hội trường.

Đến tham dự cơ bản đều là lão tổng lớn có thể đưa ra quyết định quan trọng, không phải chủ tịch hội đồng quản trị thì cũng là tổng giám đốc. Nếu không thì, trong đại hội chiêu thương phong vân biến hóa, có thể bọn họ sẽ bỏ lỡ cơ hội.

Ngay cả 6 tập đoàn lớn ngàn ức lúc đầu cũng cảm thấy áp lực rất lớn, bởi vì đối thủ quá nhiều, cũng quá mạnh, chỉ riêng sáu tập đoàn ngàn ức mới tới kia cũng có thể tạo thành phiền toái rất lớn cho bọn họ.

Lúc này, mấy đại diện tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm này không biết là cố ý, hay là vô tình lại tập hợp một chỗ.

Tổng tài Hứa Gia Hào tập đoàn Khang Chính cười ha hả nói: “Hôm nay không ít người tham dự, rất nhiều đều là lão bằng hữu. Theo ta được biết, lão tổng tập đoàn Phi Trì chuẩn bị 50 ức tài chính, nhất định muốn bao một tiết mục!”

Đường Quý Lễ tập đoàn Chính Huy cười tủm tỉm: “Không chỉ như thế, ta phái người lên thăm dò được, Lôi tổng tập đoàn Hồng Mễ làm điện thoại di động cũng chuẩn bị 40 ức tài chính, vô cùng kiên quyết!”

“Lôi tổng thực sự rất kiên quyết! Tài sản của tập đoàn Hồng Mễ vừa mới đạt tới 1000 ức, lợi nhuận còn chưa hoàn toàn biến hiện, đã dám xuất ra nhiều tiền đi làm quảng cáo như vậy!” Tổng tài An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang bội phục nói.

“Chủ yếu cũng là do tiết mục Tinh Quang tốt thật sự, chiêu thương là nhất định vào một cái bồn tụ bảo, ai bỏ tiền vào cũng có thể sinh ra nhiều tiền hơn, ai không động tâm?” Tổng tài Hoa Thiếu Phong tập đoàn Phượng Tường cười nói.

Đầu năm nay mới vừa đầu tư 60 ức bao 《China Got Talent》, sau đó lại tốn 10 ức đầu tư điện ảnh 《Old Boy》, kết quả chưa tới nửa năm tiêu thụ, thu nhập đã tăng trưởng gấp đôi.

Không chỉ kiếm tiền quảng cáo về, còn hơi thừa ra. Đồng thời còn hoàn thành chuyển hình, một lần hình động vượt qua các tập đoàn châu báu khác, hiệu quả nhanh chóng.

“Người quả thật có chút nhiều, có điều chúng ta cũng không kém!” Tổng tài Chu Thiếu Khang tập đoàn Thiên Tử đặc ý nói. “Nếu như là 1 năm trước, hươu chết vào tay ai cũng chưa biết, nhưng bây giờ đã qua một năm nhanh chóng phát triển, bọn họ đã bị quăng lại ở xa xa sau lưng! Tập đoàn Thiên Tử ta, không thiếu tiền!”

Một luồng khí tức thổ hào nồng nặc đập vào mặt.

Tổng tài Thiệu Khang Hoa của tập đoàn Long Môn cẩn thận nói: “Nhưng mà, vì để tránh lật thuyền, ta cảm thấy lúc cần thiết chúng ta có thể hợp tác. Tiền có thể dùng nhiều, nhưng tiết mục Tinh Quang không thể bỏ qua!”

Mấy vị tổng tài khác gật đầu một cái.

Những tập đoàn hoặc xí nghiệp khác, cũng hoặc nhiều hoặc ít tập hợp một chỗ, tìm kiếm liên minh.

Rốt cục, đại hội chiêu thương sắp bắt đầu, Bạch Thanh Tuyết từ phía sau màn ngẩng đầu rảo bước đi ra.

So với nửa năm trước, nàng càng thêm tự tin, càng thêm thông dong, tràn đầy phong thái và sức quyến rũ của phái nữ, làm cho lòng người chập chờn.

“Hoan nghênh các vị lão tổng đường xa đến đây! Đây là nơi tổ chức đại hội chiêu thương sáu tháng cuối năm 2019 của Tinh Quang, các ngài đến để Tinh Quang bông tất sinh huy, ở đây ta xin ngỏ lời cảm kích khôn cùng!”

“Bốp bốp...”

“Tin chắc mọi người cũng đang nóng lòng chờ, vì không lãng phí thời gian mọi người, hiện tại ta chính thức tuyên bố: Đại hội chiêu thương sáu tháng cuối năm 2019 của Tinh Quang chính thức bắt đầu!”

“Bốp bốp...”

Bạch Thanh Tuyết trình trọng nói: “Đại hội chiêu thương lần này, Tinh Quang chúng ta đẩy ra tổng cộng 2 tiết mục giải trí mới, còn có 1 bộ phim cổ trang nhiều tập. Show giải trí thứ nhất của Tinh Quang chúng ta là --- Đại Hội Thơ Trung Quốc!”

“Đại Hội Thơ Trung Quốc? Đây là tiết mục gì?”

“Thơ cổ, có cái gì đáng xem?”

“Có thể kiếm tiền sao?”

...

Đám người sùng sốt.

Ở một thời không khác, 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 là tiết mục toàn dân tham dự thi của CCTV.

Tiết mục lấy tiêu chí “thường thức thi từ Trung Hoa, tìm gien văn hóa, thường thức về đẹp cuộc sống” làm tôn chỉ căn bản, thông qua việc so sánh và nâng cao kiến thức văn thơ, kéo theo toàn dân ôn lại những thi từ đã từng học qua, chia sẻ về đẹp thi từ, cảm nhận thú vị thi từ, hấp thu dinh dưỡng bên trong trí tuệ cùng tình hoài của cổ nhân, tu dưỡng tâm linh.

Khi tiết mục này được đẩy ra đã nhận được rất nhiều lời khen ngợi, đã làm được bốn kỳ. Dùng tiết mục này để đáp lại nhiệm vụ của Ban Tuyên giáo Trung ương, quả thực là không thể tốt hơn nữa.

Vừa có thể kiếm tiền lại có được thanh danh, sao lại không làm?

Tiếp đó, Bạch Thanh Tuyết giới thiệu sơ lược quá trình của tiết mục 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 này, nội dung cùng với điểm nhìn, cuối cùng báo ra giá quy định 10 ức, số nhà tài trợ chỉ có một.

Không biết truyền thống này được bắt đầu hình thành từ lúc nào, tài trợ tiết mục Tinh Quang đều do một tập đoàn hoặc một xí nghiệp nhận thầu, bởi vì như vậy mới có vẻ đẳng cấp, hiệu quả quảng cáo tốt.

Nhưng đài truyền hình khác bắt chước, đều nhào chết.

Bởi vì tiết mục không được, tỉ lệ người xem không được, cho nên người có cao to đến đâu cũng vô dụng.

Sau khi Bạch Thanh Tuyết hô bắt đầu, tổng tài Chu Thiếu Khang của tập đoàn Thiên Tử không kịp chờ đợi đưa ra một cái giá.

“20 ức!”

Hiện trường vì đó xôn xao.

Nhất là những người mới tới, rõ ràng có chút ngạc nhiên.

Khá lắm, lần đầu kê giá trực tiếp tăng gấp đôi, bọn họ còn chưa từng gặp qua tình cảnh hào phóng như vậy.

Chương 399: Cạnh tranh nhà tài trợ duy nhất của 《Sing!China》! (15/25)

Thế nhưng, Chu Thiếu Khang mới vừa báo giá, trực tiếp vén lên tấm màn chiến tranh.

“Ta ra 21 ức!”

“21.5 ức!”

“23 ức, ta muốn chương trình này!”

...

Tuy dựa theo suy đoán trước đó, dường như một chương trình truyền thông tuyên truyền cổ văn thi từ hẳn không có tỉ suất người xem gì, mua danh ngạch tài trợ sẽ thua lỗ chết, nhưng chương trình của Tinh Quang không thể tính toán theo lẽ thường.

Các chương trình giải trí do đài truyền hình Tinh Quang sản xuất, chưa từng có chương trình nào thất bại.

Dù là chương trình 《Bảo Tàng Quốc Gia》 đề tài lịch sử không được khán giả coi trọng, cũng được bọn họ chơi đến sinh động. Còn có chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 tìm kiếm chính nghĩa cho người dân, cũng rất nổi tiếng.

Thương hiệu của Tinh Quang chính là sự đảm bảo.

Vì vậy, trước tiên mặc kệ tỉ suất người xem trong tương lai của chương trình này như thế nào, cứ giành lấy nó rồi lại nói.

Nếu không sẽ muộn mất.

“26 ức!”

“27 ỨC!”

...

Giá cả tăng rất nhanh.

Có thể nói những tập đoàn hoặc là xí nghiệp đến tham gia đại hội chiêu thương đều tài đại khí thô, hơn nữa đều chuẩn bị đầy đủ tiền tài, vì vậy giá tiền có vẻ rất cao, nhưng còn lâu mới đạt tới cực hạn.

Chỉ trong chốc lát, giá cả đã vũng vàng đột phá mức 30 ỨC.

Nhưng tốc độ vẫn không giảm.

Trong đó, tổng giám đốc Chu Thiệu Khang của tập đoàn Thiên Tử kêu giá tích cực nhất.

Bởi vì một chương trình giải trí tràn ngập chi tiết văn hóa, tràn ngập phẩm vị lịch sử quá phù hợp với khẩu vị của tập đoàn bọn họ, dù sao rượu đế cũng mang theo chút nền tảng văn hóa lịch sử, cứ vậy tập đoàn của bọn họ sẽ có riêng một ngọn cờ.

Vì vậy, Chu Thiệu Khang đã quyết tâm nhất định phải giành được.

Mỗi lần báo giá đều thêm 1 ỨC lại 1 ỨC, thể hiện rõ vẻ tài đại khí thô điển hình.

Nhưng các tập đoàn khác cũng không cam chịu yếu thế, nhất là sáu tập đoàn trăm tỷ mới tham gia gần đây, đều muốn có một khởi đầu tốt đẹp.

Còn mấy tập đoàn dưới trăm ỨC cũng không cam chịu yếu thế, điên cuồng tăng giá.

Cuối cùng, 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 lấy mức giá 45 ỨC trên trời, bị tập đoàn Thiên Tử lấy được.

Cuối cùng Chu Thiệu Khang thở phào nhẹ nhõm, mồ hôi cũng chảy ra rồi.

Cảm thấy quá khó khăn, nhưng may mắn ý chí của hấn ta kiên định hơn những người khác, vì vậy mới dọa lùi những người khác.

Thật ra, giá cả này hơi cao, nếu được phát sóng trong khoảng thời gian hoàng kim từ thứ sáu đến chủ nhật, vậy 45 ức rất đáng giá, đáng tiếc chương trình này lại phát sóng vào tối thứ tư, vậy giá cả này lại có vẻ hơi cao.

Thế nhưng, mặc kệ phát sóng vào lúc nào, Tinh Quang sẽ không để người ta thất vọng.

Đây là lý do khiến hấn ta dám quyết tâm đánh cược!

“Tiếp theo, là 7 vị trí quảng cáo xen kẽ, mỗi quảng cáo 30 giây, giá quy định không thấp hơn 1 ức, mỗi lần báo giá không được thấp hơn trăm vạn! Bắt đầu cạnh tranh vị trí quảng cáo thứ nhất!”

“1.5 ức!”

“1.8 ức!”

...

Sau đó là đấu giá 7 vị trí quảng cáo xen kẽ.

Cuối cùng, tiền đấu giá thu được từ đấu giá quảng cáo xen kẽ là 15.6 ức!

Nói cách khác, chỉ dựa vào một chương trình 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 này, đài truyền hình Tinh Quang đã cướp được hơn 60 ức lợi nhuận quảng cáo.

Đối với việc chương trình đầu tiên đã lấy được chiến tích như vậy, Bạch Thanh Tuyết tỏ vẻ hài lòng.

“Tiếp theo là chương trình giải trí mới thứ hai của đài truyền hình Tinh Quang – 《Sing!China》!”

“Giọng Hát Hay Trung Quốc? Chương trình âm nhạc?”

“Chẳng lẽ là tuyển chọn tài năng?”

“Không phải trước đó đã có chương trình này rồi sao?”

...

Các lão bản ngồi phía dưới xì xào bàn tán.

《 Sing!China 》, thật ra chính là chương trình 《 Sing!China 》 bị đài truyền hình Chiết Giang mua bản quyền từ nước ngoài ở một thời không khác, sau đó khai phá đây ra một chương trình đánh giá âm nhạc chuyên nghiệp.

Chương trình mời huấn luyện viên ngôi sao tự mình dạy dỗ, đến giảng dạy và nâng đỡ một nhóm người có thiên phú tài năng âm nhạc cho sự phát triển của nền âm nhạc.

Bốn vị huấn luyện viên thông qua sự tuyển chọn giấu mặt để lựa chọn thành viên trong lòng mình tạo thành một đội, cũng dẫn dắt đội của mình để tiến hành thi đấu âm nhạc với các đội khác.

Chỉ cần đẩy chương trình này ra sẽ hấp dẫn tỉ suất người xem bão táp, cho đến bây giờ đã làm được mấy quý, tuyệt đối là một chương trình mang tính toàn dân.

Hơn nữa chương trình rất nổi tiếng ở nước ngoài!

Lúc này, một vị lão bản hỏi: “Bạch tổng, có thể nói cho chúng ta biết hình thức của chương trình không?”

Bạch Thanh Tuyết xin lỗi: “Thật xin lỗi, ta không thể tiết lộ quá nhiều.”

《 Sing!China 》 ăn tiền ở chỗ tuyển chọn giấu mặt, còn có đội của huấn luyện viên thi đấu, nếu lúc này nói ra sẽ mất đi tính thần bí của nó, sẽ ảnh hưởng đến tỉ suất người xem trong tương lai.

Nếu bị người ta đạo văn, muốn khóc cũng không có chỗ để khóc.

Vì vậy kiên quyết không thể nói điều này ra.

Các lão bản tỏ vẻ thất vọng.

Bạch Thanh Tuyết nói tiếp: “Tuy ta không thể nói cho mọi người biết quá nhiều, nhưng ta có thể đảm bảo đây là một chương trình giải trí siêu cấp không hề kém hơn 《China Got Talent》, trong tương lai chắc chắn sẽ vượt qua biên giới, đi ra toàn thế giới!”

Không kém hơn 《China Got Talent》 ?

Vượt qua biên giới, đi ra toàn thế giới?

Vừa nghe đến hai câu này, tất cả mọi người kích động.

Bọn họ cần một chương trình như vậy, bọn họ cần nhất một chương trình như vậy!

Hôm nay đến đây là đúng!

“《Sing!China》 là chương trình giải trọng điểm được đẩy ra trong sáu tháng cuối năm của Tỉnh Quang chúng ta, chế tạo ra một thịnh hội âm nhạc, đồng thời phụ trách sứ mệnh lớn vượt qua biên giới, vì vậy báo giá chắc chắn sẽ không thấp...”

Suy nghĩ trong lòng các lão bản lộn xộn, không thấp là được rồi, người càng dám báo giá cao lại càng chứng minh chương trình này có giá trị.

“Dựa theo truyền thống trước kia, chương trình này của chúng ta không phân chia nhà tài trợ chính gì đó, nhà tài trợ độc quyền, chỉ chọn duy nhất một nhà tài trợ, giá khởi điểm 20 ức, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 10 triệu. Trong đó còn có 7 quảng cáo tuyên truyền, giá khởi điểm là 1 ức, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 1 triệu. Bây giờ ta tuyên bố: Bắt đầu cạnh tranh danh ngạch nhà tài trợ duy nhất!”

Theo một câu ra lệnh của Bạch Thanh Tuyết, giá cả cạnh tranh nước lên thì thuyền lên.

“Ta bỏ 25 ức!”

“30 ức!”

...

Giá cả nhanh chóng phá vỡ mức 30 ức, ngay sau đó thế như chẻ tre phá vỡ mức 40 ức, tốc độ mới chậm lại.

Sau khi vượt qua 40 ức, đã loại bỏ toàn bộ các xí nghiệp có tài sản dưới 500 ức.

Lúc báo giá vượt qua 50 ức, loại bỏ các tập đoàn dưới trăm tỷ.

Chỉ còn lại 11 tập đoàn trăm tỷ ngoại trừ tập đoàn Thiên Tử tiến hành cạnh tranh, cũng chỉ có bọn họ mới có năng lực cạnh tranh như thế.

Trong đó, Tổng giám đốc An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang báo giá hung mãnh nhất, vô cùng kích động.

Bởi vì, tuy tập đoàn Mỹ Trang là một tập đoàn trăm tỷ kinh doanh đồ trang điểm ở nước ngoài, nhưng việc kinh doanh của nó cũng chỉ giới hạn trong Châu Á, rất cần thị trường ở các khu vực Âu Mỹ, bởi vì bên kia mới là vương quốc tiêu thụ đồ trang điểm.

Bây giờ có một cơ hội trời cho, nàng ấy không muốn bỏ lỡ.

“60 ức! Ta ra giá 60 ức!” An Mỹ Nghiên dữ dằn nói, như một con báo cái đã để mắt đến con mồi.

Cứ như ai muốn cạnh tranh với nàng ấy, nàng ấy sẽ cắn chết người đó!

60 ức, đây thật sự là tuyệt sát.

Bởi vì các tập đoàn trăm tỷ đến tham gia, nhiều nhất cũng chỉ chuẩn bị từng đó tiền, không thể nhiều hơn nữa.

Cuối cùng, danh ngạch nhà tài trợ duy nhất bị tập đoàn Mỹ Trang cầm xuống!

Chương 400: Mở ra thời đại võ hiệp thứ hai (16/25)

Cuối cùng An Mỹ Nghiên cũng thở phào nhẹ nhõm, nhưng chỉ sợ nàng ấy không còn sức cho cuộc cạnh tranh tiếp theo.

Thế nhưng, có thể lấy được danh ngạch nhà tài trợ duy nhất của 《Sing!China》, để danh tiếng sản phẩm nhà mình nổi tiếng ở u Mỹ, đây mới là điều đáng giá nhất với nàng ấy.

“Tiếp theo là 7 quảng cáo tuyên truyền...”

Lại trải qua một vòng cạnh tranh, tổng tiền đầu giá của 7 quảng cáo tuyên truyền là 22 ~ 23 ức.

Chỉ hai chương trình giải trí, thu nhập quảng cáo đã vượt qua 140 ức, giá cả kinh thiên này khiến người ta nhìn mà than thở.

Cứ như đang một lần nữa trình diễn lại đại hội chiêu thương đã oanh động cả nước hồi đầu năm.

“Tiếp theo là hạng mục cuối cùng, cũng là đại kịch thứ hai do Tinh Quang của ta đẩy ra trong năm nay, một bộ phim về đề tài võ hiệp, là một câu chuyện võ hiệp mới kể về phân tranh giang hồ, thù nhà hận nước.”

“Tên của bộ phim võ hiệp này là 《Anh Hùng Xạ Điêu》!”

Lúc này, màn hình lớn ở sau lưng Bạch Thanh Tuyết xuất hiện một bức tranh thảo nguyên vắng vẻ theo phong cách cổ xưa, giữa bức tranh là một mặt trời đỏ to lớn, có một đại hán đang giương cung bắn đại điêu.

“Anh Hùng Xạ Điêu? Hiên nhiên cái tên cũng theo phong cách cổ xưa, rất có phong cách những năm 60-70!”

“Chưa từng nghe nói đến tiểu thuyết võ hiệp này?”

“Người không nghe Bạch tổng nói sao, đây là câu chuyện võ hiệp mới!”

“Nói vậy đây là nguyên sang? Trước kia không quay võ hiệp, không có số liệu tham khảo, có phải mạo hiểm quá lớn hay không?”

“Mấu chốt là, bây giờ phim truyền hình võ hiệp đã không còn nổi tiếng nữa, căn bản không kiếm được tiền lời. Bây giờ phim cổ trang đã theo phát triển theo phương hướng huyền ảo, tiên hiệp, Tinh Quang lại nghịch thế mà lên!”

...

Mọi người thảo luận vô cùng nhiệt tình, lại rất bối rối.

Chủ yếu là, khoảng thế kỷ 70, 80 mới là thời kỳ cường thịnh của võ hiệp, đến thập kỷ 90 phim truyền hình võ hiệp đã phát triển đến đỉnh phong, sau đó càng ngày càng suy tàn.

Bây giờ, chỉ cần có phim truyền hình võ hiệp mới trên cơ bản đều sẽ ngã chết, tỉ suất người xem vô cùng ảm đạm.

Vì vậy xuất phát từ cân nhắc ở phương diện mạo hiểm, mọi người chỉ có thể không ngừng chiếu lại võ hiệp cũ, phải sống bằng tiền dành dụm mới có thể duy trì cuộc sống.

Dù sao thời đại võ hiệp đã qua rồi, sự huy hoàng một đi không trở lại.

Thế nhưng, bây giờ đài truyền hình Tinh Quang lại cho quay một bộ phim võ hiệp dài tập, hơn nữa còn là câu chuyện võ hiệp chưa trải qua khảo sát thị trường, điều này thật sự khiến người ta rất khiếp sợ.

“Bạch tổng, người có thể nói cho chúng ta biết câu chuyện võ hiệp này do vị nào viết ra không? Nội dung chính của câu chuyện như thế nào? Bối cảnh lịch sử như thế nào? Người cứ không nói gì như vậy, trong lòng chúng ta cũng không chắc chắn!” Một vị lão tổng cười khổ.

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu: “Thật xin lỗi, ta cũng không thể nói ra những điều này. Ta chỉ có thể nói cho người biết, đây là một câu chuyện xảy ra ở triều Tông, một câu chuyện võ hiệp xảy ra dưới bối cảnh lịch sử bao la. Nó có khả năng mở ra thời đại võ hiệp thứ hai!”

Điều này nói cũng chẳng khác chưa nói, trong lòng mọi người càng không chắc chắn.

Về phần mở ra thời đại võ hiệp thứ hai...

Trước khi chưa có kết quả, bọn họ cũng không tin.

“Bạch tổng, người có muốn đổi đề tài phim truyền hình khác không? Thể loại võ hiệp rất dễ ngã chết!”

“Giới trẻ bây giờ cũng không xem võ hiệp, đều xem tiên hiệp, huyền huyền gì đó. Thế hệ trước lại rất bắt bẻ, võ hiệp mới thật sự không dễ quay!”

“Hoặc là phục chế lại tiểu thuyết võ hiệp cũ? Ta tin tưởng, dựa vào trình độ chế tác của Tinh Quang, chắc chắn sẽ quay ra thứ khác biệt!”

“Quay phim hiện đại càng tốt hơn, như vậy chúng ta lại càng dễ cài quảng cáo vào.”

“Nếu như vậy, xuất phát từ cân nhắc mạo hiểm, chúng ta đành phải từ bỏ!”

“Bạch tổng, vẫn nên cân nhắc thêm đi!”

...

Mọi người rồi rít tỏ vẻ không coi trọng bộ phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》 này.

Bạch Thanh Tuyết cũng tỏ vẻ thấu hiểu thái độ của mọi người.

Lúc mới đầu, nàng cũng không coi trọng.

Thế nhưng, cho đến nay lão công của nàng có tầm nhìn độc đáo thuận buồm xuôi gió, còn khiến nàng phải lựa chọn tin tưởng.

Lúc đầu tư 《Chung Cư Tình Yêu》, không có ai coi trọng, kết quả lại vả mặt bốp bốp.

Lúc đầu tư 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , không ai coi trọng, lại bị vả mặt.

Khó khăn lắm mới dành ra được chút thời gian viết tiểu thuyết 《 Trù Thần 》 , kết quả một lần Phong Thần, sau khi hoàn thành phục chế đã trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

Chương trình giải trí thì khỏi phải nói, 《 Phi Thành Vật Nhiếu 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 ... Mỗi một cái đều là cấp bậc siêu hot, đè ép những đài truyền hình khác.

Không phải lúc trước cũng không có ai coi trọng 《 China Got Talent 》 sao?

Không phải kết quả cũng vượt qua biên giới?

Nhất là phương diện đầu tư chưa từng thất bại, cứ như được thượng thiên phù hộ, làm cái gì hot cái đó, tùy tiện làm cũng có thể kiếm tiền, khiến người ta rất tức giận.

Vì vậy, nàng rất tin tưởng lão công của mình.

Còn có thành phố điện ảnh Giang Nam của bọn họ, rất cần một bộ phim truyền hình để có danh tiếng thành công.

Nghĩ đến đây, Bạch Thanh Tuyết tự tin nói: “Ta xin nhận ý tốt của mọi người, nhưng đài truyền hình chúng ta thật sự rất coi trọng bộ phim truyền hình dài tập 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 này, sẽ dùng hết khả năng quay nó thật tốt, để mọi người hài lòng. Mặt khác, còn phải nói cho mọi người biết một điều là, toàn bộ ca khúc chủ đề và phối nhạc của bộ phim truyền hình này đều do Luyến Tuyết Ái Tửu phụ trách, nhất định sẽ một lần nữa để mọi người nhìn thấy thế giới võ hiệp đao quang kiếm ảnh, hiệp cốt nhu tình!”

“Luyến Tuyết Ái Tửu phụ trách âm nhạc, ít nhất bộ phim truyền hình võ hiệp này cũng không kém!”

...

“Nhưng chỉ có âm nhạc cũng vô dụng, phim võ hiệp dài tập vốn không được hoan nghênh!”

“Ta cảm thấy có thể thử một lần, biết đâu sẽ nổi tiếng chứ?”

“Suy tính một chút, ta vẫn lựa chọn bỏ quyền!”

...

Vốn tất cả đều không coi trọng, nhưng sau khi có Luyến Tuyết Ái Tửu gia nhập, lại nảy sinh ý kiến khác nhau.

Sáu vị Tổng giám đốc tập đoàn trăm tỷ uy tín lâu năm nhìn nhau ngẫm hiểu, vẻ mặt vui mừng hơn nhiều. Nhiều người không coi trọng như vậy, sẽ bớt rất nhiều đối thủ cạnh tranh, áp lực của bọn họ cũng ít đi rất nhiều.

Nhất là nhìn thấy mấy vị lão tổng tập đoàn mới tới, một người lắc đầu thờ dài, có ba người tỏ vẻ từ bỏ rất rõ ràng, đây là một cơ hội tuyệt hảo cho bọn họ.

Phim truyền hình của đài truyền hình Tinh Quang sẽ không được?

Chương trình của đài truyền hình Tinh Quang sẽ không được?

Ha ha!

Lúc mới đầu có rất nhiều người nghĩ như vậy, cuối cùng người hối hận đều là mình.

Bộ phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã được Tinh Quang gọi là đại kịch, chỉ sợ tỉ suất người xem cuối cùng sẽ đạt tới tính toàn dân!

Dù kém hơn 《Trù Thần》, chỉ sợ cũng không kém hơn bao nhiêu.

Bọn họ biết cơ hội lại đến rồi.

“Bởi vì sự hạn chế của đề tài, vì vậy bộ phim võ hiệp dài tập 《Anh Hùng Xạ Điêu》 này của chúng ta chỉ chọn bốn nhà tài trợ, giá khởi điểm của

mỗi danh ngạch nhà tài trợ là 5 ức, mỗi lần cạnh tranh không thấp hơn 10 triệu. Mặt khác, còn có 10 quảng cáo xen kẽ, giá quy định 1 ức, mỗi lần tăng giá không thể thấp hơn 1 triệu. Bây giờ ta tuyên bố: Bắt đầu cạnh tranh danh ngạch tài trợ thứ nhất!”

Chương 401: Đấu giá kịch liệt! (17/25)

Theo một câu ra lệnh của Bạch Thanh Tuyết, tổng giám đốc Thiệu Khang Hoa của tập đoàn Long Môn lập tức báo giá, lớn tiếng dọa người.

“Tập đoàn Long Môn của ta, ra giá 10 ức!”

Hiện trường xôn xao.

Một bộ phim võ hiệp dài tập không được coi trọng, vừa mới mở màn giá cả đã tăng vọt lên gấp đôi, khiến người ta không kịp trở tay như thế.

“Thiệu tổng, đủ hào khí!” Tổng giám đốc Hoa Thiệu Phong của tập đoàn Phụng Tường giơ ngón tay cái lên, rất khâm phục nói.

“Đâu có, đâu có!” Thiệu Khang Hoa khiêm tốn nói: “Ta chỉ hâm nóng hiện trường. Dù sao ta nghĩ, trong phim truyền hình võ hiệp chắc chắn sẽ có khách sạn, đặt khách sạn Long Môn của chúng ta ở trong đó, chắc chắn hiệu quả sẽ rất tuyệt!”

“Thiệu tổng rất có tầm nhìn!” Hoa Thiệu Phong lại lần nữa khen ngợi.

“Đâu có, so ra còn kém xa Hoa tổng!” Thiệu Khang Hoa tỏ vẻ khiêm tốn, thật ra trong lòng trong bụng đều nở hoa.

“Người nói đúng!” Hoa Thiệu Phong khẽ mỉm cười, sau đó giơ tay lên: “Tập đoàn Phụng Tường, ra giá 20 ức!”

Thiệu Khang Hoa: “...”

Giá cả tăng lên gấp đôi, hiện trường lại lần nữa xôn xao.

“Trong thế giới võ hiệp có thể có khách sạn Long Môn, đương nhiên cũng có thể có cửa hàng vàng Phụng Tường, Thiệu tổng người thật sự đã cho ta

ý tưởng rất lớn!” Hoa Thiếu Phong cười ha ha.

Thiệu Khang Hoa ngoài cười nhưng trong không cười, đúng là tiện nhân, hẳn ta không muốn nói chuyện nữa.

Tổng giám đốc Chu Thiếu Khang vẫn giữ im lặng đột nhiên giơ tay lên: “Tập đoàn Thiên Tử, 25 ức!”

“Tập đoàn Thiên Tử? Tại sao lại là hẳn?”

“Vừa rồi đã tốn hơn 40 ức, bây giờ lại muốn bỏ 25 ức?”

“Bán rượu thật lắm tiền!”

...

Hiện trường lại ồ lên lần thứ ba.

Hoa Thiếu Phong và Thiệu Khang Hoa cùng nhìn sang, Chu Thiếu Khang mỉm cười: “Vừa rồi ta nghe được lời nói của các người, được gợi ý rất nhiều, trong thế giới võ hiệp sao có thể không có rượu? Thế là ta không nhận được, thật xin lỗi!”

Hoa Thiếu Phong: “...”

Thiệu Khang Hoa: “...”

Thì ra tiện nhân không chỉ có một.

Đúng lúc này, tổng giám đốc Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính đột nhiên giơ tay lên: “Tập đoàn Khang Chính, ra giá 28 ức!”

Mọi người không còn ồ lên nữa, vẻ mặt đã bắt đầu chết lặng.

Vốn bọn họ cũng không coi trọng phim võ hiệp dài tập, kết quả bây giờ tập đoàn trăm tỷ lại tranh nhau đấu giá, lúc giá cả đã bão tố lên đến 28 ức, đột nhiên cảm thấy thật vớ vẩn!

Hoa Thiếu Phong, Thiệu Khang Hoa và Chu Thiếu Khang nhìn sang, các tổng giám đốc trăm tỷ khác cũng nhìn sang, trong lòng tràn ngập sự ngạc nhiên.

“Tập đoàn Khang Chính lại tham gia cạnh tranh?”

“Người làm bất động sản, làm sao cấm sản phẩm trong công ty của người vào trong thế giới võ hiệp được?”

“Không phải đang làm ầu sao?”

...

Chỉ suy nghĩ một chút đã cảm thấy rất không hài hòa.

“Hứa tổng, người muốn mở Chung Cư Tình yêu ở trong thế giới võ hiệp sao?” Tổng giám đốc An Mỹ Nghiên tập đoàn Mỹ Trang trêu ghẹo.

Người xung quanh nghe xong cũng cười ha hả.

Hứa Gia Hào không thêm đề ý nói: “Điều này cũng có thể thử xem... Hiện tại ta không tài trợ tiền cho cái nào, khó lắm mới đến một lần, dù sao cũng đầu giá xong lại nói!”

Mọi người cùng nhau giơ ngón tay cái lên, đây mới là thổ hào thật sự.

“Đã vậy, ta cũng phải chen một chân vào!” Tổng giám đốc Đường Quý Lễ tập đoàn Chính Huy giơ tay lên: “Tập đoàn Chính Huy, 30 ức!”

Mọi người: “...”

“Đường tổng, theo ta được biết, tuy tập đoàn các người có rất nhiều sản phẩm, nhưng đều là sản phẩm hiện đại, cũng không có cái nào phù hợp với võ hiệp. Người tùy hứng như thế, chủ tịch tập đoàn của người có đồng ý không?” Hoa Thiếu Phong mỉa mai.

Đường Quý Lễ suy nghĩ, nói: “Hắn thật sự sẽ không đồng ý.”

Sau đó lại giơ tay lên, lần nữa báo giá: “Tập đoàn Chính Huy, 35 ức!”

Mọi người: “...”

Sáu lão tổng tập đoàn trăm tỷ mới tới cũng ngỡ ngác nhìn, cảm giác nhân sinh quan chịu sự đả kích cực lớn.

Rốt cuộc chuyện này là như thế nào? Đây rõ ràng là một bộ phim võ hiệp dài tập, những công ty hiện đại hóa của các người hoàn toàn không liên quan, các người tranh nhau đấu giá làm gì?

Lúc này, Lôi tổng của tập đoàn Hồng Mễ nhìn đám người Đường Quý Lễ như có điều suy nghĩ, sau đó giơ tay lên: “Tập đoàn Hồng Mễ, 36 ức!”

Ngay lập tức, sáu ánh mắt đột nhiên lướt qua, ánh mắt rất sắc bén, như có thể giết chết người.

Lôi tổng không nhịn được rùng mình một cái.

Sau đó, sáu ánh mắt này thu lại, liếc nhìn nhau, như đã đạt được sự ăn ý nào đó.

Thiệu Khang Hoa tập đoàn Long Môn lại giơ tay lên: “Tập đoàn Long Môn, ra giá 40 ức!”

Cái giá trên trời 40 ức, trực tiếp trấn trụ Lôi tổng.

Hắn ta suy nghĩ, số tiền 40 ức có lẽ cũng đủ để hắn ta đổi mới kỹ thuật, tiêu vào một phần quảng cáo cũng không coi trọng thật sự rất không đáng, cuối cùng đã lựa chọn từ bỏ...

Danh ngạch tài trợ thứ nhất bị tập đoàn Long Môn lấy được với cái giá 40 ức.

“Tiếp theo là vòng đấu giá danh ngạch nhà tài trợ thứ hai, bây giờ ta tuyên bố bắt đầu đấu giá!”

Vòng kêu giá thứ hai lập tức bắt đầu.

Sáu tập đoàn trăm tỷ uy tín lâu năm này lại tiến hành chém giết, giá cả nhanh chóng tăng lên 20 ức.

Thế nhưng, chỉ cần đối diện có một người mở miệng, vậy mấy tập đoàn trăm tỷ này lập tức cùng chung mối thù, hô giá 40 ức chặn lại, khiến người ta nửa bước khó đi.

Cứ như vậy, bốn vòng đấu giá nhanh chóng kết thúc.

Danh ngạch bốn nhà tài trợ này, bình quân mỗi cái đều có giá trên trời 40 ức, chia ra cho tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Phượng Tường cùng tập đoàn Khang Chính khiến người ta thấy mù mắt.

Mọi người đã không thể tưởng tượng nổi, mở Chung Cư Tình Yêu ở trong thế giới võ hiệp sẽ là tình cảnh gì chứ.

Vậy chắc chắn rất cay mắt, phá hủy tam quan.

Bạch Thanh Tuyết đầu đầu hỏi: “Hứa tổng, người thật sự nhất định phải lấy một danh ngạch nhà tài trợ sao?”

Hứa Gia Hào nghiêm túc gật đầu: “Nếu đã đấu giá được, vì sao không muốn? Thế nhưng, ta cũng cần nhắc đến sự khó xử của Tinh Quang, vì vậy ta muốn dùng danh ngạch này để tiến hành trao đổi lợi ích, không biết có được không?”

“Đương nhiên được, chỉ cần phù hợp với quan niệm võ hiệp, quan niệm lịch sử là được.” Bạch Thanh Tuyết lập tức nói.

“Hứa tổng, ta cảm thấy chúng ta có thể nói chuyện một chút!” Tổng giám đốc An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang nói.

“Rất vui lòng!” Hứa Gia Hào mỉm cười.

Hứa Gia Hào và An Mỹ Nghiên xì xào bàn tán, cuối cùng danh ngạch này đã chuyển sang tập đoàn Mỹ Trang, nhưng có vẻ Hứa Gia Hào cũng không mất mát gì, hai người đều mỉm cười rục rịch.

Cuối cùng, là đấu giá 10 quảng cáo xen kẽ.

Có khá nhiều người tranh giành 10 quảng cáo này. Nhất là tập đoàn Khang Chính và tập đoàn Chính Huy vừa rồi không đấu giá được, một tập đoàn

tranh giành hai vị trí quảng cáo, phần còn lại đều bị sáu tập đoàn trăm tỷ mới tới cướp đi.

Tổng số tiền của 10 quảng cáo này là 35 ức nguyên.

Theo như cái này, tổng lợi nhuận quảng cáo do 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 tạo ra là 195 ức nguyên, tuy kém hơn 《 Trù Thần 》 rất nhiều, nhưng cũng khiến người ta khiếp sợ.

Tổng lợi nhuận quảng cáo do 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 tạo ra là 60.6 ức nguyên.

Tổng lợi nhuận quảng cáo do 《 Sing!China 》 tạo ra là 82.3 ức nguyên.

Tổng lợi nhuận quảng cáo của lần hội nghị chiêu thương này là 339.7 ức nguyên, thành công viên mãn.

Chương 402: Mời lão sư Lưu Đại Hoan! (18/25)

Cùng ngày, kết quả hội nghị chiêu thương được công bố ra ngoài, dẫn tới một mảnh sợ hãi than thở.

“Đúng là Tinh Quang, mỗi lần mở đại hội chiêu thương liền kêu gọi được gần 300 ức lợi nhuận quảng cáo!”

“Lần hội nghị chiêu thương trước đó vẫn còn mới mẻ trong ký ức của ta, lần này lại có 300 ức... Tổng lợi nhuận của hai hội nghị chiêu thương, ta hỏng mất! 800 ức! Lợi nhuận thật kinh người! Còn khủng bố hơn các đài truyền hình hạng nhất khác cộng lại!”

“Ta mặc kệ bọn họ cầm được bao nhiêu tiền, ta chỉ biết hai chương trình giải trí mới, một đại kịch truyền hình mới, sáu tháng cuối năm lại có chương trình hay để xem, thật vui vẻ!”

“ 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 《 Sing!China 》 còn có phim truyền hình 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , Tinh Quang xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm, sáu tháng cuối năm sẽ không cô đơn nữa!”

“Đồ của Tinh Quang, đáng cái giá này!”

...

Hình như mọi người đã không cảm thấy kinh ngạc với điều này nữa.

Dường như Tinh Quang không kêu gọi được nhiều lợi nhuận quảng cáo như vậy mới không bình thường.

Hơn nữa, tuy Tinh Quang kiếm được nhiều tiền, nhưng chương trình thật sự rất tốt, vô cùng tinh xảo, mang đến cho bọn họ sự hưởng thụ nghe nhìn không gì sánh kịp, đáng cái giá này. Vì vậy đối với điều này, mọi người chỉ thấy ngạc nhiên một chút là qua.

Bây giờ là lúc 《Trù Thần》 đang nổi tiếng, cho dù phát sóng lần thứ hai cũng có rất nhiều người bằng lòng canh trước tivi để xem. Hội nghị chiêu thương vừa mới đẩy lên một làn sóng đã bị dập tắt như vậy.

Thế nhưng, người dân không quan tâm, người trong giới lại rất quan tâm, hơn nữa còn vô cùng quan tâm.

Nhất là đài truyền hình Tinh Quang, 《Chung Cư Tình Yêu》 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 và bộ phim truyền hình cấp hiện tượng 《Trù Thần》, đã nâng đỡ mười mấy diễn viên nổi tiếng, còn có mười người vinh quang tột đỉnh, nổi tiếng ở Trung Quốc, nổi tiếng đến tận nước ngoài.

Vì vậy, chỉ cần tham gia đài truyền hình Tinh Quang sẽ có tỷ lệ nổi tiếng rất lớn, hơn nữa còn rất nổi tiếng, khiến cho người ta rất nóng mắt.

Thế là, người trong giới thông qua đủ loại con đường để nghe ngóng, sau đó ríu rít tìm Hứa Hán Kiệt giám đốc bộ phận nghệ sĩ, ai bảo hẳn ta là người có quan hệ rộng rãi, quan hệ tốt nhất trong giới?

“Lão Hứa, nghe nói Tinh Quang chuẩn bị đẩy ra bộ phim võ hiệp dài tập 《Anh Hùng Xạ Điêu》, người có biết điều này không?”

Vừa mới nghe điện thoại, Hứa Hán Kiệt đã ngơ ngác: “Điều này, ta không biết người đang nói gì... Tỉnh Quang của chúng ta có bộ phim truyền hình này sao?”

“Sao người lại không biết chứ? Người là giám đốc bộ phận nghệ sĩ của Tỉnh Quang, người không biết thì ai biết? À, ta biết rồi, có phải bộ phim truyền hình này của các người không định nhận người bên ngoài, mà tiêu hóa nội bộ không? Lão Hứa, điều này không được đâu, đừng tuyệt tình như thế, hoặc ít hoặc nhiều người cũng phải cho ta một cơ hội, dù muốn ta tham gia diễn miễn phí cũng được...”

Hứa Hán Kiệt: “...”

Phí hết sức lực, khó khăn lắm mới giải thích rõ ràng tình huống, Hứa Hán Kiệt cũng miệng đắng lưỡi khô.

Chưa kịp uống miếng nước, lại có một cuộc điện thoại gọi tới: “Lão Hứa, nghe nói Tỉnh Quang của các người chuẩn bị đẩy ra một bộ phim truyền hình võ hiệp, người thấy ta thế nào?”

Hứa Hán Kiệt: “...”

Không chỉ đến từ bên ngoài Tỉnh Quang, còn đến từ nghệ sĩ bên trong Tỉnh Quang.

Dù muốn quay phim truyền hình, chắc chắn phải tìm từ nghệ sĩ nội bộ trước, nghệ sĩ trong nội bộ không có cách nào thỏa mãn thì tìm từ bên ngoài, chắc chắn bản danh sách này phải qua tay Hứa Hán Kiệt.

Cuối cùng, Hứa Hán Kiệt đành phải đi tìm lão tổng mỹ nữ để hỏi thăm.

Kết quả được thông báo, thật sự có bộ phim dài tập 《Anh Hùng Xạ Điêu》 này, tối qua vừa mới quyết định, nhưng trước mắt tiền tài chưa được chuyển tới, chưa quyết định diễn viên, tạm thời chưa có kịch bản...

Hứa Hán Kiệt: “...”

Đây là sự triển khai thần kỳ gì chứ?

Ngay cả kịch bản cũng chưa có đã dám kêu gọi đầu tư, trái tim cũng quá lớn.

Vấn đề là, vì sao lại để hấn ta công cái nôi này?

Hấn ta đã có thể tưởng tượng, khoảng thời gian tiếp theo hấn ta chắc chắn sẽ bị bạn bè trong giới phiến chết.

Lâm Bắc Phàm đang viết kịch bản của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》, cần một chút thời gian, nhưng đã sớm có phương án chiến lược cho hai chương trình giải trí, có thể bắt đầu chuẩn bị.

《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 khá dễ xử lý, người trong Tinh Quang đều có thể làm được.

Thế nhưng 《 Sing!China 》 là một chương trình âm nhạc chuyên nghiệp cực lớn, hơn nữa là chương trình vương bài sẽ bán ra nước ngoài, vậy cần Lâm Bắc Phàm phải tốn chút tâm tư.

Hấn gọi điện thoại trước: “Chào Lưu lão sư!”

Đầu bên kia điện thoại vang lên một giọng nói rất truyền cảm: “Lâm Bắc Phàm? Là tiểu tử ngươi à, sao lại gọi điện thoại tới?”

Lâm Bắc Phàm nói thẳng vào vấn đề: “Tinh Quang chúng ta chuẩn bị đẩy ra một chương trình thể loại âm nhạc, muốn mời ngài đến làm ban giám khảo. Gần đây có rảnh không, đến đài truyền hình của chúng ta chơi một chút?”

“Ta đã chờ cuộc điện thoại này gần một năm, bây giờ ngươi mới gọi điện thoại tới? Ta còn tưởng chương trình thất bại, hoặc là ngươi đã quên mất lão đầu này.”

Người ở đầu bên kia điện thoại chính là Lưu Đại Hoan nhân vật cấp Thái Đầu của giới âm nhạc Hoa ngữ.

Lúc trước trong buổi lễ trao giải Kim Chung, Lâm Bắc Phàm đã gửi thư mời với vị khách quý đến trao giải là Lưu Đại Hoan, lão sư Lưu Đại Hoan

cũng đã đồng ý.

“Điều này sao có thể được, quên ai cũng không quên ngài! Ngài là Thái Sơn trong giới âm nhạc Hoa ngữ của chúng ta, nếu chương trình của chúng ta thiếu ngài sợ rằng sẽ mất rất nhiều màu sắc!” Lâm Bắc Phàm tròn mắt nói lời bịa đặt, mông ngựa cuồn cuộn đến.

Đầu bên kia điện thoại vang lên tiếng cười ha ha: “Đúng là tiểu tử người biết nói chuyện, chỉ sợ người cũng dựa vào miệng lưỡi ngon ngọt này lừa gạt nha đầu Bạch Thanh Tuyết đến tay!”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vô cùng uất ức, rõ ràng ta bị nàng cưỡng ép mà.

Trong lòng bảo bảo có nỗi khổ, nhưng bảo bảo chưa từng nói ra!

“Là chương trình 《 Sing!China 》 à?” Lão sư Lưu Đại Hoan hỏi.

“Sao Lưu lão sư lại biết?”

“Sao ta lại không biết? Tinh Quang của các người đã là một nửa giang sơn của giới giải trí, đẩy ra chương trình nào cũng tốt, bây giờ trong giới đang lan truyền âm ỉ, ta muốn không chú ý cũng không được!” Lão sư Lưu Đại Hoan nửa đùa nửa thật nói: “Hình thức cụ thể của chương trình là gì, người nói cho ta nghe một chút!”

“Hình thức của chương trình này hơi mới lạ, chỉ sợ không nói rõ ràng ngay được... Như vậy đi, ta mời ngài đến đài truyền hình của chúng ta nhìn xem, đến lúc đó sẽ nói tỉ mỉ tình hình với ngài, nhất định ngài sẽ rất thích!”

“Được, ta đã sớm muốn đến đài truyền hình Tinh Quang nhìn xem. Nhưng cùng phải để đến tháng sau, tháng này ta khá bận rộn.”

“Vậy thì tốt quá, chúng ta cũng cần chuẩn bị một số công việc, đến lúc đó hoan nghênh Lưu lão sư đại giá quang lâm! Mặc khác, Lưu lão sư, tốt nhất người hãy để trống ba tháng tới.”

“Có lòng tin vậy à, ăn chắc ta rồi hả?”

“Nhất định!”

...

Đã hẹn được lão sư Lưu Đại Hoan, Lâm Bắc Phàm giao việc mời những huấn luyện viên khác cho Hứa Hán Kiệt. Chỉ có lão tiên bối đức cao vọng trọng như Lưu Đại Hoan mới đáng để hẳn xuất mã, những người khác thì thôi đi.

Chương 403: Hồng Đậu Trung Văn khai chi tán điệp! (19/25)

Qua nửa tháng, 《 Trù Thần 》 ở nước ngoài cũng kết thúc viên mãn.

Dù là ở khu vực nào, tỉ suất người xem đều lấy được hiệu quả cấp hiện tượng, dấy lên làn sóng 《 Trù Thần 》, các đài truyền hình lớn nhập vào đều kiểm lời điên rồi, hiệu quả của tỉ suất người xem này đối với họ là mấy năm khó gặp.

Chuẩn bị mở ra vòng phát sóng thứ hai, lại kiểm tiền một lần nữa.

Còn ở trong nước, trải qua gần hai tháng điên cuồng tấn công, cuối cùng làn sóng của 《 Trù Thần 》 từ từ rút lui, nhưng vẫn giữ được tỉ suất người xem rất cao, đánh đâu thắng đó, không thể ngăn cản.

Bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, có thể thấy chút ít uy lực!

Lần phát sóng thứ hai chuẩn bị kết thúc, 《 Trù Thần 》 bắt đầu đổ bộ vào Tinh Quang Thị Tàn tiếp tục kiếm tiền.

Mỗi ngày hai tập, lại hấp dẫn lưu lượng to lớn.

So sánh với bình thường, lưu lượng tăng cao gần gấp ba lần, lượt truy cập cùng ngày đạt đến 5 ức, tổng lưu lượng vượt xa các trang web khác bao gồm cả tổng lưu lượng của trang web Penguin Video, sự thống trị như gió thu quét lá vàng.

Còn có số người đăng kí cũng đang tăng trưởng nhanh chóng, bây giờ lượng người đăng kí Tinh Quang Thị Tàn đã vượt qua mức 200 triệu. Bình

quân mỗi ngày tăng 500 vạn người, sau khi 《Trù Thần》 được đăng lên hết, số người đăng kí có khả năng đạt tới 3 ức!

Dù là lưu lượng hay là số người đăng kí, Tinh Quang Thị Tàn đều là địa vị thống trị trong ngành.

Kéo theo giá trị thị trường của Tinh Quang Thị Tàn tăng trưởng gần 50%!

Penguin Video hoàn toàn bị treo lên đánh!

Còn có Hồng Đậu Trung Văn, bởi vì tiểu thuyết 《Trù Thần》 cải biên thành công, cũng nhận được sự tăng trưởng cực lớn.

Dù là lượt truy cập hay là số người đăng kí cũng vượt xa Penguin Books.

Còn có các quyển sách đại thân ở trên nền tảng, các tập đoàn trăm tỷ và độc giả thổ hào ủng hộ, Hồng Đậu Trung Văn hoàn toàn xứng đáng trở thành trang web tiểu thuyết mạng đệ nhất, giá trị thị trường tăng trưởng 30%!

Chỉ Tinh Quang Thị Tàn và Hồng Đậu Trung Văn ở trong nước đã tăng giá trị tài sản lên đến chục tỷ nguyên!

Đây là một thành tích chói sáng, người phụ trách sau lưng Penguin Video và Penguin Books nhìn thấy cũng tuyệt vọng.

Trước kia có chỗ dựa tập đoàn Penguin, bọn họ cảm thấy còn có cơ hội đuổi theo Tinh Quang Thị Tàn và Hồng Đậu Trung Văn. Kết quả một bộ phim dài tập cấp hiện tượng 《Trù Thần》, không thể nói lý lẽ đẩy hai trang web này lên bảo tọa chí tôn.

Dù bọn họ làm bao nhiêu việc, dưới sự đàn áp ngang ngược của 《Trù Thần》, tất cả công tác hoàn toàn trở nên vô dụng.

Thế nhưng, điều khiến bọn họ tuyệt vọng nhất vẫn là nước ngoài.

Bởi vì, 《Trù Thần》 bắt đầu đổ bộ vào Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài.

Đầu năm nay, lúc Hồng Đậu Trung Văn tiến quân ra nước ngoài, bọn họ đã bắt đầu chú ý.

Nhưng bọn họ cho rằng, trước mắt thị trường ở nước ngoài còn chưa hoàn thiện, người nước ngoài vẫn thích đọc sách giấy, rất ít người đọc trên PC, đọc trên điện thoại, thị trường nhỏ bé.

Hơn nữa, tiểu thuyết văn học mạng đã chọc trúng giá trị quan và văn hóa của Trung Quốc, có lẽ cũng không thích hợp ở nước ngoài.

Vì vậy bọn họ cho rằng, trước mắt tiến quân vào thị trường nước ngoài còn hơi sớm, thời cơ chưa đến.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đầu tư bất kể chi phí, lúc ấy bọn họ còn chế giễu Lâm Bắc Phàm, nói đây là hành động của một kẻ ngu, nhiều tiền không có chỗ tiêu, chắc chắn sẽ chịu thua lỗ đến cùng.

Kết quả sau đó bị hung hăng và mặt.

Người ngoại quốc thật sự thích sách giấy, đó là vì bọn họ không được chọn, bởi vì vấn đề bản quyền tiểu thuyết rất nhiều tiểu thuyết đều không có bản điện tử, hơn nữa đám người còn chưa tạo ra thói quen đọc trên PC, đọc trên điện thoại, vì vậy chỉ có thể đọc sách giấy.

Bây giờ, Hồng Đậu Trung Văn đã đổ bộ ra nước ngoài, bọn họ có thêm một lựa chọn.

Các giá trị quan và văn hóa trong tiểu thuyết văn học Trung Quốc, đúng là không thích hợp với quốc gia khác.

Thế nhưng, những điểm sáng trong tiểu thuyết mạng lại có thể áp dụng trên toàn thế giới, trang bức và mặt, giả heo ăn thịt hổ, thăng cấp đánh quái, nghịch tập, bật hack miêu sát đối phương đủ loại, nhất là hậu cung ngựa giống, có nam nhân nào không thích?

Hắn không quan tâm giá trị quan và văn hóa của người ở nước nào, chỉ cần hành văn trôi chảy, xem đã ghiền là được!

Chính vì vậy, tiểu thuyết mạng đại hành kỳ đạo ở nước ngoài.

Hồng Đậu Trung Văn là nền tảng làm liều đầu tiên, tất nhiên đạt được sự phát triển cấp tốc, kiếm bộn tiền.

Penguin Books muốn phấn chấn thẳng tiến, khai thác thị trường nước ngoài, kết quả Hồng Đậu Trung Văn người ta đã thành lập hàng rào nghiêm ngặt, muốn tiến vào một thị trường này khó như lên trời.

Đầu tiên, cần lượng lớn tiền tài. Vì Lâm Bắc Phàm muốn nhanh chóng thành lập nền tảng ở ba thị trường lớn của nước ngoài, chưa tới nửa năm đã đầu tư vào 200 ức, ít nhất Penguin Books của bọn họ cũng không thể kém hơn số này được, nếu không sẽ rớt lại phía sau.

Thế nhưng, bọn họ muốn đưa một công ty chi nhánh tập đoàn ra thị trường, mỗi một phân tiền đều dùng rất quy tắc, đều phải nhìn thấy hiệu quả, không thể tùy hứng làm bậy như Lâm Bắc Phàm, muốn dùng tiền thì dùng tiền, cuối cùng đã bỏ lỡ cơ hội tốt.

Một bước lạc hậu, từng bước lạc hậu.

Bây giờ muốn tiến quân ra thị trường nước ngoài cũng không phải chuyện 200 ức.

Tiếp theo, chắc chắn phải thuê một lượng lớn nhân viên phiên dịch, phiên dịch tiểu thuyết của mình ra. Kết quả trên cơ bản nhân viên phiên dịch đã bị Hồng Đậu Trung Văn một mẻ hốt gọn, bọn họ muốn tìm được nhân viên phiên dịch cũng rất khó.

Dù thuê được mấy người, nhưng chỉ phiên dịch một hai quyển sách thì có ý nghĩa gì?

Cuối cùng, cần phải có tác phẩm tốt, ra ngoài mà không có tác phẩm tốt thì không tốt. Kết quả, trên cơ bản phương diện tác phẩm tốt đã bị Hồng Đậu Trung Văn lũng đoạn, quyển sách thượng phẩm 《Trù Thần》 và mười mấy bản sách thần thánh khác ở trên mạng đều là của Hồng Đậu, không có tác phẩm tốt sao người có thể mở rộng lãnh thổ ở nước ngoài?

Bây giờ, 《Trù Thần》 cũng bắt đầu đổ bộ vào Hồng Đậu Trung Văn ở nước ngoài.

Bắt đầu phát sóng theo từng đợt, vào ngày thứ ba sau khi đài truyền hình kết thúc phát sóng, 《 Trù Thần 》 sẽ đổ bộ vào Hồng Đâu Trung Văn, mang đến một lượng lớn lưu lượng nâng đỡ trang web phát triển.

Mặt khác, sau khi cách chương trình giải trí 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 《 Trù Vương Tranh Phách 》 được sửa đổi cũng đã phát sóng ở đài truyền hình nước ngoài, bởi vì chương trình tiến hành sửa đổi toàn phần, càng tỏ rõ phong cách quốc tế, được người nước ngoài chào đón.

Trong đó, theo làn sóng 《 Trù Thần 》, tỉ suất người xem của 《 Trù Vương Tranh Phách 》 cao nhất, trở thành một chương trình giải trí tính toàn dân.

Bởi vì chương trình 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 mới lạ, thể hiện quan điểm tình yêu hôn nhân và nghề nghiệp của các quốc gia, khi những người trẻ của các quốc gia này tập trung một chỗ, va chạm ra tia lửa dữ dội, tỉ suất người xem cũng không thấp, trở thành những chương trình siêu hot.

Sau khi đài truyền hình kết thúc phát sóng chương trình này được ba ngày, cũng bắt đầu đổ bộ vào Hồng Đâu Trung Văn ở nước ngoài.

Theo sự bổ sung không ngừng của những chương trình có chất lượng tốt này, lưu lượng Hồng Đâu Trung Văn ở nước ngoài lại nghênh đón sự tăng trưởng to lớn.

Lúc này, chỉ dựa vào lưu lượng, Hồng Đâu Trung Văn ở nước ngoài đã tương đương với trang web hạng nhất.

Bọn họ thật sự không nghĩ ra, còn có cách nào có thể cạnh tranh với Hồng Đâu?

“Chúng ta phải báo cáo với Mã tổng như thế nào đây?”

Chương 404: Đề thi biến thái, nâng lên 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》!
(20/25)

Trong nghề truyền hình, nghề văn học mạng, nghề video, Tinh Quang cơ bản đã có thể tính là vô địch trong nước. Những địch thủ đã từng rất mạnh mẽ, nhưng hiện tại chỉ có thể nhìn theo bóng bọn họ, trở thành quá khứ.

Ở phương diện điện ảnh, “Trù Thần” vốn dậy sóng quốc nội dần dần thối lui, vốn là thời gian hoàng kim để Ảnh Nghiệp Sơn Hải nhân cơ hội đoạt lại thị trường, đáng tiếc hết lần này tới lần khác, bọn họ lại vì vấn đề về an toàn mà bị dừng kinh doanh ba tháng, mất đi thời cơ tốt nhất.

Mà Ảnh Nghiệp Dada vì sự kiện “đánh cọp” của trung ương lúc trước, không giải thích được bị liên lụy, hiềm nghi trên người còn chưa được rửa sạch hoàn toàn, cũng không dám liên hệ với công ty điện ảnh nước ngoài, hiện nay bọn họ khiêm tốn vô cùng, không dám vọng động.

Thời cơ này thật quá tốt, Ảnh Nghiệp Tinh Quang lập tức quảng cáo bộ điện ảnh thứ hai 《Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi》, đến lúc đó hẳn nó lại sẽ trở thành một thót hắc mã phòng vé.

Có thể nói, phàm là lĩnh vực Tinh Quang đặt chân, tình cảnh sẽ tốt đẹp!

Có đôi khi thấy cục diện như vậy, Lâm Bắc Phàm lại không nhịn được muốn nói: Lẽ nào, ta thật sự là con riêng của nữ thần may mắn? Hoặc là thiên mệnh chủ giác trong truyền thuyết?

《Trù Thần》 tới cùng cũng sẽ qua, hành trình mới sẽ bắt đầu, đài truyền hình Tinh Quang bắt tay vào chuẩn bị cho hai show mới.

Đầu tiên là 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》.

Đây là cuộc đấu thơ văn mà tất cả mọi người Trung Quốc đều có thể tham gia, hội trường quay đã được xây dựng xong, cũng bắt đầu tuyển người chơi trên Website của đài truyền hình Tinh Quang, chỉ cần thí sinh vượt qua ba ải đã được thiết kế sẵn trong thời gian quy định, sẽ thu được tư cách trở thành người dự thi, tới trường quay tham gia vòng cạnh tranh cuối cùng.

Thông đạo báo danh mới được khai thông đã có gần vạn người tham gia, không được một ngày, số lượng người báo danh đã vượt qua 30 vạn, nhiệt độ tăng vọt chưa từng có.

Nhất là những người học văn tham dự nhiệt tình vô cùng, ai cũng muốn thông qua sân chơi này đại triển sở học, dương danh trước mặt nhân dân cả nước.

Kết quả —

“Đề thi này cũng quá khó khăn đi? Đây là đề mục biến thái gì, thi lệch như vậy? Câu thơ này ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua... Còn hỏi xuất xứ?”

“Những đề này ta biết không được một phần ba, ta cảm thấy ta đã học trường đại học giả!”

“Mấu chốt là còn hạn định thời gian, 100 câu trắc nghiệm chỉ cho 15 phút, bình quân mỗi câu không được quá 10 giây, ngay cả nhìn cũng không đủ thời gian!”

“100 đề, 15 phút? Huynh đệ, người còn đang kẹt ở vòng đầu tiên đúng không? Hiện tại ta đã tiến vào vòng thứ hai, 100 đề, 10 phút! ! !”

“Còn có vòng thứ ba đây, 100 đề, 5 phút!!! Vừa liếc mắt nhìn đã hết giờ, muốn gian dối cũng không có cơ hội!”

“Biến thái! Trời đánh Tinh Quang, thuần túy là không cho người ta qua đúng không?”

...

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu rên khắp mọi nơi.

Cuối cùng, người có thể thông qua cửa thứ nhất trăm không được một.

Người thông qua cửa thứ hai lại là bách không được một.

Thông qua cửa thứ ba...

Ách, trước mắt còn chưa có.

Bên kia, Lâm Bắc Phàm đang tràn đầy phấn khởi nhìn máy tính.

Bởi vì, quy tắc và độ khó trong việc tuyển chọn người chơi 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đều do hắn quyết định, nhìn đám người dự thi chết vô cùng thê thảm, Lâm Bắc Phàm không nhìn được xuân tâm nhộn nhạo, mặt mày hớn hờ.

Bạch Thanh Tuyết háng giọng: “Chàng xem chàng, nghịch ngợm như vậy, điều chỉnh đề mục thành biến thái như thế, hiện tại chưa một người nào thông qua!”

Lâm Bắc Phàm lẽ thẳng khí hùng: “Sao nàng có thể trách ta? Muốn trách chỉ có thể trách bọn hắn học nghệ không tinh, hết lần này tới lần khác còn không tự biết mình. Ta chỉ muốn nói cho bọn hắn biết, đại hội thơ của chúng ta là một sân thi đấu chuyên nghiệp, chỉ có nhân tài chân chính mới có tư cách tham gia, miêu cầu toàn bộ tránh qua một bên!”

“Nếu đến lúc đó không ai đến tham gia trận đấu, xem chàng xử lý thế nào?”

“Yên tâm, Trung Hoa đất rộng của nhiều, địa linh nhân kiệt, chắc chắn sẽ có mấy tên biến thái tới trở hết tài năng.” Lâm Bắc Phàm phát phát tay, không thèm để ý chút nào nói: “Hơn nữa, cũng không phải chỉ có người thông qua cả ba cửa ải mới trúng tuyển, chúng ta có thể dựa theo xếp hạng tiến hành chọn lựa, từ cao xuống thấp chọn ra 200 người tham gia thu hình.”

Tính nghiêm ngặt cùng với biến thái khi tuyển chọn, không chỉ không ngăn cản được nhiệt tình của người dự thi, trái lại vì độ khó mà kích thích ý chí chiến đấu của bọn họ, kích phát tâm tính không chịu thua của bọn họ.

Nếu có thể trở hết tài năng từ đồng đề khó như vậy, mới thật sự là người đứng đầu khoa văn. Hoàn toàn xứng đáng học bá.

Còn có một số cao thủ vốn đang bàng quan, rốt cục cũng không nhìn được mà vào thi thử một lần.

Kết quả vừa qua ngày thứ hai, số người báo danh bắt đầu tăng vọt, đạt đến 50 vạn.

Có một số là người đã tham gia hôm qua, nhưng càng nhiều hơn vẫn là người mới, trong đó còn có một số học bá ẩn tàng.

Số người có thể thông qua cửa thứ nhất gia tăng, thông qua cửa thứ hai cũng đã gia tăng, đáng tiếc vẫn chưa người nào có thể thông qua cửa thứ ba. Vị có thành tích tốt nhất tới cửa ải thứ ba chỉ có để đáp đúng đến đề thứ 63.

Thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc, cuối cùng toàn bộ rơi xuống sông.

Lại là một mảnh kêu rên.

“Những đề mục này vốn không phải cho người làm!”

“Còn khó hơn kỳ thi đại học gấp trăm lần!”

“Ta dám đoán chắc, toàn bộ Trung Quốc tuyệt không người nào có thể qua, nếu không ta livestream ăn phân!”

“Người ra đề mục này tuyệt đối là siêu cấp biến thái!”

“Ta còn không thể tin nổi rằng ta không thông qua!”

...

Cứ như vậy, vì bộ đề siêu cấp biến thái làm khó nhân dân cả nước, khiến 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 còn chưa bắt đầu tuyên truyền chính thức, đã một pháo mà hồng.

Thấy thao tác phong tao như vậy, tất cả mọi người chấn kinh đến nói không nên lời.

“Ngay cả như vậy cũng có thể hot, không có thiên lý!”

“Cũng chỉ vì một phần đề thi... Không phải đề thi càng đơn giản càng được hoan nghênh sao?”

“Chuyện gì đùng tới Tinh Quang cũng đều không thể nói lý!”

...

Nhất là Bạch Thanh Tuyết, nàng không nhịn được hỏi: “Lão công, đây thật không phải chàng cố ý?”

“Lão bà, nàng phải tin tưởng ta, không phải ta cố ý, thật. Ta chỉ muốn thỏa mãn ác thú vị của ta... Khụ khụ, muốn lựa chọn nhân tài chân chính, đây thực sự không phải bản ý của ta!” Lâm Bắc Phàm vô lực biện giải.

Hắn cũng thật không ngờ một phần đề thi biến thái lại có thể tạo thành ảnh hưởng như vậy, cảm giác gần đây vận khí của mình tốt tới quá phận.

Nhưng ta vô tội, thật, lão bà, nàng phải tin ta!

“Thật?” Bạch Thanh Tuyết vẫn dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hắn.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói thật không ai tin, thế đạo này...!

Tới ngày thứ ba, rốt cục cũng có một người xông quan thành công, trở hết tài năng.

Vũ Diệc Đình, một nữ sinh cấp ba 16 tuổi, tài mạo song toàn.

Hình cùng với lý lịch sơ lược của nàng được treo cao cao ngay trang đầu Website, cho mọi người chiêm ngưỡng.

“Trời ạ, vậy mà người đầu tiên xông quan thành công lại là một học sinh trung học?”

“Thật đúng là tài mạo song toàn, 16 một tuổi đã có tài học như vậy, nếu ta có nữ nhi như thế thật không mong gì hơn!”

“Mới 16 tuổi, tuổi này chỉ chừng lớp mười, hiện tại học sinh trung học phổ thông đều lợi hại như vậy sao?”

“Ta cảm thấy mấy năm nay đều sống trên thân cầu!”

“Xác định, đây là lão bà tương lai của ta!”

...

Vũ Diệc Đình nổi tiếng khắp internet.

Chương 405: Sự kiện Lâm Bắc Phàm lộ đề! (21/25)

Người quá quan đầu tiên xuất hiện, mang tới lòng tin cực lớn cho đám người.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm...

Vài ngày kế tiếp, mỗi ngày đều có hơn triệu người báo danh tham gia, lượng biến dẫn tới chất biến, đại lãng đào sa, rốt cục cũng lần lượt có học phách bộc lộ tài năng.

Tiến sĩ Bắc Đại Trần Nhất Canh...

Bạch tộc thiếu nữ Tưởng Kim Từ...

Giảng viên Đại học Sư phạm Bắc Kinh Khang Trung...

Tiểu ca giao hàng Lôi Hải Sơn...

Tiến sĩ nước ngoài Lý Bạch...

Khiến mọi người kinh ngạc nhất chính là tiểu ca giao hàng Lôi Hải Sơn và tiến sĩ nước ngoài Lý Bạch, thực sự khiến người khác không nghĩ tới, một người giao hàng, một người nước ngoài, lại có thể thông quan thành công.

Đám người chỉ có thể cảm thán một câu: “Cao thủ ở nhân gian!”

Chẳng qua, vừa lúc đó, một cái tên không bình thường lẫn vào.

“Lâm Bắc Phàm? Đây là cái quý gì?”

“Tên thật quen thuộc... Vừa nghe đã muốn đánh hẳn!”

“Đây không phải tên của lão công Bạch nữ thần sao?”

...

Đám người tỉ mỉ thẩm tra đối chiếu, phát hiện đây chính là tên mặt trắng kia, sau đó tức điên.

“Lâm Bắc Phàm, ngươi còn muốn mặt sao?”

“Ngay trước mặt một đám học phách, sao lại lòi ra cái đồ chơi này?”

“Tiểu bạch kiếm này rõ ràng ngay cả giảng đường cũng lười lên, sao có thể trúng tuyển?”

“Lại có thể chẳng kiêng nể gì mà đi cửa sau, quá đáng xấu hổ!”

“Mạnh mẽ yêu cầu đài truyền hình đá tên học cặn bã này ra!”

...

Đám quần chúng cảm xúc dâng trào mãnh liệt, cảm giác trí thông minh của mình bị vũ nhục nghiêm trọng.

Một tên tiểu bạch kiếm bất học vô thuật, dựa vào Bạch nữ thần nuôi sống, lại có thể vượt qua hơn triệu người xông quan thành công, muốn nói không đi cửa sau, ai tin?

Trong lúc nhất thời, “Lâm Bắc Phàm cút ra ngoài” trèo lên top một hot search.

Lại nâng nhiệt độ cho 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》.

Vì suy xét độ ảnh hưởng, Lâm Bắc Phàm bị đá ra ngoài.

“Ha ha, lão công, ta đã nói là vô dụng rồi mà? Hình tượng của chàng trong lòng mọi người đã thâm căn cố đế, không có biện pháp thay đổi! Chàng vẫn nên ngoan ngoãn làm lão công bại gia tử của ta đi!”

“Không sai, tiểu bạch kiểm của nữ vương, an tâm ăn cơm mềm đi!”

Chuyện này bị hai nàng cười thảm.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy ủy khuất vô cùng, rõ ràng bản thân mình dựa vào bản lĩnh thật sự để thông quan, dựa vào cái gì mà đòi hấn phải “cút ra ngoài” ?

Trong lòng cực độ không cân bằng, vì vậy Lâm Bắc Phàm tăng cao độ khó của đề thi.

Vốn dĩ mọi người còn có thể đến ải thứ ba, hiện tại ngay cả ải thứ hai cũng là tự thân khó bảo toàn. Vốn dĩ còn có thể xông đến ải thứ hai, hiện tại muốn giữ thứ hạng cũng khó. Về phần những người vốn ngay cả ải thứ nhất cũng không qua, ừm... vẫn không thông qua.

“Vì sao đề mục tỷ thí hôm qua lại khó hơn nhiều như vậy?”

“Gặp quỷ rồi! Hôm qua ta còn có thể xông tới ải thứ hai, hôm nay ba lần vẫn chưa qua.”

“Trời ạ, rõ ràng đây là đề ở ải thứ ba, lại có thể xuất hiện ở ải thứ nhất, còn ai có thể qua?”

“Trời đánh! Nhất định là Lâm Bắc Phàm trả đũa!”

“Ta hận Lâm Bắc Phàm!”

...

Lại là một mảnh lũ lụt.

Cuối cùng trong lòng Lâm Bắc Phàm cũng thư thái.

Cho các ngươi đắc tội ta, cho các ngươi mắng ta, bây giờ các ngươi biết kết cục khi đắc tội ta rồi chứ? Ta vốn là người có thể không chút kiêng nể quy tắc ngầm, báo thù cũng không đợi qua đêm.

Nếu không thể làm người dự thi, vậy Lâm Bắc Phàm cơ linh, biến thân trở thành cố vấn dự thi 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》, chỉ điểm sai lầm cho đám tuyển thủ dự thi.

Lâm Bắc Phàm dùng tài khoản được chứng nhận “đại thần tài Tinh Quang” của mình để phát biểu: Ta là Lâm Bắc Phàm, tất cả đề thi trong 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 ta đều biết, ai lấy lòng ta, ta sẽ tiết lộ đề cho người đó.

Phía dưới là icon cười xấu xa.

Đám cư dân mạng nổ tung.

“Ta biết ngay, chắc chắn tên phá của này biết đề, lúc trước hẳn ta cũng dựa vào ăn gian mà thông quan, quá hèn hạ! Đối với Lâm Bắc Phàm, ta chỉ muốn nói: Lâm Bắc Phàm đại đại, trên người người còn thiếu vật trang sức không? Chỉ cần tiết lộ cho ta mấy đề, ta đã đủ hài lòng!”

“Mấy người các người thật quá hèn hạ! Lâm tiên sinh của chúng ta quang minh lỗi lạc, chí thú cao thượng, há là đám các người có thể bêu xấu? Ta xấu hổ thay cho những người làm bạn với các người! Bắc Phàm đại đại, chúng ta đi nghiên cứu đề thi đi, đừng để ý tới đám người xấu này nữa!”

“Lâm tiên sinh, quả nhiên chúng ta đều đã hiểu lầm người, không nghĩ tới người lại vĩ đại như vậy, vô tư như vậy, đáng yêu như vậy! Ta quyết định, từ nay về sau Lâm Bắc Phàm tiên sinh chính là đạo sư nhân sinh của ta, là phụ mẫu tái sinh của ta! Ta sẽ toàn tâm toàn ý theo sát bước chân Lâm tiên sinh, vì sự phát triển của thơ văn Trung Quốc mà cống hiến một phần sức mọn của mình!”

“Lâm Bắc Phàm, người là tim ta, người là gan ta, người là ba phần tư sinh mạng ta! Không có người, nhân sinh của ta là một mảnh ẩm đạm vô quang!”

...

Bình luận phía dưới tất cả đều là nịnh hót, vang lên không dứt.

Vì vậy, từ khóa “Lâm Bắc Phàm lộ đề” nhanh chóng leo lên hot search.

Đổi mặt với lời nịnh hót thao thao bất tuyệt của đám người, với tư cách là thanh niên tứ hữu (1) của xã hội chủ nghĩa hiện đại hóa, mỹ thiếu nam năm tốt, Lâm Bắc Phàm lời lẽ chính nghĩa nói: “Không nghĩ tới vì một phần đề thi mà các người lại có thể đọa lạc không biết xấu hổ như thế, ngay cả tiết tháo cũng không cần! Cuộc thi nghiêm túc như vậy há có thể là trò đùa? Hành vi của các người thật khiến ta vô cùng đau đớn, ta xấu hổ làm bạn với các người!”

(1) Thanh niên tứ hữu: sống có lý tưởng, có đạo đức, có học thức và có kỷ luật.

Chúng cư dân mạng: “...”

Hỗn đản! Siêu cấp đại hỗn đản! Người bảo chúng ta nịnh nọt là người, hiện tại người công kích chúng ta cũng là người, nếu chúng ta trong ngoài không đồng nhất, chẳng lẽ chỉ mình người quang minh chính đại?

Quá vô sỉ!

Quá hạ lưu!

Quá không biết xấu hổ!

Đám cư dân mạng cảm thấy chính mình bị sáo lộ.

Tại sao mình lại đơn thuần như vậy, lại tin tưởng lời nói bậy của Lâm Bắc Phàm?

Sau đó tiếng chửi thề phô thiên cái địa mà đến, nhưng Lâm Bắc Phàm đã sớm bỏ đi không một dấu vết, không hề thò đầu ra.

Chẳng qua, bị Lâm Bắc Phàm xào tung như vậy, 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 lại chưa được phát sóng đã nổi tiếng, thêm lửa vào lửa.

Rất nhiều minh tinh nghệ sĩ cũng tham dự, sôi nổi bày ra thành tích của mình.

Thành tích cao đương nhiên sẽ lấy được xung hào “học bá”, thành tích không được cũng không sao cả, dù sao thì cũng không phải chỉ có mình người không được.

“Lão công, chàng thật lợi hại, lại có thể xông qua cửa ải thứ hai, quả thực là học bá trong giới giải trí!”

“Lộc Chính ta vốn lợi hại như vậy!”

“Thái Hư Côn ta cũng quá lợi hại!”

“Dù sao thì ta cũng mạnh hơn tên tiểu bạch kiểm không biết xấu hổ kia!”

...

Lâm Bắc Phàm: “...”

《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 tiến triển thuận lợi, Lâm Bắc Phàm đưa mắt tới bộ đại kịch thường niên thứ hai của đài truyền hình Tinh Quang 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》. Kịch bản đã được viết ra, đồng thời cũng đã giao cho mập mập Tiền Đa Đa chuẩn bị.

Từ nhỏ đến lớn, thằng này vẫn luôn mê luyện võ hiệp và tu tiên, lượng tri thức dự trữ vô cùng sung túc. Hơn nữa hắn ta còn là đạo diễn lớn, cho nên giao bộ phim này cho hắn ta quay, Lâm Bắc Phàm vô cùng yên tâm.

“Sur phụ, nếu muốn quay chụp tốt bộ phim võ hiệp này, hiệu ứng đặc biệt là không thể thiếu. Thế nhưng người cũng biết, làm hiệu ứng đặc biệt không chỉ phí tiền, hơn nữa còn rất mất thì giờ, sợ rằng trong năm nay không cách nào chiếu phim.” Tiền Đa Đa cầm kịch bản cười khổ.

“Nói vậy cũng có lý.” Lâm Bắc Phàm cúi đầu suy nghĩ một chút.

Hiện tại đã không phải thập niên tám mươi chín mươi, thời mà hiệu ứng đặc biệt chỉ cần lừa bịp một chút liền qua. Hiện tại đã là năm 2019, khán giả cũng có yêu cầu càng cao hơn với hiệu ứng đặc biệt, theo đuổi hiệu quả thị giác, hiệu ứng đặc biệt năm xu đã không còn chỗ đứng.

Thế nhưng muốn làm hiệu ứng đặc biệt phải bỏ tiền và thời gian, tiền Lâm Bắc Phàm không thiếu, nhưng thời gian hẳn vô cùng thiếu.

Hơn nữa, quan trọng nhất là trước mắt, kỹ thuật hiệu ứng đặc biệt tốt đều do Hollywood nước Mỹ nắm giữ, vì quan niệm văn hóa khác biệt, lấp hiệu ứng đặc biệt của điện ảnh vào phim truyện hình luôn khiến người ta cảm thấy không ăn khớp.

Nói thí dụ như rồng, ở Trung Quốc rồng là tượng trưng cho điềm lành, khẳng định phải vẽ uy phong lẫm lẫm, còn phải tương hòa. Thế nhưng ở Âu Mỹ, long lại là tượng trưng cho tà ác, được khắc họa vô cùng khó coi và diện mục đáng ghét.

Điều này khiến nhân dân vừa xem đã cảm thấy kỳ lạ vô cùng, rất lúng túng khó chịu.

“Dứt khoát mua một đoàn đội(1) chuyên gây dựng hiệu ứng đặc biệt, từ giờ trở đi, chúng ta bắt đầu chuẩn bị, sau đó không ngừng bổ sung và hoàn thiện, bắt đầu chế tạo một thế giới võ hiệp chân chính!” Hai mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng.

(1) Đoàn đội: cũng chính là ekip.

Chương 406: Mời chào nhân tài mắng hiệu ứng đặc biệt! (22/25)

“Mua một đoàn đội hiệu ứng đặc biệt? Chế tạo thế giới võ hiệp?” Tiền Đa Đa bị suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm làm sợ ngây người, không nhìn được nói: “Su phụ, mua một đoàn đội hiệu ứng đặc biệt cũng có khả năng, thế nhưng muốn rèn đúc ra một thế giới võ hiệp hoàn chỉnh chân chính, có lẽ sẽ cần đầu tư rất nhiều tiền, chỉ dùng để quay một bộ phim truyền hình thì không đáng!”

“Không sao, ta có tiền!” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực bảo đảm.

Tiền Đa Đa: “...”

Thiếu chút nữa quên người là lão đại, hơn nữa người còn là lão đại nhiều tiền tới mức có thể đốt tiền như giấy.

“Hơn nữa, ai nói chúng ta chỉ quay một bộ phim truyền hình? Sau này, chúng ta sẽ liên tục không ngừng đưa ra rất nhiều bộ phim truyền hình võ hiệp, chỉ ít một năm cũng phải đẩy ra một bộ, nếu không làm sao có thể khiến thành phố điện ảnh Giang Nam nổi tiếng?”

Tiền Đa Đa không tự chủ được gật đầu.

“Ở quốc gia chúng ta, võ hiệp là loại phim truyền hình vĩnh viễn không thể tách rời, đã cắm rễ trong đồng thoại Trung Quốc. Có mô hình thế giới võ hiệp, như vậy sau này khi chúng ta quay phim mới có thể đẩy nhanh tốc độ, đồng thời còn quay ra được bộ phim càng thêm xuất sắc hơn. Cho nên, đối với Tinh Quang chúng ta, chế tạo mô hình thế giới võ hiệp là việc trăm lợi mà không hại.”

“Theo tiểu thuyết internet từ từ thịnh hành khắp Trung Quốc, rồi thịnh hành khắp thế giới, tiểu thuyết tu tiên, tiểu thuyết huyền ảo, tiểu thuyết thần thoại cũng sẽ lan tràn, phổ biến, sẽ được nâng lên mức cực hot. Mà một số tiểu thuyết hot chắc chắn sẽ được cải biên, cũng sẽ có yêu cầu rất cao với hiệu ứng đặc biệt. Cho nên, việc chế tạo mô hình thế giới tu tiên hoàn chỉnh, mô hình thế giới huyền huyền hoàn chỉnh, mô hình thế giới thần thoại hoàn chỉnh ắt là khâu không thể thiếu. Cho nên, so với việc ngồi chờ chết, không bằng chúng ta cứ chuẩn bị trước. Đợi khi cần có thể trực tiếp mô phỏng, đơn giản tới mức nào?”

“Hơn nữa, những mô hình thế giới này có thể tái sử dụng, tuy rằng mới vừa bắt đầu phải dùng rất nhiều tiền, nhưng cuối cùng chúng ta sẽ chỉ càng ngày càng tiết kiệm tiền, quan trọng nhất là có thể tiết kiệm thời gian. Người khác cần tốn hai năm mới có thể quay ra một bộ phim tiên hiệp, nhưng chúng ta cần không tới nửa năm, thậm chí không tới hai tháng đã có thể quay xong, hơn nữa chất lượng phim còn tốt cực, đương nhiên tiền chúng ta kiếm được cũng sẽ càng nhiều!”

“Còn có một điểm cuối cùng, lũng đoạn...”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, lũng đoạn là phương thức kiếm lợi nhiều nhất trên thế giới.

Nếu Lâm Bắc Phàm lũng đoạn việc xây dựng hiệu ứng đặc biệt, toàn quốc chỉ có mình hắn làm được, không có nhà thứ hai, sau này còn sợ những người khác không tới cầu xin bọn họ sao? Còn sợ không kiếm được tiền sao?

Tiền Đa Đa không nhịn được khen: “Su phụ, tư tưởng của ngươi thật vượt mức quy định, ngưỡng mộ ngươi!”

“Ngươi có tiền, ngươi cũng có thể nghĩ được xa như vậy!”

Tiền Đa Đa: “...”

Biết ngươi có tiền, có thể đừng đâm tim như vậy không?

Nghĩ đến liền làm, làm sớm kiếm tiền sớm.

Lâm Bắc Phàm lập tức sai người đi hỏi thăm đoàn đội hiệu ứng đặc biệt trong nước, tuy kỹ thuật của bọn họ kém Hollywood, nhưng tư tưởng văn hóa của bọn họ lại là nhất mạch tương thừa, càng có thể làm ra hiệu ứng đặc biệt phù hợp với văn hóa Trung Quốc hơn.

Dựa vào địa vị của Tinh Quang trong giới giải trí, rất dễ nghe ngóng được những đoàn đội hiệu ứng đặc biệt tồn tại trong nước.

Trước mắt, ở Trung Quốc có không ít đoàn đội làm hiệu ứng đặc biệt, thế nhưng đoàn đội tương đối có thực lực lại chỉ có mấy nhà như vậy, Thiên Công Trọng Thái, Sở Tự Thiên Hạ, Mỹ Lệ Ánh Họa, Tụ Quang Hội Ảnh các loại, mới vừa phát triển không lâu, đoàn đội lâu nhất cũng không đến 10 năm, kém Hollywood rất nhiều cấp bậc, đa số chỉ biết dựa vào việc góp nhặt một số hiệu ứng đặc biệt mà công ty Hollywood chường mắt để duy trì cuộc sống.

Kỹ thuật của bọn họ không chỉ khiến công ty điện ảnh và truyền hình nước ngoài chường mắt, ngay cả công ty trong nước cũng chường mắt, vô cùng lúng túng.

Kỹ thuật không được, lại vẫn không có tiền vốn ủng hộ, cho nên con đường phát triển của bọn họ gặp khó khăn liên tục.

Lâm Bắc Phàm vốn định thu mua một công ty hiệu ứng đặc biệt trong số đó, hoặc tổ kiến tất cả bọn họ thành đoàn hiệu ứng đặc biệt cho Tỉnh Quang.

Trình độ quyết định tiềm lực phát triển, một đám heo tụ chung một chỗ cũng chỉ là heo, vĩnh viễn không thể biến thành rồng.

Cho dù hẳn có chuẩn bị đầy đủ tiền, nhưng sợ rằng bọn hẳn phải mất những mấy năm mới có thể theo bước Hollywood, lúc ấy, thiếu nữ đã thành đàn bà rồi.

Lâm Bắc Phàm chịu bỏ tiền, nhưng hẳn không thích lãng phí.

Có sức lực và thời gian như vậy, còn không bằng thu mua một công ty hiệu ứng đặc biệt Hollywood, tuy rằng hiệu ứng đặc biệt bọn họ làm không phù hợp với thẩm mỹ của người Trung Quốc, nhưng ít ra cũng tốt hơn người trong nước tự làm.

Đối với đoàn đội hiệu ứng đặc biệt này, hẳn rất có dã tâm, hẳn hy vọng có thể chế tạo ra một đoàn đội hiệu ứng đặc biệt siêu cường, sau đó dần dần xây dựng ra thế giới võ hiệp, thế giới tiên hiệp, thế giới huyền huyền, thế giới thần thoại trong lòng hẳn.

Tất cả sản nghiệp văn hóa tiêu khiển Tỉnh Quang kinh doanh như phim truyền hình, điện ảnh, chương trình truyền hình, hoạt hình các loại, đều do hẳn giới thiệu nội dung, nếu có đoàn đội hiệu ứng đặc biệt, tuyệt đối sẽ mang tới tác dụng thôi động cực lớn cho Tỉnh Quang.

Cho nên thứ hẳn hy vọng là hoàn hảo, mà không phải là nuốt cả quả táo vẽ rắn thêm chân.

Tỉnh Quang nhất định sẽ phát triển ra toàn thế giới, không có đoàn đội hiệu ứng đặc biệt của riêng mình, coi sao được?

Cho nên, Lâm Bắc Phàm cảm thấy hẳn cần phải sử dụng một tấm Chiêu Hiền Tạp.

Dù sao thì hiện tại hẳn cũng có rất nhiều Chiêu Hiền Tạp...

“Hệ thống, ta muốn mời một nhân tài siêu cấp trong lĩnh vực hiệu ứng đặc biệt, còn am hiểu tiểu thuyết internet, hiểu rõ văn hóa Trung Quốc, có thể dựa theo tâm ý của ta nhanh chóng dựng mô hình các loại thế giới, tốt nhất là có biểu hiện vượt bậc trên mặt kỹ thuật máy tính. Chỉ số thông minh và tình thương đều phải đủ cao, am hiểu quản lý... Quan trọng nhất là, hẳn phải là người Trung Quốc!”

Lâm Bắc Phàm bô lô ba la nói ra một đồng điều kiện.

Một tám Chiêu Hiền Tạp vô cùng trân quý, Lâm Bắc Phàm tận hết khả năng ra điều kiện.

“Keng! Trước mắt chưa tìm thấy nhân tài như vậy, Chiêu Hiền Tạp khởi động thất bại! Mời kí chủ thận trọng suy xét, một lần nữa xác định điều kiện!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sáo lộ này đã gặp nhiều, Lâm Bắc Phàm cũng không cảm thấy thất vọng bao nhiêu.

Vì vậy hẳn hạ thấp điều kiện: “Chỉ ít trên mặt hiệu ứng đặc biệt cũng phải là người vô cùng lợi hại, phương diện khác chỉ cần có tiềm lực này là được!”

“Keng! Chiêu Hiền Tạp khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ gặp mặt kí chủ trong vòng 24 tiếng đồng hồ tới! Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chinh phục hẳn cho người sử dụng!”

“Được rồi, ta sẽ chờ kết quả!” Lâm Bắc Phàm thở phào nhẹ nhõm.

“Chiều nay Lưu lão sư lên máy bay, nhất định phải chuẩn bị một chút!”

Cùng ngày, một chiếc máy bay từ thủ đô hạ cánh xuống sân bay quốc tế Giang Nam.

Hai lão trung niên dẫn theo một vali hành lý bước từ trên máy bay xuống, Lâm Bắc Phàm nhiệt tình đi lên nghênh đón: “Hoan nghênh Lưu Đại Hoan lão sư tới Giang Nam, cuối cùng cũng có thể mời người tới!”

Lưu Đại Hoan lão sư cười ha hả, thoạt nhìn khí sắc không tệ, nửa đùa nửa thật nói: “Lại có thể làm phiền thần tài giới giải trí đích thân chào đón, lão phu thụ sủng nhược kinh!”

“Lưu lão sư người là trụ cột của giới âm nhạc Hoa ngữ, hiếm khi ngài rời núi, nếu ta còn không chạy qua đây, đó mới là có mắt như mù!” Lâm Bắc Phàm hơi nịnh hót nói.

Lưu lão sư nheo lại mắt, lời này nghe thật thoải mái.

“Đến, giới thiệu cho người vị bên cạnh ta, đây là bằng hữu mà ta đã nhắc tới trong điện thoại, hẳn ta rất tò mò với Tinh Quang của người, cũng là người làm âm nhạc, tên Lý Tông Nhân, hẳn người cũng biết!”

Lâm Bắc Phàm nhìn sang, đây là một người lão đầu văn nhã đeo mắt kính, tuổi tác cũng cỡ Lưu Đại Hoan lão sư, từ lúc đến cho tới bây giờ, trên mặt hẳn ta vẫn lộ ra ý cười, thoạt nhìn vô cùng vui mừng.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại không coi khinh hẳn ta, bởi hẳn ta cũng là nhân vật cấp giáo phụ trong giới âm nhạc, đến từ Đài Loan!

Chương 407: Ta thật phiền muộn, ta đã thành nô lệ của kim tiền! (23/25)

Đây không phải nhân tuyển tốt nhất cho vị trí đạo sư sao?

Dù là năng lực hay địa vị, Lý Tông Nhân hoàn toàn đạt đủ tiêu chuẩn, lão đại giới âm nhạc, nếu như hẳn ta và Lưu lão sư cùng tham gia 《Sing!China》, như vậy đẳng cấp của tiết mục này lập tức được tăng lên.

Xem ta có thể lắc lư người tới không?

“Chào Lý lão sư!” Lâm Bắc Phàm đưa tay phải ra, cười híp mắt nói: “Trước đó trong điện thoại, Lưu lão sư có báo cho ta biết có một người cùng đến, nhưng cứ thần thần bí bí không chịu nói cho ta biết người tới là ai, không nghĩ tới lại là lão nhân gia người đại giá quang lâm, hoan nghênh hoan nghênh!”

“Hiện tại ta còn trẻ, nhưng không thể tính là lão nhân gia, người không nên gọi ta già đi, cứ gọi ta Lý đại ca là được, không chỉ thân thiết, ta nghe cũng thoải mái!” Lý Tông Nhân vừa bắt tay vừa nói đùa.

Vẻ mặt Lưu lão sư tràn đầy ghét bỏ: “Tuổi đã cao, không cần giả bộ nai tơ!”

“Ta thích, người quản được sao?” Lý lão sư không vui nói.

Hai người lại lao vào đấu võ mồm, thoạt nhìn quan hệ rất không tồi.

Sau lưng hai vị lão sư mỗi bên có một người trẻ tuổi, thoạt nhìn hẳn là trợ lý của hai lão sư.

Mắt thấy sắc trời không còn sớm, Lâm Bắc Phàm để hai vị bảo tiêu sau lưng hỗ trợ xách hành lý cho hai vị lão sư.

Lưu Đại Hoan lão sư kinh ngạc nói: “Lâm tiểu tử, người phô trương thật lớn, ra cửa còn phải dẫn theo vệ sĩ, hơn nữa dường như đều là tinh nhuệ, thủ phủ Trung Quốc cũng không hơn gì thế này!”

“Đây đã tính là ít, bình thường ta ra cửa đều dẫn theo sáu vệ sĩ, chủ yếu là ta thấy các người có bốn người, thiếu chỗ, cho nên mới dẫn theo ít hơn.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Bức này quá vội vã, không kịp chuẩn bị!

Thông qua thông đạo màu xanh lá, đám người lên một chiếc xe RV cực lớn, thoạt nhìn rất viễn tưởng.

“Lâm Bắc Phàm người khá lắm, đây là xe RV chống đạn người đặt riêng?” Lý Tông Nhân lão sư kinh ngạc nói.

“Không sai, mấy hôm trước mới được chuyển đến, các người là nhóm khách đầu tiên.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

Là nam nhân cơ bản đều xe yêu. Thế nhưng người trẻ tuổi như Lâm Bắc Phàm thường sẽ thích loại siêu xe oách như xe thể thao, mà đám lão nhân bọn hắn tâm tư trầm ổn, ưa thoải mái rộng rãi.

“Chiếc xe này có thể chống đạn thật sao?” Lưu Đại Hoan lão sư vỗ vỗ xe, cảm giác cứng rắn hết như vừa vỗ lên miếng sắt.

“Chưa từng thử, hôm nào tìm cơ hội thử một lần!”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lý lão sư hứng thú hẳn: “Nghe nói ngồi lên xe này rất thoải mái, giống như ở nhà vậy.”

“Quả thật là vậy, hai vị lão sư mời đến!” Lâm Bắc Phàm mở cửa xe ra.

Đây là một chiếc xe RV to lớn, thoạt nhìn bề ngoài cũng không có gì lạ, nhưng mới vừa vào trong lập tức phát hiện bên trong đặc biệt rộng rãi, hết như một phòng khách nhỏ.

Hơn nữa bên trong cái gì cũng có, có sofa để ngồi, có tủ đông, có TV máy vi tính, thậm chí còn có phòng vệ sinh... Thực giống như một phòng khách.

Trang trí khiêm tốn nhưng vô cùng xa hoa, vừa nhìn, mắt hai người đã tỏa sáng.

Sau khi đám người đi vào, xe chậm rãi khởi động, chạy đến vô cùng ổn định.

Hỏi thăm sở thích của hai vị lão sư, Lâm Bắc Phàm lấy một bình rượu và hai bình đồ uống từ trong tủ lạnh ra, rót cho hai vị lão sư.

Còn có một số đồ ăn vặt được bày trên bàn, có thể giải đói.

Hơn nữa, cho dù là ăn hay là uống, đều vô cùng phong phú, thoạt nhìn thật giống như một quán hàng nhỏ.

Sau đó hẳn lại mở ti vi, vừa xem ti vi vừa ăn vừa uống, giống như đang ở nhà vậy.

Chưa bao giờ thấy người biết hưởng thụ như thế, hai vị lão sư cảm thấy tháng ngày trước đây đều sống vô dụng.

Lưu lão sư nếm một ngụm rượu nho, híp mắt thoải mái nằm ngửa, giọng nói thư giãn: “Thật quá thư thái, tên nhóc người quá biết hưởng thụ, bình thường đều như vậy sao?”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Bình thường ta không như vậy.”

“Bình thường không như vậy? Không giống phong cách của người...”

“Bởi vì vẫn luôn như vậy.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Tên này rất giỏi trang bức, thật hy vọng trời cao giáng một tia sét đánh chết hắn.

Lý Tông Nhân lão sư uống rượu nho lạnh như băng, thoải mái nằm trên ghế sofa, nói: “Lâm tiểu tử, xe này không tệ, ngồi vô cùng thoải mái, vô cùng thích hợp với lão nhân gia ta. Xe này bao nhiêu tiền?”

“Chừng 1000 vạn.”

“Mới 1000 vạn, không đắt không đắt, hôm nào ta cũng mua một chiếc.” Lý Tông Nhân gật đầu.

“Ừm, 1000 vạn USD, quả thật không đắt.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Lý Tông Nhân: “...”

“Lý lão sư, ta có một chiếc xe RV dùng cho công ty, người muốn đi không?” Lâm Bắc Phàm quan tâm hỏi.

Sắc mặt Lý Tông Nhân cứng đờ, miễn cưỡng cười: “Không... Tạm thời không cần!”

Lưu Đại Hoan lão sư cười ha ha.

Lý Tông Nhân lão sư tức giận trừng mắt liếc người bạn già của mình, sau đó lại trừng mắt liếc Lâm Bắc Phàm, thằng nhóc chết tiệt này nói chuyện chỉ nói một nửa, thiếu chút nữa khiến hắn ta mất hết mặt mũi.

Trên xe, ba người vừa uống rượu vừa nói chuyện trời đất, rất thoải mái.

Kết quả, bất kể là hai vị lão sư nói gì, Lâm Bắc Phàm cũng có thể tiếp lời được, hơn nữa còn có thể nói tới đạo lý rõ ràng. Nhất là phương diện tri thức âm nhạc, không khỏi khiến hai vị lão sư kính trọng vài phần.

“Lâm tiểu tử, bản lĩnh của ngươi vững chắc như vậy, hơn nữa tướng mạo còn xuất chúng, không bằng ngươi theo ta làm âm nhạc đi? Không tới 10 năm, giới âm nhạc Hoa ngữ chắc chắn sẽ có một vị trí cho ngươi!” Hai mắt Lý Tông Nhân tỏa sáng, nhìn Lâm Bắc Phàm như nhìn thấy một miếng ngọc thô chưa được mài dũa.

Lâm Bắc Phàm trợn trắng mắt, nỗ lực 10 năm mới có được một chỗ cắm dùi?

Ta đã sớm đứng ở đỉnh giới âm nhạc Hoa ngữ có được không?

“Không cần, cơ hội này vẫn nên lưu lại cho người khác thì hơn!”

Lý Tông Nhân lão sư gấp gáp: “Sao có thể không sử dụng? Ngươi có thiên phú trên phương diện này, điều kiện lại xuất sắc như vậy, nên nỗ lực theo phương diện này mới đúng, như vậy mới có thể làm ít công to, đi tới thành công!”

“Thành công được định nghĩa là gì?”

“Được nhiên thành công được định nghĩa là ăn mặc không lo, không phải vì tiền mà phiền não!”

Lâm Bắc Phàm bắt đấm dĩ dang tay ra: “Ngươi xem ta, hiện tại ta đã ăn mặc không lo, cần gì phải cố gắng?”

Lý Tông Nhân: “...”

Thiếu chút nữa quên mất tiểu tử này là một đại thổ hào.

“Hơn nữa, hiện tại phiền não duy nhất của ta là làm thế nào mới có thể tiêu hết tiền...” Lâm Bắc Phàm thản nhiên thở dài, bắt đấm dĩ tịch mịch nói: “Có đôi khi quá nhiều tiền cũng là một loại phiền não. Nếu bỏ vào ngân hàng sẽ

bị giảm giá trị, nhưng mới tiêu không bao lâu rất nhanh lại kiếm về, tiền vẫn không thấy ít đi. Tâm vô cùng mệt, cảm giác bản thân mình như biến thành nô lệ của kim tiền!”

Lý Tông Nhân: “...”

Lưu Đại Hoan: “...”

Người này đang than vãn hay đang trang bức?

Nếu có tiền là một loại phiền não, ta cũng muốn có phiền não như vậy, ta cũng muốn làm nô lệ của kim tiền!

“Kiếm tiền quá dễ dàng, khiến ta mất đi mục tiêu để nỗ lực, mất đi ý nghĩa sinh hoạt. Mỗi một lần nhìn thấy trong tài khoản lại thêm mấy số không, ta lại hận không thể cúng hết toàn bộ bọn chúng, mắt không thấy tâm không phiền!”

Lý Tông Nhân: “...”

Lưu Đại Hoan: “...”

Trang bức tới nghiện, không dứt đúng không?

“Các người hẳn có thể lĩnh ngộ được loại buồn bức này đúng không?” Về mặt Lâm Bắc Phàm tràn đầy kỳ vọng.

Hai vị lão sư trăm miệng một lời: “Cút!”

Chương 408: Thiếu nữ nghiện internet! (24/25)

Trải qua gần một giờ đường xe, cuối cùng bọn họ cũng đi từ sân bay tới tòa nhà Song Tử Tinh.

Vì hai vị lão sư đã lớn tuổi, ngồi máy bay và xe nguyên ngày, đã mệt, Lâm Bắc Phàm mời bọn họ tới khách sạn Long Môn ăn một bữa đơn giản, sau đó lại để hai người nghỉ ngơi ở khách sạn, buổi sáng ngày mai mới dẫn bọn họ đi tham quan đài truyền hình Tinh Quang.

Lúc này, ở hướng tây nam Trung Quốc có một thành thị trực thuộc, trong biệt thự lớn đang phát sinh một việc.

Một thiếu nữ mặt hơi tái đang hưng phấn hô lên.

“Đúng đúng! Chính là như vậy, chơi chết hẳn ta!”

“Đồng đội thật phé vật, chẳng khác gì học sinh tiểu học, để cho ta tới!”

“Xem Vô Địch Toàn Phong Trảm của ta! Doublekill!”

“Còn có Triplekill!”

“Hiện tại ta muốn thông sát, không ai có thể ngăn được ta!”

...

Nàng mặc bộ quần áo ở nhà rộng thùng thình, hoặc nói đúng hơn là áo ngủ, tóc hơi loạn, thoạt nhìn như đã rất lâu rồi không chải.

Đồ vật trong phòng lộn xộn, tùy tiện ném loạn không trật tự, trên giường vút đầy quần áo, trên mặt đất cũng bị rất nhiều đồ vật lộn xộn chiếm lấy, vốn không có chỗ đặt chân.

Dễ thấy nhất chính là mấy chiếc máy tính có thể đặt chung một chỗ, thoạt nhìn vô cùng chiếm diện tích.

Chẳng qua, nếu nhìn nữ hài này từ chính diện sẽ phát hiện, ngũ quan của nữ hài này vô cùng tinh xảo, gương mặt trắng bệch gầy yếu như lâu ngày không thấy ánh nắng mặt trời, có thể nhìn thấy cả mạch máu, đôi mắt to cơ trí như lóe sáng, hưng phấn nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính.

Hai tay linh xảo nhanh chóng đập trên bàn phím, 10 đầu ngón tay gần như không nhìn thấy bóng.

Sau đó, nhân vật trong trò chơi được nàng điều khiển đa dạng linh hoạt, đủ loại đại chiêu hạ bút thành văn, lưu loát, không được một lát đã thông quan, toàn bộ kẻ địch phải nuốt hận.

Nhìn dòng chữ “you win!!!” to lớn trên màn hình máy vi tính, thiếu nữ thở một hơi thật dài: ” “Vô địch... thật tịch mịch! Từ ngày bản nữ hiệp tiến vào giới trò chơi tới nay, vẫn chưa gặp được địch thủ, cầu bại một lần cũng không được, cao thủ tịch liêu!”

Thiếu nữ trang bức xong lại chuẩn bị bắt đầu ván kế tiếp, kết quả phát hiện tài khoản bị phong lại.

Thiếu nữ nổi giận: “Lại dám nói ta hack? Lại có thể dám phong ta? Thiếu nữ thiên tài ta là người như vậy sao? Vì đuổi kịp tiết tấu của các người, ta còn tự gia tăng độ khó cho mình, thực đúng là khinh người quá đáng!”

Đang chuẩn bị hack máy chủ của công ty trò chơi, nàng lại cảm thấy cụt hứng.

“Quên đi, không chơi thì không chơi, trang web trò chơi này quá kém, hoàn toàn không phù hợp với thẩm mỹ của bản nữ hiệp, vừa nhìn đã thấy khó chịu. Trò chơi chẳng có gì khó khăn, thật sự đàn độn! Còn có một đám đồng đội heo cản trở... Không chơi!”

Nàng tắt trò chơi, mở giao diện internet lên.

Giao diện này vậy mà lại là giao diện của Tinh Quang Thị Tàn, nàng ấn mở chuyên khu nguyên sang của Tinh Quang Thị Tàn.

Chính nàng có một tài khoản tên là “Vi Vi An”, tương đương với mod, phía dưới có mấy video ngắn, từng video ngắn đều có lượt truy cập vượt qua 5000 vạn.

Hơn nữa, phía dưới từng video ngắn đều có một lượng lớn bình luận.

“Phong cảnh trong video này quá đẹp, đẹp như tiên cảnh! Nếu không phải chủ video cho ta biết đây là hiệu ứng đặc biệt, ta còn muốn xách hành lý tới đó du lịch!”

“Còn có mấy nhân vật anime trong này thoát nhìn thật quá chân thật, ngay cả lỗ chân lông trên mặt cũng có thể thấy rõ ràng! Còn có mấy con thú nhỏ kia, thoát nhìn đáng yêu lại bướng bỉnh, rất sống động!”

“Vi Vi An đại nhân, trình độ hiệu ứng đặc biệt này quá xuất sắc, ta cho người 999, thiếu một điểm, ta sợ người kiêu ngạo!”

“Vi Vi An đại nhân, bao lâu rồi không có mới video? Nhanh chóng upload một video lên để chúng ta đỡ thèm!”

“Mỗi ngày đều thỉnh an Vi Vi An đại nhân!”

...

Thấy người khác đều đang ca ngợi nàng, trong lòng nàng vui vẻ rạo rực.

“Chơi game toàn gặp phải heo đồng đội, vẫn là làm anime và hiệu ứng đặc biệt thú vị hơn! Dùng bàn phím của chính mình đánh ra một thế giới tuyệt đẹp, thật hạnh phúc!” Thấy nhiều người đang tán thưởng mình như vậy, thiếu nữ cảm thấy thỏa mãn cực lớn.

Nàng có một dã tâm, đó chính là có thể chế tạo ra một thế giới tuyệt đẹp của riêng nàng.

Trong bình luận dưới video có rất nhiều công ty muốn liên lạc với nàng, muốn mời đoàn đội của nàng tới công ty của bọn họ.

Thiếu nữ bĩu môi, há miệng nói thảm: “Nào có đoàn đội gì... Đều là một mình ta làm, chỉ có điều dựa vào trình độ phệ vật của các người còn muốn vùi ta? Hừ! Bản nữ hiệp không thiếu chút tiền ấy!”

Thiếu nữ vô cùng kiêu ngạo.

Đúng lúc này, phía ngoài có tiếng chuông cửa: “Lại tiêu thư, đồ ăn ngoài của ngài đã tới! Đây là khu biệt thự, ta không vào được, phiền ngài ra ngoài ký nhận...”

Hai mắt thiếu nữ sáng lên: “Tốt, ta đến ngay!”

Thiếu nữ cứ mang dép lê chạy bạch bạch xuống như vậy, không bao lâu đã mang theo một cái túi thật to chạy lên, sau đó đẩy hết đồng đồ lộn xộn trên bàn qua một bên, đặt túi đồ ăn nóng hôi hổi lên bàn, hít một hơi thật sâu,

say sưa nói: “Vẫn là mỹ thực của 《 Trù Thần 》 ngon nhất, mua muaahhhh!”

“Ngay cả đồ giả mạo cũng thơm như vậy, nếu có thể ném một miếng mỹ thực Trù Thần chính gốc sẽ tốt tới nhường nào?”

Thiếu nữ mở máy vi tính lên, lại mở một file ẩn giấu, bên trong tất cả đều là hình ảnh tuấn nam, hoặc nói đúng hơn tất cả đều là tiểu thịt tươi đang nổi tiếng Châu Á.

Thấy những hình ảnh này, hai mắt thiếu nữ hóa thành sao: “Các lão công của ta thật đẹp trai! Các lão công, chúng ta ăn cơm thôi!”

Sau đó, nàng vừa xem hình vừa ăn thật ngon miệng.

Ăn một miếng lại đổi một tấm hình.

Kết quả ăn không được mấy miếng, nàng đã đóng file này lại, mở file được đặt tên “yêu nhất” ra, không ngờ trong file này tất cả đều là hình ảnh Lâm Bắc Phàm.

Hai mắt thiếu nữ lại biến thành sao, vừa lớn vừa sáng: “Vẫn là Lâm Bắc Phàm lão công đẹp trai nhất! 360 độ đẹp tự nhiên không góc chết! Hơn nữa chàng còn có khí chất như vậy, trong lười biếng mang theo khí tức quý công tử, cực kỳ có mị lực!”

Vậy mà nữ hài này lại là fan đích thực của Lâm Bắc Phàm.

“Đáng tiếc chàng đã bị Bạch yêu nữ đoạt đi rồi, đáng giận!”

Thiếu nữ rất tức giận, sau đó nàng nhìn chằm chằm hình ảnh Lâm Bắc Phàm, ăn sạch toàn bộ số đồ ăn còn lại.

Lúc này, một cuộc điện thoại gọi tới.

Thiếu nữ nhận máy, giọng nói miễn cưỡng: “Alo, cha...”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói nghiêm túc: “Vi Vi, con còn muốn chơi tới khi nào nữa? Học con không giỏi, công việc cha sắp xếp con cũng

không làm, cả ngày ở nhà làm gì?”

Thiếu nữ bĩu môi, nói: “Học có gì hay mà học, mấy thứ kia con vừa nhìn đã biết, lão sư cũng không dạy nổi con. Còn đi làm... Không phải cha con khỏe mạnh sao, có sống thêm hai mươi năm nữa cũng không thành vấn đề!”

“Đừng có kiêu có! Hai chúng ta chỉ có một nữ nhi là con, học hay không cũng không sao cả, nhưng con nhất định phải tới công ty đi làm cho cha, đợi khi làm quen, lập tức tiếp nhận vị trí của cha! Đây là tối hậu thư, nếu ngày mai cha còn không thấy mặt con, cha sẽ khóa thẻ ngân hàng của con!”

Nghe nói như thế, rốt cục thiếu nữ cũng luống cuống: “Cha, cha sao cha có thể như vậy...”

Kết quả điện thoại bị dập máy, nàng gọi lại thế nhưng không ai nhắc máy.

Thiếu nữ bày ra vẻ mặt cầu xin: “Xong xong, cha quyết tâm rồi! Không có tiền... Sau này ta biết phải làm thế nào? Sợ rằng ngay cả bất động sản cũng không có tiền trả...”

Thế nhưng muốn nàng nhận mệnh đi làm, làm mấy việc chán tới muốn nổ tung kia, nàng càng không muốn.

“Ta là Vi Vi, là người có đam mê, có theo đuổi, tuyệt không nhận mệnh!”

Nàng lập tức gọi điện cho bạn bè: “Tửu muội, ngày mai ta phải tìm tới người nương tựa rồi!”

“Vi Vi, đã xảy ra chuyện gì? Trước đây không phải người nói có chết người cũng không ra khỏi cửa sao?”

“Cha ta đã cắt đứt lương thảo của ta...” Thiếu nữ lại bày ra vẻ mặt cầu xin.

Chương 409: Dẫn theo hai vị lão sư đi khảo sát đài truyền hình Tinh Quang! (25/25)

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm tới khách sạn Long Môn đón hai vị lão sư Lưu Đại Hoan, Lý Tông Nhân.

Sau một đêm nghỉ ngơi, hai vị lão sư đều đã khôi phục tinh thần, thoát nhìn khí sắc vô cùng tốt. Thấy Lâm Bắc Phàm, Lý lão sư còn cười nói: “Từ giờ trở đi, hai lão đầu chúng ta phải giao cho ngươi, nếu như ngươi không để chúng ta ăn được chơi tốt, ngươi tự hiểu!”

Hai vị lão sư chỉ ở Giang Nam ba ngày, ngoài việc tham quan du lịch đài truyền hình Tinh Quang, thương nghị hạng mục công việc cụ thể, bọn họ còn muốn dạo chơi Giang Nam hai ngày, những công việc này đều giao cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực bảo đảm: “Yên tâm, thứ khác ta không biết, riêng ăn chơi tuyệt đối là đệ nhất!”

Ngồi lên xe RV to lớn hào hoa, Lâm Bắc Phàm dẫn theo hai vị lão sư tới đài truyền hình Tinh Quang.

Từ mặt đất ngẩng đầu nhìn tòa nhà Song Tử Tinh, tòa nhà như hai thanh lợi kiếm xuyên thẳng vân tiêu, uy vũ bàng bạc.

“Đài truyền hình Tinh Quang cao vút trong mây, là một trong những đài truyền hình khí phái nhất ta từng thấy!”

“Nghe nói nó còn được xếp vào bảng thập đại công trình được kiến thiết xuất sắc nhất Trung Quốc!”

...

Hai vị lão sư đứng bên ngoài cảm thán.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười không trả lời.

Nương theo đài truyền hình Tinh Quang càng ngày càng nổi danh, tòa nhà Song Tử Tinh chịu tải đài truyền hình Tinh Quang cũng nổi danh theo, trở thành kiến trúc mang tính tiêu chí của Giang Nam, còn được xem là một trong các địa điểm du lịch của Giang Nam, mỗi ngày du khách tới nơi này du lịch ngắm cảnh nối liền không dứt.

Còn có một số fans và phóng viên giải trí thường xuyên ngồi chồm hồm chờ, ý đồ muốn gặp được thân tượng của mình.

Đột nhiên có người la to: “Mọi người mau nhìn! Đó là Lâm Bắc Phàm!”

“Lâm Bắc Phàm? Hắn ở đâu? Ta nhất định phải thấy được thân nhan của hắn!”

“Ngồi chờ nhiều ngày như vậy, rốt cục cũng thấy được một minh tinh!”

“Không hổ là nam nhân được Bạch nữ thần coi trọng, lớn lên còn đẹp trai hơn cả tiểu thị tước!”

“Cả người như đang phát sáng!”

...

Chung quanh oanh động, mọi người đổ xô tới nhìn Lâm Bắc Phàm, cảm giác như đang nhìn động vật quý hiếm, tiếng điện thoại tách tách không ngừng, thì ra mọi người đang chụp ảnh.

May mà bọn họ đứng trong khuôn viên tòa nhà Song Tử Tinh, người phía ngoài không cách nào đi vào, nếu không hiện tại có thể nơi này đã bu đầy người.

Thế nhưng thoát nhìn, tình cảnh lúc này phảng phất như chúng fan gặp được thiên vương thiên hoàng.

Lâm Bắc Phàm rất nổi tiếng, thế nhưng bình thường hắn thâm cư thiển xuất, số lần hắn xuất đầu lộ diện không nhiều lắm.

Lần này vừa lộ diện, đã tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Lưu Đại Hoan lão sư cười ha hả: “Lâm Bắc Phàm, tất cả mọi người đều tới để được thấy ngươi, ngươi còn nổi danh hơn cả chúng ta, dứt khoát xuất đạo đi, tuyệt đối sẽ hot!”

“Đúng vậy, tất cả mọi người đều thích tiểu thị tước, đều không nhận ra hai tao lão đầu chúng ta, quá thương tâm!” Lý Tông Nhân giả vờ đau lòng nói.

Thông qua Lâm Bắc Phàm, mọi người thấy được hai vị lão sư bên cạnh Lâm Bắc Phàm.

“Người đội mũ kia... hình như là Lưu Đại Hoan lão sư! ?”

“Trời ạ, thân hình đặc biệt kia, còn cả mái tóc dài kia, tuyệt đối là Lưu lão sư không thể nghi ngờ!”

“Còn có bên cạnh... hình như là Lý Tông Nhân đại ca?”

“Thật chính là bọn hắn! Cũng chỉ có bọn họ lên sân khấu mới có thể khiến Lâm Bắc Phàm cùng đi!”

“Lưu lão sư và Lý Tông Nhân đại ca đến đài truyền hình Tinh Quang!”

“Có thể là đến ghi âm tiết mục...”

...

Hai vị giáo phụ âm nhạc đồng thời xuất hiện ở Tinh Quang tạo thành ảnh hưởng cực lớn, khiến người phải miên man bất định.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Hai vị lão sư nhìn xem, thật ra các người cũng rất được hoan nghênh!”

Hai vị lão sư mỉm cười vẫy vẫy tay với đám quần chúng đang chen chúc mà đến, sau đó theo Lâm Bắc Phàm đi vào tòa nhà Song Tử Tinh.

Kết quả vừa vào tòa nhà, hai người đã cảm thấy tinh thần chấn động.

Phảng phất như có một luồng lạnh lẽo xộc lên từ tận đáy lòng, khiến người cảm thấy như đặt mình trong hoa cỏ xanh thắm giữa núi rừng, gió êm dịu thấm vào ruột gan, tinh thần sáng láng, đặc biệt vui sướng.

Phảng phất như bản thân về tới thời thanh niên, thân thể khoẻ mạnh, tinh thần phấn chấn bừng bừng khí thế, toàn thân cao thấp tràn đầy nhiệt tình.

Ngay cả cảm giác buồn ngủ chưa tỉnh buổi sáng cũng lập tức bị xóa sạch.

“Nhiệt độ nơi này được điều chỉnh ở mức thật thoải mái!”

“Đúng vậy, cảm giác còn thoải mái hơn cả ngồi trong nhà!”

...

Hai vị lão sư thoải mái thở ra một hơi, tưởng làm là điều hòa phát huy tác dụng.

Lâm Bắc Phàm cười cười im lặng không nói.

Này không liên quan gì tới điều hòa, là do trận pháp hấn bố trí ở nơi này phát huy tác dụng, có thể xóa đi tất cả ảnh hưởng tiêu cực trên cơ thể người, khiến tinh thần hưng phấn, tươi cười rạng rỡ, như vậy hiệu suất làm việc mới cao được.

Cùng lúc đó, Bạch Thanh Tuyết cũng xuống tầng hoan nghênh hai vị lão sư, biểu đạt sự hoan nghênh nhiệt tình của Tinh Quang.

Sau màn chào hỏi ngắn ngủi, Lâm Bắc Phàm dẫn theo hai vị lão sư bắt đầu đi vòng quanh đài truyền hình Tinh Quang.

“Tuy đài truyền hình Tinh Quang chúng ta mới được thành lập không lâu, nhưng tốc độ phát triển rất mạnh, cho tới bây giờ chúng ta đã có được 5000 nhân viên chính thức, nhân viên ngoài biên chế 3000 người, đã có rất nhiều tiết mục khiến người nghe nhiều tới thuộc như 《Phi Thành Vật Nhiếu》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Phách》 ... Trước mắt tỉ lệ người xem vẫn giữ mức cao...”

Lâm Bắc Phàm vừa đi vừa giới thiệu.

Hai vị lão sư vừa đi vừa gật đầu, giống đại quan viên thị sát chung quanh.

Đối với tất cả mọi thứ ở Tinh Quang, bọn họ đều đặc biệt hiếu kỳ.

“Những tiết mục này người không nói chúng ta cũng biết, ta thích nhất là xem 《Trù Vương Tranh Phách》, nhất là phần sau khi đã sửa đổi, ngoài việc có thể thấy đủ loại món ngon nước ngoài, còn có thể thấy hai vị đầu bếp đỉnh cấp vì đủ loại vấn đề mà xuất hiện sai lầm, mỗi lần xem ta đều không nhịn được hài lòng, thích nhất là thấy dáng vẻ bọn hấn gặp xui xẻo!” Lý Tông Nhân lão sư cười nói.

“Ta ưa 《 China Got Talent 》 , trong chương trình tàng long ngoại hồ, có rất nhiều cao thủ dân gian, còn có một số đại thúc đại bá giọng hát không thua kém gì ca sĩ chuyên nghiệp. Thấy vậy, ta mừng rỡ vô cùng!” Lưu Đại Hoan lão sư nói, sau đó đẩy Lâm Bắc Phàm, thoáng bất mãn nói: “Lâm tiểu tử, sao trước đây ngươi không mời ta làm giám khảo tiết mục này?”

“Tiết mục này chủ yếu lấy hài hước làm chủ, còn chưa đủ chuyên nghiệp, không xứng với ngài. Tiết mục ta chuẩn bị để ngài làm giám khảo 《 Sing!China 》 , mới có thể xứng với thân phận của ngài!” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Ta đây mỗi mắt mong chờ!” Lưu Đại Hoan kỳ vọng nói.

Lúc này, vừa lúc bọn họ đi tới một sảnh thu lớn, nơi ấy đang thu 《 Tiếng Nói Của Công Lý 》 .

Mấy người thông qua màn nhìn sang, đúng lúc thấy Tiểu Thôi lão sư.

“Chúng ta và Tiểu Thôi lão sư quen biết đã lâu, năm đó thường xuyên gặp mặt ở CCTV. Lúc ta nhìn thấy hắn ta, rõ ràng hắn ta mới hơn 30 tuổi, nhưng khi gặp lại hắn ta đã tiếp cận 50, trong lòng suy nghĩ rất nhiều chuyện, quá ưu quốc ưu dân! Kết quả hiện tại nhìn lại, hắn ta đã tốt hơn nhiều, cả người cũng có tinh thần hơn.” Lưu Đại Hoan lão sư cảm khái.

“Đúng là có tinh thần hơn trước đây nhiều, mặt cũng không còn ưu sầu như trước!” Lý Tông Nhân lão sư đùa giỡn.

Lâm Bắc Phàm cười cười.

Sở dĩ tình huống của Tiểu Thôi lão sư có chuyển biến tốt đẹp, ngoài việc hắn ta có thể thực hiện hoài bão ở Tỉnh Quang, còn có phần do Lâm Bắc Phàm thường xuyên len lén điều trị thân thể cho hắn ta, khiến thân thể hắn ta từ từ khôi phục.

Bởi vì đối với người dám nói dám làm, dám lên tiếng vì dân như Tiểu Thôi lão sư, Lâm Bắc Phàm cũng vô cùng ngưỡng mộ.

Dưới tình huống đủ khả năng, hẳn sẽ hết mình một phen.

Chương 410: Tinh thần phong mạo của nhân viên Tinh Quang! (1/25 – Lần 6)

Mọi người không quấy nhiễu Tiểu Thôi lão sư, tiếp tục đi về phía trước.

Ven đường bọn họ đụng phải rất nhiều nhân viên Tinh Quang, mỗi người đều ăn mặc rất chỉnh chu, đi đường ngẩng đầu ưỡn ngực, tự tin dâng trào, trong mắt lộ ra thần thái kiên định, tinh thần rất tốt, như mặt trời mới mọc, tinh thần phấn chấn mạnh mẽ.

Ngay cả bác gái chịu trách nhiệm công tác quét dọn vệ sinh cũng có trạng thái tinh thần tốt vô cùng, nhìn ai cũng cười tủm tỉm.

Hai vị lão sư rất khiếp sợ.

Loại diện mạo tinh thần tốt đẹp như vậy là thứ bọn họ không thể nhìn thấy ở những đài truyền hình khác.

Lý Tông Nhân lão sư nhớ rõ, mấy tháng trước hẳn ta đã tới Mango TV tham gia một tiết mục, thấy những nhân viên ở đó đều uể oải, trạng thái vô cùng kém, giống như ma ốm, không thể so sánh với Tinh Quang.

Quan trọng nhất là những nhân viên này đều mang theo vẻ tò mò nhìn tới, có rất nhiều minh tinh đã nhận ra bọn họ, nhưng lại không đi lên quấy rối.

Điều này khiến hai vị lão sư không khỏi cảm thấy buồn bực.

Bọn họ dầu gì cũng là nhân vật cấp giáo phụ giới âm nhạc Hoa ngữ, tuy rằng danh khí kém hơn các minh tinh lớn, nhưng địa vị và bối phận của bọn họ lại là số một số hai, đi tới chỗ nào cũng có người nhận ra. Thế mà bây giờ lại có thể không có ai tới xin được chụp chung hoặc được kí tên, trong lòng bọn họ đều cảm thấy nghi ngờ: Lẽ nào chúng ta đã không được?

Lý Tông Nhân lão sư nói vấn đề này ra.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt nhòa nói: “Có lẽ là vì số lượng minh tinh bọn họ đã gặp quá nhiều, cho nên không còn cảm giác gì. Giống đài truyền hình

Tinh Quang chúng ta, thường xuyên có minh tinh nghệ sĩ tới thu tiết mục, mỗi ngày bọn họ đều có thể gặp được bảy tám minh tinh...”

“Sao lại nhiều như vậy?” Lý Tông Nhân lão sư kêu lên sợ hãi.

Theo hẳn ta biết, dù là đài truyền hình nhất tuyến như Mango TV, một tuần có thể thấy được bảy tám minh tinh đã có thể tính là không tệ, bình thường rất hiếm khi xuất hiện nhiều người như vậy.

Bởi vì chỉ có nghệ sĩ nhân khí đạt tới nhị tuyến trở lên mới được gọi là minh tinh, dưới nhị tuyến chỉ có thể coi là nghệ sĩ.

Nhưng minh tinh như vậy, toàn bộ giới giải trí có được bao nhiêu người?

Cộng lại hẳn cũng chưa tới trăm.

Thế nhưng ở đài truyền hình Tinh Quang, một ngày lại có thể thấy được bảy tám người, vì sao xác suất này lại cao như vậy?

Nếu là để ghi âm tiết mục, một tuần cũng có thể đổi một vòng.

“Đó còn tính là ít. Không nói những minh tinh đang thu tiết mục ở bên ngoài, chỉ riêng minh tinh do Tinh Quang chúng ta bồi dưỡng ra đã lên tới hơn 30 người. Lại thêm hơn 70 nghệ sĩ, mọi người không thể ra ngoài quay phim ghi hình mỗi ngày. Mà ở đây, ăn uống tiện nghi đầy đủ, lại không bị fans vây lấy, an ninh vô cùng bảo đảm, cho nên bọn họ thường xuyên về đây.” Lâm Bắc Phàm giải thích.

Hai vị lão sư lại một lần nữa tặc lưỡi.

Đài truyền hình Tinh Quang lại có hơn 30 minh tinh, hơn 70 nghệ sĩ, gần 1/3 số minh tinh nghệ sĩ Trung Quốc đều hội tụ ở nơi này, không hổ là nửa giang san giới giải trí!

Dù tính tổng đám minh tinh nghệ sĩ của hai công ty giải trí đã bị hợp đồng Âm Dương quật xuống cũng không nhiều như vậy.

Trọng điểm là “tự mình bồi dưỡng”, đây mới là điểm trâu bò thật sự.

“Mỗi cấp bậc có bao nhiêu minh tinh?” Lưu Đại Hoan lão sư truy hỏi.

“Minh tinh siêu hạng có một người là Vương Xuân Sinh, minh tinh nhất tuyến có chừng 10 người, minh tinh nhị tuyến hơn 20 người, nghệ sĩ còn lại đều là lão hí cốt có kỹ thuật biểu diễn vô cùng xuất chúng.”

Một minh tinh nhị tuyến đã có thể chèo chống một công ty giải trí quy mô nhỏ, một minh tinh nhất tuyến đã có thể chèo chống một công ty giải trí quy mô vừa, một minh tinh siêu hạng có thể chèo chống một công ty giải trí quy mô lớn.

Đài truyền hình Tinh Quang sở hữu một minh tinh siêu hạng, 10 minh tinh nhất tuyến, 20 minh tinh nhị tuyến, hoàn toàn có thể tạo ra ba công ty công ty giải trí Hán Đình, khủng bố tuyệt luân, địa vị hiển hách. Vậy mà, đây còn chưa phải việc khiến kẻ khác kinh ngạc nhất, khiến kẻ khác kinh ngạc nhất là hơn 70 vị lão hí cốt xuất chúng, mới là nội tình của một đài truyền hình.

“Không có thiên vương thiên hậu sao?” Lý Tông Nhân lại hỏi.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Không.”

“Vì sao không? Lấy thực lực của đài truyền hình các người, muốn mời chào hai ba người hẳn không phải vấn đề!” Lý Tông Nhân nói.

“Quả thật không phải vấn đề, vấn đề là mời chào bọn họ chẳng có tác dụng gì với chúng ta.”

Lâm Bắc Phàm dang tay than thở, nói: “Giống những thiên vương thiên hậu, ảnh đế ảnh hậu kia, tác dụng lớn nhất của bọn họ là hấp dẫn danh khí, dựa vào địa vị và danh khí của mình, bọn họ có thể tranh đoạt một số tài nguyên, đưa đến tác dụng như Định Hải Thần Châm. Nhưng Tinh Quang chúng ta lại không thiếu danh khí, càng không thiếu tài nguyên, cho nên đối với chúng ta, những thiên vương thiên hậu này có cũng được mà không có cũng không sao. Hơn nữa, bọn họ tới Tinh Quang còn có thể chiếm dụng lượng lớn tài nguyên của chúng ta, tiền lời mang tới lại có hạn, cho nên thuê bọn họ có tác dụng gì?”

Hai vị lão sư gật đầu.

Đối với công ty nhỏ, thiên vương thiên hậu rất có tác dụng, nhưng đối với cự vô phách như Tinh Quang, trái lại càng giống u ác tính, hút máu nhiều mà sản lượng ít, có lúc còn không chịu khống chế, tác dụng cực kỳ bé nhỏ.

Tỷ như, nếu Tinh Quang muốn ký kết với một vị thiên vương, như vậy Tinh Quang nhất định phải để thiên vương quyết định việc phân chia lợi ích, rất có thể bọn họ sẽ chiếm tám phần mười trở lên, Tinh Quang thì chỉ chiếm hai phần mười, thậm chí chỉ có một phần mười, tương đương với chỉ lấy phí khổ cực.

Ký hợp đồng, hợp đồng quy định hàng năm bọn họ phải nhả ra một số tài nguyên, tỷ như hai bộ phim truyền hình, Tinh Quang phải dựa theo giá trị con người thiên vương để trả thù lao, giá tiền này gấp đôi so với việc thuê những diễn viên khác, chiếm hơn phân nửa tiền đóng phim, chi phí quá cao.

Trong quá trình quay chụp, còn phải nhân nhượng thiên vương đủ kiểu, chi phí ẩn tàng cũng cao.

Sau khi phim truyền hình ra lò, tỉ lệ người xem ít nhất cũng phải đạt tới cấp bậc cực hot mới có lợi nhuận.

Thế nhưng, phim truyền hình cấp cực hot như vậy một năm tối đa chỉ có ba bốn bộ, ngộ nhỡ không đạt tới thì phải làm sao bây giờ?

Đương nhiên, phim truyền hình của Tinh Quang người kiếm được rất nhiều tiền, tỉ lệ người xem được bảo đảm, nhưng các người không cần thiên vương thiên hậu tỉ lệ người xem cũng được bảo đảm, sao phải dùng bọn họ để tăng chi phí?

Có điều kiện này, còn không bằng dùng chi phí tương đương đẩy mình tinh mới lên, như vậy càng có lợi nhuận hơn. Dù sao thiên vương thiên hậu cũng đã lên tới đỉnh, có trả giá nhiều hơn nữa, cố gắng nhiều hơn nữa, số tiền kiếm được cũng có hạn.

Thế nhưng mình tinh mới còn không gian phát triển rất lớn, tương lai có thể kiếm rất nhiều rất nhiều tiền, tỉ lệ phân chia doanh thu cũng không nhỏ.

“Cho nên, thiên vương thiên hậu vẫn luôn là đối tượng được chúng ta bồi dưỡng, giá vừa rẻ chất lượng vừa tốt, dùng tốt vô cùng.”

“Thế nhưng Lâm Bắc Phàm, người phải biết rằng, thiên vương thiên hậu cũng không phải dễ bồi dưỡng như vậy, thiên thời địa lợi là thứ không thể thiếu. Không chỉ là vấn đề thuận lợi, còn phải có nhiều tác phẩm tích lũy, tốn hao 7 – 8 năm mới có thể lượng biến dẫn tới chất biến.”

“Khó khăn cỡ nào? Còn không phải chỉ là có vài bộ phim truyền hình thôi sao?” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Hai vị lão sư: “...”

Cũng chỉ có Tinh Quang người dám nói những lời này!

Mỗi tác phẩm các người đẩy ra chí ít cũng phải đạt tới cấp bậc cực hot, mỗi bộ phim đều có thể khiến rất nhiều diễn viên hot lên, cho nên các người mới có thể trong một năm bồi dưỡng được hơn ba mươi minh tinh.

Chương 411: Ta nói chuyện rất có trọng lượng, ai không nghe lời liền phong sát kẻ đó! (2/25)

Lâm Bắc Phàm dẫn hai vị lão sư tiếp tục đi lên phía trước, đi tới một tầng lầu rộng rãi sáng ngời, phóng mắt nhìn xung quanh, tất cả đều là dụng cụ tập thể hình, vô cùng đầy đủ, hết như phòng tập thể thao, chỉ có vài người đang luyện tập.

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Chúng ta rất quan tâm tới sức khỏe của nhân viên Tinh Quang, cho nên đặc biệt xây một phòng tập gym, để mọi người có nơi tập luyện. Ở đây có đầy đủ các loại thiết bị, có thể chứa được ba trăm người cùng tập luyện. Mặt khác, chúng ta còn mời thêm vài vị huấn luyện viên chuyên nghiệp, chỉ đạo cho mọi người cách luyện tập.”

Hai vị lão sư gật đầu.

“Có điều, bây giờ là giờ làm việc, cho nên ở đây ít người, cũng chỉ có minh tinh của Tinh Quang chúng ta mới tập luyện vào giờ này. Dưới phòng tập

thể thao là phòng giải trí, có các thiết bị giải trí đa dạng, giúp mọi người vui chơi thả lỏng thể xác tinh thần.”

Lúc này, mấy người đang rèn luyện cũng nhìn thấy đám người Lâm Bắc Phàm đến.

“Đó là Lưu Đại Hoan lão sư, Lý Tông Nhân lão sư!”

“Hai vị lão sư đến Tinh Quang chúng ta làm khách!”

“Chắc là đến thu tiết mục nào đó!”

...

Hai vị lão sư có địa vị rất cao trong giới giải trí, các minh tinh lập tức chạy qua ân cần thăm hỏi.

Hai vị lão sư đáp lại từng người, thoạt nhìn rất thân thiết.

“Ha ha, Vương Xuân Sinh, ta nhận ra ngươi!” Lý Tông Nhân chỉ Vương Xuân Sinh đang chảy mồ hôi toàn thân, hưng phấn nói: “Tiểu tử ngươi gần đây đủ hot, mỗi ngày ta đều nghe thấy tên ngươi rất nhiều lần, cho dù là ở nước ngoài cũng giống vậy! Siêu sao quốc tế! Thế nhưng ta chỉ nghe danh mà chưa được gặp mặt, hóa ra ngươi trốn ở nơi này, ẩn nấp cũng đủ kỹ!”

Wương Xuân Sinh cười khở: “Lý lão sư, ngươi cũng không cần chê cười ta, ta chỉ mới vừa hot lên một chút ở nước ngoài thôi, không phải siêu sao quốc tế gì đâu!”

“Ngươi không phải thì ai phải?” Lý Tông Nhân lão sư cười nói: “Ta chỉ biết, bây giờ bên ngoài luôn đàm luận về ngươi, một bộ [Trù Thần] để toàn thế giới đều biết tới ngươi, ngay cả mấy lão gia hỏa trước kia rất hot như Thành Long cũng không bằng ngươi bây giờ!”

Lý Tông Nhân móc một quyển sổ từ trong ba lô trợ lý mang ra, nói: “Tôn nữ của ta là fan hâm mộ của ngươi, cả ngày đòi ta xin chữ ký của ngươi giúp nàng. Bây giờ nhìn thấy ngươi thật, nhanh kí lên cho ta, còn phải viết một vài lời chúc phúc!”

“Tôn nữ của ngài tên là...”

“Tur Tur, Tur trong Tur Niệm!”

Vương Xuân Sinh ký tên xong, ngẩng đầu nhìn lên, lại nhiều thêm một quyền sở.

Lưu Đại Hoan lão sư cười híp mắt nói: “Cũng ký cho tôn nữ của ta một bản, để khi về ta đưa cho nó.”

Vương Xuân Sinh: “...”

Qua một hồi nháo trò như vậy, cảm giác không quen khi mới gặp mặt cũng giảm bớt.

Mọi người ký tên lẫn nhau, sau đó chụp ảnh lưu niệm.

“Hiện tại độ hot của người cao như vậy, sao người không nhân cơ hội ra ngoài kiếm tiền mà lại trốn trong này?” Tất cả mọi người đều là người trong giới, Lý lão sư hỏi thẳng.

“Ta đã nhận mấy quảng cáo, tiền kiếm được cũng không tệ, nhưng bản thân ta thích quay phim hơn, hiện tại ta đang cố gắng vì bộ tiếp theo.” Vương Xuân Sinh cười nói.

“Là 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 sao?” Lý Tông Nhân giật mình, hỏi.

Cũng chỉ có 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 Tinh Quang muốn đẩy ra gần đây mới xứng với Vương Xuân Sinh bây giờ.

“Đúng vậy, đây là một bộ phim võ hiệp, có thể sẽ cần rất nhiều cảnh đánh nhau, yêu cầu tương đối cao với sức khỏe thân thể, cho nên bây giờ ta cần rèn luyện để chuẩn bị sẵn sàng.”

Hai vị lão sư lại coi trọng thêm một chút.

Trong ngành giải trí hiện nay, diễn viên nỗ lực như Vương Xuân Sinh đã không còn nhiều.

Diễn kịch thì soi mói, đánh nhau tìm thể thân, lời kịch chỉ nói 123, một lòng nhào vào kiếm tiền, quay chụp ra phim truyền hình khiến người xem thật sự cảm thấy xấu hổ, hết lần này tới lần khác bọn họ còn không tự biết.

Đối với những thế hệ trước như bọn hắn mà nói, những tác phẩm này quả thực quá khó coi.

[Trù Thần] cũng là bộ phim duy nhất mà gần đây bọn hắn xem cảm thấy thoải mái nhất.

Hiện giờ nhìn thấy còn có người cố gắng như vậy, bọn hắn cực kỳ vui mừng.

“Tốt, có lòng như ngươi thật rất hiếm thấy, tương lai ngươi nhất định sẽ còn có thể đi được xa hơn nữa! Có chuyện gì thì liên hệ ta, mặc dù ta làm âm nhạc, nhưng ở giới phim ảnh vẫn có thể chen mồm vào được.” Lý Tông Nhân lão sư trịnh trọng nói.

Đám người giật mình, đây là muốn làm chỗ dựa cho Vương Xuân Sinh.

Có đại lão một phương như vậy ủng hộ phía sau, con đường phát triển của Vương Xuân Sinh càng thêm bằng phẳng.

“Cũng có thể liên hệ với ta, lời nói của ta vẫn có phân lượng nặng hơn hẳn ta.” Lưu Đại Hoan lão sư cười nói.

Đám người lần nữa giật mình, lại nhiều thêm một vị đại lão.

Rốt cuộc Vương Xuân Sinh đã giẫm phải vận cứt chó gì, lại có thể đồng thời nhận được sự chiếu cố của hai vị đại lão?

“Cảm ơn Lưu lão sư, Lý lão sư, ta nhất định sẽ không khiến nhị lão thất vọng.” Vương Xuân Sinh trịnh trọng nói...

Trong lòng hai vị lão sư cảm thấy được an ủi.

Ngay lúc này, bỗng nhiên Lâm Bắc Phàm chen vào nói: “Kỳ thực không cần làm phiền hai vị lão sư, ở giới phim ảnh ta cũng có thể chen mồm vào được, ai không nghe lời ta phong sát kẻ đó.”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lý Tông Nhân: “...”

Sao tên tiểu hồn đản này cứ luôn thích phá đám vậy, chúng ta không cần mặt mũi sao?

Hai vị lão sư tức giận trừng Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm một chút giác ngộ cũng không có, cười híp mắt nói: “Hai vị lão sư, hiện giờ đã là giữa trưa, mọi người thuận tiện đi ăn cơm với chúng ta luôn?”

“Đi đâu, khách sạn Long Môn?”

“Không, ở tại căn tin của Tinh Quang chúng ta.”

Lâm Bắc Phàm dẫn hai vị lão sư đi tới căn tin của Tinh Quang.

“Lát nữa chúng ta ăn ngay tại chỗ này?”

“Không phải, nơi này là phòng ăn cho nhân viên, còn chúng ta vào trong.”

“Bên trong và bên ngoài có gì khác biệt sao?”

“Ngoại trừ khung cảnh khác nhau, đồ ăn đều như thế.”

“Vậy chúng ta liền ở ăn bên ngoài.” Lưu Đại Hoan lão sư có chút hưng phấn nói: “Khung cảnh này làm ta nhớ lại thời ta còn học đại học, thật khiến người hoài niệm!”

“Đồng cảm.” Lý Tông Nhân gật đầu.

Hai vị lão sư muốn nhớ lại chuyện xưa, Lâm Bắc Phàm cũng tùy ý bọn hắn.

Kết quả bọn hắn vừa đi lấy đồ ăn, lập tức sợ ngây người.

Nguyên liệu nấu ăn phong phú, bay trên trời, chạy dưới đất, bơi trong nước, không thiếu thứ gì cả, thông qua chiên xào nấu luộc ướp kho trộn nướng

hấp làm thành đủ loại mỹ thực, thật là rực rỡ muôn màu, đẹp không sao tả xiết.

Những món ăn này thoạt nhìn ít nhất cũng hơn 100 loại, hoàn toàn khác biệt so với căn tin trong trường của bọn hắn.

Nhiều hương vị như vậy hỗn hợp lại với nhau, đặc biệt kích thích vị giác người khác.

Dù đã ăn quen sơn hào hải vị, hai vị lão sư vẫn không nhịn được chảy nước miếng.

“Thơm! Thật sự rất thơm! Nếu trường chúng ta mà có nhà ăn như thế này, có khả năng ta sẽ không tốt nghiệp đi làm, mà sẽ ở trường học ngốc cả đời!”

“Đây không phải quán cơm, mà là thiên đường mỹ thực!”

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Cũng tạm được, chỉ là so với những nhà ăn khác, diện tích của căn tin chúng ta lớn hơn, chủng loại cũng phong phú hơn một chút..”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lý Tông Nhân: “...”

Không cẩn thận lại bị người trang một bức!

Chương 412: Muội tử đáng yêu ngàn dặm tìm tới! (3/25)

Mấy người ở bên ngoài ăn cơm, hai vị lão sư ăn đến suýt chút nữa thì nuốt luôn đầu lưỡi.

Đúng lúc này, bên ngoài đài truyền hình có một muội tử đáng yêu đang kéo hai chiếc vali thật lớn cật lực đi tới, nhìn cao ốc Song Tinh Tử cao vút trong mây, nàng không nhịn được sợ hãi thán phục: “Nơi này chính là Tinh Quang? Trông thật to lớn!”

“Bên trong hẳn có rất nhiều soái ca, nhất định phải bảo Tử muội giới thiệu cho ta!”

Cặp mắt của muội tử đáng yêu sáng lên, lấy điện thoại di động ra, trước tiên là chụp cho chính mình một tấm ảnh, sau đó mới gọi điện thoại: “Tử muội, ta đã đến Tinh Quang rồi, người đang ở đâu?”

Không bao lâu sau, Dương Tử Nhi từ trong đài truyền hình hưng phấn chạy xuống dưới.

“Tử muội, nơi này! Ta ở nơi này!” Muội tử đáng yêu hưng phấn vẫy tay.

“Vi Vi, đã lâu không gặp, nhớ người muốn chết!”

“Ta cũng vậy!”

Hai muội tử đáng yêu cứ kích động ôm nhau như vậy.

“Hôm qua người gọi điện thoại đến ta còn không tin, không nghĩ tới người lại tới thật, sao người lại mang nhiều đồ như vậy?” Dương Tử Nhi tò mò nhìn hai rương hành lý sau lưng muội tử đáng yêu.

“Thẻ ngân hàng của ta đã bị người lão cha đáng ghét đóng băng, hiện giờ ta không có tiền tiêu, chỉ có thể mang người mang hành lý đến nhờ cậy người, người cũng không thể không quan tâm ta...” Muội tử đáng yêu điềm điềm đáng yêu nói.

“Yên tâm đi, ta có rượu uống tuyệt đối sẽ không để người thiếu một ngụm!” Dương Tử Nhi nghĩa bạc vân thiên(1) nói.

(1)Nghĩa bạc vân thiên: hành động có ý nghĩa, hay là tình nghĩa lớn đến nỗi che lấp cả mây trời rộng lớn.

“Biết ngay Tử muội tốt với ta nhất!”

“Chúng ta đi lên trước!”

“Được!”

Hai muội tử đáng yêu mỗi người kéo một rương lớn đi vào cao ốc Song Tinh Tử.

Dương Tử Nhi dẫn muội tử đáng yêu đến phòng âm nhạc của mình, tỏ vẻ dương dương đắc ý: “Nơi này là phòng âm nhạc, cũng chính là văn phòng của ta, cả tầng lầu đều thuộc về ta, tràn đầy nhạc khí và rượu, ngươi nói ta có lợi hại không?”

“Oa! Oa! Oa!” Muội tử đáng yêu kêu to ba tiếng.

“Cả tầng lầu đều thuộc về ngươi, làm sao có thể? Tử muội, sao ngươi có thể lăn lộn tốt như vậy?” Muội tử đáng yêu vô cùng chấn kinh.

Lại có được cả tầng lầu, chỉ sợ đây là đãi ngộ của lão tổng.

Cha nàng cũng không xa xỉ như vậy.

Nhớ tới hiện tại nàng có được một thân kỹ năng máy tính cao siêu, trong lĩnh vực internet, nàng có thể tung hoành tứ phương không ai địch nổi, là vương trên phương diện này, địch nhân không ngừng cúi đầu xưng thần, kết quả lăn lộn không bằng tỷ muội tốt của bản thân.

Cũng là thiên tài như nhau, sao chênh lệch lại lớn như vậy?

“Không có gì là không có khả năng, bởi ở nơi này, ít nhất Dương Tử Nhi ta cũng là lãnh đạo, dưới tay có mấy chục người, hơn nữa trên đầu còn có người che chở. Ở đây, ta có thể nói là muốn gió được gió muốn mưa được mưa!” Dương Tử Nhi cực kỳ đắc ý nói.

“Tử muội, ngươi thật lợi hại!” Mạnh muội lại một lần nữa sợ hãi thán phục.

“Cái này cũng không có gì, nếu không phải nơi này có rượu ngon mà bên ngoài không mua được, ta cũng không nguyện ý tới nơi này làm.” Dương Tử Nhi khiêm tốn nói, bộ dáng thế mà lại có mấy phần giống Lâm Bắc Phàm.

Hiếm khi bạn thân đến tìm nàng, Dương Tử Nhi lôi kéo muội tử đáng yêu đi tham quan: “Ta đưa ngươi dạo quanh một lượt!”

Sau khi đi một vòng, muội tử đáng yêu vừa sợ hãi thán phục lại hâm mộ cực kỳ.

Cảm thấy Tử muội hiện tại thật soái, có thể làm việc mà mình thích nhất, có thể dựa vào sự nghiệp này nuôi sống gia đình, kinh tế độc lập, trong nhà không thể làm gì nằng, quả thực là điển hình của nữ nhân thành công thời hiện đại.

Vì sao cũng là thiên tài như nhau, nhưng nàng lại không làm được?

Trong lòng dâng lên cảm giác không chịu thua kém, manh muội ý chí chiến đấu sục sôi nói: “Ta quyết định, ta cũng muốn làm lãnh đạo kiếm nhiều tiền giống như ngươi, ta muốn thoát khỏi sự khống chế của gia đình, ta muốn làm nữ nhân thời đại mới!”

“Vi Vi, ngươi quyết định ra ngoài làm việc thật sao? Như vậy sẽ rất cực khổ!” Dương Tử Nhi kinh ngạc nói.

Muội tử đáng yêu nghiêm túc gật đầu: “Quyết định, nếu như không tạo dựng nên một phen sự nghiệp ta sẽ không gọi Lại Vi Vi!”

Dương Tử Nhi giơ ngón tay cái lên: “Ngươi thật có chí khí!”

Đúng lúc này, muội tử đáng yêu bỗng nhiên ôm chặt lấy đùi Dương Tử Nhi, mười phần chân chó nói: “Tử muội, nể tình ta có chí khí như vậy, ngươi có thể tìm việc nhẹ lương cao cho ta không? Tốt nhất boss là một tên đàn!”

Dương Tử Nhi: “...”

Vừa rồi ta nhìn lầm ngươi.

Nhà ăn Tinh Quang, sau khi ăn xong bữa trưa phong phú, Lâm Bắc Phàm dẫn hai vị lão sư tiếp tục tham quan, cuối cùng dẫn bọn hắn đi tới một đại sảnh đang bố trí thu hình.

“Hai vị lão sư, nơi này là sảnh thu hình 《 Sing!China 》 , tình cảnh hiện tại giống như các ngươi nhìn thấy, vẫn đang được bố trí. Còn học viên cũng

đang được mời chào, đại khái một tháng sau là bắt đầu ghi âm.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Nơi này là hiện trường thu hình Sing!China? Thoạt nhìn cũng không khác gì so với những chương trình âm nhạc khác...” Lý Tông Nhân lão sư nhíu mày.

Trước đó nghe nói Tinh Tinh Quang muốn đẩy ra một tiết mục âm nhạc hoàn toàn mới, tuyển chọn ca sĩ dự thi từ dân gian, cho nên hẳn ta mang theo lòng hiếu kỳ rất lớn đi qua, kết quả có một chút thất vọng.

Lưu Đại Hoan lão sư tuy không nói, nhưng thoạt nhìn cũng có chung suy nghĩ.

“ 《 Sing!China 》 của chúng ta vẫn có bất đồng rất lớn, hơn nữa còn là bất đồng về bản chất.” Lâm Bắc Phàm cười cười, dẫn hai vị lão sư đi tới ghế giám khảo, nơi đó có 4 cái ghế to lớn.

“Ngồi lên thử xem.”

Hai vị lão sư tò mò ngồi hai bên.

“Chính diện mặt ghế này không hướng lên sân khấu, cảm giác có chút kỳ quái!”

“Có thể là do còn chưa có điều chỉnh tốt...”

...

Vào lúc bọn hắn đang nhìn đông ngó tây, Lâm Bắc Phàm ấn nút hồng to lớn trước mắt bọn hắn, chung quanh bỗng nhiên phun ra luồng khói. Cùng lúc đó, hai cái ghế lớn bỗng nhiên xoay lại.

“Ô hô, làm ta sợ muốn chết!”

“Vậy mà cái ghế lại có thể di chuyển?”

...

Hai vị lão sư giật nảy mình.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Đây chính là đặc sắc lớn nhất trong tiết mục của chúng ta, không nhìn ngoại hình, chỉ nghe giọng hát mà tiến hành mù tuyển. Thời điểm thu hình, thật ra các vị lão sư sẽ quay lưng về sân khấu, chỉ có thể nghe thấy âm thanh của học viên, chỉ có thể nghe thấy học viên đang hát, nếu như hát hay, đã động người, như vậy các người có thể nhấn nút màu đỏ để xoay người tuyển chọn học viên.”

Ánh mắt hai vị lão sư sáng lên.

“Rất thú vị, chỉ nghe giọng để tiến hành tuyển chọn, trước kia ta chưa từng nghe tới có tiết mục giống vậy!”

“Người lại nói cẩn thận cho chúng ta một chút!”

“Không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm một lời đáp ứng.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm giới thiệu đơn giản quy tắc tranh tài.

Đầu tiên là vòng giấu mặt để chia đội...

Thứ hai là giám khảo đánh giá...

Tiếp theo là vòng tranh tài quán quân...

Cuối cùng là đêm đỉnh phong...

Lâm Bắc Phàm nói từng cái, hai vị lão sư càng nghe càng hưng phấn.

“Tiết mục 《Sing!China》 này quá tuyệt vời, đây tiết mục âm nhạc có sáng tạo nhất mà ta từng gặp, không hổ danh là Tinh Quang, quả nhiên không khiến ta thất vọng!” Lý Tông Nhân lão sư hưng phấn gọi.

“Hay hay hay!” Lưu Đại Hoan lão sư vỗ tay khen hay.

Chương 413: Ta chính là người các người muốn tìm! (4/25)

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm nói lời kính người: “Quán quân sau cùng, không chỉ có thể ký kết với Tinh Quang, cầm được bản hợp đồng làm người ta vô cùng hài lòng, còn có thể được Luyến Tuyết Ái Tửu tạo riêng cho một ca khúc kinh điển!”

hai vị lão sư lại kinh ngạc một lần nữa.

Giới âm nhạc Hoa Ngữ hiện nay, nhân tài âm nhạc tàn lụi, Luyến Tuyết Ái Tửu nhất chi độc tú(1), chổng lên nửa bầu trời.

(1) Một nhánh cây duy nhất lớn lên.

Ca khúc của bọn họ có tiền mà không mua được, mỗi một bài thấp nhất cũng đã 1 ức.

Sau 《 Trù Thần 》 , ca khúc đều đã xào đến 2 ức một bài.

Kết quả Tinh Quang trực tiếp ném đi ra một bài cho học viên, đây là dụ hoặc mà không ca sĩ nào có thể cự tuyệt.

“Đại thủ bút, Tinh Quang các người thật đúng là đại thủ bút!”

“ 《 Sing!China 》 không hot, thiên lý bất dung!”

“Những chuyện này chỉ là thao tác thông thường mà thôi, không có gì quan trọng.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Lưu Đại Hoan: “...”

Lý Tông Nhân: “...”

“Tuyển chọn học viên thế nào? Có thể đảm bảo công bằng không?” Lưu Đại Hoan lão sư rất quan tâm vấn đề này, hẳn ta hi vọng học viên có thể cạnh tranh trong hoàn cảnh công bằng công chính, mà không phải tràn đầy quy tắc ngầm.

Cũng vì nguyên nhân này mà những năm gần đây, hẳn ta rất ít tham gia những tiết mục mục giải trí này.

“Không thể nói công bằng tuyệt đối, nhưng nhất định là tương đối công bằng.” Lâm Bắc Phàm nói ra: “Trước đó chúng ta đã có một cơ chế vận hành tương đối hoàn thiện. Bắt đầu từ tuyển chọn, các học viên tham gia báo danh đưa lý lịch sơ lược và video, chúng ta đã bắt đầu kiểm định. Chúng ta sắp xếp hơn 30 nhân viên tiến hành xét duyệt, phân phối video ngẫu nhiên, mỗi một video đều phải thông qua 5 nhân viên chấm điểm, tiến hành tính trung bình, điểm trung bình mới là điểm tuyển chọn của bọn hắn.”

“Khoảng 1000 người được tuyển chọn ra sẽ tiến vào vòng chọn lại, sau đó mời một số lão sư âm nhạc nổi tiếng, chuyên nghiệp tiến hành tuyển chọn lại một lần nữa, vẫn là sắp xếp chấm điểm ngẫu nhiên, cuối cùng tuyển ra 56 người ưu tú nhất tiến vào trường quay.”

2 vị lão sư gật đầu.

Loại cơ chế tuyển chọn này xem như tương đối công bằng, cơ bản có thể tuyển ra được nhân tài ưu tú đỉnh tiêm, không đến mức để bọn họ dễ dàng bị mai một như vậy.

“Vậy còn sau khi bắt đầu buổi ghi hình thì sao?” Lưu Đại Hoan lão sư lại hỏi.

“Thực ra, chúng ta làm 《 Sing!China 》 chủ yếu cũng là vì muốn tuyển chọn nhân tài âm nhạc ưu tú cho Tinh Quang chúng ta, nhằm làm phong phú thêm đội ngũ nghệ sĩ chúng ta. Đương nhiên Tinh Quang đảm bảo công bằng, sau đó tuyển ra nhân tài thực sự. Hơn nữa tiết mục do ta nhìn chăm chăm, nói một câu không khách khí, ai dám thò tay vào, ta liền chặt tay người đó!”

Lời nói này đặng đặng sát khí, ngang ngược vênh vác không giải thích!

Cuối cùng 2 vị lão sư cũng có thể thả lỏng.

Lâm Bắc Phàm, dễ dàng mua chuộc hắn như vậy sao?

Đừng nhìn tuổi người này còn trẻ, nhưng đã đi đến đỉnh nhân sinh, cái gì cũng không thiếu, muốn mua cũng không mua được.

Hơn nữa, đối với Lâm Bắc Phàm, các công ty giải trí lớn nhất định sẽ kinh sợ từng giây.

Bởi vì người này hung ác lên, ngay cả các đài truyền hình lớn trên cũng chỉ dám oán hận.

Hai công ty giải trí lớn đã ngã xuống lúc trước, không thể thiếu bóng dáng hắn.

Hắn không chỉ là thần tài giới giải trí, còn là Diêm Vương giới giải trí, ai dám gây khó dễ cho hắn?

“Nếu có thể đảm bảo công bằng, ta sẽ tham gia tiết mục này!” Lưu Đại Hoan lão sư đồng ý.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vui vẻ, vội vàng nói: “《 Sing!China 》 có Lưu lão sư tham gia, nhất định đặc sắc không ít.”

“Này, vậy ta thì sao? Dù sao ta cũng là đại lão trong giới âm nhạc Hoa Ngữ, sao người không mời ta? Chẳng lẽ sức nặng ta kém hơn lão Lưu?” Lý Tông Nhân vội nói.

“Người?” Lâm Bắc Phàm liếc một cái: “Người không cần mời cũng sẽ tới.”

“Đây là ăn chắc ta, đúng không?”

“Đúng thật là ăn chắc người, tiết mục thú vị như vậy, ta không tin Tông Nhân đại ca lại không thích nó. Hơn nữa, vừa rồi ta nhìn thấy mắt người tỏa ánh, muốn giấu cũng không giấu được.”

“Ha... Người tiểu tử thú này!”

Mấy người trêu ghẹo một trận, chuyện cứ như vậy mà quyết định.

“Được, nói chuyện xong, Lâm Bắc Phàm, hiện tại người nên nói cho ta biết, Luyến Tuyệt Ái Tửu là ai?” Lưu Đại Hoan lão sư khát vọng nhìn Lâm Bắc Phàm.

Từ năm trước Luyên Tuyết Ái Tửu hoành không xuất thế, đẩy ra bài nào sẽ thành kiệt tác bài đó, chổng lên nửa bầu trời giới âm nhạc Hoa Ngữ, hẳn ta rất muốn biết Luyên Tuyết Ái Tửu là ai.

Đáng tiếc, miệng Tinh Quang rất cứng, luôn không nghe được.

Hiện tại rốt cục cũng có cơ hội.

“Đúng, mau nói cho ta biết bọn họ là ai? Lần này ta theo tới, cũng vì ôm mục đích này.” Lý Tông Nhân lão sư liền vội vàng hỏi.

“Luyên Tuyết Ái Tửu chính là ta.” Lâm Bắc Phàm nói lời kinh người.

“Ngươi? Ngươi tên tiểu tử thú này?”

“Làm sao có thể?”

...

Hai người ôm tâm lý cái vào trước là chủ, vừa nghe vậy, trong lòng lập tức cảm thấy không tin.

Lâm Bắc Phàm dang tay ra: “Xem đi, ta nói thật, các ngươi lại không tin.”

Lưu Đại Hoan lão sư cười mắng: “Đừng nói giỡn, ngươi biết muốn đạt tới trình độ thiên tài âm nhạc mấy chục năm không xuất hiện một như Luyên Tuyết Ái Tửu, cần bao nhiêu năm tích lũy không? Thiên phú, nỗ lực, thiếu một thứ cũng không được! Theo ta được biết, tiểu tử thú ngươi không phải xuất thân chính quy, hơn nữa từ bé cũng chưa từng được tiếp xúc đào tạo về phương diện âm nhạc, sao có khả năng là Luyên Tuyết Ái Tửu?”

Nói rất có đạo lý, ta lại không thể phản bác.

“Tiểu tử thú này thích nhất nã pháo ngoài miệng! Nếu không nói, ta lời Lưu lão sư của ngươi đi, không cho các ngươi ghi hình tiết mục!” Lý Tông Nhân “uy hiếp”.

Lâm Bắc Phàm trầm mặc, nói: “Được, các ngươi đã muốn biết rõ Luyên Tuyết Ái Tửu là ai như thế, vậy thì ta đại phát từ bi mà nói cho các ngươi!”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lý Tông Nhân: “...”

Lại có thể nói chuyện với chúng ta như vậy, tiểu tử này ngứa da đúng không?

“Thứ hai, Luyến Tuyết Ái Tửu thật sự là...” Lâm Bắc Phàm dừng lại một chút. Nghĩ nghĩ, thật vất vả nói thật không ai tin, tiếp theo nên làm như thế nào lắc lư bọn họ?

2 vị lão sư cùng nhau trông mong.

“Bọn họ là...” Lâm Bắc Phàm lại dừng lại một lần.

“Mau nói là ai?”

“Chớ ngừng, gấp chết ta rồi!”

...

2 vị lão sư đều sót ruột.

Đúng lúc này, cửa phòng thu âm xuất hiện một bóng dáng nhỏ.

“Này này...” Dương Tửu Nhi trốn ở phía sau cửa, vẫy tay với Lâm Bắc Phàm, dáng vẻ trông như rất vội.

“Hai vị lão sư, có người tìm ta, xin lỗi không tiếp chuyện được một lát.” Lâm Bắc Phàm xin lỗi, sau đó đi về phía cửa.

Hai vị lão sư cũng nhìn sang, trông thấy một thiếu nữ đáng yêu dễ thương nắm tay Lâm Bắc Phàm chạy ra ngoài.

“Nữ hài này trông thật quen mắt, hình như ta đã từng gặp ở nơi nào...”

“Quen mắt? Chẳng lẽ lại là vị minh tinh nào?”

“Không phải...” Lý Tông Nhân cúi đầu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên vỗ bàn đứng dậy, hưng phấn mà kêu lên: “Ha ha, có thể ta đã biết Luyến Tuyết Ái Tửu là ai rồi! Chắc chắn là nàng, tuyệt đối không sai!”

Chương 414: Nuôi tiểu mỹ nữ! (5/25)

Dương Tử Nhi kéo Lâm Bắc Phàm chạy vào phòng âm nhạc, ấn Lâm Bắc Phàm xuống ghế, sau đó đứng bóp lưng cho hắn, vừa bóp vừa hỏi: “Thoải mái không?”

Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.

Lâm Bắc Phàm đề cao cảnh giác: “Người muốn làm gì?”

“Hi hi...” Trên mặt Dương Tử Nhi hiện lên nụ cười nịnh nọt, nói: “Ta có một chuyện muốn làm phiền người...”

“Nếu là phiền phức, vậy người không nên nói.” Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

Dương Tử Nhi: “...”

Dương Tử Nhi càng thêm ra sức xoa bóp, tiếp tục lấy lòng nói: “Thực ra chuyện này cũng không phiền phức chút nào, đối với người đó chỉ là chuyện một câu nói thôi...”

“Làm sao có thể? Nếu như dễ dàng như vậy, người đã không chân chó như thế, bình thường ta bảo người uống ít rượu, người đều mắng ta khôn kiếp.” Lâm Bắc Phàm không tin.

Dương Tử Nhi: “...”

Nụ cười trên mặt Dương Tử Nhi rất cứng nhắc: “Những cái đó đều là chuyện đã qua, người coi như ta say rượu đùa giỡn đi, ngài đại nhân đại lượng bỏ qua chuyện này nha...”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, sứt sứt nói: “Lòng ta đều bị người tổn thương, bỏ qua không được. Giống như bây giờ người đang xoa bóp, ta cũng lo lắng không biết có phải hai tay đằng sau đang tàng đao không...”

Dương Tử Nhi: “...”

Lại còn không tin tưởng Dương đại tiểu thư thông minh đáng yêu này?

Dương Tử Nhi tức giận đến hai tay đều nắm thành quả đấm, sau đó lại len lén buông ra.

Hiện tại phải cầu cạnh người, ta nhịn!

Dương Tử Nhi một bên xoa bóp một bên đau lòng nói: “Được rồi, sau này ta nhất định sẽ cố gắng uống ít rượu một chút...”

Lâm Bắc Phàm uốn nắn: “Không phải cố gắng, mà là nhất định.”

“Được rồi...” Trái tim Dương Tử Nhi thắt chặt.

“Có điều ta biết, tiểu nữ hài người chỉ nói một chút ngoài miệng, bảo người uống ít một giọt rượu còn khó hơn lên trời, cho nên ta muốn lấy một nửa rượu nơi này đi!” Lâm Bắc Phàm lời lẽ chính nghĩa nói, hẳn tuyệt đối không thừa nhận, hẳn chỉ muốn uống rượu của nàng mà thôi.

Dương Tử Nhi như mèo con bị chọc giận, cả người xù lông, la hoảng lên: “Cái gì? Người muốn lấy một nửa? Đó là mạng của ta, không được, tuyệt đối không được!”

“Nếu không được, quên đi.” Lâm Bắc Phàm đứng lên chuẩn bị muốn đi.

“Người chờ một chút!” Dương Tử Nhi lập tức ngăn lại, mặt mày ủ dột, lòng đang rỉ máu mà nói: “Nhiều nhất người chỉ được lấy bốn... một phần năm, nhiều hơn nữa thì không được!”

Nói xong câu đó, Dương Tử Nhi giống như bị rút sạch năng lượng, nhân sinh không còn gì lưu luyến.

“Đồng ý!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

Dương Tử Nhi: “...”

Nàng cảm thấy mình như bị lừa, người này chưa từng muốn lấy đi một nửa rượu.

“Tên khốn kiếp! Tên khốn kiếp! Người ức hiếp ta...” Dương Tử Nhi tức giận dùng quả đấm nhỏ đánh Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm không cảm nàng, dù sao hấn da dày thịt béo, cũng không đau.

Có thể nhân cơ hội lấy được một phần năm rượu ngon của Dương Tử Nhi, giá trị!

“Bảo người bạn nhỏ của ngươi ra đây.” Lâm Bắc Phàm nói ra, mới vừa vào cửa hấn đã phát hiện trong này có thêm hơi thở của một người xa lạ.

Nhưng cẩn thận cảm nhận, hấn phát hiện đây là nữ, còn được.

“Làm sao ngươi biết?” Dương Tử Nhi sững sờ.

“Ta bấm ngón tay tính toán liền biết.” Lâm Bắc Phàm thần thần bí bí nói.

“Vi Vi, mau ra đây!” Dương Tử Nhi hướng bên trong kêu lên.

“Tử muội, ta đến đây!” Chỉ thấy một tiểu nữ hài đáng yêu sắc mặt có chút tái nhợt khiến người thương xót chạy chậm ra, cặp mắt nhìn Lâm Bắc Phàm lóe sáng.

“Đẹp trai quá! Còn đẹp hơn trong ảnh chụp!”

Ánh mắt không kín đáo như vậy khiến Lâm Bắc Phàm cảm thấy khó chịu.

“Được rồi, Vi Vi ngươi nghiêm chỉnh một chút cho ta, đừng tiếp tục mê trai nữa!” Một bạt tay đánh thức muội tử đáng yêu Lại Vi Vi.

“A...” Lại Vi Vi lưu luyến không rời mà thu hồi ánh mắt.

“Khụ khụ, cuối cùng là chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Vi Vi người nói, nói lớn yêu cầu của người ra, nói càng nhiều càng tốt, nếu không thì ta sẽ lỗ lớn!” Dương Tử Nhi thở phà nói.

“Được!” Lại Vi Vi lên tiếng, lại như mê trai nhìn Lâm Bắc Phàm, giọng nói mang theo ngượng ngùng, ỏn ẻn nói: “Lão... Lâm Bắc Phàm, ta có thể làm trợ lý của người không? Không cần tiền cũng có thể...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Dương Tử Nhi giận: “Ta bảo người đưa yêu cầu, sao người lại nói ra yêu cầu rách này? Còn không đòi tiền? Người muốn chọc giận chết ta!”

“A.” Lại Vi Vi yếu ớt đáp lại.

Cảm giác biểu hiện của mình mới vừa rồi thực sự quá yếu ớt, quá phụ lòng hảo bằng hữu.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, khích lệ nói: “Yên tâm mạnh dạn nói, trên thế giới này không có chuyện ta không xử lý được! Chỉ cần điều kiện hợp lý, ta nhất định thỏa mãn người!”

Trong giọng nói tràn đầy tự tin, kiêu nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt.

“Thật đẹp trai!” Cặp mắt Lại Vi Vi lại sáng lên.

Dương Tử Nhi lấy tay che trán, vô lực nói: “Trời ạ, không cứu nổi...”

“Cứ để ta nói đi.”

Dương Tử Nhi theo thói quen đẩy Lại Vi Vi đang mắc chứng mê trai ra, nói: “Hiện tại Lại Vi Vi bỏ nhà ra đi, thẻ ngân hàng cũng bị đóng băng, cho nên bây giờ nàng muốn tìm công việc nuôi sống bản thân. Người sắp xếp cho nàng một công việc, tiền nhiều lại nhẹ nhàng, cấp trên là đồ đàn càng tốt.”

“Công việc nhiều tiền lại nhẹ nhàng, cái này làm rất dễ, nhưng yêu cầu cấp trên là kẻ ngu này thì hơi khó...” Lâm Bắc Phàm khó xử nói: “Người biết,

nếu như cấp trên là đồ đàn, hẳn không khả năng ngồi vào vị trí kia, trừ phi là có quan hệ cá nhân.”

“Không sao, chỉ cần có thể ở bên cạnh người là được...” Lại Vi Vi ngơ ngác nhìn gương mặt thịnh thế mỹ nhan của Lâm Bắc Phàm, say mê mà nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ đồng đội như heo!

Lúc này Dương Tử Nhi sâu sắc cảm nhận được câu nói này.

“Khụ khụ, vị tiểu thư Lại Vi Vi này, người nói cho ta biết người giỏi cái gì, thích làm cái gì, như vậy ta mới sắp xếp được cho người. Về phần vấn đề cấp trên là đồ đàn này...”

Lâm Bắc Phàm trầm mặc: “Nếu không ta làm lãnh đạo của người, chỉ cần người làm xong việc, ta sẽ không quản người, người muốn làm gì thì làm cái đó.”

Nể mặt Dương Tử Nhi, xem như nuôi một người rảnh rồi.

Dù sao hẳn cũng nhiều tiền, nuôi nổi.

Ánh mắt hai nàng sáng lên.

“Chủ ý này hay!”

“Cứ làm như thế!”

Hai người lập tức đồng ý, sợ Lâm Bắc Phàm đổi ý.

Dương Tử Nhi cảm thấy, nếu để người khác quản lý thì thà để Lâm Bắc Phàm quản lý.

Ở trong Tinh Quang, tuy người này không có chức vụ gì, nhưng lời nói vô cùng có trọng lượng, hai vị mỹ nữ lão tổng đều nghe hẳn. Hơn nữa hẳn nổi tiếng lười nhác, không có nhiều chuyện hư hỏng như vậy, nhẹ nhõm.

Lại Vi Vi chỉ đơn thuần cảm thấy, có thể đi theo Lâm Bắc Phàm làm việc thật sự là quá tốt, về sau có thể thường xuyên ngắm “lão công”, thật quá tốt.

Đúng lúc này ——

“Keng! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào thiên tài máy tính, đặc hiệu thiên tài Lại Vi Vi, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Số liệu nhân tài đang được tạo ra!”

Lâm Bắc Phàm ngơ ngác.

Thiếu nữ mê trai này lại chính là thiên tài hiệu ứng đặc biệt hẳn muốn tìm.

Chương 415: Chế tạo một nữ vương hiệu ứng đặc biệt! (6/25)

Lâm Bắc Phàm mở thẻ số liệu của nàng ra.

Tính danh: Lại Vi Vi.

Giới tính: Nữ.

Tuổi tác: 20 tuổi.

Bằng cấp: Sinh viên năm ba đại học Phục Đán.

Nghề nghiệp: Siêu cấp Hacker.

Năng lực: Lập trình máy tính (SS), thiết kế truyền hình điện ảnh (S), trò chơi (S) thiết kế hình học (A), mỹ học (A)...

Tiềm lực: Lập trình máy tính (SS), thiết kế truyền hình điện ảnh (SS), trò chơi (S) thiết kế hình học (A), mỹ học (A)...

Quả nhiên lại là một nhân tài đỉnh tiêm, hơn nữa lại có hai hạng mục tiềm lực đều đạt đến cấp thế giới. Mặt khác gần như đều là A, tất cả kỹ năng quả

thực là vì đặc hiệu mà thành.

Lâm Bắc Phàm thực sự không cách nào liên hệ thiếu nữ mê trai trước mắt với bảng số liệu.

“Lâm Bắc Phàm, sao ngươi cứ nhìn ta? Chẳng lẽ ngươi...” Lại Vi Vi ngượng ngùng cúi đầu xuống.

“Khụ khụ...” Cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng lấy lại tinh thần, cảm giác có chút lúng túng. Vừa rồi vội vàng nhìn số liệu, kết quả ánh mắt nhìn chằm chằm về phía trước, để cho người ta hiểu lầm.

Dương Tử Nhi bỗng vỗ đầu Lại Vi Vi, nói: “Đừng có mê trai nữa, hấn có thói quen thường xuyên ngẩn người, đừng nghĩ lung tung!”

“Vậy sao...” Lại Vi Vi vô cùng thất vọng.

“Ta cũng gọi ngươi là Vi Vi, ngươi có thể gọi ta một tiếng boss, hoặc là gọi thẳng tên ta cũng được.” Lâm Bắc Phàm nhìn nhân tài siêu cấp trước mắt, thân thiết nói.

“Có thể gọi lão công không?” Lại Vi Vi mong đợi nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Nữ nhân này, mê trai đến không có thuốc nào cứu nổi!

“Cô nương, xin ngươi tự trọng, ta là người có lão bà!” Lâm Bắc Phàm nghiêm mặt nói.

“A.” Lại Vi Vi lại cúi đầu.

“Ngươi có kỹ năng gì cứ nói ra, như vậy ta mới sắp xếp được cho ngươi.” Lâm Bắc Phàm nói ra, tuy đã thông qua thẻ số liệu nhân tài biết rõ năng lực của Lại Vi Vi, nhưng do lần đầu gặp mặt, hấn không thể biết rõ những tin tức ấy, vì thế hấn phải hỏi cho có lệ một chút.

“Ta biết rất nhiều...” Lại Vi Vi bắt đầu đếm ngón tay: “Ta biết chơi game, biên tập Tool Software, cắt nối biên tập video, cắm hoa, vẽ tranh...”

“Nói trọng đi!” Dương Tử Nhi ở bên cạnh nóng lòng.

Lại Vi Vi nghĩ nghĩ, nói: “Hình như không có trọng đi, cái gì ta cũng biết một chút...”

Lâm Bắc Phàm không biến sắc hỏi: “Những kỹ năng này cộng lại rất thích hợp làm hiệu ứng đặc biệt, người có tác phẩm phương diện này không?”

“Có! Ta có rất nhiều!” Mắt Lại Vi Vi sáng rực lên.

Sau đó, nàng chạy đi lấy một chiếc máy tính bảng ra, lên mạng mở đặc khu nguyên sang trên Tinh Quang Thị Tần, bấm vào giao diện bản chủ “Vi Vi An”, nhìn nốt giờ đến trước mặt Lâm Bắc Phàm, nói: “Đây đều là ta làm ra trong khoảng thời gian này, tất cả mọi người đều cảm thấy rất không tồi, lượt truy cập cao vô cùng, người cảm thấy thế nào?”

“Vi Vi An là người?” Lâm Bắc Phàm kinh ngạc.

Đối với bản chủ có một chút tài hoa trên đặc khu nguyên sang Tinh Quang Thị Tần, Lâm Bắc Phàm đều đặc biệt chú ý, bên trong có một người là Vi Vi An. Khi chuẩn bị gây dựng đội ngũ hiệu ứng đặc biệt, hẳn còn sai người gửi lời mời, đáng tiếc không thu được phản hồi.

“Không tệ, người làm hiệu ứng đặc biệt vô cùng tốt, giống như thật, có thể lấy giả làm thật. Hơn nữa hoàn cảnh cũng được thiết kế rất tốt, mười phần duy mỹ hết như tiên cảnh, đáng tiếc là quá ngắn.” Lâm Bắc Phàm không tiếc ca ngợi từ.

“Người thích thì tốt!” Lại Vi Vi hết sức đắc ý: “Đây đều là ta dùng máy tính phác họa ra, vì thế ta còn thiết kế mấy phần mềm nhỏ để chế tác. Liên quan tới vấn đề thời gian dài ngắn...”

Lại Vi Vi có chút ảo não: ““Thực ra ta cũng muốn làm nó lâu một chút, thậm chí làm cho nó càng thêm tinh tế một chút, nhưng liên quan lượng vận toán quá lớn, cấu hình máy tính của ta bất lực không theo kịp. Nếu ta được

trang bị một chiếc siêu máy tính, ta nhất định có thể làm đến lấy giả thay thật, hơn nữa làm cũng càng dài hơn.”

“Vi Vi, ta cho rằng ngươi là nhân tài siêu cấp phương diện làm hiệu ứng đặc biệt, mà Tinh Quang chúng ta đang chuẩn bị mở kế hoạch hiệu ứng đặc biệt, vô cùng cần nhân tài giống ngươi.” Lâm Bắc Phàm phát ra lời mời chân thành.

“Kế hoạch hiệu ứng đặc biệt gì?” Dấu chấm hỏi trên đầu hai nàng lớn hơn.

Tiếp đó, Lâm Bắc Phàm trình bày kế hoạch hiệu ứng đặc biệt của mình ra.

Lấy thành phố điện ảnh Giang Nam làm khung xương, lấy hiệu ứng đặc biệt thêm thịt bổ máu cho nó, chế tạo một thế giới võ hiệp hoàn chỉnh...

Một thế giới tiên hiệp hoàn chỉnh...

Một thế giới huyền huyền hoàn chỉnh...

Một thế giới thần thoại hoàn chỉnh...

Kế hoạch này vô cùng hùng vĩ, hùng vĩ đến làm cho người nhìn mà than thở.

Hai thiếu nữ nghe đến cặp mắt tỏa ánh sáng.

“Thế nhưng, muốn rèn đúc ra bốn thế giới này, cần phải có thật nhiều thật nhiều tiền. Không nói những cái khác, chỉ tính thế giới võ hiệp thứ nhất, thế giới này tương đối đơn giản, nhưng cũng đến cần 30 ức nguyên. Tạo ra toàn bộ 4 thế giới, không có 1000 ức hoàn toàn không có khả năng!” Bản thân Lại Vi Vi làm hiệu ứng đặc biệt, cho nên đối với phương diện này đặc biệt rõ ràng.

“Không có việc gì, ta chưa bao giờ thiếu tiền!” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói, trong giọng nói tràn đầy trang bức.

Có tiền, đó là có thể muốn làm gì thì làm!

1000 ức, rất nhiều sao?

Chuẩn bị làm tập đoàn Hoa Kiều Lý thị một đợt, 1000 ỨC rất nhanh sẽ tới tay.

Hơn nữa sang năm, ngay cả vốn liếng của tư bản Thần Quang ở nước ngoài cũng sẽ nở hoa kết trái, tài sản của hắn sẽ nhanh chóng tăng mạnh, đạt tới 5000 ỨC đều không phải việc gì khó.

Cho nên 1000 ỨC, thật không nhiều.

Hai thiếu nữ nhìn hoa mắt thần mê, có thể hời hợt tiêu xài 1000 ỨC, trong thiên hạ còn có ai?

...

Chỉ sợ trừ Lâm Bắc Phàm, cũng không còn ai.

Cho dù là Mã Vân, muốn bỏ ra 1000 ỨC cũng sẽ cân nhắc liên tục mới ra quyết định được.

“Vi Vi, nếu như người đồng ý, ta sẽ giao kế hoạch này cho người thực hiện. Người muốn người có người, muốn tiền có tiền, tóm lại tất cả hậu cần ta đảm bảo, người chỉ cần phụ trách tạo ra mấy thế giới.”

“Ta... Thật có thể chứ?” Lại Vi Vi cảm thấy không tự tin.

Đời này nàng chưa từng nhận công việc lớn như vậy, cảm thấy áp lực cực lớn.

Đồng thời cũng có một chút hưng phấn, dùng kỹ thuật của bản thân tự tay chế tạo một thế giới, còn có chuyện gì thú vị hơn chuyện này sao?

Nàng muốn chứng minh cho ba ba nàng thấy, không cần trở về kế thừa gia sản, nàng cũng có thể ăn sung mặc sướng.

Nàng phải kiếm tiền nhiều hơn ba ba, sau đó mua công ty làm cho hắn tức chết.

Nàng phải làm lãnh đạo giống như Dương Tử Nhi, chỉ huy người khác.

Lại Vi Vi, người có thể!

Lâm Bắc Phàm lại mở lặc lư đại pháp: “Người phải tin tưởng người, người là thiên tài trên phương diện này! Không nói toàn thế giới, chỉ ít toàn bộ Trung Quốc, trên lĩnh vực này, không ai có thể thiên tài hơn người! Bây giờ người chỉ thiếu một cơ hội, một cơ hội chứng minh bản thân! Hiện tại cơ hội tới, người nhất định không thể bỏ qua! Bắt lấy cơ hội lần này, từ nay về sau, hiệu ứng đặc biệt ở Trung Quốc sẽ lấy người làm đầu!”

Tâm Lại Vi Vi bị kích động, kiên định nói: “Được, ta gia nhập kế hoạch của người, ta muốn tạo ra 4 thế giới hoàn chỉnh, ta muốn làm nữ vương hiệu ứng đặc biệt của Trung Quốc!”

Chương 416: Rốt cuộc Luyến Tuyết là ai? (7/25)

Nhìn thấy bạn thân của mình có thể tìm được mục tiêu để nỗ lực, tận đáy lòng Dương Tử Nhi thấy vui mừng cho nàng.

“Boss, như vậy có phải ta có thể thường xuyên nhìn thấy người không?”
Lại Vi Vi lại dùng cặp mắt tỏa sáng nhìn thịnh thế mỹ nhân của Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời!

Đúng lúc này, hai vị lão sư lén lén lút lút đi theo vào.

Lâm Bắc Phàm dùng sức đánh trống lớn bên cạnh, dọa đến hai vị lão sư la hoảng lên.

“Ô hô, làm ta sợ muốn chết!”

“Tim không chịu được!”

...

Lâm Bắc Phàm quay người, cười híp mắt nói: “Tại sao hai vị lão sư cũng tới?”

Trên mặt hai vị lão sư chứa đầy lúng túng, dù sao lén lén lút lút đến cũng không phải chuyện về vang gì.

Nhưng, hai vị lão sư không hồ là người lẩn lộn nửa đời trong giới giải trí, da mặt dày lên, Lý Tông Nhân lão sư mặt không đổi sắc nói: “Mất liên lạc với người quá lâu, cho nên cố ý xuống tìm người.”

“Cho nên chúng ta mới tìm đến nơi này.” Lưu lão sư gật gật đầu, biểu hiện chính là như vậy.

Lâm Bắc Phàm cũng lười vạch trần.

Hai vị lão sư nhìn về phía hai muội tử đáng yêu bên cạnh, Lý Tông Nhân lão sư cười ha ha đi qua: “Dương Tử Nhi! Ta nói không sai chứ, nàng chính là Dương Tử Nhi! Thiếu nữ thiên tài âm nhạc Dương Tử Nhi!”

“Thật sự là nàng!” Trên mặt Lưu Đại Hoan lão sư hiện lên vẻ kinh hỉ: “Nhiều năm không gặp nàng, không ngờ đã thành đại cô nương!”

“Lý lão sư, Lưu lão sư, tại sao các ngài lại ở chỗ này?” Dương Tử Nhi cũng nhận ra vị tiền bối trước mắt, kinh ngạc nói.

“Ha ha, ta và Lưu lão sư người tới Tinh Quang làm khách, không ngờ lại gặp người!” Lý Tông Nhân lão sư đặc biệt hưng phấn, hỏi: “Người chính là Ái Tử bên trong Luyện Tuyệt Ái Tử, đúng không?”

Mặc dù đặt câu hỏi, nhưng giọng điệu vô cùng chắc chắn.

Dương Tử Nhi biết rõ ở trước mặt người quen, nàng không giấu giếm được, thế là thừa nhận: “Không sai, ta là Ái Tử.”

Lý Tông Nhân lại một lần nữa hưng phấn: “Ha ha, ta nói trừ mấy lão gia hỏa kia, ai có thể phối nhạc đến xuất thần nhập hóa như vậy. Hơn nữa còn lấy nghệ danh Ái Tử này, ngoại trừ người cũng không còn ai khác!”

Hai vị lão sư đều vô cùng vui mừng.

Tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tửu siêu thần bí làm mưa làm gió trong giới âm nhạc Hoa Ngữ hơn một năm, hiện tại cuối cùng bọn họ cũng biết được một trong hai, quả nhiên không khiến bọn họ thất vọng.

Hiện tại chỉ thiếu một người nữa là bọn họ có thể vạch trần chân tướng.

“Xem như hợp tác, chắc người phải biết Luyến Tuyết là ai? Mau nói cho chúng ta biết!” Lưu Đại Hoan lão sư vội hỏi.

“Đúng, mau nói cho chúng ta biết, chúng ta rất muốn biết thiên tài âm nhạc khác là ai.” Lý Tông Nhân lão sư đi theo hỏi.

Dương Tử Nhi chớp chớp mắt, kinh ngạc nhìn Lâm Bắc Phàm, tò mò hỏi: “Vấn đề này các ngài nên hỏi Lâm Bắc Phàm, hắn biết rõ ràng hơn ta.”

“Đã hỏi, hắn nói là chính hắn, đơn thuần là đánh rắm!” Lưu Đại Hoan tức giận nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Người này đặc biệt không biết xấu hổ, hơn nữa mồm chó không mọc được ngà voi, nói 10 câu có 9 câu đều là giả, tin hắn thì thà tin heo mẹ biết leo cây. Nên hỏi người tương đối đáng tin hơn!” Lý Tông Nhân nói bổ sung.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Người nói đúng, hắn đang đánh rắm, ha ha...” Dương Tử Nhi phình bụng cười to, cười đến gần như gập cả người.

Nàng cảm thấy quá thú vị, Luyến Tuyết tự mình thừa nhận cũng không ai tin, uy tín này thấp đến mức nào?

Rốt cục Dương Tử Nhi cũng cảm thấy nở mày nở mặt.

Trong ánh mắt Lâm Bắc Phàm tràn đầy u oán, có thể đừng chơi đùa ta nữa được không?

Ta đã bị người ta hiểu lầm thành như vậy, còn chế giễu ta?

Hai vị lão sư ngỡ ngác, lời bọn họ nói buồn cười đến như vậy sao, tại sao nàng lại cười không ngừng?

Cười một trận xong, rốt cục Dương Tử Nhi cũng khôi phục lại.

Trầm tư chốc lát, nàng dang tay ra, bất đắc dĩ nói: “Thực ra, liên quan tới thân phận Luyến Tuyết, ta cũng không biết.”

“Tại sao không biết? Rõ ràng các ngươi hợp tác với nhau!”

“Yên tâm, ngươi nói cho chúng ta biết, chúng ta nhất định sẽ không nói ra!”

...

Hai vị lão sư xót ruột.

“Ta thực sự không biết...” Dương Tử Nhi lắc đầu: “Luyến Tuyết người này rất thần bí, mỗi một lần hắn đều gửi âm nguyên tới cho ta, sau đó ta mới có thể căn cứ theo âm nguyên tiến hành điều âm phối nhạc, hắn không hề nói lời nào, cũng chưa từng thảo luận với ta... Ở trong Tinh Quang, chỉ sợ ngoại trừ mỹ nữ lão tổng và tên khốn Lâm Bắc Phàm này, không người nào biết hắn.”

Nói cứ y như thật! Tại sao mình không phát hiện Dương Tử Nhi có thiên phú diễn trò như vậy?

Có điều, tại sao nàng cố ý giấu giếm?

“Ngươi thật không biết?” Hai vị lão sư không cam tâm.

“Ta thực sự không biết, so với các ngài ta càng muốn biết rõ hắn là ai hơn!” Dương Tử Nhi vô lực nói.

Hai vị lão sư đồng loạt nhìn sang Lâm Bắc Phàm.

Thời điểm ta biểu diễn đã đến, Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ nói: “Không phải ta cố ý giấu giếm, mà là Luyến Tuyết đã dặn dò từ trước, không được tiết lộ thân phận và hành tung của hắn ra ngoài, bởi vì hắn không muốn bị thế tục quấy rầy, muốn toàn tâm toàn ý làm âm nhạc.”

Hai vị lão sư lập tức nổi lòng tôn kính.

“Đây mới thật sự là người làm âm nhạc, không bị công danh lợi lộc gây mê! Như ta sống hơn nửa đời người, bây giờ còn chưa nhảy ra khỏi danh lợi trong giới giải trí, so sánh với Luyến Tuyết, cảnh giới kém nhiều lắm!” Lý Tông Nhân xấu hổ nói.

“Đúng vậy, phương diện âm nhạc hẳn thuần túy hơn chúng ta nhiều. Chính vì hẳn đầu tư tất cả tâm huyết vào âm nhạc, cho nên mới có những ca khúc phổ biến tới cùng cực như 《 Nam Nhi Phải Tự Cường 》 《 Tuý Quyền 》 !” Lưu Đại Hoan thôn thức nói.

“Ha ha...” Dương Tử Nhi lại một lần nữa phình bụng cười to.

Hai vị lão sư bất mãn.

“Tử nhi, tại sao ngươi cười?”

“Chẳng lẽ chúng ta nói không đúng?”

Lâm Bắc Phàm cũng đứng về phía hai vị lão sư, nghiêm túc công kích Dương Tử Nhi: “Không cho cười, Luyến Tuyết tiên sinh dâng hiến một đời cho âm nhạc, tình cảm sâu đậm vĩ đại của hẳn đáng để chúng ta tôn kính!”

“Đúng đúng, các ngươi nói đều đúng!” Dương Tử Nhi thật vất vả nhin xuống không cười, sau đó làm mặt quỷ với Lâm Bắc Phàm, còn có khẩu hình.

Khẩu hình là bốn chữ: Không biết xấu hổ!

Mặt Lâm Bắc Phàm không đổi sắc, ta không biết xấu hổ thì đã sao?

Mấy người lại trò chuyện một hồi.

Dương Tử Nhi thừa cơ kéo Lâm Bắc Phàm đến nơi hẻo lánh, mười phần đau lòng nói: “Thấy ta cũng có phần giầu giém giúp ngươi, ngươi có thể lấy ít rượu một chút hay không? 1/ 5 thật nhiều lắm...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta biết mà, người có mưu đồ khác!

Chương 417: Bộ phận hiệu ứng đặc biệt tuyển người! (8/25)

Hai ngày sau, Lâm Bắc Phàm lại dẫn hai vị lão sư đi dạo chơi danh lam thắng cảnh cổ tích Giang Nam, sau đó cùng nhau mua một chút đặc sản làm quà, để hai vị lão sư được vụ mùa lớn trở về.

Đồng thời, người đại diện hai bên cũng triển khai đàm phán việc hợp tác 《Sing!China》 với Tinh Quang, bởi vì Tinh Quang đưa tiền thoả mái, tự nhiên tất cả đều vui vẻ.

Bộ phận nghệ sĩ lại liên lạc một thiên vương thiên hậu, đã quyết định được giám khảo của 《Sing!China》.

Chỉ cần tuyển đủ thí sinh, bọn họ có thể bắt đầu ghi hình.

Cùng lúc đó, dưới đề xuất của Lâm Bắc Phàm, nội bộ Tinh Quang điều đi mười mấy người thành lập một bộ phận hiệu ứng đặc biệt, Lại Vi Vi đảm nhiệm trưởng bộ phận quản lý, phụ trách chế tác hiệu ứng đặc biệt của điện ảnh truyền hình Tinh Quang.

Hiện tại, Tinh Quang đã không phải là vô danh tiểu tốt nữa, mà là vua không ngại giới giải trí, nắm vững gần nửa tài nguyên chất lượng tốt giới giải trí, mọi cử động đều bị giới giải trí, thậm chí toàn bộ nhân dân Trung Quốc chú ý.

Cho nên, khi bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang được thành lập, lập tức gây nên chú ý rộng rãi.

“Tinh Quang thành lập bộ phận hiệu ứng đặc biệt? Đây là tiết tấu tiên quân vào thị trường bom tấn!”

“Quá tốt! Hiệu ứng đặc biệt trong nước làm như cút, sợ người ta không biết đây là hiệu ứng đặc biệt hay sao! Hiện tại Tinh Quang vào sân, nhất định có thể thay đổi cục diện này!”

“Muốn làm tốt hiệu ứng đặc biệt sẽ rất tốn kém, mà Tinh Quang chịu xài tiền nhất!”

“Ta chỉ tin tưởng một câu: Tinh Quang xuất phẩm, tất cả tinh phẩm! Về sau, nước chúng ta cũng sẽ có bom tấn hiệu ứng đặc biệt rồi!”

“Ủng hộ ủng hộ, mười phần ủng hộ!”

...

Đối với việc thành lập bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang, phần lớn mọi người đều có thái độ ủng hộ.

Nhưng, khi bọn họ phát hiện trưởng bộ phận hiệu ứng đặc biệt chỉ là một thiếu nữ mới 20 tuổi, mặt đáng yêu, còn có chút ngây thơ chưa hết, bọn họ trực tiếp chấn động.

“Cái quỷ gì thế? Trưởng bộ phận là tiểu nữ hài? Có phải làm sai ảnh chụp rồi không?”

“Tinh Quang thành lập bộ phận hiệu ứng đặc biệt ta không sùng sốt, thứ thực sự khiến ta kinh ngạc chính là, người nhậm chức trưởng bộ phận lại là một nữ hài mới 20 tuổi, còn nhỏ hơn nhi tử đang học đại học của ta!”

“Hơn nữa theo tin tức ngầm, nàng là sinh viên trường Phục Đán, nhưng lại thường xuyên trốn học, một ngày không gặp được mấy lần, lão sư và các bạn học cũng không có cách nào!”

“Người có tài trong nghề nhiều như vậy, vì sao không tìm bọn họ, mà tìm một tiểu nữ hài? Rốt cuộc nàng có bản lĩnh gì, chẳng lẽ cũng chỉ vì dáng dấp xinh đẹp đáng yêu?”

“Nghe nói, nàng được Lâm Bắc Phàm trực tiếp bổ nhiệm...”

...

Đám người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó phát hiện lại là tên phá của Lâm Bắc Phàm này bổ nhiệm, tiếp đó trầm mặc. Tất cả mọi sắp xếp không hợp lý lại trở nên cực kỳ hợp lý.

Bởi vì, trong năm qua, người này đã làm ra rất nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi, chuyện lạ nào cũng có, tất cả mọi người đều đã quá quen thuộc.

Hơn nữa, hình như mệnh tên phá của này rất tốt, làm cái gì kiếm lời cái đó, cho dù làm ra tiết mục tự sát như 《Tiếng Nói Của Công Lý》 chuyên đắc tội người khác này, kết quả còn có lão đại số một trung ương che chở, vận may như thế này không phải ai cũng có.

Hiện tại ngoại trừ hâm mộ nữ hài Lại Vi Vi có thể một bước lên trời, bọn họ còn có thể thế nào?

Thấy bên ngoài có nhiều người chú ý như vậy, Lại Vi Vi cảm thấy rất áp lực, đây là trải nghiệm chưa từng có trong kiếp sống 20 năm của nàng.

Lâm Bắc Phàm cổ vũ nàng: “Đừng coi trọng bình luận phía ngoài, bọn họ cũng chỉ có thể chèn ép người trên internet. Người thấy ta bị bọn họ mắng

lâu như vậy, không phải bây giờ vẫn đang sống tốt sao?”

Lại Vi Vi phì cười: “Làm gì có ai nói mình như vậy?”

“Người phải tin chắc, người là tuyệt nhất, người giỏi hơn đại đa số người ưu tú trên khắp thế giới! Nhất là phương diện hiệu ứng đặc biệt, người tuyệt đối là vương, vô địch ở phương diện này! Làm ra một phen thành tích, sau đó hung hăng đánh mặt bọn họ!”

Cặp mắt Lại Vi Vi tỏa sáng: “Đây chính là trang bức đánh mặt trong tiểu thuyết mạng sao?”

“Khụ khụ, người hình dung như vậy cũng không có sai...” Miệng Lâm Bắc Phàm giật giật. Sức mạnh của tiểu thuyết mạng quả nhiên quá lớn, có thể gieo họa cho tiểu nữ hài thuần khiết như thế.

“Hiện tại bộ phận hiệu ứng đặc biệt mới vừa thành lập, cũng chỉ có hai ba con mèo nhỏ, rất nhiều việc đang chờ hoàn thành, cho nên ta cấp trước cho người 30 ức nguyên mua sắm thiết bị, mời chào nhân tài, sau khi hoàn toàn dựng lên các khâu, mỗi tháng sẽ phát cho các người 10 ức...”

Lại Vi Vi bị số tiền kia nện đến đầu óc choáng váng.

Khoản tiền đầu tiên đã đến 30 ức?

Về sau mỗi tháng còn có 10 ức?

Vậy 1 năm chẳng phải là đến 120 ức?

Đại thủ bút, Lại Vi Vi khiếp sợ đến không thể thở nổi.

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Mặt khác, nếu bộ phận hiệu ứng đặc biệt cần dựng cảnh, chúng ta có sắp xếp công xưởng hiệu ứng đặc biệt ở thành phố điện ảnh Giang Nam. Bên kia có một mảnh đất, đại khái 200 mẫu, có thể mặc cho người hành động.”

Không chỉ đưa tiền, còn muốn cho đất?

200 mẫu, đó là bao nhiêu chứ?

Gần bằng 18 sên bóng lớn!

Sớm biết Lâm Bắc Phàm rất hào, không ngờ lại hào như vậy!

Khó trách nhiều người trong giới giải trí muốn nịnh bợ hắn như thế.

Hiện tại cảm nhận khí tức thần hào ở khoảng cách gần, Lại Vi Vi kì lòng khôngặng phun ra một câu: “Boss, người có thiếu nha hoàn làm ấm giường không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thế là, sau khi có tiền bạc ủng hộ, bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang bắt đầu chiêu binh mãi mã.

Đầu tiên là trực tiếp thu mua một công ty hiệu ứng đặc biệt, trước tiên dựng bộ khung lên. Ngay sau đó là dùng số tiền lớn tuyển người, sử dụng lương cao gấp ba tiền hành đào người.

“Tinh Quang thông báo trả lương cao tuyển dụng nhân tài hiệu ứng đặc biệt, chỉ cần người có chuyên môn thì có thể đến nộp đơn!”

“Bất luận bằng cấp, bất luận kinh nghiệm, bất luận nghề nghiệp, bất luận tuổi tác... chỉ cần người có sở trường phương diện này, hoặc là hiện ra thiên phú cực cao, như vậy người thì có thể tới Tinh Quang nộp đơn!”

“Chúng ta chờ mong, người ưu tú có thể cùng làm việc với chúng ta, sáng tạo một thế giới hiệu ứng đặc biệt thần kỳ!”

“Bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang, để trống chỗ chờ người xứng đáng!”

...

Không chỉ đào trong nước, ngoài nước cũng đào.

Chỉ cần người có năng lực, chúng ta liền dám đào.

Thị trường hiệu ứng đặc biệt Trung Quốc gió nổi mây phun, ngay cả nước ngoài cũng bị khơi dậy một chút gợn sóng.

Những điều kiện này quá phong phú, khiến người ta không thể không động tâm.

Như vậy, dưới sự tấn công phóng khoáng của kim tiền, gần như tất cả nhân tài nòng cốt của các công ty hiệu ứng đặc biệt đều bị đào đi, nước ngoài cũng bị đào đi hơn 20 người, bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang nhanh chóng được dựng lên, từ lúc đầu chỉ có hai ba con mèo nhỏ, khuếch trương đến quy mô 200 người.

Ở buổi hội nghị đầu tiên sau khi thành lập bộ phận hiệu ứng đặc biệt, các lãnh đạo nguyên lão của Tinh Quang như hai vị mỹ nữ lão tổng, Lâm Bắc Phạm, Diệp Vô Đạo, Tiền Đa Đa, Mạnh Tiểu Phi đều để Lại Vi Vi lên đài.

Trước sự chứng kiến và ủng hộ mạnh mẽ của nhiều người phía dưới, Lại Vi Vi chính thức nhậm chức trưởng bộ phận hiệu ứng đặc biệt, triển khai công tác đầu tiên là lấy võ hiệp Kim Dung làm khuôn mẫu, bắt đầu chế tạo ra đại thế giới võ hiệp đao quang kiếm ảnh, nhi nữ tình trường.

Mở đường cho 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Chương 418: 《 Năm Ấy 》 nổi tiếng! (9/25)

Cùng lúc đó, trải qua một khoảng thời gian tuyên truyền, cuối cùng bộ phim điện ảnh 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 đã được công chiếu.

Từ khi dừng chiếu 《 Old Boy 》 đến nay, đã qua ba tháng.

Trong ba tháng này, bởi vì sự kiện “hợp đồng âm dương” của Tinh Quang, khiến những bộ phim điện ảnh lưu lượng vốn sẽ được chiếu trong khoảng thời gian này mãi không cách nào công chiếu.

Tập đoàn Lý thị tập hợp những rạp chiếu phim còn lại thành lập Ảnh Nghiệp Sơn Hải, nhưng bởi vì vấn đề an toàn công cộng bị cưỡng chế dừng

kinh doanh, chinh đốn và cải cách ba tháng.

Bởi vì Ảnh Nghiệp Dada bị liên lụy bởi sự kiện trung ương “đánh lão hồ”, đến bây giờ vẫn giữ khiêm tốn, cũng không có hành động.

Còn có 《Trù Thần》 thống trị hơn hai tháng...

Đủ loại nguyên nhân kết hợp lại, khiến thị trường phim điện ảnh rất ảm đạm.

Người xem phim điện ảnh đã sớm như đói như khát, vì vậy lúc tin 《Năm Ấy》 sắp được công chiếu, trailer phim lại không tẻ lắm, lập tức dẫn tới cơn sốt xem điện ảnh của khán giả. Dự đoán doanh thu phòng vé sẽ vượt quá 4 ức, ngày đầu tiên 《Năm Ấy》 được công chiếu, ngày hôm sau gần như không còn vé.

Đãi ngộ này khác biệt một trời một vực với bộ phim 《Old Boy》 đầu tiên của Tinh Quang.

Lúc mới đầu, dự đoán 《Old Boy》 chỉ được 60 triệu, không đến 1 ức, cuối cùng nương theo câu chuyện khiến lòng người xúc động, danh tiếng tốt đẹp mới được nghịch tập.

Nhưng bây giờ, chỉ dự bán 《Năm Ấy》, mà doanh thu phòng vé đã vượt quá 4 ức!

“Điều này có nghĩa là gì? Điều này có nghĩa Tinh Quang chúng ta đã tạo ra danh tiếng cực tốt, phim điện ảnh còn chưa công chiếu đã đạt được sự ủng hộ của khán giả! Chỉ cần chúng ta tiếp tục giữ vững sức mạnh này, tiếp tục đi phương hướng này, Tinh Quang của chúng ta sẽ phát triển không ngừng, xu thế không thể đỡ được!” Bạch Thanh Tuyết tràn đầy cảm xúc nói.

“Lão bà đại nhân uy vũ!”

“Nữ vương đại nhân uy vũ!”

Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị trăm miệng một lời.

Cuối cùng, 《 Năm Ấy 》 được công chiếu, doanh thu phòng vé ngày đầu tiên đạt đến 3.43 ức!

Doanh thu phòng vé xếp hạng nhất trong ngày!

Xếp hạng nhất trong tuần!

Tỉ lệ khán giả 96.7%!

Tuy số liệu này kém hơn 《 Old Boy 》 , nhưng 《 Old Boy 》 có sự giúp đỡ của chương trình giải trí quốc dân 《 China Got Talent 》 , thành tích của 《 Năm Ấy 》 đã có thể tính là rất kinh người!

Mấu chốt là dư luận vẫn tiếp nối phương hướng tốt đó.

“Ta như nhìn thấy bản thân ở trên người Kha Cảnh Đăng!”

“Trong thời thanh xuân của mỗi người chúng ta, đều có một học sinh hư và một hoa khôi!”

“Vì sao môi tình đầu đầu cay đắng, vì sao thanh xuân đều tiếc nuối, vì sao người yêu nhau luôn không thể đến được với nhau?”

“Khi Kha Cảnh Đăng lấy được can đảm, khi hôn chú rể, ta đã khóc! Nguyên bọn họ hạnh phúc mỹ mãn ở một thế giới song song, không có tiếc nuối và đau lòng!”

“Rất muốn quay lại quá khứ, quay lại đêm mưa đã thấm ướt chúng ta...”

“Vì sao phim điện ảnh Tinh Quang, đều đẹp mắt lại khiến người ta rơi lệ như thế?”

...

Vốn doanh thu phòng vé rất tốt, danh tiếng lại nâng đỡ phòng vé.

Thế là tiếp theo, 《 Năm Ấy 》 tái diễn kỳ tích phòng vé của 《 Old Boy 》 , lượng khán giả mấy ngày liên tục gần như đầy ắp rạp.

3.5 ức!

3.48 ức!

3.45 ức!

...

Đồ thị luôn đầy, đường cong doanh thu phòng vé rất ổn định vững vàng.

Cho đến ngày thứ bảy, đường cong doanh thu phòng vé mới bắt đầu xuống dốc một chút.

Dự đoán doanh thu phòng vé cuối cùng chắc chắn có thể vượt qua 40 ức, thậm chí có thể đạt mức cao nhất 45 ức.

Mấu chốt nhất là, số doanh thu phòng vé này gần như bị Tinh Quang nuốt hết vào bụng.

Chưa nói đến các công ty giải trí khác hâm mộ đến mức nào, nhìn Tinh Quang kiếm từng bó lớn bó lớn tiền, hai rạp chiếu phim lớn là Ảnh Nghiệp Dada và Ảnh Nghiệp Sơn Hải đều đổ ký muốn chết.

“Vì sao phim điện ảnh của Tinh Quang lại được hoan nghênh như vậy?”

“Vì sao bọn họ may mắn như vậy?”

Điều khó chịu nhất trên thế giới là, nhìn người khác ăn thịt, bản thân lại không được uống cả canh.

Mặc khác, 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 đã hoàn tất lựa chọn thành viên dự thi, triệu tập đội ngũ bắt đầu ghi hình, sau hai tuần là có thể đẩy ra.

Tất cả đều theo chiều hướng tốt.

Lúc này, Hàn lão gọi điện thoại tới: “Xú tiểu tử, trên cơ bản bố cục tập đoàn Lý thị ở nước ngoài đã hoàn thành, lúc nào ra tay?”

“Lão chờ chút, ta đi hỏi xem.”

Lâm Bắc Phàm liên hệ với Jessica ở nước Mỹ xa xôi, lấy được câu trả lời là OK.

“Thời cơ đã đến.” Lâm Bắc Phàm tự nói.

Lâm Bắc Phàm nhắm hai mắt lại, tiến vào trong tuyến vận mệnh.

Dưới tinh quang chói sáng, Lâm Bắc Phàm tìm được tinh vận to lớn đại diện cho tập đoàn Lý thị ở nước ngoài, sau đó đôi mắt hắn ngưng tụ lại, từ trong tử dương bắn ra một luồng sáng màu tím, chiếu rọi lên tinh vân của “tập đoàn Lý thị”.

Dưới sự chiếu rọi của luồng sáng màu tím này, “tài vận” “quan vận” trong tinh vân bị chuyển đi, tinh vân tối dần đi với tốc độ mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Sau đó, vì duy trì vận hành, đại tinh vân “tập đoàn Lý thị” chỉ có thể hút máu từ tiểu tinh vân ở bên cạnh.

Những tiểu tinh vân này đại diện cho công ty con, là bộ phận quan trọng tạo thành tập đoàn Lý thị.

Dưới sự hút máu điên cuồng, tiểu tinh vân thứ nhất sụp đổ.

Trong một căn biệt thự ở Ma Đô, một nam nhân trung niên 50 tuổi sắc mặt trắng bệch nằm trên ghế sofa, buồn bực ngán ngẩm xem tivi. Tuy trong biệt thự, nhưng hắn ta không hề vui vẻ chút nào.

Bởi vì, hai chân của hắn ta quấn băng vải, ngay cả tay trái cũng bị quấn băng, cả người chỉ có tay phải là có thể hoạt động.

Cơ thể không nhúc nhích, đôi mắt không còn thần thái.

Nếu không phải đôi mắt thỉnh thoảng chuyển động, có lẽ người ta sẽ tưởng hấn ta là người chết.

Ngay cả a di đến quét dọn làm vệ sinh bên ngoài nhìn thấy dáng vẻ nửa chết nửa sống của hấn ta, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài. Sau khi quét dọn làm vệ sinh, nấu đồ ăn, nàng cũng ra về.

Bởi vì, nam nhân chẳng chịt vết thương này không thích nàng ở lại, không muốn để người khác nhìn thấy dáng vẻ sa sút của hấn ta.

Rất lâu sau, người kia mới khàn giọng nói: “Tập đoàn Lý thị, hừ...”

Người này họ Lưu, vốn là lão bản của một rạp chiếu phim nhỏ, có tài sản mấy ngàn vạn, dù sao cũng được tính là một tiểu phú hào.

Nhưng từ khi không phối hợp với tập đoàn Lý thị, không muốn bán rẻ tài sản, tất cả của hấn ta đã bị phá hủy.

Cơ thể bị đánh tàn phế, biến thành nửa phế nhân.

Rạp chiếu phim nhà mình bị tập đoàn Lý thị ép mua ép bán, tài sản mấy ngàn vạn kết quả chỉ cầm được hơn 10 triệu. Nếu không hợp tác, có lẽ bản thân và người nhà cũng không còn mạng.

Cuối cùng, ngay cả vợ con cũng chê hấn ta là một phế nhân, lại sợ bị liên lụy, cầm một khoản tiền lớn rồi bỏ đi.

Bây giờ ngoại trừ căn nhà này, cùng một khoản tiền dưỡng lão, hấn ta không còn gì cả.

Hấn ta càng nghĩ càng không cam lòng.

Hấn ta muốn trả thù!

Hấn ta muốn cướp lại tất cả của mình!

“Tập đoàn Lý thị, Lý Vô Thương, ta muốn các ngươi phải chết!” Hấn ta khễ gào rú, giọng nói khàn khàn như dã thú.

Lực lượng của một người thế đơn lực bạc, thế là hấn ta liên hệ với các ông chủ bị hại khác, kết quả phát hiện bọn họ cũng có ý tưởng giống hấn ta. Thế là, bọn họ quyết định liên hợp đòi lại lẽ công bằng.

Ngày hôm sau, các ông chủ rạp chiếu phim phải nằm viện trước đó đột nhiên liên hợp lại khởi tổ tập đoàn Lý thị ở nước ngoài, khởi tổ tập đoàn Lý thị sử dụng thủ đoạn cạnh tranh bất chính, ngầm chiếm đoạt tài sản của bọn họ.

Chương 419: Lâm Bắc Phàm đổ thêm dầu vào lửa! (10/25)

Ngoại trừ lợi dụng thủ đoạn pháp luật, mấy lão bản này còn dùng tiền phát động lực lượng dư luận.

“Tập đoàn Lý thị ở nước ngoài vì ngầm chiếm đoạt rạp chiếu phim, lại sử dụng thủ đoạn phi pháp?”

“Tám lão bản là Lưu lão bản, Hoàng lão bản vân vân vì không hợp tác, cuối cùng bị tập đoàn Lý thị phái người đánh trọng thương? Ba người trong số đó còn vì vậy mà vợ con ly tán, cuộc sống khốn đốn?”

“Rạp chiếu phim trị giá 1 ức, cuối cùng chỉ bán chưa đến 2500 vạn?”

“Rốt cuộc tập đoàn Lý thị là một xí nghiệp, hay là lang sói khoác da người?”

“Tập đoàn Lý thị là quái vật khổng lồ, ai đến bảo vệ quyền lợi cho tiểu gia tiểu hộ?”

“Vì sao tập đoàn Lý thị lại kiêu ngạo như thế?”

...

Lúc mới đầu chuyện này cũng gây ra ồn ào nhất định.

Thế nhưng tập đoàn Lý thị phản ứng khá nhanh, lợi dụng dư luận này chỉ mới vừa bùng lên, bọn họ lập tức sử dụng lực lượng của mình đè ép dư luận xuống.

Thế nhưng, trình tự tư pháp vẫn còn đó, tập đoàn Lý thị còn chưa thoát ra khỏi tình trạng khó khăn.

Lúc này, tổng bộ tập đoàn Lý thị ở Philippines.

Khuôn mặt Lý Vô Thương âm trầm như nước: “Không phải người đã nói sẽ giải quyết tốt việc này sao? Sao bây giờ lại xuất hiện?”

Thư ký nom nớp lo sợ nói: “Lý tổng, đây chắc chắn là việc ngoài ý muốn. Dựa theo thông lệ trước đó, chúng ta đều lợi dụng mạng sống và người nhà của bọn họ để tiến hành uy hiếp, khiến bọn họ phải thỏa hiệp. Sau đó, chúng ta vẫn phái người nhìn chăm chăm bọn họ, đề phòng bọn họ làm ra hành vi không khôn ngoan, chỉ cần bọn họ dám có hành động gì chúng ta sẽ ra tay ngay lập tức. Suốt ba tháng qua bọn họ đều rất yên phận, vì vậy ta mới yên tâm thu người giám sát. Thế nhưng ai ngờ...”

“Ta mặc kệ người đã làm thế nào, ta chỉ biết người không làm tốt mọi việc, bây giờ xảy ra sơ suất, người chắc chắn phải bổ sung vào chỗ thiếu sót này, đừng để bọn họ gây sự nữa, người hiểu chưa?” Lý Vô Thương âm trầm nói.

“Lý tổng, lần này ta chắc chắn sẽ không để người thất vọng!” Thư ký lén lút thở phào nhẹ nhõm, còn có cơ hội cứu vãn.

“Ra ngoài đi, không làm xong việc thì không cần đến gặp ta.”

“Vâng, Lý tổng!” Thư ký lui ra ngoài.

Tuy Lý Vô Thương tức giận, nhưng trong lòng không hề hoảng loạn, cũng không đặt chuyện này trong lòng.

Bởi vì hẳn ta đã làm quá nhiều chuyện như vậy, đã quá quen thuộc.

Mấu chốt là, bọn họ có kiện cũng vô dụng.

Bởi vì chuyện này được làm rất sạch sẽ.

Người nói ta sử dụng thủ đoạn phi pháp chiếm đoạt rạp chiếu phim của các người, nhưng có chứng cứ sao?

Có nhân chứng sao?

Người nói ta phái người đi đánh các người bị thương, có chứng cứ sao?

Có nhân chứng sao?

Chỉ dựa vào vết thương trên cơ thể của các người?

Sao người chứng minh được người đánh người bị thương là người của tập đoàn Lý thị chúng ta?

Chỉ dựa vào ký hợp đồng?

Tuy giá cả cuối cùng hơi thấp, nhưng trình tự hợp pháp, người có thể làm gì ta?

Không có chứng cứ và nhân chứng, dù nghi ngờ cũng vô dụng.

Vì vậy, trong lòng Lý Vô Thương không hề hoảng hốt, bình chân như vại, bởi vì cuối cùng chuyện này chỉ là cãi cọ, sau đó cũng không giải quyết được gì.

Nhưng nếu các người không nghe lời, kết quả cũng chưa chắc.

Đáng tiếc, hẳn ta nghìn tính vạn tính, lại tính thiếu một người – Lâm Bắc Phàm.

Bởi vì Lâm Bắc Phàm biết rõ, tình vận sụp đổ đầu tiên là “Ảnh Nghiệp Sơn Hải”, vì vậy lúc nào hẳn cũng chú ý tất cả, sau khi mấy lão bản khởi xướng tổ tụng đã chú ý.

“Căn nguyên của sự hủy diệt nằm ở chỗ này, ta sẽ giúp các người chút sức lực!” Lâm Bắc Phàm cười hắc hắc, trực tiếp đăng tin tức này lên trên khu bình luận của website Tinh Quang, sau đó tiến hành phê bình: “Tập đoàn Lý thị, chúng ta yêu cầu một lời giải thích!”

Mọi người nhanh chóng phát hiện ra bình luận này.

“Thần Tài giới giải trí? Đó không phải là Lâm Bắc Phàm sao, hiếm khi thấy hắn đăng tin tức, xem trước đã!”

“Đang tốt đẹp sao Lâm Bắc Phàm lại chú ý đến vụ kiện này? Chẳng lẽ có gì huyền ảo?”

“Tập đoàn Lý thị, công ty đứng sau lưng Ảnh Nghiệp Sơn Hải... Hình như ta đã nhìn thấy chân tướng rồi!”

“Chúng ta nên chú ý đến việc này, tập đoàn Lý thị vì xây dựng Ảnh Nghiệp Sơn Hải đã sử dụng thủ đoạn bất chính chiếm đoạt rạp chiếu phim của mấy chục lão bản... Ta thấy mùi âm mưu nồng nặc!”

“Thật u ám!”

...

Việc này đã hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều cư dân mạng.

Nhưng đây chưa phải kết thúc, Lâm Bắc Phàm có sức ảnh hưởng cực lớn trong giới giải trí, đã là Thần Tài còn là Diêm Vương gia, hơn nữa có chỗ dựa là Tinh Quang, rất nhiều nghệ sĩ đều muốn nhân cơ hội nịnh nọt, nhất là nghệ sĩ minh tinh của Tinh Quang lập tức chia sẻ.

Sau lưng mỗi ngôi sao đều có hơn ngàn vạn fan hâm mộ, sau khi mười mấy ngôi sao chia sẻ, nhanh chóng hình thành xu thế lửa cháy trên thảo nguyên, gần một nửa nhân dân của Trung Quốc đều biết, dư luận vốn bị tập đoàn Lý thị đè ép lại lần nữa bùng nổ.

“Rạp chiếu phim trị giá 1 ức, lại chỉ bán giá 2500 vạn, bị ép giá 75%, nếu trong đó không có quý, ai tin chứ?”

“Lúc trước ta đã thấy kỳ lạ, vì sao Ảnh Nghiệp Sơn Hải lại có thể nhanh chóng quật khởi như thế, hóa ra sử dụng thủ đoạn phi pháp!”

“Nhìn lão bản kia bị đánh, đã sắp bị liệt nửa người rồi!”

“Vì một chút lợi ích, lại đảo điên pháp luật kỷ cương, uy hiếp dụ dỗ, thật sự tàn nhẫn!”

“Chúng ta cần một lời giải thích! Chẳng lẽ nhân dân chúng ta phải để mặc cho người nước ngoài bắt nạt sao?”

“Tập đoàn Lý thị rút ra khỏi Trung Quốc!”

...

Nhìn thấy tình trạng thảm thiết của các lão bản rạp chiếu phim, trước tiên mặc kệ chân tướng sự thật như thế nào, mọi người đều đứng về phía phe yếu, sau đó nghiêm khắc tấn công tập đoàn Lý thị.

Cả nước chú ý, tòa án cảm nhận được áp lực cực lớn, lập tức lập án triển khai điều tra.

《Tiếng Nói Của Công Lý》 vốn là chương trình chính nghĩa cũng chú ý đến vụ kiện này, chuẩn bị xâm nhập điều tra lấy thêm chứng cứ, sau đó coi như một chuyên đề để tiến hành đưa tin.

Ở Philippines, lúc này Lý Vô Thương đang nổi giận đùng đùng.

Vốn tưởng chỉ là chuyện nhỏ, không ngờ chưa đến một ngày lại ồn ào đến mức cả nước đều biết, bây giờ muốn đè ép cũng không đè ép được.

Nếu không xử lý tốt chuyện này, vậy tập đoàn Lý thị của hấn ta sẽ mất đi thị trường Trung Quốc.

Nếu mất đi thị trường Trung Quốc sẽ tổn thất lớn.

Nghiêm trọng hơn nữa, có thể hấn ta sẽ mất đi chức vụ đồng sự trưởng.

“Hỗn đản! Tại sao lại là Lâm Bắc Phàm? Tại sao lại là Tinh Quang? Chuyện lần này ta và các người còn chưa xong đâu!” Lý Vô Thương bùng bùng lửa giận, hấn ta đập vỡ rất nhiều thứ trong phòng làm việc, nhưng cơn giận vẫn không tiêu tan.

Bây giờ cả nước chú ý, toàn dân phẫn nộ, nhưng hấn ta lại không thể sử dụng chút thủ đoạn màu đen hoặc màu xám, nếu không sẽ biến thành giầu đầu lòi đuôi, để lộ bản thân.

Chỉ có thể làm việc theo pháp luật, tập đoàn Lý thị đăng một phần thông báo.

Đầu tiên là bày tỏ sự tiếc nuối với tình cảnh của mấy lão bản, tỏ vẻ trong quá trình bản thân thương lượng thu mua rạp chiếu phim vẫn luôn làm việc theo pháp luật, chưa từng sử dụng thủ đoạn phi pháp. Các hành động hiện tại của Lưu lão bản và Lý lão bản, đã tạo ra tổn thất rất lớn cho danh dự và kinh tế của tập đoàn Lý thị, hy vọng bọn họ có thể kịp thời thu tay, nếu không sẽ sử dụng thủ đoạn pháp luật để bảo vệ lợi ích hợp pháp của bản thân...

Bài đăng viết rất lưu loát, cứ như bản thân mới là người bị hại vậy.

Chương 420: Tập đoàn Lý thị liên tục gặp tai họa! (11/25)

Cùng lúc đó, chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 dưới sự dẫn dắt của Tiểu Thôi lão sư, tiến vào chiếm giữ một ngôi biệt thự có vệ sĩ tuần tra, đề phòng nghiêm ngặt.

Mấy lão bản rạp chiếu phim đã lên tiếng tố cáo đang ở trong căn biệt thự này.

Vì đề phòng tập đoàn Lý thị, hoặc là Lý Vô Thương chó cùng rứt giậu đối phó bọn họ, bọn họ phải tốn rất nhiều tiền thuê mười vệ sĩ chuyên nghiệp đến bảo vệ mình, chế tạo nơi này thành tường đồng vách sắt, có thể nói là được ăn cả ngã về không.

Bọn họ vô cùng hoan nghênh chuyên thăm hỏi của chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》.

Bởi vì 《Tiếng Nói Của Công Lý》 là một chương trình tính toàn dân có sứ mệnh giúp đỡ, phát ra tiếng nói chính nghĩa, sức ảnh hưởng rất rộng lớn, có thể vươn thẳng ra thế giới, những vụ việc được nó đưa tin đều có thể nhận được sự coi trọng cực lớn của nhân dân và cơ quan chính phủ.

Quan trọng nhất sau lưng nó là Tinh Quang, là Lâm Bắc Phàm, tuy trước đó từng có mâu thuẫn, nhưng đối mặt với Lý thị, những mâu thuẫn này lại

không đủ trọng lượng, bọn họ chắc chắn sẽ không để tập đoàn Lý thị sống tốt.

Bọn họ tin tưởng, 《Tiếng Nói Của Công Lý》 chắc chắn có thể giữ gìn lẽ phải cho bọn họ.

Trong lúc Tiểu Thôi lão sư phỏng vấn, các lão bản phối hợp rất tích cực, nặng nề đau đớn kể lại tất cả những việc bản thân gặp phải trong 3 tháng qua, còn lấy ra bản hợp đồng bị ép ký, báo cáo kiểm tra sức khỏe của bệnh viện, cùng với vết thương đẫm máu trên người...

Không có tiền, cơ thể bị đánh tàn phế, lão bà và hài tử bỏ đi...

Tình cảnh này thật sự khiến người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ.

Tiểu Thôi lão sư đồng tình, trịnh trọng nói: “Yên tâm đi, chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 chắc chắn sẽ giữ gìn lẽ phải cho các người!”

Mấy lão bản cảm động đến khóc.

Sau khi vụ án này được 《Tiếng Nói Của Công Lý》 đưa tin, lại càng ồn ào hơn.

Bởi vì ảnh hưởng quá tồi tệ, khiến tất cả nghiệp vụ của tập đoàn Lý thị ở Trung Quốc đều bị dừng lại, ngay cả sản phẩm của bọn họ cũng đột nhiên không bán được nữa, danh dự hạ xuống nhanh chóng. Còn có người dân tự phát khởi xướng hoạt động “tẩy chay tập đoàn Lý thị, bắt đầu từ ta”...

Ngay lúc đó, Jessica lấy chuyện này làm lý do, bắt đầu bán không cổ phiếu của tập đoàn Lý thị.

Tập đoàn Lý thị có rất nhiều sản nghiệp dưới danh nghĩa, nhưng sản nghiệp trụ cột lại là ba công ty ở thị trường nước Mỹ, gồm điện tử Tân Khoa, điện năng Phong Hoa và vận tải đường thủy Viễn Dương, giá trị thị trường đổi thành ức nguyên lần lượt là 600 ức, 800 ức, 1000 ức, tổng giá trị 2400 ức.

Trong đó, sản phẩm của điện tử Tân Khoa chủ yếu tiêu thụ ở Trung Quốc và các quốc gia Châu Á.

Jessica đang bán không số cổ phiếu này.

Trong ngày hôm đó, dưới thao tác điên cuồng của Jessica, điện tử Tân Khoa giảm mạnh 6%.

Đồng thời nàng công khai tuyên bố, vụ việc “các lão bản rạp chiếu phim Trung Quốc tố cáo tập đoàn Lý thị” không phải chỉ là một ví dụ. Những năm gần đây tập đoàn Lý thị phát triển ngang ngược, vẫn luôn thăm dò ngay sát biên giới pháp luật, đồng thời cũng thu hoạch được lợi ích cực lớn, đắc tội rất nhiều người, đã đến trình độ thói quen khó sửa.

Đây được gọi là thịnh cực tất suy, đã đến lúc tập đoàn Lý thị nên trả nợ rồi.

Dù hẳn ta có thể yên ổn vượt qua chuyện này, tương lai cũng có việc khác đến kéo chân sau của Lý thị, khiến nó khó mà tiến lên.

Đặt cùng một chỗ để nói, tòa nhà “Lý thị” hùng bá Nam Dương nhiều năm đã sụp đổ, mọi người nên rời sân.

Có lẽ chịu sự ảnh hưởng từ lời nói của Jessica, sau đó các đơn vị, dân chơi cổ phiếu khác cũng nhanh chóng đi theo, giá cổ phiếu của điện tử Tân Khoa lại sụt giảm 4%.

Về phần cổ phiếu của hai đơn vị còn lại, mọi người còn đang cân nhắc.

Chỉ cần tình hình chuyển biến xấu, bọn họ sẽ không chút do dự ném cổ phiếu trong tay ra.

Thù trong giặc ngoài, cuối cùng chuyện này đã ép Lý Vô Thương tự mình đứng ra giải quyết tình hình.

“Người đến cũng vô dụng, chúng ta cứ chậm rãi chơi.” Lâm Bắc Phàm cười lạnh.

Đúng lúc này, trong tuyến vận mệnh, tiểu tinh vân thứ hai xoay xung quanh “tập đoàn Lý thị” cũng sụp đổ rồi...

Ngày hôm sau, Philippines xảy ra một việc lớn, đó chính là hơn một 100 ngàn nhân viên của nhà máy gia công An Hoa tiếng tăm lừng lẫy cắm rễ ở Philippines đột nhiên bãi công, sau đó biểu tình thị uy.

Đối mặt với ống kính, nhân viên đại diện bày tỏ, nhà máy gia công An Hoa là một nhà máy ăn thịt người, mỗi ngày làm việc hơn 12 tiếng, không có hai ngày nghỉ, cũng không có tiền làm thêm giờ, các công nhân viên đều tiêu hao mạng sống để làm việc, nhận được tiền lương ít ỏi.

Hơn nữa, điều máu chót nhất là, công ty không thực hiện cam kết dưỡng lão và chữa bệnh trước đó. Sau mấy năm làm việc, sức khỏe của rất nhiều nhân viên đều tiêu hao nghiêm trọng, bị đủ loại bệnh, báo bên bảo hiểm y tế lại được cho biết công ty không có tiền.

Sau nhiều lần bàn bạc, nhà máy gia công An Hoa cũng không để ý tới, ngược lại còn hành động quá đáng hơn, dùng đủ loại lý do để đuổi việc những nhân viên gây rối, vì vậy bọn họ quyết định không nhận nữa.

Vì phản kháng “chính sách tàn bạo” của nhà máy gia công An Hoa, tranh thủ quyền lợi chính đáng cho bản thân, nên hơn 100 ngàn nhân viên của nhà máy quyết định bãi công. Trừ khi nhà máy gia công An Hoa thỏa mãn yêu cầu hợp pháp của bọn họ, mới quay lại làm việc.

Chuyện này đưa tới sóng to gió lớn.

Bởi vì nhà máy gia công An Hoa là một sản nghiệp quan trọng của tập đoàn Lý thị, bọn họ mở nhà xưởng ở Philippines và các quốc gia Đông Nam Á khác, trong đó phần lớn sản phẩm của điện tử Tân Khoa đều hoàn thành lắp ráp ở đây, sau đó tiêu thụ đến các nơi trên thế giới.

Tuy lợi nhuận ít ỏi, còn kém rất xa những sản nghiệp khác, nhưng nhà máy gia công An Hoa là kiểu xí nghiệp lao động tập trung, giải quyết 100 vạn công việc, là nơi được chính phủ rất coi trọng.

Cũng vì thế mà tập đoàn Lý thị vững vàng cắm rễ ở Đông Tây Á, địa vị cao cả.

Vốn dĩ quần chúng Trung Quốc theo dõi vụ việc này chỉ vì xem trò vui, nhưng việc này liên quan đến tập đoàn Lý thị, mọi việc trở nên tế nhị, kích thích dây thần kinh nhạy cảm của nhân dân Trung Quốc.

...

“Đây thật sự là một nhà máy đầy mồ hôi và máu, một nhà máy ăn thịt người, điều này rất phù hợp với tác phong của Lý thị!”

“Thì ra tập đoàn Lý thị đã sớm làm vậy rồi, vì tiền không để ý đến mạng sống của người khác!”

“Ta đã biết Lý thị không phải thứ gì tốt! Bây giờ bãi công lớn, thiên lý rõ ràng, báo ứng đến rồi!”

“Tập đoàn Lý thị đúng là lang sói khoác lớp da người!”

“Tập đoàn Lý thị rút ra khỏi Trung Quốc, đừng gây tai họa cho chúng ta!”

...

Chịu sự kích thích của nhà máy gia công An Hoa, nhân viên của nhà máy gia công An Hoa ở các quốc gia khác cũng sôi nổi bắt chước, tổ chức bãi công. Mạnh mẽ lên án nhà máy và tập đoàn Lý thị, muốn tranh thủ quyền lợi chính đáng thuộc về mình.

Nhà máy gia công An Hoa chủ yếu phụ trách gia công sản phẩm của điện tử Tân Khoa, bây giờ toàn bộ nghỉ việc, có nghĩa sản phẩm của điện tử Tân Khoa không được sản xuất, nghiệp vụ dừng lại.

Chịu sự ảnh hưởng này, không cần Jessica làm gì, cổ phiếu điện tử Tân Khoa bị bán tháo số lượng lớn, giá cổ phiếu giảm mạnh, mới qua nửa ngày đã sụt giảm 10%, cộng cả hai ngày đã giảm 20% giá trị.

Hai loại cổ phiếu còn lại, điện năng Phong Hoa và vận tải đường thủy Viễn Dương cũng có biên độ sụt giảm cực nhỏ, có lẽ trên dưới 4%.

Jessica tiếp tục công khai nói năng bừa bãi: “Cũng như ta đã nói trước đó, tập đoàn Lý thị đã để lộ ra rất nhiều vấn đề, đã đến lúc trả nợ! Đây chỉ là

bắt đầu, chứ không phải kết thúc!”

Chương 421: Liên tiếp gặp chuyện xui xẻo! (12/25)

Bởi vì lần đầu tiên nàng nói trúng, nên lần thứ hai Jessica tuyên truyền giảng giải đã nhận được sự chú ý của nhiều người.

Càng nhiều người và đơn vị đầu tư, một lần nữa đánh giá sản nghiệp tập đoàn Lý thị.

Rạp chiếu phim Trung Quốc kiện cáo, công nhân nhà máy gia công An Hoa bãi công, giá cổ phiếu điện tử Tân Khoa bị giảm mạnh...

Dù là chuyện nào cũng không dễ giải quyết, lập tức kéo nhau mà đến, một vòng bao trùm một vòng, vòng vòng đan xen, một cái tác động đến nhiều cái, Lý Vô Thương bận rộn đến trời đất tối tăm, nghĩ hết cách cứu vãn.

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một tiểu tinh vân trong tuyến vận mệnh lại bị sụp đổ, ý nghĩa một sản nghiệp nữa sắp giảm mạnh. Tiểu tinh vân này lại đại diện cho điện tử Tân Khoa...

Việc bãi công biểu tình ở Đông Nam Á càng ngày càng nghiêm trọng, lúc này lại tuôn ra một việc.

Đó là hàng chục nhân viên từng làm việc trong nhà máy gia công An Hoa đều được bệnh viện chẩn đoán bị cùng một bệnh ung thư da, khiến làn da lở loét không hồi phục được, sức đề kháng của cơ thể suy giảm nhanh chóng.

Lúc này, có một nhà truyền thông nhạy bén phát hiện chuyện này không bình thường, sau đó xâm nhập điều tra, phát hiện trước đó hàng chục nhân viên này đều tham gia lắp ráp một loạt linh kiện đặc biệt ở An Hoa.

Lần nữa xâm nhập điều tra, phát hiện những bộ linh kiện này còn có một ít thành phần vật chất không biết tên, tiếp xúc càng lâu sẽ nâng cao xác suất bị bệnh ung thư. Tất cả những bộ linh kiện này đều là bộ phận trong sản phẩm điện tử Tân Khoa...

Cuối cùng phóng viên này đưa ra kết luận, tiếp xúc lâu với sản phẩm của điện tử Tân Khoa sẽ dễ gây ra bệnh ung thư.

Mọi việc trở lên lớn hơn.

Lúc chuyện này được công bố ra ngoài, lại gây ra sóng to gió lớn.

“Trong bộ phận của sản phẩm điện tử Tân Khoa có thành phần vật chất không biết tên, tiếp xúc thời gian dài sẽ gây ra bệnh ung thư da?”

“Nhà máy gia công An Hoa đã có hàng chục nhân viên bị bệnh ung thư da, trước mắt đang được chữa trị trong bệnh viện! Trời ạ, ta có mấy sản phẩm của điện tử Tân Khoa, gần như tiếp xúc mỗi ngày, chẳng phải ta cũng sẽ bị ung thư sao?”

“Ta là người chơi thiết bị điện tử, không ngờ chơi thiết bị điện tử còn có thể bị ung thư, thật sự quá đáng sợ!”

“Điện tử Tân Khoa, tập đoàn Lý thị hại người rất nặng, lẽ nào lại như vậy!”

“Tập đoàn Lý thị thật sự không phải thứ tốt, lại làm ra sản phẩm có thể gây họa cho người, lòng dạ thật xấu xa!”

“Nên hủy diệt loại sản phẩm này, công ty như vậy nên phá sản đóng cửa!”

...

Tập đoàn Lý thị lập tức áp dụng các biện pháp khẩn cấp, tuyên bố với bên ngoài, hàm lượng vật chất trong sản phẩm điện tử rất ít ỏi, chỉ tiếp xúc quá lâu mới có thể gây ung thư, mọi người cứ việc yên tâm sử dụng.

Thế nhưng, các bạn bè quần chúng lại không thềm nể mặt mũi.

Người nói thật nhẹ nhàng đơn giản, cũng không phải người bị bệnh ung thư, chưa biết chừng lúc người bị bệnh người còn vội vàng hơn chúng ta.

Bây giờ đã phát hiện mười mấy người bị bệnh ung thư, xác suất này không hề thấp.

Ai có thể bảo đảm bản thân không phải là người xui xẻo nhất chứ?

Thà tin là có, không thể tin là không có.

Các khách hàng lập tức gọi điện thoại cho bên dịch vụ hậu mãi sau khi mua hàng của điện tử Tân Khoa, muốn bọn họ trả lại tiền.

Các ban ngành liên quan ở Trung Quốc, Mỹ, Nhật Bản, Hàn Quốc, Philippines cùng rất nhiều quốc gia nhanh chóng hành động, điều tra rõ sản phẩm của điện tử Tân Khoa. Nếu phát hiện tình hình này là thật, vậy nhà nước sẽ áp dụng cách giải quyết nghiêm khắc, cấm nhập cảnh tiêu thụ sản phẩm.

Cũng lúc đó, hơn mười nhân viên bị bệnh ung thư da liên hợp lại thưa kiện nhà máy gia công An Hoa lên tòa án.

Bây giờ, tòa án cũng đã thụ lý, đi theo trình tự tư pháp.

Trước đó, chỉ việc thu mua rạp chiếu phim và bãi công đã ảnh hưởng đến điện tử Tân Khoa. Giá cổ phiếu chịu sự chèn ép, nhưng cũng không được tính là quá nghiêm trọng, vẫn có xu thế ngóc đầu trở lại.

Bây giờ, ngay cả sản phẩm cơ bản nhất của công ty cũng xảy ra vấn đề, muốn tự cứu cũng khó khăn.

Chỉ cần kết quả kiểm tra cuối cùng là thật, sản phẩm điện tử Tân Khoa thật sự gây ung thư, vậy điện tử Tân Khoa vĩnh viễn không thể gượng dậy được.

Chịu sự ảnh hưởng này, phần lớn đơn vị và dân cổ phiếu đều bán không điện tử Tân Khoa.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi giá cổ phiếu đã giảm mạnh 20%, giá trị thị trường tụt xuống 100 ức.

Chưa đến một tuần, điện tử Tân Khoa đã sụt giảm 40%, tương đương với việc bị chém ngang lưng.

Cổ phiếu của hai nhà khác là điện năng Phong Hoa và vận tải đường thủy Viễn Dương cũng chịu sự ảnh hưởng rất lớn.

Lâm Bắc Phàm chuẩn bị hơn 1000 ức chủ yếu để đối phó hai công ty lên sàn này, sau khi việc “Sản phẩm của điện tử Tân Khoa gây ung thư” nổ ra,

Hàn lão lập tức bán không hai loại cổ phiếu này, ngay trong ngày đã khiến bọn họ sụt giảm 8%.

Ba chuyện “Chiếm đoạt rạp chiếu phim phi pháp” “Nhà máy mồ hôi và máu” “Sản phẩm gây ung thư” liên hợp lại, tập đoàn Lý thị đã tiếng xấu vang rền.

Lý Vô Thương còn chưa thể giải quyết được việc nào trong ba việc này.

Nhưng trong tuyên vận mệnh, tiểu tinh vân thứ tư đại diện cho tập đoàn Lý thị đã sụp đổ rồi.

Tiểu tinh vân này đại diện cho điện năng Phong Hoa.

Điện năng Phong Hoa là một công ty sản xuất pin lithium, chủ yếu phụ trách sản xuất và chế tạo pin lithium cho xe chạy bằng điện, xe điện, máy tính đủ loại, kỹ thuật luôn dẫn trước trong ngành, mà bọn họ cũng dựa vào kỹ thuật tiên tiến này để lấy được sự công nhận của thế giới, khiến điện năng Phong Hoa có thể kiếm được lợi ích kék xù trên toàn thế giới.

Vậy mà hôm nay, địa vị dẫn trước của bọn họ đã bị phá vỡ.

Một công ty điện năng Dany của nước Mỹ đột nhiên tuyên bố với bên ngoài, kỹ thuật sản xuất pin lithium của bọn họ đã nhận được bước đột phá cực lớn, không chỉ có khả năng trữ điện mạnh, hơn nữa thời gian nạp điện ngắn, pin càng bền, càng ổn định hơn.

Đồng thời còn công bố một vài số liệu ra bên ngoài, cũng mời một vài chuyên gia trong nghề cùng thẩm định và đánh giá.

Cuối cùng đưa ra kết luận, pin lithium của công ty Dany thật sự mạnh hơn, trước mắt đã dẫn trước toàn cầu.

Công ty Dany lập tức trở thành bánh trái thơm ngon, lấy được lượng đơn đặt hàng lớn. Các công ty hợp tác với điện năng Phong Hoa đều chuyển sang đầu quân cho công ty điện năng Dany, cũng hy vọng có thể thành lập sự hợp tác lâu dài.

Tin tức này thật sự là tai họa ngập đầu với điện năng Phong Hoa.

Bởi vì ở ngành công nghiệp chế tạo này, ai nắm giữ kỹ thuật tân tiến nhất, người đó có thể ăn sạch.

Công ty Dany đã ăn toàn bộ đơn hàng, tất nhiên điện năng Phong Hoa không có để ăn, cuối cùng theo thời gian dần trôi qua, nó biến thành công ty hạng hai, lợi nhuận giảm xuống trên diện rộng.

Chuyện này nhanh chóng được phản ánh trên thị trường chứng khoán.

Dưới sự thao tác của Jessica và Hàn lão, các đơn vị và dân cổ phiếu nhanh chóng theo vào bán không, cổ phiếu Phong Hoa sụt giảm, chưa đến hai ngày đã sụt giảm 20%.

Theo thời gian dần trôi qua, giá cổ phiếu điện năng Phong Hoa còn tiếp tục sụt giảm nữa.

Trừ khi, kỹ thuật của điện năng Phong Hoa có thể được đột phá, nếu không bọn họ sẽ chỉ càng ngày càng giảm giá trị, cuối cùng không đáng một đồng.

Lý Vô Thương luống cuống, ba chuyện trước đó cũng không khiến hắn ta hoảng hốt như vậy.

“Lập tức liên hệ với công ty Dany, nói cho bọn họ biết chúng ta muốn nhập cổ phần của công ty bọn họ. Bọn họ có kỹ thuật, chúng ta có dây chuyền sản xuất, hợp tác cùng có lợi, phương diện giá cả rất dễ thương lượng, dù chịu chút thiệt thòi cũng không sao cả!” Lý Vô Thương nóng nảy dặn dò thư ký.

Chỉ trong chốc lát, thư ký đau khổ quay về: “Lý tổng, vừa liên hệ xong, bọn họ nói bọn họ không có quyền làm chủ, bởi vì công ty của bọn họ bị tư bản Thần Quang khống chế cổ phần, nếu muốn hợp tác cần phải hỏi ý kiến của bọn họ.”

“Tư bản Thần Quang? Hơi quen...” Lý Vô Thương ngạc nhiên.

Thư ký nói nhỏ: “Người sở hữu nó là Jessica, chính là nhà đầu tư ở Wall Street cả ngày nói xấu chúng ta!”

Khuôn mặt Lý Vô Thương tối sầm.

Chương 422: Buổi thử vai 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 ! (13/25)

Khỏi cần phải nghĩ cũng biết, có nữ nhân đáng ghét kia cản trở, việc hợp tác chỉ có thể ngâm nước nóng.

Bây giờ hẳn ta hận không thể phái sát thủ, giết chết nữ nhân châm ngòi thổi gió kia.

Lý Vô Thương rất đau đầu, vô cùng vô cùng đau đầu.

Bốn việc “lão bản rạp chiếu phim Trung Quốc liên hợp tố cáo” “Nhà máy gia công An Hoa bãi công lớn” “Sản phẩm điện tử Tân Khoa gây bệnh ung thư” “Dany đột phá kỹ thuật pin”, không có việc nào dễ giải quyết, nhất là hai chuyện cuối cùng đã đâm thẳng vào mệnh mạch, xử lý không tốt tập đoàn Lý thị sẽ sụp đổ.

“Thật sự là thời buổi rối loạn!” Lý Vô Thương cảm thấy đầu cũng muốn nổ tung.

Hắn ta cũng không hiểu nổi, vì sao những chuyện này lại đột nhiên bùng ra, cảm giác như có một bàn tay vô hình ở đằng sau đang thúc đẩy tất cả.

Chẳng lẽ... Hẳn ta đã phạm Thái tuế?

Thế nhưng, việc này còn tồi tệ hơn sức tưởng tượng của hắn ta.

Chưa đến hai ngày, trong tuyến vận mệnh, tiểu tinh vân cuối cùng của tập đoàn Lý thị cũng sụp đổ rồi.

Lúc một chiếc tàu vận tải lớn của vận tải đường thủy Viễn Dương thuộc tập đoàn Lý thị tiến vào vùng biển quốc tế, bị một đám hải tặc tiếng xấu vang rền đánh cướp, toàn bộ số hàng trị giá 50 ức và 45 thuyền viên trên tàu đều rơi vào tay hải tặc, đòi tập đoàn Lý thị 20 ức tiền chuộc.

Cùng ngày, một chiếc tàu hàng lớn đang vận chuyển dầu của vận tải đường thủy Viễn Dương đột nhiên xảy ra sự cố rò rỉ, dầu thô làm ô nhiễm mấy chục hải lý trên biển, phải đối mặt với khoản tiền xử phạt kékịch xù.

Nghe nói, sau khi Lý Vô Thương nghe được hai tin tức này, tức giận khó thở hôn mê bất tỉnh.

Việc bực mình này lập tức được phản ánh trên thị trường chứng khoán.

Cùng ngày, không cần Jessica dẫn dắt, cổ phiếu của vận tải đường thủy Viễn Dương giảm mạnh 15%!

Hai cổ phiếu khác cũng chịu sự ảnh hưởng của nó, giảm mạnh 10%!

Jessica lại lần nữa công khai tuyên bố: “Vận mệnh của tập đoàn Lý thị đã tận!”

Thành phố Giang Nam, Lâm Bắc Phàm vẫn luôn chú ý việc của tập đoàn Lý thị mỉm cười.

Trong tuyên vận mệnh, tất cả tiểu tinh vân xoay quanh tập đoàn Lý thị đã sụp đổ, chỉ còn lại tinh vân bản thể cuối cùng. Chỉ cần tinh vân bản thể cũng sụp đổ, vậy tập đoàn Lý thị thật sự xong đời.

Điều này cũng phản ánh đến hiện thực, tất cả sản nghiệp của Lý thị đều gặp tai họa, Lý Vô Thương cứu lửa bốn nơi, tình hình tập đoàn Lý thị bấp bênh, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Thế nhưng, tập đoàn Lý thị gia đại nghiệp đại, muốn sụp đổ hoàn toàn cũng cần chút thời gian.

Lâm Bắc Phàm chỉ cần chờ tin tốt.

Trước mắt, việc quan trọng nhất với Tinh Quang là chuẩn bị cho 《Anh Hùng Xạ Điêu》.

Bây giờ, đạo diễn Tiền Đa Đa đã xây dựng xong đoàn làm phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》, chỉ cần có diễn viên là có thể khởi quay.

Buổi thử vai 《Anh Hùng Xạ Điêu》 được sắp xếp trong đại sảnh mới được xây dựng xong của thành phố điện ảnh Giang Nam.

Các công trình của thành phố điện ảnh Giang Nam đã xây dựng hoàn tất, không lâu sau có thể khai trương buôn bán.

Vì vậy, Tinh Quang đặc biệt sắp xếp buổi thử vai ở đây hấp dẫn ánh mắt của mọi người, sớm tạo thanh thế.

Buổi thử vai đã hấp dẫn ánh mắt của mọi người trong giới giải trí.

Từ khi Tinh Quang quật khởi đến nay, mỗi một bộ phim truyền hình, mỗi một bộ phim điện ảnh được đẩy ra đều nâng đỡ một đám người nổi tiếng, bản thân Tinh Quang đã đào tạo được hơn 30 ngôi sao.

Nhất là 《 Trù Thần 》 bộ phim truyền hình cấp hiện tượng trong khoảng thời gian gần đây, trực tiếp nâng đỡ mười diễn viên nổi tiếng, còn nâng đỡ người ta nổi tiếng ra tận nước ngoài, phát sáng trên địa vị cao nhất.

Tác phẩm truyền hình điện ảnh của đài truyền hình Tinh Quang cũng đảm bảo chất lượng.

Chỉ cần tham gia diễn, dù là một nhân vật nhỏ cũng có hy vọng nổi tiếng. Nếu có thể lấy được nhân vật chính, trên cơ bản chắc chắn sẽ nổi tiếng.

Vì vậy vào ngày hôm đó, có hơn 3000 người đến thành phố điện ảnh thử vai.

Không chỉ các diễn viên rề cò đã thông qua sơ tuyển chạy đến từ khắp các nơi trên cả nước, còn có quá nửa nghệ sĩ ngôi sao trong giới đến đây, thậm chí có đến mười ảnh đế ảnh hậu.

Ngay cả ngôi sao giới âm nhạc, cũng vượt giới tới tham gia thử ống kính, hy vọng có thể đi trên con đường thứ hai.

Mọi người tập trung dưới một mái nhà, có thể nói là một tiểu thịnh hội của giới giải trí Trung Quốc.

Còn có phóng viên, chó săn trong giới nghe tin lập tức hành động, tất cả đều tập trung đến thành phố điện ảnh Giang Nam, hy vọng có thể lấy được

tin tức lớn. Còn có rất nhiều fan hâm mộ nghe danh mà đến, bao vây bên ngoài thành phố điện ảnh, mong mỏi và chờ đợi.

“Nhanh nhìn chiếc xe kia, hình như là Hoàng Tiểu Minh và Angel, đôi vợ chồng minh tinh này đã đến!”

“Còn có bên kia, Dương Tiểu Mật mà ta thích nhất cũng tới!”

“Đây có là gì? TFBoys cũng đến rồi, nghe nói là vì thử vai nam chính khi còn bé!”

“Còn có diễn viên quốc dân Đường lão sư cũng đến, hần diễn vai Hoàng đế xuyên suốt trên dưới 5000 năm Trung Hoa, lần này lại đến nữa!”

“Hả? Đây không phải là ngôi sao Hàn Quốc à, sao bọn họ cũng tới?”

“Sao lại có nhiều ngôi sao như vậy? Đây thật sự là thịnh hội của giới giải trí!”

...

Phóng viên giải trí vội vàng chụp ảnh, đám fan hâm mộ vội vàng reo hò.

Nếu không phải có rào chắn ngăn lại, có trên trăm bảo vệ duy trì trật tự, chỉ sợ bọn họ cũng không nhịn được lao vào.

Tính toán sơ qua, hôm nay có lẽ gần vạn người đến thành phố điện ảnh, lần đầu tiên thành phố điện ảnh Giang Nam trở nên náo nhiệt.

Trong đại sảnh làm việc đã sớm đầy ắp người, mọi người dựa theo mối liên quan đặc biệt chia thành mấy nhóm người.

Nhóm người thứ nhất có quy mô lớn nhất, là diễn viên rề cở đã thông qua sơ tuyển sau đó chạy đến từ các nơi trên cả nước.

Nhóm người thứ hai có quy mô nhỏ hơn chút, là ngôi sao diễn viên nhỏ đã tiến vào giới giải trí, có rất nhiều người thoạt nhìn quen mắt lại không thể gọi tên, những người này đều là lực lượng trung gian trong giới giải trí.

Nhóm người thứ ba có quy mô càng nhỏ hơn, là các ngôi sao từ hạng hai trở nên trong giới giải trí, các diễn viên khá nổi tiếng từng lấy được vinh quang, cát sê một bộ phim đủ để người khác ăn cả đời, đây có thể được tính là lực lượng cao nhất trong giới giải trí.

Nhóm cuối cùng là nghệ sĩ ngôi sao của Tinh Quang, quy mô nhỏ nhất, lại tự thành một phe.

Nhìn thấy nhiều ngôi sao diễn viên đến thử ống kính như vậy, các diễn viên rề cở cảm thấy áp lực lớn như núi. Nhìn thấy nhiều ngôi sao lớn như vậy, đám nghệ sĩ nhỏ cảm thấy áp lực lớn như núi.

“Nhanh nhìn đó là Lưu gia 《Trù Thần》, hần cũng chạy đến cướp nhân vật với chúng ta?”

“Còn có Hàn Tiểu Xuyên của đài truyền hình Tinh Quang, tuổi không lớn lắm kỹ năng diễn đỉnh phong, đã biểu diễn trong rất nhiều tác phẩm truyền hình điện ảnh của Tinh Quang. Có hần ở đây chỉ sợ không giữ được một vai!”

“Không chỉ hần, còn có tiểu hoa đán tân sinh hạng nhất Triệu Tiểu Dao, nữ diễn viên đóng vai Triệu Mai Lệ, nàng cũng tới! Dựa vào danh tiếng và địa vị của nàng ở Tinh Quang, chỉ sợ không có hy vọng lấy vai nữ chính nữa!”

“Vương Xuân Sinh của Tinh Quang cũng đến cạnh tranh, không có hy vọng lấy vai nam chính nữa! Bây giờ hần đã nổi tiếng toàn thế giới, độ nổi tiếng xếp hạng nhất trong nước và Châu Á, căn bản không cách nào tranh giành với hần!”

...

Thế nhưng, đám ngôi sao của Tinh Quang nhìn thấy nhiều đồng nghiệp đến đây, bản thân cũng cảm thấy áp lực lớn như núi.

“Nam chính của 《Anh Hùng Xạ Điêu》 chắc chắn là Xuân Sinh, chỉ sợ nữ chính sẽ là Triệu Tiểu Dao, trước đó bọn họ đã diễn phụ thê, lần này lại diễn tiếp, chắc chắn hiệu quả rất tốt!”

“Ta cũng cảm thấy Xuân Sinh có cơ hội khá cao, kể từ khi gia hỏa này biết kịch bản đã bắt đầu cố gắng, còn không đi kiếm tiền!”

“Vừa cố gắng vừa có giá trị nhan sắc cao, Xuân Sinh, ngoại trừ người thì không còn ai có thể là nam chính nữa!”

Vương Xuân Sinh lại lắc đầu cười khỏ: “Ta cũng chưa chắc!”

Chương 423: Cấp tốc đào thải! (14/25)

Tinh Quang không nuôi người rảnh rỗi, nội bộ các minh tinh đều phải áp dụng hình thức cạnh tranh, mặc dù bọn hắn tiếp xúc với kịch bản sớm hơn ngoại giới, cũng sắp xếp sớm hơn, có ưu thế tương đối lớn.

Nhưng nếu không đủ cố gắng, không thích hợp với nhân vật, vẫn sẽ bị người khác thay thế như thường.

Coi như danh khí của người có lớn hơn cũng vô ích.

Bởi vì cho tới bây giờ Tinh Quang không thiếu sản phẩm hay, càng không thiếu diễn viên giỏi. Miễn là người phù hợp nhân vật này, hơn nữa người đủ cố gắng, cho dù người là một diễn viên không có tên tuổi chúng ta cũng có thể nâng người trở nên nổi tiếng.

Trong hơn một năm nay, Vương Xuân Sinh thấu hiểu rất rõ.

Hắn ta cảm thấy rất áp lực, nhưng loại không khí cạnh tranh này làm hắn ta rất thích, bởi vì hắn ta khác biệt so với những tên yêu diễn tiện hóa ngoài kia, hắn ta là chân tình thực ý muốn làm một diễn viên giỏi, cho nên hắn ta cũng nguyện ý vì nó mà cố gắng.

Người bên ngoài cũng thích loại cơ chế cạnh tranh này, bởi vì nó tạo cho bọn hắn cơ hội ngư được long môn.

Trước đó có rất nhiều diễn viên rể cỏ, tỷ như Triệu Tiểu Dao... cũng đã nổi tiếng như vậy.

Còn có hơn một nửa minh tinh trong Tinh Quang, ban đầu bọn họ đều xuất thân từ diễn viên rể cỏ, nhưng cũng được nổi tiếng như thế này.

Tinh Quang, là nơi công bằng nhất bọn hắn từng gặp, lại là một trong những con đường tắt dẫn đến thành công.

Ít nhất, cũng có nhiều cơ hội hơn so với những con đường khác.

Lần casting này, bởi vì nhân số tham dự rất nhiều, cho nên được chia thành bốn hội trường, mỗi một hội trường phụ trách công việc thử vai khác nhau.

Hội trường chính phụ trách những nhân vật chủ yếu nhất, bao gồm Quách Tĩnh, Hoàng Dung, Dương Khang, Mục Niệm Từ, chủ ban giám khảo vẫn là Lâm Bắc Phàm, bởi vì chỉ có hắn đã từng xem qua bộ phim 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , chỉ có hắn rõ ràng nhất bộ phim này cần diễn viên như thế nào, chỉ có như vậy mới có thể phục chế kinh điển, thậm chí vượt qua kinh điển.

Lâm Bắc Phàm vừa mới ngồi xuống đã nói với Tiền Đa Đa đang ở bên cạnh: “Quá nhiều người, vẫn quy củ cũ, một người có nhiều nhất ba phút để thể hiện, bắt đầu tính từ khi bước vào cửa, trực tiếp diễn nhân vật, diễn được thì trực tiếp tiến vào vòng hai.”

Tiền Đa Đa cùng với mấy vị ban giám khảo khác gật đầu.

Nhân viên công tác lập tức thông báo quy tắc thử vai ra ngoài.

Nghe được chỉ có ba phút để biểu hiện, hơn nữa vừa bước vào cửa đã bắt đầu biểu diễn, các diễn viên đang đợi lên sân khấu càng căng thẳng hơn.

“Chỉ có ba phút, tại sao thời gian lại ngắn như vậy? Có khả năng còn chưa điều chỉnh tốt trạng thái.”

“Hơn nữa vừa vào cửa đã bắt đầu diễn, như thế này làm sao mà diễn?”

“Lỡ đâu diễn không tốt sẽ không còn cơ hội nữa!”

“Thử sức thật khắc nghiệt!”

...

Cho dù là diễn viên có kỹ thuật diễn không tầm thường cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

Sau năm phút, Lâm Bắc Phàm nhìn thời gian một chút, nói: “Đã đến giờ, bắt đầu đi.”

“Thử sức bắt đầu, mời số tuyển thủ số một ra trận, tuyển thủ số hai chuẩn bị sẵn sàng.”

“Bắt đầu bắt đầu, rốt cục cũng bắt đầu!”

“Cơ hội đã đến!”

“Không cần khẩn trương, người có thể!”

...

Các diễn viên vừa kích động lại vừa tâm thần bất định, thời điểm quyết định vận mệnh của chính mình đã đến.

Cùng lúc đó, những hội trường thử vai khác cũng bắt đầu.

Người thử vai đầu tiên là một người mặc áo khoác lông chồn, đầu đội mũ đại hán lớn, vừa vận chính là dáng vẻ Quách Tĩnh vừa mới từ Mông Cổ trở về Đại Tống.

Tinh Quang chuẩn bị rất nhiều bộ quần áo, để diễn viên mặc vào đi casting. Người muốn thử vai nào không cần người nói, nhìn quần áo sẽ biết.

Kết quả khi hắn ta vừa mới bước vào, Lâm Bắc Phàm thoáng nhìn qua: “Đào thái!”

Diễn viên sững sờ, vội vàng nói: “Vì sao đào thái? Ta vừa mới đi vào...”

“Bởi vì, ta không thấy phong thái đại hiệp trên người người, người không thích hợp với nhân vật này, có thể đi ra được rồi.” Lâm Bắc Phàm phát phát tay, người kia ảo não bị mời ra ngoài.

Diễn viên đang chờ bên ngoài nhìn thấy người số một đi vào chưa đến mười giây đã đi ra, rất là kinh ngạc.

“Tại sao người đi ra?”

“Chẳng lẽ, còn chưa bắt đầu buổi casting?”

“Không phải, ta bị đào thải.” Người kia lắc lắc đầu, khó khăn nói.

Đám người lại vội vàng truy vấn nguyên nhân.

“Lâm Bắc Phàm nói ta không có phong thái đại hiệp...” Người kia vẻ mặt ảo não.

Nhìn một chút liền quyết định sinh tử, đám người càng căng thẳng hơn.

Trong lòng lặng lẽ cầu nguyện bản thân đừng bị đào thải.

Nhưng mọi chuyện sẽ không vì ý chí của người mà khác đi, tốc độ đá người của Lâm Bắc Phàm vẫn nhanh như cũ, diễn viên 2, 3, 4 đi vào theo thứ tự, đều không đến nửa phút, thậm chí còn chưa đến 15 giây đã bị đá ra, có cảm giác như bọn họ chỉ đi ngang qua sân khấu.

Vốn cho rằng đây là hội trường thử kính chậm trễ nhất, kết quả lại là tốc độ nhanh nhất.

Không đến một canh giờ, đã xoát rơi trăm người, cực kỳ tàn khốc.

Những người bị đánh rớt, còn bao gồm vài diễn viên nổi danh.

Người bị đào thải cũng không rời đi, mà tiếp tục lưu lại hiện trường, bọn họ muốn nhìn xem phương thức thử vai tàn khốc như vậy, đến cùng là ai đứng thứ nhất.

Đáng tiếc liên tục qua hai giờ, hội trường khác đều có vài người được chọn trúng, thế nhưng hội trường chính vẫn không có tin tức gì như cũ.

Ngay cả Tiền Đa Đa cũng hỏi thăm, có phải hẳn lựa chọn quá nghiêm khắc rồi không, hay là nhẹ tay hơn một chút?

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu.

Nếu như chỉ là phim truyền hình bình thường, hẳn đã sớm gặt đầu.

Nhưng 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 có chút liên quan đến cảm xúc trong lòng hắn. Có thể nói, hắn vẫn luôn không đành lòng khinh nhờn bộ 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 hắn xem từ nhỏ tới lớn, đây là ký ức khó quên nhất trong thời niên thiếu, tình cảm trong đó khó có thể tiêu tan.

Tất nhiên, nếu hiện tại hắn đã mang 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đến thế giới này, vậy thì phải để nó phát ra hào quang của mình.

Đây cũng coi như hoài niệm của hắn về trí nhớ kiếp trước.

Trong tiểu thuyết võ hiệp Kim Dung, mỗi một vai đều có đặc sắc rõ ràng, bất luận là cao thủ đỉnh cấp như Đông Tà Tây Độc Nam Đệ Bắc Cái Trung Thần Thông, hay là tiểu nhân vật võ lâm như Giang Nam Thất Quái, làm người khác vừa nhìn qua đã cảm thấy khó quên.

Còn có nhân vật chính trong đó, Quách Tĩnh chất phác trung thực nhưng thân mang đại nghĩa, Hoàng Dung nhí nha nhí nhảnh lại là người nấu ăn ngon, dư vị tinh tế khiến người ta nhớ mãi.

Không nói những cái khác, chỉ là một tiếng “Tĩnh ca ca” của Hoàng Dung, cũng đủ làm người ta ruột gan đứt từng khúc.

Cho nên, hoặc là không quay, đã quay phải quay được tốt nhất, dù sao hắn cũng không thiếu thời gian, cũng không thiếu tiền.

Rốt cục đến phiên Vương Xuân Sinh, nhân vật hắn ta muốn thử sức là vai nam chính Quách Tĩnh.

Kết quả, khi hắn ta mới vừa đi vào.

“Hóa ra là Xuân Sinh, người bị đào thải.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Wang Xuân Sinh: “...”

Đừng có nhanh như vậy có được không, ta vừa mới đi hai bước, người đã đào thải ta.

Lúc này, trong lòng Vương Xuân Sinh muốn hồng mắt.

Trong lòng ban giám khảo cũng hồng mắt, người ta tốt xấu gì cũng là minh tinh siêu cấp nhà mình, coi như người không hài lòng thì cũng nên nói uyển chuyển một chút?

Hơn nữa, dù sao người ta cũng là diễn viên chuyên nghiệp, vì sao mới đi hai bước người liền loại bỏ người ta?

“Lâm tiên sinh, vì sao đào thải ta nhanh như vậy, ta có làm cái gì không được tốt sao?” Vương Xuân Sinh truy vấn.

“Bởi vì người quá tuấn tú, hơn nữa người không đủ chất phác, không thích hợp với hình tượng Quách Tĩnh.”

Vương Xuân Sinh: “...”

Thì ra dáng dấp đẹp trai cũng là một cái sai?

Trong lúc nhất thời, Vương Xuân Sinh thất hồn lạc phách.

Hắn ta vì nhân vật này mà chuẩn bị lâu như vậy, từ bỏ cơ hội kiếm tiền ở bên ngoài, kết quả cũng không khác gì so với những diễn viên khác.

Dù sao cũng là người của mình, có thể nói Vương Xuân Sinh là do một tay hắn nâng lên nổi tiếng, hắn là nên tha thứ một chút.

Thế là, Lâm Bắc Phàm nói ra: “Ta cảm thấy nam nhị tương đối thích hợp với người.”

Vương Xuân Sinh giật mình: “Dương Khang?”

“Đúng vậy! Nhân vật này khá phức tạp, khiến người ta vừa yêu vừa hận, chỉ có thể nói một câu thật đáng tiếc, hình tượng nhân vật càng thêm lập thể hơn Quách Tĩnh, để người ta có ấn tượng khắc sâu. Hiện tại, phải nhìn xem người có nguyện ý hay không.”

Chương 424: Vĩnh viễn là Hoàng Dung! (15/25)

Trong lòng Vương Xuân Sinh vô cùng xoắn xuýt.

Bây giờ hẳn ta là đại idol tân sinh quốc dân có giá trị nhan sắc và kỹ thuật diễn xuất chúng, nhân khí đệ nhất Châu Á, nhận một cái thông cáo cũng đã hơn 500 vạn, phí đại ngôn một năm từ 3000 vạn, tham diễn phim truyền hình điện ảnh nếu không phải nam chính thì không nhận, nhưng hiện tại hẳn ta chỉ có thể làm nam nhị?

Việc này khiến hẳn ta cảm thấy đặc biệt khó chịu.

Một người nếu như ăn sơn trân hải vị quen, lại để hẳn ta lại ăn cơm rau dưa của quá khứ, là ai cũng khó mà chấp nhận, huống chi Vương Xuân Sinh đang ở thời kỳ đỉnh phong của nhân sinh?

Nhưng hẳn không muốn từ bỏ nhân vật này...

Đột nhiên, nội tâm hẳn ta run lên, thì ra là ta vẫn chưa buông xuống được danh lợi.

Từ đầu đến nay, chỉ muốn dâng hiến bản thân cho sự nghiệp diễn kịch, làm một diễn viên chân chân chính chính, nhưng bây giờ ta vẫn bị vinh dự trước mắt làm mờ mắt như cũ.

Chỉ có phim nát, không có nhân vật kém.

Huống chi, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 vốn không phải phim nát, mỗi một vai bên trong đều rất sống động, vô cùng sáng chói, làm cho người khác có ấn tượng khắc sâu.

Cho dù không đảm đương nổi nhân vật chính, diễn vai phụ cũng được.

Hơn nữa, nhân vật Dương Khang này có không gian phát huy rất lớn, nếu như diễn tốt, hoàn toàn có thể nghiền ép nam chính.

Trong lòng Vương Xuân Sinh trào dâng ý chí chiến đấu, giọng nói vang dội: “Lâm tiên sinh, ta muốn nhân vật Dương Khang này! Ta nhất định sẽ

diễn càng tốt hơn so với nam chính!”

Lâm Bắc Phàm thỏa mãn gật đầu. Quả nhiên hắn không nhìn lầm người, Vương Xuân Sinh đúng là diễn viên chân chính, Lâm Bắc Phàm thưởng thức thái độ ấy của hắn ta.

Nếu như hắn ta từ bỏ nhân vật này, như vậy hắn ta sẽ bỏ lỡ cơ may thực sự.

Phải biết, Dương Khang chính là phụ thân của nam chính Dương Quá trong bộ 《 Thần Điêu Đại Hiệp 》 , bộ thứ hai trong ba bộ Thần Điêu, đoạn mở đầu miêu tả dung mạo của hai người rất giống nhau...

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Nếu đã sửa lại thử vai nam nhi, như vậy hiện tại người liền diễn Dương Khang.”

“Ta còn phải diễn?” Vương Xuân Sinh sững sờ.

“Đương nhiên!” Lâm Bắc Phàm nghĩa chính từ nghiêm mà nói: “Ta là giám khảo công bình công chính, phải đối xử công bằng với tất cả diễn viên casting, cho dù là người cũng không thể được đối xử đặc biệt!”

Vương Xuân Sinh: “...”

Mấy giám khảo Tiền Đa Đa sắc đến ho khan một trận.

Nói y như thật, ta tin người mới có quý!

Lúc này, bởi vì thời gian Vương Xuân Sinh ở trong đó quá lâu, bên ngoài đã bắt đầu nghị luận.

“Vương Xuân Sinh đã vào trong hơn ba phút rồi, đoán chừng hắn đã bắt được nhân vật!”

“Vương Xuân Sinh người ta tương đương với thân nhi tử của Tinh Quang, nếu như bắt không được vai đó mới là kỳ quái!”

“Hắn thử sức là vai nào?”

“Nam chính Quách Tĩnh.”

“Kết thúc, không còn hy vọng, ta cũng là nhân vật này!”

...

Rất nhiều người ủ rũ, sắc mặt nhìn không tốt.

Phần lớn người tới nơi này casting đều là vì nhân vật nam chính, sau đó một pháo mà hồng, hoặc là hồng càng thêm hồng, đáng tiếc Vương Xuân Sinh người ta cũng chọn nhân vật này, hơn nữa vô luận danh khí hay là bối cảnh đều vượt xa đám người, hiện tại đoán chừng bọn họ đã hết hy vọng.

Còn có người cân nhắc, nên đổi nhân vật khác hay không?

Rốt cục, đại khái sau năm phút, khuôn mặt Vương Xuân Sinh tràn ngập vui vẻ đi ra.

Trong lòng đám người thấp thỏm, ngay cả hy vọng cuối cùng cũng tan vỡ.

“Xuân Sinh, ngươi bắt được nhân vật?”

“Là nam chính Quách Tĩnh sao?”

...

Nghệ nhân Tinh Quang nhanh chóng vây lại, vội vàng hỏi.

Những người khác nghiêng đầu vênh tai, muốn nghe tin tức.

Vương Xuân Sinh lắc lắc đầu, nói: “Đúng là ta bắt được một vai, chỉ có điều cũng không phải nam chính Quách Tĩnh, mà là nam nhị Dương Khang.”

Hiện trường có chút bùng nổ, nghị luận ầm ĩ.

“Không hổ là thân nhi tử của Tinh Quang, quả nhiên bắt được một vai!”

“May mắn không phải nam chính Quách Tĩnh, chúng ta còn có hy vọng!”

“Thế nhưng ngay cả Vương Xuân Sinh cũng diễn không được nam chính, còn ai có thể diễn? Chúng ta được không?”

“Đề đại minh tinh quốc tế như Vương Xuân Sinh đi diễn nam nhị, có phải đại tài tiêu dụng không? Tinh Quang thực sự có can đảm!”

“Yêu cầu nghiêm khắc như vậy, có khả năng hết hôm nay cũng không tuyển được Quách Tĩnh!”

...

Biết rõ Vương Xuân Sinh chưa cầm được vai nam chính, trong lòng mọi người lại dâng lên hy vọng, cho dù hy vọng lần này rất nhỏ bé.

“Xuân Sinh, ngươi không sao chứ?”

“Nhân vật nam nhị, có chút không xứng với thân phận hiện tại của ngươi...”

“Có muốn chúng ta bí mật báo cáo lên trên không?”

...

Những người khác trong Tinh Quang tương đối lo lắng cho Vương Xuân Sinh.

Trong lòng bọn họ, Vương Xuân Sinh có thể tính là minh tinh hàng đầu trong nước, từ sau khi 《Trù Thần》 hot lên, hắn đã nhận được rất nhiều kịch bản, tất cả đều là nam chính, giá thấp nhất đều cũng là 5000 vạn.

Bộ phim đắt giá nhất, trực tiếp lên 1.5 ức.

Thế nhưng Vương Xuân Sinh lại không đáp ứng.

Bởi vì tiền dễ kiếm, nhưng hắn ta sợ bỏ qua kịch bản điện ảnh truyền hình của Tinh Quang, cho nên hắn ta vẫn không nhận.

Bởi vì hắn ta cho rằng, những kịch bản bên ngoài từ đầu đến cuối không bộ nào tốt hơn Tinh Quang. Cho nên hắn ta một mực chuẩn bị vì tác phẩm

mới, kết quả đợi tới đợi lui, lại chờ được nhân vật nam nhị, xác thực là ủy khuất.

Vương Xuân Sinh lắc lắc đầu, cười nói: “Vừa mới bắt đầu quả thật có chút thất lạc, có điều về sau ta phát hiện nam nhị càng thích hợp với ta hơn, càng thêm có lợi cho ta phát huy. Nếu như diễn tốt, ta cũng không hề kém hơn so với nam chính.”

Hắn cởi đồ hóa trang trên người ra, trả trở về, sau đó nói: “Trước đó ta một mực chuẩn bị vì vai nam chính, phỏng đoán của ta về nhân vật nam nhị còn chưa đủ, hiện tại ta đi về chuẩn bị trước. Chúc các vị mã đáo thành công!”

Quay người vẫy tay từ biệt, sau đó rời đi.

Cùng lúc đó, tin tức Vương Xuân Sinh diễn vai nam nhị nhanh chóng truyền ra ngoài.

Đối với loại tình huống này, có người cười trên nỗi đau của người khác, có người cảm thấy bất công, có người cảm thấy không quan trọng, chỉ cần diễn tốt là được.

Chẳng qua cơ bản tất cả đều đã được quyết định, có thảo luận thêm nữa cũng không có tác dụng gì.

Lúc này, một thanh âm gọi qua.

“Mời số tuyển thủ số 123 ra trận, tuyển thủ số 124 chuẩn bị sẵn sàng!”

“Được.”

Lâm Bắc Phàm ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một nữ tử thanh lệ đi vào hội trường.

“Tóc dài xõa vai, mộtjô thân bạch y, tóc chải buộc kim mang càng thêm sáng sủa”, “Chỉ mới 15 ~ 16 tuổi, da thịt trắng hơn tuyết, kiêu mị vô cùng”, “Dung mạo tuyệt lệ, không thể nhìn gần”.

Tâm thần Lâm Bắc Phàm hơi chấn động.

Giống, quá giống!

Giống hệt Ông Mỹ Linh đã chết, vĩnh viễn là Hoàng Dung trong lòng hắn!

Chỉ thấy nàng bước tới, hơi hơi nhú mày, tay nhỏ vô tình cố ý xoắn lấy lọn tóc đang rủ xuống, tràn ngập hồn nhiên và rực rỡ của thiếu nữ, sáng giọng: “Tĩnh ca ca, người không cần Dung nhi sao?”

Mỗi cái nhăn mày mỗi một nụ cười, đều là Hoàng Dung!

“Chính là người, người chính là Hoàng Dung trong lòng ta!” Lâm Bắc Phàm kích động đứng lên, cặp mắt tỏa sáng, vội vàng hỏi: “Người tên là gì?”

Thiếu nữ kia sững sờ, đáp: “Ta tên Vương Mỹ Linh.”

Vương Mỹ Linh? Ông Mỹ Linh?

Lâm Bắc Phàm sững sờ, ý trời sao?

Chương 425: Thành phố điện ảnh Giang Nam kêu gọi đầu tư! (16/25)

Cùng lúc đó, công việc kêu gọi đầu tư của thành phố điện ảnh Giang Nam cũng đang tiến hành.

Bây giờ, thành phố điện ảnh rất náo nhiệt, ngoại trừ fan hâm mộ và phóng viên từ trời nam đất bắc chạy đến đây, còn có đủ loại doanh nhân và xí nghiệp đến từ trời nam đất bắc.

Vũ Thiên Mị tự đến tiếp đón đám người lớn nhất trong số đó.

Chỉ có những nhân vật từ Phó tổng trở lên của công ty với số tài sản đạt tới 100 ức, cùng các Phó tổng và Tổng giám đốc của sáu tập đoàn lớn trăm tỷ mới có thể khiến vị Phó tổng Vũ Thiên Mị của Tinh Quang tự mình tiếp đón.

Đây đều là tài nguyên mối quan hệ mà Tinh Quang tích lũy được trong hơn một năm nay, lúc trước hợp tác quảng cáo đã cho bọn họ sự hồi báo phong phú, vì vậy sau khi nhận được lời mời của Tinh Quang cũng vui vẻ chạy

đến. Bọn họ xem trọng tương lai của thành phố điện ảnh Giang Nam, nên sớm chạy tới nơi này, chọn khu vực tốt để mở cửa hàng.

Mọi người tập trung thành nhóm ngồi lên xe ngắm cảnh, chậm rãi dạo chơi.

“Cửa thành này hùng tráng rộng rãi đến cỡ nào vậy, ta đứng ở phía dưới lại nhỏ bé như một con kiến, có lẽ cao khoảng 30 mét? Quy mô của cổ thành mà ta từng thấy ở Trung Nam còn nhỏ hơn cái này rất nhiều!”

“Điều quan trọng nhất là nhà lầu ở bên trong, được xây dựng rất rộng rãi khí thế, nối liền không dứt, ta như được thấy cảnh sắc thịnh thế thời Đường Tống! Hôm nay ta đến đây là đúng rồi!”

“Còn có tòa nhà chạm khắc tranh hoa lan này, sinh động như thật, rất chú trọng việc chế tác! Chắc chắn đã mời người nổi tiếng đến thiết kế, rất tốt, rất tốt!”

“Còn có càn khôn nữa, ngay cả bên trong nhà lầu cũng xây dựng tinh xảo như thế!”

“Mọi người không phát hiện à, không khí ở nơi này đặc biệt tươi mát tự nhiên, hơn nữa nhiệt độ thích hợp, không nóng nực như thành phố Giang Nam!”

...

Mọi người khen ngợi không dứt, vừa chụp cảnh vừa hô to gọi nhỏ, thành phố điện ảnh Giang Nam vừa được xây dựng xong đã cho bọn họ ấn tượng sâu sắc.

Vũ Thiên Mị mỉm cười dịu dàng nói: “Trong ghi chép lịch sử của nước ta, triều Tống là thời đại giàu có nhất, lúc ấy có rất nhiều thành tựu đều dẫn đầu trên thế giới, trình độ thương nghiệp phát đạt. Vì vậy công trình của thành phố điện ảnh mới quyết định lấy thời Tống làm chủ. Chúng ta tham khảo Thanh Minh Thượng Hà Đồ quan trọng trong lịch sử triều Tống, cố hết sức phục dựng lại tình cảnh triều Tống. Đồng thời cũng dựa trên cơ sở này để tiến hành sáng tạo cái mới, dùng câu nói của 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》, đó chính là “Đề lịch sử sống lại”.”

“Bố cục nơi này được thiết kế vừa vặn, rất phù hợp với bố cục phong thủy của Hoàng Thành triều Tống. Hơn nữa cũng nghiên cứu rất chi tiết, phục dựng rất chân thật. Trong phục dựng lại thiết kế sáng tạo cái mới, sự sáng tạo cái mới này không hề vẽ rắn thêm chân, ngược lại khiến thành phố điện ảnh rạng rỡ hơn rất nhiều. Việc vượt qua thành phố điện ảnh Hoàng Điem chỉ là chuyện sớm hay muộn.”

Người nói lời này là chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn, nàng ấy đặc biệt chạy tới đây, cảm thấy thành phố điện ảnh Giang Nam chứa đựng một kỳ ngộ trọng đại với tập đoàn Long Môn.

“Cảm ơn Trần tổng đã khen ngợi!” Vũ Thiên Mị mỉm cười.

“Vũ tổng, những nhà lầu này đều dùng để cho thuê?” Một vị lão tổng không dám tin hỏi.

Thật sự quá đẹp quá nghệ thuật, trong lòng không nở khinh nhờn.

Vũ Thiên Mị nói: “Trước mắt, các kiến trúc chính của thành phố điện ảnh Giang Nam đã hoàn thành quy hoạch xây dựng, tất cả nước, điện, mạng, khí ga đều thông, mọi người chỉ cần tiến hành trang trí sửa sang, là có thể treo biển hành nghề buôn bán. Ngoại trừ mấy tòa nhà trong đó, những các khác đều dùng để cho thuê.”

Nghe kiểu nói này của Vũ Thiên Mị, suy nghĩ của mọi người sục sôi, bắt đầu lựa chọn khu vực mình thích, định mua lại để buôn bán.

Không biết vì sao, ngày thường đi nhiều mấy bước cũng thở hổn hển, bây giờ đi dạo hơn nửa ngày, vẫn cảm thấy thần thanh khí爽 tinh thần gấp trăm lần, hào hứng vang dội, cứ như không biết mệt mỏi.

Cứ thế, trong lòng lại càng yêu thích thành phố điện ảnh nhiều hơn.

Qua một lúc, Vũ Thiên Mị cười híp mắt nói: “Xin mời mọi người đi theo ta, phải đi vào nội thành rồi. Đây chỉ là ngoại thành, chủ yếu dùng để làm cửa hàng buôn bán, nội thành mới dùng để quay phim, phong cảnh nơi đó càng đẹp hơn.”

“Phong cảnh nơi này lại chưa được tính là đẹp nhất?”

“Nội thành lại còn đẹp hơn?”

...

Mọi người ngạc nhiên kêu to gọi nhỏ.

Mọi người lại ngồi lên xe ngắm cảnh, lúc đi ngang qua đại sảnh làm việc của thành phố điện ảnh, phát hiện bên ngoài bu đây người, nhìn sang chỉ thấy đông nghìn nghịt, còn có rất nhiều phóng viên đang quay chụp.

“Vũ tổng, đây là?” Mọi người tò mò nhìn quanh.

Vũ Thiên Mị mỉm cười duyên rũ: “Ồ, mọi người đều biết, bộ đại kịch 《Anh Hùng Xạ Điêu》 của chúng ta sắp khởi quay, bây giờ đang tuyển chọn diễn viên phù hợp. Bởi vì có rất nhiều ngôi sao đến thử vai, vì vậy đã hấp dẫn những fan hâm mộ và phóng viên đến.”

“Trời ạ, nhiều người như vậy... Cái này cần có bao nhiêu ngôi sao đến thử vai chứ?”

Mọi người thấy có nhiều fan hâm mộ tập trung một chỗ như vậy, cũng có thể mở concert rồi.

“Có lẽ khoảng 70 – 80 người, ta không đếm cụ thể.” Vũ Thiên Mị thờ ơ nói.

70 – 80 người?

Đây không phải đã hấp dẫn gần như tất cả ngôi sao trong giới giải trí đến sao?

Mọi người líu lười, lần đầu tiên cảm nhận sức ảnh hưởng cực lớn của Tinh Quang ở khoảng cách gần, cũng lưu tâm đến thành phố điện ảnh Giang Nam hơn chút.

“Vũ tổng, cả đời này ta chưa từng được thấy buổi thử vai của diễn viên thế nào, hay là người dẫn chúng ta đi xem một chút?” Một vị lão tổng nói đùa.

Lời nói này nhận được sự hưởng ứng nhiệt liệt của những người khác.

“Đúng là nên nhìn xem, ta mới chỉ nghe nói lại chưa từng được thấy, cũng thấy rất thần bí!”

“Đi xem một chút đi, dù sao cũng không tốn bao nhiêu thời gian!”

“Biết đâu còn có thể gặp được ngôi sao mà ta yêu thích, chụp kiểu ảnh còn xin chữ ký gì đó!”

...

Thấy mọi người tràn đầy phấn khởi, Vũ Thiên Mị cũng không làm phiền đến sự hứng thú của mọi người, vì vậy nói: “Được, để ta đi sắp xếp.”

...

Một đám lão tổng đi lên tầng hai, nhìn từ trên xuống, lại thấy đầu người đen xì chen chúc, cảm giác như đại hội thông báo tuyển dụng vậy.

“Vũ tổng, nhiều người đến thử vai như vậy, các người cần tuyển bao nhiêu diễn viên?”

“Không nhiều, khoảng 20 người.”

“Chỉ khoảng 20 người?” Các lão tổng ngạc nhiên.

Bọn họ nhìn từ trên xuống, tính ra toàn bộ số người trong đại sảnh đã vượt qua 3000 rồi, thế nhưng chỉ tuyển mỗi 20 diễn viên, xác suất cũng chưa đến 1%!

“Chỉ 20 nhân vật, lại có nhiều người cạnh tranh như vậy?” Các lão tổng lú lờ.

“Đương nhiên vì phim của chúng ta tốt!” Vũ Thiên Mị kiêu ngạo nói: “Từ khi Tinh Quang của chúng ta thành lập đến nay, mỗi một bộ phim được đẩy ra không chỉ lấy được tỉ suất người xem kinh người, còn thuận tiện nâng đỡ mấy diễn viên nổi tiếng. Ví dụ như 《Trù Thần》 trước đó, từ nhân vật chính đến vai phụ, chúng ta đã nâng đỡ tất cả 15 ngôi sao, trong đó Vương

Xuân Sinh diễn vai Lưu Ngang Tinh đã nổi tiếng ra đến nước ngoài. Chính vì vậy, nên mới có nhiều diễn viên đến thử vai như vậy.”

“Hơn nữa, chúng ta sẽ quay 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 ở đây. Dựa vào trình độ trước sau như một của Tinh Quang chúng ta, rất có thể bộ phim này sẽ nổi tiếng cả nước, thậm chí nổi tiếng đến cả các quốc gia xung quanh. Theo sự nổi tiếng của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》, thành phố điện ảnh Giang Nam cũng sẽ nổi tiếng cả nước, nổi tiếng toàn Châu Á. Chắc chắn tài nguyên sẽ kéo đến cuồn cuồn, mọi người mở chi nhánh ở đây, còn sợ không kiếm được tiền?”

Vũ Thiên Mị dùng giọng nói tràn ngập sự cảm động.

Chương 426: Chuyển xí nghiệp hiện đại đến cổ đại! (17/25)

Đôi mắt đám người sáng lên.

Phim truyền hình của đài truyền hình Tinh Quang rõ ràng như ban ngày, đây là một bộ nổi tiếng một bộ, cho tới bây giờ chưa từng thất bại.

Với trình độ chế tác của bọn họ, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 gần 200 ức, chắc chắn trình độ sẽ không kém. Khỏi cần phải nói, chỉ nhìn tình hình hiện trường thử vai bây giờ, đã biết bộ phim này chắc chắn sẽ nổi tiếng.

Có lẽ biết đâu sẽ mang đến một cơn gió bão cấp hiện tượng cũng như 《 Trù Thần 》.

Hơn nữa, với sức ảnh hưởng của Tinh Quang ở trong giới giải trí, sau này chắc chắn sẽ có rất nhiều đoàn làm phim đến đây quay chụp, chắc chắn sẽ kéo theo sự nổi tiếng đến đây. Hơn nữa phong cảnh nơi này thật sự đẹp như tranh, chỉ cần kinh doanh ổn thỏa chắc chắn sẽ có rất nhiều du khách.

“Vốn trong lòng ta còn do dự không chắc, bây giờ ta đã quyết định mở chi nhánh ở đây!”

“Ta càng muốn tính toán nhận thầu một con đường hơn, đặc biệt dùng để bán sản phẩm tập đoàn của ta!”

“Tương lai của thành phố điện ảnh Giang Nam rất rộng lớn, với lượng người tăng lên giá trị kinh tế ở nơi này sẽ càng nổi bật hơn... Vũ phó tổng, người có bán cửa hàng ở đây không? Ta định đầu tư!”

“Hơn nữa mở cửa hàng ở đây, tương đương với quảng cáo miễn phí!”

...

Đối với phản ứng của bọn họ, Vũ Thiên Mị cũng chỉ mỉm cười.

Lúc các lão tổng đứng trên cao quan sát buổi thử vai, các diễn viên ở dưới cũng ngẩng đầu nhìn lão tổng đột nhiên xuất hiện.

Đối với diễn viên rề cỏ mà nói, có lẽ các lão tổng ở trên tầng đều là người xa lạ, vì vậy cũng không quan tâm. Nhưng đối với đám ngôi sao nghệ sĩ đã sờ soạng lẫn mò trong giới giải trí nhiều năm, người trên cao đều là tiếng tăm lừng lẫy, đều là kim chủ sau lưng bọn họ, những tập đoàn và công ty mà bọn họ đại diện đều là sự tồn tại cấp bậc bá chủ.

Mặc dù bọn họ là ngôi sao, địa vị hiển hách trong giới giải trí, nhận được ngàn vạn yêu thương, nhưng đứng trước mặt những lão tổng chân chính, cũng không được coi là gì, không khác người bình thường là bao.

Vì vậy khi nhiều lão tổng cùng lúc xuất hiện như vậy, bọn họ cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

“Vị kia không phải là Hoàng lão tổng của xí nghiệp thiết bị gia dụng An Sơn sao? Lúc trước ta từng quay một quảng cáo cho công ty bọn họ, còn may mắn được gặp Hoàng lão tổng một lần, đó là một vị lão tổng rất khôn khéo!”

“Còn có An tổng của tập đoàn Mỹ Trang, là mỹ nữ tổng giám đốc tiếng tăm lừng lẫy trong giới kinh doanh!”

“Vị kia là chủ tịch Trần của tập đoàn Long Môn!”

“Sao có nhiều lão tổng đến như vậy? Chẳng lẽ đặc biệt đến xem buổi thử vai?”

“Đừng suy nghĩ nhiều, người ra không rảnh quan tâm những chuyện nhỏ nhặt này đâu. Ta nghe nói thành phố điện ảnh Giang Nam sắp khai trương, trước mắt đang kêu gọi đầu tư. Có lẽ những người này đến xem cửa hàng.”

“Thì ra là thế... Nếu có cơ hội nói mấy câu với bọn họ thì tốt!”

...

Các lão tổng đã đến, khiến ngôi sao có mặt ở hiện trường trải nghiệm cảm giác rất rung động.

Những lão tổng này đều rất có năng lực, ngày thường muốn gặp một lần cũng khó, đều là đối tượng được các ngôi sao nịnh bợ, thế nhưng đài truyền hình Tinh Quang lại có thể kéo nhiều lão tổng đến như vậy, từ đó có thể thấy rõ năng lực sâu không lường được đến mức nào.

Trong lòng hạ quyết tâm, tốt nhất có thể leo lên chiếc thuyền Tinh Quang này, mới có tương lai rộng lớn.

Vũ Thiên Mị dẫn một đám người đi vào nội thành.

Cách thiết kế và xây dựng ở bên trong càng tinh tế hơn, ngay cả thanh xà ở mỗi tầng đều được chạm khắc sơn phết rất độc đáo, thiết kế mỗi một tòa nhà đều khác nhau, lại nhìn rất cân đối và thống nhất, khiến người ta không thể không thán phục.

Nơi này còn được Lâm Bắc Phàm bố trí trận pháp, có sương khói bay lượn lơ, ánh sáng mềm mại tinh mịn, đi trên đường cứ như đang bước trên mây.

Không khí trong lành tự nhiên, nhiệt độ thích hợp, hít vào một hơi cũng tinh thần gấp trăm lần.

Nói nơi này là một tòa Tổng thành, không bằng nói là một tòa tiên thành.

“Hoàn cảnh nơi này rất tốt, cảm giác cuộc sống là thần tiên, nếu có thể ta thật sự muốn mua một tòa nhà để dưỡng lão!”

“Người đừng nghĩ nữa, Tinh Quang cũng không ngốc, sao có thể bán nơi tốt như thế chứ? Nếu là ta, chắc chắn sẽ nắm chặt trong tay, chỉ thuê không

bán, chỉ tiền thuê cũng kiếm bộn!”

“Ôi, ta chỉ muốn cảm thán một chút. Hoàn cảnh tốt như vậy, cho ta làm thân tiên cũng không đời!”

“Ta cảm thấy nơi này không nên gọi là Tổng thành, mà phải gọi là tiên thành mới đúng!”

“Đồng ý!”

...

Đi một vòng trong nội thành, mọi người càng hài lòng với thành phố điện ảnh Giang Nam hơn.

Các lão tổng này đều được nhìn thấy những cảnh đẹp hiếm có, nhìn thấy phong cảnh nơi này cũng phải than thở, đều muốn mua nhà dưỡng lão ở đây, có thể thấy phong cảnh nơi này đẹp đến mức nào.

Nhưng cũng chỉ có thể nghĩ thôi, nơi này chỉ dùng để quay phim, là chỗ đứng cơ sở của thành phố điện ảnh Giang Nam, chắc chắn sẽ không bán, ngay cả thuê cũng không cho thuê.

Đi tiếp vào bên trong, đột nhiên nhìn thấy một tòa lầu có bố cục giống như khách sạn quán rượu thời cổ đại.

Chủ tịch Trần Dao của tập đoàn Long Môn giật mình, hỏi: “Tòa lầu này dùng để làm gì?”

Vũ Thiên Mị nói: “Đây là một tòa nhà giả cổ xây dựng thành khách sạn, có thể nói là một tòa nhà có tính biểu tượng lớn nhất trong nội thành, kết cấu ba tầng lầu, chủ yếu dùng làm khách điếm nghỉ chân cho các cảnh quay có liên quan...”

Đôi mắt Chủ tịch Trần Dao tỏa sáng, nói lời kinh người: “Hóa ra là một cái khách sạn, ta muốn bao quyền quan danh vĩnh viễn của khách sạn này.”

Một câu nói đột ngột như thế, khiến đám người đều sợ hãi.

“Điều này có ý gì? Tòa nhà quay phim trong thành còn có thể quan danh?”

“Chương trình truyền hình, cao ốc đủ loại đều rất phổ biến quyền quan danh, nhưng chưa từng nghe nói đến còn có cách chơi như thế!”

“Đây là thao tác thương nghiệp gì?”

...

Vũ Thiên Mị không chắc chắn hỏi lại: “Trần tỷ, ngươi có ý gì? Vừa rồi ta nghe không hiểu...”

“Thật ra lúc ta vừa tới đã suy nghĩ, tương lai chắc chắn thành phố điện ảnh Giang Nam của các ngươi sẽ không thiếu cảnh quay ở khách điếm, đây là một cơ hội to lớn với khách sạn Long Môn của chúng ta.”

“Vì vậy ta muốn bao nơi này, treo bảng hiệu của khách sạn Long Môn. Sau này chỉ cần quay chụp ở chỗ này, chỉ cần có cảnh quay nghỉ ngơi ở khách điếm, vậy tất cả đều phải tới quay chụp ở tòa nhà này, chỉ có thể dùng bảng hiệu của khách sạn Long Môn, chỉ có thể ăn đồ ăn của khách sạn Long Môn. Vậy có thể hoàn toàn cấm thương hiệu của tập đoàn Long Môn vào trong các tác phẩm truyền hình điện ảnh. Theo mỗi một bộ phim được truyền ra, thương hiệu Long Môn của ta còn không đi vào ngàn vạn hộ gia đình sao?” Chủ tịch Trần Dao đặc ý nói.

Mọi người nghe xong, đôi mắt của tòa sáng.

Suy nghĩ này quá to gan, quá mới mẻ sáng tạo, nhưng cũng phải nói vô cùng khả thi!

Suy nghĩ một chút, trên cơ bản nơi này dùng để quay phim cổ trang, theo mỗi một bộ phim truyền hình điện ảnh được truyền ra, vậy “Khách sạn Long Môn” chắc chắn sẽ đi đến ngàn vạn hộ gia đình, hoàn toàn đi vào lòng người, sức ảnh hưởng lớn đến mức nào?

Có lẽ sau này, khách sạn Long Môn sẽ mở khắp nơi trên thế giới võ hiệp.

Vừa nhắc đến võ hiệp sẽ nghĩ đến khách sạn Long Môn, vừa nhắc đến khách sạn Long Môn sẽ nghĩ đến võ hiệp, sau đó khách sạn Long Môn

trong hiện thực sẽ được kéo theo, sinh ra hiệu quả quảng cáo khủng bố?

Những người ở đây đều là lão tổng, nghĩ đến hiệu quả này cũng không nhìn được hít sâu một hơi.

“Tập đoàn Thiên Tử của ta cũng muốn quyền quan danh vĩnh cửu một tòa nhà!”

“Tập đoàn Mỹ Trang của ta cũng muốn!”

“Tập đoàn Phượng Tường của ta chắc chắn sẽ theo!”

Chương 427: Mở cửa hàng ở thế giới võ hiệp! (18/25)

Ngay lập tức, quần hùng hưởng ứng.

Bọn họ phải đóng quân trong thành phố điện ảnh Giang Nam, cũng muốn lấy quyền quan danh vĩnh viễn của các tòa nhà ở nơi này, vậy sẽ tương đương với việc mở “cửa hàng” nhà mình ở cổ đại, mở trong thế giới võ hiệp.

Theo bộ phim truyền hình điện ảnh không ngừng truyền ra, đây không phải là liên tục quảng cáo sao?

Trước tiên không nói đến đoàn làm phim khác, Tinh Quang quay phim cổ trang chắc chắn sẽ lấy cảnh quay ở nơi này.

Thậm chí một số chương trình giải trí cũng được quay ở chỗ này.

Với trình độ chế tác từ trước đến nay của bọn họ, dù là phim truyền hình điện ảnh hay là chương trình giải trí đều sẽ nổi tiếng, vậy chắc chắn sẽ quay cả bảng hiệu ở chỗ này, tất cả đều sẽ nổi tiếng theo phim truyền hình điện ảnh.

Đây chính là cài cắm quảng cáo, hơn nữa còn cắm vào khéo léo tuyệt diệu như thế.

Suy nghĩ này thật sự quá sáng tạo, quá thiên tài!

Bọn họ đều không kìm lòng được ấn like cho bản thân!

Đám lão tổng có thể nghĩ đến điều này, tất nhiên Vũ Thiên Mị cũng có thể nghĩ đến, thậm chí nàng có thể nghĩ càng nhiều hơn.

Chỉ cần bán quyền quan danh ở nơi này đi, vậy ít nhất hàng năm đều có thu nhập mấy chục ức, hơn nữa đều là thu nhập ròng, không có bất kì chi phí gì.

Đây mới chỉ là giai đoạn đầu của thành phố điện ảnh, nếu có thể khai thác toàn bộ công trình giai đoạn hai, giai đoạn ba như thế, vậy lợi ích sẽ lớn đến mức nào?

Nghĩ đến đây, trái tim Vũ Thiên Mị nhảy lên loạn xạ.

Trần Dao vẫn đang đánh giá tửu lâu xinh đẹp trước mắt, càng thấy hài lòng hơn, mỉm cười nói: “Ta rất thích tòa tửu lâu này, rất phù hợp dùng làm khách sạn Long Môn. Vậy đi, ta dự định mỗi năm bỏ 5 ức, mua quyền quan danh vĩnh cửu của tòa lâu này!”

Mọi người hít vào một hơi.

Chỉ treo bảng hiệu mà thôi, lại phải bỏ ra 5 ức mỗi năm!

Tiền này cũng quá dễ kiếm?

“5 ức? Quá ít, không được!” Vũ Thiên Mị không cần suy nghĩ lắc đầu.

Mọi người lại hít một hơi.

Mỗi năm 5 ức, còn chê ít?

Vũ Thiên Mị giải thích: “Sau này Tinh Quang của chúng ta sẽ có rất nhiều phim võ hiệp, phim cổ trang đều được quay ở đây, dù là chất lượng hay tỉ suất người xem đều được bảo đảm, mỗi năm chỉ lấy 5 ức quá ít. Ví dụ như, trong bộ phim võ hiệp 《Anh Hùng Xạ Điêu》 này có rất nhiều cảnh quay trong tửu lâu, chúng ta đã quyết định quay ở đây, cấm quảng cáo của tập đoàn Long Môn vào đây, chỉ phí tài trợ đã là 40 ức. Ta không thể bỏ mặc không cần 40 ức, chỉ cần 5 ức này?”

Mọi người suy nghĩ, cảm thấy cũng có lý.

Tất cả mọi người đều là doanh nhân, đều muốn kiếm tiền, sao có thể từ chối 40 ức ngoài cửa?

Được không bù mất!

Trần Dao hào khí nói: “Phim của Tinh Quang sẽ được tính khác!”

“VẬY ta không còn vấn đề gì nữa, chỉ có điều còn cần hỏi Bạch tổng một chút. Nhưng theo hiểu biết của ta, có lẽ nàng sẽ không từ chối việc lợi ích đến tay.” Vũ Thiên Mị cười không ngậm miệng được.

Vốn chỉ muốn “bán” tòa nhà ở ngoại thành ra ngoài, không ngờ trong thành cũng “Bán” luôn, thật sự quá kiếm lời.

“Bây giờ còn chút thời gian, ta định đi xem xung quanh, tìm kiếm một tòa lầu đặt bảng hiệu của công ty ta. Vũ tổng, xin lỗi không tiếp được!”

“Ta cũng đi dạo quanh, tập đoàn Mỹ Trang của ta không thể tụt lại được. Vừa nghĩ đến mở tập đoàn của ta ở cổ đại, trong lòng ta đã hưng phấn khó tả, quá thú vị!”

“Ta phải trò chuyện kỹ càng với chủ tịch đã, biết đâu thật sự làm được!”

“Ta cảm thấy suy nghĩ “Mở công ty ở cổ đại” quá tuyệt vời! Vũ tổng, cho ta một số tài liệu liên quan đến bố cục trong nội thành đi, ta sẽ quay về phản ánh với lão tổng.”

...

Kết quả, đại diện sáu tập đoàn lớn quay về bàn bạc, cảm thấy việc này rất có triển vọng, lấy giá 5 ức mỗi năm mua quyền quan danh vĩnh cửu của một tòa lầu trong đó.

Tập đoàn Long Môn gọi là “Long Môn Khách Sạn”, hoặc là “Long Môn Tửu Lâu”, kinh doanh quán rượu và nơi nghỉ ngơi.

Tập đoàn Thiên Tử gọi là “Thiên Tử Phô”, kinh doanh mua bán làm rượu.

Tập đoàn Phượng Tường gọi là “Phượng Tường Các”, kinh doanh châu báu đồ trang sức.

Tập đoàn Mỹ Trang gọi là “Mỹ Trang Đài”, kinh doanh son phấn.

Nghiệp vụ của tập đoàn Chính Huy quá hỗn tạp, vì vậy mở một cửa hàng tạp hóa, gọi là “Chính Huy Đường”.

Tập đoàn Khang Chính làm bất động sản, không liên kết được với thời cổ đại, bởi vì cổ đại còn chưa khai thác chuyên ngành bất động sản, nhiều nhất cũng chỉ là mua bán sang tay.

Mấu chốt nhất là tỉ lệ xuất hiện không cao, không đạt được hiệu quả quảng cáo.

Vì vậy bọn họ sửa cũ thành mới, thay đổi tính chất của đơn vị nhà mình, gọi là “Khang Chính Tiền Trang”, đặc biệt kinh doanh tiền, để cho người khác đều biết bọn họ có tiền, hơn nữa còn có rất nhiều tiền.

Dù sao, mối quan hệ của ngân hàng và bất động sản muốn cắt cũng không cắt đứt được.

Còn có Đông Phong Express cùng chen một chân vào, lấy tên “Đông Phong Tiêu Cự”.

“Đông Phong Khoái Đệ” “Đông Phong Tiêu Cự”, phải nói là rất xứng đôi.

Thế nhưng, điều này khiến Lâm Bắc Phàm cảm thấy không hề hài hòa.

Sau này đẩy ra 《Tiểu Ngạo Giang Hồ》, chẳng phải Phúc Uy Tiêu Cự sẽ phải đổi tên thành “Đông Phong Tiêu Cự” sao?

Vừa nghĩ đến nam thứ Lâm Bình Chi cầm Tịch Tà Kiếm Phổ hô to “Đông Phong Tiêu Cự, tất thành sứ mệnh”, hấn cũng cảm thấy cay mắt.

Được, vì tiền ta nhin.

Ta không có tiết tháo thế đấy.

Cứ vậy, thành phố điện ảnh Giang Nam còn chưa chính thức khai trương, đã có lợi nhuận ròng 35 ức nguyên. Trong nội thành còn có rất nhiều tòa lầu chưa “bán” ra ngoài, còn có rất nhiều tập đoàn và xí nghiệp quan sát, chỉ cần xuất hiện hiệu quả là ra tay.

Ngoại trừ cái đó ra, rất nhiều cửa hàng ở ngoài thành thành phố điện ảnh đã được thuê lại, bắt đầu trang trí.

Tập đoàn Long Môn chuẩn bị mở một khách sạn Long Môn ở đây.

Tập đoàn Thiên Tử định mở một cửa hàng kỳ hạm ở đây, chế tạo ra thị trường rượu văn hóa cổ phong cổ vận.

Tập đoàn Mỹ Trang định mở một cửa hàng triển lãm văn hóa trang điểm cổ đại ở đây, hỗ trợ cho “Mỹ Trang Đài” ở trong nội thành thành phố điện ảnh.

Tập đoàn Phượng Tường trực tiếp mở một cửa hàng triển lãm đồ trang sức tinh phẩm.

Tập đoàn Chính Huy trực tiếp thuê một con đường làm đường dành riêng cho người đi bộ, sau đó trắng trợn buôn bán sản phẩm của bọn họ.

Tập đoàn Khang Chính thuê rất nhiều tòa nhà, mở Chung Cư Tình Yêu ở nơi này.

...

Còn có rất nhiều tập đoàn và xí nghiệp tiến vào chiếm giữ thành phố điện ảnh Giang Nam.

Bởi vậy, thành phố điện ảnh dần trở thành điểm đến được người ta yêu mến.

Những tập đoàn và xí nghiệp tiến vào chiếm giữ, mỗi năm sẽ đưa đến cho thành phố điện ảnh khoảng 50 ức tiền thuê.

Cuối cùng thành phố điện ảnh cũng bắt đầu có lợi nhuận.

Trên cơ bản cũng đã chọn được diễn viên của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , trong đó thu hoạch lớn nhất là người diễn vai Hoàng Dung – Vương Mỹ Linh, vô cùng sinh động, một cái nhăn mày một nụ cười cũng giống Hoàng Dung, cứ như bước ra từ trong sách vậy.

Hoặc là nói nàng ấy chính là Hoàng Dung!

Lâm Bắc Phàm dám khẳng định, sau khi 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 phát sóng, Vương Mỹ Linh chắc chắn sẽ nổi tiếng cả nước!

Chương 428: Tập đoàn Lý thị vùng vẫy giãy chết! (19/25)

Tinh Quang bình yên, tập đoàn Lý thị lại không hề yên ổn.

Dưới sự bán khống với số tiền lớn của Jessica và Hàn lão, cổ phiếu của tập đoàn Lý thị nhiều lần sáng tạo độ thấp mới, giá cổ phiếu của điện tử Tân Khoa đã sụt giảm 50%, điện năng Phong Hoa chỉ giữ được 60%, vận tải đường thủy Viễn Dương tổn thất 30%. Nhìn từ tổng thể, giá trị thị trường đã bốc hơi 1000 ức.

Nhưng tập đoàn Lý thị cũng không phải quả hồng mềm, sẽ không mặc người nhào nặn, bọn họ lập tức đổ một số tiền lớn vào thị trường chứng khoán kéo giá cổ phiếu lên. Các nhóm quan hệ lợi ích cùng tiến hành bảo vệ, không để cổ phiếu ngã đến tận đáy.

Lý Vô Thương quyết đoán ra tay, dưới sự sắp xếp phi chính phủ, hắn ta lập tức kêu gọi nhân viên nhà máy gia công An Hoa đang bãi công tiến hành đàm phán, trước mắt đã lấy được thành quả tích cực.

Còn có việc người và hàng của vận tải đường thủy Viễn Dương bị hải tặc bắt cóc, Lý Vô Thương chủ động liên lạc với hải tặc, nhận được hiệu quả tích cực, trước mắt không có nhân viên thương vong. Còn việc để trần dầu, tập đoàn Lý thị giải quyết tích cực, trước mắt ô nhiễm đã nằm trong phạm vi khống chế.

Về phần, chuyện của Ảnh Nghiệp Sơn Hải, bởi vì đôi phương không có chứng cứ hữu hiệu, vì vậy Lý Vô Thương cũng không lo lắng.

Chỉ còn lại điện tử Tân Khoa và điện năng Phong Hoa, tạm thời chưa có cách tốt để giải quyết.

Đồng thời, tập đoàn Lý thị bôn ba nhiều mặt, phát ra tín hiệu tích cực với bên ngoài, cam đoan nhất định sẽ giải quyết thích đáng các công việc liên quan, để Lý thị dập hỏa trùng sinh, quay lại huy hoàng.

Cứ vậy, cuối cùng giá cổ phiếu đã được ổn định trong nguy hiểm, không phát triển mạnh mẽ.

Thế nhưng, điều này rất giống sự bình tĩnh trước cơn bão, tất cả mọi người đang quan sát, bất cứ lúc nào cũng long trời lở đất.

Nếu không giải quyết tốt chuyện lúc trước, vậy tình trạng sẽ vô vọng.

Mới qua chưa đến một tuần, khuôn mặt Lý Vô Thương tiều tụy, vành mắt trũng sâu, trên đầu có rất nhiều tóc bạc, thoát nhìn như già đi mười mấy tuổi. Bởi vì mấy ngày qua hắn ta vẫn không ngủ ngon giấc, sợ chịu tổn thất, sợ sau khi thiếp đi lại nghe được tin tức xấu.

Hiện tại, nội bộ tập đoàn có ý kiến rất lớn với hắn ta, đã có mấy vị cổ đông liên hợp lại chuẩn bị bãi miễn vị trí Đồng sự trưởng của hắn ta.

Nếu không vượt qua được nguy cơ lần này, vậy hắn ta phải hoàn toàn tạm biệt Lý thị.

Lúc trước vì lên làm Đồng sự trưởng của Lý thị, không biết hắn ta đã dùng bao nhiêu thủ đoạn màu đen, không biết đã đắc tội bao nhiêu người, hắn ta không biết còn có thể sống qua ba ngày không.

Nhưng hắn ta tuyệt đối không nhận thua như vậy, Lý Vô Thương hắn ta nhất định là Thần Long bay lượn trên chín tầng trời, cả đời không kém ai, vĩnh viễn chỉ đứng trên ngọn núi cao nhất nhìn xuống thiên hạ.

Ở chỗ cao vô cùng lạnh lẽo!

Tuy cô đơn, nhưng hắn ta thích!

Nếu chẳng may thất bại, vậy thì kéo mọi người chôn cùng!

Trong đôi mắt mệt mỏi của Lý Vô Thương lóe lên vẻ điên cuồng.

Lúc này, thư ký đi vào, nói: “Lý đồng, Chủ tịch Kaine Andrews của tập đoàn Andrews ở Châu u đã đến dưới lầu tập đoàn của ta rồi, hy vọng có thể gặp người một lần.”

Trong lòng Lý Vô Thương ngạc nhiên.

Tập đoàn Andrews?

Hắn ta biết tập đoàn này, là một tập đoàn lâu năm ở Châu u, nằm trong tay gia tộc Andrews, tài sản vượt qua 1000 ức Dollar, nền tảng rất thâm hậu.

Thế nhưng, tập đoàn này không có nghiệp vụ qua lại trực tiếp với Lý thị.

Bây giờ Lý thị bấp bênh, sao hắn ta lại đột nhiên đến thăm?

Trong lòng Lý Vô Thương tràn đầy nghi ngờ.

Nhưng chủ tịch nhà người ta đã tới cửa, sao có thể từ chối?

“Nhanh mời bọn họ lên.”

“Vâng, Lý đồng.”

Lý Vô Thương đứng lên rửa mặt, sau đó chỉnh sửa lại cổ áo đầu tóc của mình, để bản thân có tinh thần hơn chút.

Lúc này, cuối cùng đại diện của tập đoàn Andrews đã đi lên.

Lý Vô Thương cười híp mắt đi ra nghênh đón, một thanh niên tuổi trẻ tóc vàng mắt xanh cũng giống hắn ta mỉm cười đi tới, đôi bên tự nhiên đưa tay ra bắt tay.

“Hoan nghênh Chủ tịch Kaine Andrews đại giá quang lâm!”

“Lý đồng, chào người, ta rất vui mừng được gặp người!”

Hai bên chào hỏi xong ngồi xuống, thư ký mang nước lên.

Bây giờ Lý Vô Thương có nhiều việc buồn phiền, không có tâm trạng nói năng nói cuội, vì vậy trực tiếp hỏi rõ mục đích đến đây.

Kaine Andrews cười híp mắt nói: “Trước khi nói rõ mục đích đến đây, ta tự giới thiệu trước, ngoại trừ thân phận là chủ tịch tập đoàn Andrews ra, thật ra ta còn một thân phận nữa, đó là ca ca của Jessica.”

Lý Vô Thương trợn to mắt.

Jessica, sao hắn ta lại không biết người này chứ?

Không phải là người đang tiên phong chèn ép cổ phiếu của tập đoàn Lý thị trong những ngày qua sao?

Nếu không phải xú nữ nhân này gây sóng gió cho hắn ta, cổ phiếu tập đoàn của hắn ta đâu sụt giảm nghiêm trọng như vậy.

Bây giờ ca ca của nàng lại tìm tới cửa?

Ánh mắt của Lý Vô Thương không tốt.

“Đừng hiểu lầm, ta đến không phải vì đòi công bằng, thật ra ta đến để giúp người.” Kaine Andrews đau lòng thở dài: “Đứa muội muội vô dụng này của ta, đã gây thêm rắc rối cho người...”

Không biết vì sao, nhìn thấy dáng vẻ than thở của nam nhân trước mắt, trong lòng Lý Vô Thương lại cảm thấy lạnh cả người.

Ngày hôm sau, tập đoàn Lý thị tuyên bố với bên ngoài, việc đàm phán với nhân viên bãi công của nhà máy gia công An Hoa đã đạt được hiệu quả tích cực, dưới sự phối hợp của chính phủ, đôi bên đã đạt được sự hòa giải, ít ngày nữa sẽ làm việc lại.

Cùng lúc đó, nhà máy gia công An Hoa nhận được đơn đặt hàng lớn trị giá 10 ức Dollar.

Phương diện điện năng Phong Hoa, điện năng Phong Hoa đã đạt thành hợp tác với một công ty khoa học kỹ thuật uy tín lâu năm của Châu u, cùng nhau

khai thác phát triển kỹ thuật pin lithium mới. Có thể nói đôi bên là sự hợp tác mạnh mẽ, khiến người ta rất coi trọng.

Phương diện vận tải đường thủy Viễn Dương, thông qua sự thương lượng với hải tặc, tập đoàn Lý thị chỉ bỏ ra 1 ức Dollar là có thể chuộc được thuyền hàng và cả thuyền viên, tổn thất không lớn, hơn nữa không có nhân viên thương vong.

Vừa xuất hiện ba tin tức tốt này, ba cổ phiếu lớn của tập đoàn Lý thị đã đung đầy lại tăng lên, tăng vọt 5%.

Còn có hướng gió dư luận đột nhiên thay đổi.

Vốn mọi người đều rất đồng cảm với mấy vị lão bản rạp chiếu phim bị thương nặng, tấn công tập đoàn Lý thị chiếm đoạt rạp chiếu phim bằng cách phi pháp.

Kết quả lão bản rạp chiếu phim bị trả đũa, nói vốn rạp chiếu phim đã buôn bán ế ẩm vì vậy lão bản rạp chiếu phim mới bán ra với giá thấp, nhưng sau đó bọn họ đổi ý, vì vậy tự diễn một màn kịch lấy sự đồng tình để tranh giành lợi ích, lòng dạ vô cùng hiểm ác.

Nếu không, vì sao hơn ba tháng sau bọn họ mới đi khởi tố?

Vì sao không thấy lão bản các rạp chiếu phim khác cũng chống án?

Cứ như thế, đã vãn lại các rạp chiếu phim.

Trong sự kiện sản phẩm của điện tử Tân Khoa gây ung thư, đột nhiên có rất nhiều chuyên gia xuất hiện phát biểu “Quan điểm quyền uy” của bản thân, hàm lượng thành phần gì đó của sản phẩm điện tử vô cùng an toàn, tiếp xúc bình thường sẽ không gây ung thư, mọi người có thể yên tâm sử dụng.

Trước đó những người được gọi là “Nhân viên bị bệnh” thật ra cũng không phải nhân viên của nhà máy gia công An Hoa, mọi người đừng bị lừa dối.

Nói tóm lại, tập đoàn Lý thị đang điên cuồng tẩy trắng.

Cùng lúc đó, còn có một khoản tài chính lớn tiến vào thị trường chứng khoán, nhanh chóng kéo ba loại cổ phiếu của tập đoàn Lý thị lên, trong ngày hôm đó đã tăng vọt 10%, xu hướng tăng lên rất khả quan.

Thoạt nhìn tất cả cứ như tập đoàn Lý thị đã qua cơn đen đui bắt đầu gặp may.

Chương 429: Tập đoàn Lý thị không còn tồn tại! (20/25)

Nước Mỹ.

Trong một căn biệt thự sang trọng, Jessica lạnh lùng nhìn màn hình máy vi tính, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người ca ca khiến ta chán ghét, cuối cùng người vẫn ra tay với người thân duy nhất là ta, đúng là yêu thương ta mà!”

Nàng đã sớm nhận ra, tập đoàn Lý thị có thể qua cơn đen đui bắt đầu gặp may, sau lưng đều có bóng dáng gia tộc Andrews của nàng.

Bây giờ Andrews do ca ca của nàng không chế, vậy có nghĩa cuối cùng ca ca của nàng đã ra tay với nàng.

Bây giờ huyết mạch trực hệ của Andrews chỉ còn lại hai người họ, sự tồn tại của nàng là điều duy nhất có thể uy hiếp được địa vị của hắn ta trong gia tộc, vì củng cố lợi ích của mình, giết nàng mới là lựa chọn tốt nhất.

Bây giờ không giết được, vậy thì thông qua vốn liếng lực lượng để chèn ép, tiêu diệt sinh lực của nàng, khiến nàng mất cơ hội vùng lên.

Gia hỏa này lực thân không nhận, ngay cả phụ mẫu của mình cũng dám giết, còn có chuyện gì không làm được?

Thủ đoạn này đã được coi là ôn hòa.

Lúc này, một người quen thuộc gọi điện thoại tới.

Khuôn mặt Jessica u ám, nghe máy nói: “Kaine...”

“Muội muội vô dụng của ta, ta còn tưởng người không dám nghe điện thoại chứ!”

“Có chuyện nhanh nói, có rắc nhanh thả!”

“Đừng thô lỗ như thế, trên người người còn chảy dòng máu thần thánh cao quý của Andrews đây, phải văn minh lễ phép, phải ưu nhã. Thuận tiện hỏi một chút, món quà ta chuẩn bị cho người thế nào, thích không?”

“Kaine, người cho rằng ăn chắc ta sao?”

“Chẳng lẽ không đúng sao? Người nhân từ nương tay, sao đấu với ta được?”

“Người chờ đây, ta sẽ khiến người đẹp mặt!”

Jessica cúp điện thoại, sau đó lập tức điều động một số lượng lớn tiền tài, tiếp tục đánh lên ba cổ phiếu lớn của tập đoàn Lý thị.

Bên Hàn lão cũng điều động một số lượng lớn tài chính, tiếp tục đánh lên ba cổ phiếu của tập đoàn Lý thị.

Thế nhưng tập đoàn Lý thị có sự viện trợ từ bên ngoài, tập đoàn Andrews vốn liếng hùng hậu, phương diện vốn liếng không thể coi thường.

Chỉ trong khoảnh khắc, đôi bên chém giết khó phân thắng bại, thế lực ngang nhau.

Philippines, nhìn tính hướng của cổ phiếu bắt đầu quay lại, cuối cùng Lý Vô Thương đã mỉm cười.

Mặc dù nói là đến giúp hấn ta, nhưng người ta cũng không ra tay miễn phí, Lý Vô Thương bán rẻ lợi ích to lớn, bán rẻ lợi ích của tập đoàn Lý thị, mới đổi được sự ủng hộ của tập đoàn Andrews.

Thế nhưng, năng lực của tập đoàn Andrews, hoặc phải nói là Kaine Andrews thật sự rất lớn, ngay cả bên hải tặc cũng có thể nói chuyện được, nếu không hấn ta cũng không biết phải làm thế nào để vượt qua nguy cơ này.

Thế nhưng, nhìn đường cong của ba loại cổ phiếu nhà mình, giá cả thật sự quá thấp, Lý Vô Thương gọi điện: “Chủ tịch Andrews, lúc nào khoản tiền

thứ hai được chuyển đến?”

Lại có một khoản tài chính to lớn tràn vào thị trường chứng khoán nước Mỹ, điên cuồng kéo giá cổ phiếu của ba loại cổ phiếu thuộc tập đoàn Lý thị lên.

Jessica và Hàn lão điên cuồng bán tháo, kết quả vẫn không chống đỡ được tiền tài của đôi phương, trên cơ bản bán bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu, giá cổ phiếu vững vàng tăng lên.

Cùng lúc đó, mấy người khát cái đoán mệnh ở Hương Giang cũng phát hiện tình huống.

Trong đó, một vị lão đầu rất lịch sự phân tích: “Vốn tập đoàn Lý thị đã sắp không chống đỡ được nữa, nhưng có một tập đoàn lớn gia nhập vào cuộc chiến, nâng đỡ tập đoàn Lý thị. Dựa theo tin tức của ta, có thể đôi phương là một tập đoàn thuộc gia tộc uy tín lâu năm ở Châu Âu – tập đoàn Andrews.”

“Nếu bên kia không có tiền tài ủng hộ, có lẽ tất cả những điều từng làm trước đó đều vô dụng.” Một vị lão phu nhân ăn mặc hoa lệ nói.

Khát cái đoán mệnh lại có vẻ rất bình tĩnh: “Tập đoàn Lý thị cũng chỉ là hồi quang phản chiếu thôi, không đáng lo. Đã đắc tội vị kia, dù giấy giụa thế nào cũng phí công, cho dù được bên ngoài giúp đỡ cũng vô dụng. Chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, bây giờ nên ra tay rồi.”

“Được!” Hai vị lão nhân mỉm cười gật đầu.

Một khoản tiền to lớn tràn vào thị trường chứng khoán nước Mỹ, bán không ba loại cổ phiếu của tập đoàn Lý thị.

Vốn giá cổ phiếu đã tăng lên, lại bị đánh sụp.

Loại tình huống này, không chỉ đánh tập đoàn Lý thị và tập đoàn Andrews hồ đồ, đồng thời cũng đánh hai người Jessica và Hàn lão đến hồ đồ.

“Khoản vốn này từ đâu ra, sao ta không biết? Chẳng lẽ là đại sư sắp xếp?” Jessica hơi ngơ ngác.

Lúc nàng bán không tập đoàn Lý thị đã biết có một khoản tiền tài to lớn âm thầm giúp đỡ, khoản tiền này chắc chắn là do đại sư sắp xếp, đội ngũ hai bên ngầm hiểu lẫn nhau.

Nhưng bây giờ lại có một khoản tiền nữa nhảy ra là đến từ chỗ nào?

Ở phía bên kia, Hàn lão cũng cảm thấy rất ngạc nhiên.

“Thật kỳ lạ, sao lại còn có một khoản tiền nữa?”

Lúc trước, khi lão bán không cổ phiếu của tập đoàn Giang thị cũng gặp được tình huống này, thao tác vô cùng kỳ lạ, khiến người ta không thể tưởng tượng, mỗi một nhịp thao tác của bọn họ đều rất chuẩn xác, thế nhưng lại không hề tranh công, đứng sau lưng thuận thế làm việc, trên cơ bản vẫn luôn là chờ lão mò hết chỗ tốt mới đến vớt chút canh.

Cũng như bây giờ, bọn họ đã lén lút bố trí xong ván cờ, nhưng chỉ đến thời khắc sống còn mới ra tay, cứ như đặc biệt đến giúp đỡ bọn họ vượt qua cửa ải khó khăn vậy.

“Quên đi, không nghĩ nữa, có còn tốt hơn không có!”

Thế là, mặc dù ba phe không hề trao đổi với nhau, lại tạo ra sự ăn ý nhất định.

Dưới sự tấn công điên cuồng của ba khoản tiền kéch xù, ba cổ phiếu của tập đoàn Lý thị lại bị đánh sụt xuống.

Vốn cục diện đang tốt lên, qua cơn đen đui vận may lại tới, hiện tại tất cả đã bị phá hỏng, không sót lại chút nào.

Lý Vô Thương tức giận suýt nữa bị xuất huyết trong.

Sao trên đời này lại có nhiều người đối đầu với hắn ta như vậy?

Còn có Kaine Andrews, trong lòng cũng dâng lên cảm giác không ổn.

Hắn ta đã tuyên chuyển 2/3 số tiền mặt của tập đoàn, khoản tiền gần chục tỷ Dollar, kết quả bây giờ biến thành làm không công, chẳng lẽ khoản tiền

này phải đổ xuống sông xuống biển?

Giang Nam, Lâm Bắc Phàm nhìn vào tuyến vận mệnh, trải qua nhiều ngày “hút máu” như vậy, đại tinh vân đại diện cho tập đoàn Lý thị cuối cùng đã sụp đổ.

“Từ nay về sau, tập đoàn Lý thị không còn tồn tại nữa!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười thản nhiên.

Khí vận thay đổi, tất cả đều thay đổi.

Bên ngoài, liên quan đến vụ án tập đoàn Lý thị chiếm đoạt rạp chiếu phim phi pháp, bên nguyên cáo đột nhiên nhận được một chứng cứ rất có lợi.

Đó là một video HD, trong video ghi chép từ đầu đến đuôi tình cảnh ông chủ rạp chiếu phim bị một nam nhân hành hung đánh đập, nam nhân kia lại là vệ sĩ bên cạnh Lý Vô Thương.

Một nam nhân đứng gần đó đã lén lút quay lại đoạn video này, lúc đầu hắn ta sợ bị trả thù nên không báo cảnh sát, nhưng trong vòng một đêm đột nhiên hắn ta tìm lại lương tâm, vì thế mới đi giao chứng cứ lên trên.

Lần này, Lý Vô Thương đã hết đường chối cãi.

Dù hắn ta đẩy hết trách nhiệm lên người vệ sĩ, quần chúng vẫn nhận định là do hắn ta gây ra. Nếu không sao một vệ sĩ lại mẹ trứng đi đánh người khác bị thương, hơn nữa còn không phải chỉ một người?

Hơn nữa, cảnh sát lại điều tra ra được tên vệ sĩ này có tiền án, cũng liên quan đến rất nhiều vụ án mạng.

Cục diện này vô cùng bất lợi với Lý Vô Thương.

Báo cáo kiểm nghiệm sản phẩm của điện tử Tân Khoa cũng được đưa ra, hơn nữa báo cáo kiểm nghiệm này tới từ nhiều đơn vị quyền uy, nhất trí xác nhận trong sản phẩm điện tử thật sự có thành phần gây ung thư, hơn nữa hàm lượng thành phần gây ung thư đã vượt chỉ tiêu nghiêm trọng, tiếp xúc thời gian dài sẽ nâng cao tỉ lệ mắc bệnh ung thư, các bé sơ sinh phải chịu ảnh hưởng lớn nhất, đề nghị mọi người đừng sử dụng sản phẩm này nữa.

Vừa xuất hiện tin tức này, giá cổ phiếu của điện tử Tân Khoa lập tức giảm mạnh 20%!

Các công nhân chuẩn bị đi làm lại ở nhà máy gia công An Hoa cũng nghỉ việc, bọn họ muốn kiếm tiền, nhưng còn cần mạng hơn.

Bọn họ kiên quyết yêu cầu không sản xuất loại sản phẩm này nữa, nếu không tuyệt đối không đi làm lại.

Vụ việc hàng và người của vận tải đường thủy Viễn Dương bị bắt cóc, bởi vì một thuyền viên phản kháng làm một tên hải tặc bị thương, tên hải tặc này còn là thủ lĩnh, khiến hắn ta vô cùng tức giận, dẫn đến toàn bộ giao dịch trước đó đều thất bại.

Bên điện năng Phong Hoa, vốn đã bàn bạc xong việc hợp tác nhưng vì đủ loại việc trở nên khó bề phân biệt, tương lai chưa rõ.

Tất cả các tình huống đều lật bàn trong chớp mắt.

Chương 430: Kế hoạch đại toàn thắng, bức tử Lý Vô Thương! (21/25)

Ba phe Jessica, Hàn lão, đoán mệnh khất cái lượng lớn tiền vào thị trường, giá ba cổ phiếu của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị đang phát triển mạnh mẽ, lại sáng tạo ra một tầm thấp mới.

Không đến 2 ngày, giá cổ phiếu đều bị chém ngang lưng!

Còn rất nhiều cơ quan tài chính phố Wall cũng theo vào, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị phản kháng thế nào cũng vô dụng.

Hơn nữa, theo con đường bảo tiêu đánh người này, bản thân Lý Vô Thương bị tra ra có liên quan đến rất nhiều án mạng, trước mắt đã bắt đầu tiếp nhận điều tra, bản thân cũng khó giữ nổi!

Có thể nói, đại thế của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị đã mất!

Đang ở trong nhà đùa mè, Lâm Bắc Phàm tâm huyết dâng trào mở tivi.

“Chính phủ thông báo một tin khẩn cấp: Ngày x tháng x năm 2019, bởi những rung chuyển trong tập đoàn gần đây, tập đoàn Hoa Kiều Lý thị ở nước ngoài đã tổ chức hội nghị lâm thời khẩn cấp. Trong hội nghị, chủ tịch đương nhiệm của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị Lý Vô Thương bỗng nhiên rút súng giết hết tất cả cổ đông và nhân viên liên quan có mặt. Tám người bị thương nặng chết tại chỗ, sáu người trọng thương đang cấp cứu. Cuối cùng, Lý Vô Thương trúng đạn tự sát, chết tại chỗ. Việc này đã bao trùm một tầng bóng ma lên tập đoàn Hoa Kiều Lý thị...”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, sau đó tắt tivi đi, tiếp tục đùa mè.

Lý thị đã không còn cơ hội để trở mình, hiện tại chỉ cần xem Jessica và Hàn lão có thể vớt được bao nhiêu tiền.

Dựa theo tình thế sụp đổ của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, cuối cùng rất có thể ba cổ phiếu này sẽ bị đánh thành cổ phiếu rác, mức giảm đạt tới 70%!

Hắn dùng 1700 ức để bố cục, ít nhất cũng có thể thu được 1000 ức!

Thời điểm thu vốn lại, cũng là lúc Lâm Bắc Phàm đột phá Thiên Tử vọng Khí Thuật tầng thứ ba, tiến vào tầng thứ tư!

Ở phố Wall, Jessica chủ đạo chuyện này cũng vì vậy mà danh tiếng vang xa!

Tư bản Thần Quang mới thành lập chưa tới nửa năm, dựa vào vốn liếng không đến 30 ức đô la, thông qua các loại công cụ tài chính, thành công đánh lên 3 xí nghiệp lớn của tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, để vốn của mình tăng gấp ba bốn lần trong ba tháng, chuyện này đã có thể tính là hiếm thấy ở phố Wall, thậm chí còn là hiếm thấy trên phạm vi toàn thế giới!

Có lẽ chỉ có Soros – thiên tài đầu cơ của năm – mới có thể sánh bằng!

Nhưng khi đó Soros đã hơn 40 tuổi, mà bây giờ Jessica mới đầu 20, tài mạo song toàn, tiềm lực còn lớn hơn Soros năm đó, ai cũng không biết tương lai nàng có thể đi tới trình độ nào.

Jessica cũng bởi vậy mà trở thành ngôi sao tài chính mới được toàn thế giới chú ý!

Chú ý đến Jessica, tự nhiên cũng chú ý đến từng công ty dưới tên Jessica.

Cuối cùng bọn họ phát hiện tài sản của những công ty này đều vô cùng tốt đẹp, vận hành vô cùng vững vàng, mặc dù nhiều công ty chưa cho thấy xu hướng phát triển mạnh mẽ, nhưng đã nhìn ra được tiềm lực to lớn trong đó.

Trong lòng thâm khen, không hổ là ngôi sao mới ngành tài chính, có tầm nhìn độc đáo!

Trong đó, làm cho người ta chú ý chính là công ty Dany đã giải quyết điện tử Tân Khoa, có được công nghệ pin lithium dẫn đầu toàn cầu, giá trị cổ phiếu ít nhất cũng 200 ức Đô-la Mỹ.

Mà lúc trước, Jessica sử dụng vốn liếng không đến 5 ức đô la, cầm được nửa số vốn cổ phần, bây giờ chưa đến 3 tháng đã tăng gần 20 lần, quả thực là lãi kék xù!

Thế là, rất nhiều tư bản tài chính liên hệ Jessica, hy vọng có thể góp vốn ăn một chút.

Đối với chuyện này, dĩ nhiên Jessica rất hoan nghênh.

Công ty Dany muốn phát triển, muốn phát triển đến quy mô 200 ức đô la, chí ít phải cần 2 năm, thời gian có chút lâu.

Lâm Bắc Phàm chờ không nổi, nàng cũng chờ không nổi.

Hiện tại, nàng càng muốn moi được một chút tiền vốn, sau đó tiếp tục đầu tư vào công ty tốt, để vốn liếng tiếp tục nhanh chóng lớn mạnh.

Đồng thời làm như vậy còn có thể tăng cường hợp tác với các nhà tư bản lớn ở phố Wall, sau đó dần dần hình thành mạng lưới quan hệ tài chính, mạng lưới giao thiệp to lớn, như thế mới có thể thật sự đặt vững bước chân ở phố Wall, tài nguyên cộng hưởng mới có thể gia tốc thúc đẩy phát triển công ty.

Hơn nữa, trong lúc nàng muốn ra tay đối phó với ca ca nàng, những mạng lưới quan hệ này sẽ tạo thành trợ lực to lớn.

Cùng lúc đó, tập đoàn Andrews cũng không tươi đẹp lắm.

Rút nhiều tài chính để ủng hộ tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, còn nhiều tài nguyên phụ trợ như vậy, kết quả tập đoàn Hoa Kiều Lý thị lại bùn nhão không thể trát tường, vẫn bị người làm cho sụp đổ.

Cứ như vậy, tài chính của tập đoàn Andrews bị kẹt cứng, tổn thất nặng nề.

Jessica đoán chừng, tổn thất này chỉ ít cũng đạt tới 50 ức Đô-la Mỹ.

Vừa nghĩ tới bản thân kiếm nhiều tiền, nhưng kẻ địch cũng là ca ca mình lại thua lỗ, Jessica hung tợn thở ra một hơi.

Tâm tình vui vẻ, nàng chủ động gọi điện thoại cho Kaine.

“Jessica...” Giọng nói ở đầu bên kia điện thoại rất âm trầm, giống như đang kìm nén bức tức.

“Ca ca thân ái của ta, hiện tại ngươi có khỏe không? Ngươi luôn kiêu ngạo, ngay cả toàn thiên hạ cũng không được ngươi đặt trong mắt, hiện tại bị thua thiệt, trong lòng ngươi rất khó chịu đúng không?”

“Hừ! Ván này coi như ta thua, chúng ta chờ xem!”

“Đây cũng là lời ta muốn nói với ngươi. Đây chỉ là lần đầu, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày, ta sẽ đòi lại công bằng cho cha mẹ!” Ánh mắt Jessica trở nên lạnh liệt.

“Ta chờ!”

Kaine Andrews cúp điện thoại, sau đó lên cơn giận dữ đập nát tất cả đồ vật trước mặt.

Lại qua một tháng thời gian, vòng hai 《Trù Thần》 đã kết thúc phát sóng, 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đã ghi hình hơn phân nửa, chuẩn bị

thay thế 《 Trù Thần 》 , bắt đầu phát sóng vào khung giờ vàng mỗi tối thứ sáu.

Trải qua gần một tháng tuyên truyền, còn có sóng gió thi cử, 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 đã lưu lại ấn tượng khắc sâu trong lòng mọi người. Khán giả đều vô cùng muốn xem, rốt cuộc tiết mục này làm sao có thể thông qua thơ để tiến hành so đấu.

Tuân theo truyền thống người xem trước sau như một của Tinh Quang, 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 vừa bắt đầu phát sóng, tỉ lệ người xem đã đạt đến 2.5% trở lên, chỉ cần tiết mục không tệ nhất định sẽ nhất cử bạo hỏa.

Tiểu Hà vô cùng thích thơ, cho rằng thơ rất đẹp, bình thường hẳn ta đọc nhiều sách vở, thuộc lòng thơ từ.

Vừa nghe nói Tinh Quang đẩy ra một tiết mục lấy thơ làm chủ đề, hẳn ta đặc biệt chú ý.

...

Trước đó, hẳn ta còn tham gia thi tuyển chọn 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 , cho rằng dựa vào tài năng của bản thân chắc chắn sẽ thành công trúng tuyển vào top 100 người, tham gia ghi hình ở Tinh Quang, thi triển sở học.

Đáng tiếc hẳn ta phải ngừng bước ở vòng thứ ba, tổng xếp hạng đại khái ở tầm 400 ~ 450.

“Cao thủ thực sự nhiều, trước kia là ta khinh thường người trong thiên hạ!”
Đồng chí Tiểu Hà vô cùng thẫn thức.

Cho nên, hôm nay hẳn ta muốn xem, những người đã đánh bại hẳn ta xuất sắc đến cỡ nào.

Sau một đoạn quảng cáo, tiết mục tiến vào chủ đề chính.

“Cuối cùng hơn một tháng tuyển chọn!”

“Trải qua đại giang nam bắc!”

“Tỉ mỉ tuyển chọn những người yêu thi từ ở các ngành các nghề trên khắp cả nước!”

“Chỉ vì lân toàn dân cuồng hoan với thơ ca này!”

“Đại Hội Thơ Trung Quốc, chúng ta tới!”

Theo sự hoán đổi cảnh đẹp ở các nơi trên Trung Quốc, rút cục tiến vào hiện trường Đại Hội Thơ Trung Quốc.

Khung cảnh được bố trí rộng rãi đại khí, ánh đèn neon tuyệt đẹp, hưởng thụ thị thính cao cấp tuyệt đối, trong cổ điển lại mang theo vẻ thời thượng, trong thời thượng lại có vẻ sáng tạo, tóm lại chỉ có một chữ —— Đẹp!

Nhìn đến đây, đồng chí Tiểu Hà không nhịn được nói: “Tinh Quang làm tiết mục rất tốt, chỉ riêng dàn dựng bối cảnh đã tinh tế tỉ mỉ, mỗi lần đều khiến người ta cảm giác như đang xem tiệc tối, thoát nhìn vô cùng đẳng cấp!”

Lúc này, một giọng nói hùng hậu vang lên từ trong tiết mục.

“Cho mời người dẫn chương trình —— Đồng Tiểu Cầm!”

Một nữ dẫn chương trình vóc dáng xinh đẹp đoan trang xuất hiện trước mặt mọi người.

Vị dẫn chương trình này được Tinh Quang đặc biệt đào từ CCTV về, xinh đẹp ưu nhã, một bụng thi thư, bản lĩnh lời thoại rất thâm hậu.

Chương 431: Cạnh tranh thơ kịch liệt! (22/25)

“Thiên sinh ngã tài tất hữu dụng, thiên kim tán tận hoàn phục lai(1)! Xin chào mọi người, hoan nghênh đón xem 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 do tập đoàn Thiên Tử phát sóng độc quyền, ta là người dẫn chương trình Đồng Tiểu Cầm!”

(1) Trời sinh ta tài tất hữu dụng, ngàn vàng tiêu sạch lại có thôi

Tiếng vỗ tay vang lên: “Bốp bốp...”

Đông Tiểu Cầm dùng giọng nói giàu cảm tình nói: “Thiên sinh ngã tài tất hữu dụng, thiên kim tán tận hoàn phục lai! Câu thơ hơn 1200 năm trước, hôm nay đọc đến, vẫn khiến mạch máu người ta sôi trào. Ngòi bút thi nhân viết ra những cung bậc cảm xúc nhấp nhô trầm bổng, để cho chúng ta cảm nhận được động lực cùng sức mạnh từ cổ kim. Đây chính là sức hấp dẫn của thơ cổ Thiên Triều!”

“Bốp bốp...”

“Từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ cùng mọi người triển khai một cuộc hành trình thơ từ, ôn lại những câu thơ kinh điển đã tồn tại trong thời gian rất lâu. Ta nghĩ ôn cũ biết mới như vậy, có thể phủ nhẹ tro bụi trên ký ức chúng ta, mà tình hoài và trí tuệ của văn nhân cổ đại, cũng có thể thấp sáng cuộc sống hôm nay của chúng ta. Nhân sinh tự có ý thơ, tới nào, hãy cùng nhau gia nhập cuộc vui hết mình với thơ từ của chúng ta.”

“Bốp bốp...”

Tiếp đó, người dẫn chương trình Đông Tiểu Cầm lần lượt giới thiệu các khách quý có mặt, đều là nhân vật cấp giáo sư về văn hóa thơ ca.

Ngoài ra còn có nhóm 100 thí sinh đã bộc lộ tài năng trong số hơn trăm vạn người trên cả nước, đều hội tụ cùng nhau, tham gia 10 kỳ ghi hình tiết mục, quyết tìm ra tối cường vương giả thi từ!

Tiếp đó, Đông Tiểu Cầm giới thiệu quy tắc thi đấu thơ từ.

“Căn cứ quy tắc thi đấu, mỗi một kỳ đại hội thơ đều sẽ chọn ra 5 tuyển thủ tiến hành so đấu từ trong nhóm 100 người dự thi, quyết định được người thắng sau cùng, người thắng trận có thể khiêu chiến đài chủ kỳ trước. Bởi vì kỳ thứ nhất không có đài chủ, cho nên chỉ cần quyết định ra người thắng cuối cùng. Phương thức tuyển chọn cũng giống như vòng tuyển chọn trước đó, chúng ta sẽ bố trí lần lượt 5 vòng thi, mỗi một vòng đều có 10 câu, ai có thể sử dụng thời gian ngắn nhất thì người đó có thể trở hết tài năng. Thời gian vòng thi thứ nhất tương đối dư dả, mỗi câu sẽ cho các người 15 giây,

người có tổng thời gian đáp đề ngắn nhất sẽ là người chiến thắng, trả lời sai một câu sẽ mất quyền thi đấu vòng này...”

Khóe miệng đồng chí Tiểu Hà đang xem ti vi cong lên: “Đem những đề thi biến thái kia đến hiện trường, thú vị, không biết mấy vị đại thần đó ai có thể trở hết tài năng trước đây?”

Người xem trước tivi, những khán giả đã cảm thụ sâu sắc đề thi địa ngục, lúc này cũng dấy lên hứng thú.

“Bây giờ bắt đầu vòng tuyển chọn thứ nhất!”

“Câu hỏi số 1, khi tuổi già Lý Bạch du lịch đại giang nam bắc...”

Theo một tiếng ra lệnh của người dẫn chương trình, màn hình lớn xuất hiện câu hỏi, trong bốn đáp án chọn một, thời gian 15 giây, đáp sai tắt đèn, đáp đúng tiếp tục.

Người xem trước tivi, cũng suy nghĩ giải đề theo.

Sau 15 giây, không một đèn tắt, toàn ứng viên thông qua, tiếp tục.

“Câu số 2...”

“Câu số 3...”

“Câu số 4...”

Liên tục 10 câu, lại không có một đèn nào tắt, toàn bộ ứng viên đều đáp đúng thông qua!

Người dẫn chương trình Đông Tiểu Cầm kích động nói: “Không hổ là vương giả thi từ có thể bộc lộ tài năng trong hơn 100 vạn kẻ yêu thơ, vậy mà tất cả ứng viên đều thông qua! Có điều, chúng ta không chỉ so đấu xác suất, còn so đấu tốc độ tay. Trong lúc trả lời câu hỏi, tổng thời gian của người nào ngắn nhất, người đó sẽ là người ghi danh thành công đầu tiên!”

Ngay sau đó, 99 ngọn đèn tắt, chỉ còn một chiếc đèn duy nhất rọi sáng.

Phía trên hiện ra tổng thời gian người đó sử dụng, 18.97 giây, bình quân thời gian trả lời mỗi câu hỏi không đến 2 giây!

Người thắng thứ nhất lại là một thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp!

“Xin mời Vũ Diệc Đình 16 tuổi của chúng ta!”

Lúc trước trong vòng tuyển chọn, Võ Diệc Đình cũng là người thứ nhất bộ lộ tài năng, bởi vì nàng tài mạo song toàn, hơn nữa còn là học sinh trung học, rất được mọi người hoan nghênh, đã tích lũy lượng nhân khí nhất định.

Hiện tại nàng lại lộ mặt như vậy, dẫn tới tiếng vỗ tay như sấm động.

Bên trong tiếng vỗ tay nhiệt tình, Võ Diệc Đình hơi xấu hổ đi tới.

Đồng chí Tiểu Hà không nhịn được thốt thốt nói: “Thật lợi hại! Thời gian 2 giây không đủ để ta xem xong câu hỏi, kết quả người ta đã trả lời xong! Thực sự là giang sơn đại hữu nhân tài xuất, nhất đại canh bỉ nhất đại cường(2)!”

(2) Đòi nào đất nước cũng có người tài, đòi sau nhiều hơn đòi trước, đòi sau mạnh mẽ hơn đòi trước.

“Kế tiếp là vòng thi thứ hai, thời gian để trả lời câu hỏi ở vòng này sẽ khắc khe hơn, mỗi câu hỏi có 12 giây trả lời, hiện tại bắt đầu!”

Kết quả bài thi vòng hai, tuyển thủ nổi tiếng tiến sĩ Trần Nhất Canh của đại học Bắc Kinh trở hết tài năng.

“Kế tiếp là vòng thi thứ ba, thời gian mỗi câu trong vòng này là chín giây, bây giờ bắt đầu câu hỏi!”

Vòng thi thứ ba, lại là một người dự thi không có tiếng tăm, một vị giáo viên ngữ văn trung học 40 tuổi, Trần lão sư.

Như thế, góp đủ 3 người, bắt đầu phân đoạn thứ nhất.

“Nơi này chúng ta có 4 mục chọn, theo thứ tự là nhìn tranh đoán thơ, nhìn chữ đoán thơ, tam nhân phi hoa lệnh, thi từ tiếp long, mỗi một lần đều sẽ

tuyển chọn ngẫu nhiên, tất cả đều là giành quyền trả lời, đáp đúng thêm một điểm, đáp sai không trừ điểm. Cuối cùng người đạt được điểm thấp nhất sẽ trở về vị trí tham dự cạnh tranh một lần nữa, từ bên trong đoàn trăm người dự thi tuyển ra một người bổ sung...”

Vòng thứ nhất mục lựa chọn ngẫu nhiên là thi từ tiếp long.

“Tổng cộng có 15 câu, ta nói về trên, các người đáp về dưới, hiện tại bắt đầu!”

“Câu thứ nhất: Tá vấn tửu gia hà xử hữu (Thử hỏi tiệm rượu nơi nào có!)”

“Bành!”

Đèn trước mặt Võ Diệc Đình sáng lên, nói rõ nàng đã giành được quyền trả lời câu thứ nhất.

“Mục đồng điều chỉ Hạnh Hoa thôn (Trẻ chăn trâu chỉ thôn Hạnh Hoa đằng xa!)”

“Chính xác! Câu số hai: Vô khả nại hà hoa lạc khứ (Không thể tránh được hoa rơi xuống!)”

“Bành!”

“Tự tăng thương thức yển quy lai (Dường như quen biết én quay về!)”

“Chính xác! Câu số ba...”

...

Cứ như vậy, tốc độ nhanh vô cùng, cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Cuối cùng, giáo viên ngữ văn trung học 40 tuổi phản ứng quá chậm, bị loại bỏ về tại chỗ, một lần nữa tham dự cạnh tranh.

Sau đó, lại đi qua một vòng so đấu trả lời tàn khốc, từ bên trong đoàn trăm người dự thi phải chọn ra một người thay thế vị trí giáo viên ngữ văn.

“Quá kịch liệt, gần như là đập bằng giầy, nếu như đổi lại là ta lên cũng không thể biểu hiện tốt như lão sư kia!” Trong lòng đồng chí Tiểu Hà đang xem tỉ vi có cảm thông, cuối cùng hẳn ta cảm thấy bản thân mình không phải người cùng cấp bậc với những đại thần này.

“Có điều, kịch liệt như vậy mới hay!”

Mục chọn ngẫu nhiên vòng hai là xem tranh đoán thơ.

“Xem tranh đoán thơ, tên như ý nghĩa, nhìn bức tranh đoán câu thơ, chỉ cần đáp trúng câu thơ mang tính tiêu biểu nhất thì coi như được thông qua. Nếu như có thể nhìn bức tranh liền đoán ra câu thơ, như vậy có thể được 5 điểm. Bên trong bức hoạ sẽ xuất hiện từ nhắc nhở, nhưng mỗi lần xuất hiện một từ nhắc nhở, như vậy điểm sẽ giảm bớt một, thẳng đến khi trừ hết 5 điểm mới thôi. Bây giờ bắt đầu!”

Trong màn hình lớn xuất hiện một bộ tranh thuỷ mặc, trong tranh thuỷ mặc chỉ có một người một tay đang nâng bút viết, một tay khác lại nắm lấy bình rượu không thả, quần áo hơi rộng, thoạt nhìn phóng túng không chịu bị trói buộc.

Cạnh cửa sổ, còn có hai con bướm vây quanh đóa hoa uyển chuyển nhảy múa.

Bức tranh này thoạt nhìn vô cùng đơn giản, nhưng vì quá đơn giản, cho nên khiến người ta không có đầu mối.

“Mọi người phải cẩn thận nhìn bức tranh này, tốt nhất phải lưu ý chi tiết, chi tiết sẽ cho các người rất nhiều nhắc nhở!” Đồng Tiểu Cầm thoáng nhắc nhở.

“Bành!”

Võ Diệc Đình đèn sáng.

Võ Diệc Đình nói: “Là câu trong bài thơ uyển ước 《Diệp Luyện Hoa》 của Liễu Vĩnh Triều Tông, Y đài tiệm khoan chung bất hồi, vi y tiêu đắc nhân tiêu tụy(3)!”

(3)Đai áo rộng dần không hận ý, vì ai nên nổi thân tiều tụy

“Chính xác!” Đông Tiểu Cầm dẫn đầu vỗ tay.

Toàn trường đều kinh hãi.

Chương 432: Tiền tới số, Thiên Tử Vọng Khí Thuật thăng cấp! (23/25)

“Trả lời nhanh như vậy? Ta còn chưa nhìn hiểu bức tranh này!”

“Chưa đến 5 giây đã đoán được, tốc độ thật dọa người!”

“Rốt cuộc bức tranh này nói về cái gì? Tất cả mọi người đều là người địa cầu, vì sao lại chênh lệch lớn như vậy?”

“Tại sao đáp án lại là Y đài tiệm khoan chung bất hối, Vi y tiêu đặc nhân tiều tụy?”

...

Đồng chí Tiểu Hà ngồi trước Tivi cũng ngỡ ngàng, hẳn ta mới tiếp xúc bức tranh này chưa đến 5 giây, trong lòng không có đầu mối, kết quả hiện tại người ta đã trả lời xong, thực sự quá đáng sợ.

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, sao nàng có thể nhìn ra được?

Trong TV, người dẫn chương trình Đông Tiểu Cầm thay mọi người hỏi vấn đề này: “Võ Diệc Đình, sao ngươi có thể nhìn ra được?”

“Đầu tiên là nhìn quần áo người kia, rõ ràng là Triều Tống. Nhìn hẳn một tay cầm bút một tay cầm bình rượu, sắc mặt có vẻ u sầu, thoạt nhìn tương đối tiều tụy, rõ ràng đây là một bài thơ tràn ngập đau buồn, giải thích rõ “tiều tụy”. Còn có chữ hẳn viết trên tờ giấy kia, có thể nhìn ra được là bóng dáng một người, đây chính là “Y nhân”. Lại nhìn quần áo rộng rãi của hẳn, đây chính là “Y đài tiệm khoan”. Mấu chốt nhất là hai con bướm vây quanh đóa hoa ở đằng sau, rõ ràng là “Điệp luyến hoa”. Cho nên kết hợp lại sẽ là câu Y đài tiệm khoan chung bất hối, Vi y tiêu đặc nhân tiều tụy trong bài thơ 《Điệp Luyến Hoa》 của Lưu Vĩnh.”

“Bốp bốp...”

Phân tích này vừa ra, toàn trường quay lên tiếng thán phục.

“Đây chính là đại thần, không chỉ có được tri thức dự trữ hùng hậu, còn có được năng lực quan sát tỉ mỉ, ta không theo kịp!” Đồng chí Tiểu Hà thật lòng cảm thấy bội phục, phát ra tiếng bội phục từ tận đáy lòng.

Có điều xem phân đoạn nhìn tranh đoán thơ này cũng đã khơi dậy ý chí chiến đấu của hắn ta.

Hắn ta quyết định phải nghiêm túc cố gắng, ít nhất cũng phải đáp đúng một câu.

“Thật là quá xuất sắc, phân tích hoàn toàn chính xác!” Người dẫn chương trình Đồng Tiểu Cầm vỗ tay khen ngợi: “Nhìn cách người chơi chúng ta xem tranh đoán thơ như vậy. 2 vị khách quý, các ngài có ý kiến gì với bài thơ này không?”

Hai vị khách quý bắt đầu phát biểu, tiến hành phân tích khen ngợi, để cho người ta có thể càng hiểu sâu hơn về phẩm thơ.

“Kế tiếp là câu số 2...”

3 vị tuyển thủ dự thi tinh thần căng thẳng.

Có khuôn mẫu, bức tranh tiếp theo càng thêm đặc sắc.

Thực ra câu số 1 chủ yếu là để mọi người nóng người, làm quen với quy tắc một chút, từ câu số 2 bắt đầu tăng dần độ khó lên, tin tức bên trong bức tranh cho càng ngày càng ít, 3 vị tuyển thủ nhao nhao giành quyền trả lời, lại nhao nhao đáp sai.

Vừa xuất hiện nhắc nhở lập tức có người giành quyền trả lời, cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Cứ như vậy người truy ta đuổi, 10 câu sau đó, lại loại bỏ một vị tuyển thủ.

Vị tuyển thủ thứ năm bỏ sung.

...

Tiết mục đặc sắc tiếp tục, đồng chí Tiểu Hà cùng với các bằng hữu người xem ngồi trước tivi đều xem như si như say.

Bọn họ vẫn thật không ngờ, Tinh Quang thực sự có thể đem thơ cổ chơi ra hoa, chơi ra ý mới.

Trong đó, để cho đồng chí Tiểu Hà và trước tivi người xem khắc sâu ấn tượng là phân đoạn “tam nhân phi hoa lệnh” này, lấy một chữ trong đó làm từ mấu chốt, sau đó trong thời gian quy định nói ra câu thơ có bao gồm chữ này.

Vây quanh từ khóa “Rượu”, ba người người tranh ta đoạt, người nói xong đến ta tới nói, không nhường bộ chút nào.

Cứ như vậy đã đáp xong 10 vòng, nói hơn 50 câu thơ liên quan tới rượu.

Thoạt nhìn nhiệt huyết sôi trào lại vô cùng nho nhã, để cho người ta cảm thán người cổ đại thực biết chơi.

Còn có biểu diễn ngâm thơ cổ. Sau khi vãn thơ cổ xinh đẹp được Dương Tử Nhi cải biên lại, để nghệ sĩ Tinh Quang đại diện hát ra, tương tự như 《 Kinh Điển Vịnh Lưu Truyền 》 .

Tinh Quang vì mấy phút đồng hồ biểu diễn này, lại làm ra hình chiếu 3D lập thể, thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn mỹ cảnh và ý cảnh bên trong thơ cổ, để cho người ta cảm thán vẻ đẹp, ý nghĩa của thơ ca.

Chỉ với vốn gốc này, cũng làm người ta cảm nhận được thành ý của tổ tiết mục.

Chính vì vậy, tỉ lệ người xem 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 luôn tăng lên liên tục, sau đó không ra ngoài dự đoán đánh vỡ 3%, cuối cùng đạt đến độ cao 3.88%, lại là một tiết mục giải trí cực hot.

Tất cả mọi người cảm thấy đây là lẽ dĩ nhiên, giống như tiết mục Tinh Quang không đạt tới mức cực hot mới là không bình thường.

Qua không đến 1 tuần lễ.

“Keng! Tài phú kí chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi kí chủ có cường hóa hay không?”

Trong đầu vang lên giọng nói quen thuộc.

“Xem ra tiền đã được chuyển trở lại, đã đến lúc thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm vô cùng hưng phấn.

Hắn mở giao diện hệ thống ra:

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 58, tốc độ 58, phòng ngự 58, khôi phục 58, khổng chế 58, tinh thần 58.

Thọ mệnh: 360 năm.

Công phá: Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc(60%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp × 4, Hắc Kim Tạp ×0.

Tài phú: 1245 ức.

Đã dùng: 600 ức.

Dư trị: 645 ức.

Nhìn giá trị tài phú hiện tại của bản thân, đã đạt đến 1245 ức, nhiều hơn 60 ức so với lần cường hóa trước.

Ý nghĩa hấn đã phá tan tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, thu hoạch hơn 1200 ức, kiếm lời gấp bội, tài sản gần như tăng lên gấp đôi!

Giá trị tài phú hiện tại hoàn toàn đủ để hấn đột phá tới tầng thứ tư Thiên Tử Vọng Khí Thuật!

“Hệ thống, cường hóa cho ta, cường hóa ta đến tầng thứ tư!” Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi nói.

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Thân thể Lâm Bắc Phàm bỗng dâng lên một dòng nhiệt lưu, dòng nhiệt lưu này lưu động có quy luật trong thân thể, mỗi khi lưu động được một vòng Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy toàn thân nhiều thêm một tia lực lượng, có cảm giác phá kén mà ra.

Trong lúc mơ mơ màng màng, như ngủ lại không phải ngủ, ý thức của hấn đi tới tuyến vận mệnh.

Hấn cảm giác hấn đã thành thần trong hệ thống này, tất cả tinh quang, tinh vân, tiểu vũ trụ đều chuyển động vây quanh tử dương của hấn...

Bởi vì phải đột phá liên tục 2 tầng, tiêu tốn khá nhiều thời gian.

Ước chừng 3 giờ sau.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng Thiên Tử Vọng Khí tầng thứ ba nhìn thấy vận của bách tính gia quốc đã đột phá.”

“Keng! Bởi vì kí chủ đạt tới cảnh giới viên mãn tầng thứ ba Thiên Tử Vọng Khí Thuật, liên tục đột phá hai tiểu cảnh giới, đặc biệt ban thưởng kí chủ 2 tấm Chiêu Hiền Tạp, 1 tấm Hắc Kim Tạp! Đổi mới số liệu!”

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 70, tốc độ 70, phòng ngự 70, khôi phục 70, không chế 70, tinh thần 70.

Thọ mệnh: 400 năm.

Công pháp: Thiên Tử vọng khí thuật.

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc(100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×6, Hắc Kim Tạp × 1.

Tài phú: 1245 ức.

Đã dùng: 1000 ức.

Dư trị: 245 ức

Chương 433: Một mình địch quốc, vô địch làm cho người ta học máu!
(24/25)

Hiện tại, Lâm Bắc Phàm nắm chặt tay, cảm giác toàn thân trên dưới đều tràn đầy lực lượng.

Đây là cảm giác cường đại từ trong ra ngoài, chỉ dựa vào lực lượng một người cũng có thể chiến ngàn người, đối mặt mưa bom bão đạn cũng dễ dàng, xuống biển chém giết với cá mập trắng cũng không bại.

Nhưng mà, thu hoạch này chỉ có thể coi là thêm vào, đối với Lâm Bắc Phàm mà nói, thu hoạch lớn nhất chính là Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba đã đạt đến cảnh giới viên mãn.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật Tầng thứ ba chia thành 5 cảnh giới nhỏ.

Cảnh giới nhập môn, có thể “Vọng Vận”, nhìn thấy vận của bách tính gia quốc.

Cảnh giới sơ thành, có thể “Khai Vận”, có thể khiến vận khí người khác tốt hơn.

Cảnh giới tiểu thành, có thể “Chuyên Vận”, có thể di chuyển vận khí, bất luận là nhân vận, hay là tộc vận.

Cảnh giới đại thành, có thể “Đổi Vận”, cải biến tất cả khí vận.

Năng lực này thoát nhìn tương tự như 3 cái trước, nhưng thật ra rất khác nhau.

Cái gọi là “tiểu thế có thể sửa, đại thế không thể trái”, 3 tiểu cảnh giới trước chẳng qua chỉ là thay đổi “tiểu vận”, hoặc giả nói là “tiểu thế”, chỉ khi đến đại thành, mới có thể thay đổi “đại thế”.

“Đại thế” này là chỉ một xu thế lớn, ví như hưng suy quốc gia, họa phúc dân tộc, tín ngưỡng tôn giáo... cùng lúc thay đổi vận mệnh của mấy ngàn vạn, thậm chí là hơn ức người.

Những thay đổi này có thể khiến toàn thế giới biến hóa như lốc lớn.

Nói thí dụ như, muốn một quốc gia quật khởi, nhưng quốc vận ít ỏi, sao có thể quật khởi? Đương nhiên là phải hút quốc vận từ quốc gia khác, bổ sung vào thiếu thốn của bản thân.

Một quốc gia quật khởi thường kèm theo một hay thậm chí là mấy quốc gia suy bại, thậm chí còn kèm theo chiến tranh và khủng hoảng kinh tế, ảnh hưởng sâu xa.

Hơn nữa, quốc vận hội tụ ý chí ngàn vạn người, có cơ chế tự bảo vệ nhất định. Ai dám động đến quốc vận, nhất định sẽ lọt vào phản phệ mãnh liệt. Không chỉ sẽ phản phệ đến cá nhân, sẽ còn phản phệ đến gia tộc, thậm chí là thân bằng hảo hữu, đời sau.

Tất cả, người có được khả năng “Đổi Vận”, cũng không dám ra tay đổi với quốc vận, chỉ dám theo tình thế mà làm, kiếm lấy một chút khí vận để viên mãn bản thân, lưu lại cho đời sau.

Cảnh giới “Đổi Vận”, còn có thể nghịch thiên cải mệnh.

Mệnh ở đây là chỉ “mệnh cách”, cùng với vận mệnh một đời người.

Mệnh cách là vật chứa gánh chịu vận mệnh của một người.

Nếu như vật chứa càng lớn, có thể gánh chịu khí vận càng nhiều, như vậy một đời sẽ “cát nhân thiên tương” “vận may ngay đầu”, làm việc “xuôi gió xuôi nước”, coi như gặp được một chút khó khăn cũng sẽ “gặp dữ hóa lành” “vận đen qua, may mắn đến”.

Có người vừa ra đời đã là nhà đại phú, gia đình hiển quý, một đời vô ưu vô sầu.

Có người tuy ra đời chợ búa, nhưng được trời cao quan tâm, làm việc xuôi gió xuôi nước, vô tai vô họa, cuối cùng leo lên đỉnh phong.

Đây chính là mệnh cách nhân vật chính vận người không được một.

Nếu như sức chứa mệnh cách một người quá nhỏ, khí vận không đủ, như vậy khi con người còn sống sẽ bị “tai họa liên tục” “họa vô đơn chí”, thậm chí hưởng thêm một chút phúc cũng sẽ gặp bất trắc.

Bởi vì người “bạc mệnh”, không hưởng thụ nổi.

Mệnh cách người là thiên định, từ ngày ra đời trở đi đã định xong, trong số mệnh người có thể hưởng bao nhiêu phúc cũng đã định xong, muốn thay đổi khó như lên trời.

Nhưng Lâm Bắc Phàm đạt đến cảnh giới “Đổi Vận”, lại có được năng lực thay đổi mệnh cách. Thông qua đánh nát và sửa lại vận mệnh Tinh Quang, tái tạo lại mệnh cách, nghịch thiên cải mệnh lại một lần nữa.

Ngoại trừ có thể tái tạo mệnh cách, còn có năng lực chặt đứt và dẫn dắt nói lại tuyến vận mệnh.

Mệnh cách là trời sinh đã định trước, thực ra tuyển vận mệnh cũng không kém nhiều.

Ví như, một người từ lúc ra đời, đã được tương liên với “tộc vận” của phụ mẫu, huynh đệ tử muội bản thân, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, phúc họa gắn bó. Dù cho về sau quan hệ mờ nhạt, loại quan hệ huyết mạch này có muốn chém cũng không đứt.

Nhưng bây giờ Lâm Bắc Phàm lại có năng lực chặt đứt và nói lại tuyển vận mệnh, không cần biết người có quan hệ thế nào đều có thể chém đứt, bất luận quan hệ thế nào cũng có thể nói lại, quan hệ huyết mạch cũng có thể chém, điều này trái với sinh vật học, trái với khoa học, tương đương với bản lĩnh tiên nhân, đây mới thật sự là khủng bố.

“Năng lực đổi vận cảnh giới đại thành, thật sự khủng bố như vậy!” Lâm Bắc Phàm líu lưỡi.

Ở trên phương diện vĩ mô, có thể thay đổi quốc vận, dẫn đến quốc tế rung chuyển, trật tự biến đổi.

Ở trên phương diện vi mô, có thể nghịch thiên cải mệnh, có thể tái tạo mệnh cách và dẫn dắt tuyển vận mệnh, sau đó thông qua chức năng “Khai Vận” và “Chuyển Vận” tiến hành điều chỉnh, thiết kế vận thế một đời người, giống như là phim lõi hái tử thần.

Nhưng tử thần chỉ có thể thiết kế tử vong, mà hắn còn có thể thiết kế mọi chuyện từ lúc sinh ra cho đến chết đi.

“Cảm giác, ta càng lúc càng giống cái boss lớn phía sau màn! Không chỉ có thể điều khiển đại thế quốc gia, còn có thể chi phối sinh lão bệnh tử một người, thậm chí ngay cả vinh hoa phú quý của hắn, sự nghiệp hôn nhân cũng có thể thao túng!” Lâm Bắc Phàm tự nói.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đã đạt đến Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ ba cảnh giới viên mãn “nhìn thấy vận của bách tính gia quốc”, có thể tự mình chặt đứt tất cả vận mệnh dẫn dắt, nhảy ra vận mệnh trường hà, trong sáng không một hạt bụi, nhân quả không dính vào người.

Nghe vô cùng huyền huyền, cuối cùng là có ý gì đây?

Đó là có thể chém rụng tất cả tuyến vận mệnh trên người mình, để cho mệnh cách mình siêu thoát một phương thế giới này.

Tương đương với “Nhảy ra bên ngoài tam giới, không nằm trong ngũ hành”, trở thành tiên nhân.

Từ nay về sau, không có tuyến vận mệnh ràng buộc, gây sự không để lại dấu vết, giết người không cần gánh chịu hậu quả, coi như làm một đợt sóng gió cũng không lo phản phệ.

Nói thí dụ như, dù Lâm Bắc Phàm mới tự động thủ giết một người, bởi vì không thấy được tuyến vận mệnh, thiên địa sẽ tự động xóa sạch dấu vết do Lâm Bắc Phàm động thủ để lại, người muốn tra cũng không biện pháp tra, thậm chí cũng sẽ không nghĩ đến Lâm Bắc Phàm, thực sự giết người cũng không dính nhân quả.

Ngay cả lúc làm chuyện xấu trời cao cũng đang giúp ta, người nói xem người đáng chết hay không?

Còn có thể trấn áp quốc vận, trở thành thiên mệnh chi tử.

Chỉ cần Lâm Bắc Phàm đặt chân đến biên giới một nước hãn sẽ tự động trở thành “Thiên mệnh chi tử” ở nước nọ, được khí vận của nước nọ bảo vệ, gặp dữ hóa lành, gặp nạn thành an, hồng phúc tề thiên.

Không cần Lâm Bắc Phàm xuất thủ, phàm là người nhằm vào hãn đều sẽ gặp phải quốc vận phản phệ, chết không rõ nguyên nhân.

Cái này tương đương hãn có thêm một cái bùa hộ mạng, bên trong có lĩnh vực bảo vệ, bên ngoài có quốc vận tương trợ.

Lĩnh vực có thể bảo đảm an toàn sinh mệnh của hãn, quốc vận có thể khiến hãn đến nơi nào cũng có thể sống rất khá.

Trực tiếp động thủ với ta, có lĩnh vực giết chết người!

Cho dù không trực tiếp động thủ đối với ta, vẫn còn có quốc vận đè chết người!

Vô địch đến làm cho người học máu!

Mặt khác, đạt tới cảnh giới viên mãn, việc khống chế vận mệnh người càng thêm tinh thông chuẩn xác, có thể tinh thông chuẩn xác đến mỗi một phút.

“Xong rồi, càng ngày càng vô địch, còn có thể chơi đùa nữa sao?” Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất bất đắc dĩ, ở thế giới bình thường này, ta vốn không định xưng bá thế giới, người cho ta kỹ năng trâu như vậy có tốt sao?

Cao thủ không có đất dụng võ!

Chương 434: Có người đưa rạp chiếu phim đến! (25/25)

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm nhận được một cuộc điện thoại, là một ông chủ rạp chiếu gọi tới.

Lâm Bắc Phàm không biết tại sao hắn ta lấy được số điện thoại của mình, đối phương nói có chuyện quan trọng muốn thương lượng, thái độ vô cùng chân thành, thế là hai bên hẹn gặp ở cao ốc Song Tử Tinh.

“Hoan nghênh các vị đường xa đến đây, mời ngồi!” Khuôn mặt Lâm Bắc Phàm nở nụ cười nghênh đón, cẩn thận quan sát ông chủ rạp chiếu đã hẹn hắn. Không ngờ người này lại là chủ lực tổ giác Lý Vô Thương, trên người hắn ta vẫn còn vết thương, trong lòng Lâm Bắc Phàm thầm nghĩ rốt cuộc bọn họ muốn làm gì.

Ông chủ rạp chiếu phim thụ sủng nhược kinh, vội vàng nói: “Lâm tiên sinh ngài cũng ngồi!”

“Tất cả mọi người không nên khách khí, đều ngồi đi!” Lâm Bắc Phàm kêu mọi người ngồi xuống.

Tuy trước đó là kẻ địch, nhưng bây giờ trải qua đủ loại chuyện, ân oán đã sớm tan biến.

Mấu chốt nhất là, hai người đã hoàn toàn không cùng một cấp bậc, đối phương là ông chủ rạp chiếu sa sút, mà hắn lại là đại diện cho tập đoàn ngàn ức như mặt trời mọc ở phương đông —— Tinh Quang, hai bên đã không thể so sánh.

Cho nên, Lâm Bắc Phàm thực sự nghĩ không ra cuối cùng bọn họ tìm hắn có chuyện gì.

Người đại diện cho đám ông chủ rạp chiếu ở đây, Lưu lão bản nói ra: “Lâm tiên sinh, chúng ta vô cùng xin lỗi vì đã chậm trễ thời gian của ngài, ta nói thẳng, lần này chúng ta đến thực ra một phần là để tỏ lòng biết ơn, nếu không có ngài và Tinh Quang âm thầm ủng hộ, chúng ta đã không có khả năng kiện đồ được tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, cũng không khả năng lấy lại tài sản thuộc về chúng ta...”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, thì ra là vậy.

Đúng là bọn họ nên cảm ơn hắn. Nếu không phải hắn âm thầm ra tay, làm lớn những chuyện này, còn để [Tiếng Nói Của Công Lý] đưa chuyện này lên, đám ông chủ trước mắt đã không thể lấy được cục diện có lợi, giành được thắng lợi cuối cùng.

Tuy tất cả xuất phát từ tư lợi, nhưng bọn họ thật sự được lợi.

Đặc biệt tìm hắn nói xin lỗi cũng không có gì sai.

“Cho nên ở đây, chúng ta lấy trà thay rượu, trước kính Lâm tiên sinh một ly! Cảm ơn ngài đã ủng hộ chúng ta!”

“Đúng, nhất định phải cảm ơn Lâm tiên sinh, nếu không chúng ta đã không lấy được tài sản về, thậm chí ngay cả tính mệnh cũng khó giữ được!”

“Lâm tiên sinh là người lương thiện, đều do trước kia ta đầu heo ngu muội, sai lầm sai lầm!”

“Ta tự phạt ba ly!”

...

Lâm Bắc Phàm cũng không phải người tính toán xét nét, đối phương đã thăm như vậy, nên bỏ qua được thì bỏ qua thôi.

Thế là cười híp mắt nói: “Đây đều là chuyện quá khứ, ta cũng không để trong lòng, dù sao chúng ta cũng là người trải kề vai chiến đấu... Tất cả quá khứ đều nằm trong ly trà này, mọi người uống một hơi cạn sạch, để nó theo gió thổi đi!”

“Được!” Đám người hô một tiếng.

Sau một ly trà, tất cả mọi người đều cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều, bầu không khí hòa hợp.

Mọi người lần nữa ngồi xuống.

Lưu lão bản thành khẩn nói: “Thực ra, chúng ta đến nói lời cảm ơn với Lâm tiên sinh chỉ là thứ yếu, chúng ta còn một chuyện khác.”

“Chuyện gì nói đi, mọi người cũng tính là bằng hữu, có thể giúp ta nhất định ra sức giúp.”

“Là như vậy Lâm tiên sinh, sau lần kiện cáo này, tuy chúng ta đã lấy được rạp chiếu phim của mình, nhưng trải qua đủ loại chuyện, chúng ta đã mệt mỏi, không muốn tiếp tục kinh doanh nữa, cho nên chúng ta định bán rạp chiếu phim cho Lâm tiên sinh, lấy tiền dưỡng lão. Chúng ta dự định giảm 50% giá chuyển nhượng cho Lâm tiên sinh, không biết Lâm tiên sinh có đồng ý không?” Lâm lão bản mong đợi hỏi.

50% đã lấy được rạp chiếu phim của các người, quả thực là bánh từ trên trời rớt xuống.

Tuy hiện tại rạp chiếu phim bọn họ không có cách nào so với rạp chiếu của hắn, nhưng giảm 50% vẫn là cái giá rẻ vô cùng, gần như tương đương với giá vốn, đối phương hoàn toàn không kiếm được tiền lời. Lúc trước, khi lần đầu Lý Vô Thương kêu giá đã là 50%.

Lâm Bắc Phàm cẩn thận hỏi: “Vì sao các người không tìm Ảnh Nghiệp Dada mà tìm ta?”

Lưu lão bản cười khở: “Ta biết ý của Lâm tiên sinh . Thực ra, sau khi chúng ta lấy được rạp chiếu phim về, Ảnh Nghiệp Dada đã lập tức liên hệ chúng ta, hy vọng có thể mua rạp chiếu phim của chúng ta. Nhưng, chúng ta suy nghĩ, chúng ta có thể lấy lại được những vật này đều nhờ Tinh Quang âm thầm ủng hộ. Nếu không có Tinh Quang, không có Lâm tiên sinh ủng hộ, rất có thể chúng ta sẽ không lấy lại rạp chiếu phim được, thậm chí mạng sống còn bị uy hiếp. Có ơn không thể không báo, nhưng Tinh Quang gia đại nghiệp đại cái gì cũng không thiếu, vì vậy chúng ta định nửa bán nửa tặng rạp chiếu cho Tinh Quang. Nếu như Lâm tiên sinh chướng mắt, chúng ta lại chuyển bán cho người khác.”

“Các vị có lòng.” Lâm Bắc Phàm trầm tư một hồi, nói: “Trước mắt Ảnh Nghiệp Tinh Quang chúng ta đang mở rộng, xác thực rất cần rạp chiếu phim bổ sung. Như vậy đi, ta mua rạp chiếu phim các người theo giá thị trường 70%.”

Đám ông chủ rạp chiếu kinh hãi, Lưu lão bản vội vàng nói: “Không được không được, Lâm tiên sinh, đại ơn đại đức của ngài chúng ta suốt đời khó quên, thứ chúng ta có thể báo đáp cũng chỉ có những rạp chiếu phim này, sao còn có thể muốn thêm tiền?”

“Vậy giá 60%!” Lâm Bắc Phàm lại nói.

“50%, thật không thể nhiều hơn nữa, nếu nhiều hơn nữa trong lòng chúng ta sẽ xấu hổ.” Chúng lão bản cười khở.

Lâm Bắc Phàm có chút ngờ ngạc, đây là lần đầu tiên hắn đụng phải người ép giá.

Chẳng lẽ bản hiệu thần tài giới giải trí của ta không hữu hiệu?

“Được, nếu mọi người đã có lòng như vậy, ta cũng không từ chối, cứ theo giá 50% đi.” Lâm Bắc Phàm đánh nhịp nói.

Đám ông chủ rạp chiếu đều cười.

“Vậy là được rồi, 50% chúng ta đã đủ kiếm lời!

“Nếu không phải chúng ta còn cần sống, ta thật muốn trực tiếp tặng rạp chiếu phim cho Lâm tiên sinh!”

“Ta tin tưởng rạp chiếu phim đến tay Lâm tiên sinh, nhất định sẽ rực rỡ hào quang!”

...

Lâm Bắc Phàm cười ha ha một tiếng: “Cám ơn lời chúc của các vị! Hiện tại sắp đến lúc tan việc, ta muốn mời các vị đến phòng ăn Tinh Quang chúng ta ăn một bữa cơm, phòng ăn Tinh Quang tuyệt không kém khách sạn Long Môn!”

“Được được được! Đã sớm nghe nói phòng ăn Tinh Quang xa hoa cực kỳ, hôm nay rốt cục chúng ta cũng có dịp tới một lần!”

“Bữa cơm này nhất định phải ăn!”

...

Đám người vui vẻ hòa thuận đi về phía phòng ăn Tinh Quang.

Cùng lúc đó, Lâm Bắc Phàm còn vận dụng năng lực “nghịch khí”, điều tiết sinh tử nhị khí trong thân thể bọn họ, để bọn họ khôi phục mau hơn một chút, tốt hơn chút, không để lại hậu họa.

Hoạ phúc khôn lường, sao biết không phải phúc?

Ngày thứ hai, đám người ký hiệp đồng chuyển nhượng rạp chiếu phim.

Lâm Bắc Phàm lấy giá không đến 10 ức đã mua được chuỗi rạp chiếu phim giá trị 20 ức, khiến số lượng màn ảnh lớn của Tinh Quang lên đến một vạn, thị phần đạt tới 25%, trở thành chuỗi rạp chiếu phim có thị phần lớn nhất thị trường hiện nay.

Vũ Thiên Mị cấp tốc phái người đi tiếp nhận, sau đó không đến nửa ngày nàng đã hưng phấn xông vào phòng Lâm Bắc Phàm, ôm Lâm Bắc Phàm gặm một trận, kích động nói: “Tiểu nam nhân của ta, chúng ta kiếm lợi lớn rồi chàng biết không?”

“Ta biết, mới tốn 10 ức liền mua được đồ 20 ức, đúng thực rất kiếm lời.”
Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

“Không chỉ có như thế...” Vũ Thiên Mị mặt mày hớn hờ nói: “Vốn tưởng rằng rạp chiếu phim chúng ta nhận đều là rạp chiếu phim tương đối cũ kỹ, nhưng khi ta phái người đi phát hiện tất cả phương tiện thiết bị đã đổi mới, giá trị chỉ ít đạt đến 30 ức!”

“30 ức! Chúng ta lại kiếm thêm 20 ức!” Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên.

Chương 435: Thành phố điện ảnh Giang Nam khai trương! (1/25 – Lần 7)

Nhưng nghĩ lại, Lâm Bắc Phàm nghĩ tới nguyên nhân.

Hóa ra, những chuỗi rạp chiếu phim này ở trong tay Lý Vô Thương, khi 3 tháng trước bị dừng lại chỉnh đốn và cải cách, Lý Vô Thương nhất định thừa dịp khoảng thời gian này đổi mới tất cả thiết bị, sửa chữa, chuẩn bị dồn sức làm lại lần nữa.

Kết quả, Ảnh Nghiệp Sơn Hải còn chưa kịp khai trương lần nữa, cũng bởi vì một đồng chuyện lộn xộn chỉnh đốn cho đến không còn, rạp chiếu phim về tới trong tay lão bản ban đầu, sau đó lại làm lợi cho Lâm Bắc Phàm.

Thật là tạo hóa trêu ngươi, vận khí này không phải ai cũng có.

Làm một đợt, toàn bộ kẻ địch thất bại, cuối cùng bản thân được lợi toàn bộ.

Lúc đầu vận khí hẳn cũng đủ nghịch thiên, bây giờ được quốc vận bảo vệ, càng thêm nghịch thiên!

Vũ Thiên Mị nói không dứt: “Vốn ta còn tưởng rằng chuẩn bị phải móc một khoản tiền tiến hành sửa chữa và đổi mới, hiện tại đều tiết kiệm được. Chỉ cần chúng ta thay đổi thành bảng hiệu Tinh Quang, có thể khai trương một lần nữa. Hiện tại 《 Cô Gái Năm Ấy 》 chúng ta mới chiếu lên chưa đến 1 tháng, sau khi mở rộng rạp chiếu phim, còn có thể nhân cơ hội kiếm nhiều tiền một chút.”

Nói xong, hấp tấp chạy về sắp xếp công việc.

Kết quả đúng như nàng đoán, sau khi những rạp chiếu phim mới này chiếu « Cô Gái Năm Ấy » lên, quả nhiên lại thắng được một đợt triều dâng xem phim.

Cho tới bây giờ, « Cô Gái Năm Ấy » luôn duy trì quán quân ngày và quán quân tuần, thậm chí là quán quân tháng.

Tổng phòng chiếu đã đạt đến 35 ức, có hi vọng đột phá 40 ức!

Sức ảnh hưởng phim điện ảnh càng lúc càng lớn, sau đó được dẫn tiến đến Nhật Bản, Hàn quốc cùng với khu vực Đông Nam Á.

Đây là đề tài thanh xuân ưu thương, vô cùng phù hợp tình cảm văn hóa Châu Á, cho nên dẫn đến đồng cảm rộng rãi.

« Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi » mới chiếu lên chưa đến 3 ngày, đã lấy được quán quân ngày cùng với quán quân tuần địa phương, thu hoạch có thể dùng sót đến rồi tinh rồi mù để hình dung.

Điện ảnh Tinh Quang, cũng rốt cục đi ra biên giới.

Qua hơn một năm xây dựng, công trình thành phố điện ảnh Giang Nam đồng thời đã xây dựng hoàn tất, vào khoảng gần đây sẽ cử hành nghi thức khai trương, vui mừng chào đón du khách các nơi cùng với đoàn làm phim.

Cùng lúc đó, « Anh Hùng Xạ Điêu » đã chuẩn bị xong, chuẩn bị cử hành nghi thức khai máy ở thành phố điện ảnh Giang Nam.

Hai nghi thức đều cử hành cùng một ngày, từ đó có thể tạo thế khóa lại tiến hành tuyên truyền cùng một chỗ.

Tinh Quang còn đẩy ra một phim quảng cáo, tuyên truyền « Anh Hùng Xạ Điêu », cũng như đang tuyên truyền thành phố điện ảnh Giang Nam.

Đây là tác phẩm hiệu ứng đặc biệt đầu tiên của Tinh Quang, lấy thành phố điện ảnh làm khung xương xây dựng hợp thành, được làm lộng lẫy xa hoa, giống như một toà thành tiên.

Sau khi phim quảng cáo này được đẩy ra, nhận được rất nhiều lời khen ngợi.

“Thật là quá đẹp, không ngờ Giang Nam chúng ta còn có một tòa thành đẹp nhất!”

“Không nên bị phim quảng cáo lừa gạt, những phim quảng cáo du lịch đều được làm cực kỳ đẹp đẽ, nhưng nếu sau khi người tới đó sẽ phát hiện không có cái gì, ta cũng không biết đã bị mắc lừa bao nhiêu lần!”

“Cái này có sao đâu, dù sao cũng không mất tiền, cách Giang Nam rất gần, đi xem một cái rồi nói!”

“Đúng đây, không chỉ có thể nhìn thành phố điện ảnh Giang Nam, còn có thể nhìn thấy minh tinh 《Anh Hùng Xạ Điêu》!”

“Quyết định, lộ trình cuối tuần sẽ đến thành phố điện ảnh Giang Nam!”

...

Đối với thành phố điện ảnh Giang Nam, một tòa thành phố điện ảnh mới xây này, tất cả mọi người rất chú ý, nhất là dân chúng thành phố Giang Bắc là tò mò nhất.

Suy nghĩ cái này dù sao cũng là một tòa thành Tinh Quang tạo ra, chất lượng chắc sẽ không quá tệ đâu?

Đám người liền muốn nhân dịp cuối tuần đi dạo một vòng, dù sao không uổng phí thời gian không uổng phí tiền. Chỉ là đến xem xem minh tinh Tinh Quang, xem xem phim truyền hình quay thế nào, vậy là đã đáng với giá vé rồi.

Bởi vì thành phố điện ảnh Giang Nam là hạng mục trọng điểm của thành phố và tỉnh, nhận được ủng hộ mạnh mẽ của chính phủ thành phố, 4 con đường giao thông lớn đầu mối then chốt trung tâm Giang Nam khai thông thẳng tới thành phố điện ảnh Giang Nam, mỗi nửa giờ khởi hành một chuyến, vô cùng thuận tiện.

Thế là khai trương cùng ngày, thành phố điện ảnh Giang Nam hội tụ quý khách các nơi.

Minh tinh Tinh Quang gần như đều tới, tới nơi này để đứng dài, cả một đợt sóng lưu lượng.

Trong thành phố và tỉnh đều phái quan chức quan trọng tham gia cắt băng.

Đầu tiên là nghi thức khai máy của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , mọi người mổ heo, thắp hương, tế thần linh.

Sau đó là nghi thức thành phố điện ảnh Giang Nam khai trương, có Bạch Thanh Tuyết, khách quý quan trọng, mấy vị lãnh đạo tỉnh, thành phố đều cùng tham gia cắt băng, vui mừng hơn hở.

“Ta tuyên bố: hôm nay thành phố điện ảnh Giang Nam chính thức khai trương!” Bạch Thanh Tuyết dùng giọng giàu có cảm tình nói.

Kéo cửa lớn ra, thành phố điện ảnh Giang Nam khai trương, các du khách tò mò nối đuôi nhau mà vào.

Kết quả, đập vào trước mắt lại là kiến trúc khắc lan vẽ trụ mỹ lệ.

Mặc dù là phỏng theo kiến trúc triều Tống, nhưng lại không câu nệ phong cách, vừa giữ nguyên phong cách cổ xưa đồng thời tiến hành sáng tạo cái mới vừa đúng, đạt đến cổ văn và cảnh mới hòa hợp hoàn mỹ.

Quan trọng nhất là hoàn cảnh nơi này thực sự quá thoải mái.

Không khí nơi này tươi mát tự nhiên như thế, làm cho người ta hít sâu một cái cũng cảm giác được vui vẻ.

Nhiệt độ nơi này lại hơi lạnh giống như mùa xuân, gió mát nhẹ nhẹ, mang theo một chút khí tức dịu dàng, phảng phất đưa thân vào bên trong mưa bụi mùa xuân, hoàn toàn khác biệt với ngày mùa hè chói chang Giang Nam.

...

Còn có cảnh nơi này, khắp nơi đều là bồn hoa cắm thóc, rục rỡ chói mắt, đẹp không sao tả xiết.

Còn có nhàn nhạt cỏ tươi, cùng với hương cỏ nhàn nhạt.

Có một câu thơ cổ “Loạn hoa tiệp dục mê nhân nhãn, thiển thảo tài năng một mã hành(1)” vừa lúc để hình dung nơi này.

(1)Trăm hoa mê mắt khách dân, Cổ thừa mới gặp bước chân ngựa hồng.

“Trời ạ, cảm giác một khắc ta bước vào cửa ra vào này, ta đã yêu nơi này!”

“Rất thư thái, thánh địa nghỉ mát mùa hè!”

“Lần sau ta còn muốn đến, còn phải dẫn theo mụ mụ ta cùng đi!”

“Còn có một chút hoa cỏ kia, hiện tại rõ ràng là mùa hè, lại mở còn xinh đẹp hơn cả mùa xuân!”

“Ta đã tiến vào một thế giới khác!”

...

Tất cả ở nơi này đều làm cho người ta cảm thấy thể nghiệm hoàn toàn mới, cảm giác ở trong này tâm tình không hiểu sao khá hơn, lại thần kỳ như thế.

Đây là bởi vì Lâm Bắc Phàm bố trí các loại các kiểu trận pháp ở chỗ này, hấn chế tạo thành một vùng đông âm hè mát, phồn hoa như gấm thê ngoại đào nguyên, cũng trừ hết tất cả ảnh hưởng trái chiều.

Đây cũng là thành phố điện ảnh Giang Nam cường đại nhất, người khác không thể mô phỏng cạnh tranh.

Cùng ngày, theo Giang Nam thành phố điện ảnh khai trương, cùng với các du khách truyền miệng, Giang Nam thành phố điện ảnh hot lên, hấp dẫn càng ngày càng nhiều du khách đến thành phố điện ảnh ngừng chân dạo chơi.

Đồng thời, cảnh đẹp thành phố điện ảnh hấp dẫn rất nhiều đoàn làm phim tới nơi này quay phim.

Còn rất nhiều diễn viên quần chúng, chậm rãi hội tụ đến nơi này tìm công việc.

Chương 436: Sự việc đã bại lộ! (2/25)

Bạch Thanh Tuyết chưa từng có cảm giác dễ chịu như vậy.

Hiện tại, sự nghiệp nàng phát triển không ngừng, các hạng mục sản nghiệp bắt đầu có kết quả, tài chính thu lại nhanh vô cùng, vẻ vang nhất là tài sản đã hoàn toàn vượt qua tập đoàn Bạch thị, trở thành trùm một phương trong giới kinh doanh.

Nàng còn độc bá gần nửa tài nguyên trong giới giải trí, hoàn toàn xứng đáng là vua không ngai.

Nàng chưa từng nghĩ đến, thành tựu vốn phải tốn hơn 10 năm, thậm chí là 20 năm mới có thể đạt thành, không đến 2 năm đã hoàn thành, hơn nữa còn hoàn thành được xuất sắc như vậy.

Áy náy lớn nhất trong lòng nàng chính là lão công Lâm Bắc Phàm. Bởi vì nguyên nhân bận rộn sự nghiệp, từ khi kết hôn đến nay, 2 người đều chưa tổ chức tiệc rượu, chưa đi tuần trăng mật, thậm chí ngay cả một tấm ảnh chụp cô dâu cũng không có.

Mà khi bản thân gặp phải phiền phức, lão công Lâm Bắc Phàm luôn luôn xông vào trước nhất, đánh đâu thắng đó, trấn áp tất cả quỷ quái.

Giống như một cây Định Hải Thần Sâm, mặc kệ cuồng phong sóng dữ bên ngoài, vẫn vững như thái sơn.

Hiện tại nàng suy nghĩ, phải chăng nên tìm một thời gian bù một cái hôn lễ?

Còn có khuê mật tốt Vũ Thiên Mị của nàng, hiện tại bản thân đã có người yêu, cũng nên tìm cho khuê mật tốt một phu quân.

Dù sao, cho tới nay nàng đều vì chuyện của Tinh Quang mà lao tâm vô lực, hiện tại cũng nên suy nghĩ cho bản thân.

Từ sau khi hạnh phúc mỹ mãn, Bạch Thanh Tuyết luôn có chiều hướng chuyển đổi bà mối, là hy vọng có thể truyền hạnh phúc của mình ra ngoài, mục tiêu thứ nhất chính là khuê mật tốt của mình.

“Yêu tinh này gần đây luôn thân thân bí bí, không biết đang làm gì. Còn có lão công cũng là...” Bạch Thanh Tuyết nhỏ giọng thăm thì.

Hôm nay nàng khó được thời gian nghỉ ngơi, lão công Lâm Bắc Phàm ra ngoài gặp bạn cũ, phải muộn một chút mới trở về. Vũ Thiên Mị đang trực ban ở đài truyền hình, chủ trì đại cuộc.

Nàng nhàm chán bắt đầu chơi điện thoại, theo thói quen bấm vào Taobao, chuẩn bị mua sắm một trận lớn.

“Cũng không biết yêu tinh có thiếu cái gì không, ta đến nhà nàng xem sao!” Bạch Thanh Tuyết cầm lấy một chùm chìa khoá đi đến biệt thự đối diện.

Hai bên quan hệ rất thân mật, còn thân hơn tỷ muội ruột, nên hai bên đều có chìa khoá của đối phương.

Có đôi khi còn đổi quần áo, mặc quần áo giống nhau ở trên thân người bình thường, bởi vì khí chất khác nhau, mà mỗi người mỗi vẻ.

Bạch Thanh Tuyết đi vào biệt thự Vũ Thiên Mị, trước tiên tùy ý nhìn một chút, phát hiện cái gì cũng không thiếu, sau đó đi đến phòng riêng Vũ Thiên Mị, nhìn xung quanh một chút, phát hiện phòng vệ sinh có thêm một bộ bàn chải, rõ ràng là thường xuyên dùng.

Hơn nữa hai bộ bàn chải còn đặt cùng một chỗ, trừ màu sắc khác nhau thì kiểu hoàn toàn tương tự, thoạt nhìn giống như là tình nhân.

Còn có khăn mặt, khăn tắm, kiểu dáng tương tự một lớn một nhỏ, như là đồ tình nhân.

“Hóa ra, yêu tinh này đã có nam nhân...” Xem như người từng trải, Bạch Thanh Tuyết làm sao không nhìn ra.

Giống như trong toilet nàng, cũng là thiết kế như vậy.

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy vui mừng cho khuê mật tốt của mình, nhưng trong lòng lại buồn bực: “Chỉ là trừ lão công, sao chưa từng thấy nàng thân mật với nam nhân nào khác?”

Hơn nữa, hai biệt thự gần nhau như vậy, nếu như nơi này có nam nhân đến, nàng nhất định sẽ biết rõ.

Thế nhưng lâu như vậy, một bóng ma cũng không thấy.

Mấu chốt nhất là, hai người bọn họ là tử muội tốt, có việc nào sẽ gạt dối phương. Giống như chuyện lúc trước nàng cột Lâm Bắc Phàm đi kết hôn, rất nhanh đã nói cho Vũ Thiên Mị nghe.

Vậy tại sao, nàng muốn giấu giếm mình?

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết dâng lên nghi hoặc.

Đi đến tủ quần áo, phát hiện rất nhiều quần áo nam nhân.

“Quả nhiên có nam nhân, cũng không nói ta biết!” Bạch Thanh Tuyết tự nói, bởi vì là quần áo nam nhân khác, nàng cũng không muốn đụng đến, lại phát hiện những kiểu những bộ quần áo này giống với của lão công, còn có phương diện kiểu dáng thiết kế đều phù hợp với phẩm vị lão công nhà mình...

Một suy nghĩ đáng sợ xuất hiện trong đầu của nàng!

Nàng nhanh chóng cầm lấy quần áo cũ lên ngửi, ngửi được mùi hương quen thuộc, thân thể giống như bị mắt Medusa nhìn qua, lập tức hóa đá, ngây người bất động.

Thật lâu sau, nàng buông quần áo xuống, thất hồn lạc phách đi trở về biệt thự của mình, tiếp tục ngủ người.

“Nữ vương đại nhân, ta trở về!” Vũ Thiên Mị tan tằm trở về, hưng phấn hô to một tiếng.

Kết quả không có người trả lời. Phát hiện Bạch Thanh Tuyết đang ngồi trên ghế sa lông, nàng lập tức vui vẻ chạy qua, dựa sát vào bên người Bạch Thanh Tuyết, cười đùa tí tưng nói: “Nữ vương đại nhân, nô gia thỉnh an ngài!”

Lại nhìn thấy đôi mắt vô thần của Bạch Thanh Tuyết, trên người để lộ ra khí tức bi thương, lòng Vũ Thiên Mị hoảng sợ, hỏi: “Nữ vương đại nhân, ngươi làm sao, đừng làm ta sợ?”

“Vũ Thiên Mị, có một chuyện muốn hỏi ngươi.” Bạch Thanh Tuyết mở miệng.

Trong lòng Vũ Thiên Mị dâng lên một dự cảm không tốt. Bình thường, nữ vương đại nhân đều gọi nàng là yêu tinh, hiện tại lại gọi đầy đủ tên nàng. Mới một ngày không gặp, tại sao trở nên xa lạ như vậy?

“Nữ vương đại nhân, ngươi hỏi!” Vũ Thiên Mị thận trọng nói.

Bạch Thanh Tuyết quay đầu nhìn sang, cặp mắt vô thần lại cực kỳ sắc bén, trong lòng hốt hoảng nhìn Vũ Thiên Mị, giọng có chút khàn khàn nói: “Có phải ngươi ở chung một chỗ với lão công ta?”

Vũ Thiên Mị trong lòng chấn động, quả nhiên chuyện nàng lo lắng nhất hôm nay cũng đã tới.

“Ta...” Vũ Thiên Mị há to miệng, sau đó xấu hổ cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói: “Đúng...”

Nàng cảm thấy cả người đều lạnh buốt vô cùng, như con cừ non sắp đổi mặt cuồng phong bão táp...

Bạch Thanh Tuyết cũng cảm thấy lạnh buốt, vốn nàng còn ôm một tia hi vọng, hi vọng không phải là lão công nàng.

Kết quả hiện tại Vũ Thiên Mị đã xác nhận, hi vọng hoàn toàn sụp đổ, chỉ còn lại tuyệt vọng.

“Các ngươi... Các ngươi bắt đầu lúc nào?” Giọng Bạch Thanh Tuyết run lẩy bẩy nói.

“Khoảng nửa năm trước!” Đâu Võ Thiên Mị lại cúi thấp hơn.

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy trong lòng lại trúng một mũi tên, đau đến không thể thở nổi.

Thì ra bọn họ đã ở cùng nhau nửa năm, nàng bị phản bội ròn rã nửa năm, bất luận là lão công hay là khuê mật đều phản bội nàng!

Bạch Thanh Tuyết đau khổ nói: “Tại sao... tại sao người không chịu gạt ta một chút? Như vậy trong lòng ta sẽ dễ chịu...”

“Nữ vương đại nhân, ta thật có lỗi với người, tất cả đều là ta sai! Ta đã làm chuyện có lỗi với người, không muốn lừa gạt người thêm nữa, bởi vì người là tử muội tốt, là người thân nhất của ta!” Võ Thiên Mị luống cuống nói.

“Tử muội tốt lại muốn cướp lão công ta?” Bạch Thanh Tuyết cười lạnh.

“Ta...” Võ Thiên Mị không biết nói gì.

“Một người là lão công tốt của ta, một người là khuê mật tốt của ta, các người đã ở cùng một chỗ, vậy ta sẽ tác thành cho các người!” Bạch Thanh Tuyết cầm túi xách chạy ra ngoài cửa.

“Nữ vương đại nhân, người muốn đi đâu?” Vũ Thiên Mị vội vàng đuổi theo.

“Chuyện của ta không cần người quan tâm!”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm trở về, thấy Bạch Thanh Tuyết muốn rời đi, đang chuẩn bị giang hai cánh tay nghênh đón, kết quả bị Bạch Thanh Tuyết hung hăng đẩy ra, tức giận gào thét: “Người là tên lăng nhăng khốn nạn! Vô cùng khốn nạn! Ta không muốn gặp lại người!”

Sau đó chạy ra khỏi biệt thự.

Lâm Bắc Phàm có chút ngờ ngạc: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Vũ Thiên Mị sốt ruột nói: “Chuyện chúng ta đã bị phát hiện, nữ vương đại nhân đã biết chuyện chúng ta, bây giờ nàng vô cùng đau khổ, chàng nhanh

đuổi theo nàng đi!”

Lâm Bắc Phàm cũng biết tình thế nghiêm trọng, đang chuẩn bị muốn đuổi theo.

Lại quay đầu nhìn: “Vậy còn nàng? Nàng tuyệt đối không thể làm chuyện điên rồ cho ta!”

Trong lòng Vũ Thiên Mị cảm thấy ấm áp, người này thật đúng là biết quan tâm người khác, nàng dịu dàng sửa sang lại cổ áo có chút xốc xếch cho Lâm Bắc Phàm, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không làm chuyện điên rồ, ta giữ nhà cho các người, chờ các người trở về! Nhưng nếu như chàng không dẫn được nữ vương đại nhân trở về, đời này chàng đừng mong đụng vào ta!”

Lâm Bắc Phàm dùng sức ôm nàng: “Chờ ta!”

Sau đó đuổi sát ra ngoài.

“Nữ vương đại nhân, người nhất định phải trở về...” Vũ Thiên Mị lẩm bẩm nói.

Chương 437: Ta muốn theo đuổi lão bà! (3/25)

Ba ngày sau, đại học Harvard nước Mỹ, Bạch Thanh Tuyết ngơ ngác ngồi trên ghế dài không nói một lời.

Đột nhiên có một bàn tay duỗi ra đưa một hộp cơm từ sau lưng của nàng.

Nhưng Bạch Thanh Tuyết không cần suy nghĩ đã đẩy ra.

Hộp cơm rơi xuống đất đổ hết ra ngoài, mùi thơm nức mũi nóng hằm hập, ngửi một cái cũng thèm nhỏ dãi, thần hồn điên đảo.

Lúc này, lại có một chiếc hộp cơm nữa lén lút đưa tới.

“Người đi ra, ta không muốn ăn!”

Bạch Thanh Tuyết lại đẩy mạnh hộp cơm ra, hộp cơm rơi xuống mặt đất.

Lâm Bắc Phàm thở dài, sau đó lấy một cây chổi bắt đầu quét dọn thu thập. Bởi vì mặt đất là bãi cỏ, chỉ mỗi một cây chổi thì không quét sạch được, Lâm Bắc Phàm còn ngồi xổm trên mặt đất dùng tay nhặt, dọn dẹp từng chút một.

Trong thùng rác ở sau lưng hắn đầy hộp cơm và đồ ăn thừa.

Nhìn dáng vẻ khúm núm của Lâm Bắc Phàm, tuy Bạch Thanh Tuyết thấy không nổi, nhưng vừa nghĩ đến hắn và bạn thân phản bội, lại cảm thấy tim đau thắt, đau đớn đến không thở nổi.

Thế là, trái tim lại lạnh lẽo, tiếp tục ngồi ngơ ngẩn.

Lâm Bắc Phàm dọn dẹp mọi thứ xong lại quay về. Nơi này có một chiếc RV cực lớn, Lâm Bắc Phàm luôn nấu cơm ở nơi này.

Ba ngày trước, Bạch Thanh Tuyết đau lòng chạy ra khỏi biệt thự, Lâm Bắc Phàm cũng đuổi theo.

Ai ngờ Bạch Thanh Tuyết lại mua vé máy bay gần nhất muốn thoát khỏi Giang Nam, bay đến nước Mỹ, Lâm Bắc Phàm đành phải đuổi theo từ Trung Quốc đến Mỹ, sau đó chạy theo cả một đường đến trường đại học Harvard lúc trước nàng từng theo học.

Từ lúc đến Harvard, đã liên tục ba ngày, nàng ngơ ngác ngồi trên chiếc ghế dài ở sân trường, không ăn không uống, không nghỉ không ngủ.

Nếu không phải Lâm Bắc Phàm vẫn không ngừng điều trị cơ thể cho nàng, chỉ sợ cả người đã hỏng mất.

Nhưng đã 3 ngày rồi không ăn gì, trạng thái của Bạch Thanh Tuyết rất tồi tệ.

Thế là, Lâm Bắc Phàm đành phải mỗi 2 tiếng lại mang chút đồ ăn đến cho nàng, kết quả mỗi lần đều bị nàng hất đổ xuống đất.

Hình như chỉ thông qua cách này mới có thể trút ra hết sự bất mãn trong lòng.

Không chỉ trừng phạt Lâm Bắc Phàm, còn trừng phạt bản thân.

“Thật sự khó giải quyết...” Lâm Bắc Phàm thở dài.

Lúc này, một vệ sĩ lái xe ô tô đến, mở cửa xe, tiểu công chúa Ragdoll nhảy từ trên xe xuống, sau đó hưng phấn nhào lên người Lâm Bắc Phàm phát ra tâm điện cảm ứng, uất ức nói: “Xúc cứt, mấy ngày nay ngươi đi đâu? Không cần miêu miêu của ngươi nữa à?”

Thật sự là một tiểu yêu tinh khiến người ta yêu thương!

Lâm Bắc Phàm an ủi một lúc, mới an ủi được trái tim của nó.

“May mắn ngươi đã đến!” Ôm con mèo Ragdoll trắng như tuyết, Lâm Bắc Phàm phát ra tâm điện cảm ứng, nghiêm túc nói: “Ta có một nhiệm vụ gian khổ muốn giao cho ngươi!”

Mèo Ragdoll tỏ ra nghiêm túc: “Nhiệm vụ gian khổ gì? Có phải cho ta ăn không?”

“...”

Lâm Bắc Phàm: “Không phải. Ta và nữ chủ nhân của ngươi cãi nhau, bây giờ đã rất lâu rồi nàng không ăn gì hết. Vì vậy chút nữa ngươi giúp ta mang chút thức ăn cho nàng, sử dụng tuyệt chiêu giả ngây thơ của ngươi, nhất định phải khiến nàng ăn hết!”

Mèo Ragdoll đáng yêu nghiêng đầu một cái: “Cũng lâu rồi ta chưa ăn gì, có thể làm đồ ăn cho ta trước không?”

“...”

Đây chính là một con mèo ăn hàng, hết thuốc chữa!

Lâm Bắc Phàm: “Ngươi hoàn thành nhiệm vụ này, ta lại làm đồ ăn ngon cho ngươi, rất nhiều rất nhiều đồ ăn ngon!”

Đôi mắt mèo Ragdoll Manh Manh sáng rực lên: “Đã nói rồi đó, meo!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm lại làm một bữa ăn sáng đơn giản, tinh xảo, nhưng đầy đủ dinh dưỡng, đặt tất cả đồ ăn vào trong một hộp com nhỏ, sau khi đóng gói lại treo lên đầu mèo Ragdoll, hương thơm nức mũi bay ra.

Mèo Ragdoll chảy nước miếng: “Thật là thơm, có thể cho ta ăn một miếng trước không?”

Lâm Bắc Phàm tức giận: “Người nhịn xuống cho ta, hoàn thành nhiệm vụ này trước, ta lại làm tiệc lớn cho người!”

Thế là, mèo Ragdoll mang theo sứ mệnh vinh quang, đeo hộp com nhỏ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang chạy về phía nữ chủ nhân. Chạy tới dưới chân Bạch Thanh Tuyết, hai cái vuốt mèo đặt lên chân Bạch Thanh Tuyết, sau đó kêu meo meo.

Cuối cùng cơ thể Bạch Thanh Tuyết đã có phản ứng: “Tiểu công chúa? Sao người lại tới đây?”

Nàng cúi đầu bế nó lên, lại nhìn thấy chiếc hộp com nhỏ treo trên cổ mèo Ragdoll, lập tức hiểu rõ tất cả.

“Ta không ăn, người mang đi trả cho hắn đi!” Bạch Thanh Tuyết hung dữ nói.

Nhưng mèo Ragdoll căn bản không nghe, cứ ụi đầu tới, muốn nàng lấy xuống ăn.

Bạch Thanh Tuyết bất đắc dĩ, nàng có thể nổi giận với Lâm Bắc Phàm, nhưng lại không nổi giận với mèo Ragdoll, dù sao nó cũng bị Lâm Bắc Phàm “Lợi dụng”, con mèo nhỏ như vậy hiểu cái gì chứ?

Nàng cũng không tiện trách cứ một bé mèo con đáng yêu hiểu chuyện như thế.

Thấy nữ chủ nhân vẫn không có động tác, mèo Ragdoll mở to đôi mắt màu xanh lam tròn trịa, tội nghiệp nhìn Bạch Thanh Tuyết, như một tiểu hài tử bị vút bỏ: “Meo meo!”

“Được được được, ta ăn một chút!” Cuối cùng Bạch Thanh Tuyết đã khuất phục dưới mèo Ragdoll “Đáng yêu”.

Bạch Thanh Tuyết lấy hộp cơm nhỏ trên cổ mèo Ragdoll xuống, mở ra thấy là những món điểm tâm nhỏ tinh xảo, hương thơm bay vào trong mũi kích thích vị giác của mọi người, đều là món nàng thích ăn.

Vừa nhìn đã biết do nam nhân kia làm, chỉ có hắn mới làm được những món ngon như vậy.

“Đừng tưởng rằng ta tha thứ cho ngươi đơn giản như vậy! Ngươi là kẻ bạc tình! Hoa tâm đại củ cải!” Bạch Thanh Tuyết không cam lòng, sau đó trực tiếp dùng tay bốc ăn.

Bởi vì mấy ngày rồi không ăn gì, món điểm tâm này lại làm quá ngon, chỉ hai ba miếng đã ăn hết một nửa.

Hơn nữa còn cắn rất mạnh, cứ như coi nó thành nam nhân hoa tâm nào đó.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết nhận ra đôi mắt to của mèo Ragdoll vẫn luôn tràn ngập khát vọng nhìn nàng chăm chăm.

Nói đúng ra, là nhìn số điểm tâm còn lại trong hộp cơm của nàng.

Còn cú đầu nhỏ lại gần nhìn: “Meo!”

Chỉ thiếu viết lên trên mặt ba chữ “Ta muốn ăn”.

Bạch Thanh Tuyết bật cười, lấy một miếng điểm tâm từ trong hộp cơm nhỏ, nói: “Ngươi là một con mèo ăn hàng, cái này cho ngươi!”

Đôi mắt mèo Ragdoll sáng lên, cắn một miếng, trong mắt tràn đầy vẻ hạnh phúc.

Nó chỉ cắn hai cái đã ăn hết, sau đó lại dụi cái đầu nhỏ đầy lông tơ vào tay Bạch Thanh Tuyết làm nũng, vẫn kêu meo meo, ý là “Ta muốn nữa”.

“Cho ngươi thêm một miếng!”

“Meo!”

Cứ vậy, một hộp cơm nhỏ nhỏ bị một người một mèo chia nhau ăn sạch.

Mèo Ragdoll đeo hộp cơm trông không chạy chậm quay về, phát ra tâm linh cảm ứng: “Xúc cứt, hoàn thành nhiệm vụ, nhanh làm món ngon cho ta! Thật nhiều thật nhiều đồ ăn ngon giống thế, nhanh lên!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đừng tưởng vừa rồi ta không nhìn thấy, 1/3 đồ ăn trong hộp cơm nhỏ đã vào trong bụng người.

Người đang ăn sạch cả hai bên, quá xấu xa.

Thế nhưng, nể mặt bé mèo con đã lập công lớn, Lâm Bắc Phàm cũng không có ý định so đo, khao thưởng công thần này một bữa thật ngon.

Lâm Bắc Phàm ôm mèo Ragdoll, vui mừng nói: “Thật sự nuôi mèo ngàn ngày, dùng trong chốc lát! Ta thật sự không phí công thương người!”

Mèo Ragdoll: “Bớt nói nhảm, nhanh làm đồ ăn cho ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 438: Lão khát cái đoán mệnh online! (4/25)

Lại qua hai ngày nữa, Lâm Bắc Phàm đều để mèo Ragdoll đi đưa cơm.

Nhưng Bạch Thanh Tuyết vẫn không nói một câu nào với Lâm Bắc Phàm, coi hẵn là người xa lạ, tiếp tục ngồi yên trên ghế, đôi mắt trống rỗng nhìn về phía trước, không biết đang tự hỏi điều gì.

Nhưng mấy ngày nay có mèo nhỏ làm bạn, còn ăn chút gì đó, trạng thái tinh thần của Bạch Thanh Tuyết cũng tốt hơn nhiều.

“Lúc nào mới chấm dứt những ngày tháng thế này chứ?” Lâm Bắc Phàm thở dài.

Lúc này, sau lưng đột nhiên vang lên một giọng nói: “Lâm tiên sinh, ta cảm thấy có lẽ ngươi cần ta giúp đỡ.”

Lâm Bắc Phàm quay lại, nhìn thấy lão khất cái đoán mệnh lúc trước đang cười híp mắt đứng ở nơi đó.

Vẫn là một bộ quần áo ăn mày nhếch nhác, tóc và râu đều nửa trắng nửa đen, cũng không kém phần lôi thôi. Nhìn khoảng 70 80 tuổi, nhưng trạng thái tinh thần rất tốt.

Rất giống một lão khất cái, có lẽ người đi trên đường nhìn thấy cũng sẽ tránh như rắn rết.

Nhưng Lâm Bắc Phàm đã biết, đây là một thầy tướng số có bản lĩnh thật sự.

Lúc trước vừa gặp mặt đã có thể nhận ra mệnh cách của mình, đồng thời đứng sau lưng giúp đỡ hẳn nhiều lần, cũng có thể biết được bản lĩnh của lão.

Người này ở thời cổ đại cũng là nhân vật cấp quốc sư.

Nhưng không biết vì sao, một người như vậy lại thích mặc đồ khất cái, tạo hình dơ bẩn như vậy.

“Tại sao lão lại ở đây?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Đặc biệt đến giải quyết buồn phiền của Lâm tiên sinh!” Lão khất cái đoán mệnh khiêm tốn nói.

“Giải quyết buồn phiền?” Lâm Bắc Phàm nghi ngờ.

Khất cái đoán mệnh vuốt chòm râu mỉm cười, nhưng chòm râu đã buộc lại, nhìn dờ dờ ương ương. Lão chỉ Bạch Thanh Tuyết ngồi ở xa xa, nói: “Ta có thể giúp đỡ giải quyết mâu thuẫn của Lâm tiên sinh và phu nhân nhà ngươi.”

“Giải quyết như thế nào?” Lâm Bắc Phàm vội hỏi.

Khất cái đoán mệnh lắc đầu, thần bí nói: “Không thể nói, không thể nói, Lâm tiên sinh chỉ cần yên lặng chờ tin lành.”

Lâm Bắc Phàm kỳ quái nhìn về phía lão.

Nói chuyện chỉ nói một nửa, chẳng lẽ những người được gọi là cao nhân luôn thích ra vẻ thần bí như vậy sao?

Nói nhiều một câu thì sẽ chết sao?

Nhưng lão là bạn không phải địch, thử xem lão có năng lực gì để hóa giải mâu thuẫn này.

“Đi đi.” Lâm Bắc Phàm vung tay áo.

Lại liếc nhìn Bạch Thanh Tuyết vẫn đang yên lặng ngồi ở nơi đó, còn có mèo Ragdoll đùa nghịch ở xung quanh, bên cạnh là đám vệ sĩ bảo vệ, Lâm Bắc Phàm định đến siêu thị gần đó mua nguyên liệu nấu ăn.

Dù sao nơi này không phải Trung Quốc, càng không phải thành phố Giang Nam, vì vậy muốn mua được nguyên liệu nấu ăn có chất lượng tốt cũng không dễ dàng, nhất định phải do bản thân tự đi chọn lựa.

Lúc lão khất cái đoán mệnh xuất hiện một lần nữa, đã đổi sang một bộ quần áo khác.

Trên người không còn mặc bộ quần áo khất cái kia nữa, mà thay sang một bộ quần áo kiểu người già màu xám đậm sạch sẽ gọn gàng, mái tóc rối loạn đã được chải vuốt gọn gàng ra sau đầu, chòm râu thật dài nửa trắng nửa đen cũng được chỉnh sửa lại, so với dáng vẻ nhếch nhác trước đó, bây giờ có vẻ nhân mô cầu dạng hơn nhiều.

Tuy dáng người gầy yếu, nhưng khuôn mặt hồng hào, rất có phong cách của tông sư, nhìn từ xa như một cây tùng không già cắm rễ đến đỉnh mây, nhiều hơn chút vẻ uy nghiêm, cũng nhiều hơn chút tiên khí.

Dùng hình tượng này để đi lừa người, chắc chắn lừa một cái là chuẩn, vô cùng có sức thuyết phục.

Nhìn lão chậm rãi đi đến trước mặt Bạch Thanh Tuyết, vuốt chòm râu gọn gàng, hiền hòa cười nói: “Tiểu nữ oa, vì sao lại tinh thần bất ổn ngồi đây? Chẳng lẽ đã xảy ra vấn đề ở phương diện tình cảm?”

Bạch Thanh Tuyết ngẩng đầu, hơi ngạc nhiên nói: “Lão tiên sinh, sao lão nhận ra được?”

“Không phải nhận ra được, là tính ra.” Lão khất cái sâu xa khó lường nói.

“Tính?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên.

“Không sai, lão phu họ Niếp, người giang hồ gọi là Niếp bán tiên, có thể thông hiểu âm dương ngũ hành, tính thiên tính địa, tính toán kiếp trước kiếp này, có thể tính toán hết tất cả. Vừa rồi ta thấy người nhú chặt mày hình như có tâm sự, bấm ngón tay tính toán là biết rõ lý do.” Khất cái đoán mệnh lắc nhai.

Bạch Thanh Tuyết nghi ngờ nhìn lão, không phải gia hỏa này là lão lừa đảo chứ?

Nhưng nhìn hình tượng tiên phong đạo cốt của lão, lại không giống lắm.

“Tiểu nữ oa, ta biết rõ người không tin ta. Vậy đi, ta lại tính cho người một quẻ, người muốn tính gì?” Khất cái đoán mệnh cười tủm tỉm.

“Vậy đi, ta suy nghĩ một chữ ở trong lòng, chỉ cần lão có thể tính ra thì ta sẽ tin.” Bạch Thanh Tuyết nói.

Đây là một vấn đề siêu cấp khó khăn, trừ khi có thuật đọc tâm, hoặc là thật sự có bản lĩnh lớn tính được thiên địa, nếu không trên cơ bản không tính ra được.

Bạch Thanh Tuyết muốn dựa vào đó để đuổi người lừa gạt này đi.

Thế nhưng, lão khất cái đoán mệnh lại tự tin nói: “Mời ban chữ!”

Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên, xem ra là một tên lừa đảo chưa đến phút cuối thì chưa dừng, xem ta vạch trần âm mưu của người đây.

Bạch Thanh Tuyết nhắm mắt lại, sau đó mở ra, nói: “Được rồi.”

Khất cái đoán mệnh cười ha ha một tiếng: “Tiểu nữ oa, ngươi thật sự không thành thật, rõ ràng trong lòng không nghĩ đến chữ nào hết, lại ra đề như vậy để thử lão phu, đây không phải định làm khó lão phu sao?”

Bạch Thanh Tuyết lập tức chân động như gặp được người trời, buột miệng: “Sao lão biết.”

Sau đó lại lắc đầu, nói: “Ta vẫn chưa tin, trừ khi làm một lần nữa.”

“Mời!” Khất cái đoán mệnh biết nghe lời phải.

Lần này, Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc hơn, nhắm mắt lại sau đó mở ra, hỏi: “Bây giờ trong lòng ta đang nghĩ chữ gì?”

Khất cái đoán mệnh cười ha ha nói: “Vừa rồi ta bấm ngón tay tính toán, phát hiện tiểu nữ oa ngươi yêu sâu hận sâu, vì vậy ngày có suy nghĩ đêm nằm mơ, trong lòng không yên tĩnh. Không chỉ nghĩ đến một chữ, mà là mấy chữ, hơn nữa còn là tên người mà ngươi yêu. Còn tên người mà ngươi yêu là gì, điều này độ khó quá cao, lão phu không tính ra được.”

Lúc này, cuối cùng Bạch Thanh Tuyết đã tin tưởng mình gặp được cao nhân.

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy kính nể, cung kính nói: “Niếp đại sư, vừa rồi tiểu nữ có mắt như mù, đã đắc tội, mời ngồi!”

“Không trách, không trách, thế đạo nhiều gian tà, ngươi có thể giữ được một chút cẩn thận cũng rất tốt.” Khất cái đoán mệnh trực tiếp ngồi xuống ngay tại chỗ, vô cùng thoải mái nói: “Đám người cõi tiên chúng ta không quá coi trọng lễ tiết, lấy trời làm chần lậy đất làm giường, đừng trách!”

“Đại sư rất cá tính!” Bạch Thanh Tuyết cũng ngồi xổm xuống.

Khất cái đoán mệnh vuốt chòm râu được chỉnh sửa gọn gàng, hiền hòa nói: “Ngươi đã gặp ta tức là có duyên, trong lòng có gì buồn khổ cứ nói ra. Lão phu đi đường còn nhiều hơn ngươi ăn muối, có lẽ có thể chỉ bảo cho ngươi một chút.”

“Ta thật sự có việc muốn xin đại sư chỉ bảo!”

Nhịn lâu như vậy, nghĩ lâu như vậy, Bạch Thanh Tuyết rất cần một người để thổ lộ hết sự buồn khổ trong lòng.

Sau đó, Bạch Thanh Tuyết kể rõ một năm một mười việc mình gặp phải ra.

Khất cái đoán mệnh lắng lắng lắng nghe, rất kiên nhẫn.

Chương 439: Bạch Thanh Tuyết cảm thấy đầu xanh mơn! (5/25)

Khi thổ lộ hết tất cả mọi chuyện xong, Bạch Thanh Tuyết mới đau khổ nói: “Đại sư, ta thật sự không ngờ, ta đối xử tốt với bọn họ như vậy, tại sao bọn họ lại phản bội ta? Tại sao phải giấu ta vụng trộm với nhau?”

“Hiện tại việc đã xảy ra rồi, ta có nên tác thành cho bọn họ, hoặc là vì tình yêu cắt đứt tình nghĩa tử muội? Thế nhưng, dù là lão công của ta, hay là tử muội, ta đều không nỡ từ bỏ, phải làm sao bây giờ?”

“Hơn nữa, những ngày qua ta cẩn thận nghĩ lại, phát hiện các nữ nhân như Dương Tử Nhi, Hàn Sở Sở đều rất thích lão công của ta, chỉ vì ngại ánh mắt của thế gian, nên không tranh thủ mà thôi, ta nên làm gì với những thứ này? Ta phải đối xử với bọn họ như thế nào?”

Bạch Thanh Tuyết hỏi toàn bộ những vấn đề mình muốn hỏi.

Bây giờ nàng rất cần một đáp án.

Khất cái đoán mệnh suy nghĩ nói: “Ta nghiêm túc suy nghĩ, phát hiện những vấn đề ngươi nhắc đến đều cùng một vấn đề, đó chính là ngươi căn bản không chấp nhận được việc lão công của ngươi có những nữ nhân khác, ngươi muốn một mình chiếm hữu hắn, đúng không?”

“Chẳng lẽ điều này là sai sao?” Bạch Thanh Tuyết hỏi lại.

“Ở xã hội bây giờ đương nhiên không sai, nhưng nếu nam nhân ở thời cổ đại thì có thể tam thê tứ thiếp, trong gia đình giàu có nếu thê tử không cho trượng phu của mình nạp thiếp chính là tội, không thể khai chi tán diệp cho nhà trượng phu cũng là tội. Nếu có thể, thê tử còn ước gì giới thiệu khuê

mật cho phu gia. Nếu ở thời cổ đại, người sẽ thấy xoắn xuýt vì những vấn đề này sao?”

“Nhưng thời đại khác biệt, sao có thể nhập làm một để nói chứ?”

“Thật ra mỗi thời đại đều như thế, đó chính là cường giả là tôn, kẻ yếu là nô. Cường giả có thể chiếm dụng phần lớn tài nguyên, người có thể nắm giữ nhiều quyền lực hơn, mỹ nữ cũng là một trong các tài nguyên. Hơn nữa, bầm sinh nữ nhân đã yếu đuối, bầm sinh khát vọng ỷ lại vào cường giả, như vậy mới có thể sống càng tốt hơn. Đây là quy tắc khôn sống ngu chết tự nhiên, sẽ không thay đổi vì thời đại đã thay đổi. Nhưng dưới lớp áo ngoài văn minh hiện đại, quy tắc này từ chỗ sáng chuyển sang chỗ tối. Người xem, rất nhiều người thành công ở hiện đại, không phải sau lưng cũng có tiểu tam tiểu tứ sao?” Đại sư đoán mệnh chậm rãi nói.

“Đại sư, lão đang già mòm át lẽ phải!” Bạch Thanh Tuyết rất tức giận.

Nàng là nữ nhân thời đại mới, coi trọng độc lập tự cường, nữ nhân có thể gánh vác nửa bầu trời, tuyệt đối không thể chấp nhận loại quan điểm tam thê tứ thiếp này.

Khất cái đoán mệnh biết nghe lời phải: “Được, vậy ta đổi một vấn đề, người cảm thấy lão công của người có ưu tú không?”

“Ưu tú! Vô cùng ưu tú!” Bạch Thanh Tuyết si mê nói: “Không chỉ lớn lên có mỹ nhan thịnh thế, hơn nữa đa tài đa nghệ, lên kế hoạch chương trình, sáng tác kịch bản, sáng tác ca khúc còn ca hát, nghệ thuật trừ nghệ, đầu tư làm ăn không gì không giỏi, từ trước đến nay ta chưa từng gặp người ưu tú như hấn! Mấu chốt nhất là vô cùng quan tâm người khác, vô cùng yêu ta, đứng ra cản phía trước ngay lúc nguy nan, sau khi giải quyết vấn đề lại cho ta tất cả vinh quang, bản thân trốn ở sau lưng yên lặng bảo vệ.”

“Thế gian này còn ai có thể so sánh với hấn?”

Bạch Thanh Tuyết lắc đầu: “Không ai có thể so sánh với hấn.”

“Người cảm thấy người ưu tú như vậy, sẽ thiếu nữ nhân yêu thích sao?”

Bạch Thanh Tuyết im lặng, sau đó cười khổ: “Sẽ không thiếu.”

“Vì vậy, với tài hoa của lão công ngươi chắc chắn sẽ trêu ong dụ bướm, dù hẳn không cố ý, người khác cũng sẽ chạy tới như thiêu thân lao vào lửa. Dù không có bạn thân của ngươi, cũng sẽ có những nữ nhân khác nhảy ra, căn bản khó lòng đề phòng. Cũng như một nữ nhân xinh đẹp, chắc chắn sau lưng sẽ có rất nhiều nam nhân theo đuổi. Chỉ là ngươi hành động sớm một bước, chiếm được đại nghĩa mà thôi. Nếu ngươi muộn thêm một hai ngày, có lẽ cả đời này đều bỏ lỡ cơ hội ở bên lão công của ngươi.”

“Đại sư, vì sao lại nói vậy?” Bạch Thanh Tuyết quá sợ hãi.

Lão khất cái đoán mệnh vẻ mặt ôn hòa, rất đặc ý nói: “Lão phu tinh thông thuật xem bói huyền hoàng, có thể thông qua một vài chữ, cùng với vẻ ngoài để xem ngươi là một người có mệnh cách như thế nào, hung cát phúc họa trong tương lai. Vừa rồi lão phu đi ngang qua, đã nhận ra trên người ngươi có mệnh cách cửu thiên huyền hoàng, cả đời cao quý không tả nổi. Nếu ở thời cổ đại, đó là mệnh cách làm Hoàng Hậu, chỉ có thiên mệnh chi tử chân chính mới xứng với ngươi. Loại mệnh cách này là tốt cũng là xấu, bởi vì nữ nhân có được mệnh cách này, cả đời không lo phú quý, đồng thời cũng vô cùng kiêu ngạo, sẽ tự tìm kiếm một nửa thuộc về mình, nếu không tìm thấy, cả đời bơ vơ. Điều may mắn là, ngươi đã tìm được.”

“Nói vậy, lão công ta có mệnh cách thiên mệnh chi tử?” Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ.

Lão khất cái đoán mệnh mỉm cười lắc đầu: “Không, hẳn không phải mệnh cách thiên mệnh chi tử, mà còn quý khí hơn cái này rất nhiều, thuộc về mệnh cách chí tôn hoàn hảo nhất, hẳng cổ duy nhất, ngay cả Hoàng đế, Ngọc Hoàng đại đế gì đó đều không sánh bằng hẳn. Chính vì mệnh cách của hẳn quá cao quý, vì vậy mệnh cách cửu thiên huyền hoàng của ngươi mới không chèn ép được hẳn, mới khiến hẳn trêu ong dụ bướm.”

Bạch Thanh Tuyết nghe đến choáng váng, đây là Hoàng đế lại là Ngọc Hoàng đại đế, sao lại nghe huyền huyền như thế?

Không phải vị đại sư này đang bịa chuyện vô căn cứ chứ?

Nhưng nàng hiểu câu cuối cùng, vội vàng hỏi: “Đại sư, ý của người là, lão công của ta chắc chắn sẽ trừ ong dụ bướm, cả đời sẽ có rất nhiều nữ nhân, không có cách nào không chế sao?”

Bạch Thanh Tuyết không tin huyền học, không tin cái gọi là mệnh cách, nhưng lúc này lại coi ngựa chết làm ngựa sống để hỏi một câu.

“Cũng không phải không có cách, chỉ cần tìm được những kỳ nữ cũng có mệnh cách tôn quý giống như người, dẫn dắt lẫn nhau, là có thể hoàn toàn trấn áp mệnh cách chí tôn của trượng phu người.”

“Cần bao nhiêu nữ nhân hiếm thấy như thế?”

“Không nhiều, cũng chỉ năm sáu người thôi.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Năm sáu người, coi như không nhiều?

“Những kỳ nữ này đều là thiên chi kiêu nữ, cũng giống như người có tài năng buôn bán vậy, bọn họ có tài năng ở phương diện khác còn là tài năng xuất chúng. Đồng thời, dưới sự dẫn dắt của vận mệnh, cũng sẽ tự giác tìm tới một nửa khác thích hợp nhất giống người. Có lẽ bây giờ, bên cạnh trượng phu của người đã có rất nhiều nữ nhân như vậy.”

Bạch Thanh Tuyết nghĩ đến Vũ Thiên Mị, nghĩ đến Hàn Sở Sở, nghĩ đến Dương Tử Nhi...

Những người này đều được coi là kỳ nữ đương thời, chẳng lẽ bọn họ đều bị vận mệnh dẫn dắt hấp dẫn tới?

Chẳng lẽ đều là nữ nhân của lão công, ta phải tác thành cho bọn họ?

Không được!

Tuyệt đối không được!

Bạch Thanh Tuyết lập tức bác bỏ.

Nhiều nhất nàng cũng chỉ nhân nhượng bạn thân của mình, các yêu diễm tiện hóa khác đừng mơ tưởng nhúng chàm!

“Đại sư, vừa rồi ta tiếp nhận quá nhiều tin tức, người để ta suy nghĩ thật kỹ.” Bạch Thanh Tuyết suy nghĩ, nói.

“Được!” Khất cái đoán mệnh vượt râu nói: “Tiểu nữ oa, bây giờ lại hỏi người mấy vấn đề, người có thể rời khỏi lão công không?”

Bạch Thanh Tuyết lập tức lắc đầu: “Không thể rời xa.”

“Người bằng lòng vì bạn thân buông bỏ trượng phu của người sao?”

“Không bằng lòng!”

“Vì độc chiếm trượng phu của ngươi, ngươi bằng lòng cắt đứt tình tử muội sao?”

“Cũng không bằng lòng!”

Khất cái đoán mệnh mở hai tay ra: “Đã không bằng lòng, bây giờ chỉ còn một cách, các ngươi bắt chước nga hoàng nữ anh cùng chung một chồng. Cuối cùng lại cho ngươi một câu nhắc nhở, mệnh cách của bạn thân ngươi quá nhỏ bé, căn bản không trấn áp được mệnh cách chí tôn của trượng phu ngươi. Nếu ngươi lựa chọn tác thành cho bọn họ, cuối cùng trượng phu của ngươi sẽ có rất nhiều nữ nhân, cũng phải khoảng 20 30 người đi.”

Nghe nói như thế, Bạch Thanh Tuyết lại nổi giận: “Hắn dám?”

Lại có những 20 30 người, nhiều như vậy?

Đây là ngựa giống sao?

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy khuôn mặt xanh biếc.

Không chỉ mặt xanh biếc, đầu cũng xanh biếc, một mảng xanh mơn mớn.

Chương 440: Trừ khi đồng ý với ta ba điều kiện! (6/25)

Dù cho bằng lòng tác thành cho bạn thân, nàng cũng không muốn đội nón xanh!

Dù cho cuối cùng ly hôn, nàng vẫn sẽ coi mình là thê tử của Lâm Bắc Phàm, yên lặng âm thầm yêu hắn.

Thế nhưng trên đầu sẽ có thêm 20 30 cái nón xanh, vậy phải xanh đến mức nào?

Cực kỳ bi thảm, khiến người ta giận sôi!

Bạch Thanh Tuyết là một kỳ nữ cao ngạo, vĩnh viễn không thể chấp nhận đả kích nón xanh này.

Lúc này, vừa hay nhìn thấy Lâm Bắc Phàm mua đồ ăn về, Bạch Thanh Tuyết tức giận bùng bùng lao tới, lớn tiếng vặn hỏi: “Lâm Bắc Phàm, có phải ngươi đã sớm muốn rời khỏi ta, cuối cùng song túc song phi với yêu tinh kia không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đôi mắt Bạch Thanh Tuyết bốc lửa: “Nói, có phải ngươi đã sớm muốn đá ta rời khỏi, không bị ta quản lý, sau đó ra ngoài tìm những nữ nhân khác, sống ngày tháng đầy sắc màu, trái ôm phải ấp?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Nói, có phải ngươi đã sớm có ý với mấy người Dương Tử Nhi, Hàn Sở Sở không? Nhưng lại vương ta mới không dám hành động?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Nói, có phải ngươi đã sớm hoa tâm rồi không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Hơn nữa... Hơn nữa ngươi lại dám đội nón xanh cho ta, còn đội 20 30 cái! Ta không chịu nổi, nam nhân đều là móng heo, ta đánh chết ngươi đồ nam nhân phụ lòng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói xong, nàng liền vung nắm đấm đánh lên người Lâm Bắc Phàm.

“Bịch” “Bịch”...

Còn đánh rất mạnh.

Lâm Bắc Phàm vẫn ngơ ngác.

Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao lại hỏi ta như vậy?

Chẳng lẽ ta đã làm sai điều gì, vì sao ta lại không biết gì hết?

Lâm Bắc Phàm liếc nhìn, phát hiện lão khát cái đoán mệnh đã thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, làm như không có việc gì vụng trộm chuồn đi, giận không có chỗ trút!

Đừng tưởng lão thay quần áo thì ta không nhận ra lão!

Dáng vẻ bỉ ổi hạ lưu của lão dù có hóa thành tro ta cũng nhận ra!

Chắc chắn là lão tiểu tử này làm ra, là lão bêu xấu hình tượng sáng chói của ta, khiến lão bà Bạch Thanh Tuyết của ta hiểu lầm, vì thế mới tìm ta tính sổ.

Nhưng trước mắt hắn đang bị Bạch Thanh Tuyết “đánh”, chỉ có thể trơ mắt nhìn lão rời đi.

Thấy Lâm Bắc Phàm trơ mắt ếch, Bạch Thanh Tuyết càng tức giận hơn, lửa giận phùng phùng: “Có phải bị ta nói trúng tim đen của ngươi, nên ngươi không phản bác được?”

“Lão bà, nàng nghe ta giải thích...”

“Ta không nghe, ta không nghe, chắc chắn ngươi lại dùng lời ngon tiếng ngọt để lừa bịp ta, ta không nghe!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Bịch” “Bịch”...

Nắm đấm tiếp tục chào hỏi, rất mạnh rất mạnh.

Bạch Thanh Tuyết tiếp tục tức giận nói: “Ta đã sớm nói rồi, ngươi sống là người của ta, chết là quỷ của ta! Ta nhất định phải đánh chết tên hoa tâm đại củ cải nhà ngươi, siêu cấp hỗn đản! Cùng lắm thì ta một mạng đổi một mạng, ta cùng ngươi đến âm tào địa phủ, làm đôi quỷ uyên ương!”

“Bịch” “Bịch”...

Nắm đấm càng đánh mạnh hơn.

Mèo Ragdoll cất bước chân ưu nhã tò mò đi tới, nghiêng cái đầu nhỏ một chút, nhìn hai vị chủ nhân đang “quyền cước đan xen”, phát ra tâm điện cảm ứng: “Xúc cứt, các người đang chơi trò gì mới sao? Ta cũng muốn chơi, ta cũng muốn chơi!”

Nó nói xong, lại hưng phấn dùng móng vuốt nhỏ của nó đánh vào chân Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đã đến lúc này rồi, Tiểu Manh, người đừng có làm loạn thêm nữa.

Hơn nữa, vì sao chỉ đánh ta?

Lâm Bắc Phàm đột nhiên dùng sức ôm Bạch Thanh Tuyết, như muốn hòa tan nàng vào trong cơ thể mình, trái tim hai người sát lại gần nhau, rất gần rất gần.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Thanh Tuyết, lão bà tốt của ta, mọi việc trước đó đều là ta không đúng, ta xin lỗi nàng! Chỉ cần nàng quay về với ta, ta đều nghe theo nàng! Đánh chết ta cũng bằng lòng!”

Bạch Thanh Tuyết ngửi mùi hương quen thuộc trên cơ thể nam nhân này, cảm giác hai trái tim gần như áp sát vào nhau, cả người mềm nhũn, khoe môi cong lên một đường cong nhàn nhạt.

“Ta muốn người rời khỏi yêu tinh kia, người cũng bằng lòng sao?”

“Ta...” Lâm Bắc Phàm xấu hổ cười một tiếng, nói: “Thanh Tuyết, đổi một điều kiện khác đi. Các nàng đều là nữ nhân ta yêu, ta sẽ không từ bỏ bất kì ai!”

“Người là tên hoa tâm đại củ cải, ta cắn chết người!” Bạch Thanh Tuyết mở miệng anh đào nhỏ nhắn ra, cắn một cái vào cổ của Lâm Bắc Phàm.

“Ôi! Đau đau đau...” Lâm Bắc Phàm cầu xin tha thứ.

Thế nhưng hắn vẫn không buông bàn tay đang ôm chặt ra, nhìn đau đẽ nàng làm gì thì làm.

Đây là lão bà của ta, ta phải bảo vệ cả đời.

Cuối cùng Bạch Thanh Tuyết cũng giải hận, buông lỏng miệng, lập tức đau lòng. Đây là lão công của ta, cả đời chưa từng chịu khổ như vậy, chắc chắn vừa rồi hắn rất đau?

Nàng nhìn lại, trong lòng lập tức sợ hãi.

Bởi vì vừa rồi nàng cắn đúng vị trí động mạch chủ, chỉ có một lớp da rất mỏng để bảo vệ, nếu như cắn rách có lẽ phải đưa đến bệnh viện cứu chữa.

May mắn chỉ có một dấu đỏ, xoa một cái là biến mất.

Sao da thịt của gia hỏa này lại cứng như vậy?

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết vừa mới hiện ra một suy nghĩ như vậy, lại nhanh chóng biến mất không còn bóng dáng.

“Được, bây giờ chàng buông ta ra. Chàng ôm ta chặt quá, ta sắp không thở nổi.”

“Ồ, được.” Lâm Bắc Phàm vô thức nói, nhìn khuôn mặt Bạch Thanh Tuyết đen thui, hậm hực cười một tiếng: “Ta chỉ sợ mất đi nàng...”

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết trào dâng cảm giác ngọt ngào, lại ngạo kiêu nói: “Đừng nói lời ngon tiếng ngọt nữa, ta sẽ không mắc bẫy của chàng đâu!”

“Lão bà, chúng ta đã đi một tuần rồi, cũng đã tới lúc nên quay về thôi!”

...

Lông mày của Bạch Thanh Tuyết dựng thẳng: “Muốn ta quay về? Không có cửa! Ta sẽ không dễ dàng tha thứ cho hai người như thế! Nhất là chàng –”

Bạch Thanh Tuyết dùng tay chọc vào trái tim Lâm Bắc Phàm, nói từng chữ một: “Hoa tâm đại củ cải!”

“Lão bà đại nhân, ta phải làm thế nào nàng mới chịu theo ta về?” Lâm Bắc Phàm thấp thỏm hỏi.

Nhìn thấy dáng vẻ căng thẳng của Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết rất đắc ý.

Nàng chưa từng được thấy vẻ căng thẳng xuất hiện trên người nam nhân này, cứ như chuyện gì cũng không thể làm khó được hắn, cuối cùng hôm nay hắn cũng bị ta bắt được.

“Muốn ta quay về cùng không phải không được, trừ khi chàng đồng ý với ta ba điều kiện!” Bạch Thanh Tuyết giơ ba ngón tay lên.

“Điều kiện gì?” Lâm Bắc Phàm càng thấp thỏm hơn.

Bạch Thanh Tuyết không trả lời, phôi hợp nói: “Từ lúc ta thành lập Tinh Quang đến nay, vẫn bận rộn đến chân không chạm đất, chưa từng được nghỉ ngơi thoải mái. Vì vậy ta dự định quên đi tất cả chơi thỏa thích một tháng, ta chơi chán sẽ về!”

“Vậy không ty phải làm sao đây?”

“Không phải còn có yêu tinh kia ở đó sao? Lại dám cướp nam nhân của ta, ta cho nàng mệt chết!” Bạch Thanh Tuyết hung dữ nói, sau đó nhẹ nhàng liếc Lâm Bắc Phàm một cái, giọng điệu quái gở nói: “Sao nào, chàng muốn nói giúp cho tiểu tình nhân của chàng sao?”

Lâm Bắc Phàm xấu hổ cười một tiếng, không nói lời nào.

Bây giờ hắn còn khó bảo vệ bản thân, làm sao mà nói tiếp được?

Về phần Vũ Thiên Mị có mệt mỏi hay không, không sao cả, nàng hoàn toàn có thể làm được, Bạch Thanh Tuyết chỉ đang tìm một lối thoát mà thôi.

“Vậy... Rốt cuộc là ba điều kiện nào?” Lâm Bắc Phàm yếu ớt hỏi.

Chương 441: Xong đời, phải trải qua ngày tháng làm công! (7/25)

Bạch Thanh Tuyết giơ một đầu ngón tay lên, nói: “Điều kiện thứ nhất, trong một tháng này, không cho chàng câu tam đáp tứ với những nữ nhân khác, dù là Vũ yêu tinh cũng không được. Chỉ có thể đối xử tốt với một mình ta, một lòng một dạ yêu ta thương ta, bảo vệ ta, chúng ta phải cùng nhau đi du lịch như một cặp tình nhân bình thường.”

Lâm Bắc Phàm thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt hàm chứa yêu thương nói: “Lão bà, đây hoàn toàn không phải vấn đề! Ta không tốt với nàng, còn có thể tốt với ai?”

Lâm Bắc Phàm nhân cơ hội tỏ tình ngọt ngào.

Bạch Thanh Tuyết cười lạnh: “Còn có yêu tinh Vũ Thiên Mị kia.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bị nắm được đằng chuôi, hấn lập tức không còn lời nào để nói.

Bạch Thanh Tuyết giơ ngón tay thứ hai lên, nói: “Điều kiện thứ hai, trong một tháng này tất cả tiền tiêu xài đều do chàng phụ trách. Tất cả chi phí trên đường đi đều do chàng kiếm ra, ta chỉ chịu trách nhiệm sống phóng túng. Nếu chàng không làm được, toàn bộ điều kiện thứ nhất và điều kiện thứ hai đều bị bỏ qua, vậy ta sẽ không quay về với chàng, chàng tự xem mà làm.”

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ đau khổ: “Có phải điều này rất khó khăn không? Nàng biết, ta còn chưa tốt nghiệp đã bị nàng bao nuôi, thiếu kỹ năng sinh tồn.”

Khuôn mặt Bạch Thanh Tuyết đỏ lên, đây cũng là lịch sử đen tối của nàng.

Sao lúc trước lại bị ma quỷ ám ảnh dụ dỗ hấn, kéo hấn đi kết hôn ngay trong ngày chứ?

Chẳng lẽ, thật sự là vận mệnh dẫn dắt?

Bạch Thanh Tuyết tức giận nói: “Ta mặc kệ! Nếu chàng không làm được thì đừng đến làm phiền ta!”

“Tuân lệnh, lão bà đại nhân!” Lâm Bắc Phàm uất ức cúi đầu.

Bạch Thanh Tuyết rất đắc ý. Chàng dám giấu ta ngoại tình, ta sẽ khiến chàng phải chịu khổ, khiến chàng phải nhớ thật kỹ lần dạy dỗ này!

“Còn điều kiện thứ ba thì sao?”

“Điều kiện thứ ba...” Bạch Thanh Tuyết suy nghĩ, nói: “Bây giờ còn chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ ra sẽ nói cho chàng biết.”

Sau đó, nàng duỗi bàn tay trắng nõn ra, lắc lư trước mặt Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngàng: “Đây là... Làm cái gì?”

“Điện thoại và cả ví tiền nữa, giao ra đây cho ta!” Lúc này Bạch Thanh Tuyết như một nữ lưu manh.

“Nàng muốn lấy những thứ này làm gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Bạch Thanh Tuyết tức giận: “Đương nhiên để phòng chàng gian lận! Không có điện thoại, chàng cũng không thể liên lạc với Vũ yêu tinh! Không có ví tiền, chàng chỉ có thể dựa vào bản thân để kiếm tiền!”

“Ác vậy?” Lâm Bắc Phàm lưu luyến không rời giao điện thoại và ví tiền ra.

Lần này, trên dưới cả người ngoại trừ bộ quần áo ra hẳn chẳng còn gì nữa.

Ừ, còn một con mèo Ragdoll ăn nhờ ở đậu.

Tuy dáng vẻ của con mèo này rất đáng yêu, nhưng đặc biệt kén ăn, đồ ăn của nó còn quý giá hơn đồ ăn của người bình thường, nếu chỉ dựa vào làm công để kiếm tiền sẽ rất khó nuôi sống, Lâm Bắc Phàm như đã được thấy cuộc sống cực kỳ tàn ác một tháng tới.

“Chúng ta bắt đầu bây giờ sao?”

“Đương nhiên là bắt đầu từ ngay mai!” Bạch Thanh Tuyết duỗi sống lưng mỗi nhừ: “Mấy hôm nay ta quá mệt mỏi, cũng không được nghỉ ngơi tốt.

Chờ hôm nay ta nghỉ ngơi tốt, bắt đầu từ ngày mai ta sẽ ra sức giám sát chàng, để chàng chịu khổ sở vất vả, để chàng hối hận!”

Trong lòng thầm Lâm Bắc Phàm vui vẻ, điều này có nghĩa trên cơ bản Bạch Thanh Tuyết đã tha thứ cho hắn, chỉ mạnh miệng không chịu nhận thua.

Chỉ cần một tháng này hắn có thể hầu hạ nàng thoải mái, vậy mọi việc đều tốt đẹp.

Ở phía bên kia, khát cái đoán mệnh chạy đi như đang bỏ trốn.

Chạy suốt hai con đường, cho đến khi lão không nhìn thấy Lâm Bắc Phàm nữa, mới thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ nghĩ lại trong lòng vẫn còn sợ hãi, ánh mắt của Lâm Bắc Phàm mới vừa rồi thật đáng sợ, cứ như bị lão hỏ để mắt tới vậy, sinh mệnh căn bản không chịu sự khống chế của bản thân.

Thế nhưng, đối với nữ nhân có mệnh cách cứu thiên huyền hoàng, chỉ có cách kích thích này mới có tác dụng.

Nếu không cứ tiếp tục như vậy, đối với ai cũng không tốt.

Có lẽ, bọn họ cũng hòa thuận rồi.

Khát cái đoán mệnh đặc ý huyết sáo, ung dung đi đến trước một chiếc xe Bentley sang trọng, một lão đầu vẻ mặt hung dữ và một lão đầu vẻ mặt lịch sự mở cửa xe, cung kính đón khát cái đoán mệnh ngồi vào.

“Đại sư, tình hình thế nào rồi?”

“Thành công không?”

Khát cái đoán mệnh mỉm cười đặc ý: “Yên tâm, ta đã ra tay, còn không mã đáo thành công sao?”

Hai vị lão đầu tỏ vẻ vui mừng.

Đột nhiên, sắc mặt khất cái đoán mệnh lập tức trắng bệch, sau đó phun ra một ngụm máu.

“Đại sư, người sao thế? Có phải cơ thể thấy không khỏe không?”

“Có cần đi bệnh viện không?”

Hai lão đầu quá sợ hãi, trong lòng tràn đầy lo lắng...

Vào lúc này, sắc mặt khất cái đoán mệnh nhanh chóng trở nên hồng hào, càng có tinh thần hơn. Không biết có phải ảo giác không, hai vị lão đầu nhìn thấy nếp nhăn trên mặt khất cái đoán mệnh nhạt hơn, hiện rõ vẻ trẻ trung.

Khất cái đoán mệnh cười ha ha: “Không cần đến bệnh viện, bây giờ ta rất tốt! Trước nay chưa từng tốt như vậy! Cả đời này cũng chưa từng tốt như vậy! Lần này ta đến đây thật sự đúng rồi!”

Cười xong, lão cung kính cúi đầu về hướng có Lâm Bắc Phàm.

Để tỏ lòng cảm ơn việc vừa rồi, Lâm Bắc Phàm phá vỡ mệnh cách của lão khất cái đoán mệnh, sau đó tiến hành tái tạo, khiến lão trở nên càng tôn quý hơn, càng bất phàm hơn.

Lão khất cái đoán mệnh quá cần chuyện như thế, đây thật sự là ân tái tạo.

Bởi vì, mệnh cách của một người là thiên sinh, đã được định trước, nhưng lão lại có thể phá vỡ thiên cơ, nhìn thấy dấu vết vận mệnh, sau đó không nhịn được sửa chữa.

Làm nhiều chuyện như vậy rồi, dù mệnh cách có cứng rắn hơn cũng bị phản phê, càng ít nhận được phúc báo hơn, vì vậy, tuy có được một thân bản lĩnh cực lớn, nhưng lão chỉ có thể trải qua cuộc sống ăn xin lang thang khổ cực, nếu không sẽ bị trời phạt, thân tử đạo tiêu.

Nhưng ngày hôm nay mệnh cách của lão đã tái tạo lại, tất cả quá khứ đều được san bằng, công xiềng nặng nề trên người bị đánh tan toàn bộ, cũng không còn cách nào hạn chế lão, tương đương với cuộc sống mới.

Đôi với lão mà nói, chẳng lẽ không phải ân tái tạo sao?

Việc nghịch thiên cải mệnh thế này, sợ rằng chỉ có vị Lâm tiên sinh mệnh cách chí tôn viên mãn nhất kia mới có thể làm được.

Sau khi lạy xong, khất cái đoán mệnh mỉm cười nói: “Nói cho các người biết một tin tức tốt, kỳ ngộ của các người đã đến, đều ở trên người Lâm tiên sinh, phải nắm bắt thật tốt!”

Đôi mắt hai vị lão đầu sáng rực.

...

Bởi vì mấy ngày nay quá mệt mỏi, Bạch Thanh Tuyết ngủ suốt cả một ngày, ngủ đến tận chiều ngày hôm sau mới tỉnh lại, cảm giác tinh thần sảng khoái, cả người từ trên xuống dưới đều rất nhẹ nhõm.

Lại phát hiện mình đang nằm bên cạnh Lâm Bắc Phàm, ánh mắt nhìn nàng chan chứa tình cảm.

“Lão bà, nàng thật đẹp!”

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười, đột nhiên hung thần ác sát quát: “Nhìn cái gì vậy, nắng đã chiếu đến đít rồi đừng phô diễn tình cảm! Đừng tưởng chàng nói vài lời hay thì ta sẽ tha thứ cho chàng! Ta đói rồi, lập tức đi làm đồ ăn cho ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 442: Bán bánh rán! (8/25)

Ăn một bữa cơm đơn giản xong, Bạch Thanh Tuyết thay quần áo rồi ra ngoài.

Lâm Bắc Phàm nhìn sang, ánh mắt sáng lên.

Hôm nay Bạch Thanh Tuyết mặc đồ khác với ngày thường, áo phong màu sắc đơn giản, quần jean bó sát người, mang một đôi giày thể thao viên trắng, mái tóc xõa nhẹ sau lưng, thoạt nhìn thanh xuân tịnh lệ.

Con mắt Lâm Bắc Phàm dính chặt lấy nàng.

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết thâm vui vẻ, lại ra vẻ không kiên nhẫn nói: “Nhìn cái gì mà nhìn, ngốc tử! Còn không mau đi thay quần áo! Đồ của chàng ta đã chuẩn bị xong, ở ngay bên trong!”

“A!” Lâm Bắc Phàm đi vào, một lúc sau liền đi ra.

Cũng là một thân đồ thể thao đơn giản, đi với Bạch Thanh Tuyết thoạt nhìn rất giống trang phục tình lữ.

Bạch Thanh Tuyết ngạo kiều nói: “Bắt đầu từ bây giờ, kỳ hạn du lịch một tháng của chúng ta chính thức bắt đầu, chàng phụ trách kiếm tiền để chi trả tất cả. Ta sẽ trả phòng, đêm nay chúng ta có thể ở khách sạn như thế nào, ăn món ăn gì, thậm chí có thể rời khỏi thành thị này hay không, tất cả đều dựa vào chàng!”

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan: “Không thành vấn đề, mọi thứ cứ giao hết cho ta! Là một nam nhân, ta nhất định sẽ không để nữ nhân của mình chịu khổ!”

“Khá lắm!” Bạch Thanh Tuyết phóng đại mỉa mai.

Hai người trả phòng, ôm Tiểu Manh lười biếng rời khỏi khách sạn.

Cách khách sạn không xa là một quảng trường rộng lớn, có rất nhiều người thích tới nơi này du ngoạn.

Còn có rất nhiều người biểu diễn đường phố, vô cùng náo nhiệt.

Bạch Thanh Tuyết nhin không được hỏi: “Chàng định kiếm tiền bằng cách nào?”

Lâm Bắc Phàm nhìn bốn phía xung quanh một chút, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: “Có rồi!”

Hắn kéo tay Bạch Thanh Tuyết chạy về phía một sạp nhỏ bán bánh rán. Chủ quán là một nữ tử Âu Mỹ hơn 20 tuổi, tóc dài màu nâu, trên mặt có một ít tàn nhang, thoạt nhìn vô cùng thanh tú.

Lúc này vừa qua giữa trưa, việc buôn bán tương đối ế ẩm.

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đến đây, nữ chủ quán ngẩng đầu hỏi: “Tiên sinh nữ sĩ, bánh nướng của ta ăn rất ngon, là học được từ Trung Quốc, các người muốn mua một phần không?”

Kết quả thấy được Lâm Bắc Phàm, trong lòng bật thốt lên hai chữ “thật soái”.

Lại nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết đang đứng bên cạnh, trong lòng lại thêm hai chữ “thật đẹp”.

Nàng chưa từng nhìn thấy qua nam nữ Hoa Kiều nào lại đẹp trai xinh gái như vậy, hai người đứng chung một chỗ phẳng phất như Kim Đồng Ngọc Nữ, vô cùng xứng đôi.

Lâm Bắc Phàm lộ ra nụ cười như ánh mặt trời: “Vị tiểu thư xinh đẹp này, có thể làm phiền người một chút được không?”

Nữ chủ quán bị nụ cười sáng của Lâm Bắc Phàm làm mù mắt, nhịp tim đập chậm một nhịp.

Trong lòng toát ra một ý niệm: Còn đẹp trai hơn nhiều so với David Beckham.

“Có chuyện gì người cứ nói, nếu có thể giúp ta nhất định sẽ tận lực!” Nữ chủ quán hơi ngượng ngừng nói.

“Quầy bánh của người một ngày có thể bán ra bao nhiêu cái? Có thể kiếm lời được bao nhiêu tiền?”

“150 cái, bình quân mỗi cái là 3 Đô-la Mỹ, ước chừng 450 Đô-la Mỹ. Sao vậy?” Nữ chủ quán không chút do dự nói.

“Ta muốn bao trọn quầy bánh bày của người 1 ngày, cho người 1000 Đô-la Mỹ thế nào?”

“Hả? Vì sao?” Nữ chủ quán có chút mộng bực.

Lâm Bắc Phàm cười khổ: “Là như vậy, ta và lão bà đến Mỹ du lịch, nhưng xảy ra một chút chuyện không vui, bây giờ nàng đang giận ta, trừng phạt ta, nếu trước lúc trời tối ta có thể tay không tắc sắt kiếm lời đủ 1000 Đô-la Mỹ, nàng mới bằng lòng tha thứ cho ta. Vị nữ sĩ xinh đẹp này, hy vọng người có thể giúp ta một chút, xin nhờ!”

Bạch Thanh Tuyết lập tức hừ lạnh một tiếng.

Nữ chủ quán khó xử: “Việc này ... Vậy người biết làm bánh nướng Trung Quốc không?”

“Đồ ăn Trung Quốc không có món nào mà ta không biết làm!” Lâm Bắc Phàm rất tự tin.

“Ta sợ người phá hỏng chiêu bài, ảnh hưởng danh dự của ta. Hay thế này đi, người làm thử trước một cái cho ta xem, nếu không có vấn đề, ta sẽ cho người thuê sạp hàng?” Nữ chủ quán cân nhắc liên tục mới nói.

“Không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm đi vào trong sạp hàng, đổi lại quần áo làm việc màu trắng, lập tức thao tác.

Lúc này có một chiếc bánh nướng bán thành phẩm, Lâm Bắc Phàm căn cứ gia vị tại hiện trường, sau đó thuần thục tiến hành điều phối. Vì tăng hương vị hẳn còn trút sinh thể vào, cuối cùng cho ra một cái bánh nướng sắc vị đầy đủ.

Nữ chủ quán không kịp chờ đợi cầm lên cắn một cái, con mắt lập tức sáng lên, khen không dứt miệng nói: “Còn ngon hơn bánh vị sư phụ mà ta theo học ở Trung Quốc!”

Sau đó nhanh chóng ăn xong, vừa chờ mong lại khẩn trương hỏi: “Ta có thể không cần tiền của người, còn trả thêm tiền cho người, người có thể dạy tay nghề này cho ta được không?”

Nữ chủ quán rất biết cách buôn bán, nếu có thể học hết tay nghề, việc buôn bán tuyệt đối sẽ thịnh vượng, cấp tốc phát đạt.

Lâm Bắc Phàm cũng không giấu nghề, nếu không lúc trước hắn đã không viết ra [Trù Thần]. Hơn nữa đối với trù thần chân chính, đồ ăn hạ bút thành văn đều là món ngon mỹ vị.

“Được, ta chỉ làm ở nơi này một ngày, ngươi có thể học được bao nhiêu thì học.” Lâm Bắc Phàm không để ý nói.

“Cảm ơn, ngươi đúng là người tốt!” Nữ chủ quán nhiệt tình nói.

Thế là, cửa hàng bánh nướng của Lâm Bắc Phàm khai trương.

Việc đầu tiên cần làm khi khai trương, chính là đổi giá cả bánh nướng cửa hàng, ban đầu là 3 Đô-la Mỹ giờ đổi thành 1000 Đô-la Mỹ.

“Có phải chàng viết nhiều hơn hai con số 0 rồi không?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Không hề, chính là 1000 Đô-la Mỹ, chỉ có thể nhiều hơn chứ không thể ít hơn!”

Nữ chủ quán cực kỳ sửng sốt: “Mắc như vậy, sẽ có người tới ăn sao?”

Bạch Thanh Tuyết nhin không được nói: “Ta cũng cảm thấy 1000 Đô-la Mỹ quá mắc, quả thực là mơ mộng hão huyền. Ta nghĩ nên ra tay thực tế một chút, 20 ~ 30 Đô-la Mỹ còn tạm được. Nếu như chàng có thể tạo ra thanh danh, lại chậm rãi nâng giá.”

“Như thế này quá chậm, ta chỉ có một ngày!” Lâm Bắc Phàm thề son sắt nói: “Yên tâm đi, nhất định sẽ có, đối với ăn hàng chân chính, thứ bọn hắn quan tâm không phải tiền, mà là mỹ vị chân chính, bọn hắn nguyện ý vì mỹ thực trả một cái giá thật lớn! Bánh nướng của ta là Bánh Nướng Chí Tôn dành cho giai cấp phú hào!”

Điểm này Lâm Bắc Phàm hiểu rất rõ.

Không cần phải nói, món của [Trù Thần] rẻ nhất trong khách sạn Long Môn cũng đã được bán với giá 2000 tệ, còn cung không đủ cầu.

Trù thần như hắn tự thân xuất mã, giá cả có thể thấp sao?

Dù nói thế nào, bức cách của hấn không thể ném.

Hấn càng muốn bớt việc, 1 ngày chỉ cần bán đi mấy cái bánh nướng đã kiếm lợi lớn, còn không cần phải mệt mỏi như vậy.

Lâm Bắc Phàm khiêng một túi bột mì ra, sau đó đổ toàn bộ ra nước, trộn lẫn.

Chỉ thấy ở trong tay hấn, nước và bột mì dùng một loại rung động đặc thù mà dính lại, tốc độ nhanh vô cùng, không đến 2 phút đã biến thành một cục bột lớn. Vậy mà trong quá trình này lại có thể không có một giọt nước nào rỉ ra ngoài, cũng không thấy có bụi bay tán loạn.

Nữ chủ quán rất khiếp sợ, bình thường chỉ vò bột cũng tiêu tốn phần lớn thời gian của nàng, kết quả đến phiên người ta mới chưa đến năm phút, toàn bộ quá trình thoát nhìn cảnh đẹp ý vui, giống như chơi tạp kỹ làm ảo thuật, khiến nàng không kiềm hãm được bị hấp dẫn.

Cảm giác này thật giống như lúc xem [Trù Thần].

Ngay sau đó, cục bột bị vò thành những dải dài, sau đó nhanh chóng bị hấn cắt đứt, biến thành từng viên bột nho nhỏ, trọng lượng lớn nhỏ đều y như nhau.

Sau đó là gia vị, Lâm Bắc Phàm dựa trên phối liệu ngay tại chỗ để chế ra 3 loại khẩu vị.

Tất cả sẵn sàng, Lâm Bắc Phàm chiên mười cái bánh nướng cùng lúc, lửa than vang xì xì, mùi thơm mê người lập tức lan tỏa.

Lâm Bắc Phàm lợi dụng trận pháp để mang những hương vị này đến quảng trường, đến cả đầu đường chung quanh, đến khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Không đến chốc lát, mùi bánh nướng đã tỏa ra khắp quảng trường.

Chương 443: Ăn hàng tụ tập, nhưng chính là không bán! (9/25)

“Đây là mùi hương gì? Thơm quá!”

“Hình như là mùi thịt nướng... Nhưng ta chưa từng ngửi được mùi thịt nướng nào thơm như vậy, thật muốn ăn! Mùi thơm này bay từ đâu tới?”

“Không không không, đây là hương vị của bánh nướng, thời điểm ta đi du lịch ở Trung Quốc đã từng ăn qua!”

“Không đâu, mùi vị này còn thơm hơn cả lúc ăn ở Trung Quốc! Ta đói!”

“Mẹ ơi, ta muốn ăn thịt thịt!”

...

Mọi người đi theo hướng mùi thơm truyền ra, rốt cuộc cũng tìm được quầy bánh của Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Hoan nghênh các vị tiên sinh và nữ sĩ đến chơi! Muốn một phần bánh nướng vừa mới ra lò không? Đây là bánh nướng mà gần đây chúng ta mới nghiên cứu ra, cung cấp ba loại khẩu vị, cam đoan có thể để người ăn đến hương thơm đầy miệng!”

Tuy đây là lần đầu tiên làm ăn, nhưng Lâm Bắc Phàm một chút cũng không cảm thấy lạ.

“Chủ quán, bao nhiêu tiền một cái?” Rốt cuộc cũng có thanh niên không nhịn được hỏi.

Lâm Bắc Phàm chỉ chỉ bảng giá bên cạnh, nói: “Giá cả treo ở trên đó.”

“Mười Đô-la Mỹ một cái, có thể chấp nhận!” Thanh niên kia hào sảng nói: “Chủ quán, bán cho ta mười cái, mỗi khẩu vị ba cái, một cái cay nhiều. Ta muốn mang về cho bằng hữu của ta ăn!”

“Không không, tiên sinh người nhìn thừa ra một số lẻ, không phải 10 Đô-la Mỹ một cái, mà là 1000 Đô-la Mỹ một cái. Tiên sinh người không nên tính sai!” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu.

Hiện trường vì đó mà xôn xao.

“1000 Đô-la Mỹ một cái? Đây là bánh nướng gì vậy, làm bằng vàng cũng không đắt như thế!”

“Chưa từng nghe nói bánh nướng lại có thể bán mắc như vậy, cho dù là khách sạn Michelin ba sao cũng không dám làm như vậy! Người thật đúng là dám kêu!”

“Lão bản, người làm như vậy sẽ không thể bán được đâu!”

“Tốt nhất là nên giảm giá xuống một chút!”

...

Thanh niên mở miệng nói: “Chủ quán, nếu như người hạ giá xuống 10 Đô-la Mỹ 1 cái, ta sẽ mua 10 cái... À không, 20 cái. Nếu như người không giảm giá, vậy thì ta sẽ không mua. Bởi vì 1000 Đô-la Mỹ 1 cái thực sự quá mắc, bằng tiền lương cả một tuần của ta!”

“Đúng đúng, nhất định phải hạ giá, bằng không chúng ta liền không mua.”

“Nếu như thế này chủ quán người đừng mong buôn bán được!”

...

Lâm Bắc Phàm chậm rãi lật qua lật lại bánh nướng, không hề bị lay động mà nói: “Giá là giá ấy, vĩnh viễn không có khả năng giảm, bởi vì bánh nướng mà ta làm phải đáng giá này. Nếu như người không mua bánh nướng của ta, chỉ có thể nói rõ chúng ta hữu duyên vô phận.”

Đám người lần nữa xôn xao.

Cho rằng Lâm Bắc Phàm quá không biết trời cao đất rộng, người tưởng bản thân mình là Trù Thần sao?

Coi như là Trù Thần, chỉ sợ cũng không dám hét cái giá trên trời như vậy!

Thanh niên kia không phục nói: “Được thôi, vậy ta liền ở chỗ này nhìn xem. Ta cũng muốn nhìn thử xem người có thể bán một cái bánh nướng với giá 1000 Đô-la hay không?”

Những người khác cũng có suy nghĩ như thế, không rời đi, chỉ canh giữ trước sạp, nhìn thử bánh nướng có thể bán được hay không.

Cuối cùng, mùi hương bay càng lúc càng xa, hấp dẫn người tới càng ngày càng nhiều, cơ hồ chặn đầy đường phố.

Có một vài người ăn hàng đã theo hương vị chạy tới, nguyên ý bỏ ra giá 100 Đô-la Mỹ một cái, thế nhưng vẫn không thể đá động được Lâm Bắc Phàm như cũ.

Một màn này khiến nữ chủ quán vốn đang nhìn xem tim âm âm nhảy loạn.

Từ lúc bắt đầu bán bánh nướng đến giờ, nàng nào đã gặp được chuyện như vậy?

100 Đô-la Mỹ mua một cái bánh nướng, nếu như là ta ta đã sớm bán.

Không, 20 Đô-la Mỹ một cái, nàng cũng nguyên ý.

Một ngày lao động, khả năng có hơn một vạn đại dương nhập trướng, quá tuyệt vời.

Thế nhưng nam tử trước mắt này vẫn cứ chấp mê bất ngộ, nàng cảm thấy có chút đau lòng, quá lãng phí!

Ngay cả Bạch Thanh Tuyết cũng dao động, nhin không được khuyên nhủ: “Lão công, bằng không chàng bán rẻ một chút, 100 Đô-la Mỹ mua một cái bánh nướng cũng cực kỳ lời rồi!”

“Không vội, ăn hàng chân chính còn chưa ra sân.”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục lật qua lại bánh nướng vàng kim, dầu nổ phát ra âm thanh xèo xèo. Còn có cả hương vị càng ngày càng mê người, hương bay mùi đậm, mỗi một thời khắc đều đang kích thích vị giác của mọi người.

“Ừc!” Đám người vội vàng nuốt nước miếng một cái.

Rốt cục, có người không chịu nổi.

“Lão bản, 100 Đô-la Mỹ một cái, ta muốn mua 20 cái!”

“Lão bản, 150 Đô-la Mỹ một cái, thế nào? Nếu như ngươi đồng ý, ta sẽ mua 10 cái!”

“Nếu như lão bản nguyện ý, ta nguyện ý mua năm cái với giá 200 Đô-la Mỹ!”

“Ta ra 300 Đô-la Mỹ, ngươi trước bán cho ta một cái giải thêm một chút!”

...

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, vẫn không đồng ý như cũ.

Lúc này, một con đường cách đó không xa, khát cái đoán mệnh và ba lão đầu đang ngồi cùng một chỗ, uống trà chiều nhìn hành động của Lâm Bắc Phàm, trong lòng có điểm khó hiểu.

“Đại sư, vì sao quý nhân của chúng ta bỗng nhiên đi bán bánh nướng?”

“Đúng vậy, với giá trị bản thân hắn, sao lại đi làm loại chuyện tốn công mà không có kết quả này? Chẳng lẽ là vì trải nghiệm cuộc sống? Lấy địa vị và giá trị bản thân của vị kia, 1000 Đô-la Mỹ một cái bánh nướng, thật là quá thua thiệt!”

“Đại sư, ngươi thấy thế nào?”

Khát cái đoán mệnh nghĩ nghĩ, trầm ngâm nói: “Với tính cách lười biếng như hắn, tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện tốn công mà không có kết quả. Theo như ta đoán, hắn là Bạch Thanh Tuyết đang khảo nghiệm Lâm tiên sinh. Dù sao, trong thiên hạ, có thể khiến cho vị kia cúi đầu, chỉ sợ cũng chỉ có thể tử hắn.”

Đám người nghĩ nghĩ, cảm thấy có mấy phần đạo lý.

Khát cái đoán mệnh vuốt râu nói: “Có lẽ, đây chính là cơ hội của chúng ta.”

Đám người mắt sáng rực lên.

“Cơ hội này nhường cho ta trước đi, ta một mực đợi ở Mỹ, có thể trợ giúp Lâm tiên sinh thực sự quá ít, lần này cứ để ta xuất mã, cam đoan sẽ làm thật hoàn mỹ.” Một vị lão đầu dáng dấp cao cao gầy không kịp chờ đợi nói.

“Sao có thể tặng cho người?” Một vị lão đầu thoát nhìn hung ác không hài lòng nói: “Mấy người các người còn có thể hỗ trợ hẳn trên phương diện làm ăn, nhưng ta lại không được, chỉ có thể ẩn trong bóng tối, vũ đạo lộng thuong. Cho nên cơ hội lần này trước hết cứ để cho ta đi, mấy ca, đại ân không lời nào cảm tạ hết được!”

“Không không, vẫn là ta tới trước đi, dù sao cũng là địa bàn của ta, chủ nhân như ta nên xuất mã đầu tiên, ta muốn lưu lại ấn tượng tốt với Lâm tiên sinh!” Cao lão đầu bắt đầu chỉnh cổ áo của chính mình, chuẩn bị tự thân xuất mã.

“Nơi này cũng là địa bàn của ta! Sau 12 giờ tối, ở đây do ta quyết định!” Hắc lão đầu gõ cái bàn.

...

Hai lão đầu bởi vậy ồn ào lên, tranh luận không ngớt.

Khát cái đoán mệnh phong kinh vân đạm uống trà, mặc kệ những chuyện này.

Nếu như có thể, lão cũng muốn tranh cơ hội này. Chỉ có điều trước đó lão đã lộ ra bản thân trước mặt Bạch Thanh Tuyết, nếu như lại đi, như vậy những gì hẳn ta làm lúc trước có khả năng sẽ thất bại trong gang tấc, được không bù mất.

Cho nên vẫn nên nhường cơ hội này lại, bản thân đứng ở phía sau màn mưu đồ, dù sao chỗ tốt cũng sẽ không thiếu.

Lúc này, hai lão đầu phát hiện chỗ này thiếu một người.

“Thân lão đầu đâu rồi?”

“Tại sao vừa nháy mắt đã không thấy tăm hơi?”

Khất cái đoán mệnh thần nhiên nói: “Ngay tại thời điểm các ngươi vừa gây gỗ, hấn ta đã vụng trộm chạy đi!”

Hai lão đầu tức giận.

“Lão đầu họ Thân thực sự quá xấu xa!”

“Thực sự không xứng làm người, sau khi trở về ta nhất định phải chỉnh hấn ta!”

Chương 444: Cảnh này không hiểu sao cảm thấy quen thuộc! (10/25)

Lúc này, rôt cục quây bánh của Lâm Bắc Phàm cũng chào đón một vị khách có trọng lượng.

Vị khách này thật vô cùng có trọng lượng, cao gần 1m9, toàn thân đầy đặn hết như một quả bóng, cân nặng đoán chừng tuyệt đối hơn 300 cân, dựa vào thân thể bằng bạc mà đẩy ra từng tầng người, chen đến trước quây bánh.

“Ngươi, người làm gì vậy? Thật không lễ phép!”

“Không biết thứ tự trước sau sao?”

“Thật quá thiếu lễ phép!”

...

Nhưng đối với lời phàn nàn của mọi người, tên mập mập này đều không để ý tới.

Hấn ta xích lại gần quây bánh hít một hơi thật sâu, ánh mắt lập tức sáng lên: “Chính là hương vị này! Cuối cùng ta cũng có thể tìm được món ngon tuyệt thế! Quả nhiên Allen ta được ông trời quan tâm!”

Hấn ta lại say mê hít một hơi, nuốt ngụm nước nói: “Lão bản, ta bao toàn bộ bánh nướng của ngươi!”

Hiện trường lập tức xôn xao.

“Bánh nướng mắc như vậy cũng có người bao toàn bộ? Đây là người có tiền tới cỡ nào chứ?”

“Ta cảm giác hẳn bị mùi thơm làm mê muội đầu óc rồi, nếu còn tỉnh táo, hẳn ta tuyệt đối sẽ không nói ra lời như vậy!”

“Người này không phải kẻ ngu đó chứ?”

...

“Huynh đệ, có phải người chưa nhìn giá cả trên bảng không?” Thanh niên kia chỉ bảng giá bên cạnh, nói: “Người nhìn bảng giá một chút đi, 1000 USD một cái bánh nướng, người xác định thật muốn bao toàn bộ sao?”

Mập mập nhìn sang, sững sờ, nói: “1000 Đô-la Mỹ một cái, quả thật có chút mắc! Nhưng mà, nếu có thể ăn mỹ vị tuyệt thế này, đắt thêm một chút cũng đáng giá! Lão bản, ta muốn bao toàn bộ!”

Hiện trường lại ò lên.

Không ngờ thật sự có người dùng giá cao như vậy mua bánh nướng, hơn nữa còn là bao toàn bộ.

“Có ngay!” Lâm Bắc Phàm vui vẻ lên tiếng, sau đó tay chân nhanh chóng lật bánh nướng, tăng thêm tốc độ làm ra.

Vừa khai trương đã bán hết toàn bộ bánh nướng, thật sự khiến người ta quá vui vẻ. Vật liệu hiện tại đại khái có thể làm 100 cái, nói cách khác làm xong đơn này hẳn có thể kiếm lời 10 vạn Đô-la Mỹ, không tệ không tệ!

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vui mừng khắp khởi, thậm chí nói quả nhiên ta là thiên mệnh chi tử!

Nữ chủ quán và Bạch Thanh Tuyết đều ngo ngác nhìn, đưa mắt nhìn nhau.

“Một cái bánh nướng 1000 Đô-la Mỹ, đúng có thể bán ra ngoài sao?”

“Hơn nữa còn là bao toàn bộ?”

...

Bỗng nhiên, từ phía sau vang lên một giọng nói: “Chậm đã!”

Chỉ thấy một vị lão đầu quần áo thân sĩ, dưới sự bảo vệ của 2 vị bảo tiêu cường tráng, hắn ta chen vào đám người thật dài, đi tới trước quầy bánh, nâng kính mắt nói: “Bánh nướng nơi này ta muốn hết, người từ đâu đến thì trở về nơi đó đi!”

Sau đó hắn ta trầm nghĩ trong lòng, may mắn ta không tới muộn, nếu không đã bỏ qua cơ hội này.

Mập mạp sững sờ, có chút tức giận nói: “Lão đầu, ngươi là ai? Ngươi không biết chen ngang là hành vi đáng xấu hổ hay sao? Bánh nướng nơi này đã bị ta bao toàn bộ, ngươi từ đâu tới đây thì về lại nơi đó đi!”

Vị lão đầu thoát nhìn rất lịch sự này cũng không tức giận, cười híp mắt nói: “Vạn vật đều có giá, ngàn vàng khó mua được cái tốt trong lòng! Lão già ta chỉ thích bánh nướng này, ngươi không phục còn có thể thế nào? Hơn nữa, người trả giá cao sẽ được, lão bản, ta ra 2000 Đô-la Mỹ một cái, mua hết tất cả bánh nướng ở nơi này của ngươi!”

Lão đầu tử nói lời giật gân, người ở hiện trường đều bị kinh hãi.

“2000 Đô-la Mỹ một cái, người này đúng là điên!”

“Vừa rồi, 1000 Đô-la Mỹ một cái ta đã cảm thấy rất mắc rất mắc, kết quả còn có thể nâng giá lên đến 2000?”

“Trời ạ, không phải chỉ là mấy cái bánh nướng sao, có cần phải vậy không?”

“Là ta không hiểu rõ thế giới này, hay là thế giới này quá điên cuồng?”

...

Mập mạp tức hồng hển: “Lão đầu, ngươi thật vô sỉ, ngươi như vậy là đang phá hư quy tắc!”

Lão thân sĩ đắc ý nói: “Ta thích, ngươi có thể làm sao?”

Mập mạp tức giận đến toàn thân run rẩy: “Nếu ngươi bắt nạt, cũng đừng trách ta bất nghĩa! Lão bản, ta ra giá 2500 Đô-la Mỹ một cái, bao hết tất cả bánh nướng ở nơi này của ngươi!”

Hiện trường lại ò lên.

“Oa! Sao giá tiền này còn có thể tăng lên?”

“Vì ăn bánh nướng, có cần thiết không?”

“2 người đều điên!”

...

Lão thân sĩ khinh bỉ nói: “Tiểu mập mạp, mới 2500 Đô-la Mỹ, ngươi đã muốn đuổi ta đi? Ngươi còn non lắm. Ta ra 3000 Đô-la Mỹ, có bản lãnh ngươi theo đi!”

“Được! Vậy ta ra 4000 Đô-la Mỹ, hôm nay ta sẽ chơi với ngươi đến cùng!”
Mập mạp thề không bỏ qua.

“Vậy ta sẽ ra 5000 Đô-la Mỹ! Cái khác lão gia tử ta không nhiều, chỉ có nhiều tiền!”

“Vậy ta ra 6000 Đô-la Mỹ!”

...

Hiện tại không chỉ có tranh giành mỹ thực, còn phải tranh khí thế.

Hai vị này đều là kẻ siêu có tiền, một người vì ăn không tiếc trả bất cứ giá nào, một người vì cái gọi là khí vận càng quyết không bỏ qua.

Dưới sự cạnh tranh của 2 người, giá cả liên tục tăng lên, không đến chốc lát đã đột phá 1 vạn Đô-la Mỹ.

Đối với cảnh này, Bạch Thanh Tuyết không hiểu sao lại cảm thấy có chút quen thuộc.

Đây không phải biểu hiện của những tập đoàn ngàn ức lúc bọn họ bán quảng cáo sao?

Tại sao nó lại tới nơi đây?

Người ở hiện trường cũng nhìn đến chết lặng.

Vốn cảm thấy 1000 Đô-la Mỹ một cái bánh nướng đã là giá trên trời, sẽ không có người mua

Hiện tại mới phát hiện, 1000 Đô-la Mỹ một cái, thật không mắc!

Giá cả đều vượt qua vạn, có thể dùng 1000 Đô-la Mỹ để ăn bánh nướng giá hơn vạn, thật không mắc chút nào, còn rất có lợi.

Rất nhiều người trong lòng đều hối hận, sớm biết vậy vừa rồi bản thân đã mua mấy cái bánh nướng ăn thử, không giống hiện tại, đến vạn bánh cũng không ăn được.

“Hiện tại không lo bánh nướng không bán được!” Lâm Bắc Phàm quay đầu hô một tiếng: “Alice, còn đứng ngây ra đó làm gì? Không phải ngươi định học làm bánh nướng với ta sao, còn không mau tới trợ giúp, vừa làm vừa học?” Alice là tên nữ chủ quán.

“A, được rồi!” Alice hưng phấn nói.

“Lão bà, làm phiền nàng bỏ bợ giúp ta!” Lâm Bắc Phàm lại hô một tiếng.

“Hừ!” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiêu lên tiếng, sau đó có chút hưng phấn thay lại quần áo lao động.

Đây là lần đầu nàng làm loại chuyện này, cảm giác rất thú vị.

Rốt cục, lúc giá cả bão tố đến 3 vạn Đô-la Mỹ một cái bánh nướng, rốt cục vị mập mập kia không cam lòng thua trận, lão thân sĩ lấy được thắng lợi cuối cùng.

Đối với mập mạp mà nói, mua bánh chỉ là vì thỏa mãn ham muốn ăn uống, 3 vạn Đô-la Mỹ một cái bánh nướng, cuối cùng đoán chừng phải bỏ ra 300 vạn, giá cả này đã đủ cao, hẳn ta cân nhắc nhiều lần, cuối cùng từ bỏ.

Nhưng đối với lão thân sĩ, đây là tranh đấu khí vận, tuyệt đối không thể nhường nhịn!

Dù một cái bánh nướng được hét lên giá 100 vạn Đô-la Mỹ, lão cũng tuyệt đối không nhú mào.

Bởi vì, bỏ ra càng nhiều, lấy được cũng càng nhiều.

Đáng tiếc đối thủ không góp sức, lão muốn cho thêm nhiều tiền một chút cũng không được. Bởi vì chuyện này liên quan đến khảo nghiệm Bạch Thanh Tuyệt dành cho Lâm tiên sinh, ít nhất phải “diễn” thật chân thực, không thể khiến người ta nhìn ra.

“Lão bản, ngày mai còn bán bánh nướng ở đây không?” Mập mạp mong đợi hỏi.

Trong lòng hắn ta lại thầm nói, hôm nay ăn không được cũng không sao, ngày mai ta đến thật sớm, sau đó bao hết toàn bộ.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Ngày mai ta không đến, ta chỉ làm việc ở đây một ngày thôi. Nhưng mà Alice học xong tay nghề của ta, mùi vị cũng không tệ! Ngày mai người có thể đến ném thử!”

“Được, vậy ngày mai ta lại đến!” Mập mạp vui vẻ rời đi.

Trong lòng hắn ta, mặc dù là người khác nhau, nhưng cũng cùng một quày bánh, mùi vị có thể kém đến bao nhiêu?

Thật sự không ngờ, lần này hắn đi đồng nghĩa với vĩnh viễn bỏ lỡ, hối hận suốt đời.

Chương 445: Kiểm tiền, không cần làm việc! (11/25)

Cuối cùng cũng làm xong tất cả bánh nướng.

Lâm Bắc Phàm đưa hai túi lớn tràn đầy bánh nướng cho hai bảo tiêu đi theo lão đầu, nói: “110 cái bánh nướng, giá 330 vạn Đô-la Mỹ! Bởi vì ngài là khách hàng lớn của chúng ta nên chúng ta có chút ưu đãi, bỏ đi số lẻ 300 vạn, làm phiền ngài thanh toán!”

“Không cần ưu đãi, nên tính bao nhiêu thì cứ tính bấy nhiêu!” Lão thân sĩ hào phóng nói.

“Được!” Lâm Bắc Phàm ý vị sâu xa nhìn lão.

Lão thân sĩ bị nhìn sợ hết hồn hết vía, giống như mình đã bại lộ.

Nhanh chóng cà thẻ xong, sau đó nhanh chóng rời đi như chạy trời chết.

Kết quả mới vừa trở lại chỗ cũ, đã bị một lão đầu hung thần ác sát và một lão đầu cao cao gầy teo tả hữu giáp công.

“Được lắm, ta và lão Cao tranh đến đỏ mặt tía tai, kết quả ngươi lại chạy trước!”

“Chỗ tốt bị ngươi lấy đi toàn bộ, nếu ngươi không cho chúng ta một câu trả lời hoàn mỹ, chúng ta nhất định sẽ để ngươi biết tại sao hoa hồng lại có màu đỏ!”

Lão thân sĩ ngượng ngùng cười một tiếng, ngoan ngoãn nói: “Hai ca, lần này là tiểu đệ làm không đúng, chỉ có thể xin lỗi 2 vị ca ca lần nữa. Lần sau đệ tuyệt đối sẽ không giành với hai người, đệ cam đoan!”

“Coi như ngươi thức thời! Nếu như lại giành, nắm đấm hầu hạ!”

“Biết rõ thì tốt!”

...

2 vị lão đầu buông lỏng tay ra, một bộ hai huynh đệ tốt cười híp mắt.

“Đại sư, ta nghi ngờ ta đã bại lộ, Lâm tiên sinh có thể đã biết ta...” Lão thân sĩ thấp thỏm nói.

Khất cái đoán mệnh không thèm để ý chút nào nói: “Bại lộ thì bại lộ, thực tế, trên thế giới này không có chuyện gì có thể trốn khỏi đôi mắt của Lâm tiên sinh. Nếu người ta không vạch trần ngay tại chỗ, như vậy chứng minh người ta cũng không thèm để ý, nên làm thế nào thì cứ làm thế nấy thôi!”

Ba vị lão đầu đều thở ra một hơi.

Khất cái đoán mệnh mở túi đựng ra, hít một hơi thật sâu, say mê nói: “Bánh nướng làm thật là thơm! Còn thơm hơn tất cả đồ ăn ta từng ăn! Đúng là tay nghề Trù Thần chính hiệu, trên thị trường có tiền cũng không mua được, vậy mà kẻ địch lâu năm của ta lại có thể thường xuyên thưởng thức, quả thực đáng giận! Chúng ta mau lên, nhân lúc còn nóng chia ra ăn đi!”

“Lần này phải ném thử thật tốt, bên kia có người ra giá trăm vạn chỉ vì muốn ăn một món của Trù Thần mà không được, hiện tại có nhiều bánh nướng như vậy, rốt cục chúng ta cũng có thể ăn đủ!”

“Thật quá ngon, đời ta chưa từng được ăn món ngon như vậy!”

“Thật sự rất thơm, đầu lưỡi đều có thể nuốt mất!”

...

Gần 100 cái bánh nướng lại bị 4 lão đầu ăn hết phân nửa ngay trong ngày, lưu lại một nửa ngày mai ăn.

Bán xong bánh nướng, khách hàng tại hiện trường cũng giải tán, cửa hàng đóng cửa, Bạch Thanh Tuyết và nữ chủ quán vẫn như trong mộng.

“Chúng ta đã bán hết bánh nướng thật sao?”

“1000 Đô-la Mỹ một cái bánh nướng ta đã cảm thấy không hợp lẽ thường, kết quả bán được với giá 3 vạn Đô-la Mỹ một cái, không đến nửa ngày chúng ta đã kiếm lời 330 vạn Đô-la Mỹ?”

“Nếu không phải tự mình trải qua, ta chắc chắn sẽ không tin đây là sự thực!”

...

Hai nàng chóng mặt, phảng phất mọi thứ mới vừa rồi đều là mơ.

Lâm Bắc Phàm dương dương đắc ý nói: “Xem đi, ta đã nói 1000 Đô-la Mỹ nhất định sẽ có người mua, kết quả hiện tại bán được 3 vạn, quả nhiên bọn họ đều là người biết nhìn hàng!”

“Trông chàng!” Bạch Thanh Tuyết liếc một cái.

Sau đó nàng lấy thẻ ngân hàng của bản thân ra, nhìn Alice nói: “Alice, đọc số thẻ của người đi, chúng ta chuyển tiền qua cho người, xem như cảm ơn sự trợ giúp của người với chúng ta hôm nay!”

Alice có chút sợ hãi nói: “Không cần, thật không cần! Trước đó chúng ta đã nói xong, người dạy ta làm bánh nướng, ta không lấy một xu! Hơn nữa học xong cách làm ba loại bánh nướng này, ta đã kiếm lời!”

Đúng là kiếm lợi lớn, trải qua chuyện hôm nay, tiệm bánh Alice xem như đã nổi danh!

Sau này nhất định sẽ có rất nhiều người hâm mộ mà đến, chỉ cần nàng làm bánh nướng không quá tệ, có thể dựa vào tay nghề này phát dương quang đại.

Trở thành CEO, gả cho cao phú soái, hướng đến đỉnh phong nhân sinh!

Triệu phú không phải là mộng tưởng!

Cho nên, Alice cảm thấy rất thỏa mãn, nếu lấy tiền nữa trong lòng nàng sẽ hổ thẹn.

Thậm chí, nàng còn muốn bỏ tiền ra.

Nhìn thấy dáng vẻ cố chấp không cần của Alice, Bạch Thanh Tuyết cũng không kiên trì nữa.

Lâm Bắc Phàm dặn dò: “Hôm nay bán bánh nướng giá 1000 Đô-la Mỹ chỉ là ngoại lệ, có thể bán ra giá ba vạn cũng là ngoại lệ, trừ khi người có thể làm ra bánh nướng có mùi vị giống hết ta. Cho nên ta đề nghị bắt đầu từ ngày mai, người điều chỉnh giá cả bánh nướng xuống 20 Đô-la Mỹ một cái.

Có hôm nay làm nền, 20 Đô-la Mỹ mọi người cũng không phải không thể tiếp nhận!”

Đây là đại thần, Alice khiêm tốn nghe đại thần đề nghị.

Lúc đầu, Alice còn muốn mời hai người Lâm Bắc Phàm đi ăn một bữa, nhưng hiện tại vẫn còn sớm, hai người còn muốn ra ngoài chơi một hồi, thế là cả hai uyển chuyển từ chối ý tốt của Alice.

Cũng từ ngày này trở đi, cửa hàng bánh nướng Alice dựa vào ba loại bánh nướng này, nhanh chóng mở rộng chi nhánh ra khắp cả nước, Alice trở thành “nữ vương bánh nướng” mà đám người say sưa bàn tán.

Nắm tay Bạch Thanh Tuyết dạo bước trên quảng trường, Lâm Bắc Phàm thoáng có chút đắc ý nói: “Lão bà, hiện tại chúng ta có 330 vạn Đô-la Mỹ, chắc có thể dùng rất lâu nhỉ?”

“Hừ! Sướng chết chàng!” Bạch Thanh Tuyết cảm thấy rất khó chịu, xoay đầu không nhìn hắn.

Lúc đầu dự định để Lâm Bắc Phàm chịu khổ một chút, kết quả ai ngờ hắn lại kiếm được tiền đơn giản như vậy, không phải chịu chút khổ cực nào.

Chẳng lẽ người này thật sự là con riêng của nữ thần may mắn?

...

“Chàng đừng đắc ý, 300 vạn Đô-la Mỹ này cũng không chống được bao lâu, ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất xài hết nó, sau đó lại để chàng ra ngoài kiếm tiền nuôi gia đình!” Bạch Thanh Tuyết cắn răng nghiêng lợi nói.

“Tùy nàng thôi, chỉ cần nàng vui vẻ, ta có khổ có mệt cũng đáng giá!” Lâm Bắc Phàm thừa cơ phát một đợt công kích ngọt ngào.

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết ngọt như ăn mật, nhưng lại duy trì nét mặt nghiêm túc.

Thực sự là một nữ vương điện hạ ngạo kiều!

Nhưng tại sao hết lần này tới lần khác ta lại thích dáng vẻ này của nàng?

Có lẽ là vì để Lâm Bắc Phàm chịu khổ, cũng có lẽ chỉ là vì hưởng thụ thời gian ở bên người yêu, Bạch Thanh Tuyết lôi kéo Lâm Bắc Phàm triển khai một đợt mua sắm điên cuồng, nhìn thấy cái gì thích cũng muốn mua.

Không chỉ mua cho mình, nàng còn mua cho Lâm Bắc Phàm, còn mua cho người nhà.

Ngay cả tiêu yêu tinh kia, cũng thu hoạch được một vài thứ.

Không đến nửa ngày, 330 vạn Đô-la Mỹ đã phát ra ngoài hơn phân nửa.

Rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng có chút đau lòng, trái tim đều đang chảy máu, đây chính là tiền ta vất vả kiếm được đó!

Nếu cứ xài tiếp như vậy, có thể không đến 2 ngày hẵn lại phải làm việc.

Bạch Thanh Tuyết, lão bà đáng yêu lại bá đạo của ta, nhất định là nàng cố ý!

Lúc này, mèo Ragdoll đang trốn trong ngực Lâm Bắc Phàm sáng mắt nhìn về phía một món đồ chơi, phát ra tâm linh cảm ứng: “Meo ~ ~ xúc cứt, ta muốn vật kia, nhanh mua cho ta đi!”

Lâm Bắc Phàm xem xét giá cả, 9.99 vạn Đô-la Mỹ, mặt đều xanh!

Ngươi cái con mèo phá của này, mua đồ chơi đắt như vậy làm gì?

Còn chê ta không đủ mệt mỏi đúng không?

Chương 446: Tiêu tiền quá nhanh, lại phải làm việc! (12/25)

Ở Boston chơi 2 ngày, sau đó hai người Lâm Bắc Phàm ngồi máy bay đi tới New York.

Lại chơi thoải mái một ngày, Bạch Thanh Tuyết cười trên đau khổ của người khác nói: “Cục cưng, nói cho chàng một tin xấu!”

Lâm Bắc Phàm lấy tay che ngực, đau khổ nói: “Lão bà, nàng cứ nói thật đi, ta chịu được!”

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười: “Lão công, mấy ngày này chơi quá điên, nhất là đồ chúng ta đã mua quá nhiều, cho nên hiện tại không đủ tiền dùng, chàng phải chuẩn bị ra ngoài kiếm tiền rồi! Thực sự xin lỗi, lão công!”

Thần mẹ nó nói xin lỗi, nhưng trong giọng điệu không có chút ý xin lỗi nào.

Giọng Lâm Bắc Phàm run rẩy: “Hiện tại... còn lại bao nhiêu?”

Bạch Thanh Tuyết “buồn rầu” nói: “Hiện tại trong tay chúng ta chỉ còn chưa đến 2 vạn đô la mỹ, ở một buổi tối cũng không đủ!”

Vì có thể tiêu nhiều tiền, vì trừng phạt Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết liều mạng xài tiền.

Ăn mặc dùng đều là đồ đắt tiền nhất, ngay cả ở cũng đều là phòng tổng thống của khách sạn nổi tiếng nhất bản xứ, giá 5 vạn Đô-la Mỹ cất bước.

Bình thường, khi mua nhà dùng tiền đều không nháy mắt, kết quả bây giờ lại bị mấy vạn làm khó.

Đau lòng!

Thật đau lòng!

Mấu chốt nhất là, tại sao đến bây giờ nàng mới nói cho ta biết?

Không cho ta có chút thời gian chuẩn bị tâm lý!

“Không có biện pháp, ai bảo ta là nam nhân hiểu rõ lão bà nhất!” Hai tay Lâm Bắc Phàm khoác lên vai Bạch Thanh Tuyết, nghiêm túc nói: “Lão bà nàng yên tâm, ta nhất định sẽ không để nàng chịu khổ, hiện tại ta sẽ đi kiếm tiền nuôi gia đình!”

“Lão công chàng thật tốt!” Bạch Thanh Tuyết ngọt ngào nói.

“Lão bà, bây giờ nàng còn bao nhiêu tiền, cho ta trước đi!”

“Lão công, chàng định cầm tiền này làm gì?” Bạch Thanh Tuyết tò mò hỏi.

“Đương nhiên là lại giờ trò cũ!” Lâm Bắc Phàm tràn đầy tự tin nói: “Nhờ bán bánh nướng đã cho ta gợi ý rất lớn, cho nên ta định đem số tiền này làm một quán di động nhỏ để buôn bán, chuyên dùng để làm ăn, ở đâu cũng có thể kiếm tiền!”

Có tay nghề Trù Thần, ở đâu cũng có thể làm ăn thịnh vượng, bản thân tuyệt đối không bị đói.

Lúc trước, theo lão Trù Thần học nghệ quả là quá có dự kiến trước.

Lâm Bắc Phàm rất đắc ý, khen ngợi suy nghĩ của bản thân.

Bạch Thanh Tuyết sững sờ, sau đó lập tức lắc đầu: “Không được! Ta không cho phép chàng dùng trù nghệ kiếm tiền!”

“Lão bà, ta không làm đồ ăn sao có thể kiếm tiền?”

“Dù sao ta cũng mặc kệ, nhất định không thể làm đồ ăn!” Bạch Thanh Tuyết cười lạnh, nếu lại để cho chàng làm đồ ăn kiếm tiền, dựa vào tay nghề Trù Thần này, nhất định không đến 1 tháng đã trở thành phú ông vạn ức, đây quả thực là gian lận, ta còn có thể khiến chàng chịu đau khổ kiểu gì nữa?

Lâm Bắc Phàm tiếp tục tranh thủ: “Thế nhưng lão bà, trước đó cũng không có giao hẹn này...”

“Hiện tại ta quyết định! Chẳng lẽ chàng muốn chống lệnh không theo?” Bạch Thanh Tuyết trừng mắt.

“Tuân mệnh!” Lâm Bắc Phàm kinh sợ quyết đoán.

Nàng là nữ vương đại nhân, nô tài không thể trêu vào!

Có điều, Lâm Bắc Phàm cũng cầm được một chút tiền từ trên người Bạch Thanh Tuyết.

Bốn phía nhìn quanh, sau đó hẳn thấy được một cửa hàng nhạc cụ, ánh mắt lập tức sáng lên, lập tức đi vào.

Bạch Thanh Tuyết đi theo phía sau, tò mò hỏi: “Chàng định hát rong?”

Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ nói: “Nếu không còn có thể thế nào? Muốn dựa vào trù nghệ kiếm tiền nàng không cho, ta cũng chỉ có thể hát rong!”

Lâm Bắc Phàm vừa quan sát nhạc cụ, vừa chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, nói: “Không nghĩ tới Lâm Bắc Phàm ta đứng trên đỉnh phong giới âm nhạc Hoa ngữ, một ca khúc cũng có thể bán ra 1 ức nguyên, hiện tại lại phải hát rong ở chỗ này? Thực sự là đáng buồn đáng tiếc!”

“Hừ! Đây là đáng đời chàng!” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiêu.

Nhưng, vừa nghĩ tới lão công có được năng lực sáng tạo ca khúc phi phàm, còn có giọng hát từ tính khiến tai người ta muốn mang thai, chỉ sợ hát rong cũng không làm khó được hẳn, nói không chừng còn có thể bởi vì vậy mà thu hút ong bướm, Bạch Thanh Tuyết lập tức bác bỏ nói: “Không được! Chàng không thể hát rong!”

Lâm Bắc Phàm ngẩn ngơ: “Ngay cả hát rong cũng không thể? Lão bà nàng làm vậy là muốn đuổi tận giết tận!”

“Ta nói không cho phép là không cho phép!” Bạch Thanh Tuyết bốc đồng nói.

“Vậy ta không mở miệng, chỉ đàn tấu nhạc cụ, thế nào?” Lâm Bắc Phàm yếu ớt hỏi.

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nghĩ nghĩ, phát hiện hình như cho tới nay, dường như lão công nàng chỉ có thể ca hát, phương diện phối nhạc, phương diện cụ nhạc hình như đều là Dương Tử Nhi làm ra, trên phương diện này, dường như trình độ của hẳn không được tốt lắm, thế là nàng yên tâm nói: “Chỉ cần chàng không mở miệng là được!”

Lâm Bắc Phàm run rẩy nói: “Lão bà, nàng thật độc ác!”

“Hừ!” Bạch Thanh Tuyết đắc ý, thấy được dáng vẻ uất ức của lão công, nàng lại cảm thấy rất vui vẻ.

Lâm Bắc Phàm cũng rất đắc ý, may mắn ta còn giữ lại một tay...

Len lén học một chút nhạc cụ từ Dương Tử Nhi, tuy chủng loại không phong phú, nhưng trình độ tuyệt đối đạt tới tiêu chuẩn chuyên nghiệp.

Chỉ bằng nhạc khúc trên Địa Cầu ngày trước, ta không tin không kiếm được tiền.

Vốn dĩ, Lâm Bắc Phàm dự định chọn đàn ghi-ta vừa đàn vừa hát, nhưng bây giờ không mở miệng được, chỉ có thể chọn đàn violon.

Trong số nhạc cụ Lâm Bắc Phàm am hiểu nhất, đàn violon tuyệt đối xếp top ba.

Vì sao, bởi vì kéo đàn violon càng có phong độ, càng hấp dẫn hơn!

Khụ khụ...

Ngoại trừ đàn violon, Lâm Bắc Phàm còn mua một cái loa nhỏ.

Điều chỉnh đàn ghi-ta và âm-li xong, Lâm Bắc Phàm chuẩn bị ra ngoài hát rong... À, chuẩn bị ra ngoài diễn tấu chứ.

“Chờ đã, chàng đội mũ và kính râm này lên!”

Lâm Bắc Phàm cười: “Lão bà, nàng suy nghĩ thật chu đáo, biết rõ ta thích khiêu tấu! Sau khi đội mũ và kính râm, người khác tuyệt không thể nhận ra ta là ai!”

“Đừng suy nghĩ nhiều, chủ yếu là ta sợ chàng bị nữ nhân đê tiện yêu diễm khác dụ dỗ đi thôi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sau khi đội mũ và đeo kính râm xong, Lâm Bắc Phàm vác đàn violon, xách âm-li đi tới quảng trường New York.

Quảng trường này rất lớn, hơn nữa dòng người vô cùng dày đặc, còn có rất nhiều người ca hát biểu diễn nghệ thuật ở đây giống Lâm Bắc Phàm, mà người cũng kéo đàn violon giống hần, hần đã gặp hai người.

Còn có đàn ghi-ta các loại, tóm lại là vô cùng náo nhiệt.

Lâm Bắc Phàm chọn một vị trí chuẩn bị biểu diễn. Vị trí này không được tốt lắm, nhưng hần cũng không để bụng, bởi vì trên tay hần nắm giữ lá bài chủ chốt, bất luận ở chỗ nào cũng có thể sinh ra hiệu quả to lớn.

Lâm Bắc Phàm lại thử mấy nốt nhạc, sau đó bắt đầu đàn tấu.

Khúc nhạc đầu tiên hần muốn đàn tấu chính là [Canon].

[Canon] là một bản nhạc phổ vô cùng kinh điển trên địa cầu, ra đời 300 năm, sau khi được soạn lại, phối thành nhạc phim điện ảnh [Ordinary People], bắt đầu trở nên phổ biến trong văn hóa và tầm mắt đại chúng, sức hấp dẫn đến nay vẫn không giảm, trở thành tác phẩm âm nhạc trình diễn được người hiện đại yêu thích nhất.

Lâm Bắc Phàm cũng rất thích, bản nhạc có thể vui sướng, có thể thương cảm, có thể yên tĩnh, có thể dâng trào cảm xúc mạnh mẽ, đàn tấu thế nào cũng có thể, phảng phất bao hàm nguyên tố âm nhạc vô tận, nhất là khi dùng đàn violon để đàn.

Cho nên, nếu muốn dùng đàn violon để kiếm cơm, tuyệt đối không thể bỏ lỡ bài nhạc phổ này.

Chương 447: Sung sướng nhảy múa! (13/25)

Lâm Bắc Phàm bắt đầu bằng một bản du dương.

Khi tay hần đặt trên đàn violon, một bản nhạc du dương êm tai được đàn violon kéo ra, mỗi một nốt nhạc đều hóa thành một tiểu tinh linh vui vẻ lan truyền khắp nơi.

Đồng thời, vì tạo thành hiệu quả lớn nhất, Lâm Bắc Phàm còn lợi dụng trận pháp, khuếch tán âm thanh ra. Tuy âm thanh không lớn, nhưng lại truyền rõ ràng đến lỗ tai của mỗi người, phảng phất như có người đang hát bên tai.

“Đây là bản nhạc gì thế? Ta chưa từng nghe thấy bao giờ, nghe thật hay!”

“Truyền đến từ phía bên kia quảng trường!”

“Nghe bài này khiến lòng người ta được trấn an, hết như âm thanh của tự nhiên!”

“Là ai đang đàn hát đây?”

“Cảm giác lỗi tai đều mang thai!”

...

Tổ khúc [Canon] mở được khai tấu đã khiến người quỳ, chỉ nghe cũng khiến người ta trúng độc. Rất nhiều người lần theo bản nhạc mà đi về phía Lâm Bắc Phàm, sau đó vây trước mặt Lâm Bắc Phàm lẳng lẳng nghe, cũng có người chụp ảnh giữ lại.

Kết quả, chung quanh Lâm Bắc Phàm càng tụ càng nhiều người.

Vừa mới bắt đầu chỉ có bảy tám người, qua không đến một phút đồng hồ, số người đã vượt hơn trăm.

Lại qua 1 phút đồng hồ, người ở tương đối xa cũng chạy tới, số người vượt qua 500, vây kín nơi này không kẽ hở.

Bạch Thanh Tuyết nhìn đám đông, nhỏ giọng lầm bầm: “E là lại để người này được như ý!”

Nàng khó chịu trừng mắt nhìn Lâm Bắc Phàm, lại phát hiện hắc khế mỉm cười, lúc này âm điệu [Canon] biến đổi, tiết tấu trở nên vui sướng lên.

“A? Sao âm điệu có thể thay đổi, trở nên vui vẻ như vậy?”

“Đúng là vậy thật... Có điều, ta càng thích phiên bản này, nghe thật thoải mái dễ chịu, thật vui vẻ!”

“Ta cảm giác như có hài tử hồn nhiên, chân trần chạy băng băng trên đồng cỏ xanh mượt!”

“Ta cũng phảng phất như trở về thời niên thiếu, về tới thời kỳ ngây thơ chất phác!”

“Nghe rất muốn khiêu vũ, làm sao bây giờ?”

...

Đồng thời, vì tăng cường sức cuốn hút, Lâm Bắc Phàm còn dung hợp điệu nhạc vào trong lĩnh vực, hình thành trận pháp âm nhạc mới tinh, làm cho cả bầu không khí cũng cùng vui sướng lên.

Đây cũng là lần đầu Lâm Bắc Phàm áp dụng thao tác này, hiệu quả cực kỳ tốt.

Có người đi theo tiết tấu gập gù đặc ý, nhỏ giọng ngâm nga theo nhạc, sau đó rớt cục nhẹn không được, bắt đầu khoa tay múa chân, cùng nhảy múa theo nhịp âm nhạc.

Tuy không biết mình nhảy cái gì, nhảy có đẹp hay không, nhưng bọn họ rất muốn nhảy.

Dường như bản nhạc này đã sáp nhập vào linh hồn của bản thân, khiến bọn họ nhảy say mê như thế.

“Người nhìn nàng, nhảy hay thật đấy?”

“Ta cũng rất muốn nhảy, nếu không... Chúng ta cũng nhảy theo đi!”

“Ừ, người kéo ta!”

...

Có người thứ nhất dẫn đầu, người thứ hai theo sát phía sau.

Sau đó là người thứ ba...

Người thứ tư...

Người thứ năm...

Sung sướng là sẽ lây, hạnh phúc là sẽ lây, cuối cùng, càng ngày càng nhiều người buông bỏ công việc trong tay, hòa mình vào, cũng vui sướng nhảy lên theo, toàn bộ quảng trường New York lập tức biến thành đại dương sung sướng!

Rất nhiều người mới vừa chạy tới thấy một màn như vậy đều kinh hãi.

“Quá giật mình, hôm nay có hoạt động gì? Sao tất cả mọi người trên quảng trường đều đang khiêu vũ?”

“Là bản nhạc êm tai quá lây nhiễm người, khiến người ta nhin không được muốn nhảy!”

“Thật là lãng mạn! Không được, bỗng nhiên ta cũng muốn nhảy!”

“Nhanh gia nhập với chúng ta đi!”

...

Trong tiếng nhạc du dương vui sướng, nhìn thấy nhiều người uyển chuyển nhảy múa như vậy, ngay cả bản thân Bạch Thanh Tuyết cũng muốn khiêu vũ.

Có người mời nàng nhảy cùng, nàng vẫn giữ dè dặt như cũ, nhưng thật ra nội tâm đã rục rịch.

Nàng muốn chờ người nào đó mời.

“Lão bà xinh đẹp đáng yêu của ta, muốn nhảy thì cứ nhảy đi, ta đệm nhạc cho nàng!” Lâm Bắc Phàm đi tới, một bên kéo đàn violon, một bên lắc lư có tiết tấu vây quanh Bạch Thanh Tuyết, đôi mắt tràn ngập thâm tình nhìn nàng.

“Ai cần chàng lo, ta tự mình tới!” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiều một câu, sau đó từ từ khoa tay múa chân.

Trong không khí âm nhạc vui sướng, nàng vô sự tự thông, nhảy lên một cách tự nhiên.

Có đôi khi vũ đạo cũng không cần nhịp phách chuyên nghiệp gì, chỉ cần theo cảm giác mà đi, chỉ cần chuyển bước theo vui sướng, tất cả vũ đạo đều biến thành đẹp nhất.

Thình thoảng hai người lại liếc mắt đưa tình, bầu không khí lãng mạn đang lưu chuyển như cò bay phấp phới.

Bạch Thanh Tuyết cảm giác lòng mình như muốn hòa tan.

Trải qua 20 phút, rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng ngừng lại, hướng về đám người cúi người: “Cảm ơn mọi người! Rất vui vì có thể kéo một bài [Canon] cho mọi người, hy vọng mọi người thích!”

“Bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm động.

Mọi người vừa mới nhảy múa 20 phút, toàn thân nóng hôi hổi, vô cùng sung sướng, hào hứng vô cùng cao.

“Lại thêm một lần! Ta vừa mới đến, đàn tấu thêm một lần đi!”

“Đã rất lâu rồi ta không nhảy hăng say như vậy! Không ngờ một bản nhạc lại có thể khiến ta nhảy sung sướng như thế!”

“Dường như tất cả không vui đều bị nhảy tan!”

“Chỉ có âm nhạc gia vĩ đại mới có thể sáng tạo ra bản nhạc có linh tính như vậy!”

“Chúng ta cho người tiền, cho người rất nhiều rất nhiều tiền! Kéo thêm một lần nữa đi!”

“Đàn thêm một lần!”

“Đàn thêm một lần!”

...

Rất nhiều người kêu to, cùng lúc đó, theo thời gian dần trôi qua, hộp đàn violon trước mặt Lâm Bắc Phàm bị đóng tiền chất đầy.

[Canon] là một khúc nhạc biến tấu, chỉ cần Lâm Bắc Phàm bằng lòng, hẳn có thể không ngừng đàn tấu. Có điều, Lâm Bắc Phàm lại không định đàn tiếp, hẳn định đổi một bài khác.

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười: “Cảm ơn mọi người cố gắng! Có điều, ta càng muốn đàn tấu một bản nhạc mới [My Soul] hơn, tặng cho thê tử xinh đẹp dễ thương của ta! Nàng là linh hồn của ta, không có nàng sinh mệnh ta sẽ không có nơi để trở về!”

“Oa! Đây là tỏ tình, quá lãng mạn!”

“Đây là cách tỏ tình thuộc về âm nhạc gia!”

“Bỗng nhiên rất muốn trở thành lão bà của hẳn!”

“Còn không mau hôn nàng? Đừng ngây đó làm gì?”

“Hôn đi! Hôn đi! Hôn đi...”

...

Người Mỹ tự do cởi mở, tôn trọng tình yêu tự do, thích nhất là loại lãng mạn kiểu này.

Dưới sự cổ vũ của đám người, Lâm Bắc Phàm to gan tiến lên, dùng sức ôm lấy Bạch Thanh Tuyết còn đang ngỡ ngác, hôn mạnh lên môi nàng. Mãi tới khi Bạch Thanh Tuyết không thở được, hẳn mới bị nàng đẩy ra.

Bạch Thanh Tuyết then thùng, trên mặt đỏ bừng.

Nhưng nội tâm lại rất vui vẻ, nhỏ giọng nói: “Người này còn rất hiểu lãng mạn đây! Gan to như vậy, mặt của ta đều mất hết rồi! Trở về nhất định phải chinh đốn hẳn cho thật tốt!”

Lâm Bắc Phàm giống một vị kỵ sĩ thành kính nói: “Công chúa của ta, xin để ta dâng lên cho cho nàng bản [My Soul] này!”

Bạch Thanh Tuyết ra vẻ nghiêm túc: “Còn không mau đàn?”

Thế nhưng nụ cười trên mặt lại bán rẻ nàng.

Chương 448: Trang bức xong liền chạy, trộm kích thích! (14/25)

《 My Soul 》 là một bài nhạc nhẹ có vẻ hơi u buồn, nhưng trong u buồn lại ẩn chứa hy vọng, kiên trì, ẩn chứa ý chí phấn đấu vươn lên, âm thanh êm tai khiến người ta cảm động.

Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa sử dụng lực lượng của trận pháp, khiến 《 My Soul 》 cảm nhiễm toàn bộ quảng trường!

Ca khúc này như có lực lượng cường đại đi thẳng vào nội tâm, nghe được ca khúc này như được gột rửa linh hồn, khiến linh hồn trở nên trong suốt sạch sẽ bừng bừng sức sống.

Lâm Bắc Phàm muốn thông qua ca khúc này để nói với người mình yêu mến, nàng là linh hồn của ta, nàng rời đi sẽ khiến ta đau đớn, không có nàng sẽ khiến ta mất đi hy vọng, mất đi theo đuổi cả đời.

Bạch Thanh Tuyết nghe hiểu được, cảm động, ngây dại.

“Chàng hồn đàn, mỗi lần đều khiến ta cảm động muốn khóc!” Đôi mắt Bạch Thanh Tuyết rung rung.

“Đồng ý với ta, vĩnh viễn đừng rời khỏi ta được không?”

Bạch Thanh Tuyết khẽ cong khóe môi: “Vậy phải xem biểu hiện của chàng!”

Trong ca khúc du dương này, mọi người lại một lần nữa không nhịn được khiêu vũ.

Cùng lúc đó, trong một tòa nhà cách quảng trường không xa, mấy người lão khát cái đoán mệnh đang uống trà trò chuyện.

“Lão Thân đã rút lui khỏi cuộc cạnh tranh, chỉ còn lại ta và ngươi, ngươi dự định tranh thế nào?” Về mặt lão Cao nghiêm túc.

“Ta lười tranh với người!” Lão Hắc đắc ý nói.

“Là sao? Đây không giống người!” Lão Cao ngạc nhiên.

Lão Hắc cười ha hả: “Bởi vì ta đã ra tay trước người một bước, ta đã sắp xếp xong từ lúc bọn họ đến quảng trường, cơ hội lần này ngoại trừ ta ra thì không thể là ai khác! Không tin người xem đi!”

Chỉ thấy trong quảng trường rộn rã, một đám người tràn vào từ bên ngoài, vừa khiêu vũ vừa lại gần Lâm Bắc Phàm.

Bọn họ như những du khách bình thường, bị âm nhạc lây nhiễm sâu sắc, sau đó móc một xấp lại một xấp tiền từ trong ví tiền ra đặt vào hộp đàn violon trước mặt Lâm Bắc Phàm, sau đó lại khiêu vũ rời đi.

Một người tiếp một người, theo thời gian trôi qua số tiền dần nhiều lên.

Dường như tất cả đều được làm lặng yên không tiếng động.

“Có nhìn thấy không, lần này ta làm kín đáo đến mức nào?”

“Khá lắm, người đã điều động bao nhiêu người đến làm chuyện này?” Mấy vị lão đầu khiếp sợ.

Lão Hắc đắc ý nói: “Không nhiều, chỉ 1000 người, ta không nhiều gì chỉ nhiều người. Vì sợ đối phương nhận ra, ta còn cho 1000 người này thay quần áo, làm cả ngụy trang. Sao nào, lợi hại không?”

Chứng kiến hành động lẳng lơ của lão Hắc, mọi người đều tâm phục khẩu phục.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm lại thấy hãi hùng khiếp vía.

Làm ơn lúc các người gian lận có thể chuyên nghiệp thêm chút nữa không?

Rõ ràng số tiền này mới được rút từ ngân hàng ra, hơn nữa còn có seri liên nhau, trắng trợn chôn cất trong một cái hộp nhỏ như thế, chẳng may để lão bà tưởng ta gian lận, vậy ta phải giải thích thế nào?

Lâm Bắc Phàm mãnh liệt khinh bỉ IQ của đám người này, nhân lúc Bạch Thanh Tuyết còn đang uyển chuyển nhảy múa chưa kịp để ý, hắn dùng điện tâm cảm ứng để mèo Ragdoll chơi đùa trên cái hộp.

Bị mèo Ragdoll làm loạn một trận, tiền mặt cũng bị xáo trộn, cuối cùng cũng có thể “hủy thi diệt tích”.

Trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó Lâm Bắc Phàm tiếp tục kéo đàn violon làm như không có chuyện gì xảy ra.

Hắn nói nhỏ với Bạch Thanh Tuyết: “Lão bà, bây giờ có rất nhiều người tụ tập, chờ chút nữa có lẽ sẽ tắc đường, quá rắc rối, hay là chúng ta nhanh chóng rời đi ngay bây giờ?”

Bạch Thanh Tuyết đang nhảy hăng say, hơi mất hứng, nhưng cân nhắc đến hậu quả nằng vẫn đồng ý: “Vậy chúng ta rời đi thế nào?”

“Thu dọn đồ đạc, ta vừa đi vừa đàn, sau đó nằng đi theo đằng sau ta!”

“Hả? Sao lại có nhiều tiền như vậy?” Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên nhìn cái hộp đầy tiền, hơn nữa phần lớn đều là tờ một trăm nguyên, đầy cả một hộp, có lẽ ít nhất cũng hơn trăm vạn.

“Có lẽ ta kéo đàn quá tốt, rất nhiều người bị âm nhạc của ta làm cảm động, vì vậy mới khen thưởng cho ta rất nhiều!” Lâm Bắc Phàm tròn tròn mắt nói dối.

“Hừ! Chàng lại được lợi!”

Bạch Thanh Tuyết nhanh chóng thu dọn đồ đạc, đeo một thùng tiền ở sau lưng.

Lâm Bắc Phàm vừa kéo khúc nhạc vừa ưu nhã dạo bước trên quảng trường, từ từ rời đi. Mọi người nhìn thấy hắn còn khẽ mỉm cười, Lâm Bắc Phàm cũng mỉm cười đáp lại.

Lúc hai người gần đi đến bên ngoài, Lâm Bắc Phàm kéo tay Bạch Thanh Tuyết bỏ chạy.

“Chạy! Lão bà, theo ta!”

“Được!”

Hai người hưng phấn lao ra ngoài, lập tức biến mất khỏi quảng trường.

Trang bức xong liền chạy, quá mẹ nó kích thích!

Âm nhạc dừng lại, những người có mặt cũng tỉnh táo hẳn.

“Nhạc sĩ của chúng ta chạy rồi, nhanh bắt hắn về!”

“Chúng ta còn chưa nghe đủ, còn chưa nhảy đủ, còn không nhanh bắt hắn về!”

“Chắc chắn hắn là một nhạc sĩ vĩ đại, còn chưa tìm hắn xin chữ ký, lần này bỏ lỡ không biết đến lúc nào mới có thể gặp lại?”

“Hắn chạy sang bên này, mọi người nhanh đuổi theo!”

“Mọi người nhanh hành động, đừng để nhạc sĩ của chúng ta chạy mất!”

“Nhanh đuổi theo!”

...

Nhiều người bao vây chặn đánh như vậy, nếu người bình thường có lẽ trốn không thoát.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại không phải người bình thường, hắn lợi dụng lĩnh vực tự thân bố trí đủ loại trận pháp mê hoặc ở xung quanh, mê hoặc mọi người đi đến một con đường khác, sau đó bản thân ung dung trốn thoát.

Hơn 1000 người do lão Hắc bố trí cũng đang hành động, bảo vệ Lâm Bắc Phàm an toàn rời đi.

Lão Hắc tiu nghỉu, nói: “Vốn còn muốn cho thêm mấy trăm vạn, nhưng bọn họ rời đi quá nhanh, không kịp sắp xếp.”

Lão Cao tức giận: “Ngươi còn muốn thế nào? Hát rong ở đầu đường có thể kiếm được 100 vạn đã tốt rồi, nếu cho thêm mấy trăm vạn nữa dù là kẻ ngu cũng biết trong đó có hổ!”

“Hơn nữa mấy trăm vạn tiền mặt, chỉ sợ bọn họ cũng không cầm nổi!” Lão Thân bổ sung.

“Vậy cũng đúng!” Lão Hắc được an ủi.

Ở bên kia, Lâm Bắc Phàm dẫn theo Bạch Thanh Tuyết cuối cùng cũng rời khỏi quảng trường.

“Bọn họ còn đuổi theo không? Có đuổi theo không? Vì lý do an toàn, hay chúng ta lại chạy một đoạn nữa đi?” Bạch Thanh Tuyết hơi hốt hoảng quay lại nhìn, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra vẻ hưng phấn.

Đây là lần đầu tiên nàng chơi như vậy, thật sự rất kích thích.

“Chúng ta đã chạy năm con phố rồi, bọn họ sẽ không đuổi kịp!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Ồ!” Bạch Thanh Tuyết mở miệng, cũng không biết là cao hứng hay tiếc nuối.

“Lão bà, bây giờ chúng ta đi đâu?”

“Đương nhiên là đi cát tiên trước!” Bạch Thanh Tuyết lắc lư hộp đàn violon hơi nặng nề ở sau lưng, bĩu môi nói: “Lần này kiếm lời được khoảng trăm vạn, lại giúp chàng lặn lội qua một cửa!”

Bạch Thanh Tuyết rất khó chịu, râu rĩ không vui.

Rõ ràng muốn khiến lão công chịu chút đau khổ, vì sao cuối cùng luôn phát triển theo phương hướng tốt chứ?

Mấy ngày trước bán bánh nướng kiếm lời 300 vạn, bây giờ ca hát kiếm được khoảng trăm vạn, cứ tiếp tục như vậy nàng cũng hết hy vọng “báo thù”.

“Lão bà, bây giờ còn có rất nhiều thời gian, sau khi chúng ta cất tiền xong, lại đến thủy cung xem một chút đi! Ta nghe nói New York vừa mới xây một thủy cung cực lớn, có rất nhiều sinh vật biển kỳ lạ...” Lâm Bắc Phàm đề nghị.

“Được, vậy chúng ta đi nhanh lên!”

Chương 449: Cũng là thiên tài âm nhạc Trung Quốc, chẳng lẽ người kia là Luyến Tuyết? (15/25)

Thế nhưng, chuyện này vẫn chưa kết thúc.

Tuy Lâm Bắc Phàm chỉ có mặt ở đó chưa đến một tiếng, diễn tấu chưa được hai ca khúc, nhưng dáng vẻ kéo đàn violon oai hùng của hắn đã bị người ta quay lại, đăng lên mạng, nhất pháo mà hồng, nổi tiếng cả nước Mỹ, nổi tiếng đến Châu Âu, còn nổi tiếng đến cả Trung Quốc.

“666! Một bản 《Canon》, một bản 《My Soul》, thật con mẹ nó kinh điển!”

“Thì ra âm nhạc thuần túy có thể đẹp như vậy, đẹp tình thơ ý họa, đẹp đến nỗi người ta say mê!”

“Cao thủ ở dân gian, đây chắc chắn là một nhân vật cấp bậc đại thần!”

“Còn dùng 《My Soul》 để thể hiện tình cảm, quá lãng mạn! Nếu có ai sáng tác cho ta một ca khúc xinh đẹp như vậy, ta chắc chắn sẽ gả cho hắn! Nữ nhân trong video quá hạnh phúc, người xem nàng cười vui vẻ đến mức nào?”

“Hơn nữa, thoạt nhìn hai người họ khá giống người Hoa?”

“Có thể khiến vạn người cùng khiêu vũ, chẳng lẽ còn chưa đủ kinh điển sao?”

...

Âm nhạc không phân biệt biên giới, chỉ có thể nói, 《Canon》 và 《My Soul》 là hai ca khúc nhạc nhẹ quá kinh điển.

Nghe một lần còn muốn nghe lại lần nữa, sau đó nghe tuần hoàn, phát hiện còn chưa đủ. Rất nhiều công ty âm nhạc muốn tìm hai người kia mua bản quyền, kết quả lại không tìm thấy bóng dáng.

Chuyện này tạo ra ảnh hưởng càng lớn hơn ở Trung Quốc. Bởi vì rõ ràng hai người kia là Hoa kiều, hơn nữa lời nói cử chỉ đều rất giống người Trung Quốc, điều này đã khiến bọn họ nảy sinh thiện cảm cực lớn, còn có sự chờ mong không thể diễn tả được.

Dù sao, bây giờ giới âm nhạc Trung Quốc tàn lụi, hoàn toàn dựa vào hai người Luyến Tuyết Ái Tửu để chống đỡ. Trong một năm qua, bọn họ chỉ nghe mỗi ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu.

Bây giờ đột nhiên nhảy ra một một thiên tài âm nhạc tài hoa hơn người, nghi là người Trung Quốc, bọn họ lập tức thích thú hơn nhiều.

“Trình độ của người này cũng sắp theo kịp Luyến Tuyết Ái Tửu!”

“Có lẽ bọn họ là người Trung Quốc, các người xem thanh niên kéo đàn violon có vẻ ngoài góc cạnh, còn nữ nhân xinh đẹp quyến rũ đang khiêu vũ kia, mặc dù không thể nhìn thấy mặt, nhưng chắc chắn là Hoa kiều!”

“Còn có cách ăn mặc của bọn họ, cách phối hợp quần áo đều có chút phong cách Trung Quốc!”

“Trung Quốc của chúng ta lại có thêm một thiên tài âm nhạc!”

...

Đột nhiên có một người đưa ra nghi ngờ: “Các người nói xem, vị thanh niên kéo đàn violon kia không phải là Luyến Tuyết chứ?”

Vừa nói ra điều này, lập tức gây nên rối loạn.

“Đậu phộng! Nói vậy cũng rất có khả năng!”

“Hơn nữa hai vị thiên tài âm nhạc này đều rất thần bí, đều có tài hoa! Không thể đột nhiên nhảy ra một người lâu vậy rồi còn không có danh tiếng gì, tỉ lệ hai người là một lên đến 80%!”

“Hơn nữa, trên thế giới này có nhiều thiên tài âm nhạc tài hoa hơn người vậy sao? Vì vậy chắc chắn hai người là cùng một người!”

“Người đang nhảy múa có lẽ là Ái Tử!”

“Chân tướng, cuối cùng Luyện Tuyết Ái Tử đã xuất hiện!”

...

Tuy đây chỉ là tin đồn thất thiệt, lại không ngờ chó ngáp phải ruồi.

Còn có người đặc biệt @Đài truyền hình Tinh Quang tìm chân tướng.

Chuyện này tạo ra ảnh hưởng lớn hơn, liên quan đến Tinh Quang cùng Luyện Tuyết Ái Tử, tuyệt không phải việc nhỏ, một số người quen thông qua video này nhận được tin tức mình muốn.

Thính Phong Các, Ma Đô, Trung Quốc.

Nãi nãi của Bạch Thanh Tuyết đeo kính lão đang xem máy tính, tuy tuổi tác đã cao, nhưng là người già tâm không già, thích những thứ của người trẻ tuổi, vì vậy bình thường nàng cũng xem rất nhiều video ngắn.

“Ồ, đây không phải tôn nữ và tôn nữ tể sao? Đội mũ không thấy rõ lắm...”
Nãi nãi gọi với ra ngoài: “Uyển Dung, người nhanh đến xem, đây có phải hai tiểu bảo bối nhà chúng ta không?”

Uyển Dung mẫu thân của Bạch Thanh Tuyết bước nhanh vào, nhìn kỹ, sau đó hưng phấn nói: “Thật sự là hai đứa nó, lại âm thầm chạy đến nước Mỹ chơi, còn chơi ra ồn ào lớn như vậy!”

Nhìn hai người trẻ tuổi chơi vui vẻ như vậy, nãi nãi cười ha hả: “Người trẻ tuổi nên chơi thật tốt, việc kinh doanh cứ để sang một bên đã! Trước đó Tinh Quang còn truyền ra tin tức hai đứa cãi cọ không hòa thuận, ta còn lo

lãng, thì ra chỉ là scandal! Bây giờ nhìn thấy hai đứa vui vẻ như thế, ta cũng thỏa mãn!”

Thế là, hai vị trưởng bối vây quanh xem say sưa ngon lành.

Sơn trang Thực Vi Thiên ở thành phố Giang Nam.

Mấy lão đầu tùm tùm chung một chỗ, xem video say sưa ngon lành.

Lão Tửu Quỷ nói: “Người xem đi, lần này Lâm tiểu tử và tức phụ lại âm thầm chạy đến nước Mỹ chơi! Có kiêu thế liền quên mấy lão già chúng ta!”

Lão Trù Thần cười tùm tùm: “Điều này rất bình thường, người ta đang đi hưởng tuần trăng mật, người trẻ tuổi thích chơi cái này nhất! Chẳng lẽ ngày nào cũng phải ở chung với mấy lão già hòm hòm chúng ta sao?”

“Tiểu tử này đủ lãng mạn, có 1/10 công lực của ta năm đó!” Tần lão khoác lác.

“Chuyện cười này không hề buồn cười!”

Tần lão: “...”

Cao ốc Song Tử Tinh, thành phố Giang Nam, Trung Quốc.

Hai thiếu nữ Dương Tửu Nhi và Lại Vi Vi vây quanh máy tính bảng xem say sưa ngon lành.

Đôi mắt Lại Vi Vi tỏa sáng, biến thành hai trái tim hồng: “Diễn tấu ca khúc 《My Soul》 ở quảng trường New York vì người mình yêu mến, hàng vạn người đều nhảy múa trên quảng trường, thật sự lãng mạn!”

Dương Tửu Nhi chặc một tiếng, khinh thường nói: “Chỉ có những tiểu nữ hài các ngươi mới khát vọng những thứ không có bất kì ý nghĩa thực tế này! Siêu cấp đại thiên tài như Dương Tửu Nhi ta đây không cần!”

Nàng bình tĩnh uống một ngụm rượu, che giấu đi sự hâm mộ trong đáy mắt.

Văn phòng quỹ ngân sách Chính Nghĩa.

Hàn Sở Sở tự nhốt bản thân trong văn phòng, lén lút xem video này, trong lòng tràn ngập hâm mộ: “Bạch Thanh Tuyết có thể nhận được tất cả tình yêu của hắn, chắc chắn bây giờ rất vui vẻ?”

Còn có văn phòng phó giám đốc đài truyền hình Tinh Quang.

Vũ Thiên Mị kích động nhìn video nói: “Quá tốt! Nữ Vương đại nhân đã cười, bọn họ đã hòa thuận!”

Trước đó, Bạch Thanh Tuyết đẩy cửa chạy tới nước Mỹ, khiến nàng luôn lo lắng.

Ngày nào cũng liên lạc với Lâm Bắc Phàm, hỏi thăm tình hình mới nhất của Bạch Thanh Tuyết. Nhưng sau đó không liên lạc được với Lâm Bắc Phàm nữa, lo lắng trong lòng càng ngày càng tăng, chỉ thiếu điều đêm không thể say giấc.

Nhưng bây giờ nhìn thấy hai người họ vui vẻ ở bên nhau, còn nhìn thấy nụ cười trên mặt Bạch Thanh Tuyết, cuối cùng Vũ Thiên Mị cũng yên tâm, gánh nặng trên người nhẹ hơn một nửa, sau đó mỉm cười thương thức điệu nháy của hai người.

“Nữ vương đại nhân, ta chờ ngươi về!”

Hai người Lâm Bắc Phàm ở lại New York chơi hai ngày, chơi đủ rồi liền lên máy bay đến thành phố tiếp theo – Las Vegas.

Ba ngày nay, vẻ mặt của Bạch Thanh Tuyết rất khó chịu.

Bởi vì hai ngày qua nàng liêu mạng tiêu tiền, nhưng tiêu tiền cũng không phải việc dễ dàng.

Lúc trước khó khăn lắm mới tiêu hết 300 vạn Dollar Mỹ, bây giờ lại phải tiêu khoảng trăm vạn Dollar Mỹ, tương đương với việc chưa đến năm ngày đã phải tiêu 400 vạn Dollar Mỹ, gần 25 triệu nguyên.

Lúc trước nàng chỉ biết kiếm tiền, muốn tiêu tiền thật sự quá khó khăn, có Vũ yêu tinh ở đây nàng sẽ không phải buồn bực nhiều như vậy.

Vì vậy trong mấy ngày nay, chuyện quan trọng nhất của Bạch Thanh Tuyết là vắt hết óc nghĩ tiêu tiền như thế nào.

Chương 450: Bảo bảo chịu uất ức, nhưng bảo bảo không khóc! (16/25)

“Lão bà, chuẩn bị đến thành phố tiếp theo thôi, chúng ta vui vẻ một chút!”
Lâm Bắc Phàm an ủi.

“Ta không vui vẻ chút nào cả, mấy ngày nay đúng là may cho chàng!” Bạch Thanh Tuyết dữ dằn nói, vốn muốn khiến Lâm Bắc Phàm chịu chút đau khổ, kết quả hần không những không chịu đau khổ, ngược lại nàng phải buồn phiền chuyện tiêu tiền, thật sự mệt mỏi.

“Lão công, ta nói với chàng một chuyện không vui!” Vừa xuống máy bay, Bạch Thanh Tuyết đột nhiên nói.

“Chuyện gì?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm dâng lên dự cảm không tốt.

“Chàng lại phải chuẩn bị bắt đầu kiếm tiền rồi!” Bạch Thanh Tuyết cười tủm tỉm.

“Vì sao? Không phải chúng ta còn thừa lại 30 vạn sao?” Lâm Bắc Phàm gấp gáp.

“Bởi vì vừa rồi ta không cẩn thận đặt một phòng ở Venetian Resort Hotel, còn là loại siêu cấp hào hoa, mỗi đêm 8 vạn Dollar Mỹ, ta đặt hai ngày! Ta còn đặt một bữa tiệc tối sang trọng cao quý ở nơi này, lại tốn thêm 12 vạn Dollar Mỹ. Số tiền còn lại chưa đến 3 vạn!” Bạch Thanh Tuyết “xấu hổ” nói.

“Hả?” Lâm Bắc Phàm hóa đá.

3 vạn Dollar Mỹ thì có thể làm gì?

Nếu chỉ là người bình thường, đi du lịch bình thường, 3 vạn Dollar Mỹ có thể tiêu rất lâu.

Thế nhưng, bây giờ lão bà của hần đang “nhằm vào” hần, tiêu tiền như nước, có khả năng chỉ tiêu một lần là hết 3 vạn Dollar Mỹ.

“Đừng nói chuyện với ta, ta muốn yên lặng, đừng hỏi ta yên lặng là ai!”
Lâm Bắc Phàm rất đau buồn.

“Ha ha!” Bạch Thanh Tuyết che miệng cười, sau đó đầy tình cảm nói: “Thật ra lão công, ta không quan tâm chàng kiếm được bao nhiêu tiền, chỉ cần có thể ở bên chàng, dù sống khổ sở thì ta cũng bằng lòng!”

“Lão bà...” Lâm Bắc Phàm cảm động: “Ta biết tâm ý của nàng, nhưng ta là nam nhân của nàng, ta cũng không muốn để nàng chịu khổ, không để nàng chịu chút uất ức nào! Đây là trách nhiệm của ta với nàng, cũng là... yêu!”

“Lão công...” Bạch Thanh Tuyết cũng cảm động.

“Lão bà, nàng không phải nói gì hết, lão công nuôi lão bà là chuyện thiên kinh địa nghĩa! Vì làm nàng hạnh phúc, vì để nàng không lo lắng, ta chuẩn bị đi ra ngoài kiếm tiền nuôi gia đình! Lão bà, nàng đừng cản ta!” Lâm Bắc Phàm đắc ý.

“Được!” Bạch Thanh Tuyết xấu hổ nói: “Thế nhưng, chàng không thể dựa vào trù nghệ và ca hát để kiếm tiền.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bạch Thanh Tuyết suy nghĩ, lại nói thêm: “Cũng không thể kéo đàn violon, chỉ cần liên quan đến âm nhạc thì đều không được!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vừa mở miệng đã loại bỏ hai kỹ năng của ta, lão bà quá độc ác, có thể cho ta một con đường sống không?

Hắn bó tay nhìn khuôn mặt xinh đẹp trắng trẻo ngây thơ của Bạch Thanh Tuyết, đau thương hóa thành dòng sông.

Ta không khóc, thật!

Bảo bảo rất kiên cường!

Có lẽ vì an ủi Lâm Bắc Phàm đang đau lòng, cả đoạn đường đi Bạch Thanh Tuyết đều rất quan tâm, vừa xin lỗi vừa giả ngây thơ, cứ như một tiểu nữ hài phạm sai lầm.

Hai người nhanh chóng đi đến Venetian Resort Hotel mà bọn họ đã đặt sẵn.

Nhắc đến Las Vegas, mọi người chắc chắn sẽ nghĩ đến sòng bạc, đây là thành phố cấp quốc tế lấy đánh bài nổi tiếng toàn thế giới. Thật ra, Las Vegas cũng là một thành phố du lịch, nghỉ dưỡng, thành phố thời thượng, mỗi năm có hơn trăm triệu người đến đây du lịch, khiến người ta lưu luyến quên lối về.

Bởi vậy, đây cũng là lý do hai người Lâm Bắc Phàm lựa chọn đến nơi này.

Venetian Resort Hotel cũng là một khách sạn có sòng bạc đẳng cấp sáu sao, không chỉ đầy đủ mọi loại công trình vui chơi giải trí, phục vụ cũng rất chu đáo cẩn thận. Ngoài ra, trong khách sạn còn có một sòng bạc giải trí khổng lồ, cũng là một trong những nơi vui chơi giải trí lớn của Las Vegas.

Đến sòng bạc, nếu không chơi vài ván, sẽ cảm thấy bản thân đã bỏ lỡ điều gì đó. Vì vậy sau khi hai người Lâm Bắc Phàm sắp xếp xong vali, liền nắm tay nhau đi vào khu vui chơi giải trí.

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm bước vào sòng bạc.

Cảm giác đầu tiên mà khu vui chơi của Venetian mang đến cho Lâm Bắc Phàm là rộng, tầm mắt rộng mở không có gì sánh được, toàn bộ đại sảnh cao ít nhất bốn tầng, như một sân khấu kịch.

Cảm giác thứ hai là sang trọng, ngẩng đầu nhìn vàng son lộng lẫy, sặc sỡ lóa mắt. Cúi đầu nhìn ngọc thạch trắng lót đường, phản chiếu bóng người lác lác, mỹ luân mỹ huyễn. Còn có đám vũ nữ ăn mặc gợi cảm cầm ly rượu mỉm cười nhẹ nhàng đi qua đi lại, xa hoa trụy lạc, ngợp trong vàng son.

Còn có một số nữ lang vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, hai mắt sáng lên, đang định đi tới làm quen, nhưng vừa nhìn thấy Bạch Thanh Tuyết, bọn họ lập tức tự thấy xấu hổ, thất bại lùi lại.

“Lão công, đây là lần đầu tiên chàng đến sòng bạc à?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Đúng vậy. Lão bà, nàg biết mà, ta là hài tử nông thôn, chưa từng thấy việc lớn!” Lâm Bắc Phàm thành thật trả lời.

Bạch Thanh Tuyết lờm một cái, thần mẹ hấn hài tử nông thôn.

Thần mẹ hấn chưa từng thấy việc lớn!

Lừa ai chứ?

Chàng đã làm việc gì nhỏ chưa?

Bạch Thanh Tuyết thật sự không muốn nói chuyện, nàg đổi 2 vạn Dollar Mỹ thành thẻ đánh bạc, sau đó đưa toàn bộ cho Lâm Bắc Phàm, bản thân chỉ giữ lại 1000 Dollar Mỹ, mỉm cười nhẹ nhàng nói: “Lão công, chúng ta chỉ còn từng này tiền, hôm nay chơi vui vẻ một chút, ngày mai chàng phải nghĩ cách kiếm tiền!”

Lâm Bắc Phàm nước mắt lưng tròng nhận thẻ đánh bạc, nói: “Lão bà, nàg yên tâm, ngày mai ta sẽ đi kiếm tiền, tuyệt đối sẽ không để nàg chịu uất ức!”

“Lão công, chàng thật tốt!” Bạch Thanh Tuyết tràn đầy yêu thương.

Lâm Bắc Phàm đánh giá thẻ đánh bạc, đi xung quanh nhìn thử một chút, chuẩn bị tìm một thiết bị đánh bạc để ra tay.

Bạch Thanh Tuyết không có hứng thú với đánh bạc, đi theo sau lưng Lâm Bắc Phàm như cái đuôi nhỏ.

Chủng loại thiết bị đánh bạc ở nơi này rất phong phú, nhưng Lâm Bắc Phàm không biết chơi, thứ duy nhất hấn biết chơi có lẽ là xúc xắc, cái loại đặt tiêu đặt đại kia.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm còn một chiếu bạc đồ xúc xắc ngồi xuống.

Đúng lúc người chia bài vừa mới lắc xúc xắc xong, đặt cốc xúc xắc đang đây kín lên bàn.

“Các vị khách, mời đặt cược!”

“Lần này ta đặt đại!”

“Vừa rồi đã liên tục ba lần đại rồi, lần này ta đặt tiểu!”

“Ta cũng đặt tiểu!”

...

Khách đánh cược lục tục đặt cược, Lâm Bắc Phàm cũng ném một thẻ đặt đánh bạc 1000 ra, đặt đại.

Nam nhân trung niên rất có phong cách đại ca ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm gật gù đặc ý liếc nhìn Lâm Bắc Phàm một cái, nhú mày nói: “Mới?”

“Sao người nhận ra được?”

“Muốn kiếm tiền trên chiếu bạc, không chỉ đánh liều vận may. Còn phải học quan sát trước, tìm hiểu quy luật, còn phải học cách nghe xúc xắc. Vừa rồi cốc xúc xắc được đặt xuống rồi thì người mới đến, sau đó không chút do dự đặt tiền, đây không phải người mới thì là gì?” Người kia cậy già lên mặt nói...

“Nghe chỉ bảo.” Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói.

Người kia rất hưởng thụ thái độ khiêm tốn của Lâm Bắc Phàm, nói tiếp: “Có lẽ người không lấy được 1000 Dollar Mỹ này về nữa, bởi vì căn cứ theo ta quan sát cả ngày hôm nay cộng với âm thanh mà ta vừa nghe được, bên trong cốc xúc xắc có hai con xúc xắc chia ra là 1 điểm và 2 điểm, tỉ lệ 80% là tiểu.”

“Ôi, vậy phải làm sao đây?” Bạch Thanh Tuyết hơi căng thẳng.

Người kia uống một ngụm rượu, vung tay lên, hào phóng nói: “Vây đi, nhìn đám thanh niên các người có thể ra ngoài chơi cũng không dễ dàng, chờ

chút nữa người cứ đặt cược theo ta! Ta không thể đảm bảo người kiếm được nhiều tiền, nhưng kiếm chút tiền cũng không phải vấn đề.”

“Coi như người may mắn, được lão đại Pique nhìn trúng!”

“Lão đại Pique là khách quen ở nơi này, thích nhất là giúp đỡ người trẻ tuổi!”

“Năm nay ta đi theo lão đại Pique đã kiếm lời được 2000!”

...

Những người khác nịnh nọt, người tên là lão đại Pique mỉm cười đắc ý.

“Cảm ơn!” Lâm Bắc Phàm nói, hẳn nhận ra lão đại Pique cũng không có ác ý, chỉ đơn thuần là ưa thích đắc chí, muốn trang bức, nhưng cũng muốn giúp hẳn thật, vì vậy hẳn mới nói câu cảm ơn.

Đúng lúc này, người chia bài mở cốc xúc xác ra.

“6, 4, 4, 2, 1, đại!”

Lão Pique đang định uống rượu suýt nữa phun rượu ra ngoài.

“A, chúng ta thắng, kiếm tiền!” Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm reo hò.

Tuy chỉ thắng được số tiền nhỏ, nhưng hai người rất vui vẻ.

“Người mới may mắn!” Lão đại Pique âm thầm chửi một câu.

Chương 451: Quốc vận bảo vệ, vận khí bùng nổ! (17/25)

Lại đến vòng đặt cược tiếp theo.

“Tiểu tử, vừa rồi vận khí không tệ! Nhưng phải biết rằng, không phải lúc nào cũng có vận may như thế, từ giờ trở đi cứ đặt theo ta, trổ hết tài năng trước mặt cô nương của người!” Lão đại Pique cười ha hả nói.

Cứ như sai lầm vừa rồi chưa phát sinh vậy.

Lâm Bắc Phàm suy nghĩ, nói: “Được, vậy ta đặt theo người.”

“Trẻ nhỏ dễ dạy!” Lão đại Pique khen một câu, nói tiếp: “Cũng như vừa rồi, ta có thể nghe ra bên trong cốc xúc xắc có một con 1, còn một con 2, đây chính là bản lĩnh kiếm cơm thật sự! Bây giờ ta dám nói, trong này có một con 4, còn có một con 5, nói theo xác suất học, xác suất đặt đại là thành công nhất! Nếu như sai, ta sẽ nuốt cả ly rượu vào!”

Nói xong, đặt thẻ đánh bạc của mình ở ô “Đại”.

“Nghe lão đại Pique, ta đặt 500, đại!”

“Ta đặt 1000, đại!”

...

Đội ngũ khác cũng nhanh chóng theo vào, Lâm Bắc Phàm cũng ném ra một thẻ đánh bạc 1000.

Người chia bài nói: “Đặt xong bỏ tay ra, bây giờ mở cốc!”

“5, 4, 3, 3, 2, tiêu!”

“Khụ khụ...”

Hai lần trang bức, hai lần đều thất bại, khuôn mặt lão đại Pique đỏ lên vì xấu hổ.

Nhất là nhìn đôi mắt sáng ngời tràn ngập vẻ nghi ngờ của Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết, lão đại Pique cảm thấy đầu rạp xuống đất.

Lại ngụy biện: “Người xem, trong này thật sự có một con 4, còn có một con 5, phán đoán của ta không sai, sai là sai ở chỗ vận khí. Nhưng đi theo ta, phần thắng vô cùng lớn.”

Theo lý mà nói, đúng là như thế.

Thế nhưng –

Bạch Thanh Tuyết nói nhỏ: “Lão công, ta cảm thấy tự chơi vẫn tốt hơn!”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu: “Ta cũng cảm thấy vậy!”

Dưới sự ồn ào của mọi người, lão đại Pique nhanh chóng rót một ly rượu, sắc mặt đỏ hồng, lớn tiếng nói: “Đi đi đi, tiếp theo lão đại Pique của các ngươi sẽ nghiêm túc hơn!”

Vòng thứ ba đặt cược.

Hai lần trang bức thất bại quá mất mặt, lão đại Pique nhất định phải kiểm lại mặt mũi này. Thế là, lão đại Pique càng nghiêm túc lắng nghe hơn, gần như dán mặt vào mặt bàn để lắng nghe.

“6, 6, 5... Ha ha, lúc này ta nghe ra ba con, tất cả đều là đại! Vì vậy, ta cược toàn bộ!” Lão đại Pique rất vui mừng, đẩy toàn bộ thẻ đánh bạc vào.

Những người khác thấy hắn ta lờ thẻ son sắt như thế, cũng đặt toàn bộ vào.

Cuối cùng nhìn thấy, bên đặt “đại” chồng chất một đồng thẻ đánh bạc.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm suy nghĩ một chút, lấy thẻ đánh bạc 1000 ra, đặt bên “tiểu”.

“Tiểu tử, ngươi không nghe lời lão nhân nói, thiệt thòi ngay trước mắt! Đợi chút nữa ngươi sẽ khóc!” Lão đại Pique cảm thấy không hài lòng.

Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói: “Không sao, chỉ là thẻ đánh bạc 1000, ta thua nổi!”

Tất cả mọi người đặt xong rời tay, người chia bài cầm cốc lên.

“6, 6, 3, 2, 1, tiểu!”

“Lão công, chúng ta thắng!” Bạch Thanh Tuyết hưng phấn ôm Lâm Bắc Phàm.

Tuy so với giá trị của bản thân bọn họ, tiền kiếm được chỉ là chín trâu mất sơi lông, nhưng bọn họ hưởng thụ cảm giác thắng lợi này.

“Tại sao lại như vậy?” Lão đại Pique tái mặt vì khiếp sợ, đôi mắt gằn như lò ra.

Hắn ta nghe nhầm một con xúc xắc, thua toàn bộ chỗ tiền kiếm được.

Còn có những người theo vào cũng kêu khổ thấu trời.

“Thật sự xúi quẩy! Thua toàn bộ chỗ tiền kiếm được trước đó!”

“Khó khăn lắm mới kiếm được một khoản tiền, bây giờ mất sạch!”

“Ôi, trái tim thật khó chịu!”

...

Cuối cùng lần đặt cược này, Lâm Bắc Phàm ăn hơn 5000 nguyên, thật sự kiếm được một khoản nhỏ.

“Ta không tin! Ta là lão đại Pique bách chiến bách thắng!” Lão đại Pique không thể chấp nhận được sự đả kích lần này, lập tức đổi một đồng thẻ đánh bạc quay về, một lần nữa tái chiến.

Lần đặt cược thứ tư.

“Có hai con 1, lần này ta đặt tiêu!” Lão đại Pique ném thẻ đánh bạc 1000 ra.

So sánh với trước đó, hắn ta cẩn thận hơn rất nhiều.

Lâm Bắc Phàm cũng ném 1000 ra, nhưng đặt ở ô “Đại”.

Sau đó người chia bài mở cốc.

“5, 4, 4, 1, 1, đại!”

“A! Lại thắng!” Bạch Thanh Tuyết kích động nhiệt tình ôm hôn Lâm Bắc Phàm.

Người khác lại chửi bậy.

“Đáng chết, lại thua tiền!”

“Sớm biết vậy đã không theo Pique, vừa rồi ta đã cảm thấy là đại, kết quả bị hấn lừa dối!”

“Gia hỏa Pique này lừa người!”

...

“Vì sao lại sai nữa?” Lão đại Pique mất hồn nói, ngay cả rượu cũng không uống nữa.

Rõ ràng ban nãy cảm giác của hấn còn tốt, tổ ttrước nay chưa từng có, vì sao đến cuối cùng vẫn không được?

Chẳng lẽ thượng thiên thấy ta cá cược nhiều quá, không nhìn được mới giáng thiên phạt xuống?

“Trên bàn chưa từng có thường thắng tướng quân, đánh cược nhỏ vui vẻ, đánh cược lớn hại thân... Ta thấy hiện tại trạng thái của ngươi không tốt, tạm thời thu tay đi!” Nể mặt vừa rồi muốn giúp hấn một chút, Lâm Bắc Phàm khuyên nhủ.

“Ngươi im miệng! Lão đại Pique ta đây vĩnh viễn không thua!” Lão đại Pique gào hét.

Đã không nhận lòng tốt, Lâm Bắc Phàm cũng lười quản.

Tiếp tục đặt cược.

Lần đặt cược thứ năm, lão đại Pique đặt đại, Lâm Bắc Phàm đặt tiêu.

“4, 3, 3, 2, 1, tiêu!”

Lâm Bắc Phàm: “Ồ, lại thắng?”

Lão đại Pique: “Phụt!!!”

Lần đặt cược thứ sáu, lão đại Pique đặt đại, Lâm Bắc Phàm tiếp tục đặt tiểu.

“3, 2, 2, 1, 1, tiểu!”

Lâm Bắc Phàm: “Lại thắng, vận khí cũng khá được!”

Lão đại Pique: “Phụt!!!”

...

Kết quả liên tục mười mấy ván như vậy, Lâm Bắc Phàm cũng không thắng mãi, nhưng thắng nhiều thua ít.

Lão đại Pique cũng không thua mãi, nhưng thắng ít thua nhiều.

Lúc đầu, Lâm Bắc Phàm còn dự định sử dụng lực lượng khí vận để kiếm tiền, còn chưa ra tay tiền đã được đưa đến trước mặt hắn, vốn chỉ có chưa đến 2 vạn thẻ đánh bạc, bây giờ đã có 8 vạn, cảm giác thật sự không có tính khiêu chiến.

Bản thân Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy rất kỳ lạ, rõ ràng bản thân không động tay động chân, vì sao cứ thắng tiền mãi?

Cảm giác như có người đang giúp hắn gian lận, chẳng lẽ mấy lão đầu kia lại tới?

Lâm Bắc Phàm cảm ứng một chút, phát hiện không phải như vậy.

“Chẳng lẽ, đây chính là cái được gọi là chỗ tốt của chủ giác?” Lâm Bắc Phàm đắc ý.

Hắn cũng chỉ có thể quy hết chuyện này cho vận khí, từ khi đến thế giới này, vận khí của hắn vẫn rất tốt, làm cái gì cũng xuôi gió xuôi nước. Nhất là Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã đạt tới tầng thứ ba viên mãn “nhìn thấy vận của bách tính gia quốc”, hắn được quốc vận che chở, khí vận hưng thịnh, chơi vớ vẫn cũng có thể thắng tiền.

Kể từ đó, chơi xúc xắc cũng không có chút vui thú nào đáng nói, Lâm Bắc Phàm dự định lại chơi vài ván rồi đổi sang thứ khác.

Trong quá trình đánh cược, còn có người thấy Lâm Bắc Phàm ra tay nhiều lần đều thắng, cũng lập tức quăng theo vào, kết quả lại thua tiền.

Nếu bọn họ không theo, lần nào cũng là Lâm Bắc Phàm ăn tiền.

Loại thao tác lẳng lơ này khiến lòng người ngửa ngáy, yêu hận khó dứt đoạn.

Chương 452: Đồ Vương Nhật Bản tự kỷ! (18/25)

“Chẳng lẽ, các hạ là Đồ Thần ẩn dật?” Có người suy đoán.

Đám người lập tức sợ hãi.

“Giả heo ăn thịt hổ?”

“Người là thần tiên, đến đây giả vờ làm người mới sao?”

“Thật sự có khả năng này!”

...

Chỉ trong chớp mắt, ánh mắt đám người nhìn Lâm Bắc Phàm cũng trở nên khác biệt.

Lâm Bắc Phàm bó tay: “Các ngươi suy nghĩ quá nhiều, nếu ta là Đồ Thần có lẽ sòng bạc đã không cho ta bước vào. Hơn nữa các ngươi nhìn độ tuổi của ta đi, giống Đồ Thần sao?”

Mọi người lập tức lắc đầu, cảm thấy vừa rồi mình suy nghĩ quá nhiều.

Chỉ cần là người có kỹ năng đánh bạc cao siêu, tương đương với Đồ Thần, đều được xếp vào sổ đen của sòng bạc, không thể đánh bạc trong sòng bạc. Nếu không, có cao thủ như vậy trà trộn vào trong sòng bạc, tương đương với một con cá mập trà trộn vào trong ao cá, sẽ ăn sạch tất cả con tôm nhỏ, phá hỏng cân bằng.

Hơn nữa, đại cao thủ như vậy, có ai không phải người đắm chìm trong giới bài bạc mười mấy hai mươi năm, mới có thành tựu như thế?

Người còn trẻ như Lâm Bắc Phàm, có khả năng vẫn còn đang đi học, sao có thể là Đồ Thần?

“Vậy vì sao ngươi luôn thắng?” Đôi mắt sung phù của lão đại Pique nhìn chăm chăm Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm đau buồn thở dài: “Thật ra ta cũng không muốn, nếu muốn trách chỉ có thể trách bẩm sinh ta đã có vận khí tốt, tùy tiện cũng có thể thành công, hại ta không có chút động lực cố gắng nào, đau lòng.”

Mọi người nghe đến đau răng, ngươi đang đau lòng hay đang trang bức?

Thấy người khác không tin, Bạch Thanh Tuyết không phục: “Lão công ta đang nói sự thật, vận khí của hắn siêu tốt, vẫn xuôi gió xuôi nước, làm ăn chưa từng thua lỗ!”

Mọi người tỏ vẻ không tin.

“Lão bà, nàng không cần giải thích nhiều. Người đời rất ngu muội, bọn họ chỉ tin tưởng thứ nhìn thấy trước mắt.” Lâm Bắc Phàm nắm chặt tay Bạch Thanh Tuyết, nói: “Thật ra ta vẫn cảm thấy, may mắn lớn nhất đời này là có được nàng!”

Mọi người: “...”

Bị trang bức, còn bị nhét một miếng thức ăn cho chó?

“Trên chiếu bạc, xưa nay ta không tin vận khí, chỉ tin thực lực!” Lúc này, đột nhiên có một giọng nói the thé chen vào.

Mọi người quay lại nhìn, thấy một thanh niên ăn mặc gọn gàng tháo mũ và kính mắt xuống.

“Ồ, đây không phải là Đồ Vương Masao Tsuji đến từ Nhật Bản à?”

“Đúng vậy, chính là Đồ Vương Nhật Bản Masao Tsuji! Đầu năm nay, ta từng may mắn được gặp hắn ở Nhật Bản!”

“Năm nay Masao Tsuji mới 30 tuổi, là Đổ Vương trẻ tuổi nhất trong giới bài bạc!”

“Quá lợi hại! Nghe nói từ nhỏ Masao Tsuji đã thể hiện ra thiên phú đánh bạc siêu việt, hơn nữa từ nhỏ đã bị phụ thân huấn luyện nghiêm khắc, xuất sư năm 24 tuổi, bắt đầu thăm hỏi các Đổ Vương lớn, mời bọn họ đánh cược, đánh bại rất nhiều lão tiền bối, sau đó hần nhận được sự công nhận của thế giới vào năm 28 tuổi, trở thành Đổ Vương trẻ tuổi nhất trong lịch sử!”

“Không biết một vị Đổ Vương tiền đồ vô lượng như thế đến đây để làm gì?”

...

Có rất nhiều người ở hiện trường kích động, như nhìn thấy idol.

Đối với đám người quanh năm lăn lộn trong sòng bạc, một nhân vật cấp bậc Đổ Vương như Masao Tsuji thật sự là super idol, là đại minh tinh có thể khiến đám dân cờ bạc điên cuồng hét lên.

Rất nhiều người bỏ cược, đều chạy tới chiêm ngưỡng phong thái Đổ Thần.

Nhưng đã trải qua những trận chiến đánh cược lớn nhỏ, sắc mặt Masao Tsuji bình tĩnh, có phong độ thấy thái sơn đồ sập vẫn mặt không đổi sắc.

Giám đốc sòng bạc Venetian lập tức dẫn người chạy tới, căng thẳng nói: “Masao Tsuji, người đến đây làm gì? Có lẽ người cũng biết quy tắc của giới đánh bạc, người có danh hiệu Đổ Vương không thể đánh cược ở đây.”

“Đương nhiên ta cũng biết điều này, ta chỉ muốn đến đây hỏi thăm Đổ Vương – Dennis tiên sinh!” Masao Tsuji lại nghiêm túc nói: “Chỉ không ngờ, vừa đến đây lại gặp được một việc thú vị như thế!”

Masao Tsuji nhìn sang Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Thật ra vừa rồi ta đã quan sát người rất lâu, thắng nhiều thua ít, nhưng lại không có dấu vết chơi bần, vì vậy ta cho rằng người là cao thủ đánh bạc che giấu rất kỹ! Lâu lắm rồi không gặp được đối thủ, đến chiến với ta một trận đi!”

Lâm Bắc Phàm bối rối: “Người tìm ta cược với người một trận? Có phải người nhằm rồi không?”

“Người không lừa được ta!” Masao Tsuji nghiêm túc nói: “Từ lúc vừa rồi đến bây giờ, trên người người không nơi nào không lộ ra khí chất Đồ Vương. Nói ví dụ như, mỗi lần người đặt cược đều mặt không biểu cảm, hơn nữa dù thắng hay thua đều không thay đổi sắc mặt, điều này nói rõ tố chất tâm lý của người đủ cứng cỏi, có thể khống chế cảm xúc, đây là một trong những điều kiện thiết yếu để trở thành Đồ Vương!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Người suy nghĩ quá nhiều, ta chỉ là có quá nhiều tiền, thắng thua chút tiền đó cũng không đáng kể.

“Mỗi lần người đặt cược đều là thẻ đánh bạc 1000, không nhiều không ít đều là 1000, nói rõ người biết quy tắc giới đánh bạc, không phá hoại trò chơi trên chiếu bạc, đây là giác ngộ nên có của một vị Đồ Vương!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thật sự giỏi tưởng tượng, chỉ là trên tay ta không có nhiều thẻ bạc mà thôi, thật sự không có giác ngộ cao như thế.

“Còn nữa, thắng nhiều thua ít, không để ta nhận ra dấu vết người chơi bản. Trong thiên hạ chưa tới năm người có thể đạt đến trình độ này, nhưng mỗi một người đều là Đồ Vương lâu năm. Nói rõ kỹ năng đánh bạc của người đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, lô hỏa thuần thanh, đã không kém hơn Đồ Vương thế hệ trước!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta căn bản không hề chơi bản, đương nhiên người không nhận ra.

Hơn nữa đây đơn thuần là vận khí, đồ thuật rắc chớ!

“Ta vẫn luôn khao khát có thể tìm được một đối thủ xứng tầm chiến một lần, bây giờ cuối cùng cũng để ta gặp được người!” Masao Tsuji đưa tay

phải ra, ra hiệu xin mời, nghiêm túc nói: “Vì vậy, cao thủ trẻ của giới đánh bạc, đến đánh với ta một trận đi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Có thể được Đồ Vương Masao Tsuji khiêu chiến, rốt cuộc kỹ năng đánh bạc của người trẻ tuổi này cao siêu đến mức nào?

Ánh mắt mọi người nhìn Lâm Bắc Phàm lập tức trở nên khác lạ.

“Ta đã nói rồi, hấn là một vị Đồ Thần! Vừa rồi ta đã nhìn rõ rồi, kết quả còn chết không thừa nhận!”

“Dù nói thế nào lão đại Pique cũng là một tiểu cao thủ, kết quả lại khiến lão đại Pique liên tục thua tiền, còn không nhìn ra chút dấu vết nào, đây chắc chắn là Đồ Vương!”

“Bảo sao vừa rồi chúng ta luôn thua, cược theo Đồ Vương muốn thắng cũng khó!”

“Đồ Vương trẻ tuổi, chỉ mới 20, thành tích thật sự đáng sợ!”

“Đây là một vị Đồ Vương trẻ tuổi còn có thiên phú cao hơn cả Masao Tsuji!”

...

Ngay cả Bạch Thanh Tuyết cũng nhìn Lâm Bắc Phàm với ánh mắt khác lạ.

“Chàng... Có phải có chuyện gì lừa ta không?”

Lâm Bắc Phàm yếu ớt giải thích: “Lão bà, nàng phải tin tưởng ta, ta thật sự không biết đánh bạc! Ta chỉ là một hài tử đến từ nông thôn, chưa được thấy việc đời, hôm nay cũng là lần đầu tiên đánh bạc...”

“Hài tử nông thôn cái rắm!” Bạch Thanh Tuyết trợn to mắt: “Hài tử nông thôn biết viết kịch bản? Hài tử nông thôn biết lên kế hoạch chương trình? Hài tử nông thôn biết ca hát kéo đàn violon? Hài tử nông thôn có trù nghệ nhìn đời bằng nửa con mắt? Hài tử nông thôn có thể kiếm lời mấy trăm ức

trong vòng một năm? Chàng còn không thành thật khai báo cho ta biết, tối nay đừng nghĩ lên giường của ta!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta nói thật, vì sao không ai chịu tin ta chứ?

Chương 453: Đại lão thích trang bức! (19/25)

“Đến đây đi, nếu là nam nhân thì đường đường chính chính đánh với ta một trận!” Đôi mắt Masao Tsuji tràn ngập cuồng nhiệt, một lần nữa phát ra lời mời: “Là một Đồ Vương, không cần phải e ngại khiêu chiến! Không có cường giả chi tâm, ngươi vĩnh viễn vô pháp leo lên đỉnh cao của đồ kỹ!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta chưa từng thừa nhận mình là Đồ Vương, tự nhận định ta nhanh như vậy, ngươi mù đèn trình độ nào? Còn cái gì mà Đồ Vương, thanh niên chuuni bị manga Nhật Bản độc hại!

Thần mẹ hấn chứ cường giả chi tâm!

Thần mẹ hấn chứ đồ kỹ đỉnh cao!

Masao Tsuji?

Ta đánh chết ngươi cái đồ quy tôn này!

Lâm Bắc Phàm chậm rãi đứng lên, khí thế sôi trào mãnh liệt đập vào mặt, tựa như cuồng phong sóng lớn, ánh mắt hóa thành thực chất, giống như một thanh kiếm đâm rách trời cao.

“Đây là có chuyện gì? Ta cảm giác được có một luồng sóng kinh lao đến!”

“Bỗng nhiên thật áp lực, mắt cũng không mở ra được!”

“Không dám nhìn thẳng!”

...

Người chung quanh đều cảm thấy bản thân bị khí tràng cường đại áp chế, giống như động vật cao đẳng nhìn chằm chằm động vật sơ đẳng vậy.

Masao Tsuji đứng mũi chịu sào nhanh chóng lùi lại ba bước, cặp mắt kinh hãi: “Cái này chẳng lẽ... Cái này chẳng lẽ là khí phách của Đồ Thần? Cơ hồ muốn hóa thành thực chất... Thật mạnh!”

Nếu như Lâm Bắc Phàm biết rõ suy nghĩ trong lòng hắn ta lúc này, có thể sẽ trở tay tát qua một cái.

Coi anime quá nhiều, suy nghĩ thật chuuni.

“Ta nhất định sẽ không thua ngươi! Ta là nhất định sẽ trở thành vương, cho dù khí thể của người áp người, ta cũng tuyệt không khuất phục!” Masao Tsuji rống to.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nói cứ như ta là đại phản diện vậy.

Trang bức thoi mà, ai mà không biết?

Khí thể Lâm Bắc Phàm bảo trì không thay đổi, ngữ khí lại bình thản lạ thường: “Masao Tsuji, không ngờ ta ẩn tàng sâu như vậy, vẫn bị ngươi phát hiện. Tất nhiên nếu kẻ nhỏ yếu như ngươi đã phát ra khiêu chiến với ta, vậy ta sẽ từ bi, ban thưởng cho ngươi thất bại một lần!”

Nghe giọng điệu này một chút, có thấy khí tức đại lão đập thẳng vào mặt chưa?

Lại nhìn thấy Masao Tsuji chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ trước khí phách của Lâm Bắc Phàm, ánh mắt mọi người nhìn Lâm Bắc Phàm lập tức khác hẳn, đây quả nhiên là một vị Đồ Vương tuyệt thế ẩn tàng cực kỳ sâu, tiếp cận Đồ Thần.

Ánh mắt rất nhiều người sáng rực lên!

Nhất là ánh mắt của nữ nhân, sáng giống như hợp kim.

Có tiền trẻ tuổi, giá trị nhan sắc lại cao, hơn nữa còn đứng ở đỉnh cao đồ kỹ, bực cách cũng cao không kém...

Đối với nữ nhân, đây quả thực là hấp dẫn trí mạng!

Nếu có thể lăn giường một đêm thì chết cũng nguyện ý!

Lão công bị quá nhiều yêu tinh ghi nhớ, trong lòng Bạch Thanh Tuyết dâng lên cảm giác nguy cơ nồng đậm. Đồng thời cũng thầm mắng Lâm Bắc Phàm: Trang, ngươi tiếp tục trang cho ta! Trở về sẽ để cho ngươi ngủ trên ghế sofa!

Chỉ có điều, lão công như vậy thật sự rất đẹp trai!

Bạch Thanh Tuyết cũng hóa thân mê muội, chuyện trùng phạt để sau đó hẵng nói.

“Tới đi, ta sẽ không thua ngươi!” Masao Tsuji lại một lần nữa lớn tiếng nói.

Ngay lúc này, một người trung niên mặt mũi gầy gò mặc âu phục vội vàng đi ra từ trong sòng bạc. Những người thường xuyên tới nơi này đều biết rõ, đây là Đỗ Vương Dennis tiên sinh, cũng là tổng quản Venetian, người trần trảng.

“Chào ngài Dennis tiên sinh” Masao Tsuji hơi hơi khom người.

“Xin chào Tsuji tiên sinh!” Dennis chào hỏi, sau đó cười nói: “Tất nhiên nếu hai vị có nhã hứng như vậy, không bằng dời bước đến nội đường, nơi đó đầy đủ các loại thiết bị, đảm bảo có thể thỏa mãn nhu cầu của hai vị.”

“Hai vị, xin mời!”

Tất cả nhân viên phục vụ phân lập hai bên, hình thành một thông đạo hình người.

Đây là phương thức quy cách cao mà khu tiêu khiển Venetian dùng để hoan nghênh khách nhân trọng yếu. Masao Tsuji là người đầu tiên cất bước đi vào, Lâm Bắc Phàm kéo Bạch Thanh Tuyết cũng đi vào theo.

“Lâm tiên sinh, xin hỏi người am hiểu nhất là cái gì?” Masao Tsuji hỏi.

“Ta không có cái gì am hiểu nhất, trong lòng ta, những dụng cụ đánh bạc này cũng không khác nhau bao nhiêu.” Lâm Bắc Phàm thân nhiên nói, xác thực là không khác nhau bao nhiêu, bởi vì hắn không biết.

Nhưng Masao Tsuji lại hiểu lắm.

Hắn ta nhìn Lâm Bắc Phàm thật sâu, trong lòng tràn đầy kiêng kị, nói: “Không nghĩ tới... Lâm tiên sinh đã đến cảnh giới kia.”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cảnh giới gì?

Tại sao ta không biết?

“Tất nhiên nếu như Lâm tiên sinh đã đến cảnh giới kia, thỉnh cho phép ta dùng thứ mà bản thân am hiểu nhất để khiêu chiến người! Chúng ta làm một trận đại chiến xì phé say sưa sáng khoái đi!” Masao Tsuji cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, phảng phất mỗi một tế bào trên thân đều đang thiêu đốt.

“Tùy người.” Lâm Bắc Phàm dang tay ra.

“Chơi xì phé, được thôi! Hiện giờ đã có hai vị tiên sinh đang chờ các người!” Dennis tiên sinh dẫn đường phía trước, dẫn hai người dẫn tới một đại sảnh xa hoa, quả nhiên đã có hai vị lão tiên sinh.

“Hai vị khách nhân tôn kính, giới thiệu với các người, vị này chính là Đồ Vương trẻ tuổi nhất thế giới, đến từ Nhật Bản Masao Tsuji. Mà vị này mặc dù tuổi còn trẻ, lại không thua kém Đồ Vương, Lâm Bắc Phàm tiên sinh!”

Sau đó, lại giới thiệu cho Masao Tsuji và Lâm Bắc Phàm: “Lâm tiên sinh, Tsuji tiên sinh, hai vị này là khách nhân trân quý, các người có thể gọi là Hắc tiên sinh và Cao tiên sinh, bởi vì thân phận tương đối đặc thù, ta sẽ không giới thiệu nhiều, nhưng ta có thể nói cho các người biết, địa vị của bọn hắn vô cùng hiển hách, đều là nhân vật truyền kỳ, địa vị không hề kém hơn so với Tổng Thống tiểu quốc!”

Masao Tsuji quá sợ hãi: “Thì ra là Hắc tiên sinh và Cao tiên sinh tôn quý! Xin thứ cho tại hạ mắt mông, vừa rồi không có nhận ra hai vị! Nhưng có điều ta vẫn muốn nói, có thể gặp được hai vị tiên sinh ở trong này thật sự là quá vinh hạnh!”

Rõ ràng là Masao Tsuji nhận ra hai người kia, vậy khẳng định là siêu cấp đại nhân vật chấn nhiếp một phương thế giới ngầm, khiến hắn ta lập tức đổi từ dáng vẻ ngu khí trùng thiên thành khiêm tốn.

Lâm Bắc Phàm cũng nhận ra, nhưng khuôn mặt hắn không biểu tình, không có biểu thị bất kỳ cái gì.

Hai người này không phải hai người bên cạnh khát cái đoán mệnh sao?

Thì ra bọn hắn xuất hiện ở đây.

Còn có lão đầu toán mệnh kia đâu?

Được lắm, vậy mà lại núp ở phía sau xem kịch!

Cao lão đầu cười híp mắt nói: “Hạnh ngộ hạnh ngộ, hai vị trẻ tuổi mời ngồi!”

Hắc lão đầu nhếch môi, gương mặt hung thần ác sát lúc đầu càng thêm hung thần ác sát, cười ha ha một tiếng nói: “Lúc đầu ta định tới đây thư giãn một chút, có thể gặp được hai vị đó là cực tốt, không bằng mấy người chúng ta chơi chung vài ván?”

Masao Tsuji hơi hơi đứng thẳng, nghiêm mặt nói: “Tất nhiên nếu hai vị tiên sinh đã mời, vậy tại hạ liền cung kính không bằng tuân mệnh.”

Hắn ta muốn biểu hiện tốt một chút trước mặt hai vị tiên sinh tôn quý, nếu như có thể được bọn họ nhìn với con mắt khác, như vậy ngày tháng quan sẽ không còn xa.

Lâm Bắc Phàm không để ý gật đầu, luôn cảm giác sẽ có chuyện kỳ diệu phát sinh.

“Tất nhiên nếu bốn vị đều có nhã hứng như thế, vậy việc chia bài, cứ để tại hạ đảm nhiệm!” Dennis tiên sinh mở miệng nói.

“Có Dennis tiên sinh tự ra tay, ta rất yên tâm!” Masao Tsuji gật đầu.

“Tùy tiện.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Thế là, đại chiến Đồ Vương, sắp bắt đầu.

Chương 454: Ta chỉ muốn dựa vào bản lĩnh lời ít tiền, sao lại khó khăn như vậy? (20/25)

“Lâm tiên sinh, Tsuji tiên sinh, mời đổi thẻ đánh bạc!”

Hắc tiên sinh và Cao tiên sinh mỗi người lấy ra một tấm thẻ.

“Đổi cho ta 2000 vạn thẻ đánh bạc!”

“Ta cũng vậy!”

Masao Tsuji lấy ra một tấm thẻ vàng, đưa cho nhân viên phục vụ, nói:

“Giống như hai vị tiên sinh đây, cũng đổi cho ta 2000 vạn, hôm nay ta nhất định phải chiến cho tận hứng!”

Sau đó ánh mắt sáng quắc mà nhìn Lâm Bắc Phàm.

“Không cần nhìn ta, ta không có tiền.” Lâm Bắc Phàm thẳng thắn nói.

Đám người: “...”

Cục diện đều bày xong, người lại nói không có tiền?

Đường đường là Đồ Vương mà không có tiền, nói đùa cái gì vậy?

Dennis tiên sinh sắc mặt cứng ngắc cười một tiếng: “Lâm tiên sinh, không nên nói đùa.”

Lâm Bắc Phàm dang tay ra, bắt đắc dĩ nói: “Ta thật sự không nói đùa, hiện tại ta đang là người nghèo du hành, một phen tiền cũng không mang theo,

chỉ có thể đánh bạc trên tay, ước chừng 10 vạn.”

“Chúng ta chơi chính là Thần Tiên Cục, thẻ đánh bạc ít nhất phải đạt tới 500 vạn.”

“Vậy ta chỉ có thể lực bất tòng tâm, không chơi.”

Nhưng trong mắt Hắc lão đầu và Cao lão đầu lóe lên tinh quang.

“Nếu như Lâm tiên sinh cần, ta có thể tạm thời cho ngươi mượn 500 vạn!”

“Ta cho mượn 1000 vạn, để Lâm tiên sinh chơi thống khoái!”

“Vậy ta cho mượn 2000 vạn!”

“Ta, 3000 vạn!”

...

Một màn này, làm những người chung quanh nhìn đến phát ngốc.

Đây là Hắc tiên sinh và Cao tiên sinh thân bí khó lường sao, sao hiện tại biểu hiện của bọn họ còn chân chó hơn cả đám chân chó?

Tiết tháo của các ngươi đâu?

Bức cách của các ngươi đâu?

Ở một đại sảnh khác, hai vị lão đầu thăm dò say sưa ngon lành.

Lão Thân mạnh mẽ lớn tiếng lên án: “Biểu hiện thực sự là quá tệ! Quá tận lực! Quá thất lễ! Nếu như là ta xuất mã, đảm bảo có thể khiến người ta cảm thấy âm áp như gió xuân, nhìn không ra một chút dấu vết!”

Khất cái đoán mệnh bình tĩnh nói: “Đáng tiếc ngươi đã lộ mặt, không thể tiếp tục xuất hiện.”

Lão Thân: “...”

Đại sảnh.

Dennis sững sốt: “Hắc tiên sinh, Cao tiên sinh, các người đây là...”

Tỉnh táo lại, hai lão đầu đều cảm giác biểu hiện vừa rồi hơi quá mức, ngưng ngưng.

“Khụ khụ... Không có gì, chỉ là ta thấy Lâm tiên sinh vừa quen đã thân, cho nên muốn giúp một chút.”

“Đúng đúng đúng, ta cũng nghĩ như vậy”.

Da mặt hai vị lão đầu có chút dày, sắc mặt như thường giải thích.

Masao Tsuji đổ ky, ta vào đã lâu như vậy, một mực có lẽ có tiết, biết tiến biết lui, vì sao hai vị tiên sinh không đối với ta “mới quen đã thân”?

Chẳng lẽ là ta biểu hiện còn chưa đủ tốt?

“Không cần hai vị tiên sinh tôn kém, trần bạc là ta nói ra, lẽ ra phải do ta tính tiền.” Masao Tsuji hướng về nhân viên phục vụ nói: “Lại đổi cho ta 2000 vạn, cho Lâm tiên sinh!”

Ánh mắt lão Hắc và lão Cao bất thiện nhìn Masao Tsuji.

Được lắm, lại dám cắt đứt cơ duyên của chúng ta, chờ một lát ta sẽ cho người đẹp mặt!

Masao Tsuji cảm thấy không hiểu.

Mỗi người đều là 2000 vạn, thế là đại chiến Đồ Vương chính thức bắt đầu.

Được vị Đồ Vương Dennis uy tín lâu năm chia bài, diệt sạch tất cả cơ hội cho kẻ nào muốn gian lận.

Chơi chính là bài Poker (Xì phé) truyền thống.

Tuy Lâm Bắc Phàm không biết chơi, nhưng lại vô cùng bình tĩnh.

Bởi vì, trong lúc đang đổi thẻ đánh bạc, Lâm Bắc Phàm vừa tìm được cách chơi trên Internet.

Cách chơi như sau: Tất cả sẽ có một lá bài tẩy, phải đến lúc quyết thắng thua mới có thể lật ra. Sau khi phát lá bài thứ hai, mỗi người lật lên một lá, bắt đầu từ người có lá bài ngửa lớn nhất, tiến hành cá cược.

Có người cá cược, người muốn tiếp tục chơi tiếp, phải chọn theo, và người mà theo sẽ bỏ ra số tiền bằng với người đã tố trước, có thể cược nhiều hơn, nếu như tất cả cảm thấy bài mình không ổn, không muốn tiếp tục, có thể chọn úp bỏ, và chờ đợi ván bài kết thúc, thẻ đánh bạc đã bỏ ra lúc trước, cũng không cách nào thu hồi.

Một vòng cược cuối cùng là mấu chốt tranh tài trong vòng này, player có thể tiến hành tố tất, cái gọi là tố tất chính là cược lên hết tất cả thẻ đánh bạc mà người chơi có. Đợi đến khi người tố tỏ rõ thái độ với người theo, liền lật lên át chủ bài để quyết thắng bại. Lúc này, người mà có bài lớn nhất thì có thể thắng được tất cả thẻ đánh bạc trên mặt bàn...

Lâm thời ôm chân phật, dù xem xong vẫn không hiểu được bao nhiêu.

Nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn không hoảng hốt như cũ.

Cờ bạc không phải dựa vào vận khí sao?

Hắn là người có khí vận đỉnh phong, chương quản khí vận thiên hạ, chẳng lẽ còn chơi không lại đám phàm phù tục tử các người?

Chờ chút, hình như mắt ta nhìn thấy cái gì đó?

Có người đang gian lận!

Lâm Bắc Phàm kinh hãi, trong lúc nhất thời lửa giận vạn trượng!

Lại dám gian lận ở trước mặt của ta, là muốn khiến ta thua thiệt úp sấp, không thể sống?

Người gian lận thế mà lại là, dĩ nhiên là...

Đỗ Vương uy tín lâu năm Dennis tiên sinh!

Tốc độ xào bài của hắn ta rất nhanh, nhanh đến mức mắt thường căn bản nhìn không thấy.

Nếu như không phải mắt của Lâm Bắc Phàm siêu phàm thoát tục, chỉ sợ cũng nhìn không thấy.

Lâm Bắc Phàm cảm giác trong đó có gian dối, thế là tiến nhập tuyến vận mệnh, lại phát hiện Dennis, Cao tiên sinh, Venetian ba loại quan hệ: Cao tiên sinh là đại lão bản phía sau màn của Venetian, Dennis làm việc cho Cao tiên sinh, Cao tiên sinh là một bợn với khát cái đoán mệnh kia....

Trong lòng nhất thời hiểu rõ tất cả.

Nhìn thoáng qua Cao lão đầu và Hắc lão đầu, hai người luôn mỉm cười thân thiện.

Xã hội này, chỗ nào cũng có quy tắc ngầm!

Được rồi, ta không quản, các ngươi vui là được. Lại nhìn Masao Tsuji nghiêm túc chuẩn bị chiến đấu, trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy thương hại. Đứa nhóc đáng thương, người thực sự quá đơn thuần, bị người bán còn không biết.

Chiếu bạc này, ngoại trừ ngươi là người ngoài, còn lại đều là người của ta, sao ngươi có thể thắng được ta?

Lâm Bắc Phàm nghĩ tới bản thân, lập tức phiền muộn.

Ta chỉ muốn vui vẻ dựa vào chính bản lĩnh của mình kiếm chút tiền lẻ, vì sao các ngươi không thể để ta như nguyện đây?

Được rồi, ta cũng phải cố gắng một chút, như thế mới có thể yên tâm thoải mái lãnh tiền.

Thế là, Lâm Bắc Phàm thi triển trận pháp che giấu cho Dennis.

Như vậy Masao Tsuji sẽ không phát hiện được.

Dennis tiên sinh chia bài hai vòng, trừ bỏ tất cả lá bài đầu tiên đều úp, lá thứ hai đều là bài ngửa, trong đó bài của Cao tiên sinh là chín cơ, lá bài lớn nhất, tùy lão cá cược.

Cao tiên sinh cười ha ha một tiếng: “9 là con số hên của ta, hơn nữa còn là cơ, cái này biểu thị đêm nay ta nhất định sẽ hồng hồng hỏa hỏa, đại cát đại lợi! Cho nên, 50 vạn!”

“Ta theo!”

“Theo!”

“Ta cũng theo, 50 vạn!”

...

Chia bài lần ba.

Bài của Masao Tsuji lớn nhất, tùy hãn ta đặt cược trước.

“Nếu mọi người đã hăng hái như vậy, ta cũng không nên quấy rầy nhã hứng của chư vị, vậy nên ta đặt cược 50 vạn!”

“Theo!”

“Ta cũng theo!”

...

Vòng thứ ba toàn bộ đều theo.

Chia bài lần bốn, lại đổi thành bài Cao tiên sinh lớn nhất.

“Ta lại đặt 50 vạn!”

“Theo!”

....

Lâm Bắc Phàm vô cùng cá ược muối, dù sao người khác nói cái gì hấn sẽ theo cái đó.

Sau khi chia bài lần bốn, mặt bàn dần dần sáng tỏ, mỗi người đều có ba lá bài ngửa, nhưng mỗi người cho tới bây giờ thoạt nhìn đều là bài xấu, hơn nữa là vô cùng xấu.

Masao Tsuji nghĩ nghĩ, lựa chọn úp bỏ.

Thời điểm ở ngoài sáng biết phân thắng không lớn, hấn ta cảm thấy vẫn nên sáng suốt lần tránh phong hiểm. Hơn nữa hiện tại vừa mới bắt đầu, đang trong thời gian quan sát, không cần thi triển kỹ thuật bản thân.

Bây giờ chỉ còn lại cá muối Lâm Bắc Phàm, còn có Hắc tiên sinh và Cao tiên sinh.

2 vị lão tiên sinh thần giao cách cảm nhìn thoáng qua nhau.

Chia bài lần thứ năm, đến lượt bài Lâm Bắc Phàm lớn nhất.

Lâm Bắc Phàm không cần suy nghĩ ném ra 50 vạn thẻ đánh bạc.

Tại sao lại là 50 vạn?

Bởi vì vừa rồi ném quen.

Cao tiên sinh nhìn bài mình, bỗng nhiên ưu sầu nói: “Bài thật sự quá xấu, vừa rồi ta cao hứng quá sớm, cho nên ta chọn bỏ quyền, không theo!”

Hắc tiên sinh cũng rất ưu sầu: “Nhìn thấy Lâm tiên sinh tự tin như vậy, không chút do dự ném ra 50 vạn, chỉ sợ lá bài úp kia của hấn ít nhất là K, ta đây cũng không dám theo cung, ta cũng chọn úp bỏ!”

Dennis tiên sinh tuyên bố: “Tsujii tiên sinh, Cao tiên sinh và Hắc tiên sinh đều bỏ quyền nhận thua, như vậy Lâm tiên sinh thắng!”

Lâm Bắc Phàm mộng bức: “Ta còn chưa có tổ tấ đâu, thế mà thắng rồi?”

Ngay cả bài cũng chưa để lộ liền thắng, có thể dùng đũa như vậy hay không?

Lời editor: Cuối cùng mọi cũng trả xong 170c cho Vehoang69 huynhhhhh, yeahhhh yeahhhh, vì mọi chậm trễ 6 ngày, nên trong ngày mọi sẽ đăng thêm 25c tự phạt. Từ mai, mỗi ngày mọi chỉ đăng 5c hằng ngày + chương bạo từ donate KP thôi nhé các huynh. Cảm ơn các huynh đã ủng hộ mọi nhaaaaaaaaaaaaaaa, yêu mọi người thật nhiềuuuuuuuuuuu...

Chương 455: Có người giúp gian lận, nắm chắc thắng! (1/25)

Ngay cả Masao Tsuji cũng rất ngỡ ngàng.

Dù là bài nát ít nhất các người cũng nên gánh một đọt đi chứ, lấy tài sản của các người, chút tiền ấy tính là gì? Kết quả các người không cần suy nghĩ liền bỏ cuộc, quả thực là đầu voi đuôi chuột, khiến hẳn ta cảm thấy rất khó chịu.

“Chờ đã, tuy Lâm tiên sinh thắng, nhưng vẫn nên xem bài một chút đi!” Masao Tsuji nói.

“Được, vậy các người xem đi!” Lâm Bắc Phàm không quan trọng nói.

Sau đó, lá bài Lâm Bắc Phàm vẫn chưa mở ra cuối cùng cũng được tiết lộ, là giả cơ, cuối cùng Masao Tsuji cũng không cam lòng ngồi trở lại.

Bởi vì căn cứ quy tắc stud 5 lá, bài tất cả mọi người nhận đều là bài ròi, đương nhiên sẽ so điểm số của lá bài lớn nhất, điểm số của ai lớn nhất người đó thắng. Bây giờ, điểm số lớn nhất những người khác mới đến Q, cho nên đương nhiên Lâm Bắc Phàm sẽ chiến thắng.

Dựa theo quy tắc stud 5 lá, người thắng ăn sạch.

Cho nên ván thứ nhất, Lâm Bắc Phàm ăn tất cả thẻ đánh bạc, tổng cộng 400 vạn.

“Vì đảm bảo trò chơi công bằng, mỗi một ván ta đều sẽ mở một bộ bài mới.” Dennis tiên sinh nói ra, sau đó từ trong một hàng những bộ bài mới bên cạnh, móc ra một bộ bài poker mới.

“Ta hoàn toàn tán thành.” Masao Tsuji gật gù đầu, cách làm Dennis tiên sinh đúng là chuyên nghiệp, ngăn chặn khả năng chơi bản.

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm rất phức tạp, mắt nhìn Masao Tsuji tràn ngập thương hại.

Aiz, đưa trẻ đáng thương!

Quả nhiên bị bán còn thay người khác kiếm tiền.

“Lâm tiên sinh, tại sao ngươi cứ nhìn ta?” Masao Tsuji tò mò hỏi.

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, lên mặt một bộ ông cụ non nói: “Không có gì, chỉ là nhìn ý chí chiến đấu sục sôi của ngươi, nhớ tới ta mấy năm trước, lòng có cảm khái thôi. Aiz, tuổi trẻ thật tốt!”

Masao Tsuji: “...”

Tuổi trẻ thật tốt?

Ở chỗ này, ngươi không có tư cách nói câu nói này nhất.

Thế là, ván thứ hai nhanh chóng bắt đầu, chia bài từ Dennis tiên sinh.

Vẫn là thao tác giống nhau.

“Lúc này ta cứ đặt 50 vạn trước đi!”

“Ta cũng vậy!”

“Theo!”

Lâm Bắc Phàm không cần suy nghĩ theo vào, sau đó tiếp tục cá muối.

“Lâm tiên sinh, ngươi không xem bài sao?” Masao Tsuji hỏi, hắn ta phát hiện bắt đầu từ ván thứ nhất, Lâm Bắc Phàm từ đầu tới đuôi đều không xem bài, giống như trong lòng đã nắm chắc vậy.

“Không muốn xem.”

“Vì sao không xem?” Masao Tsuji đang hỏi.

“Bởi vì kết cục đã định trước, có xem hay không đều như thế.” Có nhiều người giúp hắn gian lận như vậy, Lâm Bắc Phàm bình tĩnh so sánh.

“Khụ khụ...” 2 vị lão đầu ho khan một trận.

Bọn họ nghe ra được, Lâm Bắc Phàm đã nhìn thấu âm mưu của bọn họ.

Có điều, bọn họ vẫn làm ra vẻ không biết tiếp tục chơi bài.

Khi chia bài đến vòng thứ tư, đám người phát hiện đến cơ bản đều là bài lẻ.

Masao Tsuji có chút buồn bực, nhưng vẫn quyết định từ bỏ.

Sau khi Masao Tsuji từ bỏ, hai cái lão đầu khác cũng nhanh chóng bỏ quyền, khiến cho Lâm Bắc Phàm lại không chiến mà thắng.

“Hai vị tiên sinh, ta cảm thấy vẫn không nên nhanh từ bỏ như vậy.” Masao Tsuji mịt mờ nói.

Cao lão đầu lắc lắc đầu, cười khở nói: “Người trẻ tuổi, dựa vào kinh nghiệm đánh bài của ta nhiều năm qua, kiên trì không nhất định sẽ thắng lợi, có thể sẽ sai càng thêm sai, kịp thời cầm máu mới tốt! Người xem bài ta cũng quá nát, điểm số sẽ không lên, ngay cả màu sắc cũng khác nhau, vì vậy để cho cẩn thận nên bỏ quyền mới là thỏa đáng.”

“Quan điểm ta giống lão Cao, biết rõ không thể làm mà vẫn làm, sẽ tổn thất nặng nề!” Hắc lão đầu lời nói thâm thúy.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hắn đang cá ược muối, không nghe được hư tình giả ý.

“Ta không tin!” Masao Tsuji mở bài tẩy Lâm Bắc Phàm, phát hiện là già chuồn, lại là bài có điểm số lớn nhất.

Masao Tsuji mừng rỡ nói: “Aiz, người lại thắng, không hổ là cao thủ Đồ Vương ta nhìn trúng! Chỉ có cao thủ như người mới có thể khiến ta nhiệt

huyết sôi trào, để ta tràn ngập sức sống!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Huynh đệ, ngươi nghĩ nhiều.

Tiếp đó, quả nhiên Masao Tsuji nhiệt huyết rất nhiều.

Nhưng liên tục mấy vòng kế tiếp, mọi người đều bắt được đều bài lẻ, sau đó so lớn nhỏ cuối cùng.

Xuất phát từ cẩn thận cân nhắc, Masao Tsuji luôn luôn từ bỏ ở vòng thứ tư.

Sau đó, 2 vị lão đầu cảm giác bài mình không được, lại vô cùng hối tiếc từ bỏ, Lâm Bắc Phàm liên tiếp giành thắng lợi.

Liên tục thua mấy trận, Masao Tsuji cũng có ý kiến.

2 vị lão tiên sinh, các ngươi kiên trì giữ vững một chút, đừng nhận thua qua loa như vậy có được không?

Còn có Dennis xào bài cũng quá sạch sẽ, không chỉ đến một đôi cũng không có, điểm số đều không liên kết, đủ loại màu sắc, muốn gánh một ván cũng không được, trong lòng hết sức phiền muộn.

Hơn nữa vừa mới chuẩn bị động thủ, thi triển tuyệt kỹ sở trường bản thân, lại bị Dennis tiên sinh nhìn đến, muốn chơi bản cũng khó khăn, trong lòng vô cùng không dễ chịu. Lại nhìn thấy thẻ đánh bạc trước mặt Lâm Bắc Phàm, Masao Tsuji cảm nhận được một tia áp lực.

“A, lại thắng tiền!” Nhìn xem trên mặt bàn chất đầy thẻ đánh bạc, Lâm Bắc Phàm mặt ủ mày chau nói: “Thật chán, quá nhàm chán, ta còn chưa dùng lực, tiền đã đưa đến trước mặt ta, khiến ý chí chiến đấu của ta không nổi lên được một chút nào!”

Masao Tsuji bị kích thích, cho rằng Lâm Bắc Phàm xem thường hắn ta, thế là hắn ta nghiêm túc nói: “Lâm tiên sinh, ngươi đây là xem thường ta sao? Ta Masao Tsuji, Đổ Vương thế hệ mới Nhật Bản, nhất định sẽ đường đường chính chính đánh bại ngươi!”

“Ngươi?” Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Hài tử, có ước mơ là tốt, nhưng nằm mơ giữa ban ngày sẽ không tốt đâu.”

Masao Tsuji giận: “Lâm tiên sinh, ta không cho phép ngươi nói xấu ta như vậy!”

“Ta không nói xấu ngươi, chỉ là để ngươi nhận rõ sự thật.”

“Cái gì sự thật?”

“Sự thật chính là, với tư cách là Đồ Thần trẻ tuổi nhất giới đánh bạc, Masao Tsuji các hạ, đến bây giờ ngươi còn chưa thắng ta được một ván. Trong mắt ta, trình độ này của ngươi rõ ràng là có tiếng nhưng không có miếng!”

Masao Tsuji tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt: “Lâm tiên sinh, ta chỉ là... chỉ là chưa nghiêm túc thôi! Nếu ta nghiêm túc, ngươi sẽ biết rõ tại sao Masao Tsuji ta lại có thể lấy được danh hiệu Đồ Vương khi 28 tuổi!”

“Thôi còn êm tai hơn hát, có bản lĩnh, ngươi thắng ta một ván đi?” Lâm Bắc Phàm hơi dựa vào ghế, lười biếng nói.

Masao Tsuji lập tức á khẩu không trả lời được.

Trong lòng âm thầm thề, ván kế tiếp ta nhất định phải thắng, vì vinh dự mà chiến!

Một vòng bài mới bắt đầu.

Masao Tsuji nhắc lên 12 phần tinh thần nghiêm túc nhìn về phía bài trong tay Dennis tiên sinh.

Nhưng không biết có phải ảo giác hay không, hình ảnh hấn nhìn thấy đều có chút mơ hồ, hơn nữa nhìn lâu đầu óc sẽ quay cuồng, không thể không thu ánh mắt lại, không nhìn nữa.

Muốn nghe bài, âm thanh nhận được lại vô cùng ồn ào, chỉ có thể cảm khái không hổ là Dennis tiên sinh.

Hắn ta tự tin, ngay cả hắn ta cũng không thấy được bất kỳ thứ gì, Lâm tiên sinh đối diện nhất định cũng không nhìn ra cái gì.

Vẫn là dựa theo lệ cũ, mỗi người vẫn cứ lấy được bài ròi.

Lần đầu tiên Masao Tsuji căm ghét xào bài xào tới sạch sẽ như vậy.

Nhưng mà, tuy đều là bài ròi, nhưng lần này bài Masao Tsuji đều tương đối tốt, điểm số lớn nhất là át chuẩn, nói cách khác chỉ có hai lá bài có thể lớn hắn ta.

...

Dựa theo xác suất phỏng đoán, tỷ lệ hắn ta thắng rất lớn.

Thời tới vận chuyên, hắn ta phấn khởi.

“Ta thêm tiền, 300 vạn!” Masao Tsuji khiêu khích nói: “Lâm tiên sinh, ván này ta thắng chắc, người theo không?”

Đây là tâm lý chiến, có thể nhờ vào đó hù dọa Lâm Bắc Phàm, thắng được ưu thế trong lòng.

“Nếu người muốn chết như thế, vậy ta tác thành cho người!” Lâm Bắc Phàm không chút do dự nói: “Ta thêm đến 1000 vạn, người dám theo không?”

1000 vạn, gần như muốn lấy sạch thẻ đánh bạc trước mặt hắn ta.

Hồ hập Masao Tsuji cứng lại, lúc này hắn ta không muốn thua khí thế, nói: “Tại sao không dám? 1000 vạn, ta theo!”

Sau đó đẩy hết toàn bộ thẻ đánh bạc của mình ra.

Cao lão đầu cười ha ha: “Nếu 2 vị đều có nhã hứng, lão phu hầu tới cùng! 1000 vạn, ta theo!”

Hắc lão đầu cũng cười: “Rốt cục cũng có chút kích thích, 1000 vạn ta cũng theo”

Thế là 4 người sớm tiến vào tổng quyết chiến, lấy một lá bài tẩy cuối cùng quyết thắng thua.

Cao lão đầu để lộ bài tẩy trước: “Ta là đằm chuồn, cảm ơn các vị!”

Hắc lão đầu cũng mở bài tẩy ra, nói: “Thật ngại quá, ta là già cơ, lớn hơn ngươi!”

Masao Tsuji tự nhận mình có thể đang cầm một lá bài lớn nhất, bình chân như vại nói: “Lâm tiên sinh, ngươi mở bài trước, ta sợ ta mở bài ngươi lại không có cơ hội.”

Lần này hẳn ta muốn giành lại tất cả mặt mũi.

“Được.” Lâm Bắc Phàm mở bài tẩy của bản thân: “Thì ra là át cơ! Tsuji tiên sinh, chỉ cần bài ngươi là át bích, như vậy ngươi thắng rồi.”

Sắc mặt Masao Tsuji cứng ngắc, trong lòng phát ra tiếng rống tức giận.

Tại sao ngươi là át cơ?

Hết lần này tới lần khác lại là át cơ?

Xác suất nhỏ như vậy cũng có thể để ngươi đụng vào, chuyện này hoàn toàn không khoa học!

Masao Tsuji chán chường để lộ bài của bản thân: “Được rồi, ta là át chuồn, Lâm tiên sinh ngươi thắng!”

Masao Tsuji mới vừa hùng khởi một cây đuốc, lại bị dập tắt.

Chương 456: So bắt bài, gặp quỷ gió! (2/25)

Trước mặt Lâm Bắc Phàm chất đầy thẻ đánh bạc, trước mặt Tsuji chỉ có chút ít mấy cái, bây giờ thắng bại vô cùng rõ ràng.

Lâm Bắc Phàm vui vẻ vô cùng, nhìn thẻ đánh bạc chất đầy trước mặt, ước chừng có 7000 vạn Dollar Mỹ, trả lại 2000 vạn, còn thừa lại 5000 vạn, đủ cho hắn và Bạch Thanh Tuyết xài một tháng.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy cảm khái.

Ông trời phù hộ, rốt cục ta cũng không cần phải ra ngoài làm việc nữa, không cần lo lắng không có tiền tiêu.

Quả nhiên ta là nhi tử mà lão thiên gia ba ba thích nhất!

Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ, nhìn Masao Tsuji thất hồn lạc phách đặc biệt thuận mắt, quả nhiên không phí công thương yêu quy tôn tử này.

“Cảm tạ Tsuji tiên sinh giúp đỡ, hôm nay ta chơi rất vui vẻ. Đây là 2000 vạn người cho ta mượn, hiện tại trả cho chủ cũ!” Lâm Bắc Phàm mừng rỡ lựa ra 2000 vạn từ sổ thẻ đánh bạc của mình, sau đó đẩy tới trước mặt Masao Tsuji.

Masao Tsuji mặt không cảm xúc tiếp nhận thẻ đánh bạc, sau đó nói: “Chúc mừng Lâm tiên sinh! Trên mặt chơi stud 5 lá, đúng là tài nghệ của ta không bằng người. Có điều trong lòng ta vẫn có chút không phục. Ta muốn dùng 2000 vạn trong tay ta đánh cuộc một lần nữa, được chứ?”

Vừa rồi Masao Tsuji thua rất bực bội. Từ đầu tới đuôi đều không cảm được lá bài gì tốt, hơn nữa đồ kỹ hấn ta vốn coi làm chỗ dựa để sinh tồn cũng mất hiệu lực, giống như toàn thiên hạ đều đang nhắm vào hấn ta, kỹ thuật đánh bạc có cao hơn cũng không có đất dụng võ.

Còn cả trận cuối cùng, chưa hùng khởi đã bị dập tắt, thua tương đối oan ức.

Cho nên, hấn ta còn muốn tái chiến một ván.

Lâm Bắc Phàm hưng phấn nhíu mày, hỏi: “Người muốn cược thế nào?”

“Kỹ thuật đánh bạc đơn giản là so nhanh tay lẹ mắt, còn có tố chất tâm lý, cho nên ta muốn với thi bắt bài với Lâm tiên sinh!”

“Thi thế nào?”

“Hai chúng ta đứng thẳng bất động, sau đó ném bài poker lên không trung rồi tiến hành bắt bài, mỗi người bắt 5 lá, thẳng đến khi bài poker rơi xuống mặt đất thì kết thúc. Ai cầm bài lớn nhất, người đó liền thắng, thế nào?”

Masao Tsuji đưa đề nghị.

Trước mắt, đây là cách chơi có lợi với hắn ta nhất mà hắn ta có thể nghĩ ra được, một đôi một, loại bỏ rất nhiều quấy nhiễu ngoài định mức, thêm một chút quyền chủ động, không giống stud 5 lá vừa rồi, từ đầu tới đuôi đều là thụ động.

Nếu không phải tin tưởng nhân phẩm Dennis tiên sinh, hắn ta đã nghi ngờ mình bị chơi bản.

Cho nên, hắn ta muốn thông qua thi bắt bài để thắng về vinh dự của bản thân.

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ: “Được, không thành vấn đề!”

Masao Tsuji hưng phấn, bắt bài là sở trường của hắn ta, bởi người bắt bài trông vô cùng đẹp trai, với tính cách chuuni của hắn ta, đương nhiên hắn ta đã sớm luyện tập chăm chỉ, hắn ta không tin chơi tới kiểu này mà mình còn có thể thua Lâm Bắc Phàm.

Tuy cảm giác có chút ức hiếp người, nhưng mặc kệ, vinh dự quan trọng hơn!

“Hay cứ để ta đến làm trọng tài ván này đi.” Dennis tiên sinh nói ra.

“Không thành vấn đề, ta tin Dennis tiên sinh!” Masao Tsuji đắc chí vừa lòng nói, phảng phất như đã thấy khoảnh khắc bản thân thắng lợi lên ngôi.

Lâm Bắc Phàm thương hại nhìn hắn ta lần nữa, đứa nhỏ này lại một lần nữa bán đứng chính mình.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm cùng Masao Tsuji mặt đối mặt đứng ở giữa sảnh.

Thi bắt bài, Lâm Bắc Phàm chưa từng chơi qua. Tuy hắn cũng nhanh tay lẹ mắt, nhưng vội vàng lên ngựa, nhất định không sánh bằng Masao Tsuji quen tay hay việc. Nhưng trong lòng Lâm Bắc Phàm lại không sợ hãi chút nào, bởi vì hắn là người có khí vận đỉnh phong, quản lý mệnh số.

Thi vận khí, ai có thể thắng hắn?

Chạy một vòng bên trên tuyến vận mệnh, tài vận trên người Masao Tsuji lập tức bị thanh trừ sạch sẽ.

Lâm Bắc Phàm an lòng, ánh mắt như thường nhìn Masao Tsuji.

Masao Tsuji lại lần nữa cảm thấy áp lực cực lớn, chẳng lẽ Lâm Bắc Phàm cũng rất am hiểu bắt bài?

Nếu không sao không thấy hấn căng thẳng?

Nghĩ như vậy, áp lực đột nhiên gia tăng, như lâm đại địch.

Đứng bên ngoài sân, lão Cao và lão Hắc có chút hội họp, nhỏ giọng thảo luận.

“Lão Cao, ngươi có cách nào giúp Lâm tiên sinh?”

“Đây là so kỹ thuật đánh bạc chân chính, ta thật không giúp được, chỉ có thể dựa vào kỹ thuật của bản thân Lâm tiên sinh.”

“Lâm tiên sinh có kỹ thuật này sao?”

“Điều này...”

...

Còn có Bạch Thanh Tuyết, nàng yên lặng cổ vũ cho Lâm Bắc Phàm: “Lão công, cố gắng lên!”

Dennis tiên sinh lấy ra một bộ bài poker mới, lại một lần nữa trình bày quy tắc tranh tài: “Trong quá trình so tài, chân không thể cử động. Khi ta ném bài poker trên tay lên không trung, báo hiệu bắt đầu so tài. Các ngươi bắt lấy 5 lá bài, lúc toàn bộ bài rơi xuống đất, kết thúc bắt bài. Bài ai lớn nhất, người đó thắng. Các ngươi chuẩn bị xong chưa?”

“Chuẩn bị xong.”

“Ta không có vấn đề.”

2 người đều vô cùng tự tin...

Thế là, dưới sự chứng kiến đám người, Dennis tiên sinh ném bài trong tay lên, bài poker như thiên nữ tán hoa bay xuống.

Cặp mắt sắc bén của Masao Tsuji nhìn lá bài bay từ trên trời xuống, chọn lựa ra lá bài thích hợp nhất.

“Chính là thời điểm này!”

Masao Tsuji nói thầm một tiếng, sau đó hai cánh tay đồng thời bắt đầu hành động, nhanh chóng kẹp lấy lá bài mình muốn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, cửa phòng khách mở ra, mấy nhân viên phục vụ nam bung rượu tiến đến, gió lạnh thông qua cánh cửa vừa được mở ra thổi vù vù vào, Masao Tsuji vừa vặn đưa lưng về phía cửa, thế là lá bài vốn chuẩn bị bay xuống trước mặt hắn ta đều bị thổi về phía Lâm Bắc Phàm.

“Không tốt! Sao có thể có gió?” Masao Tsuji cấp bách, thế là hắn ta tăng tốc độ bắt bài.

Đáng tiếc, tay Masao Tsuji quá ngắn, với không tới, hai chân lại không thể động, chỉ có thể trơ mắt nhìn lá bài mình muốn trôi dạt đến chỗ Lâm Bắc Phàm.

Một màn không kịp ứng phó này khiến đám người ở đây đều nhìn đến sững sờ.

Rốt cục cửa cũng đóng lại, mà lá bài poker cuối cùng cũng trôi dạt đến mặt đất, thời gian bắt bài kết thúc.

Lại nhìn bài trong tay hai bên.

Lâm Bắc Phàm dựa vào nhãn lực và thân thủ nhanh nhẹn, nhanh chóng bắt được 5 lá bài, đạt tiêu chuẩn hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng Masao Tsuji... Lúng túng.

Thật hết sức lúng túng, hẳn ta xấu hổ giận dữ muốn chết, hận không thể đào một cái lỗ chui vào. Bởi vì trên tay hẳn ta chỉ bắt 3 lá bài xì phé, còn thiếu hai lá so với quy định 5 lá bài.

Đường đường là Đồ Vương tuổi trẻ nhất, kết quả khi bắt bài lại không bắt đủ bài, cái này thật con bà nó gấu!

Nhất là đám người ở hiện trường đều trợn mắt hộc mồm nhìn hẳn ta, cảm giác này làm hẳn ta muốn phát điên!

“Cái này... Tính thế nào?” Lâm Bắc Phàm mở miệng, phá vỡ không khí lúng túng.

“Ừm...” Dennis tiên sinh trầm ngâm một hồi, công chính nói: “Dựa theo yêu cầu, hai bên nhất định phải bắt được 5 lá bài để so lớn nhỏ. Bởi vì trên tay Tsuji tiên sinh chỉ có ba lá bài, còn thiếu hai lá, cho nên Lâm tiên sinh thắng!”

“Lẽ ra như thế!”

“Không sai, là Lâm tiên sinh thắng!”

Hắc lão đầu và Cao lão đầu nói tiếp, bày tỏ hài lòng đối với kết quả này.

“Nói như vậy, ta thắng?” Thắng được bằng cách không thể tưởng tượng nổi như vậy, bản thân Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy như rơi vào trong mơ.

Dennis tiên sinh nói: “Tsuji tiên sinh, người thấy thế nào?”

Chương 457: Thần thông không địch lại số trời! (3/25)

“Khụ khụ, dựa theo quy định, hiệp này đúng là Lâm tiên sinh thắng. Có điều ta muốn nói, thi bắt bài vốn là ba ván thắng hai thì thắng, vẫn còn hai hiệp. Trừ khi Lâm tiên sinh lại thắng ta một ván, mới có thể tính là toàn thắng!” Masao Tsuji đỏ mặt giải thích, hẳn ta còn muốn thi tiếp, không muốn thua một cách không rõ ràng như vậy.

Nhưng nhìn thấy ánh mắt quái dị của đám người, giọng nói của hẳn ta càng ngày càng nhỏ.

Thật là quá mất mặt.

Từ khi ta xuất đạo đến nay, vẫn luôn là tinh quang rạng rỡ, từ lúc nào ta lại trở nên xấu xa như vậy?

Hình tượng của ta, bức cách của ta, đều bị hủy!

Trong lòng Masao Tsuji tràn đầy đau buồn phần nộ.

“Lâm tiên sinh, người xem...” Dennis tiên sinh giao quyền lựa chọn cho Lâm Bắc Phàm.

“Nếu đây là ý Tsuji tiên sinh, ta tiếp tới cùng, bởi vì ta sẽ không thua!” Lâm Bắc Phàm tràn ngập tự tin nói.

“Không hổ là Lâm tiên sinh, sự độ lượng của người làm người ta bội phục!”

“Thế hệ tuổi trẻ giới bạc nên lấy người làm đầu!”

...

Tiếng ca ngợi không dứt.

Ánh mắt đám người nhìn Lâm Bắc Phàm tràn đầy thương thức, lại nhìn Masao Tsuji một cái, trong lòng thêm vẻ khinh bỉ.

Một tên vô liêm sỉ không nhận thua, một người tự tin không sợ khiêu chiến, lộ rõ cao thấp!

Masao Tsuji tức giận đến mặt đỏ lên, trên đầu bốc khói, nhưng muốn tranh luận lại không biết nên tranh luận thế nào, chỉ có thể tự mình khó chịu, sau đó ghen một bụng tức giận.

Trong lòng quyết định nhất định phải thắng!

Chỉ có thắng được ván này, mới có thể rửa sạch sỉ nhục của bản thân!

Masao Tsuji đi tới cửa khóa kín cửa, hẳn ta sợ chờ lát nữa lại có người tiến đến ảnh hưởng hẳn ta.

Thế là, hai bên ai vào chỗ nấy lần nữa.

Dennis tiên sinh lại lấy ra một bộ bài mới, mở ra ngay trước mặt mọi người, lấy ra hai lá vua lớn nhỏ, sau đó hỏi thăm hai bên đã chuẩn bị ổn thỏa chưa, lấy được một câu trả lời khẳng định.

Thế là hắn ta ném bài lên không trung, bài poker lại bay xuống một lần nữa.

Masao Tsuji nhắc lên 120 phần trăm tinh thần, nhìn đúng mục tiêu, hai tay cùng chuyển động nhanh chóng bắt bài.

Nhưng vào lúc này, ánh mắt hắn ta vừa vặn đối diện với một chiếc đèn.

Đèn bỗng nhiên lóe lên, bắn ra tia sáng chói lóa. Masao Tsuji chính đang hết sức chăm chú, đôi mắt luôn mở, ngay cả chớp cũng không chớp, bị đèn lóe lên như vậy, hắn ta nhắm mắt lại theo phản xạ có điều kiện.

“Không tốt! Lại là như vậy! Tại sao lại là như vậy?”

Trong lòng Masao Tsuji tràn đầy đau buồn phẫn nộ, cảm giác phảng phất như ngay cả ông trời đều đang đối đầu với hắn ta.

Có điều, tố chất tâm lý của hắn ta đủ cứng, dù cho đụng phải chuyện ngoài dự đoán của mọi người như vậy, hắn ta vẫn dựa theo ký ức và khả năng nghe tiếp tục nhanh chóng bắt bài, tay chân có chút luống cuống, có bài không nắm vững rớt xuống.

Mặc kệ, bắt được bài quan trọng hơn, ít nhất cũng phải góp đủ 5 lá bài, để tránh lại thua lúng túng.

Lâm Bắc Phàm cũng đang nhanh chóng bắt bài, thuận thực hơn lần đầu rất nhiều. Mà trước mặt hắn đúng lúc có 5 lá bài có thể góp thành cùng một màu, Lâm Bắc Phàm không cần suy nghĩ liền bắt bọn nó lại.

Toàn bộ bài poker rơi xuống đất, thời gian bắt bài kết thúc.

“Mời hai bên lộ bài!” Dennis tiên sinh nói.

Lâm Bắc Phàm lộ bài, hắn chính là cùng một màu đỏ 9, 7, 6, 4, 2.

Masao Tsuji lộ bài, tất cả đều là bài ròi, không đề cập tới cũng được.

Kết quả không cần nói cũng biết.

Lâm Bắc Phàm cười ha ha.

Thần thông không địch lại số trời!

Mặc kệ kỹ thuật đánh bạc của người có trâu tới cỡ nào, nhưng vẫn chưa đủ nhìn trước mặt lão thiên gia ba ba!

Trời cao định trước người sẽ thua, người không thể không thua!

Dennis tiên sinh lớn tiếng tuyên bố: “Hiện tại ta tuyên bố: Lâm Bắc Phàm tiên sinh thắng!”

Masao Tsuji há to miệng, có chuyện muốn nói, cũng không biết bắt đầu nói từ đâu.

“Có cần phải tới năm ván thắng ba không?” Lâm Bắc Phàm chế nhạo nói.

Mặt Masao Tsuji lập tức đỏ bừng, đây là xấu hổ.

“Không... Không cần! Lâm tiên sinh người thắng, ta nhớ tới trong nhà còn có việc, đi trước đây!” Masao Tsuji cảm y phục lên nhanh chóng rời khỏi nơi này, bởi vì hẳn ta không thể tiếp tục ở lại nơi này được nữa, không còn mặt mũi gặp người khác.

“Lão công, chàng thắng rồi!” Bạch Thanh Tuyết vọt vào, hưng phấn ôm lấy Lâm Bắc Phàm.

Nàng không ngờ lão công mình lại lợi hại như vậy, đến Đồ Vương cũng có thể chiến thắng, không phải hẳn còn trâu hơn Đồ Vương sao?

Làm nữ nhân của hẳn, nàng cảm thấy kiêu ngạo sâu sắc!

Được nữ nhân của mình sùng bái, lòng hư vinh của Lâm Bắc Phàm đạt được thỏa mãn cực lớn, sau đó trang bức: “Cái này chẳng có gì ghê gớm, ta

chỉ phát huy bình thường. Ta còn chưa phát lực hẳn ta đã ngã xuống, chỉ có thể trách hẳn ta học nghệ không tinh mà thôi!”

“Chúc mừng Lâm tiên sinh, chúc mừng Lâm tiên sinh chiến thắng Đồ Vương Masao Tsuji Nhật Bản! Từ nay về sau, giới đánh bạc chúng ta lại có thêm một vị Đồ Vương cấp thế giới tuổi trẻ tài cao!”

“Nhất là có thể tận mắt nhìn thấy Đồ Vương sinh ra, thực sự là may mắn ba đời!”

Hai lão đầu lập tức chạy qua chúc mừng.

Ngay cả Dennis tiên sinh cũng mở miệng khen ngợi, giơ ngón tay cái lên: “Đúng thật, không ngờ tuổi Lâm tiên sinh còn trẻ lại có thể nắm giữ kỹ thuật đánh cược lợi hại như thế, thành thạo chiến thắng Masao Tsuji, kỹ thuật đánh cược đã đạt tới phản phác quy chân, thật khiến chúng ta bội phục!”

Lâm Bắc Phàm liếc mắt.

Nữ nhân ta vì không hiểu rõ tình hình thực tế cho nên khen ngợi ta, những “đồng lõa” các người xem nào nhiệt cái gì?

Đám lão đầu các người, trong lòng không hiểu rõ chút nào sao?

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Nào có, các người quá coi trọng ta! Tsuji tiên sinh là đối thủ cường đại nhất mà ta gặp được đời này, nếu không phải ông trời đứng về phía ta, sợ rằng ta không thắng được hẳn ta. Lần tiếp theo, có thể sẽ không nhất định.”

Mới vừa rồi còn thổi người khác học nghệ không tinh, hiện tại lại thừa nhận đối phương cường đại, thực sự là đối trá!

Ba lão đầu cùng nhau khinh bỉ.

“Lâm tiên sinh người khiêm tốn, có thể chiến thắng Masao Tsuji, người cường đại không thể nghi ngờ!”

“Có lẽ qua tiếp 10 năm, giới đánh bạc sẽ lấy người làm đầu!”

...

Mọi người thôi lẫn nhau, cùng một chỗ dôi trá, không khí vô cùng tốt đẹp.

Chỉ có Bạch Thanh Tuyết không rõ ràng cho lắm, lại cảm thấy kiêu ngạo từ tận đáy lòng.

Đúng lúc này, Cao tiên sinh lấy ra một tấm thẻ màu tím đen, cười ha hả đưa cho Lâm Bắc Phàm: “Có thể gặp được Lâm tiên sinh ở đây thực sự là tam sinh hữu hạnh, người bằng hữu trẻ tuổi này ta nhất định phải kết giao! Đây là món quà nhỏ bất thành kính ý!”

Lâm Bắc Phàm vươn tay cầm thẻ, tò mò hỏi: “Đây là thẻ gì, có tác dụng gì?”

Cao lão đầu giải thích: “Không gạt người, Casino Venetian cùng với khách sạn đều là sản nghiệp của lão phu, chỉ cần người cầm tấm thẻ này trong tay, có thể miễn phí ở tất cả khách sạn Venetian Resort Hotel dưới cờ ta, những chi phí khác cũng toàn miễn phí. Chơi ở casino, đổi thẻ đánh bạc gì đó cũng có thể miễn tất cả phí thủ tục. Cho dù người đến casino khác chơi, người cũng có thể nhận được rất nhiều ưu đãi. Tóm lại, nắm giữ tấm này thẻ có rất nhiều cái lợi.”

Venetian Resort Hotel và casino là sản nghiệp liên minh sòng bạc mở khắp toàn bộ Âu Mỹ, phúc lợi ngậm của nó thực sự nhiều lắm.

“Cái này quá quý giá, ta không thể nhận lấy!” Lâm Bắc Phàm muốn trả thẻ trở về.

“Aiz, mời không nên từ chối, với ta, đây chỉ là một món đồ chơi nhỏ không đủ phân lượng, nào có thể sánh với tình hữu nghị giữa hai chúng ta? Quyết định như vậy đi!” Cao lão đầu vội vàng khoát tay.

“Lâm tiên sinh nhận lấy đi, thứ này lão Cao còn nhiều lắm, cũng không quý giá, nói không chừng về sau lại có lúc cần dùng đến đấy?” Hắc lão đầu cười nói, từ trong túi quần móc ra một tấm thẻ vàng có tên và số điện thoại đưa cho Lâm Bắc Phàm: “Lâm tiên sinh, đây là danh thiếp của ta xin nhận lấy, chúng ta kết giao bằng hữu!”

“Đã như thế, vậy ta nhận.” Lâm Bắc Phàm cũng không từ chối nữa, nhận lấy đồ vật của hai người này.

Bởi vì hắn biết rõ, hai người đang lấy lòng hắn.

Mặc dù mấy người mới gặp mặt lần đầu, nhưng trước đó trong rất nhiều hoạt động bọn họ đều âm thầm đứng sau trợ giúp, cũng có thể tính là cùng chung hoạn nạn vinh nhục tương quan, cho nên bây giờ không cần thiết giả mồm như vậy.

Chương 458: Vận khí cho phép!! (4/25)

Cao lão đầu cười ha hả nói: “Hiện tại ta không quấy rầy nhã hứng Lâm tiên sinh và phu nhân, chúc hai người đi chơi vui vẻ!”

“Hai vị chơi vui vẻ, những lão gia hỏa chúng ta không xen vào.”

Hai lão đầu cười híp mắt rời đi.

“Lão công, nhìn hai lão tiên sinh này hẳn thân phận rất không bình thường, nhưng sao bọn họ lại khách khí với chàng như vậy? Có phải chàng còn gạt ta chuyện gì không?” Bạch Thanh Tuyết tinh mắt, rất nhanh đã phát hiện cổ quái.

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc nói: “Ta có thể có chuyện gì gạt nàng? Hôm nay ta mới quen bọn họ thôi.”

Bạch Thanh Tuyết nghĩ nghĩ: “Vậy cũng đúng!”

Tiếp đó nàng nhỏ giọng nói: “Có điều, ta cảm thấy chúng ta nên cách xa bọn họ một chút, dù sao nhìn bọn họ cũng không phải người làm ăn lương thiện gì, chúng ta là người trong sạch, không nên đi quá gần.”

“Tuân mệnh, lão bà đại nhân!”

Đổi thẻ đánh bạc thành tiền, hai người tay nắm tay rời khỏi casino.

Đi trên đường phố có chút mờ tối, Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ, thậm chí là nhảy cẫng hoan hô.

Bởi vì có 7000 vạn đại dương này, những ngày tiếp theo rớt cuộc cũng không cần làm việc, cũng không cần kiếm tiền nuôi gia đình, chỉ cần hưởng thụ cho tốt, đỡ lão bà vui vẻ là công đức viên mãn.

Lâm Bắc Phàm âm thầm khen bản thân một chút, cảm thấy cuộc sống tràn đầy hi vọng, nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh.

Bạch Thanh Tuyết lại rầu rĩ không vui, vô cùng không vui. Lúc đầu nàng muốn dẫn lão công đến sông bạc tiêu hết tiền còn thừa lại, kết quả không ngờ lại thắng mấy ngàn vạn trở về, sau này sao có thể để hấn ra ngoài làm công? Khiến hấn ra ngoài chịu khổ?

Thật là, sao người khác kiếm tiền khổ cực như thế, hấn lại dễ dàng như vậy?

Chẳng lẽ, người này trời sinh đã có mệnh phú quý?

“Lão bà, vui vẻ một chút đi! Bây giờ tất cả chi tiêu ở khách sạn đều được miễn phí, chúng ta có thể tiết kiệm được một số tiền lớn đây. Còn có 7000 vạn vào sổ, hành trình kế tiếp sẽ không vất vả như vậy nữa.” Hai tay Lâm Bắc Phàm khoác lên vai Bạch Thanh Tuyết, nghiêm túc nói: “Lão công ta đã từng hứa hẹn, tuyệt đối sẽ không để nàng chịu khổ, bây giờ ta đã làm được!”

“Thắng nhiều tiền như vậy, nhất định hiện tại chàng đang đặc ý chết, ta cần chết tên khốn kiếp chàng!” Bạch Thanh Tuyết dữ dằn nói, nắm một cánh tay của Lâm Bắc Phàm lên, há miệng liền cắn.

“Lão bà, đau đau đau đau quá...” Lâm Bắc Phàm quyết đoán đầu hàng.

“Ta nói cho chàng biết, tiền kiếm được nhờ đánh bạc hôm nay tuyệt không thể ghi vào sổ sách tiêu dùng du lịch. Nói cách khác, chàng nhất định phải đi kiếm tiền một lần nữa!”

Lâm Bắc Phàm nóng vội: “Tại sao? Đây là tiền ta kiếm được bằng bản lĩnh, tại sao không tính?”

Bạch Thanh Tuyết nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: “Bởi vì đánh bạc là không đúng, là không hợp pháp, là làm ăn không chính đáng. Người dựa vào đánh bạc kiếm được tiền du lịch, lương tâm người không đau sao?”

“Nhưng ở Las Vegas, đánh bạc là hợp pháp.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

“Nơi này ta quyết định, tất cả đều phải nghe ta!” Bạch Thanh Tuyết bốc đồng nói: “Trừ khi đêm nay chàng có thể kiếm đủ 100 vạn trong vòng một canh giờ. Không cho phép khoe khoang trù nghệ và âm nhạc của chàng, càng không thể dựa vào đánh cược, nhất định phải hợp pháp. Nếu như chàng có thể làm được, như vậy ta mới tính tiền đánh bạc hôm nay vào sổ cho chàng.”

“Trong một giờ kiếm đủ 100 vạn, điều này sao có thể?” Lâm Bắc Phàm cảm thấy trời long đất lở.

Không thể sử dụng trù nghệ, không thể khoe khoang tài năng âm nhạc, còn không thể đi đánh cược, hấn còn có thể kiếm tiền bằng thủ đoạn gì?

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, phát hiện mình đã hết cách.

Hơn nữa hiện tại đã là buổi tối, tất cả mọi người đều đã về nhà.

Tìm ai đi kiếm tiền?

“Lão bà, đổi một điều kiện đi?” Lâm Bắc Phàm nịnh nọt.

“Không!” Bạch Thanh Tuyết bĩu môi.

“Rõ ràng nàng không cho ta đường sống!” Lâm Bắc Phàm cầu xin.

“Hừ hừ!” Bạch Thanh Tuyết đắc ý: “Ai bảo chàng cảm sừng ta, hoa tâm củ cải!”

Đúng lúc này, một đám người mặc áo khoác đội mũ che khuất nửa bên mặt vội vàng đi qua, thoạt nhìn vô cùng đáng nghi.

Thân ở nơi tha hương đất khách, căn cứ nguyên tắc thêm một chuyện không bằng ít một chuyện, Lâm Bắc Phàm không để ý tới.

Thế nhưng, đám người này hết lần này tới lần khác xoay người lại, bao vây 2 người Lâm Bắc Phàm lại, hơn nữa còn móc súng lục từ trong túi áo ra, chia vào hai người Lâm Bắc Phàm hung hung tợn tợn nói: “Cướp đây, bây giờ chúng ta thiếu phí đi đường, giao hết toàn bộ tiền trên người các người ra! Nhanh lên, nếu không ta sẽ mở mấy cái lỗ trên người các người!”

Bạch Thanh Tuyết giật mình kêu lên.

“Lão bà đừng sợ, nhanh đến chỗ ta!” Lâm Bắc Phàm ôm Bạch Thanh Tuyết vào ngực, bảo vệ nàng.

Đôi mắt cục diện này, Lâm Bắc Phàm rất tinh táo: “Ta khuyên các người nhân lúc còn sớm nên đi đi, nếu không, hối hận không kịp!”

“Hù dọa ai đấy? Chúng ta đều là người từng giết người, chẳng quan tâm tới chuyện giết thêm hai người nữa!” Người thoát nhìn là đại ca cầm đầu đám người nâng súng lên, nhắm chuẩn Lâm Bắc Phàm: “Ta cho các người 10 giây suy nghĩ! 10, 9, 8...”

Kết quả không đến chốc lát, đã nghe được tiếng súng “bằng bằng bằng”.

Thì ra đây là bảo tiêu của Lâm Bắc Phàm.

Bởi vì Lâm Bắc Phàm muốn làm hai người “du hành kiểu người nghèo”, cho nên bọn họ chỉ có thể âm thầm bảo vệ trong bóng tối, thấy có người cầm súng cướp bóc, bọn họ lập tức không chút do dự nổ súng, bảo vệ an toàn cho cố chủ.

Bất ngờ không kịp trở tay, đám cướp nhao nhao trúng đạn ngã xuống, mất đi năng lực phản kháng.

Bọn bảo tiêu nhanh chóng vọt vào, khống chế toàn bộ bọn cướp.

“Lâm tiên sinh, Bạch tổng, các người không sao chứ?”

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Ta thì không sao, nhưng có thể thể tử ta đã bị dọa sợ, nghỉ ngơi một hồi sẽ tốt thôi.”

Nhìn xem bọn cướp đã bị khống chế, Lâm Bắc Phàm nói: “Trên người bọn họ đều từng dính mạng người, báo cảnh sát xử lý đi.”

Ước chừng 5 phút, cuối cùng cảnh sát cũng chạy đến.

Trải qua xác nhận ngay hiện trường, một cảnh quan tương đối uy nghiêm nhìn Lâm Bắc Phàm, nói: “Nhóm người này là tội phạm truy nã cấp độ A đang lẫn trốn, trên người đã dính mấy nhân mạng, vô cùng nguy hiểm. Chúng ta đã treo giải thưởng hai tháng, nhưng vì đối phương rất giáo hoạt, nhiều lần đào thoát khỏi vòng vây của chúng ta, không ngờ cuối cùng bọn chúng lại ngã ở nơi này.”

“Thì ra là thế.” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Các người đã khống chế được mấy tên tội phạm truy nã này, làm phiền các người cùng ta trở về cục cảnh sát hỗ trợ điều tra, thuận tiện lĩnh tiền thưởng, ước chừng 120 vạn, chưa trừ thuế. Xem đáng về hăn các người không thiếu chút tiền ấy, nhưng chúng ta không thể không đưa tiền cho các người.” Cảnh quan nửa đùa nửa thật nói.

Vừa nghe đến 120 vạn tiền thưởng, mắt Lâm Bắc Phàm sáng rực lên: “Lão bà nàng xem, trong vòng một giờ kiếm được 100 vạn. Hơn nữa còn là tiền có được từ thấy việc nghĩa hăng hái làm, vô cùng chính đáng. Đây là ý chỉ của trời cao, nàng không thể vi phạm!”

“Hừ!” Bạch Thanh Tuyết cúi đầu không nói lời nào.

Chương 459: Jessica đến! (5/25)

Việc bắt tội phạm truy nã gây ra náo động rất lớn, nhưng dưới sự cố gắng của nhiều phe thế lực, tin tức về đám người Lâm Bắc Phàm bị giấu đi, không ảnh hưởng đến cuộc sống của bọn họ.

Lâm Bắc Phàm lại thông qua hành động thấy việc nghĩa hăng hái làm, kiếm được 120 vạn tiền thưởng, loại bỏ điều kiện của Bạch Thanh Tuyết, khiến

Bạch Thanh Tuyết hờn dỗi cả một đêm, sau đó ở trên giường liều mạng giày vò Lâm Bắc Phàm, cho đến khi thua trận.

Thế nhưng, chuyện nữ tổng đài truyền hình Tinh Quang và trượng phu đến nước Mỹ du lịch, lại lọt vào tầm mắt của người có lòng.

Cho nên ngày hôm sau, ABC TV và CBS TV có hợp tác thân thiết với đài truyền hình Tinh Quang đều phái đại diện đến thăm hỏi, mời hai người Lâm Bắc Phàm đến đài truyền hình thăm quan.

Còn có công ty con Hồng Đậu ở Mỹ, cũng phái người đến chào hỏi hai vị lão tổng.

Nhưng xuất phát từ phương diện cân nhắc lịch trình, Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết đều từ chối.

“Đại sư, đã lâu không gặp, người có khỏe không?”

Lúc này, một nữ nhân Âu Mỹ xinh đẹp bước nhanh tới.

Mái tóc vàng gọn sóng dài đến tận hông xõa tung bên vai, khuôn mặt tinh xảo sắc nét, nhưng lại có vẻ dịu dàng của nữ nhân phương Đông, hết như con lai. Đôi mắt xinh đẹp như biển sâu, ánh mắt nhìn Lâm Bắc Phàm đầy vẻ vui mừng, còn có chút tình cảm nhẹ nhàng.

“Jessica, sao người lại đến đây?” Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên.

“Nghe nói đại sư đến Mỹ, ta đặc biệt chạy đến gặp người!” Jessica vui vẻ nói.

Thoạt nhìn dù là vẻ ngoài hay khí chất, Jessica đều không hề kém nàng, Bạch Thanh Tuyết nâng cao cảnh giác, một tay đã đặt vào phần thịt mềm bên eo Lâm Bắc Phàm: “Sao lại có một nữ nhân nữa? Thành thật giải thích cho ta nghe, nàng ta là ai?”

Xem tình hình, nếu câu trả lời không khiến nàng hài lòng, gia pháp hậu hạ.

“Nàng là bạn tốt của ta, đồng thời cũng là đối tác của ta, Jessica Andrews, nàng đang quản lý tài sản của ta ở nước ngoài.” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc

giới thiệu.

“Ta sẽ tin lời chàng sao?” Bạch Thanh Tuyết thấy tình cảm trong mắt Jessica đầy tới gần như sắp tràn ra ngoài, chua chát nói.

Lâm Bắc Phàm cười khò, ta thật sự coi nàng là bạn, là đối tác, mối quan hệ của chúng ta rất thuần khiết.

Về phần người ta có giống ta hay không, đó không phải điều ta có thể không chế.

“Vị tiểu thư xinh đẹp này là thê tử của boss, chủ tịch đài truyền hình Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết nữ sĩ? Thật hân hạnh được gặp người! Ngày thường ta gọi điện cho boss, hần thường xuyên nhắc đến người, nói người là thiên sứ trong lòng hần, hần muốn bảo vệ người vĩnh viễn!” Jessica nhẹ nhàng cười nói.

Bạch Thanh Tuyết nghe đến trong bụng nở hoa, vội vàng hỏi: “Hần nói vậy thật sao?”

Jessica gật đầu chắc chắn: “Thật sự, rất có thể ta còn chưa bày tỏ đầy đủ, mỗi lần hần nhắc đến người luôn là nói không hết chuyện, ta nghe tới tai mọc kén.”

Là một nữ nhân thông minh, Jessica biết trường hợp nào nên nói câu gì, tuyệt đối không để đại sư khó xử.

Lâm Bắc Phàm vụng trộm giơ ngón tay cái lên, nữ nhân này thật biết cách nói chuyện!

“Ma quỷ, vì sao chàng lại nói về ta làm gì, sau này ta biết phải gặp người ta thế nào đây?” Bạch Thanh Tuyết nửa vui nửa xấu hổ nói, bàn tay đặt bên eo Lâm Bắc Phàm đột nhiên dùng sức, Lâm Bắc Phàm đau đến nhe răng trợn mắt.

“Bởi vì ta có một thê tử xinh đẹp rung động lòng người, vì vậy không nhịn được mà khoe khoang với mọi người!” Lâm Bắc Phàm tội nghiệp nói.

“Coi như chàng biết nói chuyện!” Cuối cùng bàn tay đặt bên eo Lâm Bắc Phàm cũng buông lỏng ra.

Jessica ở bên cạnh hăm mộ nhìn, nếu ta là thê tử của đại sư, chắc chắn sẽ rất hạnh phúc?

Vôn Bạch Thanh Tuyết nhìn thấy Jessica đột nhiên xuất hiện còn có chút thù địch, bây giờ tất cả sự thù địch đều biến thành thân thiết, nhiệt tình chào hỏi: “Ta cũng gọi ngươi là Jessica giống lão công đi. Nhưng ta nghe thế nào cũng thấy tên của ngươi rất quen tai, có phải lúc trước chúng ta từng gặp ở đâu rồi không?”

“Vây à... Vây có lẽ chúng ta thật sự có duyên!” Jessica mỉm cười.

“Jessica...” Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc suy nghĩ, đột nhiên nói: “Ta nhớ ra rồi, ngươi chính là Jessica, người sáng lập tư bản Thần Quang đang quét khởi ở Wall Street trong thời gian gần đây, được vinh danh là tân tinh ưu tú nhất giới tài chính, đúng không? Ngay cả tập đoàn Lý thị tiếng tăm lừng lẫy cũng bị ngươi lật đổ, ngươi thật sự lợi hại!”

Bạch Thanh Tuyết rất ngạc nhiên.

Lúc trước, bởi vì từng có ân oán, nên lúc tập đoàn Lý thị gặp nguy cơ, nàng còn đặc biệt chú ý.

Trong đó, người khiến nàng có ấn tượng sâu sắc nhất cũng là Jessica, một nữ nhân vô cùng yếu đuối, nhưng lại có tác dụng cực kỳ quan trọng trong việc lật đổ tập đoàn Lý thị, thật sự vô cùng xuất sắc.

Jessica khiêm tốn nói: “Ta không lợi hại như ngươi nghĩ, liên quan đến chuyện của tập đoàn Lý thị, thật ra ta chỉ là đầy tớ thôi. Người lợi hại thật sự là đại sư, cũng chính là Lâm tiên sinh, nếu không có hắn bố trí chỉ huy, không có hắn ủng hộ tài chính, chúng ta đã không lấy được thắng lợi trọng đại như vậy.”

Bạch Thanh Tuyết nghiêng đầu, ngạc nhiên hỏi: “Nói vậy, tập đoàn Lý thị là do lão công ta lật đổ?”

“Đúng vậy, Lâm tiên sinh thật sự rất đáng gờm!” Jessica sùng bái nói:
“Người khác đều nói ta là tân tinh trong giới tài chính, nhưng cùng lắm ta cũng chỉ là tân tinh trong giới tài chính thôi, Lâm tiên sinh chính là hoàng đế giới tài chính!”

Ánh mắt từ trong ra ngoài đều lộ rõ sùng bái, khiến Bạch Thanh Tuyết cảm thấy vô cùng nguy hiểm.

Cảm giác đầu lại bị lục (cắm sừng).

Bạch Thanh Tuyết lại lén lút đặt tay bên eo Lâm Bắc Phàm, chua xót nói:
“Hoàng đế giới tài chính, có phải chàng muốn có hậu cung 3000 giai lệ giống Hoàng đế không? Hoa tâm đại củ cải!”

Sau đó nàng dùng sức vặn véo, Lâm Bắc Phàm đau đến mức nước mắt cũng sắp tràn ra.

“Đại sư, Bạch tổng, có phải ta nói sai gì không?” Nhìn dáng vẻ kỳ lạ của hai người, Jessica cẩn thận hỏi.

Bạch Thanh Tuyết lén lút buông tay ra, sau đó dịu dàng xoa nhẹ nơi bị véo, để máu bầm lưu thông, như không có chuyện gì xảy ra.

Ánh mắt dịu dàng nhìn Lâm Bắc Phàm, như đang nói: Nói chuyện cẩn thận, nếu không gia pháp hầu hạ!

Lâm Bắc Phàm cảm giác lão bà của mình đã dần thay đổi theo hướng ma nữ.

“Người không nói gì sai, chỉ là ta thấy hơi khó chịu thôi.” Lâm Bắc Phàm kìm nén nước mắt.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Bệnh cũ, chỉ cần biết thân biết phận là không vấn đề gì.”

Lâm Bắc Phàm hít sâu một hơi, đây là uy hiếp trắng trợn.

Nói cách khác, nếu không biết thân biết phận, vậy tiếp tục gia pháp hầu hạ?

Đây chính là thê tử yêu ta như ma sao?

“Lão bà, nàng thay đổi rồi, không còn dịu dàng như trước kia nữa!” Lâm Bắc Phàm yếu ớt nói.

Bạch Thanh Tuyết cười híp mắt nói: “Chàng nói cái gì, vừa rồi ta không nghe rõ, ta cho chàng thêm một cơ hội sắp xếp lại lời nói!”

Tay của nàng lại đặt vào bên eo Lâm Bắc Phàm, ngay chỗ thịt mềm nhất kia.

Lâm Bắc Phàm biến sắc: “Lão bà, nàng thay đổi rồi, càng ngày càng xinh đẹp dịu dàng, lòng của ta đã bị nàng lấp đầy. Ngày nào ta cũng hướng lên trời cầu nguyện, cảm ơn Thượng đế đã ban phúc để nàng đến bên cạnh ta!”

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Thật ngoan!”

Chương 460: Sự tăng trưởng khủng bố của tư bản Thần Quang! (6/25)

Sau đó, ba người chọn một chỗ yên tĩnh, Jessica báo cáo việc kinh doanh của tư bản Thần Quang trong khoảng thời gian gần đây với Lâm Bắc Phàm.

Nhắc đến số tài sản mà mình đang quản lý, Jessica mặt mày hớn hờ nói: “Sau nửa năm thành lập, tư bản Thần Quang đã có được bước phát triển nhảy vọt, từ 30 ức Dollar Mỹ ban đầu đã tăng trưởng đến 150 ức hiện tại, tài sản thực tăng trưởng cực nhanh, lên tới 400%, đây là thành tích rất xuất sắc ở Wall Street!”

Bạch Thanh Tuyết tròn to mắt, cảm thấy hoảng sợ vì tốc độ tăng trưởng này.

Thành lập được nửa năm, tổng tài sản từ 30 đến 150 ức, tổng cộng tăng trưởng 120 ức, tương đương với việc mỗi tháng kiếm lời 20 ức Dollar, tốc độ tăng trưởng này thật sự quá kinh khủng.

Vốn tưởng tốc độ phát triển của Tinh Quang đã rất nhanh, không ngờ còn có tư bản Thần Quang.

Hơn nữa tổng tài sản 150 ức, phải biết rằng đây là Dollar Mỹ, đổi thành nhân dân tệ là gần 900 ức.

Mới qua nửa năm phát triển, tổng tài sản đã vượt qua đài truyền hình Tinh Quang.

Lại nhìn lão công bình tĩnh ngồi bên cạnh, phát hiện dù là việc gì, chỉ cần gặp phải hắn, đều trở nên không bình thường.

Lại âm thầm lừa ta làm ra chuyện lớn như vậy, lúc quay về chắc chắn phải tra khảo hắn thật tốt!

Lâm Bắc Phàm đột nhiên cảm thấy không rét mà run.

Jessica chuyên nghiệp nói: “Trước mắt tài sản của tư bản Thần Quang chia thành hai loại chính: Một loại là tài sản vốn nắm giữ lâu dài, loại còn lại là tài sản ngắn hạn có thể thay đổi nhanh chóng. Trong đó, tài sản lâu dài chủ yếu là cổ phần của các công ty, trước mắt trị giá cổ phiếu là 90 ức, liên quan đến 11 công ty, lần lượt là công ty Dany, nắm giữ 57% vốn cổ phần, tổng giá trị 24 ức...”

“Công ty O’Neill, nắm giữ 20% vốn cổ phần, tổng giá trị 15 ỨC...”

“Công ty Đức Khang, nắm giữ 30% vốn cổ phần, tổng giá trị 9 ỨC...”

“Công ty Depra, nắm giữ 24% vốn cổ phần, tổng giá trị 8 ỨC...”

“Công ty Seth, nắm giữ 49% vốn cổ phần, tổng giá trị 4 ỨC...”

...

Dù sao đây cũng là sản nghiệp của lão công nhà mình, Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc lắng nghe.

Lại phát hiện danh tiếng của những công ty này không nhỏ, dù nàng ở Trung Quốc xa xôi cũng nghe nói đến. Nhưng không ngờ, lão công của mình lại nắm giữ cổ phiếu của bọn họ.

Mà sau khi phân tích tỉ lệ cùng với giá trị của cổ phiếu, phát hiện đây chỉ là số cổ phiếu nguyên thủy nắm giữ từ giai đoạn đầu.

Bạch Thanh Tuyết lại lần nữa hoảng sợ.

Còn tưởng nàng đã hiểu rất rõ lão công mình, không ngờ còn thiếu rất nhiều.

“Tài sản của những công ty này đều tăng trưởng tốt, lại có được tiềm năng rất to lớn, trong vòng hai năm có hy vọng tăng trưởng đến 500 ỨC Dollar, vì vậy ta định nắm giữ lâu dài. Còn tài sản ngắn hạn, trước mắt sở hữu 60 ỨC. Ngoại trừ 40 ỨC mua trái phiếu tài chính của quốc gia dùng để bảo đảm giá trị tiền gửi, còn thừa lại 20 ỨC tiền mặt.”

Jessica nghiêm túc nói: “Tài chính của chúng ta vô cùng đầy đủ. Vì vậy, hôm nay ta đến đây ngoại trừ gặp mặt đại sư, còn muốn xin ý kiến của đại sư, bắt đầu vòng kế hoạch đầu tư tiếp theo. Đây là kế hoạch đầu tư do ta vạch ra, mời đại sư xem qua!”

Jessica đưa bản kế hoạch đầu tư cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm lật bản kế hoạch đầu tư ra, nói liền tuyển vận mệnh, căn cứ vào tin tức phía trên bắt đầu tìm kiếm mục tiêu có giá trị.

Sau đó, tô vẽ trên bản kế hoạch. Nói ví dụ như, công ty này có giá trị đầu tư cao, vậy cho thêm mấy ngôi sao. Giá trị đầu tư thấp hoặc là không có giá trị, trực tiếp giảm sao.

Chỉ trong chốc lát, toàn bộ bản kế hoạch đã được sửa đổi xong, sau đó trả lại cho Jessica.

“Ánh mắt của người không tệ, ngoại trừ một vài công ty cần điều chỉnh, trên cơ bản cứ dự theo bản kế hoạch đầu tư này của người mà làm.”

“Được rồi, đại sư, ta chắc chắn sẽ làm theo!”

Jessica đã từng được thấy sự thần kỳ của Lâm Bắc Phàm đã tập mãi thành thói quen, nhưng Bạch Thanh Tuyết lại một lần nữa khiếp sợ.

“Chỉ xem hết một lượt như vậy, có phải quá qua loa không? Chẳng lẽ chàng không phải người đi điều tra?”

Lâm Bắc Phàm xua tay, giọng điệu thoải mái nói: “Không cần rắc rối như vậy, rất lãng phí thời gian, có Jessica ở đây sẽ không thua lỗ.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Liên quan đến vụ đầu tư vài tỷ Dollar Mỹ, có ai không quyết định cẩn thận, thậm chí là vô cùng cẩn thận, người lại còn ngại lãng phí thời gian?

Bạch Thanh Tuyết không biết nên hình dung lão công của mình như thế nào, cứ như trò đùa.

“Lâm phu nhân yên tâm, trước đó ta đã điều tra những tài sản này rồi, mới dám đưa cho đại sư xem qua. Từ trước đến nay tầm nhìn của đại sư luôn độc đáo, chúng ta chắc chắn sẽ không thua lỗ.” Jessica rất tự tin nói.

Bạch Thanh Tuyết bất đắc dĩ nói: “Tùy các người.”

Lâm Bắc Phàm nắm tay Bạch Thanh Tuyết, dịu dàng nói: “Tệ nhất là phá sản, còn có lão bà nuôi sống ta mà.”

“Phẩm chất!” Bạch Thanh Tuyết liếc mắt.

“Nghe nói, vì đặt chân ở Wall Street, người đã chia một chút lợi ích ra ngoài?”

Jessica căng thẳng nói: “Đại sư, người không đồng ý sao?”

“Không, ta đồng ý, người làm rất đúng! Dù sao làm ăn luôn không thể ăn một mình, cuối cùng chỉ có tứ cố vô thân. Chỉ khi tất cả mọi người cùng kiếm tiền, mới có thể tiếp tục làm tiếp việc kinh doanh.” Lâm Bắc Phàm nói.

Cũng như Tinh Quang của bọn họ, tài sản bị hai vợ chồng họ khống chế, hoàn toàn độc bá giới giải trí Trung Quốc, nhìn ai cũng không nể mặt, cũng như hành vi ăn một mình, nhưng thật ra bọn họ đã chia sẻ rất nhiều lợi ích.

Ví dụ như buổi thử vai, cho mỗi một người trong làng giải trí một cơ hội xuất hiện phần đầu.

Còn có 《Tiếng Nói Của Công Lý》 và quỹ ngân sách Chính Nghĩa, mỗi năm đầu tư 40 ức, căn bản không thu về được, hơn nữa còn đắc tội với người ta. Nhưng lại nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ của chính phủ quốc gia, phát triển thuận buồm xuôi gió.

Còn có sáu tập đoàn trăm tỷ, không phải cũng bám vào xe của bọn họ mới có thể nhanh chóng phát triển sao?

Tuy lấy nhiều tiền, nhưng Tinh Quang cũng mang đến cho bọn họ lợi ích càng lớn hơn, có thể đưa thương hiệu của bọn họ truyền đến ngàn vạn hộ gia đình, có thể đưa ra nước ngoài, vì vậy mới khiến bọn họ phát triển càng nhanh hơn, sự hợp tác càng thêm chặt chẽ kéo dài.

Chỉ cần có thể mang đến lợi ích cho mọi người, có liên quan lợi ích, việc hợp tác này mới có thể tiếp tục, mọi người mới có thể ủng hộ người.

Nếu tư bản Thần Quang muốn đặt chân ở Wall Street như cá sấu lớn, chắc chắn cũng phải nhường ra chút lợi ích.

Jessica thở phào nhẹ nhõm.

“VẬY ĐI, ta cho ngươi hai số điện thoại, bọn họ là người rất dễ hợp tác, đáng tin hơn những người khác, hơn nữa rất có sức ảnh hưởng ở nước Mỹ và các quốc gia Âu Mỹ. Ngươi liên lạc với bọn họ, cứ nói là người của ta, bọn họ sẽ biết phải làm thế nào.”

Lâm Bắc Phàm lần lượt đưa số điện thoại cá nhân vừa mới lấy được của lão Cao và lão Hắc.

Đã phải chia chút lợi ích, vì sao không tặng cho người mình?

Một người là lão Cao, dưới trướng có nhiều sòng bạc như vậy, chắc chắn sẽ có sức ảnh hưởng không gì sánh kịp trong nền chính trị nước Mỹ.

Một người là lão Hắc, thật sự là Vua của thế giới ngầm.

Một sáng một tối như vậy, tư bản Thần Quang không chỉ có thể đặt chân ở Wall Street, còn có thể đặt chân ở nước Mỹ.

“Được, đại sư, ta nhất định làm theo!” Jessica trịnh trọng trả lời.

Chương 461: Dẫn người đi du lịch, cô dâu của ta! (7/25)

Sau khi Jessica đi rồi, Bạch Thanh Tuyết dùng sức véo Lâm Bắc Phàm, dữ dằn nói: “Chàng là đồ hoa tâm đại củ cải, rốt cuộc chàng còn bao nhiêu chuyện giâm giếm ta nữa? Nhanh thành thật khai báo cho ta!”

Lâm Bắc Phàm đau tới hít sâu một hơi.

Từ sau khi Bạch Thanh Tuyết trốn đến nước Mỹ, hoàn toàn buông thả bản thân, nàng trở nên càng hung dữ hơn, vui buồn thất thường, như một con sư tử cái đang bảo vệ món ăn ngon của mình, ai muốn cướp thức ăn trước miệng cạp nàng sẽ cắn người đó một cái.

Ôi, đều trách ta, thời gian hạnh phúc mỹ mãn một đi không trở lại.

Lâm Bắc Phàm nặng nề nói: “Đúng là ta còn một việc lừa nàng, thật xin lỗi lão bà, nhưng ta thật sự không cố ý!”

Bạch Thanh Tuyết giật mình, giọng nói run rẩy: “Chẳng lẽ chàng còn giấu ta có nữ nhân khác?”

“Không có việc như vậy!” Lâm Bắc Phàm lập tức lắc đầu.

Bạch Thanh Tuyết thở phào nhẹ nhõm, sau đó ra vẻ dữ dằn nói: “Rất cuộc có chuyện gì, nói nhanh!”

Lâm Bắc Phàm cẩn thận liếc nhìn Bạch Thanh Tuyết, nói nhỏ: “Chính là... Chính là ta nhân lúc nàng đang tắm vụng trộm lấy điện thoại của ta gọi điện thoại.”

“Có phải gọi cho yêu tinh Vũ Thiên Mị kia không?” Bạch Thanh Tuyết nổi giận: “Lâm Bắc Phàm, chàng quên lúc trước chúng ta đã giao hẹn thế nào à? Trong quá trình đi du lịch, không cho phép liên lạc với yêu tinh kia, chỉ có thể một lòng một dạ đối xử tốt với ta, nếu không sẽ không để yên cho chàng!”

“Không, ta gọi cho phụ mẫu...”

Bạch Thanh Tuyết sau cơn mưa trời lại sáng, cười híp mắt nói: “Gọi về báo bình an, coi như chàng còn có hiếu, lần này tha thứ cho chàng!”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Cũng không phải...”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Lại lần nữa nổi giận: “Làm gì cứ nói chuyện một đoạn một đoạn, có mưu đồ lấy ta ra làm trò cười sao?”

“Ta liên hệ với phụ mẫu, là muốn bọn họ chuyển một vài thứ đến đây!”
Lâm Bắc Phàm kéo tay Bạch Thanh Tuyết lại lần nữa quay về phòng, lúc này trong phòng đã thay đổi rất nhiều, có rất nhiều quần áo xinh đẹp.

“Những thứ này là...” Trái tim Bạch Thanh Tuyết nhảy lên.

“Nàng xem! Những cái này đều là đủ loại lễ phục kết hôn mà phụ thân chuẩn bị cho chúng ta lúc trước, bởi vì bận rộn công việc vẫn không có cách nào mặc được. Vì vậy ta dự định trong lần đi du lịch này, bổ sung ảnh cưới cho chúng ta, bổ sung tuần trăng mật cho chúng ta!”

Lâm Bắc Phàm kéo tay Bạch Thanh Tuyết, đầy tình cảm nói: “Ta muốn dẫn người ta yêu thương đi khắp thế giới, đi khắp trăm núi ngàn sông! Ta muốn dẫn tân nương xinh đẹp của ta, mặc váy cưới xinh đẹp, đứng ở nơi phong cảnh đẹp nhất, giữ lại dáng vẻ đẹp nhất của nàng, còn có kỷ ức đẹp nhất của chúng ta!”

Lúc này, một ca khúc 《Đưa Người Đi Du Lịch》 rất ngọt ngào vang lên.

Lâm Bắc Phàm mở miệng hát.

Hôm nay nàng trang điểm khiến ta cực kỳ mê muội

Oh ta nói này baby

Trước khi ra ngoài đổi tâm trạng mới

Oh lady của ta

Sao nàng cứ thích hờn dỗi

Như mây đen giữa ngày nắng đẹp

Tóc dài kiến thức ngắn đến ngạc nhiên

Biểu cảm phong phú làm ta say đắm

Tất cả của nàng đều như bí mật khiến ta tò mò

Thắt dây an toàn xong lại dẫn nàng đi du lịch

Vượt qua gió và mưa

Ta muốn đưa nàng đến Thổ Nhĩ Kỳ lãng mạn

Sau đó cùng nhau đi Tokyo và Paris

Thật ra ta đặc biệt thích Miami

Và nơi có người da đen Los Angeles

Thật ra honey, nàg không cần quá ngạc nhiên

Cùng nhau đi Thượng Hải và Bắc Kinh phồn hoa

Còn có Đại Lý Vân Nam cất giữ bao hoài ức

Như vậy mới có ý nghĩa.

...

Bạch Thanh Tuyết rơi nước mắt, lớn tiếng mắg: “Lâm Bắc Phàm, chàng hỗn đản, vì sao luôn khiến ta rơi nước mắt vì chàng? Luôn khiến ta mê muội vì chàng! Luôn khiến ta vừa yêu vừa hận chàng?”

Sau đó nàng đột nhiên nhào tới, ôm Lâm Bắc Phàm thật chặt.

“Lão công, ta yêu chàng!”

Ở phía bên kia.

Đài truyền hình Tinh Quang, tuy Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm đột nhiên rời đi đã tạo ra sự hỗn loạn nhất định cho Tinh Quang, nhưng dưới sự khống chế sấm sét của Vũ Thiên Mị, khủng hoảng bị ép tới mức thấp nhất, Tinh Quang ổn định phát triển nhanh chóng.

Trong đó, cuối cùng 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 đã dừng công chiếu, tổng doanh thu phòng bán vé ở trong nước đạt đến 45 ức.

Tuy kém hơn 《 Old Boy 》 trước đó mười mấy ức, nhưng cũng là thành tích khiến người ta phải ngạc nhiên, trở thành bộ phim điện ảnh xếp hạng hai trong lịch sử điện ảnh Hoa ngữ, danh tiếng của phim điện ảnh Tinh Quang càng thêm vang dội.

Lợi hại nhất là, đây là một bộ phim điện ảnh mở ra hành trình nước ngoài, được công chiếu ở các nước như Singapore, Tunisia, Nhật Bản, Hàn Quốc và các nước khác trong khu vực Châu Á, doanh thu phòng vé ở nước ngoài đạt đến 6 ức nguyên.

Thành tích này cũng rất vượt trội, bởi vì chưa từng có bộ phim điện ảnh nào có thể vượt biên giới, lấy được lợi nhuận doanh thu phòng vé lớn như vậy.

Ví dụ như ba khu vực, Singapore, Tunisia và Malaysia, 《 Năm ấy 》 đã phân biệt trở thành quán quân tuần và quán quân tháng về mặt doanh thu phòng vé ở địa phương, ảnh hưởng rất lớn...

Thành tích này đã đánh ra nền tảng tốt chờ ngày 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 vượt biên giới.

《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 đã chiếu được một nửa, bởi vì đây là chương trình tranh tài thơ ca cạnh tranh kịch liệt lại tràn ngập tình thơ ý họa rất mới lạ, vừa đẩy ra đã được khen ngợi, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 3.45%, chen ép những đài truyền hình khác trong cùng khung giờ.

Mấu chốt nhất là nó kích thích đám người yêu thích thơ cổ, tạo thành tục lệ học tập thơ cổ trong phạm vi toàn xã hội, được các truyền thông có quyền uy lớn đưa tin, còn lên cả bản tin thời sự của CCTV.

Điều khiến người ta không tưởng tượng nổi là, dân chúng Nhật Bản rất yêu thích chương trình như vậy, đang chuẩn bị nhập về.

《 Sing!China 》 đã bắt đầu được ghi hình, sau khi 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 kết thúc lập tức được nối tiếp, cũng sẽ trở thành một chương trình siêu hot của đài truyền hình Tinh Quang.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 cũng quay chụp thuận lợi.

Bởi đây là phim cổ trang lớn vẫn luôn được tiến hành tuyên truyền kèm với thành phố điện ảnh Giang Nam, vì vậy thành phố điện ảnh Giang Nam đã nổi tiếng trong phạm vi cả nước, đạt được sự phát triển nhanh chóng.

Thành phố điện ảnh Giang Nam có phong cảnh xa hoa lộng lẫy, cùng với hoàn cảnh thoải mái hưởng thụ, cho các du khách một trải nghiệm du lịch rất khó quên, khiến rất nhiều người lưu luyến, truyền miệng lẫn nhau, có vô số khách hàng quen. Mỗi ngày đều có khách du lịch đến thành phố điện ảnh nối liền không dứt, lưu lượng bình quân ngày đã đạt đến 3000 người, thậm chí đến cuối tuần có đạt đến hơn vạn người.

Tuy so với các khu du lịch danh lam thắng cảnh khác, số liệu này còn kém hơn rất nhiều, nhất là không cách nào so sánh với các danh lam thắng cảnh như núi Trường Bạch, Cố Cung, Vạn Lý Trường Thành, động một tí là lưu lượng du khách hơn ngàn vạn người, nhưng thành phố điện ảnh Giang Nam mới khai trương chưa đến hai tháng, còn 2 3 nơi chưa bắt đầu khai thác đã lấy được hiệu quả rõ rệt như thế, có thể thấy được tiềm lực của thành phố điện ảnh Giang Nam.

Còn có rất nhiều đoàn làm phim cũng tiến vào chiếm giữ quay chụp ở nơi này, mà ở đây cũng xuất hiện nhiều diễn viên quần chúng hơn, đã có quy mô đơn giản.

Bởi vì, hoàn cảnh nơi này vô cùng thoải mái, ở lại đây cũng rất dễ chịu, trạng thái quay phim vô cùng tốt, đồng thời vừa khai trương nên cạnh tranh không kịch liệt như ở thành phố điện ảnh Hoàn Kiếm.

Hơn nữa Tinh Quang cũng quay phim ở trong này, lấy được càng nhiều cơ hội hơn, hy vọng nổi tiếng cũng lớn hơn.

Thành phố điện ảnh Giang Nam đang dùng tốc độ phát triển như tia chớp để đuổi kịp thành phố điện ảnh Hoàn Kiếm.

Chương 462: Điều kiện cuối cùng! (8/25)

Các sản nghiệp khác cũng phát triển thuận lợi.

Khách sạn Long Môn cũng dựa theo đó mở rộng lãnh thổ ra biên giới, việc kinh doanh càng làm càng lớn, nguyên liệu nấu ăn ở khu vực thực phẩm Giang Nam nhanh chóng phát triển lớn mạnh, bắt đầu kiếm được ngoại tệ, việc kinh doanh càng ngày càng tốt.

Vốn mỗi tháng đều có thu nhập gần 30 ức nguyên, bây giờ đã đạt đến 40 ức.

Nói cách khác, dựa theo quy mô phát triển hiện tại, trong một năm thực phẩm Giang Nam có thể đạt được thu nhập 480 ức, so với những chi phí không thể tính toán, chính là một vốn bốn lời.

Chính vì có cái tựa bảo bồn này liên tục không ngừng cung cấp tiền tài, mới thúc đẩy các sản nghiệp khác điên cuồng khuếch trương phát triển ra bên ngoài.

Hồng Đậu Trung Văn cũng phát triển rất nhanh chóng, theo đủ loại văn học mạng không ngừng được khai thác giá trị IP, càng ngày bóng dáng của Hồng Đậu Trung Văn xuất hiện càng nhiều trên truyền hình điện ảnh, anime, trò chơi, sản phẩm hằng ngày... , năng lực sinh lời của Hồng Đậu Trung Văn đã tăng lên trên diện rộng, không cần Lâm Bắc Phàm phải đầu tư tiền vẫn có thể tự sinh ra lợi nhuận, giúp bản thân không ngừng lớn mạnh.

Điều khiến người ta hứng thú nhất là, sự phát triển của Hồng Đậu ở nước ngoài đã lấy được thành tích rất chói sáng.

Ngoại trừ việc chuyển vận sản phẩm văn học trở nên phổ biến, càng ngày càng được hoan nghênh, cũng càng lúc càng có nhiều độc giả nước ngoài nhận ra được triển vọng của việc đăng tiểu thuyết dài kỳ trên mạng, rồi rít dần thân vào nghề này, xúc tiến nghề nghiệp ở địa phương.

Tuy nhiên lúc mới đầu, trình độ của tác giả nước ngoài còn kém rất xa trong nước, nhưng cũng không thiếu một vài người có thiên phú xuất chúng hơn người, viết ra tiểu thuyết đưa ngược vào Trung Quốc, rất được hoan nghênh.

Kể từ đó, đôi bên trong nước và nước ngoài tương tác lẫn nhau, xu thế phát triển của Hồng Đậu mạnh như vũ bão, bỏ lại Penguin Books ở rất xa sau lưng.

Sự thay đổi rõ rệt nhất là, bây giờ điều kiện phong thân đã tăng lên.

Được phong thần ở một nơi, chỉ được coi là tiểu thần.

Không chỉ phải phong thần ở trong nước, còn phải phong thần ở nước ngoài, mới được coi là đại thần.

Nếu có thể ăn sạch toàn thế giới, vậy mới được coi là chủ thần.

Trước mắt chỉ có một vị thần cao quý nhất, đó chính là Phạm Nhân thần bí.

Cứ như vậy, bởi vì sức ảnh hưởng lớn, chất lượng của “Thần” tăng lên rất nhiều, địa vị cũng được nâng cao hơn.

Thu nhập của tác giả cấp bậc phong thần trên mạng gần bằng ngôi sao truyền hình điện ảnh đang hot, nhất là các tác giả cấp bậc đại thần đã được Hiệp hội Văn học trao tặng danh hiệu tác giả chính thức.

Theo sự định giá của bên ngoài, giá trị thị trường của Hồng Đậu Trung Văn đã đạt tới 800 ức.

Nếu đưa ra thị trường, giá trị cổ phiếu ít nhất cũng khởi điểm từ trăm tỷ nguyên.

Còn có Tinh Quang Thị Tần.

Bởi vì Tinh Quang Thị Tần ở trong nước vẫn trói chặt với đài truyền hình Tinh Quang, nên ở phương diện lưu lượng và lợi nhuận không có vấn đề gì.

Lúc mới đầu Tinh Quang Thị Tần ở nước ngoài cũng trói chặt với Hồng Đậu, dựa vào sức ảnh hưởng của 《Trù Thần》 ở nước ngoài hấp dẫn lưu lượng to lớn thúc đẩy hai trang web này nhanh chóng phát triển.

Dựa theo các chương trình giải trí mới ở trong nước dần đổ bộ ra nước ngoài, Tinh Quang Thị Tần cũng dần thoát khỏi sức ảnh hưởng của Hồng Đậu và 《Trù Thần》, thực hiện độc lập, trở lại con đường đúng đắn.

Trong đó phát triển nhanh nhất là nền tảng chuyên khu nguyên sang, bởi vì Tinh Quang cổ vũ nguyên sang, thành tích xuất sắc còn được thưởng tiền,

vì vậy nền tảng này được các thanh niên Âu Mỹ yêu thích thể hiện bản thân sẵn đón, nhanh chóng phát triển.

Đồng thời bọn họ cũng thích xem nguyên sang của Trung Quốc, có đôi khi một video âm nhạc còn có thể nổi tiếng toàn cầu chỉ trong một ngày.

Bây giờ, Tinh Quang Thị Tàn đã thực hiện được việc kết nối trong và ngoài nước, lượt truy cập cũng dựa theo toàn cầu, tất cả các video nguyên sang đều được đặt trên cùng một nền tảng tiến hành thể hiện và cạnh tranh toàn cầu, nếu video được hoan nghênh vậy thù lao nhận được sẽ gia tăng theo cấp số nhân, điều này có sức hấp dẫn vô cùng lớn với nhân viên nguyên sang trên toàn cầu.

Các cơ quan tài chính bên ngoài đã ước lượng giá trị, nếu chỉ đưa Tinh Quang Thị Tàn ra thị trường, vậy sẽ trị giá chục tỷ Dollar.

Trên cơ bản đã chế tạo thành công nền tảng Tinh Quang Thị Tàn.

Trên thực tế, Tinh Quang có rất nhiều tài sản có chất lượng cực tốt, đài truyền hình Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tàn, Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Hồng Đậu, thành phố điện ảnh Giang Nam, khu vực thực phẩm Giang Nam đủ loại, tùy tiện lấy một tài sản đưa ra giá trị thị trường cũng có thể tăng gấp 10 lần giá trị.

Nếu đưa toàn bộ ra thị trường, tài sản vượt qua vạn ức cũng không phải vấn đề.

Nhưng những tài sản này vẫn chỉ nằm trong tay hai người Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm, hai người không hề có dự định chia sẻ ra ngoài, những người khác nhìn đỏ cả mắt lại không thể làm gì.

Trong một tháng này, Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết gần như đi khắp các nơi trên toàn thế giới.

Đến Canada, nhìn ngắm núi tuyết, ở trong thế giới tuyết.

Đến Bắc Mỹ, trải nghiệm phong tình phóng khoáng ở Brazil.

Đến nước Pháp, hưởng thụ tình cảm lãng mạn ở Paris.

Đến Italy, đi thuyền đêm ở thành phố nước Venice.

Đến Đan Mạch, dừng chân ở quê hương truyện cổ tích.

Đến Athens, cảm nhận sự quyến rũ cổ điển.

...

Sau đó lưu lại dấu ấn đẹp nhất ở các nơi đẹp nhất trên toàn thế giới.

Địa điểm cuối cùng là Hà Lan ở Châu Âu.

Điều này có nghĩa hành trình hơn một tháng sắp kết thúc.

Trên một sườn đồi tràn ngập hoa cỏ, hai người Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm ngồi trên thảm cỏ xanh mướt, nhìn ngắm ánh tà dương chậm rãi hạ xuống, nhuộm lên cả cánh đồng hoa lộng lẫy này bằng những sắc màu rực rỡ.

Bạch Thanh Tuyết dựa vào vai Lâm Bắc Phàm, đột nhiên hỏi: “Lão công, không ngờ hành trình một tháng lại kết thúc nhanh như vậy, đây là khoảng thời gian vui vẻ nhất của ta trong mấy năm qua, nghĩ đến ngày mai phải trở về, đột nhiên lại thấy không nỡ.”

“Vậy chúng ta lại đi chơi một tháng nữa.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Không được, một tháng đã đủ lâu rồi, có lẽ Vũ yêu tinh đã rất bận rộn, ta nhất định phải quay về, đài truyền hình Tinh Quang không thể không có ta!”

“Tùy nàng, sang năm có thời gian chúng ta lại đi chơi!”

“Được!” Bạch Thanh Tuyết tinh tế tỉ mỉ nói: “Còn nhớ điều kiện trước đó mà chúng ta giao hẹn không?”

“Đương nhiên vẫn nhớ.” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng nắm tay Bạch Thanh Tuyết, dịu dàng nói: “Điều kiện thứ nhất là trong hành trình một tháng này, ta không được phép liên hệ với nữ nhân khác, chỉ có thể đối xử tốt với một mình nàng, một lòng một dạ yêu nàng, thương nàng, bảo vệ nàng, đi du lịch

như những cặp đôi bình thường. Điều kiện thứ hai là trong hành trình một tháng này, tất cả chi phí đều do ta tự kiếm. Ta đã bị hai điều kiện của nàng hại khổ!”

“Chàng khổ chỗ nào?” Bạch Thanh Tuyết nổi giận: “Ta chỉ biết trên quãng đường này chàng kiếm tiền một cách dễ tới không thể dễ hơn, gần như không khác gì ngày thường! Từ trước tới nay ta chưa từng thấy người nào đi làm công lại thoải mái như chàng, ông trời thật sự bất công!”

“Lão bà, ta sai rồi!” Lâm Bắc Phàm quyết đoán tỏ vẻ sợ hãi.

“Biết sai là được!” Bạch Thanh Tuyết điều chỉnh lại tư thế, ngồi xồm xuống, kiêu ngạo ngẩng đầu lên: “Hừ hừ, bây giờ ta muốn đưa ra điều kiện thứ ba! Nếu chàng không đồng ý, ta sẽ không quay về với chàng!”

“Điều kiện gì?” Lâm Bắc Phàm căng thẳng.

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nhìn vào mắt Lâm Bắc Phàm, gần từng chữ một: “Ta muốn chàng đồng ý với ta, từ nay về sau, mặc kệ chàng có nữ nhân khác hay không, có bao nhiêu nữ nhân, nữ nhân chàng yêu nhất chỉ có thể là ta! Chàng phải yêu ta nhiều hơn người khác! Chàng đối xử tốt với người khác, thì phải đối xử với ta tốt hơn! Đây là yêu cầu cuối cùng của ta với chàng, chàng có thể đồng ý không?”

Lâm Bắc Phàm cảm động, bởi vì hắn biết đây là sự thỏa hiệp cuối cùng của Bạch Thanh Tuyết với hắn, điều này phải khó khăn đến mức nào với một nữ nhân độc lập tự cường như nàng?

“Lão bà, ta đồng ý với nàng! Chúng ta về nhà!”

Lâm Bắc Phàm ôm Bạch Thanh Tuyết thật chặt, ôm chặt nữ nhân đáng yêu sẽ sống với hắn cả đời.

“Lão công, chúng ta về nhà!” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười vui vẻ.

Chương 463: Có tử muội quên người yêu! (9/25)

Ngày hôm sau, hai người lên máy bay tư nhân mới của mình quay về thành phố Giang Nam Trung Quốc.

Hành trình tuần trăng mật một tháng, khiến tình cảm của bọn họ nhận được một bước thăng hoa.

Lúc bọn họ một lần nữa đặt chân xuống Giang Nam, đặt chân lên mảnh đất quen thuộc, hít thở bầu không khí quen thuộc, nghe giọng nói Giang Nam quen thuộc, cảm thấy như được thay da đổi thịt có cuộc sống mới.

“Giang Nam, Bạch Thanh Tuyết ta đã về!” Bạch Thanh Tuyết đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó tinh thần sáng khoái.

Mèo Ragdoll cũng kêu một tiếng: “Meo!”

Cảm giác không có khí thế gì cả, toàn bộ cơ thể mèo đều héo rũ.

“Xe đã đến, chúng ta quay về nghỉ ngơi trước, những việc khác để ngày mai nói sau. Mặt khác, Thiên Mị đã ở nhà nấu sẵn đồ ăn, chờ chúng ta quay về!” Lâm Bắc Phàm ôm bé mèo con.

“Được! Bây giờ chúng ta về thôi! Cũng dám quyến rũ nam nhân của ta, ta phải quay về tính sổ sách với yêu tinh kia!” Bạch Thanh Tuyết siết nắm đấm thở hên hên nói, muốn quay về tìm Vũ Thiên Mị tính sổ sách.

Lâm Bắc Phàm cười khò, nơi này còn có một trận chiến cần đánh.

Lúc bọn họ quay về biệt thự, vừa hay nhìn thấy Vũ Thiên Mị đang luống cuống tay chân nấu ăn trong bếp. Mùi thơm ngào ngạt của đồ ăn bay ra ngoài, tuy không nấu ngon như Lâm Bắc Phàm, nhưng đầy vẻ ấm áp của gia đình.

“Nữ Vương đại nhân, người đã về rồi!” Vũ Thiên Mị giẫm lên dép lê, hưng phấn chạy bước nhỏ đến.

“Được lắm, người đồ yêu tinh quyến rũ lão công ta còn dám xuất hiện trước mặt ta? Thật sự quá phách lối rồi!” Bạch Thanh Tuyết nghiêm mặt nói: “Thật đúng là không đặt chính cung là ta vào mắt! Ta hỏi người đáng chịu tội gì?”

“Nữ Vương đại nhân, nô gia đã biết sai!” Vũ Thiên Mị giả vờ đáng thương nói.

“Hừ! Biết sai thì tốt!” Bạch Thanh Tuyết tiếp tục nghiêm mặt: “Nể mặt tháng này ngươi đã chịu vát vả, bản Nữ vương có lòng từ bi, tạm thời tha thứ cho ngươi. Nếu lần sau ngươi còn dám tái phạm bị ta bắt được, trừng phạt gấp bội!”

“Vâng!” Vũ Thiên Mị vô cùng mừng rỡ, thậm chí vui đến bật khóc.

Bởi vì nàng biết Nữ Vương đại nhân đã tha thứ cho nàng, vì vậy mới thông qua cách này để biểu đạt ra ngoài. Đúng là Nữ Vương đại nhân luôn ngạo kiêu, mạnh mẽ mềm lòng, ngay cả cách tha thứ cũng nói tươi mát thoát tục như thế, Vũ Thiên Mị cảm thấy áy náy lại cảm động.

Nhìn Vũ Thiên Mị sắc mặt tiều tụy, hai mắt đỏ bừng, Bạch Thanh Tuyết lại mềm lòng, vội vàng an ủi: “Yêu tinh đừng khóc, chuyện lúc trước để nó qua đi, từ nay về sau chúng ta vẫn là tử muội tốt! Cả đời là tử muội tốt.”

“Ừm, Nữ Vương đại nhân.” Vũ Thiên Mị cảm động gật đầu.

“Nhưng tử muội thì tử muội, ta nhất định phải làm lớn, biết không?” Bạch Thanh Tuyết lại bổ sung một câu.

Vũ Thiên Mị: “...”

Nhìn hai nữ nhân ở chung hòa thuận, trong lòng Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ. Duỗi hai tay ra ôm eo nhỏ của hai nữ nhân, cười nói: “Cả quãng đời còn lại, có hai nàng ở đây thật tốt!”

“Chàng câm miệng! Nơi này không có phân cho chàng nói chuyện!” Hai nữ nhân trằm miệng một lời.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chỉ trong chớp mắt, hai nữ nhân tạo thành liên minh.

“Tiểu nam nhân nhà nữ vương, lâu rồi ta không được gặp nữ vương đại nhân, bây giờ chỉ muốn ôn chuyện với nàng. Làm phiền chàng đến nhà bếp nấu đồ ăn đi, vát vả.” Vũ Thiên Mị cười híp mắt nói.

“Còn đứng ngây ra đó làm gì? Không thấy tử muội chúng ta đang bận rộn à, chàng còn không nhanh đi nấu đồ ăn?” Bạch Thanh Tuyết tròn to đôi mắt hạnh, dữ dằn nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Các nàng thật sự là, có tử muội quên người yêu!

Các nàng đã quên lời thề non hẹn biển lúc trước sao?

Lâm Bắc Phàm uất ức, cảm giác mình dư thừa, chỉ có thể mặc tạp dề đi nấu đồ ăn.

Hai nữ nhân nắm tay nhau ngồi trên ghế sofa chia sẻ việc trong một tháng qua.

Vũ Thiên Mị báo cáo với Bạch Thanh Tuyết về tình hình vận hành của Tinh Quang trong hơn một tháng qua, còn Bạch Thanh Tuyết thì chia sẻ với Vũ Thiên Mị những dấu ấn tốt đẹp trong hành trình du lịch toàn cầu của hai người.

Không lâu sau, hai nữ nhân vừa nói vừa cười, khoảng cách trong lòng biến mất.

“Trong hành trình này ta cũng đã nhận ra, một người xuất sắc như lão công ta rất dễ hái hoa ngắt cỏ. Nếu không phải ta nhìn chăm chăm hắn, có lẽ bây giờ hắn đã có thêm mấy người.” Bạch Thanh Tuyết lôi kéo tay Vũ Thiên Mị, nói lời thâm thía: “Vì vậy Thiên Mị, từ nay về sau chúng ta phải liên thủ lại, lúc nào cũng nhìn chăm chăm nam nhân kia, không cho hắn cơ hội ra ngoài lãng lợ.”

Vũ Thiên Mị nghiêm túc gật đầu: “Yên tâm đi nữ vương đại nhân, nam nhân của người cũng là nam nhân của ta, ta nhất định sẽ coi chừng hắn.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Lời này không sai, nhưng không hiểu sao luôn cảm thấy hơi khó chịu.

Để ăn mừng hai nữ nhân đã bỏ qua mâu thuẫn lúc trước, để ăn mừng cuộc sống tốt đẹp trái ôm phải áp sắp tới, Lâm Bắc Phàm lấy ra 18 loại võ nghệ, làm một bàn đủ sắc hương vị để khao mọi người.

Lúc ăn cơm ngay cả vị trí cũng xảy ra thay đổi.

Lúc trước Bạch Thanh Tuyết ngồi ở giữa, Lâm Bắc Phàm và Vũ Thiên Mị chia ra ngồi hai bên. Bây giờ quan hệ xảy ra thay đổi, không cần tránh nghi ngờ, Lâm Bắc Phàm ngồi ở giữa, hai nữ nhân ngồi hai bên, mèo Ragdoll chỉ có thể ngồi đối diện.

Sự thay đổi này khiến Lâm Bắc Phàm rất vui mừng. Nhìn hai nữ nhân xinh đẹp quyến rũ, Lâm Bắc Phàm than thở trong lòng, ta may mắn đến mức nào mới có được hai vị thiên chi kiêu nữ quan tâm?

“Thanh Tuyết, đây là món ớt xanh xào thịt băm nàng thích ăn nhất, ăn nhiều một chút!” Lâm Bắc Phàm gấp thịt cho Bạch Thanh Tuyết.

“Cảm ơn lão công!” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười dịu dàng.

Vừa mới nghiêng đầu, lại phát hiện Vũ Thiên Mị đang bĩu môi nhìn hấn.

“Thiên Mị, đây là món thịt kho đậu phụ mà nàng thích ăn nhất.” Lâm Bắc Phàm gấp một miếng đậu phụ, đặt vào trong bát của Vũ Thiên Mị.

“VẬY còn tạm được!” Vũ Thiên Mị lẩm bẩm nói, trong lòng vui vẻ hài lòng. Lúc trước quan hệ còn chưa bại lộ, chỉ có thể lén lút, bây giờ được nữ vương đại nhân thông cảm, cuối cùng đã có thể thoải mái làm nũng.

Sau đó, hai nữ nhân gần như cùng lúc gấp một miếng thịt bỏ vào trong bát của Lâm Bắc Phàm.

“Lão công, đây là món cá chàng thích ăn nhất!”

“Tiểu nam nhân, nhanh ăn đi!”

Nhìn trong bát vừa mới dọn sạch lại bị chất đầy, Lâm Bắc Phàm cảm thấy hạnh phúc đến buồn bực.

“Nếu không, tối nay chúng ta cùng ngủ chung một giường?” Lâm Bắc Phàm đột nhiên nói.

Mặt hai nữ nhân lập tức đỏ bừng.

“Chàng thật xấu xa, nghĩ hay lắm!”

“Chàng cắt cho ta!”

Hai nữ nhân xấu hổ, vội vàng quát lớn.

Nhìn hai nữ nhân phản ứng mạnh như vậy, trong lòng Lâm Bắc Phàm hơi thất vọng, biết ngày tháng ngủ chung chăn lớn còn rất xa.

Gánh nặng đường xa, đồng chí còn cần cố gắng.

Đêm hôm đó, Bạch Thanh Tuyết đẩy Lâm Bắc Phàm ra khỏi phòng.

“Đi đi, chàng đi tìm yêu tinh kia đi!” Bạch Thanh Tuyết phàn nàn: “Nàng ấy cố gắng vì chàng nhiều như vậy, chàng không được phụ nàng ấy!”

“Vậy còn nàng?” Lâm Bắc Phàm ngược mắt nhìn.

“Tối nay ta phải nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai còn phải làm việc, tối nay đừng quay lại làm phiền ta.” Bạch Thanh Tuyết quay đầu nhắm mắt ngủ.

“Cảm ơn lão bà!” Lâm Bắc Phàm hôn nàng, sau đó nhẹ tay nhẹ chân rời đi.

Sau khi Lâm Bắc Phàm rời đi, Bạch Thanh Tuyết vẫn chưa ngủ, luôn thấy bực bội không ngủ được, vẻ mặt cô đơn.

“Nếu có thể lựa chọn, ai bằng lòng đẩy chàng cho những nữ nhân khác chứ?”

Nàng lén lút cầm điện thoại lên xem, trong điện thoại đây ảnh chụp trong hành trình hơn một tháng của bọn họ, tất cả đều ngọt ngào, hạnh phúc, không có tiếc nuối...

Trời tối người yên, ánh đèn tối tăm, Bạch Thanh Tuyết ngây ngô mỉm cười.

Chương 464: Cô Nàng Ngổ Ngáo! (10/25)

Ngày thứ hai, Bạch Thanh Tuyết tươi cười rạng rỡ tiến về cao ốc Song Tinh Tử.

Đây là lần đầu tiên trong hơn một tháng qua nàng lộ mặt, vẫn là Bạch tổng mỹ lệ hào phóng, bá khí vênh váo như cũ. Nàng bóp nát toàn bộ những lời đồn, ổn định thế cục hỗn loạn hơn một tháng qua của Tinh Quang.

Mọi thứ đều khôi phục bình thường.

Vũ Thiên Mị nghỉ ngơi 2 ngày, bởi vì trong một tháng qua, chuyện lớn chuyện nhỏ gì cũng để nàng làm chủ, lúc này hạng mục của Tinh Quang đặc biệt nhiều, đang vào thời kỳ phát triển cao tốc, cho nên đặc biệt mỗi mệt.

Đồng thời nàng còn phải bận rộn dọn nhà, lại một lần nữa chuyển vào biệt thự của Bạch Thanh Tuyết.

Bởi vì cách một ngôi biệt thự, buổi tối chạy qua chạy lại không tiện.

“Tiểu nam nhân của ta, được hời cho chàng, còn không mau qua dọn nhà cho ta?” Vũ Thiên Mị giống một mỹ nhân ngư lười biếng nằm trên ghế sofa, chỉ huy Lâm Bắc Phàm vận chuyển đồ vật, rõ ràng có thể mời người hỗ trợ, nhưng nàng khăng khăng không mời.

Lâm Bắc Phàm hỏi ra vấn đề này.

“Chẳng lẽ, chàng hy vọng đồ vật cá nhân của ta bị nam nhân khác đụng?” Vũ Thiên Mị trầm giọng nói.

“Không nguyện ý!” Lâm Bắc Phàm lập tức lắc đầu.

“Vậy còn không mau chuyển đồ? Chàng là tiểu nam nhân của ta, loại chuyện này không phải chàng làm thì còn có thể là ai làm?” Vũ Thiên Mị chống nạnh, hung thần ác sát nói.

Thế là, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể cực khổ bôn ba mấy lần.

Sau khi hết bận, Vũ Thiên Mị nói: “Tuần sau là buổi ra mắt phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, chàng đi cùng ta, dính dính chút vận khí tốt của chàng, hy vọng có thể lấy được khởi đầu tốt đẹp!”

Lâm Bắc Phàm sững sờ: “Còn cần dính vận khí của ta? Điện ảnh của Tinh Quang chúng ta chiếu lên, ai mà không tránh né?”

Hai bộ đại điện ảnh liên tục thu được 40 ức doanh thu phòng vé, khiến điện ảnh Tinh Quang thu được danh tiếng tốt đẹp, phàm là phim chiếu rạp đều sẽ tận lực tránh đi Tinh Quang, miễn cho biến thành pháo hôi.

Dưới điều kiện không có người cạnh tranh, chỉ cần điện ảnh không quay chụp quá kém, người nhất định có thể lấy được khởi đầu tốt đẹp.

Thế nhưng Vũ Thiên Mị vẫn muốn hấn tới trần tràng, thực sự là không thể tưởng tượng nổi.

“Lần này phim của chúng ta có thể gặp phải nguy hiểm.” Vũ Thiên Mị nói: “Ảnh Nghiệp Dada bắt tay với Lion Films, dẫn tiến một bộ đại điện ảnh 《 Eragon 》 thể loại kỳ huyền, chiếu lên cùng một lúc với chúng ta. 《 Eragon 》 là bộ đại điện ảnh thứ hai được Lion Films đẩy ra trong năm nay sau 《 Stars War 》, trước mắt rất được ngoại giới chờ mong, lực ảnh hưởng lớn, cho nên ta tương đối không yên tâm.”

Hóa ra, Ảnh Nghiệp Dada yên lặng lâu này lại liên hợp với Lion Films đi ra tác quái.

“Công chiếu đồng lúc với điện ảnh của chúng ta, nhìn ra được mục tiêu của bọn họ chính là chúng ta!” Lâm Bắc Phàm nói ra phân tích.

“Không sai, lúc đầu 《 Eragon 》 đã có thể chiếu lên sớm hơn một tuần lễ, nhưng bọn họ lại cố ý trì hoãn, để đánh lén 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của chúng ta. Đây có thể nói là lần phản kích duy nhất của bọn họ trong nửa năm qua!”

“Nếu lại tiếp tục không phản kích, Ảnh Nghiệp Dada có thể sẽ mất đi thị trường Trung Quốc.” Lâm Bắc Phàm cười.

Có thể nói Ảnh Nghiệp Dada là năm hạn bất lợi, hơn nửa năm đã đòi liên tục hai tổng tài, làm ăn cũng bởi vì các loại nguyên nhân khác nhau mà vẫn không có khởi sắc. Ảnh Nghiệp Hùng Sư còn suýt chút mất đi thị trường Trung Quốc.

Hai công ty bọn họ hợp tác vừa khiến cho người ta ngoài ý muốn lại nằm trong dự liệu.

Bởi vì trước mắt Ảnh Nghiệp Tinh Quang độc đại, Ảnh Nghiệp Dada yếu thế, Lion Films xem như ngoại lai cũng chẳng có bao nhiêu uy hiếp, hai công ty này đều có thù với Tinh Quang, nếu như không liên hợp lại, vậy thì thật sự có thể không còn đường nào để đi.

“Trừ việc đó ra, Penguin Video đã cho mở rộng tuyên truyền rất nhiều, lần này có thể nói là tam phương liên hợp.”

“Lion Films , Ảnh Nghiệp Dada, Penguin Video, lại có thể gộp đủ toàn bộ.” Lâm Bắc Phàm cười, hấn phát hiện đúng là không phải oan gia thì không gặp gỡ, địch nhân của Tinh Quang lại hợp tác với nhau, đây là muốn liên hợp đả kích Tinh Quang?

Coi Tinh Quang như là boss mà đánh?

“Chờ mong biểu hiện các ngươi, đừng làm ta thất vọng!” Lâm Bắc Phàm một chút cũng không hoảng hốt.

《 Eragon 》 có đẹp hay không, hấn không biết.

Nhưng 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 tuyệt đối sẽ bạo, hơn nữa sẽ ở bạo trong phạm vi Châu Á.

“Còn một chút thời gian, ta chuẩn bị thêm một vài thứ cho phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , tăng lên hiệu quả tuyên truyền.”

“Chàng muốn thêm cái gì?” Vũ Thiên Mị tò mò hỏi.

“Không thể nói, tạm thời giữ bí mật, cam đoan sẽ khiến bạn hấn giật nảy cả mình.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả, sau đó ngồi bên cạnh Vũ Thiên Mị.

Cái đầu nhỏ của Vũ Thiên Mị dựa tới, nghe được mùi mồ hôi trên người hấn, nàng ghét bỏ nói: “Người chàng toát đầy mồ hôi rồi còn không mau đi tắm rửa?”

“Chúng ta cùng nhau tắm!” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm sáng quắc.

Trong lòng Vũ Thiên Mị hoảng hốt, ngượng ngùng nói: “Đêm qua giăng co một đêm, chàng còn cảm thấy chưa đủ sao?”

“Đôi với nàng vĩnh viễn cũng không đủ!” Lâm Bắc Phàm ôm lấy Vũ Thiên Mị nhanh chóng xông vào phòng tắm.

Không lâu sau đó, trong phòng tắm vang lên tiếng trên rỉ uyển chuyên dễ nghe...

Một bên khác, tổng giám đốc tân nhiệm của Ảnh Nghiệp Dada, Hoàng Lê Thanh lúc này lại đứng ngồi không yên.

Tất cả đều bắt nguồn từ việc bạn hấn muốn khai chiến với Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Dựa vào những chuyện bạn họ đã trải qua trước đó cho thấy, phàm là người hay thế lực dám đối chiến với Tinh Quang, dường như chưa từng có kết quả tốt.

Hai vị trước kia cũng bởi vì đối nghịch với Tinh Quang cho nên mất việc, còn ăn cơm tù, nửa đời sau đều bị hủy.

Ảnh Nghiệp Dada, thậm chí là tập đoàn Dada cũng bởi vì vậy mà bị liên lụy, điều thấp gần nửa năm, không dám có hành động.

Còn có cả Ảnh Nghiệp Sơn Hải, còn chưa làm cũng đã sập tiệm, kết thúc thảm đạm.

Cho nên nàng một chút cũng không muốn đối nghịch với Tinh Quang.

Hơn nữa Tinh Quang đã trở thành nửa giang sơn của giới giải trí, nói về phương diện tài nguyên thì Ảnh Nghiệp Dada kém rất xa, đối nghịch với bọn họ không có điểm gì tốt. Cho dù lần này có thành công thì về sau cũng sẽ chịu đau khổ.

Nhưng trước mắt trong nước, Ảnh Nghiệp Dada là đối thủ duy nhất của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, cho dù nàng không muốn đối nghịch cũng không được, chỉ có thể nhắm mắt lại, bằng không thì địa vị khó giữ.

“Tinh Quang thật sự quá tà môn, hy vọng lần này không có việc gì.”

Hoàng Lệ Thanh bấm một số điện thoại: “Phó giám đốc Nicotin, tình hình hiện tại của Lion Films các người thế nào rồi? Tuyên truyền làm đến đâu? Có cần chúng ta...trợ giúp một chút không?”

“Nếu như có thể lấy được sự ủng hộ của Vương tổng thì còn gì bằng. Có điều, lần này chúng ta đã chuẩn bị đầy đủ, hơn nữa đã mở rộng công tác tuyên truyền toàn cầu. Chúng ta cực kỳ coi trọng thị trường Trung Quốc, hai ngày nữa chúng ta sẽ dẫn theo nhân viên chính trong 《Eragon》 đến Trung Quốc tuyên truyền, sau đó cử hành lễ ra mắt tại Ma Đô.” Trong điện thoại truyền đến giọng nói sáng sủa của Nicotin.

Nicotin là phó tổng giám đốc của Lion Films.

Trước đó hẳn ta và đạo diễn Spar đã từng đưa 《Stars War》 vào Trung Quốc, lúc đầu vốn tưởng có thể thu được thành tựu lớn, kết quả vì sự kiện chính trị dẫn đến việc phát hành bị phá sản, còn suýt chút mất đi thị trường Trung Quốc.

Mà xem như người chủ yếu phụ trách chuyện này, Nicotin thiếu chút nữa phải tự nhận lỗi từ chức.

Vừa nghĩ đến việc này, Nicotin lại hận đến nghiến răng.

Cho nên, hẳn ta không chút do dự chọn công chiếu 《Eragon》 cùng thời điểm với 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 của Tinh Quang, đánh lén điện ảnh Tinh Quang, báo thù rửa hận cho những chuyện đã xảy ra lúc trước.

“Phó tổng Nicotin, ta nghĩ lại, vẫn cảm thấy nên đổi ngày công chiếu 《Eragon》 sẽ tốt hơn...” Hoàng Lệ Thanh đưa ra quan điểm của bản, không nên trực tiếp đối chiến với Tinh Quang.

Trong lòng Nicotin khinh thường, nữ nhân thực sự là tóc dài kiến thức ngắn.

Muốn hẳn ta thỏa hiệp?

Cả đời này cũng không có khả năng!

Phó tổng Nicotin lớn tiếng nói: “Hoàng tổng, ta cảm thấy ngại là do buồn lo vô cớ, chẳng lẽ bộ phim bom tấn 《Eragon》 của chúng ta còn không thể đánh bại một bộ phim tình cảm nhỏ sao? Cho nên ngại cứ bình tĩnh, ngồi xem kịch vui đi!”

Chương 465: Chuẩn bị phản kích Lion Films! (11/25)

Cúp điện thoại, trong lòng tổng giám đốc Hoàng Lệ Thanh tràn ngập không cam lòng.

Những người đến từ Hollywood của Mỹ thực sự ngạo mạn tự đại thành thói, cho rằng bản thân nắm trong tay nền công nghiệp điện ảnh tân tiến nhất thì có thể muốn làm gì thì làm, lần trước đã bị thiệt thòi một lần còn không biết thu liễm, sớm muộn cũng chết vì sự ngạo mạn của mình.

Hoàng tổng đang cân nhắc có nên đoạn tuyệt quan hệ với Lion Films hay không, miễn cho người ta tìm đường chết, còn muốn kéo theo nàng.

Đáng tiếc hiện tại nàng vừa mới lên chức, vị trí bất ổn, thấp cổ bé họng, không làm chủ được.

Một bên khác, cúp điện thoại xong Nicotin cũng khó chịu.

Hắn ta cảm thấy vị nữ tổng tài mới nhậm chức này còn sợ hãi rụt rè, khó thành đại sự.

Lion Films chúng ta là ai?

Chính là một trong tám đại công ty điện ảnh lớn nhất thế giới, tổng tài sản hơn 100 ức Đô-la Mỹ, hàng năm doanh thu phòng vé đều vượt qua 50 ức Đô-la Mỹ, dưới cờ có rất nhiều series điện ảnh, chẳng lẽ còn phải sợ một Ảnh Nghiệp Tinh Quang nhỏ nhỏ?

Ở lĩnh vực điện ảnh, bọn họ chính là vương giả!

Về phần lần trước chẳng qua chỉ là ngoài ý muốn, Nicotin không cho rằng đó là lỗi của mình.

Cho nên, lần này hắn ta mang theo 《Eragon》 trở lại Trung Quốc, nghiên ép 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, là muốn rửa sạch sỉ nhục lúc trước, để người biết cái gì gọi là tuyệt vọng!

Lâm Bắc Phàm cũng nghỉ ngơi hai ngày, trên thực tế là dính chặt Vũ Thiên Mị hai ngày.

Sau khi lấy được sự tán thành của chính cung nương nương, hai người có thể quan hệ quang minh chính đại, không cần lén lút. Ban ngày, Lâm Bắc Phàm ở bên Vũ Thiên Mị, buổi tối lại ở với chính cung Bạch Thanh Tuyết.

Rốt cuộc Lâm Bắc Phàm cũng biết vì sao quân vương cổ đại không thích vào triều sớm, loại trái ôm phải áp này dù là thần tiên cũng khó có thể từ chối, hắn thích thời gian xa hoa đời này.

Trong hai ngày này, bởi vì Lâm Bắc Phàm đòi hỏi quá độ, Vũ Thiên Mị mỗi ngày lười biếng, không phải nằm ở trên giường thì chính là nằm trên ghế sofa, cảm giác xương cốt trên dưới toàn thân đều tan thành từng mảnh.

Vũ Thiên Mị hận hận nói: “Tình lực của tên khốn chàng càng ngày càng thịnh vượng, giống như trâu vậy, hại ta không cách nào đứng lên, thật không biết trước kia sao nữ vương đại nhân có thể chịu được chàng?”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Trước kia Thanh Tuyết bề bộn nhiều việc, cho nên ta mới đồng ý mỗi ngày một lần. Hiện tại nhiều hơn một người là nàng, rốt cục ta cũng không cần khó chịu như trước kia nữa.”

“Sau đó chàng lại phóng thích toàn bộ lên người ta? Đây là sự khác biệt của chính cung và tiểu tam?” Võ Thiên Mị ê ẩm nói.

“Không, ở trong lòng ta nàng cũng trọng yếu giống vậy, chúng ta lại yêu một lần!” Lâm Bắc Phàm ôm lấy Võ Thiên Mị.

Vũ Thiên Mị quá sợ hãi: “Không muốn, chàng tên hỗn đản này!”

...

Vũ Thiên Mị lại một lần nữa lười biếng nằm trên ghế sofa, mặt đỏ bừng cực kỳ thoải mái, tràn đầy phong tình.

Dưới ánh mắt cổ quái của Bạch Thanh Tuyết, rốt cục Vũ Thiên Mị cũng không chịu nổi, quyết định ngày mai sẽ đi làm, thoát khỏi người đàn ông hùng hục như trâu này.

Ngày thứ hai, Lâm Bắc Phàm cũng đến cao ốc Song Tinh Tử tìm Dương Tử Nhi.

Lại phát hiện Dương Tử Nhi đang dùng ly nhỏ uống từng ngụm từng ngụm Champagne, trên mặt đỏ bừng, vô cùng hài lòng.

“Tử nhi, ta có hai bài nhạc muốn tìm người phối.” Lâm Bắc Phàm nói thẳng vào vấn đề.

“Ta không làm!” Dương Tử Nhi xoay đầu qua, chỉ lưu lại phần gáy cho Lâm Bắc Phàm.

“Vì sao?” Lâm Bắc Phàm không hiểu.

Dương Tử Nhi tức giận nói: “Người tên xú gia hỏa này, người ra ngoài chơi cũng không báo cho ta một tiếng, lúc trở về cũng không thèm nói cho ta. Hiện tại có việc mới đến tìm ta, người xem ta là ai?”

Thì ra là cái kính.

May mắn, Lâm Bắc Phàm đã sớm chuẩn bị.

“Người xem đây là cái gì?” Lâm Bắc Phàm phủ tay, lập tức có người đẩy mấy rương đồ tiến đến.

“Đây là cái gì?” Cái mũi Dương Tử Nhi ngửi ngửi, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: “Đây là mùi rượu! Chẳng lẽ bên trong đều là rượu?”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy bội phục sâu sắc, dán kín như vậy nàng còn có thể ngửi ra được.

Không hổ là Tử muội bị rượu hun đúc nhiều năm!

“Không sai! Bên trong có một nửa đều là rượu!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Người cũng biết hơn một tháng trước ta và lão bà ra ngoài du lịch, đến mỗi cái địa phương ta đều đặc biệt mua rượu trở về, một phần chính ta giữ lại, một phần còn lại tặng cho người. Thế nào, lễ vật này người thích không?”

Mắt Dương Tử Nhi sáng lên: “Rất thích! Nể tình người thức thời như vậy, ta từ bi tha thứ người.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi mở cái rương ra, phát hiện tất cả không phải chỉ là rượu: “A, những vật này là cái gì?”

Lâm Bắc Phàm nói ra: “Ngoại trừ rượu, còn rất nhiều đặc sản của các nơi trên thế giới..., ta cảm thấy có thể người sẽ thích, thuận tiện lại mua một phần cho người.”

Dương Tử Nhi khách khí nói: “Người thật quá khách khí, tốn kém như vậy làm gì? Những vật này người có thể lấy về, đổi thành rượu là được. Không phải người còn có một phần rượu khác sao, ừ chính nó!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ngay cả rượu của ta cũng muốn nuốt, người thực sự là một chút cũng không khách khí.

Nhìn rương rượu chủng loại phong phú, rốt cục Dương Tử Nhi cũng vừa lòng thỏa ý, nói: “Người vừa rồi tìm ta làm chuyện gì?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Không nghĩ tới Dương Tử Nhi người lại là người như vậy, có sữa thì là mẹ, quá quái lạ.

Thấy Lâm Bắc Phàm sững sờ, Dương Tử Nhi bất mãn nói: “Lè mà lè mè làm gì? Có chuyện gì mau nói, xong xuôi người liền rút, thời gian của Dương đại tiểu thư ta rất trân quý, không nên trễ nãi ta uống rượu!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Qua cầu rút ván, lại có thể nói chuyện với boss như vậy?

Được rồi, nể tình người tuổi nhỏ, không so đo với người.

“Có hai bản nhạc muốn tìm người phối, một bài là 《Canon》, một bài khác là 《My Soul》.”

...

Dương Tử Nhi sững sờ: “Là ca khúc người và Bạch tử tử đàn violon ở quảng trường New York?”

“Không sai, chính là nó.” Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái.

“Cái này người cũng biết, cần gì phải phiền phức ta?” Dương Tử Nhi phát phát tay, đuổi nói: “Ghi âm ở bên kia, đàn dương cầm đàn violon đều ở bên kia, người đi qua đó chơi đi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cô nàng này thật sự càng ngày càng tùy hứng.

“Mặc dù ta biết, nhưng nào có thể so sánh Dương đại tiểu thư mỹ lệ khả ái? Dù sao phương diện này, ngươi mới là chuyên nghiệp, hơn nữa còn là đỉnh cấp, cho nên vẫn phải làm phiền ngươi!” Lâm Bắc Phàm vuốt mông ngựa.

Vỗ mông ngựa thế này làm Dương đại tiểu thư vô cùng dễ chịu, tặng một ánh mắt tán thưởng: “Tiểu tử, tính ra ngươi còn rất có ánh mắt!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Không biết lớn nhỏ!

Lúc này, Lâm Bắc Phàm thật sự muốn đặt nạng trên đùi mà đánh đòn.

“Nề tình ngươi thức thời như vậy, Dương đại tiểu thư ta sẽ bộc lộ tài năng cho ngươi thấy!”

Cuối cùng cũng xử lý xong Dương Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm thở ra một hơi.

Nữ nhân bây giờ càng ngày càng cổ quái, lão bà như thế, Thiên Mị cũng như thế, hiện tại ngay cả Dương Tử Nhi cũng là như thế.

Lâm Bắc Phàm cảm giác từ nay trở về sau, mọi thứ đều sẽ thay đổi, không biết tương lai sẽ ra sao?

Ngay lúc này, Hàn Sở Sở cũng tới tìm Lâm Bắc Phàm, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, nàng thân nhiên cười nói: “Lâm Bắc Phàm, rốt cuộc tìm được ngươi, ta có rất nhiều bản án muốn lĩnh giáo ngươi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 466: Tuyên truyền thế công! (12/25)

Sau khi làm tốt nhạc phối, Lâm Bắc Phàm copy lại, coi như đã dung nhập nhạc vào phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 .

Sau đó phân biệt chế tác thành hai trailer phim ngắn, thông qua Tinh Quang Thị Tàn đưa lên toàn cầu.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 là một bộ điện ảnh tình cảm nhẹ nhàng, lúc đầu đã có một ca khúc kinh điển 《 I Believe 》 , hiện tại lại thêm 《 Canon 》 cùng với 《 My Soul 》 , thổi phồng nguyên tố tình yêu trong đó càng thêm tươi mát và tinh tế tỉ mỉ, để cho người ta bất tri bất giác say đắm trong câu chuyện tình yêu của nam chính và nữ chính.

Ở thế giới cũ, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 cũng đã phối bản 《 Canon 》 này vào như vậy, đưa đến hiệu quả cực kỳ to lớn. Còn ở trong thế giới này, 《 Canon 》 là một bài nhạc phối thần cấp mới, lực ảnh hưởng càng lớn.

Còn có 《 My Soul 》 , trước đó hai ca khúc này đã được diện thế ở quảng trường New York, vừa diện thế đã dẫn phát vạn người vũ động, càng có thêm sắc thái thần bí truyền kỳ, dẫn phát đám người ước mơ tình yêu lãng mạn.

Cho nên Lâm Bắc Phàm tin rằng, đợi hai bài nhạc phối này được chế tác thành trailer phim ngắn, thông qua Tinh Quang Thị Tần đưa lên toàn cầu, nhất định có thể hình thành hiệu quả tuyên truyền lớn nhất.

Kết quả không ngoài dự đoán, khi Tinh Quang bắt đầu tuyên truyền đoạn trailer phim trên toàn cầu, hơn nữa còn tuyên truyền một bộ phim điện ảnh chủ đề tình yêu, nhanh chóng khiến mọi người chú ý.

Lucy là một nữ doanh nhân thành đạt ở New York – Mỹ, bình thường khi rảnh rỗi nàng lại thích lướt diễn đàn nguyên sang của Tinh Quang Thị Tần, quan tâm xem gần đây thanh niên trên thế giới đang chơi gì, có thể khiến nàng bắt kịp trend.

Cho nên, Tinh Quang Thị Tần vừa có động tĩnh, nàng ấy lập tức chú ý.

“A, đây là video gì vậy? Lại được Tinh Quang đề xuất trang bìa?” Lucy đặc biệt hiếu kỳ.

Phải biết, nàng thế nhưng là từ khi Tinh Quang Thị Tần tới Mỹ đến nay, bởi vì nàng luôn nột mục chú ý 《 Trù Thần 》 , có thể nói là hội viên cấp nguyên lão của Tinh Quang Thị Tần.

Nhưng mà nhiều tháng như vậy, Tinh Quang Thị Tần ngoại trừ đề xuất trang bìa cho 《 Trù Thần 》 , bọn họ chưa từng đẩy ra tác phẩm nào nữa, lộ ra mùi phân lạnh lẽo cô quạnh. Bây giờ một lần xuất hiện hai video, động tác lớn như thế, khiến nàng đặc biệt hiếu kỳ và hưng phấn.

Bởi vì, với xúc giác thời thượng nàng bồi dưỡng được trong nhiều năm qua, nàng cảm giác được trong đó tất có kỳ quặc.

Thế là nàng nghiêm túc xem: “Hóa ra là trailer một bộ phim điện ảnh Trung Quốc, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ?”

Đối với điện ảnh Trung Quốc, ấn tượng trong lòng nàng chỉ có võ thuật và gấu trúc, về sau lại thêm một là mỹ thực.

Trong ấn tượng của nàng, võ thuật Trung Quốc rất ngẫu, gấu trúc rất đáng yêu, mỹ thực... ăn đến sáng khoái!

Nhưng về phương diện tình cảm, nàng lại không có cảm giác gì.

Theo lý mà nói, Tinh Quang Thị Tần làm ra động tác lớn như vậy để tuyên truyền điện ảnh Trung Quốc, hẳn phải lấy ba phương diện trên làm chủ đạo, hiện tại bọn họ lại tuyên truyền một bộ phim tình yêu, điều này khiến nàng cảm thấy rất lạ.

“Xem trước một chút, dù sao cũng không làm lỡ thời gian.” Mang theo cảm giác chờ mong không rõ, Lucy mở ra một trailer phim có tên là 《 Canon 》 .

Chỉ thấy trong video, một nữ nhân người Hoa xinh đẹp đang ngồi trong sảnh diễn tấu, đang đánh piano.

Lúc mới bắt đầu, tiết tấu vô cùng thư giãn, bình bình đạm đạm. Nhưng không biết vì sao, Lucy luôn cảm giác giai điệu này vô cùng quen thuộc, dường như đã từng nghe qua ở chỗ nào đó.

“Cảm giác rất quen thuộc...Có phải ta từng nghe qua ở đâu rồi hay không?” Lucy nhỏ giọng nói, sau đó lại lắc đầu theo điệu nhạc.

Theo tiết tấu dần dần tiến vào cao trào, càng ngày càng rõ ràng, rốt cục Lucy cũng nhận ra.

“Đây... Đây không phải thần cấp diễn tấu tại quảng trường New York sao?” Lucy rất kích động rất hưng phấn.

Bởi vì lúc trước nàng cũng có mặt ở quảng trường New York, thời điểm âm nhạc vang lên, nàng cũng nhảy múa theo điệu nhạc, loại cảm giác không kìm hãm được kia, loại cảm giác say mê không thể tự kiềm chế kia, đến nay vẫn khiến nàng dư vị vô tận.

Về sau, nàng điên cuồng tìm kiếm vị âm nhạc gia vĩ đại lại lãng mạn này, kết quả không tìm được.

Việc này khiến nàng cảm thấy rất kỳ lạ, bởi vì người có được tài năng âm nhạc như thế không thể nào không có tiếng tăm gì, hẳn phải là nổi tiếng khắp trong ngoài nước, ít nhất cũng phải nổi danh trong nước.

Nghe nói, người kia được nghi là Luyến Tuyết Ái Tửu của Tỉnh Quang, bao trọn tất cả âm nhạc trong 《Trù Thần》.

Lucy không kịp chờ đợi kéo video đến cuối cùng, phát hiện tác giả chính là Luyến Tuyết Ái Tửu.

“Quả nhiên là các ngươi! Cuối cùng ta cũng tìm được các ngươi!” Lucy hưng phấn nói, phảng phất như một người mạo hiểm tìm thấy bảo tàng.

Lại nhìn một video khác, 《My Soul》.

“Giai điệu này thật quen thuộc, mỗi lần nghe lại không nhịn được muốn nhảy múa!” Lucy ngâm nga theo...

“Không được! Ta nhất định phải chia sẻ cho mọi người, nếu không giấu trong lòng sẽ rất khó chịu!”

Ngoại trừ Lucy, rất nhiều người đều nhấn vào, sau đó phát hiện chân tướng, không ngừng chia sẻ, cuối cùng một pháo mà hồng.

“Trời ạ, ta phát hiện một bí mật lớn, mau nhìn Tinh Quang Thị Tần, hai bản thần khúc kinh điển tại quảng trường New York xuất hiện!”

“Đây tuyệt đối là thần khúc kinh điển tại New York, giai điệu gần như giống nhau, chỉ có điều bản New York tương đối vui sướng, bản điện ảnh tương đối ưu thương. Cái trước dùng là đàn violon, hiện tại dùng là đàn dương cầm!”

“Hóa ra hai ca khúc kia một bài tên 《Canon》, một bài khác tên 《My Soul》! Ha ha, rốt cục có thể replay!”

“Chẳng lẽ mọi người còn chưa phát hiện sao? Tác giả hai nhạc khúc này lại chính là Luyện Tuyệt Ái Tửu, hai vị bao trọn tất cả âm nhạc trong 《Trù Thần》! Mới xuất đạo không đến hai năm, đã sáng tạo ra hơn 10 ca khúc kinh điển!”

“Trời ạ, thực sự là Da Vinci giới âm nhạc!”

“Nói như vậy, trước đó xuất hiện ở quảng trường New York chính là Luyện Tuyệt Ái Tửu?”

“Đúng vậy, ca khúc được thương mại hóa phải có bản quyền, có thể sử dụng, bọn họ không phải tác giả bài hát còn có thể là ai?”

“Đây là điện ảnh gì? Lại dùng đến hai bản nhạc thần cấp, quá kinh khủng! Không cho người khác đường sống! Bỗng nhiên ta cảm thấy tràn đầy chờ mong với bộ phim điện ảnh này!”

...

Hai bài nhạc phối kinh điển vừa được đẩy ra, lưu lượng điểm kích nhanh chóng tăng lên, ngay hôm đó đã đột phá 10 ức!

Nhiệt độ từ chuyện ở quảng trường New York trước đó đã chậm rãi giảm xuống, nhưng hiện tại, nó lại một lần nữa bị kích thích ra, tạo thành nhiệt độ cao hơn, phong mỹ toàn thế giới.

Hai bản nhạc bạo nổ, ngay cả 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 cũng bạo nổ theo!

Khiến người ta tràn đầy chờ mong, đến cùng phải là bộ phim tình cảm như thế nào mới xứng với hai bản kiệt tác âm nhạc này?

“ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ? Đáng giá xem xét! Xem trước một chút còn vé không?”

“Đây chắc chắn là một bộ phim tình cảm lãng mạn!”

“Chỉ nhìn trailer film đã thấy cảm động, ta tin tưởng nhất định điện ảnh sẽ càng xuất sắc hơn, rất đáng để mong chờ!”

“Cái gì cũng không nói, xem trước có vé hay không, muộn liền không kịp!”

Chương 467: Rút củi dưới đáy nồi, sân sau cháy! (13/25)

Lúc này, tổng giám đốc Nicotin của Lion Films đang ôm mộng xuân thu, dựa vào bộ bom tấn sắp rang 《 Eragon 》 này, muốn đánh Tinh Quang quỳ xuống cầu xin tha thứ, rửa sạch sỉ nhục lúc trước.

Lúc này, một nữ thư ký có cách ăn mặc khêu gợi lo lắng đi đến.

“Lilith, người gấp gấp như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ người không đợi được đến buổi tối sao?” Nicotin lộ ra nụ cười dâm dăng: “Không nên gấp gấp bảo bối của ta, buổi tối ta sẽ cho người ăn no!”

Cái gọi là ban ngày làm thư ký, buổi tối làm thư ký, Nicotin quán triệt phương châm này rất tốt.

Lilith lo lắng nói: “Tổng giám đốc Nicotin, bây giờ không phải lúc để đùa giỡn, Illusion, Allen và rất nhiều rạp chiếu phim khác gọi điện thoại tới, nói phải giảm bớt suất chiếu 《 Eragon 》 của chúng ta!”

Tổng giám đốc Nicotin giật mình: “Đã xảy ra chuyện gì? Tại sao bọn họ phải giảm bớt suất chiếu? Chẳng lẽ bọn họ không muốn kiếm tiền?”

“Bọn họ tham tiền, còn muốn hơn bất kỳ kẻ nào! Chính vì vậy, bọn họ mới phải giảm bớt suất chiếu của chúng ta, nhường lại chỗ trống cho một bộ phim Hoa Ngữ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 .”

“Cái gì?” Tổng giám đốc Nicotin càng thêm kinh hãi: “ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , Ảnh Nghiệp Tinh Quang?”

“Chính là nó.” Thư ký gật đầu một cái.

Nhận được câu trả lời khẳng định, sắc mặt tổng giám đốc Nicotin lập tức trầm xuống, âm trầm nói: “Tại sao? 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 rõ ràng là một bộ phim tình cảm nho nhỏ, có tư cách gì cạnh tranh với bom tấn 《 Eragon 》 chúng ta? Tại sao chúng ta phải nhường suất chiếu cho bọn họ? Những rạp chiếu phim này bị ngốc hay sao?”

“Điều này không thể nói rõ ràng trong chốc lát được, tình huống cụ thể ngài tổng giám đốc nên bật máy tính lên xem một chút đi.”

Dưới sự chỉ đạo của thư ký, tổng giám đốc Nicotin mở máy vi tính ra, tìm thấy được tin tức liên quan.

Thì ra, bởi vì hai bản trailer film 《 Canon 》 và 《 My Soul 》 của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 nhanh chóng gây sốt, cho nên khán giả tha thiết ước mong có thể xem bộ phim này, số phiếu đạt đến 4800 vạn phiếu, dẫn trước rất xa so với tất cả phim chưa công chiếu. Cho nên các rạp chiếu phim cứ thuận thế mà làm, muốn nhập bộ phim này vào nước Mỹ.

Nhưng, trước đó bọn họ đã sắp xếp suất chiếu xong xuôi, muốn nhập bộ phim này vào, tất nhiên phải động đến suất chiếu của bộ phim khác.

Không chỉ là 《 Eragon 》 , những phim điện ảnh khác đang được công chiếu cũng phải giảm suất chiếu một chút.

Bởi vì sau lưng 《 Eragon 》 là Lion Films, cho nên bọn họ mới gọi điện thoại đến thương lượng.

Trong lúc nhất thời, Nicotin cảm thấy lửa giận vạn trượng!

Sân sau cháy, phía bên mình còn chưa bắt đầu phát lực, đối phương đã đánh tới cửa nhà, muốn xâm chiếm suất chiếu của hắn ta, hơn nữa còn là một bộ phim tình cảm nho nhỏ, khiến mặt hắn ta đau rát.

Hắn ta tin, nhất định bảy ảnh nghiệp khác đang âm thầm cười nhạo hắn ta.

Nếu không xử lý chuyện này tốt, mặt đều mất hết.

“Mấy tên khốn kiếp này! Bọn hắn quên bình thường ta đã cho bọn hắn bao nhiêu lợi ích sao? Bây giờ vì một chút lợi nhỏ, lại muốn ta nhường đường cho Tinh Quang? Lẽ nào có cái lý ấy!” Nicotin nổi trận lôi đình.

“Tổng giám đốc Nicotin, chúng ta làm sao bây giờ?” Thư ký thận trọng hỏi, đây là lần thứ hai nàng nhìn thấy ngài tổng giám đốc của mình nổi giận lớn như vậy, lần đầu là 4 tháng trước, lúc ấy dường như hắn ta vào tù.

“Chuyện này người không cần để ý đến, ta tự mình nói chuyện với bọn họ, đám người lòng tham không đáy này!”

Trung Quốc, đài truyền hình Tinh Quang.

“Nữ vương đại nhân, tin tốt! Tin vô cùng tốt!” Vũ Thiên Mị hưng phấn vọt vào văn phòng Bạch Thanh Tuyết.

Bạch Thanh Tuyết mới vừa phê duyệt xong một văn kiện, thấy được khuôn mặt hưng phấn của Vũ Thiên Mị, trêu đùa: “Người tên yêu tinh này, có chuyện gì mà kích động như vậy? Chẳng lẽ người đã bắt được Đường Tăng?”

Vũ Thiên Mị kích động nói: “Vừa rồi, nhiều rạp chiếu phim ở nước Mỹ và Châu Âu gọi điện thoại đến, hy vọng có thể nhập phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của chúng ta, sau đó đồng bộ công chiếu toàn cầu!”

“Thật?” Bạch Thanh Tuyết rất vui mừng.

Điện ảnh Trung Quốc được đưa đến các khu vực Âu Mỹ cũng không phải chuyện gì hiếm hoi, rất nhiều phim chỉ cần nhượng lại nhiều lợi nhuận, rạp chiếu phim nước ngoài sẽ sẵn lòng ăn, nhưng doanh thu phòng vé gần như không liên quan gì đến bọn họ.

Nhưng rất nhiều phim trong nước đều vì mưu cầu danh lợi mà làm như thế, bởi vì như vậy có vẻ rất có bức cách, có thể lừa gạt một số người xem u mê.

Một bên muốn đánh một bên muốn bị đánh, Bạch Thanh Tuyết cũng không nói được gì, dù sao nàng cũng không thích mặt nóng đi kèm mông lạnh.

Nhưng lần này lại khác, là người khác chủ động liên lạc đến, chỉ ít bọn họ chiếm quyền chủ động, có thể tranh thủ càng nhiều lợi ích hơn.

Dựa theo kế hoạch phát triển của Tinh Quang, hành trình vươn tầm quốc tế này phải đến sang năm mới bắt đầu, sau khi bọn họ đã chuẩn bị đầy đủ mới mở mang bờ cõi, không ngờ ngày này lại đến sớm như vậy.

“Tại sao như vậy? 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 chỉ là một bộ phim tình cảm giá thành thấp, hơn nữa còn có tính khu vực nhất định, nên dù nổi tiếng ở khu vực Châu Á cũng không đến mức khiến các rạp chiếu phim Âu Mỹ thích như vậy mới đúng?” Bạch Thanh Tuyết nghi hoặc.

“Còn không phải do nam nhân chúng ta làm ra sao?” Vũ Thiên Mị lườm một cái.

“Hắn lại làm cái gì?” Bạch Thanh Tuyết tò mò.

Thế là, Vũ Thiên Mị trình bày đơn giản quá trình sự việc.

Cuối cùng tổng kết nói: “Giống như mặc kệ là chuyện gì, chỉ cần hắn xuống tay, chuyện đó sẽ phát triển theo hướng tốt, không hổ là thần tài Tinh Quang chúng ta, vừa ra tay liền chiêu tài!”

Vũ Thiên Mị che miệng cười, Bạch Thanh Tuyết cũng cười.

Đối với vận khí nghịch thiên trên người nam nhân nhà mình, hai người bọn họ thấu hiểu rất rõ.

“Bọn họ sắp xếp cho chúng ta bao nhiêu suất chiếu?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Khu vực Châu Mỹ, Châu Âu đại khái là 10%, số lượng suất chiếu đứng thứ 6 trong giai đoạn hiện tại, cũng không tính là nhiều. Khu vực Nhật Bản, Hàn Quốc Châu Á nhiều suất chiếu hơn, đạt đến tầm 20%, số lượng suất chiếu đứng trong top ba.”

Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nói: “Tuy suất chiếu không tính nhiều, nhưng cũng là một thử nghiệm to lớn. Nếu như bộ phim này bán chạy, sẽ tạo thành nền tảng tốt đẹp cho việc tiến quân qua khu vực Âu Mỹ sau này.”

Vũ Thiên Mị gật đầu: “Ta cũng nghĩ như vậy.”

Một bên khác, phó tổng giám đốc Nicotin Lion Films tự mình liên hệ với ông chủ những rạp chiếu phim lớn, nhưng câu trả lời hắt hủi khiến hắt hủi ta không hài lòng lắm. Trừ 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 gây sốt tương đối cao, còn có bảy công ty điện ảnh khác lén lút ngáng chân, Lion Films của hắt hủi ta chỉ là một trong tám công ty điện ảnh lớn nhất thế giới, không cách nào một tay che trời.

Kể từ đó, trừ bên Trung Quốc không động tĩnh gì, suất chiếu 《Eragon》 trên toàn cầu đều bị giảm xuống.

Tổng thể giảm xuống 8% suất chiếu, tuy xếp hạng phim vẫn là hạng nhất, nhưng 8% tổng số suất chiếu đều phải chấp tay nhường lại cho Tinh Quang, khiến lòng hắt hủi ta rất khó chịu.

Nicotin giận quá hóa cười: “Được lắm Tinh Quang! Trước kia ngược lại là ta xem nhẹ các người! Nhưng ta không tin, bộ phim giá thành thấp của các người còn có thể lật trời được hay sao?”

Chương 468: Một bạt tay lên lễ công chiếu! (14/25)

Dưới chỉ thị của Nicotin, Lion Films đẩy mạnh tuyên truyền.

Vốn dĩ, tổng giám đốc Nicotin chỉ tính bỏ ra 3000 vạn Dollar Mỹ dùng cho tuyên truyền, hiện tại đã đề cao hạn mức đến 6000 vạn, tăng lên gấp đôi,

khiến lòng hấn ta vô cùng nhức nhối.

《 Eragon 》 được xem là bộ bom tấn thứ hai của Lion Films trong năm, chi phí quay phim 2.2 ức Dollar Mỹ, chi phí tuyên truyền ban đầu là 3000 vạn Dollar Mỹ, tổng chi phí là 2.5 ức Dollar Mỹ.

Dựa theo tỷ lệ 1:3, tổng doanh thu phòng vé của 《 Eragon 》 phải đạt tới 7.5 ức mới có thể hồi vốn. Hiện tại chi phí tuyên truyền tăng lên 3000 vạn Dollar Mỹ, tổng phòng chiếu phải đạt tới 8.4 ức Dollar Mỹ mới có thể hồi vốn, làm tròn hơn 9000 vạn.

Sự tăng trưởng này tạo ra rất nhiều rủi ro cho 《 Eragon 》 , hơn nữa nó cũng khiến công ty kiếm được ít tiền từ phòng vé hơn.

Nếu bộ bom tấn này sập tiệm, có lẽ hấn ta phải cuốn gói đi.

Nhưng, tổng giám đốc Nicotin vẫn không tự nhận mình sai. Bởi vì trong lòng hấn ta, điện ảnh Trung Quốc làm sao có thể đánh bại được bom tấn thương mại Hollywood bọn họ?

Huông chi là một bộ phim tình cảm kinh phí thấp?

Có lẽ trong quốc nội, bọn họ không địch lại, nhưng phóng tầm mắt toàn cầu nhất định bọn họ sẽ thắng.

Phim Hollywood, chưa từng thất bại!

Đây chính là sức mạnh của Lion Films bọn họ!

Một bên khác, sau khi Ảnh Nghiệp Tinh Quang phá vỡ phong tỏa của Lion Films, giống như một cái máy đã khóa dây cốt lại vận chuyển hiệu suất cao.

Lúc này, hai bên đều dồn hết sức lực, chỉ còn lại đao thật súng thật để làm, lấy tác phẩm mà nói chuyện.

Một ngày trước lễ công chiếu, doanh thu vé bán trước của 《 Eragon 》 đạt đến 1.56 ức Dollar Mỹ, doanh thu vé bán trước 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》

đạt đến 1.12 ỨC Dollar Mỹ, 《 Eragon 》 tạm thời dẫn trước.

Ngày x tháng x, cùng một thời gian, 《 Eragon 》 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đồng thời bắt đầu lễ công chiếu ở Trung Quốc.

Chỉ có điều, lễ công chiếu 《 Eragon 》 là ở thủ đô Trung Quốc, trung tâm văn hóa kinh tế chính trị Trung Quốc.

Lễ công chiếu 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 là thành phố Giang Nam, tuy văn vẻ chỉ là thành thị nhị tuyến, nhưng trong 2 năm qua bởi vì Tỉnh Quang nhanh chóng quật khởi, nó đã nhận được không ít chú ý.

Cùng ngày, rạp chiếu phim Dada tại Bắc Kinh, tổng giám đốc Nicotin dẫn theo nhân viên quan trọng của đoàn làm phim 《 Eragon 》 đến tham gia lễ công chiếu.

Mọi người chụp ảnh reo hò, còn có chơi một vài trò chơi nhỏ, hiện trường có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

Nhưng sắc mặt Nicotin vẫn rất khó coi.

“Hoàng tống, sao ngươi không mời một ít minh tinh trong nước đến?”

Nicotin tuy chương mắt trình độ chế tác điện ảnh Trung Quốc, nhưng rất xem trọng thị trường Trung Quốc, nhất là hai bộ điện ảnh kinh phí thấp của Tỉnh Quang đã cuồn ôm gần 100 ỨC NDT, lấy nhỏ thắng lớn, điều này khiến các công ty điện ảnh Hollywood đều vô cùng nóng mắt.

Cho nên vì thế, hẳn ta sắp xếp lễ công chiếu ở thủ đô Trung Quốc, còn dẫn theo tất cả nhân viên quan trọng của đoàn làm phim đến.

Nhưng mặc dù hiện trường có thể tính là náo nhiệt, nhưng thiếu minh tinh bản xứ xe chỉ luôn kim, thiếu cầu nối liên kết, không khí hiện trường rất gượng gạo, tất cả mọi người đang giả vờ xã giao, hận không thể lập tức kết thúc.

Điều này khiến Nicotin cảm thấy rất khó chịu, cho rằng Ảnh Nghiệp Dada khinh nhờn hắt ta.

Tổng giám đốc Hoàng Thanh Lệ cười khỏ: “Chúng ta đã mời, nhưng bọn họ đều từ chối không đến.”

“Vì sao không đến, chúng ta vốn sẽ không bạc đãi bọn họ!” Nicotin không hiểu.

“Chủ yếu là bọn họ sợ đắc tội Tinh Quang.” Hoàng Thanh Lệ giữ kín như bưng nói: “Tổng giám đốc Nicotin, ngài cũng biết, Tinh Quang đã nắm giữ nửa giang sơn giới giải trí Trung Quốc, có được nhiều tài nguyên vô cùng tốt, vô cùng chất lượng, hơn phân nửa minh tinh giới giải trí đều muốn dựa vào họ kiếm cơm. Cho nên Nicotin tiên sinh, ngài nên hiểu...”

“Hừ!” Nicotin hiểu, nhưng trong lòng vẫn khó chịu như cũ.

Chỉ có điều cường long không áp địa đầu xà, hướng chi địa đầu xà này còn không phải bình thường, lưng tựa Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Tinh Quang hoàn toàn có thể cạnh tranh với Lion Films hắt ta. Mà Lion Films chỉ là kẻ ngoại lai, muốn phát triển ở Trung Quốc còn phải dựa vào Ảnh Nghiệp Dada.

Xuất phát từ cân nhắc hướng lợi tránh hại, minh tinh bản xứ đương nhiên không dám đắc tội Ảnh Nghiệp Tinh Quang, cho nên không có mặt ở lễ công chiếu có thể thông cảm được.

“Không có việc gì, cuối cùng cứ lấy tác phẩm để nói chuyện! 《Eragon》 của ta là vô địch!”

Một bên khác ở Giang Nam, rạp chiếu phim Tinh Quang đèn đuốc sáng trưng, vô cùng náo nhiệt.

“Hoa đán tân sinh Đạt Phù Ny đến!”

“Vị kia không phải ảnh đế Vương Kiến Nam sao? Lão nhân gia cũng tới?”

“Đây không phải Lý Tông Nhân đại ca và Lưu Đại Hoan lão sư sao? Hai vị đại lão bọn họ lại tới tham gia lễ công chiếu phim điện ảnh?”

“Cái này có là gì? Nghe nói gần đây hai vị lão đại này đang tham dự ghi hình 《Sing! China》, nghe nói ca khúc trong 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 đều được Luyện Tuyệt Ái Tửu bao, cho nên bọn họ dành thời gian đến xem phim!”

“Minh tinh siêu hạng Vương Xuân Sinh cũng tới! Phải nói là cả đoàn làm phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đều tới!”

“Thật là quá náo nhiệt, rất nhiều minh tinh bình thường đều khó gặp!”

...

Khác với phía rạp chiếu phim Dada, rất nhiều minh tinh Trung Quốc có mặt ở nơi này, trừ nhân viên chính trong đoàn làm phim, minh tinh tới nơi này đã đạt đến hơn 20 người, còn có rất nhiều đại lão.

Mọi người nói chuyện phiếm chụp ảnh chơi trò chơi chung, bầu không khí càng thêm sinh động.

Phóng viên nơi này cũng càng nhiều hơn, đèn flash cơ hồ vây đầy sân khấu.

Dù sao, so sánh với minh tinh ngoại quốc, minh tinh ngoại quốc cùng lắm cũng chỉ có thể khiến bọn họ thỏa mãn một chút hiếu kỳ, không còn thứ gì có thể viết. Mọi người nhìn minh tinh trong nước sẽ cảm thấy tương đối thân thiết hơn, fan hâm mộ cũng càng nhiều hơn, càng thêm dễ dàng thao tác hơn.

Trừ cái đó ra, 3 người Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm, Vũ Thiên Mị đều đến tham gia lễ công chiếu, đã dẫn phát oanh động.

Tuy bọn họ không phải minh tinh gì, nhưng lại nắm giữ đại sát khí Tinh Quang, địa vị vô cùng cao trong giới giải trí, đám minh tinh ở đây gần như đều muốn tới chào hỏi bọn họ.

Có người hiểu chuyện, xưng 3 người bọn họ là tam cự đầu Tinh Quang.

Bởi vì 3 người đồng thời xuất hiện, khiến mọi người càng thêm coi trọng bộ phim này, ngay cả truyền thông cũng không dám viết linh tinh. Đắc tội một vị trong đó còn có đường sống, nếu như đắc tội với cả ba vị, vậy liền xong đời.

Sau khi đối phó xong hai minh tinh tới hỏi thăm, Vũ Thiên Mị tò mò hỏi: “Nữ vương đại nhân, sao người lại tới đây?”

Bạch Thanh Tuyết xem như đại boss Tinh Quang, quản lý tổng tài sản mấy ngàn ức, bình thường trăm công nghìn việc. Một buổi lễ công chiếu phim mà thôi, hoàn toàn không cần nàg ra trận, tự Vũ Thiên Mị cũng có thể giải quyết.

Về phần Lâm Bắc Phàm...

Hắn là linh vật, chỗ nào cần hắn liền chuyển đến chỗ đó, dính hỉ khí.

“Sao ta không thể tới? Ta cũng muốn xem phim điện ảnh có được không?” Bạch Thanh Tuyết tức giận.

Mục đích của Bạch Thanh Tuyết rất đơn giản, chính là đến xem phim. Nơi này có khuê mật và lão công nàg, mọi người cùng vui vẻ xem phim, nhưng sự xuất hiện của nàg lại bị đám người phóng đại quá mức.

Đây là người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Chỉ e đây là lần đầu chúng ta xem phim cùng nhau, hy vọng về sau cơ hội như vậy sẽ càng nhiều hơn một chút!”

“Đúng!” Hai nàg cười.

Thế là, Lâm Bắc Phàm ngồi giữa, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị ngồi ở hai bên, mọi người cùng nhau thân mật xem phim.

Chương 469: Tống Minh Hi hung hãn, Khiên Nguu đáng thương! (15/25)

Trúc Ảnh là một nhà phê bình điện ảnh ưu tú, được mời tới tham gia lễ công chiếu 《 Cô Nàg Ngổ Ngáo 》 .

Trên thực tế, hẳn ta đồng thời nhận được lời mời hai công ty điện ảnh là Ảnh Nghiệp Tinh Quang và Ảnh Nghiệp Dada, nhưng hẳn ta lại lựa chọn Tinh Quang.

Không phải vì địa vị của Tinh Quang, là vì trong lòng hẳn ta, 《 Eragon 》 hoàn toàn là bộ bom tấn bắp rang, nội dung hết sức đơn giản, không phải cứu vớt thế giới thì chính là cứu vớt nhân dân nước Mỹ.

Nội dung cốt truyện rất đơn giản, cơ bản là câu chuyện về một người trải qua khó khăn trắc trở sau đó lớn trưởng thành trở thành anh hùng.

Còn dư lại tất cả đều là cảnh hiệu ứng đặc biệt và cảnh đánh nhau, chỉ phụ trách sáng khoái là được, không có chút nội hàm nào có thể nói.

Một bộ điện ảnh thương mại có nội dung đơn giản, cốt truyện đơn giản, không có nội hàm như vậy, đối với một vị phê bình điện ảnh kén chọn như hẳn ta, hoàn toàn không đáng xem, bình luận điện ảnh cũng rất khó viết, lặp đi lặp lại cũng chỉ là những thứ kia.

Bây giờ có thể lựa chọn, đương nhiên hẳn ta chọn đến xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của Tinh Quang.

Cho nên hẳn ta đến, mang theo chờ mong mà đến.

Trải qua hai bộ điện ảnh tình cảm kinh phí thấp ưu tú 《 Old Boy 》 và 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 , Tinh Quang đã dựng nên danh tiếng cực kỳ tốt, rất được khen ngợi trong giới.

Trúc Ảnh cũng rất thích 2 bộ điện ảnh tình cảm này, hẳn ta cho rằng 2 bộ điện ảnh này là hai bộ điện ảnh hay nhất hẳn xem trong năm nay, so với điện ảnh chuyên bán tiểu thối tươi diêm dúa rẻ mạt, còn có điện ảnh đến từ nền công nghiệp Hollywood càng dễ xem hơn.

Một bên để cho người ta xem qua một lần là quên, một bên để cho người ta xem dư vị tinh tế.

Đây chính là khác nhau, tính chất khác nhau.

Hắn ta tin, nhất định bộ điện ảnh thứ ba Tinh Quang đẩy ra sẽ mang đến thể nghiệm tốt đẹp hơn.

“ 《 Cô Nàng Ngô Ngáo 》 , một cái tên thú vị, hy vọng đừng để ta thất vọng!” Trúc Ảnh tự lẩm bẩm, sau đó móc laptop của mình ra, mong đợi nhìn về phía màn hình điện ảnh đã biến thành đen.

Điện ảnh mở màn, câu chuyện bắt đầu.

Ở một lần cùng bằng hữu tụ hội, nam chính Khiên Nguo gặp được bạn gái trong lòng hắn ta, một nữ hài tử tươi đẹp thoát tục, đáng tiếc khi đó hắn ta không thể tức thời tiến lên làm quen với nàng. Không lâu, Khiên Nguo gặp lại nàng uống say tinh thần không rõ ở nhà ga tàu điện ngầm.

Lúc ấy nàng say khướt đứng ở trước cửa tàu điện ngầm, nếu như không phải nam chính ra tay, xem chút rớt xuống.

Sau khi lên tàu điện ngầm, nàng say cũng đứng không vững, sau đó say khướt, lại quát nạt nam hành khách phải nhường chỗ ngồi cho nàng ở trên tàu điện ngầm, động tay lại động chân, uy hiếp thêm đe dọa, hung hãn đến rói tinh rói mù.

Sau đó nhìn không được, nôn hết toàn bộ thịt rượu mình ăn vào lên trên người tên nam hành khách, khiến tóc giả của vị kia nam hành khách cũng bị bắn, còn liên lụy nam chính Khiên Nguo một bên.

Thấy một màn như vậy, mọi người đều cười, phình bụng cười to.

“Thật hài hước, chưa từng gặp nữ nhân hung hãn như vậy!”

“Nam chính thực sự là quá đáng thương, chưa hiểu ra sao đã cũng nổi rồi!”

“3 người nam nhân đáng thương nhất, một người bị dọa sợ đi, một người bị nôn mùi rượu đầy người, còn có cuối cùng đáng thương nhất, phải cũng một cái nổi vô cùng lớn... Ha ha ha, chết cười ta!”

...

Mọi người cười chết.

“Xem ra nữ hài hung hãn đó là nữ chính, thực sự là dã man đây!” Hai mắt Trúc Ảnh tỏa sáng, tự nói.

Nam chính ra sân vô cùng bình thường, cảm giác như là một người nghĩa hiệp công nổi. Nhưng nữ chính ra sân lại làm cho hai mắt người ta tỏa sáng, cho người ta một loại cảm giác như con hổ vằn, thiết lập nhân vật nữ chính khác xa trước kia quá nhiều, để cho người ta tràn đầy cảm giác chờ mong.

Trúc Ảnh tiếp tục xem tiếp.

Bởi vì bị liên lụy, Khiên Nguo đành phải phụ trách việc dọn dẹp cho vị nam hành khách kia.

Sau khi xuống tàu điện ngầm, lúc đầu muốn bỏ nạng xuống, nhưng bởi vì nội tâm thiện lương, Khiên Nguo đành phải mang nạng đến Chung Cư Tình Yêu ở trọ. Chung Cư Tình Yêu cung cấp phục vụ cho tình lữ thuê ngắn hạn, Khiên Nguo dựa vào cái này tiến vào Chung Cư Tình Yêu.

Nhưng hần ta cũng một nữ hài say rượu, bộ dạng khả nghi, bị báo cảnh sát.

Cho nên, khi hần ta đang tắm rửa, cảnh sát càn quét tệ nạn bỗng nhiên xông vào cửa phòng của hần ta, trông thấy hần ta trần như nhộng đang muốn lấy đồ, nghĩ lầm là đang thực hiện hành vi không thích đáng nên dẫn về cục cảnh sát.

Tình tiết gây cười đơn giản chồng chất.

Rõ ràng là có lòng tốt, lại tự hại bản thân.

Lúc này, nhân vật nam chính cơ bản thiết lập đã thành lập, đó chính là ảo tưởng về tình yêu, còn sống mơ mơ hồ hồ, trong lòng ngóc ngách một chút, máu chốt nhất là hiệp nghĩa công nổi nữ chính.

Ngày thứ hai, nữ chính Tống Minh Hi hẹn Khiên Nguo đi ra vận hội.

Ở quán cà phê lúc nạng hỏi Khiên Nguo muốn uống cái gì, sau khi trả lời CocaCola nạng lại gọi phục vụ cho ly cà phê...

Khi uống rượu ở quán rượu, Khiên Ngưu muốn gọi đồ ăn cho mình, lại bị nàng bác bỏ toàn bộ, gọi món mình thích.

Còn muốn uống rượu, hết lần này tới lần khác muốn uống Kim Nhưõng Đế Vương của tập đoàn Thiên Tử, muốn không say không nghỉ...

Nữ chính Tống Minh Hi mượn rượu giải sầu lần nữa, uống say khướt, Khiên Ngưu đành phải mang nàng đến Chung Cư Tinh Yêu lần nữa. Bởi vì hai lần gặp gỡ bất ngờ, 2 người lại bắt đầu mối quan hệ kỳ diệu, câu chuyện thật sự bắt đầu như vậy.

Dáng dấp nữ chính Tống Minh Hi rõ ràng xinh đẹp thoát tục, lại là một nữ hài có tính cách vô cùng ác liệt, rất ngoài dự đoán của mọi người.

Vì trốn học đi ra ngoài chơi, lại còn nói đi làm...

Nhìn thấy người khác ném loạn tàn thuốc, trực tiếp đi lên mắng một trận...

Thích viết tiểu thuyết, muốn đăng ở trong Hồng Đẩu Trung Văn, kết quả viết thành phim hành động...

Lúc nàng muốn biết nước sông sâu bao nhiêu thì đẩy Khiên Ngưu vào trong sông đi, cho đến khi sắp ngập qua đầu mới cứu hấn ta lên...

Đêm khuya khi dẫn nàng đến sân chơi muốn cho nàng một cái sinh nhật bất ngờ, lại gặp bọn cướp rồi bị cưỡng ép trở thành con tin...

Mà khi Khiên Ngưu biết rõ nàng bị đả kích từ mối tình trước nên quyết tâm muốn trị liệu vết thương cho nàng, nhưng mỗi lần vẫn là xảy ra ngoài ý muốn.

Hai người ở trên tàu điện ngầm cước chân trái chân phải, người thua bạt tai, kết quả Khiên Ngưu mặt bị đánh thành đầu heo...

Ha người đánh bóng dôi tường, thần kinh vận động Khiên Ngưu không được, luôn luôn bị bóng nữ chính đánh tới...

Chơi đấu kiếm, vẫn bị ngược...

Hai người tản bộ ở công viên, giày cao gót nàng mài chân nên liền yêu cầu Khiên Ngu đổi giày, còn muốn Khiên Ngu mang giày cao gót của nàng chạy bộ ở công viên...

Đến khách sạn Long Môn ăn cơm, kết quả Tống Minh Hi kêu tất cả đều là món cay, khiến Khiên Ngu ăn đến nóng đầy đầu...

Nữ chính động một chút lại đánh chửi, bạt tai Khiên Ngu...

Người khác xem đều đau lòng vì nam chính.

“Thật thảm, động một chút lại bị bạt tai, không có chút sức đánh lại nào!”

“Đây là nam chính khổ cực nhất mà ta đã gặp!”

“Sau này mắng chửi người chính là: Thứ hèn nhất giống y như Khiên Ngu!”

“Đàn độn, đều không xem nổi!”

“Khiên Ngu thật khiến cho nam nhân chúng ta mất mặt!”

...

Nhưng nữ sinh lại có cái nhìn khác.

“Khiên Ngu mới là chân ái, chỉ có người như vậy mới là yêu lão bà!”

“Chỉ có yêu nàng, mới có thể nhịn nàng!”

“Nam nhân các ngươi luôn luôn chủ nghĩa đại nam tử, nếu như trong hiện thực có kiểu người giống Khiên Ngu, ta nhất định sẽ gả cho hắn!”

“Làm người phải giống như Tống Minh Hi, lấy chồng phải giống như ngọc Khiên Ngu!”

“Về sau bạn trai không nghe lời liền đánh!”

Chương 470: Tình yêu chân chính phải trải qua thử thách! (16/25)

Nghe lời này, trong lòng đám đồng bào nam ở đây cảm thấy buồn nôn.

Lâm Bắc Phàm nắm tay Bạch Thanh Tuyết thật chặt, cười nói: “Quan hệ giữa Khiên Ngưu và Tống Minh Hi, có phải có chút giống với chúng ta khi đi du lịch thế giới lúc trước không? Lúc đó nàng cũng làm khó dễ ta đủ kiểu...”

“Ta làm gì hung ác như thế?” Bạch Thanh Tuyết thở phì phò nói, chông đời không thừa nhận lịch sử đen tối của mình.

“Nàng không hung dữ, nàng là lão bà hiền lành nhất của ta!” Lâm Bắc Phàm luôn miệng an ủi.

“Vốn là như vậy, hừ!” Bạch Thanh Tuyết ngạo kiều nói.

Lúc này trong rạp chiếu phim tiếng cười vang lên không ngừng, đám người cảm thán Tống Minh Hi dũng mãnh, cũng cảm thán Khiên Ngưu ngốc nghếch.

Trúc Ảnh cũng cười, hẳn ta cảm thấy cách 2 nhân vật chính trong phim ở chung vô cùng thú vị.

Nhưng trong lòng hẳn ta thoáng qua một tia u buồn.

Bởi vì đây là một bộ phim tình cảm, hẳn ta đến xem từ góc độ một nhà phê bình điện ảnh, phim tình cảm không có khó khăn trắc trở thì còn có thể phim tình cảm sao?

Lúc này cười đến có bao nhiêu vui vẻ, đằng sau sẽ buồn đến khóc bấy nhiêu, tựa như Tinh gia 《Đại Thoại Tây Du》 vậy.

Hẳn ta phát hiện một đầu mối trong đó, chính là bạn trai nữ chính Tống Minh Hi đã chết. Tuy toàn bộ phim, bạn trai nàng vẫn chưa từng xuất hiện, nhưng nhất định sẽ tạo thành trở ngại ở phía sau cho đoạn tình cảm này.

Câu chuyện tiếp tục.

Một trận mưa đêm, Khiên Ngu đi tới trong nhà Tống Minh Hi làm khách, lại bị phụ mẫu Tống Minh Hi cho rằng hắn ta đàn độn, không có bất kỳ tiền đồ gì, hy vọng 2 người đừng qua lại.

Chuyện này đều để lại trong lòng hai người một cái gai, rất lâu cũng không liên lạc.

Nhưng về sau, Tống Minh Hi tự mình gọi điện thoại cho Khiên Ngu, hy vọng hắn ta có thể ở trong kỷ niệm một trăm ngày quen nhau, đi tới phòng học quang minh chính đại tặng cho nàng một đóa hoa hồng. Khiên Ngu cảm thấy rất ngại, nhưng vẫn làm theo.

Cứ như vậy, Khiên Ngu ngụy trang thành giao hàng đi tới phòng học nàng.

Tống Minh Hi ở giữa sảnh phòng học, ngồi ở phía trước đàn dương cầm, đàn tấu lên bài thư giãn lãng mạn 《Canon》 kia.

Trong sự thúc đẩy của âm nhạc, Khiên Ngu dừng cảm cầm lấy đóa hoa hồng kia, tháo ngụy trang trên người xuống, bước lên sân khấu trong ánh nhìn soi mói của đám người, tặng đóa hoa hồng trong tay mình cho Tống Minh Hi.

Đây cũng là hình ảnh trên phim quảng cáo, lãng mạn duy mỹ, trẻ trung mà thanh khiết.

Khán giả đều bị hình ảnh này làm xúc động sâu sắc.

“Thật là lãng mạn! Tuổi trẻ rục rịch, đây là tình tiết lãng mạn nhất ở trong đại học!”

“Tình cảm hai người không có quá nhiều râm rộ, chỉ có đơn giản cảm động nhất!”

“Chủ yếu vẫn là âm nhạc duy mỹ, mới có thể tô đậm tình cảm êm tai duy mỹ như thế!”

“Nếu như ngươi biết đàn tấu 《Canon》, ta cũng sẽ tặng một đóa hoa hồng!”

“Tổng Minh Hi dũng cảm, còn có Khiên Ngưu dũng cảm!”

...

Lại một lần nữa nghe bài 《Canon》 quen thuộc này, khi nhìn đến cách 2 người trong phim ở chung, Bạch Thanh Tuyết phảng phất ôn lại quá khứ.

Lúc kia, lão công tặng cho nàng bài 《Canon》 ở quảng trường New York, lúc ấy không biết đã được bao nhiêu người hâm mộ.

Thanh Tuyết rúc vào lồng ngực Lâm Bắc Phàm, trên mặt lộ ra một tia nụ cười ngọt ngào.

“Thật hy vọng bọn họ có thể cùng một chỗ giống như chúng ta!” Bạch Thanh Tuyết lẩm bẩm nói.

“Được, nhất định sẽ được!” Lâm Bắc Phàm khẳng định nói.

Trong phim.

Từ nay về sau, quan hệ hai người giống như khôi phục như lúc đầu, nhưng cuối cùng lại chia tay.

Tổng Minh Hi phát hiện có thể mình đã thích Khiên Ngưu, phản bội bạn trai đã qua đời, lương tâm bất an, vô cùng áy náy, cho nên lựa chọn chia tay.

Khiên Ngưu tự nhận mình đã giúp Tổng Minh Hi đi ra khỏi đả kích đau đớn, cũng không yêu Tổng Minh Hi, lúc này nên khôi phục tự do.

Trong lòng hai người đều có đối phương, nhưng đều lừa mình dối người không dám đối mặt với lòng mình.

Lúc không yêu, 2 người rất dũng cảm.

Lúc yêu, lại trở nên lùn bước, không dám yêu.

2 người lại phảng phất về tới con đường song song.

Nhưng sau đó 1 ngày, Tống Minh Hi liên hệ Khiên Ngu, đến hẹn gặp một vị bằng hữu. Khi Tống Minh Hi đến phòng vệ sinh, Khiên Ngu không bỏ được Tống Minh Hi, nói với vị nam bằng hữu kia, đang trong quá trình qua lại với Tống Minh Hi, phải tuân thủ 10 điều quy tắc.

“Thứ nhất, đừng nên có ý định muốn nàng phải dịu dàng một chút!”

“Thứ hai, đừng để nàng uống ba chén trở lên, nàng sẽ đánh người!”

“Ở trong quán cà phê nhất định phải uống cà phê, nhất định đừng nên uống CocaCola!”

“Nếu như nàng đánh người, nhất định phải giả bộ dáng vẻ như rất đau!”

“Nếu quả thật rất đau, phải giả bộ như không đau một chút nào!”

“Ở trong kỷ niệm trăm ngày quen nhau, nhất định phải đến lớp học nàng tặng một đóa hoa hồng, nàng sẽ rất thích!”

“Nhất định phải học được đấu kiếm và đánh bóng đội tuyển, ngoài ra còn phải chuẩn bị tư tưởng ngòi tù!”

“Nếu như nàng nói nàng sẽ giết người, đừng coi là thật, như vậy sẽ dễ chịu một chút!”

“Nếu như nàng mang giày không thoải mái thì phải đổi giày với nàng!”

“Cuối cùng, nàng thích sáng tác, phải cổ vũ nàng thật tốt!”

...

Trúc Ảnh nói thêm một tiếng hay!

10 điều quy tắc đưa đến tác dụng vẽ thêm mắt rồng, đóng vai trò cực kỳ quan trọng ảnh hưởng tình cảm sâu sắc của hai người.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hân ta, nội dung cốt truyện lúc này đã đạt đến cao trào.

Mọi người nghe Khiên Ngu nói 10 điều ước định êm tai, cảm động vì Khiên Ngu cẩn thận nhớ lại những lần bọn họ ở bên nhau trong quá khứ, rõ ràng là chuyện rất vui vẻ, lại trở nên có hơi chút thương cảm.

10 điều quy tắc đơn giản, lại nói hết từng li từng tí Khiên Ngu và Tống Minh Hi khi ở bên nhau.

“Tống Minh Hi, lao ra, không nên để cho Khiên Ngu đi!”

“Yêu hấn, phải nắm chặt hấn!”

“Quá khứ cuối cùng sẽ đi qua, Khiên Ngu mới là tương lai người!”

“Đừng trốn tránh, Tống Minh Hi!”

...

Mọi người không kiềm hãm được hòa vào bên trong nội dung cốt truyện, yên lặng cổ vũ ủng hộ, hy vọng Tống Minh Hi dũng cảm, bắt lấy hạnh phúc bản thân, không nên để cho một cuộc tình vốn tốt đẹp này biến thành một đoạn tình yêu thương cảm.

Bên trong 《I Believe》 mang theo một tia thương cảm, Tống Minh Hi quả nhiên dũng cảm xông ra ngoài tìm kiếm Khiên Ngu.

Nhưng dường như tình yêu 2 người nhận được đã bị nguyên rửa, luôn luôn bỏ lỡ, bỏ lỡ, lại bỏ lỡ...

Nhìn đám người vô cùng lo lắng.

Tuy cuối cùng gặp nhau, lại cảm thấy ở giữa còn ngăn cách, vẫn chia tay.

Trúc Ảnh thầm nói: “Lúc này 2 người đều chưa chuẩn bị sẵn sàng, bắt đầu một tình yêu sai thời điểm, cuối cùng sẽ không bệnh không tật mà chấm dứt!”

Cuối cùng không ngoài dự đoán, 2 người hẹn ước dưới một thân cây ở trên núi, sau 2 năm gặp nhau ở đây, nếu như nàng đã buông quá khứ kia xuống, như vậy sẽ đến đây gặp nhau, bắt đầu một đoạn tình yêu hoàn toàn mới.

Ở bên trong thời gian 2 năm này, Khiên Ngưu liều mạng thay đổi bản thân, phải trở nên khác biệt sau 2 năm sau gặp lại, để cho mình càng trở nên hoàn mỹ, luôn vì nhìn thấy nàng lại một lần nữa mà nỗ lực.

Hắn học đánh bóng dọi tường, học bơi lội, học đấu kiếm...

...

Cũng bởi vì nhớ Tống Minh Hi, viết câu chuyện của bọn họ thành tiểu thuyết, tên là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ...

2 năm sau, nàng không có tới, Khiên Ngưu rất thất vọng, nhưng vẫn không từ bỏ.

Năm thứ ba, Tống Minh Hi đến, đến muộn 1 năm, nàng hy vọng có thể bù đắp cho Khiên Ngưu.

Thế là, 2 người thận trọng duy trì chút tình cảm này, nhưng cuối cùng vẫn là bỏ lỡ.

Nàng gọi điện thoại cho Khiên Ngưu, nhưng điện thoại lại trở thành số không...

2 người đều ở cửa tàu điện ngầm, nhưng nàng ở bên trong tàu điện ngầm, hắn ta ở bên ngoài tàu điện ngầm...

Rõ ràng ngồi chung một quán cà phê, lại tựa lưng vào nhau...

Cũng đến dưới gốc cây trên núi kia, nhưng lại khác 1 ngày...

Lúc này, tiết tấu 《 My Soul 》 thương cảm đau xót chạm đến linh hồn vang lên.

Rất nhiều người yên lặng rơi lệ.

Nhưng Trúc Ảnh lại biết đây chính là tình yêu bất đắc dĩ.

Lúc không muốn, đến giống như gió lốc.

Lúc muốn, lại bật vô âm tín, với tay không nắm lấy được.

Chưa từng có tình yêu thập toàn thập mỹ.

Lúc này, bên trong rạp chiếu phim có một vị nữ hài hỏi mẫu thân bên cạnh: “Mụ mụ, tại sao đại ca ca đại tỷ tỷ trong phim thích đối phương như vậy, lại không thể ở cùng một chỗ?”

“Bởi vì tình yêu chân chính phải trải qua thử thách, nếu như vượt qua được thử thách, vậy thì có thể ở cùng một chỗ!”

“Nếu như không vượt qua thì sao?” Tiểu hài đồng ngôn vô kỵ.

“...” Mụ mụ không biết nói gì.

Lại hơn một năm nữa, Tống Minh Hi từ Anh quốc trở về, cuối cùng quá khứ đau xót cũng nguôi ngoai.

Gặp lại mụ mụ của bạn trai quá khứ lần nữa, lại bị nàng giới thiệu chất tử cho mình, không ngờ người kia lại là Khiên Ngu.

Bất ngờ gặp lại, để cho hai người cảm thấy dường như vận mệnh đang dẫn dắt.

Cô mụ Khiên Ngu còn đang lú lo không ngừng, nhưng tay của bọn họ đã lặng lẽ nắm lấy nhau.

Bởi vì 2 người đã chuẩn bị kỹ càng, mở ra một đoạn tình cảm hoàn toàn mới.

“Bóp bóp...”

Chương 471: Phá vỡ kỷ lục doanh thu phòng bán vé! (17/25)

Tất cả khán giả đứng dậy, điên cuồng vỗ tay.

“Quá hay! Ta chưa từng xem bộ phim tình yêu nào hay như vậy!”

“Nữ chính ngang tàng dũng mãnh, nam chính ngu ngốc hiền lành, bây giờ đã khắc sâu vào trong linh hồn của ta!”

“Đây là một bộ phim điện ảnh hay rất hiếm có! Nếu như chám điễm ta sẽ cho 82, còn lại 666!”

“Ta nhất định phải giới thiệu cho bạn bè của ta cũng xem!”

“Ta cũng xem đến khóc! Lại đẩy ra một bộ phim điện ảnh hay!”

...

Phản ứng của mọi người là sự ủng hộ tốt nhất với đoàn làm phim, với Tinh Quang.

Bạch Thanh Tuyết đại diện đoàn làm phim, đại diện Tinh Quang phát biểu:

“Cảm ơn mọi người đã cổ vũ! Nếu mọi người yêu thích bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này của chúng ta, hy vọng sau khi mọi người quay về có thể tự mình tuyên truyền! Tinh Quang chúng ta rất cảm kích!”

“Không thành vấn đề! Mọi người nên chia sẻ những bộ phim điện ảnh hay!”

“Đã gửi cho bạn tốt, bọn họ đều cảm thấy rất hứng thú!”

“Ta còn muốn xem lần hai nữa!”

...

Mọi người lại vỗ tay bày tỏ sự ủng hộ.

Lúc này, đã có người không nhịn được mua vé, lại xem lần thứ hai.

Còn có những nhà phê bình điện ảnh như Trúc Ảnh, đã không kịp chờ đợi quay về viết bình luận phim điện ảnh. Sau khi xem hết bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này, trong lòng bọn họ có rất nhiều lời muốn nói ra, không nói ra không thoải mái.

Ở bên khác, buổi ra mắt bộ phim 《Eragon》 của Lion Films cũng kết thúc.

Đây là bộ phim bom tấn thứ hai mà Lion Films đẩy ra trong năm nay, phát huy yếu tố thương nghiệp đến tối đa hóa, tuyệt đối là bộ phim điện ảnh thương nghiệp ưu tú nhất. Vì vậy, các khán giả đều đưa ra rất nhiều lời khen ngợi.

Thấy cảnh này, Tổng giám đốc Nicotin mỉm cười: “Xem ra, trải nghiệm xem phim của mọi người khá tốt!”

Hoàng Thanh Lệ của Ảnh Nghiệp Dada cũng mỉm cười: “Ta cũng cảm nhận được!”

“Tinh Quang, có 《Eragon》 của ta, 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 của các người cứ đợi mà ăn đất đi!” Nicotin hả lòng hả dạ: “Tổng giám đốc Hoàng, tiếp theo phải làm phiên người rồi.”

“Chuyện đương nhiên.” Hoàng Thanh Lệ gật đầu.

Ngày hôm sau, bình luận phim điện ảnh 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 mới mẽ xuất hiện.

Nhà phê bình điện ảnh Đại Trửu Tử: “《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 là một bộ phim điện ảnh rất mới mẽ và tình cảm. Người sẽ phát hiện bộ phim điện ảnh tình yêu thành công có lẽ cũng chỉ như vậy, không có tình tiết đặc lên xuống đặc biệt thoải mái, nhưng chỉ một chi tiết lại có thể chọc trúng vào nước mắt của người. Ta rất thích nữ sinh giống Tống Minh Hi, nhìn rất hung hãn, thích bênh vực kẻ yếu, thật ra rất nghiêm túc với tình cảm, càng dễ bị tổn thương hơn. Kết cục rất hay, nếu người có duyên với một người, chắc chắn sẽ gặp lại hẳn, có lẽ người kia sẽ xuất hiện trong tương lai. Đương nhiên để có thể trở thành một bộ phim kinh điển còn rất nhiều yếu tố đều rất tuyệt, ví dụ như âm nhạc và hình ảnh, tổng thể đều rất dễ chịu.”

Nhà phê bình điện ảnh Tiểu Tinh Tinh: “Đây là một bộ phim điện ảnh khiến ta nhớ kỹ Tống Minh Hi điệu ngoa tùy hứng nhưng trong lòng lại hiền lành, nhớ kỹ Khiên Ngưu ngu ngốc đáng yêu nhưng lại cố chấp vì tình yêu. Một

bộ phim hay, không chỉ có kịch bản tốt, diễn viên có kỹ năng diễn tốt, còn phải có sự giúp đỡ từ mọi mặt, ví dụ như âm nhạc chính là linh hồn của cả bộ phim này, trong bộ phim này có 《 I believe 》 và 《 Canon 》 《 My Soul 》 kinh điển, đều nói cho chúng ta biết tình yêu tốt đẹp! Mong ước chúng ta và người yêu, xinh đẹp như hoa, khe nhỏ sông dài!”

Nhà phê bình điện ảnh Trúc Ảnh nổi tiếng lại bình luận rất dài.

“Đây là một câu chuyện tình yêu rất đẹp, tình yêu của chàng trai với cô gái, để chúng ta tin tưởng thế gian còn tồn tại tình yêu thuần túy, sự trông chừng của cô gái với tình yêu, để chúng ta xuyên qua xã hội tràn ngập tình yêu mĩ ăn liền ở khắp mọi nơi này, thấy được chỉ trong câu chuyện cổ điển đó mới có tình yêu cổ chấp. Trên thế gian, duyên phận giữa người và người, đã trở thành kết cục đã định trong vòng luân hồi theo năm tháng. Ta hy vọng đây không chỉ là một câu chuyện, hy vọng trong hiện thực sẽ có nhiều cuộc sống buồn vui tìm thấy hy vọng trong khôn khó như vậy.”

“Về nữ chính Tống Minh Hi, ta có rất nhiều lời muốn nói. Ngang ngược không phải hành vi cá nhân tùy hứng làm bậy và cố tình gây sự, mà là sự thể hiện của một trạng thái tâm lý ở trong lòng, là một sự đau buồn vô cùng đè nén và tích tụ trong lòng... Loại tâm lý như vậy, chỉ tình yêu mới có thể khiến nó tỉnh lại lần nữa... Vì vậy dù là yêu và được yêu, quan tâm và được quan tâm, cuối cùng “Ngang ngược” sẽ càng đẩy duyên phận càng xa hơn, đối với những người trong cuộc sống hiện thực, xem hết bộ phim này đừng học tập và theo đuổi nó, bởi vì gặp được một người mình yêu đã không dễ dàng, đừng dễ dàng buông tay nhau!”

...

Trong đó, đã có hơn 200 ngàn người bình luận chấm điểm cho bộ phim điện ảnh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , chấm điểm cao đến 9.5.

Nhìn thấy nhiều nhà phê bình điện ảnh khen ngợi 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 như vậy, còn có khán giả chấm điểm cao 9.5, chứng minh đây là một bộ phim điện ảnh tốt đến không thể tốt hơn nữa, danh tiếng của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã bay lên.

“Ta đã sớm muốn xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , lần này chắc chắn phải dẫn bạn trai ta đi xem một chút!”

“Bộ phim này thật sự rất có ý nghĩa, nghe nói nữ chính hơi một tí là tát nam chính, vô cùng hào hứng!”

“Ta chủ yếu muốn xem Tống Minh Hi xinh đẹp này tát Khiên Ngưu như thế nào!”

“Đây mới là nữ trong lòng ta, vẻ ngoài xinh đẹp, trong lòng điêu ngoa!
Dáng vẻ xinh đẹp như vậy, ngang ngược một chút thì có làm sao?”

“Nói quá đúng, ta rất muốn có một người bạn gái như Tống Minh Hi!”

“Ta càng muốn trở thành một người như Tống Minh Hi hơn, sau đó tát nam nhân!”

“Ày...”

...

Nam nhân muốn có một người bạn gái như Tống Minh Hi, nữ nhân muốn trở thành Tống Minh Hi...

Dưới tình huống như vậy, doanh thu phòng bán vé trong nước bay lên.

Đây chỉ là biểu hiện trong nước. Ở Nhật Bản, Hàn Quốc và các đất nước Châu Á, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã dựa theo hình tượng nhân vật nữ chính tươi mới, tình yêu lãng mạn mới mẻ xen lẫn đau buồn nhanh chóng vang dội toàn Châu Á.

Trong phạm vi toàn bộ Châu Á, phần lớn các khu vực đều phổ biến tình trạng nam tôn nữ ti.

Nhất là hai đất nước khá phát triển là Nhật Bản và Hàn Quốc, tình trạng này lại càng nghiêm trọng hơn.

Vì vậy, lúc hình tượng nữ chính ngang ngược dũng mãnh như Tống Minh Hi xuất hiện, lập tức tạo thành sự khen ngợi và ủng hộ rộng khắp, cho rằng đây là đại diện cho nữ nhân thời đại mới, nên học tập nàng.

Trong cuộc sống hiện thực, tuy bọn họ không thể trở thành người hung hãn như nữ chính, nhưng có thể tưởng tượng một chút cũng thoải mái.

Thế là, ở khu vực Châu Á, doanh thu phòng bán vé của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 cũng bay lên.

Ở khu vực u Mỹ, vốn mọi người đi xem phim vì hai ca khúc thần cấp.

Nhưng không ngờ, bộ phim điện ảnh lại hay như thế.

Tình yêu tinh tế tỉ mỉ của hai người khiến bọn họ cảm động, nhưng càng thích phân đoạn nữ chính tát nam chính, mỗi một cái tát đều đánh đến đau thấu tim gan, đánh người ta phải kêu sáng khoái!

“Nhu vậy rất tốt! Nhất định phải tát mặt, tát ngay trước mặt!”

“Đánh vào trên người Khiên Ngu, lòng ta lại thoải mái!”

“Lúc tát người, tốt nhất phải bôi một lớp bột tiêu cay ở trên tay, đánh như vậy mới đủ thoải mái!”

“Rất muốn nói chuyện yêu đương với nữ chính như vậy!”

...

Bọn họ rất thích nữ chính giống như Tống Minh Hi.

Ngang ngược, to gan, độc lập tự chủ, không kiêng dè điều gì, nhưng vẫn giữ được trái tim chính nghĩa và hiền lành. Kiên trinh với tình yêu, sau khi bạn trai cũ qua đời nhiều năm mới thoát ra được.

Vì thế, bọn họ đứng ở góc nhìn của nữ chính Tống Minh Hi, nghiên cứu phải tra tấn bạn trai như thế nào.

Không thể không nói, suy nghĩ của người nước ngoài cũng rất khác lạ.

Dưới tỉ lệ người xem như triều dâng này, ngày đầu tiên doanh thu phòng vé của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 trong nước đã lấy được thành tích lịch sử 4.55 ức nguyên, lại một lần nữa đổi mới kỷ lục trước đó.

Mấu chốt nhất là tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu.

Tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã đạt đến 1.34 tỷ Dollar, đổi thành tiền tệ cũng được 8.04 ức.

Sau khi có doanh thu phòng bán vé, nhân dân cả nước đều khiếp sợ!

Chương 472: Ảnh Nghiệp Tinh Quang mở ra kỷ nguyên mới của phim điện ảnh Trung Quốc! (18/25)

Bởi vì, đây là bộ phim điện ảnh đầu tiên của Trung Quốc đổi doanh thu phòng bán vé một ngày sang Dollar, lại vượt qua 1 ức Dollar.

Đây là thành tích mới tinh chưa từng có trước kia, dù là phim bom tấn thương nghiệp Hollywood, cũng không có nhiều bộ phim bom tấn có thể lấy được thành tích doanh thu phòng bán vé ngày đầu đột phá hàng ức, ngoại trừ mấy bộ phim bom tấn thần cấp đã ghi danh trong lịch sử, thì không còn nữa.

Bây giờ lại thêm một bộ phim điện ảnh Hoa ngữ!

Có ý nghĩa thị trường phim điện ảnh Trung Quốc đã tiến vào khoảng trời đất mới tinh!

Sau khi tin tức phấn chấn lòng người này được công bố, nhân dân cả nước chúc mừng.

“Doanh thu phòng bán vé ngày đầu tiên đã lấy được thu nhập vượt qua 1 ức Dollar, đổi thành tiền tệ cũng là 8 ức nguyên!”

“Chưa từng nghĩ đến phim điện ảnh của nước ta lại có thể lấy được thành tích như vậy, đi ra biên giới cạnh tranh với phim nước ngoài!”

“Đây là sự phát triển tất yếu của thị trường phim điện ảnh nước ta, đồng thời không thể bỏ qua công lao của Tinh Quang!”

“Lúc ta nghe được tin tức này, cũng thấy không dám tin!”

“Thì ra phim điện ảnh của Trung Quốc chúng ta cũng có thể mạnh như vậy!”

“Lợi hại, nước của ta! Lợi hại, Tinh Quang của ta!”

...

Ở nước ngoài cũng tỏ vẻ khiếp sợ khi một bộ phim tình cảm kinh phí thấp lại có thể lấy được thành tích như vậy.

Giới truyền thông tin tức rồi rít đưa tin.

“Doanh thu phòng bán vé ngày đầu đã đạt đến 1.34 ức Dollar, một bộ phim tình cảm kinh phí thấp lại lấy được thành tích mà phần lớn các bộ phim bom tấn thương nghiệp của Hollywood không lấy được, đây là một tiến bộ lớn của phim điện ảnh Hoa ngữ! Chúng ta có thể nhìn thấy, phim điện ảnh Trung Quốc đã mạnh mẽ hơn! Cứ theo tốc độ phát triển như vậy, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 sẽ có cơ hội bước vào câu lạc bộ 10 ức nguyên!”

“Thông qua bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này có thể thấy, thị trường phim điện ảnh Trung Quốc phát triển nhanh chóng, đã trở thành một thị trường quan trọng toàn cầu không thể coi thường. Từ trong năm nay, Lion Films cùng rất nhiều công ty điện ảnh của Hollywood rồi rít đưa mắt đầu tư vào Trung Quốc, nhưng cho đến bây giờ lại lấy được thành tích muốn khen cũng chẳng có gì để khen. Tìm hiểu nguyên nhân, là vì bọn họ chỉ chú trọng và hiệu quả thị giác, chứ không để ý đến sự tương tác tình cảm cơ bản nhất. Sự lạc hậu của phim điện ảnh Hollywood, nhưng lại là sự tiến bộ nhanh chóng của phim điện ảnh Trung Quốc!”

“Trong tất cả công ty điện ảnh của Trung Quốc, điện ảnh Tinh Quang vẫn dẫn trước nhất! Bọn họ am hiểu quay chụp phim điện ảnh kinh phí thấp, nắm bắt và khai thác sự ám áp và cảm động trong lòng con người, thông qua phim ảnh thể hiện với mọi người! Ta cho rằng công ty điện ảnh Hollywood nên học tập Tinh Quang một chút, đừng mãi quay chụp phim bom tấn bấp rang, bọn ta đã xem phát chán!”

“Lúc hai bộ phim điện ảnh 《 Eragon 》 và 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 được đặt trước mặt ta, ta không chút do dự lựa chọn 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 . Vì sao? Bởi vì 《 Eragon 》 cũng dập khuôn, không hề có không gian tưởng tượng, không hề khiến trong lòng xúc động! Ta tình nguyện đi xem Tống Minh Hi tát Khiên Ngưu, tuy nhìn rất đau!”

“Trước khi đẩy ra 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , Tinh Quang đã đẩy ra hai bộ phim điện ảnh kinh phí thấp là 《 Old Boy 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 , đều lấy được thành tích rất nổi bật, doanh thu phòng bán vé đuổi sát nút phim Hollywood! Mới thành lập chưa đến nửa năm, đã lấy được thành tích còn nổi bật hơn tám công ty điện ảnh lâu năm! Chúng ta có thể nhìn thấy, Tinh Quang là một công ty điện ảnh có tiềm lực đến cỡ nào! Lần này ta có thể to gan suy đoán: Tương lai, Ảnh Nghiệp Tinh Quang sẽ phát triển thành công ty điện ảnh lớn thứ chín trên thế giới!”

“Hollywood nên tỉnh lại! Lion Films, người vẫn bị vùi dập giữa chợ!”

...

Giới truyền thông nước ngoài rất không có mặt mũi, nâng cao Tinh Quang, đồng thời còn mỉa mai Lion Films không biên giới.

Mọi thứ đều sợ so sánh, vốn thành tích doanh thu phòng bán vé ngày đầu tiên của 《 Eragon 》 là 1.11 ức Dollar, có nghĩa xác suất 《 Eragon 》 bước vào câu lạc bộ 10 ức nguyên vô cùng lớn, thậm chí có thể đạt đến 12, 13 ức Dollar, thành tích này không hề tệ.

Nicotin còn đang đắc ý, cho rằng 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của Tinh Quang cũng chỉ đến thế.

Nhưng ai biết, sau khi tổng doanh thu phòng bán vé của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 được công bố ra, con số 1.34 ức Dollar chói mắt kia như một bàn tay, tát mạnh vào mặt hấn ta, cảm giác đau rát.

Còn chưa kịp tỉnh táo lại, kết quả đã bị truyền thông trong nước bán rẻ.

Bọn họ sợ thiên hạ không loạn đưa tin về việc này, khẳng định thành tích của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , đồng thời mỉa mai 《 Eragon 》 không biên giới, Nicotin cảm thấy một bên má còn lại của mình cũng bị tát một cái.

Hai bên mặt đều bị đánh đau rát.

Rõ ràng lấy được thành tích khá tốt, kết quả trong lòng hoàn toàn không vui nổi.

“Anh Nghiệp Tinh Quang, chúng ta chờ xem!” Nicotin cảm hận nói, trong lòng đầy lửa giận.

Đáng tiếc hẳn ta đã tức giận quá sớm.

Tổng doanh thu phòng bán vé 1.34 ức, doanh thu phòng bán vé ngày đó xếp hạng nhất toàn cầu, thành tích này khiến người ta tất tiếng.

Ở Trung Quốc, ý nghĩa của điều này không chỉ là một con số, mà còn là một ý nghĩa chính trị phi thường.

Đến 7 giờ tối, bản tin thời sự Ương thị bỏ ra độ dài một phút tiến hành đưa tin về việc này, đại diện chính phủ bày tỏ: Từ khi chính phủ quốc gia ủng hộ sự nghiệp điện ảnh phát triển đến nay, đã lấy được thành tích rất sáng chói, bộ phim điện ảnh hay 《 Old Boy 》 《 Năm ấy 》 đủ loại tầng tầng lớp lớp, thị trường phim điện ảnh phát triển mạnh mẽ, đời sống văn hóa tinh thần của nhân dân ngày càng tăng trưởng phong phú.

Bây giờ, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã đi ra biên giới, tham gia vào làn sóng cạnh tranh của phim điện ảnh toàn cầu, cũng lấy được thành tích rất nổi bật. Điều này có nghĩa chính sách cải cách ủng hộ phim điện ảnh của quốc gia rất chính xác, đáp lại sự ủng hộ mạnh mẽ. Hy vọng người làm điện ảnh, người làm truyền thông liên quan tiếp tục cố gắng, thức khuya dậy sớm, trau dồi tiến tới, lấy tinh thần cách mạng góp một viên gạch vì thúc đẩy phát triển sự nghiệp văn hóa quốc gia.

Đồng thời tiến hành khẳng định: Đây là kỷ nguyên mới trong lịch sử phim điện ảnh Trung Quốc, Anh Nghiệp Tinh Quang đã mở ra kỷ nguyên mới cho phim điện ảnh!

Lời khen này thật sự quá cao, nếu sau lưng không được lão đại đồng ý, chắc chắn thời sự Ương thị cũng không dám nói như thế.

Chỉ có thể nói, cơ hội 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 nổi tiếng quá tuyệt diệu.

Đúng lúc này việc quốc gia thúc đẩy cải cách thị trường điện ảnh vừa qua hơn nửa năm, rất cần thành tích để khẳng định tính chính xác của chính sách, thế là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã xông ra, tạo thành điển hình.

Vì vậy, lúc Ương thị vừa đưa tin về việc này, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã hot còn hot hơn!

“Thì ra 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 còn có một hàm nghĩa sâu xa như thế, vì vậy đi xem bộ phim này nhất định không sai!”

“Tinh Quang mở ra kỷ nguyên mới của phim điện ảnh Trung Quốc, một cảm giác cao đại thượng trực tiếp truyền đến? Bảo sao ta lại thích phim điện ảnh Tinh Quang như vậy, hóa ra ta cũng đang đi đầu thời đại, phẩm vị cao quý!”

“Quốc gia nói đúng, chúng ta phải ủng hộ mạnh mẽ! Nhanh đi đặt vé trước, muộn thì không còn vé nữa!”

“Ủng hộ phim điện ảnh quốc gia, chúng ta cùng đi xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !”

“Đặt bao hết cả rạp!”

...

Có sự khẳng định của quốc gia, phong trào mọi người đi xem phim điện ảnh bị kích phát. Liên tục một tuần, vé xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đều bán hết rất sớm, có lẽ chỉ còn lại mấy vé xem phim trong suất chiếu lúc nửa đêm 0 giờ.

Về phần bộ phim điện ảnh 《 Eragon 》 , để nó đi sang một bên hóng mát trước đi, đừng ngăn cản ta yêu nước.

Chờ xem hết 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 rồi lại nói...

Chương 473: Thế giới tràn ngập sự ác ý! (19/25)

Ảnh Nghiệp Dada cảm thấy tuyệt vọng sâu sắc.

Bây giờ có được sự khẳng định của quốc gia, chắc chắn sự phát triển của Ảnh Nghiệp Tinh Quang sẽ càng mạnh mẽ hơn. Ảnh Nghiệp Tinh Quang là công ty điện ảnh hàng đầu Trung Quốc, vốn đã rất mạnh mẽ, bây giờ lại có sự ủng hộ của quốc gia, tốc độ phát triển tăng lên vùn vụt như tên lửa.

Tương lai còn ai trị được hắn?

Không nói đến những điều khác, chỉ nói bây giờ, rõ ràng đã nắm được một lá vương bài là 《Eragon》, thế nhưng lại không giải quyết được 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 của Tinh Quang. Bây giờ khán giả đều muốn đi xem 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》, 《Eragon》 lại bị ném vào trong góc.

Ngồi trong văn phòng rộng rãi, Tổng giám đốc Hoàng Thanh Lệ của Ảnh Nghiệp Dada cảm thấy rất mất mát.

“Chẳng lẽ, thật sự không thể chiến thắng Tinh Quang?”

Nicotin ở nước Mỹ xa xôi cũng tức giận đến đau cả gan.

Ở nước Mỹ bị truyền thông điên cuồng vả mặt, bên Trung Quốc lại càng thảm hơn, bị chính phủ quốc gia trực tiếp vả mặt.

Dưới hành động đổ thêm dầu vào lửa của hai khu vực này, doanh thu phòng bán vé của bộ phim điện ảnh 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 liên tục tăng lên cung không đủ cầu, thành bộ phim điện ảnh đứng đầu. 《Eragon》 của hắn ta lại trở thành đáp án dự bị, Tổng giám đốc Nicotin sắp bị chọc tức.

Trong tâm trạng buồn bực, hắn ta mở tivi lên, muốn thư giãn tâm trạng một chút.

Trên tivi đang mở kênh phim điện ảnh nước Mỹ, chương trình 《New Movie》, đang phát sóng tình huống dữ liệu của những bộ phim điện ảnh công chiếu gần đây. Ngày thường Nicotin rảnh rỗi đều xem chương trình này, vậy hắn ta có thể kịp thời hiểu rõ động thái hiện tại của phim điện ảnh.

Lúc này, người dẫn chương trình của 《New Movie》 đang ở bên ngoài ngẫu nhiên phỏng vấn xung quanh rạp chiếu phim.

Người dẫn chương trình: “Hi, cô gái xinh đẹp, còn có chàng trai anh tuấn! Các người đến xem phim sao?”

Nữ khán giả: “Đương nhiên, đây là vé xem phim của chúng ta!”

Người dẫn chương trình: “Để ta xem thử, rốt cuộc là bộ phim điện ảnh gì chứ? Hóa ra là 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》, ta biết cái này, đây là một bộ phim tình cảm kinh phí thấp đến từ Trung Quốc, nữ chính trong đó rất xinh đẹp, nhưng tất người rất đau...”

Nữ khán giả: “Đúng vậy, ta đặc biệt đến xem nàng tất người như thế nào, thuận tiện học tập một chút.”

Người dẫn chương trình: “Vì sao không xem 《Eragon》 chứ? Đây là phim điện ảnh của nước Mỹ chúng ta, nghe nói hiệu ứng làm khá tốt!”

Nữ khán giả: “Cũng chỉ có hiệu ứng để xem, cái khác rồi tinh rồi mù!”

Nicotin: “...”

Nữ khán giả: “Hơn nữa ta đã sớm xem phát chán mấy thứ hiệu ứng này, cả ngày đánh tới đánh lui không có chút đầu óc nào, nội dung cốt truyện vô cùng tẻ tẻ, sĩ nhục IQ của ta rất nghiêm trọng! Chỉ có đám nam nhân thích xem!”

Nam khán giả: “Đừng sĩ nhục ta, ta xưa nay không xem mấy bộ phim nát như 《Eragon》!”

Nicotin: “...”

Người dẫn chương trình đổi sang phỏng vấn người khác, đó là một lão gia gia.

Người dẫn chương trình: “Lão tiên sinh, chào người! Ta thấy người cầm vé xem phim trên tay, người đến xem phim điện ảnh gì vậy?”

Lão gia gia: “Đương nhiên là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , nữ chính trong phim rất giống bạn già của ta khi còn trẻ, thường xuyên vừa đánh vừa mắng ta, đáng tiếc bây giờ nàng đã không còn ở đây.”

Người dẫn chương trình: “Thật sự là một câu chuyện đau lòng... Vì sao người không xem 《 Eragon 》 chứ?”

Lão gia gia: “Những thứ đồ chơi kia chỉ lừa gạt đám tiểu hài tử ngây thơ, có gì để xem? Câu chuyện do ta bịa còn đặc sắc hơn 《 Eragon 》 , thật sự không biết là người nào tàn nào đẩy ra một bộ phim điện ảnh như thế, ta cảm thấy nên cho hắn quay về tái tạo lại!”

Nicotin: “...”

Lão gia gia: “Thật xin lỗi, vừa rồi ta đã thất lễ, chủ yếu là bộ phim 《 Eragon 》 này quá kém, vì vậy ta không nói ra không thoải mái!”

Nicotin: “...”

Người dẫn chương trình: “Có thể hiểu được!”

Nicotin: “...”

“Hỗn đản!” Vốn Nicotin còn muốn thư giãn tâm trạng một chút, bây giờ lại càng buồn bực hơn.

Thế là hắn ta lập tức đổi kênh, đổi sang 《 The Oprah Winfrey Show 》 . Người dẫn chương trình nữ Oprah rất thông minh, lúc nói chuyện sắc bén như kim châm, vì vậy Nicotin rất thích xem talk show của nàng.

Lúc này, Oprah đang phỏng vấn phu nhân Tổng thống Mỹ Michelle, bàn về vấn đề nữ quyền.

Oprah: “Liên quan đến vấn đề nữ quyền... Michelle, người cảm thấy chúng ta phải làm thế nào để bảo vệ quyền lợi cơ bản của nữ nhân?”

Michelle: “Nói đến vấn đề nữ quyền, ta cảm thấy mỗi nữ nhân nên độc lập tự cường, mạnh mẽ từ trong nội tâm mới thật sự mạnh mẽ. Cũng như... Cũng như Tống Minh Hi vậy.”

Oprah: “Tống Minh Hi? Là nữ chính trong phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 sao? Gần đây nàng rất nổi tiếng!”

Michelle: “Không sai, chính là nàng! Nàng thật sự quá ngẫu, tuy tính cách hơi hung dữ một chút, nhưng lại có nội tâm vô cùng mạnh mẽ, là tấm gương cho nữ nhân chúng ta học tập, ta và bọn nhỏ rất thích nàng.”

Oprah: “Nghe người nói như thế, ta thật sự muốn đi xem bộ phim điện ảnh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này. Lúc đầu ta còn có hai lựa chọn, một cái là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, cái còn lại là 《 Eragon 》, bây giờ đã có quyết định.”

Michelle: “Hắc, đừng đi xem 《 Eragon 》, sẽ lãng phí thời gian của người! Bộ phim này cũng chỉ nói về câu chuyện một nam nhân ngây thơ cố gắng trở thành kỵ sĩ rồng sau đó cứu thế giới, Hollywood đã quay nát.”

Oprah: “Người tổng kết rất đúng chỗ, ta nghe theo ý kiến của người!”

Nicotin: “...”

Michelle: “Chúng ta vẫn tiếp tục nói về vấn đề nữ quyền, hoặc là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 còn thú vị hơn bộ phim nát 《 Eragon 》 này nhiều.”

Oprah: “Michelle, đây thật sự là lựa chọn sáng suốt!”

Nicotin: “...”

“Tức chết ta rồi!” Nicotin lập tức tắt tivi, mắt không thấy tâm không phiền.

Lúc này hẳn ta sắp tức đến nổ tung, cảm thấy cả thế giới đều tràn ngập ác ý với hẳn ta, đều đang đối đầu với hẳn ta.

Lúc này, Venetian Resort Hotel ở nước Mỹ, lão Cao và lão Hắc đang ngồi với nhau.

“Hình như gần đây Lion Films đang đối đầu với Lâm tiên sinh.”

Lão Hắc nhẹ gật đầu: “Ta cũng biết điều này, một người đẩy ra 《Eragon》, một người đẩy ra 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》. Dựa theo tình hình trước mắt, vẫn là phim điện ảnh của Lâm tiên sinh cao hơn một bậc.”

“Đúng là thiên mệnh chi nhân, được trời cao phù hộ, một bộ phim điện ảnh kinh phí thấp lại hạ gục bộ phim bom tấn thương nghiệp Hollywood.” Lão Cao mỉm cười.

“Lion Films thật sự không có mắt, ta nghĩ chúng ta nên cho bọn họ một bài học.” Lão Hắc cười lạnh.

Lão Cao do dự: “Không đến mức đó chứ? Chỉ là cạnh tranh thương nghiệp bình thường thôi...”

“Sao có thể không quan tâm chứ?” Lão Hắc lại có quan điểm khác: “Lúc trước Lâm tiên sinh còn để Jessica liên lạc với chúng ta, cho chúng ta cơ hội kiếm tiền lớn như vậy. Chúng ta lẩn lộn coi trọng nghĩa khí nhất, có ơn phải báo, bây giờ có cơ hội cũng nên giúp đỡ Lâm tiên sinh!”

“Nói cũng đúng! Nhưng cơ hội mà người nói là...”

Lão Hắc mỉm cười rất gian trá: “Người cảm thấy, trong Hollywood có mấy diễn viên sạch sẽ?”

Lão Cao gật đầu như có điều suy nghĩ.

Chương 474: 《Eragon》 thất bại! (20/25)

Buổi tối cùng ngày, Nicotin đi ngủ từ rất sớm lại bị một cuộc điện thoại đánh thức.

Nicotin nghe điện thoại, sắc mặt rất xấu: “Lilith, nếu người không cho ta một câu trả lời hài lòng, lần tiếp theo ta sẽ khiến người không xuống giường

được!”

Trong điện thoại vang lên giọng nói lo lắng của Lilith: “Tổng giám đốc Nicotin, không xong! Đã xảy ra việc lớn! Video Popovich hút ma túy bị đăng lên mạng, bây giờ bên ngoài ầm ĩ đến phát điên! Người nói chúng ta phải làm sao bây giờ?”

“Popovich? Nam chính Popovich của 《Eragon》?” Nicotin nghi ngờ.

“Không sai, chính là hắn!”

Nicotin như bị người ta dội nước lạnh vào đầu, lập tức tỉnh táo.

“Fuck! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Một chàng trai đầy tinh thần như Popovich, sao lại hút ma túy chứ? Có phải nhầm rồi không?” Nicotin lo lắng hỏi.

“Tổng giám đốc Nicotin, người nên bật máy tính lên xem tình hình cụ thể đi, bây giờ chuyện này đang rất hot ở trên mạng...”

Nicotin không quan tâm việc bị cảm lạnh, lập tức lao vào thư phòng bật máy tính.

Trên mạng thật sự đang đưa tin về việc này.

Nguyên nhân là một video, đó chính là video nam chính Popovich của 《Eragon》 ngồi chung với mấy người bạn hút ma túy.

Ở trong video, Popovich tỏ ra rất hào phóng, chia sẻ số ma túy của mình cho bạn bè của hắn ta, còn nói mình mua được số ma túy này từ cát sê diễn 《Eragon》, đủ một năm nửa năm.

Thấy cảnh này, đôi mắt Nicotin tối sầm.

“Tên hỗn đản Popovich này! Người tự hút ma túy, còn hống phim điện ảnh của ta!”

Lại nhìn xuống dưới, tất cả đều là thảo luận và chửi mắng.

“Lúc xem phim ta còn tưởng Popovich là một người chính nghĩa, cũng như kỹ sĩ rỗng ở trong phim điện ảnh không tiếc hi sinh bản thân vì hòa bình thế giới... Không ngờ ở trong hiện thực người lại hỗn đản như vậy!”

“Chúng ta đều bị lừa, Popovich căn bản không phải anh hùng, hắn lừa gạt tình cảm của chúng ta!”

“Dùng tiền đóng phim để hút ma túy, ha ha! Người không sợ vậy bản danh hiệu vinh quang kỹ sĩ rỗng sao?”

“Một người hút ma túy sao có thể đại diện cho chính nghĩa? Sao có thể thực hiện chính nghĩa?”

“Lion Films thật sự mắt mờ, lại chọn một công tử nghiện ngập diễn vai anh hùng, không sợ dạy hư tiểu hài tử sao? Chẳng may bọn nhỏ học theo hút ma túy, cho rằng đây là một việc rất ngẫu thì phải làm sao?”

“Mạnh mẽ yêu cầu dừng chiếu 《Eragon》! Chúng ta tuyệt đối không xem bộ phim điện ảnh nát như vậy!”

...

Khuôn mặt Nicotin càng đen hơn, mặt mày ngã xuống, trên mặt phủ đầy biểu cảm suy sụp.

Bởi vì hắn ta biết, 《Eragon》 của hắn thất bại.

Đạo đức xã hội tuyệt đối không cho phép một công tử nghiện ngập làm thần tượng xã hội, tuyệt đối không cho phép một công tử nghiện ngập kiếm được từng bó lớn tiền mặt, tuyệt đối không cho phép một công tử nghiện ngập dạy hư tiểu hài tử.

Dù nước Mỹ khá cởi mở, nhưng lại nghiêm khắc cấm đoán phương diện này, không chế rất nghiêm ngặt. Càng khỏi phải nhắc đến Trung Quốc và những quốc gia Châu Á khá bảo thủ, tất nhiên sẽ dừng chiếu 《Eragon》.

《Eragon》 thất bại, kiếp sống nghề nghiệp của hắn ta cũng đi tong.

Bởi vì, hẳn ta vốn muốn làm 《Eragon》 thành một series phim điện ảnh để kiếm tiền, nhưng chỉ mới phần một đã thất bại, mấy phần đằng sau càng khỏi phải nhắc đến, lần này đã tốn thất 10 ức Dollar, hội đồng quản trị hận không thể lột một lớp da của hẳn ta!

Cộng thêm trước đó 《Stars War》 đã không thể công chiếu ở Trung Quốc, còn suýt nữa mất đi thị trường Trung Quốc, khiến một vài cổ đông cảm thấy không hài lòng với hẳn ta... Dưới sự tích lũy của cả hai, tất nhiên hẳn ta sẽ bị đá ra khỏi công ty.

Trong vòng nửa năm đã hủy hai bộ phim bom tấn thương nghiệp, còn có công ty điện ảnh nào cần hẳn ta nữa?

Nicotin càng nghĩ càng đau lòng, cuối cùng nóng nảy đến mức hôn mê bất tỉnh.

Cuối cùng thật sự không nằm ngoài dự đoán của Nicotin, dù là nước Mỹ hay là Trung Quốc, hoặc là các quốc gia khác đều phản ứng rất nhanh, lần lượt loại bỏ 《Eragon》, không được công chiếu nữa.

Các suất chiếu trông ra, phần lớn đều nhường cho 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 kiếm nhiều tiền hơn.

Dưới tình huống này, doanh thu phòng bán vé của 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 lại sáng tạo tầm cao mới, doanh thu phòng bán vé trong một ngày đã đạt đến 1.65 ức Dollar, lại một lần nữa nổ tung tầm mắt của tất cả mọi người!

Bởi vì dù thế nào mọi người cũng không ngờ một bộ phim tình cảm kinh phí thấp lại lấy được thành tích như thế.

Vốn lúc còn chưa chiếu, 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 chỉ tính toán công chiếu ở khu vực Châu Á.

Kết quả vì hai ca khúc thần cấp của Luyến Tuyết Ái Tửu, nhận được sự tò mò và hoan nghênh của toàn thế giới, cứ thế cướp đi suất chiếu của 《Eragon》, công chiếu đồng bộ trên toàn cầu.

Ngày chiếu đầu tiên, bởi vì hình tượng nhân vật hung hãn của nữ chính Tống Minh Hi, đã nhận được sự hoan nghênh của mọi người trên toàn thế giới. Nam nhân rất thích tính cách hung hãn dưới vẻ bề ngoài xinh đẹp của Tống Minh Hi, các nữ nhân rất thích vẻ hung hãn của Tống Minh Hi, dường như nó đại diện cho nữ nhân thời đại mới.

Cùng ngày hôm đó, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 lại được bản tin thời sự Ương thị khen ngợi, được người dẫn chương trình Oprah nổi tiếng thế giới và phu nhân Tổng thống Michelle khen ngợi, độ nổi tiếng của phim điện ảnh càng cao hơn.

Ngay lúc nó cần càng nhiều suất chiếu hơn, 《 Eragon 》 lại vì việc nam chính hút ma túy bị đẩy ngã, tặng toàn bộ suất chiếu trống cho 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 .

Cảm giác tất cả đều như có thần giúp đỡ!

Các phương diện ở Trung Quốc vui mừng khắp chốn, phong trào mọi người đi xem phim điện ảnh tăng vọt chưa từng có.

“Quên bộ phim điện ảnh 《 Eragon 》 tạm quan sục đồ này đi, để tất cả chúng ta cùng ủng hộ cho bộ phim điện ảnh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 hàng nội địa, sự biểu hiện của nó đáng giá để chúng ta làm như thế!”

“Bây giờ trong tim ta chỉ có 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !”

“Để chúng ta đẩy doanh thu phòng bán vé của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 lên, đưa vào câu lạc bộ 10 ức nguyên!”

“Ta đã đi xem hai lần, dự định lại dẫn bạn bè của ta đi xem lần thứ ba!”

“Ta đã đặt bao hết, ta mời toàn thể nhân viên công ty cũng đi xem!”

“Có ai còn vé không? Cho ta ba vé, thu mua gấp ba!”

...

Cùng lúc đó, phong trào 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã bao phủ toàn cầu.

“Ta phải dũng cảm giống như Tống Minh Hi! Kể từ bây giờ phải học được cách tát nam nhân, nữ nhân chúng ta không thua nam nhân!”

“Ta thật sự rất thích một cô bạn gái ngang ngược như Tống Minh Hi, hơi tùy hứng, hơi điệu ngoa, nhưng cũng đáng yêu! Dù ta bị nàng đánh thành tàn phế, ta cũng bằng lòng! Cảm thấy hơi biến thái...”

“Tống Minh Hi có tất cả những phẩm chất tốt đẹp của nữ nhân thời đại mới, chúng ta phải coi nàng là tấm gương, trở thành Tống Minh Hi thời đại mới!”

“Từ sau khi xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, bạn gái của ta cũng điệu ngoa hơn nhiều!”

“Huynh đệ người còn may, ngày nào mặt của ta cũng sưng lên!”

...

Ở phía bên kia, bởi vì cường chế dừng chiếu 《 Eragon 》, tất cả các rạp chiếu phim ở Trung Quốc do Ảnh Nghiệp Dada cầm đầu đều vắng vẻ, dẫn đến bây giờ có thể giăng lưới bắt chim ở trước cửa, cứ như không hề mở cửa buôn bán vậy.

Các lão bản rạp chiếu phim yên lặng nhìn lên trời, tại sao phải như vậy?

Tinh Quang thật sự quá tà môn!

Chẳng lẽ trời muốn diệt chúng ta?

Chương 475: Bắt đầu lớp huấn luyện đánh võ, bồi dưỡng siêu sao võ thuật!
(21/25)

《 Eragon 》 thất bại nhanh như vậy, Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy rất buồn bực.

Bản thân còn chưa ra sức, 《Eragon》 liên tục gặp tai họa, khiến bản thân không còn gì, cứ như cả thiên hạ đều đang nhắm vào hấn ta.

Còn 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 của mình, một bộ phim điện ảnh kinh phí nhỏ, lại phát triển thế như chẻ tre, không chỉ xông ra Châu Á hướng đến thế giới, còn vượt qua rất nhiều bộ phim bom tấn thương nghiệp ưu tú, lấy được thành tích doanh thu phòng bán vé khiến người ta phải hâm mộ, cảm giác như tất cả là giấc mơ.

“Chẳng lẽ, đây chính là uy lực của quốc vận che chở?” Lâm Bắc Phàm chỉ có thể quy hết tội lỗi cho nguyên nhân này.

Lúc đầu, Lâm Bắc Phàm cân nhắc sang năm mới bắt đầu vận hành toàn cầu hóa phim điện ảnh, điền cuồng vơ vét tiền bạc trên toàn cầu, nhưng bây giờ trời xui đất khiến lại sớm bước ra trước một bước, vậy thì không thể không cân nhắc nhiều hơn, sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu nói đến điện ảnh Trung Quốc, thì không thể không nhắc đến phim võ thuật.

Những năm 70, 80, Lý Tiểu Long cũng dựa vào những bộ phim võ thuật để đánh vào thị trường toàn cầu, để phim điện ảnh Trung Quốc bắt đầu tiến vào tầm mắt toàn cầu.

Sau này, dưới sự cố gắng của đủ loại siêu sao võ thuật như Lí Liên Kiệt và Thành Long, khiến phim điện ảnh võ thuật Trung Quốc nêu cao tiếng tăm ở trong và ngoài nước, đi vào lòng người.

Thời đại đó, cũng là thời kỳ phim điện ảnh võ thuật phát triển đến đỉnh phong.

Từng bước một phim võ thuật hay đã rất đắt khách ở trên toàn cầu.

Nhưng sau năm 2010, theo sự già đi của siêu sao võ thuật thời kỳ đầu, không đánh võ nổi nữa, còn siêu sao võ thuật đời mới chưa trưởng thành hoàn toàn, theo thời gian dần trôi qua phim điện ảnh võ thuật Trung Quốc dần biến mất trên quốc tế.

Rất nhiều người đang cố gắng, hy vọng có thể tiếp nhận hy vọng của tiền bối, nâng cao lá cờ phim võ thuật Trung Quốc. Nhưng không biết vì nguyên nhân gì, lại không có cách nào đạt tới trình độ của Lí Liên Kiệt, Thành Long.

Cũng không phải phim điện ảnh võ thuật, hoặc là phim võ thuật trên quốc tế đã không được ưu ái nữa, trên thực tế phim điện ảnh võ thuật vẫn đi trên đường lớn thênh thang, đổi một cách khác để phát triển lớn mạnh hơn.

Mọi người không ngại suy nghĩ một chút, những nam chính nhìn thấy trong phim ảnh u Mỹ có phải gần như đều là con người có hình tượng kiên cường hay không?

Trước kia đánh nhau với người ta, bây giờ là cùng quái vật, đánh nhau với người ngoài hành tinh? Trước kia chỉ ở trong một căn phòng, đánh trên một con đường, bây giờ đã mở rộng đến cả thành phố, trên toàn cầu, thậm chí là đánh trong không gian?

Sở dĩ điện ảnh võ thuật Trung Quốc xuống dốc, có lẽ cũng vì không nhận rõ xu thế mới, vì vậy mới dần không được ưu ái nữa.

Lâm Bắc Phàm cho rằng, phải nghĩ cách khai thác thị trường quốc tế, có thể ra tay ở phương diện này sẽ dễ dàng hơn chút.

Vì vậy hẳn quyết định mở một lớp huấn luyện, thông qua cách thức chuyên nghiệp để bồi dưỡng siêu sao võ thuật, cũng như “Thất Tiểu Phúc” trước kia vậy.

Lúc trước có lớp Thành gia, lớp Hồng gia, bây giờ lại làm ra một lớp Tinh Quang.

Sau đó lại căn cứ vào xu thế mới của quốc tế làm ra một số bộ phim điện ảnh võ thuật mới, vậy phim điện ảnh võ thuật Trung Quốc nhất định có thể bùng cháy một lần nữa, Tinh Quang cũng có thể kiếm được từng bó lớn bó lớn tiền mặt từ cái này.

“Được, cứ vui vẻ quyết định thế đi!”

Lâm Bắc Phàm nghĩ đến là làm, lập tức dặn dò nhiệm vụ của mình.

Thiên hạ không có bức tường nào không lọt gió, đừng nói đến Tinh Quang được chú ý, vì vậy khi tin tức Tinh Quang muốn mở lớp đánh võ còn chưa tuyên bố ra ngoài, đã nhanh chóng lan truyền khắp làng giải trí.

“Trời ạ, Tinh Quang muốn mở một lớp đánh võ, đặc biệt bồi dưỡng ngôi sao võ thuật?”

“Mỗi một lần Tinh Quang đều có hành động lớn, lần này lại muốn mở lớp trực tiếp bồi dưỡng siêu sao võ thuật?”

“Võ thuật của ta khá tốt, tham gia vào lớp đánh võ này chắc chắn có thể một phát bay lên trời! Cuối cùng cơ hội của ta đã đến!”

“Đây là một cơ hội, cơ hội cá vượt long môn!”

“Dù như thế nào nhất định phải tham gia vào lớp đánh võ này!”

“Thế nhưng ta không biết võ thuật thì phải làm sao bây giờ? Online chờ, rất gấp!”

...

Không chỉ có rất nhiều người ở tầng dưới chót động lòng, thậm chí một số minh tinh cũng động lòng.

Bởi vì bước vào một lớp đánh võ này, có ý nghĩa bước vào tầm mắt của Tinh Quang, sau này chắc chắn cơ hội nhiều hơn bên ngoài, xác suất nổi tiếng cũng lớn hơn bên ngoài. Đây không chỉ là một lớp đánh võ, còn là một lớp minh tinh, một cái nôi minh tinh.

Làng giải trí gió mây vần vũ, tất cả mọi người hoặc sáng hoặc tối nghe ngóng được tin tức về lớp đánh võ này.

Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị cũng bị tin tức này làm phiền.

“Lão công, nghe nói chàng muốn mở một lớp huấn luyện?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Mục tiêu là ngôi sao võ thuật?” Vũ Thiên Mị hỏi.

“Ta cho rằng, bắt buộc phải thành lập một lớp huấn luyện võ thuật!” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng gật đầu, nói ra suy nghĩ của mình.

Hai nữ nhân tỏ vẻ đồng ý.

“Ta cảm thấy rất tốt, như tiểu nam nhân đã nói, muốn đi trên con đường truyền hình điện ảnh quốc tế hóa, chắc chắn không thể thiếu ngôi sao võ thuật, không thể thiếu những con người có hình tượng kiên cường. Bây giờ phim điện ảnh của chúng ta đã bước ra một bước, tương lai chắc chắn sẽ tham gia vào làn sóng cạnh tranh truyền hình điện ảnh toàn cầu hóa, vậy ngay từ bây giờ việc dự trữ sẵn nhân tài rất quan trọng.” Vũ Thiên Mị nói.

“Cũng giống với suy nghĩ của ta! Xưa nay Trung Quốc chúng ta không thiếu nhân tài, nhưng vẫn khuyết thiếu sự bồi dưỡng chuyên nghiệp hóa, vì vậy phải đi qua rất nhiều con đường quanh co. Người có nền tảng võ thuật, đánh không đủ xinh đẹp. Đánh xinh đẹp nhưng nền tảng võ thuật không được, lại đánh không đủ đặc sắc. Có nền tảng võ thuật muốn đánh đến xinh đẹp, nhưng hình tượng kỹ năng diễn lại không được. Cho nên phim điện ảnh võ thuật Trung Quốc vẫn không có khởi sắc. Vì vậy thành lập một lớp huấn luyện, để Tinh Quang của chúng ta nắm giữ quyền chủ động, thật sự rất quan trọng!” Bạch Thanh Tuyết phân tích lý lẽ rõ ràng.

...

“Tiểu nam nhân nhà Nữ Vương, điều kiện tuyển sinh của chàng là gì? Hoặc là nói, chàng muốn bồi dưỡng kiểu ngôi sao võ thuật thế nào?”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Thật ra vừa rồi Thanh Tuyết đã nói rõ, đầu tiên chúng ta phải tuyển người có nền tảng võ thuật, sau đó bồi dưỡng ra nhân tài đánh võ đẹp, kỹ năng diễn xuất chúng, nếu có hình tượng tốt nữa vậy sẽ càng tốt hơn.”

Thế là, sau khi công bố những điều kiện tuyển sinh này ra ngoài, trong giới giải trí vang lên từng tiếng kêu rên.

Bởi vì chỉ điều kiện nền tảng võ thuật này, đã đào thải 90% số người.

Cái gọi là nền tảng võ thuật, chắc chắn phải có kinh nghiệm đánh võ thực tế hai năm trở lên. Người muốn lừa gạt cho qua căn bản không được, bởi vì người trong nghề khế đưa tay ra, sẽ biết có hay không.

Vì vậy, rất nhiều người trong làng giải trí, càng nhiều người ước mơ muốn tiến vào làng giải trí, nhưng số người có điều kiện phù hợp lại rất ít ỏi.

Nhưng đối với một số người mà nói, đây chính là cơ hội một bước lên trời.

“Ta học tập ở Thiếu Lâm tự sáu năm, lại đến thành phố điện ảnh làm diễn viên quần chúng ba năm, cuối cùng đã đợi được một cơ hội!” Một người đang diễn vai xác chết thoạt nhìn tràn ngập vẻ quē mùa đột nhiên cười to.

“Vương Bảo Bảo, bây giờ người đang diễn vai xác chết, không cần nói chuyện!”

“Không diễn, không diễn, bây giờ ta đang vội đến thành phố điện ảnh Giang Nam đăng ký lớp huấn luyện, nếu không thì không còn kịp nữa!” Người gọi tên là Vương Bảo Bảo kia vụt một cái nhảy dựng lên, sau đó chạy ra ngoài nhanh như chớp.

“VẬY NGƯỜI CỎI QUẦN ÁO RA ĐÃ!”

Chương 476: Ta là hiệu trưởng lớp huấn luyện – Lâm Bắc Phàm! (22/25)

“Đây có lẽ... Là một cơ hội của ta!” Thành phố điện ảnh Hoàn Điểm, một nam nhân sắc mặt lạnh lùng nhìn điện thoại kích động nói.

Hắn ta tên là Trương Kính, là một người chỉ đạo võ thuật bình thường, còn là một diễn viên hạng ba. Nhưng thế tử của hắn ta là một vị nương nương gọi là Quách Thiếu Phân, một vị ngôi sao lâu năm ở Hương Giang, điều này khiến áp lực của hắn ta nặng nề như núi.

Rất nhiều người đều không quan tâm đến sự cố gắng của hắn ta, nói hắn ta là kẻ ăn bám, không xứng với nương nương.

Vì vậy, hắn ta rất khát vọng thành công, khát vọng trở nên nổi bật.

“Tinh Quang, đây là cơ hội của ta! Ta đến đây!”

Trương Kính lập tức từ chức với đạo diễn, được ăn cả ngã về không nắm bắt cơ hội này, hẳn ta không có nhiều thời gian để lãng phí.

Không thành công, thì thành nhân!

...

“Tinh Quang mở lớp huấn luyện đánh võ?” Trong một đoàn làm phim nhỏ đang quay phim điện ảnh ở nông thôn, một người vẽ mặt chính trực cầm điện thoại trái tim nhảy lên thành thịch, cảm giác đây là cơ hội để mình dục hỏa trùng sinh.

Hắn ta tên là Triệu Trác, từ lúc xuất đạo đã đứng ở đỉnh cao, lúc còn trẻ quay rất nhiều phim điện ảnh kinh điển.

Nhưng Trương Quốc Vinh ca ca nói tính cách của hắn ta quá thẳng thắn, có phẩm chất ưu tú thà thẳng không cong của quân nhân, không thích hợp lẫn lộn ở làng giải trí, cuối cùng một câu đã nói trúng. Giai đoạn sau đó. Hắn ta thật sự càng làm càng kém, những bộ phim được quay ra liên tục bị vùi dập giữa chợ, được gọi là độc dược phòng bán vé.

Bây giờ, tài nguyên truyền hình điện ảnh tốt đã không được chia đến chỗ hắn ta, hắn ta chỉ có thể nhận một số nhân vật nhỏ để kiếm sống.

Vì mình cũng vì người nhà, hắn ta cảm thấy bản thân nhất định phải mạnh mẽ lên.

“Trác ca, đây là nhân vật mới nhận được, mời người xem qua!” Trợ lý của hắn ta mang mấy tập kịch bản đến.

“Không được, từ chối toàn bộ những nhân vật này đi, ta muốn toàn lực ứng phó đi đăng ký tham gia lớp huấn luyện Tinh Quang!” Triệu Trác hả lòng hả dạ nói.

Trợ lý cũng biết chuyện này, nhưng cũng không lạc quan lắm: “Thế nhưng người đã lớn tuổi rồi, Tinh Quang còn cần người sao?”

“Không biết, sau khi thử rồi mới biết được!”

...

“Tinh Quang muốn mở lớp huấn luyện đánh võ?” Kinh Đô, một nam nhân thoát nhìn rất kiên cường nhìn tin tức ở trên điện thoại, lẩm bẩm nói. Trên người hắn ta tràn đầy khí chất quân nhân, giống như vừa xuất ngũ về.

Hắn ta tên là Ngô Tiểu Kinh, là một ngôi sao võ thuật, đã lăn lộn mấy chục năm ở trong làng giải trí, trở thành một ngôi sao hạng hai. Nhưng hai năm trước, vì quay một bộ phim điện ảnh quân sự, hắn ta dứt khoát kiên quyết bỏ xuống tất cả tham gia quân ngũ, bây giờ mới quay về không bao lâu.

Nhìn quảng cáo tuyển sinh của Tinh Quang, hắn ta rất kích động, cũng rất do dự.

Bởi vì bây giờ hắn ta không còn độc thân, lúc trước bỏ lại lão bà đi nhập ngũ đã rất có lỗi với nàng, nếu bây giờ còn tùy hứng làm vậy, hắn ta cảm giác bản thân không phải là nam nhân. Nhưng cơ hội này rất hiếm có, hắn ta không muốn từ bỏ.

“Chàng vừa mới trở về, lại muốn đi?” Lúc này, một nữ nhân tóc ngắn dịu dàng đi tới từ sau lưng hắn ta.

Ngô Tiểu Kinh đứng lên, do dự nói: “Thật xin lỗi lão bà, nàng biết ta...”

“Đừng nói nữa, ta biết giấc mộng của chàng, ta cũng rất ủng hộ giấc mộng của chàng, vì vậy chàng đi đi, ta sẽ không ngăn cản chàng, chỉ cần chàng nhớ kỹ cái nhà này là được, phải thường xuyên quay về thăm nhà.” Nữ nhân kia mỉm cười.

“Lão bà, nàng thật tốt!” Ngô Tiểu Kinh cảm động, có thể cưới nàng làm thê tử, cuộc đời còn cầu gì hơn?

Nữ nhân kia dịu dàng chỉnh lại cổ áo cho Ngô Tiểu Kinh, nói: “Đến bên kia phải chăm sóc bản thân thật tốt, phải nói ít làm nhiều, phải hòa đồng với các bạn bè. Chàng phải thu bớt tính cách ngay thẳng lại, dù sao cũng không phải nhà của mình...”

Nữ nhân kia lẩm bẩm nói một lần, nhưng Ngô Tiểu Kinh lại không hề mất kiên nhẫn.

“Lão bà, chờ ta quay về!” Ngô Tiểu Kinh ôm chặt lấy nữ nhân hẳn ta yêu mến nhất đời này.

...

Cứ vậy, rất nhiều người từ khắp nơi trên cả nước lần lượt chạy đến đăng ký tham gia lớp huấn luyện.

Chỉ số người báo danh đã vượt qua 3000 người, cuối cùng loại rất nhiều người chỉ còn lại 500 người, đây đều là người có nền tảng võ thuật, hoặc là có kinh nghiệm đánh võ tương đối phong phú, trong đó không thiếu một vài diễn viên lâu năm.

Có thể nói, một quảng cáo tuyển sinh của Tinh Quang, đã kêu gọi toàn bộ người trong giới giải trí đi ra.

500 người, vẫn còn rất nhiều người.

Lại trải qua sự tuyển chọn nghiêm khắc, chọn ra 50 người vào lớp huấn luyện, trong đó có khoảng 40 nam nhân, khoảng 10 nữ nhân.

Trong đó, lại có rất nhiều người 30 – 40 tuổi, là ngôi sao võ thuật lâu năm.

30 – 40 tuổi có vẻ rất lớn, nhưng thật ra ở Hollywood, rất nhiều ngôi sao võ thuật đều ở độ tuổi này, là độ tuổi hoàng kim của diễn viên, kỹ năng diễn và khí chất đều rất trưởng thành.

Bây giờ bọn họ chỉ thiếu một cơ hội!

Để các học viên tập trung hoàn tất, lớp huấn luyện đánh võ Tinh Quang, chính thức bắt đầu!

“Chào mọi người, ta là Hiệu trưởng của lớp huấn luyện – Lâm Bắc Phàm, sau này mọi người cứ gọi ra là Hiệu trưởng Lâm...”

Lâm Bắc Phàm đảm nhiệm vị trí Hiệu trưởng, nhưng thật ra chỉ bắt đắ dĩ làm.

Bởi vì trong số những người này không thiếu ngôi sao hạng hai, cùng với diễn viên nổi tiếng lâu năm, còn đủ loại quán quân võ thuật, đều khá kiêu ngạo.

Ở trong Tinh Quang, chỉ có ba vị lão đại Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị mới có thể trấn áp được những người này. Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đều là nữ nhân, hơn nữa đều bận rộn rất nhiều việc, vì vậy chỉ có thể giao nhiệm vụ này cho Lâm Bắc Phàm.

Hơn nữa Lâm Bắc Phàm cũng rất sẵn lòng, sau này những siêu sao võ thuật này đều phải gọi hắn một tiếng Hiệu trưởng, vô cùng sáng khoái!

“Tinh Quang của chúng ta mở lớp học này, cũng như tin đồn ở bên ngoài, là vì muốn bồi dưỡng ngôi sao võ thuật tương lai, siêu sao võ thuật! Không chỉ siêu sao võ thuật trong nước, mà là siêu sao võ thuật toàn cầu!”

Gần trăm người có mặt ở đây nghe thấy đều rất kích động, đôi mắt tha thiết.

Bọn họ đến tham gia lớp huấn luyện, không phải vì cơ hội này sao?

“Thế nhưng, muốn trở thành siêu sao võ thuật cũng không dễ. Thời đại phát triển lâu như vậy, thật ra chỉ có vài người mới được gọi là siêu sao võ thuật, ta không nói chắc tất cả mọi người cũng hiểu. Ta không khách sáo nói, trong lớp huấn luyện này có thể xuất hiện một siêu sao võ thuật, vậy điều này có nghĩa lớp huấn luyện của chúng ta rất thành công!”

Đám người im lặng, bọn họ cũng làm trong cái nghề này, sao lại không biết độ khó của nó chứ?

Vì vậy bọn họ mới liều mạng nắm bắt cơ hội này, dù đã 30 – 40 tuổi, cũng muốn tham gia vào lớp huấn luyện này, cướp tài nguyên tranh cơ hội với một số người trẻ tuổi.

“Lớp huấn luyện của chúng ta chia làm hai giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là huấn luyện 100 ngày. Trong 100 ngày này, các người nhất định phải bỏ qua

tất cả mọi chuyện, một lòng một dạ vùi đầu vào trong việc huấn luyện. 100 ngày huấn luyện của chúng ta sẽ rất nghiêm ngặt, quản lý theo kiểu quân sự hóa, thậm chí còn nghiêm khắc hơn cả quân sự. Hoàn thành nhiệm vụ sẽ được khen thưởng, không hoàn thành được sẽ bị phạt.”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Đương nhiên, nếu không chịu được có thể từ bỏ giữa chừng, chúng ta rất nhân tính. Dù sao 50 người cũng quá nhiều, ít nhất còn phải đào thải một nửa.”

Trong lòng mọi người run lên, từ bỏ giữa chừng, cũng có nghĩa đã mất đi cơ hội.

Hơn nữa trải qua tầng tầng lớp lớp tuyển chọn tiến vào lớp huấn luyện, còn phải đào thải một nửa, tình hình tàn khốc biết bao?

Người có mặt ở đây, không một ai bằng lòng từ bỏ cơ hội nổi tiếng!

Cho dù có chết, cũng phải chết ở chỗ này!

Chương 477: Thân phận chỉ đạo viên hoa lệ! (23/25)

“Lớp học của chúng ta sẽ bồi dưỡng siêu sao võ thuật tương lai, là một siêu sao võ thuật chắc chắn cần rất nhiều kiến thức và năng lực. Vì vậy ta đã chuẩn bị rất nhiều lão sư cho mọi người, đầu tiên là mấy vị lão sư cố định, phụ trách công việc huấn luyện thường ngày của các người. Theo thứ tự là –” Lâm Bắc Phàm vỗ tay, mấy người đi ra từ sau cánh cửa.

“Đầu tiên là lão sư Vương Chân Hưng! Bản thân hắn là một vị Ảnh đế lâu năm, nhậm chức lão sư ở học viện nghệ thuật Trung Quốc, chức danh Phó giáo sư, bồi dưỡng được rất nhiều nhân tài ưu tú cho phim truyền hình điện ảnh! Hắn phụ trách huấn luyện kỹ năng diễn cho các người!”

“Người thứ hai là lão sư Triệu Thanh Phong! Hắn là một người chỉ đạo võ thuật rất nổi tiếng, là sư huynh đệ với Hồng Tinh Bảo, đồng thời đã tham gia công tác quay chụp rất nhiều bộ phim truyền hình điện ảnh ở Hollywood! Hắn phụ trách chỉ đạo võ thuật cho các người, để các người có thể đánh võ thật đẹp!”

“Người thứ ba là lão sư Hứa Khả Khả! Hấn là một biên kịch kim bài, viết rất nhiều kịch bản đều quay thành phim truyền hình hoặc là điện ảnh, được khen ngợi rất nhiều. Trong đó 《 An Khê Lý Mộng 》 《 Đại Hiệp Tại Nhân Gian 》 còn vẻ vang nhận được giải biên kịch xuất sắc nhất của giải Kim Chung!”

“Người thứ tư là lão sư Lý Đại Tráng! Hấn là một đạo diễn có kinh nghiệm phong phú, quay rất nhiều phim truyền hình điện ảnh, những bộ phim khá nổi tiếng có 《 Mỹ Mộng Thời Đại 》 《 Ta Có Một Ước Mơ 》 đủ loại, đồng thời còn nhận rất nhiều giải thưởng quốc tế! Hơn nữa lão sư Lý Đại Tráng còn rất giỏi bồi dưỡng người khác, rất nhiều diễn viên và đạo diễn nổi tiếng đều đi ra từ chỗ hấn!”

“Người thứ năm là lão sư Thủy Đại Quân! Hấn không phải người trong giới, hấn là một quân nhân xuất ngũ, nhưng lại là một lính đặc chủng đỉnh phong – cũng là người có thực lực Binh Vương! Hấn sẽ phụ trách huấn luyện thể năng và thực chiến của các người!”

...

Năm vị lão sư đứng thành một hàng, thân thiết chào hỏi các học viên ở đây.

“Chào các bạn học, ta là lão sư Vương Chân Hưng của các người! Ta làm lão sư ở Hoa Nghệ, bây giờ đến làm lão sư của các người, thật sự rất thú vị. Ta cũng rất mong chờ trên tay ta có thể nuôi dưỡng được một vị siêu sao võ thuật!”

“Chào các bạn học, ta là Triệu Thanh Phong, trong thời gian 100 ngày tiếp theo, ta sẽ dạy các người phải làm thế nào để đánh võ xinh đẹp, đánh võ đặc sắc! Hy vọng mọi người chỉ dạy nhiều hơn, chúng ta học tập lẫn nhau!”

“Chào các bạn học, ta là Từ Khả Khả, một biên kịch. Lúc đầu Lâm tiên sinh mời ta đến khiến ta thấy rất bối rối, ta là một biên kịch có thể dạy mọi người điều gì? Sau này ta đã hiểu, ta có thể để các người hiểu rõ bản thân, hiểu rõ định vị nhân vật của mình. Mọi người đã có duyên gặp nhau ở đây, vậy hãy học tập lẫn nhau, lấy thừa bù thiếu!”

“Chào các bạn học, ta là Lý Đại Tráng, bây giờ là lão sư đạo diễn của các ngươi! Ta sẽ đứng từ góc độ đạo diễn đặc biệt huấn luyện các ngươi, để các ngươi biết rõ chúng ta cần kiểu diễn viên nào!”

“Ta là Thủy Đại Quân, là lão sư thể năng và thực chiến của các ngươi! Ta không quan tâm các ngươi có xuất thân gì, thân phận như thế nào, ta đều đối xử như nhau! Trong thời gian 100 ngày này, sẽ để các ngươi lột xác hoàn toàn!”

...

Đôi mắt 50 vị học viên ở đây đều bùng sáng, rất kích động.

Lão sư Vương Chân Hưng, Ảnh đế lâu năm!

Lão sư Triệu Thanh Phong, chỉ đạo võ thuật nổi tiếng!

Lão sư Từ Khả Khả, biên kịch kim bài!

Lão sư Lý Đại Tráng, đạo diễn lâu năm!

Lão sư Thủy Đại Quân, Binh Vương xuất ngũ!

Bất luận một người nào ở đây đều không phải nhân vật bình thường, đều lấy được thành tựu nổi tiếng trong lĩnh vực của mình, kết quả đều được Tinh Quang mời đến làm lão sư của bọn họ, huấn luyện bọn họ phải trở thành một siêu sao võ thuật như thế nào.

Đối với một vài nhân vật nhỏ, muốn gặp những nhân vật nổi tiếng này một lần cũng khó khăn, kết quả lại đứng thành hàng xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Trong lòng thật sự quá kích động, nhưng chỉ có thể cố gắng kìm nén.

Trong lòng than thở, cũng chỉ có Tinh Quang mới có thể kéo được nhiều tài nguyên như vậy!

Lần này thật sự đến đúng rồi.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt: “Đừng nên kích động vội, những thứ này còn chưa tính là gì. Trong 100 ngày sau này, chúng ta sẽ căn cứ vào tình hình thực tế mời một số Anh đế, đạo diễn và những người khác đến nơi này giảng dạy, bù đắp sự thiếu hụt ở trên người các người. Đồng thời, ngày thường các người có vấn đề gì, đều có thể hỏi mấy vị lão sư. Cuối cùng, ta lại giới thiệu một người nữa cho các người!”

Lâm Bắc Phàm vỗ tay, sau đó một người mặc đồ cổ trang đi vào trong phòng học.

Mọi người ở đây liếc nhìn một cái liền nhận ra, sau đó ngạc nhiên.

“Vương Xuân Sinh, lại là hấn?”

“Sao hấn lại ở đây? Không phải đang quay 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 sao? Sao lại rảnh rỗi đến đây?”

“Đây chính là phong thái của siêu sao hạng nhất, coi như được thấy ước mơ của ta!”

“Hấn đến đây làm gì?”

...

Mọi người xì xào bàn tán.

Vương Xuân Sinh đảm nhiệm vị trí chỉ đạo viên lớp huấn luyện, thật ra là Vương Xuân Sinh tự xin làm.

Bởi vì lực lượng lão sư của lớp huấn luyện hùng hậu, hấn ta muốn nhân cơ hội này bồi dưỡng một chút. Đôi bên đều ở thành phố điện ảnh Giang Nam, phần diễn nam số 2 của hấn ta lại không quá nặng nề, thời gian khá thoải mái, vì vậy mới tự xin danh ngạch này, có rảnh lại đến học tập.

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Tin tưởng không cần ta giới thiệu người này thì các người cũng biết. Từ hôm nay trở đi, hấn chính là chỉ đạo viên của lớp chúng ta, phụ trách sắp xếp chương trình học bình thường, liên hệ các công việc đối ngoại.”

Vương Xuân Sinh cười híp mắt đi đến trước mặt mọi người, khiêm tốn nói: “Chào mọi người, ta là Vương Xuân Sinh, là một diễn viên. Từ nay về sau sẽ là chỉ đạo viên của mọi người, xin chỉ dạy nhiều hơn!”

Mọi người không có ý kiến gì. Tuy tuổi tác của Vương Xuân Sinh còn quá nhỏ, nhưng danh tiếng và địa vị của hắn ta đều thuộc về siêu sao hạng nhất.

Ở trong giới giải trí này, tất cả đều nói chuyện dựa vào năng lực, vì vậy tất cả mọi người đều tin phục hắn ta.

“Được, tình huống cơ bản là như thế. Hôm nay mọi người vẫn được hoạt động tự do, nhưng từ ngày mai trở đi chúng ta sẽ dựa theo quy củ, mọi thứ đều được quản lý nghiêm khắc, chỉ người kiên trì mới có thể lấy được trái cây thắng lợi! Bây giờ tan họp!”

Lâm Bắc Phàm phủi mũng rời đi.

Công việc sau đó sẽ tự có người đến xử lý, hắn không cần quan tâm.

Chỉ cần nắm bắt tình huống đại khái của lớp huấn luyện, vậy thì tất cả đều không có vấn đề.

Bây giờ điều khiến hắn vui vẻ nhất là, cuối cùng du thuyền xa hoa của hắn đã đến.

Nửa năm trước, Lâm Bắc Phàm thông qua thị trường chứng khoán kiếm lời một khoản tiền lớn, mua hai chiếc máy bay, ba chiếc xe RV, còn có một chiếc du thuyền xa hoa. Bây giờ máy bay và xe RV đều đã vào chỗ, chỉ còn lại một chiếc du thuyền xa hoa này, bây giờ cũng đã đến!

Đây sẽ là phương tiện để hắn đi trên biển, hoặc phải nói là món đồ chơi lớn, Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi muốn đi xem.

Kết quả vừa đến bến cảng, lại phát hiện nơi này bu đầy người, đều đang chụp ảnh.

“Du thuyền thật xinh đẹp, du thuyền thật xa hoa! Rốt cuộc là vị lão đại nào mua về?”

“Quá lớn, thật sự có thể so sánh với tàu du lịch!”

“Có lẽ phải tốn 10 ức nguyên để mua được?”

“10 ức nguyên? Nói đùa à! Cái du thuyền này, ít nhất phải trị giá 20 ức nguyên!”

“Chỉ có lão đại chân chính mới mua được!”

Chương 478: Du thuyền xa hoa của ta – số hiệu Tinh Quang! (24/25)

Nhìn chiếc du thuyền xa hoa thuộc về mình, trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy vẻ tha thiết.

Chiếc du thuyền xa hoa này được Lâm Bắc Phàm đặt tên là số hiệu Tinh Quang, kết cấu ba tầng, thân dài 180 mét, khoang thuyền trang bị cho 30 người, có thể chở 100 người. Đầy đủ mọi thiết bị giải trí, trang bị 2 bể bơi, 2 nhà ăn, 1 phòng khiêu vũ, 1 rạp chiếu phim.

Nhìn từ xa toàn thân màu xám bạc trong suốt, dường như ánh nắng có thể xuyên qua được, giống một chiếc phi thuyền vũ trụ đang muốn cất cánh, cách thiết kế tràn đầy yếu tố khoa học viễn tưởng.

Tổng giá trị của chiếc du thuyền là 4.5 ức Dollar, vì đẩy nhanh tiến độ, Lâm Bắc Phàm đã thanh toán thêm một ức Dollar, vậy tổng cộng là 5.5 ức.

Vì vậy đây là một trong những chiếc du thuyền xa hoa nhất trên thế giới.

Đồng thời cũng là chiếc du thuyền to nhất xa hoa nhất Trung Quốc.

Bởi vì phía trước có rất nhiều du khách, Lâm Bắc Phàm đành phải sai người đẩy bọn họ ra, sau đó leo lên chiếc du thuyền xa hoa này.

Đám du khách bị người ta đẩy ra thấy hơi bất mãn, nhưng sau khi nhìn thấy Lâm Bắc Phàm lại khiếp sợ.

“Người kia không phải Lâm Bắc Phàm sao? Sao hắn lại đến đây, còn leo lên du thuyền?”

“Chẳng lẽ hần quen biết người trên chiếc du thuyền xa hoa này?”

“Không phải chiếc du thuyền xa hoa này là của Lâm Bắc Phàm chứ?”

“Thật sự có khả năng đó! Còn nhớ nửa năm trước, hần đã bỏ ra bó lớn tiền mặt mua rất nhiều thứ, trong đó có một chiếc du thuyền xa hoa. Lúc ấy ta cũng phải quỳ mọp vì cách tiêu tiền của hần!”

“Trong thiên hạ, chỉ sợ có mỗi Lâm Bắc Phàm mới dám tiêu tiền như thế, ngay cả Mã Đại Vân cũng không dám chơi như vậy!”

“Phá của, thật sự là phá của, phá của đột phá chân trời!”

...

Lần này lại tạo ra ồn ào lớn.

Lâm Bắc Phàm không quan tâm đến đám người này, leo lên chiếc du thuyền thuộc về mình, một người mặc âu phục đi ra từ bên trong, rất nhiệt tình đưa tay phải ra bắt tay với Lâm Bắc Phàm: “Lâm tiên sinh, chào ngài, chúng ta lại gặp mặt! Hôm nay sắc mặt của ngài khá tốt!”

“Người cũng vậy, Jarvis!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Jarvis là vị giám đốc phụ trách liên hệ với Lâm Bắc Phàm, lần này tới đây chủ yếu là chính thức giao thuyền.

“Qua hơn năm tháng, cuối cùng chúng ta cũng không phụ sự kỳ vọng, đã chế tác xong số hiệu Tinh Quang cho ngài. Đây là chiếc du thuyền hoàn mỹ nhất do công ty của ta chế tác trong vòng năm năm qua, lúc chế tạo ra chiếc du thuyền ta cũng cảm động đến bật khóc!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, từ chối cho ý kiến với những lời khen tặng khoa trương này.

Jarvis tiếp tục khoa trương nói: “Lúc ấy còn có rất nhiều phú hào muốn mô phỏng theo chiếc số hiệu Tinh Quang này làm một chiếc du thuyền thuộc về mình, đáng tiếc bọn họ không trả nổi số tiền này, chỉ có thể tỏ ra tiếc nuối.

Ta tin tưởng chắc chắn bây giờ Lâm tiên sinh đã không kịp chờ đợi, để ta dẫn ngài đi tham quan chiếc số hiệu Tinh Quang này.”

“Rất vui lòng!”

Thế là, hai người đi vào du thuyền.

Cùng lúc đó, có ảnh có sự thật, chuyện “Lâm Bắc Phàm nắm giữ một chiếc du thuyền xa hoa” đã nhanh chóng lan truyền khắp cả nước.

“Đây thật sự là du thuyền của Lâm Bắc Phàm? Thật sự dọa người!”

“Chiếc du thuyền xa hoa này thật sự quá lớn, hẳn thật sự có nhiều tiền như vậy sao? Hoặc là nói, Tinh Quang thật sự có nhiều tiền như vậy sao?”

“Lâu trên ngu xuẩn, chỉ với số tiền kiếm được khi người ta quay một bộ phim điện ảnh đã có thể mua một chiếc du thuyền xa hoa thế này!”

“Bên trên có logo của Tinh Quang, không phải của Lâm Bắc Phàm còn có thể là ai?”

“Ngay cả hai nhà giàu nhất Mã Đại Vân, Mã Đại Bằng trong nước chúng ta cũng không mua nổi chiếc du thuyền thế này!”

“Không phải không mua nổi, mà mua về cũng không có tác dụng lớn! Mua máy bay còn có thể dùng cho việc kinh doanh, mua chiếc du thuyền kiểu này chỉ đơn thuần là vì chơi, lãng phí tiền! Cũng chỉ có Lâm Bắc Phàm mới làm ra được, năng lực phá sản của hắn đã đột phá chân trời!”

“Còn không phải vì hắn có lão bà tốt? Đòi trước gia hỏa này đã cứu vớt cả hệ ngân hà!”

...

Đối với việc Lâm Bắc Phàm có một chiếc du thuyền như vậy, đám dân mạng thật sự vừa hâm mộ vừa đổ kị.

Thậm chí, sự hâm mộ chua xót này còn trôi nổi qua biển lớn đến nước Mỹ, Nhật Bản, các nước Châu u, khiến người ở bên kia đều biết quốc gia

phương Đông thần bí còn có một siêu cấp thần hào trẻ tuổi.

Cưỡi được lão bà siêu cấp bạch phú mỹ, một bước lên trời có tiền tiêu không hết!

Người thắng trong cuộc sống, có được không?

Sau một vòng thăm quan, Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ hài lòng.

Cái gọi là tiền nào của nấy, thật sự không uổng phí 5.5 ức Dollar này, đều được sử dụng rất đúng chỗ. Nhìn rất xa hoa và thoải mái dễ chịu, thật sự là một căn biệt thự siêu cấp di chuyển trên biển.

“Jarvis, ta rất thích chiếc số hiệu Tinh Quang này, cứ để nó ở lại đây đi.”

Trong lòng Jarvis vui vẻ, nói: “Lời khen của ngài là sự khen ngợi lớn nhất với ta! Nhưng chúng ta còn phải thực hiện một vài thủ tục, hoàn thành công việc chuyển giao, vì vậy làm phiền ngài ký tên vào đây!”

Lâm Bắc Phàm đọc nhanh như gió, sau khi phát hiện không có vấn đề gì, liền ký tên của mình lên.

Jarvis hài lòng cất đơn chuyển giao đi, sau đó mỉm cười nói: “Lâm tiên sinh, tuy du thuyền đã lái đến đây, nhưng ta cảm thấy ngài còn phải mời một số người làm thuyền viên để điều khiển chiếc du thuyền này, đồng thời còn phải mua thêm một số đồ gia dụng đủ loại, vậy sẽ khiến cuộc sống của ngài càng thoải mái dễ chịu hơn, càng dễ dàng hơn.”

“Jarvis, ta nhận ý tốt của ngươi.” Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu.

“Nếu còn có vấn đề gì xin cứ liên lạc với ta, hoặc là công ty của ta. Công ty của chúng ta còn cung cấp dịch vụ bảo dưỡng hậu kỳ. Bởi vì ngài là khách hàng lớn của chúng ta, sẽ miễn phí tiền bảo hành sửa chữa trong vòng ba năm. Bắt đầu từ năm thứ tư, ngài sẽ được nhận ưu đãi giảm giá chi phí bảo dưỡng!” Jarvis nói tiếp.

“Được, ta đã biết.”

Thuận lợi hoàn thành công việc chuyển giao, tâm trạng của hai người đều rất vui vẻ.

Jarvis còn ở lại Giang Nam một tuần nữa, phụ trách chỉ dẫn Lâm Bắc Phàm một số hạng mục cần chú ý liên quan đến du thuyền.

Đầu tiên, chắc chắn không thể thiếu việc thông báo tuyển dụng thuyền viên chuyên nghiệp, về điểm này bên Jarvis có một con đường rất tốt, vì vậy công việc thông báo tuyển dụng rất thuận lợi. Còn mua thêm thiết bị nội thất trang trí đủ loại, những thứ này đều cần thời gian để sắp xếp.

Lâm Bắc Phàm tiêu tiền rất sáng khoái, bởi vì hắn đã không kịp chờ đợi muốn ngồi lên chiếc du thuyền xa hoa này ra biển.

Hắn muốn chinh phục biển cả, đây là ước mơ mãnh liệt của nam nhân!

Đài truyền hình Tinh Quang, trải qua hơn hai tháng phát sóng, cuối cùng 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đã kết thúc viên mãn.

Từ lúc phát sóng 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đến nay, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 3.67%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 4.22%, tập cuối cùng đã đột phá cột mốc 4%, trở thành chương trình tính toàn dân.

Quán quân cuối cùng là Võ Diệc Đình, đây là một học sinh cấp ba 16 tuổi tài mạo song toàn.

Vị muội tử 16 tuổi đã dựa vào điều này để nổi tiếng cả nước, trở thành một “con nhà người ta” thế hệ mới.

Nghe nói, nàng còn nhận được thư trúng tuyển đặc biệt của Thanh Hoa và đại học Kinh Đô, con đường phát triển trong tương lai tuyệt đối bằng phẳng.

Thế nhưng, dù là chương trình tốt hơn cuối cùng vẫn sẽ kết thúc.

Sau khi 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 kết thúc, cuối cùng chương trình 《Giọng Hát Hay Trung Quốc》 mà Tinh Quang đã bỏ ra rất nhiều tâm

huyết cũng ra mắt mọi người.

Chương 479: Bắt đầu phát sóng 《 Sing!China 》 ! (25/25)

Dựa theo thông lệ trước đó, tỉ suất người xem khi chương trình của Tinh Quang được phát sóng sẽ không thấp.

Đồng thời bởi vì đã triển khai công tác tuyên truyền từ rất sớm, ồn ào đến mức cả nước đều biết, vì vậy 《 Sing!China 》 còn chưa phát sóng, tỉ suất người xem đã gần 3%, thành tích ratings từ khi bắt đầu đã rất kinh người.

Nhìn thành tích ratings này, Vũ Thiên Mị mỉm cười: “Không có gì bất ngờ xảy ra, tối nay chúng ta sẽ có thêm một chương trình giải trí tính toàn dân!”

“Ta hy vọng có thể trở thành cấp hiện tượng!” Bạch Thanh Tuyết đầy tham vọng nói.

Nàng đã xem qua hiệu quả của chương trình này, vì vậy càng có lòng tin với nó hơn.

Tiểu Thiên là một nữ sinh thích ca hát, dáng vẻ cũng xinh đẹp, có cơ hội là sẽ thể hiện bản thân, là tuyển thủ mic bá ở KTV.

Lúc trước còn ôm giấc mơ âm nhạc tham gia tuyển chọn 《 Sing!China 》 , nhưng không biết do đối thủ quá mạnh, hay mình quá kém, vừa tham gia đấu bán kết đã bị đào thải.

Nhưng nàng ta cũng không cam lòng, cho rằng thực lực của mình không kém, chỉ thiếu may mắn.

Vì vậy tối nay 《 Sing!China 》 bắt đầu phát sóng, nàng ta đã ngồi canh giữ trước tivi ngay từ lúc quảng cáo.

Nàng ta muốn xem thực lực của những đối thủ đã đánh bại mình.

“Gần đến 9 giờ, sắp bắt đầu!”

Cuối cùng, sau một đoạn quảng cáo dài dòng, 《 Sing!China 》 đã được phát sóng.

Trong tiếng nhạc mạnh mẽ, một người dẫn chương trình trẻ tuổi mặc âu phục khí thế hiên ngang bước lên sân khấu, vô cùng nhiệt tình nói:

“Sing!China, cuộc sống mới tươi đẹp, chương trình này được độc quyền và phát sóng bởi thương hiệu làm đẹp hàng đầu tập đoàn Mỹ Trang! Chào mọi người, ta là người dẫn chương trình Hoa Thiếu!”

“Tôi nay, ở trên sân khấu này, chúng ta sẽ bắt đầu một trận chiến liên quan đến âm nhạc! Ở trên sân khấu này, chúng ta sẽ bắt đầu một trận chiến liên quan đến giọng hát! Chúng ta đang tìm thiên tài ca hát thật sự, sẽ là người sao? Bây giờ, chúng ta hãy dùng tiếng vỗ tay sôi động hoan nghênh bốn vị huấn luyện viên âm nhạc sẽ chọn lựa học viên trong tối nay bước lên sân khấu! Theo thứ tự bọn họ là –”

“Cha đỡ đầu ngành âm nhạc lão sư Lưu Đại Hoan!”

“Anh cả ngành âm nhạc lão sư Lý Tông Nhân!”

“Ca hậu ngọt ngào lão sư Lục Oánh Oánh!”

“Thiên vương rock and roll lão sư Dương Đại Khôn!”

Bốn vị huấn luyện viên lần lượt xuất hiện lóng lánh, ở đây vang lên tiếng hoan hô nhiệt tình.

Tiểu Thiên lẩm bẩm nói: “Đội hình huấn luyện viên thật sự cường đại! Ngoài trừ Lưu Đại Hoan và Lý Tông Nhân, còn có Dương Đại Khôn và Lục Oánh Oánh, toàn bộ đều là lão đại cấp bậc Thiên vương trở lên!”

Trước đó, nàng ta thông qua tin tức ngầm đã đoán được, Lưu Đại Hoan và Lý Tông Nhân chắc chắn sẽ tới tham gia chương trình này.

Nhưng không ngờ hai người còn lại cũng là nhân vật cấp Thiên vương.

Tinh Quang thật sự quá quyết đoán, quá cường đại. Có thể kéo bốn nhân vật cấp bậc Thiên vương trở lên đến cùng làm chương trình giải trí, sợ rằng trong tất cả đài truyền hình chỉ mỗi Ương thị mới có năng lực như thế.

Thế là, nàng ta càng chờ mong, một chương trình âm nhạc hội tụ nhiều vị Thiên vương như vậy, rốt cuộc sẽ đặc sắc như thế nào.

Sau khi bốn vị huấn luyện viên lên sân khấu, tiếp theo là vị học viên đầu tiên lên sân khấu.

Đầu tiên là một đoạn VCR giới thiệu.

Tiểu Thiển nhìn thấy, vị học viên thứ nhất là một cô gái tên là Hoàng Lệ Na, thoát nhìn khoảng 15 tuổi, đến từ gia đình bình thường, còn đang học trung học, vẻ ngoài bình thường, đeo cặp mắt kính nhìn giống một con mọt sách, so ra kém nàng ta rất nhiều.

Trong lòng Tiểu Thiển hơi khinh thường, trong lòng lại mơ hồ thấy không phục, người như người cũng có thể đánh bại ta?

Ôm tâm trạng khinh miệt này, nàng ta xem tiếp.

Sau khi kết thúc đoạn VCR giới thiệu, Hoàng Lệ Na đứng ở hậu trường nhận micro từ tay người dẫn chương trình bước lên sân khấu.

Âm nhạc vang lên, Tiểu Thiển rất quen thuộc bài hát này, thậm chí mỗi người ở hiện trường đều rất quen thuộc, bởi vì đây là 《 I Believe 》 ca khúc chủ đề của bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đang hot, ca khúc của Luyến Tuyệt Ái Tửu.

“Một tiểu nữ hài còn chưa mọc đủ lông, lại dám khiêu chiến ca khúc của Luyến Tuyệt Ái Tửu? Thật sự không biết lượng sức mình!” Tiểu Thiển lại càng khinh thường hơn.

Đúng lúc này, tiểu nữ hài Hoàng Lệ Na bắt đầu hát:

I believe

Người vẫn đang chờ đợi ở nơi nào đó

Yêu đương

Luôn tràn đầy chúc phúc

...

Tiểu Thiên cảm thấy giật mình, bởi vì giọng hát này thật sự quá ngọt ngào, ngọt vào tận trong lòng.

Cảm giác như một tiểu nữ hài đang yêu đương, đang nhớ nhung người yêu ở phương xa, nhớ nhung những ký ức mang theo sự ngọt ngào.

Nàng ta không ngờ, một tiểu nữ hài có lẽ còn chưa từng nói chuyện yêu đương, một tiểu nữ hài giống như con mọt sách, một tiểu nữ hài nhìn rất bình thường, lại có được giọng hát ngọt ngào như vậy.

“Thật sự gặp quý!” Tiểu Thiên vô cùng khiếp sợ, thu lại sự khinh thường.

Ở trong tivi, mấy vị huấn luyện viên đều gật gù theo âm nhạc, còn trao đổi với nhau.

Lưu Đại Hoan: “《 I Believe 》 , đây là ca khúc của Luyến Tuyệt Ái Tử!”

Lục Oánh Oánh: “Ca khúc chủ đề của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , ta cũng từng nghe, vô cùng yêu thích! Lúc ấy vừa xem phim vừa nghe ca khúc này, ta cũng cảm động đến bật khóc.”

Lý Tông Nhân: “Giọng hát vô cùng ngọt ngào, ta đoán nàng chắc chắn là một nữ hài rất ngọt ngào, giống như Oánh Oánh vậy!”

Lục Oánh Oánh: “Đại ca quá khen, ta cảm thấy đây là khẩu vị của ta!”

Dương Đại Khôn: “Ta đoán nàng là một nữ nhân từng tổn thương vì tình!”

...

Xem đến đây, Tiểu Thiên hơi mơ hồ, sao các người lại phải suy đoán thân phận của học viên?

Chẳng phải rất rõ ràng à, còn cần đoán?

Đúng lúc này, Lưu Đại Hoan đột nhiên nghịch ngợm mỉm cười, nói: “Các vị, ta không nhìn được, ra tay trước!”

Sau đó vỗ thật mạnh xuống chiếc nút đỏ ở trước mặt, xung quanh chỗ ngồi lập tức phun ra một lớp khói từ băng khô rất lớn, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, ghế của lão sư Lưu Đại Hoan đột nhiên xoay tròn 180 độ.

Cuối cùng tính hình toàn bộ sân khấu cũng hiện ra trước mắt mọi người!

Chỉ có lão sư Lưu Đại Hoan đối mặt với sân khấu, ba vị lão sư còn lại vẫn quay lưng về phía sân khấu.

Tiểu Thiên hoảng sợ: “Đây là... Đây là ghế xoay! Phải ấn vào cái nút đỏ kia, mới có thể chuyển động? Nói cách khác, vừa rồi bọn họ quay lưng về phía sân khấu, chỉ nghe thấy giọng hát chứ không nhìn thấy thí sinh?”

Tiểu Thiên kích động mỉm cười: “Thì ra là thế, ta đã hiểu! Thông qua giọng hát tuyển chọn nhân tài, vốn ta còn không biết xảy ra chuyện gì, bây giờ hoàn toàn hiểu được! Hóa ra là cách tuyển chọn này, rất thú vị!”

Không chỉ mỗi Tiểu Thiên kích động, khán giả ngồi trước tivi đều kích động, có cảm giác hưng phấn đột nhiên hiểu ra.

“Đây là cách tuyển chọn mù, thật sự rất thú vị! Nhìn thấy dáng vẻ ngạc nhiên của Lưu lão sư, ta cũng cười đến nghiêng ngả!”

“Các huấn luyện viên đều quay lưng về phía thí sinh, hoàn toàn không biết thí sinh là ai, không nhìn thấy vẻ ngoài của bọn họ! Chỉ lựa chọn dựa vào giọng hát!”

“Chỉ nghe giọng hát để chọn lựa học viên, chương trình âm nhạc này thật sự chơi rất vui!”

“Chương trình âm nhạc kiểu này thật sự thú vị, ta phải nói cho mọi người biết cùng nhau đến xem!”

“Đúng là Tinh Quang, thật sự biết chơi!”

...

Các bạn bè khán giả nhanh chóng chạy đi thông báo.

Đúng lúc này, tỉ suất người xem nhanh chóng tăng lên 0.5%, đạt đến 3.82%!

Chương 480: Nhìn các huấn luyện viên đấu võ mồm thật sảng khoái!

Lúc này trong tivi, ở hiện trường chương trình 《Sing!China》, lại có hai vị lão sư liên tục ấn xuống hai nút màu đỏ, sau đó sương khói lại được phun ra, chiếc ghế quay lại.

Nhìn tiểu cô nương vị thành niên trên sân khấu, bọn họ đều khiếp sợ đến mức đôi mắt lồi ra.

Hoàn toàn không thể tin được, một người có giọng hát ngọt ngào lại là một tiểu cô nương thoát nhìn có vẻ mộc mạc như vậy.

Thật sự là lật đổ nhân sinh quan của bọn họ!

Tiểu Thiên cười ha hả, có cảm giác trang bức “ta sớm nắm giữ tin tức mà các ngươi không có”.

Nàng ta phát hiện, nhìn dáng vẻ khiếp sợ của các vị huấn luyện viên cao cao tại thượng này thật sự thú vị.

Trong tivi, ba vị lão sư đã quay lại cười khở giao lưu với nhau.

Lưu Đại Hoan: “Thật sự không ngờ lại như thế này!”

Lục Oánh Oánh: “Thật sự không ngờ, hoàn toàn phá vỡ tưởng tượng của ta!”

Lý Tông Nhân: “Bồi dưỡng cẩn thận, lại là một Lục Oánh Oánh nữa!”

Người duy nhất không quay lại là Dương Đại Khôn nói: “Các ngươi đang nói gì thế? Rốt cuộc nàng là ai, lại dọa các ngươi đều ngơ ngác như thế!”

Lưu Đại Hoan: “Muốn biết? Muốn biết thì ngươi quay lại đi!”

Dương Đại Khôn: “Giọng hát rất êm tai, nhưng nàng không phải khẩu vị của ta!”

Cuối cùng, phần biểu diễn kết thúc, hiện trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Có thể nói, nàng đã dùng giọng hát của mình chinh phục ba vị huấn luyện viên, chiếm được cái xoay người của ba vị huấn luyện viên, Hoàng Lệ Na biểu hiện rất xuất sắc.

Các bạn bè thân thiết và phụ mẫu ở sau lưng Hoàng Lệ Na, bây giờ cũng sững đến phát rồ.

Hoàng Lệ Na xấu hổ mỉm cười, cảm thấy rất ngượng ngùng.

Lúc này, Dương Đại Khôn cũng quay lại, thấy một tiểu nữ hài lại hát ra giọng hát ngọt ngào như thế, cũng rất khiếp sợ, cười nói với Lục Oánh Oánh: “Đây chính là ngươi tương lai!”

Lục Oánh Oánh: “Ta rất đồng ý!”

Bầu không khí ở hiện trường vô cùng sôi nổi, Lưu Đại Hoan nói: “Học viên thứ nhất, mời ngươi tự giới thiệu bản thân!”

Hoàng Lệ Na: “Chào các vị lão sư! Ta tên Hoàng Lệ Na, đến từ huyện Phi Vân một huyện thành nhỏ ở Thiểm Tây, hiện nay 15 tuổi, đang học lớp 9. Phụ mẫu của ta đều làm việc ở đây, phụ thân của ta là lão sư Ngữ văn của ta.”

Dương Đại Khôn hỏi: “Ngươi có ước mơ gì không?”

Hoàng Lệ Na: “Ta rất thích ca hát, từ nhỏ đã thích! Nhưng hơi tự ti, ngày thường chỉ vụng trộm ca hát. Vì vậy phụ mẫu của ta cố vũ ta đến tham gia 《 Sing!China 》, hy vọng có thể xây dựng sự tự tin! Bây giờ, giấc mơ của ta là, ta muốn càng nhiều người nghe được giọng hát của ta!”

Hiện trường vang lên tiếng vỗ tay.

Lục Oánh Oánh: “Tiểu cô nương đừng tự ti, giọng hát của người rất dễ nghe, dễ nghe như chim sơn ca. Lúc trước khi ta ở độ tuổi của người, còn chưa biết phải hát như thế nào, người hạnh phúc hơn ta nhiều, vì vậy người phải ưỡn ngực lên, phải tự tin!”

Hoàng Lệ Na: “Cảm ơn lão sư Lục Oánh Oánh đã cố vũ!”

Lục Oánh Oánh: “Nếu người muốn cảm ơn, vậy vào đội của ta đi! Giọng hát của chúng ta giống nhau, tuổi tác cũng gần nhau, chắc chắn sẽ có rất nhiều đề tài chung! Chọn ta tuyệt đối không sai!”

Lý Tông Nhân: “Hắc hắc! Bây giờ đã bắt đầu lôi kéo người rồi? Xuông tay quá nhanh! Ta muốn sửa lại một chút, cái gì gọi là tuổi tác gần nhau? Rõ ràng các người chênh lệch 20 tuổi được không, đã có thể làm mẹ người ta rồi!”

Khán giả ở hiện trường cười ha ha.

Lục Oánh Oánh không phục: “Cái gì gọi là chênh lệch 20 tuổi? Bản cô nương trẻ trung xinh đẹp, phong nhã hào hoa, năm nào cũng là 18 tuổi!”

Lưu Đại Hoan: “Bạn học Hoàng Lệ Na, không cần để ý bọn họ, hai người họ đều già mà không đứng đắn, thích giả vờ nai tơ, rất không biết xấu hổ! Vì vậy người vẫn nên chọn ta là tốt nhất, ít nhất nhân sinh quan của ta chính xác, sẽ không dẫn dắt người lệch lạc!”

Lục Oánh Oánh: “Lưu lão sư, người nói vậy khiến ta không vui!”

Lý Tông Nhân: “Nếu nói già mà không đứng đắn, mấy người chúng ta cộng lại cũng không sánh nổi người! Không tin người hỏi A Khôn đi!”

Dương Đại Khôn: “Hắc hắc, các ngươi tha hồ âm ỉ! Ta chỉ nhìn, không nói lời nào!”

“Không được, ta sắp cười chết!” Tiểu Thiên xem tivi ôm bụng cười to, cười đến cong cả người. Lúc những vị huấn luyện viên này đấu võ mồm thật sự rất thú vị, vừa tranh học viên vừa phá nhau, dùng bất cứ thủ đoạn nào, đặc biệt thân thiết!

Cuối cùng đã đến lúc học viên Hoàng Lệ Na chọn huấn luyện viên.

Hoàng Lệ Na: “Cảm ơn lão sư Lưu Đại Hoan đã cho ta cơ hội! Thật ra phụ mẫu của ta đều rất thích nghe ca khúc của ngươi, ngươi là thần tượng của bọn họ!”

Lão sư Lưu Đại Hoan mỉm cười, ngay cả phụ mẫu của nàng cũng thích hẳn ta, cảm giác ổn.

Hoàng Lệ Na: “Cảm ơn lão sư Lý Tông Nhân! Tuy ta không nghe nhiều ca khúc của ngươi, nhưng ta nghe nói ngươi rất biết cách dạy học sinh, nếu lựa chọn ngươi sẽ trợ giúp cho ta rất nhiều, phụ mẫu ta cũng ủng hộ quyết định này của ta!”

Lão sư Lý Tông Nhân đặc ý nhìn thoáng qua Lưu Đại Hoan, khuôn mặt lão sư Lưu Đại Hoan tối đen.

Lý Tông Nhân: “Vì vậy tiểu cô nương, lựa chọn của ngươi là...”

Hoàng Lệ Na: “Lựa chọn của ta là lão sư Lục Oánh Oánh!”

Lý Tông Nhân: “...”

Lưu Đại Hoan: “...”

Lục Oánh Oánh: “Hả? Hóa ra là ta! Ta thắng! Ha ha ha, không ngờ người chiến thắng cuối cùng lại là ta! Vị học viên đáng yêu này, ta sẽ không khách sáo nhận về!”

Thiên hậu Lục Oánh Oánh rất đặc ý khoe khoang với ba vị huấn luyện viên còn lại, sau đó bước nhanh lên sân khấu nhiệt tình ôm Hoàng Lệ Na, nói:

“Đừng gọi ta là Lục lão sư, gọi ta là Oánh Oánh tử! Sau này ta là tử tử của ngươi!”

Cứ thế, vị học viên thứ nhất đã bị thiên hậu Lục Oánh Oánh bỏ vào trong túi.

“Có thể nhận một vị Thiên hậu làm tử tử, thật sự khiến người ta hâm mộ!”
Tiểu Thiên vô cùng hâm mộ nói.

Sau đó vị học viên thứ hai lên sân khấu.

Đây là một vị mập mạp đeo kính đen, tên là Từ Lượng Lượng, 21 tuổi, là sinh viên đại học bình thường, thoát nhìn rất xấu hổ mắt tự nhiên, lúc hắn ta bước lên sân khấu còn không biết để tay ở đâu, giống như ngựa trạch nhất tộc(1) trong truyền thuyết.

(1) Ngựa trạch nhất tộc: hay còn gọi là Otaku, là một từ lóng chỉ những người quá say mê cái gì đó, đặc biệt là anime, manga hay game.

...

Rất nhiều người đều tò mò, một tên mập mạp có vẻ ngoài xấu xí như vậy sẽ có biểu hiện xuất sắc thế nào.

Đúng lúc này, âm nhạc dạo đầu vang lên, âm điệu vô cùng cao.

“Lại là 《 Ta Tin Tưởng 》 của Luyến Tuyệt Ái Tử? Bài hát này rất khó, rất nhiều người vừa hát đã phá âm, mập mạp chết bầm này có thể hát được sao?” Đồng chí Tiểu Thiên bày tỏ sự nghi ngờ sâu sắc.

Cuối cùng, tiểu mập mạp Từ Lượng Lượng cầm chặt micro, bắt đầu hát.

Muốn bay lên trời cao sánh vai cùng vàng thái dương

Thời gian chờ ta đi mạo hiểm

...

Tiểu Thiên cảm thấy một luồng sức mạnh xuyên thủng chân trời thông qua tivi truyền đến đây.

“Giọng hát này thật cao! Đã sắp đuổi kịp Luyện Tuyệt!” Người trong nghề khẽ vươn tay, là biết có hay không, Tiểu Thiên bái phục sâu sắc.

“Hơn nữa năng lực biểu hiện sân khấu rất mạnh, tràn ngập tinh thần phấn chấn bùng nổ, cứ như biến thành một người khác!”

Khán giả ở hiện trường cũng tỏ ra khiếp sợ vì tiểu mập mạp này, làn sóng reo hò sóng sau cao hơn sóng trước, như hiện trường concert, bốn vị huấn luyện viên quay lưng lại đều bị dọa sợ.

Lục Oánh Oánh: “Chẳng lẽ là vị siêu sao nào đó xuất hiện?”

Lưu Đại Hoan: “Giọng hát này rất xa lạ, không nghe ra!”

Dương Đại Khôn: “Ta cảm thấy, học viên của ta đã đến!”

Lý Tông Nhân: “Âm điệu này rất cao, có tính dẻo dai, rất có giá trị bồi dưỡng! Ta không thể chờ được nữa!”

Thế là, lão sư Lý Tông Nhân là người ấn nút màu đỏ đầu tiên, sau đó xoay lại.

Chương 481: Học viên biểu diễn có tính đột phá!

Nhưng, khi hắn ta nhìn thấy mập mạp vừa cất giọng ca, sợ đến sắc mặt đều vắn vẹo.

Một màn này khiến người xem vô cùng vui vẻ.

Kế tiếp ba vị lão sư Lưu Đại Hoan, Dương Đại Khôn, Lục Oánh Oánh liên tiếp ấn nút màu đỏ, sau đó cũng nhìn thấy tiểu bàn tử giống vậy, toàn bộ giật nảy mình.

Nhất là Lục Oánh Oánh, gương mặt xinh đẹp đều biến hình.

“Quá hài, ta thích xem dáng vẻ bất ngờ của huấn luyện viên!”

“Bất ngờ cái gì? Đó là bị dọa sợ!”

“Ha ha ha, nếu không phải ta có chuẩn bị tâm lý, ta cũng không thể tin được một tiểu bàn tử lại có thực lực như vậy!”

“Cao thủ ở dân gian, tiểu bàn thần kỳ!”

...

Được bốn vị huấn luyện viên nhất trí thông qua, tiểu bàn tử càng thêm kích động.

Rũ bỏ một chút rụt rè sợ sệt ban đầu, không ngờ hẳn ta lại có thể tương tác với người xem ở hiện trường và các huấn luyện viên. Giọng hát kia cao tới mức có thể đột phá chân trời, xuyên qua lỗ tai mọi người, vang vọng cả sảnh quay hình.

Lý Tông Nhân: “Thì ra hẳn ta là ca sĩ cấp hiện trường! Ta đã nói rồi, hẳn vô cùng có giá trị đào tạo!”

Lưu Đại Hoan: “Cho nên người này người cũng đừng giành với ta!”

Lý Tông Nhân: “...”

Cái này có liên quan gì?

Hát xong, tiểu bàn tử lại khôi phục ngại ngùng, nhưng không khí hiện trường vẫn nhiệt liệt như cũ.

Dương Đại Khôn: “Vị bạn học này, mời người tự giới thiệu bản thân trước!”

Từ Lượng Lượng: “Bốn vị huấn luyện viên, xin chào mọi người! Ta tên Từ Lượng Lượng, năm nay 21 tuổi, hiện nay đang học năm ba đại học Đại học Sư phạm Hàng Châu. Ta rất thích ca hát, ước mơ lớn nhất của ta là có thể đem tiếng hát đi hát khắp mọi nơi! Ngoài ra ta có chuyện muốn nói, cha ta đặc biệt thích Lý Tông Nhân lão sư, còn nói tiếng ca của ngài đã làm bạn với hẳn trải qua toàn bộ thanh xuân!”

Lý Tông Nhân mừng rỡ cười ha ha: “Được được được, nếu ba ba người thích bài hát của ta như vậy, không bằng tới chiến đội ta đi, chúng ta cùng nghiên cứu thảo luận âm nhạc. Ta cảm thấy giọng người rất có tính dẻo, vô cùng trong suốt sáng sủa, cho ta rất nhiều linh cảm!”

Dương Đại Khôn: “Ha ha, Lý lão sư người đã bắt đầu muốn kéo người? Lại muốn dựa vào ba hấn ta để đi cửa sau, thực là quá không tử tế! Ta nói Lượng Lượng, ta cảm thấy người nên chọn ta, rock and roll chúng ta rất cần giọng hát như người, có nội lực, xuyên thấu lòng người, người chính là trời sinh để hát rock and roll! Sang năm ta chuẩn bị tổ chức 32 buổi lưu diễn thế giới, chỉ cần người gia nhập chiến đội ta, như vậy người sẽ có một phần trên sân khấu này!”

Lục Oánh Oánh: “Đừng nói đến 32 buổi lưu diễn thế giới của người, đó đều là chuyện chưa xảy ra. Lượng lượng, đến bên tỷ tỷ này, tỷ tỷ dẫn người đi làm quen rất nhiều rất nhiều tiểu tỷ tỷ xinh đẹp, có được không?”

Lưu Đại Hoan không chịu nổi: “Oánh Oánh, tuổi người đã cao còn giả ngây thơ? Những lão gia hỏa chúng ta còn chịu được, nhưng Lượng Lượng còn trẻ, người làm vậy không phải đang làm hại người sao?”

Lời này khiến người xem cười nghiêng ngả.

Phía trước tivi, đồng chí Tiểu Thiên cũng cười ngực dán vào lưng.

“Quá buồn cười! Quá hài! Không ngờ bình thường trông lão sư Lưu Đại Hoan nghiêm túc như vậy, nhưng khi nói chuyện lại hài hước tới thế, há miệng ra lời nào cũng có thể khiến thiên hậu biến sắc, ha ha ha...”

Trong tiết mục, 4 vị huấn luyện viên vì giành giật tiểu mập mập có tiềm lực to lớn mà chĩnh nhau, không phải lộ nội tình thì cũng là đâm dao, khán giả xem mà cười tới mệt, bọn họ rất thích cảnh tượng tương ái tương sát này.

Tỉ lệ người xem tivi lúc này không bất ngờ chút nào, đã đột phá 4%, [Sing! China] trở thành tiết mục mang tính toàn dân của Tỉnh Quang.

Rốt cục, trải qua một phen giành giật, lại đến lúc học viên đưa ra quyết định.

Từ Lượng Lượng: “Lý Tông Nhân lão sư, cha ta rất thích ca khúc của ngài, mỗi ngày đều phải hát hai câu. Hiện tại cha ta còn mang cả CD trân tàng trước đây đến, có thể làm phiền ngài ký tên không?”

Lý Tông Nhân: “Chỉ cần người đến chiến đội của ta, hoàn toàn không thành vấn đề!”

Từ Lượng Lượng: “Lưu Đại Hoan lão sư, cả nhà ta đều rất thích ngài, ta tin nếu chọn ngài —— sẽ cho ta trợ giúp rất lớn!”

Lưu Đại Hoan: “Hài tử chớ do dự, mau lao vào vòng ôm của ta đi!”

Từ Lượng Lượng: “Dương Đại Khôn lão sư, 32 buổi lưu diễn thế giới của ngài khiến ta rất động tâm!”

Dương Đại Khôn: “Tới đi, chúng ta cùng nhau bùng cháy khắp thế giới!”

Lúc này, 3 vị lão sư được kêu tên đều khá là mừng rỡ, bởi vì tỷ lệ thắng của bọn họ rất lớn.

Chỉ có Lục Oánh Oánh có hơi chán nản.

Từ Lượng Lượng: “Cả bốn vị huấn luyện viên ta đều rất thích, nhưng chỉ có thể chọn một. Cho nên cuối cùng ta nghĩ nghĩ, lựa chọn của ta là —— Lục Oánh Oánh lão sư!”

Lục Oánh Oánh kinh hãi: “Cái gì? Là ta? Lại năm không cũng thắng, ha ha ha...”

Lý Tông Nhân: “...”

Lưu Đại Hoan: “...”

Dương Đại Khôn: “...”

Lục Oánh Oánh hưng phấn xông tới: “Lượng Lượng đồng học, người chọn ta thực sự quá đúng, ta yêu người chết mất! Qua mấy ngày nữa ta sẽ dẫn người đi gặp các tiêu tử tử, đều là tiêu tử tử xinh đẹp!”

Mặt mập mạp Từ Lượng Lượng lập tức đỏ lên...

Dương Đại Khôn nhỏ giọng nói: “Hiện tại ta phát hiện một quy tắc, đó là người được gọi tên đầu tiên, có thể xác suất được chọn là thấp nhất!”

Đám người gật đầu, hậu tri hậu giác.

Dương Đại Khôn tiếp tục nói: “Hơn nữa bây giờ tiểu hài thật quá xã hội, lại bị Oánh Oánh dùng sắc dụ, người ta còn là hài tử đây!”

Hai vị lão sư khác lại gật đầu, tràn đầy đồng cảm.

Liên tục thu hoạch hai viên đại tướng, Lục thiên hậu vô cùng vui vẻ, hoàn toàn không lo ba lão nam nhân đang ghen tị.

Liên tục 2 vị tuyển thủ đều có biểu hiện rất vượt trội, dẫn tới 4 vị huấn luyện viên chĩnh nhau tranh giành, Tiểu Thiển càng thêm chờ mong vị tuyển thủ thứ ba sẽ có biểu hiện đặc sắc cỡ nào.

Kế tiếp là vị học viên thứ ba ra sân.

Vị học viên thứ ba là một vị nam đồng bào gầy yếu, thoát nhìn hơn 20 tuổi, nhìn VCR giới thiệu, hắn ta tên Chu Thần, là một vị tiểu ca giao hàng, ngày thường rất yêu thích ca hát.

“Nghe nói tiểu ca giao hàng đều mang tuyệt kỹ trên người, không biết vị này thế nào?” Khán giả đều đang mong đợi.

Rốt cục, khúc nhạc dạo bài hát vang lên, lại là một ca khúc hết sức quen thuộc.

Lưu Đại Hoan: “[Nữ Nhân Hoa], lại là ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu!”

Lý Tông Nhân: “Ta có dự cảm không tốt, rất có thể phần lớn ca khúc trên sân khấu chúng ta đều bị Luyến Tuyết Ái Tửu bao thầu.”

Lục Oánh Oánh: “Ai bảo hai năm gần đây ca khúc của bọn họ lại hot như vậy?”

Dương Đại Khôn: “Đây sẽ là một vị nữ học viên!”

Khúc nhạc dạo hoàn tất, rốt cục tiêu ca giao hàng Chu Thần cũng bắt đầu hát.

Mới mở miệng đã làm người ta quỳ!

Tại sao như vậy?

Bởi vì, hần ta lại hát ra giọng nữ nhân, hơn nữa còn là giọng nữ tinh tế tỉ mỉ uyển chuyển, kinh ngạc toàn trường quay.

Ta có hoa một đóa.

Trồng trong trái tim ta.

Nụ hoa chớm nở ý thăm thẳm.

...

Quá tương phản, quá lật đở, quá dọa người!

Nhìn xem, rõ ràng là thân nam nhân, lại hát ra giọng nữ nhân, hết lần này tới lần khác còn dễ nghe như vậy, dọa người xem ở hiện trường đều hít ngược một hơi khí lạnh!

Đây chẳng lẽ là nam trang lão đại(1) trong truyền thuyết?

(1) Nam trang lão đại: Ý chỉ phụ nữ nhưng thích mặc đồ, trang điểm, hóa thân thành nam.

Chương 482: 《 Sing! China 》 , tiết mục mang tính toàn dân!

Phía trước tivi, Tiểu Thiên vô cùng khiếp sợ, phải dùng hai tay đè ngực mới có thể trấn an trái tim đang nhảy loạn bình bịch, nói: “Chỉ có chuyện không nghĩ tới, không có chuyện không làm được! Không ngờ đường đường là một đại nam nhân lại có giọng hát còn nữ nhân hơn cả nữ nhân! Không nhìn bề ngoài chỉ nghe giọng hát, tuyệt đối sẽ tưởng lầm là một nữ nhân

thâm tình! Sau khi mấy vị huấn luyện viên kia phát hiện chân tướng sẽ có biểu cảm gì đây?”

Đồng chí Tiểu Thiên tỏ vẻ vô cùng chờ mong.

Ở hiện trường, nhìn thấy màn biểu diễn có tính đột phá hoàn mỹ như thế, khán giả ở đây không chút tiếc rẻ tiếng vỗ tay và tiếng hoan hô của mình.

Tiếng vỗ tay như sấm, còn kinh người hơn hai vị đã ra sân trước đó.

Bốn vị huấn luyện viên vô cùng kinh ngạc.

Lý Tông Nhân: “Giọng hát này thực rất êm tai, nhưng nếu so với hai vị trước đó cũng chỉ hơi mạnh hơn một chút, tại sao tất cả mọi người kích động như vậy?”

Lưu Đại Hoan: “Chẳng lẽ tướng mạo cùng hình tượng không khớp nhau?”

Ý nghĩ của hắn ta đã rất gần với chân tướng.

Lục Oánh Oánh: “Đây nhất định là người trong nghề, hát vô cùng chuyên nghiệp, có thể nói là nghệ thuật hát rất tuyệt!”

Dương Đại Khôn: “Giọng hát không tệ, đáng tiếc không hợp khẩu vị của ta! Nhưng trong chiến đội của ta nhất định phải có một vị nữ hài, để tổng hợp lại khí dương cương trong chiến đội ta, cứ quyết định là người đi!”

Dương Đại Khôn không chút do dự ấn nút màu đỏ.

Trước ánh mắt nín cười của mọi người, Dương Đại Khôn theo ghế xoay chuyển lại.

Hai tay chỉ hướng sân khấu, tỏ ra ngẫu nói: “I want you, my girl!”

Kết quả nhìn thấy một nam hài gầy yếu đang thâm tình biểu diễn 《 Nữ Nhân Hoa 》 , hắn ta bị dọa đến cầm sấp rớt xuống.

Đám người ở hiện trường cười ha ha, người xem phía trước tivi cũng cười ha ha.

Ba vị lão sư khác rất ngạc nhiên.

Lục Oánh Oánh: “Đại Khôn, thế nào? Có phải là nữ hài người cần không? Đáng đáp có xinh đẹp không?”

Lý Tông Nhân: “Theo kinh nghiệm nhiều năm của ta, bình thường nữ nhân có giọng dễ nghe uyển chuyển như vậy, đáng đáp đều sẽ không tệ.”

Lưu Đại Hoan: “Thoạt nhìn Đại Khôn rất thích vị nữ thí sinh này!”

Khóe miệng Dương Đại Khôn co giật: “Ta cũng không biết nói sao... Tình huống cụ thể, các người nên quay lại xem đi!”

“Được!” Lục Oánh Oánh là người thứ hai ấn nút màu đỏ, mang theo mong đợi nhìn về phía sân khấu, sau đó gương mặt nàng cũng vắn vẹo, cặp mắt lồi ra như nhìn thấy quỷ.

Nhận được 2 vị huấn luyện viên bật đèn, Chu Thần đứng trên sân khấu vô cùng vui vẻ, còn đặc biệt tương tác với Dương Đại Khôn lão sư, kết quả hẳn ta khiến Dương Đại Khôn bị dọa đến cả người nổi da gà.

Thiên hậu Lục Oánh Oánh cười khổ dùng hai tay bịt kín con mắt, quá cay mắt không muốn xem.

“Bụp.”

“Bụp.”

Ở cuối ca khúc, hai vị khác lão sư cũng xoay người.

Tuổi của hai vị lão sư đã tương đối lớn, năng lực tiếp nhận cái mới hơi kém, cho nên lúc đầu vốn hai người tràn đầy mong đợi nhìn sang, kết quả lại bị dọa đến trái tim sắp ngừng đập, gương mặt ngơ ngác.

Lý Tông Nhân đại ca giận: “Sao các người không nhắc nhở ta sớm? Nếu dọa ta vào bệnh viện thì phải làm sao bây giờ?”

Lưu Đại Hoan lão sư cũng giận: “Có tin ta xử các ngươi không?”

Hai vị lão sư chỉ có thể cúi đầu xin lỗi.

“Ha ha ha...” Khán giả cười thắm.

Một khúc ca kết thúc, cuối cùng Chu Thần cũng xong phần biểu diễn.

Lưu Đại Hoan: “Tiểu cô nương trẻ tuổi, nói ra tên của ngươi, còn có ước mơ của ngươi!”

Hiện trường, người xem đều cười như điên.

Chu Thần cười khỏ: “Xin chào mọi người, xin chào các vị lão sư! Ta tên Chu Thần, giới tính nam, 20 tuổi, đến từ thành phố Tai Dương, hiện nay là sinh viên đại học. Thực ra thì ta đã thực hiện được ước mơ âm nhạc của mình, đó chính là được hát trên sân khấu của 《Sing! China》!”

Lục Oánh Oánh: “Ngươi không cần đặc biệt nhấn mạnh giới tính của bản thân, năng lực diễn xuất của ngươi không lừa được chúng ta. Tuy thoát nhìn ngươi là nam, nhưng ta tin chắc chắn trong cơ thể ngươi ẩn chứa linh hồn một nữ nhân.”

Người xem ở hiện trường cười to lần nữa.

Chu Thần: “Lục huấn luận viên, ta là nam, nam thẳng! Không có một chút cong nào!”

Đám người cười to lần nữa.

Lý Tông Nhân: “Được rồi, mọi người đừng làm Chu tiểu cô nương khó xử nữa, người ta muốn chơi thế vai nhân vật một lần cũng không dễ dàng, mọi người nên thông cảm cho nàng! Ngươi nói có đúng hay không, Chu tiểu cô nương?”

Chu Thần: “...”

Dương Đại Khôn: “Chu Thần ngươi xong rồi, hiện tại tất cả mọi người đều nhầm lẫn giới tính của ngươi, ngươi có hối hận khi tới đây hay không?”

Chu Thần: “...”

Học viên và đám huấn luyện viên ở đây tương tác vô cùng đặc sắc, rất đáng xem.

Bốn vị huấn luyện viên đều biểu hiện ra hứng thú thật lớn, muốn bắt được vị tiểu hỏa tử thế vai hoàn mỹ này lại, thế là bọn họ lại dùng mọi thủ đoạn, lại bắt đầu sỉ vả lẫn nhau, giống như đang biểu diễn tấu nói (1).

(1) Tấu nói: một loại khúc nghệ của Trung Quốc dùng những câu nói vui, hỏi đáp hài hước hoặc nói, hát để gây cười, phần nhiều dùng để châm biếm thói hư tật xấu và ca ngợi người tốt việc tốt

Trải qua một phe giành giật, lại đến lúc học viên lựa chọn.

Chu Thần không chút do dự nói ra lựa chọn bản thân: “Ta chọn Lưu Đại Hoan lão sư!”

Lưu Đại Hoan lão sư vỗ tay cười to, vui vẻ vô cùng.

Lý Tông Nhân lão sư không phục: “Chu tiểu cô nương, sao ngươi không chọn ta? Ngươi xem từ vừa rồi đến hiện tại, ta đã nói không ít lời khen ngợi ngươi! Không giống Lưu lão đầu, hẳn ta là người rất khó hiểu!”

Dương Đại Khôn cũng không phục: “Đúng vậy! Lưu Đại Hoan lão sư có cái gì tốt? Ta là người thứ nhất sáng đèn, ta là người coi trọng ngươi nhất! Gia nhập ta đi, 32 buổi lưu diễn thế giới đang chờ mong ngươi tham dự đây!”

Lục Oánh Oánh: “Gia nhập đội của ta đi, về sau chúng ta sẽ là tỷ muội tốt!”

Hiện trường lại là một trận vui cười.

Chu Thần: “Sở dĩ ta chọn Lưu Đại Hoan lão sư, bởi vì từ đầu tới đuôi, chỉ có Lưu Đại Hoan lão sư coi ta là nam! Ta sợ sau khi chọn những người khác, có thể sau này ngay cả làm nam cũng không được!”

Ba vị huấn luyện viên đồng thời mặt đen, tiếng cười của đám người xem ở hiện trường không ngừng vang vọng.

Cứ như vậy, vị học viên Chu Thần thần kỳ này được Lưu Đại Hoan lão sư vũng như bàn thạch bắt được.

Kế tiếp là vị thứ tư, vị thứ năm... Thẳng đến vị học viên thứ tám ra sân.

Mỗi một vị ra sân học viên đều cho thấy bản thân không giống bình thường, tuy bọn họ xuất thân bình dân, đến từ gia đình bình thường, nhưng lại có được giọng hát và đặc sắc có thể tranh phong với các ca sĩ chuyên nghiệp.

Lưu Đại Hoan lão sư càng cảm thán: “Âm nhạc giới Hoa Ngữ có hy vọng!”

Cứ như vậy, tỉ lệ người xem 《Sing! China》 tăng trưởng ổn định.

Cuối cùng, tỷ lệ người xem trung bình 《Sing! China》 kỳ thứ nhất là 4.12%, tỉ lệ người xem cao nhất 4.72%.

Sau đó, một cơn lốc xoáy mang tên “Sing! China” quét sạch cả nước!

“《Sing! China》 của Tinh Quang đêm qua, người xem không?”

“Đương nhiên xem, rất đặc sắc! Ta càng thích Chu Thần, giọng hát rất tuyệt, một bài 《Nữ Nhân Hoa》 đã uyển chuyển hát ra được tình cảm nửa đời đau khổ của nữ nhân!”

“Chu Thần thực sự rất lợi hại! Nhưng mà ta càng thích Từ Lượng Lượng hơn, tiêu mập mập kia hát quá vang, khiến toàn thân ta nổi da gà!”

“Vẫn là nữ hài hát bài 《I Believe》 tốt nhất! Ta cảm thấy giọng hát nàng rất giống Lục Oánh Oánh!”

“Ta vẫn ủng hộ Diêu ca ra sân cuối cùng! Rõ ràng là một nữ nhân, thoát nhìn rất dịu dàng, kết quả vừa cất giọng lại như mãnh hổ hạ sơn, 《Nam Nhi Đương Tự Cường》 đều bị nàng hát ra khí thế!”

...

Dân gian thảo luận sôi nổi.

Chương 483: Hollywood vây quét 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !

Còn có các phương tiện truyền thông đưa tin, trắng trợn thổi phồng.

“ 《 Sing! China 》 , lại một tiết mục giải trí mang tính toàn dân của Tỉnh Quảng!”

“Bốn vị huấn luyện viên chỉ dựa vào giọng hát tuyển chọn học viên, không quan tâm người có xuất thân gì, không quan tâm người có bối cảnh gì!”

“Mỗi một vị học viên đến đều có thực lực đủ để sánh với ca sĩ!”

“Ước mơ chưa từng gần ta như này, gần trong gang tấc, Sing! China, con đường mới để trở thành minh tinh!”

“Có 4 vị minh tinh huấn luyện viên hộ giá hộ tống, còn do dự cái gì?”

...

Còn có trên bảng hot search, tất cả đều là “Sing! China” “Huấn luyện viên công kích nhau” “Chu Thần thế vai” “Từ Lượng Lượng” và những từ khóa nóng khác liên quan đến 《 Sing! China 》 , tiếng vang mãnh liệt, thậm chí ngay cả 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 còn đang gây sốt cũng tạm thời bị ép xuống.

Càng ngày càng nhiều người chú ý 《 Sing! China 》 .

Dưới nhiệt độ cao như vậy, 8 vị học viên ra sân kỳ đầu nhanh chóng gặp may!

Nhất là sáu vị được huấn luyện viên chọn trúng, lại có người tự phát thành lập nhóm ủng hộ, số lượng fan đăng ký Weibo không đến một ngày đã đột phá trăm vạn, bắt đầu bước lên con đường minh tinh!

Ngay cả 4 vị huấn luyện viên công thành danh toại, danh tiếng cũng được nâng cao một bước.

Cũng ví như Lục Oánh Oánh lão sư, bản thân nàng đã có thể tính là thiên hậu có uy tín, có lý lịch, nhưng danh tiếng so ra hoàn toàn kém tiểu thị tươi. Trải qua tiết mục lần này tuyên truyền, nàng tỏa sáng mùa xuân thứ hai, danh tiếng đuổi sát tiểu thị tươi đang hot.

“Ta tới tiết mục 《Sing! China》 này, thực sự là tới đúng!” Thiên hậu Lục Oánh Oánh vô cùng mừng rỡ.

“32 buổi lưu diễn không sợ không bán được vé!” Dương Đại Khôn rất vui vẻ.

Trong giới giải trí, danh tiếng chính là tiền!

Người có thể không có bản lĩnh, nhưng không thể không có danh tiếng!

Dù là thiên vương thiên hậu cũng không ngoại lệ!

Hai vị huấn luyện viên được người người kính trọng là Lưu Đại Hoan và Lý Tông Nhân không quan tâm danh tiếng, nhưng Lục Oánh Oánh và Dương Đại Khôn lại để ý vô cùng, cho nên bọn họ âm thầm quyết định sau này sẽ biểu hiện nhiều hơn trong tiết mục, để mình càng thêm được hoan nghênh.

Dưới tình thế tốt đẹp như vậy, Tinh Quang đổ thêm dầu vào lửa, để 《Sing! China》 hot lại thêm hot!

Bạch Thanh Tuyết thỏa thuê mãn nguyện, nhất định muốn đẩy tiết mục này lên cấp hiện tượng!

Đến kỳ thứ hai, dưới sự chú ý vạn người, 《Sing! China》 lại đẩy ra 8 vị học viên đến từ dân gian vô cùng có tài, tỉ lệ người xem bình quân vượt qua kỳ thứ nhất, đạt đến 4.43%!

Tỉ lệ người xem cao nhất cũng vượt qua kỳ thứ nhất, đạt đến 4.92%, đã gần chạm đến mức trần 5%!

Tin tưởng sau khi tích lũy mấy đợt tiết mục, gây dựng được lượng người xem càng nhiều, tỉ lệ người xem cao nhất chắc chắn sẽ đột phá 5%, để 《

Sing! China 》 thăng cấp, trở thành một tiết mục giải trí cấp hiện tượng!

Bạch Thanh Tuyết tin tưởng, ngày này ắt sẽ không quá lâu!

Ngoại trừ 《 Sing! China 》 lấy được thành tích làm cho người khác hâm mộ, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã chiếu lên nửa tháng, phòng bán vé đã đạt đến 9 ức Dollar Mỹ, cách 10 ức Dollar Mỹ sau cùng chỉ còn một bước xa.

Một bộ phim tình yêu chi phí không đến 1000 vạn USD, hơn nữa còn là một bộ điện ảnh Hoa Ngữ, mới nửa tháng doanh thu phòng vé đã cán mốc 9 ức Dollar Mỹ, điều này khiến người dân toàn thế giới cảm thấy kinh ngạc.

“Một bộ điện ảnh Trung Quốc kinh phí thấp, lại đánh bại nhiều phim Hollywood như vậy, lật tung toàn thế giới!”

“Điện ảnh Trung Quốc đã quật khởi, giống như quốc gia nó vậy!”

“Trương lai Ảnh Nghiệp Tinh Quang tuyệt đối là công ty điện ảnh lớn thứ chín thế giới!”

“Chúng ta phải cảnh giác, có lẽ tương lai không lâu, Dreamworks Hollywood chúng ta sẽ bị Tinh Quang Trung Quốc thay thế!”

“Bản thân bộ phim này đã là kỳ tích!”

...

Hiện tại, đã không còn người nào nghi ngờ không biết 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 có thể đột phá 10 ức Dollar Mỹ hay không, mà tất cả đang suy nghĩ xem, cuối cùng một bộ phim này có thể đi được bao xa, có thể tiến vào top 20 doanh thu phòng vé toàn cầu không?

Thậm chí là top 10?

Trên phương diện này, nhân dân Trung Quốc đoàn kết chưa từng có.

“Ta dự định bao rạp, ta có tiền!”

“Hiếm có bộ điện ảnh này khiến người phấn khích như vậy, chúng ta nhất định phải ủng hộ!”

“Ta rất thích Tống Minh Hi trong phim, xem bao nhiêu lần cũng không đủ!”

“Ta định bỏ tiền dẫn cả ba ba mẹ mẹ ta cùng đi xem!”

...

Có người xem qua hai lần, còn muốn tiếp tục xem, nhất định phải xem tới khi nó vào top 20, lại tạo ra kỳ tích một lần nữa!

Nhưng rất nhiều người nước ngoài lại không thích thấy tình huống như vậy.

Nhất là tám công ty điện ảnh lớn nhất thế giới, bọn họ gần như độc quyền toàn bộ 50 phim đứng đầu doanh thu phòng vé thế giới, tất cả 20 phim doanh thu phòng vé đứng đầu đều là của bọn họ.

Đây là một loại nội tình, cũng là tượng trưng cho địa vị của bọn họ, càng là cấm địa của bọn họ!

Nếu có người dám bước vào cấm địa, đồng nghĩa người này có năng lực có thể phá vỡ ách thống trị của bọn họ, có được năng lực có thể vật tay với bọn họ, bọn họ quyết không cho phép người trâu như vậy tồn tại!

Bọn họ hy vọng thị trường điện ảnh càng lúc càng lớn, nhưng tuyệt đối không hy vọng có thêm một công ty điện ảnh giành ăn với bọn họ!

Cho nên, bọn họ ra tay hoặc sáng hoặc tối.

Ở ngoài sáng, bọn họ phát hành phim điện ảnh sớm hơn dự định một chút, để chiếm giữ suất chiếu của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, giảm bớt thu nhập phòng vé bọn họ. Từ nơi bí mật, bọn họ liên thủ trực tiếp uy hiếp những rạp chiếu phim lớn, để bọn họ giảm bớt suất chiếu. Còn có phát động thủy quân... bôi đen 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, khiến nó sớm bị loại bỏ.

Cứ như vậy, suất chiếu 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ở nước ngoài bị giảm bớt gần một nửa.

Đây là một trận chiến vô hình, một trận chiến không chút lưu tình.

Sau khi chuyện này truyền về trong nước, dẫn đến đám mê điện ảnh bất mãn mãnh liệt, yêu cầu khôi phục suất chiếu.

Nhưng đôi phương hết lần này tới lần khác nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, nói là có nhiều bộ điện ảnh mới được phát hành, dưới tình huống lịch chiếu có hạn, chỉ có thể chiếm giữ lịch chiếu của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, đây là thao tác thương nghiệp bình thường.

“Chúng ta không phục! Rõ ràng những bộ điện ảnh này đã được sắp xếp công chiếu trước Noel, sao bỗng nhiên lại chiếu sớm như vậy?”

“Đây tuyệt đối là âm mưu, là âm mưu Hollywood nước Mỹ nhằm vào chúng ta!”

“Bọn họ không muốn điện ảnh Trung Quốc chúng ta quật khởi! Cho nên bọn họ muốn vây giết chúng ta!”

“Chúng ta quyết không khuất phục, là người Trung Quốc sẽ đứng lên!”

“Không dựa vào hải ngoại, chỉ dựa vào Trung Quốc chúng ta cũng có thể khiến nó tiến vào top 20!”

...

Đáp lại người tụ tập, thị trường phòng chiếu 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 trong nước vốn đã có chiều hướng suy giảm, thị trường lại một lần nữa trở nên cứng rắn.

Tám công ty điện ảnh lớn nước ngoài đều đang cười lạnh: Chỉ dựa vào Trung Quốc các người mà muốn khiến 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 lọt top 20 doanh thu phòng vé toàn cầu, quả thực là nói vớ vẩn!

Bọn họ biết rõ thị trường Trung Quốc rất lớn, nhưng tuyệt không cách nào đối kháng toàn thế giới!

Trận chiến này, bọn họ thắng chắc!

Chương 484: Gió lốc quét sạch nước Mỹ!

Đứng trước vây quét tám công ty điện ảnh Hollywood, Tinh Quang đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 sắp lọt vào top 20 doanh thu phòng vé toàn cầu, không có hy vọng thì cũng thôi đi, nếu hy vọng đang ở trước mắt, như vậy tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha!

Ít nhất phải xông vào một lần, thử kiếm Hollywood!

Cho nên, trải qua hội nghị hiệp thương khẩn cấp, Bạch Thanh Tuyết bắt đầu bố trí.

Từ ngày hôm nay, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 khóa lại 《 Sing! China 》, chỉ cần xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》, là có thể dựa vào vé xem phim trên tay mình bỏ một phiếu quý giá cho học viên Sing! China yêu thích.

Một tấm vé xem phim tương ứng một phiếu bầu. Đồng thời, bỏ phiếu có thể tiến hành tích lũy, phàm là trong top 10000 người mê điện ảnh có được số phiếu nhiều nhất thì có thể tham dự thịnh hội ghi hình tại hiện trường trận chung kết cuối cùng của 《 Sing! China 》!

Người mê điện ảnh có phiếu bầu trước 1000, còn có thể giành được chỗ ngồi VIP gần sân khấu, tiếp xúc khoảng cách gần với học viên thần tượng của mình, cũng có được một phần quà tặng thần bí!

Khi tin tức này công bố ra ngoài, mê điện ảnh cùng fan hâm mộ bạo động

Hiện tại phải nói nhiệt độ minh tinh, không có người có thể so sánh học viên Sing! China. Vì để giành được cơ hội tiếp xúc khoảng cách gần với thần tượng, vì để cho thần tượng trèo lên đỉnh bảo tọa, fan hâm mộ điên cuồng lên lục thân không nhận!

“Xem phim còn có thể ủng hộ thần tượng? Còn do dự cái gì? Lập tức mua thêm mấy tấm điện ảnh rồi nói!”

“Mấy tấm vé xem phim tính cái gì? Bỏ cho ta thần tượng ta cũng không để ý!”

“Hơn nữa ta lại không có tổn thất, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 hay như vậy, xem thêm mấy lần cũng có sao đâu?”

“Không chỉ ta muốn xem, còn muốn phát động bằng hữu, thân nhân ta cùng đi xem!”

“Mau cà vé đi!”

...

cửa ra vào rạp chiếu phim Tinh Quang lại một lần nữa xếp thành một hàng rồng rắn.

Mọi người mua vé không phải mua từng tờ một, mà là mua liền mấy tờ, có thậm chí mua luôn mấy chục tấm, bao hết một cái phòng khách nhỏ. Cơ bản vé xem phim mới vừa đổi mới một vòng, không đến nửa giờ đã bị fan hâm mộ mua hết.

Vé xem phim trong nước đã bán sạch làm sao bây giờ?

Không sao, có thừa biện pháp.

Có người liên hệ bằng hữu nước ngoài, mua vé mời bằng hữu xem, hoặc là trực tiếp bay đến nước ngoài, đi mua vé xem phim ủng hộ.

Dưới thao tác điên cuồng của fan hâm mộ như vậy, gần như đều bù đắp lại được tổn thất phòng bán vé ở nước ngoài.

Thấy một màn như vậy, tám công ty điện ảnh lớn nước ngoài đều tức hỏn hển.

“Ảnh Nghiệp Tinh Quang phá hư quy tắc!”

“Điện ảnh nên dùng thủ đoạn điện ảnh, không thể áp dụng ngoại chiêu!”

“Đây là phạm quy, không thể tính!”

...

Vốn dĩ thủ đoạn tám đại công ty điện ảnh vẫn còn rất ôn hòa, hiện tại áp dụng thủ đoạn càng thêm cứng rắn, dã man hơn, để suất chiếu 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 giảm phân nửa lần nữa, cũng không có không gian lên lịch chiếu.

Cứ chẳng kiêng nể, so cường đạo còn cường đạo hơn.

Thấy một màn như vậy, rất nhiều người mê điện ảnh Trung Quốc tỏ ra phẫn nộ, lại không thể làm gì.

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm cũng không nhìn nổi.

Đi một lần trong tuyến vận mệnh, cho tám công ty điện ảnh lớn một đòn nặng nề, sau đó tâm tình khoái trá rời đi.

“Không biết tám công ty điện ảnh lớn sẽ chết như thế nào?” Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ chờ mong, sau đó bắt đầu chú ý nước Mỹ.

Bởi vì hắn chỉ là trọng tảo khí vận tám công ty điện ảnh lớn, để bọn họ trở nên xúi quẩy. Nhưng rốt cuộc là thông qua loại phương thức nào để bọn họ trở nên xúi quẩy, thiên tai hay là nhân họa, cũng không phải hắn có thể nghĩ ra được.

Hắn chỉ quản giết không quản chôn, xem kết quả không xem quá trình.

Dù sao không phải ở quốc gia mình, bản thân sáng khoái đâu để ý nước lũ ngập trời?

Cùng lúc đó, thời tiết nước Mỹ quỷ dị, bỗng nhiên thay đổi.

Bầu trời vốn là quang đãng, hiện tại mây đen lại đang nhanh chóng dày đặc, chặn lại mặt trời chói chang.

Thì ra, ở bờ biển Tây nước Mỹ, bỗng nhiên tạo thành một cơn gió lốc nhỏ, sau đó nhanh chóng lớn mạnh, tạo thành một cái vòi rồng to lớn, nổi lên trên trời dưới đất, nhanh chóng tiến đến nước Mỹ.

Cơ cấu cường đại chính phủ Mỹ nhanh chóng vận chuyển.

“Dựa theo tin khẩn cấp cục khí tượng gửi tới, một vòi rồng được mệnh danh là “cơn giận Lôi Thần” đang lấy tốc độ 150 mét/giây nhanh chóng hướng đến phía đông nước ta! Dựa theo quy mô của nó, có thể là vòi rồng lớn 30 năm mới gặp một lần, có sức phá hủy cực kỳ lớn. Trước mắt ban ngành chính phủ quốc gia đã sắp xếp trường học nghỉ học khẩn cấp, đồng thời hi

vọng các vị bằng hữu dân thành phố chuẩn bị sẵn sàng, kịp thời ứng phó với rồng thiên tai mang tới!”

Tuy cái vòi rồng này bỗng nhiên đến, nhưng là chuyện thường xảy ra ở Mỹ quốc, chỉ là quy mô quá nhỏ mà thôi. Cho nên bất luận là chính phủ hay là dân thành phố đều cũng không bối rối, lập tức áp dụng các biện pháp ứng phó khẩn cấp với rồng sắp đến.

Cuối cùng, quả nhiên không ngoài dự đoán.

Sau đó không đến một ngày, toàn bộ nước Mỹ đều đang gió thổi trời mưa.

Hơn nữa căn cứ khí tượng đánh giá, trận mưa lớn này có thể phải liên tục nửa tháng.

Dưới thời tiết ác liệt như vậy, đi ra ngoài cũng khó khăn, trừ đi làm tan tằm, người Mỹ hoàn toàn không tâm tình đi xem phim.

Thế là, điện ảnh vừa mới chiếu lên tám công ty điện ảnh lớn bị sập tiệm toàn bộ.

Sợ rằng nghĩ cũng không ra, trận thiên tai này lại là Lâm Bắc Phàm nhìn khó chịu tám công ty điện ảnh lớn mà đưa tới. Bởi vì tổn thất của mình, cho nên gây họa tới toàn thể trên dưới nước Mỹ, gây ra tổn thất hơn 1000 ức Đô-la Mỹ.

Nếu để cho chính phủ Mỹ sớm biết, nhất định hận không thể lột da tám công ty điện ảnh lớn!

Lúc này, tám công ty điện ảnh lớn hoảng sợ.

Nhiều bộ phim trong số này ban đầu được lên kế hoạch phát hành vào dịp Giáng sinh, đều là điện ảnh vô cùng ưu tú chất lượng rất cao, nhưng vì đánh lén 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 Tinh Quang, cho nên mới không thể không phát hành sớm.

Tuy nhiên chiếu lên qua loa, tuyên truyền không đủ, nhưng bọn họ tin điện ảnh mình vẫn có thể dựa vào chất lượng ưu tú quật khởi.

Kết quả không ngờ, gặp vòi rồng, không có người xem phim, phòng bán vé thảm đạm.

Bọn họ hồi hận muốn chết.

“Làm sao bây giờ? Tại sao đột nhiên gặp phải vòi rồng?”

“Kiểu thời tiết quý này ai có thể ngờ tới?”

“Thiên mệnh không thể trái, gặp được loại chuyện này biện pháp gì cũng không có! Nửa tháng sau, món ăn cũng đã lạnh!”

“Chỉ sợ không cần chờ đến nửa tháng, 1 tuần lễ phòng bán vé không được, cũng phải rút điện ảnh xuống rồi!”

“Sớm biết đã không làm như vậy, đã thương địch thủ 800 tỷ tổn thương đến 1000!”

“Không sao, chúng ta còn có thị trường Trung Quốc, ít nhất có thể hồi vốn!”

...

Thế là, bọn họ chỉ có thể gửi hy vọng ở Trung Quốc.

Đáng tiếc mê điện ảnh Trung Quốc đã bị bọn họ đắc tội sâu, tự giác chống lại tám công ty điện ảnh lớn, kiên quyết không xem, còn muốn lắc lư người khác không đi xem, ít nhất chờ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ngưng chiếu rồi nói.

Còn có người vì giúp đỡ học viên minh tinh của mình, mấy tháng qua đã sớm tiêu hết xem phim, đổi mặt điện ảnh Hollywood mình muốn xem cũng không có cách nào.

Cứ như vậy, hai kho vé lớn cũng không có lực, phim điện ảnh của tám công ty điện ảnh lớn sập tiệm toàn bộ.

Chương 485: Đột phá đại quan 10 ức Dollar Mỹ, top 20 phòng vé toàn thế giới!

Đồng thời, Cao lão đầu và Hắc lão đầu ở Mỹ lại một lần nữa gặp nhau.

“Quả nhiên tám công ty điện ảnh lớn đã xuất thủ, tuy bình thường bọn hắc luôn cạnh tranh, ngáng chân lẫn nhau, nhưng khi dính đến lợi ích tập thể, bọn hắc vẫn liên thủ lại.” Cao lão đầu trịnh trọng nói.

“Có điều ý trời khó vi phạm, bọn hắc cũng không chiếm được chỗ tốt!” Hắc lão đầu cười ha ha.

Vừa nghĩ tới bộ phim điện ảnh bọn hắc chuẩn bị công chiếu vì trời mưa mà toàn bộ sập tiệm, Cao lão đầu lại không nhịn được mỉm cười.

“Quả nhiên là thiên mệnh chi tử, ngay cả trời cao cũng đang phù hộ hắc!” Trong lòng Cao lão đầu khá cảm khái.

Hắc lão đầu nghiêm túc gật đầu, vô cùng đồng ý.

“May mắn, chúng ta cùng phe với Lâm tiên sinh, đây là may mắn của ngươi ta!” Hắc lão đầu nói: “Tất nhiên nếu bọn hắc đã xuất thủ đối phó Lâm tiên sinh, Lâm tiên sinh bận bịu không thể ra tay, thì để ta tới làm thay!”

Cao lão đầu giật mình, nói: “Ngươi muốn đối phó với tám công ty điện ảnh kia? Phải nghĩ kỹ! Bọn hắc đã hình thành tập đoàn lợi ích, có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, ngươi muốn đối phó một hai công ty trong đó còn có thể, nhưng muốn đối phó toàn bộ, cho dù tăng thêm ta cũng khó! Bọn hắc sừng sững ở Mỹ lâu như vậy, thâm căn cố đế, cực kỳ khó xử lý!”

Hắc lão đầu lắc lắc đầu: “Đương nhiên ta sẽ không ngốc như vậy, so với ngươi, ta còn hiểu rõ lai lịch của bọn hắc hơn. Nếu như chọc giận bọn hắc, chính ta cũng không chiếm được lợi ích. Cho nên ta định núp trong bóng tối, chăm chú nhìn chăm chăm bọn hắc, có cơ hội liền ngáng chân, đâm dao, từ từ cào chết bọn hắc.”

Đột nhiên Cao lão đầu nói: “Tựa như quỷ tử tiến thôn!”

Hai người nhìn nhau, trăm miệng một lời: “Len lén vào thôn, chó nên bắn súng!”

Sau đó hai người vỗ tay cười to.

Bởi vì mưa to đi kèm gió lốc, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã sớm ngưng chiếu ở Mỹ.

Tuyệt đại bộ phận còn lại của phòng vé đều dựa vào thị trường Trung Quốc.

Hiện tại, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 mới được chiếu hơn nửa tháng, còn tiềm lực rất lớn có thể đảo.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 và 《 Sing!China 》 đang hot được khóa chung một chỗ, tương đương với dung hợp fan hâm mộ phim điện ảnh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 và fan mê ca nhạc 《 Sing!China 》 lại với nhau, sinh ra phản ứng hóa học mãnh liệt.

Hơn nữa fan mê điện ảnh lại không vừa lòng với hành động của các công ty điện ảnh Hollywood, hy vọng 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 có thể khai sáng cục diện mới cho điện ảnh Hoa Ngữ, dưới sự đồng tâm hiệp lực của mọi người, lại một lần nữa kích thích những người xem phim dậy sóng!

Ban đầu, phòng vé tại Trung Quốc đã giảm xuống, chỉ còn chừng 3 ỨC trở xuống.

Nhưng bây giờ, phòng vé đã nghịch thế mà lên, lại một lần nữa đầy rạp, doanh thu phòng vé đạt đến 4.55 ỨC nguyên!

Hơn nữa liên tục 2 ngày đều không còn chỗ ngồi!

Rốt cục trong sự chờ mong của đám người, tổng phòng chiếu toàn cầu của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đạt 10.3 ỨC Dollar Mỹ, phá đại quan 10 ỨC Dollar Mỹ, vượt qua lịch sử phòng vé [Old Boy] của Trung Quốc, trở thành bộ điện ảnh nhất định sẽ được ghi vào sử sách!

Lập tức, trong bảng xếp hạng phòng vé điện ảnh toàn cầu, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 xếp ở vị trí 28!

Tin tức này vừa ra, cả nước lần nữa chúc mừng!

“10.3 ỨC Dollar Mỹ, rớt cuộc Trung Quốc chúng ta cũng có một bộ phim đột phá đại quan 10 ỨC nguyên!”

“Đây là thắng lợi vĩ đại nhất của nhân dân chúng ta!”

“Việc này có nghĩa, điện ảnh Trung Quốc không còn là vùng đất điện ảnh man hoang! Chúng ta cũng có tác phẩm tiêu biểu!”

“Điện ảnh Trung Quốc chúng ta sắp hướng ra thế giới!”

“Các đồng chí không cần kiêu ngạo, chúng ta còn phải nâng doanh thu phòng vé đột phá top 20!”

...

Đám mê điện ảnh rất kích động.

Diễn viên điện ảnh càng thêm kích động, nhất là thế hệ trước, bọn hấn vì đó mà cố gắng mấy chục năm, thức khuya dậy sớm, tóc trắng xoá, cho rằng đời này cũng không nhìn thấy hy vọng.

Nhưng không nghĩ tới, mộng tưởng mà bọn hấn không thực hiện được, lại hiện ra trước mắt bọn hấn như kỳ tích!

10.3 ỨC Dollar Mỹ đã là thành tích tốt nhất!

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 chính là cái tên mà cả đời này bọn họ cũng không thể quên!

“Tinh Quang, làm rất tốt! Tinh Quang đúng là kiêu ngạo của điện ảnh Hoa Ngữ chúng ta!”

“Rất lâu rồi không ra rạp, hôm nay hẹn mấy lão bằng hữu đi xem 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !”

“Không chịu nhận mình già cũng không được, phải đi học hỏi người trẻ tuổi cách để quay phim thật tốt!”

“ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ? Thật sự nên đi xem thử!”

“Tốt nhất là hiệu triệu tất cả diễn viên điện ảnh đi xem thử, học tập tinh túy, phát dương quang đại!”

...

Sau khi tổng doanh thu phòng chiếu đột phá 10 ức Dollar Mỹ, hiện tại chỉ dựa vào Trung Quốc, liên tục 3 ngày, mỗi ngày thành tích phòng vé 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đều duy trì ở mức bốn ức nguyên NDT trở lên!

Doanh thu phòng vé ba ngày này cộng lại đã là hai ức Dollar Mỹ, tổng doanh thu phòng chiếu toàn cầu hơn 12 ức Dollar Mỹ!

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 thế như chẻ tre, vượt qua mấy đối thủ phía trước, lấy thế không thể địch nổi xông vào top bảng xếp hạng điện ảnh toàn cầu, xếp vị trí thứ 19!

Chuyện này không chỉ mang ý nghĩa điện ảnh Hoa Ngữ quật khởi mạnh mẽ, còn mang ý nghĩa thế cục lũng đoạn do tám công ty điện ảnh lớn tạo ra đã bị đánh vỡ!

Từ nay về sau, thế giới điện ảnh sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất!

Đây là kỳ tích!

Một kỳ tích to lớn!

Kỳ tích đến từ Ảnh Nghiệp Tinh Quang ở phương đông!

...

Giờ khắc này, toàn thế giới đều nhớ một cái tên, đó chính là Tinh Quang!

Tinh Quang đại biểu cho hy vọng, đại biểu cho kỳ tích!

Nhìn thấy Tinh Quang dễ dàng đột phá phong tỏa của bọn họ như vậy, lấy được thành tích phòng vé khiến người ta phải chú ý, trong lòng tám công ty

điện ảnh lớn cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Vì chặn đánh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , bọn hắn không thể không chiếu bộ phim vốn được lên lịch chiếu vào Noel, kết quả lại gặp phải vòi rồng 30 năm mới xuất hiện một lần. Ngay trước mặt thiên tai, phòng vé điện ảnh trực tiếp ngã gục, quả thực là mất cả chì lẫn chài.

Không chỉ như thế, bọn họ còn đắc tội fan mê điện ảnh Trung Quốc, hủy hoại nhân duyên, dẫn đến doanh thu phòng vé Trung Quốc cũng thất bại.

Lợi ích gì cũng không có, còn khiến bản thân gặp tai ương.

Nhất là Lion Films, đây đã là lần thứ ba bọn họ thua trong tay Tinh Quang.

Một năm qua, cái gì cũng không kiếm được, ngược lại còn phải đền tiền!

Tuy Lion Films có tiền, nhưng có tiền cũng không phải dùng như vậy.

Dù sao tư bản chủ nghĩa là nơi chỉ nhận tiền, không nhận cái khác!

Chủ tịch Lion Films mở cuộc họp khẩn cấp, phát biểu: “Ta cảm thấy, chúng ta có thể điều chỉnh phương thức chung đụng với Tinh Quang ...”

Lại qua hai ngày, rốt cục doanh thu phòng vé 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 bắt đầu giảm xuống, điện ảnh không thể tránh khỏi mà bước về mặt lộ, nhưng vẫn lặn lội tiến lên, mỗi một bước tiến lên đều là tiến bộ cực lớn!

Mỗi một bước về phía trước đều đang sáng tạo kỳ tích!

Mỗi một người Tinh Quang, mỗi một người Trung Quốc đều đang mong đợi.

Chương 486: Buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng lại đến!

Lại đến tháng 11, lễ trao giải Kim Chung long trọng mỗi năm một lần lại sắp được tổ chức.

Kim Chung là thịnh hội của giới giải trí Trung Quốc, là sự khẳng định với thành tích mà người trong giới đạt được trong một năm này.

Lễ trao giải Kim Chung năm ngoái, Tinh Quang mới ra đời đã nghịch tập rất nhiều công ty giải trí uy tín lâu năm, được đề cử 15 giải thưởng, sau đó cầm được 11 giải trong đó, là người thắng lớn nhất năm.

Trong lễ trao giải Kim Chung lần này, Tinh Quang vẫn như cũ không phụ sự mong đợi của mọi người, được đề cử tổng cộng 26 giải thưởng, bao gồm các thể loại lớn như chương trình truyền hình, âm nhạc, phim điện ảnh, tin rằng Tinh Quang có thể cầm xuống một nửa!

Buổi lễ Kim Chung long trọng năm nay được tổ chức Hương Giang – nơi có danh xưng là “ Minh Châu Phương Đông”.

Lần này, Lâm Bắc Phàm định ngồi du thuyền xa hoa của Tinh Quang xuất hành, qua Đông Hải và Hoàng Hải, mất một tuần lễ để đến Hương Giang.

Lúc đầu hẳn muốn Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị, Dương Tử Nhi cùng đi, coi như có một chuyến lữ trình lãng mạn trên biển.

Nhưng các nàng đều cự tuyệt.

Hai người Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị đều là nữ cường nhân, cuồng công việc, hai nàng vô cùng không muốn lãng phí một tuần lễ trên biển, cho nên cuối cùng hai nàng lựa chọn ngồi máy bay đến Hương Giang, tụ họp với Lâm Bắc Phàm.

Dương Tử Nhi thì vội vàng tiết mục 《 Sing! China 》 , cũng không có thời gian.

Hàn Sở Sở cũng vẫn luôn bận chuyện quỹ ngân sách, không rảnh phân thân.

Muốn mời Lại Vi Vi, nhưng thấy ánh mắt hoa si của nàng, Lâm Bắc Phàm thật sự sợ bản thân khó giữ được trinh tiết.

Vì vậy hẳn đành phải tự mình lên đường, mang theo mấy lão vương váu.

“Ta nói mấy người các ngươi tuổi đã cao, vì sao không ở Thục Vi Thiên đọi, ra chơi đùa lung tung làm gì?” Nhìn mấy lão gia hỏa hung phấn trước mặt, Lâm Bắc Phàm cực kỳ bất đắc dĩ nói.

Lão Tửu Quỷ khó chịu: “Làm sao? Chỉ cho ngươi ra ngoài lãng, lại không cho chúng ta ra ngoài chơi?”

Hàn lão đầu cũng rất khó chịu: “Lại dám nói ta già? Ngươi xem dáng vẻ của ta hiện tại có thể tính là già sao? Tóc đã sắp biến thành đen, nếp nhăn trên mặt cũng ít đi, đi ra ngoài người ta đều gọi ta là đại ca!”

Lâm Bắc Phàm: “Đó là vì bọn hấn mù!”

Hàn lão đầu: “...”

Lão Tửu Quỷ dùng sức vỗ đùi, cười ha ha: “Lâm tiểu tử tổng kết rất đúng! Rõ ràng tuổi đã cao còn ra ngoài giả bộ nai tơ, nếu không phải lúc nào ngươi cũng mang theo bảo tiêu, rất có thể ngươi đã bị người ta đánh chết!”

Hàn lão đầu: “...”

Hàn lão đầu tức giận tới bốc khói, thở hổn hển: “Đúng là miệng chó không thể mọc được ngà voi, ta đánh chết hai tên hỗn đản các ngươi!”

Lâm Bắc Phàm và lão Tửu Quỷ lập tức phui mông chuồn mất, làm Hàn lão đầu tức đến muốn phun máu.

Lúc này, lão Trù Thần và Tàn lão đầu mặc quần đùi áo sơ mi hoa, đầu đội mũ rơm mắt mang kính râm, thoạt nhìn vô cùng không đứng đắn.

Hai người bọn họ khiêng cần câu thật dài, đang chuẩn bị ngồi trên boong thuyền câu cá.

“Đã sớm muốn câu cá biển một lần, rốt cục cũng có cơ hội, ta muốn câu một rổ cá biển! Ngươi xem, đây là cần câu hoàng kim của ta!” Tàn lão đầu cực kỳ đắc ý khoe khoang công cụ mới của lão.

Đây là cần câu biển lão tốn hơn 100 vạn mua về từ nước ngoài, nghe nói là chế từ hợp kim titan gì đó, không chỉ nhẹ nhàng mà còn có tính bền dẻo, rất

thích hợp để câu cá biển.

Rất nhiều cao thủ câu cá biển đều dùng loại cần câu này.

Lão Trù Thần nhẹ nhàng liếc qua, thản nhiên nói: “Cần câu thì không tệ, nhưng người thì không được! Thật phung phí của trời!”

Tần lão đầu giận: “Được! Hôm nay ta để người nhìn xem, cái gì gọi là cao thủ câu cá biển!”

“Tới thì tới, sợ người chắc!” Lão Trù Thần cực kỳ tự tin, tuy trình độ câu cá thuộc cấp nghiệp dư, nhưng so với tay mơ trước mắt, lão vẫn mạnh hơn nhiều.

Thế là, hai người bắt đầu cạnh tranh câu cá biển.

Đại sư Lưu Nhất Thủy cũng tới, hẳn ta không có tham dự vào trận truy sát của Hàn lão đầu, cũng không có tham gia cạnh tranh câu cá với Tần lão đầu, mà là lười biếng nằm trên ghế, hípc mắt phơi nắng.

Lão muốn phơi bản thân rám đen, đen giống như Cổ Thiên Nhạc.

Lâm Bắc Phàm nằm trên du thuyền hào hoa, chậm rãi lướt trên mặt biển xanh biếc.

Sinh hoạt trên du thuyền chậm chạp, thoải mái dễ chịu, vô cùng hài lòng. Nhất là khi đứng trên du thuyền nhìn về phía mặt biển mênh mông, cảm giác trong lòng khoáng đạt, phiền não bất tri bất giác tan đi.

Lâm Bắc Phàm cởi trần, mặc một cái quần đùi đi ra.

Da của hắn rất trắng, óng ánh trong suốt như ngọc điêu, nhưng lại rất có góc cạnh, khối khối rõ ràng, nơi nên gầy thì gầy, nên cường tráng thì cường tráng, giống như một pho tượng nghệ thuật.

Nếu có nữ nhân ở đây, nhất định sẽ vì thân hình hắn mà mê luyến, đáng tiếc hiện trường đều là mấy lão già hòm hòm...

Lâm Bắc Phàm khởi động thân thể, sau đó “ùm” một tiếng nhảy từ boong xuống biển, thâm nhập đáy biển hơn 20 mét, sau đó nhanh chóng nổi lên mặt nước, ngẩng đầu, giống một con cá chuồn.

“Sảng khoái!” Lâm Bắc Phàm hét lớn một tiếng.

Sau đó hấn lần nữa như cá chuồn nhanh chóng bơi về phía trước, đuổi kịp du thuyền, sau đó vượt qua, tiếp tục tiến lên.

Tốc độ quá nhanh, giống như đang lướt sát mặt biển.

Lâm Bắc Phàm cực kỳ thích cảm giác vô câu vô thúc như thế này.

Phẳng phát như thoát khỏi sức hút của Trái Đất, thoát khỏi lực đẩy của nước biển, cứ tiến lên không có trở ngại không có phương hướng.

Đây là lần đầu tiên Lâm Bắc Phàm không cố kỵ gì thi triển năng lực thân thể của chính mình, toàn lực ứng phó, trong nháy mắt, hấn đã moi được ngàn mét, từ trên du thuyền nhìn lại chỉ có thể thấy một chấm đen nhỏ.

Lão Trù Thần và Tàn lão đầu đều không để ý tới việc câu cá, nhìn Lâm Bắc Phàm như cá chuồn, chặc chặc ca ngợi.

“Tốc độ này đã có thể sánh với quán quân bơi lội Olympic!”

“Không, chỉ sợ ngay cả quán quân Olympic cũng so không nổi! Người trẻ tuổi thể lực thật tốt, nếu như ta trẻ lại mấy chục tuổi, ta cũng hưởng thụ giống hấn vậy!” Tàn lão đầu chẳng biết xấu hổ nói.

Bởi vì bơi quá xa, bảo tiêu của Lâm Bắc Phàm sợ sẽ xảy ra chuyện, thế là phái hai người mở ca-nô ra nhanh chóng đuổi theo, kết quả vẫn không đuổi kịp.

Bơi đại khái 20 phút, rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng về tới du thuyền.

Thân thể giãn ra, vô cùng dễ chịu, hấn nằm trên ghế câu được câu không nói chuyện phiếm với Lưu đại sư.

Vừa dóc hết sức bơi lội 20 phút, nhưng chỉ đủ để hấn làm nóng người.

Bình thường luôn đợi trong nhà, thực không có chỗ nào có thể thi triển thể năng. Hiện tại có cơ hội, đợi đến khi mặt trời lặn, hẳn lại bơi một lần nữa.

“Quả nhiên, chỉ có biển cả mới là thứ nam nhân truy cầu!” Lâm Bắc Phàm vô cùng vừa lòng.

Hắn mỗi ngày ba bữa sáng trưa tối để thân thể của mình phóng xuất ra.

Nếu còn không hoạt động nữa, có lẽ thân thể sẽ bị rỉ sét.

“Ha ha, cuối cùng ta cũng câu được cá! Đây là con cá lớn, Lâm tiểu tử người khỏe, mau tới kéo giúp ta một tay!” Tàn lão đầu bỗng cười ha ha, kêu Lâm Bắc Phàm qua tới.

“Đến! Đây là một con cá chình lớn, đêm nay thêm đồ ăn!” Lâm Bắc Phàm cũng hưng phấn.

Chương 487: Cuộc gặp gỡ trên biển!

Lúc này, lại có thêm một chiếc du thuyền hào hoa ra biển.

Trên du thuyền chở mười thiếu nữ tuổi trẻ phơi phới, oanh oanh yến yến, từ đầu tới cuối vẫn luôn vây quanh một nam tử anh tuấn thoạt nhìn có chút bất cần đời.

Nam tử này là chủ nhân của chiếc du thuyền hào hoa, tên Vương Thông Thông, là một phú nhị đại siêu cấp. Bởi cha là đại gia Vương Kiện Dân, CEO tập đoàn siêu cấp Dada, cho nên Vương lão ngũ như hắn ta cũng được xưng là ông chồng quốc dân.

Vị siêu cấp phú nhị đại này cực kỳ khác loại, mặc dù là thái tử gia của tập đoàn Dada, nhưng hắn ta lại không thích nhúng tay vào chuyện trong tập đoàn, ngược lại hắn ta bắt đầu từ số không, lăn lộn trong giới streamer và games, còn có thể lăn lộn đến phong sinh thủy khởi.

Tính cách hắn ta có chút ngay thẳng, thích chỉ điểm giang sơn, nếu có minh tinh hoặc chuyện gì khiến hắn ta khó chịu hắn ta sẽ lập tức mắng chửi, có khi ngay cả chuyện của tập đoàn Dada hắn ta cũng mắng, cho nên được xưng là kiểm ủy giới giải trí.

Khẩu vị của hắn ta cũng rất đặc biệt, thích mỹ nữ trên mạng, bạn gái đổi hết người này đến người khác, trên truyền thông giải trí thường xuyên xuất hiện tin tức bên lề của hắn ta.

Bởi vừa có tiền lại có tài nguyên, rất nhiều nữ nhân giới giải trí chạy theo hắn ta như vẹt.

Có điều, vị đại thiếu này lại xuất hiện một vấn đề.

“Cái gì! Người nói, chúng ta hết bia rồi?”

Một nữ nhân có vẻ như thư ký nói: “Đúng vậy, Vương thiếu gia. Bởi vì đêm qua đại thiếu và mấy vị khách chơi qua high, nên đã uống sạch toàn bộ rượu chúng ta mang tới.”

Sắc mặt Vương Thông Thông hơi hơi đỏ lên, đêm qua đúng là chơi quá điên, rất nhiều bia bị bọn họ lấy ra xem như pháo hoa mà phun chơi, hiển nhiên có mang theo nhiều rượu hơn nữa cũng không đủ dùng.

“Vậy nhanh gọi người mua tới cho ta, ta vẫn đang muốn uống!” Vương Thông Thông không nhịn được nói.

“Vương thiếu gia, bởi thuyền của chúng ta cách bờ quá xa, nếu hiện tại mới đi mua, nhanh nhất cũng cần 10 giờ mới đưa tới đây được.”

“Aizz, mất hứng!” Vương Thông Thông lầm bầm một câu, vô lực ngã trên ghế sofa.

“Thông thiếu gia, không cần phiền não, chúng ta chơi trò chơi được không?”

“Bơi lội với ta có được không?”

...

Các thiếu nữ vây quanh nhẹ giọng nịnh nọt, cuối cùng Vương Thông Thông cũng cảm thấy được an ủi một chút.

“Vương thiếu gia, ra-đa của chúng ta phát hiện phía trước năm hải lý có một chiếc du thuyền đang đến gần.”

“Tới thật đúng lúc!” Vương Thông Thông vui mừng, vội vàng nói: “Nhanh liên hệ với bọn hắn, hỏi thử trên thuyền của bọn hắn có rượu không? Tiền không thành vấn đề!”

“Vâng, Vương thiếu gia!”

“Chờ chút!”

“Còn có gì phân phó, Vương thiếu gia?”

Vương Thông Thông nghĩ nghĩ, nói: “Nói với bọn hắn ta là Vương Thông Thông!”

“Vâng, Vương thiếu gia!”

Trên một chiếc thuyền khác, hoặc có thể nói là trên du thuyền, dưới sự hướng dẫn của thuyền trưởng Hàn lão đầu bắt đầu lái du thuyền.

Lúc này, máy truyền tin trên du thuyền vang lên.

“Lão Hoàng, đây là có chuyện gì?” Hàn lão đầu giật nảy mình, hỏi.

Lão Hoàng là cách Hàn lão đầu gọi thuyền trưởng, hắn ta là một lão thuyền trưởng hơn 40 tuổi, kinh nghiệm phong phú, trước kia hắn ta lái tàu du lịch, bị Lâm Bắc Phàm dùng lương cao đào qua.

“Đây là thuyền phụ cận gọi chúng ta, muốn trò chuyện. Đây là phương thức chủ yếu để các thuyền trên biển liên hệ với nhau, giống như gọi điện thoại vậy.” Thuyền trưởng giải thích.

“Thì ra là thế.” Hàn lão đầu bưng tỉnh, hứng thú hỏi: “Đồ chơi này dùng như thế nào?”

Dưới sự chỉ đạo của lão thuyền trưởng, Hàn lão đầu cầm máy truyền tin lên, hỏi thẳng vào vấn đề. “Uy, đây là du thuyền của Tinh Quang, người tìm chúng ta có chuyện gì?”

Trong máy truyền tin truyền đến giọng nói có vẻ hơi cao ngạo: “Xin chào, đây là du thuyền tư nhân của Dada! Chúng ta cách bờ quá xa, đã uống hết rượu, vì vậy muốn hỏi mua rượu từ chỗ các người.”

“Đúng rồi, tiền không thành vấn đề!”

Hàn lão đầu nhíu mày, muốn mua rượu của chúng ta, rượu của chúng ta đều là rượu ngon đỉnh cấp do lão Tử Quỷ trân tàng, người uống rượu ấy có tiền là có thể mua được sao?

Lại còn dám nói với ta tiền không thành vấn đề, trang bức trước mặt ta, chúng ta thiếu chút tiền ấy sao?

Hàn lão đầu vô cùng khó chịu với mấy kẻ nhà giàu mới nổi như vậy.

“Rượu thì chúng ta có, nhưng không bán!”

Rõ ràng người phía bên du thuyền Dada mờ mịt trong chốc lát, nửa ngày cũng không có động tĩnh.

Hàn lão đầu hơi không kiên nhẫn: “Nếu các người không còn việc gì nữa, ta cúp trước!”

“Chờ đã! Chúng ta thật sự rất muốn mua rượu của các người, cần dùng gấp! A, đúng rồi, boss của chúng ta là Vương Thông Thông, là hẳn ta muốn mua rượu, có thể nể mặt một chút được không!”

“Vương Thông Thông?” Hàn lão đầu nhíu mày lần nữa, Vương Thông Thông là cọng hành nào, hoàn toàn không biết.

Tất nhiên nếu đã không biết thì cần gì phải nể mặt?

Thế là, lão cúp máy, lười nói nhảm.

Thuyền trưởng bên phía du thuyền Dada nhìn bộ đàm đã cúp máy, lại lâm vào mờ mịt.

Hắn ta lại muốn trò chuyện thêm mấy lần nữa, kết quả đối phương đều không để ý tới, vì vậy hắn ta nhanh chóng báo cáo việc này cho Vương

Thông Thông.

“Ý của người là đôi phương có rượu, nhưng không muốn bán cho chúng ta?”

Đám người thuyền trưởng gật đầu.

“Chẳng lẽ người chưa nói cho bọn hấn biết ta là Vương Thông Thông?”

“Nói rồi, vừa nói xong đôi phương đã dập máy truyền tin, không kết nối được nữa.”

Sắc mặt Vương Thông Thông rất khó coi. Trước kia, dựa vào danh hào của bản thân, vô luận ở đâu cũng rất nổi tiếng, tất cả mọi người đều nể mặt hấn ta vài phần. Cho dù là người thế hệ trước cũng nể tình cha hấn ta mà không làm khó hấn ta, kết quả hiện tại lại gặp một kẻ khiến mình phải đau đầu?

Tính tình đại thiếu của Vương Thông Thông bị kích thích ra, hấn ta lạnh lùng cười nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, rốt cuộc là ai dám không nể mặt ta? Tăng hết tốc độ tiến về phía trước!”

Thế là, du thuyền của Dada nhanh chóng tiến về phía du thuyền Tinh Quang.

Khoảng cách giữa hai du thuyền càng ngày càng gần, rốt cục đám người Vương Thông Thông cũng thấy rõ là thuyền nào.

“Hóa ra là một du thuyền tư nhân hào hoa, khó trách bọn hấn lại dám ngang ngược như vậy?”

Trong xã hội hiện tại, mua xe sang mua nhà mua máy bay đều không tính là gì, chỉ có du thuyền hào hoa mới phù hợp với một đại phú hào. Bởi người mua được chưa chắc đã có thể nuôi được. Chỉ riêng phí tổn hàng năm hơn ngàn vạn cũng đã dọa lui rất nhiều người.

Mặc dù rất có thể đôi phương có thân phận không tầm thường, nhưng Vương Thông Thông lại không sợ chút nào. Bởi hấn ta tin rằng, trong Trung Quốc, tuyệt đối không có mấy người có thể có tiền có thế hơn hấn ta.

Dám không nể mặt Vương Thông Thông ta, hấn ta nhất định phải khiến đối phương hối hận.

Kết quả, theo hai du thuyền tới gần, rốt cục hình thể to lớn của du thuyền Tinh Quang cũng bày rõ, đám người Vương Thông Thông mờ mịt.

“Cái này cái này cái này... Đây thật sự là du thuyền sao? Sao ta cảm giác nó còn lớn hơn cả tàu hàng?”

“Vừa rồi có phải thuyền trưởng đã biểu đạt sai rồi không? Rõ ràng đây là một chiếc tàu du lịch, vốn không phải du thuyền!”

“Tất cả ánh nắng đều bị chặn lại, dọa chết người!”

“Cùng là du thuyền, vì sao chênh lệch lại lớn như vậy?”

“Có thể có được du thuyền sang trọng như vậy, nhất định là một đỉnh cấp đại lão!”

“Chiếc du thuyền này, hình như ta đã gặp qua ở đâu rồi thì phải?”

...

Nếu đặt du thuyền Dada của Vương Thông Thông và du thuyền Tinh Quang chung một chỗ, trông sẽ như nhà ở nhỏ và đại biệt thự.

Vương Thông Thông tuyệt không nghi ngờ, nếu chiếc du thuyền của mình va chạm với chiếc cự luân kia, nhất định sẽ bị lật úp ngay lập tức, vốn không cùng một đẳng cấp.

Kể từ khi sinh ra, đây là lần đầu tiên trong đời Vương Thông Thông dăng lên nghi vấn: Có thể ta là siêu cấp phú nhị đại giả!

Chương 488: Chênh lệch giữa người với người sao có thể lớn đến vậy?

Nhìn chiếc du thuyền xa hoa trước mắt, Vương Thông Thông cũng cảm thấy hơi quen mắt.

Đúng lúc này, một thiếu nữ trong đám người đột nhiên hưng phấn hô to: “Cuối cùng ta cũng nghĩ ra! Ta từng thấy chiếc du thuyền này trên mạng, đây là du thuyền của Lâm Bắc Phàm, hẳn đã tốn 5 ức Dollar Mỹ để mua về!”

Lúc này, những người khác cũng rối rít nhớ ra.

“Không sai, chính là chiếc du thuyền này, được gọi là số hiệu Tinh Quang!”

“Đây chính là thuyền của Lâm Bắc Phàm, bảo sao lại lớn như vậy xa xỉ như vậy!”

“Nhìn giống như một chiếc cự luân cỡ nhỏ!”

“Thật muốn đi tới nhìn xem!”

...

Mấy thiếu nữ líu ríu nói.

Vương Thông Thông hơi suy nghĩ một chút, nếu đây đã là du thuyền tư nhân của Lâm Bắc Phàm, vậy không phải hẳn đang ngồi ngay trên du thuyền đấy chứ?

Đối với tên siêu cấp bại gia tử, vô địch tiêu bạch kiếm, cơm mềm vương hạnh phúc nhất nổi tiếng gần xa này, hẳn ta đã sớm nghe thấy, đáng tiếc đối phương vẫn luôn ít giao du với bên ngoài, hẳn ta không có cơ hội gặp gỡ.

Hiện tại gặp được cơ hội hiếm thấy, hẳn ta thật sự muốn gặp mặt Lâm Bắc Phàm một lần.

Thế là, hẳn ta cởi áo khoác ra dùng sức vung vẩy, lớn tiếng gọi: “Này! Lâm Bắc Phàm! Ta ở đây!”

Những người khác cũng lớn tiếng chào hỏi.

Trên số hiệu Tinh Quang, Lâm Bắc Phàm đang đánh bài trong phòng chọt khựng lại.

“Hình như có người đang gọi ta?”

“Người nghe nhầm rồi, đang trên đại dương bao la trước không nhà sau không thôn, ai lại gọi người?” Lão Tửu Quỷ mỉm cười, sau đó móc ra năm lá bài, nói: “Xem ta một bộ cùng màu! Ván này ta thắng chắc! Ha ha ha...”

“Chưa chắc, xem ta có ba con hai, ăn chắc người!” Lão Trù Thần không chút do dự ra tay.

“Ta chỉ đợi đến lúc này!” Lưu đại sư rất vui vẻ, móc ra năm lá bài đập xuống: “Xem ta có bốn con một! Bây giờ ta chỉ còn một lá bài, nếu không ai chặn thì ta sẽ thắng!”

Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc đặt năm lá bài lớn nhất trên bàn, nói: “Thật xin lỗi, ta là đồng hoa thuận!”

Ba lão đầu còn lại tức giận tới ném hết lá bài còn lại xuống.

“Thật đáng chết, lại là người thắng!”

“Nếu không phải ta nhìn chăm chăm từ đầu tới đuôi, ta thật sự nghi ngờ người chơi bần!”

“Luôn lấy được lá bài to nhất, vận khí vô địch!”

...

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ khiêm tốn nói: “Đồng ý, đồng ý! Còn không nhanh giao thẻ đánh bạc của các lão ra!”

Bọn họ đang chơi 13 lá, cuối cùng người thua phải bị phạt làm nhân viên phục vụ một tiếng, đặc biệt phục vụ ba người còn lại. Cho đến bây giờ, Lâm Bắc Phàm thắng được nhiều thẻ đánh bạc nhất, trên cơ bản là miễn trừng phạt.

Lúc này, chiếc thuyền kia đã đến gần hơn, không chỉ Lâm Bắc Phàm nghe thấy âm thanh, những người khác cũng nghe được.

“Thật sự có người đang gọi người?”

“Rốt cuộc là có chuyện gì thế, chúng ta đi ra xem một chút?”

...

Thật ra sóng trên biển hơi nhàm chán, ở hai ngày còn được, ở lâu rồi sẽ thấy mất kiên nhẫn. Nhưng bây giờ phát hiện việc vui, tất nhiên bọn họ muốn đi ra xem, kết quả phát hiện có một chiếc du thuyền đậu ở cách đó không xa, trên boong còn có mấy người đang vẫy tay với bọn họ.

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Sao không ai nói cho chúng ta trên biển còn có một chiếc du thuyền nữa?”

Một vị thuyền viên trong số đó trả lời: “Boss, đây là ý kiến của Hàn tiên sinh. Hàn tiên sinh nói có lẽ đối phương chỉ là nhà giàu mới nổi đến đòi uống rượu, muốn dùng tiền mua rượu, vì vậy chúng ta không cần để ý.”

“Ồ.” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

Nếu đã là ý kiến của Hàn lão, vậy tất nhiên phải tôn trọng.

Rượu của bọn họ đều rất quý giá, bản thân còn chưa đủ uống, sao lại tặng cho người khác?

“Sao bọn họ biết người ở trên thuyền?” Trong lòng lão Trù Thần nghi ngờ.

“Không phải ta khoe khoang, cả Trung Quốc không có mấy người không biết ta. Nhất là logo số hiệu Tỉnh Quang của ta, đi tới đâu cũng có người nhận ra, cũng như đom đóm trong đêm tối vậy, sáng ngời như thế, sặc sỡ lóa mắt như thế, điều này khiến ta rất buồn bực.” Lâm Bắc Phàm chẳng biết xấu hổ nói.

Tần lão cười mỉa: “Xéo đi! Nếu người cảm thấy buồn bực đã không mua chiếc du thuyền nổi bật như vậy!”

Lúc này, người trên du thuyền Dada cũng phát hiện Lâm Bắc Phàm, càng hưng phấn hô to.

“Lâm Bắc Phàm, ta ở đây! Ta là Vương Thông Thông!”

Vương Thông Thông?

Ông chồng quốc dân, kiêm kiêm ủy của giới giải trí, công tử của chủ tịch tập đoàn Dada Vương Thông Thông?

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rất ngạc nhiên, không ngờ lại gặp được hắn ta trên đại dương bao la mênh mông bát ngát thế này. Hơn nữa là thái tử gia của phe địch, hắn ta lại dám xuất hiện ở trước mặt ta?

Nhất là thấy trên du thuyền đối phương có mấy thiếu nữ trẻ trung xinh đẹp, lại nhìn bên cạnh mình chỉ có mấy lão bất tử, trong lòng Lâm Bắc Phàm rất hâm mộ.

Vì sao đều là lái du thuyền ra biển, lại chênh lệch lớn đến thế chứ?

Thế là, Lâm Bắc Phàm rất khó chịu.

Đứng trên boong tàu cao cao, Lâm Bắc Phàm nhìn xuống từ trên cao nói: “Hóa ra là lão công quốc dân à, tìm ta có chuyện gì?”

“Đương nhiên có việc lớn, nếu không ta gọi người làm gì?” Vương Thông Thông hỏi lại.

Nhìn lên mấy người đứng trên Tinh Quang hào, Vương Thông Thông cảm thấy có chút khó chịu, hắn ta không thích bị nhìn xuống, có cảm giác thấp hơn người ta một cái đầu, thế là nói: “Hiếm khi nào gặp nhau trên biển, chẳng lẽ người không định mời ta lên du thuyền của người ngồi sao?”

Lâm Bắc Phàm: “Ta không muốn.”

Vương Thông Thông cảm thấy nghi ngờ: “Vì sao?”

“Nhìn thấy người là phiền!”

Vương Thông Thông: “...”

Người lấy lý do qua trực tiếp, ta không cần sĩ diện sao?

“Hơn nữa nghe nói người đến đòi uống rượu, còn muốn dùng tiền để mua rượu của ta, ta cho rằng người đang sỉ nhục ta! Người cảm thấy ta là người có thể dùng tiền để mua chuộc sao?” Lâm Bắc Phàm hơi tức giận nói.

“Đừng nhỏ mọn như vậy chứ!” Vương Thông Thông hậm hực cười một tiếng, dù là cha của hắn ta, hiện tại cũng không dám nói bản thân nhiều tiền hơn Lâm Bắc Phàm.

Vương Thông Thông cứ ngửa đầu mãi cảm thấy cổ hơi mỏi, thế là nói: “Hoặc là ta lên, hoặc là người xuống, người không cảm thấy hiện tại người cúi đầu ta ngẩng đầu, nói chuyện rất mệt à?”

“Không hề, ta cảm thấy nói chuyện như vậy rất tốt, không hề mệt mỏi!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả, trong mắt đầy vẻ chế nhạo.

Vương Thông Thông: “...”

Ta không tốt chút nào.

Tên tiêu bạch kiếm nhà người thật sự rất xấu, lại chiếm lợi của ta.

Mấy lão đầu cười ha ha. Ngày thường đều là bọn họ bị bắt chẹt không còn lời nào để nói, bây giờ người khác gặp xui xẻo, trong lòng vô cùng thoải mái, có cảm giác nở mày nở mặt.

Ngay cả mấy người trên du thuyền Dada cũng ghen lại không cười nữa.

“Nếu người cứ tiếp tục như vậy, vậy ta không để ý đến người nữa, tự lái thuyền đi!” Vương Thông Thông nổi nóng nói.

“Đi thông thả, không tiễn!” Lâm Bắc Phàm vẫy tay.

Vương Thông Thông: “...”

Trong lòng Vương Thông Thông buồn bực muốn chết.

Chương 489: Tên phá của trong truyền thuyết, không đơn giản!

Cùng lúc đó, du thuyền của Lâm Bắc Phàm cũng chạy đi, chuẩn bị vòng qua du thuyền Dada tiếp tục đi về phía trước.

Vương Thông Thông hơi nóng nảy: “Lâm Bắc Phàm chờ chút, ta thật sự có việc tìm người!”

“Có thể có chuyện gì? Quan hệ của ta và Dada các người không thể tính là tốt, người còn có gì để nói?” Lâm Bắc Phàm bình chân như vại.

“Dada là Dada, ta là ta! Lần này ta chỉ đại diện cho chính ta!” Vương Thông Thông lớn tiếng hô.

Lâm Bắc Phàm không chút do dự quay đầu đi: “Vậy càng không có gì để nói, mỗi phút đồng hồ của ta đều đáng giá mấy chục vạn, rất bận rộn, không rảnh lãng phí thời gian với đại thiếu hoa tâm!”

Vương Thông Thông buồn bực muốn thổ huyết.

Hắn cũng quá thực tế đi, vừa nghe thấy chuyện không liên quan đến tập đoàn Dada lập tức không muốn nói chuyện.

Còn nói lãng phí thời gian... 50 bước không nên cưỡi 100 bước có được không? Tất cả mọi người ngồi du thuyền gặp nhau trên biển, có ai không phải đang chơi, có ai không phải đang lãng phí thời gian?

“Chờ chút, ta thật sự có vụ làm ăn lớn muốn bàn bạc với người!”

Lâm Bắc Phàm dừng bước: “Làm ăn lớn? Lớn đến mức nào? Một năm có thể kiếm được mấy trăm ức không?”

Nhìn đi, đây là lời người nói sao?

Vụ làm ăn một năm có thể kiếm lời mấy trăm ức, ta cũng rất muốn có được không?

Trên thế giới nào có chuyện tốt như vậy?

Nếu có, vậy còn đến lượt hắn ta?

Nếu có một con dao, Vương Thông thật hận không thể nhặt lên đấm chết tên vương bát đản này.

“Không có mấy trăm ức, nhưng mấy chục ức thì không thành vấn đề.”

“Chỉ mấy chục ức, ít như vậy?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy thất vọng.

Bây giờ Tinh Quang quay một bộ phim điện ảnh, một bộ phim truyền hình hoặc là một chương trình giải trí đều có thể dễ dàng kiếm lời mấy chục ức, vì vậy không có lợi nhuận hơn trăm ức, thậm chí hơn ngàn ức, hẳn tuyệt đối sẽ không dao động.

Không nói những cái khác, chỉ với số tiền mặt trên tay hắn, cũng đã vượt quá 500 ức.

Vì vậy hắn tuyệt đối không cảm thấy hứng thú với số tiền lẻ kia.

Mấy chục ức vẫn còn chê ít?

Vương Thông Thông suýt nữa phun ra một ngụm máu.

Ngày thường đều là hắn ta trang bức ở trước mặt người khác, cảm giác này vô cùng thoải mái.

Nhưng hôm nay lại đến lượt người khác trang ở trước mặt hắn ta, hơn nữa trang bức còn rất có lực, khiến bầu nhiệt huyết của hắn ta đều nguội lạnh.

Lại nhìn người ở bên cạnh, đều bị khí thế trên người Lâm Bắc Phàm tổn thương, như đang ngược nhìn đại thần.

Vương Thông Thông từng nói “xưa nay ta làm quen bạn bè không quan tâm có tiền hay không, bởi vì bọn họ đều không có tiền bằng ta” và cha của hắn ta từng nói “Trước tiên định ra một mục tiêu nhỏ, ví dụ như một ức” cũng không sánh bằng một câu nói kia của Lâm Bắc Phàm.

“Mấy chục ức cũng không tính là ít, góp gió thành bão không phải sao?” Vương Thông Thông dựa vào lý lẽ để tranh luận.

“Thật sự rất ít, chỉ đủ cho ta mua một chiếc du thuyền!” Lâm Bắc Phàm uất ức nói.

Vương Thông Thông: “...”

Hắn ta phát hiện, suy nghĩ của hai người thật sự không cùng một kênh, căn bản không cách nào giao lưu.

Vương Thông Thông hít sâu, tỉnh táo một chút, ta nhất định phải bình tĩnh!

Ta không tức giận, không tức giận, tuyệt đối không tức giận!

Cưỡng chế thôi miên bản thân xong, Vương Thông Thông lại nở một nụ cười hiền hòa.

Tốn hết sức lực chín trâu hai hổ đỡ ngon đỡ ngọt, cuối cùng Vương Thông Thông cũng leo lên được số hiệu Tinh Quang.

Đương nhiên, không phải tài ăn nói của Vương Thông Thông tốt đến mức nào, mà là Lâm Bắc Phàm đã nhìn biển đến phát chán, thấy một người thú vị như vậy tự đưa tới cửa, vì vậy hắn thuận thế mà làm, muốn tìm chút niềm vui.

Không chỉ Vương Thông Thông, mấy thiếu nữ khác cũng thuận thế trèo lên. Nhìn Tinh Quang hào được trang trí như một cung điện, bọn họ tò mò hết nhìn đông lại nhìn tây, thỉnh thoảng lại sợ hãi than thở, có cảm giác Lưu mỗ mỗ vào nhà quan lớn.

“Đây chính là số hiệu Tinh Quang! Thật sự quá xa xỉ!”

“Hình như toàn bộ sàn nhà đều dùng đá cẩm thạch bạch ngọc, còn có đèn trên mái nhà hình như là thạch anh!”

“Nói là một chiếc du thuyền, không bằng nói là một chiếc cự luân!”

“Nghe nói tốn gần 5 ức Dollar!”

“5 ức Dollar... Không phải là 30 ức nguyên sao? Thật sự nhiều tiền!”

“Không chỉ thế, chi phí bảo dưỡng mỗi năm cũng phải hơn ngàn vạn Dollar!”

...

Đây là lần đầu tiên Vương Thông Thông leo lên chiếc du thuyền xa hoa như thế, ngay cả hắn ta cũng không nhìn được hết nhìn đông lại nhìn tây.

Chỉ sợ chiếc du thuyền xa hoa được đặt tên là Tinh Quang hào này là một trong những chiếc du thuyền cao cấp nhất trên thế giới, chỉ có phú hào hàng đầu thật sự mới mua được, đồng thời được dùng làm biểu tượng tôn quý nhất.

Vương Thông Thông kiến thức rộng rãi, nhìn nhận sâu sắc hơn.

Một chiếc du thuyền hàng đầu như vậy, không phải có tiền là có thể mua được.

Hắn ta biết trong nước có một vị phú hào khiêm tốn, cũng muốn đặt một chiếc du thuyền xa hoa, nhưng trị giá chưa đến hai ức Dollar, kết quả phải chờ hơn hai năm mới lấy được đến tay. Bởi vì hắn ta phải xếp hàng, phải chờ du thuyền của phú hào phía trước làm xong mới đến lượt hắn ta.

Kết quả, chiếc du thuyền xa hoa trị giá 5 ức Dollar này của Lâm Bắc Phàm, chỉ trong vòng nửa năm đã giao hàng.

Nếu sau lưng không có thực lực ngật trời, căn bản không lấy được.

Lâm Bắc Phàm, hoặc là thê tử Bạch Thanh Tuyết của hắn, không hề đơn giản.

Bảy lần vòng tám lần rẽ, sau khi đi cả một quãng đường, cuối cùng đám người Vương Thông Thông cũng đi tới một phòng khách rộng rãi.

“Hoan nghênh các vị đến số hiệu Tinh Quang của ta! Số hiệu Tinh Quang của ta vừa xuống biển không lâu, hiếm khi có khách đến, mọi người thoải mái ngồi, có chỗ nào tiếp đón không chu đáo xin hãy thứ lỗi!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười chậm rãi đi tới, như một vị quý công tử ôn nhuận như ngọc.

Nhưng Vương Thông Thông lại cảm giác một luồng áp lực cực lớn phủ vào mặt, bởi vì khí chất trên người Lâm Bắc Phàm quá mạnh, còn mạnh hơn lúc phụ thân của hắn ta còn là phú hào hàng đầu, dù Vương Thông Thông là người thoải mái không bị trói buộc cũng cảm nhận được chút gò bó.

Về phần mấy thiếu nữ kia thì khỏi phải nói nữa, như mấy con chim cú nhỏ sợ hãi.

Người có khí chất như thế, sao lại là người bình thường?

Lúc này, Vương Thông Thông càng chắc chắn với suy nghĩ trong lòng.

Lâm Bắc Phàm bị mọi người đặt cho đủ loại danh hiệu này vốn không đơn giản, người ngoài đều hiểu lầm hắn.

Cách màn hình còn có thể đỉnh đặc nói hắn là tên phá của, cơm mềm vương, nói thế nào cũng được. Nhưng nếu thật sự đứng trước mặt hắn, chỉ sợ ngay cả lời cũng không thể nói rành mạch.

“Các vị, mời ngồi!” Lâm Bắc Phàm vẫy tay. Tuy giọng nói không lớn, lại truyền rõ đến bên tai của mỗi người, có sức uy hiếp mạnh mẽ, khiến người ta không nhìn được phục tùng.

Thế là, Vương Thông Thông ngồi xuống gần đó, các thiếu nữ còn lại đều ngồi bên cạnh Vương Thông Thông, vô cùng gò bó.

Bởi từ lúc leo lên chiếc du thuyền này vẫn luôn trong trạng thái khiếp sợ, Vương Thông Thông muốn uống ngụm nước an ủi bản thân.

Nhìn thấy trước mặt có mấy ly rượu vang, rõ ràng là để cho bọn họ uống, thế là Vương Thông Thông cầm một ly lên uống, sau đó đôi mắt hắn ta trở to, sáng bừng lên: “Rượu ngon! Ta chưa từng uống ly rượu vang nào thuần hương như vậy! Vừa vào miệng tim phổi đều nhẹ nhàng, vui vẻ tràn trề, cứ như được đả thông hai mạch Nhâm Đốc!”

Tay phải của Vương Thông Thông nhẹ nhàng lắc ly rượu, để rượu vang trong ly tiếp xúc đủ với không khí, trở nên càng thơm ngát thuần hậu hơn, rất có phong phạm đại sư phẩm rượu: “Ta chắc chắn, loại rượu vang này

nhất định phải được sản xuất từ trang viên Chateau Maucamps chuyên sản xuất rượu vang đỉnh cấp nước Pháp, có lẽ là khoảng năm 98 99, bởi rượu vang năm đó có chất lượng tốt nhất! Có lẽ Lâm tiên sinh cũng không có nhiều rượu ngon như vậy, thật sự cảm ơn Lâm tiên sinh đã chiêu đãi!”

Lâm Bắc Phàm nghẹn lời nói: “Người suy nghĩ nhiều, nếu ta không có nhiều loại rượu này, sao lại lấy ra chiêu đãi người? Người xem cái chai bên cạnh đi, rượu vang Trường Bạch Sơn, hàng nội địa chính tông, niên đại là năm ngoái, có phải rất mới không?”

Lâm Bắc Phàm lấy cái chai ở dưới gầm bàn ra, chứng cứ rõ ràng rành rành.

Vương Thông Thông: “...”

Trang bức trang đến thất bại, thật con mẹ nó xấu hổ!

Vương Thông Thông không phục, thất thanh nói: “Vậy phải làm thế nào mới uống ngon như vậy chứ? Còn ngon hơn những loại rượu mà ta uống trước kia?”

Lâm Bắc Phàm to gan suy đoán: “Có lẽ trước kia người uống toàn rượu giả?”

Vương Thông Thông: “...”

Chương 490: Lão công quốc dân tìm Lâm Bắc Phàm làm livestream!

Thần mẹ nó rượu giả?

Chẳng lẽ mấy trăm bình rượu vang hần ta uống trước đó đều là giả?

Ai dám lừa gạt một phú nhị đại đỉnh cấp như hần ta?

Vương Thông Thông vạn lần không tin!

Vương Thông Thông cảm thấy chắc chắn Lâm Bắc Phàm không nói thật, nhưng bây giờ không phải lúc để xoắn xuýt chuyện này.

Vì giảm bớt lúng túng, hần ta nói: “Mấy vị lão tiên sinh đâu rồi?”

“Mấy người bọn họ thích yên tĩnh, không muốn gặp người ngoài.” Lâm Bắc Phàm nói: “Vương Thông Thông, cụ thể có chuyện gì người cứ nói đi!”

“Ta cũng biết Lâm Bắc Phàm người là quý nhân nhiều việc, vậy ta sẽ nói thẳng!” Sắc mặt Vương Thông Thông cũng trở nên nghiêm túc hơn: “Không biết người có biết về ngành livestream, có cảm thấy hứng thú không?”

“Biết!” Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Mấy năm nay ngành livestream rất hot, xuất hiện rất nhiều hot girl hot boy, ngôi sao rẽ cỏ cùng với rất nhiều thành phần não tàn, dù ngày thường ta không chú ý cũng có nghe đến.”

Vương Thông Thông không phục lắm: “Xem ra Lâm Bắc Phàm người đánh giá ngành livestream khá tiêu cực...”

“Chủ yếu là có quá nhiều thành phần não tàn, cũng như Tiktok và Kwai, vì lấy được lưu lượng mà việc gì cũng làm được, ngay cả một vài việc trái với pháp luật cũng dám làm, vì vậy tất nhiên ta đánh giá không tốt.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

“Thật ra, ngành livestream vẫn có tương lai phát triển...”

Vương Thông Thông muốn dựa vào lý lẽ để tranh luận, nhưng Lâm Bắc Phàm lại ngắt lời hắn ta.

“Đúng là rất có tương lai phát triển, nhưng cũng rất khó khổng chế, đối với ta mạo hiểm và lợi nhuận hoàn toàn không xứng đôi. Hơn nữa theo sự hiểu biết của ta, gần đây Panda TV của người cũng không quá lạc quan, không kiếm được lợi nhuận còn nợ nần rất nhiều, nghe nói còn có mấy vị võng hồng lưu lượng rời đi... Người muốn tìm ta đồ vở?”

Lâm Bắc Phàm như cười mà không phải cười nhìn hắn ta.

“Sao có thể như vậy?” Vương Thông Thông chột dạ nói, âm thầm lau mồ hôi.

Tuy không nói trúng, nhưng thật ra cũng không kém là bao.

“Ta thật sự muốn hợp tác với người. Cũng như Panda TV của ta là nền tảng có chế độ hoàn thiện, có rất nhiều lượt truy cập, không thể nói là xếp hạng nhất trong giới livestream, nhưng cũng là công ty nằm trong top ba, trước mắt giá trị thị trường là 30 ức. Tinh Quang của người thì không cần phải nói, là số một trong giới giải trí!” Vương Thông Thông giơ ngón tay cái lên.

Wang Tong Tong nói tiếp: “Ta có nền tảng livestream hoàn thiện, người có tài nguyên minh tinh phong phú, chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác với nhau. Minh tinh trong Tinh Quang của người mở tài khoản livestream trên Panda TV của ta, khi rảnh rỗi lại lên livestream, điều này rất có lợi cho các minh tinh, không chỉ có thể kéo gần khoảng cách tương tác với đám fan hâm mộ, còn có thể thêm một kênh tuyên truyền, Panda TV của chúng ta cũng có thể kiếm thêm chút lưu lượng. Đối với tất cả mọi người đều có lợi, đây là thứ nhất.”

“Thứ hai, Tinh Quang của các người phát triển mạnh mẽ, cần rất nhiều ngôi sao nghệ sĩ bổ sung vào, Panda TV của chúng ta hoàn toàn có thể làm căn cứ chuyển vận minh tinh dự bị cho Tinh Quang các người. Phần lớn vông hồng có thể bộc lộ tài năng trên nền tảng livestream đều có thực lực, tài nghệ rất tốt, hơn nữa lại có điểm riêng biệt, rất có tính giải trí, thêm nữa còn có nền tảng danh tiếng tốt đẹp, chỉ cần bồi dưỡng một chút là có thể trở thành minh tinh, có thể xuất đạo, đối với Tinh Quang các người, chuyện này là trăm lợi mà không một hại. Đương nhiên, cũng có rất nhiều chỗ tốt với Panda TV của ta...”

Wang Tong Tong chậm rãi nói, Lâm Bắc Phàm mặt không biểu cảm, không biết có được không.

Không thể không nói, phú nhị đại siêu cấp này thật sự có bản lĩnh.

Tuy không thể thiếu sự giúp đỡ của phụ thân, nhưng có thể phát triển sự nghiệp tới phong sinh khởi thủy, nhất là dám đầu tư số tiền lớn vào giới livestream mới vừa ra đời, có thể thấy ánh mắt hắn ta sáng như đuốc.

Ở thời không trước, giới livestream cũng phát triển dựa theo khuynh hướng này.

Nhưng ở thời không hiện tại, tuy giới livestream đã phát triển hùng hực khí thế, nhưng bầu không khí giải trí vẫn khá bảo thủ.

Minh tinh vẫn là minh tinh, võng hồng vẫn là võng hồng, hai bên vốn không thể hòa làm một.

Dù minh tinh không kiếm được nhiều tiền bằng võng hồng, danh tiếng không cao bằng võng hồng, nhưng địa vị và thân phận lại cao hơn võng hồng. Dù võng hồng có nổi tiếng hơn, bản lĩnh lớn hơn, cũng không được gọi là minh tinh.

Người trong giới giải trí vốn coi thường võng hồng trong giới livestream, cho rằng bọn họ chỉ là một đám rě cỏ.

Chính vì thành kiến này, đám võng hồng vẫn không thể hòa mình vào giới giải trí.

Đôi bên phân chia ranh giới rõ ràng.

Không chỉ Vương Thông Thông muốn phá vỡ ranh giới này, các lão đại ngành livestream cũng muốn phá vỡ ranh giới này tìm kiếm bước đột phá, nhưng độ khó quá cao. Muốn thay đổi tư tưởng và nhận thức của người khác, đây không phải việc có tiền có quyền là có thể làm được.

Nhưng bây giờ Vương Thông Thông thấy Lâm Bắc Phàm không đi theo con đường bình thường, trong lòng lại dâng lên chút hy vọng.

Ai phá vỡ ranh giới trước, người đó sẽ dẫn trước một bước!

“Kết hợp livestream và minh tinh, cũng là xu thế phát triển của giới livestream, rất có triển vọng! Thời không đợi người, hợp tác cùng có lợi, vì vậy ta muốn mời người nhập cổ phần vào Panda TV của ta. Chỉ cần người bằng lòng, ta có thể cắt nhường hơn 40% cổ phần, lấy giá ban đầu để bán cho người. Nếu người không muốn bỏ tiền, ta cũng có thể trực tiếp chuyển nhượng 20% cổ phần cho người.” Vương Thông Thông trịnh trọng nói.

Không thể không nói, vì lôi kéo Lâm Bắc Phàm mà hắn ta trực tiếp bỏ ra mười mấy ức, thật sự rất hào phóng.

Thế nhưng, nếu có thể kéo được Lâm Bắc Phàm lên chiếc thuyền của hắn ta, nương theo tài nguyên minh tinh của Tinh Quang, Panda TV nhất định có thể nhanh chóng phát triển lớn mạnh, sẽ nhanh chóng kiếm lại số tiền phải bỏ ra.

Lâm Bắc Phàm cũng nhìn hắn ta với con mắt khác, đây là một người có thể làm việc lớn.

...

Điều kiện của Vương Thông Thông rất mê người, nhưng Lâm Bắc Phàm lại không dao động chút nào.

Đối với bất kì một công ty giải trí nào, phương thức vận hành “livestream + minh tinh” đều có ích lợi rất lớn, nhưng lại không thích hợp với Tinh Quang!

Bởi Tinh Quang đã phát triển thành thế lực bá chủ trong giới giải trí, có thể nói là bia ngắm của mọi người, bị ngàn vạn ánh mắt nhìn chăm chăm, chỉ cần có chút gió thổi cỏ lay sẽ dẫn tới sự chấn động trong và ngoài giới.

Chỉ cần nền tảng livestream xảy ra chút vấn đề, Tinh Quang sẽ không thoát khỏi liên quan!

Lâm Bắc Phàm cũng không tin khí vận của mình có thể ngăn cản ngàn vạn thành phần nào tàn liệt lĩnh vì nổi tiếng.

Tại sao hắn phải làm việc tốn công mà không có kết quả như thế này?

Hắn cũng không thiếu chút tiền kia!

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm từ chối: “Ta nhận ý tốt của ngươi, nhưng Tinh Quang của chúng ta không muốn tiến vào giới livestream này. Vì vậy ngươi vẫn nên tìm công ty giải trí khác, hoặc đài truyền hình khác để hợp tác đi.”

“Vì sao?” Vương Thông Thông không hiểu, thịt đã đưa đến bên miệng sao hắn không ăn?

Thế là, Lâm Bắc Phàm nói nguyên nhân ra.

“Là do ta thiếu tính toán, suy nghĩ không đủ chu đáo...” Vương Thông Thông cảm thấy rất uể oải, rõ ràng trước mắt có một cơ hội rất tốt, lại không cách nào tóm được.

“Vậy nếu ta trực tiếp mời minh tinh nghệ sĩ của Tinh Quang thì sao?” Vương Thông Thông chợt nghĩ ra.

“Điều này ta mặc kệ, dù sao Tinh Quang cũng không thể trực tiếp tham gia vào. Nếu người có thể thuyết phục minh tinh nghệ sĩ dưới trướng đi làm livestream, vậy ta không có ý kiến gì.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Wương Thông Thông được an ủi một chút.

Chương 491: Sản nghiệp thể thao điện tử, sản nghiệp trò chơi!

“Nghe nói người còn làm một câu lạc bộ thể thao điện tử, đặc biệt dùng để thi đấu?” Lâm Bắc Phàm đột nhiên nói.

“Sao thế, người cảm thấy hứng thú với thể thao điện tử?”

“Không sai, ta cảm thấy nó là một sản nghiệp rất có triển vọng phát triển!” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Người thật có tầm nhìn, ta cũng nghĩ như vậy, vì vậy ta đã tiến vào ngành nghề này từ rất sớm! Ở trong nước chúng ta, ta cũng được coi là một trong những nguyên lão thúc đẩy ngành nghề này phát triển!”

Wương Thông Thông giơ ngón tay cái lên, nói không ngớt: “Cái gọi là thể thao điện tử, thật ra cũng là một sự kiện thể thao trong đó các cuộc thi đấu trò chơi điện tử đã đạt đến trình độ “cạnh tranh”. Hoạt động thể thao điện tử là lợi dụng thiết bị điện tử làm dụng cụ thể thao, để tiến hành đối kháng trí lực giữa người và người. Nó cũng là một loại hình thi đấu trí tuệ chuyên nghiệp, tương tự như các cuộc thi phi điện tử khác như cờ vua. Trước mắt, tổng cục thể thao quốc gia của các quốc gia xung quanh và cả của chúng ta đã xếp thể thao điện tử vào một hạng mục thi đấu thể thao chính thức...”

“Ta thật sự rất coi trọng thể thao điện tử! Mặc dù nó là sản nghiệp thể thao mới xuất hiện, nhưng có quá nhiều người chơi game. Căn cứ vào số liệu

thống kê mới nhất cho thấy, trước mắt số người chơi game trên toàn Trung Quốc đã đạt đến 2.3 ức, gần 1/7 nhân khẩu. Người chơi game trên toàn thế giới đã vượt qua 10 ức! Cũng có rất nhiều người chơi đang ra sức phát triển trong thể thao điện tử!”

Vương Thông Thông kích động nói: “Nói một cách không khách sáo, thể thao điện tử sẽ phát triển thành sự kiện thể thao như bóng rổ và bóng đá. Đây là một thị trường khổng lồ, một thị trường có tiềm năng vô tận!”

Đối với điều này, Lâm Bắc Phàm cũng thấu hiểu rất rõ, bởi vì thật sự có rất nhiều người chơi game.

Lúc còn chưa kết hôn, trong những nam giới đồng lứa mà hắn quen biết, có một nửa số người đều biết chơi game, hơn nữa còn chơi cùng một loại trò chơi, từ đó có thể thấy triển vọng của thị trường này rộng lớn đến cỡ nào.

Ở một thời không khác, trước khi hắn xuyên việt, sản nghiệp thể thao điện tử của Trung Quốc đã phát triển thành sản nghiệp có giá trị sản lượng hơn trăm tỷ.

Ở thời không hiện tại, bởi vì sản nghiệp giải trí văn hóa lạc hậu, sản nghiệp thể thao điện tử mới phát triển không lâu, trước mắt giá trị sản lượng cũng chưa tới trăm ức, có thể nói là một ngành mới đến không thể mới hơn trên thị trường.

Đối với một sản nghiệp có triển vọng rộng lớn như vậy, đương nhiên Lâm Bắc Phàm không muốn buông tha.

“Lâm Bắc Phàm, đây thật sự là một sản nghiệp có triển vọng rộng lớn, ta mời ngươi tham gia cùng gây nghiệp lớn!” Vương Thông Thông đưa ra lời mời.

Thể thao điện tử chỉ mới phát triển trong nước chưa được mấy năm, bây giờ thể thao điện tử còn thuộc về thời đại thô sơ, cần rất nhiều người vào khai khẩn, làm to miếng bánh kem mới có thể kiếm tiền.

Vì vậy, Vương Thông Thông đặc biệt cần máu mới tham gia vào, nhất là người có tài hùng thế lớn như Lâm Bắc Phàm.

“Lúc cần thiết ta sẽ tham gia vào.”

“Lúc nào?” Vương Thông Thông lo lắng hỏi.

“Chờ sau khi ta tự làm ra trò chơi.” Lâm Bắc Phàm cân nhắc.

Thể thao điện tử nhất định phải dựa vào trò chơi, trò chơi tốt mới có thể trở thành hạng mục thể thao điện tử, thể thao điện tử phát triển tất nhiên sẽ thúc đẩy sản nghiệp trò chơi phát triển nhanh chóng. Nhưng trước mắt hạng mục thể thao điện tử đều là trò chơi nước ngoài, dù hẳn có thể làm tốt thể thao điện tử, cũng chỉ là làm áo cưới cho người nước ngoài.

Lâm Bắc Phàm không thích chuyện cố hết sức nịnh nọt người khác.

Hắn muốn làm kẻ thúc đẩy ngành thể thao điện tử, người quyết định quy tắc, kẻ thu lợi cuối cùng.

Vì vậy, hắn muốn làm ra trò chơi của mình, hắn muốn tự làm nhà cái, hắn muốn mọi người đến chơi trò chơi của hắn. Thông qua bản thân để thúc đẩy sự phát triển của ngành thể thao điện tử, có thể khiến trò chơi của hắn trải khắp cả nước, trải khắp toàn thế giới.

Sản nghiệp thể thao điện tử và sản nghiệp trò chơi thúc đẩy nhau cùng phát triển, tất nhiên tài nguyên sẽ cuồn cuộn mà đến.

Ở một thời không khác, chỉ hai trò chơi Liên Minh Huyền Thoại và World of Warcraft cộng lại đã kiếm hơn trăm tỷ nguyên.

“Người muốn phát triển trò chơi của mình, còn muốn biến nó thành hạng mục thể thao điện tử?” Vương Thông Thông cười khổ lắc đầu: “Độ khó quá lớn, chỉ riêng việc phát triển một trò chơi bán chạy trên toàn cầu đã không phải chuyện đơn giản. Còn phải đảm bảo tính đáng chơi và tính thi đấu... Trong nước chúng ta không phải chưa có ai thử làm, nhưng tất cả đều thất bại.”

“Độ khó không nhỏ, như vậy mới thú vị.” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Thật ra, bây giờ hắn đã bắt đầu làm.

Nói ví dụ như thông qua bản quyền tiểu thuyết trên Hồng Đẩu Trung Văn, bọn họ đã tham gia vào việc chế tác rất nhiều trò chơi... Sang năm những trò chơi này sẽ lần lượt ra mắt, nếu có một cái hot lên, hẳn sẽ nhanh chóng thúc đẩy nó phát triển.

Ngoài ra còn có hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang, trước mắt Tinh Quang đang tăng giờ làm để chế tác mô hình thế giới, không chỉ có thể dùng làm mô hình đặc biệt cho phim truyền hình điện ảnh, còn có thể làm bối cảnh và bản đồ trò chơi, để phát triển các trò chơi đặc sắc của Trung Quốc, thế giới võ hiệp, thế giới tiên hiệp, thế giới huyền huyền, thế giới thần thoại đủ loại...

Kém nhất cũng phải chuyên những trò chơi kinh điển ở một thời không khác đến nơi này.

Đây là dự tính xấu nhất, bởi trên cơ bản trò chơi kinh điển ở một thời không khác đều của nước ngoài, có văn hóa bối cảnh nước ngoài, hẳn không thích lắm.

Bây giờ có tiền lại có năng lực, hẳn muốn làm chút chuyện trong khả năng.

Hắn muốn để người nước ngoài đến chơi trò chơi Trung Quốc!

Hắn muốn để toàn thế giới đến chơi trò chơi của hắn!

Bởi một số điều kiện kìm hãm, chỉ sợ phải đến sang năm hắn mới có cơ hội tiến vào sản nghiệp trò chơi và thể thao điện tử.

Đến lúc đó, Tinh Quang lại có thêm một cái tụ bảo bồn nữa!

“Lâm Bắc Phàm, ngươi muốn tiến quân vào sản nghiệp trò chơi, ngươi lại chuẩn bị đối đầu với tập đoàn Penguin sao?” Vương Thông Thông cười trên nỗi đau của người khác.

“Dù sao cũng không phải việc lần một lần hai, ta cũng không lỗ.” Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm, hồn nhiên không thèm để ý.

Không thể không nói, duyên phận của Lâm Bắc Phàm và tập đoàn Penguin thật sự không cạn.

Lần đầu tiên là Hồng Đậu Trung Văn vs Penguin Books.

Lần thứ hai, là Tinh Quang Thị Tần vs Penguin Video.

Hai lần đánh nhau, tập đoàn Penguin đều lâm vào kết cục thua trận, Tinh Quang nhân cơ hội đứng vững, tạo ra địa vị của mình trong ngành.

Bây giờ là lần thứ ba...

Mảng trò chơi là nghiệp vụ chính của tập đoàn Penguin, nếu lần này bọn họ lại thua, vậy sẽ rất thú vị.

Từ trước đến nay Vương Thông Thông luôn xem trò hay không chê lớn chuyện, nhìn bọn họ đánh nhau càng thảm hấn ta càng thoải mái.

“Thật ra, Ảnh Nghiệp Dada và Tinh Quang của ta đã đối đầu ba lần, kết quả bọn họ đối hai tổng giám đốc, rất nhiều bộ phim bị vùi dập giữa chợ, còn bị lão đại trung ương để mắt đến, hơn nửa năm qua không có thu nhập.” Trí nhớ của Lâm Bắc Phàm rất tốt.

Vương Thông Thông: “...”

Có thể không nhắc đến chuyện này không?

Chương 492: Lão đại ra tay, xưa nay sẽ không khoe khoang!

Ta là ta, Dada là Dada, nòi của Ảnh Nghiệp Dada dựa vào cái gì để ta đến công?

Bản thân Vương Thông Thông cũng vì việc này mà bị bạn bè trong giới cười nhạo rất nhiều lần, nhưng đối với việc này, hấn ta lại không có chút quan hệ nào.

Còn chưa bận rộn xong việc của bản thân, hấn ta không rảnh đi quản mấy chuyện nát của Ảnh Nghiệp Dada.

Nhưng dù sao Ảnh Nghiệp Dada cũng là sản nghiệp nhà mình, Vương Thông Thông cảm thấy hấn ta vẫn có thể cứu vãn một chút.

Lâm Bắc Phàm cười như không cười: “Người tìm nhầm người rồi, từ đầu tới đuôi đều là Ảnh Nghiệp Dada của các người nhằm vào chúng ta, kết quả không biết lượng sức mình bị đập gãy răng.”

Vương Thông Thông suy nghĩ, thật sự cũng có lý.

Lần đầu tiên, 《 Old Boy 》 công chiếu, Ảnh Nghiệp Dada liên hợp với các rạp chiếu phim khác bao vây Tinh Quang, muốn dạy người mới xem phải làm người như thế nào, kết quả bọn họ đã đánh giá thấp uy lực của 《 Old Boy 》, khiến bản thân bị ngộ thương, dẫn đến doanh thu phòng bán vé ảm đạm.

Vốn tổng giám đốc của Ảnh Nghiệp Dada là Kim Đại Trang lại vì càn quét tệ nạn bị tống vào trong tù, hình như điều này không liên quan đến Tinh Quang.

Lần thứ hai, các rạp chiếu phim của Ảnh Nghiệp Dada muốn nhập 《 Stars War 》 vào đối đầu với Tinh Quang, kết quả chết không tử tế, bởi vì dính líu đến việc “tìm lão hổ” của trung ương, lại một vị tổng giám đốc nữa vào tù, rất lâu sau Ảnh Nghiệp Dada cũng không thể lấy lại sức, co đầu rút cổ nửa năm.

Ngay cả vị đại thiếu là hấn ta cũng bị mời đi uống nước một lần.

Lần thứ ba, bọn họ lại thông đồng với Lion Films, muốn dựa vào phim 《 Eragon 》 của Hollywood chèn ép phim điện ảnh 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của Tinh Quang, kết quả 《 Eragon 》 lại vì đủ loại nguyên nhân ngã xuống, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 vang dội toàn thế giới. Hiếm khi tổng giám đốc nhà mình không xảy ra chuyện, nhưng phó giám đốc Nicotin của Lion Films lại bị đuổi ra khỏi cửa.

Liên tục ba lần, ba lần dạy dỗ đẫm máu!

Trong lòng Vương Thông Thông cũng trào dâng nghi ngờ giống tổng giám đốc Hoàng Thanh Lệ, Tinh Quang này thật sự tà môn, chuyên môn khắc chế Dada của bọn họ!

“Người muốn hòa giải là chuyện không thể nào, đời này cũng không có khả năng! Tuy thị trường phim điện ảnh Trung Quốc phát triển mạnh mẽ, nhưng miếng bánh chỉ lớn như vậy, người ăn nhiều một chút ta sẽ ăn ít đi một chút, vì vậy hai nhà Ảnh Nghiệp chúng ta trời sinh đã đối địch, mặc dù không tới mức cả đời không qua lại với nhau, nhưng chắc chắn không thể hợp tác thỏa hiệp. Ngay cả tám công ty điện ảnh lớn chúng ta cũng dám làm một trận, huống chi là Ảnh Nghiệp Dada nhỏ nhỏ của các người?”

Lâm Bắc Phàm nhấp một ngụm rượu, nói: “Nói một lời thật lòng, Tinh Quang của chúng ta đã đặt mục tiêu ra nước ngoài, Ảnh Nghiệp Dada của các người đã không lọt vào mắt chúng ta.”

Câu nói này rất đậm tâm.

Ảnh Nghiệp Dada là công ty điện ảnh hạng hai trong nước, dưới trướng có gần 20% rạp chiếu phim, vẫn coi Ảnh Nghiệp Tinh Quang là quân địch để gắng sức đuổi theo, đối phương lại không đặt mình vào mắt...

Vương Thông Thông bắt đấm dĩ dang tay ra, nói: “Thật ra ta cũng có hết sức mình nghe theo ý trời, nếu không được cũng không còn cách nào.”

Cuối cùng lại nói một vài việc liên quan đến thể thao điện tử, Vương Thông Thông mới ôm tâm trạng phức tạp quay về du thuyền của mình, mà mấy vị thiếu nữ cuối cùng cũng khôi phục vẻ hoạt bát.

“Vừa rồi khí chất của Lâm Bắc Phàm thật sự quá cường đại, cứ như lúc đối mặt với chủ nhiệm lớp khi còn bé vậy, ta ngồi trước mặt hắn cũng không dám nói chuyện!”

“Đúng vậy, vốn còn muốn nói mấy câu với hắn, nếu có thể bám được vào thì tốt, kết quả người ta chỉ liếc mắt qua, đầu óc ta đã trống rỗng!”

“Không phải nói hắn là com mềm vương, tên phá của sao? Tại sao ta lại cảm thấy hắn còn uy nghiêm hơn mấy vị Boss mà ta từng gặp?”

“Lúc trước có lẽ chúng ta đã hiểu lầm Lâm Bắc Phàm! Bây giờ suy nghĩ kỹ một chút, nam nhân được Bạch nữ thần coi trọng, có thể là người đơn giản sao?”

“Rõ ràng đều là người đồng trang lứa, vì sao chênh lệch lại lớn như vậy?”

...

Vương Thông Thông cũng không hưng phấn bàn bạc với các thiếu nữ, tùy ý tìm một vị trí ngồi xuống suy nghĩ.

Sau khi bước xuống từ số hiệu Tinh Quang, hắn ta đã không còn hứng thú vui đùa.

Bởi vì, Lâm Bắc Phàm này còn nhỏ hơn hắn ta mấy tuổi lại cho hắn ta ấn tượng quá sâu sắc, hoàn toàn lật đổ nhận thức của hắn ta, lật đổ nhận thức của tất cả mọi người.

Trong ấn tượng của tất cả mọi người, Lâm Bắc Phàm chỉ là một tên tiểu bạch kiểm vô cùng may mắn được Bạch nữ thần coi trọng, một nam nhân ăn cơm mềm từ đầu tới đuôi, một tên nhà giàu mới nổi vừa có quyền thế đã vung tay quá trán, một tiểu nam nhân không có bản lĩnh gì...

Nhưng bây giờ, xem ra sự thật cũng không phải như thế.

Tuy tính cách của hắn vẫn rất tồi tệ như cũ, nói chuyện lại có thể độc chết người, nhưng không thể phủ nhận hắn là một nhân vật cấp bậc lão đại có tài thao lược, ung dung thanh tao lịch sự, cao thâm khó lường, có sự tự tin không gì sánh kịp cùng thần thái siêu việt vạn sự không vương bận.

Khí chất rất cường đại, chỉ một ánh mắt đã có thể khiến người ta nói không nên lời, dù hắn ta là người thường gặp các nhân vật cấp đại lão, lúc đối mặt với Lâm Bắc Phàm cũng như ngồi bàn chông, rất mất tự nhiên.

Người này là đại lão siêu cấp, còn kinh khủng hơn phụ thân hắn ta, lại nguy trang thành một nam nhân ăn cơm mềm, tên phá của, bị đám cư dân mạng mắng chửi vô dụng.

Không đúng, nói là nguy trang, không bằng nói là ta đi đường ta, khinh thường giải thích.

Đây là sự kiêu ngạo và cố chấp của cường giả cấp đại lão!

Là ung dung tự tin!

Thật giống như cự long vĩnh viễn không giải thích với giun dế!

Có người không phục, trực tiếp diệt trừ!

Suy nghĩ của Vương Thông Thông bay xa, nhớ lại tập đoàn Giang thị đột nhiên sụp đổ vào một năm trước, giải trí Hán Đình sụp đổ vào nửa năm trước, tập đoàn Lý thị ở nước ngoài sụp đổ vào một tháng trước...

Đây đều là những tập đoàn có mâu thuẫn với Tinh Quang, một nhà là bá chủ giới giải trí, một nhà là tập đoàn ngàn ức mới xuất hiện, một nhà là tập đoàn ngàn ức lâu năm, kết quả liên tiếp phá sản đóng cửa...

Không phải đều do Tinh Quang làm chứ?

Vương Thông Thông cũng giật mình.

Chúng cứ ngay mặt nổi là giải trí Hán Đình.

Lúc trước Lâm Bắc Phạm vì báo thù cho lão bà mình, kết quả lại làm ra chương trình 《Tiếng Nói Của Công Lý》 chuyên đả tội người ta, tập đầu tiên của chương trình đã nói tới “hợp đồng Âm Dương”.

Kết quả toàn bộ giới giải trí tổn thất nặng nề, san bằng giải trí Hán Đình và giải trí Hải Sơn Quốc Tế, rất nhiều tiểu thịt tươi đang hot đều ngã xuống, đến bây giờ vẫn chưa lấy lại sức.

Kể từ đó Tinh Quang trở thành bá chủ giới giải trí, cũng bởi vậy Lâm Bắc Phạm có thêm một danh hiệu “Diêm Vương Gia”.

Lão đại ác như vậy, xưa nay ra tay sẽ không khoe khoang với người.

Lại nghĩ đến, ngay cả tập đoàn Dada nhà hấn ta và tập đoàn Penguin cũng liên tục chịu thiệt thòi trước mặt Tinh Quang...

Hấn ta không dám nghĩ đến, có lẽ hiện thực còn khủng bố hơn tưởng tượng!

“Tinh Quang không thể trêu vào!”

Vương Thông Thông quyết định, dù sau này có thể nào hấn ta cũng sẽ không trêu chọc Tinh Quang, không trêu chọc Lâm Bắc Phàm.

Dù có cạnh tranh không thể tránh khỏi, cũng phải đặt trong phạm vi quy tắc, nếu không ngay cả tập đoàn Dada, còn có vị phụ thân thủ đoạn tận trời chống lưng, hấn ta cũng không gánh nổi.

Chương 493: Buổi lễ trao giải Kim Chung bắt đầu, đi thăm đò!

Trải qua hai ngày sau đó, cuối cùng đám người Lâm Bắc Phàm cũng đã tới Hương Giang.

Sau khi xuống du thuyền, mấy lão đầu và Lâm Bắc Phàm mỗi người đi một ngả, bọn họ phải đi gặp mấy người bạn cũ, Lâm Bắc Phàm thì phải đi tới khách sạn Phủ Tinh Quốc Tế, nơi đó đã được Tinh Quang bao toàn bộ, xem như điểm đóng quân tạm dự tạm thời của nhân viên Tinh Quang.

Lúc này, đường phố Hương Giang còn phải náo nhiệt hơn bình thường, khắp nơi có thể nhìn thấy cảnh sát giao thông tuần tra giữ gìn trật tự đường phố, bởi lễ trao giải Kim Chung long trọng sẽ được tổ chức tối nay nên rất được chú ý.

Sau khi Lâm Bắc Phàm vội vã chạy tới khách sạn Phủ Tinh, phát hiện nơi này đã bị người hâm mộ bao vây, không ngừng hô hào tên từng minh tinh, ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng được gọi mấy tiếng.

Ngồi trên xe, Lâm Bắc Phàm nói ra: “Nghe nói văn hóa người hâm mộ ở Hương Giang không thịnh hành như trong nội địa, minh tinh có thể quang minh chính đại đi trên đường cũng không ai vây xem, nhưng hôm nay những gì chúng ta nhìn thấy có chút không giống...”

“Lâm tiên sinh nói đúng phân nửa!” Nhân viên công tác ngồi ở phía trước dùng giọng có chút phổ thông nói: “Bình thường đúng như Lâm tiên sinh nói, nhưng một năm qua, Tinh Quang các ngôi sao quá hot, rất nhiều minh tinh xuất hiện, ví như minh tinh siêu nhất tuyến Vương Xuân Sinh, nhưng chủ yếu đều hoạt động trong nội địa, hiếm thấy có thể tới Hương Giang một lần, cho nên đã kích thích sự nhiệt tình của người hâm mộ nơi này!”

“Thì ra là thế!” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Trong số những người hâm mộ ở đây, người hâm mộ Luyến Tuyết Ái Tửu là nhiều nhất, điên cuồng nhất. Bởi vì âm nhạc Quảng Đông sa sút, ngay cả ta cũng không biết rõ bao lâu rồi không được nghe ca khúc Quảng Đông chính gốc nào bắt tai. Nhưng Luyến Tuyết Ái Tửu xuất hiện lại mang đến hi vọng cho chúng ta. Người Hương Giang chúng ta đều rất thích nghe 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 và 《 Tuý Quyền 》 bản Quảng Đông của bọn họ. Không biết trong buổi lễ trao giải Kim Chung lần này, Luyến Tuyết Ái Tửu có đến không?” Nhân viên công tác mong đợi hỏi.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Không tới, bọn họ một lòng làm nhạc, không muốn bị bên ngoài quấy rầy. Cho nên lần này ta sẽ lãnh giữm.”

“Như vậy sao...” Cặp mắt nhân viên công tác tràn đầy thất vọng, sau đó thì thào: “Có lẽ đây chính là nguyên nhân bọn họ thành công, cũng chỉ có nhân tài âm nhạc vĩ đại như vậy mới có thể làm ra âm nhạc vĩ đại!”

Xuyên qua từng vòng người hâm mộ, cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng tiến vào khách sạn Phổ Tinh.

“Tiểu nam nhân mau tới hoá trang, hiện tại chỉ còn chàng!” Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, Vũ Thiên Mị lập tức kéo hẳn vào trong.

“Không cần, dựa vào giá trị nhan sắc như thần tiên của ta, hoàn toàn không cần hoá trang!” Lâm Bắc Phàm tự tin nói, nam nhân ta thực có thể mê hoặc hai vị nữ thần tới thần hồn điên đảo.

“Tiểu nam nhân ngươi nghĩ nhiều, chính vì ngươi có giá trị nhan sắc như thần tiên, cho nên chúng ta mới muốn hóa trang ngươi xấu xí một chút, không cho ngươi lại dụ dỗ nữ nhân khác!” Vũ Thiên Mị cũng không quay đầu lại nói.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết đã thay đồ xong, một thân lễ phục váy dài ánh bạc trong suốt, mái tóc dài cuộn lên cao lộ ra vàng trán sáng bóng, da thịt

toàn thân tinh oánh như ngọc, như đang phát sáng, nhìn qua tựa như một vị nữ thần cao quý.

Quá đẹp, Lâm Bắc Phàm không chút do dự xông lên cho nàng một cái ôm nhiệt tình.

“Lão bà, một tuần lễ không gặp, ta nhớ nàng muốn chết!”

“Ừ!” Trong lòng Bạch Thanh Tuyết mừng rỡ vô cùng, bởi vì nàng cũng rất nhớ hắn.

“Vẫn là chính cung nương nương có sức hấp dẫn, tàn phi nhỏ như ta vẫn luôn bị xem nhẹ mấy phần, đau lòng quá.” Võ Thiên Mị đau lòng nói.

Lâm Bắc Phàm quay người, lại ôm nàng một cái nhiệt tình.

Hai tay chia ra vòng vào bên hông hai nàng, dương dương đắc ý nói: “Mỗi người một cái ôm, hòa nhau!”

“Sướng chết người!” Hai nàng trăm miệng một lời.

Tiếp theo đến phiên Lâm Bắc Phàm hóa trang.

Lâm Bắc Phàm là người có giá trị nhan sắc cực cao, cho nên tốc độ hoá trang rất nhanh.

Sau khi ăn một bữa cơm rau dưa đơn giản, đám người lên xe hùng dũng tới hội trường Tử Kinh.

Mặc dù hiện tại còn cách lễ trao giải Kim Chung chừng hơn ba giờ, nhưng hiện tại nơi này đã tụ đầy người, người người nhốn nháo, vây chặt như nêm cối, bầu không khí dâng cao chưa từng có.

Xe minh tinh nghệ sĩ tới tham gia buổi lễ long trọng này đều ngừng ở bãi đậu xe ngầm gần hội trường, sau đó theo quy định lần lượt ra sân.

Người Tinh Quang chia ra ngồi ở mười mấy chiếc xe bảo mẫu, bọn họ là nhóm người cuối cùng, xem như ra sân gần áp cuối.

Ba người Lâm Bắc Phàm lại ngồi trong xe RV nhà mình nghỉ ngơi.

Xưa nay Lâm Bắc Phàm vốn không thích hàm oan chính mình, sáng sớm vài ngày trước, Lâm Bắc Phàm đã sai người lái xe chạy từ Giang Nam đến Hương Giang, xem như phương tiện giao thông cho bọn họ ở Hương Giang.

Về phân chi phí, hẳn sẽ để ý sao?

Mắt thấy một chiếc lại một chiếc xe được lái ra khỏi bãi đậu xe, Bạch Thanh Tuyết nói: “Bởi lần này Tinh Quang chúng ta có quá nhiều giải thưởng vào vòng, số người tham gia cũng quá nhiều, nếu cùng đi giống như năm vừa rồi, thời gian cho mình tinh xuất hiện trên thảm đỏ sẽ rất ít, rất nhanh đã đi hết thảm đỏ. Cho nên ban tổ chức thương lượng với chúng ta, hy vọng đội quân chúng ta có thể tách thành mấy nhóm, đi từng nhóm một.”

“Hiểu rồi.” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

Bên ngoài, hiện trường thảm đỏ, người dẫn chương trình vẫn là Mạnh Quân đến từ CCTV.

Hắn ta dùng giọng nói từ tính dâng trào cảm xúc giới thiệu mỗi một đơn vị và mình tinh tham dự, dưới sự dẫn dắt của hắn ta, bầu không khí như sóng triều, sóng sau cao hơn sóng trước, không ngừng kéo dài.

Rốt cục cũng đến phiên Tinh Quang ra sân, Lâm Bắc Phàm lái RV về phía thảm đỏ.

Nhìn thấy RV xa hoa lóa mắt như vậy ra sân, rất nhiều người đều biết rõ đã tới lúc Tinh Quang ra sân, mọi người không kiềm chế được phát cờ hò reo.

Cửa xe mở ra, quả nhiên là tam cự đầu Tinh Quang Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị.

Trong tiếng hoan hô của đám người, bọn họ bước lên thảm đỏ.

Mạnh Quân dùng giọng mạnh mẽ kích động, cảm xúc dâng trào nói: “Mọi người xem, hiện tại người đang đi về phía chúng ta chính là chủ tịch kiêm đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, danh xưng Bạch nữ thần, Bạch

Thanh Tuyết Bạch tổng! Thần tài Tinh Quang, trợ phu của Bạch nữ thần, nam nhân hạnh phúc nhất thế giới Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh! Còn có vị cuối cùng, nàng là phó đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, tổng tài Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Vũ Thiên Mị Vũ tổng!”

“Bọn họ đại diện Tinh Quang mà đến! Năm ngoái, Tinh Quang mới ra đời đã đạt được thành tích vô cùng vượt trội, tổng cộng vào vòng 15 giải thưởng, cầm đi 11 giải thưởng lớn! Năm nay bọn họ lại càng bội thu, tổng cộng lọt vào 26 hạng mục giải thưởng, gần như bao trọn tất cả giải thưởng của lễ trao giải Kim Chung, điều này chưa từng xuất hiện trong lịch sử lễ trao giải Kim Chung chúng ta! Không biết năm nay bọn họ sẽ lấy được thành tích thế nào đây? Chúng ta hãy rửa mắt đợi xem!”

Đôi mắt với Mạnh Quân phỏng vấn, ba người Lâm Bắc Phàm chỉ nói đơn giản mấy câu, sau đó liền ký tên đi vào hội trường lớn, nhường phần lớn thời gian còn dư cho minh tinh nghệ sĩ Tinh Quang.

Chương 494: Đội ngũ Tinh Quang vô cùng to lớn!

Đội quân thứ hai của Tinh Quang là nhóm chương trình giải trí, dẫn đội là Mạnh Tiểu Phi, người dẫn chương trình nổi tiếng kiêm chiêu bài của Tinh Quang.

“Trong năm này, Tinh Quang đẩy ra rất nhiều tiết mục giải trí được vô cùng hoan nghênh, 《 Bảo Tàng Quốc Gia 》 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 《 Tiếng Nói Của Công Lý 》 《 China Got Talent 》 , cùng với hiện tại đang gây sốt 《 Sing! China 》 ! Mỗi một tiết mục đều có phần được khen ngợi! Mỗi một tiết mục đều vang dội cả nước, thậm chí đã tung bay ra nước ngoài! Mà những thành tích này đều không thể rời bỏ nhóm nhân viên lặng lẽ hiến dâng sau lưng tiết mục! Chúng ta hãy hoan hô và cổ vũ cho bọn họ!”

Tiếng vỗ tay như sấm động, vô cùng nhiệt liệt.

Tiết mục giải trí Tinh Quang có thể nói là xâm nhập lòng người, tuy trong đội ngũ này mọi người chỉ nhận biết Mạnh Tiểu Phi Mạnh đầu trọc, nhưng bọn họ hoàn toàn không tiếc rẻ tiếng vỗ tay, bởi vì nhờ những người âm

thăm làm việc mới có thể mang đến từng tiết mục giải trí hay cho bọn họ xem, để cuộc sống của bọn họ trở nên muôn màu muôn vẻ.

Trong nhóm đội ngũ giải trí ở đây, có hai nữ hài xinh xắn đáng yêu, Dương Tử Nhi và Lại Vi Vi.

“Thật nhiều minh tinh, thật nhiều lão công! Thật đẹp trai!” Cặp mắt Lại Vi Vi tỏa sáng, đầu nhỏ hết nhìn đông tới nhìn tây, vô cùng hưng phấn, hận không thể lại tặng thêm cặp mắt, hốt gọn một mẻ tất cả “lão công” về.

Dương Tử Nhi đập tới, đánh thức Lại Vi Vi đang mê trai, ra vẻ tức giận nói: “Lại Vi Vi, ngươi bớt bớt chút cho ta! Hiện tại ngươi đại diện cho mặt mũi của Tinh Quang, đừng làm mất mặt!”

“A...” Lại Vi Vi tủi thân lên tiếng: “Thế nhưng ta không thể không chế nổi!”

“Nếu ngươi còn như vậy, lần sau ta sẽ không dẫn theo ngươi tới!” Dương Tử Nhi uy hiếp.

“Đừng, ta nhất định sẽ nghe lời Tử muội nói! Lần sau ngươi lại dẫn ta tới có được không?” Lại Vi Vi lập tức nhấc tay đầu hàng.

“Hừ, biết rõ thì tốt!” Dương Tử Nhi đắc ý.

Tiếp đến là tổ phim truyền hình của Tinh Quang ra trận, dẫn đội là minh tinh siêu nhất tuyến Vương Xuân Sinh.

Khi hắn ta ra trận, không khí hiện trường có thể nói là oanh động.

“Hiện tại đang đi về hướng chúng ta là đại diện tổ phim truyền hình Tinh Quang, dẫn đội là minh tinh siêu cấp Vương Xuân Sinh! Tinh Quang không chỉ giỏi làm chương trình, trình độ chế tác phim truyền hình của bọn họ cũng vô cùng nổi tiếng! Trong năm nay, bọn họ đã đẩy ra 《 Chung Cư Tình Yêu 》 phần hai, 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 phần hai cùng với phim truyền hình nhiều tập cấp hiện tượng vang dội toàn thế giới vài chục năm khó gặp 《 Trù Thần 》, đẩy văn hóa âm thực nước ta ra toàn thế giới! Đây là kiêu ngạo của người Trung Quốc chúng ta, ta cảm thấy tự hào vì các

ngươi! Chúng ta hãy hoan hô và cổ vũ đi nào! Các ngươi đều là anh hùng của Trung Quốc!”

“Bốp bốp bốp...”

Lúc này, không chỉ có người của ba tổ phim truyền hình lớn đến, Tinh Quang còn đưa mấy diễn viên chính bộ 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đến, hy vọng bọn họ có thể dựa vào buổi lễ long trọng được toàn quốc chú ý này mà cà chút nhiệt độ.

Mạnh Quân phỏng vấn Vương Xuân Sinh.

Mạnh Quân: “Vương Xuân Sinh, chào ngươi chào ngươi, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!”

Vương Xuân Sinh: “Mạnh lão sư xin chào!”

Mạnh Quân: “Có thể nói ta là fan phim ngươi, ta vô cùng thích nhân vật ngươi diễn trong 《 Trù Thần 》 , quả thực đã diễn tiểu đương gia một cách sống động vô cùng. Trong nhận thức của ta, ngươi chính là tiểu đương gia, tiểu đương gia chính là ngươi!”

Vương Xuân Sinh: “Cảm ơn Mạnh lão sư khích lệ!”

Mạnh Quân: “Vương Xuân Sinh, lần này ngươi được đề cử giải nam chính phim truyền hình xuất sắc nhất, so với những người được đề cử khác, ngươi có thể tính là diễn viên trẻ tuổi nhất. Ngươi có lòng tin lấy được giải thưởng này, trở thành Ảnh Đế đời tiếp theo không?”

Vương Xuân Sinh: “Vô cùng tin tưởng!”

Mạnh Quân: “Nghe nói các ngươi đang khẩn trương quay chụp một bộ phim võ hiệp nhiều tập 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , trong phim, ngươi đóng vai Dương Khang, là nam phụ đồng thời còn là nhân vật phản diện?”

Vương Xuân Sinh: “Không sai, đây cũng là một bộ phim lớn thứ hai Tinh Quang chúng ta đẩy ra trong năm nay, là một bộ phim võ hiệp nhiều tập cực kì hay, ta cũng được diễn một vai đặc sắc. Phim truyền hình sắp hoàn thành,

có thể đẩy ra trong cuối năm nay hoặc đầu năm sau, hy vọng đến lúc đó mọi người sẽ đón xem!”

Mạnh Quân: “Mọi người có nghe thấy không? Đến lúc đó nhất định phải đón xem đây!”

Mạnh Quân lại phỏng vấn mấy người, sau đó mới thả bọn họ đi vào.

Kế tiếp là đội quân cuối cùng của Tinh Quang, đại diện cho tổ phim điện ảnh, dẫn đội là đạo diễn nổi tiếng quốc tế Tiền Đa Đa.

“Hiện tại người đang đi về phía chúng ta là tổ điện ảnh Tinh Quang, dẫn đội là đạo diễn nổi tiếng quốc tế, đồng thời cũng là chiêu bài của Tinh Quang đạo diễn Tiền Đa Đa! Trong năm này, Tinh Quang đã đẩy ra 《 Old Boy 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 cùng với bộ điện ảnh đang gây sốt trên toàn thế giới hiện nay 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ! Mỗi một bộ phim đều lấy được thành tích phòng vé kinh người! Nhất là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , hiện này doanh thu phòng vé toàn cầu đã đạt tới 13 ức Đô-la Mỹ, đứng thứ 13 trên bảng xếp hạng doanh thu phòng vé phim toàn cầu, khai sáng kỷ nguyên mới cho điện ảnh Hoa Ngữ chúng ta! Hãy vỗ tay hoan nghênh những vị anh hùng, công thần khai sáng lịch sử này!”

“Bóp bóp...”

Mạnh Quân phỏng vấn Tiền Đa Đa đầu tiên.

Mạnh Quân: “Đạo diễn Tiền, ta nhớ ngươi là đạo diễn hai bộ truyền hình 《 Trù Thần 》 và 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , hẳn ngươi nên được phân tới tổ phim truyền hình Tinh Quang, sao ngươi lại chạy tới nơi này?”

Tiền Đa Đa: “Lời ấy sai rồi! Thực ra Tinh Quang chúng ta không phân chia tổ truyền hình và tổ điện ảnh, bởi cho dù là quay phim truyền hình hay phim điện ảnh, chúng ta đều là người đứng đầu trong giới. Nhưng người của tổ truyền hình cảm thấy giá trị nhan sắc của ta không đủ, sẽ kéo thấp đẳng cấp của bọn hắn, vì vậy mới đá ta tới nơi này.”

Mạnh Quân lập tức chuyển microphone đến chỗ An Đạo – đạo diễn phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , hỏi: “Tại sao các người không đá đạo diễn Tiên đi? Các người không sợ hấn ta kéo giá trị nhan sắc của các người xuống sao?”

An Đạo cũng rất hài hước: “Chủ yếu là đạo diễn Tiên quá nặng, chúng ta đá không nổi!”

Mọi người cười một tiếng.

An Đạo: “Vừa rồi nói đùa, kỳ thực đạo diễn Tiên là giám chế hai bộ điện ảnh, cho nên hấn ở tổ này là danh chính ngôn thuận.”

Mạnh Quân: “Thì ra là thế!”

Tiếp đó, Mạnh Quân lại phỏng vấn mấy vị diễn viên, nhất là hai vị nam nữ nhân vật chính bộ 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đang nổi tiếng, khiến bầu không khí trở nên nhiệt liệt vô cùng.

Như thế, cuối cùng tất cả nhân viên cũng vào sân xong.

Màn ảnh chuyển đến bên trong hội trường, lúc này chỗ ngồi trong hội trường gần như đã đầy, minh tinh nghệ sĩ châu đầu ghé tai, chờ đợi buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng chính thức bắt đầu.

Ba người Lâm Bắc Phàm được sắp xếp vị trí trung tâm hàng phía đầu, cũng chính là vị trí lão đại. Lục tục có người tới chào hỏi, quen biết cũng có, không quen biết cũng có, đám người loay hoay chân không chạm đất.

Bởi vì so với một năm trước, Tinh Quang nay đã khác.

Một năm trước, Tinh Quang chỉ là đài truyền hình mới ra đời, có tiềm lực lớn.

Hiện tại, bọn họ đã là bá chủ giới giải trí, hoàn toàn có thể tranh phong với CCTV, thậm chí trên phương diện khác, bọn họ còn vượt hấn đài truyền hình siêu hạng CCTV, có được tài nguyên giải trí phong phú, là công ty giải trí cực lớn, cũng là đối tượng nịnh bợ của các minh tinh nghệ sĩ.

Hiện tại bọn họ được sắp xếp ở vị trí trung tâm hàng đầu, lại càng thể hiện rõ địa vị của bọn họ.

Chương 495: Lại một lần nữa ôm sạch hai hạng mục giải thưởng chương trình giải trí!

Dưới sự chờ mong của đám người, cuối cùng buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng cũng bắt đầu.

Lễ trao giải Kim Chung có tổng cộng 28 giải thưởng được phân thành năm hạng mục lớn: Hoạt hình, chương trình giải trí, âm nhạc, phim truyền hình, phim điện ảnh. Trong đó vì Tinh Quang không có tác phẩm ở phương diện hoạt hình, cho nên không được đề cử giải nào trong số hai giải thuộc hạng mục hoạt hình, 26 giải thưởng còn lại đều có tác phẩm được đề cử, quả thực đã sáng tạo kỳ tích trong lịch sử giải Kim Chung.

Hai giải thưởng hoạt hình rất nhanh đã được trao xong, kế tiếp là hạng mục chương trình giải trí.

Chương trình giải trí chỉ có hai giải thưởng, theo thứ tự là giải chương trình giải trí được yêu thích nhất và giải chương trình giải trí có sức ảnh hưởng nhất, vào năm ngoái, hai giải thưởng này đều bị Tinh Quang lấy đi.

Năm nay cũng không ngoại lệ, bởi vì đài truyền hình khác quá bi thảm, chương trình giải trí không được, cho nên vào vòng lần này đều là chương trình giải trí của Tinh Quang, đã sớm khóa chặt hai giải thưởng lớn.

“Chương trình giải trí được yêu thích nhất thuộc về 《China Got Talent》 của đài truyền hình Tinh Quang! Đây là một chương trình giải trí toàn mang tính toàn dân, để mỗi người dân có cơ hội thể hiện bản thân, thực hiện mơ ước! Chúng ta đều là người theo đuổi ước mơ, cho nên 6861 vạn người theo đuổi ước mơ đều bỏ phiếu cho 《China Got Talent》!”

“Giải chương trình giải trí có sức ảnh hưởng nhất thuộc về 《Tiếng Nói Của Công Lý》 của đài truyền hình Tinh Quang! Đây là một tiết mục tốt, vì nhân dân thỉnh mệnh, vì chính nghĩa lên tiếng! Tôn chỉ của chương trình là đưa người xấu ra trước công lý, để người tốt không bị oan uổng! Trải qua

nửa năm, 《Tiếng Nói Của Công Lý》 vô cùng kiên quyết thực hiện tôn chỉ này! Xã hội chúng ta, Trung Quốc chúng ta cần nhất là tiết mục chính nghĩa như thế! Hy vọng chương trình có thể tiếp tục mãi!”

Trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Bạch Thanh Tuyết đại diện Tinh Quang nhận lấy hai giải thưởng lớn ở hạng mục chương trình giải trí.

Đây là khởi đầu tốt đẹp, tất cả nhân viên Tinh Quang đều vui mừng hơn hờ.

Kế tiếp là hạng mục giải thưởng âm nhạc.

Hạng mục âm nhạc bao gồm bảy giải thưởng, theo thứ tự là giải sáng tác xuất sắc nhất, giải sáng tác lời hay nhất, giải giai điệu vàng xuất sắc nhất, giải nghệ sĩ mới xuất sắc nhất, giải nhạc sĩ xuất sắc nhất, giải ca sĩ được yêu thích nhất và giải ca sĩ xuất sắc nhất.

Vào năm ngoái, Luyên Tuyết Ái Tửu bao thắng toàn bộ bảy giải thưởng lớn này, tạo ra tiền lệ chưa từng có cho lễ trao giải Kim Chung.

Năm nay, Tinh Quang lại một lần nữa nhận được đề cử tất cả các giải trong hạng mục âm nhạc.

Hai ca sĩ mới xuất đạo từ show 《China Got Talent》 được đề cử giải thưởng nghệ sĩ mới xuất sắc nhất, Luyên Tuyết Ái Tửu trừ giải thưởng nghệ sĩ mới xuất sắc nhất, tất cả những giải thưởng còn lại đều có mặt bọn họ.

Người được mời trao giải năm nay cũng là người quen, Lý Tông Nhân lão sư.

Vì 《Sing! China》, Lý Tông Nhân lão sư lại nổi tiếng thêm một lần nữa, hiện tại khí sắc rất không tệ.

Hắn ta mặc trang phục đơn giản, nhìn đám người bên dưới thẳng thắn nói: “Lại đến lễ trao giải Kim Chung long trọng mỗi năm một lần! Năm ngoái, lúc này, là lão bằng hữu của ta Lưu Đại Hoan lão sư được mời tới làm khách quý của lễ trao giải long trọng này. Nhưng năm nay hắn ta không dám tới, vì năm ngoái hắn ta gặp phải một tên hỗn đản khéo ăn nói, lắc lư

hắn ta tham gia chương trình giải trí, kết quả mấy tháng này hắn ta luôn trong tình trạng mệt mỏi quá độ... Người cũng béo thêm vài vòng!”

Đám người ở hiện trường cười ha ha, cũng chỉ có Lý Tông Nhân lão sư dám trêu chọc Lưu Đại Hoan lão sư như vậy.

Sau đó màn ảnh lại chuyển tới Lâm Bắc Phạm, tiếng hô kinh ngạc vang lên khắp nơi.

“Cho nên năm nay, đổi thành ta đến!” Lý Tông Nhân cười đắc ý: “Bởi vì da mặt ta dày, có thể chịu khổ chịu nhọc, không sợ bị lắc lư! Từ sau 《Sing! China》, ta còn nổi hơn rất nhiều tiểu thớt tươi khác! Lão già hòm hèm như ta mà đi trên đường cái, còn được các tiểu cô nương tung hô reo hò, chạy tới muốn được ta kí tên, được ta ôm! Ha ha, cảm giác mình trẻ ra 40 tuổi, non tới có thể bóp ra nước!”

“Ha ha ha...” Mọi người lại bật cười lần nữa.

“Được rồi, chúng ta không nhiều lời nữa, bắt đầu lễ trao giải hôm nay, đầu tiên là giải thưởng sáng tác xuất sắc nhất!” Lý Tông Nhân chỉ về phía màn hình lớn, nói: “Mời mọi người nhìn màn hình lớn, ca khúc lọt vào vòng gồm có ——”

“《Tinh Thần Cố Cung》 của tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tử!”

“《Vạn Lý trường thành》 của tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tử!”

“Và 《Canon》 của tổ hợp Luyến Tuyết Ái Tử!”

“Ba ca khúc này đều vô cùng kinh điển, ta tin rất nhiều người ở đây đã từng replay một trong ba ca khúc này. Nghe nói ban tổ chức đã cân nhắc liên tục, cuối cùng xem chút rùm beng lên, mới quyết định được ca khúc đoạt giải cuối cùng!” Lý Tông Nhân lão sư cười híp mắt mở phong thư, lớn tiếng nói: “Giải thưởng sáng tác xuất sắc nhất thuộc về —— 《Tinh Thần Cố Cung》 của Luyến Tuyết Ái Tử!”

“Bài hát này rất rầm rộ, hồn nhiên hùng hậu, có thể biểu hiện biến hóa 600 năm mưa gió tang thương của Cố Cung trong lời bài hát, khiến người ta nghe mà buồn bã rơi lệ! Đây thật sự là kiệt tác, vì thế giải thưởng sáng tác xuất sắc nhất này thuộc về Luyến Tuyết Ái Tửu là rất đúng với thực lực! Mọi người mau vỗ tay chúc mừng người nhận giải!”

Trong tiếng vỗ tay của đám người, Lâm Bắc Phàm bước lên sân khấu nhận giải, nhận lấy cúp từ trong tay Lý Tông Nhân.

“Không sai, vẫn là ta, vẫn là ta đến nhận giải thay Luyến Tuyết Ái Tửu! Ta đã để mọi người thất vọng! Sở dĩ là ta lên nhận giải, vì Luyến Tuyết Ái Tửu rất dễ ngượng ngùng, mà ta lại tương đối không biết xấu hổ, vì vậy ta nhận giải giúp bọn họ mà không áp lực chút nào!”

...

Đám người cười ha ha, lập tức khiến không khí sôi động hẳn lên.

Lý Tông Nhân lão sư cũng cười: “Thì ra ngươi còn tự biết mình! Đêm nay ngươi định làm gì? Luyến Tuyết Ái Tửu được đề cử sáu giải thưởng, chẳng lẽ ngươi định làm như năm ngoái, đứng trên sân khấu chờ như vậy sao?”

“Cũng không phải không thể!” Lâm Bắc Phàm chớp mắt, cười nói.

“Ngươi không sợ bị người ta đánh chết?” Lý Tông Nhân trừng trắng mắt.

“Đây là Luyến Tuyết Ái Tửu nói, ngươi muốn đánh thì đánh bọn họ đi!” Lâm Bắc Phàm không chút do dự vùng vọt.

Lý Tông Nhân: “...”

Đám người cười ha ha.

Dương Tửu Nhi ngồi trên khán đài nắm chặt nắm đấm, thờ phỉ phò nói: “Tên khốn kiếp, lại dám kéo thù oán cho ta! Bản thân chết còn muốn kéo theo ta làm đệm lưng, trở về ta nhất định sẽ không tha cho hắn! Ngươi nói có đúng không, Vi Vi?”

“Lâm Bắc Phàm lão công thật đẹp trai~ ~” Lại Vi Vi si mê nhìn về phía trước.

Dương Tử Nhi: “...”

Dương Tử Nhi lấy tay che mặt, sao ta lại đụng phải khuê mật cực phẩm như vậy?

Trên sân khấu trao giải, Lý Tông Nhân tức giận: “Người đừng hòng gạt ta, Luyện Tuyết Ái Tử tuyệt đối sẽ không nói ra những câu thiếu đánh như thế, hai người bọn họ một lòng một dạ làm nhạc, ngay cả mặt mũi cũng không lộ, là người làm nhạc cực kỳ đáng được tôn trọng. Ta xem tám phần là tên tiểu tử người hồ ngôn loạn ngữ, còn vút nôi lên người Luyện Tuyết Ái Tử, tâm địa quá xấu xa!”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha, thật sự là Luyện Tuyết Ái Tử nói, ta không phải Luyện Tuyết sao?

Chương 496: Ta cứ đợi ở chỗ này, lấy hết tất cả cúp đi!

Kế tiếp là giải bài hát có lời hay nhất.

“Lễ trao giải Kim Chung năm nay, được đề cử giải lời bài hát hay nhất có 《 Nữ Nhân Hoa 》 《 Mượn Trời Xanh Thêm 500 Nữa 》 của Luyến Tuyết Ái Tửu, cùng với 《 Chuyện Cũ Lúc Trước 》 của Kim Dương Huy tiên sinh!”

“Bài hát nhận được giải lời bài hát hay nhất là —— 《 Nữ Nhân Hoa 》 của Luyến Tuyết Ái Tửu!”

“ 《 Nữ Nhân Hoa 》 là một ca khúc thể mỹ hàm súc, phản ánh nữ tử sống trong cảnh cực khổ nghèo khó ở thời loạn lạc, trong thể mỹ lại có kiên trì không ngừng, từ đầu tới cuối chưa hề từ bỏ hy vọng! Đây chính là Nữ Nhân Hoa trong yếu đuối mang theo kiên cường!”

...

Giải giai điệu vàng hay nhất.

“Được đề cử giải giai điệu vàng hay nhất năm nay có 《 Tương Lai Của Ta Không Phải Là Mộng 》 và 《 Old Boy 》 của Luyến Tuyết Ái Tửu, cùng với 《 Tùy Phong Phiêu Thệ Hạ Thiên 》 của Chu Sinh!”

“Ca khúc nhận được giải giai điệu vàng hay nhất chính là —— 《 Old Boy 》 của Luyến Tuyết Ái Tửu!”

“Đối với người trung niên chúng ta, 《 Old Boy 》 là ca khúc đậm chất tình thơ, ca khúc thâm tình nói cho chúng ta biết, dù người đã trung niên cũng không nên từ bỏ ước mơ, đừng nên ngừng bước chân đeo đuổi ước mơ! Chỉ cần người quyết chí thì không đổi, không quên bản tâm, chúng ta cũng có thể theo đuổi mộng tưởng như thời trẻ! Bởi chúng ta đều là Old Boy!”

...

Liên tục hai giải thưởng lớn đều bị Lâm Bắc Phàm bỏ vào túi, biểu hiện rõ thực lực của Luyến Tuyết Ái Tửu.

Nếu không phải phía ban tổ chức cân nhắc đến chuyện cho những người khác một chút cơ hội, chỉ sợ tất cả ca khúc vào vòng đều là bài của Luyến Tuyết Ái Tửu.

Bởi tổ hợp này thật không phải người, bài nào cũng là kinh điển, người kêu người ta biết sống thế nào đây?

Bên phía ban tổ chức cũng không thể trái lương tâm mà chọn ca khúc không tốt, đúng không?

“Kê tiếp là giải nghệ sĩ mới xuất sắc nhất!” Lý Tông Nhân lão sư vô cùng vui vẻ: “Ha ha, lúc này cuối cùng cũng không có phần Luyến Tuyết Ái Tửu! Người muốn tiếp tục ở nơi này hay là xuống dưới trước?”

“Ta vẫn ở lại nơi này!” Lâm Bắc Phàm nhún vai, nói: “Đỡ mắt công lát nữa lại phải đi lên.”

“Đủ tự tin, cũng đủ cuồng!” Lý Tông Nhân giơ ngón tay cái lên.

“Đây là dũng khí Luyến Tuyết Ái Tửu cho ta!” Lâm Bắc Phàm chẳng biết xấu hổ nói, tiếp tục kéo thù hận cho biệt hiệu của mình.

Lý Tông Nhân dở khóc dở cười: “Luyến Tuyết Ái Tửu người ta đang yên đang lành làm nhạc, lại bị người liên lụy chết!”

“Đúng đúng!” Dương Tử Nhi trên khán đài vể mặt đồng ý.

“Lâm Bắc Phàm lão công thật đẹp trai~ ~” Lại Vi Vi lại mê trai.

Dương Tử Nhi: “...”

Cuối cùng, tuy Tinh Quang có 2 vị được đề cử giải nghệ sĩ mới xuất sắc nhất, đáng tiếc người nhận giải không phải bọn họ.

Lâm Bắc Phàm cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi người nhận được giải nghệ sĩ mới xuất sắc này rất có thực lực, tốt nghiệp trường âm nhạc nổi tiếng, được đào tạo chính quy bài bản, giọng hát vô cùng hoàn mỹ, nòng đoạt giải hoàn toàn dựa vào thực lực.

Chỉ có điều làm cho người ta ngoài ý muốn là, vị nghệ sĩ mới xuất sắc nhất này rất to gan lớn mật, lại nhân cơ hội cho ôm hấn một cái thật chặt, thiếu chút ôm đến hấn không thở nổi.

Ánh mắt Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị lập tức biến thành bất thiện.

Vũ Thiên Mị cười đến vô cùng cứng ngắc: “Nữ vương đại nhân, nam nhân nhà ngươi lại bắt đầu trêu hoa ghẹo nguyệt!”

Bạch Thanh Tuyết lại cười đến rất tự nhiên: “Không có việc gì, trở về bảo hấn quỳ bần phím!”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình bị hai luồng sát khí nồng nặc khóa chặt, lập tức biết hai nữ nhân của mình đã tức giận, có chút chột dạ, như không có chuyện gì xảy ra đẩy muội tử đáng yêu trong ngực ra.

“Lâm tiên sinh, ta rất thích ngươi! Có thể được ngươi trao giải, ta thật sự rất vui.” Nữ nghệ sĩ mới xuất sắc nhất này không cao lắm, vẻ mặt đầy kích động, nước mắt cũng trào ra.

Nước mắt Lâm Bắc Phàm cũng sắp tràn ra, ngươi ngại ta chết không đủ mau sao!

Một bên khác, trong lòng Lý Tông Nhân tràn đầy nhức trứng, người trao giải không phải ta sao, có phải tiểu nữ oa ngươi hiểu làm gì rồi không?

Lâm Bắc Phàm bảo trì mỉm cười: “Cảm ơn! Mạo muội hỏi một chút, ngươi thích ta ở điểm nào?”

“Ta thích ngươi...” Nữ hài lập tức phản ứng lại.

Rốt cuộc ta thích Lâm Bắc Phàm ở điểm nào?

Chuyên ăn cơm mềm?

Xài tiền như nước?

Nói chuyện rất ác miệng?

Không ngờ trong lúc nhất thời, nàng không nghĩ ra được hẳn có ưu điểm gì, chẳng lẽ vền vẹn chỉ vì giá trị nhan sắc?

Nói như vậy có phải ta quá nông cạn không?

Nghệ sĩ mới xuất sắc nhất rơi vào trầm tư.

“Được rồi, đây là giải thưởng của người, giải nghệ sĩ mới xuất sắc nhất! Mỗi một ca sĩ chỉ có thể nhận được một lần trong cuộc đời, người rất có thiên phú, cũng rất cố gắng, hi vọng người có thể trở thành Luyến Tuyệt Ái Tử tiếp theo!”

Rốt cục Lý Tông Nhân cũng tìm được sân nhà, trao tặng thưởng cho mọi tử đáng yêu trước mắt.

Rốt cục tất cả cũng khôi phục bình thường.

Kê tiếp là giải tác giả xuất sắc nhất, không ngoài dự đoán, giải thưởng lại một lần nữa được trao cho Luyến Tuyệt Ái Tử...

Nếu có người không phục, cứ xem ca khúc trên danh nghĩa của Luyến Tuyệt Ái Tử trước, 《 Tương Lai Của Ta Không Phải Giấc Mơ 》 《 Mượn Trời Xanh Thêm 500 Năm 》 《 Công Phu Trung Quốc 》 《 Old Boy 》 ...

Người cảm thấy trình độ của người có thể đạt tới bài hát nào?

Giải ca sĩ được yêu thích nhất, đây là giải thưởng dựa vào số phiếu của người xem, ca khúc của người nào êm tai, nhân khí của người nào cao người đó sẽ nhận được giải thưởng lớn này, không nghi ngờ gì nữa, giải thưởng lại rơi vào trong tay Luyến Tuyệt Ái Tử.

Giải ca sĩ xuất sắc nhất, đây là giải thưởng vô cùng chuyên nghiệp do chuyên gia giới âm nhạc bình chọn ra, người lấy được giải thưởng này sẽ được xưng là thiên vương hoặc thiên hậu.

Mà giải thưởng cuối cùng này lại một lần nữa được trao cho Luyến Tuyệt Ái Tử.

Bởi nửa bầu trời giới âm nhạc Hoa Ngữ hiện tại đều là Luyến Tuyết Ái Tửu chống lên, trao những người khác, tất cả mọi người sẽ không phục!

Chỉ có Luyến Tuyết Ái Tửu mới xứng đáng!

Bảy giải thưởng âm nhạc lớn, bọn họ được đề cử sáu giải, kết quả cả sáu giải đều bị Luyến Tuyết Ái Tửu lấy đi.

Ngực Lâm Bắc Phàm ôm 6 chiếc cúp lóng lánh ánh vàng, thâm tình cảm khái: “Cám ơn ban tổ chức giải Kim Chung đã trao cho chúng ta nhiều giải thưởng như vậy, chúng ta cảm thấy rất áp lực, đồng thời cũng cảm thấy có động lực cực lớn! Ta đại diện Luyến Tuyết Ái Tửu xin hứa, tương lai chúng ta sẽ còn làm ra càng nhiều ca khúc hay hơn để tặng mọi người! Luyến Tuyết Ái Tửu không ngã, giới âm nhạc Hoa Ngữ bất tử!”

“Bốp bốp...”

Lâm Bắc Phàm ôm sáu chiếc cúp đi xuống sân khấu.

Thật là tay không mà đến, thắng lợi trở về.

Nụ cười trên mặt còn chưa tan đi, hắn đã nghênh đón “ng nghiêm hình tra tấn” của hai nàng.

Các nàng duỗi một tay ra, bốp phần thịt mềm bên hông Lâm Bắc Phàm, xoay tròn 360 độ.

“Vừa rồi có phải chàng được ôm rất thoải mái không?” Vũ Thiên Mị cười lạnh.

“Nào chỉ là thoải mái, ta thấy phải là không nở nơi lỏng tay!” Bạch Thanh Tuyết cười lạnh hơn.

“Oan uổng, ta không cố ý, ta cũng rất bị động có được không? Nhưng lúc ta kịp phản ứng lại đã không kịp nữa rồi, nếu như ta đẩy nàng ra, mặt mũi của người ta cũng không tốt chút nào!” Lâm Bắc Phàm kêu oan.

Hai nàng không nghe giải thích.

Lúc này màn ảnh quét tới, trên mặt Lâm Bắc Phàm vẫn là nụ cười tủm tỉm, trong lòng lại đã thâm đm.

Ôi, đau chết ta rồi!

Chương 497: Lão sư nhân sinh, Lâm Bắc Phàm!

Kế tiếp là hạng mục giải thưởng thứ tư, liên quan tới phương diện phim truyền hình.

Phim truyền hình có tổng cộng chín giải thưởng lớn là giải nhạc phim xuất sắc nhất, hiệu ứng hình ảnh xuất sắc nhất, giải biên kịch xuất sắc nhất, diễn viên triển vọng nhất, nhân vật phụ xuất sắc nhất, nhân vật chính xuất sắc nhất, đạo diễn xuất sắc nhất, phim truyền hình được yêu thích nhất, phim truyền hình xuất sắc nhất.

Năm ngoái, đài truyền hình Tinh Quang chỉ nhận được hai giải thưởng.

Nhưng năm nay thì khác.

Năm nay, Tinh Quang có được bộ phim truyền hình nhiều tập cấp hiện tượng 《Trù Thần》, đây là bộ phim vượt biên giới vang dội toàn thế giới, là kỳ tích trong lịch sử phim truyền hình Hoa Ngữ, nếu như không cầm vài giải thưởng thì không thể nào nói nổi.

Khách quý trao giải là đạo diễn uy tín lâu năm, Hồ Trường Sinh, hơn 80 tuổi, một nhân vật cấp hóa thạch.

Rất nhiều đạo diễn nổi danh đều do hắn ta đào tạo ra.

Tuy đạo diễn Hồ Trường Sinh đã hơn 80, tóc đã trắng xóa, nhưng tinh thần vẫn minh mẫn. Hắn ta mặc trang phục Tôn Trung Sơn phẳng phiu, có được khí chất quân nhân thế hệ trước.

“Thật ra phim truyền hình Hoa Ngữ chúng ta có lịch sử không dài, cũng chỉ mới hơn 50 năm. Ta còn nhớ rõ khi ta mới hơn 20 tuổi, cái gì cũng không biết, ngay lần đầu tiên tiếp xúc với ống kính ta đã tự nói với chính mình, ta

sẽ dành cả đời này cho nó. Kết quả vừa dành đã là hơn 50 năm, thẳng đến khi không còn đủ tinh lực, ta mới buông nó xuống.”

Đổi mặt với người xem cả nước, Hồ Trường Sinh lão gia tử bù nhìn mãi: “Cũng may tất cả mọi người còn nhớ rõ ta, ban tổ chức cũng còn nhớ tới ta, mời ta đến trao giải cho tân nhân. Ta rất vui, rất sung sướng, cũng rất vinh hạnh khi có được cơ hội này! Nhất là năm nay, khi bộ phim truyền hình nhiều tập 《 Trù Thần 》 của chúng ta vươn ra toàn thế giới, làm được việc mà đời này ta chưa thể làm được! Nó khiến ta vừa cảm thấy vui vẻ lại vừa cảm thấy tiếc nuối, nhưng tóm lại ta vẫn rất vui, bởi truyền hình điện ảnh có nhân tài kiệt xuất nói nghiệp!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp...”

Đây là kỳ vọng tha thiết của thế hệ trước.

Nhìn thấy hiện trường náo nhiệt, Hồ Trường Sinh lão gia tử cười đến rất vui vẻ: “Cuối cùng, lão già hẻm hẻm ta lại nhiều chuyện thêm một câu, 《 Trù Thần 》 là bộ phim truyền hình rất hot, ta và tôn nữ ta đều rất thích xem!”

“Trời ạ!” Toàn trường xôn xao.

Lại có thể đứng ra quảng cáo cho một bộ phim truyền hình nhiều tập, có phải rất có ý vị không?

Rất nhiều người bắt đầu lâm vào trầm tư.

“Tiếp theo là lễ trao giải chính thức, đầu tiên là giải nhạc phim xuất sắc nhất...”

“Ca khúc nhận được giải nhạc phim xuất sắc nhất là 《 Vạn Lý Trường Thành 》 trong 《 Trù Thần 》 . Nhạc khúc đại khí hùng hồn có sức mạnh, thể hiện văn hóa âm thực bất hủ và truyền thừa trên dưới 5000 năm, giống như Vạn Lý Trường Thành, không bao giờ ngã!”

...

“Giải thưởng tiếp theo là giải hiệu ứng hình ảnh xuất sắc nhất!”

“Đoạt giải là màn biểu diễn trù nghệ của tiểu đương gia trong 《Trù Thần》 ! Trong phim, tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh đã đẩy trù nghệ Trung Hoa đi tới đỉnh phong, đạt đến cảnh giới nghệ thuật lấy kỹ nhập đạo, sinh ra hiệu quả thị giác không gì sánh kịp, kích phát ham muốn với đồ ăn ngon của mọi người! Mặt khác, đáng nhắc tới chính là, 《 Trù Thần 》 trong phim không hề sử dụng một chút hiệu ứng đặc biệt nào!”

...

“Kế tiếp là giải biên kịch xuất sắc nhất...”

...

“Người đoạt giải thưởng diễn viên có tiềm lực nhất chính là...”

...

“Đoạt giải nhân vật phụ xuất sắc nhất chính là...”

...

Hồ lão tiên sinh liên tục nêu tên năm giải thưởng phim truyền hình lớn, ngoại trừ giải biên kịch xuất sắc nhất, bốn giải thưởng lớn còn lại đều bị 《 Trù Thần 》 thu vào túi, thu hoạch tương đối khá.

Nhưng tiếp theo mới thật sự là màn kịch quan trọng.

Còn bốn giải thưởng lớn, theo thứ tự là nam chính xuất sắc nhất, đạo diễn xuất sắc nhất, phim truyền hình được hoan nghênh nhất và phim truyền hình hay nhất.

Chỉ cần lấy được một trong những giải thưởng lớn đó, sự nghiệp bay vọt không còn là giấc mơ!

Hồ lão tiên sinh uống một hớp nước, điều chỉnh một chút, sau đó nói: “Tiếp theo là giải nam chính xuất sắc nhất! Được đề cử giải thưởng này có Vương Xuân Sinh diễn vai tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh trong 《 Trù Thần 》 , Triệu Đông Lai với vai Mạnh Đình Phi trong phim 《 Chỉ Có Mây Biết Rõ 》 , Triệu Nhất Mộng với vai Phong Thủy Tân trong 《 Một Trận Phong Hoa Tuyết Nguyệt 》 !”

Dưới đài, ba người được kêu tên vô cùng khẩn trương.

Trong đó, hai vị khác đều là diễn viên lâu năm, khả năng khống chế cảm xúc khá ổn định. Nhưng Vương Xuân Sinh lại không được như vậy, có thể thấy rõ hấn ta đang khẩn trương, bởi vì quá quan tâm, ngược lại dễ dàng lo được lo mất.

Bởi vì đây là nhân vật hấn ta đã dốc hết tâm huyết.

Hấn ta không biết về sau hấn ta còn có thể đạt tới độ cao này hay không, hấn ta không muốn lưu lại tiếc nuối.

Hồ lão gia tử mở phong thư ra, thì thầm: “Nhận được giải nam chính xuất sắc nhất năm nay chính là —— Tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh trong 《 Trù Thần 》 , diễn viên Vương Xuân Sinh! Mọi người hãy vỗ tay chúc mừng tân ảnh đế lên đài lãnh thưởng!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp ...”

“Ta? Thật sự là ta sao?” Vương Xuân Sinh vẫn không thể tin được.

“Người còn đứng ngây ra đó làm gì, tất cả mọi người đều đang nhìn đây, nhanh đi lên nhận thưởng!” Bằng hữu ngồi chung quanh đẩy hấn ta ra.

Vương Xuân Sinh mờ mịt đi lên đài, nhận cúp từ trong tay Hồ lão gia tử.

“Chàng trai trẻ, trong 《 Trù Thần 》 ngươi diễn rất đặc sắc, ngươi tái hiện nhân vật tiểu đương gia một cách sống động! Cúp này trao cho ngươi là danh xứng với thực, tương lai liền dựa vào ngươi!”

“Cảm ơn! Cảm ơn Hồ đạo! Cảm ơn mọi người! Hiện tại ta quá kích động, thật sự không biết nên nói cái gì...” Vương Xuân Sinh đưa tay nâng lấy cốc, nói năng có chút lộn xộn, nội tâm hẳn ta rất kích động, vừa muốn cười vừa muốn khóc.

Tất cả mọi người mỉm cười thân thiện.

“Trước đó ta đã chuẩn bị lời cảm ơn, nhưng khi cầm cốc trong tay, lại quên sạch lời thoại đã chuẩn bị sẵn! Ta có rất nhiều người cần phải cảm tạ, cảm ơn bọn họ đã ủng hộ ta trên con đường phấn đấu! Ta muốn cảm tạ Tinh Quang, nếu không có Tinh Quang cho ta cơ hội này, rất có thể ta đã không đợi tới được hôm nay! Ta rất muốn nói, Tinh Quang là một đại gia đình rất ấm áp, chỉ cần cố gắng tất sẽ có hy vọng, chỉ cần phấn đấu tất sẽ có cơ hội! Cuối cùng, ta còn muốn cảm tạ một người, chính là Lâm Bắc Phàm tiên sinh!”

Vương Xuân Sinh thâm tình nói: “Lâm Bắc Phàm tiên sinh là người dẫn đường cho ta, mỗi một thành công của ta đều không thể tách rời sự chỉ đạo của hẳn! Hẳn nói cho ta biết, là một diễn viên phải chuẩn bị sẵn sàng, người có thể hi sinh bao nhiêu vì nhân vật này thì sẽ có khả năng nhận được bấy nhiêu, không điên cuồng không thành công! Câu nói này thành lời răn trong đời ta!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Tiểu tử này lại có thể nịnh nọt ta ngay trước mặt mọi người!” Lâm Bắc Phàm cười toe toét, bởi lần vuốt mông ngựa này rất cao cấp, làm hẳn tương đối thoải mái.

“Cái gì mà người chỉ đường, ta thấy kỳ thực là người lắc lư thì có!” Vũ Thiên Mị lườm một cái.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lại dám lộ bộ mặt thật của ta, trở về chắc chắn phải xử nàng!

“Yêu tinh nói rất đúng, gia hỏa này cứ luôn thích nói đạo lý, nhưng muốn kêu hẳn đi làm còn khó hơn lên trời. Cũng chỉ có một ít tay mơ nội tâm

thuần khiết mới tin chuyện ma quỷ của hấn!” Bạch Thanh Tuyết bổ sung.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Trở về nhất định phải xử cả nàng, trên giường!

Chương 498: Giải thưởng phim truyền hình tương đối khá!

Vương Xuân Sinh cầm cúp mừng rỡ đi xuống, còn tới bên Lâm Bắc Phàm nói một tiếng cảm ơn.

“Từ nay về sau người chính là ảnh đế, hơn nữa còn là một ảnh đế không tầm thường!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Miễn là người không quên sơ tâm, nghiêm túc trong sự nghiệp diễn xuất, sớm muộn cũng có ngày ta sẽ nâng người trở thành siêu sao thế giới!”

Lấy được lời cam kết lớn như vậy, Vương Xuân Sinh cực kỳ vui vẻ: “Cảm tạ Lâm tiên sinh, ta nhất định không phụ kỳ vọng!”

Kế tiếp là giải đạo diễn phim truyền hình xuất sắc nhất.

Giải thưởng này có hàm lượng cao vô cùng, đây là giải thưởng mở ra con đường trở thành đạo diễn lớn.

Sau khi đọc danh sách đề cử, Hồ lão gia tử trịnh trọng tuyên bố: “Người nhận được giải đạo diễn phim truyền hình xuất sắc nhất năm nay chính là --
- Tiền Đa Đa! Tiền Đa Đa là đạo diễn thiên tài, vô luận là ở giới điện ảnh, giới truyền hình hay giới chương trình đều lấy được thành tích vô cùng chói mắt! Nhất là bộ phim truyền hình 《 Trù Thần 》, các phương diện đều được làm cực kỳ đúng chỗ, 《 Trù Thần 》 có thể hướng ra toàn thế giới thật không thiếu công lao của hấn ta! Cho nên, chúng ta mau vỗ tay chào đón vị đạo diễn thiên tài này lên đài lãnh thưởng!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp ...”

Tên mập mập chết bầm Tiền Đa Đa bước lên đài lãnh thưởng.

Sau khi nhận cúp, Tiền Đa Đa phát biểu cảm nghĩ: “Nhận được giải thưởng này, ta thực sự rất vui mừng! Đây là sự khẳng định đối với một năm lao động cực nhọc của ta! Cảm tạ Tinh Quang, cảm tạ lão đồng gia cho ta có cơ hội công thành danh toại! Ta làm ở Tinh Quang rất vui vẻ, ta dự định đời này đều chỉ làm ở Tinh Quang!”

“Ta còn muốn đặc biệt cảm tạ Lâm Bắc Phàm tiên sinh! Nói một lời không khách khí, việc sáng suốt nhất đời này mà ta đã làm chính là theo đúng người! Người đó chính là Lâm Bắc Phàm tiên sinh! Chỉ trong thời gian hai năm ngắn ngủn, hắn đã giúp ta lấy được thành tựu mà ta vốn phải dành chục năm, thậm chí là vài chục năm cũng khó có thể lấy được! Nhưng ta biết rõ đây còn chưa phải điểm cuối cùng, vèn vèn chỉ là bắt đầu! Bước chân Tinh Quang sẽ không dừng, ta cũng sẽ không ngừng! Nói một câu tự kỷ: Hành trình của ta là tinh thần đại hải!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp ...”

Tiền Đa Đa cầm cúp chạy chậm xuống dưới, cũng muốn nói một tiếng cảm ơn với Lâm Bắc Phàm như Vương Xuân Sinh.

Kết quả lại bị Lâm Bắc Phàm ghét bỏ, để hắn ta xéo nhanh lên.

“Dáng dấp béo vòn không có nhân quyền.” Tiền Đa Đa chạy mất.

Liên tục hai giải thưởng lớn đều bị Tinh Quang cầm xuống, trước mắt chỉ còn lại hai giải thưởng, phim truyền hình được yêu thích nhất và phim truyền hình xuất sắc nhất.

Phim truyền hình được yêu thích nhất là dựa vào người xem bỏ phiếu, trình độ được hoan nghênh của 《Trù Thần》 là không phải bàn cãi, không chỉ vang dội toàn quốc mà còn vang dội trên toàn thế giới, lấy ưu thế tuyệt đối bắt lại giải thưởng này.

Cuối cùng là giải thưởng phim truyền hình hay nhất.

Giải thưởng này là chuyên gia mảng phim ảnh bình chọn ra, suy tính các mặt, phần thắng của 《Trù Thần》 cũng rất lớn.

Nếu bọn họ lấy được cả giải thưởng này, như vậy 《 Trù Thần 》 sẽ công đức viên mãn, không lưu tiếc nuối.

Lúc này, dù là đám người Bạch Thanh Tuyết cũng cảm thấy có chút khản trương.

Hồ lão gia tử mở phong thư ra, trịnh trọng đọc: “Bộ phim nhận được giải thưởng phim truyền hình xuất sắc nhất năm nay chính là —— 《 Trù Thần 》 !”

Đám người Tinh Quang lập tức kích động đứng bật dậy reo hò.

“Rốt cục chúng ta cũng thắng, phim truyền hình xuất sắc nhất là 《 Trù Thần 》 !”

“Phim truyền hình xuất sắc nhất, 《 Trù Thần 》 danh xứng với thực!”

“Ta còn đóng nhân vật nhỏ trong 《 Trù Thần 》 , về sau ta có vốn liếng để khoác lác với mọi người rồi!”

“Thật viên mãn, được đề cử chín giải thưởng lớn, lại cầm xuống tám giải!”

...

Hồ lão tiên sinh trên đài tiếp tục nói: “ 《 Trù Thần 》 là một bộ phim nhiều tập cực kỳ ưu tú, dù là phương diện sắc thái, âm nhạc hay nội dung cốt truyện đều có thể làm đến cực hạn, còn đưa văn hóa ẩm thực trên dưới 5000 vào phim, sau đó đẩy ra toàn thế giới! Đây là bộ phim truyền hình khiến người kinh diễm, 《 Trù Thần 》 đoạt giải là hoàn toàn xứng đáng! Trung Quốc chúng ta cần một bộ phim tốt như thế này, toàn thế giới đều muốn một bộ phim truyền hình như vậy!”

Trong tiếng hoan hô của mọi người, Bạch Thanh Tuyết lên đài lãnh thưởng.

Nữ thần Bạch Thanh Tuyết bá khí vênh vác: “Chúng ta lấy được giải thưởng này là danh xứng với thực! Bởi Tinh Quang chúng ta có thực lực

này, tuyệt đối không phải ngoài ý muốn! Lời cảm tạ ta không muốn nói nhiều, ta xin hứa với mọi người: Về sau, Tinh Quang chúng ta sẽ còn cho ra thật nhiều phim truyền hình hay cho mọi người! Từ đầu tới cuối, chúng ta đều sẽ làm tới mức: Tinh Quang xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm!”

Đám người xem trước TV bị tuyên ngôn bá đạo của Bạch Thanh Tuyết trấn trụ.

Tuyên ngôn như vậy thực sự khiến người ta cuồng nhiệt.

“Ta thích thái độ này của Bạch nữ thần, không nói nhiều, chính là làm!”

“Bá khí vênh váo không giải thích.”

“Về sau xem phim nhất định phải xem của Tinh Quang! Dù sao phim truyền hình của Tinh Quang cũng chưa từng làm ta thất vọng!”

“Lại có thể kỳ vọng vào một bộ phim hay, phải tìm hiểu về 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 một chút!”

“Ta yêu chết Bạch nữ thần, ghét chết Lâm Bắc Phàm!”

...

Kế tiếp là hạng mục giải thưởng lớn cuối cùng, giải thưởng điện ảnh.

Hạng mục này có tổng cộng tám giải thưởng, theo thứ tự là nhạc phim xuất sắc nhất, kịch bản xuất sắc nhất, diễn viên mới xuất sắc nhất, nhân vật phụ xuất sắc nhất, nhân vật chính xuất sắc nhất, đạo diễn xuất sắc nhất, phim điện ảnh được yêu thích nhất và phim điện ảnh hay nhất.

Năm ngoái, bởi vì Tinh Quang không có tác phẩm nên không có cơ hội tham tuyên.

Năm nay bọn họ mang theo ba bộ điện ảnh bạo phòng vé 《 Old Boy 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 và 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , khí thế hùng hổ mà đến, được đề cử tất cả giải thưởng.

Về phần có thể lấy đi mấy giải thưởng lớn, mọi thứ còn chưa biết được.

Nhưng đám người Lâm Bắc Phàm có lòng tin, có thể cầm xuống một nửa.

Khách quý trao giải là Hội trưởng Hiệp hội Điện ảnh Trung Quốc, Trần Hiểu Minh.

Trần Hiểu Minh là một ảnh đế uy tín lâu năm, hành nghề hơn 40 năm, đã từng diễn không biết bao nhiêu bộ phim truyền hình và điện ảnh, hơn nữa danh tiếng đều tốt. Vị nghệ thuật gia thế hệ trước này cơ hồ dâng hiến cả cuộc đời mình cho truyền hình điện ảnh, cương trực công chính, trong mắt không dung được hạt cát, là một vị nghệ thuật gia khiến người khác tôn kính cực kỳ.

“Năm nay là năm bội thu của giới điện ảnh chúng ta! Quốc gia rất ủng hộ việc phát triển sản nghiệp vui chơi giải trí, nhất là trên phương diện điện ảnh quốc gia càng tăng mạnh cường độ cải cách, cổ vũ sáng tạo và sáng tác, đây là tin mừng cho toàn thể người trong giới điện ảnh chúng ta. Năm nay xuất hiện rất nhiều phim điện ảnh hay, nói thí dụ như 《 Old Boy 》, một bộ phim điện ảnh giải thích mộng tưởng bất tử của người trung niên. Thí dụ như 《 Cô Gái Năm Đó Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》, nói về câu chuyện tình yêu ngây ngô khổ sở của người trẻ tuổi. Còn có 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đang hot...”

“Khoan?” Rốt cuộc Trần Hiểu Minh lão sư cũng kịp phản ứng lại: “Dường như ba bộ phim điện ảnh này đều tới từ Ảnh Nghiệp Tinh Quang? Chuyện tốt như vậy đều do bọn họ chiếm?”

Đám người cười ha ha, đều biết Trần lão sư đang nói đùa.

“Cho nên ta hi vọng, trong nước chúng ta có thể xuất hiện càng ngày càng nhiều công ty tốt giống như Tinh Quang vậy, tiếp tục thôi động phát triển giới điện ảnh của chúng ta! Không chỉ khiến điện ảnh nở hoa kết trái trong nước, mà còn phải vươn tầm Châu Á, vươn tới toàn thế giới! Điện ảnh Trung Quốc chúng ta đã đến lúc hùng khởi rồi!” Giọng của Trần lão sư có thể nói là cực kỳ chấn động.

“Hay! Điện ảnh Trung Quốc nên hùng khởi!”

“Còn phải hướng ra toàn thế giới!”

...

Đám người vỗ tay ca tụng.

Chương 499: 21 giải thưởng lớn, kỳ tích Tinh Quang!

“Hiện tại, giải thưởng đầu tiên được trao trong hạng mục này là giải nhạc phim xuất sắc nhất! Năm nay, ca khúc được đề cử là 《 My Soul 》 và 《 Canon 》 trong 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , 《 Phong Hoa 》 trong 《 Nếu Như Tình Yêu Có Ngày Mai 》 !”

Trần Hiểu Minh mở phong thư ra, khí phách nói: “Ca khúc nhận được giải nhạc phim điện ảnh xuất sắc nhất năm nay chính là —— 《 My Soul 》 trong 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 ! Ca khúc này một nửa ưu thương một nửa tươi đẹp, tiếng ca phảng phất như đến từ chỗ sâu nhất trong linh hồn, rung động lòng người, để người ta không kìm chế được mà lâm vào suy nghĩ! Hiện tại mời người đại diện lên đài lãnh thưởng!”

Giải thưởng này được trao cho Luyến Tuyết Ái Tửu, nhưng mọi người biết bản thân bọn họ không tới, cho nên Lâm Bắc Phàm nhận thay.

Đây là giải thưởng điện ảnh lớn nhất mà Tinh Quang lấy được trong năm nay.

Thế nhưng bọn họ vốn cho rằng đó là điềm tốt, không nghĩ tới liên tiếp các giải biên kịch xuất sắc nhất, diễn viên mới xuất sắc nhất và nhân vật phụ xuất sắc nhất đều rơi vào tay nhà khác, tình huống có chút vi diệu.

Tình huống như giội một gáo nước lạnh lên Tinh Quang.

Màn ảnh còn đặc biệt dừng lại bên Lâm Bắc Phàm.

“Không cần lo lắng, loại chuyện này rất bình thường, trừ phi xuất hiện tác phẩm điện ảnh mang tính áp đảo như phim truyền hình 《 Trù Thần 》 , bằng không muốn lấy đi tất cả giải thưởng căn bản không có khả năng. Muốn nhận được hết là chuyện không tưởng, xác suất đoạt những giải phía sau mới lớn!”

Lâm Bắc Phàm cười cười, để hai nàng thoải mái tinh thần.

Cuối cùng cũng tới giải thưởng có trọng lượng —— Giải nhân vật chính xuất sắc nhất.

Hai nhân vật chính Tiểu Dương và Vương Đại Lợi trong 《 Old Boy 》 đều được đề cử vào giải thưởng này.

Chỉ có điều, lúc đầu hai người bọn họ đều chỉ là diễn viên quần chúng tàng dưới chót, tuy diễn kỹ rất xuất chúng, hơn nữa hai nhân vật bọn họ diễn sống động vô cùng, nhưng mọi người vẫn không có lòng tin với hai người.

Bởi đối thủ của bọn họ là một ảnh đế uy tín lâu năm, hơn nữa còn là ảnh đế có lực hiệu triệu phòng vé.

Muốn chiến bại đối thủ, độ khó quá lớn.

Nhưng mà, kỳ tích thường thường phát sinh ở chỗ rẽ.

Lại là một đoạn VCR danh sách đề cử, Trần Hiểu Minh lão sư mở phong thư, lớn tiếng đọc: “Diễn viên nhận được giải nam chính xuất sắc nhất năm nay chính là Tiểu Dương với vai Tiểu Đại Bảo trong 《 Old Boy 》 !”

Trên khán đài, một trung niên bề ngoài xấu xí bỗng nhiên hưng phấn đứng lên, hai tay nắm chặt, kích động nói: “Là ta! Là ta lấy được giải thưởng! Ta là nam chính xuất sắc nhất! Ha ha...”

“Chúc mừng chúc mừng!”

“Từ bây giờ có thể xưng người là ảnh đế!”

...

Đám người Tinh Quang chung quanh đều lớn tiếng khen hay.

Người trung niên có chút già nua bên cạnh thân sắc hơi âm đạm, nhưng vẫn đứng lên ôm chặt lấy hắn ta: “Huynh đệ, chúc mừng ngươi! Rốt cục ngươi cũng hết khổ!”

“Cảm ơn huynh đệ! Ta phải đi trước một bước!” Tiểu Dương rất kích động, dùng sức ôm huynh đệ tốt đồng mệnh tương liên với hắn ta, đồng thời cũng là diễn viên lọt vào danh sách đề cử —— Vương Đại Lợi.

Kết quả, Trần Hiểu Minh trên đài lại tiếp đọc: “—— Cùng Vương Đại Lợi với vai Vương Tiểu Soái trong 《 Old Boy 》 ! Chúc mừng hai vị đã đạt giải!”

Đám người mờ mịt một hồi mới kịp phản ứng.

“Song hoàng trùng! Lại là song hoàng trùng!”

“Đánh vỡ lẽ thường, một bộ phim tạo ra hai ảnh đế, bộ phim này quá thần!”

“Đúng là bọn hắn diễn rất tốt! Chỉ sợ ban đầu vào lúc chọn lựa, ban giám khảo cũng rất khó xử, cho nên dứt khoát để cả hai người bọn họ đều trở thành ảnh đế!”

“Một lúc xuất hiện hai vị ảnh đế, Tinh Quang thu hoạch lớn!”

...

“Một lần xuất hiện hai ảnh đế, chúng ta muốn đổi vận!” Vũ Thiên Mị mừng rỡ.

“Ta cũng cảm thấy vậy!” Bạch Thanh Tuyết gật đầu.

Đối với Tinh Quang, mỗi một giải thưởng đều là một phần nội tình. Nhất là giải thưởng lớn như ảnh đế lại càng nhiều càng tốt, mãi mãi cũng sẽ không ngại nhiều.

“Một đời người hai huynh đệ, chúng ta cùng lên đài lãnh thưởng!” Vương Đại Lợi và Tiểu Dương dặt tay lên đài lãnh thưởng.

“Lấy được giải thưởng này ta rất kích động! Một năm trước ta chỉ là một kẻ chạy cò, chạy tới gần 20 năm, từ một thanh niên chạy tới trung niên, nhưng từ đầu đến cuối ta vẫn không có từ bỏ, ta biết cơ hội chỉ dành cho người có chuẩn bị, cho nên ta vẫn luôn chuẩn bị, cúp này chính là phần thưởng tốt nhất với ta! Đồng thời ta cũng phải cảm tạ Tinh Quang, nếu không có Tinh Quang cho ta cơ hội trân quý này, ta đã không thể đứng đây, càng không thể đưa tay nâng cúp Kim Chung! Một lần nữa xin cảm ơn Tinh Quang! Cảm ơn ban tổ chức đã trao giải thưởng này cho ta và huynh đệ của ta! Cảm ơn các vị khán giả đã ủng hộ và cổ vũ ta! Xin cảm ơn!”

“Có quá nhiều lời muốn nói, nhưng nhất thời lại nói không nên lời! Ta chỉ có thể cảm khái, mơ ước của ta vẫn luôn là có thể đứng trên đài nhận giải, hiện tại rốt cục mơ ước cũng thành thực hiện! Ta cần cảm tạ rất nhiều người, tại đây, ta sẽ không liệt kê từng người, xin mọi người hãy nhìn hành động của ta! Ta sẽ tiếp tục làm tốt nghiệp diễn viên, diễn tốt mỗi một vai mỗi một bộ phim, tuyệt không cô phụ sự chờ đợi của mọi người với ta...”

...

Sau khi lấy được giải nhân vật chính xuất sắc nhất, Tinh Quang như bật hack, liên tục bỏ túi hai giải thưởng lớn.

Giải đạo diễn xuất sắc nhất bị An đạo phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 giành được, giải phim điện ảnh được yêu thích nhất, không hề nghi ngờ chính là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 .

Chỉ còn lại một giải thưởng lớn là giải phim điện ảnh xuất sắc nhất.

“Bộ phim nhận được giải phim điện ảnh xuất sắc nhất năm nay chính là —— 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !”

Trần Hiệu Minh nói: “Bộ phim này đúng là kỳ tích trong lịch sử điện ảnh Hoa Ngữ, nó khai sáng kỷ nguyên mới cho lịch sử Hoa Ngữ! Căn cứ thành tích mới nhất của phòng vé, trước mắt, tổng doanh thu phòng vé toàn cầu là 14.2 ức Đô-la Mỹ, xếp vị trí thứ 12 trên bảng xếp hạng phòng vé thế giới ! Bộ phim này đánh dấu điện ảnh Hoa Ngữ chúng ta chính thức quật khởi!”

“Đây là tin tức khiến lòng người chấn phấn! Hi vọng người trong giới điện ảnh chúng ta hãy coi đây như kim chỉ nam, tiếp tục vượt mọi chông gai, cố gắng hăm hở tiến lên, đẩy ra càng nhiều bộ phim điện ảnh hay làm phong phú đời sống văn hóa tinh thần của nhân dân, đồng thời còn phải hướng tới nước ngoài, cạnh tranh với nước ngoài! Trung Quốc chúng ta không chỉ làm tốt mảng điện ảnh, mà chúng ta có năng lực làm tốt tất cả!”

“Bây giờ, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 còn đang hot, ta hi vọng bộ phim 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 này có thể càng chạy càng xa, càng chạy càng huy hoàng!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp ...”

Trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, cuối cùng buổi lễ trao giải Kim Chung cũng kết thúc.

Lễ trao giải Kim Chung rất đặc sắc, đám phóng viên truyền thông nhao nhao đưa tin.

“Hai giải thưởng trong hạng mục chương trình giải trí lại một lần nữa bị Tinh Quang nuốt trọn!”

“Sáu giải thưởng lớn ở hạng mục âm nhạc, lại một lần nữa bị Luyến Tuyệt Ái Tửu lấy đi, hai lần phong vương!”

“《 Trù Thân 》 được đề cử chín giải thưởng, lấy được tám trên chín giải! Phim nhiều tập cấp hiện tượng, có thể thấy được lóm đóm!”

“Ảnh đế uy tín lâu năm lại có thể bại bởi hai tân nhân?”

...

Tin tức chủ yếu đều vây quanh Tinh Quang, bởi Tinh Quang là người thắng lớn nhất hôm nay.

Được đề cử tổng cộng 26 giải thưởng, bắt sạch hai giải thưởng lớn trong hạng mục chương trình truyền hình, sáu giải lớn trong hạng mục âm nhạc, ba giải lớn trong hạng mục phim truyền hình, năm giải lớn trong hạng mục

phim điện ảnh, tổng cộng 21 giải, còn nhiều hơn năm ngoài mười giải, sáng tạo ra kỳ tích trong lịch sử Kim Chung!

Tuy đoạt nhiều giải, nhưng tác phẩm của Tinh Quang lại là tiếng lành đồn xa!

Nếu không phải tổ đội còn hạn chế, chỉ sợ Tinh Quang còn có thể lấy được càng nhiều giải thưởng hơn.

Sau buổi lễ trao giải Kim Chung, tương lai phát triển của Tinh Quang bước vào kỷ nguyên mới!

Chương 500: Lão đại gặp gỡ, phân chia khí vận!

Lúc Lâm Bắc Phàm đi tham gia buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng, đám người Hàn lão, Tần lão đi theo du thuyền của hắn đến đây lại gặp một đám lão đầu khác trong một trang viên sang trọng.

Đám lão đầu này do nhất cái đoán mệnh cầm đầu gồm lão Thân, lão Thiết Hoa, lão Cao và lão Hắc.

Mặc dù đôi bên chưa từng gặp mặt, nhưng đều biết sự tồn tại của đối phương.

Sau đó bọn họ vừa gặp mặt đã cãi cọ, nhìn đối phương rất không vừa mắt.

Hàn lão VS lão Thân.

“Lúc trước ta thao túng tài chính nhiều lần, kết quả phát hiện đằng sau luôn có một cái đuôi đục nước béo cò, người chính là người kia?” Hàn lão nhìn lão đầu ăn mặc lịch sự trước mặt, vẻ mặt không thân thiện.

Lão Thân ngẩng đầu, đắc ý nói: “Đương nhiên rồi! Chỉ cần tiền của ngươi đi qua Hương Giang, không thể thoát khỏi đôi mắt của ta! Nếu không phải ta giải quyết hậu quả cho ngươi, ngươi đã sớm bị lộ rồi, còn không nhanh tạ chủ long ân?”

“Ta tạ cái đầu ngươi!” Hàn lão tức giận: “Nếu không có tiền của ta xông pha chiến đấu, ngươi có thể yên tâm nhặt cá ướp muối? Sớm bị người khác

ăn cả cặn cũng không còn! Ngươi nên cảm ơn ta mới đúng!”

“Tên hôn đản ngươi thật không nói lý lẽ!” Lão Thân tức đến méo miệng.

...

Tàn lão VS lão Thiết Hoa.

“Ngươi chính là lão yêu tinh đứng sau lưng tập đoàn Mỹ Trang đúng không? Ngươi cướp kỳ ngộ của ta nhiều lần, ngươi nói xem món nợ này phải tính thế nào?” Tàn lão nhìn lão phu nhân đeo vàng đeo bạc ở trước mắt, hùng hổ dọa người.

Lão Thiết Hoa nhướng hàng lông mày lá liễu: “Ta cứ cướp, ngươi có thể làm gì? Có năng lực thì ngươi cướp về đi!”

Tàn lão nổi giận: “Thật sự không nói lý lẽ! Ngươi đúng là nữ nhân chanh chua đánh đá! Đời này ta chưa từng gặp nữ nhân nào ngang ngược như ngươi! Không đúng, là lão nữ nhân!”

“Muốn đánh nhau đúng không?” Lão Thiết Hoa nổi giận, vén tay áo lên: “Đến đi, ai sợ ai?”

Tàn lão lập tức sợ hãi: “Nam nhân tốt không tranh với nữ nhân!”

...

Lão Tửu Quỷ vs lão Hắc.

“Theo ta biết, ngươi đã mở cửa hàng trên địa bàn của ta, chặt đứt con đường buôn lậu của ta! Có phải ngươi nên nộp phí bảo kê cho ta không? Ngươi cũng biết, ta là người trong giang hồ, không nộp đủ tiền, cẩn thận huynh đệ ta cầm dao đến tìm ngươi!” Lão Hắc hung thần ác sát nói.

“Nộp phí bảo kê cái gì? Ta không nộp, ngươi có thể làm gì?” Lão Tửu Quỷ uống một ngụm rượu, rượu vào lớn gan nói: “Có bản lĩnh thì ngươi vượt biển đến chém ta đi! Ta chờ ngươi ở Trung Quốc!”

“Ồ, người còn ngang ngược! Có tin ta đập cửa hàng của người không!” Lão Hắc uy hiếp.

“Người đập thử xem?” Lão Tử Quỷ phun ra một ngụm rượu.

...

Lão Trù Thần VS lão Cao.

“Nghe nói, đồ ăn của Lâm tiên sinh đều bị khách sạn Long Môn lũng đoạn! Người làm vậy là không chân chính, có phải bây giờ người nên phân chia một chút cho Venetian Resort Hotel của ta không, để người Hoa định cư ở nước Mỹ cũng được ăn món ăn chính tông của quê nhà?”

Lão Trù Thần bình tĩnh nhấp một ngụm trà, nói: “Không sao, ta đã mở cửa hàng ở nước Mỹ, không chỉ người Hoa ở nước Mỹ, còn có rất nhiều người Mỹ đều có thể ăn món ăn Trung Quốc chính tông. Không cần cảm ơn ta, đây là điều ta nên làm!”

“Người không nghe rõ hay đang giả vờ hồ đồ?” Sắc mặt lão Cao không hề thân thiện.

“Người thích nghĩ thế nào thì cứ nghĩ thế đấy, dù sao ta cũng không cho!”

...

Thấy cảnh này, đại sư Lưu Nhất Thủy và khất cái đoán mệnh đều cảm thấy rất đau đầu.

“Được được, các vị bình tĩnh một chút cho ta! Lần này chúng ta gặp mặt là vì phân chia lợi ích của đôi bên, không phải để gây mâu thuẫn, các người đều nói ít một câu đi!”

“Tình hình hiện tại rất nghiêm trọng, chúng ta nên vứt bỏ ân oán quá khứ, liên thủ lại! Nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy, người tổn thất là chúng ta, lại để người khác được lợi!”

Sau khi hai vị đại sư khuyên bảo, cuối cùng mấy lão đầu cũng bình tĩnh lại.

Đôi bên ngồi vây quanh một chiếc bàn tròn.

“Có thể cùng ngồi xuống, nói rõ mục tiêu đi tới nhất trí!” Lão khất cái trịnh trọng nói: “Bây giờ Tinh Quang phát triển càng lúc càng nhanh, vốn chúng ta còn có thể độc hưởng khí vận của Lâm tiên sinh, nhưng theo nghiệp vụ của Tinh Quang bước ra nước ngoài, đối thủ cạnh tranh của chúng ta trở nên nhiều hơn, cũng mạnh lên. Càng ngày càng có nhiều người phát hiện chỗ thần kỳ của Tinh Quang, đã vô tình hay cố ý tham gia vào việc tranh giành khí vận trên người Lâm tiên sinh, tình hình càng ngày càng nghiêm trọng với chúng ta!”

Mọi người gật đầu, đúng là càng ngày càng có nhiều người cạnh tranh với bọn họ.

Trước kia chỉ dựa vào thực lực của bọn họ đã có thể đào thải phần lớn đối thủ, bây giờ có nhiều lúc nhất định phải liên thủ lại mới được.

Nếu tình huống này không được cải thiện, vậy khí vận sẽ không thuộc về bọn họ nữa.

Đây thật sự là muốn mạng của bọn họ!

Hơn một năm qua được khí vận trên người Lâm Bắc Phàm tưới nhuần, dù là sức khỏe hay là tình hình xí nghiệp của bọn họ, hoặc là những cái khác đều được cải thiện rất lớn, tất cả đều phát triển theo hướng tốt, thật sự là mùa xuân thứ hai.

Chính vì trải nghiệm sự thần kỳ này, mọi người mới càng cảm thấy cấp thiết.

Khí vận thật sự là một loại tài nguyên hữu hạn không thể tái sinh, người lấy nhiều một chút thì ta sẽ lấy ít đi một chút, càng nhiều người thì phần được chia càng ít.

Bây giờ đã có 10 người phân chia, nếu lại thêm mấy người nữa làm sao đủ?

“Vì vậy ta và Niếp lão đã bàn bạc, quyết định đưa ra điều lệ phân chia, có lợi cho hành động sau này của chúng ta. Cái gọi là điều lệ, chính là phương

hướng cho hành động sau này của chúng ta, còn có phương thức và phương pháp phân chia lợi ích.” Lưu đại sư nói.

Lão khắt cái dựng thẳng một đầu ngón tay, nói: “Điều thứ nhất, lúc gặp được kẻ địch bên ngoài, chúng ta nhất định phải nhất trí đối ngoại, không tiếc tất cả loại bỏ đối thủ! Chúng tình nguyện thịt nát trong nồi, cũng không được để người ngoài kiếm một chén canh!”

“Đây là đương nhiên!”

“Ta hoàn toàn đồng ý!”

“Đối ngoại trước, lại đối nội!”

...

Điều này có ý kiến nhất trí, được thông qua không hề ngoài ý muốn.

Lão khắt cái dựng đầu ngón tay thứ hai lên, nói: “Tiếp theo là vấn đề phân chia trong nội bộ chúng ta, mọi người cảm thấy nên phân chia thế nào mới tốt? Phân chia theo phương thức gì?”

...

“VẬY ĐI, CHÚNG TA PHÂN CHIA THEO KHU VỰC, TRONG NƯỚC THUỘC VỀ CHÚNG TA, NƯỚC NGOÀI THUỘC VỀ CÁC NGƯỜI!” Tàn lão đề nghị.

“Đánh rắm! Nghiệp vụ chủ yếu của Tinh Quang đều ở trong nước, nếu dựa theo cách phân chia của các người, các người ở nhà ven hồ hưởng ánh trăng trước, vậy chúng ta ngay cả canh cũng không có mà uống!” Lão Hắc lớn tiếng quát to.

Lão Cao hoàn toàn đồng ý.

Việc kinh doanh của lão đều ở khu vực u Mỹ, không có nhiều nghiệp vụ ở Trung Quốc, nếu phân chia như vậy tương đương với việc đá lão ra khỏi ván cờ.

Sau khi Tàn lão đưa ra đề nghị này cũng cảm thấy không ổn.

Bởi vì, Tinh Quang muốn phát triển chắc chắn phải đi ra nước ngoài, điều này có ích lợi cho sự tăng trưởng của bọn họ trong tương lai. Nếu phân chia dựa theo khu vực, chẳng phải tương đương với việc bọn họ bị nhốt trong nước?

“Vẫn nên phân chia theo tính chất nghiệp vụ đi, đúng lúc đám người chúng ta liên quan đến các nghiệp vụ khác nhau, cũng dễ dàng phát huy sở trường riêng của mình, không cần giằng co.” Lưu đại sư nói.

“Nhưng có một vấn đề. Mọi người đều biết ta kinh doanh bất động sản, phạm vi thế lực chủ yếu của ta đều ở trong nước, nếu đúng lúc Lâm tiểu tử ở nước ngoài, lại cần ta giúp đỡ thì làm sao bây giờ?” Tần lão nói.

Mọi người như có điều suy nghĩ.

“Vì vậy, liên quan đến điều thứ ba, đoàn kết hợp tác.” Lão khát cái nói: “Dù sao mỗi người chúng ta đều không phải toàn năng, dưới điều kiện khả năng cho phép, ta hy vọng những người ở đây có thể giúp đỡ lẫn nhau.”

“Nói ví dụ như, lão Trù Thần và lão Tửu Quý muốn mở cửa hàng ở nước ngoài, lão Cao và lão Hắc có thể giúp đỡ một chút, như vậy có thể giảm bớt phiền phức cho bọn họ. Còn có lão Cao, phu nhân các người muốn phát triển trong nước, mấy người Tần lão và Hàn lão cũng có thể cung cấp một số tài nguyên. Như vậy đôi bên đều nhận được lợi ích thực tế, không cần làm đến người chết ta sống, không phải càng tốt hơn sao?”

Chương 501: Trao đổi tài nguyên, cùng hưởng lợi ích!

“Mặt khác, trên phương diện người nào tiện hành sự hơn, lại sắp xếp chuyện này cho người đó. Ví dụ như những chuyện tương đối u tối, chúng ta không thích hợp làm, cứ giao việc này cho lão Hắc đi làm là được, cũng không cần phân chia trong và ngoài nước.”

“Tóm lại, phân chia nghiệp vụ là chính, phân chia khu vực là phụ.” Lưu đại sư tổng kết.

Vừa nói như thế, mọi người cũng không có ý kiến gì nữa.

Bây giờ, có thể nói tất cả mọi người ngồi chung trên một con thuyền, cùng chung lợi ích, vui buồn liên quan, không còn giương cung bạt kiếm như vừa rồi nữa.

“Bây giờ tất cả mọi người đã cùng hội cùng thuyền, vậy có phải chúng ta nên xem xét lại mối quan hệ trong quá khứ, phân chia lợi ích lại một lần nữa không?” Lão Cao hăng giọng, nói.

“Người muốn chia thế nào?” Trong lòng lão Trù Thần dâng lên dự cảm không tốt.

Lão Cao cười ha hả: “Ví dụ như rau xanh cực phẩm của khu vực Giang Nam, có phải người nên chia cho ta chút số lượng hay không? Nếu có được nguồn cung ứng những thực phẩm này, sông bạc Venetian của ta lập tức kéo xa cấp bậc với các sông bạc khác!”

“Không được, tuyệt đối không được!” Lão Trù Thần lập tức lắc đầu: “Khách sạn của ta còn không đủ dùng, sao có thể chia ra?”

Lão Cao cười lạnh: “Người tưởng khách sạn của người có thể yên tâm mở cửa sao?”

“Người có ý gì?” Lão Trù Thần vội hỏi.

“Khách sạn Long Môn của người nắm giữ rau xanh Giang Nam và hệ liệt món ăn 《Trù Thần》, lợi nhuận phong phú khiến người khác đỏ mắt, đám cá sấu tư bản ở Wall Street đã sớm nhìn chằm chằm. Sở dĩ bọn họ vẫn chưa ra tay, là vì cửa hàng của người vẫn luôn mở cửa trong nước, bọn họ không đuổi xúc tu đến được. Bây giờ, người đã mở cửa hàng trên địa bàn của chủ nghĩa đế quốc như nước Mỹ, tương đương với việc đưa miếng thịt mỡ đến bên mồm của bọn họ, bọn họ đều là hạng ăn thịt không nhả xương, người cảm thấy bây giờ người còn có thể sống yên ổn sao? Có lẽ người sẽ giữ được khách sạn trong nước, nhưng đừng mong có thể mở được ở nước ngoài.”

“Sao có thể như thế, sao ta không nhận được chút tin tức nào?” Lão Trù Thần quá sợ hãi.

“Đó là vì bọn họ còn chưa thật sự ra tay, chờ sau khi người mở khách sạn, việc buôn bán hưng thịnh thì bọn họ mới ra tay. Dù sao đến lúc đó, cũng tương đương với bọn họ có thể trực tiếp nhận được một con gà mái đẻ trứng vàng, người muốn đổi ý cũng không còn kịp nữa.”

“Nói cách khác, nuôi con dê béo mập rồi làm thịt!” Lão Thân đột nhiên nói.

“Chính là ý này!” Lão Cao rất đồng ý với quan điểm này, bình chân như vại nói: “Vì vậy, nếu người có thể nhượng một số lợi ích cho ta, tất cả đều không thành vấn đề. Có ta và lão Hắc hộ giá, cam đoan có thể để cửa hàng của người mở cửa thuận lợi.”

Lão Trù Thần nhíu mày nhăn trán, cuối cùng quyết định: “Được, ta đồng ý với cách hợp tác của người.”

Sau đó gật đầu với Lưu đại sư. Quyền phân chia thực phẩm đều ở chỗ Lưu đại sư, lão đồng ý cũng vô dụng, còn phải qua cửa của Lưu đại sư nữa.

“Ta không sao cả, ta chỉ là người bán thực phẩm, bán cho ai mà không phải là bán?” Lưu đại sư mỉm cười âm hiểm: “Hơn nữa bán đồ ăn cho hai nhà, các người có thể hình thành quan hệ cạnh tranh “mặt ngoài”, tất nhiên thực phẩm của ta nước lên thì thuyền lên, lại có thể bán với giá cao, ha ha!”

Tất cả mọi người đều cười.

Nếu làm vậy có thể khiến Lâm Bắc Phàm lấy được lợi ích thực tế, vậy thì quá tuyệt diệu.

Hơn nữa bọn họ cũng kiếm lời rất nhiều, lông dê ở trên người dê, bọn họ có thể chuyển tổn thất này lên người tiêu dùng, dù sao những người tiêu phí ở chỗ bọn họ đều là người có tiền.

Cứ vậy, vừa lấy được khí vận lại vừa không thua lỗ, thật sự sáng khoái!

“Đã nói đến hợp tác, có phải các người cũng nên cắt chút máu không?” Hàn lão nói.

“Có ý gì?” Trong lòng lão Cao và lão Hắc dâng lên dự cảm không tốt.

Hàn lão cười ha hả, nụ cười bỉ ổi giống như lão Cao vừa rồi, nói: “Theo ta biết, tư bản Thân Quang vốn là công ty đầu tư do Lâm tiểu tử bí mật làm, dưới trướng có rất nhiều cổ phần của các công ty tiềm lực to lớn. Ta nghĩ, chắc chắn các người đã cấu kết với bọn họ rồi. Có phải các người cũng nên bỏ ra chút cổ phần cho chúng ta?”

Sắc mặt lão Cao và lão Hắc tối sầm.

Ngay cả lão Thân và lão Thiết Hoa cũng dao động.

“Lão Cao, lão Hắc, về việc này ta phải đứng về phe bọn họ.” Lão Thân nói lời chính nghĩa: “Ta đã tìm hiểu cẩn thận, tình hình phát triển của các công ty dưới trướng tư bản Thân Quang đều rất tốt, chỉ chưa tới nửa năm giá trị tài sản đã tăng 3 – 4 lần. Hai người các người nuốt nhiều chỗ tốt như vậy, ít nhất cũng để lại chút canh cho chúng ta chứ!”

“Đúng, không sai! Hai lão tiểu tử các người không thể ăn hết chỗ tốt được!” Lão Thiết Hoa chống nạnh, hung thần ác sát nói.

“Được, sau này bọn họ dự định kêu gọi vốn, ta sẽ kéo các người đến, vậy được rồi chứ?” Lão Cao không thể làm gì khác đành phải nói...

“Nhưng phải nói rõ trước, ta và lão Cao đã cố gắng rất nhiều, bên kia dựa vào chúng ta để trấn áp Wall Street, vì vậy chúng ta phải chiếm đầu lớn.” Lão Hắc bổ sung.

“Không thành vấn đề.” Cuối cùng mọi người cũng hài lòng.

Hàn lão đề nghị: “Chúng ta dứt khoát chung tiền thành lập một công ty đầu tư, nhiều người sức lớn, cũng có thể thống nhất hành động. Tránh việc làm theo ý mình, lãng phí tài nguyên.”

Lão Thân lắc đầu: “Chỉ thành lập một công ty thì không được, nên thành lập hai cái, một sáng một tối. Cũng như lần trước chúng ta đánh tập đoàn Lý thị vậy, nếu không phải có tiền của chúng ta ẩn trong bóng tối, có lẽ đã lật thuyền trong mương.”

Cuối cùng mọi người quyết định, thành lập hai công ty đầu tư, một sáng một tối.

Công ty ngoài sáng do lão Thân phụ trách, chủ yếu là đầu tư theo tư bản Thần Quang, thành thật quy củ kiếm tiền, vào lúc mấu chốt sẽ làm đồng minh vững chắc cho tư bản Thần Quang.

Công ty ở trong bóng tối do Hàn lão phụ trách, ngày thường ẩn nấp không xuất hiện, đi theo tư bản Thần Quang để tổng tiền, phát triển bí ối. Nhưng vào lúc cần thiết, sẽ phát huy tác dụng như kỳ binh.

Mặt khác, bọn họ còn có chung nhận thức ở một số phương diện.

“Tinh Quang là một nhà có sản nghiệp vui chơi giải trí, đã phát triển nghiệp vụ đến nước ngoài. Tài nguyên ở mặt truyền hình còn được, bởi vì phân chia lãnh thổ quản lý, đôi bên cùng có lợi, đài truyền hình nước ngoài đều có thái độ khá thân thiện. Nhưng ở mặt điện ảnh lại không quá thân thiện, ví dụ như tám công ty điện ảnh này, bọn họ bá đạo đã quen, không thể nhìn người khác sống tốt. Vì vậy, chúng ta có thể ra tay ở phương diện này, sớm trải đường cho Tinh Quang.”

Lão Hắc đề nghị: “Công ty điện ảnh ở nước Mỹ bởi vì liên quan đến vụ án lịch sử Paramount, nên ít liên quan đến rạp chiếu phim. Chúng ta có thể ra tay ở phương diện này, mua lại một số rạp chiếu phim. Tuy không thể kiếm được tiền lớn, nhưng chắc chắn sẽ không thua lỗ!”

“Tốt nhất chúng ta cũng phải dính đến sản nghiệp vui chơi giải trí, tìm một cơ hội, chúng ta cũng tự làm một công ty truyền hình điện ảnh! Dù sao có một số phim truyền hình điện ảnh không tiện quay trong nước, nhưng quay ở nước ngoài lại không thành vấn đề!”

“Ta đồng ý điều này!”

“Hoàn toàn tán thành!”

Chương 502: 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đóng máy!

Hội nghị tư nhân lần này ảnh hưởng sâu xa.

Chỉ sợ những người sáng lập như bọn họ cũng không ngờ, bọn họ vì kiếm chác khí vận mới thành lập tổ chức tư nhân, không lâu sau lại trở thành một trong những thế lực tài phiệt siêu cấp thao túng kinh tế toàn cầu.

Tạm thời không nhắc đến chuyện này.

Sau khi buổi lễ trao giải Kim Chung long trọng kết thúc, Lâm Bắc Phàm và hai nữ nhân thắng lợi quay về.

Bởi vì nhận được nhiều giải thưởng lớn, doanh thu phòng bán vé của 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã sụt giảm lại bùng nổ một đợt nữa, cuối cùng thu đầy bồn đầy bát.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 công chiếu hai tháng, tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu là 14.9 ức Dollar, tương đương với 89.4 ức nguyên, là phim điện ảnh đứng thứ 11 trong bảng xếp hạng toàn cầu.

Nhận được tám hạng mục đề cử ở giải thưởng Kim Chung, cuối cùng vinh quang lấy được bốn giải thưởng gồm giải thưởng nhạc phim xuất sắc nhất, giải thưởng đạo diễn xuất sắc nhất, giải thưởng bộ phim điện ảnh được yêu thích nhất và giải thưởng phim điện ảnh xuất sắc nhất.

Đồng thời, 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 cũng trở thành biểu tượng thời đại trong lịch sử điện ảnh Hoa ngữ, vĩnh viễn lưu truyền.

Trong khoảng thời gian này, bởi vì 《 Sing!China 》 tiếp tục được hoan nghênh, liên tục đẩy ra mấy học viên thiên tài, khiến làn sóng tỉ suất người xem bùng nổ.

Căn cứ vào số liệu mới nhất cho thấy, cho đến bên giờ 《 Sing!China 》 đã có tỉ suất người xem bình quân 4.65%, có một lần tỉ suất người xem cao nhất đột phá mốc 5%, đạt đến 5.03%.

Đáng tiếc lực cản quá lớn, lại nhanh chóng hạ xuống. Thế nhưng, 《 Sing!China 》 đã được nhìn nhận là một chương trình giải trí tiêu chuẩn

cấp hiện tượng. Chỉ cần giữ nguyên trình độ này, vậy ngày 《Sing!China》 trở thành một chương trình giải trí cấp hiện tượng cũng không xa nữa.

Trong chớp mắt, tháng 11 nhanh chóng trôi qua, thời tiết nhanh chóng trở lạnh.

Cho dù là Giang Nam bốn mùa như xuân, hiện tại cũng đã trở nên tiêu điều hơn nhiều. Lúc người đi đường nói chuyện, cũng có thể thổi ra một làn khói trắng, gió lạnh thấu xương.

Thế nhưng, thành phố điện ảnh Giang Nam lại trái ngược hoàn toàn, trở thành một tòa thành ấm áp.

Tường thành thật dày của thành phố điện ảnh Giang Nam như đã chặn lại mùa đông lạnh lẽo, cây cỏ ở trong này vẫn giữ được màu xanh biếc, ngay cả hoa cũng không khô héo, vẫn đứng kiêu ngạo.

Gió mát nhẹ nhàng thổi qua, thể xác và tinh thần đều ấm áp, người đi đường chỉ mặc hai lớp quần áo là có thể chống lạnh.

Chính vì vậy, thành phố điện ảnh Giang Nam trở thành cứ điểm du lịch mới để tránh rét mùa đông.

Đồng thời, cũng trở thành lựa chọn mới để đoàn làm phim đến quay phim vào mùa đông.

Ngày hôm nay, Lâm Bắc Phàm đến thành phố điện ảnh Giang Nam. Bởi vì trải qua ba tháng gấp gáp quay chụp, cuối cùng 《Anh Hùng Xạ Điêu》 cũng đóng máy, tiến vào giai đoạn chế tác hậu kỳ, Lâm Bắc Phàm đến xem tình hình một chút.

Lâm Bắc Phàm không vào thành phố điện ảnh, mà chạy đến khu vực hiệu ứng do Tinh Quang vừa xây dựng không lâu, rất nhiều cảnh quay đều được hoàn thành ở nơi này.

Từ xa xa đã thấy một tiểu cô nương xinh xắn hưng phấn chạy tới: “Lão công Lâm Bắc Phàm, người đã đến!”

Tất cả mọi người ở đây đều lập tức quay lại nhìn, đôi mắt tỏa sáng.

Cứ như phát hiện ra một bí mật cực lớn.

Lâm Bắc Phàm: "...”

“Vi Vi, đừng gọi lung tung, sẽ khiến người ta hiểu lầm, ta là người đứng đắn.” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

Vì nhân mạnh quan điểm này, hắn còn đưa tay ra, chặn Lại Vi Vi đang nhào tới muốn ôm.

“Ôi!” Lại Vi Vi kêu đau một tiếng, u oán nhìn Lâm Bắc Phàm.

Nhìn ánh mắt u oán này, Lâm Bắc Phàm suýt nữa cho rằng mình là nam nhân phụ lòng. Thế là, hắn đành phải nói sang chuyện khác: “Ồ? Tên mập mập chết bầm kia đâu, sao không thấy hắn?”

“Ta đã đuổi hắn ra ngoài.”

“Vì sao? Hắn là đạo diễn mà!”

Lại Vi Vi chống eo bá đạo nói: “Ở chỗ này, ta là Nữ Vương hiệu ứng, tất cả mọi thứ đều phải nghe theo lời ta! Tên mập mập chết bầm kia quay phim còn được, nhưng ánh mắt thâm mỹ thật sự quá kém, vì vậy ta đuổi hắn ra ngoài, phải làm theo ý của ta! Boss, ta dẫn ngươi đi xem tác phẩm mới nhất của ta!” Lại Vi Vi lôi kéo Lâm Bắc Phàm chạy vào bên trong.

Dọc theo đường đi đều có người nhìn sang chào hỏi, ánh mắt tôn kính.

Có thể nhận ra, Lại Vi Vi lăn lộn ở nơi này rất tốt, nàng đã chinh phục tất cả mọi người ở đây.

Cuối cùng đã đi đến phòng biên tập.

Lâm Bắc Phàm trịnh trọng nói: “Vi Vi, ngươi là người phụ trách nơi này, giới thiệu cho ta biết tình hình tiến triển mới nhất của 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đi.”

Bộ phim võ hiệp này có quay tốt hay không, việc chế tác hậu kỳ rất quan trọng.

Lâm Bắc Phàm không lo lắng đến các phương diện khác, chỉ có phương diện hiệu ứng. Đây là lần đầu tiên Tinh Quang sử dụng hiệu ứng, thành bại đều ở lần hành động này.

“Được rồi.” Lại Vi Vi sai người mở màn hình lớn, ở đó đang phát một đoạn video duy mỹ, đó chính là đoạn ngắn Hoàng Dược Sư đại chiến Chu Bá Thông.

Vừa nhìn vào đoạn video này đã thấy một chưởng phong đánh tới, đánh rơi mấy chục cánh hoa đào màu hồng, sau đó chậm rãi bay xuống, có thể nhìn thấy rõ ràng cả đường vân trên hoa đào.

Còn có võ công của bọn họ, mỗi một chiêu đều hóa thành chưởng phong hữu hình. Còn có thể mơ hồ nhìn thấy con đường nội khí di chuyển trên người, khiến người xem phải hô to đặc sắc.

Sau đó ông kính kéo ra xa, nhìn thấy một tòa nhà sơn son chạm khắc thấp thoáng sâu trong rừng đào, như ẩn như hiện. Phía sau tòa nhà là Đại Thanh Sơn, sau lưng Đại Thanh Sơn là biển cả xanh biếc...

Thoạt nhìn tất cả đều rất duy mỹ.

Mấu chốt nhất là, làm quá tỉ mỉ, mỗi một bước đều rất cẩn thận. Lâm Bắc Phàm cảm thấy thứ bản thân đang xem không phải phim truyền hình, mà là một bộ phim điện ảnh.

Nếu cả bộ phim truyền hình đều có hiệu quả như vậy, tỉ suất người xem tuyệt đối bùng nổ.

Thế nhưng, chỉ sợ những bộ phim truyền hình bình thường không bỏ ra nổi số tiền này.

Vì vậy, trước mắt rất nhiều phim truyền hình đều đặt những cảnh có hiệu ứng đặc sắc nhất trong trailer film, treo đầu dê bán thịt chó, hiệu ứng cả bộ phim chỉ đáng năm đồng tiền.

“Đây là do các người làm? Thật giỏi!” Lâm Bắc Phàm dựng ngón tay cái, sau đó nói suy nghĩ của mình ra.

Lại Vi Vi mỉm cười hơi đắc ý: “Lão công Lâm Bắc Phàm...”

“Hà?”

“Ha ha, vừa rồi ta trúng tà, phì phì phì...”

Lại Vi Vi xấu hổ mỉm cười, nói tiếp: “Thật ra lo lắng của Boss hoàn toàn dư thừa, bởi vì chúng ta đã chế tạo ra mô hình vận chuyển nội lực liên quan đến võ công, còn có mô hình hoán đổi khung cảnh, mô hình chịu lực quét điểm vận động... Đủ loại mô hình, không chỉ có thể tiết kiệm một số tiền lớn, còn có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian! Cũng như trong đoạn video 5 phút vừa rồi, chỗ chúng ta chỉ cần tốn hai tiếng là có thể giải quyết!”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên: “Thật?”

“Ta còn có thể lừa người sao? Lại Vi Vi ta đây chắc chắn sẽ trở thành Nữ Vương hiệu ứng!” Lại Vi Vi đắc ý ưỡn ngực, Lâm Bắc Phàm mới phát hiện dáng người cô nàng này rất tốt.

“Nếu như vậy, 《Anh Hùng Xạ Điêu》 có thể chiếu vào đầu năm nay không?”

“Không cần đầu năm nay...” Lại Vi Vi lắc đầu, nói: “Nếu không có gì bất ngờ, cuối năm nay là có thể chế tác xong.”

“Nhanh vậy?” Lâm Bắc Phàm giật mình.

Cũng như phim điện ảnh Hollywood, dù là phim bom tấn công nghiệp bình thường cũng cần thời gian một năm rưỡi, nhanh nhất cũng hơn tám tháng. Thế nhưng, làm một bộ phim dài đến 40 tập lại chỉ cần một tháng?

Chương 503: Đến thăm lớp huấn luyện đánh võ!

“Nếu dựa theo ứng dụng mô hình, nhanh nhất chỉ cần thời gian ba tháng!”

Lại Vi Vi ngẩng cao đầu: “Thế nhưng, ngay lúc 《Anh Hùng Xạ Điêu》 bắt

đầu quay, chúng ta đã bắt đầu công tác cắt nối biên tập, đồng thời chỉnh lý hiệu ứng, bây giờ đã hoàn thành một nửa công việc, chỉ cần một tháng rưỡi nữa là có thể hoàn thành.”

“Thì ra là thế, chất lượng thế nào? Cũng không thể đập bảg hiệu của Tinh Quang!” Về mặt Lâm Bắc Phàm rất nghiêm túc.

“Yên tâm đi, tuyệt đối đảm bảo chất lượng!” Lại Vi Vi đảm bảo: “Lại Vi Vi ta chắc chắn sẽ trở thành Nữ Vương hiệu ứng! Đây là tác phẩm đầu tiên của ta, mỗi một cảnh đều thập toàn thập mỹ!”

“Nghe người nói vậy ta cũng yên tâm.” Lâm Bắc Phàm nhanh nhay nói: “Nếu cuối năm nay, bộ phim này có thể hoàn tất chế tác, vậy chúng ta sẽ phát sóng sớm hơn dự tính hai tuần, vừa quay vừa phát sóng. Đúng lúc trong khoảng thời gian này không có phim truyền hình nào hay, phát sóng 《Anh Hùng Xạ Điêu》 là tốt nhất, tương đương với việc sớm chiếm cứ khung giờ hoàng kim. Vậy đến lúc Tết xuân, đúng lúc chiếu lại, hiệu quả tuyệt đối tiêu chuẩn!”

“Nếu thế, liệu Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia Trung Quốc có thông qua kiểm duyệt không?” Lại Vi Vi tỏ ra lo lắng.

Lâm Bắc Phàm khinh thường nói: “Lúc trước khi phát sóng phần một của 《Chung Cư Tình Yêu》 chúng ta cũng làm như thế, tuy hơi rắc rối, nhưng so với lợi nhuận nó không tính là gì. Hơn nữa, bây giờ Tinh Quang chúng ta xưa đâu bằng nay, con đường phía trên thông suốt, vì vậy những chuyện này vốn không thành vấn đề.”

“Vậy ta yên tâm rồi.” Lại Vi Vi vui vẻ ra mặt.

Tiếp theo, nàng lại phát vài đoạn video cho Lâm Bắc Phàm xem, Lâm Bắc Phàm đều rất hài lòng.

Đã đến thành phố điện ảnh Giang Nam, Lâm Bắc Phàm thuận tiện đi xem lớp huấn luyện.

Dù sao hẳn cũng còn mang danh hiệu trưởng, nếu nửa tháng cũng không thấy bóng dáng một lần, vậy thì không được.

Tính toán thời gian, đã một tháng trôi qua, vừa vặn.

Thế là, Lâm Bắc Phàm đi khảo sát lớp huấn luyện, phát hiện các học viên đang huấn luyện thực chiến.

Các học viên mặc đồ bảo hộ, ngẫu nhiên phân chia thành hai tổ tiến hành đánh nhau, đánh rất hung ác, gần như mỗi đấm đều nện vào thịt, toàn bộ đại sảnh đều vang lên tiếng bịch bịch.

Binh Vương Thủy Đại Quân đứng thẳng tắp, quan sát tất cả mọi người.

Với phương pháp huấn luyện của hắn ta, cái được gọi thực chiến đơn thuần chính là đánh.

Ngoại trừ không thể tấn công vào chỗ hiểm yếu, đánh thế nào cũng được.

Ai đánh không đủ sức, ai đánh không đủ hung ác, vậy hôm nay đừng nghĩ đến việc ăn cơm.

Đơn giản thô bạo, nhưng hiệu quả tuyệt diệu!

Vốn có rất nhiều người đều theo chủ nghĩa hình thức, nhưng bây giờ mọi người đã chuyển sang lối đánh gọn gàng, vừa ra tay là đánh người bị thương.

So với lúc trước, bây giờ tinh thần của bọn họ càng giống một quân nhân.

Lúc mới bắt đầu rất nhiều người không thích ứng được, không ra tay được.

Nhưng liên tục mấy ngày đói bụng, rất nhiều người đều trở nên ác độc, hung ác với người khác, không đánh đầu đối phương đầy cục u thì không dừng tay. Đối với bản thân càng ác hơn, dù bản thân bị đánh đầu đầy cục u cũng phải tiêu diệt đối phương trước.

Nếu cứ huấn luyện trong khoảng thời gian dài như vậy, chắc chắn đám người ở đây sẽ biến thành tàn tật, đến tuổi già thật sự rất bi thảm. Vì vậy Lâm Bắc Phàm lên lút sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật, trị liệu vết thương trên người bọn họ, trừ khử tai họa ngầm cho bọn họ.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Lâm Bắc Phàm đồng ý với cách huấn luyện của Thủy Đại Quân.

Đương nhiên cũng không thể tiếp tục kéo dài được, có mấy thanh niên bởi vì không chịu nổi đau khổ này, tự xin rời khỏi lớp huấn luyện.

Người kiên trì được đều có tuổi tác khá lớn, là người có sự từng trải nhất định trong xã hội.

Ví dụ như Trương Kính, một diễn viên hạng ba, còn là một người chỉ đạo võ thuật, sờ soạng lần mò trong giới giải trí mấy chục năm vẫn không có tiếng tăm gì, vì vậy hắn ta đặc biệt quý trọng cơ hội lần này, đánh rất hung ác, sau đó lại xin lỗi đối phương.

Còn có Triệu Trác, ngôi sao võ thuật đã từng nổi tiếng một thời, bây giờ đã hơn 40 tuổi, là một người khá lớn tuổi trong lớp huấn luyện, phương diện thể lực đều không theo kịp người khác, nhưng lại rất giỏi chịu cực khổ.

Nhưng người này đều hung ác với bản thân, nếu như có cơ hội chắc chắn có thể một lần lên trời.

“Lâm tiên sinh, người đã đến.” Thủy Đại Quân nhìn thấy Lâm Bắc Phàm, nở nụ cười cứng ngắc đi tới.

Những người khác cũng nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đến, nhưng đều giữ im lặng, tiếp tục huấn luyện.

Lâm Bắc Phàm sải bước nhẹ nhàng đi tới, mỉm cười nói: “A Thủy, đã lâu không gặp! Tình hình của bọn họ thế nào?”

“Có mấy hạt giống khá được, rất có thiên phú, đáng tiếc hơi lớn tuổi, nếu không cũng có tiềm chất trở thành lính đặc chủng.” Thủy Đại Quân tiếc nuối nói.

Lâm Bắc Phàm bó tay, lại căn cứ theo khả năng của lính đặc chủng để đào tạo bọn họ, người thật sự bạo dạn.

Trong 100 binh lính thiết huyết cũng không chắc có được một lính đặc chủng. Mỗi một lính đặc chủng đều là cục cưng quý giá của quân khu, sẽ

không tùy tiện sử dụng, ngày thường chỉ đến lúc chấp hành nhiệm vụ sinh tử mới sử dụng.

“Mấy hạt giống mà ngươi nói là những ai?”

Thủy Đại Quân chỉ từng người một, đúng là mấy người kiếp trước.

Không có ai là tùy tiện thành công, bọn họ có thể trở hết tài năng trong trăm vạn diễn viên, chắc chắn phải có được phẩm chất riêng của mình.

Thủy Đại Quân vỗ tay, lớn tiếng nói: “Bây giờ tất cả có thể nghỉ ngơi 20 phút, 20 phút sau tái chiến!”

“Ôi, cuối cùng cũng được nghỉ ngơi!”

“Ta bị đá đến tê cả chân, vừa rồi còn bị đâm một cái vào mắt!”

“Tôi nay lại phải đến chỗ bác sĩ Lưu, nếu không cánh tay này sẽ tàn phế!”

...

Đám người lác đác tách ra, có người nghỉ ngơi nguyên tại chỗ, có người đi uống nước, còn có người muốn đi thay thuốc...

Dù đại Boss Lâm Bắc Phàm đang đứng đây bọn họ cũng mặc kệ, bởi vì bọn họ thật sự không có tâm trạng.

Thế nhưng, trong đó lại không bao gồm Ngô Tiểu Kinh.

Lúc hắn ta nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đi vào, đôi mắt sáng lên, vì vậy mà bị đâm mấy cái, bây giờ khuôn mặt còn đang đau đớn.

Nhưng cơn đau trên mặt không thể che hết sự vui vẻ trong lòng. Nhân lúc được nghỉ ngơi, hắn ta lấy một quyển sổ trong balo mang theo người, bước chân khập khiễng đi tới, đưa cho Lâm Bắc Phàm.

“Lâm tiên sinh, đây là kịch bản do ta viết, mời ngươi xem qua!”

Lâm Bắc Phàm tò mò nhìn người có 8 – 9 phần tương tự nam nhân thiết huyết trong ấn tượng của hắn.

Đây thật sự là một nam nhân chân chính, ở một thời không khác, vì ước mơ được quay bộ phim điện ảnh đề tài quân nhân, hắn thật sự vào quân doanh hai năm, ngày thường cùng ăn cùng ở với các binh lính khác.

Sau này vì quay bộ phim 《Chiến Lang》, trên người toàn vết thương, nghe nói có khả năng bị tàn tật.

Lâm Bắc Phàm rất bội phục người như vậy!

Lâm Bắc Phàm nhận lấy kịch bản của hắn ta.

“Chiến Lang?”

Lâm Bắc Phàm nói thềm một câu quả nhiên là thế.

Chương 504: Chiến Lang giả gặp Chiến Lang thật!

Lúc này, những người khác cũng nhìn thấy Ngô Tiểu Kinh tự đề cử kịch bản của mình. Bọn họ mang theo tò mò và chờ mong tập trung lại, muốn xem thử kịch bản của Ngô Tiểu Kinh có nhận được sự ưu ái của đại Boss hay không.

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng lật qua lật lại kịch bản, hắn đọc nhanh như gió, nhanh chóng xem hết.

Đây là kịch bản 《Chiến Lang 1》, kể về Lãnh Phong có tính tình rất du côn nhiều lần gây tai họa, trong một lần hành động hắn chống lại quân lệnh đánh chết phần tử khủng bố, sắp bị khai trừ ra khỏi đội, lại bất ngờ được bộ đội Chiến Lang thần bí tiếp nhận.

Trong một nhiệm vụ, đối mặt với trùm buôn ma túy và các lính đánh thuê nhập cảnh, vì Chiến Lang bọn họ muốn thắng lại tôn nghiêm của quân nhân Trung Quốc, vì cứu vãn tồn thất, bọn họ đã triển khai một trận đấu sinh tử với trùm buôn ma túy và lính đánh thuê.

Cuối cùng, vị Lãnh Phong có số mệnh nhân vật chính này đã lấy được thắng lợi cuối cùng, còn ôm mỹ nhân về.

Trong phim có Phó đội trưởng Chiến Lang lạnh lùng cao ngạo...

Nữ cấp trên quyền rũ...

Trùm buôn ma túy xấu bụng mưu kế sâu xa...

Đông đội chết oan...

Đương nhiên, còn có câu nói ẩn chứa lòng yêu nước sâu đậm “chạm vào người Trung Quốc chúng ta, xa đến đâu cũng giết”, khiến người ta nghe mà nhiệt huyết sôi trào!

Ngoại trừ có chút khác biệt nhỏ bé, nhưng trên cơ bản vẫn giống bộ phim điện ảnh ở kiếp trước.

Nhìn Lâm Bắc Phàm lật giấy nhanh như vậy, trong lòng Ngô Tiểu Kinh cũng lo lắng không yên.

Nghĩ thầm trong lòng: Không phải kịch bản của mình viết không được tốt, không nhận được sự công nhận của Lâm tiên sinh chứ?

“Ta nghe nói trong quân đội có một đội lính đặc chủng thần bí tên là “Chiến Lang”, bọn họ là vương bài của quân đội, mỗi lần đều chấp hành nhiệm vụ rất quan trọng, đồng thời còn có thể hoàn thành chúng một cách xuất sắc. Ta rất kính nể những quân nhân như vậy, vì vậy ta muốn viết một kịch bản liên quan đến câu chuyện của bọn họ, sau đó quay thành phim điện ảnh, để mọi người đều biết.”

Cuối cùng Ngô Tiểu Kinh không nhịn được hỏi: “Lâm tiên sinh, người cảm thấy kịch bản này thế nào?”

Lâm Bắc Phàm không nói gì, đưa kịch bản này cho Thủy Đại Quân đứng bên cạnh.

Thủy Đại Quân nhìn hai chữ “Chiến Lang”, ánh mắt đầy vẻ phức tạp, sau đó mới mở ra xem.

Kết quả chưa xem được bao lâu, hắn ta đã trả lại kịch bản.

“A Thủy, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Tình tiết nhược trí buồn cười, đúng là rắm chó không kêu!” Thủy Đại Quân không chút nể mặt nói.

Mọi người quá sợ hãi.

Ngô Tiểu Kinh nổi giận: “Huân luyện viên, ngươi dựa vào cái gì để nói như vậy?”

“Dựa vào cái gì? Dựa vào việc ta hiểu rõ Chiến Lang hơn ngươi!” Thủy Đại Quân cười lạnh, “Bộ đội Chiến Lang chân chính không yếu như trong kịch bản của ngươi, bọn họ là người vô địch, mỗi một người đều là lính đặc chủng trong lính đặc chủng, Binh Vương siêu cấp. Nhất là thủ lĩnh, có thể đơn độc chiến thắng một đội lính đặc chủng được vũ trang đầy đủ. Như lính đánh thuê trong kịch bản của ngươi, chỉ cần phái ra ba Chiến Lang là có thể giải quyết hoàn toàn, không tốn chút sức lực nào, càng không có hi sinh!”

“Còn nữa, lính đặc chủng đi chấp hành nhiệm vụ không phải đi chơi, mỗi giây mỗi phút đều đã chuẩn bị sẵn sẽ hi sinh vì nước nhà, đã sớm không để ý đến sống chết. Thế nhưng, Lãnh Phong trong kịch bản của ngươi lại có tâm trạng yêu đương, sợ chết chưa đủ sớm sao?”

Ngô Tiểu Kinh xấu hổ đến mức khuôn mặt đỏ bừng: “Trưởng quan, ngươi...”

“Còn hành động quân sự trong đó cũng quá buồn cười, Chiến Lang chấp hành nhiệm vụ chỉ hỏi kết quả không hỏi quá trình, thủ đoạn gì cũng dùng được, lấy nhiều địch ít càng là chuyện thường ngày. Thế nhưng, Lãnh Phong trong kịch bản lại chiến đấu một mình với đối phương, một đám người đứng đằng sau xem kịch, điều này khiến ta nghĩ mãi không rõ!”

Ngô Tiểu Kinh lập tức không còn lời nào để nói.

“Vì vậy ngươi cầm kịch bản này đi quay phim điện ảnh, không phải kính trọng Chiến Lang, mà đang sỉ nhục bọn họ, sỉ nhục cờ hiệu Chiến Lang

này!” Thủy Đại Quân khó chịu nhìn chằm chằm Ngô Tiểu Kinh.

Có phải sức lực của tiểu tử này quá dồi dào không? Lại có thể viết ra một kịch bản si nhục Chiến Lang như thế.

Chút nữa phải huấn luyện thật tốt, cho hắn ta biết uy lực của Chiến Lang.

Ngô Tiểu Kinh xấu hổ đến mức muốn tìm một cái lỗ để chui xuống. Hắn ta thật sự không biết hắn ta đã đụng phải họng súng, đặc tội Chiến Lang chân chính, tương lai còn có cuộc sống càng bi thảm hơn chờ hắn ta.

Một bên khác, Lâm Bắc Phàm suýt nữa cười ra tiếng.

Ngày thường vị Thủy Đại Quân này đều ăn nói nghiêm túc, kết quả khi mắng người lại có thể hung ác như vậy, thoải mái như thế!

Vấn đề là Lý Quỷ gặp được Lý Quỷ, còn mắng có lý!

Thật ra, vấn đề của Thủy Đại Quân cũng là vấn đề lúc trước Lâm Bắc Phàm luôn nghi ngờ, từ đầu tới cuối 《Chiến Lang 1》 tràn ngập bug, cảm giác có điểm giống nhà chòi, không có quá nhiều cảm giác căng thẳng.

Kém xa 《Chiến Lang 2》 .

Có lẽ Ngô Tiểu Kinh cũng phát hiện ra khuyết điểm này, vì vậy mới có 《Chiến Lang 2》 kích động lòng người.

“Ngô Tiểu Kinh, ngươi lấy kịch bản này về viết lại đi. Khi nào thứ ngươi viết ra có thể khiến vị huấn luyện ở bên cạnh hài lòng, ta mới có thể xem xét đầu tư quay bộ phim này.” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt trả lại kịch bản.

Ngô Tiểu Kinh hơi uể oải: “Thế nhưng Lâm tiên sinh, ta phải bỏ ra thời gian hai năm mới viết xong kịch bản này, kết quả bây giờ vẫn chưa được...”

“Không được thì học thêm, nơi này của chúng ta không thiếu lão sư tốt, ngươi có thể học tập lão sư Hứa Khả Khả cách viết kịch bản như thế nào,

hợp lý hóa kịch bản như thế nào. Còn có thể học cách đóng phim với lão sư Lý Đại Tráng, tóm lại người phải học.”

“Được, ta nhất định sẽ đi theo Hứa lão sư học tập cho giỏi!”

“Ta cảm thấy, câu “chạm vào người Trung Quốc chúng ta, xa đến đâu cũng giết” này rất tốt, vừa nghe đã nhiệt huyết sôi trào, kích phát nhiệt huyết dân tộc, nhưng kịch bản của người lại không thể hiện được chủ đề này, không hề phóng khoáng.”

“Lâm tiên sinh, nói thế nào?”

Lâm Bắc Phàm tức giận: “Người xem phim Hollywood của nước Mỹ, sau đó lại so sánh với kịch bản của người. Chiến tranh của người ta đã đánh ra ngoài vũ trụ, người còn giới hạn trong một sườn núi nhỏ! Người ta đánh một trận chiến đã sử dụng ba quân hải lục không, điều đi mấy ngàn thậm chí trên vạn người, chỗ chúng ta mới sử dụng mấy người, vậy sao được? Sao thể hiện được sự vĩ đại của Trung Quốc chúng ta?”

“Phải biết rằng, chúng ta là một quốc gia lớn, còn là một cường quốc quân sự, vì vậy phương diện biểu hiện quân sự không thể thua kém được! Do đó, người muốn viết kịch bản phim điện ảnh đề tài quân sự, nhất định phải làm thật lớn, điên cuồng đập tiền cho ta!” Lâm Bắc Phàm khua tay múa chân.

Âm thanh đình tai nhức óc, Ngô Tiểu Kinh nhận được sự gợi ý sâu sắc.

Lại nhìn kịch bản của mình, đúng là viết quá ngây thơ lại keo kiệt, còn trăm ngàn chỗ hở, hoàn toàn không cách nào thể hiện ra phong thái quân nhân!

Càng không thể hiện được phong thái của quốc gia lớn!

Đúng là Lâm tiên sinh, ánh mắt rất sắc bén!

“Lâm tiên sinh, người cảm thấy ta nên viết theo phương diện nào?” Ngô Tiểu Kinh khiêm tốn học hỏi.

“Ta đề nghị người không ngại xây dựng kịch bản theo hướng “sự kiện triết kiêu”, chỉ có việc lớn quốc tế mới thể hiện ra được phong thái của quốc gia lớn!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

《Chiến Lang 2》, nghe ta triệu hoán, xuất hiện đi!

Chương 505: Thiên Tử Vọng Khí Thuật muốn thăng cấp tầng thứ tư!

《Chiến Lang 2》 là một bộ điện ảnh vô cùng ưu tú, lúc trước nhìn thấy cảnh cuối cùng Lãnh Phong bị thương nặng lấy tay làm cột cờ, giơ cao cờ đỏ tung bay khắp chiến tuyến, khiến đám người có cảm tình với quân nhân Thiên Triều bị đả động thật sâu, đồng thời cũng cảm thấy tự hào vì quốc gia của mình.

Đây là một loại cảm động khó có thể diễn tả bằng ngôn từ!

Dường như là tán thành cảm rĩ sâu trong nội tâm!

Đề cho người ta vì đó mà lã chã rơi lệ!

Hiện tại có cơ hội này, Lâm Bắc Phàm muốn tái hiện nó lại lần nữa.

Nhân vật máu chốt là Ngô Tiểu Kinh, không có Ngô Tiểu Kinh, Chiến Lang không còn là Chiến Lang nữa!

Những người khác có thể thay thế, duy chỉ có Ngô Tiểu Kinh không thể thay thế!

“Học tập thật tốt cho ta, nghiêm túc nghiên cứu kịch bản, học kỹ tất cả bản lĩnh. Nếu trong trăm ngày ngươi có thể học xong, chinh phục tất cả đạo sư, như vậy ta sẽ đầu tư cho bộ điện ảnh của ngươi. Dù ngươi muốn tự mình làm đạo diễn cũng không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm như lãnh đạo vỗ vỗ bả vai Ngô Tiểu Kinh.

Tuy tuổi Lâm Bắc Phàm cực kỳ nhỏ, nhưng khí tràng trên người hắn thường khiến người ta xem nhẹ tuổi tác của hắn.

Phảng phất như trời sinh hắn đã là lãnh đạo, có sức hấp dẫn cường đại, lời hắn nói mọi người nhất định phải nghe, khi hắn tức giận người sẽ khó chịu, khi hắn cổ vũ người sẽ cảm thấy như nhận được lời khen ngợi lớn nhất.

“Lâm tiên sinh, ta nhất định sẽ làm được!”

Ngô Tiểu Kinh cảm thấy bản thân được ủng hộ lớn lao, đồng thời cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

Ủng hộ là vì hắn ta đã nhận được một lời hứa của Lâm Bắc Phàm, mục đích bản thân tham gia lớp đào tạo đã đạt thành một nửa.

Áp lực là vì muốn lấy được sự tán thành của mấy vị đạo sư thực sự quá khó khăn, mỗi một vị đạo sư đều là tên tuổi trong nghề, thời gian cho mình lại quá ngắn ngủi, Ngô Tiểu Kinh không biết cuối cùng bản thân có thể làm được hay không, chỉ đành dốc hết toàn lực.

Đám người hâm mộ nhìn Ngô Tiểu Kinh.

Có thể được đại boss hứa hẹn, có nghĩa hắn ta đã có thể phô diễn tài năng trước một bước, tiến vào tầm mắt đại boss. Chỉ cần biểu hiện vượt trội, như vậy cơ hội sẽ cuộn cuộn mà đến, ngày bay lên đã không còn xa.

Rốt cục cũng có người nhìn không được.

“Lâm tiên sinh, người cảm thấy ta thế nào? Ta học công phu ở Thiếu Lâm Tự sáu năm, lại làm diễn viên quần chúng mấy năm, rất có khả năng chịu khổ, cũng rất ham học, tất cả mọi người đều gọi ta là Vương Bảo Bảo thông minh tuyệt đỉnh, ta có thể trở thành đại minh tinh không?”

Người nói lời này là Vương Bảo Bảo, không biết hắn ta dùng tiếng địa phương của thôn trấn nào, nghe có vẻ rất vui mừng.

“Người?” Lâm Bắc Phàm cười cười, nói: “Người cứ vượt thẳng đầu lưỡi trước rồi nói!”

Đám người cười ha ha.

Wang Bao Bao vò đầu bứt tai, vô cùng xấu hổ.

Sau khi trở về từ thành phố điện ảnh từ Giang Nam, Lâm Bắc Phàm ngựa không dừng vó đi tìm Dương Tử Nhi thu âm ca khúc 《Anh Hùng Xạ Điêu》.

Từ khi 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 được viết xong cho đến nay, đã được tái bản rất nhiều lần, nhưng trong đó, bản kinh điển nhất không thể nghi ngờ chính là bản năm 1983. Bản này có Hoàng Dung kinh điển nhất, Quách Tĩnh kinh điển nhất, hận nước thù nhà cùng ân oán giang hồ kinh điển nhất, còn có ca khúc kinh điển 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 《 Thế Gian Trước Sau Vẫn Là Anh Tốt 》 《 Một Đời Có Ý Nghĩa 》 được truyền hát mấy chục năm mà không suy.

Cho nên, vì tái hiện kinh điển, ba ca khúc này ắt không thể thiếu.

Mặt khác, còn có ca khúc dành riêng cho Đông Tà Hoàng Dược Sư ra sân 《 Bích Hải Triều Sinh Khúc 》 .

《 Bích Hải Triều Sinh Khúc 》 cũng có rất nhiều phiên bản, nhưng Lâm Bắc Phàm cảm thấy vẫn là bản 《 Bích Hải Triều Sinh Khúc 》 năm 1983 của Hồ Vĩ Lập đại sư kinh điển nhất, nếu cẩn thận lắng nghe, phảng phất như có thể nhìn thấy cảnh tượng sóng xanh biển rộng, thủy triều lên cao, rất có cảm giác hình ảnh, càng có thể bày ra bức cách của một trong ngũ tuyệt Đông Tà Hoàng Dược Sư.

Ngoại trừ bốn ca khúc này, Lâm Bắc Phàm còn thêm vào bài hát 《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 .

Bài hát này lần đầu xuất hiện ở bản 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 năm 1976, về sau được ca thần Trương Học Hữu hát lại, xem như ca khúc chủ đề phim 《 Đông Thành Tây Tựu 》 . Bài hát này đại khí phóng khoáng, ca từ đơn giản ngay thẳng, nhưng lại có thể hoàn mỹ thể hiện khí khái anh hùng của giang hồ hào kiệt, làm nhạc nền dành riêng cho ngũ tuyệt ra sân thật đúng là không thể thích hợp hơn.

Hội tụ ca khúc kinh điển của nhiều phiên bản như vậy, diễn dịch đủ loại nhân vật kinh điển, còn có cảnh hiệu ứng đặc biệt như thơ như tranh, Lâm Bắc Phàm không tin bộ 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 này không thể trở thành một bộ phim cấp hiện tượng!

“Keng! Tài phú kí chủ đã đạt tới điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Trong đầu vang lên một âm thanh quen thuộc.

“A? Rõ ràng còn thiếu rất nhiều, sao có thể tới lúc thăng cấp nhanh như vậy?” Lâm Bắc Phàm vừa vui sướng vừa nghi hoặc.

Hiện tại 《 Thiên Tử Vọng Khí Thuật 》 của hắn đã đạt đến tầng thứ ba viên mãn, nếu muốn đột phá đến tầng thứ tư, tài sản cá nhân nhất định phải đạt tới 2000 ức, nói cách khác tổng tài sản của hắn và lão bà hắn nhất định phải đạt tới 4000 ức mới được.

Trước đó rõ ràng tài sản còn thiếu khoảng 1500 ức, sao có thể được lập đầy nhanh như vậy?

Lâm Bắc Phàm mở ra giao diện hệ thống.

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 70, tốc độ 70, phòng ngự 70, khôi phục 70, không chế 70, tinh thần 70

Thọ mệnh: 400 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc(100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (chưa mở khóa)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×6, Hắc Kim Tạp × 1

Tài phú: 2005 ức

Đã dùng: 1000 ức

Dư trị: 1005 ức

“Quả nhiên đã đạt đến điều kiện!” Lâm Bắc Phàm nhắm mắt lại, tư tưởng tiến vào bên trong tuyến vận mệnh, truy tìm nguồn gốc.

Trong ba tháng này, tài sản của hai vợ chồng hắn đều tăng trưởng to lớn.

Các tiết mục giải trí của đài truyền hình Tinh Quang như 《 Trù Vương Tranh Bá 》 《 Phi Thành Vật Nhiễu 》 《 Got Talent 》 đổ bộ tới các đài truyền hình lớn nổi tiếng toàn cầu, lấy được tiếng vang rõ rệt, hiện tại tiền đã chảy trở về.

Mượn gió đong 《 Trù Thần 》 , trang web Hồng Đâu cùng Tinh Quang Thị Tần được khuếch trương nhanh chóng, nâng sức ảnh hưởng cực kỳ cao, hiệu suất kiếm tiền tăng lên rất nhiều, tài sản cũng tăng mạnh theo.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, thu hoạch một số lớn tài chính.

Tuy thành phố điện ảnh Giang Nam mới được khai trương không lâu, nhưng một đám tập đoàn đổ xô vào ở, lưu lượng khách tăng nhiều, tài sản nhanh chóng tăng giá trị, nhanh chóng diễn biến thành bồn tự bảo thứ hai của Tinh Quang.

Thức ăn của căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam bắt đầu tiêu thụ toàn cầu, giá cả còn tăng cao. Ngay đến Lâm Bắc Phàm nhìn thấy giá tiền này cũng cảm thấy đen, hết lần này tới lần khác còn bán được, còn bán được cực kỳ tốt.

Mấu chốt nhất là tư bản Thần Quang, rất nhiều công ty tiềm lực to lớn dưới cờ rốt cực cũng bắt đầu phát lực.

Có 3 công ty liên tiếp niêm yết cổ phiếu, vốn liếng hiện tại tăng hơn gấp 10, Jessica nhân cơ hội này mà lấy ra một phần tiền vốn, cho vốn tự có nhanh chóng khuếch trương.

Chương 506: Hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn!

Lâm Bắc Phàm thống kê tài sản dưới tay mình.

Tinh Quang, tài sản đạt đến 1000 ức.

Ảnh Nghiệp Tinh Quang, tài sản đạt đến 300 ức.

Tinh Quang Thị Tần, tài sản đạt đến 400 ức.

Thành phố điện ảnh Giang Nam, tài sản đạt đến 250 ức.

Trang web Hồng Đậu, tài sản đạt đến 400 ức.

Căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam, tài sản đạt đến 300 ức.

Tư bản Thần Quang, tài sản đạt đến 1200 ức.

Còn có 500 ức tiền mặt, đây là tiền tiêu vặt sau khi Lâm Bắc Phàm tới thị trường tư bản tổng tiền, giết chết mấy tập đoàn còn lưu lại.

Cho nên, tổng tài sản đạt đến 4350 ức.

Sở dĩ còn lệch 350 ức so với số liệu hệ thống, đó là vì hệ thống thống kê càng thêm nghiêm ngặt, ngăn chặn tất cả yếu tố phi thực tế.

Giống như cổ phiếu sau khi được đưa lên thị trường, giá trị bạo tăng, vậy giá trị cổ phiếu này không thể tính là tài sản chân chính, đó chỉ là người khác dự đoán giá trị phát triển của công ty trong tương lai, trừ khi người đổi thành tiền, hoặc có thể biến hiện tài sản chỉ trong thời gian ngắn mới được tính.

Những tài sản này hợp lại, đã tương đương với một tập đoàn ngàn ức lâu năm.

Tổng kết lại, trước mắt hai vợ chồng bọn họ đã có thể tính là phú khả địch quốc, dù ở Trung Quốc cũng là số một, chỉ riêng tài sản cá nhân đã không có bao nhiêu người giàu như bọn họ.

Dù cho sánh với phú hào cấp thế giới cũng không kém bao nhiêu.

Hắn có thể tự tin mà nói với người ngoài rằng, ta không biết hiện tại ta có bao nhiêu tiền, bởi với ta tiền chỉ là một con số.

Đừng nói chuyện tiền nong với ta, hiện tại lão tử nghèo tới mức chỉ còn tiền!

Ta muốn xác định một mục tiêu nhỏ, nói thí dụ như: Tiêu hết 100 ức!

...

Lâm Bắc Phàm tỉnh lại từ trong trạng thái tự sướng, sau đó không kịp chờ đợi nói: “Hệ thống, cường hóa cho ta!”

Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư lại là một cấp độ mới tinh, là một cảnh giới rất khác so với ba cấp độ lớn lúc trước, sẽ phát sinh biến hóa thoát thai hoán cốt.

Căn cứ Thiên Tử Vọng Khí Thuật ghi chép, trong lịch sử ngoại trừ người sáng lập, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể đạt đến cảnh giới này.

Không phải người có nghị lực lớn, trí tuệ lớn, khí vận lớn là không thể được!

Nếu như ba cấp độ trước đó có thể xưng là người, như vậy bắt đầu từ tầng thứ tư đã có thể xưng là “Tiên” hoặc là “Thần”, bởi vì đó là một cảnh giới cường đại quý thân khó lường.

Bây giờ, Lâm Bắc Phàm sắp bước vào cảnh giới này.

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay giờ khắc này, thân thể hắn trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy.

Hình như không giống từ trước đến nay.

Lúc này Lâm Bắc Phàm cảm thấy thân thể mình như chặt đứt lực vạn vật hấp dẫn, thoát khỏi mặt đất phi thẳng lên, có một loại cảm giác vô câu vô thúc tiêu dao tự tại, phảng phất sẽ vũ hóa thành tiên thật.

Thân thể xuyên qua tầng tầng trở ngại bay lên bầu trời, cuối cùng hóa thân trở thành một con mắt to khủng bố.

Con mắt này hết sức to lớn, không giới hạn, đâu đâu cũng có, chỉ cần đám người ngẩng đầu liền có thể trông thấy nó, giống như là thiên nhãn, hoặc là Thượng Thương Chi Nhãn.

Phảng phất hằng cổ trường tồn, đồng thọ cùng thiên địa, thời gian cũng không thể làm hao mòn nó.

Nó lãnh đạm nhìn chăm chăm tất cả mọi người, nhìn chăm chăm mỗi một con sông, mỗi một ngọn núi, mỗi một cây cỏ, mỗi một hạt cát trong thiên địa này. Đồng thời cũng nhìn chăm chăm khắp nơi, cả tinh không bên ngoài thế giới.

Đây là một cự nhãn thần kỳ, nó có thể trên dò xét chín tầng mây, cũng có thể dò xét dưới địa phủ, thiên địa càn khôn đều có thể nhìn.

Có thể nạp tu vi, cũng có thể xem giới tử, không có gì không thể nhìn.

Những thứ vốn không rõ đều có thể nhìn ra rõ ràng, phảng phất tất cả mọi thứ đều không giấu giếm được cự nhãn này.

Ở trước mặt cự nhãn, không có gì gọi là bí mật!

Cảm giác này khiến người say mê hết sức!

Thật giống như thành thần thật sự!

Không biết qua bao lâu, thân thể Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa xuất hiện tại chỗ.

Tư thế không thay đổi, giống như hán chưa hề rời đi.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng Thiên Tử Vọng Khí Thuật của kí chủ đạt tới cảnh giới nhập môn tầng thứ tư “Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn” (20%)! Thuộc tính cơ sở gia tăng 8 điểm, thọ mệnh gia tăng 20 năm!”

“Keng! Bởi vì kí chủ đạt tới cảnh giới nhập môn tầng thứ tư Thiên Tử Vọng Khí Thuật, đặc biệt thưởng cho kí chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Số liệu đổi mới!”

Kẻ Có Tiền hệ thống:

Thuộc tính: Lực lượng 78, tốc độ 78, phòng ngự 78, khôi phục 78, không chế 78, tinh thần 78

Thọ mệnh: 420 năm

Công pháp: Thiên Tử vọng khí thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc(100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (20%)

Nhìn thấy khởi nguồn của vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp ×7, Hắc Kim Tạp × 1

Tài phú: 2005 ức

Đã dùng: 2000 ức

Dư trữ: 5 ức

“Loại cảm giác vừa rồi thật quá kỳ diệu, ta phỏng phát như đã trở thành một vị thần thật sự, từ trên chín tầng trời quan sát nhân thế, tất cả mọi thứ đều không chạy khỏi đôi mắt này!” Lâm Bắc Phàm chấn kinh.

Lâm Bắc Phàm lại dư vị một lần nữa, loại cảm giác kia không hề tầm thường, phảng phất bản thân hòa trong thiên địa càn khôn!

Liếc mắt nhìn khắp sông núi biển hồ!

Nháy mắt đập khắp tứ hải bát hoang!

Tâm tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc!

Cảm giác này làm cho người ngờ ngác mê mẩn!

Một loại rất tự tại, rất vui vẻ, rất siêu thoát thản nhiên mà sống!

Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi khởi động Vọng Khí Thuật lại một lần nữa...

Lần này, trạng thái hần đã thuộc về thanh tĩnh, cảm giác thân thể mình chậm rãi hư hóa, sau đó biến mất, phảng phất không còn nằm trong thiên địa, lại phảng phất như ở khắp mọi nơi, không chỗ nào mà không bao lấy.

Tại một khắc khi thân thể biến mất, hần đã đặt mình vào góc nhìn vạn dặm phía trên không trung.

Hần cảm giác mình không có thân thể, không có máu thịt, không có ngũ giác, biến thành một con mắt vô cùng to lớn, phảng phất như mắt trời, chỉ cần liếc qua đã có thể quan sát cảm tú sơn hà.

Nhìn mảnh non sông hần vô cùng quen thuộc, bởi vì đây chính là Giang Nam hần đang sống.

Tầm nhìn của đôi mắt bao la, gần như đã nhét cả Giang Nam vào trong mắt.

Hần cảm giác chỉ cần mình muốn, còn có thể thu cả mấy tỉnh chung quanh vào phạm vi nhìn.

Dù là muốn nhìn toàn bộ Trung Quốc cũng không thành vấn đề!

Trời và đất cách quá xa, Lâm Bắc Phàm muốn nhìn rõ đồ vật trên mặt đất, kết quả thị giác lại có thể nhanh chóng rút ngắn, nhanh chóng thấy được

thành phố Giang Nam, thấy khu Giang Nam của thành phố Giang Nam, thấy đường Song Lâm khu Giang Nam, thấy được nhà hàng trên đường Song Lâm, thấy được một bàn tiệc rượu trong nhà hàng cùng thành phố, thấy được một người uống say trên bàn rượu, thấy rõ ràng ngũ quan còn có lông tơ trên người...

Sau đó thị giác xuyên thấu thân thể hấn ta, thấy được cơ quan dưới làn da, thấy được các cơ quan dưới các bộ phận, thấy được máu thịt phía dưới các các bộ phận, thấy được máu thịt bên trong tế bào, thấy được phần tử được tạo thành bên trong tế bào...

Đôi góc nhìn thấy được mặt đường, sau đó xuyên qua mặt đường thấy được ống nước ngầm, xuyên qua ống nước ngầm thấy được mạch nước ngầm đang chảy chậm chậm, xuyên qua mạch nước ngầm nhìn thấy nham thạch thật dày, xuyên qua từng lớp nham thạch đến chỗ sâu mặt đất, sau đó nhìn thấu mặt đất tiếp tục tiến lên, thấy được lòng đất và nham thạch nóng chảy nóng hầm hập, cuối cùng thẳng tới chỗ sâu nhất của tâm trái đất...

Ánh mắt trở về, cuối cùng lấy mắt làm trung tâm, thấy rõ ràng tất cả 360 độ chung quanh.

“Đây là thấu thị?”

“Viễn thị?”

“Vi thị?”

“Hoàn thị?”

Tâm niệm Lâm Bắc Phàm vừa động.

Chức năng thấu thị có thể khiến hấn nhìn thấu các tầng trở ngại, không gì có thể cản, dù là trái đất cũng không cản được.

Chức năng viễn thị có thể thấy rõ vạn dặm, kết cấu da thịt rõ ràng.

Chức năng vi thị có thể như kính hiển vi, thấy rõ tất cả những thứ với kích thước hiển vi, nhỏ nhất có thể nhìn thấy được đến bậc nguyên tử.

Chức năng hoàn thị có thể để tầm mắt người ta không góc chết.

Chương 507: Thân thể tùy ý di chuyển, ung dung tự tại trong thiên địa!

“Còn có chức năng khác sao?”

Tâm niệm vừa động, thế giới to lớn trước mắt Lâm Bắc Phàm thay đổi, trở nên đa dạng hơn.

Thế giới trước mắt đột nhiên sáng tỏ, giống như hình chiếu của vì sao trên trời, bất luận là các loại quốc gia, gia tộc, xí nghiệp, cá nhân trên thân đều có thêm nhiều tia tinh quang, hoặc sáng hoặc tối, hoặc lớn hoặc nhỏ, chặt chẽ tương liên, không thể tách rời, cùng một nhịp thở.

Lâm Bắc Phàm biết rõ, đây là vận!

Tuyên vận mệnh từ nội tâm hấn biến đổi rõ ràng!

Đột nhiên, giữa trời đất đắp lên một tầng bóng mờ. Bóng mờ này có hai màu, chia ra là xám và xanh, hình thành thế đối chọi, lưu chuyển ở giữa sơn xuyên vạn hà, có được ý chí của núi sông cây cỏ.

Đây là thế!

Sinh tử đại thế của núi sông cây cỏ cũng hiển hóa!

Ngay sau đó, ở phía dưới thế, nhiều chấm lấm tẩm hôi lục đan xen rậm rạp chằng chịt, hôi sắc nhiều thì âm u đầy tử khí, lục sắc nhiều thì sinh cơ dạt dào.

Còn có bạch khí trong suốt uốn lượn ẩn bên dưới sông núi!

Đây là khí!

Sinh tử nhị khí của chim muông thú vật, long khí của sinh mệnh chi thủy cũng hiển hiện ra!

Trong lòng Lâm Bắc Phàm hiểu rõ, năng lực “Vọng” của Thiên Tử Vọng Khí Thuật đã tiến hóa.

Tương đương với chỉnh hợp toàn bộ khí, thế, vận của thế giới hữu hình và vô hình, đồng thời nhìn khắp vạn vật thế giới, nắm chắc mạch đập vạn sự vạn vật, giữa trời đất có biến hóa gì cũng có thể nhìn thấu, từ đó mới có thể nắm bắt tất cả, trong lòng hiểu rõ.

Đây mới là uy năng “nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn” chân chính!

“Có thể nhìn nơi khác không?”

Lâm Bắc Phàm vừa có suy nghĩ này, vùng trời đã thay đổi.

Ở phía dưới hắn không còn là đất lành Giang Nam, mà là một thành phố, một thành phố phồn hoa không ngủ.

“Đây là New York nước Mỹ?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm chấn động.

Hắn đã từng cùng thê tử tới thành phố này du lịch, ở quảng trường New York, hắn còn từng kéo vang bản [Canon] và [My Soul], cho nên chỉ liếc mắt hắn đã nhận ra.

Vừa nghĩ đến thành phố khiến hắn có ấn tượng khắc sâu, lập tức tới ngay.

Thật là đi nghìn vạn dặm trong nháy mắt, từ một thế giới này bay đến một thế giới khác, vượt qua nửa địa cầu!

“Paris của Pháp thì sao?”

Lúc này thế giới lại đổi, đây là một thành phố Châu Âu tràn ngập sắc thái lãng mạn, cổ xưa và hiện đại cùng tồn tại. Ở giữa thành phố, tháp Eiffel cao chót vót.

“Brazil Rio thì sao?”

...

Lâm Bắc Phàm lại thử mấy lần.

Phát hiện hắn nghĩ đến nơi nào trong nháy mắt sẽ đến nơi ấy. Chỉ cần là nơi trong Địa Cầu này, hắn muốn đến nơi nào có thể lập tức đến nơi đó, phảng

phát như không có khoảng cách.

Lúc này, nhìn thấy Tokyo của Nhật Bản cao ốc mọc như rừng, Lâm Bắc Phàm nóng lòng muốn thử.

“Không biết ta có thể xuống dưới hay không?”

Ngay một khắc này, tầm mắt hắn lại một lần nữa thay đổi, biến thành một người đứng trên con phố trong phố phường tấp nập.

Hắn đã hóa thân thành người xuất hiện trên con phố náo nhiệt nhộn nhịp, người chung quanh đi lại như thoi đưa, dày đặc ngang qua, thế nhưng đối với sự xuất hiện đột ngột của hắn, dường như đám người không nhìn thấy, dường như bọn họ cho rằng hắn đã ở chỗ này từ lúc đầu, người đi đường khi đi tới còn đi vòng qua thân thể hắn.

Còn có camera trên đường, điện thoại hoặc dụng cụ khác đang quay về phía hắn, cũng đã mất tác dụng ngay giờ khắc hắn phủ xuống, cái gì cũng không quay được.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm hiểu rõ.

Hiện tại hắn đã gần như hóa thân thành thiên đạo của địa cầu, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó.

Chỉ cần nằm trong tiêu phá cầu này, đều không thành vấn đề.

Hơn nữa hắn quá bộ đến tương đương với thần hàng hoặc tiên lâm, là có thiên địa che chở, người phàm không thể thăm dò mặt thần, cho nên bị che đậy tất cả.

Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ: “Chức năng này tốt! Thân thể có thể tùy ý di chuyển, ung dung tự tại giữa trời đất! Trời đất bao la, đều có thể đi, không gì có thể trói buộc!”

Lâm Bắc Phàm thử mấy lần, chỉ mới một lát hắn đã hạ xuống mấy thành thị, vừa vặn đi một vòng trái đất.

Nghìn vạn dặm trong nháy mắt, trời đất trong gang tấc!

“Đây mới thật là uy năng thần tiên!” Lâm Bắc Phàm thán phục.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật tăng thứ tư thật quá kinh khủng, quá dọa người, quả thật đã biến địa cầu thành vườn hoa phía sau mình, tùy tiện nhìn, tùy tiện chơi, tùy tiện đi ở.

“Ta có thể đến dưới lòng đất không?”

“Bên trong biển sâu?”

“Phía trên bầu trời sao?”

Trong lòng mới vừa dâng lên ý tưởng điên cuồng này đã bị báo cho biết còn chưa được.

Hiện tại thân thể hắn vẫn là phàm thai, chưa lột xác thành thân thể của thần.

Nếu đến những nơi kia, thân thể sẽ nhanh chóng hỏng mất, xương cốt không còn.

Cho nên bây giờ hắn chỉ có thể “nhìn”, vẫn chưa thể “đến”.

“Trừ phi thuộc tính thân thể đột phá đại quan 100, mới có thể lượng biến dẫn đến chất biến, ngưng kết ra thân thể thần sơ bộ, nếu không thì không thể thử nghiệm!”

Mặc dù có chút tiếc nuối, Lâm Bắc Phàm vẫn rất vui vẻ.

Thử hỏi trời đất, người nào có thể có sức mạnh to lớn như hắn vậy?

Coi như thân thể hiện tại không đạt được điều kiện, tương lai sớm muộn sẽ một ngày hắn đạt tới.

Hắn là nam nhân có hệ thống!

Chỉ cần hắn càng không ngừng kiếm tiền, thuộc tính và thọ mệnh đều sẽ được gia tăng, bản thân có thể sẽ luôn mạnh lên.

Giờ này khắc này, Lâm Bắc Phàm mới cảm giác được hệ thống không tầm thường. Thoạt nhìn Thiên Tử Vọng Khí Thuật không có sức mạnh to lớn như vậy, lại có thể để cho người ta luôn trở nên mạnh mẽ hơn nữa, càng không ngừng kéo dài sinh mệnh, không nhìn thấy tận cùng.

[Thiên Tử Vọng Khí Thuật] rất mạnh, có được năng lực quý thần khó lường, có thể thay đổi trời đất.

Nhưng tu luyện vô cùng khó khăn, có thể nhập môn tiến vào tầng một cũng chưa được đến mười mấy người. Hơn nữa coi như nhập môn, trừ khi đạt tới cảnh giới viên mãn tầng năm, nếu không, bất luận là kẻ nào cũng không thể vượt qua đại hạn sinh mệnh.

Người phạm thọ 150 năm, trong lịch sử đã có người nào đạt tới?

Trong lịch sử, người lấy được [Thiên Tử Vọng Khí Thuật] đều là người có vận khí lớn, đều là thiên chi kiêu tử đương thời, ví như Gia Cát Lượng tam phân thiên hạ, Lưu Bá Ôn nhất thống giang sơn.

Mỗi người đều thông minh hơn Lâm Bắc Phàm, cũng ưu tú hơn hẳn gấp trăm ngàn lần, hơn nữa cũng đều là người có được nghị lực lớn, có được chí lớn, thế nhưng cuối cùng bọn họ đều thất bại, bởi vì thọ mệnh có hạn.

Thần thông có mạnh hơn cũng không đánh lại số trời!

Hơn nữa người phạm muốn khởi động thần thuật trong cơ thể, bản thân cũng phải trả giá lớn, giá vô cùng lớn.

Mỗi một lần vận dụng, hoặc là tiêu trừ tinh thần linh hồn của bản thân, hoặc giảm bớt tuổi thọ bản thân, hoặc sẽ phản phệ khí vận bản thân. Cho nên, người học được Thiên Tử Vọng Khí Thuật, bình thường đều sống không lâu, hơn nữa kết quả đều không tốt.

Nhưng có thần thuật bên người, người có thể nhịn xuống không dùng sao?

Lúc này mới thể hiện ra tác dụng của hệ thống Kẻ Có Tiền.

Nó có thể người dễ dàng học được Thiên Tử Vọng Khí Thuật, mỗi một lần thăng cấp đều có thể loại bỏ tất cả phản ứng phụ trên người, máu chót nhất

là còn có thể kéo dài sinh mệnh, cho người đầy đủ thời gian.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật và hệ thống Kê Có Tiền, quả thực là tuyệt phối!

“Không đúng, Thiên Tử Vọng Khí Thuật và hệ thống đều không tính là gì, mệnh cách của bản thân mới là trâu bò nhất!”

Chương 508: Mưu quốc!

Mệnh cách của hắn là mệnh cách Chí Tôn vô khuyết cao quý, giống như một vòng tử dương từ từ bay lên, nắm giữ khí vận dồi dào không gì sánh kịp, tôn quý siêu phàm, được trời đất che chở.

Chính bởi vì có được mệnh cách này, bởi vì có được khí vận hộ thân ngập trời, cho nên hắn có thể đồng thời có được hệ thống và Thiên Tử Vọng Khí Thuật, vừa xuyên việt tới một thế giới khác, trực tiếp được tặng một lão bà bạch phú mỹ, không chút phí sức đã khởi động được hệ thống và Thiên Tử Vọng Khí Thuật.

Hơn nữa dù xuyên việt đến một thời không khác, đó cũng là một thời không có trình độ vui chơi giải trí lạc hậu, thuận tiện để hắn mở rộng quyền cước, tùy tiện làm vài việc đã có thể kiếm nhiều tiền, việc thăng cấp hoàn toàn không trở ngại.

Hơn nữa thường xuyên có người đưa tiền cho hắn, năm không cũng kiếm được tiền.

Từ xuyên việt không có gì cả, đến bây giờ phú khả địch quốc, trời sinh đã là người thắng.

Thời gian hai năm ngắn ngủi, dễ dàng tu luyện Thiên Tử Vọng Khí Thuật đến tầng thứ tư, người thứ hai đạt thành tựu cao nhất từ cổ kim đến nay, có được khả năng thần ma, thành tựu đuổi sát Hiên Viên Hoàng Đế.

Mà người sở hữu Thiên Tử Vọng Khí Thuật trước đây, không người nào mà không phải hạ người phúc nguyên thâm hậu, tài trí hơn người, nhưng mỗi lần tu luyện một cảnh giới nhỏ đều phải hao phí thời gian dài và tài nguyên lớn, vất vả cả một đời, cửu tử nhất sinh cũng không đạt được thành tựu hai năm của hắn.

Hơn nữa người khác vận dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật đều sẽ bị giảm thọ tổn vận, hắn vận dụng lại không mảy may tổn thương.

Tương đương với mở hack vô địch!

Mà những biến hóa này đều do mệnh cách của mình mang tới.

Cho nên, hắn cho rằng đây mới là trâu bò nhất.

“Aiz, đây chính là mệnh!”

Lâm Bắc Phàm giả mù sa mưa thở dài, sau đó ném những ý nghĩ rối bung ra sau đầu, tiếp theo, hắn lại một lần hóa thân trở thành mắt thiên đạo ngạo du thiên địa.

Từ khi nhân loại có linh trí đến nay đều mơ ước được bay lên trời.

Có rất nhiều truyền thuyết thần thoại, ví như Thường Nga Bôn Nguyệt, Bát Tiên Quá Hải... đều liên quan tới bay lên trời.

Có thể bay, gần như là tượng trưng cho tiên nhân.

Kết quả giấc mộng này cho đến trăm năm trước mới thực hiện, hơn nữa còn phải dựa vào công cụ.

Hiện tại, Lâm Bắc Phàm không dựa vào ngoại vật vẫn có thể bay lượn giữa trời đất, vô câu vô thúc, cảm giác này thật rất sáng khoái!

Là loại sáng khoái người hoàn toàn không tưởng tượng nổi!

Cứ như vậy liên tục vài ngày, Lâm Bắc Phàm vừa có thời gian là bay lên trời.

Trong mấy ngày này, Lâm Bắc Phàm đã đi dạo toàn bộ địa cầu một lần, phát hiện địa cầu này tràn đầy bí mật.

Ví như, hắn thấy được rất nhiều cổ di tích của nhân loại được chôn giấu phía dưới mặt đất, bên trong biển sâu, đang chờ người đến khai quật.

Hắn thấy được có mấy con thú lớn bên trong biển sâu, thân dài trăm mét, thọ nguyên đạt đến ngàn năm, hiện tại đang ngủ say. Mấy chục năm mới ra ngoài ăn một lần, cho nên đám người rất ít phát hiện bóng dáng bọn chúng.

Hắn thấy được chỗ sâu trong tam giác Bermuda, nơi đó có từ trường hỗn loạn, tất cả đều là xác của máy bay và tàu thủy bị tai nạn, vô cùng dọa người.

Hắn còn chứng kiến rất nhiều sinh vật kỳ dị, trong đó còn có những loài trong truyền thuyết như sinh vật người tuyết hình người, mỹ nhân ngư xấu xí, đang dè dặt sinh tồn trên chính địa bàn của mình.

...

Những bí mật này vốn chưa bị phát hiện, trong mắt hắn nó lại không còn là bí mật.

Có điều, Lâm Bắc Phàm lại không có tâm tư đi đào móc, công khai bọn nó.

Bởi vì những vật thần kỳ này đều là phiền phức, dính lên sẽ không tách ra được, hắn lại không có lý tưởng lớn như vậy, chỉ muốn làm một con cá

muối hưởng thụ, ngẫu nhiên xoay người ra ngoài dạo chơi, qua tốt cuộc sống của mình là được.

Dù sao cuộc đời hẳn còn dài mà, có chuyện gì sau này hãy nói.

Nhưng, có một vài thứ lại là không thể sơ sót, đó là kho báu và tài nguyên trải rộng khắp trên địa cầu.

Ví như trong biển rộng, mấy ngàn năm nay không biết có bao nhiêu thuyền buôn bị tai nạn, phải có hơn mấy ngàn vạn chiếc. Nếu như móc ra những đồ cổ trên thuyền đắm này đi bán, kiếm lời mấy vạn ức không có vấn đề.

Còn có tài nguyên chân chính, ví như vàng, bạc trắng, dầu hỏa, khí đốt thiên nhiên..., nếu như khai thác được cũng có thể kiếm tiền. Cứ nhìn tập đoàn hóa chất dầu khí Trung Quốc và tập đoàn dầu khí quốc gia Trung Quốc sẽ biết, khai quật xong có thể kiếm được bao nhiêu tiền.

Tài nguyên trên địa cầu thật quá phong phú, chỉ cần lấy ra một phần nhỏ đi kiếm tiền, đảm bảo trong vài phút hẳn sẽ đột phá thành thần.

“Đáng tiếc, nếu như không có điều kiện quy định đáng chết kia thì tốt biết bao nhiêu?” Lâm Bắc Phàm rất buồn rầu.

Bởi vì hệ thống Kẻ Có Tiền quy định, chỉ có những thu nhập chính đáng, hợp pháp, rõ ràng mới có thể đưa vào tổng tài sản.

Nếu như hẳn dám lấy những đồ vật này ra đổi thành tiền, quy mô nhỏ còn được, kiếm lời mấy ức không thành vấn đề, nhà ai mà không có chút bảo bối, nhà ai mà không có vài cái mỏ?

Lâm Bắc Phàm còn là phú hào ngàn ức, chút tiền lẻ này hoàn toàn không thành vấn đề.

Nhưng nếu như mở rộng quy mô, kiếm lời mấy chục ức, mấy trăm ức thậm chí mấy ngàn ức, vậy người xong đời rồi, đầu tiên quốc gia sẽ mời người đi uống trà, bảo người nói rõ ràng lai lịch của tài nguyên.

Bàn giao không rõ ràng đương nhiên là phi pháp, tất cả mọi thứ trong quá khứ đều hóa thành 0.

Thậm chí quốc gia khác cũng sẽ phái người mời người đi uống trà, áp dụng phương thức không thể nào dịu dàng hơn.

Cho nên hiện tại Lâm Bắc Phàm rất thất vọng, đối mặt với núi báu vật lại không thể móc ra, cảm giác này làm hắn buồn bực đến muốn học máu.

Tiền nhiều tiền ít với hắn mà nói không tính là gì, dù sao hắn cũng thành “Thần”, tiền chỉ là một con số, xài như thế nào cũng xài không hết. Hắn càng hy vọng thông qua vật phẩm tục như tiền này, để thực lực bản thân càng tiến thêm một bước.

Hiện tại, hắn đã đạt đến Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư, tiền lên mỗi một cảnh giới nhỏ đều cần 4000 ức nguyên, tương đương với tái tạo một tập đoàn Tinh Quang.

Tinh Quang phát triển đến quy mô bây giờ, phải mất bao nhiêu lâu?

Xấp xỉ gần 2 năm, hơn nữa còn là ở tình huống hắn bật hack mới đạt thành, mà vậy đã có thể tính là kỳ tích thương nghiệp!

Nhưng trên cơ bản, tất cả kỳ ngộ của Tinh Quang đã bị hắn lấy ra hết, nên bố cục đều đã bố cục, cơ bản đã mọc rễ nảy mầm, nếu muốn tăng trưởng nhanh chóng như bây giờ, thật sự khó khăn.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư còn có thể lo liệu, muốn luyện thành hoàn toàn cần tài sản đạt tới hai vạn ức, Lâm Bắc Phàm tự tin trong vòng hai năm vẫn có thể làm được.

Nhưng đến tầng thứ năm thì sao?

Muốn tu tới tầng thứ năm viên mãn cần tổng tài sản đạt tới 20 vạn ức nguyên, tăng mỗi một cảnh giới đều cần bốn vạn ức.

Thực thể kinh tế Trung Quốc số một số hai toàn cầu, thu nhập một năm cũng chỉ mới 19 vạn ức!

Hơn nữa, sau khi tài sản vượt qua vạn ức, muốn nhanh chóng tăng trưởng đã không thể nào.

Xã hội dung nạp có hạn, không thể nào để người kiếm tiền không hạn chế.

Có thể bảo đảm tài sản không giảm đi đã không tệ.

Trừ khi phát sinh cách mạng kỹ thuật lần thứ tư, hoặc khủng hoảng kinh tế khắp toàn cầu, thậm chí là chiến tranh, nếu không người chỉ có thể giữ khuôn phép kiếm tiền đang hoàng.

Còn có một điểm, bất luận là quốc gia nào cũng không cho phép có tập đoàn trâu bò như vậy tồn tại!

Lực ảnh hưởng của tập đoàn như vậy quá lớn, ảnh hưởng các mặt, thậm chí ảnh hưởng đến sự ổn định của chính quyền.

Chỉ cần tài sản vượt qua vạn ức sẽ bị quốc gia hạn chế, sẽ không để cho người phát triển lớn mạnh hơn nữa.

Hoặc là bị đồng hóa làm xí nghiệp nhà nước, hoặc là bị tập đoàn khác chia cắt, dù sao thì nhà nước sẽ không để người hoàn toàn cầm quyền. Thậm chí, dù người chỉ phạm chút sai lầm cũng sẽ bị khuếch đại lên, hoặc những tội danh “có lẽ có”, cũng sẽ khiến người bị coi thành dê bò để làm thịt.

Nghĩ tới thủ phủ Đại Minh Thẩm Vạn Tam, có phải cũng là như vậy?

“Cho nên, ta cần một quốc gia phục vụ cho ta!” Cặp mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng.

Chương 509: Kêu gọi người làm vua đến dựng nước!

Đây là Lâm Bắc Phàm nghĩ sâu tính kỹ mới ra quyết định.

Nếu như sau lưng hắn có một quốc gia phục vụ cho hắn, vậy thật là quá tốt.

Đầu tiên, hắn có thể nắm chắc mạch máu kinh tế mà chỉ có quốc gia mới có thể có, ví như dầu mỏ, điện khí, kim loại hiếm, ngân hàng rồi y dược...

Những thứ này mới là hạng mục kiếm tiền chân chính.

Hơn nữa, hắn còn có thể chuyển tài nguyên và kho báu ở các nơi trên thế giới tới quốc gia, sau đó bán đi.

Thậm chí hẳn còn có thể nắm giữ ngân hàng quốc gia, phát hành tiền mặt, như cục dự trữ liên bang vậy.

Không cần thận trọng kiếm tiền, cũng không cần lo lắng tới vấn đề có hợp pháp hay không.

Bởi vì chỉ cần quốc gia cho rằng hợp pháp, như vậy mọi thứ đều hợp pháp.

Nếu quả thật có thể nắm vững một quốc gia, như vậy quốc gia không còn là lực cản, mà là trợ lực chân chính!

Một khi đắc thế có thể lên như điều gặp gió!

Trong lịch sử không thiếu đại thương nhân như vậy, ví như Lã Bất Vi đầu cơ kiếm lợi, còn có Thẩm Vạn Tam đại giới nhi cô, đều đã từng nâng một đời đế vương trèo lên đỉnh, sau đó lấy được đại phú quý, lưu danh sử sách!

Chỉ đáng tiếc bọn họ quá có tiền, đều bị đế vương kiêng kỵ, cuối cùng cũng không có kết cục tốt.

Nhưng, Lâm Bắc Phàm lại không có phiền não như vậy.

Đầu tiên, hẳn có được năng lực quý thần khó lường, tương đương với thần linh hành tẩu nhân gian, dù bom nguyên tử nổ cũng không chết được hẳn. Năng lực như vậy còn cần sợ lật thuyền?

Thứ hai, hẳn có thể khiến nguyên thủ quốc gia nghe lời hẳn.

Lâm Bắc Phàm lấy ra một tấm Chiêu Hiền Tạp: “Hệ thống, ta dự định mời chào một nhân tài, người này có tài năng quân sự xuất sắc, có thể mang binh đánh giặc, tài năng chính trị xuất sắc, có năng lực lãnh đạo, có thể quản lý quốc gia ngay ngắn rõ ràng. Nhìn xa trông rộng, đúng người đúng khả năng, tính tự hạn chế mạnh, IQ EQ đều phải cực cao, năng lực học tập mạnh, ý chí vô cùng kiên định...”

Lâm Bắc Phàm nói một đồng điều kiện, rõ ràng là hẳn đang tìm người dựa theo hình tượng Mao gia gia và Chu gia gia.

Không hiểu sao trong lòng Lâm Bắc Phàm có chút hưng phấn.

Trước kia hấn vẫn luôn chiêu nhân tài phò trợ vương, hiện tại hấn muốn chiêu một người có thể đứng ra làm vương.

Đồng thời hấn cũng có chút bận tâm.

Bởi vì người hoàn mỹ như vậy thực sự quá ít, Lâm Bắc Phàm không biết trên đời này có người như vậy tồn tại hay không.

Có điều, không sao, cùng lắm thì hạ thấp điều kiện xuống một chút là được.

“Keng! Chiêu Hiền Tạt khởi động thành công, nhân tài phụ trợ sẽ đến gặp kí chủ trong 24 giờ ! Mời kí chủ chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chinh phục hấn cho người sử dụng!”

“Thật sự có?” Lâm Bắc Phàm hưng phấn gằn như muốn nhảy lên.

Trước kia chiêu mộ nhiều lần, bởi vì nói quá nhiều điều kiện, gằn như không thể lập tức tìm ra người như vậy, chỉ tìm được người có tiềm lực như vậy.

Hiện tại hệ thống lại đưa tới đại lễ lớn như thế cho hấn.

“Xem ra, vận khí lại tăng cao!” Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ.

Lúc này, tập đoàn Andrews nước Anh.

Chủ tịch đương nhiệm tập đoàn Andrews, Kaine Andrews, ca ca Jessica đang thật bình tĩnh nhìn nam tử tóc vàng mắt xanh trước mắt, nói: “Chuyện ta bảo người điều tra, người điều tra rõ chưa?”

“Điều tra rõ rồi chủ tịch, mời ngài xem qua!” Tên nam tử kia đưa một quyển sổ lên, cung kính nói.

Vị nam tử tóc vàng mắt xanh trước mắt này là thư ký của Kaine, tên Burnt, phụ trách một ít chuyện ngầm.

“Chủ tịch, chúng ta cho rằng, vô cùng có khả năng, người sau lưng Jessica Andrews chính là Lâm Bắc Phàm, trợ thủ của Bạch Thanh Tuyết – chủ tịch đài truyền hình Tinh Quang.”

“Người nói tiếp!”

Burnt nâng kính mắt, mở miệng nói: “Lúc trước, Jessica hoảng hốt chạy bừa leo lên chuyến bay quốc tế tới Ma Đô Trung Quốc, cuối cùng vì nguyên nhân thời tiết phải hạ cánh khẩn cấp ở thành phố Giang Nam. Hôm ấy Jessica ở lại Giang Nam, ngay hôm sau lập tức bay đến nước Mỹ thành lập tư bản Thần Quang. Tài chính của nàng đến từ Trung Quốc. Trong một ngày ngắn ngủi này, người nàng tiếp xúc chỉ có Lâm Bắc Phàm, một người trẻ tuổi vô cùng có tiền, mà hai người của chúng ta cũng tiêu tùng trong tay người kia.”

“Mặt khác, trong chuyện tập đoàn Hoa Kiều Lý thị, vốn dĩ Lý Vô Thương của tập đoàn Hoa kiều Lý thị có gút mắc với hai vợ chồng Lâm Bắc Phàm, hai bên xung khắc như nước với lửa, cho nên Lâm Bắc Phàm đối phó với tập đoàn Hòa Kiều Lý thị là chuyện hoàn toàn hợp tình hợp lí. Chúng ta có thể khẳng định 90%, người sau lưng Jessica chính là Lâm Bắc Phàm!”

Kaine Andrews vừa nhìn văn bản tài liệu vừa lắc đầu: “Lâm Bắc Phàm, thực đúng là người trẻ tuổi khiến người ta hâm mộ! Mới 18 tuổi đã cưới một lão bà vừa có tài hoa lại trẻ tuổi xinh đẹp, một bước lên trời! Thời gian hai năm ngắn ngủi, tài sản của hai vợ chồng tăng gần gấp trăm lần, tài sản ước tính đạt đến 500 ức Dollar Mỹ, sắp sửa theo kịp nửa gia tộc Andrews của ta! Không cần làm việc, làm việc không đàng hoàng, mỗi ngày vẫn luôn sống nhàn nhã tự do, chậc chậc...”

Tuy giọng điệu của Kaine Andrews rất bình thản, nhưng hẳn ta đã sinh ra đổ kỵ sâu đậm với Lâm Bắc Phàm.

Một bình dân thông thường thấp kém, còn chưa tốt nghiệp đại học đã một bước lên trời trở thành người trên người, có lão bà tài hoa và dung mạo xuất chúng nuôi, mỗi ngày không làm việc đàng hoàng, tiêu tiền như nước, thế nhưng tài sản lại đang nhanh chóng gia tăng.

Không cần công tác, không bỏ ra chút nào đã đạt được cuộc sống tất cả mọi người tha thiết muốn có, thành người chiến thắng trong nhân sinh?

Mà hẳn ta thì sao?

Hắn ta là người thừa kế duy nhất của quý tộc Andrews uy tín lâu năm, thân phận trời sinh cao quý.

Thế nhưng vì có thể lấy được phần gia nghiệp này, hắn ta không thể không bỏ qua tình thân, hại chết cha mẹ ruột của mình, còn nhiều lần ra tay đối phó với muội muội vốn có thể tạo thành uy hiếp tới địa vị của mình, ngoại trừ gia nghiệp hắn ta không còn gì cả.

Tuy hiện tại hắn ta có được thứ mình từng tha thiết ước mơ, quản lý tập đoàn Andrews ngàn ức Đô-la Mỹ, nhưng hắn ta không vui vẻ nổi.

Bởi vì hắn ta quản lý tập đoàn hơn nửa năm qua mà không hề thấy khởi sắc. Nhất là mấy tháng trước, vì tập đoàn Hoa Kiều Lý thị hắn ta còn thua lỗ hơn 50 ức Đô-la Mỹ, tổn thất to lớn.

Tộc lão vốn ủng hộ cũng bắt đầu có ý kiến với hắn ta.

Khi nhìn thấy Jessica chỉ dùng nửa năm ngắn ngủi đã lấy được thành tích lớn như vậy, nội bộ Andrews đã phát ra một chút âm thanh, hi vọng Jessica trở về, dẫn dắt tập đoàn Andrews đi về phía huy hoàng.

Cho nên, nhìn thấy dáng vẻ Lâm Bắc Phàm đặc chí vừa lòng như vậy, hắn ta chán ghét vô cùng.

Nhất là người này còn dính líu liên quan đến muội muội hắn ta, hắn ta lại càng ghét.

Cho nên hắn ta càng xem càng đau tim, đã không tâm tư tiếp tục coi hết văn kiện.

“Đi! Đi tìm một số người giết chết hắn, ta không muốn hắn lại ảnh hưởng đến cuộc sống của ta.”

Kaine Andrews vốn là người có dã tâm to lớn, lạnh nhạt với sinh mạng con người, nhìn thấy có người cản trở con đường phía trước của hắn ta, hắn ta quyết định hủy diệt người đó, mắt không thấy tâm không phiền.

Dù sao hắn ta làm chuyện như vậy cũng không phải lần một lần hai.

Hắn ta thích phương pháp này nhất, trực đảo hoàng long(1), không để lại hậu hoạn.

(1) Trực đảo hoàng long: tiến thẳng vào sào huyệt địch

“Chủ tịch, người này không dễ giết...” Thư ký Burnt do dự một hồi, sau đó báo cáo tình huống ra.

Nói chung, chính là Lâm Bắc Phàm ở Trung Quốc, nơi đó quản lý khổng chế súng ống nghiêm ngặt. Hắn lại ru rú ở nhà không ra ngoài, cơ hội ra tay vô cùng ít ỏi. Mỗi ngày đều có bốn bảo tiêu tinh anh theo bên người bảo hộ, ngay cả xe cũng là chống đạn, cho nên người này rất không dễ giết.

Chương 510: Đoàn lính đánh thuê Thiên Lang!

“Không dễ giết cũng phải giết, ta không muốn nghe bất kỳ lời từ chối lấy cớ gì, ta chỉ cần kết quả.” Kaine Andrews bình tĩnh mà nhìn thư ký mình, trong mắt không mang theo một tia tình cảm mà nói: “Cái này... Còn cần ta dạy người sao?”

Mồ hôi thư ký Burnt tuôn rơi, lập tức biểu hiện quyết tâm: “Chủ tịch yên tâm, ta nhất định làm tốt chuyện này!”

“Đi thôi.” Kaine Andrews phát phát tay.

Burnt cung kính lui ra ngoài.

Châu Phi, trấn nhỏ Camilla.

Nơi đây người ở thưa thớt, nhân khẩu không đến 3000 người, điều kiện vô cùng gian khổ, lại là một nơi trú quân bí mật của đoàn lính đánh thuê Thiên Lang có chút danh tiếng.

Lúc này, ở sâu trong trụ sở.

“Ramillado, còn có mọi người mau đến xem! Chúng ta nhận một mối làm ăn lớn!” Một người da đen đang thao tác máy tính bỗng nhiên hưng phấn hô to.

“Angola, làm ăn lớn cái gì?”

“Làm ăn lớn tới cỡ nào lại có thể khiến người hưng phấn như vậy?”

“Đây nhất định là một tin tức tốt!”

...

Đám người kéo nhau vây quanh lại.

Tất cả người ở đây đều là người da đen, tứ chi phát triển hữu lực, thân thể cao lớn uy mãnh, khí thế hung hãn.

Hơn nữa hành động nhanh chóng, không đến chốc lát đã đi vào phòng nhỏ.

Angola dựng thẳng ba ngón tay lên, đắc ý nói: “3000 vạn Dollar Mỹ, chỉ cần giết một người mà thôi!”

Đám người xôn xao.

“Những 3000 vạn Dollar Mỹ! Thật nhiều tiền!”

“Khó có được mỗi làm ăn lớn, tiền này đủ chúng ta dùng thật lâu, ngay cả vũ khí cũng có thể đổi mới, còn có thể xây một căn nhà lớn cho lão bà!”

“Đây chính là khoản làm ăn lớn thứ hai chúng ta nhận được, người ở quê hương chúng ta cũng tốt hơn rất nhiều!”

“Chỉ cần giết một người? Nhiệm vụ này chúng ta nhận!”

“Đây nhất định là Thiên Lang Thần phù hộ!”

...

Đám người vô cùng hưng phấn, có người đã không nhịn được tru lên, âm thanh rất giống sói.

Trong đám người da đen này, còn có một người da đen tương đối bắt mắt, ước chừng 30 tuổi, đứng ở chính giữa, cái đầu không cao nhưng khí chất

vượt trội, nhã nhặn, có một luồng khí chất lãnh đạo, cặp mắt bình tĩnh như thanh tuyến, dù cho nghe được “3000 vạn” cũng thờ ơ.

Hắn chính là Ramillado, đoàn trưởng Thiên Lang binh đoàn.

“Angola, đối phương là ai? Người muốn giết là ai?” Hắn ta hỏi.

Tiểu ca người da đen lại ngồi trở lại máy vi tính, kéo động con chuột nói: “Đối phương mai danh ẩn tích, không để lộ thân phận bản thân. Bọn họ muốn giết một phú hào trẻ tuổi Trung Quốc, khoảng chừng 20. Vốn chỉ là một người bình thường, nhưng vì được một nữ phú hào siêu cấp coi trọng, từ đó cá nhảy long môn, trở thành nhân sĩ thượng lưu. Có lão bà phú bao nuôi không cần làm việc, mỗi ngày tiêu tử này vẫn luôn sống cuộc sống xa hoa đòi truy. Ha, thật khiến người ta hâm mộ!”

Người chung quanh nghe được cũng vô cùng hâm mộ.

“Ta cũng thật hâm mộ! Sao người được coi trọng không phải là ta?”

“Người nhìn cái mặt ngựa này của ngươi, sau đó lại nhìn người ta, có thể so sao?”

“Ta cảm thấy đó là vì phương diện kia của tên tiểu tử Trung Quốc rất lớn, rất có sức bền, có thể chinh phục nữ phú hào!”

“Ngươi tưởng tượng thật xấu xa, hết như khuôn mặt ngươi vậy!”

“Lời ta mới nói là sự thật!”

...

Còn có người lớn gan suy đoán: “Ta nghĩ, nhất định nữ phú hào vừa già vừa mập lại vô cùng xấu xí, cho nên đặc biệt khát vọng tình yêu tươi nhuận, vì vậy mới coi trọng tiểu thịt tươi người ta. Rất nhiều nữ phú hào đều như vậy.”

“Ngươi đoán sai rồi, vị nữ phú hào này tên là Bạch Thanh Tuyết, hiện nay mới hơn 20 tuổi, là người vừa xinh đẹp lại rất có năng lực, có thể nói là đại

biểu cho phái nữ Trung Quốc, thậm chí còn có mị lực hơn cả minh tinh điện ảnh!” Tiểu ca người da đen phát tư liệu.

“Lại có lão bà như vậy, tên tiểu tử Trung Quốc này thật đáng chết!”

“Ta cảm thấy chúng ta nên thi hành cực hình với hắn, không thể để hắn chiếm hết chỗ tốt!”

“Điềm này ta vô cùng đồng ý!”

...

Đám người vui vẻ thảo luận, phảng phất như mỗi làm ăn này đã hoàn thành.

Nhưng, binh đoàn trưởng Ramillado lại nói: “Angola, từ chối mỗi làm ăn này đi, chúng ta không thể nhận.”

Đám người kinh ngạc, tiểu ca người da đen lo lắng nói: “Vì sao? Ramillado, đây là mỗi làm ăn lớn 3000 vạn USD, mỗi làm ăn lớn như vậy đưa tới cửa, chỉ là tiêu diệt một kẻ có tiền bình thường mà thôi...”

“Đối với chúng ta, đây là chuyện rất dễ dàng, cứ như đi du lịch một chuyến vậy!”

“Ramillado, chúng ta quá cần số tiền kia, chúng ta đã không có thu nhập hơn 6 tháng rồi!”

...

Đám người khuyên bảo, nhưng binh đoàn trưởng Ramillado lại rất kiên định.

“Các người chỉ thấy được mặt ngoài, nếu như nhiệm vụ này thật dễ làm như vậy, dựa vào cái gì lại đến phiên binh đoàn Thiên Lang chúng ta? Trong hơn mấy trăm đoàn lính đánh thuê trên thế giới, chúng ta chỉ là một binh đoàn vô cùng tầm thường, phía trên còn có rất nhiều đội lính đánh thuê lợi hại hơn chúng ta.”

“Ramillado, ý của ngài là...”

“Trung Quốc luôn là cấm địa của lính đánh thuê quốc tế, chẳng lẽ các người tưởng đó là giả?”

Ramillado thẳng thắn nói: “Lúc trước khi ta chưa làm lính đánh thuê, đã từng du lịch rất nhiều quốc gia, thân là cường quốc quân sự, đương nhiên Trung Quốc cũng là một trong những mục tiêu của ta. Điểm đầu tiên, Trung Quốc quản lý súng ống vô cùng nghiêm ngặt, dân chúng bình thường bên đó không được phép sử dụng súng, chúng ta muốn mang súng ống vào rất khó. Đám lính đánh thuê chúng ta nếu không có vũ khí súng ống, tương đương với cạp không có móng, dánh dấp có hung ác hơn nữa cũng không có tác dụng.”

“Điểm thứ hai, Trung Quốc là quốc gia của người da vàng, mặc dù bề ngoài trông như vô cùng hiền lành nhưng thực ra tương đối bài ngoại, bọn họ thờ phụng “không phải tộc ta kỳ tâm tất dị”, gần như mỗi người đều sẽ cảnh giác với những người không giống bọn họ. Bọn họ còn có đủ loại camera giám sát trải rộng phổ lớn ngõ nhỏ, thiên la địa võng giám sát, chỉ bằng vào làn da của chúng ta, rất có thể mới vừa thò đầu ra đã bị phát hiện.”

...

“Điểm thứ ba, bọn họ vẫn là một cường quốc quân sự, lực lượng quân sự cường đại không thể tưởng tượng nổi. Nếu chúng ta vì vậy mà đắc tội Trung Quốc, nhất định sẽ bị bọn họ không tiếc mọi giá mà tiêu diệt. Bọn họ còn có bộ đội Chiến Lang trong truyền thuyết, mỗi một người đều có thể sánh với dũng sĩ cường đại nhất bộ lạc chúng ta, chuyên chấp hành loại nhiệm vụ này...”

Ramillado nói lời thâm thía: “Cho nên, đối với chúng ta, nhiệm vụ này quá nguy hiểm. Là lão đại của các người, ta phải chịu trách nhiệm đối với sinh mệnh của các người. Các người đều là dũng sĩ của bộ lạc Thiên Lang, là tồn tại quý báu nhất trong bộ lạc, có trách nhiệm bảo vệ quốc gia, ta không hi vọng các người chưa trưởng thành đã rơi vào vòng tay của Thiên Lang Thần!

Lúc này, vừa lúc ánh nắng mặt trời mạnh mẽ xuyên qua cửa sổ chiếu xuống.

“Đã đến giờ cầu nguyện!” Ramillado lấy một Cốt Nha từ trên cổ ra, thành tín cầu nguyện.

“Thần Thiên Lang, chúng ta ở cùng với người, xin phù hộ chúng ta!”

Những lính đánh thuê khác cũng móc Cốt Nha từ trong cổ ra, thành kính cầu nguyện.

“Thần Thiên Lang, chúng ta ở cùng với người, xin phù hộ chúng ta!”

“Thần Thiên Lang, chúng ta ở cùng với người, xin phù hộ chúng ta!”

...

Ngoại trừ là thành viên binh đoàn Thiên Lang, bọn họ còn có thân phận khác, đó chính là dũng sĩ bộ lạc Thiên Lang Châu Phi.

Chương 511: Tế tự Thiên Lang Thần!

Bộ lạc Thiên Lang ở Châu Phi là một bộ lạc rất cổ xưa, đã không thể kiểm tra lịch sử cụ thể, nhưng truyền thừa ít nhất cũng hơn ngàn năm, đã trải qua mưa gió, đã trải qua rất nhiều thiên tai nhân họa nhưng truyền thừa chưa từng đứt đoạn.

Bộ lạc này lấy sói làm biểu tượng, tín ngưỡng Thiên Lang Thần trong truyền thuyết.

Tuy bộ lạc này có truyền thừa lâu đời nhưng quy mô vẫn không lớn, lúc nhân số nhiều nhất cũng chỉ tới 5 vạn.

Một bộ lạc nhỏ như vậy đã trải qua ngàn năm mưa gió hưng suy vẫn không sụp đổ, là vì người lãnh đạo của bọn họ luôn có thể đưa ra quyết định chính xác ngay lúc mấu chốt, hoặc là luôn có thể tránh khỏi nguy hiểm ở lúc mấu chốt.

Nói ví dụ như việc mua bán nô lệ da đen 600 năm trước, lịch sử toàn máu và nước mắt của người da đen Châu Phi, bộ lạc Thiên Lang đã sớm hiểu rõ dã tâm và âm mưu của những kẻ ngoại lai này, vì vậy nhanh chóng trốn vào trong rừng tránh tai họa.

Còn có 40 năm trước, tộc trưởng đương nhiệm của bộ lạc, lúc đó vẫn là một người thừa kế trẻ tuổi nhìn xa trông rộng, không biết đã phải mạo hiểm đến mức nào chủ động rời khỏi Châu Phi học tập ở bên ngoài, hòa nhập với thế giới bên ngoài, đưa kiến thức tân tiến về, cuối cùng dẫn dắt bộ lạc Thiên Lang đi trên con đường mới.

Một bộ lạc nho nhỏ lại có truyền thừa xa xưa như vậy, nhìn khắp thiên hạ cũng thấy hiếm có.

Bọn họ vẫn tin tưởng Thiên Lang Thần vẫn luôn phù hộ bọn họ, là Thiên Lang Thần đang chỉ dẫn bọn họ, vì vậy tín ngưỡng vô cùng kiên định.

Dù nhận lấy sự tác động của khoa học từ thế giới bên ngoài, cũng chưa từng thay đổi tín ngưỡng.

Thật ra đội lính đánh thuê Thiên Lang cũng là một trong những lực lượng quân đội của bộ lạc Thiên Lang. Gần như do những chiến sĩ anh dũng nhất của bộ lạc tạo thành, đồng thời cũng là nhân tài ưu tú nhất. Thành lập đội lính đánh thuê một mặt là để tiện đi rèn luyện ở bên ngoài, một mặt khác cũng là vì kiếm thêm một chút tiền, có thể cải thiện cuộc sống của bộ lạc Thiên Lang.

Trong đó, Ramillado là nhi tử của tộc trưởng đương nhiệm, cũng chính là Vương tử của bộ lạc, người thừa kế tương lai.

“Ramillado”, trong ngôn ngữ của bọn họ cũng có ý là Vương tử điện hạ.

Cầu nguyện xong, mọi người đeo lại Cốt Nha lên cổ.

Những Cốt Nha này đều là răng sói, cái răng dài nhất ở hàm trên.

Trong bộ lạc Thiên Lang 14 tuổi được coi là trưởng thành. Trước khi nam nhân của bộ lạc Thiên Lang tròn 14 tuổi, cần phải trải qua một thử thách, đó chính là đơn thương độc mã săn giết một con sói, lấy cái răng ở hàm trên của nó làm chiến lợi phẩm của bản thân.

Bởi vì bọn họ cho rằng chỉ có đánh bại sói, mới có thể trở thành dũng sĩ của Thiên Lang Thần.

Cũng vì hơn ngàn năm đã như thế, mới tôi luyện được phẩm chất kiên cường của bộ lạc Thiên Lang, sức mạnh ý chí như sắt thép.

“Ramillado, vừa rồi ta cẩn thận suy nghĩ, ta cảm thấy chúng ta không thể vì nhiệm vụ khó khăn mà từ bỏ.” Một tên lính đánh thuê khá trưởng thành ở trong đội lính đánh thuê Thiên Lang nói: “Phải biết rằng, chúng ta đều là dũng sĩ của Thiên Lang Thần, chúng ta đối mặt với khó khăn thì nên dũng cảm tiến tới. Hơn nữa, gần đây tình hình của bộ lạc không tốt lắm, chúng ta thật sự rất cần số tiền kia!”

“Đúng vậy, Ramillado, chúng ta biết lo lắng của ngươi. Nhưng là dũng sĩ cường đại nhất trong bộ lạc, bất cứ lúc nào chúng ta cũng phải sẵn sàng hi sinh vì bộ lạc, vì Thiên Lang Thần!” Lại có một người kích động nói.

Lại có một người đề nghị: “Ramillado, ta biết ngươi khó xử, bây giờ ta chỉ có một cách, không cần phải đi tất cả mọi người, chỉ cần phải mấy người chúng ta đi nặc danh hành động, nếu thành công sẽ kiếm được tiền, đồng thời còn không liên lụy đến bộ lạc. Nếu thất bại nhiều nhất cũng chỉ hi sinh mấy người. Ngươi thấy thế nào?”

Đề nghị này vừa ra đã nhận được sự tán đồng của mọi người.

“Ta cảm thấy cách này rất tốt, có thể quan tâm tới cả hai vấn đề!”

“Ta cũng không tin, phải ra mấy dũng sĩ chúng ta còn không giết chết được tên tiểu bạch kiếm kia!”

“Ta tham gia tiểu đội hành động đặc biệt này!”

“Còn có ta nữa, ta là tay súng thiện xạ của nơi này, hành động này không thể thiếu ta!”

...

Rất nhiều người đã tự đề cử bản thân.

Thế nhưng, Ramillado vẫn rơi vào tình thế khó xử.

Bởi vì hấn ta có trực giác mãnh liệt, nếu thật sự phải người đến Trung Quốc, dù phải đi bao nhiêu người cũng sẽ là có đi mà không có về, sự hi sinh vô ích này không hề đáng giá. Nhưng nhìn thấy cảm xúc của mọi người tăng cao, vô cùng tích cực...

Bây giờ hấn ta chỉ là Vương tử, còn chưa phải tộc trưởng của bộ lạc, chưa đạt tới trình độ nhất ngôn cửu đỉnh.

“VẬY ĐI, CHÚNG TA CỨ GIAO CHO THIÊN LANG THẦN QUYẾT ĐỊNH. NẾU THIÊN LANG THẦN ĐỒNG Ý, CHÚNG TA CỨ LÀM THEO ĐỀ NGHỊ CỦA CALADO. NẾU THIÊN LANG THẦN KHÔNG ĐỒNG Ý, VẬY TỪ CHỐI NHIỆM VỤ NÀY.”

Lần này không ai có ý kiến gì.

Thiên Lang Thần là tín ngưỡng của bọn họ, là ngọn đèn chỉ đường của bọn họ, bọn họ tin tưởng Thiên Lang Thần chắc chắn sẽ cho bọn họ chỉ dẫn chính xác nhất.

Trăm ngàn năm qua vẫn như thế, chưa từng bỏ lỡ.

Thế là bọn họ nhanh chóng hành động, đầu tiên là phải dựng xong đài tế tự, ngay sau đó giết một ít dê bò gia súc làm công phẩm, dưới sự cầm đầu của Ramillado, mấy dũng sĩ còn phải thay quần áo tế tự của bộ lạc.

Mỗi một bước đều không thể qua loa.

Bởi vì việc này phải bẩm báo lên trên, muốn Thiên Lang Thần ở Thiên giới nghe thấy. Nếu Thiên Lang Thần cho rằng bọn họ không thành tâm, không cảm nhận được thành ý của bọn họ, vậy sẽ trách tội.

Cuối cùng, trải qua hai tiếng chuẩn bị rườm rà, đám người Ramillado mặc đồ tế tự màu đỏ sậm, trang trọng nghiêm túc leo lên đài tế tự vừa mới dựng xong, sau đó tay chân phủ phục xuống đất, đầu gục xuống.

Bọn họ nói ngôn ngữ cổ xưa trong bộ lạc, thành tín cầu nguyện Thiên Lang Thần.

Bên cạnh còn có người chủ trì nghi thức.

Phía trước đài tế tự có một ít hạt đậu đen, còn có một cái chén mờ đục.

Ramillado phải dùng một cái chén đựng đầy hạt đậu đen, sau đó đổ một nửa sang một cái chén khác. Sau đó lại đổ một nửa số đậu trong chén thứ hai sang chén thứ ba, lại đổ một nửa chén thứ ba sang chén thứ tư, cuối cùng tính toán số đậu đen trong chén.

Số lẻ là đồng ý, số chẵn là không đồng ý.

Thoạt nhìn cảm giác như một trò đùa, nhưng lần nào bộ lạc Thiên Lang dùng cách này cũng không sai.

Bởi vì điều này đại diện cho ý chỉ của Thiên Lang Thần.

“Hả? Đám người này đang làm gì thế? Chẳng lẽ đang tế tự?”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại hóa thành Thượng Thương Chi Nhãn thanh thoi rảnh rỗi dạo chơi trên trời, đột nhiên nhìn thấy ở Châu Phi có một đám người mặc đại hồng bào đang bái lạy trời đất, trong miệng lầm bầm, hình như là tế tự trong truyền thuyết.

Không biết vì sao, đám người này lại khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Bởi vì hắn phát hiện, trên cơ thể đám người này có nối liền với tộc vận, kết nối với một bộ lạc nhỏ ở xa xa, tộc vận vô cùng dày đặc, thậm chí khí vận còn dày đặc hơn rất nhiều tập đoàn lớn quốc tế.

“Đây là một bộ tộc truyền thừa lâu đời, Châu Phi đúng là ngọa hổ tàng long!” Lâm Bắc Phàm đột nhiên cười ha hả: “Nếu để bọn họ thấy Thần, vậy sẽ như thế nào?”

Suy nghĩ này vừa xuất hiện đã không thể ngăn cản nổi.

Chương 512: Giả thần giả quỷ, ta chính là tổ tiên vạn thân!

“Các tín đồ trung thành của ta, ta đã cảm nhận được sự thành tâm của các ngươi, không biết các ngươi kêu ta tới là có chuyện gì?” Một giọng nói trang nghiêm to lớn vang vọng trong lòng đám người Ramillado.

Lúc trước, Thiên Tử Vọng Khí Thuật của hắn đạt tới tầng thứ hai, đã có thể lắng nghe âm thanh của vạn vật, đồng thời có thể tiến hành giao lưu với sinh vật có linh trí. Bây giờ hắn đạt đến tầng thứ tư, năng lực lại tiến hóa, đã có thể tiến hành giao lưu với loài người.

Loại giao lưu này là ở phương diện tâm linh, đôi bên đều có thể trực tiếp nghe hiểu được, không bị cản trở bởi ngôn ngữ.

Rất thích hợp dùng để giả thần giả quỷ!

“Ai? Người là ai?”

Đám người Ramillado bị dọa đến sồn tóc gáy.

Bởi vì giọng nói này như phát ra từ trong đáy lòng, như vang lên ngay bên tai, rõ ràng như thế.

Thế nhưng, với trình độ cảnh giác của bọn họ, gần như không thể có người đến gần như vậy.

Vì vậy bọn họ đều giật mình kêu lên, nhất là lúc đang té tự.

Bọn họ hét nhìn đông lại nhìn tây, cũng không nhìn thấy gì hết.

Nhìn dáng vẻ vừa hoảng vừa sợ của bọn họ, Lâm Bắc Phàm bật cười.

Giọng nói kia lại lần nữa vang lên trong lòng: “Ta là ai, các người còn không biết sao? Không phải các người kêu gọi ta đến sao? Nếu không phải lời cầu nguyện của các người cảm động đến ta, sao ta có thể hạ xuống nhân gian?”

Kêu gọi?

Hạ xuống nhân gian?

“Người người... Là thần? Người là Thiên Lang Thần điện hạ?” Ramillado run rẩy nói, vẻ mặt sợ hãi đến ngơ ngác.

“Thiên Lang Thần? Đây là giọng nói của Thiên Lang Thần?”

“Thần của chúng ta hạ phàm?”

“Đây thật sự là thần?”

...

Người ở đây đều bói rói.

Tuy bọn họ tin tưởng Thiên Lang Thần tồn tại, vẫn tin tưởng Thiên Lang Thần, nhưng trong lịch sử bộ lạc của bọn họ, chưa từng tồn tại việc Thiên Lang Thần hiện thân. Dường như Thiên Lang Thần đã hòa vào đất trời, đâu đâu cũng có.

Tình cảnh trước mắt thật sự quá quý dị, cứ như gặp quý.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại đang nhíu mày.

Thiên Lang Thần?

Tín ngưỡng của bọn họ là Thiên Lang Thần?

Một con sói, rõ ràng là một súc sinh, cấp bậc quá thấp!

Dù giả thân giả quý, cũng không thể giả một vị thần có cấp bậc thấp như vậy!

Ít nhất cũng phải là một vị thần cao đại thượng xuất hiện!

Giọng nói kia lại vang lên trong lòng: “Thiên Lang Thần? Hấn chỉ là một con chó săn canh cổng do ta nuôi mà thôi. Ta là vị thần đệ nhất trong đất trời, tổ tiên vạn thần, thống soái vạn thần, chúng thần gặp ta đều phải quỳ lạy! Các ngươi có thể gọi ta là Tổ Thần!”

Vị thần đệ nhất trong đất trời?

Tổ tiên vạn thần?

Thống soái vạn thần?

Chúng thần gặp ta đều phải quỳ lạy?

Mọi người nghe xong liền mừng rỡ.

Tên gọi thật sự cao đại thượng, xuất thân thật cường đại, đám người Ramillado hít vào một hơi.

Mấu chốt nhất là, Thiên Lang Thần bọn họ vẫn thờ phụng, đứng trước mặt vị thần linh vĩ đại này chỉ là chó săn canh cổng!

Tín ngưỡng đều hỏng mất, trong lòng chịu đả kích thật lớn có được không?

Lúc này, cuối cùng đám người Ramillado đã tỉnh táo lại, nảy sinh sự nghi ngờ với người tự xưng là sự tồn tại vĩ đại tổ tiên của vạn thần.

Hắn thật sự là thần sao?

Hay có người sử dụng một vài thủ đoạn lừa bọn họ?

“Tổ Thần điện hạ, ngài có thể chứng minh ngài là thần được không? Thật sự rất xin lỗi, cả đời này chúng ta chưa từng được gặp thần linh, vì vậy không cách nào chấp nhận sự tồn tại của ngài ngay được...” Ramillado cẩn thận nói.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh, mọi người cảm thấy trong lòng nặng nề.

Rõ ràng giọng nói kia rất không vui: “Là tổ tiên vạn thần, thống soái vạn thần vô số kỷ nguyên, ta đâu có thời gian rảnh rỗi lừa đám phàm phu tục tử các ngươi?”

“Tổ Thần đại nhân...” Mọi người sợ hãi.

Giọng nói dừng lại một chút: “Thôi thôi, nề tình tâm trí của các ngươi ngu dốt, ta tha thứ cho sự mạo phạm của các ngươi! Nhìn kỹ!”

Đúng lúc này, đất bằng nổi lên một cơn gió lớn.

“Rõ ràng thời tiết rất tốt, sao đột nhiên lại nổi gió?”

“Gió thật lớn, cát đá đều bị thổi lên, không có cách nào để mở mắt!”

“Không được, đứng cũng không vững!”

“Nhanh che đầu lại!”

...

Gió càng thổi càng lớn, lúc mới đầu chỉ bao trùm trong chu vi trăm mét, ngay sau đó là chu vi ngàn mét, lại nhanh chóng đạt đến chu vi 10km, cuối cùng đạt đến chu vi trăm cây số!

Sức gió đạt đến cấp bảy cấp tám, thổi bay cả đất cát.

Cơn gió điên cuồng gào thét, cát vàng bay múa đầy trời!

Ngoại trừ khoảnh đất nho nhỏ chỗ bọn họ còn bình yên vô sự, tất cả xung quanh đều bị gió cát tàn phá bừa bãi.

Vừa rồi là Lâm Bắc Phàm sử dụng sức mạnh lĩnh vực.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật đạt đến tầng thứ tư, phạm vi lĩnh vực của hắn cũng mở rộng đến chu vi một trăm cây số. Đồng thời cũng có thể điều khiển nhiều long khí hơn, uy lực mạnh hơn.

Vì vậy trong đầu vừa xuất hiện một suy nghĩ, trong chớp mắt đã tạo ra thay đổi to lớn như cải thiên hoán địa.

Lúc bọn họ mở mắt ra, nhìn thấy cảnh này cũng sợ ngây người.

Thật sự không dám tin vào mắt của mình!

Chỉ hai ba phút ngắn ngủi, đã tạo ra sự thay đổi lớn như vậy!

Trong nhận biết của bọn họ, chỉ thần linh mới có năng lực cải thiên hoán địa này!

Lúc này không cần nghi ngờ nữa.

“Tổ Thần!”

“Tổ Thần!”

...

Bọn họ điên cuồng quỳ lạy, đầu rạp xuống đất, đập đầu vang lên tiếng bịch bịch, chảy máu cũng hoàn toàn không để ý đến.

Có thể được gặp thần linh vĩ đại khi còn sống, thật sự là một tạo hóa lớn.

Dù bây giờ muốn bọn họ đi chết, cũng cam tâm tình nguyện!

Đối với tình cảnh do mình tạo ra, Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất hài lòng. Nói thật, năng lực hiện tại của hắn cũng không khác gì thần tiên trong truyền thuyết, vì vậy cũng không được tính là giả mạo.

Đúng lúc này.

“Keng! Chúc mừng kí chủ thành công mời chào nhân tài vương hầu Ramillado, hệ thống thiết lập vĩnh viễn không phản bội! Đang tái tạo thẻ số liệu nhân tài!”

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngác, chỉ làm vậy cũng thu phục được nhân tài?

Nhìn vẻ mặt điên cuồng sùng bái của tín đồ trước mặt, thật sự là nhân tài vương hầu sao?

Lâm Bắc Phàm mở thẻ số liệu nhân tài ra.

Tên: Ramillado

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 30 tuổi

Bằng cấp: Hai bằng cử nhân đại học Cambridge nước Anh

Nghề nghiệp: Vương tử bộ lạc Thiên Lang, lính đánh thuê

Năng lực: Chỉ huy quân sự (S), quản lý quốc gia (A), quản lý kinh tế (A)...

Tiềm lực: Chỉ huy quân sự (SS), quản lý quốc gia (S), quản lý kinh tế (S)...

Số liệu này cũng khá lộng lẫy, nếu như lên làm nguyên thủ quốc gia chắc chắn sẽ là một người lãnh đạo ưu tú.

“Tổ Thần vĩ đại, xin tha thứ sự mạo phạm vừa rồi của ta!” Ramillado hoảng sợ nói, đập đầu vang lên tiếng bịch bịch, trên trán đã chảy máu, dính đầy cát vàng.

“Xin Tổ Thần tha thứ cho chúng ta!” Những người khác cũng đập đầu theo.

Vôn Lâm Bắc Phàm còn muốn trừng trị bọn họ, để bọn họ biết hậu quả mạo phạm thần linh. Nhưng bây giờ phát hiện lũ lụt lao đến miếu Long Vương, đều là người một nhà, ý định này cũng nhạt hơn.

“Được rồi, người không biết không có tội, bản thần tha thứ cho các người lần này, nhưng lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!”

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ nhân từ khoan dung!”

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ nhân từ khoan dung!”

...

Trong lòng đám người Ramillado vui vẻ, lại lần nữa bái tạ thật sâu.

Giọng nói uy nghiêm lại lần nữa vang lên trong lòng: “Bản thần đang dạo chơi ở nhân gian, nghe được lời cầu nguyện của các người mới đến! Bây giờ các người nói cạn kẽ lời thỉnh cầu đi!”

Chương 513: Ác ma ở nhân gian, Tổ Thần điện hạ nhân từ!

Thế là, Ramillado nhân cơ hội báo cáo việc này với Lâm Bắc Phàm.

Lính đánh thuê nhận được một nhiệm vụ giết người, 30 triệu Dollar Mỹ, hồi báo vô cùng phong phú. Nhưng người kia ở Trung Quốc, Trung Quốc là cấm địa của lính đánh thuê, không dễ giết, vô cùng nguy hiểm.

Vì vậy bọn họ quyết định, tiếp tục cầu nguyện như trước kia, báo cáo việc này với thần Thiên Lang, kết quả lại gọi Tổ Thần đại nhân đến.

Những cái này đều không phải vấn đề với Lâm Bắc Phàm, vấn đề người bọn họ muốn giết là...

“Bọn họ muốn giết ta, kết quả kêu gọi ta đến, còn muốn hỏi ý kiến của ta?” Khóe môi Lâm Bắc Phàm co giật, sao việc này lại kỳ lạ như thế, khiến hắn nhức trúng vô cùng.

Loại thao tác này rất hệ thống!

“Tổ Thần điện hạ tôn kính, ngài cảm thấy chúng ta có nên nhận nhiệm vụ này không, có nên giết người tên Lâm Bắc Phàm kia không?” Ramillado gần như cúi rạp đầu xuống đất, giọng nói thành kính.

Tuy hắn ta không nhìn thấy Tổ Thần, nhưng hắn ta biết Tổ Thần đang nghiêm túc lắng nghe.

Bởi vì Tổ Thần ở khắp mọi nơi, không gì không biết.

“Ramillado, các người cảm thấy có nên giết Lâm Bắc Phàm này không?” Lâm Bắc Phàm hỏi ngược.

Sau khi nói xong Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình cũng rất nhàm chán, lại bàn bạc việc có nên giết bản thân hay không với đám tín đồ của mình, trên đời này cũng chỉ có vị thần không làm việc đàng hoàng như hắn mới có thể làm ra được.

“Chúng ta xin nghe theo ý kiến của Tổ Thần điện hạ! Chúng ta là dũng sĩ trung thành nhất của ngài, chúng ta sẽ vì ngài vượt qua mọi chông gai, diệt trừ tất cả kẻ địch! Ngài muốn chúng ta giết ai chúng ta sẽ giết người đó, tuyệt đối không nhúu mày!” Ramillado cuồng nhiệt nói.

Hắn ta không trả lời trực tiếp, còn nhân cơ hội bày tỏ sự quyết tâm và trung thành.

Điều này rất tốt, còn chưa lên làm nguyên thủ quốc gia, nhưng đã có xu thế thay đổi thành chính khách...

Nếu là vài phút trước, còn chưa xác định được quan hệ đôi bên, chắc chắn Lâm Bắc Phàm sẽ không chút do dự xử lý bọn họ, dù không muốn thấy máu, cũng sẽ khiến bọn họ chịu nhiều đau khổ, quan tâm người có hành động hay không, vô tội hay không.

Nhưng bây giờ đây đều là người mình, là trợ thủ kiếm tiền tốt nhất cho hắn trong tương lai, Lâm Bắc Phàm chắc chắn không thể làm vậy.

Vậy chỉ có thể để kẻ cầm đầu đi ra gánh chịu một phần sai lầm này.

“Là ai phát nhiệm vụ này cho lính đánh thuê?”

“Tổ Thần điện hạ, xin tha thứ chúng ta cũng không biết!” Ramillado sợ hãi nói: “Nhiệm vụ được công bố thông qua hình thức nặc danh, chúng ta chỉ có thể nhận nhiệm vụ, chứ không biết người sau lưng là ai.”

Làm việc rất cẩn thận!

“Không sao, để ta nói cho các người biết, bởi vì thần không gì không biết!” Lâm Bắc Phàm lại nhân cơ hội làm một đợt thần bức, sau đó khởi động Thiên Tử Vọng Khí Thuật, nhìn được tuyến vận mệnh.

Hóa ra là Kaine Andrews chủ tịch tập đoàn Andrews, ca ca Jessica, đồng thời cũng là kẻ địch lớn nhất.

Có lẽ hắn ta đã phát hiện mối quan hệ của mình với Jessica, vì vậy ra tay trước chiếm lợi thế.

Đúng là máu lạnh vô tình, cũng chỉ vì có chút quan hệ, người lại muốn mạng của ta.

Rất tốt, cực tốt!

“Vừa rồi, ta đã sử dụng Thiên Thính Địa Thị đại pháp, biết là ai phát ra nhiệm vụ này.” Giọng nói trang nghiêm to lớn của Lâm Bắc Phàm lại lần nữa vang lên: “May mắn bị ta nhìn rõ âm mưu! Ramillado, suýt nữa các ngươi đã tạo ra sai lầm lớn!”

“Tổ Thần điện hạ, vì sao lại nói lời này?” Đám người Ramillado hoảng sợ.

Chẳng phải chỉ giết một người thôi sao, sao lại tạo ra sai lầm lớn?

Nghe Tổ Thần điện hạ, hình như hậu quả rất nghiêm trọng.

“Bởi vì điều này liên quan đến bí mật của thiên giới, nể tình các ngươi thành kính hướng thần, ta sẽ tiết lộ một chút tin tức cho các ngươi, nhưng các ngươi chắc chắn phải giữ bí mật!”

“Tạ ơn Tổ Thần điện hạ nhân từ!” Đám người lại quỳ lạy.

Không thể không nói, cảm giác được người ta coi là thần lạy đến lạy đi thật sự rất thoải mái.

Bảo sao trước kia lại có nhiều người muốn làm thần côn hoặc là làm hoàng đế như vậy.

“Bởi vì Lâm Bắc Phàm mà các ngươi muốn giết, thật ra là một tên thần sứ trung thành luôn phụng dưỡng bản thần. Nhưng vì phạm chút sai lầm, nên bị giáng chức xuống thế gian trải nghiệm nỗi khổ luân hồi. Dù trên người hắn mang tội, nhưng vẫn là thần. Nếu các ngươi giết hắn, các ngươi sẽ tan biến trong đất trời!” Lâm Bắc Phàm nói lời kinh người.

“Lâm Bắc Phàm là thần sứ bị giáng chức?”

“Chúng ta lại thảo luận có nên giết thần hay không?”

...

Đám người Ramillado hoảng sợ.

Dưới cái nhìn của bọn họ, đây vốn chỉ là một nhiệm vụ nho nhỏ, không ngờ lại liên quan đến bí ẩn lớn như vậy, đây là muốn chơi đùa bọn họ.

Trong lòng của bọn họ, thần là chí cao vô thượng, là con dân của thần nên thành kính.

Nếu giết thần, đó chính là dị đoan, chắc chắn sẽ rơi vào địa ngục vô biên.

Hôm nay suýt nữa bọn họ đã giết thần, rất kích thích có được không?

“Xin Tổ Thần điện hạ cứu ta! Chúng ta không phải cố ý, chúng ta bị kẻ gian che mắt, bị ác ma dụ dỗ! Tín ngưỡng của chúng ta với thần luôn kiên định không thay đổi, xin Tổ Thần điện hạ chứng giám!”

Đám người Ramillado lại quỳ lạy, sợ hãi đến mức sắc mặt tái nhợt, cả người đều đang run rẩy.

Lúc này, đám lính đánh thuê cao lớn uy vũ lại như từng con thỏ trắng nhỏ bị hoảng sợ.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, xem ta có dọa chết các ngươi không!

Khiến các ngươi vĩnh viễn nhớ lần dạy dỗ này!

“Điều này cũng không thể trách các ngươi, cũng như các ngươi nói, các ngươi bị kẻ gian che mắt, bị ác ma dụ dỗ! Bọn họ muốn khiến các con dân thành tín như các ngươi sa đọa, sau đó rơi vào trong địa ngục Cửu U!” Giọng nói của Lâm Bắc Phàm lại vang lên, lúc này giọng nói rất khoan dung nhân từ, như một vị trưởng giả, như tiếng trời.

“Tổ Thần điện hạ!” Mọi người lại quỳ lạy.

Bọn họ suýt nữa tạo ra sai lầm lớn, lại có thể được Tổ Thần thông cảm, trong lòng vô cùng cảm động.

Đây là một vị thần nhân từ, chỉ có thần minh như vậy mới đáng giá được bọn họ tín ngưỡng!

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ nhân từ, ánh sáng của ngài tỏa sáng cùng nhật nguyệt!” Đôi mắt của Ramillado càng thêm thành kính: “Xin Tổ Thần điện hạ từ bi, nói cho ta biết tên của kẻ gian kia. Tuy thần tha thứ cho chúng ta, nhưng chúng ta không thể không chuộc tội vì lỗi lầm của mình. Chúng ta

muốn xử tử dị đoan, tự tay giết ác ma, như vậy mới có thể bù đắp sai lầm trong lòng!”

“Xin Tổ Thần điện hạ từ bi!”

“Xin Tổ Thần điện hạ từ bi!”

...

Mọi người trăn miệng một lời, âm thanh đình tai nhức óc.

Làm dám vấy bẩn tín ngưỡng của chúng ta, muốn để chúng ta phản bội thần, dám dị đoan các người đều đáng chết!

Lúc này, bọn họ cực kỳ cực kỳ muốn tiêu diệt kẻ sau màn!

“Người đứng sau lưng là chủ tịch Kaine Andrews của tập đoàn Andrews. Hắn không chuyện ác nào không làm, giết phụ giết mẫu, giết muội giết thân, trên người tội ác ngập trời, mặc dù mang cơ thể người nhưng thật ra lại là hóa thân của ác ma! Ác ma này hung mãnh, cho nên các người phải rất cẩn thận khi đối phó hắn! Vì vậy ta đề nghị, trước khi thực lực chưa đủ cường đại, các người không nên đến Châu Âu trêu chọc ác ma này!”

“Tổ Thần điện hạ, lúc nào chúng ta mới có thể tự tay giết dị đoan?”

“Khi thời điểm đến, sẽ có người đi tìm các người!” Giọng nói của Lâm Bắc Phàm như có như không.

“Tổ Thần điện hạ, chỉ cần không đến Châu Âu sẽ không sao sao?” Suy nghĩ của Ramillado xoay chuyển rất nhanh, phát hiện sơ hở.

“Đương nhiên! Ác ma này cường đại đến cỡ nào cũng chỉ có thể hung hăng ngang ngược ở Châu Âu!”

“Ta hiểu, Tổ Thần điện hạ!” Ramillado mỉm cười.

Lâm Bắc Phàm cũng mỉm cười.

Lúc trước hắn đã đồng ý với Jessica, sẽ để nàng tự tay báo thù.

Dù bây giờ không thể giết hẳn ta, nhưng tạo thêm chút rắc rối cho hẳn ta, khiến hẳn ta chỉ có thể co đầu rụt cổ ở Châu Âu, Lâm Bắc Phàm vẫn rất vui lòng.

Chương 514: Người có thể cần thần, nhưng thần không cần người!

“Tổ Thần điện hạ tôn kính, thật ra trong lòng ta còn có một vấn đề, hy vọng có thể được ngài giải đáp!” Bây giờ nhìn thấy vị thần thật sự, Ramillado kiên định, to gan nói.

“Vấn đề gì, hỏi đi!” Giọng nói mênh mông cuộn cuộn vang lên, như là thiên uy.

“Tổ Thần điện hạ, ta muốn biết tương lai bộ lạc Thiên Lang của ta nên đi con đường nào?” Trên mặt Ramillado hiện ra vẻ bối rối: “Vấn đề này đã khiến ta bối rối rất lâu. Từ khi ta rời khỏi bộ lạc, đi đến thế giới rộng lớn sắc sỡ, ta phát hiện rất nhiều điều khác biệt, đã tạo thành sự đả kích rất lớn với ta, ta thật sự không biết nên làm sao bây giờ...”

Sau đó, Ramillado trút ra hết những gì bản thân đã suy nghĩ trong mười mấy năm qua.

Thời đại đã thay đổi, chúng ta nên giữ vững truyền thống bộ lạc, hay là phải đuổi theo trào lưu thời đại?

Tiếp tục giữ sự khép kín, hay là cải cách giải phóng?

Là tin tưởng thần học, hay tin tưởng khoa học?

Dù sao, đây cũng là vấn đề lớn mà người cầm quyền phải suy nghĩ.

Ở quốc gia khác những vấn đề này đều là việc lớn hàng đầu, đều là vấn đề đầu tiên phải đối mặt, là một loạt thay đổi về quan niệm, phá vỡ đủ loại suy nghĩ và quan niệm trong quá khứ.

Ở các quốc gia khác, phải trải qua mấy chục năm thậm chí là mấy trăm năm mới có thể thay đổi hoàn toàn, cuối cùng trên cơ bản đều đi theo sát nhịp đập thời đại, kiên trì cải cách giải phóng, tin tưởng con đường khoa học.

Thế nhưng, bộ lạc Thiên Lang lại khác.

Đây là một bộ lạc rất cổ xưa, vẫn duy trì truyền thừa hoàn chỉnh, vì vậy đặc biệt kiên trì giữ gìn truyền thống.

Hơn ngàn năm nay, mặc dù bọn họ không mãi khép kín, nhưng cũng vì thái độ nửa khép kín mới tránh được rất nhiều tai họa, khiến mình truyền thừa đến nay.

Hơn nữa bọn họ tin vào sự tồn tại của thần linh, ví dụ như trước kia Thiên Lang Thần vẫn luôn bảo vệ bọn họ, còn có sự tồn tại càng thêm vĩ đại xuất hiện vào ngày hôm nay – tổ tiên vạn thần, Tổ Thần điện hạ vĩ đại!

Thế nhưng, khoa học lại phản thần học, tin tưởng chủ nghĩa duy vật, tin tưởng người sẽ thắng trời, phủ định tất cả thần linh.

Bọn họ không biết có nên tin hay không, có nên dùng hay không?

Vì vậy, đối mặt với sự đổi mới từng ngày của bên ngoài, còn có bộ lạc đã giữ vững hơn ngàn năm qua, người lãnh đạo bộ lạc tương lai không biết nên đi đâu, muốn tìm một đáp án từ chỗ Tổ Thần.

“Vấn đề người hỏi rất tốt!” Giọng nói của Lâm Bắc Phàm mờ ảo: “Trước khi trả lời vấn đề này của người, người trả lời vấn đề của ta trước, người cảm thấy người và thần có mối quan hệ thế nào?”

“Mối quan hệ người và thần?” Ramillado lập tức bối rối.

Rốt cuộc người và thần có mối quan hệ gì, hẳn ta chưa từng nghĩ đến vấn đề này.

Lúc này, trong lòng hẳn ta hiện ra rất nhiều hình ảnh.

Lúc hẳn ta vừa ra đời đã được Thiên Lang Thần chúc phúc, được ban cho cái tên Ramillado...

Lúc ba tuổi, bản thân được cho biết, mình là con dân của Thiên Lang Thần, chúng ta nên tôn kính và thờ phụng Thiên Lang Thần từ tận đáy lòng. Mỗi

ngày đều phải giống những người lớn khác, cầu nguyện với Thiên Lang Thần ở dưới ánh nắng chói chang nhất...

Lúc 10 tuổi, tuyên thệ dưới hào quang Thiên Lang Thần, trở thành một dũng sĩ dự bị, đồng thời luôn cố gắng vì đó...

Lúc 16 tuổi, một thân một mình vào trong rừng đấu với sói to, bởi vì khiêu chiến thành công thì có thể trở thành dũng sĩ Thiên Lang Thần...

Lúc 20 tuổi, dưới sự chỉ dẫn của thần, rời khỏi bộ lạc Thiên Lang...

Lúc 25 tuổi, bởi vì kiên định với tín ngưỡng, cuối cùng đã được lập làm Vương tử bộ lạc Thiên Lang...

Trong thời gian cố định hằng năm, cả bộ lạc đều phải tổ chức nghi thức tế tự to lớn, mọi người giết gà mổ trâu, vừa múa vừa hát, ca tụng sự vĩ đại của Thiên Lang Thần điện hạ, cảm tạ sự che chở của hần...

Mỗi một lần cảm thấy bối rối, cầu nguyện với Thiên Lang Thần trong lòng sẽ yên bình hơn...

Đây chính là toàn bộ cuộc đời hần ta.

Khắp nơi đều tràn đầy ấn ký thời đại.

Bởi vì từ nhỏ mưa dầm thấm đất, tập mãi thành thói quen, vì vậy vẫn không nghiêm túc suy nghĩ đến mối quan hệ của người và thần. Bởi vì trong tiềm thức của hần, đây chính là mối quan hệ của người và thần, cùng một nhịp thở ở khắp mọi nơi, không cần suy nghĩ nhiều.

Chỉ một vấn đề đã khiến 10 năm hần ta ở bên ngoài vẫn luôn suy nghĩ.

Hần ta nghĩ mãi mà không rõ, những người không có tín ngưỡng, người không có sự bảo vệ của thần linh, chỉ tin tưởng khoa học mà không tin thần linh, vì sao có thể sống tốt như vậy?

Vì vậy trong lòng nảy sinh một mâu thuẫn to lớn: Một mặt phải dẫn dắt bộ lạc hướng tới cuộc sống mới tốt hơn, một mặt lại phải tiếp tục duy trì tín

ngưỡng của mình, không muốn tín ngưỡng kiên định của mình bị những thứ sặc sỡ ở bên ngoài vấy bẩn...

“Ramillado nhận biết có hạn, xin Tổ Thần điện hạ giải thích nghi ngờ!”
Ramillado quỳ lạy.

“Được, bây giờ bản thân sẽ nói cho ngươi biết, mối quan hệ thật sự của người và thần!”

Giọng nói của Lâm Bắc Phàm không chứa đựng chút tình cảm nào: “Đó chính là – người có thể cần thần, nhưng thần không cần người!”

“Bởi vì thần ở khắp mọi nơi, không gì không biết, không gì không làm được!”

Lâm Bắc Phàm lại mở ra lừa gạt đại pháp.

“Thần là vĩ đại, thần là cao thượng, thần có sức mạnh vô hạn, thần có được tất cả, có thể cải thiên hoá địa, có thể tâm tưởng sự thành, vì vậy thần căn bản không ngập ngừng bất kì thứ gì của người!”

Ramillado suy nghĩ, cảm thấy Tổ Thần điện hạ nói rất đúng.

Thần vĩ đại như vậy, cao quý như vậy, ngập ngừng cái gì của người?

Cũng như một phú hào ức vạn căn bản sẽ không quan tâm trong bát của tên ăn mày có mấy đồng tiền!

Bởi vì thứ ngươi có không sánh nổi số lẻ của người ta!

“Nhưng người lại không được!”

“Trong mấy ngàn năm trước, người rất nhỏ yếu, vì vậy lúc đối mặt với thiên tai nhân họa, bọn họ cầu xin thần linh, hy vọng có thể nhận được sự phù hộ của thần. Có một vài vị thần nhân từ, thương hại người đời, ra tay giúp đỡ người vượt qua khó khăn, vì vậy mới nhận được tế tự và cung phụng của mọi người! Thật ra thần chưa từng muốn nhận được điều gì từ người, chỉ vì một chút thương hại!”

“Nhưng bây giờ người có thứ như khoa học, trở nên mạnh mẽ hơn, có thể dựa vào năng lực của mình vượt qua khó khăn, có thể nhận được tất cả thứ mình muốn có, vì vậy không cầu nguyện với thần, không cần thần! Vì vậy thần mới rời đi!”

Mối quan hệ này rất dễ hiểu, cũng như cách ở chung của người xa lạ vậy.

Người tốt với ta, ta sẽ tốt với người.

Người không tốt với ta, ta cần gì phải để ý đến người?

Cuối cùng Ramillado cũng hiểu rõ, hóa ra đây là một quan hệ của người và thần.

Ramillado lớn tiếng nói: “Bộ lạc Thiên Lang chúng ta vĩnh viễn thờ phụng Tổ Thần điện hạ! Chúng ta là tín đồ trung thành nhất của ngài, vĩnh viễn không bao giờ phản bội, vĩnh viễn không bao giờ vứt bỏ, chúng ta vĩnh viễn ở bên cạnh thần!”

Những người khác cũng cao giọng hô: “Bộ lạc Thiên Lang chúng ta vĩnh viễn thờ phụng Tổ Thần điện hạ! Chúng ta là tín đồ trung thành nhất của ngài, vĩnh viễn không bao giờ phản bội, vĩnh viễn không bao giờ vứt bỏ, chúng ta vĩnh viễn ở bên cạnh thần!”

Đây là một bắp đùi to đến không thể to hơn, còn có tác dụng hơn cả thứ khoa học kia, nhất định phải ôm chặt!

Chương 515: Khoa học cuối cùng là thần học!

“Chính vì các ngươi trung thành với tín ngưỡng, cho nên ta mới giáng lâm gặp mặt các ngươi!” Giọng điệu của Lâm Bắc Phàm như rất hài lòng: “Còn vấn đề thứ hai, các ngươi cảm thấy mối quan hệ giữa khoa học và thần học là gì?”

“Mối quan hệ khoa học và thần học?” Ramillado lại bối rối.

Điều này cũng có lập trường, có người lớn lên dưới bối cảnh ý thức chủ quan, dưới chủ nghĩa duy vật, chắc chắn sẽ tin tưởng khoa học tấn công

thần học. Nhưng người lớn lên dưới bối cảnh chủ nghĩa duy tâm, tin tưởng thần không gì không làm được, cho rằng khoa học đều là dị đoan.

Vì vậy, điều này rất khó trả lời, chưa từng có đáp án thống nhất.

Dù là các quốc gia phương tây phát triển, vẫn có rất nhiều người tin tưởng sự tồn tại của Thượng đế.

“Người thông qua học tập khoa học mới có năng lực cải thiên hoán địa, nhưng thần bẩm sinh đã có được tất cả!”

“Việc người có thể làm được, thần cũng có thể làm được! Việc người không thể làm được, thần cũng có thể làm được!”

“Người cho rằng dựa vào khoa học có thể đánh bại thần, lại không biết đây đều là thần chơi thừa lại!”

“Thứ người khổ sở theo đuổi cả đời, nhưng trong mắt thần lại là thứ không có ý nghĩa!”

“Sự cố gắng của người cũng chỉ vì muốn gần gũi với thần!”

“Nhưng ngàn vạn năm nay, chưa một ai có thể trở thành thần!”

“Đôi khi khoa học rất có tác dụng, đôi khi lại rất vô dụng! Ví dụ như, trước mắt khoa học còn chưa cách nào khởi tử hồi sinh, không cách nào kéo dài sinh mệnh, không cách nào thực hiện được việc vĩnh hằng bất diệt, nhưng thần có thể!”

“Khoa học chủng loại đa dạng, không cố định, nhưng thần là duy nhất!”

“Vì vậy tin tưởng khoa học không sai, bởi vì đây là công cụ để người cải tạo thế giới! Tin tưởng thần học cũng không sai, bởi vì thần vẫn luôn chú ý đến các người, thần có thể làm việc khoa học không làm được!”

“Hãy nhớ kỹ, khoa học cuối cùng là thần học!”

Mỗi câu mỗi chữ đều như châu ngọc, có được ý của thần, khiến Ramillado bối rối đã lâu hiểu ra tất cả.

Nhất là một câu cuối cùng, khoa học cuối cùng là thần học, càng khiến tinh thần hấn ta phấn chấn.

Hấn ta luôn cảm thấy rất đúng, khiến hấn ta tỉnh ngộ!

Lúc này, trong lòng hấn ta không còn mâu thuẫn, thoát nhìn khoa học và thần học là hai quan niệm đối lập, lại tập trung thống nhất như thế.

Thứ khoa học theo đuổi cũng chỉ là đạt đến năng lực của thần, nhưng thần bẩm sinh đã có được những năng lực này.

Vì vậy, tin tưởng khoa học không sai, tin tưởng thần học cũng không sai.

Khoa học có nghĩa là quá trình, thần học lại là kết quả cuối cùng.

Khoa học là công cụ, thần là sự theo đuổi.

Vì vậy dù là khoa học hay thần học, ở trong mắt của thần, những thứ này không có gì khác biệt.

Bởi vì thần là vĩ đại, là không gì không biết, không gì không thể. Người có thể cần thần, nhưng thần không cần người.

Ngay cả thần cũng không để ý đám người này, bản thân còn bối rối với những thứ này làm gì?

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ đã giải đáp!” Ramillado lại quỳ lạy, sau đó lớn tiếng nói: “Bây giờ ta đã suy nghĩ thông suốt, những ngày qua ta chỉ đang tự tìm buồn bực! Chỉ cần có thể giữ vững kiên trì với tín ngưỡng, chỉ cần tộc nhân có thể sống tốt, vậy bất kể là truyền thống hay là cải cách, bất kể là thần học hay là khoa học, thật ra đều không cần bối rối!”

“Vì vậy, ta dự định dẫn theo tộc nhân đi ra ngoài, chủ động hòa nhập với thế giới bên ngoài, hòa nhập với thời đại! Nhưng lúc hòa nhập với thời đại, chúng ta cũng phải giữ lại truyền thống của bản thân, giữ lại tín ngưỡng của mình, vì vậy ta dự định đi theo trào lưu thời đại, thành lập một Thần Quốc tín ngưỡng Tổ Thần điện hạ, để càng nhiều người tín ngưỡng Tổ Thần, để ánh sáng của Tổ Thần chiếu rọi khắp nơi trên thế giới!”

Ramillado nhiệt tình nói.

Những người khác cũng nhiệt tình hô to: “Để ánh sáng của Tô Thần chiếu rọi khắp nơi trên thế giới!”

Lâm Bắc Phàm rất khiếp sợ, ta còn chưa nói ra miệng, người đã muốn đi xây dựng một quốc gia, mấu chốt là còn thuận tiện vô mong ngựa “Tô Thần” ta đây, kéo ta làm chỗ dựa cho người.

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Ramillado với ánh mắt sâu xa, đúng là người có tố chất làm lãnh đạo.

Vừa có thể bộc lộ tham vọng của bản thân, lại yên lặng không tiếng động nịnh nọt thần, chỉ cần có thể khiến thần vui vẻ đồng ý, hẳn ta cũng được coi là sư xuất hữu danh, bởi vì đây là ý chỉ của thần, ý chỉ của thượng thiên.

Không đồng ý?

Người dám kháng chỉ sao?

Vậy ta giết người chính là thay trời hành đạo!

Lại cứng rắn như vậy!

Bất luận kẻ nào muốn đòi đầu, về khí thế đều yếu hơn ba phần.

Không nói những thứ khác, ít nhất cũng có thể thu phục được đám lính đánh thuê ở đây chỉ trong chớp mắt.

Hơn nữa, có thần làm chỗ dựa, có quá nhiều chỗ tốt. Toàn thế giới có quốc gia nào được một vị thần đến làm chỗ dựa?

Dù người có bom hạt nhân, cũng không so được với một vị thần sống sờ sờ!

Đương nhiên, điều này cũng giải đúng chỗ ngựa.

Lâm Bắc Phàm thuận ý nói: “Ramillado, ta cảm nhận được sự thành kính và quyết tâm của người, ta biết người là hài tử tốt kiên trì với tín ngưỡng! Đi đi, đi thực hiện giấc mộng của người, chỉ cần giữ vững tín ngưỡng, thần

luôn tồn tại với các ngươi! Ta sẽ đứng sau lưng yên lặng quan sát ngươi, cho đến khi ngươi trèo lên đỉnh cao!”

Ramillado kích động đến sắc mặt đỏ bừng, đập đầu ba cái thật mạnh: “Cảm tạ Tổ Thần điện hạ đã coi trọng! Ramillado ta nhất định không phụ sự kỳ vọng, vượt mọi chông gai, thức khuya dậy sớm, chiếu ánh sáng của thần đến khắp nơi trên thế giới!”

Đúng lúc này, hắn ta như nghe được tiếng lách cách, như đã thoát khỏi gông xiềng, cả người rất sáng khoái, nhìn cái gì cũng khác đi.

Một luồng hào khí trào ra, trong lòng hăng hái!

Bây giờ ta có Tổ Thần điện hạ che chở, là người được thần chọn lựa, lo gì việc lớn không thành?

...

Ta, Vương tử đương nhiệm của bộ tộc Thiên Lang, người thừa kế tương lai, Ramillado, chắc chắn sẽ đứng dưới ánh sáng của thần, dẫn dắt tộc nhân bước trên một con đường mới, đứng vững trên thế giới!

Những người khác nhìn Ramillado cũng cảm thấy khác biệt, dường như đã thay đổi đáng kể, càng hấp dẫn, càng khiến người ta tin phục hơn cả tộc trưởng.

Ngay lúc vừa rồi, Lâm Bắc Phàm đã sử dụng Thiên Tử Vọng Khí Thuật xây dựng lại mệnh cách của Ramillado.

Vốn mệnh cách của hắn ta cũng không mạnh, có thể gánh vác lượng khí vận hữu hạn, chỉ đủ khiến hắn ta trở thành tộc trưởng, tiềm lực có hạn.

Bây giờ hắn ta đã có mệnh cách của nhân vật chính, có được đặc tính bất tử, gặp nạn vượt qua, gặp dữ hóa lành.

Hơn nữa càng rèn luyện nhiều, hắn ta sẽ trưởng thành càng nhanh hơn, cuối cùng sẽ nhanh chóng trở thành nguyên thủ dựng nước.

“Thần chúc phúc các người, các dũng sĩ trung thành của ta, bách chiến bách thắng!”

Đám lính đánh thuê Thiên Lang đột nhiên cảm thấy cả người nhẹ nhõm.

“Hả? Hình như ta nhìn rõ ràng hơn, ta hết bị cận thị rồi sao?”

“Hình như bệnh của ta cũng tốt hơn nhiều!”

“Cảm giác thật thoải mái... Trời ạ, hình như tay của ta cũng tốt hơn?”

“Còn có vết thương của ta, tuần trước vừa mới bị thương, bây giờ đã khôi phục hoàn toàn, không để lại dấu vết!”

“Đây là thần tích, là Tổ Thần điện hạ chúc phúc chúng ta!”

...

Đúng là vừa rồi Lâm Bắc Phàm đã nghịch chuyển sinh tử nhị khí, chữa khỏi toàn bộ vết thương trên người đám lính đánh thuê ở đây.

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ chúc phúc!”

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ chúc phúc!”

...

Đám người đập đầu thật mạnh, nhiệt tình kêu lên.

Chương 516: Chúng ta chiến đấu vì thần, bách chiến bách thắng!

Trong lòng bọn họ gào thét Tổ Thần, cảm tạ sự chúc phúc, nhưng Lâm Bắc Phàm đã sớm bỏ đi không chút dấu vết.

Sau khi quỳ rạp liên tục mười phút, chắc chắn Tổ Thần đã rời đi, bọn họ mới đứng dậy, lại lần nữa cung kính cúi đầu, hoàn thành các trình tự cuối cùng của buổi tế tự, vậy mới được coi là buổi lễ kết thúc.

Được gặp mặt Tổ Thần khiến bọn họ cảm thấy mình đã khác biệt.

Qua trăm ngàn năm, chỉ có đám người bọn họ mới may mắn được tiếp xúc với thần ở khoảng cách gần, lắng nghe ý chỉ của thần, được thần chúc phúc, bọn họ cảm thấy đây là sự ban ơn lớn lao.

Từ hôm nay trở đi, bọn họ là dũng sĩ của bộ lạc thân cận với thần nhất.

Là dũng sĩ của thần, bọn họ cảm thấy mình phải làm chút gì đó, mới không phụ lòng Tổ Thần.

“Ramillado, bây giờ chúng ta nên làm gì?” Tất cả mọi người nhìn về phía Ramillado đã rục rở hẳn lên, một vị Vương tử được thần quan tâm, người thừa kế tương lai của bộ lạc Thiên Lang, hẳn ta sẽ dẫn đầu khai sáng kỷ nguyên mới của bộ lạc.

Có lẽ dù tộc trưởng đứng trước mặt bọn họ, bọn họ cũng sẽ nghe lời Ramillado trước.

Cảm nhận được thái độ của mọi người đã thay đổi, trong lòng Ramillado vui vẻ hẳn.

Hắn ta hăng hái nói: “Bây giờ, đương nhiên chúng ta phải dựa theo chỉ thị của thần, đi sáng lập một Thần Quốc, để người trong bộ lạc của chúng ta có thể an cư lạc nghiệp, để ánh sáng của Tổ Thần chiếu rọi khắp nơi trên thế giới!”

“Sáng lập Thần Quốc, để ánh sáng của Tổ Thần chiếu rọi khắp nơi trên thế giới!” Mọi người cùng nhau kêu to, âm thanh đinh tai nhức óc.

Là dũng sĩ của thần, bọn họ chắc chắn phải để ánh sáng của Tổ Thần chiếu rọi khắp nơi trên thế giới, đây là một sứ mệnh vinh quang!

Không chỉ vì bộ lạc đã sinh ra họ nuôi nấng họ, còn phải xứng với sự ban ơn của Tổ Thần điện hạ!

Nghĩ đến bản thân đang làm việc vì thần, bọn họ lại cảm thấy cả người tràn đầy sức mạnh!

“Nhưng điều quan trọng nhất hiện nay, chúng ta phải có một phần cơ nghiệp để đặt chân!” Từ sau khi Ramillado nhận được sự chúc phúc của

thần, hẳn ta cảm giác đầu óc đặc biệt tỉnh táo.

Hắn ta nói: “Trước mắt, tất cả thứ chúng ta có căn bản không đủ chèo chống yêu cầu dựng nước! Từng có một vị danh nhân nói: Cán súng và túi tiền, cả hai đều phải bắt, cả hai đều phải cứng! Nói cách khác chắc chắn không thể thiếu quân sự và kinh tế. Chúng ta không thiếu dũng sĩ, nhưng thiếu túi tiền! Vì vậy chuyện quan trọng nhất chúng ta phải làm là kiếm tiền, phải kiếm được một khoản tiền lớn trong thời gian ngắn, như vậy mới có thể đủ cho chúng ta gây dựng nghiệp lớn!”

“Ramillado, chúng ta kiếm tiền thế nào? Vẫn làm lính đánh thuê sao?” Có người đặt câu hỏi.

Ramillado lắc đầu: “Làm lính đánh thuê kiếm tiền quá chậm, ta sợ không đủ thời gian, Angola, người điều tra tập đoàn Andrews một chút, đây là mục tiêu của chúng ta. Thứ nhất có thể thuận tiện báo thù, thứ hai cũng có thể nhanh chóng kiếm một khoản tiền lớn!”

“Thế nhưng, Kaine Andrews là một ác ma, Tổ Thần điện hạ đã nhắc nhở chúng ta không được trêu chọc hắn!” Tiểu ca da đen lo lắng.

“Chỉ cần không đến Châu Âu thì không thành vấn đề, đây cũng là lời Tổ Thần đã nói.” Ramillado vỗ vai tiểu ca da đen, nói: “Angola yên tâm, dù ác ma có mạnh hơn cũng không mạnh bằng Tổ Thần!”

Ramillado nắm hai tay, thành kính nói: “Chúng ta đều là dũng sĩ của thần! Tổ Thần phù hộ, chúng ta chắc chắn bách chiến bách thắng!”

Vừa nghe thấy hai chữ Tổ Thần, mọi người lập tức trở nên nhiệt tình, giọng cao sáng ổng hô to.

“Tổ Thần phù hộ, chúng ta chắc chắn bách chiến bách thắng!”

“Tổ Thần phù hộ, chúng ta chắc chắn bách chiến bách thắng!”

...

Sau khi Lâm Bắc Phàm lừa gạt một đám tín đồ điên cuồng, liền quay về nhà mình.

Dựng nước không phải chuyện ngày một ngày hai, còn khó hơn làm ăn nhiều, Lâm Bắc Phàm đoán không có 1 – 2 năm, sẽ không nhìn thấy hiệu quả gì lớn. Dù sao Ramillado cũng đã được hấn nghịch thiên cải mệnh, trở thành giác chủ tiêu cường bất tử, dù tìm đường chết cũng không chết, ngược lại sẽ thông qua kẻ địch để rèn luyện bản thân. Khiến bản thân càng ngày càng cường đại.

Cuối cùng sẽ trèo lên đỉnh phong, trở thành danh nhân dựng quốc.

Lâm Bắc Phàm chỉ cần yên lặng chờ đợi, vào thời điểm then chốt lại đứng ra giúp đỡ, nhất định có thể nhận được trái cây thắng lợi cuối cùng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ chớp mắt đã đến lúc phát sóng 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Trải qua giai đoạn đầu tuyên truyền điên cuồng bùng nổ, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đã trở thành bộ phim võ hiệp dài tập mà người ở hàng cùng ngõ hẻm cũng biết rõ, được vinh danh là bộ phim truyền hình võ hiệp mang tính biểu tượng mở ra thời đại võ hiệp thứ hai của Trung Quốc.

Đương nhiên, tất cả đều là Tinh Quang tự khoác lác.

Lăn lộn trong giới giải trí, có thứ gì không thể khoác lác?

Chỉ cần có thể khoác lác trên trời có dưới đất không có, khoác lác đến thuở đầu khai thiên lập địa, vậy là tuyên truyền thành công.

Ví dụ như người nào đó, là kế tiếp của người nào nào đó.

Ví dụ như người nào nào nào đó, là người kế nghiệp nào vào đó.

Đây đều là khoác lác, về phần có bản lĩnh như thế hay không, vậy thì mỗi người một ý.

Đài truyền hình Tinh Quang biết rõ tinh túy trong đó, vì vậy vừa bắt đầu đã khoác lác. Nhưng chính vì mảnh khoe như vậy, mới có thể hấp dẫn ánh mắt của phần lớn khán giả...

Phần lớn khán giả này bao gồm ba thế hệ già trung trẻ, bởi vì đối với khán giả của ba thế hệ này, đều không tránh khỏi ấn tượng của võ hiệp, là truyện cổ tích của người trưởng thành, cũng như siêu anh hùng nước Mỹ vậy.

Vì vậy, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 còn chưa phát sóng, tỉ suất người xem đã đột phá mốc 3%.

Thành tích trước khi phát sóng như vậy, dù đặt trong đủ loại phim hay của Tinh Quang, đã có thể xếp vào hàng rất xuất sắc.

Vào ngày phát sóng, Lâm Bắc Phàm không lựa chọn đến cao ốc Song Tử Tinh của Tinh Quang, mà đến thành phố điện ảnh Giang Nam, coi như hiệu trưởng lớp huấn luyện cùng xem tivi với các học viên, thăm hỏi các học viên vất vả.

Đây cũng là thời gian nghỉ ngơi hiếm có trong những ngày qua của lớp huấn luyện.

Bởi vì Vương Bảo Bảo và Trương Kính có quan hệ bạn học lại ngủ chung phòng, trở thành bạn bè vô cùng tốt.

Nhưng bọn họ rất trân trọng cơ hội ở lớp huấn luyện, mỗi ngày đều rất cố gắng, hôm nay cũng giống như thế. Bởi vì quá cố gắng, huấn luyện quá muộn, cả người đều đầy mồ hôi, vì vậy phải tắm rửa thơm tho ngào ngạt mới đi được.

Trương Kính đã chuẩn bị xuất phát, hô to về phía nhà vệ sinh: “Nhanh lên, nhanh lên! Sao lại tắm rửa lề mề thế? 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 sắp chiếu rồi, nghe nói ca khúc đầu phim rất hay!”

“Ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu, còn không hay sao?” Trên người Vương Bảo Bảo còn đầy bọt xà phòng lao ra ngoài.

“Còn chưa tắm sạch sẽ đâu, người nhanh lên cho ta, nếu không ta không chờ người nữa!” Trương Kính lại quát lên.

“Biết rồi, biết rồi... Ôi không được, bụng ta hơi khó chịu, phải đi đại tiện, người chờ ta thêm mấy phút!” Vương Bảo Bảo đột nhiên ôm bụng, vẻ mặt

méo mó.

“Biết rồi, biết rồi, người lười lắm cút đái!” Trương Kính rất ghét bỏ.

Lúc hai người chạy đến đại sảnh, phát hiện đã kín người hết chỗ, vị trí tốt đều bị chiếm hết.

Có người mỉm cười, lớn tiếng nói: “Bảo Bảo, còn có Bảo mụ, mẫu tử các ngươi đến muộn rồi, chỉ có thể đứng phía sau! Bảo mụ, ngươi có thể bế Bảo Bảo lên xem!”

Tất cả mọi người mỉm cười. Bởi vì hai người họ ngủ chung phòng, Vương Bảo Bảo rất giỏi gây họa, đều do Trương Kính đến dọn dẹp cục diện rối rắm, vì vậy hai người này đều bị gọi đùa là Bảo Bảo và Bảo mụ, thường xuyên tương ái tương sát.

“Ai nói không có? Đây không phải sao?” Vương Bảo Bảo trực tiếp ngồi dạng chân trước tivi, hai chân cũng biến thành 180 độ, áp sát mặt đất xem tivi.

“Vậy cũng được?” Đám người hoảng sợ.

Chương 517: 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 được phát sóng!

Trương Kính dùng hai tay che mặt, thật sự quá mất mặt, hắn ta không thể nhìn nổi nữa.

Không chỉ Bảo Bảo mất mặt, còn khiến Bảo mụ là hắn ta mất mặt. Có lẽ ở bên ngoài không ai biết Bảo mụ, nhưng ở trong lớp huấn luyện hắn ta cũng là nhân vật nổi tiếng, sau này các bạn học chỉ trở sau lưng, nói hắn ta không biết dạy con, sợ rằng không cách nào nói rõ ràng được.

Thế là, hắn ta lao lên trước: “Ngươi quay lại cho ta!”

“Không, Bảo Bảo muốn xem ở đây, ở đây rộng rãi dễ chịu, hơn nữa còn gần tivi!” Vương Bảo Bảo rất không biết xấu hổ nói.

Mọi người cười ha ha, Bảo mục Trương Kính thật sự muốn nhét thứ mất mặt này vào thùng rác.

“Người nhanh đứng lên cho ta! Người xem dáng vẻ bây giờ của người đi, người chổng mông vào mặt hiệu trưởng, người muốn sau này khỏi cần quay phim sao?” Trương Kính nhanh trí, lấy ra đòn sát thủ.

Lúc đầu, mọi người chỉ vui vẻ cười, cũng không nghĩ đến vấn đề sâu xa như vậy.

Kết quả bị Trương Kính nói ra, phát hiện mông của Vương Bảo Bảo thật sự chĩa về Lâm Bắc Phàm đang ngồi chính giữa, thật thú vị.

Tiếng cười im bặt, tất cả mọi người cố gắng che miệng không cười.

Khuôn mặt Lâm Bắc Phàm đen xì.

Vương Bảo Bảo cũng phát hiện ra vấn đề, thế là hắn ta hoang mang rối loạn đứng lên, lại hoang mang rối loạn xin lỗi: “Hiệu trưởng, ta thật sự không có ý kia, vừa rồi chỉ là hiểu lầm, thật ra ta...”

Khuôn mặt Lâm Bắc Phàm càng đen hơn.

Người không xin lỗi ta còn có thể bỏ qua, người vừa xin lỗi, ta xử lý chuyện này cũng không ổn, không xử lý cũng không ổn.

Thật sự rất ảnh hưởng đến uy nghiêm hiệu trưởng của ta.

“Người đừng nói nữa, ta biết người không có ý gì, ta tha thứ cho người. Bây giờ người ngồi ra phía sau cho ta, đừng ảnh hưởng đến các bạn học xem tivi!” Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ uy nghiêm nói.

“Cảm ơn hiệu trưởng! Lần sau ta không thể nữa!”

“Ừm, biết thì tốt!”

Vương Bảo Bảo mỉm cười rục rờ như hoa cúc.

Lúc trước vẫn nghe nói vị hiệu trưởng trẻ tuổi này khẩu phật tâm xà, thủ đoạn chinh người rất ác, nhưng hiện tại xem ra hẳn rất dễ nói chuyện, chắc chắn là người khác hiểu lầm hẳn, hoặc là dáng vẻ của Bảo Bảo ta khiến người ta yêu thích.

Vương Bảo Bảo đắc ý.

Thế nhưng, ngay lúc hẳn ta thở phào nhẹ nhõm, tưởng mình đã trốn được một kiếp, Lâm Bắc Phàm nói với huấn luyện viên Thủy Đại Quân ở bên cạnh: “Từ ngày mai gia tăng huấn luyện hẳn cho ta, cứ dựa theo tiêu chuẩn lính đặc chủng.”

Thủy Đại Quân nhẹ gật đầu, nghiêm túc nói: “Không thành vấn đề, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

Mọi người lại lần nữa không nhịn được cười, chỉ có Vương Bảo Bảo tỏ vẻ đau khổ.

Lúc này, đã gần đến chín giờ tối.

Từ khi đài truyền hình Tinh Quang thành lập đến nay, dù là phim truyền hình hay là chương trình giải trí đều bắt đầu từ chín giờ tối, kết thúc vào mười một giờ tối. Đây đã trở thành một thông lệ, những đài truyền hình vì sợ bị miếu sát thành cặn bã, đều cố gắng tránh khung giờ này. Vì vậy khung giờ này được gọi là “thời gian Tinh Quang”.

Cả lớp có hơn 40 học viên, cộng thêm mấy vị lão sư, đều ngồi vây quanh trong đại sảnh xem tivi.

Tivi cũng rất lớn, giống như một rạp chiếu phim cỡ nhỏ.

Lâm Bắc Phàm và mấy vị lãnh đạo đức cao vọng trọng đều ngồi ở chính giữa, các học sinh khác ngồi xung quanh, hoặc là ngồi xổm dưới đất, phía trước bày một vài đĩa trái cây và đồ ăn vặt, mọi người định vừa ăn vừa xem.

Tình cảnh âm áp hiếm có.

“Lúc trước còn nhỏ, ta và gia đình, cùng với mấy bạn nhỏ đều ngồi vây quanh xem tivi như thế này, bởi vì khi đó tivi là hàng xa xỉ, cả trấn cũng chỉ

có hai nhà mua được. Vừa đến tối, tất cả mọi người đều xem cùng nhau, dù lúc ấy chỉ là đen trắng, mọi người vẫn xem say sưa ngon lành, xem hết còn muốn xem lại!”

Lão đạo diễn Lý Đại Tráng thôn thức nói: “Tiếc là bây giờ tất cả mọi người có tiền, cuộc sống phong phú, cũng không có cơ hội cùng nhau ngồi trước màn hình chờ xem phim, tình cảnh hôm nay rất hiếm có.”

“Đúng là rất hiếm có!” Vương Chấn Hưng lão sư nói: “Khi đó ta cũng là người xem phim võ hiệp mà lớn lên. Tình huống của ta tốt hơn Lý đạo, bởi vì trong nhà ta có một chiếc tivi. Đám bạn học vì muốn xem tivi mà không ngừng nịnh nọt ta, cuối cùng tất cả bánh kẹo của bọn họ đều vào túi ta, ha ha...”

“Bây giờ tình người nhạt đi, ngoài ba mét không hề quen biết! Ngay như nhà bên cạnh nhà ta, đã bảy năm, ta cũng không gặp được mấy lần, chưa nói được mấy câu, đâu giống trước kia? Nhưng bây giờ cảm giác đó đã quay về.” Triệu Thanh Phong lão sư cũng than thở.

...

Mấy vị lão sư này đều là người đi ra từ làn sóng cải cách, đã trải qua thời đại truyền hình điện ảnh thay đổi nghiêng trời lệch đất, tình cảm cũng trở nên rất tinh tế tỉ mỉ, vì vậy mới có thể tạo ra đủ loại tác phẩm ưu tú rung động lòng người.

Không giống giới giải trí hiện đại, tuy tiếp xúc với nhiều tin tức, nhưng ngược lại không có tình cảm phong phú của trước kia.

Dùng một câu đại chúng để tổng kết, đó là kỹ năng diễn của bọn họ không tốt.

Nhìn thấy nhiều người đều xúc động như vậy, Lâm Bắc Phàm đề nghị: “Chúng ta chụp một kiểu ảnh ở đây đi, lưu lại làm kỷ niệm!”

Đề nghị này được mọi người nhất trí đồng ý.

Theo một tiếng tách vang lên, hình ảnh quý giá này được lưu lại vĩnh viễn.

Về sau bức ảnh này được gọi là “Tinh Quang lấp lánh”.

Bởi vì tương lai không lâu, trong bức ảnh này xuất hiện ba vị siêu sao võ thuật, còn có hơn mười vị ngôi sao võ thuật, để lại một nét mực nhạt màu trong giới điện ảnh thế giới.

Đúng lúc này, một ca khúc tiết tấu dồn dập lại khí thế hào hùng vang lên bên tai. Đám người nhanh chóng quay sang xem tivi, bởi vì cuối cùng 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã bắt đầu.

Lúc này, mấy ngàn vạn gia đình Trung Quốc cũng đang ngồi trước tivi chờ xem 《Anh Hùng Xạ Điêu》.

Trong đó có một khán giả tên là lão Đào, là ông chủ của một công ty lớn, giá trị bản thân hơn ức. Hiện tại hắn ta đã hơn 40 tuổi, có một thể tử xinh đẹp dịu dàng, còn có một nữ nhi lanh lợi, cũng coi như công thành danh toại, gia đình mỹ mãn.

Không ai biết, người có thành tựu như hắn ta, thật ra là một người mê võ hiệp.

Từ nhỏ đã si mê võ hiệp, ảo tưởng nơi này cũng có đại hiệp như trong thế giới võ hiệp, có được võ công cường đại, sau đó hành tẩu giang hồ hành hiệp trượng nghĩa, dựa vào một thanh kiếm quản chuyện bất bình trong thiên hạ.

Nhưng về sau hắn ta biết, những thứ này chỉ là ảo tưởng.

Nhưng hắn ta vẫn rất thích võ hiệp, gần như đã xem hết tất cả tiểu thuyết võ hiệp, hơn nữa còn biết rõ ba vị trong đó, bản thân hắn ta cũng là người vô cùng hào hiệp và nghĩa khí, vì vậy mới có nhiều huynh đệ bằng hữu, mới có được phân gia nghiệp này.

Đáng tiếc, bây giờ phim truyền hình võ hiệp đều quay rất tệ, luôn quay lại những tiểu thuyết trước kia, không có bất kỳ điểm sáng tạo nào. Dù là hắn ta cũng không thể không thừa nhận, phim võ hiệp đã xuống dốc, gần năm năm rồi hắn ta không còn xem phim võ hiệp.

Nhưng hôm nay lại khác, bởi vì bộ phim võ hiệp này đến từ Tinh Quang, tác phẩm của Tinh Quang chưa từng khiến người ta thất vọng, hẳn ta cũng rất thích xem chương trình của Tinh Quang. Nếu không phải tài lực có hạn, hẳn ta cũng muốn tài trợ một hai chương trình.

Tối hôm nay, hẳn ta từ chối một bữa tiệc gặp mặt, đặc biệt canh giữ trước tivi xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Hẳn ta hy vọng Tinh Quang có thể mang đến cho hẳn ta một bộ võ hiệp khác biệt, để hẳn ta hồi tưởng lại võ hiệp kinh điển.

“Phụ thân, hình như phim truyền hình sắp bắt đầu!” Tiểu nữ nhi nhắc nhở, giọng nói mềm mại.

“Đúng vậy, nữ nhi ngoan của cha, mau mau tới đây!” Trong giọng nói của lão Đào đầy vẻ cương chiền.

“Vâng!” Tiểu nữ hài nhảy lên ghé sofa, ngồi ngay bên cạnh khuỷu tay của lão Đào.

Lúc này, một ca khúc tiết tấu dồn dập lại hào hùng khí thế vang lên.

A a a a a...

Giác mộng mờ ảo như đã từng gặp

Trong lòng hiện ra gợn sóng

...

“Đây là... Đây là ca khúc Quảng Đông!” Lão Đào ngỡ ngàng, sau đó kích động nói: “Cảm giác rất quen thuộc! Cảm giác này không sai! Đây chính là võ hiệp! Đây mới thật sự là võ hiệp!”

Chương 518: Võ hiệp Kim thị kinh điển

Hẳn ta quá quen thuộc với cảm giác này, sẽ không sai.

Ở thời không này, tiểu thuyết võ hiệp, phim truyền hình võ hiệp và phim điện ảnh võ hiệp đều được khởi xướng từ bên Hương Giang. Vào thập niên 80 – 90, bên cảng nhỏ kia xuất hiện rất nhiều chuyên gia võ hiệp, viết tiểu thuyết, làm thơ soạn nhạc, quay phim truyền hình điện ảnh, còn có chỉ đạo võ thuật đủ loại, cho tới bây giờ đều đã trở thành nhân vật nghe nhiều nên thuộc.

Kể cả đã qua mấy chục năm, những bộ phim võ hiệp kinh điển đó vẫn được lưu truyền, còn bị phục chế mấy chục lần. Ca khúc võ hiệp kinh điển vẫn đang được truyền xướng, kinh điển vĩnh viễn không sụp đổ.

Nói không chút khách sáo, võ hiệp thời đại đó đã nuôi sống nửa giới giải trí Hương Giang, đó là thời đại hoàng kim của võ hiệp!

Đó là thời đại tựa như giấc mơ!

Chính vì đến từ Hương Giang, nên ca khúc võ hiệp thời đó đều là tiếng Quảng Đông làm chủ. Trong tiếng Quảng Đông còn xen lẫn một số câu hát hí khúc, nghe đến rung động lòng người, hào hùng vạn trượng, hoặc là dịu dàng như nước.

Võ hiệp mà không có ca khúc võ hiệp kinh điển, tương đương với làm đồ ăn mà cho ít muối, luôn thiếu chút hương vị.

Lúc mọi người nhớ lại võ hiệp, đều nhớ đến nhân vật anh hùng và ca khúc kinh điển, không thể thiếu hai thứ này.

Nhưng sau khi tiến vào thế kỷ 21, theo từng chuyên gia võ hiệp thế hệ trước chết đi, thế hệ trẻ tuổi lại không có năng lực giờ cao lá cờ võ hiệp, võ hiệp cũng suy tàn, không còn ca khúc võ hiệp kinh điển.

Thế nhưng, ca khúc mở đầu 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã làm được.

Lão Đào ngồi thẳng người, rất nghiêm túc lắng nghe, say sưa vô cùng.

Hắn ta vốn định đợi sau khi 《Anh Hùng Xạ Điêu》 được chiếu xong, lại đi tìm kiếm ca khúc mở đầu nghe tiếp, phải phát đi phát lại mà nghe.

Đồng thời hẳn ta còn quyết định, nếu 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 thật sự đẹp mắt như kỳ vọng của hẳn ta, tương lai hẳn ta sẽ từ chối hết các tiệc xã giao buổi tối, dùng toàn bộ thời gian để theo đuổi phim, cùng nữ nhi ngoan theo đuổi phim.

Việc kinh doanh là hằng ngày, nhưng tuyệt không thể bỏ lỡ bất kỳ một tập phim võ hiệp nào.

Lúc này, không chỉ một mình lão Đào không ngừng bù ngủ, trong ngàn vạn gia đình, bọn họ cũng bị ca khúc 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 này kéo vào kim qua thiết mã, trong giang hồ võ hiệp rung động trái tim.

“Ca khúc đầu phim! Ca khúc đầu phim thật sự quá hay!”

“666, mở miệng quý! Ta nghe đến lông tơ dựng đứng, té bào đều nở to!”

“Đây là một ca khúc võ hiệp rất hay!”

“Ca khúc đầu phim đã hay như vậy, quá hay, ta càng thêm mong đợi 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 !”

“Nhanh gọi phụ thân người về xem!”

...

Ca khúc võ hiệp kinh điển 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 này dùng tốc độ sét đánh không kịp che tai nổi tiếng cả nước, thậm chí còn nổi tiếng đến một số quốc gia Đông Nam Á, trực tiếp kéo tỉ suất người xem lên 0.5%.

Ca khúc kết thúc, cuối cùng đã tiến vào nội dung chính của phim truyền hình.

Trong năm Thiệu Hưng Tống Cao Tông, Nhạc Phi bị Tần Cối hại chết. Sau đó, Tống Ninh Tông thế chỗ, lấy Lâm An làm đế đô, nhưng quân thần Đại Tống chỉ muốn hưởng thụ, đạo trưởng Khâu Xử Cơ đạo hiệu là Trường Xuân Tử của Toàn Chân phái không vừa mắt, quyết tâm trừ hại cho dân, ngay đêm tối đến thăm dò Vương phủ, sau khi ám sát Vương Đạo Càn lại

giấu đầu của Vương Đạo Càn đi, cuối cùng sau khi gặp được hai vị nghĩa sĩ Quách Khiếu Thiên và Dương Thiết Tâm ở Ngưu Gia thôn, câu chuyện cũng vì vậy mà bắt đầu...

Hai tập đầu tiên của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đều liên quan đến nội dung cốt truyện, thật sự không có gì hay để nói.

Bởi vì tất cả đều giới thiệu bối cảnh và lịch sử của câu chuyện, ngay cả nam chính Quách Tĩnh cũng không xuất hiện chút nào.

Nhìn chung tiểu thuyết võ hiệp của Kim lão gia tử, phần trước đều là đoạn giới thiệu rất dài dòng về nội dung cốt truyện, chủ yếu là kể lại bối cảnh câu chuyện, trên cơ bản nhân vật chính đều xuất hiện rất muộn.

Trong đó, nổi tiếng nhất là bộ cuối cùng trong ba bộ Xạ Điêu, 《 Ý Thiên Đồ Long Ký 》, gần như đến giai đoạn giữa phim nam chính Trương Vô Kỵ mới xuất hiện, tốc độ chậm đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Đặt phương pháp sáng tác này vào văn học mạng, cơ bản đều sẽ bị bắn chết, không ai có tâm trạng và kiên trì xem hết.

Trong vòng ba chương mà nhân vật chính không xuất hiện, tiểu thuyết chắc chắn sẽ bị vùi dập giữa chợ.

Thế nhưng, nếu tiểu thuyết của Kim lão gia tử được quay thành phim dài tập, vậy sẽ rất hay.

Bởi vì tiểu thuyết của lão đều theo dòng lịch sử, chủ yếu là những triều đại Đường Tống Nguyên Minh Thanh tương đối gần trong lịch sử, hơn nữa đều là lịch sử nổi tiếng, vì vậy cũng khiến người ta nảy sinh cảm giác thời đại mạnh mẽ.

Trên cơ sở không thay đổi lịch sử, yên lặng không tiếng động cài cắm giang hồ và nhân vật võ hiệp vào, thể hiện ra tình hình giang hồ dưới bối cảnh lịch sử, khiến người ta rất chờ mong.

Còn có hình tượng nhân vật trong tiểu thuyết cũng được đắp nặn rất đầy đủ, giải thích chữ “hiệp” rất đúng chỗ.

Ngay như nhân vật trong 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , mỗi lần mọi người nhớ lại, ngoại trừ nghĩ đến những nhân vật chính như Quách Tĩnh, Hoàng Dung, Dương Khang, Ngũ Tuyệt Đông Tà Tây Độc Nam Đê Bắc Cái Trung Thần Thông, lão ngoan đồng Chu Bá Thông, còn nghĩ đến đủ loại nhân vật tuyến hai như Giang Nam Thất Quái, lão đạo sĩ Toàn Chân, Thiết Mộc Chân, Đoàn Thiên Đức, hai huynh đệ thật giả Thiết Chương Thủy Thượng Phiêu.

Trong tiểu thuyết của Kim lão gia tử, cái gọi là “hiệp” cũng được giữ vững.

Ví dụ như, Giang Nam Thất Quái vì một lời hứa, hoặc là vì đạo nghĩa trong lòng, tìm khắp chân trời góc biển, đi khắp thiên sơn vạn thủy, cuối cùng đi đến đại thảo nguyên Mông Cổ tìm được Quách Tĩnh, vừa đi đã là mấy chục năm, không oán không hờn. Đây là việc người hiện đại không dám tưởng tượng, nhưng đây cũng là sự kiên định của bọn họ, bọn họ kiên định với tín nghĩa trong lòng.

Còn có nhân vật phản diện Âu Dương Phong này, “hiệp” của hắn ta là đỉnh phong võ thuật, thiên hạ đệ nhất. Vì làm được điều này hắn ta đã dùng bất cứ thủ đoạn nào, làm ra việc khiến rất nhiều người căm hận. Cuối cùng còn bởi vậy nghịch luyện Cửu Âm Chân Kinh, phát điên.

Bọn họ giết người như ngóe, không phải người tốt, nhưng trong lòng đều kiên định, khiến người ta vừa sợ vừa hận.

Còn có một điều cuối cùng, chủ đề của Kim lão gia tử trong tiểu thuyết võ hiệp rất cao xa.

Anh hùng hiệp nghĩa, vì nước vì dân!

Chỉ một câu nói kia, đã đưa tiểu thuyết võ hiệp lên tầm cao mới.

Dù đến thời không này, dù võ hiệp đã từng phát triển đến đỉnh cao, cũng xuất hiện tiểu thuyết võ hiệp cùng loại với 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , nhưng còn chưa có một câu tổng kết đúng chỗ như thế, khắc sâu như thế, ấn tượng như thế.

“Đại hiệp” Quách Tĩnh, còn có nhân vật võ hiệp “tiểu hiệp” khác, tạo ra một 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đặc sắc.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 tiếp tục phát sóng.

Tuy nói nội dung cốt truyện ở hai tập đầu tiên không có gì đáng nói, nhưng cũng bỏ ra rất nhiều công sức, đó chính là hiệu ứng và cảnh đánh võ.

Khâu Xử Cơ đánh nhau với Quách Khiếu Thiên, Dương Thiết Tâm trong tuyệt lớn, thật sự có thể dùng câu như thơ như họa để hình dung.

Núi băng ngàn dặm, tuyết lớn đầy trời, ba người cầm binh khí trong tay chém giết trong khung cảnh như thơ như họa, mỗi một chiêu đều tràn đầy sát khí sắc bén, khuấy động tuyết bay đầy trời, như ma như thần.

“Đánh nhau trong tuyệt lớn như vậy, đánh quá đẹp! Hiệu ứng rất tuyệt!”
Ánh mắt lão Đào sáng lên.

Bây giờ ai cũng biết, cảnh đánh võ giống như vậy không thể đánh nhau trong lúc tuyệt lớn đầy trời, bởi vì thật sự quá nguy hiểm, nhưng thông qua hiệu ứng thì vẫn làm được.

Thế nhưng, hiệu ứng của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 gần như đạt đến trình độ lấy giả làm thật, khiến người ta không nhận được vỗ bàn khen ngợi.

Lão Đào cảm thấy hiệu ứng này, cũng có thể so sánh với phim điện ảnh.

Không phải so sánh với phim điện ảnh Trung Quốc, mà là so sánh với phim điện ảnh Hollywood.

Chương 519: Kinh điển vĩnh viễn là kinh điển!

Kim lão gia tử rất chú ý việc thiết kế tình tiết tranh đấu, tỷ như tình cảnh đánh nhau đều được thiết kế vô cùng có bức cách.

Nói thí dụ như Hoa Sơn Luận Kiếm, chỉ có cao thủ chân chính mới có thể leo lên Hoa Sơn thử kiếm.

Ví dụ như lúc Quách Tĩnh lên đảo Đào Hoa cầu thân, dưới bầu trời anh đào bay lá tả, Đông Tà Hoàng Dược Sư và Tây Độc Âu Dương Phong lấy âm nhạc đánh nhau, hoàn toàn thoát ly thú vị sơ cấp quyền quyền va chạm.

Tràn đầy sắc thái chủ nghĩa lãng mạn, cũng thuận tiện thiết kế và cải biên kịch bản truyền hình điện ảnh.

Ngay cả tên của võ công cũng rất có bức cách, chẳng hạn như Giáng Long Thập Bát Chương, Đạn Chỉ Thần Công, Nhất Dương Chỉ, Cửu Âm Chân Kinh và Cửu Dương Chân Kinh các loại, chỉ nghe tên đã cảm thấy cao đại thượng vô cùng, vừa nghe liền biết đây là tuyệt học thần công. Thiết kế vũ khí cũng rất thú vị.

Cơ hồ vũ khí gì cũng có, nhưng binh khí càng cổ quái thì nhân vật ra sân thường thường càng là nhân vật nhị lưu hoặc bất nhập lưu, mà cao thủ đa số toàn là tay không tác sát, nhiều nhất cũng chỉ cầm một thanh kiếm phổ thông.

Còn có, thiết kế để cao thủ võ lâm ra sân cũng rất thú vị.

Ngoại trừ nam nữ chính và những vai diễn trọng yếu khác, võ công càng cao cường hơn thì sẽ ra sân càng muộn, tần suất xuất hiện lại càng thấp.

Ví dụ như Thiên Hạ Ngũ Tuyệt trong 《Anh Hùng Xạ Điêu》, tần suất ra sân vốn không cao. Về phần Trung Thần Thông càng đã chết, không có cơ hội ra sân, chỉ có thể sống trong hồi ức mọi người, để cho người ta cảm thấy rất lợi hại.

Tiêu Dao tam lão trong 《Thiên Long Bát Bộ》, vừa ra trận chưa đến mấy tập liền chết. Lão tăng thần bí của Thiếu Lâm Tự, mới ra sân một lần đã chấn nhiếp anh hùng võ lâm, trực tiếp đánh chết nhị tuyệt trong Thiên Long Tứ Tuyệt.

Và cả Độc Cô Cầu Bại trong 《Thần Điêu Đại Hiệp》, một thanh kiếm tung hoành thiên hạ, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, cả đời muốn cầu bại một lần mà không được, chỉ có thể quy ẩn sơn lâm làm bạn với đại bàng, cũng không có cơ hội ra sân.

...

Chủ đề kéo xa, chúng ta lại quay về 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đang bắt đầu truyền bá.

Ngoại trừ hiệu ứng đặc biệt, khiến đồng chí lão Đào có ấn tượng khắc sâu là diễn xuất của diễn viên trong phim đều vô cùng đúng chỗ, thoát nhìn tự nhiên mà thành.

Nói thí dụ như tập hai, Thiết Mộc Chân xuất hiện, mỗi tiếng nói cử động đều mang khí khái đế vương, bởi vì vị Thiết Mộc Chân này là do lão sư Đường Đại Cường – người có kinh nghiệm diễn vai hoàng đế trên dưới 5000 năm – đảm nhận.

Lão sư Quách Hân Vinh trong vai Hoàn Nhan Hồng Liệt, đã gần 40 tuổi, nhưng gương mặt vô cùng trẻ, đóng vai Hoàn Nhan Hồng Liệt lúc hấn ta còn trẻ, diễn cảnh si tình với Bao Tích Nhược vô cùng có hình tượng.

Còn có lão sư Triệu Đông vai Đoàn Thiên Đức, thể hiện hoàn toàn tính tình ti tiện của Đoàn Thiên Đức sâu tận xương tủy, để cho người ta nhìn mà tay ngứa ngáy, hận không thể đánh một trận. Chỉ sợ tới nay về sau, Triệu Đông lão sư sẽ bởi vì nhân vật này mà nổi tiếng khắp cả nước.

Lúc trước, vì đề 《Anh Hùng Xạ Điêu》 tái hiện kinh điển, Tinh Quang triển khai tuyển diễn viên toàn cầu, chọn lựa ra những nhân vật xuất sắc nhất từ trong những nhân vật xuất sắc. Tinh Quang không quan tâm lưu lượng, miễn là người diễn đúng chỗ, tương xứng với nhân vật, chúng ta tất sẽ tuyển người.

Chính vì vậy, dưới sự lôi kéo của những lão hí cốt này, nội dung cốt truyện trở nên đặc sắc mười phần.

Bởi bị phim truyền hình trước kia độc hại nhiều năm, kỳ thực hiện tại người xem đã rất bao dung đối với phim truyền hình, chỉ cần diễn kỹ đúng chỗ, không phải kỹ xảo năm xu, nội dung cốt truyện cũng có thể tính là bình thường, tỉ lệ người xem tuyệt đối không thấp.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 vốn không kém, dưới hiệu ứng lôi kéo của Tinh Quang , tỉ lệ người xem cũng đang vững bước tăng lên, đến khi kết thúc, tỉ lệ người xem đã ép tới gần 4%.

Cố sự càng về sau càng đặc sắc, tỉ lệ người xem đột phá 4% nằm trong tầm tay.

Phá bốn nhìn năm, đây là mục tiêu của Tinh Quang!

Phim truyền hình sắp kết thúc, lão Đào duỗi lưng, vẫn chưa thỏa mãn nói: “Rất lâu rồi không được xem bộ phim võ hiệp nào xuất sắc như vậy, rõ ràng nhân vật chính còn chưa ra sân, cốt truyện cũng mới lộ ra một chút xíu. Hẳn phần sau bộ phim sẽ rất khá, có thể theo!”

Lão Đào đã quyết định, lão ta nhất định phải theo 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đến cùng. Qua nhiều năm như vậy, hiếm lắm mới tìm được bộ phim võ hiệp hợp khẩu vị, nếu không theo thì thật có lỗi với xung hào vinh quang “võ hiệp cốt hời mê” của chính mình.

Hắn ta chuẩn bị đợi khi phim kết thúc, lại lên mạng kiểm khúc nhạc đầu phim 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Đúng lúc này, một bài vang vang hữu lực, tiết tấu rõ ràng vang lên.

Tuyệt chiêu, võ công giỏi

Hỏi thế gian bao nhiêu người có thể bước lên đỉnh phong

Thành công, uy phong

Nam nhi có bao nhiêu người thật sự là anh hùng

Ai là đại anh hùng

...

“Lại còn có một ca khúc võ hiệp dễ nghe như vậy?” Ánh mắt đồng chí Lão Đào sáng rực lên.

《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 ca từ đơn giản ngay thẳng dễ thuộc, tăng thêm tiết tấu lại vô cùng sáng tỏ, phối hợp với thanh âm tràn đầy từ tính của Lâm Bắc Phạm, khí khái phóng khoáng của anh hùng giang hồ đều được hát ra.

Lão Đào cảm thấy hôm nay thật sự quá vui sướng, lại có thể trong cùng một ngày nghe được hai ca khúc võ hiệp chính tông như vậy, cơ hồ muốn thiêu đốt nội tâm đã trầm tích của hắn ta lên.

Lúc này, tỉ lệ người xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đã tiếp cận đại quan 4%, nói cách khác cả nước có gần 6000 vạn nhân khẩu đang xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Sau khi 《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 được vang lên, người mê võ hiệp cả nước đều nổ.

“Êm tai êm tai! Thật sự quá êm tai, nhạc mở đầu êm tai, nhạc cuối phim cũng êm tai!”

“Một bộ phim võ hiệp nhiều tập lại có hai bài nhạc dễ nghe như vậy! Ta dám khẳng định, hai khúc này tuyệt đối sẽ trở thành kinh điển, ta dùng danh dự của chính mình để cam đoan!”

“Hát thật hay, thể lương phóng khoáng, ai là đại anh hùng?”

“Ca từ cũng rất êm tai, cực kỳ dễ thuộc: Tuyệt chiêu, võ công giỏi, hỏi thế gian bao nhiêu người có thể bước lên đỉnh phong?”

“Một lần này, muốn không luân hãm cũng rất khó khăn! Nhạc hay, đáng giá để người nghe!”

...

Cũng đúng lúc này, tỉ lệ người xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 nhanh chóng đột phá 4%, đạt đến 4.33%, mang tính toàn dân.

Một ca khúc dừng, lão Đào gần như say mê hát theo, vẫn chưa thỏa mãn.

After-credits sau cùng trong 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , hắn ta vô cùng ưa thích, hắn ta cảm thấy dựa vào giọng hát của hắn ta hắn có thể hát được. Về sau nếu có đi KTV, hắn ta nhất định phải hát bài hát này.

Lúc này, tiểu nữ nhi của hắn ta đang chơi điện thoại, sau đó, một đoạn nhạc quen thuộc vang lên từ trong điện thoại di động.

“Đây... Đây không phải nhạc mở đầu phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》 hay sao? Nữ nhi ngoan, sao con tìm được?” Lão Đào kích động vô cùng.

“Ba ba, con vừa tìm được trên Tinh Quang Thị Tàn, cha thích không?”

“Nữ nhi ngoan, thực sự là áo bông nhỏ của cha!” Lão Đào ôm lấy nữ nhi đáng yêu của mình, dùng sức hôn một cái.

“Ba ba, râu của ba đâm con, đại phôi đản!” Tiểu nữ nhi rất ghét bỏ.

Lão Đào cười ha ha, cầm điện thoại di động lên lục tìm Tinh Quang Thị Tàn, nhạc cuối phim 《Ai Là Đại Anh Hùng》 cũng có, thật sự quá mỹ diệu, lão Đào lại một lần nữa không tìm được mà ngâm nga lên, cảm giác bản thân cũng trẻ lại không ít.

Chương 520: Võ hiệp phong vân!

Một bên khác, lớp huấn luyện thành phố điện ảnh Giang Nam.

“Cứ kết thúc như vậy... Mỗi ngày chỉ có hai tập, xem không đã!” Vương Bảo Bảo chép miệng, cảm thấy cực kỳ chưa đã nghiền.

“Đúng thế, nếu mỗi ngày đều có thể xem thì thật là tốt biết bao?”

“Người nghĩ hay lắm! Chúng ta tới nơi này để huấn luyện, thời gian vô cùng gấp, hôm nay có thể buông lỏng một đêm cũng đã không tệ, người còn muốn mỗi ngày như thế?” Có người cười mỉa.

“Suy nghĩ một chút cũng không được??”

...

Những người khác cũng cảm thấy như thế.

Những người làm diễn viên giống bọn hắn, thực ra đã sớm miễn dịch với rất nhiều phim truyền hình và điện ảnh, cho dù quay chụp có đẹp hơn nữa cũng không có biện pháp khiến bọn họ mê mẩn. Nhưng hôm nay, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 lại mang đến cho bọn hắn cảm nhận bất đồng.

Có lẽ do phim thật đẹp mắt, hoặc cũng có lẽ không khí mọi người cùng nhau xem tivi khiến người ta lưu luyến, để bọn hắn xem xong lại muốn tiếp tục xem nữa, cảm giác vô cùng dễ chịu.

Cho nên hiện tại, cho dù phim đã được chiếu xong, mọi người vẫn không vội vàng tản đi.

Ngược lại bọn họ tràn đầy phấn khởi thảo luận nội dung cốt truyện, nhất là hai bài nhạc võ hiệp kinh điển 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 và 《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 kia, có người trực tiếp rống lên, tuy vô cùng khó nghe, nhưng vẫn không thể ngăn nổi sự nhiệt tình.

“Hiệu trưởng, tỉ lệ người xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 là bao nhiêu?” Có một học viên hỏi.

Sau đó, đám người đồng loạt nhìn qua.

Đối với câu hỏi này, bọn hắn cũng rất muốn biết đáp án.

Lâm Bắc Phàm cầm điện thoại di động lên nhìn thoáng qua, cười cười, nói: “Đêm nay, tỉ lệ người xem bình quân là 3.72%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 4.33%, thành tích vẫn được, phát huy bình thường.”

Mọi người nhất thời bó tay.

Tỉ lệ người xem bình quân 3.72%, người xem cao nhất đạt đến 4.33%, đây là thành tích mà nhân sĩ trong nghề một mực mơ ước, bất kỳ đài nào trong giới truyền hình điện ảnh mà có được thành tích giống vậy, rất có thể sẽ cấp tốc quạt khởi, trở thành kênh truyền hình hot.

Cho dù mới bắt đầu cao, về sau dần dần thấp xuống, bọn họ vẫn có thể dựa vào thành tích khủng bố ấy mà sống thêm vài chục năm nữa.

Thế nhưng người lại có thể hỏi hột nói một câu vẫn được?

Đây vẫn chỉ là phát huy bình thường?

Đám người lâm vào hoài nghi, có phải phương thức lý giải của chúng ta sai hay không?

Lâm Bắc Phàm cười cười, nói: “Các người cũng không nên cảm thấy sững sốt, đây quả thật là phát huy bình thường của Tinh Quang. Từ khi chúng ta thành lập Tinh Quang tới nay, tỉ lệ người xem bình quân chưa bao giờ thấp hơn 2%, tỉ lệ người xem cao nhất chưa từng thấp hơn 3%. Nhất là trong năm nay, thành tích đài truyền hình chúng ta nhận được đột phá mới, phim truyền hình do đài truyền hình ta quay chụp, tỉ lệ người xem bình quân đều chưa từng thấp hơn 3%, cao nhất toàn vượt qua 4%, lại càng không cần phải nói đến phim truyền hình nhiều tập cấp hiện tượng đại danh đỉnh đỉnh 《Trù Thần》. Cho nên, thành tích phim 《Anh Hùng Xạ Điêu》 khi mới phát sóng chỉ có thể coi là qua loa, miễn cưỡng trót lọt.”

“Hiện tại các người đã được tính là nửa người của Tinh Quang, các người cần học được cách thích ứng. Bởi vì đến tương lai, sau khi các người thông qua đào tạo, trở thành nhân viên chính thức của Tinh Quang, những thành tích này đều do các người sáng tạo. Ta hi vọng các người có thể dựa trên cơ sở của Tinh Quang khai sáng ra thành tích mới, vượt khỏi biên giới, hướng ra Châu Á, đi khắp toàn thế giới!”

Nghe được lời này, mọi người nhiệt huyết sôi trào, trong lòng tràn đầy chờ mong.

Hiện tại bọn hắn đã tiến vào lớp huấn luyện của Tinh Quang, cũng tương đương với đã đạp nửa chân vào Tinh Quang, xem như một nửa nghệ nhân Tinh Quang. Chỉ cần tiếp tục cố gắng, lại tiếp tục xông về phía trước, bọn họ sẽ là nghệ nhân chính thức của Tinh Quang.

Trở thành nghệ nhân Tinh Quang tương đương với một bước lên trời, bỏ rơi 90% nghệ nhân giới giải trí trở lên.

Từ nay về sau, kỳ tích Tinh Quang đều do bọn hắn sáng tạo!

Thành tích Tinh Quang sẽ do bọn hần đánh vỡ!

“Hiệu trưởng yên tâm, Vương Bảo Bảo ta xin thề, cho dù có chết cũng sẽ chết trong lớp huấn luyện!” Vương Bảo Bảo nghĩ nghĩ, lại biệt xuất một câu: “Ta sinh là người Tinh Quang, chết... cũng là quý của Tinh Quang!”

“Dáng dấp con quý như người quá xấu, ta không muốn người!” Lâm Bắc Phàm cực kỳ ghét bỏ nói.

Đám người cười ha ha.

Cùng lúc đó, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 bắt đầu dậy sóng, lây thế sét đánh không kịp bưng tai phát tán rộng khắp cả nước, thậm chí mở rộng đến các quốc gia Châu Á chung quanh, tạo thành oanh động cực lớn.

“Người xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 của Tinh Quang chưa? Thật sự là đặc biệt đẹp, ta cũng không biết đã bao lâu rồi chưa được xem bộ phim võ hiệp nhiều tập nào đẹp mắt như vậy, từ hôm nay trở đi, ta nhất định sẽ theo dõi bộ phim này!”

“Hiệu ứng đặc biệt được làm cực kì tốt, tựa như ảo mộng lại rất chân thật, hiệu quả có thể so với điện ảnh! Ta chưa từng nghĩ đến kỹ xảo của Trung Quốc lại đẹp như vậy, tiến bộ quá lớn!”

“Mấu chốt nhất vẫn là ca khúc đầu phim khúc và cuối phim, đại kinh điển, bây giờ trong đầu ta toàn là giai điệu của bài hát này ! Rung động đến tâm can, đồng dạng, nghe tới đã khuya rồi mà ta không cách nào ngủ yên!”

“Thật sự hay như vậy sao? Đêm nay ta tặng ca, không có thời gian xem!”

“Ta chỉ có thể nói, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 thật sự rất hay! Rất hay rất hay rất rất hay, chuyện trọng yếu cần phải nói ba lần!”

...

Trên bảng hotsearch phong vân, tất cả từ khóa mấu chốt đều là của 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 : Anh Hùng Xạ Điêu, Khâu Xử Cơ, Dương Thiết Tâm,

Quách Khiếu Thiên, Thiết Huyết Đan Tâm, Ai Là Đại Anh Hùng các loại.

Loại tốc độ khuếch tán này có thể so với 《 Trù Thần 》 lúc trước.

Dù sao, văn hóa võ hiệp đã trở thành thâm căn cố đế trong Trung Quốc cùng với các địa khu xung quanh, trong lòng mỗi người đều chôn giấu giấc mộng võ hiệp, chỉ cần vừa có tác phẩm tốt, mọi người lại không nhận được chú ý.

...

Nhất là hai bài hát kiệt tác võ hiệp 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 và 《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 , khuấy động internet không được an bình, hiện tại tất cả mọi người đang điên cuồng lục soát hai ca khúc này.

Cứ như vậy, lưu lượng của Tinh Quang Thị Tàn nhất cử cấp tốc bạo tăng.

Đêm nay đã định sẽ thuộc về 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Đến ngày thứ hai, thời gian đi làm và đi học đến, vẫn có rất nhiều người đang thảo luận bộ phim võ hiệp này.

Rất nhiều người mê võ hiệp điên cuồng, đề cử hảo bằng hữu của bản thân đi xem, để bộ phim võ hiệp này lấy được thành tích càng tốt hơn, không cô phụ sự kỳ vọng của bọn họ.

Còn có hai ca khúc kia đã bắt đầu lan truyền khắp hang cùng ngõ hẻm.

Nhất là các bác gái múa quảng trường, lại có thể nào động lớn tới mức mang hai ca khúc này tới quảng trường làm nhạc phối để nhảy, nhảy đặc biệt hăng say, đương nhiên cũng khiến người ta đặc biệt lúng túng.

Cứ như vậy, trải qua một ngày một đêm lên men, cơ hồ nhân dân cả nước đều biết 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 .

Thế là, bởi vì hiệu quả nước máy quá tốt, cho nên đến khung giờ hoàng kim ban đêm của Tinh Quang, rất nhiều người đã canh phía trước TV chờ xem

Anh Hùng Xạ Điêu.

Tỉ lệ người xem 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 lại sáng tạo kỳ tích, tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 3.94%, tỉ lệ người xem cao nhất đột phá 4.5%, đạt đến 4.72%, thành tích cực tốt, có tiềm lực to lớn đánh vỡ đại quan 5%.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 quật khởi đã thế không thể đỡ!

Chương 521: Cách mạng bắt đầu!

Cùng lúc đó đội lính đánh thuê Thiên Lang Châu Phi đang lén lút mai phục ở một sơn cốc.

Bọn họ mặc đồ rằn ri, trên người mang theo súng đạn, cẩn thận tiếp cận một trọng binh canh gác nơi cửa sơn cốc.

Đây là một sơn cốc có mỏ kim cương trữ lượng lớn, có thể thấy rất nhiều dân địa phương đi ra đi vào đào khoáng, lính đánh thuê cường tráng hung hãn cầm súng cẩn thận phong tỏa từng lối ra vào, ba tầng trong ba tầng ngoài, mỗi người ra vào đều bị lục soát người, canh phòng vô cùng nghiêm ngặt.

“Nơi này thật sự là sản nghiệp của tập đoàn Andrews sao?” Ramillado nhìn thoáng qua bầu trời dần tối, nhỏ giọng hỏi tiểu ca da đen Angola ở bên cạnh.

“Theo tin tức ta điều tra được, ta có thể chắc chắn mỏ kim cương này là của Andrews, nhưng không phải tập đoàn Andrews, mà là của ác ma Kaine Andrews kia. Nếu không phải thiết bị của ta đúng lúc chặn được một tin tức, ta cũng không ngờ ác ma này đã vươn móng vuốt đến tận Châu Phi. Đây là một mỏ đen, là một sản nghiệp tư nhân vô cùng quan trọng với hắn ta, không chỉ cung cấp nguồn tài chính tư nhân cho hắn ta, đồng thời còn có thể giúp hắn ta bồi dưỡng lực lượng vũ trang của mình.”

Angola cẩn thận điều khiển máy tính cỡ nhỏ ở trước mặt, nói: “Kaine Andrews đúng là hóa thân của ác ma, căn cứ theo tin tức ta điều tra được, tai nạn ngoài ý muốn xảy ra vào nửa năm trước của phụ mẫu hắn ta đều có

liên quan đến hắn ta. Còn có muội muội của hắn ta, lúc phụ mẫu bị giết hại nàng đã bị sát thủ truy sát, phải chạy trốn đến nước Mỹ mới yên ổn.”

“Sau đó, Kaine Andrews lại nhanh chóng nắm tập đoàn Andrews trong tay, muội muội hắn ta cũng không thể quay về Châu Âu. Mặc dù không có chứng cứ rõ ràng, nhưng có thể chắc chắn, việc này do Kaine Andrews gây ra!”

“Tổ Thần điện hạ đã nói cho chúng ta biết những tin tức này, không cần điều tra nữa. Bây giờ chuyện quan trọng nhất chúng ta phải làm, đó là cố gắng cắt đứt cánh chim của tên ác ma này, khiến thực lực của hắn ta suy yếu, đồng thời lợi dụng sức mạnh của ác ma để bản thân mạnh lên.”
Ramillado siết chặt hai tay, nhìn sơn cốc ở đằng xa, trong mắt lóe lên tia sáng tham vọng.

“Thật ra muốn chiếm đóng sơn cốc này cũng không khó, từ đồ ăn của bọn họ có thể nhận ra, bọn họ không phải cư dân Châu Phi bản địa, điều này đã cho chúng ta sơ hở để lợi dụng. Người phải biết, bộ lạc Thiên Lang chúng ta mới là chủ nhân mảnh đất Châu Phi, chúng ta hiểu rõ mảnh đất này hơn bất kì kẻ ngoại lai nào!” Tiểu ca da đen Angola mỉm cười.

“Là Tổ Thần điện hạ đang phù hộ chúng ta!” Ramillado cầu nguyện.

Những người khác cũng cầu nguyện theo, vô cùng thành kính.

Bây giờ, vị thần linh giả Lâm Bắc Phàm này đã trở thành tín ngưỡng chân chính của bọn họ.

“Hiện tại, nên để những kẻ ngoại lai này mở mang kiến thức về gốc gác của bộ lạc Thiên Lang chúng ta.” Ramillado lấy mấy chai lọ trong chiếc túi sau lưng, trong chai lọ đều là mấy loại bột màu trắng.

Hắn ta lấy ra một chút rải lên trên người một con chó nhỏ, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve đầu con chó, chỉ vào sơn cốc kim cương ở đằng xa, nói: “Đi đi, tiểu bảo bối của ta, vẫn như trước kia!”

Con chó nhỏ kêu to một tiếng, sau đó sải bước nhẹ nhàng chạy về phía sơn cốc, chạy xuyên qua hai tên lính đánh thuê đang canh cửa.

“Này, con chó nhỏ này ở đâu ra? Trên người bản thể?”

“Có lẽ nó ngửi được mùi đồ ăn nên đến đây!”

“Có cần ngăn cản nó không?”

“Không sao, để nó vào đi, biết đâu tối nay chúng ta còn được thêm món!”

“Nói cũng đúng, vẫn là tiểu tử nhà người biết ăn!”

Hai tên lính đánh thuê cười ra tiếng, cũng không ngăn cản.

Bởi vì bọn họ thật sự không nghĩ ra, con chó nhỏ bản thể gây trơ cả xương này có thể mang đến tai họa gì cho bọn họ.

Đúng là con chó nhỏ lần tìm theo mùi đồ ăn, mũi của nó rất thính, nhanh chóng tìm được nhà bếp. Lúc này trong phòng bếp đang có mấy đại mục da đen nấu cơm làm đồ ăn.

Con chó nhỏ lao vào, nhanh chóng lắc đồng bột trắng trên người, bột trắng bay vào trong đồ ăn.

“Này! Con chó này ở đâu ra, bản thể? Cút ra ngoài cho ta!” Đại mục da đen cũng phát hiện con chó nhỏ, cầm một cây chổi bắt đầu xua đuổi, nhưng con chó nhỏ rất nhanh nhẹn, nhảy lên nhảy xuống một vòng trong nhà bếp mới chạy ra ngoài.

Lúc này, trên cơ bản bột phấn trên người nó cũng đã bay hết xuống.

Sau đó, nó tìm một nơi râm mát nghỉ ngơi.

Cuối cùng màn đêm đã buông xuống, đám thợ mỏ lao động cả một ngày đều quay về, trong sơn cốc chỉ còn lại đám lính đánh thuê. Bọn họ ăn cơm canh nóng vừa được nấu xong, cũng không lâu sau đã cảm thấy cơn buồn ngủ ập tới, tốp năm tốp ba ngã xuống.

“Không xong, có người hạ thuốc!” Có mấy người đã cảm thấy không ổn, đáng tiếc tác dụng của thuốc quá mạnh, đã không kịp nữa...

Nhìn thấy việc lớn hoàn thành, con chó nhỏ sủa to, tiếng sủa mang theo tiết tấu nhất định.

“Xong!” Đội lính đánh thuê Thiên Lang chờ đã lâu lập tức xông vào trong sơn cốc, trói gô tất cả lính đánh thuê lại, người không nghe lời trực tiếp tặng một viên đạn, dễ dàng chiếm được sơn cốc.

Tất cả hành động thật sự quá thuận lợi, cứ như có một bàn tay vô hình đang thúc đẩy tất cả.

Nhưng đội lính đánh thuê Thiên Lang càng tin tưởng, đây là Tổ Thần điện hạ che chở bảo vệ bọn họ.

“Ramillado, những người này phải làm sao bây giờ?”

Ánh mắt Ramillado mạnh mẽ: “Không phải tộc ta, tất sẽ hai lòng! Giết hết bọn họ, tránh tai họa về sau! Làm vậy cũng có thể khiến sức mạnh của tên ác ma kia suy yếu!”

Mọi người không có ý kiến, sau mấy chục tiếng súng, không một ai sống sót.

“Chúng ta nhất định phải nhanh chóng tiếp nhận mỏ kim cương này, đây là nền tảng thiên nhiên để bộ lạc chúng ta quật khởi. Có mỏ kim cương này rồi, chúng ta không cần đau đầu vì tiền, có thể nhanh chóng trang bị vũ trang!” Ramillado kích động nói.

“Ngao!” Mọi người tru lên.

Lúc Kaine Andrews ở Châu Âu xa xôi nhận được tin tức này đã là ngày thứ hai, cả người đều cảm thấy không tốt.

Hắn ta không thể nghĩ nổi vì sao đang yên đang lành, mỏ của mình lại bị cướp?

Ở đó còn có mười mấy tên lính đánh thuê, chẳng lẽ bọn chúng đều ăn chay sao?

Mấu chốt nhất là đó là một mỏ đen, hắn ta dựa vào thủ đoạn phi pháp để cướp được, hoàn toàn không thể lộ ra ngoài. Dù hắn ta muốn thông qua con đường luật pháp để cướp về cũng không có cửa khiếu nại, chỉ có thể âm thầm chịu thua thiệt này.

Mỏ kim cương mất thì mất, với tài sản hiện tại của hắn ta, đủ để hắn ta hoàn toàn không quan tâm tới nó.

Điều khiến hắn ta thật sự đau lòng là, lực lượng vũ trang tư nhân hắn ta đào tạo nhiều năm như vậy lại mất sạch.

Đây là lợi kiếm ngầm của hắn ta, không biết đã giúp hắn ta giải quyết bao nhiêu khó khăn và kẻ địch, kết quả bây giờ mất sạch, tương đương với việc hắn ta bị chặt đứt một cánh tay.

Đào tạo mười mấy tên thuộc hạ trung thành tuyệt đối dễ dàng lắm sao?

Điều này khiến tâm trạng tốt đẹp của hắn ta lập tức giăng kín mây đen, cả ngày đều nổi trận lôi đình.

“Đừng để ta biết được là ai làm, nếu không dù có phải dốc hết lực lượng, ta cũng phải xử lý người!” Kaine nghiến răng nghiến lợi.

Chương 522: Quay lại bộ lạc Thiên Lang!

Ngày hôm sau, đám thợ mỏ lại quay về sơn cốc, bắt đầu một ngày làm việc.

Chợt phát hiện tất cả những thứ khác không thay đổi, nhưng đám người canh giữ đã thay đổi, trong lòng lập tức hiểu rõ tất cả.

Bởi vì, sơn cốc này đã đổi qua mấy đời chủ nhân.

Tài nguyên ở Châu Phi thật sự quá phong phú, lại không có chính quyền thống nhất, cứ như một miếng thịt mỡ lớn tỏa ra hương thơm, hấp dẫn đủ loại thế lực phát triển ở nơi này, chiếm núi làm vua bồi dưỡng thế lực của mình, vì lợi ích mà giết hại lẫn nhau, bọn hắn đã sớm nhìn nhiều thành quen.

Tuy đổi một người chủ nhân, nhưng bọn họ cũng không nghĩ đến việc phản kháng hoặc giãy giụa, vẫn làm việc như lúc đầu.

Bởi vì đổi với bọn họ, làm một ngày được tiền một ngày, làm cho ai không phải là làm?

Đều giãy giụa ở lẫn ranh nghèo khó, chỉ cần cho tiền đúng chỗ là được.

Đây chính là nỗi buồn của kẻ yếu, chỉ có thể cầu xin sự thương hại của cường giả, kiếm sống giữa khe hở của cường giả.

Đây không phải thế giới hòa bình, người chỉ vừa lúc sinh ra ở quốc gia hòa bình.

Đồng thời, sau khi tiếp nhận mỏ kim cương, Ramillado lợi dụng mối quan hệ bên ngoài của đội lính đánh thuê Thiên Lang, giải quyết vấn đề nguồn tiêu thụ kim cương. Kết quả thuận lợi đến lạ thường, một công ty trang sức quốc tế đang tìm nguồn cung ứng nguyên liệu hàng đẹp giá rẻ, đôi bên ăn nhip với nhau.

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ phù hộ!” Ramillado cầu nguyện.

Hắn ta cảm thấy tất cả đều quá thuận lợi, như có thần giúp đỡ, chắc chắn Tổ Thần không gì không làm được đang âm thầm giúp đỡ hắn ta.

Vì vậy, hắn ta càng không thể khiến thần cảm thấy thất vọng.

“Angola, bây giờ nhiệm vụ của ngươi là nhìn chăm chăm tập đoàn Andrews, nhìn chăm chăm ác ma kia cho ta, chỉ cần hắn ta có hành động gì phải báo cáo ngay cho ta.”

Mỏ kim cương của ác ma bị cướp, người bị giết, Ramillado không tin ác ma sẽ bỏ qua cho hắn ta, vì vậy hắn ta phải chuẩn bị sẵn sàng, có thể đối phó với nguy cơ bất cứ lúc nào.

“Ramillado, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nâng cao 12 phần tinh thần!”
Tiểu ca da đen Angola vỗ ngực đảm bảo.

Ramillado dẫn dò những người khác bảo vệ sơn cốc thật tốt, sau đó hắn ta quay về bộ lạc Thiên Lang gặp phụ thân cùng mưu tính việc lớn.

Bộ lạc Thiên Lang ở trấn Thiên Lang, cũng do bộ lạc Thiên Lang tạo ra, trên danh nghĩa nó thuộc sở hữu của Somalia.

Nhưng có thể nói, Somalia là quốc gia hỗn loạn nhất, nghèo khổ nhất Châu Phi, thậm chí là toàn bộ thế giới, chính phủ không có sức cai quản, thế lực bộ lạc hỗn chiến thời gian dài, còn có hải tặc hung hăng ngang ngược tàn phá bờ biển ở ven bờ, gần như người người đều nắm giữ vũ khí.

Bộ lạc Thiên Lang được coi là một trong những bộ lạc có thế lực mạnh nhất, có lực lượng vũ trang chính quy 1000 người được huấn luyện nghiêm chỉnh, còn có hơn 2000 binh lính ẩn nấp.

Bộ lạc Thiên Lang lấy truyền thừa làm chủ, vẫn giữ khiêm tốn phát triển trung lập, cộng thêm các bộ lạc khác cũng không dám chọc giận con sói hoang đang ngủ say, vì vậy nhiều năm qua vẫn bình yên vô sự.

Nhưng cũng chính vì không tranh giành, tài nguyên có hạn, vì vậy điều kiện cuộc sống trong bộ lạc khá gian khổ. Đây cũng là lý do vì sao khi đội lính đánh thuê Thiên Lang nhận nhiệm vụ 30 triệu Dollar lại chân động như vậy.

Thế nhưng, từ khoảnh khắc Ramillado quay trở về trấn Thiên Lang, tất cả cũng thay đổi.

“Ramillado, gần đây ngươi hành động khác thường, điều này sẽ mang đến nguy hiểm cho bộ lạc chúng ta.”

Ramillado nhìn phụ thân của mình với vẻ phức tạp, Homis tộc trưởng bộ lạc Thiên Lang, đồng thời cũng là đại tể tư Thiên Lang, vị lãnh tụ vĩ đại đưa bộ lạc Thiên Lang lên tầm cao mới.

Tuy lão đã lớn tuổi, trên người còn có vết đồi mồi của người già, mái tóc bạc trắng, nhưng dáng người cao lớn thẳng tắp, vẫn tràn đầy sức lực, trong đôi mắt đục ngầu lóe lên tia sáng, đó là sự sáng suốt có thể nhìn thấu tất cả.

Ramillado biết rõ, tất cả việc mình đã làm chắc chắn không lừa được đôi mắt kia.

Ramillado mặt không đổi sắc nói: “Bộ lạc Thiên Lang của chúng ta cần sự phát triển mới, ta hy vọng các tộc nhân có thể sống yên ổn hạnh phúc, không còn cuộc sống khốn khó. Hơn nữa...”

Ramillado lại cầu nguyện, thành kính nói: “... Đây cũng là ý chỉ của thần.”

“Ý chỉ của thần? Là Thiên Lang Thần điện hạ sao?”

“Không, là Tổ Thần điện hạ!”

“Ramillado, người chối bỏ tín ngưỡng của mình?”

“Phụ thân đại nhân, ta chưa từng thay đổi!”

Đôi mắt sắc bén của Homis nhìn nhi tử quen thuộc lại xa lạ này của mình, khí phách cường đại áp bách xuống, nhưng Ramillado lại không bị khí thế này đánh ngã, ngược lại hấn ta ưỡn ngực, đối chọi gay gắt.

Sau một lúc lâu.

Homis mới thu hồi khí thế trên người, giọng nói khàn khàn: “Vài ngày trước, ta nghe được tin đồn, hình như các người bị ngụy thần mê hoặc...”

“Tổ Thần điện hạ không phải ngụy thần, mà là một vị thần minh còn cường đại hơn Thiên Lang Thần! Hấn là tổ tiên vạn thần, thống soái vạn thần qua vô số kỷ nguyên! Hấn có mặt ở khắp mọi nơi, không gì không biết, không gì không làm được! Cho dù là Thiên Lang Thần điện hạ vĩ đại, cũng chỉ đang phục vụ cho Tổ Thần! Vì vậy, ta tín ngưỡng Tổ Thần, không khác gì tín ngưỡng Thiên Lang Thần!”

Homis nghe được lời này không biết làm thế nào, tín ngưỡng của lão hơi sụp đổ.

Tín ngưỡng của lão với Thiên Lang Thần vô cùng trung thành, lão có thể nói ba ngày ba đêm về những câu chuyện liên quan đến Thiên Lang Thần,

nhưng chưa từng nghĩ đến phía trên Thiên Lang Thần điện hạ còn có thần minh cường đại hơn quản lý.

Nếu không phải người đứng trước mặt là nhi tử mà mình yêu thương nhất, lão đã sớm dùng hình phạt treo cổ với hắn ta.

Nhưng lẽ Ramillado đang nói sự thật thì sao?

Trái tim Homis nhảy lên bình bịch.

Đối với những tín đồ trung thành như lão, việc tha thiết ước mơ nhất là có thể nhìn thấy khuôn mặt của thần, lắng nghe chỉ thị của thần, tốt nhất là có thể hầu hạ bên cạnh thần linh.

Vì vậy –

“Ramillado, người kể lại việc đã xảy ra cho ta biết, phải nói rõ ràng chi tiết, không thể bỏ qua một chút chi tiết nào, càng không thể trộn lẫn thêm chút gì.” Homis nghiêm túc nói.

“Phụ thân đại nhân, đây chính là mục đích ta quay về.” Ramillado mỉm cười.

Sau đó, Ramillado kể rõ ràng việc bản thân gặp được Tổ Thần.

Vì tăng thêm sức thuyết phục, hắn ta còn cởi quần áo trên người ra, để lộ cơ bụng tám múi trơn bóng ở nửa thân trên. Lúc trước, khi hắn ta vật lộn với sói trên núi từng để lại một vài vết thương, cuối cùng biến thành vết sẹo, trở thành biểu tượng của dũng sĩ. Nhưng bây giờ những vết sẹo này đều biến mất, trở nên hoàn mỹ như lúc ban đầu, cảm giác như chưa từng bị thương.

“Đây là thần tích, trong lòng ta cũng tin tưởng người hơn mấy phần!” Homis sợ hãi than.

Hình ảnh này quá rung động với lão, hoàn toàn không có dấu vết, dù là nơi y học phát triển hưng thịnh cũng không thể làm được.

“Còn có việc càng rung động hơn.” Ramillado mặc áo vào, sùng bái nói: “Lúc trước, ta cũng nghi ngờ Tổ Thần điện hạ giống như phụ thân, nhưng

may mắn Tổ Thần nhân từ, không so đo. Vì vậy hắn phát động một cơn gió lớn, cát vàng bay đầy trời, khiến chúng ta cảm nhận được sự tôn tại mạnh mẽ của hắn.”

Sắc mặt Homis trở nên kỳ lạ, lấy một tờ báo giấy trong ngăn kéo ra, nói: “Người xem cái này trước đã.”

Ramillado mở ra xem, hóa ra là một tin tức thời tiết, nói về cơn gió lớn đột nhiên xuất hiện này, một cơn gió lớn bao trùm phạm vi trên trăm cây số. Kết quả khi ban ngành chính phủ ở gần đó muốn làm công tác chuẩn bị đón cơn gió lớn đến, cơn gió lớn này đến nhanh đi cũng nhanh, thành một điều bí ẩn không thể hiểu được.

“Bởi vì cơn gió lớn kia đột nhiên xuất hiện bao trùm căn cứ của người, vì vậy ta đặc biệt để ý. Kết quả không ngờ...” Trong lòng Homis không cách nào bình tĩnh được, chua xót nói: “Thứ này lại có thể là Tổ Thần đang thi triển thần lực...”

“Tổ Thần điện hạ không gì không làm được!” Ramillado nghiêm túc nói.

Chương 523: Phương thức quảng cáo mất trí!

“Vì vậy lần này người trở về, là muốn nhận được sự ủng hộ của bộ lạc Thiên Lang, sau đó tạo ra một quốc gia?” Ánh mắt Homis sâu xa: “Hài tử, người đã trưởng thành, tham vọng cũng lớn hơn.”

“Ta cũng vì bộ lạc Thiên Lang!” Ramillado chững chạc dàng hoàng nói: “Phụ thân đại nhân, thời đại đã thay đổi, chúng ta cũng phải thay đổi theo, nếu chúng ta vẫn giữ dáng vẻ lúc trước của chúng ta, vậy chúng ta sẽ bị thời đại đào thải, bị thế lực bên ngoài đến tiêu diệt. Thậm chí, chúng ta cũng không thể sống yên ổn ở Châu Phi.”

Ramillado nói lời thành khẩn: “Phụ thân đại nhân, ta rất kính nể người, người là dũng sĩ của bộ lạc Thiên Lang. Bởi vì lúc trước người vừa trưởng thành đã dũng cảm rời khỏi bộ lạc, cuối cùng mang đến cơ hội phát triển cho chúng ta, mang đến sự thay đổi hoàn toàn mới. Ta cũng muốn giống như người, hy vọng có thể mang đến sự thay đổi mới cho bộ lạc Thiên Lang!”

“Nhưng suy nghĩ của ngươi quá cấp tiến, ta chỉ muốn mang đến sự phát triển mới cho bộ lạc, nhưng ngươi lại muốn một bước đến nơi!” Giọng nói của Homis mãnh liệt: “Hài tử, bên ngoài quá nhiều hổ sói, bộ lạc của chúng ta thật sự quá nhỏ, không chịu nổi dày vò, nếu thất bại chúng ta sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục, ngươi muốn cắt đứt truyền thừa của chúng ta sao?”

“Ta đã nhận được sự đồng ý của Tổ Thần điện hạ, thần sẽ phù hộ ta.”
Ramillado nghiêm túc nói.

“Tên xảo quyệt nhà ngươi, đây rõ ràng là suy nghĩ của cá nhân ngươi, thần căn bản không quan tâm những việc này!” Homis vô cùng tức giận, cảm giác mình bị tiểu tử này lừa gạt.

“Nhưng Tổ Thần điện hạ đã đồng ý.” Ramillado bình chân như vại: “Phụ thân đại nhân, chẳng lẽ ngươi muốn kháng chỉ hay sao?”

Homis uể oải nói: “Nếu thần đã đồng ý, vậy phải dốc hết sức đi làm.”

“Cảm ơn phụ thân đại nhân!” Ramillado vui vẻ.

“Đừng vui vẻ quá sớm, dù ta ủng hộ ngươi, nhưng đám tộc lão, tộc nhân của chúng ta chưa chắc đã đồng ý!” Homis cười lạnh: “Lúc trước, ta muốn rời khỏi Châu Phi đã vấp phải sự phản đối mạnh mẽ của bọn họ. Nếu không phải thứ ta mang về cải thiện được điều kiện cuộc sống của tộc nhân, ta cũng không làm được chức tộc trưởng này.”

“Thế nhưng Tổ Thần điện hạ đã đồng ý!” Ramillado nóng nảy.

“Nhưng bọn họ ngoan cố bảo thủ, cũng không tin tưởng Tổ Thần đột nhiên xuất hiện, trừ khi ngươi có thể thuyết phục bọn họ. Nhưng ta dám chắc chắn với ngươi, khó, vô cùng khó!”

Homis lắc đầu: “Ngươi cũng biết, tộc nhân của chúng ta rất kiên định với tín ngưỡng, không cho phép sự ruồng bỏ. Trong lòng tộc nhân của chúng ta chỉ có Thiên Lang Thần, nếu ngươi nói cho bọn họ biết trên Thiên Lang Thần còn có Tổ Thần, ngươi đang làm việc cho Tổ Thần, vậy ngươi sẽ bị phán là phản tử dị đoan, lập tức bị xử tử!”

Ramillado cũng cảm thấy rất đau đầu, đây cũng là nguyên nhân khiến hắn ta phải quay về bàn bạc cách giải quyết với phụ thân.

Bởi vì đây là vấn đề tín ngưỡng, là gốc rễ chỗ dựa của bộ lạc Thiên Lang, bất kì một thay đổi nhỏ nhoi nào cũng sẽ gặp phải sự phản đối mạnh mẽ, chỉ cần không chú ý sẽ thân tử đạo tiêu, vô cùng nguy hiểm.

Hắn ta cũng không thể cầm súng ép buộc bọn họ hàng của mình, đúng không?

Tuy người làm việc lớn không câu nệ tiểu tiết, nhưng hắn ta chưa đạt đến trình độ lục thân không nhận.

Hơn nữa với tín ngưỡng của bọn họ, chỉ sợ bắn chết cũng vô dụng.

“Trừ khi...”

“Trừ khi cái gì?” Ramillado vội hỏi.

“Trừ khi Tổ Thần điện hạ lại một lần nữa hiển linh, hơn nữa hiển linh trước mắt bao người, như vậy mới có thể hoàn toàn thay đổi tín ngưỡng và khái niệm của bọn họ.” Homis nghiêm túc nói.

Ramillado tuyệt vọng, hắn ta không nghĩ rằng bản thân có mặt mũi lớn đến mức khiến Tổ Thần hiển linh.

Nhìn Thiên Lang Thần người ta, bọn họ tế tự hơn ngàn năm, cũng chưa từng hiển linh ở nhân gian.

Hắn ta có thể gặp được Tổ Thần đã phải đốt hương mười đời.

Lần thứ hai, nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Vậy làm sao bây giờ?” Ramillado hơi hoảng hốt.

“Hài tử, trước tiên ngươi đừng suy nghĩ nhiều như vậy, ngươi cứ dựa theo ý chỉ của Tổ Thần điện hạ, dựa theo suy nghĩ của ngươi mà hành động. Sau khi ngươi lấy được thành tựu nhất định, chúng ta nhân cơ hội cầu nguyện với Tổ Thần. Biết đâu Tổ Thần vui vẻ, sẽ hiển linh một lần nữa thì sao?”

Giọng nói ôn hòa hiền hậu của Homis vang lên: “Trước lúc này, trong phạm vi chức trách của ta, ta sẽ cho người sự giúp đỡ lớn nhất. Nhưng có một vài điều ta nhất định phải nhắc nhở người, sự giúp đỡ ta cho người chỉ có hạn, cuối cùng vẫn phải dựa vào chính người.”

“Cảm ơn phụ nhân đại nhân, có sự ủng hộ của người đã khiến ta rất vui vẻ rồi.”

Ở lại một tối, Ramillado ngựa không dừng vó chạy về mỏ kim cương trong sơn cốc.

Bây giờ sự nghiệp vừa mới thành lập, hẳn ta có quá nhiều việc cần giải quyết.

Hẳn ta phải dựa vào mỏ kim cương để kiếm tiền, kiếm thật nhiều thật nhiều tiền, sau đó đi mua trang bị, đi kéo người, nhanh chóng thành lập một quân đội vũ trang. Không có quân đội tất cả đều là mơ mộng hão huyền.

Khác với chiến loạn ở Châu Phi, Trung Quốc ở phía bên kia Ấn Độ Dương lại là cảnh ca múa thái bình.

《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã phát sóng một tuần, tỉ suất người xem vẫn duy trì ở độ cao ổn định, tỉ suất người xem bình quân đã hơn 4%, tỉ suất người xem cao nhất đã kịch trần 5%, có thể đột phá bất kì lúc nào.

Bởi vì tỉ suất người xem siêu cao và sự ảnh hưởng rộng rãi, vì vậy dần dần hình thành một làn sóng liên quan đến võ hiệp, nội dung cốt truyện mỗi ngày của 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đều gây ra sự thảo luận rộng khắp.

Ví dụ như, trình độ võ công của Giang Nam Thất Quái xếp thứ mấy trên giang hồ...

Nhất tiễn song điêu, cổ đại thật sự có trình độ bắn cung như thế sao...

Cửu Âm Chân Kinh là dạng võ lâm tuyệt học gì, vì sao nhiều người muốn tranh cướp như vậy, còn có người luyện xong người không ra người quý không ra quý...

Vì sao Quách Tĩnh đàn như vậy, đây thật sự là nhân vật chính sao...

Lúc nào Ngũ Tuyệt mới xuất hiện...

Đủ loại tranh luận không ngừng nghỉ.

Dưới sự nổi tiếng này, tỉ suất người xem vững vàng tăng lên.

Bây giờ, 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã phát sóng đến phần nữ chính Hoàng Dung xuất hiện.

Nam chính Quách Tĩnh mặc một chiếc áo khoác chôn nhung, dắt con hãn huyết bảo mã có thể gọi là Rolls Royce phiên bản cổ đại, cuối cùng đi tới khách sạn Long Môn, dưới sự giới thiệu của một tên ăn mày nhỏ, gọi một bàn đồ ăn Trù Thần phong phú, còn uống rượu ngon của quán rượu Thiên Tử...

Thấy cảnh này, rất nhiều khán giả của Tinh Quang đều kêu gào.

“Rốt cuộc tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử cho các người bao nhiêu tiền, các người lại có thể quảng cáo tới mức này như thế?”

“Biết các người có quan hệ tốt, nhưng cũng không thể phá hủy sự kinh điển của ta như thế chứ!”

“Một bộ phim võ hiệp kinh điển như vậy lại tràn đầy hơi tiền, lòng ta cũng ngộp lạnh!”

“Ta cảm thấy đằng sau còn có việc càng khiến người ta tức lộn ruột hơn!”

“Tác phẩm của Tinh Quang rất tốt, nhưng cách quảng cáo khiến người ta tức lộn ruột!”

...

Cứ vậy, tập đoàn Long Môn và tập đoàn Thiên Tử lại nổi tiếng, nổi tiếng kỳ lạ như vậy.

Mọi người bắt đầu chờ mong, đài truyền hình Tinh Quang sẽ cài cắm những đối tượng hợp tác lâu năm như tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Phương Tường và tập đoàn Mỹ Trang vào như thế nào.

Chương 524: 《Anh Hùng Xạ Điêu》 cấp hiện tượng!

Kết quả, bọn họ đã đánh giá thấp tiết tháo của Tinh Quang.

Cuối cùng Quách Tĩnh cũng đến kinh đô Bắc Kinh của Đại Kim, cũng chính là nơi luận võ kén rể, “chỉ thấy hồng lâu họa các, tú hộ chu môn, điều xa cạnh trú, tuần mã tranh trì”, “cao quý cự phô, dị vật hiếm thấy; trà trường tửu quán, nhìn mà hoa mắt”, khung cảnh đường phố nhộn nhịp, đều treo bảng hiệu mà người ta vô cùng quen thuộc.

Long Môn Khách Sạn, Thiên Tử Phô, Phương Tường Các, Mỹ Trang Đài, Chính Huy Đường, Khang Chính tiền trang, Đông Phong tiêu cục...

Những thương hiệu nghe nhiều đến thuộc.

Trên cơ bản máy quay đều ngừng trước mỗi bảng hiệu 2 – 3 giây, sợ người khác không nhận ra, khiến khán giả rất đau răng.

Còn có tiếng gào to, đặc biệt rõ ràng, dù người không muốn xem người cũng phải nghe vào tai.

Quách Tĩnh đi trên con đường này, tốn mười phút.

Nói cách khác Tinh Quang quảng cáo cả mười phút.

“Trời ạ, những bảng hiệu này rất quen thuộc, không phải xí nghiệp hiện đại xuyên đến cổ đại đây chứ?”

“Hay là xí nghiệp cổ đại mở hơn ngàn năm, mở đến xã hội hiện đại bây giờ?”

“Quảng cáo mất trí như thế, ngoại trừ Tinh Quang không còn ai khác! Ta đã dùng hết sức tưởng tượng của ta để tưởng tượng, kết quả con đánh giá thấp tiết tháo của Tinh Quang!”

“Ta có thể chắc chắn, con đường võ hiệp này đều bị nhà tài trợ nhận thầu rồi!”

“Núi cao còn có núi cao hơn, chắc chắn tiết tháo của Tinh Quang đều bị tên phá của Lâm Bắc Phàm phá hỏng!”

“Quảng cáo này cực kỳ cứng rắn!”

...

Đương nhiên, cũng không chỉ mảng chửi, trong bộ phim truyền hình vẫn có rất nhiều nơi đáng khen ngợi.

Nói ví dụ như con phố buôn bán này, đã hoàn toàn thể hiện được cảnh tượng phồn hoa của Hoàng đô cổ đại, mọi người xem đều vỗ tay khen hay.

Điều khiến đôi mắt người ta tỏa sáng là Dương Khang và Hoàng Dung đã xuất hiện.

Dương Khang do minh tinh hạng nhất Vương Xuân Sinh đóng, vốn độ nổi tiếng của hắn ta rất cao, sau khi đổi sang cổ trang “vẻ ngoài tuấn tú, phong thần tuyển lãng”, hoàn toàn thể hiện được phong thái vô song của quý công tử Hoàng tộc, vừa xuất hiện lập tức kéo được một đồng fan.

“Lần đầu tiên phát hiện, tiểu đương gia Trù Thần của chúng ta mặc đồ cổ trang lại đẹp trai như vậy!”

“Phong lưu phóng khoáng, phong độ nhẹ nhàng, hoàn toàn là hình tượng quý công tử cổ đại điển hình!”

“Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song!”

“Ta cảm thấy Dương Khang còn đẹp trai hơn Quách Tĩnh, hắn mới là nam chính thật sự!”

“Quyết định, sau này Vương Xuân Sinh chính là lão công của ta!”

...

Độ nổi tiếng của Vương Xuân Sinh lại tăng lên.

Còn có nữ chính Hoàng Dung xinh đẹp cũng xuất hiện, kéo được rất nhiều fan.

“Nhìn thấy một thiếu nữ đứng ở đuôi thuyền chèo thuyền, tóc dài xõa trên vai, trên người mặc bộ đồ trắng, tóc được buộc lại bằng dải lụa vàng, dưới ánh sáng tuyết trắng phản chiếu, nàng lại càng thêm sáng chói rực rỡ. Quách Tĩnh thấy thiếu nữ ăn mặc như tiên nữ, cũng nhìn đến ngẩn ngơ. Chiếc thuyền kia chậm rãi đến gần, thoạt nhìn thiếu nữ này chỉ khoảng 15 – 16 tuổi, làn da trắng hơn tuyết, vô cùng xinh đẹp; khuôn mặt vô song, không thể nhìn gần.”

Đương nhiên, đây chỉ là cách miêu tả trong tiểu thuyết.

Thế nhưng, có Vương Mỹ Linh diễn vai Hoàng Dung, hoàn toàn thể hiện được sự miêu tả này. Còn một tiếng “Tĩnh ca ca” ngọt đến tận trong lòng, càng khiến người tâm thần không yên, cơm nước không màng.

So với Quách Tĩnh, hiển nhiên người hiện đại càng thích hình tượng của Hoàng Dung: Tập trung linh khí đất trời vào trên người, thông minh lanh lợi, tinh xảo đặc sắc, đa tài đa nghệ, thông kim bác cổ, trù nghệ cao minh, thông minh tinh quái.

Thử hỏi phụ mẫu thời nay, có ai không muốn có một nữ nhi như vậy?

Thử hỏi nam nhân thời nay, có ai không muốn một người bạn gái hoặc là muội muội như vậy?

Ngay cả phái nữ cũng muốn trở thành một người như Hoàng Dung.

Vì vậy không ngoài dự đoán, Hoàng Dung nổi tiếng, Vương Mỹ Linh diễn vai Hoàng Dung cũng nổi tiếng.

“666! Hoàng Dung vừa xuất hiện, ta đã cảm thấy trái tim của ta chìm đắm theo!”

“Ta thật sự rất thích nhân vật này, thật sự giống hệt mẫu hình bạn gái trong mộng của ta!”

“Người suy nghĩ nhiều, một nữ nhân xinh đẹp ưu tú như vậy không thể tồn tại trong xã hội hiện thực!”

“Quách Tĩnh vừa nát vừa xấu, ta cảm thấy Quách Tĩnh không xứng với Hoàng Dung!”

“Vậy người cảm thấy ai xứng đôi?”

“Còn cần phải nói à, đương nhiên là ta!”

...

Rất nhiều người đều tỏ vẻ hâm mộ sâu sắc với người mới Vương Mỹ Linh diễn vai Hoàng Dung.

Mới diễn bộ phim đầu tiên đã nổi tiếng khắp cả nước, danh tiếng đuổi sát ngôi sao hạng nhất, có thành tựu vượt bậc mà người khác tốn cả đời cũng không đạt được. Hơn nữa còn nắm giữ một hình tượng kinh điển khiến người ta khó quên như vậy, có vốn liếng để ăn cả đời.

Có thể thấy rõ ràng năng lực tạo ngôi sao của Tinh Quang!

Dưới sự nổi tiếng như thế này, khu vực quay chụp 《Anh Hùng Xạ Điêu》 – thành phố điện ảnh Giang Nam cũng nổi tiếng.

《Anh Hùng Xạ Điêu》 hoàn toàn thể hiện cảnh tượng phồn hoa của thủ đô Kim quốc triều Tống trước mặt 60 triệu khán giả cả nước, tương đương với việc làm một quảng cáo vừa cứng vừa đẹp với 60 triệu khán giả cả nước, người chưa đến thành phố điện ảnh Giang Nam đều bị hình ảnh này hấp dẫn.

Bọn họ muốn tận mắt nhìn xem tòa thành phồn hoa này là thế nào, muốn đi cảm nhận hơi thở thời đại.

Càng muốn nhìn thử xem, con phố này bị các nhà tài trợ lớn chiếm cứ xong sẽ có dáng vẻ gì.

Thế là, thành phố điện ảnh Giang Nam lại nghênh đón một làn sóng du lịch.

Trong mùa đông giá rét này, lưu lượng khách của thành phố điện ảnh Giang Nam thể hiện sự tăng trưởng ngược, đuổi kịp rất nhiều khu du lịch thắng cảnh năm sao trong nước.

Đồng thời, theo 《Anh Hùng Xạ Điêu》 tiếp tục nổi tiếng, theo 《Anh Hùng Xạ Điêu》 được truyền ra nước ngoài, làn sóng du lịch này sẽ tiếp tục lớn mạnh hơn nữa.

Nhìn tỉ suất người xem 《Anh Hùng Xạ Điêu》 càng ngày càng cao, càng ngày càng nổi tiếng, đài truyền hình của các quốc gia xung quanh cũng không nhịn được.

Bởi vì có văn hóa và bối cảnh tương tự, vào thập niên 80 – 90 trước đó, võ hiệp Hương Giang đã quét sạch toàn bộ Châu Á, có được rất nhiều fan võ hiệp. Cho đến bây giờ, còn có rất nhiều bộ phim võ hiệp cũ được phát sóng.

Bây giờ, theo hai ca khúc kinh điển 《Thiết Huyết Đan Tâm》 《Ai Là Đại Anh Hùng》 tàn phá bừa bãi ở Châu Á, rất nhiều fan mê võ hiệp ở các quốc gia Châu Á khác đã vô cùng mong chờ bộ phim võ hiệp dài tập 《Anh Hùng Xạ Điêu》 này.

Vì vậy, hiện tại nhập 《Anh Hùng Xạ Điêu》 về tuyệt đối là một vốn bốn lời.

Bọn họ muốn tái tạo kỳ tích tỉ suất người xem của 《Trù Thần》 !

Trải qua một vòng bàn bạc, 《Anh Hùng Xạ Điêu》 cũng được bán đến các quốc gia.

Lúc tin tức tốt này được truyền ra bên ngoài, lòng người phấn chấn, cuối cùng tỉ suất người xem 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đã đột phá cột mốc 5%, trở thành bộ phim dài tập cấp hiện tượng thứ hai của Tinh Quang.

Tin tức này khiến giới giải trí chấn động, khắp chốn mừng vui!

Chương 525: Bắt chước bừa!

“666, 《Anh Hùng Xạ Điêu》 thật sự đã trở thành một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng! Rất lâu rồi không được xem bộ phim võ hiệp dài tập nào đẹp mắt như thế, lần này ta ủng hộ Tinh Quang!”

“Hợp tình hợp lý ngoài dự đoán, 《Anh Hùng Xạ Điêu》 thật sự rất đẹp mắt!”

“Trong vòng mười năm cũng khó xuất hiện một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, năm nay thật sự bùng nổ, một lần xuất hiện hai bộ! Tất cả đều do Tinh Quang mang đến, Tinh Quang đúng là máy chế tạo thần kịch!”

“Quách Tĩnh thật thà, Hoàng Dung yêu kiều xinh đẹp, Dương Khang đẹp trai... Mỗi một người đều khiến người ta có ấn tượng khắc sâu!”

“Võ hiệp quật khởi, xu thế không đỡ nổi!”

“Kỷ nguyên võ hiệp thứ hai sắp đến, các người chuẩn bị sẵn sàng chưa?”

...

Các nhà truyền thông rôi rít đưa tin, khen ngợi 《Anh Hùng Xạ Điêu》 là biểu tượng quan trọng để bước tới kỷ nguyên võ hiệp thứ hai.

Ba chữ “cấp hiện tượng” rất nặng nề, là một bằng hiệu nổi tiếng, Tinh Quang đã thực hiện những lời khoác lác lúc trước, không ai có thể phủ nhận được ảnh hưởng quan trọng do 《Anh Hùng Xạ Điêu》 mang đến.

Điều này không chỉ trên mặt danh tiếng, còn cả lợi ích trực tiếp, nhìn 《Trù Thần》 là biết.

Lúc trước, bộ phim dài tập cấp hiện tượng 《Trù Thần》 vừa ra mắt, trong chớp mắt đã quét ngang cả nước, xông ra Châu Á, vang dội toàn thế giới, mang đến sức ảnh hưởng sao chổi đụng trái đất, còn có lợi nhuận thu vào rất khả quan.

Trong đó, lợi nhuận trực tiếp nhất đã vượt quá trăm tỷ, tương đương với một tập đoàn trăm tỷ, đẩy đài truyền hình Tinh Quang lên sân khấu quốc tế.

Còn có lợi nhuận ngằm khó mà tính toán được, tính toán cẩn thận cũng vượt quá 500 ức.

Bây giờ, bộ phim dài tập cấp hiện tượng 《Trù Thần》 vẫn phát huy tác dụng quan trọng của mình, không ngừng tạo ra lợi nhuận cho Tinh Quang, biến thành gốc rễ của Tinh Quang.

Lại nhìn 《Anh Hùng Xạ Điêu》, tuy bởi vì sự hạn chế của đề tài, sức ảnh hưởng của nó không đạt đến tầm cao của 《Trù Thần》, nhưng cũng có thể lan tỏa ra toàn bộ khu vực Châu Á, xâm nhập vào gần một nửa số người trên toàn cầu.

Dù lợi nhuận kém hơn 《Trù Thần》 nhưng cũng có thể đạt được một nửa, mức lợi nhuận này đã đủ khiến người ta đỏ cả mắt.

Vì vậy, các lão đại giới giải trí, giới kinh doanh đủ loại đều tỏ ra hâm mộ Tinh Quang.

Chủ yếu là đỏ mắt, đáng tiếc Tinh Quang đã phát triển thành một con quái vật khổng lồ, bay lên tận trời, sức ảnh hưởng tỏa ra toàn cầu, đã không phải là tồn tại người khác có thể tùy tiện làm khó dễ.

Nhìn tập đoàn Dada và tập đoàn Penguin thường xuyên ăn quả đắng, còn có rất nhiều công ty lớn ngã xuống, cũng biết không thể trêu vào Tinh Quang.

Trong số những lão đại hâm mộ kia, có một người rất đặc biệt, đó chính là Cao Hân Nhiên – Ông chủ của thành phố điện ảnh Hoàn Điểm.

Hắn ta là một người rất quyết đoán, hơn 20 năm trước đã đập nồi dìm thuyền, đầu tư hết tâm huyết cả đời vào trong thành phố điện ảnh Hoàn Điểm, vì vậy mới chế tạo ra một danh lam thắng cảnh cấp 5a, một thành phố điện ảnh siêu cấp trong và ngoài nước.

Hắn ta luôn vì đó mà kiêu ngạo, không ai có thể sánh bằng hắn ta.

Sau đó đúng là như vậy, rất nhiều nơi, rất nhiều công ty cũng bắt chước hắn ta muốn tạo ra thành phố điện ảnh thuộc về mình, hoặc là thành cổ văn hóa,

nhưng vẫn chưa có một nhà nào có thể vượt qua thành phố điện ảnh Hoàn Kiếm.

Dù lúc trước Tỉnh Quang muốn xây dựng thành phố điện ảnh Giang Nam, hẳn ta cũng không quá coi trọng.

Một thành phố điện ảnh có rất nhiều đường nhiều cửa, kinh doanh một thành phố điện ảnh cũng như kinh doanh một thành trấn, liên quan đến các phương diện, nếu không đầu tư nhiều công sức và tâm huyết, không có mấy năm kinh doanh sẽ rất khó thành công.

Cũng như Tỉnh Quang là một xí nghiệp kinh doanh đài truyền hình là chủ yếu, càng không thể tạo ra một thành phố điện ảnh tốt.

Kết quả sau khi gây sự chú ý, Tỉnh Quang không chỉ làm rất khá, hơn nữa còn làm cho sinh động, trong thành phố điện ảnh có rất nhiều thiết kế tòa nhà khiến hai mắt người ta tỏa sáng, hoàn cảnh vô cùng thoải mái dễ chịu, du khách nối liền không dứt, lưu lượng khách đuổi sát thành phố điện ảnh Hoàn Kiếm.

Đối với thành phố điện ảnh dựa vào khách du lịch là chính, lưu lượng khách có nghĩa là tiền.

Hơn nữa Tỉnh Quang lại có địa vị cao trong giới giải trí, tài nguyên vô cùng phong phú, lợi dụng những tài nguyên này khiến thành phố điện ảnh Giang Nam nổi tiếng, hấp dẫn càng nhiều du khách, cuối cùng chuyển hóa thành phương diện lợi nhuận tiền tài, thành phố điện ảnh phát triển càng ngày càng sôi động.

Nhìn thấy thành phố điện ảnh Giang Nam phát triển tốt như vậy, mới qua thời gian một năm đã vượt qua hẳn ta nỗ lực mấy chục năm, nói Cao Hân Nhiên không hâm mộ là giả, lúc bị người khác hỏi thăm tình hình hẳn ta chỉ có thể ra vẻ hào phóng, nhưng ai có thể biết sự chua xót trong lòng hẳn ta?

Bây giờ hẳn ta muốn chơi thủ đoạn cũng khó khăn, người ta gia đại nghiệp đại, không đến đời phó hẳn ta đã khá tốt.

Bây giờ, từ trong 《Anh Hùng Xạ Điêu》, hần ta nhìn thấy một con đường tiền tài, đó chính là “phố buôn bán võ hiệp”, cài cắm bảng hiệu xí nghiệp hiện đại vào trong thành phố điện ảnh, cài cắm vào trong tác phẩm truyền hình điện ảnh võ hiệp hoặc là cổ đại, kiếm phí quảng cáo đất đỏ.

Từ lúc Tinh Quang bắt đầu áp dụng kế hoạch này, hần ta đã chú ý.

Dựa theo kinh nghiệm mấy chục năm làm việc của hần ta, hần ta nhận định con đường này không thể được, thật sự là làm loạn.

Đưa xí nghiệp hiện đại đến cổ đại, nhìn thế nào cũng thấy không hài hòa, ai nhìn nổi chứ?

Dù hần ta đồng ý, đoàn làm phim cũng không đồng ý.

Hần ta còn cười Tinh Quang muốn tiền đến điên rồi, kết quả bây giờ bị và mặt.

Người xem quảng cáo mắt trí này đi, xí nghiệp gì cũng chuyển hết vào trong con đường này, rất không biết xấu hổ nói khoác bản thân là cửa hàng trăm năm cửa hàng ngàn năm, khán giả nhìn cũng cảm thấy dạ dày khó chịu, lương tâm khó có thể bình yên, không nhìn được rồi rít máng chửi.

Kết quả, càng máng chửi càng nổi tiếng, đã nổi tiếng đến nước ngoài.

Thương hiệu đi vào lòng người, cũng như tiêu hài tử sáu bảy tuổi đều biết đọc 123.

...

Còn có một số xí nghiệp gọi điện thoại đến hỏi ý kiến, bọn họ có chuyển nhượng “cửa hàng cổ đại” hay không?

Lúc này, Cao Hân Nhiên cũng động lòng.

“Thành phố điện ảnh Giang Nam vừa ra đời đã có thể làm được, không lý nào thành phố điện ảnh Hoàn Kiếm của ta không làm được!” Cao Hân Nhiên tự nói.

Thành phố điện ảnh Hoàn Điểm của hấn ta đã kinh doanh được 30 năm, tuyệt đối là số một trong ngành. Một thành phố điện ảnh mới thành lập chưa tới nửa năm như thành phố điện ảnh Giang Nam cũng có thể làm được, không lý nào thành phố điện ảnh của hấn ta không làm được.

Thế là, hấn ta nhanh chóng hành động.

Trước tiên lên kế hoạch cho thành phố điện ảnh, phân loại ra từng “cửa hàng” tiến hành chuyển nhượng.

Nhìn trên trăm “cửa hàng” trong tay, trái tim của Cao Hân Nhiên lại không chút hăng hái nhảy lên loạn xạ, bởi vì đây đều là tiền.

Một “cửa hàng” của thành phố điện ảnh Giang Nam có thể thuê được với giá cao năm ức một năm, hấn ta không có lòng tham như vậy, chỉ cần được một nửa là đủ hài lòng. Dù không được nửa, một “cửa hàng” một ức, có lẽ cũng không có vấn đề gì chứ?

So với thành phố điện ảnh Giang Nam, tuy mỗi “cửa hàng” không kiếm lời nhiều, nhưng số lượng nhiều đủ ăn no, số “cửa hàng” trong tay hấn ta cũng trên trăm ức, đây là tiền đột nhiên sinh ra!

Hấn ta cũng không vui vẻ, ngược lại trong lòng tràn đầy sự hối hận.

Sớm biết vậy đã làm từ mấy năm trước, chỉ sợ bây giờ hấn ta cũng là đại phú hào trăm tỷ!

Kết quả bây giờ có thêm một người cạnh tranh, chia nhỏ lợi nhuận của hấn ta!

“Không thể đợi thêm nữa, chờ lâu thêm một ngày sẽ kiếm ít mấy ngàn vạn!” Cao Hân Nhiên không kịp chờ đợi sai người gửi lời mời đến các xí nghiệp lớn.

Chương 526: Tự hủy hoại bản thân!

Đầu tiên hấn ta gửi thư mời đến một số tập đoàn lớn đã cảm nhận được sức mạnh tuyên truyền của “cửa hàng cổ đại” như tập đoàn Chính Huy, tập

đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn đủ loại, quen cửa quen nẻo, có lẽ sẽ có tin tức tốt.

Để tỏ rõ thành ý, hẳn ta còn tự mình gọi điện thoại đến.

Kết quả hẳn ta lại buồn bực, thư mời bị trả lại, bọn họ còn nói cho hẳn ta biết bọn họ đã có một “cửa hàng cổ đại”, thành phố điện ảnh Giang Nam đã thỏa mãn yêu cầu của bọn họ, không cần nhà thứ hai.

Điều này cũng không sao, đằng sau còn có rất nhiều xí nghiệp nhỏ hơn chút.

Kết quả, lại có rất nhiều xí nghiệp nhỏ hơn chút chen chúc mà đến, tỏ vẻ rất có hứng thú. Cao Hân Nhiên rất vui vẻ, chuẩn bị triển lãm cửa hàng của mình, tỏ vẻ tiền chuyển nhượng rất rẻ một ức một năm, kết quả bị mắng té tát.

Sở dĩ bọn họ đến đây cũng vì bên thành phố điện ảnh Giang Nam quá đắt. Đừng nói năm ức, dù là 50 triệu thì bọn họ cũng không bỏ ra nổi, người lại còn muốn một ức?

Chỉ với “cửa hàng” rách rưới nhìn như căn phòng bán thành phẩm của người, lại còn đòi một ức?

Người cho ta thêm tiền chưa chắc ta đã muốn.

Người cảm thấy chúng ta ngu ngốc dễ lừa, hay là bản thân người quá ngu không nhận rõ hiện thực?

Muốn một ức cũng không thành vấn đề, không có gì không thể bàn bạc.

Nhưng người có thể bảo đảm bộ phim truyền hình điện ảnh này nổi tiếng cả nước, nổi tiếng toàn bộ Châu Á, thậm chí là nổi tiếng toàn thế giới sao?

Người có thể bảo đảm “cửa hàng” của ta có thể xuất hiện như trong phim truyền hình điện ảnh hiện tại sao?

Người có thể bảo đảm thương hiệu hoặc là sản phẩm của chúng ta có thể đạt tới hiệu quả quảng cáo một ức sao?

Cao Hân Nhiên bị hỏi đến nghẹn họng không trả lời được.

Đương nhiên hẳn ta không thể đảm bảo, nếu có thể đảm bảo, hẳn ta sớm trở thành một Tinh Quang khác, sao còn làm ở đây nữa?

Dễ ngon dễ ngọt, nói nhăng nói cuội, trả giá để đôi bên có lợi, cuối cùng đã đạt thành giao dịch.

“Cửa hàng cổ đại” ở nơi này dùng tiền thuê 500 vạn một năm để đạt thành giao dịch, thành phố điện ảnh Hoàn Điểm cũng như thành phố điện ảnh Giang Nam, đảm bảo “cửa hàng cổ đại” của mình có thể lọt vào cảnh quay trong phim truyền hình điện ảnh.

Cứ vậy, Cao Hân Nhiên thu hoạch được khoảng 10 ức.

Tuy khác biệt rất lớn so với tưởng tượng của hẳn ta, nhưng dù sao cũng là một khởi đầu tốt.

Đã giải quyết được bên xí nghiệp, vậy tiếp theo là vấn đề đoàn làm phim.

Hẳn ta mô phỏng theo phương thức vận hành của thành phố điện ảnh Giang Nam, để ép đoàn làm phim lấy cảnh quay, cài “cửa hàng cổ đại” vào trong phim truyền hình điện ảnh.

Kết quả, lại bị các đoàn làm phim lớn, công ty giải trí truyền hình điện ảnh phản đối mạnh mẽ.

Dựa vào cái gì chúng ta phải đến nơi này lấy cảnh quay, dựa vào cái gì chúng ta phải bỏ ra vàng ròng bạc trắng, còn phải quảng cáo giúp cho người?

Thành phố điện ảnh Hoàn Điểm của người thì tính là gì, dựa vào cái gì chúng ta phải chiều theo người?

Cao Hân Nhiên dùng thành phố điện ảnh Giang Nam làm ví dụ ý đồ thuyết phục bọn họ.

Kết quả lại bị mắng chửi, thành phố điện ảnh Hoàn Điểm của người có tài đức gì đi so sánh với thành phố điện ảnh Giang Nam?

Thành phố điện ảnh Giang Nam người ta có chỗ dựa là Tinh Quang, Tinh Quang lại chiếm một nửa giang sơn trong giới giải trí, nắm giữ tài nguyên giải trí phong phú chất lượng tốt, chúng ta nịnh nọt còn không kịp, thành phố điện ảnh Hoàn Điểm của người có cái gì.

Không có thành phố điện ảnh của người, chúng ta không thể đến chỗ khác quay phim à?

Không có chỗ tốt, không bàn nữa.

Cao Hân Nhiên lại lần nữa buồn bực đến hồng.

Những đoàn làm phim này quá thực tế, thật sự hiệp yếu sợ mạnh, nhìn thấy Tinh Quang người ta liền liều miệng nịnh nọt như tôn tử, thấy hăn ta lại trở thành đại gia liều mạng đòi nợ, có thể lập tức trở mặt không quen biết.

Vì phổ biến chính sách này, vì sau này có từng bó lớn tiền mặt vào tài khoản, Cao Hân Nhiên quyết định nhường lợi, cho những đoàn làm phim đến quay phim ở thành phố điện ảnh một vài ưu đãi.

Chỉ cần thuận lợi áp dụng chính sách này, sau này còn sợ không kiếm được tiền?

Kết quả một đến hai đi, mười ức nguyên vừa vào sổ sách không bao lâu đã mất đi gần nửa.

Hai bên thống nhất hoàn tất, thuận lợi kết nối, Cao Hân Nhiên quyết định triển khai kế hoạch lớn, trước tiên nhân lúc 《Anh Hùng Xạ Điêu》 còn đang nổi tiếng, tuyên truyền “phố buôn bán võ hiệp” của thành phố điện ảnh Hoàn Điểm ra ngoài.

Vẫn là thủ đoạn tuyên truyền khoác lác mà giới giải trí thường dùng, cái gì mà “phố buôn bán võ hiệp” vượt qua thành phố điện ảnh Giang Nam, các thương hiệu lớn chân chính gia nhập, chuyên xí nghiệp đến thế giới võ hiệp.

Lúc mới đầu, đúng là hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều quần chúng.

Nhưng sau khi nhìn thấy cái gọi là “phố buôn bán võ hiệp” này, cảm giác trí thông minh của mình chịu sự sỉ nhục mạnh mẽ.

Đây không phải là “phố buôn bán võ hiệp” gì đó, chỉ là một con đường rách rưới, vách tường đen xì, kiến trúc xám xịt không hề có chút mỹ cảm cổ đại nào, đây cũng được gọi là “phố buôn bán võ hiệp”?

Nhìn thành phố điện ảnh Giang Nam của người ta, mỗi một dãy nhà đều độc đáo, độc nhất vô nhị, tràn đầy hơi thở nghệ thuật. Người muốn làm hàng nhái, cũng làm hàng nhái đẹp mắt một chút, lấy một con đường nát như vậy ra để lừa ai?

Còn có những thương hiệu này, rốt cuộc là thứ đồ chơi quý gì, chưa từng nghe nói đến...

“Đây là phố buôn bán võ hiệp gì chứ, chỉ là hàng nhái của thành phố điện ảnh Giang Nam người ta, dù người muốn làm hàng nhái cũng phải làm hàng nhái đẹp mắt một chút, chọn một con đường đẹp mắt một chút, nơi này giống hệt một xóm nghèo!”

“Những thương hiệu này là cái gì, “Khang Suất Phó” “Oa Kháp Kháp” “Lôi Bích”... Người nghiêm túc sao? Xin người đừng sỉ nhục IQ của người cổ đại, cũng đừng sỉ nhục IQ của chúng ta!”

“Chẳng lẽ tài trợ của người đều đến từ pin yiyi sao?”

“Đừng gọi là phố buôn bán võ hiệp nữa, phải gọi là phố buôn bán hàng nhái mới đúng!”

“Phố buôn bán hàng nhái? Cái tên này không tệ! Bởi vì cả con đường đều là sản phẩm hàng nhái!”

...

Thế là, cái tên “phố buôn bán hàng nhái” này nhanh chóng nổi tiếng trên mạng, nổi tiếng cả nước, được mọi người chấp nhận.

Không chỉ phố buôn bán này nổi tiếng, ngay cả thương hiệu và sản phẩm chuyển vào trong đó cũng nổi tiếng theo, nổi tiếng đến rói tinh rói mù, trở

thành đối tượng bị mọi người mở miệng cười nhạo.

Bởi vì từ trên xuống dưới, từ trái qua phải, từ trong ra ngoài con phố buôn bán này đều là giả dối, đều là hàng nhái, không gọi người là “phố buôn bán hàng nhái” còn có thể gọi là gì?

Quan niệm này vừa hình thành, đã tạo thành đả kích gần như hủy diệt thương hiệu!

Bởi vì, dù người là hàng thật, nhưng sau khi vào “phố buôn bán hàng nhái”, cũng biến thành hàng nhái.

“Cao Hân Nhiên, người xem người đã làm gì đi, bồi thường tiền cho ta!”

“Lúc trước người thề thốt nói với chúng ta chắc chắn có thể tuyên truyền công ty của chúng ta đến cả nước. Bây giờ người đã làm được, nhưng danh tiếng thương hiệu của chúng ta đều bị phá hủy, người là tên hỗn đản, ta không tha cho người!”

“Dựa theo hợp đồng lập tức bồi thường gấp năm lần cho ta, nếu không ta sẽ không để người yên!”

“Cao Hân Nhiên, tên hỗn đản nhà người, ta muốn giết người!”

...

Cao Hân Nhiên bị chặn trong phòng làm việc sắc mặt tái nhợt, run lẩy bẩy nói: “Ta... Ta không có nhiều tiền như vậy!”

Các nhà tài trợ nổi giận bưng bưng: “Không có tiền? Lập tức đến tòa án với ta! Dù thành phố điện ảnh của người phá sản đóng cửa, dù người phải đi làm khất cái, cũng phải trả hết tiền cho ta!”

“Không!!” Cao Hân Nhiên đau đớn hét lên.

Hắn ta thật sự không hiểu vì sao mọi việc vốn đang phát triển rất tốt lại biến thành dáng vẻ này?

Vì sao cách làm giống nhau, Tinh Quang có thể kiếm tiền, còn hấn ta lại sắp phá sản đóng cửa?

Vì sao lại như vậy?

Chương 527: Đêm đình phong của 《Sing

Một loạt hành động vô liêm sỉ của Cao Hân Nhiên khiến thành phố điện ảnh Hoàn Điểm tiếng xấu vang rền, tổn thất nặng nề, mà chính hấn ta cũng trở thành trò cười.

“Thành phố điện ảnh Hoàn Điểm “thành biết chơi”, làm một “phố buôn bán hàng nhái”, chính chính mình tới thành đầu roi máu chảy, từ trước đến nay chưa từng gặp tên nào ngu ngốc như thế, Trần Độc Tú ta nguyện phong ngươi là tên nào tàn nhất!”

“Ha ha, bây giờ cuối năm, ngươi dự định khiến ta cười chết, tiện thừa kế tiền trò chơi của ta sao?”

“Không phải ai cũng có thể bắt chước Tinh Quang, nhìn kết cục của mấy đài truyền hình hạng nhất đi!”

“Luôn có người đổ mắt Tinh Quang, muốn gây án ngược, nhưng Tinh Quang vĩnh viễn chỉ có một!”

“Đài truyền hình Tinh Quang: Vẫn luôn bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua!”

...

Lúc Lâm Bắc Phàm biết chuyện này, cũng cảm thấy vô cùng buồn bực.

Bản thân còn chưa ra tay đâu, chính ngươi đã tự chơi hỏng bản thân, ngươi làm vậy khiến người ta chịu sao nổi?

Chuyện này cũng chỉ được coi là một câu chuyện đùa.

Hôm nay đài truyền hình Tinh Quang đặc biệt bận rộn, thành phố Giang Nam cũng rất náo nhiệt, bởi vì hôm nay không chỉ là đêm trước Tết nguyên

đán, còn là trận chung kết “đêm đỉnh phong” của Sing!China.

Trải qua ba tháng chiến đấu kịch liệt, 《Sing!China》 đã chọn lựa bốn tuyển thủ mạnh nhất cả nước, đại diện cho huấn luyện viên của mình tranh đoạt vị trí quán quân 《Sing!China》 “đêm đỉnh phong”.

《Sing!China》 “đêm đỉnh phong” được tổ chức ở sân vận động Giang Nam vừa mới được xây dựng.

Sân vận động Giang Nam có sức chứa 10 vạn người, ngoại trừ 2 vạn tấm vé tặng cho người xem trung thành của Tinh Quang và fan điện ảnh đã ủng hộ 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 vào lúc trước, số vé còn lại vừa mở bán, chưa đến hai ngày đã bán hết toàn bộ, có thể nói là một vé khó cầu.

Bây giờ, ít nhất một tấm vé vào cửa “đêm đỉnh phong” đã tăng đến ba ngàn nguyên, vé VIP nhất đã tăng đến 100 ngàn một vé, nhưng rất nhiều lúc có giá không có vé.

Bởi vì độ hot của “đêm đỉnh phong” thật sự quá cao, nhân dân cả nước, thậm chí là một số khán giả ở nước ngoài đều đang chú ý đến trận chung kết 《Sing!China》, ngay cả độ hot của 《Anh Hùng Xạ Điêu》 cũng tạm thời bị ép xuống.

Lúc Lâm Bắc Phàm chạy đến sân vận động Giang Nam, khán giả đã xếp hàng rồng rắn đi vào theo thứ tự.

Lâm Bắc Phàm vừa đi vào sân vận động, Mạnh Tiểu Phi đang livestreams tinh mắt, vừa thấy lão đại Lâm Bắc Phàm tới, đôi mắt hắn ta sáng lên, lập tức dẫn theo một đám nhân viên công tác chạy tới, nói: “Lâm tiên sinh chờ chút, xin chờ chút! Muốn gặp người thật sự quá khó khăn, có thể cho ta phỏng vấn người vài câu không?”

Lâm Bắc Phàm dừng lại, mỉm cười nhìn vào màn ảnh: “Đương nhiên không thành vấn đề.”

Đài truyền hình Tinh Quang đã bắt đầu phát sóng trực tiếp từ bốn giờ chiều, phát sóng trực tiếp tình hình hiện trường “đêm đỉnh phong”, ví dụ như cảm

nhận của khán giả, tình hình diễn tập của diễn viên, tình hình chuẩn bị của tuyển thủ và đám huấn luyện viên Sing!China đủ loại.

Tuy thời gian còn sớm, nhưng tỉ suất người xem đã hơn 3%.

Cuối cùng Mạnh Tiểu Phi đã đuổi kịp, đưa micro đến trước mặt Lâm Bắc Phàm hỏi: “Lâm tiên sinh, rất lâu rồi không gặp người, ta muốn đại diện khán giả hỏi một vấn đề riêng tư, ta tin tưởng rất nhiều bạn khán giả đều muốn biết, gần đây người đang bận rộn cái gì, làm chuyện gì... Có tiện tiết lộ với các bạn khán giả không?”

Lâm Bắc Phàm giữ nguyên nụ cười: “Không tiện.”

Mạnh Tiểu Phi: “...”

“Ha ha, Lâm tiên sinh thật sự hài hước.” Mạnh Tiểu Phi xấu hổ mỉm cười, đầu trọc cũng đỏ mồ hôi, vị lão đại này thật sự không hành động theo lẽ thường, ta nên sớm đoán ra, sao còn tới chịu tội?

Mạnh Tiểu Phi lập tức nói sang chuyện khác: “Lâm tiên sinh, hôm nay là hiện trường trận chung kết “đêm đỉnh phong” của 《Sing!China》, cũng là lần đầu tiên Tinh Quang chúng ta tổ chức một buổi lễ long trọng, mặc dù còn sớm, nhưng khán giả đã bắt đầu xếp hàng vào sân, người cảm thấy bầu không khí ở hiện trường thế nào? Có gì muốn nói với mọi người không?”

“Ta thấy bầu không khí hiện tại khá tốt, mặc dù còn mấy tiếng nữa mới đến đêm đỉnh phong, nhưng ta đã có thể cảm nhận được sự nhiệt tình, phấn chấn của khán giả, khiến người ta rất phấn khích. Ta có thể nói chắc với mọi người, đêm nay sẽ là một bữa tiệc nghe nhìn đỉnh phong, sẽ có rất nhiều màn biểu diễn đặc sắc, mọi người tuyệt đối không thể bỏ qua!”

Cuối cùng cũng trả lời được một câu bình thường, Mạnh Tiểu Phi thở phào nhẹ nhõm.

Mạnh Tiểu Phi lại hỏi tiếp: “Lâm tiên sinh, mọi người đều biết ngài là lão công mà Bạch Nữ Thần yêu nhất, chắc chắn ngài nắm được rất nhiều tin tức nội bộ, tin tưởng các bạn khán giả đều rất muốn biết, ngài có tiện tiết lộ không?”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Không tiện.”

Mạnh Tiểu Phi: “...”

Ta không nên trông chờ gì vào ngươi.

Mạnh Tiểu Phi quyết định không thể tìm đường chết, hỏi một vấn đề quy củ: “VẬY NGƯỜI COI TRỌNG VỊ TUYỂN THỦ NÀO?”

“Ta không đặc biệt coi trọng tuyển thủ nào, bởi vì mỗi một người đều rất tuyệt, đều rất ưu tú, chủ yếu phải xem biểu hiện của bọn họ trên sân khấu, ai có thể chinh phục khán giả và 99 vị truyền thông ở đây, người đó sẽ là quán quân đêm nay.” Lâm Bắc Phàm nói kín kẽ không lọt một giọt nước.

Lại trả lời mấy vấn đề, Lâm Bắc Phàm đi qua đám người bận rộn, đi thẳng vào bên trong hậu trường.

Lúc này, hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đang bận rộn chân không chạm đất, cũng không có thời gian chào hỏi Lâm Bắc Phàm vừa đến. Còn có giám đốc âm nhạc Dương Tử Nhi đang giương nanh múa vuốt chỉ huy, tính tình khá nóng nảy, giọng nói cũng hơi khàn.

Bởi vì đây là lần đầu tiên nàng chủ trì một bữa tiệc âm nhạc lớn như vậy, sợ làm hỏng việc, vì vậy áp lực lớn như núi.

“Hi!” Lâm Bắc Phàm đi qua chào hỏi.

Dương Tử Nhi quay lại nhìn, thấy Lâm Bắc Phàm không có việc gì làm, trong lòng chợt cảm thấy rất bất công, giận không có chỗ phát tiết.

Nàng hung hăng xông tới, lớn tiếng vặn hỏi: “Sao bây giờ ngươi mới đến? Ngươi xem tất cả mọi người đều bận rộn đến đầu óc quay cuồng, chỉ một mình ngươi không có chuyện để làm, ngươi không thấy xấu hổ sao? Ngươi xứng đáng với lương tâm của mình sao?”

“Nhưng ta tới cũng có thể làm gì? Ta không biết gì hết.” Lâm Bắc Phàm uất ức nói.

Dương Tử Nhi bị nghẹn không còn lời nào để nói.

Đúng là hấn đến cũng không có tác dụng gì, nhưng nàng không nhin được muốn nhìn thấy hấn, sau đó mắng hấn.

“Ta mặc kệ, dù ngươi không có chuyện gì làm cũng phải ở lại chỗ này, ngươi không thể rời đi trước khi buổi tiệc kết thúc! Nếu không...” Dương Tử Nhi mở đôi môi anh đào nhỏ nhắn, để lộ hai hàng răng nhỏ sáng lấp lánh: “Ta cần chết ngươi!”

“Không cần căng thẳng, cũng không cần tạo áp lực quá lớn cho bản thân, những thứ này chỉ là việc nhỏ, đêm định phong chắc chắn sẽ thành công, thả lỏng tinh thần đi.” Lâm Bắc Phàm đưa tay ra vuốt ve đầu nhỏ của Dương Tử Nhi, ôn hòa nhã nhặn nói.

Không biết vì sao, được bàn tay của Lâm Bắc Phàm vuốt ve như vậy, Dương Tử Nhi cảm giác bực bội trên người không cánh mà bay, khắp người tràn trề sức sống, thoải mái tự tại, vô cùng dễ chịu.

Dương Tử Nhi hí hai mắt lại như mèo con, nhích lại gần bàn tay kia.

Thế nhưng, thái độ của nàng với Lâm Bắc Phàm vẫn không thay đổi, lớn tiếng quát: “Bây giờ, Dương đại tiểu thư ta đã đói bụng, muốn ăn cơm, còn không nhanh mang mỹ vị lên!”

Chương 528: Dương Tử Nhi phát hiện bí mật lớn!

“Đã sớm chuẩn bị xong, ngươi muốn ăn bao nhiêu cũng có!” Lâm Bắc Phàm cười hí mắt nói.

“Vậy còn tạm được!” Dương Tử Nhi sáng giọng, sau đó chạy bộ bộ đến phòng nghỉ của các minh tinh, quát lớn: “Vi Vi, nữ nhân mê trai kia, nhanh quay về cho ta, chúng ta ăn cơm thôi!”

“Tử muội, ta đến đây!” Bóng dáng nhỏ nhỏ của Lại Vi Vi chạy tới.

Hiện trường ngôi sao tụ hội, soái ca tập trung như thế này, sao có thể không có thiếu nữ mê trai Lại Vi Vi?

Lâm Bắc Phàm gọi hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị, mọi người cùng ăn cơm trong một phòng nghỉ riêng.

“Nghĩ rất có thể hiện tại mọi người đã đói chết, vì vậy ta chuẩn bị rất nhiều món ăn ngon lại có dinh dưỡng, còn chuẩn bị một chút đồ uống và rượu trái cây, để các người ăn uống thoải mái dễ chịu.”

Lâm Bắc Phàm đẩy hộp giữ ấm đến, bên trong đựng đủ loại món ăn, vô cùng phong phú, lúc mở ra vẫn còn nóng hừng hực, hương thơm nức mũi tỏa ra, khiến người ta đặc biệt muốn ăn.

“Thật là thơm! Cảm giác còn thơm hơn ngày thường!” Vũ Thiên Mị nhẹ nhàng ngửi một cái, nước bọt cũng sắp chảy ra, đôi mắt quyến rũ liếc qua: “Đúng là tiểu nam nhân nhà Nữ Vương, thật sự biết quan tâm người khác, khiến người ta hâm mộ muốn chết!”

“Người nói lời này không thấy xấu hổ sao?” Bạch Thanh Tuyết liếc nàng một cái, có ý riêng.

“Nô gia không dám!” Vũ Thiên Mị điềm đạm đáng yêu.

Dương Tử Nhi lại nhìn chằm chằm chỗ rượu bên cạnh, rất tiếc nuối nói: “Có rượu, đáng tiếc tối nay không thể uống rượu...”

“VẬY ĐI, TA BẢO QUẢN MẤY CHAI RƯỢU NÀY TRƯỚC, CHỜ BỮA TIỆC TỐI NAY KẾT THÚC LẠI UỐNG!” Dương Tử Nhi chững chạc hàng hoàng nói, sau đó lấy tư thế sét đánh không kịp che tai dọn sạch số rượu ngon trên mặt bàn để ra sau lưng.

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên: “Người làm gì thế? Người không uống, nhưng chúng ta muốn uống!”

“Bữa tiệc tối nay long trọng như vậy, lại vì uống rượu mà chậm trễ công việc thì không tốt lắm? Nhất là Lâm Bắc Phàm người, nơi này chỉ có người là nam nhân, chẳng may người uống say bộc lộ thú tính thì phải làm sao bây giờ? Vì vậy ta cũng chỉ muốn tốt cho các người, không cần cảm ơn!” Dương Tử Nhi nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, nói cứ như bản thân đều suy nghĩ cho người khác.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Không sao, ta không ngại!” Lại Vi Vi xấu hổ nói.

Lâm Bắc Phàm, đám người Dương Tử Nhi: "...”

Lâm Bắc Phàm đã cảm nhận được hai ánh mắt sắc bén liếc tới, cảm thấy chột dạ.

“Ôi chao lợi hại, lại câu được một tiểu mỹ nữ, ta đã coi thường sự háo sắc của ngươi!” Đôi mắt quyến rũ của Vũ Thiên Mị như một thanh kiếm sắc bén.

“Chuyện này xảy ra khi nào, sao ta không biết?” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười, cười đến tao nhã hào phóng.

Lâm Bắc Phàm luống cuống: “Hai nàng nghe ta giải thích...”

Còn chưa kịp nói ra miệng, phần thịt mềm bên eo đã bị xoay tròn 360 độ.

Lần này, thật sự bị lừa thảm!

Ở phía bên kia, Dương Tử Nhi tát một cái: “Vi Vi mê trai, đừng có mê trai nữa! Có Bạch tỷ tỷ ở đây, Lâm Bắc Phàm là nam nhân mà ngươi vĩnh viễn không có được, ngươi từ bỏ suy nghĩ đó đi!”

“Ta chỉ muốn suy nghĩ một chút thôi!” Lại Vi Vi ai da một tiếng, đau đến mức nước mắt sắp trào ra.

“Nghĩ cũng không được!” Dương Tử Nhi rất bá đạo.

Lâm Bắc Phàm do dự nói: “Tử Nhi, cái kia...”

“Chuyện gì?” Dương Tử Nhi mỉm cười vui vẻ hỏi lại, khuôn mặt hơi bu bẫm thoát nhìn rất đáng yêu.

“Rượu kia...”

“Không được!” Dương Tử Nhi trở mặt không quen biết.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được, xem ra thật sự không lấy lại được nữa.

Đũa giỡn một lúc, cuối cùng mọi người cũng ăn cơm.

Lần đầu tiên Lại Vi Vi được ăn đồ ăn Lâm Bắc Phàm nấu, vị ngon tràn ngập giữa răng môi, khiến nàng hận không thể nuốt sạch sẽ mỗi một hạt cơm.

“Ăn ngon! Ăn ngon thật! Ăn ngon thật đó, ta muốn nữa...” Vừa ăn vừa nói.

“Vi Vi, ăn ngon thì ăn nhiều một chút, đồ ăn bao no!” Bạch Thanh Tuyết bày ra dáng vẻ đại tỷ tỷ, mỉm cười nói.

“Ừ ừ ừ...” Ăn quá nhanh, cũng không nói được một câu đầy đủ.

Biết vừa rồi Lâm Bắc Phàm bị hiểu lầm, hai nữ nhân đều cảm thấy thâm xấu hổ, thế là mỗi người gấp một miếng thịt đặt vào trong bát của Lâm Bắc Phàm.

“Các ngươi đây là...” Dương Tử Nhi mở to hai mắt, như nhìn thấy chuyện gì đó không thể tin nổi.

“Tử Nhi, ngươi sao thế? Có phải đồ ăn không hợp khẩu vị không?” Vũ Thiên Mị quan tâm hỏi.

Dương Tử Nhi đặt bát đĩa xuống, nhìn thoáng qua Bạch Thanh Tuyết sau đó lại liếc nhìn Vũ Thiên Mị, cuối cùng nhìn Lâm Bắc Phàm ngồi giữa hai nữ nhân, trái tim nhảy lên bình bịch, càng ngày càng chắc chắn với suy đoán trong lòng.

“Vũ tỷ tỷ, chẳng lẽ ba người các ngươi... Ở chung một chỗ?” Dương Tử Nhi nhỏ giọng hỏi.

Sao lại bị nhìn ra rồi? Trái tim Vũ Thiên Mị nhảy loạn lên, lòng có chút chột dạ.

Đang nghĩ xem nên lấy lý do gì lừa gạt cho qua, Dương Tử Nhi lại như một đại thám tử, nói chắc như đinh đóng cột: “Vũ tỷ tỷ, ngươi đừng lừa ta! Hành động thân thiết như gấp thức ăn như thế, dù quan hệ tỷ muội có thân thiết tới cỡ nào cũng sẽ chú ý, nhưng Bạch tỷ tỷ lại chỉ cong môi cười. Trừ khi là...”

“Tử Nhi, sao ngươi có thể nhận ra?” Vũ Thiên Mị cảm thấy không lừa gạt được, ánh mắt của thiếu nữ trước mặt quá sắc bén, lại nhìn ra chân tướng từ một vài động tác vô tình. Nàng âm thầm khuyên bảo bản thân, sau này càng phải cẩn thận hơn.

“Chẳng lẽ các ngươi thật...” Dương Tử Nhi hoảng hốt.

Tuy trong lòng đã chắc chắn tám chín phần, nhưng được người trong cuộc chính miệng thừa nhận, vẫn khiến người ta vô cùng sợ hãi.

Rất kinh hãi thế tục đó, ai có thể nghĩ đến hai vị thiên chi kiêu nữ như Bạch tử tử và Vũ tử tử lại cùng chung một chồng?

Sao đều thích tên hỗn đản này?

Vậy có phải ta cũng được không...

Phì, ai thích cái tên hỗn đản này chứ!

Dương Tử Nhi ném suy nghĩ điên cuồng này ra ngoài.

“Tử Nhi, đừng nói ra ngoài!” Vũ Thiên Mị nghiêm túc nói.

Dương Tử Nhi nghiêm túc gật đầu, thật sự không thể nói chuyện này ra ngoài, bởi vì người trong cuộc đều là nhân vật nổi tiếng cả nước, nếu lộ ra ngoài sẽ tạo thành ảnh hưởng quá lớn, khó dự đoán được hậu quả.

Đặc biệt, rất có thể chuyện này sẽ tạo thành đả kích mang tính hủy diệt với danh dự của Vũ Thiên Mị.

Dù sao cái từ tiểu tam này cũng có nghĩa xấu trong xã hội.

Dù Bạch Thanh Tuyết đồng ý, xã hội cũng không đồng đi.

Dương Tử Nhi không quan tâm, cảm thấy ăn không ngon miệng, lại nhỏ giọng hỏi: “Vũ tử tử, làm vậy có đáng không?”

“Đáng giá, vô cùng đáng giá!” Vũ Thiên Mị hạnh phúc nói: “Lúc ngươi gặp được một nam nhân mà ngươi yêu, hơn nữa nam nhân kia còn thật lòng thật

dạ yêu người, hi sinh cái gì cũng đáng giá. Ta tin tưởng chàng có thể chống đỡ một khoảng trời giúp ta! Hơn nữa chỉ sợ toàn thế giới này, ta không thể tìm được nam nhân nào tốt hơn chàng nữa!”

Ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng, tầm nhìn độc đáo biết lên kế hoạch chương trình, thiên tài âm nhạc trăm năm khó gặp, đầu tư kiếm tiền dễ dàng như lật bàn tay, luôn có thể làm được việc mà người khác không làm được, trên người luôn có cảm giác thần bí.

Mấu chốt nhất là trên người luôn có rượu ngon, trên thế giới này thật sự không còn nam nhân nào tốt hơn hẳn, gả cho hẳn có lẽ không sai...

Dương Tử Nhi lắc đầu, rốt cuộc người đang suy nghĩ gì?

Không cho phép suy nghĩ lung tung!

Chương 529: Trận chung kết đêm đỉnh phong bắt đầu!

Nhanh chóng ăn xong bữa tối, mấy nữ nhân lập tức ra ngoài tiếp tục công việc, chỉ huy công việc.

Lâm Bắc Phàm cũng đi ra ngoài lặc lự, đi thăm lão sư Lưu Đại Hoan.

Đối với đêm đỉnh phong này, toàn thể đồng nghiệp Tinh Quang đều rất coi trọng. Bởi vì 《Sing!China》 có thể đột phát mức 5%, trở thành một chương trình cấp hiện tượng hay không thì phải xem tối nay.

Bất kỳ một chương trình nào muốn trở thành cấp hiện tượng cũng rất khó khăn.

Cũng như bộ phim dài tập 《Trù Thần》, nếu không có màn biểu diễn trù nghệ đỉnh phong, không có ca khúc kinh điển, không có nền tảng tiểu thuyết quần chúng trước đó, 《Trù Thần》 rất khó trở thành một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

《Anh Hùng Xạ Điêu》 cũng thế. Võ hiệp là đồng thoại của người trưởng thành, sau khi võ hiệp phát triển đến đỉnh phong đã suy bại, đòi hỏi tích góp

hơn 20 năm tình cảm. Vì vậy khi 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đột nhiên xuất hiện, dù là tình tiết câu chuyện, hiệu ứng nhân vật hay phối nhạc đủ loại đều vượt trội, đều thỏa mãn yêu cầu tình tiết võ hiệp của mọi người, vì vậy mới có thể một phát đột phá trở thành bộ phim truyền hình võ hiệp cấp hiện tượng.

Phim truyền hình còn như vậy, chương trình giải trí càng khó hơn.

Bởi vì chương trình giải trí không tích trữ lâu như phim truyền hình, nền tảng quần chúng có vẻ yếu kém, vì vậy trong khoảng thời gian ngắn, muốn một phát đột phá trở thành cấp hiện tượng, thật sự rất khó khăn.

Nhưng hôm nay, Tinh Quang thấy được hy vọng.

Sau hơn ba tháng tuyên truyền tạo thế, chỉ muốn bùng nổ hết trong đêm nay.

Thành bại chỉ ở lần hành động này.

Lúc này, trời dần tối, trên cơ bản trong sân vận động to lớn đã ngồi đầy người, nhìn một khoảng đầu người đen xì, có thể dùng biển người để hình dung.

Trước mắt tỉ suất người xem đã đạt đến 4.33%, vẫn đang tăng lên rất ổn định, đây là sự khởi đầu khá tốt.

Bởi vì trận chung kết 《Sing!China》 áp dụng cách phát sóng trực tiếp, vì vậy vừa tám giờ, đêm đỉnh phong đã bắt đầu, hơn hai tiếng thi đấu cộng với tiệc tối sẽ quyết định quán quân cuối cùng từ bốn tuyển thủ mạnh mẽ.

Lúc này, dù là khán giả ở hiện trường hay là khán giả ngồi trước tivi đều không thể chờ đợi.

Tiểu Duy là một trong những khán giả ở hiện trường.

Lúc trước, 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 đối mặt với sự tấn công của Hollywood cần tiếp ứng, nàng đã khẳng khái giúp đỡ, vì vậy nhận được một tấm vé VIP ngồi ở hàng trước.

Lúc Tiểu Duy lấy tấm vé VIP này ra khoe khoang với người khác, người khác bằng lòng bỏ năm vạn nguyên mà nàng cũng không đổi.

Bởi vì nàng muốn đích thân đến hiện trường, ủng hộ thần tượng Trương Mạn Ny của mình.

Trương Mạn Ny là một trong bốn tuyển thủ bán kết, thuộc đội của lão sư Dương Đại Khôn. Về ngoài rục rỡ, tuy dáng người không cao lắm nhưng lại có giọng hát đầy nội lực, có sức hấp dẫn cường đại xuyên thấu lòng người, vì vậy nàng đặc biệt thích Trương Mạn Ny.

“Thật nhiều người, sân khấu thật lớn, không biết thần tượng Trương Mạn Ny của ta có thể trở hết tài năng không?” Tiểu Duy hơi lo lắng.

Nàng đã đi nhiều concert, dù là ca sĩ chuyên nghiệp cấp thiên vương cũng đều phạm sai lầm, thần tượng của nàng chỉ là một tiểu nữ hài hơn 20 tuổi, không biết có thể hold được không?

Bây giờ nàng chỉ có thể cầu nguyện, mặc kệ Trương Mạn Ny biểu hiện như thế nào, một phiếu của nàng nhất định sẽ dành cho Trương Mạn Ny.

Theo tiếng pháo hoa ùng ùng phóng lên trời từ bốn phía, hiện trường vang lên tiếng hoan hô vang dội.

Bởi vì điều này có nghĩa, trận chung kết đêm đỉnh phong 《Sing!China》 đã bắt đầu.

Sân khấu tối đen, sau đó tiết tấu vang dội mạnh mẽ vang lên.

Ngay sau đó, một giọng hát phóng khoáng xuất hiện.

Sông lớn chảy hướng đông.

Sao trên trời trông về Bắc Đẩu

...

Đây là ca khúc thành danh của lão sư Lưu Đại Hoan, lão sư Lưu Đại Hoan cầm tay học viên Lạc Sơn hát Hảo Hán Ca bước lên sân khấu.

“Soạt!” Hiện trường xôn xao, tiếng vỗ tay như sấm.

Ngay sau đó, ca khúc thay đổi.

Trời đất bao la nơi nào là nhà ta

Chỉ cần có người trời đất là nhà

...

Đây là ca khúc thành danh của lão sư Lý Tông Nhân, hẳn ta nắm tay học viên Vương Tân Nguyên của mình bước lên sân khấu.

Hiện trường lại xôn xao, tiếng vỗ tay như sấm.

Ca khúc lại thay đổi, biến thành rock and roll

Đặt tay của người vào tay của ta

Kết nối thế giới thành vòng tròn đồng tâm

...

Đây là ca khúc rock and roll của Thiên vương lão sư Dương Đại Khôn, hẳn ta nắm tay học viên Trương Mạn Ny của mình nhiệt tình bước lên sân khấu.

“Mạn Ny! Mạn Ny! Ta ủng hộ người!” Tiểu Duy nhìn thấy idol của mình lên sân khấu, vô cùng kích động, lớn tiếng gào hét.

Cứ như muốn truyền giọng nói của mình đến tai của idol.

Lúc này, nàng cách idol Trương Mạn Ny của mình chưa đến 30 mét, khoảng cách gần chưa từng có, nàng nhìn thấy idol của mình mặc áo hai dây mát mẻ, còn có quần jean bó sát người, giọng ca cuộn trào cảm xúc đặc biệt hấp dẫn.

Cuối cùng là Thiên hậu Lục Oánh Oánh và học viên Âu Dương Lan của nàng bước lên sân khấu.

Bầu không khí ở hiện trường sôi động hơn bao giờ hết!

Dù là bốn vị Thiên vương Thiên hậu cấp lão sư, hay là bốn học viên ngôi sao danh tiếng đuổi sát ngôi sao hạng nhất, sau khi bọn họ bước lên sân khấu thật rục rỡ, đã đẩy bầu không khí lên cao trào thứ nhất!

Trong hậu trường, hai vị nữ lão tổng luôn chú ý đến tình hình tỉ suất người xem.

“Bây giờ tỉ suất người xem là bao nhiêu?”

“Đã đột phá mức 5%, đạt đến 5.13%!” Nhân viên công tác vui vẻ nói.

“Rất tốt!” Bạch Thanh Tuyết hài lòng nhẹ gật đầu.

Vừa bắt đầu đã đột phá 5%, đây là một dấu hiệu cực tốt. Chỉ cần giữ được tỉ suất người xem này, vậy 《Sing!China》 sẽ được nhận định là một chương trình giải trí cấp hiện tượng.

Sau khi bốn vị huấn luyện viên và bốn học viên lên sân khấu, cuối cùng người dẫn chương trình Hoa Thiếu cũng xuất hiện rục rỡ.

“Chào mọi người, ta là người dẫn chương trình của các người Hoa Thiếu! Hoan nghênh mọi người đến với trận chung kết đêm đỉnh phong của 《Sing!China》 do tập đoàn Mỹ Trang phát sóng độc quyền!”

Hắn ta kích động nói: “Trải qua ba tháng chiến đấu, trải qua sự sàng lọc tầng tầng lớp lớp, cuối cùng chương trình Sing!China của chúng ta đã tìm ra được bốn học viên xuất sắc nhất, vào đêm hôm nay, vào lúc năm mới sắp đến, bọn họ sẽ ở trong đêm đỉnh phong này, ở trước mắt 10 vạn khán giả, cùng với sự chứng kiến của 50 triệu khán giả ngồi trước tivi, quyết ra quán quân của 《Sing Rốt cuộc ai mới là người tài năng nhất?”

“Cơ hội nằm trong tay của mọi người!”

Sau đó, Hoa Thiếu giới thiệu quy tắc tranh tài một cách đơn giản, cùng với bốn vòng.

Vòng thứ nhất, bốn học viên ngôi sao sẽ hát một ca khúc dựa theo trình tự đã rút thăm được, sau đó các khán giả và 99 vị đại diện cho các nhà truyền thông tiến hành bỏ phiếu, người có số điểm cao nhất sẽ tiến thẳng vào trận chung kết, người có số điểm thấp nhất tạm thời bị loại.

Vòng thứ hai, hai vị học viên ngôi sao hạng hai và hạng ba lại tiến hành thi đấu, các khán giả và 99 vị đại diện cho các nhà truyền thông tiến hành bỏ phiếu, chọn ra hai học viên ngôi sao mạnh nhất tiến vào trận chung kết. Người thất bại tạm thời bị loại.

Vòng thứ ba, hai học viên bị loại tiến hành quyết đấu, chọn ra quý quân.

Vòng cuối cùng, trận chung kết, chọn ra á quân và quán quân.

Trong bốn vòng này, các huấn luyện viên đều không có quyền bỏ phiếu, toàn bộ vận mệnh của học viên đều dựa vào các khán giả và 99 vị đại diện cho các nhà truyền thông có mặt ở hiện trường.

Quy tắc đơn giản dễ hiểu, đồng thời cũng vô cùng tàn khốc, bỏ lỡ một vòng sẽ bỏ lỡ cơ hội quán quân.

“Bây giờ, chúng ta hãy dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt mời Vương Tân Nguyên thuộc đội của lão sư Lý Tông Nhân lên sân khấu! Hắn sẽ mang đến cho mọi người ca khúc 《Gió Nổi Lên》 do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác!”

Chương 530: Học viên phát huy trình độ vượt bậc!

Toàn trường yên lặng một giây, sau đó tiếng hoan hô như sấm dậy.

“Lại là ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu, đây là lần đầu tiên Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác ca khúc cho người khác!”

“Còn có thể nghe được ca khúc mới của Luyến Tuyết Ái Tửu... Thật không ngờ, khiến người ta rất vui mừng!”

“Đến tham gia trận chung kết đêm đỉnh phong thật sự quá đáng giá!”

“Có Luyến Tuyết Ái Tửu trợ uy, còn ai có thể thắng được idol của chúng ta? Ngoại trừ hẳn còn ai có thể là quán quân!”

“Đừng nói nữa, mọi người nghiêm túc lắng nghe đi!”

...

Tiếng hò hét của khán giả vô cùng nhiệt tình, ngay lúc này tỉ suất người xem còn tăng vọt 0.2%!

Luyến Tuyết Ái Tửu là vương bài của đài truyền hình Tinh Quang, là tổ hợp nhạc sĩ hàng đầu giới âm nhạc Hoa ngữ, mỗi lần có một ca khúc xuất hiện lại có thể nổ tới người ngã ngựa đổ, khiến rất nhiều fan hâm mộ và khán giả phấn khích.

“Các người tưởng vậy là kết thúc?” Lâm Bắc Phàm ngồi trong hậu trường mỉm cười, lấy hẳn làm tâm điểm có hai luồng khí xanh xám đan xen khuếch tán ra ngoài, trong chớp mắt đã bao trùm toàn bộ sân vận động.

Khán giả cảm thấy cơ thể mát mẻ, cảm giác mệt nhọc trên người đều biến mất, cảm thấy đặc biệt dễ chịu.

Đây là Quân Tâm Trận, có sức mạnh ủng hộ lòng người, chỉ cần ở trong trận pháp này dù là ai cũng có thể giữ vững trạng thái tinh thần phấn khích không biết mệt mỏi, khiến người ta nằm trong trạng thái tinh thần tốt nhất.

Tất cả mọi người cứ như phê thuốc kích thích, cao giọng thỏa thích reo hò, điên cuồng vỗ tay.

“Vương Tân Nguyên, cố lên! Chúng ta ủng hộ ngươi!”

“Hát ra giọng hát êm tai nhất của ngươi!”

“Ta tin tưởng vững chắc ngươi là tuyệt nhất! Ngoại trừ ngươi ra không còn ai có thể là quán quân nữa!”

“Ủng hộ Vương Tân Nguyên!”

...

Bầu không khí ở hiện trường nhiệt tình như vậy, ngay cả bốn vị huấn luyện viên có mặt cũng giật mình.

Không phải bọn họ chưa từng mở concert, bọn họ từng mở concert, tham gia qua vô số concert, nhưng phát trong số những concert họ từng tham gia, số concert có được bầu không khí như hiện tại không hề nhiều.

Đây chỉ là cuộc thi của các học viên?

Trong bầu không khí cảm xúc tăng cao như thế, Vương Tân Nguyên lại lần nữa leo lên sân khấu.

Theo tiết tấu vang lên, cuối cùng hiện trường chậm rãi yên tĩnh lại.

Vương Tân Nguyên cầm micro lên.

Suốt con đường vừa đi vừa nghỉ

Theo dấu vết thiếu niên lang bạt

...

《Gió Nổi Lên》 là một ca khúc âm áp tươi đẹp mang theo chút ưu thương tiếc nuối, như một vị thiếu niên không được như ý đang theo đuổi giấc mơ, theo đuổi thế giới trong hoang mang và mơ hồ, lời ca êm tai, khiến người ta cảm động lây.

Bài hát này kết hợp với giọng hát tươi mát âm áp của Vương Tân Nguyên thật sự là tuyệt phối.

Nhất là hôm nay, vốn hấn ta còn cảm thấy hơi căng thẳng, sợ không thể hát ra tinh túy của bài hát này, sợ không thể đánh bại ba vị học viên còn lại. Nhưng bây giờ, hấn ta cảm thấy cả người nhẹ nhõm, cảm xúc tăng vọt và sung mãn, trạng thái được điều chỉnh đến đỉnh phong, hấn ta tin tưởng cuối cùng bản thân nhất định có thể cảm được quán quân.

Hát ca khúc 《Gió Nổi Lên》 dưới trạng thái mạnh nhất như thế, hiệu quả phi phàm.

Khoảnh khắc hẳn ta cất tiếng ca, toàn trường yên tĩnh, tiếng lòng như bị lay động.

Thanh xuân của ai không có tiếc nuối?

Giấc mơ của ai không có đắng chát?

Ca khúc hoàn toàn kể được trạng thái thanh xuân này.

Ngay cả Lý Tông Nhân lão sư cũng thấy ánh mắt sáng lên: “Trạng thái của tiểu tử này rất tốt, chắc chắn có thể lấy được quán quân!”

Bởi vì, hẳn ta hát ra được trình độ của thiên vương đỉnh phong!

Thử hỏi, dưới tình huống như vậy, còn vị học viên nào là đối thủ của hẳn ta?

“Xong xong, trạng thái của Vương Tân Nguyên tốt như vậy, có lẽ idol của ta sẽ thua mất!” Tiểu Duy rất lo lắng nói, sau đó nhìn thấy vị ca sĩ đang ca hát say sưa trên sân khấu: “Thế nhưng, hát rất hay!”

Nàng cũng đang đắm chìm.

Ống kính camera đảo qua, phát hiện rất nhiều khán giả ở hiện trường đã rơi nước mắt.

Đây thật sự là cảm động đến rơi lệ, tuyệt không phải chế tạo mảnh lời giả tạo, là thật hay giả vừa xem đã hiểu ngay.

Ngay cả tỉ suất người xem hiện tại cũng đang vững vàng tăng lên, bây giờ đã vượt qua 5.5%.

“Nữ Vương đại nhân, nếu giữ được trình độ ca hát như vậy, rất có thể tỉ lệ người xem tối nay sẽ đột phá 6%!” Vũ Thiên Mị hưng phấn nói.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười gật đầu, nàng cũng có suy nghĩ giống vậy.

Một ca khúc rất ngắn, Vương Tân Nguyên ở trên sân khấu ca hát say sưa, cuối cùng cũng hát xong.

Ta vẫn cảm thán trước thế giới bao la, cùng say đắm trong bao lời ngọt bùi
thuở nhỏ

Chẳng còn thật giả, chẳng cần vẫy vùng, chẳng quan tâm đến lời cười nhạo

Thế rồi ta đã trả lại thanh xuân cho nàng, những ngón tay khảy lên tâm tình
ngày hạ

Bao rung động con tim, đã xuôi theo làn gió

Nàng vẫn chấp nhận tình yêu của ta chứ?

“Rào rào rào rào rào rào...”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Tiếng vỗ tay ở hiện trường như sấm rền, tiếng hoan hô như làn sóng.

Khán giả đều bị tiếng hát của hấn ta cảm hóa, liều mạng vỗ tay, liều mạng
hò hét, dường như chỉ có thông qua cách này mới có thể bày tỏ tâm trạng
kích động trong lòng mình.

Dưới tình huống này, max 199 điểm, Vương Tân Nguyên lấy được số điểm
cực cao 186 điểm!

Gần như chinh phục tất cả khán giả ở đây, ngay cả các vị đại diện truyền
thông khá chuyên nghiệp cũng bị chinh phục!

Hai người Vương Tân Nguyên và lão sư Lý Tông Nhân đều cảm thấy ổn,
dù không được hạng nhất, cũng là hạng hai!

Nếu như biểu hiện như vậy còn không lấy được hai vị trí đầu, còn ai có thể
lấy được nữa?

“Cảm ơn màn biểu diễn thần cấp của Vương Tân Nguyên! Bây giờ chúng ta
mời vị học viên thứ hai, Trương Mạn Ny thuộc đội lão sư Dương Đại Khôn
lên sân khấu! Nàng sẽ mang đến cho chúng ta ca khúc 《Superstar》 do
Luyện Tuyệt Ái Tửu sáng tác, mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

Khán giả hoảng sợ.

“Lại là ca khúc của Luyên Tuyết Ái Tửu?”

“Tôi nay xuất hiện hai ca khúc của idol?”

“Tiếp tục như vậy, rất có lẽ mỗi một vị học viên đều sẽ hát một ca khúc của Luyên Tuyết Ái Tửu?”

“Tinh Quang thật sự quá hào phóng, Luyên Tuyết Ái Tửu quá hào phóng!”

“Chắc chắn lại là ca khúc kinh điển, đêm nay ta phải quỳ!”

...

Lúc này, toàn trường vang lên âm nhạc sục sôi, Trương Mạn Ny thay sang cách ăn mặc rock and roll quyến rũ lên sân khấu.

Mỉm cười là ca ngợi

Nhíu mày là đau lòng

Ta không quan tâm đến bản thân

Chỉ quan tâm cảm nhận của người

...

Thật ra, Trương Mạn Ny cũng cảm thấy căng thẳng.

Dù sao vừa rồi Vương Tân Nguyên cũng thể hiện quá tốt, lấy được số điểm cực cao 186 điểm, tạo ra áp lực rất lớn cho nàng.

Thế nhưng, lúc nàng cầm micro lên sân khấu, tất cả căng thẳng và áp lực đều không cánh mà bay.

Nàng chỉ muốn hát, nghiêm túc hát thật to, hát ra tình cảm của mình.

Mặc kệ con đường phía trước như thế nào, nàng cũng sẽ là superstar trên sân khấu!

Superstar độc nhất vô nhị!

Ngươi là điện, ngươi là ánh sáng

Ngươi là thần thoại duy nhất

Ta chỉ yêu ngươi

You are my superstar

Ngươi là chúa tể mà ta sùng bái

Không còn lựa chọn nào tốt hơn

Chỉ có thể yêu ngươi

You are my superstar

Liên tục hai đoạn cao trào, hoàn toàn khiến hiện trường bùng nổ!

Bởi vì lời bài hát đơn giản, dưới sự dẫn dắt của Trương Mạn Ny, toàn trường cùng hát theo.

“Ngươi là điện, ngươi là ánh sáng, ngươi là thần thoại duy nhất, ta chỉ yêu ngươi, you are my superstar...”

Tiểu Duy cũng say sưa reo hò, nàng ta cảm thấy tối nay idol của mình đặc biệt hấp dẫn, đặc biệt đầy cảm xúc, đặc biệt mạnh mẽ, căn bản sẽ không sợ bất kì sự khiêu chiến nào!

Nàng ta chỉ cần điên cuồng hét, điên cuồng cổ vũ là được!

Chương 531: Thần tiên đánh nhau!

Cảm nhận được bầu không khí nhiệt tình ở hiện trường, nhìn Trương Mạn Ny cảm xúc mạnh mẽ bắn ra bốn phía ở trên sân khấu, cuối cùng Dương

Đại Khôn lão sư vẫn luôn căng thẳng cũng nở nụ cười, áp lực đã không cánh mà bay.

Hắn ta đặc ý nhướn mày nhìn về phía Lý Tông Nhân lão sư, như đang nói: Sao nào, học viên của ta không tệ chứ?

Lý Tông Nhân lão sư bất đắc dĩ cười khò.

Vốn thấy học viên của mình phát huy trình độ vượt bậc, đã mười phần chắc chín, không ngờ lại nảy ra một Trương Mạn Ny, màn biểu hiện trực tiếp của nàng ấy cũng khiến hắn ta không nhìn được lắt lư theo, hóa thân thành ánh sáng và điện, đừng nói đến là 10 vạn khán giả dưới sân khấu.

Nhất là bài hát 《Superstar》 này, ca khúc rock and roll kiểu nữ, đúng là sự phối hợp tuyệt vời với Trương Mạn Ny.

Đứng trên sân khấu lớn kiểu này càng có ưu thế hơn, càng có sức cuốn hút hơn.

Đây là một kẻ địch mạnh!

Lý Tông Nhân lão sư nghĩ thầm.

Hai vị lão sư còn lại, Lưu Đại Hoan và Lục Oánh Oánh, nhìn thấy biểu hiện thần cấp của hai vị học viên, lúc này cũng lau mồ hôi cho học viên chưa ra sân của mình.

Cuối cùng, trong tiếng gào thét say sưa sáng khoái này, Trương Mạn Ny kết thúc màn biểu diễn này.

Nàng ấy thấy rất hài lòng với biểu hiện vừa rồi của mình, đây là sự phát huy tốt nhất của nàng ấy từ trước đến nay, trên sân khấu đỉnh phong này thể hiện ra tất cả cảm xúc mạnh mẽ của nàng ấy, dù thành hay bại nàng ấy đều không tiếc nuối.

Nàng ấy có thể chắc chắn, điểm của mình chắc chắn không thấp.

Cuối cùng thật sự không nằm ngoài dự đoán, cộng số điểm của khán giả và truyền thông ở hiện trường, tổng điểm là 187 điểm!

Còn cao hơn Vương Tân Nguyên một điểm!

Nàng ấy kích động đến nước mắt trào ra, khán giả hiện trường đã đánh call cho nàng ấy.

“Tiếp theo mời học viên u Dương Lan thuộc đội Lục Oánh Oánh lão sư! Nàng lại mang đến cho mọi người một ca khúc tình ca chậm rãi ấm áp, cũng là ca khúc do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác, tên là 《Gió Thổi Sóng Lúa》, mọi người hãy vỗ tay hoan nghênh!”

Lúc này sân khấu ở hiện trường thay đổi, biến thành dáng vẻ sóng lúa, vàng ươm rực rỡ, nhìn đặc biệt thoải mái dễ chịu.

Trong tiết tấu chậm rãi ấm áp, u Dương Lan ăn mặc thực nữ đi ra ngoài.

Vừa bắt đầu, đã xoa dịu cảm giác mạnh mẽ vừa rồi.

Dưới bầu trời xanh thăm phương xa

Những sóng lúa vàng óng lay động

Ở nơi đó người và ta

Nơi yêu nhau

...

Giọng hát của u Dương Lan ấm áp ngọt ngào, tràn đầy vẻ bình yên.

《Gió Thổi Sóng Lúa》 là một ca khúc tình ca chậm rãi vô cùng kinh điển, như đang ní non bên tai người yêu, mang theo nỗi buồn nhàn nhạt và sự ấm áp nhàn nhạt, có thể xoa dịu sự tổn thương của người yêu.

Trong tiếng hát ấm áp như thế, khán giả không nhìn được nhắm mắt lại lắng nghe.

10 vạn khán giả ở trong sân vận động, chỉ còn lại giọng hát của u Dương Lan đang vang vọng, như cơn gió xuân.

“Xong xong, Mạn Ny gặp nguy hiểm, sao u Dương Lan lại mạnh như vậy?”
Tiểu Duy vừa nghe vừa cầu nguyện chi idol.

Vốn tưởng lấy được 187 điểm rất cao, đánh bại Vương Tân Nguyên trước đó, có lẽ sẽ trực tiếp thăng hạng vào trận chung kết, kết quả bây giờ lại nhảy ra một u Dương Lan, giọng hát kia quá ám áp khiến lỗ tai mang thai.

Dù có lòng tin với idol nhưng cũng không nhịn được cảm thấy lo lắng.

Trái tim của nàng ta thật sự lên xuống chập trùng, lúc đầu Vương Tân Nguyên biểu hiện thần cấp đã khiến nàng ta phải lau mồ hôi, sau đó idol của mình lên sân khấu biểu diễn tràn ngập cảm xúc mạnh mẽ khiến trái tim của nàng ta rơi xuống, bây giờ u Dương Lan lên sân khấu lại khiến trái tim của nàng ta treo lên cao...

Trong lòng thật sự cảm thấy mệt mỏi.

Bốn vị huấn luyện viên cũng có tình huống tương tự, cảm giác tâm trạng trong mười mấy phút ngắn ngủi này như đang đi xe cáp treo, vừa phức tạp vừa bồi hồi.

Lục Oánh Oánh lão sư vui vẻ, Lý Tông Nhân lão sư đã bị đá kích hai lần, cũng bình tĩnh hơn.

Dương Đại Khôn lão sư khá khó chấp nhận, hẳn ta không ngờ, núi cao còn có núi cao hơn, các học viên đằng sau lại biểu hiện sáng chói như thế, chẳng lẽ đám học viên đều tiêm thuốc kích thích sao?

Bây giờ người lo lắng nhất là Lưu Đại Hoan lão sư, bởi vì học viên của hẳn ta là người cuối cùng lên sân khấu, nhưng ba học viên phía trước đều biểu hiện thần cấp, khiến hẳn ta không nhìn thấy một tia hy vọng thắng lợi.

Đối với phần lớn khán giả trước tivi, ai thắng ai thua không quan trọng, chỉ cần đẹp mắt là được.

Hôm nay ba vị học viên 《Sing!China》 vừa ra sân khấu đã chinh phục phần lớn khán giả, khán giả cũng có thể tặng lại tỉ suất người xem.

Vì vậy, tỉ suất người xem của Tinh Quang bùng nổ.

“Nữ Vương đại nhân, nhìn tỉ suất người xem của chúng ta, đã phá vỡ mốc 6%!” Vũ Thiên Mị vô cùng hưng phấn.

Bạch Thanh Tuyết cũng rất vui vẻ: “Quá tốt, chương trình này của chúng ta chắc chắn là một cái cấp hiện tượng! Hơn nữa tiếp theo còn có tiềm lực rất lớn! Hôm nay thật sự là một thời gian bội thu!”

Chương trình vẫn chưa hết, nàng kiềm chế kích động trong lòng, nhìn u Dương Lan đang ca hát trên sân khấu, còn có mấy vị học viên đang nghỉ ngơi trong hậu trường, mặc kệ bọn họ ai thắng ai thua, người thắng cuối cùng đều là Tinh Quang.

Một ca khúc kết thúc, u Dương Lan nhận được tiếng vỗ tay nhiệt tình và reo hò.

Cuối cùng tổng điểm là 186 điểm, bằng điểm với Vương Tân Nguyên.

Thiên hậu Lục Oánh Oánh cảm thấy ổn, trên mặt đầy ý cười.

Tuy không phải là hạng nhất, nhưng tuyệt đối không phải hạng cuối, mang ý nghĩa còn có hy vọng tấn công ngai vàng quán quân.

Lấy sự thể hiện ở hiện trường của u Dương Lan, cơ hội này rất lớn.

Tâm trạng của Dương Đại Khôn và Lý Tông Nhân đều khá bình ổn, bởi vì các học viên của bọn họ đều biểu hiện rất tốt, có thể coi như đã vượt qua ải thử nhất, còn có cơ hội tấn công ngai vàng quán quân, nhận lấy thắng lợi cuối cùng.

Chỉ còn lại Lưu Đại Hoan lão sư đang căng thẳng.

“Tiếp theo mời vị học viên ngôi sao cuối cùng, Lạc Sơn đến từ đội của Lưu Đại Hoan lão sư lên sân khấu! Hắn sẽ mang đến cho chúng ta ca khúc mới 《Tào Tháo》 do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác, mọi người hãy vỗ tay hoan nghênh!”

《Tào Tháo》 là một ca khúc kết hợp yếu tố hiện đại thể hiện vẻ mạnh mẽ rộng lớn, thể hiện vẻ hào hùng tranh giành và rung động lòng người thời Tam quốc dưới góc nhìn của Tào Tháo, cảm xúc vô cùng vang vọng, lòng người phấn chấn.

Giọng hát của Lạc Sơn trong trẻo cao vút, vô cùng có nội lực, là ca khúc Lâm Bắc Phàm đặc biệt chọn cho hắn ta.

Lạc Sơn cũng tin tưởng vững chắc bản thân sẽ thể hiện ca khúc này rất hoàn mỹ, dù ba vị học viên còn lại đều có năng lực rất mạnh, nhưng hẳn ta không sợ.

Nhất là lúc hẳn ta bước lên sân khấu, tất cả ảnh hưởng tiêu cực đã cách hẳn ta rất xa.

Hẳn ta muốn đứng trên sân khấu 10 vạn người chú ý, hát ra ca khúc Tam quốc!

Không phải anh hùng, không đọc Tam Quốc

Nếu là anh hùng, sao không hiểu được nổi cô đơn

...

Khi tiếng hát vang lên, khán giả cũng sôi trào theo!

“Đêm đỉnh phong đâu phải là đêm tranh tài của học viên, thật sự là thần tiên đánh nhau!” Tiểu Duy cũng sục sôi: “Mặc kệ, mặc kệ, mặc kệ idol gì đó, để ta toàn tâm toàn ý hưởng thụ giờ khắc này đã!”

Lưu Đại Hoan lão sư kích động cười ha ha: “Đây là học viên của ta! Học viên của ta cũng không kém!”

Ba vị huấn luyện viên còn lại chỉ có thể cười khỏ.

Hôm nay bốn vị học viên thể hiện rất sáng chói, nếu đặt trong giai đoạn chọn mù chắc chắn sẽ lọt vào top bốn, dù tranh nhau đến vỡ đầu chảy máu cũng phải tranh. May mắn hôm nay không phải do bọn họ làm ban giám khảo, không cần mệt tâm như vậy.

Chương 532: Luyện Tuyệt Ái Tử chuẩn bị bao nhiêu ca khúc?

Áp lực chia vào ba vị học viên, Lạc Sơn phát huy ra tài nghệ cao nhất, cuối cùng được 188 điểm, là điểm cao nhất cho đến hiện nay.

Tình hình hiện tại của các vị học viên và chiến đội như sau:

Chiến đội Lưu Đại Hoan, Lạc Sơn, 188 điểm, xếp hạng nhất.

Chiến đội Dương Đại Khôn, Trương Mạn Ny, 187 điểm, xếp hạng nhì.

Chiến đội Lý Tông Nhân, Vương Tân Nguyên, 186 điểm, đồng hạng ba.

Chiến đội Lục Oánh Oánh, Âu Dương Lan, 186 điểm, đồng hạng ba.

Bốn vị học viên đều có màn biểu diễn vô cùng sáng chói, thể hiện ra được phong thái thiên vương thiên hậu, cho nên chênh lệch điểm số rất nhỏ.

Chỉ sợ khán giả cũng không thể ngờ tới, vậy mà tình hình lại là mọi người ngang sức ngang tài, điểm chênh lệch cũng không vượt quá hai điểm.

Nhất là hai người Vương Tân Nguyên và Âu Dương Lan còn có điểm số ngang nhau.

Có điều, tuy số điểm ngang nhau, nhưng dựa theo trình tự vẫn phải loại một người.

Bởi mỗi một vòng đều do người xem ở hiện trường và 99 vị truyền thông đại diện chấm điểm, nếu điểm số ngang nhau thì sẽ ưu tiên khán giả, người nào có được nhiều số phiếu khán giả nhất người đó sẽ chiến thắng.

Cuối cùng, Vương Tân Nguyên giành chiến thắng trong gang tấc.

Âu Dương Lan chỉ có thể tạm thời rời khỏi, đã vô duyên với trận chung kết.

“Lan Lan, đêm nay ngươi đã biểu hiện rất tuyệt, đã phát huy được trình độ hơn cả Thần cấp, ngươi là học viên có thiên phú nhất ta từng thấy. Trước mắt chỉ là thất bại nhỏ, đừng để trong lòng!” Lục Oánh Oánh an ủi.

“Cảm ơn lão sư Oánh Oánh, ta thực sự không sao!”

Tuy Âu Dương Lan cảm thấy có chút tiếc nuối, nhưng nàng cũng không quá đau lòng, bởi biểu hiện của nàng hôm nay đã hơn trước kia rất rất nhiều, nàng đã vô cùng hài lòng.

Mặc dù bị đào thải, nhưng đó là vì người khác có biểu hiện xuất sắc hơn nàng rất nhiều, nàng chỉ có thể chân thành chúc phúc.

Nàng còn phải chuẩn bị chiến đấu, không lấy được hạng hai cũng phải lấy được hạng ba.

“Thật đáng tiếc vì học viên Âu Dương Lan phải tạm rời khỏi sân khấu, có điều biểu hiện của nàng đêm nay đã có thể nói là đặc sắc vô cùng, xin mọi người hãy dành cho nàng một tràng pháo tay! Hiện tại, mời bốn vị học viên tạm thời xuống dưới nghỉ ngơi, nhường sân khấu cho những học viên cũng có biểu hiện xuất sắc khác! Tuy bọn họ không thể đi đến cuối cùng, nhưng hôm nay bọn họ cũng tới, dùng tiếng ca và màn biểu diễn của mình ủng hộ cổ vũ cho đồng đội! Chúng ta hãy hoan nghênh bọn họ bằng một tràng pháo tay!”

Ngay sau đó, tập thể học viên đã bị Sing!China đào thải ra sân, cùng nhau biểu diễn một bài [Ngôi Sao Sáng Nhất Bầu Trời Đêm].

Dưới trận pháp của Lâm Bắc Phàm, những học viên Sing!China đều có biểu hiện xuất sắc như nhau.

Tình cảnh này khiến rất nhiều người cảm thấy tiếc nuối, nếu bọn họ có thể đi đến cuối cùng sẽ thế nào?

Lúc này, tỉ lệ người xem Tinh Quang đã vững vàng đột phá 6.5%, chậm rãi tiến lên 7%.

Có thể nói, đêm nay Tinh Quang thu hoạch lớn, một tiết mục giải trí cấp hiện tượng, nhân khí của bốn vị ca sĩ đạt tới nhất tuyến.

Nhưng, người luôn luôn không biết thỏa mãn, được voi đòi tiên, hi vọng lấy được càng nhiều.

Trải qua thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, trận tranh tài được tiếp tục, đặc sắc cũng được tiếp tục.

Kế tiếp là chiến đội Dương Đại Khôn VS chiến đội Lý Tông Nhân, cũng chính là Trương Mạn Ny VS Vương Tân Nguyên, 2 bên chiến đấu giành

tấm vé cuối cùng vào trận chúng kết, một ca khúc phân thắng thua.

Trương Mạn Ny bắt đầu hát trước.

“Hiện tại xin mời Trương Mạn Ny thuộc chiến đội Dương Đại Khôn lão sư ra sân! Nàng sẽ mang đến cho chúng ta một bài tình ca nhẹ nhàng 《Ta Nguyện Ý》 do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác, xin mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

Nghe đến đây, mọi người lại kinh ngạc một lần nữa.

“Lại là ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu?”

“Vừa rồi đã liên tục bốn bài, mỗi vị học viên một bài, không ngờ vẫn còn?”

“Chẳng lẽ ca khúc kinh điển đều là rau cải trắng sao?”

“Bất kể nói thế nào, đêm nay lỗi tai hưởng phúc, ca khúc Luyến Tuyết Ái Tửu nghe rất hay!”

“Rốt cuộc đêm nay bọn họ chuẩn bị bao nhiêu ca khúc?”

...

Nếu có người hỏi đêm nay bọn họ đã chuẩn bị bao nhiêu ca khúc, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể trả lời rằng, hẳn chuẩn bị tổng cộng 12 ca khúc, mỗi vị học viên ba ca khúc, đủ cho người hát thả cửa.

Dù sao trong đầu hẳn chỉ ít cũng có hơn ngàn ca khúc kinh điển, bao quát trong ngoài nước, nếu để lại tất cả cho hẳn hát, mỗi năm hát 10 bài đã là tối đa, cho dù hẳn có hát 100 năm cũng không thể hát hết.

Thế nhưng, có một số ca khúc lại không thích hợp cho hẳn hát.

Nếu phải nát trong đầu, còn không bằng lấy nó ra cho người khác hát, nhất là cho ca sĩ của Tinh Quang hát, như vậy có thể nhanh chóng đào tạo được nhiều ca sĩ, cũng có thể nhanh chóng kiếm tiền.

Với kho ca khúc trong đầu hẳn, nếu sử dụng hợp lý, muốn chế tạo tập đoàn ngàn ức cũng hoàn toàn không thành vấn đề.

Đêm nay, hẳn muốn tạo ra một đêm thịnh hội nghe nhìn đỉnh phong.

Trong tiếng nhạc đệm du dương, Trương Mạn Ny mặc một bộ váy thùy mi bước ra.

Nỗi nhớ là một thứ rất khó hiểu

Như hình với bóng

Cứ âm thầm lặng lẽ ẩn hiện tận sâu dưới đáy lòng

Thoáng cái đã âm thầm bao trùm lấy ta

...

Tiếng hát của nàng cũng trở nên rất khác biệt.

Vốn dĩ, nàng chủ yếu lấy phong cách rock and roll làm chủ, biểu hiện cảm xúc mạnh mẽ sục sôi, sức nóng bắn ra bốn phía, lại làm cho người không để ý đến ngón giọng chuyên nghiệp không mất nét ôn nhu nữ tính của nàng, thế nhưng hiện tại hoàn toàn thay đổi.

Cảm giác tương phản lớn lao này khiến hai mắt người ta tỏa sáng, tràn đầy cảm giác mới mẻ.

Lưu Đại Hoan cười hỏi: “Đại Khôn, đây là ý của ngươi? Thật thú vị!”

Dương Đại Khôn lắc đầu, cười nói: “Không phải ý của ta, ngươi biết ta là đại lão thô lỗ, sao có thể nghĩ tới những thứ này? Nghe nói là Luyến Tuyết đã âm thầm nói cho nàng, kết quả nha đầu kia không cần suy nghĩ đã đồng ý.”

Lưu Đại Hoan cười: “Xem ra sức nặng của vị huấn luyện viên là ngươi cũng không thể so với vị thần long thấy đầu không thấy đuôi Luyến Tuyết kia.”

Dương Đại Khôn vội vàng khoát tay: “Không cách nào so sánh được, người ta mới thật sự là tài năng lớn!”

Dưới sân khấu.

“Mặc kệ Trương Mạn Ny có hình dáng gì, hát ca khúc gì, ta vĩnh viễn ủng hộ người!” Tiểu Duy si mê nhìn bóng hình xinh đẹp trên sân khấu, nàng cảm giác hôm nay bản thân hoàn toàn bị idol của mình mê hoặc.

Hát xong một bài, Trương Mạn Ny cúi chào khán giả, vô cùng lễ phép.

Mọi người không cách nào liên hệ thiếu nữ thiên tài ôn nhu vừa rồi với thiếu nữ hát rock and roll sức nóng bắn ra bốn phía lại với nhau, biểu hiện tương phản to lớn như vậy càng mang đến kinh ngạc xinh đẹp hơn, cho nên điểm số cao hơn trận thứ nhất, đạt đến 189 điểm.

Ngay sau đó, Vương Tân Nguyên cũng ra sân.

Hình tượng của hắn ta vốn là chàng trai ấm áp, nho nhã lễ độ, nhưng bây giờ, trạng thái của hắn ta cũng khác hẳn, hắn ta mang đến cho mọi người ca khúc [High Song] do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác, trang điểm yêu điểm ra sân.

Vừa ra trận đã khuấy động toàn trường quay!

Mountain Top, cứ cùng đi theo người

Không gì có thể ngăn trở tương lai

Day and night, chỉ có tình yêu của ta và người

Không gì có thể ngăn trở tương lai

...

Toàn trường quay 10 vạn người xem chính thức trở thành high song, quần ma loạn vũ.

Chương 533: 《 Sing! China 》 đêm đỉnh phong kết thúc viên mãn!

Cuối cùng Vương Tân Nguyên đạt được 188 điểm, thua Trương Mạn Ny một điểm.

Trận quyết đấu cuối cùng có Lạc Sơn thuộc chiến đội Lưu Đại Hoan lão sư và Trương Mạn Ny thuộc chiến đội Dương Đại Khôn lão sư. Âu Dương Lan thuộc chiến đội Lục Oánh Oánh lão sư và Vương Tân Nguyên thuộc chiến đội Lý Tông Nhân lão sư sẽ tranh quý quân.

Cuộc so tài đã qua nửa chặng đường, liên tục sáu ca khúc chất lượng cao xuất hiện, còn có biểu hiện cấp thần của đám tuyển thủ ở hiện trường, cùng với 10 vạn người xem tràn ngập nhiệt tình, đã khiến tỉ lệ người xem trận chung kết 《 Sing! China 》 đêm đỉnh phong bùng nổ.

Hiện tại, tỉ lệ người xem cao nhất đã đánh vỡ đại quan 7%, đạt đến 7.11%.

Tỉ lệ người xem bình quân cũng bị cất cao đến hơn 5%, trước mắt thành tích là 5.22%.

Ai cũng không ngờ, chỉ là một trận học viên cạnh tranh lại mang đến thịnh yến nghe nhìn hoàn mỹ đến như vậy.

Sau đêm nay, bất luận là vị học viên nào trèo lên đỉnh, chắc chắn đều sẽ một trận phong thần!

Chỉ ít cũng là cấp bậc minh tinh nhất tuyến!

Rót vào lực lượng mới cho giới âm nhạc hoa ngữ!

Dường như, đã có người đoán được tương lai giới âm nhạc Hoa Ngữ sẽ bị Tinh Quang khống chế.

Không cần nhiều lời, sau thời gian quảng cáo ngắn ngủi, trận tranh tài được tiếp tục.

Tiến vào phân đoạn thứ ba, tranh hạng ba, Vương Tân Nguyên VS Âu Dương Lan.

Hai người lấy ra tiêu chuẩn siêu cao tiến hành quyết đấu lần nữa, cuối cùng Vương Tân Nguyên cao hơn một bậc, dựa vào bài hát ca dao 《 Nam Sơn Nam 》 đánh bại Âu Dương Lan khí thế hung hăng, nắm được quý quân.

Cuối cùng là cuộc so tài tranh quán quân, Lạc Sơn VS Trương Mạn Ny, đỉnh phong chân chính của đêm chung kết.

Cũng vào thời khắc này, tỉ lệ người xem lại bộc phát một lần nữa, tỉ lệ người xem cao nhất đột phá đến 7.50%. Mang ý nghĩa giờ này khắc này, cả nước có gần một ức người đang chú ý đến trận đấu này.

Thậm chí, rất nhiều người nước ngoài cũng đang thông qua internet chú ý tới trận quyết đấu này.

Bên trên Internet còn bắt đầu bỏ phiếu, bỏ phiếu xem ai sẽ giành được thắng lợi.

“Ta cho rằng Trương Mạn Ny lợi hại hơn, người xem 2 trận đấu mới vừa rồi, nàng có thể cứng có thể mềm, có lực bộc phát của nam nhân lại có sự yếu đuối của nữ nhân, chuyển đổi nối tiếp tự nhiên như thế, ngón giọng được, vừa rồi ta đã bị nàng chinh phục!”

“Cái rắm, nếu như nàng thật sự lợi hại như vậy, trận thứ nhất đã sớm thắng cấp! Cho nên ta cho rằng vẫn là trình độ của Lạc Sơn cao hơn, giọng hát trong trẻo có sức mạnh, đặc biệt có sức cuốn hút, bầu chọn cho hắn chính xác không sai!”

“Vẫn là Trương Mạn Ny tốt, đêm nay nàng biểu hiện siêu thần!”

“Chẳng lẽ Lạc Sơn đại ca của ta biểu hiện kém sao?”

...

Hai bên cãi nhau không ngớt, kết quả bỏ phiếu cũng gần nhau vô cùng, ai cũng không đè được ai.

Trong tiếng thảo luận náo nhiệt nơi này, phân đoạn cuối cùng của đêm đỉnh phong cũng bắt đầu.

“Tiếp theo xin mời học viên Lạc Sơn thuộc chiến đội Lưu Đại Hoan lão sư ra sân! Hẳn ta sẽ mang đến cho chúng ta một ca khúc mới 《 Cứu Vớt 》 do Luyện Tuyệt Ái Tửu sáng tác, mọi người hãy vỗ tay hoan nghênh!”

Trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Lạc Sơn mặc trang phục lộng lẫy ra sân, hẳn ta vừa há miệng đã thể hiện ra lực thống trị của ca vương.

Đèn đuốc sáng trưng đầu đường

Bỗng nhiên đánh tới một trận hàn lưu

...

Lạc Sơn bật hết hỏa lực, toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần biểu diễn, giống như một vị vua đứng ở đỉnh núi đang nhìn trời hò hét.

Vốn dĩ, những người mê nhạc cảm thấy Trương Mạn Ny có thể thắng, hiện tại lại cảm thấy lơ lửng, rõ ràng học viên đã có thực lực thiên vương như vậy, hơn nữa hôm nay hẳn ta còn có biểu hiện đặc biệt vượt trội, thật khiến người ta khó có thể chống đỡ.

Lưu Đại Hoan lão sư khen ngợi: “Lạc Sơn có được giọng hát vô cùng vượt trội, hơn nữa trình độ âm nhạc cũng không thua kém gì ta! Tương lai năm năm nữa, hẳn xứng đáng một chỗ đứng trong giới âm nhạc Hoa Ngữ!”

“Năm năm quá lâu, ta cảm thấy ba năm đủ rồi!” Lý Tông Nhân lão sư cười nói.

“Trương Mạn Ny cũng không kém!” Dương Đại Khôn bỗng nhiên xen vào.

Đám người cười ha ha, lão tiểu tử này thật sự không thể chịu chút thua thiệt nào.

Sau khi Lạc Sơn hát xong, hiện trường gần nửa phút vẫn không thể lắng lại, toàn trường đều là tiếng hoan hô và tiếng vỗ tay như sấm dậy.

Không ai công bố thành tích, phải chờ hai người đều hát xong mới công bố.

“Tiếp tục xin mời Trương Mạn Ny thuộc chiến đội Dương Đại Khôn lão sư ra sân! Nàng sẽ mang đến cho mọi người ca khúc 《 Người Mỉm Cười 》 do Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác, mời mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

Trương Mạn Ny khôi phục cách ăn mặc rock and roll của mình ra sân.

Đôi mắt với 《 Cứu Vớt 》 của Lạc Sơn, nàng quyết định toàn lực ứng phó, dùng 《 Người Mỉm Cười 》 cứng chọi cứng.

Nàng là kiểu ca sĩ hiện trường, người xem càng high nàng càng high.

Thích dùng giọng hát của ta

Hát ra mùi của ngươi

Giây phút này....

Ta cảm thấy được sự lên men ngọt ngào.

...

Không cần nhiều lời, lại là một màn thể hiện cấp thần.

Lúc này, hai vị học viên đều thể hiện ra tài nghệ cao nhất bản thân, hoặc giả có thể nói là phát huy vượt xa bình thường, đều không có gì tiếc nuối, mọi thứ còn dư lại đều giao cho người xem và ban giám khảo quyết định.

Tất cả học viên Sing!China đều ra sân, chứng kiến thời khắc đỉnh phong của đêm đỉnh phong.

Trải qua một vòng bỏ phiếu, điểm số cuối cùng của Lạc Sơn là 191 điểm, điểm số cuối cùng Trương Mạn Ny đạt được là 190 điểm.

“Quán quân mùa thứ nhất 《 Sing! China 》 của chúng ta là Lạc Sơn thuộc chiến đội Lưu Đại Hoan lão sư!” Hoa Thiều hết sức kích động giơ tay Lạc Sơn lên thật cao, tuyên bố kết quả cuối cùng.

Chiến đội Lưu Đại Hoan, Lạc Sơn, quán quân 《 Sing! China 》 .

Chiến đội Dương Đại Khôn, Trương Mạn Ny, á quân 《 Sing! China 》 .

Chiến đội Lý Tông Nhân, Vương Tân Nguyên, quý quân 《 Sing! China 》 .

Chiến đội Lục Oánh Oánh, Âu Dương Lan, tứ cường 《 Sing! China 》 .

Bọn họ đều thu hoạch được vô số fan mê ca nhạc và nhân khí, còn nhận được hợp đồng với điều kiện vô cùng ưu đãi do Tinh Quang cung cấp, xếp hạng càng cao điều kiện càng tốt, đây là vé vào cửa chính thức đưa bọn họ tiến vào giới giải trí.

Dựa vào tên tuổi bốn học viên mạnh nhất 《 Sing! China 》 và thương hiệu của Tinh Quang, sau khi bọn họ tiến vào giới giải trí sẽ nhanh chóng phát triển, cuối cùng trở thành tân sinh quyền lực trong giới âm nhạc Hoa Ngữ.

Trong tiếng reo hò và không nỡ của 10 vạn người trong trường quay, cuối cùng trận chung kết 《 Sing! China 》 đêm đỉnh phong cũng kết thúc mỹ mãn.

Trong trận đêm đỉnh phong này, Tinh Quang ngoại trừ thu hoạch được bốn vị ca sĩ thực lực và nhân khí đều đạt tới nhất tuyến, còn gặt hái được một tiết mục giải trí cấp hiện tượng.

Tỉ lệ người xem bình quân của 《 Sing! China 》 là 5.02%, tỉ lệ người xem cao nhất là 7.83%, là tiết mục giải trí cấp hiện tượng không thể nghi ngờ.

Về sau khi nói tới tiết mục giải trí về âm nhạc, tuyệt không thể thiếu 《 Sing! China 》 . Về sau khi nói tới thịnh hội âm nhạc, tuyệt không thể thiếu trận chung kết 《 Sing! China 》 đêm đỉnh phong.

《 Sing! China 》 kết thúc viên mãn, vẽ lên một dấu chấm tròn viên mãn cho cố gắng suốt một năm qua của Tinh Quang.

《 Trù Thần 》 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 là hai bộ phim nhiều tập cấp hiện tượng, hiện tại lại thêm 《 Sing! China 》 tiết mục giải trí âm nhạc cấp hiện

tượng, là biểu hiện thành tích nổi bật nhất của Tinh Quang trong một năm qua.

Một năm mới bắt đầu, tương lai còn phải tiếp tục.

Tinh Quang sẽ càng chạy càng xa, càng chạy càng huy hoàng!

Chương 534: Bảng xếp hạng Forbes!

Tuy 《Sing! China》 đã kết thúc, nhưng cơn sốt của nó vẫn còn đang kéo dài.

Giới giải trí lại bắt đầu chú tâm vào bộ phim truyền hình cấp hiện tượng 《Anh Hùng Xạ Điêu》, một bộ phim võ hiệp nhiều tập khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, hiện tại cốt truyện đã đến Quách Tĩnh đến đảo Đào Hoa cầu thân.

Phong cảnh tuyệt đẹp ở đảo Đào Hoa để lại ấn tượng khắc sâu cho khán giả.

m nhạc quyết đấu trên đảo Đào Hoa, một bài 《Bích Hải Triều Sinh Khúc》 khiến người ta cảm nhận được một phần trữ tình trong võ công.

“Đảo Đào Hoa đẹp như vậy, e rằng chỉ có hiệu ứng đặc biệt mới làm ra được!”

“Hiệu ứng đặc biệt là một phần trong đó, thực ra ta đã đến thành phố điện ảnh Giang Nam, nơi đó thật sự có đảo Đào Hoa, ở ngay nội thành!”

“Nơi đó ta cũng đi qua, không chỉ có đảo Đào Hoa, còn rất nhiều cảnh đẹp kỳ lạ, tùy tiện chụp một tấm hình cũng có thể đặt làm màn hình nền, mùa đông hoa vẫn nở không tàn, thật là quá đẹp, đáng tiếc không mở cửa!”

“Nếu như mở ra chỉ sợ sẽ gặp họa!”

“Chẳng lẽ chỉ có một mình ta chú ý bài nhạc 《Bích Hải Triều Sinh Khúc》 này sao? Đông Tà Hoàng Dược Sư xuất chiến tự mang nhạc nền, tràn

đầy bức cách! Còn có âm nhạc võ hiệp khi bọn họ quyết đấu, thật là quá đặc sắc!”

“Không cần nhiều lời, khen một cái! 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 khiến ta nhật lại yêu quý đối với võ hiệp!”

...

Trước mắt trong nước, tỉ lệ người xem bình quân 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đã đột phá 5%, người xem cao nhất đạt đến 6.23%.

Nước ngoài, 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 cũng được phát sóng, ngay tập đầu tiên đã gây sốt, phản ứng vô cùng nhiệt liệt.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đã trở thành sản phẩm văn hóa vượt trội của nước ta xuất khẩu ra nước ngoài, nhận được khen ngợi của Ban Tuyên giáo Trung ương và Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia Trung Quốc.

Năm 2019 đi qua, năm 2020 đến, mọi người đều vô cùng bận rộn.

Đây là thời khắc chuyển tiếp, nhìn lại quá khứ, tổng kết được mất, sau đó dự báo tương lai.

Rất nhiều bình chọn xuất hiện, đủ loại bảng danh sách được công bố, nói thí dụ như bảng xếp hạng Forbes.

Bảng xếp hạng Forbes đã rất nổi tiếng trên toàn cầu, hơn nữa nó còn có tính quyền uy nhất định. Nó có rất nhiều bảng danh sách, tổng kết xếp hạng tình hình một năm đã qua của các ngành các nghề, các nhân vật làm mưa làm gió ở các quốc gia.

Bảng xếp hạng Forbes có trên trăm loại bảng danh sách, trong đó được quan tâm nhất chính là bảng phú hào.

Bảng phú hào lại được phân chia thành Trung Quốc và toàn cầu, bảng danh sách những năm qua đều tương đối ổn định, nhưng năm nay có thay đổi mới, đó là Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết vào bảng, không chỉ vào

bảng xếp hạng phú hào Trung Quốc, còn vào bảng xếp hạng phú hào toàn cầu.

Nếu phú hào bình thường có thể đã không được nhiều người chú ý như vậy, nhưng có thể nói, hai người Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết đều là nhân vật làm mưa làm gió, còn vào tuyển đầu giới giải trí, cho nên bị chú ý rất nhiều.

Lấy tổng tài sản 3150 ức NDT của hai phu thê bọn họ, chia ra đủ để xếp hạng 6, 7 trên bảng phú hào Trung Quốc, trên bảng phú hào thế giới cũng có thể xếp tại vị trí thứ 42, 43.

Bạch Thanh Tuyết xếp ở phía trước, Lâm Bắc Phàm xếp hạng đằng sau, dính sát.

Sau khi bảng danh sách này được công bố, mọi người đều bị khiếp sợ.

“Bạch nữ thần và tên phá của lại có thể lên bảng?”

“Ta nhớ được năm ngoái, rõ ràng Bạch nữ thần còn chưa lên bảng, ngay cả top 50 cũng không thể lọt vào. Kết quả mới một năm trôi qua, bọn họ đã nhảy vào top 10 người giàu có nhất Trung Quốc, ngay cả top người giàu nhất toàn cầu cũng có bóng dáng bọn họ!”

“Tổng tài sản đã đạt tới 3150 ức, hai bọn họ thật lợi hại! Khó trách Lâm Bắc Phàm tiêu tiền như nước, thì ra hắn ta thật sự có rất nhiều tiền, khiến người ta hâm mộ!”

“Một năm qua Tinh Quang phát triển như vậy, lên bảng là chuyện đương nhiên! Chỉ tính hai bộ phim truyền hình cấp hiện tượng đã có thể mang đến thu nhập hơn ngàn ức nguyên, những thứ khác không cần nói nhiều!”

“Chỉ sợ hai người bọn họ là hai người trẻ tuổi nhất trên bảng phú hào, không người nào vượt qua 30 tuổi! Tên phá của Lâm Bắc Phàm kia dường như mới vừa tròn 20 đã đi tới đỉnh phong của nhân sinh! Đau lòng, lão thiết!”

...

Nhưng cũng dẫn đến chỉ trích rất lớn.

“Tên phá của Lâm Bắc Phàm này dựa vào cái gì mà lên bảng?”

“Tiền đều là lão bà hấn ta kiếm được, hấn ta chỉ biết dùng tiền! Nếu không phải bị hấn ta liên lụy, Bạch nữ thần của chúng ta đã trở thành người giàu có nhất, thực đúng là tức chết ta rồi!”

“Lâm Bắc Phàm không có tư cách lên bảng, hấn không có tư cách xếp ngang hàng với các phú hào quyền thế khác!”

“Đề nghị đá tên phá của đó ra, chỉ để Bạch nữ thần lên bảng!”

“Nhìn thấy tên phá của này ta liền tức giận!”

...

Người ghen tị gào khóc, giống như bị cướp lão bà vậy, vô cùng tức giận.

Lâm Bắc Phàm còn e sợ thiên hạ không loạn, lửa cháy đổ thêm dầu: “Ta lên bảng thì thế nào? Có bản lĩnh thì các người đến cắn ta đi!”

Đám người anh hùng bàn phím đều ghen tị đến giận điên lên, giống như bị uất ức quá lớn, phải đi khắp nơi viết bài kéo bè kết phái đến gây sự.

Lâm Bắc Phàm ở sau màn, nhìn tới mở cờ trong bụng, ta thích nhìn dáng vẻ các người như vậy, không ưa ta lại không làm gì được ta.

Các người có bản lĩnh thì lặn theo cáp mạng tới cắn ta đi?

“Lâm Bắc Phàm lão công, hiện tại máy vi tính của chàng đang bị hacker hack, có cần ta giúp chàng giải quyết không?” Màn hình máy tính của Lâm Bắc Phàm bỗng nhiên biến đổi, lộ ra khuôn mặt vui vẻ đáng yêu mê trai của Lại Vi Vi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thật đúng là có người xuôi theo cáp mạng đến đây, trong đám người ghen tị có hacker, rất tốt, rất cường đại.

Vấn đề là, sao Lại Vi Vi người cũng xuôi theo cáp mạng đến?

Thiếu nữ mê trai xuất hiện trước mặt mình khiến Lâm Bắc Phàm cảm thấy riêng tư của mình không được bảo đảm.

“Khụ khụ, Vi Vi, chuyện này người tự xem rồi xử lý đi!”

“Được, Lâm Bắc Phàm lão công!”

“Còn có, sau này đừng xuôi theo cáp mạng tới đây, có chuyện gì nói ngay mặt không được sao?”

“Trời ơi, máy tính hỏng rồi, ta nghe không rõ!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cuối cùng, bởi vì hai bên đều không thỏa hiệp, chuyện này càng huyền não càng lớn.

Đối với chuyện này, Forbes biểu thị: Đây là vì tài sản của Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết là tài sản vợ chồng đồng sở hữu, trong người có ta trong ta có người, không phân biệt. Trên phương diện pháp luật, Lâm Bắc Phàm tiên sinh được hưởng một nửa tài sản, cho nên không thể loại bỏ Lâm Bắc Phàm .

Hơn nữa tài sản của bọn họ đều không đưa ra thị trường, điều này mang đến khó khăn rất lớn cho việc thống kê. Cho nên để giải quyết vấn đề này, Forbes chỉ có thể lấy giá trị bình quân để xếp hạng, công hiến lớn nhất cho phần đầu của bảng xếp hạng.

Mặc dù người ghen tị không hài lòng chút nào, nhưng chỉ có thể mặc kệ.

Đối với tài phú mà hai vợ chồng Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết có, mọi người tỏ ra sợ hãi thán phục. Thậm chí bởi vì bọn họ tuổi còn trẻ lại có tài mạo xuất chúng, cho nên bọn họ còn nổi tiếng khắp trong ngoài nước.

Thật không ngờ, tài sản của hai người bọn họ vẫn bị đánh giá thấp hơn rất nhiều, đánh giá thấp tròn 1000 ức.

Ví như tư bản Thần Quang ẩn núp vô cùng sâu, còn chưa được tính vào. Còn có Lâm Bắc Phàm lén lút đẩy vốn vào thị trường cổ phiếu kiếm thêm thu nhập, bọn họ cũng không cách nào thống kê.

Chương 535: 《Đại Nhân Vật》 muốn phỏng vấn Lâm Bắc Phàm?

Trên bảng xếp hạng từ thiện, Lâm Bắc Phàm cũng đã quyên gần 50 ức tiền từ thiện, xếp vị trí thứ nhất Trung Quốc.

Điểm ấy lần nữa khiến đám người sợ hãi thán phục. Mọi người không ngờ tên phá của này dùng tiền nhanh, nhưng quyên tiền cũng nhiều, ngoại trừ hàng năm quyên 30 ức tài chính cho quỹ ngân sách Chính Nghĩa, điểm này đã phong bế miệng của rất nhiều người.

Không quan tâm hẳn có khuyết điểm gì, ít ra người ta cũng đã thực hiện trách nhiệm xã hội đúng chỗ, điểm ấy hẳn mạnh hơn các phú hào làm giàu bất nhân rất nhiều.

Còn có bảng xếp hạng sức ảnh hưởng ở Trung Quốc, vợ chồng Lâm Bắc Phàm cũng vào vòng, hơn nữa còn xếp hàng đầu.

Nhìn ảnh hưởng bọn họ đã tạo ra trong một năm qua, gần như mỗi một việc đều kinh thiên động địa, cũng như số vốn bản thân bọn họ sở hữu, đủ biết sức ảnh hưởng của bọn họ lớn bao nhiêu.

Còn có một nhân vật ảo cũng tiến vào bảng danh sách này, xếp hạng vô cùng gần phía trước, đó chính là nhân vật bên trong 《Trù Thần》 tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh.

Lúc đầu dựa theo quy tắc bảng danh sách Forbes, loại nhân vật ảo này không thể vào bảng.

Nhưng bởi vì tiểu đương gia thực sự quá hot, cũng vô cùng nổi tiếng ở toàn cầu, hơn một nửa dân số thế giới đều biết nhân vật này.

Forbes còn dùng một câu tổng kết sức ảnh hưởng của tiểu đương gia Lưu Ngang Tinh: “Người có thể không biết ta là ai, nhưng không thể không biết tiểu đương gia là ai, bởi vì đồ ăn hắn làm đã vượt biên giới!”

Còn có Tinh Quang được định giá một trong xí nghiệp có tiềm lực lớn nhất Trung Quốc, thậm chí toàn thế giới.

Còn rất nhiều bảng danh sách, nơi này sẽ không nói nhiều.

Lúc này, nhân viên tổ tiết mục 《Đại Nhân Vật》 của CCTV đang phiên lòng về khách mời của đợt tiếp theo.

《Đại Nhân Vật》 là tiết mục át chủ bài của CCTV, tuy tỉ lệ người xem không cao, nhưng cấp bậc nó vô cùng cao, bởi người tiết mục này phỏng vấn đều là nhân vật làm mưa làm gió của thời đại, đều lựa chọn ra nhân tài các ngành các nghề, vượt qua trong và ngoài nước, ôm đồm vũ nội.

Ví như trùm thương nghiệp Mã Đại Đăng, Mã Đại Vân, thủ lĩnh Samaranch Olympic, hoàng tử thể thao Lý Ninh... Thậm chí ngay cả sau khi về hưu cũng được mời tới làm phỏng vấn.

Cho nên, trong nghề có một câu nói là “Chưa từng lên tiết mục 《Đại Nhân Vật》, vẫn chưa phải nhân vật nổi tiếng chân chính!”

Vì đảm bảo chất lượng tiết mục, cho nên nhân viên tổ tiết mục luôn chọn ra người ưu tú để phỏng vấn, vừa phải có được thành tích vượt trội, có được độ nổi tiếng tương đối rộng rãi, còn phải phù hợp chủ đề thời đại.

Tinh anh xã hội như vậy vốn đã ít, mà bọn họ có chấp nhận phỏng vấn hay không còn là chuyện khác, cho nên mỗi khi đến lúc chọn người bọn họ đều vô cùng đau đầu.

Lúc này, bọn họ lại một lần nữa đứng trước tình huống như vậy.

Trong văn phòng làm việc đơn giản của CCTV, một vị nhân viên công tác hăng hái đi đến, đưa tài liệu đưa cho nữ tử khoảng chừng 40 tuổi đang chăm chú xem tài liệu trước mặt.

“Lan tỷ, ta đã chọn được ứng viên rồi, ngài nhìn xem!”

“Được, để tài liệu xuống trước đi. Tiểu Mã người cũng ngồi xuống trước, chúng ta trò chuyện chút!” Nữ nhân kia ngẩng đầu khẽ mỉm cười nói.

“Được rồi!” Nhân viên công tác tên Tiểu Mã tìm một vị trí gần đó.

Xem ra bọn họ đã ở chung thành quen.

Vị tên Lan tử kia thực ra là người dẫn chương trình 《Đại Nhân Vật》, đồng thời cũng là người sắp đặt tiết mục.

Tên đầy đủ là Dương Lan, có được hai bằng thạc sĩ trường nổi tiếng ở nước ngoài, công tác ở CCTV gần 20 năm, kinh nghiệm vô cùng phong phú, nhân mạch cũng vô cùng rộng.

Nàng để mái tóc ngắn, trên người mặc âu phục nữ sĩ trang đối rộng màu trắng, thoát nhìn tài trí xinh đẹp.

Dương Lan nhanh chóng lật xem tư liệu, hơi chau mày, nói: “Tiểu Mã, người cho rằng mục tiêu phỏng vấn đợt kế tiếp chúng ta là chủ tịch kiêm đài trưởng Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết nữ sĩ?”

Tiểu Mã gật đầu, nói: “Không sai, Lan tử. Forbes vừa mới công bố bảng xếp hạng người giàu có nhất năm nay, Bạch Thanh Tuyết leo lên top 10 bảng phú hào, là một nữ nhân vô cùng ưu tú. Hơn nữa năm ngoái, dưới sự lãnh đạo của nàng, Tinh Quang làm ra không ít chuyện, có thể nói là xu hướng của thời đại. Cho nên ta xếp nàng vào mục tiêu phỏng vấn đầu tiên.”

“Tiểu Mã, người nói đúng!”

Dương Lan gật đầu, nhưng vẫn nhíu mày như cũ: “Thế nhưng nói thật, Bạch Thanh Tuyết luôn phát triển trong mảng đài truyền hình, chuyện liên quan tới nàng cơ bản đều xuất hiện trong mắt công chúng, có thể phỏng vấn cũng không tính là nhiều...”

Vừa nói đến Bạch Thanh Tuyết, nàng lập tức nghĩ tới nam nhân Lâm Bắc Phàm sau lưng Bạch Thanh Tuyết, một nam nhân khiến nàng cảm thấy vô cùng thần bí.

Dương Lan giật mình, hỏi: “Tiểu Mã, ngươi cảm thấy Lâm Bắc Phàm thế nào?”

“Lâm Bắc Phàm?” Tiểu Mã mở to hai mắt nhìn, hắn không biết vì sao đang yên đang lành, Lan tử lại nói tên của người này.

“Đúng, ta dự định mục tiêu đợt kế tiếp sẽ là Lâm Bắc Phàm!” Dương Lan nghiêm túc nói.

“Thế nhưng Lan tử, hình như Lâm Bắc Phàm không phù hợp với định vị nhân vật trong tiết mục của chúng ta!” Tiểu Mã vội vàng nói.

“Sao không phù hợp?” Dương Lan hỏi.

“Tiết mục chúng ta phỏng vấn đều là nhân vật nổi tiếng, chí ít cũng là nhân tài kiệt xuất trong nghề, còn là nhân vật làm mưa làm gió của thời đại. Thế nhưng Lâm Bắc Phàm ngoại trừ ngoại hình tương đối đẹp trai, còn biết xài tiền, hình như hắn không có biểu hiện vượt trội ở phương diện nào. Lan tử, ngươi nói chúng ta phỏng vấn hắn cái gì?” Tiểu Mã nghiêm trang nói.

Dương Lan cười lắc lắc đầu: “Tiểu Mã, thứ ngươi nhìn thấy chỉ là mặt ngoài. Theo tin tức ta biết được, thực ra Lâm Bắc Phàm có địa vị rất cao trong giới giải trí, rất nhiều phim truyền hình điện ảnh thực ra đều do hắn khai thác, ví như 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 , rất nhiều minh tinh nghệ sĩ cũng là được hắn nâng cho nổi tiếng, ví như minh tinh siêu nhất tuyến Vương Xuân Sinh, tân sinh đại hoa đán Triệu Tiểu Dao và Vương Mỹ Linh...”

“Hắn còn đầu tư rất nhiều phim truyền hình điện ảnh, muốn đếm cũng đếm không hết. Bởi vì Hồng Đẩu Trung Văn là của hắn, hắn còn nắm giữ rất nhiều bản quyền tài nguyên điện ảnh truyền hình phong phú, rất nhiều phim gây sốt năm nay chiếu đều có bóng dáng của hắn...”

...

“Còn có hai ngọn núi lớn giới giải trí trước đó là giải trí Sơn Hải Quốc Tế và giải trí Hán Đình đều bị hắn phá đổ, gần như phá hủy nửa cái ngành giải trí, đến bây giờ còn chưa khôi phục lại...”

“Nghe nói bây giờ còn mở một lớp đào tạo, hấn còn là hiệu trưởng. Người như vậy, xưng là người đỡ đầu ngành giải trí cũng không đủ, đến 《 Nhân Vật Nổi Tiếng 》 chúng ta là vừa vặn!” Dương Lan khẽ mỉm cười: “Tiểu Mã, người còn cảm thấy hấn không được sao?”

Tiểu Mã kinh hãi, không ngờ Lâm Bắc Phàm mà mình chứng mắt lại có bản lĩnh lớn như vậy.

“Thế nhưng con người Lâm Bắc Phàm rất gây tranh cãi, nói hấn tốt, mới năm nhất đại học hấn đã bỏ học không học, dựa vào lão bà bao nuôi mà xài tiền như nước, trước đó còn xài gần 30 ức mua một chiếc du thuyền siêu hào nhoáng.” Tiểu Mã cau mày: “Nói hấn không tốt, thế nhưng từ trước tới nay, trên phương diện từ thiện, hấn là người không thích ngừng bỏ, có thể nói là người từ thiện bậc nhất trong nước. Hơn nữa hấn còn được vị kia khen ngợi...”

“Có tranh cãi mới tốt, mỗi một nhân vật nổi tiếng đều có tranh cãi, chỉ có thời gian mới có thể chứng minh bọn họ là đúng hay sai!” Dương Lan khép tư liệu lại, tự tin nói: “Mục tiêu đợt kế tiếp chính là hấn, ta có một loại trực giác mãnh liệt, hấn sẽ cho chúng ta một bất ngờ cực lớn!”

“Thế nhưng ta nghe nói Lâm Bắc Phàm ru rú trong nhà không ra ngoài, mặt mũi ai cũng không nể...” Tiểu Mã do dự.

“Hấn không nể cũng không sao, chỉ cần thê tử Bạch Thanh Tuyết của hấn có nể mặt chúng ta vài phần là được...” Dương Lan cười, bởi vì các nàng là đồng học, Bạch Thanh Tuyết còn phải gọi nàng một tiếng học tỷ.

Chương 536: Ta, Lâm Bắc Phàm, thiên sinh lệ chất khó chống đỡ!

“Cái gì? Nàng muốn ta đi tham gia tiết mục 《 Đại Nhân Vật 》 của CCTV?” Lâm Bắc Phàm mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được nhìn kiêu thê Bạch Thanh Tuyết nhà mình.

“Đúng vậy!” Bạch Thanh Tuyết gật đầu cười: “Dương Lan, người dẫn chương trình 《 Đại Nhân Vật 》 của CCTV là học tỷ ta, nàng ấy gọi điện

thoại tới mời, đương nhiên ta phải nể mũi nàng ấy vài phần. Chỉ là tham gia một chương trình tọa đàm thôi, chàng cũng chẳng tổn thất gì.”

Bạch Thanh Tuyết cười khanh khách nhìn Lâm Bắc Phàm.

“Có phải nàng ta nhầm lẫn gì rồi không? Hẳn nàng ta nên mời nàng mới đúng, dạng người không giỏi giang gì như ta, sao có tư cách tham gia tiết mục 《Đại Nhân Vật》?” Lâm Bắc Phàm cười lắc lắc đầu.

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười một tiếng: “Kỳ thực ta cũng nói như vậy, thế nhưng người ta lại chỉ muốn mời chàng! Nói chàng là một người cực kỳ có tài hoa, chuyên mục của bọn hắn rất cần nhân vật như chàng vậy. Lão công, ta nghĩ rất có thể lần này chàng phải bại lộ rồi!”

“Giúp ta từ chối đi, tiết mục không có ý nghĩa, ta không đi!” Lâm Bắc Phàm ôm lấy Tiểu Manh vò vò.

Hắn híp mắt cười tủm tỉm, tham gia tiết mục làm sao sáng khoái bằng vò mèò?

Ta vẫn thích làm đại boss phía sau màn hơn.

Bạch Thanh Tuyết lập tức ôm lấy cánh tay Lâm Bắc Phàm, nũng nịu nói: “Lão công, chàng đáp ứng đi mà! Dù sao cũng không chậm trễ gì, ít nhiều cũng phải nể mặt học tử của ta một chút, có được không?”

Tiểu Manh quay đầu nhìn về phía nữ chủ nhân nhà mình, phát hiện giọng nói của nàng na ná mình, cái này là đang gọi ta sao?

“Lão bà, người không thành thật, một học tử xa lạ mà thôi, cần gì phải tích cực như vậy?” Là người bên gối, Lâm Bắc Phàm đã sớm nhìn ra có điểm kỳ lạ, sau đó hung ác nói: “Thành thật khai báo, vì sao nàng lại làm như vậy? Nếu như dám nói dối, gia pháp hậu hạ!”

Bạch Thanh Tuyết buông cánh tay, khôi phục hình tượng nữ vương của bản thân, lo lắng nói: “Lão công, thực ra ta cảm thấy không yên tâm. Ta thấy mỗi ngày chàng chỉ ở nhà, chẳng có bao nhiêu bằng hữu để lui tới, ta thực sự sợ chàng buồn bực sinh bệnh!”

Lo lắng của Bạch Thanh Tuyết cũng không phải không có lý.

Nàng phát hiện, đoạn thời gian gần nhất lão công nhà mình càng ngày càng trạch, hiện giờ trừ bỏ định kỳ bái phỏng mấy lão bằng hữu, ngẫu nhiên đến Tinh Quang, cơ bản hẳn chỉ ở trong nhà.

Tình huống như vậy vô cùng không ổn, dù sao người là động vật xã giao, cần phải giao lưu kết bạn với người khác.

Nếu đoạn tuyệt quan hệ với ngoại giới quá lâu, rất dễ xảy ra chuyện.

Rất nhiều người bị trầm cảm đều lâm vào tình huống này.

Cho nên, nàng hi vọng lão công nhà mình có thể tham dự vào nhiều chuyện hơn, biết thêm vài người bằng hữu, thường xuyên ra ngoài chơi hơn.

Lâm Bắc Phàm trợn mắt nhìn lão bà của mình.

Ở nhà?

Buồn bực sinh bệnh?

Kỳ thực mỗi ngày ta đều ra ngoài lượn, lượn toàn thế giới.

Hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn đi khắp ngũ hồ tứ hải, đi dạo hết năm châu bốn biển, ngay cả nam bắc hai cực ta cũng đã đi qua, trong nháy mắt đã có thể đi tới các nơi trên toàn cầu, không biết có bao nhiêu tiêu sái.

Nếu không phải ý chí ta kiên định, đã sớm hái hoa ngắt cỏ ở bên ngoài.

Quả nhiên ta là một người chung tình!

“Lão bà đại nhân, nàng yên tâm, kỳ thực ta không sao!” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan.

Bạch Thanh Tuyết càng thêm lo lắng: “Lão công, người uống say đều nói bản thân không say, có việc đều nói bản thân không có việc gì!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lời này, hình như ta giải thích thế nào cũng không ổn?

“Lão công, chàng nghe ta khuyên một câu, tham gia tiết mục này đi. Lan tỷ là một vị đại tỷ tỷ cực kỳ tri tâm, hơn nữa còn là một thạc sĩ tâm lý học, ta nghĩ nếu như chàng có vấn đề gì, nàng ấy nhất định có thể giúp được chàng.”

Chỉ cần biểu hiện dị thường, người yêu người sẽ lập tức suy nghĩ lung tung.

Xem ra cự tuyệt là không được.

“Được rồi, vậy khi nào ta đi tham gia tiết mục này?”

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết vui vẻ hẳn, nói: “Ta gọi điện thoại, đại khái trong vòng hai ngày là được. Có điều chàng cũng không cần ra khỏi cửa, tổ tiết mục sẽ đến nhà thăm hỏi, đây là điểm đặc sắc trong tiết mục của bọn hắn. Như vậy cũng có thể giúp người ta càng hiểu rõ tình huống của người được phỏng vấn hơn, cũng khiến người được phỏng vấn thả lỏng, biểu hiện càng thêm tự nhiên.”

“Được thôi, muốn làm gì cũng được.”

Hai ngày sau, Dương Lan dẫn theo tổ quay phim 《Đại Nhân Vật》 tới cửa bãi phỏng.

“Hóa ra là Lan tỷ đến chơi, mời vào!” Lâm Bắc Phàm mở cửa, hoan nghênh đám người tổ quay phim đi vào.

“Quấy rầy rồi.” Dương Lan chào hỏi, cười rất ấm áp: “Kỳ thực ta vẫn luôn rất ngạc nhiên, rốt cuộc là nam tử thế nào mới có thể mê hoặc được tiểu học muội của ta, vì vậy lần này mới tranh thủ cơ hội tới phỏng vấn người.”

“Còn có thể vì nguyên nhân gì, đương nhiên là vì vẻ đẹp trai của ta mê hoặc nàng!”

“Ha ha, Lâm học đệ thật biết nói đùa!”

“Học đệ?” Đối với xưng hô thế này, Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ không hiểu...

“Trước kia khi còn chưa ra nước ngoài du học, ta học khoa chính quy Đại học Giang Nam.” Dương Lan khẽ mỉm cười: “Cho nên gọi người một tiếng học đệ cũng không sai?”

“Người là học tử của hai vợ chồng bọn ta? Thật khéo.” Lâm Bắc Phàm hơi kinh ngạc.

“Đúng vậy, duyên phận tuyệt không thể tả.”

Bởi vì nhiều thêm một mối liên hệ, quan hệ hai người thân mật không ít.

Nhìn vị thiếu niên trước mặt cười đến mười phần rạng rỡ, Dương Lan thực không cách nào liên hệ hẳn với người có vấn đề tâm lý trong lời miêu tả của Bạch Thanh Tuyết.

Nho nhã lễ độ, nụ cười xán lạn, đối với người ngoài tự nhiên hào phóng, đây là ấn tượng sơ bộ của nàng với Lâm Bắc Phàm, cực kì tốt.

Kết quả chưa được bao lâu nàng đã hối hận.

Lâm Bắc Phàm mời đám người đến phòng khách ngồi xuống, tự thân rót đầy chén trà cho bọn hắn, sau đó thảo luận vấn đề quay chụp.

Những thứ này đều cần câu thông trước đó, nói thí dụ như có vấn đề gì có thể hỏi, có vấn đề gì không thể hỏi, chỉ khi đã liên hệ trước mới có thể cam đoan việc quay chụp thuận lợi.

Bởi vì quan tâm cẩn thận như thế, cho nên rất nhiều đại nhân vật đều nguyện ý tiếp nhận phỏng vấn của bọn họ.

Dương Lan cũng bởi vậy mà thu hoạch rất tinh hữu nghị của các đại nhân vật.

Dương Lan đưa một tờ danh sách vấn đề cho Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm nhìn cũng không nhìn mà lui về, nói: “Không có chuyện gì, tùy tiện hỏi, Lâm Bắc Phàm ta bách độc bất xâm, không có kiêng kỵ gì.”

“Vậy nếu ta hỏi một vài vấn đề hơi sắc bén thì sao?” Dương Lan tinh nghịch cười một tiếng.

“Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể hỏi ngã ta, nếu như ngươi có bản sự này, cứ việc phóng ngựa tới!” Lâm Bắc Phàm tính trước kỹ càng.

“Học đệ, vậy ngươi cũng đừng nên hỏi hận?” Cặp mắt tài trí của Dương Lan lóe lên một tia giảo hoạt.

“Ta sợ ngươi sẽ hỏi hận.” Lâm Bắc Phàm cười ha hả.

Trong lòng Dương Lan dâng lên dự cảm không tốt.

“Có cần trang điểm sơ trước không, như vậy khi lên hình cũng sẽ đẹp hơn?” Dương Lan đề nghị.

Lâm Bắc Phàm vung tay lên: “Không cần, ta thiên sinh lệ chất không cần thứ này!”

Dương Lan: “...”

Dự cảm không tốt trong lòng càng ngày càng mãnh liệt.

Cuối cùng, địa điểm phỏng vấn được định ở thư phòng, bởi như vậy thoát nhìn tương đối có bức cách.

Chương 537: Một ngụm canh gà độc rót vào dạ dày!

Sau hai giờ thăm hỏi, Lâm Bắc Phàm thần thanh khí爽 đi ra khỏi thư phòng, Dương Lan và người trong tổ tiết mục bày ra vẻ mặt hết cách, cảm giác nhân sinh quan bị “luân gian” một lần.

“Tiểu học đệ, ngươi xem chúng ta có nên thử điều chỉnh hoặc ghi hình lại lần nữa không?” Dương Lan rất xoắn xuýt.

“Không cần, cứ tự tin phát sóng đi. Ta vốn muốn thể hiện một mặt chân thật nhất của bản thân trước mặt đại chúng, mặc kệ có bao nhiêu lưu ngôn phi ngữ, có bao nhiêu tranh luận ta cũng không để ý!” Lâm Bắc Phàm đồng dạng nói.

Ngươi không để ý nhưng ta để ý!

Trong lòng đám người tổ tiết mục nghĩ linh tinh.

“Học đệ, thật sự không nghiêm túc suy tính lại một chút?” Dương Lan tận lực tranh thủ.

“Không cần, nhân sinh của ta không cần diễn tập, mỗi một ngày đều là hiện trường trực tiếp!” Lâm Bắc Phàm vung tay lên, mười phần phóng khoáng.

“Được thôi, tùy ngươi.” Dương Lan từ bỏ, nàng đã tận lực.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết cũng trở lại, nàng kéo Dương Lan đến một góc, lo lắng hỏi: “Lan tử, ngươi cảm thấy lão công ta thế nào? Trên tâm lý có phải có vấn đề hay không?”

Dương Lan hồi tưởng cuộc giao lưu vừa nãy, hiện giờ nàng còn đang trong trạng thái cạn lời, nói: “Hoàn toàn không có vấn đề, tâm lý hẳn khỏe mạnh hơn bất cứ người nào.”

“Thế nhưng vì sao hẳn càng ngày càng trạch, càng ngày càng không thích ra ngoài?”

“Ta cảm thấy có thể là ngươi nghĩ nhiều, đối với hẳn, có thể đây chỉ là một loại cách sống mà thôi.” Dương Lan dừng một chút, nói: “Nếu như nói hẳn có vấn đề, có thể đó là hẳn có quá nhiều tiền, cho nên thường xuyên phải buồn rầu vì tiền.”

“Hả? Còn có vấn đề tâm lý như vậy?” Bạch Thanh Tuyết mờ mịt.

Tổ tiết mục 《Đại Nhân Vật》 nhanh chóng chạy về CCTV, sau đó cắt nối hai giờ thăm hỏi này thành một giờ, sau đó bắt đầu tuyên truyền.

“Hắn, phú hào ngàn ức trẻ tuổi nhất!”

“Hắn, nắm giữ mỹ thể tử vạn người hâm mộ!”

“Hắn, có địa vị hiển hách trong giới giải trí!”

“Hắn, tuổi còn trẻ đã đi đến đỉnh phong nhân sinh!”

“Đồng thời, hấn cũng là một nhân vật cực kỳ gây tranh cãi! Có người nói hấn là tiểu bạch kiểm, bại gia tử, thường xuyên bị người phỉ nhổ, nhưng hấn lại làm ra rất nhiều việc mà nhiều người không làm được!”

“Người muốn lý giải hấn sao?”

“Xin mời xem 《Đại Nhân Vật》 kỳ này, chúng ta sẽ dẫn mọi người tới thế giới của hấn, lý giải một Lâm Bắc Phàm chân thật!”

Sau đó, phóng chân dung Lâm Bắc Phàm ra.

Quảng cáo tạo lên chấn động rất lớn ở dân gian.

“Khách quý kỳ này của 《Đại Nhân Vật》 lại là Lâm Bắc Phàm?”

“Vậy mà bọn họ không phỏng vấn Bạch Thanh Tuyết, mà là Lâm Bắc Phàm? Tổ tiết mục sáo lộ thật sâu!”

“Ta thực sự muốn hiểu rõ, đến cùng Lâm Bắc Phàm là dạng người gì, tiết mục kỳ này ta nhất định phải xem!”

“Rốt cục hấn cũng lộ đầu!”

“Hấn cũng có thể tính là đại nhân vật sao?”

...

Lâm Bắc Phàm đúng là nhân vật cực kỳ gây tranh cãi, đối với nhân vật như vậy, tất cả mọi người cảm thấy đặc biệt hiếu kỳ, không kìm hãm được muốn đào sâu tìm hiểu.

Nhưng bình thường, Lâm Bắc Phàm thâm cư không ra ngoài, cơ hội lộ diện tại công chúng quá ít, trên internet cũng không sinh động, cho nên, cơ hội để mọi người hiểu hấn cũng rất hiếm, có vẻ thần bí hết sức.

Hiện tại có cơ hội, rốt cục cũng có thể dòm ngó thế giới của hấn.

Cho nên, tối ngày tiết mục 《Đại Nhân Vật》 được phát sóng, rất nhiều người đã canh giữ trước màn hình, tỉ lệ người xem lại có thể cao hơn 1% so với bình thường, đối với tổ tiết mục, việc này đúng là đột phá vô cùng lớn.

“Lan tỷ, người đề nghị phỏng vấn Lâm Bắc Phàm là chính xác, người nhìn đi, không ngờ lại có nhiều người xem như vậy!” Tiểu Mã rất vui vẻ.

Tuy tổ tiết mục bọn họ chủ yếu chỉ làm tiết mục cao cấp, nhưng tỉ lệ người xem được tăng lên, ai lại không hài lòng?

“Ta cũng thấy ổn, chỉ hy vọng sau khi khán giả xem xong còn có thể giữ vững tinh táo.” Dương Lan vô cùng bất đắc dĩ nói.

“Cái này chỉ sợ rất khó.” Tiểu Mã không ôm bất kỳ hy vọng gì.

Tiểu Lệ là một thành viên trong số người xem truyền hình.

Đối với nhân vật Lâm Bắc Phàm, nàng không nói là quá thích nhưng cũng không ghét. Bởi vì rõ ràng nàng nhận thức được, kỳ thực nàng và hắn là người ở hai thế giới, không thể giao nhau, quan tâm nhiều như vậy có tác dụng gì?

Nhưng muốn nói không hiểu kỳ là giả.

Bởi vì trong mắt nàng, Lâm Bắc Phàm là tiêu chuẩn của người thắng trong nhân sinh, có được gương mặt người người đều hâm mộ, nắm giữ một thế tử bạch phú mỹ yếu thương hẳn người người đều hâm mộ, không cần làm việc lại có tiền tiêu không hết, người nói hình thức nhân sinh như vậy ai mà không thích, ai mà không muốn?

Trong tiết mục, thăm hỏi bắt đầu từ khi vào cửa thư phòng.

“Mọi người mời vào, đây là thư phòng nhà ta!” Lâm Bắc Phàm xuất hiện trong màn ảnh, đối mặt với màn ảnh Lâm Bắc Phàm tự nhiên hào phóng, lộ ra bình tĩnh mười phần. Hắn nhiệt tình mời đám người vào trong thư phòng.

“Đây là thư phòng nhà Lâm tiên sinh sao? Trông thật lớn, hơn nữa trên giá sách bày đầy sách, tựa như một thư viện vậy.” Dương Lan ưu nhã đi tới,

nhìn chung quanh một vòng, phát ra cảm khái từ trong thâm tâm.

“Làm gì có đâu, thư phòng của ta bình thường, cũng chỉ lớn hơn, rộng hơn so với nhà người khác một chút, ta cũng chỉ là hài tử nhà bình thường thôi.” Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói.

Tiểu Lệ đang xem tiết mục suýt chút một phun ngum soda muối ra ngoài.

Thư phòng như vậy cũng được xem là giống bình thường?

Lớn hơn nhà ta gần gấp đôi! Huống chi nhà ta còn không có thư phòng!

Còn có hài tử của gia đình bình thường?

Thần mẹ hửn chứ gia đình bình thường!

Nếu như ngươi cũng được tính là bình thường, thì trên thế giới này sẽ không có người bình thường.

Đối với câu trả lời của Lâm Bắc Phàm, Dương Lan cũng biểu thị im lặng.

Dương Lan không hổ là người dẫn chương trình chuyên nghiệp, lập tức nói sang chuyện khác: “Từ nơi này có thể nhìn ra được, hửn Lâm tiên sinh là người thích đọc sách! Trong rất nhiều nhân sĩ thành công mà ta quen biết, bọn hửn đều có chung một đặc điểm, đó chính là thích đọc sách, dù bình thường bọn họ loay hoay liên tục, suốt ngày đêm không nghỉ, cũng sẽ rút ra chút thời gian để đọc sách. Bọn hửn nói bản thân cần thường xuyên nạp điện, mới có thể đuổi kịp được sự phát triển của thời đại, mới có tinh lực đi làm sự tình mà bản thân muốn làm. Cho nên nói, không phải ai cũng có thể tùy tiện thành công.”

Dương Lan thừa cơ rót một đọt súp gà cho tâm hồn.

Nói rất có đạo lý, Tiểu Lệ trước màn hình không kìm hãm được gật đầu.

Nhìn đi, ta hiểu làm Lâm Bắc Phàm.

“Lâm tiên sinh, ngươi cảm thấy ta nói có đúng không?” Dương Lan lại dẫn đề tài tới trên người Lâm Bắc Phàm.

“Ta đồng ý với câu sau của ngươi!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

“Nói thế nào?” Dương Lan tò mò hỏi.

“Nếu không phải ta có khuôn mặt tuần tú kinh thiên động địa, chỉ sợ sẽ không được lão bà nhà ta coi trọng sau đó một bước lên trời, trở thành đại phú hào, chỉ sợ lúc ấy ta sẽ không có dư thời gian để đọc sách, thậm chí ta còn không được ngươi phỏng vấn. Cho nên nói, không phải ai cũng có thể tùy tiện thành công, đầu tiên ngươi phải có ngoại hình đẹp trước đã, những thứ khác nói sau.”

Dương Lan: “...”

Lâm Bắc Phàm hết sức cảm khái: “Túi da đẹp mắt nghìn bài một điệu, tâm hồn thú vị ngàn dặm mới tìm được một. Nhưng ngươi phải có một bộ túi da đẹp mắt, mới có thể khiến người khác chú ý tới tâm hồn của ngươi. Bằng không cho dù tâm hồn ngươi có thú vị cũng không có ích gì!”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem phía trước TV: “Phốc!!!”

Chương 538: Lâm Bắc Phàm sách đơn!

Mọi người không nghĩ tới, bất ngờ không kịp đề phòng bị ực một hớp canh gà độc.

Hơn nữa ngụm canh gà này thật sự rất độc, mở ra hiện thực đẫm máu, để mọi người thấy vết thương của bản thân.

Tiểu Lệ đang xem tivi tràn đầy cảm xúc với câu nói này: “Ta cảm thấy những gì Lâm Bắc Phàm nói mới là hiện thực, mới là chân lý, người có dáng dấp đẹp mắt sẽ có được ưu thế lớn hơn người khác!”

Tiểu Lệ là một nữ tử tướng mạo phổ thông, nhưng khi nộp hồ sơ xin việc, dáng dấp đẹp mắt sẽ có lợi thế hơn so với người khác.

Tỷ như khi nộp đơn làm thư ký, tất cả mọi người sẽ tương đối bao dung với nữ nhân mỹ lệ, mười phần kiên nhẫn với người có ngoại hình xinh đẹp,

người có vẻ ngoài không ưa nhìn thậm chí người ta còn không nhìn lấy một lần.

Thậm chí, ngoại hình xinh đẹp có thể trực tiếp được đại boss bao nuôi, trở thành tiểu tam.

Nhất là trong giới phim ảnh, tình huống như vậy càng rõ ràng hơn.

Dáng dấp đẹp mắt anh tuấn sẽ càng dễ dàng trở thành idol minh tinh, cho dù bản lĩnh gì cũng không có vẫn có thể kiếm tiền vào tay. Dáng dấp bình thường thậm chí là xấu xí phải bò từ tầng dưới chót lên, thế nhưng cuối cùng có thể hết khổ hay không còn khó nói.

Cho nên, lời Lâm Bắc Phàm nói mới là hiện thực.

Trong tiết mục, Dương Lan cũng ý thức được, nhưng tiết mục của bọn hắn là tích cực hướng lên, là muốn đưa ra chỉ dẫn chính xác cho người khác.

Cho nên, Dương Lan lại một lần nữa nói sang chuyện khác: “Lâm tiên sinh, bình thường người đọc sách gì?”

Vừa nói đến việc này Lâm Bắc Phàm lại rất vui vẻ: “Ta đọc rất nhiều sách, sách gì cũng đọc, nhiều đến ta đếm không hết.”

“Có thể giới thiệu cho mọi người mấy quyển không?” Dương Lan hỏi.

“Đương nhiên không thành vấn đề, ta vô cùng vui lòng!” Lâm Bắc Phàm từ giá sách lấy ra một quyển sách thật dày, giơ quyển sách tới trước mắt Dương Lan và ông kính, mặt mày hơn hờ nói: “Đây là một trong những quyển sách mà ta thích nhất, tên là 《Đấu Phá Thương Khung》, nói về một thiếu niên vượt mọi chông gai trong khôn cảnh, quyết chí thề không đổi, cuối cùng trở thành Đại Đế một phương.”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Cổ sự viết nhiệt huyết sôi trào, chính thể tích cực hướng lên, trong đó tinh thần của nhân vật chính Tiêu Viêm ảnh hưởng ta thật sâu. Trong truyện có một câu nói khiến ta ấn tượng sâu nhất, chính là: 30 năm Hà Đông, 30 năm

Hà Tây, không ai mãi mãi hèn! Ta như nhìn thấy được thiếu niên yếu đuối nhưng tinh thần bất khuất, hiện tại câu nói ấy đã trở thành lời răn của ta!”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Lan tử, quyển sách này tặng cho ngươi, hi vọng ngươi có thể đọc câu chuyện bên trong, cảm thụ tinh thần phấn đấu không sờn của Tiêu Viêm!” Lâm Bắc Phàm mừng rỡ đặt quyển sách vào tay Dương Lan đang mờ mịt, sau đó cầm quyển sách thứ hai lên, tiếp tục mặt mày hớn hở giới thiệu:

“Đây là quyển sách thứ hai ta đề cử cho ngươi, tên là 《 Tru Tiên 》, đây là một quyển sách phát huy tư tưởng Đạo gia vô cùng tinh tế, khúc dạo đầu đã nói lên ý nghĩa chính: Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi tâu cầu, tư tưởng vô cùng khắc sâu!”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Đương nhiên, đây là một quyển tiểu thuyết, trong sách không thể thiếu nhi nữ tình trường. Tình yêu của các nhân vật chính trong sách là Trương Tiểu Phàm và Bích Dao, Lục Tuyết Kỳ khiến người ruột gan đứt từng khúc, mà dưới đại thể, tình cảm của bọn hắn không chiếm được kết thúc yên lành. Cố sự vô cùng khúc chiết, cực kỳ đáng để ngươi đọc thử, ta nghĩ hẳn Lan tử sẽ thích dạng tiểu thuyết như này. Bản này cũng tặng cho ngươi!”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Dương Lan vẽ mặt mơ hồ tiếp nhận quyển sách thứ hai.

“Còn có quyển sách 《 Trọng Sinh Chi Thần Cấp Bại Gia Tử 》 này là ta thích nhất!” Lâm Bắc Phàm yêu thích không buông tay cầm một quyển sách lên, mừng rỡ nói: “Lan tử, ngươi không nên thấy tên của quyển sách này rất tục, kỳ thực bên trong có càn khôn, nó nói cho ta biết, dù cho sinh ra ở gia đình phú quý, dù cho một đời áo cơm không lo ăn mặc không nghĩ, cũng không nên tự cam đoạ lạc, phải biết hồi báo xã hội, phải biết giới sử dụng tiền tài và quyền lực của bản thân để trợ giúp nhiều người hơn, người thiện tâm mới có hồi báo tốt.”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Trên danh nghĩa là bại gia tử, nhưng kỳ thực bên trong trình bày đạo lý tu thân trị quốc tề thiên hạ, giảng thuật nhân quả luân hồi thiện hữu thiện báo ác giả ác báo. Từ trong quyển sách này, ta đã học được cách làm sao để phá của... Khụ khụ, để làm từ thiện, nó đã mang tới sự dẫn dắt rất lớn cho ta! Lan tử, quyển sách này cũng tặng cho ngươi, hi vọng ngươi sẽ thích!”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Còn có bản này...”

“Chờ chút, chờ chút!” Dương Lan không kịp chờ đợi cắt ngang: “Lâm tiên sinh, ý tốt của ngươi ta đã cảm nhận được, ba quyển này sách ta trở về nhất định sẽ đọc thật kỹ. Bây giờ, hẳn chúng ta nên chính thức bắt đầu phỏng vấn!”

“Được rồi.” Lâm Bắc Phàm vẫn chưa thỏa mãn.

Hắn còn mấy chục quyển sách muốn tiến cử, kết quả chỉ mới giới thiệu ba quyển, vốn còn có thể đề cử thêm...

Người xem trước tivi bắt đầu bùng nổ.

“Hóa ra 《Đấu Phá Thương Khung》 nói về một người vượt mọi chông gai trong nghịch cảnh, cuối cùng trở thành Đại Đế một phương... Luôn cảm thấy rất có đạo lý, ta lại không phản bác được!”

“Đây là lần đầu ta nghe nói quyển sách 《Tru Tiên》 là một quyển trình bày tư tưởng Đạo gia!”

“Mấu chốt là quyển sách 《Trọng Sinh Chi Thần Cấp Bại Gia Tử》 tục như vậy lại có thể bị Lâm Bắc Phàm nói đến cao đại thượng như thế, ta còn nghe Lâm Bắc Phàm đã học được kiến thức phá sản từ trong quyển sách này, hẳn còn muốn giảo biện!”

“Vậy mà tất cả đều là tiểu thuyết của Hồng Đâu Trung Văn, bại gia tử này thực sự không để dư lực đi làm quảng cáo!”

“Thật sự cười chết ta, Lan tử tài trí ưu nhã của chúng ta cũng mờ mịt!”

“Có thể không mờ mịt sao? Trong trường hợp long trọng như thế lại đi đề cử tiểu thuyết mạng, còn nói có lý như vậy, gặp ta ta đã sớm quỳ!”

...

Tiểu Lệ trước tivi cười đến mực ngực dán đến lưng.

Tuy nàng chưa xem qua mấy quyển sách này, nhưng nàng cũng biết quyển sách này là một trong những tiểu thuyết mạng đang hot, lượng truy cập đã hơn một ức, còn có hai bộ đang quay phim truyền hình, năm nay sẽ công chiếu.

Kết quả bản quyền tiểu thuyết mạng không có dinh dưỡng gì bị hấn thối đến thanh tân thoát tục như thế, sau đó lặc lư đưa cho Dương Lan.

“Thời điểm Dương Lan tiếp nhận ba quyển này sách nhất định rất mờ mịt!”
Tiểu Lệ cười đến thở không ra hơi.

Vốn còn muốn đi WC, hiện tại nàng quyết định không đi nữa.

Cho dù không nhịn được cũng phải nhịn.

Cuộc thăm hỏi xuất sắc như vậy, lịch sử hiếm thấy như vậy, khiêu chiến nhân sinh quan như vậy, bỏ lỡ một giây cũng là tội lỗi.

Chương 539: Không biết vợ đẹp Lâm Bắc Phàm!

Ngồi trên bàn đãi khách trong thư phòng, hai người chính thức bắt đầu màn thăm hỏi.

Đối mặt với màn ảnh, Dương Lan tự nhiên hào phóng nói: “Ta tin rằng tất cả mọi người đều không xa lạ gì với người thiếu niên đang ngồi trước mắt ta, hấn chính là Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh, năm nay mới 20 tuổi nhưng đã đi đến đỉnh cao nhân sinh, cố sự của hấn vô cùng truyền kỳ, đương nhiên cũng rất gây tranh cãi. Có người nói, do hấn dựa vào Bạch Thanh Tuyết mới có được hôm nay, hơn nữa từ nay về sau không cần đi học không cần làm việc, chỉ cần tiêu xài và tiêu xài, yên tâm làm một bại gia tử, ăn cơm mềm còn có làm tiểu bạch kiểm là được.”

Đổi một góc độ màn ảnh, Dương Lan tiếp tục nói: “Nhưng cũng có người nói, phá của chỉ là biểu tượng của hấn, kỳ thực hấn là một người rất có lòng nhân ái, thanh niên tam quan cực kỳ đốn chính, ở phương diện từ thiện hấn đã vượt hấn rất nhiều phú hào lâu năm, còn toàn tâm toàn ý thôi động tiết mục từ thiện 《Tiếng Nói Của Công Lý》 vì dân lên tiếng, vì dân thỉnh mệnh. Và cả ánh mắt hấn mười phần tinh chuẩn, đầu tư rất nhiều sản nghiệp có tiềm lực to lớn, mang đến rất nhiều bộ phim ưu tú, làm hot rất nhiều minh tinh nghệ nhân, cho nên được xưng là thần tài, người đỡ đầu giới giải trí.”

Màn ảnh lại chuyển, hai người đều ở trong cùng một khung hình, Dương Lan tò mò hỏi: “Lâm tiên sinh, liên quan tới những cái xưng hào này, người thích xưng hào nào nhất vậy? Hoặc người cảm thấy hình dung nào về người là chuẩn xác nhất?”

“Ta tương đối thích xưng hô tiểu bạch kiếm này.”

“Tiểu bạch kiếm? Tại sao vậy Lâm tiên sinh?” Dương Lan rất ngạc nhiên, hỏi vấn đề mà tất cả mọi người đều muốn biết.

“Bởi vì từ này nói trúng thịnh thế mỹ nhan ngàn vạn người mới có một của ta!” Lâm Bắc Phàm ngại ngùng nói.

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Thực sự quá không biết xấu hổ, lại có thể khoa trương dung nhan của bản thân như vậy, mặc dù biết người rất đẹp trai, nhưng người cũng không thể khoe khoang như thế, cười chết ta...” Tiểu Lệ lại một lần nữa cười đến gãy lưng.

Dương Lan lúng túng lại không mất lễ phép cười cười: “Có thể nhìn ra được Lâm tiên sinh rất tự tin với ngoại hình của mình!”

Lâm Bắc Phàm lập tức bổ sung: “Đó là đương nhiên!”

Dương Lan: “...”

“Vậy còn những xung hô khác thì sao, Lâm tiên sinh người cảm thấy thế nào? Người có muốn giải thích gì không?” Dương Lan lại hỏi một lần nữa.

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang trả lời: “Những xung hô khác không quá trọng yếu, chúng ta đổi vấn đề khác đi!”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

“Vậy mà người chỉ chú ý dung nhan, toàn bộ những thứ khác đều không thèm chú ý? Ha ha, đây là mạch não thần kỳ gì vậy? Lại một lần nữa bị biểu hiện kinh nghiệm của người kinh động đến, ha ha...” Đồng chí Tiểu Lệ cười gập cả người.

Dương Lan lại tiếp tục đối mặt với màn ảnh, mỉm cười nói: “Kỳ thực nhiều lời đồn liên quan đến Lâm tiên sinh trên Internet đều là sai trái, ví dụ như chuyện nói hấn vô học, ta không dám gật bừa. Thực ra, ta và Lâm tiên sinh là đồng học cũ, chúng ta đều học khoa chính quy tại Đại học Giang Nam đại học, hấn tiểu sư đệ của ta.”

“Trình độ của Đại học Giang Nam không cần ta nói mọi người cũng biết, mặc dù không bằng Thanh Hoa Kinh Đại, nhưng cũng nằm trong top 10 trường đại học hàng đầu cả nước, trong đó ngành tài chính là nổi danh nhất. Lúc trước ta thi đậu Giang đại, gia đình ta ăn mừng hết ba ngày. Mà vị tiểu sư đệ này còn lợi hại hơn cả ta, hấn là cô nhi, dựa vào năng lực học tập của bản thân không chỉ thi được vào ngành tài chính, hơn nữa vừa mới vào trường học đã đoạt được học bổng, mỗi năm cũng chỉ có mười người. Cho nên nói, mọi người còn cảm thấy vị tiểu học đệ này của ta kém không?”

Lúc này, rất nhiều người thay đổi cách nhìn với Lâm Bắc Phàm.

Có thể dựa vào năng lực của bản thân thi đậu ngành tài chính Đại học Giang Nam, hơn nữa còn là người đoạt được học bổng số lượng không nhiều, trình độ này dù có muốn tiến vào Thanh Hoa Kinh Đại cũng ổn thỏa, không nghĩ tới tên tiểu bạch kiểm này lại lợi hại như vậy.

Nhất là khi nghĩ đến hấn còn là một cô nhi, tài nguyên giáo dục kém rất rất xa người khác, điều đó càng khiến người bội phục.

“Lâm tiên sinh, với thành tích thi tốt nghiệp trung học khi đó của ngươi, hoàn toàn có thể ghi danh Thanh Hoa Kinh Đại, tại sao không đi? Đó chính là trường đại học mà học sinh cả nước đều hướng tới!”

“Kỳ thực lúc trước ta cũng hơi chần chừ, bởi vì các địa khu Bắc Kinh, Thượng Hải, Quảng Châu đã có thể tính là địa khu phát triển nhất nước ta, chi phí sinh hoạt quá cao, một học sinh nghèo như ta đến đó sinh hoạt có lẽ sẽ rất khó khăn...”

Khán giả không kìm được gật đầu.

Chi phí sinh hoạt ở những địa khu kia thật sự không phải người bình thường có thể gánh vác nổi, huống chi là một cô nhi?

“Cho nên lúc ấy ta vô cùng xoắn xuýt, thẳng đến khi Giang đại gửi lời mời...” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc vô cùng nói: “Ta nghĩ nghĩ cảm thấy Giang đại cũng rất tốt, bên đó chi phí sinh hoạt không cao, hơn nữa còn miễn tiền học phí cho ta, còn tặng cả học bổng, cho nên ta liền đi.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Lại bất ngờ không kịp đề phòng bị trang bức!

Trong mắt người Giang Nam chỉ là vẫn được thôi sao?

Người như vậy biểu những học sinh khác sao có thể chịu nổi?

Người nói Lan tỷ tài trí ưu nhã trước mắt người vì thi đậu Giang đại mà ăn mừng ba ngày làm sao chịu nổi.

Đâm dao vào tim người ta, mọi người nhìn thấy rõ ràng khoe miệng MC Dương co quắp một cái.

Khán giả cười sấp điên.

Dương Lan điều chỉnh tâm tình, bảo trì mỉm cười: “Cũng chính là năm thứ nhất sau kỳ thi đại học, Lâm tiên sinh và thê tử người Bạch Thanh Tuyệt bỗng nhiên kết hôn, tin tức này kinh hãi cả nước. Có thể thuận tiện tiết lộ một chút, rốt cuộc là cái gì đã kéo đôi Kim Đồng Ngọc Nữ các người lại với nhau? Nghe nói các người vừa thấy đã yêu, lần đầu gặp mặt đã bị đối phương hấp dẫn, cho nên lập tức kết hôn?”

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói: “Việc này ta muốn cải chính một chút, ta bị mù mắt, nói đúng hơn là ta vốn không phân rõ người trước mắt ta có xinh đẹp hay không. Nói thật, ta đi cùng nàng cũng không phải vì nàng xinh đẹp, bởi vì ta vốn không biết nàng có xinh đẹp hay không.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Lại có thể vô si tới mức nói bản thân mù mắt, không thể nhìn ra thê tử có xinh đẹp hay không?

Nếu như Bạch nữ thần không xinh đẹp, đã không được xưng là nữ thần!

Sao người lại dám trang bức như vậy?

Ngữ khí của Lâm Bắc Phàm vô cùng bất đắc dĩ: “Kỳ thực ta bị nàng trời đến cục dân chính kết hôn, vừa mới bắt đầu ta rất không tình nguyện, nhưng cánh tay xoay không bằng đùi, tất nhiên bất lực phản kháng, cũng chỉ có thể hưởng thụ. Nhưng cuối cùng sự thật chứng minh, đây đều là duyên phận, duyên phận tuyệt không thể tả.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Được Bạch nữ thần, bạch phú mỹ trí danh coi trọng người còn không tình nguyện?

Người không nguyện ý thì có thể để cho ta tới, đằng sau có hơn ngàn vạn người đứng xếp hàng chờ, tên này đáng chém ngàn đao!

Chương 540: Lâm Bắc Phàm hối hận đã sáng tạo Hồng Đậu!

Đồng chí Tiểu Lệ cảm thấy Lâm Bắc Phàm quá nghịch ngợm.

Vô luận là thi đậu đại học Giang Nam hay là cưới được Bạch nữ thần, trong mắt người bình thường đây đều là đại sự vô cùng khó lường, kết quả trong mắt hắn nó cũng chỉ là “vẫn được”, “không tình nguyện”.

Quá kích thích, cảm giác trái tim đều bị đâm mấy đao.

Đây chính là chênh lệch giữa người và người sao?

Nếu như Lâm Bắc Phàm xuất hiện trước mắt nàng, nàng nhất định sẽ không chút do dự đâm một đâm tới.

Thăm hỏi được tiếp tục.

Dương Lan hỏi: “Tuy ngoại giới có nhiều hiểu lầm về Lâm tiên sinh, nói Lâm tiên sinh là bại gia tử, ăn cơm mềm, còn là tiểu bạch kiểm, tóm lại đều không phải xưng hô gì tốt. Nhưng kỳ thật những điều bọn họ biết quá phiến diện, ta phát hiện ánh mắt đầu tư của Lâm tiên sinh cực kỳ tốt, tỷ như những bộ phim truyền hình bạo nổ 《 Chung Cư Tình Yêu 》 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 đều do Lâm tiên sinh moi ra, còn khiến rất nhiều minh tinh nghệ nhân hot lên.”

Lâm Bắc Phàm khoát tay lia lịa: “Đây đều là vận khí!”

Dương Lan cười: “Lâm tiên sinh, ngươi cũng không cần quá khiêm nhường, nếu đây cũng được xem là vận khí, vậy Hồng Đậu Trung Văn thì thế nào? Lúc trước khi Lâm tiên sinh mua nó, có rất nhiều người không coi trọng, nhưng hiện tại nó đã phát triển thành website siêu cấp chuyên chuyên vận nội dung trong và ngoài nước, mỗi ngày lượng viếng thăm đều hơn ức, còn thổi ra rất nhiều siêu thần thư Internet, giống như những bộ thần thư 《 Đấu Phá Thương Khung 》 《 Tru Tiên 》 mà Lâm tiên sinh vừa giới thiệu cho ta, đều là tiểu thuyết hot đến không thể hot hơn...”

Nghĩ đến một màn PR sách vừa rồi của Lâm Bắc Phàm, người xem trước tivi đều cười ha ha.

Dương Lan nói tiếp: “Hồng Đậu Trung Văn lấy việc khai phát bản quyền các đại thần thư internet làm lợi nhuận, nhanh chóng phát triển, cổ phiếu bên ngoài đã có giá trị hơn 600 ức. Nếu tiếp tục đầu tư bỏ vốn đưa ra thị trường, khả năng còn đột phá 2000 ức. Từ vừa mới bắt đầu 2000 vạn, chưa đến hai năm giá trị cổ phiếu đã đạt đến 600 ức, gấp 3000 lần, ích lợi này quá dọa người, quả thực là thần thoại tài phú! Lâm tiên sinh, người có kinh nghiệm gì muốn chia sẻ cho mọi người biết không?”

Khán giả trước tivi đều kinh hãi.

Một website nho nhỏ vốn không được mọi người coi trọng, lại có thể bị Lâm Bắc Phàm chơi đến 600 ức, đây quả thực còn kinh khủng hơn đám Mã Đại Đăng, Mã Đại Vân. Ban đầu bọn họ chỉ nhớ Lâm Bắc Phàm là một tên bại gia tử, không nghĩ tới năng lực kiếm tiền của hắn cũng lợi hại như vậy.

Rất nhiều người xích lại gần phía trước tivi nghiêm túc nghe, muốn nghe kinh nghiệm làm giàu của hắn.

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Kỳ thực không tới mức gấp 3000 lần, về sau ta cũng đầu tư vào rất nhiều tiền, ước chừng 100 ức, cho nên kỳ thực ta kiếm lời cũng không nhiều.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi : “Phốc!!!”

100 ức, trong thời gian hai năm kiếm lời 500 ức, gấp 500%, vậy còn không được tính là nhiều?

Người nói chuyện như vậy có tức hay không?

Dương Lan ca ngạo từ tận đáy lòng: “Vậy cũng đã rất lợi hại! Dù sao ngài cũng đã đào ra một sản nghiệp to lớn, hơn nữa còn dựa vào sản nghiệp này mà giới thiệu văn hóa nước ta đến nước ngoài, chỉ bằng điểm này đã có thể nói là công đức vô lượng. Lâm tiên sinh, liên quan tới điểm này, chắc người

cũng không cách nào phủ nhận, đúng không? Liên quan tới trang web này, người có gì muốn chia sẻ cho mọi người?”

Lâm Bắc Phàm thương tâm nói: “Kỳ thực đời ta chuyện hối hận nhất chính là sáng lập Hồng Đậu Trung Văn. Mới bắt đầu ta mua Hồng Đậu Trung Văn chỉ là vì thỏa mãn yêu cầu đọc tiểu thuyết của bản thân, kết quả ai nghĩ đến một website gần như phá sản lại có thể khởi tử hồi sinh, phát triển càng ngày càng tốt, hiện tại đã hot khắp toàn thế giới.”

Dương Lan sững sốt: “Đây không phải chuyện tốt sao?”

“Tốt cái gì?” Lâm Bắc Phàm càng thêm thương tâm: “Lúc đầu ta dự định chỉ làm một kẻ ăn cơm mềm ngồi chờ chết, có lão bà nuôi áo cơm không lo, không có lý tưởng to lớn gì. Thế nhưng ai ngờ sau khi Hồng Đậu phát triển lớn mạnh, xem như đại boss của Hồng Đậu, rất nhiều chuyện đều thân bất do kỷ, rất nhiều chuyện đều tìm tới ta, khiến thời gian rảnh của ta càng ngày càng ít.”

“Việc này...”

Lời này bảo người ta phải an ủi thế nào?

Rõ ràng là chuyện khiến người hâm mộ, vì sao đến trong miệng hắn lại trở thành vương vít?

Một nam nhân có thể gây dựng sự nghiệp to lớn không tốt sao?

“Sau khi trang web này lớn mạnh, thời gian rảnh của ta càng ngày càng ít. Mỗi tháng ta đều phải dành ra một ngày để xử lý công việc, có khi còn phải tốn thêm 1-2 ngày, người nói ta có thể không thương tâm khổ sở sao?”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Một tháng chỉ dùng có 1 ~ 2 ngày, đã có thể kiếm được số tiền mà người khác dành cả đời cũng không kiếm được, người còn cảm thấy thương tâm khổ sở?

Tuyệt đối không nên cản ta, ta nhất định phải giết chết tên hỗn đản này!

Lúc này, oán niệm của ngàn vạn cầu tăng ca nổi thẳng mây xanh!

Dù cho Lâm Bắc Phàm đang ở nhà cũng cảm thấy không rét mà run.

Dương Lan cũng cảm thấy rất tâm mệt.

Hiện tại, nàng cũng có xúc động muốn xông lên đánh hẳn mấy quyền, dù cho gương mặt này dung mạo rất đẹp trai cũng phải đánh.

Dương Lan hao tổn công phu rất lớn mới có thể kiềm chế nội tâm xung động, tuy tâm lý đang thâm chử cmn, nhưng trên mặt vẫn bảo trì thông dong như cũ: “Còn một chuyện ta muốn nói cho mọi người, trước mắt Lâm tiên sinh là người quyền góp từ thiện đứng đầu nước ta. Chỉ một lần quyền tiền năm ngoái, đã vượt qua 50 ức. Lâm tiên sinh, đến cùng là nguyên nhân gì khiến người quyết định quyền góp nhiều tiền như vậy?”

Lâm Bắc Phàm khoát tay lia lịa: “Không cần đề cập vấn đề tiền bạc với ta, tiền đều là do lão bà ta quản, ta chưa từng chạm tới tiền, đối với tiền ta không có hứng thú. Nhìn thấy người khác rất cần tiền ta liền quyền, chuyện có bao lớn đâu? Cho nên quyền bao nhiêu ta cũng không rõ ràng.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Bọn hắn cảm nhận được một vạn tổn thương!

Bọn hắn còn đang vì tiền mà một mực bôn ba, kết quả người khác đã không có hứng thú đối với tiền.

Trong lòng Tiểu Lệ yên lặng hò hét: Lâm Bắc Phàm, có thể bớt trang bức một chút hay không, tăng thêm một chút chân thành được hay không?

Lúc này, chợt mọi người nghe thấy tiếng kêu meo meo meo.

Là Tiểu Manh đáng yêu một thân trắng như tuyết đẩy cửa thư phòng ra, sau đó chạy chậm đến trên thân Lâm Bắc Phàm, mười phân lười biếng ghé vào

hai chân Lâm Bắc Phàm, đầu gối lên cánh tay Lâm Bắc Phàm, híp mắt nghỉ ngơi.

“Này là...Mèo Ragdoll thật đáng yêu!” Ánh mắt Dương Lan sáng lên.

Tiểu công chúa vào kính, cũng khiến người xem trước tivi cảm thấy vui mừng.

“Thật sự là một con mèo Ragdoll xinh đẹp!”

“Toàn thân trắng nõn như tuyết, thoát nhìn lại rất biết điều, tựa như một yêu tinh tuyết!”

“Ta cũng rất khát vọng có một con mèo dính người như vậy!”

“Đừng suy nghĩ, mèo đều là của nhà người khác!”

...

Đôi mắt với màn ảnh, Lâm Bắc Phàm một bên vuốt ve mèo Ragdoll, một bên giới thiệu: “Nó tên Tiểu Manh, là một con mèo Ragdoll khả ái, năm nay hai tuổi, vô cùng nhu thuận, nhưng lại tương đối tham ăn!”

“Đến đây, Tiểu Manh, chào mọi người một tiếng!”

Tiểu Manh rớt cục cũng cũng mở mắt, cặp mắt màu xanh lam kia vừa lớn vừa đẹp, nó duỗi chân trước ra nhẹ nhàng quơ quơ, meo một tiếng, sau đó tiếp tục nằm sấp đi ngủ.

Một màn đáng yêu như vậy chinh phục ngàn vạn người xem trước tivi.

“Có thể để ta sờ một chút được không?” Dương Lan nhìn thấy con mèo đáng yêu như vậy, tình mẹ tràn lan.

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu, cười nói: “Sợ là không được, nó tương đối sợ người lạ, ngoại trừ người trong nhà thì ai cũng không muốn tiếp xúc.”

“Ra là vậy...” Dương Lan có chút tiếc nuối, nhưng vẫn bảo trì mỉm cười: “Thật hâm mộ Lâm tiên sinh, có thể có được động vật đáng yêu như tiểu

manh vậy. Chỉ là ta tới này giờ cũng lâu như thế, sao không gặp được nó?”

Lâm Bắc Phàm một bên vuốt ve lưng Tiểu Manh, một bên phong khinh vân đạm trả lời: “A, vừa rồi nó chơi trong phòng của nó, chơi mệt mới ra ngoài tìm ta, cho nên mới vừa rồi người không có nhìn thấy nó.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Bất ngờ không kịp đề phòng bị trang bức, gãy eo của ta!

Ngay cả mèo cũng có phòng riêng... Rất nhiều người đều cảm thấy đầu gối trúng một tiền!

Đây chính là người không bằng mèo trong truyền thuyết sao?

Chương 541: Bức vương được sinh ra!

Dương Lan hỏi: “Nhìn thấy Tiểu Manh nằm an tĩnh trong ngực Lâm tiên sinh như vậy, có thể nhìn ra được Lâm tiên sinh cũng là một nhân sĩ yêu mèo. Hơn nữa bộ lông của nàng rất xinh đẹp, hẳn Lâm tiên sinh thường xuyên xử lý?”

Lâm Bắc Phàm gật đầu nói: “Đúng là thường xuyên xử lý. Vì để tiểu công chúa của ta được khỏe mạnh, mỗi tuần ta đều mời người tới kiểm tra cho nó, xoa bóp, hoạt huyết tán khí, chải vuốt bộ lông các loại, cho nên thoạt nhìn nó rất xinh đẹp, cũng rất khỏe mạnh!”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Ngay cả một con mèo cũng có bác sĩ riêng!

“Vì để có thể để nó được sống thoải mái dễ chịu, ta còn cải tạo một căn phòng trong này thành nhạc viên, bên trong đều là đồ chơi mà nó thích, vừa rồi nó đã chơi trong phòng ấy.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Nhạc viên tư nhân cho mèo, nghe thật đau lòng có được không?

“Bình thường ăn uống cũng rất chú ý, tiểu công chúa của ta tương đối kén ăn, đồ ăn cho mèo bình thường không chịu ăn, vừa mới bắt đầu sâu chết ta. Về sau có mỹ thực trong 《 Trù Thần 》 , vấn đề này mới được làm dịu.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Lại có thể hàng ngày đều được ăn mỹ thực trong 《 Trù Thần 》 ...

“Tuy tiểu công chúa của ta tương đối thực nữ, nhưng có khi cũng khá nghịch ngợm. Vì xoa dịu sự nhàm chán và tịch mịch, ta thường thường dẫn nó lên du thuyền lái ra biển, hoặc ngồi máy bay tới các quốc gia khác dạo chơi, như vậy nó cũng trở nên ngoan ngoãn hơn!”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Trái tim đám khán giả đều bị tổn thương thật sâu, đẫm máu, ngàn vết lở loét, không muốn sống nữa.

Đây quả thật là series người không bằng mèo, tuyệt đối không cần hoài nghi.

Sống nửa đời người, phấn đấu nửa đời người, lại còn sống không đặc sắc bằng một con mèo, thật sự rất khó chịu!

Khó chịu tới mức không muốn sống!

Hai người trò chuyện một chút, hàn huyên tới Luyến Tuyệt Ái Tửu.

Dương Lan: “Nói thật, Tinh Quang phát triển không thể không nói đến Luyên Tuyết Ái Tửu. Bọn họ xuất đạo không đến hai năm, nhưng đã phát hành mười mấy ca khúc kiệt tác, ví dụ như 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đang hot, những ca khúc trong phim cơ bản đều do bọn hấn sáng tác, có 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 《 Ai Là Đại Anh Hùng 》 《 Thế Gian Chỉ Có Người Tốt 》 ... đều đặc biệt êm tai!”

Lâm Bắc Phàm: “Đúng là âm nhạc của bọn họ rất êm tai.”

Dương Lan: “Thế nhưng hai người kia thực sự quá thần bí, cho đến bây giờ vẫn không lộ ra một chút tin tức nào.”

Lâm Bắc Phàm: “Đây là nhân sinh mà bọn hấn chọn, chúng ta nên tôn trọng bọn hấn.”

Dương Lan: “Đúng! Nhưng nói đến âm nhạc, không thể không nói các ca khúc kinh điển của Luyên Tuyết Ái Tửu xác thực rất rất êm tai, ta rất yêu thích bài 《 Nữ Nhân Hoa 》 , hình tượng nữ tính thể hiện quá đúng chỗ, khiến ta vô cùng có cảm xúc. Lâm tiên sinh, người thích bài nào của Luyên Tuyết Ái Tửu vậy?”

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Đúng là nhạc của bọn họ rất êm tai, nhưng cũng không phải ta thích nhất. Ta thích nhất 《 Mất Hết Tất Cả 》 của Thôi Kiện đại thần, mỗi lần bài hát này phát lên ta đều rất cảm động, cảm giác bài hát này chính là vì ta mà viết.”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Ở cùng thời khắc đó, có vạn người xem trước tivi uống nước bị sặc.

Dương Lan cúi đầu.

Lời nói trái lương tâm như vậy, ngay cả ta cũng không đành lòng nhìn thẳng!

Nói tới tương lai của giới giải trí.

Dương Lan: “Nói tới giới giải trí, hai năm này xảy ra sự thay đổi rất lớn. Từ góc độ biến hóa của quốc gia, cùng với chính sách, thực ra quốc gia rất ủng hộ ngành giải trí phát triển, nhưng muốn tiến hành phát triển trên cơ sở luật pháp ổn định, xúc tiến sinh hoạt giải trí nhân văn và cuộc sống văn hóa tinh thần. Trong sự biến đổi lớn này, có người thừa cơ quật khởi, có người theo không kịp thời đại lại bị đào thải. Tinh Quang cũng là một trong số những bên nhận được lợi ích, sự phát triển của Tinh Quang trong hai năm nay rõ như ban ngày. Lâm tiên sinh cũng có thể tính là nhân sĩ thâm niên trong giới giải trí, người cảm thấy tương lai giới giải trí sẽ thế nào? Nên đi con đường nào?”

Lâm Bắc Phàm: “Muốn nói tương lai ngành giải trí, mọi người nhìn Tinh Quang cũng đủ hiểu. Bởi vì Tinh Quang đi trên con đường chính xác nhất, cho nên mới có thành quả to lớn như bây giờ.”

Dương Lan cảm thấy rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng trả lời dựa theo lẽ thường, giọng nói của nàng mang theo một tia mừng rỡ hỏi: “Như vậy tương lai Tinh Quang sẽ phát triển như thế nào? Sẽ phát triển theo phương hướng nào?”

Lâm Bắc Phàm: “Vấn đề này hỏi rất hay, nhưng ta cũng không biết!”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Không biết người còn kêu mọi người nhìn Tinh Quang?

Người chính là cái hồ to!

Thăm hỏi dần dần đến kết thúc.

Dương Lan tổng kết nói: “Đây là thời đại gió nổi mây phun, đây là thời đại kỳ ngộ khắp nơi, đây là thời đại tốt nhất thuộc về người trẻ tuổi! Thời đại vút bỏ người, xưa nay sẽ không nói gặ lại! Lâm tiên sinh, xem như điển

hình cho thanh niên thành công đương đại, người có điều gì muốn khuyên bảo người trẻ tuổi hay không?”

Lâm Bắc Phàm ngữ trọng tâm trường nói: “Người trẻ tuổi đừng nên mơ tưởng xa vời, muốn một chân đạp đất, trước tiên thiết lập một mục tiêu nhỏ, sau đó dần dần tăng lên... Thí dụ như, đầu tiên là kiếm một ức...”

Dương Lan: “...”

Ngàn vạn người xem trước tivi: “Phốc!!!”

Ha ha, một ức là mục tiêu nhỏ...

Người định giết chúng ta luôn hay gì.

Tuy 《Đại Nhân Vật》 thăm hỏi chỉ có một giờ, nhưng tạo thành ảnh hưởng quá lớn, cùng ngày đã lên bảng hot search, một mục chiếm cứ top 10 không thể lay động.

Nhất là những lời nói của Lâm Bắc Phàm cũng lên hot search.

“Thư phòng của ta rất bình thường, cũng chỉ lớn hơn, rộng hơn những gia đình khác một chút, ta chỉ là hài tử nhà bình thường!”

“Ta suy nghĩ kỹ, cảm thấy Giang đại cũng không tồi...”

“Ta bị mù mắt, căn bản không thể phân rõ người trước mặt ta có xinh hay không. Nói thật, ta đi cùng với nàng cũng không phải vì nàng xinh đẹp, mà là vì ta vốn không biết nàng có xinh đẹp hay không.”

“Về sau ta cũng đầu tư vào rất nhiều tiền, ước chừng 100 ức, cho nên kỳ thực ta kiếm lời cũng không nhiều...”

“Thực ra đời này chuyện ta hối hận nhất chính là sáng lập Hồng Đậu Trung Văn...”

“Không cần đề cập vấn đề tiền bạc với ta... Ta chưa từng chạm qua tiền, ta đối với tiền không có hứng thú. Nhìn thấy người khác rất cần tiền ta liền quyên, cho nên quyên bao nhiêu ta cũng không rõ ràng.”

“Ta thích nhất là ca khúc 《Mất Hết Tất Cả》 của Thôi Kiện đại thần, mỗi lần bài hát này phát lên ta đều rất cảm động, cảm giác bài hát này chính là vì ta mà viết.”

“Người trẻ tuổi đừng nên mơ tưởng xa vời, muốn một chân đạp đất, trước tiên thiết lập một mục tiêu nhỏ, sau đó dần dần tăng lên. Thí dụ như, trước đó phải kiếm được một ức...”

...

Lâm Bắc Phàm ném ra hết nồi canh gà độc này tới nồi canh gà độc khác, rót tới miệng đám người sùi bọt mép, mất hết hi vọng và niềm tin đối với cuộc sống.

“Lâm Bắc Phàm tuyệt đối có độc, xem hết phỏng vấn của hắn ta cảm giác trái tim bị đâm mấy đao!”

“Người chỉ bị đâm mấy đao mà thôi, còn ta trái tim tan nát!”

“Ta thật hối hận, vì sao lại xem buổi phỏng vấn hắn làm gì? Hiện tại ta không muốn sống nữa!”

“Kiên cường chút, người không cô đơn!”

“Ta chưa từng gặp người nào trang bức lại trang tới thanh tân thoát tục như thế, không biết xấu hổ!”

“Ta cố gắng nhiều năm như vậy, lại so ra kém một con mèo?”

...

Từ nay về sau, Lâm Bắc Phàm nhiều hơn một xưng hào “Bức Vương”.

Chương 542: Chuẩn bị đêm hội mùa xuân!

Tết âm lịch đang đến gần, không khí tiết mục cũng dần dần dày đặc, làn sóng trở về quê đã bắt đầu.

Vào ngày cả nhà sum vầy như thế này, rất nhiều công việc đều rơi vào ngưng trệ, rất nhiều người đã không còn lòng dạ nào tiếp tục công tác, chỉ muốn mau chóng chạy về nhà đoàn tụ ăn tết cùng với người nhà.

Nhưng đối với người trong giới giải trí, thời gian này là một trong những thời gian bận rộn quan trọng nhất năm.

Rất nhiều phim điện ảnh hấp dẫn đều được lên sóng vào lúc này, chém giết vô cùng thảm thiết.

Rất nhiều phim truyền hình chất lượng cao cũng náo náo phát sóng ở thời điểm này, giành lấy tỉ lệ xem trước.

Đương nhiên, không có thể bỏ sót tiết mục giải trí, vì thuận theo bầu không khí ngày lễ tết, mỗi một tiết mục át chủ bài đều mở ra bản đặc biệt năm mới, thậm chí trực tiếp đẩy tiết mục mới ra. Chỉ cần làm không phải quá kém, tỉ lệ người xem cũng sẽ không thấp.

Rất nhiều minh tinh nghệ sĩ cũng chạy xô kiếm tiền trong khoảng thời gian này, kiếm được phí quảng cáo cao hơn nhiều so với bình thường.

Đối với đài truyền hình, nhất là đài truyền hình nhất tuyến, tết đến xuân về bọn họ còn có một công tác quan trọng, đó là chuẩn bị đêm hội mùa xuân, biểu hiện rõ ràng sự cường đại và phong thái của đài truyền hình ra ngoài, tương đương với “duyet binh”.

Nếu làm tốt đêm hội mùa xuân, không chỉ có thể kiếm tiền, còn có thể dựng lên ấn tượng “mạnh mẽ” trong lòng người xem, cái này vô cùng hữu ích đối với sự phát triển của đài truyền hình.

Thời điểm năm ngoái, bởi vì nội tình của Tinh Quang quá cạn, bọn họ không cách nào xúc tiến xây dựng đêm hội.

Việc không thể tranh với các đài truyền hình lớn đã trở thành tiếc nuối trong lòng Bạch Thanh Tuyết.

Nhưng năm nay không giống.

Năm nay Tinh Quang binh hùng tướng mạnh, tài nguyên phong phú, thực lực hùng hậu đã vượt qua bốn đài truyền hình nhất tuyến rất xa, lúc này không làm một trận, sao xứng đáng với thành tích của Tinh Quang trong một năm qua?

“Đêm hội mùa xuân lần này Tinh Quang chúng ta tuyệt không thể bỏ qua, nhất định phải làm, hơn nữa còn phải làm lớn!” Đứng trên bục hội nghị, Bạch Thanh Tuyết hăm hờ nói: “Một năm trôi qua, Tinh Quang chúng ta đạt được thành tích rất đáng chú ý, nhân viên công tác từ không đến 3000 phát triển cho tới bây giờ trên vạn người, tài sản cũng từ 200 ức phát triển cho tới bây giờ hơn ngàn ức. Dưới cờ chúng ta có được mười tác phẩm truyền hình điện ảnh cùng tiết mục ưu tú, còn có trên trăm vị minh tinh nghệ sĩ ưu tú! Bất luận là tài nguyên hay là thực lực, chúng ta đều là ông vua không ngai của giới giải trí Trung Quốc! Cho nên các đồng chí, thời điểm “duyet binh” đã đến!”

Dưới đài, hơn ngàn nhân viên công tác nghe đến nhiệt huyết sôi trào.

Bọn họ chứng kiến một năm phát triển của Tinh Quang, chứng kiến Tinh Quang từ nhỏ yếu đi lên cường đại, chứng kiến Tinh Quang vượt qua các đài truyền hình nhất tuyến khác, sau đó thế không thể cản mà xông ra biên giới.

Bọn họ còn cống hiến một phần sức mình, nhỏ máu và mồ hôi của bản thân.

Phú quý bất hoàn hương như cầm y dạ hành.

Xem như người một nhà, đương nhiên bọn họ cũng hi vọng Tinh Quang có thể làm tốt đêm hội mùa xuân, làm được nở mày nở mặt.

“Tiền Đa Đa, người phụ trách đêm hội này! Từ hôm nay trở đi, người sẽ là tổng đạo diễn đêm hội mùa xuân, phụ trách phối hợp điều chỉnh toàn bộ công việc lên quan đến đêm hội, trực tiếp phụ trách với ta. Trong vòng ba ngày người phải giao phương án kế hoạch cho ta.”

“Bạch tổng, ta đã biết!” Tiền Đa Đa đứng lên nói, cảm giác áp lực cực lớn.

“Mạnh Tiểu Phi, công tác dẫn chương trình đêm hội sẽ do người dẫn đầu, xuất ra trình độ dẫn chương trình như chương trình đêm hội của CCTV cho ta, ta tin tưởng người có thể làm được. Cụ thể người và Tiền Đa Đa bàn bạc.”

“Được, Bạch tổng.” Mạnh Tiểu Phi nói, hẳn ta sớm đã làm tốt chuẩn bị.

“Dương Tử Nhi, [Sing! China] “đêm đỉnh phong” trước đó người làm rất tốt! Hiện tại vẫn sẽ do người phụ trách công việc trên phương diện này.” Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc nói: “Nhiệm vụ của người cực kỳ nặng, xem như tổng thanh tra âm nhạc, người phải bảo đảm hiệu quả tổng thể của sân khấu và âm nhạc trong đêm hội, mở ra những màn biểu diễn cao cấp trong đêm hội cho chúng ta!”

“Được, Bạch tổng.” Dương Tử Nhi bày ra bộ dạng đau khổ, lại có việc để làm.

Trở về nhất định phải tìm Lâm Bắc Phàm đòi bồi thường.

“Hứa bộ trưởng, người phụ trách công tác kết nối nghệ sĩ đêm hội...”

“Không thành vấn đề!”

...

Bạch Thanh Tuyết bố trí tất cả công tác một cách ngay ngắn trật tự.

Sau khi bố trí xong tất cả công việc, Bạch Thanh Tuyết vỗ tay nói: “Mọi người cẩn rắng, kiên trì thêm nửa tháng! Sau khi đêm hội mùa xuân kết thúc, ta sẽ cho mọi người được nghỉ nửa tháng, còn cho mọi người thêm một hồng bao lớn, để mọi người được nghỉ ngơi đầy đủ, chơi bời thoải mái.”

“Bạch tổng vạn tuế!” Đám người cùng nhau hô.

Sau khi bố trí chuyện xong, toàn bộ Tinh Quang như một máy vận chuyển tốc độ cao.

Cùng lúc đó, các đài truyền hình cũng bắt đầu bố trí công tác đêm xuân.

Có điều, bọn họ càng quan tâm chương trình đêm xuân của Tinh Quang sẽ bắt đầu lúc nào hơn, nghĩ hết biện pháp đi nghe ngóng.

Mango TV.

Đài trưởng Hoàng Chân Sơn nhìn phương án kế hoạch đêm xuân trước mắt, vô cùng hài lòng gật gật đầu: “Làm tốt lắm, cứ dựa theo kế hoạch này mà làm đi. Hiện tại thời gian eo hẹp, nhiệm vụ nặng nề, nhanh chóng làm xong, ta sẽ bảo các bộ phận phối hợp với người.”

“Được, Hoàng đài trưởng!” Trên mặt Triệu phó đài trưởng hiện lên nét vui vẻ.

“Giao cho người làm ta rất yên tâm!” Hoàng Chân Sơn cười cười.

Rất nhiều đêm hội lớn đều do Triệu phó đài trưởng phụ trách, qua nhiều năm hẳn ta đã tích lũy kinh nghiệm phong phú vô cùng, vì vậy chuyện này giao cho Triệu phó đài trưởng làm, Hoàng đài trưởng rất yên tâm.

Thế nhưng, ngay lúc hẳn ta cầm bản kế hoạch chuẩn bị rời đi, Hoàng đài trưởng gọi hẳn ta lại: “Chờ chút, Triệu đài trưởng, người biết chương trình đêm xuân của Tinh Quang sẽ được phát sóng lúc nào không? Tình huống cụ thể thế nào?”

Triệu phó đài trưởng nói ra: “Thời gian phát sóng đã có, là ngày 21 tháng 1, cách giao thừa 3 ngày. Nhưng phương án cụ thể thế nào, đây là việc cơ mật của bọn họ nên ta không nghe được.”

“Được.” Đài trưởng Hoàng Chân Sơn giãy giụa, cuối cùng thở dài, nói: “Bổ trí chương trình đêm xuân của chúng ta vào ngày 20 tháng 1 đi.”

Nói xong câu nói này, trên gương mặt mệt mỏi của Hoàng Chân Sơn có thêm mấy phần chán chường.

Triệu phó đài trưởng im lặng: “Được, Hoàng đài trưởng, ta đi bố trí ngay đây!”

“Đi thôi!” Hoàng Chân Sơn vô lực phát phát tay.

Sau khi mọi người đã rời đi, Hoàng Chấn Sơn mệt mỏi nằm trên ghế, lắc đầu cười khổ.

Từng có lúc, Mango TV hẳn ta uy phong lắm liệt, có cần phải né tránh các đài truyền hình khác sao?

Chỉ cần thả ra tiếng gió, đài truyền hình khác đều sẽ chủ động né tránh, cho dù là các đài truyền hình nhất tuyến khác cũng không dám va chạm với Mango TV hẳn ta vào giờ phút quan trọng này.

Mà bây giờ, hẳn ta lại bị Tinh Quang quật khởi sau làm cho không thể không tránh.

Hẳn ta không có lòng tin khi cứng đối cứng với Tinh Quang, những đài truyền hình khác cũng vậy.

Không tránh, không chết tức tòn.

Tránh, còn có một tia cơ hội sống sót.

Đây là kinh nghiệm quý báu suốt một năm chịu nhiều đau khổ, chảy hết máu và nước mắt của bọn họ đúc kết ra được.

“Có câu nói rất hay, phong thủy luân chuyển, nhưng chuyển cũng quá nhanh? Già rồi...” Hoàng Chấn Sơn lại thở dài, ai có thể ngờ một đài truyền hình tư nhân nho nhỏ, không đến hai năm đã phát triển thành quái vật khổng lồ như bây giờ?

Trở thành tồn tại khiến Mango TV không thể không ngưỡng vọng.

“Có điều, coi như không thể cứng đối cứng, ta cũng phải để người biết một chút, nếu không người thật cho rằng Mango TV ta dễ bị ức hiếp!” Hoàng Chấn Sơn cầm điện thoại lên...

Chương 543: Thời gian đêm xuân của các đài truyền hình lớn!

Các đài truyền hình khác cũng đang nghe ngóng thời gian đêm xuân của Tinh Quang. Sau khi biết thời gian cụ thể, bọn họ bắt đầu điều chỉnh thời

gian đêm xuân của mình, tránh đụng xe với Tinh Quang dẫn tới xe hỏng người vong.

Sau khi xác định thời gian đêm xuân của Tinh Quang, các đài truyền hình nhất tuyến lập tức tiến hành điều chỉnh.

Trong đó ——

Mango TV, ngày 19 tháng 1.

Blueberry TV, ngày 18 tháng 1.

Tomato TV, ngày 17 tháng 1.

Lychee TV, ngày 16 tháng 1.

Toàn bộ đài truyền hình đều bố trí trước Tinh Quang, hơn nữa giữa hai bên cũng không có xung đột lẫn nhau.

Chủ yếu là vì, trong một năm qua bọn họ đã ăn thiệt thòi đến sợ, bọn họ làm đêm xuân chủ yếu là để kiếm tiền, nếu như giữa hai bên lại tiến hành đấu đá, như vậy sẽ thành họa vô đơn chí đối bọn tình huống hiện tại của bọn họ.

Khổ chủ hà tất phải làm khó khổ chủ?

Đài truyền hình nhị tuyến khác thấy được, cũng nhao nhao tiến hành bố trí.

Thời gian đêm xuân tập hợp bố trí ở bốn ngày từ ngày 16 tháng 1 đến ngày 19 tháng 1 này.

Bọn họ không dám tranh với Tinh Quang, nhưng với các truyền hình nhất tuyến khác thì không có vấn đề. Dù sao một năm qua này, biểu hiện truyền hình nhất tuyến còn tốt không bằng bọn họ, để bọn họ cảm giác truyền hình nhất tuyến cũng không ra sao, có thể chống đối.

Nếu thắng, vậy thì thật sự có vốn liếng để khoe khoang tự kiêu.

Nếu không thắng được cũng rất bình thường, không có gì tiếc nuối.

Cứ thế sẽ xuất hiện một loại tình huống, toàn bộ khung giờ hoàng kim ngày 20 tháng 1 được giao cho Tinh Quang. Các đài truyền hình tập trung xuất hiện vào những khung thời gian khác, bọn họ thà đấu đá lẫn nhau cũng không muốn đối mặt với Tinh Quang.

Một màn này khiến bốn đài truyền hình nhất tuyến tức giận đến ngứa răng.

Nhất là Lychee TV, đài truyền hình yếu nhất trong số các đài truyền hình nhất tuyến, lại xuất hiện bốn đài truyền hình nhị tuyến đồng thời tập hợp, chiếm tỉ lệ người xem với bọn họ.

Đài trưởng Lychee TV tức giận đến tóc dựng thẳng: “Thực sự là lẽ nào có cái lý ấy! Toàn bộ đến cướp người xem của ta, thấy Lychee TV ta dễ ức hiếp lắm có đúng không?”

Lại bị đài truyền hình nhị tuyến khinh bỉ: “Còn không biết xấu hổ nói chúng ta, có bản lĩnh người cướp của Tinh Quang đi.”

Đài trưởng Lychee TV tức giận đến thiếu chút thổ huyết: “Được được! Ta sẽ khiến các người biết rõ lợi hại của Lychee TV ta! Để cho các người biết rõ, vì sao các người vụn vụn chỉ là nhị tuyến, vĩnh viễn luôn kém ta một bậc?”

Đài truyền hình nhị tuyến hoàn toàn không sợ: “Đến đi, có bản lĩnh thì đến đi!”

Cứ như vậy, đại chiến đêm xuân được khai chiến sớm, khói lửa tràn ngập, bão cát nổi lên bốn phía.

Chỉ có Tinh Quang ngồi vững trên đài câu cá, giống một vị lão đại ca phong khinh vân đạm nhìn tiêu đệ dưới đáy người tranh ta đoạt, cao cao tại thượng, địa vị không thể rung chuyển.

Đài truyền hình Tinh Quang.

“Bạch tổng, đây là thời gian các đài truyền hình lớn khác tổ chức đêm xuân, nhưng cụ thể bọn họ mời minh tinh nghệ nhân nào, nội dung tiết mục ra sao

vẫn còn đang giữ bí mật, chúng ta không cách nào nghe ngóng được.” Hứa Hán Kiệt báo cáo công tác với Bạch Thanh Tuyết.

Bạch Thanh Tuyết cũng để người nghe tình huống từ các đài truyền hình khác. Tuy đã không phải cùng một cấp độ, trên mặt chiến lược Tinh Quang có thể coi thường bọn họ, nhưng trên phương diện chiến thuật nhất định phải coi trọng, để tránh bị lật thuyền trong mương.

“Được, ta đã biết.” Bạch Thanh Tuyết thấy ngày 20 tháng 1 còn trống, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý.

Hiện tại phong thủy luân chuyển, rốt cục cũng đến phiên các người sợ ta.

Còn nhớ thời điểm vừa mới bắt đầu, Tinh Quang đẩy ra tiết mục gây sốt đầu tiên [Phi Thành Vật Nhiễm], bị các đài truyền hình lớn âm thầm chơi xấu, không thể không tạm ngừng phát sóng chỉn đốn một tháng.

Còn có tết xuân năm ngoái, các đài truyền hình lớn liên hợp lại làm khó dễ nàng ở Ban Tuyên giáo Trung ương, nếu không phải có lão công, có thể Tinh Quang đã bị liên lụy chết, nào còn có được huy hoàng như bây giờ.

Sau này bọn họ còn cạnh tranh ngoài sáng trong tối không biết bao nhiêu lần, ví như đào người, cài gián điệp... nhưng may mắn đều là Tinh Quang thắng được.

Hiện tại, Tinh Quang đã không phải ngô hạ a mông(1), bọn họ nào còn dám làm như vậy?

(1) Ngô hạ A Mông: là thành ngữ xuất xứ từ cuốn 66 của “Tôn Quyền Khuyên Học” của “Tur Trị Thông giám” nhằm châm biếm những người thiếu học thức, tỉ dụ như trình độ học thức còn thấp.

Tinh Quang không mài người đã không tệ.

Nhìn thời gian biểu này, trong lòng Bạch Thanh Tuyết dâng lên một suy nghĩ vui đùa: Có nên điều chỉnh thời gian đêm xuân, sau đó va chạm với các đài truyền hình khác?

Cuối cùng chắc chắn sẽ dọa bọn họ hoảng hốt lo sợ?

Cảnh tượng đó chỉ nghĩ một chút đã vui vẻ vô cùng, Bạch Thanh Tuyết bật cười thành tiếng.

Cuối cùng nghĩ nghĩ, Bạch Thanh Tuyết vẫn cắt đứt suy nghĩ không thiết thực này.

Với tư cách là lão tổng phải nói lời giữ lời, nhân vô tín bất lập. Nếu đã nói là ngày 20 tháng 1, vậy thì là ngày 20 tháng 1, nhiều một ngày ít một ngày đều không được, nếu không về sau sẽ không có uy tín.

Hứa Hán Kiệt có chút lạ lẫm nhìn vị mỹ nữ lão tổng trước mắt này, miệng hơi hơi mở ra, nhưng muốn nói lại thôi.

“Hứa bộ trưởng, có gì muốn nói cứ nói thẳng đi.” Bạch Thanh Tuyết điều chỉnh tâm tính, khôi phục dáng vẻ lão tổng.

“Còn có một chuyện quan trọng, đó là Lychee TV muốn mời học viên tứ cường của Sing! China chúng ta đến tham gia đêm hội của bọn họ. Ngoài trừ Lychee TV, còn có các đài truyền hình khác cũng gửi lời mời đến nghệ sĩ Tinh Quang chúng ta, nhưng trước mắt ta chưa quyết định chắc chắn được, muốn hỏi ý kiến ngài một chút!”

“Đây là chuyện tốt, chúng ta có thể kiếm thêm tiền, tại sao không đồng ý?” Bạch Thanh Tuyết hỏi lại.

“Dù sao chúng ta và các đài truyền hình lớn khác cũng có quan hệ cạnh tranh...”

“Hứa bộ trưởng, người không thể nhìn sự việc bằng ánh mắt lúc trước.”

“Xin rửa tai lắng nghe!” Hứa Hán Kiệt nghiêng tai lắng nghe.

Bạch Thanh Tuyết nhìn xa trông rộng nói: “Trước kia lúc chúng ta còn yếu ớt, đúng thực là quan hệ cạnh tranh, cá lớn nuốt cá bé, cá bé ăn tôm nhỏ, không tranh cũng không có cách nào phát triển. nhưng bây giờ chúng ta đã phát triển thành bá chủ giới giải trí, tương đương với cá mập đứng đầu chuỗi thức ăn, trong giới giải trí chúng ta vô địch thủ. Nếu cạnh tranh

không chừa thủ đoạn nào, như vậy toàn bộ hệ sinh thái giới giải trí đều sẽ sụp đổ. Không có cá, cuối cùng chúng ta cũng sẽ chết đói.”

Hứa Hán Kiệt như có điều suy nghĩ.

“Cho nên chúng ta cần phải chuyển biến ý nghĩ, chỉ cần nuôi cá lớn, mở rộng giới giải trí, như vậy cá mập chúng ta mới có thể sống mãi, đói bụng thì lại bắt cá ăn, có thể càng sống càng thoải mái. Nước cạn không nuôi ra chân long, nếu như chúng ta muốn hóa thành chân long, vậy nhất định phải làm lớn hồ nước này, tốt nhất phải làm thành biển cả mới có thể đời sông lấp biển. Cho nên lúc này, hợp tác có lợi hơn cạnh tranh.”

“Hơn nữa, nghệ sĩ chúng ta cần có thông cáo, nếu chúng ta ngăn lại con đường tiền tài của bọn họ, cho dù bọn họ khấu phục nhưng tâm sẽ không phục, cuối cùng xảy ra hiềm khích cũng không tốt. Cho nên Hứa bộ trưởng, những lời mời có thể đồng ý thì cứ đồng ý, chỉ cần không phát sinh xung đột với đài truyền hình chúng ta thì không thành vấn đề!”

“Lời của Bạch tổng khiến ta tỉnh ngộ, ta đã biết rõ phải làm thế nào.” Hứa Hán Kiệt nói từ trong thâm tâm.

Hiện tại rốt cuộc hắn ta cũng biết vì sao Bạch tổng còn trẻ tuổi như vậy đã có thể ngồi lên vị trí này, tuổi còn trẻ đã phát triển đài truyền hình đến quy mô cự vô bá cho tới bây giờ, vốn dĩ tư tưởng nhận biết của người ta cao hơn người.

“Sau này những chuyện như vậy không cần hỏi ta, người tự xem rồi xử lý. Đương nhiên, phí thông cáo là không thể thiếu!”

“Hiểu rõ!”

Chương 544: Đêm xuân gió nổi mây vần!

Sau khi Hứa Hán Kiệt đi, Bạch Thanh Tuyết rơi vào trầm tư.

Đối với nàng, chuyện nghệ sĩ Tinh Quang nhận thông cáo của các đài truyền hình khác chỉ là một chuyện rất nhỏ, nhưng đối với Hứa Hán Kiệt nó

lại không phải việc nhỏ, bởi vì đây là vấn đề lập trường, lão đại không gật đầu hẳn ta không dám làm.

Tình huống như vậy rất phổ biến ở Tinh Quang. Bởi vì nàng là người đại diện pháp lý của đài truyền hình, về cơ bản chuyện gì cũng phải tìm nàng ký tên, báo cáo tình huống. Nếu không có nàng gật đầu, rất nhiều chuyện không thể tiến triển được.

Tình huống như vậy vừa mới bắt đầu còn tốt, nàng giữ có thể theo được, nhưng theo Tinh Quang càng ngày càng lớn mạnh, liên quan đến càng ngày càng nhiều nghiệp vụ, nàng cũng càng lúc càng lực bất tòng tâm, coi như thêm Vũ Thiên Mị cũng không được.

Sau đó nàng đề bạt mấy phó đài trưởng, nhưng chuyện chỉ có thể giảm bớt, rất lâu vẫn không giải quyết hết.

Về sau, Tinh Quang chắc chắn sẽ tiếp tục phát triển, đến lúc đó loại vấn đề này sẽ còn xuất hiện

Quá bận rộn, nàng không có bao nhiêu thời gian ở bên cạnh lão công.

Lần trước bỏ nhà ra đi hơn một tháng, đây là thời gian nhàn nhã khó có được suốt mấy năm qua của nàng.

Nhưng không biết về sau có thể còn hay không.

Có đôi khi, nàng thật rất hâm mộ lão công mình, giống như bình thường không làm chuyện gì, chơi đùa vui vẻ, kết quả số tiền hẳn kiếm được không ít hơn nàng, đến con số lẻ nàng biết cũng đã vượt qua 500 ức, một khoản tài chính lớn như vậy cho dù là rất nhiều tập đoàn ngàn ức cũng không có cách nào góp ra.

Cho nên, nàng đã sớm muốn bỏ quyền.

Hiện tại Tinh Quang đã qua thời gian tăng trưởng nhanh chóng, chỉ cần vững vàng phát triển, rất nhiều việc đều không cần nàng đích thân đi làm. Trao quyền hạn cho cấp dưới, bản thân nắm chắc phương hướng lớn, làm tốt công tác giám sát, như vậy rất nhiều vấn đề đều rất đơn giản.

“Chuyện thay đổi hoạt động của tập đoàn Tinh Quang đã là lửa sém lông mày, sang năm mới nhất định phải xếp chuyện này vào danh sách chuyện quan trọng.” Bạch Thanh Tuyết tự nói.

Một bên khác, sau khi nhận được câu trả lời khẳng định thuyết phục Tinh Quang, đài truyền hình Lychee mừng rỡ, dùng giá cả vô cùng thịn đau mời cả tứ cường của Sing! China đến.

Còn có đài truyền hình nhất tuyến khác cũng vưon cảnh ô liu, mời minh tinh Tinh Quang qua tham dự diễn xuất.

Chuyến này vốn nên quảng cáo rộng rãi, nhưng bốn đài truyền hình nhất tuyến cố ý giữ kín không nói ra, còn cho Tinh Quang phí bịt miệng rất cao, chuẩn bị cho những đài truyền hình nhị tuyến một bài học.

Kết quả ngày 16 tháng 1, bốn đài truyền hình nhị tuyến gào khóc muôn “đồ thần”, kết quả bị Lychee TV ném bom học viên tứ cường Sing! China ra, nổ đến long trời lở đất.

《Sing! China》 mới qua không bao lâu, biểu hiện đỉnh phong của tứ cường khiến khán giả có ấn tượng khắc sâu, hiện tại nhân khí đang ở thời điểm cao nhất, khi bọn họ lại một lần nữa tập thể xuất hiện, hình thành hiệu quả thạch phá kinh thiên.

Hiện trường, tiếng vỗ tay hoan hô vang như sấm, làn sóng sau cao hơn làn sóng trước, thật giống như thiên vương bắt đầu biểu diễn vậy.

Tỉ lệ người xem trong nháy mắt phá vỡ 3%, nhanh chóng tiếp cận 4%.

Đài truyền hình Lychee đã lâu không được thể nghiệm cảm giác bùng nổ, hiện tại bùng nổ đến không kịp chuẩn bị, nghĩ nghĩ lại có chút lệ nóng doanh tròng, có xúc động muốn khóc.

Thời điểm học viên Sing! China ra sân, bốn đài truyền hình nhị tuyến lớn đều ngơ ngác.

“Tại sao có thể có nghệ sĩ Tinh Quang? Sao bọn hấn có thể mời được nghệ sĩ Tinh Quang?”

“Bọn họ không phải thiên địch sao? Sao có thể làm như vậy?”

“Tứ cường của Sing! China, nhân khí cao nhất, cái này ai gánh nổi?”

“Đây là phạm quy, đây là vô lại!”

“Các người không thể chơi như vậy!”

...

Đài trưởng đài truyền hình Lychee cười đắc ý: “Tại sao lại không thể? Ta tốn vàng ròng bạc trắng mời tới, một phần tiền một phần hàng, các người có bản lĩnh cũng đi mời đi!”

Tuy thịt rất đau, nhưng nhìn thấy hiệu quả sân khấu cường đại, còn có nhân khí tăng cao như vậy, mấu chốt nhất là tỉ lệ người xem đột phá chân trời, khiến hẳn ta cảm thấy tổn số tiền này rất đáng giá.

Ngoại trừ mời đến học viên tứ cường của Sing! China, đài truyền hình Lychee còn mời nghệ sĩ khác của Tinh Quang, sân khấu biểu diễn vượt qua sân khấu tiêu chuẩn, còn có nhân khí không gì sánh kịp, để tỉ lệ người xem đài truyền hình Lychee luôn bảo trì tăng vọt, cuối cùng còn đột phá 4%, treo các đài truyền hình nhị tuyến khác lên đánh không chút áp lực nào.

Tình huống này khiến đài truyền hình Lychee có ảo giác bản thân đã trở về đỉnh phong.

Đài trưởng đài truyền hình Lychee thấy một màn như vậy, không khỏi lâm vào trầm tư.

“Về sau sách lược đối với Tinh Quang phải thay đổi một chút...”

Lúc thực lực sần sần với nhau, còn có thể giành giật một trận.

Nhưng khi thực lực không cùng một cấp độ, có tranh thế nào cũng vô dụng.

Cũng giống như tình hình hiện tại giữa Tinh Quang và các đài truyền hình nhất tuyến khác, hai bên chênh lệch đã quá lớn, muốn đuổi theo cũng đuổi

không kịp, hơn nữa đuổi theo sẽ còn đầu rơi máu chảy, rất không khôn ngoan.

Nếu đã như vậy, còn không bằng hợp tác.

Cạnh tranh chỉ có thể đầu rơi máu chảy, nhưng hợp tác lại có thể đôi bên cùng có lợi.

Giống như đêm hội hôm nay, đối với hai bên đều có lợi, vì sao không tăng cường hợp tác?

Giờ phút này, đài trưởng Lychee TV thức tỉnh.

Cùng ngày buổi tối, đêm xuân của đài truyền hình Lychee tổ chức vô cùng thành công, để các đài truyền hình lớn càng thêm mê tít đám minh tinh nghệ sĩ Tinh Quang, thế là bọn họ gửi càng nhiều thông cáo mời nghệ sĩ Tinh Quang, nghệ sĩ Tinh Quang nhất thời trở nên đầu cơ kiếm lợi.

Nhất là đài truyền hình nhị tuyến, đã coi nghệ sĩ Tinh Quang thành cơ hội gỡ vốn.

Chỉ là đáng tiếc, nghệ sĩ Tinh Quang đều bị bốn đài truyền hình nhất tuyến phân chia xong, hơn nữa giá cả bọn họ đưa ra cũng rất khả quan, dẫn đến rất nhiều đài truyền hình nhị tuyến triệt để mất đi cơ hội gỡ vốn.

Ngày 17 tháng 1 năm 2020, dựa vào mười nghệ sĩ Tinh Quang, Tomato TV tổ chức thành công đêm xuân.

Ngày 18 tháng 1 năm 2020, các diễn viên 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 đang gây sốt hiện nay và diễn viên 《 Trù Thần 》 tham gia đêm xuân của Blueberry TV, đêm đó nhiệt tình của người xem tại trường quay đột phá chân trời, Blueberry TV cũng tổ chức đêm xuân thành công.

Liên tục ba chương trình đêm xuân gây chú ý thành công, đẩy nghệ sĩ Tinh Quang lên một tầng cao mới.

Ngay cả chương trình đêm xuân của CCTV cũng chú ý tới tình huống như vậy.

Đáng tiếc đêm xuân CCTV có quy định cứng nhắc, đến bây giờ có tiết mục gì, có nghệ sĩ nào, thậm chí ngay cả lời thoại mỗi một minh tinh nghệ sĩ đều đã được quyết định, đã không có biện pháp thay đổi, chỉ có thể biểu thị tiếc nuối.

Mặc dù Tinh Quang không ra mặt, nhưng khắp nơi đều là truyền thuyết về bọn họ!

Điều này khiến mọi người càng thêm chờ mong đêm xuân của Tinh Quang, buổi tối đó chắc chắn sẽ là một ánh sao rạng rỡ làm cho người khó quên!

Cho đến ngày 19 tháng 1 năm 2020, đêm xuân của Mango TV lên sóng.

Tuy Mango TV cũng mời mấy minh tinh Tinh Quang, nhưng so ra ít hơn mấy đài truyền hình nhất tuyến khác rất nhiều. Hơn nữa người được bọn họ mời cũng không phải minh tinh quá nổi tiếng, ngay thời điểm đám người cho rằng chương trình sắp thất bại, bốn lão nam nhân rất có sức hấp dẫn ra sân.

Toàn hiện trường lại gào thét điên cuồng.

Chương 545: Tứ đại thiên vương!

“Trời ạ, người kia không phải là công dân gương mẫu giới giải trí Lưu Đức Hoa sao? Vậy mà hắn ta lại tới đây!”

“Còn có thiên vương Quách Phú Thành, ngay cả Lê Dân gần như đã lui về ở ẩn cũng tới, tam đại thiên vương đã ra sân!”

“Cái này có là gì, ca thần Trương Tuyết Hữu hầu như không tham gia đêm hội cũng tới!”

“Đây chính là tứ đại thiên vương, toàn bộ tứ đại thiên vương đều tới! Không hổ là Mango TV, thậm chí ngay cả tứ đại thiên vương cũng có thể mời đến! Đêm nay chúng ta tới đêm hội mùa xuân này thật đáng giá!”

“20 năm trôi qua, tứ đại thiên vương lại hợp thể lần nữa, ta kích động muốn bay!”

“Ngạc nhiên mừng rỡ lớn nhất trong năm mới!”

...

Tứ đại thiên vương chỉ là vừa lộ mặt, lập tức gây nên tiếng vang như sấm toàn trường.

Ngay cả tỉ lệ người xem cũng đang nhanh chóng tăng vọt, nhanh chóng đột phá 4%, sau đó lại đột phá đến 5%, lúc này chậm rãi dừng lại, có điều vẫn đang từ từ tiến về 6%.

Tứ đại thiên vương thực sự quá hot.

Dù cho qua nhiều năm như vậy, đủ loại nghệ sĩ ưu tú xuất hiện, rất nhiều tiểu thớt tươi ra sức đuổi theo, nhưng không người nào thể thay thế nhân khí của bốn vị thiên vương.

Kinh điển bọn họ vĩnh viễn không thể phục chế, là dấu ấn của thời đại!

Không ai có thể xem nhẹ bất kỳ vị nào trong đó, hướng chi là cả bốn vị đồng thời ra sân, không chỉ toàn bộ Trung Quốc đều nổ, ngay cả rất nhiều quốc gia Châu Á cũng nổ theo, nhao nhao vượt tường lửa sang đây xem trực tiếp.

Đêm nay, giờ khắc này, là thuộc về tứ đại thiên vương!

Nhìn thấy một màn náo nhiệt như vậy, đài trưởng Mango TV Hoàng Chân Sơn cười đắc ý: “Tứ đại thiên vương quả nhiên danh bất hư truyền! Ta mời tất cả bọn họ tới, Tinh Quang, xem người làm sao ứng đối?”

Hiện tại hẳn ta không chơi trò giả tạo với Tinh Quang, mà đường đường chính chính, bằng vào nội tình và thực lực chân chính chơi với Tinh Quang!

Lại vừa vặn cầm ngay trước đêm xuân của Tinh Quang các người!

Nếu các người không cách nào giải quyết tứ đại thiên vương, như vậy đêm xuân của Tinh Quang các người sẽ phai màu không ít, dù cho tỉ lệ người xem có cao hơn cũng vô dụng, bởi đám người chỉ sẽ nhớ kỹ Mango TV!

Bởi vì, Mango TV mời được tứ đại thiên vương đến.

Tuy cái giá tổn hao quá lớn, còn hao phí rất nhiều nhân tình, nhưng nếu có thể dựa vào hành động này ép được Tinh Quang, hẳn ta vẫn vui vẻ vô cùng, có chỗ tốt không thể để Tinh Quang chiếm toàn bộ.

Buổi tối cùng ngày, tứ đại thiên vương hát liền bốn ca khúc.

Tuy 20 năm qua bọn họ không tái hợp, sự ăn ý giữa bọn họ cũng có phần giảm đi, nhưng tình cảm cộng thêm trình độ ca hát cao siêu của bọn họ có thể bù tất cả.

Tỉ lệ người xem Mango TV lại là nhất cử đột phá đại quan 7%!

Đây đúng là một buổi tối khiến mọi người khó quên

Dù đến ngày thứ hai, toàn bộ internet vẫn còn đang thảo luận chuyện này, vô cùng náo nhiệt.

Đêm xuân của Mango có thể xưng là kỳ tích đêm xuân không thể phục chế!

Toàn bộ áp lực bắt đầu đổ lên người Tinh Quang.

Tất cả mọi người muốn xem Tinh Quang phải làm thế nào mới hóa giải được tình thế nguy hiểm này, nhưng Tinh Quang không có biểu thị gì.

Giống như chuyện này chưa từng phát sinh.

Ngày 20 tháng 1, sân vận động Giang Nam thành phố Giang Nam lại một lần nữa náo nhiệt lên.

Đây là lần thứ hai sân vận động Giang Nam náo nhiệt như vậy kể từ khi nó được xây dựng, quần chúng cầm vé vào cửa, hưng phấn mà ngay ngắn trật tự đi vào sân vận động có sức chứa 10 vạn người này.

Sân vận động rất trống trải, nhưng rất nhanh đã ngồi kín người.

Hơn nữa, những người xem này gần như đều là người quen, đang chào hỏi lẫn nhau.

“Rốt cục cũng có thể tới xem đêm xuân của Tinh Quang! “Đêm đỉnh phong” lần trước quá đặc sắc, người đến hiện trường đều khen không dứt lời, đáng tiếc lần đó ta không giành được vé!”

““Đêm đỉnh phong” đã hay như vậy, đêm xuân đêm nay nhất định sẽ càng hay hơn nữa!”

“May mắn lần này không cần tranh, chúng ta là người của tập đoàn Chính Huy, là nhà tài trợ quan trọng của Tinh Quang, cho nên lấy được vé nội bộ, quá sướng!”

“Đúng là quá sướng! Nghe nói vé đêm xuân Tinh Quang không bán ra ngoài, chỉ dành cho các nhà tài trợ của Tinh Quang. Ví như tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử hợp tác sâu nhất, mỗi một tập đoàn đều thu được một vạn tấm vé, nhưng còn chưa đủ phát cho mọi người!”

“Tặng hết tất cả 10 vạn vé vào cửa, đây là 2 ức, Tinh Quang thật hào phóng!”

“2 ức? Đối với Tinh Quang đây chỉ là chín trâu mất sợi lông mà thôi! Chỉ riêng phí tài trợ tối ngày hôm nay, Tinh Quang đã sớm kiếm lời gấp đôi rồi!”

“Không cần nói những chuyện này, chúng ta vẫn nên bàn xem đêm nay sẽ có tiết mục gì đặc sắc đi?”

...

Bóng đêm dần dần phủ xuống, báo trước đêm xuân Tinh Quang sắp bắt đầu.

Đêm xuân Tinh Quang không chỉ được nhân dân cả nước chú ý, các đài truyền hình lớn khác cũng chú ý tới. Bọn họ muốn nhìn xem Tinh Quang sẽ phá ván cờ của Mango TV hay nhận thua.

Đúng lúc này, một chiếc RV sang trọng trực tiếp lái vào hậu trường sân vận động.

Từ trên xe có một đám người lớn tuổi bước xuống, hoặc giả nên nói là một nhóm trung lão niên, bởi thoạt nhìn, bọn họ vô cùng trẻ tuổi, khí sắc cực kì

tốt.

“Nơi này là hiện trường đêm xuân Tinh Quang, thật náo nhiệt!” Tần lão ngóng nhìn đám người đông đen như quạ, thờ dài.

“Đúng là náo nhiệt hơn nhiều so với thời chúng ta! Đối với niên đại của chúng ta, đêm xuân có hai vạn người tham gia đã có thể tính là thịnh hội, hiện tại nơi này đã chứa 10 vạn người, có thể sánh với Olympic, thật khí thế!” Hàn lão cũng nói.

“Nói đến Olympic, mùa hè năm nay Tokyo Nhật Bản tổ chức, hẹn không?”

“Hẹn!” Mấy người trăm miệng một lời.

Lâm Bắc Phàm khinh bỉ, từ sau khi mấy lão đầu đều khôi phục tráng niên, tâm càng ngày càng buông thả, càng ngày càng phóng túng bản thân.

Có tiền lại có thời gian, chuyện gì cũng muốn chơi, hoạt động gì cũng muốn tham dự.

Mặc kệ có nguy hiểm hay không, mặc kệ người khác có chịu nổi hay không.

Chỉ cần chưa chết thì nhất định phải lượn.

Cứ như bọn hắn có thể chắc chắn bản thân sẽ không gặp chuyện vậy.

Nhiều lần đứng chung một chỗ với bọn họ, Lâm Bắc Phàm cảm thấy xấu hổ thật sự, cảm giác dường như mình mới là người lớn tuổi nhất.

...

“May mắn chúng ta có Lâm tiểu tử, nếu không có thể không vào được!” Lão Trù Thần thờ dài.

“Mấy lão nhân cô độc chúng ta thật không cách nào so sánh với đám người của các tập đoàn kia. Nhưng người khác có vé, chúng ta có Lâm tiểu tử! Người khác quẹt vé, chúng ta xoát mặt! Mặt Lâm tiểu tử chính là giấy thông hành lợi hại nhất!” Lão tửu quỷ cười ha ha.

“Đúng cực đúng cực...” Những lão đầu khác vội vàng gật đầu.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục xem thường.

Giả vờ!

Các người tiếp tục giả vờ đi!

Còn tưởng ta không biết các người là đại lão sau màn của mấy tập đoàn kia sao?

“Được rồi, đừng chém gió, tranh thủ thời gian theo ta đi vào. Đây là thịnh hội của người trẻ tuổi, nếu không phải các người mặt dày mày dạn cầu ta, ta cũng chẳng muốn dẫn các người đến đây!” Sắc mặt Lâm Bắc Phàm rất thú vị.

Lời nói này khiến mấy lão đầu đều không vui.

“Ai nói thịnh hội của người trẻ tuổi thì chúng ta không thể tham gia? Chúng ta cũng rất trẻ tuổi có được hay không? Năm nay ta mới 25 tuổi!” Hàn lão rất không biết xấu hổ nói.

“Không quan tâm tới mái tóc này, chỉ nhìn mặt, ta cũng có thể tính là một tiểu thịt tươi! Nếu không phải ta có lực tự kiểm chế cao, chỉ sợ ta đã sớm đẩy ngã đám tiểu cô nương chen chúc mà lên kia rồi!” Tàn lão càng thêm không biết xấu hổ.

“Nhìn cơ bụng của ta một chút, có tám múi, người nói đây là thứ lão nhân có thể có được sao?” Lão trù thần phoi ra mấy múi thịt mà mình lấy làm tự hào.

“So uống rượu với ta, có người trẻ tuổi nào có thể uống ngã ta?” Lão tửu quý rất phách lối.

...

Lâm Bắc Phàm chịu không được: “Đi đi đi, đừng nói chuyện, đi theo ta, nhanh! Nếu không sợ rằng ta phải nôn tới ngay cả đêm xuân cũng không xem được!”

Mấy lão đầu: “...”

Chương 546: Đêm xuân Tinh Quang rớt cục cũng bắt đầu!

Mấy người Lâm Bắc Phàm được xếp ở khán đài chính trong sân vận động, nơi là vị trí dành cho các lãnh đạo địa phương, tầm mắt thoáng đãng, có thể nhìn toàn diện sân khấu, còn có thể nhìn thấy tình huống toàn hiện trường.

Khi bọn họ đi vào khán đài dành cho lãnh đạo cấp cao, đêm hội mùa xuân mừng năm mới 2020 của Tinh Quang chính thức bắt đầu.

Theo gần 100 bó pháo hoa phóng lên tận trời, ánh đèn năm màu phản chiếu, ánh sáng laser biến ảo khó lường, chiếu ra tia sáng rực rỡ nhiều màu ngay chính giữa sân khấu, đẹp không sao tả xiết.

Trên sân khấu xinh đẹp này, một loạt người dẫn chương trình ăn mặc hoa lệ bước lên sân khấu.

Ở hiện trường, tiếng vỗ tay như sấm dậy, Mạnh Tiểu Phi dùng giọng nhiệt tình sung mãn nói: “Thưa các vị khán giả, quý khách có mặt ở đây đêm nay cùng ngàn vạn khán giả phía trước tivi, chúc mọi người buổi tối tốt lành! Hiện tại các vị đang xem chương trình đêm hội mùa xuân năm 2020 của Tinh Quang, chương trình do tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Phượng Tường, tập đoàn Mỹ Trang đồng tài trợ, đồng thời cũng là đêm hội mùa xuân mừng năm mới đầu tiên Tinh Quang tổ chức!”

“Đêm nay, Tinh Quang xán lạn!”

“Đêm nay, mỹ lệ không ngủ!”

“Đêm nay, người ta cùng mừng ngày hội tốt đẹp!”

Mấy người dẫn chương trình theo thứ tự chúc phúc.

“Hôm nay là ngày 20 tháng 1, là thời gian vô cùng có ý nghĩa, đại biểu cho 120! Hôm nay, trong đêm hội mùa xuân này, chúng ta sẽ dùng 120 phần tinh thần, 120 phần cố gắng, 120 phần cố chấp vì mọi người hiện ra một sân

khẩu thịnh hội nghe nhìn không gì sánh kịp! Mọi người chuẩn bị xong chưa?”

“Đã chuẩn bị xong!” Cảm xúc người xem tăng vọt, lớn tiếng trả lời.

“Hiện tại, xin cho chúng ta dùng một tràng pháo tay nhiệt liệt, hoan nghênh vị khách quý biểu diễn đầu tiên! Có điều, trước khi mời bọn họ ra sân, ta muốn mọi người đoán xem bọn họ là ai!”

Mấy người dẫn chương trình cũng bắt đầu tương tác.

“Bọn họ đến từ 《 Chung Cư Tình Yêu 》 vô cùng đáng yêu!”

“Bọn họ là một đôi tình nhân tương ái tương sát!”

“Thế nhưng đã hai mùa, bọn họ vẫn chưa chính thức trở thành tình nhân!”

“Nam rất tiện, được mọi người đặt biệt hiệu là Tăng tiện nhân!”

“Nữ rất hung dữ, có danh xưng thỏ điên!”

“Các người nói, đôi tình nhân này là ai?” Một người dẫn chương trình đồng thanh hỏi.

“Tăng Tiểu Hiền!”

“Hò Nhất Phi!”

Mạnh Tiểu Phi lớn tiếng nói: “Hiện tại xin mời diễn viên Trần Xích Xích, Lô Nhất Tiêu diễn vai Tăng Tiểu Hiền và Hò Nhất Phi trong 《 Chung Cư Tình Yêu 》 ra sân! Họ sẽ mang đến cho chúng ta một bài song ca về tình yêu 《 Tình Yêu Bất Đắc Dĩ 》 ! Xin mọi người hãy vỗ tay hoan nghênh!”

Trong tiếng hoan hô như sấm, hai vị khách quý bước lên sân khấu.

Đêm hội mùa xuân của Tinh Quang chính thức mở màn!

Cùng lúc đó, Lâm Bắc Phàm cũng khởi động trận pháp bao phủ toàn hiện trường, biểu diễn cấp thần lại tái hiện trên giang hồ!

Phảng phất như một dòng khí thanh mát đập vào mặt.

Trong lúc nhất thời, Trần Xích Xích đang chuẩn bị nhập tâm biểu diễn phúc tùy tâm đến, lập tức chuyển biến tiết tấu, thể hiện giọng hát tiện mạnh của mình ra, thả mình vào.

Vừa mới bắt đầu Lô Nhất Tiêu còn hơi sững sờ, nhưng nàng cũng là người có khả năng nắm bắt tình thế nhanh, cũng đi theo làn sóng cảm xúc.

Vốn dĩ một bài 《Tình Yêu Bất Đặc Dĩ》 phong cách nhẹ nhàng tươi mát, lại bị bọn họ hát ra phong cách rock and roll!

Lại còn hát vô cùng phối hợp, vô cùng ăn ý!

Tiết tấu cũng khiến toàn bộ hiện trường thay đổi, nối tiếp vô cùng trôi chảy!

Toàn hiện trường hô to theo, làn sóng sau cao hơn làn sóng trước. Mọi người vung que huỳnh quang trong tay lên, phảng phất có thể tranh giành ánh sáng với ngôi sao trên trời!

Tỉ lệ người xem cũng nhanh chóng đánh vỡ 4%, nhanh chóng rảo bước tiến về 5%!

Điều khiến Lâm Bắc Phàm không nói nên lời là, mấy lão đầu ngồi bên cạnh hắn cũng ngâm nga lên theo làn sóng.

Lão tử quý còn huyết sáo, Tần lão và Hàn lão trực tiếp thông đồng đứng lên mở vũ trường già nua, vậy mà lại hết sức cân đối.

Lão trù thần để cho người không lời, nhảy thoát ý, bày ra cơ bụng tám múi.

Hình tượng này quá cay con mắt, Lâm Bắc Phàm không dám nhìn thẳng.

Chỉ có thể rời xa mấy bước, xem như không quen bọn họ.

Kết quả, cách xa mấy lão nam nhân cay mắt, lại đụng phải mấy thiếu nữ có dụng ý bất lương với hắn: “A! Người là Lâm Bắc Phàm! Lão công ta, để ta hôn một cái!”

“Người nhanh giữ chặt cánh tay hắn! Không được để hắn trốn!”

“Ta hôn xong lại để cho người hôn!”

...

Lâm Bắc Phàm bị dọa đến hồn phi phách tán.

Đám nữ hài này thật không biết rụt rè là gì, còn điên cuồng hơn cả Lại Vi Vi, ban ngày ban mặt cũng muốn chiếm tiện nghi của ta, đừng mơ tưởng!

Ta là nam nhân đã có lão bà, kiên trinh như một, tuyệt không cho các người được như ý!

Lâm Bắc Phàm như bay trốn về chỗ cũ.

Nhìn mấy lão nam nhân vui chơi trước mắt, tuy con mắt vẫn rất cay như cũ, nhưng miễn cưỡng có thể chịu được.

Cứ như vậy, từng nghệ sĩ minh tinh lục tục ra sân...

Dù cho chỉ là diễn viên có được trình độ ca hát nghiệp dư, nhưng đứng trên sân khấu bọn họ vẫn có thể bày ra trình độ chuyên nghiệp của mình, quả thực không biết thẹn thùng là gì, càng thêm không biết xấu hổ.

Trong đó có một tiểu thục tươi, lại có thể hát rồi cởi áo, lộ ra mấy múi cơ bụng nhỏ, dẫn đến đám fan cuồng ở hiện trường tru lên.

Lão trù thân vô cùng bất mãn: “Thanh niên này làm vậy là không được, cơ bắp trên người hắn ta chỉ có sáu múi, hơn nữa còn không cường tráng như ta!”

Lâm Bắc Phàm hết như một u linh vô thanh vô tức tung bay qua: “Tuy cơ bắp của người ta không phát triển như người, nhưng người ta là thịt tươi,

đặc biệt ngon miệng. Còn tất cả cơ bụng tám múi của người đều là thịt khô, đặc biệt cay mắt!”

Lão trù thân: “...”

Minh tinh hát rất hăng, khán giả nhảy rất hăng, cho nên toàn hiện trường đều rất hăng!

Từng tiết mục trôi qua, minh tinh nghệ sĩ thay nhau ra sân, hiện trường biến thành đại dương sung sướng.

Tỉ lệ người xem cũng một đường tăng vọt, phá vỡ 5%, sau đó phá vỡ 6%, nhưng về sau lại như có chút thoát lực, tốc độ tăng trưởng trở nên chậm lại.

Dựa theo tốc độ tăng trưởng này, tỉ lệ người xem tối đa chỉ có thể chạm đến 7%, không cách nào lại lên thêm.

Một đêm xuân có được tỉ lệ người xem cao như vậy đã tính là rất thành công.

Giống đêm xuân CCTV liên hiệp hơn 10 đài truyền hình đồng thời truyền ra, tỉ lệ người xem cũng chỉ khó khăn lắm mới đạt tới 3%.

Thế nhưng có châu ngọc là Mango TV phía trước, đêm xuân Tinh Quang đã phai màu không ít.

7.13%, tỉ lệ người xem cao nhất 7.8%!

Đêm xuân tứ đại thiên vương gặp gỡ!

Nếu không đánh vỡ hai đại quan này, như vậy khi nhắc tới đêm xuân 2020, mọi người sẽ chỉ nhớ tới đêm xuân của Mango TV, sẽ không nhớ đến Tinh Quang.

Điều này khiến người khác tiếc nuối vô cùng.

Hậu trường sân vận động.

“Xem ra vẫn chưa được...” Bạch Thanh Tuyết thở dài: “Tứ đại thiên vương có uy lực quá mạnh, là đầu ần thời đại, bia đá to lớn bất hủ 30 năm qua, dù tính cả toàn bộ Châu Á bọn họ cũng là truyền kỳ! Nếu không đánh tan được bọn họ, tuy đêm xuân của chúng ta cũng được tính là thành công, nhưng đối với chúng ta, nó vẫn là thất bại.”

“Chúng ta đã cố gắng hết sức, nhưng không ai có thể ngăn tứ đại thiên vương!” Vũ Thiên Mị cũng thở dài.

“Tử Nhi, ngươi có biện pháp gì không?” Bạch Thanh Tuyết hỏi.

Dương Tử Nhi khẽ cắn môi: “Chỉ còn một cách này, mau gọi tên khôn Lâm Bắc Phàm đến!”

Chương 547: Thần thoại giới âm nhạc đương đại!

Mấy lão đầu vẫn đang gào to, nhìn từ xa như quần ma loạn vũ, còn điên cuồng hơn đám người trẻ tuổi xung quanh.

Màn biểu diễn trên sân khấu sắp kết thúc, cuối cùng bọn họ cũng dừng lại, xoay người lại phát hiện một người đã biến mất.

“Lâm Bắc Phàm đâu? Sao không thấy?”

“Tiểu tử này đi đâu rồi?”

...

Người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi lại bước lên sân khấu: “Thời gian tươi đẹp luôn ngắn ngủi, vì vậy trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, chúng ta sẽ thể hiện càng nhiều thứ đặc sắc hơn cho mọi người!”

“Hôm nay, trong chương trình đêm xuân của chúng ta còn mời đến hai vị khách quý!” Mạnh Tiểu Phi thần bí nói: “Về phần bọn họ là ai, hãy cho ta được giữ bí mật, bởi bọn họ thật sự quá nổi tiếng, ta dám chắc chắn toàn trường không ai không gọi được tên của bọn họ. Thậm chí, chỉ cần nghe được tiếng hát của bọn họ, các ngươi sẽ đoán được bọn họ là ai!”

“Mời mọi người ngừng thở, đè nén nhịp tim, lắng lắng chờ đợi! Còn các bạn khán giả ngồi trước tivi, đừng rời khỏi màn hình tivi. Bởi vì khoảnh khắc tiếp theo chính là lúc chứng kiến kỳ tích!”

Mạnh Tiểu Phi nói xong cũng rời khỏi sân khấu, toàn bộ sân khấu trống không, nhìn lướt qua không sót một thứ gì.

Ánh đèn xung quanh tối sầm, tạo ra bầu không khí rất kì diệu.

Đài trưởng Hoàng Chân Sơn của Mango TV đang xem tiệc tối của Tinh Quang khinh thường mỉm cười một tiếng: “Giả thần giả quỷ, các người còn có thể mời được ai đến? Còn ai có thể lớn hơn tứ đại thiên vương sao?”

Lúc này, theo ánh đèn laser thay đổi, một tiết tấu dồn dập như vạn con ngựa chạy nước đại vang lên.

A a a a!

Tiết tấu khiến người ta quen thuộc như vậy, cứ như được nghe mỗi ngày.

Hơn nữa sau khi nghe, bọn họ đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, mạnh mẽ phóng khoáng, cứ như có thể nhìn thấy một thiếu niên cao ngất đứng trên thảo nguyên bát ngát, đưa lưng về phía mặt trời lặn, giương cung chỉ lên trời bắn chim điểu.

“Đây là... 《Thiết Huyết Đan Tâm》?”

“《Thiết Huyết Đan Tâm》 ca khúc chủ đề của 《Anh Hùng Xạ Điêu》, ta nhắm mắt cũng có thể hát ra được!”

“Chẳng lẽ là Luyến Tuyết Ái Tửu đến?!”

“Chưa chắc, Luyến Tuyết Ái Tửu chưa từng xuất hiện, cũng có thể là ngôi sao khác!”

“Ta hy vọng chính là bọn họ!”

...

Tuy còn chưa gặp người thật, nhưng khán giả ở hiện trường đã nôn nóng, cảm thấy rất bức rứt.

Chỉ sợ hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Lúc này khúc nhạc dạo vang lên, có người cất tiếng, là giọng hát của nữ nhân, giọng hát vô cùng quen thuộc, cứ như tái hiện kinh điển.

Giấc mộng mờ ảo như đã từng gặp

Trong lòng hiện ra gợn sóng

...

Khán giả ở hiện trường bùng nổ.

“Không sai, chính là giọng hát này! Đây là giọng của Ái Tử!”

“Mỗi ngày ta đều nghe, phát đi phát lại bài hát này rất nhiều lần, tuyệt đối không sai, không có chút sai lầm nào!”

“Nói vậy, Luyến Tuyết Ái Tử đã đến!”

“Cuối cùng bọn họ đã xuất hiện! Cuối cùng ta cũng được thấy bộ mặt thật của bọn họ!”

...

Toàn trường xôn xao!

Khán giả toàn trường vô cùng phấn khởi và kích động, không nhịn được đứng lên muốn nhìn càng rõ ràng hơn.

Ngay cả tỉ suất người xem của đài truyền hình Tinh Quang cũng lập tức tăng lên 0.2%, mọi người đều đang đợi khoảnh khắc xác nhận, chờ đợi khoảnh khắc kỳ tích xuất hiện!

Đúng lúc này, kỳ tích thật sự xuất hiện!

Chính giữa sân khấu để lộ một vòng tròn, một nam một nữ chậm rãi được đưa lên.

Trong đó nam ngọc thụ lâm phong, dáng người sừng sững, trên mặt đeo một cái bịt mắt màu đen như Zorro che nửa bên mặt, trên người khoác áo choàng dài màu đen, không gió mà bay.

Nhìn rất thần bí, lại rất có phong thái đại hiệp võ lâm.

Nữ dáng người tinh tế xinh đẹp lại có lồi có lõm, cũng đeo một cái bịt mắt che nửa bên mặt, nhưng bịt mắt của nàng là màu hồng, nhìn vô cùng đáng yêu.

Sau lưng nàng cũng có một chiếc áo choàng nho nhỏ, lại là màu trắng bạc.

Nàng ngồi vững trước chiếc đàn điện tử, khúc nhạc dạo kích động lòng người vừa rồi cũng được diễn tấu ra từ nhạc cụ này.

Nhìn như hiệp lữ hành tẩu giang hồ, hành hiệp trượng nghĩa.

Lúc này, nam nhân giờ micro lên hát.

“Không màng thế sự, dứt hết oán sầu!”

Giọng nữ hòa vào, hai người song ca.

“Cùng nhau đi đến chân trời!”

Toàn trường kích động, giọng hát này không khác gì so với trí nhớ.

“Luyện Tuyệt Ái Tử! Luyện Tuyệt Ái Tử đến!”

“Đây chính là giọng hát của bọn họ! Ngay cả hình tượng của bọn họ cũng giống y hệt trí tưởng tượng của ta!”

“Cuối cùng bọn họ cũng xuất hiện! Idol của ta!”

“Trời ạ, cuối cùng cũng được nhìn thấy Luyện Tuyệt Ái Tử sống sờ sờ!”

“Ta muốn đi lên, để ta đi lên! Ta muốn gặp idol!”

...

Khán giả toàn trường không thể ngồi yên, tất cả đều đứng lên duỗi cổ, vung tay và đèn flash, trong miệng hung phấn hô to bốn chữ Luyến Tuyết Ái Tửu này.

Còn có người muốn lao tới, lại bị các nhân viên an ninh lập tức lao ra chặn đường, tay cầm tay bao vây tầng tầng lớp lớp.

Một bức tường người còn chưa đủ, phải có hai bức tường người mới có thể ngăn cản.

Đằng sau còn có nhân viên công tác đến bổ sung vào.

Lúc này tỉ suất người xem trên tivi cũng tăng vọt 0.5%, khiến tỉ suất người xem của Tinh Quang lập tức phá vỡ mốc 7%, sau đó tiếp tục sải bước tăng lên, tốc độ vẫn rất nhanh.

Hậu trường sân vận động.

Vũ Thiên Mị hung phấn kêu to: “Nữ Vương đại nhân, người xem tỉ lệ người xem đã đột phá mốc 7%, hơn nữa tốc độ còn đang tăng vọt!”

Bạch Thanh Tuyết tỏ vẻ bình tĩnh nói: “Ta đã thấy, gia hỏa này biểu hiện rất tốt!”

“Còn giả vờ, thật ra trong lòng ngươi đã mừng như điên!” Vũ Thiên Mị liếc mắt một cái, vạch trần nàng.

“Yêu tinh chết tiệt! Cho ngươi nói lung tung!” Bạch Thanh Tuyết không nhìn được nữa.

Trên đài lãnh đạo.

Mấy lão đầu mỉm cười.

“Vừa rồi không tìm thấy người, thì ra là chạy đi ca hát!”

“Còn nói chúng ta phóng túng, hẳn càng phóng túng hơn!” Tàn lão cười ha hả: “Vẫn là 《Thiệt Huyết Đan Tâm》 nguyên bản là hay nhất! Người nói có đúng không, lão Tửu Quỷ?”

“Tôn nữ! Đó là tôn nữ của ta! Ha ha...” Lão Tửu Quỷ vô cùng kích động, khoa chân múa tay.

Tàn lão: “...”

Hoàng Chân Sơn đang xem đêm xuân của Tinh Quang cũng luống cuống, sắc mặt lập tức trắng bệch, ghen ngào nói: “Sao lại như vậy? Sao bọn họ lại mời được Luyến Tuyết Ái Tửu? Không phải Luyến Tuyết Ái Tửu không xuất hiện sao?”

Nếu tứ đại thiên vương là truyền kỳ của thời đại trước, vậy Luyến Tuyết Ái Tửu là thần thoại sống của thời đại này.

Tứ đại thiên vương đã là quá khứ, mặc dù có nhớ nhung hơn, nhưng chắc chắn độ nổi tiếng vẫn kém Luyến Tuyết Ái Tửu. Bởi vì chỉ cần nhóm hai người kia đã đủ chống đỡ giới âm nhạc Hoa ngữ.

Xuất đạo chưa đến hai năm, đã đẩy ra hơn 20 ca khúc kinh điển.

Đây là việc tứ đại thiên vương cũng không làm được!

Sau khi nhìn thấy Luyến Tuyết Ái Tửu bước lên sân khấu, Hoàng Chân Sơn biết mình đã thua.

Cả đời đều thua, thua đến thương tích đầy mình.

Bởi vì giới âm nhạc đương đại không ai có thể đánh bại tổ hợp thần cấp này!

Có Luyến Tuyết Ái Tửu tọa trấn Tinh Quang, hẳn ta không có ngày nổi tiếng.

Chương 548: Luyến Tuyết Ái Tửu, dẫn người đi vào thế giới võ hiệp!

Lâm Bắc Phàm đã lên đến sân khấu tiếp tục hát vang.

Tìm kiếm thảo nguyên giữa bốn bề sa mạc bao la

Nào sợ sương tuyết phủ vào mặt

Giương cung xạ điêu chạy băng băng ngoài Trường Thành

Không chán ghét cuộc đời tiểu ngạo

...

Dương Tử Nhi cũng hòa thanh theo, nàng phụ trách phần giọng nữ, đồng thời còn có đàn điện tử, một chiếc đàn điện tử nhỏ vào tay nàng lại hóa mục nát thành thần kỳ, phát ra sự thay đổi kinh thiên động địa.

Có đàn điện tử ở trong tay, một mình nàng đã có thể sánh với một dàn nhạc!

Một bản nhạc khí thể hào hùng được phát ra từ trong tay nàng, có lực lượng cảm hóa lòng người!

Còn có khí phách đại sư rất không tương xứng với tuổi tác của nàng.

Thiên quân vạn mã ta độc hành!

Trên trời dưới đất ta độc tôn!

Tài năng âm nhạc của Dương Tử Nhi được phát huy vô cùng tinh tế!

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng không nhịn được khen ngợi, Dương Tử Nhi lúc này thật sự rất đẹp trai!

Lúc giọng ca cất lên, Lâm Bắc Phàm còn sử dụng trận pháp.

Khi đứng trên quảng trường New York, hẳn chỉ thêm một trận pháp phụ trợ, đã có thể khiến đám người trên quảng trường cùng nhau nhảy múa, khiến toàn thế giới chấn động. Bây giờ, hẳn lại lần nữa sử dụng cách này, ngay lúc này, khi tình cảm tâm trạng của đám người ở sân vận động đang tăng vọt, hiệu quả nhận được lại càng nghiêng trời lệch đất.

Nghe âm nhạc kích động vang dội này, khán giả ở hiện trường đều nhiệt huyết sôi trào.

Bọn họ như nhìn thấy vó ngựa của võ lâm hào hiệp đạp trên thảo nguyên, tư thế hào hùng khoáng ý nhân sinh, mạnh mẽ phóng khoáng, bàng bạc mà đến.

Vào lúc này, giọng nữ dịu dàng của Dương Tử Nhi lại tô điểm thêm tình cảm nam nữ.

Đây không phải thế giới võ hiệp mà bọn họ vẫn luôn ảo tưởng sao?

Đây không phải câu chuyện cổ tích mà bọn họ vẫn ước mơ sao?

Một cảm giác hào hùng trào ra từ trong lồng ngực, dường như khí thế hào hùng này không trút ra sẽ không thoải mái.

Thế là, rất nhiều người đều hát theo.

Có người đầu tiên sẽ có người thứ hai, có người thứ hai sẽ có người thứ ba, có người thứ ba sẽ có người thứ tư...

Mặc kệ có biết hát hay không, hát có hay hay không, bọn họ vẫn muốn lớn tiếng hát lên.

Bầu trời xanh biếc mênh mông

Mọi thứ thay đổi

Trái tim đã trải qua trăm kiếp

Ân tình khó cắt đứt

...

Toàn trường đồng ca, âm thanh đinh tai nhức óc, nhưng lại vô cùng có trật tự, tất cả mọi người đều hát rất có tiết tấu.

Dù cho thành trấn cách xa vài dặm, vẫn có thể nghe thấy tiếng hát.

“Đây là tiếng gì vậy?”

“Truyền ra từ sân vận động, có lẽ là đêm xuân của Tinh Quang, chúng ta nhanh mở tivi xem đi!”

“Tốt lắm, cách xa như vậy, âm thanh còn truyền đến đây!”

“Chắc chắn rất đặc sắc!”

...

Cùng lúc đó, tỉ suất người xem của Tinh Quang danh nhanh chóng tăng lên đột nhiên lại tăng vọt.

Danh tiếng của Luyến Tuyết Ái Tửu không chỉ giới hạn trong Trung Quốc, ở các quốc gia Châu Á, thậm chí ở khu vực Châu Âu đều có tiếng vang cực lớn.

Lúc trước theo 《 Trù Thần 》 nổi tiếng toàn cầu, tiếng ca của bọn họ đã nổi tiếng theo.

Nhưng ngày thường bọn họ che giấu quá kỹ, khiến người ta không có duyên gặp gỡ.

Nhưng chính vì sự thần bí này khiến mọi người chạy theo tổ hợp truyền kỳ này như vẹt.

Hiện tại, cuối cùng tổ hợp truyền kỳ này cũng lộ ra bộ mặt thật, ngay trong chương trình mừng năm mới của Tinh Quang, một bài 《 Thiết Huyết Đan Tâm 》 khiến toàn trường đồng ca, lại một lần nữa thể hiện ra trình độ thần cấp của bản thân.

Người xem toàn cầu cũng chấn động theo, nghĩ hết cách để xem phát sóng trực tiếp.

“Nghe chưa? Cặp đôi thần kỳ phương đông Luyến Tuyết Ái Tửu đã xuất hiện, bây giờ đang ở trên sân khấu của Tinh Quang!”

“Thật? Dáng vẻ của bọn họ thế nào? Có xinh không, có đẹp không?”

“Mặc dù không lộ mặt, nhưng từ dáng người và hình dáng khuôn mặt, bọn họ tuyệt đối là trai xinh gái đẹp!”

“Nam thần hoàn mỹ! Phong thái siêu sao thiên hoàng!”

“Không được, ta không chịu nổi, chúng ta vượt tường xem thôi! Hoặc là để bạn bè Trung Quốc của chúng ta phát sóng trực tiếp cho chúng ta xem!”

“Trời ạ, suy nghĩ này của người quá tốt!”

...

Người ở nước ngoài cũng đến vây xem, khiến tỉ suất người xem của Tinh Quang lập tức phá vỡ mốc 7%, vẫn đang nhanh chóng tăng lên mạnh mẽ, không hề có dấu hiệu dừng lại.

Cuối cùng, khi hát xong bài hát này, tỉ suất người xem Tinh Quang đã phá vỡ mốc 8%!

“Nữ vương đại nhân, tỉ suất người xem của chúng ta đã vượt qua 8%! Chiếm 30% tỉ suất người xem trên thị trường hiện tại! Ta cảm thấy thành tích này còn có thể tiếp tục tăng nữa!” Nhìn tỉ suất người xem bùng nổ, Vũ Thiên Mị rất kích động.

Bạch Thanh Tuyết cũng rất kích động, có thể nói tỉ suất người xem hiện tại là tỉ suất người xem cao nhất kể từ khi Tinh Quang được thành lập đến nay.

Đây là một thành tích khiến người ta tuyệt vọng!

Ngoại trừ đêm xuân của CCTV, không có bữa tiệc nào có thể lấy được thành tích ratings này nữa!

Nhưng đêm xuân của CCTV dựa vào mấy chục đài truyền hình tiếp sóng, Tinh Quang chỉ dựa vào bản thân mình, vì vậy thật ra hai bên không cách nào so sánh.

Tinh Quang đã sáng tạo ra một kỳ tích, hơn nữa kỳ tích này còn đang tiếp tục!

Trong lòng Bạch Thanh Tuyết cũng rất xao động: “Nếu có thể phá vỡ 10%, vậy đêm nay sẽ trở thành truyền kỳ!”

“Sẽ, nhất định sẽ!” Vũ Thiên Mị vội vàng gật đầu.

Thời gian hát hết một ca khúc rất ngắn, ca khúc hay tới cỡ nào cũng luôn có lúc phải kết thúc.

Lúc phân biểu diễn 《Thiệt Huyết Đan Tâm》 kết thúc, trong lòng khán giả ở hiện trường không ngừng xao động, rất lâu cũng không thể bình tĩnh.

Sau đó là tiếng vỗ tay kinh thiên động địa và tiếng hoan hô dờn núi lấp biển vang lên.

Bọn họ vỗ tay reo hò vì Luyến Tuyết Ái Tửu đứng trên sân khấu, cùng vỗ tay reo hò vì biểu hiện vừa rồi của mình, càng vỗ tay reo hò vì thế giới vỗ hiệp trong suy nghĩ của mình, hiện trường bị đốt lên sự nhiệt tình!

Chỉ có liều mạng vỗ tay và hò hét mới có thể bày tỏ được nỗi lòng kích động của bọn họ vào lúc này!

Cảnh tượng này kéo dài hơn một phút!

Mới chậm rãi dừng lại!

Sau đó, những đôi mắt mong chờ nhìn hai bóng người đen trắng đứng chính giữa sân khấu, chờ đợi màn biểu diễn càng đặc sắc hơn của bọn họ.

“Chào mọi người, ta là Luyến Tuyết!”

“Chào mọi người, ta là Ái Tửu!”

Hai người nói từng câu từng chữ, chỉ là màn tự giới thiệu đơn giản, không nói nhảm quá nhiều.

Thế nhưng, chỉ là màn tự giới thiệu đơn giản như vậy, lại khiến toàn trường sôi động thêm một lần nữa, tiếng vỗ tay và tiếng hoan hô nhiệt liệt.

Tất cả tiếng hò hét âm ỹ biến thành bốn chữ đều nhịp.

“Luyên Tuyệt! Ái Tửu!”

“Luyên Tuyệt! Ái Tửu!”

...

Cùng lúc đó, tỉ suất người xem đài truyền hình Tinh Quang đã bước thêm một bước nữa, phá vỡ mốc 9%!

Lúc này, vạn người chú ý Luyên Tuyệt Ái Tửu, Tinh Quang rục rĩ!

Dưới sự chờ mong của vạn người, Lâm Bắc Phàm tuyên bố: “Hôm nay, ta sẽ dẫn mọi người đi vào thế giới võ hiệp giả tưởng!”

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Dương Tửu Nhi, Dương Tửu Nhi gật đầu bắt đầu đánh đàn.

Tiết tấu này cũng khiến người ta rất quen thuộc, gần như không kém ca khúc võ hiệp kinh điển 《Thiết Huyết Đan Tâm》, trong lòng mọi người lại một lần nữa chấn động, cứ như nhìn thấy một nam nhi đỉnh thiên lập địa, còn có mặt trời màu đỏ chậm rãi bay lên.

“Là 《Nam Nhi Đương Tự Cường》!” Mọi người kêu lên.

Trong sự chờ mong của mọi người, Lâm Bắc Phàm lại lần nữa ca hát.

Ngạo khí đối diện ngàn con sóng

Nhiệt huyết tựa như mặt trời hồng

Gan đồng dạ sắt xương như thép

Chương 549: Đêm xuân truyền kỳ của Tinh Quang!

Sau khi Lâm Bắc Phàm lên sân khấu, hẳn hát tất cả năm ca khúc.

Ngoại trừ 《Thiệt Huyết Đan Tâm》 《Nam Nhi Đương Tự Cường》, còn có ba ca khúc kinh điển cũ 《Túy Quyên》 《Sống Thêm 500 Năm Nữa》 《Ai Là Đại Anh Hùng》, thật sự đưa ức vạn khán giả vào một thế giới võ hiệp, đẩy bữa tiệc lên đến đỉnh cao.

Sau khi hát xong năm ca khúc hai người liền rút lui, rất lâu sau hiện trường cũng khó có thể bình tĩnh.

Vô số fan hâm mộ buồn bực, muốn giữ Luyến Tuyết Ái Tửu ở lại, dù hát nguyên một đêm cũng bằng lòng.

Dù sao Luyến Tuyết Ái Tửu cũng có rất nhiều ca khúc, đã đủ để mở concert.

Nếu như bữa tiệc tối nay biến thành concert cá nhân của Luyến Tuyết Ái Tửu, chỉ sợ mọi người trên toàn thế giới đều đồng ý.

Mặc dù mới xuất hiện 20 phút ngắn ngủi, nhưng đã tạo ra ảnh hưởng to lớn, chấn động không gì sánh bằng!

Sau đó thống kê, đêm hội mùa xuân của Tinh Quang có tỉ suất người xem cao nhất, đột phá mốc 10%, đạt đến 10.51%. Tỉ suất người xem bình quân phá vỡ 5%, đạt đến 6.21%!

Đây là biểu hiện của cấp hiện tượng!

Số lượng khán giả xem truyền hình vượt quá 60%!

Có nghĩa trong các gia đình trên cả nước đang mở tivi, có hơn một nửa số người đều đang xem chương trình đêm xuân của Tinh Quang.

Đây không chỉ là biểu hiện của cấp hiện tượng, còn là biểu hiện của sự thống trị!

Số liệu này đã vượt rất xa lúc tứ đại thiên vương lên sân khấu.

“Giới âm nhạc Hoa ngữ, Luyện Tuyệt Ái Tửu là mạnh nhất!”

“Cho dù trong giới âm nhạc thế giới, bọn họ vẫn có thể chiếm được vị trí rất quan trọng!”

“Đây là thời đại thuộc về Luyện Tuyệt Ái Tửu!”

“Đây là một tổ hợp truyền kỳ!”

...

Các lão đại giới âm nhạc rồi rít xuất hiện, bày tỏ quan điểm của bản thân.

Đây là một buổi tiệc truyền kỳ chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách, đồng thời cũng đẩy tổ hợp âm nhạc Luyện Tuyệt Ái Tửu này lên tầm cao mới! Luyện Tuyệt Ái Tửu trở thành tổ hợp được toàn cầu công nhận, trở thành biểu tượng thời đại!

Tứ đại thiên vương đã là thời quá khứ, Luyện Tuyệt Ái Tửu mới là thần thoại sống đương thời!

Bọn họ còn trẻ như vậy, tương lai còn có thể tiếp tục sáng tạo ra huy hoàng!

Đương nhiên, đây đều là sức ảnh hưởng sau tối nay.

Sau khi Lâm Bắc Phàm bước xuống sân khấu, đã lột bỏ lớp thân phận này của mình ra, khôi phục dáng vẻ ban đầu, tiếp tục tự lo cho cuộc đời mình.

Luyện Tuyệt là hắn, nhưng hắn không phải Luyện Tuyệt.

Sau khi đêm xuân của Tinh Quang kết thúc, ngày hôm sau Lâm Bắc Phàm đã chạy đến thành phố điện ảnh Giang Nam.

Bởi vì hôm nay là ngày kết thúc giai đoạn huấn luyện 100 ngày đầu tiên của lớp huấn luyện đánh võ, là Hiệu trưởng lớp huấn luyện, đương nhiên hắn phải đến phát biểu, sau đó tuyên bố nghỉ.

Lâm Bắc Phàm đứng trên bục giảng, nhìn học viên đã rục rĩ hắn lên.

Trong lòng có chút vui mừng, cũng có chút thất vọng.

Lúc đầu lớp huấn luyện này tuyển được 50 người, bây giờ ngược mắt nhìn còn lại chưa đến 30 người, nhìn hơi vắng vẻ, xem ra những người không chịu được 100 ngày huấn luyện tàn khốc này đã sớm rút lui.

Đây là sự lựa chọn của mỗi người, Lâm Bắc Phàm không nói gì thêm.

Ngôi sao không dễ thành công, dù bây giờ thành công nhưng tương lai vẫn chưa chắc có thể thành công.

Cũng như những minh tinh lưu lượng, cuối cùng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.

Khán giả đều dễ quên, không có tác phẩm tốt, trong vòng hai năm sẽ bị quên gần hết.

Nhưng Lâm Bắc Phàm đã gửi gắm rất nhiều mong đợi vào lớp huấn luyện này, là bộ đội tiên phong để Tỉnh Quang mở ra thị trường quốc tế, nếu không xây dựng nền tảng tốt, rèn luyện ý chí tốt từ trước, vậy những người này khó có thể làm việc lớn.

Kẻ thắng làm vua, có đôi kia... Người thừa làm vua.

Không cần người có quá nhiều tài hoa, chỉ cần người có thể kiên trì, vậy người sẽ có cơ hội.

Cũng như nhân viên gương mẫu Lưu Đức Hoa, lúc mới đầu hẳn ta hát kém hơn ca thần, đóng phim kém hơn Lương Triều Vĩ, ngoại trừ lớn lên có khuôn mặt đẹp trai ra, hẳn ta cũng không có năng lực vượt trội gì.

Nhưng người ta quý hẳn ta ở lòng kiên trì, giỏi nắm bắt mỗi một cơ hội, mấy chục năm như một ngày, mới có được thành tựu và địa vị của ngày hôm nay.

Lựa chọn quan trọng, kiên trì càng quan trọng hơn!

“Ta rất vui vì nhìn thấy các người đều kiên trì!” Lâm Bắc Phàm mở miệng, thân nhiên nói: “Vốn ta cho rằng trước khi lớp huấn luyện kết thúc có thể

đào thải một nửa số người, không ngờ bây giờ đã thành công!”

Các học viên im lặng, trong lòng hơi chán nản.

Nhớ tới những ngày cùng nhau phấn đấu, vốn tưởng mọi người có thể cùng nhau đi đến cuối cùng, cùng nhau chém giết vì tương lai.

Vậy mà, bọn họ kiên trì chịu đựng được, nhưng rất nhiều đồng bạn lại sụp đổ, lựa chọn rời đi.

Nhìn từng bóng người rời đi, bọn họ không biết sự kiên trì mình còn có ý nghĩa hay không, không biết sự kiên trì của mình còn có hy vọng hay không, chỉ biết khẽ cắn môi, lại kiên trì chút nữa, có lẽ hy vọng ở ngay phía trước.

Nếu không có sự nhiệt tình điên cuồng, sự cố chấp với thành công, chỉ sợ bọn họ cũng đã từ bỏ.

“100 ngày huấn luyện thật sự rất gian khổ, chỉ riêng thời khóa biểu được sắp xếp kín mít kia đã có thể khiến người ta chùn bước. Người kiên trì được đều là anh hùng, người không kiên trì nổi cũng không thể nói là cậu hùng, chỉ có thể nói rõ con đường ngôi sao này không thích hợp với bọn họ. Bởi vì giấc mơ này còn chưa đủ thúc đẩy người từ bỏ tất cả để cố gắng!”

“Hôm nay, đợt huấn luyện 100 ngày của chúng ta đã kết thúc, qua hai ngày nữa là giao thừa, ngày kia là năm mới, tất cả đều đại diện cho sự khởi đầu mới. Vì vậy từ giờ trở đi, các người quên đi quá khứ, ngênh đón tương lai mới!” Lâm Bắc Phàm vung cánh tay lên.

“Đã rõ, hiệu trưởng!” Mọi người hô to.

Lâm Bắc Phàm dựng hai đầu ngón tay lên, cười tủm tỉm nói: “Chúng ta có 20 ngày nghỉ, kéo dài đến sang năm mới. Hy vọng trong 20 ngày này, mọi người có thể nghỉ ngơi đầy đủ, đoàn tụ vui vẻ với người nhà và bạn bè. Sau khi quay lại từ ngày nghỉ, chúng ta sẽ bắt đầu giai đoạn huấn luyện thứ hai.”

“Hiệu trưởng, giai đoạn thứ hai là huấn luyện gì? Có thể tiết lộ một chút cho chúng ta không?” Vương Bảo Bảo không nhịn được hỏi.

Mọi người cũng mong đợi nhìn Lâm Bắc Phàm, chờ mong đáp án của hắn.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, nói: “Các người nghe được tin tức này chắc hẳn sẽ rất vui vẻ, bởi vì giai đoạn huấn luyện thứ hai của chúng ta là huấn luyện thực chiến. Cái gọi là huấn luyện thực chiến, chính là để các người tự đến tham gia chế tác một bộ phim điện ảnh thật sự, cùng đủ loại công việc quay chụp. Nói cách khác, đó là để các người tự quay một bộ phim điện ảnh!”

Nghe được tin tức này, đôi mắt đám người sáng rực lên.

Bọn họ đến tham gia lớp huấn luyện này, không phải vì trở thành diễn viên, trở nên nổi bật sao?

Bây giờ cơ hội đã đến!

“Ta cho các người kịch bản, cho các người tài chính, các người cũng có thể mượn dùng một vài tài nguyên của Tinh Quang chúng ta, nhưng phần còn lại toàn bộ đều giao cho các người tùy ý phát huy. Nói cách khác, đạo diễn do các người quyết định, diễn viên cũng do các người quyết định, tất cả những việc liên quan đến đoàn làm phim đều do các người làm chủ, hiệu trưởng là ta chỉ phụ trách phát tiền. Có phải nghe rất rung động không?”
Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm.

“Đâu chỉ rung động, thật sự là cả người chấn động!”

“Cuối cùng ta cũng có thể làm diễn viên! Không chỉ làm diễn viên, ta còn có thể làm đạo diễn!”

“Ta cảm giác ước giấc lại đến gần ta thêm một bước!”

“Quá tuyệt vời, hiệu trưởng vạn tuế!”

...

Toàn bộ hơn 20 học viên trong lớp đều kích động.

Chương 550: Một bên thiên đường, một biên địa ngục!

Biết có phim điện ảnh để quay, bọn họ cũng không nhịn được.

Dù là ngày nghỉ Tết cũng không ngăn cản được sự khao khát theo đuổi ước mơ của bọn họ.

“Hiệu trưởng, rốt cuộc là kịch bản kiểu gì? Có thể cho chúng ta xem trước không? Như vậy chúng ta có thể sớm chuẩn bị sẵn sàng?” Vương Bảo Bảo vò đầu bứt tai, rất nóng nảy hỏi.

Hắn ta hỏi vấn đề mà tất cả mọi người đều muốn biết.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt một tiếng: “Đừng vội, đến lúc đó các người sẽ biết! Dù sao chất lượng cũng không kém!”

Thật ra, bây giờ Lâm Bắc Phàm cũng không biết nên quay bộ phim điện ảnh nào, dù sao cứ hứa hẹn trước rồi nói sau.

Ngô Tiểu Kinh đặt câu hỏi thứ hai, hắn ta rất hưng phấn nói: “Hiệu trưởng, nếu người đã đồng ý để chúng ta sắp xếp lựa chọn tất cả thành viên trong ekip, vậy ta có thể làm đạo diễn không?”

“Chỉ cần các người cảm thấy có thể, vậy không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Yes!” Ngô Tiểu Kinh nắm tay kêu to.

Hắn ta cảm thấy đây đúng là cơ hội trọng đại của mình, là cơ hội rèn luyện kỹ năng đạo diễn của bản thân.

“Hiệu trưởng, tất cả nhân vật trong phim đều do chúng ta quyết định thật sao? Nếu chúng ta muốn diễn cũng được sao?” Trương Kính đặt câu hỏi thứ ba.

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Đều do các người quyết định! Ta tin tưởng trong 100 ngày huấn luyện chung này, có lẽ các người đều hiểu rõ bản thân và đối phương, vì vậy các người có thể cân nhắc chọn vai diễn tương đối đúng chỗ!”

Trương Kính bắt đầu ước mơ, hắn ta muốn làm một diễn viên, diễn vai quan trọng.

“Hiệu trưởng, dự toán của phim điện ảnh là bao nhiêu?”

“Trước mắt tạm quyết định là hai ức, nếu tình huống cần thiết có thể cho thêm một ức nữa!” Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói.

Mọi người hít sâu một hơi, bọn họ cảm nhận sâu sắc độ hào khí của Lâm Bắc Phàm.

Chỉ là một bộ phim điện ảnh luyện tập, dự toán đã đạt đến hai ức, nếu cần còn có thể cho thêm một ức, đây là tiêu chuẩn phim bom tấn trong nước.

Ngoại trừ đạo diễn lớn nổi tiếng, ai có cơ hội quản lý bộ phim bom tấn hơn hai ức?

Thử hỏi, có công ty nào dám để bọn họ chơi như vậy?

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại dám!

“Tình hình cụ thể, để sau ngày nghỉ lại nói! Bây giờ nhiệm vụ quan trọng nhất là nghỉ ngơi!” Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng rời đi, đồng thời cũng câu mắt trái tim đám nam nhân tốt ở đây.

Gần đến cuối năm, cuối cùng 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 được phát sóng rầm rộ hơn một tháng đã kết thúc viên mãn.

Tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.22%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 7.33%, thành tích cực tốt, lại là một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, hơn nữa còn mở ra thời đại võ hiệp thứ hai.

《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 còn được xuất khẩu sang mấy quốc gia lớn chung quanh, tỉ suất người xem cũng khá tốt.

Đài truyền hình Tinh Quang cũng dựa vào bộ phim truyền hình này kiếm lời đầy bòn đầy bát.

Vào tối mừng một đầu năm sẽ bắt đầu vòng phát sóng thứ hai, lại kiếm được một khoản tiền.

Sau khi Tinh Quang tổ chức tiệc cuối năm xong liền tuyên bố nghỉ, ngoại trừ một vài nhân viên ở lại trực, những người khác đều về nhà ăn Tết.

Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết cũng quay về Ma Đô ăn Tết.

Hiếm khi được nghỉ mấy ngày, đợi nghỉ ngơi xong bọn họ lại dốc hết tinh thần nghênh đón một năm công việc và thách thức mới.

Theo tiếng chuông năm mới vang lên, mọi người hô to một câu “chúc mừng năm mới”!

Toàn bộ Trung Quốc đều vui mừng phấn chấn, nhưng tâm trạng của Kaine Andrews ở Châu Âu xa xôi lại không được tốt lắm, thậm chí có thể nói là vô cùng tức giận.

Hiện tại hẳn ta đã điều tra ra, đội lính đánh thuê đã cướp mỏ kim cương của hẳn ta chính là đội lính đánh thuê Thiên Lang được hẳn ta thuê đi dạy dỗ Lâm Bắc Phàm, kết quả chính hẳn ta bị đội lính đánh thuê nhỏ này dạy dỗ ngược.

Vì để hả giận, hẳn ta thuê hai đội lính đánh thuê đi dạy dỗ bọn họ, kết quả đều có đi mà không có về.

Thậm chí vì chọc giận đội lính đánh thuê Thiên Lang, một thế lực khác của hẳn ta ở Châu Phi cũng bị nhò tận gốc, không còn một ai sống sót, tổn thất nặng nề. Khiến hẳn ta sợ đến mức thuê rất nhiều vệ sĩ đến bảo vệ mình.

Nhớ lại nửa năm qua, từ sau khi hẳn ta giết phụ mẫu ngồi lên vị trí chủ tịch tập đoàn, hẳn ta những tưởng bản thân đã đi đến đỉnh cao nhân sinh, kết quả không ngờ đây thật sự là đỉnh cao, nhưng ngay sau đó hẳn ta lại bắt đầu số con rệp.

Muốn giết muội muội của mình, kết quả không giết được người, còn tổn hao mất hai sát thủ cộng thêm một nhân tình.

Khó khăn lắm mới tìm được cơ hội hợp tác với tập đoàn Lý thị, định đánh lên tư bản Thần Quang của muội muội, kết quả tập đoàn Lý thị không biết cố gắng, làm hại bản thân thua lỗ hơn 50 ức Dollar.

Muốn giết Lâm Bắc Phàm, kết quả đội lính đánh thuê mình thuê lại quay ngược qua đối phó mình. Mất một mỏ kim cương trị giá 10 ức Dollar, lại mất thêm mười mấy tên thuộc hạ tuyệt đối trung thành.

Bây giờ, sản nghiệp ở Châu Phi đã bị phá hủy hoàn toàn, hấn ta sợ đến mức chỉ có thể co đầu rụt cổ ở Châu Âu.

Bởi từ lúc nhậm chức chủ tịch đến nay không tạo ra được thành tựu lớn gì, lại còn liên tục thua lỗ, bên tộc lão đã bắt đầu có ý kiến với hấn ta.

Từng sự kiện từng hình ảnh, nghĩ lại đều thấy lòng hơi chua xót.

Hấn ta cảm thấy mình bị một âm mưu to lớn bao phủ, trong lòng tràn đầy cảm giác nguy cơ.

“Ta cần gặp thần một lần!”

Hấn ta gọi thư ký vào: “Đề người phía dưới chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai chúng ta sang Anh quốc!”

Ngày hôm sau, đám người Kaine lên máy bay đến London ở Anh quốc, sau khi máy bay hạ cánh hấn ta lại di chuyển đến một thị trấn nhỏ, trong thị trấn cũng không có nhiều người, chỉ có khoảng trăm hộ gia đình, khá nghèo khó, bọn họ đều sống dựa vào nghề đánh cá.

Trong thị trấn nhỏ này có một tòa thành cổ xưa, đây chính là chỗ Kaine Andrews cần đến.

Lúc hấn ta vừa đến gần tòa thành, đã trông thấy một người như quản gia mở cửa.

Vị quản gia này có vẻ rất già, tóc đã bạc trắng, cơ thể gầy yếu hơi còng, thường ho khan, cứ như một cơn gió thổi qua lão sẽ ngã.

Thế nhưng, Kaine Andrews cũng không dám coi thường lão, bởi vì lão là người hầu của vị kia.

“Đại nhân đã thấy các người tới, xin mời đi theo ta!” Giọng của lão quản gia hơi khàn.

“Vâng, tiên sinh!” Kaine Andrews gật đầu, sau đó nói với đám người đứng sau lưng: “Các người không cần đi vào, chờ ta ở bên ngoài.” Sau đó hắn ta nhắm mắt theo đuôi, cùng đi vào bên trong.

Tòa thành này đã rất cổ xưa, trên tường đều là dấu vết năm tháng, ánh đèn mờ tối, nhìn hơi âm u khủng bố.

Dù là người tàn nhẫn ra tay ác độc như Kaine Andrews cũng cảm thấy căng thẳng sợ hãi.

Sau khi đi khoảng hai phút, cuối cùng bọn họ đã đi tới bên trong lâu đài, cũng nhìn thấy ánh sáng.

Một lão nhân mặc áo choàng có mũ màu đen ngồi trong đại sảnh, mái tóc của lão nhân vừa trắng vừa dài, buộc thành một bím tóc ở sau đầu. Lão nhân có bộ râu rất dài, cũng được một sợi dây nhỏ buộc lại. Có lẽ do không thường xuyên phơi nắng, sắc mặt lão nhân hơi xám trắng.

Điều khiến người ta khắc sâu ấn tượng là một quả cầu thủy tinh bên cạnh lão.

Lão nhân đang xem sách, không thèm ngẩng đầu lên nói: “Kaine Andrews, lần này ngươi đến tìm ta là có chuyện gì?”

Kaine Andrews cung kính nói: “Vu sư đại nhân, gần đây ta làm việc cảm thấy mọi việc không thuận lợi, cứ như đang có người nhắm vào ta, ta cần sự giúp đỡ của ngài.”

Vị lão nhân trước mắt, là một vị vu sư có sức mạnh thần bí.

Chương 551: Thăm dò tương lai, rơi vào phản phệ!

Vu sư là một nghề nghiệp rất cổ xưa ở Châu Âu, một nghề nghiệp rất thần bí.

Bọn họ có năng lực mà người thường không làm được, có thể thông qua quả cầu thủy tinh nhìn thấy quá khứ và một góc của tương lai, có thể biết quá khứ đoán tương lai, thật sự rất khủng bố.

Thế nhưng lại không có nhiều người biết đến nghề nghiệp lợi hại như vậy, thậm chí còn bị coi thành truyền thuyết.

Sở dĩ như vậy, là vì loại người thật sự quá ít ỏi.

Trong mấy trăm triệu nhân khẩu của cả Châu Âu cũng không tìm ra người thứ hai, thậm chí mấy chục năm cũng không có một, chỉ người có tài năng thiên phú mới có thể trở thành vụ sư. Hơn nữa người biết đều giữ kín như bưng, sẽ không nói ra việc này.

Người nào lộ ra người đó chỉ còn nước chờ vụ sư tìm đến cửa.

Sau lưng lão có mối quan hệ và thế lực khủng bố, hơn nữa có thể nhìn thấy quá khứ tương lai, sẽ khiến người tới lúc chết cũng không biết bản thân chết như thế nào.

Lúc trước Kaine Andrews cũng chỉ được biết trong một lần vô tình.

Lúc trước hắn ta cũng ôm thái độ thử đến đây một lần, dốc hết tất cả mới đổi được một cơ hội, cuối cùng rất thuận lợi ngồi lên vị trí chủ tịch tập đoàn Andrews, điều này khiến hắn ta càng thêm kiêng dè vị vụ sư này.

Nếu có thể lựa chọn, hắn ta không muốn đến gặp vị vụ sư này nữa.

Bởi vì đứng trước mặt lão, hắn ta cảm thấy bản thân như bị nhìn thấu, tất cả bí mật đều không chỗ ẩn giấu.

Mà hắn ta lại là người có rất nhiều bí mật, việc nào cũng không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nếu không phải cân nhắc đến năng lực và thế lực ở sau lưng đối phương, hắn ta đã muốn giết người diệt khẩu.

Nhưng chỉ sợ bản thân còn chưa ra tay đã bị lão biết được, vì vậy hắn ta không dám thực hiện suy nghĩ này.

Nhưng hiện tại, hắn ta cảm thấy mình bị một âm mưu bao phủ, vì vậy không thể không một lần nữa tìm kiếm cách giải quyết.

“Người biết quy củ của ta chứ?” Lão vụ sư đặt sách xuống, thản nhiên nói.

“Biết, hôm nay sau khi trở về, ta lập tức chuyển 10 ức Dollar và tài khoản của đại nhân.” Kaine nhúc nhối nói.

Đây cũng là một trong số những nguyên nhân khiến hắn ta không muốn liên lạc với vị vu sư này, đó chính là phải trả giá quá nhiều, nhiều đến mức khiến người đau lòng.

“Không cần đau lòng, người sẽ cảm thấy đáng giá.” Lão vu sư cười nhạt.

“Vâng, đại nhân.” Kaine Andrews khom lưng.

“Người muốn biết người đang đứng sau lưng âm thầm ra tay với người, sau đó muốn biết bản thân phải hóa giải nguy hiểm này như thế nào?” Lão vu sư hỏi.

“Đúng vậy, gần đây ta làm chuyện gì cũng không thuận lợi, cảm giác sau lưng có một âm mưu to lớn đang bao phủ ta. Ta hy vọng vu sư đại nhân có thể tìm ra, sau đó tiêu diệt giúp ta!” Ánh mắt Kaine mãnh liệt.

“Đây không phải vấn đề lớn.” Lão vu sư mang mang quả cầu thủy tinh đến chiếc bàn thấp bên cạnh, sau đó ngồi xồm xuồng.

Kaine ngồi quỳ ở đối diện, vẻ mặt của hai người đều rất nghiêm túc.

Nhắm mắt nghỉ ngơi khoảng một phút, vẻ mặt lão vu sư thay đổi, trở nên lạnh lùng, sau đó đặt hai bàn tay lên trên quả cầu thủy tinh, nhưng lại không chạm hẳn vào quả cầu thủy tinh.

Kaine cẩn thận nhìn, lại không nhìn ra quả cầu thủy tinh có thay đổi gì.

“Quả cầu thủy tinh chỉ là vật dẫn tinh thần của ta, thông qua quả cầu thủy tinh, ta có thể nhìn thấy quá khứ và tương lai. Nhưng người chỉ là người bình thường, không nhìn ra được.” Lão vu sư thản nhiên nói.

Kaine Andrews nhẹ gật đầu, trên mặt không có biểu cảm gì.

Lúc này, không biết có phải ảo giác hay không, hắn ta cảm thấy bóng dáng vu sư đại nhân trước mắt hơi mờ ảo.

“Ta nhìn thấy, người giết phụ mẫu của mình, cuối cùng mới lên làm chủ tịch tập đoàn...”

Kaine Andrews: “...”

“Còn đuổi giết muội muội của mình, đáng tiếc không thành công...”

Kaine Andrews: “...”

“Người còn có một tình nhân, vì nghi ngờ nàng vượt quá giới hạn mà giết nàng, còn giết cả người nhà của nàng, nguy trang thành hỏa hoạn...”

Kaine Andrews: “...”

“Gần đây, người còn dính líu với đội lính đánh thuê Thiên Lang, đáng tiếc tổn thất nặng nề...”

Kaine Andrews: “...”

Cuối cùng hắn ta không nhịn được: “Vu sư đại nhân, có thể đừng xem quá khứ, chỉ nhìn tương lai không?”

Kaine cảm thấy vô cùng mất tự nhiên, những việc vừa rồi, chỉ tùy tiện lấy ra một việc đã đủ khiến hắn ta vào tù, hắn ta hận không thể khiến những chuyện này vĩnh viễn biến mất không còn xuất hiện nữa, kết quả lại bị vu sư nói ra từng việc một.

“Quá khứ đã không thể thay đổi, nhưng tương lai lại có rất nhiều khả năng, bất kỳ một sai lầm nào cũng có thể khiến tương lai thay đổi, vì vậy ta xem quá khứ vì dễ dàng dễ dàng suy tính tương lai.” Lão vu sư thản nhiên nói, sau đó lạnh lùng nhìn hắn ta: “Yên tâm, ta đã gặp kẻ còn gian ác hơn người, ta không có tâm trạng quan tâm tới mấy việc giết người phóng hỏa đó của người.”

Kaine Andrews: “...”

Không biết xấu hổ, nếu người không phải vu sư, ta đã sớm bắn chết người!

Lão vu sư tiếp tục nhẹ nhàng vuốt ve quả cầu thủy tinh.

Đôi tay khô gầy kia như có ma lực, khiến quả cầu thủy tinh dần hiện ra hình dáng mê người xinh đẹp. Không biết có phải ảo giác không, Kaine Andrews lại nhìn thấy một vài hình ảnh đứt đoạn trong quả cầu thủy tinh.

Kết quả vừa nghiêm túc nhìn, lại không còn gì nữa...

“Ta đã hiểu rõ quá khứ của ngươi. Quá khứ không thể thay đổi, tương lai còn có cơ hội. Bây giờ chúng ta thử xem tương lai của ngươi, nhìn xem rốt cuộc kẻ địch của ngươi là ai.” Lão vu sư tiếp tục làm phép.

Lúc này, vẻ mặt lão lại càng nghiêm túc hơn.

Bởi vì quá khứ là sự thật đã cố định, không thể thay đổi không cách nào thay đổi.

Nhưng thấy tương lai lại là nghịch thiên mà đi, phải trả giá rất lớn, chỉ hơi chút không cẩn thận sẽ thân tử đạo tiêu.

Thật ra hiện tại lão mới ngoài 50 tuổi, nhưng vì nhìn tương lai quá nhiều, tiết lộ quá nhiều thiên cơ, vì vậy cơ năng thân thể đã già hơn 30 tuổi so với số tuổi thực tế, đã bước một chân vào quan tài.

Sau đó, tuy biết rõ có hậu quả này, lão vẫn thích làm thế.

Bởi vì cảm giác không chế tất cả này khiến lão si mê.

Vì vậy, mỗi lần có người muốn lão xem mệnh, lão đều khiến đối phương phải trả một cái giá rất lớn. Dù sao ngươi cũng khiến ta sắp mất mạng, ngươi không bồi thường cho ta chút tiền tài, không thấy xấu hổ sao?

Lão tập trung tinh thần cao độ, sử dụng tinh thần lực cường đại thăm dò một góc của tương lai, bắt lấy một đoạn ngắn của tương lai.

Nhưng hơn một phút trôi qua, lão vẫn không nhìn thấy gì hết.

“Không thể nào!” Trong lòng lão hoảng sợ.

Kaine Andrews cũng không phải thiên mệnh chi tử gì, không phải không thể thăm dò.

Lần trước lão bỏ ra thời gian chưa đến nửa phút đã thấy tương lai, còn vô cùng rõ ràng, nhưng bây giờ cũng ngay cả cọng lông cũng không thấy, cứ như người này vốn không có tương lai.

Lão không phục, trong thiên hạ còn có người mà lão không xem được sao?

Thế là lão tiếp tục thúc giục tinh thần lực, càng toàn tâm toàn ý tập trung, sắc mặt càng thêm nghiêm túc.

Sau đó, hai phút, ba phút, bốn phút...

Cuối cùng, mười phút trôi qua, lão vẫn không nhìn thấy gì hết.

Kaine Andrews cũng đã chờ đến sắp mất kiên nhẫn, cứ ngồi xồm như vậy cả mười phút, hẳn ta cũng rất mệt mỏi có được không?

Chân cũng mỏi nhừ, đáng tiếc hẳn ta không dám đứng lên, càng không dám nói lời nào, sợ làm phiền đến vụ sư làm phép.

Cuối cùng, khoảng 15 phút sau, lúc tinh thần lực của lão sắp không chịu được nữa, cuối cùng cũng xua tan mây mù nhìn thấy trời xanh, thấy được một góc của tương lai, đó là một đôi mắt thật to, như đôi mắt của thần linh, cao cao tại thượng, nhìn xuống nhân gian.

Đôi mắt to này như cảm giác được có người đang dòm ngó hẳn, liếc mắt liền thấy.

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, quả cầu thủy tinh vỡ nát.

Phụt một tiếng, lão vụ sư phun ra một ngụm máu, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, già đi mấy tuổi.

Chương 552: Lắc lư!

“Trên thế giới, trên thế giới... lại có thần tiên?” Lão vụ sư khiếp sợ, tự lẩm bẩm.

Lão biết rõ trên thế giới có một số ít người có sức mạnh thần bí, cũng ví như nói Đông Phương huyền bí, Ấn Độ... Những quốc gia cổ thần bí này

có người như vậy tồn tại, thông qua huấn luyện đặc thù mà có được năng lực thần kỳ.

Còn có lão, đầu óc lão phát triển khác thường, tinh thần lực gấp mấy lần người bình thường, cho nên mới có thể mượn nhờ thủy tinh thăm dò quá khứ tương lai. Loại năng lực này có chút tương đương với mắt thứ ba, hoặc là truyền thuyết thông thiên nhãn trong Phật gia.

Nhưng những người như vậy vô cùng ít ỏi, ít đến mức toàn thế giới cộng lại sợ rằng cũng không vượt quá trăm người.

Thiên phú dị bẩm giống hần ta, có thể còn chưa tới 10 người.

Những năng lực thoát nhìn rất thần kỳ này, vẫn nằm trong phạm vi “con người” có thể tiếp nhận được.

Bởi cho dù người có lợi hại hơn nữa vẫn chỉ là thể xác phàm tục, không đỡ nổi viên đạn, sẽ sinh bệnh già yếu, đại nạn đến bản thân vẫn sẽ chết đi, thậm chí là càng chết sớm hơn người thường.

Cho nên, mặc dù lão có năng lực thần kỳ, nhưng lão vẫn luôn co đầu rút cổ trong lâu đài, không tùy tiện đi ra ngoài.

Bởi lão sợ bản thân không cẩn thận sẽ bị chết một cách vô ích.

Nhưng lão vừa mới nhìn thấy cái gì?

Một con mắt vô cùng to lớn, vền vền chỉ nhìn lão một cái, đã khiến lão gặp phải phản phệ, thọ mệnh hao tổn nhiều năm!

Thật là quá kinh khủng, quá dọa người!

Lão vu sư run lẩy bẩy, cảm giác mình phạm sai lầm lớn.

Kaine Andrew không bình tĩnh: “Vu sư đại nhân, ngài mới vừa nhìn thấy gì? Có phải ta...”

Ngay cả lão vu sư quỷ thần khó lường cũng không giải thích được phun một ngụm máu, quả cầu thủy tinh tron bóng không tỳ vết cũng đột nhiên

nút ra, huyền huyền như thế, khiến một người phàm như hắn ta run lấy bầy.

Chẳng lẽ, ta thực sự trêu chọc cái gì đó không tầm thường?

Hoặc có lẽ là, ta bị ma quỷ theo dõi?

Sau một phen nào bỏ, hắn ta cảm thấy càng thêm cảm thấy thấp thỏm và sợ sệt, mồ hôi lạnh cũng xuất hiện, sắc mặt cũng trắng bệch giống như lão vu sư.

“Khụ khụ...” Lúc lão vu sư đang muốn nói gì, sắc mặt lão bỗng nhiên biến đổi, sau đó trấn tĩnh lại.

Ánh mắt thâm thúy, ung dung mở miệng: “Quả thật ngươi bị người khác theo dõi, đối phương rất lợi hại!”

“Aiz...” Kaine Andrew lại nhẹ nhàng thở ra, là người còn tốt, chỉ cần không phải ma quỷ thì tất cả đều dễ xử lý.

“Nhưng, sau lưng đối phương có một người giống như ta.”

Tim Kaine Andrew lại một lần nữa bị nhắc lên.

Người giống lão vu sư, cũng là tồn tại vô cùng khủng bố, ngay cả một người đại gian đại ác, mất hết nhân tính như hắn ta đối mặt với lão vu sư cũng không dám mạo hiểm sinh ra ý nghĩ khác, huống chi hiện tại hắn ta còn bị người như vậy theo dõi!

Sắc mặt Kaine Andrew lại trắng bệch mấy phần.

Hắn ta nhìn lão vu sư trước mắt như bắt lấy cọng rơm cuối cùng, nói: “Xin đại nhân cứu ta!”

Chỉ có người nắm giữ sức mạnh thần bí mới có thể đối kháng người có sức mạnh thần bí, thủ đoạn bình thường không có tác dụng gì, hơi không cẩn thận bản thân sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

“Vừa rồi ta đấu pháp với hắn, khụ khụ...” Lão vu sư lại ho ra một ngụm máu, rớt cục trên mặt cũng có thêm một tia hồng hào phon phớt: “Thực lực

của hắn và ta sàn sàn với nhau, may mắn là ta cao hơn một bậc, cho hắn một kích lôi đình. Tuy ta bị thương, nhưng hắn tuyệt không dễ chịu hơn ta bao nhiêu!”

“Cảm tạ đại nhân tương trợ!” Kaine Andrew bừng tỉnh.

Khó trách vừa rồi lão vu sư bỗng nhiên phun máu, quả cầu thủy tinh bỗng nhiên vỡ vụn, thì ra là do đấu pháp hình thành.

Mặc dù không tận mắt nhìn thấy, nhưng hắn ta vẫn có thể tưởng tượng được nguy hiểm trong đó. Giống như trong phim điện ảnh truyền hình vẫn thường diễn, cách xa nghìn vạn dặm cũng có thể hạ nguyên rủa, khiến cuộc đời người bị ác quỷ quán thân.

Tình huống như hiện tại đã có thể tính là vạn ngã hơn rất nhiều.

Lão vu sư còn có thể đánh bại đối phương, trong lúc nhất thời, Kaine Andrew lại kính trọng vị lão nhân trước mắt này thêm vài phần.

Lão vu sư ho khan nói: “Kaine Andrew, ta đã thay người xuất thủ một lần, cũng coi là trả lại ân tình 10 ức của người. Hơn nữa ta đã bị thương, không dưỡng thương mấy năm tuyệt không thể khôi phục được. Cho nên chuyện này ta không xen vào nữa, người đi xuống đi!”

Kaine Andrew hoảng sợ, nếu vu sư mặc kệ, sao hắn ta có thể đấu lại đối phương?

Hắn ta không sợ đao thật súng thật, chỉ sợ loại sức mạnh thần quỷ khó lường này.

Màn cách không đấu pháp hung hiểm như vừa rồi, nếu đối phương lại len lén hắn ta một lần, hắn ta phải chơi thế nào?

Chỉ suy nghĩ một chút đã cảm thấy quá dọa người!

“Xin đại nhân cứu ta! Ta chấp nhận bỏ ra 50 ức Dollar Mỹ, xin đại nhân giúp ta!” Kaine Andrew dập đầu, cắn răng nói.

Không bỏ được hài tử không bắt được sói lang, 50 ức mua mạng mình, đáng giá!

Nếu không, một khi chết rồi, hấn ta cần nhiều tiền như vậy có tác dụng gì?

Ai ngờ, lão vu sư lắc lắc đầu: “Đôi phương không phải hạng ôn hòa, 50 ức không đáng để ta mạo hiểm! Cho nên người đi thôi!”

Kaine Andrew khẽ cắn môi, lại một lần nữa đau lòng nói: “Ta chấp nhận bỏ ra 100 ức Dollar Mỹ, xin đại nhân tương trợ!”

Trên mặt lão vu sư có thêm mấy phần ý động.

Kaine Andrew vô cùng mừng rỡ, lại tăng giá một lần nữa: “Đại nhân, 100 ức chỉ là phí khổ cực khi ngài xuất thủ, mặt khác ta còn bỏ ra 50 ức xem như quà cảm ơn!”

Trên mặt lão vu sư có thêm mấy phần giãy dụa.

Kaine Andrew rất khẩn trương, đây đã là con số lớn nhất hấn ta có thể bỏ ra hiện tại.

Nếu còn không được, tập đoàn của hấn ta sẽ bị dao động hoàn toàn.

Nếu vậy, hấn ta nhất định sẽ bị người ta đá khỏi vị trí chủ tịch.

Trên mặt lão vu sư hiện lên vẻ buông lỏng: “Được rồi, nhìn người thành tâm thành ý như vậy, ta đồng ý. Có điều, nói rõ trước, ta không thể luôn che chở người, bởi như vậy quá hao phí tâm tư và tinh thần. 150 ức chỉ đủ để ta bảo đảm người nửa năm không có việc gì, tình huống nửa năm sau ra sao ta sẽ mặc kệ!”

“Nửa năm, làm sao đủ?” Kaine Andrew chấn kinh.

“Đã có thể, chẳng lẽ người muốn ta làm công cho người cả đời sao?” Sắc mặt lão vu sư không đổi.

“Không dám!” Kaine Andrew kinh sợ.

“Hừ! Đương nhiên ngươi không dám!” Sắc mặt lão vu sư thâm trầm: “Thực lực hắc và ta sà sà với nhau, tuy ta thắng hắc ba phần, nhưng muốn giết hắc cũng khó. Nếu như hắc một lòng muốn trốn, ta hoàn toàn không cách nào tìm ra hắc. Bây giờ điều quan trọng nhất ngươi nên làm là diệt trừ lực lượng bề nổi của bọn họ, buộc hắc xuất thủ, như vậy ta có thể đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, thừa cơ tiêu diệt hắc! Nếu không một khi hắc trốn đi, coi như ngươi lật cả thế giới lên cũng không tìm ra được!”

Kaine Andrew trầm trọng nói: “Ta đã biết, đại nhân! Phiền đại nhân cho biết người ngấm ngầm mưu tính sau lưng ta là ai, ta trở về sẽ nghĩ hết biện pháp diệt trừ bọn họ!”

“Tổng cộng có hai người!” Lão vu sư dựng hai đầu ngón tay lên: “Bọn họ theo thứ tự là tập đoàn Tulip, tập đoàn Kennett.”

Sau khi Kaine Andrew nghe được hai cái tên quen thuộc này, nghi ngờ trong lòng tan đi.

Bởi vì trên mặt nghiệp vụ, hai tập đoàn này có quan hệ cạnh tranh rất lớn với tập đoàn Andrew, hai bên đấu tranh mấy chục năm, thủ đoạn gì cũng có. Lúc nhỏ hắc ta và muội muội đã từng bị ám sát, nghi là Tulip làm, đáng tiếc không có chứng cứ.

Nhất là hiện tại hai bên còn đang cạnh tranh vô cùng kịch liệt để chiếm lĩnh thị trường tân hưng ở Châu Phi, Châu Á.

Lúc trước hắc ta đã hoài nghi là một trong hai tập đoàn này, không ngờ cả hai đều có.

Có chút phiền phức, nhưng nhất định phải làm!

Kaine Andrew mang theo tâm tình nặng nề rời đi.

Sau khi hắc ta rời đi, sắc mặt lão vu sư nghiêm lại, sau đó quỳ rạp xuống đất, giọng điệu cung kính nói: “Cung nghênh thần tiên đại giá!”

Chương 553: Boss lớn phía sau màn!

“Xin thần tiên điện hạ tha thứ tội mạo phạm của tiểu nhân!” Lão vu sư kinh sợ nói: “Vừa rồi không phải tiểu nhân muốn thăm dò thần nhan, mà dưới sự dụ dỗ của Kaine Andrew tiểu nhân mới phạm phải tội đại bất kính, xin thần tiên điện hạ tha thứ!”

Lão vu sư quỳ 10 phút, chân đều quỳ tê dại, nhưng lại không thấy cái gọi là thần tiên, thậm chí ngay cả một người cũng không có.

Nhưng lão vẫn không dám cử động như cũ, bảo trì tư thế không thay đổi, quỳ lạy mười phần thành tín.

Bởi vì lão biết rõ, nếu mới vừa rồi, thần tiên đã dặn dò lão làm như thế, khẳng định sau đó còn sẽ có chỉ thị. Cho nên bây giờ thần tiên mới không để ý đến lão, coi như trừng phạt vì thăm dò thần nhan.

So với tử vong, chút trừng phạt này tính là gì?

Trên thực tế, Lâm Bắc Phàm luôn ở trên bầu trời tò mò nhìn lão.

Hắn không ngờ trên thế giới này lại có người có thể thấy quá khứ và tương lai, mặc dù chỉ là nhìn thấy một phần trong đó, nhưng đã đủ khiến người ta kinh hãi vô cùng, ngay cả hắn hiện tại cũng không có được loại năng lực này.

Nhưng suy nghĩ một chút, Trung Quốc cũng có hai kỳ nhân dị sĩ là đại sư phong thủy và lão khất cái đoán mệnh, lúc trước bọn họ vừa nhìn thấy hắn đã kinh động như gặp thiên nhân, Châu Âu có người như vậy cũng chẳng có gì lạ.

Theo ánh mắt hắn, Lâm Bắc Phàm phát hiện Kaine Andrew, sau đó mọi chuyện đều sáng tỏ.

Thế là thuận nước đẩy thuyền, gài bẫy hắn ta một trận.

Về phần yêu cầu lão vu sư nói mấy lời vừa rồi, đều là để lừa dối hắn ta.

Thành hay không không quan trọng, trúng kế càng tốt, như vậy có thể giảm cách biệt giữa Jessica và hắn ta, về sau khi nàng báo thù cũng sẽ thuận lợi hơn.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình càng lúc càng giống boss lớn phía sau màn.

Đặc biệt giống thánh nhân cao cao tại thượng trong hồng hoang, rõ ràng là con kiến có thể tiện tay bóp chết, lại bắt đầu chơi đủ loại tính toán, tựa như mèo và chuột, coi như tăng chút niềm vui thú cho cuộc sống tẻ nhạt của hắn.

Về phần lão vu sư này, Lâm Bắc Phàm muốn thu để mình dùng.

Người như vậy đúng là đại nhân tài, không chỉ có được bản lĩnh kỳ lạ, sau lưng còn có thế lực to lớn đang ủng hộ, người như vậy sẽ có trợ giúp rất lớn đối với sự nghiệp kiếm tiền của hắn.

Người tài như thế này, nên có càng nhiều càng tốt.

“Đứng lên đi...” Lâm Bắc Phàm vẫn không hiện thân, thông qua cảm ứng tâm linh truyền ý nghĩ.

Bởi như vậy mới càng có cảm giác thần bí, giống như lúc trước hắn lặc lư đoàn lính đánh thuê Thiên Lang vậy, nhìn xem mấy hài tử người ta hiện tại như đánh máu gà, ý chí chiến đấu sục sôi, có thể đem sự nghiệp cách mạng làm tới phong sinh thủy khởi.

“Cảm ơn thần tiên điện hạ!” Lão vu sư rất vui vẻ, biết mình đã vượt qua kiếp nạn, hét lớn một tiếng, sau đó cung kính đứng lên.

Giọng nói mới vừa rồi phảng phất như từ trên chín tầng trời bao la truyền xuống, sau đó vang lên trong óc lão, loại năng lực quỷ thần khó lường này khiến lão giữ nguyên kính sợ từ đầu tới cuối.

“Muốn bản tôn tha thứ sai lầm cho ngươi, ngươi cần thay bản tôn xử lý hai chuyện.”

“Xin thần tiên điện hạ chỉ rõ!” Lão vu sư cung kính nói.

“Một, âm thầm chèn ép Kaine Andrew, nhưng không được giết hắn ta. Hai, âm thầm trợ giúp đoàn lính đánh thuê Thiên Lang, giúp đỡ bọn họ phát triển lớn mạnh, trở thành thế lực có thể chống đỡ một phương. Sau khi chuyện thành, ân oán thanh toán xong.

“Cảm ơn thần tiên điện hạ chấp nhận!” Mặc kệ có thể thành hay không, lão vu sư đều đồng ý không chút do dự.

Thậm chí, trong lòng lão còn có mấy phần mừng rỡ

Bởi vì, lão đã nối được quan hệ với tồn tại vĩ đại này.

Đời này của lão đã đến cuối, bởi có được năng lực thăm dò quá khứ tương lai, lão có quyền thế ngút trời, hưởng hết vinh hoa phú quý, cái gì cũng đã chơi qua, nhân sinh không còn gì đáng theo đuổi.

Nhưng hôm nay lão thấy được thế gian có thần, nội tâm lại một lần nữa kích động.

Lão muốn bắt lấy cơ hội này, lão muốn càng tiến một bước.

Nếu có thể đi theo vị tồn tại vĩ đại này, như vậy rất có thể tương lai sẽ có thêm mấy phần đặc sắc. Nói không chừng còn có thể khiến bản thân mình sống lâu thêm mấy năm, thậm chí còn có thể khiến dị năng của mình càng tiến một bước.

Chuyện người khác không làm được, rất có thể vị thần tiên này lại làm được.

Cứ như vậy, hai người đều là người thông minh, Chu Du đánh Hoàng Cái, một người muốn đánh một người muốn bị đánh, ăn nhip với nhau.

“Thần tiên điện hạ, ta phải làm sao mới tìm được ngài?”

“Người không cần tìm ta, sau khi chuyện thành công ta tự sẽ tới tìm người!”

“Vâng, thần nhân điện hạ!”

Lão vu sư cung kính chờ đợi 20 phút, sau khi phát hiện thần tiên đã đi thật rồi, hẳn ta mới thở phào nhẹ nhõm vô lực ngồi xuống, trong lòng tràn đầy nghĩ mà sợ, còn có vui mừng. Một giờ vừa rồi, quả thực còn đặc sắc hơn cả một đời của lão.

Trong lòng ngũ vị tạp trần, có rất nhiều lời muốn nói nhưng lại không biết mở miệng với người nào.

“Người đâu!” Lão vu sư kêu to một tiếng.

“Đại nhân, có chuyện gì cản đẫn?” Lão quản gia đi đến.

“Người giúp ta điều tra xem, sau khi rời khỏi nơi này, Kaine Andrew đã làm chuyện gì, đã đắc tội với người nào, điều tra rõ ràng cho ta, phải nói rõ chi tiết, càng rõ ràng càng tốt! Chuyện càng đặc biệt càng phải ghi lại!”

“Được, đại nhân!”

Lão vu sư nghĩ nghĩ, nói: “Còn có đoàn lính đánh thuê Thiên Lang, cũng điều tra rõ ràng cho ta. Nhất là chuyện đã xảy ra trong một năm gần nhất cũng phải nói rõ chi tiết, biết không?”

“Được, đại nhân!”

Lão quản gia thối lui, trong đôi mắt lão vu sư lóe lên tia sáng trí tuệ.

Gửi gắm hi vọng vào việc mời thần tiên đến, quá xa vời, hơn nữa tràn ngập không chắc chắn.

Tuy lão không biết thần tiên là ai, thần tiên ở nơi nào, nhưng thông qua điều tra, kết hợp với những gì lão nhìn thấy từ trong thủy tinh cầu, lão có thể tìm được đầu mối về thần, thậm chí là có thể tìm tới thần.

Chuyện ở Châu Âu kết thúc, Lâm Bắc Phàm trôi dạt đến Châu Phi, nhìn xem tình hình tiến triển của đoàn lính đánh thuê Thiên Lang.

Từ sau khi chiếm được mỏ kim cương, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang không còn khổ sở buồn bực vì tiền, dựa vào tài chính liên tục không ngừng từ mỏ kim cương, bọn họ chiêu binh mãi mã, đang nhanh chóng khuếch trương.

So với một tháng trước, bây giờ nhân số bọn họ đã gia tăng đến 500 người.

Tuy còn lâu mới có thể trở thành quân đội cách mạng, nhưng đã tiến thêm được một bước nhỏ.

Lâm Bắc Phàm đoán chừng hai tháng sau, nhân số có thể đạt tới 2000 người, đến lúc đó nhất định sẽ làm một đợt lớn, bước đầu kéo lên lá cờ của mình.

Một bên khác, sau khi Kaine Andrew trở về, trước hết để người chuyên 10 ức Dollar Mỹ vào tài khoản của lão vu sư.

Sau đó hắn ta mặc kệ sự phản đối của tộc lão, thành viên hội đồng quản trị, nhanh chóng thanh lý tài sản, sau đó treo bán ra ngoài. Lấy tốc độ nhanh nhất góp đủ 150 ức Dollar Mỹ giao cho lão vu sư, bảo vệ tính mạng bản thân trước rồi nói.

Sau đó, hắn ta phái người nhìn chăm chăm người của tập đoàn Tulip, tập đoàn Kennett, nhất là nhân vật quan trọng tập đoàn. Một là vì chứng thực xem bọn họ có ra tay với hắn ta thật hay không, hai là tìm kiếm cơ hội cho bọn họ một kích trí mạng.

Kết quả thật không ngờ, rất đúng lúc, nửa năm qua hai tập đoàn này đã từng ra tay với hắn ta thật, vì thế, tất cả nghi ngờ còn sót lại trong lòng hắn ta biến mất.

“Tulip, Kennett, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

Chương 554: Thay đổi tập đoàn Tinh Quang!

Bên kia Kaine Andrew nước sôi lửa bỏng, bên này Lâm Bắc Phàm cả nhà sung sướng.

Lâm Bắc Phàm ở nhà họ Bạch rất được cưng chiều, ba nữ nhân già, trung niên, trẻ đều thích người con rể đáng đẹp đẹp mắt, miệng lại ngọt, làm đồ ăn lại ngon như hắn, cho nên dịp tết xuân trôi qua rất vui vẻ, làm đến Giang Bạch Hải cũng không nóng nảy nổi, nhìn Lâm Bắc Phàm miệng không phải miệng mắt không phải mắt, đáng tiếc lại không thể làm gì.

Nãi nãi hiền hòa nhìn hai người trẻ tuổi, cười híp mắt nói: “Tiểu Phàm, khuê nữ, lúc nào các ngươi sinh hài tử? Các ngươi bận rộn công việc cũng không sao, nãi nãi có thể giữ giúp các ngươi!”

Lời này vừa ra, làm mặt Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết đỏ ửng lên.

“Nãi nãi!” Bạch Thanh Tuyết kêu một tiếng: “Năm nay tôn nữ tể của ngài mới 20 tuổi, hiện tại còn đang đến trường, ngài muốn hấn trẻ tuổi như vậy đã làm phụ thân sao? Quá kỳ quái!”

“A?” Nãi nãi sững sờ, phát hiện thật đúng là như vậy.

Tôn nữ và tôn nữ tể của nàng vốn là tình tỷ đệ, tôn nữ đúng là đã thành thực, thế nhưng tôn nữ tể còn trẻ quá mức.

“Vậy được rồi, chờ tiểu Phàm tốt nghiệp, các ngươi lại sinh cho ta một đứa đi! Đây là mệnh lệnh, các ngươi chỉ có thể phục tùng, không thể từ chối!” Nãi nãi xụ mặt, đến tuổi của nàng, đặc biệt quan tâm đến đời sau.

Bạch Thanh Tuyết mặc cỡ đỏ mặt đồng ý, thấy Lâm Bắc Phàm cười trộm, nàng hung tợn véo hấn một cái.

Lâm Bắc Phàm không cười nữa.

Thực ra, bọn họ vốn không thường tránh thai, mỗi một lần đều thuận theo tự nhiên.

Nàng đã từng ảo tưởng ngày bản thân có hài tử, như vậy cuộc đời liền viên mãn. Thế nhưng lão công cảm thấy hiện tại đang là thời kỳ đẩy mạnh phát triển sự nghiệp, chờ khi sự nghiệp ổn định lại sinh hài tử.

Hai năm đều không có động tĩnh gì, cũng không biết hấn tránh thai kiểu nào.

Có điều, việc này thật không vội, hiện tại Tinh Quang đang phát triển hưng thịnh, nàng muốn nhân lúc trẻ tuổi, tinh lực coi như dồi dào, đẩy Tinh Quang lên cấp bá chủ với tổng tài sản hơn vạn ức giống tập đoàn Penguin.

Như vậy mới không cô phụ danh hiệu Nữ Sa Hoàng Thương Nghiệp của nàng.

Thời gian này, Bạch Thanh Tuyết đến Ban Tuyên giáo Trung ương tham gia hội nghị phát thanh truyền hình, tổng kết thành tích năm ngoái mà mỗi đài truyền hình đã lấy được, sau đó bên trên lại một lần nữa trọng điểm biểu dương đài truyền hình Tinh Quang.

Về phần các đài truyền hình khác, trừ CCTV trung quy trung củ, đều bị phê bình một trận.

Thấy vậy, Bạch Thanh Tuyết vui vẻ vô cùng, sau đó nhận hai ức tiền thưởng cùng với ba nhiệm vụ chính trị, cười híp mắt trở về.

“Lần này chúng ta nhận được nhiệm vụ gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Một nhiệm vụ có liên quan tới văn hóa mỹ thực Trung Hoa, năm ngoái chúng ta làm 《Trù Thần》 vô cùng xuất sắc, cho nên Âu Dương bộ trưởng của Ban Tuyên giáo Trung ương hi vọng chúng ta tiếp tục cố gắng trên phương diện này, làm tiết mục gì đó tiếp tục phát huy mạnh văn hóa mỹ thực Trung Hoa.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, bọn họ có ý nghĩ này cũng rất bình thường.

Dù sao, hiếm có khi văn hóa Trung Quốc được toàn thế giới công nhận, đương nhiên phải nắm nó thật chặt, làm rạng rỡ truyền thống.

“Hai nhiệm vụ khác là gì?”

“Hai nhiệm vụ tiếp theo đều tương đối tùy ý, dựa theo kế hoạch năm nay của chúng ta, ta nhận một nhiệm vụ liên quan tới chống tham nhũng, còn có một nhiệm vụ liên quan tới giáo dục tuyên truyền lòng yêu nước. Lúc ấy, mấy vị đài trưởng khác còn chê cười ta đấy.” Bạch Thanh Tuyết tùy ý nói.

“Về sau cho bọn họ khóc!” Lâm Bắc Phàm nói xong, hai người đều cười.

Hai nhiệm vụ này thoát nhìn mang theo bối cảnh cách mạng, cực kỳ không kiếm được tiền, hơn nữa hạn chế rất lớn, đều là hạng mục lỗ vốn trong mắt

người khác. Nhưng đối với Lâm Bắc Phàm, nó tương đương với nhiệm vụ đưa tiền đưa kinh nghiệm.

Tìm hiểu 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 , 《 Chiến Lang 》 một chút!

Đều là hai tác phẩm điện ảnh truyền hình vô cùng kiếm được tiền, Lâm Bắc Phàm đã sớm muốn đẩy ra, nhưng bởi vì bọn nó mang theo sắc thái cách mạng, muốn đẩy hai bộ phim này ra sẽ có chút hạn chế.

Nhưng hiện tại, liên hệ với bảng hiệu Bộ Tuyên giáo, tất cả vấn đề đều không còn là vấn đề nữa.

Ngày nghỉ ngắn ngủi nhanh chóng trôi qua.

Hai người Bạch Thanh Tuyết về tới Giang Nam, rất nhanh đã bắt đầu khai triển công việc.

Việc đầu tiên phải làm là thay đổi tập đoàn Tinh Quang.

Hiện tại Tinh Quang quá to lớn, có được hơn 4000 ức tài sản, nghiệp vụ liên quan nhiều vô cùng, nhân viên phía dưới cũng hơn vạn người, nếu không thay đổi cách vận hành tập đoàn, rất nhiều công tác sẽ biến thành không cách nào sắp xếp, Bạch Thanh Tuyết nàng cũng sẽ mệt chết.

Đầu tiên là làm rõ tài sản, sau đó tách những nghiệp vụ không phải nòng cốt của đài truyền hình ra, thành lập công ty chi nhánh, hoạt động độc lập.

Ví như những nghiệp vụ chế tác phim điện ảnh truyền hình, hay các nghiệp vụ về kinh tế nghệ sĩ vốn không phải nghiệp vụ nòng cốt của đài truyền hình, hoàn toàn có thể tách ra.

Sau đó lấy nghiệp vụ của đài truyền hình Tinh Quang làm tập đoàn nòng cốt, phóng xạ tới từng công ty chi nhánh.

Sau khi thay đổi, chức vụ lãnh đạo của Tinh Quang như sau:

Tập đoàn Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết đảm nhiệm chủ tịch kiêm đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang.

Công ty chi nhánh dưới cờ Tinh Quang như sau:

Công ty Ảnh Nghiệp Tinh Quang, do Vũ Thiên Mị đảm nhiệm chức tổng giám đốc, đồng thời kiêm nhiệm phó đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, quản lý nghiệp vụ liên quan chế tác phim điện ảnh, phim truyền hình.

Công ty Tinh Quang Thị Tàn, do Hoàng Chính Thanh (lãnh đạo được cất nhắc) đảm nhiệm chức tổng giám đốc, đồng thời kiêm nhiệm phó đài trưởng đài truyền hình Tinh Quang, quản lý việc toàn cầu hóa của Tinh Quang Thị Tàn.

Công ty kinh doanh Tinh Quang, do nguyên trưởng bộ phận nghệ sĩ Hứa Hán Kiệt đảm nhiệm chức tổng giám đốc, chủ yếu phụ trách nghiệp vụ kinh tế nghệ sĩ Tinh Quang.

Công ty quản lý du lịch văn hóa thành phố điện ảnh Giang Nam, do Trương Hàn (lãnh đạo được cất nhắc) đảm nhiệm chức tổng giám đốc, phụ trách công tác vận hành và quản lý thành phố điện ảnh Giang Nam.

Trang web Hồng Đậu, căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam là do bản thân Lâm Bắc Phàm làm ra, không thuộc quyền quản lý của Tinh Quang. Hơn

nữa hai công ty này đã có người phụ trách chuyên môn, cho nên lần thay đổi tập đoàn này không sắp xếp.

Thao tác như thế, phân công rõ ràng, thuận tiện chấp hành.

Cùng lúc đó, bởi vì công ty nhiều, lãnh đạo chức vụ nhiều, Tinh Quang còn thuận tiện đề bạt rất nhiều nhân viên công tác lao khổ công cao, hoàn thiện kết cấu tầng quản lý công ty, tăng tính tích cực của nội bộ nhân viên lên.

Từ nay về sau, Tinh Quang có thể danh chính ngôn thuận xung với bên ngoài là tập đoàn Tinh Quang.

Chuyện này tạo thành một chút ảnh hưởng bên ngoài, nhưng đối với nhân viên nội bộ, nó lại không tạo ra bao nhiêu thay đổi, mọi người nên làm việc gì thì tiếp tục làm việc ấy. Bởi mọi người vẫn đang làm việc trong cùng một tòa nhà, vẫn ăn cơm cùng một phòng ăn, lãnh đạo chủ yếu cũng không có thay đổi gì, chỉ có điều vì để càng dễ quản lý, mới có chút thay đổi công tác.

Đây cũng là hiện tượng rất phổ biến ở các đài truyền hình khác, lúc này Tinh Quang mới mở chi nhánh đã có thể tính là muộn.

Sau khi thay đổi cách vận hành tập đoàn, mục tiêu kế tiếp chính là đại hội chiêu thương.

Chương 555: Đại hội chiêu thương Tinh Quang bắt đầu!

Năm ngoái, Tinh Quang tổ chức đại hội chiêu thương hai lần, hai lần đại hội chiêu thương đẩy ra rất nhiều tác phẩm kiệt tác.

Ví như phim truyền hình nhiều tập cấp hiện tượng 《 Trù Thân 》 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , tiết mục giải trí cấp hiện tượng 《 Sing! China 》 , còn có các tác phẩm khác, mặc dù không đạt tới trình độ cấp hiện tượng, nhưng cũng là đỉnh tiêm trong nghề, lấy được tỉ lệ người xem cao vô cùng, sinh ra quảng cáo hiệu quả cực lớn.

Những xí nghiệp và thương gia tài trợ mấy tiết mục này đều kiếm lời như điên, nghiệp vụ cũng bắt đầu theo Tinh Quang mà mở mang bờ cõi, phát

triển đến nước ngoài.

Trong đó xí nghiệp nổi danh nhất chính là sáu tập đoàn ngàn ức như tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính..., từ thời điểm Tinh Quang còn đang yếu ớt bọn họ đã bắt đầu ra trận, hết sức ủng hộ, lấy được hiệu quả vô cùng to lớn.

Hiện tại tổng tài sản thấp nhất cũng tăng trưởng 30%, lợi hại nhất trực tiếp tăng gấp đôi, lợi nhuận càng không cần phải nói.

Đã là tập đoàn ngàn ức lâu năm, nhưng quy mô, tổng tài sản còn có thể tăng trưởng nhanh chóng như thế, thật quá khó khăn, là bọn họ thành tựu Tinh Quang, cũng là Tinh Quang thành tựu bọn họ.

Bọn họ được vinh danh là sáu đại thiết của Tinh Quang, là bạn hợp tác vững chắc nhất của Tinh Quang.

Tốc độ tăng trưởng lợi nhuận này khiến người ta hâm mộ thực sự, rất nhiều thương gia đều muốn giành lấy, sao chép cách tăng trưởng kinh tế của bọn họ, chỉ cần có thể nắm được một vị trí quảng cáo của Tinh Quang, như vậy cách thành công chỉ thiếu nửa bước.

Nhìn thấy được đại lộ thông thiên, ai cũng không muốn từ bỏ!

Cho nên trước mắt, đại hội chiêu thương Tinh Quang đã trở thành một thịnh hội ngành giải trí và thương giới.

Đương nhiên, điều này cũng dẫn đến cạnh tranh tăng lên.

Vốn dĩ xí nghiệp tài sản trăm ức còn có tư cách ra trận, nhưng bây giờ không có 500 ức, người không cần tới tham gia, tham gia cũng uổng công, còn không bằng về nhà tắm một cái rồi đi ngủ.

Tập đoàn ngàn ức miễn cưỡng có một chỗ ngồi, nhưng cũng vô cùng không an toàn.

Nếu như không liên hợp lại, cũng sẽ biến thành bia đỡ đạn.

Chỉ có tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm mới có tư cách một mình hăng hái chiến đấu, chiếm được ghế quan trọng.

Nhưng, tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm cũng có quá nhiều, trừ sáu đại thiết, lại có thêm bốn tập đoàn ngàn ức lâu năm gia nhập, quy mô tài sản mỗi nhà đều đạt đến 3000 ức!

“Xem ra chúng ta liên hợp lại vẫn đúng, nếu không liên hiệp lại, rất có thể chúng ta chỉ còn cách uống canh!” Tổng tài Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy nhìn mấy thợ săn cao cấp mới gia nhập, hết sức cẩn thận nói.

“Chỉ sợ ngay cả canh cũng không uống được, nghe nói mỗi tập đoàn bọn họ đã bắt đầu chuẩn bị từ năm trước, đều chuẩn bị hơn 100 ức, lai giả bất thiện!” Tổng tài Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính nhíu mày nhăn trán.

“Dù sao cũng là người lăn lộn trong giới kinh doanh, không một ai là kẻ ngu! Chúng ta đã thu lợi trên người Tinh Quang lâu như vậy, bọn họ không thể không nhìn thấy!” Tổng tài Hoa Thiếu Phong của tập đoàn Phượng Tường nói ra.

“Có chút khó khăn, cứ xem ai không tiếc chi tiền hơn ai!” Tổng tài An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang nói.

Mấy vị lão tổng gật đầu, biểu thị đồng ý.

Tất cả mọi người đều là tập đoàn ngàn ức lâu năm, quy mô tài sản không chênh lệch nhiều, tiền mặt trên tay cũng không chênh lệch nhiều, cuối cùng phải xem ai chịu bỏ thêm vào đầu tư. Ở điểm này, mấy vị lão tổng bọn họ đã được hội đồng quản trị xác nhận, hoàn toàn không sợ.

Phải nhìn xem đối phương có quyết đoán này hay không.

Mấy tập đoàn ngàn ức lâu năm mới tới cũng mắt lom lom nhìn đám tập đoàn Long Môn, nếu muốn lấy được vị trí quảng cáo tốt nhất, sáu đại thiết trước mắt sẽ là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của bọn họ.

Nếu không thể đoạt đồ ăn trước miệng cọp, như vậy hôm nay bọn họ chỉ đi không công.

Tài sản không đạt tới ngàn ức, chỉ có thể kết thành nhóm hỗ trợ nhau, nếu không ngay cả tư cách cạnh tranh cũng không có.

Đến thời gian, Bạch Thanh Tuyết tươi cười rạng rỡ đi vào phòng hội nghị, cười khanh khách nói: “Hoan nghênh mọi người tới tham gia đại hội chiêu thương nửa đầu năm 2020 của tập đoàn Tinh Quang, ta là chủ tịch Bạch Thanh Tuyết của tập đoàn Tinh Quang, đại hội chiêu thương lần này do ta chủ trì!”

“Bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vang lên.

Lần này có rất nhiều đại lão giới kinh doanh đến đại hội chiêu thương, mỗi một người đều có tiếng tăm, là người đứng đầu trong các ngành nghề, cũng chỉ có Bạch Thanh Tuyết mới có thể lay chuyển được đám đại lão ở đây.

“Bởi tập đoàn Tinh Quang chúng ta đã thay đổi cách vận hành, cho nên đại hội chiêu thương năm nay sẽ tính cả Ảnh Nghiệp Tinh Quang. Lần đại hội chiêu thương này, Tinh Quang chúng ta sẽ chiêu thương tổng cộng 14 hạng mục, bao quát sáu vương bài tiết mục, bốn bộ phim truyền hình ưu tú, ba bộ điện ảnh được mọi người mong đợi, còn có một phim phóng sự ngắn liên quan tới mỹ thực. Trong đó, có bảy hạng mục mới, đều là hạng mục Tinh Quang chúng ta tỉ mỉ lên kế hoạch, tin tưởng mọi người nhất định sẽ thắng lợi trở về!”

Nghe được có nhiều hạng mục như vậy, trên mặt rất nhiều đại lão ở đây đều nhẹ nhõm một chút.

Sợ tiết mục quá ít, rất nhiều người ở đây đều sẽ thất vọng mà về.

Bọn họ không hy vọng bản thân là một trong số đó, nhưng loại chuyện này ai nói chính xác được?

“Hiện tại, chúng ta không nhiều lời, trực tiếp bắt đầu buổi cạnh tranh! Hạng mục thứ nhất của chúng ta là 《Phi Thành Vật Nhiều》, tiết mục uy tín lâu năm của Tinh Quang chúng ta, tỉ lệ người xem cũng không tệ, tin tưởng

mọi người đều không xa lạ gì với nó. Tiết mục này chỉ nhận một nhà tài trợ duy nhất, giá quy định 5 ức, mỗi lần tăng giá không ít hơn 100 vạn! Hiện tại ta tuyên bố, 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 bắt đầu đấu giá!”

“8 ức!”

“9 ức!”

...

Sau khi Bạch Thanh Tuyết tuyên bố bắt đầu, giá cả 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 lập tức lên nhanh, sau khi vượt qua giá cả 15 ức mới chậm lại.

Cuối cùng 《 Phi Thành Vật Nhiều 》 vẫn được tập đoàn Khang Chính lấy giá 24 ức bắt lại.

Tập đoàn Khang Chính lấy được khởi đầu tốt đẹp.

Hứa Gia Hào đắc ý phát phát tay với người chung quanh.

“Hạng mục thứ hai của chúng ta là 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 , cũng là tiết mục uy tín lâu năm Tinh Quang chúng ta, tin mọi người cũng không xa lạ gì. Vẫn giống bình thường, chỉ chiêu nhà tài trợ duy nhất, giá quy định 5 ức, mỗi lần tăng giá không ít hơn 100 vạn...”

“10 ức!”

“12 ức!”

...

Mọi người cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Cuối cùng, 《 Phi Nhĩ Mạc Chúc 》 vẫn được tập đoàn Chính Huy dùng giá trên trời 25 ức bắt về.

Tuy đã hai năm trôi qua, người xem 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 không thể tránh khỏi bị giảm đi, nhưng giá trị thương hiệu đã đi sâu vào lòng người, có sức ảnh hưởng vô cùng lớn, Chính Huy không thể nào nhường lại.

Xã hội hiện đại dân số lưu động rất nhanh, thường xuyên đổi nơi công tác, người nào cũng phải tìm việc làm.

Chỉ cần mọi người muốn tìm việc làm sẽ dễ dàng nhớ tới tiết mục 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 này, nghĩ tới tiết mục này thì sẽ nghĩ đến tập đoàn Chính Huy, sau đó bình thường, bọn họ chọn nghề nghiệp hoặc chọn công ty kiểu gì cũng sẽ khuynh hướng Chính Huy, cho nên người nói giá trị quảng cáo này lớn bao nhiêu? Thị trường này lớn bao nhiêu?

Huông chi, hai tiết mục giải trí này còn mở rộng đến nước ngoài.

Cho nên, bất kể như thế nào, Chính Huy cũng sẽ không buông bỏ tiết mục này.

《Phi Thành Vật Nhiều》 và 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 thật giống như Lâm Bắc Phàm tiên đoán lúc trước, trở thành một trong những hạng mục trụ cột của Tinh Quang.

Chương 556: Tiết mục mới 《Running Brothers》!

“Tiết mục thứ ba là 《Trù Vương Tranh Bá》, ở nước ngoài, tiết mục này còn có một cái tên khác là 《Nhà Bếp Địa Ngục》, là tiết mục rất được khán giả yêu thích...”

Tiếp đó, Bạch Thanh Tuyết đề cử ba tiết mục giải trí uy tín 《Trù Vương Tranh Bá》 《Bảo Tàng Quốc Gia 2》 《China Got Talent 2》. Những tiết mục này đã đạt được thành công, cho nên vô cùng được hoan nghênh.

Trong đó, 《Trù Vương Tranh Bá》 vẫn được tập đoàn Long Môn bắt lại.

《Bảo Tàng Quốc Gia 2》 được tập đoàn Thiên Tử bắt lại.

《 China Got Talent 2 》 được tập đoàn Phụng Tường bắt lại.

Ba tiết mục uy tín này có tổng phí tài trợ 110 ức, cộng thêm hai tiết mục uy tín lâu năm phía trước, như vậy tập đoàn Tinh Quang đã lấy được 159 ức nguyên.

Phim truyền hình 《 Chung Cư Tình Yêu 3 》 cùng 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 3 》 thu được lợi nhuận rất không tệ, tổng phí tài trợ là 85 ức nguyên.

Kể từ đó, mấy hạng mục uy tín lâu năm đã mang đến cho Tinh Quang 244 ức.

“Cảm ơn mọi người cổ vũ! Trải qua mấy vòng tranh giành kịch liệt, ta nghĩ mọi người đều mệt mỏi, chúng ta nghỉ ngơi giữa trận 20 phút. Sau 20 phút sẽ tiếp tục đại hội chiêu thương. Nửa trận sau chính là hạng mục mới sẽ được Tinh Quang chúng ta đẩy ra, hi vọng mọi người sẽ thích!”

20 phút là thời gian nghỉ ngơi, đồng thời cũng là thời gian các vị lão tổng cạnh tranh.

Hiện tại đại hội chiêu thương đã qua nửa, đại đa số tiết mục đều đã có chủ, có thể trở thành nhà tài trợ trong thời gian kế tiếp không, chính là vấn đề mà bọn họ phải cân nhắc giờ khắc này.

20 phút trôi qua rất nhanh.

“Hoan nghênh mọi người trở về!” Bạch Thanh Tuyết nói ra: “Hạng mục thứ tám là 《 Running Brothers 》, là chương trình truyền hình thực tế của các minh tinh ngoài trời. Có thể rất nhiều người còn chưa hiểu rõ chương trình thực tế của minh tinh là gì, thật ra cũng không cần giải thích, mọi người chỉ cần tin tưởng Tinh Quang chúng ta là được, bởi Tinh Quang chúng ta tuyệt đối sẽ không làm chuyện ảnh hưởng xấu tới danh tiếng. Ta có thể nói chắc cho mọi người, tỉ lệ người xem tiết mục này tuyệt đối sẽ không kém hơn 《 China Got Talent 》 và 《 Sing! China 》 !”

Không kém hơn 《China Got Talent》 và 《Sing! China》?

Đám người xôn xao.

Phải biết, 《Sing! China》 đã trở thành chương trình giải trí cấp hiện tượng, sức ảnh hưởng không biết lớn tới cỡ nào, nếu như 《Running Brothers》 cũng có tiềm lực này, như vậy ta nhất định phải có tiết mục ấy.

“Bởi tiết mục này là một tiết mục ngoài trời, sử dụng tương đối nhiều đạo cụ, cho nên chúng ta chiêu thương xí nghiệp thiên về ngoài trời, ví như ô tô, đồ uống, điện thoại... Cho nên tiết mục này, trừ chủ tài trợ, chúng ta còn tuyển nhận thêm ba sản phẩm chỉ định khác. Đương nhiên, nếu các tập đoàn hoặc xí nghiệp có thể nhận thầu tất cả, như vậy chúng ta vẫn sẽ chỉ chọn một!”

Mắt tổng tài Đường Quý Lễ của tập đoàn Chính Huy sáng rực lên.

Bọn họ là tập đoàn lấy đầu tư làm chủ, sản phẩm và xí nghiệp liên quan nhiều vô số, trong đó bao gồm ô tô, đồ uống, điện thoại... Tiết mục này hoàn toàn là chế tạo riêng cho bọn họ, nếu như bao hết tiết mục này, đại hội chiêu thương hôm nay sẽ viên mãn. Những thứ khác đều có thể nhường ra, duy chỉ có tiết mục này là không thể nhường.

“Hiện tại bắt đầu đấu giá danh ngạch tài trợ chính, giá quy định 10 ức, mỗi lần tăng giá không ít hơn 1000 vạn! Đấu giá chính thức bắt đầu!”

Theo một tiếng ra lệnh của Bạch Thanh Tuyết, Đường Quý Lễ lập tức đứng lên hô to: “Ta ra 50 ức, nhận thầu tất cả quảng cáo!”

Đám người xôn xao lần nữa, trợn mắt hốc mồm.

Lập tức tăng giá lên đến 50 ức đã dọa lui rất nhiều người.

Đây cũng là mục đích của hắn ta.

“Chư vị, 《Running Brothers》 này đã được tập đoàn Chính Huy ta coi trọng, xin các vị từ bỏ thứ yêu thích!” Đường Quý Lễ khẽ mỉm cười.

“Dựa vào cái gì? Tập đoàn Chính Huy các người thế lớn, nhưng tập đoàn nhỏ chúng ta cũng không phải dễ ức hiếp!” Mấy vị lão tổng đứng lên: “Chúng ta ra 55 ức, bắt hết tất cả quảng cáo!”

Ánh mắt Đường Quý Lễ ngưng lại, mấy vị lão tổng này hẳn ta biết, tài sản của tập đoàn sau lưng bọn họ đều đạt đến 1000 ức trở lên, mặc dù không bằng tập đoàn Chính Huy, nhưng liên hợp lại cũng không thể coi thường.

Nghi ngờ bọn họ lại len lén liên hợp lại, đột nhiên nổi lên.

Nhưng, Đường Quý Lễ hoàn toàn không sợ: “Ta ra 60 ức!”

“Chúng ta ra 62 ức!”

Lúc này, lại có một liên minh khác đứng lên: “Chúng ta ra 65 ức, bao hết quảng cáo!”

Trong nháy mắt biến thành đại chiến ba bên.

Cuối cùng, vẫn là Đường Quý Lễ đủ lợi hại, chịu bỏ tiền, lấy giá cả 80 ức bắt lại tiết mục.

Hai liên minh khác tương đối lỏng lẻo, cân nhắc tới phương diện lợi ích, cuối cùng bọn họ không cách nào được ăn cả ngã về không.

Sau khi bắt lại tiết mục này, Đường Quý Lễ cũng nhẹ nhàng thở ra: “Hiện tại không giống ngày xưa, tiết mục của Tinh Quang càng ngày càng được thổi phồng, cạnh tranh quá kịch liệt. Trước kia muốn lấy được một tiết mục chỉ cần 60 ức, hiện tại đã tăng lên đến 80 ức!”

Mấy vị lão tổng khác thận trọng gạt đầu, biểu thị đồng ý.

Còn chưa tính tiết mục cũ, chỉ riêng việc cạnh tranh tiết mục mới thật có thể dùng từ “liều chết tranh đầu” để hình dung.

Bọn họ cũng cảm nhận được áp lực rất lớn.

“Kế tiếp là chiêu thương một phim phóng sự mỹ thực, nó tên là 《 Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 》 , là một phim phóng sự chuyên giới thiệu mỹ thực của Trung Hoa. Chắc chắn mọi người đều biết, tiết mục mỹ thực do Tinh Quang chúng ta chế tác vô cùng tiên tiến, trước đó có 《 Trù Vương Tranh Bá 》 và 《 Trù Thần 》 , đều lấy được tỉ lệ người xem vô cùng cao! 《 Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 》 là tiết mục mới liên quan tới mỹ thực được Tinh Quang chúng ta đẩy ra trong năm nay, tuyệt đối sẽ không làm mọi người thất vọng!”

Nếu đây chỉ là một bộ phim phóng sự mỹ thực, có lẽ các vị lão tổng sẽ không để ý.

Bởi lượng người xem phim phóng sự cũng chỉ có như vậy, sẽ không quá cao.

Nhưng hết lần này tới lần khác đây lại là phóng sự mỹ thực do Tinh Quang đẩy ra, vì thế tình huống cũng khác đi rất nhiều.

Bàn về tiết mục mỹ thực, không có đài truyền hình nào có thể sánh với Tinh Quang.

Từ sau khi 《 Trù Thần 》 xuất hiện, bọn họ đều cảm nhận được sức hấp dẫn của mỹ thực Trung Quốc, thậm chí còn có thể phá vỡ biên giới chinh phục nhân dân toàn cầu, khiến mỗi một người dân Trung Quốc bọn họ đều cảm thấy kiêu ngạo vô cùng.

Ở nước ngoài, vừa nói đến mỹ thực Trung Hoa, trên cơ bản mọi người đều sẽ nghĩ đến 《 Trù Thần 》 , cùng với Tinh Quang sau lưng, đây là hiệu ứng thương hiệu. Bây giờ Tinh Quang lại một lần nữa đẩy ra tiết mục liên quan tới mỹ thực, như vậy tuyệt đối không thể bỏ qua.

“ 《 Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 》 chỉ chiêu một nhà tài trợ duy nhất, giá quy định 10 ức, mỗi lần tặng giá không ít hơn 1000 vạn! Hiện tại đấu giá bắt đầu!”

“Tập đoàn Long Môn ta ra 30 ỨC!” Tổng tài Thiệu Khang Hoa của tập đoàn Long Môn không kịp chờ đợi đứng ra.

《 Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 》 , một phim phóng sự liên quan tới mỹ thực Trung Hoa, quả thực là chuẩn bị riêng cho tập đoàn Long Môn bọn họ.

Hắn ta tin năng lực chế tác tiết mục mỹ thực của Tinh Quang, nếu như có thể mời trù thần ra lại càng đáng giá.

Nếu bỏ lỡ tiết mục này, hắn ta không biết còn có thể tìm được tiết mục khác càng thích hợp hơn hay không.

“Tập đoàn An Dương ta ra giá 35 ỨC!” Một vị lão tổng khác đứng lên.

Tập đoàn An Dương cũng buôn bán mỹ thực, có điều bọn họ chủ mảng nước tương. Hiện tại, trên cơ bản, việc làm ăn của hắn ta đang bão hòa, cần khai thác thị trường nước ngoài, phim phóng sự này thật sự giải đúng chỗ ngứa của hắn ta.

Chương 557: Đẩy ra 《 Thần Điều Hiệp Lữ 》 !

Ánh mắt Thiệu Khang Hoa ngưng tụ, đối thủ đã đến.

Tập đoàn An Dương là tập đoàn trăm tỷ mới xuất hiện, chuyên kinh doanh mặt hàng nước tương, có vị thế số một số hai ở Trung Quốc. Tuy quy mô kém hơn tập đoàn Long Môn của hắn ta rất nhiều, nhưng nếu đối phương quyết tâm muốn lấy, vẫn sẽ là một đối thủ cường đại.

Thế nhưng, tập đoàn Long Môn của hắn ta hoàn toàn không sợ.

Cạnh tranh phải xem ai hung ác hơn, bỏ ra nhiều tiền hơn.

Năm ngoái Thiệu Khang Hoa đã làm ra thành tích quá rõ ràng.

Đẩy tập đoàn Long Môn lên một giai đoạn mới, hơn nữa còn khai thác thị trường nước ngoài, tổng giá trị tài sản tăng hơn 50%, biên độ tăng trưởng lợi nhuận vượt quá 300%, những công trạng này đều vì đầu tư vào phim truyền hình điện ảnh và chương trình giải trí của Tinh Quang mới đổi lấy

được, vì vậy hẳn ta có quyền nói chuyện cực lớn trong tập đoàn, rất được trọng dụng.

Hơn nữa chủ tịch đã xác nhận, hẳn ta có thể sử dụng khoản tài chính trong vòng 200 ức, phải xem đối phương có hung ác quyết tâm hay không!

“Tập đoàn Long Môn của ta, 50 ức!”

Thiệu Khang Hoa coi thường tập đoàn An Dương, lần thứ hai mở miệng đã kéo giá cả lên trời, chặn lại ở điểm giới hạn.

Lão tổng tập đoàn An Dương sợ hãi.

Giá 50 ức, lợi nhuận ròng của tập đoàn bọn họ vào năm ngoái cũng chỉ có 50 ức. Vì kiếm một danh ngạch tài trợ mà tốn 50 ức nguyên, nếu đáng giá còn được, chẳng may không được phải xử lý thế nào?

Ai đến công cái nồi này?

Hắn ta cũng chỉ là một tổng giám đốc, nói dễ nghe một chút là đả công hoàng đế, nói khó nghe một chút chỉ là người làm công cao cấp, nếu không làm tốt chắc chắn sẽ bị người ta đá ra, hẳn ta thật sự luyện tiếc chức vị này.

Vì vậy, hẳn ta không cam lòng ngồi xuống.

Cuối cùng, 《 Trên Đầu Lưỡi Trung Quốc 》 bị tập đoàn Long Môn lấy được.

“Tiếp theo là cạnh tranh phim truyền hình! Trong nửa năm đầu Tỉnh Quang chúng ta chủ yếu đẩy ra hai bộ phim truyền hình, một trong số đó tên là 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》, là một bộ phim truyền hình chống tham nhũng do Tỉnh Quang chúng ta đẩy ra hưởng ứng lời kêu gọi của trung ương...”

Nghe đến đó, rất nhiều lão tổng cảm thấy rất thất vọng.

Không có nhiều người thích xem mấy bộ phim chính trị như thế này, trên cơ bản không có tỉ suất người xem gì cả.

Trước đó cũng có những bộ phim truyền hình kiểu này, dù quay đẹp hơn nữa, tỉ suất người xem cao nhất cũng không thể đột phá mức 2%, có thể đạt tới 1% đã được coi là khá tốt.

Phim truyền hình kiểu này tóm một cái là được cả bó to, kéo máy đại mình tinh quay một bộ phim truyền hình thần tượng cũng dễ dàng lấy được tỉ suất người xem này, không cần thận còn có thể nổi tiếng.

Bọn họ cần gì bỏ gàn tìm xa, tốn nhiều tiền cho Tinh Quang?

Thế nhưng, mấy vị lão tổng tập đoàn Long Môn lại rất ăn ý liếc nhìn nhau.

Nhặt nhanh chỗ tốt!

Phim truyền hình của Tinh Quang còn có thể kém sao?

Lúc trước bọn họ đẩy ra rất nhiều phim truyền hình đều không được người khác coi trọng, kết quả chứng minh đều là người khác bị mù.

Lúc trước không ai coi trọng 《 Chung Cư Tình Yêu 》 , bây giờ nó đã biến thành series phim truyền hình kiếm tiền.

《 Võ Lâm Ngoại Truyện 》 không được ai coi trọng, cũng biến thành một series phim truyền hình kiếm tiền.

Lúc mới đầu cũng không ai coi trọng 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , bây giờ đã biến thành một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, bây giờ còn đang rầm rộ phát sóng lần hai, tỉ suất người xem còn đạt đến tính toàn dân, mở ra kỷ nguyên võ hiệp thứ hai.

Bộ phim này được đẩy ra long trọng như thế, chắc chắn hiệu quả không kém.

“Bởi vì bộ phim này khá đặc biệt, vì vậy chúng ta chỉ chọn ba nhà tài trợ, giá khởi điểm của mỗi danh ngạch là năm ức, mỗi lần tăng giá không ít hơn một triệu...”

“Tập đoàn Khang Chính của ta ra giá 10 ức!”

“Tập đoàn Chính Huy của ta ra giá 10 ỨC!”

“Tập đoàn Phương Tường của ta ra giá 10 ỨC!”

“Tập đoàn Mỹ Trang của ta ra giá 10 ỨC!”

...

Lão tổng của sáu tập đoàn lớn lập tức đứng lên, trong mắt có tia sáng chớp động.

Hiện tại là cạnh tranh nội bộ, ba danh ngạch tài trợ, sáu tập đoàn cạnh tranh, chắc chắn phải có ba người bị đá ra khỏi ván cờ. Nhưng cơ hội nhặt nhạnh chỗ tốt như thế không nhiều, bọn họ không biết sau đó còn gặp được không, vì vậy ai cũng mở hết mã lực để cạnh tranh.

Cuối cùng, giá cả tăng lên 30 ỨC mới dừng lại.

Ba danh ngạch nhà tài trợ bị tập đoàn Phương Tường, tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Thiên Tử cầm xuống, tổng giá trị 90 ỨC.

Bọn họ đều cảm thấy khá may mắn, chỉ 30 ỨC đã cầm được một danh ngạch, thật sự quá lợi. Nhìn các chương trình mới khác, giá thấp nhất cũng lên đến 60 ỨC.

“Tiếp theo là bộ phim truyền hình thứ hai do Tinh Quang chúng ta đẩy ra trong sáu tháng đầu năm, đồng thời cũng là bộ phim truyền hình võ hiệp dài tập thứ hai do Tinh Quang chúng ta đẩy ra – 《Thần Điều Hiệp Lữ》!” Bạch Thanh Tuyết trình trọng giới thiệu.

“Oa!!!” Toàn trường xôn xao.

Phim võ hiệp dài tập đó, nếu là trước kia chắc chắn không ai coi trọng.

Nhưng từ khi 《Anh Hùng Xạ Điêu》 ra đời đến nay, tỉ suất người xem điên cuồng đạt tới cấp hiện tượng, thổi lên một cơn gió lốc võ hiệp ở khu vực Châu Á, mở ra kỷ nguyên võ hiệp thứ hai!

Nghe nói dưới sự ảnh hưởng này, rất nhiều bộ phim truyền hình võ hiệp vội vàng bấm máy, dù là những bộ phim võ hiệp đã được phục chế tới rách nát cũng lần nữa được đẩy lên. Thế nhưng, không phải ai cũng có thể mở ra thời đại võ hiệp, những bộ phim võ hiệp được đẩy ra, nói là phim võ hiệp dài tập, chẳng thà nói là phim ngôn tình khoác lớp vỏ bọc võ hiệp, vô cùng cay mắt.

Thế nhưng, phim võ hiệp do Tinh Quang quay chắc chắn sẽ khác với đám yêu điểm tiện hóa kia.

“Bạch tổng, bộ phim truyền hình võ hiệp này là thể loại gì? Kể về câu chuyện gì?” Có người hỏi.

Lại có người hỏi: “Bạch tổng, trong lòng ta có một nghi ngờ, trong 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 cũng mang theo một chữ “Điêu”, chẳng lẽ cũng có liên quan gì với 《Anh Hùng Xạ Điêu》 sao?”

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Vấn đề Từ tổng vừa hỏi rất hay, để ta trả lời vấn đề của ngài! 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 vẫn kể về một câu chuyện võ hiệp ở triều Tống, trong đó có Hoàng Dung tinh linh cổ quái, Quách Tĩnh chất phát thật thà lại yêu nước yêu dân, cùng đủ loại Ngũ Tuyệt đứng trên đỉnh cao võ lâm. 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 có thể được coi câu chuyện tiếp diễn 《Anh Hùng Xạ Điêu》!”

Tiếp diễn 《Anh Hùng Xạ Điêu》 ?

Còn có Hoàng Dung Quách Tĩnh, Ngũ Tuyệt thiên hạ ra sân?

“Trong bộ phim truyền hình này, chúng ta sẽ cố gắng sử dụng lực lượng có sẵn để tiến hành quay chụp. Mặt khác âm nhạc vẫn do Luyến Tuyết Ái Tửu phụ trách, nguyên chất nguyên vị, chúng ta sẽ đưa mọi người vào một thế giới võ hiệp giả tưởng!”

Cố gắng sử dụng lực lượng có sẵn để quay chụp?

Còn có Luyến Tuyết Ái Tửu phụ trách âm nhạc?

Đã có thể chắc chắn, 《 Thần Điều Hiệp Lữ 》 nhất định sẽ là phim võ hiệp cấp hiện tượng tiếp theo!

Lần này, có rất nhiều lão tổng ở đây đều dao động.

Bởi vì đây là bộ phim đã đoán được tỉ lệ người xem!

Không ai có thể chống lại dự hoặc này!

Có thể một bước lên trời hay không, phải xem lần này!

“ 《 Thần Điều Hiệp Lữ 》 chỉ chọn năm nhà tài trợ, một danh ngạch nhà tài trợ không thấp hơn 10 ức nguyên, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 1000 vạn, bây giờ bắt đầu cạnh tranh danh ngạch nhà tài trợ thứ nhất!”

Chương 558: Ba bộ phim điện ảnh!

“10 ức nguyên!”

“Ta ra 15 ức!”

“20 ức!”

...

Giá cả một đường tăng vọt.

Chỉ có năm danh ngạch, nhưng ở đây lại có hàng trăm người tranh, tập đoàn ngàn ức đã vượt quá 30, tập đoàn ngàn ức lâu năm cũng có hơn 10, thật sự quá khốc liệt.

Mỗi một vị lão tổng đều vứt bỏ mặt mũi liều mạng hô giá, không lấy được danh ngạch này thì không bỏ qua.

Cuối cùng, danh ngạch nhà tài trợ thứ nhất của 《 Thần Điều Hiệp Lữ 》 bị tập đoàn Mỹ Trang dùng giá trên trời 45 ức lấy được.

Lúc cầm được danh gạch này, tổng giám đốc An Mỹ Nghiên của tập đoàn Mỹ Trang cũng thở phào nhẹ nhõm, nàng ấy mỉm cười, lần này đến không phí công.

“Tiếp theo là cạnh tranh danh gạch nhà tài trợ thứ hai...”

“20 ức!”

“Ta ra 30 ức!”

...

Không cần nhiều lời, giá cả trực tiếp bão tố lên đến hơn 30 ức.

Cuối cùng, danh gạch nhà tài trợ thứ hai bị tập đoàn Khang Chính lấy được với giá 48 ức.

Sau khi nhận được danh gạch này, tổng giám đốc Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính tóa mồ hôi khắp người, gần như hư thoát.

“Lần này, ta muốn mở ra cửa hàng của ta ở thế giới võ hiệp!”

Lần trước, hấn ta tặng danh gạch nhà tài trợ cho tập đoàn Mỹ Trang, đến bây giờ còn đang hồi hận.

Hấn ta tuyệt đối không thể nhường cơ hội lần này ra ngoài!

“Tiếp theo là cạnh tranh danh gạch thứ ba...”

Danh gạch thứ ba, thứ tư, thứ năm lần lượt là tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử và tập đoàn Phượng Tường lấy được, giá cả mỗi một danh gạch đều vượt quá 50 ức, hung hăng dọa đám người lùi lại.

Cuối cùng, 《Thần Điều Hiệp Lữ》 bị năm tập đoàn ngàn ức lâu năm là tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Thiên Tử và tập đoàn Phượng Tường bao hết, tổng giá cả cuối cùng đạt đến 252 ức nguyên.

Các lão tổng chỉ có thể than thở đúng là lục đại thiết, quan hệ thật sự quá cứng rắn, ngay cả một ngụm canh cũng không để lại cho người khác.

Đã mất đi danh ngạch nhà tài trợ, chỉ có thể tranh đoạt quảng cáo giữa lúc phát sóng.

10 vị trí quảng cáo trong lúc phát sóng cũng cạnh tranh vô cùng kịch liệt, cuối cùng bán ra với giá 53 ức nguyên.

Nói cách khác, bộ phim truyền hình 《Thần Điều Hiệp Lữ》 này, chỉ tiền quảng cáo đã kiếm lời 305 ức nguyên.

Thật sự là kiếm lời phát điên!

Bọn họ cũng cảm thấy mình điên rồi, lại điên theo Tinh Quang!

“Tiếp theo là cạnh tranh danh ngạch nhà tài trợ liên quan đến phim điện ảnh! Trong nửa năm đầu Ảnh Nghiệp Tinh Quang của chúng ta chủ yếu đẩy ra ba bộ phim. Bộ thứ nhất tên là 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》. Không sai, đây cũng là phần tiếp theo của bộ phim điện ảnh 《Old Boy》 đồng bộ với 《China Got Talent》 siêu ăn khách năm ngoái, kể lại câu chuyện hai lão nam nhân này đi tham gia China Got Talent ở nước ngoài!”

Phim điện ảnh đồng bộ với 《China Got Talent》!

Phần tiếp theo của 《Old Boy》!

Đều là chiêu trò, đại biểu cho doanh thu phòng vé!

Đối với những nhà tài trợ như bọn họ, doanh thu phòng bán vé càng cao, có nghĩa càng có nhiều khán giả, sức ảnh hưởng càng rộng lớn!

Dù là phim điện ảnh quay nát hơn, nhưng chắc chắn tỉ lệ người xem vẫn đạt tới tiêu chuẩn nhất định!

Nhưng Tinh Quang có phim điện ảnh nát sao?

Bộ phim điện ảnh Trung Quốc có doanh thu phòng vé cao nhất năm ngoài, là do Tinh Quang tạo ra.

《 Old Boy 》 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 mỗi một bộ đều có doanh thu phòng bán vé vượt quá 40 ức nguyên, miêu sát các bộ phim điện ảnh cùng thời kỳ.

Lợi hại nhất là 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã trở thành một trong 20 bộ phim có doanh thu phòng bán vé cao nhất toàn cầu.

Chính vì vậy, Ảnh Nghiệp Tinh Quang đặt vững địa vị của mình trong ngành công nghiệp!

Tài trợ cho bộ phim này, ổn thỏa!

Vì vậy không cần Bạch Thanh Tuyết giới thiệu nhiều, mọi người lại bắt đầu cạnh tranh, mọi người mài dao xoèn xoẹt.

Cuối cùng, 《 Trai Già: Mãnh Long Quá Giang 》 chọn bốn danh ngạch tài trợ, tổng phí tài trợ vượt quá 80 ức.

Phim điện ảnh còn chưa bắt đầu, thậm chí ngay cả kịch bản cũng chưa có, đã kiếm được tiền.

“Bộ phim điện ảnh thứ hai của chúng ta tên là 《 Tình Yêu Đầu Tiên 》 , kể về một câu chuyện tình cảm thanh xuân, cũng giống với 《 Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi 》 năm ngoái. Chỉ có điều, lúc này ngược lại là nữ theo đuổi nam, ta tin tưởng sau khi mọi người xem bộ phim này chắc chắn sẽ bị nó làm cảm động vô cùng, dù là nam hay nữ!”

《 Tình Yêu Đầu Tiên 》 vốn là một bộ phim điện ảnh đề tài thanh xuân do nước Thái đẩy ra, kể về câu chuyện một vịt con xấu xí theo đuổi bạch mã vương tử. Tuy nội dung cốt truyện khá cũ và cầu huyết, nhưng lại có thể rung động lòng người.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm không nhìn được lấy nó ra, vừa vặn kết hợp với 《 Năm ấy 》 .

Quay phim điện ảnh về đề tài khác có lẽ bọn họ còn do dự, nhưng về đề tài thanh xuân, rõ ràng Tinh Quang là người trong nghề.

Vì vậy lần này, các lão tổng lớn cũng không do dự, rôi rít hô giá.

Bốn danh ngạch nhà tài trợ, cuối cùng tổng phí tài trợ đạt đến 60 ức nguyên.

Hai bộ phim mở đầu đều khiến các vị lão tổng rất hài lòng.

Bây giờ chỉ còn lại bộ phim điện ảnh cuối cùng.

Bộ phim điện ảnh có thể được đặt ở cuối cùng, coi như áp trực, sẽ mạnh đến mức nào?

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Hạng mục cuối cùng, cũng là bộ phim cuối cùng, tên là 《 Vô Gian Đạo 》 , kể về câu chuyện của cảnh phi. Bởi vì nội dung cốt truyện của bộ phim này là một điểm nhấn, ta không tiện tiết lộ quá nhiều. Ta chỉ có thể nói với mọi người, 《 Vô Gian Đạo 》 là một bộ phim điện ảnh hoàn toàn không thua kém 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 . Nó sẽ lao ra nước ngoài, càn quét toàn cầu. Thậm chí có thể gặt hái được rất nhiều giải thưởng lớn quốc tế!”

Không kém hơn 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 !

Lời nhận xét này đã đủ rồi!

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 là đẳng cấp gì?

Đây chính là bộ phim điện ảnh nằm trong top 20 bộ phim có doanh thu phòng vé cao nhất thế giới, hơn nữa còn xếp hạng thứ 11 trong top 20, vị trí khá cao. Nếu không phải có tám công ty điện ảnh lớn vây quét, có lẽ xếp hạng còn có thể tăng lên một hai vị trí.

Bây giờ, Bạch Thanh Tuyết dám phát ngôn rằng 《 Vô Gian Đạo 》 không kém hơn 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , có nghĩa ít nhất 《 Vô Gian Đạo 》 cũng nằm trong top 20 bộ phim có doanh thu phòng vé cao nhất toàn cầu.

Phim điện ảnh kiểu này tương đương với phim truyền hình cấp hiện tượng!

Bỏ lỡ 《 Trù Thần 》 , bỏ lỡ 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , bỏ lỡ 《 Sing!China 》 , lại bỏ lỡ 《 Thần Điêu Hiệp Lữ 》 , chẳng lẽ lúc này lại bỏ lỡ?

Nếu không làm một đọt, chẳng phải là đến phí công?

Thế là, tiếp theo các vị lão tổng đều điên cuồng, liều mạng gọi giá.

“10 ức nguyên!”

“Ta ra 20 ức!”

“Ta 25 ức!”

...

Danh ngạch bốn nhà tài trợ, giá cả mỗi danh ngạch tài trợ đều cao đến 40 ức!

Ngay cả tập đoàn Long Môn, tập đoàn Khang Chính... cũng tham gia vào, nhưng trước đó bọn họ đã tiêu tốn quá nhiều tiền bạc, không cách nào cạnh tranh được với những người khác, chỉ có thể bỏ lỡ một cơ hội tốt như vậy.

Cuối cùng, 《 Vô Gian Đạo 》 lấy được tổng phí tài trợ là 160 ức nguyên.

Chương 559: Quách Tĩnh Hoàng Dung là Thần Điêu Hiệp Lữ?

Trong lúc các lão tổng lớn đang chém giết người chết ta sống ở trong đại hội xúc tiến đầu tư, đám quần chúng vây xem đại hội xúc tiến đầu tư ở bên ngoài cũng rất sốt ruột, muốn tìm tòi chân tướng.

Trên thực tế, rất nhiều người ngoài giới đều đang chú ý đến đại hội xúc tiến đầu tư lần này của Tinh Quang.

Năm ngoái Tinh Quang tổ chức đại hội xúc tiến đầu tư hai lần đều tạo ra kỳ tích, tổng số tài trợ nhận được sau hai đại hội xúc tiến đầu tư đều gần 1000 ức nguyên, đẩy ra hai bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, còn có một chương trình giải trí cấp hiện tượng, thành quả nổi bật.

Vì vậy bọn họ cũng rất muốn biết, đại hội xúc tiến đầu tư vào đầu xuân năm mới sẽ có thành tích gì.

Vì vậy, khi đại hội xúc tiến đầu tư kết thúc, sau đó thông báo số tiền giao dịch, người bên ngoài đều ngạc nhiên sợ hãi.

Tất cả 14 hạng mục, bảy hạng mục cũ, bảy hạng mục mới, tổng cộng thu hoạch được số tiền quảng cáo 1069 ức nguyên, đột phát mốc trăm tỷ, còn nhiều hơn tổng hai đại hội xúc tiến đầu tư của năm trước!

“Ròng rã hơn 1000 ức, chỉ dựa vào đại hội xúc tiến đầu tư này Tinh Quang đã điền cuồng kiếm lời!”

“Một đại hội xúc tiến đầu tư, cũng sinh ra một tập đoàn trăm tỷ!”

“Lại sáng tạo ra một kỳ tích nữa, Tinh Quang là một cái tên thô hào!”

“Cho tới bây giờ vẫn không dám tưởng tượng kiếm tiền lại là việc dễ dàng như thế!”

“Người tưởng những lão tổng đó bị mù à? Nếu không phải Tinh Quang có thứ tốt, bọn họ sẽ cam lòng tiêu tiền?”

“Ta cảm thấy bản thân không theo kịp bước chân Tinh Quang!”

“Trời ạ, Tinh Quang lại bay lên lần nữa!”

...

Ngoại trừ việc mọi người chú ý đến tổng số tiền, có chú ý đến hạng mục mới do Tinh Quang đẩy ra lần này.

Chương trình giải trí mới – 《Running Brothers》 .

Phim phóng sự mỹ thực – 《Trên Đầu Lưỡi Trung Quốc》 .

Phim dài tập – 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 .

Phim điện ảnh – 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》 《Tình Yêu Đầu Tiên》 《Vô Gian Đạo》 .

Mỗi một hạng mục đều đưa tới sự thảo luận rộng khắp.

Đối với người trong giới giải trí mà nói, bọn họ càng chú ý đến Tinh Quang hơn người bình thường, càng chú ý đến phim truyền hình và điện ảnh do Tinh Quang muốn đẩy ra, bởi vì điều này có nghĩa là cơ hội nổi tiếng.

Tinh Quang gần như luôn tuyển vai diễn công khai, ví dụ như 《Trù Thần》 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đều tiến hành tuyển chọn vai diễn rộng rãi cả nước, vì vậy mỗi một diễn viên có ước mơ có thực lực đều có cơ hội vươn lên.

Nghệ sĩ bên trong Tinh Quang cũng chỉ được hưởng chút ưu thế ra tay trước mà thôi, nếu thật sự không được vẫn sẽ bị pass.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến Tinh Quang có địa vị cao cả trong giới giải trí.

Bởi vì bọn họ đã dẫn dắt rất nhiều nghệ sĩ nổi tiếng, dù là Tinh Quang hay không phải Tinh Quang, ít nhất người cũng không thể quên ân tình diu dắt này.

Còn có rất nhiều công ty giải trí nhỏ hơn một chút, đều muốn nịnh bợ Tinh Quang lấy một vai diễn. Nếu như nhân vật nổi tiếng, chỉ dựa vào khoản thu nhập của nghệ sĩ này cũng đủ để nuôi sống một công ty giải trí nhỏ.

Dù sao, giới giải trí mạo hiểm rất lớn, so với việc bản thân mò đá qua sông đi lại khó khăn, không bằng bám vào chuyên xe tốc hành của Tinh Quang, bởi vì nơi này mới là tiền đồ tươi sáng.

Vì vậy, đại hội xúc tiến đầu tư Tinh Quang cũng là thịnh hội của giới giải trí.

Càng là một lần thịnh yến!

Ai có thể giành được một chén canh, có nghĩa người đó nhanh hơn người khác một bước, việc nổi tiếng gần trong gang tấc!

Thế là, điện thoại của Hứa Hán Kiệt bị gọi đến nổ tung.

“Lão Hứa, chúc mừng người thăng chức, bây giờ ta cũng phải gọi người một tiếng Hứa tổng!”

“Đâu có, đâu có, chỉ là kiếm miếng cơm ăn!”

“Bây giờ ta muốn đi theo người kiếm miếng cơm, liên quan đến phim truyền hình và điện ảnh của Tinh Quang, cũng chính là đại hội xúc tiến đầu tư lần này, người có thể thuận tiện tiết lộ một chút không? Yên tâm, ta sẽ không nói với người khác!”

“...”

“Hứa tổng, lời chúc năm mới hơi muộn, chúc mừng năm mới!”

“A Hằng, người đừng xa lạ như vậy, cứ gọi ta là lão Hứa đi, vậy thân thiết hơn!”

“Vậy ta cứ gọi người là lão Hứa cho thoải mái, lên chức cũng đừng quên huynh đệ, người là huynh đệ tốt cả đời này của ta! Có thể nhờ người một việc không, gần đây ta luôn phiền muộn vì chuyện này!”

“Có chuyện gì cứ nói, nếu ta giúp được chắc chắn sẽ cố hết sức!”

“Phiền người tiết lộ tin tức liên quan đến ba bộ phim điện ảnh kia đi, giang hồ cấp cứu!”

“...”

“A Kiệt, vừa rồi gọi cho người rất lâu cũng không gọi được, ta còn tưởng người đã đổi số điện thoại!”

“Không có đâu, thúc, vừa rồi có quá nhiều người gọi đến, không kết nối được!”

“Hóa ra là như vậy... A Kiệt, thúc hỏi người chuyện này, cũng liên quan đến hai bộ phim truyền hình và ba bộ phim điện ảnh mà Tinh Quang định đẩy ra, có tin tức nội bộ gì không? Người là người trong nội bộ, tiết lộ cho thúc một chút đi?”

“Thúc, nói thật với người, bây giờ ta cũng là người kiến thức nửa vời, biết không nhiều! Hơn nữa bên trên có quy định...”

“Ta mặc kệ, dù sao tiêu tử nhà người còn nợ ta một nhân tình, người xem mà làm!”

“...”

Cuối cùng Hứa Hán Kiệt không nhìn được nữa tắt điện thoại.

“Sao ta lại số khổ như vậy? Vì sao mỗi lần Tinh Quang đẩy ra hạng mục mới, luôn là lỗi tai của ta chịu tội?” Hứa Hán Kiệt liên tục cười khổ, lần đầu tiên cảm thấy các mối quan hệ của mình quá tốt cũng không phải chuyện tốt.

Nhưng liên quan đến những hạng mục mới này, Hứa Hán Kiệt tuyệt vọng bày tỏ: Hẳn ta thật sự không biết rõ tình hình!

Bàn về mức độ bảo mật, sợ rằng không so nổi với Tinh Quang.

Mỗi lần đẩy ra hạng mục mới, ngoại trừ ba người cầm đầu Tinh Quang, những người khác căn bản không biết.

Dù người có bức tử ta cũng vô ích!

Không nói đến trong giới giải trí ầm ĩ đến thế nào, dân mạng bên ngoài đã tràn đầy phấn khởi bàn bạc về hạng mục mới của Tinh Quang.

《Running Brothers》, chẳng lẽ là một chương trình chạy bộ tập thể hình?

《Trên Đầu Lưỡi Trung Quốc》, đây là một bộ phim phóng sự liên quan đến mỹ thực Trung Quốc, chẳng lẽ Trù Thần thật sự tự mình ra tay? Vậy thì quá tốt, Trù Thần lại ra thêm món mới!

...

《Danh Nghĩa Nhân Dân》, chống tham nhũng, không muốn xem lắm!

《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》, lại là câu chuyện hai lão nam nhân theo đuổi ước mơ, lần này chạy ra nước ngoài theo đuổi ước mơ, đột nhiên rất muốn xem bọn họ sẽ xảy ra chuyện cười thổ huyết gì.

《Tình Yêu Đầu Tiên》, 《Năm ấy》 phiên bản nữ theo đuổi nam, cảm giác rất mong chờ được không? Nhất là đám nam sinh ngây thơ, đều đắm chìm trong sự YY không rõ!

《Vô Gian Đạo》, phim điện ảnh liên quan đến cảnh phi, nhưng tên rất thâm ảo, có vị lão đại nào có thể đoán ra ý nghĩa của nó không?

...

Trong đó được thảo luận nhiều nhất là 《Thần Điều Hiệp Lữ》.

Bởi vì có thể nói 《Anh Hùng Xạ Điêu》 đang trong vòng phát sóng thứ hai, nhưng làn sóng còn chưa rút đi, kết quả phần tiếp theo 《Thần Điều Hiệp Lữ》 đã lên ngựa, hơn nữa còn sử dụng lực lượng ban đầu, giá trị mong chờ của khán giả đạt max.

“Lại chuẩn bị được nhìn thấy Hoàng Dung thông minh cổ quái, thật chờ mong đó được không?”

“Còn có tên ngọc Quách Tĩnh nữa!”

“Còn có Ngũ Tuyệt lại lần nữa xuất hiện, câu chuyện hay sắp tiếp tục! Chỉ tiếc cho Dương Khang của ta, một công tử đẹp trai như vậy, lại không thể xuất hiện được nữa, đau lòng khổ sở!”

“Muội tử đáng yêu Mục Niệm Từ phải làm sao bây giờ? Chắc bộ này có nhắc đến chứ?”

“Có lẽ phần này Quách Tĩnh và Hoàng Dung sẽ kết hôn, Quách Tĩnh còn nuôi hai con chim điểu, chẳng lẽ bọn họ chính là 《Thần Điểu Hiệp Lữ》?”

“Ta hoàn toàn đồng ý với quan điểm của ngươi, chỉ có bọn họ mới xứng với danh hiệu Thần Điểu Hiệp Lữ!”

...

Mọi người to gan suy đoán.

Có người đoán đúng chân tướng, có người lạc đề đến vạn dặm.

Chương 560: Thịnh yên giới giải trí!

Trong tiếng thảo luận của quần chúng, nghệ sĩ trong nội bộ Tinh Quang nhận được kịch bản 《Thần Điểu Hiệp Lữ》 đầu tiên, mới phát hiện có sự khác biệt rất lớn với suy đoán của bên ngoài.

Nam nữ chính lại không phải Quách Tĩnh Hoàng Dung, mà là Dương Quá và Tiểu Long Nữ?

Câu chuyện này xảy ra vào mười năm sau, Quách Tĩnh Hoàng Dung đã có em bé!

Nhân vật chính Dương Quá là nhi tử của Dương Khang và Mục Niệm Từ?

...

Đương nhiên, tuy nhân vật chính không phải Quách Tĩnh Hoàng Dung, nhưng câu chuyện vẫn rất đặc sắc.

Quách Tĩnh trấn thủ Tương Dương mấy chục năm, bảo vệ quốc gia không bị ngoại địch quấy nhiễu, tình cảm vĩ đại sâu đậm “Hiệp chi đại giả, vì nước vì dân” được thể hiện rõ ràng.

Hoàng Dung trở thành Quách phu nhân, cũng trở thành bang chủ Cái Bang, quản lý mấy chục vạn khất cái, dùng sự thông minh tài trí của bản thân giúp đỡ trợ giúp bảo vệ quốc gia.

Tây Độc Âu Dương Phong nghịch luyện Cửu Âm đến phát điên, khoảnh khắc cuối cùng đã hiểu ra, đồng quy vu tận với Bắc Cái Hồng Thất Công, cũng coi như cái chết có ý nghĩa.

Lão ngoan đồng với tấm lòng son, võ công đạt tới tuyệt đỉnh, thay thế sư huynh của mình làm Trung Thần Thông. Cuối cùng người có tình sẽ thành thân thuộc, quay lại với Anh Cô, cũng quy ẩn nơi núi rừng với Nam Đệ.

Còn có vô số anh hùng hảo hán hưởng ứng lời kêu gọi, lao tới Tương Dương, hy sinh vì nghĩa, dùng máu thịt của bản thân đúc lên Vạn Lý Trường Thành mới!

Ngũ Tuyệt mới ra đời, truyền thuyết võ hiệp tiếp tục!

Thế nhưng, kết cục của nhân vật chính Dương Quá và Tiểu Long Nữ hơi thảm, một người gãy mất cánh tay, một người mất trinh, không còn lành lặn. Cứ như hai con bướm mất đi nửa cánh, chỉ dựa sát vào nhau mới có thể bay lượn một lần nữa.

Tình yêu của bọn họ cảm động trời đất, xúc động lòng người.

Trong 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 thể hiện ra chữ hiệp, cũng thể hiện ra chữ tình.

Đương nhiên, đối với diễn viên, mặc kệ kịch bản thể hiện điều gì, chỉ cần diễn tốt nhân vật trong đó là được.

Lúc Vương Xuân Sinh nhận được kịch bản này, hấn ta rất ngạc nhiên.

Vui vẻ, kích động, ngu ngơ, không dám tin...

Tóm lại đủ mọi cảm xúc đan xen.

Vốn hấn ta đã chuẩn bị tốt, chuẩn bị sẵn sàng tranh giành nhân vật chính lần này, dù thế nào cũng phải cướp nhân vật chính vào tay.

Cuối cùng mới phát hiện không cần tranh giành, còn ai thích hợp với nhân vật Dương Quá hơn hấn ta sao?

Lúc trước hấn ta diễn vai Dương Khang, phụ thân của Dương Quá.

Bây giờ nhân vật chính trong kịch bản là Dương Quá, Dương Quá lại có vẻ ngoài tương tự với Dương Khang...

“Xuân Sinh, chúc mừng người, lại sắp được làm nam chính!”

“Trước đó diễn vai Dương Khang, lần này diễn Dương Quá, hoàn toàn không thành vấn đề! Lúc trước cùng thể hệ với Quách Tĩnh, bây giờ biến thành chất tử của hấn ta! Ha ha ha ha, thú vị, thú vị, rất thú vị!”

“Ta sợ trong cả giới giải trí cũng không tìm được ai thích hợp hơn người nữa!”

“Xuân Sinh, không ngờ người như người thật gian trá, có phải đã sớm biết có vai diễn này rồi không, trực tiếp nhắm vào nam chính?”

“Đúng là nhi tử ruột của Tinh Quang!”

...

Người chung quanh đều đến chúc mừng và trêu ghẹo.

Vương Xuân Sinh dở khóc dở cười, trong lòng hấn ta lại mơ hồ thấy kích động.

Tuy còn chưa quyết định để ai diễn nhân vật Dương Quá này, nhưng rõ ràng trước mắt hấn ta là người có cơ hội lớn nhất. Cảm giác này cứ như lúc trước hấn ta chiến đấu vì vai diễn tiểu đơng gia của 《Trù Thần》 vậy, cảm thấy nhân vật chính này được tạo ra vì hấn ta.

Lúc này, hẳn ta nghĩ đến Lâm Bắc Phàm.

Lúc trước là Lâm Bắc Phàm thuận miệng nhắc một câu, khiến hẳn ta năm chặt lấy cơ hội diễn tiểu đương gia của 《 Trù Thần 》 , đến bây giờ hẳn ta còn đang nhận được lợi ích rất lớn. Sau đó lúc tham gia buổi thử vai 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , lại là Lâm Bắc Phàm thuận miệng nhắc một câu, mới khiến hẳn ta từ bỏ nhân vật Quách Tĩnh vốn không thích hợp với mình, tranh giành được cơ hội Dương Quá này.

“Lâm tiên sinh, người thật sự là quý nhân của ta!”

Trong lòng Vương Xuân Sinh biết ơn Lâm Bắc Phàm sâu sắc.

Lăn lộn trong giới giải trí, đặc biệt cần quý nhân dìu dắt.

Không có quý nhân dìu dắt, dù người là một con Phượng Hoàng bằng vàng cũng không nổi tiếng được.

Vương Xuân Sinh cảm thấy, Lâm Bắc Phàm là quý nhân trong cuộc đời hẳn ta. Nếu không có Lâm Bắc Phàm, không biết hẳn ta phải lăn lộn bao nhiêu năm mới có thể đi đến trình độ hiện tại, chỉ sợ cả đời cũng không có cơ hội này.

So với người khác, hẳn ta thật sự quá may mắn.

Nhưng bây giờ, điều cần thiết nhất là phải nhanh chóng làm quen với nhân vật Dương Quá này.

Nếu vì bản thân không đủ cố gắng bị người khác cướp mất vai, vậy sẽ bị người cười đến rụng răng, cả đời này hẳn ta cũng không tha thứ cho bản thân.

Cùng lúc đó, rất nhiều hạng mục mới của Tinh Quang đều sôi nổi bắt đầu.

Nhưng cũng gặp phải rất nhiều vấn đề.

《 Running Brothers 》 nói về sáu nam một nữ, Tinh Quang không có gì nhiều, chỉ nhiều minh tinh, các minh tinh trình độ hạng hai lại càng nhiều

hơn, lấy ra mấy người có tính giải trí tốt tạo thành nhóm 《Running Brothers》. Khách quý bất ngờ cũng rất dễ mời, nhưng bọn họ gặp phải một vấn đề rất lớn là kiểu chương trình này phải có tính sáng tạo toàn cầu, tất cả mọi người không có nhiều kinh nghiệm, còn cần mò đá qua sông...

《Trên Đầu Lưỡi Trung Quốc》 là một bộ phim phóng sự, Tinh Quang đang thiếu nhân tài quay phim phóng sự, trực tiếp đào một tổ quay phim phóng sự ở CCTV đến, lại mời thêm mấy vị đầu bếp chuyên nghiệp đến làm cố vấn, tìm một diễn viên lồng tiếng khiến người ta thèm ăn. Nhưng phải làm thế nào để quay được sự “rung động của mỹ thực”, khiến mỹ thực hướng có thể ảnh hưởng tới tình cảm con người, còn cần nghiên cứu bàn bạc thêm.

Còn có hai bộ phim truyền hình, ba bộ phim điện ảnh mới lên ngựa, bây giờ cũng đang tìm kiếm đạo diễn.

Điều duy nhất có thể chắc chắn là 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 vẫn do Tiền Đa Đa làm đạo diễn, như vậy mới có thể tiếp nối phong cách võ hiệp của 《Anh Hùng Xạ Điêu》, thể hiện ra thời đại võ hiệp nguyên chất nguyên vị trước mặt mọi người.

Thế nhưng, Tiền Đa Đa tinh mắt, còn liếc đến cả bộ phim 《Vô Gian Đạo》 này.

Sau đó dựa vào da mặt dày, hấn ta mặt dày mày dạn đòi kịch bản của bộ phim này, cùng vì nể mặt hấn ta trung thành tuyệt đối lại lao khổ công cao, mới giao kịch bản này cho hấn ta.

《Danh Nghĩa Nhân Dân》 là một bộ phim chính trị sẽ lấy được tỉ suất người xem có khả năng phá vỡ sức tưởng tượng của mọi người, có yêu cầu vô cùng cao với đạo diễn và diễn viên, dựa vào kỹ năng diễn để chống đỡ cho bộ phim này. Nhưng may mắn Tinh Quang có rất nhiều lão hí cốt, đúng lúc bổ sung thêm nhân viên vào. Biết đâu sau khi bộ phim này được phát sóng, mấy vị lão hí cốt còn có thể xoay người nổi tiếng trở thành ngôi sao hạng nhất!

Bộ phim điện ảnh mới 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》 cứ giao cho đạo diễn Old Boy là được.

Nghe nói hai vị lão nam chính kia thật sự hợp thành một nhóm Chopstick Brothers giúp đỡ lẫn nhau.

Dùng lời nói của bọn họ, một chiếc đũa, răng rắc một tiếng, dễ dàng gãy đôi.

Hai chiếc đũa, răng rắc hai tiếng...

《Tinh Yêu Đầu Tiên》 quy tụ rất nhiều người, phần lớn đều là tiểu thị tơi đang hot hoặc là gà con đang hot đến bùng nổ. Bởi vì bộ phim về đề tài thanh xuân, bọn họ có thể dựa vào giá trị nhan sắc để cạnh tranh với những người khác. Nhưng trên phương diện kỹ năng diễn xuất, thôi khỏi nói cũng được.

Hai bộ phim truyền hình, ba bộ phim điện ảnh, đây là một buổi thịnh yến mỹ thực!

Dựa theo trình độ bình thường của Tinh Quang, năm tác phẩm này có thể lãng xê ít nhất hơn 20 minh tinh, trong đó còn bao gồm mấy minh tinh nhất tuyến. Dường như người ngoại giới cũng ngửi được mùi cá mập bao vây, luôn để ý nội bộ Tinh Quang nghe ngóng kịch bản thế nào, nhân vật thế nào, đáng tiếc thu hoạch lác đác.

Đây chính là ưu thế ra tay trước của nghệ sĩ trong nội bộ Tinh Quang, bọn họ được ưu tiên nhận lấy kịch bản, ưu tiên chuẩn bị sẵn sàng. Nếu tiết lộ ra ngoài, bọn họ còn cạnh tranh với người bên ngoài thế nào? Truyền ra bên ngoài muộn một ngày, bọn họ sẽ lại có thêm một ngày để chuẩn bị.

Chương 561: Đẩy ra 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 !

Giới giải trí đều bị Tinh Quang hấp dẫn.

Trải qua gần 20 ngày nghỉ, cuối cùng lớp huấn luyện đánh võ lại lần nữa mở cửa, các học viên quay về.

Lâm Bắc Phàm với tư cách hiệu trưởng cười ha hả chào hỏi các vị học viên đã thay đổi diện mạo hoàn toàn mới: “Chào mọi người! Chúc mọi người năm mới vui vẻ, đồng thời cũng hoan nghênh các người quay về đơn vị!”

“Chào hiệu trưởng!” Các học viên đồng thanh nói, đình tai nhức óc.

“Được được được, chào tất cả mọi người!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười hiền lành như một lão gia gia: “Mọi người cứ tùy ý ngồi xuống trò chuyện, hôm nay là ngày đầu tiên mở lớp, thoải mái một chút, có ai muốn chia sẻ về chuyện trong kỳ nghỉ không?”

Vương Bảo Bảo hưng phấn nhảy ra: “Hiệu trưởng đại nhân, hơn 20 ngày qua chúng ta đều không làm gì hết, chỉ chuẩn bị cho phim điện ảnh! Nếu không phải hiệu trưởng nói có một bộ phim điện ảnh giao cho chúng ta, ta đã không nhận được đi tham gia buổi thử vai của ngũ đại kịch!”

Ngũ đại kịch là tên gọi chung của người bên ngoài với hai bộ phim truyền hình, ba bộ phim điện ảnh do Tinh Quang đẩy ra trong đại hội chiêu thương.

Bởi dù là phim truyền hình hay phim điện ảnh, Tinh Quang đều thuộc phái chất lượng thường thừa, có thể sánh với các bộ phim lớn, vì vậy gọi tắt là “ngũ đại kịch”.

“Đúng rồi! Bây giờ giới giải trí đều bị ngũ đại kịch làm loạn đến lật trời! Trên có Ảnh đế Thiên vương, dưới có diễn viên quần chúng, đều muốn tham gia diễn ngũ đại kịch! Nếu không phải bây giờ có một cơ hội chạm tay là bóng, chỉ sợ bọn ta cũng chạy đi thử sức!” Một vị học viên trong số đó mặt mày hớn hờ nói.

“Người khác là mấy ngàn người kiếm một vai, thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc. Còn chúng ta bây giờ không cần tranh cũng có một cơ hội quý báu như vậy, tất cả đều là hiệu trưởng cho, cảm ơn Lâm hiệu trưởng đã cất nhắc!”

Ngô Tiểu Kinh cũng vỗ mông ngựa, sau đó sắc mặt nghiêm lại, lớn tiếng nói: “Một! Hai! Ba! Tất cả cùng nói!”

“Cảm ơn hiệu trưởng đã cất nhắc!” Mọi người lại trầm miệng một lời.

Nụ cười của Lâm Bắc Phàm lại càng hiền hòa hơn: “Được, chờ sau này các người công thành danh toại phải nhớ rõ người hiệu trưởng là ta!”

Sau đó lại liếc nhìn Ngô Tiểu Kinh một cái.

Tiểu tử này thật hiểu chuyện, biết cách làm người, bảo sao lại có thể lăn lộn thành công ở một thời không khác.

“Ta biết hiện tại các người đã không đợi nổi nữa, chỗ ta có một kịch bản thích hợp giao cho các người, các người trở về tính toán thật tốt, ai muốn đảm nhiệm chức vụ gì, ai muốn diễn nhân vật gì, ai có ý tưởng và sáng tạo mới đủ loại, ta cho các người thời gian một tuần để làm quen, sau đó phân chia nhiệm vụ. Sau một tuần, đưa bản kế hoạch cuối cùng cho ta.”

Lâm Bắc Phàm mở cái rương hán vẫn luôn mang theo bên cạnh ra, lấy một xấp lại một xấp kịch bản từ bên trong tới, sau đó phân chia cho mọi người.

Đám người vô cùng kích động nhận lấy tập kịch bản chỉ dài mười mấy trang này, nhưng lại cảm thấy nặng nề như một ngọn núi. Bởi vì đây là chìa khóa dẫn đến thành công của bọn họ, là chiếc chìa khóa mà bọn họ vẫn luôn mong chờ trong nhiều năm qua.

Có người đã không nhịn được lật trang bìa lên.

“Đội Bóng Thiếu Lâm?”

Mọi người tròn tròn mắt.

Không sai, đây chính là bộ phim điện ảnh ưu tú do Tinh gia tự biên tự diễn, câu chuyện kể về một người tên là A Tinh nghèo rớt mùng tơi lại có võ công thâm hậu, tự sáng tạo ra đội bóng đá Thiếu Lâm, cuối cùng đi đến thành công.

Bộ phim này vô cùng đặc sắc, võ thuật và bóng đá đã hòa làm một, dùng bóng đá để làm rạng rỡ võ thuật, dùng võ thuật để thúc đẩy bóng đá phát triển, là một tác phẩm tốt khiến Tinh gia công thành danh toại.

Hơn nữa trong phim của Tinh gia, mỗi một vai diễn đều có điểm sáng của mình, dù là vai phụ cũng sáng chói.

Sở dĩ Lâm Bắc Phàm lấy ra một tác phẩm tốt như vậy, là vì Olympic sắp đến.

Ngay khi bộ phim này được công chiếu, cũng là lúc Olympic Tokyo bắt đầu.

Dựa vào chiêu trò này, có thể lãng xê một đợt doanh thu phòng vé.

Có đôi khi phim điện ảnh có kiếm được tiền hay không, cơ hội cũng rất quan trọng.

Lâm Bắc Phàm am hiểu sâu sắc lý lẽ trong đó, 《 Old Boy 》 phát sóng đồng bộ với 《 China Got Talent 》 , sau đó lấy được doanh thu phòng bán vé kinh người, sinh ra sức ảnh hưởng rộng khắp.

《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đúng lúc với sự nổi tiếng của Luyện Tuyết Ái Tửu và cả 《 Sing!China 》 , cũng bị hấn lợi dụng, kết quả trở thành phim điện ảnh có doanh thu phòng bán vé xếp hạng 11 toàn cầu.

Vì vậy lúc này đẩy ra 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 cũng rất phù hợp.

Lâm Bắc Phàm không cần bọn họ có thể quay được tinh túy của Tinh gia, dù sao trên đời này cũng chỉ có một Tinh gia, nhưng vẫn phải quay phim điện ảnh.

Chỉ cần bọn họ cố gắng đi làm, có thể quay bộ phim này theo phong cách của bản thân, diễn xuất sống động hình tượng của mỗi một vai diễn, khiến người ta khó quên, vậy đã thành công.

Sau đó là tiếng mọi người lật xem kịch bản, trong phòng học chưa từng yên tĩnh như vậy.

Lâm Bắc Phàm cũng không làm phiền bọn họ, cũng không cho vệ sĩ đi theo, tự đi ra ngoài dạo chơi.

Bây giờ vừa qua Tết xuân, ở phương bắc vẫn là giữa mùa đông, nhiệt độ không khí đã xuống dưới 0 độ, nhưng vạn vật ở phương nam đã bắt đầu thức tỉnh, đã có dấu hiệu mùa xuân, mặc dù vẫn rất lạnh lẽo.

Nhưng thành phố điện ảnh Giang Nam lại khác, bây giờ nhiệt độ bình thường đã đạt đến 15 16 độ, nhiệt độ vừa đúng, không quá lạnh cũng không quá nóng, chỉ cần khoác một cái áo khoác là có thể đi ra ngoài.

Hơn nữa nơi này vẫn luôn giữ được vẻ xanh biếc, còn có hoa tươi điểm tuyết, đẹp không sao tả xiết.

Nếu người đến nơi này du lịch đủ một năm bốn mùa sẽ ngạc nhiên phát hiện, hình như thành phố điện ảnh chỉ có một mùa.

Chính vì điều kiện khí hậu đặc biệt như thế, khiến cho rất nhiều người thích đến đây du lịch vào mùa đông, dù đang trong thời gian Tết xuân cũng giống vậy. Còn có rất nhiều đoàn làm phim lựa chọn đến đây quay chụp vào mùa đông, vì vậy hiện tại có rất nhiều người.

Trước mắt, lưu lượng trong ngày của thành phố điện ảnh Giang Nam đã đạt đến một vạn người, nếu là ngày nghỉ lễ có lẽ còn nhiều hơn.

Điều này đã đạt đến trình độ của rất nhiều khu danh lam thắng cảnh uy tín lâu năm.

Thế nhưng hôm nay lại hơi kỳ lạ, bởi vì dù là đám diễn viên hay du khách đều hưng phấn chạy về một phía, nhìn như đi chợ, vô cùng náo nhiệt.

“Vị bằng hữu này, đang có chuyện gì thế? Vì sao tất cả mọi người đều chạy sang chỗ đó?” Lâm Bắc Phàm ngăn một diễn viên quần chúng mặc đồ cổ trang, tò mò hỏi.

“Huynh đệ, chuyện lớn như vậy mà ngươi không biết sao?” Diễn viên quần chúng ngạc nhiên hỏi.

Lâm Bắc Phàm đã dùng trận pháp đổi một khuôn mặt khác cho bản thân, vì vậy người ta mới không nhận ra hắn.

“Ta mới đến, không biết!” Lâm Bắc Phàm giả dạng thành người mới ngây ngô.

“Người biết ngũ đại kịch của Tinh Quang không?”

Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Vậy là được rồi, bộ phim điện ảnh 《 Tình Yêu Đầu Tiên 》 trong ngũ đại kịch sắp bắt đầu buổi thử vai, Tinh Quang thiết lập một vị trí ở đây, người trong thành phố điện ảnh đều có thể trực tiếp đến thử vai, thời hạn là hai tuần lễ, vì vậy bây giờ tất cả mọi người đều chạy đến đó!”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng, không thể không nói đây đúng là một ý tưởng thiên tài.

Chỉ cần làm vậy, thành phố điện ảnh còn thiếu người đến sao?

Ngũ đại kịch, có thể làm năm làn sóng.

Đúng lúc này, Lâm Bắc Phàm bị diễn viên quần chúng trước mặt dắt đi.

“Huynh đệ, người muốn làm gì?”

“Huynh đệ, vừa nhìn khí chất của người ta đã biết người có thể làm minh tinh! Ca là hy vọng xa vời, nhưng người có hy vọng rất lớn, sau này phát tài trở thành minh tinh, chớ quên ân tình huynh đệ dìu dắt!”

“Huynh đệ, ta không cần, người buông tay ra!” Lâm Bắc Phàm lập tức từ chối, ta là lão đại còn cần đi tham gia thử vai sao?

Nếu hấn bằng lòng, tất cả nhân vật chính đều là của hấn!

Người kia lại không nghe theo: “Huynh đệ, có gì đâu mà xấu hổ, sau này người sẽ biết ta tốt!”

Chương 562: Ta chỉ tới chơi đùa mà thôi!

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm bị kéo đến hội trường thử vai của Tinh Quang.

Phát hiện nơi này rất nhiều người nhón nháo, chật chội cực kỳ. Bởi vì quá nhiều người, trong đại sảnh đã không thể chứa đủ người, chỉ có thể tạm thời ngăn người đến sau ở ngoài, chờ khi bên trong có người đi ra thì mới thả thêm người vào.

Bình thường, Lâm Bắc Phàm đều đứng ở chỗ cao nhìn xem một đám qua đen, hôm nay hẳn lại được tính là một thành viên trong đó, muốn tham dự giành giật vai diễn, cảm giác đặc biệt thú vị.

“Huynh đệ, đây là phiếu báo danh, người điền thông tin, đợi lát nữa ta dẫn người đi vào, rất nhanh sẽ đến chúng ta!”

Lâm Bắc Phàm tiếp nhận phiếu báo danh trong tay, hiếu kỳ nói: “Sao có thể nhanh được, phía trước có nhiều người như vậy?”

“Ta có người quen trong đó!” Tên diễn viên quần chúng kia rất đặc ý, sau đó nhỏ giọng nói: “Người phụ trách trật tự ở bên trong là bằng hữu của ta, ta và hắn ta cùng nhau lớn lên, quan hệ thân thiết. Trình tự thử sức lần này đều do hắn ta sắp xếp, trong phạm vi quy định, hắn ta có thể sắp xếp cho chúng ta thử sức trước.”

“Thì ra là thế.” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Huynh đệ điền nhanh đi, đợt thử sức tiếp theo sắp đến rồi!” Vai quần chúng thúc giục.

“Còn chưa biết quý danh của huynh đệ?”

“Ta họ Chu, gọi ta một tiếng Chu ca là được, trong những người diễn vai quần chúng, ai mà không biết Chu ca nghĩa khí ngút trời là ta?” Diễn viên quần chúng họ Chu cười đắc ý, sau đó hỏi: “Huynh đệ còn người?”

Lâm Bắc Phàm chớp mắt: “Ta họ Hồ, Hồ Bát Nhất.”

“Tên rất hay!” Chu ca dựng ngón cái lên: “Xem ra tổ tông huynh đệ đều là nhân sĩ yêu nước!”

“Đúng rồi!”

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm nhanh chóng điền phiếu báo danh, sau đó để tên vai quần chúng họ Chu này nộp lên.

Tiếp theo là thời gian chờ đợi, Lâm Bắc Phàm nhàm chán, con mắt đảo bốn phía, bay tới bay lui, cuối cùng nhìn thấy hai bóng dáng nhỏ nhắn quen thuộc xuất hiện.

“Sao các nàng lại tới đây?”

Hai người kia chính là Dương Tử Nhi và Lại Vi Vi.

“Tử muội, ta nói không sai chứ, nơi này có thật là nhiều tiểu ca đẹp trai, thật nhiều lão côn.” Lại Vi Vi vô cùng hưng phấn, lôi kéo tay Dương Tử Nhi nhìn trái nhìn phải, thỉnh thoảng còn sợ hãi kêu lên.

“Vi Vi, người đừng hưng phấn quá như vậy có được không, giống như tám đời chưa từng thấy nam nhân, thật quá mắt mắt!” Dương Tử Nhi gạt tay Lại Vi Vi ra, vô cùng ghét bỏ nói.

“Thế nhưng nơi này thật sự có rất nhiều anh đẹp trai, con mắt ta đã sắp thêu hoa!” Mắt Lại Vi Vi lóe lên tia sáng.

“Có đẹp trai cũng không thuộc về người!” Dương Tử Nhi tức giận.

“Tử muội, chúng ta xem người khác thử sức đi, nhìn người khác biểu diễn nhất định rất thú vị, nói không chừng còn có thể xuất hiện mấy anh rất đẹp trai nữa!” Lại Vi Vi cao hứng nói.

Anh đẹp trai không có sức hấp dẫn đối với Dương Tử Nhi, nhưng xem người khác thử sức thì thú vị thật.

Mau đi cùng ta!” Dương Tử Nhi lôi kéo Lại Vi Vi đi vào trong.

Cũng đúng lúc này, một chiếc xe buýt xa hoa lái tới, từ trên xe xuống đầy tuấn nam mỹ nữ, quần áo thảnh thơi, ngăn nắp xinh đẹp, hình thành chên lệch rõ ràng với đám người lộn xộn vớ vẩn bên ngoài.

Bọn họ mới vừa xuống xe đã đi vào dưới sự chỉ dẫn nhân viên công tác.

“Bọn họ là ai, sao không xếp hàng đã tiến vào?” Có một người thoạt nhìn hình như là du khách bất mãn nói.

Chu ca nhiệt tình giải thích: “Huynh đệ, người không phải người lẫn lộn trong giới giải trí sao?”

Nhìn đồ hóa trang trên người hắn ta đã biết là nhân sĩ thâm niên, tên du khách kia cười nói: “Bằng hữu người nói không sai, ta tới nơi này du lịch, trông thấy có đợt thử sức lại nhịn không được qua thử một lần. Ta cũng có giấc mộng diễn viên, nói không chừng có thể thành đây!”

Chu ca cười cười, nói: “Huynh đệ người nói đúng, cũng nên thử một lần, nói không chừng có thể thành đây? Huynh đệ người là người ngoại giới, có thể không hiểu rõ chuyện của người trong giới. Giới giải trí chúng ta có cấp bậc thâm nghiêm, tựa như một công ty vậy, cấp bậc càng cao thì ưu thế và quyền lực lại càng lớn. Giống đám người vừa rồi kia, bọn họ là thực tập sinh của công ty giải trí Bác Nhã, tổ đội tới nơi này thử sức. Tuy bọn họ còn chưa phải minh tinh, nhưng cũng là quân chính quy, mạnh hơn đám rể cỏ chúng ta rất nhiều, cho nên bọn họ mới có thể được xếp trước chúng ta, sớm đi thử sức!”

“Thì ra là thế, thật là xã hội đáng chết, chỗ nào cũng có quy tắc ngầm!” Tên du khách kia tức giận bất bình, sau đó nói: “Chẳng lẽ Tinh Quang không quản lý sao? Ta không tin Tinh Quang không có năng lực này!”

“Bọn họ đã quản, nếu không phải bọn họ quản, chúng ta đến cơ hội thử sức cũng không có!”

Chu ca lắc lắc đầu, loại chuyện này hắn ta đã sớm quen mắt.

Giống như trước, hầu như các nhân vật đều được quyết định nội bộ, mặc kệ nhân vật có thích hợp hay không, chỉ cần cho tiền đúng chỗ là được, ai là người đầu tư người đó có quyền định đoạt.

Hiện tại đã vô cùng tốt, ở Tinh Quang, chơi tiền hoàn toàn không thích hợp, bọn họ chỉ cần diễn viên giỏi.

Mặc kệ người có phải nghệ sĩ nội bộ hay là diễn viên nổi tiếng, đều phải thông qua thử sức mới có thể xác nhận. Còn có những diễn viên rề cở bọn họ lại càng khó khăn, chỉ có một cơ hội thử sức, được thì lên không được thì xuống.

Loại cơ hội này cũng giống với khoa cử thời cổ đại, cho đệ tử bần hàn có cơ hội lên cao.

Đồng thời, cũng tiến một bước củng cố địa vị Tinh Quang.

Đã có hơn 20 diễn viên rề cở thông qua con đường này trở thành minh tinh giới giải trí, phân lượng càng ngày càng nặng, bọn họ đã cho những diễn viên khác hy vọng vô cùng to lớn.

Cho nên Chu ca hi vọng Tinh Quang luôn tồn tại, chế độ Tinh Quang cũng luôn tồn tại.

Nghĩ tới đây, Chu ca tràn đầy mong đợi vỗ vỗ bả vai Lâm Bắc Phàm, lời nói thâm thúy: “Hiện tại ca ca ta đã quá thời, lớn tuổi, hi vọng xa vời, không giống tiêu thịt tươi như người, hơn nữa khí chất của người còn nổi trội như thế, trời sinh để làm minh tinh! Sau khi người trở thành minh tinh, chớ quên kéo Chu ca một cái!”

Lâm Bắc Phàm vô lực giải thích: “Ta chỉ tới nơi này vui đùa một chút, cũng không muốn làm minh tinh!”

“Rất nhiều minh tinh lúc bắt đầu cũng không phải tự nguyện đến, nhưng về sau bọn họ vẫn trở thành đại minh tinh tiếng tăm lừng lẫy cho tới bây giờ. Ta nghĩ người cũng giống như vậy, người là một viên minh châu không nên bị phủ bụi!” Chu ca ân cần khuyên bảo.

Chỉ thiếu chút nữa đã giao cả trách nhiệm cứu vớt thế giới cho người.

“Ta cảm ơn ca!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Đâu có đâu có, Chu ca ta cái khác không được, nhưng ánh mắt nhìn người vẫn rất chính xác!” Chu ca đắc chí.

Xác thực rất chuẩn, trực tiếp bắt luôn đại lão sau màn ra.

Chờ ước chừng năm phút, rốt cục cũng đến phiên đám người Lâm Bắc Phàm tiến vào

“Mọi người xếp thành hàng, không nên gấp không nên gấp, từng người đến! Gọi đến tên ai người đó bước vào...”

Chương 563: Một chữ đẹp trai quán xuyên cuộc đời ta!

Lúc này, thực tập sinh công ty giải trí Bắc Nhã đang thử sức.

Phía trước hội trường thử vai là một loạt giám khảo, ngồi ở chính giữa là phó đạo diễn 《 Tình Yêu Đầu Tiên 》, họ Hàn, chủ yếu phụ trách công tác tuyển vai diễn, xem như nhân sĩ thâm niên ở Tinh Quang.

Lúc đầu, trong buổi thử vai giống thế này, hắn ta là lớn nhất, hắn ta định đoạt.

Thế nhưng từ sau khi hai tiểu cô nương đến, vậy thì không nhất định.

Hiện tại người nào không biết, trong Tinh Quang, Dương Tử Nhi và Lại Vi Vi là hai tiểu nha đầu không thể trêu chọc.

Dương Tử Nhi là tổng thanh tra âm nhạc Tinh Quang, phụ trách hạng mục âm nhạc liên quan, chức vụ tương đương với tổng tài công ty chi nhánh tách ra, quyền cao chức trọng. Hơn nữa rất được tam cự đầu Tinh Quang thích, bồi cảnh thâm hậu.

Lại Vi Vi, trưởng bộ phận hiệu ứng đặc biệt của Tinh Quang, chức vụ trình độ gần giống như Dương Tử Nhi, do Lâm Bắc Phàm quản lý trực tiếp, dù là hai vị mỹ nữ lão tổng nói bọn họ cũng không nghe.

Hai vị tiểu tổ tông này đến làm giám khảo cùng hắn ta, người nói áp lực của hắn ta có lớn hay không?

Hàn đạo không nhịn được mà nhìn nhìn.

“Nhìn ta làm gì, trên mặt ta có vết bần gì hay sao?” Hai mắt Dương Tử Nhi tròn tròn.

Hàn đạo cười một tiếng: “Cái này... tổng giám đốc Dương, người cảm thấy mấy thực tập sinh kia thế nào, muốn để bọn họ vào vòng tiếp không, xem như một trong những người đại tuyển?”

“Không phải người là giám khảo chính sao, chuyện này còn phải hỏi ta?”
Dương Tử Nhi hỏi lại.

“Tuy ta là giám khảo chính, nhưng ngài là lãnh đạo...”

“Lão Hàn, người vậy là không được!” Dương Tử Nhi nghiêm trang nói: “Chức vụ là chức vụ, công tác là công tác. Ở phương diện công tác tuyển vai diễn này, rõ ràng người mới là chuyên nghiệp, người có quyền nhất, cứ dựa theo cách của người mà làm, không cần bận tâm tới ý kiến của người khác!”

“Tổng giám đốc Dương nói rất đúng, thụ giáo!” Hàn đạo lập tức cúi đầu.

Bị một tiểu nha đầu có thể làm nữ nhi gọi là lão Hàn, khoe miệng Hàn đạo nhìn không được run rẩy.

“Trẻ nhỏ dễ dạy!” Dương Tử Nhi cười cười, rất có phong thái lãnh đạo.

Hàn đạo: “...”

Được rồi, ta lớn tuổi không so đo với tiểu cô nương người.

Mắt Dương Tử Nhi chớp chớp, lộ ra vẻ lạnh lợi hỏi: “Lão Hàn, trước kia Lâm Bắc Phàm đã thử vai như thế nào? Người theo hẳn lâu như vậy, hẳn có thể biết rõ, nhanh nói cho ta nghe một chút đi!”

“Ánh mắt tuyển người của Lâm tiên sinh cực tốt!” Hàn đạo lắc đầu cười khỏ: “Nhưng kỳ thật, nói ra không sợ người chê cười, Lâm tiên sinh tuyển vai diễn thế nào, đến bây giờ ta cũng chưa thấy rõ.”

“Không nên ấp a ấp úng, nhanh nói cho ta!” Dương Tử Nhi càng hiểu kỳ hơn, lập tức lấy ra dáng điệu lãnh đạo.

“Được rồi, tổng giám đốc Dương ta nói ngay đây!” Hàn đạo nói: “Phương thức Lâm tiên sinh tuyển vai diễn nhanh vô cùng, cơ bản chỉ cần nhìn một

chút đã xác định xong. Cũng ví như 《Anh Hùng Xạ Điêu》 lần trước, bình quân mỗi người thử sức chưa tới nửa phút, thời gian này đã tính tính cả thời gian ra vào cửa. Tuy tốc độ rất nhanh, nhưng ánh mắt lại tinh chuẩn tới khiến người thân phục, cuối cùng chứng minh tất cả nhân vật đều vô cùng thích hợp, cho nên mới có nhiều phim truyền hình và điện ảnh hay như vậy!”

Dương Tử Nhi nghe một cách thích thú, cảm giác như người ta đang khen nàng vậy.

“Tổng giám đốc Dương, ngươi còn muốn biết gì nữa không?”

Dương Tử Nhi phát phát tay: “Không, tiếp tục công việc của ngươi đi!”

“Được, làm ngay!”

Hàn đạo nhìn một vị lãnh đạo nhỏ khác, muốn hỏi thăm xem nàng nghĩ thế nào, phát hiện nàng đang si mê nhìn một tiểu thị tươi phía trước, lập tức dập tắt ý nghĩ này, ta vẫn không nên cắt đứt thời gian tự sướng của nàng thì hơn.

Cuối cùng, mấy tiểu thị tươi và tiểu hoa đán đều được vào vòng tiếp theo.

Dù sao thì so với đội quân hỗn tạp phía ngoài, hình tượng của bọn họ tốt hơn nhiều, căn bản cũng tốt hơn, trúng tuyển là chuyện hiển nhiên...

“Ngươi nhìn đủ chưa?” Dương Tử Nhi vỗ vỗ đầu Lại Vi Vi.

“Không đủ... Trời ơi, Tử muội, sao ngươi đánh ta?” Lại Vi Vi uất ức nói.

“Ta cảm thấy ngươi không cần ăn cơm, chỉ cần nhìn bọn họ là đủ no bụng rồi!” Dương Tử Nhi tức giận nói, nàng thật sự bị trình độ mê trai của Lại Vi Vi đánh bại, chẳng phải chỉ là vẻ ngoài đẹp mắt một chút thôi sao?

Ngươi ở Tỉnh Quang còn chưa nhìn đủ sao?

Lúc này, rốt cục cũng đến phiên đám người Lâm Bắc Phàm tiến vào.

“Huynh đệ, ta lên trước, xin cổ vũ ủng hộ cho ta!” Chu ca có chút khẩn trương.

“Chúc người thành công!” Lâm Bắc Phàm rất hiểu chuyện.

“Hảo huynh đệ, ta đi!” Chu ca quay đầu, hít sâu một hơi sau đó bước vào hiện trường thử sức, rất bí tráng, Phong tiêu tiêu hề, Dịch Thủy hàn, tráng sĩ nhất khứ hề, bất phục hoàn(1).

(1)Gió thổi hiu hắt, nước sông Dịch lạnh

Tráng sĩ một khi ra đi, sẽ không trở về nữa

Kết quả đi vào không đến ba phút đồng hồ hãn ta đã thương tâm đi ra.

“Huynh đệ, ta có lỗi với lời chúc phúc của người, bọn họ nói tuổi ta quá lớn, không thích hợp diễn nhân vật tươi trẻ!”

Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa hiểu chuyện: “Bớt đau buồn đi!”

Chu ca: “...”

“Ta thương tâm như vậy người cũng không an ủi ta?” Chu ca tủi thân.

“Không có việc gì, dù sao người cũng bị đả kích quen, dù có thêm một lần đả kích nữa cũng không sao cả!” Lâm Bắc Phàm cười.

“Vậy cũng đúng!” Chu ca cũng cười.

Nhân viên công tác kêu tên: “Vị kế tiếp, Hồ Bát Nhất!”

“Chu ca, xem ta báo thù cho người, người an tâm đi!” Lâm Bắc Phàm ngẩng đầu mà bước đi vào.

“Huynh đệ, đừng làm ầu!” Chu ca quá sợ hãi.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đã đi vào hiện trường thử sức.

Đám người chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, phảng phất như nhìn thấy ánh sáng trắng đập vào mặt, như nhìn thấy thiên sứ giá lâm.

Chủ khảo Hàn đạo phân chấn hấn lên, chỉ cảm thấy người này tướng mạo đường đường, ngọc thụ lâm phong, trên người có một luồng khí chất cao quý thần bí, phảng phất như bạch mã hoàng tử bước ra từ trong tranh.

Người như vậy trời sinh đã nên làm minh tinh!

Mặc kệ kỹ năng diễn xuất của hắn ta có được hay không, chỉ bằng vào giá trị nhan sắc này đã có thể biến thành tiêu thịt tươi đang hot.

Dương Tử Nhi cũng cảm thấy người này quá đẹp trai, độ đẹp trai đã sắp đuổi kịp Lâm Bắc Phàm.

Trong lòng nàng còn có mấy phần nghi hoặc: Rõ ràng người này chỉ là một người lạ, sao ta lại cảm thấy quen thuộc như vậy?

Đáng sợ nhất là Lại Vi Vi, thiếu nữ mê trai này lại trực tiếp kêu lên hai chữ “lão công”, dọa đến Lâm Bắc Phàm khẽ run rẩy, sẽ không bị nhận ra chứ?

Tóm lại, lần đầu ra sân, ấn tượng Lâm Bắc Phàm lưu lại cho mọi người cũng không tệ.

“Thiếu niên, giới thiệu tên của ngươi đi!” Giọng Hàn đạo thuần hậu nói.

Những người đã thử vai trước đó, hắn ta cũng lười hỏi tên, dù sao cũng chỉ là người qua đường, không cần phải biết. Nhưng hôm nay, hắn ta đặc biệt muốn biết tên vị thiếu niên trước mắt này, bởi hắn ta cảm thấy trong tương lai, rất có thể cái tên này sẽ vang tận mây xanh.

“Ta họ Hồ, tên Hồ Bát Nhất!” Giọng nói của Lâm Bắc Phàm rất vang dội.

“Tên rất hay! Bát Nhất, cái tên vô cùng đơn giản lại truyền thống, ta nghĩ chắc chắn ngươi sinh ra trong gia đình quân nhân hoặc yêu nước, cuộc sống tương đối giàu có, được tiếp nhận nền giáo dục truyền thống chính quy, cho nên mới bồi dưỡng được khí chất công tử đặc biệt như vậy. Chắc chắn người nhà ngươi hi vọng ngươi có thể trở thành một vị quân tử khiêm tốn. Ta nói đúng không?” Hàn đạo cười nói.

Bối cảnh thân phận không sai, Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái.

“Vậy người cảm thấy mình là người như thế nào?” Hàn đạo muốn hiểu rõ vị thiếu niên này hơn.

Lâm Bắc Phàm u buồn, giống như bị lạc trong vấn đề này: “Ta không biết nên trả lời vấn đề này như thế nào, ta cũng không có quá nhiều chuyện để nói, bởi vì một chữ đẹp trai đã quán xuyên cuộc đời ta!”

Hàn đạo: “...”

Dương Tử Nhi: “...”

Lại Vi Vi: “...”

Chương 564: Mỹ nam tranh đấu!

Hàn đạo phun ngụm trà trong miệng ra, Dương Tử Nhi sợ đến mức ngồi không vững, cuối cùng trên khuôn mặt si mê cũng hiện lên vẻ ngạc nhiên. Còn có rất nhiều nhân viên công tác, ban giám khảo ở hiện trường đều vì những lời nói của Lâm Bắc Phàm mà xảy ra rất nhiều rối loạn nhỏ, bọn họ bị lời nói này dọa hoảng, nhìn Lâm Bắc Phàm như gặp thiên nhân.

Người này phải tự tin đến mức nào, da mặt dày đến mức nào, mới có thể nói ra những lời không biết xấu hổ như thế?

Nhất là Hàn đạo, vừa rồi còn khen người ta khiêm tốn, chỉ chớp mắt sau đã bị vả mặt, cảm giác này thật sự là xui như chó.

Hắn ta cảm thấy quyền uy của mình bị khiêu chiến cực độ, nhất là đang ở ngay trước mặt hai vị lãnh đạo nhỏ.

“Thiếu niên, người biết người vừa nói gì không?”

Lâm Bắc Phàm trầm lặng nói: “Lời thật lòng.”

Sắc mặt Hàn đạo lại tối sầm.

Rất nhiều người ở hiện trường đều không nhịn được cười ra tiếng.

“Cái rắm!” Hàn đạo không nhịn được mắng thành tiếng: “Rõ ràng ngươi đang nói năng bậy bạ! Lúc đầu ta còn tưởng ngươi là người khiêm tốn, nhã nhặn lịch sự, không ngờ lời thoát ra từ trong miệng ngươi khiến người ta hoảng sợ! Ngươi đi ra ngoài đi, nơi này không thích hợp với ngươi!”

“Ta chỉ đang nói thật! Chẳng lẽ ngươi có thể tìm được người còn đẹp trai hơn ta sao?” Lâm Bắc Phàm không tin: “Nếu ngươi không nói rõ ràng cho ta, ta đi ra ngoài sẽ nói ngươi chèn ép người mới, không cho rể cỏ cơ hội xuất hiện!”

“Ngươi...” Hàn đạo tức giận đến mức run rẩy.

Mọi người ngưỡng mộ nhìn thiếu niên ghé con không sợ cọp này, tâm trạng cao sơn ngưỡng chí(1) tự nhiên sinh ra.

(1) Cao sơn ngưỡng chí: chỉ hành động ngưỡng mộ phẩm đức cao quý, thanh cao.

Thật rất biết tìm đường chết, không biết sao hăn có thể sống đến bây giờ!

Lại Vi Vi vỗ bàn đứng dậy: “Hò Bát Nhất, tuy ngươi rất đẹp trai, nhưng thứ cho ta không thể đồng ý ngươi!”

“Còn nhờ chỉ dạy...” Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ nghiêm nghị.

“Ta là Lại Vi Vi, người được giang hồ xưng Lại nữ hiệp chính là kẻ hèn này!” Lại Vi Vi cũng tỏ ra hơi nghiêm nghị, làm việc dựa theo quy củ giang hồ: “Nếu nói người đẹp trai đệ nhất thiên hạ, ngoại trừ Lâm Bắc Phàm của Tinh Quang, cũng chính là Boss của ta, không có người thứ hai nữa!”

Lúc này, Lại Vi Vi như nắm giữ được chân lý, giọng nói khí phách.

Trên người cứ như tự phát sáng, còn có nhạc nền!

Khí chất của nàng cực kỳ mạnh mẽ!

Người xung quanh đều trợn mắt há hốc mồm nhìn Lại Vi Vi như bị thần thánh phụ thân, trợn mắt há hốc mồm.

Ngay cả một người từng trải như Hàn đạo cũng bị khí thế này chèn ép nói không ra lời.

Khen thẳng mặt ta như thế, ta rất xấu hổ đó!

Sắc mặt Lâm Bắc Phàm hơi đỏ lên, tỏ vẻ tôn trọng.

Nhưng bộ phim này vẫn phải diễn tiếp, Lâm Bắc Phàm không phục nói: “Sao người có thể chứng minh hẳn đẹp trai hơn ta, chỉ dựa vào lời nói của người?”

“Chỉ dựa vào bảng xếp hạng lão công trên tay ra... Sai rồi, là bảng xếp hạng mỹ nam!”

Mọi người tỏ vẻ khinh thường, rõ ràng nói là lão công.

Khí thế của Lại Vi Vi bị đánh về nguyên hình.

“Lão công kia của người... Khụ khụ, bảng xếp hạng mỹ nam là cái gì? Sao ta chưa từng nghe nói đến thứ đồ chơi này?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

“Cái này...” Lại Vi Vi cười đắc ý, lại khôi phục khí chất của bản thân, nghiêm túc nói: “Đây là một phần mềm do ta tự làm ra, đặc biệt thu thập mỹ nam trên toàn thiên hạ, tiến hành đo đạc và đánh giá cấp bậc với khuôn mặt, dáng người cùng các yếu tố khác của bọn họ, cuối cùng đưa ra được một bảng xếp hạng mỹ nam rất chân thực hiệu quả! Người xem, đây chính là bảng đánh giá tổng hợp của Lâm Bắc Phàm, giá trị của hẳn đã đạt đến cấp SSS trong truyền thuyết, đứng đầu bảng!”

“Ồ đâu, ta xem một chút!” Lâm Bắc Phàm tò mò đi tới.

Dương Tử Nhi ngồi bên cạnh lập tức tránh xa Lại Vi Vi.

Lại dùng kỹ thuật cao siêu của bản thân làm ra thứ đồ chơi nhằm chán như thế, nàng không muốn nhận bản thân có quen người này.

Lâm Bắc Phàm nhìn thứ đang được mở trên màn hình laptop, tự lầm bầm: “Hóa ra là thật!”

Trong lòng hơi mừng thầm.

Nhưng danh hiệu lại là: Đệ nhất lão công của Lại Vi Vi...

Lại còn photoshop hình mình vào bên cạnh, thêm một cái khẩu hiệu: Chúng ta là người một nhà ân ái!

Lâm Bắc Phàm: "..."

“Nếu không phải Lâm Bắc Phàm đã kết hôn, hơn nữa đánh giá ở bên ngoài cũng không được tốt đẹp, giá trị nhan sắc Boss của ta có thể đột phá cấp SSS, đạt tới cấp X trước nay chưa từng có!” Lại Vi Vi như chuyên gia có thâm niên tiến hành nhận xét: “Giá trị nhan sắc của người cũng được, nhưng còn kém hơn Boss của ta một chút. Chỉ cần người thừa nhận sai lầm của mình, Lại Vi Vi ta bằng lòng cho người vị trí đẹp trai hạng hai!”

Lâm Bắc Phàm: "..."

Người xung quanh cũng đi ra, nhìn xem bảng xếp hạng mỹ nam trong truyền thuyết.

“Lại có một phần mềm như vậy, rốt cuộc phần mềm này có đúng không?”

“Có lẽ tạm được, mấy minh tinh ta thấy đẹp trai đều được lên bảng!”

“Thân tượng của ta lại xếp hạng 27, ta thấy ít nhất cũng xếp trong top 10!”

“Đẹp đi, khuôn mặt kia chỉnh sửa quá nhiều, sao có thể xếp trong top 10?”

“Lại bộ trưởng, phần mềm này của người còn gì nữa không, có thể cho ta một phần không?”

...

Buổi thử vai trở nên lộn xộn.

“Các người, các người...” Hàn đạo thờ dài: “Ôi...”

“Chỉ dựa vào một phần mềm của người đã quyết định giá trị nhan sắc của ta cao hay thấp? Phải biết rằng máy móc là chết, người là sống!” Lâm Bắc Phàm vẫn không phục, hấn cần càng nhiều chứng cứ để chứng minh giá trị nhan sắc đệ nhất của bản thân.

Không sai, hấn không biết xấu hổ vậy đó!

Dù sao khuôn mặt hiện tại cũng không phải của hấn, mắt mặt thế nào cũng không sao cả!

Lại Vi Vi hơi tức giận: “Không ngờ người lại ngu xuẩn mắt khôn như vậy, vậy ta đành phải đưa ra đòn sát thủ. Người hỏi những người ở đây đi, Lâm Bắc Phàm có đẹp trai không? Có phải Lâm Bắc Phàm là người đẹp trai đệ nhất thế giới không?”

Ai dám phản đối?

Chẳng may truyền đến tai của vị kia, bị hấn làm khó dễ thì phải làm sao bây giờ?

“Không sai, Lâm Bắc Phàm thật sự rất đẹp trai, từ trước đến nay ta chưa từng gặp người nào đẹp trai như hấn!”

“Giá trị nhan sắc của hấn đã sớm vượt ra khỏi biên giới!”

“Còn xuyên qua cả giới hạn giới tính!”

“Chạy đến 500 năm sau, ngược về 500 năm trước, trong vòng ngàn năm không có đối thủ!”

“Thần nhan của hấn muôn đời như một!”

...

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm sáng rực lên, rất không biết xấu hổ nói: “Ánh mắt quần chúng sáng như tuyết, bây giờ ta thừa nhận Lâm Bắc Phàm là người đẹp trai nhất!”

“Chúng ta đã thắng, mọi người vỗ tay!” Lại Vi Vi dẫn đầu.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Người xung quanh yếu ớt hòa theo.

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Mẹ nó, đời này chưa từng đối trá như vậy.

Nổi nhục mất nước!

Dương Tử Nhi không thể nhịn được nữa, cuối cùng tức giận nói: “Các người đủ chưa? Bây giờ chúng ta đang thử vai, các người thảo luận những việc lung tung rối loạn này làm gì? Thứ này có gì hay mà phải tranh giành? Quay hết về cho ta!”

Tất cả mọi người lại lùi trở về.

Chương 565: Dương Tử Nhi diễn đôi

Cứ thế, buổi thử vai tiếp tục.

Trải qua một lần làm loạn đến rối tung rối mù vừa rồi, Hàn đạo cũng hết giận, nói: “Thiếu niên, ngươi muốn thử sức với nhân vật nào? Nói cho chúng ta biết trước, sau đó ngươi có thể bắt đầu biểu diễn.”

“Nhân vật nào?” Lâm Bắc Phàm ngỡ ngàng: “Ta không biết, ta bị người ta kéo tới!”

Rất nhiều người ở hiện trường lại không nhịn được cười ra tiếng.

Sắc mặt Hàn đạo lại đen xì: “Chính ngươi tới thử vai, lại không biết là nhân vật gì?”

“Quan trọng ở việc tham gia mà!” Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm.

Hàn đạo: “...”

“Được, ta cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng!” Hàn đạo tỉ mỉ quan sát, sau đó nói: “Hình tượng của ngươi thích hợp với vai nam chính A Lượng

nhất. A Lượng là một học trưởng cao nhị, đa tài đa nghệ, là nhân vật phong vân trong trường. Hiện tại hắn được học muội Tiểu Thủy yêu dấu tỏ tình, nhưng vì một vài nguyên nhân mà hắn ta phải từ chối học muội này. Người cứ diễn đoạn này đi!”

“Diễn thế nào? Diễn với không khí sao?” Lâm Bắc Phàm phát huy ưu điểm người mới gốc nghề của mình.

Hàn đạo cảm thấy thiếu niên này không cứu nổi nữa, bắt đắc dĩ xoa tay: “Ai đi lên diễn vai học muội với hắn ta đi!”

“Ta đến ta đến...” Lại Vi Vi lập tức hưng phấn giơ tay.

Nàng thích tỏ tình với học trưởng thân ái nhất, tuy nhiên nàng lại chưa từng làm vậy.

Kết quả vừa mới đứng dậy, đã bị một bàn tay nhỏ ấn xuống.

Dương Tử Nhi hung dữ nói: “Người ngồi xuống để ta đi, lần này để ta làm!”

“Cái gì chứ, cướp học trưởng thân yêu của người ta, hừ!”

Dương Tử Nhi đứng dậy, đi từng bước về phía trước, nhưng tốc độ của nàng càng ngày càng chậm, nhịp tim càng lúc càng nhanh, khuôn mặt hơi đỏ lên, cứ như tiểu nữ hài xấu hổ vì mối tình đầu.

Theo Dương Tử Nhi từng bước đi tới, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy dáng vẻ xấu hổ sợ hãi của nàng, cũng trợn tròn cả mắt.

Lâm Bắc Phàm cảm nhận được nhịp tim của nàng, trong lòng có một suy đoán to gan, chẳng lẽ nàng nhận ra ta?

Sau đó muốn nhân cơ hội này tỏ tình với ta?

Lâm Bắc Phàm cũng bị suy nghĩ này dọa giật mình, trong lòng mừng thầm. Nhưng nghĩ đến trong nhà có kiều thê xinh đẹp, còn có Mị yêu tinh, trong ánh mắt mong đợi lại xuất hiện vẻ do dự và chùn bước.

Hàn đạo ngồi phía dưới khen: “Không ngờ kỹ năng diễn của tổng giám đốc Dương lại tốt như vậy, chỉ thoáng qua đã có thể thể hiện được cảm giác ngưng ngưng nhất gan lại mong chờ của một thiếu nữ sắp tỏ tình, cứ như thật vậy!”

“Có gì lạ, ta lên cũng làm được!” Lại Vi Vi không phục.

Hàn đạo tiếp tục nói: “Còn vị thiếu niên này, kỹ năng diễn rất tốt, hoàn toàn thể hiện được thần thái của học trưởng A Lượng vào giờ phút này, diễn xuất tự nhiên như thế, không ngờ vừa rồi ta lại nhìn nhầm!”

Trên sân khấu, cuối cùng Dương Tử Nhi cũng đến gần Lâm Bắc Phàm.

Đầu nhỏ cúi gằm xuống, muốn nói lại thôi, vì quá căng thẳng mà tay cũng không biết phải đặt ở chỗ nào, hai chân nàng liên tục có động tác nhỏ, cứ như đang xảy ra chuyện gì đó.

Tình cảnh này tràn đầy hương thơm của hoa sơn chi.

“Học trưởng A Lượng, ta... ta có một chuyện rất quan trọng muốn nói với người!” Dương Tử Nhi cố gắng lấy can đảm.

“Có chuyện gì cứ nói?” Lâm Bắc Phàm mỉm cười, giọng nói âm áp.

Lâm Bắc Phàm giơ tay lên nhẹ nhàng chỉnh lại sợi tóc trên trán Dương Tử Nhi, cứ như hãnh thường xuyên làm như vậy, tình cảnh cũng rất âm áp.

“Cái kia...” Dương Tử Nhi càng căng thẳng hơn, động tác trên tay cũng nhiều hơn, cuối cùng nàng lại một lần nữa lấy can đảm: “Học trưởng A Lượng, ta thích người, ta có thể làm bạn gái của người không?”

Nàng nói xong lại càng căng thẳng hơn, căng thẳng đến mức gần như không thể hít thở được.

“Thiếu niên, cố lên! Chỉ thiếu một bước cuối cùng thôi!” Hàn đạo ngồi dưới sân khấu vô cùng kích động, hai tay siết chặt thành nắm đấm âm thầm nói.

Từ vừa rồi đến bây giờ, biểu hiện của hai người đều rất hoàn mỹ.

Trong sự xấu hổ của A Thủy còn xen lẫn e sợ, học trưởng A Lượng thì âm áp dịu dàng, hài hòa như thế. Trong lòng Hàn đạo đã hiện ra một suy nghĩ, đó chính là để hai người này đi diễn vai nam nữ chính, tuyệt đối xứng đôi.

“Thật xin lỗi Tiểu Thủy, ta đã có bạn gái!” Cuối cùng Lâm Bắc Phàm nói ra câu kia.

Dương Tử Nhi như bị sét đánh, cả người ngây ngốc ngẩn ngơ.

Cứ như nàng đã thất tình thật sự, tan nát cõi lòng.

Thấy cảnh này, trong lòng Hàn đạo như nở hoa: “Hoàn mỹ!”

Nhưng vào lúc này, Lâm Bắc Phàm lại tiếp tục nói: “Thế nhưng, nếu người không ngại ta lãng nhãng, người cũng làm bạn gái của ta, được chứ? Ta bảo đảm sẽ đối xử bình đẳng với các người, hạnh phúc của các người chính là hạnh phúc lớn nhất của ta!”

Thời gian đột nhiên dừng lại vào giờ khắc này, cứ như bị núi băng đông cứng, vô cùng lạnh lẽo.

Hàn đạo đang hưng phấn chợt ngơ ngác.

Nhân viên công tác ở hiện trường đều ngơ ngác.

Đây thật sự là lời học trưởng A Lượng nên nói sao?

Sao hắn có thể nói ra lời như vậy?

Chỉ có Dương Tử Nhi là bật cười, rục rĩ như hoa: “Được, ta đồng ý với người!”

“Đồng ý cái gì? Ta không đồng ý!” Hàn đạo tức đến nổ phổi nói: “Thiếu niên! Hồ Bất Nhất! Người nói xem người đang diễn cái quỷ gì? Nói lời ma quỷ gì? Người đang diễn một học trưởng ngây thơ chứ không phải một kẻ đòi bại! Đây là lời một học trưởng ngây thơ nên nói sao? Còn muốn nhận cả hai người, sao người nghĩ hay thế? Dù ta đồng ý Tổng cục Quảng bá Phát thanh Truyền hình Quốc gia cũng không đồng ý!”

Lâm Bắc Phàm dựa vào lý lẽ để biện luận: “Ta cảm thấy lúc đó chắc chắn học trưởng A Lượng sẽ nghĩ như vậy, dù sao trái ôm phải áp là khát vọng chung của nam nhân, chỉ là hấn ta ngại nói ra, vì vậy ta giúp hấn ta hoàn thành mục tiêu này!”

“Đại ca, đây chỉ là một cảnh phim...”

“Con người của ta tích cực, chân thành tha thiết với tình cảm, sẽ không gặp dịp thì chơi!” Lâm Bắc Phàm nói năng hùng hồn đầy lý lẽ...

“Tình cảm chân thành tha thiết của ngươi là trái ôm phải áp?”

“Chẳng lẽ ngươi không phải sao?”

Hàn đạo suýt nữa nghẹn một hơi ngắt đi.

“Được được, ta không muốn chơi với ngươi nữa.” Lâm Bắc Phàm cười hì hì đưa ra lời mời: “Mỹ nữ, ngươi có rảnh không? Ta muốn dẫn ngươi đi xem đảo Đào Hoa, nơi Quách Tĩnh và Hoàng Dung đính hôn!”

“Đương nhiên!” Dương Tử Nhi hưng phấn đặt tay lên.

Hai người nắm tay, hưng phấn chạy ra ngoài, cứ như một cặp đôi đang bỏ trốn.

“Tử muội, lão công, các ngươi chờ ta một chút!” Một cái đuôi nhỏ đuôi theo.

Hàn đạo bất lực đưa tay ra: “Các ngươi... Ôi...”

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi bỏ rơi cái đuôi nhỏ Lại Vi Vi, nắm tay nhau đi trên phố xá đông đúc.

Sau khi trải qua việc lần này, tình cảm của hai người đột nhiên tăng mạnh.

“Tử Nhi, sao ngươi lại nhận ra ta?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Dương Tử Nhi rất đắc ý: “Ngươi vừa đi vào ta đã cảm giác là người, sau đó nhìn thấy ngươi chẳng biết xấu hổ khen bản thân đẹp trai, còn để người

khác khen người đẹp trai, ta đã biết người kia là người! Bởi vì trong thiên hạ, không có ai vô sỉ hơn người!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm nắm chặt bàn tay nhỏ, đặc ý nói: “Nói như vậy, bây giờ người là bạn gái của ta?”

Dương Tử Nhi không cần suy nghĩ đã phản bác: “Bạn gái gì? Vừa rồi là đóng phim, ta còn chưa đồng ý với người! Ta chỉ cảm thấy tay của người hơi lạnh, vì vậy tạm thời ủ ấm cho người, người đừng suy nghĩ bậy bạ!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vì sao nữ nhân luôn thích nói một đằng nghĩ một nẻo như vậy?

Hai người dạo chơi cả một ngày như những cặp đôi bình thường.

Sau ngày hôm nay, mối quan hệ của hai người như đã quay lại bình thường, nhưng hình như có chút gì đó khác biệt.

Chương 566: Sắp xếp vai diễn 《Đội Bóng Thiếu Lâm》!

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chớp mắt đã qua một tuần.

Lâm Bắc Phàm lại đến lớp huấn luyện: “Đã hết một tuần, các người cũng đã xem kịch bản 《Đội Bóng Thiếu Lâm》, kết quả thảo luận thế nào? Có suy nghĩ gì không?”

“Hiệu trưởng, chúng ta đã xem kịch bản, cũng đã thảo luận, đây là bản kế hoạch của chúng ta, ngài xem qua đi!”

Lâm Bắc Phàm mở bản kế hoạch ra.

Bảng chức vụ đoàn làm phim:

Đạo diễn: Ngô Tiểu Kinh.

Phó đạo: Triệu Trác

Chỉ đạo võ thuật: Trương Kính

...

Việc Ngô Tiểu Kinh làm đạo diễn không hề khiến Lâm Bắc Phàm thấy bất ngờ.

Trong lớp có rất nhiều người biết gia hỏa này muốn làm đạo diễn phim điện ảnh, hơn nữa hẳn ta cũng chưa từng che giấu điều này, cộng thêm hẳn ta cũng đủ kinh nghiệm, tên tuổi lớn nhất, vì vậy lấy được vị trí này.

Tiếp theo là phó đạo diễn, điều này cũng cần một người có kinh nghiệm khá phong phú, Triệu Trác ở trong nghề hơn 20 năm, từng có lúc đỉnh cao từng có lúc xuống dốc, đã diễn phim tốt cũng đã diễn phim nát, đi theo rất nhiều đạo diễn, hẳn ta cũng rất phù hợp.

Chỉ đạo võ thuật là Trương Kính, đây là nghề cũ của hẳn ta, quen cửa quen nẻo.

Xem ra bảng chức vụ trong đoàn làm phim cũng không có gì đáng xem.

Tiếp theo là danh sách diễn viên, đây mới là thứ thú vị.

Nhân vật A Tinh: Vương Bảo Bảo

Nhân vật A Mai: Thiệu Trác Nghiên.

Nhân vật Minh Phong: Ngô Mộng Đạt (lão hí cốt, mời từ bên ngoài)

Nhân vật Cường Hùng: Triệu Trác.

Nhân vật đại sư huynh: Trương Kính

Nhân vật nhị sư huynh: Quách Kim Vinh

Nhân vật tam sư huynh: Tạ Phong Hoa

...

Cuối cùng lại chọn Vương Bảo Bảo diễn vai chính?

Triệu Trác là một người đã quen diễn nhân vật chính diện, bây giờ lại muốn diễn nhân vật phản diện?

Còn có Trương Kính, đây là người được Lâm Bắc Phàm coi trọng nhất, lại muốn thử thách kỹ năng diễn với vai đại sư huynh? Vị đại sư huynh kia là một người hèn mọn lại bị ôi thuộc tầng lớp thấp nhất trong xã hội, yêu cầu kỹ năng diễn vô cùng cao, hẳn ta hold được sao?

“Ngô Tiểu Kinh, người đã là đạo diễn của bộ phim này, vậy người đến nói xem vì sao người lại sắp xếp nhân vật như vậy?”

Ngô Tiểu Kinh rất kích động, đây là bước đầu tiên để hẳn ta trở thành đạo diễn, hẳn ta nhất định phải không chế tâm trạng của mình.

Sau khi bình tĩnh lại, Ngô Tiểu Kinh nghiêm túc nói: “Sắp xếp nhân vật như vậy, vì đây là kết quả tốt nhất sau khi mọi người cùng thảo luận. Đầu tiên là Vương Bảo Bảo đóng vai A Tinh, Vương Bảo Bảo sinh ra ở vùng nông thôn chợ búa, cũng từng lên Thiểu Lâm học võ mấy năm, rất phù hợp với nhân vật A Tinh này, ta tin tưởng chắc chắn hẳn ta sẽ diễn rất tốt.”

“Tiếp theo, nhân vật A Tinh này còn phụ trách một số yếu tố hài hước, ngày thường Vương Bảo Bảo chính là trái cây vui vẻ của chúng ta, để hẳn diễn nhân vật này là tốt nhất.”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, đây đúng là sự lựa chọn tối ưu.

Sau bước đầu nhận được sự đồng ý của Lâm Bắc Phàm, tâm trạng của Ngô Tiểu Kinh bình tĩnh hơn nhiều, nói tiếp: “Tiểu Thiệu là một trong hai đóa kim hoa ít ỏi của lớp huấn luyện của chúng ta, vô cùng xinh đẹp, khí chất cũng điềm đạm nho nhã, rất thích hợp với nhân vật A Mai này.”

“Vậy Sherry thì sao, nàng cũng là một đóa kim hoa của lớp chúng ta, sao người lại sắp xếp một nhân vật người qua đường?”

Sherry là một con lai Trung Pháp, dáng vẻ còn rất cao gầy, dáng người rất đẹp, còn dễ nhìn hơn Triệu Trác Nghiên.

“Sherry là người hỗn huyết Trung Pháp, khí chất quá đặc biệt, lại không thích hợp với nhân vật A Mai này.” Ngô Tiểu Kinh lắc đầu cười khổ, “Nhưng ta đã hứa hẹn với nàng, ta sẽ mời nàng làm nữ chính trong bộ phim điện ảnh tiếp theo, đã là thành viên trong lớp huấn luyện của chúng ta cũng không thể bỏ mặc!”

Lâm Bắc Phàm nhìn về phía hai đóa kim hoa ở bên cạnh, bọn họ đều mỉm cười gật đầu.

“Triệu ca, có thể nói ta đã xem phim của ngươi lớn lên, ngươi luôn có hình tượng rực rỡ cao lớn ở trong lòng ta, dù có diễn nhân vật phản diện cũng khiến người ta không thể hận được, sao lần này lại chọn nhân vật ai gặp cũng ghét?” Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

Triệu Trác cười khổ: “Hiệu trưởng, lời ngươi nói chính là suy nghĩ của ta. Ta diễn vai chính diện cả đời rồi, không chỉ bản thân diễn đến mệt mỏi, hơn nữa hình tượng đã đi sâu vào lòng người, cản trở sự phát triển của ta. Vì vậy ta muốn phá vỡ ấn tượng đã ăn sâu bén rễ này, lấy vẻ ngoài hoàn toàn mới để xuất đạo một lần nữa!”

Lâm Bắc Phàm gật đầu, cười nói: “Nếu đã chơi như vậy, ngươi nhất định phải diễn đến trình độ thần hận quý ghét, người người đều chán ghét, mới có thể phá vỡ hình tượng của ngươi.”

“Đoàn làm phim khác không cho ta cơ hội, ta liền tự tạo ra cơ hội!” Triệu Trác mỉm cười.

Ngô Tiểu Kinh nói tiếp: “Về nhân vật Hoàng Kim Hữu Cước, ở chỗ chúng ta không ai có thể diễn ra tinh túy của nhân vật này, vì vậy ta định mời Đạt thúc, hắn ta là một lão hí cốt, mỗi một động tác đều là pha trò, còn có thiên phú hài hước, nắm bắt rất đúng chỗ. Hơn nữa để hắn dẫn đám tân binh bọn ta chuẩn bị lên chiến trường, kết nối toàn trường, không còn gì tốt hơn.”

“Thế nhưng, Trương Kính đóng vai đại sư huynh... Đây là một nhân vật rất thách thức rất khó khăn, một nhân vật rất phức tạp, hơn nữa hình tượng nhân vật có tuổi tác hơi lớn, diễn tốt thì cũng thôi, nếu diễn kém sẽ bị người ta mắng...” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Hiệu trưởng, đây là ta chủ động xin, ta nhất định sẽ diễn tốt nhân vật này!”
Trương Kính tiến lên một bước.

Hắn ta không giỏi ăn nói, còn hơi xấu hổ, nhưng lần này lại rất kiên định.

Đại sư huynh có độ khó rất lớn, không phải người ở độ tuổi của hắn ta có thể không chế được, thế nhưng hắn ta có thể diễn được nhân vật này một cách sống động, diễn đến mức khiến người ta nhớ kỹ, vậy sẽ nhận được sự báo đáp càng lớn hơn.

Hắn ta muốn nhanh chóng lấy được thành công, sau đó danh chính ngôn thuận đứng bên cạnh thế tử mình, để tất cả mọi người chúc phúc.

Lâm Bắc Phàm khen ngợi: “Ta rất cổ vũ hành động khiêu chiến với nhân vật, ta thành lập đoàn làm phim này cũng để các người không ngừng thí nghiệm, có thể không ngừng NG, diễn không tốt có thể làm lại, diễn đến khi khiến bản thân hài lòng, khiến tất cả mọi người hài lòng mới thôi!”

“Mặc kệ là nhân vật gì, mặc kệ là nhân vật lớn hay nhân vật nhỏ, nhân vật chính hay nhân vật phụ, các người đều phải diễn thật nghiêm túc, phải diễn được linh hồn của nhân vật! Dù là một nhân vật nhỏ đến không thể nhỏ hơn được nữa, có lẽ chỉ có một lời thoại, thậm chí không nói một câu nào, người cũng phải khiến người ta liếc một cái là nhớ đến người, vậy mới được tính là thành công!”

Cũng như cách Tinh gia đào tạo diễn viên, Lâm Bắc Phàm cảm thấy có thể mượn dùng được.

“Ta nói cho các người biết, nếu không diễn được điểm sáng của nhân vật nào đó, không cách nào khiến ta nhớ kỹ, vậy đừng mơ tưởng tốt nghiệp ở chỗ của ta! Phải nhớ kỹ: Nhân vật nhỏ cũng có thiên địa rộng lớn!”

Nhận được sự cổ vũ của Lâm Bắc Phàm, mọi người đều rất kích động.

“Vâng, Hiệu trưởng! Chúng ta chắc chắn sẽ cố gắng!”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục lật xem bản kế hoạch, hỏi Ngô Tiểu Kinh: “Sao người không sắp xếp một vai diễn cho bản thân?”

Ngô Tiểu Kinh cười khỏ: “Hiệu trưởng, lần này ta muốn toàn tâm toàn ý làm đạo diễn, quản lý chung mọi chuyện. Bởi vì ta là người mới, cho dù có Triệu ca giúp đỡ vẫn là ốc còn không mang nổi mình ốc, vì vậy ta không sắp xếp vai diễn cho bản thân, tránh việc bị phân tâm.”

Chương 567: Làm đạo diễn, chinh minh tinh!

Sau khi thông qua bản kế hoạch, Lâm Bắc Phàm trực tiếp chuyển tiền, sau đó sắp xếp mấy người vào hạng mục này.

Công việc còn lại đều do bọn họ tự phụ trách, do bọn họ tự tổ chức đoàn làm phim, mời diễn viên, quyết định bối cảnh đủ loại, Lâm Bắc Phàm chỉ cung cấp một số điều kiện thuận lợi, sẽ không tốn quá nhiều tâm tư.

Là rông hay là giun, còn phải xem sự cố gắng của bọn họ.

Gần đây thành phố điện ảnh Giang Nam vô cùng náo nhiệt, đi đến đâu cũng toàn là người.

Ngoại trừ việc thành phố điện ảnh Giang Nam đang trong mùa du lịch thịnh vượng, còn có buổi thử vai ngũ đại kịch được sắp xếp ở đây hấp dẫn mọi người, đồng thời có rất nhiều đoàn làm phim từ nơi khác đến đây để quay chụp.

Rất nhiều hạng mục lộ ra điểm đặc sắc.

Còn có chương trình giải trí 《Running Brothers》 được vạn người mong đợi, tập đầu tiên được quay chụp ngay chỗ này.

Nhưng việc quay chụp của bọn họ gặp một vài vấn đề, đó là không biết phải quay chụp như thế nào.

Đạo diễn là một tiểu tử trẻ 26 tuổi, tên Diêu Thiên, rất sáng tạo và năng động.

Lúc vừa nhận chương trình giải trí ngoài trời 《Running Brothers》 này hẳn ta cũng rất kích động, cảm thấy cơ hội của mình đã đến. Thế nhưng sau khi hẳn ta nhận rồi mới phát hiện việc này không dễ dàng như vậy.

Đầu tiên là sắp xếp máy quay, phải sắp xếp ít nhất ba máy quay luân phiên bấm sát mỗi minh tinh. Hơn nữa các nơi khác cũng phải sắp xếp máy quay để quay chụp, mới có thể khống chế toàn trường.

Làm vậy ít nhất cũng cần 100 máy quay, hơn 200 người mới sắp xếp được.

Chỉ những điều này đã khiến đầu hấn ta nổ tung.

Việc ăn chơi ngủ nghỉ của bọn họ cũng là một vấn đề.

Ngay sau đó là vấn đề sân bãi, tập đầu tiên sắp xếp ở thành phố điện ảnh Giang Nam còn được, đều là người trong nhà cũng dễ làm. Nhưng mười mấy tập sau đó phải sắp xếp thế nào? Lựa chọn những địa điểm nào?

Yêu cầu sân bãi của mỗi một tập quay chụp cũng không nhỏ, người khác dựa vào cái gì mà phải phối hợp với người?

Còn phải thiết lập trò chơi như thế nào?

Căn cứ theo bản kế hoạch, đó là phải chinh minh tinh, khiến minh tinh càng thấm càng tốt, như vậy tỉ suất người xem mới cao.

Nhưng bọn họ đều là minh tinh, tuy chỉ là minh tinh tuyến hai tuyến ba, nhưng cơ thể đều dễ hỏng, nếu chinh bọn họ chinh đến xảy ra chuyện, chinh đến tận tòa án, vậy phải làm sao?

Khó khăn lắm mới sắp xếp được những thứ này, bắt đầu ghi hình. Nhưng bây giờ lại gặp vấn đề, đó là minh tinh không biết chơi, hoặc phải nói là quá giả tạo không thoải mái, quay rất cứng nhắc và lúng túng.

Lúc Lâm Bắc Phàm đến bọn họ còn đang nghỉ ngơi.

“Lâm tiên sinh...” Đạo diễn Diêu Thiên lập tức đứng dậy đón, báo cáo tình hình.

“Đạo diễn Diêu, ta cảm thấy người đang lo lắng vớ vẩn! Chỉ cần quay xong tập thứ nhất, quay thật hay, thật ra những vấn đề người đang lo lắng vốn không phải vấn đề, biết đâu người khác còn xin người đến thuê sân bãi của

bọn họ, biết đâu các minh tinh còn đến xin người chinh bọn họ, chinh càng thảm càng tốt!” Lâm Bắc Phàm nghẹn lời.

《Running Brothers》 là chương trình giải trí kiểu gì?

Ở thời không trước, 《Running Brothers》 vừa phát sóng tập đầu tiên đã trực tiếp bùng nổ, trực tiếp được đưa lên thần đàn.

Bảy vị khách mời cố định không có tiếng tăm gì cũng dựa vào chương trình này một pháo mà hồng, trở thành minh tinh được mọi người quen thuộc!

Những minh tinh vốn đã chắc chắn sẽ nổi tiếng, lại càng nổi tiếng hơn!

Dù là khách mời bất ngờ cũng có thể dựa vào biểu hiện trong một hai tập, thành công kiếm thêm fan.

Có chương trình giải trí nào có thể nâng đỡ một lượng lớn minh tinh nổi tiếng như chương trình này sao?

Lúc xuyên việt qua, 《Running Brothers》 đã phát sóng đến tập thứ bảy, tuy càng ngày càng không còn hấp dẫn, nhưng vẫn có thể biết được độ hot của chương trình này.

Bây giờ, dựa vào danh tiếng và năng lực của Tinh Quang, còn có bảy vị minh tinh tuyến hai khá nổi tiếng, chẳng lẽ còn không bằng thời không trước?

“Người nói bọn họ không biết chơi? Bọn họ đều có IQ bình thường, sao lại không biết chơi game? Rất đơn giản mà!” Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất khó hiểu với vấn đề này.

“Thế nhưng bọn họ thật sự không biết diễn, chơi quá cứng nhắc!” Lúc này, đạo diễn Diêu lấy tập kịch bản nhỏ ra.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc xem, đây là kịch bản, hơn nữa là kịch bản được biên tập nghiêm túc.

Ngay cả mỗi phân đoạn mọi người nên biểu hiện thế nào cũng đều được ký hiệu rất rõ ràng.

Có thể thấy Diêu đạo rất tận tâm.

Nhưng lại tận tâm sai chỗ.

“Diêu đạo, người làm ra cái này để làm gì, chơi trò chơi còn cần kịch bản sao?”

“Không có kịch bản thì bọn họ diễn thế nào, chẳng may tẻ ngắt thì phải làm sao bây giờ? Chẳng may tình tiết trò chơi không đặc sắc thì phải làm sao bây giờ? Vì vậy cần phải có kịch bản...” Diêu đạo nói lý lẽ rõ ràng.

Ở thời không trước, kịch bản là một trong những vấn đề bị mọi người lên án.

Chơi trò chơi thì cứ chơi trò chơi đi, lại còn sắp xếp kịch bản, tuy đúng là rất đặc sắc, nhưng cũng quá giả tạo, làm vậy sẽ khiến khán giả có cảm giác bị lừa.

Ở điểm này, 《 Thử Thách Cực Hạn 》 đã làm rất tốt, tuy bọn họ thường xuyên làm hỏng nội dung cốt truyện, làm rối loạn trò chơi, còn đấu trí đấu dũng với tổ đạo diễn, nhưng người ta chơi thật sự rất đặc sắc.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy, có thể tiến hành kết hợp ưu điểm của hai chương trình này.

“Không cần dùng tập kịch bản này, chơi đến bọn họ hỏng mắt, bọn họ có thể tự bay lên! Sau khi bọn họ bay lên, đảm bảo sẽ xảy ra rất nhiều chuyện không ngờ tới, như vậy chơi mới vui!”

“Thế nhưng chúng ta phải làm như thế nào?” Diêu đạo ngơ ngác.

“Người xem ta rồi làm, tập thứ nhất để ta làm đạo diễn, người cứ đứng bên cạnh học tập!” Lâm Bắc Phàm hưng phấn xoa tay.

Lâm Bắc Phàm đã sớm muốn làm chuyện này rồi!

Lúc trước xem 《Running Brothers》, hấn đặc biệt hâm mộ đám đạo diễn, có thể chinh mình tinh đến chết đi sống lại rồi sống lại chết đi, tâm trạng vô cùng sáng khoái, là một việc hạnh phúc cô cùng.

Bây giờ có cơ hội, hấn nhất định phải tự mình cầm dao một lần!

Nhất định phải chinh bọn họ đến sung sướng thỏa mãn!

“Vây... Được!” Diêu đạo gật đầu.

Hấn ta muốn không đồng ý cũng không được, dù sao lão đại cũng đã lên tiếng.

“Các bộ phận chuẩn bị, tập thứ nhất 《Running Brothers》 – Thần thoại Giang Nam, tiếp tục quay chụp!” Lâm Bắc Phàm cầm loa lớn, hưng phấn kêu lên.

Mọi người cảm thấy rất ngạc nhiên.

“Hả? Vì sao đạo diễn lại đổi thành Lâm Bắc Phàm? Diêu đạo của chúng ta đâu?”

“Giao chương trình của chúng ta cho Lâm Bắc Phàm làm đạo diễn, có phải quá qua loa rồi không, chẳng may hấn quay hỏng thì phải làm sao?”

“Quay hỏng cũng là việc của nhà hấn, còn có thể làm sao?”

“Có tiền đúng là tùy hứng!”

“Đừng nói nữa, lãnh đạo lớn đã lên tiếng, nhanh chóng làm việc đi!”

...

“Mọi người phối hợp làm việc với Lâm tiên sinh, bây giờ hấn là đạo diễn, mọi người đều phải nghe theo sự sắp xếp của hấn!” Diêu đạo rất biết cách làm người, lập tức cho Lâm Bắc Phàm chỗ đứng.

Thế là, tập đầu tiên của Running Brothers tiếp tục ghi hình.

Chương 568: Mặc niệm vì Running Brothers!

“Trước khi bắt đầu, ta phải nhấn mạnh một chút: Chương trình này của chúng ta là một chương trình ngoài trời tính chất cởi mở, kết quả gì cũng có thể xảy ra, chúng ta chỉ đặt ra quá trình cơ bản, không quy định động tác và biểu hiện của các người, ai biểu hiện tốt sẽ có nhiều cảnh quay, ai biểu hiện sáng chói thì người đó có thêm cơ hội. Vì vậy vứt bỏ kịch bản, thỏa thích thể hiện bản thân đi!”

Lâm Bắc Phàm điểm danh: “Lão Sa, người là đội trưởng của đội Running Brothers, phải có tác dụng dẫn đầu. Người chơi ở 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 như thế nào, người cứ chơi ở đây như thế, thể hiện thiên phú hài hước và thiên phú giải trí của người!”

Lão Sa cũng là diễn viên đóng vai Bạch Triền Đường.

“Có ngay, vậy ta cứ chơi tùy ý, chẳng may chương trình sụp đổ đừng có trách ta!” Đồng chí lão Sa hơi hưng phấn.

“Đây là bản lĩnh của người không trách người!” Lâm Bắc Phàm nhìn về phía một thanh niên khác: “Trần Xích Xích, người lấy năng lực chơi tiện của người ra!”

“Kiếm nào? Không ngờ Lâm tiên sinh còn biết ta là cao thủ chơi kiếm!” Trần Xích Xích rất đắc ý, hai hàng lông mày nhảy loạn, thật sự rất bỉ ổi, khiến người ta muốn đánh một trận.

“Đần! Lâm tiên sinh nói tiện là tiện trong tiện nhân(1), là nói chính người đó!” Hồ Nhất Phi diễn vai Lâu Nhất Tiêu đứng bên cạnh tức giận nói.

(1) Kiếm (劍) và tiện (贱) đồng âm, đều đọc là jiàn.

Cơ thể Trần Xích Xích cứng đờ: “...”

Lâm Bắc Phàm nhìn sang người thứ ba: “Đại Huy, các người là đại diện ưu tú của Got Talent, bất cứ lúc nào cũng phải thể hiện ra tài nghệ của người, 360 độ phải tự do phát huy! Phải nhớ kỹ, thắng thua thứ hai, biểu hiện thứ nhất!”

“Được, chúng ta am hiểu điều này nhất!” Đại Huy đại diện cho ba người Got Talent cười nói.

Có thể bọn họ sẽ không biết chơi trò chơi, nhưng tài nghệ của bọn họ thua ai chứ?

Lâm Bắc Phàm hài lòng: “Được! Chính là như vậy, mọi người ai vào chỗ này, chuẩn bị bắt đầu!”

Tập đầu tiên của 《Running Brothers》 theo chủ đề thần thoại Giang Nam.

Tương truyền từ xa xưa, khu vực Giang Nam đã từng có một đại ma vương thống trị vùng đất Giang Nam rộng lớn, ăn thịt người uống máu người, khiến dân chúng lâm than, sinh linh đồ thán. Thượng thiên thương hại người đời, thế là giáng xuống một tòa tiên thành để trấn áp đại ma vương này.

Tòa tiên thành này, hiện tại là thành phố Giang Nam chim hót hoa nở.

Nhưng trải qua mấy ngàn năm xoay vần, phong ấn của thành phố Giang Nam trở nên yếu hơn, đại ma vương sắp phá vỡ phòng ấn thoát ra.

Vì cứu vớt Giang Nam, cứu vớt sinh linh, chín vị dũng sĩ đến từ ba thế giới bước lên hành trình tìm kiếm long châu.

Chín vị dũng sĩ theo thứ tự là.

Tằng Tiểu Hiền, Hồ Nhất Phi, Lữ Tử Kiều đến từ Chung Cư Tình Yêu.

Bạch Triển Đường, Lữ Tú Tài, Đông Tương Ngọc đến từ Võ Lâm Ngoại Truyện.

Đại Huy, Quách Chính Nghĩa, Sử Tiểu Muội đến từ Got Talent.

Bọn họ nhất định phải tìm kiếm được chín viên long châu, sau đó triệu hoán cửu tinh liên châu mới có thể phong ấn ma đầu một lần nữa.

Vì vậy câu chuyện bắt đầu.

Những tiền tố này đã được ghi âm từ tối qua, bây giờ trực tiếp bắt đầu phân đoạn trò chơi.

Mấy người được đưa đến quảng trường lớn của thành phố điện ảnh Giang Nam, giữa sân bày đầy các loại đạo cụ tranh tài. Còn có rất nhiều du khách vây xem, dáng vẻ rất hưng phấn.

Không cần phải dạy nhiều, chín vị minh tinh lập tức tương tác với khán giả, hiện trường rất sôi nổi.

Đúng lúc này, một nhóm bác gái mặc quần áo màu đỏ đột nhiên lao ra từ trong đám du khách, xếp thành một khối lập phương gọn gàng, sau đó nhảy múa ở trên quảng trường, tiết tấu rất tươi mới hoạt bát.

Nhìn thấy tình cảnh đột ngột này, tất cả mọi người đều hoảng sợ.

“Xin các vị dũng sĩ hãy chú ý: Đây là nghi thức chào đón của nhóm bác gái với các vị dũng sĩ! Mời các vị dũng sĩ lập tức bước lên cùng nhảy múa, người nhảy hay nhất đẹp nhất, được chọn là VIP toàn trường, có phần thưởng cực lớn! Người nhảy xấu nhất có trừng phạt to lớn!”

Giọng nói của Lâm Bắc Phàm lập tức vang lên.

Đôi mắt chín vị dũng sĩ lập tức sáng lên, nhanh chóng lao ra nhảy múa.

Người không có kinh nghiệm nhảy múa chỉ có thể nhảy theo các bác gái, người có tự tin hoặc không hiểu lấy mình, cứ nhảy theo tiết tấu của mình, cứ như bản thân là người đẹp nhất toàn trường, chỉ trong chớp mắt đã là quần ma loạn vũ.

Lúc nhảy đến cao trào, các bác gái cùng nhau rút lui rất có bài bản, để lại chín vị dũng sĩ lộn xộn trong gió.

Sau đó là vòng trò chơi đầu tiên.

“Muốn làm dũng sĩ cứu vớt thế giới phải trải qua năm ải chém sáu tướng, ba đội của các người phải dựa theo thứ tự xông qua tất cả các cửa ải trong vòng 90 giây, hoàn thành các động tác được chỉ định. Hai đội hoàn thành

nhiệm vụ trước sẽ có phần thưởng, đội về cuối cùng không có phần thưởng.”

Diêu đạo hỏi nhỏ: “Lâm tiên sinh, không phải trước đó quy định trong vòng 100 giây sao?”

Lâm Bắc Phàm thản nhiên trả lời: “Ta cảm thấy 100 giây quá dễ dàng, vì vậy ta giảm bớt 10 giây.”

Diêu đạo bó tay, lúc trước hẳn ta đã cho người làm thử, thành tích tốt nhất cũng là 82 giây, đây là thành tích do ba thanh niên tráng hán tạo ra. Còn trong ba đội ngũ già yếu tàn tật này, đều có một nữ nhân...

Được rồi, người là lão đại người nói là được.

“Diêu đạo, ta cảm thấy người đối xử với mình tình vẫn quá nhân từ, như vậy bọn họ sẽ không đủ thảm!” Lâm Bắc Phàm đành phải chỉ cán nhảy ở bên cạnh, bên trên còn có một miếng bánh bích quy, nói: “Ví dụ như thứ này, còn có thể kéo lên 10 centimet nữa!”

Diêu đạo mở to mắt: “Còn muốn kéo lên nữa? Bọn họ đã không với tới!”

“Với không tới mới hay, ta chỉ thích xem vẻ mặt tuyệt vọng nhìn được sờ không được của bọn họ!” Lâm Bắc Phàm hí mắt cười.

Diêu đạo: “...”

“Còn có ba vị bác gái kia, hình như trọng lượng cơ thể hơi nhẹ!”

“Còn nhẹ? Bọn họ đã nặng 150 cân rồi!” Đôi mắt Diêu đạo lại trợn to.

Lâm Bắc Phàm hào khí nói: “Lại thêm 10 cân!”

Diêu đạo: “...”

“Độ gồ lên của tấm thảm mát xa vẫn còn quá nhỏ, không đủ kích thích, lần sau đổi cái thô một chút!”

Diêu đạo: “...”

Hắn ta không nhìn được nhìn về phía đám ngôi sao đang vận động làm nóng người, trên mặt tràn đầy vẻ mặc niệm.

Cứ vậy phần tranh tài bắt đầu.

Đội Võ Lâm Ngoại Truyện xuất phát trước.

Bạch Triển Đường đi chân trần ở trên tấm thảm mát xa, kết quả đi một đường, đau đốn cả một đường, cả đường kêu rên, cảm giác như lên núi đao.

Nhất là ở phân đoạn nhảy dây, đau đến mức ruột gan đứt đoạn, khuôn mặt đau đốn khó coi cứ như đi đại tiện vậy.

Khó khăn lắm mới kết thúc, cũng đã qua 40 giây.

Đến phân đoạn bò trườn qua động, có lẽ đây là phân đoạn dễ nhất, nhưng Đồng Tương Ngọc cũng tốn hơn 30 giây.

Cuối cùng Lữ Tú Tài vừa mới chuẩn bị lao đi, kết quả một bác gái nặng 160 cân lao vào từ bên ngoài ngăn cản đường đi, yêu cầu cõng nàng đi qua.

Thế là, Lữ Tú Tài chật vật cõng bác gái 160 cân, sau đó giẫm lên tấm thảm mát xa, gian nan bước từng bước một.

Trên cổ hắn ta nổi gân xanh, khuôn mặt vặn vẹo biến hình, đôi mắt cũng trắng dã.

Cảm giác chua xót sáng khái này, thật sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng được.

Toàn trường đều cười nghiêng ngả.

“Đúng! Không sai! Chính là điều này!” Lâm Bắc Phàm hơi hả hê nói.

Diêu đạo: “...”

Cuối cùng, sau khi Lữ Tú Tài khó khăn đi qua con đường này, lúc muốn nhảy lên ăn miếng bánh bích quy kia, phát hiện tay của mình quá ngắn hoàn toàn với không tới, vẻ mặt ngơ ngác.

Nhìn thấy cảnh này, toàn trường đều vô cùng sung sướng.

Chương 569: Chơi đến sụp đổ, đặc sắc tự hiện! (1/25)

Khi Lữ Tú Tài ăn xong miếng bánh quy kia, khi chuông gõ kết thúc vang lên, đã qua hơn ba phút, cuối cùng là thất bại.

Toàn bộ đội ngũ Võ Lâm Ngoại Truyện cơ hồ muốn hồng mắt.

Những đội ngũ khác lấy đó mà làm gương, nhưng sau khi bọn hắn chạy một vòng, phát hiện tình huống cũng không tốt hơn bao nhiêu, đều trên 150 giây. Mấu chốt nhất là, sau khi bọn họ trải qua một vòng tra tấn thảm không nỡ nhìn kia, bọn họ đã hoàn toàn tuyệt vọng với trò chơi này.

“Đây là trò chơi độc nhất tuyệt nhất mà ta từng thấy, Hồng Quân Trường Chinh 25000 cũng không khó như vậy!”.

“Trừ phi là lính đặc chủng, bằng không đừng nghĩ quả ải!”

“Hôm nay nếu như ta có thể qua, về nhà ta nhất định thắp hương bái phật, cảm tạ tổ tông mười tám đời phù hộ!”

“Nếu như hôm nay ta qua, cũng thuận tiện thay ta cảm ơn một lần!”

“Bằng hữu người xem, nếu như về sau các người không nhìn thấy ta, nhất định là do đạo diễn và tổ tiết mục lòng dạ hiểm độc này làm! Các người nhất định phải báo thù cho ta!”

...

Minh tinh hồng mắt, sau đó thả mình, đủ loại điệu ngũ liên tiếp.

Diệu đạo đã có phân hiệu ra.

Sau đó, vô luận là chủ nhà hay khách mời đều mắng đạo diễn, mắng đoàn làm phim đã thành một việc thông thường, khiến khán giả vui mắt vui tai.

Trong bụng đám minh tinh này đặc biệt cong queo, phương pháp qua ải bình thường quá khó khăn, bọn hắn bắt đầu chơi rất nhiều trò khôn vặt.

Tỷ như, trong lúc đang chạy áp bản, bọn họ mang bút tất thật dày, có thể giảm bớt kích thích.

Thời điểm qua địa động, len lén mặc nhiều hơn một cái quần áo.

Thời điểm công người, để bác gái cởi giày và quần áo dư thừa trên thân xuống.

...

Tóm lại, thần thông bát tiên quá hải đều hiển thị.

Lâm Bắc Phàm cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, bằng không sợ rằng hôm nay, đám minh tinh này một cửa cũng không qua được.

Nhưng hắn vẫn dùng số nhỏ yên lặng ghi lại, có thể coi như chứng cứ về sau trừng phạt bọn họ.

Cứ như vậy, quả nhiên việc qua ải dễ dàng hơn nhiều.

Tiểu đội Chung Cư Tình Yêu qua ải đầu tiên, ban thưởng vô cùng phong phú, bọn hắn chiếm được một viên long châu, còn có một đạo cụ.

“Đạo cụ này là cái gì, có tác dụng gì?” Hồ Nhất Phỉ hỏi.

Lâm Bắc Phàm giải thích: “Đạo cụ này sử dụng trong vòng cuối, có thể mang đến hiệu quả không tưởng được.”

Got Talent là đội thứ hai thông quan, chỉ lấy được một viên long châu.

Nhưng bởi vì vừa rồi trong lúc múa quảng trường, bọn hắn biểu hiện xuất sắc nhất, cho nên được ban thưởng thêm một vật, giữa long châu và đạo cụ bọn họ được chọn một.

“Chúng ta chọn đạo cụ!” Bọn hắn suy tính một hồi, nói ra.

Tiểu đội cuối cùng cái gì cũng không có.

Bạch Triển Đường bi thống: “Cố gắng lâu như vậy, chịu nhiều khổ sở như vậy, chịu nhiều trắc trở như vậy, kết quả cái gì cũng không mò được! Bạch Triển Đường ta hận!”

Sau khi thông qua cửa thứ nhất mọi người cấp tốc chạy tới cửa thứ hai, đây là vòng mỹ thực.

Ba tiểu đội phân ba bàn, sau đó có phục vụ mỹ lệ hào phóng mang hết bàn này mỹ thực này tới bàn mỹ thực khác lên.

Nhìn thấy nhiều món ngon như vậy từ từ được đưa lên, tất cả mọi người hưng phấn.

“Đây tuyệt đối là phúc lợi! Ta yêu chết phân đoạn này!” Bạch Triển Đường lớn tiếng kêu.

“Xem ra tổ tiết mục vẫn có chút nhân tính, đói bụng lâu như vậy, rốt cục cũng ăn được chút món mặm!”

“Tiểu tử tử kia thật xinh đẹp, ngồi xuống ăn chung!” Tăng Tiểu Hiền tiện tiện hỏi.

...

Mọi người đều happy vô cùng, quả thực là sẹo lạnh quên đau.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả: “Trước khi ăn, chúng ta chơi một trò chơi nhỏ!”

“Không muốn! Lúc ăn thì lập tức ăn nhanh thôi, còn chơi trò chơi gì? Trò chơi kia thực sự quá biến thái, không cần chơi! Đạo diễn người còn tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ tuyệt giao với người!”

“Đề ta yên lặng ăn cơm được không, ta thực sự rất đói!”

“Vì sao? Vì sao trong thời tiết tốt đẹp như vậy, còn phải chơi trò chơi ác tâm đến thế?”

“Ta không muốn chơi trò chơi! Ta không muốn ta không muốn...”

...

Mọi người vô cùng thông khổ, tiếng oán hờn khắp nơi.

Lâm Bắc Phàm không đồng tình với bọn hắn, bắt đầu giới thiệu trò chơi quy tắc.

Một người gấp thức ăn, hai người khác ngồi cái ghế phía sau

Người gấp thức ăn dựa theo thứ tự phục vụ viên mang thức ăn lên vừa rồi tĩnh tâm gấp thức ăn, sau đó tự mình ăn. Trình tự chính xác, như vậy các người thông quan thành công, có thể ăn cơm bình thường. Trình tự mà sai, hai người phía sau sẽ tiếp nhận trừng phạt.

“Trừng phạt gì?” Bạch Triển Đường giả đáng yêu hỏi.

“Giống như thế này!”

Chỉ nghe thấy soạt một tiếng, toàn bộ giấy cứng phía sau bị rút đi, lộ ra một ao nước xanh biếc.

Đám người còn chưa kịp chấn kinh, chỉ nghe thấy vút vút hai tiếng, Bạch Triển Đường và Lữ Tú Tài bay ra ngoài, bịch một tiếng bay vào trong ao, văng lên một ao bọt nước, toàn bộ quá trình liền mạch.

“Đây chính là trừng phạt!” Lâm Bắc Phàm hời hợt.

Mấy vị minh tinh cảm thấy khí lạnh bay thẳng lên đầu.

Thật là xấu xa!

Lại có thể hồ người khác như vậy.

“Đạo diễn, xin kháng nghị! Chúng ta cái gì cũng không làm, người lại để chúng ta rơi vào trong bể bơi!”

“Chúng ta yêu cầu được đối xử công bằng!”

...

Hai nam nhân ngòi lên toàn thân ướt đẫm điên cuồng kháng nghị.

Một màn đột nhiên vừa rồi thực sự hù chết bọn hắn, nhìn kỹ lại, hiện tại bọn hắn điên cuồng diss Lâm Bắc Phàm.

“Kháng nghị vô hiệu! Mời ngòi về chỗ cũ, trò chơi của chúng ta lập tức bắt đầu!”

Bạch Triển Đường: “...”

Lữ Tú Tài: “...”

Lúc này, trái tim bọn họ còn lạnh hơn cả bể bơi.

...

Cứ như vậy, trò chơi mỹ thực nhỏ chính thức bắt đầu.

Bởi vì tiểu đội Chung Cư Tình Yêu đến đầu tiên, cho nên bọn hắn ăn trước.

Tằng Tiểu Hiền và Lữ Tử Kiềm nom nớp lo sợ ngòi trên ghé bay, nhìn thấy Hồ Nhất Phi phía trước hoành đao lập mã, trái tim vọt tới cổ họng.

“Tiêu rồi tiêu rồi, vừa rồi chỉ lo nhìn mỹ nữ, không nhớ kỹ trình tự mang thức ăn lên!” Tăng Tiểu Hiền thống khổ nhắm mắt lại.

“Ủng hộ Hồ Nhất Phi, chúng ta một lần sẽ qua! Nghe trình tự của ta, đậu đỗ, cơm cuộn rong biển...” Lữ Tử Kiềm ngược lại rất có lòng tin.

“Nhất Phi, nghe Tử Kiềm, đừng làm loạn nha!” Tăng Tiểu Hiền cực kỳ nhát gan.

...

“Các người yên tâm, có Hồ Nhất Phi ta ở đây, hoàn toàn không có vấn đề!” Hồ Nhất Phi đại bao đại lăm nói, sau đó căn cứ trình tự của Lữ Tử Kiềm bắt đầu gấp thức ăn, mới vừa tìm được hai món ăn đã sai.

“Được rồi, tùy tiện!” Cũng không quan tâm đúng hay không, dựa theo ý nghĩ này kẹp xuống, cuối cùng, dưới con mắt mong đợi của đám người, hắn ta cắn xuống một miếng.

“Vút” “Vút”

Kèm theo hai tiếng thét chói tai, hai nam nhân bay lên trời, trong bể bơi lần nữa tóe lên hai đóa bông tuyết.

Mặt Hồ Nhất Phi cứng lại, sau đó tự an ủi: “Được rồi được rồi, dù sao bay một lần cũng không tính là gì, coi như tắm rửa!”

Sau đó, Hồ Nhất Phi cũng không quản sống chết của nam nhân phía sau, vui vẻ ăn bắp cải cuộn trong tay.

Vô cùng say mê.

Ngay sau đó là tiểu đội Got Talent, bọn hắn cũng không khá hơn chút nào, bay vào trong bể bơi.

Tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện cũng giống như thế.

Một vòng qua đi, ba tiểu đội đều thành ước sũng, mười phần thê lương.

Editor lâm nhảm: Hôm nay bạo 25c, cầu đề cử, cầu kim phiếu, cầu bao nuôi

Chương 570: Đạo diễn ma quỷ Lâm Bắc Phàm! (2/25)

Tiếp theo, chuẩn bị bắt đầu một vòng trò chơi mới.

Nhưng liên tiếp qua hai vòng, vẫn không có người nào có thể đoán đúng, nhao nhao nhảy vào trong bể bơi.

Nhìn idol nhà mình khoác khăn run lấy bẫy, tuy cực kỳ không đành lòng, tuy biểu thị đồng tình, tuy lên án tổ đạo diễn hung ác, nhưng khán giả đều cười như điên.

“Rất thú vị, Bạch Triển Đường nhà chúng ta đã rơi vào trong nước lần ba rồi!”

“Còn có Tăng Tiểu Hiền nhà ta, hiện tại đều không dám nói chuyện!”

“Bình thường trông thấy bọn hắn ngăn nắp xinh đẹp, không nghĩ tới hôm nay xui xẻo như vậy, muốn quay lại một màn xui xẻo này của bọn hắn!”

“Trước đó chạy gãy chân, hiện tại đầu óc vào nước, hôm nay tuyệt đối là ngày bọn hắn thông khổ nhất!”

“Tình cảnh minh tinh xui xẻo thế này cũng không dễ thấy!”

...

Lâm Bắc Phàm cũng rất khoái hoạt.

Tận mắt nhìn thấy hiện trường khoái hơn lúc xem tivi rất nhiều.

Nhất là vừa nghĩ tới, đây đều do hắn một tay sắp đặt, hắn lại càng thêm khoái hoạt.

Thế là thừa dịp này, Lâm Bắc Phàm truyền lại kinh nghiệm cho Diêu đạo:
“Trò chơi phải thiết kế như vậy, bọn họ không thoải mái chính là khoái hoạt lớn nhất của chúng ta, cũng là khoái hoạt lớn nhất của người xem! Người nhìn hiện trường một chút, toàn bộ đều là tiếng hô của quần chúng!”

Diêu đạo: “Ta hiểu được, lần tiếp theo ta sẽ hung ác hơn!”

“Không phải hung ác, mà là nghiền ép sự nhẫn nại của bọn họ đến cực hạn, như vậy mới có thể phơi bày hiệu quả tốt nhất! Tốt nhất là hướng dẫn để bọn họ tự giết lẫn nhau, cuối cùng có trách cũng không thể trách đến trên đầu người...” Lâm Bắc Phàm phảng phất như tìm được người nối nghiệp của chính mình, độc túi tương thụ.

“Đại thần, cam bái hạ phong!” Diêu đạo sùng bái nói.

Bỏ qua chín cặp mắt tràn ngập oán niệm, Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói:
“Mời tiểu đội Chung Cư Tình Yêu tiếp tục!”

Lại qua một vòng, rốt cục cũng có người đoán đúng.

Tiểu đội Got Talent đứng nhất, tiểu đội Chung Cư Tình Yêu đứng nhì, tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện đứng ba.

“Chúc mừng tiểu đội Got Talent thành công thông quan đầu tiên! Các người sẽ được một viên long châu, còn có một đạo cụ! Tiểu đội Chung Cư Tình Yêu thành công thông quan thứ hai! Các người sẽ được một viên long châu! Võ Lâm Ngoại Truyện thông quan thứ ba, không có thưởng!”

“Đều tại người! Nếu như người tin tưởng ta, chúng ta đã sớm thông quan, còn có thể lấy được ban thưởng!”

“Trách ta sao? Người sờ lương tâm của mình, lời người nói ra có bao nhiêu câu là thật?”

“Không nên ồn ào, hai người các người đều có sai, ta bị các người tai bay vạ gió!”

...

Hiện tại tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện không thu được thứ gì, đang ghét bỏ lẫn nhau.

“Sau khi chín vị dũng sĩ ăn chán chê, mời đi đến địa điểm tranh tài tiếp theo, nội thành Giang Nam, đồng thời cũng là địa phương phong ấn đại ma vương, sắp mở ra đại chiến xé danh bài!”

Bây giờ có thể nói, hơn nửa hiệp quay chụp đã kết thúc, mọi người chỉnh đốn nửa ngày.

Chơi trò chơi nửa ngày, thoát nhìn dễ dàng, kỳ thực rất mệt mỏi, cực kỳ mệt mỏi.

Không chỉ mình tinh mệt mỏi, thành viên đoàn làm phim càng thêm mệt mỏi.

Không nói những cái khác, chỉ là trò chơi vượt ải buổi sáng, tuy trình lên tiết mục chỉ chừng 20 phút, nhưng bọn hắn phải tốn ròng rã hai giờ mới thu lại được.

Nói cách khác, mình tinh chơi gần hai giờ, hơn nữa còn là trò chơi chịu nhiều hành hạ như thế, người nói có mệt hay không?

Không chỉ thân thể mệt mỏi, tâm càng thêm mệt mỏi.

Cho nên, nếu như không có thời gian nghỉ ngơi cho khỏe, là không cách nào nghênh đón trận đại chiến xé danh bài tiếp theo.

Thừa dịp mọi người nghỉ ngơi, Lâm Bắc Phàm cùng với mấy người trong đoàn làm phim đi vào thành phố điện ảnh tiến hành kiểm tra lần cuối.

“Rương hòm kia đặt ở vị trí quá rõ ràng, quá dễ tìm thấy, nhét nó vào, tốt nhất là lấy thêm một vài thứ ngăn trở...”

“Cái rương này có thể thả cao một chút, tốt nhất là nhét vào trong máy lọc gió...”

“Cái rương này ném vào thùng rác, ta nghĩ chắc chắn không có bao nhiêu người đoán được! Coi như đoán được, có lẽ cũng không dám mở...”

“Còn có cả cái rương này, có thể đặt trên lầu. Cho dù bọn hắn nhìn thấy, cũng chưa chắc có thể lấy được...”

“Tốt nhất là chuẩn bị thêm một vài rương hòm để lẫn lộn tầm mắt...”

...

Lâm Bắc Phàm vừa đi vừa chỉ đạo, người nhìn theo mà than thở.

Đây đúng là đại năng trò chơi, có vô số sáo lộ, khiến người ta không bội phục không được.

“Chờ chút, năm viên long châu còn lại người bỏ hết vào rồi?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Diêu đạo nói như lẽ đương nhiên: “Đó là đương nhiên, bọn hắn muốn tìm long châu, đương nhiên ta phải bỏ long châu vào.”

“Lấy một viên trong đó ra giữ lại.”

“Thiếu một viên long châu, bọn hấn không thu thập đủ thì chơi thế nào nữa?”

“Không việc gì, bọn hấn cũng không biết...” Lâm Bắc Phàm không quan trọng nói: “Bản thân giữ lại một viên long châu mới có thể tùy cơ ứng biến. Lỡ vận khí của bọn hấn bạo rap, lập tức tìm ra toàn bộ thì phải làm sao bây giờ? Chúng ta giữ lại một viên chuẩn bị khi cần thì dùng!”

Ánh mắt Diêu đạo nhìn Lâm Bắc Phàm lập tức trở nên không giống trước.

Quá xấu, quá gian!

Ta chỉ làm ra loại kịch bản sơ cấp, không nghĩ tới người ngay cả người cũng lừa gạt.

Hố này quá sâu, sâu không thấy đáy!

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, nói tiếp: “Còn có, thuận tiện giữ lại hai đạo cụ, đến lúc đó chúng ta tùy cơ ứng biến!”

Ngay cả đạo cụ cũng không buông tha, người còn là người sao?

Diêu đạo xem thường thật sâu.

Nhưng không thể không nói, hiện tại trong lòng hấn ta rất động tâm.

“Đúng rồi, người mời đại ma vương chưa?”

“Đại ma vương?” Diêu đạo sững sờ.

“Chính là Đại Ma Vương bị phong ấn dưới đáy thành Giang Nam trong nội dung cốt truyện của chúng ta, người đã tìm được người đến đóng vai này chưa?” Lâm Bắc Phàm lại hỏi.

“Không có nhân vật này, bởi ba tổ bọn hấn tự giết lẫn nhau đã rất khốc liệt.”

“Diêu đạo, người quá nhân từ, trong Running Brothers mà người nhân từ là không được, nhất định phải hạ quyết tâm.” Lâm Bắc Phàm vỗ vỗ bả vai Diêu đạo, ân cần khuyên bảo: “Nhanh đi tìm một người đến đóng vai, tìm

những người thoát nhìn tứ chi phát triển cường kiện có lực, là loại minh tinh thoát nhìn không dễ chọc tới đây.”

“Trong lúc nhất thời chúng ta biết tới nơi nào tìm loại người này?” Diêu đạo liên tục cười khổ.

Mấy giờ nữa đã phải khai máy, biết kiếm đâu ra nghệ sĩ như vậy?

“Không cần lo lắng, ta cảm thấy Mã Đại Tráng lão sư đang quay phim ở thành phố điện ảnh của chúng ta cũng không tệ! Không sai, chính là người diễn vai Lý Quy!”

Lâm Bắc Phàm rất hưng phấn: “Hôm nay ta có nhìn thấy hắn ta một lần, phát hiện hắn ta thật sự là người cũng như tên, cường tráng như ngựa! Nhìn cánh tay kia, còn thô hơn cả bắp đùi! Nhìn cơ bụng kia, thật giống như mấy cục gạch! Nhìn đầu một chút, cứ như luyện qua Thiết Đầu Công. Cuối cùng lại nhìn phần đùi cường kiện có lực một chút, ta ×...”

Lâm Bắc Phàm vỗ bàn đứng dậy: “Ta xem ai có thể kéo động hắn?”

Lại có thể mời Mã Đại Tráng lão sư tới, Diêu đạo lại một lần nữa mặc niệm cho đám minh tinh quay Running Brothers.

Hắn ta thật sự lo lắng, có Mã Đại Tráng lão sư làm ma vương, rất có thể Running Brothers sẽ toàn quân bị diệt.

Chương 571: Chơi một trò chơi, tràn đầy sáo lộ! (3/25)

“Có ngay, ta nhất định làm được ổn thỏa!” Diêu đạo thuận khiết bị làm hư.

Lúc này, bầu trời đã lờ mờ, đã gần giữa đêm.

Chín vị dũng sĩ nghỉ ngơi nửa ngày, tinh thần hăng hái đi tới nội thành thành phố điện ảnh Giang Nam, rất nhiều đoàn làm phim đang quay chụp đều tạm thời thôi lui ra khỏi, để trống toàn bộ sân bãi cho Tinh Quang tới quay.

“Hoan nghênh các vị dũng sĩ đến nội thành Giang Nam! Các ngươi phải đối kháng với Đại ma vương bị phong ấn trong tòa thành này! Các ngươi nhất

định phải tìm đủ chín viên long châu, tới đây triệu hoán lực lượng cửu tinh liên châu, như vậy mới có thể một lần nữa phong ấn Đại ma vương!”

“Trong tòa thành này, ngoại trừ chôn dấu năm viên long châu còn lại, còn có một số đạo cụ thực dụng, có thể cho các người một chút tác dụng không tưởng tượng nổi. Vô luận là long châu hay là đạo cụ, đều do nội bộ tổ tự động thảo luận phân phối, riêng phần mình mang theo. Xin chú ý bảo vệ tốt mình bài sau lưng các người, nếu như mình bài bị đối phương xé toang, như vậy người sẽ bị đào thải ra khỏi cục, đồng thời tất cả long châu cùng với đạo cụ trên người người đều thuộc về đối phương!”

“Hiện tại, mời hắc y nhân của chúng ta!”

Từ chung quanh xông ra 18 vị hắc y nhân, hai vị hắc y nhân bắt giữ một minh tinh.

“Xảy ra chuyện gì, các người chơi cái gì?”

“Các người muốn làm gì ta?”

...

Chín minh tinh đều mờ mịt, không biết có chuyện gì xảy ra.

Ngay sau đó, đầu của bọn hắn bị khăn đem trùm lại, sau đó bị phân biệt mang tới những nơi bất đồng.

Sau khi ai vào chỗ nấy, đại chiến xé danh bài bắt đầu.

Cùng lúc đó, Lâm Bắc Phàm đi tới phòng quan sát, nơi này có mười mấy camera giám sát, có thể giám sát tất cả tình huống bên trong nội thành.

Sau khi trò chơi bắt đầu, chín vị minh tinh đi ra.

Vừa mới bắt đầu, bọn hắn chủ yếu đi tìm đồng đội, tìm long châu, tìm đạo cụ.

Cho dù gặp quân địch, cũng không lập tức bắt đầu hành động, biểu hiện cực kỳ cẩn thận, tràng diện rất hòa hài.

Nhưng chúng sinh muôn màu, có người trung thực bản phận, có người trộm gian dùng mảnh lối.

Tiểu tổ Võ Lâm Ngoại Truyện lại đứng chung một chỗ.

Bạch Triển Đường: “Trên người chúng ta bất luận là đao cụ hay là long châu một cái cũng không có, vô cùng thụ động!”

Đông Tương Ngọc: “Chúng ta cũng có thể đi tìm!”

Lữ Tú Tài: “Không đơn giản như vậy, các người đánh giá quá thấp tiết tháo của tổ tiết mục. Hai trò chơi phía trước bọn họ đã chinh chúng ta đến dục tiên dục tử, ta xem như đã nhìn thấu bọn họ. Nếu dễ tìm như vậy, trò chơi này quá dễ dàng!”

Bạch Triển Đường: “Ta cũng cảm thấy vậy!”

Đông Tương Ngọc: “Vậy chúng ta nên làm cái gì?”

Lữ Tú Tài: “Ta cảm thấy, chúng ta nên chủ động xuất kích, phân nhi hóa chi, vây quét bọn hã! Thứ nhất có thể suy yếu sinh lực của bọn họ, thứ hai còn có thể cướp được long châu và minh bài trên người bọn họ, tốt bao nhiêu?”

Bạch Triển Đường: “Quyết định như vậy đi! Chỉ có điều chúng ta phải tính toán phương pháp cẩn thận...”

Cứ như vậy, tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện bắt đầu chủ động xuất kích.

Bọn hã lấy Đông Tương Ngọc làm môi nhử, đầu tiên là đi dụ tiểu đội Đại Huy của Got Talent.

Bởi vì bọn hã cho rằng, Đại Huy thân thể khỏe mạnh, là một trong những nhân vật có uy hiếp nhất đối với bọn hã, hơn nữa rất có thể trên người hã ta có long châu hoặc đao cụ, loại bỏ hã ta trước sẽ mang tới lợi ích cực lớn cho bọn họ. Hơn nữa hã ta tương đối trung thực, dễ lừa gạt, xác suất thành công cao.

Còn dư lại hai người mai phục chung quanh, cuối cùng đồng thời kéo mình bài của hắn ta xuống.

Kế hoạch này không thể nói là hoàn mỹ, nhưng trò chơi chỉ mới vừa bắt đầu, tất cả mọi người còn đang tương đối đơn thuần, sáo lộ không nhiều như vậy.

Đông Tương Ngọc giả bộ như đau chân, kết quả Đại Huy đang hoảng liên bị lừa.

Bỗng nhiên hai người Lữ Tú Tài và Bạch Triền Đường lao ra hung tợn chế trụ Đại Huy.

“Tương Ngọc, ngươi mau tới xé mình bài của hắn ta!”

“A, được..”

Đông Tương Ngọc vô cùng hưng phấn, sau đó dưới vẻ mặt hồi hận của Đại Huy, hoàn thành First Kill.

“Đội trưởng tiểu đội Got Talent, Đại Huy, Out!”

“Đội trưởng tiểu đội Got Talent, Đại Huy, Out!”

...

Tin tức này kinh hãi toàn trường.

Thời điểm Đại Huy bị hai hắc nhân áp giải đi, hắn ta chảy nước mắt hồi hận: “Không ngờ Đại Huy ta một đời anh danh, lại có thể chết trên tay nữ nhân, ta hận!”

“Đại Huy, thật xin lỗi, lên đường bình an!” Tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyền vẫy tay từ biệt.

“Các ngươi cũng sẽ gặp xui xẻo!” Đại Huy phát ra nguyên rủa.

Kết quả, tuy đào thải Đại Huy, nhưng trên thân Đại Huy không có long châu hay đạo cụ, thu hoạch cũng không lớn.

Sau khi người thứ nhất bị đào thải, tất cả mọi người sợ bóng sợ gió.

Chỉ cần thấy được đối phương, đầu tiên không phải tới gần, mà là kéo dài khoảng cách.

Coi như đối phương là nữ đồng bào cũng không dám đến gần.

Đội trưởng bị đào thải, hai người còn lại của tiểu đội Got Talent trực tiếp trốn đi, một lòng một ý tìm đạo cụ và long châu, không dám lộ diện.

Cứ như vậy, trò chơi tiến nhập thời gian nhàm chán.

“Tiểu đội Got Talent trở nên yếu đi, vụng trộm đặt đạo cụ này ở gần bọn hắn, tăng cường lực lượng cho bọn hắn.” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt móc ra một tấm đạo cụ.

Nhân viên công tác chung quanh đều cười vô sỉ, cảm giác thao túng toàn cục này khiến người ta mê luyến.

Lúc này, viên long châu thứ năm, thứ sáu, thứ bảy lần lượt bị tìm ra.

Ngay cả một chút đạo cụ cũng chưa được khai quật.

Đại chiến chung cục chuẩn bị bắt đầu.

Nhất là khi Tăng Tiểu Hiền của tiểu đội Chung Cư Tình Yêu cầm được một chiếc đạo cụ thần kỳ. sau đó mang theo vẻ mặt cười xấu xa nện bước đi ra, một bộ lục thân không nhận.

“Tiểu Hiền, ngươi mau tới đây giúp một chút!” Đông Tương Ngọc ngồi dưới đất ủy khuất vẫy tay.

“Sao vậy Tương Ngọc? Hai đội hữu của ngươi đâu?” Tăng Tiểu Hiền tò mò đi tới.

“Đừng nói nữa!” Đông Tương Ngọc ủy khuất nói: “Hai người bọn họ là kẻ không có lương tâm, sau khi nói bản thân là fan của Sử Tiểu Muội, lập tức bỏ mặc ta đi tìm nạng. Sau đó ta không cẩn thận trật chân, hiện tại đau quá, ngươi tới dìu ta với!”

“Được!” Tăng Tiểu Hiền lập tức có lòng tốt tiến lên đỡ nàng.

“Ngay tại lúc này!”

Bạch Triển Đường và Lữ Tú Tài từ trong bụi cỏ bên cạnh vọt ra, sau đó một trái một phải đè Tăng Tiểu Hiền lại.

Vốn đang cho rằng phải giãy dựa một phen, kết quả không nghĩ tới Tăng Tiểu Hiền phé hết như trên tivi, cứ dễ như trở bàn tay giờ súng đầu hàng như vậy.

“Các người làm đau người ta.” Tăng Tiểu Hiền liếc mắt đưa tình.

Tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện lập tức cảm thấy trong lòng khó chịu, có cảm giác muốn ói lại không ói nổi.

“Tiện nhân người, nhân danh Mặt Trăng ta sẽ tiêu diệt người!” Bạch Triển Đường chính nghĩa lắm nhien, sau đó không chút do dự xé mình bài sau lưng Tăng Tiểu Hiền.

“Đội trưởng tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện, Bạch Triển Đường, Out!”

“Đội trưởng tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện, Bạch Triển Đường, Out!”

...

Tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện mơ hồ.

Bạch Triển Đường dang tay ra: “Vì sao ta xé mình bài của hấn, nhưng người bị đào thải lại là ta?”

Tăng Tiểu Hiền tránh hai người, cười đắc ý: “Bởi vì ta có đạo cụ tổn thương bản ngược, ai giết ta người đó sẽ bị đào thải!”

“Sao lại có đạo cụ Bug như vậy? Không!!!” Bạch Triển Đường hồng mắt.

Chương 572: Đại ma vương xuất lồng, người Running Brothers sợ tè ra quần! (4/25)

Ngay sau đó, dưới sự thao tác âm thầm của Lâm Bắc Phàm, bởi vì tiểu đội Got Talent lấy được một đạo cụ, đào thải Lữ Tử Kiều của tiểu đội Chung Cư Tình Yêu, hiện trường chỉ còn lại có sáu người, mỗi một đội hai người, thực lực ngang nhau.

Đồng thời, viên long châu thứ tám cũng bị tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện tìm được.

Hết thảy tất cả, đều đang được tiến hành dựa theo ý của Lâm Bắc Phàm.

Diêu đạo tự mình trải qua tất cả, nói một câu xúc động: “Đây mới thật sự là kịch bản, đùa bỡn tất cả trong lòng bàn tay!”

“Hiện tại, đại chiến mở ra, ngươi có thể thả Đại ma vương của chúng ta ra!”

“Ta nghĩ, bọn hán nhất định sẽ rất sụp đổ!”

...

Trong đoàn làm phim lần nữa vang lên tiếng cười gian.

Toàn bộ nội thành vang lên riêng cảnh cáo kịch liệt.

“Các vị dũng sĩ xin chú ý! Các vị dũng sĩ xin chú ý! Bởi vì các ngươi không kịp thời triệu hoán Cửu Tinh Liên Châu phong ấn Đại ma vương, hiện tại Đại ma vương đã phá phong mà ra, đang tìm các ngươi!”

“Các vị dũng sĩ xin chú ý! Các vị dũng sĩ xin chú ý! Bởi vì các ngươi không kịp thời triệu hoán Cửu Tinh Liên Châu phong ấn Đại ma vương, hiện tại Đại ma vương đã phá phong mà ra, đang tìm các ngươi!”

...

Liên tục thông tri hai lần.

Tất cả minh tinh nghe được thanh âm này đều hồng mắt.

“Sao còn có đại ma vương? Tại sao thời điểm mới vừa bắt đầu chơi trò chơi không ai nói với ta?”

“Hiện tại chúng ta đã bị đào thải mất ba người, mỗi tiểu đội đều góp không đủ người các người mới thả ra? Tổ đạo diễn người cố ý, quá xấu, xấu chảy máu!”

“Rất có thể long châu còn chưa tìm đủ đâu!”

“Trời ạ, làm sao bây giờ?”

...

Ngay tại thời điểm tập thể hồng mắt, Lâm Bắc Phàm lại đưa tới tin tức càng thêm hồng mắt.

“Toàn thể chú ý! Toàn thể chú ý! Bởi vì ma vương cường đại, các người không cách nào đào thải ma vương! Trừ phi góp đủ chín viên long châu triệu hoán Cửu Tinh Liên Châu, mới có thể suy yếu lực lượng trên người hắn ta, từ đó đánh bại hắn ta!”

“Toàn thể chú ý! Toàn thể chú ý! Bởi vì ma vương cường đại, các người không cách nào đào thải ma vương! Trừ phi góp đủ chín viên long châu triệu hoán Cửu Tinh Liên Châu, mới có thể suy yếu lực lượng trên người hắn ta, từ đó đánh bại hắn ta!”

...

Minh tinh lần nữa kêu rên.

“Nói cách khác, trước khi gom góp đủ long châu, chỉ có hắn có thể công kích chúng ta, mà chúng ta không thể công kích hắn?”

“Không! Cái này không công bằng! Trò chơi này không cách nào chơi được!”

“Đối phó với những tiểu tổ khác đã đủ khó khăn, còn phải đối phó một Ma vương lớn như vậy?”

“Lần này tổ đạo diễn muốn chơi chết chúng ta!”

...

Cứ như vậy, trong tiếng kêu rên của đám người, Mã Đại Tráng lão sư mặc áo phong đen đại biểu Đại ma vương, lộ ra một thân cơ bắp phát triển hữu lực, mang theo nụ cười gian của Ma vương đi ra.

“Không! Đại ma vương lại là Mã Đại Tráng lão sư! Lần này tổ đạo diễn thật sự muốn chơi chết chúng ta, nhìn đại cơ bắp này thử xem, giống như xe tăng vậy, ai chống nổi hấn ta?”

“Vấn đề là, chúng ta còn không thể công kích hấn ta?”

Hai minh tinh của tiểu đội Chung Cư Tình Yêu gặp được Đại ma vương đầu tiên, sau đó nhân sinh quan đều sập.

“Chào mọi người! Nhìn thấy các người ta rất vui vẻ!” Mã Đại Tráng mang theo nụ cười Ma vương chào hỏi, còn vươn cánh tay thô hơn cả bắp đùi của mình ra, muốn bắt tay với đối phương.

Nhưng đối phương áp lực như núi, cấp tốc nghe hơi mà chạy.

“Đại ma vương đến, chúng ta chạy mau!”

“Mau chia nhau chạy!”

“Đừng chạy, ta chỉ lên tiếng chào hỏi mà thôi!” Mã Đại Tráng rất bất đắc dĩ.

Chỉ có thể trách vóc dáng hấn ta quá dọa người, lại mang theo thân phận Đại ma vương, khiến đám người này sợ bóng sợ gió, thần hồn nát thần tính.

“Đương nhiên nếu mọi người đã xem ta như Đại ma vương, vậy ta cũng không khách khí! Ha ha...” Mã Đại Tráng lão sư phát ra tiếng cười như ác ma, sau đó đuổi theo Tăng Tiểu Hiền, giọng nói thanh thúy như chuông lục lạc đòi mạng.

“Đại Tráng lão sư, người đuổi theo ta làm gì?” Tăng Tiểu Hiền bị dọa đến hồn muốn bay mất.

“Đương nhiên là muốn bắt người trước, nghe nói người là người yếu nhất nơi này, ta muốn ăn măn!” Mã Đại Tráng cười gian.

Nghe được tiếng chuông lục lạc, tất cả Running Brothers đều lặng lẽ trốn đi.

Tăng Tiểu Hiền muốn họa thủy đông dẫn cũng không có biện pháp.

Rốt cục, sau khi chạy hai con đường, Tăng Tiểu Hiền yếu gà nhất bị chặn trong góc, không chỗ có thể trốn.

“Không được qua đây, ngươi không được qua đây...” Tăng Tiểu Hiền run lấy bầy.

“Ha ha ha...” Mã Đại Tráng dang hai cánh tay từ từ đi qua, hai tay đè thật chặt Tăng Tiểu Hiền muốn chạy trốn.

“Không muốn! Không muốn...” Tăng Tiểu Hiền không biết xấu hổ làm nũng.

Cả người Mã Đại Tráng lão sư nổi đầy da gà.

Nhìn con hàng chán ghét trước mắt, Mã Đại Tráng ném hẳn ta xuống như ném rác rưởi, nói: “Như vậy, ta cho ngươi một cơ hội, ngươi phải biểu hiện một tài nghệ để chinh phục ta! Nếu như ta hài lòng, ta có thể cho ngươi đi! Nếu như không được, ngươi hiểu!”

Tăng Tiểu Hiền mừng rỡ: “Đại Tráng lão sư, một lời đã định!”

“Yên tâm, ta lừa gạt ai cũng sẽ không lừa yếu gà như ngươi!” Đại ma vương bễ nghễ thiên hạ.

Thế là, Tăng Tiểu Hiền hát.

Hắn ta hát múa bài trong [Chung Cư Tình Yêu], nhảy đặc biệt hăng say, vũ đạo phảng phất như phát ra từ thân thể, mỗi động tác đều tràn đầy tiện khí, lông mày còn khẽ động, để cho người ta không nhìn được muốn một bạt tay tát đi qua.

Quả nhiên Mã Đại Tráng rất ghét bỏ, giống đập con ruồi: “Cút đi, ngươi thành công khiến ta chán ghét, ta không muốn gặp lại ngươi!”

“Đa tạ đại nhân tha mạng, ta chạy!” Tăng Tiểu Hiền không chút do dự chuồn mất.

Cứ như vậy, Mã Đại Tráng tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Vô luận hấn đi tới chỗ nào đều mang theo tiếng chuông đình tai, tất cả Running Brothers nghe được đều trớn thật sâu, sợ bị bắt được.

Nhưng mặc dù như thế, vẫn có hai người liên tiếp bị đào thải.

Một người là Lữ Tú Tài của tiểu đội Võ Lâm Ngoại Truyện, bởi vì yểm hộ Đông Tương Ngọc cho nên bị bắt, bị Đại Tráng lão sư tóm lấy giống con gà con, đưa tay xoẹt một tiếng, minh bài lập tức bị xé, động tác gọn gàng.

“Thật ngại quá, ngươi out!” Mã Đại Tráng cầm minh bài cười ha hả.

“Ta hận ngươi!” Lữ Tú Tài phát ra tiếng thét bi thảm không cam lòng..

Người thứ hai là Tăng Tiểu Hiền, hấn ta lại một lần nữa bị bắt được.

Lần này Mã Đại Tráng lão sư không để cho hấn ta tiếp tục biểu diễn vũ đạo chán ghét kia, trực tiếp tiến lên xé, Tăng Tiểu Hiền muốn phản kháng, nhưng hoàn toàn không phản kháng được, cuối cùng bị đào thải ra khỏi cục.

Kể từ đó, chỉ còn bốn người, ba nữ một nam.

Hiện tại bọn hấn đang lục lợi lung tung, muốn tìm ra viên long châu cuối cùng, như vậy mới có thể giải quyết Đại ma vương.

Lâm Bắc Phàm xem đến tâm hoa nổ phồng, móc ra một viên long châu cuối cùng giao cho nhân viên công tác: “Vật này ngươi sắp xếp một chút, thời điểm đại quyết chiến sắp tới rồi!”

Chương 573: Cuồng bạo đại ma vương, toàn quân bị diệt! (5/25)

Đổi mặt với uy hiếp khủng bố của Đại ma vương, hiện tại ba nữ một nam đã buông bỏ thành kiến, lập thành liên minh.

Trong đó, bọn hắn đặt ra một sách lược, đó chính là người đàn ông duy nhất, cũng chính là Quách Chính Nghĩa của đội Got Talent phụ trách dẫn quái, dụ Đại ma vương tới nơi khác, sau đó ba nữ còn lại tranh thủ đi tìm viên long châu cuối cùng.

Đáng tiếc đuổi một hồi, Đại ma vương không mắc mưu, ngược lại đi qua truy sát ba nữ.

Mỗi khi ngăn chặn một nữ hài, đại ma vương lại muốn các nàng biểu diễn một vài tiết mục, nếu đẹp mắt mới buông tay, không đẹp mắt trực tiếp xé danh bài.

Cứ việc Đại ma vương nhún nhường, nhưng Sử Tiểu Muội của đội Got Talent vẫn bị xé danh bài.

Hồ Nhất Phi chạy không kịp cũng bị xé.

Hiện tại chỉ còn lại Quách Chính Nghĩa của đội Got Talent cùng với Đông Tương Ngọc đội Võ Lâm Ngoại Truyện.

Đội Got Talent toàn quân bị diệt.

Rốt cục, dưới sự đạo diễn của Lâm Bắc Phàm, cuối cùng Đông Tương Ngọc cũng tìm được viên long châu cuối cùng, cuối cùng cũng thấy được hy vọng thắng lợi, sau đó tụ hội tất cả long châu, triệu hoán Cửu Tinh Liên Châu.

“Chúng ta phải phong ấn đại ma vương một lần nữa!” Bọn hắn vui đến phát khóc nói.

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm: “Rất xin lỗi, đại ma vương đã phá phong mà ra, lực lượng Cửu Tinh Liên Châu chỉ có thể làm giảm sức mạnh của Đại ma vương mà không thể phong ấn Ma vương một lần nữa. Từ giờ trở đi, các người có thể đi xé bằng tên sau lưng Đại ma vương, từ đó phong ấn nó!”

“Cái gì?!” Hai người hoang mang.

Đã hao hết trăm cay nghìn đắng, hy sinh nhiều người như vậy, kết quả vẫn không thể phong ấn ma vương!

Cảm giác không thể tin sự thật này!

“Ha ha... Ta là bất tử!” Đại ma vương Mã Đại Tráng phát ra tiếng cười càn rỡ.

Quách Chính Nghĩa, Đông Tương Ngọc: “...”

“Nói như vậy, chúng ta sắp xong rồi?” Hai người tuyệt vọng.

Lâm Bắc Phàm nhắc nhở: “Các ngươi có thể sử dụng đạo cụ! Đạo cụ có tác dụng quỷ thần khó lường, có thể giúp các ngươi phong ấn ma vương! Hiện tại, trong tòa thành này có ẩn giấu đạo cụ như vậy!”

“Bởi sức mạnh của Đại ma vương bị suy yếu, tạm thời không cách nào rời khỏi nơi đây, cho nên các ngươi chỉ có 20 phút! 20 phút sau, nếu các ngươi vẫn không tìm được đạo cụ kia tăng cường lực lượng bản thân, phong ấn Đại ma vương, như vậy Đại ma vương sẽ khôi phục lực lượng, đến lúc đó ma lâm nhân gian, sinh linh đồ tán!”

Hai người lại thấy được hi vọng, lại một lần nữa chạy nhanh về.

“Lâm tiên sinh, đợi chút nữa đại quyết chiến có cần ta nhún nhường, cuối cùng thua trận?” Mã Đại Tráng lão sư uống nước đi tới.

Dựa theo sáo lộ bình thường, đều là chính nghĩa chiến thắng tà ác.

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Tuyệt đối không nên! Chương trình thực tế của chúng ta phải bảo đảm tính chân thực, thể nghiệm cũng phải chân thực, cho nên Đại Tráng lão sư, cứ việc phát huy toàn bộ lực lượng của ngươi, nếu có thể trấn áp tất cả bọn hắn đó mới là thú vị, ta nghĩ hẳn khán giả cũng không nghĩ tới kết cục sẽ là như vậy!”

“Được, hoàn toàn không thành vấn đề!” Mã Đại Tráng cười.

Hắn ta vẫn luôn tập luyện hằng ngày, vừa rồi hắn ta chỉ mới phát huy không đến 2/3 lực lượng, chỉ có thể tính là chơi đùa một chút.

Hiện tại có boss tán thành, hẳn ta cũng không có gì phải cố kỵ..

Dưới sự hiệp trợ của Lâm Bắc Phàm, trong 16 phút rút cuộc bọn hắn cũng tìm được hai đạo cụ.

Thẻ Triệu Hoán: Có thể triệu hoán anh linh một vị dũng sĩ đã hy sinh, cùng tác chiến!

Thẻ Khởi Tử Hồi Sinh: Mang theo thẻ, có thể khởi tử hồi sinh một lần.

“Quá tốt, rốt cục chúng ta có hi vọng thành công!” Hai người lần nữa vui đến phát khóc, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy, bắt đầu đau lòng thay bọn hắn.

Sau đó, bọn hắn triệu hoán Đại Huy đã tử trận từ rất sớm ra.

Bởi vì trong chín người bọn hắn, chỉ có thể trạng của Đại Huy mới có thể chống lại đại ma vương.

“Yên tâm, có ta ở đây, chính nghĩa tất thắng!” Lòng tin của Đại Huy tăng cao, nói, vừa rồi trở thành người thứ nhất bị đào thải khiến hắn ta buồn bực muốn chết, hiện tại hẳn ta muốn tìm lại tất cả những thứ đã mất.

Đại Huy ta mới là mạnh nhất!

Thế là, bọn hắn một lần nữa vũ trang, ba người khí thế hùng dũng oai vệ bùng bùng đi tìm Đại ma vương.

Đoàn Running Brothers VS Đại ma vương, rốt cục đại quyết chiến cũng bắt đầu.

Đông Tương Ngọc ở bên ngoài xem cuộc chiến, hai người Đại Huy và Quách Chính Nghĩa liên thủ đối kháng đại ma vương, mọi người đều vô cùng nghiêm túc, toàn lực đánh ra, tiến hành vật lộn, quần áo đều bị xé rách nát.

Nhưng Đại ma vương không hổ là Đại ma vương, luận lực lượng, bọn hắn không một ai có thể sánh với Mã Đại Tráng.

Thậm chí ngay tốc độ cũng không sánh nổi.

Vừa sơ sẩy một chút, Quách Chính Nghĩa lập tức bị đào thải.

“Chúng ta vận dụng thẻ Khởi Tử Hồi Sinh, phục sinh Quách Chính Nghĩa!”

Mã Đại Tráng thực sự quá mạnh, thiếu một người bọn hắn đừng mong có hi vọng thắng.

Thế là, ba người lần nữa đại chiến.

Mặc dù bọn hắn chú ý cẩn thận, chờ đến cơ hội, nhưng Quách Chính Nghĩa lại chết thêm một lần.

Không có đồng đội hỗ trợ, đối mặt với uy hiếp ngập trời của Đại ma vương, Đại Huy một bàn tay không vỗ nên tiếng, cuối cùng lại bị đào thải.

Chỉ còn lại có Đông Tương Ngọc trốn ở nơi hẻo lánh run lẩy bẩy.

“Cho ngươi một cơ hội, làm ma vương phụ nhân thế nào? Bằng không đừng trách ta lật thủ tội hoa, xé bỏ bảng tên phía sau ngươi!” Mã Đại Tráng lão sư tự thêm lời thoại cho mình.

“Ta tuyệt đối không khuất phục dưới dâm uy của Đại ma vương!” Đông Tương Ngọc rất có chí khí, cho nên cũng Out.

Trong toàn bộ nội thành chỉ còn lại có tiếng cười càn rỡ của Đại ma vương Mã Đại Tráng.

Lâm Bắc Phàm thêm lời thuyết minh: “Từ nay về sau, ma lâm nhân gian, sinh linh đồ thán, dân chúng lầm than!”

Quay chụp kết thúc.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi tới phía trước: “Đại Tráng lão sư, biểu hiện của ngươi trong tiết mục quá đặc sắc! Về sau chúng ta nhất định phải liên lạc nhiều hơn, từ nay về sau, Đại ma vương của Running Brothers chúng ta chỉ có thể do ngươi đảm nhiệm!”

Mã Đại Tráng lão sư biểu hiện rất sáng chói, vừa biểu hiện được lực lượng và sự bá đạo của Đại ma vương, lại có thể biểu hiện ra cảm giác của chương

trình giải trí, đặc sắc lộ ra, cực kỳ đẹp đẽ.

Lâm Bắc Phàm tin tưởng sau khi kỳ này truyền ra, Mã Đại Tráng lão sư nhất định sẽ hút fan.

Trong lòng Mã Đại Tráng cũng rất vui vẻ, vừa rồi hẳn ta ra sức biểu hiện như vậy, không phải vì một cơ hội này sao.

Chiếm được sự ngưỡng mộ của Lâm Bắc Phàm, một bước lên mây không xa.

Không nói những cái khác, chỉ nói lợi ích sau khi tham gia tiết mục này, hiện tại chỉ mới ghi hình một kỳ, cũng có nghĩa chỉ mới một buổi tối, hẳn ta đã thu được 100 vạn, tương đương với thu nhập mấy tháng quay phim của hẳn ta...

Nếu có thể chơi nhiều mấy đợt, chẳng phải hẳn ta sẽ kiếm được càng nhiều hơn sao?

Quá giang con đường Tinh Quang này, về sau còn thiếu cơ hội hay sao?

“Cảm ơn Lâm tiên sinh, vừa rồi ta cũng chơi rất vui vẻ, thật hy vọng cơ hội như vậy có thể nhiều hơn một ít!”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả nói: “Sẽ, nhất định sẽ, chỉ bằng người toàn diệt Running Brothers, chúng ta nhất định sẽ thường xuyên mời người tới. Người xem, có đôi khi mọi người chỉ thích nhìn loại này!”

“Ha ha, nhờ lời chúc của người!”

Lúc này, đoàn thành viên của Running Brothers cũng được thả ra.

Mọi người ghi chép một chút công tác phần cuối, ăn một bữa khuya đơn giản, làm quen lẫn nhau khiến quan hệ trở nên sâu sắc, sau đó trở về.

Lâm Bắc Phàm tin tưởng, sau khi một kỳ này được truyền ra, nhất định sẽ chấn kinh rất nhiều ánh mắt.

Chương 574: Thị sát sản nghiệp của bản thân! (6/25)

Đầu năm, rất nhiều chuyện đều cần sắp xếp, Lâm Bắc Phàm bận bịu hơn nhiều so với bình thường.

Bởi vì dưới tay hắn có ba công ty, theo thứ tự là Hồng Đậu Vĩng, nguyên liệu nấu ăn Giang Nam, Tư Bản Thần Quang.

Làm xong việc của Running Brothers, Lâm Bắc Phàm liền đến Hồng Đậu Trung Văn tổ chức hội nghị.

Không thể gọi là Hồng Đậu Trung Văn, bởi vì trang web văn học này đã phát triển đến toàn thế giới, hơn nữa trên trang web không chỉ dùng tiếng Trung, cho nên nó đã được đổi tên thành Hồng Đậu Vĩng.

Không chỉ là nội dung chữ, bản quyền chữ đã được kéo tới anime, điện ảnh, phim truyền hình, trò chơi, thiết kế... nhiều lĩnh vực, để quốc văn hóa đã hiển hiện.

Nếu đưa ra thị trường, giá trị vốn hóa thị trường đột phá 500 ức Dollar Mỹ cũng có thể!

Đã được xưng là Face tiếp theo.

Nhưng hiển nhiên, Lâm Bắc Phàm không thích người khác tới chia cắt lợi ích của hắn.

Đám người phổ Wall này thường xuyên phái người đến du thuyết, hi vọng nhập cổ phần hoặc là đưa ra thị trường, nhưng đều bị đánh trở về.

Lão tử lại không thiếu tiền, dựa vào cái gì phải cho các người có cơ hội kiếm tiền?

Nếu cho các người nhập cổ phần hoặc đưa lên thị trường, sợ rằng bước kế tiếp sẽ là các người mưu đoạt quyền lực của ta, sau đó đá đồng sự như ta ra ngoài?

Đối với mấy sáo lộ này Lâm Bắc Phàm rất rõ ràng, giám đốc Joe của Apple đã từng bị loại như vậy.

Hắn sẽ không giẫm lên vết xe đổ.

Nếu chơi thủ đoạn, ta sẽ để người chết rất có cảm giác tiết tấu.

Được xem là boss duy nhất, Lâm Bắc Phàm nghe quản lý cấp cao là Hà Dược báo cáo.

Hiện tại, Hồng Đậu Vồng có mặt tại bốn đại thị trường Trung Quốc, Nhật Bản, Mỹ, Châu Âu, bành trướng sang các lĩnh vực anime, phim điện ảnh, trò chơi... Chỉ năm ngoái đã thu được lợi nhuận hơn vạn ức.

Từ năm nay về sau, Hồng Đậu Vồng sẽ nghênh đón đại phát triển.

Cũng tỷ như đầu năm nay, rất nhiều tác phẩm điện ảnh có liên quan tới bản quyền tiểu thuyết được chiếu lên các đài truyền hình lớn, hoặc trên internet, hiệu quả lấy được đều có thể tính là không tồi.

Rất nhiều đài truyền hình bị xúi quẩy hơn một năm đều dựa vào nó để hồi máu.

Còn có bản quyền rất nhiều tác phẩm anime, trò chơi các loại, cũng sẽ lần lượt đẩy ra thị trường trong năm nay, năm nay chính là thời điểm Hồng Đậu nở hoa bốn phía, cũng là lúc đế quốc văn hóa gia tốc hình thành.

“Mục tiêu năm nay của chúng ta là khiến giá trị vốn hóa thị trường đột phá 2000 ức!” Cuối cùng, Hà Sâm hào tình vạn trọng nói.

So sánh với hơn một năm trước, Hà Sâm đã trở nên càng thêm thành thực, đồng thời cũng càng thêm kiêu cách, nói chuyện khí phách, phóng khoáng tự do, hiện tại hẳn ta đã trở thành nhân vật cấp lãnh tụ của Trung Quốc, thậm chí là thế giới!

“Ta tin tưởng các người nhất định có thể làm được, ta nằm phía sau kiếm tiền là được rồi.” Lâm Bắc Phàm cười.

Có được thuộc hạ chân thành, nhiệt tình lại có năng lực như vậy, Lâm Bắc Phàm cảm thấy nhẹ nhõm yên tâm, thật sự không cần can thiệp nhiều, thời điểm mâu chốt hẳn chỉ cần ký tên, phát tiền là đủ.

“Boss, ta sẽ không khiến người thất vọng!” Hà Dược rất cảm động, có cảm giác thiên lý mã tri ngộ Bá Nhạc.

Boss ủy quyền như Lâm Bắc Phàm thực sự quá hiếm có!

Những gì hắn ta đề nghị trên cơ bản đều được thông qua, hơn nữa còn nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ, muốn tiền có tiền muốn người có người, boss còn không can thiệp vào công việc của hắn ta, giúp hắn ta có thể trở nên quyết đoán chỉ trong một năm ngắn ngủi, từ đó tạo dựng được Hồng Đậu Vồng như bây giờ.

Trong lòng hắn ta, Lâm Bắc Phàm đã là boss còn rộng lượng hơn cả Mã Đại Vân, Mã Đại Đăng, bởi cho dù là những nhân vật này cũng không thể ủy quyền cho cấp dưới như Lâm Bắc Phàm được.

Hắn ta thành tựu Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm cũng thành tựu hắn ta.

Sau khi tham gia xong hội nghị Hồng Đậu Vồng, Lâm Bắc Phàm thuận tiện đi tới công ty nguyên liệu nấu ăn Giang Nam nguyên, lý giải tình huống vận doanh.

Dưới sự quản lý của Lưu Nhất Thủy đại sư, công ty có thể nói là phát triển không ngừng.

Tuy nhân viên không nhiều, nhưng ích lợi sáng tạo ra lại đáng sợ tới dọa người.

Chỉ nói lợi nhuận năm ngoái đã hơn 450 ức, tiếp cận 500 ức!

Đây là chuyện mà rất nhiều tập đoàn ngàn ức, thậm chí là tập đoàn lâu năm đều không cách nào làm được, ai cũng không nghĩ tới công ty khiêm tốn như thế lại kiếm được nhiều tiền như vậy.

Bình thường, phần lớn tiền tiêu vặt của Lâm Bắc Phàm đều đến từ nơi này.

Lưu Nhất Thủy cũng biểu thị quyết tâm: “Boss, mục tiêu năm nay của chúng ta là lợi nhuận đột phá 1000 ức!”

Lâm Bắc Phàm hơi kinh ngạc: “Trên cơ bản, mảnh đất kia của chúng ta đã được khai phát xong, sản lượng cũng chỉ như vậy, không cách nào tăng thêm, sao có thể đột phá 1000 ức?”

“Kỳ thực rất đơn giản, tăng giá là được rồi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hiện tại giá cả đã như vậy người còn tăng giá, tâm của người thật đen!

Lưu Nhất Thủy thao thao bất tuyệt nói: “Hiện tại đồ ăn của chúng ta đã có thể bán ra nước ngoài thông qua khách sạn Long Môn, nước ngoài có rất nhiều người giàu có, kẻ ngu ngốc cũng cực kỳ nhiều, cho dù chúng ta tăng giá lên gấp 10 lần, bọn hắn vẫn sẽ không cảm thấy gì lạ, ngược lại còn cảm thấy đây mới là phẩm vị thật sự.”

“Mặt khác, chúng ta còn có thể trồng một chút nguyên liệu nấu ăn trân quý, tỷ như nấm cục... lại có thể gia tăng thu nhập. Khí hậu ở vùng đất kia thật sự quá tốt, linh khí bức người, trồng cái gì cũng được, không lợi dụng quá đáng tiếc!”

“Được thôi, tùy ý người, dù sao chỉ cần ta không thua thiệt là được.”

Hiện tại Lâm Bắc Phàm rất phát tính, nhiều người có tài năng giúp đỡ hắn kiếm tiền như vậy, hắn chỉ cần buông tay là được.

Jessica ở Tư Bản Thần Quang cũng gọi điện thoại tới, hai người trò chuyện video.

Có thể nói việc phát triển của Tư Bản Thần Quang đột nhiên tăng mạnh, đầu năm nay lại có mấy công ty nhận được đột phá trên phương diện kỹ thuật, sau đó bùng nổ, giá trị vốn hóa thị trường âm âm dâng lên, ích lợi Tư Bản Thần Quang nhận được khi đầu tư vào những công ty này cũng nhanh chóng tăng cao.

Cho tới bây giờ, tổng tài sản của Tư Bản Thần Quang đã đạt đến 300 ức Dollar Mỹ, cũng chính là 1800 ức NDT, dù là ở phố Wall cũng thuộc về hàng ngũ top đầu, khiến người không thể coi thường.

...

Jessica nổi tiếng trong và ngoài nước, được phố Wall, thậm chí là toàn thế giới xưng là “Nữ Hoàng Tài Chính”.

Jessica thỏa thuê mãn nguyện nói: “Boss, mục tiêu năm nay của ta là khiến tổng tài sản đột phá 1000 ỨC Dollar Mỹ! Ta nhất định sẽ khiến Tư Bản Thần Quang trở thành một trong những công ty tài chính tiếng tăm lừng lẫy toàn thế giới!”

Mồ hôi trên trán Lâm Bắc Phàm đổ như thác.

Mục tiêu của đám này người sau càng dọa người hơn người trước, một người nói muốn giá trị vốn hóa thị trường đột phá 2000 ỨC!

Một người nói muốn lợi nhuận đột phá 1000 ỨC!

Hiện tại càng mạnh hơn, tổng tài sản đột phá 1000 ỨC Dollar Mỹ, cũng chính là 6000 ỨC NDT!

So sánh với bọn hắn, có đôi khi Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình quá cá muối.

“Rất tốt, tiếp tục như vậy, người có thể tìm ca ca người để báo thù!”

“Ta nhất định sẽ tự tay phá hủy tất cả những gì hắn ta có, sau đó dẫn hắn ta đến trước mặt cha mẹ sám hối!” Jessica tràn ngập cừu hận nói, sau đó nàng cười trên nỗi đau của người khác: “Nghe nói, đầu xuân năm nay hắn ta sống rất khổ... Tài chính của tập đoàn bị hắn ta rút đi vô cùng gấp gáp, giống như lại bị hai đối thủ cũ đè đầu, đáng đời!”

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, đây đều do hắn vụng trộm làm.

Giả thần giả quỷ, động động mồm mép, đã có thể khiến mấy tập đoàn đánh sống đánh chết, tổn thất nặng nề.

Hệt như Thần đạo chơi nhân gian, Lâm Bắc Phàm rất có cảm giác thành công.

Cùng lúc đó, Jessica đưa lên một phần danh sách đầu tư, để Lâm Bắc Phàm lựa chọn.

Bán hết cổ phần của những công ty đã hao hết tiềm lực, việc phát triển trở nên chậm chạp, sau đó mua cổ phần của những công ty có tiềm lực to lớn,

tốc độ phát triển mau hơn, thao tác lòng vòng như vậy là cách Tư Bản Thần Quang nhanh chóng phát triển lớn mạnh.

Chương 575: Lão vu sư đang hành động! (7/25)

Nhìn thấy nhiều công ty phát triển mạnh mẽ như vậy, Lâm Bắc Phàm cảm giác lần thăng cấp tiếp theo của mình không xa.

“Loại cảm giác chỉ cần nằm đã có thể thăng cấp, để người khác giúp ta biến cường, thật sự rất sướng khoái!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả, không để ý tới Tiểu Manh phản đối mà gồi đầu lên người nó, cảm giác nhân sinh tràn ngập mãn nguyện.

Làm xong những việc này, Lâm Bắc Phàm lại nhàn rỗi.

Mặt khác, ở Châu Âu xa xôi, tập đoàn Andrews thật sự đánh nhau với tập đoàn Tulip và tập đoàn Kennett.

Lúc đầu, Kaine Andrews dự định len lén tiêu diệt cao tầng của đối phương, sau đó gây nên song phương hiểu lầm, để bọn hấn chó cắn chó, như vậy hấn ta có thể làm ngư ông đắc lợi.

Thế nhưng ai ngờ tên hõn đản nào đó tiết lộ tin tức, dẫn đến đối phương đều nhắm hấn ta làm mục tiêu, tất cả hỏa lực đều tập trung tới, khiến hấn ta trái chi phải ra, đáp ứng không xuể, vô cùng chật vật.

Ngay cả muốn đi ra ngoài, hấn ta cũng phải chuẩn bị 20 bảo tiêu trở lên mới dám đi.

Tin tức bí mật như vậy còn bị tiết lộ ra ngoài, hấn ta hoài nghi trong công ty có nội gián.

Kentney?

Encore?

Shirley Ann?

“Hoặc là... Vu sư đại nhân?” Kaine lập tức lắc đầu: “Không thể nào là vu sư đại nhân, ta cho hấn ta nhiều tiền như vậy, có quan hệ lợi ích vững vàng với hấn ta, người không có khả năng bán đứng ta nhất chính là hấn ta! Như vậy chỉ có khả năng...”

Hấn ta đọc qua đọc lại mấy cái tên kia một lần, đây đều là những người cực kỳ thân cận với hấn ta, có thể nói là cùng hấn ta vào sinh ra tử rất nhiều năm, không bao nhiêu người biết rõ hấn ta muốn đối phó với hai tập đoàn này.

Nhưng bây giờ, trong bọn họ lại có phản đồ!

Hung quang lóe lên trong mắt Kaine Andrews.

Thà giết lầm còn hơn bỏ sót!

Bằng không hậu hoạn vô cùng!

Một bên khác, lão vu sư đang ở nước Anh xa xôi, người đã chủ đạo tất cả, lại đang ngồi câu cá.

Vì hoàn thành chuyện mà thần nhân giao phó, hấn ta có thể nói là vận hết toàn bộ lực lượng ẩn tàng, tận hết sức lực đi làm, quả nhiên hiệu quả phi phàm. Hiện tại song phương đã đánh nhau tụi bụi, lại không ai biết do hấn ta âm thầm thúc đẩy sau lưng.

Hiện giờ, hấn ta chỉ quan tâm một việc.

“Lão gia, tư liệu ngài muốn chúng ta đã tập hợp đầy đủ!”

Lão vu sư mở mắt, tinh quang lóe lên: “Rất tốt, nhanh trình lên!”

Hai tay lão vu sư có chút kích động tiếp nhận tư liệu từ lão quản gia, phía trên là thông tin liên quan tới biến hóa phát triển trong một năm qua của tập đoàn Andrews, cùng với đủ loại chuyện bọn họ đã gặp phải.

Đương nhiên, còn có tin về binh đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đang ở Châu Phi xa xa, tư liệu và hoạt động trong nửa năm qua của bọn hấn cũng được viết rõ trong này.

Hắn ta muốn thông qua những tài liệu này để điều tra xem thần nhân sau lưng là ai, đang ở nơi nào.

Những tài liệu này vô cùng cặn kẽ, cộng lại dày như một quyển từ điển Hán Ngữ.

Nhưng lão vu sư không cảm thấy phiền, cũng không cho người khác hỗ trợ, hắn ta rất có kiên nhẫn giờ từng tờ từng tờ, phát hiện điểm khả nghi lập tức đánh dấu lại, cứ như vậy tốn gần ba ngày.

Dù cho kiệt sức, nhưng tinh thần của hắn ta vẫn hưng phấn như cũ.

Bởi vì hắn ta cách chân tướng càng ngày càng gần, cách thần nhân cũng càng ngày càng gần.

Khi hắn ta hội tụ chái vượt tất cả manh mối, phát hiện tất cả mục tiêu đều tập trung vào một đại tập đoàn đang cấp tốc quật khởi tại tỉnh Giang Nam —— Tập đoàn Tinh Quang.

Một năm trước, sau khi Kaine Andrews đuổi giết muội muội Jessica của hắn ta, Jessica đã lên máy bay trốn sang Ma Đô Trung Quốc, lại trời đất xui khiến đi tới tỉnh Giang Nam, cuối cùng cũng có vốn liếng phản kháng lại ca ca nàng.

Vận mệnh của muội muội hắn ta cũng đã xảy ra biến đổi ngay thời khắc này.

Tám tháng trước, Jessica công nhiên đối phó tập đoàn Lý thị Đông Nam Á, sau đó Kaine Andrews chặn ngang, đứng ra ủng hộ tập đoàn Lý thị, nhưng lại bị hai nguồn vốn cổ phiếu đánh lén, mất cả chì lẫn chài, chật vật trốn trở về.

Mà hai nguồn vốn này phân biệt đến từ nội địa Giang Nam Trung Quốc, cùng với Hương Giang Trung Quốc.

Đồng thời, Ảnh Nghiệp Sơn Hải của tập đoàn Lý thị gặp khó khăn, trong đó luôn có hình bóng của tập đoàn Tinh Quang.

Sáu tháng trước, chủ tịch tập đoàn Tinh Quang Bạch Thanh Tuyết cùng với lão công nương từng tới Mỹ nghỉ phép, hơn nữa còn từng có tiếp xúc gần gũi với Jessica Andrews.

Ba tháng trước, Kaine Andrews điều tra ra người đứng sau lưng ủng hộ muội muội hắn ta là Lâm Bắc Phàm của tập đoàn Tinh Quang, vì thế hắn ta mời lính đánh thuê đối phó Lâm Bắc Phàm, mà nhóm lính đánh thuê được mời chính là binh đoàn lính đánh thuê Thiên Lang.

Cũng chính vào thời khắc này, binh đoàn lính đánh thuê Thiên Lang như gặp phải sự kiện thần bí, ngay cả tín ngưỡng cũng bị chếch đi, hô to “Tổ Thần điện hạ”, hơn nữa còn quay ngược qua đối phó với sản nghiệp của Kaine Andrews ở Châu Phi...

Hơn nữa, từ đó về sau, đoàn trưởng binh đoàn lính đánh thuê Thiên Lang, Ramillado, như bật hack, làm chuyện gì cũng rất thuận lợi, dong binh đoàn cũng càng ngày càng lớn mạnh. Thông qua thủy tinh cầu, hắn ta nhìn thấy tương lai Ramillado rất có khả năng trở thành một lãnh tụ vĩ đại, thủ lĩnh khai quốc một quốc gia.

Sau đó một tháng trước, Kaine Andrews tìm hắn ta để hóa giải khốn cục, kết quả lại đụng phải thần nhân...

Tất cả manh mối tin tức đều sáng tỏ hóa.

“Tập đoàn Tinh Quang?”

“Lâm Bắc Phàm?”

Con mắt lão vu sư lóe sáng, hoài nghi người có khả năng là thần nhân nhất chính là Lâm Bắc Phàm.

Bởi vì sinh hoạt của người này cũng như bật hack, có được thần nhan đẹp không tưởng nổi, đi ra tìm việc làm lại có thể tìm được một lão bà tốt như hoa như ngọc, tuổi còn trẻ cũng đã trở thành phú ông vạn ức.

Hắn không cần phần đầu, tất cả mọi thứ đều đưa đến trước mặt hắn, người thắng nhân sinh cũng chỉ như vậy.

Hơn nữa thời điểm đài truyền hình Tinh Quang vừa mới thành lập, ba tháng liền không có động tĩnh gì, nhưng từ khi hấn nhập chủ, tất cả mọi thứ đều thay đổi, tình thế phát triển quả thực không cách nào ngăn cản.

Làm cái gì liền hot cái đó, phảng phất ông trời cũng đang giúp hấn.

Mà địch nhân của hấn lại liên tiếp thất bại, chết vô cùng thê thảm.

Ngắn ngủn hai năm, tập đoàn Tinh Quang đã phát triển thành đại tập đoàn nổi tiếng toàn cầu.

Nếu cộng tất cả tài phú của bọn họ lại, thậm chí có thể vật tay với đại gia giàu nhất thế giới.

Sống hơn nửa đời người, hấn ta chưa từng gặp người trẻ tuổi nào hung mãnh như vậy.

Cho dù là thế kỷ chi tử Bill Gates năm đó cũng không sánh nổi!

Cho nên lão vu sư hoài nghi, vị thần nhân này chính là Lâm Bắc Phàm.

Nếu như không phải hấn, nhất định sẽ là thê tử Bạch Thanh Tuyết của hấn.

Hiện tại hấn ta chỉ hận không thể bay đến Giang Nam Trung Quốc gặp mặt Lâm Bắc Phàm một lần, như vậy tất cả mọi chuyện liền rõ ràng.

Nhưng hấn ta cũng sợ thần nhân trách tội, đập hấn ta một phát, vậy hấn ta liền thảm.

Trước đó hấn ta đã bị phản phệ một lần, thọ mệnh giảm đi nhiều năm, sắc mặt trắng bệch.

Nếu lại thêm một lần nữa, sợ rằng không toàn mạng.

“Không được, ta nhất định phải dò xét một chút!”

Chương 576: Đại sư phong thủy đấu pháp lão vu sư! (8/25)

Người bình thường chắc chắn sẽ không thử ra được cái gì, cho nên lão muốn tìm chỉ ít từ tàng lớp lãnh đạo trở lên.

Dựa theo điều tra của lão, thực ra người tương đối thân thiết với Lâm Bắc Phàm cũng không nhiều, chỉ mấy người như vậy, có thể thử những người này trước một lần. Người thứ nhất lão chọn là Tiền Đa Đa, một đạo diễn khá nổi tiếng.

Hơn nữa, người này đã tiến vào Tinh Quang từ rất sớm, lập nhiều công lao hiển hách cho Tinh Quang.

Vuốt ve cầu thủy tinh, lão bắt đầu quan sát quá khứ cùng với tương lai của Tiền Đa Đa.

Việc này cần một chút kỹ xảo, không phải muốn nhìn cái gì thì nhìn cái này, lão cố gắng hết sức nhảy qua hình ảnh Lâm Bắc Phàm, như vậy mới có thể không bị Lâm Bắc Phàm – người rất có khả năng là thần tiên – phát hiện.

Giống như thánh nhân hồng hoang, chỉ cần đọc đến tên của Thánh Nhân cũng sẽ bị Thánh Nhân phát hiện.

Cho nên chỉ có thể cố gắng hết sức tránh đi.

Tu tiên?

Võ công?

Cái quái gì?

Lại vì những ảo tưởng không giải thích được mà nghi ngờ Lâm Bắc Phàm là một người tu tiên, từ đó tiến vào Tinh Quang.

Trên thế giới làm gì có người tu tiên?

Nào có võ công gì?

Đây đều là thứ được tưởng tượng ra, bởi vì năng lực lão đặc biệt, đã sớm nhìn trộm được rất nhiều thứ trên thế giới. Cho nên, lão biết rõ rất nhiều thứ đều là giả, nhưng có nhiều thứ không phải truyền thuyết.

Nhưng sau đó, trong lòng lão vu sư lại thấy thoải mái, điều này cách suy đoán của mình gần hơn một phần.

Bởi vì Lâm Bắc Phàm không phải người tu tiên, có thể chính là...

Lão thay đổi tiên hành thăm dò người thứ hai.

Người này tên Mạnh Tiểu Phi, là người gia nhập Tinh Quang cùng lúc với Tiên Đa Đa, tương đối hiểu tình huống.

Lão phát hiện, nhìn chung người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi này rất bình thường.

Sở dĩ hắn ta gia nhập Tinh Quang là vì Lâm Bắc Phàm cung cấp cho hắn ta nền tảng biểu diễn rất tốt, trong đó bao quát hai tiết mục tổng nghệ 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 rất được hoan nghênh.

Hơn nữa, thông qua góc nhìn của Mạnh Tiểu Phi, lão vu sư còn phát hiện rất nhiều chương trình giải trí, phim điện ảnh truyền hình của Tinh Quang đều do Lâm Bắc Phàm cung cấp, Tinh Quang có thể phát triển nhanh chóng như thế, không thể bỏ qua công lao của hắn.

“Chỉ có thần tiên mới có thể không gì không biết!”

Lại tiến thêm một bước tới suy đoán của lão.

Lão vu sư rất kích động, tuy hai lần thăm dò khiến tâm thần lão mệt mỏi, nhưng ý chí chiến đấu trong cơ thể lão lại đang dâng trào.

Thật giống như sáng nghe được đạo lí tối chết cũng cam lòng, lão muốn biết càng nhiều, lão muốn cách càng gần thêm một bước.

Thế là, lão tìm đến người thứ ba, Diệp Vô Đạo.

Đây là một người khiến lão cảm thấy nguy hiểm, hơn nữa giác quan thứ sáu của lão vô cùng mạnh.

Khi ánh mắt lão tập trung đến trên người Diệp Vô Đạo, tóc gáy trên người Diệp Vô Đạo dựng lên, rõ ràng cảm giác được không đúng.

“Là ai? Ai đang nhìn ta?” Diệp Vô Đạo nhú mày, sát ý nghiêm nghị.

Lúc này hẳn ta đang ở trong cao ốc Song Tử Tinh, ở ngay trong văn phòng của mình. Nơi này có thể tính là một trong những hang ổ của hắn ta, chắc chắn đã được kiểm tra cẩn thận cả trong lẫn ngoài, sao hắn ta có thể có cảm giác này?

Chẳng lẽ kẻ địch trước kia đã tìm tới cửa? Không phải đã bị hắn ta tiêu diệt hết rồi sao?

Diệp Vô Đạo không nghĩ ra.

Qua nửa phút, cảm giác này biến mất.

“Kì quái, chẳng lẽ là ảo giác?”

Một bên khác, lão vu sư mồ hôi đầy đầu.

Trên thân người này có sát khí kinh người, có thể quấy rối khả năng nhìn trộm của lão.

Có điều, lão vẫn thăm dò được một vài thứ, biết rõ Lâm Bắc Phàm đã chữa khỏi bệnh bại liệt cho muội muội của hắn ta.

“Đây mới thật sự là bản lĩnh của thần tiên!” Lão vu sư kêu lên.

Tuy rất mệt mỏi, nhưng lão vu sư rất hưng phấn.

Bởi vì, lão đã chắc chắn 99%, Lâm Bắc Phàm chính là vị thần tiên kia.

Nhân lúc hiện tại tinh thần sức lực còn dồi dào, lão quyết định nhìn trộm thêm vị cuối cùng.

Vốn dĩ, dựa theo thứ tự trước sau tiến vào Tinh Quang, lão nên nhìn trộm Dương Tử Nhi. Nhưng hình như Dương Tử Nhi có chút quan hệ không rõ ràng với Lâm Bắc Phàm, nhìn trộm nữ nhân của thần tiên...

Đây chính là cấm kỵ, lão còn chưa muốn chết đến nhanh như vậy.

Cho nên cuối cùng, lão dời mục tiêu đến trên người tổng tài Lưu Nhất Thủy của công ty nguyên liệu nấu ăn Giang Nam.

Bởi dựa theo manh mối tìm hiểu được, người này quản lý nơi quan trọng nhất là căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam, mỗi tháng đều cung cấp một khoản tài chính lớn cho Lâm Bắc Phàm tiêu xài, hơn nữa rất nhiều chuyện quan trọng đều do lão ta ra trận, có thể nói là phụ tá đắc lực của Lâm Bắc Phàm.

Nhất định có thể tìm hiểu được rất nhiều thứ từ trên người lão ta.

Thế nhưng, khi tay lão sờ cầu thủy tinh, Lưu Nhất Thủy đại sư ở phía Giang Nam xa xa lại cảm ứng được.

“Không hay! Có người đang thăm dò ta!” Lưu Nhất Thủy đứng lên, ánh mắt thận trọng.

“Lưu đại sư, thế nào?”

“Xảy ra chuyện gì, có nghiêm trọng không?”

“Cần chúng ta giúp một tay không?”

...

Mấy lão đầu lập tức vây lại, quan tâm hỏi.

“Các người chờ một lát, ta âm thầm đấu đấu pháp với tên trộm đó trước! Không lột một lớp da trên người hắn ta xuống, ta không phải Lưu phong thủy!” Lưu đại sư lấy la bàn tùy thân ra, chọn một nơi phong thủy có từ trường mãnh liệt để ngừng chân.

Lại móc ra mấy món vật nhỏ kỳ quái, bày ra dựa theo cách thức nhất định.

Nếu là lúc trước, lão thật không cách nào vận dụng từ trường trong phong thủy.

Nhưng từ sau khi đi theo Lâm Bắc Phàm, trình độ phong thủy của lão đột nhiên tăng mạnh, tiến triển cực nhanh, đã có thể vận dụng cơ bản từ trường chung quanh, xuất hiện một chút vận dụng kỳ diệu.

Hôm nay hiếm khi gặp được đối thủ, nhất định phải thử một lần!

“Dám thăm dò ta, tiểu tặc nhận lấy cái chết!”

Lưu đại sư hô to một tiếng, sau đó dẫn từ trường chung quanh ra.

Châu u, lão vu sư chính đang thi pháp, lúc lão sắp nhìn thấy hình ảnh, đột nhiên bị một luồng sức mạnh vô danh cắt ra.

Luồng sức mạnh này cũng không mạnh, nhưng sau khi đụng vào tinh thần lực vốn đã mệt mỏi của lão, khiến tinh thần lão bị đá kích cực lớn, lão vu sư chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, ngất đi.

Trong lòng lại có một suy nghĩ khác: Tiêu đời, thua thiệt lớn rồi.

Sau khi cảm giác được ánh mắt thăm dò bản thân đã biến mất, Lưu đại sư chặc lưỡi, cảm thấy chưa đã ghiền.

Vốn lão còn muốn đại chiến 300 hiệp, thử trình độ phong thủy của bản thân trong hai năm này. Kết quả không ngờ đối phương lại héo nhanh như vậy, còn chưa dùng sức đối phương đã ngã xuống, Lưu đại sư có cảm giác vô địch thật tịch mịch: “Ta quá mạnh, trong thiên hạ không quá ba người có thể trở thành đối thủ của ta, hôm nào có cơ hội lại tìm lão khát cái đầu một trận!”

Về phần Lâm Bắc Phàm, trong lòng lão hẳn là cao nhân chân chính, lão không dám ra tay.

Những bản lĩnh đó dư đủ để lão chơi người khác, nhưng với Lâm Bắc Phàm lại khác, hai năm trước lão đã không phải đối thủ, hướng chi là hiện tại?

Cho dù Lâm Bắc Phàm có đứng yên cho lão đánh, cuối cùng lão vẫn sẽ bị phản phệ mà chết.

Xuất phát từ cẩn thận, Lưu Nhất Thủy báo lại chuyện này cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm không cần nghĩ cũng biết là tên khốn nào có năng lực như thế, xem ra vị ở nước Anh phía xa kia, không nằm trên giường hơn mười ngày nửa tháng sợ là không xuống giường được.

Đáng đời!

Chương 577: Phải dọn nhà! (9/25)

Cuối cùng, khi lão vu sư tỉnh lại phát hiện mình đã nằm trên giường.

Sắc mặt lão tái nhợt như tuyết, toàn thân không còn chút sức lực nào, đầu óc quay cuồng, trong lòng tràn đầy hối hận. Sớm biết vậy lão đã không thăm dò Lưu Nhất Thủy, không ngờ Lưu Nhất Thủy lại là một cao nhân thâm tàng bất lộ, còn có thể nắm giữ sức mạnh thần bí có thể từ ngàn dặm công kích lão.

“Bên người thần tiên cao thủ nhiều như mây!” Lão chỉ có thể an ủi như thế.

Hiện tại lão không thể làm gì khác, chỉ có thể mau chóng khôi phục tình trạng của mình.

Giang Nam, cao ốc Song Tử Tinh.

Lâm Bắc Phàm cầm một tấm thiệp mời tinh xảo, gõ cửa một phòng làm việc.

“Cửa không khóa, mời vào!” Giọng nói rất êm tai.

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi vào.

“Sao người lại tới đây?” Giọng nói tràn đầy kinh ngạc vui mừng, Hàn Sở Sở đứng lên bước nhanh nghênh tiếp.

Lâm Bắc Phàm đánh giá cô nương này, nàng mặc một bộ âu phục màu xám tro nhạt, lộ ra da thịt trắng nõn, dáng người thướt tha tinh tế, phát huy đầy đủ thể nào là sự hấp dẫn của đồng phục.

Tóc thật dài được chải ra phía sau, thoạt nhìn có thêm một tia dịu dàng, cặp mắt kia yêu kiều như thu thủy, nhìn Lâm Bắc Phàm đều mang ý cười, còn có một tia tình ý.

Chủ yếu nhất là khí chất trên người nàng tràn đầy quang sáng tài năng, khiến người khác không dám xem thường.

Bởi một năm qua, thông qua nền tảng quỹ ngân sách chính nghĩa, nàng đã lật lại vụ án, xét xử và bắt giam rất nhiều người, mang đến chính nghĩa cho dân chúng, khí tức chính nghĩa trên người nàng càng ngày càng đậm, còn được mệnh danh là “nữ thân chính nghĩa”.

Cảm giác này giống như thánh nữ trong truyền thuyết.

Thật sự rất có sức hấp dẫn, tim Lâm Bắc Phàm nhảy loạn.

“Ta tới đây để đưa thiệp mời cho người, mời người tới tham gia tiệc tân gia nhà ta.” Lâm Bắc Phàm nói ra, sau đó đưa thiệp mời.

Mấy người Lâm Bắc Phàm thực sự phải dọn nhà.

Gần một năm trước, thông qua thị trường chứng khoán Lâm Bắc Phàm vớt được một số tiền lớn, mua máy bay du thuyền và xe RV, số còn lại hẳn giao một phần cho hai nàng để bọn họ mua đất xây trang viên. Hiện tại trang viên đã được xây xong, bọn họ chuẩn bị dọn vào ở.

Cần nhắc đến việc chuyển đến chỗ ở mới là may mắn, vì vậy Lâm Bắc Phàm bàn bạc với hai nàng, mời một vài bằng hữu ở thành phố Giang Nam tới chơi, ăn một bữa tăng tình cảm.

Đương nhiên việc này rơi vào tay Lâm Bắc Phàm chơi bởi lêu lổng.

Hàn Sở Sở mở thiệp mời ra xem, cười nói: “Ta nhất định sẽ đến.”

“Có thể người không biết đường, đến lúc đó ta sẽ phái người tới đón người. Tuyệt đối không cần mang theo quà tặng, bữa tiệc này chỉ mang tính chất bằng hữu tụ hội, các người tới chơi là được rồi!” Lâm Bắc Phàm cười cười.

“Được.”

Lâm Bắc Phàm đang muốn trở về nhà.

“Chờ chút, nơi này có một chút vụ án ta nghĩ mãi mà không rõ, muốn trao đổi với người.” Hàn Sở Sở lấy ra một quyển văn kiện thật dày, cười khanh khách nhìn Lâm Bắc Phàm, trong lòng tràn đầy chờ mong.

Lại tới!

Lâm Bắc Phàm thâm kêu rên.

Đối với yêu cầu hợp tình hợp lý như vậy, Lâm Bắc Phàm thật không cách nào từ chối, mặc dù nàng có âm mưu đích khác.

Nhưng hôm nay, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ đón nhận nhiệm vụ này.

“Được, chúng ta cùng trao đổi, vì nhân dân đòi công đạo, tuyệt đối không để oan sai phát sinh!” Lâm Bắc Phàm chính nghĩa lẫm liệt nói, sau đó ngồi trên ghế sofa, Hàn Sở Sở ngồi xuống kế bên.

Hai người gần nhau vô cùng, cơ hồ dán chặt lấy, Hàn Sở Sở cũng không kiêng dè nam nữ khác biệt. Ngửi mùi hương đặc biệt truyền đến từ trên người đối phương, còn cảm giác được làn da tinh tế tỉ mỉ phía dưới quần áo, Lâm Bắc Phàm đứng núi này trông núi nọ, có loại xúc động hóa thân thành sói.

Lén nhìn dáng vẻ có chút mất tự nhiên của Lâm Bắc Phàm, khóe miệng Hàn Sở Sở cong lên một đường cong xinh đẹp.

Nhìn những văn bản tài liệu, Lâm Bắc Phàm lợi dụng năng lực của mình.

Tất cả vụ án đều được hắn phân tích có trật tự, phảng phất như hắn tận mắt nhìn thấy, khiến người ta không tìm được cơ hội phản bác.

Nhìn dáng vẻ phóng khoáng tự do của Lâm Bắc Phàm, trong lòng Hàn Sở Sở tràn đầy sùng bái.

Người khác đều nói nàng là nữ thần chính nghĩa, phá án như thần, nhưng thật ra chỉ có người trong nhà biết rõ chuyện nhà mình, nếu như không có Lâm Bắc Phàm đứng sau trợ giúp nàng, sợ rằng nàng không đủ khả năng phá được nhiều vụ án như vậy, không đủ khả năng đòi lại chính nghĩa cho dân thường.

Nàng chỉ là một nữ cảnh sát tương đối thông minh, có chút kinh nghiệm mà thôi.

Các vụ án trong quỹ ngân sách chính nghĩa, thực ra phần lớn đều do Lâm Bắc Phàm phá giải.

Trong lòng nàng, Lâm Bắc Phàm là một nam tử lòng dạ chính nghĩa, thích làm việc thiện, thông minh tuyệt đỉnh, anh dũng không biết sợ, cực kỳ hiếm có, là một đại anh hùng đại hào kiệt tự đi trên con đường của bản thân, không quan tâm tới lời đồn thổi bên ngoài.

Cũng bắt đầu hoàn mỹ dung hợp với hình tượng anh hùng trong lòng nàng.

Nửa đêm tỉnh mộng, nàng đã từng cảm khái không biết bao nhiêu lần: “Nếu ta quen biết người sớm một bước thì tốt biết bao? Như vậy có lẽ...”

Tạm biệt Hàn Sở Sở, Lâm Bắc Phàm phải tới nơi khác phát thiệp mời.

Hắn mời không nhiều người, cơ bản đều là người có quan hệ tương đối đáng tin tưởng.

Cùng ngày dọn nhà, hai nàng Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đều tan tầm sớm nửa ngày, đến nhà mới để thu xếp đồ vật.

Lâm Bắc Phàm thì phái ba chiếc RV đi đón người, trong đó hai chiếc đi tới cao ốc Song Tử Tinh, một chiếc đón 5 người Hà Sâm, Tiền Đa Đa, Mạnh Tiểu Phi, Hứa Hán Kiệt, Diệp Vô Đạo, một chiếc khác đón ba người Hàn Sở Sở, Tửu nhi, Lại Vi Vi.

Cuối cùng một chiếc đi đến sơn trang Thực Vi Thiên.

Rốt cục, chiếc RV thứ nhất cũng đến, mấy lão nam nhân xuống xe.

“Ha ha, nơi này chính là nhà mới của Lâm tiểu tử? Thoạt nhìn phong cảnh không tệ!” Vừa mới xuống xe, Tàn lão hít sâu một hơi, phát hiện không khí nơi này trong lành, để cho người ta thần thanh khí sảng.

“Đúng vậy, đã theo kịp Thực Vi Thiên của ta!” Lão trù thần cười cười.

Lưu đại sư khinh bỉ nói: “Đừng có dát vàng trên mặt mình, Thực Vi Thiên người hoàn toàn kém trang viên này. Bởi vì phong thủy chung quanh trang viên đều được bố trí cẩn thận, có thể nói đây là nơi tốt nhất toàn bộ tỉnh Giang Nam, thậm chí là cả nước, sống ở nơi này có thể kéo dài tuổi thọ, bách bệnh bất xâm! Xứng đáng được gọi là động thiên phúc địa!”

“Ta chỉ quan tâm xem đêm nay có rượu ngon để uống không!” Lão tửu quý cầm một bình ít rượu, cười híp mắt nói.

“Không chỉ có rượu để uống, còn có món ngon để ăn! Hiếm khi có cơ hội, đêm nay chúng ta nhất định phải ép khô hẳn!” Hàn lão cười ha hả nói.

Cặp mắt mấy lão đầu lập tức tỏa sáng, sau đó vọt vào.

Cũng không lâu lắm, lại có hai chiếc RV lái vào.

“Nơi này chính là nhà mới của Lâm Bắc Phàm và Bạch tử tử? Thật lớn!” Hai cô gái Dương Tửu Nhi và Lại Vi Vi sợ hãi kêu.

“Chúng ta nhanh đi vào, bọn họ chờ cũng lâu rồi!” Hàn Sở Sở lôi kéo hai cô gái nhỏ đi vào.

“Đêm nay lại có thể ăn đồ ăn của sư phụ, thật vui vẻ!” Tiền Đa Đa chỉ nhớ thương mỗi chuyện này. Vừa nghĩ tới mỹ vị khiến hắn ta ấn tượng thật sâu kia, hắn ta lại không kìm lòng được chảy nước miếng.

“Tiền mập mập, đừng mắt mặt xấu hổ, cứ như kiếp trước ngươi là quý chết đói đầu thai vậy!” Mạnh Tiểu Phi chửi hắn ta.

“Ta thích ta thích, ngươi quản được sao?” Tiền Đa Đa oán giận hắn ta.

Nhìn thấy tình cảnh gần như lặp lại hằng ngày này, ba người khác mỉm cười.

“Đứng ở cửa không tốt, chúng ta cũng mau vào đi thôi.” Hứa Hán Kiệt dẫn đầu đi vào.

Chương 578: Thân nhân gặp nhau, dựng tiệc tối! (10/25)

Tất cả mọi người đi vào trang viên, kết quả phát ra hai tiếng hô kinh ngạc.

“Gia gia, sao ngài ở nơi này?”

“Nha đầu, sao ngươi tới đây?”

Là hai ông cháu Hàn Sở Sở cùng Hàn lão đối mặt.

Hàn Sở Sở rất khiếp sợ, nàng có nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới bản thân lại gặp gia gia mình ở nơi này. Ngược lại Hàn lão tương đối điềm tĩnh, bởi vì lão đã sớm biết nha đầu nhà mình công tác ở quỹ ngân sách Chính Nghĩa, có quan hệ không tệ với một nhà Lâm Bắc Phàm.

“Ha ha ha, chắc chắn vị nữ oa này chính là tiểu tôn nữ ngươi luôn nhắc tới, đáng dập thực sự xinh xắn, duyên dáng yêu kiều!” Tần lão cười ha hả: “Ta

là hảo bằng hữu của gia gia ngươi, ngươi gọi ta một tiếng Tàn gia gia là được!”

Nhìn thấy Hàn lão gật đầu, Hàn Sở Sở thân thiết kêu một tiếng: “Xin chào Tàn gia gia!”

“Được!” Tàn lão rất vui vẻ: “Lần này tới tương đôi vôi, cũng không kịp chuẩn bị quà gì cho ngươi, trở về bổ sung cho ngươi sau!”

“Cảm ơn Tàn gia gia!” Hàn Sở Sở rất lễ phép.

“Nha đầu qua đây, ta giới thiệu cho ngươi mấy vị trưởng bối!” Hàn lão giới thiệu cho tôn nữ mấy vị bằng hữu của mình.

“Vị tiền bối này ta biết, hắn là tổng giám đốc căn cứ nguyên liệu nấu ăn Giang Nam, Lưu Nhất Thủy Lưu tổng!” Thấy được Lưu đại sư thường xuyên lộ diện ở cao ốc Song Tử Tinh, Hàn Sở Sở vui vẻ nói.

“Không sai, hắn cũng là hảo bằng hữu của ta, ngươi gọi hắn một tiếng Lưu gia gia là được.”

“Xin chào Lưu gia gia!”

“Nha đầu, chúng ta đều là hảo bằng hữu của Lâm Bắc Phàm, cho nên hôm nay mới tới đây làm khách!” Sau khi gần như đã biết nhau, Hàn lão giải thích nguyên nhân mình tới đây với tôn nữ.

Đúng lúc này, lão tửu quý cầm theo một bình nhỏ rượu đi từ bên trong biệt thự ra.

“Gia gia, sao ngài ở nơi này?” Đền phiên Dương Tửu Nhi kêu thành tiếng.

“Tại sao ta không thể tới nơi này?” Lão tửu quý phản bác.

Tiếp đó, lại là tiết mục nhận thân thích, lão tửu quý giới thiệu tôn nữ khả ái Dương Tửu Nhi nhà mình cho mấy vị lão hữu.

Cứ như vậy, mọi người đều tính là quen biết, quan hệ thân thiết không ít.

Trong quá trình này, Tiền Đa Đa núp ở phía sau run lẩy bẩy.

“Tiền đạo, người núp ở đây làm gì?” Diệp Vô Đạo hỏi.

“Đây đều là đại lão, không thể trêu vào...”

“VẬY CŨNG KHÔNG CẦN SỢ SỆT THÀNH NHƯ VẬY, THOẠT NHÌN BỌN HỌ RẤT DỄ SỐNG CHUNG, HUỐNG CHI CHÚNG TA CÒN LÀ BẰNG HỮU CỦA TÔN NỮ CỦA BỌN HỌ.”

“Người không hiểu, người chưa từng trải qua cảm giác khủng bố khi bị bọn họ chi phối!” Tiền Đa Đa nhớ tới khí tràng mà những đại lão này đã phát ra khi quay [Trù Thần] trước đây, khiến hắn ta bị chấn kinh tới nói không ra lời.

Nhất là nghĩ đến, đêm nay đám đại lão này lại muốn giành ăn với hắn ta, hắn ta càng thêm đau buồn tuyệt vọng.

Số mạng ta sao lại khổ như vậy?

Cứ như vậy, có Hàn Sở Sở và Dương Tử Nhi xe chỉ luân kim, mọi người cũng coi như quen biết.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm khiêng một rương lớn rượu ngon ướp lạnh đi ra: “Nếu tất cả mọi người đã đến, vậy mau tới đây giúp ta một tay. Buổi tiệc đêm nay chúng ta lấy nướng ngoài trời làm chủ đạo, sẽ nướng ngay bên cạnh bể bơi này. Mọi người muốn uống cái gì tự lấy, muốn ăn cái gì tự làm, cứ coi đây là nhà mình, rượu thoải mái uống, mỹ thực tùy tiện ăn!”

“Có mỹ thực?” Mắt Tiền Đa Đa sáng rực lên.

“Có rượu ngon?” Mắt Dương Tử Nhi sáng rực lên.

Sau đó hai người không nhịn được nhảy lên: “Thật sự quá tốt!”

Thế là, mọi người bắt đầu chia nhau hành động, tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng đều đi hỗ trợ khiêng đồ vật, vô luận là rượu hay là thịt, hoặc là vật gì khác đều khiêng ra, chất đầy bên cạnh bể bơi.

Lão trù thần và mấy lão gia hỏa thì làm nghề cũ, đó là phụ trách làm đồ ăn.

“Việc tốn sức vẫn nên giao cho người trẻ tuổi, mấy lão già chúng ta cứ như bình thường, ai phụ trách cái gì thì làm cái ấy, để tất cả mọi người nhìn thấy tài nghệ của chúng ta!”

“Yes sir, hoàn toàn không có vấn đề!”

Bình thường bọn họ phối hợp nhiều thành quen, lúc này hợp tác thân mật gần bó.

Nhìn thấy tổ lão niên cố gắng như vậy, đám người trẻ tuổi đều bị kích thích, càng ra sức lao động hơn.

Trong đám người tuổi trẻ, Dương Tử Nhi tích cực nhất, đặc biệt là khiêng rượu.

Mặc dù nàng không quá khỏe, nhưng vẫn có thể khiêng ra không rượu ít. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phủ đầy mồ hôi, còn có hưng phấn, hiếm có cơ hội được tiến vào hầm rượu của Lâm Bắc Phàm, đêm nay nàng nhất định phải chuyển đủ, uống đủ, không say không ngừng.

Đương nhiên, nàng còn có một đối thủ cạnh tranh.

“Gia gia, sao ngài không ở ngoài làm đồ ăn, theo ta chuyển rượu làm gì?” Dương Tử Nhi bất mãn nói, miệng nhỏ vênh lên.

“Bên kia đã đủ người, ta vẫn nên đến đây chuyển rượu thì hơn!” Lão tửu quỷ hít một hơi, say mê nói: “Không thể không nói, rượu của tiểu tử Lâm Bắc Phàm kia cất thật là thơm! Đêm nay có lộc ăn!”

“Đây là rượu của ta, không cho gia gia uống” Dương Tử Nhi dữ dằn nói.

“Ai chuyển ra được thì là của người đó!” Lão tửu quỷ cười ha ha.

Rượu ngon trước mặt, dù là tôn nữ cũng không thể nhún nhường!

Dương Tử Nhi tức giận đến oa oa kêu to: “Gia gia, ngài không được chạy! Nói rõ ràng cho ta, cuối cùng rượu này là của ai?”

Tiền Đa Đa vất vả lắm mới khiêng được một cái rương ra, mệt mỏi thở hồng hộc, toàn thân không còn chút sức lực nào: “Ôi chao, mệt chết ta, đây thật không phải chuyện cho người làm, đợi chút nữa ta phải ăn nhiều một chút mới có thể bổ sung thể lực!”

Vừa nghĩ tới mỹ thực, nước miếng lại chảy ào ào.

Diệp Vô Đạo mỗi tay một rương, dễ dàng đi ra, lúc đi ngang qua Tiền bàn tử hấn ta lập tức xem thường: “Lần đầu ta ta nhìn thấy nam nhân yếu như vậy, khiêng cái rương nhỏ cũng mệt gần chết!”

“Người...!” Tiền Đa Đa muốn phản bác, nhưng nhìn thấy dáng vẻ Diệp Vô Đạo mỗi tay một rương nhẹ như bẫng, hấn ta lập tức hậm hực: “Người cho rằng ai cũng biến thái như ngươi sao? Rương nặng như vậy, một mình ta khiêng không nổi là chuyện rất bình thường có được không?”

“Người nhìn phía sau một chút!” Diệp Vô Đạo chỉ chỉ đằng sau.

Tiền mập mạp nhìn thấy hai người Mạnh Tiểu Phi và Hứa Hán Kiệt mỗi người ôm một cái rương đi ra, nhẹ nhàng thoải mái, còn cười cười nói nói.

Còn có Hà Sâm tuổi trẻ, cũng một mình khiêng hai cái rương đi ra.

“Người giải thích thế nào?”

“Hừ! Ta không so đo với biến thái!” Tiền Đa Đa ngạo kiêu nói, sau đó tiếp tục kéo lấy thân thể nặng hơn 200 cân, phấn đấu với cái rương, bóng lưng tràn đầy thể lương.

Hai nàng Hàn Sở Sở, Lại Vi Vi lại đi theo Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị giăng đèn kết hoa.

Lâm Bắc Phàm lại là công nhân khuân vác duy nhất của bọn họ.

“Đúng! Dán sang phải một chút, như vậy nhìn mới đẹp!”

“Nhích lên trên thêm chút nữa, nhón chân lên là đến!”

“Không sai, sau khi treo xong chúng ta lại đổi sang nơi khác!”

“Lâm Bắc Phàm, mau giúp ta đổi đèn này!”

...

Những chuyện này vô cùng đơn giản, một mình Lâm Bắc Phàm cũng có thể giải quyết, nhưng các nàng nhất định phải thò một chân vào, bảo là muốn hưởng thụ cảm giác tự mình làm vũ hội. Lâm Bắc Phàm không biết làm thế nào, bản thân hết như tượng gỗ bị các nàng dấn đi.

Cứ như vậy, dưới sự nỗ lực của mọi người, lúc gần tối, rốt cục bữa tiệc ngoài trời cũng được hoàn thành.

Chương 579: Tiệc tối ngoài trời bắt đầu! (11/25)

Mọi người trở lại phòng khách tự tắm một hồi, sau đó mặc quần đùi và dép lê, một thân nhẹ nhàng khoan khoái đi ra.

“Lâm tiểu tử, bắt đầu chưa? Vừa rồi lao động nhiều như vậy, chúng ta đều đói!”

“Trời đã tối, đã đến giờ vui vẻ rồi!”

“Không chờ được, ngực đều dán vào lưng!”

“Nhanh bắt đầu đi, chúng ta đều đang đợi ngươi lên tiếng đó!”

...

Trong sự chờ mong của đám người, Lâm Bắc Phàm vui vẻ nói: “Hiện tại ta trình trọng tuyên bố, tiệc tối ngoài trời chính thức bắt đầu!”

Tất cả mọi người xông lên bàn ăn, sau đó tự làm đồ ăn cho mình.

Nên dùng bữa thì dùng bữa, nên uống rượu thì uống rượu.

Nơi này không có người ngoài, tất cả mọi người không cần rụt rè, muốn ăn uống thế nào thì ăn uống thế này.

Trong đó, Dương Tử Nhi không khách khí nhất, liên tục mở mấy bình rượu ngon, sau đó tự mình pha rượu uống. Uống một hớp xong, nàng hạnh phúc ợ một hơi: “Sảng khoái, vẫn là rượu của Lâm Bắc Phàm uống ngon nhất!”

“Khuê nữ, những bình kia của ngươi... cho ta một bình!” Lão tửu quý giương mắt nói, chất lượng rượu bên cạnh lão kém hơn rượu chỗ Dương Tử Nhi.

Dương Tử Nhi lập tức ôm rượu vào trong ngực: “Đây đều là của ta, ngài tránh qua một bên đi!”

“Khuê nữ, ta là gia gia ngươi!”

“Chính bởi vì ngài là gia gia ta nên ta mới không cho ngài uống! Ngài uống rất khá, một khi bắt đầu làm gì còn phần của ta?”

Hai ông cháu bắt đầu cãi vã, đặc biệt thú vị.

Những người khác không quá thích uống rượu giống hai người, bọn họ càng muốn ăn chút gì đó bổ sung thể lực hơn. Mỹ thực nơi này thực sự quá nhiều, vì để chuẩn bị cho buổi tiệc tối nay, Lâm Bắc Phàm đã thu thập nguyên liệu nấu ăn khắp thiên nam địa bắc, khiến mọi người nhìn mà hoa cả mắt.

Lão trù thần rất vui vẻ: “Muốn tập hợp đủ những món này lại cũng không dễ dàng, đêm nay chúng ta có lộc ăn!”

“Những món này nướng lên nhất định sẽ rất thơm!” Hàn lão nói ra.

“Nhưng chúng ta còn thiếu một trù sư!”

Thế là, rất nhiều người đều đặt xâu nướng của mình trước mặt Lâm Bắc Phàm.

“Làm gì vậy? Chẳng lẽ các ngươi không biết câu “tự mình ra tay cơm no áo ấm” sao?”

Mấy lão đầu cười ha ha: “Đương nhiên chúng ta biết rõ, nhưng chúng ta tự làm không ngon bằng người làm! Nhìn xem, chúng ta tuổi đã cao, vì thế mới phải làm phiền người bắt tay vào làm, vất vả rồi!”

“Chỉ một lần này, lần sau các người không được viện cớ này nữa!” Về mặt Lâm Bắc Phàm tràn ngập bất đắc dĩ tiếp nhận một đồng xâu nướng.

Kết quả, mấy lão đầu như được giải phóng, lập tức hưng phấn nhảy vào trong bể bơi, bắt đầu chơi bóng chày chuyên nghiệp, còn tùy tiện hơn cả người trẻ tuổi.

“Sur phụ!”

“Boss!”

“Boss!”

“Lâm tiên sinh!”

...

Năm người Tiên Đa Đa, Hà Sâm, Hứa Hán Kiệt, Mạnh Tiểu Phi, Diệp Vô Đạo cầm một đồng xâu nướng trơ mắt nhìn Lâm Bắc Phàm.

Thái độ không cần nói cũng biết, là muốn nướng giúp.

Tài nướng đồ ăn của bọn họ sao có thể sánh với vị đại trù thần Lâm Bắc Phàm này?

Hiếm có cơ hội, bọn họ muốn ăn thức ăn của trù thần hơn.

“Đề đề lại, các người rút đi!” Lâm Bắc Phàm phát phát tay.

“Cảm ơn sur phụ!”

“Boss thật tốt!”

...

Bọn họ vô cùng hưng phấn, lập tức nhảy vào trong bể bơi.

Tiền Đa Đa chống nạnh, thịt mỡ trên người run lên, hung thần ác sát nói: “Năm lão đầu đối diện, dám chơi một ván bóng chuyền bể bơi với chúng ta không?”

“Có gì không dám?” Đã có người âm ỉ, mấy lão đầu cũng không chịu thua.

“Nhìn các người tuổi đã cao, ta nhường các người 5 trái!” Có bốn sinh lực quân, Tiền Đa Đa hết sức ngông cuồng.

“Đừng nói năm trái, có bản lãnh người nhường 10 trái đi!” Hàn lão xảo quyết nói.

“Được! Vậy chúng ta sẽ nhường 10 trái!” Tiền Đa Đa không chút do dự đồng ý.

Hắn ta thấy, năm lão đầu đối diện tuổi tác đã cao, già yếu tàn tật, gần như đã bước nửa bước vào quan tài, sao có khả năng là đối thủ của đám người trẻ tuổi bọn họ?

Hôm nay, hắn ta nhất định phải rửa nhục.

Sau đó bóng chuyền bể bơi 5 VS 5, chính thức bắt đầu.

Kết quả, Tiền Đa Đa đánh giá cao phe mình, đánh giá thấp phe đối phương.

Mấy lão đầu đối diện thoát nhìn tuổi đã cao, nhưng thật ra trạng thái sinh lý cũng không khác gì người trưởng thành chừng 40 tuổi, hơn nữa do thường xuyên đi chơi cùng nhau, thể lực của bọn họ cũng không tệ, phối hợp lại ăn ý, đánh rất sinh động.

“Lão Hàn, ta đẹm một trái cho người!”

“Được, xem cú đánh của ta đây!”

“Đánh không được thì quay lại, đánh vào con heo mập kia.”

“Từ từ giày vò chết bọn họ!”

...

Phe Tiên Đa Đa lại không được, trừ bỏ Diệp Vô Đạo thường xuyên rèn luyện thân thể, những người khác bề bộn nhiều việc nên thể lực đều không thể sánh bằng.

Hơn nữa, phe họ còn tồn tại một nhược điểm rõ ràng là Tiên Đa Đa, thành công trở thành mục tiêu trọng điểm của đối phương.

“Ai u! Tại sao lại đánh mặt ta?”

“Tại sao trái banh lại bay tới nơi này?”

“Nhảy không lên!”

...

Tiên Đa Đa gặp tai vạ, thân thể mập mạp của hắn ta liên lụy toàn bộ đội ngũ.

Diệp Vô Đạo ra sức chém giết, xuất ra thân thủ binh hoàng, nhưng cuối cùng vẫn sắp thành lại bại, bị thua đội lão niên với tỉ số 18:25.

“Không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo!” Diệp Vô Đạo nhìn Tiên Đa Đa, ánh mắt dữ tợn.

Tiên Đa Đa: “...”

“Chúng ta đôi đồng đội, lại thêm một ván thế nào?” Mạnh Tiểu Phi đề nghị.

“Trừ đầu heo kia, ai cũng có thể!”

Tiên Đa Đa: “...”

Hắn ta cảm giác tim bị đâm xuyên, lạnh thấu.

Tại sao toàn bộ thế giới đều nhắm vào hắn ta?

...

Lúc này, mấy người Bạch Thanh Tuyết đều thay một bộ quần áo tương đối nhẹ nhàng khoan khoái đi xuống, thoạt nhìn thanh xuân dào dạt.

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên, sau đó cứ nhìn chăm chăm không chớp.

Mấy nàng bị Lâm Bắc Phàm nhìn đến ngượng ngùng.

Nhất là Hàn Sở Sở, cảm giác được ánh mắt kia tràn đầy tính xâm lược, phảng phất như có thể nhìn thấu nàng.

Nếu Lâm Bắc Phàm muốn, đúng là có thể nhìn thấu các nàng thật.

Về phần cô nàng Lại Vi Vi lại kiêu ngạo ưỡn một cái, muốn ganh đua sắc đẹp cùng ba nữ nhân còn lại, để lão công Lâm Bắc Phàm phải nhìn nàng với con mắt khác.

Nhưng nàng phát hiện phân lượng mình quá nhỏ, chán nản cúi đầu xuống.

“Lão công, sao chàng không xuống dưới chơi?”

Lâm Bắc Phàm vừa nhanh chóng lật qua lật lại xâu nướng, mùi thơm mê người xông vào mũi, vừa nhìn Tiên Đa Đa đang bị bốn phía công kích trong bể bơi, vô cùng bất đắc dĩ nói: “Nàng cũng thấy đấy, hiện tại ta đã biến thành trù công rồi!”

Mấy nữ nhân che miệng cười trộm: “Ai bảo chàng làm đồ ăn ngon như vậy?”

“Mặc kệ bọn họ, mấy xâu nướng này đều được rồi, tặng cho các nàng ăn trước!” Lâm Bắc Phàm cầm món ngon trên tay dâng lên.

“Cảm ơn lão công!”

“Tiểu nam nhân, chàng thật tốt!”

“Cảm ơn Lâm ca!”

...

Lâm Bắc Phàm cũng ăn, ăn đến say sưa ngon lành, sao lại ngon như vậy chứ?

Từ trong thâm tâm, hẳn thâm bội phục tài nấu nướng của mình.

“Xâu nướng của ta!” Trong bể bơi, nhìn xâu nướng mình tỉ mỉ lựa chọn chui vào trong bụng người khác, Tiền Đa Đa phát ra tiếng tru không cam lòng.

“Kêu la cái gì? Đừng luôn nghĩ đến ăn, giữ vững tinh thần cho ta, thắng một ván trước rồi nói!” Diệp Vô Đạo kéo người trở về.

Chương 580: 《 Running Brothers 》 bắt đầu truyền bá! (12/25)

Cuối cùng, tổ bốn mỹ nữ tặng thêm Lâm Bắc Phàm cũng gia nhập bóng chuyền bể bơi, phân cao thấp cùng đội lão niên.

Đội lão niên vừa thắng liền hai ván, khí thế vô cùng dạt dào.

Nhìn thấy một đám nữ tử yếu điệu, cùng lắm cũng chỉ thêm một nam nhân, trong lòng nảy sinh khinh thường, nói muốn nhường năm trái.

Cuối cùng bị Lâm Bắc Phàm dẫn đầu đội mỹ nữ giết tới quăng mũ cởi giáp.

Cuối cùng điểm số 25:13, đội mỹ nữ chiến thắng.

“Yeah, chúng ta thắng!”

“Quá tuyệt vời, thắng lợi!”

...

Oanh oanh yến yến vây xung quanh Lâm Bắc Phàm, chúc mừng lẫn nhau.

“Chủ quan, không ngờ Lâm Bắc Phàm mạnh như vậy, không nói phải trái!” Hàn lão vô cùng hối hận, vừa rồi chính lão phát ngôn bừa bãi nhường bóng, kết quả chịu thiệt lớn.

Không có cách nào, sự tồn tại của Lâm Bắc Phàm vốn là bug, hoàn toàn không nói phải trái.

“Đội bọn họ cũng không có tên mập vương víu!”

Tiền Đa Đa: “...”

Ta đã không chơi nữa người còn nhằm vào ta như vậy!

Cùng ngày, mọi người chơi đến rất muộn mới trở về.

Cũng có người uống đến bất tỉnh nhân sự, trực tiếp ở lại trang viên, Dương Tử Nhi chính là đại diện trong đó.

“Ta còn muốn uống... Ta còn có thể uống...” Dương Tử Nhi say khướt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, rất có xu thế muốn uống sạch rượu của Lâm Bắc Phàm.

“Uống đủ rồi, rượu ta cất giữ cả năm nay đều bị người uống sạch!” Lâm Bắc Phàm đau lòng.

Hôm nay, Dương Tử Nhi thật sự là mở rộng tử giới.

Trung bình mỗi ngày nàng uống hơn 10 vạn, người bình thường có thể nuôi không nổi thiếu nữ như vậy.

Cũng từ hôm nay trở đi, một nhà Lâm Bắc Phàm chuyển vào nhà mới, trang viên to lớn này tên là trang viên Tinh Quang, Lâm Bắc Phàm dốc sức chế tạo nó thành tiên cảnh nhân gian.

Thời gian hai ngày bình thản đi qua, có thể nói 《Running Brothers》 là chương trình truyền hình được Tinh Quang coi trọng nhất trong năm mới, đã quay được ba kỳ, rốt cục cũng có thể chiếu.

Cùng ngày chín giờ tối, rất nhiều người đều canh giữ phía trước tivi chờ xem chương trình truyền hình mới.

Trên thực tế, bởi vì danh tiếng tốt, cho tới nay, bất luận là phim truyền hình hay gameshow của Tinh Quang, tỉ lệ người xem trước khi phát sóng đều

không tệ.

Ví như bây giờ sắp chiếu 《 Running Brothers 》 , bởi vì được người xem chú ý và chờ mong, tỉ lệ người xem trước khi công chiếu đã đạt đến 3%, dẫn đầu trong các chương trình cùng thời điểm.

Đây chỉ là bắt đầu hoàng kim, tiếp đó phải xem chất lượng tiết mục.

Nếu tiết mục đẹp mắt, hấp dẫn người, như vậy tỉ lệ người xem còn có thể tăng lên, bình thường cũng có thể vượt qua 4%.

Trong đó, Tuyết Ly cũng là một thành viên.

Nàng là một học sinh cấp ba 17 tuổi, bình thường việc học rất nặng, cũng chỉ có tối thứ sáu mới có thể nghỉ ngơi thả lỏng một hồi.

Nàng cũng lười ra ngoài, bởi trong thành phố lớn, mỗi lần ra ngoài rồi trở về ít nhất cũng phải tốn mấy giờ, thực sự quá mệt mỏi, nàng càng thích nằm trên ghế sofa xem tivi, giải phóng và thả lỏng bản thân.

Mà kênh nàng thích xem nhất là truyền hình Tinh Quang, bởi kênh này có rất nhiều chương trình hay, nhất là chương trình được chiếu vào khung giờ hoàng kim tối thứ sáu lại càng đặc sắc, khiến nàng chờ mong vô cùng.

Trên thực tế, người nhà nàng cũng rất thích xem tiết mục của Tinh Quang.

Mỗi khi nhà nàng mở tivi nhất định sẽ mở kênh truyền hình Tinh Quang.

Nếu trên kênh của Tinh Quang không có gì hay, mới đổi sang kênh khác, xem các đài truyền hình khác.

Hôm nay phụ mẫu nàng ra ngoài xã giao, chỉ còn một mình nàng ở nhà .

“Nghe nói hôm nay Tinh Quang đẩy ra một chương trình giải trí mới 《 Running Brothers 》 , là chương trình minh tinh thực tế, biểu hiện một mặt chân thật nhất của minh tinh ra ngoài, không biết có phải thật hay không? Mà bộ mặt chân thật của minh tinh là thế nào?”

Tuyết Ly không phải người theo đuổi minh tinh, nhưng nàng cũng rất tò mò muốn biết một mặt chân thật nhất của minh tinh là như thế nào, có gì khác người bình thường.

“Nghe nói, kỳ thứ nhất là tên tiểu bạch kiểm Lâm Bắc Phàm làm đạo diễn, không biết hẳn sẽ làm tiết mục thành như thế nào?”

Chỉ riêng điểm này đã khiến mọi người chờ mong vô cùng, còn ôm tâm lý xem kịch vui.

Trên thực tế, rất nhiều người xem Running Brothers chính là vì điểm này.

Ví như Mã ba ba, nói một đồng lời nhắm nhí như rót súp gà cho tâm hồn, gì mà cho dù bản thân đi làm một bộ phim võ hiệp ngắn cũng sẽ có rất nhiều người cổ vũ. Lâm Bắc Phàm hiện tại cũng vậy.

Đúng lúc này, tiết mục bắt đầu, một bản nhạc tươi mát hùng dũng vang lên.

Tốc độ 70 bước

Tâm trạng rất tự do tự tại

Hi vọng đích đến là biển Aegean

Chạy hết tốc lực, đặt hy vọng ở bỉ ngạn

...

“Bài hát này cũng không tệ, rất dễ thuộc, nhất định lại là tác phẩm của Luyến Tuyết Ái Tửu!” Tuyết Ly khen không dứt miệng.

Trên thực tế, quan hệ giữa Luyến Tuyết Ái Tửu và Tinh Quang, cho dù bọn họ không thừa nhận, nhưng trong mắt đám người, hai bên đã thành một thể, không thể tách rời. Nơi có Tinh Quang tất sẽ có âm nhạc của Luyến Tuyết Ái Tửu, cho tới bây giờ Luyến Tuyết Ái Tửu chỉ hát cho Tinh Quang...

Đã từng có một đại phú hào ra giá trên trời 5000 vạn mời Luyến Tuyết Ái Tửu đến hát một bài, kết quả người ta không thèm để ý.

Ngược lại lúc Tinh Quang cần, bọn họ liền xuất hiện.

“Dường như bài hát này tên là 《Chạy Nhanh》, ca khúc chủ đề của tiết mục!”

Không sai, Lâm Bắc Phàm cũng dùng ca khúc nguyên bản 《Siêu Cấp Anh Hùng》 làm ca khúc chủ đề của 《Running Brothers》, bài hát 《Siêu Cấp Anh Hùng》 này chỉ có thể coi là êm tai bình thường, không thể tính là kinh điển.

Ngược lại ca khúc 《Chạy Nhanh》 của Vũ Tuyền rất kinh điển, hơn nữa còn rất hợp với chủ đề tiết mục.

Ca khúc kết thúc, rốt cục tiết mục cũng tiến vào chủ đề chính.

Khúc dạo đầu đại khái giới thiệu chuyện xưa, chính là câu chuyện có chín dũng sĩ đến từ ba thế giới, muốn đánh bại đại ma vương bị trấn áp phía dưới thành phố điện ảnh Giang Nam.

Câu chuyện này khiến Tuyết Ly không có chút cảm giác chờ mong nào, vẫn là xem minh tinh thì hơn.

Mặc dù chín vị minh tinh ra sân không đạt tới nhất tuyến, nhưng theo phim truyền hình, tiết mục phát ra, mức độ nổi tiếng của bọn họ cũng cao lên, dù Tuyết Ly đang vội vàng học thi đại học vẫn có thể gọi ra tên của bọn họ.

Kế tiếp là trò chơi vượt ải sáo lộ cũ.

Nhưng những sáo lộ này Tinh Quang lại chơi ra nhiều kiểu.

Đi chân trần giẫm thảm matxa...

Cõng bác gái 160 cân đi qua thảm matxa...

Nhảy cao ăn bánh bích quy, hết lần này tới lần khác bản thân lại không đủ cao...

Từng cảnh tượng đổi mới nhân sinh quan của Tuyết Ly, khiến nàng mở rộng tầm mắt.

Nhìn xem từng minh tinh giẫm thảm matxa đau đến tan nát cõi lòng, nhìn xem từng minh tinh công bác gái 160 giẫm thảm matxa gian nan tiến lên, nhìn xem dáng vẻ sụp đổ của từng minh tinh vì không với tới bánh bích quy...

Tuyết Ly cười đến ngã tới ngã lui.

“Thảm matxa rất đau, trước kia ta mới giẫm nửa phút đã không chịu được, sao những minh tinh này có thể gắng gượng qua được? Nhìn thấy dáng vẻ sụp đổ của bọn họ ta chỉ muốn cười, ha ha...”

Trên thực tế, phía trước tivi không chỉ một mình Tuyết Ly bật cười.

Lúc đầu rất nhiều người hâm mộ muốn xem biểu hiện của minh tinh, cổ vũ thần tượng của mình, kết quả nhìn thấy một mặt hoàn toàn tương phản, vừa nhìn thấy dáng vẻ đau khổ muốn chết lại chết không được của minh tinh, không hiểu sao bọn họ lại cảm thấy hưng phấn.

“Lâm Bắc Phàm thực sự quá xấu, tra tấn minh tinh như vậy! Cho dù người là boss Tinh Quang cũng không thể như vậy! Hiện tại ta chỉ muốn nói một câu với hắn, người làm rất đẹp!”

Chương 581: Chương trình nhiều sáo lộ, đại ma vương khủng bố! (13/25)

Chỉ mới trò chơi vượt ải đầu tiên đã khiến người xem muốn ngừng mà không được.

Nhìn thấy vẻ khổ sở và bất đắc dĩ phát ra từ tận đáy lòng của chín vị minh tinh, còn cả sự lên án sâu sắc với tổ đạo diễn, các bạn khán giả ngồi trước tivi càng xem càng vui vẻ.

Bọn họ thích nhìn thấy minh tinh gặp xui xẻo nhất!

Bọn họ thích nhìn thấy dáng vẻ minh tinh uống ngụm nước cũng tê răng nhất!

Dù những người này có một vài người là idol của mình!

Có một vài người là mỹ nữ nũng nịu!

Thế nhưng, bọn họ thích xem nội dung cốt truyện như vậy.

“Rõ ràng là việc rất tàn nhẫn, vì sao ta lại thích xem như vậy chứ?”

“Là ta biến thành người xấu, hay là bầu không khí xã hội không có ở đây?”

“Vốn ta tưởng, ta và Lâm Bắc Phàm không phải người cùng một tần số. Không ngờ, hẳn mới thật sự là đồng chí!”

“Ta chắc chắn sẽ theo dõi chương trình truyền hình này!”

...

Cũng dưới tình huống này, tỉ suất người xem nhanh chóng đột phá 3.5%.

Cho dù là quảng cáo được cài vào giữa thời gian phát sóng, cũng không ai muốn đổi kênh.

Chỉ sợ vừa đổi kênh sẽ bỏ lỡ một chút xíu đặc sắc, vậy sẽ khiến người ta rất hối hận.

Cuối cùng cũng đến cửa thứ hai, ăn mỹ thực đoán trình tự món ăn được mang lên.

Trong cửa này, tổ đạo diễn cũng rất xấu.

Không hề nói đây là một trò chơi, mà chỉ nói với mọi người bây giờ là thời gian nghỉ ngơi ăn trưa, từ đó lừa dối mọi người, thả lỏng tâm trạng.

Ba nhân viên phục vụ trẻ tuổi xinh đẹp mang thức ăn lên, hấp dẫn ánh mắt của các minh tinh.

Sau đó, lúc nhân viên mang đồ ăn lên, không có quá nhiều người chú ý.

Cuối cùng đến lúc chuẩn bị bắt đầu ăn, tổ giám khảo mới nói cho mọi người biết đây là một cửa ải, phải chơi trò chơi xong mới có thể ăn.

Một vòng bao trùm lấy một vòng, chinh các minh tinh đến mức muốn ngừng mà không được.

Nhìn từng minh tinh bay vào nước hết lần này tới lần khác, tuần hoàn qua lại, không chỉ hành hạ người dùng bữa, càng thêm hành hạ người rơi vào trong nước.

Chỉ có khán giả ngồi trước tivi cảm thấy rất vui vẻ.

Nhìn dáng vẻ sáu minh tinh trùm khăn tắm run lẩy bẩy trong tivi, bạn học Tuyết Ly cũng muốn cười.

“Thật là vui! Chơi thật vui! Lúc trước là thảm mát xa, bây giờ lại bay vào nước, cuộc sống của các minh tinh này cũng quá thê thảm! Ta chưa từng gặp chương trình giải trí nào khiến hình tượng của minh tinh sụp đổ như thế!”

Bạn học Tuyết Ly cười một trận, tiếp tục nói một mình: “Nhất là Lâm Bắc Phàm còn rất xấu, nhiều lần dùng lời nói lừa dối mọi người, lòng dạ quá xấu! Thật sự quá xấu!”

Hai trò chơi vượt ải ở phần đầu cũng coi như nghiêm chỉnh, cuối cùng đã đến vòng đại chiến xé danh bài cuối cùng.

Có thể nói trò xé danh bài này là một sự sáng tạo ở thời không trước, có tính cạnh tranh và tính đáng chơi rất lớn, ở thời không trước lúc chương trình này vừa được đưa về từ nước ngoài đã nhanh chóng vang dội cả nước, hướng chi là hiện tại?

Lúc trò chơi này xuất hiện, nhân dân cả nước đều bùng nổ.

“Xé danh bài? Lại còn có loại trò chơi này?”

“Xé danh bài sau lưng đối phương là có thể khiến đối phương out, còn có đủ loại đạo cụ!”

“Quá đặc sắc, về sau trường học cũng có thể chơi trò này!”

“Những minh tinh này thật sự quá gian trá, nhất là đội Võ Lâm Ngoại Truyện, lại lừa giết Đại Huy đơn thuần như thế!”

“Còn có Trần Xích Xích cũng rất xấu! Trang bị đạo cụ như thế đi ra ngoài dụ dỗ người khác mắc lừa!”

“Đây là một vòng minh tinh nguời lừa ta gạt! Không thua phim bom tấn!”

...

Tất cả mọi người rất thích trò chơi như vậy, cảm giác chơi đặc biệt vui.

Có thể chơi ở trường, có thể chơi ở văn phòng, có thể chơi ở nơi công cộng khác.

Hơn nữa còn có rất nhiều cách chơi, có thể phối hợp đạo cụ, có thể tiến hành đoàn kết, thậm chí còn có thể phản bội, cũng có thể dùng đủ loại thủ đoạn, tưởng tượng thôi đã thấy rất đặc sắc.

Dựa theo Running Brothers nổi tiếng cả nước, trò chơi xé danh bài này chắc chắn cũng sẽ đi vào hàng vạn hộ gia đình.

Thế nhưng, sao mọi người có thể đoán được sáo lộ của Lâm Bắc Phàm chứ?

Chỉ là một trò chơi xé danh bài còn chưa đủ thỏa mãn nhu cầu “ngược đãi” của hắn với minh tinh.

Lúc này, đại ma vương cao lớn vạm vỡ Mã Đại Tráng lão sư xuất hiện hoành tráng, còn được phối thêm một ca khúc lục thân bất nhận.

Hắn ta cường đại không cần giải thích!

Hắn ta khủng bố không cần phụ trợ!

Chỉ nhìn cơ bắp trên người hắn ta thôi, còn có cánh tay thô hơn cả bắp đùi, vóc người có thể sánh với vận động viên cử tạ, lúc hắn ta đi trên đường

ngông cuồng không gì sánh được, vừa nhìn đã biết hẳn ta không phải người dễ chọc.

Minh tinh Running Brothers thấy đại ma vương hung hãn như vậy, nhanh chóng trốn đi, không dám đối đầu chính diện.

Lúc này lại thêm một câu thuyết minh: “Đại ma vương xuất hiện, quần hùng tất lui!”

“Đại ma vương như vậy, ai có thể xé danh bài sau lưng hẳn ta chứ? Mấu chốt là hiện tại còn chưa thể xé...”

Tuyết Ly so sánh cánh tay nhỏ nhỏ của bản thân với cánh tay to lớn của Mã Đại Tráng lão sư, phát hiện thân thể mình chỉ có nước đưa đồ ăn, không nhìn được than thở.

Nhưng khán giả nhìn thấy cảnh này lại nhiệt huyết sôi trào.

Rõ ràng là người đứng ở phe chính nghĩa, lại cảm thấy nhân vật phản diện đại ma vương càng đẹp trai hơn.

Nhất là lúc nhìn thấy đại ma vương chặn Trần Xích Xích gà yếu đang chạy thực mạng như điều hâu vồ gà con, đám khán giả không ngừng sôi tru.

Trần Xích Xích đáng thương của chúng ta, dưới dâm uy của đại ma vương, chỉ có thể dựa vào nhảy múa để giữ mạng.

Nhưng vũ đạo này quá cay mắt, đại ma vương cũng không chịu nổi.

“Ha ha... Thì ra còn có tiện khí công kích! Trần Xích Xích mới là đại boss sau màn!”

“Điệu nhảy xinh đẹp như vậy, ngay cả đại ma vương cũng khó có thể chịu đựng được!”

“Dù đến tham gia chương trình, cũng không thể che giấu được khí chất cột nhà phát ra từ trong lòng người!”

“Đại ma vương, lần sau người phải giết chết hẳn!”

...

Ngay sau đó, đại ma vương triển khai thế tấn công cuồng bạo, bắt được người nào xé người đó, liên tiếp loại bốn minh tinh, cho dù nữ minh tinh nũng nịu cũng không buông tha, adrenaline của khán giả tăng vọt.

Danh tiếng của đại ma vương xâm nhập lòng người!

Bọn họ thích nhất đại ma vương như vậy, bá đạo ngông cuồng không ai bì nổi!

“Đột nhiên cảm thấy, nam nhân man một chút cũng nhìn rất đẹp!” Tuyết Ly tự lẩm bẫm.

Hai vị minh tinh còn lại khó khăn lắm mới tìm được chín viên long châu, triệu hoán lực lượng Cửu Tinh Liên Châu, lại được thông báo đã vô dụng. Hoặc là cứng rắn đối chọi, hoặc là tìm kiếm đạo cụ đặc biệt để sử dụng, mới có cơ hội đánh bại đại ma vương.

Vẻ mặt của hai vị minh tinh đều sụp đổ.

Sao có thể như vậy, tổ đạo diễn cũng không cho bọn họ một con đường sống sao?

Mọi người đều cười thảm!

Cuối cùng bọn họ đã tìm được hai đạo cụ có tác dụng, mở ra trận quyết đấu đỉnh cao chân chính – đại chiến xé danh bài.

Hai vị dũng sĩ VS đại ma vương, đây là sự đối đầu giữa lực và lực, khiến đám khán giả kêu lên rất đã nghiền.

Ngay lúc mọi người tưởng cuối cùng cũng có thể thoải mái tinh thần, lúc chính nghĩa chiến thắng tà ác, tổ chương trình lại cho mọi người một sáo lộ ngược lại, toàn bộ đều bị đại ma vương loại, toàn quân liên minh chính nghĩa bị diệt!

Nghe thấy tiếng cười ngông cuồng của đại ma vương quanh quẩn trong chương trình, tất cả mọi người hoảng sợ.

Sau đó điên cuồng cười to!

“Chưa từng nghĩ đến, tà ác lại có thể chiến thắng chính nghĩa!”

“Cuối cùng chương trình Running Brothers này đã làm được, đổi mới giá trị quan của ta có được không?”

“Đây mới là chương trình thực tế! Chỉ dựa vào những minh tinh kia sao có thể đánh bại đại ma vương hung mãnh như vậy?”

“Toàn bộ bị loại mới là thật!”

“Chương trình này rất thú vị, ta còn muốn xem lại lần nữa!”

Chương 582: Running Brothers nổi tiếng, đại ma vương cũng nổi tiếng!
(14/25)

Cuối cùng, 《Running Brothers》 vừa phát sóng, tỉ suất người xem bình quân đã đạt đến 3.88%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 4.40%, trở thành một chương trình giải trí mang tính toàn dân.

Đồng thời chín vị minh tinh tham gia lại lần nữa nổi tiếng.

Người vốn đã nổi tiếng lại nổi tiếng, độ nổi tiếng lại càng tiến thêm một bước.

Việc khiến người ta không thể tưởng tượng được nhất là, cuối cùng nhân vật đóng vai đại ma vương, cũng chính là lão sư Mã Đại Tráng, đã chiến thắng chính nghĩa cũng nổi tiếng theo.

Đây mới thật sự là một pháo mà hồng!

Phá vỡ giai cấp minh tinh ban đầu, từ một diễn viên thực lực xuất chúng biến thành một minh tinh giải trí được hoan nghênh.

Nhất là tiếng cười của ma vương còn được rất nhiều người thiết kế thành tiếng chuông.

Còn có vẻ mặt mỉm cười của ma vương, đã biến thành rất nhiều ảnh động, thật sự là ma tính.

Mã Đại Tráng lão sư cũng không ngờ bản thân diễn xuất nhiều năm như vậy không có bộ phim nào nổi tiếng, ngược lại tham gia một chương trình giải trí, diễn vai đại ma vương xong lại nổi tiếng, hơn nữa còn nổi tiếng đột ngột như thế, nổi tiếng đến mức hẳn ta cũng không thể tin được.

Nhất là bây giờ người khác gặp hẳn ta, đều không gọi hẳn ta là Mã lão sư hoặc là Đại Tráng lão sư, trực tiếp gọi hẳn ta là đại ma vương.

Hẳn ta đi trên đường còn dọa khóc một vài đứa bé, khiến hẳn ta cũng dở khóc dở cười.

Mã Đại Tráng lão sư thấy rất vui mừng khi bản thân có thêm một hình tượng nhân vật đại ma vương.

Bây giờ hẳn ta cũng có thể khẳng định với mọi người, mình là một minh tinh.

Bởi dù là diễn viên phái thực lực, nhưng hẳn ta không thể không công nhận, minh tinh càng kiếm được nhiều tiền hơn.

Dựa theo hình tượng nhân vật đại ma vương đặc biệt này, hẳn ta nhận được rất nhiều lời mời nhân vật, còn có rất nhiều quảng cáo giải trí, tốc độ kiếm tiền nhanh hơn lúc trước mười mấy lần.

“Phải ôm chặt cái bắp đùi Tinh Quang, nhà máy tạo minh tinh này thật đúng là danh bất hư truyền! Còn có chương trình Running Brothers nữa, nhất định phải liên lạc thường xuyên, thường xuyên đi lên lộ mặt!” Lão sư Mã Đại Tráng suy nghĩ.

Rất nhiều người đều hâm mộ lão sư Mã Đại Tráng, vận may đã đến muốn cản cũng không cản được.

Còn có rất nhiều người đi nghe ngóng rốt cuộc 《Running Brothers》 có tuyển những ngôi sao giải trí như vậy không, có cần thông báo hay không,

bọn họ rất muốn được đi tham gia một chương trình như thế này, biết đâu sẽ nổi tiếng?

Ngoại trừ cái đó ra, thành phố điện ảnh Giang Nam lại một lần nữa nổi tiếng.

Thông qua chương trình này, mọi người cũng nhìn thấy cảnh đẹp của thành phố điện ảnh Giang Nam, lên kế hoạch đến du lịch.

Biết đâu còn có thể gặp được một vài minh tinh...

Rất nhiều khu danh lam thắng cảnh đều nổi tâm tư, thành phố điện ảnh Giang Nam đã có thể dựa vào cái này để nổi tiếng, vì sao bọn họ không được?

Mời bọn họ đến quay một tập chương trình, biết đâu sẽ nổi tiếng?

Đây là suy nghĩ của rất nhiều khu danh lam thắng cảnh.

Cứ vậy, vấn đề sân bãi vẫn luôn là nỗi lo lắng của tổ chương trình lại được giải quyết dễ dàng như trở bàn tay.

Một tuần sau, tập thứ hai của Running Brothers thuận lợi phát sóng, tập này được quay ở đại học Giang Nam và cao ốc Song Tử Tinh.

Bởi vì đã có kinh nghiệm của tập thứ nhất, tập này được quay càng đặc sắc hơn.

Running Brothers vẫn chịu khổ chịu vất vả trước sau như một, đối mặt với từng người đang sụp đổ trong tivi, trong lòng khán giả đều nở hoa.

Tỉ suất người xem lại tăng thêm một tầng, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 3.99%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 4.77%, tỉ suất người xem đứng hạng nhất trong cùng khung giờ, nghiền ép hạng hai cả mấy con phố.

Xu thế quét khởi của 《Running Brothers》 đã không thể chống đỡ!

Mà hiện tại, những chương trình khác của Tinh Quang cũng đều thuận lợi tiến lên.

Ví dụ như, đoàn làm phim 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 đã được thành lập, hoạt động tuyển vai diễn cũng kết thúc, vai nam chính không chút bất ngờ đã rơi vào trong tay Vương Xuân Sinh, nữ chính lại bị Lưu Thiên Tiên tự mang tiên khí lấy được.

Các diễn viên khác đều đã vào vị trí của mình, chính thức bắt đầu!

Phần tuyển vai diễn của phim truyền hình 《Danh Nghĩa Nhân Dân》, phim điện ảnh 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》 《Tình Yêu Đầu Tiên》 đều đã kết thúc, trước mắt cũng đang nhanh chóng quay chụp.

Còn có 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 không được bên ngoài chú ý cũng đã bắt đầu.

Trước đó Lâm Bắc Phàm đã đến xem qua đoàn làm phim, nhưng tiến độ cũng không lý tưởng, thậm chí có thể nói là rất chậm.

Hơn một tuần, cũng không quay được 7 – 8 cảnh quay.

Nếu là phim truyền hình, đã sớm quay được hai ba tập rồi.

Thứ nhất là vì, phần lớn những người trong đoàn làm phim đều là người mới, thiếu thốn kinh nghiệm một cách nghiêm trọng, xét cho cùng rất khó có thể thành lập được một đoàn làm phim chuyên nghiệp.

Thứ hai là vì, bọn họ hy vọng thể hiện được bản thân trong khoảng thời gian có hạn này, để khán giả nhớ kỹ.

Một bộ phim điện ảnh chỉ có 120 phút, ngoại trừ nhân vật chính, thời gian xuất hiện của những nhân vật khác đều có hạn, bọn họ lại có hơn 20 người. Có người xuất hiện rất nhiều thời gian, nhưng có người chỉ xuất hiện chưa tới một phút.

Vì vậy, bọn họ hy vọng bản thân có thể thể hiện được điểm sáng của mình trong khoảng thời gian ngắn này.

Quay cảnh nào, đám người cũng đều tập trung lại vừa xem vừa thảo luận, người khác cảm thấy không hài lòng, bản thân cảm thấy không hài lòng nhất định phải làm lại, cho đến khi hài lòng mới thôi.

Yêu cầu nghiêm khắc như thế, đã tốt còn muốn tốt hơn như thế, tất nhiên tốc độ sẽ chậm lại.

Có người vì quay tốt một cảnh quay đã NG hơn trăm lần mới làm ra được cảnh quay khiến bản thân hài lòng.

Vương Bảo Bảo nhận vai diễn viên chính có áp lực lớn nhất, trên cơ bản gần như cảnh quay nào cũng có hấn ta, không chỉ muốn diễn thử cảnh của mình còn phải dựng cảnh cho người khác, mỗi ngày chỉ ngủ chưa tới ba tiếng, trên cơ bản ngả đầu xuống là ngủ.

Nhưng gia hỏa này có tính tình bên bỉ của hài tử đến từ nông thôn, vẫn luôn dựa vào sự bên bỉ này để kiên trì đến bây giờ.

Lâm Bắc Phàm chắc chắn, sau khi bộ phim này kết thúc, hấn ta nhất định sẽ lột xác.

“Cứ từ từ không phải vội, tác phẩm tốt đều nhờ hằm nhừ mà ra. Không điên cuồng không phải cuộc sống, sau này các người công thành danh toại, chắc chắn sẽ biết ơn tất cả những việc đã làm hôm nay!”

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, thích thú quan sát tất cả.

Lúc này, đội lính đánh thuê ở Châu Phi xa xôi đã phát triển quân đội lên đến quy mô 1500 người.

Thật ra phần lực lượng này cũng không được tính là gì ở Châu Phi, quân đội đóng giữ của các đại cường quốc khác đều có hơn vạn người, hơn nữa thiết bị càng tân tiến hơn. Nhưng đối với Ramillado mà nói, điều này có nghĩa sự nghiệp quyền lực của hấn ta đã bắt đầu.

Thế nhưng, quy mô 1500 người đã đạt tới mức bão hòa.

“Mỏ kim cương đã không thể cung ứng được nữa, muốn phát triển nhất định phải bành trướng ra bên ngoài, tìm kiếm tương lai mới. Hơn nữa phần

lớn người ở đây đều là tân binh, cũng nên thấy chút máu.” Nhìn sự nghiệp mình từng bước một được xây dựng nên, Ramillado hăng hái.

Hắn ta quyết định từ ngày hôm nay, bắt đầu bành trướng ra xung quanh, ngầm chiếm lấy các mỏ khoáng có giá trị tiếp tục phát triển quân đội.

Hắn ta đã xâm nhập điều tra các mỏ khoáng sản xung quanh, đã quen thuộc từ lâu.

Hắn ta ngồi ở nơi này mấy tháng trời, cảm thấy đã không thể đợi thêm được nữa.

Chỉ có lấy chiến nuôi chiến mới có thể luyện được một đội quân thiết huyết.

“Xin Tở Thần điện hạ phù hộ cho ta, thắng ngay từ trận đầu!” Ramillado cầu nguyện vô cùng thành kính, sau đó nói với đại đội: “Toàn thể mọi người, hôm nay nghỉ ngơi thật tốt cho ta, ngày mai chúng ta sẽ xuất phát!”

“Vâng, thủ lĩnh!” Đám người trăm miệng một lời.

Cũng chính từ ngày hôm nay, sự nghiệp dựng quốc to lớn của Ramillado đã kéo màn bắt đầu.

Chương 583: Nghe Quách Đắc Cương nói tướng thanh! (15/25)

Hoàng đồ bá nghiệp không phải một chốc một lát là có thể hoàn thành, Lâm Bắc Phàm chỉ nhìn thoáng qua, sau đó lại kéo tầm mắt về.

Bởi vì trước mắt có một người cần hắn đi đối phó, người này đang đứng ở trước mặt hắn.

Đầu tròn lóc sáng loáng, cơ thể hơi phát tướng lại mặc một bộ trường bào màu xám sẫm, trên mặt luôn nở nụ cười thản nhiên, lúc cười lộ lên lại như Phật di lạc, nhìn rất vui vẻ.

Có lẽ bây giờ còn chưa có nhiều người biết đến người này, nhưng ở một thời không khác, hắn ta là một người tiếng tăm lừng lẫy tên – Quách Đức Cương.

Nhưng ở nơi này, hẳn ta tên là Quách Đắc Cương, là một diễn viên tướng thanh vừa mới quật khởi cũng là boss tướng thanh, sau lưng có một Phù Vân xã, có mấy chục diễn viên tướng thanh đi theo hẳn ta kiếm cơm.

Vốn Lâm Bắc Phàm không nghĩ bản thân sẽ có liên quan gì với hẳn ta, kết quả hẳn ta lại thông qua con đường Ngô Tiểu Kinh để bắc nối đến đây.

Kiếp trước cũng đã nghe nói Ngô Tiểu Kinh và Quách Đắc Cương là bạn tốt, vào thời điểm Ngô Tiểu Kinh khó khăn phấn đấu ở Hương Giang, chỉ nghe hai người kia tướng thanh mới có thể xoa dịu sự buồn khổ trong lòng.

Không ngờ đến thời không này, bọn họ vẫn liên quan đến nhau.

Người ta đã đến đây, Lâm Bắc Phàm đang rảnh rỗi cũng rất muốn gặp nhân vật lớn này một lần.

“Quách Đắc Cương?”

“Ôi chào, Lâm tiên sinh người nhận ra ta sao?” Quách Đắc Cương hơi hung phấn.

“Nhận ra, vừa nhìn thấy đầu của ngươi ta đã nhận ra!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Nghe nói ngài nói tướng thanh rất êm tai, rất nổi tiếng ở thủ đô, đáng tiếc ta quá bận rộn không rảnh đến đó!”

“Ấy ấy, đừng gọi “ngài”, gọi vậy khác nào đang chiết sát ta. Ở trước mặt Lâm tiên sinh, ta cũng không dám cậy già, ta chỉ là diễn viên tướng thanh kiếm miếng cơm ăn!” Quách Đắc Cương được cung chiều mà lo sợ.

Lúc này, có thể nói Quách Đắc Cương vẫn là người mới, nhìn thấy lão đại trong giới giải trí như Lâm Bắc Phàm cũng khó tránh khỏi bó tay bó chân, còn chưa có phong phạm Quách đại gia sau này.

“Có thể đảm đương nổi, bây giờ không được sau này được!” Lâm Bắc Phàm thần bí nói.

“Lâm tiên sinh đã không rảnh đến thủ đô, vậy có thể đến rạp hát chi nhánh của chúng ta ở Giang Nam để nghe tướng thanh. Chúng ta đã mở một rạp hát chi nhánh ở thành phố Giang Nam, đúng lúc chỗ ta lại có mấy vé, ngay

tôi nay thôi. Lâm tiên sinh có thể tự đến nhìn xem, cũng có thể dẫn theo phu nhân và bằng hữu của nàng cùng đến xem.” Quách Đắc Cường là người rất khôn khéo, vừa nhìn thấy có cơ hội lập tức trèo lên cột, lấy ra một xấp vé vào cửa thật dày đưa cho Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm nhìn mấy chục tấm vé trong lòng bàn tay, tất cả đều là vị trí VIP tốt nhất, rõ ràng hẳn ta có chuẩn bị trước mà đến.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt: “Quách đại gia, không phải ta nghe nói Phù Vân xã không tặng vé sao? Người đây là...”

“Phù Vân xã của chúng ta thật sự không tặng vé, số vé này đều là ta tự bỏ tiền túi ra. Sau này chúng ta còn muốn kiếm miếng cơm ăn ở Giang Nam, đương nhiên phải đến cửa chào hỏi một chút, còn xin Lâm tiên sinh nể mặt!” Quách Đắc Cường rất đủ cấp bậc lễ nghĩa.

Trong hai năm qua, bởi vì Tinh Quang là lực lượng mới xuất hiện, phương hướng phát triển của thành phố Giang Nam bị lệch lạc rất rõ ràng, tuy vẫn xây dựng thành trung tâm kinh tế, nhưng rõ ràng đã lệch hẳn sang sản nghiệp giải trí văn hóa.

Bây giờ, vì tiếp cận Tinh Quang, vì lấy được càng nhiều tài nguyên chất lượng tốt, rất nhiều người của giới giải trí đều đến đây kiếm tiền, rất nhiều văn phòng, công ty chi nhánh đều được thiết lập ở đây.

Thành phố Giang Nam đã dần nhận lấy cây gậy từ Hương Giang, đã có danh hiệu “Hollywood phương đông”.

Ngay cả bên chính phủ cũng có một bản kế hoạch xây dựng “Hollywood phương đông”, dựa vào xí nghiệp hàng đầu là Tinh Quang, sản nghiệp giải trí văn hóa phát triển mạnh mẽ, nhà nước còn giành rất nhiều chính sách ưu đãi cho công ty giải trí văn hóa, ví dụ như miễn giảm thuế, càng ngày càng hấp dẫn nhiều người trong giới giải trí đến đây phát triển.

Cơ hội nhìn thấy mình tinh ở nơi này nhiều hơn những nơi khác.

Phù Vân xã cũng theo làn sóng này đến thành phố Giang Nam phát triển.

“Được, tối nay ta chắc chắn sẽ đi, đi nghe tướng thanh giải buồn!” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Ta nhất định dọn dẹp hoan nghênh!”

Phù Vân xã đã có danh tiếng rất lớn trong hội tướng thanh, cho dù ở Giang Nam cũng rất nổi tiếng, vì vậy rất nhiều người thích nghe tướng thanh đều đến. Tối hôm nay, có thể nói chi nhánh Phù Vân xã ở Giang Nam khách đến như mây, khách quý chật nhà.

“Tối nay ta được sướng tai rồi, nghe nói hai người lão Quách và Vu Thiên sẽ đến!”

“Không chỉ lão Quách và Vu Thiên, còn có diễn viên tướng thanh thế hệ trẻ Tôn Việt, Nhạc Vân Bằng đều tới!”

“Tối nay có buổi lễ lớn gì sao? Sao tinh anh của Phù Vân xã đều hành động?”

“Có lẽ nhân vật lớn nào đó muốn tới! Người xem phía trước có một vị trí trống, rõ ràng là chuẩn bị cho những nhân vật kia!”

“Hắc! Là nhân vật lớn gì lại cần toàn thể Phù Vân xã chiêu đãi?”

...

Lúc này, lão Quách đang tiến hành phát biểu ở hậu trường.

“Tất cả mọi người đều nghe rõ ràng cho ta, hôm nay có một nhân vật lớn muốn tới nghe chúng ta nói tướng thanh! Các người đều phát huy 120 phần thực lực cho ta, nói tướng thanh thật tốt, thật đặc sắc cho ta! Nếu các người được nhân vật lớn coi trọng, việc thăng tiến vùn vụt không còn xa nữa! Hơn nữa Phù Vân xã chúng ta cũng có thể dựa vào cơn gió đông này lên thẳng mây xanh!”

“Sur phụ? Rốt cuộc là nhân vật lớn gì, lại cần nhiều người chúng ta đi ra nghênh đón như vậy?” Nhạc Vân Bằng lớn lên như củ khoai tây, cuối cùng đôi mắt nhỏ kia đã mở ra một chút, tò mò hỏi.

“Ta không nói trước, đến lúc đó các người sẽ biết! Đây chính là cơ hội ngàn năm có một, việc này liên quan đến tương lai của mỗi người chúng ta, các người cũng không thể như xe bị tuột xích!”

“Vâng, sư phụ!” Đám người trăm miệng một lời.

Quách Đắc Cương nhìn người bạn nổi khố ở bên cạnh, giọng điệu ôn hòa: “Lão Vu, đợi lát nữa phải làm phiền người vất vả, cùng ta nói mấy đoạn tướng thanh!”

Vu Thiên trịnh trọng gật đầu: “Cũng là vì Phù Vân xã, ta nên làm!”

Hắn ta biết là nhân vật nào đến, nếu đối phương thật lòng coi trọng Phù Vân xã, vậy Phù Vân xã tuyệt đối một phát lên trời.

Lúc này, Quách Đắc Cương nhận được một cuộc điện thoại, sau khi cúp điện thoại hắn ta vui vẻ nói: “Bọn họ đã tới, ta tự mình đi đón! Các người chuẩn bị sẵn sàng cho ta, thể hiện ra trạng thái tinh thần của Phù Vân xã chúng ta!”

Nói xong, tiểu mập mạp này lập tức chạy chậm ra ngoài.

Thời gian dần đến tám giờ tối, cũng có nghĩa sắp mở màn.

Lúc này, Quách Đắc Cương dẫn một đám người đi vào từ đại sảnh.

Người đi ở phía trước là một nam hai nữ, đều vô cùng trẻ tuổi, hơn nữa nam soái nữ mỹ, mọi người nhìn thấy đều sôi trào.

“Lại là Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết còn có Vũ Thiên Mị, ba người đứng đầu Tinh Quang đều đến!”

“Đây là nhân vật lớn, nhân vật lớn thật sự!”

“Số tài sản do bọn họ nắm giữ đã vượt qua 3000 ức, bảo sao lại cần Quách Đắc Cương tự mình ra đón!”

“Không chỉ 3000 ức, vừa mới đầu năm đã thu được 1000 ức!”

“Bọn họ còn truyền kỳ hơn cả Mã ba ba!”

Chương 584: Mỗi một người ở nơi này đều là nhân tài, nói chuyện rất dễ nghe! (16/25)

Ba người Lâm Bắc Phàm đến đây, thật sự đã gây ra sự xôn xao rất lớn.

Nhất là phu thê Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết, là một trong mười phú hào lớn nhất Trung Quốc vừa mới xuất hiện, lấy bất kì một tài sản cá nhân nào cũng có thể phân cao thấp với phú hào truyền kỳ Mã Đại Vân, đột nhiên xuất hiện ở đây thật sự khiến đám người kích động.

Cứ như gặp được idol vậy.

Diễn viên tướng thanh của Phù Vân xã đứng ở hậu trường nhìn thấy Lâm Bắc Phàm xuất hiện cũng rất kích động.

“Hóa ra là ba vị lão đại của Tinh Quang đến nghe tướng thanh, bảo sao sự phụ lại để chúng ta giữ vững tinh thần!”

“Bọn họ đều là nhân vật cấp bậc lão đại của giới giải trí, nếu được bọn họ coi trọng, mời chúng ta tham gia mấy chương trình, biết đâu chúng ta có thể bùng nổ độ nổi tiếng như đại ma vương!”

“Bây giờ tất cả mọi người đều hâm mộ đại ma vương Mã Đại Tráng lão sư muốn chết!”

“Tinh Quang đúng là dreamworks tạo minh tinh, biết đâu chúng ta nói tướng thanh cũng có thể nổi tiếng được!”

“Ừm, ta nhất định phải nói một đoạn tướng thanh thật hay, thể hiện trình độ nói tướng thanh sở trường của ta!”

“Tất cả mọi người đều phải lên tinh thần, cơ hội đang ở trước mắt!”

...

Chỉ với sự xuất hiện của đám người Lâm Bắc Phàm, đã đủ khiến Phù Vân xã nước lên thì thuyền lên.

Các vị diễn viên tướng thanh lên tinh thần, bọn họ phải toàn lực ứng phó, thể hiện bản thân, nịnh nọt đại boss!

Bọn họ cũng muốn làm minh tinh, kiếm nhiều tiền!

Ba người Lâm Bắc Phàm ngồi xuống vị trí chính giữa phía trước, những người bạn do bọn họ dẫn tới đều chia ra ngồi xung quanh, còn có một đám vệ sĩ ngồi quanh bọn họ, đảm bảo sự an toàn của bọn họ bất cứ lúc nào.

Ngay cả vị trí bảo an ở bên ngoài, cũng bị vệ sĩ tiếp quản một phần.

Bây giờ thân phận địa vị của bọn họ đã khác biệt, các biện pháp an ninh cũng được tăng lên mấy cấp bậc.

Xưa nay trong xã hội này không thiếu những người điên cuồng mạo hiểm, ngay cả lúc minh tinh ra ngoài tham gia chương trình cũng bị người ta đâm bị thương, còn có phú hào Lý Ngạn Hoành bị người ta hắt nước, những hành vi này đều quá nguy hiểm.

Vì vậy bọn họ nhất định phải tăng cường công tác bảo vệ.

Nhân vật chính đã vào chỗ, vở kịch tướng thanh lập tức bắt đầu.

Quách Đắc Cương lập tức nhân cơ hội phát huy: “Mọi người nhìn dáng vẻ vừa rồi của ta, có phải rất giống chó săn hay không?”

“Đúng!” Đám người trăm miệng một lời.

“Vậy là được rồi, hôm nay Quách Đắc Cương ta muốn làm chó săn một lần! Không chỉ vỗ mông ngựa của ba người họ, ta còn muốn vỗ đến khi bọn họ thoải mái mới thôi, như vậy ta mới có thể lên Tinh Quang! Sau khi lên Tinh Quang, ta có thể làm minh tinh lớn, kiếm nhiều tiền, mua xe đua, lấy tiểu tam, đi lên đỉnh cao cuộc đời!”

Mọi người cười ha ha, không ngừng ồn ào.

Lúc này, Vu Thiên đại gia đi ra từ hậu trường, dùng tay chỉ vào Quách Đắc Cương vặn hỏi: “Họ Quách, vừa rồi người nói kiếm nhiều tiền mua xe đua

để làm gì? Người nói rõ ràng cho ta, ta muốn về nhà tổ cáo với lão bà của người!”

Quách Đắc Cương tỏ vẻ hối hận: “Ôi, hỏng việc! Sao ta lại nói ra lời trong lòng chứ!”

Mọi người lại lần nữa cười ha ha, thành công hâm nóng sân khấu.

Ngay sau đó, Quách Đắc Cương leo lên sân khấu, cùng Vu Thiên bắt đầu màn biểu diễn tướng thanh đầu tiên trong hôm nay.

Có thể nói, hôm nay Quách Đắc Cương và Vu Thiên mở hết tốc lực, đủ loại tiết mục ngắn kết hợp lưu loát với tình huống của hôm nay, Lâm Bắc Phàm là vị lão đại bị tô đen nhiều nhất, không biết đã bị trêu chọc bao nhiêu lần.

Thế nhưng, đây mới là biểu diễn nghệ thuật tướng thanh, trên sân khấu không có phụ tử, nói thế nào cũng được.

Dưới sân khấu có quy định, tất cả mọi người phải tôn sư trọng đạo, nói quy tắc.

Lâm Bắc Phàm cũng không cảm thấy có gì lạ, dù sao hắn cũng đã quen bị người trêu chọc, nếu người có thể trêu chọc đến bước tiến mới có thể Lâm Bắc Phàm còn vỗ tay.

Phần mở màn vô cùng thành công.

Ngay sau đó, đồ đệ của Quách Đắc Cương cũng lên sân khấu theo thứ tự, tiết mục tướng thanh của từng người rồi rít ra sân.

《Ta là nhà khoa học》

《Cuộc đời của ta》

《Ta muốn hạnh phúc》

...

Còn đặc biệt biên soạn 《Ta muốn lên Tinh Quang》, đều chọc đám người cười to.

“Các nàng cảm thấy tướng thanh hôm nay thế nào? Có hay không?” Lâm Bắc Phàm quay sang nhìn hai nữ nhân.

“Buồn cười chết ta rồi, lần đầu tiên phát hiện tướng thanh truyền thống lại chơi vui như vậy! Ha ha...” Bạch Thanh Tuyết cười đến cong cả người.

“Nữ Vương đại nhân nói đúng, cười chết ta rồi! Nhất là tiểu Nhạc Nhạc, ngu ngốc đáng yêu, lúc cười lộ lên đặc biệt bỉ ổi...” Vũ Thiên Mị cũng không tốt hơn là bao.

Tướng thanh Quách Đắc Cương cũng không kiêng thịt, không kiêng lạnh, không kiêng gì hết, chỉ cần có thể chọc người cười, vậy cái gì hắn ta cũng dám nói!

Đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến tướng thanh của hắn ta có thể lấy được thành công!

Cuối cùng, màn biểu diễn tướng thanh này rất thành công.

Sau khi tiết mục kết thúc, Quách Đắc Cương đặc biệt mời đám người Lâm Bắc Phàm lên chụp ảnh lưu niệm.

“Lâm tiên sinh, hai vị lão tổng xinh đẹp, các ngươi cảm thấy tướng thanh hôm nay có vui mắt không?” Quách đại gia cười ha hả nói.

“Cũng được, không ngờ tướng thanh lại chơi vui như vậy! Cảm giác Xuân Vãn mà ta xem trước kia đều là giả tướng thanh, không hề buồn cười!” Bạch Thanh Tuyết vui vẻ nói, hôm nay nghe tướng thanh hai tiếng, khiến tâm trạng của nàng trở nên thoải mái vui vẻ.

“Tướng thanh của bọn họ là nói cho người bên trên nghe, tướng thanh của chúng ta là nói cho quần chúng nghe, vì vậy tình huống không giống nhau!” Quách Đắc Cương có ý riêng nói.

...

“Dáng người cũng có đặc điểm riêng, ta phát hiện điển viên tướng thanh của Phù Vân xã các người, không ai có giá trị nhan sắc vượt qua mức trung bình! Chẳng lẽ đây chính là quy củ của điển viên tướng thanh?” Vũ Thiên Mị cười híp mắt nói.

“Không thể nói như vậy, chúng ta cũng rất cố gắng có được không?” Vu Thiên đại gia không hài lòng nói.

“Lớn lên như vậy, các người còn cố gắng thế nào?”

“Đương nhiên là cố gắng kiếm tiền đến Hàn Quốc sửa mặt!” Tiểu Nhạc Nhạc tiếp lời.

Vũ Thiên Mị lại lần nữa không nhịn được cười ra tiếng.

“Lão Quách, ta phát hiện mỗi người ở chỗ các người đều là nhân tài, nói chuyện rất dễ nghe, ta rất thích nơi này!” Lâm Bắc Phàm nhịn cười nói: “VẬY ĐI, BÂY GIỜ CŨNG ĐÃ MUỘN, CHÚNG TA ĐI VỀ TRƯỚC, CÓ CHUYỆN GÌ NGÀY MAI CHÚNG TA LẠI NÓI!”

“Được, ta chỉ chờ những lời này của Lâm tiên sinh!” Quách Đắc Cương thoải mái cười một tiếng, sau đó rất bá đạo xua tay: “Chúng tiểu nhân, toàn thể có mặt!”

Tất cả điển viên tướng thanh lập tức đứng nghiêm, vẻ mặt nghiêm túc.

Sau đó đột nhiên, vẻ mặt bọn họ vặn vẹo thành một khuôn mặt tươi cười kỳ cục, cơ thể uốn éo thành bác gái tây môn, vung tay lên cứ như tú bà, ỏn à ỏn ẻn nói: “Hoan nghênh các vị đại gia ghé thăm lần nữa!”

Ba người Lâm Bắc Phàm run lên một cái.

“Các người thật sự là một đám nhân tài, nhìn dáng vẻ này của các người khiến ta thật sự không dám đến nữa!”

“Khiến ta buồn nôn đến mức có thể phun bữa cơm tôi qua ra!”

“Chuồn thôi, chuồn thôi...”

Chương 585: Đẩy ra 《Joyful Comedians》 ! (17/25)

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm còn chưa tỉnh ngủ, Quách Đắc Cương đã dẫn theo mấy đồ đệ đến.

Lâm Bắc Phàm ghen lời nhìn hắn ta: “Ta nói này Quách đại gia, không cần vội vàng vậy đâu, bây giờ còn chưa tới mười giờ!”

Quách Đắc Cương cười khò, ngài là lão đại, ngài không vội ta vội.

Nếu ngài quên lời hẹn giữa chúng ta, ta không có đường nào để đi, vậy ta biết tìm ai để khóc đây?

Vì vậy việc này làm càng sớm càng tốt, sớm có quyết định hắn ta cũng yên tâm.

Hiếm khi nào được nhìn thấy dáng vẻ lo lắng của Quách Đắc Cương đại gia, trong lòng Lâm Bắc Phàm vui vẻ, nói: “Quách đại gia, có chuyện gì người nói đi, chúng ta cứ mở rộng lòng thẳng thắn với nhau.”

“Được rồi!” Quách Đắc Cương hưng phấn lên tiếng, sau đó hỏi: “Lâm tiên sinh, người cảm thấy buổi tướng thanh tôi qua thế nào?”

“Thật sự thú vị, dù sao ta cũng rất thích xem.”

“Có tương lai không?”

Lâm Bắc Phàm suy nghĩ, nói: “Nếu như vận hành thỏa đáng, thật sự rất có tương lai.”

“Mục đích ta đến đây cũng liên quan đến tướng thanh.” Quách Đắc Cương móc một bản kế hoạch ra, đôi mắt sáng lên nói: “Ta dự định đẩy ra một chương trình giải trí liên quan đến tướng thanh! Chương trình này thông qua việc thi đấu tướng thanh để khai thác người mới, thúc đẩy ngành tướng thanh phát triển...”

Lâm Bắc Phàm nhìn bản kế hoạch.

Chương trình này tên là 《 Top Funny Comedian 》 , nói về con đường thông qua lựa chọn tài năng, thông qua thi đấu tướng thanh trên sân khấu, sau đó chọn ra nhân tài tướng thanh ưu tú.

Hình thức chương trình rất đơn giản, nhưng Lâm Bắc Phàm nhận ra trong đó còn có mục đích, đó là phổ biến môn nghệ thuật truyền thống tướng thanh này, nhân cơ hội đẩy đờ đệ của mình hoặc là diễn viên tướng thanh của Phù Vân xã ra ngoài, khiến cái tên Phù Vân xã này nổi tiếng.

Thậm chí còn có nguyên nhân sâu xa hơn, có thể đả kích diễn viên tướng thanh của phái khác.

Cùng nghề là oan gia!

“Lâm tiên sinh, ngài cảm thấy chương trình này thế nào? Chương trình của chúng ta có thể thông qua phương thức tướng thanh mà mang đến niềm vui cho khán giả, ta tin tưởng chỉ cần khán giả mỉm cười, vậy tỉ suất người xem chắc chắn không thấp!”

Quách Đắc Cường nói rất chắc chắn, đây cũng là nguyên nhân tướng thanh của hắn ta có thể lấy được thành công.

Người ta đến nghe tướng thanh đều là đến tìm thú vui, thả lỏng một chút, người có muốn nói lý lẽ lớn với người ta người ta cũng không muốn nghe.

Chỉ cần khán giả mỉm cười, vậy là đủ.

“Nói như thế nào đây, chương trình này chỉ có thể coi là bình thường.” Lâm Bắc Phàm đóng bản kế hoạch lại.

“Lâm tiên sinh, sao lại thế?” Quách Đắc Cường căng thẳng.

“Điểm xuất phát tốt, nhưng giới hạn quá lớn, toàn bộ hình thức biểu diễn sân khấu cũng chỉ có tướng thanh, nhưng người biết có bao nhiêu khán giả thích hình thức tướng thanh này không? Có thể bảo đảm tỉ suất người xem của đài truyền hình không?”

“Điều này...”

“Chương trình giải trí của đài truyền hình Tinh Quang chúng ta có tỉ suất người xem bình quân đạt tới 3%, nói cách khác trong khoảng thời gian đó có 45 triệu khán giả trên cả nước đang xem, người có thể bảo đảm số người thích hình thức sân khấu tương thanh này đạt tới mức 45 triệu sao?”

“Điều này...” Quách Đắc Cương chột dạ, hắn ta không thể bảo đảm.

“Đối với Tinh Quang mà nói, tỉ suất người xem không đạt đến 3% đều được tính là thất bại. Mặc dù tương thanh là nghề truyền thống, nhưng ở trong nước ta chỉ được coi là tiểu chúng, rất biết không ít, người yêu thích cũng có, nhưng chắc chắn không nhiều. Tuy tương thanh nói rất hay rất thú vị, nhưng luôn có người không thích.”

“Nhất là người trẻ tuổi, rất nhiều người trong số bọn họ đều cảm thấy tương thanh đã cũ kỹ, nghe tương thanh sẽ không theo kịp thời thượng, vì vậy người có nói dễ nghe hơn nữa bọn họ cũng không nghe. Đúng lúc, tỉ suất người xem của Tinh Quang chúng ta chủ yếu đều đến từ đám người trẻ tuổi này. Vì vậy, nếu Tinh Quang chúng ta đẩy ra chương trình này, chắc chắn là mua bán thua lỗ!”

“A? Lâm tiên sinh người cảm thấy nên làm thế nào cho phải?” Quách Đắc Cương hơi hoảng.

Chẳng lẽ kế hoạch của hắn ta cứ bị đập chết vậy sao?

Cố gắng lâu như vậy đều là uổng phí sao?

“Ta cảm thấy, phương án chương trình này của người phải sửa!”

“Sửa thế nào?”

“Tất nhiên đều là mang đến niềm vui, hình thức niềm vui kiểu gì mà không được? Có thể là tương thanh, có thể là tiểu phẩm, có thể là tạp kỹ, thậm chí còn có thể là những thứ khác, chỉ cần có thể mang đến niềm vui thì không thành vấn đề!”

“Nói hay lắm!” Ánh mắt Quách Đắc Cương sáng lên, vỗ bàn đứng dậy.

Hắn ta cảm thấy suy nghĩ trước đó quá hạn hẹp, luôn nhìn chăm chăm vào mảnh đất nhỏ tương thanh này, suy nghĩ cũng bị hạn chế.

“Ngoại trừ cái đó ra, hình thức tranh tài phải sửa lại.” Lâm Bắc Phàm uống một ngụm nước.

“Xin lắng tai nghe!”

“Cách tuyển chọn này quá truyền thống, trải qua vòng đấu loại, đấu bán kết đến thẳng trận chung kết cuối cùng, làm phức tạp như vậy làm gì? Chương trình này của chúng ta chủ yếu mang đến niềm vui, khán giả cũng chỉ xem hiệu quả kịch vui, ai mang đến hiệu quả tốt thì sẽ muốn xem người đó. Đối với rất nhiều diễn viên hài, tranh tài cùng không phải máu chột, có thể ở lại trên sân khấu càng lâu, càng nhiều cơ hội thể hiện bản thân mới càng tốt, bọn họ càng cần một sân khấu. Vì vậy chúng ta có thể đổi cách, đó là hài kịch của ai có hiệu quả tốt hơn, khán giả thích xem ai, người đó có thể ở lại trên sân khấu càng lâu hơn. Khán giả không thích xem ai, vậy thì nhanh chóng đào thải, tặng vị trí trống cho người càng tốt hơn.”

“Vì vậy chế độ thi đấu của chúng ta là, trong một tập có sáu nhóm hài kịch đồng thời tranh tài... Khán giả được quyền bỏ phiếu, mỗi một tập đều bỏ phiếu, nhóm có số phiếu thấp nhất sau hai kỳ sẽ bị đào thải, sau đó đưa nhóm hài kịch mới vào. Cứ vậy, đã giữ được tính cạnh tranh của trận tranh tài, lại giữ được sự phấn khích cho chương trình. Đối với những diễn viên hài có thực lực, đây là cách tốt nhất, bởi mỗi một tập bọn họ đều có thể ở lại biểu diễn. Ở lại chương trình càng lâu, danh tiếng cũng càng cao, thậm chí cuối cùng có thể cá vượt long môn, trở thành minh tinh!”

“Lâm tiên sinh nói đúng, lão Quách ta thụ giáo!” Quách Đắc Cương lập tức cam chịu nhận thua.

Nhìn phương án của người ta, đều là làm về hài kịch, đều là tạo ra minh tinh trong giới hài kịch, kết quả phương án của người ta nắm đúng phần quan trọng, cần nhắc đến các mặt, nghe xong đã cảm thấy có thể làm!

Còn phương án của mình, quá lạc hậu, thật sự không đáng nhắc tới.

Nếu Tinh Quang thật sự làm dựa theo phương án của Lâm Bắc Phàm, hẳn ta nghĩ không chỉ có người mới, còn có rất nhiều diễn viên hài chuyên nghiệp đều sẽ đến phá quán, dù sao nền tảng Tinh Quang này cũng quá hiếm có, diễn viên hài cũng phải kiếm cơm.

Đại đạo thông thiên đang ở ngay trước mắt, ai không muốn lên?

Ngay cả bản thân Quách Đắc Cương cũng hơi không nhịn được.

Đột nhiên Quách Đắc Cương cảm thấy hơi lo lắng, diễn viên hài đến từ cả nước, không biết đồ đệ của hắn ta có thể chịu được hay không?

Lâm Bắc Phàm càng nói càng high: “Bây giờ ta cảm thấy, sân khấu này càng phải cởi mở hơn, không chỉ là người mới, diễn viên hài thế hệ trước cũng có thể lên. Chúng ta phải chế tạo nó thành bữa tiệc hài kịch thật sự!”

Lâm Bắc Phàm tổng hợp 《Tiểu Ngạo Giang Hồ》 và 《Joyful Comedians》 của thời không trước, thử hỏi người có sợ không?

Về phần người mới và người cũ cùng lên sân khấu có công bằng hay không, Lâm Bắc Phàm lười cân nhắc, chỉ cần chương trình đặc sắc là được.

Tinh Quang chỉ nhìn tỉ suất người xem, chẳng muốn nhìn những cái khác!

“Vì vậy, chương trình này không thể gọi là 《Top Funny Comedian》, có lẽ nên đổi tên là 《Joyful Comedians》, ý tưởng trung tâm là khiến người ta cười, khiến người ta vui vẻ!” Cuối cùng Lâm Bắc Phàm vỗ tay một cái.

“Lâm tiên sinh, người chơi như vậy, sợ rằng đồ đệ của ta không có đường sống!” Ánh mắt Quách Đắc Cương tràn đầy u oán.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt một tiếng: “Người phải tin tưởng, là vàng thì sẽ phát sáng! Ta cảm thấy đồ đệ của người cũng không tệ, tập hợp lực lượng Phù Vân xã của người, dù không thể đi đến cuối cùng, cũng có thể ở lại thêm mấy kỳ. Dựa vào khả năng tạo minh tinh của Tinh Quang ta, sau khi đi ra từ 《Joyful Comedians》 chắc chắn danh tiếng sẽ bùng nổ, như thế vẫn chưa đủ cho người kiếm lời sao?”

“Vây cũng đúng!” Quách Đắc Cương yên tâm.

Chương 586: Thu thập ca khúc Olympic! (18/25)

Khuôn mặt Quách Đắc Cương khẽ nhúc nhích, sau đó nói: “Lâm tiên sinh, ta cảm thấy tiết mục 《 Joyful Comedians 》 này rất mới lạ, nội dung sáng tạo, đồng thời cũng tương đối chuyên nghiệp, cần tập trung rất nhiều diễn viên hài kịch, khả năng phải thêm thời gian trừ bị.”

“Hơn nữa, theo ta được biết, hơn nửa năm tới, Tinh Quang đã xếp đầy chương trình giải trí, cơ bản không thể chừa ra thời gian dư thừa. Bởi vậy ta cho rằng, vì hiệu quả tiết mục, chúng ta nên trì hoãn 《 Joyful Comedians 》 đến nửa năm sau lại chế tác.”

Lâm Bắc Phàm cười như không cười nhìn hấn ta, nhìn đến nỗi Quách Đắc Cương tâm thần bất định.

Tuy Quách Đắc Cương nói rất hợp tình hợp lý, giống như đang đứng trên lập trường của Tinh Quang mà cân nhắc vấn đề, nhưng vẫn nhìn ra được hấn ta có tâm tư riêng.

Trì hoãn tiết mục đến nửa năm sau, chẳng phải Quách Đắc Cương sẽ có nhiều thêm mấy tháng để chuẩn bị sao?

Thời điểm người khác ngây thơ không biết gì, Quách Đắc Cương đã trang bị toàn ý, ưu thế này sẽ lớn tới cỡ nào?

Khi người khác vội vàng chuẩn bị 1 ~ 2 tiết mục, Phù Vân xã của hấn ta đã chuẩn bị kỹ càng mấy tiết mục, hơn nữa còn diễn tập xong, còn ai có thể trở thành đối thủ của Phù Vân Xã?

Tên mập chết bầm này thật quá xảo quyệt, khó trách có thể nổi lên được.

“Có thể, có điều người nợ ta một ân tình.” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

Hiện giờ Quách Đắc Cương mới ra đời, nhân tình không đáng tiền, nhưng tương lai khó mà nói chắc. Tạm thời giữ một nhân tình, lo trước khỏi hoạ,

nói không chừng tương lai sẽ có lúc cần đến, dù sao hấn cũng không tổn thất gì.

Quách Đắc Cương cười khỏ, chút thủ đoạn nhỏ của của bản thân vẫn bị phát hiện.

Có thể lẫn lộn trở thành đại lão, quả nhiên không ai là người đơn giản, cho dù ngoại giới vẫn cho rằng vị đại lão này rất không đáng tin cậy.

Có điều vì các đồ đệ, vì Phù Vân Xã, nhân tình này nhất định phải thiếu.

“Lâm tiên sinh, ta hiểu!” Quách Đắc Cương đáp ứng, trong lòng nhiều thêm chút khỏ sở.

Thiếu nhân tình của đại nhân vật như Lâm Bắc Phàm sẽ khó trả cỡ nào? Nếu chuyện mà ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng không làm được, Quách Đắc Cương hấn ta có tác dụng gì? Quách Đắc Cương luôn cảm thấy trên thân thiếu một khoản nợ to lớn vô cùng, trĩu nặng.

“Mặt khác, tất nhiên tiết mục này do Quách đại gia người nói ra, chắc chắn người đã có rất nhiều ý tưởng. Hơn nữa người lẫn lộn trong nghề này nhiều năm như vậy, khẳng định rõ ràng. Như vậy ta sẽ thuê người làm người lên kế hoạch và dẫn chương trình, phụ trách chế tác tiết mục, được chứ?” Lâm Bắc Phàm cười cười nói.

Trong lòng Quách Đắc Cương thầm vui vẻ, xoa xoa tay nói: “Việc này sao ta dám có ý kiến, ta mà từ chối thì quá bất kính rồi.”

Đối với lợi ích có thể chạm tay đến, Quách Đắc Cương không chút do dự bắt vào.

Trở thành người lên kế hoạch và dẫn chương trình này, sẽ mang tới lợi ích cực lớn cho hấn ta.

Đầu tiên là vấn đề danh khí, trở thành người dẫn chương trình hấn ta có thể phát huy công phu miệng lưỡi của bản thân, để danh tiếng bản thân nhanh chóng tăng lên, danh khí tăng mạnh thì tiền cũng càng nhiều.

Thứ hai, trở thành người lên kế hoạch, hẳn ta sẽ có rất nhiều không gian để thao tác.

Tỷ như, dưới điều kiện tiên quyết là phải công bình công chính, hẳn ta có thể bảo đảm người của Phù Vân Xã có thể ở lại trên võ đài mãi.

Cho dù lúc trước có tỏ biểu hiện không tốt bị đào thải, hẳn ta vẫn có thể lập tức lôi ra một diễn viên tổ tướng thanh trong Phù Vân Xã tiếp tục tham gia thi đấu, có thể không ngừng xoát mặt.

Còn có thể thừa cơ đả kích địch nhân, nhất là những kẻ địch cũ kia.

Muốn tham gia tiết mục của ta, hừ hừ, trước tiên phải nhìn sắc mặt ta rồi nói, ta không vui các ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ.

Không phục thì tới cắn ta đi?

Quách Đắc Cương phảng phất như đã nghĩ đến hình ảnh tuyệt vời kia, không tự chủ toét miệng, cười giống y như cóc.

“Ta không quản người chơi thủ đoạn gì, có ý nghĩ gì, ít nhất phải cam đoan tiết mục đặc sắc có tỉ lệ người xem, bằng không thì không phải bàn thêm gì nữa, hiểu không?” Lâm Bắc Phàm nói ra lời cảnh cáo cuối cùng.

“Ta hiểu, hoàn toàn hiểu! Lão Quách ta lăn lộn nhiều năm như vậy, nên làm việc như thế nào trong lòng ta tự hiểu rõ! Cho dù ta muốn chơi thủ đoạn, cũng sẽ nằm trong quy tắc, khiến người khác không tìm được một chút khuyết điểm!” Quách Đắc Cương vỗ ngực cam đoan.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng yên tâm.

“Phù Vân Xã các ngươi không ít nhân tài nói chuyện lưu loát, mấu chốt là rất có cảm giác giải trí, có muốn để bọn họ tham gia 《Running Brothers》 không?” Lâm Bắc Phàm phát ra lời mời.

“Ta đồng ý thay bọn hắn!” Quách Đắc Cương không chút do dự nói.

Vừa có thể kiếm tiền lại vừa có thể xoát danh khí, chuyện tốt như vậy người ta muốn cầu còn không được, sao hẳn ta có thể cự tuyệt?

Nói không chừng sẽ có người gặp vận may, trở thành Đại ma vương tiếp theo thì sao?

Năm nay là năm Olympic, vì làm tốt Olympic, tổng cục thể dục bắt đầu thu thập ca khúc Olympic, cổ vũ ủng hộ các vị dũng sĩ Olympic sắp ra sân có thể phấn chấn tinh thần, đồng thời cũng đánh thức ý thức vận động quốc dân và quốc gia.

Trong giới giải trí, đây là một sự kiện không nhỏ, nhất là trong giới âm nhạc, nó còn có thể tính là một tiểu thịnh hội.

Rất nhiều công ty giải trí, nghệ sĩ âm nhạc nổi danh, tác giả đều được mời tới.

Ca khúc của người nào được thu nhận, vô luận là danh khí hay địa vị đều sẽ tăng lên rõ rệt. Nếu có thể tham gia làm MV, danh khí cũng sẽ tăng lên không nhỏ.

Rất nhiều người trong giới âm nhạc đều xoa tay, muốn kiếm một chén canh từ trận tiểu thịnh hội này.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm dưới danh Luyến Tuyết Ái Tửu cũng được mời.

“Lâm Bắc Phàm, ngươi dự định viết bài hát gì?” Dương Tửu Nhi hỏi.

Lâm Bắc Phàm khổ não nói: “Ta biết nhiều bài lắm, không biết nên chọn bài nào!”

“Trang! Ngươi tiếp tục trang!” Dương Tửu Nhi xem thường.

“Ta nói thật!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

“Ta biết là thật, nhưng ngươi dám nói vừa rồi không phải ngươi đang trang bức sao?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Ta đã nhìn thấu ngươi, bức vương như ngươi không có cơ hội trang bức toàn thân lập tức khó chịu!” Dương đại tiểu thư đưa tay phải ra: “Mau giao bài hát ra đây, đừng lằng nhằng nữa!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thế là, Lâm Bắc Phàm lập tức sáng tác bài hát.

Lâm Bắc Phàm viết ba bài, theo thứ tự là 《Tin Tưởng Minh》 của Lingdian, 《Chân Tâm Anh Hùng》 của Châu Hoa Kiện, cùng với ca khúc 《Kỳ Khai Đắc Thắng》 bản cover tiếng Trung của 《Wavin” Flag》 nhận cúp thế giới.

Ba bài hát này đều là ca khúc thể thao Lâm Bắc Phàm cực kỳ yêu thích, 《Kỳ Khai Đắc Thắng》 sôi sục không bị cản trở, 《Tin Tưởng Minh》 ý chí chiến đấu sục sôi, 《Chân Tâm Anh Hùng》 nhiệt lệ cảm động, đều là số ít những bài hát rất hay.

Bất kỳ một bài nào tham gia ca khúc Olympic cũng dư xài.

“Tại sao ngươi lại viết ba bài?” Dương Tử Nhi sững sốt.

“Ai biết tiêu chuẩn âm nhạc mà tổng cục thể dục muốn chọn là gì? Chúng ta chuẩn bị càng nhiều càng tốt, cơ hội cũng lớn hơn một chút!”

Tiêu chuẩn chọn nhạc của chính phủ khó có thể định tính, ai có thể nghĩ tới ca khúc cho Olympic năm 2008 là 《Ta Và Ngươi》 đâu?

Nhìn từ góc độ của Lâm Bắc Phàm, bài hát này cũng chỉ bình thường, nếu không muốn nói là nhàm chán cực độ. Nếu không phải có gió đông Olympic, bài hát này thật không cách nào tóe lên bọt nước.

Dương Tử Nhi gật đầu: “Vây cũng đúng!”

Thế là, cả ba bài hát đều được gửi đến tổng cục thể dục.

Chương 587: Ba bài ca toàn bộ đều trúng tuyển ca khúc chủ đề của Olympic! (19/25)

Đồng thời có rất nhiều người trong giới âm nhạc gửi ca khúc của mình đến Tổng cục thể dục, hy vọng có thể nhận được sự ưu ái.

Không lâu sau đó, một tiểu hội nhằm vào Tổng cục thể dục Olympic mở ra, trong đó có thảo luận về đề tài liên quan tới ca khúc chủ đề của Olympic.

Cuối cùng, bài bài hát của Lâm Bắc Phàm đều trở hết tài năng, tiêu diệt toàn bộ những ca khúc khác.

“Ba bài hát này đều là do Luyến Tuyết Ái Tửu của Tỉnh Quang viết, Luyến Tuyết Ái Tửu không hổ là nghệ sĩ âm nhạc nổi tiếng, nhạc sĩ nhất lưu! Ba bài hát này cảm thấy rất không tệ, hiện tại mọi người thương nghị nên chọn bài nào làm ca khúc chủ đề cho Olympic!”

“Ta cảm thấy 《Chân Tâm Anh Hùng》 không tồi, có phần đâu có cảm động, hình dung vận động viên thành chân tâm anh hùng rất hay!”

“《Tin Tưởng Mình》 sục sôi chí tiến thủ, đây mới là phong thái vận động viên!”

“Ta cho rằng 《Kỳ Khai Đắc Thắng》 tương đối tốt, ý nghĩa danh tự của bài hát cũng rất may mắn! Hơn nữa cả ca khúc vô cùng sục sôi bành trướng, ta tin sẽ có rất nhiều người ưa thích nó!”

...

Nhằm vào này, các vị lãnh đạo mỗi người phát biểu ý kiến.

Chỉ là bọn hắn cũng rất do dự, ý kiến không giống nhau.

Bởi vì ba bài hát này thật sự quá tốt, tùy tiện xuất ra một bài đều có thể làm ca khúc chủ đề của Olympic, kết quả bọn hắn lại gửi đến ba bài, như vậy làm bọn hắn vô cùng khó xử, rất khó tuyển chọn.

Nhất thời thương nghị không thể chọn được, mọi người đành phải nhìn về phía vị trí cục trưởng trọng yếu nhất.

“Thực ra, ta cảm thấy tất cả mọi người đều bị nhầm lẫn một chỗ!”

Cục trưởng Tổng cục Thể dục nói ra: “Ai quy định ca khúc Olympic chỉ có thể là một bài? Trước kia chỉ là không có lựa chọn khác, ca khúc hay chân chính chỉ có hai ba bài như vậy, nên chỉ có thể chọn một. Cho nên trải qua thời gian dài, tất cả mọi người cho rằng ca khúc Olympic chỉ có thể có một bài. Làm này chúng ta có thể phá vỡ lệ cũ, ba bài hát này tất cả đều rất hay, vì sao không dùng toàn? Chúng ta tuyển ca chủ yếu là nặng ở tuyên truyền, hiệu quả tuyên truyền của ba ca khúc tuyên truyền nhất định sẽ mạnh hơn so với áp dụng một bài!”

Ánh mắt đám người sáng lên, đồng ý phương án này, không có ý kiến.

Kế tiếp sẽ do ai chế tác MV.

Cục trưởng lại một lần nữa phát biểu: “Liên giao cho Tinh Quang, bọn họ là chuyên nghiệp, hơn nữa địa vị đặc thù, để bọn họ làm ít công to. Dù sao, chúng ta trưng dụng toàn bộ ba bài nhạc của bọn họ, có chút không tử tế. Ít nhất phải cho bọn họ một chút phúc lợi an tâm, ta tin tưởng họ rất tình nguyện tiếp nhận công việc này.”

Tinh Quang treo danh hào của cấp trên, cho dù cấp dưới thì khăng định cũng phải nhìn với con mắt khác.

Trong quy tắc cho bọn họ một chút tiện lợi, đối với tất cả mọi người đều tốt.

“Ta đồng ý!”

“Tán thành!”

...

Thế là, phương án này cứ như vậy thông qua.

Khi Tinh Quang nhận được tin tức này đều có chút mờ mịt.

Không nghĩ tới ba bài ca gửi lên, toàn bộ được trưng dụng, hơn nữa còn để Tinh Quang bọn họ thu MV..

Điều này nhìn như một việc tốn công mà không có kết quả, kỳ thực có chỗ tốt rất lớn đối với Tinh Quang.

Đừng nhìn chỉ là MV ngắn ngủi mấy phút, chỉ là ứng cử viên tiến vào MV, cũng có thể hình thành ích lợi thật lớn. Đây là một vinh hạnh đặc biệt, trong kỳ trước phạm là người tiến vào loại MV Olympic này, nhân khí đều sẽ được đại bạo.

Nhất là chủ xưởng trong đó, nhân khí vọt thẳng lên một tầng lầu, hỏa càng thêm hỏa.

Rất nhiều người trong vòng giải trí vì tranh một cái danh mà khiến đầu rơi máu chảy, thậm chí không ca hát, chỉ lộ một cái mặt cũng nguyện ý.

Bây giờ có tới ba ca khúc, như vậy thì lợi ích lớn đến bao nhiêu?

Thế là, Tinh Quang mới vừa tiếp vào tin tức này không bao lâu, điện thoại của rất nhiều người bị đánh bạo.

Trong đó, Hứa Hán Kiệt chính là đại biểu.

Điện thoại công việc của hắn ta, lại một lần nữa bị tàn phá.

“Lão Hứa, nghe nói Tinh Quang sẽ thu ba bài MV Olympic, người xem nhân tuyển này... Ta được hay không? Ta vẫn rất có tài nghệ, miễn là người nói một tiếng, chính cho ta một cái tên, ca thiếu người một cái nhân tình...”

“Lão Hứa, liên quan tới MV Olympic MV, lưu cho ta một cái danh ngạch. Tuy hiện tại ta không còn ca hát, nhưng trình độ vẫn còn duy trì. Lại nói bình thường quan hệ của chúng ta sâu như vậy, nhiều lần đều là ta giúp người cản rọ!”

“Hứa ca ca, có thể hay không cho chúng ta một cơ hội? TFBoys chúng ta rất muốn vì dũng sĩ Olympic ủng hộ!”

“Hứa lão bản, liên quan tới MV Olympic MV, người hiểu mà!”

...

Hứa Hán Kiệt cười khỏ: “Vì sao mỗi lần những chuyện này đều do ta chịu tội?”

Tuy hẳn ta phàn nàn, nhưng đối với mỗi một cuộc điện thoại hẳn ta cũng không dám ngắt, ngược lại ôn tồn nói chuyện với đối phương. Bởi vì đây đều là nhân mạch của hẳn ta, đều là hảo bằng hữu của hẳn ta, hẳn ta không muốn làm tổn thương bằng hữu.

Hứa Hán Kiệt bên này tương đối nghiêm trọng, Dương Tử Nhi bên kia cũng không thanh nhàn.

Lý Tông Nhân: “Tử nhi, chúc mừng ba bài ca của ngươi đều vào, đây chính là thiên đại hảo sự!”

Dương Tử Nhi: “Qua loa, thao tác bình thường thôi.”

Lý Tông Nhân: “Ách... Ngươi thật đúng là không khách khí! Như vậy thì ta có việc làm phiền ngươi, ta có mấy người học sinh, thiên phú cũng không tệ, làm phiền ngươi dàn xếp một lần, để bọn hắn lộ mặt trong MV Olympic một lần. Nếu như có thể hát một hai câu thì còn tốt hơn!”

Dương Tử Nhi: “Ách... Ta uống say, hôm nào chúng ta lại trò chuyện tiếp!”

Lý Tông Nhân: “Uy! Uy? Lại cúp?”

Dương Tử Nhi cười đắc ý, muốn thông qua ta đi cửa sau, nghĩ cũng đừng nghĩ!

Không bao lâu, điện thoại lại vang lên, Lưu Đại Hoan.

Dương Tử Nhi: “Uy, Lưu lão sư?”

Lưu Đại Hoan: “Tử nhi, nghe nói ngươi uống say?”

Dương Tử Nhi: “Không sai, là Lý lão sư nói đúng không, mỗi ngày ta đều phải say hai ba lần.”

Lưu Đại Hoan: “Chỗ này của ta thu được mấy bình rượu ngon do bằng hữu đưa tới, có niên đại nhất định. Vẫn còn muốn mời người uống rượu, có điều bây giờ xem ra coi như xong.”

Dương Tử Nhi: “Đừng nha, bây giờ ta còn có thể uống mấy bình!”

Lưu Đại Hoan: “Vậy việc liên quan tới MV Olympic MV...”

Dương Tử Nhi: “...”

Lại có thể chơi dụ hoặc, hơn nữa còn là dùng nhược điểm lớn nhất của nàng tiến hành lợi dụng, Dương Tử Nhi đáng xấu hổ khuất phục.

Một cái MV Olympic, khuấy động phong vân ngành giải trí.

Chỉ có điều, bởi vì sự tình làm lớn, việc này cuối cùng vẫn do Bạch Thanh Tuyết xuất mã, trấn áp một đám ngu quỉ xà thần.

Đối với ứng cử viên cho MV Olympic, Bạch Thanh Tuyết cho rằng trước tiên tuyển người từ nội bộ Tinh Quang, đem người mình đẩy ra ngoài, như vậy mới có thể chiếm được lợi ích lớn nhất. Không nói những cái khác, nhân tuyển MV Olympic, Tinh Quang ít nhất phải cầm xuống một nửa.

Còn lại một nửa, mới cân nhắc phân cho những người khác.

Trên MV, chủ yếu tuyển chọn danh thắng cổ tích của tổ quốc, sau đó mới dung nhập thân ảnh phần đầu của dũng sĩ Olympic.

Trong đó danh thắng cổ tích có thể sẽ có thành phố điện ảnh Giang Nam.

Ba ca khúc, không thể đẩy ra toàn bộ chỉ trong một lần.

Tốt nhất phân chia ba lần, đẩy ra trong ba giai đoạn.

Sau ba lần, vừa vặn đến Olympic, hiệu quả mới có thể đột xuất.

“Lấy hai tháng làm kỳ hạn một lần! Sau bốn năm tháng, đúng lúc thời điểm không khí Olympic dày đặc nhất, liên tục ba ca khúc, liền có thể đốt lên

nhật tình của các khán giả!” Vũ Thiên Mị đề nghị, Bạch Thanh Tuyết gật đầu một cái.

“Bài thứ nhất chúng ta liền tuyển 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 , lấy một đêm tốt!”

Chương 588: 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 hỏa khắp toàn cầu! (20/25)

Sau khi tuyển định ca khúc, liền bắt đầu chuẩn bị.

Nhân tuyển chủ xướng ước chừng 20 người, lộ mặt có hơn 40 người, nội bộ Tinh Quang chiếm 30 danh ngạch, còn dư lại hơn 30 cái dùng để lôi kéo người bên ngoài, như vậy thì vẹn toàn đôi bên..

Sau một tuần lễ, ca khúc vạn chúng mong đợi 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 rốt cục đẩy ra phía ngoài.

Tiểu Phượng là một vị dũng sĩ vận động, hẳn ta vô cùng yêu quý vận động, mỗi ngày đều kiên trì rèn luyện, hơn nữa thời điểm rèn luyện thích nghe nhạc vận động, như vậy sự vận động của hẳn ta mới có lực lượng.

Trong kho âm nhạc của hẳn ta sưu tầm rất nhiều bài hát vận động hùng dũng.

Đáng tiếc những bài này hẳn ta đã nghe đến chán, hẳn ta cần sự kích thích mới, động lực mới.

Hôm nay là thời gian ca khúc Olympic công bố, lúc đầu đối với tiêu chuẩn tuyển nhạc của chính phủ xưa nay, hẳn ta không dám đặt niềm tin, không có chờ mong.

Nhưng nghe nói bài hát này là do Luyện Tuyết Ái Tửu sáng tác, ý nghĩ hẳn ta lập tức thay đổi.

Nhạc của Luyện Tuyết Ái Tửu sẽ không phạm sai lầm, mỗi một bài đều là kinh điển.

Trong kho âm nhạc của hấn ta, thì có thể loại âm nhạc tương đối kích động lòng người như 《 Ta Tin Tưởng 》 《 Tuý Quyền 》 《 Nam Nhi Đương Tự Cường 》 , để thời điểm mỗi lần hấn ta rèn luyện thật giống như đang luyện công, đặc biệt kích thích.

Hấn tin tưởng, Luyện Tuyệt Ái Tửu tuyệt sẽ không nhường hấn thất vọng.

Thế là, mắt thấy thời gian không sai biệt lắm, hấn ta chuyển kênh đến Đài truyền hình Tinh Quang, bởi vì hấn ta biết rõ thời gian này Tinh Quang sẽ đẩy ra ca khúc Olympic 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 .

Vừa bắt đầu, chính là âm thanh nhịp trống dày đặc, lập tức điều động cơ bắp hấn ta.

Sau đó, giai điệu đất đỏ dẫn bạo toàn trường.

Oh oh .

Sảng khoái tự tại nhiệt huyết dâng trào.

Đừng hỏi có tồn tại ngôi sao có thể hái hay không

See the champions.

Take the field now.

Unify us make us feel proud.

...

“Cool! Chính là vị này, chính là cảm giác này!” Tiểu Phong cảm thấy toàn thân đều đang sôi trào, gật gù đắc ý, có một loại khẩn trương xem thi đấu bóng đá, còn có cảm giác không bị cản trở.

Rất nhiều khán giả trước tivi cũng cảm thấy nhiệt huyết của mình bị đốt.

Cảm giác này thành linh, khiến cho người ta không kim hãm được chìm đắm trong đó, cùng một lúc hò hét theo, cùng một lúc phát tay theo.

Trở lại trong MV, tất cả minh tinh đều mặc quần áo thể thao nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ, cảm xúc kích động mênh mông hát ca.

Sau lưng bọn hắn là đủ loại hình chiếu vận động, đều là thân ảnh quán quân đoạt giải kỳ trước của nước ta, đó là thời khắc hoàng kim nhất của bọn họ. Còn có một đám người đang phát cờ hò reo, cờ đỏ sao vàng tung bay thật cao.

Bài hát này tiết tấu nhẹ nhàng, ca từ đơn giản dễ hiểu, nghe hai lần là biết hát, giai điệu vô cùng có độ.

Nghe được bài hát này, nhìn thấy thời khắc kích động lòng người sau lưng, mọi người cũng kích động theo.

Phảng phất bản thân mình đã ở trên sân thi đấu, vì dũng sĩ Olympic của chính mình phát cờ hò reo

Bài hát Olympic này không có gì bất ngờ xảy ra, một khi đẩy ra lập tức hỏa khắp cả nước.

“Ca khúc Olympic 《Kỳ Khai Đắc Thắng》 của Tinh Quang, ta muốn quỳ!”

“Ngày hôm đó ta nghe đến bầm lần, toàn thân sôi trào ngủ không yên!”

“Cảm giác có một loại xúc động xuống dưới đá bóng!”

“Ca khúc vận động của Trung Quốc cũng có thể sôi trào như vậy, cũng có thể kích thích cảm xúc không bị cản trở như vậy!”

“Lúc tắm rửa còn muốn gào hai tiếng!”

...

Lượng truy cập Video Tinh Quang bạo ạp.

Còn có Đài truyền hình Tinh Quang, bởi vì MV này phải phát sóng tuần hoàn trên truyền hình, một ngày phải phát ra nhiều lần, hơn nữa đều là thời

gian quảng cáo, điều này liền đưa đến người xem thời gian quảng cáo tăng cao.

Thông qua Video Tinh Quang, bài hát này cùng với MV trực tiếp hot khắp Châu Á, hot khắp toàn cầu.

“Trung Quốc cũng có ca khúc Olympic kích động tình cảm mê mông như vậy? Ta nghe xong cũng muốn vận động!”

“Quá êm tai! Cảm giác ta đang ở trên sân thi đấu!”

“Đây là nhạc của Luyến Tuyệt Ái Tửu, một đôi tổ hợp truyền kỳ vẫn mạnh trước sau như một!”

“Nhìn thử xem ca khúc Trung Quốc của người ta, nhìn nhìn lại nước chúng ta, khó coi!”

“Đây mới là đại quốc Olympic!”

...

Bởi vì ca khúc quá bốc lửa, trực tiếp nhắc lên một phong trào ca khúc Olympic, tạo nên làn sóng toàn dân ca hát.

Từng quốc gia địa khu cùng với ca sĩ bắt đầu cover lại ca khúc này, sau đó thượng truyền lên Video Tinh Quang để chia sẻ với mọi người, đủ loại phiên bản so đấu lẫn nhau, nâng lên nhiệt độ của bài hát.

Lâm Bắc Phàm nhớ kỹ, loại nhiệt độ cũng chính là có thể so sánh với Kỳ Mã Vũ kiếp trước.

Ngay cả thủ lĩnh tiên sinh Olympic trong một trường hợp công cộng điểm danh biểu dương: “Bài hát 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 này thật sự quá tuyệt vời, hát ra tinh thần Olympic của chúng ta, hát ra sự phấn đấu và ý chí của các vận động viên! Nếu như có thể, ta thực sự rất muốn gặp tác giả bài hát này một lần, bởi vì ta cũng là một người mê nhạc của hắn!”

Ngược lại là chủ nhà Nhật Bản chua chát nói: “Bài hát này có cái gì hay? Âm âm ỉ ỉ.”

Bọn hắn cũng đẩy ra ca khúc Olympic của mình, đáng tiếc sấm to mưa nhỏ, bị 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 bóp thành mảnh vụn.

Hiện tại vừa nói đến năm ca khúc Olympic 2020, mọi người đầu tiên nghĩ tới là 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》, mà không phải bài hát kia của Nhật Bản. Chính bản không bằng đồ lậu, người nghĩ thử xem trong lòng Nhật Bản sẽ có cảm giác như thế nào?

Có thể không khó chịu sao?

《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 nổi khắp toàn cầu, danh khí của các đại minh tinh tham dự MV bài hát này cũng tăng vọt theo.

Danh khí tăng vọt mang ý nghĩa tài nguyên cuộn cuộn mà đến.

Trong đó ích lợi lớn nhất lại là một minh tinh chỉ lộ khuôn mặt tươi cười trong đó.

Nhưng là bởi vì hình tượng của hắn ta là ánh nắng thanh xuân, tràn ngập mệnh mệnh tinh thần phấn chấn, cho nên mặc dù mới lộ một mặt lại bị rất nhiều người nhớ kỹ, sau đó danh khí liền tăng vọt, từ một minh tinh tam lưu trực tiếp vượt qua một đẳng cấp, đạt đến minh tinh nhị lưu, không biết đã giảm bớt đi bao nhiêu thời gian và tài nguyên.

Tất cả minh tinh tham gia đều cảm thấy rất may mắn.

Tóm lại, được lợi quá nhiều người.

Ngay thời điểm phong trào Olympic này bị Tinh Quang khuấy lên, ngành giải trí Hoa Ngữ lại xảy ra một đại sự.

Đó chính là là tập đoàn Alimama bỗng nhiên tuyên bố, chính hợp thu mua Kugou, Youku, văn học Tâm Ưu, thể dục Tùng Sơn, trò chơi Bằng Trình và mấy viện tuyến, thành lập tập đoàn văn hóa giải trí Alimama, chính thức tiến quân sản nghiệp văn hóa giải trí.

Ban đầu tập đoàn Ali liên quan đến bản khối văn hóa giải trí, nhưng đầu tư không lớn, thường thường để cho người ta không để ý đến sự tồn tại của bọn họ.

Nhưng là lần này lại có thể chinh hợp tất cả tài nguyên văn hóa giải trí, còn quy mô thu tóm bên ngoài, thành lập tập đoàn văn hóa giải trí Alimama, ý này là Ali muốn hạ thủ với thị trường Hoa Ngữ.

Alimama thế nhưng là một tập đoàn tài lực mười phần hùng hậu, có thể so sánh với sự tồn tại của tập đoàn Penguin, tập đoàn Dada, thậm chí còn muốn mãnh liệt hơn.

Sau lưng còn có phú hào truyền kỳ Mã Đại Vân, một kẻ vô luận là ánh mắt hay là thủ đoạn đều có thể xưng hùng là sự tồn tại kinh khủng. Hiện giờ hẳn ta muốn ra tay với sản nghiệp văn hóa giải trí, ở toàn bộ Trung Quốc chỉ sợ không có bao nhiêu công ty có thể chống đỡ được.

Chương 589: Tranh đoạt quyền phát sóng Olympic internet! (21/25)

“Sản nghiệp vui chơi giải trí của Trung Quốc hai năm nay phát triển quá rõ ràng, chính phủ còn đôi với sản nghiệp vui chơi giải trí ủng hộ, trong hai năm này xuất hiện rất nhiều xí nghiệp vui chơi giải trí ưu tú, nâng lên tinh thần kiến thiết văn hóa quốc gia, tập đoàn Tinh Quang chính là đại biểu trong đó. Ali chúng ta mặc dù là tân nhân nhập hành, nhưng nguyện ý giống như Tinh Quang, vì phát triển vui chơi giải trí của quốc gia, cống hiến một phần lực lượng cho tinh thần kiến thiết văn hóa!”

Ở buổi họp báo của Ali, Ali đề nghị Mã Đại Vân hăm hờ nói: “Mục tiêu kế tiếp của chúng ta, chính là cầm xuống quyền phát sóng độc nhất vô nhị Olympic Internet! Ali chúng ta nhất định sẽ hiện ra thịnh yển Olympic đặc sắc nhất cho mọi người!”

Chuyện này ảnh hưởng lớn vô cùng.

Mọi người đều biết, trước mắt sản nghiệp vui chơi giải trí của quốc gia cơ bản bị Tinh Quang, Penguin, Dada lũng đoạn, tạo ra thế tam quốc.

Lúc đầu Penguin xếp ở vị trí đệ nhất, nhưng bị Tinh Quang sòng sau đệ sòng trước, chỉ có thể lui xuống đệ nhị.

Dada nhà lớn càng lớn, nhưng trọng tâm cũng không ở vui chơi giải trí, mà là khai phát trên phương diện bất động sản.

Cho nên, trước mắt thứ hạng ba công ty này là Tinh Quang, Penguin, Dada.

Trước mắt tuy ba phương này chột có cạnh tranh, nhưng thế cục cũng tính ổn định, trước mắt bình an vô sự.

Ali tiến quân vui chơi giải trí, tương đương khuấy đục chậu nước này.

Trong đó Tinh Quang vô luận là tư bản, tài nguyên hay là địa vị đều ổn thỏa ghé đầu, cao cao tại thượng thống lĩnh toàn bộ ngành giải trí.

Tập đoàn Dada đối với vui chơi giải trí có chen chân, nhưng chủ yếu tập trung ở giới phim ảnh.

Đối mặt với Ali vào cuộc, hai tập đoàn này mặc dù có áp lực, nhưng áp lực không lớn.

Chỉ có áp lực của tập đoàn Penguin là lớn nhất, phản ứng lớn nhất, phía trên có Tinh Quang đè ép, phía dưới lại có Ali khí thế hung hăng, hai tập đoàn đều không dễ chọc, tập đoàn Penguin cảm giác bó tay toàn tập.

Trước đó không cẩn thận đã bị Tinh Quang vượt qua, hiện tại lại muốn để Ali đạt được một lần?

“Ali tiến quân vui chơi giải trí đã không thể ngăn cản, nhưng chúng ta nhất định phải đánh xuống sự kiêu căng phách lối của Ali!”

“Muốn để Ali biết rõ, vui chơi giải trí không phải ai cũng có thể chơi ổn!”

“Có một cái Tinh Quang đã đủ, không cần cái thứ hai!”

“Một năm trước chúng ta phạm sai lầm, tuyệt không thể tái phạm!”

“Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, chúng ta có thể liên hệ Tinh Quang, bắt tay đối phó Ali!”

...

Tập đoàn Ali, tập đoàn Penguin, tập đoàn Tinh Quang lần đầu chiến tranh liên tập trung trên quyền tranh đoạt phát sóng Olympic Internet độc nhất vô nhị.

Đấu thầu sẽ được cử hành tại CCTV, ngày hôm đó rất nhiều công ty Internet đều tới.

Trong đó được người khác chú ý nhất tự nhiên là tam cự đứng đầu vui chơi giải trí Tinh Quang, Penguin và Ali.

Ali đến đúng là phú hào truyền kỳ Mã Đại Vân, danh tự vị này ai nghe cũng đều muốn chân ba chân, có người còn hô cao Mã Vân ba ba.

Ali phái ra Mã Đại Vân xuất mã, có thể nói là đã tâm bùng bùng.

Penguin lần này cũng không qua loa, cũng phái ra đồ đảng của mình Mã Đại Đăng.

Vị này top ba khách quen trên bảng phú hào Trung Quốc, có thể phân cao thấp với đại phú hào Mã Đại Vân.

Cái này cũng có thể thấy được Penguin đối với lần đấu thầu này rất coi trọng.

Mã Đại Vân VS Mã Đại Đăng, song mã tương tranh, long tranh hổ đấu, chỉ xem tên tuổi liền hấp dẫn người.

Còn thiếu khuyết một vị máu chốt.

Thế là, mọi người đưa ánh mắt nhìn lên Tinh Quang.

Lâm Bắc Phàm khoan thai tới chậm.

Mọi người hứng thú lớn.

Nếu như là hai vị mỹ nữ lão tổng Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị đến thì mọi người làm sao hào hứng cao như vậy được, nhưng hết lần này tới lần khác lại là Lâm Bắc Phàm cái tên gây tranh cãi tràn ngập đến, mọi người lập tức hứng thú.

Tất cả microphone lập tức vây lại.

Phóng viên: “Lâm tiên sinh, ngài đây là tới tham gia tranh đoạt quyền phát sóng Olympic Internet năm 2020 sao?”

Lâm Bắc Phàm lườm một cái: “Nói nhảm!”

Mở miệng liền làm phóng viên khó xử.

Scandal trên người Lâm Bắc Phàm có nhiều lắm, không quan tâm lại nhiều thêm một hai cái.

Phóng viên: “Ngươi cảm thấy, so với Mã Đại Vân, Mã Đại Đăng, ngươi có ưu thế gì?”

Lâm Bắc Phàm nghiêm trang trả lời: “So với bọn hắn thì ta trẻ tuổi hơn, soái hơn, hơn nữa lão bà ta so với bọn hắn còn đẹp hơn nhiều!”

Chúng phóng viên dở khóc dở cười: “Chúng ta hỏi không phải cái này...”

“Nhưng theo ta lý giải thì chính là như vậy!”

Phóng viên: “...”

“Chúng ta hỏi chính là vấn đề tranh đoạt quyền phát sóng Olympic Internet, ngài cảm thấy Tinh Quang có ưu thế gì? Tinh Quang và Ali đều phải ra đờ đờ của đờ đờ, ngài cảm thấy mình có thể đánh bại hai vị phú hào truyền kỳ này sao?”

Lâm Bắc Phàm hăm hờ nói: “Ưu thế lớn nhất của Tinh Quang chúng ta chính là có tiền! Tương đối có tiền! Chúng ta không chỉ có tiền còn chịu xài tiền! Đấu thầu chẳng qua cũng chỉ là một trò chơi xem ai nhiều tiền hơn thôi, ai bỏ tiền nhiều người đó liền chiến thắng! Ở phương diện này ta rất có kinh nghiệm, ta không biết rõ hai vị lão Mã có được hay không?”

Một cỗ khí tức nhà giàu mới nổi nồng nặc đập vào mặt.

Đám người cảm thấy hô hấp trì trệ, con mắt đều bị kim quang của thổ hào lóe mù.

Vốn là còn rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng lại không biết phải hỏi từ đâu.

Cứ như vậy, Lâm Bắc Phàm bỏ rơi phóng viên, đi vào CCTV.

Có thể tới Ương thị tham gia đấu thầu chí ít đều là lão tổng, theo lý thuyết công phu hàm dưỡng cũng không tệ, nhưng thời điểm Lâm Bắc Phàm đi tới, tất cả mọi người đồng loạt nhìn qua, giống như trông thấy Hồng Hoang Mãnh Thú.

Gia hỏa này tuy trẻ tuổi, lại là một đối thủ ra bài không theo lẽ thường, so với Mã Đại Vân, Mã Đại Đăng còn gai góc hơn.

Mọi người tới tham gia đấu thầu đều biết, đều là tận khả năng dùng cái giá thấp nhất cầm xuống quyền phát sóng sau cùng.

...

Nhưng đụng tới gia hỏa này, tất cả liền không nhất định.

Gia hỏa này tiêu tiền như nước là có tiếng, quả thực bất kể bất cứ giá nào. Nếu như gia hỏa này thật điên cuồng bỏ tiền, dù cho thâm hụt tiền cũng phải bỏ tiền, ai chịu nổi?

Lúc này, Mã Đại Vân cười ha hả đi tới: “Lâm Bắc Phàm?”

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên: “Mã Đại Vân?”

“Thực sự là ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!” Mã Đại Vân nhiệt tình nói.

“Ta cũng vậy, khó được nhìn thấy Mã Đại Vân thật, hạnh ngộ hạnh ngộ!”

“Ta còn có thể là giả?” Mã Đại Vân sững sốt.

“Đó là đương nhiên, người xem trên Internet có bao nhiêu phiên bản Mã Đại Vân? Cao nhất là 99 tuổi, thấp nhất thì vừa mới biết đi, ta đếm cũng không hết. Áo lót của người thật nhiều, cho nên nếu như không phải nhìn thấy chân nhân, ta cũng không dám tin!”

Mã Đại Vân lúng túng cười một tiếng: “Đừng nói ta, người cũng sắp!”

Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, tự tin nói: “Mãi mãi cũng không có một ngày này!”

“Vì sao? Bây giờ người cũng là đại phú hào tre tuổi mà cả nước đều biết, nhất định sẽ có rất nhiều người bắt chước người!”

“Gương mặt này của ta chính là phiên bản cao phối, mỗi một bộ phận đều hoàn mỹ không tì vết, nhiều một tác thì mập, thiếu một tác thì gầy, cho dù là y sinh Hàn quốc cũng thúc thủ vô sách. Mọi người có thể hủy dung nhan chính thành người, lại không có khả năng phẫu thuật thẩm mỹ chính thành ta!”

Mã Đại Vân: “...”

Người này nói chuyện làm sao lại đáng ghét như vậy?

Khó trách rất nhiều người nói đến hắn đều cắn răng nghiền lợi, muốn đánh hắn.

Chương 590: Ba vị đại lão chuyện trò vui vẻ! (22/25)

Có điều, Mã Đại Vân không hổ là Mã Đại Vân, khẽ mỉm cười bỏ qua đi.

Nửa đời người của hắn ta không biết gặp được bao nhiêu khó dễ, gặp được bao nhiêu chua xót, loại đùa giỡn châm chọc như Lâm Bắc Phàm kia, với hắn ta mà nói là quá ôn hòa, không đáng nhắc tới.

Tương phản, hắn ta cảm thấy Lâm Bắc Phàm rất hợp khẩu vị.

Từ sau khi hắn ta công thành danh toại, chung quanh đều là thanh âm nịnh hót, khiến cho hắn ta phiền muộn không thôi.

Hiện tại nhiều hơn một người không để ý mặt mũi hắn ta, khiến hắn ta đặc biệt có cảm giác mới lạ.

Ai, con người có đôi khi chính là hèn như vậy.

“Nghe nói người sắp về hưu? Người bây giờ chỉ mới 50 tuổi, chính là niên kỷ hoàng kim để phân đấu, hơn nữa tập đoàn Ali dưới sự suất lĩnh của người cũng phát triển không ngừng, làm sao đột nhiên nghĩ đến về hưu?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Mã Đại Vân mỗi một thở dài: “Ai, sự tình nhiều lắm đáp ứng không xuê, loay hoay cũng không có thời gian. Không nói những cái khác chỉ nói năm ngoái, một nửa thời gian của ta đều là ở trên máy bay, bay khắp toàn cầu, thời gian bên cạnh người nhà quá ít. Hơn nửa cuộc đời ta đều dâng hiến cho Ali, hiện tại ta chỉ muốn trải qua sinh hoạt của riêng mình.”

Cặp mắt Mã Đại Vân tràn đầy hoài niệm: “Tuy hiện tại cái gì ta cũng có, cái gì cũng không thiếu, nhưng là thời gian mà ta tiếc nuối nhất, vẫn là trước kia thời điểm làm lão sư...”

Lâm Bắc Phàm hâm mộ nói: “Ta thực sự hâm mộ người, còn có đồ vật có thể hoài niệm. Không giống ta, còn chưa bắt đầu phân đấu cũng đã chạy tới cuối cùng, nhân sinh hoàn toàn trắng bệch, không có đồ vật gì đáng giá để hồi ức.”

Mã Đại Vân: “...”

Mã Đại Vân tức giận trừng Lâm Bắc Phàm một cái.

Bầu không khí đang tốt, liền bị hỗn tiểu tử này phá hủy.

Không biết có bao nhiêu người hâm mộ tiểu hỗn đản trước mắt này, mới 20 tuổi mà tài sản cũng đã phú khả địch quốc, hơn nữa còn có một lão bà bạch phú mỹ xinh đẹp như hoa, tài sắc song toàn, không cần phân đấu nhiều cũng đã tới đỉnh cao nhân sinh.

Suy nghĩ một chút về chính hắn ta, lúc trước cảm thiết kế của Ali chạy một lượt gần 100 tòa thành thị, gặp gần 100 đại nhân vật kéo đầu tư, khúm núm

miễn cưỡng vui cười, mỗi ngày đều nhào đầu tới công tác, cùng người nhà chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, hơn 20 năm đều không có thời gian riêng tư cho bản thân, mới có thành tựu như tên tiểu tử thúi trước mắt này, suy nghĩ một chút lòng toàn là chua xót!

Càng nghĩ, tâm lý Mã Đại Vân càng không công bằng.

Cảm giác đời này đều sống thành chó!

Người khác đều nói ta là phú hào truyền kỳ, thương nghiệp chi tử, vị trước mắt này mới là!

Mã Đại Vân còn muốn nói gì, nhưng nhìn đến khuôn mặt tràn đầy “hâm mộ” trước mắt, tâm lý đều buồn đến chết, lập tức không lời nào để nói.

“Kỳ thực, ngươi về hưu ưỡn chút cũng tốt!” Lâm Bắc Phàm còn nói thêm.

“Vì sao nói như vậy?” Mã Đại Vân kinh ngạc.

“Bởi vì không có Ali của ngươi, tương đối dễ đối phó!”

Mã Đại Vân: “...”

Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm: “Không nên hiểu lầm, ta nói chính là tập đoàn giải trí Ali. Lúc đầu ta còn không yên tâm, sợ hấn ta sẽ trở thành uy hiếp lớn nhất của Tinh Quang, nhưng nếu ngươi không có ở đây thì sự tình gì cũng không có.”

“Ngươi lại đối với người nổi nghiệp của không coi trọng như vậy? Xem nhẹ hấn sẽ khiến cho ngươi thua thiệt!” Mã Đại Vân cười.

“Không có việc gì, ta so với hấn trẻ tuổi hơn, ta có thể mài chết hấn!”

Mã Đại Vân: “...”

...

Ta không phải nói cái này.

Mã Đại Vân phát hiện, nói chuyện với Lâm Bắc Phàm thực sự quá mệt mỏi.

Tư duy người này có hồ, lúc nào bấy người cũng không biết.

Đúng lúc này, Mã Đại Đằng cười ha hả đi tới: “Hai vị lão tổng, các người đang nói chuyện gì, vui vẻ như vậy?”

Sau đó bắt tay với Lâm Bắc Phàm: “Ta là Mã Đại Đằng, làm quen một chút!”

“Ta, Lâm Bắc Phàm!”

Nhìn gương mặt trẻ tuổi quá đáng trước mắt, Mã Đại Đằng cảm khái nói: “Lâm tiên sinh người thực sự quá trẻ tuổi, cơ hồ bằng tuổi với hài tử nhà ta. Lúc ta ở tuổi của người, ta mới vừa học được gõ bàn phím.”

“Không cần hâm mộ, kỳ thực ta càng hâm mộ người!” Lâm Bắc Phàm nhiệt tình nói: “Từ nhỏ ta đã nghe truyền kỳ về người mà lớn lên, ta cũng một mực lấy người làm tấm gương mà cố gắng, đối với sự nghiệp của ngài ta rất ủng hộ. Không nói những cái khác, trò chơi của người chỉ là nạp tiền thì ta liền nạp hơn một ức!”

Mã Đại Đằng cười ha ha: “Cảm tạ Lâm tiên sinh ủng hộ Penguin của ta! Hiện tại chúng ta là bằng hữu, quay đầu ta đưa người một tài khoản VIP chí tôn, không cần nạp tiền tùy người chơi!”

Đối với Mã Đại Đằng mà nói, một tài khoản trò chơi chỉ là một câu nói. Nếu như có thể dựa vào tài khoản lôi kéo một vị đại lão thương nghiệp, lấy được nhân tình một vị đại lão, vậy thật là quá kiếm lời.

“Có thể hay không quá tốn kém? Ta rất biết chơi!” Lâm Bắc Phàm ngượng ngùng nói.

Mã Đại Đằng hào sảng phát tay: “Đều là việc nhỏ, Penguin chúng ta không thiếu chút tiền này!”

“Nói như vậy chơi trò chơi rất kiếm tiền?”

“Xác thực không ít, tập đoàn Penguin chúng ta trước mắt chủ doanh nghiệp chính là về mảng trò chơi.” Mã Đại Đăng cười nhạt một tiếng, đây đều là tin tức công khai, không có gì không thể nói.

“Cho nên, nhìn thấy làm trò chơi có thể kiếm tiền như vậy, Tinh Quang ta cũng chuẩn bị tiến quân sản nghiệp trò chơi!”

Trong lòng Mã Đại Đăng bỗng nhiên nhảy một cái...

Tinh Quang tiến quân sản nghiệp trò chơi?

Trong các đại tập đoàn ở trước mặt, tập đoàn Tinh Quang có nghiệp vụ gần với tập đoàn Penguin của hắn ta nhất, thị trường cũng ở gần nhất, nếu như hắn muốn tiến quân sản nghiệp trò chơi, sẽ tạo thành uy hiếp to lớn đối với tập đoàn Penguin.

Lúc trước các đại sản nghiệp tuy tồn thất không ít, nhưng còn nằm trong phạm vi chịu đựng của Mã Đại Đăng.

Nhưng nếu như sản nghiệp trò chơi cũng bị xâm lấn, vậy liền nguy hiểm.

Mã Đại Đăng khẩn trương: “Lâm Bắc Phàm, người nói là sự thật sao? Tinh Quang các người thật sự chuẩn bị tiến quân sản nghiệp trò chơi?”

Mã Đại Vân cũng vểnh tai lắng nghe.

“Đùa thôi, bây giờ chúng ta có rất nhiều chuyện đều bận bịu làm không xong, làm sao có thời gian đi làm trò chơi?” Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười.

Mã Đại Đăng mặt không biểu tình, nhưng tâm lý lại len lén nhẹ nhàng thở ra.

“Có điều tương lai thế nào ai nói chắc được đây?” Lâm Bắc Phàm lại thêm một câu.

Tâm Mã Đại Đăng lần nữa nhấc lên.

Nghiêm túc quan sát Lâm Bắc Phàm, lại không nhìn thấy gì, trong lòng lập tức phiền muộn.

Mã Đại Vân đứng ở một bên cười ha ha: “Ban nãy ta còn tưởng rằng tiểu tử này đởn tính, không nghĩ tới hồ chôn ở chỗ này! Vừa rồi ta cũng bị tiểu tử thú này quay nhiều lần, hiện tại đến phiên ngươi!”

Lâm Bắc Phàm cười.

Mã Đại Đăng cũng cười, chỉ là có chút cứng ngắc.

Người chung quanh đều đang quan sát ba vị đại lão này.

Trong đó, hai vị là phú hào truyền kỳ thời đại này, top ba sự tồn tại cường đại trong bảng phú hào.

Lâm Bắc Phàm tuy trẻ tuổi, tài sản cũng không so nổi với hai vị này, nhưng tiềm lực to lớn, tương lai không ai nói chắc được.

Ba người chuyện trò vui vẻ, tự nhiên hấp dẫn phần lớn ánh mắt người khác.

Nếu như có thể từ trong cuộc nói chuyện của ba vị đại lão nói chuyện lộ ra nửa điểm tin tức trọng yếu, đối với bọn hắn mà nói giá trị quá lớn.

Thanh âm những người chung quanh đều không tự giác được mà nhỏ xuống.

Thời gian đấu thầu sắp đến.

Mấy người lại hàn huyên vài câu, sau đó trở lại chỗ ngồi riêng mình an vị.

Ba vị đại lão đều không có nói đến việc đấu thầu hôm nay.

Bởi vì tất nhiên đã đến hiện trường, mọi người tự nhiên đều là đối thủ cạnh tranh, cũng đều là lão hồ ly, lại nói tiếp cũng chẳng có tiến triển gì, khả năng còn tổn thương tình cảm, có ý nghĩa gì đâu?

Quyền phát sóng Olympic Internet là một bút làm ăn không nhỏ, nhưng đối với ba vị siêu cấp phú hào trước mắt này mà nói cũng chỉ là một bút buôn bán nhỏ, không đáng nổi giận, tổn thương hòa khí.

Chương 591: Ba vị lão đại sáo lộ! (23/25)

Lâm Bắc Phàm ngồi trên vị trí của mình, xem tin tức có liên quan.

Lần trước Olympic báo giá là một ức nguyên, cuối cùng bị tập đoàn Penguin dùng giá 5.5 ức nguyên lấy được.

Lần này vẫn báo giá là một ức nguyên, nhưng cần nhắc đến lần này có quá nhiều xí nghiệp tham gia cạnh tranh, nhất là còn có Tinh Quang, Penguin và ba tập đoàn lớn, giá cuối cùng có thể tăng hơn 20% – 30%, giá cả sẽ đạt tới khoảng bảy ức.

Bởi vì Ali đây tham vọng, giá cả này còn có thể tăng lên nữa, có lẽ cuối cùng sẽ đạt tới khoảng mười ức nguyên.

Đối với Lâm Bắc Phàm đây thật sự là một vụ buôn bán nhỏ, bình thường hẳn tiêu xài đều lấy đơn vị ức nguyên, nếu không phải vì có hai vị lão đại đến đây, Tinh Quang cũng cần có người đến trấn giữ, hẳn mới lười đến đây.

Trên thực tế, thoạt nhìn có rất nhiều đối thủ cạnh tranh, nhưng người có thực lực tham gia cạnh tranh cũng chỉ có Tinh Quang, Penguin và Ali.

Bởi vì mặc dù bọn họ phải tốn rất nhiều tiền lấy quyền phát sóng, nhưng bọn họ chỉ có duy nhất một con đường, năng lực khai thác có hạn, không có nhiều cách chuyển hóa nó thành lợi ích thực tế, mua lại cũng chỉ thua thiệt.

Chỉ có ba tập đoàn lớn như Penguin, Ali và Tinh Quang có thể thông qua nó lấy được lợi nhuận.

Vị thế của tập đoàn Penguin ở lĩnh vực xã hội di động trong nước rất khó lung lay, có con đường truyền thông phong phú và năng lực tuyên truyền cường đại, video có thể bao trùm trên Wechat, QQ, Penguin Video và rất nhiều nền tảng, thông qua sự kiện Olympic có thể đạt tới tổng thể kéo theo hiệu quả, sinh ra năng lực tiếp thị to lớn.

Ali thì có thể cố gắng kiếm tiền từ thương mại điện tử, sử dụng nội dung thương mại điện tử để tận dụng “miếng bánh” lớn của Olympic, biến Olympic thành một buổi mua sắm Carnival. Hơn nữa Ali cũng có hệ thống giải trí vui chơi của mình, lại có thể tiến thêm một bước để khai thác.

Tỉnh Quang cũng không có vấn đề, có thể thông qua phương thức “Thể thao + giải trí” như vậy, để quảng cáo sản phẩm giải trí của bản thân.

Vì vậy trong buổi đấu thầu lần này, chắc chắn quyền phát sóng sẽ rơi vào một trong ba tập đoàn này.

Thật ra Lâm Bắc Phạm cũng muốn lấy được quyền phát sóng truyền hình, thông qua đài truyền hình Tỉnh Quang có thể chuyển hóa nó thành lợi ích to lớn cao đến mức trăm ức, đáng tiếc phương diện này đã bị Ương thị lũng đoạn, không có cơ hội cạnh tranh.

Đài trưởng CCTV nói mấy câu, sau đó tuyên bố bắt đầu đấu thầu.

Giá quy định một ức, mỗi lần tăng giá đều không ít hơn một triệu.

Bắt đầu có người kêu giá: “1 ức 10 triệu!”

“1 ức 20 triệu!”

“1 ức 30 triệu!”

...

Giá cả từ từ tăng lên, tất cả mọi người kêu giá khá lý tính, không có ai dẫn đầu hô lên một cái giá cao.

Tình huống như vậy chỉ xảy ra trong đại hội xúc tiến đầu tư Tỉnh Quang.

Sau khi giá cả tăng lên đến 3 ức, cuối cùng tốc độ đã chậm lại, tăng giá cũng từ đơn vị 10 triệu, giảm bớt còn 5 triệu, sau đó biến thành 2 triệu, cuối cùng là 1 triệu.

4 ức nguyên, đây đã là cực hạn chịu đựng của rất nhiều web portal, trang web video ở trong nước.

Số tiền của bọn họ chỉ cho phép bọn họ báo giá nhiều như vậy, còn thêm nữa sẽ thua lỗ.

Lúc này, Mã Đại Đăng nhẹ gật đầu với thư ký ngồi bên cạnh, thư ký lập tức giơ bảng: “4 ức 10 triệu!”

Bá chủ chân chính vào sân rồi.

Mã Đại Vân cũng gật đầu, thư ký lập tức giơ bảng theo: “4 ức 20 triệu!”

Hai vị lão đại đều giơ bảng, mọi người nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

“Lâm tiên sinh, chúng ta báo giá bao nhiêu?” Thư ký hỏi thăm.

“Ta lười tăng giá chậm rãi, trực tiếp báo 10 ức đi, xem hai người họ có theo không?” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Hả? Vậy có cao quá hay không...” Thư ký căng thẳng.

“Không sao, ngươi cứ làm theo lời ta!” Lâm Bắc Phàm xua tay.

Thế là, dưới sự chỉ thị của Lâm Bắc Phàm, thư ký giơ bảng, giọng nói hơi căng thẳng: “Tập đoàn Tinh Quang, 10 ức nguyên!”

Oa một tiếng, hiện trường xuất hiện chút rối loạn nho nhỏ.

Chỗ có Lâm Bắc Phàm, rất nhiều việc đều trở nên không bình thường.

Hai vị lão đại Mã Đại Vân, Mã Đại Đăng đều giật khöhe môi, có cần chơi lớn ngay từ đầu vậy không?

Tuy bọn họ không thiếu tiền, nhưng cũng không thể tiêu tiền bậy bạ. Dù sao bọn họ cũng phải đứng ở góc độ thương nhân cân nhắc vấn đề chi phí và lợi nhuận, 10 ức nguyên đúng lúc kẹt ở giữa, khiến người ta không lời không lỗ, ngươi muốn chúng ta chơi theo thế nào?

Đúng là một tên hỗn đản!

“Mã tổng, chúng ta còn theo hay không?” Đám thư ký hỏi.

Hai vị đồng chí lão Mã không hẹn mà cùng thở dài: “Theo!”

Một người trong số bọn họ chủ yếu là vì giải trí Ali, lúc trước đã nói khoác sẽ lấy được quyền phát sóng của Olympic, nếu bây giờ từ bỏ chẳng phải để người khác cười hấn ta sao? Mặc dù giá cả này hơi đắt một chút, không có nhiều lợi nhuận, nhưng có thể cứu vớt các lĩnh vực chính của giải trí Ali, gia tăng lưu lượng, đó cũng là kiếm lời.

Một người khác thì vì chặn đánh Ali, chỉ cần đối phương không chiếm được, hoặc là đối phương mua xuống với cái giá lỗ vốn, vậy đối với hấn ta đều rất đáng giá.

Ngày thường ở cạnh nhau có thể là bạn tốt, nhưng ở trên thương trường không có phụ tử, lúc nên hung ác thì phải hung ác.

Thế là giá cả tiếp tục tăng lên.

“10 ức 10 triệu!”

“10 ức 20 triệu!”

...

Thình thoảng Lâm Bắc Phàm cũng tham gia vào, đẩy giá cả lên trước một chút.

Thần tiên đánh nhau, đối với các xí nghiệp khác thì bây giờ chỉ còn lại phần xem trò vui.

Cuối cùng, giá cả đã tăng tới 14 ức.

“Hai vị, giá tiền này quá cao ta không chấp nhận được, tập đoàn Penguin của ta không theo nữa.” Mã Đại Đăng cười híp mắt nói, mặc dù không lấy được quyền phát sóng trên mạng, nhưng cũng coi như hấn ta đã đạt được mục đích, khiến đối phương phải thua thiệt, kết quả không tính là xấu.

Mã Đại Vân cũng không tức giận, cười híp mắt nói: “Cảm ơn, cảm ơn!”

Sau đó nhìn về phía Lâm Bắc Phàm: “Lâm Bắc Phàm, ngươi thì sao?”

Lâm Bắc Phàm chậm rãi nói: “Ta cảm thấy ta còn có thể kiên trì thêm một lúc.”

“Người không sợ thua lỗ sao?”

“Ta thua lỗ nổi!”

Kết quả Lâm Bắc Phàm vừa kiên trì, đã kiên trì đến 18 ức.

Mã Đại Vân mặt không biểu tình, thật ra với cái giá này hẳn ta đã sớm từ bỏ rồi.

Cái giá này đã cao gấp đôi với giá dự đoán của mọi người, tuyệt đối là mua bán lỗ vốn, dù cho Ali có quá nhiều tài nguyên, năng lực tích hợp mạnh hơn cũng không thể kiếm lại số tiền này.

Hơn nữa biên độ tăng trưởng quyền phát sóng Olympic trên mạng với giải trí Ali cũng có hạn.

Sở dĩ hẳn ta còn đang ra giá, cũng chỉ đang sáo lộ Lâm Bắc Phàm, để hẳn thua lỗ càng nhiều hơn.

Cũng như vừa rồi Mã Đại Đằng sáo lộ hẳn ta. Trên thương trường người lừa ta gạt, không chỉ cần tranh đoạt cơ hội cho bản thân, cũng phải sáo lộ vùi dập đối thủ bất cứ lúc nào, như vậy mới có thể thuận buồm xuôi gió.

Giá tiền này đã rất cao, hẳn ta quyết định lại kêu giá một lần nữa liền từ bỏ.

“18 ức 10 triệu!”

Sau đó nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, trong ánh mắt hiện ra một tia khiêu khích.

Lâm Bắc Phàm chấp tay chúc mừng: “Mã tổng, cái giá tiền này quá cao, Tinh Quang chúng ta không chịu đựng nổi, tiểu nhân không tranh với người nữa! Ta chúc mừng người lấy được quyền phát sóng Olympic trước!”

Mã Đại Vân tỏ vẻ ngạc nhiên: “Người... Sao lại không tranh giành nữa?”

Hiển nhiên hẳn ta cũng không ngờ, Lâm Bắc Phàm lại cứ từ bỏ như thế.

Điều này không phù hợp với phong cách tên phá của!

Lời nói hùng hồn lúc hẳn vừa đi vào đâu?

Chẳng lẽ đã cho chó ăn hết?

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Thật sự từ bỏ, Tinh Quang chúng ta tiểu môn tiểu hộ, không thể sánh bằng với Ali tài đại khí thô của ngươi! Hôm nay quen được người bạn như Mã tổng, tại hạ vô cùng vui vẻ, coi như cho Mã tổng mặt mũi!”

Mã Đại Vân tức giận trợn mắt.

Hố của ta một số tiền lớn như thế, mặt mũi của ta thật đáng tiền!

Chương 592: Xuất hiện khủng hoảng chủ quyền công trái Châu Âu! (24/25)

“Hảo tiểu tử! Ta thật sự đã coi thường ngươi!” Mã Đại Vân đột nhiên cười ha ha.

Giá cả này vừa đúng kẹt lại ở ranh giới cuối cùng của hẳn ta, nếu không phải vì cái ranh giới này là do bản thân vừa tạo ra không có ai biết, nếu không hẳn ta còn tưởng đối phương có nội gián ở trong này.

Tầm mắt của tiểu tử này sắc bén, không biết tại sao hẳn nhìn ra được?

Đại đội đấu thầu kết thúc, kết quả đấu thầu nhanh chóng được công bố ra ngoài.

Người đoạt được cuối cùng là phụ thân Mã Đại Vân, phải tốn cái giá cực cao 18.1 ức nguyên để lấy được quyền phát sóng trên mạng của Olympic.

So sánh giá cả này với kỳ trước đã được tính là giá trên trời!

Có thể hỏi vốn sao?

Đây là một tin tức lớn!

Đám phóng viên đều phát điên, điên cuồng lao đến phỏng vấn Mã Đại Vân.

Tuy phải ngậm chịu thua thiệt, nhưng Mã Đại Vân vẫn đối diện với ông kính chậm rãi nói, vô cùng tự tin: “Ta cảm thấy hoàn toàn đáng giá! Olympic được tổ chức bốn năm một lần, là ngày hội thể thao lớn nhất trên thế giới! Một ngày hội như vậy sao có thể thiếu bóng dáng của Ali được? Ali chúng ta chắc chắn sẽ cho mọi người thấy những hình ảnh thịnh vượng xuất hiện trong phát sóng Olympic hoàng kim, mọi người rửa mắt mong chờ!”

Khi có người hỏi có phải cái giá này quá cao rồi không, Mã Đại Vân lại lần nữa thể hiện phong thái phú hào truyền kỳ: “Ta cũng không biết là kiếm lời hay thua lỗ, đối với ta 18.1 ức nguyên chỉ là một giao dịch nhỏ thôi, kiếm lời tất nhiên cũng tốt, thua lỗ thì coi như tặng cho đông đảo khán giả!”

Hắn ta lại bắt đầu trang bức.

Lâm Bắc Phàm cũng nhận phỏng vấn.

“Tuy không lấy được quyền phát sóng Olympic trên mạng khiến ta thấy rất đáng tiếc, nhưng ta đã cố gắng. Ở đây ta thật lòng chúc mừng Mã Đại Vân tiên sinh, hắn đã có được một vụ buôn bán tốt!”

Có người “dụng tâm hiểm ác”, nhắc lại lời khoác lác của Lâm Bắc Phàm trước khi bước vào.

Lâm Bắc Phàm uất ức: “Ta rất có tiền, nhưng có tiền hơn nữa cũng không thể so với phụ thân Mã Đại Vân! Dù sao hắn vẫn xếp trước ta ở trên bảng xếp hạng phú hào, hơn nữa trong mắt hắn trên thế giới không có việc làm ăn nào khó làm, ta chỉ là một tiểu manh tân sao so sánh được với vị lão đại này?”

Phóng viên: “Lâm tiên sinh, người không lo lắng sau khi Ali lấy được quyền phát sóng Olympic trên mạng sẽ vượt qua Tinh Quang sao?”

“Người nên đi hỏi Mã Đại Đăng vấn đề này, đừng tới hỏi ta!”

Sự việc náo loạn lần này cũng trôi qua.

Lúc này đã đến giữa tháng ba, hai bộ phim truyền hình 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 《Chung Cư Tình Yêu》 được Tinh Quang khởi quay từ rất sớm cũng đã đóng máy. Hai bộ phim truyền hình này đều là đoàn làm phim cũ, diễn viên cũ, cùng một nơi quay chụp, tất cả mọi người đã quen thuộc, vì vậy tiến triển rất nhanh, trước mắt đã bắt đầu giai đoạn chế tác hậu kỳ, tháng sau đã có thể ra mắt khán giả.

Phát sóng 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 trước, rồi lại phát sóng 《Chung Cư Tình Yêu》 .

Nghe nói đạo diễn và biên kịch của 《Chung Cư Tình Yêu》 đã đi đường khác, lại bắt đầu chơi hiệu ứng, chỉnh rất nhiều yếu tố kỳ lạ vào, vì vậy việc chế tác hậu kỳ khá lâu.

Khán giả của hai bộ phim này đã gào khóc đòi ăn, trong lòng tràn đầy chờ mong.

Lâm Bắc Phàm không có chuyện gì để làm, lại hóa thân thành thương thương chi nhân đi du lịch thế giới.

Lại phát hiện, quốc vận của phần lớn các quốc gia Châu Âu đều đang âm ảm, một cuộc khủng hoảng tài chính tác động đến toàn bộ Châu Âu, ảnh hưởng đến toàn thế giới đang thai nghén, sắp sửa xảy ra.

Lần khủng hoảng tài chính này tạm thời được gọi là khủng hoảng chủ quyền công trái Châu Âu.

Phúc lợi xã hội của người Châu Âu quá tốt, các phúc lợi cao này phải trả giá bằng tài chính chi tiêu rất lớn. Hiện tại kinh tế lại đang yếu kém, sức sản xuất của bọn họ đã không thể nào cheo chống được phúc lợi cao như thế, hơn nữa quyền in ấn đã không thuộc quyền sở hữu của bản thân quốc gia nữa, chính phủ của các quốc gia đành phải phát hành phiếu công trái để thanh toán tiền phúc lợi đất đỏ.

Nhưng kỳ hạn của công trái sắp đến, kinh tế cũng không thấy khởi sắc, lợi nhuận tài chính không được, bọn họ không trả nổi khoản nợ kêch xù như thế, thế là khủng hoảng chủ quyền công trái lạng lẽ đến.

Lâm Bắc Phàm đoán, khoảng sau ba tháng, lần khủng hoảng này sẽ bùng nổ, hơn nữa khí thế hung hăng.

Lúc xảy ra, toàn bộ kinh tế Châu Âu sẽ rơi vào sự đả kích nặng nề!

“Lại đến lúc kiếm tiền!” Lâm Bắc Phàm thờ ơ lạnh nhạt.

Khủng hoảng này thật sự là một tai nạn với dân chúng ở tầng dưới chót, đến lúc đó sẽ dẫn đến rất nhiều người thất nghiệp, thu nhập giảm xuống. Nhưng đối với nhà tư bản mà nói, thật sự là một kỳ ngộ hiếm có, một kỳ ngộ trọng đại để kiếm nhiều tiền!

Lâm Bắc Phàm lập tức liên hệ với Jessica ở nước Mỹ xa xôi: “Châu Âu có rất nhiều quốc gia có thể sẽ không trả được công trái, sẽ gây ra một khủng hoảng tài chính, người biết không?”

Jessica là một thiên tài về mảng tài chính, nghe đây cung biết rõ ý đồ: “Đại sư người muốn bán không đồng Euro?”

Lâm Bắc Phàm không chút do dự thừa nhận: “Không sai, đây là một cơ hội kiếm nhiều tiền!”

“Thật ra, ta đã sớm có dự cảm Châu Âu sẽ vì vấn đề công trái gây ra một khủng hoảng chủ quyền công trái. Nhưng khó nắm bắt thời cơ cụ thể, cộng thêm chính phủ các nước tạo ra cảnh thái bình giả tạo, các cơ quan tài chính lớn đánh yểm trợ, vì vậy vẫn luôn do dự. Nhưng đại sư đã nhắc, vậy cơ hội này đã đến!”

Lâm Bắc Phàm thầm khen một câu, đúng là Nữ hoàng tài chính Jessica, thì ra đã sớm phát hiện.

Còn hẳn phải thông qua tuyên vận mệnh mới phát hiện được.

“Thời gian cụ thể là ba tháng sau, nếu chúng ta nhúng ta vào có khả năng sẽ xảy ra sớm hơn một chút.” Lâm Bắc Phàm nói.

Ba tháng, thời gian hơi gấp gáp!

Jessica nhíu mày, nàng vừa đầu tư tiền ra ngoài, trong tay cũng không còn nhiều tiền.

Nhưng cơ hội đã mất đi sẽ không trở lại, có rất ít kỳ ngộ trọng đại như vậy, nắm bắt cơ hội lần này có thể ăn no bụng, nàng tuyệt đối không thể bỏ qua.

“Đại sư, ta lập tức đi chuẩn bị!”

Bây giờ, nàng phải nắm bắt thời gian đi chuẩn bị tiền, chuẩn bị càng nhiều tiền sẽ kiếm được càng nhiều hơn.

Thậm chí, trong lòng của nàng còn có thêm một mục tiêu.

“Kaine Andrews!” Jessica nghiền răng nghiền lợi.

Nàng mãi mãi cũng không quên được mối thù giết phụ giết mẫu, chính người ca ca ruột thịt có liên hệ máu mủ với nàng chôn vùi tất cả sự tốt đẹp của nàng, nàng phải nhân cơ hội này để đánh sập tập đoàn Andrews, để hấn ta nợ máu trả bằng máu.

Sau khi thông báo cho Jessica, Lâm Bắc Phàm gọi cuộc điện thoại thứ hai đến chỗ Hàn lão, mọi người cùng nhau xoay tiền làm một đợt.

Khủng hoảng tài chính này với các nhà tư bản thật sự là một bữa tiệc vô cùng to lớn!

Chuyện tốt như vậy ai cũng không muốn bỏ lỡ!

Càng nhiều vốn, cuối cùng càng kiếm lời nhiều hơn!

Nếu như hành động thỏa đáng, thậm chí Lâm Bắc Phàm còn có thể dựa vào lần khủng hoảng này để khiến Thiên Tử Vọng Khí Thuật của mình tăng lên hai cảnh giới nhỏ, vậy thật sự quá tuyệt vời.

Kiểm tiền là thứ yếu, đây mới là chuyện quan trọng.

Lâm Bắc Phàm thật sự rất chờ mong, hai tầng sau của Thiên Tử Vọng Khí Thuật tăng thứ tư có thể mang đến cho hắn năng lực Bug gì?

Chương 593: Chuẩn bị bán khống đồng Euro! Châu Phi bắt đầu chiến sự!
(25/25)

Lâm Bắc Phàm bắt đầu gom góp tiền tài.

Bây giờ, lại nhìn trên tay mình tổng cộng có gần 800 ức tiền rảnh rỗi, có thể nói là một người có tiền tài dồi dào nhất Trung Quốc, đúng lúc có thể dùng để bán khống đồng Euro.

Còn có thể rút một khoản tiền từ tập đoàn Tinh Quang và Hồng Đậu Trung Văn dưới tay. Dưới tình huống không ảnh hưởng đến việc kinh doanh của bọn họ, có thể gom góp được 700 ức tài chính, cộng lại là 1500 ức.

Phía bên kia Jessica có thể kiếm được 1200 ức tài chính, tổng số tiền của hai bên là 2700 ức nguyên.

Hắn còn một tấm Hắc Kim Táp, có thể vay hơn 2000 ức không mất lãi từ ngân hàng Thụy Sĩ.

Nhưng hắn dự định sẽ sử dụng tấm thẻ này muộn một chút, vẫn còn mấy tháng nữa, tài sản của hắn sẽ tiếp tục tăng trưởng, số tiền hắn có thể vay được sẽ tăng lên.

Nói cách khác, tính toán đơn giản một chút, hắn có thể vận dụng gần 5000 ức tài chính cho lần khủng hoảng tài chính này.

Hơn 800 ức Dollar Mỹ!

Mặc khác, chơi ngoại tệ thật ra đều giao dịch bằng tiền ký quỹ, tiền của hắn có thể thông qua đòn bẩy tiến hành phóng đại.

Cũng như một số giao dịch ngoại tệ quy mô nhỏ, bọn họ có thể sử dụng đòn bẩy gấp 100 lần, một vạn Dollar Mỹ có thể biến thành 100 vạn Dollar Mỹ để sử dụng. Nếu làm nhiều, chỉ cần tỉ suất hối đoái tăng lên 1%, số tiền của bọn họ có thể tăng gấp đôi.

Đương nhiên, nếu như hạ xuống 1%, bọn họ cũng sẽ mất hết cả chì lẫn chài.

Mạo hiểm rất lớn, ích lợi cũng rất lớn, vô cùng điên cuồng.

Bởi vì số lượng tiền của đám người Lâm Bắc Phàm quá lớn, các ngân hàng lớn chắc chắn sẽ không cho bọn họ đòn bẩy bội số lớn như vậy, nhưng gấp mười lần vẫn không thành vấn đề, nói cách khác hơn 800 ức này có thể biến thành 8000 ức Dollar Mỹ để sử dụng.

Chỉ cần đồng Euro rớt xuống 10%, vậy số tiền 800 ức này có thể tăng lên gấp đôi.

Lâm Bắc Phàm đoán, một lần khủng hoảng chủ quyền công trái này có thể khiến đồng Euro giảm xuống 20%, thao tác ổn thỏa đủ khiến Lâm Bắc Phàm tăng gấp đôi, tiền tài tăng trưởng theo kiểu bùng nổ.

Hơn nữa, sau một đợt khủng hoảng kinh tế, rất nhiều công ty phá sản đóng cửa, giá trị tài sản bị giảm đi, hẳn lại có thể dùng giá thấp mua rất nhiều tài sản có chất lượng tốt, thực hiện hai vòng tăng trưởng tài sản.

Đây là nguyên nhân vì sao có rất nhiều tập đoàn tư bản đều thích khủng hoảng kinh tế, dù không có khủng hoảng thì bọn họ cũng muốn tạo ra một đợt.

Cắt lông dê thật sự quá chậm, khủng hoảng kinh tế mới có thể ăn no.

Thế là, dưới sự chỉ dẫn của Lâm Bắc Phàm, những người liên quan lợi ích bắt đầu hành động.

Hàn lão và lão Thân đều tự mình quản lý một công ty tư bản, chia ra gọi là tư bản Giang Nam và tư bản Thiên Hữu, tương đương với hộ pháp hai bên trái phải, ngày thường đều đầu tư không có tiếng tăm gì, nhưng sau khi Lâm Bắc Phàm đưa ra chỉ thị, bọn họ nhanh chóng hành động.

Lâm Bắc Phàm liền giao tiền cho tư bản Giang Nam của Hàn lão quản lý.

Mấy lão đầu của hai nhà tư bản này đều xoay tiền chuẩn bị, tổng cộng có được khoản tài chính 300 ức Dollar Mỹ, phối hợp với 800 ức Dollar Mỹ của Lâm Bắc Phàm, tổng cộng khoản tài chính 1100 ức Dollar Mỹ.

Sau khi số tiền giao dịch được phóng đại, nói cách khác có 1.1 vạn ức Dollar Mỹ yên lặng tuôn vào thị trường, bán không đồng Euro.

Thoạt nhìn là một khoản tiền rất lớn, nhưng ở trên thị trường ngoại tệ tối đa chỉ có thể tạo ra mấy đợt sóng gió.

Mỗi ngày lưu lượng trong thị trường ngoại tệ đều đạt đến mấy vạn ỨC Dollar, khoản tài chính vạn ỨC này thật sự quá ít. Nhưng lại có thể tận dụng thị trường lớn Châu u này, tiến cử càng nhiều nhà tư bản vào bán không đồng Euro, vậy bọn họ có thể hưởng ngư ông đắc lợi.

Những chuyện này đều được sắp xếp trong yên lặng, sau ba tháng mới đơm hoa kết trái.

Lúc này, Châu Phi lại rất náo nhiệt.

Đội lính đánh thuê Thiên Lang lấy xu thế sét đánh không kịp che tai ngằm chiếm mấy mỏ quặng ở xung quanh.

Ngòi thu tài nguyên to lớn, quân đội của lính đánh thuê Thiên Lang đã đạt đến 3000 người, cuối cùng đã trở thành một lực lượng vũ trang khiến người khác phải chú ý ở đại lục Châu Phi, cuối cùng cái tên Ramillado đã leo lên thót của các tập đoàn lớn, chính phủ quốc gia.

Không ai ngờ, nửa năm trước một đội lính đánh thuê Thiên Lang nho nhỏ chỉ có khoảng trăm người, chỉ trong thời gian ngắn lại có thể bành trướng gấp mấy chục lần, ai cũng không biết qua một năm nửa năm nữa sẽ phát triển thành dáng vẻ gì.

Đây là một mối uy hiếp tiềm ẩn to lớn, nhất định phải để ý.

Những mỏ quặng này không phải vật vô chủ, sau lưng đều có sự ủng hộ của tập đoàn, sự xác nhận của quốc gia, là điểm kết hợp kinh tế và lợi ích chính trị của bọn họ, là điểm hạ cờ của bọn họ ở đại lục Châu Phi.

Bởi vì chuyện này không vẻ vang, ảnh hưởng đến hình tượng quốc gia, vì vậy cũng không nói ra miệng.

Nhưng trên cơ bản mỗi quốc gia đều vụng trộm làm như thế, chia cắt lợi ích của Châu Phi.

Đôi bên ngằm hiểu lẫn nhau, không xâm phạm lẫn nhau.

Kết quả bây giờ lại bị một lãng đầu thanh(1) đánh mất, người nói xem người sau lưng có thể không tức giận sao?

(1) Lãng đầu thanh/楞头青: là một từ nói về người làm việc không có đầu óc, hoặc không động não, tạo ra hậu quả nghiêm trọng.

“Lãng đầu thanh xuất hiện từ đâu ra? Không biết chủ nhân sau lưng mỏ quặng này là ai sao?”

“Đánh ai không được, lại cứ phải chú ý đến khu mỏ quặng của chúng ta!”

“Thật đáng chết! Có lẽ chúng ta đã yên lãng quá lâu, khiến người ta tưởng chúng ta dễ bắt nạt!”

“Bây giờ các quốc gia và tập đoàn khác đều đang chê cười chúng ta, nhất định phải dạy dỗ hẳn!”

“Người phá hỏng quy củ đều phải chết!”

...

Không thể trực tiếp xuất binh, lực cản quá lớn hơn nữa ảnh hưởng đến hình tượng, Liên Hợp Quốc cũng sẽ can thiệp, vì vậy bọn họ phải ra lính đánh thuê trước.

Thật ra những đội lính đánh thuê này đều là lính đặc chủng, binh lính đã xuất ngũ của các quốc gia, bọn họ có trách nhiệm tiên phong và tay chân ở trên đại lục Châu Phi, bảo vệ lợi ích thống trị của mình.

Thế là, mấy đội lính đánh thuê gần 2000 người nhanh chóng hành động, vây quét đội lính đánh thuê Thiên Lang.

Tuy số người của những đội lính đánh thuê này không nhiều, nhưng đều có sự ủng hộ của quốc gia ở sau lưng, kinh nghiệm tác chiến phong phú, vũ khí đầy đủ tân tiến, vì vậy đã tạo thành một sự uy hiếp to lớn với đội lính đánh thuê Thiên Lang.

Trong trụ sở đội lính đánh thuê Thiên Lang, đám người Ramillado đều mặt ủ mày chau, bầu không khí căng thẳng.

“Mọi người nói thử xem, chúng ta nên đánh trận chiến này như thế nào?”
Ramillado nghiêm nghị ngồi ở vị trí chính giữa nói.

Mặc dù đã là lửa sém lông mày, nhưng biểu hiện của Ramillado bình tĩnh hơn nhiều.

Hơn nửa năm cố gắng, Ramillado đã bồi dưỡng được khí chất của lãnh tụ, mỗi tiếng nói hành động đều tràn đầy khí phách vương giả, tràn đầy sức hấp dẫn của người lãnh đạo, khiến người bên dưới đều vô cùng thán phục.

Nhưng nói đến việc tác chiến, vẻ mặt của mọi người lại đau khổ.

Bây giờ phương thức chiến tranh đã khác xưa.

Chiến tranh thời nay, so vũ khí, so sức mạnh khoa học kỹ thuật, cái gọi là mưu kế đều không có quá nhiều tác dụng.

Người ta ở cách ngàn dặm đã có thể trinh sát được người có người và vũ khí thế nào, có bố cục gì, mọi hành động của người đều nằm trong phạm vi quan sát của bọn họ, người nói trận chiến này đánh thế nào?

Thậm chí, bọn họ phóng mấy tên lửa xuyên lục địa qua, đã có thể phá hủy bọn họ và cả căn cứ chỉ trong chốc lát.

Dù lần này người tới chỉ là lính đánh thuê, nhưng đám lính đánh thuê này đều là lão binh có kinh nghiệm phong phú, mạnh hơn đám binh lính hỗn tạp được tổ chức lại trong khoảng thời gian ngắn rất nhiều.

Hơn nữa sau lưng đối phương có sự ủng hộ của quốc gia, vũ khí vô cùng tân tiến.

Còn bọn họ thì sao, vũ khí trên tay đều là đồ đào thải của quốc gia, chỉ có thể xưng vương xưng bá ở Châu Phi, kém mấy cấp bậc.

Trận chiến này phải đánh như thế nào?

Editor làm nhảm: Muội đã bạo xong 25c, cầu kim phiếu, cầu đề cử, cầu bao nuôiiiiiiiiiiiiiiiiiii...

Chương 594: Ý chí của Thần, để chúng ta đưa vũ khí đến!

Ramillado cũng không cảm thấy hối hận về việc cướp mấy khu mỏ quặng đã đắc tội bọn họ.

Muốn phát triển chắc chắn phải lấy được tài nguyên, không có tài nguyên có ai đi theo ngươi lặn lội chứ? Thế nhưng, tài nguyên tốt ở đại lục Châu Phi đều có chủ, hấn muốn lấy được tài nguyên chắc chắn phải đắc tội người sau lưng.

Đã vậy, cần gì phải rầu rĩ?

“Nếu không, Ramillado, chúng ta tạm thời rút lui trước?” Lúc này, một người vô cùng cẩn thận hỏi.

Nói rút lui, thật ra chỉ là cách nói uyển chuyển của việc chạy trốn.

Ramillado sâu xa liếc nhìn hấn ta một chút: “Châu Phi rất lớn, nhưng chúng ta có thể chạy trốn tới đâu chứ? Chúng ta còn có chỗ đứng ở chỗ này, còn có tài nguyên phát triển. Nếu chúng ta bỏ chạy, vậy sẽ trở thành bèo trôi không nước không rễ, muốn phát triển càng là nửa bước khó đi, hơn nữa người của chúng ta cũng sẽ bị bọn họ xâm chiếm từng bước tiêu diệt từng chút một.”

Ramillado lắc đầu: “Chạy trốn cũng không phải thượng sách!”

Mọi người lại lần nữa im lặng.

Ramillado đứng lên, dũng dạc nói: “Đây là một mối nguy với chúng ta, nhưng chúng ta chắc chắn phải đánh trận chiến này, tuyệt đối không thể lui! Bởi vì chúng ta đã không còn đường lui! Chúng ta đều là dũng sĩ của thần, ta tin tưởng Tổ thần điện hạ nhất định sẽ phù hộ chúng ta! Mọi người cùng đọc theo ta!”

Ramillado móc lang nha ra, thành kính cầu nguyện.

“Tổ thần điện hạ phù hộ, phù hộ chúng ta thắng ngay từ trận đầu!”

Những người khác cũng cùng làm theo.

“Tổ thần điện hạ phù hộ, phù hộ chúng ta thắng ngay từ trận đầu!”

Đây chính là niềm tin của bọn họ!

Bọn họ tập trung lại với nhau, đi theo sau lưng Ramillado, cũng vì Tổ thần điện hạ!

Bởi vì, Ramillado là dũng sĩ được Tổ thần điện hạ bổ nhiệm, là kẻ khai thác dẫn dắt bọn họ đi đến thời đại mới đi đến thế giới mới.

Bọn họ được coi là tùy tùng thành kính của Tổ thần điện hạ, là phe chính nghĩa, cuối cùng chắc chắn sẽ chiến thắng!

Đúng lúc này, một tên lính nhanh chóng chạy vào.

“Ramillado, bên ngoài có người xin gặp!”

“Là ai? Mục đích vì sao?” Ramillado cẩn thận hỏi.

Lúc này sắp khai chiến, mọi người đều thần hồn nát thần tính.

“Hắn tên là Mosaic, nói là đến đưa vũ khí cho chúng ta theo ý chỉ của thần!”

“Ý chỉ của thần? Đưa vũ khí?” Mọi người đều hoảng sợ.

Trong đám dũng sĩ thành tín này thần có một địa vị đặc biệt không thể thay thế được, nhất là trước đây không lâu bọn họ còn gặp được Tổ thần một vị thần linh vĩ đại có mặt ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể làm, tín ngưỡng với thần càng thêm thành kính.

Vừa rồi bọn họ còn cầu nguyện với Tổ thần điện hạ, kết quả bây giờ đã có người nói đưa vũ khí đến theo ý chỉ của thần, điều này...

Chẳng lẽ thật sự là Tổ thần điện hạ, nghe được lời cầu nguyện của bọn họ?

Trái tim của Ramillado vẫn nhảy chậm một nhịp, không nhận được cảm thấy hơi kích động.

Hắn ta cảm thấy thân ý từ nơi sâu xa.

“Nhanh mời vào!”

Cùng lúc đó, Ramillado cũng sải bước đi ra ngoài.

Một đám lính đánh thuê về ngoài hung hãn đi tới từ phía đối diện, lúc này bọn họ đã bị kiểm tra nhiều lần, vũ khí trên người đã bị bỏ xuống, sự uy hiếp giảm xuống rất nhiều.

Nhìn thấy Ramillado, lập tức mặt mày tươi tắn bước tới đón.

“Ramillado đoàn trưởng của lính đánh thuê Thiên Lang, chào người, ta là Mosaic!” Một tên thủ lĩnh trong số đó nói.

“Mosaic, chào người!” Ramillado bắt tay anh ta, sau đó không nhận được hỏi: “Người nói... Người dựa theo ý chỉ của thần, đưa vũ khí đến cho chúng ta? Nói vậy, người từng gặp thần?”

Đối với đám người Ramillado mà nói, vũ khí không phải quan trọng nhất, thần mới là quan trọng nhất.

Mosaic nhún vai, nói: “Ta nghĩ người hiểu lắm rồi, ta chưa từng gặp thần, có thể vì ta là tên đồ tể không có tín ngưỡng gì.”

Mọi người không nhận được cảm thấy thất vọng.

“Vậy sao người nói đây là ý chỉ của thần...”

“Chẳng lẽ đây không phải là ám hiệu kết nối của chúng ta sao?” Mosaic cảm thấy kỳ lạ: “Lúc người kia để ta đưa vũ khí đến, đã để ta nói mấy chữ này, hẳn nói các người nghe thấy mấy chữ này mới để ta đi.”

Mọi người lại dấy lên hi vọng.

Ramillado hỏi: “Người để người đưa vũ khí đến là...”

Mosaic sợ run cả người: “Thật xin lỗi, ta không thể nói, hắn là một người thần bí cường đại! Nếu năm đó không có hắn, có lẽ bây giờ ta đã sớm chết trên chiến trường! Hắn là ân nhân cứu mạng của ta, ta không thể bán đứng hắn! Đôi mắt của hắn có thể nhìn được quá khứ tương lai, nếu như nói thế giới có thần, vậy hắn chắc chắn là người gần với thần nhất!”

Ramillado lại hỏi thêm vài câu, Mosaic giữ kín như bưng, không nhận được nhiều tin tức có tác dụng.

Bọn họ chỉ có thể quy cho Tổ thần điện hạ không gì không làm được.

“Này mọi người, đừng bàn luận những điều này nữa, hãy xem số vũ khí mà ta mang đến cho các ngươi!” Mosaic dẫn đám người Ramillado đi đến mấy chiếc xe tải nói: “Trong này đều là những vũ khí tân tiến nhất của nước Đức, nước Anh, rất ít được bán trên thị trường, còn đang ở trong giai đoạn thí nghiệm. Ta nghĩ có số vũ khí này rồi, các ngươi chắc chắn có thể đánh bại đám quỷ hút máu ghê tởm kia!”

Từng kiện từng kiện vũ khí được vận chuyển xuống, ánh mắt đám người sáng lên.

“Còn có tên lửa tia hồng ngoại cảm ứng khóa mục tiêu tầm xa!”

“Trời ạ, đây là súng phóng tên lửa jk23 tân tiến nhất!”

“Đều là những thứ dùng tốt!”

...

“Còn có cái này nữa, lại có cả máy thăm dò sinh vật mini!”

...

Số vũ khí này khiến mọi người mở mang tầm hiểu biết rất nhiều.

Trong này có rất nhiều vũ khí đỉnh cao bị các quốc gia nghiêm cấm bán ra ngoài, mặc dù không khủng bố như tên lửa xuyên lục địa, nhưng cũng là vũ khí tốt hiếm có, ít nhất mạnh hơn đám lính đánh thuê kia nhiều.

Sau khi Mosaic rời đi, Ramillado nghe theo ý kiến của Mosaic, lợi dụng khoảng thời gian chưa đến hai ngày nhanh chóng làm quen với các loại vũ khí, sau đó vào ba giờ đêm ngày thứ hai tiến hành tấn công bất ngờ.

Thời tiết buổi tối hôm đó thật sự như lời nói của Mosaic, một cơn bão lớn bất chợt ập tới.

Cơn bão này khí thế hung hăng, tới rất nhanh không kịp chuẩn bị, mưa to liên tục ba tiếng, cộng thêm gió mạnh điên cuồng gào hét, bao phủ lên tất cả mọi thứ xung quanh, không còn cách nào đi lại trên con đường lớn.

Quân đội lính đánh thuê cũng không có cách nào tiến lên, chỉ có thể đóng quân ngay tại chỗ.

Chờ sau khi cơn mưa to qua đi, lại tiếp tục tiến lên.

Thế nhưng đúng lúc này, đội lính đánh thuê Thiên Lang đã sớm chuẩn bị đầy đủ bất ngờ tấn công quân đội lính đánh thuê.

Thiên thời địa lợi nhân hòa, cộng thêm vũ khí càng tân tiến hơn, vì vậy đội lính đánh thuê Thiên Lang lấy được thắng lợi lớn nhất, diệt hơn 1500 người của quân địch, lấy được tất cả số vũ khí còn lại, thực hiện việc lấy yếu thắng mạnh, lấy nhỏ thắng lớn.

Việc này khiến cả thế giới đều ngạc nhiên!

Xoát nõ đôi mắt tất cả mọi người!

Mọi người cũng không ngờ đội lính đánh thuê Thiên Lang đã bị phát giầy khai tử, lại còn có thể chuyển bại thành thắng, lấy được đại thắng huy hoàng như vậy, hung hăng đả kích các quốc gia u Mĩ kiêu căng phách lối.

Từ đó, tiếng tăm của đội lính đánh thuê Thiên Lang truyền bá khắp trong và ngoài nước.

Đội lính đánh thuê Thiên Lang cũng có một chỗ đứng ở Châu Phi, trở thành một lực lượng khiến người ta không thể coi thường.

Thế nhưng, các chính phủ quốc gia đứng sau lưng tập đoàn lợi ích đều nổi giận.

Bọn họ cao ngạo tự đại, không muốn thừa nhận thất bại, càng không muốn thừa nhận lại thua bởi một đội lính đánh thuê giặc cỏ.

Hơn nữa, đội lính đánh thuê Thiên Lang đột nhiên quật khởi đã ảnh hưởng đến lợi ích của bọn họ ở Châu Phi.

Vì vậy, nhất định phải tiêu diệt đội lính đánh thuê Thiên Lang!

Ramillado phải chết.

Thế là, bọn họ chuẩn bị trú đóng quân đội ở Châu Phi, lấy danh nghĩa tiêu diệt toàn bộ giặc cỏ để xuất binh. Gần 6000 liên quân tập kết, máy bay chiến đấu, xe bọc thép, xe tăng đủ loại chuẩn bị sẵn chờ lệnh, chuẩn bị xuất binh.

Dù Liên Hợp Quốc đã đưa ra cảnh cáo cũng không nghe, vẫn làm theo ý mình.

Chuyện này khuấy động mưa gió ở Châu Phi, mọi người như thấy được một trận đại chiến sắp xảy ra.

Đúng lúc này –

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Trong đầu vang lên một giọng nói quen thuộc.

“Hả? Tại sao lại đến thời gian thăng cấp? Không phải còn thiếu rất nhiều sao?” Lâm Bắc Phàm vừa vui vẻ vừa nghi ngờ.

Bây giờ 《Thiên Tử Vọng Khí Thuật》 của hắn đã đạt đến cảnh giới nhập môn tầng thứ tư, mỗi lần đột phá một cảnh giới nhỏ đều cần 4000 ức, tuy đầu năm nay tài sản của hắn đã gia tăng rất nhanh, nhưng vẫn còn thiếu rất nhiều.

Hắn đang chuẩn bị dựa vào khủng hoảng tài chính ở Châu u để kiếm một vố lớn sau đó thăng cấp, không ngờ bây giờ đã đạt được.

“Nguyên nhân là gì chứ?” Lâm Bắc Phàm hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn cảm ứng, sau đó phát hiện chân tướng.

Việc này vẫn xảy ra ở bên Châu u, cũng có liên quan đến hắn.

Cũng là chiến tranh của đội lính đánh thuê Thiên Lang và liên quân Châu u gây ra náo động.

Tuy trước mắt còn chưa có chiến tranh, nhưng xảy ra chiến tranh cũng có nghĩa nguy hiểm tăng lên, đồng Euro cũng theo đó mà sụt giảm, mọi người điên cuồng bán tháo đồng Euro, trong khoảng thời gian ngắn đã giảm xuống hơn 5%.

Lâm Bắc Phàm vốn dự định bán khống đồng Euro, tiền của hắn đã được đưa vào thị trường ngoại tệ từ lâu, khoảng 2500 ức, chỉ đợi ba tháng sau là thu hoạch, kết quả không ngờ EU lại trực tiếp tặng hắn một món quà lớn.

Sụt giảm 5%, với đòn bẩy giao dịch gấp 10 lần, mang đến cho Lâm Bắc Phàm thu nhập 1200 ức. Chỉ một đợt máu này, mạnh mẽ đẩy Lâm Bắc Phàm về phía trước một cái, sau đó phá vỡ điều kiện thăng cấp.

Lâm Bắc Phàm đoán, nếu liên quân EU thua trong trận chiến này, đồng Euro sẽ còn giảm mạnh hơn 5% nữa!

Bữa tiệc thật sự còn chưa bắt đầu, bữa ăn lót dạ đã ngon miệng phong phú như vậy rồi!

Lâm Bắc Phàm rất kích động, mở giao diện hệ thống ra.

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 78, tốc độ 78, phòng ngự 78, khôi phục 78, không chế 78, tinh thần 78

Thọ mệnh: 420 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (20%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x6, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 4005 ỨC

Đã dùng: 2000 ỨC

Còn dư: 2005 ỨC

Chỉ sợ toàn bộ thế giới đều không ai biết, tài sản của hắn đã đạt đến 4000 ỨC, còn nhiều gấp đôi có thừa so với suy đoán của bên ngoài.

Nếu như cộng thêm một phần của tức phụ nhà hắn, vậy phu thê hai người đã nắm giữ số tài sản đạt đến 8000 ỨC rất kinh người.

Nhà giàu nhất Trung Quốc đã nên đổi thành hai phu thê bọn họ từ lâu.

Dù là bảng xếp hạng phú hào trên thế giới, hai phu thê bọn họ cũng được xếp trong top năm, cực kỳ khủng bố.

Những hắn hiểu rõ lý lẽ phát tài trong yên lặng.

Kiếm lời rất nhiều tiền, nhưng không có danh tiếng.

“Hệ thống, cường hóa cho ta đi!” Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi nói.

Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư lại là một cấp bậc mới tinh, tương đương với cảnh giới thần tiên, mỗi lần lên một cảnh giới nhỏ đều sẽ khác

với bình thường. Cũng như lúc trước hấn hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn, đã khiến hấn vô địch thiên hạ.

Trừ khi trái đất sụp đổ, nếu không thì người cũng không thể giết chết hấn.

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mới kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay lúc này, cơ thể của Lâm Bắc Phàm trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy.

Bởi vì lần này hấn lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn.

Lần này thế giới trở nên càng rõ ràng hơn, cảm giác tồn tại của bản thân cũng trở nên mạnh hơn, càng thân thiết với đất trời hơn.

Nhìn những tầng mây, sấm sét, mưa gió cùng đủ loại xung quanh, chỉ cần là tất cả mọi thứ trên trời, cảm giác mình đều có thể điều khiển bọn chúng, bọn chúng cũng như cánh tay kéo dài của bản thân.

Hoặc phải nói đây là con của mình, đặc biệt nghe lời.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng ký chủ đã tăng Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư “Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn” (40%) lên tới cảnh giới sơ thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 8 điểm, thọ mệnh tăng lên 20 năm!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư của ký chủ đã đạt tới cảnh giới sơ thành, đặt biệt thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 86, tốc độ 86, phòng ngự 86, khôi phục 86, không chế 86, tinh thần 86

Thọ mệnh: 440 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thế của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (40%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tập x7, Hắc Kim Tập x1

Tài phú: 4005 ỨC

Đã dùng: 4000 ỨC

Còn dư: 5 ỨC

“Nói vậy, ta đã biến thành Lôi công Điện mẫu trong truyền thuyết, còn có thể hô mưa gọi gió như Long vương hả?”

Chương 596: Từ nay về sau, bầu trời thuộc về cai quản của ta!

Lâm Bắc Phàm thử lại một lần.

Lúc này hắn vẫn hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân tung bay ở trong không, ánh nắng tươi sáng, vạn dặm không mây, là một ngày nắng.

Dự báo thời tiết hôm nay sẽ là một ngày tốt lành để ra cửa.

Lâm Bắc Phàm tâm niệm vừa động, ở bên cạnh hắn nhanh chóng tụ lại mấy đám mây trắng.

Mấy đám mây trắng này không có hình tượng gì, Lâm Bắc Phàm muốn chơi ra một chút kiêu, thế là mấy đám mây trắng này biến hình.

Biến thành một quả cầu, biến thành một hình vuông, biến thành một trái hồ lô, thậm chí còn biến thành một đồng...

Hắn cảm giác tự có một đôi tay vô hình vô cùng to lớn, đang tùy ý nhào nặn.

Một màn này cũng bị dưới đất người nhìn thấy, đều bị một màn này làm cho sợ ngây người.

“Mau nhìn đám mây trên trời, thật tròn giống như một quả bóng!”

“Thay đổi rồi, lại biến thành một hình vuông!”

“A? Tại sao đột nhiên lại thay đổi, đó là cái hồ lô!”

“Đám mây này thật có thể biến, lúc này là... Ta hoài nghi ông trời lại tiếp tục đùa dai chúng ta!”

...

Một màn này hấp dẫn càng ngày càng nhiều người.

Bọn họ cảm giác đám mây rất thú vị, quá có linh tính, phảng phất có sinh mệnh bản thân.

Thậm chí còn có người hoài nghi, đây là bằng chứng tồn tại UFO.

Thậm chí còn có người quay video, quảng cáo rộng rãi, tỷ lệ nhấp hơn một ức.

Chuyện này được định nghĩa là hiện tượng linh dị, cuối cùng không giải quyết được gì.

Lâm Bắc Phàm chơi chán đám mây này, cảm thấy có thể chơi lớn, thế là hắn triệu hoán càng ngày càng nhiều mây đến.

Dưới triệu hoán của hắn, mây và hơi nước trong vòng nghìn dặm nhanh chóng tràn qua hướng của hắn. Hơn nữa lượng nước trên đất cũng tăng tốc độ bốc hơi, bốc lên không trung tạo thành mây trắng.

Cứ như vậy, mây bên người càng để lâu càng dày, cuối cùng biến thành mây đen dày đặc, còn có một số ánh chớp.

“Thời tiết biến hóa thật nhanh, trời đều đen, cảm giác trời sắp mưa!”

“Trời mưa, trời sắp mưa, nhanh đi về thu quần áo!”

“Thật là đáng chết! Dự báo thời tiết lại không chuẩn, rõ ràng đã nói là ngày nắng, ta còn hẹn bằng hữu đi ra ngoài chơi!”

“Tầng mây dày như vậy, chỉ sợ là một trận mưa to!”

“Khó trách đám mây vừa rồi kỳ quái như vậy, thì ra là bão sắp đến!”

...

Lúc này, ngay cả cục khí tượng cũng cảm thấy buồn bực.

Bọn họ trải qua nghiêm mật dò xét, tỉnh Giang Nam liên tục một tuần lễ đều là thời tiết tốt, tại sao hôm nay lại khác thường như thế, mây đen tích thành một tầng dày như vậy? Sợ rằng tiếp theo sẽ là một trận mưa như trút nước!

Sai lầm thực sự quá rõ ràng, bọn họ cảm thấy rất có thể bản thân lại bị dân chúng chửi rủa.

“Bây giờ còn có phương pháp bổ cứu, dựa theo mật độ tầng mây này, hơn nữa tụ tập nhanh chóng như vậy, tiếp tục chỉ sợ sẽ có một trận mưa to, sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn đối với khu vực thành phố của ta. Chúng ta nên lập tức thông báo cho đồng đảo quần chúng cùng với đơn vị xí nghiệp, để bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, làm tốt biện pháp không chế và đề phòng tai nạn.

Cục khí tượng lập tức hành động.

Lúc này trên trời, mây đen đã sớm ngưng tụ đến bão hòa, theo lý mà nói trời sắp mưa nhưng cứ ngưng tụ không tan.

Hơn nữa cũng không có gió thổi và trời mưa, càng thêm không có sét đánh, khí tượng vô cùng kỳ quái.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm suy tính vấn đề lại là chuẩn bị sắp tới thời gian tan tầm, nếu trời mưa sẽ hình thành giao thông hỗn loạn, hai vị thê tử hãn sẽ không có cách nào về nhà ngay được.

“Vì vậy, vẫn nên giải tán đi.”

Lâm Bắc Phàm tâm niệm vừa động, mây đen chung quanh lập tức tan ra ra.

Từ mây đen dần dần trở thành nhạt, biến thành mây trắng, cuối cùng tiêu tán ở bên trên bầu trời, ánh nắng lại một lần nữa chiếu xuống, vạn dặm trời trong.

Phảng phất như vừa rồi không có chuyện gì xảy ra.

Quần chúng và cục khí tượng Giang Nam lại hết sức phiền muộn một lần nữa.

Quần chúng còn đỡ, tối đa cũng chỉ phàn nàn một hai câu, nên sinh hoạt cứ sinh hoạt, nên công tác cứ công tác.

Nhưng cục khí tượng thảm, bọn họ náo loạn một đám quạ đen lớn, thông báo khẩn cấp đã phát ra ngoài, kết quả mây đen lại tan đi, chuyện gì cũng không có, chơi bọn họ sao?

Cảm giác hôm nay bị ông trời chơi hai lượt.

Giang Nam là địa bàn của mình, không tốt để làm mưa làm gió, Lâm Bắc Phàm đổi một nơi khác.

Đi tới giữa Đại Tây Dương, lúc này nơi này không có thuyền bè gì, mặt biển tương đối yên ả, đồng dạng thời tiết cũng sáng sủa, thời tiết cực kì tốt, có thể buông tay buông chân làm tới.

Lâm Bắc Phàm tâm niệm vừa động, chung quanh lại nhanh chóng tụ mây đen lại một lần nữa.

Lại khê động, gió lớn thổi lên, cuốn sóng biển lên.

Động tĩnh quá nhỏ không có ý nghĩa, Lâm Bắc Phàm cho gió lớn thêm một chút, sau đó biến thành vòi rồng, nổi thẳng thiên địa, tạo thành vòi rồng biển, tình cảnh hùng vĩ.

“Thêm một chút sấm chớp!”

“Rầm rầm.”

Sấm sét kìm nén đã lâu rốt cục có thể phát ra gào thét không cam lòng.

Lôi điện nổi liền trời đất, thậm chí còn bổ tới mặt biển, có được uy lực hết sức khủng bố. Bổ vào một cái đảo nhỏ không người, toàn bộ động thực vật của đảo nhỏ chết hết, đen kịt một màu.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy một kích vừa rồi, e rằng có thể hủy diệt một tòa nhà chọc trời.

Có được uy lực không thua tên lửa xuyên lục địa!

Nhưng Lâm Bắc Phàm cảm thấy dựa vào mây đen dày đặc, sấm sét còn có thể bổ ra trên trăm tia, sức uy hiếp có thể so với vũ khí hạt nhân!

Hiện tại Lâm Bắc Phàm cũng có được tấn công kinh khủng bằng hệ vật lý!

Chỉ cần hấn sẵn lòng, tất cả các nơi trên toàn cầu đều là phạm vi đánh của hấn!

Trừ khi người trốn đến lòng đất, nếu không thì khó có thể may mắn thoát khỏi.

Nhân tiện hỏi người, có sợ hay không?

Xong sấm sét, tiếp theo chính là — —

“Ào ào ào.”

Rốt cục trời mưa, hơn nữa còn là mưa như trút nước.

Sấm sét vang dội, mưa như trút nước, vòi rồng gào thét, sóng to gió lớn, tối như mặt trời...

Cái này tạo thành một cảnh tượng tận thế kinh hoàng!

Thiên uy cuộn cuộn, không thể đoán trước được!

Ngay cả vùng duyên hải cũng chịu ảnh hưởng một chút, rất nhiều người đang chuẩn bị ra biển, nhưng nhìn đến thời tiết khác thường này, lập tức lại lui trở về. Tàu hàng chạy ở trên Đại Tây Dương, cũng đang khẩn cấp lánh nạn, tránh phát sinh tổn thất.

Đứng trước cơn bão thiên tượng đột nhiên xuất hiện này vùng duyên hải biên giới quốc gia cũng áp dụng các biện pháp khẩn cấp.

Tiến hành theo dõi giám sát toàn diện, làm tốt phản hồi bất cứ lúc nào.

Nói cách khác, thiên tượng này ảnh hưởng đến địa phương phạm vi hơn ngàn km.

Lâm Bắc Phàm xem như người trong cuộc, rốt cục cảm thấy lúc này bản thân giống một vị thần linh, mà không phải giả mạo.

Trước kia hẳn vì lừa gạt lính đánh thuê Thiên Lang làm ra gió bão lớn, trận sóng to gió lớn trước mặt ở nơi này, tuyệt đối chỉ là trò trẻ con, đụng vào tuyệt đối sẽ bị nghiền nát thành mảnh vụn, đến sức phản kháng cũng không có.

Lâm Bắc Phàm hiểu rõ trong lòng: “Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư cảnh giới sơ thành, để ta nắm giữ quyền hành thiên đạo, có thể hành vân bố vũ, nắm giữ quyền năng sấm sét, nắm vững biến hóa thiên tượng. Thậm chí, tất cả trên mặt đất, đều thuộc về ta quản!”

Chương 597: Không có

Chương này là chương trống, mọi thêm vào chỉ để thứ tự các chương sau không thay đổi, đồng thời cầu đề cử, cầu KP, cầu bao nuôi... Ai có KP xin hãy donate KP, ai có tlt xin hãy donate tlt, không có KP cũng không có tlt, xin hãy đề cử cho mọi nhaaaaaaaaa... Hãy đề cử đi các huynh, vì nó miễn phí!!!!

Chương 598: Nước đim liên quân!

Lâm Bắc Phàm cảm thấy, quyền năng bản thân hình như không chỉ một điểm này.

Ngẩng đầu, Thượng Thương Chi Nhân Lâm Bắc Phàm thấy được bên ngoài tầng khí quyển, thấy được gần 100 viên vệ tinh nhân tạo đang trôi nổi. Trừ vệ tinh nhân tạo, còn có một số thiên thạch bồng bềnh bốn phía, trạm không gian nhân tạo, cùng với rác rưởi vũ trụ không có cách nào thu về.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy gần như chỉ cần một ý niệm, là có thể kéo bọn nó xuống.

“Thử một lần?”

Lâm Bắc Phàm nhắm ngay một cái thiên thạch đường kính tầm 10 mét.

Dùng sức kéo một phát, một thiên thạch này chuyển động, rơi xuống theo hướng tác động của Lâm Bắc Phàm, mục tiêu chính là giữa trung tâm sấm chớp mưa bão trên Đại Tây Dương. Bởi vì ở chỗ này, Lâm Bắc Phàm có thể tiến hành che giấu, không để quốc gia khác điều tra đến.

Thiên thạch này nhanh chóng rơi xuống, ma sát cùng tầng khí quyển, hình thành một quả cầu lửa lôi kéo.

Cuối cùng xuyên thủng tầng khí quyển, sắp ập đến hướng Đại Tây Dương.

Với cú va chạm của thiên thạch này, ít nhất có thể tạo ra một trận sóng lớn.

Nếu như rơi xuống mặt đất, có thể sẽ hình thành hố to phạm vi mấy trăm thước.

Lâm Bắc Phàm tâm niệm vừa động, lập tức có mấy tia sấm sét đánh qua.

“Ầm ầm.”

Thiên thạch còn chưa rơi vào bên trong sóng biển, thì đã bị sấm sét đánh thành mảnh vụn.

Sau một trận thí nghiệm, Lâm Bắc Phàm đã tương đối hiểu hoàn toàn đối với năng lực mới của mình. Đó là nắm giữ sức mạnh biến đổi thiên tượng, cũng chính là tất cả trên mặt đất đều thuộc về cai quản của hắn, ngay cả ngoài tầng không gian cũng thuộc về cai quản của hắn.

Hắn có được quyền năng cùng loại với thiên đạo, nhìn ai khó chịu thì bỏ người đó.

Còn có thể kéo mấy quả cầu lửa xuống để hình thành trời phạt.

Có được sức mạnh tấn công tối thượng sánh ngang với vũ khí hạt nhân!

Tung bay tung bay, Lâm Bắc Phàm chậm rãi trôi dạt đến lục địa Châu Phi.

Tập trung nhìn vào, phát hiện liên quân các quốc gia đã tập kết xong xuôi, hơn nữa đã hùng dũng xuất phát.

“Dám đánh người của ta? Cho các ngươi một chút giáo huấn nhỏ!” Lâm Bắc Phàm cười ha ha, sau đó gió lớn nổi lên, mây đen tập kết, sấm sét vang dội, bầu trời trở tối, sắp mưa to.

Thấy một màn như vậy, các liên quân đều có chút hoảng.

“Sắp mưa như thác đổ, dự báo thời tiết đáng chết lại không chuẩn!”

“Gần đây khí trời Châu Phi thực sự là biến hóa khó lường, càng ngày càng quỷ dị!”

“Không chỉ Châu Phi, các nơi cả nước đều có! Ta nghe nói trước đó ở Đại Tây Dương còn có một trận mưa to, cảnh tượng rất nguy nga!”

“Bây giờ không phải thời điểm bàn luận những chuyện kia, mọi người mau dừng lại!”

“Đề cao cảnh giác, làm tốt chuẩn bị phòng ngự, cẩn thận bị Thiên Lang đánh lén!”

...

Trước đó các lính đánh thuê cũng bởi vì một trận mưa lớn đột nhiên xuất hiện khiến cho toàn quân bị diệt, bọn họ rút ra được bài học sâu sắc, cho nên gặp được thời tiết biến đổi kiểu này phải lập tức làm tốt công tác phòng ngự.

Soạt một tiếng, mưa rào tầm tã rơi xuống.

Mưa vô cùng lớn, mỗi một hạt nước mưa giống như viên đạn lớn, đánh vào khiến trên người đau nhức.

Các binh sĩ chống dù và lều vải che mưa, không bao lâu đã bị làm cho nát bét.

Thế nhưng là không gian trong xe nhỏ hẹp, lại chứa vào bao nhiêu người.

Muốn tìm một chỗ tránh mưa, mặt đất chung quanh đều bị ngập nước, lấy lợi không chịu nổi, xe lại nặng, muốn lái ra ngoài cũng khó khăn, không cẩn thận sẽ còn rơi vào trong mương nước, như vậy càng thêm xui xẻo.

Các vị binh sĩ cùng nhau chửi mắng thời tiết đáng chết, một bên run lẩy bẩy trong mưa to.

Mưa to một ngày một đêm mới bớt lại, chung quanh mấy chục cây số biến thành vùng ngập lụt.

Xe đều bị chìm trong nước, vùi vào thật sâu trong bùn đất, có trực tiếp đều tắt máy, khó có thể vận chuyển.

Gần như tất cả mọi người ướt đẫm, giống như mới vừa vớt từ trong biển rộng đi ra. Trên người vác vũ khí vừa nặng vừa dày, lại vác quần áo ẩm ướt tí tách, cảm giác đặc biệt khó chịu.

Một bên khác, khi tin tức liên quân bị bão tố ngăn trở truyền tới, tập thể đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đều ngạc nhiên.

“Cái gì? Bọn họ lại gặp bão?”

“Trận mưa này cũng xảy ra bất ngờ thật, còn lớn hơn lần trước?”

“Mưa một ngày một đêm, đều nhấn chìm hết bọn họ?”

“Đội quân không có cách nào lên đường?”

...

“Người nói có phải thật hay không?” Ramillado kích động hỏi.

Binh sĩ cũng kích động trả lời: “Ramillado, tất cả đều là thật! Người xem, đây là hình ảnh ta quay lại!”

Đám người mở video lên xem, phát hiện đúng là thế.

Liên quân vừa vặn đến đoạn đường khu vực chỗ trũng, lúc này mưa to rơi xuống, làm ngập hết bọn họ.

Lúc đầu, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đều đã hăng hái làm xong công tác chuẩn bị phản kháng, thế nhưng là ai ngờ lại có một trận bão ập đến, làm trở ngại bước tiến của họ, làm cho cả liên quân đều bị tai họa, tương đương với hủy đi một nửa lực lượng.

Thực sự là quá thâm, Ramillado cũng sinh lòng đồng cảm

Mưa to, liên tục hai lần!

Nói là ngoài ý muốn ai mà tin.

Ramillado móc răng sói ra, cặp mắt lửa nóng nói: “Điều này nhất định là Tổ Thần điện hạ đang phù hộ chúng ta! Chỉ có thần minh mới có sức mạnh to lớn như vậy! Mọi người đi theo ta thành kính cầu nguyện, cảm tạ Tổ Thần điện hạ nhân từ!”

Những người khác cũng cấp tốc hành động.

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ nhân từ!”

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ nhân từ!”

...

Sau đó, Ramillado vung tay lên: “Đây là cơ hội Tổ Thần điện hạ ban cho chúng ta! Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, sau khi mưa rơi bớt đi, chính là thời điểm chúng ta phản kích!”

“Vâng, thủ lĩnh!” Đám người trăm miệng một lời, âm thanh to rõ.

Sau đó, khi mọi người cho rằng mưa to sắp dừng lại, nó chỉ nhỏ lại mà thôi, bởi vì không có nước bên trên mây đen, Lâm Bắc Phàm vận chuyển nước từ nơi khác qua tới, sau đó mưa lại biến lớn.

Liên tục hạ mấy ngày, cũng không thấy ngừng.

Lần này, xe lại bị che mất mấy tầng, không chỉ xe không có cách nào dùng, ngay cả nhiều vũ khí công nghệ cao bọn họ mang theo cũng bởi vì nước vào mà không dùng được, cứ như vậy phé đi.

Bọn họ đành phải tạm thời bỏ qua những vũ khí này, trừ một số binh sĩ ở lại canh giữ, những người khác tìm tìm nơi khác tránh mưa.

Còn có đồ ăn bọn họ mang theo, cũng sắp bị khô kiệt.

Dưới tình huống bất đắc dĩ, bọn họ đành phải yêu cầu trợ giúp.

Thế nhưng mưa thực sự quá lớn, đã biến đổi thành lũ lụt.

Xe cứu viện không lái vào được, muốn vận chuyển bằng máy bay nhưng tất cả đều là gió lớn, cũng không bay vào được. Chỉ có thể tìm thuyền tới, thế nhưng thuyền lớn không lái vào được, thuyền nhỏ vừa mới tiến đến liền bị sóng gió lật tung.

Các binh sĩ bị nhốt ở từng đảo biệt lập.

Đồ ăn khan hiếm, thân thể rét lạnh, một nửa người sinh bệnh, cũng sắp sụp đổ.

“Khí trời đáng chết này! Chẳng lẽ chỉ đổi đầu với chúng ta?”

“Đời ta cũng chưa từng gặp được thời tiết biến thái như vậy!”

“Ta cảm giác đây là trừng phạt thượng đế đối với chúng ta, có thể chúng ta đã làm một chuyện sai lầm!”

“Đừng nói thượng đế, hiện tại ta chỉ muốn về nhà!”

“Ai cứu ta, ta sẽ nhận người đó làm cha!”

...

Đúng lúc này, rột cục có thuyền tiến vào.

Chương 599: Bắt tù binh toàn quân!

Các quân binh mong mỗi cùng trông mong.

“Là bộ đội cứu viện chúng ta tới rồi sao? Rột cục có thể giải phóng!”

“Hiện tại ta chỉ muốn trở về thay quần áo trên người, sau đó uống một chén canh nóng, rồi ngủ một giấc thật ngon!”

“Thời gian này ta thực sự chịu đủ rồi! Hoàn toàn không phải đến đánh trận, mà là đến chịu tội!”

“Chúng ta không nên ra quân!”

...

Còn rất nhiều các binh sĩ reo hò vẫy tay, hi vọng thông qua cách này thu hút được đối phương qua đến trước.

Thế nhưng, khi thuyền đến gần, sắc mặt mọi người biến đổi lớn.

“Không tốt! Là người đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đến!”

“Thật là đáng chết! Chúng ta vũ khí chủ yếu đều không dùng được, trận chiến này còn đánh như thế nào?”

“Ngay cả ra được hay không cũng là một vấn đề!”

“Hiện tại ta vừa mệt vừa đói lại bệnh, thật không muốn chơi nữa!”

“Còn đánh nữa không?”

...

Đôi mắt với đoàn lính đánh thuê Thiên Lang khí thế hùng hổ đi đến, có một ít binh sĩ vứt vũ khí xuống giong tay đầu hàng: “Không cần đánh, ta đầu hàng! Hiện tại ta bị bệnh, hơn nữa vừa mệt vừa đói, thân thể rất khó chịu, có thể cho ta một bộ quần áo khô ráo trước được không? Ta thực sự không muốn sống ở chỗ này nữa, ta không nên tới...”

Một tên sĩ quan gầm thét: “Ngươi là quân sĩ kiêu ngạo, tại sao có thể nhận thua? Quả thực mất hết mặt mũi để quốc Anh ta! Lập tức cầm lấy súng cho ta, giữ vững thế đứng, chiến đấu giống như một dũng sĩ!”

“Cút! Hiện tại lão tử không nói đến chủ nghĩa yêu nước gì hết, chỉ muốn tiếp tục sống!”

“Hiện tại ta đã sắp chết, không rảnh nói chủ nghĩa yêu nước với ngươi!”

“Chúng ta tới tham gia quân ngũ, không phải đi tìm cái chết!”

“Đánh chết tên khốn này!”

...

Thế là, binh sĩ kiềm nén đã lập tức xông lên, hành hung tên sĩ quan này.

Lúc đám người Ramillado đến, nhìn thấy tình cảnh một đám rối bời, trong đó có mấy người còn bị đánh mặt mũi bầm dập, cảm thấy vô cùng sửng sốt: “Bọn họ đây là... Xảy ra chuyện gì? Người một nhà đánh người một nhà?”

Thế là, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang không gặp được bao nhiêu phản kháng đã bắt được toàn bộ liên quân trở về.

Thực ra, đối với binh sĩ u Mĩ mà nói đầu hàng cũng không phải là chuyện không thể tiếp nhận.

Lòng yêu nước của họ trở nên nồng nhiệt như vậy, nhưng lại vô cùng sợ chết, bọn họ lo bản thân mình hơn

Nhất là phía dưới tình huống phản kháng vô vọng như bây giờ, càng không muốn chiến đấu.

Có điều, khi chuyện này truyền về Châu u, truyền ra toàn thế giới, khắp thế giới đều kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ liên quân hùng mạnh, trang bị vũ khí quân sự tiên tiến, mới vừa xuất phát đến nửa đường đã thua sơ sài như vậy, không phải thua trên chiến trường, mà là bại bởi một trận mưa to đột nhiên xuất hiện.

Đại đa số vũ khí bị hỏng, toàn bộ binh sĩ đều bị bắt làm tù binh, mà đối phương lại không tổn thất bao nhiêu.

Trận này thoát nhìn tất thắng chiến tranh, lại thua thê thảm như thế.

Hai lần ra trận, hai lần đều bị bại bởi mưa lớn.

Đoàn lính đánh thuê Thiên Lang bên kia thực sự là tà môn.

Nghe nói bọn họ tín ngưỡng thần linh, chẳng lẽ thật có thần che chở?

Chịu ảnh hưởng này, đồng Euro bị đả kích nghiêm trọng, lại một lần nữa hạ 5%, hơn nữa còn có tiếp tục theo chiều hướng đi xuống.

Hiện tại xem các quốc gia EU xử lý chuyện này như thế nào, nếu như xử lý tốt giảm mức độ có hạn, chẳng mấy chốc sẽ bình ổn. Nếu như xử lý không tốt, lại giảm nặng hơn 5% cũng không có vấn đề.

Dễ dàng có 1000 ức nhập sỏ, Lâm Bắc Phàm cảm giác thật sự sáng khoái.

Lúc này, quốc gia EU ra quân đã dâng lên cuộc biểu tình quy mô lớn phản đối chiến tranh và chuộc quân sĩ về, số người tham dự đến hơn trăm vạn, yêu cầu chính phủ nhất định phải cho một bàn giao.

Đối với những quốc gia Châu u này mà nói, mạng người quan trọng, đánh trận có thể thua, nhưng người không thể chết. Hiện tại nhiều người bị đối phương bắt làm tù binh như vậy, nhất định phải cứu toàn bộ trở về, một người cũng không thể thiếu.

Đây là quyết định sách lược sai lầm các ngươi, các ngươi nhất định phải trả giá cho nó!

Trong đó còn kèm theo một số dân tộc theo chủ nghĩa cực đoan, trực tiếp dùng bạo lực chống lại pháp luật.

Đối với bọn họ mà nói quốc gia trang bị đầy đủ hết cho quân sĩ lại bại bởi một đoàn lính đánh thuê Châu Phi nhỏ nhỏ, hơn nữa còn bị binh lính đối phương không nhận máu mủ bắt lại, thực sự quá mất mặt, vứt hết mặt mũi chủ nghĩa đế quốc bọn họ!

Xem như công dân kiêu ngạo chủ nghĩa đế quốc, bọn họ tuyệt không chấp nhận tất cả!

Cho nên chỉ có thể thông qua phương thức cấp tiến để phát tiết bất mãn trong nội tâm.

Chính vì vậy, các nước chính phủ đều loay hoay sút đầu mẻ trán, thậm chí còn đẩy ra mấy cái hình nhân thế mạng.

Hiện tại điều duy nhất bọn họ có thể làm chính là tích cực liên hệ lính đánh thuê Thiên Lang, chuộc toàn bộ binh sĩ bị bắt tù binh, nếu không toàn bộ chính phủ cấp cao đều phải đổi một nhóm.

Một bên khác, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang lại là một trận vui mừng hơn hở.

Bắt nhiều binh sĩ làm tù binh như vậy, bọn họ tương đương với nắm một cái thẻ đánh bạc to lớn, cầm một cái dù bảo hộ to lớn, chuyển hóa tình thế tấn công phòng thủ, đổi bị động làm chủ động.

Còn muốn đánh chúng ta sao?

Nhìn tù binh trong tay ta một chút, người dám đánh ta sẽ giết hết bọn họ trước.

Còn muốn cướp khu mỏ quặng sao?

Nhìn tù binh trong tay ta một chút, người dám cướp ta sẽ giết hết bọn họ trước.

Còn muốn nói về vấn đề chuộc tù binh với ta, chúng ta hoàn toàn không muốn nói, cho bao nhiêu tiền ta cũng không vui, ta cứ kéo dài như vậy.

Dù sao đối với ta mà nói, kéo càng lâu bọn họ mới có thời gian dư dả đủ phát triển hơn, kéo càng lâu bên kia người càng không an ổn, kéo càng lâu mới càng có lợi đối với bên ta, tại sao ta phải phải thành toàn người?

Tay nắm nhiều tù binh như vậy, Ramillado cảm thấy vui vẻ trước giờ chưa từng có.

Loại cảm giác này đem chính phủ mấy đại đế quốc chủ nghĩa đùa bỡn trong lòng bàn tay, làm hấn ta hết sức say mê.

Trong lòng hấn ta tràn đầy cảm khái, mới thời gian ngắn ngủn nửa năm, hấn ta đã phát triển thành công thực sự khiến chính phủ các nước cũng không

thể coi thường, đây là chuyện trước kia hẳn ta nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ phù hộ!” Ramillado lại một lần nữa cầu nguyện.

Gần đây hẳn ta cầu nguyện có hơi thường xuyên, bởi vì thông qua những chuyện này hẳn ta cảm nhận được sức mạnh to lớn của Tổ Thần điện hạ có mặt ở khắp nơi, càng thêm tin chắc đi theo quyết tâm, tín ngưỡng càng thêm thành kính.

Thậm chí hẳn ta nghĩ đến, nếu như tương lai bản thân thật sự sẽ dựng nước, nhất định phải xây một thần miếu vô cùng to lớn cung phụng cho Tổ Thần điện hạ vĩ đại, để vạn dân đến chiêm ngưỡng.

Sau khi cầu nguyện xong, Ramillado lại phải đối mặt vấn đề thực tế: “Vẫn là xử lý chuyện tù binh trước, nhiều người ăn uống ngủ nghỉ như vậy cũng là vấn đề, tuyệt đối không thể nuôi không bọn họ!”

Những tù binh này thân thể khỏe mạnh, đào mỏ chắc không có vấn đề gì?

Hơn nữa còn bớt tiền công...

Ramillado có chút khen ngợi ý tưởng của mình, sau đó không kịp chờ đợi đi áp dụng.

Chính là bởi vì đoàn lính đánh thuê Thiên Lang khó chơi, các chính phủ lớn cảm giác vô cùng đau đầu, chuyện cứ kéo lấy như vậy.

Tình hình hỗn loạn châm thêm một mối lửa cho khủng hoảng tài chính tương lai, nguy cơ tăng tốc độ đến.

Chương 600: Dương Tử Nhi đến uống rượu!

Bất luận là Châu u hay là Châu Phi thì chuyện cũng quá xa, đất nước Trung Quốc ca múa mừng cảnh thái bình một mảnh cát lợi hòa bình, trừ người khác tương đối chú ý, phần lớn người xem nhiều tin tức chú ý, sau đó thì làm chuyện của mình.

Tinh Quang không thể nghĩ ngờ là công ty tập đoàn được chú ý nhất.

Trong nửa đầu nay, Tinh Quang lục tục có một nhóm phim truyền hình, điện ảnh chiếu lên, những tác phẩm truyền hình điện ảnh hay không thể thiếu sự trợ giúp của âm nhạc, cho nên Lâm Bắc Phàm tìm Dương Tử Nhi phối nhạc.

Lần này, phải phối nhạc cho bốn tác phẩm gồm hai phim truyền hình 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Danh nghĩa Nhân Dân》, hai phim điện ảnh 《Tình Yêu Đầu Tiên》 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》.

“Tử Nhi, làm phiền người!” Lâm Bắc Phàm vẻ mặt nịnh nọt.

Dương Tử Nhi chống nạnh thở phì phò nói: “Nhiều bản nhạc như vậy, người muốn mệt chết ta sao?”

“Người muốn thế nào?” Lâm Bắc Phàm nghiêng mắt.

Cô gái nhỏ vừa vênh cái mông lên, Lâm Bắc Phàm liền biết nàng muốn kéo cái cứt gì.

“Trừ khi người mời ta đến hầm rượu nhà người uống rượu.” Dương Tử Nhi cười híp mắt đưa ra điều kiện của mình.

Từ lần trước sau khi đi đến trang viên nhà hấn làm khách, nhìn thấy trong hầm rượu chủng loại phong phú, rượu lại đặc biệt uống rất ngon, Dương Tử Nhi yêu sâu đậm nơi này.

Cho nên bình thường có việc hay không có việc, nàng đều giựt giây đến nhà Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm như thế nào lại không nhìn ra?

Vì an toàn hầm rượu nhà mình, Lâm Bắc Phàm không chút do dự từ chối nàng.

Kết quả cô gái nhỏ yêu rượu như mạng lại chưa từ bỏ ý định, luôn nhớ hầm rượu nhà hấn, vừa có cơ hội lập tức đề xuất.

“Người mơ đẹp nhỉ!” Lâm Bắc Phàm bóp mặt nàng, trơn mềm rất có xúc cảm.

“Người không đồng ý, ta sẽ không để ý tới người!” Dương Tử Nhi uy hiếp.

Lại dám uy hiếp ta?

Người không biết ta không chịu nổi nhất là cái này sao?

“Tranh thủ thời gian lao động! Làm xong việc ta dẫn người đi!” Lâm Bắc Phàm tức giận.

“Có ngay, lập tức làm!” Dương Tử Nhi ý chí chiến đấu sục sôi.

Muốn nói ca khúc kinh điển 《Thần Điều Hiệp Lữ》 năm đó, là phiên bản của Bạch Cổ diễn dịch năm 1996 là kinh điển nhất.

《Thần Điều Hiệp Lữ》 năm 1996, quả thực 《Thần Điều Hiệp Lữ》 là một cái tập đại thành(1). Kỹ năng diễn xuất của từng diễn viên bên trong đều vô cùng sáng chói, nội dung cốt truyện chập chùng thoải mái nhịp nhàng ăn khớp, với lại từ ca khúc chủ đề đến phối nhạc, mỗi một bài đều vô cùng kinh điển, hơn nữa vừa đúng lúc, là ký ức thời niên thiếu tốt đẹp nhất của hẳn.

(1) kết quả của việc tập hợp những cái hay, cái đẹp tự cổ chí kim rồi đúc kết lại một cách có hệ thống.

Cho nên, Lâm Bắc Phàm định chuyên toàn bộ âm nhạc của bản năm 1996.

Chủ đề 《Thần Điều Hiệp Lữ》 nặng ở một chữ tình, diễn dịch chữ tình ở bên trong võ hiệp giang hồ.

Ca khúc này hẳn cũng đem chữ tình hát đến chỗ sâu.

Trong đó khúc chủ đề là 《Thần Thoại Tình Thoại》, Chu Hoa Kiện và Tề Dự biểu diễn, truyền bá một trong ca khúc võ hiệp kinh điển. Mỗi lần

vừa nghĩ tới 《Thần Điêu Hiệp Lữ》, đều sẽ nhớ tới bài khúc chủ đề này.

Ca khúc cuối phim 《Quy Khứ Hề》, hát lên ca khúc tình yêu về mối tình đau khổ sầu triền miên, ruột gan đứt từng khúc.

Phối nhạc cũng vô cùng sáng chói, 《Phong Cảnh Quê Hương》 《Anh Hùng》 hai bản thuần âm nhạc cấp đại sư làm cho người khó quên.

Cho nên không thể phụ lòng bốn ca khúc này.

Có điều, may mắn hẳn có thiếu nữ thiên tài âm nhạc Dương Tử Nhi, những cái ca khúc này đều được diễn dịch ra hoàn mỹ.

《Danh Nghĩa Nhân Dân》 nói về câu chuyện chống tham nhũng, câu chuyện rất đặc sắc, nhưng ca khúc chủ đề 《Lấy Danh Nghĩa Nhân Dân》 kỳ thực tiêu chuẩn chỉ có thể coi là bình thường, không đạt được trình độ kiệt tác. Về sau, khi 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 chiếu hết, bài hát này cũng dần trôi qua im hơi lặng tiếng theo thời gian.

Trên thực tế, ca khúc kinh điển liên quan tới chống tham nhũng, liên quan tới mở rộng chính nghĩa vô cùng ít ỏi, độ khó thực sự quá lớn, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn tìm được một bài, đó là 《Không Thẹn Với Lòng》 ca khúc chủ đề 《Thiếu Niên Bao Thanh Thiên》

《Thiếu Niên Bao Thanh Thiên》 nói về câu chuyện Bao Chửng xử án khi còn trẻ tuổi, theo lẽ công bằng chấp pháp, theo đuổi được chân tướng không thẹn với lương tâm.

Ở bên trong 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 cũng giống như nhau, kiểm sát trưởng chống tham nhũng, vì duy trì công bằng chính nghĩa và thống nhất pháp chế, chấp pháp theo lẽ công bằng, điều tra vụ án tham nhũng.

Cho nên bài hát 《Không Thẹn Với Lòng》 này vô cùng thích hợp.

Bộ phim 《 Tình Yêu Đầu Tiên 》 này là phim tình cảm thanh xuân hài nhẹ nhàng, nói về tình yêu nhân nhật trường học, tìm hiểu 《 Mùa Hè Có Gió Thổi Qua 》 một chút.

《 Trai Già: Mãnh Long Quá Giang 》 , một bài vũ điệu thần khúc quảng trường 《 Tiểu Bình Quả 》 là đủ.

Có điều, bài 《 Tiểu Bình Quả 》 này Lâm Bắc Phàm cũng không định hát, mà là giao cho hai vị lão nam hài kia.

Dù sao dù nói thế nào, tiểu hào của hắn là “Luyện Tuyết”, nửa bầu trời giới âm nhạc Hoa Ngữ, bức cách ngút trời, cho nên phải rời xa những ca khúc quảng trường nhảy múa này, hạ thấp cấp bậc bản thân.

Cứ như vậy, tốn tầm 3 ngày, cuối cùng cũng ghi âm xong tất cả ca khúc.

Lâm Bắc Phàm rất cao hứng, cảm thấy công tác vất vả của mình rốt cục cũng được đền đáp.

Dương Tử Nhi cũng rất kích động: “Lâm Bắc Phàm, chúng ta nhanh lên đi nhà ngươi!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cùng ngày, Lâm Bắc Phàm gần như là bị Dương Tử Nhi lôi kéo về nhà.

Sau đó không kịp chờ đợi xông vào hầm rượu, nhìn xem một phòng lớn tràn đầy rượu ngon được trưng bày ngay ngắn, nghe đủ loại mùi rượu hòa vào nhau, trong lòng Dương Tử Nhi vô cùng say mê, đây mới là nhà của nàng.

Lâm Bắc Phàm trong lòng kêu rên, không sợ kẻ gian trộm chỉ sợ kẻ gian nhớ thương, xem ra chỉ sợ rượu ngon của mình không dư thừa bao nhiêu.

...

“Khoan đã, rượu bên trên tủ nhỏ này đâu? Còn có mấy chai rượu nơi này, nơi này, còn có nơi này, lần trước ta tới cũng không dám uống, tại sao hiện đều không có?” Dương Tử Nhi tò mò hỏi.

Lại còn quen hơn cả ta?

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói: “Đã bị ta uống xong.”

Thực ra, hắn vừa mới lén trở về dời đi. Đây đều là hắn rượu hắn vô cùng yêu thích, uống một chai thiếu một chai, cũng không thể bị Dương Tử Nhi lãng phí, nếu không thì sẽ hối hận chết.

“Thật?” Dương Tử Nhi không nhúc nhích nhìn hắn, trong mắt tràn đầy hoài nghi.

“Đương nhiên là thật, lừa ngươi làm gì?” Lâm Bắc Phàm hùng hồn.

Ngươi này mặc dù không phải diễn viên, nhưng da mặt còn dày hơn cả diễn viên.

Sau đó, Dương Tử Nhi vô cùng ghét bỏ phát tay, đuổi hắn đi: “Ngươi có thể rút, đừng làm lỡ ta uống rượu!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Đây là nhà của ta!” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm không lạnh, muốn đòi công bằng.

“Người nào không biết, nhưng hôm nay nơi này thuộc về ta, ngươi có ý kiến gì không?” Dương Tử Nhi càng thêm hùng hồn.

Lâm Bắc Phàm: “Không ý kiến.”

Lâm Bắc Phàm lưu luyến không rời, rời đi ba bước hai quay đầu, nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được nói: “Ngươi uống ít một chút!”

“Yên tâm, ta sẽ không dễ dàng uống say như vậy!” Dương Tử Nhi đảm bảo.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ta lo lắng vấn đề này sao?

Chương 601: Lâm Bắc Phàm vờ ngủ, Dương Tử Nhi lớn gan!

Sau khi rời khỏi Dương Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm liền đi đùa mèo Ragdoll.

Trên thực tế, bình thường hẳn cũng không có chuyện gì, trong vòng một tháng ngẫu nhiên bận bịu mấy ngày, còn dư lại đều là thanh nhàn.

Tuy rất thanh nhàn, nhưng tiền chưa từng có kiếm ít.

Cho nên, hai nàng Bạch Thanh Tuyết đều vô cùng hâm mộ Lâm Bắc Phàm. Dùng lời nói các nàng, nếu như Lâm Bắc Phàm cố gắng thêm một chút, nói không chừng hiện tại đã trở thành nhà giàu nhất thế giới.

“Công tác quá mệt mỏi, nhân sinh ngắn ngủi mấy chục năm, quan trọng nhất vẫn là vui vẻ!” Lâm Bắc Phàm cây ngay không sợ chết đứng nói.

Sau đó, hoàn toàn thực hành ý nghĩ bản thân.

Sau khi đùa mèo Ragdoll một hồi, Lâm Bắc Phàm ngã ở trên ghế sa lông ngủ trong chốc lát.

Ước chừng một tiếng, Dương Tử Nhi say khướt đi tới: “Lâm Bắc Phàm, người... Người ở đâu? Mau cút ra đây cho bản tiểu thư! Tìm người hơn nửa ngày, người chết...”

Lâm Bắc Phàm mở mắt, tròng mắt chuyển động, sau đó lại nhắm lại, làm bộ ngủ.

“Thì ra... Thì ra người ở nơi này!” Cuối cùng Dương Tử Nhi phát hiện Lâm Bắc Phàm, loạng choạng đánh tới, ợ một hơi rượu, sắc mặt đỏ hồng, mắt say lờ mờ lim dim, thoạt nhìn có chút mơ hồ.

Như vậy rõ ràng uống say, hơn nữa còn đã quá say.

“Này... Tỉnh, người tỉnh cho ta!” Dương Tử Nhi vươn tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ vào gò má Lâm Bắc Phàm.

Nhưng, Lâm Bắc Phàm làm bộ bất tỉnh.

“Thật đúng là ngủ như chết! Ủ..” Dương Tử Nhi có chút bất mãn.

Bởi vì uống quá nhiều, thân thể cũng đứng không vững, không quá dễ chịu.

Thế là nàng ngồi chồm hồm xuống, ngồi trên sàn nhà, con mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú Lâm Bắc Phàm, nhỏ giọng thầm thì: “Khoảng cách nhìn gần như vậy, dáng dấp người này đẹp thật, làn da cũng thật tốt!”

Lâm Bắc Phàm trong lòng đắc ý, bản thiếu gia chính là thiên sinh lệ chất nan tự khí(1).

(1) Vẻ đẹp trời sinh khó tự bỏ hoài (trích thơ Trường Hận Ca)

Dương Tử Nhi, người có phục hay không?

“Ta không phục!” Dương Tử Nhi bỗng nhiên rống.

Lâm Bắc Phàm giật nảy mình, chẳng lẽ nàng có thể nghe được tiếng lòng ta?

Lâm Bắc Phàm vẫn tỉnh bơ giả vờ ngủ như cũ.

Chỉ nghe thấy nàng tiếp tục nói: “Dựa vào cái gì làn da một đại nam tử lại còn tốt hơn ta?”

Lòng Lâm Bắc Phàm ổn định lại, thì ra là nói mê sảng.

Dương Tử Nhi gật gù đắc ý, mùi rượu dâng lên, lại có thêm mấy phần mê say. Tiếp tục nhìn mặt Lâm Bắc Phàm, chỉ cảm thấy càng nhìn càng đẹp, càng nhìn càng hấp dẫn người, tình cảm tích góp bỗng nhiên phun ra ngoài, chột hôn lên.

Lâm Bắc Phàm chỉ cảm thấy trên gương mặt bị một cái gì đó âm ỉ nhẹ nhàng đụng một cái.

Sớm đã không phải là sơ ca Lâm Bắc Phàm rất khiếp sợ.

Dương Tử Nhi, nhân lúc ta ngủ say lại...

Được, ta coi ngươi là bạn, ngươi lại chiếm ta tiện nghi?

Lâm Bắc Phàm tâm tính thiện lương xoắn xuýt.

Ta tiếp tục vờ ngủ sao?

Giả vờ ngủ vậy?

Hay là tiếp tục vờ ngủ đây?

Lúc này, sau khi hôn xong Dương Tử Nhi cũng hối hận, phát hiện vừa rồi quá xúc động, thực sự là uống rượu hỏng việc, trong lòng cũng đang âm âm nhậy loạn, lỡ như Lâm Bắc Phàm tỉnh lại thì phải làm sao bây giờ?

Nàng phải làm sao gặp người?

Nghiêm túc quan sát một hồi, phát hiện Lâm Bắc Phàm ngủ không tỉnh như cũ, cuối cùng Dương Tử Nhi cũng yên lòng.

Rượu tăng lớn gan người, thế là nàng lại nhịn không được hôn một cái.

Lâm Bắc Phàm: "..."

Thấy hắn lại không có phản ứng, sau đó lại hôn một cái.

Lâm Bắc Phàm: "..."

Sau mấy lần, phát hiện Lâm Bắc Phàm ngủ còn muốn chết hơn lợn chết, lá gan Dương Tử Nhi lớn hơn, cả người đều dựa vào trên người Lâm Bắc Phàm, chặc chặc có tiếng, Lâm Bắc Phàm cảm giác thân thể đều có chút nóng.

Quá xấu, chẳng lẽ cũng không biết lực ý chí Lâm Bắc Phàm ta yếu ớt biết bao sao?

Nếu gan người đã lớn như vậy, ta sẽ không khách khí.

Là người chủ động, chớ có trách ta.

Sau một phen hoạt động tâm lý, Lâm Bắc Phàm yên tâm thoải mái.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị có hành động, phát hiện nàng lại ngủ thiếp đi.

Người cứ như vậy nhào ngủ thiếp đi ở trên người hắn, còn phát ra tiếng ngáy khe khẽ, đặc biệt đáng yêu.

Lâm Bắc Phàm dở khóc dở cười.

Làm ta đến không trên không dưới, người lại vứt bỏ ta?

“Được rồi!” Lâm Bắc Phàm mở to mắt, sau đó cẩn thận từng li từng tí ôm lấy Dương Tử Nhi, đưa nàng đến phòng khách nghỉ ngơi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, 3 giờ sau, Lâm Bắc Phàm đã hóa thân trừ thần, ở phòng bếp sang trọng múa đao làm kiếm, mùi thơm nức mũi cảm dỗ người.

Hai nàng tan tầm về nhà, thẳng đến phòng bếp.

“Thân ái, hôm nay chàng làm món gì mà thơm như vậy?”

“Tiểu nam nhân, cho tử tử ôm một cái!”

Lâm Bắc Phàm đánh rớt tay tác quái các nàng: “Đừng làm rộn, đang làm đồ ăn đấy!”

“Tử Nhi đâu? Không phải nàng ấy cùng chàng trở về uống rượu sao? Chẳng lẽ đã trở về?” Bạch Thanh Tuyết nhìn bốn phía một chút.

“Nàng ấy uống say, nghỉ ngơi ở phía trên.” Lâm Bắc Phàm cũng không quay đầu lại nói: “Hiện tại đến thời gian ăn cơm, lão bà nàng đi bảo nàng ấy xuống đây đi.”

“Cô gái nhỏ này thật là, mỗi lần đều uống say.” Bạch Thanh Tuyết đập dệp lê đùng đùng đi lên lầu.

Vũ Thiên Mị ôm từ phía sau lưng Lâm Bắc Phàm, hỏi một cách tinh quái: “Tiểu lão công, thành thật khai báo, lúc ta và nữ vương đại nhân chưa có trở về, các người cô nam quả nữ, tiểu cô nương người ta còn đáng yêu như thế, chàng có nhân cơ hội đối với nàng hay không...”

“Không có, tuyệt đối không có! Ta là trong sạch, ta lấy nhân cách của ta đảm bảo!” Lâm Bắc Phàm nghĩa chính từ nghiêm nói.

Hắn thực sự không có làm gì đối với người ta, đương nhiên nên người ta làm thế nào thì cũng không khống chế được.

Toàn bộ quá trình hắn đều bị động, hắn mới là người bị hại.

“Cái này cũng không nhất định!” Vũ Thiên Mị không dễ dàng tin như vậy.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết cùng Dương Tử Nhi từ trên lầu đi xuống.

Dương Tử Nhi vẫn mắt say lơ đãng như cũ, nhưng sau khi nhìn đến Lâm Bắc Phàm thì sắc mặt bỗng nhiên đỏ.

Dễ nhận thấy, nàng không có quên vừa rồi bản thân đã làm chuyện hồ đồ.

Nhất là vừa nghĩ tới lúc mình ngủ kia, sau đó được đôi phương ôm lên lầu nghỉ ngơi, nàng liền cảm thấy xấu hổ vô cùng, giống như tự mình làm chuyện hồ đồ đã bại lộ, cho nên vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm thì chột dạ ngay.

May mắn nàng say rượu sắc mặt đỏ, để cho người ta nhìn không ra.

“Tất cả mọi người đến đủ, như vậy thì ăn cơm đi.” Lâm Bắc Phàm chào hỏi mọi người rồi ngồi xuống, sau đó bung một chén canh đến trước mặt Dương Tử Nhi, nói ra: “Tử Nhi, đây là canh giải rượu, chế biến riêng cho người. Về sau tuyệt đối không nên uống nhiều rượu như vậy, uống rượu dễ hỏng việc. Hơn nữa còn là một nữ hài tử, lại càng dễ bị thiệt thòi, có biết không?”

“Ta đã biết.” Dương Tử Nhi chợt dạ nói.

Sau khi cơm nước xong, Lâm Bắc Phàm đưa Dương Tử Nhi về nhà.

Trên đường đi, Dương Tử Nhi cũng không nói lời nào, lấy cố bản thân uống đến quá say, không muốn nhiều lời.

Lâm Bắc Phàm vui lên trong lòng, cô gái nhỏ này rõ ràng là chợt dạ.

Liên tục 3 ngày, Dương Tử Nhi đều tránh không gặp Lâm Bắc Phàm.

Nhưng ngày thứ tư, lúc Lâm Bắc Phàm đến cao ốc Song Tử Tinh đi dạo, lại bị Dương Tử Nhi kéo đến phòng âm nhạc của nàng, sau đó dữ dằn hỏi: “Ngày đó ta đến nhà người uống rượu, sao ta lại nằm trên giường, nhanh thành thật khai báo cho ta!”

Chương 602: Bạn gái, tìm hiểu một chút!

“Điều này còn phải hỏi, đương nhiên là được ta ôm vào. Sau khi ta tỉnh lại, phát hiện người ghé vào trên người ta, uống say như chết.” Lâm Bắc Phàm nhìn nàng với vẻ kỳ lạ: “Người nói người cũng thật là, lần nào cũng có thể uống say, may mắn là gặp ta, nếu là nam nhân khác, chiếm tiện nghi của người thì làm sao bây giờ?”

Dương Tử Nhi lén lút thở phào nhẹ nhõm, xem ra hẳn không biết chuyện lúc trước.

Thế nhưng, nàng vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi: “Vậy việc ta làm trước khi ngắt xiu, người có biết không?”

“Đương nhiên biết!”

“Người... Người biết cái gì?” Giọng nói của Dương Tử Nhi run rẩy, tim nhảy lên tận cổ.

“Ta biết việc người vụng trộm hôn ta, hơn nữa không chỉ hôn một lần.” Lâm Bắc Phàm lại gần lỗ tai của nàng nói nhỏ.

“Sao người biết?” Dương Tử Nhi giật mình, hoảng hốt kêu lên.

“Bởi vì lúc ấy ta đang vờ ngủ, muốn đùa ngươi một chút. Không ngờ ngươi lại đối với ta... Ngươi lại nhân lúc ta ngủ say chiếm tiện nghi của ta! Dương Tử Nhi, ta thật sự nhìn nhầm ngươi!” Lâm Bắc Phàm mạnh mẽ lên án.

Cả người Dương Tử Nhi ngơ ngác, ánh mắt mất hồn, như bị sét đánh.

Nàng không ngờ, hẳn lại biết chuyện sau khi bản thân say rượu!

Biết nàng trộm hôn hẳn, nhìn từ đầu tới cuối!

Dáng vẻ xấu hổ của bản thân đã bị hẳn nhìn thấy!

Thật sự mất mặt, Dương Tử Nhi ta không cần mặt mũi nữa hả?

Dương Tử Nhi kích động túm cổ áo Lâm Bắc Phàm: “Lâm Bắc Phàm, vì sao lúc ấy ngươi không ngăn cản? Vì sao ngươi lại vờ ngủ? Ngươi muốn nhìn trò cười của ta sao?”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục lên án: “Ta muốn ngăn cản, nhưng suy nghĩ cho mặt mũi của ngươi, vì vậy ta mới vờ ngủ, giả vờ như không biết. Thế nhưng không ngờ ngươi vẫn không buông tha cho ta!”

Giọng nói của Lâm Bắc Phàm tức giận, cứ như bị đối xử quá đáng.

Dương Tử Nhi: “...”

“Vì sao bây giờ ngươi lại thẳng thắn, không phải giả vờ không biết sẽ tốt hơn sao?”

“Sự trong sạch của Lâm Bắc Phàm ta bị ngươi hủy hoại, nếu còn giả vờ như đà điểu, đâu giống đàn ông chứ?” Lâm Bắc Phàm hiên ngang lẫm liệt: “Ta nhất định phải nói chân tướng cho ngươi biết, ngươi phải chịu trách nhiệm với ta!”

Dương Tử Nhi: “...”

Nàng hoảng sợ: “Rõ ràng người chịu thiệt là ta, ngươi còn muốn ta chịu trách nhiệm với ngươi?”

“Đâu còn cách nào chứ, ta là nam nhân đã có thê tử, ta thủ thân như ngọc vì lão bà, người chiếm tiện nghi của ta, chẳng khác gì khiến ta và thê tử của ta chịu thiệt thòi, ta cũng phải bắt người chịu trách nhiệm!” Lâm Bắc Phàm nói lời lẽ chính nghĩa.

“Nói nhảm! Tưởng ta không biết việc của người và Võ tử tử à? Người chính là một tên hoa tâm đại củ cải!” Dương Tử Nhi tỏ vẻ khinh thường trước, sau đó dùng sức đẩy Lâm Bắc Phàm ra, lớn tiếng nói: “Ra ngoài! Người đi ra ngoài cho ta! Ta không muốn nhìn thấy tên hỗn đản nhà người nữa!”

Lúc này tâm trạng của Dương Tử Nhi rất kích động.

Trong đầu của nàng rối bời, không biết nên giải quyết mối quan hệ của mình và Lâm Bắc Phàm như thế nào.

Vì vậy chỉ có thể dùng cách giống như đang trốn tránh.

Nhưng Lâm Bắc Phàm biết, nếu lần này hấn thật sự rời đi, vậy từ nay về sau giữa hai người sẽ có thêm một khoảng cách vô hình.

Từ sau buổi tối ngày đó cộng thêm sự thẳng thắn ngày hôm nay, mối quan hệ của hai người trở nên phức tạp, đã đi đến một ngã rẽ.

Trên mức tình bạn, chưa đủ là người yêu.

Hoặc là tiến thêm một bước, hoặc là mỗi người một ngã.

Dù thế nào Lâm Bắc Phàm cũng không thể chấp nhận việc Dương Tử Nhi đối xử với hấn như một người xa lạ.

Sẽ khiến hấn cảm thấy đau lòng, rất khó chịu.

Hấn thích khoảng thời gian cãi cọ ồn ào với Dương Tử Nhi, thích cùng nàng bàn luận về âm nhạc, cùng uống rượu, cùng đi ra ngoài chơi đùa. Ở trên người Dương Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm cảm nhận được cảm giác yêu đương khác với hai nữ nhân kia.

Tuổi tác của bọn họ tương tự nhau, càng có cảm giác nói chuyện yêu đương hơn.

Không có nàng, Lâm Bắc Phàm sẽ cảm thấy cuộc sống mất đi rất nhiều cảm xúc.

Vì vậy, Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình không thể do dự nữa.

Trong ánh mắt khiếp sợ của Dương Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm dùng sức ôm nàng vào trong ngực, sau đó chặn lại miệng của nàng.

Dương Tử Nhi giãy giụa: “Thả ta ra! Ngươi mau thả ta ra...”

Nhưng không lâu sau đã từ bỏ, sau đó đắm chìm trong nụ hôn thật sâu này.

Sau một lúc lâu, cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã buông nàng ra, Dương Tử Nhi mệt mỏi thở hổn hển, cả người không còn chút sức lực nào ghé vào trên người Lâm Bắc Phàm.

Trong đôi mắt thật to hiện ra ý xuân, thoạt nhìn ngây thơ lại quyến rũ.

“Từ hôm nay trở đi, nàng, Dương Tử Nhi chính là nữ nhân của ta!” Lâm Bắc Phàm bá đạo tuyên bố chủ quyền của mình.

“Ngươi vô lại, ta không đồng ý!” Dương Tử Nhi tức giận thở hổn hển.

“Nàng không đồng ý cũng vô dụng, nàng đã bị ta đóng dấu nghiệm thu rồi, không thể đòi ý nữa!” Lâm Bắc Phàm ngang ngược không nói lý lẽ, sau đó đột nhiên trở nên xấu hổ: “Hơn nữa ba ngày trước ta cũng bị nàng đóng dấu nghiệm thu rồi, chúng ta như nhau!”

Dương Tử Nhi: “...”

“Ngươi, hỗn đản! Hỗn đản, hỗn đản, đại hỗn đản...”

Dương Tử Nhi đã không biết phải miêu tả tâm trạng lúc này như thế nào nữa, không biết là tức giận hay xấu hổ, chỉ có dùng hai nắm tay nhỏ đánh vào ngực Lâm Bắc Phàm, trong miệng không ngừng mắng.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm lại bá đạo hôn một cái, đáp lại tất cả sự phản kháng của nàng.

Sau mấy lần liên tục, cuối cùng Dương Tử Nhi đã khuất phục.

“Được, ta đồng ý, được chưa? Chàng là đồ vô lại, đâu có kiêu ép người ta làm bạn gái như vậy?” Dương Tử Nhi tức giận nói, miệng của nàng sắp bị hôn đến sưng lên.

“Chỉ cần đạt đến mục đích, quá trình không quan trọng!” Lâm Bắc Phàm đắc ý nói.

Dương Tử Nhi: “...”

“Ta phải sửa lại một chút, là làm nữ nhân của ta, không phải bạn gái!”

“Ta mặc kệ, ta chỉ muốn làm bạn gái! Bởi vì nữ nhân của chàng sẽ rất nhiều, nhưng chỉ có thể có một người bạn gái là ta!” Dương Tử Nhi tuyệt đối không thỏa hiệp với điều này.

“Được, được, đều tùy nàng!” Lâm Bắc Phàm lại ôm nàng vào trong ngực.

Mặc dù trên mặt tỏ vẻ không phục, nhưng trong lòng Dương Tử Nhi lại ngọt ngào như ăn mật đường, cuối cùng đầu gối này đã hiểu ra.

Nhưng nghĩ đến việc đối phương đã kết hôn, hơn nữa còn có một người phụ nữ khác, rõ ràng bản thân là Dương đại tiểu thư lại chỉ có thể coi là tiểu tử, trong lòng cảm thấy rất khó chịu.

“Được, bây giờ ta đã là bạn gái của chàng rồi, vậy ta muốn sử dụng quyền lực bạn gái của ta.”

“Nàng muốn làm gì?” Lâm Bắc Phàm yếu ớt hỏi, trong lòng có một dự cảm không hay.

Trong đôi mắt thật to của Dương Tử Nhi hiện ra một tia xảo quyệt:

“Chàng đã để ta làm bạn gái của chàng, vậy đối với yêu cầu của bạn gái, có phải là cầu được ước thấy không?”

“Có lẽ vậy...”

“Cái gì gọi là “có lẽ vậy”? Là “chắc chắn”!” Dương Tử Nhi chống nạnh, lông mày dựng lên.

“Ta muốn mỗi tuần chàng phải đến gặp ta ít nhất ba lần, hơn nữa mỗi lần nhất định phải mang đến cho ta hai chai rượu, nhất định phải là rượu ngon.”

Dương Tử Nhi nghĩ đến bảo bối trong nhà Lâm Bắc Phàm, nước bọt vô thức chảy xuống.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Biết ngay là thế mà.

“Tốt nhất trong số rượu chàng cất giấu, mỗi lần ít nhất phải mang đến một chai!” Dương Tử Nhi nói thêm.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 603: Sự kiện đánh bả!

Cứ vậy hai người bắt đầu hẹn hò.

Là một người bạn trai đủ tư cách, mỗi lần Lâm Bắc Phàm đều mang đến hai chai rượu.

Một chai là mỹ tửu, một chai càng mỹ tửu hơn.

Mỹ tửu là mình uống, mỹ tửu hơn là Dương Tử Nhi uống, còn không chia cho hắn một giọt nào.

Nhìn số rượu ngon mà mình vợ vét từ trên toàn thế giới lại ít đi từng chai từng chai, tất cả đều chui vào trong bụng Dương Tử Nhi, trong lòng Lâm Bắc Phàm rất đau, chỉ có thể tự an ủi: “Đây là cái giá để nuôi bạn gái, nên làm nên làm!”

Từ sau lần trước mua quyền phát sóng trên mạng của Olympic, giải trí Ali liên tục hành động, rất nhiều phim truyền hình điện ảnh được đưa vào danh sách quan trọng.

Bọn họ cũng học Tinh Quang làm một đại hội xúc tiến đầu tư khiến cả nước chú ý.

Đáng tiếc, tuy mặt mũi của Mã Đại Vân rất có tác dụng, nhưng lại cứ không có tác dụng vào lúc này.

Trong đại hội xúc tiến đầu tư có rất nhiều người quyền lực trong giới kinh doanh góp mặt, có thể được coi là một tiểu thịnh hội. Tổng cộng đẩy ra gần 10 hạng mục, thế nhưng số tiền lấy được từ đại hội xúc tiến đầu tư còn chưa tới 30 ức, không có cách nào so sánh với Tinh Quang, chỉ trong chớp mắt đã trở thành trò cười.

Có người nói: “Hạng mục của Tinh Quang đều qua nhiều lần gọt giũa, đều là tài nguyên có chất lượng rất tốt, mỗi lần đều có thể gây ra chấn động, sinh ra hiệu ứng quảng cáo tốt nhất, hơn nữa chưa từng có trường hợp thất bại! Vì vậy, đại hội xúc tiến đầu tư của Tinh Quang mới có thể hấp dẫn nhiều người đến cạnh tranh như vậy. Nhưng trước mắt giải trí Ali chưa thể chứng minh cho tác phẩm của mình, nếu không phải nể mặt phụ thân Mã, có lẽ ngay cả 10 ức nguyên cũng quá đáng!”

Tất nhiên Mã Đại Vân rất khó chịu.

Hắn ta luôn thuận buồm xuôi gió ở trong giới kinh doanh, lại ngậm chịu một thua thiệt lớn ở trong nghề giải trí này, điều này khiến hắn ta thấy không phục.

Thế nhưng, hắn ta cũng biết trình độ trước mắt của giải trí Ali, hoàn toàn là cái tên mới, muốn chống lại một nửa giang sơn của giới giải trí là việc không sáng suốt, vì vậy giải trí Ali liên hợp với Ảnh Nghiệp Dada, chuẩn bị làm một bộ phim bom tấn.

Bọn họ chuẩn bị đẩy ra một bộ phim bom tấn thần thoại Hoa ngữ, tên là 《Phong Thần truyền kỳ》, tổng cộng đầu tư 5 ức, hơn nữa còn mời hơn mười vị Ảnh đế Thiên hậu của giới giải trí tham gia vào liên minh, xu hướng diễn dịch một truyền kỳ thần thoại cổ xưa.

Bọn họ đầy tham vọng, muốn rèn đúc một IP lớn về thế giới thần thoại.

Theo sát tốc độ của Tinh Quang mở ra thị trường quốc tế, mục tiêu doanh thu phòng bán vé là hơn 50 ức.

Hai công ty giải trí này có thể nói là liên hợp cường cường, hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, rất nhiều ngôi sao lớn đều tỏ vẻ sẽ đến diễn.

Thế nhưng, Mã Đại Vân cảm thấy như vậy còn chưa đã ghiền.

Từ nhỏ hấn ta đã có một giấc mộng võ thuật, ngay cả vệ sĩ kim bài của hấn ta đều là cao thủ Thái cực, vì vậy hấn muốn mời đông đảo ngôi sao của giới giải trí, nhất là các ngôi sao võ thuật cùng hấn ta quay một đoạn ngắn, tên là «Công Thủ Đạo» .

Thế diện của nhà giàu nhất rất dễ sử dụng, cộng thêm hấn ta có một người bạn tốt là siêu sao võ thuật, vì vậy rất nhiều người trong giới giải trí đều hưởng ứng.

Trong chớp mắt, điều này trở thành điểm nóng được những người trong và ngoài giới giải trí bàn tán.

Mã Đại Vân gửi lời mời cho Lâm Bắc Phàm, mời hấn đến chơi một chút.

Còn gửi lời mời cho cả Luyện Tuyệt Ái Tửu, mời bọn họ sáng tác một ca khúc chủ đề, giá cả lên đến 3 ức nguyên.

Lâm Bắc Phàm từ chối toàn bộ, hấn không có tâm trạng đi làm nên cho Mã Đại Vân.

Về phần sáng tác bài hát, càng là điều không thể nào.

Tuy quan hệ của hấn và Mã Đại Vân không quá tệ, nhưng dù sao công ty phía dưới cũng có quan hệ cạnh tranh, khí thế của đối phương rất hung hăng, hấn tuyệt đối không làm ra hành vi giúp đỡ kẻ địch.

Lúc này, giới giải trí còn xảy ra một sự kiện, đó chính là “sự kiện đánh báng Thái Từ Khôn”.

Thái Từ Khôn là một minh tinh lưu lượng đỉnh cấp của giới giải trí, tác phẩm duy nhất khiến người ta nhớ tới là 《Gà Ngươi Quá Đẹp》 .

Nhưng điều này cũng không liên quan, mỗi một lưu lượng đều có thời đại làm vương, hẳn ta cũng đại diện cho lưu lượng to lớn, tùy tiện viết một tin nhỏ cũng có thể lên hotsearch, danh tiếng rất cao, mặc dù phần lớn đều là xoát ra.

Gần đây album của hẳn ta sắp ra thị trường, chuẩn bị đánh bảng.

Vốn hẳn ta đánh bảng thì đánh bảng đi, chuyện này ở trong giới giải trí cũng nhìn mãi thành quen mắt.

Fan hâm mộ của hẳn ta đều có một quá trình đánh bảng, mỗi lần đều có thể xoát hẳn ta lên hạng nhất. Album cũng được bán rất tốt, trong thời đại giới âm nhạc Hoa ngữ đang xuống dốc này lại bán được 20 triệu bản, nỗ lực đôi mắt của tất cả mọi người.

Những người khác đều mở một mắt nhắm một mắt với chuyện này, dù sao cũng tốn vàng ròng bạc trắng, fan hâm mộ của người ta vui lòng lại còn muốn xen vào?

Nhưng ngày này qua ngày khác, đám fan hâm mộ của Thái Từ Khôn lại chọc đến fan hâm mộ của Luyến Tuyệt Ái Tửu, liền bị làm lớn chuyện.

“Khôn Khôn của chúng ta đúng là mạnh nhất, xếp hạng nhất trong giới âm nhạc Hoa Ngữ! Mọi người thêm chút sức mạnh, xoát số liệu càng cao hơn!”

Lời nói này khiến đám fan hâm mộ Luyến Tuyệt Ái Tửu không phục: “Các ngươi xoát số liệu thì xoát số liệu đi, chúng ta cũng nhịn. Nhưng ngươi lại dám nói nương môn kia là đệ nhất giới âm nhạc Hoa ngữ, tại hạ ta không dám gật bừa! Ngươi ném Luyến Tuyệt Ái Tửu đi đâu? Thái Từ Khôn còn không xứng có tư cách xách giày cho Luyến Tuyệt Ái Tửu!”

Fan hâm mộ của Thái Từ Khôn lập tức phản bác: “Sao Khôn Khôn của ta lại không phải đệ nhất! Ngươi xem hẳn đang đứng hạng nhất bảng xếp hạng minh tinh! Ngươi xem album của Khôn Khôn chúng ta còn bán được 20

triệu bản, nhưng Luyến Tuyết Ái Tửu thì sao? Hắn có thể bán bao nhiêu album? Còn không có tên trên bảng ngôi sao!”

Fan hâm mộ của Luyến Tuyết Ái Tửu tức giận: “Album bán được 20 triệu bản thì rất nhiều sao? Người xem Luyến Tuyết Ái Tửu đi, một ca khúc của người ta cũng bán được một ức! Hơn nữa giá khởi điểm là một ức! Một ca khúc đã miếu sát 20 triệu bản album của người! Người ta có hơn 30 ca khúc, Khôn Khôn của người có không? Luyến Tuyết Ái Tửu không có tên trên bảng minh tinh, đó là vì phải đăng kí bằng tên thật, Luyến Tuyết Ái Tửu là người làm âm nhạc chân chính, một lòng làm âm nhạc khinh thường làm những thứ này! Nếu bọn họ đăng kí, ta dám cam đoan chỉ vài phút là lên đệ thất!”

...

Đôi bên chỉ vì chuyện này mà ồn ào.

Làm lớn chuyện lên, rất nhiều minh tinh đứng lên, đánh call cho Luyến Tuyết Ái Tửu, thanh thế to lớn.

Nhất là những lão đại chân chính của giới âm nhạc, dưng hiện nửa đời người cho giới âm nhạc Hoa ngữ, càng không cho phép giới âm nhạc bị bôi đen.

Thiên vương Dương Đại Khôn chơi rock and roll, ngôn ngữ khá dữ dội: “Thái Từ Khôn, hắn là ai? Nếu không nhìn kỹ ta còn tưởng là nữ giả nam trang! Người lấy Thái Từ Khôn ra so sánh với Luyến Tuyết Ái Tửu, không phải đang sỉ nhục Luyến Tuyết Ái Tửu sao?”

Lúc Thiên hậu Lục Oánh Oánh được phỏng vấn cũng nói: “Ta nghe mỗi một ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tửu, ta cũng biết hát mỗi một ca khúc, nhưng Thái Từ Khôn... Thật xin lỗi, ta chỉ nhớ rõ 《Gà Ngươi Quá Đẹp》, suýt nữa khiến đôi mắt của ta cay đến rơi ra ngoài!”

Đại ca Lý Tông Nhân mỉm cười lắc đầu: “Lấy hai người họ ra so sánh, ta cảm thấy căn bản không cần thiết. Một năm ra một Thái Từ Khôn, trăm năm mới ra một Luyến Tuyết Ái Tửu!”

Giọng điệu của Lưu Đại Hoan khá ôn hòa: “Người trẻ tuổi đừng mơ tưởng xa vời, người lấy được một giải thưởng âm nhạc trước đã rồi lại nói đến vấn đề này.”

Chương 604: 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đóng máy!

Đương nhiên, đám fan hâm mộ Thái Tử Khôn cũng không thừa nhận.

Theo như bọn họ nghĩ, đây đều là minh tinh quá lứa, đặc biệt tới để cạo lư lượng của Khôn Khôn, hoàn toàn không cần để ý. Dù sao người không lên bảng thì chúng ta không nhận, dù sao người không có số liệu album thì chúng ta không nhận. Thể hiện ra sự ngang ngược của fan nào tàn thời đại mới, cùng giữ vững thứ không biết là gì.

Nhân sự kiện này, người đứng sau lưng bảng xếp hạng minh tinh liên hệ với Tinh Quang, hy vọng có thể lấy được thân phận thật của Luyến Tuyết Ái Tử.

Rất nhiều người cũng hy vọng thân phận của Luyến Tuyết Ái Tử có thể lộ ra, mong mỏi và trông chờ.

Thế nhưng, cũng không nhận được sự đáp lại nào, lý do vẫn như trước kia, chỉ muốn chuyên tâm làm âm nhạc, không muốn tham gia vào những việc lung tung rối loạn này.

Rất nhiều fan hâm mộ đều cảm thấy rất thất vọng, nhưng cũng tỏ vẻ đã hiểu.

Bọn họ hy vọng bản thân có thể giữ vững tín ngưỡng của mình trong lòng người thích âm nhạc, không cần nhảy nhót tung bưng như minh tinh lưu lượng. Chỉ cần có âm nhạc tốt, mọi người vẫn sẽ yêu thích bọn họ.

“Luyến Tuyết Ái Tử không thể lên bảng, chúng ta dứt khoát bỏ phiếu cho học viên tứ cường của Sing! China đi, bởi vì trên tay bọn họ đều có ca khúc của Luyến Tuyết Ái Tử, có thể tính là một nửa đồ đệ của Luyến Tuyết Ái Tử!”

Đề nghị của một fan hâm mộ, nhận được sự ủng hộ của rất nhiều fan hâm mộ.

Thế là, mỗi người cầm một phiếu, thậm chí mỗi người cầm mấy phiếu, bỏ phiếu cho học viên tứ cường của Sing! China.

Cứ vậy, số phiếu của học viên tứ cường Sing! China nhanh chóng tăng vọt, xếp hạng cũng nhanh chóng tăng lên, chưa đến nửa ngày đã trèo lên top năm vị trí đầu, chỉ còn Thái Từ Khôn ngăn cản phía trước.

“Có gì đặc biệt hơn người? Không phải các ngươi vẫn bị Khôn Khôn trấn áp à?” Miệng lưỡi của đám fan hâm mộ Thái Từ Khôn rất chua.

Đồng thời trong lòng cũng cảm thấy nóng nảy, thật sự sợ bị mấy người đằng sau vượt qua, vậy sẽ rất mất mặt. Vì vậy bọn họ càng cần mẫn xoát bảng, đầu tư số tiền lẻ còn sót lại của mình vào, lại kéo ra một khoảng cách.

Vốn tưởng rằng việc này cứ kết thúc như vậy, nhưng đến buổi tối, học viên tứ cường Sing! China lại lần nữa ra sức, số phiếu lại điên cuồng tăng lên, tốc độ tăng rất nhanh.

“Sáng hôm nay đi làm, bỏ lỡ một việc lớn như vậy! Thái Từ Khôn là ai? Xin lỗi ta cũng không quen! Ta chỉ biết là ai dám sỉ nhục thần tượng Luyến Tuyệt Ái Tửu của ta, chính là kẻ địch của ta! Hôm nay ta không cần phải tiết kiệm tiền cơm, đổi 100 phiếu gửi cho Vương Tân Nguyên mà ta khá thích, coi như ủng hộ Luyến Tuyệt Ái Tửu, không cần cảm ơn!”

“Một người bán nam bán nữ lông còn chưa đủ dài, lại dám khiêu khích thần tượng của ta? Không thể nhin, dâng lên 1000 phiếu! Cũng chính là 2000 nguyên! Ngày thường không có cách nào ủng hộ thần tượng, lúc này ta toàn lực ủng hộ!”

“Ta là phái học sinh không có tiền, vậy ta cứ bỏ mười phiếu đi!”

“Có lòng là được! Ta chỉ miễn cưỡng bỏ ra 50 vạn phiếu, vốn định cho dẫn chương trình, nhưng nhìn thấy người khác sỉ nhục thần tượng của ta như vậy không thể nhin được, đưa hết lên!”

“Nếu so giá trị nhan sắc, mặc dù Luyến Tuyết đại đại không lộ mặt, nhưng nhìn khí chất của hắn chắc chắn là tài năng xuất chúng! Hắn mới thật sự là đại minh tinh, ta bỏ ra 10 vạn phiếu!”

“Thế hệ chúng ta đều đi ra từ thời đại võ hiệp kia, đặc biệt yêu thích ca khúc võ hiệp. Cảm ơn Luyến Tuyết Ái Tửu đã đưa ta vào một thế giới mới, 1 vạn phiếu bày tỏ thành ý!”

...

Phần lớn bọn họ đều là người trưởng thành vừa tan tâm về nhà. Số người khổng lồ, sức mua mạnh, vừa nhìn thấy thân tượng của mình cần tiếp ứng, lập tức không chút do dự khen thưởng, số phiếu nhanh chóng tăng lên.

Còn có rất nhiều minh tinh đến tiếp ứng, hô hào fan hâm mộ của mình đi bỏ phiếu cho học viên của Sing! China, ủng hộ Luyến Tuyết Ái Tửu.

Gần như toàn dân đều bắt đầu hành động.

Cứ vậy, số phiếu của học viên tứ cường Sing! China tăng trưởng theo hình thức bùng nổ.

Chẳng mấy chốc, Thái Từ Khôn đã bị một học viên của Sing! China là Trương Mạn Ny đạp xuống.

Không lâu sau, lại bị người thứ hai đạp xuống.

Một lúc sau, lại bị người thứ ba đạp xuống.

Ngay sau đó, lại bị người thứ tư đạp xuống.

Chỉ trong chớp mắt, toàn dân chè chén say sưa, cứ như lấy được thắng lợi to lớn!

Đám fan hâm mộ của Thái Từ Khôn cảm giác mặt xanh lè!

Chính chủ Luyến Tuyết Ái Tửu còn chưa ra mặt, nhưng nửa đồ đệ do bọn họ dạy dỗ đã có thể đè thân tượng của mình xuống đất ma sát.

Còn không phải một người, là liên tục bốn người!

Bọn họ cảm thấy khuôn mặt đau xót nhức nhối, cứ như bị đánh sưng.

Bọn họ liều mạng bảo vệ, thế nhưng fan hâm mộ đã dùng hết tiền tài, không còn cách nào so sánh với đại quân trùng điệp ở đằng sau, tứ cố vô thân, thậm chí trong nội bộ còn xuất hiện âm thanh phản bội.

Fan hâm mộ của Thái Từ Khôn tức giận đến oa oa khóc lớn: “Các người... Các người đang bắt nạt người! Các người đang xoát bằng, không công bằng! Chúng ta không chơi với các người nữa, chúng ta tuyên bố vĩnh viễn rời khỏi bằng minh tinh!”

Cuối cùng việc này cũng truyền đến tai Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết hỏi hắn có muốn phong sát Thái Từ Khôn hay không.

Lâm Bắc Phàm cười nhạt một tiếng, Thái Từ Khôn là ai?

Hắn ta chỉ là một đệ đệ. Lâm Bắc Phàm lười so đo với hắn ta, vô duyên vô cớ lại hạ thấp đẳng cấp.

Lúc này, đang có một đoàn làm phim quay phim ở sân vận động Giang Nam.

Đạo diễn Ngô Tiểu Kinh râu ria xồm xoàm trên mặt đầy vẻ gió sương ngồi trước màn hình kêu lên: “Cắt! Được, cảnh quay này cực kì tốt!”

Một đám người lập tức vây quanh.

“Thật sao? Ta đến xem thử!”

“Không tệ, không tệ, biểu hiện rất tốt!”

“NG nhiều lần như vậy, chỉ lần này là thành công nhất!”

“Ta cũng bị kỹ năng diễn của người dọa sợ!”

“Thật vậy sao, ha ha!”

...

Ngô Tiểu Kinh râu ria xồm xoàm cười nói: “Mọi người đều cảm thấy không có vấn đề gì? Nhất là Vương Bảo Bảo, người có hài lòng với cảnh quay này không? Còn cần làm lại nữa không?”

Vương Bảo Bảo hưng phấn lắc đầu: “Không cần, vừa rồi đã diễn rất tốt! Lặp lại lần nữa, ta cũng không diễn ra được tình huống kia! Cứ tính lần này qua đi!”

“Trương Kính, Triệu ca, các người cảm thấy thế nào?”

“Thật sự rất tốt, biểu hiện cấp Ảnh đế, không cần sửa lại!” Triệu Trác gio ngón tay cái lên.

“Diễn thật giỏi! Bảo Bảo, ta kiêu ngạo vì người!” Trương Kính kích động nói.

“Được, nếu tất cả mọi người đều hài lòng...” Ngô Tiểu Kinh đứng lên, lớn tiếng nói: “Bây giờ ta trình trọng tuyên bố, 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 chính thức đóng máy!”

“《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đã đóng máy!”

“Quá tốt! Hơn hai tháng phấn đấu, cuối cùng đã đóng máy!”

“Đây là bộ phim đầu tiên của ta!”

“Ta cũng muốn trở thành minh tinh!”

...

Tất cả mọi người vô cùng kích động, sau đó nhắc Vương Bảo Bảo ném lên trời, ném thật cao.

“Ta sợ độ cao! Các người đừng như vậy! Các người nhanh buông ta xuống...” Vương Bảo Bảo sợ đến mức mặt mũi trắng bệch, nhưng không ai nghe.

Đạo diễn Ngô Tiểu Kinh cười híp mắt nhìn tất cả, hẳn ta không hề tắt máy quay, quay những cảnh này vào. Hẳn ta nghĩ, về sau những điều này chắc chắn sẽ trở thành hồi ức tốt đẹp.

Chương 605: Lớp huấn luyện đánh võ kết thúc, các học viên tốt nghiệp!

Lúc này, Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi tới: “Chúc mừng mọi người đã hoàn thành tác phẩm 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 của mình! Ta đều thấy rõ ràng sự cố gắng của các người trong hai tháng qua, hy vọng các người có thể nhớ kỹ hai tháng phấn đấu này, nhớ kỹ hai tháng vất vả cần cù nỗ lực này, đây là tài sản quý báu nhất trong cuộc đời các người!”

Tâm trạng của mọi người rất kích động.

Đã qua hơn hai tháng, không biết bọn họ đã bỏ ra bao nhiêu vì bộ phim này.

Bình quân mỗi ngày nghỉ ngơi chưa đến năm tiếng, ngay cả thời gian ăn cơm tắm rửa đều tính luôn trong thời gian nghỉ ngơi. Bây giờ khóe mắt của mỗi người đều rất sâu, cả người gầy đi trông thấy.

Vì diễn tốt một cảnh quay, không biết đã NG bao nhiêu lần. Trong ấn tượng, ít nhất cũng phải hơn 20 lần, nhiều nhất cũng đạt đến 300 lần, hai ngày liên tục suy nghĩ vì một cảnh quay, mọi người đều cùng nhau suy nghĩ.

Mỗi lần diễn tốt một cảnh quay, cứ như đánh thắng một trận.

Rất nhiều nhân viên công tác của đoàn làm phim đều bị bọn họ làm cho phát điên, rối rít rời khỏi đoàn làm phim.

Thật sự quá khó khăn.

Trong hơn hai tháng qua, bọn họ thật sự học được rất nhiều.

Từ sự ngây ngô lúc mới bắt đầu, chuyện gì cũng không biết làm, rồi tay rời chân, từ từ đi về phía trưởng thành.

“Ta cảm thấy mỗi người trong các ngươi đều cần ngày nghỉ, nghỉ ngơi cho khỏe, mới có thể bồi dưỡng đủ tinh thần nghênh đón thách thức tiếp theo. Vì vậy được coi là nhà sản xuất, ta tuyên bố nghỉ ba ngày!”

“A!!!” Toàn trường reo hò.

“Trong vòng ba ngày này, các ngươi không được làm gì hết, cũng không cần nghĩ việc phim điện ảnh, cứ nghỉ ngơi cho thật tốt. Sau ba ngày, mọi người lại quay về lớp huấn luyện, ta làm lễ tốt nghiệp cho mọi người, tuyên bố các ngươi chính thức tốt nghiệp!”

“A!!!” Toàn trường lại lần nữa reo hò.

Cuối cùng cũng tốt nghiệp, hơn nửa năm huấn luyện, cuối cùng bọn họ cũng chịu đựng đến bây giờ, thấy được tương lai!

Việc huấn luyện ở lớp huấn luyện thật sự quá khổ, lúc trước có 50 người tham gia, bây giờ chỉ còn hơn 20 người.

Nhưng cuối cùng bọn họ vẫn kiên trì được!

Hơn nửa năm huấn luyện đã tạo cho bọn họ sự tự tin với tư cách diễn viên!

Tương lai, bọn họ cũng có thể càng đi càng xa hơn.

“Bây giờ, mọi người thu dọn đồ đạc, tắm rửa thay quần áo khác, ta đưa mọi người đến khách sạn Long Môn ăn một bữa. Tất cả chi phí tối nay đều tính cho ta, mọi người cứ mở rộng bụng ăn uống!”

“Cuối cùng ta cũng có thể đến khách sạn Long Môn ăn một bữa!”

“Tối nay ta nhất định phải ăn đủ!”

“Sau khi ăn xong nhất định phải ngủ một giấc thật lâu! Ngủ ba ngày ba đêm!”

...

Quay xong phim điện ảnh, tất cả mọi người rất vui vẻ.

Thời gian ba ngày trôi qua rất nhanh, mọi người lại lần nữa tập trung trong phòng học của lớp huấn luyện đánh võ.

Trải qua ba ngày sắp xếp lại, tất cả mọi người khôi phục lại. Trạng thái tinh thần rục rĩ hẳn lên, cả người đều đứng thẳng, đi trên đường tinh thần phấn chấn, vô cùng tự tin.

Lâm Bắc Phàm đến phát biểu diễn thuyết một lần, sau đó chính thức tuyên bố lớp huấn luyện đánh võ của Tinh Quang kết thúc, tất cả học viên thuận lợi tốt nghiệp.

“Đây là bằng tốt nghiệp của ngươi, hãy cầm cẩn thận!” Lâm Bắc Phàm phát giấy chứng nhận cho mỗi một học viên.

“Bằng tốt nghiệp?” Vương Bảo Bảo là người đầu tiên cầm giấy chứng nhận, mở ra xem đôi mắt sáng rục lên: “Đâu phải là bằng tốt nghiệp? Rõ ràng là một bản hợp đồng nghệ sĩ! Nói vậy, từ nay về sau Vương Bảo Bảo ta sẽ là nghệ sĩ của Tinh Quang? Ha ha...”

Lấy được hợp đồng nghệ sĩ, có ý nghĩa hẳn ta đã chính thức bước vào giới giải trí.

Thế nhưng đây không phải là hợp đồng nghệ sĩ bình thường, mà là hợp đồng Tinh Quang được rất nhiều người trong giới giải trí tha thiết ước mơ.

Wang Bao Bao kích động muốn điên lên, nháy nhót tung búng bày tỏ sự vui vẻ trong lòng.

Mọi người giật mình, sau đó hưng phấn mở giấy chứng nhận của bản thân ra, phát hiện thật sự là một bản hợp đồng.

“Thật sự là hợp đồng nghệ sĩ! Ta sắp làm minh tinh!”

“Hơn nữa còn là hợp đồng nghệ sĩ Tinh Quang, bản hợp đồng người bên ngoài cầu cũng không cầu được!”

“Quá tuyệt vời, cuối cùng đã hết khổ!”

...

Tất cả mọi người vô cùng hưng phấn.

Cho dù là những minh tinh có địa vị như Triệu Trác, Ngô Tiểu Kinh cũng rất vui vẻ.

Được coi là người trong giới, bọn họ càng biết rõ Tinh Quang khủng bố đến mức nào, có thể lấy được hợp đồng nghệ sĩ của bọn họ là may mắn đến mức nào. Bởi vì điều này có nghĩa từ nay về sau, bọn họ có thể bám vào chuyên xe tốc hành của Tinh Quang, con đường minh tinh rộng mở.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Đây là một bản hợp đồng khá tự do, các người có thể đạt tới đẳng cấp minh tinh gì, sẽ được hưởng thụ đãi ngộ kiểu đó. Bởi vì các người đều là học viên ưu tú của lớp huấn luyện đánh võ, vì vậy điều kiện ban đầu thấp nhất cũng là đãi ngộ của minh tinh tuyến ba. Những minh tinh lâu năm như Triệu Trác và Ngô Tiểu Kinh, trực tiếp lấy được đãi ngộ của minh tinh tuyến hai.”

Đãi ngộ minh tinh tuyến ba?

Đãi ngộ minh tinh tuyến hai?

“Có lẽ rất nhiều người trong số các người không hiểu được sự khác biệt trong đó, ta lấy một ví dụ cho các người. Ở Tinh Quang của chúng ta, một năm minh tinh tuyến ba kiếm được ít nhất 20 triệu, minh tinh tuyến hai có thể kiếm được 50 triệu, minh tinh hạng nhất từ một ức. Cũng như chỉ đạo viên Vương Xuân Sinh của các người, đãi ngộ minh tinh hạng nhất, dù hàng năm hẳn chỉ nhận hai bộ phim, một năm 2 – 3 ức cũng không phải vấn đề.”

“Điều này còn chưa tính thu nhập của quảng cáo đại sứ hình tượng, đây chỉ là đầu to. Bởi vì nghệ sĩ của Tinh Quang chúng ta, ở trong mắt công ty quảng cáo cũng rất đáng tiền, có thể nhận quảng cáo mỗi tay!”

Đám người nghe nói như thế cũng hoảng sợ.

Minh tinh tuyến ba có thể kiếm lời 20 triệu một năm!

Minh tinh tuyến hai có thể kiếm lời 50 triệu một năm!

Minh tinh hạng nhất 2 – 3 ức một năm!

Bây giờ đãi ngộ của bọn họ là minh tinh tuyến ba, chẳng phải có nghĩa một năm bọn họ có thể kiếm được 20 triệu?

...

Thật dọa người có được không?

Đây còn chưa tính thu nhập quảng cáo đại sứ hình tượng!

Lúc đầu vẫn còn nghèo rớt mùng tơi, kết quả một bước lên đến cấp bậc phú hào ngàn vạn!

Tin tức tốt này khiến bọn họ chân động đến ngơ ngác!

Bọn họ vẫn biết làm minh tinh kiếm nhiều tiền, không ngờ lại kiếm tiền như thế!

Không, có lẽ là minh tinh của Tinh Quang kiếm rất nhiều tiền!

Bảo sao nhiều người lại phát điên muốn tiến vào Tinh Quang, tiến vào rồi thì không muốn ra, đãi ngộ tốt như vậy ai chịu được?

Mọi người cảm giác bản hợp đồng trước mắt như một khoản tiền lớn, bàn tay đang cầm lấy cũng run lẩy bẩy.

“Chỉ chút tiền ấy đã dọa các người sợ? Các người đừng giới hạn tầm mắt ở đó, tầm mắt của các người nên nhìn xa hơn một chút, phải biết rằng lớp huấn luyện này của chúng ta bồi dưỡng siêu sao võ thuật, là muốn đi ra toàn thế giới! Đến lúc đó thu nhập của các người sẽ được tính bằng Dollar!”

“Bây giờ các người vừa mới cất bước, trong giới giải trí có bao nhiêu người biết các người? Bên ngoài có bao nhiêu người biết các người? Không có danh tiếng và địa vị minh tinh, phần hợp đồng này vẫn rỗng tuếch, không thể mang đến thu nhập cho các người. Giới giải trí rất tàn khốc, cạnh tranh rất dữ dội, biểu hiện không tốt vẫn sẽ bị đào thải, vì vậy các người phải nhận rõ bản thân!”

Lâm Bắc Phàm cho một quá táo ngọt trước, lại cho một cây gậy, gõ mọi người tỉnh táo.

Đúng vậy, không có danh tiếng và địa vị minh tinh, bản hợp đồng này cũng không thể mang đến thu nhập cho bọn họ.

Bản hợp đồng này chỉ khiến điểm xuất phát của bọn họ cao hơn người khác mà thôi!

Càng nhiều cơ hội hơn mà thôi!

Bây giờ bọn họ chẳng là cái thá gì, đường phải đi còn rất dài.

Chương 606: Kịch bản mới của 《Chiến Lang》!

“Tuy 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đã đóng máy, nhưng thật ra các người còn rất nhiều việc cần hoàn thành. Ví dụ như phải chạy thông báo tuyên truyền điện ảnh, tham gia rất nhiều chương trình đi xoát quen mặt, tham gia chế tác hiệu ứng hậu kỳ đủ loại, đây đều là việc các người phải làm với thân phận diễn viên. Hơn nữa ta nghĩ, bây giờ phần lớn các người đều rất thiếu tiền?”

Rất nhiều người xấu hổ gãi đầu, đỏ mặt cúi đầu.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, thời gian của lớp huấn luyện là nửa năm, ba tháng đầu huấn luyện quân sự khép kín, ba tháng sau tất cả mọi người bận rộn làm phim điện ảnh không có thời gian, lớp huấn luyện chỉ bao ăn ở không trả tiền, vì vậy bọn họ chắc chắn không có tiền, còn phải dựa vào gia đình và bạn bè tiếp tế.

Ngoại trừ mấy người trong số đó, phần lớn đều sống ngày tháng túng thiếu.

“Ta đã sắp xếp cho các người một vài thông báo, cùng một số vai diễn nhỏ để các người tham gia, một mặt có thể rèn luyện kỹ năng diễn, một mặt cũng có thể xoa dịu khủng hoảng tài chính của các người.”

Mọi người nghe xong đều rất vui vẻ, cuối cùng bọn họ đã có thể kiếm tiền.

Đây là một sự khởi đầu cực tốt.

“Trước khi phim điện ảnh được công chiếu, các người cần phải cố hết sức xoát mặt làm tuyên truyền, sau khi phim điện ảnh được công chiếu phải

xem biểu hiện của các người ở trong phim điện ảnh có thể chinh phục khán giả không.”

Lâm Bắc Phàm đi lên bục giảng lớn tiếng nói: “Bây giờ ta tuyên bố: Lớp huấn luyện đánh võ của Tỉnh Quang kết thúc, toàn thể 24 học viên chính thức tốt nghiệp, trở thành một thành viên Tỉnh Quang!”

Tất cả lại lần nữa reo hò.

Những học viên khác đều giải tán, Ngô Tiểu Kinh tìm tới, đưa một quyển sách lên: “Hiệu trưởng, xin chờ chút, đây là kịch bản liên quan đến Chiến Lang mà ta vừa viết, xin ngài xem qua!”

“Kịch bản mới của 《 Chiến Lang 》 ?” Lâm Bắc Phàm nhận lấy lật ra xem, nói: “Gần đây người bận rộn như vậy còn làm ra một kịch bản, xem ra đạo diễn Ngô thật sự rất thích đề tài quân sự. Các lão sư khác đều xem rồi sao? Cảm thấy thế nào?”

“Bọn họ đều xem rồi, đều cảm thấy khá tốt!” Ngô Tiểu Kinh nở nụ cười.

Từ sau khi hắn ta lên làm đạo diễn, tự trải nghiệm, xông ra tuyến đầu, học hỏi được rất nhiều thứ.

Quay lại mới phát hiện kịch bản viết lúc trước ngây thơ biết bao, hắn ta cũng thấy xấu hổ khi thừa nhận là mình viết.

Vì vậy ngày thường hắn ta bớt ra chút thời gian còn sót lại thay đổi rồi lại thay đổi, cuối cùng làm được một kịch bản khiến tất cả mọi người hài lòng.

“Thật?” Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Thủy Đại Quân.

“Khụ khụ, mấy tháng nay ta bị tiểu tử thú này làm phiền suốt, ba ngày hai bữa đến tìm ta xem kịch bản, có một lần tìm đến lúc ba giờ đêm, sửa lại mười mấy lần. Trước mắt phần kịch này cũng coi như khá phù hợp với tình hình thực tế, cuối cùng tiểu tử này cũng không chà đạp hai chữ “Chiến Lang”!” Huấn luyện viên Thủy Đại Quân tức giận nói.

Ngô Tiểu Kinh mỉm cười xấu hổ.

Lâm Bắc Phàm nhanh chóng lật xem, đây thật sự là kịch bản 《Chiến Lang 2》.

Nhưng đến thời không này đã biến thành 《Chiến Lang》.

Lâm Bắc Phàm phát hiện phần lớn tình tiết đều không khác mấy, nhưng trong đó có một vài điểm được tiến hành sửa chữa và điều chỉnh, thoát nhìn càng thêm hoàn chỉnh và trưởng thành, xử lý rất đúng chỗ.

Đây là một kịch bản ưu tú, có thể đầu tư quay rồi.

《Chiến Lang》 xuất hiện cho ta!

“Đúng là người đã từng làm đạo diễn, người viết kịch bản này khá tốt, có thể bắt đầu chuẩn bị, tranh thủ công chiêu vào dịp quốc khánh!”

“Thật? Kịch bản qua thật? Ta có thể bắt đầu?” Ngô Tiểu Kinh rất kích động, không thể tin điều mình nghe được.

“Sao còn có thể là giả? Ta cảm thấy cái này không có vấn đề!” Lâm Bắc Phàm đóng tập kịch bản lại, thản nhiên cười nói: “Ta cảm thấy kịch bản của người có thể đưa vào trong danh sách đại hội xúc tiến đầu tư Tỉnh Quang nửa năm sau, đến lúc đó mạnh mẽ kiếm lời một khoản!”

Đưa vào trong danh sách đại hội xúc tiến đầu tư Tỉnh Quang?

Ngô Tiểu Kinh ngơ ngác!

Được cho vào trong danh sách hạng mục đại hội xúc tiến đầu tư Tỉnh Quang là cấp bậc gì?

Đó là tài nguyên đỉnh cấp bị giới giải trí người tranh ta đoạt, hạng mục cực tốt, mỗi một hạng mục đều tạo ra sự chấn động cực lớn!

Nói ví dụ như ngũ đại kịch của năm nay, có thể thấy đã hùng hực đến mức nào!

Kịch bản của hần ta lại may mắn trúng tuyển?

Rất bất ngờ có được không?

Rất kích động có được không?

Bây giờ hẳn ta rất muốn nhảy lên reo hò thỏa thích, reo hò như một đứa bé!

Bây giờ hẳn ta hưng phấn đến sắp nổ tung!

“Bạn học Ngô, chúc mừng!” Thủy Đại Quân nở một nụ cười cứng đờ.

“Cảm ơn! Cảm ơn huấn luyện viên!” Ngô Tiểu Kinh kích động ôm Thủy Đại Quân, sự thành công của hẳn ta không thể thiếu vị huấn luyện viên mặt lạnh lòng hiền này.

“Cũng cảm ơn người, Hiệu trưởng!” Ngô Tiểu Kinh còn muốn ôm Lâm Bắc Phàm.

“Đừng động đây, người phải không chế cảm xúc của bản thân, ta không thích nam nhân chạm vào cơ thể mảnh mai của ta!” Lâm Bắc Phàm đưa tay ra ngăn cản, chỉ có nữ nhân của hẳn mới có thể chạm vào cơ thể của bản thân, nam nhân khác đừng mơ tưởng nhúng chàm...

“Ha ha...” Ngô Tiểu Kinh mỉm cười xấu hổ.

“Người có thể bắt đầu chuẩn bị, nhưng người đừng nói việc này ra ngoài vội. Chờ đến lúc chúng ta công bố ở đại hội xúc tiến đầu tư, các người lại xuất hiện.” Lâm Bắc Phàm dặn dò.

“Ta đã biết Hiệu trưởng!” Ngô Tiểu Kinh nghiêm túc nói, hẳn ta cũng biết đây là bí mật.

Trình độ giữ bí mật của Tinh Quang rất cao, bình thường các hạng mục sắp đây ra đều được công bố ở đại hội xúc tiến đầu tư, như vậy sẽ đưa đến hiệu quả tuyên truyền to lớn, đồng thời cũng có thể lấy được lợi ích rất lớn.

Có thể trúng cử ghi tên vào danh sách đại hội xúc tiến đầu tư Tinh Quang, là một vinh hạnh đặc biệt.

Nếu bởi vì bản thân miệng rộng mà bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy hẳn sẽ hận chết bản thân.

Vì phim điện ảnh của mình, hẳn ta quyết định trước khi mọi việc được công bố sẽ không uống rượu, tránh cho nói ra trong lúc uống say. Ngay cả tức phụ của hẳn ta cũng tạm thời không được nói, đến lúc đó lại cho nàng một bất ngờ lớn.

Lúc thời gian đến cuối tháng 4, 《 Bảo tàng quốc gia 2 》 phát sóng vào tối thứ bảy, khán giả hoàn toàn như trước đây.

Cùng lúc đó, 《 Running Brothers 》 cũng chạy tới cuối cùng, kết thúc thắng lợi. Đến cuối cùng, tỉ suất người xem cũng đã đột phá mốc 5%, trở thành một chương trình giải trí cấp hiện tượng.

Sự nghiệp của bảy vị Running Brothers cũng vì chương trình giải trí này được nâng cao một bước, theo đó danh tiếng cũng được đẩy lên hạng nhất.

Dù là các vị khách quý bất ngờ, biểu hiện ưu tú cũng nhận được lợi nhuận lớn nhất.

Đây thật sự là một bữa tiệc cuồng hoan của các minh tinh!

《 Running Brothers 》 kết thúc thuận lợi, 《 China Got Talent 2 》 tiếp nhận khung giờ hoàng kim vào tối thứ sáu.

Cùng lúc đó, bộ phim điện ảnh 《 Trai Già: Mãnh Long Quá Giang 》 phối với Got Talent cũng được công chiếu ở rạp chiếu phim Tinh Quang, vẫn là đề tài lão nam hài theo đuổi ước mơ lấy được sự đồng cảm của mọi người, khiến người ta trong nụ cười lại hàm chứa nước mắt.

Cùng lúc đó 《 Tiểu Bình Quả 》 tràn ngập ma tính lập tức vang dội đại giang nam bắc, trở thành ca khúc lên đồng trong điệu múa quảng trường.

Bây giờ người đi tới chỗ nào, người đều nghe thấy giai điệu ma tính của 《 Tiểu Bình Quả 》 .

Hai lão nam hài trở thành thần tượng của đám bác gái quảng trường!

Chương 607: Bắt đầu cải cách!

Lúc này, lục địa Châu Phi.

Bởi vì đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đánh bại liên quân, tiếng tăm tăng mạnh, cho nên rất nhiều danh nhân chí sĩ rời rít tìm tới, binh đoàn lính đánh thuê Thiên Lang nhanh chóng bùng nổ, trước mắt số người đã đạt đến 5000 người.

Hơn nữa, với mấy lần Mosaic đến, vũ khí bọn họ cũng đã nhận được bổ sung, hoàn toàn không kém quân chính quy bao nhiêu.

Có được một lực lượng quân sự khổng lồ như vậy, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang trở thành cử túc trọng khinh(1) đối với lực lượng quân sự lục địa Châu u.

(1) Cát chân về bên nào thì nặng về bên ấy. Chỉ sự việc ở địa vị trọng yếu, nhất cử nhất động đều có ảnh hưởng trên toàn cục

Nhìn thấy đoàn lính đánh thuê Thiên Lang phát triển nhanh như vậy, trước mắt các nước u Mĩ cũng không có biện pháp nào tốt. Bởi vì trên tay bọn họ nắm giữ hơn 6000 binh sĩ tù binh, đây chính là một thẻ đánh bạc khiến bọn họ phải cúi đầu.

Đoàn trưởng Ramillado cũng thành nhân vật nguy hiểm trong lòng các nước chính phủ, lên danh sách ám sát.

Hiện tại, Ramillado đi ra ngoài chí ít cũng phải có đến 50 người bảo vệ.

Đúng lúc này, tộc trưởng Homis của bộ lạc Thiên Lang mang theo một đám tộc lão đến.

“Phụ thân đại nhân, các vị trưởng lão, ta rất vui vì có thể gặp được các ngài!” Ramillado hưng phấn đi qua, đây đều là trưởng bối nhìn hấn ta lớn lên, mỗi một vị đều là trong trưởng lão bộ lạc, dâng hiến sức lực cả đời cho bộ lạc, khiến hấn ta rất tôn trọng.

“Ramillado, gần đây ngươi phát triển rất tốt, không hổ là dũng sĩ thần Thiên Lang!”

“Có thể đánh bại liên quân, trên người ngươi có ánh sáng của sói chiếu rọi!”

“Gần đây phụ thân ngươi cũng khen ngợi ngươi rất nhiều lần!”

...

Ramillado được khen đến ngại ngùng.

Mặc kệ hắn ta có địa vị gì, lấy được thành tích thế nào, từ đầu đến cuối ở trước mặt đám trưởng bối này hắn ta vẫn là một tên tiểu bối, khát vọng lấy được khen ngợi và tán đồng của bọn họ.

“Mọi người cùng ta vào bên trong, ta dẫn các ngài tham quan quân đội của ta một chút!”

Sau một phen tham quan, Ramillado dẫn mọi người tới phòng hội nghị.

“Phụ thân đại nhân, còn có các vị trưởng lão, các ngài sẽ không vô duyên vô cớ tới tìm ta, có phải chuyện ta làm gần đây đã khiến các ngài khó xử hay không?” Ramillado đi thẳng vào vấn đề nói.

Hắn ta hiện tại cũng coi là một thủ lĩnh, nhìn vấn đề tràn đầy cái nhìn đại cục.

Tộc trưởng Homis trình trọng gật đầu: “Không sai, Ramillado quả thật chúng ta có chuyện tới tìm ngươi. Chuyện gần đây ngươi làm rất tốt, khiến cho người làm phụ thân như ta rất hãnh diện. Nếu như ngươi phát triển vững vàng, nhất định có thể lên làm tộc trưởng bộ lạc Thiên Lang, sau đó dẫn đầu bộ lạc Thiên Lang chúng ta hướng đến huy hoàng.”

“Nhưng, chuyện ngươi làm vừa qua quá lớn, hiện tại các quốc gia đã biết rõ, ngươi là nhi tử của Homis ta, là người thừa kế bộ lạc Thiên Lang ta, bọn họ không đối phó được ngươi, lại tạo áp lực rất lớn với chúng ta.”

“Bọn họ ra tay với bộ lạc?” Sắc mặt Ramillado âm trầm.

Homis lắc lắc đầu: “Còn chưa, nhưng đã lên liên hợp mấy thế lực bộ lạc khác, cô lập bộ lạc Thiên Lang chúng ta, cắt đứt cung ứng của chúng ta, điều kiện cũng biến thành gian khổ. Hiện tại chúng ta đã trở thành mục tiêu công kích, cũng đến lúc bộ lạc chúng ta không thể không đưa ra quyết định. Là trục xuất Ramillado người ra khỏi bộ lạc, huỷ bỏ thân phận người thừa kế, phân rõ giới hạn với người; Hay là vẫn duy trì thân phận người, cả tộc chúng ta ủng hộ người làm cách mạng?”

Nói đến đây, tất cả mọi người hết sức trầm mặc.

Đây là một lựa chọn vô cùng trọng đại, liên quan đến việc sinh tử tồn vong của bộ lạc Thiên Lang.

Quyết định như vậy, người bên trong bộ lạc Thiên Lang đều không thể hạ quyết tâm.

“Phụ thân đại nhân, còn có các vị trưởng lão, đây là ý của các ngài?” Giọng Ramillado khàn khàn.

Mặc dù bây giờ hẳn ta cũng coi là công thành danh toại, nhưng lại không hy vọng bị trục xuất khỏi bộ lạc. Bởi vì dù sao nơi này cũng là nhà hẳn ta, là nơi chôn nhau cắt rốn, nơi này có thân nhân và bằng hữu hẳn ta, nơi này là gốc rễ của hẳn ta.

Nếu như bị trục xuất, hẳn ta thực sự sẽ thành bèo trôi không rễ.

“Thực ra máu chót không ở chúng ta, cũng không ở người, mà ở thần!” Homis thành tín nói: “Chúng ta đều là con dân thần Thiên Lang, đều là dũng sĩ thần Thiên Lang, chúng ta đều phục vụ cho thần Thiên Lang! Chỉ có thần Thiên Lang mới có thể chỉ dẫn chúng ta phương hướng chính xác! Cho nên, nếu như thần Thiên Lang để cho chúng ta ủng hộ người, như vậy cả tộc chúng ta chắc chắn ủng hộ người, dù cho chiến đấu đến tận một binh một tốt cuối cùng cũng sẵn lòng! Nếu như thần Thiên Lang không đồng ý, như vậy chúng ta đành phải vứt bỏ người!”

“Vậy các ngài tới tìm ta là...” Ramillado nghĩ tới máu chót.

“Không sai, bởi vì sau lưng của người có một vị thần, nghe nói còn là cấp trên thần Thiên Lang—— Tổ Thần điện hạ!”

Homis đứng lên kích động nói: “Chúng ta hy vọng, hy vọng có thể bá kiến vị tổ tiên vạn thần vĩ đại trong truyền thuyết, có mặt ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể—— Tổ Thần điện hạ! Tận mắt nhìn thấy thần nhan của hắn, lắng nghe thần dụ của hắn, hầu hạ ở bên cạnh hắn, coi như chết cũng không hối tiếc! Nếu như thật có Tổ Thần điện hạ đứng sau lưng người, như vậy toàn tộc chúng ta sẽ ủng hộ người!”

“Không sai Ramillado, chỉ cần vị thần kia mở miệng, chúng ta sẽ ủng hộ người!”

“Lựa chọn chúng ta không quan trọng, ý kiến thần mới quan trọng!”

“Chúng ta đều là con dân thần, nghe lời thần nói!”

...

Ramillado nghe được tim đập thình thịch.

Nếu như có thể được toàn tộc bộ lạc Thiên Lang ủng hộ, như vậy lực lượng hắn ta ít nhất có thể tăng gấp đôi.

Mặc dù bộ lạc Thiên Lang thoát nhìn chỉ là một bộ lạc nhỏ phát triển lạc hậu, nhưng nhìn xem người thừa kế nó thì biết rõ, đây là một bộ lạc toàn tộc đều là binh, chỉ cần cầm vũ khí lên thì chính là một chiến sĩ đạt tiêu chuẩn.

Hơn nữa bọn họ kiên định với tín ngưỡng của mình, tác chiến dũng mãnh, mạnh hơn heo da trắng dễ dàng đầu hàng kia rất nhiều.

Nhưng, trong lòng hắn ta cũng có một chút khó xử.

Thực ra các vị trưởng bối bộ lạc Thiên Lang đến tìm hắn ta, là càng muốn xác nhận Tổ Thần điện hạ có thật hay chỉ là giả hơn.

Nếu như là thật, vậy bọn họ mới có thể ủng hộ.

Nếu như là giả, vậy bọn họ sẽ rời hắn ta mà đi.

Ramillado tin tưởng vững chắc, Tổ Thần điện hạ có tồn tại, hơn nữa có thể luôn chú ý đến hắn ta, bởi vì kết quả chiến đấu gần đây hắn ta lấy được chính là một chứng thực hoàn mỹ cho điểm này. Nhưng, chứng minh Tổ Thần điện hạ thật sự tồn tại như thế nào đây?

Đây mới là vấn đề lớn nhất, dù sao hơn ngàn năm này, cũng không có bao nhiêu người có thể chứng minh sự tồn tại của thần.

“Có điều, các vị trưởng bối, chúng ta cũng chỉ là gặp Tổ Thần điện hạ một lần, đó đã là nửa năm trước, về sau chưa bao giờ gặp nữa. Nhưng sức mạnh to lớn của Tổ Thần điện hạ có mặt ở khắp mọi nơi, hai trận mưa to trước đó có lẽ chính là hắn đưa đến, mới để cho chúng ta lấy được thắng lợi huy hoàng như thế! Cho nên ta luôn tin tưởng vững chắc, Tổ Thần điện hạ cùng tồn tại với bọn ta!”

Ramillado thành tín nói.

“Cúng tế đi, cúng tế là lựa chọn tốt nhất! Nếu như Tổ Thần điện hạ luôn ở cùng với người, như vậy nhất định vì nghe được âm thanh của người nên sẽ hạ xuống!” Tộc trưởng Homis ánh mắt sáng quắc nói.

Các trưởng lão khác nhất trí đồng ý.

Ramillado không có cách nào, đành phải bắt đầu chuẩn bị lễ cúng tế.

Chương 608: Thần tích! Tổ Thần giáng lâm!

Lễ cúng tế lần này rất long trọng.

Toàn bộ bên trong căn cứ, trừ binh sĩ ở lại giữ bên ngoài, toàn bộ những người khác đều tới tham gia, ngay ngắn chỉnh tề tán thành mấy hình vuông, thoát nhìn rất giống như duyệt binh.

Ở phía trước hàng ngũ hình vuông, có một cái đàn tế được dựng lên thật cao.

Phía dưới đàn tế, thì là người cúng tế. người của Homis đến từ bộ lạc Thiên Lang đều mặc một bộ đại hồng bào chuyên dùng cho cúng tế, chia ra đứng ở hai bên đàn tế, gương mặt trang trọng nghiêm túc.

Một màn này, khiến binh sĩ tù binh đang đào mỏ kinh hãi.

“Bọn họ đang làm gì thế? Làm nghi thức duyệt binh?”

“Nhưng duyệt binh cho ai xem? Ta ngược lại thật ra cảm thấy bọn họ là đang cúng tế, cúng tế thần linh, người xem phía trước có một cái đài cao!”

“Có thể, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang bọn họ đều tín ngưỡng thần!”

“Thần? Ta không tin thứ này!”

“Nếu có ai có thể cứu khỏi từ nơi này, ta lập tức xem hắn là thần mà đến quỳ lạy!”

...

Binh sĩ tù binh nhỏ giọng nghị luận.

Một tên sĩ quan giám sát rút súng nhắm chuẩn đến: “Không được nói chuyện, yên lặng cho ta!”

Đám người yên tĩnh như ve mùa đông.

Lúc này, Ramillado bỏ đi quân phục của mình, cũng mặc đại hồng bào đi ra.

Từng bước một, dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, từ từ leo lên đàn tế, dựa theo phương pháp triệu hoán Tổ Thần điện hạ lúc trước tiến hành nghi thức cúng tế, mỗi một bước đều chú ý cẩn thận, không sai chút nào.

Phảng phất, hắn ta đã luyện tập quá trình cúng tế này vô số lần.

Thực ra đây là sự thật, Ramillado luôn chờ đợi có thể gặp lại Tổ Thần, cho nên thường xuyên hồi tưởng đến tất cả cúng tế lúc trước, có khi còn len lén luyện tập, quen tay hay việc.

Rốt cục, quá trình đều đã xong.

Ramillado nằm sấp trên mặt đất, đầu gần như rạp xuống đất, giọng thành kính to lớn: “Bái kiến Tổ Thần điện hạ vĩ đại tồn tại ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể! Ánh sáng của ngài chiếu rọi khắp đất đai vạn vật, lòng dạ ngài còn rộng lớn hơn cả vũ trụ! Dũng sĩ Ramillado thành tín ngài nhất xin được vãn an ngài!”

Tộc lão Thiên Lang phía dưới cũng quỳ xuống lạy theo.

“Bái kiến Tổ Thần điện hạ vĩ đại tồn tại ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể!”

Mặc dù binh lính phía sau không quỳ lạy, nhưng dựa theo quân lệnh mỗi một binh sĩ đều hành quân lễ.

“Bái kiến Chủ Thần điện hạ vĩ đại tồn tại ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể!”

Lúc này, ở một nửa bán cầu Giang Nam Trung Quốc.

“Có người đang gọi ta? Ramillado?” Lâm Bắc Phàm đang đùa mèo cảm ứng được.

Ramillado dựa theo quá trình hô ba lần, trong lòng hẳn ta có chút lo sợ bất an, lẽ như Tổ Thần điện hạ không đến thì làm sao bây giờ?

Dù sao lúc trước có thể gặp được cúng là bất ngờ một ngoài ý muốn, hẳn ta không dám khẳng định còn có thể gặp được lần hai.

Nhưng vào lúc này, bầu trời xảy ra biến đổi kỳ lạ.

Chỉ thấy mây trắng vạn dặm bỗng nhiên nhanh chóng áp sát vào giữa, thật giống như có đầu dây thừng kéo qua vậy, càng ngày càng nhiều, tầng mây càng ngày càng dày, cuối cùng diễn biến thành một đám mây trắng to lớn, che khuất tất cả ánh nắng.

Ngay sau đó, đám mây trắng to lớn lại thay đổi hình dạng, cuối cùng phát triển biến hóa thành một cái mặt mơ hồ to lớn.

Một màn này có thể so với thần tích, khiến đám người đều sợ ngây người.

“Đây là cái gì? Xảy ra cái gì?”

“Đây là thiên tượng gì? Vì sao những đám mây này lại tụ cùng một chỗ?”

“Đó là một khuôn mặt người sao? Thật lớn, gần như đều che khuất ánh nắng!”

“Gặp quỷ! Tại sao có loại cảm giác không rét mà run!”

...

Đám người ngạc nhiên nghi ngờ không chắc, hết sức thấp thỏm.

Nhưng, Ramillado quỳ gối phía trước nhất lại vô cùng ngạc nhiên mừng rỡ:
“Là Tổ Thần! Tổ Thần điện hạ đến!”

Ở trong lòng của hắn ta, chỉ có Tổ Thần điện hạ vĩ đại mới có sức mạnh to lớn như vậy!

Tổ Thần điện hạ nghe được hắn ta kêu gọi, hạ xuống nhân gian!

Sau đó lại thành kính quỳ lạy lần nữa: “Bái kiến Tổ Thần điện hạ vĩ đại tồn tại ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể! Ánh sáng ngài chiếu khắp đất đai vạn vật, lòng dạ ngài còn rộng lớn hơn cả vũ trụ nhật nguyệt! Dũng sĩ Ramillado thành tín ngài nhất xin vấn an ngài!”

Một nhóm lính đánh thuê Thiên Lang từ trước mang vẻ mặt cuồng nhiệt, lại một lần nữa quỳ lạy.

“Bái kiến Tổ Thần điện hạ vĩ đại tồn tại ở khắp mọi nơi không gì không biết không gì không thể! Ánh sáng của ngài chiếu khắp đất đai vạn vật, lòng dạ ngài còn rộng lớn hơn cả vũ trụ nhật nguyệt! Dũng sĩ thành tín ngài nhất xin vấn an ngài!”

m thanh hết sức to lớn, rung động trời đất.

“Chẳng lẽ, đây chính là Tổ Thần?”

“Tổ Thần giá lâm?”

“Tổ Thần thật sự tồn tại?”

Đám người Homis khiếp sợ nhìn một cái mặt người to lớn trên trời.

Đối với tín ngưỡng thần như bọn họ mà nói, nội tâm rung động có thể tưởng tượng được.

Lúc trước bọn họ chỉ là ôm thái độ thử đến một lần, thực ra cũng không đáp lại bao nhiêu hi vọng. Dù sao nhiều năm đến nay, bọn họ không biết đã cúng tế bao nhiêu lần, cũng chưa từng thấy tận mắt thần Thiên Lang hạ xuống.

Nhưng hôm nay, nhân sinh quan bọn họ bị hung hăng đánh sâu vào!

Không biết dùng ngôn ngữ gì để hình dung được tâm tình lúc này, chỉ học đám người Ramillado quỳ lạy.

Lúc này, trong đầu đám người vang lên một âm thanh to lớn hùng vĩ, phảng phất đến từ trên trời, mệnh mệnh bao la, tràn đầy thiên uy: “Ramillado, các ngươi kêu gọi bản thần không biết có chuyện gì?”

Trước mặt âm thanh này, mọi người cảm thấy vô cùng nhỏ bé, có một loại cảm giác run rẩy khi động vật cấp thấp trông thấy động vật cấp cao.

Phảng phất chỉ một cái suy nghĩ của đối phương, cũng có thể làm cho mình mai danh ẩn tích.

Thần uy như ngục, không thể lường được!

“Đây là âm thanh gì? Tại sao vang lên từ trong đầu ta?”

“Thật là âm thanh cường đại, ta cảm thấy linh hồn đều đang run rẩy!”

“Chẳng lẽ là thần trên trời đang nói chuyện với ta?”

“Ta gặp được thần!”

...

Rất nhiều người không khỏi kinh hãi, một màn này đánh vỡ quan niệm khoa học của bọn họ.

Nhất là một đám tù binh đến từ khu vực phát triển, lần đầu đụng phải thần tích như thế, cảm giác được rõ ràng thần uy như ngục, niềm tin cùng tín ngưỡng trước kia đều sụp đổ.

Bọn họ đến từ khu vực phát triển, tiếp nhận giáo dục khoa học, phần lớn người là kẻ vô thần. Dù là người tín ngưỡng thượng đế, cũng chỉ tìm gửi gắm tín ngưỡng ở đáy lòng, cho tới bây giờ không tin thượng đế sẽ hạ xuống.

Nhưng hôm nay, toàn bộ quan niệm bọn họ bị rửa sạch hết một lần.

Trên thế giới thật sự có thần!

Hơn nữa thần còn hạ xuống!

Chân động to lớn có thể tưởng tượng được!

Có một ít có năng lực tiếp nhận khá mạnh, trực tiếp quỳ xuống lạy, học cầu nguyện giống người Thiên Lang vậy.

Năng lực tiếp nhận yếu hơn, ánh mắt đờ đẫn không nhúc nhích, giống như mất hồn vậy.

Còn có một số không biết làm thế nào, không biết như thế nào cho phải.

Lúc này, trên tế đài, Ramillado kích động nói: “Tổ Thần điện hạ vĩ đại, ta đã dựa theo chỉ thị của ngài, đang bắt đầu lập một quốc gia của thần, để ánh sáng của thần chiếu khắp nơi trên thế giới! Trước mắt đã lấy được thành tích nhất định.”

“Người nói đi!” m thanh lại truyền đến một lần nữa.

Chương 609: Thần uy như ngục, không gì không biết, không gì làm không được!

Tiếp đó, Ramillado báo cáo rõ ràng tất cả chuyện đã phát sinh trong nửa năm này.

Trên thực tế, những chuyện này Lâm Bắc Phàm đã sớm biết, thậm chí biết còn cụ thể cặn kẽ hơn cả Ramillado, thậm chí ngay cả chân tướng sau lưng cũng biết.

Có điều, vì thể hiện uy nghiêm của thần, cho dù hắn biết rõ cũng sẽ không cất lời nói ngang Ramillado.

Trong quá trình Ramillado báo cáo, tất cả mọi người quỳ lạy, dù cho tê chân cũng không dám động. Các binh sĩ luôn đứng thẳng, bởi vì bọn họ biết có một vị thần vĩ đại có thật đang nhìn xem bọn họ.

Sau gần nửa giờ, rốt cục Ramillado cũng báo cáo xong.

Hắn ta hỏi một vấn đề mọi người quan tâm nhất: “Tổ Thần điện hạ, tiếp theo chúng ta nên làm như thế nào? Xin ngài chỉ thị!”

m thanh oai nghiêm của Lâm Bắc Phàm lại đến một lần nữa: “Ramillado, hơn nửa năm người cố gắng ta luôn nhìn thấy ở trong mắt, người làm được rất tốt, không hổ là dũng sĩ của thần!”

“Cảm tạ Tổ Thần điện hạ xem trọng và khen ngợi!” Sắc mặt Ramillado vui vẻ.

Với hắn ta mà nói, Tổ Thần khen ngợi chính là ơn trời.

“Tiếp theo làm thế nào, ta nghĩ người đã hiểu rõ trong lòng, ta cũng không nhiều lời. Miễn là người kiên định tín ngưỡng trong lòng, như vậy thần nhất định sẽ phù hộ người, không cần lo lắng do dự bất cứ điều gì!”

Câu nói này chính là công khai nói cho người, có bản thân làm chỗ dựa cho người, không cần sợ gì hết!

Cho dù kẻ địch cường đại tới đâu, cũng ra sức đánh cho ta!

Những người khác cũng nghe ra ý tứ trong lời nói, tràn đầy hâm mộ nhìn Ramillado trên đàn tế.

“Tổ Thần điện hạ, dũng sĩ Ramillado của ngài biết rõ nên làm như thế nào. Ta nhất định sẽ thành lập một quốc gia của thần cường đại, đem ánh sáng của ngài chiếu khắp nơi trên thế giới, để con dân thần được an cư lạc nghiệp!”

Nhận được khẳng định của thần, Ramillado càng thêm tự tin.

Coi như sau lưng người có nước Mỹ thì thế nào?

Sau lưng ta có thần!

Hơn nữa còn là tổ tiên vạn thần Tổ Thần điện hạ!

Các người dám so với ta?

Đúng lúc này, phụ thân Homis Ramillado bỗng nhiên quỳ rạp xuống về phía trước ba bước, lớn tiếng lại thành tín nói: “Tổ Thần điện hạ vĩ đại, ta là tộc trưởng bộ lạc Thiên Lang và đại tế tự, đồng thời cũng là phụ thân Ramillado, càng là con dân thành tín của ngài! Hiện tại ta có chuyện muốn báo cáo với ngài, hy vọng có thể lấy được sự cho phép của ngài!”

“Chuyện gì?” Giọng nói Lâm Bắc Phàm lại vang lên từ trong đầu một lần nữa.

Homis phảng phất còn cảm thấy có một đôi con mắt thật to đang chăm chú nhìn lão, to lớn giống như vàng thái dương.

Mình nhỏ bé ở trước đôi mắt này như vậy.

Giọng càng thêm thành kính: “Tổ Thần điện hạ vĩ đại không gì không thể, Ramillado là dũng sĩ ưu tú nhất bộ lạc Thiên Lang ta, cũng là người thừa kế tương lai bộ lạc Thiên Lang ta. Hiện tại hắn đã đủ ưu tú, hơn nữa còn nhận được sự xem trọng của Tổ Thần điện hạ ngài. Cho nên, ta muốn dưới sự chứng kiến của ngài, ta truyền vị trí tộc trưởng cho Ramillado, hi vọng hắn có thể dẫn đầu bộ lạc Thiên Lang cùng nhau xây dựng một quốc gia của thần tốt đẹp!”

“Phụ thân đại nhân, ngài...” Ramillado khiếp sợ nhìn phụ thân của mình.

Lâm Bắc Phàm nhàn nhạt nhìn lão, Homis này thực sự là xảo quyệt.

Hiện tại, hắn trong mắt mọi người, chính là thần không gì không thể.

Đối với bộ lạc Thiên Lang tín ngưỡng thần mà nói, hắn chính là thần dụ, là luật trời không thể vi phạm.

Nếu như hắn đồng ý thỉnh cầu của Homis, như vậy Ramillado sẽ danh chính ngôn thuận kế thừa vị trí tộc trưởng, tuyệt đối sẽ không có cái gì phản đối, hơn nữa còn đem bộ lạc Thiên Lang trôi lên phía trên một chiếc thuyền lớn Tổ Thần này, một công nhiều việc.

Có điều, đây là điều Lâm Bắc Phàm vui vẻ muốn thấy.

“Cho phép!”

m thanh cuộn cuộn truyền đến lần nữa.

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ cho phép!”

Homis lớn tiếng nói, sau đó chậm rãi bước đi lên đàn tế, ở dưới ánh mắt Tổ Thần, đem tín vật tộc trưởng—— một cây quyền trượng cổ điển, giao đến trong tay Ramillado.

“Từ nay về sau, Ramillado, ngươi chính là tộc trưởng bộ lạc Thiên Lang! Ngươi nhất định phải nhớ kỹ trách nhiệm bản thân, để cho người trong tộc mình an cư lạc nghiệp, cuộc sống mỹ mãn. Để ánh sáng của thần chiếu rọi khắp toàn thế giới!”

“Vâng, phụ thân đại nhân! Ta nhất định khắc ghi tại tâm lời ngài nói! Dưới sự lãnh đạo của ta, bộ lạc Thiên Lang chỉ có thể càng ngày càng tốt! Ánh sáng của thần nhất định có thể chiếu rọi khắp nơi, rải khắp toàn thế giới!”
Ramillado lớn tiếng đảm bảo.

Homis vui mừng gật đầu.

Ramillado đứng lên, giơ lên thật cao quyền trượng trong tay.

Cùng lúc đó, mây trên trời rớt cục lộ ra một tia khe hở, một ánh sáng chói lóa chiếu xuống, vừa vịn chiếu xạ Ramillado trên đàn tế, chiếu rọi bóng dáng hấn rực rỡ sinh mây màu, giống như một vị chiến thần.

“Bái kiến tộc trưởng!”

“Bái kiến tộc trưởng!”

...

Đám người cùng nhau hô to.

“Ramillado, bản thân đưa người một lễ vật nhỏ!” Giọng Lâm Bắc Phàm vang lên.

Đột nhiên, ở phía dưới bên trong gần 3000 binh sĩ đứng yên, có hơn trăm người bỗng nhiên nôn ra máu ngã xuống đất, không rõ sống chết..

Một màn này khiến rất nhiều người đều bị dọa, vô duyên vô cớ nôn ra máu ngã xuống đất, đây là bị nguyên nhân của sao?

“Những người này đều là gián điệp các quốc gia phái tới, đã bị ta phế, còn dư lại giao cho người.”

“Cảm ơn Tổ Thần điện hạ ban ơn!” Ramillado lớn tiếng nói.

Gần đây bởi vì thế lực hấn ta bành trướng quá nhanh, hấp dẫn quá nhiều người, không có cách nào phân biệt ra được trung hay gian, tạo thành tai họa ngầm rất lớn, hấn ta vẫn luôn đau đầu vì cái này.

Không ngờ Tổ Thần điện hạ vừa đến đã dễ như trở bàn tay, tóm toàn bộ những gián điệp này đi ra, không biết đã tiết kiệm được bao nhiêu thời gian.

Tai họa ngầm được giải trừ, từ nay về sau hậu phương lớn càng thêm thuận khiết, an ổn.

Về phần có thể làm hay không..

Hắn ta cũng không nghi ngờ Tổ Thần, Tổ Thần nói bọn họ là gián điệp thì chính là gián điệp, tuyệt đối sẽ không sai!

Bởi vì thần là không gì không biết!

“Người đâu, bắt những người ói máu ngã xuống đất lại cho ta, sau đó nghiêm ngặt thẩm vấn, bắt được đầu tiêu sau màn cho ta!”

“Vâng, thủ lĩnh!” Lập tức có người đi lên đem trói gô những người này lại.

Sau khi thấy mọi chuyện kết thúc, Lâm Bắc Phàm cũng rời đi.

Đám mây trắng vô cùng to lớn trên trời bỗng nhiên sụp đổ, lại hóa thành từng mảnh từng đám mây trắng nhỏ, phân tán đến tứ phương.

Thấy một màn như vậy, đám người cũng biết Tổ Thần rời đi.

Trong lòng có chút phiền muộn, có chút không muốn.

Thần!

Không biết khi nào, bọn họ còn có thể nhìn thấy bậc nhân vật vĩ đại này lại một lần nữa?

Chỉ một màn hôm nay, là có thể xem như đề tài nói chuyện cả đời.

Trên đời có thần, ta đã từng gặp qua!

Thần đâu đâu cũng có!

Thần không gì không biết!

Thần không gì làm không được!

Ở trước mặt thần, chúng ta nhỏ bé như hạt bụi!

Ngàn vạn từ để hình dung, cũng không thể nói hết một phần vạn về thần!

Nhưng, chúng ta cũng đã nhận được sự quan tâm của thần!

Bởi vì chúng ta là đội quân của thần —— quân Thiên Lang!

Một đoạn văn này là tự truyện [Nhật ký binh sĩ: Kiếp sống Thiên Lang của ta] của một vị tướng quân Thiên Lang đến từ tương lai viết.

Chương 610: Chiến tranh bùng nổ, khủng hoảng tài chính bùng nổ!

Cúng tế xong, đám người lập tức mở một cuộc họp nhỏ.

Vốn dĩ hai bên đều có ý kiến khác nhau, hiện tại sau khi tổ thần ngoi đầu lên, tất cả khác nhau không tồn tại nữa. Mọi người đồng tâm hiệp lực, nhìn suy tính vấn đề là làm sao trong thời gian ngắn nhất, có thể dựng nước bằng giá thấp nhất.

Đứng trước điều này, mọi người mỗi người phát biểu ý kiến.

Homis nói: “Ta cảm thấy việc này không nên chậm trễ, tốt nhất lập tức áp dụng hành động! Nguyên nhân chủ yếu có mấy điểm, một là tin tức chúng ta tới chỗ này nhất định đã bị những người kia biết rõ, luôn chú ý, nhưng lại không ngờ chúng ta đạt thành điều kiện nhanh như vậy, không ngờ chúng ta sẽ toàn lực ủng hộ lính đánh thuê Thiên Lang, như vậy thì có thể đánh bọn họ một cái không kịp trở tay!”

“Thứ hai, gián điệp nội bộ chúng ta cũng đã bị móc ra, vừa mới bắt đầu bên ngoài có thể chưa phát hiện, nhưng thời gian lâu dài nhất định cũng sẽ chú ý được, như vậy sẽ để cho bọn họ tăng thêm phòng bị. Cho nên lúc này ra quân, hiệu quả tốt nhất!”

“Thứ ba, nơi này chúng ta có được hơn 6000 con tin, đây là một thẻ đánh bạc vô cùng lớn, sẽ để cho bọn họ sợ ném chuột vỡ bình, không dám hành động lộn xộn!”

“Thứ tư, chúng ta bây giờ cũng coi là binh hùng tướng mạnh, vũ khí dồi dào. Đoàn lính đánh thuê Thiên Lang có được 5000 người, bộ lạc Thiên Lang có được 3000 người, nếu như tập hợp lại sẽ là một lực lượng rất cường đại, đủ để làm một phen sự nghiệp! Hơn nữa Tổ Thần điện hạ vừa mới hạ xuống, càng là lúc sĩ khí vượng nhất bên ta, rất thích hợp tác chiến!”

...

Homis nói không ngừng, đám người vừa nghe vừa gật đầu.

Lúc đầu Ramillado còn chưa hạ được quyết tâm, tính đợi góp đủ 1 vạn thành viên mới xuất binh.

Nhưng bây giờ nghe được phụ thân anh mình của mình phân tích một phen, phát hiện đại thế ở ta, đã là thời cơ tốt nhất, kiên định quyết tâm.

Ramillado lớn tiếng nói: “Vậy ta lập tức chỉnh quân chuẩn bị chiến đấu, trong vòng hai ngày xuất binh!”

Đám người vui mừng gật đầu, không hồ là dũng sĩ của thân.

“Như vậy mục tiêu, chúng ta là cái gì?”

“Somalia thì sao?” Homis mỉm cười: “Vị trí địa lý của nơi này vô cùng siêu việt, phía bắc giáp vịnh Aden, phía đông giáp Ấn Độ Dương, phía tây giáp Kenya và Ethiopia, tây bắc tiếp giáp Djibouti. Đường ven biển dài, là đường giao thông trọng yếu vô cùng quan trọng, khu vực phát triển kinh tế, tài nguyên phong phú, có một chỗ đứng ở trong này càng thêm có lợi cho sự phát triển.”

“Hơn nữa nơi này còn là một vùng trật tự hỗn loạn, mấy bộ tộc thế lực có chỗ đứng ở trong này, làm theo ý mình lại công kích lẫn nhau, thực lực không tính cường đại, điều này cho chúng ta cơ hội để lợi dụng. Hơn nữa nơi này là nhà của chúng ta. Chúng ta hết sức quen thuộc. Nếu như người ra quân từ nơi này, chúng ta còn có thể phối hợp nội bộ, dưới nội ứng ngoại hợp một lần hành động nắm được Somalia!”

“Phụ thân đại nhân, ta đang có ý này!” Ramillado cười.

Cùng ngày, đám người Homis liền vội vã chạy trở về, chuẩn bị sẵn sàng cho trận đại chiến này.

Bộ lạc Thiên Lang chính là như vậy, trước đó chuyện chưa quyết định được thì cần xác minh thảo luận nhiều mặt. Nhưng một khi chuyện đã được quyết

định, mọi người bọn họ sẽ đồng tâm hiệp lực, nhanh chóng hành động, tuyệt đối không kéo chân sau.

Cho nên hai ngày sau, đoàn lính đánh thuê Thiên Lang nhanh chóng ra quân.

Cùng lúc đó, bộ lạc Thiên Lang yên lặng đã lâu bỗng nhiên bùng nổ, dưới tình huống bộ tộc thế lực ở Somalia không tưởng tượng được, bỗng nhiên diệt liền hai bộ tộc thế lực, không chế từng con đường giao thông quan trọng, uy thế ngập trời.

Khi bọn họ kịp phản ứng phản khởi phản kháng, lực lượng đoàn lính đánh thuê Thiên Lang đã quân vây bốn mặt, đại cuộc đã định.

Trận chiến tranh đột nhiên xuất hiện này mới kéo dài một ngày một đêm thì kết thúc.

Đoàn lính đánh thuê Thiên Lang và bộ lạc Thiên Lang lấy được thắng lợi to lớn, dùng cái giá thật nhỏ nắm được yếu địa chiến lược Somalia!

Sau khi tin tức kia truyền ra, cả thế giới khiếp sợ!

Từ đế quốc nước Mỹ, thậm chí ngay cả chính phủ quốc gia chung quanh Somalia trắng trợn công kích đoàn lính đánh thuê Thiên Lang, công kích Ramillado, nói hắn ta là người tạo ra chiến tranh, kẻ phá hoại hòa bình, còn nói xấu hắn ta thành nhân vật ma vương giống như Hitler.

Tóm lại, chế tạo ra mọi thuyề đánh cá đến tiêu diệt hắn ta!

Thậm chí còn hô hào Liên Hợp quốc ra quân tấn công!

Bởi vì, bọn họ không chấp nhận Châu Phi có thêm một chính phủ cường quyền. Châu Phi càng chia rẽ bọn họ lấy được càng nhiều, nếu mà có được một chính quyền cường thế thống nhất, điều này sẽ ảnh hưởng đến lợi ích của bọn họ.

Đối với cái này, rất nhiều quốc gia đều giữ yên lặng.

Bọn họ cũng rất muốn một Châu Phi phân loại yếu thế, nhưng không tốt để nói ra khỏi miệng, chính trị đều là bản thủ.

Nhưng, Ramillado vẫn làm theo ý mình như cũ.

Ngay ngăn trật tự phái binh ra trận, khống chế các đường giao thông quan trọng lớn, thực hiện chế độ quân nhân. Đối với thế lực phản đối thì tiêu diệt, tuyệt đối không nhân nhượng, cường thế đến cùng.

Về phần đế quốc Mỹ, tùy người cứ nói lời vô nghĩa, dù sao trên người của ta cũng sẽ không rơi miếng thịt nào.

Nhưng nếu như người ra quân, ta sẽ lấy 6000 tù binh tể trời trước!

Chính phủ đế quốc Mỹ hận đến nghiến răng, nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể nhìn thế lực Ramillado từng bước một lớn mạnh.

Còn có một nguyên nhân quan trọng để bọn họ không cách nào dồn lực chú ý trong đó đến bên kia Châu Phi.

Đó là bởi vì khủng hoảng nợ chính phủ Châu u bộc phát sớm!

Trước đó bởi vì bọn họ khư khư cố chấp ra quân, cuối cùng toàn bộ lại bị bắt tù binh, dẫn đến tăng hệ số rủi ro, đồng Euro rớt xuống đã bị bán khống trong phạm vi lớn, đồng Euro yếu ớt không chịu nổi.

Thật vất vả có chút khởi sắc, lại bởi vì sự kiện Somalia đã dẫn phát một phen cảnh báo rủi ro, đồng Euro bị bán khống lần nữa.

...

Đồng Euro liên tục bị giảm giá trị, rốt cục kích phát tai họa ngầm tiềm ẩn bên trong khủng hoảng nợ chính phủ Châu u.

Không trả nổi nợ, khủng hoảng nợ chính phủ Châu u bùng nổ!

Các chỉ số chứng khoán lớn của Châu u liên tiếp giảm mạnh, không đến ba ngày giảm mạnh vượt qua 10%, giá trị thị trường bốc hơi 2 vạn ức Dollar Mỹ!

Đồng Euro bị giảm giá trị trên diện rộng, liên tục 3 ngày giảm mạnh vượt qua 12%!

Còn có một số xí nghiệp công ty lớn tuyên bố phá sản, tìm kiếm bảo hộ phá sản!

Tỷ số thất nghiệp nhanh chóng tăng lên, rất nhiều dân chúng mất đi công tác, không có thu nhập, chỉ có thể bắt đầu nổi lên biểu tình ra oai!

Châu u hỗn loạn tung bùng!

...

Trận nguy cơ xảy ra bất ngờ này, bắt đầu từ Châu u lan tràn đến các khu vực khác.

Ngày nay, hội nhập kinh tế toàn cầu, kinh tế mọi người đều nối liền cùng một chỗ, một bên xảy ra chuyện thì nơi khác cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Các chỉ số chứng khoán ở các khu vực khác cũng giảm, giảm phạm vi to lớn!

Rủi ro tiền tệ cũng nhanh chóng bị giảm giá trị theo, mọi người tìm kiếm bảo đảm giá trị tiền gửi, Dollar và vàng ngược lại theo xu thế tăng lên!

Thị trường giao dịch trở nên mềm nhũn, giảm mức độ cũng không nhỏ!

Xuất khẩu làm ăn bị ngăn trở, rất nhiều xí nghiệp buôn bán làm ăn bên ngoài đều bị ảnh hưởng!

Các nơi phát triển kinh tế cũng bởi vậy mà bị chậm lại!

...

Tóm lại, trận khủng hoảng tài chính này lan tràn đến toàn thế giới, số người chịu ảnh hưởng lên đến 10 ức!

Hơn nữa số này vẫn tăng lên theo khủng hoảng nợ nần, thời gian đổi thay, tiếp tục nâng cao!

Chương 611: 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 phát sóng!

Tập đoàn Tinh Quang hợp tác rất nhiều thương gia, tự nhiên cũng bị một chút ảnh hưởng.

Có điều, so với những gì Lâm Bắc Phàm có được, chút tổn thất này đương nhiên có thể không đáng kể.

Khủng hoảng kinh tế là một lần xào bài lại trên phạm vi toàn thế giới, tư bản nắm chặt được cơ hội tự nhiên có thể thừa dịp quật khởi, nắm giữ phong vận tương lai mấy chục năm. Nắm không được cơ hội, chỉ có thể theo quy cơ tan thành mây khói.

Mấy người Lâm Bắc Phàm nắm chắc thời cơ, trước khi khủng hoảng bộc phát trước đã sớm ra trận. Sau đó không cần làm cái gì, năm cũng có thể kiếm tiền, mỗi ngày hắn đều có mấy trăm ức tài chính nhập sổ, tốc độ kiếm tiền gọi là nhanh chóng.

“Nửa tháng nữa lại có thể thăng cấp.” Lâm Bắc Phàm vô cùng vui vẻ.

Lúc đầu cho rằng vốn liếng hắn đạt đến mức này, muốn nhanh chóng tăng trưởng đã không thể nào.

Thế nhưng, không ngờ hắn quả nhiên là nhi tử ông trời ba ba cung chiều nhất, trực tiếp đưa hắn một trận khủng hoảng kinh tế có thể đụng tay đến, khiến tốc độ kiếm tiền của hắn không trở nên chậm lại, ngược lại còn nhanh hơn năm ngoái.

Một đợt khủng hoảng kinh tế này còn hung mãnh hơn dự đoán của hắn, vốn dĩ đoán chừng nhiều nhất đủ để hắn tăng lên hai cảnh giới, bây giờ nói không chừng còn có thể thúc đẩy một khoản lớn trong tương lai, đạt tới cảnh giới nhỏ thứ ba cũng không xa.

Lúc này, thần khúc tẩy não 《 Tiêu Bình Quả 》 dậy sóng rất cực từ từ rút khỏi, lại phong sinh thủy khởi lẫn vào ngàn vạn quảng trường.

Tinh Quang đứng lúc đây ra ca khúc Olympic thứ hai 《 Tin Tưởng Mình 》 .

Giai điệu vang dội cùng kích động lòng người vừa vang lên, mọi người lại cảm thấy vững vàng.

Giữ nguyên tiêu chuẩn cao trước sau như một của Luyện Tuyệt Ái Tửu.

Bao nhiêu lần đổ mồ hôi như mưa

Từng đau xót lấp đầy ký ức

Đơn giản là thủy chung tin tưởng

Liều mạng đọ sức mới có thể thắng lợi

...

Bài hát này do thiên vương rock and roll Dương Đại Khôn Trung Quốc hát chính, một đám minh tinh nam tính tràn ngập hooc-môn giống đực cao giọng la theo, bối cảnh là bóng dáng các vị dũng sĩ Olympic đang thi đấu ở trên sân.

Cứ như là bài hát này, muốn thành công thì phải cố gắng, phấn đấu mới có thể thắng lợi!

Chỉ có tin tưởng mình, còn có thể vượt qua bản thân!

Chỉ có tin tưởng mình, mới có thể sáng tạo kỳ tích!

Bài hát này lại một lần nữa vang dội toàn thế giới!

Rất nhiều ngoại quốc dân mạng buồn bực, vì sao gần nhất luôn là bị Tinh Quang chiếm bình phong?

Lúc trước có 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 , về sau có thân khúc 《 Tiểu Bình Quả 》 , hiện tại lại tới một bài 《 Tin Tưởng Mình 》 , mỗi tháng một ca khúc, hoàn toàn không ngừng nghỉ.

Buồn cười nhất chính là, đội ngũ biểu tình ra oai ở Châu u lại xem bài hát này như BGM, phải tin tưởng mình, kiên trì sẽ có thể thắng lợi! Kết quả toàn bộ đội ngũ biểu tình vô cùng phấn khởi, giống như muốn lên chiến trường vậy, khiến cho chính phủ các nước đầu đầu muốn nứt.

Dân mạng Nhật Bản lại bị chua một lần nữa.

Đẩy ra nhiều ca khúc Olympic như vậy, năm nay là các người Olympic, hay là Nhật Bản chúng ta Olympic?

Ngoại trừ đẩy ra ca khúc Olympic thứ hai, một trong năm phim truyền hình lớn của Tinh Quang 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 cuối cùng cũng chiếu.

Đây là một bộ phim truyền hình đề tài chính trị chống tham nhũng, trên thực tế nếu không phải là treo tên tuổi Tinh Quang, bộ phim truyền hình này cũng không có quá nhiều ảnh hưởng, thậm chí không bán dây nổi một chút bọt nước.

Cho dù được bầu là 5 bộ phim lớn của Tinh Quang, nhưng nó cũng là bộ phim có giá trị chờ mong thấp nhất.

Nhưng mặc dù như thế, tỉ lệ người xem khi phim truyền hình phát sóng vẫn đạt đến 2%, dù tỉ lệ người xem không bằng tỉ lệ người xem phát sóng của những cái khác, nhưng vô cùng làm cho người liếc mắt.

Đây cũng là ưu thế Tinh Quang kinh doanh lâu dài mới lấy được.

Căn cứ số liệu thống kê mới nhất, năm ngoái, tỉ lệ người xem bình quân Tinh Quang cao hơn tên thứ hai là 0. 5%, giờ vàng buổi tối mạnh hơn, cao hơn tên thứ hai 1%.

Phim truyền hình cũng mang ý nghĩa giống vậy, phát ở Tinh Quang hay phát ở truyền hình khác cũng là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Cho nên mặc dù là một phim truyền hình chống tham nhũng không được hoan nghênh, Tinh Quang vẫn cân được như cũ.

Lúc này, An Nhiên là một vị nữ nhân trẻ tuổi thời thượng ở Ma Đô, bình thường thích nhất theo các bộ phim, nhất là phim truyền hình của Tinh Quang, chất lượng bình thường đều rất cao.

Nhất là phim truyền hình mình đẩy ra, đều khiến nàng muốn ngừng theo mà không được.

Sau 《 Võ Lâm Ngoại Truyện 3 》 và 《 Chung Cư Tình Yêu 3 》 đẩy ra nàng liền theo, hiện tại 2 bộ phim truyền hình kinh điển này vừa mới phát sóng xong, lại không có phim truyền hình nào hay, nàng đành phải quay lại đài Tinh Quang.

Sau khi xem những bộ phim truyền hình chất lượng cao, nàng không hứng thú lắm đối với những phim truyền hình khác.

“Nghe nói đêm nay phát sóng phim truyền hình chống tham nhũng, không biết có hay không?” An Nhiên tự nói, trên thực tế cũng không ôm hy vọng gì. Bởi vì phim chống tham nhũng đều là những cái như cũ, khiến cho nàng vừa xem chỉ muốn đi ngủ.

Hơn nữa đối với phái nữ thời đại mới như nàng, chống tham nhũng ủng hộ liêm chính cái gì cũng quá xa vời với nàng, thực sự không làm sao có hứng nổi.

Nếu như không phải phim những đài truyền khác quá phé, nàng cũng muốn đổi đài.

Đúng lúc này, 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 chiếu.

Trời xanh thăm thẳm trên đầu, trong tim một lòng tâm niệm.

Đâu phải tuổi nhỏ vô tri, chẳng qua không sợ thử thách

...

Ca khúc chủ đề mở đầu, lập tức hút vào lỗ tai nàng.

“Nghe thật là hay! Đoán chừng lại là Luyến Tuyết Ái Tửu ca!” An Nhiên suy đoán.

Trên thực tế, chỉ cần là phim truyền hình và điện ảnh Tinh Quang đẩy ra, cơ bản đều là bài hát Luyến Tuyết Ái Tửu sáng tác phối nhạc, nghe xong liền vô cùng sáng chói mà kinh điển.

Chính vì vậy, chất lượng phim điện ảnh truyền hình bọn họ cứ tăng lên một đoạn. Nghĩ đến ca khúc liền nghĩ đến phim truyền hình, nghĩ đến phim truyền hình lại nghĩ tới ca khúc, để cho người ta hết sức khắc sâu ấn tượng.

Ở trong mắt người khác, Luyến Tuyết Ái Tửu và Tinh Quang đã buộc chung một chỗ thật chặt, không thể tách rời.

Cho nên, đài truyền hình Tinh Quang thu nạp một đám mê ca nhạc không lồ, biến thành một trong những đặc sản của đài truyền hình.

Cùng lúc đó, rất nhiều người đều bị bài hát này hấp dẫn, bám vào Tinh Quang.

Chiếu những cảnh quay viện kiểm sát, đồng chí cục chống tham nhũng phá án và bắt giam cẩn thận từng chút hiện ra trên màn ảnh, thật giống như bên trong ca khúc hát.

“Một hai câu nói vô tình, nghi hoặc trong lòng ta tan biến.”

“Một loại xúc động lạ lùng, kêu ta không ngừng tìm kiếm.”

Cuối cùng, trên màn ảnh khóa chặt ở một đám nhân viên công tác viện kiểm sát mặc đồng phục đứng thẳng tắp kiêu ngạo.

Sau lưng là viện kiểm sát trang trọng nghiêm túc, còn có quốc huy chiếu lấp lánh.

“Chỉ cần chân tướng rõ ràng, tất cả không thẹn lương tâm!”

Ca khúc và phim truyền hình hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

“Bài hát này quá êm tai, ta cảm thấy đây thực sự là ca khúc của viện kiểm sát!”

“Hình như dùng ở tòa án cũng phù hợp!”

“Về sau chống tham nhũng ủng hộ liêm chính, ta sẽ nhớ kỹ bài hát này!”

...

Mọi người nghị luận âm ỉ, khen không dứt miệng.

Trong tiếng nghị luận mọi người, nội dung cốt truyện phim truyền hình bắt đầu trải rộng ra, vừa bắt đầu đã tiến vào một vụ án mục nát.

Tổng cục chống tham nhũng của viện kiểm sát nhân dân tối cao Bắc Kinh đã tiếp nhận tố cáo xác thực, trưởng phòng bộ ủy Triệu Đức Hán nào đó ở Bắc Kinh dính líu vụ án nhận hối lộ khổng lồ, phó thị trưởng Đinh Nghĩa Trân thành phố Kinh Châu tỉnh Hán Đông cũng có liên quan đến vụ án đó, sở trưởng sở trình sát tổng cục phản tham Hầu Lượng Bình yêu cầu cục trưởng Trần Hải cục phản tham viện kiểm sát Hán Đông phối hợp hành động với phía Bắc Kinh hợp tác điều tra.

Câu chuyện bởi vậy triển khai.

Chương 612: Hình tượng kinh điển!

Câu chuyện phân chia ba tuyến, trong đó hai tuyến chủ yếu nhất theo thứ tự là sở trưởng sở trình sát cục phản tham Hầu Lượng Bình điều tra sự kiện Triệu Đức Hán tham ô nhận hối lộ, một tuyến khác chính là ở trong chính phủ thương thảo phương thức xử lý phó thị trưởng Đinh Nghĩa Trân.

An Nhiên tương đối cảm thấy hứng thú là tuyến Hầu Lượng Bình điều tra Triệu Đức Hán.

Nhất là bọn họ đôi thoại vô cùng thú vị, đặc biệt hấp dẫn người.

Nói ví dụ như, một màn sở trưởng sở trình sát cục phản tham Hầu Lượng Bình vào nhà điều tra Triệu Đức Hán này.

Triệu Đức Hán: “Các người bắt tham quan, tại sao lại bắt đến chỗ này của ta? Có tham quan nào có thể sống ở nơi quý quái này chứ? Chỗ ta là nhà cũ, đến thang máy cũng không có, nếu như tham quan có thể sống ở nơi này, vậy thì nói thật, dân chúng không thể không bắn một tràng pháo chúc mừng.”

Hầu Lượng Bình: “Người thật là đủ nghèo, một bát mì này, là đã đổi phó xong cơm tối rồi.”

Triệu Đức Hán: “Dân chúng Trung Quốc, không phải là sống qua ngày như vậy sao?”

Hầu Lượng Bình: “Người cũng không phải dân chúng, người là trưởng phòng.”

Triệu Đức Hán: “Trưởng phòng tính là cái gì chứ, ở Bắc Kinh ném một cục gạch xuống, có thể đập đến một đại trưởng phòng.”

Hầu Lượng Bình: “Nhưng trưởng phòng người lại không giống vậy, quyền lực lớn, ta cũng nghe người ta nói, cầm một bộ trưởng đối với người, người cũng không đối đúng không?”

Triệu Đức Hán: “Quyền lực lớn nhỏ đó đều là vì nhân dân phục vụ, có quyền có thể tùy hứng? Ta không phải nói người, đồng chí này, tư tưởng giác ngộ người, thật sự phải nâng cao.”

Hầu Lượng Bình: “Nói hay lắm, có nghe hay không? Có quyền không thể tùy hứng, nhưng có thể mưu lợi riêng tư, đúng không?”

Đôi thoại bọn họ vô cùng đặc sắc.

“Các người bắt tham quan, tại sao lại bắt đến chỗ này của ta? Có tham quan nào có thể sống ở nơi quý quái này chứ?”

“Nếu như tham quan sống ở nơi này, vậy thì nói thật dân chúng, không thể không bắn một tràng pháo chúc mừng.”

“Ngài là đủ nghèo khó, một bát mì này, là đã đổi phó xong cơm tối rồi.”

“Dân chúng Trung Quốc không phải là sống qua ngày như thế này sao?”

“Ở Bắc Kinh ném một cục gạch xuống, có thể đập đến một đại trưởng phòng.”

“Có quyền có thể tùy hứng sao?”

“Có quyền không thể tùy hứng, nhưng có thể mưu lợi riêng tư!”

...

Đây đều là những câu vàng.

Nhất là vị lão diễn viên không nổi tiếng đóng vai Triệu Đức Hán, mọi cử động giản dị tự nhiên. Khi ăn mì và mùi tỏi, ăn được đặc biệt ngon, nhìn cũng muốn đói bụng.

Trong lòng An Nhiên còn sinh ra một hoài nghi: Hầu Lượng Bình có phải bắt nhầm người hay không? Trưởng phòng Triệu Đức Hán nghèo khó như vậy, mặc cũng là áo lông phở thông, ở trong căn nhà cũ, ăn mì và mùi tỏi, làm sao có thể là tham quan?

Ở trong lòng của nàng, tham quan đều là bụng phệ. Tóc bóng loáng, cặp mắt lé kim, đồng hồ trên tay giá trị hơn mấy trăm vạn, mở miệng ngậm miệng đều là một đồng dầu mỡ tiếng phở thông, để cho người ta gặp một lần là ghét bỏ ngay.

Kết quả vị trưởng phòng có vẻ như tham quan trước mắt này, thoát nhìn giống như một dân chúng.

Làm cho nàng thực sự không cách nào vẽ dấu bằng cùng với tham quan.

An Nhiên tiếp tục xem.

Đối thoại hai người thật là quá kinh điển.

“Ta nói các ngươi nghi ngờ ta, rốt cuộc có căn cứ gì? Có quyền lực thì có thể hủ bại sao?”

“Nói thật với các người, ta ở vị trí này, người đố kị ta rất nhiều, muốn thấy ta làm trò cười cho thiên hạ, vậy cũng rất bình thường, tình hình ta ngày hôm nay, các người đều thấy được, ta khuyên các người, đừng mất công nữa, đều chưa ăn cơm đúng không? Nhanh đi về ăn cơm đi.”

“Ai cũng không thể khiến người làm trò cười cho thiên hạ, phàm là làm trò cười cho thiên hạ, tất cả đều là tự tìm.”

“Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, làm cha mẹ đều như thế, ai cũng không muốn hài tử thua ở điểm xuất phát, đúng không? Nói hài tử của ta, học phí bỏ tức một năm đã đến 3 ~ 4 vạn.”

“Vậy cũng phải đầu tư, cho nên chúng ta làm cha mẹ, đều phải khổ mình.”

Mấy câu đối thoại đơn giản, đem đặc tính cha mẹ Trung Quốc tiến vào, An Nhiên tràn đầy đồng cảm.

Nàng đã 28 tuổi, trong nhà đều bận rộn thúc giục cưới.

Nhưng nàng luôn đủ loại từ chối, chủ yếu là sau khi kết hôn bọn họ lại muốn kêu sinh hài tử, nhưng nàng không muốn sinh.

Một điểm mấu chốt nhất là nuôi hài tử áp lực quá lớn, sẽ phá hư cuộc sống của nàng.

Trước khi hài tử chưa ra đời thì phải mua nhà an cư, tuổi còn trẻ đã gánh vác một đồng nợ nần lớn.

Sau khi sinh hài tử xong, chăm sóc hài tử cũng vô cùng vất vả, hơn nữa chỗ làm việc kỳ thị phụ nữ có con, bởi vì các nàng còn phải chăm sóc gia đình, không thể toàn tâm toàn ý công tác, muốn tìm công tác thật là khó, người cơ bản đã bị phế đi.

Không có thu nhập, địa vị phụ nữ ở gia đình giảm mạnh.

Cuối cùng là có hài tử, vì không để hài tử thua ở điểm xuất phát, như vậy thì phải tham gia đủ loại trường luyện thi, hàng năm học phí bỏ tức chi tiêu đều phải nuốt nàng một ngụm máu.

Hài tử trưởng thành, muốn thành gia lập nghiệp, lại phải mua nhà cho nó...

Chỉ là suy nghĩ một chút đã tê cả da đầu!

Nàng không muốn trải qua cuộc sống vì hài tử cực khổ lao碌 cả một đời giống như phụ mẫu kia.

Cho nên bây giờ luôn trải qua cuộc sống độc thân quý tộc, một người ăn no cả nhà không đói bụng.

Đây cũng là miêu tả về người trẻ tuổi thời nay.

Không phải chúng ta không muốn kết hôn sinh con, mà là áp lực cuộc sống công việc quá lớn, cái gì cũng tăng chỉ có tiền lương không tăng, cái gì cũng cao chỉ có tiền lương không cao, chúng ta không có tư cách đi kết hôn sinh con.

Câu chuyện chậm chạp tiến lên.

Tuy tiết tấu thoát nhìn không nhanh, nhưng An Nhiên lại xem say sưa ngon lành.

Cảm thấy nội dung cốt truyện đấu trí đấu dũng với tham quan này rất có ý nghĩa, so với phim thần tượng ngọc bạch ngọc càng thú vị hơn.

Trong phim, Hầu Lượng Bình lục soát xong nhà Triệu Đức Hán, lại điều tra văn phòng Triệu Đức Hán, cũng không thu hoạch được gì. Thấy thế nào, Triệu Đức Hán cũng giống như một đầy tớ nhân dân tốt chất phác vì nhân dân phục vụ.

Cuối cùng, Hầu Lượng Bình lấy được lệnh lục soát, đi điều tra biệt thự tư nhân Triệu Đức Hán ở Bắc Kinh.

Lúc này, ánh mắt Triệu Đức Hán bối rối rõ ràng.

Thân thể đều yếu ớt, cuối cùng khi đến biệt thự chân cũng mềm nhũn, cần người vịn.

Về sau, cuối cùng Hầu Lượng Bình lục soát ra rất nhiều tiền giấy ở mỗi một nơi trong biệt thự.

Bất luận là vách tường, hay là dưới giường, thậm chí ngay cả tủ lạnh đều có. Nhìn xem tràn đầy một phòng tờ màu đỏ, hiệu quả rung động thị giác có thể tưởng tượng được.

“Ô, cái này phải có 1 ức? Có thể tham như vậy?” An Nhiên một tiểu nữ trung thực an phận hoàn toàn bị chấn động.

Phải biết, Triệu Đức Hán chỉ là một tên trưởng phòng nho nhỏ mà thôi.

Ở Bắc Kinh, ném một cục gạch xuống, có thể đập nát một trưởng phòng.

Nhưng quan nhỏ như vậy, lại có thể tham nhiều tiền như thế, vậy người ở phía trên có thể tham bao nhiêu?

Trong phim, bởi vì một câu nói sai mà cuối cùng Triệu Đức Hán bị bại lộ, sau đó sám hối: “Hầu trưởng phòng, tiền này một xu ta cũng không tiêu, không dám tiêu... Nhà chúng ta đời đời kiếp kiếp đều là nông dân, sợ nghèo... Một phân tiền ở đây cũng không dám đụng!”

“Lúc người tham ô sao không nghĩ tới mình là hài tử nông thôn?” An Nhiên không nhịn được nói ra miệng, giọng điệu tức giận.

Vừa rồi xem trọng Triệu Đức Hán bao nhiêu, hiện tại lại thấy hận hấn ta bấy nhiêu!

Chương 613: 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 hot!

Tiếp đó, Hầu Lượng Bình cũng nói ra lời giống An Nhiên vậy.

Đằng sau, Lâm Bắc Phàm còn thêm một nội dung cốt truyện nhỏ, đó chính là thời điểm người ta kiểm tiền giấy, bởi vì quá nhiều tiền, máy đếm tiền bị hỏng, lại gây nên tức giận bất bình cho đám người một lần nữa.

Một bên khác, bởi vì đèn bắt chậm, nên phó thị trưởng Đinh Nghĩa Trân lại thoát đi.

Một người bị bắt, một người đang lẩn trốn.

Còn có tranh phong trong quan trường, sinh thái quan trường đều nguyên chất nguyên vị hiện ra ở trước mặt mọi người, khiến mọi người xem rất là xúc động.

Nhất là mỗi một diễn viên trong này đều là diễn viên gạo cội, kỹ năng diễn xuất đều có thể so với ảnh đế, nhiều người như vậy diễn cùng nhau, đưa người vào đến bên trong nội dung cốt truyện hoàn chỉnh, xem vừa hận lại vừa thoải mái.

Sau khi phim truyền hình kết thúc, tỉ lệ người xem đột phá 3%.

Cái này đối với tỉ lệ người xem ở Tỉnh Quang mà nói đã coi như là thấp, nhưng là tỉ lệ người xem phim truyền hình chống tham nhũng cao nhất từ trước tới nay.

“Một bộ phim truyền hình chống tham nhũng hay như vậy, chỉ tự xem không được, ta muốn giới thiệu cho mọi người!” An Nhiên rất có cảm xúc.

Nhưng khi nàng mở ra internet, phát hiện rất nhiều người đều đang pr cho 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 .

“ 《 Danh Nghĩa Nhân Dân》 quá hay, lúc đầu tưởng rằng một bộ phim truyền hình cốt chuyện cũ mèm, không ngờ câu chuyện lại đặc sắc như vậy, khi một bức tường tiền mặt thật dày bày ra, ta cũng kinh hãi!”

“Trong đó tham quan Triệu Đức Hán thực sự là người gặp người hận, nhìn hẳn trung thực, ăn mì ở nhà cũ, lúc đầu cho rằng là một quan tốt, không ngờ quan nhỏ cực tham, lại có thể tham đến 2 ức!”

“Người như vậy mới có thể gạt người! Nếu đều sinh ra đáng vẻ tham quan, dân chúng ta còn dễ bị lừa gạt như vậy sao?”

“Lúc ấy ta đều hận không thể, rút súng bắn chết hẳn!”

“Tham nhiều tiền như vậy cũng không dám dùng một phần, có đôi khi những người làm tham quan cũng thực sự đáng thương! Nếu đã không dám

dùng, người tham nhiều như vậy làm cái gì? Không chỉ phạm tội lương tâm còn khó có thể bình an, cuối cùng còn phải ngòi tù!”

“Thế nhưng phó thị trưởng Đinh Nghĩa Trân lại có thể trốn!?”

“Ca khúc chủ đề 《 Không Thẹn Với Lòng 》 cũng vô cùng dễ nghe!”

...

Mọi người cũng đang thảo luận, sung làm nước máy.

Dù cho đến ngày thứ hai, rất nhiều người đều đang đàm luận 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》, hơn nữa thảo luận rõ ràng đều là người trẻ tuổi.

Bọn họ cảm thấy bộ phim chống tham nhũng này không có nhiều lời nói rỗng tuếch như vậy, ngược lại bày ra chân thực đầu đuôi sinh thái quan trường chân chính, thể hiện ra tình hình tham ô và chống tham nhũng, để cho người ta được đưa vào trong đó, rất có cảm xúc.

Cứ như vậy thông qua người trẻ tuổi, lại đảo ngược kéo theo cha chú đến quan tâm bộ phim truyền hình này.

Một chút kim câu lửa.

“Trưởng phòng tính là cái gì chứ, ở Bắc Kinh, ném một cục gạch xuống, có thể đập đến một đại trưởng phòng.”

“Có quyền thì có thể tùy hứng? Có quyền không thể tùy hứng, nhưng có thể mưu lợi riêng tư!”

“Nhà ta đời đời kiếp kiếp là nông dân, ta là nhi tử nông dân, sợ nghèo.”

“Lúc người nhận tiền hối lộ, tại sao không nghĩ tới mình là nhi tử nông dân? Nông dân Trung Quốc nào xui xẻo như vậy, có được nhi tử xấu xa như người?”

...

Còn có Hầu Dững lão sư đóng vai Triệu Đức Hán cũng hot.

Tuy chỉ có hai tập, nhưng hẳn ta hiện ra một người bề ngoài trung hậu trung thực, nửa người nghèo khó, toàn tâm toàn ý vì nhân dân phục vụ, thực ra quan nhỏ cục tham, hình tượng cán bộ mục nát không chỗ nào không tham, để cho người ta vĩnh viễn khó quên.

Ngay cả Hầu Dững lão sư cũng không ngờ bản thân mình hot.

Hẳn ta đóng phim cả đời, nhân vật gì cũng đã thử qua, đáng tiếc cơ bản đều là vai phụ.

Thế nhưng lần này, lại bởi vì kỹ năng diễn xuất của chính mình tỏa sáng tân xuân, trên tay rất nhiều lời mời, diễn cũng là vai diễn quan trọng, cát-sê còn không ít.

Hầu Dững lão sư cười khỏ: “Khó trách nhiều lão bằng hữu đều muốn tham gia diễn phim của Tinh Quang như vậy, lúc này cuối cùng ta cũng hiểu.”

Đến buổi tối ngày thứ hai cùng một thời gian, rất nhiều người đều canh giữ ở phía trước tivi xem 《Danh Nghĩa Nhân Dân》.

Phát sóng tỉ lệ người xem liền đạt đến 3% trở lên, sau hai tập kết thúc, tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 3.50%, tỉ lệ người xem cao nhất đạt đến 3.78%, rất cục đạt đến mức bình quân của Tinh Quang.

Trong nghề có người cảm khái: “Tinh Quang không hổ là Tinh Quang, dù là phim chính kịch chống tham nhũng, cũng có thể quay được trình độ cao như vậy.”

Nhưng đã đến ngày thứ ba, thế mà tỉ lệ người xem này vẫn còn dâng lên.

Tỉ lệ người xem bình quân đạt đến 3.80%, tỉ lệ người xem cao nhất lại đột phá 4%, đạt đến 4.10%!

《Danh Nghĩa Nhân Dân》 trở thành một phim nhiều tập mang tính toàn dân!

Khán giả xôn xao!

Kinh bạo ánh mắt tất cả mọi người!

Ai có thể ngờ đến, một bộ phim truyền hình đề tài chống tham nhũng lại có tỉ lệ người xem siêu cao như thế này?

Có thể so với phim nhiều tập cao cấp!

Hơn nữa xem, lại là người trẻ tuổi chiếm đa số!

Thảo luận kịch liệt nhất cũng là bọn họ!

Sung làm nước máy cũng là bọn họ!

Ngược lại là cha chú tương đối cẩn thận chặt chẽ, chỉ xem không nói.

Lại qua vài ngày, tỉ lệ người xem 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 lại còn có thể dâng lên, còn có một vai bí thư Đạt Khang hot!

Mới vừa bắt đầu, mọi người cho rằng bí thư Đạt Khang là một quan chức vì thành tích mà không chừa một thủ đoạn nào, nhưng không ngờ lại là một quan tốt hiếm có.

Ở trong phim, hấn ta công chính vô tư, bất luận là hấn ta đối đãi đồng sự mình, bằng hữu, thậm chí người nhà đều đối xử như nhau, hấn ta là một người có khát vọng, hấn ta là một đầy tớ tốt của nhân dân.

Thê tử hấn ta tham dự sự kiện tham ô mục nát, hấn ta luôn giữ vững nguyên tắc của mình.

Tuy hấn ta cũng có đủ loại khuyết điểm, nhưng hấn ta lại là một vị quan tốt chân chính vì nhân dân phục vụ.

Đủ loại biểu cảm của hấn bị làm thành biểu tình bao nhao nhao ra lò, trong đó kiệt tác nhất một cảnh hấn ta ngồi ở trong xe miệt thị Vương Chi, khiến cho người ta cảm thấy quá đẹp.

Đóng vai bí thư Đạt Khang Ngô Tiểu Cương cười híp mắt gọi điện thoại cho Hầu Dũng: “Ta nói hầu tử, gần đây bận việc sao? Ta cho người biết một chuyện, ca ca người ta cũng hot! Người diễn tham quan hot, ta diễn thanh quan hot, rất có ý nghĩa!”

“Việc này ta sớm biết, ta định gọi điện thoại tới chúc mừng đây, kết quả không ngờ người gọi đến trước, đặc chí với ta!”

“Nhất định!” Ngô Tiểu Cương dùng giọng khẳng định nói: “Hiện tại đám người đều biết người hot, nhận đủ loại thông cáo kịch bản vào mềm cả tay, nhưng ca ca ta cho người biết, ta cũng không kém, gần nhất cũng nhận một kịch bản, chuẩn bị đi nghịch súng.”

“Phim gì, lại có thể để người đi chơi súng? Chẳng lẽ là đề tài kháng xxx?”

“Là hiện đại, quá nhiều nội dung ta không thuận tiện tiết lộ, ta có thể nói cho người nó tên là 《Chiến Lang》, bạn tốt Ngô Tiểu Kinh ta làm đạo diễn, nói là một cơ hội lớn, không phải ta không thể! Không có cách nào thôi!”

Hai người cứ như vậy ha ha trò chuyện.

Chương 614: 《Thần Điều Hiệp Lữ》 hoàn thành, 《Vô Gian Đạo》 ra sân!

《Danh Nghĩa Nhân Dân》 có thể nói là quá hot, mỗi ngày sau khi nội dung cốt truyện vừa ra thì có hơn 100 vạn người thảo luận.

Tỉ lệ người xem mỗi ngày đều lập lên độ cao mới, mỗi ngày đều gia tăng một chút, để cho người ta không nhìn thấy được giới hạn. Phảng phất tiếp tục dựa theo tăng trưởng này, cuối cùng gần như có thể phá 5%, trở thành một phim truyền hình cấp hiện tượng.

Lúc trước công ty quảng cáo không chọn tài trợ bộ phim truyền hình này đều hồi hận.

Ai cũng không ngờ phim chống tham nhũng mà đám người nhao nhao không coi trọng, lại có nhiều người xem như vậy, hơn nữa đại bộ phận đều

vẫn là người trẻ tuổi, thật là lắm.

Lại đề cho “Sáu đại thiết” chiếm một món hời lớn.

Nhất định hiện tại bọn họ đang cười như điên.

Về sau bất luận là phim gì, chỉ cần là Tinh Quang đẩy ra, như vậy nhất định muốn vượt lên chộp vào tay trước.

Bất kỳ quan điểm cũ nào cũng không áp dụng được ở Tinh Quang.

Cùng lúc đó, bộ tuyên truyền Quốc Gia, nhật báo Nhân Dân, nhật báo Quang Minh, báo Thanh Niên đều rới rít đăng bài báo, điểm khen 《Danh Nghĩa Nhân Dân》. Bản tin thời sự CCTV dùng 3 phút để nói chuyện này, trong đó các vị Tử Kim kia còn đặc biệt biểu dương bộ phim truyền hình này, cũng nhờ vào đó nói cho chúng ta vĩnh viễn ở trên đường chống tham nhũng, chúng ta phải kiên định lòng tin.

Đây là quốc gia đánh call cho người!

Kể từ đó, 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 càng thêm hot.

Cũng ở tin tức buổi tối cùng ngày, tỉ lệ người xem 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 một lần hành động đánh vỡ đại quan 5%, trở thành một bộ phim cấp hiện tượng của Tinh Quang.

Các đài truyền hình lớn, các công ty giải trí lớn đều cảm thấy chết lạng.

Năm ngoái có hai bộ phim truyền hình cấp hiện tượng 《Trù Thần》 《Anh Hùng Xạ Điêu》, tiết mục tổng nghệ cấp hiện tượng 《Sing! China》, năm nay bắt đầu hai tác phẩm có 《Running Brothers》 《Danh Nghĩa Nhân Dân》, còn có một bộ phim truyền hình chuẩn hiện tượng 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 sắp truyền ra, tại sao tác phẩm cấp hiện tượng đến Tinh Quang lại trở nên không đáng tiền?

Vừa được tiền vừa được danh tiếng tiếng, bọn họ cũng thật sự rất mong muốn một tác phẩm như vậy!

Ngoài 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 đang bá bình phong, 《 Thần Điêu Hiệp Lữ 》 đã quay xong.

《 Thần Điêu Hiệp Lữ 》 kế thừa câu chuyện 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 , đoàn làm phim nhất mạch tương thừa, ngay cả diễn viên cũng nhất mạch tương thừa, tất cả mọi người quen thuộc, cho nên quay vô cùng nhanh chóng.

Tiếp đó chính là khăn trương chế tác hậu kỳ, chuẩn bị truyền ra trong kỳ nghỉ hè.

Nhưng bây giờ có một công tác đưa vào danh sách quan trọng, đó là 《 Vô Gian Đạo 》 phải bắt đầu tuyển vai diễn.

Bộ phim này đã bắt đầu tuyên truyền từ đầu năm, tuyên truyền là có thể so với 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , đánh vào thị trường điện ảnh nước ngoài, cho nên nhiệt độ vô cùng cao, rất nhiều đại lão truyền hình điện ảnh đều muốn gia nhập bộ phim này.

Nhưng luôn chỉ nghe âm thanh nó, không thấy bóng dáng, một chút động tĩnh cũng không có.

Có người còn sợ 《 Vô Gian Đạo 》 đã bí mật khai máy, bỏ qua cơ hội.

Bây giờ đạo diễn Tiền Đa Đa giải phóng ra ngoài, rốt cục có thể bắt đầu chuẩn bị 《 Vô Gian Đạo 》 .

Bởi vì liên tục bận bịu hai bộ phim, Tiền Đa Đa cũng gầy đi trông thấy, trên mặt có chút góc cạnh, thực sự là quá khó khăn.

“Không có cách, đều là kịch bản hay, không muốn nhường, cho nên chỉ có thể tự mình chịu tội!” Tiền Đa Đa cười khổ.

Đối với đạo diễn có cấp bậc như hấn ta mà nói, kiếm tiền đã là thứ yếu. Bọn họ càng muốn theo đuổi một loại cảm giác thành tựu, một loại cảm giác thành tựu điện ảnh, hấn ta muốn trở thành đạo diễn lớn quốc tế.

Trước đó chưa ai từng nghĩ tới 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 lại có thể đánh vào thị trường ngoài nước, còn lấy được thành tích không tầm thường, điều này khiến Tiền Đa Đa luôn canh cánh trong lòng, cho nên đối với 《 Vô Gian Đạo 》 hoàn toàn không kém coi, hấn ta càng phải chộp trong tay.

Đây là cơ hội hấn ta chứng minh bản thân với nhân dân toàn cầu!

Ta, Tiền Đa Đa, cũng là một đạo diễn quốc tế lớn!

“Tiền mập mập, nhìn thấy dáng vẻ này của ngươi ta rất vui mừng! Về sau ta nên sắp xếp nhiều kịch bản cho ngươi một chút, đảm bảo rất nhanh ngươi sẽ có thể gây đi!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

“Sur phụ, ngươi cũng đừng nói móc ta! Hiện tại ta đang phiền lòng vì một việc đây!”

“Phiền lòng chuyện gì?”

“Aiz!” Tiền Đa Đa lại thở dài: “Hiện tại rất nhiều người đều biết ta là đạo diễn 《 Vô Gian Đạo 》 , cho nên rất nhiều lão bằng hữu đều gọi điện thoại qua nơi này tìm vai, ta từ chối cũng không được, không từ chối cũng không được...”

“Cái này có gì? Để cho bọn họ tới thử vai, được thì lên, không được thì xuống!” Lâm Bắc Phàm nói chuyện đương nhiên.

“Nhưng những lão bằng hữu kia của ta cơ bản đều là ảnh hậu ảnh đế, còn rất nhiều lão tiền bối có phân lượng, muốn diễn nhân vật quan trọng gì thì thông báo một tiếng là đủ, để cho bọn họ tới thử vai có thể không tốt lắm hay không?”

Đây cũng chính là chỗ Tiền Đa Đa lo lắng.

Những người bằng hữu này của hấn ta đều có phân lượng, người có địa vị, rất chú ý thể diện, người bảo bọn họ thử vai giống người khác, cạnh tranh cùng người trẻ tuổi, trong lòng bọn họ dễ chịu mới là lạ?

Nói không chừng sau lưng ngay cả bằng hữu cũng không làm được.

Nhưng nếu như không thử vai, vậy thì phá hủy quy tắc của Tinh Quang.

Tinh Quang không quan trọng, nhưng hấn ta lại không được.

“Thực ra việc này cũng dễ làm, người hẹn bọn họ đến một lượt, cũng đừng nói là thử vai, chỉ nói là một tiệc trà, mọi người khó lắm mới tụ họp một chút, đến thảo luận 《 Vô Gian Đạo 》 . Ai thích hợp nhân vật nào, ai không thích hợp. Bọn họ xem như lão tiên bối nhất định hiểu rõ trong lòng, cứ như vậy chia nhân vật ra, vậy cơ bản xác định. Sau đó nhân vật trẻ tuổi một chút, cứ ném ra thử vai!”

Cặp mắt Tiên Đa Đa cũng muốn trừng ra ngoài, đây quả thật là biện pháp hay.

Mặc dù không phải thử vai, nhưng kỳ thật cũng không khác gì thử vai, chẳng qua là buổi biểu diễn dành riêng cho đám tiên bối này.

Cách nói tiệc trà càng thêm nho nhã, tất cả mọi người vui vẻ tiếp nhận.

Đã lôi kéo được lão tiên bối giới phim ảnh, lại không quên dìu dắt người mới, nhất cử lưỡng tiện!

Tiên Đa Đa bái phục thật sâu!

Vì sao người khác là đại lão mà hấn ta không phải, đây chính là chênh lệch!

Hiện tại rất nhiều người bên ngoài đều công kích sư phụ mình vô tài vô năng, chỉ có thể ăn bám và xài tiền, Tiên Đa Đa xem như hiểu rõ bộ mặt thật bên trong con người, khinh bỉ đám người miệng chua này thật sâu.

Không có Lâm Bắc Phàm, Tinh Quang nhiều lắm chỉ là đài truyền hình nhị tuyến.

Có Lâm Bắc Phàm Tinh Quang, nhìn xem hiện tại!

Nghe một lời nói Lâm Bắc Phàm, Tiền Đa Đa tâm tư linh hoạt, còn có thể mượn tiệc trà để trắng trợn tuyên truyền 《 Vô Gian Đạo 》 , nói nó là chúng minh tinh gia nhập liên minh quần tinh sáng chói, đại diện cho tiêu chuẩn cao nhất điện ảnh Hoa Ngữ, phòng bán vé còn không nổ?

Nói không chừng còn có thể ra nước ngoài lấy giải thưởng lớn đấy.

Chương 615: Mời Mã Đại Vân quay 《 Vô Gian Đạo 》 !

Kiếp trước, 《 Vô Gian Đạo 》 cũng có đông đảo minh tinh gia nhập liên minh, mỗi một cảnh quay đều được gọi là kinh điển, mỗi một vai diễn đều được diễn khá đúng chỗ, trình độ chế tác cao cấp rất hiếm có.

Lần này, Lâm Bắc Phàm cũng phải tái diễn kỳ tích 《 Vô Gian Đạo 》 .

Thế là, thế công tuyên truyền bắt đầu.

“Đông đảo minh tinh giới điện ảnh Trung Quốc gia nhập liên minh, tạo ra kỳ tích phim điện ảnh Hoa ngữ mới!”

“Tiếp nối bộ 《 Cô Nàng Ngô Ngáo 》 !”

“Nửa giới phim ảnh đầu tư vào đó, đại diện cho tiêu chuẩn cao nhất của phim điện ảnh Hoa ngữ!”

“Luyện Tuyệt Ái Tửu gia nhập liên minh, thịnh yến nghe nhìn đỉnh cấp!”

“ 《 Vô Gian Đạo 》 , chế tác đỉnh cao của phim điện ảnh Hoa ngữ, Ảnh đế đỉnh cấp gia nhập liên minh, âm nhạc phối đỉnh cấp, đại diện cho tiêu chuẩn cao nhất của phim điện ảnh Hoa ngữ, một bộ phim mà người không thể bỏ qua!”

...

Những tiêu đề bùng nổ này, khiến muôn vàn người trông mong.

Vào ngày tổ chức tiệc trà, hơn mười vị lão đại trong giới truyền hình điện ảnh lái xe đến thành phố điện ảnh Giang Nam tham gia tiệc trà.

Chỉ Ảnh đế đã có đến mười người, Ảnh hậu cũng không kém nhiều, còn có rất nhiều lão đại ca của giới điện ảnh cười híp mắt xuất hiện, một người nổi tiếng hơn một người, một người cổ tay lớn hơn một người.

Mọi người lái xe đi thẳng tới cửa ra vào của thành phố điện ảnh Giang Nam, sau đó xuống xe chào hỏi fan hâm mộ xung quanh, đi bộ vào thành phố điện ảnh.

Xung quanh đầy fan hâm mộ và quần chúng nhiệt tình reo hò, khiến cả thành phố điện ảnh Giang Nam trở nên đông đúc.

Toàn bộ quá trình cứ như đang đi thảm đỏ.

Còn có rất nhiều minh tinh đến cộ nhiệt độ, một tiệc trà nho nhỏ lại như một thịnh hội điện ảnh.

Giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada trong nước đều buồn bực hồng.

Lúc trước bọn họ bắt tay làm một bộ 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》, tuyên bố là đông đảo minh tinh gia nhập liên minh, cũng tuyên bố là muốn đánh vào thị trường nước ngoài, làm tung bừng sôi nổi, nhưng so sánh với 《 Vô Gian Đạo 》 cứ như tiểu vụ gặp đại vụ.

《 Vô Gian Đạo 》 cũng có đông đảo minh tinh gia nhập liên minh, trên cơ bản đẳng cấp minh tinh của bọn họ đều thuộc vào hàng ngũ đỉnh cao, còn có rất nhiều lão đại giới điện ảnh đã quy ẩn nhiều năm cũng xuất hiện.

《 Vô Gian Đạo 》 cũng tuyên bố muốn đánh vào thị trường nước ngoài, kết quả rất nhiều người đều tin tưởng, làm hệ thống nước tuyên truyền. Bây giờ 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》 của bọn họ đã là sấm to mưa nhỏ, không tốn tiền thì không có sức tuyên truyền.

Bây giờ, 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》 đã bị 《 Vô Gian Đạo 》 bao phủ.

Nghĩ đến đông đảo ngôi sao gia nhập liên minh, mọi người sẽ nghĩ đến 《 Vô Gian Đạo 》 đầu tiên, chứ không phải 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》 .

Cảm giác, giải trí Ali + Ảnh Nghiệp Dada, cũng không sánh nổi một Tinh Quang!

Ngay cả tám công ty điện ảnh lớn ở nước ngoài cũng rất coi trọng bộ phim này.

Bây giờ, Ảnh Nghiệp Tinh Quang trong mắt bọn họ đã là sự uy hiếp to lớn, uy hiếp địa vị thống trị của bọn họ ở Hollywood.

Mới thành lập chưa đến một năm đã phát triển đến quy mô mấy trăm ức, các bộ phim điện ảnh được đẩy ra một cái nổi tiếng hơn một cái, còn có 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 đã xông vào top 20 doanh thu phòng bán vé phim điện ảnh toàn cầu, còn xếp khá cao.

Bàn về tài sản, Ảnh Nghiệp Tinh Quang hoàn toàn không kém hơn bọn họ.

Bàn về năng lực lợi nhuận, lại bỏ xa bọn họ tám con phố.

Hơn nữa sau lưng còn có tập đoàn Tinh Quang rất khủng bố, dù là tài nguyên hay là tài sản đều rất phong phú, đã loáng thoáng được người ta gọi là công ty điện ảnh thứ chín.

Sức uy hiếp của Ảnh Nghiệp Tinh Quang quá lớn, lớn đến mức bọn họ không thể coi thường.

“Chúng ta có cần áp dụng một số hành động không?”

“Nếu chúng ta áp dụng hành động, Tinh Quang cũng có thể! Có được thị trường Trung Quốc to lớn, thủ đoạn của hắn càng cường đại hơn! Bây giờ Châu u đang khủng hoảng kinh tế, ảnh hưởng rất lớn, làm ăn khó khăn, nếu mất đi thị trường Trung Quốc, sẽ không hay.”

“Ôi, cũng chỉ có thể tạm thời như vậy! Ai có thể ngờ một công ty lại quật khởi nhanh như vậy?”

...

Nhìn thấy 《 Vô Gian Đạo 》 được làm thuận lợi thành công, Lâm Bắc Phàm liền nghĩ đến 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》 .

Nhớ đến 《 Phong Thần Truyền Kỳ 》 , Lâm Bắc Phàm lại nghĩ đến Mã Đại Vân, lúc trước từng mời hắn quay 《 Công Thủ Đạo 》 .

Lâm Bắc Phàm cảm thấy cũng cần phải mời hắn ta đến quay 《 Vô Gian Đạo 》 , có qua có lại.

Thế là, hắn gọi vào số điện thoại riêng của Mã Đại Vân.

Mã Đại Vân đang ngồi trên máy bay tư nhân bay đến nước Anh, đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại.

Cầm lên nhìn phát hiện là Lâm Bắc Phàm, nở một nụ cười nhạt, tiểu lão đệ này rất thú vị. Tuy hai người có quan hệ cạnh tranh ở một số nghiệp vụ, nhưng ngày thường quan hệ cũng không tệ lắm, bình thường còn có thể nói chuyện thả lỏng tâm trạng.

Đối với lão đại thương nghiệp giống như hắn ta, có thể quen mấy người bạn cũng không dễ dàng.

Mã Đại Vân nghe điện thoại, trong điện thoại vang lên giọng nói của Lâm Bắc Phàm: “Mã tổng, có rảnh không? Ta cả một vụ buôn bán nhỏ trăm ức muốn nói với ngươi!”

Mã Đại Vân: “...”

Xem đi, đây là lời người nói sao?

Cái gì gọi là, một vụ buôn bán nhỏ trăm ức?

Quy mô đã đạt đến trăm ức, cái này còn có thể gọi là vụ buôn bán nhỏ sao?

Ngươi không trang bức thì sẽ chết sao?

Từ sau khi Lâm Bắc Phàm tham gia cuộc phỏng vấn 《Đại Nhân Vật》 của CCTV, lời nói trang bức của hắn nổi tiếng, dẫn dắt trào lưu trang bức của thời đại.

Sau khi rất nhiều lão đại xem buổi phỏng vấn của Lâm Bắc Phàm đều hiểu ra.

Cuộc đời không trang bức, khác gì cá ướp muối chứ?

Bây giờ bọn họ đã công thành danh toại, cũng kiếm đủ tiền lời, chỉ còn lại con đường nói chuyện trang bức này để phát triển thôi.

Thế nhưng cuối cùng lại buồn bã phát hiện, tất cả bức đều bị Lâm Bắc Phàm trang.

Lâm Bắc Phàm nói Giang đại tạm được!

Lâm Bắc Phàm không biết thê mỹ!

...

Lâm Bắc Phàm không có gì cả!

Lâm Bắc Phàm hối hận sáng tạo Hồng Đậu!

Lâm Bắc Phàm gia đình bình thường!

Mục tiêu một ức của Lâm Bắc Phàm!

...

Ai nhìn được?

Thật sự mỗi một phương diện bao gồm việc học, tình yêu, sự nghiệp, gia đình, đều trang bức đến cực điểm!

Cuối cùng các vị lão đại đều không thể trang bức được, trong lòng rất buồn bức.

Mã Đại Vân kiềm chế sự kích động muốn hành hung đối phương một trận, giọng điệu bình tĩnh: “Vụ buôn bán nhỏ gì?”

“Không phải lúc trước ngươi mời ta quay 《 Công Thủ Đạo 》 sao? Thế nhưng lúc ấy ta có việc phải từ chối. Coi như có qua có lại, ta muốn mời ngươi diễn một vai trong 《 Vô Gian Đạo 》 . Nơi này đều là đông đảo minh tinh gia nhập liên minh, tấn công vào thị trường nước ngoài. Còn doanh thu phòng bán vé, có lẽ tạm được cũng đột phá được mốc 100 ức.”

Mã Đại Vân: “...”

Muốn ta đi quay phim điện ảnh cho ngươi, ngươi thật sự có can đảm nghĩ!

“Thật ra ta đã sớm nghe nói về bộ phim 《 Vô Gian Đạo 》 này, ta cũng rất muốn tham gia, thế nhưng bây giờ ta bận rộn nhiều việc!”

“Không phải ngươi sắp về hưu à, bận soạn bài?”

Mã Đại Vân: “...”

Còn có thể nói chuyện tử tế hay không!

Mã Đại Vân tức giận: “Ta còn chưa về hưu đâu. Bây giờ ta đang vội đi gặp thủ tướng nước Anh, sau này có rảnh lại nói sau!”

Sau đó nhanh chóng cúp máy.

Trên mặt cười híp mắt, cuối cùng cũng để ta trang bức một lần.

Ở bên kia, Lâm Bắc Phàm cũng mỉm cười.

Hắn gọi điện thoại tới là vì mĩa mai Mã Đại Vân, đã đạt được mục tiêu cũng nên rút lui.

Chương 616: Vọng Khí Thuật lại tiến hóa, đại địa do hắn quản lý!

Thời gian chậm rãi trôi qua, khủng hoảng ở Châu u càng ngày càng nghiêm trọng, đồng Euro càng ngày càng không được.

Các đại tư bản đuổi đánh đến cùng, đồng Euro nhiều lần sáng tạo độ thấp mới, rất nhiều người đã mất đi lòng tin.

Cuối cùng –

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Trong đầu vang lên một giọng nói quen thuộc.

“Lại đến lúc thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Nhìn lại thời gian, vừa mới qua khoảng 12 ngày. Lúc trước dự đoán là nửa tháng, nhưng bây giờ lại ít hơn ba ngày, đồng Euro này thật sự vô dụng, ngay cả nửa tháng cũng không trụ được.

Thế nhưng đây là một chuyện tốt với Lâm Bắc Phàm.

“Hệ thống, cường hóa cho ta đi!” Lâm Bắc Phàm không kịp chờ đợi nói.

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mới kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay lúc này, cơ thể của Lâm Bắc Phàm trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy, lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn.

Thế giới càng thêm thân thiết, cảm giác tồn tại mạnh hơn.

Các tầng mây, sấm sét, mưa gió đủ loại ở xung quanh đều rất nghe lời, để bọn chúng làm cái gì thì làm cái đó.

Sau đó xúc tu vươn về phía địa cầu, vươn xuống mặt đất, thậm chí đi sâu vào trong địa cầu, cảm nhận được đại dương, núi non sông suối, rừng rậm tầng nham thạch, núi lửa, sa mạc thậm chí là ở dưới mặt đất như lòng đất, vỏ trái đất đủ loại, phát hiện những thứ cấu tạo thành đại địa đề trở nên thân thiết.

Trong lúc hoảng hốt, hẳn có cảm giác đã biến thành địa cầu.

Cảm giác bản thân có thể điều khiển được những thứ này.

Lâm Bắc Phàm đã có kinh nghiệm một lần, đương nhiên biết điều này có ý nghĩa gì.

“Chẳng lẽ từ nay về sau, đại địa do hãn quản lý?”

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng ký chủ đã tăng Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư ‘nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn’ (60%) lên tới cảnh giới tiểu thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 8 điểm, thọ mệnh tăng lên 20 năm!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư của ký chủ đã đạt tới cảnh giới tiểu thành, đặc biệt thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 94, tốc độ 94, phòng ngự 94, khôi phục 94, không chế 94, tinh thần 94

Thọ mệnh: 460 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (60%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x8, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 6006 ức

Đã dùng: 6000 ức

Còn dư: 6 ức

Lâm Bắc Phàm không biến thân lại, vẫn hóa thành Thượng Thương Chi Nhân, sau đó xông vào địa cầu.

Đứng ở dưới biển sâu, Lâm Bắc Phàm vừa mới suy nghĩ, nước biển xung quanh đã bắt đầu chuyển động, tạo thành một mạch nước ngầm to lớn, khuấy động thế giới bình tĩnh dưới đáy biển, các sinh vật biển nhỏ bé cảm nhận được nguy hiểm đều chuồn mất, rất nhiều cự thú trong biển sâu đều bị kinh động xuất hiện, nhưng toàn bộ đều né tránh rất xa.

Toàn bộ thế giới dưới đáy biển, hoảng sợ như ngày tận thế.

Lại như là thần biển đang nổi giận!

Lúc này, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một con cá lớn không biết sống chết bơi tới.

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm ngưng tụ, con cá lớn này bị mạch nước ngầm cuộn trào mạnh mẽ nhốt lại, làm thế nào cũng không tránh thoát được, sau đó bị Lâm Bắc Phàm hút ra rất xa.

Lần này, cuối cùng không còn sinh vật biển nào đến khiêu khích nữa.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục khuấy động nước biển, quy mô vận chuyển của nước biển càng lúc càng lớn, càng lúc càng mãnh liệt, cuối cùng ảnh hưởng đến mặt đất, mặt biển gió êm sóng lặng cũng biến thành sóng lớn mãnh liệt, ảnh hưởng đến vùng biển trong chu vi hơn ngàn mét.

Tình cảnh này, bị vệ tinh khí tượng trinh sát được.

“Đây là tình huống gì? Không kiểm tra được sẽ có bão, tại sao lại có tình huống này?”

“Chẳng lẽ là vỏ trái đất di chuyển? Khiến đáy biển bị chấn động?”

“Cũng không có phản ứng ở phương diện này!”

“Vậy đây là tình huống gì? Chẳng lẽ là biển động?”

“Không có địa chấn lấy đâu ra biển động? Thật sự gặp quỷ!”

“Thời tiết gần đây thật sự gặp quỷ, làm người ta đau đầu!”

...

Lâm Bắc Phàm tiếp tục chơi đùa với nước biển, hồn nhiên không biết bản thân đã tạo thành sự rắc rối lớn đến mức nào với cục khí tượng.

“Đây là dời sông lấp biển!” Lâm Bắc Phàm tự nói: “Nếu phối hợp với gió xoáy gì đó, uy lực sẽ càng cường đại hơn!”

Đã có kết quả thí nghiệm, Lâm Bắc Phàm đổi chỗ, đến một vùng biển khác, phát hiện đáy biển ở nơi này có một lòng chảo rất sâu, đây là vết nứt sau khi vỏ trái đất di chuyển.

Thế là, Lâm Bắc Phàm lại rục rịch.

“Ầm ầm...”

Các tảng đá của vỏ trái đất ở hai bên rãnh biển lại từ từ kết hợp lại, tiếng động tạo ra có thể dùng câu núi kêu biển gầm để hình dung.

Hiện tượng này vẫn bị cục khí tượng trinh sát được.

“Boss, lần này có phản ứng mạnh mẽ hơn! Đáy biển xảy ra địa chấn!”

“Ừm, đây mới thật sự là vỏ trái đất dưới đáy biển chuyển động, hoặc phải nói là động đất, mạnh hơn cái vừa rồi rất nhiều!”

“Mọi người phải chú ý, cấp độ động đất lớn hơn, có thể sẽ xảy ra biển động!”

“Lập tức thông báo với vùng duyên hải xung quanh, để bọn họ chuẩn bị sẵn sàng.

Dưới đáy biển, Lâm Bắc Phàm cũng biết mình làm như vậy chắc chắn sẽ gây ra thảm họa lớn, vì vậy hắn vừa cho vỏ trái đất chuyển động, vừa xoa

điều sự ảnh hưởng của sóng biển. Vì vậy khi hai bên rãnh biển này hoàn toàn khép lại, mấy ngàn mét trên mặt biển vẫn bình tĩnh như trước.

Cục khí tượng lại lần nữa ngỡ ngác.

“Thật sự gặp quý! Cấp độ động đất lớn như vậy, kết quả lại không xảy ra cái rầm gì hết!”

“Điều này không hợp lẽ thường, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì rồi hả?”

“Thật sự không hợp lẽ thường, ngay cả một cơn sóng nhỏ cũng không xuất hiện!”

“Có phải máy móc của chúng ta bị hỏng rồi không, hai lần đều sai!”

“Cục khí tượng của chúng ta lại sắp bị mắng!”

...

“Đây là di sơn đảo hải!” Lâm Bắc Phàm tự nói.

Ngay sau đó, Lâm Bắc Phàm lại thí nghiệm mấy năng lực khác, phát hiện bất cứ thứ gì ở dưới đại địa cũng do hắn quản lý, hắn có thể di sơn đảo hải, phiên giang đảo hải, cải thiên hoá địa, đất rung núi chuyển, di hành hoá vị...

Tóm lại, khắp nơi do hắn cải tạo, trở thành vườn hoa của hắn!

Điều này còn cường đại hơn quyền hành của Thiên đạo!

Có thể được coi là quyền hành Địa đạo!

Thiên đạo chỉ để hắn không chế bầu trời, có quyền năng hô phong hoá vũ, khu lôi chí điện, tuy nhìn có vẻ cường đại nhưng sức ảnh hưởng với địa cầu cũng có hạn, nhiều nhất cũng chỉ có thể phá hoại mặt đất một lần, nhưng lại không tạo ra sự ảnh hưởng to lớn với địa cầu.

Tất cả sinh vật đều bị hủy diệt, nhưng địa cầu vẫn xoay chuyển.

Nhưng bây giờ đã khác, hắn như biến thành ý thức Gaia của địa cầu, khắp nơi đều do hắn quản lý.

Dùng lời Hồng Hoang để nói, hắn đã nắm giữ Địa đạo.

Thông qua quyền hành này, Lâm Bắc Phàm có thể tạo ra sự phá hoại to lớn với địa cầu, phạm vi tấn công lớn hơn, uy lực càng lớn hơn, đây chính là điểm khác biệt. Thấy quốc gia nào khó chịu, trực tiếp hạ một cái địa chấn, đại lục bị nhấn chìm, cam đoan khiến người muốn trốn cũng trốn không thoát.

Sức uy hiếp này mạnh hơn vũ khí hạt nhân nhiều!

Vũ khí hạt nhân chỉ có thể quét rác, hắn lại có thể hủy diệt cả địa cầu!

Trên trời dưới đất, đều thành phạm vi quản lý của hắn!

Chương 617: Tất cả tài phú thiên hạ thuộc về ta!

Thế nhưng, dù là trên trời dưới đất, hắn đều lười quản lý.

Việc khiến hắn vui vẻ nhất là, tài nguyên đại địa và tất cả tài phú đều thuộc sự quản lý của hắn!

Dưới đại địa chôn giấu bao nhiêu tài nguyên?

Đếm mãi không hết, dùng mãi không cạn.

Nếu chuyển đổi thành tiền tài, hắn sẽ giàu có đến mức nào?

Học xong Thiên Tử Vọng Khí Thuật chỉ là việc vài phút.

Bây giờ, việc quan trọng nhất với hắn, là phải làm thế nào để chuyển hóa những thứ này thành của cải của mình.

Lấy ra những tài nguyên này ra sẽ khiến người ta vô cùng đỏ mắt, thậm chí còn không tiếc phát động chiến tranh, nếu là cá nhân căn bản không thể sử dụng, vậy không có cách nào chuyển hóa thành thu nhập hợp pháp của hắn.

“Trước tiên ta phải chuyển một vài tài nguyên cho Somalia, sau đó lại khai thác nó ra.” Lâm Bắc Phàm nghĩ là làm.

Sau đó, hắn vận dụng thần lực của mình, tạm thời gọi là thần lực đi, chuyển một số tài nguyên có chất lượng tốt ở xung quanh Somalia đến trong phạm vi khu vực của Somalia.

Vì không tạo ra sự ảnh hưởng nghiêm trọng, tốc độ di chuyển của Lâm Bắc Phàm cũng không nhanh.

Nếu nhanh quá sẽ gây ra địa chấn, điều này không tốt.

Thế nhưng, thiết bị trinh sát hiện đại cũng rất tân tiến, trinh sát ra những di chuyển rất nhỏ.

Nhưng tiếc rằng chỉ cần không gây ra địa chấn, sẽ không có quá nhiều người để ý đến.

Mỗi ngày di chuyển một chút, như vậy khoảng một tháng sau, Somalia sẽ biến thành một khu vực bảo tàng.

Bây giờ, sau khi Somalia được Ramillado công hiến, vẫn giữ được khu vực quản lý quân sự, trên cơ bản đã khôi phục trật tự, mọi người vẫn làm việc và sinh sống như cũ, cứ như không có bất kì sự thay đổi nào với trước kia.

Nhưng trước kia có mấy thế lực quản lý, bây giờ lại chỉ có một.

Lúc này Ramillado lại vô cùng đau đầu, tất cả vấn đề cũng nhau tràn tới, thiên đầu vạn tự, khiến hắn ta bận rộn chân không chạm đất.

Quản lý mấy trăm vạn người và quản lý mấy ngàn người là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Lúc quản lý một đội lính đánh thuê, trên cơ bản hắn ta chỉ cần quản lý tốt việc ăn ngủ của mấy ngàn người, đảm bảo bọn họ huấn luyện chiến đấu thật tốt, lúc trước hắn ta có kinh nghiệm với những thứ này nên rất nắm chắc.

Nhưng bây giờ quản lý mấy trăm vạn người, những vấn đề cần giải quyết nhiều hơn trăm lần.

Điều đầu tiên là, chính quyền của hãn ta đến quá đột ngột, dân chúng Somalia cũng không có lòng trung thành với bọn họ.

Đối với dân chúng Somalia mà nói, bọn họ chỉ là một người quản lý, chỉ là một trong ngàn vạn chính quyền ở Châu Phi, biết đâu ngày mai sẽ đổi sang cái khác, điều này không có chút liên quan nào với bọn họ.

Không có lòng trung thành, làm sao xây dựng quốc gia này được?

Chẳng lẽ dùng súng chĩa vào đầu bọn họ sao?

Lúc quân cách mạng phản động xông vào văn phòng chính phủ, có lẽ dân chúng cũng không nhìn quá nhiều.

Vì vậy điều đầu tiên hãn ta phải giải quyết, là vấn đề lòng trung thành của dân chúng.

Nhất định phải mang đến chỗ tốt và lợi ích thiết thực cho bọn họ, ít nhất phải để bọn họ gia tăng thu nhập, cuộc sống yên ổn, mới có thể khiến bọn họ sinh ra lòng trung thành, mới có thể khiến bọn họ ủng hộ hãn ta từ tận đáy lòng, như vậy chính quyền mới được củng cố.

Làm sao giải quyết tốt mối quan hệ với các quốc gia xung quanh cũng là việc lớn.

Bây giờ chính quyền của hãn ta còn chưa nhận được sự thừa nhận của các quốc gia xung quanh, ngược lại vì quá cứng rắn, đã biến thành phần tử khủng bố bị các quốc gia xung quanh đề phòng, mối quan hệ rất căng thẳng, ảnh hưởng rất nhiều đến sự phát triển của quốc gia.

Còn có trên quốc tế, hãn ta giẫm lên nước Mỹ để thượng vị, trong tay còn có 6000 con tin, chắc chắn nước Mỹ sẽ không để hãn ta sống tốt. Còn rất nhiều quốc gia cũng không hy vọng chính quyền của hãn ta tiếp tục tồn tại.

Nếu như dựng nước, chắc chắn từng bước đều khó khăn chông chát.

Nhưng trước mắt còn một vấn đề rất khẩn cấp đặt ở trước mặt hãn, đó chính là thiếu thốn nhân tài.

Quản lý một quốc gia là việc có rất nhiều mặt, cần đủ loại nhân tài, thế nhưng trình độ giáo dục của Somalia thật sự quá thấp, hơn một nửa dân số mù chữ, sao người có thể chọn được nhân tài từ những người này?

Trên cơ bản những người do hấn ta mang tới đều là nhân tài đánh giặc, mặt quân sự còn tạm được, nhưng ở phương diện quản lý quốc gia, xây dựng kinh tế lại hoàn toàn không thông, nếu không phải tộc lão trong bộ lạc Thiên Lang của hấn ta giúp đỡ quản lý, bây giờ cũng đã lộn xộn rồi.

Muốn chọn người từ bên ngoài lại càng không thể nào, bởi vì nơi của hấn ta là khu vực chiến tranh, những nhân tài cao cấp này sao có thể bỏ lại cuộc sống tốt đẹp, mạo hiểm rất nhiều để đến nơi này?

“Quá khó!” Ramillado buồn bực gần như bạc cả tóc.

Sau đó hấn ta móc lang nha ở trên cổ ra, thành kính cầu nguyện: “Cầu xin Tổ thần điện hạ phù hộ ta vượt qua cửa ải khó khăn này!”

Chỉ như vậy, trái tim của hấn ta mới trở nên yên ổn và kiên định.

Lâm Bắc Phàm nhìn thấy một màn này cũng mỉm cười.

Nếu xây dựng đất nước dễ dàng như vậy hấn đã sớm làm rồi, sao lại để người khác làm thay?

Dù sao nơi này cũng là địa bàn thuộc về hấn, tự bảo tồn tương lai của hấn, càng nhanh chóng chế tạo thành công càng có lợi cho hấn.

Lâm Bắc Phàm quyết định vẫn ra tay giúp hấn ta một chút.

Hấn mở tuyến vận mệnh ra, tìm kiếm phương diện liên quan đến nhân tài ở trên vùng đất Châu Phi rộng lớn này, sau đó nối sợi dây vận mệnh trên người những nhân tài này đến trên người Ramillado.

Dưới sự dẫn dắt của sợi dây vận mệnh, cuối cùng bọn họ sẽ nhanh chóng gặp gỡ, hơn nữa còn bị Ramillado thuyết phục.

Cảm giác này giống như thời Tam quốc, nghĩa sĩ tìm tới chúa công.

“Ta chỉ có thể giúp người đến đây!”

Dường như trong lòng Ramillado cảm giác được, sau đó đột nhiên bá lạy trời đất.

Nhìn về phía một lục địa khác, lúc này ở Châu u đang lông gà đầy đất.

Bởi vì ảnh hưởng từ khủng hoảng kinh tế, quốc gia không trả nổi tiền, tỉ lệ thất nghiệp tăng lên, rất nhiều công dân đều không quan tâm buôn bán, biểu tình thị uy ở khắp mọi nơi, còn có một vài người nhân cơ hội phá hoại, hỗn loạn không chịu nổi.

Ở phương diện kinh tế, các nhà cổ phiếu lớn phát triển mạnh mẽ như thác nước, đồng Euro giảm mạnh 20%.

Bởi vì quá hỗn loạn, rất nhiều nhà máy, xí nghiệp đều dừng công việc, ngay cả trường học cũng tạm thời đóng cửa nghỉ học. Nhất là khách du lịch cũng bị đả kích nặng nề, bây giờ không ai dám đến Châu u du lịch.

Ba ngày hai bữa bên EU lại tổ chức họp, cãi cọ với nhau, dù có bàn bạc cũng không nghĩ ra cách giải quyết.

Dưới tình hình kinh tế như thế này, cho dù là xí nghiệp và tập đoàn lớn cũng không may mắn thoát khỏi.

Châu u chịu sự ảnh hưởng từ khủng hoảng tài chính, tập đoàn Andrews hùng bá ở Châu u sống rất khổ sở, thậm chí còn có cảnh nước sôi lửa bỏng.

Lúc trước, phần lớn tài chính của tập đoàn Andrews đều bị Kaine Andrews rút đi giao cho đại vụ sư, vốn cũng có thể miễn cưỡng sống qua ngày, nhưng ai biết khủng hoảng tài chính lại ập tới, hơn nữa còn là khủng hoảng tài chính ở trong cửa nhà mình.

Bây giờ ở mặt tài chính cũng không đủ tiền tài, ngân hàng lại không muốn cho vay vào lúc này, khoảng thời gian này có thể sống tốt được sao?

Nhìn tài sản nhà mình co lại từng ngày, Kaine Andrews buồn bực đến bạc tóc, đã mấy ngày mấy đêm không thể ngủ ngon giấc.

Jessica cười gãy cả eo, bởi vì trong đó cũng có một phần công lao của nàng.

Không có việc nào vui vẻ hơn việc nhìn thấy kẻ thù của mình đau khổ.

Lúc mới nghe nói, nàng đã vụng trộm bố trí.

Nàng muốn mượn kỳ ngộ ngàn năm một thuở này, đánh sập tập đoàn Andrews, cướp lại tất cả mọi thứ đã mất đi, để người ca ca này của nàng không có gì cả, chuộc tội cho tất cả những việc hấn ta đã làm.

Chương 618: 《 Tình Yêu Đầu Tiên 》 công chiếu!

Chúng ta vẫn nên quay lại Trung Quốc rộng lớn hòa bình đi.

Bây giờ, 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 và 《 Thần Điều Hiệp Lữ 》 đều đã đóng máy, trước mắt đang gắng sức đuổi theo chế tác hậu kỳ, cũng sẽ được đẩy ra vào kỳ nghỉ hè.

Những ngày qua, cứ ba ngày hai bữa Ngô Tiểu Kinh lại chạy đến thành phố điện ảnh Giang Nam, xem hiệu ứng của 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 như thế nào.

Đây là bộ phim điện ảnh đầu tiên của hấn ta, đồng thời cũng là sản phẩm kết tinh của hấn ta và các sư huynh đệ, không thể chấp nhận được sự qua loa nhất thời của hấn ta.

Cùng lúc đó, phim điện ảnh 《 Chiến Lang 》 cũng bắt đầu công tác chuẩn bị.

Đã tìm kiếm được mấy diễn viên giỏi.

“Ngô Tiểu Kinh, nghe nói ngươi đã bắt đầu tuyển diễn viên?” Gặp được trong thành phố điện ảnh Giang Nam, Lâm Bắc Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, dù sao cũng sắp bắt đầu quay phim điện ảnh, hơn nữa còn là bộ phim điện ảnh quân sự mà ta thích nhất, vì vậy không nhịn được, sớm tiếp xúc với mấy người cũng tốt.” Ngô Tiểu Kinh giải thích.

“Nghe nói còn có mấy người quen, người còn kéo cả Vu Thiên đại gia! Còn có thư ký Đạt Khang trong 《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 , hình như cũng bị người kéo đến diễn một vai!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Hắc hắc, bọn họ đều là diễn viên giỏi, ta cảm thấy rất thích hợp.” Ngô Tiểu Kinh mỉm cười, sau đó đột nhiên phàn nàn: “Nhưng cũng gặp phải một vài diễn viên khó nói chuyện. Lúc trước ta nhìn trúng một tiểu thị tươi nổi tiếng, cảm thấy rất phù hợp vai hùng hải tử trong đó, vốn muốn gặp hắn một lần. Lúc mới đầu còn dễ nói chuyện, nhưng vừa nghe ta làm đạo diễn, sắc mặt lập tức thay đổi, kêu giá 40 triệu, thật sự bị điên! Ta tuyệt đối không chiều theo bọn họ, dù chết ta cũng không cho bọn họ tiền!”

Tuy 《 Chiến Lang 》 đã trở thành hạng mục của Tinh Quang, chắc chắn không có vấn đề ở phương diện tiền bạc, nhưng Ngô Tiểu Kinh vẫn thích dùng tiền trên lưỡi thép, nếu người có kỹ năng diễn tốt thì cũng thôi đi, lại còn là người không có kỹ năng diễn, cần người ích lợi gì?

Cái gọi là độ nổi tiếng, Tinh Quang không bao giờ thiếu độ nổi tiếng!

Lúc tuyên vai diễn cũng chưa từng nhìn danh tiếng!

Nếu không phải bây giờ vẫn đang giữ bí mật, hẳn ta thật sự muốn nói những chuyện này ra để vả mặt bọn họ.

“Không sao, việc này sẽ khiến hắn hối hận! Đại hội xúc tiến đầu tư sáu tháng cuối năm của Tinh Quang sắp bắt đầu rồi, hôm nay người thờ ơ với ta, ngày mai ta khiến người không với cao nổi!”

“Chính là lý lẽ này!” Hai người đều mỉm cười.

Trải qua một khoảng thời gian, độ hot của phim điện ảnh 《 Trai Già: Mạnh Long Quá Giang 》 đã từ từ giảm sút, trước mắt đã lấy được 50 ức doanh thu phòng bán vé, đột phá mốc 55 ức ngay trong tầm tay, trong đó không thể bỏ qua công lao của 《 Tiểu Bình Quả 》 .

《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》 sắp dừng chiếu, cuối cùng 《Tình Yêu Đầu Tiên》 đã được công chiếu.

Đây là một bộ phim 《Cô Gái Năm Ấy Chúng Ta Cùng Theo Đuổi》 phiên bản nữ theo đuổi nam, là một bộ phim hài thanh xuân trưởng thành kể về một vịt con xấu xí theo đuổi bạch mã vương tử, trong quá trình theo đuổi vịt con xấu xí đã lớn lên thành một thiên nga trắng.

Một khi bộ phim hài thanh xuân trưởng thành này được đẩy ra sẽ nhận được rất nhiều lời khen ngợi.

Tình cảm ngưỡng mộ đơn thuần của A Thủy với học trưởng A Lượng, sự yêu mến của học trưởng A Lượng với A Thủy, khiến rất nhiều người cảm thấy cùng cảnh ngộ.

Nhất là các bạn nữ, cảm giác đang quay lại câu chuyện xưa của bọn họ.

“Lúc ta học trung học, dáng vẻ cũng rất xấu xí, còn xấu xí hơn cả A Thủy!”

“Đúng vậy, lúc ấy bạn rớt thi đại học, đeo mắt kính thật dày, không chú ý chăm sóc tóc của mình, như một cô nương quê mùa vậy!”

“Khi đó trong lòng ta cũng thầm thích một vị học trưởng, mặc dù không đẹp trai như học trưởng A Lượng, nhưng cũng đẹp trai sáng sủa, hơn nữa biết rất nhiều môn thể thao! Ngày nào ta cũng lén nhìn hắn, lại không dám bước tới!”

“Ta chủ động hơn các người nhiều, ta còn lén lút đưa giấy, đưa nước! Bây giờ nghĩ lại đều là ký ức tốt đẹp!”

“Chính vì có người mình thích, ta mới bắt đầu chú ý cách ăn mặc của bản thân!”

“Trong lòng mỗi thiếu nữ, đều có một bạch mã vương tử giống như học trưởng A Lượng.”

...

Còn có ca khúc chủ đề 《 Mùa Hè Có Gió Thổi Qua 》 , cũng đi theo hot khắp cả nước.

Ba người Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị cũng đi xem bộ phim này.

“Tiểu nam nhân, ta hỏi chàng, lúc chàng học trung học, có phải cũng giống như học trưởng A Lượng ở trong phim ảnh rất được hoan nghênh, có rất nhiều nữ hài tử yêu thích? Có phải trong lòng chàng cũng có một A Thủy không?”

Vũ Thiên Mị đặt một tay trước ngực Lâm Bắc Phàm, cảm nhận nhịp tim đập của hắn, xem có nói sai không.

Bạch Thanh Tuyết lập tức nhìn sang, ánh mắt sắc bén.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đây là một khu vực bom mìn!

Nếu trả lời không phải, có phải các nàng lại tiếp tục điều tra, xem ta làm thế nào viết ra kịch bản như vậy không?

Lâm Bắc Phàm thở dài: “Thật ra các nàng đã suy nghĩ quá nhiều, các nàng cũng biết ta là cô nhi, vì vậy lúc ở cấp ba rất trân trọng cơ hội học tập, căn bản không quan tâm những thứ như tình yêu.”

Hai nữ nhân nhẹ gật đầu, tỏ vẻ nói rất có lý.

“Sau này khó khăn lắm mới lên đại học, cũng muốn bắt đầu một tình yêu trường học oanh liệt, kết quả còn chưa bắt đầu đã bị người nào đó kéo vào phần mộ hôn nhân.” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm u oán.

Nói đến việc này lại khiến Bạch Thanh Tuyết rất xấu hổ.

Có thể nói đây là một vết đen rất lớn với nàng, nàng cũng không nhớ nổi vì sao lúc đó lại bị ma quỷ ám ảnh, vừa nhìn thấy hắn đã có sự thôi thúc muốn kết hôn, sau đó cứng rắn kéo hắn đi kết hôn.

Thế nhưng, nàng cũng không cảm thấy hối hận.

Nếu không phải lúc trước nàng quyết đoán, chỉ sợ cũng bỏ lỡ cơ hội với một lão công tốt như vậy.

Nàng đã coi đoạn nhân duyên này là trời cao ban cho.

“Nói vậy, bây giờ chàng rất hối hận hả?” Bạch Thanh Tuyết dữ dằn hỏi.

“Không hối hận! Có các nàng ở đây, cả đời này không hối hận!” Lâm Bắc Phàm cầm tay hai nàng.

“Coi như chàng biết nói chuyện!” Bạch Thanh Tuyết hài lòng.

“Tiểu nam nhân chàng đừng nghĩ chuyện đề tài, ta không tin lúc chàng học trung học sẽ bình yên như thế! Chàng xem ta và Nữ Vương đều bị chàng mê hoặc, ta không tin những tiểu nữ sinh đó sẽ chịu đựng được!” Vũ Thiên Mị nói.

Lời này ta thích!

Lâm Bắc Phàm không biết xấu hổ nói: “Thật ra là vì ta quá ưu tú, các nàng đều tự ti mặc cảm, không dám đến gần ta!”

Bạch Thanh Tuyết: “Bánh chọe!”

Vũ Thiên Mị: “Không biết xấu hổ!”

“Bây giờ đến lượt ta hỏi các nàng, lúc các nàng ở trường cấp ba, đại học có học trường A Lượng nào không? Các nàng thành thật trả lời cho ta, nếu không quay về gia pháp hầu hạ!” Lâm Bắc Phàm dữ dằn.

Bạch Thanh Tuyết kiêu ngạo ngẩng đầu lên: “Lúc ấy ta là nhân vật cấp bậc Nữ Thần ở trường học, người theo đuổi ta như cá diếc qua sông. Nhưng ta lại coi thường bọn họ, bởi vì ta cảm thấy bọn họ đều là tiểu hài tử, vô cùng ngây thơ, không hề xứng với ta! Lão công, lần này chàng hài lòng chưa?”

Vũ Thiên Mị càng kiêu ngạo hơn: “Nữ Vương cũng coi thường người ta, sao ta lại để ý?”

“Vì vậy người liền cướp lão công của ta?”

Bạch Thanh Tuyết hỏi.

“Cái gì gọi là cướp? Cái này gọi là chia sẻ, tỳ muội tốt nên chia sẻ đồ tốt!”

Vũ Thiên Mị chững chạc dàng hoàng nói.

“Muốn chết!”

Hai nữ nhân cãi cọ ồn ào.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 619: Vận khí tốt của Tinh Quang!

Thời gian như thoi đưa, chớp mắt đã trôi qua một tháng, đã đến sáu tháng cuối năm.

Trong khoảng thời gian một tháng này, tình hình của Tinh Quang rất tốt đẹp.

Ở phương diện phim truyền hình, 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 thuận lợi kết thúc, tỉ suất người xem bình quân 5.07%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 7.13%, phim dài tập cấp hiện tượng, đồng thời đã lãng xê mấy lão diễn viên nổi tiếng.

《Thần Điều Hiệp Lữ》 đã sắp hoàn thành phần chế tác hậu kỳ, sắp được đẩy ra.

Ở phương diện phim điện ảnh, cuối cùng 《Trai Già: Mãnh Long Quá Giang》 đã dừng chiếu, tổng doanh thu phòng bán vé đạt đến 56 ức. 《Tình Yêu Đầu Tiên》 còn đang công chiếu, trước mắt tổng doanh thu phòng bán vé đã đạt đến 38 ức.

Phần chế tác hậu kỳ của 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 cũng sắp kết thúc, việc quay chụp 《Vô Gian Đạo》 tiến triển thuận lợi.

So sánh với Tỉnh Quang, bên Châu u vẫn đang nước sôi lửa bỏng, mọi việc không có nhiều cơ hội xoay chuyển. Khủng hoảng tài chính Châu u đã bắt đầu khuếch tán ra toàn cầu, rất nhiều thực thể kinh tế đều chịu sự ảnh hưởng.

Nói ví dụ như ở Trung Quốc, việc xuất khẩu đã giảm xuống, rất nhiều công ty ngoại mậu không nhận được đơn đặt hàng, đã đóng cửa ngừng buôn bán.

Tỉ lệ thất nghiệp tăng lên rõ ràng, tình hình công việc rất tồi tệ.

Các sinh viên đại học tốt nghiệp trong năm nay đều rất buồn rầu, tìm việc là một vấn đề khó.

Rõ ràng nhất là cổ phiếu của Trung Quốc, đến bây giờ đã giảm 20%, một mảnh xanh thê thảm, dân cổ phiếu nhìn thấy đau lòng nhỏ máu, nhưng lại không thể làm gì.

Chỉ có giá nhà phát đạt một mình, chỉ tăng không giảm.

Dưới hoàn cảnh kinh tế như thế này, ngay cả kinh tế của quốc gia cũng hạ xuống, không có nhiều xí nghiệp và tập đoàn có thể may mắn thoát khỏi.

Lúc này, mọi người phát hiện ra một hiện tượng kỳ diệu, đó là các xí nghiệp hoặc là tập đoàn triển khai hợp tác với tập đoàn Tỉnh Quang, lại thể hiện rất tốt đẹp, nghịch thế tăng lên.

Ít nhất nhìn qua, lại không có nhà nào thua thiệt.

Nhất là sáu tập đoàn trăm tỷ lâu năm có hợp tác sâu sắc nhất, không hề chịu chút sự ảnh hưởng nào từ khủng hoảng kinh tế, vẫn điên cuồng bành trướng như trước. Các tài sản kém hơn chút, vẫn đang giữ được sự tăng trưởng tốc độ cao.

Đây chính là kỳ tích, ít nhất có 100 xí nghiệp hợp tác với Tỉnh Quang, thế nhưng 100 nhà này lại không có nhà nào chịu ảnh hưởng, so sánh với người cùng ngành có thể gọi là ưu tú.

Điều này ngoại trừ tài lực hùng hậu của chính xí nghiệp đó, hiệu ứng quảng cáo của tập đoàn Tỉnh Quang cũng tạo ra tác động thúc đẩy rất lớn.

Hiệu ứng kỳ diệu này, được người ta gọi là “hiệu ứng Tinh Quang”.

Sau khi công bố thành quả này, đám người xôn xao.

“Hơn 100 xí nghiệp, lại không có nhà nào tổn thất!”

“Hơn nữa phần lớn còn đang duy trì sự tăng trưởng tốc độ cao! Trong đó có mấy tập đoàn trăm tỷ hợp tác thân thiết nhất, tài sản tăng gấp đôi so với hai năm trước!”

“Các công ty quảng cáo khác cũng không kém, kém nhất cũng có thể giữ được sự tăng trưởng hai chữ số!”

“Cuối cùng ta đã biết vì sao nhiều xí nghiệp tranh cướp đến vỡ đầu cũng muốn mua quảng cáo của Tinh Quang, dù đất thế nào cũng muốn lấy được, đây chính là một lá bùa hộ thân, đảm bảo người có thể kiếm tiền!”

“Chỉ cần có quan hệ dính líu với Tinh Quang, đảm bảo sẽ không thua lỗ!”

...

Thật ra, rất nhiều thương nhân mê tín.

Dù cho không mê tín, nhưng cũng muốn lấy được dấu hiệu tốt, vậy ít nhất cũng được an ủi.

Lúc phát hiện Tinh Quang lại có hiệu quả như vậy, lại có thể mang đến vận thế tốt cho xí nghiệp, tuy có thể là trùng hợp nhưng bọn họ thà tin là có, không thể tin là không.

Thế là, địa vị quảng cáo của Tinh Quang càng được hoan nghênh hơn.

Dùng lời của bọn họ để nói, đó là tương đương với lá bùa hộ thân, dù không thể phù hộ người phát tài lớn, ít nhất cũng có thể bảo vệ người không phá sản đóng cửa, vẫn luôn kinh doanh, vậy cũng đã đủ.

Thứ được chiếm đoạt đầu tiên là tài nguyên lớn.

Tài nguyên lớn của Tinh Quang chủ yếu là phim truyền hình điện ảnh, chương trình giải trí đủ loại được phát sóng ở đài truyền hình, đây đều là chứng minh tài nguyên đỉnh cấp của Tinh Quang, mặc kệ là đề tài gì một khi đẩy ra đều sẽ ăn khách, nhưng trên cơ bản đều bị tập đoàn xí nghiệp tài sản hùng hậu lũng đoạn, không có tài sản hơn 500 ức, người cũng không có tư cách tham gia.

Nhưng bây giờ không có tài sản hơn 800 ức, chỉ sợ ngay cả tư cách tham gia cũng không có.

Đại hội xúc tiến đầu tư sáu tháng cuối năm còn chưa bắt đầu, đã có rất nhiều xí nghiệp gọi điện thoại đến hỏi ý kiến.

Điện thoại của bộ phận quảng cáo Tinh Quang sắp bị gọi nổ, thế nhưng không có thu hoạch gì.

Bộ phận quảng cáo không đi được, vậy chỉ có thể đi qua lão tổng.

Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị còn may, bọn họ đã đạt tới cấp bậc không cần đối phó với nhiều lão tổng, đối phó vài câu là qua, nhưng điện thoại của mấy vị lãnh đạo khác cũng sắp bị gọi nổ.

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Tiền tổng, mới sáng sớm đã gọi điện thoại tới, có chuyện gì quan trọng sao?”

Một vị lão tổng tập đoàn: “Hoàng tổng, ta gọi điện thoại đến chủ yếu muốn hỏi người một chuyện!”

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Nói đi, ta nhất định sẽ biết gì nói vậy!”

Một vị lão tổng tập đoàn: “Ta muốn hỏi người, Tinh Quang của các người dự định đẩy ra hạng mục gì trong sáu tháng cuối năm, có tiện tiết lộ một chút không? Ta muốn chuẩn bị một chút.”

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Tiền tổng, không phải ta không nói cho người biết, mà là ta thật sự không biết việc này!”

Một vị lão tổng tập đoàn: “Hoàng tổng, sao ngươi lại không biết chứ? Dù sao ngươi cũng là quản lý cấp cao của Tinh Quang, có hạng mục nào không qua tay ngươi trước! Ngươi chỉ cần nói cho ta biết có hạng mục nào thích hợp với tập đoàn của ta không, ta tuyệt đối không tiết lộ ra ngoài, có được không?”

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Tiền tổng, thật sự không phải ta không muốn nói cho ngươi biết, ta cũng không biết cụ thể có những hạng mục gì. Nói thật, ta không biết sớm hơn các ngươi, cũng đến đại hội xúc tiến đầu tư mới được biết.”

Một vị lão tổng tập đoàn: “Sao có thể?”

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Nói dễ nghe một chút ta là phó đài trưởng của Tinh Quang, còn là Tổng giám đốc Tinh Quang Thị Tần, nhưng cũng chỉ là một người làm công cao cấp, chủ yếu phụ trách chấp hành, ta cũng không biết bí mật thật sự!”

Một vị lão tổng tập đoàn: “Ngươi không biết còn ai có thể biết được?”

Phó đài trưởng Hoàng Chính Thanh: “Chỉ có ba người lớn nhất Tinh Quang mới biết được, nếu ngươi có thể đi được con đường kia vậy không thành vấn đề.”

...

Bên đài truyền hình không đi được, vậy thì đến thành phố điện ảnh.

Năm ngoái, dựa theo chiêu bài “mở cửa hàng đến thế giới võ hiệp” này, Tinh Quang hấp dẫn rất nhiều thương gia đến đây mở cửa hàng quan danh, theo từng bộ phim truyền hình được phát sóng, cũng lấy được hiệu quả phi phàm.

Nhưng vẫn có rất nhiều tập đoàn xí nghiệp do dự, bởi vì chi phí thật sự quá lớn.

Nhưng bây giờ vì “Khí vận” Tinh Quang, bọn họ muốn chiếm một cái hố ở chỗ này.

Nhưng lại phát hiện, hạng mục cửa hàng đã được bán sạch, chỉ có thể mong đợi thành phố điện ảnh thứ hai ra lò.

Không giành được tài nguyên lớn, vậy thì tranh tài nguyên nhỏ.

Tài nguyên nhỏ tập trung chủ yếu ở Tỉnh Quang Thị Tần.

Hơn một năm qua, Tỉnh Quang Thị Tần đẩy ra phim tự chế trên mạng, chương trình trên mạng, tuy không cách nào so sánh được với đài truyền hình Tỉnh Quang, nhưng so với mặt khác lại không kém, đều lấy được sự khen ngợi rộng rãi, tỉ suất lượt truy cập rất cao, hiệu quả quảng cáo khá tốt.

Vốn đám phim tự chế, chương trình mạng này chỉ có một vài xí nghiệp quy mô nhỏ để mắt đến, nhưng bây giờ cũng nhận được sự ưu ái của xí nghiệp lớn, bắt đầu tập trung trên mặt quảng cáo.

Các đại tư bản ưu ái đẩy rất nhiều video ngắn của công ty, sắp đặt công ty vào trong đó.

Bọn họ không cầu đạt tới tiêu chuẩn của Tỉnh Quang, chỉ cần kiếm một chén canh là được.

Chính vì vậy, Tỉnh Quang Thị Tần nghênh đón sự phát triển nhanh chóng.

Chỉ trong chớp mắt, đại hội xúc tiến đầu tư sáu tháng cuối năm 2020 của Tỉnh Quang đã đến.

Chương 620: Núi cao còn có núi cao hơn!

Lần này có thể nói là chúng tinh phùng nguyệt, đại lão tụ tập.

Chỉ tính tập đoàn ngàn ức, số tập đoàn tới đây tham gia đã vượt qua hai mươi, tập đoàn uy tín lâu năm chiếm đa số. Còn rất nhiều tập đoàn có quy mô nhỏ hơn một chút đều tới, 800 ức trở lên đạt đến hơn 40 công ty, giống như mở thịnh hội giới kinh doanh.

Bạch Thanh Tuyết chủ trì Đại hội Chiêu Thương.

“Hoan nghênh các vị tham gia Đại hội Chiêu Thương sáu tháng cuối năm 2020 của Tỉnh Quang ta, ta đại biểu Tỉnh Quang hoan nghênh các vị lão tòng! Đại hội Chiêu Thương lần này, Tỉnh Quang chúng ta sẽ đẩy ra tám hạng mục, trong đó có bốn tiết mục tổng nghệ, hai bộ phim truyền hình, hai bộ điện ảnh, đều là hạng mục vô cùng tốt, hi vọng mọi người có thể thắng lợi trở về!”

Lời đạo đầu đơn giản, sau đó lập tức tiến vào đấu thầu.

“Đầu tiên là tiết mục truyền thống ưu tú 《 Đại Hội Thơ Trung Quốc 》 ! Năm ngoái tiết mục tổng nghệ này đã lấy được thành tích người xem không tệ, năm nay chúng ta sẽ đẩy ra mùa thứ hai, chỉ tuyển nhận một nhà tài trợ duy nhất, hi vọng mọi người ưa thích!”

Tiết mục này tất cả mọi người đều quen, không cần giới thiệu quá nhiều.

Lập tức có người báo giá mười ức, cứ như vậy mở ra tranh đoạt.

Bởi vì lần này có quá nhiều người cạnh tranh, hơn nữa rất có cảm giác không để lại dư lực, cho nên giá cả tăng vọt rất nhanh.

“15 ức nguyên!”

“17 ức!”

...

Không đến chốc lát đã đột phá 30 ức, còn có mười tập đoàn cạnh tranh.

Cuối cùng, tiết mục này vẫn bị tập đoàn Thiên Tử quyết đánh đến cùng cầm xuống, giá cả còn cao hơn năm ngoái, đạt đến 51 ức.

Sau khi cầm xuống hạng mục, tổng giám đốc Chu Thiếu Khang thân thể đều có chút hư, có chút lực bất tòng tâm.

Cảm giác Đại hội Chiêu Thương lần này tất cả mọi người giống như bị điên, không chừa đường sống.

“Kế tiếp là tiết mục tổng nghệ thứ hai chúng ta muốn đẩy ra, đây là một tiết mục mới thể loại hài kịch, chúng ta sẽ mời rất nhiều nhân tài hài kịch đứng trên cùng một võ đài cạnh tranh biểu diễn, chủ yếu là mang đến vui cười và khoái hoạt cho mọi người, làm dịu phiền muộn công tác phiền muộn. Đây là một tiết mục gia đình, liền kêu là 《Siêu Cấp Hài Kịch Đại Sư》!”

《Siêu Cấp Hài Kịch Đại Sư》 là tiết mục sắp đẩy ra do Lâm Bắc Phàm và Quách Đắc Cương ước định cẩn thận, kỳ thực đã trù bị lâu ngày, chỉ cần tài trợ đứng chỗ là có thể lập tức quay chụp.

Nhìn thấy tiết mục này, ánh mắt của rất nhiều lão tổng sáng rực lên.

Bởi vì đề tài hài kịch rất nhiều thương gia đều có thể quan danh, không có hạn chế gì.

Không giống loại tiết mục truyền thống như 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》, người làm một sản phẩm khoa học kỹ thuật bỏ vào, sẽ có vẻ vô cùng đột ngột.

Tiết mục này cũng chỉ tuyên nhận nhà tài trợ duy nhất, thế là cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

“20 ức!”

“30 ức!”

...

Mỗi lão tổng đều khàn cả giọng, không thể bắt lấy nó thì không bỏ qua.

Cuối cùng, bị tập đoàn Khang Chính cầm xuống, giá cả đạt đến 60 ức.

“Không phải tập đoàn Khang Chính các người đã có một 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 rồi hay sao, sao các người còn muốn cạnh tranh tiết mục này với chúng ta?” Có vị lão tổng không phục, hạng mục tốt như vậy lại bị các người thu mất.

Tổng giám đốc Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính cười ha hả: “Người trả giá cao thì được, hạng mục tốt vĩnh viễn đều chê ít!”

“Chí ít người cũng phải lưu cho người khác ngậm canh để uống!”

“Hiện tại khủng hoảng kinh tế, làm ăn không dễ dàng, xin hãy tha lỗi!”

“ ... ”

Thần mẹ hấn ta chứ làm ăn không dễ dàng!

Nếu việc làm ăn của tập đoàn các người còn không được tính là tốt, vậy chúng ta tính là gì?

“Kế tiếp là tiết mục tổng nghệ thứ ba của Tinh Quang!” Trên mặt Bạch Thanh Tuyết lộ ra nụ cười: “Đây là một tiết mục tổng nghệ đặc biệt, đồng bộ với Olympic sắp đến, chúng ta sẽ mời quán quân Olympic lần này tới tham gia tiết mục của chúng ta, tiết mục này tên là 《 Đén Đây Nào, Quán Quân 》 !”

Mọi người lại một lần nữa kích động, đây tuyệt đối là một hạng mục tốt.

Năm nay là năm Olympic, chỉ cần tiết mục tổng nghệ có dính với Olympic, tỉ lệ người xem sẽ không kém.

Tiết mục tổng nghệ Tinh Quang càng là tiếng lành đồn xa.

Cho nên...

“30 ức! Tập đoàn Phi Vân ta ra giá 30 ức!” Lập tức có một vị lão tổng kích động đứng lên, lại là một đại nhãn hiệu vận động, hơn nữa còn là quốc tế.

“30 ức thì tính là gì, ta ra 35 ức!” Lại có một vị lão tổng đứng lên.

Chu Thiếu Khang của tập đoàn Thiên Tử cười tủm tỉm: “Ta cũng góp phần náo nhiệt, tập đoàn Thiên Tử 40 ức!”

“Chu tổng người quá rồi, tiết mục này không thích hợp với người!”

“Tại sao lại không thích hợp?” Chu Thiếu Khang lập tức phản bác.

“Vận động viên không thể uống rượu!”

“ ... ”

“Đúng, tập đoàn Thiên Tử không thích hợp, vẫn là tập đoàn Phượng Tường của ta tương đối phù hợp!” Tổng giám đốc Hoa Thiếu Phong của tập đoàn Phượng Tường lập tức giơ bảng: “Tập đoàn Phượng Tường, ra giá 45 ức!”

“Hoa Thiếu Phong người cũng quá, 《 China Got Talent 》 của người còn đang nổi tiếng đấy!”

“Thế nhưng nó sắp kết thúc, kiểu gì ta cũng phải tìm vật thay thế”.

“ ... ”

Lời nói này khiến tất cả mọi người muốn đánh hấn ta một trận.

Cuối cùng, giá cả một đường nước lên thì thuyền lên, đạt đến con số kinh người 65 ức, bị tập đoàn Phượng Tường cầm xuống. Tổng giám đốc Hoa Thiếu Phong quán triệt phương châm của bản thân, tìm vật thay thế cho 《 China Got Talent 》 .

Giá cả này thật sự sợ choáng rất nhiều người.

Chỉ có thể nói, người chưa từng tới Tinh Quang, không biết đám người này điên cuồng tới cỡ nào.

“Kế tiếp, tiết mục tổng nghệ thứ tư Tinh Quang chúng ta đẩy ra cũng là tiết mục tổng nghệ cuối cùng của năm nay! Ta nghĩ hấn mọi người đều đoán được, không sai, chính là 《 Sing! China 》 đã chế tạo thịnh hội khiến người khó quên trong năm qua!” Giọng nói của Bạch Thanh Tuyết có chút kích động, tiết mục này thật sự đã tạo thành ảnh hưởng phi phạm.

...

“Hiện tại, 《 Sing! China 》 bắt đầu chiêu thương, nhà tài trợ suy nhất!”

CEO tập đoàn Mỹ Trang, An Mỹ Nghiên lập tức đứng lên, ngang ngược nói: “Tiết mục này ta muốn, 60 ức”

Đám người: “...”

Đương nhiên, cái giá cả này còn chưa dọa ngã được đám người.

Kỳ thực rất nhiều người chính là vì tiết mục này mà đến.

Bởi vì tỉ lệ người xem 《 Sing! China 》 đã rõ như ban ngày, lực ảnh hưởng của nó là cảm động lây, tiết mục tổng nghệ cấp hiện tượng duy nhất trong mười năm qua, một hồi thịnh yển cuồng hoan không gì sánh kịp!

Mùa thứ nhất đã thành công như vậy, mùa thứ hai có kinh nghiệm của mùa một, chẳng phải sẽ càng thêm thành công?

“An tổng, người nghĩ quá đẹp, chỉ 60 ức đã muốn cầm xuống 《 Sing! China 》 ? Ta Hoàng Thanh Phong là người thứ nhất không phục, ta ra giá 65 ức, 《 Sing! China 》 ta muốn chắc rồi!” Một lão tổng khí thế kinh người đứng lên.

“Tiết mục ta này cũng rất xem trọng, tập đoàn Sophie chúng ta ra giá 68 ức!” Một lão tổng tập đoàn trang trí thiết kế sửa sang nội thất đứng lên.

Ngay sau đó, lão tổng thứ ba đứng lên, hất ta kinh doanh điện thoại di động, đã bán sang nước ngoài.

“Xem ra, chúng ta phải so một lần thật tốt rồi!” An Mỹ Nghiên cười lạnh.

Giá cả một đường đẩy lên, cuối cùng vượt qua 80 ức.

Nhưng vẫn bị An Mỹ Nghiên bá đạo lấy giá trên trời 90 ức cầm xuống.

Chương 621: 《 Vì Sao Đưa Anh Tới 》 , phim truyền hình cảm quảng cáo truyền bá bên trong!

Giữa trận nghỉ ngơi 20 phút.

Thế nhưng là 20 phút này, Bạch Thanh Tuyết cũng không có thanh nhàn, các vị lão tổng đều qua tới chào hỏi, cực kỳ nhiệt tình, sau đó thuận tiện tìm hiểu bốn cái hạng mục tiếp theo là cái gì.

“Các vị lão tổng, tiếp theo đây chúng ta sẽ đẩy ra một bộ phim thần tượng hiện đại, một bộ phim tiên hiệp nhiều tập. Phương diện điện ảnh, tất cả đều là phim hiện một bộ sẽ ở chiếu lên trong quốc khánh, một bộ khác sẽ công chiếu cuối năm, cam đoan các vị sẽ không thất vọng.” Bạch Thanh Tuyết miệng rất chặt, chỉ tiết lộ một chút tin từ phong nhã không quan hệ.

“Không còn đẩy ra võ hiệp sao? Tỷ như bộ thứ ba của Anh Hùng Xạ Điêu?” Có người mong đợi hỏi.

Hiện tại Xạ Điêu thành đại ip, vô cùng có vốn liếng.

“《 Trù Thần 2 》 cũng được, vô luận là điện ảnh hay kịch truyền hình, chỉ cần là vị trù thần kia xuất mã, táng gia bại sản ta cũng muốn tài trợ!” Lại có một vị lão tổng nói ra.

《 Trù Thần 》 cũng là một siêu cấp đại IP, năm ngoái tạo thành toàn cầu ảnh hưởng còn rõ mồn một trước mắt.

Đối với cái này, rất nhiều người đều biểu thị chờ mong.

Bạch Thanh Tuyết lắc lắc đầu: “《 Trù Thần 》 là không thể nào, vị kia đã ẩn lui, sẽ không bao giờ lại đi ra. Liên quan tới bộ thứ ba của Xạ Điêu, đây là kế hoạch sang năm của chúng ta, một năm chỉ đẩy ra một bộ võ hiệp!”

Cứ việc chỉ là một chút tin tức nhỏ, các vị lão tổng lập tức hưng phấn trở về trù bị.

Nghỉ ngơi rất nhanh kết thúc.

Bạch Thanh Tuyết lại một lần nữa đứng ở trên đài, mỉm cười: “Hoan nghênh các vị quay trở lại, kế tiếp là hạng mục phim truyền hình! Nửa tháng cuối năm Tinh Quang chúng ta đẩy ra hai bộ phim truyền hình, một

bộ là phim thần tượng hiện đại, một bộ là phim tiên. Phim thần tượng hiện đại tên là 《 Vì Sao Đưa Anh Tới 》 , là một bộ phim mang sắc thái kỳ huyền, cố sự nói về một người ngoài hành tinh đến địa cầu chúng ta sinh hoạt. Càng thêm có ý tứ là, Tinh Quang chúng ta sẽ xem như một công ty giải trí đặc thù tham dự vào quay chụp phim truyền hình!”

Nghe được giới thiệu này, tất cả mọi người nhiều hơn một tia hứng thú.

“Tinh Quang định tham gia quay thế nào?” Có một vị lão tổng hỏi.

Bạch Thanh Tuyết khẽ mỉm cười: “Bởi vì nữ chính trong đó là một vị minh tinh, trong phim truyền hình cô ấy là minh tinh nghệ nhân của Tinh Quang chúng ta. Ta nghĩ, mọi người cũng một mực rất muốn biết rõ phương thức vận hành của Tinh Quang, chúng ta dự định thông qua bộ phim này công bố một chút ra tới, để mọi người hiểu rõ hơn về Tinh Quang!”

Điểm này nói ra khiến mọi người khá là tâm động.

Trên thực tế, tất cả mọi người đối với Tinh Quang trong vòng hai năm ngắn ngủn sáng tạo ra một kỳ tích thương nghiệp cảm thấy hứng thú vô cùng.

Bọn hắn rất ngạc nhiên, Tinh Quang làm sao phát triển nhanh như vậy.

Phương thức kinh doanh và cơ chế vận doanh, so với những đài truyền hình, công ty giải trí khác thì có khác biệt gì.

Đây chính là điểm xem lớn nhất.

Huống chi, bộ kịch này có một bộ phận nói vẫn là công tác và sinh hoạt của minh tinh, nhìn xem fan cuồng bây giờ, liền biết đề tài này có bao nhiêu nóng nảy.

“Hơn nữa, các vị, đây cũng là quang minh chính đại làm quảng cáo!” Bạch Thanh Tuyết cười cười nói: “Mọi người ngẫm lại xem, bộ phim này nói cũng là về minh tinh của Tinh Quang chúng ta, liền dính đến rất nhiều nội dung quảng cáo. Dung nhập vào bên trong nội dung cốt truyện hoàn toàn không hiện đột ngột, không gian thao tác rất lớn, hiệu quả quảng cáo không cần ta nói tất cả mọi người rõ ràng.”

Ánh mắt đám người sáng lên.

So với việc nói cái này là bộ phim thần tượng hiện đại, không bằng nói luôn là một bộ mảng lớn quảng cáo!

Trong phim truyền hình cảm quảng cáo truyền bá!

Hết lần này tới lần khác nói còn rất có đạo lý, rất phù hợp logic.

Mạch não như này, quá tuyệt!

“Hơn nữa càng có ý tứ chính là, chúng ta sẽ còn mời các vị lão tổng đến diễn xuất hữu nghị, vì chính sản phẩm của tập đoàn nhà mình mà làm đại ngôn, làm quảng cáo, thậm chí khả năng trực tiếp đi tập đoàn của người để quay chụp phim truyền hình, như vậy hiệu quả liền đi ra.”

Quá hấp dẫn người!

Làm sao còn có thể có phim truyền hình tuyệt như vậy?

Đây chính là vì chúng ta chuẩn bị!

Lần này thật sự là đến đúng rồi!

Các vị lão tổng rục rịch, bọn hấn thích nhất loại phim truyền hình này.

“Cho nên, bộ phim truyền hình này chúng ta chiêu nhà tài trợ tương đối nhiều, đạt đến mười vị, tính cả quảng cáo truyền bá ở giữa. Bình quân mỗi một cái giá tám ức, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn so với 1000 vạn!”

“10 ức!”

“15 ức!”

...

Giá cả không cần phải nói liền là bản thân tăng vọt lên.

Cuối cùng, 10 cái quảng cáo, tổng giá sau cùng đạt đến 412 ức nguyên!

Bình quân mỗi một cái vượt qua 40 ức!

Rất nhiều người đều hô to điên rồi!

Thật quá điên cuồng!

Chưa từng có một quảng cáo bộ phim truyền hình nào mà kiếm lời nhiều tiền như vậy!

Ngay cả 《Trù Thần》 năm ngoái cũng không làm được!

Bởi vì quá kịch liệt, đám người không thể không nghỉ ngơi 20 phút, sau đó lại chiến...

“Bộ phim thứ hai là một bộ phim tiên hiệp, tên là 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, sẽ quay chụp trong thành phố điện ảnh Giang Nam 2 chúng ta sắp làm xong, cố sự nói về một thiếu niên kỳ hiệp Lý Tiêu Diêu và truyền nhân Nữ Oa Triệu Linh Nhi cứu vớt thương sinh...”

《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 là đặc biệt vì thành phố điện ảnh Giang Nam 2 mà quay chụp, là một kiệt tác phim tiên hiệp.

Ở thời không khác, khi đó vẫn là năm 2000, thời điểm mới vừa đẩy ra lập tức vang dội đại giang nam bắc, vô luận là nội dung cốt truyện bên trong, hay phong cảnh, nhân vật, nhạc phối đều vô cùng kinh điển, khiến người ta khó quên.

Đáng tiếc chính là, 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 hoành không xuất thế, lúc đầu tưởng rằng bắt đầu tiên hiệp kịch, không nghĩ tới lại là đỉnh phong.

Sau rất nhiều bộ phim tiên hiệp kịch, không có một bộ nào có lực ảnh hưởng có thể vượt qua 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》.

《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 kinh điển đã không cần nói năng rườm rà.

“Ở chỗ này, ta muốn nói cho mọi người chính là, 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 tuyệt đối là một bộ phim truyền hình chuẩn cấp hiện tượng, lực ảnh hưởng của nó tuyệt đối không kém hơn 《Anh Hùng Xạ Điêu》!”

“Chờ đã! Bạch tổng người nói thành phố điện ảnh Giang Nam 2 sắp hoàn thành, vậy có phải mang ý nghĩa bên trong cửa hàng có thể quan danh hay không?”

“Thực sự là một tin tức tốt cho người khác ngoài ý muốn, ta sớm đã đợi không kịp, nội thành ngoại thành ta đều muốn!”

“Bạch tổng, ta cảm thấy chúng ta có thể thương lượng một chút!”

“Ta có thể khẳng định, đây cũng là một bút mua bán không tồi! Ta biết trong thế giới tiên hiệp có Thông Tín phù, có phải hay không mang ý nghĩa nhân hiệu điện thoại của ta có thể bỏ vào?”

“Còn có phi kiếm phi chu, máy bay đều có thể bỏ vào, thế giới tiên hiệp không gì làm không được!”

“Thế giới võ hiệp mới hạn chế nhiều, vẫn là tiên hiệp tốt hơn!”

“Chúng ta muốn đem cửa hàng mở đến thế giới tiên hiệp!”

...

Bạch Thanh Tuyết rất mờ mịt, làm sao chủ đề của Đại hội Chiêu Thương đang tốt liền lệch rồi.

Hiện tại rõ ràng là đầu giá danh ngạch nhà tài trợ chọn 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, làm sao chuyển đến bên thành phố điện ảnh Gia Nam kia vậy?

Bạch Thanh Tuyết cấp bách: “Các vị lão tổng cứ chờ một chút, liên quan tới cửa hàng của thành phố điện ảnh Giang Nam, thời điểm sắp khai trương ta sẽ mời các vị, các vị hứng thú lại đến. Chúng ta bây giờ hay là trước tiên cứ thảo luận 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 được không.”

Chương 622: Ngay cả 《Đội Bóng Thiêu Lâm》 cũng không buông tha!

Lúc đầu 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 chỉ tính chiêu bốn tập đoàn tài trợ, dù sao thế giới tiên hiệp điều kiện có hạn.

Kết quả hiện trường phần lớn lão tổng đều phản đối, nói là thế giới tiên hiệp không gì làm không được, có thể buông xuống rất nhiều thứ, liền xem như sản phẩm hiện đại cũng có thể thay hình đổi dạng lộ ra, cho nên hi vọng nhiều mấy cái danh ngạch. Tựa như 《Vi Sao Đưa Anh Tới》.

Nghĩ nghĩ, Bạch Thanh Tuyết cũng cảm thấy rất có triển vọng, thế là tăng lên hai chỗ.

Đầu giá sáu vị trí công ty tài trợ, cuối cùng lấy được tài chính đạt đến 250 ức nguyên, lại là một vụ làm ăn lớn.

Có đôi khi, Bạch Thanh Tuyết cũng bội phục mạch não của những lão tổng này, chuyện mà bản thân không nghĩ tới bọn hắn toàn bộ nghĩ tới, hơn nữa còn giải quyết hoàn mỹ như vậy, không hổ là người làm lão tổng.

Có thể lên làm lão tổng, mãi mãi cũng không đơn giản!

Cứ như vậy, chỉ là hai bộ phim truyền hình cũng đã bắt lại hơn 600 ức tài chính.

Thật sự quá điên cuồng.

Sau khi hai bộ phim truyền hình chụp xong, kế tiếp là hạng mục điện ảnh.

“Nửa năm sau chúng ta đẩy ra hai bộ điện ảnh, trong đó một bộ gọi là 《Chiến Lang》, cố sự nói về một lính đặc chủng hải ngoại viện trợ quốc gia, căn cứ chân thật sự kiện triệt kiêu hải ngoại cải biên. Trước mắt đoàn làm phim cơ bản đã trừ bị hoàn tất sắp tiến hành khai mạc, sẽ tại lễ quốc khánh chiếu lên...”

Lão tổng phía dưới đã nhỏ giọng nghị luận.

“Đây là một bộ điện ảnh đề tài quân sự, năm trước đề tài quân sự hình như cũng không đắt khách?”

“Xác thực không quá đắt khách, đập đến cao đại thượng sau đó lại giả vờ chính đáng, đặc biệt không có ý nghĩa! Nhìn cố sự đại khái liền biết bọn hắn nói là nội dung gì, hoàn toàn không có cảm giác chờ mong!”

“Có điều đây là điện ảnh của Tinh Quang, điện ảnh Tinh Quang luôn luôn không giống bình thường. Tinh Quang phim truyền hình phản hủ bại đều có thể đánh ra cấp hiện tượng, điện ảnh đề tài quân sự giống như cũng có thể làm một chút!”

“Đúng tể, ta cảm thấy cũng không có vấn đề, Tinh Quang sẽ không tự đập chiêu bài!”

“Tài trợ này ta muốn!”

...

Tổng tài “Sáu đại thiết” tập đoàn nhìn nhau, trên mặt nhiều mấy lần bất đắc dĩ.

Lúc đầu cho rằng có thể lại một lần nữa nhặt chỗ tốt, lại phát hiện không có người sẽ bị mắc lừa, nhìn đến không chỗ tốt có thể nhặt được.

Giới thiệu xong xuôi về sau, liền có thể đấu giá.

《Chiến Lang》 tổng cộng tuyển nhận bốn vị trí tài trợ, cạnh tranh gọi là thảm liệt.

Cuối cùng, tổng giá sau cùng đạt đến 172 ức.

“Bộ phim cuối cùng 《Chết Để Hồi Sinh》, cố sự nói về một đám bệnh nhân tự cứu.” Bạch Thanh Tuyết trầm mặc.

Lúc trước thời điểm nàng nhìn thấy kịch bản này, cực kỳ rung động, tâm lý thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Xem như con nhà có tiền, trải nghiệm của nàng chưa bao giờ cảm nhận được hi vọng sống sót lại chỉ có thể hướng đến tuyệt vọng, nhưng trái tim mình lại không rõ bị đâm đau nhức.

Có một câu nói khiến người tỉnh ngộ: “Trên thế giới có một loại bệnh, người vĩnh viễn cũng trị không hết, đó chính là bệnh nghèo!”

Còn có đoạn kia bệnh nhân tự thuật: “Bốn vạn khối một năm, ta bệnh ba năm, ăn ba năm, vì mua thuốc, phòng ở không có, người nhà cũng bị kéo đổ, nhà ai còn không có bệnh nhân, người có thể bảo đảm cả một đời không sinh bệnh sao? Ta không muốn chết, ta muốn sống sót.”

“Hắn ta mới 20 tuổi, hắn ta muốn sống, thì có tội tình gì?”

...

Nghèo khó có thể mang đến tất cả, cũng có thể mang đi tất cả.

Cho nên nàng nghĩ đem chuyện này vạch trần ra, gây nên mọi người coi trọng, đó đúng là một chuyện công đức vô lượng.

“Bộ phim này bởi vì đề tài đặc thù, cho nên chúng ta chỉ chiêu ba nhà tài trợ. Đồng thời, doanh thu phòng vé bộ phim này và quảng cáo chúng ta cũng toàn bộ quyên ra ngoài.”

Đám người giật mình, đây chẳng lẽ là một bộ điện ảnh từ thiện?

Điện ảnh từ thiện bình thường không ăn khách, càng giống như một bộ điện ảnh văn nghệ, từ trước đến nay không nhận tư bản ưu ái.

Tinh Quang kiếm tiền kiếm lời nhiều, muốn bắt đầu làm văn nghệ sao?

Hơn nữa, cái này quyên chinha là hơn 100 ức!

Thật là đại thủ bút!

Rất nhiều lão tổng đều xoắn xuýt, bọn hắn tới nơi này là để kiếm tiền, không phải là vì làm từ thiện.

Thế là, rất nhiều người khuyên can.

“Bạch tổng, đây rốt cuộc là một bộ điện ảnh như thế nào? Vì sao lại khiến người...”

“Bạch tổng, thuận tiện tiết lộ một chút sao?”

“Đổi một bộ điện ảnh thương nghiệp đi, phim này về sau lại quay!”

...

Bạch Thanh Tuyết lắc lắc đầu, cự tuyệt: “Mọi người không cần khuyên, 《Chết Để Hồi Sinh》 thật sự là một bộ điện ảnh rất hay, nó có thể sẽ mang đến cho xã hội chúng ta ảnh hưởng mãnh liệt, là một chuyện công đức vô lượng, cho nên bất kể thế nào Tinh Quang chúng ta cũng muốn quay chụp. Muộn một ngày, muộn nhất thời, muộn một phút, đều là lãng phí. Ai cầm xuống vị trí nhà tài trợ, chúng ta sẽ đặc biệt tỏ ý cảm ơn trên phim ảnh.”

Gặp Bạch Thanh Tuyết tâm ý đã quyết, lão tổng đều từ bỏ.

Nhưng rất nhiều lão tổng từ bỏ, rất nhiều lão tổng lại ủng hộ.

“Tất nhiên đây là một bộ điện ảnh từ thiện, như vậy danh ngạch này ta muốn định, xem như vì xã hội làm từ thiện. Dù sao qua nhiều năm như vậy tiền kiếm lời cũng đủ, nên đến kính dâng thời điểm!” Một vị lão tổng cười ha ha lên, mặt mày từ thiện.

“Cũng thêm ta một cái, ta muốn làm người làm từ thiện thứ nhất của Trung Quốc!” Lại một vị lão tổng đứng lên.

“Người làm từ thiện thứ nhất? Người chính là tính, lão công Bạch tổng người ta mới là người làm từ thiện thứ nhất, năm ngoái quyên tiền đều quyên hơn 50 ức. Bình quân hàng năm giữ gốc 30 ức, ai có thể so sánh?” Có một người cười mắng.

“Cái này thật đúng là so không kịp!”

...

Cứ việc không ít lão tổng đều vui lòng, nhưng cuối cùng ba cái danh ngạch vẫn là bị trong “6 đại thiết” tập đoàn Long Môn, tập đoàn Phượng Tường, và tập đoàn Mỹ Trang cầm xuống, tổng giá trị đạt đến 109 ức.

Kể từ đó, Đại hội Chiêu Thương nửa năm cuối 2020 của Tinh Quang thuận lợi kết thúc.

Có điều, thời điểm Bạch Thanh Tuyết tuyên bố kết thúc, đã có mấy cái lão tổng vọt lên, lo lắng hỏi.

“Bạch tổng, Tinh Quang các người còn có một bộ phim nào không có chiêu thương không!”

“Đề tài Olympic nóng nãy nhất đương thời, ta cực kỳ xem trọng hạng mục này!”

“Ừ, đúng thế, tại sao lại kết thúc chứ?”

...

Bạch Thanh Tuyết có chút mơ hồ: “Các người nói là bộ phim nào cơ? Ta làm sao không rõ lắm?”

“Là 《Đội Bóng Thiếu Lâm》, không phải hiện tại rất nhiều nghệ nhân của các người đã bắt đầu tuyên truyền rồi sao? Nghe nói là tác phẩm tốt nghiệp ban bồi huấn võ thuật của các người, bên trong tất cả đều là minh tinh đánh bõ!”

“Hóa ra là 《Đội Bóng Thiếu Lâm》, thế nhưng bộ phim này đã chụp xong, lại chiêu thương thì sẽ không thích hợp. Hơn nữa, tác phẩm này chỉ là của học viên chúng ta, không được tính là tác phẩm chính thức của Tinh Quang, chúng ta phải đối với các người phụ trách!” Bạch Thanh Tuyết nói ra.

“Không quan hệ, tác phẩm Tinh Quang các người cho dù kém đi nữa thì cũng có thể kém được bao nhiêu? Ta liền muốn!”

“Cái này có thể cấm quảng cáo của ta vào, ta nguyện ý cho năm ức!”

“Quay xong cũng không có việc gì, còn có thể khu đồ, làm đặc hiệu! Giới giải trí các người không phải có thể làm loại sự tình này sao?”

“Ta tin tưởng các người nhất định có thể làm được!”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Cuối cùng, một tác phẩm 《Đội Bóng Thiêu Lâm》 của học viên còn có thể chiếu đến 30 ức.

Chương 623: Ngôi sao thương nghiệp —— tập đoàn Tinh Quang!

Sau khi tin tức về Đại hội Chiêu Thương của Tinh Quang được công bố ra ngoài, tuy không cảm thấy kinh ngạc, nhưng vẫn đưa tới một phen sợ hãi thán phục.

Một Đại hội Chiêu Thương nửa năm đã hấp dẫn hơn ngàn ức tài trợ, hơn nữa còn vào thời điểm khủng hoảng kinh tế khuếch tán toàn cầu, kinh tế đang chậm dần như hiện tại, đã khiến cả nước, thậm chí là toàn cầu chú ý.

Lợi nhuận thu được càng phong phú tới mức khiến người ta đố mắt.

Người sáng suốt cũng nhìn ra được, muốn chế tác những tiết mục này không hao phí quá nhiều tiền, chỉ ít so sánh với thu nhập, thật không đáng nhắc tới, nhưng bởi vì tiết mục tốt, hiệu quả tuyên truyền tốt nên hết lần này tới lần khác nó nhận được sự ưu ái của các xí nghiệp lớn muốn mưu cầu danh lợi.

So sánh với tập đoàn ngàn ức uy tín lâu năm khác, thu nhập của Tinh Quang cũng không tính là đột xuất, nhưng lợi nhuận tuyệt đối là cao nhất.

Tập đoàn Tinh Quang, đã bị cơ cấu quyền uy toàn cầu nhận định là “ngôi sao thương nghiệp” thời đại mới, là một vương quốc thương nghiệp tiềm lực vô hạn có thể sánh với Face Alimama.

Người bên ngoài đều chú ý tới lần này Đại hội Chiêu Thương đã kiếm bao nhiêu tiền, nhưng giới giải trí lại chú ý Đại hội Chiêu Thương đẩy ra mấy hạng mục phim truyền hình 《Vì Sao Đưa Anh Tới》 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, điện ảnh 《Chiến Lang》 《Chết Để Hồi Sinh》.

Đây đều là đỉnh cấp tài nguyên trong giới giải trí, chỉ cần có thể tham dự vào một trong số các bộ phim này, sẽ thu được danh khí rất lớn, thậm chí cho dù là diễn viên phụ, nếu có thể diễn sáng chói, vẫn có thể cấp tốc bạo hồng.

《 Danh Nghĩa Nhân Dân 》 chính là đại biểu trong số đó, mấy diễn viên cũ thoát nhìn không giống người có tiềm chất nổi tiếng nhất, thật sự là dựa vào diễn kỹ ăn vào gỗ sâu ba phân của mình mà được thổi thành minh tinh, cây già mọc chồi non, hiện tại hợp đồng quảng cáo nhận đến mỗi tay.

Trước mắt có hai bộ phim truyền hình, hai bộ điện ảnh, có thể mang đến lợi ích lớn cỡ nào?

Giới giải trí lại một lần nữa gió nổi mây phun.

Bốn bộ phim này được giới giải trí xưng là “tân tứ kịch”, phối hợp với “cựu ngũ kịch”, góp thành “cửu đại kịch” Tinh Quang.

Đương nhiên, có một ít người vẫn đang mơ hồ.

Tỷ như, tiểu thịt tươi nào đó lúc trước đã nghiêm khắc cự tuyệt mời mời của Ngô Tiểu Kinh, hối hận nước mắt chảy xuống.

Người sớm nói 《 Chiến Lang 》 là điện ảnh của Tinh Quang, coi như người để ta bỏ tiền ra ta cũng nguyện ý diễn, chơi người khác như vậy thú vị sao?

Nhưng hẳn ta cảm thấy bản thân vẫn có thể tranh thủ một lần.

Hết lần này tới lần khác da mặt hẳn ta lại quá mỏng, thế là hẳn ta chỉ để người đại diện của hẳn ta gọi điện thoại cho Ngô Tiểu Kinh.

Người đại diện của tiểu thịt tươi: “Ngô đạo, ngài vẫn khỏe chứ! Rất xin lỗi vì lần trước đã không lễ phép như vậy, chúng ta còn tưởng là công ty lừa đảo gọi điện thoại tới, cho nên nghiêm khắc cự tuyệt. Hi vọng ngài còn có thể cho chúng ta một cơ hội, để tỏ lòng xin lỗi, tiểu Lộc của chúng ta quyết định diễn không cần cát-xê, ngài biết rõ nhân khí của Tiểu Lộc chúng ta...”

Ngô Tiểu Kinh cười lạnh: “Người cảm thấy ta là đồ đàn sao? Về sau không cần gọi điện thoại cho ta, cũng không cần tới thử kính, ta tuyệt đối sẽ đào thải các người! Hôm qua người hứa hững với ta, hôm nay ta sẽ khiến người không với cao nổi!”

Đối phương cấp bách: “Tinh Quang thử sức ngay trước mặt tất cả mọi người, trừ phi tam cự đầu mở miệng, bằng không người không có quyền lực làm như vậy!”

“Thật không may, hiệu trưởng của ta Lâm Bắc Phàm tiên sinh đã biết, ta nói cho hắn biết.”

Người đại diện của tiểu thị tươi: “...”

Nghe nói về sau, vị tiểu thị tươi này mua say liên tục ba ngày ba đêm.

Đã từng có một cơ hội được bày ngay trước mặt ta, ta lại tự tay từ chối...

Tự tay từ chối...

Từ chối...

Cúp điện thoại rồi, kéo đối phương vào sổ đen, Ngô Tiểu Kinh thần thanh khí sáng, cuối cùng cũng báo được thù.

Điện thoại mới vừa cúp máy, lập tức có một số khác đánh tới, lão bằng hữu Ngô Tiểu Cương.

Điện thoại mới vừa kết nối, bên kia đã truyền đến tiếng cười ha hả của Ngô Tiểu Cương: “Tiểu tử ngươi được đấy, lại có thể âm thầm vót cái đại hoạt! Ta nghĩ chắc chắn điện thoại ngươi đã bị gọi nổ, vừa rồi ta gọi nhiều lần như vậy nhưng không cách nào gọi được!”

Ngô Tiểu Kinh cũng cười: “Không có đâu, vừa rồi ta chỉ báo mỗi thù nhỏ...”

Tiếp theo, Ngô Tiểu Kinh kể lại đơn giản chuyện tiểu thị tươi một lần.

Đối phương cũng cười, đây là một thế lợi của giới giải trí, hắn ta đã sớm thấy rõ.

Ngô Tiểu Cương: “Hiện tại ta phải gọi ngươi một tiếng Ngô đạo! Ta gọi điện thoại qua tới chủ yếu cũng để cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi đã cho ta cơ hội tốt như vậy, ca chuẩn bị hot thêm lần nữa! Hiện tại người trong giới

giải trí đều hâm mộ chết ca, ha ha! Vu đại gia nói tướng thanh chuẩn bị thế nào, nghe nói hẳn có một vai!”

“Vu đại gia chuẩn bị rất phong phú, lúc đầu hẳn ta dự định nghỉ ngơi một khoảng thời gian, điều chỉnh tốt tâm tình mới đến khởi công, kết quả bị lão Quách xem như lao động tay chân kéo qua làm 《Siêu Cấp Hải Kịch Đại Sư》, hiện tại phiên chết!”

“Quách lão gia hỏa này rất tinh minh, cu-li miễn phí ai mà không dùng?”

Hai người cười ha ha.

Hai người đều tính công thành danh toại, vô cùng vui vẻ, tán gẫu thật lâu.

Sau khi cúp điện thoại, lại có một số điện thoại gọi tới, lại là lão bà đại nhân.

Vừa mới kết nối đối diện đã hùng hổ: “...”

Ngô Tiểu Kinh lập tức cấp bách: “Lão bà, người nghe ta giải thích...”

“Trước về nhà quỳ bàn phím hai giờ cho ta rồi lại nói!”

Ngô Tiểu Kinh: “...”

Người cũ trong giới giải trí càng nóng lòng với “tân tứ kịch”, nhưng đám rề cở và tân nhân càng nóng lòng với tiết mục tổng nghệ.

Nói thí dụ như, năm ngoái 《Sing! China》 bốc lửa hơn mấy tháng, một khi đẩy ra liền thổi mấy ca sĩ thành minh tinh, bây giờ nhân khí của tứ cường đã đạt tới nhất tuyến, rất được đám thanh niên ưu ái.

Bọn hẳn mơ ước có một ngày bản thân có thể đạp vào sân khấu như vậy, thực hiện mộng tưởng làm ca sĩ làm minh tinh.

Hiện tại con đường báo danh đã khai thông, rất nhiều người tràn vào, suýt chút tạo thành tê liệt.

Tay nắm một đại tiết mục 《 Siêu Cấp Hài Kịch Đại Sư 》 , Quách Đắc Cương có thể nói là xuân phong đặc ý.

Từ sau khi Đại hội Chiêu Thương của Tinh Quang kết thúc, cho tới bây giờ điện thoại của hắn ta chưa từng tắt, tất cả đều là người quen trong giới hài kịch gọi tới. Ngay cả những người trước kia không ưa hắn ta, cũng len lén gọi điện thoại cho hắn ta, hy vọng có thể leo lên sân khấu này.

Còn có phần tử thù địch với hắn ta âm bình luận trên Weibo: Mập mập chết bầm gặp vận may! Hô hào Tinh Quang không nên giao tiết mục này cho Quách Đắc Cương, tên mập mập chết bầm này sẽ hủy luôn cả tiết mục!

Còn hô hào toàn thể người xem hài kịch chống lại tiết mục này!

Kết quả không người người lên tiếng!

Quách Đắc Cương dương dương đắc ý, hiện tại ta tay cầm trọng quyền, xem ai dám công kích ta?

Ai dám nói nhiều một câu, ta liền để người không được lên sân khấu!

Còn có những phần tử thù địch như các người, cứ việc mắng chửi đi, cứ việc nhao nhao, cứ việc kêu to lên!

Ta chính là muốn nhìn thấy các người khó chịu với ta, nhưng lại không thể đánh ngã ta!

Chương 624: 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 bắt đầu truyền bá toàn cầu!

Dưới tình huống như vậy, đương nhiên tác phẩm Tinh Quang đẩy ra sẽ được chú ý hơn.

Nói thí dụ như, Tinh Quang sắp đẩy ra bộ phim võ hiệp nhiều tập —— Xạ Điều 2 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 , còn chưa lên sóng đã được các đài truyền hình Hoa Ngữ lớn dẫn tiến, tiến hành đồng bộ truyền ra.

Nói là đồng bộ có thể có chút gượng ép, hắn là sẽ được công chiếu trong vòng một ngày, chênh lệch tuyệt không cao hơn 24 giờ.

Bao trùm chỉ ít 20 ức khán giả Trung Quốc, 1/3 nhân khẩu toàn cầu.

Đây cũng là hiệu ứng danh nhân, sau khi tập đoàn đạt tới quy mô nhất định, khi của cải đạt tới quy mô nhất định, danh tiếng của người tự nhiên sẽ được người khác biết rõ, sau đó tài phú lợi nhuận đều sẽ không mời mà tới.

Cũng tỷ như nói Bill Gates, toàn thế giới chỉ sợ không có bao nhiêu người không biết hắn ta.

Tổng thống Mỹ đã đổi mấy nhiệm kỳ, nhưng Bill Gates vẫn là Bill Gates.

Có được ưu thế như thế, hơn nữa Xạ Diêu vốn là một đại IP, được xem là Xạ Diêu 2, 《Thần Diêu Đại Hiệp》 cực kỳ được khán giả chờ mong, đương nhiên tỉ lệ người xem 《Thần Diêu Đại Hiệp》 không thấp, chỉ là tỉ lệ người xem phát sóng thôi cũng đã đạt tới 4%.

Loại đài ngộ này là không thường có, dù cho thời điểm 《Trù Thần》 《Anh Hùng Xạ Diêu》 mới vừa được đẩy ra, tỉ lệ người xem cũng chỉ đột phá 3%, là nhờ sau này, dựa vào nội dung cốt truyện đặc sắc mới từng bước một đánh vỡ đại quan tỉ lệ người xem, trở thành bộ phim truyền hình cấp hiện tượng.

Nhưng hiện tại, rất nhiều người đều chờ đợi trước ti vi để xem..

《Thần Diêu Đại Hiệp》 là một bộ phim truyền hình võ hiệp độ tuổi nào cũng có thể xem, đã cắm rễ trong truyền thống văn hóa Trung Quốc, nam nữ già trẻ đều thích xem.

Tiểu Thanh cũng là một thành viên trong đó, nàng ấy rất thích 《Anh Hùng Xạ Diêu》, nàng đã xem bộ phim truyền hình này ba, bốn lần, càng ưa thích Hoàng Dung trong phim, tinh linh cổ quái, đặc biệt thông minh.

Nàng ấy cũng muốn trở thành nữ tử giống như Hoàng Dung.

Nàng ấy cũng thích Dương Khang, tuy có thể nói Dương Khang là nhân vật phản diện, nhưng trong lòng nàng ấy, Dương Khang là một nhân sĩ bi tình, là nhân sĩ bi tình của thời đại, cũng không tính là nhân vật phản diện.

Một người là nghĩa phụ của mình, dưỡng dục vài chục năm, tình cảm thâm hậu.

Một người thân phụ, lại chưa từng nuôi mình một lần.

Đôi lại là người, người sẽ lựa chọn thế nào?

Cho dù là pháp luật hiện đại cũng chỉ thừa nhận dưỡng phụ mới thật sự là người giám hộ.

Lỗi sai duy nhất của hấn ta là hấn ta phản ứng quá kịch liệt, tổn thương người thân của mình.

Kỳ thực mấu chốt nhất là, Vương Xuân Sinh đóng vai Dương Khang là idol của nàng ấy.

Không sai, tất cả những lý do phía trước đều không tính là lý do, phía sau mới thật sự là lý do chân chính, Vương Xuân Sinh là idol của nàng ấy.

“Rốt cục cũng có thể nhìn thấy Vương Xuân Sinh đẹp trai anh tuấn, thật quá vui!” Nàng ấy chuẩn bị một đồng hồ ăn vặt, vừa ăn vừa xem.

Rốt cục, 《Thần Điều Đại Hiệp》 cũng được phát sóng.

Giai điệu êm tai vang lên.

“Tiếng Quảng Đông? Hát ca khúc võ hiệp bằng tiếng Quảng Đông là chuẩn vị nhất! Đợi lát nữa phải kiểm xem bài hát này tên là gì!” Tiểu Thanh ngâm nga theo, tuy nghe không hiểu nó có nghĩa gì, nhưng khi nghe đặc biệt có cảm giác.

Ca khúc chủ đề này tên là 《Thần Thoại Tinh Thoại》, là một ca khúc võ hiệp tương đối kiệt tác.

Hai thời không, võ hiệp đều phát triển từ Hương Giang, ca khúc võ hiệp cũng lấy tiếng Quảng Đông làm chủ.

Bởi nguyên nhân vào trước là chủ, tất cả mọi người đều cảm thấy ca khúc võ hiệp vẫn nên dùng tiếng Quảng Đông hát là hay nhất, Lâm Bắc Phàm cũng không định thay đổi, dù sao thì êm tai là được.

Ca khúc kết thúc, tiến vào chính đề.

Tập thứ nhất, khúc dạo đầu nói về 15 năm trước, Lục Triển Nguyên bỏ Xích Luyện Tiên Tử Lý Mạc Sầu, Lý Mạc Sầu một mực ôm hận đến nay.

Lý Mạc Sầu ra lệnh đệ tử đưa một phong thư cho Lục Triển Nguyên, hẹn hẳn ra gặp mặt, Lục Triển Nguyên đúng hẹn mà tới. Lý Mạc Sầu nhớ lại tình cảm năm đó giữa hai người, muốn Lục Triển Nguyên giết chết thê tử Uyển Quân của hắn ta.

Vì đào thoát khỏi ma chướng của Lý Mạc Sầu, Lục Triển Nguyên và Uyển Quân phó thác nữ nhi cho Võ Tam Thông. Vì bảo toàn tính mệnh người Lục gia, Uyển Quân rung rung lựa chọn tự sát, chuyện này khiến Lục Triển Nguyên rất thương tâm, hắn ta cũng đi theo Uyển Quân.

Nội dung cốt truyện trong tập thứ nhất rất đặc sắc, diễn viên diễn xuất rất đúng chỗ.

Trong đó, khiến người ta có ấn tượng khắc sâu nhất chính là Xích Luyện Tiên Tử Lý Mạc Sầu, nàng thực sự xinh đẹp như tiên tử, nhưng tâm lại như xà hạt. Nhất là mấy dấu tay máu kia, khiến Tiểu Thanh thấy được sự tàn nhẫn của Lý Mạc Sầu.

Nhưng cũng khiến nàng vô cùng phiền muộn.

“Thân tượng của ta đâu?”

“Hoàng Dung của ta đâu?”

“Quách Tĩnh ngốc đâu?”

“Còn có Ngũ Tuyệt đâu?”

“Vì sao tới tận bây giờ bọn họ còn chưa xuất hiện?”

Thậm chí ngay cả một người quen thuộc cũng không ra sân, khiến nàng tưởng bản thân đang xem một bộ Xạ Điều giả.

Đây cũng là một điểm trong tiểu thuyết Kim Dung khiến người lên án.

Khúc dạo đầu chủ yếu giới thiệu bối cảnh câu chuyện, chôn xuống phục bút, nhân vật chính ra sân rất muộn.

Nhân vật xuất hiện muộn nhất thuộc về 《 Ý Thiên Đồ Long Ký 》 Trương Vô Kỵ.

Thời điểm mới vừa bắt đầu, tất cả mọi người còn cho rằng nhân vật chính là Kim Mao sư vương Tạ Tốn.

Thế nhưng về sau, bọn họ lại tưởng đó là cha của Trương Vô Kỵ, Trương Thúy Sơn, bởi vì hắn ta rất phù hợp với thiết kế nhân vật chính trong võ hiệp.

Tướng mạo đường đường, tư chất bất phàm, còn có Võ Đang làm chỗ dựa, sư phụ hắn ta còn là đệ nhất võ lâm thời bấy giờ, yêu mến Ma giáo ma nữ Ân Tố Tố, cuối cùng kết làm phu thê, thật đúng là thiết lập của nhân vật chính...

Kết quả, mọi người lại bị lừa gạt.

Trương Vô Kỵ ra sân, thật có thể dùng từ khó sinh để hình dung.

Bộ 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 này đã có thể tính là tốt, bởi ngay tập thứ hai hắn ta đã ra sân.

Tập thứ nhất cứ kết thúc như vậy.

Nam chính Dương Quá không ra sân, thậm chí ngay cả hai nhân vật chính của bộ thứ nhất đều không ra sân.

Điều duy nhất khiến hai mắt người ta tỏa sáng là ca khúc chủ đề 《 Thần Thoại Tình Thoại 》, còn có nhạc cuối phim 《 Quy Khứ Lai 》, hát ra nữ

nhi tình trường trong giới giang hồ, để đáy lòng mọi người ần ần có xúc động.

Nhưng mặc dù như thế, tỉ lệ người xem 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 vẫn đột phá 4.5%, hướng về đại quan 5% rảo bước tiến lên.

Khiến người ta không nhịn được thâm nghĩ, chẳng lẽ ngay ngày phát sóng đầu tiên bộ phim đã đạt đến cấp hiện tượng?

Trái tim đám người Tinh Quang đập bình bịch.

Bạch Thanh Tuyết đã tâm bưng bưng: “Lập tức tăng cường tuyên truyền, nói cho mọi người tập hai nhân vật chính Dương Quá sẽ lên sân, Quách Tĩnh Hoàng Dung cũng sẽ ra sân, thậm chí ngay cả một nhân vật trong Ngũ Tuyệt cũng sẽ ra sân, để mọi người mau đến xem 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 .

“Thế nhưng Bạch tổng, thời gian quảng cáo chỉ có tám phút, kịp sao?”

Hiện tại, quảng cáo Tinh Quang cũng biến thành vừa thối vừa dài.

Càng mất trí hơn là ngay cả trong phim truyền hình cũng quảng cáo tấp nập vô cùng.

Nhưng vô luận là tiết mục hay phim điện ảnh truyền hình đều rất hay, mọi người chỉ có thể nín nhịn chịu mấy quảng cáo vừa thối vừa dài này.

“Tám phút hoàn toàn đủ! Ngươi lên Official Website hô hào, sau đó lại để mấy minh tinh hô hào theo, không đến năm phút tranh thủ thời gian lan truyền khắp mạng!” Bạch Thanh Tuyết lớn tiếng nói.

Thế là, nhà đài Tinh Quang nhanh chóng vận chuyển.

Chương 625: Nhân vật kinh điển liên tiếp đăng tràng!

Tinh Quang vận chuyển, hiệu quả là kinh khủng.

Mới mấy phút ngắn ngủi, toàn bộ Trung Quốc chỉ ít hơn ức người đều biết, sau đó bùng nổ.

“Gạt người! Thập thứ nhất của 《Thần Điều Đại Hiệp》 và 《Anh Hùng Xạ Điêu》 có cái rắm quan hệ? Đoán chừng phải vài tập mới có thể đến nhân vật chính, còn muốn gạt chúng ta xem tivi, đừng mơ tưởng!”

“Thay vì nói là xem tivi, không bằng nói là nhìn quảng cáo!”

“Tinh Quang người biến thành xấu xa rồi, người cũng không phải Tinh Quang trước kia nữa. Trước kia Tinh Quang cản trở làm tiết mục, người bây giờ cản trở làm quảng cáo, ủng hộ công ta một mục tín nhiệm người!”

“Hiện giờ, trên Tinh Quang có quảng cáo của tập đoàn nào ta thuộc như lòng bàn tay, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Chính Huy...”

“Hiện tại Bạch nữ thần xinh đẹp của chúng ta đã học được cách nói dối, trái tim ta thật đau!”

“Cùng lắm thì chờ bản Internet đi ra ta lại tiếp tục xem!”

...

Tiểu Thanh vừa ăn đồ ăn vặt vừa xoát điện thoại vừa mắng Tinh Quang.

Kết quả nàng ăn được một nửa lại bị ai phát hiện, vậy mà đồ ăn vặt mình ăn lại có thể là đồ ăn trên quảng cáo của Tinh Quang.

Lúc này, trên Internet là một mảnh thảo phạt.

Sau khi mắng xong, khán giả không tìm được mở đài truyền hình Tinh Quang lên.

Cứ như vậy, sau khi tập hai 《Thần Điều Đại Hiệp》 truyền ra, tỉ lệ người xem tập sau lại cao hơn cả tập trước, đã đạt đến 4.70%, thời gian quảng cáo cũng đạt tới 4% trở lên.

Nội dung tập này nói về nữ nhi Lục Triển Nguyên trốn trong hầm trú ẩn, sau đó bị khát cái vốn sống ở chỗ này phát hiện, muốn nàng làm lão bà để trả nợ.

Tiểu Thanh đang xem tivi nhíu mày: “Khát cái này thoạt nhìn thật quen mắt...”

Lúc này, Vương Xuân Sinh đóng vai nhân vật chính Dương Quá đã đăng tràng.

Nhưng Vương Xuân Sinh quá chuyên nghiệp, hoá trang hóa quá hoàn toàn, toàn thân hắn ta vô cùng bản thủ, trên mặt dính đầy than đen, tóc rối bời, một thân trang phục cái bang gần như có thể nói là thay hình đổi dạng, khiến người ta không nhận ra người này chính là Vương Xuân Sinh.

Hơn nữa diễn kỹ của hắn ta rất xuất chúng, loại biểu diễn hủy dung nhan này, càng khiến cho người nghĩ không ra.

Đúng lúc này, Lý Mạc Sầu đi theo Tam Nương cùng Tam Thông tới hầm trú ẩn của Dương Quá, muốn giết chết nữ nhi của Lục Triển Nguyên.

Dương Quá liều chết cứu giúp, nhưng bị trúng độc.

Nữ nhi của Quách Tĩnh Hoàng Dung là Quách Phù mang theo một đôi đại bàng ra sân, nhưng cũng đánh không lại Lý Mạc Sầu.

Thời điểm nơi này tràn ngập nguy hiểm, mọi người nghe được tiếng tiêu quen thuộc.

“Đây là khúc Bích Hải Triều Sinh!”

“Đông Tà Hoàng Dược Sư đến!”

Mọi người vô cùng kinh hãi.

Nhân vật ngũ tuyệt đầu tiên rốt cục cũng long trọng đăng tràng.

Vẫn có bức cách như vậy, trên thân mặc trường bào màu xanh lục phiêu dật, mái tóc trắng đen xen kẽ tung bay theo gió, trên mặt là mặt nạ màu bạc,

đứng trên ngọn cây thối tiêu, màn ra sân này max điểm.

Muốn nói trong ngũ tuyệt, người được hoan nghênh nhất thật đúng là Đông Tà Hoàng Dược Sư.

Bởi vì hắn ta không chỉ có được một thân võ công cao tuyệt, hơn nữa tứ thư ngũ kinh, kỳ môn độn giáp, cầm kỳ thư họa tinh thông mọi thứ, tư tưởng ly kinh bạn đạo(1) tiếp cận hiện đại, dáng dấp cũng cực kỳ đẹp trai, đại thúc trung niên đẹp trai, vô cùng thâm tình với ái thê.

Ly kinh bạn đạo: Rời khỏi sự chuẩn mực, nguyên tắc cổ xưa.

Nhân vật được thiết lập hoàn mỹ như thế, người nào chống cự được?

Vừa so sánh, những người khác trong tứ tuyệt liền kém một bậc.

Trung Thần Thông Vương Trùng Dương, còn chưa ra sân đã tiêu đời, sống trong hồi ức của mọi người.

Tây Độc u Dương Phong, người này quá mức tàn nhẫn âm độc, không phù hợp làm nhân vật chính.

Nam Đế Đoàn vương gia lại là một lão hòa thượng, làm người có chút cổ hủ, rõ ràng có xuất thân cao quý lại chọn xuất gia, còn tặng lão bà của mình cho người khác, ai chịu nổi?

Bác Cái Hồng Thất Công, mặc dù là anh hùng hào kiệt khó có được, nhưng lại là một tên khát cái.

Cho nên nhìn tới nhìn lui, vẫn là Đông Tà Hoàng Dược Sư nhân khí cao nhất.

Diễn viên đóng vai Hoàng Dược Sư cũng dựa vào nhân vật này mà nổi tiếng.

Nhân vật quen thuộc Đông Tà Hoàng Dược Sư đăng trang, tỉ lệ người xem 《 Thân Điều Đại Hiệp 》 bùng lên 0.2%.

“Cuối cùng Đông Tà Hoàng Dược Sư cũng ra sân! Cảm giác trong nhiều cao thủ như vậy, chỉ có Hoàng Dược Sư giống cao thủ nhất!” Tiểu Thanh cũng là fan cuồng của Hoàng Dược Sư, cảm giác nam nhân như vậy rất có mị lực.

Có điều, người nàng thích nhất vẫn là Vương Xuân Sinh.

Thế nhưng, nội dung cốt truyện đã đi được hơn phân nửa tập hai, sao đến bây giờ hắn còn chưa ra sân?

Hoàng Dược Sư ra sân, Lý Mạc Sâu bị dọa chạy.

Hai người trải qua một trận đánh ngắn ngủi, Lý Mạc Sâu quỷ kế đa đoan, vẫn bắt được nữ nhi của Lục Triển Nguyên.

Một bên khác, trong hầm trú ẩn, một vị cao thủ ngũ tuyệt khác cũng đang tròng.

“Là Tây Độc u Dương Phong!”

“Thoạt nhìn hắn ta như điên điên khùng khùng!”

“Ồ Xạ Diêu, Tây Độc u Dương Phong nghịch luyện Cửu m Chân Kinh, luyện đến tẩu hỏa nhập ma!”

“Thì ra là thế... Sao hắn ta cũng tới?”

...

Khán giả đều cảm thấy vô cùng kinh hi.

Một tập này có thể nhìn thấy hai nhân vật quen thuộc, thật sự quá tốt.

Cuối cùng Tinh Quang cũng không gạt người.

u Dương Phong điên điên khùng khùng, bốn phía tìm con.

Sau đó, hắn ta thấy được Dương Quá thân trúng kịch độc, sau đó nhận lầm hắn là con của mình. Muốn Dương Quá nhận hắn ta làm phụ thân, như vậy

hắn ta mới có thể hỗ trợ giải độc, sau đó truyền tuyệt học gia truyền Cáp Mô Công cho hắn.

Lúc này, rất nhiều người đều buồn bực, đến cùng tiểu khát cái này có thân phận gì, lại có thể được u Dương Phong chăm sóc?

Đã có người sinh lòng hoài nghi.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời vang lên một tiếng kêu vang dội của đại bàng.

Sau đó màn ảnh xoay chuyển, đám người thấy được một nam một nữ phong trần mệt mỏi chạy tới.

“Là Quách Tĩnh Hoàng Dung!”

“Quách Tĩnh Hoàng Dung của ta ra sân!”

“Bọn hắn cũng không thay đổi!”

“Mọi người mau đến xem!”

...

Khán giả đều kích động, bởi vì bọn hắn lại một lần nữa thấy được Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung, một đôi couple khiến bọn hắn lưu luyến không rời.

Quách Tĩnh Hoàng Dung vẫn do diễn viên lúc đầu diễn, mà không phải đại thúc đại mù, cam đoan nguyên chất nguyên vị.

Chỉ có điều thoạt nhìn bọn hắn tương đối thành thực, trang phục cũng tương đối thành thực, nhưng đám người vẫn chỉ liếc mắt đã nhận ra được.

Nói thí dụ như Quách Tĩnh, hắn vẫn như cũ, nhưng quần áo trên người tương đối già dặn, dáng người cũng càng thêm cường tráng, đi trên đường hồ phác hùng uy, thành thực ôn trọng, càng giống một vị đại hiệp.

Trên mặt nhiều râu ria hơn, lập tức già đi 10 tuổi, thoạt nhìn giống nhân sĩ thành công 30 tuổi.

Hoàng Dung cũng không mặc quần áo đáng yêu nhẹ nhàng như trước, mà đổi thành một bộ trường bào, trông như nhân phụ tú lệ, đồ trang sức cũng biến thành loại dành cho phụ nhân, tư thái đoan trang.

Nhưng khuôn mặt nàng vẫn thanh lệ như cũ, ngẫu nhiên để lộ ra một tia nhí nhảnh.

Hai người phu xướng phụ tùy, phu thê tình thâm.

“Quách Tĩnh! Hoàng Dung! Rốt cục cũng viên mãn!”

Nhìn thấy rốt cục bọn hắc cũng kết thành vợ chồng, cùng nhau mà đi, còn có một nữ nhi xinh đẹp đáng yêu, khán giả có cảm giác vui mừng vô cùng.

Tiệc nuôi bên trong Xạ Điêu đã biến thành viên mãn trong Thần Điêu.

Cũng đúng vào lúc này, tỉ lệ người xem 《Thần Điêu Đại Hiệp》 đột nhiên tăng lên một đoạn, rốt cục phá vỡ đại quan 5%, đạt đến 5.30%, ngày đầu tiên phát sóng đã đạt tới cấp hiện tượng!

Chương 626: Thì ra khất cái là Dương Quá!

Mặc dù Quách Tĩnh Hoàng Dung không phải nhân vật chính trong 《Thần Điêu Đại Hiệp》, nhưng một đôi couple này quá hút fan, hơn nữa 《Anh Hùng Xạ Điêu》 mới phát sóng xong không tới nửa năm, bọn hắc đang đứng ở thời điểm nhân khí cao nhất.

Cho nên, khi bọn hắc liên hợp ra sân, tạo thành lực ảnh hưởng cực kỳ to lớn, vừa ra trận đã đột phá đại quan 5%.

Cả nước đều vui mừng khôn xiết.

Lúc này, Tinh Quang cũng đang cực kỳ vui mừng.

Bởi vì, 《Thần Điêu Đại Hiệp》 vừa phát sóng đã lập tức đạt tới cấp hiện tượng, sáng tạo ra kỳ tích rating mới.

Bạch Thanh Tuyết rất vui vẻ: “Ta tuyên bố, đêm nay nhân viên Tinh Quang tặng ca, tiền làm thêm giờ tăng gấp đôi. Còn có đoàn làm phim 《Thần Điêu Đại Hiệp》, tặng cho mỗi người một hồng bao mười vạn, ta phải hung tợn khen thưởng bọn hần!”

“Cảm ơn Bạch tổng!” Toàn thể reo hò.

Làm việc cho boss vừa có tiền lại hào phóng như vậy thật sự quá sung sướng!

Bất cứ lúc nào cũng có thu hoạch không thể tưởng tượng nổi!

Quách Tĩnh vừa ra trận liền chọi cứng với Tây Độc u Dương Phong, dựa vào một thân nội lực thâm hậu, còn có Giáng Long Thập Bát Chương đại thành, lại có thể đánh với Tây Độc u Dương Phong mà không rơi vào thế hạ phong, hào khí can vân.

Tiểu Thanh không nhịn được khen: “Đây mới thật sự là Quách đại hiệp! Ta có chút ưa thích Quách Tĩnh!”

Nhân vật chính thực lực cường đại ai cũng sẽ ưa thích.

Nhất là Quách Tĩnh thành thực, mọi cử động đều phù hợp với phong phạm đại hiệp trong trí tưởng tượng của nàng, nói đến đánh nhau tuyệt không sợ đối phương, còn mạnh hơn nhiều lúc trong Xạ Điêu, thật sự quá hút fan.

Cuối cùng, Tây Độc u Dương Phong bị tiểu kế của Hoàng Dung thông minh cỡ quái lừa gạt.

“Hoàng Dung vẫn thông minh như vậy, u Dương Phong gặp được nàng không biết đã bị lừa bao nhiêu lần!” Tiểu Thanh bật cười, nàng ấy cảm thấy một nhà u Dương Phong thật quá xui xẻo, cơ hồ đều bị nàng lừa sạch.

Ngay cả u Dương Phong cũng bị chinh tới điên.

Khán giả nhìn chưa đủ nghiền.

Đông Tà Hoàng Dược Sư không đổi.

Tây Độc u Dương Phong cũng không đổi.

Ngay cả Quách Tĩnh Hoàng Dung cũng không thay đổi, một người vẫn hiệp nghĩa, một người vẫn nhí nhảnh.

Thiết lập của tất cả nhân vật đều ổn định.

Lúc này, tập hai Thần Điêu đã đến cuối cùng.

Nhưng nhân vật chính Dương Quá mà Tinh Quang cam kết vẫn chưa xuất hiện.

Rất nhiều người xem đều cảm thấy bản thân quá đơn thuần, bị Tinh Quang lừa gạt.

Đồng thời bọn họ biểu thị bản thân sẽ không lại yêu Tinh Quang nữa.

“Dương Quá của ta, Vương Xuân Sinh của ta, khi nào bọn họ mới lên sân?”
Tiểu Thanh phàn nàn, sau đó bắt đầu thu thập rác rưởi trên bàn.

Trong TV, nội dung cốt truyện tiếp tục tiến lên.

Sau khi u Dương Phong rời đi, Quách Tĩnh Hoàng Dung thấy được tiểu khát cái nằm dưới đất, thế là bọn họ lập tức đi cứu.

Có điều, bởi trên thân tiểu khát cái thật sự quá bẩn, bọn hắn chỉ có thể vỗ hết bụi đất trên người hắn ta, còn dùng nước sạch xóa đi vết đen xám trên mặt, lập tức, một khuôn mặt tuấn dật sạch sẽ lộ ra.

“Là Dương huynh đệ!”

“Dương Khang?”

Hai người đều vô cùng kích động.

“Đây là Vương Xuân Sinh! Nhân vật chính đang tràng!”

“Thì ra Dương Quá là tiểu khát cái kia, khó trách ta cảm thấy thật quen mắt!”

“Vừa rồi sao ta không nhận ra?”

...

Đám người xem trước tivi cũng đi theo hét rầm lên, vô cùng kích động.

Nhưng đúng lúc này, tập hai kết thúc.

Cắt tập cắt rất tiêu hồn, oán niệm của khán giả lao thẳng tới chín tầng mây.

Không có chỗ để trút xuống, bọn họ chỉ có thể đổ bộ vào trang web Tinh Quang tiến hành nhổ nước bọt, mới một đêm số bình luận đã đạt đến hơn ngàn vạn.

Ngày thứ hai, bất luận là đi làm đến trường hay là sinh hoạt, mọi người đều đang thảo luận nội dung cốt truyện trong Thần Điêu.

Thảo luận tiếp đó sẽ thế nào thế nào thế nào, Quách Tĩnh Hoàng Dung sẽ đối đãi với nhi tử của Dương Khang ra sao. Nhất là Hoàng Dung, nàng có thể tính là cừu nhân giết phụ thân Dương Quá, sau này bọn hắn nên ở chung như thế nào?

Ảnh hưởng cấp hiện tượng đã xuất hiện.

Đi vào cao ốc Song Tinh Tử, Vương Xuân Sinh nhận được lời chúc từ các đồng nghiệp.

“Xuân Sinh, chúc mừng ngươi lại hot!”

“Diễn giống như thật, lúc ấy ta còn không nhận ra ngươi chính là khát cái kia!”

“Nếu như không phải sau cùng lộ mặt, khả năng đều nhận không ra!”

“Đi qua Thần Điêu về sau, nhân khí của Vương Xuân Sinh ngươi nâng cao một bước!”

“Chúc mừng nha...”

...

Vương Xuân Sinh cười đáp lại. Thần Điêu hot, hẳn ta lại hot thêm một lần nữa, máu chốt nhất là nhân vật của hẳn ta vừa ra trận liền nhận được sự tán thành, tâm lý rất cao hứng, cũng có thể thần nhiên mà làm.

Trên đường đi đáp lại hữu hảo đồng sự, Vương Xuân Sinh rốt cục đi tới phòng nghỉ của bản thân, toàn thân đều trầm tĩnh lại.

Chỉ có ở Tinh Quang hẳn ta mới cảm thấy được tự do tự tại, có một loại cảm giác như đang ở nhà.

Trong tòa nhà có quá nhiều minh tinh, nhân viên công tác gặp nhiều, cũng không quá hâm mộ minh tinh như người ngoài, chỉ coi bọn họ như đồng sự mà thôi, tâm sự trò chuyện, thậm chí là cùng tập luyện thể thao cùng ăn cơm, vô cùng bình thường.

Hơn nữa ở nơi này, Tinh Quang cũng sẽ không buộc người đi nhận quảng cáo hay là tiết mục tổng nghệ, hoặc là các loại phim ảnh bừa bộn tửu cục, bọn hẳn quy hoạch tốt cho người, nhưng quyền quyết định sau cùng vẫn do người, đương nhiên hậu quả cũng phải tự chịu..

Vương Xuân Sinh rất thích cảm giác này, có thể cho hẳn ta càng nhiều thời giờ để tôi luyện diễn kỹ, nghiên cứu kịch bản.

Liên quan tới tiền, hẳn ta đã không thể nào quan tâm.

Bởi vì cát-sê Tinh Quang là cao nhất trong nghề, với giá trị bản thân hẳn ta mỗi một bộ phim đều có thể nhẹ nhõm kiếm lời hơn ức nguyên. Hơn nữa sau lưng hẳn ta còn có đại ngôn mấy ức, những cái này đã đủ hẳn ta sinh hoạt.

Bình thường không có chuyện gì, hẳn ta càng ưa thích đợi ở trong Tinh Quang, bởi vì nơi này tự do.

“Chỉ đạo viên, chúc mừng người lại hot!” Một thanh âm truyền đến.

Vương Xuân Sinh cười, chỉ có người bồi huấn ban mới xung hô với hẳn ta như vậy, cái này khiến hẳn ta cảm giác hết sức có ý tứ.

“Ngô đạo? Làm sao có thời gian đến, người không phải vội vàng trừ bị đoàn làm phim 《Chiến Lang》 sao?”

Ngô Tiểu Kinh phong trần mệt mỏi ngồi xuống, trước cho chính mình ực một hớp nước, nói: “Liên đang bận bịu, đoàn làm phim không sai biệt lắm đã dựng tốt, có điều còn thiếu một diễn viên, hôm nay mời qua tới thử kính.”

“Còn thiếu cái nào?” Vương Xuân Sinh thuận miệng hỏi một chút.

Ngô Tiểu Kinh thuận miệng nói vài câu, phàn nàn nói: “Còn có nhân vật hùng hài tử, cũng chính là một cái phú nhị đại, lúc đầu tưởng rằng dễ dàng nhất, kết quả không nghĩ tới nhiều tiểu thịt tươi như vậy đến thử kính, lại không có một ai qua.”

“Nhân vật này rất có độ khó sao?”

“Cũng không hẳn, hùng hài tử này mặc dù là một tên phú nhị đại, lại là một cái kẻ bất cần đời nhưng là lại cực kỳ có lòng trách nhiệm, độ khó không tính lớn. Nhưng là...”

Ngô Tiểu Kinh mở tay ra, cười khỏ: “Bởi vì ta đã tốt muốn tốt hơn, mời tới diễn viên diễn kỹ quá tốt, mỗi một người đều có diễn kỹ cấp ảnh đế, căn bản không thả nước, diễn kỹ của đám tiểu thịt tươi này bị nghiền ép hoàn toàn, cuối cùng lộ ra hiệu quả tạm được...”

Vương Xuân Sinh cười, cười không tim không phổi, cười vô cùng vui vẻ.

Bởi vì đây là Tinh Quang tạo ra, từ sau khi 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 hot lên, nhất là những lão hí cốt dựa vào diễn kỹ tinh xảo mà hot lên, rất nhiều diễn viên thấy được con đường nổi danh, đó chính là liều mạng tăng kỹ thuật biểu diễn.

Cho nên hiện tại có cơ hội, Tinh Quang lại là nơi chỉ nhìn kỹ thuật biểu diễn, bọn hắn còn không liều mạng nhào lên?

Cứ vậy dẫn tới, người không có kỹ thuật biểu diễn đều bị loại bỏ.

Chương 627: Đi đông phương chiến khu gặp tướng quân!

Căn cứ thái độ phụ trách Ngô Tiểu Kinh, mời đều là diễn viên giỏi, kết quả lại tự buộc mình vào.

“Còn cười!” Ngô Tiểu Kinh tức giận: “Hiện tại ta đều sắp bị sự tình này phiền chết, ngươi liền không thể an ủi ta một chút sao?”

“Cái này không có gì tốt an ủi, ta hoàn toàn ủng hộ ngươi làm như vậy!” Vương Xuân Sinh nói xong, lại cười.

Ngô Tiểu Kinh cũng bắt đắc dĩ, hai tay nắm lấy da đầu cực kỳ phiền muộn.

“Bằng không, nhân vật hùng hài tử này cứ để ta diễn, ngươi cảm thấy ta thích hợp không?” Vương Xuân Sinh đột nhiên nói.

“Ngươi?” Ánh mắt Ngô Tiểu Kinh sáng lên, sau đó lại tối xuống: “Nhưng bây giờ ngươi là một đại minh tinh quốc tế, đằng sau có điện ảnh xếp hàng chờ ngươi, ta mời ngươi không nổi!”

“Ta không đòi tiền, ngươi bao ăn bao ở là được!” Vương Xuân Sinh nói ra.

“Ngươi làm sao nghĩ quản vậy?” Ngô Tiểu Kinh nói: “Nhân vật này rất khổ, phải tới cả Châu Phi. Hơn nữa nhân vật hùng hài tử này cũng không phải nhân vật chính, với thể lực lớn như ngươi, diễn nhân vật này là ủy khuất ngươi.”

“Không có việc gì, ta thích là được, ta muốn thử nghiệm vai bất đồng!” Vương Xuân Sinh cười cười.

Chân thật nguyên nhân chính là hắn ta muốn giúp Ngô Tiểu Kinh, giúp đỡ Tinh Quang.

Ở Tinh Quang hai năm, hắn ta có cơ hội tham diễn ba bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, trong đó hai cái vẫn là nhân vật chính, một cái là nhân vật chủ yếu, những cái này đều không thể rời bỏ Tinh Quang vun trồng.

Hắn ta vô cùng thỏa mãn, đồng thời cũng đối với Tinh Quang vô cùng cảm kích, xem nơi này như nhà mình.

Suy nghĩ, có cơ hội có thể giúp đỡ một lần.

Ngô Tiểu Kinh là người một nhà, 《Chiến Lang》 là tác phẩm Tinh Quang, hẳn ta cảm thấy mình không thể đổ cho người khác.

Ngô Tiểu Kinh lắc đầu: “Chuyện của người ta làm chủ không được, bản thân ta rất hi vọng người có thể gia nhập vào, nhưng khả năng lại sợ ảnh hưởng đến một chút kế hoạch tương quan, dù sao người thế nhưng là lão đại Tinh Quang. Hỏi hiệu trưởng một chút thử xem, hẳn có ý kiến gì.”

So với hai vị mỹ nữ lão tổng, bọn hắn và Lâm Bắc Phàm càng thêm thân cận.

Hơn nữa, 《Chiến Lang》 cũng là tác phẩm do Lâm Bắc Phàm chủ đẩy, hỏi ý kiến hẳn là thích hợp nhất.

“Được thôi, ta cảm thấy hẳn là không có vấn đề gì.” Vương Xuân Sinh cười.

“Hỏi ý kiến ta...” Lâm Bắc Phàm một tay ôm Tiểu Manh, một bên ôn nhu vuốt ve lông tơ trên người nàng, cả người lười biếng: “Có thể, nhưng vẫn phải thử vai, thử vai qua liền không có vấn đề!”

“Vương Xuân Sinh còn cần thử vai?” Ngô Tiểu Kinh kinh hãi.

“Ta biết mà!” Vương Xuân Sinh cười khở.

Vị Lâm tiên sinh này cái gì cũng tốt, chính là ưa thích thiết trí một chút chương ngại, khiến cho người nhất kinh nhất sạ.

Cuối cùng, Vương Xuân Sinh dựa vào diễn kỹ tinh xảo thông qua.

Sau khi chọn xong diễn viên, Lâm Bắc Phàm nói ra: “Ngô Tiểu Kinh, kịch bản 《Chiến Lang》 đã thông qua quân đội xét duyệt, bọn hắn biểu thị muốn ủng hộ mạnh mẽ. Hẹn nhân viên chủ sang chúng ta ngày kia đi nói chuyện, người chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai cùng ta đi. Đúng rồi, chính là nơi người đã từng tham gia quân ngũ—— đông phương chiến khu Bộ Tư Lệnh Thiên Kinh!

“Thật?” Ngô Tiểu Kinh rất kinh hãi.

Đến ngày kia, Lâm Bắc Phàm đã mang theo Ngô Tiểu Kinh đám người đi tới Bộ Tư Lệnh Thiên Kinh.

Đi qua từng cửa ải nghiêm khắc, đám người Lâm Bắc Phàm rốt cục đi vào chiến khu, sau đó gặp được người trong cuộc.

Khi thấy người này, Ngô Tiểu Kinh đều có một chút mờ mịt.

Kích động không nói nên lời.

Bởi vì, định ngày hẹn bọn họ là Trung tướng Tần Tư An hải quân đông phương chiến khu.

Tần Tư An là một tướng quân nổi tiếng, sinh ra trong gia đình quân nhân thế gia. Cha chú hắn ta trong chiến tranh giải phóng lập xuống qua công lao hãn mã, phụ thân được phong làm trung tướng, về sau lại phong làm thượng tướng

Tần Tư An ở trong hoàn cảnh như vậy tự nhiên cũng đi lên con đường quân nhân.

Tuy có được bối cảnh hồng sắc, nhưng hắn ta lại đi lên từ một tên lính quen, vài chục năm nay yêu cầu nghiêm khắc bản thân, một mực gian khổ mệt mỏi, làm gương tốt, đối xử mọi người hiền lành, sơ tâm không quên, cực kỳ nhận được ủng hộ của quân nhân cùng với quần chúng.

Trước kia hắn ta ở đây làm binh huấn luyện, cũng mới gặp qua Tần trung tướng hai ba lần.

Không nghĩ tới, hôm nay lại có thể được hắn tự mình nghênh đón.

Ngô Tiểu Kinh cảm thấy quá kích động, quá vinh hạnh.

Đây là một tiểu lão đầu sắp 60 tuổi, người mặc quân trang đặc biệt tinh thần, nhưng là cười một tiếng lại đặc biệt hòa ái dễ gần.

“Hoan nghênh hoan nghênh! Hoan nghênh các vị khách quý đến!” Tần trung tướng bắt tay với từng người một.

“Cảm tạ Tần trung tướng trong lúc cấp bách dành thời gian định ngày hẹn chúng ta, chúng ta cảm thấy hết sức vinh hạnh!” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Vinh hạnh hẳn là chúng ta mới đúng!” Tần trung tướng sang sảng cười, giơ ngón tay cái lên: “Tinh Quang các người ở giới giải trí thế nhưng là đại ca! Tạo ra rất nhiều tác phẩm nghe nhiều nên thuộc, nhất là hai tác phẩm võ hiệp 《 Anh Hùng Xạ Điêu 》 《 Thần Điêu Đại Hiệp 》 , ta và quân nhân của ta đều rất thích xem, bảo vệ quốc gia, nhiệt huyết sôi trào! Đáng tiếc bình thường quá bận rộn không có bao nhiêu thời gian, đến bây giờ cũng không có xem hết, ít nhiều đều có chút tiếc nuối!”

“Hơn nữa, kịch bản 《 Chiến Lang 》 ta cũng đã nhìn qua, cực kì tốt! Ngay cả ta cũng nhìn không được vô bản đứng dậy! Bộ điện ảnh đề tài quân sự hay như vậy giao cho Tinh Quang các người quay phim, chúng ta cũng rất yên tâm!” Tần trung tướng nghiêm túc nói.

“Cảm tạ Tần trung tướng khích lệ!”

...

Mấy người vừa chào hỏi, vừa đi tới phòng hội nghị, sau đó phân ra ngồi hai bên.

Tần trung tướng đại biểu cho đông phương chiến khu, Lâm Bắc Phàm bên này đại biểu cho tập đoàn Tinh Quang.

“Đối với bộ phim 《 Chiến Lang 》 này, Ban Tuyên Giáo Trung Ương và Bộ quân sự vô cùng coi trọng, cho rằng việc này là tuyên truyền quân nhân nước ta, tuyên truyền hình tượng mới diện mạo mới có ý nghĩa thôi động to lớn với nước ta. Những năm gần đây, xã hội phát triển biến chuyển từng ngày, nhưng rất nhiều người đối với quốc gia chúng ta, đối với quân nhân của chúng ta hiểu rất phiến diện, thậm chí còn xuất hiện một chút thành kiến và hiểu lầm, điều đó khiến một vị lão quân nhân như ta cảm thấy rất thương tâm khổ sở.”

Tần trung tướng khá là cảm khái nói: “Cho nên chúng ta hi vọng thông qua tác phẩm này, để mọi người ý thức được, quốc gia chúng ta cường đại, quốc gia chúng ta thật phú cường, quân đội chúng ta có thể bảo vệ mọi người thật tốt! Đồng thời cũng muốn xem nó như hiến lễ cho quốc khánh, hiến cho quốc gia vĩ đại của chúng ta!”

Tần trung tướng nói khí phách, mọi người vỗ tay khen hay.

“Kịch bản chúng ta đều đã xem qua, cũng có một lý giải cơ bản nhưng chúng ta còn muốn hiểu rõ sâu hơn một chút, cho nên làm phiền các người đi một chuyến, thực sự là không có ý tứ!” Tần trung tướng cười nói.

“Phải! Hiện tại thì có đạo diễn Ngô Tiểu Kinh của chúng ta giới thiệu bộ phim này, mọi người có vấn đề gì có thể hỏi thăm.” Lâm Bắc Phàm mời Ngô Tiểu Kinh đại diện cho Tinh Quang phát biểu.

Chương 628: Tiểu Long Nữ xuất hiện!

Ngô Tiểu Kinh kích động đứng lên: “Tần tướng quân, các vị tướng quân, xin chào mọi người! Ta là đạo diễn phim điện ảnh 《Chiến Lang》, đồng thời cũng là biên kịch 《Chiến Lang》, bộ phim này ta hiểu rõ nhất...”

Tiếp đó, Ngô Tiểu Kinh giới thiệu cặn kẽ dự tính ban đầu khi sáng tác kịch bản này, đại khái cố sự điện ảnh, cùng với hiệu quả và mục tiêu muốn đạt được. Bởi vì trước đây không lâu đã từng làm lính hai năm, cho nên về phương diện quân sự cũng hiểu rõ vô cùng, nói đến đạo lý rõ ràng.

Đôi mắt với câu hỏi của những người khác, đều có thể trả lời, có trật tự.

Hội trình hơn phân nửa, hai bên đều tương đối hài lòng.

Tiếp theo là điểm mấu chốt.

Tần Trung Tướng nhất tâm kiến huyết nói: “Các người muốn giới quân đội chúng ta ủng hộ người như thế nào? Tỷ như ở phương diện nào yêu cầu ủng hộ, các người liệt kê từng cái ra. Dù sao điện ảnh các người là chuyên nghiệp, chúng ta không hiểu, nhưng vẫn hy vọng có thể làm tốt chuyện này.”

“Bộ phim này là vì tái hiện phong thái quân nhân chúng ta, phong thái quân đội cùng với quốc gia, cho nên có thể phái ra vài chiếc quân hàm lấy cảnh quay chụp. Mặt khác phái ra một ít quân nhân xem như diễn viên quần chúng hiệp trợ quay chụp.” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Cái này không có vấn đề, ta sẽ cho người an bài cho các người thật tốt.” Tần Trung Tướng gật đầu một cái: “Nhưng sau khi quay chụp xong các người phải cho chúng ta xét duyệt trước tiên, bởi vì trong đó khả năng sẽ liên quan đến một chút cơ mật quân sự, không nên công bố ra ngoài.”

“Việc này chúng ta hiểu rõ!” Lâm Bắc Phàm gật đầu.

“Còn cần gì nữa không?” Tần trung tướng hỏi.

“Còn cần một chút tư liệu quân đội quân diễn truyền hình điện ảnh, nhất là hải quân, chúng ta muốn tiến hành tham khảo. Nếu như có thể đem sự kiện triệt kiêu nhiều lần xuất động hải quân trên quý làm tư liệu truyền hình điện ảnh chúng ta, việc đó không còn gì tốt hơn.”

“Cái này cũng được, ta sẽ để người sửa sang lại giao cho các người.”

...

Hai bên cùng nhau thảo luận.

Ở cùng chung mục tiêu, hội nghị thuận lợi kết thúc.

Tần Trung Tướng tay nắm lấy tay Lâm Bắc Phàm, nói: “Năng lực chế tác truyền hình điện ảnh của Tinh Quang các người nổi tiếng trên toàn thế giới, ta tin tưởng các người nhất định sẽ quay bộ phim này thật tốt, thể hiện một mặt kiên cường bất khuất của quân nhân Trung Quốc chúng ta. Còn có hình tượng mới, lực lượng mới của đại quốc mệnh mông chúng ta. Hơn nữa đồng chí Tiểu Ngô cũng làm lính trong quân đội chúng ta hai năm, đối với chúng ta những chuyện này đều vô cùng quen thuộc, ta tin tưởng từ hấn làm đạo diễn cùng với chủ diễn, nhất định sẽ đem 《Chiến Lang》 chụp tốt!”

“Nhất định không phụ hi vọng của mọi người!” Lâm Bắc Phàm trịnh trọng nói.

Tiếp đó, Tần Trung Tướng mời mọi người tại căn tin bộ đội ăn một bữa cơm. Số lượng đồ ăn trong căn tin bộ đội nhiều bảo đảm ăn no, hơn nữa chúng loại phong phú, còn vô cùng vệ sinh, thật sự lật đổ sự tưởng tượng của đám người trong một thời gian dài.

Tần Trung Tướng cười ha ha: “Quân nhân chỉ có ăn no, mới có lực khí đánh trận! Cho nên, phương diện thức ăn chúng ta nhất định sẽ bảo hộ đúng chỗ, không chỉ để ăn no bụng, mà còn phải ăn ngon!”

Đến buổi chiều, Tần Trung Tướng có việc đi làm, để một vị thiếu tá dẫn bọn hắn vào trong quân nhìn xem.

Thấy được một loạt lại một loạt xe bọc thép chinh tề, phía trên lại là vũ khí kinh khủng. Còn có một hàng chiến cơ, phun ra khí xả phóng lên tận trời, giống như một nhánh Falcon.

Khiến cho Lâm Bắc Phàm khắc sâu ấn tượng là, trong quân đội nhìn cái gì cũng chinh chinh tề tề, có chút cảm giác như bị chúng cưỡng chế.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn bắn bia, cơ hồ không phải mười điểm thì là chín điểm, thành tích tốt hơn so với tất cả mọi người.

“Không có cách, ta người này thiên sinh thị lực tốt!” Lâm Bắc Phàm đắc ý.

Hai ngày sau, chiến khu liên hệ Tỉnh Quang, nói quân hạm đã sắp xếp xong xuôi, có thể khai mạc.

Thế là, 《Chiến Lang》 khởi động máy.

Một bên khác, 《Thần Điều Đại Hiệp》 như hỏa như đờ phát ra, mỗi ngày đều có hơn ngàn vạn thảo luận.

Dương Quá đi theo vợ chồng Quách Tĩnh Hoàng Dung tới Đảo Đào Hoa học võ, bởi vì Hoàng Dung có thành kiến, nên Dương Quá không có cách nào học võ.

Đối với cái này, rất nhiều người khen chê không đồng nhất.

Nhưng chúng fan Hoàng Dung, fan couple Quách Tĩnh Hoàng Dung lại cho rằng đây là đúng.

“Ủng hộ Hoàng Dung, là ta cũng sẽ không dạy Dương Quá võ công, nếu bồi dưỡng hắn ta trở nên cường đại rồi quay lại báo thù thì làm sao bây giờ?”

“Nếu như ta liền không thêm đề ý, để hắn ta tự sinh tự diệt!”

“Có thể nuôi hắn ta đã không tệ, đã tận đạo nghĩa!”

“Dương Quá người này lệ khí quá nặng, dễ dàng vong ân phụ nghĩa, không đáng bồi dưỡng!”

“Hoàng Dung không làm sai, trước dạy hắn ta minh lý, lại dạy hắn võ công!”

...

Không có cách, nhan trị là chính nghĩa!

Nếu như Hoàng Dung là một lão đại mù, nhìn thử xem còn có bao nhiêu cá nhân ủng hộ?

Đương nhiên, người phản đối cũng không ít, cái này dù sao cũng là một thế giới võ hiệp, không dạy võ công mà ngược lại đi dạy văn học sẽ làm chậm trễ Dương Quá học võ, nếu võ công bị tụt thì phải làm sao bây giờ?

Hơn nữa Dương Quá còn nhỏ, từ lúc trước hắn không đề ý sinh tử cứu hai người Lục Triển Nguyên, cũng có thể thấy được hắn ta có một tấm lòng trung nghĩa, dẫn hắn vào chính đạo là được, không nên đặt nợ của cha chú nợ lên người hắn ta.

Dương Quá cuối cùng không cam tâm chỉ đọc sách, không học võ. Thế là hắn len lén luyện Cáp Mô công, cuối cùng ử thành đại họa, cuối cùng không thể không bị Quách đại hiệp dẫn tới Toàn Chân Giáo tại núi Chung Nam học võ.

Đáng tiếc đụng phải tiểu nhân Triệu Trí Kính, khiến võ công của hấn ta không học thành, trải qua cũng không hài lòng.

Lúc này, rốt cục xuất hiện một người đối tốt thực sự với hấn ta —— Tôn bà bà.

Tuy xấu xí, nhưng tâm địa rất hiền lành, xem Dương Quá trở thành tôn tử tới chiếu cố.

Dương Quá vô cùng cảm động, sinh ra đã lâu thân tình.

Cũng đúng lúc này, nữ chính Tiểu Long Nữ 《Thần Điều Đại Hiệp》 rất cục lóe sáng đặng tràng.

Khi Tiểu Long Nữ toàn thân áo trắng, tràn đầy tiên khí bỗng hiện thân, tất cả người xem đều kinh hãi.

“Đây là tiên nữ! Đây mới thật là tiên nữ!”

“Đây là nữ chính Tiểu Long Nữ sao? Quá xinh đẹp quá tiên!”

“Lưu Thiên Tiên đóng vai nhân vật này thật sự quá đẹp!”

“Từ nay về sau, nàng chính là tình nhân trong mộng của ta!”

...

Tiểu Long Nữ ra sân, vòng một đồng phần. Đây là từ khi 《Thần Điều Đại Hiệp》 phát sóng đến nay, rốt cục có một nhân vật nữ có thể kề vai Hoàng Dung, cho dù là nữ nhi Quách Phù của Hoàng Dung cũng không được.

Lưu Thiên Tiên ở trên Weibo phục chế bản vẽ: “Có đẹp hay không?”

“Đẹp!”

“Thiên Tiên rất đẹp!”

...

Phía dưới là câu trả lời thống nhất.

Lưu Thiên Tiên lại đăng thêm một bức tranh, trong bản vẽ nàng càng thêm xinh đẹp.

“Ai còn dám nói ta béo, ta đánh chết hần!”

Tất cả mọi người cười.

Tiểu Long Nữ đăng tràng, mang ý nghĩa ân oán giữa Hoạt Tử Nhân Mộ và Toàn Chân Giáo, ân oán giữa Xích Luyện Tiên Tử Lý Mạc Sầu và Tiểu Long Nữ cũng phải đăng tràng. Còn có người chế tạo nhất bi kịch lớn nhất trong lịch sử, Doãn Chí Bình cũng xuẩn xuẩn dục động.

Qua một phen khó khăn trắc trở, Dương Quá rút cục rời đi Toàn Chân giáo, báii nhập Hoạt Tử Nhân Mộ, bắt đầu chính thức học võ.

Trong Hoạt Tử Nhân Mộ có giường hàn ngọc, rốt cuộc phải khai quảii.

Chương 629: Sự kiện Tiểu Long Nữ!

Cùng lúc đó, ân oán giữa Xích Luyện Tiên Tử Lý Mạc Sầu, Hoạt Tử Nhân Mộ Tiểu Long Nữ cũng bạo lộ ra.

Dương Quá và Tiểu Long Nữ cũng phát sinh biến hóa, không còn là sư đồ trên danh nghĩa, hoặc là cô cháu trên danh nghĩa, mà dần dần biến thành quan hệ tình lữ.

Đám người nhìn ra được, đã ăn no thỏa mãn, tỉ lệ người xem vững vàng tăng lên.

Lúc đầu bọn họ cho rằng nội dung cốt truyện sẽ cứ thuận lợi tiến triển như vậy, Dương Quá Tiểu Long Nữ sẽ trở thành một đôi thần tiên quyền lữ khiến cho người ta hâm mộ, nhưng không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới, đằng sau lại còn một cái hố thật to.

Cô cô Tiểu Long Nữ băng thanh ngọc khiết, bị đạo sĩ thúii Doãn Chí Bình này làm bần!

Doãn Chí Bình thành long kỵ sĩ, Dương Quá thành nón xanh vương!

Lẽ nào lại có cái lý ấy!

Vô số khán giả giận!

“Sao Tiểu Long Nữ có thể bị Doãn Chí Bình làm bản? Đây là cốt truyện quái gì? Vào thời đại mới, năm 2020 thế này, còn có chuyện khiến người khác đau lòng nhưc óc như vậy phát sinh?”

“Tiểu Long Nữ băng thanh ngọc khiết của ta, tình nhân trong mộng của ta!”

“Thật đau lòng Tiểu Long Nữ, thật đau lòng Dương Quá!”

“Tên hỗn đản Doãn Chí Bình này, ta muốn giết hắn! Không, ta nhất định phải thiến hắn!”

“Ngàn sai vạn sai đều là đoàn làm phim sai! Là đạo diễn sai, là tác giả sai, là Tinh Quang sai! Sao bọn hắn có thể làm ra nội dung cốt truyện như vậy? Muốn tung bay, bành trướng rồi phải không?”

“Chúng ta mãnh liệt yêu cầu sửa nội dung cốt truyện! Đổi lại đoạn này! Ta thật không cách nào nhìn thấy Tiểu Long Nữ bị làm bản!”

“Cũng yêu cầu xử tử Doãn Chí Bình, trả cho chúng ta một công đạo!”

...

Toàn bộ Hoa Hạ đều sôi trào, oán khí thẳng tới chín tầng mây!

Nhất là số bình luận trên Internet trong nháy mắt đột phá ngàn vạn, “Tiểu Long Nữ bị làm bản” “Long kỵ sĩ Doãn Chí Bình” “Nón xanh vương Dương Quá” trong nháy mắt thành ba từ khóa xếp đầu bảng hot search!

Trang web Tinh Quang bị công kích nghiêm trọng, thậm chí còn bị tê liệt.

Tinh Quang Thị Thần cũng không thể may mắn thoát khỏi, còn lọt vào đả kích của Hacker.

Đường dây nóng chăm sóc khách hàng của Tinh Quang như bị khủng hoảng, tất cả đều lên án chuyện của Tiểu Long Nữ. Đối phương vừa mở miệng đã mắng xối xả, còn có một khán giả mắng ròn rã một giờ mà không câu nào lặp lại.

Toàn bộ đường cái hùng hùng hổ hổ, toàn bộ thành thị đều đang oanh động.

Sự kiện này ảnh hưởng quá lớn, loạn xạ bát nháo!

Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị đang ở nhà xử lý văn kiện cũng nhận được điện thoại.

“Được, cách các người xử lý chuyện này rất đúng, đừng có hành vi nào quá kích, khán giả đang kích động, chúng ta bị chút ủy khuất không việc gì...”

Cúp điện thoại, Bạch Thanh Tuyết lắc đầu cười khổ.

Ai có thể nghĩ tới một nhân vật ảo, lại có thể tạo thành ảnh hưởng to lớn như thế?

Điện thoại Lâm Bắc Phàm cũng vang.

“Sur phụ!!” Trong điện thoại truyền đến tiếng kêu cứu của Tiền Đa Đa .

“Thế nào? Ai lại dám muốn mạng người?” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm nhìn đến tuyến vận mệnh, phát hiện khí vận của mập mạp chết bầm này rất ổn định, ôn hòa nhã nhặn hỏi.

“Ta bị hàng xóm chặn cửa nhà! Phim truyền hình của chúng ta phát đến nội dung Tiểu Long Nữ bị ô nhục, hàng xóm của ta vừa xem xong lập tức nổi giận, bọn hắn biết rõ ta là đạo diễn [Thần Điêu Đại Hiệp], bây giờ buộc ta sửa nội dung cốt truyện. Khôi phục lại thanh bạch cho Tiểu Long Nữ, bằng không thì sẽ đánh chết ta!” Trong điện thoại truyền đến giọng nói run lẩy bẩy.

“Không việc gì, người cứ để bọn hắn phát tiết một trận, bọn hắn còn có thể làm gì người được đây?” Lâm Bắc Phàm cười ha ha.

“Bọn họ cầm trên gậy trên tay, ta sợ...”

“Đừng sợ, bây giờ là xã hội pháp chế, bọn hắc chặc chắn sẽ không đánh chết người.”

Tiền Đa Đa: “...”

Ta lo lắng là vấn đề này sao?

Cúp điện thoại, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể đồng tình với hắn ta một chút, sau đó cười một cách tự nhiên.

Ở thế giới cũ, chuyện Tiểu Long Nữ bị làm bản cũng đưa tới sự oanh động chưa từng có.

Lúc ấy [Thần Điêu Đại Hiệp] còn chưa được chế tác thành phim truyền hình, chỉ mới là bộ truyện được đăng nhiều kỳ trên báo chí, kết quả khi đăng đến nội dung này, toàn bộ người Hong Kong đều nổi giận, vây quét Kim Đại Báo, bắt bọn hắn phải sửa chữa nội dung cốt truyện, trả lại thanh bạch cho Tiểu Long Nữ.

Nhưng Kim lão tiên sinh cũng rất kiên cường, quyết đoán không thay đổi.

Bởi vì, ông ấy muốn phát huy chữ tình trong [Thần Điêu Đại Hiệp] đến cực hạn.

Nhưng phải làm sao mới có thể khiến nó được phát huy đến cực hạn đây?

Nếu như không xảy ra chuyện Tiểu Long Nữ bị làm bản, Dương Quá bị cụt tay, hai người vẫn có thể trở thành một đôi thần tiên quyến rũ hoàn mỹ như lúc đầu. Nhưng cho dù đôi thần tiên quyến rũ này hoàn mỹ đến đâu đi nữa, nhưng có thể hoàn mỹ hơn Quách Tĩnh Hoàng Dung hay sao?

Căn bản là chuyện không thể nào.

Cho nên, vì vượt qua [Anh Hùng Xạ Điêu], vì có thể phát huy một chữ tình đến cực hạn, Kim lão tiên sinh mới mở ra lối riêng, thiết trí một loại tươi đẹp thiếu sót, dù cho hai người đều có tàn khuyết, nhưng vẫn có thể dắt tay nhau đi cả một đời.

Suy nghĩ tới tình yêu trong hiện thực một chút, có người nào mà không có một chút khuyết điểm?

Chỉ có khi khoan nhượng thiếu hụt của đôi phương, hai người mới có thể tựa sát nhau, đi hết một đời.

Đương nhiên, nói nhiều như vậy, kỳ thực Lâm Bắc Phàm cũng rất khó chịu với nội dung cốt truyện này.

Lúc trước khi nhìn thấy nội dung cốt truyện này, Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy trái tim mình tan nát, sẽ không thể yêu đương được nữa.

Cho nên, thống khổ ta đã từng chịu, các người cũng phải chịu!

Đây mới là mục đích chân chính của Lâm Bắc Phàm.

“Đến sau này các người nhìn thấy Dương Quá cụt tay, hẳn sẽ càng thêm phần hận!” Lâm Bắc Phàm cười ha ha.

May mắn nhà bọn hắn đã dời ra ngoài, chung quanh đều không có hàng xóm, bằng không rất có thể bọn hắn sẽ bị vây trong nhà.

Đến ngày thứ hai, chuyện này tạo ra ảnh hưởng càng lớn hơn.

Khắp nơi đều là tiếng mắng.

Đến bây giờ Website Tinh Quang cùng với Tinh Quang Thị Tàn còn chưa có khôi phục lại.

Taobao thức thời rất nhanh, lập tức có người bán búp bê vải Doãn Chí Bình, chuyên để cho người ta phát tiết.

Lúc này vừa vặn là cuối tuần, một đám người kích động nhưng không chỗ phát tiết, lại tập trung những người cùng chung chí hướng chạy đến cao ốc Song Tinh Tử kháng nghị, sửa chữa nội dung cốt truyện, khôi phục sự trong trắng cho Tiểu Long Nữ, trừng trị Doãn Chí Bình.

“Kháng nghị kháng nghị! Tinh Quang nhất định phải xin lỗi!”

“Nhất định phải khôi phục lại sự trong sạch cho Tiểu Long Nữ, trừng trị Doãn Chí Bình!”

“Nếu như các người không sửa nội dung cốt truyện, chúng ta sẽ không xem [Thần Điều Đại Hiệp] nữa!”

“Chúng ta một mực kháng nghị, thẳng đến khi nào sửa chữa nội dung cốt truyện mới thôi!”

...

Thời điểm Lâm Bắc Phàm chạy đến, phía dưới cao ốc Song Tinh Tử đứng đầy người, đoán chừng phải có hơn 2000 người, người phía sau còn đang không ngừng gia tăng, vô cùng náo nhiệt.

Bộ An ninh Tinh Quang toàn thể xuất động, cục cảnh sát cũng phái ra gần 100 nhân viên tới hiện trường duy trì trật tự.

Đám khán giả kháng nghị này vẫn lý trí hơn nhiều so với nhóm người ở Hương Giang, chỉ vây quanh cao ốc Song Tinh Tử hô to khẩu hiệu, không làm ra hành vi phạm pháp nào, cũng không phát sinh xung đột với cảnh sát .

Trừ cái đó ra, còn rất nhiều phóng viên truyền thông ở bên cạnh phỏng vấn chụp ảnh.

Nhất là truyền thông Tinh Quang, dựa vào ưu thế địa lợi bọn họ xung phong đi đầu, xông thẳng vào trước.

Ở Trung Quốc lại có thể phát sinh hoạt động biểu tình, hơn nữa còn là vì một nhân vật ảo, đây là sự kiện thú vị tới mức nào!

Nếu là trước kia, người có thể tưởng tượng được sẽ có chuyện như vậy phát sinh sao?

Bao nhiêu đề tài tốt được giới báo chí quan tâm, tranh thủ thời gian theo vào, không thể bỏ qua!

Chương 630: Thảo phạt Tinh Quang!

Chuyện này nhanh chóng truyền khắp giới giải trí, rất nhiều người âm u xông ra.

“Tinh Quang làm vậy là đang mua dây buộc mình, lần này để ta xem bọn hần sẽ xử lý chuyện này như thế nào?”

“Tinh Quang, ngươi cũng có hôm nay!”

“Tốt nhất là làm lớn chuyện này lên, khiến nó càng lớn càng tốt, như thế người bên trên sẽ xử lý Tinh Quang!”

“Chúng ta an vị chờ xem kịch, Tinh Quang xúi quẩy chúng ta mới có cơ hội!”

“Nhất định phải khiến bọn hần chịu thiệt thòi!”

...

Thế là, có những người âm thầm thao túng làm lớn chuyện này lên, tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Nhưng khiến người ta không nghĩ tới là, tình huống lại bị chệch đi.

Sau khi sự tình xảy ra, còn có rất nhiều phóng viên đến phỏng vấn.

Minh tinh nghệ nhân Tinh Quang, còn có cả những minh tinh khác đang ở gần Tinh Quang, đều đang đăng lên Weibo kháng nghị bản thân mình đang bị một đám người chặn trong cao ốc Song Tinh Tử.

“Ta bị chặn ở Tinh Quang, làm sao bây giờ?”

“Lúc đầu ta còn có một buổi lễ ra mắt fan hâm mộ, hiện tại không ra ngoài được, các fan hâm mộ đáng yêu của ta, các người có thể tha thứ cho ta được không? Hoặc là nghĩ cách cứu ta thoát khỏi bê bối?”

“Ai, không ngờ ta cũng có ngày bị chặn lại, cảm giác mình nổi tiếng!”

“Vốn dĩ ta đến Tinh Quang để ghi chép tiết mục, kết quả phát hiện đại môn bị chặn. Chợt nhìn, phát hiện rõ ràng đều là khán giả xem phim! Hiện tại ta

đang suy nghĩ, có nên nhập bọn hay không?”

...

Người nhìn đi, fan hâm mộ cũng xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, đồng tình với idol của mình, nhưng vẫn tiện tay khen ngợi.

“Không nghĩ tới ở Trung Quốc đại lục chúng ta, còn có chuyện ngông cuồng như vậy tồn tại, ta chỉ có thể nói —— làm tốt lắm!”

“Nếu không phải khoảng cách quá xa, ta cũng muốn gia nhập!”

“Oppa của ta, đến trễ cũng không sao, chúng ta tha thứ cho người! Người có thể đưa mấy bình nước cho các bạn bên ngoài giúp chúng ta được không?”

“Nữ thần tha thứ vì ta cười rất không phúc hậu, cười ra tiếng heo!”

“Tinh Quang, làm nhiều chuyện bất nghĩa tất sẽ bị đánh chết! Ai bảo người dám làm bản Tiểu Long Nữ của ta?”

...

Thế là, chuyện này nhanh chóng hot lên trên Internet.

Rất nhiều người muốn chờ xem kịch vui trọn tròn mắt, vốn dĩ bọn họ cho rằng đây sẽ thành sự kiện kháng nghị nghiêm trọng, có thể lừa thăm Tinh Quang, không nghĩ tới nó lại biến thành đề tài cho toàn dân chè chén say sưa.

Lúc này, một mỹ nữ dẫn chương trình đang phỏng vấn một thành viên trong đoàn biểu tình.

Mỹ nữ dẫn chương trình: “Đại ca, ta có thể phỏng vấn người vài câu không?”

Người biểu tình thấy hỏi mình là một mỹ nữ, trong lòng mừng thầm, nhưng lại ra vẻ nghiêm túc, bảo trì hình tượng uy vũ bất khuất.

Người biểu tình: “Chỉ có thể hỏi vài câu, bây giờ ta đang bận kháng nghị!”

Mỹ nữ dẫn chương trình: “Được! Xin hỏi hành vi này của các người là tự phát hay là có tổ chức?”

Người biểu tình: “Đương nhiên là tự phát. Tiểu Long Nữ lại có thể bị tên hỗn đản Doãn Chí Bình làm bản, thực sự không thể nhẫn, suốt tối qua ta không cách nào ngủ được, cho nên hôm nay từ rất sớm ta đã lập tức chạy đến kháng nghị, phải sửa đổi nội dung cốt truyện khôi phục lại thanh bạch cho Tiểu Long Nữ. Kết quả không nghĩ tới, ta lại đụng phải nhiều bằng hữu cùng chung chí hướng như vậy! Ta chỉ có thể nói, ngô đạo bất cô!”

Mỹ nữ dẫn chương trình: “Đại ca người cảm thấy hành vi này của các người có hiệu quả không? Tinh Quang thực sự sẽ sửa chữa nội dung cốt truyện sao?”

Người biểu tình: “Ta không biết có được hay không, nhưng ta sẽ kháng nghị mãi, kiên định không thay đổi! Một ngày không được thì hai ngày, hai ngày không được thì ba ngày, ba ngày không được thì bốn ngày... Thẳng đến khi nào thành công mới thôi!”

Mỹ nữ dẫn chương trình: “Đại ca, tinh thần của người thật khiến cho người ta kính nể! Nhưng chẳng lẽ người không đi làm hay sao?”

Người biểu tình: “Ta đã báo cáo chuyện này với lãnh đạo, hẳn ta cũng rất phản đối chuyện về Tiểu Long Nữ, rất ủng hộ ta làm như vậy, cho ta được nghỉ dài hạn.”

Mỹ nữ dẫn chương trình: “Thật tốt! Hiện tại trên Internet đều nói loại hành vi này của các người thật khôi hài, đây là hành vi nghệ thuật sao?”

Người biểu tình: “Kêu bọn hấn nghiêm túc chút, chúng ta còn đang kháng nghị!”

...

Ngay lúc này, Lâm Bắc Phàm và một đám minh tinh không tim không phổi đang đứng trên tầng nhìn đám người biểu tình thị uy phía dưới.

Đối với những người sống trong thời đại bận rộn như bọn hắn, đây thật sự là một sự kiện rất hiếm có.

Minh tinh nghệ nhân đều mừng như điên, chụp hình chụp ảnh, phát Weibo phát Weibo, gửi đồng tình, thừa cơ xoát một đợt nhân khí.

“Mọi người đoán xem, người phía dưới có thể kiên trì bao lâu?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

MC Mạnh Tiểu Phi nghĩ nghĩ, nói: “Một hai ngày hắn không thành vấn đề, nếu dài hơn chắc chắn không thể kiên trì được, dù sao tất cả mọi người đều phải làm việc và sinh hoạt, không rảnh làm những việc này.”

“Chơi thật vui, ta vẫn cho rằng chỉ có ở nước ngoài mới có thể phát sinh chuyện như vậy.” Trần Xích Xích liên tục chụp ảnh, thuận tiện kéo luôn cả khuôn mặt tươi cười của mình vào.

...

Mọi người hứng thú dạt dào thảo luận.

Lúc này có một người lại sàu mi khổ kiếm, bởi vì hắn ta chính là diễn viên đóng vai Doãn Chí Bình.

Bị người mắng thành cặn bã, đi trên đường bị người ném trứng gà, về đến nhà còn bị người chặn cửa. Thật vất vả mới tới được công ty, kết quả bị một đám người chặn lại, muốn đòi công đạo, hắn ta cảm thấy trái tim lạnh thấu.

May mắn còn có cái cảng Tinh Quang cho hắn ta tránh gió, để hắn ta không đến mức không nhà để về.

Một minh tinh dùng cánh tay đẩy hắn ta, cười nói: “Ngươi nghĩ thoáng chút, bây giờ ngươi hot lên rồi, đây là chuyện mà bao nhiêu nghệ nhân đều ước ao!”

“Phương thức hot như vậy ta thực sự không thích! Về sau ta thật không dám vác mặt ra cửa!” Về mặt hắn ta tràn đầy đau khổ.

“Điều này nói rõ người diễn rất tốt, đám đạo diễn chúng ta thích nhất nhân tài giống như người!” Lại có người cười.

...

“Kỹ thuật biểu diễn của tiểu hỏa tử người thật không tệ, lại có thể diễn đến cấp độ người gặp người ghét, ta rất xem trọng người! Tên người là gì?” Lâm Bắc Phàm thân thiết vỗ vỗ diễn viên đóng vai Doãn Chí Bình.

Vị diễn viên này vô cùng kích động, rốt cục ta cũng được đại lão coi trọng, cuối cùng ta cũng sắp có thể một bước lên mây.

“Thưa Lâm tiên sinh, ta tên là Doãn Chí Bình.”

Thân thể Lâm Bắc Phàm cứng đờ, im lặng nói: “Khó trách người bị chửi!”

Doãn Chí Bình: ...

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc lại: “Hiện tại ta có một nhiệm vụ trọng đại muốn giao cho người.”

“Nhiệm vụ gì, Lâm tiên sinh mời nói, cho dù Doãn Chí Bình ta phải lên núi đao xuống biển lửa, cũng nhất định sẽ làm được!” Doãn Chí Bình lập tức biểu quyết tâm, cơ hội lập công đến.

“Không nghiêm trọng như vậy, nhiều nhất cũng chỉ bị mọi người đánh một trận!”

Doãn Chí Bình: ...

Lâm Bắc Phàm thầm thương hại hắn ta : “Đợi đến giữa trưa, người phía dưới biểu tình lâu như vậy hắn cũng đói bụng, quá khó khăn. Chúng ta đi đưa chút đồ ăn trưa cho bọn hắn, để bọn hắn bổ sung chút năng lượng, miễn cho đói quá lại ngất xỉu dưới tòa nhà Tinh Quang sẽ không tốt.”

Lâm Bắc Phàm thân thiết vỗ vỗ bả vai Doãn Chí Bình: “Tiểu hỏa tử, nhìn người thân thể khỏe mạnh, còn đặc biệt có ý chí chiến đấu, vì vậy ta giao nhiệm vụ vinh quang này cho người, bảo trọng!”

Doãn Chí Bình: “...”

Minh tinh nghệ nhân chung quanh đồng tình nhìn qua.

Sau đó bọn họ hờ hững giơ hai cánh tay lên, chấp tay, tình chân ý thiết nói: “Bảo trọng!”

Doãn Chí Bình: “...”

Chương 631: Thăm hỏi quần chúng kháng nghị!

“Lâm tiên sinh, bây giờ ta hối hận còn kịp không?” Doãn Chí Bình tội nghiệp nói.

“Không còn kịp.” Lâm Bắc Phàm mặc niệm nhìn hấn ta: “Vừa nãy là người thề son sắt nói lên núi đao xuống biển lửa cũng nhất định làm được, cho nên ta thành toàn cho sự trung nghĩa của người. Người cũng không thể lật lọng, đúng không?”

Doãn Chí Bình thật muốn vả miệng mình.

Tại sao người lắm mồm như vậy?

Hiện tại xong đời rồi.

Vừa nghĩ tới bản thân phải bị một đám người vây đánh, trong lòng liền lạnh giá.

Nhất là vị trí nào đó ở nửa người dưới càng thêm mát mẻ.

Ta còn chưa có đời sau!

Ngay cả bạn gái cũng không có!

Lâm Bắc Phàm vung tay lên: “Mọi người đừng ngồi trong phòng xem kịch, cùng nhau xuống dưới thăm hỏi quần chúng. Cơ hội xoát danh tiếng tốt như vậy, sao có thể bỏ lỡ?”

Ánh mắt chúng mình tinh sáng lên, tại sao bọn hắn không nghĩ tới điểm này?

“Lâm tiên sinh, đây đều là quy tắc ngầm trong giới giải trí, người quang minh chính đại nói ra như vậy, khiến chúng ta thật khó đỡ! Chúng ta thật sự không phải loại người như người nghĩ đâu!” Trần Xích Xích u oán nói.

“Vậy người có đi không?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Tất cả mọi người đều đi, sao ta có thể không đi?” Trần Xích Xích xấu hổ cúi đầu.

Ừ, thật là thom!

Thế là, mọi người ở xa xa đã thấy Lâm Bắc Phàm dẫn theo một đám minh tinh đầy hơn 10 xe đẩy nhỏ đi ra.

Trên xe chất đầy đồ ăn và đồ uống.

Đám người biểu tình đều ngơ ngác nhìn.

“Lâm Bắc Phàm đang làm gì thế?”

“Chẳng lẽ bọn hắn nghe được tiếng lòng chúng ta, muốn trao đổi chuyện Thần Điều với chúng ta sao?”

“Thật nhiều minh tinh! Đây là lần đầu ta nhìn thấy nhiều minh tinh như vậy!”

“Ta có thể xin bọn họ ký tên không?”

“Chú ý tổ chức, chúng ta đang biểu tình!”

...

Tất cả ống kính truyền thông lập tức nhắm ngay tới, bọn hắn cảm thấy có tin tức lớn sắp phát sinh.

Rốt cục cũng đi đến trước mặt mọi người, trên mặt Lâm Bắc Phàm hiện lên nụ cười vô hại: “Ta thấy mọi người đứng lâu như vậy, quá khổ cực, nhất là mặt trời còn chói chang như thế, cho nên chúng ta mang một ít đồ cho mọi người ăn, còn có đồ uống giải khát!”

Sau đó hất vung tay lên, minh tinh lập tức hành động, phát đồ ăn thức uống cho mọi người.

“Tới tới tới, mọi người khổ cực, uống chút đồ uống giải khát, mới lấy từ tủ lạnh ra!”

“Đừng cầm nhiều, mỗi người một chai, mọi người đều có phần!”

“Đây là cơm hộp, cũng mới được lấy ra từ căn tin, mọi người ăn từ từ!”

“Ăn no mới có sức tiếp tục kháng nghị!”

...

Thấy một màn như vậy, đám người lại một lần nữa ngỡ ngàng.

Chúng ta tới để biểu tình, các người lại cho chúng ta cơm ăn, cho chúng ta đồ uống..

Đây là nội dung cốt truyện gì vậy, sao ta xem không hiểu?

Chẳng lẽ bọn họ muốn mua chuộc chúng ta?

Mắc cười, người cho rằng những vật này có thể mua chuộc chúng ta?

Vì Tiểu Long Nữ, vì trong trắng của nữ thần, dù cho ba ngày ba đêm ta không ăn cơm cũng không quan trọng.

Có điều, đồ ăn này thật là thơm!

Chỉ nghĩ thôi đã khiến người ta thèm ăn, chẳng lẽ đồ ăn trong căn tin Tinh Quang đều tốt như vậy sao?

Đám người rục rịch, khắp nơi đều là tiếng nuốt nước miếng.

Rốt cục cũng có người không nhịn được nữa nhận lấy đồ uống và cơm hộp, ăn trước một ngụm, ánh mắt lập tức sáng lên. Sau đó hẳn ta nốc từng miếng lớn, đồ ăn thơm ngát, trong đôi mắt mệt mỏi tràn đầy hạnh phúc.

“Thật sự ngon như vậy sao?”

“Nhìn cũng thấy ngon!”

...

Có người dẫn đầu, những người khác cũng không nhịn được, nhao nhao nhận đồ uống và cơm hộp, hạnh phúc bắt đầu ăn.

“Còn có các đại ca cảnh sát, bọn họ giữ gìn trật tự, bảo vệ mọi người, cũng rất khổ cực, mời bọn họ một phần, quân dân chung một nhà!” Lâm Bắc Phàm lớn tiếng nói.

Lập tức có mấy minh tinh cùng đứng dậy, đẩy mấy xe thức ăn và thức uống ra phát cho cảnh sát.

Đám cảnh sát dờ dẫm tiếp nhận cơm hộp nóng hôi và đồ uống lạnh như băng, sau đó lại nhìn về phía đám người biểu tình đang ăn uống thả cửa, cuối cùng lại nhìn về phía cục phó chủ trì đại cuộc.

“Ăn đi, ăn no mới có sức làm việc!” Trong tay cục phó cũng có thêm một chai đồ uống, còn có một phần cơm hộp.

Mùi thơm của cơm hộp liên tục cảm dỗ hẳn ta.

Lúc đầu hẳn ta không muốn nhận lấy, dù sao hành động này cũng rất ảnh hưởng tới hình tượng, xem như cán bộ đảng viên, nhất là cảnh sát, hẳn ta không thể lấy gì của quần chúng, dù chỉ là một cây kim. Nhưng hộp cơm này thực sự quá thơm, không nhịn được phải nhận lấy.

“Chờ một chút, chia nhóm ăn! Một nhóm người ăn trước, một nhóm người giữ gìn trật tự!”

Nói xong, bản thân cục phó chạy vào trong xe cảnh sát trước.

“Còn có các bằng hữu phóng viên cũng rất khổ cực, người làm truyền thông chúng ta đặc biệt thấu hiểu thông cảm cho vất vả của các người, vượt qua mưa gió gian khổ, chỉ để bắt lấy tin tức trước tiên!”

Các vị phóng viên nghe được, trong lòng cảm khái vô cùng, ánh mắt nhìn Lâm Bắc Phàm cũng tràn đầy thiện ý.

Người hiểu chúng ta!

“Cho nên, mời mọi người tạm thời ngừng công việc trước, tất cả mọi người nghỉ ngơi trước đã, ăn uống no đủ sau đó lại tiếp tục.” Lâm Bắc Phàm đẩy một xe đồ ăn tới trước mặt đám phóng viên.

“Lâm tiên sinh quá hào phóng, vậy chúng ta sẽ không khách khí!”

“Đã sớm nghe nói đồ ăn trong căn tin Tinh Quang ngon vô cùng, hôm nay rốt cuộc cũng có lộc ăn!”

“Có thể ăn được cơm hộp phú hào ngàn ức đưa tới, thỏa mãn!”

...

Thế là, công tác biểu tình tạm thời đình chỉ...

Tất cả mọi người vội vàng ăn cơm uống đồ uống, phía trên quảng trường mùi đồ ăn mê người tung bay.

Cân nhắc đến thời tiết quá mức nóng bức, Lâm Bắc Phàm còn thi triển thần thông, để mây trên trời trở nên dày đặc, ngăn chặn ánh nắng, mặt đất cũng biến thành bóng râm, như vậy mọi người cũng có thể chơi được lâu một chút.

“Có thể cho ta thêm một phần nữa không? Mới sáng sớm ta đã tới nơi này trực tiếp, đến bây giờ còn chưa ăn miếng cơm nào!” Một mỹ nữ tội nghiệp nói.

“Cho người thêm một phần!” Lâm Bắc Phàm lập tức lấy một phần đưa qua.

“Cảm ơn!” Mỹ nữ streamer lộ ra nụ cười.

Sau đó, nàng đi tìm bóng râm ngồi xỏm ăn.

Còn có những người khác cũng không nhịn được, cũng đi lên muốn thêm một phần, ai đến Lâm Bắc Phàm cũng không từ chối.

Tình cảnh hài hòa vô cùng!

Đúng lúc này, đám người phát hiện có một người mặc đồ cổ quái cũng đang phân phát thức ăn.

Người này chính là Doãn Chí Bình đóng vai Doãn Chí Bình, là long kỵ sĩ trong truyền thuyết.

Vì không để mọi người nhận ra hắn ta, vì để cho bản thân thoát khỏi vận mệnh bị đánh, hắn ta đã thay một bộ quần áo khác.

Đầu đội mũ lưỡi trai màu đen, mặt đeo khẩu trang gần như có thể che kín cả khuôn mặt, còn mặc quần áo công nhân thợ điện thật dày, theo bên trong đám minh tinh khiêm tốn phát đồ ăn.

Đáng tiếc cách ăn mặc này của hắn ta nhìn thế nào cũng thấy không giống người tốt, vẫn để người ta sinh nghi.

Một vị quần chúng trong đó không nhìn nổi: “Ta nói ngươi, trời nóng như vậy người mặc dày thế làm gì?”

“Không có gì, thể chất ta yếu, cho nên mặc nhiều một chút.” Doãn Chí Bình túa mồ hôi nói, thật cmn nóng.

Một vị đại ca mắt sắc: “A, sao ta cảm thấy trông ngươi khá quen? Nhất là cặp mắt thô bỉ kia!”

Mồ hôi Doãn Chí Bình lã chã rơi xuống, kinh hoàng nói: “Ngươi... có thể nhận lầm người!”

Đại ca tự lảm bảm: “Giọng cũng quen...”

Mồ hôi trên mặt Doãn Chí Bình rơi nhanh hơn, từ từ lui về phía sau ba bước, kéo dài khoảng cách.

Vị đại ca này bỗng nhiên vỗ đùi, lớn tiếng nói: “Hắn là chính là Doãn Chí Bình, mọi người nhanh bắt hắn ta lại!”

“Doãn Chí Bình? Cái tên khốn kiếp đó ở nơi nào?”

“Ta nhất định phải đánh chết tên cặn bã này!”

“Hắn ta đã chạy vào bên trong, nhanh bắt hắn ta lại!”

...

Trong lúc nhất thời tinh thần quần chúng xúc động.

Doãn Chí Bình bị dọa đến lập tức chạy vào cao ốc, giống như mất hồn, tốc độ còn nhanh hơn thỏ.

Chương 632: Nói chuyện phiếm với người biểu tình!

Ăn uống no đủ, quan hệ hai bên lập tức hòa hợp.

Lâm Bắc Phàm hỏi thăm một vị đang ngồi trên đất, nhìn như là đại ca cầm đầu.

“Đại ca, sao ngươi lại làm chuyện này? Hôm nay là ngày nghỉ, không ra ngoài chơi thoải mái, lại tới nơi này biểu tình thị uy làm gì?”

“Ngươi thì biết cái gì, đây là lần thứ hai trong cuộc đời ta cảm thấy đau lòng như vyaj, cảm giác này ngươi có thể hiểu sao?” Đại ca cầm đầu ôm đầu đau lòng nói: “Trơ mắt nhìn nữ nhân mình thích bị nam nhân khác đặt dưới thân, nũng nịu hầu hạ, mất đi sự trong trắng, loại đau khổ này ngươi có thể hiểu được sao? Ngươi có thể tưởng tượng được sao?”

“Đại ca, đó chỉ là một nhân vật trong phim...” Lâm Bắc Phàm im lặng.

“Nhân vật trong phim cái gì? Tiểu Long Nữ băng thanh ngọc khiết như vậy, thần thánh bất phàm như vậy, nàng chính là nữ thần trong mộng của ta, kết quả lại mất đi thủ cung sa, nếu như là Dương Quá ta sẽ nhận, hết lần này tới lần khác lại là tên đạo sĩ thú vị Doãn Chí Bình này. Ngươi nói ta có thể nhận

sao? Lại nhin tiếp, ta chẳng phải ta sẽ trở thành Ninja rùa?” Đại ca cầm đầu đồng dục.

Lâm Bắc Phàm đồ mồ hôi: “Đại ca, không nghiêm trọng như vậy chứ...”

“Sao không nghiêm trọng? Đây là lần thứ hai trong đời ta đau lòng như vậy, lần đầu đã không thể vãn hồi, lần hai ta nhất định phải chống lại đến cùng!” Đại ca cầm đầu rất kích động, sau đó liếc nhìn Lâm Bắc Phàm: “Người đừng nghĩ một chút ơn huệ nhỏ là có thể đuổi được ta đi, ta nói cho các người biết, nếu như các người không thay đổi nội dung cốt truyện, chúng ta sẽ ở chỗ này chống lại người đến cùng!”

Lâm Bắc Phàm lập tức sinh lòng đồng tình, thì ra vị đại ca này là người có chuyện xưa.

Có thể trước đó hẳn ta còn từng đội nón xanh...

Khụ khụ, đây là chuyện đau lòng của người khác, cũng không nên nói ra.

Nhưng, Lâm Bắc Phàm hết lần này tới lần khác không biết sống chết, có vẻ như u mê hỏi: “Đại ca, người nói đây là lần thứ hai trong đời người đau lòng như vậy, vậy lần đầu là lúc nào? Nói ra để mọi người vui vẻ một chút?”

Đại ca cầm đầu: “...”

Hắn ta u oán nhìn Lâm Bắc Phàm, tại sao tiểu tử người lại không biết nói chuyện như vậy?

“Thực ra, lần đầu cũng có liên quan đến người.”

Lâm Bắc Phàm: ???

Đại ca cầm đầu thần nhiên thở dài, trong lòng tràn đầy hồi ức: “Bởi vì nữ thần trong mộng đầu tiên của ta là Bạch Thanh Tuyết!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Bạch nữ thần mỹ lệ ưu nhã như vậy, đẹp rung động người như vậy, tuy biết rõ mình không có cơ hội, nhưng ta vẫn yên lặng âm thầm thích nàng. Tuy biết rõ không thể, nhưng ta vẫn hi vọng cả đời Bạch nữ thần không lấy chồng, như vậy ta có thể luôn ôm lấy ảo tưởng viễn vông. Kết quả ai ngờ, nữ thần trong mộng của ta lại bị người cướp đi, bị tiểu bạch kiểm người cướp đi, người biết lúc ấy lòng ta đau biết bao nhiêu không? Phảng phất toàn bộ thế giới đều mất đi màu sắc! Người đáng ghét giống như Doãn Chí Bình vậy! Không đúng, người còn đáng ghét hơn hẳn!” Mặt đại ca cầm đầu trở nên hung ác.

Ánh mắt nhìn Lâm Bắc Phàm như nhìn kẻ địch vậy.

Lâm Bắc Phàm đổ mồ hôi: “Đại ca, người phải tỉnh táo, người phải kiềm chế cảm xúc của mình!”

Đại ca cầm đầu cười ha ha: “Yên tâm đi, chuyện này đã qua lâu như vậy, ta đã sớm nghĩ thoáng. Hơn nữa bây giờ thấy Bạch nữ thần cũng có thể tính là hạnh phúc, oán khí ta đối với người đã sớm biến mất. Có điều, nếu để cho ta biết Bạch nữ thần không hạnh phúc, người sẽ biết tay!”

Đại ca cầm đầu móc một hộp thuốc từ trong túi quần ra, châm cho mình một điếu, sau đó đưa một điếu cho Lâm Bắc Phàm: “Hút không?”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Không hút, lão bà ta không thích mùi khói, nói như vậy ông ta ngủ không thoải mái.”

Rõ ràng tay đại ca cầm đầu run một cái, lòng lại đau nhói.

Lâm Bắc Phàm lại phỏng vấn một vị biểu tình thị uy, người này lại có thể là một tiểu cô nương 16 tuổi đáng yêu.

Lâm Bắc Phàm sờ sờ đầu của nàng, mang theo nụ cười giống đại ca ca: “Tiểu bằng hữu, hai ngày nghỉ không đi ra ngoài chơi, tới nơi này biểu tình kháng nghị làm gì? Người làm xong bài tập ở nhà chưa?”

Tiểu cô nương rõ ràng tức giận, thực sự là không mở bình thì làm sao biết trong bình có gì.

Bài tập là cái quý gì, có quan trọng hơn trong trắng của Tiểu Long Nữ không?

“Người không cần xen vào, ta muốn biểu tình, ta muốn thị uy! Nếu như các người không thay đổi nội dung cốt truyện, trả sự trong trắng cho Tiểu Long Nữ, bẻ gãy tên khốn kiếp Doãn Chí Bình kia, chúng ta sẽ chống lại đến cùng!” Tiểu cô nương ý chí chiến đấu sục sôi.

“Người là một tiểu cô nương, sao lại chấp nhất với trong trắng của Tiểu Long Nữ như vậy? Chẳng lẽ người... Nhìn không ra nha!” Ánh mắt Lâm Bắc Phàm tối nghĩa, giống như đang trông thấy một vị...

Tiểu cô nương tức giận tới cả khuôn mặt đỏ bừng: “Không phải như người nghĩ, ta chỉ bất bình thay cho Dương Quá!”

Sau đó nàng mê trai: “Người xem Dương Quá đẹp trai như vậy, anh tuấn phóng khoáng như vậy, mê người như vậy, hẳn vốn nên có thể răng long đầu bạc với cô cô, trải qua thời gian thần tiên quyến rũ, hạnh phúc mỹ mãn. Thế mà cô cô lại bị tên khốn kiếp Doãn Chí Bình làm hỏng, người nói người này có đáng giận không? Về sau Dương Quá nhất định sẽ rất đau buồn?”

Lâm Bắc Phàm trầm mặc, lại là một người mê trai, có điều, đối tượng mê trai đã chuyển sang nam chính.

Lâm Bắc Phàm châm chọc: “Thực ra ta cảm thấy, Tiểu Long Nữ bị làm bẩn, chưa chắc đã không phải chuyện tốt!”

Tiểu cô nương giận: “Người nói cái gì? Có bản lĩnh người lặp lại lần nữa!”

Lâm Bắc Phàm sờ sờ đầu của nàng: “Người nghĩ đi, Tiểu Long Nữ không còn trong trắng, chẳng phải người sẽ có cơ hội sao? Hiện tại, Dương Quá đang đau lòng, không phải người có thể nhân cơ hội mà vào sao?”

Tiểu cô nương vui mừng: “Đúng rồi, tại sao ta không nghĩ đến? Tiểu Long Nữ nên bị làm bẩn!”

Lâm Bắc Phàm yên lặng đi ra.

Trong số rất nhiều người biểu tình thị uy, Lâm Bắc Phàm còn nhìn thấy một lão nãi nãi hiền hòa, chống gậy đứng bên trong người ra uy, cười híp mắt nhìn xem tất cả.

“Lão nãi nãi, sao ngài cũng tới biểu tình thị uy? Lỡ như xuất hiện tình huống nguy hiểm gì, vậy phải làm sao bây giờ?”

Lâm Bắc Phàm lập tức để người mời nãi nãi ra, đến một nơi râm mát bên cạnh nghỉ ngơi.

Lão nãi nãi cười rất hiền lành: “Chỉ là ta cảm thấy nơi đây nhiều người náo nhiệt, cho nên tới xem một chút. Hải tử nơi này đều rất hoạt bát. Hơn nữa đứng ở chỗ này có cơm ăn có nước uống, thật có ý nghĩa!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ngài vui vẻ là được!

Lúc này, đại ca cầm đầu bỗng nhiên cao giọng hô: “Tất cả mọi người ăn uống đủ chưa? Tất cả mọi người nghỉ ngơi đủ chưa? Nếu mọi người đều đã chuẩn bị xong, vậy chúng ta liền tiếp tục! Vì Tiểu Long Nữ chúng ta, vì Thần Điêu chúng ta, mọi người cùng ta hô to!”

“Trả trong trắng cho Tiểu Long Nữ!”

“Trùng trị Doãn Chí Bình!”

“Sửa nội dung cốt truyện Thần Điêu, nếu không chống lại đến cùng!”

...

Quần chúng đi theo hô to, tiếng hô tràn đầy trung khí.

Quả nhiên, ăn no liền có sức lực.

Lâm Bắc Phàm lên tiếng kêu gọi: “Bảo người đèn thu dọn rác rưởi một chút, không thể ảnh hưởng tới hình tượng Tinh Quang!”

Một ngày cứ trôi qua như vậy.

Chương 633: Kháng nghị văn minh, thị uy hài hòa!

Hoạt động biểu tình thị uy hôm nay, lại thông qua các kênh truyền thông tin tức lớn lan truyền khắp cả nước.

Càng nhiều người biết tới chuyện này, chỉ vì một nhân vật hư cấu mà có rất người xem tức giận, không hẹn mà cùng tụ họp lại, muốn kháng nghị Tinh Quang, muốn bọn họ phải sửa nội dung cốt truyện, trả trọng trắng cho Tiêu Long Nữ, trừng trị Doãn Chí Bình.

Càng thêm khiến người không tưởng tượng được chính là, Tinh Quang bị kháng nghị nhưng lại không tức giận, đến giờ cơm còn cho đưa cơm đưa đồ uống bọn họ, giống như người một nhà vậy.

Cho tới bây giờ bọn họ chưa từng thấy một hoạt động biểu tình thị uy nào lại có thể hài hòa như vậy.

Tất cả đều khiến người ta mở rộng tầm mắt.

“Đây mới là cách mở hoạt động thị uy chính xác, quá hài hòa, giống người một nhà, ta cũng muốn tham dự vào!”

“Vẫn là quốc dân Trung Hoa ta có tố chất!”

“Thị uy văn minh, kháng nghị lễ phép! Không ồn ào không âm ỉ, chung sống hoà bình!”

“Có tố chất hơn bên phía Hương Giang rất nhiều!”

...

Ngay cả Nhật Báo Nhân Dân cũng có lời khen: Đây mới là hành động biểu tình thị uy lý tính, phương thức xử lý của Tinh Quang rất đáng để chúng ta học tập!

Kể từ đó, chuyện này càng thêm hot.

Ngày thứ hai, người tới nơi này biểu tình thị uy càng nhiều, đại đa số đều là người hâm mộ đến tham gia náo nhiệt.

Còn rất nhiều fan hâm mộ, bọn họ muốn nhân cơ hội đến gần idol mình.

Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa mang theo minh tinh đi ra đưa đồ ăn đưa thức uống, lần này minh tinh tới càng nhiều, cơ bản chỉ cần không có chuyện gì quan trọng đều tới, đều đến nơi này xoát nhân khí, góp nhiệt độ.

Nhất là đoàn làm phim Thần Điêu, gần như điều động toàn bộ.

“Mau nhìn, đây không phải Đông Tà Tây Độc sao? Bọn họ thay quần áo khiến chúng ta suýt nữa đã không nhận ra!”

“Ta thích nhất Đông Tà oppa, đại thúc đẹp trai kinh điển!”

“Phu thê Quách Tĩnh Hoàng Dung cũng tới, nhìn bọn họ mặc đồ hiện đại thật không quen!”

“Nữ nhi Hoàng Dung cũng tới, thoát nhìn nàng lớn lên giống hệt Hoàng Dung vậy!”

“Dương Quá Tiểu Long Nữ cũng tới!”

...

Fan hâm mộ kích động, đám mê điện ảnh kích động, nơi trang nghiêm này trở thành một lễ ra mắt ngoài trời của minh tinh.

“Doãn Chí Bình đâu? Sao không nhìn thấy hấn ta? Bỏ đi vết ố kia, thật ra trông hấn ta vẫn rất đẹp trai, ta vì hấn mà đến!” Nơi này có một ít fan hâm mộ đang mong đợi Doãn Chí Bình cũng có thể lóe sáng ra sân.

“Doãn Chí Bình không dám ra, sợ bị quăng trứng thối!” Lâm Bắc Phàm cười nói.

Nhớ tới dáng vẻ chật vật hôm qua của hấn ta, đám người cười ha ha.

Hiện trường rất hài hòa, đặc biệt náo nhiệt.

Đại ca cầm đầu yên lặng nhìn xem tất cả, rơi lệ đầy mặt: Nghiêm túc chút đi, chúng ta đang biểu tình thị uy đây!

Nhưng nghĩ đến bản thân thế đơn lực bạc, cuối cùng hấn ta cũng bỏ cuộc.

Đến ngày thứ ba là thứ hai, mọi người phải đi làm, số lượng người biểu tình thị uy cũng thiếu hơn phân nửa, chỉ còn lại không tới 1000 người yên lặng thủ vững, gió mặc gió mưa mặc mưa, quyết chí thề không đổi.

Lâm Bắc Phàm cũng phải cảm động vì tinh thần của bọn họ.

“Các người đi về trước đi, tâm ý của các người ta đã hiểu được, nếu tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp tốt.”

Lâm Bắc Phàm thở dài: “Xem các người mấy ngày này, ngay cả nhà cũng không về, nơi nào cũng không đi. Cứ liên tục ngồi chờ ở chỗ này, trên người đều thối! Cho nên, ta quyết định...”

Rõ ràng đại ca cầm đầu có chút kích động, trong mắt hàm chứa nước mắt vui mừng: “Có phải người bị tinh thần chúng ta làm cảm động rồi không? Cho nên người quyết định sửa nội dung cốt truyện, trả sự trong trắng cho Tiểu Long Nữ?”

“Không phải, ta chỉ quyết định nói cho các người biết, nhanh chút, Thần Điêu sắp chiếu rồi.”

Đại ca cầm đầu: “...”

Đứa nhỏ này, đùa nghịch người khác như vậy vui lắm sao?

Đại ca cầm đầu nhìn thời gian, phát hiện bất tri bất giác đã đến tám giờ tối, qua một giờ nữa Thần Điêu sẽ được phát sóng.

Trong lòng có mấy phần lo lắng, nhưng bây giờ trở về không phải sẽ công đã trắng sao?

Thế là hấn ta rất xoắn xuýt!

Ánh mắt đại ca cầm đầu bỗng sáng lên: “Huynh đệ, không phải nơi này của người có màn hình lớn ngoài trời sao? Người có thể phát Thần Điêu cho chúng ta xem không? Chúng ta vô cùng cảm kích!”

“Đúng thế đúng thế, phiền toái người mở màn hình, như vậy chúng ta liền có thể vừa xem Thần Điêu vừa biểu tình!”

“Người là người tốt, làm phiền người, xin nhờ!”

...

Lâm Bắc Phàm không chút do dự từ chối: “Nghĩ cũng đừng nghĩ, nếu như mở màn hình ngoài trời phát Thần Điêu, không phải sẽ giảm tỉ lệ người xem của chúng ta sao? Loại chuyện tốn công mà không có kết quả này ai sẵn lòng làm? Nếu như phát quảng cáo ngược lại có thể!”

Đại ca cầm đầu: “...”

Quảng cáo ai mà muốn xem?

Đại ca cầm đầu tội nghiệp: “Huynh đệ, thật không thể dàn xếp một chút sao?”

Lâm Bắc Phàm nghĩ nghĩ, nói: “Cũng không phải không được...”

Đám người đại ca cầm đầu kích động: “Có yêu cầu gì, huynh đệ mau nói!”

“Người biết, vị trí quảng cáo của Tinh Quang chúng ta đều rất khó giành được, chỉ riêng màn hình ngoài trời này đã có rất nhiều người muốn giành lấy. Cho nên không thể dùng miễn phí, nếu không sẽ phá hư quy tắc. Cho nên các người muốn xem Thần Điêu. Nhất định phải tính tiền.”

Trong lòng đại ca cầm đầu dâng lên dự cảm không tốt: “Người nói đi, bao nhiêu tiền.”

Lâm Bắc Phàm tình chân ý thiết nói: “Biển người mênh mông gặp nhau không dễ dàng! Nể tình chúng ta có phần duyên phận như vậy, ta giảm 50% cho các người, 1 giờ 100 vạn thế nào?”

Đại ca cầm đầu cả mặt đều xanh.

1 giờ 100 vạn?

Còn giảm 50%?

Ta là người thuộc giai cấp tiền lương bình thường, người bảo ta lấy tiền đủ mua một ngôi nhà ra chỉ để đổi lấy một giờ xem phim truyền hình?

Làm sao có thể, giết ta ta cũng không làm!

Vấn đề là, ta cũng không thể móc ra nhiều tiền như vậy.

“Khụ khụ, ta cẩn thận suy nghĩ, cảm thấy vẫn nên trở về xem Thần Điêu trước, xem hết Thần Điêu lại đến biểu tình kháng nghị các người!” Đại ca cầm đầu tăng háng một tiếng, sau đó lập tức thu dọn đồ đạc rời đi.

“Ta nhớ tới trong nhà còn có việc, đi trước!”

“Tức phụ ta sắp sinh hài tử, ta trở về xác nhận xem có phải là của ta hay không!”

“Ta sợ ta không ở nhà mấy ngày này, lão bà ta sẽ ra ngoài tìm nam nhân, cho nên xin lỗi không tiếp được!”

“Không cần tiền, chúng ta tự đi!”

...

Đám người này phần phật rời đi.

Trận hoạt động biểu tình thị uy này không giải quyết được gì.

Lâm Bắc Phàm cười đắc ý: “Tiểu tử, muốn đấu với ta?”

Trải qua hoạt động biểu tình thị uy cuối tuần ồn ào như vậy, [Thần Điêu Hiệp Lữ] càng thêm hot.

Tất cả mọi người vô cùng quan tâm, hướng đi của nội dung cốt truyện sau khi Tiểu Long Nữ thất trinh sẽ như thế nào, về sau còn xảy ra chuyện gì, Dương Quá có thể theo đuổi được Tiểu Long Nữ trở lại hay không?

Cứ như vậy, hôm nay đã dẫn phát số lượng người xem Thần Điêu như triều dâng, tỉ lệ người xem cao nhất vượt qua 7%.

Trong lúc rảnh rỗi, Lâm Bắc Phàm nhận được một cuộc điện thoại.

“Lâm tiên sinh, không biết ngài có cảm thấy hứng thú với phim hoạt hình hay không?”

“Ngươi là...” Lâm Bắc Phàm nghi hoặc, đây là một người xa lạ, sao có thể có số điện thoại riêng của hắn.

“Ta là Lý Chính Đạo đồng sự trưởng công ty Đông Phương Ánh Họa, Vũ tổng giới thiệu ta tới...”

Chương 634: Phim hoạt hình!

Lâm Bắc Phàm gặp được vị đồng sự Đông Phương Ánh Họa Lý Chính Đạo trong cao ốc Song Tử Tinh.

“Lâm tiên sinh, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu! Nhìn thấy người thật thực sự khiến ta kinh ngạc quá mức, tuy ta nghe nói ngươi còn rất trẻ, nhưng không ngờ ngươi còn trẻ như vậy, còn không lớn bằng nhi tử ta!” Lý Chính Đạo cười ha ha.

“Ta cũng không ngờ, người có thể làm gia gia người ta như ngươi lại trẻ trung tới mức đi làm phim hoạt hình, còn gây dựng nên công ty!” Lâm Bắc Phàm biết nghe lời phải.

Hai người ngồi đối diện nhau, thư ký tới châm trà.

“Đây cũng là do từ nhỏ ta đã thích phim hoạt hình, thời đại đó của chúng ta, hoạt hình đều chỉ là tranh thủy mặc, tràn đầy linh tính, ta xem mà yêu thích vô cùng. Cho nên ta lập chí sau khi lớn lên cũng muốn làm hoạt hình.” Lý Chính Đạo cười nói.

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Hoạt hình khi đó thực sự rất xuất sắc, có thể nói hoạt hình tranh thủy mặc là đặc thù của nước ta, nghe nói đều do những nghệ thuật gia vẽ ra từng tờ từng tờ, độc nhất vô nhị.”

“Quả thực là vậy, hoạt hình khi đó có thể nói là nghệ thuật. Đáng tiếc, hiện tại không còn hoạt hình như vậy...”

...

Hai người hàn huyên vài câu, tiến vào chủ đề chính.

Lý Chính Đạo nghiêm mặt nói: “Chắc chắn Lâm tiên sinh cũng đã biết mục đích ta đến đây, như vậy chúng ta tiến vào chủ đề chính luôn đi. Đông Phương Ánh Họa chúng ta chuyên làm phim hoạt hình, lúc trước ta còn ôm nguyện vọng chế tạo Disney phương đông mà tiến vào cái nghề này. Nhưng ta không ngờ đến, phim hoạt hình trong nước chúng ta lại không có khởi sắc như vậy...”

Lý Chính Đạo lắc đầu cười khổ: “Công ty chúng ta đẩy ra mấy tác phẩm hoạt hình, kết quả danh tiếng bình thường, thậm chí có chút nhập không đủ xuất. Phim điện ảnh hoạt hình là thể loại cần đầu tư lớn, chu kỳ hồi báo dài, hơn nữa còn là loại hình điện ảnh vô cùng chuyên nghiệp, mấy hạng mục sau này khiến tài chính của công ty chúng ta đều thấy đáy, vì vậy ta đặc biệt tới tìm nhà tài trợ bên ngoài.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu.

Quả thực phim điện ảnh hoạt hình là hạng mục cần đầu tư lớn, chu kỳ hồi báo dài.

Cứ xem một bộ phim hoạt hình thông thường, bình thường chu kỳ chế tác cần đến hai năm, yêu cầu cao thì cần tới 4, 5 năm, thậm chí 7, 8 năm cũng có thể. Trong thời gian này, Lâm Bắc Phàm đã có thể làm ra không biết bao nhiêu bộ điện ảnh kinh điển đẹp mắt.

Cho nên khi Lâm Bắc Phàm đầu tư điện ảnh, hẳn hoàn toàn không nghĩ đến phim hoạt hình.

Hơn nữa, trước mắt phim hoạt hình ở thị trường Trung Quốc cũng không tính là khởi sắc, thậm chí tồn tại một loại thành kiến nào đó, tất cả mọi người cũng nhìn nó thành đồ chơi tiểu hài tử, không đáng dùng tiền đến rạp chiếu phim xem.

Còn có, chế tác phim hoạt hình yêu cầu tính chuyên nghiệp vô cùng cao, trước mắt trong nước, nhân tài phương diện này quá ít, hơn nữa trình độ cũng không đâu vào đâu.

Chất lượng phim hoạt hình không tốt, thị trường lại kém, sao có thể kiếm được tiền?

Lý Chính Đạo nói tiếp: “Chúng ta đã tìm rất nhiều công ty điện ảnh, cũng đã tìm rất nhiều nhà tài trợ, nhưng đối phương vừa nghe thấy chúng ta làm phim hoạt hình đã lập tức lắc đầu, nhiều lần ngay cả cửa ta cũng không vào được. Thật vất vả mới liên lạc được với Vũ tổng của Ảnh Nghiệp Tinh Quang, nàng cũng có ý định với phương diện này, cho rằng phim hoạt hình ở nước ta rất có triển vọng, nhưng trước mắt còn chưa tìm được phương pháp mở ra, cho nên không quyết định chắc chắn được, mới để cho ta tới tìm ngài.”

Lý Chính Đạo nhẹ nhàng phui Lâm Bắc Phàm một cái, nói: “Vũ tổng nói ánh mắt người tương đối độc, nếu như người cảm thấy không thành vấn đề, có nghĩa thật sự không thành vấn đề. Lâm tiên sinh, người xem cái này...”

“Nàng đã nói với người như vậy thật sao?” Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Nhưng nói thật, thật ra ta cũng không quá xem trọng phim hoạt hình...”

Trong lòng Lý Chính Đạo chìm xuống, chẳng lẽ hy vọng duy nhất cũng bị mất sao?

“Đây là do bị ảnh hưởng bởi toàn bộ môi trường, muốn thay đổi không phải chuyện một sớm một chiều. Coi như tác phẩm người làm được khá đi nữa, có thể đến lúc đó cũng không bán được tiền. Có thời gian và tinh lực, Tinh Quang chúng ta tùy tiện chơi đùa một bộ phim, là có thể kiếm được đầy bồn đầy bát!”

Trong lòng Lý Chính Đạo trầm xuống lần nữa.

“Nhưng cũng không phải tất cả phim hoạt hình đều không có tiền đồ!” Lâm Bắc Phàm nhớ tới một thời không khác, phim hoạt hình đã bắt đầu phổ biến rộng rãi, nhất là phim hoạt hình Disney, ngay cả trên thế giới cũng được hoan nghênh hết sức.

Phim của bọn họ già trẻ trai gái đều hợp, nói về giá trị quan, tình bạn, tình yêu, tình thân... Không có cái gọi là yếu tố chính trị, cũng không có cái gì là khoảng cách văn hóa, hơn nữa nó còn được chế tác hoàn mỹ, cho nên vang dội toàn thế giới.

Hoạt hình, thực ra là loại hình điện ảnh có thể mở rộng thị trường quốc tế.

Nếu như muốn vươn ra quốc tế, phim hoạt hình là một mảnh ghép không thể thiếu.

Đương nhiên, nhất định phải có đề tài tốt mới được!

Kỹ thuật còn phải rất cứng, nếu không sẽ chỉ thất bại mà thôi!

“Lý tổng, người dự định hợp tác như thế nào đây?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Trái tim vốn đã chìm xuống của Lý Chính Đạo lại được nhắc lên, có chút vui mừng nói: “Có hai loại phương thức, một là hi vọng các người có thể tham gia cùng chế tác hoạt hình chúng ta, cũng chính là đầu tư phim điện ảnh hoạt hình chúng ta, mọi người cùng nhau kiếm tiền. Loại phương thức thứ hai là tiếp nhận một số phim hoạt hình dưới cờ chúng ta.”

“Tình huống cụ thể, chúng ta nên nhìn qua rồi nói sau.” Lâm Bắc Phàm từ chối cho ý kiến.

“Hiện tại, ta trình trọng mời Lâm tiên sinh đến công ty ta tham quan.” Lý Chính Đạo không chút do dự nói.

Nghĩ đến cũng không chuyện gì, Lâm Bắc Phàm quyết định ngày mai xuất phát.

Tổng bộ Đông Phương Ánh Họa cũng không ở Giang Nam, mà là tại Ma Đô. Lúc Lâm Bắc Phàm chạy đến, đối phương đã sắp xếp xong xuôi, tất cả nhân viên làm việc cực kỳ hoan nghênh, làm giống như đại lãnh đạo đến thị sát vậy.

“Không cần khoa trương như vậy, chúng ta vẫn là xem hạng mục trước một chút đi!” Cảnh tượng này Lâm Bắc Phàm đã thấy rất nhiều.

Lúc đầu Lý Chính Đạo còn muốn dẫn Lâm Bắc Phàm tham quan công ty của mình, cảm nhận tinh thần bầu không khí công ty mình, nhưng nghe ý kiến hấn lập tức coi như thôi, trực tiếp dẫn tới phòng hội nghị, sau đó bắt đầu giới thiệu.

Đầu tiên Lý Chính Đạo giới thiệu là mấy phim hoạt hình quá khứ, còn phát hình một chút phim ngắn điện ảnh để xem.

Lâm Bắc Phàm phát hiện, Đông Phương Ánh Họa chủ yếu là làm phim điện ảnh hoạt hình 3D, phương diện kỹ thuật vẫn được, mặc dù không bằng Hollywood bên kia, nhưng cũng có thể làm đến hình ảnh hoàn mỹ và trôi chảy.

Từ góc độ chuyên nghiệp mà xem, những cái này xác thực là phim điện ảnh hoạt hình tốt.

Nhưng bởi vì do ảnh hưởng của môi trường lớn, nên không đắt khách.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn phát hiện, hạng mục mấy năm này Đông Phương Ánh Họa quá linh tinh, đông một búa tây một búa, nhìn không ra suy nghĩ tâm tư nòng cốt cái gì. Giống như cái gì cũng muốn làm, nhưng lúc nào cũng giữ lại lực lượng thừa, sợ mạo hiểm. Cho nên cái gì cũng không làm tốt.

“Đem phim điện ảnh hoạt hình các người chuẩn bị muốn đây ra cho ta xem một chút đi!” Lâm Bắc Phàm nói ra.

Lâm Bắc Phàm tiếp nhận tư liệu Lý Chính Đạo đưa tới, mở ra xem, con mắt bỗng nhiên cứng lại.

“[Tây Du Ký: Đại Thánh Trở Về]?”

“[Na Tra: Ma Đòng Giáng Thế]?”

Lại có thể là hai bộ phim hoạt hình này, Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên.

Chương 635: Ta không mua phim điện ảnh, ta mua công ty!

Lâm Bắc Phàm xem kịch bản đầu tiên, phát hiện giống y hệt trong trí nhớ.

Sau đó lại xem một vài đoạn ngắn hoạt hình, phát hiện cũng không khác quá nhiều, hình tượng nhân vật y hệt, đều sừu mạnh.

Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nhìn thoáng qua Lý Chính Đạo.

Gia hỏa này rất được, đắm chìm trong phim điện ảnh hoạt hình nhiều năm như vậy, thật sự mò được hai con cá lớn.

Đương nhiên, bây giờ đưa ra kết luận có phải cá lớn hay không còn hơi sớm. Có một vài thứ phải có thiên thời địa lợi nhân hòa mới có thể bùng nổ, nếu thời cơ không đúng, bên phát hành không được, có làm ưu tú hơn cũng vô dụng.

“Tình hình của hai bộ phim điện ảnh hoạt hình này như thế nào, lúc nào có thể phát sóng?”

Cuối cùng Lý Chính Đạo đã phát hiện vẻ hứng thú của Lâm Bắc Phàm, thế là lập tức hưng phấn nói: “Bộ 《Đại Thánh Trở Về》 này ta đã ấp ủ suốt tám năm, ba năm chế tác, trước mắt đã sắp hoàn thành, kể về Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không trở về từ dưới Ngũ Hành Sơn, cùng Đường Tam Tạng nguyên mẫu Giang Lưu Nhi, tìm lại lực lượng tìm lại ước nguyện ban đầu. Chúng ta trung thành với nền tảng nguyên tác, tiến hành cải biên nó rất nhiều...”

“Còn có bộ 《Ma Đòng Giáng Thế》 này, kể về câu chuyện của Na Tra, thời gian chuẩn bị cũng rất lâu, chỉ tốn hai năm để mài giũa kịch bản, trước mắt đã chế tác được ba năm, cũng sắp hoàn thành. Dưới tình huống chúng ta giữ vững nguyên tác không thay đổi, tiến hành cải biên tối đa hóa với nó...”

“Hai tác phẩm này có điểm giống nhau, hình như nhân vật chính đều khá xấu xí.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Là chúng ta thiết kế thành như vậy, bởi vì trước kia tất cả mọi người đã quen xem nhân vật cao đại thượng, không có gì mới mẻ. Vì vậy chúng ta thiết kế nó thành dáng vẻ sừu mạnh, chính vì phá vỡ nhận thức vốn có trong lòng mọi người, để bọn họ nhận thức lại anh hùng truyền thống trong ấn

tượng của chúng ta, cũng như phá vỡ thành kiến của mọi người với phim điện ảnh hoạt hình!” Lý Chính Đạo khí phách nói.

“Nói hay lắm!” Lâm Bắc Phàm vỗ tay, rất cảm khái: “Cũng như mọi người vẫn cho rằng ta dựa vào lão bà, mỗi ngày không có việc gì chỉ biết phá của, thật ra ta là người rất biết phấn đấu, ta cũng rất cố gắng, mỗi tháng đều chăm chỉ làm việc mấy ngày, không kêu khổ cũng không kêu mệt. Thế nhưng người ngoài chỉ thấy bề ngoài của ta, lại không biết ta đã bỏ ra bao nhiêu!”

Lý Chính Đạo giật môi, ta cảm thấy đây không phải thành kiến, đây chính là sự thật.

Mỗi tháng chỉ làm việc mấy ngày, là ta tuyệt đối sẽ không kêu khổ không kêu mệt.

Thế nhưng, Lý Chính Đạo lại gật đầu theo, dáng vẻ cùng chung nhận thức.

Ngay lúc này, hẳn ta khắc sâu cảm nhận, hóa ra bản thân cũng là một người đặc biệt đối trá.

Vì phim điện ảnh hoạt hình, ta nhịn!

“Nhân viên chính có ở đây không? Ta muốn gặp!” Lâm Bắc Phàm nói.

“《Đại Thánh Trở Về》 không ở đây, nhưng đạo diễn 《Ma Đồng Giáng Thế》 đã tới, để ta giới thiệu với người!”

“Đạo diễn 《Ma Đồng Giáng Thế》? Được!” Lâm Bắc Phàm có hứng thú.

Thế là, Lâm Bắc Phàm được gặp một người, một người rất bình thường không có gì lạ nhưng lại có vẻ hơi chảnh, không khác gì trong ấn tượng.

“Người chính là đạo diễn Na Tra?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Lâm tiên sinh, chào người, ta là đạo diễn Hồn Đồn của 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》.” Đạo diễn hơi xấu hổ nói.

“Là Hồn Đồn nào? Là khai thiên ích địa, hay là cái để ăn?”

“Cái để ăn, lớn lên khá giống sủi cảo.”

“Vậy người khác sủi cảo ở chỗ nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Sủi cảo da dày, ta khá mỏng.”

Tất cả mọi người bị cuộc nói chuyện của hai người chọc cười.

Lâm Bắc Phàm cũng mỉm cười: “Ta tin tưởng người thú vị như vậy chắc chắn sẽ tạo ra một bộ phim điện ảnh hoạt hình rất thú vị.”

Sau đó, đạo diễn Hồn Đồn chia sẻ những việc thú vị và khó khăn trong quá trình chế tác phim điện ảnh với Lâm Bắc Phàm, vẫn luôn kể khổ khó khăn đến mức nào, nói trắng ra là muốn tiền, bởi vì tiền tài của bọn họ đã thấy đáy rồi, xuất phát từ việc cân nhắc vấn đề mạo hiểm, nếu công ty không còn đủ tiền, chỉ có thể tìm kiếm nguồn tài chính từ bên ngoài.

Lâm Bắc Phàm chính là thổ hào.

Mấy người lại lần nữa quay về văn phòng.

“Nói thật, nếu chỉ là 1 – 2 bộ phim điện ảnh, hoặc là hạng mục đầu tư mấy ức, cũng không đáng để ta ra tay. Sở dĩ ta đến đây, là muốn hiểu rõ rốt cuộc phim điện ảnh hoạt hình của Trung Quốc chúng ta đã đạt đến trình độ gì, cũng hiểu thêm về năng lực và trình độ chế tác của Đông Phương Ánh Họa, sau khi xem qua ta vẫn cảm thấy rất có triển vọng.” Lâm Bắc Phàm nói.

Lý Chính Đạo vui vẻ nói: “Trình độ chế tác phim điện ảnh hoạt hình của chúng ta thật sự chênh lệch rất lớn với nước ngoài, nhưng chúng ta đang phấn chấn thẳng tiến, chúng ta còn có những nhân tài hoạt hình ưu tú như Hồn Đồn cùng cố gắng. Về trình độ của công ty chúng ta, ta có thể chắc chắn nói cho người biết, chắc chắn là tiêu chuẩn hạng nhất trong nghề, có thể không chút khiêm tốn nói là công ty dẫn đầu trong nghề. Những bộ phim điện ảnh hoạt hình được chúng ta chế tác trong những năm gần đây chiếm cứ một nửa giang sơn, cũng giống như địa vị của Tinh Quang trong giới giải trí.”

Lại còn có thể tăng bốc như vậy.

Lâm Bắc Phàm lén lút nhìn hấn ta một cái, gia hỏa này không nên làm phim điện ảnh, mà nên tham gia vào chính trị.

“VẬY ĐI, VIỆC PHIM ĐIỆN ẢNH HOẠT HÌNH ĐỂ NÓI SAU, CÔNG TY NÀY CỦA NGƯỜI BAO NHIÊU TIỀN, TA MUA.” LÂM BẮC PHẠM NÓI LỜI KINH NGƯỜI.

“Lâm tiên sinh, người thế này thế này...” Lý Chính Đạo hoảng sợ gần chết, nói chuyện cũng bị lấp bắp.

Hấn ta không ngờ, đang nói việc phim điện ảnh hoạt hình rất tốt, sao đột nhiên lại rẽ sang muốn thu mua công ty?

Vấn đề là ta cũng không muốn bán!

Công ty này hội tụ tâm huyết cả nửa đời người của hấn ta, gửi gắm tình cảm của hấn ta với phim điện ảnh hoạt hình, cũng như nuôi lớn một nhi tử ruột thịt vậy, sao có thể bán đi?

“Xin lỗi Lâm tiên sinh, đầu tư hợp tác thì được, nhưng công ty là tâm huyết của ta, ta sẽ không bán.” Lý Chính Đạo nghiêm túc nói.

...

“Ta có thể trả 50% giá trị định giá của công ty người.” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói.

Lý Chính Đạo lắc đầu, “Đây không phải chuyện tiền bạc...”

“Đã vậy, ta rất tiếc, ta chỉ có thể đi mua công ty điện ảnh hoạt hình khác thôi.” Lâm Bắc Phàm tiếc nuối.

Lý Chính Đạo lập tức nóng nảy: “Lâm tiên sinh chờ chút, chúng ta còn có thể nói chuyện rõ ràng!”

Nếu Lâm Bắc Phàm đi thu mua công ty điện ảnh hoạt hình khác, vậy Đông Phương Ánh Họa của hấn ta sẽ không còn đường sống.

Đối phương có tài chính hùng hậu, muốn đầu tư hạng mục nào không được, muốn làm bộ phim điện ảnh hoạt hình nào không được, đến lúc đó chỉ dựa vào tài chính cũng có thể làm ra từng bộ phim điện ảnh hoạt hình ưu tú.

Cộng thêm năng lực phát hành của Tinh Quang, cụm rạp chiếu phim Tinh Quang...

Thật sự quá đáng sợ.

“Được, chúng ta ngồi xuống tiếp tục nói.”

Thấy dáng vẻ như đưa đám của Lý Chính Đạo, trong lòng Lâm Bắc Phàm cũng hơi cảm khái.

Nhớ ngày đó, một giám đốc đầu tư của tập đoàn Penguin cũng điếu võ giương oai đến mua Hồng Đậu của hắn như thế, nhưng hắn có lực lượng, không chút do dự từ chối, cuối cùng còn cắt xuống một miếng thịt từ trên người tập đoàn Penguin.

Thế nhưng, Lý Chính Đạo không có lực lượng như vậy, bởi vì hắn ta không có hack.

Đôi mắt với cạnh tranh tư bản, cạnh tranh kênh, cạnh tranh tài nguyên tàn khốc, hắn ta chỉ có thể khuất phục!

Bây giờ, ta cũng biến thành người bá đạo không nói lý lẽ như tập đoàn Penguin, cuối cùng ta đã biến thành kẻ mà ta ghét nhất!

Nhưng dáng vẻ này, ta rất thích!

Chương 636: Chế tạo đại IP Tây Du và đại IP Phong Thần!

“Lý tổng, thật ra người đôi góc độ để nhìn việc này, người sẽ phát hiện bị chúng ta thu mua là một may mắn đến mức nào!”

“Xin lắng tai nghe!” Giọng điệu Lý Chính Đạo cứng rắn.

Dù sao cũng bị người ta ép bán công ty, đổi lại là ai trong lòng cũng không chịu nổi.

Lâm Bắc Phàm làm như không nhìn thấy, nói: “Vì sao các người làm ra nhiều bộ phim như vậy, không có một bộ nào được? Kỹ thuật của các người là đỉnh phong trong nước, cũng dồn hết tâm sức làm phim điện ảnh hoạt hình, tuy có sự ảnh hưởng của hoàn cảnh lớn, nhưng hoàn cảnh lớn cũng không đến mức khiến các người mất mùa, nếu không các người đã sớm không làm nổi nữa, nhưng vì sao phim điện ảnh hoạt hình của các người luôn tạm được chứ?”

Lý Chính Đạo nghiêm túc lắng nghe, ngày thường hẳn ta cũng suy nghĩ rất nhiều vì điểm này.

Vì sao bản thân nỗ lực rất nhiều cho phim điện ảnh hoạt hình, các mặt đều làm đến tinh xảo, thế nhưng cuối cùng lại thu hoạch ít như vậy?

Nếu nói ảnh hưởng từ hoàn cảnh lớn, nhưng hết lần này đến lần khác phim điện ảnh của hẳn ta lại có thể duy trì kinh doanh.

Điều này nói rõ tuy mọi người mang theo thành kiến, nhưng cũng không hoàn toàn bác bỏ.

Cũng như Disney, bọn họ cũng là phim điện ảnh hoạt hình, vì sao bọn họ lại kiếm được tiền ở Trung Quốc?

Chẳng lẽ chỉ vì danh tiếng?

Hẳn ta thấy cũng chưa chắc.

“Thật ra xét đến cùng, là tầm nhìn của các người không được! Phim điện ảnh hoạt hình của các người không đánh trúng vào điểm G của khán giả, không gây được sự đồng cảm trong lòng bọn họ, thiếu tinh thần cốt lõi thật sự, phim điện ảnh của các người tạo ra tiếng vang bình thường. Người xem Tinh Quang của bọn ta đi, bắt nguồn từ thứ nhỏ bé, bởi vì tầm nhìn của chúng ta độc đáo, mỗi bước đều đặt lên vị trí chính xác nhất, vì vậy mới có thể nhanh chóng phát triển, trong hai năm ngắn ngủi đã lấy được thành tựu như vậy!”

“Đây cũng là điểm khiến ta hâm mộ Tinh Quang các người.” Lý Chính Đạo hâm mộ nói.

Điểm khiến người ta hâm mộ khâm phục Tinh Quang nhất, không phải tài sản và tài nguyên của bọn họ, mà là chiến lược và tầm nhìn của bọn họ, thật sự mỗi bước đều đặt đúng chỗ, có thắng không thua, dưới sự tích lũy như thế, tất nhiên có thể nhanh chóng phát triển.

Lại nhìn Đông Phương Ánh Họa của hắn ta, hình như chưa có một bước nào đúng, vì vậy những năm gần đây nửa sống nửa chết.

“Vì vậy, sau khi công ty của người theo vào Tinh Quang của chúng ta, vậy tất cả đều xảy ra tính thay đổi căn bản. Người không chỉ có thể hưởng thụ ưu thế tài nguyên của Tinh Quang, quan trọng nhất là có chiến lược chỉ đạo của Tinh Quang, chỉ đạo các người làm thế nào, các người chỉ cần phụ trách chế tác phim điện ảnh hoạt hình là được, đơn giản bớt việc.”

“Yên tâm đi, chúng ta cũng không phải thương nhân tuyệt tình như vậy. Chúng ta sẽ giữ lại cho người 20% cổ phần, chúng ta chỉ cần 80% cổ phần đạt được sự không chế tuyệt đối là được. Ngày thường vẫn do người quyết định.”

Lý Chính Đạo dao động, trước đó công ty vẫn còn sống sót, là vì phim điện ảnh hoạt hình phát triển, biến một người đơn giản yêu quý phim điện ảnh hoạt hình như hắn ta trở thành một con buôn, tinh thông tính toán như vậy, còn biết vượt mong ngựa...

Hắn ta căn bản không muốn trở thành người như vậy, nhưng sau lưng có hơn nghìn người đi theo hắn ta kiếm cơm, hiện thực ép hắn ta phải làm vậy.

Ngày nào cũng đeo mặt nạ, khiến thể xác lẫn tinh thần của hắn ta đều mệt mỏi, cũng sắp bị bệnh trầm cảm.

Bây giờ, chỉ cần làm tốt việc của phim điện ảnh là đủ.

Cái khác cứ giao cho Tinh Quang, dù sao bọn họ cũng lành nghề.

“Lâm tiên sinh, trên nguyên tắc ta đồng ý với đề nghị của người. Thế nhưng, cổ phần không chỉ ở trong tay ta, ta chỉ có 42% cổ phần của công ty này, phần còn lại đều chia ra cho các người đầu tư khác, còn có một vài nhân viên lâu năm.”

“Vậy thì làm phiền Lý tổng giới thiệu thiết lập quan hệ.

...

Thế là, Lâm Bắc Phàm ở lại Ma Đô thêm mấy ngày, gặp mặt rất nhiều cổ đông.

Đối với việc Lâm Bắc Phàm đến thu mua, bọn họ đều vui vẻ khi thấy như vậy, vô cùng tích cực. Bởi vì công ty vẫn nửa chết nửa sống, bọn họ đã sớm muốn bán đi, nhưng lại không ai cần, vô cùng lúng túng.

Bây giờ xuất hiện một người coi tiền như rác, đương nhiên bọn họ phải nhanh chóng vung tay.

Đương nhiên, cũng có người thấy Lâm Bắc Phàm là tên phá của, muốn hung hăng làm thịt một khoản.

Lâm Bắc Phàm cũng cười híp mắt để hấn ta làm thịt, sau đó âm thầm thay đổi khí vận trên người hấn ta, chuyển sạch tài vận trên người hấn ta.

“Sự tham lam này phải trả giá đắt, ta sẽ khiến ngươi ăn vào rồi cũng phải phun ra cho ta!”

Cứ vậy, Lâm Bắc Phàm lấy được 80% cổ phần, đủ số cổ phần không chế tuyệt đối.

Lý Chính Đạo giữ lại 15% cổ phần, số còn lại chia cho các công nhân lâu năm.

Sau khi hoàn thành việc thu mua, Đông Phương Ánh Họa lập tức đổi tên thành Tinh Quang Ánh Họa, hơn nữa còn sát nhập vào Ảnh Nghiệp Tinh Quang.

Đồng thời Lâm Bắc Phàm còn bơm 50 ức vào công ty.

Lý Chính Đạo nhìn thấy nhiều tiền như vậy cũng ngỡ ngàng: “Lâm tiên sinh... Ấy, không đúng, là Lâm tổng, không cần nhiều tiền như vậy, trước mắt lỗ hồng tài chính của công ty chúng ta chỉ có 5 ức...”

Lâm Bắc Phàm xoa tay: “5 ức sao đủ? Đối với ta, hoặc là không làm, đã làm thì phải làm cho lớn!”

Chuyển nhiều tiền như vậy, đối phương cũng không hề nhú mày...

Cuối cùng Lý Chính Đạo đã khắc sâu nhận thức, đây mới thật sự là lão đại, tiền không phải là tiền.

“Bây giờ, ta có một nhiệm vụ quan trọng giao cho ngươi!”

“Lâm tổng, mời nói!” Lý Chính Đạo đứng ngay ngắn.

Lâm Bắc Phàm lấy hai kịch bản ra, nói: “Tiếp theo, mục tiêu trọng điểm của chúng ta là 《Đại Thánh trở về》 và 《Ma Đồng Giáng Thế》, đầu tiên phải thỏa mãn nhu cầu tiền bạc của hai bộ phim điện ảnh hoạt hình này, cố gắng làm đến tốt nhất, tốt nhất có thể đẩy ra vào Tết xuân sang năm. Đẩy ra 《Ma Đồng Giáng Thế》 trước tiên. Chúng ta phải rèn đúc hoạt hình đại IP thế giới thuộc về Tỉnh Quang chúng ta!”

“Hoạt hình đại IP thế giới?”

“Không sai, hai bộ phim điện ảnh hoạt hình này chia ra đại diện cho 《Tây Du Ký》 《Phong Thần Bảng》, đây là câu chuyện thần thoại nhà nhà đều biết, vô cùng đặc sắc, hơn nữa thế giới quan rất hoàn chỉnh, đều là tài liệu chúng ta đã biết, mỗi một nhân vật, mỗi một câu chuyện đều giữ nguyên cốt lõi tinh thần không hề thay đổi, tiến hành cải biên lại một lần nữa, sau đó có thể đẩy ra series điện ảnh hoạt hình 《Tây Du Ký》, phim điện ảnh hoạt hình 《Phong Thần Bảng》!”

Hoạt hình đại IP thế giới?

Series điện ảnh?

Hắn ta cũng được coi là một nửa người làm điện ảnh, sao lại không biết chỗ tốt của IP và series phim điện ảnh chứ?

Đây chính là từng cái tụ bảo bồn khiến người ta ăn no bụng!

Nhưng điều kiện tiên quyết là, người khác chấp nhận IP này.

Lý Chính Đạo lại lần nữa cảm thấy kiến thức của mình nông cạn, tự mình giới hạn. Hắn ta còn đang suy nghĩ làm thế nào dần dần có lãi, người khác đã nghĩ đến chế tạo tụ bảo bồn tiền đẻ ra tiền.

“Muốn rèn đúc hoạt hình thế giới, chỉ quay 1 – 2 bộ phim sao đủ được? Cộng thêm thời gian chế tác phim điện ảnh hoạt hình rất dài, vì vậy chúng ta phải quay cùng lúc mấy bộ, tranh thủ một năm đẩy ra hai bộ, một bộ Tây Du Ký, một bộ Bồng Phong Thân, vậy mới có thể kéo dài tạo ra sức ảnh hưởng cực lớn. Vì vậy khoản tài chính 50 ức cũng không tính là nhiều.”

“Chẳng may thua lỗ thì phải giải quyết thế nào?” Lý Chính Đạo chợt dạ.

Suy nghĩ này rất tốt, nhưng thua lỗ thì phải làm sao bây giờ?

Bây giờ hắn ta đã sợ thua lỗ.

Lâm Bắc Phàm không hài lòng nói: “Lão Lý, người nhất định phải sửa lại ý thức cá thể nông dân của người, đừng có suy nghĩ này. Đồng chí Mã Đại Vân đã từng nói, trên thế giới này không có vụ buôn bán nào khó làm! Đối với chúng ta, chỉ cần bám vào Tinh Quang, thì không có vụ buôn bán nào thua lỗ!”

Đồng chí Lý Chính Đạo lại lần nữa bị trấn trụ.

Chương 637: Sức ảnh hưởng của Lâm Bắc Phàm!

Sau khi sắp xếp xong nhiệm vụ, Lâm Bắc Phàm cũng quay về Giang Nam.

Thật ra, sở dĩ mua lại công ty này, là vì Lâm Bắc Phàm cảm thấy cơ hội tiền vào thị trường hoạt hình IP đã đến.

Quay được phim điện ảnh hoạt hình tốt thật ra rất kiếm tiền, không chỉ tiền doanh thu phòng bán vé, mà còn không ngừng kiếm tiền từ những thứ được khai thác từ IP, nếu có thể phát triển nó trở thành một series phim điện ảnh lại càng kiếm tiền hơn.

Nhìn Disney là biết, ở mặt online hàng năm đều cố định đẩy ra mấy bộ phim điện ảnh hoạt hình, không chỉ có thể không ngừng kiếm tiền còn có thể cường hóa giá trị IP, ở mặt offline thì dựa vào nhân vật IP tiếp tục điên cuồng vơ vét, phát triển thành một vương quốc Disney.

Lợi ích kiểu này khiến rất nhiều công ty phim nóng mắt.

Văn hóa lịch sử của Trung Quốc rất lâu đời, cho đến bây giờ không hề thiếu hụt đề tài ở phương diện này.

Trong đó nổi tiếng nhất là Tây Du Ký và Bảng Phong Thần, bọn họ đều là đại IP hiện thực, có thể giới quan và đủ loại hệ thống thế giới hoàn thiện, hơn nữa còn có nền tảng quần chúng rộng rãi, hoàn toàn có thể lợi dụng trực tiếp.

Trong bao năm qua, tuy phim điện ảnh liên quan đến Tây Du Ký đều muốn khen cũng chẳng có gì mà khen, nhưng doanh thu phòng bán vé đều không quá kém.

Quan trọng nhất là vấn đề người quay có được hay không.

Nhất là 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》 《Tây Du Ký: Đại Thánh Trở Về》, đều là phim điện ảnh hoạt hình chất lượng tốt trải qua nghiệm chứng, vì vậy đã mở ra hai thị trường IP thế giới.

Trước mắt sản nghiệp dây chuyền hoạt hình trong nước cũng không hoàn thiện, chưa lên đà phát triển, đây chính là cơ hội tốt để hấn ra tay.

Bởi vì so sánh ra, bây giờ sản nghiệp dây chuyền văn hóa của Tỉnh Quang đều khá hoàn thiện, chỉ kênh phát sóng đã có đến mấy cái, ví dụ như đài truyền hình Tỉnh Quang, Tỉnh Quang Thị Tần, Ảnh Nghiệp Tỉnh Quang, Hồng Đậu, có thể tuyên truyền và chế tạo đại IP này trên mọi phương diện.

Đằng sau còn có Hồng Đậu, Hồng Đậu đã bắt đầu khai thác IP từ lâu, trước mắt đã có hiệu quả rõ rệt.

Sau lưng còn có rất nhiều xí nghiệp tập đoàn hợp tác với Tỉnh Quang, hoàn toàn có thể liên tục kéo dài giá trị IP này.

Vì vậy, Tinh Quang hoàn toàn có năng lực thúc đẩy sản nghiệp hoạt hình trong nước phát triển.

Tuy thời kỳ đầu phải đầu tư to lớn, nhưng hẳn thiếu chút tiền này sao?

Bây giờ, Lâm Bắc Phàm cũng được coi là lão đại thương nghiệp, có tài sản phú khả định quốc, có thể trò chuyện vui vẻ với những phú hào như Mã Đại Vân, Mã Đại Đăng, mỗi một hành động của hắn đều được người ngoài chú ý.

Lúc hắn kiêu căng thu mua Đông Phương Ánh Họa, lúc muốn tiến quân vào thị trường phim điện ảnh hoạt hình, cả nước đều chấn động.

“Tinh Quang muốn tiến quân vào thị trường phim điện ảnh hoạt hình?”

“Thật sự là tin tức lớn, cuối cùng Tinh Quang đã muốn ra tay với phim điện ảnh hoạt hình!”

“Quá tốt, ta đã sớm chịu đủ phim điện ảnh hoạt hình nhìn xa trông rộng này, cuối cùng đã có người đến cứu vớt!”

“Nghe nói sau khi Lâm Bắc Phàm mua công ty, lại rớt vào mấy chục ức tài chính!”

“Mỗi lần Lâm Bắc Phàm ra tay đều mạnh bạo như vậy, đều không coi tiền là tiền!”

“Đương nhiên, bởi vì người ta có tiền!”

“Đông Phương Ánh Họa... Bám vào Tinh Quang, Tinh Quang Ánh Họa sắp bay lên!”

...

Người làm hoạt hình càng kích động chạy khắp nơi thông báo, coi đây là tin mừng của cả ngành nghề.

Nghề này của bọn họ đau khổ giã giũa quá lâu, rất nhiều người không nhìn thấy hy vọng đều đổi nghề, cũng có rất nhiều người đang vất vả kiên trì,

nhưng sự kiên trì của bọn họ là hy vọng xa vời.

Bây giờ, cuối cùng trời cao đã quan tâm đến bọn họ, chia cắt sự hỗn loạn, ánh sáng hy vọng chiếu xuống.

“Mùa xuân của phim điện ảnh hoạt hình đã đến!”

“Chúng ta hãy đến Đông Phương Ánh Họa... Bây giờ nên đổi thành Tinh Quang Ánh Họa nộp sơ yếu lý lịch, Tinh Quang Ánh Họa sắp bay lên!”

“Đế quốc văn hóa giải trí đứng sau lưng Tinh Quang, có tài nguyên lại có tài sản, vùng đất lý tưởng!”

“Tiến vào Tinh Quang, tương đương với việc tiến vào tập đoàn Tinh Quang!”

“Tinh Quang Ánh Họa, mới là vùng đất thực hiện mộng tưởng!”

...

Rất nhiều sơ yếu lý lịch lập tức được gửi vào trong email thông báo tuyển dụng của Tinh Quang Ánh Họa.

Các công ty từng có quan hệ nghiệp vụ với Đông Phương Ánh Họa đều gọi tới liên lạc tình cảm, hy vọng có thể triển khai hợp tác, hơn nữa cũng tỏ vẻ bọn họ sẽ cố gắng làm tốt nhất những nhiệm vụ bên ngoài.

Các công ty giải trí văn hóa lớn, các tư bản lớn cũng bày tỏ sự chú ý với bọn họ.

Bởi vì, nhìn từ kinh nghiệm trước kia, chỉ cần Tinh Quang bước chân vào ngành nghề nào, ngành nghề đó sẽ xảy ra sự thay đổi lớn, đón nhận sự thay đổi long trời lở đất. Ngành truyền hình, ngành điện ảnh, ngành video, ngành văn học mạng đủ loại, có ngành nghề nào không phải nửa chết nửa sống, nhưng Tinh Quang vừa tham gia vào lập tức trở thành thủ lĩnh, sao đó kéo theo toàn bộ ngành nghề phát triển tốc độ cao?

Bây giờ bọn họ cũng muốn kiếm một chén canh.

Đây là một đại dương xanh, ai vào trước được trước.

Bọn họ liên lạc với Lý Chính Đạo của Tinh Quang Ánh Họa trước tiên, muốn mua cổ phần trong tay hắn ta.

Bởi vì chỉ cần bám vào chiếc thuyền lớn Tinh Quang này, sẽ có thể vững vàng kiếm tiền, đây thật sự là chuyện tốt to lớn.

Nhưng dù tăng giá lên 300%, Lý Chính Đạo cũng không bán.

Bây giờ ta chỉ còn lại 15% cổ phần, đây là tiền quan tài, các người lại còn muốn?

Lúc trước ta thiếu tiền thì các người đang làm gì?

Không liên lạc được với Tinh Quang Ánh Họa, lập tức chú ý đến các công ty điện ảnh hoạt hình khác, tiền bạc ồ ạt tràn vào, rất nhiều công ty điện ảnh hoạt hình nhỏ hơn chút đều bị thu mua.

Chỉ trong chớp mắt, dường như mùa xuân của phim điện ảnh hoạt hình đã đến thật.

Trong khoảng thời gian này, Lý Chính Đạo bận rộn vất vả, không ngừng nghe điện thoại. Khó khăn lắm mới được nghỉ ngơi một chút, hắn ta lắc đầu, không ngừng buồn khổ: “Bản thân cố gắng cả nửa đời người, lại kém hơn thương hiệu Tinh Quang này.”

Vốn Đông Phương Ánh Họa của hắn ta là số một trong ngành nghề, nhưng danh tiếng không vang vọng ở bên ngoài.

Sau khi bị Tinh Quang thu mua, lại một phát nổi tiếng thiên hạ.

Ngay cả một Tổng giám đốc đã mất đi phần lớn quyền lực như hắn ta, bây giờ lại được người khác tôn trọng và lôi kéo, không cần đi cầu xin lôi kéo đầu tư khắp nơi như lúc trước.

Tình huống này khiến các cảm xúc đan xen lẫn lộn, không biết nên vui vẻ hay thất vọng.

“Có lẽ đây là chuyện tốt.”

Bây giờ hẳn ta chỉ còn lại mơ ước lớn nhất, đó chính là thay đổi thành kiến trong lòng mọi người, để thị trường phim điện ảnh hoạt hình Trung Quốc phát triển, để Trung Quốc chúng ta cũng có phim điện ảnh hoạt hình đẹp mắt.

Bây giờ Tinh Quang để hẳn ta nhìn thấy hy vọng.

“Trước mắt mục tiêu quan trọng nhất là làm tốt 《Ma Đồng Giáng Thế》 và 《Đại Thánh Trở Về》, Lâm tổng đã nói hai bộ phim này là tác phẩm tốt sẽ mở ra kỷ nguyên mới cho thị trường phim điện ảnh hoạt hình Trung Quốc!”

Lý Chính Đạo tỏ vẻ mong chờ, quyết định nửa năm tới sẽ toàn tâm toàn ý làm hai hạng mục này.

Tiền đã không phải là vấn đề, vấn đề là phải làm thế nào tiêu tiền đúng chỗ, làm thế nào để tiêu tiền một cách thực tế, khiến chất lượng của hai bộ phim điện ảnh hoạt hình được nâng cao thêm một bước.

Ngoài ra còn có phim điện ảnh đồng bộ cũng phải đuổi kịp, bọn họ phải rèn đúc một thị trường phim điện ảnh hoạt hình to lớn.

Chương 638: 《Đội Bóng Thiêu Lâm》 công chiếu!

《Thần Điều Hiệp Lữ》 tiếp tục phát sóng sôi nổi.

Bắc Cái Hồng Thất Công cũng đã xuất hiện, cuối cùng lại đồng quy vu tận với Tây Độc u Dương Phong, trước khi hai cao thủ lớn đỉnh phong chết đã nở nụ cười quên hết ân thù, khiến mọi người nhớ mong, lại khiến mọi người bóp cổ tay thở dài.

Tham gia Đại Hội Anh Hùng, nhìn thấy cô cô Tiểu Long Nữ liên thủ đánh bại Kim Luân Pháp Vương, nổi danh trong Đại Hội Anh Hùng.

Đáng tiếc dưới hoàn cảnh của thời đại này, tình yêu của bọn họ không nhận được chấp nhận.

Điều này khiến rất nhiều khán giả không chấp nhận được.

“Người thời trước thật sự rất bảo thủ mục nát, ở thời đại của chúng ta tình yêu thầy trò phổ biến đến mức nào chứ?”

“Bây giờ ta thấy hơi chán ghét Quách Tĩnh và Hoàng Dung, lại muốn chia rẽ một đôi uyên ương, quá xấu xa!”

“Cũng không thể nói như vậy, thiên địa quân thân sư (1), người cổ đại coi trọng tôn sư trọng đạo nhất, lão sư cũng là trưởng bối của mình, gần như là phụ mẫu của mình, trên danh nghĩa cũng không thể vượt qua quy củ!”

(1) Thiên địa quân thân sư: các đối tượng thờ cúng, tế lễ của nhà Nho Trung Quốc: tế trời, tế đất, tế quân, tế tổ, tế thánh hiền.

“Lúc trước ta đã đoán được đủ loại tình huống, không ngờ thật sự xảy ra!”

“Tình yêu của Dương Quá Tiểu Long Nữ rất rắc rối!”

...

Nội dung cốt truyện tiếp tục phát triển, lúc này đã phát sóng đến nội dung cốt truyện Dương Quá bị chặt tay, lại là tình tiết ngược nhân vật chính.

Trên mạng phản ứng rất mạnh mẽ, không thể chấp nhận được việc nam chính Dương Quá bị chặt tay. Rất nhiều khán giả hô hào lại lần nữa tiến hành phản đối thị uy, nhưng cũng không có nhiều người hưởng ứng.

Dù sao ngay cả việc Tiểu Long Nữ mất đi trinh tiết cũng đã xảy ra, còn có gì gây khó dễ được nữa? Hai cánh tay chỉ mất đi một cánh tay mà thôi, còn lại một cánh tay để dùng, chúng ta đã rất thỏa mãn.

Nhưng tình yêu hợp tan của hai người họ, thật sự rất khiến người khác xoắn xuýt và lo lắng.

Ở bên kia, hai người Quách Tĩnh Hoàng Dung đại hiệp hào hùng trấn thủ Trương Dương nhận được tiếng vỗ tay khen ngợi của khán giả.

“Trấn thủ Trương Dương, bảo vệ quốc gia, đại trượng phu cũng chỉ đến thế mà thôi!”

“Cặp đôi thần tiên quyền rũ ở trong mắt người khác, cuối cùng đã nâng cao lá cờ thời đại võ hiệp!”

“Chúng mình hoàn mỹ quốc gia lớn nhất, vì nước vì dân!”

“Từ đầu đến cuối đều cảm thấy Quách Tĩnh Hoàng Dung mới là cặp đôi xứng đôi hoàn mỹ nhất, Dương Quá Tiểu Long Nữ quá không phóng khoáng, cả ngày tình cảm yêu đương, còn chưa gánh vác trách nhiệm thật sự!”

“Bây giờ có thể gọi một tiếng Quách đại hiệp!”

...

Có người bình luận bộ phim truyền hình này theo hình thức hai nam chính, bởi vì hai nhân vật nam chính Quách Tĩnh và Dương Quá đều được tạo hình rất sắc nét, một người đại diện cho anh hùng chính thống, một người đại diện cho anh hùng đi ngược với đạo lý.

Một người là anh hùng đã trưởng thành, một người là anh hùng đang trưởng thành.

Nhưng hai người đều có địa vị không thể thay thế ở trong lòng khán giả.

Bởi vì thảo luận rất sôi nổi, tỉ suất người xem 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 liên tục tăng lên, đã vượt qua 《Anh Hùng Xạ Điêu》.

Từ trước đến nay kỳ nghỉ hè luôn là vùng giao tranh doanh thu phòng bán vé.

Rất nhiều phim điện ảnh đều được tích trữ công chiếu trong khoảng thời gian này, cùng nhau cạnh tranh, chém giết vô cùng thảm thiết. Bộ phim điện

ảnh tốt sẽ đột phá vòng vây, doanh thu phòng bán vé càng ngày càng cao, bộ phim điện ảnh không được chỉ có thể biến thành pháo hôi.

Cứ đến kỳ nghỉ hè hàng năm, sẽ có hiện tượng suy yếu áp đảo.

Hoặc là kiếm lời chết, hoặc là lỗ chết!

《Đội Bóng Thiếu Lâm》 sắp công chiếu, học viên của lớp huấn luyện đánh võ lại lần nữa tập trung.

Nhìn trạng thái tinh thần của các học viên rực rỡ hẳn lên, Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Tác phẩm của các người sắp công chiếu, có căng thẳng không? Có lòng tin không?”

“Nói không căng thẳng là lừa người, nhưng chúng ta chắc chắn không thiếu lòng tin!” Vương Bảo Bảo không chút do dự nói.

“Chúng ta đã chờ đợi này giờ khắc này rất lâu!” Triệu Trác kích động nói, hẳn ta đã đầu tư sự nhiệt tình cực lớn vào trong bộ phim điện ảnh này, hoàn toàn lật đổ hình tượng lúc trước của mình, diễn lão bản phản bội kia đến người hận quý ghét.

Hắn ta tin tưởng sau khi phim điện ảnh được công chiếu, độ nổi tiếng của bản thân có thể quay lại như lúc trước.

“Các huynh đệ, nắm tay nhau, chúng ta tất thắng!” Ngô Tiểu Kinh cao giọng hô hào.

《Đội Bóng Thiếu Lâm》 là tác phẩm điện ảnh đầu tiên của hắn ta, là một tác phẩm tốt rèn luyện hắn ta từ một đạo diễn nhỏ ngây ngô trở thành một đạo diễn có kinh nghiệm phong phú, cả đời này hắn ta cũng không quên được cõi lòng chua xót trong quá trình quay chụp.

Cũng hy vọng khán giả có phản ứng tương tự, xứng đáng với sự cố gắng của hắn ta trong khoảng thời gian này.

Các học viên cũng ôm sự kỳ vọng giống vậy, trên mặt xuất hiện vẻ kích động.

“Đúng vậy, các người đã làm đến tốt nhất trong bộ phim kia, bây giờ đã đến lúc kiểm nghiệm thành quả! 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 sẽ tham gia vào sự cạnh tranh doanh thu phòng bán vé cả nước, có thể giết khỏi trùng vây hay không thì phải xem phản ứng của khán giả.”

Nghiêm chỉnh mà nói bộ phim này cũng không thuộc về Ảnh Nghiệp Tinh Quang, mà là Lâm Bắc Phàm tự bỏ tiền túi, làm một bộ phim điện ảnh thực tế cho lớp huấn luyện đánh võ, cũng không nhận được quá nhiều sự quan tâm từ Tinh Quang.

Bộ phim này sẽ được công chiếu ở tất cả các rạp chiếu phim, tham gia vào cuộc cạnh tranh doanh thu phòng bán vé kỳ nghỉ hè.

Chỉ có như vậy, 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 mới được kiểm nghiệm.

《Đội Bóng Thiếu Lâm》 bắt đầu được sắp xếp suất chiếu.

Dù sao Olympic sắp đến, một bộ phim điện ảnh thể thao cũng được ưu ái hơn, hơn nữa sau lưng còn có bóng dáng của Tinh Quang, treo lên bảng hiệu lớp huấn luyện đánh võ, còn có mấy minh tinh võ thuật, vì vậy tỉ lệ suất chiếu cũng không thấp, đạt đến khoảng 25%.

Mức độ suất chiếu này xếp thứ hai trong các bộ phim cùng thời kỳ, gần bằng phim điện ảnh của một đạo diễn uy tín lâu năm.

Buổi ra mắt vẫn được tổ chức ở cửa tiệm hàng đầu của rạp chiếu phim Tinh Quang Giang Nam.

Chơi một vài trò chơi nhỏ với đám fan phim điện ảnh, bầu không khí sôi động, phim điện ảnh được công chiếu.

Chuyện xưa được bắt đầu như thế.

20 năm trước, có một cầu thủ Minh Phong được gọi là “Hoàng kim hữu cước”, bị đồng đội Cường Hùng tính kế hãm hại, cầm một tấm chi phiếu khổng đá một trận làm giả tỉ số, bị người ta đánh gãy chân phải hoàng kim, trên lưng còn gánh tiếng xấu, kiếp sống trong nghề bị phá hủy. 20 năm sau,

Minh Phong chỉ có thể làm trâu làm ngựa cho Cường Hùng mới có thể duy trì cuộc sống, sống rất hèn mọn.

Phần mở đầu của câu chuyện khiến rất nhiều người đồng cảm.

“Đen tối như bóng đá Trung Quốc vậy!”

“Nhận tiền đá tỉ số giả, thật sự quá xấu, loại người này nên vào tù!”

“Cường Hùng là người xấu, Minh Phong vì tiền đá tỉ số giả cũng không phải người tốt, đáng đời!”

“Cầu mong người đá tỉ số giả trong cả thiên hạ đều trở thành Minh Phong!”

“Cảm giác bộ phim này đang bơi đen bóng đá Trung Quốc!”

“Bóng đá Trung Quốc còn cần phải bơi đen à? Đã đủ đen rồi!”

...

Trong cảnh quay ngắn ngủi này, Triệu Trác đóng vai Cường Hùng xuất hiện đầu tiên.

Vốn hắn ta còn đang mặc một bộ quần áo bóng đá, thoát nhìn hào hoa phong nhã, đẹp trai như ánh nắng, nụ cười rục rịch, trên mặt đầy vẻ chính trực, thoát nhìn khiến người ta nảy sinh thiện cảm.

Thế nhưng theo mấy đoạn phim thay đổi, nụ cười như ánh nắng trên mặt Triệu Trác thay đổi, nhiều hơn chút xấu xa, lại thêm chút thâm độc.

Mỗi một hình ảnh thay đổi, trên mặt lại thiếu đi chút ánh nắng, nhiều hơn vẻ xấu xa và thâm độc, cảm giác thay đổi dần theo cấp độ, khiến người ta cảm thấy không rét mà run.

Cuối cùng, lúc Minh Phong bị gãy chân, hắn ta đã khôi phục dáng vẻ ban đầu.

Chỉ còn lại tàn nhẫn và thâm độc, không còn chút ánh nắng nào.

Chương 639: Kỹ năng diễn bão tố!

Nhìn mấy cảnh quay này, khán giả cũng thấy hoảng sợ.

Trong lòng có cảm giác không rét mà run, cứ như bị một ác quỷ để mắt tới vậy. Chưa từng nghĩ đến chỉ mấy cảnh quay cũng có thể đi thẳng vào lòng người, khiến người ta rùng mình.

“Người vừa rồi là Triệu Trác à! Kỹ năng diễn đoạn này quá ấn tượng!”

“Vậy mới đáng sợ, mấy ánh mắt kia như đang nhìn chăm chăm vào ta, ta nhìn thấy cũng sợ tè ra quần!”

“Đâu phải mỗi người như thế? Vừa rồi ta cũng không dám nói chuyện!”

“Chưa từng nghĩ đến Triệu Trác diễn vai phản diện lại có kỹ năng diễn sáng chói như thế!”

“Ta tin tưởng đời này sẽ không quên được ánh mắt của Triệu Trác!”

...

Có một tiểu nữ hài sợ đến run lẩy bẩy: “Mẫu thân, nụ cười của thúc thúc kia thật khủng khiếp, cứ như con nhìn thấy quỷ vậy!”

Mẫu thân lập tức ôm chặt nàng an ủi, nói hấn ta là một thúc thúc xấu, sẽ có cảnh sát đến bắt hấn ta.

Mấy học viên lớp huấn luyện đánh võ ngồi ở hàng trước hưng phấn vỗ vai Triệu Trác.

“Triệu sư huynh, cảnh quay này của người thật sự diễn quá tuyệt vời!”

“Lúc trước ta ở hiện trường, có rất nhiều lần sợ đến không dám nói lời nào!”

“Đúng vậy, kỹ năng diễn tuyệt vời, tuyệt đối là kỹ năng diễn cấp bậc Ảnh đế! Có thể coi là cảnh quay kinh điển đưa vào trong sách giáo khoa!”

“Kỹ năng diễn của Triệu sư huynh chắc chắn là số một số hai trong lớp chúng ta!”

“Triệu sư huynh, người xem phản ứng của khán giả ở hiện trường đi, ta cảm thấy người sắp nổi tiếng!”

...

Bây giờ bọn họ cũng đã xưng huynh gọi đệ, người lớn tuổi làm huynh.

Triệu Trác vào nghề hơn 20 năm tất nhiên là sư huynh.

Nhận được sự khen ngợi của các huynh đệ, Triệu Trác cảm thấy vô cùng vui vẻ, đã lâu lắm rồi hẳn ta không được người ta khen như thế.

Lúc trước nhìn thấy kịch bản, hẳn ta cũng bị mấy cảnh quay này hấp dẫn, vì vậy mới chọn nhân vật Cường Hùng, hẳn ta muốn để người khác nhìn thấy một hẳn ta khác biệt.

Chỉ vì mấy cảnh quay kia, hẳn ta đã âm thầm tập luyện mấy trăm lần, khiến ánh mắt và cơ bắp trên mặt thay đổi rất rõ rệt, mới có được một cảnh quay kinh điển như bây giờ.

Lại nhìn phản ứng của khán giả ở hiện trường, hẳn ta cảm thấy rất ổn.

Lâm Bắc Phàm nhận xét: “Triệu ca, chỉ dựa vào mấy cảnh quay này, có lẽ sau này người sẽ trở thành một nhân vật phản diện thế hệ mới.”

“Chỉ cần khán giả thích xem là được!” Triệu Trác mỉm cười.

Phim điện ảnh tiếp tục.

Chớp mắt đã qua hơn 20 năm.

Cuối cùng thông qua việc luân cú, Cường Hùng đã trở thành lão đại trong giới bóng đá, có một đội bóng của mình.

Lúc hẳn ta xuất hiện lần nữa, trên người mặc áo vest xám và quần tây trắng, bởi vì cơ thể cao lớn, mặc lên rất vừa vặn.

Đề đầu của rất có tinh thần, hơn 20 năm trôi qua cũng không để lại quá nhiều dấu vết năm tháng trên khuôn mặt của hắn ta, ngược lại khiến hắn ta có vẻ trưởng thành và hấp dẫn, nhìn giống như một đại thúc đẹp trai, lúc mỉm cười lại như ánh nắng rực rỡ, có đông đảo fan hâm mộ.

Đi đến đâu cũng có fan hâm mộ ủng hộ rầm rộ, cứ như một vị siêu sao Thiên hoàng đi tuần.

Nhưng khán giả đã sớm biết bộ mặt thật của hắn ta đâu tin tưởng?

Nhìn hắn ta sống càng tốt, trong lòng khán giả càng khó chịu.

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, Triệu Trác đóng vai Cường Hùng có hình tượng hoàn toàn khác với Tạ Hiền ở một thời không khác, Tạ Hiền diễn một người ngang ngược càn quấy, vừa nhìn đã biết là người xấu, là kiểu xấu công khai.

Nhưng Triệu Trác lại khác, hắn ta là người xấu, lại khiến người khác không nhận ra hắn ta xấu, lúc làm việc xấu chắc chắn sẽ khiến người ta phải sợ hãi.

Không thể nói rõ được ưu khuyết điểm từ cách diễn của hai người, chỉ có thể nói mỗi người một vẻ.

20 năm sau, Minh Phong cũng xuất hiện.

Trên người mặc một bộ quần áo cũ rách, còn có mấy miếng vá, trên mặt râu ria xồm xoàm, có rất nhiều nếp nhăn, khuôn mặt già nua, mái tóc nửa trắng nửa đen, không giống người hơn 40 tuổi, mà là người hơn 60 tuổi.

Vừa mới xuất hiện, lập tức nở nụ cười nịnh nọt, thoạt nhìn là một người hèn mọn như thế, ngay cả eo cũng không đứng thẳng.

Vừa nhìn thấy là đối thủ cũ, Cường Hùng lập tức lộ nguyên hình, nói chuyện muốn khó nghe bao nhiêu thì khó nghe đến mức đó, còn muốn Minh Phong lau giày cho mình.

Vì giấc mộng cuối cùng, Minh Phong khuất phục, nằm rạp trên mặt đất.

Ngay sau đó, một màn kinh điển xuất hiện.

Chỉ thấy Cường Hùng giơ chân lên, giẫm mạnh lên đầu Minh Phong, dùng đầu của hắn ta để lau giày.

Trong cảnh quay này, hai người kia tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Một người ăn mặc gọn gàng xinh đẹp, một người ăn mặc rách rưới.

Một người cao cao tại thượng, một người chỉ có thể quỳ rạp đầy hèn mọn.

Rõ ràng có tuổi tác tương tự, một người được chăm sóc đúng cách, nhìn giống như một thanh niên 30 tuổi hào hoa phong nhã. Người còn lại bị cuộc sống tra tấn, thoát nhìn như lão già hòm hèm 60 tuổi.

“Cường Hùng thật sự quá độc ác, sỉ nhục nhân cách như thế!”

“Nếu là ta, đã sớm vùng lên, không chịu được nỗi khổ này!”

“Bây giờ ta thấy hơi đồng tình với Minh Phong!”

“Hơn 20 năm qua, hắn đã nhận đủ báo ứng!”

“Tra tấn người ta như vậy rất thú vị sao? Cường Hùng thật sự quá u ám, hy vọng có người đến bắt hắn đi!”

...

Cuối cùng, Minh Phong vẫn không nhận được sự đồng ý của Cường Hùng.

Mặc dù phim điện ảnh mới chiếu chưa đến mười phút, nhưng từ lúc bắt đầu đến giờ, mỗi một cảnh quay đều nắm chặt ánh mắt của khán giả, nhất là hình tượng của Cường Hùng đã đi vào lòng người, khiến người ta không nỡ chớp mắt.

Đột nhiên phải chịu sỉ nhục, Minh Phong không đạt được điều gì gặp A Tinh nhạt ve chai duy trì cuộc sống ở đầu đường, trên người đầy rác rưởi, tính cách vui vẻ, vô cùng cố chấp si mê võ thuật.

Nhân vật này do Vương Bảo Bảo diễn.

Lúc Tinh gia đóng vai này mỗi một hành động đều đầy vẻ bất cần, khiến người ta bật cười. Nhưng Vương Bảo Bảo lại khác, hắn ta hòa nhập tính cách của mình vào trong đó, có chút tố chất thần kinh, có chút ngốc nghếch, diễn xuất ra phong cách của mình.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy hơi lạ, nhưng phản ứng của khán giả ở hiện trường đều khá tốt, trong hiện trường toàn tiếng cười.

“Diễn viên này là ai? Cười chết ta!”

“Lại nói mình là một nhà sư nghiên cứu, trong các hòa thượng có nghề nghiệp này sao?”

“Trên người không có tiền, lại còn muốn giới thiệu người khác học tập võ thuật Thiếu Lâm?”

“Tiểu hỏa tử, ta rất coi trọng ngươi, ngươi cầm mấy đồng tiền này đi!”

...

Ở một thời không khác, Vương Bảo Cường cũng là một minh tinh điện ảnh, phong cách diễn của hắn ta cũng được khán giả hoan nghênh.

Ví dụ như nhìn nơi này, cũng đúng là như thế.

“Bảo Bảo, ngươi sẽ nổi tiếng!”

“Ngươi xem phản ứng của khán giả đi, ngươi được đó!”

“Có lẽ ngươi sẽ đi trước chúng ta một bước!”

...

Xung quanh Vương Bảo Bảo toàn là âm thanh chúc mừng.

Vương Bảo Bảo rất kích động, cuối cùng hắn ta đã bước một bước mấu chốt nhất, trở thành diễn viên chính thức.

“Cảm ơn! Cảm ơn các vị sư huynh đệ đã giúp đỡ!”

Lần đầu tiên Vương Bảo Bảo xuất hiện thật sự rất thành công, khiến người ta liếc mắt một cái là nhớ kỹ “nhà sư nghiên cứu”.

Kết quả không ngờ sau này càng buồn cười không, vì ăn mấy cái màn thầu, lại hát ca dao vùng núi với một người quái dị như A Mai, kết quả người ta cũng không cho chút mặt mũi nào.

Cuối cùng, còn kéo theo một đám người tiến hành nhảy múa tại hiện trường.

Đoạn nhảy múa này đều do đám sư huynh đệ bọn họ tự thiết kế, cũng là bọn họ tham gia diễn xuất, kết hợp võ thuật Thiếu Lâm và động tác hiphop hiện đại, tạo ra một điệu nhảy vô cùng khác biệt, vô cùng kỳ cục.

Thế nhưng rõ ràng bọn họ lại nhảy rất nghiêm túc, sự so sánh rõ ràng như thế, khiến khán giả lại không nhìn được cười.

Chương 640: Tiếng cười kinh người!

“Người muốn ta chết cười, sau đó kế thừa tài sản của ta sao?”

“Có thể bố trí ra dạng vũ đạo như thế, thật sự là thiên tài!”

“Không cần thận liên nhảy múa, người cho rằng người đến từ Ấn Độ sao?”

“Ha ha ha thật cmn cười chết ta!”

...

Làm cho người khắc sâu ấn tượng chính là tương bạo, hai mắt vô thần, hình thể ngốc trệ, cách ăn mặc khác loại, lại nhất định phải nói bản thân chưa bao giờ từ bỏ mộng tưởng trở thành một đại nhạc sĩ.

Còn có một lão trư, toàn thân mỡ, mộng tưởng bản thân trở thành một vũ công vĩ đại.

Còn có những diễn viên khác chỉ lộ mặt, tuy chỉ có một gương mặt, nhưng bọn hắn đều khiến khán giả phải nhớ kỹ bọn hắn, cho nên cách ăn mặc gì cũng có, thoát nhìn rõ ràng rất nghiêm chỉnh, nhưng nội tâm lại vô cùng tao.

“Động tác võ đạo này là ai thiết kế? Ta cũng không còn mặt mũi nào gặp người!”

“Lúc ấy chỉ nhìn lướt qua, cảm giác còn tốt, sao bây giờ lại trở nên khô hài như vậy?”

“Khẳng định không phải ta, là võ đạo của ta ngớ ngẩn!”

“Hình như là Ngô sư huynh...”

Ngô Tiểu Kinh giờ chân, liên tục phủ nhận: “Không phải ta! Đừng suy nghĩ nhiều! Nhận lầm người!”

Các sư huynh đệ lập tức nhìn sang, lộ ra ánh mắt đã hiểu rõ chân tướng, ồ thật dài một tiếng: “Bại lộ chân tướng, hóa ra Ngô đạo mới là kẻ giả vờ chính đáng! Diễn hình nam biến thái!”

Ngô Tiểu Kinh: “...”

Một đoạn nhảy múa không giải thích được này, “Công Phu Thiếu Lâm + Break-Dance” trở thành một màn kinh điển trong phim.

Về sau, các thành viên đã nhảy bên trong được xưng là “Thiên Đoàn Võ Đạo Thiếu Lâm”.

Điện ảnh tiếp tục.

A Tinh đi tìm đại sư huynh Thiết Đầu Công của mình cùng phát dương Công Phu Thiếu Lâm.

Nhưng đại sư huynh đã bị xã hội mài mòn góc cạnh, nhìn thấu hiện thực, hơn nữa lẫn lộn rất không như ý, biết rõ A Tinh chỉ si tâm vọng tưởng, cho nên vẫn luôn thờ ơ A Tinh, thậm chí còn không muốn dính líu quan hệ với hắn.

Thế là, một màn “Công Phu Thiếu Lâm + ca hát” xuất hiện.

Hai người mang theo khăn trùm hết như giả hòa thượng, mặc võ phục Thiếu Lâm, cầm đàn ghi-ta, hát bài ca hoàn toàn không hiểu.

Đại sư huynh: “Ta là Thiết Đầu Công, hửn là Kim Cương Thối...”

A Tinh: “Ta là Kim Cương Thối, hửn là Thiết Đầu Công...”

Tới tới lui lui cũng chỉ có mấy câu kia, còn cảm thấy bản thân tốt đẹp, hơn nữa còn tương tác với người xem tại hiện trường, khiến người xem điện ảnh cùng với người xem hiện trường vui vẻ hẳn.

“Chưa từng nghĩ đến một người đã tiện lên sẽ quá phận như vậy!”

“Hiện tại, rất muốn đánh bọn hửn một trận!”

“Rốt cuộc cũng biết vì sao đại sư huynh một mực tránh A Tinh!”

“Bây giờ ta cần một bình rượu!”

...

Khán giả cũng không nghĩ tới, chỉ vài phân đoạn đơn giản đã khiến người ta cười đau bụng.

Trong lòng bỗng dâng lên một câu: “Đừng đùa, chúng ta thật sự nghiêm túc!”

Ở trong phim, hai người bọn họ thật sự gặp được bình rượu.

Điện ảnh tiếp tục, A Tinh và Minh Phong gặp lại, Minh Phong phát hiện chân A Tinh có lực lượng cực lớn, là một hạt giống đá banh tốt, lập tức thuyết phục hửn ta đi làm cầu thủ, hơn nữa còn tham gia cả giải thi đấu bóng đá lớn nhất cả nước, như vậy mới có thể phát dương Công Phu Thiếu Lâm.

Thế là, A Tinh bước lên lộ trình tìm kiếm sư huynh đệ.

Mỗi một sư huynh đều là cực phẩm, không chỉ trang phục cổ quái, hơn nữa tính cách khác nhau, cảm giác không có tên nào bình thường cả.

Mỗi một lần chạm mặt liền là một trận cười to, toàn bộ khán giả trong rạp chiếu phim không biết đã cười bao nhiêu lần.

Bởi vì mỗi sư huynh đệ đều lẫn lộn không được như ý, cho nên bọn họ cự tuyệt lời mời của A Tinh.

Vốn cho rằng không thấy hi vọng, nhưng sinh hoạt không như ý ngược lại kích phát đấu chí của các huynh đệ, cho nên bọn họ mặc vào áo ngủ hở ngực lộ nhũ, mang dép lê lộ ra lông chân, ngâm một điều thuốc quá thời hạn, đeo kính mát gập nhau trên sân thượng.

Rốt cục mở ra hành trình Đội Bóng Thiếu Lâm.

Lúc này, phim chiếu chưa được một nửa, nhưng khán giả trong rạp đã xem tới nước mắt bắt đầu tuôn rơi, cười thảm.

Ngay cả người đi ngang ngoài rạp chiếu phim cũng cảm thấy hiếu kỳ, không biết bên trong đang chiếu bộ phim gì, vì sao mọi người cười vui vẻ như vậy, tiếng cười lớn đến thế.

“Thực ra, ta vốn muốn quay nghiêm túc một chút, đột xuất chủ đề đấu chí này.” Ngô Tiểu Kinh duỗi tay, vô cùng bất đắc dĩ: “Nhưng các sư huynh đệ đều quá tài tình, sức tưởng tượng đột phá chân trời, kết quả chính là làm thành một bộ phim hài kịch, cuối cùng ngay cả ta cũng bị mang lệch.”

Lâm Bắc Phàm: “Cho dù người có giải thích thế nào đi nữa, cũng không chối được người là nam biến thái điển hình.”

Ngô Tiểu Kinh: “...”

Minh Phong dẫn theo đám người A Tinh bắt đầu huấn luyện, trong đó lại bạo phát rất nhiều nội dung cốt truyện hài hước.

Tỷ như, A Tinh một cước đá quả bóng bay phá chân trời, chờ nửa ngày mới rơi xuống, sau đó lại bị một cước đá văng lên tiếp...

Tam sư huynh bị lục sư đệ đè xuống đất cưỡng hôn, mà lại là hai lần...

Trái qua một phen đào tạo gian khổ, Đội Bóng Thiếu Lâm không chính hiệu rốt cuộc cũng phải thi đấu hữu nghị, kết quả gặp được một đội bóng không tuân theo quy củ, mỗi một sư huynh đệ đều bị nhấn trên mặt đất ma sát, đặc biệt thâm.

Nhưng dù sao Đội Bóng Thiếu Lâm cũng là người Thiếu Lâm Tự, mỗi một vị sư huynh đệ cũng bắt đầu thức tỉnh, chúng thần quy vị.

Sau khi các huynh đệ thức tỉnh, có được một thân công phu thuần chính Thiếu Lâm, sau đó bắt đầu treo đôi phương lên đánh.

...

“Công Phu Thiếu Lâm + quả bóng” rốt cục leo lên sân khấu.

Lúc này khán giả mới phát hiện, hóa ra Công Phu Thiếu Lâm thêm quả bóng lại đẹp đẽ như vậy, đá đến cảnh đẹp ý vui như thế.

“Nếu như đội bóng nước nhà cũng có trình độ này thì tốt rồi!”

“Nếu thật sự có được trình độ này, chúng ta đã sớm vô địch World Cup rồi.”

“Không nên suy nghĩ nhiều, đây chỉ là một giấc mơ!”

“Trong thực tế, công phu vốn không dùng để đá banh được!”

...

Dù cho người biết là giả, nhưng khán giả vẫn bị hấp dẫn.

“Vẫn là Trương sư huynh thiết kế động tác tốt, nghe nói Trương sư huynh thiết lập ra những động tác này, mất ăn mất ngủ hai tuần lễ, mỗi ngày nghỉ ngơi cũng chưa tới ba giờ, mới rốt cục làm ra được những động tác này!”
Vương Bảo Bảo kích động nói.

Ngô Tiểu Kinh gật đầu: “Không hổ là xuất thân nhà võ, những động tác này muốn nghĩ cũng nghĩ không ra!”

“Nghe nói nhiều lần còn ôm quả bóng đi ngủ nữa!”

...

“Không chỉ có công lao của mỗi ta, mà tất cả mọi người đều có phần!”
Trương Kính khiêm tốn nói, nội tâm lại đắc chí.

Chiếm được sự tán thành của mọi người, khiến hắn ta cực kỳ cao hứng.

Trong phim, dựa vào một thân Công Phu Thiếu Lâm tinh xảo, độ bóng đá Thiếu Lâm cuối cùng cũng đánh bại đối phương, hơn nữa làm cho đối phương tin phục, cũng gia nhập đội bóng đá Thiếu Lâm.

Thế là World Cup bắt đầu, đội bóng đá Thiếu Lâm đánh bại một đội lại một đội cực cường, rốt cục vào trận chung kết, gặp gỡ đội Đại phản phái Cường Hùng Ma Quỷ.

Chương 641: 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đại hòa, Lâm Bắc Phàm trang bực!

Thế nhưng ai ngờ, đội Ma Quỷ sử dụng chất cấm, thực lực từng kẻ tăng mạnh, chơi ngược Đội Bóng Thiếu Lâm có được công phu Thiếu Lâm, mỗi một vị sư huynh đệ cơ hồ đều bị đánh phé.

Hơn nữa trọng tài hiện trường đều là người của Cường Hùng, khiến người ta hoàn toàn không nhìn thấy hi vọng.

Cuối cùng, sừ nữ A Mai lên sân khấu, lấy một tay Thái Cực giữ được cầu môn, hơn nữa hiệp trợ Đội Bóng Thiếu Lâm giành được thắng lợi.

Đương nhiên, trong lúc đó không thể thiếu rất nhiều màn khôi hài, khán giả ở trong rạp cười điên.

Cuối cùng phim điện ảnh kết thúc, Ngô Tiểu Kinh và các diễn viên chính đứng lên cúi người ngỏ ý cảm ơn, thu hoạch được một tràng vỗ tay.

“Hi vọng mọi người sẽ đến ủng hộ bộ phim điện ảnh 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 của chúng ta!” Ngô Tiểu Kinh hô hào.

“Nhất định ủng hộ, điện ảnh đẹp mắt như vậy không ủng hộ mới lạ!”

“Hiếm khi gặp được bộ phim điện ảnh đề tài liên quan tới quả bóng lại hay như vậy, ta còn định đi xem lại lần hai!”

“Ta hẹn bằng hữu đi xem lần hai!”

“Không ngờ Ngô Tiểu Kinh lần đầu đạo diễn, lại quay tốt như vậy!”

“Còn có diễn viên trong phim quá khôi hài, đến bây giờ ta vẫn nhớ kỹ bộ dáng bọn, nghe nói đều là ban đánh võ của Tinh Quang!”

...

Khán giả nhao nhao biểu thị, sẽ ủng hộ 《Đội Bóng Thiếu Lâm》.

Thế là lễ công chiếu lần đầu kết thúc mỹ mãn!

Cùng lúc đó, khán giả cả nước cũng đi ra rạp chiếu phim, sau đó lại có một bộ phận trở về mua vé, dự định lại xem thêm một lần.

Còn rất nhiều khán giả tự phát tuyên truyền trên internet, tự nguyện làm nước máy.

Thế là, bộ phim 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 này bạo.

Ngày thứ nhất liền lấy được doanh thu tổng phòng chiếu 2.1 ức nguyên, trở thành quán quân phòng vé cùng ngày, đồng thời cũng trở thành một đại hắc mã.

Nhìn thấy hiệu quả rõ ràng như thế, các cụm rạp chiếu phân thêm nhiều suất chiếu, ngay cả Ảnh Nghiệp Dada, Ảnh Nghiệp Ali không hợp với Tinh Quang cũng sắp xếp rất nhiều suất, dù sao có ai lại chê bản thân mình nhiều tiền?

Kể từ đó đến ngày thứ hai, suất chiếu 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đã vượt qua bộ điện ảnh thứ nhất.

Thành tích phóng bán vé nhảy vọt một bước lớn, đạt đến 2.7 ức nguyên!

Cùng lúc đó, các thành viên lớp huấn luyện hot!

Trong 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 có quá nhiều ký ức, mỗi vai cá tính rõ ràng, cho dù là nhân vật phụ, thậm chí ngay cả một người đi đường cũng có thể diễn ra đặc sắc của bản thân, tạo ra một bộ điện ảnh ấn tượng.

...

Trong đó hot nhất có thể nói là đạo diễn Ngô Tiểu Kinh, Vương Bảo Bảo đóng vai nhân vật chính A Tinh, Triệu Trác đóng vai nhân vật phản diện Cường Hùng, Thiệu Trác Nghiên đóng vai sừ nữ A Mai.

Phóng viên phỏng vấn Ngô Tiểu Kinh.

Phóng viên: “Hiện tại hẳn ta nên gọi ngươi một tiếng Ngô đạo, sao ngươi có thể quay được bộ điện ảnh khiến người có ấn tượng khắc sâu như vậy?”

Ngô Tiểu Kinh: “Kỳ thực không thể nói là ta quay, mà là toàn thể sư huynh đệ của ta cùng quay, ta chỉ có thể tính là đạo diễn có tác dụng cân đối, mỗi một vai trong đó đều do chính bọn hắn tự diễn dịch, đây là tác phẩm chung của chúng ta, là tác phẩm tốt nghiệp của lớp huấn luyện đánh võ của chúng ta!”

Phóng viên: “Tác phẩm tốt nghiệp của các ngươi thật sự quá ưu tú, vừa đẩy ra đã hot khắp cả nước! Nghe nói, Ngô đạo ngươi đang khẩn cấp quay chụp một bộ phim, là một trong tân tứ kịch của Tinh Quang, 《Chiến Lang》?”

Ngô Tiểu Kinh: “Không sai, đến lúc đó hi vọng mọi người ủng hộ! Có mấy sư huynh đệ của ta lại xuất hiện trong bộ phim này, biểu diễn cực kỳ đặc sắc, mọi người có thể rửa mắt mà đợi!”

...

Phóng viên phỏng vấn Vương Bảo Bảo.

Phóng viên: “Vương Bảo Bảo, tên của người thật sự khiến người ta có ấn tượng khắc sâu!”

Vương Bảo Bảo: “Không nên xưng hô xa lạ như vậy, người có thể gọi ta một tiếng Bảo Bảo, kiểu này tương đối thân thiết!”

Phóng viên: “...”

Tại sao ta cảm thấy có chút buồn nôn?

Phóng viên: “Nghe nói đây là bộ điện ảnh đầu tay của người, bộ phim đầu tay đã đảm nhiệm nam chính, hơn nữa còn quay đến đặc sắc như vậy, có thể nói là một pháo mà hồng! Bây giờ người có cảm tưởng gì đây?”

Vương Bảo Bảo: “Người nói ta hot? Oh yeah! Rất cực ta cũng hot, rất cực Bảo Bảo cũng có ngày nổi tiếng...”

Vương Bảo Bảo quá hưng phấn, ném phóng viên sang một bên.

Phóng viên: “...”

...

Phóng viên phỏng vấn Triệu Trác.

Phóng viên: “Triệu Trác tiên sinh, đây là lần đầu ta thấy người đóng vai phản diện, thực sự khiến ta quá kinh diễm! Vừa độc lại vừa nho nhã lễ độ, diễn xuất nguy quân tử tinh tú, hiện tại đám người đều nói người là ảnh đế bị công việc làm trễ nãi!”

Triệu Trác: “Cảm ơn đã khích lệ, có thể được mọi người bình luận như vậy ta rất vui!”

Phóng viên: “Nghe nói ban đầu là người chủ động chọn nhân vật này?”

Triệu Trác: “Không sai, ta muốn để các khán giả nhìn thấy một ta hoàn toàn khác, ta không chỉ có thể đánh, còn có thể diễn... Ta không chỉ có thể diễn vai chính diện, còn có thể diễn nhân vật phản diện.”

...

Phóng viên phỏng vấn Thiệu Trác Nghiên.

Phóng viên: “Thiệu Trác Nghiên, nghe nói ngươi cũng giống Vương Bảo Bảo, đều là lần đầu đóng phim, cũng là lần đầu đảm nhiệm nữ chính, xin hỏi ngươi có cảm tưởng gì? Có thể chia sẻ vài lời với mọi người không!”

Thiệu Trác Nghiên: “Hiện tại ta rất kích động rất hưng phấn, không ngờ ta diễn nhân vật này lại được mọi người hoan nghênh như vậy!”

Phóng viên: “Đây là ngươi đáng nhận được. Sao Ngô đạo có thể nghĩ đến việc để một đại mỹ nữ như ngươi ăn mặc thành sũ nữ như vậy? Nếu không phải ngươi đứng trước mặt ta, ta còn không thể tin được ngươi chính là A Mai!”

Thiệu Trác Nghiên: “Chứng minh ta diễn rất thành công!”

...

Lâm Bắc Phàm cũng được phỏng vấn.

Có điều, biểu hiện của Lâm Bắc Phàm cũng không phải rất hợp tác.

Phóng viên: “Lâm tiên sinh, nghe nói 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 do ngươi bỏ vốn đầu tư, tổng đầu tư 2.5 ức. Xin hỏi là nguyên nhân gì khiến ngươi xem trọng đám người tuổi trẻ này như vậy, lỡ đâu thua thiệt thì phải làm sao bây giờ?”

Lâm Bắc Phàm: “Thua thiệt thì thua thiệt thôi, còn có thể thế nào? 2.5 ức chỉ là tiền lẻ, không đáng nhắc tới!”

Phóng viên: “...”

Đại lão, chúng ta có thể nói chuyện đằng hoàng được không?

Ngươi trang bức như vậy, ta rất khó nói tiếp.

Phóng viên: “Hiện tại 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 đại hỏa, doanh thu phòng bán vé càng ngày càng cao, có người dự tính doanh thu phòng bán vé cuối cùng sẽ hơn 40 ức, là chủ đầu tư người kiếm lời bội ròi! Có phải hiện tại người đang rất vui vẻ không?”

Lâm Bắc Phàm: “Bình thường, chỉ là buôn bán nhỏ mấy chục ức mà thôi, cũng không đáng ngạc nhiên.”

Phóng viên: “...”

Đại lão, người có thể chữa cho ta một con đường sống không?

Không trang bức sẽ chết sao?

Lâm Bắc Phàm bỗng nói: “Các người vẫn nên đi phỏng vấn bọn hắn, hiện tại bọn hắn là người mới, cần được chú ý hơn. Vài phút của ta trên dưới mấy trăm vạn, không nên chậm trễ thời gian của ta, ép ta phải trả lời mấy vấn đề nhàm chán này.”

Phóng viên: “...”

Chương 642: Olympic năm 2020 đến!

Theo bộ điện ảnh hot lên, đương nhiên cũng có một số bình luận tiêu cực.

Nhất là bộ phim điện ảnh của đạo diễn Triệu Tiểu Cương vốn xếp hạng đầu kia, trước kia những bộ phim hắn ta quay đều rất được người hoan nghênh, tư lịch cũng cực kỳ sâu, nhưng hắn ta có cái miệng rộng, ưa thích nã pháo, không giữ mồm giữ miệng.

Nhất là nhìn thấy bộ phim điện ảnh mà bản thân tỉ mỉ chuẩn bị lại có thể bị bộ phim của mấy tân nhân chơi đùa làm ra đá xuống thần đàn, lừa giận trong lòng vụt vụt vụt bốc lên, lập tức lên Weibo bình luận.

“Hiện tại, có vài người mới không biết trời cao đất rộng, mới có chút ý tưởng đã muốn chạy đến giới điện ảnh gom tiền. Bộ phim như 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 cũng là phim điện ảnh sao? Đã vũ nhục Thiếu Lâm lại vũ nhục quả bóng, không có một chút ý nghĩa thực sự!”

Một viên đá khơi dậy ngàn cơn sóng!

Dù sao, hiện giờ 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 cũng đang ở thời điểm hot nhất, có quá nhiều fan điện ảnh, người nói 《IP Đội Bóng Thiếu Lâm》 không được, đây chẳng phải là nói chúng ta không có mắt nhìn hay sao?

Sau đó đám fan điện ảnh bùng nổ, bắt đầu vây chặt lên.

“Triệu Tiểu Cương, người có tư cách gì nói phim điện ảnh của người khác? Phim của người càng quay càng nát, ta còn khinh thường đi xem!”

“Đã là người nửa bước xuống mồ rồi thì đừng đi ra chơi đùa lung tung!”

“Khi trước ta còn rất thích phim điện ảnh của người, bây giờ phát hiện nhân phẩm và điện ảnh của người đều không được!”

“Nói 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 là phim nát, người quay chụp một bộ như vậy thử xem?”

“Dù sao thì ta cũng thích 《Đội Bóng Thiếu Lâm》, người quản được sao?”

...

Fan điện ảnh của Triệu Tiểu Cương cũng xuất hiện hộ chủ.

“Triệu đạo diễn của chúng ta nói người vài câu thì thế nào? Triệu đạo diễn còn chưa đủ tư cách sao?”

“Là người mới thì nên khiêm tốn tiếp nhận sự giáo dục của tiền bối! Nhìn lại bộ điện ảnh bừa bộn của các người thử, nhân vật gì cũng có, nội dung gì cũng có, ngoại trừ hài ra thì không còn chút ý nghĩa nào!”

“Công phu thêm đá bóng, đây không phải là trò hề sao? Nếu như vậy, đội bóng quốc gia chúng ta đã sớm đá vào World Cup!”

“Triệu đạo nói đúng, có một số người vốn không biết trời cao đất rộng!”

“Thế loại người nào cũng có thể tới quay điện ảnh, cho nên nghề điện ảnh càng ngày càng không được!”

...

Cuối cùng còn có đội bóng đá quốc gia gia nhập, nói bộ phim này vũ nhục bóng đá Trung Quốc, bơi đen bóng đá Trung Quốc, là một bộ phim ảnh hưởng rất xấu, đề nghị lập tức ngừng chiếu, đồng thời biểu thị xin lỗi với toàn thể fans hâm mộ.

Thế là, lại dẫn tiến một phen mắng chiến.

“Là các người không được, còn muốn đổ tội lên đầu điện ảnh?”

“Bộ phim này chỉ phản ánh hiện thực, chẳng lẽ không cho phép chúng ta nói thật?”

“Nếu như giới bóng đá các người sạch sẽ, các người đá bóng sạch sẽ, sao điện ảnh có thể bơi đen các người? Rõ ràng là các người có tật giật mình, vừa ăn cướp vừa la làng!”

“Có bản lĩnh người đá vào World Cup, chúng ta sẽ không còn lời nào để nói!”

“Cả ngày không chuyên tâm tập luyện đá bóng cho tốt, khó trách bị người khác gọi là bạch trảm kê!”

“Ta cảm thấy cái xung hào bạch bì trư này cũng phù hợp!”

...

Còn có Thiếu Lâm tự cũng tham dự vào, nói bộ phim này mang theo danh hào của Thiếu Lâm, vô cùng ảnh hưởng đến danh dự Thiếu Lâm, cùng với tôn giáo tín ngưỡng, hi vọng chủ sang nhân viên đổi tên, hoặc là loại bỏ.

Sự tình này càng nháo càng lớn, nhưng nhiệt độ của 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 lại càng ngày càng cao.

Ở một thời không khác, 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 chính là một bộ phim điện ảnh có phần gây tranh cãi.

Ban đầu 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 bị cấm chiếu tại nội địa, bởi vì lúc ấy đội bóng quốc gia vất vả lắm mới vào World Cup, đang trong lúc toàn dân chè chén say sưa, bộ phim này chiếu lên rất không hợp thời cơ.

Hơn nữa lại ảnh hưởng về mặt tôn giáo, cho nên cuối cùng bị cấm chỉ.

Có điều tình huống bây giờ khác rất nhiều, bởi vì bây giờ biểu hiện của đội bóng Trung Quốc thật sự không tốt lắm, cầu phong vô cùng mềm yếu, thường hay bị người ta cho rằng rất có thể bọn họ đá tỉ số giả, thậm chí ngay cả Sawadika Đội Thái Lan nói chuyện rất ôn nhu, cũng đá không thắng, cần người làm gì?

Fans hâm mộ bóng đá đã sớm tích lũy oán khí rất lớn.

Về phần Thiếu Lâm tự, chuyện về trụ trì Thiếu Lâm tất cả mọi người ai cũng biết. Hơn nữa rất nhiều hòa thượng đều là treo đầu dê bán thịt chó, ăn thịt cá, lấy vợ sinh con, đã sớm mất đi uy tín.

Cho nên bọn hắn vừa lộ đầu ra liền thành bia ngắm, bị dân mạng mắng thương tích đầy mình.

Về phần Triệu Tiểu Cương còn đang nhảy, bất luận là du khách fan điện ảnh hay rạp chiếu phim đều không coi hắn ra ra gì, đám fan điện ảnh vội vàng xem phim, các rạp chiếu phim vội vàng kiếm tiền, chỉ coi hắn ta như một thằng hề mà thôi.

Chính vì bọn họ nhảy ra kích thích thần kinh khán giả, ngược lại càng có nhiều người đến ủng hộ 《Đội Bóng Thiếu Lâm》.

Mấy ngày này, đám người lớp luyện võ hiệp bận bịu tới mặt.

Bên này mời làm khách mời, bên kia mời đón quảng cáo, còn có nơi đây mời đi làm tiết mục...

May mắn bọn hắn có rất nhiều người, bằng không thì thật sự không rút ra nổi thời gian.

Trên phim truyền hình có 《 Thần Điều Đại Hiệp 》 , trên phim điện ảnh có 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 , Tinh Quang thật sự là hai mặt nở hoa, liên tiếp cao thăng.

Lúc này, Olympic đã gần sát, chỉ còn một tuần lễ.

Ngày 24 tháng 7 năm 2020, chính là thời gian tổ chức lễ khai mạc Olympic Tokyo, rốt cục Tinh Quang cũng đẩy ra ca khúc Olympic cuối cùng 《 Chân Tâm Anh Hùng 》 .

Trong tim ta, luôn tồn tại một giấc mộng

Muốn dùng tiếng hát khiến người quên đi bao buồn đau

Giữa tình không rục rở, ai là chân tâm anh hùng

Những người bạn bình thường mang đến cho ta nhiều rung động nhất

...

Khi tiếng ca hát vang lên, toàn bộ nhân dân trên quốc gia cũng vì đó cảm động.

“Trong lòng ta, làm vẻ vang đất nước tiến đến Olympic chính là chân tâm anh hùng của ta!”

“Chúc các người lấy được thành tích tốt trên Olympic năm nay!”

“ 《 Chân Tâm Anh Hùng 》 của ta lên đường đi, chúc các người 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 ! Các người nhất định phải 《 Tin Tưởng Mình 》 !”

“Hiện tại ta mới phát hiện, ba bài hát của Tinh Quang thực sự là kỳ diệu!”

“Khi xuất phát là 《 Kỳ Khai Đắc Thắng 》 , thời điểm phân đấu là 《 Tin Tưởng Minh 》 , thời điểm trở về là 《 Chân Tâm Anh Hùng 》 , thâu tóm ba giai đoạn của vận động viên!”

...

Lúc này, Tổng cục Thể dục quốc qua truyền bá một video.

Video kia chính là những dũng sĩ sắp tham gia Olympic hát vang ba bài hát này, tuy bọn họ hát không phải quá chuyên nghiệp, tuy cảm giác bọn họ hát rất khẩn trương, nhưng lại hát rất có cảm giác.

Phía dưới có nhấn lại: “Chân tâm anh hùng của chúng ta xuất phát! Chúng ta thật lòng chúc phúc bọn hấn, hy vọng bọn hấn thắng ngay từ trận đầu, thời điểm đối mặt với khó khăn nhất định phải tin tưởng mình!”

Dưới nhiệt độ như thế, bộ phim đề tài thể thao 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 càng thêm nóng nẩy.

Toàn thể học viên lớp huấn luyện đánh võ dẫn đầu minh tinh hát vang ba ca khúc này, cổ vũ ủng hộ cho các dũng sĩ Olympic sắp xuất chinh của chúng ta, minh tinh khác cũng học theo.

Còn có một số đại lão thương nghiệp cũng tham dự vào, tỷ như Mã Đại Vân.

Mã Đại Vân: “Chúc dũng sĩ Olympic của chúng ta mã đáo thành công! Các người đoạt giải, ta mua xe tặng cho hấn! Đồng thời mọi người đừng quên chú ý Video Ali chúng ta, nơi đó có phát sóng trực tiếp Olympic, xem Olympic có kinh hỉ!”

Vị đại lão này, vẫn không quên làm quảng cáo.

Lâm Bắc Phàm cũng bắt chước: “Ủng hộ dũng sĩ Olympic! Chúng ta ở 《 Tới Đi, Quán Quân 》 chờ các người!”

Mã Đại Vân: “...”

Chương 643: Thầy phong thủy, lão khát cái, lão vu sư!

“Tiểu lão đệ, người như thế này là không được, người xem ta tiêu mười mấy ức mới vất vả mua được quyền trực tiếp trên internet, đang muốn kiếm tiền hồi vốn đây này, kết quả cái quảng cáo kia lại hút đi hết lực chú ý...” Trong điện thoại, Mã Đại Vân phàn nàn với Lâm Bắc Phàm.

“Hai ta có thể phối hợp với nhau, người làm livestream ta làm tiết mục, có tiền mọi người cùng kiếm lời, không xung đột lẫn nhau.” Trong điện thoại, truyền đến giọng nói trẻ trung của Lâm Bắc Phàm.

Mã Đại Vân nghĩ nghĩ, phát hiện cũng đúng thật.

Tiết mục của bọn họ cũng không xung đột, vừa vặn có thể liên kết một chút, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Mã Đại Vân lập tức nắm chặt cơ hội: “Ta cảm thấy, chúng ta có thể khai triển hợp tác trên phương diện này...”

Lâm Bắc Phàm lập tức cắt ngang hẳn: “Việc làm ăn đừng nên tìm ta, đây đều do lão bà ta phụ trách, ta chỉ phụ trách dùng tiền.”

Mã Đại Vân: “...”

Tên tiểu lão đệ này thật sự đúng là không phải thứ tốt, khơi hứng thú của ta ra, kết quả bản thân lại chạy, thực sự là không chịu trách nhiệm.

Mã Đại Vân đành phải đổi một chủ đề: “Đúng rồi, ta chuẩn bị đi Tokyo xem Olympic, muốn tìm mấy người bằng hữu cùng đi, đi chung không?”

“Không đi, bên chỗ ta đã có đoàn thân hữu, không cách nào gia nhập bên người.”

“Được rồi, chúc người đi chơi vui vẻ!”

Cúp điện thoại, lại suy nghĩ một chút, Mã Đại Vân lập tức gọi điện thoại đến Tỉnh Quang.

Bên này Lâm Bắc Phàm cũng thu dọn một hồi, sau đó theo mấy lão đầu xuất phát tới Nhật Bản.

“Mùa Olympic này, chúng ta xem hạng mục nào?”

“Đương nhiên là hạng mục nào dễ dàng đoạt giải quán quân, hạng mục nào tương đối được mọi người yêu thích chúng ta sẽ xem hạng mục đó! Đương nhiên còn có một số hạng mục đặc biệt, cụ thể ta sẽ dẫn các người đi!”

“Lần này người bên phía lão khất cái cũng tới, mọi người dự định tụ họp nhân dịp Olympic!”

“Không việc gì, nhiều người náo nhiệt!”

Lúc này lão vu sư ở Châu u cũng ra cửa, điếm đến cũng là Nhật Bản.

Bởi Tokyo Nhật Bản là thành phố tổ chức Olympic, cho nên hội tụ toàn bộ vận động viên cùng với du khách các nơi trên thế giới, đâu đâu cũng thấy người chụp ảnh lưu niệm, biển người mẫn liệt, đường phố náo nhiệt hết sức.

Tuy không biết nói tiếng Nhật, nhưng trên đường có rất nhiều biển hiệu bằng tiếng Anh, tiếng Nhật, tiếng Trung, tất cả những ngôn ngữ thịnh hành trên thế giới đều có, khiến người ta không đến mức lạc đường.

Mấy lão đầu tử vô cùng tao, rõ ràng tuổi tác đã cao, ăn mặc còn thời thượng hơn cả người Nhật Bản.

Đi trên đường còn có thể nói vài câu tiếng Nhật, thoạt nhìn đã có chuẩn bị.

Trong đó, người tao nhất lại có thể kiếm một thiếu nữ dễ thương nói chuyện phiếm, hơn nữa còn đặc ý lấy le với Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm âm thầm khinh bỉ bọn hãnh, tiếng Nhật của các người không biết nhô ra từ góc núi nào, lại còn không biết tự nhục đi lấy le với ta?

Tiếng Nhật của ta cấp 10, ta có kiêu ngạo không?

Ta có phô trương không?

Đang chuẩn bị nói vài câu tiếng Nhật tiêu chuẩn Tokyo, dạy bọn hắn nên làm người như thế nào.

Kết quả, thiếu nữ cute kia bỗng nhiên hưng phấn chạy tới, đứng trước mặt Lâm Bắc Phàm kích động nói: “Vị tiên sinh này, người thật đẹp trai, hết như nam chính vừa bước ra từ trong manga! Ta có thể chụp chung với người không?”

Hàn lão đầu đi tới phiên dịch: “Tiểu cô nương đáng yêu này muốn nói: Người là thân nhân của mấy vị trưởng bối này sao? Có thể chụp giúp chúng ta một tấm ảnh không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Đối với chuyện này, Lâm Bắc Phàm không đành lòng nhìn thẳng.

Chỉ với tiếng Nhật thậm không nở nhìn của người, không cần lấy ra làm trò, đảo ngược toàn bộ ý của người ta có được không?

Thế là, Lâm Bắc Phàm dùng tiếng Nhật tiêu chuẩn trả lời: “Có thể, nhưng mà phải chụp với tất cả chúng ta.”

Rõ ràng thiếu nữ có chút không vui, nàng ấy chỉ muốn chụp ảnh chung với soái ca ca thôi, những lão đầu tử khác tính là gì?

Nhưng cuối cùng, vì có thể chụp chung với Lâm Bắc Phàm, nàng ấy vẫn đồng ý.

Thế là, một đám người đứng chung một chỗ, vây quanh thiếu nữ lộ ra nụ cười tự cho là anh tuấn, sau đó hô một tiếng cheese.

“Có nhìn thấy không? Đây chính là mì lực, mì lực của đại thúc trưởng thành!” Lão đầu tử đắc ý.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thật sự không đành lòng đả kích các người, tránh cho các người nghĩ quẩn.

“Người sống một đời phải sống cho thoải mái, ta biết gần đây có một nhà hàng rất ngon, đối phương làm cơm lươn mấy chục năm rồi, được xưng là Thần Lươn Chi Tử, ta muốn mang các người đi ăn thử.” Lão trù thần đi trước dẫn đường.

Mấy người này đều xem như lão tham ăn, có yêu cầu mãnh liệt với thức ăn ngon, thế là tất cả tiến thẳng về mục đích.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn đã tới một quán ăn Nhật cổ điển.

Mới vừa đi vào bọn hắn phát hiện, trong tiệm một người cũng không có.

“Tiệm này đóng cửa rồi sao? Sao bên trong một người cũng không có?”

“Không có, bên ngoài biểu hiện vẫn bán!”

“Vậy tình huống này là thế nào? Dựa theo lời lão trù thần, đồ ăn nơi này rất ngon, hẳn phải khách đến như mây mới đúng!”

“Chẳng lẽ kinh doanh không nổi nên đóng cửa?”

...

Mấy lão đầu cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Đúng lúc này, một lão đầu tử ngoại quốc bước ra từ trong phòng, ánh mắt nhìn chăm chăm Lâm Bắc Phàm, vô cùng kích động, sau đó bước nhanh tới, bái: “Đại nhân, cuối cùng ta cũng được gặp người.”

“Sao người lại tới đây? Nói như vậy là người bao toàn bộ ở đây?” Lâm Bắc Phàm có mấy phần sùng sốt.

Hắn biết lão đầu tử ngoại quốc trước mắt này, chính là lão vu sư Châu u, có được năng lực nhìn thấy quá khứ tương lai.

Thấy Lâm Bắc Phàm không phủ nhận, lão vu sư càng thêm kích động: “Không sai đại nhân, mấy ngày trước ta nhìn thấy mấy người bọn họ đến nơi này, phỏng đoán rất có thể đại nhân cũng sẽ tới, cho nên ta đã sớm chờ ở chỗ này.”

Đối mặt với Lâm Bắc Phàm, một câu lão ta cũng không dám nói dối.

“Nói như vậy, ngươi chính là người thần bí muốn thăm dò ta lần trước?”
Lưu đại sư bỗng nhiên mở miệng.

Lão vu sư lập tức nhìn qua, nheo mắt lại nghiêm túc nhìn thoáng qua, ngữ khí có chút khó chịu: “Hóa ra là ngươi! Nếu không phải lúc trước tinh thần lực của ta bị tiêu tốn phân nửa, sao có thể để ngươi thắng?”

Với lão, chuyện lần trước quả là sỉ nhục.

Bại bởi Lâm Bắc Phàm thì cũng thôi, dù sao đối phương cũng là thần nhân.

Thế nhưng hắn ta lại có thể bại bởi một người không khác mấy so với lão, hiển nhiên lão không phục.

Lưu đại sư nhíu mày: “Có vẻ như ngươi không phục? Có muốn thử lại một chút không?”

“Thêm ta nữa được không?” Lão khát cái mở miệng: “Rất lâu rồi không gặp được người trong nghề, tay có chút ngứa!”

Lão vu sư cười: “Không nghĩ tới còn có người thứ ba, thật thú vị! Ta phụng bồi tới cùng!”

Ba người bắn ra khí tràng mãnh liệt, không ai nhường ai.

Những người đang đợi bên trong tiểu điểm đều run lấy bầy.

“Lão đầu ngoại quốc kia thoát nhìn rất khó dây vào, nếu Lưu đại sư và Nhiếp đại sư đều xuất thủ, các ngươi nói ai sẽ thắng?” Hàn lão đầu nhỏ

giọng nói với Cao lão đầu.

“Việc này rất khó phán định!” Cao lão đầu lắc đầu: “Chúng ta đều là người bình thường, nghề kia của bọn hấn chúng ta đều không hiểu rõ, căn bản nhìn không ra ai cao ai thấp, chỉ khi đọ sức chân chính mới biết được!”

Chương 644: Ba vị đại sư tỷ thí!

Lâm Bắc Phàm cũng bị nhắc lên hứng thú: “Ta tới làm trọng tài!”

Ba người gạt đầu, cũng chỉ có Lâm Bắc Phàm mới có tư cách làm trọng tài, trọng tài danh xứng với thực.

“Cho mỗi người các ngươi 10 phút chuẩn bị, sau 10 phút lập tức bắt đầu.” Lâm Bắc Phàm chỉ cửa chính, nói: “Chúng ta liền cược 15 phút sau là khách hàng nào tới trước. Là nam hay là nữ? Là bước chân trái hay bước chân phải vào trước? Mặc quần áo gì? Có đặc điểm gì... Tin tức của ai chuẩn xác nhất, người đó sẽ chiến thắng, thế nào?”

Ba người gạt đầu, phương thức tranh tài như vậy đều phù hợp với đặc điểm của ba người.

Thế là, ba người bọn họ đều tự tìm một vị trí ngồi xuống, bắt đầu phát công.

Lưu phong thủy lấy ra một cái la bàn, giống như muốn bàn long điểm huyết xem phong thủy...

Lão vu sư lấy ra một quả cầu thủy tinh, muốn đoán trước tương lai...

Lão khất cái lấy ra mấy đồng tiền, bắt đầu xem bói...

Tất cả mọi người làm đủ kiểu đủ cách, thoạt nhìn thật sự có mấy phần thực lực.

Mấy lão đầu tử khác là lần đầu nhìn thấy trận tranh đấu giữa lực lượng thần bí, biểu hiện hứng thú dạt dào.

Lâm Bắc Phàm nói điểm chủ nấu thức ăn, chờ bọn hấn tỷ thí kết thúc xong thì ăn cơm.

10 phút trôi qua rất nhanh.

Lại nhìn ba lão đầu kia, phảng phất đều thi triển “Đại pháp lực”, toàn thân mồ hôi đầm đìa, nhưng trên mặt đều lộ ra vẻ đắc ý, tự tin nhìn về phía hai người khác, hiển nhiên tự nhận mình đã mười phần chắc chắn.

“Đã đến giờ, ai tới trước?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Lão vu sư tay nắm quả cầu thủy tinh, trí tuệ vững vàng mà nói: “Ta tới trước! Vừa rồi xuyên qua thủy tinh cầu, ta nhìn thấy năm phút sau, đi tới sẽ là một vị nữ sĩ mặc kimono màu hồng, khoảng chừng 40 tuổi, bước chân trái trước, người này chính là hàng xóm láng giềng gần đây, thường xuyên đến nơi này ăn cơm!”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người sững sốt.

Tin tức này thật sự quá cận kề, giống như tận mắt thấy vậy.

Nếu cuối cùng nó chính xác, vậy thực lực của hắn ta cũng quá kinh khủng.

Lão vu sư lại một lần nữa đắc ý lấy le với hai người khác, năng lực của ta vốn là Bug, ta có thể đoán trước tương lai, các ngươi được không?

Nhưng hai lão đầu tử khác lại không có bất kỳ lo lắng gì.

Lâm Bắc Phàm gật đầu, biểu thị biết rõ.

Lưu phong thủy là người thứ hai đứng ra, tay lão cầm la bàn cổ điển, thoạt nhìn rất có phong phạm đại sư.

“Lão già cầm thủy tinh cầu, ngươi có thể nhìn thấy nhiều như vậy, tính ra ngươi cũng có mấy phần thực lực!” Trước tiên cứ khen ngợi lão vu sư vài câu, sau đó tự tin nói: “Ta không tính được người tới là ai, nhưng ta bố trí từ trường đặc thù ở chỗ này, chỉ có người trẻ 30 ~ 40 tuổi khỏe mạnh cường tráng mới đi vào nơi này được, hơn nữa chỉ có thể là phái nữ. Mặc kệ nàng bước chân trái hay là chân phải trước, dưới sự ảnh hưởng do từ trường ta bố trí, nàng đều sẽ theo bản năng mà chọn bước chân phải trước. Hơn nữa vừa đi vào hai bước, nàng sẽ lập tức lui ra ngoài! Bởi vì nàng ấy nhìn thấy

chúng ta có nhiều người như vậy, cảm giác rất không ổn, thế là lui ra ngoài!”

Đám người lại một lần nữa biểu thị sợ hãi thán phục.

Thực lực của Lưu phong thủy cũng rất đặc sắc, lại có thể ảnh hưởng đến tương lai, việc này còn trâu hơn cả đoán trước tương lai đơn thuần.

“Hừ!” Lão vu sư mặt không đổi sắc.

Có điều, lão cũng không tự nhận mình bại.

Bởi vì tương lai biến hóa vô tận, có rất nhiều phân tuyến, điều mà hần ta nhìn thấy chỉ là khả năng lớn nhất.

Cuối cùng, lão khắt cái đứng lên, tự tin nói: “Chúng ta đã được chứng kiến loại năng lực của hai vị đại sư đây, ta không thấy tương lai, cũng không ảnh hưởng tới tương lai, nhưng lại căn cứ vào vận thế của các vị ở đây đạt được một chút tin tức. Các vị ở đây đều là người đại phú đại quý, đều có mệnh cách cao quý, tập hợp một chỗ sẽ càng giống như nhật nguyệt trên trời, có thể thay đổi vận thế chung quanh, chỉ có người có đại mệnh cách chân chính mới có thể tiếp cận chúng ta, mặt khác đều sẽ bị bài xích. Đồng tính đẩy nhau, khác tính hút nhau. Cho nên, đi tới nhất định là một quý cô sang trọng, hơn nữa cực kỳ trẻ tuổi, tuyệt đối sẽ không vượt qua 30!”

Tuy tin tức của lão khắt cái là ít nhất, nhưng không có ai xem thường hần.

“Được, ba vị đều đã phát biểu quan điểm của bản thân, như vậy cuối cùng ai sẽ là người thắng một bậc, liền đợi năm phút sau.”

Mọi người vừa ăn cơm lươn ngon miệng, vừa chờ kết quả của năm phút sau.

Năm phút rất ngắn ngủi, nhưng cũng dài đằng đặc.

Năm phút vừa qua, mọi người lập tức dừng đũa trong tay, nhìn về phía đại môn.

Một giây, hai giây, ba giây trôi qua rất nhanh, nhưng vẫn không có động tĩnh gì.

Ước chừng hơn một phút đồng hồ sau, màn cửa mới hơi giật giạt.

Trái tim mọi người lập tức nhấc lên.

“Meo?” Một con mèo hoang nhỏ đi đến, nhưng thấy nhiều người như vậy nó lập tức bị dọa đến lui ra ngoài.

Tim của đám người đang treo cao lại rớt xuống.

“Hóa ra là một con mèo, làm hại ta vừa rồi khản trương như vậy!”

“Thật sự giật nẩy mình, cho rằng kết quả muốn xuất hiện!”

...

Lúc này, đám người cũng không còn tâm tình ăn cơm, chỉ còn lại Lâm Bắc Phàm vẫn ăn uống thả cửa.

Bọn hắn đang chờ đợi, chờ đợi khoảnh khắc quyết thắng bại này.

Kết quả chờ lại chờ, nửa giờ trôi qua, một người cũng không có.

Giờ phút này, trái tim mọi người càng ngày càng lạnh.

Nhất là ba vị đại sư, bọn họ cau mày, tâm thần có chút không tập trung, đều nảy sinh hoài nghi với bản thân.

Sao lâu như thế rồi vẫn không có ai tới, chẳng lẽ ta sai rồi?

“Không nên như thế chứ?”

“Làm sao có thể?”

Thế là, bọn họ lại móc công cụ của mình ra tính toán thêm một lần nữa, kết quả vẫn như cũ, không có gì thay đổi.

Sau đó, ánh mắt bọn họ tràn đầy bất mãn nhìn về phía hai đối thủ khác, nhất định là đối phương xuất thủ, làm rối loạn thiên cơ.

Thật sự quá xấu, bản thân không thắng được, cũng không cho người khác thắng.

Rốt cục Lâm Bắc Phàm cũng ăn no, lau lau miệng, nói: “Nửa giờ đã qua, một người cũng không có, vậy ta chỉ có thể tiếc nuối tuyên bố, ba vị không thắng không bại, bất phân thắng bại!”

Ba người bất đắc dĩ, đành phải tiếp nhận kết quả này.

Cũng không thể luôn một mực chờ đợi như thế, đúng không?

Bọn hắn có kiên nhẫn, nhưng người khác lại không kiên nhẫn như vậy.

“Nếu đã ăn uống no đủ, vậy chúng ta đi thôi, tiến về địa điểm kế tiếp!” Lâm Bắc Phàm tràn đầy phấn khởi, dẫn đầu đi lên phía trước.

Mấy lão đầu tử nói đuôi nhau mà ra, lại phát hiện cửa ra vào có thêm một thẻ bài.

“Làm sao lại có vật này?”

“Khó trách nửa ngày cũng không có một người đi tới!”

“Là ta cũng sẽ không!”

...

Lại thấy trên bảng hiệu này viết mấy từ tiếng Nhật, ý là: “Chiêu đãi quý khách, tạm dừng buôn bán, xin miễn đi vào”

bọn họ có cảm giác vừa rồi mình cố gắng một phen, đều như đánh vào không khí.

Lâm Bắc Phàm cười ha hả, là do hắn giở trò quỷ, là hắn nói ông chủ vụng trộm treo bảng, sau đó hắn vụng trộm che đậy thiên cơ, ai cũng không nhìn thấy, chỉ có thể tính tới quỹ tích lúc đầu.

Chương 645: Đại lão gặp đại lão!

Lại chơi thêm hai ngày, rốt cục Đại hội Olympic cũng bắt đầu.

Hơn vạn vận động viên đến từ khắp nơi trên thế giới tụ tập đầy đủ, chiến đấu tranh huy chương quán quân Olympic. Hơn 100 vạn khán giả đến từ toàn cầu tề tụ ở Tokyo, tham gia Đại hội Olympic bốn năm một lần này.

Lâm Bắc Phàm cùng với mấy lão đầu tham gia lễ khai mạc Olympic, góp náo nhiệt.

Nhưng chuyện khiến Lâm Bắc Phàm rất thất vọng là, lễ khai mạc Olympic này cũng không khiến người cảm thấy kinh diễm, miễn cưỡng có thể tính là hợp lệ.

Sau khi lễ khai mạc kết thúc, lịch trình Olympic khản trương bắt đầu.

Hạng mục Olympic tiên kỳ đều tương đối ít, người thích không nhiều, mấy người Lâm Bắc Phàm cũng không quá thích xem, thế là lại chạy tới đầu đường Tokyo phát sóng trực tiếp.

Việc khiến cho người khác khổ sở, lão đầu tử khác ngược lại là sóng lên, nhưng hấn sóng không nổi.

Bởi vì, ở xung quanh hấn đều là mấy tiểu loli Nhật Bản.

“Onii-chan, ta có thể chụp ảnh với ngươi không?”

“Onii-chan, ký cái tên cho ta đi, viết ngay trên ngực ta, ta muốn lưu giữ cả đời!”

“Onii-chan, ngươi là minh tinh Trung Quốc sao?”

“Onii-chan, có thể cho ta MSN của ngươi hay không, chúng ta theo dõi nhau!”

...

Nếu như hấn thật sự lẳng lên, cam đoan sẽ bị ba nữ đánh chết.

Lâm Bắc Phàm đẹp trai rất được hoan nghênh ở Nhật Bản, mọi người gần như đã nhận định hắn là nhân vật bước ra từ trong manga, được các muội tử đặc biệt yêu thích. Còn có mấy người đại diện săn tìm ngôi sao hỏi thăm Lâm Bắc Phàm có muốn quay phim không, bị Lâm Bắc Phàm đáp lại một chữ cút.

Mấy lão đầu vô cùng hâm mộ.

“Sao tiểu tử thú vị này đi tới chỗ nào cũng được hoan nghênh hết vậy? Đây là lần lãng thứ mấy rồi?”

“Ai biết được, chẳng lẽ già là không có nhân quyền?”

“Người không phải do già, là do người xấu xí!”

“Người cút! Người có đẹp hơn ta bao nhiêu đâu!”

...

Thế là, Lâm Bắc Phàm chỉ có thể mời bảo tiêu đến kéo đám muội tử đáng yêu này ra.

Lúc đầu hắn cho rằng, ở đây, bản thân cũng không nổi danh, hắn chỉ định đến đây buông lỏng chơi đùa một chút, kết quả không nghĩ đến mỹ mạo kinh thiên động địa của mình khiến mình được hoan nghênh hơn cả mình tinh.

Lâm Bắc Phàm khổ sở nói: “Đều là ta sai! Chỉ trách ta quá mức đẹp trai!”

Mấy lão đầu đầy vẻ khinh bỉ.

Trên đường, còn gặp không ít người quen.

Rất nhiều minh tinh Trung Quốc cũng tới xem Olympic, thuận tiện du lịch.

Còn có rất nhiều đại lão thương nghiệp cũng tới thư giãn, không hẹn mà gặp được Lâm Bắc Phàm.

Trong đó có Mã Đại Vân.

Vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm liền cười ha ha đi tới: “Ta còn nói là ai phô trương lớn như vậy chứ, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là một nhân vật siêu sao nào đấy, hóa ra là tiểu tử nguoi!”

Lâm Bắc Phàm chau mày buồn bã: “Đều trách ngoại hình của ta quá anh tuấn, đi tới chỗ nào cũng là cuồng phong sóng điệp, ta đã tận lực che giấu dung nhan khuynh thế của mình, không ngờ rằng vẫn bị người ta phát hiện!”

Mã Đại Vân lườm một cái, nguoi không trang bức thì sẽ chết sao thế?

Trước kia trang bức có tiền, bây giờ lại trang bức mình đẹp trai?

Lâm Bắc Phàm tiếp tục u sầu ủ rũ: “Ta thật sự rất đau khổ, ta chỉ muốn làm một người bình thường, giống như người bình thường đi dạo phố, vì sao không như mong muốn, không để người ta như ý nguyện? Nguoi có thể cảm nhận được loại thống khổ này sao?”

Sau đó cẩn thận nhìn Mã Đại Vân một cái: “Thật xin lỗi, ta nói sai, ta nghĩ nguoi không lĩnh hội được loại thống khổ này!”

Mã Đại Vân: “...”

Tự nhiên ta lại rất muốn đánh hấn!

Tuy tiểu lão đệ này nói chuyện rất thiếu đòn, nhưng Mã Đại Vân hết lần này tới lần khác liền dính chiêu này.

Gặp nhau chính là duyên phận, Mã Đại Vân phát ra lời mời: “Tất nhiên đã gặp nhau, nếu không chúng ta cùng một chỗ xem Olympic, cùng đi chơi! Thuận tiện mang nguoi nhận biết vài người bằng hữu!”

Mã Đại Vân xác thực rất có mị lực nhân cách, cực kỳ giỏi về xã giao.

“Không được, bên này ta còn có mấy người bằng hữu!” Lâm Bắc Phàm lại một lần nữa từ chối khéo.

“Bằng hữu của nguoi thì cũng chính là của ta, mang ta đi làm quen một chút, ta nghĩ bọn hấn rất hoan nghênh ta đến!” Mã Đại Vân ngạo nghễ nói,

hắn là người giàu nhất Trung Quốc, đại phú hào truyền kỳ Mã Đại Vân. Chỉ bằng mặt mũi của Mã Đại Vân ta, bọn hắn còn không ngoan ngoãn cúi đầu?

“Được!” Lâm Bắc Phàm vụng trộm cười, sau đó mang theo hắn ta đi tới.

“Các vị lão đầu tử, trước tiên tạm ngừng đùa giỡn, giới thiệu một người bạn cho các ngươi!” Lâm Bắc Phàm kéo Mã Đại Vân qua: “Ta nghĩ gương mặt này mọi người đều biết đúng không, không sai, chính là phú hào truyền kỳ Mã Đại Vân, tạo ra Alimama!”

Mấy lão đầu đồng loạt nhìn qua, khí tràng trên người cũng lao đến.

“Mã Đại Vân? Hóa ra là tiểu tử làm thương mại điện tử kia, nói chuyện rất có thể tấy não!”

“Đúng vậy! Lúc trước còn tới tìm ta kéo đầu tư, nói thao thao bất tuyệt, lúc ấy ta còn tưởng hắn là kẻ bán hàng đa cấp!”

“Dáng dấp không ra gì, nhưng thật sự có mấy phần thực lực!”

“Tuổi còn trẻ mà tài phú đã gần đuổi kịp chúng ta, có thể không có bản lĩnh được hay sao?”

...

Mấy lão đầu ngơ một lời ta một câu, bản thân đều đã nói ra, hồn nhiên không có coi Mã Đại Vân ra gì.

Nhưng lúc này, Mã Đại Vân lại mồ hôi lạnh chảy ròng, mặt cũng có chút trắng bệch.

Mấy vị trước mắt này không phải chính phú hào truyền kỳ thời đại trước hay sao?

Chủ tịch tập đoàn Long Môn, Trần đồng!

Chủ tịch tập đoàn Khang Chính, Tần đồng!

Chủ tịch tập đoàn Chính Huy, Hàn đồng!

Chủ tịch tập đoàn Thiên Tử, Dương đồng!

Bốn vị này đều là đại nhân vật thanh danh hiển hách!

Từ khi hắn ta chỉ là một thằng nhóc, mấy vị này đã công thành danh toại, địa vị không hề thấp hơn so với hắn ta bây giờ.

Mặc dù quy mô tập đoàn Alimama của hắn ta còn lớn hơn bọn hắn, mặc dù hắn ta đã được xưng là phú hào truyền kỳ, trở thành thủ phủ Trung Quốc, nhưng hắn ta vẫn không cảm thấy mình có thể mạnh hơn so với bốn vị này.

...

Bởi vì, tập đoàn công ty của đối phương không lên thị trường, cũng không cần đầu tư bỏ vốn, cổ phần cơ hồ đều thuộc về chính bọn họ, lực không chế tập đoàn cao vô cùng, không giống hắn ta chỉ có 1% cổ phần Alimama, tuy có được quyền quyết định rất lớn, nhưng vẫn bị chế ước bởi rất nhiều cổ đông khác.

Hơn nữa, bàn về tài phú, hắn ta cũng không cho rằng tài phú của mình có thể nhiều hơn bọn hắn.

Nhìn xem quy mô của mấy tập đoàn này bây giờ, lại tính tính, ngoài cổ phần của bọn hắn, còn có tài sản không hiển lộ, bọn hắn mới là siêu cấp cự ngạc ẩn tàng Trung Quốc.

Còn có mạng lưới quan hệ của bọn họ, càng khó có thể tính toán.

Ở trước mặt mấy vị lão tiền bối này, mình hoàn toàn chỉ là một tiểu bối.

Còn có mấy người hắn ta không biết, nhưng có thể chơi chung với bọn hắn, đoán chừng đẳng cấp cũng không thấp!

Mã Đại Vân len lén nhìn Lâm Bắc Phàm, khó trách những tập đoàn này ủng hộ Tinh Quang như vậy, quan hệ thân thiết đến thế, thì ra ngay cả lão tổng cũng chơi chung với hắn, còn mặc cùng một cái quần, quan hệ có thể không tốt được hay sao?

Thầm cười khổ, người như Lâm Bắc Phàm cần gì phải quen biết bằng hữu mới?

Bằng hữu của hắn đều ngu bực ngất trời!

Nếu như năm đó ta có những bằng hữu như thế này, đã sớm một bước lên trời, đâu cần phải chịu khổ nhiều năm như vậy?

Người khác đều nói Mã Đại Vân ta giỏi về xã giao kết giao bằng hữu, nhưng vị tiểu lão đệ trước mắt này mới thật sự là nhân vật ngu bực!

m thàm nhận biết nhiều bằng hữu ngu bực như vậy, âm thầm phát đại tài!

Chương 646: Lão đại ân cần hỏi thăm lão đại!

Nhìn đám phú hào truyền kỳ thời đại trước, Mã Đại Vân hơi kích động, lập tức ngoan ngoãn dễ bảo, vô cùng nhiệt tình nói: “Dương đồng chào ngài! Không ngờ ta lại có thể gặp được ngài, cơ thể ngài thật khỏe mạnh...”

“Tần đồng ngài khỏe chứ, có thể gặp lại ngài thật sự quá tốt, thoát nhìn bây giờ ngài còn có tinh thần hơn ta...”

“Trần đồng người quá trẻ tuổi, ta suýt nữa không nhận ra người...”

“Vị lão tiên sinh này, phải xưng hô thế nào? Người khẳng định không phải người bình thường...”

“Hân hạnh, hân hạnh...”

...

Mã Đại Vân lập tức phát huy năng lực giao tiếp của bản thân.

“Đồng chí Tiểu Mã.” Hàn lão bày ra dáng vẻ cây già lên mặt nói, “Sao người không ở trong nước làm thương mại điện tử của người đi, chạy đến Nhật Bản làm gì? Hay là người đã phát triển nghiệp vụ đến đây rồi?”

“Không có, chủ yếu là đến xem Olympic thư giãn một tí, không ngờ gặp được nhiều lão tiên bối như vậy!” Mã Đại Vân mỉm cười: “Liên quan tới

việc thương mại điện tử, thật ra ta cũng sắp về hưu, không quan tâm quá nhiều!”

“Về hưu cũng tốt!” Tàn lão nói tiếp: “Người xem người đi, mới ngoài 50 tuổi, nhưng nhìn còn già hơn cả chúng ta. Người xem nếp nhăn trên mặt người đi, cũng có thể kẹp chết con ruồi!”

Mã Đại Vân: “...”

Có ai hình dung người ta như vậy sao?

Lão Tửu Quỷ nói tiếp: “Không sai, lại xem người gầy gò không còn gì, vành mắt còn to hơn cả gấu trúc, nhìn từ xa cứ như một cái bộ xương khô khoác một lớp da vậy, không thoải mái chút nào. Đây đều do làm việc quá vất vả gây ra. Đúng là người nên buông bỏ công việc hưởng thụ cuộc sống thật tốt, nếu không qua mấy năm nữa là nghèo, may mắn.”

Mã Đại Vân: “...”

Hàn lão vô cùng đắc ý: “Người lại nhìn chúng ta một chút đi, bây giờ bao nhiêu tuổi? Thoải mái đến mức nào? Tóc cũng biến thành màu đen, nếp nhăn cũng phẳng ra, tinh lực dồi dào, với trạng thái tinh thần này của ta có sống thêm 30 – 40 năm cũng không phải vấn đề! Ta nói với người khác ta mới 40 tuổi cũng có người tin! Còn người thì sao, người nói mình 60 tuổi, người khác đều mắng người già vờ nai tơ, không biết xấu hổ!”

Mã Đại Vân: “...”

Ta ×! Có phải cách ta giao tiếp không đúng hay không?

Sao lúc những vị lão tiền bối đáng được tôn kính này nói chuyện một người lại cay độc hơn một người?

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm ở bên cạnh cười trộm, cuối cùng Mã Đại Vân đã phát hiện mầm mống gây họa, chính là tiểu tử này dạy hư.

Hắn ta không nhìn được trọn mắt, sau đó lại bị một lão đầu nói lời cay độc.

Lão đầu còn lại không quen biết, vì vậy không phát biểu ý kiến.

Hắn ta sa sút nhìn mấy vị lão tiên bối càng sống càng trẻ, lại nhìn vẻ ngoài của mình càng ngày càng già nua, lại còn càng ngày càng không có sức lực, trong lòng Mã Đại Vân xuất hiện một nghi ngờ: Chẳng lẽ ta thật sự già?

Lúc trước hắn ta vẫn không cảm thấy gì, chỉ cảm thấy mình là một Superman trong công việc, cả ngày bay khắp nơi trên toàn cầu, cứ như một người trẻ tuổi tinh thần dồi dào.

Nhưng vừa nhìn thấy mấy vị tiên bối trước mắt lớn hơn hắn ta mấy thế hệ, mới phát hiện có lẽ bản thân đã già.

“Mã ca, đừng nghe bọn họ nói mò, bọn họ không chịu được người ta tốt hơn, thật ra người là rất trẻ trung, sống thêm một hai chục năm cũng không thành vấn đề!” Lâm Bắc Phàm thật lòng an ủi.

Mã Đại Vân: “...”

Chỉ có thể sống một hai chục năm?

Trong miệng của người có thể nói ra chút lời hay nào không?

Thế nhưng, vào lúc này trong lòng Mã Đại Vân vẫn có chút cảm xúc, có lẽ phải tăng nhanh kế hoạch về hưu.

“Hiếm khi nào được gặp các vị tiên bối ở đất nước khác, để Tiểu Mã mời mọi người ăn một bữa cơm rau dưa, ta biết một nơi có mỹ thực ăn cực kỳ ngon, đã khỏe mạnh lại ngon miệng, đảm bảo mọi người nhất định sẽ hài lòng!” Mã Đại Vân nhiệt tình nói.

Kết quả mấy lão đầu không hề dao động.

“Ta cảm thấy không cần, vấn đề chúng ta tự mình sắp xếp việc ăn uống!”

“Chúng ta không ăn nhiều, nhưng rất chú ý việc ăn uống!”

“Cái gì đó của người hay là thôi đi!”

...

“Sao thế? Chẳng lẽ mấy vị lão tiền bối không hài lòng với sự sắp xếp của ta sao?” Mã Đại Vân nhỏ giọng hỏi Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm lờm một cái, chỗ chúng ta có hai vị Trù Thần, bọn họ thường xuyên được ăn mỹ thực Trù Thần, đã bị nuôi thành khẩu vị của heo, đâu quan tâm đến đồ người giới thiệu nữa?

Dù ăn ngon hơn còn có thể so với hấn làm ra sao?

“Tiểu Mã ca, người mời bọn họ đi chơi có lẽ bọn họ còn vui vẻ, mời bọn họ ăn đồ ăn thì thôi đi, bọn họ thường xuyên được ăn mỹ thực Trù Thần, có lẽ còn cảm thấy hứng thú với những thứ khác?”

“Trù Thần? Trù Thần nào?” Mã Đại Vân ngạc nhiên.

“Chính là Trù Thần trong phim truyền hình 《Trù Thần》 đó.”

Đôi mắt Mã Đại Vân sáng rực, sau đó vô cùng hâm mộ nhìn mấy vị này lão tiền bối.

Hấn ta cũng chưa từng được ăn đồ ăn của vị Trù Thần kia!

Dù sau này hấn ta có đi nghe ngóng, cũng không nghe ngóng được vị Trù Thần kia là ai...

Không ngờ mấy vị lão tiền bối này lại có thể thường xuyên được ăn, thật khiến người ta hâm mộ, bảo sao lại chướng mắt những món ăn khác.

Hàng ngày được ăn mỹ thực Trù Thần, là hấn ta thì cũng chướng mắt những thứ khác.

Suy nghĩ lại bản thân một chút, ngày nào hấn ta cũng bay khắp nơi trên toàn cầu, không có thời gian nghỉ ngơi, chỉ ăn uống những thứ bình thường, hình như chưa từng được hưởng thụ, cảm giác hấn ta là một vị phú hào truyền kỳ lại sống như chó!

“Không biết ta có thể...” Mã Đại Vân chấp tay, có vẻ hưng phấn, hấn ta muốn ăn chực.

“Đừng nghĩ nữa, vị Trù Thần kia còn ở Trung Quốc, người không ăn được!”

“Ta có thể bay về ăn!”

“Nhưng ta sẽ không nói cho người biết hắn là ai!”

Mã Đại Vân: “...”

Ánh mắt u oán nhìn về phía Lâm Bắc Phàm.

Tiểu lão đệ này thật sự quá đáng ghét, luôn khơi dậy hứng thú của người khác, sau đó không chút do dự chặt đứt, làm người ta hụt hẫng mà chết, cũng không biết đã làm bao nhiêu lần!

Mã Đại Vân lập tức đưa ra một quyết định, đó là tham gia vào nhóm Lâm Bắc Phàm cùng nhau chơi đùa.

Bởi vì chỉ có chơi đùa với bọn hắn thì mới thú vị.

Mọi người có thân phận tương đương, không cần để ý thân phận của đối phương, trò gì cũng chơi được, chơi vậy mới sáng khoái.

Không giống người phía dưới luôn vượt mông ngựa, vô cùng phiền phức.

“Không được! Người không thể tham gia với chúng ta!” Đám người Lâm Bắc Phàm không chút do dự từ chối.

“Vì sao?” Mã Đại Vân ngờ ngác.

Đây là lần đầu có người từ chối hắn ta, hơn nữa còn dứt khoát như vậy.

“Bởi vì đồng chí Tiểu Mã người quá nổi bật, đi đến đâu cũng có tin tức, khó lòng đề phòng!”

“Chúng ta chỉ đi chơi mà thôi, chúng ta phải khiêm tốn!”

“Đúng! Chúng ta phải khiêm tốn, đi theo các người thì chúng ta muốn khiêm tốn cũng không khiêm tốn nổi!”

“Vì vậy đồng chí Tiểu Mã, thật xấu hổ!”

...

Mã Đại Vân buồn bực, lại vì mình quá nổi tiếng.

“Vậy được rồi, chúng ta có duyên sẽ gặp lại!” Mã Đại Vân vô cùng lưu luyến rời đi.

Mấy lão đầu tử nhìn nhau cười.

Thật ra nguyên nhân thật sự vì Mã Đại Vân là người ngoài, nếu như tùy tiện tham gia sẽ khiến bọn họ mất tự nhiên, cuối cùng sẽ chơi không thoải mái.

Chương 647: Trận đấu biến hóa khó lường.

Không quá hai ngày, Lâm Bắc Phàm cùng mấy lão đầu đi xem trận đấu nhảy cầu nam.

Ở hạng mục nhảy cầu này, Trung Quốc vẫn luôn rất mạnh, mỗi lần đều có thể lấy được mấy tấm huy chương, là khách quen trên bảng vàng.

Rất nhiều khán giả Trung Quốc đều đến xem hạng mục này, cổ vũ cho tuyển thủ Olympic của mình. Tuy rất nhiều khán giả không hiểu quy tắc tranh tài, nhưng vẫn hiểu được quy tắc cơ bản, cách quyết định bình thường là nhìn bọt nước, bọt nước càng nhỏ thì chứng minh nhảy càng tốt.

Lúc này, đang diễn ra trận chung kết nhảy cầu 10m đơn nữ.

Tuyển thủ của Trung Quốc tên là Vương Kim Hoa, trước mắt mới 16 tuổi, là một vận động viên nhảy cầu rất có tiềm năng.

Tuy đã đánh vào trận chung kết, nàng lại gặp phải rất nhiều kẻ địch mạnh, có Sharapova của nước Nga, Asagi Minami của Nhật Bản, Lilinas của nước Mỹ, đều là đối thủ rất mạnh mẽ.

“Chúng ta chơi một ván thì thế nào?” Lão khật cái cười híp mắt đều nghị.

“Chơi thế nào?” Lão vu sư hỏi.

“Cứ cược người nào lấy được quán quân, thế nào?” Lão khắt cái hỏi.

“Được, ta cược cho tiêu cô nương Trung Quốc kia, ha ha!” Phong thủy Lưu lập tức nói.

“Chơi xấu, ta không chơi nữa!” Lão vu sư nói.

Thần nhân là người Trung Quốc, hã còn không thiên vị người mình à, cứ vậy thắng bại đã định, còn đánh cược gì nữa?

“Chúng ta chơi cách có độ khó cao hơn, cược á quân! Ai đoán đúng, người đó thắng! Hai người còn lại nhất định phải cúi đầu nhận thua!” Lão khắt cái giơ một ngón tay cái lên.

“Được, không thành vấn đề!”

“Vui lòng tiếp!”

Ba lão đầu quyết định như vậy.

Lâm Bắc Phàm ghen lời nhìn ba lão đầu này, điều này có cái gì hay mà so?

Nhìn khuôn mặt ngây thơ của Vương Kim Hoa, tuy nàng có vẻ rất bình tĩnh, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn cảm nhận được sự căng thẳng ở trong lòng nàng. Nhưng hôm nay vận khí của nàng bùng nổ, muốn lấy được một tấm huy chương cũng không thành vấn đề, mấu chốt là tấm nào.

Lâm Bắc Phàm không ra tay giúp nàng, hã càng thích thờ ơ lạnh nhạt nhìn tất cả, có vẻ cao cao tại thượng.

Chỉ có ba lão đầu kia làm không biết mệt, lại còn “thao tác ngầm”.

Nếu không có ba lão đầu này chen vào một chân, nhiều nhất Vương Kim Hoa cũng chỉ lấy được huy chương bạc, nhưng bây giờ lại chưa chắc.”

“Bây giờ các người nói trước đi, ta nói cuối cùng!” Lão vu sư cất quả cầu thủy tinh đi, đặc ý nói.

“Vậy ta trước!” Lão khất cái thần bí nói: “Ta nhìn về ngoài của mấy vị vận động viên kia, trong đó vị nước Anh kia... Vị nước Mỹ kia... Vị Nhật Bản kia...”

Dù sao cũng nói một đồng, không ai hiểu được.

Chỉ biết đến cuối cùng lão ủng hộ Asagi Minami của Nhật Bản.

“Đến ta!” Phong thủy Lưu cầm la bàn thần bí nói một đồng, tóm lại lão lợi dụng phong thủy thay đổi từ trường xung quanh, ảnh hưởng đến vận thế của một số vận động viên.

Cuối cùng, á quân lại là Sharapova của nước Nga.

Lão vu sư khinh thường nói: “Trình độ của các người cũng vậy thôi, làm nhảm một đồng vô dụng, cuối cùng đạt được một đáp án không chắc chắn. Đâu giống ta, có thể trực tiếp nhìn thấy đáp án, đây là điều khiến ta vĩ đại hơn các người!”

Hai vị lão đầu còn lại không phục.

“Người thấy chắc chắn là thật sao?”

“Tương lai có thể thay đổi, thay đổi hiện tại là có thể thay đổi tương lai!”

Lão vu sư giơ tay lên, cao ngạo nói: “Lần này để các người nhìn thấy sự lợi hại của ta! Ta thấy Lilinas của nước Mỹ, nàng đứng ở trên đài của á quân nhận thưởng, vì vậy nàng là á quân!”

Ba người đều phát biểu cái nhìn của mình, sau đó từ từ chờ đợi kết quả.

Đúng lúc này, tuyển thủ Vương Kim Hoa của Trung Quốc xảy ra chút sai lầm nhỏ trong lúc nhảy cầu, điểm số bị kéo xuống. Vương Kim Hoa hơi tuyệt vọng nhìn xếp hạng của mình rơi mất hai hạng, xếp vị trí thứ tư.

Các vị trí được xếp phía trước theo thứ tự là Sharapova của nước Nga, Lilinas của nước Mỹ, Asagi Minami của Nhật Bản.

Đây đều là đối thủ rất mạnh mẽ, khả năng xảy ra chuyện rất thấp.

Trước mắt xem ra, nàng đã vô duyên với huy chương vàng.

Thế nhưng, đến bước đường cùng vẫn còn hy vọng, khi tiến hành lần nhảy cuối cùng Sharapova lại xảy ra sai lầm lớn, lúc nhảy cầu lại đập hụt, sau đó cả người mất trọng tâm rơi xuống, cơ thể nằm ngang rơi vào trong nước, một số lượng lớn bọt nước vang lên, đám người nhìn thấy đều không đành lòng nhìn thẳng.

Đôi mắt lão khát cái và lão vu sư đồng loạt nhìn về phía phong thủy Lưu, trăm miệng một lời nói: “Đây là tuyển thủ của ngươi!”

“Khụ khụ, xảy ra sai lầm lớn, không thể được quán quân, nhưng á quân vẫn có khả năng!” Phong thủy Lưu đỏ mặt, nhưng vẫn giữ được bình tĩnh cãi chày cãi cối một câu.

Hai lão đầu đều lộ ra ánh mắt khinh bỉ, với sai lầm vừa rồi, đừng nói á quân, dù top bốn cũng quá sức.

Bởi vì Sharapova xảy ra sai lầm lớn, xếp hạng của Vương Kim Hoa tiến lên một vị trí.

Đến lượt Asagi Minami của Nhật Bản nhảy lần cuối cùng.

Vị tuyển thủ này khá bình tĩnh, những người khác xảy ra sai lầm lớn cũng không ảnh hưởng đến nàng ta.

Thế nhưng, sự nhiệt tình của khán giả Nhật Bản ở xung quanh lại ảnh hưởng đến nàng ta.

Bởi vì dựa vào xếp hạng hiện tại, dù nàng ta phát huy bình thường, không có gì bất ngờ xảy ra, cũng có thể cầm được chức quán quân.

Kém cỏi nhất cũng có thể cầm được á quân, giữ được huy chương.

Thế là, nàng ta hơi thả lỏng.

Lấy đà nhảy rất hoàn mỹ, động tác trên không trung được hoàn thành liền mạch, nhưng cơ thể không đủ căng, động tác chưa làm đến nơi đến chốn, cơ thể lại nghiêng 45 độ rơi vào trong nước, bọt nước cực lớn văng lên.

Một luồng bọt nước to lớn như thế khiến khán giả Nhật Bản ngỡ ngác.

Tuy rất nhiều người đều không hiểu nhảy cầu, nhưng cũng biết quy tắc cơ bản của nhảy cầu, cũng là nhìn bọt nước lớn nhỏ.

Bọt nước càng nhỏ, tất nhiên nhảy càng tốt.

Kết quả bây giờ...

Sau khi tuyển thủ Asagi Minami của Nhật Bản leo lên bề bơi, nhìn cảnh chiếu lại cũng bật khóc.

Xếp hạng của nàng ta rơi mất ba vị trí, trước mắt là hạng ba, rất nguy hiểm, chỉ cần tuyển thủ phía sau phát huy trình độ vượt bậc, nàng ta sẽ bị loại, vô duyên với huy chương.

Xếp hạng của Vương Kim Hoa lại tiến lên một vị trí, đạt tới vị trí thứ hai.

Nàng ngỡ ngác, rõ ràng không ôm hy vọng gì hết, kết quả ông trời lại bày ra một trò đùa lớn với nàng, hai đối thủ mạnh liên tục xảy ra sai lầm, trực tiếp đẩy nàng lên hai vị trí.

Bây giờ, ít nhất nàng cũng nhận được một tấm huy chương bạc, thật hưng phấn!

Đôi mắt lão vu sư và phong thủy Lưu đồng loạt nhìn về phía lão khát cái, trên mặt hiện ra vẻ mỉa mai.

“Tiểu cô nương Nhật Bản vẫn có khả năng được á quân!” Khuôn mặt lão khát cái nghiêm túc, nhìn rất bình tĩnh, dáng vẻ sâu xa khó lường ta đã sớm đoán được.

“Lúc nào?” Hai người đồng thanh hỏi.

“Dưới tình huống tuyển thủ nước Mỹ xảy ra sai lầm.” Lão khát cái nói một câu có vẻ là đáp án chính xác.

Cuối cùng là Lilinas của nước Mỹ ra sân.

Lilinas rút ra kinh nghiệm và sự dạy dỗ của hai tuyển thủ phía trước, giữ vững sự cảnh giác, không thể thả lỏng quá đáng, nghiêm túc cẩn thận hoàn thành lần nhảy cuối cùng, cầm huy chương vào trong tay rồi lại vui vẻ.

Trong số khán giả ở đây, Lão vu sư là người căng thẳng nhất, bởi vì lão đã đánh cược Lilinas cầm được huy chương á quân, bây giờ nhìn tình huống lại là quán quân, vì vậy lão liều mạng nguyện rửa Lilinas xảy ra sai lầm.

Lão đầu từ rất xấu!

Chương 648: Bơi nhanh hơn chúng ta, nhất định đã cắn thuốc!

Lilinas đứng trên đài nhảy cầu 10m, hít sâu một hơi.

Lúc này, nàng ta âm thầm động viên bản thân ở trong lòng, nói bản thân tuyệt vời nhất, nói bản thân mạnh nhất, chỉ cần hoàn thành lần nhảy cuối cùng này, bản thân chính là quán quân!

Kết quả, càng ám thị tâm lý, nàng ta lại càng căng thẳng.

Động tác nhảy lấy đà, động tác trên không trung đều được làm rất tiêu chuẩn, nhưng không biết từ nguyên nhân tâm lý hay là những nhân tố khác, lúc nàng ta sắp rơi xuống nước, ánh mắt hoa lên, cảm giác cơ thể mất sức.

Sau đó, động tác rơi vào nước xảy ra thay đổi.

“Soạt.”

Một luồng bọt nước to lớn văng lên, hiển nhiên động tác rơi xuống nước đã thất bại, điểm số chắc chắn không cao.

Lúc Lilinas leo lên bề bơi, nhìn đoạn chiếu lại của bản thân lại hối hận vượt nước.

Đã từng có một cơ hội cực tốt bày ra ở trước mắt ta, rõ ràng ta đã quý trọng, thế nhưng vì sao lại biến thành một trò đùa?

Ba vị tuyển thủ đứng đầu liên tục xảy ra sai lầm lớn, khán giả toàn trường xôn xao.

Cảm giác trận đấu nhảy cầu 10m này như bị nguyên rửa vậy.

Ngay cả ba quốc gia này cũng kháng nghị, yêu cầu nhảy lại.

Nhưng hiển nhiên các trận đấu của Olympic công bằng công chính, nếu cho các người được nhảy lại, vậy những người khác tất nhiên cũng muốn, vậy sẽ phá hỏng quy tắc, ban tổ chức còn uy nghiêm gì để nói nữa?

Thế là, yêu cầu của bọn họ bị từ chối.

Ngay sau đó, các tuyển thủ khác leo lên đài nhảy cầu 10m, đều phát huy bình thường, có một hai người phát huy vượt qua trình độ, xếp hạng vượt qua ba tuyển thủ đứng phía trước.

Cuối cùng, tuyển thủ Vương Kim Hoa của Trung Quốc đã nhận được giải quán quân.

Á quân và quý quân đều bị tuyển thủ của các quốc gia khác nghịch tập, gây ra sự chú ý lớn.

Bởi vì bọn họ đảo loạn thiên cơ, ba người kiềm chế lẫn nhau, cuối cùng đồng quy vu tận.

Ba lão đầu xấu hổ cười một tiếng, nhưng trong lòng lại khinh thường.

Đối với ba người họ mà nói, bởi vì có được năng lực thần bí, kiêu gì cũng cảm thấy tài trí hơn người. Ngoại trừ có được lực lượng cường đại hơn khiến bọn họ tin phục, nếu không cũng không coi đó là chuyện đáng kể.

Xem hết phần nhảy cầu, bọn họ đi xem trận đấu bơi lội.

Mấy năm qua, Trung Quốc xuất hiện một thiên tài bơi lội Tôn Tiểu Dương, xông vào lĩnh vực bơi lội luôn bị người da trắng lũng đoạn, đánh bại rất nhiều vận động viên bơi lội đỉnh phong, làm vẻ vang cho quốc gia.

Bây giờ, trạng thái của hắn ta vô cùng tốt, đang đứng ở thời kỳ đỉnh phong, dù là điều kiện cơ thể hay là kinh nghiệm, đều đạt đến tình huống hoàn mỹ nhất, vì vậy có người dự đoán hắn ta có thể lấy được ba tấm huy chương về.

Hơn nữa, Tôn Tiểu Dương cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, đánh vào trận chung kết bơi tự do 400m của nam.

Đám người Lâm Bắc Phàm đi xem vị “vinh quang của người Hoa” này.

Tôn Tiểu Dương đánh vào trận chung kết, đối thủ cũ của hắn ta, đối thủ một mất một còn, Holden của Australia cũng đánh vào trận chung kết.

Không thể phủ nhận Holden là một vận động viên đỉnh phong trong giới bơi lội, nhưng cũng không biết gia hỏa này làm sao, từ lần Olympic trước đã bắt đầu không vừa mắt Tôn Tiểu Dương, thường xuyên không giữ mồm miệng, nhiều lần chửi bới hắn ta “uống thuốc” ở các trường hợp công chúng, hết lần này đến lần khác lại không có chứng cứ, cứ như một tên tiêu nhân khiến người ta đặc biệt chán ghét.

Hôm nay hai người họ lại lần nữa gặp nhau.

Hôm nay có rất nhiều người Trung Quốc đến xem trận đấu bơi lội, lúc Tôn Tiểu Dương đi ra ngoài, mọi người nhiệt tình vỗ tay và reo hò, gần như coi nơi này là sân nhà của mình.

Lúc Holden đi ra, toàn trường vang lên tiếng xùy.

Thế nhưng, có lẽ đã được rèn luyện nhiều, hắn ta không hề quan tâm.

Sau khi các vận động viên chuẩn bị sẵn sàng, trận chung kết bơi tự do 400m của nam đã bắt đầu, tất cả vận động viên nhanh chóng bơi lội cứ như cá chuồn, trên bề bơi toàn là bóng dáng bọn họ tung hoành.

Biểu hiện của Tôn Tiểu Dương rất hoàn mỹ, vẫn luôn giữ được trình độ dẫn trước, chuyển đổi hô hấp, phương diện cảm giác tiết tấu đều được nắm bắt rất tốt, thoát nhìn đã nắm chắc huy chương.

Tất cả đều rất thuận lợi, Tôn Tiểu Dương là người đầu tiên lao qua vạch đích.

Toàn trường cũng phấn chấn reo hò.

Holden đối thủ một mắt một còn của Tôn Tiểu Dương uất ức về thứ hai, sắc mặt lúc nhìn Tôn Tiểu Dương rất khó coi.

Cuối cùng, trên bục trao giải, lại xảy ra một chuyện khiến người ta thấy rất tức giận.

Đó là Holden từ chối chụp ảnh chung với Tôn Tiểu Dương.

Đây là một hành động rất không tôn trọng Tôn Tiểu Dương, rất không tôn trọng ban tổ chức.

Người Trung Quốc có mặt ở đây và ngồi trước tivi đều nổi giận.

“Thật sự quá đáng! Lại từ chối chụp ảnh chung? Chẳng lẽ hấn không biết đây là một hành động rất không tôn trọng người khác sao?”

“Sỉ nhục tinh thần thể thao! Holden không xứng làm người!”

“Đây vốn là một con chó già thiếu dạy dỗ, cắn người khắp nơi!”

“Xem thường Tôn Tiểu Dương của chúng ta đúng không? Ta thấy hấn căn bản đang xem thường người Hoa chúng ta!”

“Ta sợ hấn cũng không dám đến Trung Quốc, sợ bị đánh ỉa ra quần!”

...

Chuyện này đã gây ra sóng to gió lớn.

Sau đó, Holden còn đối mặt với giới truyền thông toàn cầu công khai tỏ vẻ: “Ta sẽ không chụp ảnh chung với người cắn thuốc, bởi vì hấn sỉ nhục tinh thần tranh tài!”

Đằng sau có rất nhiều vận động viên bơi lội của Australia rời rít tỏ vẻ ủng hộ quyết định của Holden.

Còn có hiệp hội phản đối thuốc kích thích của Australia cũng lao ra, hùng hồn đầy lý lẽ nói Tôn Tiểu Dương đã từng từ chối kiểm tra thuốc, hấn ta đã

có tiền án. Hẳn ta chắc chắn đã cắn thuốc, nếu không sẽ không bơi nhanh như vậy!

Loại kết luận “bơi nhanh hơn chúng ta đều là cắn thuốc” này, thậm chí khiến người Châu Á cảm thấy phẫn nộ.

Chẳng lẽ, bẩm sinh lĩnh vực bơi lội của người Châu Á chúng ta đã yếu hơn các người sao?

Vượt qua các người thì là cắn thuốc, không vượt qua mới là đương nhiên?

Đây là logic cường đạo gì thế?

Lâm Bắc Phàm nhìn cũng khó chịu, người ta có cắn thuốc hay không là do ủy ban phản đối thuốc kích thích quốc tế, ban tổ chức quyết định, bây giờ bọn họ chưa hề nói Tôn Tiểu Dương cắn thuốc, người là cái thá gì?

Lật ngược phải trái, lẫn lộn trắng đen như vậy rất thú vị sao?

Chẳng lẽ cái mông đám Australia các người thì sạch sẽ?

Trong các quốc gia vi phạm lệnh cấm sử dụng thuốc kích thích của quốc tế, Australia của các người còn xếp thứ tư đấy.

Thật sự là cô tình gây sự, vừa ăn cướp vừa la làng!

“Không phải ba vị muốn cạnh tranh sao? Bây giờ ta rất khó chịu với Holden, càng thấy khó chịu với đám người sau lưng cùng đội Australia, muốn dạy dỗ bọn họ một chút, các lão ra tay đi. Ai có thành quả lớn nhất, người đó sẽ chiến thắng thì thế nào?”

Ánh mắt ba lão đầu sáng rực lên.

Chương 649: Ba đại sư làm phép, đánh sập đội Australia!

Nếu nói ba lão đầu này dùng năng lực đi làm việc tốt, có lẽ hiệu quả không rõ rệt.

Nhưng nếu đi làm chuyện xấu, từng người đều có tác dụng.

Phong thủy Lưu ra tay trước, trong tất cả mọi người, lão là người duy nhất có được kỹ năng chủ động, có thể lợi dụng la bàn trong tay điều chỉnh từ trường và phong thủy xung quanh, tạo ra bố cục phong thủy có lợi cho mình, có năng lực tấn công.

Bây giờ, lão đã kiểm soát được từ trường quan trọng nhất của nơi này.

Muốn bắt đầu làm chuyện xấu.

Chỉ cần tuyên thủ Australia ra sân, lão lập tức điều tiết không chế từ trường trong tay, tiến hành “tấn công từ trường”.

Chỉ cần vận động viên của Australia bị “từ trường” của lão quét đến, đều cảm thấy choáng váng hoa mắt, cơ thể mất sức, cứ như đã bị bệnh.

Thế nhưng sau khi đi kiểm tra, lại không nhận ra bệnh gì.

Dưới tình huống này, tất nhiên đám vận động viên Australia không lấy được thành tích tốt.

Vốn có năng lực lấy được huy chương, lại bị đánh lùi mấy xếp hạng.

Có được năng lực tiến vào trận chung kết, lại dừng bước ở bán kết.

Có thể tiến vào vòng bán kết, lại không nhìn thấy trong vòng đấu loại.

Vì mở rộng cuộc chiến, phong thủy Lưu gieo tai họa cho tất cả các vận động viên bơi lội của Australia một lần, thậm chí bao gồm cả một số người không phải vận động viên bơi lội, thật sự dùng bất cứ thủ đoạn nào, quá phát rồ.

Chỉ không đến hai ngày, Australia liên tục thua trận.

Ngay cả Holden cũng liên tục thất bại hai trận thi đấu, ngay cả bán kết cũng không vào được, trở thành trò cười của người Hoa.

“Ta làm thế nào?? Các người được không?” Phong thủy Lưu đắc ý khoe khoang.

“Người chỉ đang hại ở bề ngoài, không xúc tận gốc rễ!” Lão vu sư sửa sang lại cổ áo, nói: “Tiếp theo xem ta này.”

Cách của lão vu sư là đi báo cáo, báo cáo vận động viên Australia cần thuốc.

Không phải người Australia nói người khác cần thuốc sao?

Nếu chính bản thân các người không sạch sẽ, bản thân cũng uống thuốc xem các người làm thế nào bây giờ?

Trong các quốc gia vi phạm lệnh cấm sử dụng thuốc kích thích, Australia của các người lại xếp hàng đầu đó, đây là chưa phát hiện, cũng không biết đã vụng trộm bao nhiêu lần.

Lão vu sư lợi dụng năng lực của mình, nhìn thấy hình ảnh những vận động viên đó sử dụng thuốc vi phạm lệnh cấm, sau đó tiến hành tố cáo.

Ví dụ như một vận động viên đã từng cần thuốc gì, cần ở nơi nào, cần vào lúc nào, thuốc này đến từ đâu, còn có ai cùng cần thuốc nữa, ai là chủ mưu ai là đồng phạm, tất cả đều khai báo rõ ràng, xem các người có chết hay không?

Lão còn sử dụng quyền thế của mình, lợi dụng lực lượng truyền thông trắng trợn tuyên truyền.

Chỉ trong chớp mắt, vận động viên Australia bị bôi đen đến tràn đầy trời đất, muốn che cũng không che được.

Ban tổ chức cùng tổ chức phản đối thuốc kích thích quốc tế lập tức có hành động, bắt đầu cuộc điều tra phản đối thuốc kích thích nghiêm ngặt nhất với vận động viên Australia, tổ chức phản đối thuốc kích thích quốc tế chủ yếu phụ trách điều tra việc dùng thuốc kích thích, ban tổ chức chủ yếu phụ trách về sự kiện trong Olympic năm nay.

Ban tổ chức rất có tâm, thậm chí còn phái chuyên gia đến nhìn chăm chăm, mặc kệ vận động viên đi đến đâu cũng nhìn chăm chăm, thỉnh thoảng lại

kiểm tra đột ngột. Gắt gao đến mức vận động viên Australia cảm thấy rất phiền phức, cũng rất bức dọc.

Đại diện đội Australia chống đối, nói làm vậy sẽ ảnh hưởng đến trạng thái thi đấu của các vận động viên.

Ban tổ chức thân thiết nói, nếu người cảm thấy ảnh hưởng, có thể không dự thi.

Bọn họ làm sao bây giờ?

Đương nhiên là nắm lỗ mũi nhận thua.

Dù sao sự kiện Olympic bốn năm một lần, đây là bữa tiệc của các vận động viên, ai bằng lòng bỏ lỡ?

Dù vận động viên Australia đi đến nơi nào, cũng bị các vận động viên khác nhìn bằng ánh mắt nghi ngờ, nghi ngờ đối phương cần thuốc.

Thậm chí, chỉ cần đối phương có chút hành động khác lạ, lập tức báo cáo với mọi người.

“Thế nào? Bản lĩnh của ta mạnh chứ? Đây là gậy ông đập lưng ông!” Lão vu sư đắc ý nói.

Lão khất cái đoán mệnh khinh bỉ nói: “Cái này có gì tài ba? Dù có hắt nước bắn nhiều hơn, cũng không thấy đánh ngã bọn họ? Nhiều nhất chỉ thương gân động cốt, còn chưa đủ hình thành vết thương trí mạng!”

Lão vu sư không phục: “Người được thì người đến đi?”

“Thật ra hai người các người làm cũng tạm được, chỉ thiếu chút may mắn, để ta bổ sung thêm chút may mắn ấy.”

Sau đó là thời gian khất cái đoán mệnh biểu diễn.

Thật ra, lão có một bí thuật đối vận, nhưng vẫn chưa dùng tới.

Bởi vì đây là một cấm thuật. Sau khi sử dụng cấm thuật này, lão sẽ chịu sự phản phê của khí vận, nhẹ thì bị tước mất một phần khí vận, nặng thì hao tổn mệnh cách, giảm bớt thọ mệnh, vì vậy lão chưa từng dùng.

Thế nhưng, từ sau khi mệnh cách của lão bị Lâm Bắc Phàm tái tạo lại, những di chứng này đã nhỏ hơn rất nhiều.

Tuy vẫn gặp phải phản phê, nhưng hậu quả không nghiêm trọng như vậy.

Lão cảm thấy có thể thử một lần, thoáng thay đổi vận khí, đổ thêm dầu vào lửa, lão vẫn có thể chịu được chút phản phê ấy.

Thế là, lão bắt đầu “tác pháp”.

Lâm Bắc Phàm cũng không biết lão làm thế nào, nhưng khí vận của đội Australia thật sự thay đổi.

Tuy thay đổi rất ít, nhưng cũng là cọng rơm cuối cùng đè chết người khác.

Olympic năm nay, bởi vì đủ loại nguyên nhân, thành tích của đoàn đại diện Australia quá tệ.

Nhất là đội bơi lội, thế mạnh vô địch của đội Australia, bây giờ thành tích lại biến thành hạng chót.

Nếu ôm thành tích này về nước, chắc chắn sẽ bị người ta chạy theo trách mắng.

Hắn không cần biết người có nguyên nhân gì, dù sao thành tích của người không được là không được, không có gì để ngụy biện.

Thế là, dưới sự ngầm thừa nhận của người đứng đầu trong đoàn đại diện, một số vận động viên lén lút sử dụng thuốc kích thích.

Đây là một loại thuốc kích thích kiểu mới, kết cấu phân tử rất không ổn định, chỉ cần không uống nhiều, sau khi dùng xong chỉ trong vòng nửa tiếng sẽ phân giải thành những nguyên tố thường gặp là nước và CO₂, khiến người ta không kiểm tra được.

Đây chính là đòn sát thủ của bọn họ.

Vốn không muốn dùng, dù sao cũng làm trái với tinh thần thể thao.

Nhưng bây giờ, tinh thần thi đấu sút mẹ mày đi!

Chúng ta chỉ cần thành tích!

Kết quả, một vận động viên bơi lội nữ trong số đó vừa mới nhận lúc người khác không chú ý cho thuốc vào trong miệng, đúng lúc bị ban tổ chức đột kích kiểm tra, vị vận động viên nữ này lập tức luống cuống.

Sau khi bị đưa đi kiểm tra, phát hiện trong cơ thể còn có thuốc kích thích chưa được hòa tan hoàn toàn.

Chỉ trong chốc lát, dư luận xôn xao.

“Còn nói người khác cần thuốc, bản thân lại cần trước!”

“Thật sự tân tiến, lại nghiên cứu ra loại thuốc kích thích kiểu mới, đáng tiếc lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt!”

“Đội Australia đều là đồ vô sỉ, điển hình vừa ăn cướp vừa la làng!”

“Bảo sao đội bơi lội của Australia lại mạnh như vậy, thì ra đều là cần thuốc!”

“Nên đưa toàn bộ đi kiểm tra thuốc, tuyệt đối không có người vô tội!”

...

Thế là, ban tổ chức lập tức áp dụng hành động khẩn cấp, không chế tất cả vận động viên của Australia, lập tức cưỡng chế yêu cầu tiến hành kiểm tra thuốc kích thích, đồng thời yêu cầu tiến hành điều tra.

Ngay cả nhân viên công tác đi theo đoàn, cũng bị yêu cầu đối xử như vậy.

Đội Australia trở thành chuột qua đường.

Chương 650: Đội Australia gieo gió gặt bão!

Lúc Holden sắc mặt khó coi đi ra, súng dài pháo ngắn của các phóng viên lập tức nhắm thẳng vào hắn ta.

“Holden, nghe nói đồng đội của người đều cần thuốc, người thấy thế nào?”

Holden: “...”

“Holden, không phải người nói vĩnh viễn sẽ không thi đấu chung với vận động viên cần thuốc sao? Bây giờ người lại là đồng nghiệp nhiều năm với vận động viên cần thuốc, người có gì muốn nói không?”

Holden: “...”

“Holden người có cần thuốc không? Người xem đồng đội của người đều cần thuốc, không có lý gì người lại không cần thuốc! Lúc trước người lấy được thành tích, lấy được huy chương có phải cũng cần thuốc mà cần ra không?”

Holden: “...”

“Cần thuốc còn bơi chậm như vậy, vận động viên của Australia các người đều là phé vật sao?”

Holden: “...”

“Đội Australia của các người tuyển chọn nhân tài thế nào vậy, chẳng lẽ so khả năng kháng thuốc? Hay là so nước tiểu của ai càng dễ hòa tan thuốc kích thích hơn?”

Holden: “...”

Holden bị hỏi liên tục mà không trả lời câu nào, sắc mặt trái xanh khó coi.

Bây giờ hắn ta thật sự muốn siết chặt năm đấm, đánh ngã toàn bộ đám phóng viên đáng ghét này.

Nhưng lại không thể, bây giờ hẳn ta là người bị tình nghi, nếu còn đánh người sẽ tạo thành ảnh hưởng rất lớn, tuyệt đối có thể khiến hẳn ta phải tạm biệt giới bơi lội, vì vậy hẳn ta không nhìn được cũng phải nhìn.

Cuối cùng hẳn ta cũng gánh chịu tình hình hiện tại của Tôn Tiểu Dương.

Thế nhưng, Tôn Tiểu Dương chỉ bị nghi ngờ mà thôi, còn bọn họ lại có chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, không thể chối cãi.

Đoàn đại diện Australia, hiệp hội phản đối thuốc kích thích Australia lập tức công khai xin lỗi, cũng đau đớn tỏ vẻ, tất cả đều là hành vi cá nhân của vận động viên, là bọn họ không nhìn được sự cảm dỗ của huy chương vàng, làm trái với sự công bằng của tinh thần cạnh tranh thể thao, mới xảy ra việc khiến mọi người đau lòng. Chúng ta giám sát không nghiêm ngặt đã khiến mọi người phải thất vọng.

Đối với điều này, rất nhiều người đều khịt mũi coi thường.

Không có các người, các vận động viên lấy đâu ra thuốc kích thích?

Đây là loại thuốc kích thích kiểu mới, không có nguồn đầu tư vài ức sạo rằng không cách nào nghiên cứu ra được, sao vận động viên có thể làm được chứ, nếu nói sau lưng không có các người nhúng tay, ai tin?

Hơn nữa các người còn vừa ăn cướp vừa la làng, lại còn không biết xấu hổ nói xấu người khác cắn thuốc, thật sự là tội không thể tha.

Thế là, toàn thế giới cùng nhau khiển trách đội Australia.

Ngay cả dân chúng Australia cũng khiển trách đội Australia, nói họ là sự sỉ nhục của quốc gia, nhất định phải lấy cái chết để tạ tội!

Còn có người càng dữ dội hơn, yêu cầu bọn họ trả lại tất cả huy chương trong năm nay, bởi vì ta nghi ngờ các người cắn thuốc mới lấy được những thứ này, trừ khi người có cách chứng minh bản thân không cắn thuốc.

Thậm chí còn có người yêu cầu, kiểm tra tất cả vận động viên đội Australia, cùng những huy chương mà bọn họ lấy được trong vòng năm năm qua, bởi vì loại thuốc này quá kín kẽ, nhất định phải điều tra rõ ràng mới được.

Chỉ cần không lấy ra được chứng cứ chứng minh bản thân không cần thuốc, vậy sẽ bị thu hồi huy chương.

Tóm lại, đội Australia xong đời.

Ngay lúc toàn thế giới chú ý đến bữa tiệc Olympic, tập đoàn Andrews ở Châu u xa xôi lại bị rắc rối quần thân.

Bởi vì, bọn họ đặt chân ở thị trường Châu u, liên quan đến mọi ngành nghề, thậm chí còn có rất nhiều hoạt động kinh doanh ngoại thương, nhưng khủng hoảng công trái Châu u đã khiến kinh tế của bọn họ suy thoái, công nhân bãi công, thu nhập giảm bớt, nợ nần tăng cao.

Lúc đầu, đối với một tập đoàn Châu u lâu năm như Andrews, không phải mới lần một lần hai trải qua khủng hoảng kinh tế, bình thường đều chuẩn bị kỹ càng, mặc dù sẽ có tổn thất, nhưng cũng có thể vững vàng vượt qua khủng hoảng này.

Thế nhưng, năm ngoái Kaine Andrews vì đối phó với muội muội mình mà rút tài chính của tập đoàn ra ủng hộ tập đoàn Lý thị, khiến tập đoàn tổn thất một số tiền lớn, dòng tiền mặt bị giảm bớt rất nhiều. Năm nay, bọn họ lại bị lão vu sư hồ hơn 150 ức Dollar, dòng tiền mặt lại khô héo thêm một bước nữa, đạt đến trình độ thương gân động cốt.

Vốn điều này cũng không sao, dựa vào nền tảng của Andrews vẫn có thể chống đỡ nổi.

Ít nhất muốn chống đỡ ba bốn năm cũng không phải vấn đề, đến lúc đó góc đầu trở lại, Andrews sẽ tái tạo huy hoàng.

Nhưng hiện tại hẳn ta lại phải chịu tác động đến từ khủng hoảng tài chính khắp toàn bộ Châu u, còn ảnh hưởng đến kinh tế thế giới, rơi vào tình huống khó xử.

Hẳn ta biết âm mưu quỷ kế hoàn toàn vô dụng với làn khủng hoảng tài chính này, chỉ có thể như con thuyền lên đênh theo gió, lang bạt khắp nơi, không thể tự gánh vác trong thủy triều tài chính này.

Bây giờ, ngày nào các ngân hàng lớn cũng gọi điện thoại cho hắn ta để đòi nợ, còn có các nhà cung cấp hàng lớn cũng gọi điện thoại đến đòi nợ, khiến hắn ta rất buồn bực, tóc bạc cả một năm.

Còn có đối tượng hợp tác bình thường, đều uyển chuyển từ chối làm ăn với hắn ta.

Mặc kệ miệng lưỡi của hắn ta dẻo quẹo, cắt cho bao nhiêu lợi ích, cũng không có tác dụng,

Trong nội bộ tập đoàn, ngày thường các vị đồng sự, các vị cổ đông đều tỏ vẻ ôn hòa với hắn ta, bây giờ cũng không cho hắn ta sắc mặt tốt, ngáng chân hắn ta. Bởi vì lúc đầu là hắn ta khư khư cố chấp mới khiến tập đoàn rơi vào khủng hoảng như vậy, điều này tương đương với việc cướp ví tiền của bọn họ, ai còn cho bọn họ sắc mặt tốt chứ?

Nghe nói đã có người đã bàn bạc, muốn bãi miễn vị trí chủ tịch của hắn ta.

Lúc này, hắn ta thật sự muốn cầm một khẩu súng tiểu liên pằng pằng pằng pằng bắn chết đám người này, lúc trước các người cầm lợi ích, có ai không coi ta như đại gia? Bây giờ xảy ra tổn thất, lại trở mặt không quen biết, đâu có chuyện tốt như vậy?

Đâu có chuyện chỉ lấy chỗ tốt không chịu gánh hậu quả?

...

Hắn ta đã mất ngủ một tháng, chưa từng có cảm giác được ngủ một giấc thật ngon.

Hắn ta đã sớm điều tra ra, tất cả đều do muội muội Jessica của hắn ta gây ra.

Gần đây, muội muội Jessica của hắn ta hoạt động rất sôi nổi ở Châu u.

Thường xuyên tiếp xúc với nhà cung cấp, đối tượng hợp tác, cơ quan tài chính ngân hàng đủ loại của tập đoàn Andrews, nói chuyện giật gân, nói Andrews đã không được nữa, tốt nhất các người hãy nhanh chóng đòi lại tiền, mới có thể giảm bớt tổn thất.

Mọi người rất coi trọng lời nói của Jessica, bởi vì Jessica là thành viên nòng cốt của Andrews, từ nhỏ đã tiếp xúc với nghiệp vụ của Andrews, nàng hiểu rất rõ tình hình vận hành của Andrews, nói có lý có cứ rất rõ ràng, khiến người ta tin phục.

Cộng thêm trong năm nay, tập đoàn Andrews thật sự khác hẳn với bình thường, bán đi rất nhiều tài sản có chất lượng tốt, còn vay mượn với quy mô lớn...

Chúng cứ vô cùng xác thực, vì vậy đám người nghi ngờ, Andrews thật sự không được nữa.

Thế là, liền xảy ra tình huống như vậy, tất cả mọi người đến đòi nợ, nhưng hẳn ta thật sự không có tiền.

“Jessica đáng chết, chẳng lẽ người muốn phá hủy gia tộc Andrews chúng ta sao?” Kaine Andrews nặng nề đấm một cái xuống mặt bàn, nghiến răng nghiến lợi nói.

Hắn ta hồn nhiên quên mất lúc đầu đã đối xử với Jessica như thế nào, đối xử với phụ mẫu mình như thế nào.

Sau đó, vì lợi ích của bản thân, lại bán đứng Andrews như thế nào.

Một người máu lạnh vô tình như hắn ta, tất cả đều lấy bản thân làm trung tâm, vĩnh viễn chỉ nhớ rõ người khác đối xử tệ với hắn ta, không nhớ rõ người khác đối xử tốt với hắn ta.

Chương 651: Ngày tận thế của Andrews!

Đúng lúc này, điện thoại hắn ta đổ chuông, là muội muội hắn ta ghét nhất gọi tới.

Hiện tại hắn ta đang nóng giận, vốn không muốn nhận điện thoại, nhưng nghĩ nghĩ, cuối cùng hắn ta vẫn kết nối: “Jessica?”

Quả nhiên trong điện thoại truyền đến giọng nói đáng ghét: “Ca ca thân ái của ta, hiện tại người sống có tốt không?”

Kaine Andrews nặng nề nói: “Ta không tốt...”

“Biết rõ người sống không tốt, ta thật vui vẻ!”

Kaine Andrews: “...”

Nào có người bắn thủ như vậy?

Giờ khắc này, hẳn ta thật muốn lần theo đường dây điện thoại đi qua nổ một phát súng vào đầu con điếm này.

“Jessica, tập đoàn Andrews là sản nghiệp của gia tộc chúng ta, cũng là tâm huyết cả đời phụ mẫu, người thật muốn đuổi tận giết tuyệt sao?” Kaine Andrews muốn cảm hóa Jessica.

Kết quả ai ngờ lại chọc giận đối phương: “Kaine, người còn không biết xấu hổ nói tập đoàn Andrews là sản nghiệp của gia tộc chúng ta? Người còn không biết xấu hổ nhắc đến phụ mẫu? Nếu như không phải người, phụ mẫu ta sẽ chết sao? Người là hung thủ giết người! Còn muốn ta tha cho Andrews? Phụ mẫu ta chết, tất cả bọn họ đều là đồng lõa, đều nên xử bắn, tuyệt đối không có một người vô tội! Ta gọi điện thoại để nói cho người, ta đang báo thù, người cứ chờ chết đi!”

Sau đó, nàng cúp máy.

Đầu bên kia điện thoại, Jessica tức giận đến bộ ngực đập chùng.

“Hôm nay chúng ta hẹn mấy người?” Nàng dữ dằn hỏi.

Thư ký nơm nớp lo sợ, nói: “Hẹn ba người, theo thứ tự là...”

“Đủ rồi, không cần nói nữa, thêm mấy người, ta muốn Andrews bước vào thời gian đếm ngược!”

Một bên khác, Kaine Andrews đập bẻ điện thoại di động, lửa giận ngút trời nói: “Jessica, con điếm này! Muốn ta chờ chết? Để ta xem ai chết trước!”

Hắn ta nghĩ tới trực tiếp biện pháp nhất, đó là tìm người giải quyết nàng.

Không giải quyết được vấn đề, vậy thì giải quyết người gây nên vấn đề, đây là lựa chọn nhất quán của ta.

Nhưng nghĩ nghĩ, đối phương lại dám đi tới Châu u, nhất định đã có chuẩn bị đầy đủ, nhất định sẽ đề phòng hấn ta ám sát, người mình có thể không được việc.

Thế là, hấn ta liên lạc một tổ chức sát thủ đỉnh tiêm.

Bên trong đều là sát thủ vô cùng hung ác, hơn nữa trình độ rất cao, chỉ cần đưa tiền, ngay cả tổng thống Mỹ bọn họ cũng dám giết. Thông qua tổ chức giết người này, hấn ta đã làm không biết bao nhiêu chuyện mờ ám.

Thông qua phương thức vô tuyến mã hóa, Kaine Andrews bấm một số điện thoại.

“Ta muốn giết Jessica Andrews của tư bản Thần Quang, các người ra giá!” Kaine đi thẳng vào vấn đề nói.

Đối phương trầm mặc một hồi, nói: “Nghịệp vụ này chúng ta không nhận.”

Kaine có chút kinh ngạc, đây là lần đầu hấn ta bị tổ chức này từ chối.

“Tại sao? Ta đồng ý trả tiền, giá cao bao nhiêu ta cũng chấp nhận!”

Đối phương trả lời: “Vấn đề không phải là tiền, bởi vì tất cả thế lực trong thế giới ngầm chúng ta đều nhận được thông báo của một nhân vật thần bí, nếu ai dám xuất thủ đối phó Jessica Andrews, sẽ phải nhận lấy lửa giận của người kia. Người như vậy tổ chức chúng ta không thể trêu vào.”

Kaine lại một lần nữa kinh hãi: “Còn có người nào có thể uy hiếp được người sao? Không phải ngay cả tổng thống các người cũng dám ám sát sao?”

Đối phương trả lời: “Người kia khủng bố hơn tổng thống nhiều, tổng thống chỉ là một người bình thường, không có lực lượng quốc gia thì chẳng là cái thá gì. Nhưng người kia lại nắm giữ sức mạnh thần bí, hấn ta muốn người nào chết, người đó muốn trốn cũng trốn không thoát, mai danh ẩn tích cũng vô dụng!”

Kaine Andrews tái mặt cúp điện thoại.

Hắn ta không ngờ nhân vật đứng sau lưng muội muội lại khủng bố như vậy, ngay cả tổ chức giết người hàng đầu cũng không dám nhận việc này, thậm chí người trong thế giới ngầm cũng không dám làm bậy.

Cứ như vậy, chẳng lẽ hắn ta chỉ có thể ngửa cổ chờ bị giết sao?

Hắn ta nghĩ tới lão vu sư, vị này cũng là người nắm giữ sức mạnh thần bí.

Đối phó với lực lượng thần bí, chỉ có sức mạnh thần bí mới có tác dụng.

Thế là, hắn ta đáp máy bay ngay trong đêm đến trấn nhỏ kia, tìm tới tòa thành kia, lại phát hiện nơi ấy đã người không lâu trông.

“Tại sao? Tại sao vu sư đại nhân không có ở đây?” Kaine Andrews hoảng hốt lo sợ.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn ta chính là lão vu sư, kết quả hiện tại ngay cả vu sư cũng không có ở đây, hắn ta còn có thể dựa vào cái gì?

Đến tận bây giờ hắn ta vẫn không thể ngờ được, người đầu tiên tất cả những chuyện này chính là lão vu sư.

Lão gia hỏa này nhìn thấu quá khứ tương lai, sau khi bố trí tất cả thỏa đáng, lập tức chạy đến Nhật Bản gặp Lâm Bắc Phàm, thứ nhất là vì tránh né Kaine Andrews đang tức giận, thứ hai là vì lão ta muốn ghi công với Lâm Bắc Phàm.

Kaine Andrews cùng với tập đoàn Andrews đã bước vào thời khắc đếm ngược...

“... Chuyện chính là như vậy.” Nhật Bản Tokyo, lão vu sư báo cáo cố gắng trong khoảng thời gian này với Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm gật đầu, biểu thị bản thân đã biết.

Lão vu sư tiếp tục báo cáo: “Dựa theo tình hình tương lai ta thấy, sau ba tháng, tập đoàn Andrews sẽ bất lực vì các khoản nợ mà tuyên bố phá sản.

Kaine Andrews vì chịu không nổi đả kích mà nổi điên. Có điều đó chỉ là giả. Người này còn ẩn giấu một khoản tài chính, ảo tưởng ngóc đầu trở lại, thực sự là không biết lượng sức...”

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Ba tháng vẫn quá chậm, nên giải quyết trong dịp Olympic đi.”

Không thấy Lâm Bắc Phàm có hành động gì, nhưng lão vu sư lại nhìn thấy, tương lai xảy ra thay đổi. Vốn dĩ chuyện cần 3 tháng mới xảy ra, lại có thể đến trước thời hạn hơn 2 tháng.

Loại hành vi thay đổi tương lai này, dù chỉ thay đổi một giờ cũng sẽ gặp phải phản phệ rất lớn.

Thế nhưng đôi phương có thể thay đổi hơn hai tháng, lại một chút chuyện cũng không có.

Nhìn người trẻ tuổi cao thâm khó lường trước mắt, lão vu sư cúi đầu thật sâu, dùng tất cả ngôn ngữ cũng không cách nào hình dung kinh hãi trong nội tâm.

Mắt thấy tập đoàn Andrews chậm chạp không bỏ ra nổi tài chính, hơn nữa lại có Jessica thuyết phục, tất cả thương nhân cung ứng hàng và ngân hàng đều nóng lòng, cùng nhau kiện tập đoàn Andrews và chủ tịch ra toà án.

Yêu cầu bọn họ trả lại tiền vay, nếu không chỉ có thể tuyên bố phá sản.

Cổ đông và thành viên hội đồng quản trị của tập đoàn Andrews cũng đang làm âm ỉ.

Còn có nhân viên phía dưới tập đoàn Andrews, thấy Andrews bấp bênh cũng hoảng theo, bắt đầu biểu tình thị uy, sớm đòi tiền lương, nếu không một khi công ty phá sản, bọn họ sẽ không thu được gì.

Còn có đám đối thủ lâu năm của Andrews, lúc này bọn họ cũng đánh ra một đòn mạnh.

Chỗ Jessica còn có mấy lão đầu tư bản đang xuất thủ, tất cả thế lực cùng nhau phát lực, Kaine Andrews tứ bề khốn đốn, rốt cục không gánh nổi mà

tuyên bố phá sản.

Chuyện tập đoàn ngàn ỨC có 100 năm lịch sử là tập đoàn Andrews tuyên bố phá sản đóng cửa, như một chất xúc tác gia tốc khủng hoảng tài chính Châu u, dẫn đến thế cục kinh tế vốn rách nát không chịu nổi lại tiến thêm một bước sụp đổ.

Chỉ số chứng khoán giảm mạnh!

Đồng Euro giảm mạnh!

Nguy hiểm thế giới tăng lên!

Thế cục kinh tế Châu u tiến thêm một bước chuyển biến xấu!

Chương 652: Ý kiến của người bị bệnh tâm thần không quan trọng!

“Kaine, người cho rằng tuyên bố phá sản là kết thúc sao?” Jessica cười lạnh.

Với nàng mà nói, đây ngã tập đoàn Andrews chỉ là một bước trong đó, mục tiêu chân chính vẫn là ca ca Kaine Andrews lãnh huyết vô tình hại phụ mẫu ruột của nàng.

Tập đoàn phá sản, hẳn ta vẫn có thể ung dung ngoài vòng pháp luật như cũ.

Thế là ngày thứ hai, Jessica kiện Kaine ra tòa án.

Hơn nữa cung cấp một chút chứng cứ chuyện xấu những năm gần đây Kaine Andrews làm ra, giết người phóng hỏa, mua hung giết người, sắp đặt giết chết phụ mẫu và muội muội của mình, chiếm đoạt tài sản gia tộc...

Những chứng cứ này là một người thân bí giao cho nàng, là chứng cứ trọng yếu nàng đánh ngã Kaine.

Hơn nữa chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, Kaine không thể chối cãi.

Không có tập đoàn Andrews làm chỗ dựa, Kaine tựa như lão hổ không có răng, sẽ bị cảnh sát bắt.

Sau đó, Kaine bị điên ở trong ngục, bởi vì đả kích liên tiếp khiến hắn ta bị điên.

Còn có báo cáo kiểm tra của bác sĩ, chứng minh Kaine Andrews có bệnh tâm thần vô cùng nghiêm trọng, không thích hợp bị giam giữ trong tù, nhất định phải đưa đến bệnh viện tâm thần.

Kaine Andrews bị xe cảnh sát áp giải đến một bệnh viện tâm thần.

“Ta là Andrews, ta có rất nhiều rất nhiều tiền, các người không thể đối xử với ta như vậy! Nếu không ta nhất định sẽ khởi tố các người... Đám khốn kiếp các người! Các người đều là đại phôi đản!” Kaine Andrews hai tay mang còng tay, giả trang ra một bộ điên cuồng ồn ào muốn đánh người, khiến hai vị cảnh sát rất phiền lòng.

“Vốn là đại phú hào ngàn ức, không ngờ chớp mắt đã mất tất cả!” Một vị trong đó sinh lòng thương hại.

“Đây là đáng đời! Rõ ràng bản thân có tiền như vậy, còn làm ra bao nhiêu chuyện khiến thần nhân cùng căm phẫn, nếu là ta ta đã sớm kéo đi bắn chết, nào có thể để hắn ta sống lâu thêm một ngày?” Một vị cảnh sát trong đó lầm bầm.

“Người là cảnh sát, người bớt nói hai câu đi!”

...

Lúc này Kaine Andrews đang giả ngây giả dại như trước, nhưng trong lòng hắn ta lại không tỉnh táo, có một cơn giận đang thiêu đốt: “Jessica người con điếm thú! Hại ta biến thành thế này, sớm muộn có một ngày để người nợ máu trả bằng máu!”

Hai vị cảnh sát dẫn hắn ta tới chỗ viện trưởng, sau đó nghiêm túc căn dặn.

“Viện trưởng, hắn xin nhờ người, hắn không chỉ là một người bị bệnh tâm thần, còn là một tên trọng phạm, người nhất định phải xem trọng hắn!”

“Hắn còn có tính nguy hiểm nhất định, người nhất định phải tăng chú ý!”

Viện trưởng cười ha hả nói: “Không vấn đề gì, bệnh nhân thế này ta thấy nhiều rồi, rất có kinh nghiệm, hai vị đồng chí cảnh sát yên tâm.”

Thấy không có gì vấn đề lớn, hai vị cảnh sát yên tâm rời đi.

Đúng lúc này, có một đám người đi vào văn phòng, một vị trong đó dáng người thướt tha, tóc vàng mắt xanh, cực kì xinh đẹp: “Ca ca thân ái của ta, vừa nghe nói người bị bệnh, ta đặc biệt đến thăm người!”

“Khốn nạn! Người là đại phiêu đản! Đừng có giết ta... Ta biết sai... Đừng có giết ta...”

Kaine Andrews giật nảy mình, sau đó bày ra một bộ sợ sệt, diên diên khùng khùng trốn trong góc, mưu tính lừa dối trót lọt.

Nhìn Kaine khúm núm, mặc dù biết đây là hắn ta giả vờ, nhưng trong lòng Jessica vẫn khoái chí vô cùng.

“Không cần phải sợ, ca ca của ta, ta sẽ không ăn người, dù sao chúng ta cũng có quan hệ máu mủ. Phụ mẫu trên trời có linh thiêng, nhìn thấy chúng ta ra tay đánh nhau nhất định sẽ rất đau lòng. Người đã làm bọn họ tổn thương, nhưng ta sẽ không!” Jessica ngồi chồm hồm xuống, nhìn Kaine Andrews, giọng điệu ôn hòa nói.

Trong lòng Kaine vui, giả ra dáng vẻ càng sợ hãi: “Đừng có giết ta... Đừng có giết ta... Ta biết lỗi rồi...”

“Yên tâm, ta không những không giết người, còn sẽ chăm sóc người thật tốt!” Jessica nở nụ cười rất đẹp: “Vì chăm sóc tốt cho người, ta đã mua bệnh viện tâm thần này, có thể chăm sóc người cả một đời, có phải người rất vui không?”

Con người Kaine co rụt lại, trong lòng cảm thấy vô cùng bất an.

Một màn này vừa lúc bị Jessica thấy được, nụ cười trên mặt nàng càng thêm thân thiết: “Ca ca của ta, có ta ở đây, người vĩnh viễn cũng đừng hòng có thể chạy thoát khỏi bệnh viện tâm thần, mặc kệ người là điên thật hay là điên giả...”

“Ha ha, người nói cái gì? Đừng có giết ta có được không? Người nói cái gì ta đều sẽ nghe...” Kaine tiếp tục giả điên.

Jessica lại giống như không nghe thấy hắn ta nói gì, ngược lại nhìn hai bắp chân có lực của hắn ta, nghĩ nghĩ nói ra: “Ta cảm thấy, vẫn nên chặt đứt cặp chân này thì tốt hơn, như vậy mới tương đối dễ trông coi không chế, viện trưởng người nói có đúng không?”

Kaine bị dọa sợ, nếu chân hắn ta bị gãy rồi, hắn ta còn ra ngoài thế nào được nữa?

Chẳng phải sẽ vĩnh viễn trở thành phế nhân sao?

Viện trưởng lo lắng nói: “Thế nhưng làm như vậy là phạm pháp...”

“Cứ nói hắn ta không cẩn thận làm gãy, dù sao người bị bệnh tâm thần, luôn có thể làm ra chuyện không thể tưởng tượng nổi, tự làm gãy hai chân mình cũng rất bình thường, chỉ cần người không việc gì là được.” Giọng Jessica lạnh như băng.

“Nhưng lỡ như người nhà hắn ta truy cứu tới...”

“Ta là thân nhân duy nhất của hắn ta, cho nên nghe ta. Về phần Kaine...” Jessica lộ ra nụ cười như có như không: “Hắn ta chỉ là một tên tâm thần, ý kiến không quan trọng.”

“Không! Jessica người không thể đối với ta như vậy! Ta là ca ca người, người không thể làm như vậy...” Kaine kích động lao đến, lại bị 2 vị bảo tiêu Jessica bắt được.

Jessica cuối cùng nhìn thoáng qua, đi ra văn phòng viện trưởng.

Nhưng hai bảo tiêu nàng không hề rời đi.

Không lâu sau đó, chỉ nghe thấy hai tiếng kêu đau thấu tim gan thảm thiết.

“Jessica người con điếm này! Ta vĩnh viễn cũng sẽ không bỏ qua cho người! Ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho người...”

Trên mặt Jessica lại không có bất kỳ biểu tình gì.

Đôi với nàng mà nói, không tự tay giết ca ca mình đã có thể tính là hết tình hết nghĩa.

Hai cái chân, chia ra đại diện cho mạng của phụ mẫu nàng. Từ nay về sau, hấn ta chỉ là một tên phế nhân, chỉ có thể ở lại trong bệnh viện tâm thần, vĩnh viễn bị giam lỏng ở chỗ này, vĩnh viễn không có cơ hội ra ngoài làm ác.

Nàng cũng sẽ nuôi Kaine cả một đời, để hấn ta thọ hết chết già, cũng tính xứng đáng với phụ mẫu mình.

Cùng ngày, nàng tới mộ viếng tế phụ mẫu mình.

Đây là lần đầu tiên nàng tới đây trong suốt hơn một năm qua, không khỏi lệ rơi đầy mặt.

“Ba ba mù mù, ta đã báo thù cho các ngài! Nhưng ta biết, trong lòng các ngài vẫn yêu thương Kaine, cho dù hấn phạm phải tội lớn như vậy cũng sẽ tha thứ hấn, cho nên ta không giết hấn, chỉ giam hấn lại, nuôi cả một đời. Các ngài trên trời có linh thiêng cũng có thể yên nghỉ, chúc các ngài ở thiên đường mãi mãi hạnh phúc!”

Cùng ngày, Jessica nói rất nhiều, đợi đến buổi tối mới rời khỏi.

Liên tục mấy ngày đều là như thế, dường như nàng muốn thông qua phương thức này bù đắp thiếu hụt suốt một năm qua. Mấy ngày sau, trong lòng nàng mới cảm thấy dễ chịu hơn chút, sau đó nàng lại cảm thấy trống rỗng vô cùng, còn có mờ mịt.

Hiện tại thù đã được báo, mất đi động lực, bản thân nàng cô đơn sống trên đời này còn có ý nghĩa gì?

Lúc này, mặt Lâm Bắc Phàm ánh vào nội tâm.

Toả ra hy vọng, lấp kín tâm hồn trống rỗng của nàng.

“Đại sư, sau khi chuyện ở Châu u kết thúc, ta sẽ đi tìm ngươi!” Jessica kiên định nói.

Chương 653: Vọng Khí Thuật thăng cấp, cơ thể thay đổi lớn!

Cuối cùng Olympic kéo dài hơn nửa tháng đã kết thúc.

Đoạn đại diện Trung Quốc xếp hạng thứ hai trên bảng huy chương vàng, xếp hạng thứ ba trên bảng tổng huy chương, giữ được tiêu chuẩn trước sau như một.

Thế nhưng, chuyện khiến người ta phải bàn tán say sưa về bữa tiệc Olympic lần này vẫn là sự kiện thuốc kích thích của Australia, kéo toàn bộ đội Australia vào, trở thành sự sỉ nhục của quốc gia, trò cười của toàn thế giới.

Còn có Holden, bây giờ cũng trở thành đối tượng bị toàn thế giới công kích, vừa ăn cướp vừa la làng, kết quả kéo cả bản thân vào.

Có một câu danh ngôn rất phù hợp: “Làm người không thể quá Holden!”

Nghe nói gia hỏa này đi đến chỗ nào cũng không biết điều, dù trong đội tuyển quốc gia cũng nhìn hấn ta khó chịu, cho rằng hấn ta là tên hỗn đản mang đến tất cả, là miệng quạ đen của hấn ta khiến Australia sụp đổ.

Ngoại trừ cái đó ra, lần Olympic này không còn điều gì khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Trên thực tế, từ lần Olympic Bắc Kinh 2008, đã đẩy Olympic về phía cao trào của lịch sử, sau này ngày càng sa sút, lần sau không bằng lần trước, càng ngày càng kém.

Hơn nữa, áp lực tài chính của Olympic cũng khiến các quốc gia khổ không thể tả, hao người tốn của, vì vậy bây giờ càng ngày càng ít quốc gia nhận tổ chức Olympic, còn có người đề nghị để Trung Quốc tổ chức thêm một lần nữa, nhưng Trung Quốc lại không bằng lòng.

Muốn tìm chúng ta để lợi dụng, không có cửa đâu!

Dù sao đã từng tổ chức Olympic, chúng ta cũng đủ hài lòng, không muốn vất vả vậy nữa.

Vì vậy, các người thích thế nào cứ làm như thế, đừng nhắc đến chúng ta!

Olympic kết thúc, các minh tinh giới giải trí lại bắt đầu dần dần chiếm lĩnh tin tức đầu đề, lại có một vài tin đồn.

Sau khi Lâm Bắc Phàm về nước, phim điện ảnh 《Vô Gian Đạo》 quy tụ dàn minh tinh trải qua hai tháng quay chụp căng thẳng, một tháng chế tác hậu kỳ, sắp được công chiếu. Còn có chương trình giải trí 《Joyful Comedians》 đã quay được hai tập, cuối cùng cũng sắp ra mắt khán giả.

Bởi vì quy tụ dàn diễn viên hài hàng đầu cả nước, thể hiện những màn trình diễn hiệu ứng hài đặc biệt, mang đến sự vui vẻ và thoải mái cho cuộc sống căng thẳng của mọi người, vì vậy một khi chương trình này được đẩy ra sẽ nhận được sự khen ngợi rộng rãi, tỉ suất người xem rất cao.

Rất nhiều diễn viên hài tham gia chương trình này đều nổi tiếng.

Quách Đắc Cương trở thành diễn viên hài nổi tiếng cả nước, một câu “Quách đại gia” cũng khiến người ta nhớ đến cái đầu tròn trịa của hắn ta, còn có cái miệng khiến người ta cười đến không dừng được.

Diễn viên tương thanh Tiểu Nhạc Nhạc cũng vì khuôn mặt giống khoai tây của hắn ta, còn có cách biểu diễn vụng về đáng yêu mà nổi tiếng.

Còn có một nữ diễn viên hài mập mập tên là Cổ Tiểu Linh cũng vì vậy mà nổi tiếng.

Ngoài ra một số diễn viên hài khác, cũng được giới thiệu từng người một ở đây.

Tóm lại, rất nhiều diễn viên hài ngày thường nhìn quen mắt những không thể gọi tên đều nổi tiếng.

Sân khấu 《Joyful Comedians》 này, đã trở thành cung điện mà diễn viên hài cả nước tha thiết ước mơ.

Rất nhiều diễn viên hài ngày thường không thèm để ý đều liên lạc với Tinh Quang, liên lạc với Quách đại gia hy vọng có thể leo lên sân khấu này, Quách đại gia cũng được coi là người lên kế hoạch chương trình, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, thật sự rất vui sướng, bước đi cũng mang gió.

“Quách đại gia, có phải gần đây người sống rất thoải mái không?” Lâm Bắc Phàm cười hỏi.

“Đúng vậy.” Quách đại gia kéo dài giọng, mặt mày hớn hờ.

Nếu trên đầu có tóc, chỉ sợ cũng bay lên.

“Người tuyệt đối không được quên nhân tình của ta!” Lâm Bắc Phàm vỗ vai của hắn ta, sau đó cười híp mắt rời đi.

Khuôn mặt Quách đại gia lập tức cứng đờ, biến thành mặt mướp đắng.

Nhân tình của siêu cấp lão đại Lâm Bắc Phàm cũng không dễ trả...

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Bắc Phàm vang lên một giọng nói.

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

“Lại đến lúc thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Mới qua hơn hai tháng lại có thể thăng cấp, tài phú tăng trưởng nhanh như vậy, chủ yếu vẫn được lợi từ khủng hoảng công trái của Châu u.

Sau khi tập đoàn trăm tỷ lâu năm Andrews đóng cửa, ảnh hưởng quá lớn, đẩy mạnh khủng hoảng công trái chuyển biến xấu, thế là kinh tế một lần nữa chảy về, đồng Euro lại lần nữa sụt giảm mạnh, Lâm Bắc Phàm điên cuồng vớt một khoản.

Thế nhưng, có lẽ đây là lần vơ vét nhiều tiền cuối cùng của Lâm Bắc Phàm.

Bởi vì đồng Euro đã giảm xuống 40% giá trị, đã giảm đến không thể giảm nữa, giảm đến mức độ có hạn.

Trong khoảng thời gian 2 – 3 năm sau đó, kinh tế Châu u sẽ giữ nguyên sự đình trệ, sau đó kéo dài ảnh hưởng toàn cầu, khiến kinh tế toàn cầu chậm dần, cũng không có nhiều cơ hội kiếm nhiều tiền nữa.

Lại làm thêm một lần khủng hoảng kinh tế nữa, chỉ sợ toàn thế giới đều không chịu được sự giày vò của hẳn.

Đến lúc đó người chịu khổ gặp nạn vẫn là ngàn vạn dân chúng bình thường, hơn nữa toàn thế giới sẽ trở nên rất hỗn loạn, cứ nhìn Châu u là biết, bây giờ các công nhân không đi làm việc, ngày nào cũng biểu tình thị uy, vô cùng ồn ào.

Tuy Lâm Bắc Phàm không phải thánh mẫu, những cũng không hại nhiều người thâm như vậy.

Hoàn cảnh kinh tế hòa bình ổn định, càng có lợi cho việc kiếm tiền hơn.

Lâm Bắc Phàm đã cân nhắc rút tài chính ra, nếu không cứ đặt ở thị trường ngoại tệ không chỉ tiền ký quý mà lãi cũng là một khoản chi phí lớn.

Có thể cân nhắc dùng số tiền kia mua một chút tài sản có chất lượng tốt lại giá rẻ trong lúc kinh tế đình trệ.

Thế nhưng, đây chủ yếu là vấn đề Jessica cần suy tính.

Bây giờ Lâm Bắc Phàm chỉ nghĩ –

“Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mới kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay lúc này, cơ thể của Lâm Bắc Phàm trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy, lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn.

Tất cả mọi thứ xung quanh đều rất thân thiết, dù là trên trời hay dưới đất, cứ như toàn bộ địa cầu đều trở thành vườn hoa của hẳn, muốn giày vò như thế

nào cũng không thành vấn đề.

Đúng lúc này, giác quan của Lâm Bắc Phàm càng tinh tế tỉ mỉ hơn.

Hắn cảm thấy mỗi một phân tử, mỗi một nguyên tử tạo thành vật chất đều sinh động hơn, cứ như từng tiểu tinh linh.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy có vô số liên hệ với bọn chúng, cảm giác dường như bản thân có thể liên hệ bọn chúng, cảm giác mình có thể khống chế bọn chúng như khống chế phong vũ lôi điện.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng ký chủ đã tăng Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư ‘Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn’ (80%) lên tới cảnh giới đại thành! Thuộc tính cơ sở gia tăng 8 điểm, thọ mệnh tăng lên 20 năm!”

“Keng! Bởi vì toàn bộ thuộc tính cơ sở của ký chủ đã vượt qua 100, vì vậy cơ thể tiến hóa thành thần thể!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư của ký chủ đã đạt tới cảnh giới đại thành, đặc biệt thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Táp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiên:

Thuộc tính: Lực lượng 102, tốc độ 102, phòng ngự 102, khôi phục 102, khống chế 102, tinh thần 102

Thọ mệnh: 480 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tâu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (80%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x9, Hắc Kim Tạp x0

Tài phú: 8012 ỨC

Đã dùng: 8000 ỨC

Còn dư: 12 ỨC

Chương 654: Trên mặt trăng có người ngoài hành tinh?

“Thuộc tính đột phá 100, cơ thể tiến hóa thành thần thể?” Trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy mong chờ.

Thượng Thương Chi Nhân đột nhiên lóe lên, xuất hiện trên núi Everest.

Lúc này, tuyết trắng mênh mông, rặng núi liên miên, một ngọn núi cao lớn đứng vững trên tầng mây, thoạt nhìn nguy nga hào hùng như thế, đây là ngọn núi Everest cao nhất thế giới.

Cơ thể Lâm Bắc Phàm hạ xuống từ trên trời, đứng trên đỉnh Everest.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm chỉ mặc quần áo mỏng manh, áo ngắn tay quần dài, quần áo mùa hè tiêu chuẩn.

Đứng trên đỉnh núi cao tuyết trắng mênh mông này, theo lý mà nói cả người nên cảm thấy rất lạnh, thậm chí còn khiến cơ thể lạnh cứng.

Nhưng Lâm Bắc Phàm chỉ cảm thấy hơi lạnh, không có cảm giác khác.

Cơ thể của hắn vẫn duy trì nhiệt độ ổn định 36 độ.

Cơ thể lại lóe lên, Lâm Bắc Phàm xuất hiện ở Nam Cực.

Hàng năm nhiệt độ ở nơi này đều đạt đến âm 30 – 40 độ, thậm chí lúc lạnh nhất còn đạt đến âm 80 độ, nhưng Lâm Bắc Phàm đứng sâu trong băng tuyết, vẫn chỉ cảm thấy hơi lạnh, tất cả các triệu chứng bệnh tật đều bình thường.

Lại lần nữa lóe lên, xuất hiện ở miệng núi lửa đang hoạt động mạnh.

Phía dưới là dung nham nóng hổi, hơi nóng cuộn cuộn bốc lên, gần như có thể nướng chín đồ ăn.

Lâm Bắc Phàm cũng chỉ cảm thấy hơi nóng, sau đó lại không có cảm giác. Nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn nhanh chóng rời khỏi nơi này, bởi vì quần áo của hắn không chịu được sự thiêu đốt của nhiệt độ nóng.

Lâm Bắc Phàm còn bỏ tay vào nước đun sôi, kết quả không có chút việc gì.

Thậm chí còn dùng lửa để nướng, vẫn không có việc gì.

Lấy một tấm thép dày 10cm, kết quả bị hấn trực tiếp đánh xuyên qua.

Xe container nặng mười mấy tấn, bị hấn tùy tiện nhấc lên.

“Bây giờ có thể nói cơ thể không cảm thấy nóng lạnh! Thậm chí còn rất cứng rắn, chỉ sợ dù là sao hợp kim nhôm thép đều không cắt rách da của ta, tay không đỡ đạn cũng không có vấn đề gì.” Lâm Bắc Phàm rút ra một kết luận nhỏ.

Nhìn về phía mặt biển mênh mông, Lâm Bắc Phàm nhảy xuống biển sâu, sau đó không ngừng lặn xuống.

20 mét!

30 mét!

40 mét!

...

Nhanh chóng vượt qua cực hạn của loài người, đột phá 200 mét!

Nhưng điều này còn lâu mới đạt đến cực hạn của Lâm Bắc Phàm, thậm chí đến bây giờ còn chưa cảm nhận được chút áp lực nào.

Thế là, Lâm Bắc Phàm tiếp tục lặn xuống.

300 mét!

400 mét!

...

Lúc đạt đến cửa ải ngàn mét, Lâm Bắc Phàm mới cảm nhận được chút áp lực.

Sau đó vượt qua cửa ải ngàn mét, tiếp tục lặn xuống.

2000 mét!

3000 mét!

...

Lặn xuống tận một vạn mét, Lâm Bắc Phàm mới cảm nhận đã đạt đến cực hạn.

Ở độ sâu này, trước mắt loài người phải dựa vào máy móc mới có thể xuống đến độ sâu này, còn Lâm Bắc Phàm lại dựa vào cơ thể của mình đến được. Trôi lơ lửng ở mực biển dưới một vạn mét, một màu tối đen, vạn vật yên ắng.

Bởi vì ở nơi này, cường độ áp lực thật sự quá lớn, có rất nhiều sinh vật biển đều không thể sống sót.

Lâm Bắc Phàm còn phát hiện một vấn đề quan trọng, đó chính là bản thân không cần hô hấp.

Cơ thể của hắn có thể tự động hấp thu năng lượng từ xung quanh, giữ được những điều cần thiết cho cơ thể. Có nghĩa, từ nay về sau hắn không cần ăn gì nữa, cũng không cần phải uống.

Chỉ cần có năng lượng, hắn vẫn có thể sống sót.

Dù địa cầu bị ô nhiễm hạt nhân, đối với hắn cũng không phải là vấn đề.

Có thể nói, bây giờ hắn đã hoàn toàn thoát khỏi phạm vi loài người, thậm chí còn thoát khỏi phạm trù sinh vật của địa cầu.

“Cơ thể của ta có thể đối kháng chịu sức nén, không hô hấp cũng có thể sống, có phải điều này cũng có nghĩa vụ trụ không phải là trở ngại với ta?”

Lâm Bắc Phàm nghĩ đến đây cũng rất kích động, cơ thể lóe lên, hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân trôi dạt trên không trung, ánh mắt nhìn về phía vũ trụ bên ngoài địa cầu, nơi đó bao la vô biên, cũng tràn ngập sự thần bí vô tận.

Sau đó, Lâm Bắc Phàm vượt qua tầng khí quyển, bay ra ngoài.

Trôi nổi ở trong không trung, từ từ hiện thành cơ thể, phát hiện không có chút việc gì, cảm giác thật sự không khác gì lúc bình thường, nhưng không có lực hút của trái đất, cảm thấy hơi không quen.

“Thật sự có thể!” Lúc này Lâm Bắc Phàm rất kích động.

Đây mới là bay trên trời thật sự, không dựa vào thiết bị khoa học, cũng không dựa vào sự thần thông của hắn, cứ trôi nổi ở trong không gian như vậy, không có chỗ dựa, không có lực hút, lại không bị gò bó.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm vui sướng như một hài tử.

Trên thực tế, bất kỳ người nào trôi nổi trong không gian như hắn, cũng sẽ hưng phấn như thế.

Chơi một lúc, cuối cùng tâm trạng của Lâm Bắc Phàm đã bình tĩnh lại.

Bởi vì hắn phát hiện cứ vòng qua vòng lại, lăn qua lăn lại như vậy không bỏ chút sức nào cũng không thể đi đến chỗ xa hơn.

Thì ra kỹ năng của hắn cũng không có nhiều tác dụng.

Trừ khi hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân, nếu không có lẽ chỉ có thể ở lại đây đến già.

Vì vậy, dù người có thể sống sót trong vũ trụ, nhưng vũ trụ vẫn rất nguy hiểm, có thể lấy mạng người bất cứ lúc nào.

Nhìn mặt trăng ở phía xa, Lâm Bắc Phàm hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn bay lên.

Sau đó hiện ra hình người, bước ở trên mặt trăng.

“Hiện tại, ta là người Trung Quốc đầu tiên bước trên mặt trăng!” Lâm Bắc Phàm kêu ngạo tuyên bố.

Đứng trên mặt trăng nhìn về phía địa cầu, phát hiện địa cầu như một quả bóng xanh thẫm, tỏa ra ánh sáng đặc biệt.

Đúng lúc này, trạm không gian quốc tế phát ra âm thanh cảnh báo dữ dội.

“Phát hiện dấu hiệu sự sống trên mặt trăng!”

“Phát hiện dấu hiệu sự sống trên mặt trăng!”

...

Người ở trạm không gian đều ngơ ngác.

Cùng lúc đó, tin tức này cũng bị gửi về địa cầu, các nhà khoa học đang theo dõi cũng ngơ ngác.

“Phát hiện dấu hiệu sự sống trên mặt trăng, điều này sao có thể?”

“Không phải đã giám sát rất nhiều lần rồi à, trước kia đều không có sao lần này lại có?”

“Có phải hệ thống xảy ra sai lầm không?”

“Trò đùa này không buồn cười chút nào!”

...

Nhưng vào lúc này, trạm quốc tế không gian lại gửi về một ảnh chụp nhiệt tượng. Nhìn vào trong bức ảnh, trên mặt trăng tối tăm mờ mịt lại xuất hiện một điểm xanh đỏ, nhìn giống như hình người.

Tất cả nhà khoa học lại lần nữa ngỡ ngác.

“Lại là hình người, chẳng lẽ là người ngoài hành tinh? Hoặc là người ở trên mặt trăng?”

“Sao trên mặt trăng lại có sinh vật sống?”

“Đây chắc chắn là trò đùa của thượng đế!”

“Ta càng có khuynh hướng thiết bị hỏng hóc, điều này không thể là thật!”

...

Lâm Bắc Phàm chỉ ở trên mặt trăng mười mấy giây liền rời đi luôn, hồn nhiên không biết bản thân đã mang đến bao nhiêu rắc rối cho trạm không gian quốc tế và các nhà khoa học ở trên địa cầu.

Lúc bọn họ lại lần nữa giám sát mặt trăng, muốn lấy được tin tức chắc chắn hơn, lại phát hiện không có gì hết. Mặt trăng vẫn là mặt trăng kia, không có gì khác biệt với lúc bọn họ giám sát vào ngày thường.

Có người tin tưởng vững chắc đó là người ngoài hành tinh, hoặc phải nói là người mặt trăng.

Nhưng cũng có người cho rằng có lẽ thiết bị xảy ra sai lầm, vì vậy chỉ quay chụp được bức ảnh bề ngoài, chuyện này thường xuyên xảy ra, vì vậy không cần quá ngạc nhiên.

Chuyện này được vinh dự gọi là sự kiện “bóng người thần bí”, trở thành một trong những bí ẩn vũ trụ không có lời giải đáp của năm 2020.

Chương 655: Nhân đạo, năng lực sáng tạo!

Thí nghiệm xong uy lực thần thể, Lâm Bắc Phàm quay về trên địa cầu.

Vốn hấn còn muốn đột phá mặt trăng đến những tinh cầu khác xem một chút, lại phát hiện thật ra Thượng Thương Chi Nhãn của mình dựa vào địa cầu, chỉ có thể đi dạo chơi xung quanh, còn chưa thể đi quá xa.

Nếu địa cầu bị hủy diệt, bản thân cũng không có chút sức nào.

Mặc dù hơi tiếc nuối, nhưng Lâm Bắc Phàm tin tưởng sớm muộn cũng có một ngày bản thân có thể thoát khỏi gông xiềng địa cầu, thực hiện sự siêu thoát chân chính.

Bây giờ, hấn muốn thử nghiệm năng lực có được từ Thiên Tử Vọng Khí Thuật. Đã có thể trực tiếp nối liền phân tử và nguyên tử, năng lực này thật sự quá kỳ diệu, Lâm Bắc Phàm đưa tay ra, nói một câu: “Nước đến!”

Chỉ thấy trong tay của hấn nhanh chóng ngưng kết thành một bọt nước nhỏ, sau đó bọt nước nhỏ nhanh chóng biến lớn, biến thành một giọt nước, cuối cùng biến thành lớn như quả bóng rổ, trôi lơ lửng ở trên tay, như một quả cầu thủy tinh to lớn.

Vừa rồi, Lâm Bắc Phàm sử dụng năng lực mới có được, kết nối phân tử nước tràn ngập xung quanh, để bọt chúng chạy tới tập trung lại, sau đó ngưng kết thành một quả bóng nước lớn.

Đây là một quả bóng nước vô cùng sạch sẽ, chỉ cấu thành từ phân tử nước, không có vật chất khác.

Lâm Bắc Phàm nhìn thấy vô cùng mới lạ: “Năng lực này thật sự quá thần kỳ, cứ như ma pháp vậy!”

Thật sự giống như thuật bóng nước ở trong ma pháp vậy.

Lâm Bắc Phàm đập tan nó, sau đó lại nói một câu: “Nước đến!”

Trên tay lại nhanh chóng hình thành một quả bóng nước.

Nhưng lúc này lại hoàn toàn khác biệt với quả bóng nước ban đầu, bởi vì quả bóng nước này do Lâm Bắc Phàm triệu hoán phân tử oxi và phân tử hydro ở xung quanh đến ngưng kết lại, đã liên quan đến lĩnh vực hóa học.

Vốn muốn hai phân tử này hợp thành nước là một quá trình hóa học khá phức tạp, nhưng ở trong tay của Lâm Bắc Phàm lại chỉ là một suy nghĩ, lập tức tạo ra, vô cùng thần kỳ.

“Tán!” Lâm Bắc Phàm lại nói một câu.

Quả cầu nước lớn này nhanh chóng nhỏ đi, sau đó hóa thành hư không.

Lâm Bắc Phàm lại lần nữa sử dụng năng lực của mình, hóa giải phân tử nước thành phân tử oxi và phân tử hydro.

Sau đó Lâm Bắc Phàm trao đổi các nguyên tử và phân tử khác, nói ví dụ như nguyên tử sắt, kết nối nguyên tử sắt trong vòng mấy dặm xung quanh nhanh chóng ngưng kết thành một quả cầu sắt to lớn, sau đó dưới sự khống chế của Lâm Bắc Phàm biến thành đủ loại hình dáng, tròn, dẹp, vuông, biến thành xe hơi, biến thành giường, biến thành súng, biến thành pho tượng...

Còn biến ra một cục vàng sáng long lanh.

Muốn triệu hoán phân tử nguyên tử gì cũng được, muốn biến thể nào cũng được.

Lâm Bắc Phàm móc điện thoại của mình ra, sau đó triệu hoán nguyên tử và phân tử để tiến hành chế tạo, cuối cùng lại làm ra một cái giống như đúc, chỉ cần sạc điện là có thể dùng.

Thậm chí, hắn còn triệu hoán một số lượng lớn phân tử oxi, phân tử than, phân tử hydro đủ loại, tốn hết công sức ngưng kết ra một gốc cây nhỏ xanh biếc. Mặc dù không có sự sống, nhưng thật sự là một gốc cây nhỏ.

...

Trải qua nhiều lần thí nghiệm, Lâm Bắc Phàm đưa ra được một kết luận: “Năng lực này... Đem đến cho ta năng lực sáng tạo!”

Cảm xúc trong lòng hắn chập trùng, không kiềm chế được.

Năng lực này quá bug, đã vượt qua năng lực trước đó, cho phép hắn có thể sáng tạo ra tất cả mọi thứ ngoại trừ sinh mệnh cứ như vị thần tạo hóa, thật

sự khiến người ta khó có thể tự điều khiển.

Nếu người có tính cách xấu xa, chỉ sợ sau khi đạt được năng lực này sẽ đi trên con đường hắc ám.

Sẽ nảy sinh suy nghĩ nguy hiểm thống trị địa cầu, hoặc là hủy diệt địa cầu đủ loại.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lười biếng đã quen, hẳn cảm thấy cuộc sống hiện tại của mình đã rất tốt, không cần thiết phải đi giày vò những việc nhàm chán này, vì vậy cũng không chịu quá nhiều ảnh hưởng.

Tiếp tục suy nghĩ đến năng lực này.

Lại nghĩ đến năng lực lấy được từ hai cấp độ trước đó, đều là năng lực rất bug, một cái khống chế trời, một cái khống chế đất, phân chia ra đại diện cho Thiên đạo và Địa đạo.

“Nói vậy, năng lực sáng tạo này của ta đại diện cho Nhân đạo?”

“Bởi vì học được sáng tạo, mới được gọi là nhân!”

“Chỉ có sáng tạo, mới không ngừng tiến bộ!”

“Nhìn lại mấy ngàn năm lịch sử của loài người, vẫn luôn ở trong quá trình sáng tạo!”

“Bởi vì sáng tạo, mới có được thế giới phức tạp đặc sắc như bây giờ!”

Lâm Bắc Phàm hiểu ra, 《Thiên Tử Vọng Khí Thuật》 tầng thứ tư cho phép hắn nắm giữ ba giới Thiên Địa Nhân, cuối cùng thực hiện siêu thoát.

Đương nhiên, đó là việc sau này, Lâm Bắc Phàm càng muốn dùng năng lực hiện tại chế tác một vài thứ.

Đơn giản muốn làm là làm, Lâm Bắc Phàm triệu hoán phân tử than ở xung quanh, sau đó tiến hành sắp xếp một lần nữa, chế tác một viên kim cương lớn có vẻ rất giả nhưng thật ra là thật.

Có một cái to như quả bóng rổ, nặng mười mấy kilogam, chiếu sáng lập lánh, đặc biệt mê người.

“Nếu cầm thứ này đi đấu giá, ít nhất có thể bán được 100 ức Dollar!” Trong lòng Lâm Bắc Phàm tràn đầy hồi hận: “Nếu ta sớm có được năng lực này, đã sớm là phú ông trăm tỷ, đâu cần giày vò đến bây giờ?”

Hắn có thể biến ra vô số trang sức, vô số vàng bạc, sau đó cầm đi bán, chắc chắn sẽ phát lên rất nhanh.

Nhưng bây giờ tài sản cá nhân của hắn đã đạt đến 8000 ức, cộng lại với tức phụ đạt đến mức 16000 ức nguyên, tài sản quá hùng hậu, dù có bán số vàng bạc châu báu này đi cũng không thể tăng giá trị tài sản được bao nhiêu.

Ngược lại còn vì cung cấp quá nhiều, dẫn đến số vàng bạc châu báu này bị giảm giá trị, thậm chí còn khiến thị trường sụp đổ.

...

Vốn hắn còn cảm thấy dưới đáy biển có rất nhiều châu báu quý giá mỹ lệ như thế, nhưng bây giờ hắn tiện tay là có thể biến ra, lại cảm thấy rất tẻ nhạt vô vị, không thú vị chút nào.

Cũng như lúc này hắn ôm một viên kim cương vô cùng to lớn, vốn nên cảm thấy hưng phấn, bây giờ lại cảm giác như ôm một tảng đá lớn.

Ngoại trừ nặng, cũng không còn cảm tưởng nào khác nữa.

Làm viên kim cương tan biến, Lâm Bắc Phàm thở dài: “Sự theo đuổi càng ngày càng ít, có đôi khi thật sự cảm thấy mình càng ngày càng không giống người...”

Với điều kiện hiện tại của hắn, có thứ gì không mua được?

Dù không mua được, hắn cũng có thể biến ra.

Ngay cả tiền cũng có thể trực tiếp biến ra, cam đoan người không nhìn ra thật giả.

Vì vậy sự theo đuổi vật chất đã là râu ria.

Bây giờ càng hưởng thụ phương diện tinh thần hơn.

Ví dụ như hưởng thụ khoảng thời gian ở bên hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị, hưởng thụ khoảng thời gian nói mĩa chọc cười với đám bạn vong niên kia, hưởng thụ các tác phẩm ở thời không khác được chuyển đến nơi này, cảm giác thành tựu khi có thể khiến tất cả mọi người vui vẻ và hạnh phúc.

Thình thoảng còn lợi dụng năng lực của mình làm ra trò đùa quái đản, thỏa mãn hứng thú xấu xa của bản thân.

“Nếu không thật sự lo lắng có một ngày, ta sẽ vô tình tuyệt nghĩa giống như thần linh cao cao tại thượng!”

Lần thăng cấp năng lực này, không phải mang đến cho Lâm Bắc Phàm một năng lực càng cường đại hơn, mà là một lần thấu hiểu tâm linh, hiểu rõ sự theo đuổi trong lòng, khiến bản thân không đến mức mất phương hướng.

“Nên quay về với lão bà thôi!”

Chương 656: Sắp đến Châu Phi quay 《Chiến Lang》!

Vài ngày sau, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đều rửa bát ở trong phòng bếp.

Bạch Thanh Tuyết nhỏ giọng nói với Vũ Thiên Mị: “Yêu tinh, ngươi có cảm thấy gần đây lão công khác lắm không?”

“Khác lắm...” Vũ Thiên Mị suy nghĩ, nói: “Thật sự hơi khác biệt, nhưng cũng không nói ra được là vì sao.”

“Có phải cảm giác hắn càng dịu dàng, đặc biệt dính người hơn không?” Trên mặt Bạch Thanh Tuyết nở nụ cười hạnh phúc, vừa rửa bát vừa nói: “Tuy lúc trước hắn cũng dịu dàng quan tâm, nhưng còn có chút chủ nghĩa đại nam tử, tình cảm khá kín đáo. Nhưng bây giờ ta cảm thấy hắn đã biến thành một tiểu nam nhân, đặc biệt thích dính người!”

“Nữ Vương đại nhân, người nói vậy ta cũng cảm thấy đúng!” Vũ Thiên Mị mỉm cười: “Gần đây thỉnh thoảng lại cho ta một số bất ngờ nhỏ, cảm giác một tiểu nam sinh có mối tình đầu vậy, cũng đã là vợ chồng!”

“Chẳng lẽ người không thích dáng vẻ này của hấn?”

“Đương nhiên thích!” Khuôn mặt Vũ Thiên Mị đỏ bừng: “Nữ Vương đại nhân người có phát hiện không, gần đây hấn nấu ăn cũng tốn rất nhiều công sức, lúc trước nấu ăn chỉ cần ăn ngon là mặc kệ, bây giờ còn làm ra rất nhiều kiểu, nói ví dụ như xếp thành hình trái tim, thông qua đồ ăn để bày tỏ yêu thương, thường xuyên khiến ta thấy xấu hổ!”

“Đêm qua hấn còn hát tình ca cho ta nghe đấy!”

“Ha ha...”

Hai nữ nhân vừa nói vừa cười.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại ôm tiểu công chúa mèo Ragdoll, tô vẽ rồi hỏi: “Tiểu công chúa, người nói ngày mai ta tặng các nàng món quà gì mới được? Rất nhiều thứ có tặng cũng không có ý nghĩa...”

“Chuẩn bị thêm đồ ăn là được, meo...” Tiểu công chúa liếm môi một cái: “Cũng chuẩn bị cho ta một chút!”

“Người là con mèo tham ăn!” Lâm Bắc Phàm tức giận.

Hai nữ nhân rửa bát xong, cười khúc khích đi tới, Lâm Bắc Phàm lập tức dọn dẹp mấy thứ mình đang bày ra.

Vẻ mặt bình tĩnh xem tivi, vuốt ve mèo nhỏ.

Hai nữ nhân chia ra ngồi hai bên của Lâm Bắc Phàm.

“Lão công, vừa rồi người đang làm gì thế?” Bạch Thanh Tuyết tươi cười hỏi.

“Đúng! Nhanh chóng thành thật khai báo đi, nếu không chàng sẽ biết tay!” Vũ Thiên Mị ra vẻ dữ dằn hỏi.

Lâm Bắc Phàm bó tay, hai nữ nhân này luôn một người đóng vai mặt đỏ một người đóng vai mặt đen, bắt bí hẳn rất đúng chỗ.

“Không có gì, sau này các nàng sẽ biết!” Lâm Bắc Phàm tỏ ra thần bí.

“Hừ!” Hai nữ nhân tỏ vẻ tức giận, trong lòng lại chờ mong.

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm thật sự cho bọn họ một điều vô cùng bất ngờ.

Lúc này đã đến giữa tháng tám, bữa tiệc Olympic vừa qua, làn sóng còn chưa rút đi, chương trình giải trí 《Tới Đi, Quán Quân》 được khán giả mong chờ nhất đã bắt đầu mời quán quân Olympic đến tiến hành ghi hình chương trình, chuẩn bị phát sóng vào tháng chín.

Mặc khác, 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đã được phát sóng, bởi vì có sự ảnh hưởng của mùa thứ nhất, vì vậy mùa này có rất nhiều ngư nhân xuất hiện, cạnh tranh kịch liệt hơn, chương trình càng thêm phần kích.

Cứ vậy, Tinh Quang nắm giữ ba chương trình giải trí vương bài 《Joyful Comedians》 《Tới Đi, Quán Quân》 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》, hơn nữa còn có chương trình uy tín lâu năm 《Phi Thành Vật Nhiều》 《Phi Nhĩ Mạc Chúc》 《Trù Vương Tranh Phách》, lấp đầy thời gian hoàng kim từ thứ sáu đến chủ nhật.

Bây giờ đến cuối tuần, khán giả mở tivi, lựa chọn đầu tiên là Tinh Quang, cũng có thể xem cả một ngày.

Cuối cùng 《Thần Điều Hiệp Lữ》 đã kết thúc tốt đẹp. Dù là trong thời kỳ diễn ra bữa tiệc Olympic, tỉ suất người xem cũng không chịu quá nhiều ảnh hưởng, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.66%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 8.23%, xung bá trong cả kỳ nghỉ hè.

Phim điện ảnh 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 công chiếu hơn một tháng cũng dừng chiếu. Thu hoạch được tổng doanh thu phòng bán vé 58 ức nguyên,

đồng thời nâng đỡ một đám diễn viên nổi tiếng, hơn phân nửa diễn viên trong lớp huấn luyện đánh võ đều nổi tiếng, ai ai cũng biết.

Có thể nói, kỳ nghỉ hè này là tháng thu hoạch nhiều nhất của Tỉnh Quang.

Còn có phim phóng sự mỹ thực 《 Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 》 vẫn chỉ nghe tiếng chưa được gặp mặt, thần long thấy đầu không thấy đuôi trên cơ bản đã quay chụp xong, chỉ còn lại một số công việc cuối cùng, sắp tiến vào giai đoạn chế tác hậu kỳ, sẽ ra mắt khán giả vào khoảng tháng 11. Đến lúc đó sẽ mang đến bữa tiệc mỹ thực rất đặc biệt.

Còn có một số hạng mục mới đã bắt đầu được chuẩn bị.

Chương trình giải trí cấp hiện tượng 《 Sing!China 》 đã tổ chức buổi thử giọng hát hay trên cả nước, chuẩn bị chế tạo một bữa tiệc âm nhạc.

Bộ phim truyền hình 《 Tiên Kiếm Kỳ Hiệp 》 《 Vì Sao Đưa Anh Đến 》 đã hoàn thành việc tuyển chọn, dựa theo phong độ và độ hot này, Lưu Thiên Tiên lại lần nữa được chọn làm nữ chính của 《 Tiên Kiếm Kỳ Hiệp 》 , cùng một vị diễn viên mới khác hợp tác quay chụp.

《 Vì Sao Đưa Anh Đến 》 là một bộ phim truyền hình quảng cáo điển hình, đã sớm hoàn thành việc tuyển chọn đồng thời bắt đầu quay chụp, sẽ được phát sóng vào khoảng tháng 11.

Phim điện ảnh có 《 Chiến Lang 》 và 《 Dying To Survive 》 .

Bởi vì 《 Dying to Survive 》 có sức ảnh hưởng xã hội, Tỉnh Quang vô cùng coi trọng, vì vậy có yêu cầu rất cao với diễn viên, còn đang tìm kiếm diễn viên chính, sẽ được công chiếu khoảng tháng 12...

《 Chiến Lang 》 được khởi quay trước, vẫn đang quay chụp gấp gáp, ngoại trừ mấy ngày đạo diễn Ngô Tiểu Kinh phải chạy thông báo tuyên truyền cho 《 Đội Bóng Thiếu Lâm 》 ở khắp nơi, thời gian còn lại đều bận rộn quay chụp bộ phim này.

Trước mắt đã quay chụp được hơn phân nửa, chuẩn bị đến Châu Phi lấy cảnh quay chụp, nhưng gặp một số khó khăn.

“Khó khăn gì?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Trước mắt Châu Phi không quá yên ổn!” Ngô Tiểu Kinh cười khô, “Sau khi đội lính đánh thuê Thiên Lang chiếm lĩnh Somalia, rất nhiều thế lực địa phương ở Châu Phi để trở nên vô cùng nóng nảy, rầm rộ muốn bắt chước theo. Cộng thêm khủng hoảng tài chính ở Châu u, khiến năng lực khống chế của các nước Châu u với Châu Phi trở nên yếu hơn, toàn bộ Châu Phi đều đang rung chuyển, cho dù là Nam Phi an toàn nhất cũng giống vậy!”

“Vốn chúng ta muốn quay chụp bối cảnh thật, vừa chân thực lại tiết kiệm thời gian, nhưng vì sự an toàn của nhân viên đoàn làm phim, chỉ sợ phải từ bỏ, cứ dùng hiệu ứng để làm cảnh đi, thế nhưng thời gian công chiếu phim sẽ phải lùi lại...”

Ngô Tiểu Kinh nhắc đến vấn đề của mình.

Nếu không thể quay chụp bối cảnh thật, vậy chỉ có thể dùng hiệu ứng dựng cảnh.

Dựng cảnh chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến chất lượng phim, đây là việc khiến Ngô Tiểu Kinh và Tinh Quang không thể chấp nhận được. Nhưng muốn làm hiệu ứng cũng phải có thời gian, người làm càng chân thực sẽ tốn thời gian càng dài, tuyệt đối không thể công chiếu trong tháng 10.

“Không, không thể lùi phim lại, chúng ta vẫn phải quay bằng bối cảnh thật.” Lâm Bắc Phàm lập tức bác bỏ.

“Nhưng vấn đề an toàn của mọi người...”

“Người không cần lo lắng vấn đề an toàn của mọi người, ta sẽ giải quyết việc này. Đám người ở bộ an ninh kia cả ngày tinh lực dồi dào, kêu gào không có việc gì làm, đúng lúc có thể cho bọn họ ra ngoài lác lác một chút! Thực lực của bọn họ chắc chắn sẽ khiến người mở mang tầm mắt!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Đám người huấn luyện viên...” Ngô Tiểu Kinh giữ kín như bưng.

Bộ an ninh Tinh Quang, có thể nói là bộ phận thần bí nhất của Tinh Quang.

Thoạt nhìn giống như một bộ phận an ninh, nhưng hình như không chỉ như thế, nhân số chỉ có 100 người, đối với tập đoàn Tinh Quang to lớn như vậy cũng không được coi là nhiều, ngày thường chỉ phụ trách công tác bảo an của Tinh Quang, xưa nay chưa từng quản những việc khác, hơn nữa chỉ có ba người lớn nhất Tinh Quang mới có thể chỉ huy được, bọn họ không thêm để ý các vị quản lý cấp cao khác, vô cùng cao ngạo.

Nghe một vị nhân viên cũ vụng trộm nói cho hắn ta biết, giới giải trí này không quá sạch sẽ, có ngàn vạn quan hệ với thế giới ngầm, rất ít công ty giải trí có thể tự lo thân mình, không thể không thỏa hiệp.

Nhưng có bộ an ninh, những chuyện này đều bị ngăn cản sạch, Tinh Quang mới có thể phát triển yên ổn, sạch sẽ như thế.

Chương 657: Ở sân bay, đám người Tinh Quang ngỡ ngác!

Ngay cả Ngô Tiểu Kinh cũng nhận ra năng lực của bộ an ninh Tinh Quang.

Phải biết rằng, Tinh Quang là một nửa giang sơn giới giải trí Trung Quốc, mỗi một tác phẩm đều có thể kiếm nhiều tiền, trong đó lợi ích lớn đến mức nào, hắn ta cũng không tin không có ai động lòng. Nhưng bất kể là ngoài sáng hay trong tối, Tinh Quang đều có thể tự lo thân mình.

Trong đó ngoài sáng hắn ta biết có sự bảo vệ của mấy tập đoàn trăm tỷ uy tín lâu năm, còn có quỹ ngân sách Chính Nghĩa và 《Tiếng Nói Của Công Lý》 tiến vào tầm mắt của lãnh đạo quốc gia, vì vậy bước đi vô cùng an ổn.

Trong tối hoàn toàn dựa vào bộ an ninh Tinh Quang.

Nếu không người cho rằng, Tinh Quang còn có thể giữ được số cổ phần hoàn chỉnh như thế sao?

Đã sớm bị người khác nuốt sạch ngay cả căn cứ cũng không còn.

Ngô Tiểu Kinh vừa cẩn thận suy nghĩ, đột nhiên phát hiện, dù là quỹ ngân sách Chính Nghĩa và 《Tiếng Nói Của Công Lý》, hay là bộ an ninh Tỉnh Quang, hình như đều do Lâm Bắc Phàm trước mặt làm ra, trong lòng đột nhiên hiện ra cảm giác kính sợ.

Lâm Bắc Phàm không chú ý đến sự thay đổi vẻ mặt của Ngô Tiểu Kinh, nhìn bản đồ thế giới, dùng tay chỉ một nơi ở Châu Phi: “Không phải chúng ta muốn quay cảnh chiến loạn sao, đến Somalia đi! Gần đây ta rảnh rỗi nhàm chán, đang muốn đến Châu Phi nhìn xem!”

Hai ngày sau, máy bay tư nhân của Lâm Bắc Phàm xuất phát từ Giang Nam đến Somalia Châu Phi.

Giữa đường còn trung chuyển ở quốc gia nào đó nghỉ ngơi bốn tiếng, sau đó lại lần nữa xuất phát, tốn thời gian một ngày một đêm, cuối cùng đã đến sân bay Somalia Châu Phi.

Somalia của Châu Phi có sân bay, tuy nhiên hơi nhỏ.

Tuy trước đó bởi vì chiến tranh loạn lạc mà ngừng vận chuyển rất lâu, nhưng sau khi Ramillado ổn định tình hình trong nước, lại một lần nữa khai thông tuyến đường này, nhưng không có nhiều người dám đến, vô cùng vắng vẻ, đám người Lâm Bắc Phàm được coi là một trong số ít hành khách.

Nhưng lúc này, sân bay Somalia vô cùng náo nhiệt, từ sân bay đến đường phố bên ngoài đều có binh lính, cảnh giới nghiêm ngặt. Đường băng của sân bay lập tức được dọn sạch, bày đầy hoa tươi và băng rôn.

Có một con đường thảm đỏ cực lớn thật dài trải rộng ra, một đầu trong số đó kết nối với điểm cuối của đường băng, một đám người đứng thẳng ở đầu còn lại, trong đó có Ramillado vị vua không ngai của Somalia.

Tuy nhiên, chính quyền của hắn ta còn chưa được xây dựng xong, nhưng hắn ta đã được coi là nguyên thủ của Somalia.

Trong lòng rất nhiều người đều đang oán thâm không hài lòng, không phải chỉ là một công ty giải trí của Trung Quốc đến đây lấy cảnh quay chụp thôi sao, mặc dù đối phương rất có tiền nhưng địa vị không ngang hàng, cần gì

làm phiên đến Tổng thống đại nhân quản lý mấy triệu nhân khẩu, đột nhiên lại hạ thấp đẳng cấp.

Nhưng nhóm người đầu tiên của đội lính đánh thuê Thiên Lang lại rất ủng hộ quyết định của Ramillado.

Bởi vì người mà bọn họ phải nghênh đón không phải người thường, mà là thần thị của Tổ thần điện hạ vĩ đại – Lâm Bắc Phàm.

Tuy bị giáng chức hạ phạm chịu khổ, nhưng hắn cũng là một vị thần linh, có được thần cách, địa vị vô cùng cao thượng, không phải là người mà những nguyên thủ quốc gia kia có thể so sánh được.

Vì vậy, Ramillado quyết định dựa theo quy cách cao nhất để đón tiếp Lâm Bắc Phàm.

“Togo, còn bao lâu nữa máy bay Tinh Quang mới đến?” Ramillado kích động hỏi.

Chỉ sợ đây là lần đầu tiên hắn ta tiếp xúc trực tiếp với thần linh, hơn nữa còn là thần thị của Tổ thần điện hạ mà hắn ta kính trọng nhất, đối với người đã tin ngưỡng thần linh từ khi còn nhỏ như hắn ta thật sự là một việc mộng ảo.

“Bẩm tướng quân, còn khoảng 10 phút nữa, máy bay Tinh Quang sẽ hạ cánh xuống sân bay Somalia.” Một tên lính báo cáo.

“Được, người lại cho người đi kiểm tra, không được xảy ra sai lầm!” Ramillado lại lần nữa dặn dò.

“Vâng, tướng quân!” Binh lính cúi chào, sau đó lui xuống.

Sau 10 phút, cuối cùng máy bay của Lâm Bắc Phàm đã chậm rãi hạ xuống sân bay Somalia.

Lúc bọn họ bước xuống máy bay, nhìn thấy một con đường thảm đỏ to lớn trải ra trước mặt bọn họ, xung quanh đều là hoa tươi, còn có mấy hàng binh sĩ đứng nghiêm, đều ngơ ngác.

“Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ đang hoan nghênh chúng ta?”

“Có vẻ không giống, chúng ta chỉ là người bình thường thôi, căn bản không cần đến quy cách to lớn như vậy!”

“Lần đầu có cảm giác gặp mặt nguyên thủ!”

“Không phải quân đội Somalia đều được phái ra hết chứ?”

“Ta cảm thấy, có phải nhầm rồi không?”

...

Tình cảnh này quá dọa người, trong lòng đám người Tinh Quang hoang mang rối loạn, toàn bộ nhìn Lâm Bắc Phàm quyết định.

Lâm Bắc Phàm đã sớm biết mình đến đây, chắc chắn sẽ mang đến ảnh hưởng rất lớn cho đội lính đánh thuê Thiên Lang. Kết quả thật sự đã ảnh hưởng, gần như điều động toàn quân đến nghênh đón hẳn.

“Không có việc gì, không cần để ý, mọi người cứ đi theo ta là được!” Lâm Bắc Phàm bước xuống máy bay đầu tiên.

Đám binh lính xung quanh lập tức đồng loạt cúi chào, sau đó còn có pháo hoa nổ rộ, dáng vẻ vui mừng phấn khởi.

Đám người Tinh Quang lại giật mình, làm rất long trọng.

Lúc này, từ bên kia thảm đỏ, có một đám người ngẩng đầu ưỡn ngực đi tới. Trước khi đám người đến đây đều làm bài tập, liếc một cái liền nhận ra người đi đầu tiên trong số đó, đó là Ramillado vị vua không ngai của Somalia, thủ lĩnh đội lính đánh thuê Thiên Lang, đồng thời cũng là nguyên thủ tương lai của quốc gia này, quyền cao chức trọng.

Kết quả không ngờ, hẳn ta lại xuất hiện ở sân bay, hơn nữa nhìn dáng vẻ còn là đến đón bọn họ.

Đến bây giờ đám người Tinh Quang cũng không rõ đây là có chuyện gì.

Chỉ có Diệp Vô Đạo đi theo đến đây, sâu xa liếc nhìn Lâm Bắc Phàm một cái, nhưng lại không nói gì.

Cuối cùng cũng đi đến trước máy bay, Ramillado nở nụ cười thân thiết, giọng điệu rất cung kính: “Vĩ đại...”

“Cứ gọi ta Lâm tiên sinh là được!”

“Vâng!” Liếc nhìn xung quanh một chút, Ramillado lập tức hiểu rõ, thay đổi giọng điệu: “Chào Lâm tiên sinh! Hoan nghênh ngài đến quốc gia Somalia của ta làm khách! Tương lai, nơi này sẽ phát triển thành một quốc gia thần quyền!”

“Tướng quân nói đúng, ta cũng nghĩ như thế! Không lâu sau đó, phải đổi cách xưng hô gọi ngài là Tổng thống! Ta tin tưởng thần chắc chắn sẽ phù hộ ngài, ngài là người được thần chọn!” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói.

Trong lòng Ramillado vui vẻ, đây không phải đang thừa nhận chính quyền của hắn ta sao?

Mặc dù không phải Tổ thần điện hạ nói ra, nhưng nói từ miệng thần thì cũng giống vậy.

Bởi vì đôi phương cũng là thần, vị thần vĩ đại hơn cả thần Thiên Lang ban đầu của bọn họ.

“Lâm tiên sinh đừng gọi ta là tướng quân, đây là đề cao ta, trực tiếp gọi tên Ramillado của ta là được!” Ramillado hơi sợ hãi, để một vị thần gọi hắn ta là tướng quân thật sự đã chiết sát hắn ta.

“Được rồi, Ramillado!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Sau đó càng giống như chuyến viếng thăm chính thức.

Ramillado giới thiệu từng vị quản lý cao cấp của Thiên Lang với Lâm Bắc Phàm, bao gồm cả đám tiểu tướng quân của đội lính đánh thuê, cũng bao gồm tộc lão của bộ tộc Thiên Lang, mỗi người đều kích động bắt tay Lâm Bắc Phàm, trên mặt không thể nào che giấu được ý người.

Đám người Tinh Quang nhìn thấy càng thêm ngơ ngác, cứ như đang gặp cha ruột vậy?

Lâm tiên sinh của bọn họ có vĩ đại như vậy sao?

Chương 658: Phủ Tổng thống tiếp đón Lâm Bắc Phàm!

Một loạt thao tác mạnh mẽ như hổ, tất cả người của Tinh Quang đều ngơ ngác nhìn.

Chẳng lẽ, Lâm Bắc Phàm thật sự là lão đại ẩn dật gì đó?

Thế nhưng nhìn dáng vẻ không làm việc đàng hoàng của hắn, lại hoàn toàn không giống?

“Lâm tiên sinh, tàu xe mệt mỏi, bay một ngày một đêm chắc chắn rất mệt. Ta đã chuẩn bị xong tiệc tối, hy vọng ngài có thể chiếu cố!” Ramillado nhiệt tình nói.

“Được, người cứ sắp xếp đi!” Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu.

Thế là, Ramillado dẫn đường, mọi người ngồi lên xe về phủ Tổng thống.

Con đường đến phủ Tổng thống đã bị chặn lại tạm thời, toàn bộ biến thành binh lính tiếp quản, trên cơ bản mỗi 10m thì có một người đứng ở hai đầu, còn có một đám binh lính mở đường, ngay ngắn trật tự.

Đám người đứng đây ven đường, bọn họ muốn xem rốt cuộc là nhân vật nào có thể khiến Tổng thống tương lai hào hứng huy động mọi người như vậy.

Nhưng chỉ thấy được khuôn mặt người phương Đông, hơn nữa còn không biết.

Lâm Bắc Phàm ngồi trên xe của Tổng thống, do Ramillado tiếp đón.

Tài xế và nhân viên an ninh ở trên xe đều là thân tín, rất đáng tin.

Trên đường đi, Ramillado nhân cơ hội giới thiệu tình hình hiện tại của Somalia với Lâm Bắc Phàm, còn có tình hình quân đội chính phủ của bọn họ, dù có liên quan đến bí mật cũng biết gì nói nấy không hết chuyện, rất thẳng thắn.

Cuối cùng, Ramillado kiêu ngạo nói: “Tất cả đều vì lọt vào mắt xanh của Tổ Thần điện hạ, mới khiến Thiên Lang chúng ta có nơi sống yên ổn ở Châu Phi, chúng ta rất biết ơn lại sùng bái Tổ Thần điện hạ!”

“Giữ vững tín ngưỡng, Tổ Thần điện hạ sẽ phù hộ người như trước đây!” Lâm Bắc Phàm nói.

Cuối cùng, bọn họ đã đến phủ Tổng thống.

Người Tinh Quang choáng váng xuống xe, sau đó choáng váng cùng đi vào phủ Tổng thống, cuối cùng lại choáng váng đi vào nhà ăn cũng được coi là sang trọng, có thể nói đây là nơi Thiên Lang tiếp đón khách nước ngoài quan trọng.

Nơi này đã ngồi đầy người mặc âu phục từ lâu, thoạt nhìn thân phận không thấp, khí thế hùng hồn. Nhưng lúc này đều cẩn thận tỉ mỉ nghiêm túc chờ đợi, trên bàn ăn sắp xếp gọn gàng, lại không ai động tay.

Lúc Ramillado dẫn người vào, bọn họ mới đứng lên, sau đó nhiệt tình vỗ tay hoan nghênh.

Ramillado kích động nói: “Người đứng bên cạnh ta, là Lâm Bắc Phàm tiên sinh đến từ tập đoàn Tinh Quang của Trung Quốc, đồng thời cũng bằng hữu tốt nhất của Ramillado ta, của Thiên Lang chúng ta, mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

“Bóp bóp bóp bóp bóp...” Tiếng vỗ tay vô cùng nhiệt tình.

Người biết rõ Lâm Bắc Phàm đang che giấu thân phận càng vỗ vang dội hơn, hy vọng có thể hấp dẫn sự chú ý của Lâm Bắc Phàm.

“Sau này mọi người nhìn thấy Lâm Bắc Phàm tiên sinh, cũng như nhìn thấy ta vậy, phải thể hiện sự tôn trọng lớn nhất, thỏa mãn tất cả nhu cầu của hắn!”

Nếu không làm được có thể đến tìm ta, để ta đi làm!” Ramillado lớn tiếng tuyên bố.

Lời này gây ra rất nhiều tiếng ồn ào.

Có một vài người cảm thấy lời này quá nặng, nhú mày không nói lời nào.

Nhưng còn rất nhiều người lập tức vỗ tay tỏ vẻ đồng ý, hận không thể giơ hai tay hai chân lên đồng ý.

“Bây giờ, chúng ta hãy nâng ly, kính Lâm tiên sinh đường xa đến đây!” Ramillado giơ cao ly rượu đỏ, lớn tiếng nói.

“Cạn ly!” Mọi người cùng nhau nâng ly.

Cứ vậy, trong bầu không khí hơi khác thường, bữa ăn bắt đầu.

Lâm Bắc Phàm được Ramillado mời ngồi xuống bàn chính, sau đó những người khác cũng ngồi xuống theo thứ tự, ngay ngắn trật tự.

Người Tinh Quang được sắp xếp vào một bàn cơm ở bên cạnh, nhưng thoạt nhìn bọn họ khá gò bó, cũng không dám nói nhiều một câu, cứ như đang ở trong quốc yến vậy. Thật ra, đây chính là quốc yến.

“Thả lỏng đi, ngày thường ở Trung Quốc thế nào, ở nơi này cũng như thế.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Lâm tiên sinh nói rất đúng, ta cũng không ăn các ngươi!” Ramillado mỉm cười, lộ ra nguyên hàm răng trắng bóng.

Đám người Tinh Quang nở một nụ cười còn khó coi hơn khóc.

Các ngươi thật sự sẽ không ăn chúng ta, mà các ngươi sẽ dọa chết chúng ta.

Nhìn những người ngồi ăn cùng ở xung quanh, có ai không đeo súng trên người.

Thật sự dọa người có được không?

Lúc này, cuối cùng các cô nương ăn mặc quần áo Châu Phi đã mang đồ ăn nóng hâm hấp lên, chủ yếu vẫn là thịt những động vật khá quý giá được nướng chín, đặc biệt nướng ngoài cháy trong mềm, vô cùng thơm.

Còn có một số món ăn đặc sắc của Châu Phi, làm vô cùng tinh xảo, hoàn toàn khác với những thứ thường nhìn thấy trên tivi.

Có lẽ cần nhắc Lâm Bắc Phàm đến từ Trung Quốc, vì vậy đặc biệt chuẩn bị cơm và canh Trung Quốc.

Còn ở trên bàn ăn, ngoại trừ dao nĩa ra, còn chuẩn bị cả đũa.

Phục vụ vô cùng thân thiết chu đáo, thật không hổ là người do ta bồi dưỡng.

“Lâm tiên sinh, mời từ từ dùng!” Ramillado nói.

Lâm Bắc Phàm động đũa trước, sau đó những người khác mới rới rít dùng bữa.

Bữa tiệc tối này ăn đến chủ và khách đều vui vẻ, ngay cả người bên Tinh Quang cũng dần thả lỏng, cũng coi như ăn sướng miệng.

“Lâm tiên sinh, ngươi cảm thấy đồ ăn trong bữa cơm này thế nào? Có vừa miệng không?” Ramillado hỏi.

Lâm Bắc Phàm đặt đũa xuống, so sánh với những món ngày thường mình tự nấu, thản nhiên nói: “Tạm được, so với đồ ta thường ăn còn kém hơn chút, nhưng vẫn có thể vào miệng, cũng được rồi.”

Đám người Tinh Quang giật mình, ăn ngon như vậy mà ngươi chỉ cảm thấy miễn cưỡng có thể vào miệng?

Là khẩu vị của ngươi quá kén chọn, hay là cố ý tìm cái chết?

Ngươi không sợ người khác cầm súng bắn gục ngươi sao?

Thế nhưng, ngoài dự đoán của bọn họ, người xung quanh đều đồng ý nhẹ gật đầu.

Nói quá có lý, ngày thường thần thị ở trên Thiên giới đều ăn long can phượng đảm, mỹ vị chân tu, thật sự không phải thứ mà đồ ăn phàm trần có thể so sánh được. thần thị có thể mở miệng ăn chung với bọn họ, đã là nể mặt mũi rất nhiều.

“Vây rượu này thế nào? Đây là rượu nho tới từ trang viên rượu Romanee!” Ramillado lại một lần nữa hỏi.

Lâm Bắc Phàm vừa uống rượu nho Romanee-Conti đắt, vừa nhớ lại một vài loại rượu ngon do hắn cất giấu ở trong trang viên rượu: “Mùi vị của loại rượu này cũng được, không có gì đáng so sánh với loại ta thường uống, người có thể tìm ra được cũng đủ để tâm rồi!”

Câu trả lời này thật sự không biết sống chết, trái tim của đám người Tinh Quang lại lần nữa nhảy lên cổ họng.

Nhưng hết lần này đến lần khác, người xung quanh lại một lần nữa gật đầu đồng ý.

Đúng là không thể so sánh được, thần thị đại nhân đến từ Thiên giới, phụng dưỡng bên cạnh Tổ Thần điện hạ, không biết đã uống bao nhiêu thứ, chắc chắn uống ngon hơn đồ phàm trần.

Trong lòng đám tín đồ như bọn họ, dù là nước sông của Thiên giới cũng uống ngon hơn mỹ tửu của nhân gian gấp 100 lần!

“Lâm tiên sinh, phải để người chịu thiệt rồi!” Ramillado chân thành nói.

Lâm Bắc Phàm cũng rất quan tâm: “Cố hết tâm lòng là được, chúng ta cần tâm lòng, chứ không phải thứ bề ngoài.”

Lời nói này khiến đám người cảm thấy tôn kính!

Đúng là thần thị của Tổ Thần điện hạ, suy nghĩ rất cao xa, cảnh giới cũng rất sâu, ta không chờ được nữa!

Trong lòng đám người Tinh Quang đầy mẹ nó.

Chương 659: 《Chiến Lang》 quay chụp ở Châu Phi, sờ đầu sư tử!

Cơm nước xong xuôi, Ramillado sắp xếp cho đám người Tinh Quang đi nghỉ ngơi.

Hắn ta bao trọn khách sạn tốt nhất của Somalia, dùng để tiếp đón đám người Tinh Quang. Hơn nữa, còn phái ra mấy trăm binh sĩ tiến hành trấn giữ nghiêm ngặt, ngay cả nhân viên phục vụ ở bên trong cũng tạm thời đổi thành binh lính.

Thật sự tôi đa hóa công tác bảo an.

“Bay cả một ngày một đêm, hôm nay mọi người nghỉ ngơi thật tốt, chiều mai lại bắt đầu công việc quay chụp!” Lâm Bắc Phàm nói: “Còn nữa đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nhiệm vụ của các người là quay phim, không cần phải để ý đến những thứ khác! Mặt khác nếu các người có cần gì, các người có thể nói thẳng với binh lính ở đây, hắn sẽ thỏa mãn yêu cầu của các người.”

“Vâng, Lâm tiên sinh!”

“Được, Hiệu trưởng!”

...

Đám người có rất nhiều lời muốn hỏi, nhưng không biết phải hỏi như thế nào.

Lâm Bắc Phàm cũng không giải thích, mặc cho bọn họ suy đoán cũng không đoán ra được mối quan hệ của hắn và Thiên Lang ở Somalia, bởi vì tất cả thật sự không thể tưởng tượng nổi, dù nói ra sợ rằng cũng bị mọi người chê cười.

Buổi tối ngày hôm nay, mọi người nhanh chóng ngủ thiếp đi.

Bởi vì hôm qua quá mệt mỏi, lại nhận sự đả kích to lớn như vậy, vì vậy bọn họ đều rất mệt mỏi, trên cơ bản mọi người phải ngủ đến trưa mới khôi phục tinh thần, buổi chiều thức dậy bắt đầu công việc.

“Lâm tiên sinh, tối qua nghỉ ngơi có thoải mái không?” Sau khi biết Lâm Bắc Phàm đã tỉnh, Ramillado lập tức chạy tới ân cần hỏi thăm.

“Tạm được, đêm qua rất yên tĩnh.” Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu.

Hôm qua Somalia thực hiện lệnh cấm đi lại ban đêm, xung quanh đều dừng buôn bán, vì vậy có vẻ đặc biệt yên tĩnh.

“Ta đã cho người đi chuẩn bị cơm trưa, chúng ta cùng nhau thưởng thức!”

“Được, tùy người sắp xếp!”

Thế là ở trong khách sạn, mọi người lại được ăn một bữa tiệc lớn đẳng cấp năm sao.

Vốn đến Châu Phi lấy cảnh quay chụp, bọn họ đã chuẩn bị sẵn sẽ phải chịu khổ. Kết quả không ngờ mới đến chưa được hai ngày, ăn ngon ngủ ngon, còn có một đám người đi theo sau phục vụ, cuộc sống rất thoải mái.

Đạo diễn Ngô Tiểu Kinh phát hiện cứ tiếp tục như vậy cũng không được, sẽ hỏng chuyện, thế là vỗ tay để tất cả mọi người hành động: “Tất cả mọi người đã nghỉ ngơi thoải mái, hôm nay chúng ta phải bắt đầu quay. Mọi người nắm bắt thời gian, nhanh chóng hoàn thành trong vòng một tuần!”

Một người có vẻ là lãnh đạo quân đội đi tới, giơ tay chào trước, sau đó nghiêm túc nói: “Ta là người do tướng quân Ramillado gọi tới giúp đỡ các vị. Mọi người cần gì cứ nói với ta, chúng ta chắc chắn làm được.”

Ngô Tiểu Kinh hơi ngơ ngác, còn hơi được cung chiều mà lo sợ.

Hắn ta đã từng đi lính cũng biết rõ, chỉ sợ người trước mắt là nhân vật cấp giáo quan, hơn nữa có thể cảm nhận được sát khí trên người hắn ta, hắn ta là một vị quân nhân thiết huyết từng trải qua sự gột rửa của chiến trường.

Bình thường người như vậy sẽ được quân đội coi trọng bồi dưỡng, không ngờ lại được phái đến phục vụ bọn họ?

“Nếu có thể, chúng ta muốn tìm mấy bối cảnh để tiến hành quay chụp. Chúng ta vừa đến đây còn chưa quen thuộc, chỉ có thể làm phiền các người

trước!” Ngô Tiểu Kinh khách sáo nói.

Gã quân nhân kia nhận tài liệu xem xét, nhẹ gật đầu: “Không thành vấn đề, ta sẽ nhanh chóng sắp xếp cho người.”

Hắn ta cất tài liệu đi, lại hỏi: “Còn cần gì không?”

“Nếu có thể tìm được một số diễn viên người da đen thì càng tốt hơn, chúng ta chỉ đưa ít người đến đây, không dẫn theo nhiều diễn viên, thiếu nhất mấy diễn viên người da đen.” Ngô Tiểu Kinh suy nghĩ, nói.

“Các người có yêu cầu gì với diễn viên người da đen không?”

“Không có nhiều yêu cầu cụ thể, kỹ năng diễn không quá tệ là được. Nhưng cần khá nhiều người, có lẽ cần hai, ba trăm người.”

“Lúc nào cần dùng đến những diễn viên người da đen này?” Quân nhân lại hỏi.

“Nếu tất cả thuận lợi, vậy thì ngày kia.”

“Không thành vấn đề!” Quân nhân nghiêm túc nói: “Ở Somalia của chúng ta cũng không có nhiều diễn viên, muốn lập tức tìm nhiều người như vậy sẽ khá khó khăn, nhưng ta cam đoan chắc chắn hoàn thành nhiệm vụ!”

“Không cần khoa trương như vậy, cố hết sức là được rồi!” Ngô Tiểu Kinh đỏ mặt cười.

Ở bên kia, Lâm Bắc Phàm đang đuổi Ramillado đi: “Ta nói này Ramillado, người là Tướng quân có rất nhiều việc, cũng không cần đi theo chúng ta, về làm việc của người đi, chúng ta có thể tự quan tâm bản thân!”

“Lâm tiên sinh, bây giờ ta đang rảnh rồi, ta có thể đi theo người, xem người cần gì.” Ramillado lộ ra hàm răng trắng, nụ cười vô cùng chất phác.

Ramillado rất khôn khéo, ngày nào cũng có thể làm việc, nhưng thời gian để phụng dưỡng thân thì lại không có nhiều.

Công việc bên phủ Tổng thống sao có thể so sánh với việc phụng dưỡng thần thị, Ramillado hận không thể mỗi thời mỗi khắc đều ở nơi này, điều này cũng có thể dính chút thần tính.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm không muốn, một đại nam nhân cứ theo hấn cả ngày giống cái gì chứ?

Người là mỹ nữ thì ta cũng nhìn một chút, đáng tiếc người không phải.

“Người đi về trước đi, tối nay gặp lại!”

Cuối cùng Ramillado không chống đối được Lâm Bắc Phàm, ba bước quay đầu hai lần, lưu luyến không rời nói: “Lâm tiên sinh, ta đi về trước, có gì cần cứ gọi thẳng cho ta, hoặc là để thư ký nói với ta.”

“Đi thôi, đi thôi!” Lâm Bắc Phàm phát tay.

Một đám người lái xe đến vùng ngoại ô, hôm nay phải quay chụp cảnh Lãnh Phong và Rachel bác sĩ viện trợ của nước Mỹ gặp được một con sư tử ở vùng hoang vu dã ngoại.

Vốn cảnh quay này phải sử dụng hiệu ứng trong lúc chế tác hậu kỳ, làm ra con sư tử kia. Nhưng đúng lúc trong bộ lạc Thiên Lang có thuần sư nhân, sư tử còn rất nghe lời, thế là có thể làm được trước thời hạn.

Lúc này, các thành viên của đoàn làm phim đều vây quanh quan sát con sư tử này, vừa kích động vừa sợ hãi.

“Mọi người yên tâm, tính cách vua sư tử của ta rất ôn hòa, chỉ cần người không làm ra hành động tấn công nó, nó sẽ đối xử rất thân thiết với người!” Thuần sư nhân cười ha ha một tiếng.

“Ta đến xem!” Lâm Bắc Phàm đưa tay ra, muốn sờ đầu vua sư tử.

“Lâm tiên sinh, cẩn thận!”

“Nó là sư tử thật!”

...

Đã có người hoảng sợ kêu lên.

Kết quả mọi người nhìn thấy một cảnh tượng khó tin, vua sư tử lập tức ửi đầu vào tay Lâm Bắc Phàm, phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, thoát nhìn như đang làm nũng, không giống vua của muôn loài lại có chút giống con mèo.

“Con sư tử này thật dịu dàng ngoan ngoãn, giống như con mèo vậy!”

“Chúng ta có nên sờ đầu một cái hay không?”

“Cả đời này ta chưa từng sờ đầu sư tử!”

...

Mọi người tò mò lại hưng phấn, còn có người rục rịch.

Chỉ có ánh mắt của thuận sư nhân nóng bỏng lại sùng bái, thâm nghĩ trong lòng: “Đúng là thần thị đại nhân! Ngay cả vua của muôn loài cũng có thể dễ dàng thuận phục!”

“Con vua sư tử này rất ngoan!” Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm.

Lúc này, hắn vừa chải vuốt hai khí sinh tử trong cơ thể sư tử, vừa dùng cảm ứng tâm điện giao lưu với sư tử.

Lâm Bắc Phàm: “Sao nào, ta không lừa ngươi chứ?”

Vua sư tử: “Người không lừa ta, lại làm một chút nữa đi, ngươi vuốt ve ta rất thoải mái!”

Lâm Bắc Phàm: “Vậy phải xem ngươi có nghe lời không!”

Kết quả có người đưa tay ra muốn bắt chước Lâm Bắc Phàm, lại bị vua sư tử gào trở về.

Uy nghiêm của vua sư tử, sao có thể dễ dàng bị xâm phạm như vậy?

Chương 660: Thực địa thực ảnh, người thật quay thật!

Sư tử rất nghe lời, cảnh quay này nhanh chóng được quay xong.

Trước khi đi, vua sư tử còn lưu luyến không rời, vẫn chưa hưởng thụ đủ đâu.

Thấy trời đã tối, bọn họ cũng quay về trong thành phố.

Ramillado lại lần nữa xuất hiện đúng giờ, sau đó lôi kéo mọi người đi ăn món ngon. Lần này tất cả mọi người hơi quen thuộc, tự nhiên hơn, không gò bó như vậy nữa.

Ngày thứ hai, đoàn làm phim lại đi quay dã ngoại một ngày.

Ngày thứ ba, quay cảnh Lãnh Phong và bác sĩ nước ngoài Rachel đi giải cứu con gái của bác sĩ Trần bị rượt đuổi bằng xe hơi trên đường phố của một khu ổ chuột. Cảnh quay này rất khó, vốn cân nhắc việc dựng cảnh quay chụp ở Trung Quốc, nhưng quá lãng phí thời gian, thế là cân nhắc lấy tài liệu ở ngay Châu Phi, như vậy chân thực lại thuận tiện.

“Ừm, chúng ta không tìm thấy nhiều diễn viên như vậy, nhưng chúng ta đã tạm thời phong tỏa khu vực này giao cho các người quay chụp, quần chúng nhân dân ở nơi này đều là diễn viên, thực địa thực ảnh, người thật quay thật, bọn họ đều sẽ phối hợp với người, ta nghĩ cũng có thể thỏa mãn yêu cầu của người!” Vị quân nhân kia dẫn mọi người đi đến một con đường ở khu ổ chuột này, nói.

“Thế nhưng, không có diễn viên, làm sao có thể quay cảnh đấu súng ở trên đường được?”

Trong 《Chiến Lang》, còn có một cảnh quay bắn nhau trên đường, quân phản loạn đột nhiên đánh tới đường phố, xảy ra xung đột dữ dội với quân đội chính phủ, những điều này cũng cần phải quay chụp ở đây.

“Điều này cũng đơn giản.” Vị quan quân người da đen kia vỗ tay một cái.

Chỉ thấy một đội binh lính dùng súng chĩa vào một đám người ăn mặc quần áo rách rưới đi ra.

Quan quân người da đen nói: “Những người này là quân phản loạn lúc trước đối phó Thiên Lang chúng ta, những tên nghiệp chướng nặng nề đã bị chúng ta xử tử, chỉ còn lại những người này đang lao động cải tạo, để bọn họ đến diễn quân phản loạn rất phù hợp!”

Ngô Tiểu Kinh giật mình kêu lên, lại có quân phản loạn thật?

Điều này thật sự muốn mạng người!

Đám tội phạm kia cũng đang kêu rên.

“Tướng quân, ta đã hoàn lương, đang tích cực lao động cải tạo, chẳng lẽ người không thể thả cho chúng ta một ngựa sao?”

“Đúng vậy, chúng ta chắc chắn thay đổi triệt để một lần nữa làm người!”

“Bây giờ ta cũng không muốn chạm vào súng nữa, cho chúng ta một cơ hội đi, ta muốn làm người tốt!”

...

Quan quân người da đen lớn tiếng quát: “Đây chính là cơ hội của các người! Bây giờ có một cảnh quay quân phản loạn bắn nhau, các người là tay già đời chắc chắn biết rõ phải làm thế nào. Nếu các người diễn tốt cảnh quay này, vậy ta sẽ xem xét giảm hình phạt cho các người, nếu không thời hạn thi hành án tăng gấp bội!”

“Thật? Rất cảm ơn tướng quân!”

“Ngài là người tốt!”

“Tướng quân người cần nhân vật gì, ta từng làm thủ lĩnh quân phản loạn!”

...

Đám tội phạm mừng rỡ.

Quan quân người da đen cười ha hả nhìn Ngô Tiểu Kinh, thân thiết nói: “Người xem diễn viên đâu diễn chân thật bằng những người này? Bọn họ

cũng không cần diễn, cứ làm trực tiếp là được!”

“Cảm ơn cảnh quan, rất cảm ơn người đã giúp đỡ!” Ngô Tiểu Kinh mồ hôi đầy đầu, nở nụ cười rất mát tự nhiên.

“Đừng khách sáo, đây là việc ta phải làm!” Quan quân người da đen kiêu ngạo nói: “Các người còn cần nhân vật nào nữa không? Nghe nói phim điện ảnh của các người có một cảnh quay hải tặc, nơi này chúng ta cũng có rất nhiều! Chúng ta cũng có cả súng phóng tên lửa thật, có thể cung cấp cho các người!”

“Không cần, đã đủ rồi!” Ngô Tiểu Kinh đầu đầy mồ hôi.

Lâm Bắc Phàm lại vui vẻ đứng nhìn: “Ta cảm thấy có thể thử một lần, chắc chắn hiệu quả rất tốt!”

Ngô Tiểu Kinh chật vật chạy đi.

Thế là, bắt đầu cảnh truy đuổi chiến đấu trên đường.

Khỏi phải nói, tuy những diễn viên quần chúng này không phải diễn viên chuyên nghiệp, lại diễn xuất bản sắc, thoát nhìn càng thêm rung động lòng người.

Còn có cảnh quay bắn nhau trên đường, những phạm nhân này còn có thể cung cấp sự hướng dẫn chuyên nghiệp, nói cho hẳn ta biết phải lợi dụng địa hình để tác chiến thế nào mới phù hợp, ngày thường bọn họ chiến đấu thế nào, gia hỏa này trực tiếp đến, khiến Ngô Tiểu Kinh lại lộ ra vẻ người ngoài nghề.

Liên tục mấy ngày quay chụp đều rất thuận lợi.

Bởi vì có sự giúp đỡ của Lâm Bắc Phàm, những vấn đề như hộ chiếu quá thời hạn, thời tiết đột nhiên thay đổi, bắt chẹt uy hiếp, muỗi đốt, bị thương đầu ngón tay mà Ngô Tiểu Kinh gặp ở thời không trước khi lấy cảnh quay ở Châu Phi hoàn toàn không xảy ra.

Vốn lên kế hoạch phải tốn một tuần thậm chí là hai tuần mới có thể quay xong, kết quả chưa đến năm ngày đã hoàn thành.

Mọi việc thuận lợi vượt quá sức tưởng tượng của mọi người.

Việc quay chụp kết thúc, cũng đến lúc phải trở về.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm để mọi người ở lại một ngày, coi như cho nghỉ ngơi.

Ramillado lại một lần nữa chiêu đãi mọi người, nhưng lúc tiệc rượu kết thúc, Ramillado còn dẫn Lâm Bắc Phàm đến một nơi, nơi đó vẫn đang xây dựng, thoạt nhìn như một tế đàn, lại rất giống thiên đàn.

Ngoại trừ điều này, ở một bên khác còn có một kiến trúc to lớn đang được xây dựng, có vẻ trang trọng nghiêm túc, cứ như thần miếu.

“Lâm tiên sinh, nơi này là tế đàn và thần miếu mà chúng ta xây dựng chuẩn bị cho Tổ Thần điện hạ, người xem thử còn có gì cần bổ sung, hoặc là cần sửa đổi không?” Ramillado mở bản thiết kế ra, để Lâm Bắc Phàm chỉ ra chỗ sai.

Lâm Bắc Phàm nhìn một chút: “Không có vấn đề gì lớn, các người làm rất tốt, có tấm lòng là được.”

Ramillado thở phào nhẹ nhõm.

“Nhưng chúng ta còn một vấn đề, chúng ta chuẩn bị khắc họa hình tượng vĩ đại của Tổ Thần điện hạ đặt trong thần miếu tiến hành tế bái, thế nhưng chúng ta chưa từng tận mắt nhìn thấy thần nhan của Tổ Thần điện hạ, chẳng may vẽ sai sẽ rắc rối. Vì vậy hy vọng thần thị đại nhân có thể giúp đỡ.” Ramillado thành khẩn nói.

Tế tự là một việc rất nghiêm túc, nhất là đối với hình tượng của thần càng không thể qua loa.

Nếu không sẽ chọc thần tức giận, sẽ bị thần phạt.

“Mặt khác, chúng ta còn muốn khắc họa cả thần thị đại nhân ở trong thần miếu, ngày đêm thờ cúng.” Ramillado còn nói.

Lâm Bắc Phàm đỏ mồ hôi, ta còn chưa chết đâu, người đã cúng tế ta.

Hắn vội vàng xua tay, từ chối: “Ta cũng không cần, bây giờ ta vẫn là tội nhân, không thể đặt chung một chỗ với Tổ Thần đại nhân, chờ ngày nào đó ta về thiên giới thì các ngươi lại thờ cúng.”

...

“Được!” Ramillado hơi thất vọng, không võ được cái mông ngựa này.

“Liên quan đến hình tượng của Tổ Thần đại nhân, trên thực tế bởi vì Tổ Thần điện hạ pháp lực vô biên không gì không làm được, bao gồm không gian vũ trụ, bốn cực thôn thổ thiên địa, quá vĩ đại, vì vậy hắn không có hình tượng cụ thể.”

Ramillado nóng nảy: “Vậy làm sao bây giờ? Lúc chúng ta tế tự chắc chắn phải có chỗ ký thác, không thể không có gì.”

“Vậy thì dùng cái này đi.” Lâm Bắc Phàm khua tay một cái.

Chỉ thấy chính giữa thần miếu, vốn là một vách tường bóng loáng không có gì hết, đột nhiên xuất hiện một pho tượng đôi mắt thật to.

Đôi mắt này vô cùng to lớn, lạnh lùng, uy nghiêm, thần thánh không thể xâm phạm.

Nhìn quá lâu, cứ như hút cả người ta vào vậy.

“Đây là... Từ không thành có! Chỉ có thần mới làm được việc này!” Đôi mắt Ramillado nóng bỏng, nhìn về phía Lâm Bắc Phàm tràn đầy vẻ kích động và sùng bái: “Chẳng lẽ thần thị đại nhân, ngươi đã khôi phục thần lực rồi hả?”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu, khoe khoang ngu bức nói: “Vẫn chưa, tuy ta đang bị giáng chức hạ phạm, nhưng vẫn giữ được một chút thần lực, năng lực này còn không sánh bằng một phần vạn thời kỳ hưng thịnh của ta.”

Không đến một phần vạn đã có thể từ không biến thành có, chế tạo ra một pho tượng lớn như vậy?

Nếu thần lực khôi phục hoàn toàn, chẳng phải có thể đánh nổ địa cầu sao?

Đây mới thật sự là thần!

Vũ khí đạn hạt nhân hàng đầu của nhân loại ở trước mặt thần cũng chỉ là chuyện cười.

Chương 661: Đầu tư cho Somalia!

Ánh mắt Ramillado hoảng sợ, đối với Lâm Bắc Phàm cũng nhiều hơn mấy phần tôn sùng.

Cho dù là gian thần bị giáng chức hạ phàm, cũng có được uy lực khó mà tin nổi, thần cách vẫn cao quý như cũ.

Ramillado âm thầm ra một quyết định, cẩn thận nói: “Thần thị đại nhân, xin hỏi khi nào ngài mới có thể về Thiên giới, một lần nữa phụng dưỡng bên cạnh Tổ thần điện hạ?”

Lâm Bắc Phàm buồn lo vô cớ thở dài: “Có lẽ còn cần mấy trăm năm nữa! Lúc hạ giới, Tổ thần cho ta một thử thách, nói lúc nào ta không dựa vào thần lực, yên ổn giữ bản phận kiếm được một triệu ức nguyên, thì lúc đó có thể trở về. Thế nhưng ngài cũng biết, muốn kiếm đủ một triệu ức nguyên khó đến mức nào? Càng khó phải nói còn dưới tình huống tuân thủ pháp luật, vì vậy ta đoán còn cần mấy trăm năm nữa!”

Cuối cùng Ramillado đã hiểu ra, vì sao thần thị đại nhân lại yêu thích kiếm tiền như vậy, hóa ra việc này cũng có nguyên nhân.

Lại cảm thấy đây là một cơ hội lớn cho Thiên Lang của hắn ta.

Gian thần bị giáng chức hạ phàm cũng là thần, nếu đưa ra sự ủng hộ và giúp đỡ lớn nhất trong lúc hắn gặp rủi ro, vậy chờ đến lúc hắn đông sơn tái khởi chắc chắn sẽ nhớ kỹ chỗ tốt của ngài, hồi báo thật sự quá lớn.

Nhất là vị trước mắt, còn là thần thị của Tổ thần điện hạ, nếu hắn có thể nói tốt mấy câu ở trước mặt Tổ thần, vậy tất cả sự đầu tư đều đáng giá, biết đâu sau này bản thân còn có cơ hội thành thần.

Thế là Ramillado hạ quyết tâm, lập tức nói: “Thần thị đại nhân, nếu ngài muốn kiếm tiền, có thể tới Somalia của ta. Mặc dù nơi này của chúng ta

đang nghèo khó, nhưng tài nguyên vô cùng phong phú, người đầu tư kiếm tiền ở đây chắc chắn sẽ cho người sự ủng hộ lớn nhất, cũng nhận được hồi báo to lớn. Trên dưới cả nước chúng ta chắc chắn sẽ ủng hộ người!”

Gieo hạt lâu như vậy, cuối cùng cũng thu hoạch.

Trong lòng Lâm Bắc Phàm vụng trộm vui vẻ, nhưng lại khổ sở nói: “Vậy có phải làm phiền các người lắm không?”

“Không phiền, tuyệt đối không phiền!” Ramillado liên tục xua tay, “Giúp đỡ thần thị đại nhân cũng là đang giúp đỡ chính chúng ta. Nơi này của chúng ta quá lạc hậu, chỉ có tài nguyên mà không có cách nào khai thác. Thần thị đại nhân đã có tư bản cực lớn, lại không có chỗ đầu tư, đúng lúc có thể đầu tư đến Somalia của chúng ta. Thần thị đại nhân cần kiếm tiền, chúng ta thì cần phát triển. Đây là một việc hợp tác cùng có lợi, thực hiện quá trình cùng thắng lợi!”

Lời nói của Ramillado rất khôn khéo, thông qua sự phân tích chuyên nghiệp của bản thân, cuối cùng đã thuyết phục được Lâm Bắc Phàm.

“Người nói không sai, hợp tác cùng có lợi!” Lâm Bắc Phàm hài lòng gật đầu, nhìn người da đen trước mặt vô cùng thuận mắt: “Sau này ta trở về Thiên giới, tuyệt đối không quên người!”

“Cảm ơn thần thị đại nhân đã quan tâm!” Ramillado cũng cười.

“Bây giờ Somalia cũng được coi là ổn định, người định lúc nào mới lập quốc?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Ramillado không chút ngại ngợ nói: “Kế hoạch của chúng ta là lập quốc vào ngày 12 tháng 12, bởi vì khi đó đúng là ngày tốt lần đầu tiên ta gặp Tổ thần điện hạ, lọt vào mắt xanh của Tổ thần điện hạ! Đồng thời cũng hy vọng ngày đó, thần thị đại nhân có thể đến tham gia đại điển khai quốc của chúng ta.”

Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Ngày đó ta không đến được.”

“Vì sao?” Ramillado nóng vội.

“Vào ngày người lập quốc chắc chắn phải tế tự Tổ thần điện hạ, có thể Tổ thần điện hạ sẽ giáng lâm. Còn ta vẫn là một tội nhân, chưa trả xong sai lầm trên người, không thể gặp Tổ thần điện hạ.” Lâm Bắc Phàm chững chạc đàng hoàng nói.

Trên thực tế hắn có hai thân phận lại chỉ có một cơ thể, không thể nào đồng thời xuất hiện.

“Thì ra là thế!”

Lâm Bắc Phàm đưa số điện thoại của Jessica cho hắn ta, để bọn họ tự liên lạc với nhau, bàn bạc chuyện đầu tư.

Bên Jessica cũng có một số tư bản lớn, cần tìm chỗ đầu tư.

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm và đám người Tinh Quang về nước.

Có thể nói 《Chiến Lang》 đã đóng máy toàn bộ, còn lại là việc chế tác hậu kỳ, vẫn còn thời gian một tháng nữa, với hiệu suất của Tinh Quang chắc chắn sẽ kịp, có thể nói thời gian rất thoải mái.

Cũng đúng lúc này, bộ phim điện ảnh 《Vô Gian Đạo》 được chuẩn bị đã lâu, với dàn sao hàng đầu Hoa ngữ cuối cùng đã được công chiếu.

Bộ phim kể về hai người đàn ông bị lẫn lộn thân phận chia ra là cảnh sát và xã hội đen nằm vùng, trải qua một trận chiến dữ dội, bọn họ quyết tâm muốn tìm lại câu chuyện của mình.

Mỗi một vai diễn bên trong đều rất phức tạp, đầy đủ, khiến người ta có ấn tượng khó quên.

Gần như tất cả diễn viên ở bên trong đều là Ảnh đế Ảnh hậu, mỗi một người đều có kỹ năng diễn xuất chúng. Đạo diễn Tiền Đa Đa là một đạo diễn nổi tiếng, hơn nữa còn có Luyến Tuyết Ái Tửu gia nhập liên minh, cùng nhau cống hiến cho bộ phim điện ảnh hàng đầu Hoa ngữ này...

Bên trong có rất nhiều câu thoại kinh điển.

“Bình thường đều là việc thay đổi người, người không thay đổi được việc.”

“Nếu lúc một người làm việc không chuyên tâm cứ nhìn một người khác, hẳn chính là cảnh sát.”

“Người là cảnh sát, chúng ta là xã hội đen, nghe theo số trời.”

“Sửa cầu sửa đường không xác chết, giết người phóng hỏa đai lưng vàng.”

“Đi ra lăn lộn sớm muộn gì cũng phải trả giá.”

“Đã nói là ba năm, ba năm rồi lại ba năm, ba năm rồi lại ba năm, cũng sắp mười năm rồi, lão đại!”

...

Còn có cảnh song hùng gặp mặt trên sân thượng cuối cùng, vĩnh viễn ở lại trong lòng mọi người.

Lưu Kiến Minh: “Rất gọn gàng.”

Trần Vĩnh Nhân: “Ta cũng từng học trường cảnh sát.”

Lưu Kiến Minh: “Những người nằm vùng như các người thật sự thú vị, luôn gặp mặt trên sân thượng.”

Trần Vĩnh Nhân: “Ta không giống người, ta đang hoảng.”

Trần Vĩnh Nhân: “Thứ ta muốn đâu?”

Lưu Kiến Minh: “Chưa chắc người đã mang thứ ta muốn đến.”

Trần Vĩnh Nhân: “Hừ, có ý gì, người lên đó phơi nắng đi.”

Lưu Kiến Minh: “Cho ta một cơ hội.”

Trần Vĩnh Nhân: “Cho người cơ hội thế nào?”

Lưu Kiến Minh: “Lúc trước ta không có lựa chọn nào khác, bây giờ ta muốn làm một người tốt.”

Trần Vĩnh Nhân: “Tốt, nói với quan tòa đi, xem hắn có cho người làm người tốt không.”

Lưu Kiến Minh: “VẬY CHÍNH LÀ MUỐN TA CHẾT.”

Trần Vĩnh Nhân: “Thật xin lỗi, ta là cảnh sát.”

Lưu Kiến Minh: “Ai biết.”

Sau khi bộ phim điện ảnh này được đẩy ra, toàn bộ giới điện ảnh đều chấn động.

Bộ phim này đã đổi mới nhận thức của ta, chưa từng nghĩ đến, ranh giới giữa người tốt và người xấu lại mơ hồ như thế. Người tốt đắm chìm trong khát vọng cứu rỗi của người xấu, trong lòng người xấu lại hướng về ánh sáng người tốt, không có cái ác tuyệt đối, cũng không có cái thiện tuyệt đối!”

“Dù là Lưu Kiến Minh hay là Trần Vĩnh Nhân, cũng đều là người đáng thương thôi!”

“Địa ngục vô tận, ai có thể thoát khỏi biển khổ? Chỉ đều đau khổ giãy giụa thôi!”

“Đây không chỉ là phim thương mại tốt nhất, còn là phim nghệ thuật tốt nhất!”

Chương 662: 《 Vô Gian Đạo 》 được công chiếu, bị tám công ty điện ảnh lớn chặn đánh!

Bây giờ khán giả đã không ngu như trước kia nữa.

Đừng tưởng rằng người tìm mấy tiêu thịt tươi đến, lại làm thêm chút hiệu ứng là có thể ăn khách.

Bây giờ, từ sự kiện hợp đồng m dương một năm trước, tiểu thit tươi, minh tinh lưu lượng ở trong giới giải trí đều bị đánh ngã, Tinh Quang đẩy ra một bộ lại một bộ phim điện ảnh tốt, ánh mắt mọi người đều bị nuôi đến bắt bẻ, nội dung cốt truyện, hiệu ứng, kỹ năng diễn của diễn viên trong phim điện ảnh đều trở thành đối tượng để xem xét, còn phải cân nhắc đến cốt lõi phim ảnh, tầm mắt rất cao.

Phim điện ảnh càng tốt đẹp có lương tâm, càng ăn khách.

Dưới tình huống như vậy, có được kịch bản tuyệt vời, đạo diễn nặng ký tự mình chỉ đạo, hơn mười vị Ảnh đế Ảnh hậu gia nhập liên minh, Luyến Tuyết Ái Tửu đã gia nhập vào liên minh chế tạo ra bữa tiệc âm nhạc, cộng thêm Tinh Quang luôn có dư luận tốt, vì vậy bộ phim điện ảnh 《 Vô Gian Đạo 》 vừa được công chiếu đã bùng nổ, thu hoạch được rất nhiều lời khen ngợi.

Dù là doanh thu phòng bán vé hay là dư luận, toàn bộ đều bay lên!

Hot đến rối tinh rối mù.

Mặt khác, phim điện ảnh Tinh Quang đã được công chiếu đồng bộ trên toàn Châu Á, trong ngày đó đều nhận được những phản hồi rất tốt từ các quốc gia Châu Á.

Đây là bộ phim chinh phục tất cả mọi người từ góc độ phim điện ảnh!

Liên tục hai ngày, ngày nào doanh thu phòng bán vé của 《 Vô Gian Đạo 》 cũng đột phá 6 ức!

Bình quân một ngày 181 ức Dollar !

Báo chí nước ngoài cũng giành sự quan tâm, cho rằng đây là một bộ phim điện ảnh tốt không theo kém 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 , Tinh Quang lại xuất khẩu thêm một bộ phim điện ảnh có chất lượng tốt ra toàn thế giới, mạnh hơn đám người Hollywood chỉ chuyên tâm làm hiệu ứng rất nhiều.

Dưới tình huống như vậy, công chiếu đến ngày thứ ba, 《 Vô Gian Đạo 》 cũng được công chiếu ở các quốc gia u Mĩ, nhưng cũng không có nhiều xuất chiếu.

Cứ vậy, dù 《 Vô Gian Đạo 》 có quay đẹp mắt hơn, cũng không có nhiều người xem, doanh thu phòng bán vé có hạn.

“Lại là tám công ty điện ảnh kia cản trở! Ta cảm thấy không thể nuông chiều bọn họ nữa, phải cho bọn họ một sự đả kích nặng ký! Đánh bọn họ tới bật khóc, mới biết sợ!” Vũ Thiên Mị hung dữ nói.

Trải qua hơn hai năm hun đúc, nàng đã nuôi dưỡng được sự uy hiếp của Tổng giám đốc bá đạo!

Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

“Hay là, chúng ta ra nước ngoài mua mấy rạp chiếu phim?” Lâm Bắc Phàm đưa ra một đề nghị.

“Ý kiến hay!” Đôi mắt Vũ Thiên Mị sáng lên: “Ta đã sớm muốn làm như vậy, muốn khuếch trương bản đồ điện ảnh Tinh Quang ra nước ngoài, trở thành một đế quốc Ảnh Nghiệp chân chính!”

Phim truyền hình, chương trình giải trí, video mạng của Tinh Quang đều đã chinh phục được nước ngoài, bây giờ chỉ thiếu mỗi mảng điện ảnh này.

Vũ Thiên Mị nằm mơ cũng muốn đưa Ảnh Nghiệp của mình ra ngoài, mở rộng lãnh thổ.

Thế nhưng, ngành nghề điện ảnh không giống với các ngành nghề vui chơi giải trí khác. Trong phạm vi thế giới, ngành nghề điện ảnh gần như bị tám công ty điện ảnh lớn lũng đoạn, kinh doanh mấy chục năm ăn sâu bén rễ, muốn phá vỡ sự phong tỏa của bọn họ sẽ rất khó khăn.

Ra tay từ rạp chiếu phim là một ý kiến hay, thế nhưng –

“Mua rạp chiếu phim cần rất nhiều tiền tài!”

Vũ Thiên Mị quyn rũ liếc Lâm Bắc Phàm một cái, câu hồn đoạt phách:
“Tiểu nam nhân, bây giờ chàng có bao nhiêu tiền?”

Vũ Thiên Mị biết Lâm Bắc Phàm có rất nhiều tiền mặt, đang đặt trong ngân hàng đến mốc meo rồi.

Lâm Bắc Phàm buồn bực: “Ta cũng không biết cụ thể có bao nhiêu, vừa rồi ta lại kiếm được một khoản từ khủng hoảng kinh tế Châu u, có lẽ là mấy trăm ức!”

“Mấy trăm ức nguyên, miễn cưỡng tạm được!” Vũ Thiên Mị nhẹ gật đầu.

“Khụ khụ, Thiên Mị nàng nói sai rồi, ta đang nói Dollar Mỹ!” Lâm Bắc Phàm tốt bụng nhắc nhở.

Vũ Thiên Mị: “...”

Người bên ngoài luôn nói tiểu nam nhân của mình biết trang bực, bây giờ cuối cùng nàng cũng được trải nghiệm sâu sắc.

“VẬY còn sợ cái rắm! Bây giờ tình hình kinh tế ở bên ngoài không tốt, mọi người cũng khó làm ăn, chúng ta có thể nhân cơ hội mua vào với giá rẻ, dứt khoát mua hết cả rạp chiếu phim lẫn mảnh đất kia, rút củi dưới đáy nồi, chặn con đường của bọn họ.” Vũ Thiên Mị bá khí vênh váo.

“Có khả năng bọn họ sẽ cản trở từ đó, ta cảm thấy có thể như này...” Trong đầu Lâm Bắc Phàm hiện ra một mưu kế.

Sau khi nghe xong, Vũ Thiên Mị vui mừng vỗ vai Lâm Bắc Phàm, nói:
“Tiểu nam nhân của ta, chàng không đi kinh doanh thật sự thua lỗ. VẬY nhiệm vụ vinh quang này sẽ giao cho chàng, ta coi trọng chàng!”

Lâm Bắc Phàm tranh thủ: “Vụ làm ăn này quá lớn, phải tốn rất nhiều tiền, ta không được!”

“Không phải hình tượng của chàng là xài tiền bậy bạ sao?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm lại tranh thủ: “Thế nhưng ta mới quay về từ Châu Phi, mệt mỏi quá!”

“Bớt đi! Ta đã sớm nghe nói chàng sống ở Châu Phi như đại gia, còn dặt cầu thành lập quan hệ với hồ ly tinh ở bên ngoài, để nàng ta đến đầu tư kiếm nhiều tiền ở Somalia, chàng dám nói không phải sao?” Vũ Thiên Mị dữ dằn hỏi.

“Nàng tên Jessica, là thuộc hạ của ta, không phải hồ ly tinh.”

“Ai biết sau này có phải không? Không biết có bao nhiêu con yêu tinh nhớ nhưng miếng thịt Đường Tăng là chàng, nếu không gỡ chàng một cái, chỉ sợ nơi này đã sớm biến thành Nữ Nhi quốc!” Vũ Thiên Mị ăn giấm nói.

Lâm Bắc Phàm nổi giận: “Ta gỡ yêu tinh lớn nhất là nàng rồi lại nói!”

Hắn bé Vũ Thiên Mị theo kiểu bé công chúa, lao vào phòng nghỉ ở bên cạnh.

Vũ Thiên Mị giãy giụa, “Nơi này là phòng làm việc, đừng làm loạn!”

“Văn phòng rất thích hợp, ta thích suy nghĩ này!”

Vũ Thiên Mị tiếp tục giãy giụa: “Bây giờ còn là ban ngày, muốn làm cũng phải đến buổi tối!”

“Ta thích nhất tuyên dâm giữa ban ngày!”

...

Một tiếng sau, Vũ Thiên Mị thay một bộ quần áo mới lại đi ra ngoài, ngồi trên vị trí tổng tài, căm hận nhìn chằm chằm Lâm Bắc Phàm: “Lần này chàng hài lòng chưa? Lại giày vò cả một tiếng, chàng không sợ người bên ngoài biết chuyện của chúng ta sao?”

“Lão bà, lại để nàng chịu uất ức!” Lâm Bắc Phàm đầy tình cảm ôm Vũ Thiên Mị.

Vũ Thiên Mị, nàng là một nữ nhân dám yêu không dám nói, một nữ nhân vĩnh viễn lo nghĩ cho hấn và Bạch Thanh Tuyết.

Trong lòng Vũ Thiên Mị ngọt ngào, dựa vào bả vai Lâm Bắc Phàm, nói: “Ta không có quá nhiều yêu cầu xa vời, chỉ cần trong lòng chàng có ta là được!”

“Vẫn luôn có nàng, vĩnh viễn có nàng!” Lâm Bắc Phàm kiên định nói.

“VẬY VIỆC THU MUA RẠP CHIẾU PHIM DO CHÀNG ĐI LÀM, DÙ SAO CHÀNG KHÔNG PHẢI MỚI LÀM MỘT LẦN HAI LẦN.”

“Lão bà đã dặn dò, lão công tuân lệnh!”

Vũ Thiên Mị suy nghĩ, trong lòng trào ra cảm giác nguy hiểm, nói: “Không được, chàng đi nước Mỹ một mình quá nguy hiểm, ta phải phái một người đi giám sát chàng, tránh để chàng bị hồ ly tinh ở nước Mỹ câu đi!”

Lâm Bắc Phàm lập tức tỏ ra quyết tâm: “Thiên Mị, nàng phải có lòng tin với lão công của nàng, nàng nghi ngờ ta như vậy là không đúng!”

“Ta có lòng tin với chàng, nhưng không có lòng tin với những nữ nhân khác!”

Vũ Thiên Mị lập tức bấm một số điện thoại, sau đó không lâu Dương Tử Nhi ngắt máy đi tới: “Thiên Mị tỷ tỷ, người tìm ta có chuyện gì?”

Vũ Thiên Mị mỉm cười thân thiết: “Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm chuẩn bị đến nước Mỹ, ta lo lắng hấn bị những nữ nhân khác câu đi mất, vì vậy muốn để người đi giám sát hấn, người có thời gian không?”

“Thiên Mị tỷ tỷ, người để ta đi giám sát hấn, không cho hấn hái hoa ngắt cỏ?” Dương Tử Nhi khiếp sợ nói.

Sau đó nhìn sang Lâm Bắc Phàm, đúng lúc Lâm Bắc Phàm cũng nhìn qua, hai người đều chột dạ.

Chương 663: Sự phản kháng của tám công ty điện ảnh lớn!

“Không sai, chính là ngươi, ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ ngươi thích hợp nhất!”
Vũ Thiên Mị gật đầu một cái.

“Sao ta lại thích hợp?” Dương Tử Nhi càng chột dạ, nhỏ giọng hỏi.

“Ngươi xem, địa vị của Lâm Bắc Phàm ở Tinh Quang quá cao, không có mấy người quản được hắn, phái nam nhân đi không thích hợp, đều là cá mè một lứa. Phái nữ nhân đi lại sợ bị dụ dỗ, chỉ có ngươi thích hợp nhất. Thứ nhất ngươi dám cãi lại hắn, thứ hai ngươi cũng biết việc của ta và hắn, có lẽ sẽ không bị hắn hấp dẫn. Ta và Bạch tử tử của ngươi đều có việc không đi được, vì vậy đành phải phái ngươi đi, coi như đi nghỉ ngơi! Tử Nhi muội muội, phải nhờ ngươi!” Vũ Thiên Mị thành khẩn nói.

Sao ta có thể quản được hắn?

Chính ta cũng đắm chìm.

Trong lòng Dương Tử Nhi như nước sôi lửa bỏng, không biết nên đồng ý hay là không đồng ý?

“Thiên Mị tử tử yên tâm, ta nhất đi sẽ theo sát hắn, tuyệt đối không cho hắn làm loạn!” Dương Tử Nhi nghiêm túc nói.

“Có ngươi ở đó thì ta yên tâm!” Vũ Thiên Mị lườm Lâm Bắc Phàm một cái, nói tiếp: “Đến nước Mỹ, ngươi phải chú ý một nữ nhân nước ngoài tên là Jessica, người này có mờ ám với Lâm Bắc Phàm, ngươi chắc chắn phải chú ý!”

“Cái gì? Còn một người nữa?” Đôi mắt Dương Tử Nhi trợn to.

Một luồng sát khí đậm đặc bắn về phía Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm vội vàng giải thích: “Đừng nghe Thiên Mị nói lung tung, nàng là một người đồng nghiệp của ta, giúp ta làm việc.”

“Hóa ra là tình cảm văn phòng à!” Dương Tử Nhi mở rộng sức tưởng tượng.

Lâm Bắc Phàm: “...”

“Tình cảm văn phòng cái gì, ngày thường gần như không gặp mặt, đều liên lạc qua mạng.”

“Không chỉ có tình cảm văn phòng, còn là tình yêu qua mạng!” Dương Tử Nhi lại tưởng tượng.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Dương Tử Nhi nắm chặt tay Vũ Thiên Mị, nói chắc chắn: “Thiên Mị tử tử người yên tâm, ta nhất định sẽ nghiêm túc nhìn chăm chăm nam nhân này, tuyệt đối không để hắn vượt quá giới hạn.”

Vũ Thiên Mị hơi đỏ mồm hỏi: “Hắn đã vượt quá giới hạn, còn là ta làm.”

“Vậy thì không cho hắn vượt quá giới hạn lần thứ ba!”

“Hả? Lần thứ ba?”

“Ta nói nhầm, là vượt quá giới hạn lần thứ hai.” Dương Tử Nhi chột dạ.

Thế là, ngày thứ ba, Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi ngồi máy bay đến nước Mỹ.

Ngồi trên máy bay, Dương Tử Nhi chững chạc đàng hoàng nói: “Ta cho chàng biết, Thiên Mị tử tử để ta giám sát chàng thật tốt, ta chắc chắn sẽ làm được! Vì vậy chàng nhất định không được làm loạn, nhất là không thể câu kết làm bậy với nữ nhân Jessica kia. Nếu không, ta chắc chắn tố cáo chàng với Bạch tử tử và Thiên Mị tử tử!”

Lâm Bắc Phàm bó tay, Jessica đang giải quyết và thanh lý việc tập đoàn Andrews phá sản ở Châu u, rất bận rộn, căn bản không ở nước Mỹ, sao có thể câu kết làm bậy với hắn?

Lâm Bắc Phàm dựa đầu vào bên tai của nàng: “Làm loạn với nàng được không?”

Dương Tử Nhi hơi đỏ mắt: “Đương nhiên không được!”

“Chẳng may nàng làm loạn với ta thì sao?” Lâm Bắc Phàm còn nói thêm.

Dương Tử Nhi càng đỏ mặt hơn, nghĩ đến bản thân đã từng làm việc ngốc nghếch, xấu hổ đánh Lâm Bắc Phàm: “Chàng muốn chết à, chỉ nói lung tung!”

Lâm Bắc Phàm lo lắng nói: “Ta không sợ người khác, ta chỉ sợ nàng uống say nhào vào ta thì phải làm sao bây giờ?”

“Cút!” Dương Tử Nhi trợn to mắt.

Đến New York Mỹ, mấy người vào khách sạn nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó, tin tức Lâm Bắc Phàm của Tinh Quang đến nước Mỹ đã truyền khắp Hollywood, khiến tám công ty điện ảnh lớn cảnh giác.

Trong Hollywood không có bí mật, mối quan hệ của công ty điện ảnh và rạp chiếu phim rắc rối phức tạp, bọn họ dễ dàng nghe được tin tức Lâm Bắc Phàm đến nước Mỹ, lập tức nâng cao cảnh giác, nói thẳng sói đến.

Mấy vị chủ tịch công ty điện ảnh không để ý đến việc nghỉ ngơi, tập trung ngay trong đêm.

“Tinh Quang, Lâm Bắc Phàm, kẻ đến không thiện!” Người đầu tiên mở miệng là chủ tịch Monkey của công ty điện ảnh Paramount, hắn ta hút một điếu xì gà, khói mù lượn lờ, quần áo trên người chỉnh tề, vô cùng kiêu cách.

Trong tám công ty điện ảnh lớn, Paramount của hắn ta không phải thực lực mạnh nhất, lại là người có thâm niên lâu năm nhất.

Đã từng có một dự luật Paramount, cũng là nhằm vào công ty của hắn ta.

“Bây giờ Tinh Quang người ta đã không thấy thỏa mãn nữa, bắt đầu để mắt đến địa bàn của chúng ta, Hollywood của chúng ta tràn ngập nguy hiểm!” Chủ tịch Salic của Fox chậm rãi nói, tràn đầy lo lắng với việc đế quốc giải trí phương Đông quật khởi.

“Cũng không đến mức tràn ngập nguy hiểm, nhưng chắc chắn có nguy cơ.” Chủ tịch Hanksey của Global cũng thích hút thuốc, vừa hút vừa nói: “Tài sản của tập đoàn Tinh Quang, chỉ sợ còn hùng hậu hơn cả mấy công ty điện ảnh chúng ta cộng lại, xúc tu quan hệ đã sớm lan tràn đến các nơi trên toàn

cầu, đã sớm tạo thành sự uy hiếp với Hollywood chúng ta. Bây giờ người ta đủ lông đủ cánh, phát động khiêu chiến với Hollywood chúng ta.”

“Lần này bọn họ phái Lâm Bắc Phàm đến, lão công của chủ tịch Tinh Quang, với độ tuổi đó cũng có thể làm tôn tử của ta, hẳn là người trẻ tuổi rất may mắn, là một người rất biết tiêu tiền, lại đặc biệt có bản lĩnh, lúc trước cụm rạp chiếu phim của Trung Quốc cũng bị hắn hợp nhất, cho đến trước mắt cũng không ai có thể dao động địa vị của Tinh Quang trong ngành nghề điện ảnh. Tinh Quang phái hắn ta đến, đã tâm bưng bưng, không thể không phòng!”

“Nếu rạp chiếu phim của nước Mỹ cũng bị hắn hợp nhất, tám công ty điện ảnh lớn của Hollywood chúng ta sẽ gặp nguy hiểm, sau này chỉ có thể cầu người ta! Đây chính là kế sách rút củi dưới đáy nồi, chúng ta không thể để hắn đạt được!” Chủ tịch Robert của Disney cũng phát biểu quan điểm của bản thân.

Theo hắn ta biết, Tinh Quang đã nhắm vào phim điện ảnh hoạt hình.

Mặc dù bây giờ còn chưa có thành tích gì, nhưng với biểu hiện từ trước đến nay của Tinh Quang, điều này không thể không đề phòng.

Vì vậy hắn ta muốn nhân lúc hiện tại, liên hợp tám công ty điện ảnh lớn lại, đánh lại Tinh Quang.

“Dù thế nào cũng không để hắn thực hiện được? Bây giờ là xã hội tư bản, ai có tiền người đó là lão đại!” Chủ tịch Mengxi của Lion Films thở dài:

“Theo ta được biết, đã có mấy rạp chiếu phim tiếp xúc với Tinh Quang, trong đó có ba nhà thể hiện ra ý nguyện hợp tác cực lớn. Nếu giá cả phù hợp, bọn họ ước gì bán đi hết. Dù sao với tình hình kinh tế hiện tại, tất cả mọi người đều thiếu tiền, không dễ buông ra.”

“Có lẽ chúng ta không ngăn cản được, nhưng nhất định phải để Tinh Quang mất chút máu.” Chủ tịch Warner của Warner Brothers cười lạnh: “Tinh Quang muốn đến mua rạp chiếu phim, thật ra là hoàn thành ván cờ sản nghiệp toàn cầu, có được quyền lên tiếng lớn hơn. Chúng ta không ngăn cản được việc hắn mua rạp chiếu phim, nhưng vẫn có không gian rất lớn để hành động. Mọi người đừng quên, hắn là một người Trung Quốc, bây giờ

Tổng thống Donald Trump của chúng ta có rất nhiều ý kiến với Trung Quốc, nếu chúng ta không cẩn thận tiết lộ chuyện này với hắn...”

Đôi mắt các vị chủ tịch lớn sáng rực lên.

“Vẫn là Warner có nhiều cách, ta cảm thấy cứ làm như thế đi!”

“Không hành động một chút, cũng không biết Hollywood của chúng ta lợi hại!”

“Lần này nhất định phải khiến hắn phun ra máu!”

Chương 664: Thủ đoạn âm hiểm, hành trình của Tinh Quang ở nước ngoài bị cản trở!

Ngày hôm sau, Lâm Bắc Phàm dậy thật sớm.

Bởi vì hôm nay hắn phải gặp mặt mấy người bên rạp chiếu phim, nhất định phải nắm bắt thời gian.

Dương Tử Nhi cũng ngáp một cái tỉnh dậy, nàng rất buồn ngủ, còn đang bị lệch múi giờ.

“Nếu vẫn còn mệt, nàng có thể tiếp tục ở lại khách sạn nghỉ ngơi.” Lâm Bắc Phàm quan tâm nói.

Dương Tử Nhi lập tức lắc đầu: “Không được! Chẳng may chàng nhân cơ hội chạy theo yêu nữ kia thì làm sao bây giờ? Người như chàng quý kẻ đa đoan, không thể không đề phòng! Vì không phụ Thiên Mị tỷ tỷ, ta nhất định phải nhìn chăm chăm mỗi giây mỗi phút!”

Trong đôi mắt to của Dương Tử Nhi hiện ra tia sắc bén, cứ như muốn bắt gian vậy.

“Đừng nghĩ như vậy, muốn chạy cũng chạy với nàng trước!” Lâm Bắc Phàm cười hắc hắc.

Dương Tử Nhi vừa xấu hổ vừa giận: “Chàng đúng là hoa tâm đại củ cải, ăn trong bát nhìn trong nồi, ngay cả ta cũng không buông tha!”

“Thật ra là nàng không buông tha cho ta!” Lâm Bắc Phàm trầm lặng nói.

Sắc mặt Dương Tử Nhi càng đỏ hơn, đẩy Lâm Bắc Phàm: “Không phải chàng nói hôm nay còn có chuyện gì sao? Còn không nhanh đi!”

Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi lên đường, chạy đến tổng bộ tập đoàn Liverpool.

Tập đoàn Liverpool là một tập đoàn lớn tài sản trăm ức Dollar, liên quan đến rất nhiều nghiệp vụ, trong đó có một nghiệp vụ là cụm rạp chiếu phim, gọi là rạp chiếu phim Liverpool.

Đây là một trong những cụm rạp chiếu phim quy mô lớn nhất nước Mỹ, có được 5000 màn hình điện ảnh, phân ngạch thị trường khoảng 12%, giá trị cực lớn 14 ức Dollar, là mục tiêu hàng đầu của Lâm Bắc Phàm.

Lúc trước, khi Tinh Quang thể hiện ra ý đồ thu mua, đối phương thể hiện rất tích cực.

Bởi vì phần lớn nghiệp vụ của tập đoàn bọn họ đều chịu ảnh hưởng của khủng hoảng tài chính, thiết hụt tài chính, cộng thêm trên người có áp lực nợ nần rất lớn, bọn họ cần bán gấp một số tài sản để truyền máu, vượt qua cửa ải khó khăn.

Trong đó, rạp chiếu phim có năng lực kiếm tiền thấp, tổn thất lớn trở thành hạng mục đầu tiên mà bọn họ muốn cắt giảm.

Vì vậy hôm nay Lâm Bắc Phàm muốn gặp mặt thành viên hội đồng quản trị của bọn họ một lần, sau đó ký kết hợp đồng.

Lần gặp mặt này vô cùng vui vẻ, một người muốn mua một người muốn bán, giá tiền phù hợp, đưa tiền sẵn khoái, vậy là không có vấn đề, quyết định chi tiết hợp đồng, là có thể đạt thành hợp tác.

“Làm ăn với Lâm tiên sinh rất thoải mái, bảo sao người còn trẻ đã trở thành đại phú hào nổi tiếng thế giới!” Chủ tịch của đối phương tên là Plas, là một lão đầu có phong cách làm việc rất trâu, là một người làm việc hào phóng không tính toán chi li, rất thích hợp với Lâm Bắc Phàm.

“Đâu có, ta có tiền như vậy hoàn toàn dựa vào lão bà của ta!” Lâm Bắc Phàm rất khiêm tốn.

Đối phương mỉm cười, không bình luận.

Kết quả chỉ trong chốc lát, một nhân viên công tác đi vào nói mấy câu bên tai lão, lão thay đổi sắc mặt, lập tức mở điện thoại của mình ra xem một chút, sau đó sắc mặt lại càng khó coi.

Nhìn Lâm Bắc Phàm ngồi trước mặt, muốn nói lại thôi, sau đó không thể không nói: “Lâm tiên sinh, có lẽ việc hợp tác của chúng ta phải thất bại.”

“Vì sao?” Sắc mặt Lâm Bắc Phàm cũng thay đổi theo.

“Người xem cái này trước đi!” Plas đưa điện thoại đến.

Lâm Bắc Phàm nhìn thấy đó là một tin tức, vừa rồi Tổng thống Donald Trump nổi tiếng nước Mỹ đã nhận phỏng vấn.

Một tên phóng viên dụng tâm hiểm ác đưa ra một vấn đề: “Tổng thống Donald Trump thân ái, bây giờ có một công ty giải trí Trung Quốc muốn đến Mỹ đầu tư, họ muốn mua rạp chiếu phim của nước ta để đặc biệt công chiếu phim điện ảnh Trung Quốc, tuyên truyền tư tưởng cách mạng của bọn họ, ngài thấy thế nào về điều này?”

Sắc mặt Tổng thống Donald Trump thay đổi rất rõ ràng, không hề nghĩ ngợi nói: “Chúng ta hoan nghênh nhà đầu tư Trung Quốc và cả thế giới đến Mỹ đầu tư, nhưng tuyệt đối không chào đón người dụng tâm hiểm ác, nhất là liên quan đến hình thái ý thức! Nước Mỹ của chúng ta bao dung, vĩ đại, không thể chỉ có một loại tư tưởng, mỗi người đều có thể nhận ra giá trị ở đây, đây là khởi nguồn cho giấc mơ nước Mỹ của chúng ta!”

Đối phương tiếp tục đặt câu hỏi: “Nhưng đối phương tài hùng thế lớn, trước mắt đã liên hệ với mấy rạp chiếu phim. Những rạp chiếu phim này chiếm hữu phân ngạch thị trường đạt đến 40%, nếu đạt thành hợp tác, vậy sau này chúng ta chỉ có thể xem phim điện ảnh Trung Quốc...”

Sắc mặt Tổng thống Donald Trump càng khó coi hơn: “Đối với việc công ty Trung Quốc đầu tư vào rạp chiếu phim của nước ta, bản thân ta rất ủng hộ, nhưng nên có hạn chế. 40%? Ta cho rằng vượt quá 10% cũng được tính là nhiều. Các ngành nghề có liên quan của chúng ta nên đề cao cảnh giác, tăng cường xét duyệt, không thể để người mưu mô được như ý!”

Xem hết video này, Lâm Bắc Phàm chỉ có hai suy nghĩ.

Donald Trump bị người ta cố ý lợi dụng, chỉ sợ là tám công ty điện ảnh lớn đứng sau lưng.

Nhưng Donald Trump cũng không phải kẻ tốt lành gì.

“Thật sự xin lỗi, ta rất vui vẻ khi thấy việc hợp tác này đạt thành, nhưng không ngờ lại xảy ra việc này, chúng ta chỉ có thể tạm thời bỏ dở việc hợp tác này, trước tiên phải xem xét tình hình rồi lại nói!” Plas xin lỗi.

Lúc này trong lòng lão giận dữ, khó khăn lắm mới tìm được một người mua hào phóng, có thể giải quyết vấn đề tài chính của mình.

Vốn đang chuẩn bị mở Champagne chúc mừng, kết quả không ngờ bị người ta phá ở phía sau.

Hợp tác thất bại, tập đoàn của mình vẫn nước sôi lửa bỏng.

Nếu có thể, lão thật sự muốn cầm một khẩu súng tiêu liên pằng pằng pằng bắn chết hết những tên âm hiểm đứng phía sau.

“Điều này không trách người được!” Lâm Bắc Phàm hiểu.

Tuy quyền lực của Tổng thống nước Mỹ không lớn như tưởng tượng, chịu ảnh hưởng của tư bản, nhưng ý kiến của hắn ta vẫn có sức ảnh hưởng rất lớn, ít nhất trong khoảng thời gian gần đây không có cách nào đạt thành những giao dịch này.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm nhận được mấy cuộc điện thoại, đều liên quan đến chuyện này, kế hoạch thu mua rạp chiếu phim chỉ có thể bỏ dở.

Cùng lúc đó, chuyện này cũng bị người có ý đồ khác nhanh chóng lan truyền khắp Trung Quốc.

Đám dân mạng võ tở, rất nhiều người tức giận bất bình.

“Theo ta được biết, công ty giải trí Trung Quốc có ý đồ khác trong cuộc phỏng vấn chính là tập đoàn Tinh Quang. Tập đoàn Tinh Quang đã không thỏa mãn xung bá trong nước, mở ra con đường quốc tế hóa, nhưng không ngờ lại bị chặn đánh ở nước Mỹ.”

“Chỉ thu mua một vài rạp chiếu phim mà thôi, lại có ảnh hưởng lớn đến thế sao? Thật ngạc nhiên! Xem mấy bộ phim điện ảnh còn nói có thể ảnh hưởng đến tư tưởng, tư tưởng của nước Mỹ các người không vững vàng đến mức nào chứ?”

“Đây là bộ mặt thật của chủ nghĩa nước Mỹ! Một bên nói hoan nghênh các quốc gia trên thế giới đến đầu tư, một bên lại cố hết sức ngăn cản, sắp đặt đủ loại điều kiện! Dối trá thêm mặt dày! Ta cho rằng Tinh Quang không nên đi, làm tốt giải trí trong nước đã đủ. Tại sao phải ra ngoài để bị khinh bỉ?”

“Ta cảm thấy đây là một âm mưu! Phóng viên có mục đích khác, Tổng thống có mục đích khác!”

“Hành trình của Tinh Quang ở nước ngoài gặp khó khăn!”

...

Còn có người rất tối tăm, nhân cơ hội mĩa mai Lâm Bắc Phàm.

“Đúng là tên phá của không có bản lĩnh, vừa ra nước ngoài đã lộ tẩy!”

“Việc lần này thất bại, hẳn có trách nhiệm rất lớn!”

“Ta đã nói sao Lâm Bắc Phàm lại lợi hại như vậy, thì ra đều là khoác lác, bây giờ đã lộ nguyên hình!”

“Mất mặt ném đến tận nước ngoài!”

Chương 665: Lâm Bắc Phàm: Ta đau lòng khổ sở, cần an ủi!

Rất nhiều người kích động trách móc, cũng có rất nhiều người cười trên nỗi đau của người khác.

Lúc này có một đám người đang một người làm quan cả họ được nhờ.

“Cạn ly! Ha ha...” Mấy lão nhân trung niên ăn mặc rất kiêu cách chạm ly, sau đó uống một hơi cạn sạch.

“Thật sự quá sáng khoái!” Chủ tịch Monkey của Paramount lớn tiếng cười: “Không ngờ mọi việc tiến triển thuận lợi như vậy, chỉ thu mua một phóng viên đã đá được Tinh Quang ra ngoài, trận chiến này thắng rất xinh đẹp!”

Chủ tịch Hanksey của công ty truyền hình điện ảnh Global cũng cười theo: “Đúng vậy, thắng rất đơn giản không cần tốn nhiều sức! Tổng thống Donald Trump kia cũng ngu ngốc, kích một cái là nổ, bị chúng ta lợi dụng mà còn chưa biết!”

“Đừng nói như vậy, chính vì một Tổng thống không đáng tin cậy như vậy, chúng ta mới có thể đuổi Tinh Quang đi! Nói từ một góc độ khác, hẳn còn là thần hộ mệnh của chúng ta! Lần sau bỏ phiếu ta chắc chắn sẽ bỏ cho hẳn một phiếu!” Chủ tịch Mengxi của Lion Films lại lần nữa nâng ly: “Mời Tổng thống Donald Trump vĩ đại của chúng ta!”

“Cạn ly! Ha ha...” Đám người lại lần nữa uống một hơi cạn sạch.

“Bây giờ, trong lòng các rạp chiếu phim lớn đều kiêng dè, Tinh Quang muốn mua được rạp chiếu phim cũng khó khăn chòng chát. Dù cố gắng thế nào cũng chỉ đạt được 10% rạp chiếu phim, sức ảnh hưởng không đủ nặng với chúng ta, ngược lại còn dễ dàng bị chúng ta khống chế. Nói từ một góc độ khác, chúng ta còn phải cảm ơn hẳn khiến thị trường truyền hình điện ảnh của chúng ta phồn vinh hơn!” Chủ tịch Warner của Warner Brothers cười ha ha.

“Hollywood của chúng ta thật sự cần máu mới, nhưng là dòng máu có thể bị chúng ta khống chế! Tinh Quang lại rất phù hợp!” Chủ tịch Durrat của Dreamworks nâng ly, cười nói với mọi người.

“Để tỏ lòng cảm ơn, ta còn có quà có lại tặng Lâm Bắc Phàm một món quà lớn!” Chủ tịch Mengxi của Lion Films mỉm cười.

“Nói vậy, nhưng tin đồn kia đều là người truyền đi?” Chủ tịch Monkey của Paramount cười mắng: “Ta đã biết người không có ý tốt, trong lòng ghen đến hồng, lúc trước từng chịu thua thiệt vì Tinh Quang bây giờ cũng đã trả lại!”

Mengxi mỉm cười lắc đầu: “Đây chỉ là lợi tức thôi, đặc sắc còn ở phía sau!”

“Tới tới tới, chúng ta lại lần nữa nâng ly, chúng mừng thắng lợi lớn của ngày hôm nay!”

“Cạn ly! Ha ha...”

...

Ở một bên khác.

Lão bà Bạch Thanh Tuyết gọi điện thoại đến ân cần hỏi thăm, Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan: “Lão bà nàng cứ yên tâm, ta không hề có việc gì, ta chắc chắn sẽ giải quyết tốt chuyện này, ta chắc chắn sẽ cho bọn họ một lần dạy dỗ sâu sắc!”

Kết quả vừa mới cúp máy, Lâm Bắc Phàm lập tức tỏ ra buồn bã uống rượu, có vẻ uống rượu giải sầu.

Lúc này, một bóng người nhỏ bé thò đầu ra từ sau cửa.

Nhìn thấy dáng vẻ nhú mày đau khổ của Lâm Bắc Phàm, trong lòng đầy lo lắng.

“Có phải sự đả kích này quá lớn không? Đám dân mạng nói chuyện thật sự rất khó nghe, ngay cả ta cũng không nghe nổi! Ngày thường hẳn làm chuyện gì cũng xuôi gió xuôi nước, hẳn là một người kiêu ngạo như vậy...” Trong lòng Dương Tử Nhi suy nghĩ, sau đó bước nhanh đến bên cạnh Lâm Bắc Phàm, an ủi: “Đừng quan tâm người khác nói thế nào, chàng chính là chàng, chàng là người ưu tú nhất, vĩnh viễn là người tốt nhất trong lòng ta!

Quên chuyện này đi, ngủ một giấc thật ngon việc này sẽ trôi qua rất nhanh!”

“Ta đau lòng, ta cần an ủi...” Lâm Bắc Phàm buồn bã, sau đó từng chút từng chút ôm Dương Tử Nhi vào trong ngực.

Dương Tử Nhi mở to mắt, luôn cảm thấy tình hình không đúng.

Nhất là đôi tay không thành thật kia, lại xoa nắn ở trên người nàng, không biết những nơi đó là bộ phận nhạy cảm của ta sao?

Nhưng nghĩ đến hẳn là người đang đau lòng, bây giờ là lúc yếu ớt nhất, thế là Dương Tử Nhi chỉ có thể tạm thời từ bỏ sự thôi thúc dạy dỗ hẳn, như một đại tỷ tỷ tri kỷ nhẹ nhàng vỗ lưng của hẳn, tận tình khuyên bảo:

“Ngoan, đừng để những chuyện này ở trong lòng! Nếu chàng thật sự khó chịu, khóc một trận là được! Yên tâm, ta tuyệt đối không nói ra!”

“Ta không muốn khóc, ta chỉ muốn lẳng lẳng ôm nàng, như vậy trong lòng mới dễ chịu hơn chút!”

Thật là, đã lớn vậy rồi, lúc đau lòng lại giống như tiểu hài tử.

Lúc này, Dương Tử Nhi lan tràn tình thương của mẹ, bất đắc dĩ nói: “Vậy chàng ôm đi!”

Lâm Bắc Phàm nhận được sự đồng ý lại ôm chặt hơn nữa.

Hai người áp sát vào nhau, gần như dính vào nhau, nhiệt độ trên người chậm rãi tăng lên. Nhất là Dương Tử Nhi, khuôn mặt nàng đỏ bừng, như uống rượu say, đôi mắt mơ hồ.

Thế nhưng, Dương Tử Nhi khôn ngoan đột nhiên tỉnh táo, sau đó đẩy Lâm Bắc Phàm ra, nhìn khuôn mặt không khác gì lúc bình thường kia, đâu có chuyện đau lòng gì chứ?

Còn bình thường hơn người bình thường.

Thế là, nàng tức đến nổi tung: “Hay cho tên hỗn đản chàng, chàng còn dám lừa ta! Chàng lừa gạt tình cảm của ta!”

Vừa nghĩ đến bản thân có ý tốt, không ngờ lại bị đối phương nhân cơ hội chiếm tiện nghi ăn đậu hũ.

Dương Tử Nhi vô cùng tự trách, bản thân thật sự quá ngu quá ngây thơ!

“Tử Nhi, cảm ơn sự an ủi của nàng, ta đã tốt hơn nhiều!” Trong mắt Lâm Bắc Phàm đầy vẻ chân thành.

Dương Tử Nhi càng tức giận hơn: “Cút!”

Lâm Bắc Phàm bị đuổi giết chạy quanh trong phòng, trong phòng lập tức gà bay chó chạy.

Qua một lúc lâu, sau khi đồng ý mấy điều kiện không bình đẳng, cuối cùng Dương Tử Nhi đã buông tha cho Lâm Bắc Phàm, lo lắng hỏi: “Vậy bây giờ chàng có cách nào không? Tuy vị Tổng thống kia rất không đáng tin, nhưng lời nói ra như bát nước đổ đi, bây giờ các mặt đều khá chú ý, nếu chàng muốn tiếp tục thu mua chắc chắn sẽ khó khăn chòng chát!”

“Điều này nàng cứ yên tâm, thật ra ta đã sớm chuẩn bị, kết quả không ngờ đối phương hành động nhanh như vậy, tiếp theo nàng cứ xem kịch vui đi.” Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan.

Ngoắc ngón tay, trong tuyến vận mệnh, vận mệnh của rất nhiều công ty đều thay đổi.

Ồn ào nhốn nháo cả một ngày, đến buổi đêm cuối cùng chủ tịch Plas của tập đoàn Liverpool cũng về đến nhà, cả thể xác tinh thần đều mệt mỏi.

...

Gần đây vì khủng hoảng kinh tế Châu u lan tràn, khiến việc làm ăn của lão càng ngày càng khó thực hiện.

Nhất là việc làm ăn trong tập đoàn của lão, phần lớn đều tập trung ở Châu u, đứng mũi chịu sào. Năm ngoái lão và đoàn cố vấn của lão đều suy đoán tình hình của Châu u rất tốt, kết quả vay nợ rất nhiều tiền để làm sản xuất.

Kết quả ai ngờ lại gặp phải việc khủng hoảng tài chính này, bây giờ sản phẩm không bán được, còn mắc nợ rất nhiều, các nghiệp vụ khác cũng không góp sức, chỉ có thể bán một vài tài sản lấy tiền để kiếm tài chính.

Tinh Quang đến thật sự là cơn mưa đúng lúc. Lão cố hết sức muốn thúc đẩy tình huống này, cũng như thành lập mối quan hệ hữu hảo với Tinh Quang, sau đó lợi dụng mối quan hệ sau lưng nhân cơ hội tiến vào thị trường Trung Quốc rộng lớn.

Đôi bên ăn nhip với nhau!

Vốn hai ngày này sẽ ký kết hợp đồng, là có thể cầm được 14 ức Dollar của Tinh Quang, giải quyết sạch món nợ này. Kết quả ai ngờ lại xảy ra việc này, hợp tác thất bại, không lấy được tiền, khiến lão tức giận hận không thể rút súng giết người!

“Ngân hàng lại gọi điện thoại đến đòi nợ, làm sao bây giờ?”

Nhớ tới khoản vay to lớn kia, còn có lợi tức càng lăn càng dày, lão tê cả da đầu.

Những cơ quan tài chính như ngân hàng này, cũng là một con quỷ hút máu, cho đến bây giờ chỉ dẹt hoa trên găm, sẽ không đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Biết người không có tiền, chắc chắn hận không thể nuốt cả nhà người.

Đúng lúc này, lão nhận được một cuộc điện thoại.

“Chủ tịch Plas, vừa rồi ta nhận được một cuộc điện thoại, có người muốn mua rạp chiếu phim dưới trướng chúng ta.”

“Mua rạp chiếu phim của chúng ta? Là ai, đối phương có đáng tin không?” Plas mừng rỡ.

“Còn chưa xác nhận, đối phương nói bọn họ là tư bản Thiên Hữu...”

Chương 666: Người thu mua thần bí, mua lại rạp chiếu phim!

Mấy ngày tiếp theo, các công ty rạp chiếu phim khác đều nhận được cuộc điện thoại thần bí, nói muốn mua rạp chiếu phim dưới trướng bọn họ, giá cả đều khá dễ nói. Vốn những công ty này còn chưa muốn bán, muốn treo giá, kết quả không ngờ việc làm ăn của công ty bọn họ chịu ảnh hưởng của khủng hoảng tài chính, việc làm ăn chuyển đổi đột ngột, rất cần tiền.

Thế nhưng, những cơ quan tài chính ngân hàng này cũng vậy, lúc kinh tế hưng thịnh cho vay rất dễ, thậm chí còn phục vụ thân thiết.

Đương nhiên đến lúc khủng hoảng kinh tế, người muốn bọn họ nhả ra một phân tiền cũng rất khó khăn.

Vì vậy, dưới tình huống bất đắc dĩ, những công ty này đành phải bán rạp chiếu phim ra trước, gom góp tiền tại.

Tình huống thu rạp chiếu phim với quy mô lớn như vậy, dẫn tới sự cảnh giác của tám công ty điện ảnh lớn.

Tưởng rằng Tinh Quang còn chưa từ bỏ ý đồ.

Nhưng sau đó điều tra ra, phát hiện là mình lo lắng không đâu.

Nguồn gốc của những công ty này rất tạp, tư bản Thần Quang, tư bản Thiên Hữ, Venetian, thậm chí còn có một số công dân, có người nước Mỹ, Châu u, Đông Nam Á đủ loại, nhưng lại không có một nhà nào bối cảnh Trung Quốc.

Nhìn từ bên ngoài, không có liên quan với Tinh Quang.

Thế là, trái tim kia mới hạ xuống.

Chủ tịch Mengxi của Lion Films lo lắng hỏi: “Đây thật sự không phải là Tinh Quang làm ra chứ? Thoạt nhìn thời điểm quá trùng hợp!”

Chủ tịch Monkey của Paramount coi thường: “Người thật sự cho rằng Tinh Quang có sức ảnh hưởng lớn vậy à? Người xem những công ty này đi, có mấy người đơn giản? Chỉ nói tư bản Thần Quang thôi, nghe nói đã kiếm lời lớn trong khủng hoảng tài chính Châu u, trước mắt tài sản cũng có thể đạt

tới trăm tỷ Dollar, hiện tại đã trở thành một lực lượng có thực lực lớn nhất Wall Street. Sao Tinh Quang có thể ảnh hưởng đến công ty lớn vậy được?”

“Còn có khu giải trí Venetian, mọi người trong chúng ta đều biết người đứng sau là ai, đó là một nhân vật thủ đoạn tận trời, dù là giới kinh doanh hay là giới chính trị, thậm chí cũng có năng lực to lớn trong thế giới ngầm, Tinh Quang chỉ huy được sao?”

Đám người gật đầu một cái, cảm thấy nói có lý.

Chủ tịch Salic của Fox nói: “Ta chưa từng nghe nói bọn họ có liên hệ gì với Tinh Quang.

“Dù vậy việc này khá rõ ràng, có lẽ đây chỉ là một sự trùng hợp.” Chủ tịch Durrat của Dreamworks suy nghĩ, nói: “Có lẽ... Đây cũng không phải một trùng hợp, có thể là hành động đầu tư trên quy mô lớn. Mấu chốt là tư bản Thần Quang, quật khởi quá nhanh chóng, một năm qua đầu tư thuận buồm xuôi gió, vì vậy rất nhiều người đều muốn cùng kiếm tiền. Hoặc là vì tư bản Thần Quang coi trọng ngành nghề truyền hình điện ảnh, vì vậy đầu tư quy mô lớn, những người khác vào theo phong trào.”

“Nói vậy, mùa xuân của Hollywood chúng ta đến rồi!” Chủ tịch Hanksey của Global cười ha ha.

“Ta cũng cảm thấy như thế, vì vậy chúng ta phải cảm ơn tư bản Thần Quang, cảm ơn tất cả mọi người đầu tư vào rạp chiếu phim!” Chủ tịch Monkey của Paramount cười to nói: “Chúng ta dứt khoát tổ chức một bữa tiệc lớn, mời mọi người cùng đến tham gia! Dù sao sau này tất cả mọi người cũng thường gặp mặt, cùng hợp tác làm ăn, sớm liên lạc tình cảm cũng tốt!”

“Ý kiến này khá tốt, ta rất đồng ý!”

“Chúng ta có thể mời đám nữ minh tinh Hollywood đến cùng tham gia!”

“Không chỉ Hollywood, còn có các người mới Victoria, tất cả mọi người đều đến!”

“Ta nghĩ đây chắc chắn là một buổi tối kỳ diệu!”

...

Các chủ tịch lớn đều khen ngợi.

Vào ngày tổ chức bữa tiệc, tám vị chủ tịch mời rất nhiều bạn bè đến tham gia. Gần như mời một nửa Hollywood đến, không đếm hết được những nhân vật nổi tiếng ở trong đó, ví dụ như Tom Cruise diễn vai 007, mãnh nam Vin Diesel, Leonardo Dicapro, vua thế giới Cameron đủ loại, đều là nhân vật nổi tiếng trong giới điện ảnh thế giới.

Còn có đông đảo nữ ngôi sao Hollywood, người mẫu của Victoria's Secret đều trang điểm đẹp xuất hiện.

Ví dụ như, nữ thần không già Nicole Kidman, nữ thần mộ quang Kristen, nữ thần gợi cảm Angelina Jolie, còn có Scarlett Johansson đóng vai Back Widow nhưng vẫn dựa vào vẻ ngoài gợi cảm để nổi tiếng...

Oanh oanh yến yến, trở thành từng phong cảnh xinh đẹp.

“Hôm nay thật sự náo nhiệt, chỉ sợ cũng chỉ có tám công ty điện ảnh lớn cùng lúc mời, mới có thể tập trung nhiều minh tinh như vậy!” Jessica Alba nhấp một ngụm rượu, hơi hưng phấn nói.

“Nghe nói bọn họ muốn nghênh đón mấy vị khách quan trọng!” Scarlett nâng ly rượu đi tới.

“Người biết là ai không? Cần long trọng vậy à?” Jessica Alba thuận tiện hỏi, trong mắt đầy vẻ tò mò.

“Nghe nói là mấy lão bản mới đứng sau lưng rạp chiếu phim!” Dáng vẻ Scarlett yếu điệu, nhẹ nhàng chạm ly với Jessica Alba, nói tiếp: “Nghe nói mấy vị lão bản kia cũng không phải nhân vật bình thường, tùy tiện giậm chân một cái cũng khiến giới kinh doanh rung chuyển... Nếu được bọn họ ưu ái, vậy... Ngôi sao rục rũ!”

Jessica Alba cười khê: “Xem ra người đã chuẩn bị kỹ càng!”

“Ta cần một tương lai!” Về mặt Scarlett bình tĩnh.

“Vậy chúc tôi nay người trôi qua vui vẻ!” Jessica Alba mời một ly: “Nếu tôi nay gặp được người vừa ý, biết đâu ta cũng sẽ giống người!”

...

Quạ trong thiên hạ đều đen, đây chính là Hollywood!

Đối xử với mỗi một mình tinh đều rất hà khắc, muốn lấy được thứ gì, chắc chắn phải bỏ ra chút gì đó.

Lúc bước vào nghề nghiệp này, bọn họ đã sớm hiểu rõ.

Đương nhiên, bọn họ cũng tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận.

Chỉ tiến vào cơ thể của người, không tiến vào cuộc sống của người.

Tám vị chủ tịch đang trò chuyện vui vẻ với bạn già của mình.

Sau đó nhận được sự nhắc nhở của thư ký, xin lỗi: “Thật xin lỗi, ta xin lỗi không tiếp được!”

Thế là mấy người nhanh chóng chạy về phía cửa, lại nhìn thấy một lão đầu tinh thần quắc thước đúng lúc bước xuống từ một chiếc xe cũ.

Chính là người sau lưng Venetian, người quen cũ của Lâm Bắc Phàm, lão Cao.

Mấy vị chủ tịch được cung chiều mà lo sợ đi tới.

“Không ngờ Cao tiên sinh lại đích thân đến đây, thật sự khiến là rùng đến nhà tôm!”

“Nhìn thấy người thật sự rất vui vẻ! Rõ ràng người đã 80 tuổi rồi, nhưng nhìn dáng vẻ hiện tại của người lại còn trẻ hơn cả ta!”

“Người đến tham gia bữa tiệc của chúng ta, thật sự vinh hạnh cho chúng ta!”

“So với người, chúng ta đều đã già!”

...

Lão Cao nhìn mấy vị chủ tịch khúm núm trước mặt, giọng điệu khó hiểu: “Các người đúng là già rồi, già đến mức mắt mờ, hy vọng sau tối nay các người còn có thể cười vui vẻ như vậy! Không cần phải tiếp đón ta, ta tự đi vào trước!”

Sau đó không để ý đến mấy vị chủ tịch này nữa, tự mình đi bộ vào.

Mấy vị chủ tịch đều tỏ ra ngơ ngác.

“Vừa rồi là sao thế?” Hình như giọng điệu của Cao tiên sinh không được bình thường lắm!”

“Hình như trong đó còn có hàm ý khác, cảm giác như đang mắng chúng ta!”

“Hình như chúng ta không đắc tội hấn mà?”

Chương 667: Lâm Bắc Phàm, sao người lại đến đây?

Mấy vị chủ tịch không nghĩ ra.

Có người đang nghĩ lại hành động vừa rồi của bản thân, có phải đã có chỗ nào đắc tội đối phương hay không, hoặc có lẽ lời nói đã đắc tội điều cấm kỵ của đối phương, kết quả nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra được, chỉ có thể tạm thời đẩy chuyện này ra sau, sau này lại xin lỗi Cao tiên sinh.

Đúng lúc này, trên mặt bọn họ lại lần nữa xuất hiện nụ cười, nhìn chiếc xe đang chậm rãi chạy tới.

Cửa xe mở ra, một lão đầu đi tới.

Dáng vẻ hung dữ, khí thế vô cùng uy vũ, khiến người ta không nhịn được rùng mình.

“Hắc tiên sinh, chào người, lâu rồi không gặp người vẫn khỏe mạnh như vậy!”

“Được gặp người thật sự rất vui, sự xuất hiện của người trong ngày hôm nay là vinh hạnh của chúng ta!”

“Sau này mọi người phải thường xuyên qua lại, cùng nhau kiếm nhiều tiền!”

“Bây giờ cũng coi như chúng ta là người trên cùng một chiếc thuyền!”

...

Vị lão đầu trước mặt này, người khác cũng không biết tên cụ thể, ngày thường gọi là Hắc tiên sinh.

Mặc dù là người Trung Quốc, nhưng ở phạm vi nước Mỹ, thậm chí trong thế giới ngầm ở các quốc gia lớn đều rất nổi tiếng, bởi vì lão là người đứng sau lưng Hồng Môn tổ chức người Hoa trên thế giới.

Quyền thế của lão không hề kém hơn Cao tiên sinh vừa mới đi vào.

Ngày thường, một vài nghị viên, thậm chí các Tổng thống tiền nhiệm kéo phiếu bầu cử còn từng thăm hỏi lão, bởi vì lão có thể chi phối sự lựa chọn của hơn ngàn vạn người Hoa ở nước Mỹ, thật sự rất khủng bố.

Hắc tiên sinh nở nụ cười nhạt: “Các người suy nghĩ nhiều, ta không đến vì các người!”

Sau đó không để ý đến tám người này, nhấc chân ngẩng đầu uốn ngược đi vào.

Cho đến khi nhìn thấy Cao tiên sinh, mới nở nụ cười từ tận đáy lòng: “Lão Cao, không ngờ người còn đến trước ta!”

Cao tiên sinh cũng cười: “Ta chủ yếu là đến xem trò vui!”

“Ta cũng vậy!”

Hai người cười ha ha, khí chất trấn áp bốn phía.

Vừa thấy cũng không phải là người bình thường, các minh tinh Hollywood xung quanh muốn đi tới lại không dám đi tới.

Nhưng cũng có một vài người địa vị cao nhận ra, lập tức cầm Champagne đi tới, dáng vẻ hơi thấp, nói: “Hắc tiên sinh, Cao tiên sinh, chào các người! Có thể gặp hai vị khiến ta rất vui vẻ!”

Lúc này, hai lão đầu lại không bày ra sắc mặt, mà nhẹ nhàng chạm ly với đối phương, nhưng không uống.

Nhưng đối phương lại như nhận được lời khen cực lớn, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó yên lặng rời đi, không làm phiền hứng thú của hai vị tiên sinh.

Nhưng cũng không đi quá xa, đứng ở ngay gần đó cứ như vệ sĩ vậy.

Nhìn thấy cảnh này, các minh tinh Hollywood càng khiếp sợ hơn.

Ở bên khác, ngoài cửa lớn, liên tục hai vị lão đại không chào đón bọn họ như thế, điều này khiến tám vị chủ tịch hơi buồn bực, lại hơi sợ hãi. Lại càng chú ý hơn khi nghênh đón những người tiếp theo.

Sau đó, tổng tài Chris của tư bản Thiên Hữu đến.

Chủ tịch kiêm tổng tài Jessica của tư bản Thần Quang đến.

Còn có một số người mua rạp chiếu phim cũng đến.

Nhưng điều khiến bọn họ ngoài ý muốn là, dù ai đến cũng không cho bọn họ sắc mặt tốt.

Đi vào trong bữa tiệc, tụ họp với hai lão đầu cùng trò chuyện vui vẻ, căn bản không để ý đến mấy người họ.

Điều này khiến trong lòng tám vị chủ tịch bùng lên một ngọn lửa.

Dù sao bọn họ cũng là chủ tịch của tám công ty điện ảnh lớn, tài sản trên tay cũng đạt tới vài tỷ Dollar, nắm trong tay phần lớn tài nguyên của Hollywood, kết quả bây giờ bị cho sắc mặt?

Nếu không phải ở đây có rất nhiều người mà bọn họ không thể đắc tội, chỉ sợ đã sớm nổi bão.

Rõ ràng những người khác đều nhận ra điều không thích hợp, yên lặng nhìn tất cả không lên tiếng.

Bữa tiệc hôm nay được tổ chức trong biệt thự của chủ tịch Monkey tập đoàn Paramount, với tư cách chủ nhân đương nhiên hẳn ta phải tổ chức toàn bộ bữa tiệc.

Hắn ta nhìn xa trông rộng, trên mặt nở nụ cười thản nhiên, như một vị lão giả hiền hòa, cứ như vừa rồi hẳn ta chưa từng phải chịu uất ức, nhiệt tình nói: “Hoan nghênh mọi người đến trang viên của ta tham gia tiệc! Ta tổ chức bữa tiệc hôm nay chủ yếu là vì mấy vị khách tôn quý! Ta nghĩ nhất định mọi người thấy rất tò mò về thân phận của họ! Bây giờ ta long trọng giới thiệu với mọi người!”

“Vị này là Cao tiên sinh, hẳn là người sở hữu Venetian!”

“Vị này là Hắc tiên sinh, thân phận của hẳn hơi đặc biệt ta không giới thiệu cụ thể, nhưng ta có thể nói cho các người biết, hẳn có địa vị rất cao trong lòng người Hoa, địa vị không kém hơn Cao tiên sinh!”

“Vị này chủ tịch kiêm tổng tài của tư bản Thần Quang tiểu thư Andrews, là một nữ nhân có tài có sắc! Nàng có tài sản vượt qua ngàn ức Dollar, là bá chủ trẻ tuổi nhất của Wall Street!”

“Vị này là Tổng giám đốc Chris của tư bản Thiên Hữu! Có lẽ mọi người chưa nghe nói đến tư bản Thiên Hữu, nhưng ta có thể nói cho các người biết, đây là một xí nghiệp tư bản trẻ tuổi, nắm giữ số tài chính vượt qua 300 ức Dollar!”

“Còn có vị này...”

Monkey nhiệt tình giới thiệu từng người, những người có mặt đều nghe đến trợn mắt há hốc mồm.

Lai lịch của những người này quá hiển hách, tất cả đều là nhân vật thủ đoạn tận trời, tất cả đều là nhân vật cao cao tại thượng, dưới tay nắm giữ lực lượng và quyền thế đều có thể chi phối kinh tế một phương, bảo sao tám vị chủ tịch long trọng chiêu đãi đám người bọn họ như vậy.

Đúng vậy, bọn họ thật sự có tư cách này!

Còn có tư cách hơn Tổng thống nước Mỹ!

Sau khi hiểu rõ thân phận của bọn họ, ánh mắt của những người ở đây càng thêm lửa nóng.

Mặc dù bọn họ là minh tinh tiếng tăm lừng lẫy ở Hollywood, thậm chí là minh tinh nổi tiếng toàn thế giới, nhưng so thân phận với những người trước mắt thật sự quá thấp.

Chỉ cần có thể kết nối được với một người trong số đó, vậy sự phát triển trong tương lai chắc chắn rực rỡ bằng phẳng.

Cùng lúc đó, ánh mắt nhìn tám vị chủ tịch cũng kính sợ hơn.

Có thể lên làm lão tổng thật sự đều không đơn giản. Bảo sao Hollywood thay đổi bất ngờ nhiều năm như vậy, sóng lớn xô ngã rất nhiều anh hùng, chỉ còn lại tám công ty điện ảnh lớn này sừng sững không ngã, thật sự là người rất có năng lực.

Chủ tịch Monkey của Paramount tỏ vẻ rất hài lòng với phản ứng của mọi người.

Sở dĩ hẳn ta tổ chức bữa tiệc này ở trong nhà hẳn ta, cũng vì tạo ra hiệu quả rung cây dọa khỉ, dựng nên uy vọng cho bản thân, đương nhiên cũng có ý muốn trang bức, bây giờ xem ra hiệu quả kinh người.

“Lại nói cho mọi người một tin tức kinh người, trước mắt mấy vị khách tôn quý này còn là người sở hữu mới nhất của rạp chiếu phim nước Mỹ, tổng số rạp chiếu phim của bọn họ vượt quá 60%!” Monkey lại nói lời kinh người.

Hiện trường xôn xao!

Lại nắm giữ hơn 60% rạp chiếu phim của nước Mỹ, quá ngu bực!

Ánh mắt của mọi người càng thêm lửa nóng!

“Bọn họ đều là áo com phụ mẫu của chúng ta! Bây giờ ta đã mời áo com phụ mẫu đến, có phải mọi người nên thể hiện chút không? Chúng ta hãy nâng ly!” Monkey nâng nửa ly rượu đỏ lên, ra hiệu cho mọi người.

Tất cả mọi người nâng ly.

Monkey giơ cao ly lên, lớn tiếng nói: “Bây giờ ta tuyên bố: bữa tiệc chính thức bắt đầu!”

“Chờ chút, còn có một người chưa tới!”

“Chúng ta còn phải chờ thêm một người nữa, bữa tiệc mới có thể bắt đầu!”

“Mọi người tạm thời đặt ly xuống đã!”

...

Đám người Cao tiên sinh, Hắc tiên sinh đều phản đối.

Tám vị chủ tịch lớn đều ngơ ngác: “Còn ai nữa? Không phải đều đã đến đông đủ rồi sao?”

“Còn một người, hấn đến rồi!”

Hai lão đầu dẫn đầu nhóm người lập tức hùng dũng đi lướt qua bọn họ, tiếp đón một người chậm rãi đi tới.

Tám vị chủ tịch lớn nhìn sang, đôi mắt cũng sắp trợn lồi ra.

“Lâm Bắc Phàm, sao ngươi lại đến đây?”

Chương 668: Đại lão đọc lời chào mừng, dọa thảm tám vị chủ tịch!

“Tại sao ta không thể ở chỗ này? Ta là người nhận được lời mời của ngươi!” Lâm Bắc Phàm đưa thư mời của mình ra.

Rốt cuộc các vị chủ tịch cũng nhớ ra, lúc ấy khi mời mọi người tới tham gia party, đã có một chủ tịch đề nghị cũng gửi cho Lâm Bắc Phàm một tấm thư mời, đưa đến tận tay, nhưng thực chất là muốn nhục nhã hắn.

Bọn hắn cho rằng Lâm Bắc Phàm trẻ tuổi da mặt mỏng, sẽ không tới.

Chỉ là không nghĩ rằng hắn thực sự dám đến.

“Hoan nghênh hoan nghênh...” Chủ tịch Monkey lộ ra biểu tình ngoài cười nhưng trong không cười.

Người ở chỗ này thấy một màn như vậy đều kinh hãi.

“Đôi phương là Lâm Bắc Phàm của Tinh Quang? Thoạt nhìn thực sự rất trẻ tuổi!”

“Nghe nói trước mặt hắn mới 20 tuổi, nhưng tài sản cá nhân chỉ sợ đã đạt đến 300 ức Dollar Mỹ, Hồng Đậu Trung Văn chính là do hắn tạo ra! Hắn còn có một chiếc du thuyền hào hoa trị giá năm ức Dollar Mỹ!”

“Trong giới giải trí tài nguyên của hắn cũng vô cùng phong phú, nghe nói Tinh Quang chính là nửa giang sơn ngành giải trí Trung Quốc, tương đương với quy mô tám đại công ty điện ảnh Hollywood của chúng ta cộng lại!”

“Thật lợi hại, tuổi còn trẻ đã phú khả địch quốc!”

“Hơn nữa lão bà hắn siêu xinh đẹp, cũng là một đại phú hào! Hắn còn trẻ như vậy đã thành truyền kỳ sống!”

“Nhìn thấy mặt hắn, sau đó lại nghĩ đến tài sản của hắn, ta lại ê ẩm, nếu có thể ngủ với hắn một đêm thì tốt biết bao?”

“Có điều gần đây, vì chuyện rạp chiếu phim mà hắn gây hấn với tám công ty điện ảnh lớn!”

...

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn qua.

Nhất là khi biết rõ nội tình, mọi người đều rất hứng thú nhìn cuộc đụng độ giữa tám vị chủ tịch và Lâm Bắc Phàm.

Bọn họ ai cũng biết, chắc chắn tên phóng viên khiến người buồn nôn kia là do tám công ty điện ảnh lớn phái ra, kết quả thu hoạch khả quan, thành công ngăn cản sự xâm lấn của Tinh Quang, để người ta cảm thán một tiếng gùng càng già càng cay.

Hiện giờ Lâm Bắc Phàm của Tinh Quang đích thân đến, chiến cuộc lại một lần nữa khai hỏa, bọn hắn muốn nhìn thử xem đến cùng là ai cao hơn một bậc?

Lâm Bắc Phàm nhìn chung quanh một chút, nói: “Người đều đến đông đủ, xem ra ta đến rất đúng lúc.”

“Xác thực rất đúng lúc.” Chủ tịch Hanksey của Global chế nhạo: “Bình thường, người cuối cùng đến nếu không phải đại nhân vật chân chính thì chỉ có thể là thằng hề, người cảm thấy người là cái nào?”

Lâm Bắc Phàm giơ tay lên, quân lâm thiên hạ: “Rất hiển nhiên ta là đại nhân vật, mà các người chỉ là thằng hề lấy lòng ta!”

“Người...” Sắc mặt tám vị chủ tịch tối sầm.

“Đùa một chút thôi, hi vọng nó sẽ không trở thành sự thật!” Lâm Bắc Phàm cười.

Nói cái gì vậy?

Không phải nên là “hi vọng các người đừng coi là thật” sao?

“Tất nhiên nếu Lâm tiên sinh người đã đến, đương nhiên phải làm cho tốt thân phận khách nhân, rượu ngon thức ăn ngon chúng ta sẽ không để thiếu phần người!” Monkey không mẫn không nhạt nói: “Bữa tiệc của chúng ta sắp bắt đầu, mong rằng Lâm tiên sinh sẽ có một buổi tối vui vẻ!”

“Cảm ơn đã chiêu đãi!” Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Cứ bắt đầu màn biểu diễn của các người, ta rửa mắt mà đợi!”

Trong lòng mấy vị chủ tịch rất tức giận, nhưng lại không biết nên nổi giận thế nào. Người trẻ tuổi này nói chuyện không mặn không nhạt, nhưng lại khiến người ta tức giận cực độ, dường như từ đầu tới đuôi hẳn ta vẫn luôn coi bọn họ như thằng hề.

“Hiện tại ta tuyên bố: Party chính thức bắt đầu!” Chủ tịch Monkey giơ ly rượu lên: “Chúng ta lần nữa nâng ly, mời khách nhân tôn kính của chúng ta! Mời mỗi một vị bằng hữu đang có mặt tại đây! Cuối cùng, mời Hollywood vĩ đại!”

“Cạn ly!” Mọi người một hơi cạn sạch.

“Bây giờ, xin mời Cao tiên sinh đọc lời chào mừng, mọi người vỗ tay hoan nghênh!” Monkey dẫn đầu vỗ tay.

Cao lão đầu mỉm cười: “Cảm ơn, cảm ơn mọi người đã vỗ tay! Có thể tới tham gia party hôm nay, thực ra ta rất vui vẻ! Bởi vì ở chỗ này, ta lại có thể gặp được Lâm tiên sinh ta tôn kính nhất, điều này khiến ta không kiềm chế được mà vui vẻ...”

Tám vị chủ tịch càng nghe càng cảm thấy không tốt, sao cứ có cảm giác hẳn ta đang nịnh nọt Lâm Bắc Phàm?

Lâm Bắc Phàm là một tiểu tử miệng còn hôi sữa, sao ngài phải vượt môn ngựa?

Hắn đáng sao? Hắn xứng sao?

Theo thời gian dần trôi qua, khuôn mặt tươi cười của tám vị chủ tịch cương cứng lên, một loại cảm giác không ổn dâng lên từ tận đáy lòng.

“Sao ta có cảm giác quan hệ của bọn hắn rất tốt, chẳng lẽ trước kia Lâm Bắc Phàm và Cao tiên sinh có quen biết?”

“Liệu có phải chuyện rạp chiếu phim là do bọn hắn chơi đùa ra không?”

“Quan hệ tốt cũng không đại biểu cho cái gì, dù sao ngay cả anh em ruột cũng còn tính toán nhau, có lẽ hẳn ta chỉ vừa lúc có cơ hội, tới gặp mặt bằng hữu thôi!”

“Ta cũng cảm thấy vậy, một rạp chiếu mười mấy ức Dollar Mỹ, hấn ta không thể nào làm như vậy!”

...

Mấy vị chủ tịch nhỏ giọng thảo luận, ý đồ thông qua loại phương thức này thuyết phục người khác cũng thuyết phục bản thân mình.

Nhưng mồ hôi trên mặt bọn hấn không cách nào ức chế nổi, lại nhìn thấy tựa hồ đám boss sau lưng các rạp chiếu phim đều có quan hệ không tệ với Lâm Bắc Phàm, cảm giác xấu trong lòng càng ngày càng mãnh liệt.

“Đây không phải thật, đây không phải thật...”

“Đây đều là ảo giác...”

Bọn hấn chỉ có thể dựa vào phương thức này để trấn an tâm tình đang khấn trương của mình.

Nhưng một tia may mắn cuối cùng của bọn hấn vẫn bị đánh vỡ.

Chỉ nghe thấy Cao lão đầu cười nói: “Về sau ta nghe nói, Lâm tiên sinh cảm thấy rất hứng thú với rạp chiếu phim ở Mỹ, nhưng lại bị bức bách, vì nhiều loại nguyên nhân mà không cách nào xuất thủ, cho nên ta mới thay mặt mua một rạp chiếu, tạm thời quản lý thay Lâm tiên sinh. Chờ khi chính sách được khai thông, ta lại chuyển giao cho Lâm tiên sinh! Hi vọng Lâm tiên sinh có thể thích lễ vật này của ta!”

“Ta cực kỳ yêu thích, cảm ơn!” Lâm Bắc Phàm kính hấn một chén, chỉ cảm thấy hôm nay rượu uống đặc biệt ngon.

“Cái này là vinh hạnh của ta!” Cao lão đầu cười.

Lúc này, hiện trường vì đó yên tĩnh.

Đám người đồng loạt nhìn về tám vị chủ tịch, chỉ thấy sắc mặt của tám vị chủ tịch đều trắng bệch, còn đổ rất nhiều mồ hôi lạnh.

Có cảm giác bản thân sắp bị lãng trí xử tử.

“Ha ha, lão Cao nói xong, kế tiếp không phải nên đến phiên ta sao?” Hắc lão đầu cười đứng dậy, giọng oang oang nói: “Có điều ta không có nhiều văn hóa như vậy, ta không thể nói chuyện nho nhã như lão Cao đây, cho nên ta xin đi thẳng vào vấn đề. Ta tới tham gia party này chủ yếu là vì Lâm Bắc Phàm tiên sinh, ta và hắn là hảo hữu. Nghe nói hắn bị người bắt nạt, ta không thể nhìn nổi, cho nên dứt khoát cũng mua một rạp chiếu phim điện ảnh, tạm thời trông coi trước giúp hắn. Các người nghe cho kỹ, các người không nể mặt Lâm tiên sinh đồng nghĩa với không nể mặt ta! Ban đêm đi đường phải cẩn thận một chút, cũng nên mời vài bảo tiêu đi theo bảo vệ, đừng để bị người ta trùm bao tải!”

Lời này rất xã hội đen, hơn nữa đối phương cũng là người tàn nhẫn nói được làm được.

Sắc mặt tám vị chủ tịch càng thêm trắng bệch.

Cảm giác mạng nhỏ của mình đều bị người khác nắm trong tay, tùy thời chơi chết!

Chương 669: Lũng đoạn hơn phân nửa rạp chiếu phim toàn cầu!

Ngay sau đó, Jessica của tư bản Thần Quang bước lên đài cao, nói: “Ta không có quá nhiều lời muốn nói, ta tới nơi này chỉ vì muốn nói cho mọi người, Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh là khách hàng quan trọng của tư bản Thần Quang chúng ta, tài chính của hắn ở nước ngoài chủ yếu do ta quản lý, cảm tạ hắn đã ủng hộ Thần Quang của ta tới tận bây giờ! Cho nên ta cũng mua một rạp chiếu tặng cho Lâm tiên sinh, xem như đền đáp! Bởi vì một chút nguyên nhân ta không cách nào trực tiếp chuyển giao rạp chiếu phim cho Lâm tiên sinh. Nhưng ta sẽ giúp hắn quản lý thật tốt!”

Sắc mặt tám vị chủ tịch lại trắng bệch thêm một phần.

Nhưng tiếp sau đó Jessica còn cho bọn hắn đá kích lớn hơn: “Mặt khác, ta còn muốn nói cho mọi người một tin tức tốt, trước đó khi ta xử lý sự vụ ở Châu u đã mua 30% số rạp chiếu phim ở Châu u, còn có 10% đang trong quá trình trao đổi, có lẽ mấy ngày nữa sẽ thu mua được. Hi vọng các người... tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, nàng không thèm để ý đến sắc mặt tám vị chủ tịch, tư thế hiên ngang đi tới bên cạnh Lâm Bắc Phàm.

Kế tiếp là chủ tịch Chris của tư bản Thiên Hữu cũng đi lên đọc diễn văn chào mừng.

Trên thực tế, tư bản Thiên Hữu là do đám người Cao lão đầu, Hắc lão đầu khống chế, Chris chỉ là người đại diện được bọn họ đẩy ra lên đài phát biểu, nội dung cơ bản giống trước đó như đúc.

Còn có một số người cũng phát biểu theo, nội dung cơ bản toàn là nói hòa.

Khi tất cả mọi người đọc lời chào mừng hoàn tất, trên mặt tám vị chủ tịch đã không máu, toàn bộ biến thành trắng bệch.

Có người thân thể còn run rẩy, đứng không vững phải cần người vịn.

Còn có người thất hồn lạc phách nói: “Điều này sao có thể? Sao hắn có thể có lực lượng lớn như vậy? Ta không tin đây là sự thực...”

Minh tinh dưới đáy Hollywood thì khiếp sợ nhìn đám người thân phận hiền hách này.

Chỉ một trong số bọn họ đã có thể chi phối giới điện ảnh toàn cầu!

Bởi bọn hắn đã thâm tóm gần 60% rạp chiếu phim tại Mỹ, 50% rạp chiếu phim tại Châu u, 40% rạp chiếu phim tại Nhật Bản, còn có 40% rạp chiếu phim Tinh Quang bản địa, tất cả thị trường điện ảnh đều bị bọn hắn lũng đoạn.

Thế lực không lồ như vậy, sẽ thay đổi toàn bộ cách cục thị trường điện ảnh!

Về sau tất cả người trong giới điện ảnh đều phải ngưỡng vọng.

Cho dù là công xưởng điện ảnh Hollywood không lồ, ở trước mặt thế lực này cũng chỉ có thể cúi đầu!

Địa vị của tám công ty điện ảnh lớn tràn ngập nguy cơ!

Lại nhìn về phía nam nhân trẻ tuổi chúng tinh phủng nguyệt kia, đám người giạt mình, tất cả đều do hắn làm ra.

Thủ đoạn quá sắc bén, quá tàn bạo!

Tám công ty điện ảnh lớn chỉ ngăn cản hắn tiến vào Mỹ mà thôi, hắn lại có thể mở ra lối riêng, động viên đồng bạn của mình tiến vào thị trường điện ảnh, lũng đoạn thị trường rạp chiếu phim điện ảnh toàn cầu, còn quay lại vây quét tám công ty điện ảnh lớn.

Thoạt nhìn hắn không có một chút cổ phần, nhưng lại có được quyền quyết định tuyệt đối!

Ở trước mặt hắn, tám công ty điện ảnh lớn biến thành tiểu đệ!

Đây mới là phong phạm đại lão!

Loại thực lực một tay che trời, trong nháy mắt tiêu diệt kẻ địch này khiến người ta cảm thấy kính sợ từ tận đáy lòng!

“Ta quyết định, ta nhất định phải ngủ với nam nhân này! Cho dù làm tình nhân cả đời ta cũng nguyện ý!” Ánh mắt nữ thần gọi cảm Scarlet sáng lên, lúc này nàng chỉ hận không thể nhào tới, giải quyết Lâm Bắc Phàm tại chỗ.

“Tình đi, người nhìn xem bên cạnh hắn là ai? Người kia cùng tên Jessica với ta, có tài lại có mạo, hơn nữa thoạt nhìn rõ ràng nàng có tình cảm với Lâm tiên sinh, nàng có thể bỏ xa chúng ta tám con phố.” Jessica nhìn Scarlett bĩu môi.

Kỳ thực, nàng ta cũng có ý nghĩ giống như Scarlett.

Thế nhưng nàng ta càng thêm lý tính.

“Ta không quan tâm, có thành công hay không, thử qua mới biết được!” Scarlett thỏa thuê mẫn nguyện.

Nàng ta cũng không tin dựa vào ngoại hình khiêu gợi của mình, còn không thể chinh phục được tiểu thị tơi như Lâm Bắc Phàm. Phải biết, nam nhân

đều là loại thích ăn vụng, còn nàng ta chính là nữ thần gợi cảm mà nam nhân toàn cầu yêu thích nhất.

Thế là, nàng ta phui phui quần áo, nâng vòng một, để nơi cao thẳng và đầy đặn kia càng thêm lộ rõ.

Sau đó ả nở nụ cười thành thực đi tới.

Jessica Alba nhìn thấy Scarlett đang dần dần tới gần, trong lòng nhiều thêm một chút lo lắng, sau đó nàng ta hạ quyết tâm: “Chết thì chết, ta cũng đi qua! Thêm một người là thêm một phần can đảm, cho dù nữ nhân kia không được như ý ta cũng chẳng có chuyện gì.”

Thế là, nàng ta cũng bung ly rượu lên, nở nụ cười chân thành đi tới.

Lúc này, Scarlett đã đi tới bên cạnh Lâm Bắc Phàm, lộ ra nụ cười gợi cảm ái muội, giọng nói có chút khàn khàn: “Chào ngài, Lâm Bắc Phàm tiên sinh! Ta là Scarlett Johansson! Biểu hiện vừa rồi của ngài thật sự quá đặc sắc, khiến ta vì đó mà rung động. Ngài là nam nhân ưu tú nhất ta từng gặp đời này, không biết ta có vinh hạnh mời ngài uống một ly không?”

Lâm Bắc Phàm cười cự tuyệt: “Không được, hôm nay ta lái xe tới, không thể uống rượu!”

Scarlett trợn trắng mắt, ngươi còn cần tự mình lái xe đến?

Cái cơ này thật sự quá giả!

Nhưng mà, có thể chống cự dụ hoặc mà cự tuyệt nàng ta thẳng mặt, khiến Scarlett lại càng cảm thấy hứng thú với nam nhân này hơn, không hề có ý lùi bước: “Cự tuyệt lời mời của một nữ sĩ xinh đẹp không phải hành vi thân sĩ. Mời!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm uống hết ly rượu.

“Còn có ta, ngươi nhận lời mời của Scarlett, cũng không thể cự tuyệt ta!” Jessica Alba mang theo nụ cười tỏa nắng tới, nói: “Bôi vẽ đẹp và sự gợi cảm của ta hoàn toàn không kém Scarlett!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm lần nữa chạm cốc, lại uống một ly rượu.

Lúc này, Jessica Alba và Scarlett nhìn nhau cười cười, trong đôi mắt khiêu gợi nhiều thêm vài tia điện quang.

Đôi mắt với nam nhân mình động tâm, cho dù là chị em tốt cũng không thể nhún nhường.

Thế nhưng các nàng đề phòng được người một nhà lại không phòng được người ngoài.

Nữ thần mộ quang Kristen cũng đi tới, da nàng trắng đến phát sáng, trên mặt mang theo nụ cười có chút kiêu ngạo: “Còn ta thì sao? Các nàng mời người uống rượu được, không bằng người cũng mời ta uống một ly, thế nào?”

“Ta cảm thấy đây là chủ ý tuyệt vời!” Một nữ thần gợi cảm khác của Hollywood, Theron cũng đi tới.

Trong lúc nhất thời, Lâm Bắc Phàm trăm hoa quán thân, khiến cho người ta hâm mộ.

Lúc này, có một tiểu mỹ nữ Trung Quốc đang vừa gọi điện thoại vừa quay video.

“Thiên Mị tỷ tỷ, hiện tại Lâm Bắc Phàm đang bận uống rượu với đám minh tinh gợi cảm của Hollywood ! Nam nhân không người nào không ăn vụng, vừa ra ngoài đã lộ bản tính! Người yên tâm, ta nhất định sẽ giám sát hẳn thật tốt! Cam đoan không để hắn làm loạn, cũng không cho nữ nhân khác làm loạn... Người cứ yên tâm đi!”

Lâm Bắc Phàm im lặng nhìn cái điện thoại di động cách mặt mình không đến nửa mét.

Đối phương còn gọi điện thoại lên án hắn với một nữ nhân khác.

“Tửu nhi, người cứ thích giám sát ta như vậy sao? Có thể để điện thoại cách xa một chút không, đã sắp đụng vào mặt ta rồi!”

Dương Tử Nhi lập tức cự tuyệt: “Không được! Chỉ khi đặt ở khoảng cách gần mới có thể quay hết trò hề của người, coi như chúng cứ để sau này lên án người!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm ăn quả đắng, Dương Tử Nhi đắc ý: “Chỉ có như vậy, người mới không dám làm xằng làm bậy!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 670: Tám công ty điện ảnh lớn các người, hoặc là chết một, hoặc là chết hết, hai chọn một!

Nhìn thấy nữ nhân vây quanh càng ngày càng nhiều, Dương Tử Nhi gấp gáp nói với Jessica: “Sao người không đề phòng các nàng?”

“Tại sao phải phòng?” Jessica nói ra: “Ồ u Mĩ, đây đều là lễ nghi vô cùng bình thường, đại sư được nhiều nữ nhân danh tiếng mời rượu như vậy là chuyện khiến người ta kiêu ngạo!”

Nhìn thấy Lâm Bắc Phàm được hoan nghênh như thế, Jessica cảm thấy kiêu ngạo từ tận đáy lòng.

Đây là sự khác biệt văn hóa.

“Lỡ Lâm Bắc Phàm quá chén, hoặc bị bỏ thuốc, bị các nàng sàm sỡ thì phải làm sao bây giờ?” Dương Tử Nhi càng thêm gấp gáp.

Jessica không nói, trên mặt hơi đỏ lên.

Kỳ thực, trong lòng nàng ước gì Lâm Bắc Phàm bị quá chén, sau khi say rượu nói không chừng nàng liền có thể...

Đại sư cái gì cũng tốt, chỉ là quá mức chung tình!

Ta đã ám hiệu nhiều lần như vậy, nhưng đại sư một chút động tĩnh cũng không có, giống hệt người gỗ!

Lúc này nữ nhân cũng càng ngày càng nhiều, mỗi một người đều hận không thể ăn tươi nuốt sống Lâm Bắc Phàm, chính Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy sợ sệt, nói với mấy vị chủ tịch còn đang thất hồn lạc phách: “Cảm tạ các vị chủ tịch chiêu đãi, đêm nay ta rất vui vẻ! Ta còn có việc phải về xử lý, không thể tiếp tục phụng bồi! Hi vọng đêm nay các người có một giấc mơ đẹp!”

Hắc lão đầu, Cao lão đầu nhìn thấy, cũng đứng dậy muốn đi.

“Lâm tiên sinh, Lâm tiên sinh xin dừng bước!” Trên mặt chủ tịch Monkey hiện lên nụ cười dối trá, vừa lau mồ hôi trên mặt vừa đuổi tới: “Lâm tiên sinh mới vừa đến sao đã muốn đi? Có phải chúng ta chiêu đãi không chu đáo không?”

“Lại ngồi thêm một lát, ở đây có rất nhiều minh tinh Hollywood, nhất là nữ nghệ sĩ, các nàng rất ngưỡng mộ Lâm tiên sinh!”

“Chúng ta đều là người trong giới điện ảnh, nên giao lưu tình cảm nhiều một chút, đúng không?”

“Người có điểm nào không vừa ý cứ việc nói ra, chúng ta lập tức sửa!”

...

Lâm Bắc Phàm cười nói: “Không cần khách khí như vậy, các người chiêu đãi rất chu đáo, cho ta xem một vở kịch rất hay, thể xác tinh thần đều vui vẻ!”

Sắc mặt mấy vị chủ tịch biến đổi, sau đó lại khôi phục nụ cười dối trá.

Bọn hắn rất muốn chinh lại, nhưng bây giờ bọn hắn đã không còn địa vị để nói chuyện với Lâm Bắc Phàm.

Nếu không thể tạo quan hệ với Lâm Bắc Phàm, như vậy rất có thể công ty của bọn hắn sẽ phải phá sản.

“Thời gian thật sự không còn sớm, ta phải về nghỉ trước. Dù sao trong chớp mắt có nhiều rạp chiếu như vậy, ta cần trở về chỉnh hợp, xin đi trước, không cần tiễn ta!” Lâm Bắc Phàm cười khoát khoát tay, vô cùng khách khí.

Làm gì có việc chính hợp rạp chiếu, rõ ràng là muốn xuống tay với bọn họ!

Trong lòng mọi người đều rất rõ ràng.

Cuối cùng vẫn là chủ tịch Monkey của Paramount mặt dày nhất cúi đầu trước tiên, nói: “Lâm tiên sinh, chuyện lúc trước đều do bọn ta sai, bọn ta ngàn không nên vạn không nên đối đầu với người. Bọn ta đã ý thức được sai lầm của mình, hi vọng người có thể giơ cao đánh khẽ, cho bọn ta một con đường sống.”

Những vị chủ tịch khác không nói gì, nhưng vô cùng mong chờ.

Chỉ mấy câu xin lỗi như vậy đã muốn ta bỏ qua cho các người?

Hừ, ngây thơ!

Tại sao lúc trước khi ta vừa tới các người không buông tha cho ta?

Tại sao trước kia các người không buông tha cho ta?

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt, nụ cười cực kỳ xán lạn: “Muốn ta bỏ qua cho các người cũng không phải không thể, dù sao mọi người vẫn cần hợp tác kiếm tiền, ngáng đầu không thấy cúi đầu gập. Nhưng các người nhất định phải đáp ứng một điều kiện của ta.”

Ánh mắt các vị chủ tịch sáng lên: “Điều kiện gì người cứ nói, chỉ cần có thể làm được bọn ta nhất định sẽ đáp ứng!”

“Ta tin rằng dựa vào sự âm hiểm của các người, các người nhất định có thể làm được!”

Mấy vị lão tổng gượng cười, không nói lời nào.

“Các người không cảm thấy tám công ty điện ảnh hơi nhiều sao?”

“Lâm tiên sinh, người nói vậy là có ý gì?” Trong lòng tám vị chủ tịch giật thột.

Nụ cười chói mắt của Lâm Bắc Phàm nhiều thêm một tia âm hiểm: “Ý là, trên thế giới có tám công ty điện ảnh lớn, không nhiều không ít vừa vặn. Nhưng Ánh Nghiệp Tinh Quang của bọn ta sắp quật khởi, muốn tiếp tục đi tới, dù sao cũng phải tìm một chỗ cắm dùi. Cho nên dù thế nào đi nữa, trong số tám công ty các ngươi phải chết một, nhường lại vị trí cho bọn ta!”

Tám vị chủ tịch lần nữa giật mình, đây là muốn chúng ta tự giết lẫn nhau!

Thực sự là quá xấu xa, ngươi cho rằng ngươi làm như vậy chúng ta sẽ khuất phục?

Lâm Bắc Phàm nói tiếp: “Về phần công ty truyền hình điện ảnh nào phải chết đi, chính các ngươi tự thương lượng xử lý, hoặc là PK với nhau một lần, ta tin chắc các ngươi sẽ tìm được biện pháp. Nếu một tháng sau vẫn còn lại tám công ty, như vậy ta không thể làm gì khác hơn là tự mình xuất thủ.”

“Lâm tiên sinh, ta cảm thấy ngươi nên suy nghĩ lại một chút! Phương pháp này quá thiếu đạo đức, không tốt lắm!”

“Không bằng bồi thường ít tiền, thế nào? Dù sao bây giờ ngươi cũng chưa gặp phải tổn thất gì!”

“Hoặc nhượng lợi ích trên phương diện khác!”

“Công ty điện ảnh của bọn ta cũng không phải ăn chay, lưỡng bại câu thương đối với người nào cũng không tốt!”

“Mọi người cùng nhau hòa khí sinh tài không tốt sao?”

...

Tám vị chủ tịch nửa dụ hoặc nửa uy hiếp.

“Ta cảm thấy vẫn là chết một tốt hơn, như vậy mới có lực chấn nhiếp, để người ta biết năng lực của Tinh Quang bọn ta! Bằng không ai cũng có thể giẫm chúng ta một cước, sau khi giẫm xong chỉ cần nói xin lỗi là có thể coi như chưa có việc gì xảy ra, Tinh Quang ta còn có gì gọi là uy nghiêm?”

“Đừng nói ta không cho các người cơ hội, nếu trong một tháng vẫn không có kết quả, như vậy ta tất sẽ xuất thủ!” Giọng nói của Lâm Bắc Phàm trở nên lạnh lẽo: “Chúng ta sẽ ban bố lệnh cấm: Trong vòng một năm, phàm là điện ảnh của tám công ty lớn các người đều sẽ bị cấm chiếu trên các cụm rạp chiếu dưới cờ chúng ta! Các người hoặc chết một, hoặc cùng chết!”

...

Mấy vị chủ tịch bị dọa đến “hoa dung thất sắc”.

Phải biết, muốn quay phim điện ảnh rất tốn kém, phải đầu tư cực kỳ lớn, bình quân một bộ phim cũng phải đầu tư ít nhất một ức Dollar Mỹ, dù là hai đến ba ức Dollar Mỹ cũng không tính hiếm lạ.

Hơn nữa, công ty bọn họ đều là quay chụp mấy bộ phim một lúc, tài chính đạt đến mấy chục ức Dollar Mỹ.

Kiểu phim điện ảnh có lượng đầu tư lớn như thế nhất định phải chiếu khắp toàn cầu mới có thể kiếm được tiền, nếu phim không thể kịp thời thu hồi vốn, sẽ tạo ra ảnh hưởng dây chuyền, tài chính đứt gãy, các bộ điện ảnh tiếp theo phải tạm gác lại, ảnh hưởng như vậy có thể nói là mang tính hủy diệt đối với công ty điện ảnh của bọn họ.

Đối phương nắm giữ hơn phân nửa cụm rạp chiếu toàn cầu, nếu đối phương thật sự chơi như vậy, không biết tám công ty điện ảnh còn có thể sống được bao nhiêu?

“Không thể, các người không có khả năng làm như vậy! Hành vi giết địch một ngàn tự tổn tám trăm như vậy, chúng ta không kiếm được tiền, các người cũng sẽ bị hao tổn! Các người tuyệt không có khả năng làm như vậy!” Salic vội vàng lắc đầu nói, có ý đồ thuyết phục bản thân.

Cao lão đầu cười lạnh: “Dường như các người đánh giá bản thân mình hơi cao? Nếu làm như vậy có lẽ bọn ta sẽ bị hao tổn nhỏ, nhưng chút tiền lẻ này bọn ta đều không để ý đến. Nếu một năm không được thì hai năm, hai năm không được thì ba năm, luôn có thể mài chết các người! Chỉ cần một câu của Lâm tiên sinh, chúng ta chắc chắn sẽ phụng bồi tới cùng!”

“Liên quan tới chuyện tiền bạc, chúng ta đều không lo lắng, trước mắt Thần Quang chúng ta là công ty kiếm lợi nhiều nhất, mọi mỗi đầu tư đều thuận lợi, ta nhất định có thể dẫn dắt mọi người kiếm về số tiền đã mất đi!”

Jessica đặc ý nói.

Hắc lão đầu cười ha hả: “Ta rất tình nguyện nhìn thấy bộ dáng các ngươi phá sản sập tiệm”.

Chương 671: Nữ nhân của ta Dương Tử Nhi!

Sau khi đám người Lâm Bắc Phàm rời đi, buổi party này tan rã trong không vui.

Chỉ còn lại có tám vị chủ tịch mặt đối mặt, trong lòng tràn ngập đắng chát, lắc lắc đầu tản đi. Có điều khi rời đi, mỗi một vị chủ tịch đều có tâm tư riêng, cũng bắt đầu có tính toán của riêng mình.

Về tới khách sạn, Lâm Bắc Phàm hỏi: “Tử nhi, thế nào, ta xử lý đẹp không?”

Dương Tử Nhi bĩu môi: “Cũng chỉ có như thế, qua loa, lại có thể mang tiền ra liều, quá không có hàm lượng kỹ thuật.”

Tuy nói như vậy, nhưng nàng tuyệt đối không thừa nhận mình bị biểu hiện mới vừa rời của Lâm Bắc Phàm làm mê mẩn.

Không nghĩ tới khi nam nhân này nghiêm túc lại bá đạo khủng bố như vậy, hết như tổng tài trong tiểu thuyết. Khiến nàng nhìn mà trái tim nhảy lên “thình thịch”. Khó trách Bạch tỷ tỷ và Thiên Mị tỷ tỷ bị hắn làm mê muội như vậy.

Lâm Bắc Phàm xem thường: “Đây mới là phương thức đánh giặc chân chính, đường đường chính chính nghiền ép, chiến thắng tất cả âm mưu quỷ kế!”

“Cứ cho là ngươi nói đúng đi.” Dương Tử Nhi vẫn là vệt chết còn mạnh miệng, nghĩ đến đêm nay hắn toàn mỹ nhân vờn quanh, lại ê ẩm nói: “Đêm

nay người nhất định rất vui vẻ, có nhiều mỹ nữ gọi cảm như vậy bồi tiếp người Scarlett, Jessica. Kristen...”

“Bọn hấn cho dù có xinh đẹp gọi cảm thế nào, cũng không thể nào so nổi Tử Nhi của ta.” Tình thánh Lâm Bắc Phàm online: “Các nàng chỉ có ngoại hình xinh đẹp, lại không có nội hàm giống nàng, nàng có được khí chất và phẩm chất mà các nàng không có, nàng mới là chân mệnh thiên nữ của ta!”

Dương Tử Nhi động tình, ả ý đưa tình nhìn Lâm Bắc Phàm, nói: “Vậy Bạch tỷ tỷ, Thiên Mị tỷ tỷ là gì của chàng?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Thời khắc máu chót như vậy, nàng còn có thể nghĩ đến vấn đề ấy?

Không khí vất vả lăm mới lên men biến mất hầu như không còn.

“Các nàng đều là chân mệnh thiên nữ của ta, một người cũng không thể thiếu!” Lâm Bắc Phàm hậm hực cười một tiếng.

“Ta biết ngay chàng sẽ trả lời như vậy!” Dương Tử Nhi bĩu môi, có chút không vui: “Ta đi về nghỉ ngơi trước, không muốn để ý đến chàng!”

Nhưng bỗng nhiên, Lâm Bắc Phàm ôm nàng vào ngực.

Dương Tử Nhi vừa thẹn vừa hoảng: “Chàng làm gì vậy? Trước mặt công chúng, nếu bị người khác biết thì không tốt lắm?”

Ánh mắt Lâm Bắc Phàm tràn đầy lửa nóng: “Tử Nhi, không bằng đêm nay chúng ta...”

Tình cảm của bọn họ đã đạt đến mức độ nhất định, bình thường hai người ôm ôm ấp ấp chàng chàng thiếp thiếp Dương Tử Nhi cũng không cự tuyệt, chỉ kém một bước cuối cùng. Lâm Bắc Phàm muốn thừa thời cơ một mình chung đụng này để tóm lấy Dương Tử Nhi, để nàng trở thành nữ nhân chân chính của mình.

Mặt Dương Tử Nhi đỏ hồng, có chút xoắn xuýt, cuối cùng lắc đầu: “Không nên không nên! Ta đã đáp ứng Thiên Mị tỷ tỷ phải giám sát chàng

thật tốt, nếu như ngay cả chính mình cũng giữ không được, ta còn mặt mũi nào để gặp Thiên Mị tử?”

Lâm Bắc Phàm giao biện: “Nàng ấy chỉ nhờ nàng giám sát những nữ nhân khác, không phải giám sát bản thân.”

Dương Tử Nhi vẫn lắc đầu: “Chàng vẫn nên chờ ta suy nghĩ một chút lại nói!”

“Thế nhưng nếu hôm nay nàng không cùng ta, sợ rằng thân thể ta sẽ không chịu nổi!”

Cảm nhận được nhiệt độ cơ thể Lâm Bắc Phàm đang nhanh chóng tăng cao, ngay cả sắc mặt cũng biến thành ửng đỏ, Dương Tử Nhi bị dọa đến hoa dung thất sắc, vội vàng hỏi: “Chàng sao vậy? Sao bỗng dung thân thể lại nóng lên? Mặt còn hồng? Hình như vừa rồi chàng cũng không uống rượu...”

Sắc mặt Lâm Bắc Phàm trầm trọng: “Có thể là ta đã bị người ta hạ dược!”

“Hạ dược?”

“Đúng, chính là loại xuân dược khiến người ta dục hỏa đốt thân!” Sắc mặt Lâm Bắc Phàm càng khó coi hơn: “Bây giờ thân thể ta nóng đến sắp nổ, đầu óc cũng bắt đầu nóng lên, nếu nàng không giúp ta, có khả năng đầu ta sẽ bị cháy hỏng!”

“Làm sao có thể? Làm sao sẽ nghiêm trọng như vậy?” Dương Tử Nhi lập tức lấy tay sờ trán Lâm Bắc Phàm, phát hiện rất có thể nhiệt độ cơ thể hắn đã đạt đến 50 độ, thật sự có thể cháy hỏng đầu óc, không khỏi bị dọa đến sắc mặt trắng bệch.

“Còn nghiêm trọng hơn nàng tưởng, ta từng nghe nói có người vì dùng quá nhiều xuân dược, cuối cùng biến thành người thực vật.”

Lâm Bắc Phàm biến thành tôm lớn bị nấu chín, thân thể lung lay sắp đổ: “Tử nhi, ta không muốn trở thành người thực vật, càng không muốn làm

chuyện đó với nữ nhân khác, bây giờ chỉ có nàng mới có thể giúp ta! Nếu như nàng không giúp ta, ta không thể làm gì khác hơn là tự sinh tự diệt!”

Dương Tử Nhi cấp bách: “Đừng nói nữa, mau theo ta vào nhà!”

Sau đó nàng vịn Lâm Bắc Phàm xiêu xiêu vẹo vẹo đi vào trong phòng mình.

“Tử nhi, ý của nàng là...”

Mặt Dương Tử Nhi cũng biến thành màu sắc giống mặt Lâm Bắc Phàm, nhỏ giọng nói: “Tất nhiên nếu chàng đã như vậy, ta còn có thể làm sao? Dù sao sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ như thế, đúng không?”

Lâm Bắc Phàm kích động ôm lấy Dương Tử Nhi, thân thể vốn đang hư nhược trở nên mạnh mẽ vô cùng: “Không hổ là tiểu nương tử của ta!”

Dương Tử Nhi càng thêm thẹn, lại bổ sung: “Nói trước, chỉ một lần này, lần sau không thể chiếu theo lệ này!”

Cánh cửa cấm này một khi mở ra, còn ai có thể khống chế được?

Tiểu nương tử Dương Tử Nhi cũng chỉ mạnh miệng mà thôi...

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất tự trách, vậy mà hắn lại lừa gạt Dương Tử Nhi đơn thuần đáng yêu như vậy, cảm giác mình càng lúc càng giống một cận bã nam. Từ sau khi thông suốt bản thân, ta đơn thuần hiền lành đã một đi không trở lại.

Chẳng lẽ bản chất ta vốn là một tra nam?

Lâm Bắc Phàm tuyệt không thừa nhận điểm này, chỉ là hắn tương đối đa tình mà thôi.

Dương Tử Nhi nhỏ giọng nói: “Nghe nói lần đầu sẽ rất đau...”

“Yên tâm, ta rất có kinh nghiệm.”

“A?”

Một đêm xuân phong ngọc độ, hoa nở hoa tàn, rốt cục Dương Tử Nhi cũng trở thành nữ nhân của Lâm Bắc Phàm.

Ngày thứ hai, Dương Tử Nhi hung tợn uy hiếp: “Ta nói trước, việc này ngàn vạn lần không thể để Bạch tử tử và Thiên Mị tử tử biết, đây là bí mật giữa ta và chàng. Nếu như chàng để một trong hai người đó biết chuyện, chúng ta lập tức chia tay!”

Thật đáng yêu!

Nhất là mới hôm qua Dương Tử Nhi vừa biến thành nữ nhân chân chính, trên thân nhiễm thêm một tia phong tình, khiến lòng người ngựa ngáy khó nhin.

“Nếu như tự các nàng biết thì sao?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Chàng không nói ta không nói, sao các nàng có thể biết được?” Dương Tử Nhi hỏi lại.

Lâm Bắc Phàm im lặng, trong lòng thầm nói người đánh giá quá thấp nhân lực của các nàng, chỉ sợ chưa đến mấy ngày chuyện này sẽ lộ ra chân tướng.

Lâm Bắc Phàm ôm chặt lấy nàng: “Mặc kệ các nàng ấy có biết hay không, ta vẫn sẽ giữ nàng lại bên cạnh, bất kỳ người nào cũng không thể tách chúng ta ra, cho dù là trở ngại gì đi nữa cũng không thể cắt đứt tình cảm của hai ta.”

“Chàng biết là tốt!” Dương Tử Nhi mềm mại ôn nhu nói.

Đến trưa, Jessica tìm Lâm Bắc Phàm để báo cáo tình hình trong công ty, lại thấy khí chất trên người Dương Tử Nhi thay đổi.

Ánh mắt Jessica cũng trở nên thâm thúy.

Ngoài miệng thì nói là giám sát, kết quả bản thân mình lại ăn vụng, thực sự quá xấu xa.

Có phải ta cũng có thể hay không...

Chương 672: Tinh Quang, công ty giải trí cấp thế giới!

Tuy Lâm Bắc Phàm đã nắm giữ hơn phân nửa rạp chiếu trên toàn cầu, nhưng việc này cũng không được công bố, chỉ nhanh chóng lan truyền trong giới điện ảnh, từ Hollywood truyền về Trung Quốc, lại truyền đến giới giải trí khắp mọi nơi trên thế giới.

Tạo nên làn sóng chấn động to lớn.

“Thật không ngờ trận này Tinh Quang lại tiếp tục chiến thắng, tám công ty điện ảnh lớn thất bại thảm hại!”

“Còn đưa ra điều kiện như vậy để tám công ty điện ảnh lớn tự giết lẫn nhau, Lâm Bắc Phàm đúng là một kẻ ngoan độc, người này không thể trêu vào!”

“Ai nghĩ tới lại có một ngày thị trường điện ảnh toàn cầu được thống nhất !”

“Tập đoàn Tinh Quang thật sự quá khủng khiếp! Khi toàn thế giới đều đang bị ảnh hưởng bởi khủng hoảng tài chính, bọn hắn vẫn còn có thể nghịch thế khuếch trương!”

“Tinh Quang, công ty giải trí đệ nhất thế giới!”

...

Ban đầu, trong mắt giới giải trí ở các nước trên thế giới, Tinh Quang chỉ là một công ty giải trí mới ra đời có chút thực lực mà thôi.

Nhưng bây giờ bọn họ nhất cử biến thành bá chủ giới giải trí, địa vị không tầm thường.

Không có diễn viên, đạo diễn, thậm chí là công ty giải trí nào có thể sao lãng Tinh Quang, nếu còn muốn lẫn lộn trong nghề, bọn họ nhất định phải bảo trì kính sợ với Tinh Quang, bằng không rất có thể bọn hắn sẽ biến thành tám công ty điện ảnh lớn thứ hai.

Về sau, cho dù là ai đến Trung Quốc cũng đều phải tới Giang Nam chào hỏi trước.

Bằng không nhất định sẽ bị ngáng chân, ngay cả khóc cũng không có chỗ mà khóc.

Với sự kiện phát sinh ở Hollywood, biểu hiện của giới giải trí Trung Quốc là vừa ngoài ý muốn vừa thấy hợp tình hợp lí.

Tóm lại, cảm xúc có chút phức tạp.

Một trong tam đại cự đầu Tinh Quang – Lâm Bắc Phàm – chính là một người ngoan độc!

Lúc trước, vì báo thù cho lão bà mình mà hắn xây dựng tiết mục [Tiếng Nói Của Công Lý] chuyên đả kích người khác, kết quả đẩy ngã hai công ty giải trí số một số hai Trung Quốc, đánh tàn mấy trăm minh tinh lưu lượng, nâng Tinh Quang lên bảo tọa đệ nhất giới giải trí.

Hiện giờ, mỗi lần người trong giới nghĩ tới hắn, tâm can vẫn còn đang run rẩy.

Tới nay, rốt cục hắn cũng tai họa đến Hollywood.

Lúc đầu mọi người cứ cho rằng, khi hắn đối mặt với tám công ty điện ảnh lớn, hắn sẽ chiết kích trầm sa, kết quả không nghĩ tới vừa ra tay đã lôi đình vạn quân, bao trọn hơn phân nửa rạp chiếu toàn cầu, lũng đoạn thị trường rạp chiếu phim trên thế giới.

Sau này cho dù là Trung Quốc, Mỹ hay Châu Âu, tất cả mọi người trong giới điện ảnh đều phải nhìn sắc mặt của bọn hắn mà làm việc.

“Đại lão vĩnh viễn là đại lão, chúng ta xa xa không đuổi kịp!”

“Lúc đầu ta cứ nghĩ Lâm Bắc Phàm chỉ có thể làm mưa làm gió trong nước, không nghĩ tới ra nước ngoài hắn càng thêm mạnh mẽ!”

“Các ngươi không nghe lời, ta sẽ lập tức chặn đường lui của các ngươi, khiến cho các ngươi không còn đường quay về!”

“Rốt cục Tinh Quang cũng thật sự vượt biên giới, từ nay mùa xuân của giới giải trí Trung Quốc chúng ta đến rồi!”

“Đây là đại thời đại của giới giải trí Trung Quốc chúng ta!”

...

Đám người trong giới giải trí đều vui vẻ mà nhìn việc này.

Tinh Quang là công ty giải trí của Trung Quốc, chẳng lẽ lại không chiếu có bọn họ?

Tinh Quang có được hơn phân nửa rạp chiếu toàn cầu, có nghĩa bọn hắn cũng có thể đi nhờ xe ra nước ngoài, dương danh toàn thế giới.

Điều này có nghĩa mùa xuân của giới truyền hình điện ảnh Trung Quốc đã đến.

Có nghĩa giới giải trí Trung Quốc có cơ hội trở thành Hollywood thứ hai!

Có nghĩa minh tinh Trung Quốc có thể trở thành siêu sao thế giới!

Tất cả đều quá có sức hấp dẫn!

Thế là, rất nhiều minh tinh nghệ nhân nắm chặt liên hệ Tinh Quang, muốn gia nhập đại tập đoàn Tinh Quang.

Cho dù không cách nào gia nhập, cũng phải ôm chặt bắp đùi.

Địa vị bá chủ của Tinh Quang càng thêm củng cố.

Đối thủ cũ của bọn họ, Ảnh Nghiệp Dada, giải trí Ali cũng vì đó mà trở nên trầm mặc vô cùng.

Tổng giám đốc và chủ tịch của bọn họ đều lâm vào hoài nghi, rõ ràng ta đang ra sức đuổi theo, vì sao chênh lệch càng lúc càng lớn?

Bọn hắn còn đang tranh đấu trong nước, kết quả người ta đã vô thanh vô tức đánh rớt giang sơn bên ngoài.

Bọn hắn còn nên tiếp tục nội đấu sao?

Mã Đại Vân của Ali gọi điện thoại cho Lâm Bắc Phàm: “Tiểu lão đệ, lão ca ta phục ngươi! Có thể không tiếng động phá đổ tám công ty điện ảnh lớn của Hollywood, thủ đoạn này quá trâu, ngươi còn mãnh liệt hơn nhiều so với lão ca năm đó!”

“Hảo hán không đề cập tới chuyện năm xưa.”

Mã Đại Vân bị ghen.

Chỉ có thể cười khỏ, tiểu lão đệ này vẫn như xưa, nói chuyện có thể tức chết người.

Kết quả, hẳn ta đã đánh giá thấp tiết tháo của Lâm Bắc Phàm, thuận theo tuyến điện thoại, Lâm Bắc Phàm hỏi lại một câu: “Giải trí Ali của ngươi đã sắp không còn đường sống, ngươi không cảm thấy đau tim sao?”

Thực đúng là miệng chó không mọc được ngà voi, ngươi cứ nói chuyện kiểu vậy sẽ khiến người ta tức chết.

Nhưng Mã Đại Vân cũng không phải người bình thường, lòng dạ của hẳn ta rộng lượng vô cùng, hẳn ta cười ha ha một tiếng nói: “Cứ để cho người khác nhức đầu, ta đã sắp về hưu, đã sớm mặc kệ những việc linh tinh rối loạn này. Bây giờ ta chuẩn bị làm lão sư già, đi diễn thuyết khắp nơi trên thế giới, chia sẻ kinh nghiệm thành công của ta cho mọi người.”

“Cũng chỉ là rút súp gà cho tâm hồn mà thôi, chỉ có đồ đàn mới tin mấy thứ này!”

Mã Đại Vân: “...”

Tổng kết quá đúng chỗ, nhưng ngươi có thể đừng nói thẳng ra như vậy, chừa cho ta chút mặt mũi được không?

“Tiểu Mã ca, có thời gian ngươi đến Đại học Giang Nam diễn thuyết một lần!”

Mã Đại Vân sững sờ: “Đây là trường học cũ của ngươi, ta nghĩ hẳn Đại học Giang Nam sẽ mời ngươi tới diễn giảng, nhưng sao tới nay vẫn không thấy động tĩnh gì vậy?”

“Đúng là bọn hắn đã mời ta rất nhiều lần, nhưng ta đều cự tuyệt, bởi ta sợ canh gà độc của ta sẽ độc chết bọn hắn!”

Mã Đại Vân: “...”

“Súp gà của người tương đối có tính chữa trị tâm hồn, dễ dàng lắc lư người khác!”

Mã Đại Vân: “...”

Lời này bảo hắn ta phải tiếp thế nào?

Bên kia, Lâm Bắc Phàm vẫn thao thao bất tuyệt như cũ: “Còn cả câu ‘tặng ca là phúc báo’ kia của người, quả thực quá kinh điển, hiện tại nhân viên Tinh Quang ta đều gào khóc đòi làm thêm giờ, dường như rất hưng phấn, muốn cảm cũng không cảm được!”

Mã Đại Vân có hứng thú: “Về sau thế nào?”

“Sau đó ta nói với bọn hắn, tặng ca không có tiền làm thêm giờ, bọn hắn lập tức nghĩ, không còn hó hé gì về vụ tặng ca này nữa.”

Mã Đại Vân: “...”

“Nhưng vẫn có một số người không biết sai. Thế là lão bà ta dạy bọn hắn một bài nhớ đời. Nàng hỏi đám người chấp mê bất ngộ kia, Mã Đại Vân và lão công ta Lâm Bắc Phàm đều có thể tính là nhân sĩ thành công, nhưng một người bận bịu như chó, một người cái gì cũng không làm lại sống thành đại lão, các người muốn trở thành người nào? Cho nên bọn hắn tỉnh ngộ.”

Mã Đại Vân: “...”

Sau khi có được nhiều rạp chiếu khắp toàn cầu như vậy, [Vô Gian Đạo] mở rộng quy mô công chiếu. Càng ngày càng nhiều người nước ngoài vào rạp chiếu xem bộ phim này, mà bộ phim cũng nhận được lời khen của khán giả toàn cầu.

“Không ngờ Trung Quốc có thể sản xuất ra một bộ điện ảnh ấn tượng như vậy!”

“Song phương đều cài gián điệp, đây là một trận chiến giữa các gián điệp, thiết lập này thật sự quá kinh điển!”

“Suýt chút nữa ta đã bỏ qua một bộ phim hay! Còn có âm nhạc trong phim thật sự kinh điển!”

“Hình như phim truyền hình điện ảnh của Tinh Quang chưa bao giờ làm người ta thất vọng!”

“Phim điện ảnh hay như vậy, vì sao trước kia không được công chiếu rộng rãi?”

Chương 673: Hollywood khói lửa lên!

Theo việc công chiếu được mở rộng, danh tiếng lên men, phóng vé 《 Vô Gian Đạo 》 bắt đầu bay lên.

Qua thống kê sơ lược, trước mắt, mỗi ngày tổng doanh thu phòng vé trên toàn cầu đã đạt đến một ức Dollar Mỹ, tốc độ này có thể sẽ kéo dài suốt một tuần. Sau một tuần, tốc độ này mới có thể giảm.

Căn cứ phương thức tăng trưởng này, tất nhiên 《 Vô Gian Đạo 》 rất có khả năng trở thành 《 Cô Nàng Ngổ Ngáo 》 thứ hai.

Những minh tinh đã tham diễn bộ phim này mừng như điên.

Tinh Quang quả nhiên là Tinh Quang, cho dù ở bất kỳ đâu cũng tinh quang xán lạn, coi như là tám công ty điện ảnh lớn cũng không thể ngăn cản bọn hắn!

Sức mạnh của hắn đã đột phá chân trời, uy vũ bá đạo không giải thích!

Kèm theo bộ phim này, rất nhiều minh tinh Trung Quốc bắt đầu lộ mặt trước khán giả hải ngoại, bắt đầu có danh khí.

《 Vô Gian Đạo 》 quật khởi mạnh mẽ như vậy là nhờ giẫm lên phim điện ảnh của đại công ty điện ảnh lớn, vì Lâm Bắc Phàm nên những bộ điện ảnh

mà bọn hắn đang chiếu phải sớm hạ xuống, dành ra rất nhiều thời gian trống để xếp cho 《 Vô Gian Đạo 》 .

Kể từ đó, đương nhiên 《 Vô Gian Đạo 》 kiếm lời rất nhiều, mà những bộ điện ảnh khác lại rất thảm.

Tuy trước mắt thua lỗ cũng không tính là nhiều, nhưng nếu Tinh Quang cứ tiếp tục làm như vậy, tuyệt đối sẽ khiến bọn hắn chết toi.

Rạp chiếu của Tinh Quang trên toàn thế giới đã phát huy uy lực của mình.

Mấy vị đồng sự trưởng công ty điện ảnh mặt mày ủ dột.

Bọn hắn biết rõ, đây là cảnh cáo của Tinh Quang, nếu như vẫn không hành động, như vậy tiếp theo chính là đao thật súng thật mà làm. Hoặc là một trong bọn họ chết, hoặc là toàn bộ chôn cùng, không có còn đường thứ ba.

“Thật sự quá đáng hận, dù không kiếm được tiền cũng phải cạo chết chúng ta!”

“Không hề giống thương nhân, ngược lại giống tên du côn vô lại, nào có ai lại làm như vậy?”

“Chẳng lẽ bọn thật sự muốn chúng ta tự giết lẫn nhau, cạo chết một người trong đó mới chịu bỏ qua?”

“Đây chẳng phải là muốn mạng người hay sao?”

“Sớm biết vậy ta đã không đối nghịch với Tinh Quang!”

...

Bởi vì hành động của Lâm Bắc Phàm mới khiến bọn hắn hạ quyết tâm.

Đạo hữu chết nhưng bản đạo không thể chết, chết tử tế không bằng tiếp tục sống sót, nếu người khác không chết thì mình phải chết.

Các vị chủ tịch tính toán, rốt cuộc phải giết ai đây?

Ngay lúc này, các vị chủ tịch không hẹn mà cùng nghĩ đến Lion Films, bởi vì công ty điện ảnh này có ân oán với Tinh Quang nhiều nhất, hơn nữa động tác lần này, cũng là bọn hắn có phản ứng cường liệt nhất, hành động tích cực nhất.

Cho nên cạo chết Lion Films, hẳn là Tinh Quang có thể giải hận tương đối.

Chủ tịch Monkey của Paramount liên lạc chủ tịch Salic của Fox: “Ta nghĩ rằng nên cạo chết đầu sư tử kia, người có ý kiến gì?”

“Anh hùng sở kiến lược đồng, ta cũng nghĩ như vậy.” Salic trả lời rất hợp khẩu vị.

Monkey cảm thấy cực kỳ thoải mái dễ chịu: “Chúng ta cần phải liên hệ với năm công ty còn lại, sau đó đồng loạt ra tay mới có khả năng chặt roi đầu sư tử kia. Chuyện này phải làm thật bí mật, ngàn vạn lần không thể để Mengxi biết được.”

“Ta biết, chuyện này cứ để ta sắp xếp.”

Thế là, lão tổng của bảy công ty điện ảnh lớn len lén tụ tập với nhau, thương lượng cách phá đổ Lion Films.

Nhưng đúng lúc này, chủ tịch Mengxi của Lion Films lại len lút đến gặp Lâm Bắc Phàm.

“Đúng là khách quý, người tìm ta có chuyện gì?” Lâm Bắc Phàm tiếp đãi hắn ta.

Thông qua tuyến vận mệnh, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy Lion Films đang mau chóng ảm đạm, khí vận trên người hắn ta bị phụng dưỡng đến bảy đại công ty điện ảnh kia, bởi vậy hắn có thể đoán ra Lion Films là kẻ bị nhằm vào.

“Lâm tiên sinh, ta tới tìm người là muốn bán Lion Films lại cho người.” Mengxi đi thẳng vào vấn đề.

“Vì sao?” Lâm Bắc Phàm dù bận vẫn ung dung.

“Bởi vì, Lion Films của ta có ân oán với Tinh Quang nhiều nhất!” Mengxi oán hận nói: “Ta hiểu rất rõ mấy lão gia hỏa kia, vì tư lợi, khăng định đã sớm thông đồng, liên hợp lại hạ bệ ta. Cho nên so với việc cuối cùng phá sản đóng cửa, tay trắng mà đi, không bằng bán công ty lại cho người, như vậy ta còn có thể sống tốt hơn một chút.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu: “Nói rất có lý.”

Trên mặt Mengxi mang theo một tia hung ác: “Mặt khác, mấy công ty kia muốn hại ta, ta cũng không muốn để bọn hắn được tốt! Nhưng ta thế đơn lực bạc, vì vậy đành phải tìm Lâm tiên sinh hợp tác, ta tin chắc chắn Lâm tiên sinh sẽ không bỏ qua cơ hội này.”

“Điểm ấy thì người sai rồi, với ta, muốn chơi chết các người là chuyện rất đơn giản.” Lâm Bắc Phàm không thêm để ý cười cười: “Chỉ là hiện tại ta càng thích đùa bỡn các người mà thôi, bằng không, sinh hoạt quá đơn điệu nhàm chán.”

Mengxi có chút nghe không hiểu những gì Lâm Bắc Phàm nói: “Nói như vậy, Lâm tiên sinh không định ra tay với bọn họ?”

Lâm Bắc Phàm lắc lắc đầu: “Không, đây là quy tắc trò chơi, nên chơi thì vẫn phải chơi, có cơ hội tuyệt không thể bỏ qua. Nếu như lại chơi chết thêm một công ty thì sẽ càng thú vị, như thế người khác mới thấy rõ lực uy hiếp của Tinh Quang ta, từ nay về sau không dám mạo phạm.”

Lâm Bắc Phàm nghiêng đầu, cười như không cười hỏi: “Người có đối thủ nào mà bản thân tương đối thù hận không?”

Giờ khắc này, Mengxi như trông thấy một vị thần linh cao cao tại thượng, đang chơi đùa chúng sinh.

Mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng tràn đầy hối hận.

Tám công ty điện ảnh lớn đại chiến vang dội!

Đủ loại trò xấu bị vạch trần, báo cáo trốn thuế, lôi kéo đạo diễn và lãnh đạo của đối phương, phân giải cổ đông...

Đủ loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, Hollywood một mảnh sợ bóng sợ gió.

Minh tinh trực thuộc đều run lấy bầy, không dám loạn ngôn, không dám loạn động.

Lúc đầu bọn hắn cho rằng đây chỉ là một trận đại hỗn chiến, nhưng nằm ngoài dự kiến của tất cả mọi người, đây là một trận đại chiến bầy đánh một có dự mưu có kế hoạch, tất cả các công ty điện ảnh đều vây quanh Lion Films, Lion Films đứng trước đủ loại gây khó dễ.

Nhưng lại một lần nữa nằm ngoài dự kiến của mọi người, đối mặt với màn vây quét của bầy công ty đồng cấp, Lion Films lại biểu hiện vô cùng cứng chắc, còn có thể quay đầu lại cắn Paramount một ngụm.

Nhất là bọn họ dâng một phần danh sách trốn thuế cặn kẽ, kéo Paramount xuống nước.

Ở Mỹ lưu truyền một câu: “Con người khi còn sống có hai chuyện không thể tránh được, một là tử vong, hai chính là thu thuế.”

Ý này, việc trốn thuế lậu thuế ở Mỹ là một chuyện vô cùng nghiêm trọng sự tình, nhất định phải nghiêm túc xử lý.

Chủ tịch Monkey của Paramount nổi giận đùng đùng: “Lão già thối tha Mengxi này thật sự không phải thứ gì tốt lành! Chết thì chết một mình đi, còn nhất định phải kéo ta xuống nước! Nhất định chính là một kẻ điên không nói lý!”

Kỳ thực hẳn ta cũng không nghĩ lại một chút, rốt cuộc là ai ra tay trước.

Nghĩ đến việc trốn thuế liên tục như vậy, Monkey lại cảm thấy vô cùng đau đầu.

Sợ rằng phải ra một bút máu, nhưng thù này nhất định phải báo!

Thế là, Monkey lại liên hệ sáu công ty điện ảnh khác mở ra giai đoạn đại chiến tiếp theo, cái này nhất định sẽ đẩy hẳn ta vào chỗ chết. Chỉ có hại chết cái đầu sư tử này, mới có thể buông lỏng một hơi.

Chương 674: Về nước, chúng nữ nhân gặp nhau!

Trận chiến này chưa thể phân chia thắng bại ngay được, Lâm Bắc Phàm và Dương Tử Nhi đành phải về trước.

Nhưng trước khi đi, Lâm Bắc Phàm còn ra tay tàn nhẫn với Donald Trump, đó là phá hủy khí vận của tập đoàn sau lưng hắn ta. Lâm Bắc Phàm rất muốn xem thử, bản thân làm đến Tổng thống, kết quả xí nghiệp phá sản, sẽ có cảm tưởng gì?

Lúc đối mặt với công quyền và cá nhân, hắn ta còn có thể làm thế nào?

“Đó chắc chắn là một trải nghiệm rất tuyệt vời.” Lâm Bắc Phàm cong môi cười: “Chỉ sợ trong các đời Tổng thống, đây là vị duy nhất phá sản trong lúc tại vị, chắc chắn sẽ lưu truyền thiên cổ.”

Thế nhưng lúc bước lên máy bay, một nữ nhân tóc vàng mắt xanh lại chờ sẵn ở đó.

Vừa thấy Jessica, Dương Tử Nhi lập tức không vui: “Sao ngươi lại ở đây?”

Jessica mỉm cười thản nhiên: “Nghe nói các ngươi muốn về Trung Quốc, đúng lúc ta cũng muốn đến Trung Quốc nghỉ phép, vì vậy không mời mà tới. Sao nào, chẳng lẽ không hoan nghênh sao?”

Ánh mắt Jessica uyển chuyển, cho Lâm Bắc Phàm một ánh mắt trêu chọc.

Trái tim Lâm Bắc Phàm nhảy lên, nữ nhân này càng ngày càng biết dụ dỗ người ta, sao gần đây càng lúc càng to gan chứ?

Nhìn hai người này mất đi mây lại, Dương Tử Nhi lập tức nổi giận: “Đương nhiên không chào đón, đừng tưởng rằng ta không nhận ra người muốn dụ dỗ Lâm Bắc Phàm, vì Bạch tử tử và Thiên Mị tử tử, ta chắc chắn sẽ không để người được như ý!”

Hai tay Dương Tử Nhi chống nạnh, như một cọp cái nhỏ bảo vệ đồ ăn.

“Người chưa có tư cách nói lời này.” Jessica nhẹ nhàng đảo mắt, ánh mắt như cười mà không phải cười.

“Người có ý gì?” Dương Tử Nhi lập tức chột dạ, gương nhai múa vuốt nói: “Người nói rõ ràng cho ta!”

Jessica quay sang, nói nhỏ: “Việc này rất khó nói rõ ràng, trong lòng người và ta biết rõ là được. Yên tâm, ta cũng không phải một người đầu lưỡi lớn, ta nhất định sẽ giữ bí mật cho người.”

Bị bắt được đằng chuôi, Dương Tử Nhi lập tức suy sụp.

Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng cầm tay của nàng, dịu dàng nói: “Tử Nhi, đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nàng ấy chỉ dọa nàng mà thôi. Mặc kệ tương lai thế nào, ta đều giữ chặt nàng trong lòng bàn tay.”

Trên mặt Dương Tử Nhi nở nụ cười vui vẻ, sau đó lại tỏ ra dửng dưng: “Đều tại chàng! Nếu không phải chàng, ta đã không bị nàng ta bắt được đằng chuôi, đều là chàng sai!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hắn còn có thể nói gì nữa, đương nhiên là bóp mũi nhận.

Về tới Giang Nam Trung Quốc, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị đều đến sân bay đón.

“Tử Nhi người vất vả rồi, chúng ta đều biết việc ở Hollywood, không dễ những nữ minh tinh Hollywood bụng dạ khó lường đó đến gần, người làm rất tuyệt!” Vũ Thiên Mị khen ngợi Dương Tử Nhi.

“Đây là điều ta nên làm, Thiên Mị tỷ tỷ.” Đối mặt với Vũ Thiên Mị coi nàng là muội muội tốt rất tri kỷ, Dương Tử Nhi hơi thiếu tự tin, chột dạ cúi đầu. Ta ngăn được đám nữ minh tinh Hollywood rập tâm không tốt, nhưng không ngăn được bản thân.

Sau đó hung dữ trợn mắt liếc Lâm Bắc Phàm một cái.

Đều do tên hỗn đản này, lại lừa gạt nói trúng loại xuân dược rất mạnh, lúc ấy bản thân hỗn loạn liền bị lừa.

Sau đó điều tra một chút mới biết được, căn bản không có xuân dược mạnh như vậy, chỉ là truyền thuyết võ lâm.

Sau đó, nàng tìm Lâm Bắc Phàm cãi cọ, kết quả đột nhiên lại lăn giường, cả bộ xương cũng muốn tan ra.

Dương Tử Nhi cảm thấy mình chịu thua thiệt lớn, sau này nhất định phải đòi Lâm Bắc Phàm đền bù tổn thất, bắt hắn bồi thường cho ta một thùng... Một xe rượu ngon mới có thể tha thứ cho hắn một chút.

“Người chính là Jessica giúp tiểu nam nhân của Nữ vương quản lý tài sản ở nước ngoài? Đúng là đáng vẻ duyên dáng!” Đôi mắt sắc bén của Vũ Thiên Mị nhìn chăm chăm nữ nhân tóc vàng mắt xanh đi ra từ phía sau, tràn đầy sự cảnh giác.

“Người chính là Vũ Thiên Mị trong miệng đại sư, đúng là đáng vẻ quyền rũ động lòng người.” Jessica cười dịu dàng nói.

Hai người ngoài miệng đều là giọng điệu khen người ta, nhưng sao lại nghe khó chịu như vậy.

Đáng vẻ duyên dáng, quyền rũ động lòng người đều là cách người bình thường hình dung hồ ly tinh.

“Người không ở nước ngoài quản lý tài sản, chạy đến đây làm gì?” Vũ Thiên Mị tiếp tục nói, lời ngậm là đây không phải là nơi người nên đến, đến từ đâu thì lăn về chỗ đó.

“Người không phải máy móc, luôn cần nghỉ ngơi. Danh lam thắng cảnh ở Giang Nam Trung Quốc nổi tiếng gần xa, vì vậy ta lựa chọn đến đây nghỉ phép không được sao? Chẳng lẽ người không chào đón?” Jessica thản nhiên đáp trả.

“Đương nhiên hoan nghênh! Chúng ta tuyệt đối nhiệt tình hoan nghênh khách khứa đường xa đến đây!”

Lời ngầm là, thân phận của người chỉ là khách, đừng đảo khách thành chủ.

...

Mỗi một câu nói của hai người đều giấu giếm sát khí.

Lính mới Dương Tử Nhi run lẩy bẩy, cảm giác đạo hạnh của mình quá nông cạn, không dám nói lời nào.

Lâm Bắc Phàm đang cân nhắc có nên hòa giải không?

Nhưng hình như bọn họ cũng không nói lời nào quá đáng, hòa giải thế nào?

Bạch Thanh Tuyết bất đắc dĩ nói: “Được rồi các người đừng ồn ào, chúng ta đi về trước, đứng chặn đường ở đây cũng không tiện.”

Chính cung nương nương đã lên tiếng, hai người lập tức yên phận.

Lâm Bắc Phàm bước nhanh đến bên cạnh Bạch Thanh Tuyết, nói nhỏ: “Lão bà nàng thật giỏi!”

Bạch Thanh Tuyết trợn mắt: “Trở về mới dạy dỗ chàng tử tế!”

Thế là, mọi người ngồi lên xe quay về, trên đường đi mọi người vừa nói vừa cười, cảm giác như tởm muội.

Cuối cùng, Bạch Thanh Tuyết sắp xếp cho Jessica vào ở trong trang viên nhà mình. Có vẻ là ý tốt, nhưng thật ra cũng có tác dụng giám sát, chỉ đặt ngay dưới mắt mới yên tâm.

Jessica cũng vui vẻ hài lòng chấp nhận, ở trong trang viên chắc chắn càng dễ tiếp xúc với đại sư hơn?

Đến tối, hai nữ nhân nghiêm hình thẩm vấn Lâm Bắc Phàm.

Bạch Thanh Tuyết nghiêm túc: “Nói, rốt cuộc ở Hollywood đã xảy ra chuyện gì? Vì sao chàng đột nhiên có nhiều bạn bè như vậy? Sao lại có năng lực mua hơn phân nửa rạp chiếu phim trên toàn cầu? Lập tức thành thật khai báo cho ta!”

Vũ Thiên Mị cũng tỏ ra nghiêm túc: “Theo ta được biết chàng căn bản không sử dụng tiền riêng, thế nhưng chàng lại có thể mua được nhiều rạp chiếu phim như vậy, có phải chàng lại bị đại phú bà nào đó bao nuôi rồi không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Bạch Thanh Tuyết trợn mắt liếc khuê mật nhà mình: “Bây giờ đang thâm vấn đây, nói chuyện cẩn thận!”

Lâm Bắc Phàm tỏ rõ quyết tâm trước: “Thiên Mị, nàng nói năng bậy bạ nói xấu ta! Đời này ta chỉ có thể bị một phú bà bao nuôi, đó chính là lão bà đại nhân mỹ lệ hào phóng, khéo hiểu lòng người của ta, ta tuyệt đối không đồng ý những người khác!”

Bạch Thanh Tuyết khẽ cong khóe môi, sau đó lại nghiêm mặt.

Vũ Thiên Mị vặn hỏi: “Thế nhưng chàng lấy đâu ra nhiều tiền như thế?”

Lâm Bắc Phàm cúi đầu thở dài: “Ôi, không phải gần đây Châu u đang khủng hoảng tài chính à, ta không cẩn thận kiếm lời một khoản tiền.”

“Kiếm lời bao nhiêu?”

“Không nhiều, chỉ hơn 1000 ức thôi, ta cũng lười đếm!”

Vũ Thiên Mị nghĩ, nói: “Hơn 1000 ức cũng không mua được nhiều rạp chiếu phim như vậy.

“Đơn vị tính là Dollar.”

Bạch Thanh Tuyết: “...”

Vũ Thiên Mị: “...”

Chương 675: Tinh Quang, một trong những đơn vị chính tổ chức giải thưởng Kim Chung!

“Còn trang bức với nữ nhân của mình?” Hai nữ nhân nhào tới, vừa xé vừa cắn Lâm Bắc Phàm.

Sau khi giày vò một lúc, Lâm Bắc Phàm giơ tay nhận thua.

“Nói vậy, bây giờ chàng là phú ông vạn ức?”

“Cũng không thể nói như vậy, dù sao ta và tức phụ cùng hưởng tài sản, hai người chúng ta cộng lại mới là phú ông vạn ức. Cũng như dưa vậy, thiếu một cái cũng không được.” Trong tay Lâm Bắc Phàm đột nhiên xuất hiện một đôi dưa, đưa một cây cho Bạch Thanh Tuyết, đưa cây còn lại cho Vũ Thiên Mị.

Kết quả dưa còn chưa tới trong tay các nàng, đột nhiên thay đổi, chia ra biến thành một bông hoa hồng trắng và một bông hoa hồng xanh.

“Hoa tươi xứng mỹ nhân, các nàng là mỹ nhân trong lòng ta!” Lâm Bắc Phàm đầy tình cảm nói.

Đưa hoa hồng trắng cho Bạch Thanh Tuyết, hoa hồng xanh cho Vũ Thiên Mị.

Hai nàng đều cảm thấy rất bất ngờ.

“Sao gần đây chàng lại có nhiều trò gian thế?”

“Ma thuật biến đổi này không tệ, khoảng cách gần như vậy cũng không nhận ra là giả!”

Dĩ nhiên không phải giả, là trực tiếp biến ra.

Một bất ngờ nho nhỏ này, đánh tan oán hận của hai nữ nhân.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy mình lấy được năng lực tạo vật, chỗ tốt lớn nhất là bất cứ lúc nào cũng có thể lấy lòng nữ nhân.

Gần đây cuộc sống phu thê càng ngày càng hài hòa.

“Hai lão bà, ta muốn sửa lại một chút, tiền mua rạp chiếu phim không phải của chúng ta, mà là đám bạn bè cho ta. Bọn họ thấy ta bị bắt nạt ở Hollywood, thế là mua rạp chiếu phim trút giận cho ta.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Ngày thường chàng không bước chân ra khỏi nhà, lấy đâu ra nhiều bạn bè có sức mạnh như vậy?” Bạch Thanh Tuyết thấy kỳ lạ.

Tuy lúc ấy không có mặt, nhưng từ tin tức truyền về đều biết người mua lại rạp chiếu phim không phú cũng quý, ngay cả lão bản tám rạp chiếu phim lớn cũng phải cúi đầu s ống, có thể tưởng tượng sau lưng những người này là thực lực ngập trời.

Thế nhưng những người này lại là bạn của Lâm Bắc Phàm, ngày thường cũng không qua lại, khiến nàng cảm thấy rất bất ngờ.

Lâm Bắc Phàm nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: “Quân tử qua lại nhạt như nước, tình nghĩa bạn bè ở chỗ thật lòng. Ta đối xử thật lòng với bọn họ, tuy ngày thường không qua lại, nhưng tình cảm càng vững chắc hơn. Cũng như ta với Jessica, trước kia nàng có mối thù máu sâu đậm, lúc cùng đường là ta giúp đỡ nàng, vì vậy bây giờ nàng mới một lòng một dạ giúp đỡ ta.”

“Jessica đã xảy ra chuyện gì? Nghe cách chàng nói hình như rất đáng thương...”

Thế là, Lâm Bắc Phàm kể lại thân phận của Jessica và những việc xảy ra trong khoảng thời gian này với hai nữ nhân.

Bạch Thanh Tuyết thở dài: “Không ngờ tập đoàn Andrews tiếng tăm lừng lẫy lại bị nàng đẩy ngã, nàng cũng là một người đáng thương, phụ mẫu bị ca ca ruột giết chết, tài sản cũng bị cướp mất, tuy bây giờ đã báo thù, nhưng cũng không còn người thân...”

Lâm Bắc Phàm nói: “Vì vậy chúng ta nên đối xử với nàng tốt một chút.”

“Dù đáng thương thế nào, cũng không thể cướp nam nhân nhà chúng ta!” Vũ Thiên Mị không vui.

Lâm Bắc Phàm: "..."

"Đây là chuyện tốt do chàng làm ra, chàng xem ban tổ chức giải thưởng Kim Chung đã gửi thư mời." Bạch Thanh Tuyết lấy một lá thư ra.

"Điều này liên quan gì đến giải thưởng Kim Chung?" Lâm Bắc Phàm mở ra xem, đôi mắt càng xem càng sáng: "Đây không phải chuyện tốt sao? Giải thưởng Kim Chung mời Tinh Quang chúng ta tham gia, là một trong những đơn vị chính tổ chức giải thưởng Kim Chung. Sao chuyện tốt như vậy lại rơi xuống đầu chúng ta?"

Giải thưởng Kim Chung là một giải thưởng rất có trọng lượng, trước kia đều do các ban ngành liên quan của quốc gia tổ chức, tất cả minh tinh và công ty giải trí đều chạy theo như vịt, có danh tiếng nhất định ở nước ngoài.

Nhưng bây giờ lại mời Tinh Quang trở thành một trong những đơn vị chính, đây thật sự là lần đầu tiên từ khi thành lập.

Điều này có nghĩa Tinh Quang sẽ từ người tham gia trò chơi, biến thành người đặt quy tắc trò chơi.

Thân phận địa vị thật sự khác biệt!

"Nói cho cùng, cũng là chàng làm chuyện tốt ở Hollywood." Vũ Thiên Mị hớn hờ nói: "Ban tổ chức giải thưởng Kim Chung vẫn muốn chế tạo giải thưởng Kim Chung thành một giải thưởng có sức ảnh hưởng quốc tế, vốn còn cần hai ba năm nữa, chờ đến lúc thị trường nước ta tiến thêm một bước mở rộng, sức ảnh hưởng lại tăng mạnh một bước nữa mới nói. Kết quả không ngờ chàng gây ra việc ở Hollywood, đẩy nhanh quá trình này. Có được phân nửa rạp chiếu phim toàn cầu, sức ảnh hưởng rất quan trọng, Tinh Quang chúng ta đã được nhìn nhận là công ty giải trí hàng đầu thế giới, dù là giới giải trí của quốc gia nào cũng sẽ nể mặt, vì vậy ban tổ chức giải thưởng Kim Chung gửi lời mời cho chúng ta, hy vọng thế lực của Tinh Quang thúc đẩy giải thưởng Kim Chung quốc tế hóa."

"Bọn họ dự định thử nghiệm ở phương diện điện ảnh đầu tiên, đẩy ra một giải thưởng phim nước ngoài hay nhất, cùng giải thưởng phim nước ngoài được hoan nghênh nhất. Nếu lần này làm tốt, vậy giải thưởng Kim Chung

sẽ nhanh chóng quốc tế hóa, thúc đẩy giới giải trí nước ta và giới giải trí nước ngoài nhanh chóng kết nối, Tinh Quang của chúng ta cũng vĩnh viễn trở thành một trong những đơn vị tổ chức giải thưởng Kim Chung.”

Bạch Thanh Tuyết nói thêm: “Nhưng trước đó ta còn đang do dự. Bởi vì ta cũng không biết rốt cuộc chúng ta và những rạp chiếu phim này có quan hệ thế nào, có sức ảnh hưởng như thế này không, vì vậy kéo chàng qua đây hỏi một chút.”

“Điều này thì các nàng có thể yên tâm, sức ảnh hưởng chỉ nhiều không ít! Trên danh nghĩa những rạp chiếu phim này là của người khác, nhưng thật ra hoàn toàn bị chúng ta không chế!” Lâm Bắc Phàm cười hắc hắc: “Hơn nữa không lâu sau, tám công ty điện ảnh lớn của Hollywood sẽ có một nhà sản xuất đóng cửa, còn có một nhà thuộc về chúng ta, vì vậy cứ yên tâm to gan đi làm.”

...

Sau khi nghe Lâm Bắc Phàm nói xong, hai nữ nhân yên tâm.

“Nữ Vương đại nhân, việc này cứ để ta đến xử lý, ta nhất định sẽ làm ổn thỏa.” Vũ Thiên Mị tự tin nói.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười gật đầu, còn có gì không yên tâm với khuê mật tốt của mình nữa.

“Đúng rồi, việc liên quan đến rạp chiếu phim toàn cầu, nàng có gì không hiểu có thể trực tiếp đến hỏi Jessica, chuyện này do nàng ấy tổ chức, có lẽ nàng ấy khá quen thuộc.” Lâm Bắc Phàm nói thêm một câu.

Vũ Thiên Mị: “...”

Sao bây giờ mới nói, ta không muốn làm nữa.

Cuối cùng, Vũ Thiên Mị bắt đầu đi tìm Jessica, tìm hiểu tình hình cụ thể.

Jessica cũng không làm khó Vũ Thiên Mị, mà nói rõ ràng những gì mình biết.

Vũ Thiên Mị nhận được câu trả lời hài lòng, sau đó liên lạc với ban tổ chức của giải thưởng Kim Chung, cho bọn họ một câu trả lời chắc chắn.

Ban tổ chức rất vui vẻ, vậy là việc này đã được quyết định như vậy.

Lần này giải thưởng Kim Chung được tổ chức ở Giang Nam, công việc cụ thể do Tỉnh Quang phụ trách giải quyết.

Sau khi chuyện này truyền ra ngoài, địa vị của Tỉnh Quang càng thêm vững chắc và vượt trội.

Chương 676: Hóa trang đi dạo chơi!

Sáng sớm ngày hôm sau, Dương Tử Nhi chạy đến trang viên Tỉnh Quang gặp Lâm Bắc Phàm.

Đôi mắt với ánh mắt mừng rỡ của Lâm Bắc Phàm, Dương Tử Nhi nói một đằng nghĩ một nẻo: “Đừng hiểu lầm, ta chỉ đến giúp Bạch tử tử và Thiên Mị tử tử giám sát chàng, sợ chàng ăn vụng!”

Thật ra nàng thật sự nhớ hẳn, từ sau khi quan hệ của hai người tiến thêm một bước, Dương Tử Nhi rất nhớ Lâm Bắc Phàm.

Một ngày không gặp như cách ba thu gì đó, vì vậy sáng sớm đã chạy đến.

Lâm Bắc Phàm vội vàng gật đầu: “Ta biết, ta biết, Tử Nhi của chúng ta là người có trách nhiệm nhất.”

“Đương nhiên.” Dương Tử Nhi vui vẻ đến muốn cười to.

“Hàm rượu của ta vừa nhận một lô rượu mới, hương vị vô cùng đặc biệt, bây giờ chúng ta đi thưởng thức thì thế nào?” Lâm Bắc Phàm lại gần bên tai Dương Tử Nhi, mập mờ nói.

Đáng tiếc Dương Tử Nhi vẫn rất hồn nhiên, vừa nghe nói có rượu cũng không để ý đến điều gì nữa, đôi mắt sáng lên nói: “Nhanh dẫn ta đi!”

Thế là, hai người chạy đến hàm rượu nhấm nháp rượu mới.

Lúc này, Jessica ăn mặc gọn gàng đi xuống từ trên lầu, nhìn trong đại sảnh không một bóng người, trong lòng hiện ra dấu chấm hỏi: “Dương Tử Nhi đâu? Vừa rồi còn nghe thấy giọng nói của nàng, sao lại không thấy người? Lâm Bắc Phàm đâu...”

Sau một tiếng, cuối cùng hai người đã rời khỏi hầm rượu.

Sắc mặt Dương Tử Nhi đỏ bừng, không biết là vì uống rượu, hay là nguyên nhân khác.

Nhưng thỉnh thoảng nàng nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, trong mắt xen lẫn một tia căm hận, còn có chút say mê...

Lại lừa ta, tên bại hoại này!

Nhưng nàng rất thích cách uống rượu này.

“Vừa rồi các người đi đâu thế?” Cuối cùng cũng thấy hai người xuất hiện, Jessica ngẩng đầu hỏi.

“Chúng ta đi uống rượu, hương vị rất tốt!” Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc.

“Thật sao, ta cảm thấy không phải các người đi uống rượu!” Jessica mỉm cười thần bí, ánh mắt nhìn thẳng về phía Dương Tử Nhi.

Ánh mắt Dương Tử Nhi thoáng qua vẻ bối rối, nhưng lại giả vờ rất bình tĩnh.

Jessica lập tức liền hiểu, lại chạy đi “ăn vụng”, thật sự quá xấu.

Một đại mỹ nữ như ta đứng trước mặt người, người lại không đến ăn một miếng?

Jessica duỗi lưng một cái, lộ ra đường cong lá lướt, nói: “Lần trước đến Giang Nam là vì giữ mạng, ta còn chưa được thưởng thức cảnh đẹp ở nơi này, trải nghiệm đặc sắc của vùng đất này, là một quý ông, chẳng lẽ người không nên mời một mỹ nữ đi ra ngoài dạo chơi sao?”

“Không thành vấn đề, chúng ta đi thôi!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm dẫn theo hai nữ nhân xuất phát.

Cảnh sắc Giang Nam, danh lam thắng cảnh, chỉ sợ không có ai quen thuộc hơn Lâm Bắc Phàm.

Gia hỏa này không có việc gì liền ở trên trời quan sát, nơi nào có phong cảnh đẹp, nơi nào chơi vui vừa nhìn là hiểu ngay.

Thế nhưng, nếu nói chỗ chơi vui lại đẹp nhất Giang Nam, bây giờ không ai có thể hơn thành phố điện ảnh Giang Nam.

Nơi đó đông ấm hè mát, nhiệt độ hàng năm đều được khống chế ở mức 20 độ đến 25 độ, vô cùng thích hợp. Hơn nữa phong cảnh trải qua cách sắp xếp của Lâm Bắc Phàm, nói là đảo viên tiên cảnh cũng không đủ, đến lúc đó chơi vừa đúng.

Hơn nữa thành phố điện ảnh thứ hai có phong cảnh càng đặc biệt hơn sắp được mở ra, đó là một thế giới tiên hiệp, tất cả thiết kế đều hoàn mỹ như có như không, thoát nhìn như là thiên giới.

Trước mắt 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 đang được gấp gáp quay chụp ở nơi đó.

Ba người chạy đến thành phố điện ảnh Giang Nam.

“Chờ chút, khuôn mặt của chàng quá có tính biểu tượng, đi trên đường sẽ dễ bị người ta nhận ra, để ta hóa trang cho chàng.” Dương Tử Nhi kéo đầu Lâm Bắc Phàm qua, sau đó lấy hộp trang điểm của mình ra, trang điểm có dáng có vẻ.

Hộp trang điểm này rất lớn, Lâm Bắc Phàm cúi đầu nhìn liền giật mình, bên trong có nhiều đạo cụ như vậy?

Chỉ tóc giả cũng có mười bộ.

“Sao nàng có nhiều đồ như vậy?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Dương Tử Nhi hơi đỏ mặt: “Trước kia nhìn vừa mắt liền mua, kết quả càng mua càng nhiều.”

“Hình như tất cả đều là của nam...”

Dương Tử Nhi hung dữ: “Đều là ta mua cho chàng, sao nào chàng không thích?”

Lâm Bắc Phàm vội vàng nói: “Thích, rất thích!”

Trong lòng lại vui mừng, không ngờ tiểu cô nương này vẫn luôn thâm mến hẳn.

Thế nhưng vì sao đều mua đồ trang điểm?

“Không được cười không được nói chuyện!” Dương Tử Nhi dùng tay điều chỉnh lại đầu của Lâm Bắc Phàm, sau đó tiếp tục sự nghiệp trang điểm.

Jessica ở bên cạnh làm tham mưu: “Không cần tóc giả, đội mũ là được, nhưng vẫn phải nhuộm mấy sợi tóc trắng, thoát nhìn có cá tính...”

“Da của hắn quá trắng, cần làm đen đi một chút, điều chỉnh màu da thấp xuống mấy độ...”

“Đeo một cặp kính đi, tốt nhất là loại không khung đời cũ, có vẻ khá lịch sự...”

“Tốt nhất lại gắn thêm một cái râu giả...”

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm đã biết thành một lão soái ca trung niên, trên người đầy hơi thở nghệ thuật...

Lâm Bắc Phàm vung tay lên một cái: “Hai vị mỹ nữ, chúng ta xuất phát!”

Thế là, khắp nơi trong thành phố điện ảnh Giang Nam đều có bóng dáng dạo chơi của bọn họ.

Dương Tử Nhi cảm thấy vô cùng hưng phấn, cảm giác tủy ý vui đùa với người yêu thật sự quá sung sướng, điều đáng tiếc duy nhất là có thêm một

cái đuôi, muốn bỏ lại cũng không bỏ lại được.

Nhưng Dương Tử Nhi rộng lượng, tạm thời không so đo với người.

Jessica cũng vô cùng hưng phấn, nàng cảm thấy mới lạ với tất cả mọi thứ ở nơi này, nhiệt độ hợp lòng người, phong cảnh xinh đẹp, lại vô cùng náo nhiệt, còn thường xuyên gặp đoàn làm phim đến quay phim, thật sự quá thú vị.

Trong lúc đó, rất có nhiều người bắt chuyện với hai nữ nhân.

Còn tự xưng là người săn tìm ngôi sao, có thể giới thiệu bọn họ đến trong Tinh Quang, vừa nhìn đã biết là tên lừa đảo. Tinh Quang có người săn tìm ngôi sao hay không, những người như chúng ta còn không biết sao?

Chúng ta cũng không cần đào móc ngôi sao, ngôi sao đều chủ động đưa đến cửa.

Đương nhiên, lão soái ca trung niên Lâm Bắc Phàm cũng rất được hoan nghênh.

Dù Lâm Bắc Phàm bị vẽ xấu xí, nhưng khí chất trên người hẳn quá nổi bật, luôn không thể che giấu được.

Có rất nhiều thiếu nữ to gan chạy tới kéo Lâm Bắc Phàm chụp ảnh chung, còn nhân cơ hội chiếm tiện nghi.

Thậm chí, còn mờ ám để lại số phòng.

Lâm Bắc Phàm vội vàng từ chối: “Mọi người đừng như vậy, ta là người đã có lão bà! Người xem hai người này đi, một người là lão bà Trung Quốc của ta, một người là lão bà ngoại quốc của ta, ta là nam cận bã không đáng được các người yêu!”

“Đại thúc đẹp trai, vậy có lẽ người không ngại thêm ta nữa chứ?” Một tiểu thiếu nữ xấu hổ nhất gan.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lại thêm một thiếu nữ giơ tay: “Ta có thể làm người thứ tư!”

Sau khi giày vò một lúc, cuối cùng Lâm Bắc Phàm dẫn theo hai nữ nhân giết ra khỏi vòng vây.

“Không ngờ thiếu nữ Trung Quốc còn cỏi mở hơn chúng ta! Tử Nhi, ta cảm thấy lần tiếp theo phải vẽ xấu thêm chút nữa, nếu không thì không an toàn!” Jessica đẩy cảm xúc nói.

“Ta đã cố hết sức, trừ khi hủy dung!” Dương Tử Nhi tuyệt vọng nói.

“Vậy sao ngày thường lại không có việc gì?”

Lâm Bắc Phàm đột nhiên nói xen vào: “Ngày thường ta đều dẫn theo vệ sĩ, hơn nữa là sáu người, bốn người làm thành một vòng bảo vệ, hai người yểm trợ chạy trốn. Dù đi xe cũng là xe chống đạn, vì vậy vô cùng an toàn.”

Dương Tử Nhi: “...”

Jessica: “...”

Chương 677: Trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 !

Cảm thấy khí chất của Lâm Bắc Phàm vẫn có sức ảnh hưởng, thế là hai nữ nhân quyết định lại hóa trang cho Lâm Bắc Phàm, hóa trang theo hướng xấu xí, nhất định phải hóa trang đến mức người ta không nhận ra mới thôi.

Trải qua khoảng 20 phút, mọi việc đã xong.

“Có lẽ lần này không còn ai nhận ra được nữa?” Nhìn kiệt tác của mình, Dương Tử Nhi vô cùng hưng phấn.

“Có lẽ không còn vấn đề nữa!” Jessica nhẹ gật đầu.

Chỉ thấy, một nam nhân lôi thôi tóc vàng mắt xanh xuất hiện trước mắt bọn họ, mái tóc màu nâu rối tung, đeo một cặp kính sát trùng màu xanh, một bộ râu quai nón, làn da lại đen hơn mấy độ, biến thành màu nâu.

Quần áo cũng bị đổi thành áo jacket, nhưng hết lần này đến lần khác lại bị cắt rách rưới.

Thoạt nhìn, như một thanh niên nước ngoài sa sút, bình thường đến không thể bình thường hơn.

Nhìn hình tượng bị thay đổi hoàn toàn, Lâm Bắc Phàm im lặng: “Các người chà đạp ta như vậy thật sự được sao? Ta không cần mặt mũi nữa hả?”

“Không sao, chỉ là tạm thời, qua hôm nay sẽ đổi lại cho chàng!”

“Chắc chắn không còn ai nhận ra người, chúng ta cũng có thể yên tâm đi chơi!”

Kết quả, các nàng nhanh chóng bị vả mặt.

Đi trên đường, lại gặp được một người quen – Lại Vi Vi.

“Tửu muội, sao người lại đến đây?” Nhìn thấy người quen, Lại Vi Vi chậm rãi chạy tới.

Ánh mắt lướt qua thanh niên lôi thôi nước ngoài ở bên cạnh, một đôi mắt thật to hóa thành ngôi sao, trong xấu hổ lại xen lẫn sợ hãi, vui vẻ nói: “Lão công Lâm Bắc Phàm, sao người lại đến đây? Có phải đặc biệt đến gặp ta không?”

Dương Tửu Nhi: “...”

Jessica: “...”

Lâm Bắc Phàm mở hai tay ra, nói: “Các người nhìn xem, vẫn có người nhận ra ta.”

Dương Tửu Nhi buồn bực: “Vi Vi, vì sao ta trang điểm cho Lâm Bắc Phàm thành dáng vẻ đó rồi, người còn nhận ra được? Điều này không khoa học!”

“Hắn là lão công Lâm Bắc Phàm của ta, dù hóa thành tro ta cũng nhận ra!” Lại Vi Vi không chút do dự nói.

Lâm Bắc Phàm: "...”

Người có thù với ta, hay là yêu ta?

Ánh mắt si ngốc của Lại Vi Vi nhìn về phía Lâm Bắc Phàm: “Ta nghĩ, đây chính là tâm hữu linh tê trong truyền thuyết!”

“Được, Vi Vi người đừng mê trai nữa!” Dương Tử Nhi giận dữ: “Mỗi lần nhìn thấy Lâm Bắc Phàm đều gọi lão công, người khác còn tưởng rằng người là tiểu tam của hắn đấy!”

“Thật ra ta không ngại!” Lại Vi Vi cúi đầu.

Dương Tử Nhi: "...”

Nàng dùng tay che mặt, mê trai đến trình độ này, khuê mật thật sự không có thuốc nào cứu nổi.

“Vi Vi, hiếm khi nào chúng ta đến thành phố điện ảnh dạo chơi, người dẫn chúng ta đến trụ sở của người xem một chút đi.” Dương Tử Nhi đành phải nói sang chuyện khác.

“Được, các người nhanh đi theo ta!” Lại Vi Vi hưng phấn.

Thế là, mấy người đi tới khu vực quay chụp hiệu ứng của Tinh Quang.

Bây giờ trải qua hơn một năm phát triển, khu vực quay chụp hiệu ứng này đã phát triển rất ra dáng, nơi này vô cùng rộng lớn, bên trong có hơn ngàn người bận rộn, lúc này đang quay cảnh Lý Tiêu Diêu ngự kiếm phi hành.

Rõ ràng khuôn mặt đứng đắn nghiêm túc, nhưng nhìn thấy vẫn khiến người ta bật cười.

Đi vào địa bàn của mình, Lâm Bắc Phàm cũng không ngại trang nữa, tháo toàn bộ tóc giả, kính sát tròng, râu quai nón ở trên người xuống, sau đó coi như Boss lớn đến khảo sát công việc.

Nhưng có lẽ nơi này thật sự quá bận, tất cả mọi người vẫn bận rộn như trước, không chú ý đến Lâm Bắc Phàm.

Hai nữ nhân cảm thấy mới lạ với tất cả mọi thứ, thế là đi xung quanh nhìn một chút.

“Lão công Lâm Bắc Phàm người đi theo ta, ta đưa người đi xem kiệt tác của ta!” Lại Vi Vi lôi kéo Lâm Bắc Phàm chạy vào trong phòng, sau đó mở màn hình máy tính lớn siêu cấp xa hoa của mình, mở ra một chương trình, trong đó xuất hiện một hình ảnh võ hiệp đẹp đẽ lộng lẫy.

Lại Vi Vi kiêu ngạo nói: “Lão công Lâm Bắc Phàm, đây chính là trò chơi cỡ lớn ta thiết kế theo yêu cầu của người – Thế Giới Võ Hiệp!”

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên: “Nhanh như vậy đã thiết kế ra rồi hả?”

Lúc trước, Lâm Bắc Phàm cho Lại Vi Vi một khoản tiền, đặc biệt để thiết kế trò chơi.

Dựa vào các hình ảnh hiệu ứng võ hiệp đã làm ra, sau đó thiết kế một trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》.

Nhưng yêu cầu của trò chơi này cũng không thấp, dù là yêu cầu bối cảnh hay là hình tượng nhân vật, hoặc là thiết lập kỹ năng, đều yêu cầu thập toàn thập mỹ. Nói ví dụ như thiết lập kỹ năng, 《Giáng Long Thập Bát Chương》 có đến 18 bản tay như vậy, mỗi một chương đều phải thiết kế ra hiệu quả võ hiệp kỳ diệu. Hơn nữa căn cứ theo người thi triển kỹ năng khác nhau, còn có điểm khác nhau.

Quách Tĩnh, Kiều Phong và Hồng Thất Công thi triển Giáng Long Thập Bát Chương cũng khác nhau, nhưng người khác thi triển cũng khác nhau.

Còn có hình tượng nhân vật, chỉ kiểu tóc để lựa chọn cũng có trên trăm loại, còn có quần áo đủ loại.

Ngoại trừ thiết kế bên ngoài, còn phải đảm bảo tính đáng chơi.

《Thế Giới Võ Hiệp》 này lấy việc trở nên mạnh mẽ và chiến đấu làm chủ đề, nhưng cùng lúc cũng phải để ý việc giao tiếp, giao dịch và đủ loại nhu cầu xã hội.

Nói ngắn gọn, là dọn toàn bộ thế giới võ hiệp cổ đại vào đây.

Võ Lâm Bắc Phàm đoán cần khoảng thời gian 3 – 4 năm, không ngờ mới một năm đã hoàn thành.

“Ta chơi trước một chút, thử hiệu quả!”

Dưới sự hướng dẫn của Lại Vi Vi, Lâm Bắc Phàm dùng tên thật đăng kí một tài khoản, là một người bình thường, tất cả phương diện đều là màu trắng, chỉ có 10 đồng tiền, có lẽ ăn hai bữa là hết tiền.

Lại Vi Vi nói: “Dù sao thế giới võ hiệp cũng là cổ đại, năng lực sản xuất ở nơi đó có hạn, muốn sống trước tiên phải đi lao động, nếu không sẽ không có cơm ăn. Bây giờ người có mấy lựa chọn, một là làm ruộng, hai là chăn trâu, ba là xin làm gia đình...”

Có rất nhiều nghề nghiệp để lựa chọn ban đầu.

“Nhưng nơi này là thế giới võ hiệp, ta muốn luyện võ thì phải làm sao bây giờ?” Lâm Bắc Phàm đưa ra thắc mắc.

“Trong thế giới võ hiệp, muốn luyện võ trở nên mạnh hơn chỉ có ba con đường tắt: Một là đi tòng quân, sẽ nhận được một bí tịch luyện công bản thô, còn có thể thu hoạch được quân công. Thứ hai là báỉ nhập vào một môn phái hoặc là gia tộc võ lâm, thậm chí là tiền bối nào đó, biểu hiện tốt cũng nhận được cơ hội luyện công. Thứ ba là đi theo sáo lộ nhân vật chính, thu hoạch được kỳ ngộ.”

Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái, thiết lập kiểu này rất võ hiệp, không có vấn đề.

“Căn cứ vào địa điểm xuất hiện khác biệt, thân phận khác biệt, lựa chọn cũng khác biệt. Thân phận này của người thích hợp nhất là báỉ nhập vào một môn phái. Bây giờ người đang ở vùng lân cận núi Võ Đang, cách Toàn Chân giáo rất gần, có thể lựa chọn tham gia vào Toàn Chân giáo. Nhưng vẫn còn quãng đường hai ngày vì vậy người nhất định phải kiếm được khẩu phần lương thực đủ cho hai ngày, khoảng 40 đồng tiền mới được...”

Thế là Lâm Bắc Phàm đến nhà địa chủ chăn trâu trước.

“Địa chủ có thể là MPC, cũng có thể là người chơi. Hành động của MPC khá bảo thủ, một là một, hai là hai. Nhưng người chơi khá linh hoạt hơn, biết đâu người không cần lao động cũng có thể cho người tiền. Hoặc là người làm xong việc, hẳn lại không cho người tiền, thậm chí có lẽ còn hốt tiền của người, việc này phải xem tình hình...”

“Cuộc sống hiện thực đều như vậy, vậy mới thú vị!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Chương 678: Thiết lập 《Thế Giới Võ Hiệp》 !

“Ta thiết lập trò chơi này một tiếng tương đương với một ngày, có lẽ người phải chăn trâu hai tiếng mới có thể kiếm đủ khẩu phần lương thực đến Toàn Chân giáo. Ta tăng tốc đoạn này cho người một lần, một phút tương đương một ngày!” Lại Vi Vi ở bên cạnh thao tác.

Sau hai phút, Lâm Bắc Phàm kiếm đủ tiền.

“Bây giờ ta có thể đi được chưa?” Lâm Bắc Phàm xoa tay, đột nhiên thấy hơi hưng phấn.

Lại Vi Vi lắc đầu: “Còn chưa được! Quãng đường trong hai ngày này trên cơ bản đều là vùng hoang vu dã ngoại, vì vậy người phải dùng tiền mua lương khô trước mới có thể xuất phát, nếu không có thể sẽ chết đói trên đường.”

“Ngoại trừ mua lương khô, còn phải mua bản đồ, nếu không thì người đừng mơ đến được Toàn Chân giáo!”

“Thật ra, ta càng đề nghị người kiếm thêm chút tiền đi mời tiêu sư hộ tống người. Bởi vì trong xã hội cổ đại, vùng hoang vu dã ngoại rất nguy hiểm, sẽ có lão hổ thú dữ đủ loại xuất hiện, thậm chí còn có cướp bóc đủ loại. Trong game của chúng ta cũng thiết lập tỷ lệ nhất định sẽ xuất hiện lão hổ loại thú dữ...”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười lắc đầu: “Người vừa nói như thế, 40 đồng tiền căn bản không đủ dùng!”

Lại Vi Vi cười hắc hắc, gian xảo nói: “Có thể nạp tiền, nạp tiền sẽ có một xuất thân tốt, trên người có nhiều tiền đồng hơn, thậm chí còn có thể gặp được kỳ ngộ, cũng không cần liều sống liều chết lao động nữa.”

“Nói rất có lý!”

Hai người cứ làm việc chật vật như vậy.

Lại Vi Vi lại bật hack cho Lâm Bắc Phàm, khiến trên tay hắn có thêm 1000 tiền đồng, như vậy mua bản đồ mua lương khô, thậm chí thuê tiêu sư đều không có vấn đề.

Quãng đường hai phút, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn cảm thấy quá chậm. Phải biết rằng lúc trò chơi mới bắt đầu, hai tiếng tương đương hai ngày, tốn hai tiếng để đi đường sẽ rất mệt mỏi, chỉ sợ không có người chơi nào có được kiên nhẫn này.

“Còn có xe ngựa, hoặc là trừ khi người luyện được một loại khinh công nào đó, tốc độ sẽ rất nhanh.”

“Những cái này đều cần tiền, đúng không?”

“Đó là đương nhiên!”

Khó khăn lắm mới đi tới cửa Toàn Chân giáo, cuối cùng phải bái sư học nghệ.

Bên trong có rất nhiều lão sư để lựa chọn, Triệu Chí Kính, Doãn Chí Bình đủ loại, độ khó khi bái sư mỗi một lão sư đều khác biệt, cũng nhận được sở học khác biệt, phải xem người lựa chọn thế nào.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm dám chắc chắn, nhất định không có mấy người bái nhập vào môn phái của hai người kia.

Biết đây cuối cùng còn khi sư diệt tổ.

Lâm Bắc Phàm tùy tiện chọn một đệ tử đời thứ ba để bá sư học nghệ.

Sau khi có võ công bí tịch, cuối cùng có thể bắt đầu tu luyện, treo máy tu luyện.

Nhưng Toàn Chân giáo không thể đột nhiên dạy người võ công, đột nhiên nuôi người, vì vậy ngày thường người chắc chắn phải làm một số nhiệm vụ, làm một số việc lao động đủ loại. Nếu không hoàn thành trong thời gian quy định sẽ nhận trừng phạt, nghiêm trọng nhất thậm chí còn hủy bỏ võ công, trục xuất ra khỏi Toàn Chân giáo.

Thoạt nhìn tất cả đều rất chân thực.

“Thiết lập cấp bậc thực lực như thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

“Ta căn cứ theo hai bộ võ hiệp 《Anh Hùng Xạ Điêu》 và 《Thần Điêu Hiệp Lữ》. Trước mắt tạm thời phân chia thực lực thành mấy cấp bậc: Cao thủ không xếp hạng, cao thủ hạng ba, cao thủ hạng hai, cao thủ hạng nhất, cao thủ tuyệt đỉnh, cao thủ tiên thiên. Cao thủ tuyệt đỉnh chính là loại nhân vật như Ngũ Tuyệt, một người có thể ngăn cản ngàn quân, đi qua đi lại không ai có thể đề phòng. Cao thủ tiên thiên cũng là nhân vật cấp truyền thuyết, trước mắt có hai người, một người là Vương Trùng Dương đã chết, hai là kiếm ma Độc Cô Cầu Bại...”

“Thăng cấp thế nào?”

“Một là xem căn cốt, hai là xem tuyệt học, ba là xem thiên tài địa bảo. Đồng thời có một thanh thân bí lợi khí, cũng giúp đỡ nâng cao năng lực chiến đấu. Còn có một số ma công, thông qua việc giết người có thể mạnh lên. Nhưng cũng biến thành người chơi chữ đỏ...”

“Chúng ta đến PK một trận, người giúp ta tăng thêm tất cả võ công, chinh thực lực đến mức cao nhất, chúng ta chơi một ván!”

Thứ đáng nhìn nhất trong thế giới võ hiệp chính là đánh nhau, tính đối kháng, đây cũng là điểm mấu chốt đưa trò chơi trở thành một sự kiện chuyên nghiệp. Đánh có đẹp không, đánh đặc sắc hay không, đánh hấp dẫn hay không, trực tiếp quyết định tính chuyên nghiệp của trò chơi.

Thế là, Lại Vi Vi thăng cấp Lâm Bắc Phàm thành cao thủ tiên thiên, đồng thời còn là cao thủ tiên thiên tinh thông tất cả 18 loại võ nghệ.

Lại Vi Vi chỉnh ra một nhân vật khuôn mẫu, cũng là một tên cao thủ tiên thiên tinh thông tất cả 18 loại võ nghệ.

Hai người lựa chọn sân bãi tiến hành PK.

Có rất nhiều loại sân bãi để lựa chọn, cũng có yêu cầu khác biệt với nhân vật.

Ví dụ như ở trên mặt nước, nhất định phải biết khinh công thủy thượng phiêu loại hình tuyệt kỹ mới có thể chơi.

Chiêu thức rực rỡ nhiều màu sắc, mỗi một chiêu thức đều thiết kế rất duy mỹ đẹp mắt, kết nối vô cùng thuận lợi.

Có thể hoán đổi thành hình thức người thứ ba, hoặc là hình thức người thứ nhất tiến hành quyết đấu.

Lâm Bắc Phàm chơi đến no nê thỏa mãn. Lúc mới đầu hắn bị hành hạ mấy ván, nhưng sau khi dần dần quen thuộc với kỹ năng, tuy có thể chơi đến có qua có lại với đối phương, cuối cùng còn giết ngược Lại Vi Vi một ván.

“Chỉ nhanh như vậy đã biết chơi, lão công Lâm Bắc Phàm ngươi là thiên tài trò chơi!”

“Đương nhiên!” Lâm Bắc Phàm đắc ý.

Tiếp theo, Lại Vi Vi giới thiệu mấy thiết lập trong trò chơi này với Lâm Bắc Phàm, chắc chắn sẽ có Hoa Sơn Luận Kiếm, đội chiến, quốc chiến cũng chắc chắn phải có, luận võ kén rể, thi khoa cử gì đó đều không thiếu.

Nếu không thích chém giết, trở thành một người chơi thường ngày cũng được.

Nói ví dụ như làm địa chủ, kinh doanh khách sạn, làm chút việc buôn bán nhỏ, thậm chí là vào triều làm quan đủ loại, có vô số lựa chọn.

Còn có thể đi theo nội dung cốt truyện, để mọi người cùng tham gia vào trong vở kịch, cuối cùng quyết định hướng đi của nội dung cốt truyện.

Lâm Bắc Phàm cũng khen ngợi: “Trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này thật sự quá hoàn thiện, ta cảm thấy trong vòng 1 – 2 tháng nữa là có thể đẩy ra. Vi Vi, đây thật sự do ngươi làm ra sao? Thời gian ngắn như vậy...”

Lâm Bắc Phàm cũng không tin chỉ dựa vào một người, là có thể làm ra thế giới trò chơi hoàn thiện như thế.

Chắc chắn sau lưng còn có một đám tinh anh giúp đỡ.

“Đương nhiên là ta, ngoại trừ ta còn có ai có thể làm ra được?” Lại Vi Vi kiêu ngạo ưỡn ngực lên, sau đó lại sụp đổ: “Thế nhưng ta vẫn có một vài bạn bè giúp đỡ, nếu không có bọn họ ta cũng không làm được chi tiết như vậy.”

“Là ai vậy? Lợi hại như thế?”

“Ngươi biết mà, mấy người bạn kia của ta, là loại không thích xuất hiện.”

Lâm Bắc Phàm đã hiểu, chính là một đám hacker.

Cái gọi là ngu tầm ngu, mã tầm mã, đám người mà Lại Vi Vi quen biết không chỉ có hacker, còn có thể là cao thủ trò chơi, vì vậy mới thiết kế ra một trò chơi hoàn thiện như thế.

“Ta dự định thành lập một công ty game, dùng để mở rộng trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này. Ngươi có cách kéo bọn họ đến không, đãi ngộ tuyệt đối phong phú!” Lâm Bắc Phàm dụ dỗ.

“Nếu cho đủ tiền, có lẽ bọn họ sẽ không từ chối.” Lại Vi Vi gật đầu một cái.

Hacker cũng cần ăn cơm.

Hacker nghe cao đại thượng, nhưng thật ra cũng không ra gì. Nếu người dám làm việc phạm pháp phạm tội, quốc gia sẽ dạy người phải làm người thế nào trong vài phút.

Chương 679: Mỗi một nữ nhân đều không đơn giản!

“Thế nhưng trò chơi này có một khuyết điểm, đó là chỉ có thể chống đỡ 50 vạn người cùng online, sau khi vượt qua sẽ trở nên rất lag, hình ảnh không mượt mà...” Lại Vi Vi lúng túng nói.

“Tại sao lại có tình huống này?” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc.

Đây chính là một vấn đề lớn, loại trò chơi kiểu võng du này có thể chống đỡ càng nhiều người cùng online càng tốt.

Không nói đến cái khác, ít nhất phải đảm bảo 10 triệu người cùng online.

Thế nhưng, bây giờ chỉ có thể đạt đến 50 vạn, quá thấp, thấp hơn các trò chơi võng du khác.

“Chủ yếu là vì lúc trước chúng ta thiết kế trò chơi này, các phương diện đều được làm thập toàn thập mỹ, kết quả không để ý tính toán năng lực của nó, dựa vào tổ máy trước mắt chỉ có thể đạt tới 50 vạn, vượt quá sẽ ảnh hưởng đến trải nghiệm trò chơi.”

“Gia tăng tổ máy thì sao?”

Lại Vi Vi lắc đầu: “Vẫn như vậy, sự giúp đỡ có hạn.”

“Vậy người có cách nào không?”

“Trừ khi có thể lấy được siêu máy tính cấp quốc gia, vậy tất cả vấn đề đều không phải vấn đề!”

Khóe môi Lâm Bắc Phàm giật giật, làm một trò chơi lại dùng đến siêu máy tính cấp quốc gia, thật sự quá xa xỉ, cũng không phải việc có tiền là làm được, hần cũng không dám nghĩ đến, kết quả Lại Vi Vi đã nhắc đến.

Thế nhưng, nếu là lúc trước Lâm Bắc Phàm thật sự không có cách nào.

Nhưng sau khi có năng lực tạo vật, hấn tốn vài phút làm ra 10 bộ 8 bộ cũng không phải vấn đề.

“Phương diện này cứ để ta nghĩ cách, ngươi tìm người thành lập công ty trước, sau đó kéo những người bạn kia của ngươi vào.” Lâm Bắc Phàm nói.

“Ngươi thật sự có thể làm ra siêu máy tính?” Lại Vi Vi cảm thấy vui mừng.

“Tám chín phần mười! Nhưng ngươi đừng để người khác biết về việc này, nói thế nào việc này cũng khá nhạy cảm.”

“Biết biết, ta nhất định sẽ không nói lung tung!”

Lại Vi Vi rất hưng phấn, siêu máy tính cấp quốc gia, đối với một người hacker như nàng thật sự rất hấp dẫn.

Có một chiếc siêu máy tính, rất nhiều chuyện đều được giải quyết dễ như trở bàn tay.

Giải quyết xong việc trò chơi, gặp lại hai nữ nhân Dương Tử Nhi, Lâm Bắc Phàm đưa bọn họ đến cao ốc Song Tử Tinh.

Bây giờ, bởi vì tổng bộ của Tinh Quang đã được chuyển vào cao ốc Song Tử Tinh, vì vậy cao ốc Song Tử Tinh đã trở thành kiến trúc biểu tượng của thành phố Giang Nam, người đến nơi này du lịch tham quan nối liền không dứt.

Thậm chí có rất nhiều nhân vật nổi tiếng, lãnh đạo chính phủ, lúc đến Giang Nam đều chỉ đích danh muốn thị sát Tinh Quang, học tập kinh nghiệm làm việc tiên tiến.

Cũng không biết cao ốc Song Tử Tinh đã tiếp đón bao nhiêu quan viên cấp bộ trở nên, thậm chí ngay cả cấp phó quốc gia cũng có hai vị, bọn họ đều tỏ vẻ chân thành khen ngợi những thành tích mà Tinh Quang lấy được trong hai năm qua, hy vọng càng ngày càng phát triển tốt hơn.

Vì vậy đến Giang Nam, không thể không đến cao ốc Song Tử Tinh.

“Ta cho người biết, ở trong cao ốc Song Tử Tinh, Dương Tử Nhi ta cũng là một người nổi tiếng, diện tích văn phòng chiếm cả một tầng lầu, cả bộ phận âm nhạc đều do ta quyết định!” Dương Tử Nhi đắc ý khoe khoang với Jessica.

“Ta còn quản lý số tài chính hơn mấy trăm tỷ Dollar!” Jessica chọc lại.

“Điều này khác, chủ yếu là ta muốn nói rõ mối quan hệ của ta với Bạch tỷ tỷ và Thiên Mị tỷ tỷ, dù sao người cũng là người ngoài!” Dương Tử Nhi nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, gật gù đắc ý.

“Hừ!” Jessica thấy hơi không vui, suy nghĩ một chút rồi nói: “Ta cũng trực tiếp chuyên tổng bộ của tư bản Thần Quang đến đây đi?”

Sau đó mong đợi nhìn về phía Lâm Bắc Phàm, chờ hắn quyết định.

“Không được! Nơi này đã kín người hết chỗ, người đến nơi khác đi!” Dương Tử Nhi nhảy ra đầu tiên.

“Nhưng ta quản lý số tài chính hơn trăm tỷ Dollar đấy, đây chính là vượt quá nửa số tài sản của tiểu lão công nhà người, nếu ta nói việc này với Bạch tổng, người cảm thấy nàng sẽ làm sao?” Jessica đắc ý nói.

Đây chính là lực lượng của nàng, dù là ai cũng không thể bỏ qua số tài sản 1000 ức Dollar này.

Lúc này đến lượt Dương Tử Nhi không vui.

“Hai người đừng âm ỉ nữa!” Lâm Bắc Phàm bất đắc dĩ mở miệng.

Lúc này, một đại mỹ nữ ăn mặc gọn gàng hiện đại đi tới.

Vừa nhìn thấy Lâm Bắc Phàm lập tức nở nụ cười thân thiết dịu dàng, bước chân nhanh hơn, nhanh chóng lại gần mấy người.

“Hàn tỷ tỷ, buổi chiều tốt lành!” Dương Tử Nhi mở miệng chào hỏi.

“Tử muội, buổi chiều tốt lành!” Hàn Sở Sở như một đại tỷ tỷ nhà bên mở miệng chào hỏi, sau đó nhìn Jessica ở bên cạnh, nở nụ cười thân thiết, chia

tay phải ra: “Người chính là Jessica, đúng như lời Bạch tổng đã nói, vẻ ngoài của người thật xinh đẹp! Chào người, ta tên Hàn Sở Sở, là người quản lý quỹ ngân sách Chính Nghĩa!”

“Chào người, ta gọi người là Sở Sở đi!” Jessica mỉm cười.

“Tùy người, ta sao cũng được!”

Sau đó, quay sang nhìn Lâm Bắc Phàm, xen lẫn vẻ yêu thương và khát vọng, nói: “Lâm Bắc Phàm, nghe nói người đã quay về từ Mỹ, chỗ ta có mấy vụ án muốn nhờ người chỉ bảo, chắc người không từ chối yêu cầu của ta chứ?”

Tình cảm dịu dàng trong mắt gần như muốn hòa tan Lâm Bắc Phàm.

“Tửu muội, Jessica, chúng ta xin lỗi không thể tiếp được, các người tùy tiện chơi đi!” Thế là Lâm Bắc Phàm lại chạy đi với một mỹ nữ.

Jessica nâng cao cảnh giác, đây cũng là một kẻ địch mạnh!

Đầu tiên vẻ ngoài không hề thua nàng, trên người có sự pha trộn các loại khí chất dịu dàng, khí khái hào hùng, chính nghĩa, đặc biệt hấp dẫn.

Cuối cùng là cách nàng đối xử với nam nhân, thoạt nhìn không tranh không đoạt, nhưng kiểu gì ở thời điểm máu chốt cũng thể hiện sự dịu dàng, người cứ hàm chứa tình cảm nhìn hẳn từ sau lưng như vậy, cứ yên lặng ủng hộ hẳn, nam nhân nào chịu được một nữ nhân dịu dàng như thế?

Còn có một điểm cuối cùng, lại có thể không coi hai nữ nhân Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị ra gì mắt đi mà lại với Lâm Bắc Phàm, lại không có chút việc nào, nàng cũng không tin hai nữ nhân khôn khéo này không nhận ra.

Đây mới là điều lợi hại nhất.

“Tửu Nhi, Sở Sở là ai, sao ta thấy nàng rất được hoan nghênh ở đây?” Jessica nói bóng nói gió.

Dương Tử Nhi sùng bái nói: “Hàn tử tử, nàng quản lý quỹ ngân sách Chính Nghĩa đặc biệt của Tinh Quang, chuyên giúp đỡ dân chúng bình thường đòi lại chính nghĩa, lên tiếng cho chính nghĩa, hơn một năm nay đã phá được mười mấy vụ án, rất có tiếng tăm, được mọi người gọi là Nữ Thần chính nghĩa! Danh dự và tiếng tăm của Tinh Quang chúng ta, phần lớn đều do nàng xây dựng lên.”

Jessica nói thầm, đúng là một nữ nhân lợi hại!

Đi dạo một vòng trong cuộc sống của Lâm Bắc Phàm, Jessica phát hiện, mỗi một nữ nhân của đại sư đều không đơn giản, ngay cả Dương Tử Nhi đơn thuần nhất, cũng là một thiên tài âm nhạc siêu cấp, dù là vấn đề âm nhạc gì đến chỗ của nàng cũng được giải quyết dễ dàng.

“Đại sư, ta nhất định phải trở thành nữ nhân của ngươi!” Jessica tràn đầy tham vọng.

Lâm Bắc Phàm đang phân tích tình tiết vụ án hắt xì một cái, cảm giác như bị người ta để mắt đến.

“Có phải ngươi bị cảm không?” Hàn Sở Sở lo lắng nói, sau đó vỗ bấp đùi tròn trịa no đủ của mình, nói: “Nhanh nằm xuống để ta xoa bóp giúp ngươi, vậy sẽ dễ chịu hơn một chút!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Chương 680: Công chiếu 《Chiến Lang》 vào quốc khánh!

Thời gian đã dần đến cuối tháng chín, lễ quốc khánh sắp tới.

《Vô Gian Đạo》 đã được công chiếu trên toàn cầu một tháng, trước mắt tổng doanh thu phòng bán vé đã đạt đến 12.5 ức Dollar, miễn cưỡng tiến vào top 20 doanh thu phòng bán vé toàn cầu, xếp hạng thứ 19, thành tích này rất đáng mừng.

Nếu không phải vì trước đó bị tám công ty điện ảnh lớn bao vây, biết đâu doanh thu phòng bán vé còn có thể nhiều hơn chút, vị trí xếp hạng còn có thể tiến thêm một bước.

Bộ phim điện ảnh 《Vô Gian Đạo》 này không có bất kỳ hiệu ứng gì, để lại một nét bút đậm màu trong giới điện ảnh trên thế giới.

Bây giờ, Ảnh Nghiệp Tinh Quang đã có hai bộ phim điện ảnh tiến vào top 20 doanh thu phòng bán vé toàn cầu, đã là công ty điện ảnh cấp thế giới danh xứng với thực.

Tất cả nhà làm phim trên thế giới, đều không thể bỏ qua sự tồn tại của nó.

Vì vậy, khi Tinh Quang trở thành một trong những đơn vị tổ chức giải thưởng Kim Chung, gửi lời mời đến các nhà làm phim tên tuổi trên toàn thế giới, họ đều nhận được phản hồi tích cực. Bọn họ khát vọng thị trường lớn của Trung Quốc, cũng muốn tiến thêm một bước liên hệ được với Tinh Quang.

Mặc dù 《Vô Gian Đạo》 chưa dùng chiếu, nhưng trên cơ bản có thể không để ý đến doanh thu phòng bán vé.

Cuối cùng là chương trình ngày quốc khánh, thời gian công chiếu 《Chiến Lang》 .

《Chiến Lang》 được coi một bộ phim điện ảnh trong chín đại kịch của Tinh Quang, bản thân cũng được chú ý.

Lâm Bắc Phàm dự định cùng lúc công chiếu trên toàn cầu, chúc mừng sinh nhật cho quốc gia.

Thông qua bộ phim điện ảnh được biên soạn dựa theo các sự kiện chân thực, ở trước mắt các khán giả toàn cầu thể hiện hình tượng của quốc gia lớn, thể hiện phong cách của quốc gia lớn, thể hiện lực lượng của quốc gia lớn, thể hiện ra tinh thần của quốc gia lớn, thể hiện ra khí phách quốc gia lớn!

Muốn nói với toàn cầu, Trung Quốc đã vùng lên, không sợ thách thức nguy hiểm!

Muốn nói với nhân dân trong nước, chúng ta không còn là quốc gia suy yếu lâu ngày nghèo khó lạc hậu của 100 năm trước, chúng ta là một siêu cường quốc, chúng ta có thực lực có năng lực có quyết tâm bảo vệ những đồng bào trong nước vào ngoài nước, quốc gia là chỗ dựa lớn nhất của các người!

Muốn nói cho các thanh niên thế hệ mới, các người nên cảm thấy kiêu ngạo và tự hào vì sinh ra ở một quốc gia như vậy!

Cuối cùng, muốn cảnh cáo đám người Hương Giang gây chuyện, đây mới là đất nước của người!

Tất cả các hành động của người ở trước mặt lực lượng quốc gia chân chính đều buồn cười như vậy!

Buổi ra mắt phim 《Chiến Lang》 được tổ chức vào rạng sáng ngày 30 tháng 9, địa điểm vẫn là ở cửa tiệm hàng đầu của rạp chiếu phim Tinh Quang.

Ngày hôm đó rất nhiều minh tinh xuất hiện ở nơi này, quy tụ hơn trăm minh tinh.

Dù là Tinh Quang, hay là người khác đều đến nơi này ăn mừng.

Nhất là đám Ảnh đế Ảnh hậu, các lão tiền bối diễn 《Vô Gian Đạo》, đều đến đây tham gia buổi ra mắt. Như một nghi thức bàn giao long trọng, bàn giao sự huy hoàng của 《Vô Gian Đạo》.

Còn có rất nhiều quần chúng fan hâm mộ chạy suốt đêm tới, bao vây quảng trường xung quanh đông đúc như nêm cối, cứ như một hoạt động vui vẻ hết mình.

Cũng có mấy trăm vị phóng viên tin tức truyền thông ngồi chờ hai bên thảm đỏ, nghiêm túc như một buổi lễ trao giải long trọng.

Thậm chí còn có rất nhiều truyền thông nước ngoài vượt biển đến đây.

Tinh Quang thể hiện ra sức ảnh hưởng cực lớn của mình, ảnh hưởng toàn thế giới.

Đây là lần đầu tiên Jessica tham gia buổi lễ long trọng của minh tinh thế này, ấn tượng rất sâu sắc.

Ở trong trí nhớ của nàng, hình như những buổi lễ long trọng kiểu này chỉ xuất hiện ở Hollywood, hoặc chỉ xuất hiện ở những buổi lễ trao giải quốc tế khá lớn. Trọng điểm chú ý của truyền thông và fan hâm mộ là các ngôi sao nước ngoài, nhưng ở nơi này toàn khuôn mặt phương Đông.

Nhớ lại trong khoảng thời gian này tám công ty điện ảnh lớn khiến Hollywood chương khí mù mịt, nơi này tràn đầy tinh thần phấn chấn, thời tiết rất tốt.

Trực giác của Jessica bèn nhảy, dường như đã thấy sự thay đổi của bộ cục giới giải trí thế giới.

Trung tâm giải trí thế giới đã từ phương Tây dần lệch hướng về phương Đông.

Bữa tiệc lần này hoàn thành một sự luân chuyển mới cũ: Hollywood bắt đầu suy bại, Giang Nam nhân cơ hội quật khởi.

Tất cả đều vì nam nhân kia!

Hắn chỉ giơ tay nhắc chân, đã làm được những việc mà mấy đời người chưa hẳn đã làm được!

Thủ đoạn mưa nắng thất thường, khiến mọi người đều vì thế mà choáng váng!

Còn có tình hình ở Châu Phi, tình hình thay đổi ở Châu u, hình như cũng có bóng dáng của hắn, ở khắp mọi nơi, không chỗ nào không thấy!

Hắn cứ như có được một bàn tay khổng lồ vô hình, khuấy động gió mây của thế giới.

“Đại sư, người rút cuộc là loại người gì?” Jessica say mê nói.

Một nam nhân thần bí, cường đại, lại đẹp trai như vậy, thật sự có sức hấp dẫn trí mạng với nàng.

Hơn nữa đã từng cứu giúp nàng lúc nguy hiểm, cũng giúp nàng báo thù rửa hận...

Nữ nhân nào không yêu anh hùng?

“Đại sư, sớm muộn gì cũng có một ngày ta trở thành nữ nhân của ngươi!”
Jessica lập lời thề.

“Jessica đừng ngăn người, phim điện ảnh sắp mở màn rồi, mau vào đi!”
Dương Tử Nhi đứng ở xa vẫy tay với Jessica.

“Ta đến ngay!”

Thời gian đã gần rạng sáng, tất cả minh tinh đều đã vào chỗ.

Toàn bộ khán phòng có thể ngồi được 300 người, nhưng ngược mắt nhìn ra xa đều là minh tinh trang phục lộng lẫy xuất hiện, có thể gọi là buổi diễn dành riêng cho minh tinh.

Tất cả minh tinh thành nhóm đều đến xem phim, đây là chuyện chưa từng thấy trong giới giải trí thế giới.

《Chiến Lang》 kể về Lãnh Phong bị khai trừ quân tịch vì truy tìm hung thủ sát hại (bạn gái) Long Tiểu Vân mới đến Châu Phi, nhưng đột nhiên bị cuốn vào một cuộc phản loạn của quốc gia Châu Phi.

Bởi vì liên quan đến lập trường chính trị giữa các quốc gia, quân đội Trung Quốc không có cách nào hành động vũ trang để di tản Hoa kiều ở Châu Phi. Dù Lãnh Phong cũng được coi là lão binh đã xuất ngũ nhưng không thể nào quên sứ mệnh quân nhân của mình, vốn có thể an toàn rút lui hẳn lại dứt khoát nhất định quay lại khu bị chiếm đóng, lẻ loi một mình dẫn dắt đồng bào và những người tị nạn bị mắc kẹt, bắt đầu cuộc chạy trốn sống chết.

...

Theo cuộc đấu tranh lâu dài, tính sôi trong cơ thể dần khôi phục, cuối cùng xâm nhập vào khu vực chiến loạn, chiến đấu vì đồng bào.

Nội dung cốt truyện rất dễ hiểu, nhưng có quay đẹp mắt hay không mới là quan trọng.

Trong câu chuyện xuất hiện một đám hải tặc người da đen đến cướp thuyền buôn, Lãnh Phong là lính đặc chủng siêu cấp tất nhiên không nhìn được, sau đó tức giận ra tay, không chút do dự nhảy vào trong biển tiến hành đọ sức với đám hải tặc.

Ở trong biển, Lãnh Phong như một con giao long, đối mặt với nhiều hải tặc như vậy cũng không sợ hãi. Với tư thế hiên ngang và một tấm lòng trượng nghĩa, hắn kéo tất cả hải tặc xuống biển, trói lại.

Phim điện ảnh vừa bắt đầu đã căng thẳng lại kích thích!

Toàn bộ quá trình đều hoàn chỉnh!

Khiến người ta cảnh đẹp ý vui!

“Đây là một cảnh quay liên tục, suốt sáu phút!” Đột nhiên có một vị đạo diễn kêu lên.

Một cảnh quay dưới nước từ đầu đến cuối!

Hơn nữa còn cảnh đánh nhau không hề gián đoạn dài sáu phút!

Ở đây toàn là nhà làm phim, cũng biết độ khó của cảnh quay này.

Dù đối với diễn viên, hay đối với đạo diễn, thợ quay phim cùng đủ loại nhân viên công tác đều là một thách thức lớn. Nhất là các diễn viên, nếu không có tố chất cơ thể cường hãn, căn bản không làm được.

Dù là lính đặc chủng, cũng chưa chắc có thể làm được!

Chỉ một cảnh quay này, cũng khiến người ta cảm thấy bộ phim này tràn ngập thành ý!

Các minh tinh ở đây nhìn Ngô Tiểu Kinh ngồi ở phía trước, trong lòng tràn đầy sự bội phục.

Chương 681: Đám côn đồ thật giả? Sư tử thật giả?

“Sư huynh, ngươi được đó!” Vương Bảo Bảo hung hăng nện một đấm vào ngực Ngô Tiểu Kinh, cười nói: “Ở dưới nước đánh suốt sáu phút, ta là người trẻ tuổi cũng không làm được, ngươi thật sự không muốn sống nữa!”

“Đúng đấy, lúc ấy ta cũng sợ đến choáng váng! Không thể nói, Kinh ca đúng là kẻ hung hãn!” Vương Xuân Hoa giơ ngón tay cái lên.

Ngô Tiểu Kinh ngu ngơ cười một tiếng: “Nếu không có huấn luyện viên huấn luyện, ta cũng không đạt được trình độ như vậy!”

Ngô Tiểu Kinh thật sự rất biết ơn huấn luyện viên.

Nếu không phải lúc trước hắn ta được huấn luyện nghiêm khắc, cơ thể của hắn ta căn bản không làm được trình độ như vậy, có thể kiên trì ba phút cũng khá tốt. Vì vậy bộ phim này cũng có công lao của huấn luyện viên.

Khúc dạo đầu của phim điện ảnh đã cho thấy sự cường hãn của Lãnh Phong đến từ Chiến Lang, mọi người tràn đầy chờ mong với sự biểu hiện tiếp theo.

Thế là phim điện ảnh tiếp tục.

Sau khi Lãnh Phong về nước đưa tro cốt của chiến hữu Tiểu Phi về nhà, quê hương của Tiểu Phi đang bị gian thương phá hủy, Lãnh Phong lấy một địch trăm đánh ngã hơn 100 tên tay chân do nhà đầu tư thuê đến, tên thủ lĩnh cầm đầu cũng không bị Lãnh Phong dọa sợ, mà tuyên bố sau này chắc chắn sẽ ngóc đầu trở lại, tiếp tục hủy hoại quê hương của Tiểu Phi.

Lãnh Phong không thể nhịn được nữa đá một cái khiến tên thủ lĩnh bị thương, vì vậy vi phạm pháp luật ngồi tù ba năm.

Trong lúc Lãnh Phong ngồi tù, Long Tiểu Vân đội trưởng của “Chiến Lang” đến biên cảnh chấp hành nhiệm vụ, không may gặp nạn.

Thứ cướp đi mạng sống của Long Tiểu Vân là một viên đạn hiếm thấy, sau khi Lãnh Phong ra tù cầm theo viên đạn này đến Châu Phi, tìm kiếm chủ nhân của viên đạn, thế phải báo thù cho Long Tiểu Vân.

Đoạn nội dung cốt truyện này có vẻ hơi dư thừa và vô dụng, thật ra là rất cần thiết, chủ yếu là vì tạo cho Lãnh Phong nhân cách anh hùng, có tình có nghĩa, có máu có thịt. Vì huynh đệ bằng lòng gánh chịu tội lỗi, vì nữ nhân của mình không sợ gian nguy.

Chỉ có người như vậy, mới có thể yêu nước, yêu đến sâu đậm.

Nếu không nội dung cốt truyện tiếp theo, sẽ khiến người ta cảm thấy rất đột ngột, không có cảm xúc.

Một lần nữa quay về Châu Phi, Lãnh Phong lang thang khắp Châu Phi, tìm kiếm manh mối.

Đây cũng là thời gian quảng cáo của phim điện ảnh, rất nhiều sản phẩm Trung Quốc xuất hiện trong khoảng thời gian này, Lãnh Phong thì uống rượu với người da đen cũng uống rượu để Túy bát tiên có nồng độ cao của tập đoàn Thiên Tử...

Cũng không lâu sau chính phủ nơi này rơi vào biến động, quân nổi dậy chiếm đóng các nơi, rất nhiều người có ý đồ thay thế chính phủ. Lãnh Phong dẫn đưa con nuôi nhận ở Châu Phi chạy đến siêu thị do Tiên Tất Đạt kinh doanh, đánh lui sự truy đuổi của quân nổi dậy, dẫn dắt mọi người chạy đến đại sứ quán Trung Quốc. Một đám quân nổi dậy ngăn cản đám người Lãnh Phong trên đường đi, may mắn đại sứ Phiền của đại sứ quán Trung Quốc chạy tới, cứu đám người Lãnh Phong.

Cảnh đấu súng này khiến rất nhiều người ăn no thỏa mãn, vô cùng căng thẳng.

Vương Bảo Bảo không nhịn được nói: “Cảnh quay đấu súng trên đường này quá đặc sắc, cứ như lạc vào thế giới kỳ lạ! Vừa rồi trái tim của ta vẫn siết chặt, không nỡ chớp mắt một cái. Nhất là đám côn đồ kia, dáng vẻ cầm súng khiến ta cũng sợ muốn chết, quá hung hãn, diễn quá chân thực...”

Hai người Ngô Tiểu Kinh và Vương Xuân Sinh cười ha ha, những người kia là côn đồ thật...

Ngay cả súng cũng là thật, chỉ không lên đạn mà thôi.

“Vu Thiên đại gia diễn vai Tiền Tất Đạt này thật sự sâu sắc, lúc ở bên ngoài không nói mình là người Trung Quốc, nhưng lúc cần lập tức thừa nhận mình là người Trung Quốc, Hán gian lật mặt như lật giấy!” Có người khen ngợi.

Cũng có người nghi ngờ: “Không phải Vu Thiên đại gia là người nói tướng thanh với Quách Đắc Cương à, ta vẫn rất thích nghe hắn nói tướng thanh, sao đột nhiên là đi đóng phim? Hơn nữa còn diễn tốt như vậy?”

“Vu Thiên đại gia là một vị trâu bò! Hút thuốc lá uống rượu uốn tóc, đạo diễn kịch nói tướng thanh, thật sự việc gì cũng biết, mọi thứ đều tinh thông. Nghe nói hắn còn có một chuồng ngựa, nuôi ngựa mình thích. Cả đời này đều vui chơi, có cuộc sống khiến chúng ta phải hâm mộ, người nói có đúng không, Vu Thiên đại gia?”

Vu Thiên đại gia khẽ cười một tiếng, đây chỉ là cơ bản, đừng quá ngạc nhiên.

Còn có đại sứ Phiền, hình tượng quan ngoại giao đại diện cho Trung Quốc, nhìn lịch sự khéo léo, nhưng lúc đối mặt với đám côn đồ lại rất anh dũng bình tĩnh, cũng nhận được sự khen ngợi của mọi người.

Châu Phi không chỉ rơi vào sự biến động, còn bùng nổ virus Ebola nguy hiểm, vì vậy Trung Quốc bắt đầu khẩn cấp sơ tán Hoa kiều, dẫn đồng bào Trung Quốc rời khỏi Châu Phi. Thế nhưng, ở trong Châu Phi vẫn còn các đồng bào bị bao vây trong nhà máy Hoa kiều. Bởi vì lần biến động này là cuộc chiến chính trị của nội bộ Châu Phi, quân đội nước khác không có quyền tiến vào lãnh thổ Châu Phi.

Thấy quân đội rơi vào tình thế khó xử, Lãnh Phong từng làm quân nhân cũng không quên trách nhiệm của mình, chủ động để lộ thân phận của mình, nhận lấy nhiệm vụ này, một người một ngựa đi nghĩ cách cứu viện đồng bào trong nhà máy Hoa kiều, câu chuyện thật sự cũng bắt đầu.

Cùng lúc đó, cũng tìm được manh mối của viên đạn kia, liên quan đến một đội lính đánh thuê nổi tiếng quốc tế, còn có phản quân bản xứ.

Đội lính đánh thuê và phản quân muốn lấy được kháng thể virus Ebola, cuối cùng bị Lãnh Phong lái xe đến nhà máy Hoa kiều giải cứu đồng bào, dẫn đầu nữ bác sĩ Rachel và Pasha trốn chạy, trải qua nguy hiểm cuối cùng đã thoát khỏi đội lính đánh thuê...

Toàn bộ quá trình đều rất căng thẳng kích thích, nguyên tố hành động Hollywood được sử dụng rất thuần thực.

Sau đó xảy ra một cảnh khôi hài, Lãnh Phong và bác sĩ nước Mỹ trò chuyện.

Biết được Lãnh Phong muốn đến nhà máy Hoa kiều, Rachel lại muốn đi đến đại sứ quán nước Mỹ, nước Mỹ là đất nước cường đại nhất trên đời, Rachel càng tin tưởng tổ quốc cường đại của mình hơn. Kết quả liên hệ với đại sứ quán nước Mỹ, lại được thông báo đại sứ quán đã di tản, phải nghĩ cách tự cứu.

Các minh tinh ở đây đều nở nụ cười.

“Đoạn nội dung cốt truyện này tôi đen rất xinh đẹp!”

“Trung Quốc chúng ta biết được đồng bào còn đang trong nguy hiểm, dù là quân nhân xuất ngũ cũng dám một mình chiến đấu hăng hái lao vào hang hổ, kết quả đại sứ quán của đối phương lại chạy trốn!”

“Nước Mỹ luôn như vậy, lúc liên quan đến an nguy của bản thân luôn rất ích kỷ!”

“Người muốn hắn có trách nhiệm như quốc gia chúng ta căn bản là không thể nào!”

“Đây mới là nước Mỹ chân thực! Chỉ thích gây ra chiến tranh, không thích cứu người!”

...

Rachel buồn bực mất tập trung, lại muốn Lãnh Phong dừng xe, kết quả gặp một con sư tử, cách nàng chưa tới 10 mét, hình như vừa mới tỉnh ngủ, mở to cái miệng như chậu máu ngáp một cái.

Cảnh này lại lần nữa chọc tất cả mọi người cười.

“Thật sự là người xui xẻo lúc uống nước cũng bị ê răng!”

“Vừa xuống xe đã gặp sư tử, không ai có được vận khí này!”

“Vừa rời căng thẳng, bây giờ thả lỏng, khi nắm khi buông, phim điện ảnh rất có cảm giác tiết tấu!”

“Quốc gia chúng ta lại có thêm một vị đạo diễn mới rồi!”

...

Có người đẩy Ngô Tiểu Kinh, hỏi: “Đây có phải là hiệu ứng do Tinh Quang các người làm ra không? Làm quá giống thật, có thể nhìn rõ ràng mỗi một sợi lông trên người sư tử, thật sự quá tuyệt vời!”

Ngô Tiểu Kinh cười ha ha: “Đây không phải hiệu ứng, đó là sư tử thật!”

“... Ta x! Các người quay phim đều không muốn sống nữa? Khoảng cách gần như vậy, chẳng may sư tử nhào tới thì làm sao bây giờ?”

“Không phải càng thêm kích thích à!” Ngô Tiểu Kinh nhớ lại lúc quay cảnh này, luôn lo lắng sư tử đột nhiên nhào tới cắn hấn ta một cái, thật sự rất kích thích.

Chương 682: Thư ký Đạt Khang? Dương Quá? Trù Thần?

Trải qua một hồi lặn lội, cuối cùng ba người Lãnh Phong đã tới nhà máy Hoa kiều.

Nhà máy Hoa kiều không chỉ có rất nhiều người Hoa, còn có một đám người da đen, bởi vì bên ngoài chiến loạn, bọn họ đều bị vây ở nơi này.

Lúc này, hai diễn viên nổi tiếng xuất hiện.

“Là thư ký Đạt Khang!”

“Còn có Dương Quá! Quá Nhi của ta!”

Tất cả mọi người đều cảm thấy hơi bất ngờ.

Dù là Ngô Tiểu Cương diễn vai thư ký Đạt Khang, hay là Vương Xuân Sinh diễn vai Dương Quá, bây giờ đều dựa vào hai bộ phim truyền hình cấp hiện tượng khiến tiếng nói của khán giả tăng lên rất nhiều, chỉ cần bọn họ vừa xuất hiện là có thể gọi được nhân vật của bọn họ.

Trong phim ảnh, Ngô Tiểu Kinh cũng chơi trò này.

“Người không phải là thư ký Đạt Khang gì gì đó sao? Sao không quản Hán Đông của người lại đến Châu Phi? Còn người không phải là Dương Quá sao? Sao lại xuyên thời không đến đây hả?” Lãnh Phong tỏ vẻ khiếp sợ nói.

Rachel cũng nghiêng đầu, nói: “Ta cảm thấy người trẻ tuổi này rất giống Trù Thần, chính là người xào rau đặc biệt ngon!”

Lãnh Phong không hề suy nghĩ đã nói: “Người xào rau đã là năm ngoái, năm nay thịnh hành Dương Quá!”

Đột nhiên xuất hiện tình cảnh này, khán giả đều cười điên.

Dù là thư ký Đạt Khang, hay là Dương Quá, Trù Thần, đều là vai diễn mà bọn họ từng đóng.

Đột nhiên gọi ra như vậy, khiến người ta vô cùng bất ngờ, đồng thời cũng cảm thấy buồn cười.

Ngô Tiểu Cương cầm súng đi ra, hùng hổ nói: “Thư ký Đạt Khang cái rắm! Từ sau khi diễn viên nào đó có dáng vẻ giống ta diễn vai thư ký Đạt Khang, ai gặp cũng gọi ta là thư ký Đạt Khang, lão tử nghe cái tên này đến mọt kén. Người nghe cho kỹ, ta tên Ngô Tiểu Cương, nghịch súng, không phải thư ký Đạt Khang gì đó!”

Vương Xuân Sinh đóng vai hùng hài tử cũng rất khó chịu đi ra: “Ai là Dương Quá? Ai là Trù Thần? Dáng vẻ của bọn họ có đẹp trai như ta không? Người nghe kỹ cho ta, ta tên Vương Xuân Sinh, mùa xuân vạn vật sinh trưởng Xuân Sinh, cha mẹ ta đặt cho, tên dễ nghe đến mức nào. Nếu người lại gọi ta bằng cái nghệ danh kia nữa, ta sẽ dùng súng bắn đầu của người!”

Rachel lại đứng cảm đứng ra: “Người còn dám nói người không phải Trù Thần? Người xem nhà máy sau lưng người tên là gì?”

Vương Xuân Sinh nhìn lại: “Nhà máy gia công Long Môn, sao nào?”

“VẬY CHẴNG PHẢI VỪA ĐÚNG SAO?”

Vương Xuân Sinh: “...”

Tình cảnh này thật sự quá buồn cười, các diễn viên phủ nhận vai diễn của mình, các khán giả ngôi sao có mặt đều cười ha ha.

Hai người kia cũng đại diện cho ba bộ phim truyền hình hot nhất của Tỉnh Quang.

Tiếp tục nội dung cốt truyện bình thường.

Phụ nữ đại Vương Xuân Sinh chưa từng tham gia quân đội, lại đóng vai người trong nghề ở trước mặt Lãnh Phong, khoe khoang với Lãnh Phong cái gọi là chiến tích đi săn. Cứ nhìn thấy đại mỹ nữ Rachel là quen miệng ba hoa, tóm lại diễn nhân vật phụ nữ đại rất sống động.

Nhưng Rachel cũng không cho sắc mặt dễ nhìn.

Sau đó cũng phải di tản, trong khoảng thời gian này xảy ra một loạt sự việc.

Có quá ít phương tiện giao thông để di tản, người phụ trách nhà máy tách người Châu Phi và người Hoa ra, chỉ đồng ý cho người Hoa di tản, không cho phép người Châu Phi di tản cùng lúc.

Thật ra sự lựa chọn này của người phụ trách nhà máy cũng không sai, hẳn ta nhất định phải chịu trách nhiệm với nhân dân Trung Quốc của mình trước tiên, sau đó mới có thể cân nhắc những điều khác. Nhưng công nhân Châu Phi cũng là người, chẳng lẽ không để ý đến sao?

Mỗi người đều có quyền được sống, mỗi người đều có lập trường riêng, mỗi người đều có chỗ khó xử.

Những chuyện này, thử thách nhân tính với đủ loại lựa chọn và thiện ác.

Cuối cùng Lãnh Phong mở miệng, để nữ nhân và hài tử lên trước, nam nhân lên sau, việc này mới được giải quyết.

Kết quả lúc tình thế rất tốt, có một lão Đa tự xưng lính đánh thuê quốc tế dẫn theo binh đoàn của mình tiến vào nhà máy gia công Long Môn, cuối cùng tướng quân Odu ra lệnh cho bọn họ rút lui, đừng đắc tội Trung Quốc, nhà máy gia công mới được giữ lại.

Lúc này, việc Lãnh Phong bị lây nhiễm virus bại lộ.

Nếu ở lại, tỷ lệ sống của hắn cao hơn, các công nhân lại có nguy cơ lây nhiễm virus.

Nếu rời đi, hắn cách cái chết không xa, nhưng các công nhân lại được bảo vệ.

Lợi ích cá nhân hay là lợi ích tập thể?

Mọi người lại lần nữa đứng trước lựa chọn nhân tính.

Dù là Lãnh Phong, hay mỗi một người ở đây, chắc chắn đều phải đưa ra sự lựa chọn trọng đại.

Lãnh Phong lại lần nữa quyết định hi sinh bản thân, rời khỏi nhà máy.

Chỉ trong đoạn phim ngắn ngủi mười mấy phút, thông qua hai lần lựa chọn, Lãnh Phong đã thể hiện tình cảm thiết huyết của quân nhân Trung Quốc quốc vô cùng tinh tế.

Hắn có thể thiết huyết với kẻ địch, nhưng lại tình cảm với đồng bào của mình, với người dân bình thường.

Lúc đối mặt với nguy hiểm, suy nghĩ đầu tiên là hi sinh bản thân.

Hơn nữa từ đầu đến cuối bộ phim này, Lãnh Phong luôn đứng trước rất nhiều lựa chọn.

Ví dụ lúc phá nhà, hắn lựa chọn hi sinh kiếp sống quân nhân và sự tự do của mình, lúc bị cảnh sát bao vây đã đá tên thủ lĩnh phá nhà bị thương nặng,

cũng phải bảo vệ người thân của huynh đệ an toàn.

Lúc xảy ra phản loạn, hắn có thể mặc kệ không nhận tên gian thương tổ quốc kia, nhưng cuối cùng vẫn cứu hắn ta ra.

Lúc di tản Hoa kiều, hắn có thể lựa chọn đi thẳng, lại nhất định phải quay về nghĩ cách cứu viện những đồng bào trong nhà máy Hoa kiều.

Bỏ lại bác sĩ Rachel nước Mỹ và nữ hài người da đen kia, có thể giải phóng năng lực chiến đấu của hắn, nhưng hắn lại không làm như vậy. Dù cho bọn họ vướng víu, cũng phải dẫn bọn họ đi.

Mỗi một lần hắn lựa chọn đều cân nhắc từ lợi ích của người khác đầu tiên, cuối cùng lại hi sinh bản thân.

Chính vì có một Lãnh Phong như vậy, mới khiến người ta thấy bội phục từ tận đáy lòng.

Chính vì Trung Quốc có quân nhân như vậy, mới khiến người ta cảm thấy an toàn, cảm thấy yên tâm.

“Sinh ra ở một đất nước như vậy, có một đám quân nhân đáng yêu như vậy, nên cuộc sống của chúng ta mới tốt đẹp như thế, người mới an toàn như thế!” Siêu sao võ thuật quốc tế Thành Long nói lời từ tận đáy lòng: “Vì vậy nhi tử của ta muốn đổi lại quốc tịch, ta rất đồng ý!”

“Chỉ có một người lính, cũng giơ cao sông lung Trung Quốc!” Một vị siêu sao yêu nước cũng nói.

“Thế giới chưa từng hòa bình, chỉ là người sinh ra ở một quốc gia hòa bình mà thôi, trân trọng đi!”

...

Cuối cùng, Rachel mạo hiểm truyền kháng thể do bác sĩ Trần nghiên cứu ra cho Lãnh Phong, lại bình phục như một kỳ tích.

Tuy cảm giác hơi ly kỳ, nhưng ly kỳ thì ly kỳ, tất cả mọi người đều hy vọng hắn khỏi bệnh.

Vương Bảo Bảo dùng cánh tay đẩy Ngô Tiểu Kinh: “Nội dung cốt truyện này hơi ly kỳ...”

Ngô Tiểu Kinh khẽ mím cười: “Tình huống này thật sự từng xảy ra, người phải tin tưởng sức mạnh ý chí và niềm tin của một người, khi hấn hy vọng bản thân sống sót hơn nữa tin tưởng vững chắc mình chắc chắn phải sống, dù cho ốm đau và bệnh nan y mạnh hơn nữa đều không đả ngã hấn được!”

Vương Bảo Bảo vẫn không dám tin: “Thật sự thần kỳ như vậy?”

“Đây là huấn luyện viên nói cho ta biết!”

Chương 683: Chạm đến Trung Quốc ta, xa đâu cũng giết!

Nếu đã khỏi bệnh, vậy hai người Lãnh Phong cũng dự định quay lại nhà máy Hoa kiều.

Lại không ngờ, nhà máy Hoa kiều đã bị quân đội của lão Đa khống chế. Hấn ta bụng dạ ác độc giết chết tướng quân Odu, lấy được quyền lãnh đạo quân đội của hấn ta, sau đó không chút kiêng dè xâm lược nhà máy Hoa kiều.

Lúc mới đầu Lãnh Phong không biết gì quay về, bị lão Đa mai phục, thế là đôi bên bắt đầu đại chiến xe tăng!

Không chỉ có Lãnh Phong, còn có quân nhân xuất ngũ Ngô Tiểu Cương, hai người dùng cơ thể máu thịt đối đầu với mười chiếc xe tăng, rung động lòng người.

Nhìn thấy nhiều chiếc xe tăng xuất hiện như vậy, lăn bánh chạy đến, khán giả ở đây cũng thấy rất sợ hãi.

“Không phải những cái này đều là thật chứ?”

“Sao có thể là giả? Bộ phim này quay chụp chung với quân đội, nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ của quân khu, vì vậy những chiếc xe tăng này đều là vũ khí thật, có mấy chục chiếc đấy!” Có người nói.

“Nếu ngày nào đó phim điện ảnh của ta, cũng có mấy chục chiếc xe tăng hộ giá, ta chết cũng cam tâm!”

...

Nói thật, bây giờ thật sự không có nhiều cơ hội nhìn thấy xe tăng đại chiến, ngày thường đều bắn pháo tầm xa, cũng chỉ chơi đạn đại bác có tầm bắn và uy lực, đâu giống xe tăng đối đầu với xe tăng như bây giờ, khiến người ta cảm thấy đôi mắt sáng lên.

Ai cũng không ngờ, trong không gian nhà máy thu hẹp này.

Mấy chiếc xe tăng hoàn thành trận chiến truy đuổi trên đường.

Nhìn những đạn pháo đó oanh tạc, nổ nhà máy đến méo mó, mọi người hô to đã nghiền.

Cuối cùng còn có xe tăng bị hỏng...

Mọi người chỉ có thể khen ngợi, đạo diễn Ngô rất biết chơi!

Nhưng điều khiến lòng người chấn động nhất là, chiếc tàu tuần tra đã gần vào bờ bắn ra mấy chục quả tên lửa, oanh tạc quân đội phản loạn.

Nhất là lúc vị thủ trưởng này hàm chứa nước mắt nói một câu “Nã pháo”, khiến mọi người xúc động.

Bởi vì oanh tạc những quả tên lửa này, sẽ nổ chết cả quân phản loạn và Lãnh Phong!

Cuối cùng Lãnh Phong không sao, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Quân phản loạn bị tiêu diệt, xe tăng cũng bị phá hủy, chỉ còn lại đánh giáp lá cà.

Lãnh Phong và lão Đa bắt đầu trận đánh tàn khốc nhất, mỗi một chiêu của bọn họ đều lấy việc giết người làm mục đích, mỗi một chiêu đều rất tàn nhẫn, không giết chết đối phương không bỏ qua.

Lãnh Phong chật vật lấy được thắng lợi, nhưng trên người bị thương rất nhiều chỗ, ngay cả cánh tay cũng chảy máu.

Giải quyết được kẻ địch lớn nhất, người trong nhà máy Hoa Kiều lập tức được di tản, chạy đến khu vực an toàn.

Nhưng muốn đi đến khu vực an toàn nhất định phải đi qua một con đường lớn, con đường lớn này đã bị giới nghiêm, có hai đội quân được vũ trang súng ống đầy đủ đang chiến đấu, tình hình không lạc quan.

Vì thông qua con đường này, Lãnh Phong dùng cánh tay duy nhất còn lành lặn giơ lên lá cờ đỏ sao vàng đón gió tung bay.

Tổ quốc cường đại là sức mạnh của hần!

Chạm đến người Trung Quốc của ta, xa đâu cũng giết!

Quân đội hai bên nhận ra cờ đỏ sao vàng, đôi bên tạm thời ngừng chiến, để bọn họ đi qua.

Lúc này, tất cả khán giả đều cảm động, nước mắt kiều ngạo tự hào tràn mi, đây chính là quốc gia của bọn họ!

Sinh ra bọn họ nuôi nấng bọn họ bảo vệ bọn họ, quốc gia khiến bọn họ thấy kiều ngạo!

“Hay!” Có người bật thốt lên.

“Hay! Đây là đất nước của ta!”

“Chạm đến Trung Quốc của ta, xa đâu cũng giết!”

...

Sau đó tất cả mọi người không hẹn mà cùng đứng lên liều mạng vỗ tay.

Hình như chỉ thông qua cách này, mới thể hiện ra được tâm trạng vô cùng kích động trong lòng.

Còn có đoạn cuối phim, trên hộ chiếu có một câu: “Nếu người gặp nguy hiểm ở nước ngoài, đừng từ bỏ, người hãy nhớ kỹ, sau lưng người còn có một tổ quốc cường đại!”

Một câu nói kia làm ra tác dụng vẽ rồng điểm mắt.

Nhớ lại trong phim, dù là quân nhân xuất ngũ Lãn Phong, hay là quân nhân tại ngũ, đều thể hiện câu nói kia rất hoàn mỹ, khiến người ta không nhìn được lại lần nữa vỗ bàn kêu hay!

Tuy bọn họ biết trên hộ chiếu không có câu nói này, nhưng bọn họ biết quốc gia vẫn đang làm như thế.

Hộ chiếu của chúng ta không thể dẫn người đi đến bất kì nơi nào, nhưng lại có thể đưa người về từ bất kì nơi nguy hiểm nào ở trên thế giới. Một quyển hộ chiếu Trung Quốc, một khuôn mặt Trung Quốc, cũng là tờ giấy thông hành tốt nhất!

Trong hội trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Vẫn không thể yên tĩnh được.

Dù người dẫn chương trình đã bước lên sân khấu, cũng không thể nào trấn an được, chỉ có thể cười khỏ.

Cuối cùng, Ngô Tiểu Kinh lên sân khấu, kết quả phản ứng càng mạnh mẽ hơn.

“Lãn Phong làm rất tốt!”

“Người là sự kiêu ngạo của Trung Quốc chúng ta!”

“Ta giờ ngón tay cái vì người!”

...

Ngô Tiểu Kinh cầm micro cười khỏ: “Ta là Ngô Tiểu Kinh, không phải Lãn Phong!”

“Từ nay về sau người chính là Lãnh Phong!” Ngô Tiểu Cương chen miệng nói: “Cũng như ta vĩnh viễn không thoát khỏi thư ký Đạt Khang vậy, người cũng đừng mong thoát khỏi nhân vật Lãnh Phong này!”

“Đúng đấy, còn nói ta là Dương Quá và Trù Thần, sau này người cũng chỉ có thể là Lãnh Phong!” Vương Xuân Sinh cười nói.

“Nhân vật tốt biết bao, hoàn mỹ đến mức nào, ta muốn còn không có được đây!” Thiên vương Hoa tử kêu lên: “Đạo diễn Ngô, sau này quay phim kiểu này nhất định phải gọi ta, dù làm một diễn viên quần chúng ta cùng bằng lòng!”

Đám người ồn ào âm ỉ, vô cùng cười mở.

Bây giờ, sân khấu đã thuộc về Ngô Tiểu Kinh, thuộc về Lãnh Phong, vì vậy lão đại Lâm Bắc Phàm cũng không giọng khách át giọng chủ, lại đứng phía dưới ồn ào theo.

Ngô Tiểu Kinh lại lần nữa chân thành cảm ơn mọi người, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người.

Buổi ra mắt 《Chiến Lang》 kết thúc, nhưng ảnh hưởng do nó tạo ra lại như biển gầm gào thét toàn thế giới.

Lúc này, nhóm người đầu tiên trong cả nước xem hết 《Chiến Lang》, gần như đều chảy nước mắt đi ra ngoài.

Sau đó lập tức bao vây quầy bán vé.

“Còn vé xem phim 《Chiến Lang》 không? Ta còn muốn xem lần nữa!”

“Bán cho ta vé xem phim gần nhất, ta muốn mười vé, kéo huynh đệ tỷ muội của ta cùng đi xem!”

“Ta muốn dẫn gia gia của ta cùng đến xem, hấn là lão hồng quân, cả nửa đời người làm cách mạng, xem được bộ phim này chắc chắn rất vui vẻ!”

“Ta muốn dẫn con của ta cùng đi xem, nói cho bọn họ biết đây là quốc gia của chúng ta, quân nhân của chúng ta!”

“Bây giờ ai có vé? Ta mua lại gấp ba!”

...

Nhân viên phục vụ quầy bán vé lắc đầu khóc lóc: “Thật sự không có, phim điện ảnh của Tinh Quang chúng ta luôn rất ăn khách, vé của bộ phim

《Chiến Lang》 này đã bán sạch, trong vòng ba ngày tới sẽ không có vé mới!”

Hiện trường vang lên tiếng kêu rên.

Muốn bọn họ đợi ba ngày sau mới có thể xem lại 《Chiến Lang》 một lần nữa, phải chờ đợi lâu đến mức nào?

Hơn nữa ba ngày sau, thật sự có vé sao?

Nhìn tình hình hiện tại, thật sự rất khó khăn.

Lúc này người vừa mới vào rạp chiếu phim nhìn thấy tình cảnh bên trong, vội vàng hỏi: “Huynh đệ, 《Chiến Lang》 thật sự hay vậy sao?”

Người bị hỏi liên tục gật đầu: “Hay hay, cực kì hay! Ta nhiệt liệt đề cử người đi xem thêm lần hai lần ba, xem thêm mấy lần cũng không đủ! Ta là một đại nam nhân cũng xem đến khóc!”

“Thật, vậy thật sự quá tốt!” Người kia móc ra mấy vé xem phim, vui mừng khắp khởi đi xét vé.

Nhìn thấy nhiều vé xem phim như vậy, người bị hỏi xanh cả mặt, lập tức lại gần ân cần hỏi: “Huynh đệ, người có thể bán cho ta mấy tấm vé xem phim không? Giá cả dễ thương lượng!”

“Đừng mơ, bản thân ta còn chưa đủ!” Người kia nhanh chóng cầm chặt vé xem phim, sợ bị cướp.

“ ... ”

Chương 684: Tiếng ca to rõ trong đêm!

Không lấy được vé xem phim, không có cách nào ôn lại nội dung cốt truyện, rất nhiều người mê phim đứng trong rạp chiếu phim, hoặc là bên ngoài rạp chiếu phim giờ quốc kỳ hát vang quốc ca, một lần lại một lần, đám người nhìn thấy cũng không rõ vì sao.

Thậm chí, trực tiếp dẫn đầu đám mê phim chạy trong đêm, trên mặt dán hình lá quốc kỳ, vừa chạy vừa hát quốc ca.

Tuy tiết tấu không vững vàng, nhưng âm thanh đặc biệt to rõ, rất nhiều người đều nghe thấy được.

“Những người này đều bị điên? Buổi tối không ngủ đi hát quốc ca?”

“Ta thích! Nếu người xem 《Chiến Lang》, người còn điên cuồng hơn ta!”
Người chạy bộ nói xong, tiếp tục sói tru.

Đám fan hâm mộ ở Kinh Đô càng điên cuồng, càng xúc động hơn.

Bọn họ quyết định giữa đêm chạy đến Thiên An môn đi xem kéo quốc kỳ, muốn hát vang quốc ca vào lúc này.

Rất nhiều người tỏ vẻ hâm mộ: “Nếu như ta cũng ở Kinh Đô, ta cũng đi!”

Rạp chiếu phim Tinh Quang Giang Nam, các minh tinh xem hết phim điện ảnh ra về, rồi rít lên Weibo của mình giới thiệu về bộ phim này, cổ vũ mọi người đi xem 《Chiến Lang》, đây là một bộ phim điện ảnh mà người không thể phụ lòng, một bộ phim điện ảnh người đã xem còn muốn xem lại, xem rồi sẽ rơi nước mắt, xem xong sẽ thấy tự hào vì điện ảnh!

Còn có rất nhiều các minh tinh đăng ảnh đôi mắt sưng đỏ, rơi nước mắt của bản thân.

“Xem hết 《Chiến Lang》, lần đầu tiên rơi nước mắt vì một bộ phim điện ảnh!”

“Đây là một bộ phim điện ảnh rất đáng xem, một bộ phim điện ảnh rất đáng xem mấy lần. Ta chuẩn bị đi mua vé, lại xem thêm mấy lần. Ngoài ra ta còn muốn đặt bao hết, mới các bạn bè của ta đi xem!”

“ 《Chiến Lang》 , nước ta, vĩ đại giàu mạnh!”

“Hy vọng mọi người đi ủng hộ tác phẩm 《Chiến Lang》 của đạo diễn Ngô Tiểu Kinh!”

...

Tóm lại, vì đủ loại nguyên nhân, vốn buổi tối nay rất bình tĩnh, lại bùng nổ vì 《Chiến Lang》 .

Ở nước ngoài, bởi vì 《Chiến Lang》 được công chiếu trên quy mô lớn, rất nhiều khán giả nước ngoài đều thấy được bộ phim điện ảnh đề tài quân sự tràn đầy phong cách Trung Quốc, phản ứng rất dữ dội.

Nhất là ở bên Châu u.

“Nhìn xem đây chính là quân nhân Trung Quốc, nơi nào có nguy hiểm nơi đó có bọn họ! Lại nhìn quân nhân của chúng ta xem, nơi nào có nguy hiểm nơi đó không có bọn họ, ném súng đầu hàng, đúng là sự sỉ nhục của quốc gia!”

“Đúng vậy! Nghĩ lại hành động Châu Phi mấy tháng trước, hơn 6000 quân nhân được vũ trang tận răng lại bị một đội lính đánh thuê nhỏ bắt hết làm tù binh, đến bây giờ ta vẫn không thể tin được Germani của ta lại thất bại thảm hại như vậy!”

“Đến bây giờ cũng chưa chuộc những binh lính kia về, cũng không biết sống chết thế nào!”

“Đừng quan tâm bên Châu Phi, quản tốt kinh tế bên Châu u trước đã! Hơn mấy tháng rồi vẫn còn rối loạn, không lấy ra được một phương án hữu hiệu nào. Ta cũng đã thất nghiệp hơn mấy tháng, không có tiền mua sữa bột cho hài tử của ta!”

“Hàng năm chúng ta đều nộp nhiều tiền thuế như vậy có ích lợi gì chứ? Chỉ nuôi một đám đầu heo!”

...

Bây giờ Châu u đang bị khủng hoảng tài chính tàn phá bừa bãi, kinh tế hạ xuống đáy vực, rất nhiều người thất nghiệp, thu nhập của phần lớn mọi người đều hạ xuống, rất nhiều người chỉ có thể thông qua việc xem phim để xoa dịu lo nghĩ trong lòng.

Kết quả tức cảnh sinh tình.

Thấy được sự anh dũng của quân nhân Trung Quốc, lại nghĩ đến đám binh sĩ hèn nhát của quốc gia mình.

Nhớ đến Trung Quốc không ngừng phát triển, so sánh với cuộc gia càng ngày càng sa sút, tâm lý thật sự thấy khó chịu.

Dù là kinh tế hay là quân sự đều không được, khán giả cảm thấy rất bất mãn với chính phủ đương thời.

Bên nước Mỹ chưa chắc đã tốt hơn.

Nước Mỹ vẫn tự khoe là cường quốc thứ nhất trên thế giới, nhân dân nước Mỹ vẫn cảm thấy kiêu ngạo vì quốc gia hùng mạnh của mình.

Nhưng bây giờ lại thấy được phim bom tấn quân sự Trung Quốc, thấy được phong thái của quân nhân Trung Quốc, thấy được hành động và trách nhiệm của quân nhân Trung Quốc, trong lòng hiện ra sự lo lắng to lớn.

“Trung Quốc thật sự mạnh vậy sao? Chỉ cần giơ lên lá quốc kỳ, là có thể thông qua khu chiến loạn!”

“Còn có quân nhân Lãnh Phong của bọn họ, thoát nhìn thật sự khiến người ta phấn chấn, hẳn nhất định là siêu cấp anh hùng Trung Quốc!”

“Nhìn quốc gia của chúng ta đi, luôn xâm lược bá quyền, người khác đều nhìn với ánh mắt thù hận. Nhìn Trung Quốc người ta xem, giơ lên lá quốc kỳ là có thể thông qua chiến khu, đây chính là sự khác biệt lớn nhất!”

“Chúng ta không thể dùng ánh mắt lạc hậu đối xử với Trung Quốc nữa. Bây giờ Trung Quốc thật sự hùng mạnh, bọn họ có đường sắt cao tốc, có Tam Hiệp, truyền dẫn khí tây đông, chuyển nước nam bắc cùng đủ loại công trình lớn, nước Mỹ của chúng ta đều không làm được những điều này, gần đây bọn họ đã hoàn thành hơn mấy chục cái, bọn họ là một đám cuồng ma xây dựng!”

“Có thị trường lớn nhất toàn cầu, năng lực chi tiêu mạnh nhất toàn cầu!”

...

Bộ phim này gây ra sự bất mãn của rất nhiều người nước Mỹ, sau đó điên cuồng mắng chửi chính phủ của mình.

Nhất là từ lúc Tổng thống Donald Trump nhậm chức đến nay, vô cùng cá tính, làm trận chiến thương mại gì đó, rút lui ra khỏi rất nhiều tổ chức, tôn thờ nguyên tắc tối cao của nước Mỹ, khiến mối liên hệ của nước Mỹ và các quốc gia khác càng đi càng xa, nhưng kinh tế không hề khởi sắc.

Nhìn thấy Trung Quốc đối thủ cạnh tranh lớn nhất phát triển tốt như vậy, quân đội ra sức như thế, tất nhiên không ưa nhà mình.

Còn có chính khách hô hào: “Trên phim điện ảnh đều là giả, đều là sự chế biến nghệ thuật. Bây giờ là thời kỳ xung đột thương mại, Trung Quốc bôi đen chúng ta cũng rất bình thường, quân đội Trung Quốc cũng không mạnh như sự tưởng tượng của mọi người. Quốc gia của chúng ta cũng có năng lực, bảo vệ các đồng bào ở nước ngoài xa xôi, đưa bọn họ về nhà an toàn!”

Kết quả mới phát biểu chưa đến nửa tiếng đã bị người một nhà vả mặt.

Có một công dân nước Mỹ đăng lên tin tức và ảnh chụp về rất nhiều sự kiện di tản ở nước ngoài, Trung Quốc người ta bị người mắng chửi mỗi một lần đều là người đầu tiên chạy tới đón đồng bào của bọn họ đi, kết quả chỉ còn lại đồng bào của người lẻ loi trợ trợ ở lại đó, không có ai bên cạnh.

Có một lần, tai họa to lớn đã xảy ra 5 – 6 ngày, Trung Quốc người ta đã đón người chạy đi từ lâu, kết quả quân đội của quốc gia nhà mình mới ung dung đến muộn, khiến người nhìn thấy cũng muốn chửi ầm lên.

Thậm chí có một lần quốc gia gặp sự tấn công của cơn bão lớn, tình hình rất khẩn cấp và nghiêm trọng, kết quả Tổng thống nhà mình đang đi nghỉ phép, cũng không muốn quay về.

Nói đây là thời gian nghỉ phép tư nhân của mình, không nói chuyện công việc.

Có người dẫn chương trình châm chọc mỉa mai: “Sao ta lại cảm thấy những thứ trong phim điện ảnh là thật chứ? Đồng bào của chúng ta ở nước ngoài đang trong cảnh nước sôi lửa bỏng, thế nhưng đại sứ quán của chúng ta đã quẹt thẻ tan làm!”

“Lúc tranh đoạt lợi ích đến nhanh nhất, lúc bảo vệ đồng bào đến chậm nhất!”

...

Việc mắng chửi chính phủ quản lý, đã lan tràn đến việc quản lý quân đội.

Ở nước Mỹ có rất nhiều đại binh đều xăm hình, hơn nữa còn đăng nó lên Twitter.

Lúc trước mọi người cảm thấy rất khốc rất có cá tính, bây giờ lại cảm thấy mỉa mai như thế.

“Quân nhân nên sạch sẽ, làm nhiều trò bịp bợm như thế làm gì? Sợ người khác không biết người là đại binh nước Mỹ, sau đó không dám giết người đúng không?”

“Đây là lần người chảy máu nhiều nhất ở trên chiến trường?”

Chương 685: 《Chiến Lang》 siêu hot!

Còn có Tổng thống Donald Trump, cũng bị treo ngược lên đánh.

Lúc trước ai nói lời thề son sắt, không chào đón công ty giải trí Trung Quốc đầu tư vào rạp chiếu phim nước Mỹ?

Không cho phép tư tưởng màu đỏ truyền bá vào bản địa nước Mỹ?

Kết quả bây giờ phim điện ảnh 《Chiến Lang》 với đề tài quân sự ái quốc của người ta lại hùng hực đổ bộ vào nước Mỹ, tỉ lệ suất chiếu đã đạt tới 40%, còn mạnh hơn rất nhiều suất chiếu của phim bom tấn nước Mỹ, người nói xem đây là chuyện gì?

“Ta cảm thấy vị Tổng thống này rất thạo việc nói mạnh miệng, trên thực tế không có bản lĩnh cái rắm gì!”

“Nhìn phim điện ảnh của người ta gia nhập đổ bộ vào quốc gia chúng ta, hơn nữa ngay cả phim Hollywood cũng bị chiếm giữ, ta tin hẳn cái quỷ ấy!”

“Người vĩnh viễn đừng tin miệng lưỡi chính khách, nói vĩnh viễn êm tai hơn hát! Nhất là cái miệng đó của Donald Trump, ngu bức không cần bản nháp, tùy ý nã pháo!”

“Mọi người đừng trách móc Donald Trump quá nặng nề, bây giờ người ta còn đang đau đầu vì công ty của mình đấy!”

“Lên làm Tổng thống, thậm chí ngay cả công ty của mình cũng không kinh doanh được, gia hỏa này còn có bản lĩnh gì kinh doanh quốc gia?”

“Sao lúc trước hẳn lại chọn vị trí này?”

“Hắn ngu bức quá tốt thôi!”

...

Lúc này Tổng thống Donald Trump rất buồn bực.

Vốn tưởng đã làm tới Tổng thống, bước lên đỉnh cao của cuộc đời, rất nhiều việc đều sẽ thuận buồm xuôi gió. Cũng không biết rốt cuộc công ty của mình đã làm sai điều gì, mới qua thời gian nửa tháng đã gặp phải nhiều việc tồi tệ như vậy, tài sản cũng giảm đi mấy ức.

Là mấy ức Dollar Mỹ đấy, hẳn ta phải kiếm bao lâu mới kiếm được nhiều tiền như vậy?

Làm Tổng thống nước Mỹ mới được mấy đồng tiền?

Có lẽ còn không đủ tiền hấn ta ăn một bữa cơm.

Hết lần này tới lần khác bây giờ hấn ta ngồi ở vị trí cao, bị giám sát bởi nghị viện, pháp viện cùng đủ loại thế lực khắp nơi, cũng không thể sử dụng một vài thủ đoạn.

Cứ tiếp tục như vậy, có lẽ hấn ta phải tuyên bố phá sản.

Ngoại trừ cái đó ra, lời hấn ta nói vào nửa tháng trước còn văng vẳng bên tai, mới qua nửa tháng đã không có ai nghe?

Lẽ nào lại như vậy chứ, còn coi ta là Tổng thống hay không?

Tâm trạng khó chịu, Donald Trump muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình.

Hấn ta lên tiếng ở trên Twitter của mình: “Có phải ta không còn tác dụng nữa không?”

Sau đó, đăng áp phích tuyên truyền của 《Chiến Lang》 lên, còn đánh một gạch chéo to lớn.

Làm đến mức như vậy, thật sự có rất nhiều người vây xem.

Các cụm rạp chiếu phim lớn lập tức phản ứng tích cực.

Có người đáp lại khá ôn hòa.

“Ngài Tổng thống thân ái, cảm ơn người trong lúc bận rộn còn chú ý đến 《Chiến Lang》 ! Thế nhưng ta khuyên người vẫn nên xử lý tốt việc quốc gia trước đi, thuận tiện xử lý tốt mấy chuyện hư hỏng của nhà người, đừng để nó ảnh hưởng đến kiếp sống của ngài Tổng thống.”

Có người đáp lại khá cấp tiến.

“Quốc gia đều bị người làm cho rối bời ta còn chưa diss người, người lại có mặt mũi đến diss ta? Chạy về Nhà Trắng đi, mau giảm tỉ lệ thất nghiệp xuống cho ta, khiến kinh tế đi lên, nếu không người sẽ biết tay!”

Tổng thống Donald Trump tức giận đến nổi cơn tam bành.

Muốn sử dụng đặc quyền Tổng thống của mình, kết quả vừa điều tra mới phát hiện có rất nhiều lão đại đứng sau lưng rạp chiếu phim, tổng tài sản cũng đạt đến mấy ngàn ức Dollar, không phải một Tổng thống nhỏ nhỏ như hấn ta có thể chọc nổi.

Thế là hấn ta suy sụp, việc này trở thành một câu chuyện cười.

Các rạp chiếu phim lớn lập tức bắt lấy cơ hội này tiến hành tuyên truyền.

“Đây là một phim điện ảnh thức tỉnh chủ nghĩa hòa bình mới, đánh ngã chủ nghĩa bá quyền!”

“Đây là một phim điện ảnh thể hiện lực lượng quân sự, phong thái quân nhân của Trung Quốc với toàn thế giới!”

“Đây là một phim điện ảnh khiến chính phủ các nước Châu u phát điên!”

“Đây là một phim điện ảnh khiến Tổng thống Donald Trump bị bệnh liệt dương!”

...

Bởi vì những nguyên nhân lộn xộn này, 《Chiến Lang》 cũng hot ở nước ngoài.

Vì vậy ngày đầu tiên 《Chiến Lang》 công chiếu, tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu lại đột phá mức hai ức Dollar, đạt đến mức 2.02 ức Dollar. Trong đó, tổng doanh thu phòng bán vé ở Trung Quốc là 1.45 Dollar, cộng lại doanh thu nước ngoài đạt đến 0.57 ức Dollar, toàn thế giới đều ngạc nhiên.

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng cảm thấy ngạc nhiên. Ở kiếp trước, nhiều nhất 《Chiến Lang》 cũng chỉ hot ở trong nước thôi, nhiều nhất người bên ngoài cũng chỉ xem trò vui, tỉ lệ suất chiếu cũng không cao, gần như có thể không tính đến.

Nhưng ở thời không này, mọi thứ đều thay đổi.

Bây giờ hẳn lũng đoạn hơn phân nửa rạp chiếu phim trên toàn cầu, bảo đảm suất chiếu của 《Chiến Lang》.

Gần đây tám công ty điện ảnh lớn Hollywood đánh sòng đánh chết, đều không có phim điện ảnh tốt để công chiếu, đứng trong thời kỳ cửa sổ như thế, lại khiến bộ phim 《Chiến Lang》 này được lợi.

《Chiến Lang》 được quay chụp cảnh thật, dù là xe tăng máy bay hay là đám côn đồ đều là thật, điều này đảm bảo chất lượng phim.

Còn có sức mạnh khí vận thần bí nhất, cũng làm ra hiệu quả lớn nhất. Những việc rối loạn kia, lại khéo léo dung hợp với nhau thúc đẩy doanh thu phòng bán vé tăng trưởng.

Vì vậy với đủ loại nguyên nhân, thúc đẩy bộ phim điện ảnh có tính hạn chế 《Chiến Lang》 này nổi tiếng.

Phim điện ảnh được chiếu ngày thứ hai, các nhà truyền thông có quyền uy lớn của quốc gia cũng rí rít phát biểu quan điểm của mình, trong đó không tiếc lời lẽ khen ngợi, kêu gọi mọi người cùng đến xem 《Chiến Lang》.

Ngay cả bản tin thời sự trong ngày cũng đưa tin về chuyện này, cuối cùng còn nhấn mạnh:

“《Chiến Lang》 và Lãnh Phong, anh hùng quốc gia thời đại mới!”

Các nhà truyền thông có quyền uy lớn của quốc gia đóng dấu chứng nhận, tập thể thúc đẩy 《Chiến Lang》, tiến thêm một bước chạm vào phim điện ảnh siêu hot.

Còn có các đơn vị xí nghiệp lớn, cơ quan nhà nước, trường học, quân đội đủ loại đã bắt đầu sắp xếp đi xem bộ phim này, học tập tinh thần chủ nghĩa yêu nước trong phim điện ảnh, điều này khiến phim điện ảnh 《Chiến Lang》 càng là một vé khó cầu.

Rất nhiều người phàn nàn: “Đến bây giờ ta vẫn chưa mua được vé xem phim, kết quả bộ phận quốc gia còn đến cướp vé với chúng ta!”

“Bảo sao ngày nào cũng không mua được vé xem phim, hóa ra đều bị quốc gia nhận thầu!”

“Nhi tử của ta đã xem, nhưng bây giờ ta còn chưa mua được vé!”

“Cũng chỉ có 《Chiến Lang》 mới có được sức hấp dẫn lớn đến thế!”

...

Liên tục mấy ngày, 《Chiến Lang》 thật sự là một vé khó cầu.

...

Các phim điện ảnh khác đều dừng chiếu sớm, tất cả cụm rạp chiếu phim chỉ chiếu một bộ phim điện ảnh, đó chính là 《Chiến Lang》.

Công chiếu từ sáng đến tối, thế nhưng vẫn không đủ vé, điều này dẫn đến rất nhiều người lựa chọn ra nước ngoài xem phim.

Liên tục bảy ngày, mỗi ngày doanh thu phòng bán vé vẫn duy trì trên một ức Dollar, dễ dàng phá vỡ mốc 10 ức Dollar.

Tất cả nhà làm phim đều vì đó ghen ngào, đều không biết trong tương lai phim điện ảnh này có thể đi tới một bước nào.

Top 20 doanh thu phòng bán vé toàn cầu?

Chỉ dựa vào thị trường Trung Quốc đã làm xong.

Top 10 doanh thu phòng bán vé toàn cầu?

Ừ, rất có khả năng!

Thế là mọi người càng thêm tò mò, xem lần hai xem lần ba...

Lợi hại nhất đã xem tám lần!

Đạo diễn Ngô Tiểu Kinh rất bận rộn, mỗi ngày vội vàng chạy đến các nơi tuyên truyền gặp fan hâm mộ, mỗi ngày còn bận rộn nhận mấy chục cuộc điện thoại.

Lúc Lâm Bắc Phàm nhìn thấy hắn ta, cả người đều gầy đi một vòng.

Lão bà của hắn ở bên cạnh đau lòng xoa bóp bắp đùi cho hắn ta.

Nghe nói hôm qua gặp ùn tắc giao thông, vì chạy đến địa điểm, vì không phụ sự hy vọng của đám fan hâm mộ, hắn ta trực tiếp chạy hơn một tiếng, chạy mười mấy cây số mới kịp chạy tới địa điểm.

Kết quả hôm nay lại bị tắc đường, lại chạy mười mấy cây số, không phải vận động viên Marathon thật sự không chịu nổi.

Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái lên: “Người rất trâu!”

Ngô Tiểu Kinh cười khổ: “Không còn cách nào, không thể phụ sự chờ đợi của fan hâm mộ!”

“Hắn cũng chỉ cậy mạnh!” Lão bà oán trách hắn ta.

“Thật ra chỉ cần người nói với ta một câu, ta lập tức sắp xếp sẵn máy bay trực thăng, cũng không cần đi đường vất vả như vậy.” Lâm Bắc Phàm nói một câu đặc biệt khiến người ta đau tim.

Ngô Tiểu Kinh: “...”

Chương 686: Lão nhân Tử Kim các xuôi nam!

Ta đã chạy xong, bây giờ người mới nói?

Bây giờ Ngô Tiểu Kinh chỉ muốn trợn trắng mắt, Hiệu trưởng của mình cũng quá trơ tráo.

Có lẽ vì bản thân sống quá thoải mái dễ chịu, vì vậy mới ngọt ngào đến bệnh như vậy.

Trên mặt Ngô Tiểu Kinh nở một nụ cười kiêu ngạo: “Mấy ngày trước Tần trung tướng còn tự mình gọi điện thoại cho ta, nói bộ phim này quay tốt, thể hiện được tinh thần quân nhân Trung Quốc, cùng tinh thần quốc mầu vĩ đại. Hấn tranh thủ lúc rảnh rồi xem hai lần, còn dẫn người trong cả quân khu cùng đi xem!”

Tạ Tiểu Nam ngồi bên cạnh cũng nhẹ nhàng mỉm cười, cảm thấy kiêu ngạo vì lão công của mình.

Lâm Bắc Phàm cũng rất vui vẻ: “Nói vậy, tại sao ngươi không chạy đến chiến khu Đông Phương thăm hỏi các chiến sĩ?”

Ngô Tiểu Kinh không thể không trợn tròn mắt lần nữa.

Có thể ngồi xe ai muốn chạy?

Ai thích chạy thì chạy, dù sao ta cũng không chạy.

Chân sắp gãy.

Ngay lúc cả nước đều chúc mừng vì bộ phim 《Chiến Lang》 này, một vị lão nhân Tử Kim các của Kinh Đô, cũng tranh thủ lúc rảnh rồi cùng thê tử đã làm bạn với mình hơn 40 năm đi xem bộ phim điện ảnh này, liên tục gật đầu.

Nhất lại nhìn thấy cảnh cuối cùng Lãnh Phong dùng bàn tay duy nhất còn lành lặn giơ cao lá cờ đỏ sao vàng thông qua khu chiến loạn, nhẹ nhàng lùi người ra sau, nhắm mắt lại, khuôn mặt yên bình, nhưng hai giọt nước mắt lại trào ra khỏi khóe mắt.

Rất lâu sau, lúc lão lại mở mắt ra, đôi mắt đã trở nên hơi ửng đỏ.

“Bộ phim này... Bộ phim này quay rất tốt, rất lâu rồi không được xem phim điện ảnh hay như vậy!” Lão nhân lẩm bẩm, tay phải nhẹ nhàng vỗ tay bạn già: “Nàng cảm thấy thế nào, bộ phim này xem được không?”

“Hay, rất hay!” Bạn già dụi dằm hào phóng hơi kích động gật đầu.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, đôi tay già nua nắm lấy nhau, tất cả không cần nói ra.

“Ta cảm thấy, trên hộ chiếu có thể thêm câu nói kia vào.” Lão nhân đột nhiên nói.

Thê tử của lão không nói câu nào, mỉm cười gật đầu. Liên quan đến việc lớn quốc gia, nàng chưa từng tham gia vào, cũng không phát biểu ý kiến, tránh tạo ra rắc rối không cần thiết cho trượng phu của mình.

“Đồng chí Tiểu Hoa, người đến đây một chút!”

“Thủ trưởng, người gọi ta?” Một nam nhân trung niên gần 40 tuổi chạy từ bên ngoài phòng vào.

“Người nhớ kỹ câu nói xuất hiện trên hộ chiếu trong cảnh cuối cùng của 《Chiến Lang》, chuẩn bị thảo luận trong hội thường vụ.” Lão nhân chỉ màn hình trước mặt nói.

“Vâng, thủ trưởng!” Nam nhân trung niên tên Tiểu Hoa lập tức ghi lại.

Lại suy nghĩ một chút, hỏi: “Hình như bộ phim này do Tinh Quang quay chụp?”

Đồng chí Tiểu Hoa nhẹ gật đầu, nói: “Vâng, đây là mệnh lệnh của Ban Tuyên giáo Trung ương, để chiến khu Đông Phương phối hợp, giúp tập đoàn Tinh Quang hoàn thành quay chụp, coi như quà tặng quốc khánh. Bây giờ đã tạo ra tiếng vang rất mạnh mẽ ở bên ngoài, kích thích sự nhiệt huyết ái quốc của người trẻ tuổi thế hệ mới, tất cả mọi người đều lấy Lãnh Phong trong phim điện ảnh làm tấm gương.”

“Rất tốt!” Lão nhân mỉm cười: “Dù lúc nào cũng không thể bỏ qua tinh thần ái quốc, nhất là thế hệ trẻ, chưa từng trải qua thời gian khó khăn, càng phải nắm bắt bồi dưỡng phương diện này. Ở phương diện này Tinh Quang làm rất tốt, đáng giá được khen ngợi!”

Đồng chí Tiểu hoa lập tức nhớ kỹ.

Cũng không có nhiều doanh nghiệp tư nhân có thể khiến lão nhân nhớ kỹ, nhưng Tinh Quang chắc chắn là tài năng xuất chúng trong số đó.

Bởi vì những việc bọn họ làm trong hai năm qua, thật sự đáng được khen ngợi.

“Trong hai năm qua Giang Nam phát triển rất nhanh, nhất là phương diện xây dựng tinh thần văn hóa lại càng nổi bật, đã tạo ra rất nhiều tác phẩm ưu tú, làm phong phú đời sống tinh thần của chúng ta, cho nước ngoài thấy được cảnh tượng tinh thần thời đại mới của đất nước chúng ta, tràn đầy khí thế mạnh mẽ, đã mơ hồ có xu thế phát triển thành trung tâm văn hóa. Nhưng tình huống cụ thể, vẫn phải khảo sát thực lực rồi nói.”

Lão nhân nói: “Đồng chí Tiểu Hoa, người sắp xếp giúp ta một chút, gần đây ta muốn đến Giang Nam xem thử!”

Thân phận lão nhân nhạy cảm, không dễ đi ra ngoài.

Một khi đi ra ngoài cũng là trời long đất lở.

Đồng chí Tiểu Hoa biết, sự phát triển của Giang Nam đã tiến vào tầm mắt trung ương, Giang Nam sắp bay lên!

Tinh Quang chông dỡ xây dựng phương diện văn hóa tinh thần của Giang Nam cũng sẽ thăng chức rất nhanh!

Ngày 15 tháng 10, lão nhân xuôi nam khảo sát Giang Nam, trạm thứ nhất là cao ốc Song Tử Tinh của Tinh Quang.

Nhưng sự an toàn của lão nhân liên quan đến an ninh quốc gia, hành trình rất cơ mật, rất nhiều người cũng không biết việc này, người biết cũng tiến hành giữ bí mật, nghiêm cấm để lộ ra ngoài.

Vì vậy, lúc Bạch Thanh Tuyết nhận được tin tức này cũng ngạc nhiên, chỉ còn chưa đến nửa ngày.

Bạch Thanh Tuyết cảm thấy rất căng thẳng: “Lão công, chàng nói ta mặc quần áo gì thì tốt? Dùng nghi thức gì đón tiếp lão nhân? Ôi, bây giờ thời gian quá ngắn, thật sự không biết nên làm thế nào?”

“Còn có thể làm thế nào, cũng như nghênh đón đoàn khảo sát bình thường, không cần để ý như vậy...” Lâm Bắc Phàm không quan trọng xua tay: “Càng là người ngồi trên vị trí cao, càng không có hứng thú với mấy nghi thức phức tạp.”

“Thế nhưng, dù sao người ta cũng là vị kia!” Vũ Thiên Mị cũng cảm thấy rất căng thẳng.

Ngày thường đối mặt với quan lớn cấp bộ, nàng cũng có thể nói thẳng thắn, thể hiện tự nhiên hào phóng.

Nhưng đối mặt với vị kia cũng cảm thấy không đủ trọng lượng.

“Ta cảm thấy các nàng suy nghĩ quá nhiều, vì vậy lo sợ không đâu.” Lâm Bắc Phàm bình tĩnh vuốt ve mèo con, bây giờ hẳn cũng là một tên vô dụng, chuyện này không liên quan đến hắn.

“Đúng rồi, lão công, vừa rồi quên nói với chàng, vị kia đặc biệt nhấn mạnh muốn gặp chàng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cùng lúc đó, vị trí bảo an của Tinh Quang tạm thời bị bộ phận đặc biệt của quốc gia tiếp quản.

Hai tiếng sau, tất cả lãnh đạo cấp cao của Tinh Quang đứng ngay ngắn thành hai hàng nghênh đón ở cửa ra vào.

Theo một loạt đội xe bảo an lái vào trước, một chiếc xe con cắm lá cờ đỏ chậm rãi lái vào cửa ra vào của cao ốc Song Tử Tinh, hai lão nhân mà người ta quen thuộc bước xuống từ trong xe.

Bạch Thanh Tuyết lập tức nở nụ cười thân thiết nghênh đón: “Hoan nghênh lãnh đạo và Bành phu nhân đến tập đoàn Tinh Quang! Ta là Bạch Thanh Tuyết chủ tịch kiêm tổng giám đốc của tập đoàn Tinh Quang, chân thành chào mừng ngài đến đây!”

Hai người bắt tay.

Lão nhân mỉm cười: “Bạch Thanh Tuyết Bạch tổng, ta biết ngươi, lúc trước ta còn từng gặp mặt phụ thân của ngươi một lần, hẳn kiêu ngạo nói cho ta biết tài năng kinh doanh của ngươi còn lợi hại hơn hẳn nhiều, kết quả không ngờ trong thời gian hai năm ngắn ngủi tập đoàn Tinh Quang của ngươi đã vượt qua hẳn, việc làm ăn đã ra tận nước ngoài, thể hiện phong thái Trung Quốc của chúng ta với nước ngoài, ngươi làm rất tốt!”

Bạch Thanh Tuyết được cung chiêu mà lo sợ: “Lãnh đạo ngươi thật sự cất nhắc ta, gọi ta Tiểu Bạch là được!”

“Đồng chí Tiểu Bạch, hy vọng ngươi có thể không ngừng cố gắng, dẫn dắt Tinh Quang tiếp tục đẩy ra phim truyền hình điện ảnh ưu tú được mọi người yêu thích, làm phong phú đời sống văn hóa nghiệp dư của nhân dân chúng ta!” Lão nhân động viên.

“Lãnh đạo, ta nhất định làm được!”

Editor lâm nhảm: Hi các huynh, sẽ có một vài thay đổi về giá tít trong 100c cuối của truyện. Mọii có thông báo ở mục lời nhắn công khai trong các chương, nhưng vẫn sợ có người không để ý. Để biết rõ chi tiết về những thay đổi sắp tới, các huynh có thể đọc ở phần bình luận truyện nha. Chân thành cảm ơn các huynh đã ủng hộ truyện của mọii!

Chương 687: Lão nhân thị sát Tinh Quang!

“Vị này chính là trượng phu của ta, Lâm Bắc Phàm!” Bạch Thanh Tuyết giới thiệu bản thân xong, đẩy Lâm Bắc Phàm ra.

Lãnh đạo và Bành phu nhân cùng nhìn sang, Lâm Bắc Phàm mỉm cười thản nhiên, không kiêu ngạo không tự ti nói: “Lãnh đạo, Bành phu nhân, chào các ngươi! Ta là Lâm Bắc Phàm, trượng phu của Bạch Thanh Tuyết!”

“Lâm tiên sinh, chào ngươi, thật sự ngưỡng mộ đã lâu, tuổi còn trẻ đã làm nhiều chuyện cho quốc gia như vậy, đúng là nhân tài trụ cột của quốc gia! Dù là quỹ ngân sách Chính Nghĩa hay 《Tiếng Nói Của Công Lý》, ta đều thường xuyên chú ý, ngươi làm rất tốt!” Giọng nói của lãnh đạo hùng hậu, dùng sức bắt tay Lâm Bắc Phàm, nụ cười thân thiết.

“Đều là điều ta phải làm, nơi này là quốc gia của ta, ta hy vọng nó càng ngày càng tốt hơn!” Lâm Bắc Phàm nói ra.

“Lâm tiên sinh vì nghĩa lớn! Quốc gia cần nhân tài như ngươi!” Lãnh đạo vẫn nắm tay của Lâm Bắc Phàm còn chưa buông ra, cười ha ha: “Mấy ngày này chúng ta nhất định phải trò chuyện thật tốt, hy vọng Lâm tiên sinh đến tham gia! Ngươi có thời gian chứ?”

“Toàn bộ Tinh Quang người rảnh rỗi nhất là ta!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Dù người rảnh rỗi, nhưng việc cần làm tuyệt đối không đơn giản!” Lãnh đạo nói lời lẽ sâu xa.

Lâm Bắc Phàm giữ nguyên nụ cười trên mặt, không hề thay đổi chút nào.

Đám người cảm thấy, có phải lãnh đạo khá coi trọng Lâm Bắc Phàm hay không, lời nói cử chỉ như đang đối xử với nhân vật cùng cấp bậc.

Trong lòng âm thầm suy đoán, chẳng lẽ Lâm Bắc Phàm đang che giấu thân phận gì đó?

Hoặc từng làm việc kinh thiên động địa gì đó?

Lúc này, Bành phu nhân đánh giá Lâm Bắc Phàm cùng Bạch Thanh Tuyết, cười híp mắt nói: “Dáng vẻ của hai người các người thật sự quá xinh đẹp, lại rất có năng lực, đứng chung một chỗ thật sự là trai tài gái sắc, ông trời tác hợp!”

Tiếp theo, Bạch Thanh Tuyết tiếp tục giới thiệu từng người của Tinh Quang với lãnh đạo.

Giới thiệu người phụ trách Ảnh Nghiệp Tinh Quang Võ Thiên Mị...

Giới thiệu người phụ trách Tinh Quang Thị Tàn Hoàng Chính Thanh...

Giới thiệu người phụ trách quản lý Tinh Quang Hứa Hán Kiệt...

Giới thiệu người phụ trách thành phố điện ảnh Giang Nam Trương Hàn...

Giới thiệu người phụ trách Hồng Đâu Trung Văn Hà Sơn...

Giới thiệu người phụ trách quỹ ngân sách Chính Nghĩa Hàn Sở Sở, cũng nhận được sự khen ngợi của lãnh đạo cùng Bành phu nhân: “Ta vẫn chú ý chuyên mục Tiếng Nói Của Công Lý này, chú ý tình hình vận hành của quỹ ngân sách Chính Nghĩa, dù là người phụ trách chính nghĩa, người cũng làm rất xuất sắc! Dù bỏ đi bộ đồng phục kia, người vẫn là cảnh sát tốt của nhân dân! Hy vọng người có thể tiếp tục cố gắng, lên tiếng vì chính nghĩa, làm việc vì nhân dân!”

Hàn Sở Sở rất kích động: “Lãnh đạo, ta đảm bảo sẽ làm được!”

Còn có một số diễn viên nổi tiếng, ví dụ như báng hiệu đại diện cho Tinh Quang, siêu minh tinh hạng nhất Vương Xuân Sinh.

Lãnh đạo cười nói: “Người chính là tiêu đương gia Trù Thần, đã nổi tiếng đến cả nước ngoài! Hơn một năm nay ta đi thăm hỏi các quốc gia khác, những nguyên thủ quốc gia kia đều hỏi ta đã được nếm đồ ăn của Trù Thần chưa, có ngon không... Người còn nổi tiếng hơn ta!”

Wang Xuân Sinh xấu hổ cúi đầu xuống.

Giới thiệu đạo diễn kiêm diễn viên chính Ngô Tiểu Kinh của phim điện ảnh 《Chiến Lang》 đang ăn khách.

Lãnh đạo tỏ ý: “Mấy ngày trước ta vừa xem người diễn Lãnh Phong, người là một con sói dũng cảm, biết gánh vác, có trái tim trách nhiệm, thể hiện dáng vẻ quân nhân thời đại mới của nước ta, hy vọng sau này người có thể tiếp tục đẩy ra những phim điện ảnh quân nhân đẹp mắt!”

Ngô Tiểu Kinh lập tức cúi chào: “Lãnh đạo yên tâm, ta nhất định làm được!”

Cuối cùng, lãnh đạo cùng Bành phu nhân nhìn lướt qua những người trẻ tuổi xung quanh, xúc động nói: “Tinh Quang của các người đều là người trẻ tuổi! Không ngờ người làm ra nhiều việc quan trọng như vậy, lại là một đám người trẻ tuổi các người!”

Bạch Thanh Tuyết kiêu ngạo nói: “Nơi này của chúng ta là một tập đoàn trẻ tuổi tràn đầy năng lượng, mục tiêu của chúng ta là biên cả tinh thần rộng lớn!”

Sau khi làm quen một vòng, Bạch Thanh Tuyết dẫn đám người đi vào tham quan tổng bộ Tinh Quang.

Đằng sau còn hơn mười vị lãnh đạo đi theo, toàn bộ đều là cấp bộ trở lên.

Còn có một đám phóng viên truyền thông đều đi theo, ghi hình tại hiện trường.

Nơi thăm quan đầu tiên là trung tâm chế tác chương trình của Tinh Quang, trên cơ bản chương trình giải trí của Tinh Quang đều được ghi hình ở đây, đây cũng là một trong những bằng hiệu của Tinh Quang, Bạch Thanh Tuyết báo cáo chi tiết thành tích lấy được trong hai năm qua.

Ví dụ như chương trình nào đó đã xuất khẩu ra nước ngoài...

Bản quyền của chương trình nào đó đã phân phối đến bao nhiêu quốc gia...

Tỉ suất người xem chương trình nào đó là bao nhiêu...

Lãnh đạo liên tục gật đầu, thành tích này thật sự rất chói sáng, bởi vì dù là Ương thị cũng không làm được.

Lúc này, Tinh Quang đang nhanh chóng chế tác hậu kỳ 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》.

Bạch Thanh Tuyết kiêu ngạo nói: “Đây là phim phóng sự mỹ thực mà chúng ta tốn gần một năm để chế tác, sắp đẩy ra để phản ánh cuộc sống của nhân dân đất nước chúng ta! Thông qua hình thức ghi chép về mỹ thực, thể hiện truyền thống văn hóa và tình cảm gia đình của người dân đất nước chúng ta. Thoạt nhìn là ghi chép mỹ thực Trung Quốc, thật ra là văn hóa tình cảm của Trung Quốc trong 5000 năm!”

Lãnh đạo tỏ vẻ: “Tốt, chỉ những tác phẩm bắt nguồn từ dân chúng, mới là tác phẩm được mọi người yêu thích!”

Bạch Thanh Tuyết lập tức phát một đoạn video đã được chế tác xong.

Tuy chỉ chế biến những món ăn thông thường, nhưng đám người như cảm thấy hương thơm nồng nàn và mềm mại xuyên qua màn hình lạnh băng đến đây, đám người ở đây đều thấy đói bụng.

Sau đó, bọn họ đi đến văn phòng quỹ ngân sách Chính Nghĩa, lãnh đạo khá quan tâm tình hình của quỹ ngân sách Chính Nghĩa.

Hàn Sở Sở giới thiệu: “Từ lúc quỹ ngân sách Chính Nghĩa được thành lập đến nay, đã điều tra phá án 65 vụ trọng án. Để 154 người được rửa sạch oan ức, 75 người nhận được sự xét xử chính nghĩa. Mặt khác, chúng ta còn thúc đẩy sáu sự thay đổi quan trọng, ví dụ như vụ án sữa bột bị nhiễm độc, sự cố dầu thải, vụ án xét xử đạo đức dành cho lão nhân, vụ án vắc-xin giả, vụ án thịt thối, vụ án hợp đồng m dương của giới giải trí... Có sức thúc đẩy xã hội phát triển hài hòa!”

Lãnh đạo liên tục gật đầu, lão biết rõ những chuyện này.

Rất nhiều việc đều có lão đứng sau thúc đẩy, vì vậy mọi việc mới được giải quyết ổn thỏa.

Bành phu nhân xúc động nói: “Một nữ hài tử như ngươi phải làm nhiều chuyện như vậy thật sự không dễ dàng! Chưa nói đến sáu sự thay đổi quan trọng kia, chỉ nói 65 vụ trọng án, đây không phải việc người bình thường có thể làm được!”

Có thể được gọi là vụ trọng án, độ khó khăn khi điều tra phá án rất lớn, dù là công an tỉnh cũng rất đau đầu.

Thế nhưng người ta là một nữ hài tử lại điều tra phá án được 65 vụ trọng án trong vòng một năm, để 154 người được rửa sạch oan ức, để 75 người được xét xử, có thể tưởng tượng được sự khó khăn trong đó.

“Thật ra cũng được, bởi vì nếu gặp phải vấn đề khó Lâm Bắc Phàm sẽ ra mặt, rất nhiều việc đều được giải quyết dễ dàng. Quỹ ngân sách Chính Nghĩa có thể lấy được thành tích như vậy, cũng không thể bỏ qua công lao

của Lâm Bắc Phàm!” Hàn Sở Sở nhân cơ hội kéo công lao cho Lâm Bắc Phàm.

“Các người đều làm tốt!” Lãnh đạo vỗ tay.

Nhìn thấy bàn sách lớn ở bên cạnh, trên bàn sách có giấy còn có bút lông.

Lãnh đạo đi tới, thuận thực cầm bút lông lên viết mấy chữ to trên giấy.

“Lên tiếng vì chính nghĩa, làm việc vì nhân dân!”

Cuối cùng còn ký tên của bản thân.

Chương 688: Thị sát thành phố điện ảnh!

Nhận được chữ lưu niệm của người lãnh đạo quốc gia, điều này là sự động viên, lại là bùa hộ thân.

Công khai nói cho mọi người biết, ta coi trọng quỹ ngân sách Chính Nghĩa, hy vọng nó có thể tiếp tục vận hành, cũng như mấy chữ “Lên tiếng vì chính nghĩa, làm việc vì nhân dân!”

Ngay sau đó, đám người lãnh đạo đi thị sát tình hình của Tỉnh Quang Thị Tần, còn có tình hình của Hồng Đậu Trung Văn.

Có thể nói hai công ty này đều công ty giải trí văn hóa thành công mở rộng lãnh thổ ra nước ngoài, giá trị thị trường của mỗi một công ty đều vượt quá trăm ức nguyên, tương đương với một tập đoàn trăm tỷ.

Sau khi đi một vòng, cũng đã đến trưa, Bạch Thanh Tuyết mời mọi người ăn mấy món đơn giản ở căn tin Tỉnh Quang.

Lãnh đạo vui vẻ đồng ý, thật ra lão cũng muốn nhìn xem, đồ ăn của căn tin Tỉnh Quang như thế nào.

Trong lúc đó, cũng đuổi những người khác đi, chỉ để hai phu thê Lâm Bắc Phàm đi theo, lãnh đạo và phu nhân tự cầm một cái khay của mình, vô cùng phấn khởi chọn lựa món mình muốn ăn.

Bây giờ là thời gian tan tầm, trong phòng ăn có khá nhiều người, nhân viên Tinh Quang thấy hai nhân vật trong truyền thuyết đều kích động sắp phát điên, muốn đến chào hỏi lại không dám, chỉ có thể đứng xa xa nhìn, lén lút chụp mấy bức ảnh.

Nhìn đồ ăn rực rỡ muôn màu, lãnh đạo khen ngợi: “Đồ ăn trong căn tin của các người rất phong phú, bay trên trời, bơi trong nước, chạy dưới đất đều có, hơn nữa đủ sắc hương vị, nhân viên ở chỗ các người nhất định rất hạnh phúc!”

“Căn tin của Tinh Quang chúng ta nổi tiếng toàn cầu, chỉ ăn ngon mới có sức làm việc.” Bạch Thanh Tuyết nói.

Lãnh đạo và phu nhân đã lớn tuổi, không thích ăn đồ nhiều dầu mỡ, sức ăn cũng không lớn, vì vậy lựa chọn một vài món thanh đạm, trong đó chủ yếu lấy đồ ăn chay và canh, kết quả lại phát hiện rau xanh được nấu khá ngon, rất hợp khẩu vị.

Khẩu vị mở rộng, sau khi ăn xong còn muốn thêm một phần nữa.

Trong lúc đó cũng có nói chuyện với nhau, kết quả mặc kệ là chuyện gì Lâm Bắc Phàm đều tiếp được, cho dù là việc lớn quốc gia Lâm Bắc Phàm cũng phân tích lý lẽ rõ ràng, khiến hai vị lão nhân đều coi trọng hơn chút.

“Lâm tiên sinh, chúng ta đã thấy được trình độ kinh doanh của người. Tinh Quang có thể phát triển đến quy mô hiện tại, cũng không thể bỏ qua công lao của người. Nếu người tham gia vào chính trị, nhất định là may mắn của quốc gia!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười lắc đầu: “Ta lười biếng đã quen, không chịu được sự trói buộc!”

Hai vị lão nhân chỉ có thể tỏ vẻ tiếc nuối.

Hành trình buổi chiều là thành phố điện ảnh Giang Nam, trước mắt cũng trở thành một trong những biểu tượng của tỉnh Giang Nam, đồng thời cũng là sản nghiệp của Tinh Quang.

Với tư cách chủ nhân, phu thê Lâm Bắc Phàm cũng đi cùng.

Vừa mới xuống xe, đã cảm thấy gió nhẹ chậm chậm thổi đến, thổi bay cái nóng mùa hè, nhiệt độ rất thích hợp.

Hít thở mấy cái cũng cảm giác tinh thần sảng khoái, ngược mắt nhìn ra xa những tòa nhà điêu khắc hoa lan, cỏ cây xanh um, phồn hoa như gấm, đẹp không sao tả xiết.

Hai vị lão nhân cảm thấy cả người sảng khoái, nơi này thật sự là nơi nghỉ ngơi rất tốt.

“Các người xây nơi này rất tốt, sắp đuổi kịp cố cung Tử Cấm thành!” Lão nhân cười nói.

“Mẫu chốt là hoàn cảnh rất đẹp!” Bành phu nhân cũng mỉm cười, nàng thích cảnh đẹp và môi trường như thế này.

Ngồi lên xe du lịch ngắm cảnh, Trương Hàn người phụ trách thành phố điện ảnh làm hướng dẫn viên du lịch giới thiệu thành phố điện ảnh.

“Thành phố điện ảnh Giang Nam bắt đầu lên kế hoạch xây dựng vào năm 2018, đến nay đã qua hai năm. Thành phố điện ảnh tổng cộng được chia thành ba giai đoạn hạng mục, giai đoạn thứ nhất lấy bồi cảnh triều Tống cổ đại làm chủ, trước mắt đã được mở cửa, hiện tại mỗi ngày tiếp đón lên đến 1.5 vạn du khách, số tiền tiêu dùng trong ngày đã đạt đến hơn ức nguyên, tạo ra 200 ngàn công việc, trước mắt đã phát triển thành một tiểu trấn thịnh vượng. Xung quanh chúng ta có 13 thôn làng, khoảng năm vạn người đều dựa vào thành phố điện ảnh để thoát nghèo. . .”

Bây giờ cuộc chiến thoát nghèo đã trở thành mối quan tâm lớn nhất trong lòng lão nhân.

Vì vậy vừa nghe đến chi giai đoạn đầu của dự án đã giúp 5 vạn người thoát nghèo, lão nhân còn tưởng mình nghe nhầm: “Người vừa nói là bao nhiêu? Giúp bao nhiêu người thoát nghèo?”

Trương Hàn vươn năm ngón tay ra, kiêu ngạo nói: “Tổng cộng hơn 5 vạn người. Bây giờ các thôn làng xung quanh cũng không đi ra bên ngoài làm việc, trực tiếp đến thành phố điện ảnh của chúng ta làm việc, buổi tối có thể về nhà đoàn tụ. Bây giờ, các thôn làng xung quanh đều xây được rất nhiều nhà gạch, an cư lạc nghiệp, cuộc sống càng ngày càng tốt!”

Lúc này Bạch Thanh Tuyết nói: “Chúng ta từng dự đoán, nếu như thành phố điện ảnh của chúng ta xây xong cả ba giai đoạn, vậy mỗi ngày tiếp đón hơn bốn vạn người, số tiền tiêu dùng trong ngày đạt tới ba ức nguyên, sẽ tạo ra 80 vạn công việc, có thể giúp 20 vạn người thoát nghèo làm giàu!”

“Chúng ta đến các thôn xung quanh nhìn xem!” Lão nhân nói.

Sau khi đi dạo một vòng, hai vị lão nhân phát hiện nơi này đã hoàn toàn phát triển thành một tiểu trấn thịnh vượng.

Chưa đến hai năm đã tạo ra hiệu quả như vậy, khiến người ta rất hoảng sợ.

Tiếp theo, hai vị lão nhân thật sự đi thị sát thôn làng xung quanh, phát hiện rất nhiều thôn làng đã xây nhà gạch hai ba tầng, ngay cả đường, đèn đường cùng các phương diện đều được xây rất tốt, còn có xây sân bóng rổ, bóng bàn cùng đủ loại công trình thể thao, thoạt nhìn đều là cảnh tượng vui vẻ thịnh vượng.

Lúc này, lão nhân nhìn thấy có mấy lão nhân đang hút thuốc lá chơi cờ tướng ở cửa thôn, lập tức đi tới, cười hỏi: “Lão nhân gia, cuộc sống hiện tại của lão nhân gia có tốt không?”

Mấy lão nhân nhìn thấy một đám người khí chất phi phàm đi tới, đều dừng chơi cờ tướng, tò mò đánh giá đám người này.

Thậm chí có người đã nhận ra người tới là ai, vẻ mặt kích động.

Một lão nhân thoạt nhìn đức cao vọng trọng trong số đó đứng lên, kích động nói: “Chào lãnh đạo!”

“Lão nhân gia ngồi đi! Mọi người ngồi xuống nói chuyện!” Lãnh đạo vội nói.

Lão nhân ở gần đó lập tức gọi với vào trong nhà, để bọn họ mang ghế ra.

Thế là mọi người ngồi xuống bàn nhỏ, ngồi vây chung một chỗ.

Lãnh đạo hỏi lại câu hỏi vừa rồi một lần nữa.

Vẫn là lão nhân đức cao vọng trọng kia nói chuyện trước, giọng nói địa phương rất nặng: “Gần đây cuộc sống đã tốt hơn nhiều, người xem ta đã xây nhà, nhà ba tầng cao như vậy, ta và bạn già ở một tầng. Hiện tại có tivi để xem, có tủ lạnh để dùng, hài tử cũng rất biết kiếm tiền, ta không cần ra đồng làm ruộng. Vì vậy bây giờ, ta chỉ cần trông tôn tử, cũng không chuyện gì để làm.”

“Là nguyên nhân gì khiến cuộc sống tốt hơn?”

Lão nhân hút một hơi thuốc lá, nói: “Chủ yếu là phía trước có xây một thành phố điện ảnh, kéo theo cuộc sống của chúng ta tốt hơn. Trước kia nhi tử và nhi tức của ta đều ra ngoài làm thuê, vất vả cả năm cũng không kiếm được tiền. Nhưng bây giờ mở cửa thành phố điện ảnh, rất cần người. Nhi tử cùng nhi tức suy nghĩ nơi này gần nhà, hơn nữa cũng được nhiều tiền, vì vậy đến đó tìm công việc, kết quả vừa làm đã hai năm, cuộc sống dần tốt hơn. Hơn một nửa số người trẻ tuổi trong thôn của chúng ta đều đến đó làm thuê...”

Chương 689: Bài giảng Giang Nam!

Lãnh đạo lại đi thăm mấy nhà, cơ bản đều lấy được đáp án giống nhau.

Trên cơ bản đều là phát triển trong hai năm qua, đều dựa vào thành phố điện ảnh Giang Nam ở gần đó, giải quyết vấn đề công việc của mấy vạn người, kéo theo mười thôn trấn xung quanh cùng nhau phát triển.

Vì vậy, thành phố điện ảnh Giang Nam có chuyện gì thì bọn họ cũng rất quan tâm.

Bọn họ chân thành hy vọng, thành phố điện ảnh Giang Nam có thể mãi kinh doanh như vậy, hơn nữa càng ngày càng tốt.

“Các người làm công tác xóa đói giảm nghèo rất tốt, ta đã đi thăm mười mấy nơi trên cả nước, phát hiện chỗ các người làm công tác xóa đói giảm nghèo tốt nhất. Nhất là hình thức vận hành thành phố điện ảnh kiểu này rất tốt, làm sản nghiệp du lịch văn hóa, đã thúc đẩy kinh tế địa phương, lại rất bảo vệ môi trường, đồng thời còn kéo theo các thôn làng xung quanh thoát nghèo lên giàu, một công nhiều việc. Hy vọng các người có thể tiếp tục giữ vững, trung ương luôn chú ý đến các người!”

Đôi với công tác xóa đói giảm nghèo ở nơi này, lãnh đạo rất tàn thành.

Thư ký tỉnh ủy Giang Nam cười nói: “Lúc trước chỉ làm một cái thí điểm, chúng ta cũng không quá chắc chắn. Kết quả hấp dẫn rất nhiều tập đoàn lớn, lại bị một đài truyền hình Tinh Quang nhỏ mua lại làm thành phố điện ảnh. Lúc ấy chúng ta còn rất lo lắng, sợ cuối cùng là công trình rách nát. Kết quả trong vòng hai năm, hẳn đã cho chúng ta một bất ngờ lớn như vậy.”

“Vì vậy phải to gan thử nghiệm hơn, không sợ thất bại, người phải tin tưởng sức sáng tạo của người trẻ tuổi, Tinh Quang chính là một đoàn thể trẻ tuổi như vậy.” Lãnh đạo phóng khoáng tự do, sau đó đứng ở trên núi cao ngược nhìn thành phố điện ảnh cách đó không xa, nói: “Nhưng nơi này vẫn quá nhỏ, nhiều nhất chỉ có thể kéo theo 20 vạn người thoát khỏi nghèo khó. Nếu càng phát triển nó lớn hơn, chẳng phải có thể kéo thêm nhiều người hơn thoát khỏi nghèo sao? Biết đâu toàn bộ thành phố Giang Nam đều có công việc thoát khỏi nghèo khó, thậm chí cả tỉnh Giang Nam cũng dựa vào cái này.”

Trong lòng của lão, đã có thêm một dự định nữa.

Thư ký tỉnh ủy Giang Nam nghe đây cung biết nhã ý.

Trên mặt Bạch Thanh Tuyết và Lâm Bắc Phàm đều nở nụ cười vui vẻ.

Bản tin thời sự của CCTV vào buổi tối cùng ngày, thông báo tin tức thủ lĩnh đi thị sát Giang Nam.

Đặc biệt để người ta nhìn thấy, thủ lĩnh tốn thời gian một ngày, để đi thị sát sản nghiệp Tinh Quang, cũng đưa ra khẳng định tích cực với sự phát triển

của Tinh Quang trong hai năm qua, hy vọng hẳn có năng lực tiến thêm một tầng nữa.

Những người nhìn thấy tin tức đều chết lặng.

Tại sao lại là Tinh Quang?

Gần đây tần suất Tinh Quang leo lên truyền thông quốc gia quá cao.

Trên cơ bản mỗi lần đẩy ra một tác phẩm, mỗi truyền thông của quốc gia đều đưa tin một lần.

Bây giờ ngay cả thủ lĩnh cũng tự mình đến xem, càng đưa ra sự khẳng định chắc chắn.

Thử hỏi trong thiên hạ hôm nay, có tập đoàn nào được nhận đãi ngộ và vinh hạnh đặc biệt như thế?

Ngày hôm sau, phu thê lãnh đạo lại đi thị sát các sản nghiệp khác của thành phố Giang Nam, thứ cho lão ấn tượng sâu sắc nhất là cảnh tượng vui vẻ phồn vinh của sản nghiệp vui chơi giải trí thành phố Giang Nam, bầu không khí văn hóa và giải trí vô cùng dày đặc.

So với các thành phố khác, vẻ ngoài và tinh thần của mọi người cũng càng tốt hơn, không có quá nhiều lo lắng và buồn bực, tất cả mọi người rất hòa thuận.

Điều này khiến người ta nghĩ đến một từ “cảm giác hạnh phúc”.

Thế là, lãnh đạo lại nhắc đến vấn đề này.

“Đây cũng là sau hai năm Tinh Quang quật khởi, đẩy ra rất nhiều sản phẩm văn hóa giải trí được mọi người yêu thích, làm phong phú đời sống văn hóa tinh thần của mọi người, khiến mọi người cảm thấy hạnh phúc và tốt đẹp hơn, chính vì tác dụng dẫn dắt của Tinh Quang, kéo theo rất nhiều công ty văn hóa giải trí đến đây thiết lập trụ sở, hoặc là cắm rễ. Bây giờ nơi này đã được gọi là Hollywood phương đông, là nơi quan trọng xuất khẩu văn hóa của quốc gia chúng ta.”

Lãnh đạo rất bù nhìn: “Bây giờ đã khác trước kia, trước kia tất cả mọi người nghèo khó, ăn uống no đủ đã là hạnh phúc. Bây giờ, sự cung cấp vật chất đã có thể thỏa mãn nhu cầu cuộc sống của mọi người, tất cả mọi người có tiền, chỉ thiếu mỗi phương diện tinh thần. Bây giờ chỉ cần kiến thiết văn minh tinh thần thật tốt, mọi người mới cảm thấy hạnh phúc.

Thật ra trung ương đã sớm đoán được điều này.

Nếu không hơn hai năm trước cũng không ban hành rất nhiều văn bản chính sách, nâng cao thị trường ngành nghề điện ảnh, cho phép vốn tư nhân tiến vào. Sau đó thúc đẩy thị trường điện ảnh, thực hiện chính sách giảm thuế có tính cổ vũ.

Tinh Quang cũng chính là một cái quạt khởi vào lúc đó.

Cũng trở thành đại diện điển hình của chính sách.

Ngày thứ ba, phu thê lãnh đạo thị sát các địa phương khác của tỉnh Giang Nam.

Ngày thứ tư quay về, sau đó ở trước mặt tất cả các tầng lớp xã hội Giang Nam, khán giả cả nước, đại diện trung ương phát biểu “bài giảng Giang Nam”.

Trong đó trọng điểm nói đến phải chế tạo Giang Nam thành một khu vực trung tâm văn hóa kinh tế du lịch, chế tạo thành phố Giang Nam trở thành một thành phố trung tâm văn hóa kinh tế du lịch. Đồng thời lấy thành phố điện ảnh Giang Nam làm thí điểm, chế tạo địa điểm du lịch văn hóa quan trọng, kéo theo tất cả thôn trấn xung quanh thoát nghèo lên giàu, giải quyết vấn đề thoát nghèo của trăm vạn người...

Các tầng lớp trong xã hội xôn xao.

Tương đương với trung ương đang vẽ một vòng tròn ở Giang Nam, nói sau này ở đây sẽ là trung tâm văn hóa kinh tế du lịch của Trung Quốc, sau đó cổ vũ mọi người đến đây phát triển sản nghiệp du lịch và văn hóa.

Đối với Giang Nam thật sự là một tin tức tốt cực lớn!

Vốn hai năm qua bọn họ đã bắt đầu phổ biến sản nghiệp du lịch và văn hóa, đã đạt được thành tích nhất định, nhưng vẫn luôn thiếu sự khẳng định và ủng hộ của trung ương, dẫn đến có rất nhiều chính sách không được thực hiện đúng chỗ.

Bây giờ có sự khẳng định của quốc gia, phương diện chính sách thông suốt, vậy có thể vén tay áo lên cố gắng đi làm!

Trong đó được lợi nhiều nhất là Tinh Quang.

Bởi vì “muốn xe lửa chạy nhanh, toàn bộ đều nhờ đầu xe dẫn”, Tinh Quang chính là đầu xe kia.

Người muốn làm cả sản nghiệp du lịch và văn hóa phát triển, đầu tiên phải để Tinh Quang chạy, hấn chạy càng nhanh, mới có thể kéo theo các sản nghiệp xung quanh chạy càng nhanh hơn.

Cũng không cần nói nhiều về lợi ích ẩn giấu lấy được từ trong đó, ví dụ như chính phủ chuẩn bị chuyển một mảnh đất gần thành phố điện ảnh cho Tinh Quang...

Rất nhiều người nhìn thấy tin tức này đều nghĩ linh tinh.

“Tại sao lại là Tinh Quang? Rốt cuộc Tinh Quang có vận khí chút chớ gì, có được nhiều chỗ tốt như vậy?”

“Một chính sách được đưa xuống, được lợi ích lớn nhất lại là một xí nghiệp tư nhân!”

“Cảm giác Tinh Quang như con riêng của thượng đế!”

“Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nếu người có được năng lực của Tinh Quang, có thể làm ra thành tích của Tinh Quang, quốc gia cũng sẽ chú ý đến người!”

“Chỉ việc có thể dẫn dắt mấy chục vạn người thoát nghèo lên giàu, cũng không phải người bình thường có thể làm ra được!”

...

Hiện tại, địa vị của Tinh Quang càng không thể rung chuyển.

Trước kia chủ yếu dựa vào tài nguyên và vốn, bây giờ lại có thêm một tầng, dù người muốn làm gì hắn, chính phủ cũng không đồng ý. Chỉ cần không phạm sai lầm, chính phủ tỉnh Giang Nam sẽ bảo vệ hắn.

Dựa theo hành trình, sau khi lãnh đạo phát biểu xong bài giảng Giang Nam sẽ quay về Tử Kim các.

Thế nhưng vào ngày thứ năm, lão lại bí mật gặp Lâm Bắc Phàm.

Chương 690: Trung Quốc viện trợ Somalia!

Lãnh đạo vừa mở miệng đã hỏi: “Lâm tiên sinh, có lẽ người là kỳ nhân dị sĩ? Chính là những người có năng lực đặc biệt!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Sao lại nhìn ra được?”

Lãnh đạo cũng mỉm cười: “Phong thủy Lưu và Nhiếp bán tiên đều có ghi tên ở chỗ chúng ta, những cao nhân đạo chơi chốn hồng trần như bọn họ đều bằng lòng ở bên cạnh người giúp người làm việc, nói rõ người là cao nhân càng cao hơn!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười gật đầu.

Từ xưa đã có kỳ nhân dị sĩ, tùy không nhiều nhưng chắc chắn chính phủ sẽ biết rõ.

Triều đại nào cũng không thể thiếu bóng dáng kỳ nhân dị sĩ.

Thường có thể phát huy tác dụng cực lớn, giúp quốc gia tránh rất nhiều tổn thất, mang đến sự báo đáp dồi dào, vì vậy những người này thường được gọi là quốc sĩ, thậm chí xưng là quốc sư, quốc sư một nước!

Lãnh đạo nói tiếp: “Hơn nữa, chính vì người có năng lực đặc biệt, vì vậy mới có thể dẫn dắt Tinh Quang phát triển càng lúc càng lớn trong thời gian hai năm ngắn ngủi, còn làm ra tư bản Thần Quang ở nước ngoài!”

Lâm Bắc Phàm tiếp tục gật đầu, không phủ nhận.

Vĩnh viễn không được coi thường sức mạnh của quốc gia, hấn muốn điều tra thứ gì sẽ điều tra rất dễ dàng.

Hơn nữa sau lưng còn có đoàn cố vấn lớn mạnh, có thể phân tích ra đủ loại kết quả.

“Lâm tiên sinh, người có thể nói cho ta biết, năng lực đặc biệt của người là gì không?” Trong mắt lãnh đạo tràn đầy sự tò mò: “Ví dụ như phong thủy Lưu, hấn là một đại sư phong thủy, trình độ xem phong thủy hạng nhất! Còn có Nhiếp bán tiên, đoán mệnh đoán chữ không nói chơi, vô cùng chuẩn xác! Nhưng rốt cuộc năng lực của người là cái gì chứ?”

“Năng lực của ta rất đơn giản, đó là có thể đoán trước tương lai!” Lâm Bắc Phàm nói nhảm, trộm cướp năng lực của lão vu sư.

“Đoán trước tương lai?” Lãnh đạo hơi ngạc nhiên.

“Không sai, đó là có thể đoán trước tương lai! Thế nhưng cũng không khoa trương như vậy, chỉ có thể đoán trước một vài đoạn ngắn tương lai, hoặc một số tin tức, cũng như giác quan thứ sáu của con người.” Lâm Bắc Phàm nói năng bậy bạ: “Nhưng tương lai sẽ thay đổi, sau khi ta đoán trước tương lai, tương lai sẽ xảy ra thay đổi!”

Lãnh đạo gật đầu một cái, điều này rất giống hiệu ứng cánh bướm.

Tiếp đó thở dài thật sâu: “Bảo sao Tinh Quang phát triển mạnh mẽ như thế, hóa ra thấy được tương lai...”

Có thể đoán trước tương lai, có thể sớm bắt lấy tiên cơ, sớm bố trí, vì vậy mới có sản nghiệp to lớn hiện tại.

Điều này nghe rất hợp lý, đúng không?

“Người cảm thấy tương lai của quốc gia chúng ta như thế nào?” Lãnh đạo lại hỏi.

“Ta vẫn luôn ở đây, đã nói lên tương lai của quốc gia!” Lâm Bắc Phàm tự tin nói.

Lãnh đạo cười ha ha một tiếng: “Đây là câu nói hay nhất mà ta từng nghe!”

Những kỳ nhân dị sĩ như Lâm Bắc Phàm, bản thân đã có năng lực tránh hại tìm lợi, đều chọn nơi sinh sống an toàn, có lợi nhất với mình.

Lâm Bắc Phàm vẫn luôn ở đây, đã nói lên tương lai của quốc gia.

Lãnh đạo tưởng tượng: “Bảo sao đội lính đánh thuê Thiên Lang Châu Phi lại có thể đánh bại liên quân Châu u, hóa ra là có Lâm tiên sinh giúp đỡ! Có lẽ người thấy được tương lai, sau đó nhắc nhở vào thời điểm mấu chốt, mới khiến bọn họ vượt qua nguy cơ!”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, không sai, chính là như vậy.

Ta chỉ đoán trước tương lai hơn nữa tiến hành nhắc nhở, ta cũng không phải đại Boss thao túng tất cả.

Lãnh đạo tiếp tục tưởng tượng: “Vì vậy sau này, bọn họ chân thành hoan nghênh người dẫn đoàn làm phim đến bên kia quay phim. Thậm chí còn hoan nghênh tư bản Thần Quang của người tham gia vào việc xây dựng quốc gia, chia sẻ tài nguyên to lớn của hắn.”

Nhìn đi, chẳng phải tất cả được giải thích rõ rồi sao?

Lâm Bắc Phàm tiếp tục gật đầu.

“Vì vậy lần này ta đến đây, là hy vọng Lâm tiên sinh giúp quốc gia dặt cầu thành lập quan hệ với đối phương, triển khai hợp tác...” Cuối cùng lãnh đạo cũng nói ra mục đích thật sự của chuyến đi này.

Bởi vì đội lính đánh thuê Thiên Lang nhanh chóng quật khởi, dẫn đến bộ cục Châu Phi xảy ra sự thay đổi cực lớn.

Vốn Châu Phi chia năm xẻ bảy làm theo ý mình, thế lực phân chia rải rác, tiếng nói cực kì nhỏ bé, vẫn trở thành món ăn trong mâm của các quốc gia. Nhưng sau khi đội lính đánh thuê Thiên Lang quật khởi, thành lập nên một chính phủ cường thế, một ngoại cường không chịu khuất phục, không phục liền lên làm chính phủ, để Châu Phi có được tiếng nói của mình, trở nên không nghe lời như thế.

Điều này khiến các nước u Mĩ rất đau đầu.

Dưới tình huống này, tất nhiên chính sách của Trung Quốc với Châu Phi cũng phải thay đổi.

Lúc đầu, Trung Quốc luôn có kế hoạch viện trợ Châu Phi, chủ yếu cũng vì lôi kéo càng nhiều đồng minh, tăng cường quyền lên tiếng cho bản thân, mở rộng sức ảnh hưởng của bản thân.

Bây giờ chính quyền Thiên Lang cường thế quật khởi, vì sao không đưa phần lớn tài nguyên sang cho Thiên Lang chứ?

Chính quyền của Thiên Lang tốt hơn mấy chính quyền rải rác của Châu Phi.

Hơn nữa, Thiên Lang là thế lực khiến đế quốc Mỹ phải đau đầu nhất ở Châu Phi.

Mao gia gia làm rất tốt, các người càng phản đối, ta lại toàn lực ủng hộ!

Kẻ địch của kẻ địch là bạn bè của ta!

Đây không phải đã có cơ sở để hợp tác sao?

Chính quyền Thiên Lang trở nên mạnh hơn, sẽ có tác dụng kiềm chế càng lớn với chủ nghĩa đế quốc Mỹ, càng thêm có lợi cho sự quật khởi hòa bình của Trung Quốc.

Những thứ trên là Lâm Bắc Phàm phân tích ra, nhưng tình hình cơ bản cũng như thế.

Chỉ là lãnh đạo nói khá mơ hồ mà thôi.

Cách của lão chủ yếu là thông qua cách làm ăn, thông qua cách xuất khẩu kỹ thuật và sức lao động, để hoàn thành việc xây dựng cơ sở hạ tầng. Thông qua sự xuất khẩu hàng hóa, sự thịnh vượng và thị trường sẽ thúc đẩy xây dựng kinh tế. Hoặc là buôn bán vũ khí, để thúc đẩy sự phát triển quân sự của đối phương.

...

Vậy không cần đối đầu trực diện với đế quốc Mỹ, lại có thể thoát thân rất dễ dàng, đồng thời còn có thể đạt được tác dụng kiềm chế đối phương, cuối cùng lại có thể kiếm tiền cho bản thân, một công ba việc.

Somalia có được thị trường lớn của Trung Quốc, cũng sẽ nhanh chóng phát triển.

“Lãnh đạo, người đang đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Đối với Somalia, đối với Thiên Lang đều là một chuyện tốt, ta tin tưởng bọn họ chắc chắn rất sẵn lòng hợp tác.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Ta cũng tin tưởng!” Lãnh đạo cũng mỉm cười.

Sau cuộc gặp mặt ngắn ngủi, lãnh đạo vội vàng chạy về Tử Kim các.

Lâm Bắc Phàm liên lạc với Jessica, còn có Ramillado ở Somalia Châu Phi xa xôi, nói chuyện này với bọn họ.

Đối với việc hợp tác này, hai người đều tỏ vẻ rất hài lòng.

Tư bản Thần Quang có tiền, Somalia có tài nguyên, Trung Quốc có kỹ thuật có thị trường, vừa nhìn là biết rất hứa hẹn.

Thế là ngày thứ ba, tư bản Thần Quang và chính quyền Thiên Lang kết hợp gửi thư mời, mời đoàn đại diện Trung Quốc đến Somalia, bàn bạc nghiên cứu vì công việc triển khai hợp tác.

Lãnh đạo đang tiến hành cuộc viếng thăm chính thức ở nước ngoài nhận được tin tức cũng hơi ngạc nhiên.

Tốc độ thật sự quá nhanh, chỉ chưa đến ba ngày.

Những việc lớn quốc gia như vậy, không phải nên bàn bạc 10 – 20 ngày thậm chí mấy tháng mới ra kết quả sao?

Lãnh đạo mỉm cười: “Xem ra, ta đã đánh giá thấp năng lực của Lâm tiên sinh!”

Chương 691: Lâm Bắc Phàm phải đóng phim!

Trong chớp mắt, đã đến ngày 20 tháng 10.

Qua thời gian một tháng, cuối cùng tám công ty điện ảnh lớn Hollywood đã phân chia thắng bại, công ty điện ảnh Paramount uy tín lâu năm lại bị Lion Films thế lực mỏng manh kéo xuống nước, tuyên bố phá sản.

Sáu công ty điện ảnh lớn còn lại thương gân động cốt, tổn thất nặng nề.

Thế nhưng, Lion Films lấy một đánh bảy, lại không ngã xuống, cuối cùng bị đám người tư bản Thần Quang, tư bản Thiên Hữu thu mua.

Có thể nói, sau khi trải qua trận này, bố cục thế giới điện ảnh xảy ra sự thay đổi trọng đại.

Tám công ty điện ảnh lớn sắp xếp lại một lần.

Ảnh Nghiệp Tinh Quang chắc chắn là công ty điện ảnh hàng đầu thế giới, có thể thao túng hơn phân nửa rạp chiếu phim trên toàn cầu, ngay cả Lion

Films cũng trở thành con rối của hắn, thật sự muốn gió được gió muốn mưa được mưa.

Tiếp theo là sáu công ty điện ảnh còn lại.

Sau 20 ngày công chiếu 《Chiến Lang》, doanh thu phòng bán vé ở nước ngoài đã bắt đầu sụt giảm, nhưng ở trong nước vẫn mạnh mẽ kiên cường như cũ.

Bởi vì cho đến bây giờ vẫn còn rất nhiều người chưa mua được vé đến xem, còn rất nhiều người muốn xem lần hai lần ba, khiến vé xem phim vẫn cung không đủ cầu. Tháng mười này, chắc chắn bị 《Chiến Lang》 đồ sát.

Trong một tháng ở lại Giang Nam, bởi vì Dương Tử Nhi sống chết cạnh phòng nghiêm ngặt, lúc nào cũng bảo vệ “trình tiết” của Lâm Bắc Phàm, từ đầu đến cuối Jessica cũng không được như ý, không cam tâm quay về.

Thế nhưng, Dương Tử Nhi cũng bận rộn.

《Sing!China》 bắt đầu ghi hình, nàng là giám đốc âm nhạc cũng không thể vắng mặt.

Hôm nay, Lâm Bắc Phàm ôm bé mèo con đi tới Tinh Quang quay phim.

《Vi Sao Đưa Anh Đến》 là một quảng cáo bom tấn người thật cảnh thật, Tinh Quang là ông chủ của nữ chính trong phim truyền hình, vì vậy nhân viên quan trọng của Tinh Quang đều phải tham gia quay chụp, thể hiện hình ảnh chân thực của Tinh Quang với người bên ngoài.

Tất nhiên Lâm Bắc Phàm cũng không ngoại lệ.

Bây giờ phim truyền hình đã sắp đóng máy, chỉ thiếu phân diễn của mấy vị lão tông.

Hôm nay Lâm Bắc Phàm đặc biệt đến để quay cảnh của mình.

Lâm Bắc Phàm ôm bé mèo con chậm rãi đi tới, đạo diễn chờ đợi đã lâu kích động nói: “Lâm tiên sinh cuối cùng người cũng đến, tranh thủ thời gian đi

vào trang điểm, chúng ta có thể bắt đầu luôn! Lời thoại của người rất đơn giản...”

“Trang điểm cái gì? Ta còn cần trang điểm sao?” Lâm Bắc Phàm không phục: “Ta có vẻ đẹp tự nhiên trời cho, vẻ ngoài xinh đẹp không tỳ vết như vậy có thể trực tiếp lên ống kính, vì vậy không cần trang điểm!”

“Vâng vâng vâng, ngài nói đều đúng!” Trên mặt đạo diễn đỏ mồ hôi lạnh.

Lâm Bắc Phàm nhẹ nhàng liếc qua một cái, nói: “Lý đạo diễn, người vậy là không được, mặc kệ đối phương có thân phận gì, người cũng phải giữ uy nghiêm đạo diễn của mình, kiên trì với suy nghĩ của bản thân, mới có thể làm được tác phẩm tốt!”

Lý đạo diễn như nhận được sự ủng hộ lớn lao, cuối cùng cũng đứng thẳng eo, ngẩng đầu ưỡn ngực, giọng điệu uy nghiêm nói: “Lâm tiên sinh, mời người đi trang điểm trước, đừng khiến chúng ta khó xử!”

Lâm Bắc Phàm lườm một cái: “Ta chỉ nói một chút mà thôi, người cũng làm thật?”

Lý đạo diễn: “...”

Đã biết sẽ như vậy mà!

Thế là, cảnh quay của Lâm Bắc Phàm bắt đầu.

Hôm nay Lâm Bắc Phàm có tổng cộng ba cảnh quay phải quay, ba cảnh quay này rất thú vị, đều là mảng Cheon Song-yi. Trong đó có một cảnh giáo sư Do kịp thời chạy tới, mắng lại Lâm Bắc Phàm, bảo vệ danh dự của nữ chính.

Cảnh quay của Lâm Bắc Phàm sắp bắt đầu, đám người Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị, Dương Tử Nhi và cả Hàn Sở Sở đặc biệt chạy đến xem.

Còn có một số người bạn cũ khác, mấy người Diệp Vô Đạo, Hứa Hán Kiệt cũng đến xem.

Vốn là một văn phòng rất rộng lớn, người đã sắp xếp một đoàn làm phim vào đây, bây giờ chen chúc nhiều người như vậy liền trở nên chật chội.

Thế nhưng, Lý đạo diễn cũng không dám tỏ ra khó chịu, bởi vì nơi này không có ai mà hẳn ta có thể đắc tội.

Ngược lại còn phải cúi đầu khom lưng: “Bạch tổng người đã đến...”

“Sao Vũ tổng lại rảnh rỗi đến...”

“Hàn quản lý, chào người...”

Hoàn toàn không thể thẳng eo được.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Ta chỉ đến xem, người làm việc của người đi, cứ coi như ta không tồn tại!”

Lý đạo diễn gật đầu nói phải, trong lòng lại cười khổ.

Sao có thể coi các người không tồn tại?

Vậy ta còn ăn được bát cơm này nữa không?

Bị một đám lão đại vây xem, người của đoàn làm phim ở xung quanh đều run lẩy bẩy.

“Ta nói các người đang làm gì vậy, không biết như vậy sẽ ảnh hưởng việc quay phim sao? Nhanh chóng đến từ đâu thì về nơi đó đi!” Lâm Bắc Phàm nói năng chính nghĩa đả kích bọn họ.

“Meo!” Bé mèo con đồng ý.

Nụ cười trên mặt Bạch Thanh Tuyết không hề thay đổi: “Lão công, ta chỉ đến xem mà thôi... Lúc trước ta quay một cảnh, nói mặt ta cứng đờ, bị chàng cười nhạo đến không ngẩng đầu lên được, hôm nay ta chắc chắn phải cười nhạo chết chàng!”

Hóa ra đến để báo thù.

Vũ Thiên Mị cũng nói: “Còn ta nữa, gia hỏa này lại cười nhạo ta không biết di chuyển, tức chết ta!”

Dương Tử Nhi kêu lên: “Gia hỏa này còn nói mặt ta tròn, không thể vào ống kính!”

...

Tiếp theo những người khác cũng khiêu nại.

Nói tóm lại, cũng là đến xem trò cười của Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Chỉ sợ phải khiến các người thất vọng. Tuy ta chưa từng đóng phim, nhưng tuyệt đối diễn tốt hơn các người, còn phóng khoáng xinh đẹp hơn các người!”

“Thật sao? Vậy chúng ta phải rửa mắt mong chờ!” Bạch Thanh Tuyết cũng cười lạnh đáp lại.

Vũ Thiên Mị vụng trộm tìm Lý đạo diễn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Chờ chút nữa quay phim, người sắp xếp cho hắn một vài động tác có độ khó cao một chút, ta nhất định phải làm hắn mất mặt xấu hổ!”

Dương Tử Nhi bổ sung: “Nhất định phải quay hắn thật xấu xí, lại dám nói mặt ta tròn, lẽ nào lại có cái lý đó!”

“Thế nhưng chưa chắc hắn đã nghe ta, người biết Lâm tiên sinh...”

“Ta mặc kệ, người xem mà làm!”

Lý đạo diễn lắc đầu cười khổ, bị kẹp giữa đám lão đại thật sự khó làm.

Suy nghĩ một chút, Lý đạo diễn vẫn quyết định cứ làm theo lời Vũ Thiên Mị trước.

Khuôn mặt hắn ta nặng nề đi đến trước mặt Lâm Bắc Phàm: “Lâm tiên sinh, để ta nói về cảnh quay này với người...”

Lâm Bắc Phàm kiên quyết vung tay lên: “Không cần, ta đã biết!”

Toàn bộ kịch bản đều do ta cung cấp, ta còn không biết cảnh này quay thế nào sao?

Lý đạo diễn: “...”

Từ chối cũng quá dứt khoát?

Lý đạo diễn cảm thấy còn có thể tranh thủ nữa: “Thế nhưng phần diễn của người hơi đặc biệt, độ khó khá cao, ta sợ người...”

Lâm Bắc Phàm lại vung tay lên: “Không phải chỉ đùa giỡn sao? Ta am hiểu việc này nhất!”

Lý đạo diễn: “...”

Được rồi, ta không nói nữa.

Việc của đám lão đại các người, các người tự giải quyết, ta không tham gia nữa.

Cảnh quay đầu tiên là nữ chính Cheon Song-yi phạm sai lầm, đang ở trong phòng làm việc chờ Lâm Bắc Phàm đến kiểm điểm. Lâm Bắc Phàm anh tuấn đi vào từ bên ngoài phòng làm việc, sau đó mắng Cheon Song-yi đến máu chó đầy đầu, mắng đến mức nàng chạy ra ngoài.

Chương 692: Đóng phim như thế!

Ai vào chỗ này, action!

Lâu Nhất Tiêu diễn vai Cheon Song-yi, chính là Hồ Nhất Phi trong 《Chung Cư Tình Yêu》, bạn gái ngang ngược trong 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》, bản thân là một nữ hán tử gợi cảm, trong mơ hồ lại hiện ra vẻ hung hãn.

Trong kiếp sống diễn viên hơn hai năm, đã để nàng tôi luyện kỹ năng diễn rất thành thực.

Hơn nữa, khí chất của nàng tương tự với Cheon Song-yi, diễn nhân vật này cũng xe nhẹ đường quen.

Lúc này, nàng mặc một chiếc váy dài gợi cảm thời thượng bó sát người, đang ngồi trong phòng làm việc, hơi cúi đầu xuống, nghịch móng tay của mình, thoát nhìn dáng vẻ cà lơ phất phơ.

“Người chính là Cheon Song-yi?” Sau lưng vang lên một giọng nói trong trẻo lại xen lẫn vẻ tức giận.

“Ai gọi lão nương?” Cheon Song-yi buột miệng nói, vừa mở miệng đã chiếm tiện nghi của người ta.

Sau đó, cơ thể của nàng run lên, lập tức ngồi ngay ngắn, thoáng sửa lại tóc tai và cổ áo, nàng đứng lên, nở một nụ cười thoát nhìn rất qua loa lấy lệ: “Lâm tiên sinh, buổi sáng tốt lành!”

“Tốt cái đầu ngươi, nhìn thấy ngươi là tâm trạng tốt cả một ngày của ta cũng bị phá hủy! Ta tình nguyện cả ngày đối mặt với một con mèo, cũng không muốn đối mặt với ngươi! Ít nhất mèo cũng không gây thêm rắc rối, còn ngươi ngoại trừ gây rắc rối thì không biết gì hết!”

Lý đạo diễn ngồi trước màn ảnh nhú mày: “Hình như đây không phải lời thoại trên kịch bản...”

“Đúng là không phải, có lẽ Lâm tiên sinh tự thêm vào... Đạo diễn có muốn kêu dừng không?”

“Không cần, trạng thái hiện tại rất tốt, tiếp tục quay đi!”

Lúc này, cuối cùng ống kính cũng di chuyển, chuyển đến cửa ra vào.

Chỉ thấy người đứng ở cửa ngọc thụ lâm phong, xuất sắc hơn người, áo sơ mi trắng và quần thể thao màu nâu đơn giản, trên người cũng không có quá nhiều trang sức, thoát nhìn sạch sẽ thoải mái. Màu da rất tốt, thoát nhìn trắng đến phát sáng.

Trong ngực ôm một con mèo Ragdoll trắng như tuyết, cả người con mèo Ragdoll không có chút màu tạp nham nào, đôi mắt thật to xanh thẳm như

trời sao, cứ như chứa cả một thế giới truyện cổ tích.

Một người một mèo phối hợp như thế, khiến người ta nhớ tới một câu thơ.

Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song!

Lâm Bắc Phàm xuất hiện, sức hấp dẫn max!

Ngay cả Lý đạo diễn cũng không ngờ, Lâm Bắc Phàm lại bắt ống kính như thế.

“Bảo sao Bạch tổng vừa nhìn thấy hắn cũng không nhìn được kéo đi kết hôn, nếu ta là nữ nhân chỉ sợ cũng không chịu nổi...” Lý đạo diễn than thở trong lòng, sau đó vẫn luôn chú ý màn ảnh.

Lúc đầu, nơi này phải chia làm hai cảnh quay, một cảnh quay là Cheon Song-yi ngồi trên ghế chờ Lâm Bắc Phàm, một cảnh quay là Lâm Bắc Phàm xuất hiện, sau đó chia ra nối vào với nhau.

Nhưng Lý đạo diễn lại phát hiện, bây giờ không khí vừa đúng, quay liên tục có lẽ hiệu quả càng tốt hơn.

Thoạt nhìn Lâm Bắc Phàm rất đẹp trai, hơn nữa thật sự đẹp trai phát sáng, nhưng lúc này vẻ mặt rất nghiêm túc, rõ ràng là tức giận, nhưng phải cố hết sức kiềm chế, thể hiện toàn bộ khí chất, dường như nhiệt độ cũng giảm xuống.

Còn có con mèo kia cũng rất biết diễn, xoay cơ thể mềm mại qua, dùng vuốt mèo đáng yêu của mình đánh Lâm Bắc Phàm, trong miệng còn kêu meo meo, dường như đang tỏ ra bất mãn với lời nói vừa rồi.

Cứ như thế, một cứng một mềm, một mạnh một yếu, phá hủy khí chất mà Lâm Bắc Phàm vừa thể hiện, khiến người ta không cảm thấy rất khó chịu.

Trong ống kính, Lâu Nhất Tiêu như bị khí chất của Lâm Bắc Phàm dọa sợ, cảm thấy hơi sợ hãi, hơi yếu thế cúi thấp đầu, nhưng lại bướng bỉnh ngẩng đầu lên, đối mặt với Lâm Bắc Phàm.

Dáng vẻ lão nương không sợ người.

Lâm Bắc Phàm thả lỏng bắp thịt trên mặt, cũng thu lại khí chất, nhẹ nhàng đặt mèo Ragdoll trong ngực xuống.

“Tiểu công chúa, người đi chơi trước đi!”

Sau đó, bản thân đi đến vị trí lão tổng.

Mèo Ragdoll kêu meo một tiếng, vui vẻ chạy theo, muốn đuổi kịp bước chân của Lâm Bắc Phàm.

Cơ thể hơi mượt mà lại rất linh hoạt, đi lướt qua Cheon Song-yi, nhảy lên chiếc ghế sau lưng nàng, sau đó giẫm lên ghế để nhảy lên, nhảy lên trên mặt bàn.

Nhưng nó đánh giá thấp cân nặng của mình, đánh giá cao năng lực bật nhảy của bản thân, nhảy không đủ cao, chân đạp trúng ống đựng bút trên bàn, ống đựng bút và cả bút ở bên trong rơi xuống.

Lúc này, đúng lúc Lâm Bắc Phàm đi đến cạnh bàn, nhìn thấy tình hình này lập tức xoay người đưa tay ra đỡ.

Chỉ thấy tốc độ của hắn nhanh như thế nào, lúc bút rơi xuống tay của hắn đã ở vị trí bút rơi.

Đầu ngón tay của hắn vô cùng linh hoạt, mỗi một cây bút rơi xuống đều bị ngón tay của hắn kẹp lại, cuối cùng năm đầu ngón tay kẹp năm cây bút, còn có một ống đựng bút.

Toàn bộ quá trình đều mặt không biểu cảm.

Cứ như đã tập mãi thành thói quen với chuyện này, bất cứ lúc nào cũng có thể làm được, thật sự ngẫu chết người!

Người xung quanh cũng không nhận được vỗ tay khen hay.

“Sao vừa rồi lại làm được? Đẹp trai như vậy?”

“Ta có thể đỡ hai cây bút đã khá tốt, kết quả hắn đỡ được toàn bộ!”

“Đây là kỹ năng thần cấp, thật sự quá ngẫu!”

...

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng không tin có người có thể làm đến mức này.

Nhất là đám nữ nhân có mặt, lộ ra vẻ mặt si mê, hoặc là nói về mặt mê trai, tình cảnh này thật sự quá đẹp trai, khiến người ta khó có thể kiềm chế.

“Có muốn tới nay lại để hấn biểu diễn thêm mấy lần không?” Vũ Thiên Mị nói nhỏ.

Bạch Thanh Tuyết hào hứng gật đầu một cái.

“Ta cảm thấy còn có thể đào sâu thêm, biết đâu hấn còn có kỹ năng đẹp trai khác chứ?” Vũ Thiên Mị lại nói.

Bạch Thanh Tuyết càng hào hứng gật đầu.

Trong màn ảnh, Lô Nhất Tiêu cũng được coi là diễn viên dày dặn kinh nghiệm, tuy trên kịch bản không có cảnh này, nhưng lại hòa mình vào nhân vật Cheon Song-yi này, trợn mắt há hốc mồm nhìn một cảnh này, buột miệng nói: “Điều này cũng quá giả?”

Sau đó đảo mắt một vòng, lập tức nắm bắt cơ hội, nói: “Lâm tiên sinh ta đến giúp người!”

Vội vàng giúp Lâm Bắc Phàm nhặt hết bút và ống đứng bút ở trên tay, một lần nữa đặt ở trên bàn, bày ra dáng vẻ cô gái ngoan ngoãn.

Lâm Bắc Phàm liếc nàng một cái, không nói gì.

Tiếp tục đi về phía trước, nhẹ nhàng sờ đầu nhỏ của mèo Ragdoll: “Người là tiểu quý tinh nghịch!”

Mèo Ragdoll kêu meo một tiếng, ngoan ngoãn cúi thấp đầu nhỏ, như đang nhận sai.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã ngồi xuống vị trí lão tổng, sóng yên biển lặng, vô cùng nghiêm chỉnh, sắc mặt nghiêm túc không biểu cảm, dáng vẻ tổng tài bá đạo. Nhưng lại có một tay nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu nhỏ của mèo Ragdoll, trong bá đạo lại thêm một chút dịu dàng.

Thư ký lập tức mang nước trà vào, nóng đến bốc khói.

Lâm Bắc Phàm nhìn cũng không nhìn, nói: “Có phải người mới đến không, không biết ta không uống được đồ nóng sao?”

Giọng nói thư ký thể hiện rõ vẻ sợ sệt: “Thật xin lỗi, ta... Ta không biết!”

“Lập tức đi đổi cho ta!”

“Vâng!” Thư ký như được miễn tội, muốn đi ra ngoài

“Chờ chút!”

Thư ký cứng đờ, xoay người mỉm cười: “Lâm tiên sinh, còn gì cần dặn dò nữa?”

“Mang cho tiểu công chúa của ta một phần!”

“Tiểu công chúa?”

“Chính là con mèo trên tay ta!”

“...”

Chương 693: Mắng chửi người còn cần lời thoại?

“Cát! Vừa rồi biểu hiện rất tốt, Lâm tiên sinh biểu hiện rất tốt!” Lý đạo diễn lớn tiếng kêu tốt, vô cùng vui vẻ.

Chỉ với cảnh quay đơn giản hai ba phút, Lâm Bắc Phàm đã đáp nặn thành công nhân vật của mình. Thoạt nhìn rõ ràng rất bá đạo, không dễ ở chung, nhưng lại thêm chút cảm giác đáng yêu.

Thoạt nhìn cũng không khiến người ta ghét, mà khiến người ta rất yêu thích.

Lý đạo diễn khẳng định, chỉ với cảnh quay hai ba phút này, kỹ năng diễn của Lâm Bắc Phàm siêu thần. Không dám nói so sánh được với diễn viên lão làng, ít nhất với người đồng lứa, kỹ năng của hắn đủ để đánh người cùng thế hệ không chút áp lực.

Thế là, Lý đạo diễn khen ngợi từ tận đáy lòng: “Nếu Lâm tiên sinh đi đóng phim, chắc chắn rất tuyệt!”

Hắn ta giờ ngón tay cái lên, trên mặt nở rộ hoa cúc.

Bạch Thanh Tuyết cùng đám nữ nhân vây quanh.

Bạch Thanh Tuyết ngạc nhiên nói: “Hóa ra lão công không chỉ biết khoác lác, vừa rồi chàng diễn thật tuyệt, ta cũng bị chàng trấn áp!”

“Tiểu nam nhân được đó, rốt cuộc chàng còn bao nhiêu thứ lừa chúng ta?”
Võ Thiên Mị chống nạnh.

“Mỗi một động tác mỗi một biểu cảm đều 6 đến bay lên! Nhất là động tác nhặt bút, thật sự ngẫu chết người! Sao ngươi làm được?” Dương Tử Nhi vui vẻ nói.

Hàn Sở Sở không nói lời nào, chỉ mỉm cười nhìn nam nhân này.

“Không phải đây là chuyện rất bình thường sao? Đối với ta bất cứ chuyện gì không có chuyện biết hay không, chỉ có muốn học hay không! Ta chính là siêu cấp học bá trong truyền thuyết!” Lâm Bắc Phàm không chút biểu cảm, như đang trình bày một sự thật.

Đều do thượng thiên sinh ra ta quá hoàn mỹ!

Cho ta một vẻ ngoài đẹp trai, lại cho ta thiên phú có một không hai, còn có tài năng muốn che giấu cũng không che giấu được, vì sao ngươi yêu quý ta như vậy? Ta muốn bình thường một chút cũng không được sao?

Cộng thêm đám mỹ nhân vờn quanh, khí thế tỏa ra bốn phía.

“Nói chàng béo còn thờ được?” Bạch Thanh Tuyết trợn mắt.

“Một ngày không đánh lên giường đỡ gối!” Võ Thiên Mị giận dữ.

“Bạch tử tử, Thiên Mị tử tử, ta nghĩ chúng ta nhất định muốn dạy dỗ hẳn thật tốt!” Dương Tử Nhi khí thế hùng hổ.

Xem xét thời thế, Lâm Bắc Phàm quyết đoán im lặng.

Lén lút nói bên tai Bạch Thanh Tuyết: “Cầu buông tha, buổi tối trở về sẽ biểu hiện với nàng tốt một chút, cam đoan tinh tấn nhân vong!”

Bạch Thanh Tuyết hơi đỏ mặt, lườm hẳn một cái, lại không nghiêm chỉnh!

“Được được, mọi người giải tán đi, đừng ảnh hưởng lão công quay phim, có chuyện gì để sau hãy nói!”

Chính cung nương nương đã lên tiếng, tất cả phi tần đều phải nghe theo.

Lúc này, cuối cùng Lý đạo diễn cũng có cơ hội nói chuyện, hẳn ta cung kính đưa một tập kịch bản lên, nói: “Lâm tiên sinh, đây là cảnh tiếp theo của ngài, chủ yếu là mảng Cheon Song-yi. Có lẽ sẽ có khá nhiều lời thoại. Làm phiền ngài!”

“Mảng chửi người còn cần lời thoại?” Lâm Bắc Phàm ghét bỏ trả lại tập kịch bản, nói: “Ta giỏi mảng chửi người nhất! Ngài xem là được, nếu ta không mảng Cheon Song-yi đến khóc nhè, ta không phải họ Lâm!”

Nhìn kịch bản lời thoại trong tay, Lý đạo diễn muốn khóc, điều này không phải do hẳn ta không chế.

Ngươi là lão đại, không thể trêu vào không thể trêu vào...

Cuối cùng, lúc đi ngang qua Lâu Nhất Tiêu, đạo diễn dùng giọng điệu đau đớn nói: “Nén bi thương!”

Lâu Nhất Tiêu: “???”

Trong lòng nàng lập tức xuất hiện dự cảm không tốt.

Lại nghĩ tới phong cách hành động trước sau như một của Lâm Bắc Phàm, dự cảm này càng ngày càng mãnh liệt hơn.

Thế là, nàng lập tức chạy đến trước mặt Lâm Bắc Phàm, chắp hai tay lại, thành kính nói: “Lão đại, cầu buông tha!”

Lâm Bắc Phàm dịu dàng an ủi: “Đừng căng thẳng, người do ta bồi dưỡng ra, ta còn có thể làm khó dễ người hay sao?”

“Cảm ơn!” Trên mặt Lâu Nhất Tiêu lộ ra nụ cười vui vẻ.

“Ta chỉ không buông tha cho Cheon Song-yi mà thôi!”

Lâu Nhất Tiêu: “...”

Điều này có gì khác biệt sao?

“Còn nhớ rõ Lâm Tử Kiều thường xuyên nói một câu không?”

Lâu Nhất Tiêu lập tức bắt chước giọng điệu và động tác của Lâm Tử Kiều: “Cuộc sống của ta không cần diễn tập, mỗi một ngày đều là phát sóng trực tiếp ở hiện trường!”

Lâm Bắc Phàm cảm thấy rất vui mừng: “Nói rất hay, đợi chút nữa biểu hiện tốt một chút!”

Lâu Nhất Tiêu: “Hả?”

Bởi vì Lâm Bắc Phàm biểu hiện ra kỹ năng diễn rất xuất sắc, vì vậy vốn đã quyết định phải tốn một ngày để tập trung quay chụp cảnh quay của Lâm Bắc Phàm, kết quả chỉ tốn nửa ngày đã hoàn thành.

Nhưng sau khi kết thúc, trong lòng một vài người tràn ngập oán hận, trong đó có nữ chính Lâu Nhất Tiêu và đạo diễn là oán hận nhiều nhất, lại không làm theo kịch bản, tuy kết quả giống nhau, nhưng người khiến chúng ta rất khó khăn.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm cũng không để ý tới những điều này, điều này không nằm trong phạm vi cân nhắc của hắn.

Dù sao ta thấy sáng khoái, vậy là được rồi!

Diễn xong mấy cảnh, vốn định đến chỗ của Dương Tử Nhi dạo một vòng, uống chút rượu bồi dưỡng tình cảm, kết quả lại bị phó tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh của Tinh Quang mời đến văn phòng của mình.

“Học đệ tùy ý ngồi, dù sao ngươi cũng quen thuộc với nơi này!” Hoàng Chính Thanh ân cần rót trà cho Lâm Bắc Phàm.

“Sur ca, dáng vẻ này của ngươi khiến ta được cung chiêu mà lo sợ, có phải trong lòng ngươi đang cất giấu suy nghĩ xấu ra gì không?” Lâm Bắc Phàm nâng cao cảnh giác.

Hoàng Chính Thanh hậm hực cười một tiếng: “Sao có thể, chỉ muốn ôn chuyện với ngươi một chút!”

“Có phải không?” Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ nghi ngờ.

“Ngươi nhìn ánh mắt của ta đi, chẳng lẽ còn chưa đủ chân thành sao?”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha.

“Chỉ trong chớp mắt đã qua hai năm.” Hoàng Chính Thanh xúc động nói: “Lúc trước đám người chúng ta cùng nhau tiến vào, kết quả vận mệnh hoàn toàn khác biệt, ngươi bị Bạch tổng đề mắt tới một bước lên trời, còn ta trở thành một nhân viên nhỏ của Tinh Quang...”

Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái, trải nghiệm của hai người khá là kỳ diệu.

Vị trước mắt là học trưởng ở trường đại học Giang Nam của hắn, lớn hơn hắn sáu tuổi, vừa có tư chất xuất sắc, còn là một thực sĩ quản lý. Lúc trước cùng hắn đến Tinh Quang phỏng vấn, đúng lúc lại là một trước một sau.

Kết quả, lại xuất hiện ngã rẽ vận mệnh ở ngay nơi này.

Ngày thường hắn ta ra vào Tinh Quang, từ một tên nhân viên nhỏ bắt đầu dốc sức làm lên.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại được tổng tài bá đạo Bạch Thanh Tuyết coi trọng, kéo đến cục dân chính kết hôn ngay trong ngày, kéo cũng không kéo nổi, sau đó biến thành tiêu lão công của bạch phú mỹ ức vạn, không cần đi làm không lo ăn mặc.

Những cơ hội trong cuộc sống rất kỳ lạ.

Nhưng vị học trưởng này cũng không chịu thua kém, tuy điểm xuất phát khá thấp, nhưng lại rất giỏi chịu khổ, hơn nữa cũng biết nắm bắt cơ hội, có nhiệm vụ gì cũng lao về phía trước, mỗi một lần đều hoàn thành nhiệm vụ rất xuất sắc, vì vậy mới có thể đi cả một đường được cất nhắc đến vị trí hiện tại.

26 tuổi, từng bước một leo lên chức vị phó tổng giám đốc của tập đoàn Tinh Quang cấp bá chủ, vị trí tổng giám đốc Tinh Quang Thị Tần, quyền cao chức trọng, tài sản ức vạn, đây mới là nhân sĩ cố gắng thành công điển hình, được gọi là kim cương vương lão ngũ!

Lâm Bắc Phàm, người này chỉ đơn thuần là bật hack!

Chương 694: Tới tìm ta đòi hạng mục?

“Sur ca, bây giờ ngươi cũng được tính là công thành danh toại.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Đúng là công thành danh toại, ta còn phú quý về quê!” Hoàng Chính Thanh hăm hờ nói: “Tháng trước, trường đại học Giang Nam của chúng ta còn mời ta về làm diễn thuyết, động viên cho các học đệ học muội tương lai, vừa nghe nói ta là phó tổng giám đốc Tinh Quang, tổng giám đốc Tinh Quang Thị Tần, đôi mắt cũng bừng sáng, khắp nơi đều là ánh mắt sùng bái, khỏi phải nói thoải mái đến mức nào. Cuối cùng, ta còn trở thành một thành viên trong hội cựu sinh viên của đại học Giang Nam!”

Không phải ai cũng có thể tham gia vào hội cựu sinh viên của đại học Giang Nam.

Không có thành tựu nhất định, người ta cũng không nhận.

“Chúc mừng sư ca!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Bọn họ đến nhờ ta hỏi người lúc nào đó cũng đến diễn thuyết một lần, cô vũ ủng hộ cho học đệ học muội của mình? Bọn họ nói đã mời người rất nhiều lần, kết quả người vẫn luôn từ chối không rảnh, ta cũng không tin!”
Hoàng Chính Thanh mỉm cười.

Lâm Bắc Phàm xấu hổ: “Bây giờ ta mới học năm ba đại học thôi, nếu ta đến đó, rất nhiều người đều là học trưởng của ta, người bảo ta cô vũ ủng hộ bọn họ như thế nào? Không kích thích bọn họ đã tốt lắm rồi!”

Hoàng Chính Thanh suy nghĩ một chút, cũng cười ha ha: “Cũng đúng! Người đến đó cũng chỉ đơn thuần kích thích người ta, chứ không phải đi cô vũ người ta!”

“Còn có một vấn đề, ta cũng từng gặp mấy bạn học, kết quả bọn họ liêu mạng lớp bốp đề cử một đồng hạng mục của bọn họ, nói tốt đến mức nào, phải đầu tư bỏ vốn bao nhiêu, vì vậy bây giờ ta rất sợ hãi!”

“Đúng vậy, bây giờ quan hệ xã hội phức tạp, dù là bạn học cũng có thể bẫy người, ta cũng gặp trúng một người, suýt nữa thì bị tổng tiền!” Hoàng Chính Thanh rất cảm động nói, sau đó chỉ Lâm Bắc Phàm, cười nói: “Nhưng người cũng không dễ bị lừa gạt, nếu ai coi người là đồ đàn, cuối cùng nhất định là tự gặp xui xẻo!”

“Sao có thể, thật ra ta rất thuần khiết!” Lâm Bắc Phàm xấu hổ nói.

Hoàng Chính Thanh đang chuẩn bị uống trà, suýt nữa phun hết ra.

Người cũng được tính là thuần khiết?

Người hỏi những người bị người hồ xem, bọn họ có đồng ý hay không?

“Kiểu bạn học này là đáng ghét nhất, sau này người định làm gì?”

“Ta nghĩ, dù sao cũng là bạn học, ta không tiện từ chối bọn họ, vì vậy ta liền giới thiệu bọn họ cho Mã Đại Vân, bây giờ đám người kia đang bán đồ ở trên Taobao đây, còn vô cùng biết ơn ta!”

Giới thiệu một đám người lừa dối cho người càng biết lừa dối hơn, thao tác này thật 6!

Tại sao ta lại không có nghĩ ra thao tác này chứ?

“Học đệ, người trâu!” Hoàng Chính Thanh giơ ngón tay cái lên.

Hai người lại trò chuyện một lúc.

Hoàng Chính Thanh xoa tay, hơi căng thẳng hỏi: “Học đệ, học trưởng có thể nhờ người một chuyện không?”

“Cuối cùng đã để lộ đuôi hồ ly!” Lâm Bắc Phàm cười ha ha, ôm đồm nhiều việc nói: “Yên tâm to gan nói ra, chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định giúp người!”

Cuối cùng Hoàng Chính Thanh cũng nói ra mục đích: “Là thế này học đệ, người có thể làm ra một hạng mục lớn cho ta đi làm không?”

Lâm Bắc Phàm mở to hai mắt: “Việc của đài truyền hình Tinh Quang và Tinh Quang Thị Tần còn chưa đủ giày vò người sao? Lại còn muốn thêm gánh trên người, học trưởng người thật trâu!”

Hoàng Chính Thanh lắc đầu: “Cũng không thể nói như vậy, đúng là đài truyền hình Tinh Quang và Tinh Quang Thị Tần có quá nhiều việc, nhưng đều là vấn đề ở mặt chấp hành. Ta cảm thấy bây giờ ta còn trẻ tuổi, tinh lực dồi dào, muốn làm ra một vài việc khác biệt...”

“Là vậy sao?”

Hóa ra tham vọng của vị sư ca này đã tăng lên, muốn chứng minh năng lực của bản thân với bên ngoài.

Tuổi còn trẻ đã ngồi lên vị trí phó tổng giám đốc Tinh Quang này, thật sự cũng được coi là công thành danh toại.

Nhưng thật ra hẳn ta cũng tự hiểu lấy mình, dựa vào uy vọng cùng năng lực của hẳn ta căn bản không có khả năng ngồi lên vị trí này, căng hết cỡ cũng chỉ là một bộ trưởng, quản lý một bộ phận.

Nhưng sở dĩ hấn ta có thể ngồi lên vị trí này, cũng có yếu tố khí vận nhất định.

Đầu tiên là bởi vì từ đầu tới đuôi hấn ta gần như tham gia tất cả hạng mục của Tinh Quang, hơn nữa năng lực chấp hành vô cùng mạnh, có thể hoàn thành hoàn hảo tất cả nhiệm vụ, tầng lớp quản lý cần có một người như vậy.

Hơn nữa hai vị lão tổng đều là nữ nhân, nhiều khi có rất nhiều việc không tiện ra mặt, Lâm Bắc Phàm cũng không quản những chuyện này, rất cần một đồng chí nam có năng lực đến gánh vác.

Ví dụ như những bữa tiệc rượu từ chối mãi không hết, dù sao vẫn cần người lãnh đạo tập đoàn ra mặt mới được.

Vào giờ phút quan trọng này hấn ta được cất nhắc lên.

Đương nhiên, đây là cơ hội của hấn ta, hấn ta cũng rất trân trọng cơ hội này.

Tuy hấn ta cũng không thích những bữa tiệc rượu kiểu này, thường xuyên say khướt về nhà, nhưng hấn ta nhất định phải gánh vác.

Nếu không thật sự không biết đến khi nào, hấn ta mới có thể leo lên vị trí này.

Trở thành một trong những lãnh đạo của Tinh Quang, hấn ta còn quá trẻ lại hùng hực tham vọng, muốn làm ra một vài chuyện.

Thế nhưng nhìn lướt qua tất cả hạng mục của Tinh Quang, những hạng mục lớn như đài truyền hình Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tần, thành phố điện ảnh Giang Nam, đều do ba người Lâm Bắc Phàm, Bạch Thanh Tuyết, Võ Thiên Mị làm ra, đều đã đánh lên dấu ấn của bọn họ, không có một cái nào thuộc về hấn ta.

Hấn ta muốn làm ra một việc khác biệt, một thứ thuộc về mình, vì vậy mới tìm tới Lâm Bắc Phàm.

Trải nghiệm qua nhiều hạng mục của Tinh Quang như vậy, hấn ta ngạc nhiên phát hiện những hạng mục hot đều do Lâm Bắc Phàm đề xuất, sự

phát triển của Tinh Quang không thể rời bỏ Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm mới là đại boss sau lưng Tinh Quang.

Hơn nữa chỉ cần là thứ qua tay hắn, cuối cùng không hề ngoại lệ đều trở nên hot.

Hắn mới thật sự là thần thương nghiệp!

Thần vàng!

Cho nên bây giờ hắn ta tìm tới cửa, muốn lấy một hạng mục tốt để làm.

“Thật ra nếu nói đến hạng mục, thật sự có một cái, hơn nữa là một hạng mục lớn siêu cấp.” Lâm Bắc Phàm nhú mày.

“Là cái gì?” Hoàng Chính Thanh vui mừng.

“Người từng chơi võng du chưa, có nghe nói đến thi đấu thể thao điện tử không?”

“Ta biết những điều này, hơn nữa ta nghe nói mấy năm nay thi đấu thể thao điện tử đặc biệt hot, lão công quốc dân Vương Thông Thông cũng làm một chiến đội, bây giờ chơi đến vui vẻ sung sướng. Học đệ, người muốn tiến quân vào ngành thể thao điện tử?”

Hoàng Chính Thanh nhú mày, đây đúng là một ngành nghề to lớn.

Thế nhưng đối với Tinh Quang mà nói, quy mô của thi đấu thể thao điện tử hơi nhỏ...

“Thi đấu thể thao điện tử không kiếm được bao nhiêu tiền, muốn làm thì phải làm thứ đằng sau thi đấu thể thao điện tử, đó chính là trò chơi!”

Lâm Bắc Phàm hưng phấn nói: “Ngay từ năm ngoái, ta đã dùng tiền mời người dựa theo phim truyền hình điện ảnh 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 của chúng ta, còn có bối cảnh thành phố điện ảnh Giang Nam chế tạo một thế giới trò chơi phong phú toàn diện, có tên là 《Thế Giới Võ Hiệp》 !”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã nói kế hoạch lớn này ra.

Chương 695: Một thế giới võ hiệp toàn dân đều có thể chơi!

Một thế giới võ hiệp toàn dân đều có thể chơi!

Trong thế giới võ hiệp này, người có thể thăng cấp luyện công, có thể hành hiệp trọng nghĩa, có thể tình cảm nam nữ, có thể thăng quan phát tài, có thể làm ăn buôn bán, có thể thoải mái trò chuyện, có thể tiến hành cạnh tranh PK...

Thế giới võ hiệp không có người nghĩ không ra, không có người không dám nghĩ!

Tương đương với việc chuyển cuộc sống vào trong thế giới võ hiệp...

Trải nghiệm một thế giới kiểu khác!

Sau đó còn có thế giới tiên hiệp, thế giới huyền huyền, thế giới kỳ huyền, thậm chí là đại thế giới hồng hoang...

Dựa vào phim truyền hình Tinh Quang, thân thư của Hồng Đậu, Tinh Quang Thị Tàn cùng đủ loại con đường tuyên truyền, sẽ từng bước một chế tạo ra những sự kiện này, không ngừng tiến hành hoàn thiện...

Kế hoạch này thật sự quá hùng vĩ!

Hoàng Chính Thanh nghe thấy cũng nhiệt huyết sôi trào!

Nếu kế hoạch này phát triển thuận lợi, vậy Chiết Giang sẽ là một hạng mục siêu lớn với giá trị thị trường vượt quá vạn ức!

Tương đương với tái tạo một tập đoàn Tinh Quang!

Lợi ích lớn đến phá thiên!

Chỉ sợ rất nhiều tập đoàn công ty đều không thể ngồi yên!

“Học đệ, nhất định phải giao hạng mục này cho ta, ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ thật xuất sắc!” Hoàng Chính Thanh lập tức nói.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Ở trong Tỉnh Quang chúng ta, cũng chỉ có Tỉnh Quang Thị Tàn thích hợp mở rộng trò chơi này nhất. Ta đã chơi thử trò chơi kia, các chức năng thật sự rất đầy đủ hoàn thiện, tương đương với việc chuyên thể giới võ hiệp hiện thực vào đó. Nhưng võ hiệp là võ hiệp, thứ nổi bật nhất của võ hiệp là một chữ võ, điều này liên quan đến sự cạnh tranh. Thông qua việc quảng bá thi đấu thể thao điện tử để quảng bá trò chơi, không ngừng đào sâu, không ngừng khai thác các thị trường khác, sau đó sẽ tung trò chơi này ra!”

Điều này cũng không cần Lâm Bắc Phàm nói rõ ràng chi tiết, trong đầu Hoàng Chính Thanh đã hiện ra rất nhiều kế hoạch.

Đôi mắt tỏa sáng nói: “Mỗi một người dân của quốc gia chúng ta đều có tình cảm với võ hiệp, cộng thêm kết hợp với hai bộ phim truyền hình võ hiệp của chúng ta, việc quảng bá sẽ rất dễ dàng. Nếu trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này thật sự có nhiều chức năng mạnh mẽ lại hoàn thiện như lời học đệ đã nói, vậy chắc chắn sẽ trở thành một trò chơi ăn khách!”

“Cũng như học đệ đã nói, chúng ta có thể ra tay từ phương diện thi đấu thể thao điện tử trước, nhanh chóng quảng bá trò chơi này. Ta cũng nghĩ ra cái tên cho cuộc thi thể thao điện tử rồi, chúng ta có thể đặt tên là đại hội võ lâm, cao cấp hơn thì gọi là hoa sơn luận kiếm!”

“Không chỉ có thi đấu cá nhân, còn có quần chiến, quốc chiến! Còn có thể đưa nội dung cốt truyện vào, đây đều là cách chơi rất to lớn!”

“Sau khi trò chơi hot hơn, chúng ta không chỉ có thể kiếm tiền từ người chơi, còn có thể kiếm tiền từ thương nghiệp. Thế giới võ hiệp là một thế giới hoàn thiện, làm ăn rất bình thường, sau khi dòng người sôi động, chúng ta có thể mở rộng cửa hàng ở bên trong, đưa các xí nghiệp trong hiện thực vào đó, vậy có thể thu được tiền quảng cáo, thu quyền quan danh, cũng như thành phố điện ảnh Giang Nam vậy!”

“Thậm chí, còn có thể làm ăn ở bên trong, cũng như Taobao vậy...”

“《Thế Giới Võ Hiệp》 trở nên hot hơn, cũng sẽ nâng đỡ từng sản nghiệp của Tinh Quang...”

...

Càng nghĩ càng cảm thấy kế hoạch này khủng bố.

Điều này tương đương với việc tổng hợp tập đoàn Tinh Quang, tập đoàn Penguin cùng Alimama, một thị trường có lợi ích to lớn như vậy, Hoàng Chính Thanh cũng lo lắng mình có thể hold được hay không...

Cuối cùng lại nghĩ, mặc kệ, cứ làm trước rồi nói!

“Học đệ, ta cảm thấy ta đã không thể khống chế được sự kích động trong lòng, ta nghĩ phải đến thành phố điện ảnh Giang Nam tìm hiểu tình huống trước!” Hoàng Chính Thanh đã ngồi không yên, không kịp chờ đợi muốn tìm hiểu về trò chơi.

Mãi đến đêm khuya, Hoàng Chính Thanh mới hưng phấn trở về. Chúc năng của trò chơi này quá mạnh, ngay cả một lão tổng như hắn ta cũng không nhìn được chơi hai ván, những người khác càng không khống chế nổi.

“Đáng tiếc phải sang năm mới trò chơi này mới được phát hành, thời gian trôi thật chậm...” Bây giờ Hoàng Chính Thanh đã không thể chờ đợi, nhưng muốn quảng bá trò chơi này cũng không phải là việc đơn giản như vậy, nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Bây giờ đã là tháng 10, Tinh Quang sẽ đẩy ra rất nhiều chương trình vào sáu tháng cuối năm, ví dụ như 《Joyful Comedians》 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 đã thuận lợi kết thúc, 《Tới Đi, Quán Quân》 còn đang phát sóng hùng hực, đều lấy được hiệu quả tỉ suất người xem khiến người ta hài lòng.

Bây giờ, cuối cùng phim phóng sự 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 đã chế tác xong, cũng sắp ra mắt khán giả.

Tổng cộng chỉ có bảy tập, mỗi một tập dài một tiếng, lại chế tác hơn tám tháng.

Bình quân mỗi một tập tốn hơn một tháng, đây là điều thật sự không thể tin nổi với hiệu suất của Tinh Quang.

Từ đó có thể biết, Tinh Quang coi trọng bộ phim phóng sự này đến mức nào.

Đây là một bộ phim phóng sự mỹ thực cấp hiện tượng, Lâm Bắc Phàm nhớ ở thời không trước, 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 được phát sóng sau khung giờ vàng buổi tối, ở trên một kênh không được chú ý quá nhiều của CCTV, kết quả vừa mới đẩy ra lập tức hot khắp cả nước, dấy lên một làn sóng mỹ thực.

Rất nhiều người đều xem bộ phim phóng sự này vào đêm khuya sau đó đặt giao đồ ăn, cũng giống với hiện tượng của 《Trù Thần》 vào năm ngoái.

Bộ phim này còn ảnh hưởng đến nước ngoài, đều nổi tiếng ở khu vực u Mỹ.

Sức ảnh hưởng của bộ phim phóng sự này thật sự quá lớn, sau đó còn có rất nhiều chương trình thực tế về mỹ thực xuất hiện như măng mọc sau mưa.

Bây giờ, mỹ thực Trung Quốc đã bị 《Trù Thần》 của Lâm Bắc Phàm mở rộng đến toàn thế giới, vừa nói tới mỹ thực Trung Quốc người người đều khen ngợi, cộng thêm nền tảng quần chúng rộng khắp, bây giờ đẩy ra 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 tất nhiên hiệu quả sẽ càng huy hoàng hơn.

《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 được phát sóng vào lúc 7 giờ 45 phút tối thứ bảy, đúng khung giờ giải trí vàng của mọi người, mục đích là cơm tối, hoặc là khoảng thời gian sau cơm tối.

...

Tiểu Xuân là một người yêu thích mỹ thực, cũng được gọi là kẻ ăn hàng.

Chương trình mỹ thực của Tinh Quang cũng là tiếng lành đồn xa, không nói tới bộ phim truyền hình dài tập cấp hiện tượng 《Trù Thần》 đột nhiên xuất hiện vào năm ngoái, đã đẩy lên làn sóng mỹ thực trên toàn thế giới, bây giờ 《Trù Vương Tranh Bá》 được phát sóng một tuần một lần, còn có mỹ thực ngẫu nhiên xuất hiện trong phim truyền hình điện ảnh, đều khiến người ta lưu luyến quên về.

Tuy tuyên truyền là một bộ phim phóng sự mỹ thực, nhưng đồng chí Tiểu Xuân cũng không thêm đề ý.

Nghĩ rằng phim phóng sự thì không hay?

Nếu ghi chép lại vị quá trình vị Trù Thần kia làm đồ ăn, nhìn thôi cũng có thể ăn với cơm, tỉ suất người xem chắc chắn sẽ bùng nổ!

Nhưng đây chỉ là một mơ ước tuyệt đẹp của nàng ta!

Tối hôm nay, nàng ta đã chuẩn bị kỹ càng, cố ý lùi lại giờ ăn cơm, sau đó làm đầy một bàn đồ ăn mà bản thân thích ăn, chỉ đợi đến khi bộ phim phóng sự này được phát sóng là ăn.

Nếu không xem xong lại thấy đói bụng, lại phải đi ăn, vậy chẳng phải rất đau khổ?

Ta còn giữ dáng người thế nào?

Cũng có rất nhiều người giữ suy nghĩ như vậy, tất cả mọi người nhớ rõ hiện tượng 《Trù Thần》 của năm ngoái, vậy thật quá kinh khủng. Cho nên đã chuẩn bị kỹ càng từ sớm, tự chuẩn bị đồ ăn hoặc là chọn giao hàng, vừa xem vừa ăn.

Lúc này, 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 còn chưa phát sóng, nhưng tỉ suất người xem đã được hơn 3%!

Theo âm nhạc nhẹ nhàng êm dịu vang lên ở trong tivi, một bức tranh thủy mặc màu hồng xuất hiện, chương trình bắt đầu.

Chương 696: Phát sóng 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 !

“Trung Quốc có được cảnh quan thiên nhiên phong phú nhất trên thế giới, cao nguyên, núi rừng, hồ nước, đường ven biển. Khoảng cách địa lý này đã góp phần hình thành và bảo tồn các giống loài, bất kỳ một quốc gia nào cũng không có nhiều nguyên vật liệu nấu ăn tiềm tàng như vậy.”

“Để lấy được món quà do tự nhiên ban tặng, mọi người thu thập, lục tìm, đào bới, đánh bắt. Xuyên qua bốn mùa, tập phim này sẽ tái hiện câu chuyện của con người và tự nhiên đằng sau mỗi một món ngon...”

Một đoạn lời thuyết minh tràn ngập tình cảm, dẫn theo đám người đi vào thế giới mỹ thực mới.

Chủ đề của tập thứ nhất là 《Quà tặng tự nhiên》 .

Lựa chọn sử dụng cuộc sống ở trong Trung Quốc hoàn toàn khác biệt về hoàn cảnh địa lý trong đó còn đại diện cả tính cá nhân, gia đình cùng quần thể làm nhân vật chính của câu chuyện, cũng bởi vì môi trường tự nhiên có sự khác biệt to lớn dẫn đến thói quen ẩm thực hoàn toàn khác biệt cùng với lối sống làm bối cảnh của câu chuyện, cho thấy thiên nhiên đã ban tặng thức ăn cho người Trung Quốc theo những cách thức khác biệt như thế nào.

Chúng ta làm thế nào để ở chung hài hòa với tự nhiên, từ đó hiểu rõ câu chuyện thu hoạch đồ ăn bằng nhiều cách khác nhau trong cách sống dân gian được truyền từ đời này sang đời khác.

Thế nhưng, những khán giả như Tiểu Xuân chủ yếu vẫn chú ý đến mỹ thực hơn.

Sau đó thấy được loại nguyên liệu nấu ăn thứ nhất, ở trong truyền thuyết Shangri-La, một loại thực phẩm như tinh linh – nấm thông.

“Nấm thông, một loại nấm dùng làm đồ ăn rất quý giá, loại nấm này chỉ sống được trong những vùng núi cao hơn mặt nước biển còn chưa bị ô nhiễm...”

“Nấm thông là quý tộc trong giới nấm dại, trong nhà hàng ở thành phố lớn, giá cả của một phần nấm thông nướng than có thể đạt tới 1600 nguyên...”

“Mùi hương của nấm thông rất nồng đậm, chỉ cần nướng qua một chút, sẽ bị tác dụng nhiệt ép ra một loại khoáng chất. Điều này khiến người rời xa tự nhiên, coi thứ này như trân bảo...”

Nhìn miếng nấm thông đang được nướng ở trong tivi, chất béo trào ra cùng hương thơm, nghe lời thuyết minh hương vị mê người kia, Tiểu Xuân nhìn đến nước miếng chảy xuống ào ào ào.

“Rất muốn mua một cây nấm thông để thử một lần, dùng để cơm chiên chắc chắn sẽ rất thơm!”

Kết quả hình ảnh thay đổi một cái, chuyển sang giới thiệu tình cảnh các thôn dân Jidicun của Shangri-La thu thập nấm thông.

3 giờ sáng, tất cả những người có thể lên vùng cao ở trong thôn đều đã đi ra cửa tìm kiếm loại nấm thần kỳ này, cả thôn biến thành một cái thôn trống rỗng.

“Nếu không tìm ra được, người khác đều đi trước ta, ta sẽ không tìm được gì hết, người khác sẽ nhổ hết toàn bộ số nấm thông...”

Vốn hình ảnh mỹ thực bị chuyển đi, khiến Tiểu Xuân cảm thấy không hài lòng, nàng ta đang chuẩn bị ăn.

Nhưng khi nghe thấy những lời nói xót xa của Trác Mãn ở trong tivi, còn có một nụ cười khổ kia, trong lòng nàng ta mơ hồ thấy hơi xúc động, thế là tiếp tục xem nữa.

Trong tivi, hai mẫu nữ Trác Mã đi vào núi lớn tìm kiếm nấm thông.

“Xuyên qua thôn trang, hai mẫu nữ phải đi bộ 20 km vào trong rừng rậm nguyên thủy...”

“Dù là thôn dân đã quen thuộc với rừng rậm, tìm kiếm nấm thông cũng là một công việc dựa vào vận khí. Những nấm thông có phẩm chất cao đều giấu ở dưới tầng đất, mẫu thân tìm kiếm hỏ nấm vừa tự tay chôn vào hai

ngày trước. Trong lớp đất mùn cát. Thật sự có nấm thông vừa mới mọc. Đáng tiếc năm nay không đủ nước mưa, nấm thông quá nhỏ...”

“Mẫu thân không quan tâm đến sức khỏe của mình, chỉ cố đi tìm nấm thông, ta chỉ hơi lo lắng, có một ngày nàng choáng váng ngã ở trên núi. Dù sao nàng cũng đã lớn tuổi...”

Nghe lời thuyết minh ở trong chương trình, nhìn hình ảnh đi tìm nấm thông, sự xót xa của hai mẫu nữ đi tìm nấm thông lại hiện ra trước mắt mọi người.

Chỉ vì một chút nấm thông, lại phải trèo non lội suối đi 20 km...

Nấm thông đều ẩn giấu ở trong đất, còn phải tự đào ra, rất tốn sức lực...

Mẫu thân của Trác Mã đã cao tuổi, còn phải đi theo làm những chuyện này...

Trác Mã lo lắng mẫu thân của mình ngã ở trên núi...

Rõ ràng đều là hình ảnh thông thường, chưa hề có hình ảnh cảm động nào, chỉ với lời thuyết minh đơn giản, nhưng Tiểu Xuân nghĩ đến nhà của mình, nghĩ đến phụ mẫu của mình, trước kia khi còn bé vì muốn nàng ta được ăn ngon, thường xuyên đi sớm về trễ, mái tóc bạc trắng.

Bây giờ nghĩ lại, xót xa biết bao.

Đôi mắt Tiểu Xuân lập tức đỏ hồng: “Cũng chỉ vì cuộc sống, khó khăn biết bao...”

Nàng ta nhớ tới trong tủ lạnh còn có một hộp mứt hoa quả do mẫu thân gửi đến, đều do mẫu thân tự tay ướp, ngày thường ghét bỏ nó quê mùa không muốn ăn, bây giờ lại có sự xúc động muốn ăn.

Thế là, nàng ta lập tức lao tới tủ lạnh lấy món mứt hoa quả được đậy kín ra.

Tiếp theo, trong chương trình lại giới thiệu cách làm một loại nấm thông khác, đó là nấm thông cắt lát chiên dầu.

Mặc dù chỉ là cách làm đơn giản, nhưng nhìn lát nấm thông cùng với bơ được cho vào trong nồi gốm đen sinh ra phản ứng hoá học kỳ diệu, tiếng dầu nổ xèo xèo vang lên, dường như hương thơm có thể xuyên qua màn hình bay vào mũi, trong tâm lý tràn đầy cảm giác hạnh phúc...

Thế nhưng, hạnh phúc luôn ngắn ngủi.

Trong chương trình bắt đầu giới thiệu giá trị buôn bán của nấm thông.

“Trước kia người dân tộc Tạng đều không thích ăn nấm thông, chê mùi vị của nó kỳ quái, lúc đầu nấm thông cũng chỉ có giá mấy đồng tiền một cân. Thế nhưng trong mấy năm qua, giá trị của nấm thông tăng lên, một mùa hè có thể thu nhập hơn vạn nguyên, khiến những người dân du mục trở nên rất vất vả trong mùa mưa...”

“Việc thu mua nấm thông tuân thủ nghiêm ngặt về chế độ cấp bậc, 48 cấp bậc khác biệt, được phân chia nghiêm ngặt ngay từ nơi sản xuất...”

“Thời hạn giữ tươi nấm thông là ba ngày, các thương nhân phải dùng tốc độ nhanh nhất tiến hành chế biến nấm thông thật tinh xảo. Cứ vậy giá thu mua nấm thông ở nơi sản xuất là 80 nguyên, sau sáu tiếng, nó sẽ lấy giá 700 nguyên xuất hiện trong siêu thị Tokyo...”

Đủ loại giới thiệu, khiến mấy ngàn vạn khán giả cả nước đều thấy được giá trị ẩm thực và giá trị thương nghiệp của nấm thông, cũng nhin không được muốn ăn.

Nấm thông có hương vị đậm đà, được các thực khách khen ngợi.

Nấm thông có lợi nhuận siêu cao, được các thương gia ưu ái.

Nhưng đằng sau việc theo đuổi mỹ vị cùng lợi nhuận, thường báo trước sự tàn khốc.

“Trác Mã chen trong đám người, buổi sáng nhật được nấm thông phẩm chất bình thường, trong lòng nàng rất lo lắng...”

“Một ngày trôi qua, Trác Mã cùng mẫu thân đi trên đường núi suốt 11 tiếng, nhưng đổi được rất ít tiền. Bỏ lỡ một tháng mùa mưa, nấm thông sẽ biến

mắt không còn thấy bóng dáng tăm hơi nữa. Người cả nhà chờ mong ngày mai sẽ có vận khí tốt hơn...”

...

Vì tìm kiếm nấm thông, vì kiếm sống, người Tây Tạng đi sớm về trễ, bất chấp nguy hiểm đi lên núi để thu thập.

Cuối cùng số tiền kiếm được, đối với người trong thành phố đây chỉ là mức lương bình thường.

Nhưng đây đã là thu nhập mà cả nhà Trác Mã hài lòng nhất.

Một bên là giá cả nấm thông cao đến quá đáng, một bên lại là thu nhập thấp miễn cưỡng có thể nuôi sống gia đình, thể hiện sự chênh lệch đẫm máu của thành phố và quê hương ở trước mặt mọi người.

Tiểu Xuân lâm bảm: “Thoạt nhìn là ‘Quà tặng tự nhiên’, tại sao ta lại cảm thấy, càng giống ‘Cuộc sống không dễ’ hơn?”

Thế nhưng, dù cho cuộc sống gian khổ, các thôn dân phải sống dựa vào núi để kiếm đồ ăn thức uống lại vẫn biết ơn món quà của tự nhiên, tuân thủ quy tắc của núi rừng. Nếu không có một một món quà này, có lẽ cuộc sống của bọn họ sẽ càng thêm khó khăn.

Chương 697: Hiện tượng Đầu lưỡi!

Tiếp đó, trong tập này lại đẩy ra bốn loại nguyên liệu nấu ăn chính.

Măng mùa đông Chiết Giang!

Chân giò hun khói Nặc Đặng!

Ngó sen Hồ Bắc!

Cá Đông Bắc!

Cùng với mỹ vị được làm ra từ những nguyên liệu nấu ăn này: Măng mùa đông om dầu, canh đậu hũ măng mùa đông với dưa muối, đồ sấy phiêu

hương ướp soạt tươi, canh xương sườn củ sen, ngó sen kho muối tiêu, ngó sen xào chua cay, đầu cá kho tộ chua cay, canh cá chua, cá sóc, cá hầm cách thủy, chân giò hun khói Nặc Đặng, cá lạng kho tộ, bún ốc, cá ao nướng tỏi...

Tuy đây đều là đồ ăn thường ngày, nhưng trời nam đất bắc không chỗ nào không có, khán giả ngồi xem trước tivi chảy nước miếng, cứ như đều là mỹ thực đã từng được nếm ở quê hương, tồn tại ở nơi sâu nhất trong trí nhớ cứ nhớ mãi không quên.

Đồng thời, thông qua những mỹ vị này, mọi người đều nhìn thấy sự gian khổ của mọi người ẩn giấu sau lưng mỹ thực.

Cũng như câu nói cuối cùng của phim phóng sự: “Hôm nay, chúng ta có quyền rời xa tự nhiên, được hưởng thụ thức ăn ngon, chúng ta nên biết ơn những người đã làm nên bàn đồ ăn ngon nhờ sức lao động và trí tuệ.”

Sau một tiếng ngắn ngủi, tập đầu tiên của 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 kết thúc.

“Thật sự quá hay, ta phải giới thiệu nó cho phụ mẫu của ta, ta tin tưởng bọn họ chắc chắn rất ưa thích! Món măng mùa đông om dầu cùng canh cá chua còn là tuyệt chiêu sở trường của bọn họ...” Tiểu Xuân lập tức cảm điện thoại lên gọi về nhà.

Kết quả lại nhận được trả lời, đúng lúc phụ mẫu của nàng ta vừa xem hết, trên bàn đang bày canh cá chua còn có canh củ sen...

Tiểu Xuân dở khóc dở cười, cảm giác mình bận rộn vô ích, phụ mẫu còn hưởng thụ hơn cả mình.

Cùng lúc đó, các bài post nhanh chóng tăng lên trên Weibo, trên các diễn đàn lớn, trên trang web chính thức của Tinh Quang.

“Bộ phim phóng sự mỹ thực này thực sự quá hay, vốn ta còn tưởng sẽ rất nặng nề, không ngờ càng xem càng muốn ăn! Nhất là món bún ốc quê hương, rất lâu rồi không được ăn!”

“Ta vẫn cảm thấy món măng mùa đông om dầu là ngon nhất, năm nào nhà ta cũng làm!”

“Vẫn nên ăn cá đi, nhìn thấy chủng loại cá phong phú như vậy, vừa ngon miệng vừa dinh dưỡng!”

“Đúng lúc nhà ta có một miếng chân giò hun khói Nặc Đặng, bị ta cắt thành miếng xào lăn, rất là thơm!”

“Vẫn là món canh củ sen của quê nhà ta thơm nhất!”

“Bây giờ ta cũng thấy hơi nhớ nhà, hương vị quê hương!”

“Chỉ một tiếng không hề đủ!”

...

Mọi người không ngừng tranh luận, rồi rít đề cử mỹ thực nhà mình, cảm thấy mỹ thực của quê hương mình mới là tốt nhất.

Bây giờ vẫn còn sớm, còn chưa đến chín giờ tối, vì vậy rất nhiều người lựa chọn đi ăn một bữa, dựa theo thực đơn trong 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 để tiến hành chọn món ăn, hiện tượng mỹ thực lại một lần nữa xuất hiện.

Nội bộ Tỉnh Quang cũng đang thống kê số liệu.

Tỉ suất người xem trong lúc phát sóng 3.10%, tỉ suất người xem bình quân 3.77%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 4.23%!

Một thành tích không thể nói là không ưu tú!

Thế nhưng, mọi người cảm thấy vẫn còn tiềm năng rất lớn để khai thác.

Nhìn các đồng nghiệp xung quanh là biết, đều chạy đến căn tin tìm đồ ăn.

Bên trong trang viên Tỉnh Quang.

“Nữ Vương đại nhân, bây giờ trên mạng đang có phản ứng rất mạnh mẽ, hy vọng chúng ta có thể phát lại 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》.” Võ Thiên Mị cười nói.

“Không phải điều này cũng nằm trong dự đoán của chúng ta sao?” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười: “Lúc trước chính chúng ta nhìn thấy cũng nhin không được, huống chi những người khác? Trước tiên cứ mặc kệ bọn họ, chờ đến lúc bọn họ khát vọng mãnh liệt nhất, chúng ta lại thuận thế đẩy ra.”

Không gian không phải thương nhân, hai nàng nhìn nhau cười một tiếng.

“Lão công, xong chưa? Ta đói bụng...” Bạch Thanh Tuyết đột nhiên gọi với vào trong phòng bếp, giọng nói rất tội nghiệp.

“Được rồi, đồ ăn lên bàn!” Lâm Bắc Phàm bê một nồi canh đi ra.

“Tiểu nam nhân ta tới giúp chàng!” Võ Thiên Mị kêu lên, nhanh chóng chạy vào phòng bếp.

“Ta cũng đến!” Bạch Thanh Tuyết cũng chạy vào.

Chỉ trong chốc lát, trên mặt bàn bày đầy các món ăn ngon: Chân giò hun khói Nặc Đặng xào nấm thông, canh cá chua, canh củ sen, măng mùa đông om dầu... Phần lớn đều là những món ăn trong 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》.

Vừa mới xem hết Đầu lưỡi, kết quả thức ăn trong đó đã được dọn lên bàn, hơn nữa còn là lão công có trù nghệ cao siêu đích thân nấu nướng cho các nàng, trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc.

“Lão công chàng thật tốt!” Bạch Thanh Tuyết si ngốc nói.

“Các nàng đều là lão bà tốt của ta, ta không đối xử tốt với các nàng, còn có thể đối xử tốt với ai? Dù các nàng muốn ngồi sao trên trời, ta cũng hái xuống cho các nàng!” Lâm Bắc Phàm cung chiêu nói.

“Vậy bây giờ ta muốn ngồi sao trên trời!” Võ Thiên Mị ngạo kiều nói.

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngác một lúc, sau đó yên lặng móc ra một viên thiên thạch nhỏ nhắn xinh đẹp: “Cho nàng cái này, hôm qua vừa mới hái xuống từ trên trời, tuyệt đối tươi mới.”

Võ Thiên Mị: “...”

Ngày hôm sau, Đầu lưỡi dấy lên hiện tượng mỹ thực.

Đi làm đến trường, trong cuộc sống ngày thường mọi người bàn tán nhiều nhất chính là mỹ vị ở trong Đầu lưỡi, lúc chọn mua món ăn đều sẽ chọn nguyên liệu nấu ăn ở trong Đầu lưỡi trước tiên, điều này dẫn đến củ sen, măng mùa đông, các loại cá đều nhanh chóng tiêu thụ hết sạch.

Rất nhiều thương gia cũng khôn khéo, nhân cơ hội nâng giá, nâng giá lên 50%, vẫn có người mua.

Nhất là nấm thông có sản lượng tương đối ít giá cả cũng trực tiếp tăng gấp bội, vẫn cung không đủ cầu.

“Lần đầu tiên phát hiện nguyên liệu nấu ăn là nấm thông này, dùng để xào rau thật sự ăn quá ngon!”

“Thế nhưng siêu thị của chúng ta không bán!”

“Không nhìn thấy trên chương trình đã nói sao, phần lớn đều được vận chuyển về Nhật Bản, Nhật Bản đặc biệt thích ăn thứ này, nghĩ rằng rất dinh dưỡng!”

“Chính chúng ta còn không đủ nấm thông để ăn, tại sao phải bán cho Nhật Bản?”

“Đúng thế, thỏa mãn nhu cầu trong nước trước đã rồi lại nói sau!”

...

Chân giò hun khói Nặc Đặng cũng bán rất chạy, ngày hôm sau nơi sản xuất chân giò hun khói Nặc Đặng liên tục nhận được hơn ngàn đơn đặt hàng, trực tiếp đặt hết lượng chân giò hun khói của năm nay, muốn bán cũng không thể bán nữa.

Đã có thể thấy được chút ít hiệu ứng của Đầu lười!

Bên này Lâm Bắc Phàm cũng nhận được sự ảnh hưởng của Đầu lười.

Tần lão gọi điện thoại đến: “Lâm tiểu tử nhanh tới đây, bây giờ chỉ đợi người đến xào rau thôi.”

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngàng: “Không phải hôm qua vừa mới tụ tập sao, sao hôm nay lại tới nữa?”

“Hôm qua là hôm qua, bây giờ là bây giờ! Tối qua Đầu lười vừa mới phát sóng, mấy lão đầu chúng ta xem đến mức chảy nước bọt cả đêm, đây là do người hại, vì vậy người nhất định phải đến giải quyết!”

“Cái nồi này của lão không có chút trình độ nào, như vậy cũng có thể trách ta được?”

“Không trách người còn có thể trách ai?”

“Thế nhưng tối qua ta vừa mới ăn những món này rồi...”

“Người cũng không thể có tức phụ quên bạn bè, chúng ta còn đang đói bụng đây. Hiện tại nguyên liệu nấu ăn đã chuẩn bị xong, còn thiếu mỗi đại Trù Thần là người thôi, nhanh đến đây!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm ngồi lên xe RV, vội vàng chạy tới.

Bởi vì phản ứng của khán giả rất mạnh mẽ, để đáp lại yêu cầu của khán giả, 《Trung Hoa Trên Đầu Lười》 sẽ được phát sóng lại cùng một khung giờ vào ngày thứ hai.

Buổi tối cùng ngày, Đầu lười có tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.03%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 5.56%!

Cấp hiện tượng, không thể nghi ngờ!

Chương 698: Thế đầu lười nổi tiếng!

Bây giờ là thời đại internet, thứ gì vừa mới nổi tiếng sẽ có rất nhiều người theo phong trào.

Ví dụ như những video ngắn trên TikTok Kwai, chỉ cần có một video ngắn hot lên, không đến thời gian một ngày sẽ xuất hiện hơn mười cái bắt chước theo phong trào, khiến người ta thấy cũng không kịp nhìn, hoa cả mắt.

Vì vậy, “Thế đầu lười” lập tức nổi tiếng, còn dẫn tới rất nhiều người bắt chước.

Rõ ràng chỉ là một cách thuyết minh rất đơn giản, khoác lên thế đầu lười, lại trở nên khác biệt, tràn ngập kiểu thú vị khác lạ.

“Hạt dưa, chắc chắn là kết tinh tình yêu của mặt trời và hoa hướng dương, răng môi cùng ngón tay phối hợp ăn ý, khiến hạt dưa ấm áp và nhiệt huyết này lập tức tách ra rồi vỡ nát, chỉ để lại hương thơm mộc mạc và lớp vỏ rỗng tuếch...”

Chỉ với một đoạn văn ấm áp như vậy, người có thể nghĩ đến sẽ cắn hạt dưa không?

“Ánh nắng sáng ngời dùng cách thức thông suốt nhất, giao lưu với thịt cá tươi non, đây là ước hẹn của trời cao và biển khơi.”

Chỉ với một câu thần thánh này, người có thể nghĩ đến là phơi cá khô không?

“Nước tương đặc và thơm nồng nàn làm dịu đi cảm giác đậm đặc và nhạt nhẽo của khoai tây nghiền, đậu nành trong veo cộng thêm hạt ngô mềm mại ẩm ướt, món ngon dân dã này chứa đựng cảm xúc không muốn xa rời của người dân vùng núi Appalachia với mỹ thực phương nam...”

Chỉ với cách miêu tả món khoai tây này, có phải lập tức cảm thấy cao đại thượng hơn hay không?

Trong đó, thứ làm người ta chú ý nhất là một video bắt chước 《Trung Hoa Trên Đầu Lười • Mỹ ăn liền》 .

“Hải Điển ở Kinh Đô, gió mùa ẩm thấp của Thái Bình Dương thổi tới, học bá đang phát triển rầm rộ, lại đến mùa bận rộn nhất của sinh viên đại học – mùa thi. Một bữa sáng mang tới lượng đường lớn, có thể duy trì lượng đường sucroza cần thiết cho cơ thể sau khi ôn tập nặng nhọc...”

“Mì khô thịt kho, cho vào miệng trơn trượt mềm mịn, hương vị đậm đà; mì dưa chua lão Đan, cảm giác thoải mái giòn rụm, hương vị chua cay, là món ăn giữ nhà thiết yếu trong phòng ngủ của sinh viên đại học...”

“Củ kỷ Ninh Hạ một tiền, cam thảo Tân Cương hai tiền, hoa hồng Vân Nam một tiền, thêm nước sôi 94 độ, để tỏa ra hương thơm, giải phóng ra vị chua, không chỉ khiến chất mì càng thêm tinh tế mềm mịn, còn có thể khiến nước canh tươi ngon hơn, liên tục khuấy đều, chế biến thành nước canh mỹ vị...”

...

Video này vừa được đăng lên đã rất hot trên mạng.

Bởi vì hần ta bắt chước cách giải thích thần kỳ của đầu lưỡi, được dân mạng bình luận là rất “tinh túy trên đầu lưỡi”.

Độ nổi tiếng của 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 đã hấp dẫn sự chú ý của khán giả nước ngoài, khi bọn họ biết đây là chương trình mỹ thực do Tinh Quang đẩy ra, lập tức không nhận được, rồi rít kêu gào muốn nhập về.

Lúc trước 《Trù Thân》 đã mở ra vị giác của bọn họ, bây giờ ký ức vẫn còn mới mẻ.

Bây giờ bữa tiệc mỹ thực lại lần nữa xuất hiện, sao bọn họ có thể nhận được?

“Mạnh mẽ yêu cầu ABC nhanh chóng nhập 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》, dạ dày của ta đã sớm không chịu đựng nổi!”

“Nhìn xem nổi tiếng ở Trung Quốc như vậy, chắc chắn đây là một bộ phim phóng sự mỹ thực rất tốt!”

“Bạn bè Trung Quốc thật sự quá hạnh phúc, mỗi lần đều được xem mỹ thực trước tiên! Vì sao lần nào chúng ta cũng là cuối cùng?”

“Dù sao cũng là chương trình của người ta, người muốn nhanh cũng không nhanh nổi!”

“Bọn họ không chỉ được xem, còn được ăn đấy!”

...

Các đài truyền hình quốc gia lập tức hành động, rồi rít liên hệ với Tinh Quang, hy vọng có thể nhập vào bộ phim phóng sự này.

Vốn bọn họ còn muốn quan sát, xem mức độ được hoan nghênh của Đầu Lưỡi, có thị trường ở nước mình hay không. Bây giờ cũng thấy rất ổn.

Lúc này không ra tay, còn chờ đến khi nào?

Ngày thường Tinh Quang cũng có hợp tác với những đài truyền hình này, vì vậy nhanh chóng bàn xong điều kiện.

Đầu lưỡi bắt đầu phát sóng ngày thứ tư, 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 đã được phát sóng ở trên đài truyền hình các quốc gia khác, tiếng vang rất mạnh mẽ.

Chỉ trong một tiếng ngắn ngủi, lại truyền bá mười món ngon của Trung Quốc, đều là những món ăn mà lúc trước bọn họ chưa từng thấy, đám người nước ngoài này cũng nhìn đến chảy nước bọt.

“Trung Quốc thật sự có rất nhiều mỹ thực, phong phú rộng lớn, một nguyên liệu nấu ăn lại có thể làm ra nhiều chủng loại như vậy!”

“Đúng vậy, lại nhìn món ăn của chúng ta đi, tới tới lui lui chỉ có mấy món kia, không chỉ ăn chán, hơn nữa còn nhìn chán!”

“Không ngờ dân gian còn có nhiều cao thủ trù nghệ như vậy, mỗi một người đều là Trù Thần!”

“Sống ở một quốc gia mỹ thực như vậy, bạn bè Trung Quốc thật sự quá hạnh phúc!”

“Ta rất muốn ăn tất cả những món ở trong phim phóng sự... Không biết phó người Hoa của chúng ta có hay không? Không biết khách sạn Long Môn mới mở có hay không? Đây chính là vùng đất của Trù Thần!”

...

Khán giả Trung Quốc xem mỹ thực, cùng với gia đình và phong tục đăng sau mỹ thực.

Thế nhưng, khán giả nước ngoài chỉ đơn thuần xem mỹ thực.

Từng món mới mẻ được ra lò, món ăn nóng hổi, nhìn thấy khiến bọn họ thèm ăn hơn nhiều, ngon miệng hơn nhiều.

Có rất nhiều người đời kế hoạch du lịch năm nay thành Trung Quốc.

Còn có người lập chí: “Ta quyết định, ta muốn đến Trung Quốc ăn hết mỹ thực Trung Quốc!”

Lập tức có người cười nhạo hấn ta: “Đừng mơ mộng hão huyền, ta có một người bạn cũng nói lời lẽ hào khí như ngươi. Đã qua một năm, nghe nói bây giờ vẫn chưa ra khỏi một cái tỉnh đấy.”

Lại có người bổ sung: “Trung Quốc thật sự có rất nhiều mỹ thực, dù chỉ là một thị trấn nho nhỏ cũng có đến mấy loại. Chỉ sợ hấn ăn một vòng, đúng lúc quay về gặp thượng đế.”

“Nếu là ta, ta không muốn đi gặp thượng đế, ta bằng lòng ở lại Trung Quốc cả đời!”

...

Trong chớp mắt, đã qua một tuần.

Tập hai của Đầu lưỡi mà mọi người mong ngóng trông chờ đã xuất hiện vô cùng long trọng.

Chủ đề của tập hai là 《Câu chuyện món chính》, kể lại những món ăn chính thường ngày của người Trung Quốc, ví dụ như bánh bao, sủi cảo, mì sợi là những món ăn quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, cùng với mối quan hệ đằng sau món chính.

Một tập này, lại một lần đẩy lên làn sóng tỉ suất người xem.

Tỉ suất người xem lúc phát sóng đã đạt đến 4.01%, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 4.96%, tỉ suất người xem cao nhất 6.11%!

Hiện tượng Đầu lưỡi lại một lần nữa nổ ra, bắt đầu từ đêm đó, lượng tiêu thụ của những món ăn chính này nhanh chóng tăng lên!

Rất nhiều người bình thường không thích ăn bánh bao, đều mua hai cái để nếm thử, hương vị cũng khá được!

Bình thường thích ăn, vậy càng ăn nhiều hơn!

Loại hiện tượng này xuất hiện ở trong nước còn tốt, dù sao tiện tay cũng có thể mua được, bất cứ lúc nào cũng có thể ăn được.

Nhưng ở nước ngoài thì thảm rồi, dù mỹ thực Trung Quốc được hoan nghênh như thế nào, cũng không thể phổ biến ở mỗi một con phố, có đôi khi trong vùng có một nhà hàng Trung Quốc đã coi như tốt lắm.

Thế là, những nhà hàng Trung Quốc này bị người nước ngoài lần lượt ủa tới lấp đầy.

Còn có người hơn nửa đêm chạy đến phố người Hoa, gọi món ăn dựa theo chương trình trên tivi.

Lão bản rất khó xử: “Thật xin lỗi, chúng ta không có những món này...”

Người nước ngoài bùng nổ, vô cùng kích động: “Sao lại không có? Không phải đây là nhà hàng Trung Quốc sao, những cái này không phải đồ ăn Trung Quốc sao? Sao chỗ người lại không có? Chẳng lẽ đây là một nhà hàng Trung Quốc giả?”

Lão bản càng lúng túng hơn: “Như món bánh bao này, ngày thường chỉ cung cấp vào bữa sáng! Chúng ta buôn bán vào buổi đêm, chỉ bán món chính cùng đồ ăn khuya, không làm bánh bao...”

Nhưng người nước ngoài không hiểu được khác nhau ở chỗ nào, chỉ có thể tâm không cam tình không nguyện rời đi.

Kết quả tìm khắp cả phố người Hoa suốt một buổi tối, cũng không tìm được một cái bánh bao nào.

Chương 699: Thăm đoàn làm phim 《Dying to Survive》 !

Ở bên này, Lâm Bắc Phàm lại lần nữa chịu sự quấy rầy của Đầu lười.

Lão Trù Thần gọi điện thoại tới: “Tiểu tử, sau khi xem hết 《Trung Hoa Trên Đầu Lười》 , mấy người chúng ta suy nghĩ sẽ đi du lịch khắp các vùng đất của Trung Quốc, tìm kiếm mỹ thực giấu sâu trong núi lớn, trong biển sâu, trong rừng, người có đi không?”

Lâm Bắc Phàm hơi ngạc nhiên, mấy lão đầu này càng ngày càng phóng túng.

Tự làm ra ăn vẫn chưa đủ, còn muốn trèo non lội suối đi tìm mỹ thực, còn điên cuồng hơn cả người trẻ tuổi. Cũng do sức khỏe của đám lão đầu quá tốt, quá thừa tinh lực, lại còn vừa có thời gian vừa có tiền, không có chỗ trút ra mới dám hành hạ như thế.

Nói thật, già rồi còn có thể sống thành dáng vẻ của bọn họ, cũng đã thỏa mãn.

“Gần đây khá nhiều việc, ta không đi được, nhưng các lão phải nhớ mang một ít về!”

Nếu là mấy tháng trước, Lâm Bắc Phàm chắc chắn không kiềm chế được sự xúc động trong lòng, đi theo cùng.

Nhưng từ sau khi hắn có thể hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân, mỗi một nơi trên thế giới đều bị hắn đi qua một lượt, mỹ thực mỹ tửu ở các nơi

trên thế giới đều bị hấn vơ vét, vì vậy không còn tâm tư đi nữa.

“Tiểu tử, ngươi lại còn có chuyện để làm?”

Lâm Bắc Phàm nghe xong cũng không vui: “Tại sao không có? Ta rất bận rộn có được không? Vậy đi, bái bai!”

Tạm thời không nhắc đến 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 đang hot, trải qua ba tháng chuẩn bị và ghi hình, cuối cùng chương trình giải trí cấp hiện tượng 《Sing!China》 kỳ thứ hai đã phát sóng long trọng trong sự mong chờ của mọi người.

Kéo dài hiệu quả tỉ suất người xem của mùa thứ nhất, thậm chí càng vượt trội hơn.

Tỉ suất người xem phát sóng trực tiếp đạt tới hơn 4%, tỉ suất người xem bình quân 5.01%, tỉ suất người xem cao nhất đã gần 6%!

Đây là một sân khấu theo đuổi âm nhạc!

Đây là một sân khấu thực hiện ước mơ!

Đây là một sân khấu tha thiết ước mơ!

Trong năm ngoái, một sân khấu này đã lãng xê được mấy vị học viên nổi tiếng.

Trong đó nổi bật nhất là học viên tứ cường, đến bây giờ vẫn rất nổi tiếng, danh tiếng đuổi sát minh tinh hạng nhất, tham gia đủ loại chương trình, còn mở cả concert, càng ngày càng nổi tiếng.

Dù kém hơn học viên tứ cường, một vài học viên khác cũng vì điểm đặc sắc của mình mà nổi tiếng.

Vì vậy năm nay có rất nhiều học viên tài năng đến tham gia Sing! China.

Vừa có âm thanh đã nổi tiếng!

Rầm rộ kéo dài!

Dương Tử Nhi bận rộn, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm liền tố cáo.

“Đều tại chàng, hại ta bận rộn như vậy, cũng không đến giúp ta một chút!”
Dương Tử Nhi thở hắt nói.

Lâm Bắc Phàm uất ức nói: “Sao ta lại không giúp nàng chứ? Nàng xem ta biết nàng vất vả, mang rất nhiều đồ đến cho nàng!”

Lâm Bắc Phàm để lộ ra mấy chai mỹ tửu, đều là thứ Dương Tử Nhi thích uống nhất.

Dương Tử Nhi mặt mày hớn hờ, cướp đồ tới, liếc mắt đưa tình: “Coi như chàng biết điều!”

Lâm Bắc Phàm kích động, nhỏ giọng nói: “Chúng ta chuyển sang chỗ khác uống đi, dùng cách nàng thích nhất!”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Tử Nhi lập tức đỏ bừng, hung dữ nói: “Cách ta thích gì hả? Rõ ràng là chàng ép buộc ta!”

“Đều trách ta, đều trách ta...” Lâm Bắc Phàm giơ tay đầu hàng: “Dương Tử Nhi xinh xắn đáng yêu của ta bị ta bắt nạt, nàng là vô tội nhất, nàng là người bị hại...”

“Biết thì tốt!” Dương Tử Nhi đắc ý, hai tay ôm chặt chai rượu, khuôn mặt đỏ bừng nói: “Nhanh dẫn ta đi, chúng ta đi uống rượu. Đừng để người khác phát hiện, chàng đánh yểm trợ, ta đi theo sau!”

Lâm Bắc Phàm giơ tay ra dấu OK: “Không thành vấn đề! Ta không muốn để ai phát hiện thì ai cũng không phát hiện ra!”

Thế là, hai người lén lút chuồn đi, hơi giống nam nữ yêu đương vụng trộm.

《Dying to Survive》 đã khởi quay hơn một tháng, dựa theo tiến độ qua một tháng nữa là đóng máy.

Tuy bộ phim này cũng là một trong chín bộ đại kịch của Tinh Quang, nhưng so với những phim truyền hình điện ảnh khác thì âm đậm hơn nhiều, không nổi tiếng quá nhiều, 《Chiến Lang》 cùng thời kỳ đã nổi tiếng đến nước ngoài, kết quả 《Dying to Survive》 vẫn không có tiếng tăm gì.

Khiêm tốn khởi quay, khiêm tốn quay phim, không có chút sóng gió nào.

Đạo diễn là một người mới, tên là Mục Dã, từng có kinh nghiệm quay rất nhiều phim ngắn, phong cách quay chụp khá thú vị, chú ý đến những góc nhỏ mà người khác đều không thấy, tầm nhìn vô cùng sắc bén.

Phần lớn diễn viên đều có kỹ năng diễn xuất chúng nhưng lại không có nhiều diễn viên nổi tiếng.

Người nổi tiếng nhất bên trong, sợ rằng là Vương Truyền Quân diễn vai Quan Cốc Thần Kỳ trong 《Chung Cư Tình Yêu》 .

Hắn ta đóng vai chính Lữ Thụ Ích, là một bệnh nhân mắc bệnh máu trắng.

Lúc Lâm Bắc Phàm nhìn thấy hắn ta cũng giật mình: “Ôi! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không tin người là Quan Cốc Thần Kỳ đẹp trai như ánh nắng ở trong 《Chung Cư Tình Yêu》 !”

Vương Truyền Quân trước mắt đâu có dáng vẻ của Quan Cốc Thần Kỳ?

Khuôn mặt gầy gò mất đi dáng vẻ vốn có, đôi mắt vừa đen vừa lơ lơ, như người mấy ngày không ngủ. Tóc vừa dài vừa lồi thoi, thoạt nhìn không được chăm sóc, thật sự giống như một bệnh nhân mắc bệnh nguy kịch.

Lâm Bắc Phàm nhận ra, đây chắc chắn không phải do trang điểm.

“Lâm tiên sinh đến, nhanh ngồi đi! Ngồi đi!”

Ở trong đoàn làm phim buồn bực cả một tháng, cuối cùng đã nhìn thấy một người quen, hơn nữa còn là quý nhân đưa hắn ta vào giới, Vương Truyền Quân rất vui vẻ, lập tức chuyển ghế tới, tuy giọng nói nghe có vẻ yếu ớt.

“Không phải chỉ là một bộ phim à? Sao lại tra tấn bản thân thành thế này?”
Lâm Bắc Phàm quan tâm hỏi.

“Không vậy không được...” Vương Truyền Quân lắc đầu: “Kỹ năng diễn của diễn viên trong đoàn làm phim đều quá tốt, trình độ của ta không theo kịp, sợ diễn không tốt, vì vậy chỉ có thể thông qua cách này để đến gần với hình tượng nhân vật, cũng dễ thành công...”

“Người sẽ là một diễn viên giỏi!” Lâm Bắc Phàm khen ngợi: “Nhớ lại hai năm trước, các người vì 《Chung Cư Tình Yêu》 cùng nhau gia nhập, bây giờ đều có phát triển, ta rất vui mừng!”

Tôn Nhất Châu diễn vai hoa hoa công tử Lữ Tử Kiêu có sự nghiệp thành công, cũng đã kết hôn.

Đặng Giai Giai diễn vai tiểu di mục Đường Du Du có kỹ năng diễn xuất chúng, đã tiến vào giới điện ảnh để phát triển.

Trần Xích Xích diễn vai Tăng Tiểu Hiền bởi vì phong cách khôi hài vượt bậc, bây giờ đã trở thành một minh tinh giải trí rất được hoan nghênh.

Trong đó nổi tiếng nhất là Lâu Nhất Tiêu diễn vai Hồ Nhất Phi, diễn vai cô bạn gái ngang tàng trong 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 đã nổi tiếng khắp nơi trên thế giới, còn đại diện cho nữ hán tử ở trong Running Brothers, danh tiếng lại lên một tầng nữa.

Bây giờ còn là vai nữ chính Cheon Song-yi trong phim 《Vì Sao Đưa Anh Đến》 ...

Độ nổi tiếng cả đường bay lên, sự nghiệp càng ngày càng tốt đẹp!

Ngay cả Vương Truyền Quân diễn vai Quan Cốc Thần Kỳ, bây giờ cũng đi theo con đường diễn xuất.

Tất cả mọi thứ đều thay đổi, tất cả mọi người đều trưởng thành, đều có sự nghiệp và sự phát triển của riêng mình, rất khó quay lại lúc ban đầu,

《Chung Cư Tình Yêu》 cần một kết cục, một kết cục viên mãn.

Còn có 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 , cũng cần kết thúc.

Chương 700: Thoát khỏi trái đất!

Lúc này, Somalia ở Châu Phi truyền đến tin tức tích cực.

Đoàn đại biểu Trung Quốc đã tới Somalia tiến hành chuyến viếng thăm hữu nghị, khảo sát hoàn cảnh đầu tư ở Somalia, sự phân bố tài nguyên, các công trình xây dựng và đủ loại tình hình khác, cuối cùng quyết định lên kế hoạch tổng quát đầu tư 500 ức Dollar trong vòng năm năm.

Mặt khác, sau khi dựng nước, đôi bên mở cửa thị trường.

Somalia hoan nghênh thương nhân Trung Quốc đến Somalia đầu tư, hoan nghênh khách du lịch, sản phẩm của Somalia cũng có thể thông qua “con đường tơ lụa trên biển” để tiến vào thị trường Trung Quốc rộng lớn.

Còn có một số điều kiện ẩn không công bố ra.

Ví dụ như Trung Quốc ủng hộ Somalia lập quốc ở Liên Hợp quốc, hợp pháp hóa chính quyền, trở thành một trong các nước thành viên.

Somalia cũng kiểm chế lực lượng của các nước đế quốc Mỹ ở Châu Phi, nếu có cần bộ đội Trung Quốc giữ gìn hòa bình, có thể cung cấp một số sự giúp đỡ cần thiết.

...

Đối với Somalia đây là một tin tức phấn chấn lòng người!

Bởi vì điều này có nghĩa bọn họ đã phá vỡ sự bao vây của đế quốc Mỹ, tìm ra một con đường phát triển!

Bám vào thị trường Trung Quốc rộng lớn, Somalia nho nhỏ nhất định có thể bay lên!

Lâm Bắc Phàm đoán, kế hoạch hợp tác 500 ức Dollar trong vòng năm năm này, sẽ mang đến cho Somalia lợi ích gấp mười lần trở lên!

Các phương diện xây dựng sẽ phát triển rất nhanh, Somalia sẽ tăng nhanh xây dựng Châu Phi thành một quốc gia cường đại!

Còn mở cửa thị trường hai bên, đối với Somalia lại càng có lợi hơn!

Bởi vì Somalia thật sự có rất nhiều tài nguyên, vô cùng phong phú, chỉ sợ không ai biết rõ lợi ích trong đó bằng Lâm Bắc Phàm. Để những thứ này xuyên qua con đường tơ lụa trên biển bán phá giá đến Trung Quốc, sẽ bị thị trường khổng lồ của Trung Quốc tiêu hóa hết.

Nếu tất cả phát triển thuận lợi, năm năm sau, tư bản Thần Quang của Lâm Bắc Phàm có thể đào được lợi nhuận 3000 ức Dollar từ trong bữa tiệc lớn này! Nếu Somalia phát triển nhanh hơn, sẽ kiếm lời càng nhiều hơn!

Sau đó lấy Somalia làm cứ điểm, tản ra toàn bộ Châu Phi!

Nơi này cũng sẽ trở thành một tụ bảo bồn siêu cấp của Lâm Bắc Phàm.

Đối với tin tức hợp tác này, đế quốc Mỹ mạnh mẽ phản đối, thế nhưng không có tác dụng cái rắm gì.

Bây giờ khủng hoảng kinh tế của Châu u đã tác động đến toàn cầu, Châu u vẫn là khu ảnh hưởng nặng nề nhất, nước Mỹ tốt hơn ai chứ, còn chưa tự lo được cho bản thân, còn có thể làm việc gì nữa?

Cũng chỉ có thể ở đó hô khẩu hiệu vô ích, không có chút tác dụng nào.

Không đối phó được Trung Quốc và Somalia, bọn họ muốn đối phó nhà tư bản đứng sau lưng tư bản Thần Quang.

Kết quả, Jessica cũng không phải ăn chay, nàng đã phát tài trong khủng hoảng tài chính, nhân cơ hội dùng giá thấp mua vào rất nhiều sản nghiệp có chất lượng tốt, cứu vãn rất nhiều công ty gần như phá sản, giải quyết vấn đề việc làm cho mấy triệu người.

Nắm giữ một nguồn sức mạnh khổng lồ như vậy, Jessica đứng thẳng eo.

Người dám có ý kiến với ta, lão nương sẽ kêu gọi nhân viên bãi công, mỗi ngày đi biểu tình, xem ai không chịu được!

Đã có thể thấy được đôi chút sức mạnh tư bản!

“Jessica cứ làm theo ý người đi, ta làm chỗ dựa cho người! Nếu ai dám làm loạn với người, nói tên của hắn cho ta biết, ta nhất định sẽ hắn chết thật thoải mái!” Trong điện thoại, Lâm Bắc Phàm an ủi Jessica.

“Đại sư, ta không chịu uất ức, ta chỉ... Chỉ nhớ người!” Jessica to gan thồ lộ.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sau khi đưa nhỏ này báo thù, hoàn toàn buông thả, càng ngày càng không thêm che giấu mục đích của mình với hắn.

Lâm Bắc Phàm cảm giác áp lực lớn như núi.

“Đại sư, bây giờ ta rất muốn về Giang Nam nghỉ phép, người có hoan nghênh không?” Jessica tiếp tục dụ dỗ.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cuối cùng đã đuổi Jessica đi.

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

“Lại đến lúc thăng cấp!” Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Lần thăng cấp này là do sản nghiệp của Lâm Bắc Phàm nhanh chóng mở rộng và tăng trưởng, đài truyền hình Tinh Quang, Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Tinh Quang Thị Tần, Hồng Đâu, khu vực thực phẩm Giang Nam, thành phố điện ảnh Giang Nam đủ loại, còn có tài sản hơn vạn ức ở nước ngoài đều thực hiện sự tăng trưởng, vì vậy mang đến lợi nhuận phong phú cho Lâm Bắc Phàm.

Trong khủng hoảng kinh tế, còn có thể nghịch thế nhanh chóng tăng trưởng.

Chỉ sợ ngoại trừ Lâm Bắc Phàm, không ai có thể làm được.

“Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mới kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay lúc này, cơ thể của Lâm Bắc Phàm trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy, lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn.

Lúc trước hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn, cảm giác tất cả mọi thứ xung quanh đều rất thân thiết, dù là trên trời hay dưới đất, cứ như toàn bộ trái đất đều biến thành vườn hoa của hắn, hoặc là kéo dài cơ thể của hắn, như cánh tay để sai khiến.

Còn có mỗi một phần tử mỗi một nguyên tử, vẫn giữ nguyên vô số mối liên hệ, cảm giác mình có thể khống chế bọn họ.

Nhưng Lâm Bắc Phàm lại cảm thấy, hình như một chút liên hệ của mình với trái đất đã bị cắt đứt.

Đã mất đi một loại trói buộc nào đó, cảm thấy vô cùng thoải mái tự do.

Trong lòng có cảm giác thoải mái không bị trói buộc!

Cứ như thiên địa càn khôn, vũ trụ thời không, không thể giam cầm năng lực của hắn nữa!

Có cảm giác của một loại trưởng thành!

Lâm Bắc Phàm còn cảm thấy cả người vui vẻ thở dài, tiếng thở dài này như phát ra từ sâu trong trái đất, mang theo lòng yêu thương của mẫu thân, thoải mái và vui vẻ.

Như đang nói: “Hài tử, ngươi đã lớn, có thể rời đi...”

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng ký chủ đã tăng Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư ‘Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn’ (100%) lên tới cảnh giới viên mãn! Thuộc tính cơ sở gia tăng 8 điểm, thọ mệnh tăng lên 20 năm!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư của ký chủ đã đạt tới cảnh giới viên mãn, đặc biệt thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp, cùng một tấm Hắc Kim Tạp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiền:

Thuộc tính: Lực lượng 110, tốc độ 110, phòng ngự 110, khôi phục 110, không chế 110, tinh thần 110

Thọ mệnh: 500 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tẩu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (100%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (chưa mở khóa)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x10, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 10005 ỨC

Đã dùng: 10000 ỨC

Còn dư: 5 ỨC

Thần thể lại được cường hóa, về phần cường hóa bao nhiêu, sau khi thử qua mới biết được.

Bây giờ Lâm Bắc Phàm càng muốn biết, rốt cuộc cảm giác vừa rồi có ý nghĩa gì.

Thế là hẳn lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân, bay lên trên không trung.

Lúc này, cảm nhận được cảm giác vừa rồi lại xuất hiện, trái đất vẫn là trái đất kia, nhưng hắn đã không còn là hắn kia nữa.

Cẩn thận nhớ lại cảm giác vừa rồi, Lâm Bắc Phàm quay sang bay ra bên ngoài vũ trụ.

Nhanh chóng vượt qua biên giới ở mặt trăng, sau đó liên tục bay ra ngoài, không có bất kì sự trói buộc gì, cứ bay ra bên ngoài như vậy, tốc độ của hắn như vượt qua tốc độ ánh sáng, vượt qua không gian.

Chỉ trong chốc lát, trái đất nhỏ dần, sau đó không thấy nữa...

“Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ tư viên mãn, hóa ra để ta thoát khỏi thế giới đang ở! Từ đó có thể thật sự dạo chơi trong vũ trụ thiên địa, không bị trói buộc, thoải mái vui vẻ!”

“Dù là không gian, cũng không thể trói buộc ta được nữa!”

Chương 701: Quảng cáo bom tấn 《Vĩ Sao Đưa Anh Đến》 tấn công!

Lúc này Lâm Bắc Phàm có cảm giác chạy thoải mái, trời đất bao la mặc ta tiêu dao!

Kết quả càng bay càng xa, vô thức đi đến một tinh cầu khổng lồ.

Tinh cầu này vô cùng to lớn, Lâm Bắc Phàm không biết to lớn đến mức nào, dù sao cũng là tinh cầu lớn nhất mà hắn tận mắt nhìn thấy. Mặt ngoài có rất nhiều cát bụi gió lốc, không khí lưu chuyển rất nhanh.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy hơi quen thuộc.

Cẩn thận nghĩ lại, ngạc nhiên nói: “Đây không phải sao Mộc sao?”

Lâm Bắc Phàm không nghĩ ra, bản thân vừa mới bay ra vũ trụ một lúc, đã đến sao Mộc cách trái đất không biết mấy ức vạn cây số.

May mắn hắn vẫn cảm nhận được vị trí chỗ ở dưới trái đất, nếu không có thể sẽ lạc đường trong vũ trụ.

Lâm Bắc Phàm bay tới, tiến vào tầng khí quyển của sao Mộc, tự động tiếp quản quyền hành ở sao Mộc.

Cũng như ở trái đất vậy, toàn bộ tinh cầu đều theo ý của hắn.

Chơi một lúc, phát hiện tuy cả hành tinh này rất to lớn, nhưng thật sự quá chán nản, không có sinh mệnh gì, tất cả đều là đất đá và gió bão, tối tăm không có mặt trời, không thú vị chút nào.

Hắn là loài người, không thích hoàn cảnh này, thế là rời đi.

Muốn tìm một tinh cầu đặc sắc hơn để vui đùa, tốt nhất có thể tìm được một tinh cầu có sinh mệnh nhiều màu sắc, nhưng vũ trụ mênh mông bao la, tinh cầu có sinh mệnh lại như lông tơ trên sừng lân, không có phương hướng không biết lúc nào có thể gặp được.

Thế là chỉ có thể bay về phía trái đất, trong lòng vẫn tràn đầy hưng phấn.

Lúc trước, trái đất thuộc về hắn!

Bây giờ, toàn bộ vũ trụ đều thuộc về hắn!

Không biết có thể đi một vòng quanh mặt trời hay không?

Nghĩ đến liền làm, thế là Lâm Bắc Phàm chậm rãi đến gần mặt trời, cẩn thận thí nghiệm, phát hiện không có chút vấn đề gì.

Chỉ cần hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn, mặt trời không thể tổn thương hắn.

Lại dùng chân ở tám hành tinh lớn khác, sau khi đi khắp hệ mặt trời, mới bay về nhà.

Trong khoảng thời gian này có cảm giác kích động khó có thể diễn tả được, còn có cảm giác hưng phấn, chỉ sợ hắn là người đầu tiên leo lên tám hành tinh lớn của hệ mặt trời, còn là người đầu tiên đi một vòng quanh trái đất!

Chỉ sợ hắn là người đầu tiên trên thế giới đi khắp hệ mặt trời!

Nhưng lúc này, trong lòng hắn xuất hiện một nghi ngờ: Thiên Tử Vọng Khí Thuật ngưu bức như vậy, thật sự do Hiên Viên hoàng đế sáng tạo ra sao?

Ở trong truyền thuyết thần thoại, Hiên Viên hoàng đế cũng có đối thủ!

Đại ma vương Xi Vưu chính là kẻ địch lớn của Hiên Viên hoàng đế, hai người đánh nhau nhiều năm như vậy mới phân chia được thắng bại.

Nếu dựa theo thực lực hiện tại của Lâm Bắc Phàm để tính toán, cuộc chiến đấu của bọn họ cũng có thể xem là trận chiến vũ trụ, không nói đến trái đất, ngay cả hệ mặt trời cũng bị bọn họ đánh tan, sao còn có chuyện sau đó chứ?

Tất cả đều chôn giấu trong làn sương mù.

Có đôi khi Lâm Bắc Phàm suy nghĩ lại, bản thân thu hoạch được 《Thiên Tử Vọng Khí Thuật》 thật sự là một việc vô cùng may mắn, cứ vậy hắn có thể sống yên thân bên rế ở thế giới này.

Cũng may mắn là đã trói chặt với Hệ Thống Kẻ Có Tiền, điều này khiến trình độ Vọng Khí Thuật của hắn ở trong thời gian hai năm ngắn ngủi, nhanh chóng tu luyện đến tầng thứ tư viên mãn, trở nên vô cùng cường đại.

Hai tên này như là nguyên bộ, phối hợp với nhau phát huy hiệu quả to lớn.

Về đến nhà, Lâm Bắc Phàm nên làm thế nào thì làm như thế, cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Dù có thực lực thống trị toàn cầu, hắn cũng không có lòng dạ thống trị toàn cầu, quá mệt mỏi không cần thiết, hệ mặt trời đã trở thành vườn hoa của hắn, còn quản những việc nhỏ nhặt này thì có ý nghĩa gì?

Chỉ cần trái đất không hỗn loạn, vậy tất cả đều khỏe mạnh.

Hắn càng muốn hưởng thụ thú vui nhỏ của thời bình, cùng đám nữ nhân trải qua cuộc sống đơn giản lại vui vẻ, sau đó chuyển sản phẩm vui chơi giải trí ở một thời không khác đến đây, làm phong phú việc vui chơi giải trí ở thời không này, điều này khiến hắn cảm thấy rất thỏa mãn.

Cuối cùng là yên ổn kiếm tiền, yên lặng mạnh lên.

Có lẽ ngày nào đó chán rồi, lại rong chơi trong vũ trụ.

Bây giờ đã là tháng mười, năm 2020 chỉ còn hai tháng nữa.

《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 《Sing!China》 vẫn đang phát sóng hùng hục, 《Chiến Lang》 còn đang hăng say công chiếu, cả tháng mười gần như đều bị Tinh Quang bao vây.

Bây giờ ngay cả bộ phim truyền hình 《Vĩ Sao Đưa Anh Đến》, cũng được Tinh Quang gọi là quảng cáo bom tấn xa hoa nhất trong lịch sử, được tuyên truyền là trong quảng cáo cài cắm truyền bá một bộ phim truyền hình giả tưởng cuối cùng cũng sắp ra mắt khán giả.

Từ khi bộ phim truyền hình này bắt đầu đã dựng lên lá cờ quảng cáo bom tấn để tuyên truyền.

Công khai nói cho người biết, đây một quảng cáo bom tấn của chúng ta, chỉ là lúc quay quảng cáo có thêm vào chút nội dung cốt truyện mà thôi, nếu người nghiêm túc thì sẽ thua.

Cho đến bây giờ mọi người chưa từng gặp cách tuyên truyền phóng túng như thế, lại chẳng biết xấu hổ nói trong quảng cáo có cài cắm truyền bá phim truyền hình, thật sự kéo xuống giới hạn cuối của người làm quảng cáo, bị rất nhiều khán giả ghét bỏ.

“Tinh Quang, người thật sự càng ngày càng không có mặt mũi, lại quay phim truyền hình thành quảng cáo cho chúng ta xem!”

“Người ngại đao của chúng ta còn chưa đủ sắc bén sao? Có muốn ta gửi mấy thùng đến cho các người không?”

“Thật sự quá xấu, sự tốt đẹp hiền lành giữa người và người đi đâu rồi? Lại quay quảng cáo thành phim truyền hình cho chúng ta xem, hành động xấu xa như vậy, ta đề nghị nên phong sát!”

“Dù ta có chết, cũng không xem quảng cáo bom tấn này!”

“Tinh Quang người tự cầu phúc đi, hy vọng tỉ suất người xem sẽ bị đánh thành chó!”

...

Sau đó lúc đến giờ, mọi người vẫn tự giác mở ra xem...

Trong miệng nói không muốn, nhưng cơ thể vẫn rất thành thật, tỉ suất người xem người xem lúc bắt đầu chiếu trực tiếp vượt qua 3.5%, đạt đến 3.82%, tỉ suất người xem lúc bắt đầu chiếu còn cao hơn 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 !

Ừ, thật là thơm!

Trong đó, Tiểu Phong chính là một người như vậy.

Hắn ta với Tinh Quang thật sự là vừa yêu vừa hận, từ lúc bắt đầu 《Chung Cư Tình Yêu》 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 , hắn ta vẫn chú ý đến phim truyền hình của Tinh Quang, thật sự thấy phim là xem.

Sau đó đưa ra 《Trù Thân》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Anh Hùng Xạ Điêu》 cùng đủ loại khác đều không khiến hắn ta thất vọng.

Dù là phim truyền hình chính trị kém hấp dẫn nhất như 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 , cũng được bọn họ quay đặc sắc như thế, khiến cho thế hệ 9x như hắn ta muốn ngừng mà không được.

Có thể nói, Tinh Quang thật sự là điển hình có lương tâm ở giới giải trí.

Vì vậy, hắn ta trở thành fan hâm mộ trung thành của Tinh Quang.

Ngày thường lúc không có việc gì còn tự động tuyên truyền giúp Tinh Quang, nói cho các bạn học và bạn bè của mình biết Tinh Quang sắp đẩy ra bộ phim gì, mọi người phải xem đúng giờ.

Còn trở thành một bác chủ nổi tiếng, ngày thường tuyên truyền phân tích phim truyền hình điện ảnh và chương trình giải trí của Tinh Quang, mỗi

một lần đều phân tích rất đúng chỗ, thu hoạch được mấy chục vạn người chú ý.

Thế nhưng điều khiến hắn ta đau lòng là, Tinh Quang lại sa đọa giống như những công ty giải trí khác.

Lại thỏa hiệp với thị trường, còn đặc biệt quay quảng cáo bom tấn.

“Người đâu xứng đáng với sự yêu thương của ngàn vạn khán giả chứ?”
Tiểu Phong âm thầm hò hét trong lòng.

Vì vậy, hắn ta ôm tâm trạng nặng nề, mở đài truyền hình Tinh Quang.

Một âm thanh từ tính lại tràn ngập tình cảm vang lên.

Khuôn mặt quen thuộc trong mộng

Nàng là sự dịu dàng ta chờ đợi

Dù cho nước mắt có nhân chìm cả đất trời

Ta cũng không buông tay

Chương 702: Chúng ta cùng đi xem quảng cáo!

“Ca khúc mở màn vẫn rất êm tai, là giọng hát của Luyến Tuyệt Ái Tử!”

Tiểu Phong nghiêm túc nghe, gõ nhịp theo nhịp điệu, đương nhiên cũng không biết hát.

Ngoại trừ việc hắn ta là fan hâm mộ của Tinh Quang, còn là fan hâm mộ của Luyến Tuyệt Ái Tử.

Hơn hai năm qua, Luyến Tuyệt Ái Tử đẩy ra 30 – 40 ca khúc, mỗi một ca khúc đều kinh điển như vậy, đã trở thành danh sách phát nhạc tuần hoàn của hắn ta, hắn ta biết hát tất cả, đôi khi đi KTV còn có thể hát.

Hắn ta cảm thấy bài hát này rất êm tai, nam nữ song ca, thâm tình chậm rãi, cứ như đang ca hát một tình yêu xuyên qua thời không.

Dù cho xuyên qua ngàn năm, năm tháng thay đổi tang thương, cũng không thể khiến ta quên người.

Bài hát này, tên là 《Thần Thoại Tuyệt Đẹp》 .

Từng được dùng làm ca khúc chủ đề trong phim điện ảnh 《Thần Thoại》 của Thành Long, vô cùng dễ nghe, hát về tình yêu say đắm kéo dài 2000 năm, khiến người ta đắm chìm trong đó, ca tụng tình yêu tốt đẹp.

Dùng bài hát này cho 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 cũng rất phù hợp.

Bởi vì tình yêu này cũng vượt qua mấy trăm năm, hơn nữa một người trong số đó còn là người ngoài hành tinh, một người là nữ nhân nơi này, tình yêu xuyên thời không khác biệt chủng tộc càng thêm khắc sâu vào xương tủy.

“Dù cho ca khúc rất êm tai, ta vẫn không tha thứ cho người.” Tiểu Phong giật mình tỉnh lại từ trong âm nhạc xinh đẹp đau thương, sau đó ý chí chiến đấu sục sôi nói: “Ta nhất định sẽ nghiêm túc xem phim, sau đó tìm ra vấn đề trong đó mắng người tỉnh lại!”

m nhạc kết thúc, phim truyền hình tiến vào chủ đề chính.

Kết quả ngay từ cảnh mở đầu, đã cho Tiểu Phong nhìn thấy đã mắt của phim bom tấn viễn tưởng.

Khúc dạo đầu là mấy người hầu mặc đồ cổ trang, đang nhắc một cỗ kiệu màu đỏ đi về phía trước.

Đúng lúc này trên bầu trời nổi lên gió bão đông tố, cơn gió điên cuồng gào hét, đáng sợ như tận thế, đúng lúc này một chiếc phi thuyền vũ trụ tràn ngập cảm giác khoa học viễn tưởng xuyên qua làn mây chậm rãi hạ xuống từ trên trời.

Chỉ cảnh quay ngắn ngủi chưa đến một phút, Tiểu Phong nhìn đến nghẹn họng trân trối, ngây ra như phỗng.

Mồm mở ra thật to, cũng có thể nhét một quả trứng gà: “Rốt cuộc đây là quảng cáo bom tấn, hay là phim khoa học viễn tưởng bom tấn? Phim điện

ảnh cũng không có chất lượng này!”

Lúc này có một lời thuyết minh: Sách sử ghi chép, công nguyên năm 1920, trong lúc Chu Do Giáo của triều Minh còn đang tại vị, cơn gió điên cuồng gào hét trên trời, gió mây thay đổi, trên bầu trời Nam Kinh từng xuất hiện một vật thể bay không xác định...

Bởi vì cơn gió quá lớn, đám người hầu đều chạy đi, cổ kiệu màu đỏ bị hát lên, suýt nữa thì rơi xuống vách núi.

Lại đột nhiên quay về, vững vàng hạ xuống mặt đất.

Rèm cổ kiệu màu đỏ được vén lên, lộ ra nữ chính Cheon Song-yi mặc trang phục tân nương hơi hoảng hốt.

Ông kính di chuyển, lại nhìn thấy người vén rèm lên là một nam nhân, trên người mặc quần áo rất khoa học viễn tưởng, khuôn mặt sạch sẽ nhẹ nhàng không có quá nhiều trang sức, rất gần với cách ăn mặc của người hiện đại.

Hai người đối mặt với nhau, hoàn thành lần bất ngờ gặp gỡ đầu tiên, tình cảnh này như biến thành vĩnh hằng.

Tiểu Phong sợ hãi kêu lên: “Lại là người ngoài hành tinh đến thăm trái đất! Hóa ra Vì Sao Đưa Anh Đến là có ý này! Đây là câu chuyện một người ngoài hành tinh nói chuyện yêu đương với người trái đất! Hơn nữa còn là một câu chuyện tình yêu xuyên thời không!”

Tiểu Phong cảm thấy rất bất ngờ.

Không phải chưa có ai quay tình yêu xuyên qua thời không, cũng không phải chưa có ai quay người ngoài hành tinh nói chuyện yêu đương với người trái đất, nhưng nếu tổng hợp nó lại thì không hề có, đây là lần đầu tiên.

Cộng thêm hiệu quả thị giác của chiếc phi thuyền vũ trụ vừa rồi, khúc dạo đầu của phim truyền hình cho hẳn ta một cảm giác chờ mong nồng đậm.

“Còn lừa ta nói là quảng cáo bom tấn, rõ ràng là một bộ phim truyền hình đẹp mắt, Tinh Quang rất biết chơi!” Tiểu Phong cảm thấy mình bị lừa gạt,

nhưng lại cảm thấy lừa gạt rất tốt, chỉ cần không quay thành quảng cáo bom tấn thì hẳn ta có thể chấp nhận.

Kết quả, hẳn ta nhanh chóng bị vả mặt.

Nội dung cốt truyện lập tức chuyển đến 400 năm sau, khúc dạo đầu chỉ để giới thiệu lai lịch của người ngoài hành tinh.

Hắn đến từ một tinh cầu nào đó của tinh hệ, 400 năm trước phi thuyền xảy ra vấn đề không thể không hạ cánh xuống trái đất.

400 năm qua, hẳn vẫn luôn sống trên trái đất.

Là một người ngoài hành, tất cả giác quan của hắn cao hơn loài người gấp bảy lần, còn có đủ loại dị năng, hơn nữa vẻ ngoài không già.

Vì vậy để che giấu tai mắt người khác, cứ mỗi 10 năm lại trình báo tử vong, sau đó đổi sang một thân phận khác tiếp tục cuộc sống, vì vậy trong 400 năm qua, hắn đổi rất nhiều thân phận và nghề nghiệp.

Hắn từng mở một cửa hàng vàng, tên là lão Phụng Tường, sau này bán lại cho người khác.

Cũng từng mở một quán rượu, tên là Thiên Tử Phô, sau đó cũng bán cho người khác.

Sau đó lại mở một Mỹ Trang đài, chuyên môn buôn bán hàng hóa cho phụ nữ.

...

Cuối cùng phát hiện đồ ăn Trung Quốc rất thú vị, thế là nghiêm túc nghiên cứu, mở một khách sạn Long Môn, chuyên nấu ăn, trở thành Trù Thần đời thứ nhất của Trung Quốc.

Bởi vì hắn là người ngoài hành tinh, có được năng lực cường đại, vì vậy làm ăn xuôi gió xuôi nước, thuận buồm xuôi gió, qua 400 năm tích lũy được tài sản phủ khả địch quốc, cả đời đều ăn mặc không hết.

Thân phận hiện tại là Do Min-joon, giáo sư khoa lịch sử đại học Giang Nam, vị giáo sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử.

Chờ thêm ba tháng nữa sẽ đến lúc 400 năm sao chổi tiếp cận địa cầu một lần, hắn quyết định nắm bắt cơ hội này quay lại tinh cầu của mình.

Vì vậy trong ba tháng này, hắn quyết định hưởng thụ cuộc sống thật tốt.

Uống rượu của tập đoàn Thiên Tử, ăn đồ ăn của khách sạn Long Môn, đeo trang sức của tập đoàn Phượng Tường...

Nhưng bảy năm trước hắn cứu một nữ hài, phát hiện nữ hài này rất giống với nữ hài mà hắn gặp vào 400 năm trước.

Vì vậy hắn muốn trước khi rời đi, lại đi gặp nữ hài kia một chút. Vì thế, hắn còn đặc biệt đến chỗ lần trước nhìn thấy nữ hài, đó là Chung Cư Tình Yêu Giang Nam...

Xem hết giới thiệu nam chính, Tiểu Phong thật sự không biết nên mắng chửi như thế nào.

Chỉ trong ba phút ngắn ngủi, lại dung hợp tất cả tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Phượng Tường, tập đoàn Mỹ Trang, và Chung Cư Tình Yêu sau lưng tập đoàn Khang Chính vào.

Chỉ trong ba phút ngắn ngủi, lại quay năm cái quảng cáo.

“Tình Quang, ta thật sự nhìn nhầm ngươi!”

Tiểu Phong cảm thấy trái tim của mình đã tổn thương, sẽ không yêu nữa.

Thế nhưng, hình tượng nhân vật nam chính Do Min-joon lại hấp dẫn hứng thú của hắn ta.

Người ngoài hành tinh, vẻ ngoài 400 năm không già đẹp trai bức người, giác quan trong cơ thể cao hơn loài người bảy lần, còn có đủ loại siêu năng lực, có tài sản phú khả địch quốc...

Đây thật sự là nhân vật mà mỗi một nam nhân đều mơ ước được trở thành!

Trong quyển tiểu thuyết mạng, đây chính là cấp bậc vô địch!

Quách Tĩnh tính là gì?

Dương Quá tính là gì?

Còn có phim thần tượng trước kia tính là gì?

“Đây mới là idol thật sự! Là một idol mà cả đời vĩnh viễn không thể nào vượt qua được! Ở trước mặt Do Min-joon, tất cả idol đều biến thành cặn bã, treo lên đánh tất cả không phục!”

Chương 703: Quảng cáo ở khắp mọi nơi!

Lúc này, rất nhiều khán giả ngoài giới đều bị hình tượng giáo sư Do bắt sống.

Nhất là các khán giả nữ, càng không thể kiềm chế được.

“Do Min-joon, người ngoài hành tinh, sống từ cổ đại đến bây giờ, vẻ ngoài đẹp trai không bao giờ già, có được đủ loại siêu năng lực, còn có tài sản phú khả địch quốc, hơn nữa còn độc thân... Đây không phải là đối tượng mà ta tha thiết ước mơ sao?”

“Trời ạ, sao trên đời này lại có bạch mã vương tử hoàn mỹ như thế chứ!”

“Đây chính là truyện cổ tích thần tượng phiên bản hiện thực!”

“Ta bị Do Min-joon bắt làm tù binh thì phải làm sao bây giờ?”

“Đây là cực hạn của tất cả idol!”

...

Thế nhưng, bọn họ cũng đang mắng chửi quảng cáo ở khắp mọi nơi.

“Thế nhưng cũng có quá nhiều quảng cáo, đều là khách hàng cũ của Tinh Quang, ta đều biết hết!”

“Tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Phương Tường, tập đoàn Mỹ Trang...
Đừng tưởng người phủ lên một chiếc áo lót khác thì ta không nhận ra các người, rõ ràng các người là xí nghiệp hiện đại, lịch sử dài nhất cũng không quá 100 năm!”

“Trước đó ở trong 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》, đều mỹ hóa thành lịch sử hơn ngàn năm!”

“Lần này càng có bức cách hơn, do người ngoài hành tinh sáng lập ra!”

“Quảng cáo phát rõ như thế, chỉ có Tinh Quang mới làm được!”

...

Khán giả lên án mạnh mẽ hành động này của Tinh Quang, chỉ một cảnh quay nho nhỏ, cũng cài cắm nhiều quảng cáo như vậy, khiến chúng ta không kịp chuẩn bị đã xem hết, Tinh Quang lương tâm của người không đau sao?

Người thật sự là trong quảng cáo cài cắm truyền bá phim truyền hình.

Khán giả vô cùng bối rối, vô cùng khó xử.

Một mặt là giáo sư Do mà mình rất yêu thích, một mặt là quảng cáo mà mình rất chán ghét, rốt cuộc có nên xem tiếp hay không?

Được rồi, hay là cứ xem tiếp trước đã, nếu không còn có thể làm sao chứ?

Lúc này hình ảnh thay đổi, biến thành hai tòa nhà cao ốc chọc trời, như hai tòa bảo tháp xuyên thẳng qua mây xanh.

“Là cao ốc Song Tử Tinh! Tổng bộ Tinh Quang!” Đã có khán giả kêu lên.

Kết quả, đúng lúc ống kính lướt đến màn hình lớn bên ngoài cao ốc Song Tử Tinh, phía trên đang phát một quảng cáo điện thoại di động, điện thoại di động Dami, từ quảng cáo có thể nhìn thấy rõ ràng...

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi: “...”

Phương thức làm quảng cáo này, thật sự là chỗ nào cũng có!

Rõ ràng đã rất cẩn thận, kết quả vẫn nhìn thấy được!

Phát quảng cáo xong, ống kính chuyển xuống dưới, mọi người nhìn thấy một đám fan hâm mộ và phóng viên bao vây ở cửa ra vào, trong tay cầm chiếc bảng thật lớn, điên cuồng kêu gào tên một người – Cheon Song-yi.

Tưởng rằng đã chính thức bước vào nội dung cốt truyện quan trọng, tâm trạng mong chờ của mọi người lại bị khơi dậy.

Kết quả một chiếc xe sang lái tới, ống kính nhắm thẳng vào logo thật to ở đầu xe...

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi: "..."

Hơn nữa tận mấy chiếc xe sang, logo ở đầu xe được quay rất rõ ràng, cứ như được dán lên vậy...

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi: "..."

Chiếc xe từ từ chạy vào cao ốc Song Tử Tinh, dừng ở cửa ra vào.

Cửa xe mở ra, thứ xuất hiện đầu tiên là một chiếc boot cao gót màu đỏ, chiếc logo nhỏ nhỏ trên khóa kéo của chiếc giày cũng được quay rất rõ ràng...

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi: "..."

Chúng ta chỉ muốn xem tivi thật tốt, cầu xin người bỏ qua cho chúng ta đi!

Chỉ với cảnh quay chưa đến mười phút này, người đã để chúng ta xem tám quảng cáo!

Thật sự là trời phạt, trực tiếp cho ăn no!

Thế nhưng, bọn họ đã đánh giá quá thấp tiết tháo của Tinh Quang.

Nội dung cốt truyện sau đó, khiến bọn họ thật sự được nhìn thấy cái gì gọi là trong quảng cáo cài cắm truyền bá phim truyền hình.

Nữ chính Cheon Song-yi đeo một chiếc kính râm thật to, trên người mặc một chiếc áo lông xa hoa cuối cùng đã bước xuống từ trên xe.

Nhìn đám fan hâm mộ vẫy tay chen chúc mà tới, thuận tay tháo chiếc kính râm thật to xuống ném ra ngoài.

Trợ lý hoảng sợ: “Cheon Song-yi, đây là kính mắt của nhà tài trợ L’Oréal đưa cho người, sao người có thể tùy tiện ném đi?”

Cheon Song-yi rất tùy hứng, không quan tâm nói: “Nhà tài trợ đâu quan trọng bằng fan hâm mộ? Nếu bọn họ biết được, chắc chắn sẽ thật lòng khen ngợi ta, cũng như câu quảng cáo kia của bọn họ... Đúng rồi, quảng cáo kia là gì?”

“Đeo kính mắt L’Oréal, thấp sáng vẻ đẹp của người!”

“Bingo, nói không sai!”

Sau đó, một đám người đi vào cao ốc Song Tử Tinh.

Khí chất của của Cheon Song-yi tản ra, vô cùng sáng chói, cứ như nàng mới là chủ nhân của nơi này, nhân viên công tác đi ngang qua xung quanh đều ríu rít né tránh.

Lúc này, trợ lý cầm một xấp hợp đồng, vừa đi theo phía sau vừa hỏi.

“Cheon Song-yi, ở đây có một quảng cáo điện thoại di động An Hoa, muốn mời người làm đại sứ hình tượng!”

Cheon Song-yi nhìn không chớp mắt, vừa đi vừa nói: “Từ chối quảng cáo điện thoại kia đi, ta cảm thấy điện thoại Dami cũng khá tốt!”

“Vì sao?”

“Bởi vì ta cảm tình con chuột, chuột yêu gạo!”

Trợ lý lập tức lật sang hợp đồng tiếp theo: “Ở đây còn có hai hợp đồng dầu gội đầu nữa, muốn mời người làm đại sứ hình tượng. Theo thứ tự là Thanh Bạch Lộ và Hải Nhâm Ti, Cheon Song-yi người muốn chọn cái nào?”

Cheon Song-yi không chút do dự nói: “Cứ chọn Hải Nhâm Ti đi! Thương hiệu lớn, đáng tin cậy!”

Trợ lý lại lật sang hợp đồng thứ ba: “Còn một quảng cáo tủ lạnh, theo thứ tự là Nilip và Gree Sisters...”

“Không cần nói nữa, cứ chọn Gree Sisters!”

“Vì sao! Nilip đưa nhiều tiền hơn!”

Cuối cùng Cheon Song-yi cũng dừng lại, lời lẽ hùng hồn: “Không có nhiều vì sao như vậy, Nilip đưa cho ta nhiều tiền hơn ta cũng không cần! Ủng hộ hàng quốc nội, người người đều có trách nhiệm!”

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi: “...”

Sự tấn công của quảng cáo, thật sự vội vàng không kịp chuẩn bị, ở đâu cũng có!

Tinh Quang, vì sao người lại xuất sắc như thế.

Trong đó còn có một cảnh quay vô cùng buồn cười, đó là đúng lúc Cheon Song-yi nhìn thấy Vương Xuân Sinh đi tới từ phía đối diện.

Ở trong hiện thực, Vương Xuân Sinh là lão đại của Tinh Quang, siêu minh tinh hạng nhất, đã đóng rất nhiều phim truyền hình điện ảnh nổi tiếng, có hơn ức fan hâm mộ trên toàn cầu.

Nhưng trong bộ phim truyền hình này, khách mời Vương Xuân Sinh lại diễn vai một người mới.

Vừa nhìn thấy Cheon Song-yi lập tức chạy chậm tới, trên mặt là nụ cười rực rỡ thật thà: “Đại tỷ, chào người!”

Cheon Song-yi nhai kẹo cao su, chẳng chọc hỏi: “Tiểu tử người khá quen mắt, người là...”

“Đại tỷ, người không nhận ra ta hả? Ta là Xuân Sinh!” Vương Xuân Sinh uất ức nói.

Cheon Song-yi nghiêng đầu một cái: “Xuân Xuân?”

“Là Xuân Sinh, mùa xuân vạn vật sinh sôi Xuân Sinh!” Vương Xuân Sinh lập tức sửa lại.

Cheon Song-yi lại suy nghĩ một chút, lập tức mắt kiên nhẫn vung tay lên: “Không khác lắm, không khác lắm...”

Không khác lắm?

Khác rất nhiều!

Trong phim truyền hình, vẻ mặt Vương Xuân Sinh bất đắc dĩ.

Khán giả ngồi trước tivi đều cười thầm.

Trong thế giới hiện thực, địa vị của Vương Xuân Sinh còn lớn hơn diễn viên Cheon Song-yi. Kết quả vừa vào đến phim truyền hình hoàn toàn ngược lại, nhìn thấy dáng vẻ uất ức này của Vương Xuân Sinh, tất cả mọi người mừng như điên, điên cuồng cười to!

Chương 704: Ai bắt nạt người hả? Lão đại Lâm Bắc Phàm?

“Xuân Xuân, người tìm đại tỷ có chuyện gì?”

Cheon Song-yi vô cùng hung hãn với vai Vương Xuân Sinh, dáng vẻ ta là đại tỷ ta che chở cho người, nói: “Có phải có người bắt nạt người không? Lại dám bắt nạt tiểu đệ của ta, nói cho ta biết tên của hắn, ta nhất định đánh hắn đến mẹ ruột cũng không nhận ra!”

Khán giả thấy cảnh này cũng vui như điên.

Lâu Nhất Tiêu thật sự rất thích hợp diễn hình tượng nữ hán tử dũng mãnh này, có lẽ cũng không phải diễn.

Wang Xuân Sinh run lẩy bẩy trong ánh mắt “quan tâm” của Cheon Song-yi: “Là Lâm Bắc Phàm...”

Lửa giận của Cheon Song-yi bùng lên: “Hóa ra là tên vương bát đản Lâm Bắc Phàm này! Lại dám bắt nạt tiểu đệ của ta, thật sự chán sống, mọi người cầm vũ khí lên theo ta!”

Ngàn vạn khán giả đang xem tivi phụt một tiếng, sợ thiên hạ không loạn.

“Lại dám cầm vũ khí đi trừng trị Lâm Bắc Phàm? Ta tuyệt đối ủng hộ điều này!”

“Cheon Song-yi lên đi, cuộc sống hung hãn không cần giải thích!”

“Đánh ngã đại ma vương Lâm Bắc Phàm, người vĩnh viễn là nữ thần thắng lợi trong lòng ta!”

“Thiếu vũ khí không? Ta miễn phí cung cấp 20 thanh dao thép lớn!”

“Đây chắc chắn là thảm án phim truyền hình, vì sao ta lại mong đợi như vậy chứ?”

“Cheon Song-yi, ta ủng hộ người!”

...

Tiểu Phong suy nghĩ: “Nếu Cheon Song-yi trừng trị được Lâm Bắc Phàm, ta vẫn có thể tha thứ việc cài cắm truyền bá nhiều quảng cáo như vậy!”

Trong phim truyền hình, Cheon Song-yi vén tay áo lên, kết quả quay người lại, phát hiện người xung quanh nhanh chóng lùi ra sau.

Khuôn mặt Cheon Song-yi ngơ ngác: “Các người... Các người sao thế?”

Cảm giác như đang tránh ôn thần vậy, ta có đáng sợ như vậy sao?

Trợ lý lắc đầu cười khổ: “Cheon Song-yi, không thể đánh Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh...”

“Dựa vào cái gì mà không thể đánh?” Cheon Song-yi bá đạo nói: “Dám bắt nạt người của ta, ta sẽ khiến hắn phải hối hận vì sống trên đời này!”

Sau đó lại lần nữa vỗ vai Vương Xuân Sinh: “Xuân Xuân, người nói có đúng không?”

Vương Xuân Sinh liếc mạng lắc đầu, cũng sắp bật khóc.

Mọi người lại né tránh mấy bước, sợ gặp tai bay vạ gió.

Trợ lý cũng nóng nảy: “Thật sự không thể đánh Lâm Bắc Phàm, bởi vì hắn là lão công của đại boss Bạch tổng trong công ty của chúng ta!”

“Một tiểu lão công mà thôi, không được tính là gì!” Cheon Song-yi không coi là gì vung tay lên, bá đạo vênh vác.

“Nói cách khác, hắn cũng là lão bản của người!”

Cheon Song-yi lập tức cứng đờ, vẻ mặt muôn màu muôn vẻ.

Sau đó bắt lại Vương Xuân Sinh muốn vụng trộm chạy trốn, nổi giận đùng đùng nói: “Người tốt lắm Xuân Xuân, lại dám giật dây ta đi đánh boss, người muốn hại ta hay sao?”

“Ta không phải, ta không có, đừng nói nhảm...” Vương Xuân Sinh liếc mạng lắc đầu: “Vừa rồi ta còn chưa nói hết câu đã bị người cướp lời. Thật ra ta muốn nói, là Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh để ta thông báo người đến văn phòng hắn một chuyện.”

“Đệt!” Cheon Song-yi thối bay sợi tóc dài trước mắt, mắng chửi: “Bảo sao người khác đều gọi người là Xuân Sinh, hóa ra người là ‘ngu chết’.”

Vương Xuân Sinh: “...”

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi, đều bị việc này chọc cười.

Tiểu Phong cười đến ngã ngửa: “Hóa ra Xuân Sinh còn có ý nghĩa như vậy! ‘Xuân Sinh’ ‘ngu chết’, thật sự quá buồn cười!”

Vốn câu nói này cũng không buồn cười như vậy, nhưng phối hợp với dáng vẻ hung hãn của Cheon Song-yi cùng dáng vẻ uất ức của Vương Xuân Sinh, điều này đặc biệt khiến người ta buồn cười.

Sau đó, Cheon Song-yi đến văn phòng của Lâm Bắc Phàm.

Thế nhưng Lâm Bắc Phàm còn chưa tới, thế là Cheon Song-yi to gan hơn, lại rảnh rỗi đi dạo trong phòng làm việc, thấy thứ gì thú vị cũng cầm lên xem một chút, còn ngồi ở vị trí lão tổng xoay một vòng.

Cuối cùng, mới ngồi xuống vị trí bản thân nên ngồi.

Nhưng dáng vẻ cũng cà lơ phất phơ, gác chéo chân cúi đầu, nghịch móng tay, thoạt nhìn không hề có chút hình tượng nữ thần nào.

Tình cảnh lúc Lâm Bắc Phàm quay phim cũng xuất hiện vào lúc này.

Đúng lúc này, cuối cùng Lâm Bắc Phàm ung dung đến muộn.

“Người chính là Cheon Song-yi?”

“Ai gọi lão nương?”

Ông kính xoay chuyển, cuối cùng mọi người thấy được đại boss Lâm Bắc Phàm.

Chỉ thấy người đứng ở cửa ngọc thụ lâm phong, xuất sắc hơn người, áo sơ mi trắng và quần thể thao màu nâu đơn giản, trên người cũng không có quá nhiều trang sức, thoạt nhìn sạch sẽ thoải mái. Màu da rất tốt, thoạt nhìn trắng đến phát sáng.

Trong ngực ôm một con mèo Ragdoll trắng như tuyết, cả người con mèo Ragdoll không có chút màu tạp nham nào, đôi mắt thật to xanh thẳm như trời sao, cứ như chứa cả một thế giới truyện cổ tích.

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi đều bị sự xuất hiện của Lâm Bắc Phàm làm cho kinh diễm.

Trong lòng không hẹn mà cùng nhớ đến một câu thơ.

Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song!

Câu này vốn dùng để hình dung hình tượng quý công tử thời cổ đại, nhưng dùng cho Lâm Bắc Phàm cũng biến thành rất thích hợp.

“Lão đại Lâm Bắc Phàm thật sự quá hấp dẫn!” Tiểu Phong kêu lên: “Đây thật sự là Do Min-joon phiên bản hiện thực! Ngoại trừ không có siêu năng lực, không có vẻ ngoài vĩnh viễn không bao giờ già, thật sự còn hấp dẫn hơn cả Do Min-joon!”

Trải qua hai năm, bây giờ mọi người đều biết, Lâm Bắc Phàm căn bản không phải là tiểu bạch kiểm phá của trong truyền thuyết.

Hắn đầu tư làm ăn chưa có khoản nào thua lỗ, 《Chung Cư Tinh Yêu》《Võ Lâm Ngoại Truyện》 đủ loại, có bộ phim truyền hình nào không mang đến cho hắn lợi nhuận hơn trăm ức?

Còn có Ảnh Nghiệp Tinh Quang, Hồng Đậu trái dài Trung Tây, Tinh Quang Thị Tần, có cái nào không phải hắn chơi đùa ra?

Bây giờ bất kì một cái nào cũng có giá trị thị trường hơn trăm tỷ!

Thử hỏi, khắp thiên hạ có bao nhiêu người có thể làm được?

Lão đại Lâm Bắc Phàm có thể!

Hơn nữa bản thân hắn cũng rất nhiệt tình với việc làm từ thiện, chỉ trong năm ngoái đã quyên góp hơn 50 ức khiến rất nhiều người sợ hãi.

Khỏi phải nói mỗi năm đều có một khoản chi tiêu cố định 30 ức, đầu tư vào quỹ ngân sách Chính Nghĩa để mở rộng chính nghĩa cho mọi người, hơn nữa còn làm có hiệu quả rõ ràng, nhận được sự khen ngợi của lãnh đạo quốc gia, chỉ với điều ấy đã khiến người ta không bơi đen nổi.

Lâm Bắc Phàm, gọi hắn là lão đại cũng không quá đáng.

Một người trẻ tuổi đẹp trai bức người như vậy, còn có tài sản phú khả địch quốc, có sự lương thiện có chính nghĩa, không phải Do Min-joon phiên bản hiện thực sao? Có lẽ khuyết điểm duy nhất là đã kết hôn.

Ba tháng trước còn gây ra một việc vô cùng thú vị.

Đó chính là một đám muội tử trẻ tuổi sùng bái Lâm Bắc Phàm, thành lập một cái gọi là “nhóm hộ Phàm”, muốn đòi lại danh tiếng cho Lâm Bắc Phàm.

Lúc đó còn ồn ào hùng hực ở trên mạng, nói tất cả mọi người đã hiểu lầm Lâm Bắc Phàm, Lâm Bắc Phàm không phải tên phá của, cũng không phải nam nhân ăn cơm mềm, thật ra hắn rất lợi hại, hắn rất có năng lực...

Kết quả Lâm Bắc Phàm từ trên trời rơi xuống, giọng điệu vô cùng nghiêm túc: “Đừng làm loạn, những chuyện này có gì hay ho chứ, hao người tốn của, còn ảnh hưởng hình tượng nhân vật của ta! Các người ai về nhà này tìm mẹ của mình đi, đã làm xong bài tập nghỉ hè chưa?”

Lúc ấy mọi người cười nghiêng ngả.

Một người trẻ tuổi mới 20 tuổi, lại ra về người lớn đi dạy dỗ một đám người có thể làm tử tử của hắn...

Chương 705: Mắng chửi người cũng có thể mắng ra quảng cáo!

Trở lại chuyện chính, vẫn nên xem phim truyền hình đi.

Hiếm khi nào thấy vị đại tử Cheon Song-yi này thực nữ một lần: “Lâm tiên sinh, buổi sáng tốt lành!”

“Tốt cái đầu ngươi, nhìn thấy ngươi là tâm trạng tốt cả một ngày của ta cũng bị phá hủy! Ta tình nguyện cả ngày đối mặt với một con mèo, cũng không muốn đối mặt với ngươi! Ít nhất mèo cũng không gây thêm rắc rối, còn ngươi ngoại trừ gây rắc rối thì không biết gì hết!”

Còn có một con mèo Ragdoll xinh xắn đáng yêu kêu meo meo.

Cảm giác bầu không khí hai người một mèo vô cùng đủ.

Tiếp theo, một màn chơi đùa đặc sắc xuất hiện.

Mèo Ragdoll đá rơi ống đựng bút, ống đựng bút và bút ở bên trong đều rơi ra ngoài, kết quả Lâm Bắc Phàm mặt không biểu cảm, xoay người đưa tay ra đỡ bút và ống đựng bút bị rơi xuống.

Trong lòng Tiểu Phong hoảng sợ, cũng nói một câu giống y hệt Cheon Song-yi.

“Điều này cũng quá giả?”

Tiểu Phong nghi ngờ: “Không phải dùng hiệu ứng chứ?”

Tạm thời không quan tâm đến cảnh quay này, Tiểu Phong tiếp tục xem, lại phát hiện đoạn đối thoại sau đó rất đặc sắc.

Thư ký đi vào rót trà.

“Có phải người mới đến không, không biết ta không uống được đồ nóng sao?”

“Thật xin lỗi, ta... Ta không biết!”

“Lập tức đi đổi cho ta!”

“Vâng!”

“Chờ chút!”

“Lâm tiên sinh, còn gì cần dặn dò nữa?”

“Mang cho tiểu công chúa của ta một phần!”

“Tiểu công chúa?”

“Chính là con mèo trên tay ta!”

“...”

Mọi người cười điên, cảm thấy Lâm Bắc Phàm thật sự rất biết ra vẻ, lại lần nữa nhớ đến series người không bằng mèo trong cuộc phỏng vấn 《Đại

Nhân Vật》, vẫn là người kia, vẫn là con mèo kia...

Sau đó, cuộc đối thoại của Cheon Song-yi và Lâm Bắc Phàm cũng rất thú vị.

Lâm Bắc Phàm: “Người biết gần đây người hành động tùy hứng, đã khiến ta thua lỗ bao nhiêu tiền không?”

Cheon Song-yi: “Lâm tiên sinh người còn thiếu chút tiền này sao?”

Lâm Bắc Phàm: “Sao lại không thiếu? Người không phải ta, người không hiểu nỗi khổ buồn bực của ta. Mua máy bay không cần tiền à? Mua du thuyền không cần tiền à? Mua rồi còn phải nuôi, không cần tiền sao? Gần đây ta coi trọng một mảnh đất gần thành phố điện ảnh Giang Nam, chuẩn bị mua lại làm một thành phố điện ảnh nữa, người nói ta có thể không thiếu tiền sao?”

Cheon Song-yi: “Điều này... Có lẽ là thiếu!”

Khán giả ngồi trước tivi suýt nữa phun nước vừa uống ra ngoài.

Rốt cuộc người đang chửi mắng, hay là đang trang bức chứ?

Hóa ra đây là cách người thiếu tiền...

Loại buồn bực của kẻ có tiền này, ta cũng rất muốn có!

Cuộc đối thoại tiếp tục.

Lâm Bắc Phàm: “Hơn nữa gần đây phim truyền hình 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, phim điện ảnh 《Dying to Survive》 của chúng ta đều đang quay chụp, cuối năm sẽ được công chiếu. Bây giờ đoàn làm phim đều đuổi theo sau lưng ta đòi tiền, người nói ta có thiếu tiền hay không?”

Cheon Song-yi: “Điều này... Hình như đã kêu gọi đầu tư rồi, nghe nói còn kêu gọi được hơn trăm ức...”

Lâm Bắc Phàm: “Vấn đề là bây giờ người khác còn chưa đưa tiền cho ta. Chính vì người, chính ngôi sao tai họa là người, khiến mối quan hệ của chúng ta và nhà tài trợ trở nên căng thẳng, hại người ta mãi không chuyển tiền qua!”

Cheon Song-yi uất ức cúi đầu, chuyện này cũng có thể trách ta?

Bây giờ ta nghèo đến mức sắp không mua nổi.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục phàn nàn: “Gần đây ta lại mua một công ty điện ảnh, đặc biệt làm phim điện ảnh hoạt hình, trước mắt có hai hạng mục 《Na Tra: Ma Đồng Hàng Thế》 《Tây Du Ký: Đại Thánh trở về》, sẽ công chiếu vào mùa xuân sang năm. Làm phim điện ảnh hoạt hình cũng cần tiền, ta đã đầu tư vài tỷ, bây giờ còn chưa lấy được một đồng nào, người đến giúp ta bù vào chỗ trống này?”

Cheon Song-yi càng cúi thấp đầu hơn.

Lâm Bắc Phàm tiếp tục than thở: “Cái này cái kia đều cần tiền, hết lần này đến lần khác thân tài của ta đều bị người đắc tội, bây giờ ta nghèo đến mức không mua nổi đất! Người nói đây có phải lỗi của người không?”

Cheon Song-yi tội nghiệp nói: “Là lỗi của ta, thế nhưng ta không có tiền...”

Lâm Bắc Phàm lớn tiếng quát: “Không có tiền còn gây thêm rắc rối cho ta, tội thêm một bậc! Ta cần người làm gì?”

Cheon Song-yi run lấy bầy: “Tuy người là lão bản của ta, nhưng người không thể ép buộc ta, nếu không Bạch tổng sẽ không để ta yên...”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Ngàn vạn khán giả ngồi trước tivi cười ha ha một tiếng.

Vừa rồi là nữ minh tinh bá đạo, bây giờ là nhân viên nhỏ uất ức, còn lơ đãng lái xe, tràn ngập sự chênh lệch tương phản to lớn.

Còn có vẻ mặt ngơ ngác của Lâm Bắc Phàm, thật sự khiến người ta cười đến ruột gan đứt từng khúc.

Đồng chí Tiểu Phong cười đến gập cả người: “Lời thoại này quá kích thích, là biên kịch thiên tài nào vậy, lại nghĩ ra lời thoại thế này, không để ý còn lái xe, chết cười! Cuối cùng Tinh Quang cũng có chút lương tâm, không quảng cáo ở chỗ này nữa...”

Đồng chí Tiểu Phong lập tức ngạc nhiên.

Chờ chút, 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 《Dying to Survive》 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 《Tây Du Ký: Đại Thánh Trở Về》 ...

Những cái này không phải đều là quảng cáo sao?

Ngay cả thời gian công chiếu cũng nói rõ ràng!

Tinh Quang, người lại còn quảng cáo cho cả bản thân nữa, thật sự quá đáng!

Làm quảng cáo làm đến trình độ này của người, cũng coi như ta tâm phục khẩu phục!

Trong phim truyền hình, Lâm Bắc Phàm thoải mái hóa giải vấn đề khó khăn này.

Lâm Bắc Phàm: “Người muốn cho, ta còn không muốn, người không đẹp bằng một phần vạn thể tử của ta! Chỉ với dáng người màn hình phẳng này của người, tính cách tồi tệ, còn có đại não luôn đồ đầy nước, ta đề nghị người nên quay về đúc lại, vĩnh viễn đừng quay lại nữa! Như vậy cũng coi như cống hiến to lớn cho sự nghiệp bảo vệ môi trường của xã hội!”

...

Dáng người màn hình phẳng?

Tính cách tồi tệ?

Đại não luôn đồ đầy nước?

Quay về đúc lại, vĩnh viễn đừng quay lại, cống hiến cho việc bảo vệ môi trường của thế giới?

Nhất là câu cuối cùng, dùng cách nhã nhặn để mắng người là rác rưởi, người còn không biết cãi lại như thế nào.

Lúc mắng chửi người, còn không quên vung thức ăn cho chó, khen thê tử của mình một câu!

Trình độ mắng chửi người này quá cao!

Tiểu Phong cam chịu nhận thua!

Đằng sau còn rất nhiều lời mắng chửi kinh điển, không liệt kê ra từng cái nữa.

Trong phim truyền hình, Cheon Song-yi bị chửi khóc, rất đau lòng.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm cũng buông tha cho nàng: “Người đã biết lỗi, ta sẽ cho người một cơ hội bù đắp. Những thương nhân mà người từng đắc tội kia, ta ra hạn cho người một tuần, tự mình đến nhà xin lỗi cho ta, chỉ cần nhận được sự tha thứ của bọn họ, vậy ta sẽ bỏ qua cho người! Nếu không, người bù lại chỗ trống cho ta!”

Cheon Song-yi khóc lóc chạy ra khỏi văn phòng.

Kết quả, cửa văn phòng vừa đóng lại, vẻ mặt uất ức của nàng lập tức biến mất, lại khôi phục dáng vẻ chảnh chọe lúc đầu.

“May mắn sớm chuẩn bị bột tiêu cay Thiên Hồ, đủ cay, nếu không thật sự không khóc được! Cuối cùng quay lại nhìn thoáng qua văn phòng của Lâm Bắc Phàm, đắc ý nói: “Tiểu tử! Muốn ta đi nhận lỗi, không có cửa đâu!”

Đã đến chỗ này, lại còn nhảy ra một cái quảng cáo...

Chương 706: Tinh Quang, trời phạt chó quảng cáo!

Thế nhưng, hình tượng nhân vật Cheon Song-yi đã được dựng lên.

Trắng trẻo xinh đẹp nhưng tùy tiện, lỗ mãng, can đảm hào hiệp, bá đạo vênh váo, hình tượng của một nữ hán tử. Nhưng lúc thấy có vấn đề lại nổi lên ý đồ xấu để lừa dối qua cửa, vô cùng vui vẻ.

“Cheon Song-yi, từ nay về sau người chính là nữ thần của ta!” Tiểu Phong hò hét ở trong lòng.

Sau đó oán hận: Có thể dùng quảng cáo nhiều như vậy không...

Cheon Song-yi chính là nữ hài mà giáo sư Do cứu vào bảy năm trước, nàng cũng nhớ mãi không quên giáo sư Do.

Nhưng biển người mênh mông, lại không biết đi đâu để tìm kiếm.

Thế là, nàng chuyển nhà đến Chung Cư Tình Yêu đã gặp được giáo sư Do trước đó, hy vọng có thể lại lần nữa gặp được hắn.

Cuối cùng còn gây ra một trò cười, Cheon Song-yi tưởng giáo sư Do là fan cuồng của mình, kết quả vô cùng tự luyện bắt chuyện ở cửa thang máy, toàn bộ quá trình về mặt giáo sư Do đều lạnh lùng, vô cùng cao ngạo lạnh lùng.

Cuối cùng mới biết đã hiểu nhầm, hóa ra là hàng xóm ở nhà đối diện.

Ở chỗ này, điều khiến khán giả có ấn tượng khắc sâu nhất chính là đoạn đi thang máy chưa đến một phút, lại cũng có quảng cáo.

Trong thang máy có tivi thang máy, toàn bộ quá trình đều phát quảng cáo, dù đôi góc độ quay cũng quay rất rõ ràng.

Còn có áp phích quảng cáo dán trên vách tường thang máy.

Tiểu Phong cẩn thận đếm, còn chưa đến một phút, hắn ta đã nhìn thấy năm quảng cáo, bình quân mỗi một quảng cáo dài 12 giây, tần suất này còn cao hơn trực tiếp phát sóng quảng cáo trên tivi.

“Trời phạt Tinh Quang, chó quảng cáo!”

Đằng sau còn một nội dung cốt truyện ngắn, Cheon Song-yi bị truyền thông nghiêm khắc lên án việc trốn học, vì cứu vãn hình tượng, nàng không thể

không đến trường học, thế là lại thể hiện một mặt trên lớp học.

Các học sinh chơi điện thoại, mặc quần áo, còn bàn tán về những món đồ...

Tất cả đều là quảng cáo.

Ví dụ như, lúc Cheon Song-yi vừa mới đi vào phòng học, có hai sinh viên đang nói chuyện.

“Nghe nói Dami đẩy ra chiếc điện thoại WQ58 kiểu mới, đặc biệt xinh đẹp thời thượng, hiệu ứng làm đẹp rất tốt! Còn có minh tinh lớn Cheon Song-yi đến làm đại sứ hình tượng, ta rất thích!”

“Đúng vậy! Ta rất muốn mua một cái, nhưng có lẽ không đủ tiền!”

“Không cần lo lắng, điện thoại Dami vừa đẩy ra hoạt động mới, chỉ cần người sở hữu một chiếc điện thoại Dami, vậy có thể chiết khấu 10%! Nếu người từng sở hữu hai chiếc điện thoại Dami, còn có thể chiết khấu 20%! Cho đến khi giá cả giảm còn một nửa mới thôi!”

“Tốt như vậy?”

...

Sau đó, lúc giáo sư Do lên lớp, đặt điện thoại của mình lên bục giảng, đúng lúc là điện thoại Dami WQ58 kiểu mới nhất, quảng cáo trước sau phối hợp mạnh mẽ, kết nối rất thuận lợi.

Tiểu Phong nhìn đến sắp hồng mắt: “Biết các người thu tiền, nhưng cũng không thể làm vậy chứ? Thế nhưng, điện thoại và quần áo của bọn họ đều rất thời thượng, hôm nào đi mua một bộ...”

Đằng sau còn có rất nhiều nội dung cốt truyện không liệt kê từng cái nữa.

Tóm lại, hình tượng của vai nam nữ chính vô cùng thành công, phù hợp với tất cả tưởng tượng về thần tượng đương thời. Tình tiết câu chuyện rất đặc sắc, có cảm giác thoải mái của văn học mạng, khiến mọi người xem rồi còn muốn xem tiếp.

Còn có Lâm Bắc Phàm xuất hiện đẹp trai, biểu hiện độc miệng, cũng khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Nhưng không chỗ nào không có quảng cáo, khiến mọi người rối rít mắng chửi.

“Ta rất thích giáo sư Do, nhìn hẳn dùng kiến thức uyên bác của bản thân sau đó trấn áp tất cả sinh viên có mặt, cảm giác được sự thoải mái ngập tràn! Thế nhưng, cũng có quá nhiều quảng cáo, ta đều đếm không nổi!”

“Đúng là nhiều vô số, cách mỗi ba phút, cam đoan để người nhìn thấy một quảng cáo! Lúc kinh khủng nhất. Một phút để người nhìn thấy năm quảng cáo, chính là đoạn thang máy kia!”

“Trước đó ta đã tính toán đơn giản, tổng cộng hai tập phim truyền hình dài 80 phút, trong đó có 45 phút đều là quảng cáo!”

“Ta không hề xem phim truyền hình nào, ta chỉ bận đếm quảng cáo, cuối cùng tìm được tất cả 28 quảng cáo ở trong tập thứ nhất, tập thứ hai ít hơn chút, nhưng cũng đạt đến 20 cái!”

“Trời phạt, đây thật sự là trong quảng cáo cài cắm truyền bá phim truyền hình!”

“Nếu không người nghĩ thế nào?”

...

Việc mọi người bàn bạc thảo phạt Tinh Quang tăng vọt, còn tiến vào top ba của bảng hotsearch.

Rất nhiều người cười trên nỗi đau của người khác, trong phim truyền hình điện ảnh cài cắm truyền bá nhiều quảng cáo như vậy, ảnh hưởng tới trải nghiệm xem phim của khán giả, đây thật sự là tối kỵ của việc quay phim. Bây giờ đã khiến tiếng oán than của khán giả vang lên khắp nơi, dù sao Tinh Quang cũng nên nghĩ một cái chứ?

Nhất là các đài truyền hình lớn, bây giờ cũng đang xem trò cười của Tinh Quang.

Kết quả, Tinh Quang công bố số liệu tỉ suất người xem của mình, và mặt tất cả những người đang cười nhạo một lượt.

Tỉ suất người xem bắt đầu phát sóng 3.82%, tỉ suất người xem bình quân 4.53%, tỉ suất người xem cao nhất 4.96%!

Nếu tỉ suất người xem thế này cũng bị tính là vấp ngã, vậy phim truyền hình khác tính là gì?

Các đài truyền hình lớn cảm thấy rất bất lực, lần này khán giả bị làm sao thế?

Rõ ràng nói muốn thảo phạt, rõ ràng nói không xem, kết quả cả đám đều mở lên xem, sao các người dối trá như vậy chứ?

Các người có thể có chút giới hạn cuối cùng được không, chống lại một bộ phim truyền hình tràn ngập quảng cáo đi?

Nhằm vào đám khán giả bên ngoài đòi thảo phạt, trang web chính thức của Tinh Quang giải thích rõ ràng: Từ trước tới nay chúng ta đều nói là quảng cáo bom tấn, chứ không phải phim truyền hình, vì vậy đừng có hiểu lầm chúng ta!

Lời này khiến khán giả không thể cãi lại được!

Hình như từ lúc vừa mới bắt đầu, Tinh Quang luôn nói là quảng cáo bom tấn, nói trong quảng cáo có cài cắm truyền bá phim truyền hình, chứ không phải phim truyền hình...

Chỉ có thể trách Tinh Quang quay bộ phim này quá tốt, mọi người xem rồi còn muốn xem tiếp, không để ý xem hết quảng cáo, cảm giác mình chịu thiệt thòi lớn, vì vậy mới tràn đầy oán hận.

Tinh Quang người nghịch như thế, người trong nhà có biết không?

Trong giới giải trí, có một vị nhân viên mới đề nghị với lão tổng, chúng ta cũng làm một quảng cáo bom tấn giống với 《Vi Sao Đưa Anh Đến》, có phải cũng kiếm tiền đến mềm tay hay không?

Kết quả bị lão tổng tát một cái: “Người cho rằng chỉ có người thông minh, người khác không nghĩ đến sao? Hơn hai năm qua, Tinh Quang quay rất nhiều phim truyền hình điện ảnh có tỉ suất người xem rất tốt, người cho rằng không có ai làm hàng sơn trại sao? Kết quả đều thua thiệt đến tận nhà bà ngoài, đến sau đó còn bị nhà tài trợ thảo phạt đòi nợ, cuối cùng không kiếm được tiền lời còn ôm một đống nợ. Rất nhiều công ty nhỏ và phòng làm việc đều vì vậy mà đóng cửa. Tinh Quang, rất tà môn!”

Cuối cùng một lượng lớn khán giả tự phát khởi xướng một hoạt động – mọi người tìm ra quảng cáo, chính là tìm quảng cáo trong mỗi tập phim 《Vì Sao Đưa Anh Đến》, so tài xem ai tìm được nhiều hơn lại chuẩn hơn.

Sau khi Lâm Bắc Phàm nghe nói chuyện này cảm thấy rất hứng thú.

Lập tức cho người mở một chức năng mới ở trên app Tinh Quang, tự móc tiền túi để mọi người đoán số lượng quảng cáo.

Sau khi mỗi một tập kết thúc sẽ mở một tiếng, để mọi người cùng đoán số lượng quảng cáo.

1 vạn khán giả đoán đúng trước tiên được thưởng 10 nguyên!

1000 khán giả đoán đúng trước tiên được thưởng 100 nguyên!

100 khán giả đoán đúng trước tiên được thưởng nhiều nhất, 1 vạn nguyên!

Cứ vậy, hoạt động này nổi tiếng trong và ngoài nước, mọi người đều bị mảnh khóc này hấp dẫn, kéo theo tỉ suất người xem phim truyền hình nhanh chóng tăng lên, chưa đến hai ngày đã biến thành cấp hiện tượng!

Chương 707: Mở ra kế hoạch Marvel!

Sau khi công bố tỉ suất người xem này, đã dẫn tới sự phủ nhận của khán giả.

“Sao 《Vì Sao Đưa Anh Đến》 lại có tỉ suất người xem cao như vậy? Sao mọi người đều thích xem phim quảng cáo chứ?”

“Rõ ràng đều nói không xem, vì sao tất cả mọi người đều xem? Các người lừa ta!”

“Đúng rồi! Vốn đã cùng ta mắng chửi đời này cũng không xem quảng cáo, kết quả lại vụng trộm mở ra xem!”

“Ta tuyệt đối không xem, ta rất thích Cheon Song-yi và giáo sư Do ở trong phim truyền hình, nhưng ta thật sự chán ghét quảng cáo! Số quảng cáo mà ta xem trong mấy ngày nay còn nhiều hơn cả một năm qua!”

“Trong miệng nói không muốn, nhưng cơ thể lại rất thành thật!”

“Nói êm tai hơn hát, có xem hay không bản thân các người còn không rõ sao?”

...

Mọi người vội vàng phủ nhận, cảm giác rất xấu hổ, cứ như nhìn quảng cáo bom tấn này là một sự sỉ nhục.

Nhưng sau khi phủ nhận, về đến nhà lại tiếp tục theo đuổi phim, vừa mắng chửi quảng vào, vừa đếm quảng cáo kiếm tiền tiêu vặt...

Phát hiện bộ quần áo nào đó trong tivi rất thời thượng, thuận tiện lên Taobao đặt mua một bộ.

Tỉ suất người xem lại sáng tạo tâm cao mới!

Tỉ suất tiêu thụ cũng sáng tạo tâm cao mới!

Thật thơm! Đặc biệt thơm!

Đến bây giờ còn rất nhiều người nghĩ mãi mà không rõ, vì sao một bộ phim truyền hình tràn ngập quảng cáo lại được hoan nghênh như thế?

Lúc trước không phải phim truyền hình không cài quảng cáo vào, nếu cài cắm ít quảng cáo thì vẫn được, nhưng quá nhiều sẽ khiến khán giả bài xích và chán ghét, ảnh hưởng đến tỉ suất người xem phim truyền hình.

Thế nhưng, mọi người nhìn 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 mà xem, đây căn bản là một bộ phim quảng cáo bom tấn!

Liên tục phát sóng một tuần lễ, đã phát sóng gần mười tập, có người đã làm thống kê, trong mười tập phim này, bình quân mỗi tập Tinh Quang cài vào 23 quảng cáo, thời gian quảng cáo chiếm hơn 50%, chỉ không chú ý một cái là bị đút mấy cái quảng cáo, còn điên cuồng hơn cả phim truyền hình trước kia.

Điên cuồng đến mức nào chứ? Vốn 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 chỉ có 21 tập, nhưng sau khi thêm vào rất nhiều quảng cáo, lại phát triển thành 40 tập, thời lượng tăng lên gấp đôi.

Hành động cài cắm phát rồ như thế, sao tỉ suất người xem vẫn cao như vậy chứ?

Hơn nữa càng ngày càng cao, bây giờ đã nổi tiếng khắp toàn bộ Châu Á!

Rất nhiều người chuyên nghiệp đều không hiểu nổi hành động của tivi.

“Điều này có gì khó hiểu, mấu chốt là phim truyền hình đẹp mắt, muốn không nhìn quảng cáo nhưng hết lần này đến lần khác quảng cáo lại hòa nhập vào trong nội dung cốt truyện, không nhìn lại không được, nhìn lại bối rối, vậy còn có thể làm thế nào chứ?”

“Hơn nữa bên trong còn có rất nhiều chi tiết thú vị, mỗi một tập đều có mấy minh tinh xuất hiện, đóng vai đủ loại nhân vật. Còn có quản lý cao cấp của Tinh Quang Bạch Nữ Thần, Vũ Nữ Thần và Lâm Bắc Phàm diễn theo bản sắc, thú vị đến mức nào!”

“Còn có thể nhìn trộm một mặt chân thật của Tinh Quang, cách thức vận hành. Còn có lão tổng của các xí nghiệp nổi tiếng khác xuất hiện trước ống kính, những nhân vật mà ngày thường không thể gặp được lại xuất hiện ở trong đó, thú vị đến mức nào chứ!”

“Xem xong còn có thể kiếm được tiền tiêu vặt, không xem không có cái gì, còn có thể làm gì sao?”

“Ta thích giáo sư Do, thích Cheon Song-yi, ta phát hiện thật ra hai người họ chỉ là nhân viên tiêu thụ quảng cáo thời thượng!”

“Đúng là chúng ta xem quảng cáo, nhưng trong quảng cáo có truyền bá nội dung cốt truyện!”

“Cho tới bây giờ chưa thấy quảng cáo bom tấn nào, lại có nhiều minh tinh và nhân vật nổi tiếng diễn xuất như vậy!”

...

Bởi vì phim truyền hình có rất nhiều mảnh khoe, nội dung cốt truyện cũng khiến người ta rất yêu thích, hình tượng nam nữ chính rất được ưa chuộng, vì vậy tỉ suất người xem rất cao. Tỉ suất người xem cao, nhiều người xem, hiệu quả quảng cáo tốt, nhà tài trợ quảng cáo thoải mái.

Đây thật sự là một bữa tiệc của nhà tài trợ và khán giả!

Vì vậy mọi người mới có thể vừa theo đuổi phim, vừa mắng chửi quảng cáo, lại vừa đếm số quảng cáo kiếm tiền tiêu vặt...

Khán giả đều đang than thở, một tuần này thật sự quá khó khăn.

Nhìn hơn 200 cái quảng cáo, vừa nhắm hai mắt lại rồi mở ra liền thấy một quảng cáo, cay con mắt.

Nhắm chặt mắt, lại còn đọc được lời thoại quảng cáo.

Trải qua một tuần gột rửa, đã thuộc lòng tất cả quảng cáo, chuyển tiếp tự nhiên. Thậm chí lúc nói chuyện với một người khác, còn không cẩn thận bật thốt ra một từ quảng cáo.

Bây giờ là cuối tuần, cuối cùng có thể thoát khỏi quảng cáo bom tấn, nghe 《Sing!China》 một chút hun đúc tình cảm sâu đậm, nhìn 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 rửa con mắt, thuận tiện lại rửa dạ dày...

Có lẽ, phim phóng sự là thứ sạch sẽ duy nhất của Tinh Quang, chỉ có một quảng cáo.

Đến tháng 11, thời tiết trở lạnh.

Cách buổi lễ trao giải Kim Chung chưa đến thời gian một tháng, lần này sẽ tổ chức ở Giang Nam, Tinh Quang là một trong những đơn vị chính.

Người phụ trách chính là Vũ Thiên Mị, vì vậy bắt đầu từ tháng này sẽ trở nên rất bận rộn.

Ngay cả tổng giám đốc Robles của Lion Films đến đây hỏi thăm, nàng cũng bận quá không có thời gian, chỉ có thể để Lâm Bắc Phàm đến đối phó.

“Lâm tiên sinh, chào ngươi, ta là tổng giám đốc Robles của Lion Films!”
Tổng giám đốc Robles vô cùng căng thẳng.

Người trẻ tuổi trước mắt là siêu cấp lão đại đã phá vỡ bố cục thế giới điện ảnh, là nhân vật nổi tiếng trong giới giải trí thế giới, còn là người điều khiển thật sự đằng sau Lion Films, còn hẳn ta chỉ là một đại diện của Lion Films, địa vị của hai người cách biệt rất xa, vì vậy lúc gặp mặt cũng rất căng thẳng.

“Không cần căng thẳng, ngồi đi, chúng ta là người một nhà!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Vâng... Vâng!” Robles cẩn thận ngồi xuống.

“Ta biết hôm nay ngươi đến đây, cũng liên quan đến kế hoạch phim tiếp theo.” Lâm Bắc Phàm cười nói.

“Đúng vậy, ‘đại chiến chư thần’ Hollywood đã kết thúc, Paramount ngã xuống, năm công ty còn lại cũng tổn thất nặng nề, tạm thời Hollywood do chúng ta làm chủ. Trước mắt, công ty đã khôi phục vận hành, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng, còn chờ chỉ thị của ngươi!” Robles như một tên lính quèn, báo cáo tình huống với Lâm Bắc Phàm.

“Xem ra là lúc mở ra kế hoạch Marvel!”

“Kế hoạch Marvel? Hơi quen tai, hình như ta từng nghe nói ở đâu đó...”
Robles suy nghĩ, đột nhiên kêu lên: “Chẳng lẽ là manga Marvel nhiều kỳ được đăng trên Hồng Đậu?”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười nhẹ gật đầu, Lâm Bắc Phàm đã bắt đầu chuẩn bị từ một năm trước.

Năm ngoái, Hồng Đậu đi ra toàn thế giới, là một nền tảng xuất khẩu nội dung, hẳn cung cấp cách vận chuyển nội dung của bất kỳ một loại nào, trong đó bao gồm manga.

Vừa nói đến manga, điều đầu tiên hẳn nghĩ đến là Marvel.

Tính ra bộ manga này cũng không hot bằng những bộ manga khác, cũng không được nhiều người chú ý, nhưng sau khi hẳn quay thành phim điện ảnh, chỉ trong mười năm ngắn ngủi đã điên cuồng vơ vét mấy trăm ức Dollar doanh thu phòng bán vé trên toàn thế giới.

Spider Man, Iron Man, Captain America, Black Widow...

Mỗi một nhân vật ảo đều có giá trị bản quyền cực cao.

Khỏi phải nói đến còn rất nhiều thu nhập sản phẩm xung quanh.

Tóm lại, đây là một bộ manga kiếm lợi nhiều nhất trong lịch sử.

Vì vậy, sau khi Hồng Đậu bắt đầu làm manga, Lâm Bắc Phàm đã tìm một phòng làm việc anime, cấu tạo ra một vũ trụ Marvel khổng lồ với góc nhìn khoa học nghiêm khắc dựa theo ý tưởng của mình, sau đó đăng dài kỳ ở trên Hồng Đậu.

Đăng dài kỳ hơn một năm, khá được hoan nghênh ở khu vực u Mỹ. Còn có rất nhiều công ty muốn đến đây mua bản quyền nhân vật, nhưng đều bị Lâm Bắc Phàm từ chối.

Trước mắt, Marvel Universe đã dần hình thành, các nhân vật siêu anh hùng chính đều xuất hiện toàn bộ, có thể đầu tư quay chụp.

Chương 708: Kế hoạch Marvel, khuấy động gió mây Hollywood!

Lâm Bắc Phàm lấy ba tập sách giao cho Robles, nói: “Đây là phim điện ảnh về bốn siêu anh hùng 《Spider Man》 《Iron Man》 《Captain America》

«Thor» , người về chuẩn bị đi, tốt nhất có thể quay chụp trong năm nay, sang năm công chiếu.”

Robles cẩn thận nhận bốn tập kịch bản này, cũng cảm thấy áp lực cực lớn.

Bốn bộ phim điện ảnh này liên quan đến rất nhiều hiệu ứng, phải hoàn thành chế tác đồng thời công chiếu trong vòng một năm, độ khó rất lớn.

Thế nhưng, đây là nhiệm vụ đầu tiên mà hắn ta nhận được, nhất định phải hoàn thành viên mãn.

Không chỉ hoàn thành viên mãn, còn phải hoàn thành xuất sắc.

Nếu không năng lực đảm nhiệm chức vụ này của hắn ta sẽ bị nghi ngờ.

Hắn ta rất trân trọng vị trí hiện tại của hắn ta, hy vọng có thể tiếp tục ngồi ở đây.

Chỉ cần có thể khiến Lâm tiên sinh trước mắt hài lòng, vậy không thành vấn đề.

Thế là, hắn ta nghiêm túc nói: “Lâm tiên sinh, người yên tâm, ta nhất định làm được!”

Lâm Bắc Phàm cũng biết độ khó rất lớn, thế là an ủi: “Cố gắng hết sức! Nhưng phải tuyển chọn kỹ càng diễn viên đóng vai siêu anh hùng cho ta, chỉ cần thích hợp nhất, những cái khác đều không quan trọng.”

Phim điện ảnh Marvel có được hay không, chọn người là mấu chốt nhất.

Lúc trước, khi quay chụp phim điện ảnh Iron Man, bọn họ không tìm diễn viên Iron Man, mà trực tiếp tìm đến bản thân Iron Man, vì vậy mới khiến công ty điện ảnh gần như phá sản chết đi sống lại, từ đó mở ra phim điện ảnh Marvel Universe.

Lâm Bắc Phàm cũng hy vọng như thế, nhanh chóng phục chế lại kỳ tích phim điện ảnh này.

“Lâm tiên sinh yên tâm, sau khi ta chọn được người chắc chắn sẽ để người xem qua trước, người hài lòng thì chúng ta mới bắt đầu!”

Lâm Bắc Phàm hài lòng nhẹ gật đầu, đứng lên nói: “Bây giờ cũng không còn sớm, ta mời người đi ăn bữa tối. Ta cũng muốn nghe thử vị tổng giám đốc mới có suy nghĩ gì.”

Robles được cung chiêu mà lo sợ: “Cảm ơn, cảm ơn Lâm tiên sinh để mắt đến ta, thật sự quá vinh hạnh!”

Hai người ăn một bữa đơn giản trong căn tin Tinh Quang.

Đừng thấy Robles khúm núm trước mặt Lâm Bắc Phàm, nhưng thật ra hắn ta là một người có năng lực thật sự, đắm chìm mấy chục năm ở Hollywood, hiểu rất rõ từng con đường trong đó.

Hắn ta có tình cảm trung thành với phim thương mại, bởi vì kiếm tiền tốt.

Hắn ta cảm thấy tổng hợp các nguyên tố nam nhân mạnh mẽ, mỹ nữ, nổ tung, xe hơi, mạo hiểm, có lẽ sẽ khá được hoan nghênh ở trên thị trường.

Hắn ta vẫn muốn lên kế hoạch quay một bộ phim bom tấn thương mại, đáng tiếc không có đề tài và kịch bản tốt.

Nói đến chỗ kích động, thậm chí còn khoa tay múa chân.

Lâm Bắc Phàm yên lặng móc một kịch bản ra cho hắn ta.

Robles ghen hống nhìn trần trời: “《Fast and Furious》? Lâm tiên sinh, cái này...”

“Ngày thường đều có chuẩn bị, lo trước khỏi họa.” Lâm Bắc Phàm thờ ơ nói.

Robles: “...”

Người chuẩn bị quá đầy đủ, ta vừa miêu tả người đã móc ra kịch bản hoàn chỉnh.

Ngghiêm túc lật xem một lần, đậu đen rau muống!

Đây thật sự là kịch bản mà hẳn ta tha thiết ước mơ, đúng lúc bao gồm tất cả yếu tố, Lâm tiên sinh này quá thần kỳ.

Bữa cơm này ăn đến chủ và khách đều vui vẻ.

Ngày hôm sau, Robles vô cùng phấn khởi lên máy bay chạy về, lập tức tiến hành thử vai toàn cầu, tuyển chọn ra người thích hợp nhất đến diễn siêu anh hùng bên trong Marvel.

Từ sau khi đại chiến chur thần đến nay, đây là lần đầu tiên Lion Films có hành động lớn, thế là nhận được sự chú ý của Hollywood thậm chí là các giới giải trí lớn trên thế giới.

Nhưng điều khiến bọn họ khó hiểu là, vì sao Lion Films lại khai đao với Marvel trước.

Anime Marvel thật sự có giá trị truyền hình điện ảnh hóa, nhưng giá trị của nó còn chưa chịu sự thử thách của thị trường.

Cũng như lúc bọn họ truyền hình điện ảnh hóa, đều đẩy ra một phim điện ảnh có chi phí thấp để thử nghiệm trước, nếu tiếng vang không tệ mới có thể đẩy ra bộ thứ hai, bộ thứ ba, từ từ bổ sung hoàn chỉnh câu chuyện xưa ở phía sau.

Kết quả Lion Films đã giống trống khua chiêng chuẩn bị bốn bộ phim điện ảnh lớn, không sợ cuối cùng sẽ thua lỗ sao?

Bọn họ nghĩ mãi không rõ, sao Robles lại phạm phải sai lầm như vậy.

Đương nhiên Robles sẽ không phạm phải sai lầm như vậy, hẳn ta giống trống khua chiêng như vậy cũng vì để Lâm Bắc Phàm ở phương đông nhìn thấy, chứng minh hẳn ta đang cố gắng làm việc. Dù cuối cùng doanh thu phòng bán vé không tốt, hẳn ta không có công lao cũng có sự vất vả.

Đương nhiên, ở dưới tình huống điều kiện cho phép vẫn phải kiếm nhiều tiền.

Robles đặc biệt tạo thanh thế, tạo một số tin đồn thất thiệt để lộ ra bên ngoài, Lâm Bắc Phàm Lâm tiên sinh muốn quay phim, cuối cùng cam đoan có thể công chiếu toàn cầu, sẽ không lo lắng vấn đề lỗ vốn.

Biết đâu biểu hiện tốt, sẽ lọt vào mắt Lâm tiên sinh, thăng chức nhanh chóng ngay trong tầm tay!

Tin tức này vừa được tung ra, Hollywood đều chấn động.

Hình ảnh hơn một tháng trước vẫn còn mới mẻ trong ký ức.

Đối mặt với lão tổng của tám công ty điện ảnh lớn, một thiếu niên nho nhỏ như Lâm Bắc Phàm lại thản nhiên bình tĩnh, rút củi dưới đáy nồi lũng đoạn con đường phát sóng của bọn họ. Sau đó lật tay làm mây úp tay làm mưa, gây ra “đại chiến chư thần”.

Cuối cùng diệt một cái, thu về một cái, sáu cái còn lại tổn thất nặng nề.

Hoàn toàn phá vỡ bộ cục thế giới điện ảnh.

Một lão đại trong truyền thuyết như vậy, lại muốn quay phim điện ảnh?

Không cần nhiều lời, nhất định phải tham gia, đây là một cơ hội lớn để thể hiện bản thân!

Nếu thật sự được lão đại Lâm Bắc Phàm coi trọng, tuyệt đối thăng chức rất nhanh, tuyệt đối lên thẳng mây xanh!

“Jessica, ta quyết định đi thử vai nhân vật Black Widow này, ta cảm thấy nhân vật gợi cảm xinh đẹp như vậy thật sự là thiết kế cho ta, ta tin tưởng Lâm tiên sinh nhất định thích xem dáng vẻ mặc áo bó sát của ta.” Nữ thần gợi cảm Scarlett kiêu ngạo nói.

Jessica cũng kiêu ngạo ưỡn ngực: “Ta cũng muốn đi thử vai nhân vật này! Bởi vì nói đến gợi cảm, ta mới là số một Hollywood!”

“Vậy chúng ta so một lần đi, xem ai là người thắng cuối cùng?”

“Người thua phải uống nước rửa chân của đối phương thì sao?”

“Ý tưởng rất tốt!”

...

Diễn viên Chris Evans diễn rất nhiều nhân vật nhưng vẫn không nổi tiếng được, hắn ta nhìn tờ báo ở trên tay, nghiêm túc nói: “Có lẽ đây là một cơ hội của ta!”

Hắn ta để mắt tới vai diễn Captain America này, bởi vì từ nhỏ hắn ta đã có ước mơ làm anh hùng, nhân vật này rất phù hợp với hắn ta.

...

Còn có một diễn viên khiêm tốn tên là Robert Downey Jr.

Bởi vì việc hút thuốc phiện mới ra tù không lâu, trên người có vết đen không ai mời hắn ta đóng phim, kiếp sống đóng phim rơi xuống vực sâu. Hắn ta muốn hỏi cải sửa sai làm lại từ đầu, nhưng không ai cho hắn ta cơ hội.

Sau khi hắn ta nhìn thấy kế hoạch thử vai của Lion Films, phát hiện trong số đó có một nhân vật rất phù hợp với hắn ta, đó chính là Iron Man.

Hắn ta đã từng rất ngông cuồng, lại vì sự ngông cuồng của mình phải trả giá đắt, bây giờ lãng tử quay đầu, muốn làm lại từ đầu.

“Ta muốn giống như Downey, làm lại từ đầu!”

Chương 709: Buổi lễ trao giải Kim Chung!

Còn có rất nhiều diễn viên nổi tiếng, không biết tên đều hâm mộ tiếng tăm mà đến.

Ngay cả giới giải trí trong Trung Quốc cũng xôn xao theo.

Dù bây giờ bộ cục thế giới điện ảnh thay đổi, Hollywood vẫn là thánh địa trong lòng các minh tinh, là cung điện cao nhất mà minh tinh hướng tới, đều ước mơ trở thành siêu sao Hollywood.

Vì vậy có rất nhiều minh tinh nổi tiếng muốn thông qua con đường Tinh Quang để tham gia cuộc tranh cướp nhân vật này.

Đối với điều này, Lâm Bắc Phàm cũng tỏ rõ thái độ: Cạnh tranh công bằng, dựa vào bản lĩnh.

Sau đó, một đám Ảnh đế Ảnh hậu, minh tinh lưu lượng xoa tay chạy đến Hollywood.

Lâm Bắc Phàm đoán nể mặt của hần, có lẽ trong phần tuyên chọn Robles sẽ thiên vị người Hoa một chút, những nhân vật chính siêu anh hùng thì không cần suy nghĩ, nhưng có lẽ một số vai phụ quan trọng sẽ xuất hiện một số khuôn mặt da vàng.

Lâm Bắc Phàm cũng không muốn quản việc của Hollywood lắm, bên kia chỉ là một nền tảng kiếm tiền, có thể kiếm tiền là được.

Bây giờ số lượng tiền của hần quá to lớn, nhất định phải nở hoa nhiều mặt.

Chỉ một thị trường đã không đủ để chứa số tiền của hần nữa.

So với Hollywood, hần càng muốn tốn tâm tư ở trên Tinh Quang của mình, góp sức vào giải trí Hoa ngữ, điều này không chỉ có thể kiếm tiền còn mang đến tình cảm nhất định, nếu có thể khiến Tinh Quang phát triển vượt qua Hollywood thì càng tốt hơn.

Hần có nhiều thời gian và năng lực đi làm.

Trong chớp mắt, một tháng trôi qua.

《Chiến Lang》 được công chiếu hai tháng, cuối cùng đã dừng chiếu.

Tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu đạt đến 17.2 ức Dollar, đổi ra ức nguyên là 103.2 ức, khán giả Trung Quốc công hiến 70% doanh thu phòng bán vé. Nên doanh thu phòng bán vé xếp hạng thứ tư trên toàn cầu, gần với ba bộ phim điện ảnh kinh điển của thời đại.

Thành tích doanh thu phòng bán vé này đã khiến toàn cầu lu mờ!

Ngô Tiểu Kinh, cũng một phát trở thành siêu sao điện ảnh nổi tiếng toàn thế giới.

Năm nay liên tục có hai bộ phim điện ảnh lấy được thành tích kinh điển như thế, sự tồn tại của Ngô Tiểu Kinh trở thành nhân vật may mắn.

Lúc đoàn làm phim điện ảnh nước ngoài đến Trung Quốc tuyên truyền, đều phải đến bái lạy trước, lấy cái may mắn.

Đây là bộ phim điện ảnh thứ ba đánh vào top 20 doanh thu phòng bán vé toàn cầu của Tinh Quang, như thể đang đánh dấu sự thăng tiến nhanh chóng của Tinh Quang!

Ở phương diện truyền hình, 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 《Vì Sao Đưa Anh Đến》 《Sing!China》 vẫn đang được phát sóng. Mọi người vừa lắng nghe học viên Sing! China ca hát, vừa xem Đầu lưỡi thỏa mãn hương thụ, vừa mắng chửi quảng cáo Vì Sao Đưa Anh Đến.

Nhưng điều quan trọng bây giờ là, buổi lễ trao giải Kim Chung đã đến.

Lần này buổi lễ trao giải Kim Chung do các ban ngành liên quan của quốc gia tính cả Tinh Quang cùng nhau đứng ra tổ chức, địa điểm tổ chức ở ngay trong hội trường quốc tế Giang Nam, thông qua đài truyền hình Tinh Quang phát sóng trực tiếp toàn bộ quá trình.

Bởi vì lần này thiết kế thêm hai giải thưởng quốc tế là giải phim nước ngoài hay nhất và giải phim nước ngoài được chú ý nhất, vì vậy rất được chú ý.

Các đoàn làm phim nước ngoài được đề cử cho giải thưởng, các minh tinh trong giới giải trí của quốc gia khác, các diễn viên truyền hình điện ảnh của Hollywood đủ loại đều đến tham gia, còn có tổng giám đốc của bảy công ty điện ảnh lớn cùng nhau đến đây, cỗ vũ rất nhiều.

Còn có một số kênh ở nước ngoài cũng phát sóng trực tiếp bữa tiệc lần này.

Rầm rộ chưa từng có!

Chỉ cần mấy lần liên tục đều tổ chức thành công, vậy giải thưởng Kim Chung sẽ nhảy lên trở thành giải thưởng tính quốc tế.

Màn đêm buông xuống, hội trường quốc tế Giang Nam cờ đỏ phấp phới, ánh sao rực rỡ.

Bởi vì trong vòng hai năm qua Tỉnh Quang đã phát triển mạnh mẽ ở đây, khiến bầu không khí giải trí của Giang Nam rất dày đặc, vì vậy đến tối bên ngoài hội trường quốc tế Giang Nam tập trung đầy người, ngược mắt nhìn biển người đông nghìn nghịt vô cùng náo nhiệt.

Ngoại trừ một con đường thảm đỏ rộng lớn chạy thẳng vào cửa của hội trường, thì không còn chỗ nào để đặt chân nữa.

Người phụ trách dẫn chương trình cho bữa tiệc năm nay là Mạnh Tiểu Phi, cũng một người dẫn chương trình nữ Lâm Phi Phi nói tiếng Anh vô cùng trôi chảy của CCTV.

Bọn họ đang đứng ở cửa hội trường tiếp đón khách khứa khắp nơi đến thăm, giới thiệu các khách quý đến tham gia.

Hôm nay Mạnh Tiểu Phi mặc âu phục phẳng phiu, rất có tinh thần, dùng giọng điệu hàm chứa tình cảm giới thiệu các khách quý.

“Vị khách đang đi về phía chúng ta là đoàn làm phim 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 ! Nhóm người này toàn bộ là lão diễn viên, lão hí cốt tạo thành đoàn làm phim, cống hiến cho chúng ta một bộ phim đấu tranh chống tham nhũng đặc sắc. Lần này bọn họ được đề cử bốn hạng mục của giải thưởng Kim Chung, theo thứ tự là...”

“Vị khách tiếp theo đi về phía chúng ta là một đoàn làm phim lợi hại, gần như tất cả đều là Ảnh đế Ảnh hậu, chúng ta đều xem vai diễn của bọn họ đến lớn, bọn họ chính là đoàn làm phim 《Vô Gian Đạo》 ! Năm nay bọn họ được đề cử tổng cộng năm hạng mục giải thưởng Kim Chung, theo thứ tự là...”

“Có lẽ không cần ta phải giới thiệu đoàn làm phim đang đi về phía chúng ta nữa, nhân dân cả nước đều biết gương mặt này, thậm chí còn vô cùng nổi tiếng ở trên quốc tế! Hấn chính là Ngô Tiểu Kinh một người siêu cấp kiên cường của Trung Quốc! Hấn dẫn theo đoàn làm phim 《Chiến Lang》 đến đây! Năm nay bọn họ được đề cử của tổng cộng năm hạng mục của giải thưởng Kim Chung, theo thứ tự là...”

...

Người dẫn chương trình nữ Lâm Phi Phi ở bên cạnh dùng giọng nói tiêu chuẩn nhiệt tình đầy đủ giới thiệu các đoàn đội đến thăm.

Tiếng vỗ tay sóng sau cao hơn sóng trước.

Nhất là lúc Ngô Tiểu Kinh xuất hiện, làn sóng nhiệt tình gần như muốn lật tung trời, rất lâu cũng không bình tĩnh được!

Trong quá trình đi thăm dò này, còn xen lẫn rất nhiều minh tinh Hollywood, ví dụ như một trong những con người kiên cường Tom Cruise, Johnson và Van Gundy, nữ thần gợi cảm Scarlett Johansson, Jessica Alba đủ loại.

Khán giả Trung Quốc dùng sự nhiệt tình của mình để hoan nghênh sự xuất hiện của bọn họ.

Là đơn vị tổ chức, đám người Lâm Bắc Phàm không cần đi thăm dò, mà chờ sẵn ở bên trong.

Tổng giám đốc Robles của Lion Films cười khanh khách dẫn một đám người đi qua: “Lâm tiên sinh, đã lâu không gặp!”

Lâm Bắc Phàm cười híp mắt nói: “Không lâu, mới một tháng thôi!”

Robles lúng túng cười một tiếng, nhún vai, bỏ qua đề tài này.

Lâm Bắc Phàm hỏi tiếp: “Sao lại dẫn nhiều người đến như vậy? Ta nhớ bọn họ không có tác phẩm được đề cử...”

Robles mỉm cười bất đắc dĩ: “Đương nhiên vì sức hấp dẫn của Lâm tiên sinh quá lớn, bọn họ cứ nhất định phải đến gặp mặt người một lần. Ta nói không cần, nhưng bọn họ nhất định muốn đến, ta cũng không cản được!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Cái mông ngựa này không được tính là cao siêu!”

“Được rồi, thật ra bọn họ đều là diễn viên mà chúng ta chọn cho Marvel, ta dẫn bọn họ đến tham gia buổi lễ trao giải Kim Chung, thuận tiện để ngài xem thử có thích hợp hay không...”

Hắn ta không nói thì Lâm Bắc Phàm cũng đoán được.

Scarlett Johansson, Chris Evans, Robert Downey Jr, Chris Hemsworth, Tom Holland...

Rất nhiều khuôn mặt quen thuộc, không phải những người này đều là diễn viên Marvel sao?

Lại một lần nữa xuất hiện!

Lâm Bắc Phàm chỉ có thể cảm thán, vận mệnh!

Chương 710: Các diễn viên Marvel!

Scarlett Johansson mỉm cười quyến rũ: “Lâm tiên sinh, người đoán xem chúng ta diễn nhân vật nào?”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Vừa nhìn thấy người thì ta đã nghĩ đến Black Widow, có lẽ người sẽ diễn nhân vật Black Widow này?”

“Lâm tiên sinh người nhìn rất chuẩn!” Scarlett bước tới một bước, mỉm cười rất quyến rũ: “Tối nay người có rảnh không?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Mấy lão bà của ta đều đang đứng đằng sau nhìn chăm chăm đây, người lại dám quyến rũ ta?

Jessica Alba cảm thấy không phục, thể hiện mặt tốt đẹp nhất của bản thân, cười hỏi: “Lâm tiên sinh, người cảm thấy ta nên diễn nhân vật gì? Ta cũng đẹp như vậy, gợi cảm như vậy...”

Điều này... Lâm Bắc Phàm thật sự không nghĩ ra ngay được.

Ở thời không trước, Jessica Alba cũng không gia nhập vào đại gia đình Marvel, vì vậy không có vật tham chiếu.

Thế nhưng, trong Marvel không có quá nhiều nhân vật nữ, cộng thêm trước mắt chỉ có bốn bộ phim, phân tích một chút là có thể đoán ra được.

“Không phải người là Pepper Potts chứ?”

“Cay hay không?” Jessica Alba lập tức thể hiện vị cay khiêu gợi của bản thân.

“Không cần phải nói, vị có vẻ mặt chính trực, vạm vỡ, mộng còn hơi vênh lên, nhất định là diễn viên Captain America! Người tên là gì?” Lâm Bắc Phàm nhìn về phía Chris Evans.

Chris Evans hơi mất tự nhiên: “Lâm tiên sinh, ta tên là Chris Evans, ta rất vinh hạnh vì được gặp người!”

“Ta cũng vậy!” Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, nhìn người nam nhân cường tráng ở bên cạnh: “Thor?”

“Lâm tiên sinh, chào người, ta là Chris Hemsworth, diễn vai Thor, ta rất vui vì được gặp người!” Thoạt nhìn tiểu tử trẻ tuổi này cũng hơi căng thẳng, nhất là lúc Lâm Bắc Phàm liếc mắt sang, dường như hắn nhìn thấy Thor thật sự.

“Dáng vẻ của tiểu tử này rất có tinh thần, nhưng người còn phải luyện tập cho cơ bắp phát triển một chút!” Lâm Bắc Phàm vỗ vai hắn ta.

Trong lòng Chris Hemsworth siết chặt: “Ta quay về lập tức gia tăng luyện tập!”

“Người chính là Spider Man?” Lâm Bắc Phàm nhìn tiểu hỏa tử ở bên cạnh, đáng người không cao rất gầy yếu.

Hắn ta là Tom Holland, dáng vẻ thoải mái như đã quen thuộc, tuyệt đối không sợ người lạ, ngạc nhiên nói: “Lâm tiên sinh sao người nhận ra được?”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha một tiếng: “Bởi vì ở đây chỉ mỗi người có thể mặc bộ quần áo bó của Spider Man!”

Mọi người suy nghĩ thấy cũng đúng, Spider Man phải bay tới bay lui trên bầu trời, vô cùng linh hoạt như một con khi, hình thể không được quá lớn, nếu không sẽ có vẻ không hài hòa.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm nhìn về phía nam nhân có vẻ ngoài hơi sa sút cuối cùng.

Đây là một diễn viên cấp bậc Ảnh đế có lịch sử đen tối, nhưng là một nam nhân khiến Marvel chết đi sống lại.

Nhưng vì sự nghiệp diễn xuất rơi vào sự đả kích mang tính hủy diệt, trên người thêm hơi thở sa sút, vì vậy bây giờ còn chưa nhìn thấy sự tự tin ở trong phim ảnh.

“Robert Downey Jr? Nghe nói người từng hút thuốc phiện?” Lâm Bắc Phàm nói.

Bầu không khí xung quanh thay đổi.

Trong lòng Robert Downey Jr lập tức căng thẳng: “Lâm tiên sinh, ta thật sự từng hút thuốc phiện, nhưng bây giờ ta rất hối hận vì lúc trước đã làm như thế. Ta đã quyết định sửa đổi làm người tốt, nhật lại ước mơ, hy vọng người có thể cho ta cơ hội này!”

“Nhớ kỹ lời này của người, diễn tốt vai diễn Iron Man này, đồng thời không được chạm vào thuốc phiện nữa, nếu không ta sẽ phong sát toàn bộ nghề nghiệp của người!”

“Nhất định sẽ không!” Robert Downey Jr lập tức đảm bảo.

Đồng thời cũng cảm thấy trong lòng thả lỏng, coi như đã vượt qua kiểm tra, lấy được nhân vật.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm mỉm cười với Robles: “Ta rất hài lòng với những người người chọn, cứ vậy đi! Ta còn có việc xin lỗi không tiếp được, các người cứ tự nhiên, chúc các người có một buổi tối vui vẻ!”

“Được, Lâm tiên sinh người cũng tự nhiên!” Robles mỉm cười, làm việc vững vàng.

Lâm Bắc Phàm vừa đi, những người ở đây lập tức thoải mái.

“Khí chất của Lâm tiên sinh thật sự quá cường đại, sắp ép ta không thể nói ra lời!” Robert Downey Jr lau mồ hôi trên mặt.

Vừa rồi, hắn ta sợ đến mức đổ mồ hôi lạnh, sau lưng đã ướt đẫm.

“Ta và người có cảm giác giống nhau, nhất là lúc hắn vỗ vai ta, sức mạnh thật to lớn!” Chris Hemsworth nhe răng nhếch miệng, đến bây giờ vẫn cảm thấy đau.

“Ta cảm thấy rất tốt, nam nhân như vậy mới hấp dẫn!” Scarlett Johansson lưu luyến không rời nói.

“Người là đồ mê trai! Hắn là người đã có thê tử!” Jessica nói.

“Ta có thể làm tình nhân nhỏ của hắn...”

Lâm Bắc Phàm đột nhiên xuất hiện trong một góc, phía trước có một tiểu mỹ nữ mặc lễ phục, đang lén lút nhìn quanh: “Cái tên hỗn đản Lâm Bắc Phàm này đã chạy đi đâu? Vừa rồi còn cười nói với minh tinh Hollywood, thật sự là ăn trong bát còn nhìn trong nồi, nam nhân đều không phải thứ tốt! Quay về nhất định phải uống sạch rượu của hắn!”

Lâm Bắc Phàm cười hắc hắc, nổi hứng muốn trêu chọc Dương Tử Nhi.

Hắn lén lút đến gần, sau đó ôm thật chặt từ phía sau.

Dương Tử Nhi giật mình kêu lên, liếc mạng giấy giữa: “Người là ai! Hồn đản mau buông ta ra!”

Lâm Bắc Phàm không nói lời nào, xoay người nàng lại, tiếp đó là một nụ hôn kiểu Pháp nồng nàn, hôn đến mức nàng hít thở không thông.

Dương Tử Nhi tức chết: “Chàng hồn đản! Vừa rồi làm ta sợ, còn hôn ta nữa, nếu bị người khác phát hiện thì làm sao bây giờ?”

...

Lâm Bắc Phàm khinh thường: “Yên tâm, ta không muốn bọn họ phát hiện thì bọn họ vĩnh viễn không phát hiện ra! Chúng ta lại làm lần nữa?”

“Chàng chọc ta tức chết!”

...

Khoảng nửa tiếng sau, tất cả các minh tinh diễn viên đều ngồi vào chỗ, lãnh đạo các ban ngành liên quan của quốc gia cũng đã đến, Bạch Thanh Tuyết, Vũ Thiên Mị cùng các quản lý cao cấp của Tinh Quang đã ngồi đông đủ, buổi lễ trao giải Kim Chung mỗi năm một lần đã bắt đầu.

Dựa theo quá trình, lãnh đạo các ban ngành liên quan của quốc gia thông báo các thành tích đạt được trong ngành văn hóa giải trí từ năm ngoái đến nay, sau đó tập trung khen ngợi tập đoàn Tinh Quang, hy vọng sẽ không ngừng cố gắng.

Ngày sau đó, chính là trao tặng giải thưởng.

Về cơ bản quá trình vẫn giống năm ngoái, không có sự khác biệt quá lớn.

Trong năm nay, các hạng mục sự nghiệp của Tinh Quang nở hoa toàn diện, lấy được thành tích phi phàm, vì vậy có quá nửa giải thưởng đều rơi vào trong tay Tinh Quang. Nếu không phải là đơn vị tổ chức chính phải tránh nghi ngờ, chỉ sợ có thể lấy được 3/4 giải thưởng.

Ví dụ như, người không trao giải thưởng các hạng mục âm nhạc cho Luyến Tuyết Ái Tử, fan âm nhạc toàn cầu đều không đồng ý.

Người không trao giải cho phim điện ảnh 《Chiến Lang》 được hoan nghênh nhất cũng không được, bởi vì doanh thu phòng bán vé vẫn còn đặt ở nơi đó, là bộ phim điện ảnh Hoa ngữ có doanh thu phòng bán vé cao nhất, đứng thứ tư trong xếp hạng tổng doanh thu phòng bán vé toàn cầu, thành tích này chắc chắn sẽ đoạt giải.

Còn có giải thưởng phim điện ảnh xuất sắc nhất trao cho 《Vô Gian Đạo》, bộ phim này tập trung đông đảo Ảnh đế và Ảnh hậu, dù là danh tiếng hay là doanh thu phòng bán vé đều là phim điện ảnh kinh điển gặt hái được cả hai, người không trao giải cho nó thì không được.

Trong lúc đó, Tinh Quang còn sắp xếp các màn biểu diễn khiến đôi mắt người ta phải tỏa sáng.

Chương 711: Lâm Bắc Phàm, khách quý trao giải!

Trong thoáng chốc, 28 giải thưởng của giải Kim Chung đã được trao xong, chỉ còn lại hai giải thưởng đặc biệt.

Đứng trên sân khấu, người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi vô cùng kích động nói: “Mấy năm qua, ngành nghề truyền hình điện ảnh của chúng ta phát triển rõ ràng như ban ngày, năm 2018 tổng doanh thu phòng bán vé trong nước ta là 425 ức nguyên, nhưng đến năm 2019 tổng doanh thu phòng bán vé đạt đến 526 ức nguyên, tốc độ tăng trưởng vượt quá 30%! Đến năm 2020, tuy còn chưa hết năm, nhưng tất cả doanh thu phòng bán vé đã vượt quá 600 ức! Điều này không thể bỏ qua được công lao của mỗi một nhà làm phim!”

Mạnh Tiểu Phi nói xong, người dẫn chương trình nữ ở bên cạnh lập tức phiên dịch ra.

Sau khi những nhà làm phim nước ngoài đến tham gia giải thưởng Kim Chung năm nay nghe được số liệu này, cũng rất ngạc nhiên.

Thị trường điện ảnh Trung Quốc phát triển quá nhanh, bây giờ quy mô đã sắp vượt qua nước Mỹ, trở thành thị trường điện ảnh đứng thứ hai toàn cầu. Dựa theo tốc độ tăng trưởng của nó, có lẽ chưa đến hai năm sẽ vượt qua nước Mỹ.

Thế là, bọn họ càng coi trọng thị trường Trung Quốc hơn.

“Chính vì chúng ta có thị trường điện ảnh rộng lớn, càng ngày càng có nhiều phim điện ảnh nước ngoài tốt tiến vào thị trường của chúng ta, làm phong phú nhu cầu văn hóa tinh thần của chúng ta, chúng ta rất biết ơn bọn họ, rất hoan nghênh bọn họ đến đây! Vì vậy năm nay thiết kế hai giải thưởng, theo thứ tự là giải phim nước ngoài được hoan nghênh nhất và giải phim nước ngoài hay nhất!”

“Bây giờ, mời vị khách quý trao giải của chúng ta – Lâm Bắc Phàm tiên sinh!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay vô cùng nhiệt tình.

Trong âm thanh hoan nghênh của mọi người, Lâm Bắc Phàm mặc âu phục bước lên sân khấu.

Mạnh Tiểu Phi nói tiếp: “Trong năm qua, Lâm Bắc Phàm tiên sinh dẫn dắt điện ảnh Hoa ngữ của chúng ta đi ra biên giới, sáng tạo ra hết kỳ tích này đến kỳ tích khác, làm ra sự cống hiến to lớn cho điện ảnh Hoa ngữ của chúng ta! Vì vậy, mời hẳn lên trao hai giải thưởng mới tạo ra này, xứng với danh hiệu, cũng là điều chúng ta hy vọng!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay lại vang lên.

Rốt cuộc đã làm ra sự cống hiến vượt trội gì, mọi người ở đây đều biết.

Dựa vào sức một người sửa lại bộ cục thế giới điện ảnh, lật đổ sự thống trị của Hollywood, hoàn toàn mở ra thị trường điện ảnh nước ngoài, nâng cao địa vị diễn viên người Hoa...

Vốn đây là những việc phải tốn mấy chục năm cũng chưa chắc làm được, kết quả bị Lâm Bắc Phàm dứt khoát lưu loát làm xong.

Đối với điện ảnh Hoa ngữ thật sự ảnh hưởng sâu xa, địa vị hiển hách, cống hiến rất to lớn.

Dù lão bản của sáu công ty điện ảnh lớn còn lại hận không thể nuốt Lâm Bắc Phàm, cũng không thể không ngoài cười nhưng trong không cười vỗ

tay, khỏi phải nhắc đến cảm giác trong lòng.

“Bây giờ, mời Lâm tiên sinh của chúng ta nói đôi câu!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Lúc trước ta là người nhận giải, bây giờ ta là người trao giải!”

Một câu nói của Lâm Bắc Phàm đã chọc mọi người cười.

Hai giải thưởng Kim Chung trước đó, Lâm Bắc Phàm đều thay thế Luyến Tuyết Ái Tửu đến nhận giải, đã để lại ấn tượng sâu sắc cho mọi người.

Bây giờ bản thân biến thành khách quý trao giải, thật sự là phong thủy xoay chuyển, càng lăn lộn càng tốt.

“Vốn có rất nhiều lão tiền bối đức cao vọng trọng, đều có tư cách làm người trao giải hơn ta, tất cả mọi người đều tranh nhau muốn làm người trao giải, suýt nữa đánh nhau. Ta thấy không được, động chân động tay rất không tốt, không thể tổn thương sự hòa thuận đúng không? Thế là ta để mọi người làm một trò chơi, xem một tập 《Vì Sao Đưa Anh Đến》 đoán số quảng cáo, ai đoán đúng người đó lên!”

Trên mặt Lâm Bắc Phàm hiện ra vẻ đắc ý: “Sau đó, ta thắng!”

Dù là người có mặt ở hiện trường hay khán giả ngồi trước tivi đều phun nước.

Mặt thật sự quá dày, quá bắt nạt người!

Lại so đoán số quảng cáo với lão tiền bối, người còn không biết trong đó có bao nhiêu quảng cáo sao?

Mấu chốt nhất là, trong buổi lễ trao giải nghiêm túc như thế, người lại còn quảng cáo thêm một đợt!

Mọi người nghiêm trọng nghi ngờ, Tinh Quang đã bị hấn dẫn dắt lệch lạc như thế.

“Bọn họ không phục, nói ta ăn gian! Ta nói cho bọn họ biết, người thật sự cho rằng trò chơi này là so việc đoán quảng cáo sao? Ta nghiêm túc nói cho bọn họ biết, trò chơi này là so mặt dày, ai mặt dày nhất người đó thắng! Sau đó, bọn họ không phản bác được!”

Bàn về việc mặt dày ai có thể so với người?

Cách tự bôi đen này, mọi người cười ha ha.

“Được, bây giờ tiến vào chủ đề chính, đầu tiên chúng ta trao giải phim nước ngoài được hoan nghênh nhất! Danh sách đề cử cho giải thưởng phim nước ngoài được hoan nghênh nhất năm này... Mời nhìn màn hình lớn!”

Sau đó là phân đoạn trao giải chính quy.

Giải thưởng phim nước ngoài được hoan nghênh nhất chủ yếu xem doanh thu phòng bán vé, người nào có doanh thu phòng bán vé cao nhất sẽ trao cho người đó...

Giải thưởng này được trao cho một bộ phim điện ảnh hoạt hình của Disney, tên là 《Howl's Moving Castle》, một bộ phim điện ảnh gia đình, doanh thu phòng bán vé trong nước đạt đến 26 ức nguyên.

Giải thưởng phim nước ngoài hay nhất xem tính nghệ thuật, suy nghĩ xã hội đủ loại, có nhân tố chủ quan rất lớn, đồng thời cũng tham khảo sức ảnh hưởng của nó ở trong nước.

Giải thưởng phim nước ngoài hay nhất được trao cho một bộ phim tình cảm 《Live In The Future》 của Warner.

Bộ phim này rất thú vị, nói về một đôi tình nhân thanh mai trúc mã, ngay lúc bọn họ sắp kết hôn, kết quả nam chính xuyên thời không quay về 50 năm sau, nữ chính khổ sở chờ đợi 50 năm, hai người gặp nhau trong căn phòng cũ.

Lúc này nam chính vẫn hào hoa phong nhã, nhưng trên mặt nữ chính đã đầy nếp nhăn, cơ thể không được nữa...

Nhưng tình cảm vượt qua giới hạn thời không, vượt qua vẻ ngoài, bọn họ vẫn ở cạnh nhau.

Hai giải thưởng quốc tế nhanh chóng được trao xong, nhưng công việc còn chưa kết thúc.

Lâm Bắc Phàm đứng trên sân khấu, lớn tiếng nói: “Chúc mừng tất cả những người được nhận giải! Đồng thời cũng hy vọng mọi người không ngừng cố gắng, tiếp tục mang đến phim điện ảnh đẹp mắt cho chúng ta, chúng ta hoan nghênh các người!”

“Đồng thời nhân cơ hội lần này, ta tuyên bố một tin tức quan trọng!”

Lâm Bắc Phàm đối mặt với ánh mắt chăm chú của mọi người, lớn tiếng nói: “Bắt đầu từ giải thưởng Kim Chung năm nay, Tinh Quang của ta sẽ áp dụng một chính sách cổ vũ, chỉ cần là đạo diễn được nhận giải, dù trong nước hay ngoài nước, bắt đầu từ bây giờ bọn họ đẩy ra phim điện ảnh tiếp theo, Tinh Quang của ta cam đoan sẽ sắp xếp 10% suất chiếu, đồng thời sự phân chia doanh thu phòng bán vé sẽ có ưu đãi.”

Tin tức này vừa xuất hiện, toàn trường trở nên khiếp sợ.

“Lại còn có giải thưởng như vậy?”

“Chỉ có giải thưởng phim nước ngoài? Hay là tất cả giải thưởng đều như thế?”

“Lại còn cam đoan suất chiếu phim điện ảnh? Là toàn cầu hay chỉ trong nước?”

“Toàn cầu chẳng phải muốn điên à!”

“Hơi không dám tin!”

...

Mọi người bàn tán ầm ĩ.

Đạo diễn vừa nhận được giải phim nước ngoài hay nhất đứng dậy, kích động hỏi: “Lâm tiên sinh, ta muốn biết, chính sách cổ vũ này của người có hiệu lực với chúng ta không? 10% suất chiếu, là chỉ ở Trung Quốc, hay là toàn cầu?”

Chương 712: Chính sách phúc lợi Tinh Quang!

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, nói: “Có lẽ vừa rồi ta nói không rõ ràng, bây giờ tuyên bố một lần nữa: “Chỉ cần là đạo diễn nhận được giải đạo diễn xuất sắc nhất, giải phim điện ảnh được hoan nghênh nhất, giải phim điện ảnh hay nhất, giải phim nước ngoài được hoan nghênh nhất, giải phim nước ngoài hay nhất, bộ phim tiếp theo của bọn họ, Tinh Quang chúng ta sẽ đảm bảo 10% suất chiếu điện ảnh, công chiếu cùng lúc toàn cầu. Nếu đồng thời thu hoạch được nhiều giải thưởng lớn, vậy số lần thưởng sẽ được tính gộp lại. 10% suất chiếu điện ảnh này, có tác dụng toàn cầu!”

Lần này thật sự nện một cái!

Năm hạng mục giải thưởng, tất cả đều được hưởng chính sách cổ vũ này!

Chỉ cần đạo diễn ra tác phẩm tiếp theo, đều cam đoan 10% suất chiếu điện ảnh, đây là phạm vi toàn cầu!

Nếu nhận được nhiều giải thưởng lớn, số lần thưởng còn có thể tính gộp lại!

Công chiếu cùng lúc trên toàn cầu, còn có ưu đãi phân chia doanh thu phòng bán vé!

...

Chính sách cổ vũ như thế, sợ rằng chỉ Tinh Quang mới làm được!

Tin tức này quá nặng ký, chắc chắn là tin vui với các đạo diễn thế giới, đây là sự cổ vũ sáng tác!

Quay phim điện ảnh càng tốt, nhận càng nhiều giải thưởng, sắp xếp quay phim nhiều, quyền nói chuyện của đạo diễn càng nặng ký!

Đối với đạo diễn trong nước và ngoài nước đều có lợi ích to lớn!

Khiến người ta rất rung động!

10% suất chiếu điện ảnh trên toàn cầu, trước mắt ngoại trừ đạo diễn lớn hàng đầu quốc tế, còn ai có được đãi ngộ này?

Nhưng thông qua một chính sách cổ vũ này, rất nhiều đạo diễn bình thường lại có thể nhận được đãi ngộ của đạo diễn lớn hàng đầu quốc tế, đưa tác phẩm điện ảnh của mình cho khán giả toàn cầu xem, chỉ suy nghĩ một chút cũng khiến người ta kích động!

Còn có một số người nghĩ đến nguyên nhân càng sâu xa hơn.

Nhìn chung các giải thưởng điện ảnh quốc tế trước mắt, còn chưa có giải thưởng nào thưởng suất chiếu điện ảnh. Ích lợi rất lớn này sẽ khiến rất nhiều phim điện ảnh nước ngoài chạy theo giải thưởng Kim Chung như vịt, địa vị của giải thưởng Kim Chung sẽ nhanh chóng tăng lên.

Còn có Tinh Quang thực hành chính sách này, càng vững vàng trói chặt bản thân và giải thưởng Kim Chung vào cùng một chỗ. Càng thêm củng cố địa vị!

Có thể nhận được thiện cảm của đạo diễn trên thế giới, sự phát triển trong tương lai sẽ càng thông suốt hơn!

Thật sự từ một người tham gia quy tắc, biến thành người đặt ra quy tắc!

Lâm Bắc Phàm rất hài lòng với phản ứng của mọi người, cười nói: “Hy vọng tất cả các nhà làm phim cùng nhau cố gắng, mang đến càng nhiều tác phẩm tốt, khiến thị trường điện ảnh của chúng ta phát triển mạnh, khiến sản nghiệp điện ảnh của chúng ta càng lớn mạnh hơn!”

Giải thưởng Kim Chung năm nay kết thúc, nhưng làn sóng do nó mang tới còn lâu mới rút lui.

Ngược lại theo việc tiếp sóng truyền hình, thời lượng phủ sóng trên các phương tiện truyền thông, còn có việc truyền miệng của các minh tinh, càng ngày càng nghiêm trọng.

Hai giải thưởng quốc tế mới thành lập...

Các minh tinh Hollywood đến tham dự, đi thăm dò...

Lâm Bắc Phàm còn là vị khách quý trao giải xuất hiện cuối cùng...

Trong đó điều được chú ý nhất là một chính sách cổ vũ của Tỉnh Quang vào lúc cuối cùng.

Nó mang đến sức ảnh hưởng sâu xa.

Ảnh hưởng thực tế nhất là mấy đạo diễn nhận được giải năm nay lập tức biến thành bánh trái thơm ngon, nhận được rất nhiều lời mời.

Bởi vì bộ tiếp theo của bọn họ đã được bảo đảm suất chiếu, doanh thu phòng bán vé cũng có sự bảo đảm rất lớn, vì vậy rất nhiều nhà sản xuất và các diễn viên đều liên lạc với bọn họ, hy vọng có thể tham gia bộ phim điện ảnh tiếp theo của bọn họ.

Sau đó, còn có phóng viên đến phỏng vấn Lâm Bắc Phàm.

Phóng viên: “Đầu tiên cảm ơn Lâm tiên sinh đã đóng góp sự cống hiến xuất sắc cho thế giới điện ảnh! Ta tin tưởng sau tối nay, các rạp phim trên khắp thế giới đều sẽ cảm ơn người!”

Lâm Bắc Phàm: “Cảm ơn người đã khen ngợi!”

Phóng viên: “Nhưng tại sao Tỉnh Quang lại thực hành một chính sách như vậy chứ? Đây chính là mua bán lỗ vốn!”

Lâm Bắc Phàm: “Chủ yếu là vì Tỉnh Quang chúng ta được coi là công ty giải trí hàng đầu trong và ngoài nước, đã sâu sắc nhận thức được trách nhiệm của mình, chúng ta hy vọng trong lúc kiếm tiền, cũng có thể thúc đẩy thế giới điện ảnh phát triển. Về phần người nói lỗ vốn, thật ra không có.”

Phóng viên: “Vì sao?”

Lâm Bắc Phàm: “Bởi vì chúng ta chỉ cam đoan tỉ lệ suất chiếu mở màn là 10%, nếu phim điện ảnh được hoan nghênh suất chiếu sẽ tăng lên. Nếu phim điện ảnh không được, vậy suất chiếu sẽ bị giảm bớt. Chúng ta chỉ cho đạo diễn một cơ hội mà thôi!”

Phóng viên: “Hóa ra là vậy. Có rất nhiều người phản ứng, vì sao phần thưởng lần này chỉ giới hạn với đạo diễn chứ? Nhưng người khác cũng bỏ ra rất nhiều sự cố gắng, ví dụ như nhà sản xuất, ví dụ như các diễn viên...”

Lâm Bắc Phàm: “Bởi vì đạo diễn là cơ sở sáng tác, bọn họ là nhân vật mấu chốt thể hiện ra phim điện ảnh hoàn chỉnh, không có bọn họ thì không có phim điện ảnh hay. Vì vậy trong giải thưởng Kim Chung năm nay, chúng ta chủ yếu muốn thưởng cho đạo diễn. Còn các nhân vật khác mà người nói, bọn họ thật sự cũng rất cố gắng, biết đâu trong tương lai còn xuất hiện chính sách cổ vũ khác chứ!”

...

Sau khi đoạn phỏng vấn này được truyền bá ra ngoài, được rất nhiều nhà làm phim ủng hộ.

Sau giải thưởng Kim Chung, tất cả trở về con đường chính.

Dựa theo kế hoạch của Tinh Quang trong năm nay, trước mắt còn lại một bộ phim điện ảnh 《Dying to Survive》, một bộ phim truyền hình tiên hiệp 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, hai bộ phim truyền hình điện ảnh này đều đã đóng máy.

Trong đó, trước mắt 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 đang chế tác hậu kỳ, cần tốn khá nhiều thời gian, đến cuối năm mới được phát sóng.

Thế nhưng, 《Dying to Survive》 đã được chế tác xong, tiếp nối 《Chiến Lang》 leo lên rạp chiếu phim.

Nếu chỉ nhìn tên đạo diễn và diễn viên, chỉ sợ không có bao nhiêu người đến xem nhiều lần.

Nhưng phủ lên thương hiệu Tinh Quang, mọi người không cần suy nghĩ đã mua vé.

Mặc dù buổi ra mắt 《Dying to Survive》 không huy hoàng như 《Chiến Lang》, nhưng cũng hấp dẫn rất nhiều ngôi sao đến tham gia.

Điều khiến người ta chú ý nhất là, ba người lớn nhất Tinh Quang cũng xuất hiện, điều này đã mang đến cho mọi người những tín hiệu khác biệt.

Thanh Sơn là một nhà phê bình điện ảnh nổi tiếng, hơn nữa còn là một nhà phê bình điện ảnh ăn ngay nói thật, có kiên trì có tiết tháo.

Hắn ta sẽ không nhận tiền, người khác cũng không thu mua được hắn ta.

Bởi vì bản thân hắn ta là một phú nhị đại, rất có tiền, căn bản không lo ăn uống.

Làm nhà phê bình điện ảnh chỉ là sở thích cá nhân.

Vì vậy bất kể là phim điện ảnh của ai, hắn ta cũng có thể đưa ra lời phê bình khách quan công chính, đam mê phim điện ảnh vô cùng hoan nghênh.

Hàng năm hắn ta đều phải xem gần trăm bộ phim, trong và ngoài nước đều có cả.

Nhưng hắn ta vẫn thích phim điện ảnh của Tinh Quang nhất.

Hắn ta phát hiện, phim điện ảnh Tinh Quang không chỉ đẹp mắt, còn có một loại tình cảm ở trong đó, điều đặc biệt này khiến lòng người xúc động.

Ví dụ như 《Old Boy》, kể về câu chuyện hai người độ tuổi trung niên theo đuổi ước mơ.

《Cô Nàng Ngổ Ngáo》, mang theo tình yêu thanh xuân mới mẻ.

《Vô Gian Đạo》, người xấu phải làm người tốt, người tốt lại làm người xấu bị người ta hiểu lầm, cả hai yêu hận đan xen.

《Chiến Lang》, dẫn nổ nhiệt huyết yêu nước quốc dân.

...

Mỗi một bộ phim điện ảnh của Tinh Quang đều có thể đập lên nơi mềm mại nhất trong lòng người, cuối cùng sẽ khiến người ta bật khóc.

Điều duy nhất khiến người ta lên án là, quảng cáo hơi nhiều!

Lúc này, trong rạp chiếu phim ngồi đầy người, cuối cùng phim điện ảnh đã bắt đầu.

Chương 713: Công chiếu 《Dying to Survive》 !

Trước khi chính thức xem phim, Thanh Sơn đều sẽ mở điện thoại ra xem giới thiệu vắn tắt về nội dung cốt truyện, sau đó mới có mục đích xem phim, lướt qua nội dung cốt truyện và manh mối, chọn lựa cái mình muốn xem.

Bộ phim này kể về một chủ tiệm thuốc mua thuốc từ Ấn Độ bắt đầu buôn bán thuốc vơ vét của cái sau đó phát hiện lương tâm của mình, đồng thời cũng kể về câu chuyện muốn đả kích người bị bệnh máu trắng tiến hành tự cứu.

Một câu giới thiệu rất ngắn gọn, thoát nhìn nội dung cốt truyện bình thường không có gì đáng xem.

Những phim điện ảnh tình cảm ám áp kiểu này, không biết mỗi năm Thanh Sơn đã xem bao nhiêu lần. Phần lớn đều quay cao đại thượng lại rỗng tuếch, người bên trong khóc đến tan nát cõi lòng, nhưng khán giả xem phim lại mặt không biểu cảm, cả quá trình đều lúng túng.

Có cái thậm chí còn nổi da gà, rất khó chịu.

Vì vậy, phim điện ảnh có đẹp hay không, mấu chốt nhất vẫn là xem năng lực kể chuyện của phim, cùng một câu chuyện người quay khác nhau lại có thể sinh ra hiệu quả khác nhau, có thể khiến hấn ta cảm động hay không, có thể khuấy động tâm hồn mềm mại hay không, đây mới là điều quan trọng.

Phim điện ảnh bắt đầu, vài phút mở màn, giới thiệu đơn giản về bối cảnh nhân vật chính, quan hệ cùng đủ loại tình huống, đây là thủ đoạn thường dùng trong phim ảnh, nhìn rất nhàm chán nhưng Thanh Sơn xem rất nghiêm túc.

Bởi vì thời gian phim điện ảnh rất ngắn, chỉ có thời gian hai tiếng, làm thế nào mới có thể kể rõ ràng câu chuyện trong thời gian ngắn như vậy, lại nói đến cảm động, mấy phút làm nền này rất quan trọng.

Nếu không biết cái gì hết đã bắt đầu câu chuyện, nhìn hơn nửa tiếng một tiếng vẫn rơi vào sương mù, có ý nghĩa gì?

Trong đoạn giới thiệu mấy phút này, Thanh Sơn bắt được trọng điểm.

Nhân vật chính là Trình Dũng, một nam nhân trung niên rơi vào hoàn cảnh khốn khó, dựa vào bán vật phẩm chăm sóc sức khỏe cho nam nhân để sống sót, nhưng kinh doanh ế ẩm. Thê tử đã ly hôn với hắn gả cho người khác, đứa con độc nhất Trình Tiểu Bành sống chung với thê tử, mỗi tuần Trình Dũng và nhi tử chỉ gặp mặt một lần, cũng có tình cảm sâu đậm với nhi tử, phụ thân già cả si ngốc được đưa vào viện dưỡng lão, ngày nào Trình Dũng cũng phải đi chăm sóc phụ thân, cuộc sống túng thiếu...

Tổng kết lại, đây là một nam nhân rất thất bại.

Người đóng vai chủ tiệm thuốc Trình Dũng là một diễn viên trung niên không có danh tiếng gì, thoạt nhìn rất quen mặt, nhưng muốn gọi tên của hắn ta lại không nhớ ra được.

Nhưng Thanh Sơn là một nhà phê bình điện ảnh lại biết rõ, vị diễn viên trung niên hơn 30 này là một lão hí cốt chân chính, tên là Từ Tiểu Tranh, từng diễn hơn trăm bộ phim truyền hình điện ảnh, mỗi một động tác và biểu cảm đều nắm bắt vừa đúng, là một diễn viên giỏi.

Đáng tiếc đều diễn vai phụ và vai thứ yếu, nếu không có lẽ đã sớm nổi tiếng.

Trong phim, Trình Dũng rất thiếu tiền, nhưng lại không có bản lĩnh kiếm tiền.

Hàng xóm biết Trình Dũng thiếu tiền, giới thiệu Lữ Thụ Ích một bệnh nhân bị bệnh máu trắng cho Trình Dũng, Lữ Thụ Ích hy vọng Trình Dũng giúp mình buôn lậu một loại thuốc Glenin của Ấn Độ, tác dụng thuốc giống với

Glenin của Thụy Sĩ, nhưng giá cả chênh lệch gấp 20 lần, đây là một cơ hội làm ăn to lớn, không chỉ có thể cứu mạng còn có thể kiếm tiền.

Thế nhưng Trình Dũng từ chối, không muốn làm nghề buôn lậu, không muốn bị bắt vào cục cảnh sát.

Thế nhưng, cọng rơm cuối cùng chính là gánh nặng cuộc sống đè sập bả vai của hắn. Phụ thân đột nhiên ngất xỉu, đưa đến bệnh viện kiểm tra là ung thư huyết quản, cần mổ ngay lập tức, bản thân lại không lấy ra được nhiều tiền như vậy...

Trình Dũng không thể không bước lên con đường buôn lậu Glenin của Ấn Độ, dù biết rõ đó là phạm pháp.

Xem đến đây, Thanh Sơn gật đầu một cái. Phương diện tự sự của bộ phim này đủ tiêu chuẩn, chỉ cần ngồi mười mấy phút đã kể rõ ràng chân tướng câu chuyện, hơn nữa còn xây dựng hình tượng của nhân vật chính.

Đứng ở góc độ nhân vật chính để suy nghĩ vấn đề, tất nhiên hắn sẽ phải bước lên con đường buôn lậu thuốc Ấn Độ này, khiến người ta không cảm thấy đột ngột.

Thế nhưng, ở đây còn có một nhân vật khiến hắn ta khắc sâu ấn tượng, đó chính là người bị bệnh máu trắng Lữ Thụ Ích.

Vừa rồi còn chưa nhìn kỹ, bây giờ hắn ta suy nghĩ một chút không phải là Quan Cốc Thần Kỳ trong Chung Cư Tình Yêu sao?

Một người là tác giả truyện tranh đến từ Nhật Bản, toàn bộ quá trình khôi hài tự kỷ, nói ngôn ngữ Trung Quốc theo kiểu Nhật, mấy phút lại muốn mổ bụng tự sát...

Một người là bệnh nhân bị bệnh máu trắng, thoát nhìn gầy như que củi, cần thận chặt chẽ có hơi thở chợ búa, còn nói ngôn ngữ khu vực Ma Đô, thoát nhìn hoàn toàn là một người bình thường...

Sự tương phản này cũng quá lớn!

Lớn đến mức sắp không nhận ra được!

Bây giờ suy nghĩ một chút, mấy người trong đoàn làm phim 《Chung Cư Tình Yêu》 đi theo Tinh Quang sớm nhất đều đã bay lên.

Tuy mỗi năm mọi người sẽ tập trung lại cùng quay 《Chung Cư Tình Yêu》, nhưng sự phát triển đã không còn giống nhau.

Trong đó người phát triển tốt nhất là Lâu Nhất Tiêu đóng vai Hồ Nhất Phi, sau đó là nữ chính của hai bộ phim bom tấn 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 《Vì Sao Đưa Anh Đến》, bây giờ cũng sắp phát triển thành nhất tỷ của Tinh Quang.

Trần Xích Xích đóng vai Tăng Tiểu Hiền đã biến thành một lão đại giải trí, nhìn thấy hắn ta là muốn cười.

Những người còn lại cũng có phát triển, tất cả đều ở cấp bậc hạng hai trở lên.

“Tinh Quang thật sự là Dreamworks tạo minh tinh! Nếu bộ phim này vẫn nổi tiếng trước sau như một, vậy Vương Truyền Quân sẽ chuyển thể thành công, mở ra một con đường diễn xuất mới.”

Trải qua khó khăn trắc trở, cuối cùng Trình Dũng đã mang thuốc về, sau đó cùng Lữ Thụ Ích bán thuốc.

Cách thức lúc mới bắt đầu bán thuốc khiến người ta không biết nên khóc hay nên cười, lại đến bệnh viện chào hàng, chào hàng từng nhà một, thậm chí còn tìm người chào hàng ở trên đường, với cách bán thuốc này dù là ai cũng coi ngươi là tên lừa đảo.

Cuối cùng vẫn phải thông qua một nữ nhân đến giúp đỡ bán thuốc.

Nữ nhân này tên là Lưu Tư Tuệ, là một cô nàng múa cột nóng bỏng ở trên sàn nhảy, cũng là một bà mẹ đơn thân kiên cường ở trong cuộc sống, vì chữa bệnh cho nữ nhi không tiếc dẫn thân vào chốn phong trần, nữ nhi của nàng bị cùng một loại bệnh với Lữ Thụ Ích. Đồng thời, trong tay nàng có nhóm chat QQ của các bệnh nhân cùng bị bệnh này, có thể thông qua nhóm này để bán thuốc.

Vì bệnh của nữ nhi, nàng còn liên lạc với chủ nhóm của nhóm chat các bệnh nhân cùng bị bệnh này, cùng đi bán thuốc.

Ngay sau đó, chính là quá trình xây dựng đội ngũ bán thuốc.

Người thứ ba tham gia là Lưu mục sư, biết nói tiếng Anh lưu loát, cũng là một bệnh nhân bị bệnh máu trắng.

Người thứ tư tham gia là một hài tử nông thôn tên Bành Hạo, không muốn liên lụy người nhà nên bỏ trốn, lòng dạ hiền lành yếu đuối, sau khi có chút xích mích với đám người Trình Dũng, cũng tham gia đội ngũ bán thuốc.

Cuối cùng, dưới sự cố gắng của tất cả mọi người, Trình Dũng bán sạch chỗ thuốc, thành công ký kết hợp đồng đại diện, càng ngày càng kiếm được nhiều tiền, cuộc sống xảy ra sự thay đổi long trời lở đất.

Thành viên của đội ngũ tiêu thụ đều vô cùng vẻ vang, gần như mỗi ngày mấy người đều đếm tiền sống qua ngày, thậm chí còn có người không ngừng đưa cờ thi đua tới cho Trình Dũng, còn có người gọi Trình Dũng là dược thần, cuối cùng phụ thân của Trình Dũng cũng được đưa vào phòng phẫu thuật.

Nhà phê bình điện ảnh Thanh Sơn biết rõ, ngã rẽ sắp đến rồi.

Loại phim điện ảnh tình cảm thế này, sẽ không để người vui vẻ mãi, chắc chắn cho người một đòn ngay lúc người vui vẻ nhất, khiến người đau khổ rơi nước mắt.

Chương 714: Tiền cũng là mạng!

Nội dung cốt truyện tiếp theo thật sự giống như dự đoán của hắn ta.

Công ty bán Glenin biết có người buôn bán thuốc Glenin giả, vì vậy đến sở cảnh sát xin giúp đỡ, cảnh sát tham gia điều tra...

Còn có con buôn thuốc giả Trương Trường Lâm công khai tiêu thụ Glenin giả không có bất gì tác dụng gì...

Hai chuyện này đều mang đến cho Trình Dũng cảm giác nguy hiểm.

Bây giờ cuộc sống của hắn được cải thiện, theo bản năng có tâm lý tìm lợi tránh hại, không muốn lại làm việc phạm pháp là buôn lậu thuốc giả nữa.

Nhưng còn chưa thể hạ quyết tâm, chỉ là trong lòng đã có một cái gai.

Tiếp theo, con buôn thuốc giả Trương Trường Lâm chủ động đến cửa hàng tìm Trình Dũng, muốn Trình Dũng đưa nguồn hàng cung cấp Glenin Ấn Độ cho hắn ta, hơn nữa còn hứa cho lợi ích lớn, nhưng bị Trình Dũng đuổi đi.

Trương Trường Lâm cố ý báo cảnh sát cửa hàng của Trình Dũng là thuốc giả, nhưng lại thông báo Trình Dũng đã giấu kín thuốc, lần nữa uy hiếp

Trình Dũng đưa nguồn hàng cho hắn ta, nếu không sẽ khiến Trình Dũng ngồi tù.

Trình Dũng nghĩ đến phụ thân và hài tử của mình, cuối cùng quyết định đưa nguồn hàng cho Trương Trường Lâm, giải tán đội ngũ bán thuốc của mình.

Tình cảnh này lên xuống thoải mái, hợp tình hợp lý, nói rất êm tai, Thanh Sơn nhẹ gật đầu một cái.

Nếu hắn ta là Trình Dũng, cuối cùng cũng lựa chọn như vậy.

Đối với một người trưởng thành mà nói, thật sự phải gánh vác quá nhiều thứ, phải quan tâm quá nhiều.

Cũng như Trình Dũng ở trong câu chuyện, hắn trên có già dưới có nhỏ, đều cần hắn chăm sóc. Lúc không có gì có thể mạo hiểm lấy được một tương lai. Nhưng lúc đã có được tất cả, lại phải liều mạng bảo vệ.

Khó khăn lắm bây giờ gia đình mới được cải thiện, nếu như vào tù sẽ phá hủy toàn bộ.

Trình Dũng chỉ là một người bình thường, không có năng lực hô mưa gọi gió, không có năng lực cải thiên hoán địa, chỉ muốn cẩn thận bảo vệ tất cả những thứ mình muốn bảo vệ mà thôi.

Đây chính là hiện thực, hiện thực không thể không thỏa hiệp.

“Người chưa từng có năng lực lựa chọn cuộc sống, mà là cuộc sống đẩy người đi! Hoặc là chết, hoặc là sống tạm bợ!” Thanh Sơn than thở một câu, tuy hắn ta là một phú nhị đại, nhưng không phải bẩm sinh đã thế.

Bây giờ hắn ta 32 tuổi. Nhưng trước 20 tuổi, gia đình của hắn ta cũng giống những người khác, thậm chí còn khổ hơn chút.

Hắn ta cũng phải đi làm công kiếm tiền, vừa làm vừa học đến khi tốt nghiệp đại học.

Nhưng sau này cuộc sống gian khổ không thể không khiến lão phụ thân trong nhà hắn ta xuống biển buôn bán, kết quả đúng lúc bắt được cơ hội tốt,

việc buôn bán càng làm càng lớn, vì vậy hẳn ta có thể nhảy ra, làm việc mình muốn làm.

Trải qua nhiều năm như vậy, hẳn ta cảm nhận sâu sắc một lý lẽ: Trong xã hội này, không có tiền thật sự nửa bước khó đi.

Có tiền, người mới có tư cách nói ước mơ nói lý tưởng nói tương lai, làm việc mình muốn làm.

Không có tiền, người vẫn nên nghĩ phải sống sót bằng cách nào trước đã.

Có người, chỉ sống sót đã phải cố hết sức.

Trình Dũng dùng số tiền kia mở một nhà máy quần áo, từ một nam nhân thất bại biến thành một người thành công, việc làm ăn càng ngày càng lớn.

Cho đến một ngày, thê tử Lữ Thụ Ích tìm đến hẳn, nói cho hẳn biết Lữ Thụ Ích sắp không được nữa, đau khổ cắt cổ tay tự sát không thành, cần thuốc gấp. Nhưng con buôn thuốc giả Trương Trương Lâm quá tham lam, không ngừng tăng giá, chọc giận các bệnh nhân cũng bị bệnh này, cuối cùng bị tố cáo chạy trốn khắp nơi. Bây giờ đi khắp nơi cũng không mua được loại thuốc này, hy vọng Trình Dũng nghĩ cách có thể mua được loại thuốc này.

Thanh Sơn biết rõ đây là sáo lộ quen thuộc, đến đây câu chuyện lại lần nữa xảy ra bước chuyển ngoặt.

Hẳn ta đã có thể đoán ra được nội dung cốt truyện sau đó, chắc chắn Trình Dũng sẽ vì việc này một lần nữa bắt đầu bán thuốc, trở thành dược thần chân chính, không phải thương nhân theo đuổi lợi ích.

Mặc dù đã đoán được nội dung cốt truyện phía sau, nhưng Thanh Sơn vẫn rất muốn xem.

Hẳn ta không phải xem nội dung cốt truyện, mà là điểm sáng khiến lòng người phải xúc động, đây chỉ là máu chốt để phim điện ảnh thăng hoa.

Phân chia một bộ phim hay và một bộ phim nát, điểm máu chốt ở ngay chỗ này.

Xử lý tốt là phim tốt, xử lý không tốt là phim nát.

Hắn ta hy vọng, Tinh Quang đừng để hắn ta phải thất vọng.

Sau đó, Trình Dũng đến bệnh viện thăm Lữ Thụ Ích, nhìn thấy Lữ Thụ Ích gầy khô như que củi, sắc mặt trắng xanh, đôi mắt sung vù vô hồn, nhìn như một cái xác không hồn.

“Vương Truyền Quân vì nhân vật này, thật sự trả giá rất nhiều!”

Thanh Sơn đã nhận ra, hoặc là Vương Truyền Quân diễn xuất siêu thần, hoặc là thật sự tra tấn bản thân thành dáng vẻ này.

Mới hơn 20 tuổi, lại có thể làm được điều này, Thanh Sơn cảm thấy khâm phục.

Trong phim, Trình Dũng cũng đau khổ trong lòng, chạy đi tìm Lưu mục sư, muốn bàn bạc cách lấy được thuốc cứu Lữ Thụ Ích, thế nhưng hắn không còn là doanh nghiệp đại lý nữa, căn bản không lấy được thuốc. Nếu lại mua từ tiệm thuốc của Ấn Độ, cũng không qua được cửa kiểm tra, dù thế nào hắn cũng không mua được một lọ.

Cuối cùng, Lữ Thụ Ích tỉnh lại lúc nửa đêm, không muốn liên lụy người nhà nữa, lựa chọn tự sát.

Cảnh quay này gây ra sự chấn động to lớn cho khán giả và Thanh Sơn ở hiện trường.

Rõ ràng muốn tiếp tục sống, rõ ràng muốn tiếp tục ở lại bên cạnh nữ nhân và hài tử của mình, nhưng bởi vì không có tiền không mua được thuốc, không muốn liên lụy nữ nhân và hài tử của mình, lựa chọn chấm dứt bản thân.

Trong lòng Thanh Sơn đột nhiên nảy ra mấy câu nói tàn khốc.

“Người nghèo nằm trên giường bệnh, không có tư cách sống tiếp!”

“Người sống lâu một giây đều là tội!”

“Vì vậy, ngươi đáng chết!”

...

Rất nhiều người đều cảm động lây.

Bây giờ trong nhà rất nhiều người đều có lão nhân, lão nhân xảy ra chuyện không may thì phải đưa đến bệnh viện, kết quả tiền chữa bệnh kia lại muốn mạng người.

Có lão nhân vừa nằm là nhiều năm, dùng hết tích cóp của bản thân, kéo ngã người cả nhà, cuối cùng cả nhà mắc nợ mấy chục vạn, bệnh tình vẫn không chuyển biến tốt.

Đây thật sự là một cái động không đáy, một cái động không đáy chỉ có đầu tư không có sản xuất.

Nhưng bởi vì cho đến nay Trung Quốc vẫn theo đuổi đạo hiếu, khiến người ta không thể không làm như vậy, nếu không là bất hiếu, nếu không là phạm pháp.

Đây là trong gia đình thành phố, ở nông thôn, chỉ cần lão nhân bị bệnh thì chỉ có thể đưa về nhà chờ chết.

Có người còn làm ra việc khiến người thần tức giận, đó chính là bóp chết người thân trên giường bệnh.

Vì vậy Lữ Thụ Ích vừa chết, không chỉ khán giả đang có mặt, cũng mang đến một chuyển biến rất lớn cho Trình Dũng trong phim.

Trình Dũng tìm được lương tâm, lại lần nữa làm con buôn thuốc, triệu tập đồng bọn ngày xưa cùng nhau bán thuốc.

Hắn giữ giá cả ở mức 500 nguyên, thâm hụt tiền bán thuốc.

Trên thị trường lại lần nữa xuất hiện Glenin, cảnh sát lại được điều động bắt con buôn thuốc.

Cảnh sát Tào Bân dẫn người bắt đầu tìm kiếm loại bỏ theo cách thức trải thảm trên quy mô lớn, người có thuốc giả đều bị bắt đi. Nhưng tất cả mọi người không thừa nhận thuốc này đến từ đâu, ngậm miệng rất chặt.

Cuối cùng, xuất hiện một lão nhân, nói một đoạn lời thoại, lại lần nữa đánh sâu vào nội tâm của đám người.

“Lãnh đạo, ta cầu xin ngài, đừng truy tra thuốc Ấn Độ nữa, được không? Ta bị bệnh ba năm, bốn vạn nguyên một lọ, uống ba năm, uống đến mất nhà, người nhà bị ta uống đến sụp đổ, bây giờ khó khăn lắm mới có thuốc giá rẻ, không phải các ngài nói nó là thuốc giả sao. Thuốc kia có phải giả hay không chúng ta còn không biết sao?”

“Thuốc kia chỉ 500 nguyên một lọ, con buôn thuốc căn bản không kiếm được tiền. Nhà ai không có một bệnh nhân chứ, ngài có thể bảo đảm cả đời này ngài không bị bệnh sao? Ngài bắt hắn đi, chúng ta đều phải chờ chết. Ta không muốn chết, ta muốn sống. Được không?”

Nước mắt của mọi người lập tức trào ra.

Chương 715: Một bộ phim điện ảnh tràn ngập thần tính!

Một đoạn lời thoại chất phác đến mức nào!

Cũng bởi vì muốn sống, vì vậy mới muốn mua thuốc giả.

Không có thuốc giả cũng chỉ có thể chờ chết.

Cảnh sát Tào Bân vô cùng xúc động, quyết định thả tất cả mọi người. Đồng thời tìm đến cục trưởng, hy vọng không nên cắt đứt đường sống của bệnh nhân.

Đáng tiếc đối với cảnh sát mà nói, mặc bộ đồng phục này vào, pháp lớn hơn tình, cục trưởng cho rằng tất cả vấn đề đều phải đứng nhìn ở góc độ pháp luật, vẫn phải tiếp tục xử lý con buôn thuốc.

Cuối cùng, không ai khai ra Trình Dũng.

Con buôn thuốc giả Trương Trường Lâm tìm đến Trình Dũng dọa dẫm, Trình Dũng cho Trương Trường Lâm 30 vạn để hắn ta chạy trốn, để hắn ta không nói một lời nào về việc bán thuốc này, Trương Trường Lâm nghe nói lần này Trình Dũng bán thuốc không kiếm tiền, mỉa mai Trình Dũng hắn không chữa được bệnh nghèo của mọi người, Trình Dũng không để ý đến Trương Trường Lâm chỉ để hắn chạy nhanh đi.

Ở đây, lại xuất hiện một câu nói khiến người ta tỉnh ngộ.

“Ta bán thuốc nhiều năm như vậy, phát hiện trên đời chỉ có một loại bệnh, bệnh nghèo! Người không có cách chữa loại bệnh này, người cũng không chữa được, coi như hết.”

Thanh Sơn bất đắc dĩ thở dài.

Bệnh nghèo, đúng là một loại bệnh không có thuốc chữa ở trên thế giới.

Cho dù người có tiền bị bệnh nan y, bọn họ cũng có thể dựa vào tiền tài để kéo dài mạng sống của mình.

Thế nhưng người ngoài thì sao, chỉ có thể chậm rãi chờ chết.

Thậm chí vì không muốn liên lụy người nhà, chết càng sớm càng tốt.

Cuối cùng con buôn thuốc giả Trương Trường Lâm bị cảnh sát bắt được, cũng không khai ra Trình Dũng.

Có lẽ ở trong bộ phim này, đây là lúc hắn ta tỏa sáng nhất.

Thế nhưng, xe chứa thuốc của tóc vàng Bành Hạo bị một bảo vệ phát hiện cũng báo cảnh sát, tóc vàng vì bảo vệ Trình Dũng, một mình lái xe thuốc dụ đội cảnh sát Tào Ân đi, nhưng cuối cùng lại xảy ra chuyện không may bị xe đâm chết.

Trong bệnh viện, cảnh sát Tào Ân bị Trình Dũng vặn hỏi: “Hắn mới 20 tuổi, hắn chỉ là đứa bé, hắn chỉ muốn sống, hắn có lỗi gì?”

Thế nhưng tai họa đến dồn dập, bên Ân Độ thua kiện, đã dừng tất cả việc sản xuất thuốc, trước mắt chỉ có tiệm thuốc bán lẻ còn có thể bán được.

Trình Dũng định mua tất cả thuốc về, đồng thời cung cấp miễn phí, coi như trả lại cho mọi người.

Thế nhưng, lúc Trình Dũng vận chuyển hàng hóa lại bị cảnh sát bắt được ngay tại chỗ.

Đối với việc mình phạm pháp, Trình Dũng cũng thú nhận thẳng thắn.

Nhưng cũng tự mình trình bày, hẳn không thể trơ mắt nhìn những người bị bệnh kia vì không uống nổi thuốc giá cao, thậm chí tự sát. Hẳn tin tưởng sau này càng ngày càng tốt hơn, chỉ hy vọng ngày đó đến sớm hơn chút.

Chúng cứ phạm tội rất xác thực, Trình Dũng bị phán tội.

Khán giả ở đây đều bật khóc.

Rõ ràng là một người tốt, rõ ràng làm chuyện tốt, tại sao phải phán tội?

Chẳng lẽ cứu người có lỗi sao?

Thanh Sơn tháo mắt kính thật dày xuống, nhẹ nhàng lau đôi mắt hơi ẩm ướt, không biết phải hạ bút từ đâu.

Trong phim, trước khi Trình Dũng lên đường đến nhà tù, bệnh nhân đứng đây hai bên đường, bọn họ rồi rít tháo khẩu trang xuống, để Trình Dũng nhìn rõ ràng khuôn mặt của mỗi người, đôi mắt Trình Dũng đong đầy nước mắt, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Trong đám người, hình như hẳn nhìn thấy Lữ Thụ Ích và Bành Hạo đang mỉm cười gật đầu với hẳn, Trình Dũng mỉm cười vui vẻ.

Thật ra nội dung cốt truyện đến đây là kết thúc.

Ít nhất Thanh Sơn cho rằng nên kết thúc.

Chỉ có vậy mới có thể mang lại ý nghĩa, cảm xúc vô tận.

Nhưng hẳn ta cũng biết, nếu chỉ như vậy, bộ phim điện ảnh này căn bản không thể qua thẩm tra.

Vì vậy đằng sau còn có một đoạn nữa.

Vụ án này khiến các ban ngành chính phủ vô cùng coi trọng, Trình Dũng được giảm hình phạt cũng được phóng thích sớm, chính phủ tiếp tục thúc đẩy cải cách cơ chế chữa bệnh, phê chuẩn cho lượng lớn bệnh nhân bị bệnh máu trắng nhận được sự giúp đỡ hữu hiệu.

Còn liệt kê lại số liệu lúc trước.

120 người từ nhiều quốc gia cùng liên kết phản đối về việc giá cả Glenin quá cao trên tạp chí 《Huyết Dịch》 của nước Mỹ, tòa án tối cao của Ấn Độ bác bỏ công ty Thụy Sĩ khởi tố Glenin, việc Ấn Độ phong chế Glenin biến thành sản xuất hợp pháp.

Ủy ban cải cách và phát triển quốc gia đã ban hành văn bản cải cách cơ chế hình thành giá thuốc, đồng thời bộ ngoại giao cũng in và phát hành 《Về việc cải cách chế độ phê duyệt dược phẩm và thiết bị chữa bệnh》, cả nước đã có 19 tỉnh thị xem xét việc đưa Glenin của công ty Thụy Sĩ vào bảo hiểm y tế, quốc gia cũng bắt đầu với việc áp dụng mức thuế 0% với việc nhập khẩu thuốc kháng ung thư, trước mắt tỉ lệ sống sót của bệnh máu trắng mãn tính là 85%.

Cuối cùng bộ phim đã kết thúc.

Nhưng khán giả ở đây còn chưa ra về, hình như còn muốn nhìn nhân vật trong phim thêm chút nữa.

Trình Dũng vốn vì tiền mới buôn lậu thuốc Ấn Độ, cuối cùng thay đổi hoàn toàn biến thành dược thần...

Một nam nhân bình thường Lữ Thụy Ích vì tự cứu lấy mạng sống làm bạn với thê tử và hài tử, cuối cùng lại vì thê tử và hài tử mà từ bỏ mạng sống....

Mẫu thân vĩ đại Lưu Tư Tuệ vì bệnh của nữ nhi lưu lạc chốn phong trần...

Lưu mục sư nói tiếng Anh lưu loát, tín ngưỡng thượng đế, trong lòng lương thiện...

Cảnh sát Tào Bân bối rối lưỡng lự giữa pháp và tình...

...

Còn có những nhân vật qua đường chỉ xuất hiện một hai lần.

Lão nãi nãi khuyên cảnh sát từ bỏ việc truy tra thuốc Án Độ...

Cục trưởng cục cảnh sát công chính nghiêm minh, pháp lớn hơn tình...

...

Con buôn thuốc giả Trương Trương Lâm theo đuổi lợi ích...

...

Mỗi một nhân vật đều sống động như vậy, sống sờ sờ chiếm đóng dưới đáy lòng.

Còn có từng câu nói khiến người ta tỉnh ngộ.

“Lúc ta vừa bị bệnh, lão bà mới mang thai sáu tháng, ngày nào cũng muốn chết. Bây giờ có tiền rồi, nếu nhi tử của ta sinh con sớm một chút, ta cũng có thể làm gia gia!”

“Vừa thấy hấn thì ta không muốn tự sát nữa, sau này có thuốc, có tiền, sẽ tốt thôi.”

“Ta bị bệnh ba năm, bốn vạn nguyên một lọ, uống ba năm, uống đến mất nhà, người nhà bị ta uống đến sụp đổ, bây giờ khó khăn lắm mới có thuốc giá rẻ, không phải các người nói nó là thuốc giả sao. Thuốc kia có phải giả hay không chúng ta còn không biết sao?”

“Nhà ai không có một bệnh nhân chứ, người có thể bảo đảm cả đời này người không bị bệnh sao?”

“Ta không muốn chết, ta muốn sống sót.”

“Ta bán thuốc nhiều năm như vậy, phát hiện trên đời chỉ có một loại bệnh, bệnh nghèo!”

“Hắn mới 20 tuổi, hắn chỉ là đứa bé, hắn chỉ muốn sống, hắn có lỗi gì?”

“Mạng cũng là tiền!”

...

Cuối cùng Thanh Sơn lại viết xuống một câu ở trên laptop.

“Đây là một bộ phim điện ảnh tràn ngập thần tính!”

Chương 716: Lãnh Phong và Trình Dũng tương tác với nhau!

Lúc này, buổi ra mắt 《Dying to Survive》 kết thúc.

Fan phim điện ảnh và các minh tinh ở đây tự giác đứng lên, trong mắt mang theo nước mắt, dùng sức vỗ tay.

“Bộ phim này thật sự quay quá tốt, trong lúc xem ta đã rơi nước mắt nhiều lần!”

“Ta nhớ tới lão phụ thân trong nhà, nếu không phải vì là đại minh tinh kiếm được tiền, chỉ sợ cũng không trả nổi tiền phẫu thuật!”

“Nghèo thật sự là một loại bệnh đáng sợ!”

“Vì vậy chúng ta càng phải cố gắng kiếm tiền, đồng thời cũng phải bảo đảm khỏe mạnh!”

“Đây là một bộ phim điện ảnh rất hay!”

...

Bạch Thanh Tuyết chân thành nói với fan phim điện ảnh, minh tinh và truyền thông cả nước có mặt ở đây: “Tuy nhiên, từ chính sách quốc gia ủng hộ, thúc đẩy cải cách y tế, rất nhiều người trong chúng ta có thể khỏi bệnh, có thể uống thuốc đất đỏ. Thế nhưng, vẫn còn rất nhiều người không uống

nổi, chỉ có thể chậm rãi chờ chết. Vì vậy, ta chân thành hy vọng mọi người có thể giúp đỡ tuyên truyền cho tác phẩm này của chúng ta, mời càng nhiều người đến xem. Tất cả lợi nhuận mà chúng ta lấy được từ bộ phim này, dù là doanh thu phòng bán vé hay là phương diện quảng cáo, chúng ta đều quyên góp toàn bộ cho quỹ ngân sách cứu trợ bệnh hiểm nghèo, hy vọng càng nhiều người khỏi bệnh, được uống thuốc!”

“Được! Chúng ta nhất định giúp đỡ!”

“Không thể chối từ!”

“Chính ta cũng lấy thêm mấy tấm vé xem phim!”

...

Người ở đây đều nhiệt tình đáp lại.

“Một lần nữa, ta còn muốn đặc biệt cảm ơn tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Long Môn và tập đoàn Phượng Tường, bọn họ đã tài trợ tổng cộng 109 ức cho bộ phim này, số tiền này và doanh thu phòng bán vé của chúng ta sẽ cùng được đưa vào quỹ ngân sách cứu trợ bệnh hiểm nghèo quốc gia, đi giúp đỡ ngàn vạn bệnh nhân! Rất cảm ơn sự ủng hộ của các người!”

Đám người rồi rít khen ngợi.

“Tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Phượng Tường, xí nghiệp lương tâm!”

“Đây mới là xí nghiệp điển hình!”

“Sau này nhất định phải thường xuyên giúp đỡ việc buôn bán của các người!”

...

Sau khi kết thúc, mọi người bắt đầu khởi động vòng bạn bè của mình, điên cuồng share bộ phim này.

“Người biết bộ phim 《Dying to Survive》 này không?”

“Biết, sao thế?”

“Một bộ phim điện ảnh cực kì đẹp đẽ, lúc ta đi xem, cũng xem đến khóc nhiều lần!”

“Phim điện ảnh Tinh Quang luôn đẹp mắt, nhưng người nói xem đến khóc nhiều lần thì ta không tin!”

“Không tin thì người đi thử xem!”

...

Minh tinh cũng đang tiến hành tuyên truyền trên Weibo của mình.

“Hy vọng fan hâm mộ của ta sẽ đi ủng hộ bộ phim 《Dying to Survive》 này!”

“Đây là một bộ phim điện ảnh khiến cho người có mặt chảy nước mắt như mưa, mời mọi người ủng hộ! Cố gắng mua một tấm vé xem phim, người sẽ cố gắng vì phúc lợi xã hội! Nếu có một vạn người đi xem, có thể cứu mạng sống của một bệnh nhân!”

“Đây là một bộ phim điện ảnh hay người không thể không xem! Ta muốn mời fan hâm mộ của ta đi xem, ai báo danh?”

“Cùng đi đi, ta chờ người ở rạp chiếu phim!”

“Ta xem đến khóc, vậy còn người?”

...

Sau khi trở về còn có các nhà truyền thông lớn, cũng đưa tin rất tích cực cổ vũ mọi người cùng đi xem 《Dying to Survive》.

Tiêu đề cũng rất chói mắt, hấp dẫn ánh mắt của người khác.

“《Dying to Survive》, phim điện ảnh hay năm 2020 người không thể không xem!”

“Sau 《Chiến Lang》, Tinh Quang lại làm một tác phẩm tâm huyết!”

“《Dying to Survive》, tiết lộ nỗi khổ của mỗi gia đình!”

“Mọi người đồng tâm hiệp lực, đánh ngã bệnh tật!”

“Trong buổi ra mắt 《Dying to Survive》, hơn ngàn khán giả có mặt rơi nước mắt như mưa!”

“Đây là bộ phim điện ảnh mang theo thần tính!”

...

Trong vòng một đêm, bộ phim 《Dying to Survive》 này truyền khắp cả nước, chấm điểm phim đã đạt tới số điểm 9.9 kinh khủng, gần như max điểm. Chỉ trong chốc lát, tất cả mọi người đều muốn xem bộ phim này.

Đáng tiếc vì Tinh Quang luôn có danh tiếng tốt, vé xem phim đã sớm bán sạch.

Mọi người đành phải đến rạp chiêu phim Tinh Quang.

“Ta đã xem phim điện ảnh, nhưng ta vẫn muốn mua một vé ủng hộ!”

“Vé xem phim ba ngày liên tục đã bán sạch? Cho ta mua sau ba ngày, chủ yếu muốn làm một vài việc!”

“Có lẽ chỗ các người có cung cấp vé giả lập chứ, loại vé chỉ mua không xem phim!”

“Ta có thể mua mấy vé xem phim không? Vé đứng cũng được!”

...

《Tiếng Nói Của Công Lý》 còn đặc biệt làm một chương trình liên quan đến bệnh nhân bị bệnh máu trắng, chương trình về các bệnh nhân bị bệnh hiểm nghèo khác, để mọi người càng chú ý đến bệnh hiểm nghèo, hy vọng quốc gia nhanh chóng cải cách bảo hiểm y tế bệnh hiểm nghèo, thúc đẩy

càng nhiều loại thuốc cứu mạng của bệnh hiểm nghèo được đưa vào bảo hiểm y tế, thúc đẩy bảo hiểm y tế bệnh hiểm nghèo đến càng nhiều tỉnh hơn.

Phim điện ảnh còn có 《Tiếng Nói Của Công Lý》 phát sóng, sức ảnh hưởng chưa từng có...

Thậm chí việc này còn ảnh hưởng đến thủ tướng bộ ngoại giao.

Thủ tướng bộ ngoại giao trả lời trọng điểm: “Đối với bệnh nhân ung thư, thời gian là mạng sống! Các ban ngành đang đẩy nhanh tiến độ thực hiện các biện pháp liên quan như giảm giá thuốc chống ung thư bảo đảm nguồn cung cấp. Cố hết sức lực to lớn nhất, cứu chữa bệnh nhân và giảm bớt gánh nặng cho gia đình bệnh nhân. Đừng để bi kịch xảy ra, đừng để ý dân thất vọng!”

Một bộ phim điện ảnh lại có thể thúc đẩy chính sách quốc gia đẩy nhanh tiến độ thực hiện, ảnh hưởng rất lớn.

Hơn nữa bản thân phim điện ảnh cũng đẹp mắt, xem phim tương đương với làm từ thiện, vì vậy rất nhiều người đều đến rạp chiếu phim ủng hộ.

Xem xong còn muốn xem nữa, còn muốn lôi kéo người thân bạn bè cùng nhau đi xem.

Thậm chí có người mở rộng sức tưởng tượng, nghĩ ra cách từ thiện “vé giả lập” này.

Theo phim điện ảnh được công chiếu, lời cảm ơn của Bạch Thanh Tuyết ở buổi ra mắt, tập đoàn Long Môn, tập đoàn Mỹ Trang, tập đoàn Phương Tường cũng nổi tiếng theo, gây dựng được hình tượng rất tích cực, được gọi là xí nghiệp có lương tâm nhất.

Việc làm ăn cũng được đẩy mạnh.

Đám xí nghiệp lớn trước đó vì ngại tiền nhiều không lấy được đều đang hối hận.

Một bộ phim điện ảnh ưu tú có thể so với 《Chiến Lang》, chỉ có ba nhà tài trợ, hiệu quả quảng cáo quá lớn.

Không chỉ hiệu quả quảng cáo tốt, còn có thể gây dựng được hình tượng rất tốt đẹp.

Ba lão tổng tập đoàn kia kiếm lời cả một sọt lớn, nhất định đang cười trộm sau lưng.

Lúc đó sao lại bị ma quỷ ám ảnh bỏ qua chứ?

Liên tục một tuần, 《Dying to Survive》 công chiếu hừng hực, sự nhiệt tình của khán giả không giảm, rạp chiếu phim không còn chỗ ngồi.

Tổng doanh thu phòng bán vé đã vượt qua 30 ức, đang nhanh chóng rảo bước đi về phía 40 ức.

Cứ theo tốc độ tăng trưởng như vậy, chưa đến hai tuần có thể đột phá 50 ức. Chiếu phim điện ảnh một tháng có thể đột phá cột mốc 70 ức, thậm chí rất có thể trước khi dừng chiếu sẽ đột phá trăm ức, trở thành một bộ 《Chiến Lang》 khác.

Ảnh Nghiệp Tinh Quang cũng không kịp làm áp phích tuyên truyền.

Có lẽ vừa mới làm xong áp phích này, con số đã nhảy lên đến mấy lần, lại làm lần nữa.

Thế là, bọn họ làm một tấm áp phích liên kết vô cùng thú vị, đó chính là tấm áp phích nhân vật chính Lãnh Phong của 《Chiến Lang》 bắt tay nhân vật chính Trình Dũng của 《Dying to Survive》.

Bọn họ có cuộc đối thoại.

Lãnh Phong: “Giao tương lai cho người.”

Trình Dũng: “Không thành vấn đề!”

Chương 717: Thành lập Thiên Lang quốc!

Kiểu áp phích liên kết này vừa được đẩy ra đã rất được hoan nghênh.

Dù là Lãnh Phong hay là Trình Dũng, đều là nhân vật anh hùng mọi người rất thích, bọn họ hy vọng có thể tương tác nhiều một chút.

Đáp ứng yêu cầu của đông đảo khán giả, Tinh Quang gấp rút chế tác.

Mỗi ngày một tấm, vô cùng thú vị.

Lãnh Phong: “Ta là Chiến Lang!”

Trình Dũng: “Ta là được thần!”

...

Lãnh Phong: “Ta bảo vệ quốc gia!”

Trình Dũng: “Ta quên mình vì dân!”

...

Lãnh Phong: “Ta từng đến Châu Phi, đưa người dân trong nước an toàn về nhà, mọi người gọi ta là anh hùng!”

Trình Dũng: “Ta từng đến Ấn Độ, mang thuốc cứu mạng về, mọi người gọi ta là được thần!”

...

Lãnh Phong: “Ta đã từng ngồi tù!”

Trình Dũng: “Ha ha!”

Lãnh Phong: “Ngươi cười cái gì?”

Trình Dũng: “Ta cũng vậy!”

...

Tất cả mọi người cảm thấy rất thú vị, thậm chí còn tự bỏ sung rất nhiều cuộc đối thoại.

Ngô Tiểu Kinh và Từ Tiểu Tranh cũng tương tác với nhau trong hiện thực, tự làm ra rất nhiều nội dung cốt truyện.

Ngô Tiểu Kinh: “Huynh đệ, ta quay phim gầy 20 cân, mặt cũng rám đen, người thì sao?”

Từ Tiểu Tranh: “So ra kém hơn người, ta diễn vai nam tử trung niên đầy mỡ, tăng lên 20 cân, mặt cũng trắng ra.”

...

Ngô Tiểu Kinh: “Huynh đệ, ta vì tuyên truyền, gần như chạy gãy chân, người thì sao?”

Từ Tiểu Tranh: “Già cả chạy không nổi. Xe đạp dùng chung, tìm hiểu một chút!”

...

Bên Trung Quốc vì 《Dying to Survive》 mà trở nên tung bừng, các quốc gia u Mĩ ở nước ngoài vẫn vì khủng hoảng tài chính mà đắm chìm không thể tự kiểm chế, Châu Phi lại xảy ra một việc lớn.

Đó chính là đội lính đánh thuê Thiên Lang sắp thành lập quốc gia tạo dựng chính quyền.

Tên của quốc gia là Thiên Lang quốc, là một quốc gia kết hợp thần quyền và chính quyền.

Thần quyền cao hơn chính quyền, coi trọng quân quyền do thần ban cho, nguyên thủ quốc gia không chỉ có người lãnh đạo tối cao của quốc gia, còn là người quán triệt ý chỉ cuối cùng của thần linh, thật ra có điểm giống Trung Quốc cổ đại.

Đương nhiên, chế độ này hơi buồn cười với người hiện đại, cảm thấy hơi lạc hậu.

Nhưng đối với đám người Thiên Lang, đây là chế độ thích hợp nhất.

Bởi vì thần của bọn họ thật sự tồn tại, bọn họ tin ngưỡng thần linh của mình, nhân dân cả nước đều là tín đồ của thần, nguyện trả giá tất cả vì thần linh của mình.

Ở trên hiến pháp, yêu cầu thứ nhất là Tổ thần điện hạ, phải phục tùng mệnh lệnh của thần vô điều kiện.

Dù là nguyên thủ quốc gia cũng phải như thế.

Bọn họ tin tưởng, có sự che chở của Tổ thần điện hạ không gì không biết đâu đâu cũng có không gì không làm được, quốc gia của bọn họ chắc chắn có thể phát triển không ngừng, dân chúng của bọn họ nhất định có thể hạnh phúc mỹ mãn.

Ngày 12 tháng 12, đây là ngày thành lập Thiên Lang quốc.

Vào ngày này năm ngoái, đội lính đánh thuê Thiên Lang gặp được Tổ thần, nhận được sự quan tâm của Tổ thần, đi lên con đường tranh bá thiên hạ.

Vì vậy bọn họ quyết định tổ chức lễ mừng thành lập quốc gia vào một ngày ý nghĩa như thế nào.

Đồng thời trong ngày hôm đó, mọi người trong cả nước tế tự Tổ thần.

Trong ngày hôm đó, Thiên Lang quốc mời rất nhiều người đến dự lễ.

Các quốc gia xung quanh Châu Phi đều phái người đến tham gia, có rất nhiều nhà truyền thông nổi tiếng trên quốc tế đều tới, Trung Quốc còn phái một bộ trưởng đến tham gia buổi lễ, bày tỏ lời chúc mừng thật tâm với sự thành lập của Thiên Lang quốc.

Tuy chỉ là một nhân vật nhỏ trên quốc tế, nhưng Ramillado không quan tâm chút nào.

Bởi vì hôm nay chủ yếu là tế bái Tổ thần, hẳn ta phải báo cáo thành tích bản thân lấy được trong một năm qua với Tổ thần vĩ đại, đồng thời còn phải dẫn dắt nhân dân cả nước dâng lên tín ngưỡng của mình.

Chỉ cần Tổ thần điện hạ giáng lâm, chỉ cần lấy được sự phù hộ của Tổ thần điện hạ, vậy tất cả cố gắng trong ngày hôm nay đều đáng giá.

Là một đối tác quan trọng của Thiên Lang, Jessica cũng có mặt xem lễ kỷ niệm.

Nếu không phải lúc trước Lâm Bắc Phàm liên hệ, nàng cũng không đưa mắt chú ý đến một quốc gia nho nhỏ ở Châu Phi này, càng không đầu tư số lượng vốn to lớn vào nơi nghèo nàn này.

Dựa theo nguyên lý tránh hại tìm lợi của tư bản, nơi này thật sự quá nguy hiểm, quá hỗn loạn, đầu tư tiền vào đây sẽ đổ xuống sông xuống biển bất cứ lúc nào, vì vậy không đáng đầu tư.

Kết quả, nàng vừa đến Somalia đã được nguyên thủ tối cao Ramillado nhiệt tình chiêu đãi.

Người khác nghe đến Ramillado là thay đổi sắc mặt, Ramillado bị các quốc gia phương tây biến thành đại ma vương, tên đồ tể khát máu, lại thân thiết với nàng như vậy, cứ như đang nhìn người một nhà.

“Người là bạn của Lâm tiên sinh, cũng là bạn tốt của chúng ta, chúng ta đều phục vụ vì thần! Người không cần lo lắng vấn đề gì hết, nếu xảy ra vấn đề, quân đội sẽ bảo vệ người, dù phải gây ra chiến tranh cũng không tiếc!”

Nhận được lời hứa hẹn của Ramillado, hơn nữa Lâm Bắc Phàm đã gặt đầu, nàng mới dám đầu tư rất nhiều vốn đến khu vực này.

Đến bây giờ, nàng vẫn luôn rất tò mò với tất cả mọi thứ của Thiên Lang quốc.

Thật sự không ngờ một đội lính đánh thuê nho nhỏ, một thế lực bộ lạc nho nhỏ của Châu Phi, lại liên tục đánh bại liên minh quân đội Châu u như kỳ tích, chưa đến một năm đã thành lập một quốc gia.

Đây thật sự là một thần tích, câu chuyện giống vậy chỉ xảy ra trong tiểu thuyết.

Kết quả, lại xuất hiện trước mắt mình một cách chân thật như vậy.

Càng không ngờ, trên mảnh đất nghèo khó này, lại cất giấu nhiều tài nguyên như vậy, tính toán sơ qua cũng đạt tới vạn ức Dollar, nhưng vì sao lúc trước không có ai khai thác chứ?

Hơn nữa, nàng cảm thấy rất kỳ quái với chính quyền của Thiên Lang quốc, đây lại là một quốc gia thần quyền.

Nàng và Ramillado từng nói chuyện với nhau mấy lần, phát hiện hẳn ta là một người vô cùng tinh táo lý trí, từng được nhận nền giáo dục phương tây, suy nghĩ của hẳn ta có trật tự rõ ràng, có tầm nhìn quốc tế, nhìn nhận vấn đề chu đáo, là một nhân tài chính trị hiếm có.

Thế nhưng một người như vậy, nói đến Tổ thần lại như một fan đê gặp được thần tượng.

Còn có người ở nơi này, nhất là người Thiên Lang, bất kể già trẻ, vừa nhắc đến thần cũng vô cùng sùng bái, còn thành kính hơn các quốc gia phương tây sùng bái thượng đế, thật sự quá kỳ quái.

Ở thời đại tin tức phát triển này, lại còn có người mê tín như thế?

Nàng cũng không tin trên đời có thần.

Cho dù rất sùng bái thượng đế, thường xuyên cầu nguyện, cũng chỉ là một nơi gửi gắm tâm linh.

Sau khi báo thù, tín ngưỡng càng phai nhạt hơn.

Nếu muốn nói trên đời có thần, nàng càng thấy Lâm Bắc Phàm đứng sau lưng yên lặng ủng hộ nàng cũng là người gần với thần nhất.

Lúc nàng cần nhất kịp thời xuất hiện cứu vớt nàng...

Cho nàng vốn liếng để báo thù...

Yên lặng bảo vệ nàng không bị ca ca làm hại...

Chọn lựa công ty đầu tư thuận buồm xuôi gió...

Lật đổ khủng hoảng tài chính Châu u...

“Chỉ biết giả rụt rè, đã đưa một đại mỹ nữ nũng nịu như ta đến bên miệng người rồi, lại còn không ăn một miếng!” Jessica hơi buồn khổ nhớ lại một tháng trước ở Giang Nam dùng đủ loại sắc dụ, kết quả đối phương vẫn không hề dao động.

“Lâm người chờ đó cho ta, sớm muộn cũng có một ngày ta ngủ người!”

Chương 718: Thần minh xuất hiện, Jessica nghi ngờ!

“Vù!” Một tiếng huýt dài vang dội, buổi lễ khai quốc long trọng đã bắt đầu.

Jessica cầm ống nhòm lên xem.

Buổi lễ khai quốc long trọng của Thiên Lang quốc được tổ chức trên quảng trường tế tự vừa được xây dựng, quảng trường vô cùng rộng lớn, hoàn toàn có thể chứa được 5 vạn người cùng lúc, Thiên Lang quốc đã tốn rất nhiều tâm huyết vì quảng trường này.

Bốn phía của quảng trường đều rất vuông vức, thế nhưng ở chính giữa lại có một cái một bục cao ráo uy nghiêm, hơi giống thiên đàn của Trung Quốc.

Cái bục lớn này chính là đài tế tự, là nơi Thiên Lang dùng để tế tự thần linh.

Lúc này, trên quảng trường tế tự đầy quân nhân, có khoảng 2 vạn người.

Bọn họ mặc quân phục mới tinh, trên người đeo súng đứng thẳng ở trên quảng trường, nhìn không chớp mắt.

Còn có một số chiến sĩ quân nhân, đứng xung quanh quảng trường trấn giữ bốn phương tám hướng.

Trên toàn bộ quảng trường, không có một người ngoài nào.

Phóng viên, nhân viên chụp ảnh đều không thể đến gần, tránh khinh nhờn thần linh.

Quá trình tế tự thần thánh không thể xâm phạm!

Ngay cả quần chúng, hoặc là những vị khách quý xem lễ như bọn họ, cũng chỉ có thể đứng xem lễ bên ngoài sân rộng. Chỉ có điều những vị khách quý bên ngoài như bọn họ đều đứng trên một đài cao được dựng lên tạm thời, có thể nhìn xa hơn rõ ràng hơn.

Lại một tiếng huýt dài vù vù.

Một đám người mặc áo choàng màu đỏ đi ra từ trong thần miếu cao lớn trang nghiêm kính cẩn ở cách đó không xa.

Tất cả mọi người đều biết người đi đầu tiên, đó là nguyên thủ tối cao của Thiên Lang quốc – Ramillado.

Đám người đi theo phía sau, đều là người cấp cao của Thiên Lang, trong đó bao gồm cả phụ nhân của Ramillado, Homis nguyên tộc trưởng và đại tế ti của bộ lạc Thiên Lang.

Ở cuối cùng, là các nhân viên khiêng tế phẩm tế tự, thoạt nhìn tế phẩm rất phong phú.

Tuy thần miếu cách thiên đàn một khoảng hơn 500 mét, tuy ánh nắng chói chang thời tiết nóng bức, nhưng bọn họ lại muốn tự mình đi từng bước một, không nhanh không chậm.

Cứ như mỗi một bước đi, lại càng đến gần thần linh của mình.

Ngay cả quần chúng đang quan sát, cũng giữ nguyên trạng thái yên lặng, cứ như nói nhiều một câu cũng là khinh nhờn thần linh.

Toàn bộ quá trình yên tĩnh, trang nghiêm, thần thánh.

Tồn khoảng mười phút, bọn họ mới đi đến bên dưới tế đàn.

Đám người dừng bước, chỉ có Ramillado cùng đám nhân viên cấp cao từ từ vận chuyển tế phẩm lên trên tế đàn.

Những động tác này của bọn họ như đã luyện tập vô số lần, trong lòng đều hiểu rõ phải bày như thế nào, toàn bộ quá trình không chút sai lầm.

Chờ sau khi sắp xếp gọn gàng tế phẩm, đám nhân viên cao cấp của Thiên Lang cũng nhanh chóng đi xuống, chỉ để lại một mình Ramillado.

“Lạy!”

Dựa theo phương thức tế tự của bộ lạc Thiên Lang, thủ lĩnh Ramillado quỳ xuống bái lạy đầu tiên.

Tiếp theo, đến lượt các nhân viên tế tự ở dưới tế đàn quỳ lạy.

Quân nhân không quỳ, chỉ chào một cái, thể hiện mình là dũng sĩ của thần linh, cả đời trung thành với thần minh.

Cuối cùng, dân chúng bên ngoài quảng trường cũng quỳ lạy theo.

Toàn bộ quá trình, ngay ngắn trật tự.

Ở bên trong hiện trường, ngoại trừ chiến sĩ quân nhân ở trên quảng trường, cũng chỉ có khách quý đến thăm không cần quỳ.

Tiếp theo, Ramillado dẫn dắt đám người lại quỳ lạy mấy lần.

Cuối cùng, Ramillado dùng giọng điệu kích động thành kính lớn tiếng nói: “Bái kiến Tổ thần điện hạ vĩ đại đâu đâu cũng có không gì không biết không gì không thể! Hào quang của ngài soi chiếu vạn vật, ý chí của ngài còn rộng lớn hơn vũ trụ! Tín đồ Ramillado thành tín nhất của ngài gửi lời hỏi thăm ngài!”

Mọi người đồng thanh hô vang: “Bái kiến Tổ thần điện hạ vĩ đại đâu đâu cũng có không gì không biết không gì không thể!”

Giọng nói chấn động bốn phía, hùng vĩ to rõ, chấn động bầu trời.

Đúng lúc này, đám mây trên bầu trời lại nhanh chóng tập trung lại một chỗ, biến thành một đám mây to lớn, chặn lại toàn bộ ánh nắng, cả quãng trời đều rơi vào bóng tối.

Đám người Thiên Lang nhìn thấy cảnh này đều vui mừng, bởi vì bọn họ biết rõ Tổ thần điện hạ sắp giáng lâm.

Nhưng người xem lễ lại không hiểu ra sao.

“Đây là chuyện gì, sao mây trên trời lại thay đổi?”

“Thay đổi quá nhanh, đây là hiện tượng linh dị gì?”

“Chẳng lẽ trời sắp mưa?”

...

Trên khán đài.

“Tổng giám đốc Andrews, người cho rằng đây là chuyện gì?” Người hỏi lời này chính là đại biểu Mã bộ trưởng được Trung Quốc phái đến tham gia buổi lễ, đồng thời cũng là đoàn trưởng của đoàn đại biểu được phái đến đây nói chuyện đầu tư hợp tác trước đó, có quen biết Jessica.

“Nghe nói, người Thiên Lang tín ngưỡng thần minh, người nói cái này có phải thần tích hay không?” Jessica cười nói.

“Sao có thể?” Mã bộ trưởng miễn cưỡng mỉm cười, sắc mặt hơi tái nhợt, hơi đỏ mồ hôi.

Đã tiếp nhận nền giáo dục chủ nghĩa duy vật Mác cả đời, trong lòng là kẻ vô thần kiên định, sao lại tin tưởng chuyện này? Nhưng mọi thứ hiện thực, đều tạo thành sự đả kích rất lớn với nội tâm của hắn ta.

“Trên thế giới này không có gì không thể!” Jessica mỉm cười lắc đầu.

Nếu không phải tiếp xúc với Lâm Bắc Phàm, nàng cũng không thể tiếp xúc được những thứ ở đẳng cấp khác.

Phong thủy Luru, Niếp bán tiên, lão vu sư...

Mỗi người đều có năng lực thần kỳ.

Ở một mức độ nào đó, bọn họ chính là vị thần đi lại trên nhân gian.

Đúng lúc này, đám mây trên trời xuất hiện sự thay đổi, thoát nhìn như một khuôn mặt vô cùng to lớn.

Tình cảnh này, lại lần nữa tạo thành đả kích rất lớn với kẻ vô thần.

Loại chuyện này, ngoại trừ thần có thể làm được, còn ai có thể làm được?

Phóng viên chụp hình không nhịn được sợ hãi trong lòng, muốn dùng camera trong tay để chụp lại, kết quả lại phát hiện camera đã mất tác dụng.

Dù là khách quý xem lễ muốn dùng điện thoại quay lại tình cảnh này, cũng phát hiện đột nhiên không dùng được điện thoại.

Gọi điện thoại không sao, nhưng chụp ảnh, quay video thì không được.

Cứ như có một luồng sức mạnh vô hình, đang ngăn cản bọn họ.

Tình huống này, lại lần nữa tạo ra sự đả kích với bọn họ.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đã sớm ở trên không trung của quảng trường tế tự, tiến hành giao lưu với đám người Ramillado.

Thông qua cách đối thoại tâm linh, chỉ có người Thiên Lang mới có thể nghe được, những người khác không nghe được.

Ý từ trong lời nói cũng là: Tất cả các người làm rất tốt, nguyên thủ Ramillado làm rất xuất sắc. Hy vọng tiếp tục cố gắng, có ta bảo kê ở sau lưng các người không cần sợ...

Những lời này không có nhiều dinh dưỡng, lại giống như tin vui với Thiên Lang, lại êm tai như thế.

Đám quần chúng đứng bên ngoài, có rất nhiều người đều kích động bật khóc.

Tín ngưỡng thần linh cả một đời, cuối cùng hôm nay đã gặp được thần nhan, lắng nghe thần dụ, còn nhận được sự khen ngợi của thần, thật sự quá vui vẻ, quá kích động.

Thế là tín ngưỡng càng thành kính hơn!

Nhìn mặt người to lớn trên trời, nhìn đám người khóc rờn rờn trên sân, Jessica đột nhiên nảy ra một suy nghĩ to gan.

Thế là lén lút rời khỏi khán đài, gọi điện thoại cho Lâm Bắc Phàm ở một bán cầu khác.

Điện thoại nhanh chóng được kết nối: “Alo, Jessica người tìm ta có chuyện gì? Không phải bây giờ người đang xem lễ ở Somalia à, sao lại rảnh rỗi gọi điện thoại tới.”

Jessica nhìn mặt người ở trên trời, sau đó nói: “Không có gì, ta đột nhiên nhớ người!”

“Không có việc gì thì ta cúp máy, nửa đêm khuya khoắt, ta phải đi ngủ!”

“Ừm, bye bye!”

Jessica cúp điện thoại, nhú mày nhìn mặt người to lớn ở trên trời: “Không phải đại sư... Chẳng lẽ thật sự là thần mình?”

Chương 719: Tinh Quang có một biên kịch thần cấp!

Một bên khác, Lâm Bắc Phàm cúp điện thoại, trong lòng còn sợ hãi.

Jessica thật sự quá thông minh, may mắn kỹ năng của mình có thể nhanh chóng hoá đổi, nếu không thật sự có khả năng bị nàng vạch trần.

Lâm Bắc Phàm lại lần nữa biến thành Thượng Thương Chi Nhân trở về chủ trì đại cục.

Đại diện tế tự này kéo dài khoảng hai tiếng mới kết thúc, Lâm Bắc Phàm cũng chỉ xuất hiện mấy phút đồng hồ, nói mấy câu động viên liền rời đi, hẳn phải giữ vẻ cao bức của thần minh.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn thi triển một trận pháp ở quảng trường này, có tác dụng tự động làm sạch, như vậy có thể kéo dài sự ảnh hưởng với người nơi này, khiến tín ngưỡng của bọn họ với thần kiên định không thay đổi.

Đại diện tế tự này mang đến ảnh hưởng rất lớn cho người quản lý.

Có rất nhiều người công bố gặp được thần, nhưng lại không có ảnh chụp và video, khó có thể khiến người khác tin tưởng.

Chuyện này cũng được gọi là sự kiện linh dị.

Cũng chỉ có dân chúng Thiên Lang quốc tin tưởng điều này, đồng thời thể hiện sự sùng bái từ nội tâm.

Vì vậy, càng thêm công nhận Ramillado người được thần chọn, tất cả các chính sách và mệnh lệnh do hắn ta ban xuống đều được chấp hành không chút do dự. Dân chúng cả quốc gia đồng tâm hiệp lực, xoắn lại thành một sợi dây thừng.

Điều này cũng dẫn đến sau này Thiên Lang quốc phát triển với tốc độ rất nhanh, chỉ ngắn ngủi mấy năm đã nhảy lên trở thành quốc gia giàu có cường đại nhất Châu Phi, được cả thế giới gọi là “kỳ tích của Châu Phi”.

Thành lập quốc gia, tất nhiên phải thành lập ngoại giao.

Nhưng do đội lính đánh thuê Thiên Lang đã đắc tội các quốc gia u Mĩ, lại ảnh hưởng đến lợi ích của đế quốc Mỹ, vì vậy ngoại trừ một vài quốc gia chấp nhận nó là một quốc gia, các quốc gia khác hoàn toàn không thừa nhận, mãi không nhận được sự tán thành ở trên Liên hiệp quốc.

Thế nhưng Ramillado cũng không sợ, có Tô thần vĩ đại đứng phía sau, có gì phải sợ?

Việc cần giải quyết trước mắt, đó là phát triển kinh tế, phát triển kinh tế mới có thể thực hiện dân giàu nước mạnh, hấn ta muốn xây dựng Thiên Lang quốc trở thành một quốc gia của thần để mọi người an cư lạc nghiệp, hạnh phúc mỹ mãn.

Lúc phát triển kinh tế đồng thời cũng phải phát triển quân sự, đây là nền tảng để duy trì thành quả kinh tế.

Việc bên Châu Phi tạm thời có một kết thúc.

Ở bên Trung Quốc.

《Dying to Survive》 còn đang công chiếu hừng hực.

Bởi vì Tinh Quang hứa hẹn quyền góp toàn bộ số tiền kiếm được, để cứu chữa cho bệnh nhân mắc bệnh hiểm nghèo, vì vậy đám fan phim điện ảnh đều rất ủng hộ, xem lần một còn muốn xem lần hai, xem lần hai còn muốn xem lần ba, dù không xem cũng mua vé ủng hộ, vì vậy dẫn đến gần như các buổi chiếu của 《Dying to Survive》 đều đông nghẹt.

Bạn bè nước ngoài đều cảm thấy người Trung Quốc phát điên, dù phim điện ảnh đẹp mắt cũng không thể làm vậy.

Bọn họ thật sự nghĩ mãi không rõ vì sao một bộ phim bình thường lại có nhiều người thích xem như vậy.

Đương nhiên bọn họ sẽ không hiểu, điểm xúc động của 《Dying to Survive》 chính là diễn tả nỗi đau khó nói thành lời sau lưng ngàn vạn gia đình Trung Quốc.

Dù đến bây giờ vẫn còn có rất nhiều người không uống được thuốc nhập khẩu, chỉ có thể chờ chết.

Thậm chí một người, ăn chết người cả nhà.

Vì vậy, bộ phim này mới xúc động lòng người như thế.

Có đôi khi, thậm chí Lâm Bắc Phàm còn nghĩ, bản thân có nên thu mua máy công ty chế thuốc hay không, sau đó sản xuất thuốc ung thư.

Dựa vào năng lực của hắn, nghiên cứu và sản xuất những loại thuốc đặc hiệu này chỉ là việc vài phút.

Nhưng suy nghĩ lại, hắn cứu được ngàn vạn người, chẳng lẽ cứu được người của toàn thế giới sao?

Chẳng lẽ muốn cứu người cả một đời?

Quá phi thực tế.

“Ta chỉ là một người, chứ không phải thần.” Lâm Bắc Phàm tự nói, sống thoải mái mới quan trọng.

Cuối cùng, quảng cáo bom tấn 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 kéo dài hơn một tháng khiến người ta vừa yêu vừa hận đã kết thúc phát sóng, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.35%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 6.77%, biểu hiện cấp hiện tượng.

Đương nhiên, phim truyền hình cấp hiện tượng đã không còn hiếm thấy với Tinh Quang nữa.

Nhiều nhất cũng chỉ khiến đám người nhiệt tình bàn tán về số lượng quảng cáo trong đó.

Có người từng thống kê cẩn thận: Một tập phim truyền hình dài 40 phút, bình quân mỗi hai phút xuất hiện một quảng cáo. Bình quân mỗi một tập có 23.6 quảng cáo, thời gian quảng cáo lên đến 56.3%, vượt quá thời gian nội dung cốt truyện.

Thế nhưng cài cắm nhiều quảng cáo như vậy, lại không ảnh hưởng đến sự liền mạch của nội dung cốt truyện.

Nhìn vào tỉ suất người xem này, liền biết hiệu quả tốt đến mức nào.

Đạo diễn Lý làm đạo diễn của quảng cáo bom tấn này cũng nổi tiếng, được gọi là đạo diễn rất biết quay phim truyền hình quảng cáo, không quay quảng cáo đều thua lỗ.

Đạo diễn Lý liên tục xoa tay, vội vàng vung nôi: “Đây không lỗi của ta, ta chỉ quay theo kịch bản! Tất cả đều là công lao của biên kịch, ta chỉ phụ trách chấp hành mà thôi!”

Khó khăn lắm mới giải thích rõ ràng, cuối cùng đạo diễn Lý cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu công ty quảng cáo khác đều tới tìm hẳn ta quay quảng cáo, hẳn ta còn sống nổi không?

Dù quay quảng cáo có tốt, cũng không kiếm được nhiều tiền như quay phim truyền hình điện ảnh, hẳn ta là một đạo diễn có mục tiêu, tuyệt đối không thể làm việc hạ đẳng như vậy.

Thế là, mọi người nhắm thẳng mục tiêu vào biên kịch đứng sau phim truyền hình.

Bọn họ rất muốn biết, rốt cuộc là biên kịch nào có tài như vậy, lại khéo léo hòa nhập nhiều quảng cáo như vậy vào trong bộ phim, bộ não quá phát triển, chỉ suy nghĩ một chút đã khủng bố như vậy.

Phải biết rằng, Tinh Quang hoàn thành việc kêu gọi đầu tư mới cung cấp kịch bản bắt đầu quay chụp.

Trong thời gian ngắn như vậy, lại khéo léo hòa nhập quảng cáo của tất cả nhà tài trợ vào trong đó, rất có bản lĩnh.

Nhất là các xí nghiệp tập đoàn lớn càng ưa chuộng, nếu bắt được một vị biên kịch kim bài như vậy đến đặc biệt viết quảng cáo bom tấn cho bọn họ, chẳng phải lợi ích sẽ cuộn cuộn kéo đến?

Kết quả bọn họ tìm kiếm thế nào, cũng không tìm ra biên kịch này.

Ngay cả trong phim truyền hình cũng không để tên biên kịch.

Lật xem lại phim truyền hình của Tinh Quang, mọi người ngạc nhiên phát hiện, phần lớn phim truyền hình điện ảnh chỉ có đạo diễn không có biên kịch.

Cho dù có, cũng chỉ để là “Tinh Quang”, một từ qua loa lấy lệ như vậy.

Thật sự quá thần bí.

Có người suy đoán: “Chẳng lẽ kịch bản do tập thể đoàn đội biên kịch của Tinh Quang sáng tạo, vì vậy không để tên cá nhân?”

Loại chuyện này rất bình thường, cũng như công ty điện ảnh Hollywood, mỗi một công ty đều có một đoàn đội biên kịch, sau đó tập thể sáng tạo một kịch bản. Điều này vô cùng bình thường với một công ty lớn như Tinh Quang.

Lúc này, có một biên kịch nổi tiếng tên là Lục Mao, đi ra phủ nhận: “Tinh Quang căn bản không có đoàn đội biên kịch. Từ sau khi phim truyền hình điện ảnh Tinh Quang nổi tiếng, ta vẫn chú ý biên kịch đứng sau Tinh Quang, ta muốn làm quen giao lưu với hắn, dù sao cũng không có nhiều biên kịch giỏi. Nếu như có thể, ta cũng muốn gia nhập vào đoàn đội biên kịch của Tinh Quang, cùng sáng tạo kịch bản vĩ đại. Nhưng cuối cùng phát hiện, Tinh Quang có các đoàn đội chức vụ khác, trang bị rất đầy đủ, chỉ không có biên kịch. Trong tất cả biên kịch mà ta quen biết không có một ai nhậm chức ở Tinh Quang, Tinh Quang cũng chưa từng tuyển chọn biên kịch ở bên ngoài.”

“Vì vậy chân tướng chỉ có một: Tinh Quang không có đoàn đội biên kịch, nhưng có một biên kịch thần cấp! Phía sau tất cả phim truyền hình điện ảnh hiện tượng, đều là hắn cung cấp!”

Chương 720: Tìm kiếm biên kịch thần cấp sau lưng Tinh Quang!

Vừa đưa ra suy đoán này, khán giả lập tức hoảng sợ nồ mắt.

Ngày thường bọn họ yêu thích phim truyền hình nhất, 《Trù Thần》 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Danh Nghĩa Nhân Dân》

《Vi Sao Đưa Anh Đến》 ...

Còn có phim điện ảnh, series 《Old Boy》, 《Tình Yêu Đầu Tiên》 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 《Vô Gian Đạo》 《Dying to Survive》 đủ loại, chẳng lẽ đều cùng một người sáng tạo?

“Có phải thật không? Tất cả kịch bản hiện tượng của Tinh Quang đều do một người sáng tạo?”

“Sao nghe lại giả thế? Một biên kịch có thể sáng tạo một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng đã là công thành danh toại, thế nhưng liên tục sáng tạo ra nhiều bộ phim truyền hình điện ảnh hiện tượng như vậy, hơn nữa còn trong thời gian một năm!”

“Đây là thần nhân, không phải người!”

“Liệu có phải Lục Mao đang khoác lác, sao trên thế giới lại có sự tồn tại khủng bố như thế?”

“Đầu não đã có thể so với Einstein!”

“Nếu có loại người như vậy, ta bằng lòng ăn cút!”

...

Biên kịch nổi tiếng Lục Mao, dựa vào điều này nhận được sự chú ý rất lớn.

Hắn ta đăng tải một bình luận: “Các người chưa thấy cũng không thể nói không có, thiên tài đều không theo lẽ thường. Cũng như ca sĩ Luyến Tuyết Ái Tửu mà ta yêu thích nhất, trong vòng hai năm ngắn ngủi bọn họ đã sáng tạo ra hơn 30 ca khúc kinh điển ai cũng thích, đã có người thật chuyện thật, các người nói điều này có thể là giả sao?”

Đúng vậy, có Luyến Tuyết Ái Tửu là ví dụ rõ ràng như vậy, tâm lý mọi người thả lỏng.

Nhưng vẫn là con vịt chết mạnh miệng không dám thừa nhận.

“Luyến Tuyết Ái Tửu là nhạc sĩ vĩ đại nhất của thế kỷ này, thiên tài âm nhạc hiếm có! Nhưng ta không tin còn tồn tại người ngu bực như vậy, một Luyến Tuyết Ái Tửu đã đủ!”

“Sáng tác kịch bản khó hơn sáng tác âm nhạc nhiều, một năm mười mấy bộ phim truyền hình điện ảnh kinh điển, căn bản không phải việc người làm được!”

“Chỉ gõ chữ đã tốn công sức, chứ đừng nói đến sáng tác!”

“Vì vậy, Lục Mao đang khoác lác, chỉ vì thu hút sự chú ý!”

“Ta biết tổng người rồi!”

...

Biên kịch Lục Mao buồn bực: “Ta thật sự không phải thu hút sự chú ý, ta thật sự đã bắt đầu điều tra việc này từ lâu, đồng thời còn thảo luận chuyện này với rất nhiều biên kịch trong nghề, bọn họ cũng cho rằng tuy suy đoán này của ta phi thực tế, nhưng là một điều hợp tình hợp lý. Vì vậy mới muốn nhân cơ hội này công bố ra ngoài!”

“Bây giờ ta chắc chắn người đang thu hút sự chú ý!”

“Người tuyệt đối là một tên lừa gạt, ta không tin tưởng người nữa!”

“Có năng lực người để những biên kịch kia đứng ra đi!”

...

Lúc này, rất nhiều biên kịch bắt đầu lên tiếng ủng hộ.

Biên kịch nổi tiếng Thanh Trúc: “Ta rất đồng ý với suy nghĩ của biên kịch Lục Mao. Thật ra từ rất lâu trước kia ta cũng có suy đoán này, nhưng hiện thực quá không hợp lý, vì vậy không dám nói ra. Bây giờ có đồng chí, ta quyết định ủng hộ Lục Mao!”

Biên kịch nổi tiếng Phương Sơn: “Ta thật sự từng thảo luận với Lục Mao, ta cũng nhờ rất nhiều bạn bè trong giới đi điều tra, phát hiện Tinh Quang thật

sự không có biên kịch, cho dù có cũng không chịu trách nhiệm sáng tác những bộ phim truyền hình điện ảnh nổi tiếng kia. Vì vậy suy đoán của Lục Mao gần với sự thật nhất, ta ủng hộ hẳn!”

Biên kịch nổi tiếng Tình Thiên: “Ta biết gần hết biên kịch trong giới, vì vậy ta dám chắc chắn Tinh Quang căn bản không có đoàn đội biên kịch.”

Mặc dù không trực tiếp tỏ rõ thái độ, nhưng cũng gián tiếp ủng hộ Lục Mao.

Đạo diễn lớn nổi tiếng Trương Nhất Mưu hiếm khi nào lại lên tiếng: “Nếu thật sự tồn tại một vị biên kịch thần cấp như vậy, hy vọng người có thể liên lạc với ta. Bây giờ linh cảm sáng tác của ta đã cạn kiệt, rất khát vọng được hợp tác với người có tài hoa như người, đãi ngộ hậu hĩnh!”

...

Tiếp theo, rất nhiều người trong giới giải trí đều đứng ra lên tiếng ủng hộ.

Đám dân mạng không bình tĩnh nổi.

“Không phải là thật chứ, Tinh Quang thật sự chỉ có một biên kịch?”

“Tất cả phim truyền hình điện ảnh đều do hắn cung cấp kịch bản?”

“Kịch bản đều đạt đến cấp hiện tượng?”

“Còn không hợp lẽ thường hơn cả tiểu thuyết!”

...

Được nhiều người trong giới ủng hộ như vậy, biên kịch Lục Mao càng có thêm sức mạnh.

“Nhìn thấy không? Không chỉ một mình ta có suy nghĩ này, người chuyên nghiệp trong giới đã sớm có suy nghĩ này, chỉ không nói ra mà thôi. Vì vậy ta càng dám chắc chắn, Tinh Quang chỉ có một biên kịch thần cấp! Hơn nữa về tên biên kịch này, trải qua sự điều tra kín đáo và phân tích của ta, trên cơ bản đã có thể xác định thí sinh!”

Đám dân mạng lại lần nữa sôi trào.

“Lại đã xác định là người nào? 666...”

“Đúng là biên kịch nổi tiếng, có thể viết ra nhiều phim truyền hình điện ảnh đẹp mắt như vậy, hẳn có một bộ não được tăng cường rất nhiều!”

“Nếu biết thì đừng lừa gạt chúng ta nữa, nhanh nói ra đi!”

“Nhanh nói cho chúng ta biết hắn là ai?”

“Nếu không nói sẽ gửi lưỡi dao đến nhà ngươi!”

...

Còn có rất nhiều bạn bè trong giới inbox cho hắn ta, muốn hắn ta nhanh nói ra chân tướng.

Nhưng lúc này, biên kịch Lục Mao lại không vội vàng.

Cho các ngươi vừa rồi mỉa mai ta!

Cho các ngươi vừa rồi phản bác ta!

Cho các ngươi vừa rồi mắng chửi ta!

Bây giờ vội vàng muốn biết?

Ta lại cứ không muốn nói cho ngươi biết, để các ngươi gấp chết!

Biên kịch Lục Mao rất bình tĩnh đi nấu một ấm nước, pha cho mình một ly cà phê.

Quay về sau mấy phút ngắn ngủi, lại phát hiện lượng fan hâm mộ của mình đột nhiên tăng lên 100 vạn. Lại xem số bình luận dưới Weibo của mình một chút, đã lên đến hơn mấy vạn.

...

Bàn tay đang uống cà phê hơi run rẩy, lại nói với bản thân đừng vội, chờ fan hâm mộ tặng thêm mấy trăm vạn lại nói.

Kết quả điện thoại của mình lại vang lên, là một người bạn tốt trong giới.

Vừa mới nghe máy: “Lục Mao rốt cuộc người có nói không? Người nhìn nhin như vậy người không khó chịu ta cũng khó chịu, bây giờ mọi người rất muốn biết rốt cuộc biên kịch thần cấp kia là ai, nếu không nói chúng ta liền tuyệt giao!”

Dùng lý lẽ đánh động tình cảm, cuối cùng Lục Mao đã đuổi được người bạn kia đi.

Kết quả lại có điện thoại gọi tới, là một đạo diễn nổi tiếng trong giới có quan hệ hợp tác với hắn ta.

“Lục Mao, rốt cuộc người kia là ai? Ta biết người kìm nén muốn tặng fan, người cứ vụng trộm nói cho ta biết, ta tuyệt đối không nói cho người khác biết được không? Dựa vào quan hệ của hai ta, còn không tin tưởng ta sao?”

Khó khăn lắm mới đuổi được một người bạn, lại có điện thoại gọi tới.

Lúc này lại là một lão đại trong giới, Lục Mao vô cùng cung kính nghe máy.

“Lão đại, chào người, ta là Lục Mao!”

Trong điện thoại vang lên một giọng nói uy nghiêm: “Người là biên kịch Lục Mao? Ta có việc muốn hỏi người, rốt cuộc biên kịch thần cấp kia là ai, đừng giả vờ ngớ ngẩn để lừa đảo ta, người biết thế lực của ta, nói!”

...

Liên tục đuổi điện thoại của mấy vị lão đại, quần áo trên người Lục Mao đã ướt đầm mồ hôi.

Lục Mao tắt điện thoại, thở phào nhẹ nhõm: “Việc này thật sự không phải để người làm!”

Sau đó ngồi xuống trước bàn máy tính, nhìn số fan hâm mộ đã đột phá 500 vạn, nói: “Ta vẫn nên công bố đi, không thể đợi thêm nữa, nếu không lão đại trong giới sẽ gọt ta trong vài phút!”

Chương 721: Phàm Nhân là biên kịch thần cấp!

Lục Mao lại đăng tải bình luận trên Weibo: “Mọi người đừng vội, bây giờ ta sẽ nói đáp án cho mọi người! Thật ra vị biên kịch thần cấp kia đã từng xuất hiện, hắn là tác giả tiểu thuyết 《Trù Thần》 – Phàm Nhân!”

Tin tức này vừa xuất hiện, trên Weibo lập tức yên tĩnh.

Sau đó điên cuồng lướt màn hình.

“Lại là Phàm Nhân đại đại? Thật sự ngoài ý muốn!”

“Lâu vậy cũng không có hành động nào, ta còn tưởng rằng đại bảo bị bắt!”

“Ta chờ 《Trù Thần 2》 của hắn chờ đến hoa cũng tàn, nhanh để hắn quay về viết phần tiếp theo!”

“Quay về là chuyện không thể nào, đời này cũng khó có thể quay về. Người ta kiếm được nhiều tiền như vậy, đã sớm về hưu hưởng thụ cuộc sống, sao còn xuất hiện làm công việc gõ chữ này nữa?”

“Trời phạt, sớm biết vậy lúc trước không thưởng tiền cho hắn, lại để hắn xin nghỉ hưu sớm!”

“Phàm Nhân đại đại, nhanh trở lại đi! Giang hồ văn học mạng cần người thống trị!”

...

Nhìn trên Weibo sôi trào như vậy, biên kịch Tiểu Lục rất đắc ý.

Tin tức chấn động chứ? Lúc trước ta nhận được kết luận này, cũng rất chấn động!

Còn không dọa chết các người!

Thế nhưng, lại có dân mạng đưa ra nghi ngờ:” Có phải Lục Mao tùy tiện kéo ra một người để lừa gạt chúng ta không?”

Lời nói này nhận được sự ủng hộ của rất nhiều người.

“Mọi người cẩn thận suy nghĩ một chút, Tinh Quang xuất hiện phim truyền hình hiện tượng, có phải bắt đầu từ 《Trù Thần》 không?”

Đám dân mạng nhẹ gật đầu.

“Có phải 《Trù Thần》 được cải biên từ tiểu thuyết mạng cùng tên của Phàm Nhân đại đại không?”

Đám dân mạng lại gật đầu một cái.

“Lúc trước, phim truyền hình 《Trù Thần》 và tiểu thuyết 《Trù Thần》 lại kết thúc cùng lúc, các người nói là ai cung cấp kịch bản?”

Đám dân mạng: “Chẳng lẽ là Phàm Nhân đại đại?”

“Không sai! Lúc ấy cách thời gian tiểu thuyết 《Trù Thần》 hoàn tất còn gần nửa năm nữa, nhưng phim truyền hình 《Trù Thần》 đã bắt đầu việc kêu gọi đầu tư. Trong thời gian nửa năm, tiểu thuyết còn ít nhất khoảng trăm vạn chữ, gần một nửa độ dài, ngoại trừ tác giả thật sự của 《Trù Thần》, ai có thể cung cấp một kịch bản hoàn chỉnh như thế? Điều này có nghĩa, Phàm Nhân đại đại là một biên kịch.”

Dân mạng lại lần nữa gật đầu, phân tích hợp tình hợp lý.

Biên kịch Lục Mao tiếp tục phân tích.

“Mọi người lại suy nghĩ một chút, sau khi 《Trù Thần》 quay xong rồi phát sóng, có phải Phàm Nhân đại đại cũng im hơi lặng tiếng không? Có người nói Phàm Nhân đã kiếm đủ tiền vì vậy về hưu hưởng thụ cuộc sống. Nhưng ta cho rằng, đó là người ta không còn viết tiểu thuyết nữa, đã đổi qua viết

kịch bản. Vì vậy sau đó có 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 《Vì Sao Đưa Anh Đến》 ...”

Dân mạng lại đưa ra nghi ngờ: “Phàm Nhân đại đại im hơi lặng tiếng, Tinh Quang đẩy ra rất nhiều phim truyền hình cấp hiện tượng, có lẽ đây chỉ là sự trùng hợp về thời gian...”

Biên kịch Lục Mao rất xúc động.

“Ta không tin trên thế giới có nhiều sự trùng hợp như vậy, thật ra tất cả sự trùng hợp đều do số mệnh sắp xếp. Trên thế giới không có nhiều thiên tài, cũng như chỉ có một Luyến Tuyết Ái Tửu. Trước năm 2019, đã mấy chục năm Trung Quốc của chúng ta không quay được một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng. Là chúng ta không đủ cố gắng sao?”

“Chúng ta đều rất cố gắng, chúng ta cũng bồi dưỡng được rất nhiều nhân tài ưu tú, nhưng lại không có một người nào làm được, bởi vì không đủ thiên phú. Nhưng từ sau khi Phàm Nhân đại đại ra mắt 《Trù Thần》, một bộ lại tiếp một bộ phim truyền hình cấp hiện tượng. Dù là ai cũng khó tưởng tượng được thành tích này, các người không phải biên kịch, không biết viết ra một kịch bản hiện tượng khó đến mức nào. Mười mấy năm qua chỉ có Phàm Nhân đại đại có thể làm được, vì vậy ta càng tin tưởng những bộ phim truyền hình cấp hiện tượng này do Phàm Nhân đại đại viết ra!”

Vừa phân tích như vậy, mọi người cũng dần đồng ý.

Trên đời vốn không có nhiều thiên tài như vậy, mỗi một người đều hiếm có.

Cũng như Luyến Tuyết Ái Tửu, giới âm nhạc Hoa ngữ phát triển nhiều năm như vậy mới ra một người, các ngành nghề khác cũng chỉ nói hùa theo.

Cuối cùng cũng như Lục Mao đã nói, nhiều trùng hợp như vậy thì không phải trùng hợp.

“Không ngờ Phàm Nhân đại đại mà ta vẫn yêu thích, lại là một biên kịch thần cấp!”

“Thật ra cần thận suy nghĩ một chút, Phàm Nhân đại đại là một tác giả văn học mạng, hẳn có suy nghĩ kỳ diệu và tốc độ tay rất kinh khủng, có thể viết ra nhiều kịch bản phim truyền hình điện ảnh ai cũng thích cũng chẳng có gì lạ!”

“《Trù Thần》 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Danh Nghĩa Nhân Dân》 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 , còn có 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 sắp sửa được phát sóng, sáu bộ phim truyền hình cấp hiện tượng, đều được đưa ra từ tay Phàm Nhân đại đại!”

“Còn có những bộ phim 《Dying to Survive》 《Vô Gian Đạo》 《Cô Nàng Ngổ Ngáo》 《Đội Bóng Thiếu Lâm》 , có lẽ cũng do Phàm Nhân đại đại viết ra!”

“Không ngờ hơn một năm nay, ta đã bị tác phẩm của Phàm Nhân bao vây!”

“Phàm Nhân đại đại người nhanh ra đây, viết 《Trù Thần 2》 cho ta!”

...

Chuyện này cháy lan đến tận khu bình luận của tiểu thuyết 《Trù Thần》 trong Hồng Đâu, mọi người kêu gọi Phàm Nhân xuất hiện...

Trên bảng hotsearch, tất cả đều là tin liên quan đến chuyện này.

Cuối cùng đã ảnh hưởng đến Tinh Quang.

Trên Weibo, Lâm Bắc Phàm xuất hiện: “Ồ, sao nhiều người kêu gọi Phàm Nhân như vậy?”

“Ôi, lão đại xuất hiện, còn không nhanh bá kiến!”

“Bắt được một lão đại giả mạo tiểu bạch kiểm, nam nhân ăn cơm mềm!”

“Lâm Bắc Phàm, ta bị người lừa suốt hai năm!”

“Quá xấu xa, sự tin tưởng giữa người và người ở đâu?”

“Ta có thể gọi người một tiếng phụ thân không?”

“Lão đại, người là lão phụ thân thất lạc nhiều năm của ta!”

...

Hiếm khi nào Lâm Bắc Phàm xuất hiện ở trên mạng, đám quần chúng vây xem lập tức nhiều hơn.

Còn có rất nhiều người nhận phụ thân nhận nhi tử cũng xông ra.

Nhận nhi tử thì thôi đi, nhận phụ thân là xảy ra chuyện gì?

Bây giờ người ta vừa mới 20 tuổi, là một tiểu thịch tươi đang độ tươi đẹp ngon miệng nhất, sao lại có hài tử chứ?

Số tuổi của “nhi tử” này còn lớn hơn ta mấy vòng!

Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ nghiêm túc: “Đừng làm loạn, hiếm khi nào ta được đi ra ngoài một chuyến, các người đừng nhận họ hàng với ta. Với tuổi tác của ta, làm phụ thân làm nhi tử đều không thích hợp, làm lão công lão bà lại không được, vì vậy các người vẫn đừng làm loạn.”

Lúc này một muội tử đáng yêu đặt câu hỏi: “Nhưng ta muốn làm lão bà của người, làm sao bây giờ? Ta không ngại làm tiểu...”

Lâm Bắc Phàm: “Đừng làm loạn, ảnh hưởng sự hài hòa của xã hội. Ta dứt khoát cho người số điện thoại cá nhân của lão công quốc dân Vương Thông đi, người gả cho một nam nhân chưa lập gia đình, không phải rất thích hợp sao?”

Trên Weibo toàn là câu trả lời kêu 666, tập thể muốn số điện thoại của lão công quốc dân.

Lão công quốc dân nào đó đang nhìn màn hình: Ta chỉ là quần chúng xem trò hay, tại sao lại kéo lên đầu ta?

Chương 722: Lão đại Lâm Bắc Phàm online giải đáp nghi ngờ!

Đương nhiên, những điều này chỉ là trêu đùa một chút.

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm đã đặt sự chú ý lên “kẻ cầm đầu: “Biên kịch Lục Mao, là người nói Phàm Nhân là biên kịch thần cấp sau lưng Tinh Quang?”

Lần đầu tiên nhận được sự chú ý của siêu cấp lão đại, biên kịch Lục Mao hơi kích động: “Lão đại Lâm Bắc Phàm, đúng là ta!”

Lâm Bắc Phàm: “Không ngờ ánh mắt của người rất sắc bén, vậy cũng khiến người nhìn ra được!”

Trên mạng lại lần nữa sôi trào, tất cả đều hô 666.

Vừa rồi chỉ là suy đoán, lúc này là sự thật.

“Lão đại Lâm Bắc Phàm tự mình chứng nhận, Phàm Nhân đại đại thật sự là biên kịch thần cấp!”

“Điều này không sai được! Không ngờ sau khi Phàm Nhân đại đại lùi về hậu trường vẫn xuất sắc như thế, làm ra nhiều phim điện ảnh hay như vậy!”

“Thiên tài thật sự dù ở đâu cũng có thể tỏa sáng, Phàm Nhân đại đại là người sáng nhất!”

“Thì ra Phàm Nhân đại đại chưa hề rời khỏi chúng ta!”

“Nhanh gọi hắn về viết 《Trù Thần 2》 đi!”

...

Trên mạng rất hỗn loạn, hưng phấn như vừa phát hiện một bí mật lớn.

Nhưng sau khi hưng phấn hình như không có tác dụng quái gì, bởi vì Phàm Nhân đại đại luôn rất thần bí, lúc viết 《Trù Thần》 cũng không hề lộ mặt, rất ít mở miệng nói chuyện, cập nhật cũng rất phật tính.

Từng có người muốn điều tra thân phận thật sự của Phàm Nhân đại đại, kết quả biên tập của hắn lại là tổng giám đốc Hà Sơn của Hồng Đậu, miệng Hà

Sân rất kín, không để lộ nửa chữ nào.

Là một vị tổng giám đốc quyền cao chức trọng lại giữ kín như thế, trên người Phàm Nhân lại tăng thêm rất nhiều màu sắc thần bí.

Vì vậy bây giờ, sau khi đám dân mạng hưng phấn cũng bình thường lại.

Vẫn không biết Phàm Nhân là ai.

Thế là có dân mạng đặt câu hỏi: “Lão đại Lâm Bắc Phàm, có thể để Phàm Nhân đại đại xuất hiện gặp mặt chúng ta một lần không? Chúng ta thật sự quá nhớ hấn! Không được thấy hấn trong lòng luôn còn chút tiếc nuối!”

“Đúng đấy, ở nhà mãi cũng không tốt, mọi người cùng nhau đi ra ngoài chơi!”

“Ở đây có ngàn vạn fan hâm mộ và độc giả chúng ta đều đang chờ hấn!”

“Là thiên tài nên đi ra ngoài để tỏa sáng!”

...

Đằng sau lập tức có rất nhiều người lên tiếng ủng hộ.

Ngoài ra còn có người hỏi: “Lão đại Lâm Bắc Phàm, Phàm Nhân đại đại cũng là vị Trù Thần kia sao?”

Vẫn còn đủ loại vấn đề nữa.

Đối với lời mời Phàm Nhân đại đại xuất hiện gặp đám fan hâm mộ, Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ: “Muốn hấn xuất hiện, không có cửa đâu! Bây giờ gia hỏa này sống rất thoải mái, có một căn nhà rất to, còn có một lão bà xinh đẹp ưu nhã, hai người yêu thương lẫn nhau cử án tề mi, cả ngày chỉ có vuốt ve mèo vun đắp tình cảm, tiền tiêu không hết, sao còn đi ra ngoài?”

Nữ nhân xinh đẹp nào đó đang nhìn màn hình vụng trộm mỉm cười.

Ngàn vạn dân mạng hâm mộ đổ kị hận.

Cuộc sống của Phạm Nhân đại đại quá thoải mái, là người thắng trong cuộc sống có được không?

Chúng ta vẫn đang bôn ba vì một ngày ba bữa, kết quả người ta đã sống cuộc sống khi về hưu mà người người hâm mộ.

Thật sự muốn kéo hẳn ra, bắt ngồi trước máy tính mỗi ngày gõ mười chương, mệt chết hẳn!

Về vấn đề Phạm Nhân đại đại chính là vị Trù Thần kia, Lâm Bắc Phạm tỏ vẻ: “Các người suy nghĩ quá nhiều, bọn họ một người cầm bút, một người cầm muôi, sao có thể cùng một người? Nhưng hai người bọn họ thật sự là bạn tốt.”

Đám fan hâm mộ của Phạm Nhân đại đại tỏ vẻ thất vọng.

Bọn họ đều hy vọng idol của mình có thể hoàn mỹ thêm một chút, toàn năng thêm một chút, đáng tiếc hiện thực không phải ảo tưởng, không thể cho bọn họ một đáp án như vậy.

Có một vị muội tử đáng yêu hỏi: “Bây giờ Trù Thần đại đại sống thế nào?”

Lâm Bắc Phạm nói: “Trù Thần đại đại có một căn nhà lớn xinh đẹp, còn có một lão bà khéo hiểu lòng người, vừa xinh đẹp vừa thông minh, ngày nào Trù Thần cũng làm bữa tối cho lão bà thân yêu, hai người hạnh phúc mỹ mãn!”

Một nữ nhân khéo hiểu lòng người nào đó đang nhìn màn hình cũng vụng trộm cười.

Quyết định tối nay quay về, nhất định phải thưởng cho hẳn thật tốt.

Đám dân mạng nghi ngờ: “Sao lại có cảm giác giống với Phạm Nhân đại đại vậy?”

“Đương nhiên phải giống nhau, có cái gọi là ngu tầm ngu, mã tầm mã, hai người bọn họ đều là người rảnh rỗi thoải mái, đều là người yêu thương lão bà, tính cách hợp nhau mới có thể trở thành bạn bè tốt!”

Thế là có dân mạng to gan suy đoán: “Vậy Luyến Tuyết Ái Tửu thì sao? Không phải bọn họ cũng là một đôi phu thê rảnh rỗi thoải mái chứ? Có một căn nhà thật to, mỗi ngày uống rượu ca hát như thần tiên quyền lực?”

Lâm Bắc Phàm đổ mồ hôi như mưa, đoán thật chuẩn, bọn họ thật sự uống rượu ca hát.

Nhưng đoán chuẩn cũng không cần nói ra chứ.

Lâm Bắc Phàm cảm giác mình đã bị một ánh mắt sắc bén nào đó đến gần, đứng ngồi không yên.

“Ha ha, chúng ta đổi sang vấn đề tiếp theo!”

Lúc này, một dân mạng xuất hiện: “Đừng mà, chúng ta chỉ muốn biết vấn đề này, nói nhanh!”

Lâm Bắc Phàm vừa nhìn, mồ hôi lạnh túa ra, có thể đây là nick phụ của lão bà nhà hắn.

Có trả lời hay không, đó là một vấn đề!

Lâm Bắc Phàm đang suy nghĩ, làm sao trả lời vấn đề này thật êm dịu, tránh việc xuất hiện mâu thuẫn gia đình.

Lúc này, một người xuất hiện: “Lão đại Lâm Bắc Phàm, chỗ ta có một kịch bản, người xem có thích hợp không?”

Đây là biên kịch Lục Mao.

Lúc này hắn ta vô cùng kích động hưng phấn, không có nhiều cơ hội tiếp xúc gần gũi với lão đại hàng đầu giới giải trí, nhất là lão đại trong truyền thuyết như Lâm Bắc Phàm đã ít còn ít hơn, vì vậy hắn ta rất trân trọng cơ hội lần này.

Quần chúng vây xem tỏ vẻ khinh bỉ.

Lục Mao quá thực tế, người ta đang thảo luận về Phạm Nhân đại đại thật tốt, kết quả người lại chào hàng bản thân.

Nhưng Lục Mao lại khinh thường, trong giới giải trí cạnh tranh tàn khốc như vậy, việc gì cũng phải tranh, không tranh sẽ bị đào thải. nếu không nắm chặt một cơ hội hiếm có như vậy, Lục Mao không biết khi nào mới có thể tiếp xúc với một lão đại như Lâm Bắc Phàm.

Thật sự là giúp đỡ đúng lúc, Lâm Bắc Phàm nhìn Lục Mao đặc biệt vừa mắt.

“Gửi tới cho ta xem thử!”

Thế là, Lục Mao hưng phấn, lập tức tìm một kịch bản mà mình đã trau chuốt nhiều năm ở trong máy tính rồi gửi đi.

Kịch bản này tên là 《Phấn Đấu》, kể về tình cảm và quá trình phấn đấu của thế hệ trẻ sau những năm 90.

Vừa nhìn thấy cái tên này, Lâm Bắc Phàm lập tức nghĩ đến một bộ phim truyền hình cùng tên ở thời không khác, vừa được phát sóng đã được hoan nghênh. Thế nhưng bộ phim truyền hình này kể về đám người sau năm 80, còn đây lại là sau năm 90.

Trên cơ bản cùng một chủ đề, nhưng khác biệt thời đại, bên trong cũng có chút khác biệt.

Sau năm 90 được coi là thời đại mới, phần lớn đều là con một, hơn nữa cuộc sống khá tốt, vì vậy càng tôn trọng tự do và bình đẳng hơn, càng muốn theo đuổi giá trị cá nhân hơn, không muốn khúm núm vì công việc...

Phụ thân ở thế hệ trước hy vọng bọn họ thi công chức cho yên ổn, bọn họ lại thấy không vui...

Hơn nữa phương diện cuộc sống đều khá độc lập, càng càng cởi mở hơn, có thể nói chuyện yêu đương, nhưng không muốn kết hôn...

Giá nhà quá cao, bọn họ tình nguyện đi thuê nhà, cũng không muốn mua nhà làm nô lệ nhà ở...

Là một người trong sáng sau năm 90, khụ khụ...

Lâm Bắc Phàm bày tỏ, viết rất sâu sắc, rất phù hợp thực tế.

Chương 723: 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 phát sóng!

“Kịch bản khá tốt, hoan nghênh đến Tinh Quang nói chuyện! Ta còn có việc đi trước!” Ném lại một câu, Lâm Bắc Phàm liền bỏ chạy.

Nếu không lại bị tức phụ lôi kéo vặn hỏi, hắn còn sống nổi không?

Vốn tất cả mọi người đang công kích biên kịch Lục Mao quá thực tế, bây giờ tất cả mọi người đều hâm mộ.

“Kịch bản được lão đại Phàm Nhân coi trọng, Lục Mao sắp bay lên!”

“Lục Mao cũng da mặt dày, vì vậy mới bắt được cơ hội!”

“Không phải ai cũng có thể tùy tiện thành công, đầu tiên da mặt nhất định phải đủ dày!”

“Lục Mao là người thực tế, bình thường người thực tế đều lăn lộn khá tốt!”

“Đây là kịch bản kiểu gì, lại được lão đại công nhận?”

...

Còn có rất nhiều người trong nghề đến lấy lòng hấn ta, hơn nữa còn nói xa nói gần nghe ngóng về tình hình kịch bản.

Lục Mao rất đặc ý, thật sự rất đặc ý. Ta vất vả rèn giữa kịch bản mấy năm, thật sự gặp được người có đôi mắt sắc sảo hiểu ngọc, cố gắng nhiều năm như vậy thật sự không uổng phí.

Biết đâu sang năm trong các đại kịch của Tinh Quang có một bộ của hấn ta đấy!

Nếu thật sự như vậy, hấn ta cũng được coi là người nổi tiếng trong nghề.

《Vi Sao Đưa Anh Đến》 kết thúc phát sóng, 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 nói tiếp, leo lên đài truyền hình Tinh Quang.

Bộ phim truyền hình tiên hiệp này được coi là bộ phim truyền hình cuối cùng của Tinh Quang trong năm nay, bởi vì lúc mới đầu đã tuyên truyền hùng hực, vì vậy tỉ suất người xem lúc bắt đầu phát sóng đã vượt quá 3.5%, giữ nguyên trình độ trước sau như một của Tinh Quang.

Bây giờ, chỉ cần là phim truyền hình của Tinh Quang, từ lúc bắt đầu chiếu đã có thể đảm bảo trên 3%.

Rất nhiều người đã sớm canh giữ trước tivi, Tiểu Cẩm là một người trong số đó.

Là một người thời đại mới sau năm 90, ngày thường Tiểu Cẩm rất ít xem tivi, nhưng từ sau khi đài truyền hình Tinh Quang xuất hiện, nàng ta đã có thói quen mở tivi lên xem vào mỗi tối.

Lúc trước 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 khiến nàng ta vẫn chưa thấy thỏa mãn, tình cảm của giáo sư Do và Cheon Song-yi khiến nàng ta hâm mộ và chúc phúc, cũng như tên ca khúc chủ đề, Thần thoại tuyệt đẹp.

Điều duy nhất khiến nàng ta lên án là, thật sự có quá nhiều quảng cáo.

Đồ dùng trong nhà nàng ta, phần lớn đều là sản phẩm do Tinh Quang quảng cáo.

Cuối cùng bây giờ cũng phát sóng phim mới, nàng ta cảm thấy cuối cùng cũng được giải thoát, không cần bị quảng cáo oanh tạc nữa.

“Có lẽ phim tiên hiệp sẽ không có nhiều quảng cáo như vậy!” Nàng ta tự an ủi.

Đối với phim tiên hiệp của Tinh Quang, nàng ta cũng rất mong chờ.

Chủ yếu là vì phim tiên hiệp trong nước vẫn khiến nàng ta thấy rất thất vọng.

Trên thực tế mấy năm qua đã quay rất nhiều phim tiên hiệp, nàng ta cũng xem rất nhiều, nhưng muốn khen cũng chẳng có gì để khen. Bởi vì hiệu ứng trong nước không tốt, vì vậy thường xuyên quay thành hiệu quả võ hiệp.

Tuy trong tên đều có một chữ hiệp, nhưng võ hiệp và tiên hiệp là hai việc hoàn toàn khác nhau có được không?

Một cái trên đất, một cái trên trời.

Một người dùng nắm đấm, một người dùng phi kiếm pháp bảo.

Một người hành hiệp trượng nghĩa, một người tiên khí bông bênh.

Người từng thấy một vị tiên nhân nào lại cầm một thanh kiếm chém lung tung ở trên mặt đất với một người khác không?

Tiên nhân như vậy cũng quá mất đẳng cấp.

Sau này, cũng có đoàn làm phim quyết tâm rất lớn, mời đoàn đội hiệu ứng nước ngoài về làm hiệu ứng.

Nhưng người nước ngoài không hiểu rõ văn hóa Trung Quốc, làm ra một bộ phim tiên hiệp cho người ta cảm giác đang dùng ma pháp để đánh quái thú, căn bản cũng không có tiên khí, nhìn rất lúng túng.

Vì vậy sau này nàng ta cũng tuyệt vọng, cho đến khi Tinh Quang quyết định đẩy ra phim tiên hiệp, nàng ta mới dấy lên hy vọng.

“Yêu cầu không cao, có thể xem là được!” Nàng ta cũng không có quá nhiều yêu cầu xa vời.

Lúc này, phim truyền hình phát sóng, một âm thanh thê lương như đến từ chân trời vang lên.

Cơ thể ngủ say ngàn năm, thức tỉnh từ trong cành lá khô mục nát

Là dạ oanh thở dài thê lương, phá giải chú ngữ

Quên mất bị ai phong ấn, đi theo tiếng tiêu và móng ngựa

...

Nghe xong âm thanh này liền thấy rất thần tiên, giai điệu cũng rất thần tiên, khí thế rầm rộ, cứ như đến từ nơi hoang dã.

“Ca khúc của Luyện Tuyệt Ái Tửu chưa từng để người ta phải thất vọng!”

Tập đầu tiên kể lại Nam Chiếu quốc gặp nạn vào mười năm trước, mỗ mỗ(1) và Linh Nhi chạy ra khỏi hoàng cung được Tửu Kiếm Tiên và một người tự xưng là hiệp sĩ Lý Tiêu Dao cứu giúp. Mười năm sau, đột nhiên có ba giáo đồ Bái Nguyệt đến khách sạn Tiêu Dao, Lý thăm đột nhiên hôn mê bất tỉnh, dưới sự nhắc nhở của giáo đồ Bái Nguyệt, Tiêu Dao thành công tiến vào Tiên Linh đảo, câu chuyện bắt đầu.

(1) Mỗ mỗ/姥姥: một cách gọi bà ngoại theo tiếng địa phương.

Thế nhưng, khán giả cũng không hiểu rõ tình hình, bọn họ chỉ xem nội dung cốt truyện.

Khúc dạo đầu, là một trận “tiên đấu” đặc sắc.

Chỉ thấy một nam nhân cổ trang trẻ trung tuấn tú, đang chiến đấu với một đại yêu quái xuất hiện từ trong nước.

Hắn bay lên trời, bầm ngón tay niệm chú ngữ, cây kiếm sau lưng kêu keng một tiếng bay ra ngoài, sau đó biến thành một thanh phi kiếm khổng lồ.

Đạo văn trên thân phi kiếm sáng lóng lánh lóa mắt, dưới sự khống chế của nam nhân, tiến hành chiến đấu với đại yêu quái này.

Kiểm khí tung hoành, phá núi ngăn biển, phi thiên độn địa, đạo pháp hoành không!

Một người một yêu từ trong nước đánh tới mặt đất, lại từ mặt đất đánh tới trên trời, đánh rất kịch liệt!

Ánh mắt Tiểu Cầm sáng lên, đây chính là tiên hiệp mà nàng ta vẫn luôn ảo tưởng.

Ngự kiếm ở ngoài ngàn dặm, trừ ma giữa đất trời!

“Nếu một bộ phim truyền hình đã có chất lượng thế này, vậy bộ phim tiên hiệp này chắc chắn sẽ trở thành cấp hiện tượng!” Tiểu Cầm đã đưa ra kết luận sớm, rất tự tin nói.

Ngay cả một nữ hài sau năm 90 bắt bẻ như nàng ta cũng hài lòng, người khác còn không thích sao?

Sau đó, tình cảnh này vỡ nát, một người trẻ tuổi tỉnh lại, bị một vị đại thẩm đánh thức.

“Hóa ra là một giấc mơ!” Tiểu Cầm tự nói.

Lúc này, câu chuyện thật sự mới bắt đầu.

Người trẻ tuổi này tên là Lý Tiêu Dao, sống chung với thẩm thẩm của mình, kinh doanh một khách sạn Long Môn...

Tiểu Cầm chửi mắng: “Tại sao lại là khách sạn Long Môn? Lúc trước nói là chuỗi tửu điếm trong thế giới võ hiệp, sau đó nói là giáo sư Do ngoài hành tinh mở, bây giờ lại mở ở thế giới tiên hiệp, có thể tha cho ta không?”

Lý Tiêu Dao lạc quan sáng sủa, có một giấc mơ vĩ đại, đó là mở khách sạn Long Môn trên toàn thế giới...

Tiểu Cầm tiếp tục mắng chửi: “Đừng, giấc mơ của ngươi đã thành hiện thực, qua mấy năm nữa cũng có thể mở toàn vũ trụ!”

Lúc này, có ba người ăn mặc cổ quái đi đến, tự xưng là giáo đồ Bái Nguyệt.

Lý Tiêu Dao giống như một tên tiểu nhị bước tới tiếp đón.

Sau đó bắt đầu giới thiệu món ăn đặc sắc của cửa tiệm.

“Ba vị khách quan, gần đây cửa tiệm mới đẩy ra mấy món ăn mỹ vị? Có muốn thử một lần không?”

“Có những món gì ngươi giới thiệu với ta một chút đi!”

Thế là, Lý Tiêu Dao bắt đầu nhiệt tình giới thiệu.

Cánh gà áp chảo, thịt lừa kho tộ, mực xé sợi hấp, vịt chung bát bảo...

Giới thiệu rất cặn kẽ, đều là món ăn thương hiệu của tử điếm Long Môn.

Tiểu Cầm từng đến hai lần, biết rất rõ .

“Tinh Quang, ta thật sự nhìn nhầm người, thật sự là cuồng ma quảng cáo, ngay cả thế giới tiên hiệp cũng không buông tha!”

Sau gần ba phút giới thiệu món ăn, Lý Tiêu Dao khẽ mỉm cười: “Rượu của chúng ta cũng rất tuyệt, gọi là Tiên Nhân Túy, ngay cả tiên uống vào cũng say, do Thiên Tửu phô sản xuất độc quyền. Lợi hại không, có muốn nếm một ngụm không?”

Tiểu Cầm: “...”

Chương 724: Quảng cáo bom tấn khoác lên lớp áo ngoài tiên hiệp!

Sau khi chịu đựng năm phút quảng cáo, nội dung cốt truyện tiếp tục.

Ba giáo đồ Bái Nguyệt lén lút hạ độc thăm thăm của Lý Tiêu Dao, sau đó để hấn đến Tiên Linh đảo tìm tiên đan mới có thể cứu chữa.

Thế là, Lý Tiêu Dao lập tức chèo thuyền tiến về Tiên Linh đảo, gặp được Triệu Linh Nhi đang tắm ở trên Tiên Linh đảo. Tình tiết gặp gỡ này vô cùng cũ kỹ, nội dung cốt truyện Mary Sue, nhưng dựa vào giá trị nhan sắc của Lưu Thiên Tiên, còn có cảnh đẹp trên Tiên Linh đảo chống đỡ.

Vẫn khiến Tiểu Cầm có ấn tượng sâu sắc với cảnh đẹp trên Tiên Linh đảo.

Trăm hoa lá xanh, non sông tươi đẹp, tiên khí mịt mờ, linh khí bức người...

Cảnh sắc này rất giống tiên cảnh trong truyền thuyết.

“Nghe nói Tiên Linh đảo là quay chụp cảnh thật, ngay trong thành phố điện ảnh Giang Nam kỳ hai, có cơ hội thật sự phải đến xem một lần!” Tiểu Cầm mơ ước.

Cảnh đẹp như vậy, khiến một nữ hài thích ảo tưởng như nàng ta không có sức chống cự.

Vốn tưởng là người xa lạ, không ngờ Triệu Linh Nhi lại quen biết Lý Tiêu Dao, còn gọi một tiếng Tiêu Dao ca ca, đồng thời có thể không chút do dự đưa đan dược cứu mạng cho hắn.

Sau đó mờ mờ của Triệu Linh Nhi xuất hiện, cũng biết Lý Tiêu Dao, nói lúc trước là phụ thân của hắn Lý Tam Tư cứu Triệu Linh Nhi, vì vậy hy vọng Lý Tiêu Dao và Triệu Linh Nhi có thể thành thân, nếu không sẽ không cho tiên đan cứu mạng.

Cuối cùng, vì cứu thắm thắm, Lý Tiêu Dao đồng ý, hai người tiến vào động phòng ngay trong ngày.

“Sự phát triển này cũng quá nhanh, tập đầu tiên đã kết hôn, chẳng phải tập thứ hai sẽ có con sao? Chẳng lẽ Lý Tiêu Dao và Triệu Linh Nhi không phải là nam nữ chính?”

Tiểu Cầm cảm thấy khiếp sợ, sau đó lại suy nghĩ, “Hình như đã thấy nội dung cốt truyện này ở nơi nào đó...”

Trong trang viên Tinh Quang.

Bạch Thanh Tuyết đang xem phim truyền hình đỏ mặt véo Lâm Bắc Phàm, nghiêng răng nói: “Có phải chàng cố ý không?”

“Cố ý cái gì?” Lâm Bắc Phàm hơi ngơ ngác.

Vũ Thiên Mị ngồi bên cạnh cười trộm: “Ý của Nữ Vương đại nhân là, có phải chàng cố ý miêu tả việc lúc đó chàng bị nàng ấy ép cưới vào trong phim truyền hình không? Chàng xem Lý Tiêu Dao và Triệu Linh Nhi vừa gặp mặt đã thành thân, không phải đang miêu tả hai người các người sao?”

“Đúng, ta cố ý đó!”

Bạch Thanh Tuyết dựng thẳng lông mày, chống nạnh hỏi: “Chàng lặp lại lần nữa?”

Lâm Bắc Phàm đầy tình cảm chậm rãi nói: “Bởi vì trong lòng ta, nàng cũng hiền lành xinh đẹp như Triệu Linh Nhi trong phim truyền hình, giống như tiên nữ trên trời, chúng ta gặp nhau là định mệnh trời sinh!”

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười: “Vậy còn tạm được!”

Vũ Thiên Mị đau lòng: “Tiểu nam nhân của ta có phải chàng quá thiên vị rồi không? Sao chàng chỉ viết Nữ Vương đại nhân, không viết việc của ta và chàng vào đó?”

Bạch Thanh Tuyết đắc ý: “Chuyện của các người ảnh hưởng đến sự hài hòa của xã hội, đương nhiên không thể viết vào!”

Lâm Bắc Phàm lén lút nói với nàng: “Tối nay ta sẽ an ủi nàng thật tốt!”

“Ta muốn hai tiếng!” Vũ Thiên Mị khiêu khích.

Lâm Bắc Phàm việc nhân đức chẳng nhường ai: “Ta có thể, nhưng không biết nàng có được không?”

“Vậy thì thử một lần đi!”

...

Tập một của 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 kết thúc.

Sau khi trải qua một khoảng thời gian quảng cáo thật dài, cuối cùng tập hai đã bắt đầu.

Bởi vì phải kết hôn, mỗi mỗi tự mình chuẩn bị hỉ phục cho Linh Nhi, trang điểm cho nàng, thoạt nhìn mọi thứ đều rất tốt đẹp.

“Lúc nữ nhân xinh đẹp nhất, là lúc mặc áo cưới!” Nhìn trong phim truyền hình Triệu Linh Nhi mặc hỉ phục màu đỏ, quyến rũ động lòng người, Tiểu Cầm hơi ước ao.

Kết quả, mỗi mỗi đột nhiên cầm một hộp đồ trang sức ra, hiền hòa nói: “Đây là đồ trang sức hồi môn năm đó mẫu thân người kết hôn, đến từ lão Phượng

Tường truyền thừa ngàn năm, độc đáo, thiết kế rất cẩn thận, để mỗ mỗ đeo lên cho ngươi.”

“Mỗ mỗ, những món đồ trang sức này thật xinh đẹp, đều cho ta sao?”

“Đương nhiên cho ngươi, đồ trang sức của lão Phượng Tường, chính là đồ cưới tốt nhất!”

Tiểu Cầm mắng chửi: “Không cần nhân mạng lão Phượng Tường, ta đã nghe quảng cáo này đến sắp nôn.”

Mỗ mỗ lại mỉm cười cầm lấy một cái hộp tinh xảo, nói: “Còn đây là son phấn của Mỹ Trang đài, phối với dung nhan của Linh Nhi, chắc chắn càng thêm đẹp mắt!”

“Cảm ơn mỗ mỗ, ngươi thật tốt!”

Tiểu Cầm: “...”

Bây giờ nàng ta không rảnh mắng chửi nữa.

Tiêu Dao và Linh Nhi bái đường, Tiêu Dao cảm thấy mình không xứng với Linh Nhi liền đào hôn. Linh Nhi đuổi theo, sau khi được Linh Nhi thuyết phục mới quay trở về, hai người động phòng. Hôm sau, Linh Nhi đưa Tiêu Dao rời đảo, hai người lưu luyến không rời.

Sau đó, nội dung cốt truyện lên xuống nhịp nhàng.

Ba tên giáo đồ Bái Nguyệt giết đến tận đảo, mỗ mỗ và các tiên nữ đánh nhau dữ dội với giáo đồ Bái Nguyệt.

Linh Nhi vì muốn bảo vệ Tiêu Dao, ném hấn lên trên thuyền nhỏ, rời khỏi đảo.

Bởi vì trước đó Tiêu Dao đã bị giáo Bái Nguyệt cho ăn Vong Ưu chung, hiệu lực phát tán. Quên hết mọi thứ trên Tiên Linh đảo.

Ban đêm tình cờ gặp kiếm tiên, được truyền thụ Ngự Kiếm Thuật.

...

Ở đây có một điểm khiến người ta mắng chử đó là, Tử Kiếm Tiên uống rượu Tiên Nhân do Thiên Tử phô ủ ra.

Hắn ta nói với Lý Tiêu Dao, thật ra Thiên Tử phô là tử tiên trên trời bởi vì phạm sai lầm bị giáng chức hạ phạm mở ra quán rượu này, rượu của quán Thiên Tử phô là loại rượu uống ngon nhất trên đời này, người nên uống nhiều, uống nhiều có thể dính tiên khí.

Tử Kiếm Tiên biến thành người phát ngôn của Thiên Tử ở thế giới tiên hiệp...

Quảng cáo cứng nhắc như vậy, đồng chí Tiêu Cầm không nỡ nhìn thẳng!

Hai tập phim truyền hình nhanh chóng kết thúc, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 4.25%, tỉ suất người xem cao nhất đạt đến 4.77%.

Chứng minh tất cả mọi người rất thích bộ phim truyền hình tiên hiệp này.

Nội dung cốt truyện lên xuống nhịp nhàng, hình tượng nhân vật rất phù hợp, hiệu ứng cũng làm rất tốt, mấu chốt là quay được cảm giác tiên hiệp.

Tiểu Cầm rất yêu thích bộ phim tiên hiệp này, yêu thích không buông tay, không nhịn được đăng nhập vào Weibo của mình đề cử với các bạn.

Đương nhiên, lúc đề cử cũng không nhịn được mắng chử: “Đây là quảng cáo bom tấn khoác lên lớp áo ngoài tiên hiệp!”

Lập tức nhận được sự đồng ý của mọi người.

“《Vì Sao Đưa Anh Đến》 trước đó, đều chia thành tập nhỏ, chia tách quảng cáo ra hòa nhập vào nội dung cốt truyện, thời gian xuất hiện của mỗi quảng cáo đều không vượt quá một phút. Lúc này lại gom thành một nhóm, làm quảng cáo từng nhóm từng nhóm lớn, Tinh Quang người thật sự sa đọa.”

“Không phải Tinh Quang sa đọa, mà là Phạm Nhân đại đại của chúng ta quá ghê tởm! Sao hắn có thể trộn lẫn nhiều quảng cáo như vậy vào trong phim truyền hình chứ? Thật sự muốn bắt hắn tới đặt trước máy tính viết tiểu thuyết!”

“Lúc trước viết 《Trù Thần》, hắn cũng đã làm như vậy!”

“Đừng nằm mơ, nếu không có hắn, chúng ta cũng không có phim truyền hình hay để xem!”

“Quên đi, nhìn một chút là qua, chúng ta cũng đã thành thói quen.”

Chương 725: Thành phố điện ảnh Giang Nam kỳ hai mở cửa!

《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 phát sóng hùng hực, cuối cùng thành phố điện ảnh Giang Nam kỳ hai cũng mở cửa.

Theo sự nổi tiếng của Tiên Kiếm, thành phố điện ảnh Giang Nam kỳ hai lấy được sự nhiệt tình của du khách cả nước, lập tức kín người hết chỗ.

Phong cảnh trong tiên hiệp cũng lưu lại ấn tượng sâu sắc cho khán giả.

Ví dụ như quảng trường to lớn, chính giữa quảng trường này có một thanh kiếm cao lớn đứng sừng sững, xuyên thẳng qua mây xanh.

Còn có một tòa nhà hình tháp, nguy nga sừng sững.

Còn có một thành trì, nghe nói là tiên thành, thành trì của tiên nhân.

Danh lam thắng cảnh nổi tiếng nhất là Tiên Linh đảo, đình đài lầu các điêu lan họa đồng, trồng trọt đủ loại kỳ hoa dị thảo, non sông tươi đẹp, luôn tràn ngập sương mù, nhìn như tiên cảnh.

Còn có một tòa tháp cao cao cũng khiến các du khách lưu luyến.

Hướng dẫn viên du lịch giới thiệu: “Quảng trường kia là đạo tràng, cũng là nơi để đám người tu tiên tu luyện đạo pháp. Trong 《Tiên Kiếm Kỳ

Hiệp》, nơi này chính là nơi tu luyện của đệ tử Thục Sơn kiếm phái. Mọi người luyện tập ngự kiếm phi hành ở ngay chỗ này.”

Các du khách giật mình.

“Tòa tháp này là cái gì, thoạt nhìn có hơi quái dị?”

Hướng dẫn viên du lịch giới thiệu: “Đó là Tòa Yêu tháp. Trong 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》, đây là nơi Thục Sơn kiếm phái dùng để giam giữ yêu ma quỷ quái. Vì vậy thoạt nhìn các người cảm thấy hơi quái dị, là cố ý thiết kế như vậy, thoạt nhìn yêu phong yêu khí.”

Các du khách lại lần nữa giật mình.

“Có lẽ nơi này là Tiên Linh đảo, nhìn xem non sông thật tươi đẹp!”

Hướng dẫn viên du lịch giới thiệu: “Không sai, nơi này chính là Tiên Linh đảo, cũng là nơi xinh đẹp nhất trong thành phố điện ảnh Giang Nam của chúng ta.”

Một du khách lắc đầu: “Ta cảm thấy cũng bình thường, so ra kém Đào Hoa đảo. Đào Hoa đảo rất đẹp, hoa đào nở khắp cả đảo, thoạt nhìn cả một mảng màu hồng, thật sự đẹp không sao tả xiết!”

Hướng dẫn viên du lịch mỉm cười: “Đương nhiên Đào Hoa đảo rất đẹp, thật ra nơi này cũng không kém, cách thể hiện khác biệt mà thôi. Tiên Linh đảo, chủ yếu quan trọng cái chữ tiên này, đây là điểm mà Đào Hoa đảo kém hơn.”

“Là tiên pháp gì sao?”

“Nếu quan sát nơi này vào thời điểm khác biệt sáng trưa tối, người sẽ phát hiện nơi này thể hiện từng phong cảnh khác biệt, buổi sáng sương mù mờ ảo, Tiên Linh đảo ẩn nấp trong đó khó có thể thấy. Đến trưa ánh nắng chiếu xuống, sương mù tản đi, lại như là tiên cung. Đến buổi tối, ánh chiều tà chiếu xuống, nơi này có thêm màu đỏ rực. Tiên Linh thay đổi khó lường cứ như tiên cảnh...”

Cảnh đẹp của Tiên Linh đảo nhanh chóng chinh phục du khách.

“Bên kia có tòa nhà tường cao, nơi đó là cái gì, sao lại có nhiều người như vậy.”

Hướng dẫn viên du lịch mỉm cười: “Nơi đó là tiên thành, là thành trì của tiên nhân, tiên nhân ở lại và buôn bán.”

“Tiên nhân còn buôn bán? Bọn họ bán cái gì?” Có người đưa ra câu hỏi.

“Ví dụ như rượu, tiên tử ở trên trời bị giáng chức xuống thế gian, mở một gian Thiên Tử phô ở trong này. Còn có Bách Hoa tiên tử, nàng mở một gian Mỹ Trang đài ở trong đó, để nữ nhân toàn thiên hạ đều trở nên xinh đẹp. Còn có Trù Thần cũng hạ phàm, mở Long Môn tử điểm ở nơi này, làm đồ ăn cho mọi người. Còn có Nguyệt lão, mở một gian lão Phượng Tường ở trong này, đặc biệt dặt cầu thành lập quan hệ cho các nam nữ có tình cảm...”

Các du khách: “...”

Ngoại trừ việc thành phố điện ảnh Giang Nam kỳ hai được mở cửa, còn xảy ra một việc lớn.

Đó là phủ thị chính Giang Nam lại phê duyệt một mảnh đất cho Tỉnh Quang.

Bọn họ hy vọng Tỉnh Quang có thể khai phá mảnh đất này, xúc tiến kinh tế địa phương, giải quyết việc làm và giúp đỡ vấn đề người nghèo.

Đây là một chuyện rất tốt, người khác đều cầu không được chuyện tốt.

Nếu không phải lúc trước lão nhân kia nhìn thấy thành tích chắc chắn của Tỉnh Quang, biết đâu cũng không lấy được mảnh đất này.

Vốn dựa theo kế hoạch, tiếp tục khai phá thành phố điện ảnh là ổn thỏa nhất, có thể lập tức giải quyết vấn đề việc làm của mấy vạn người.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm có kế hoạch lớn hơn.

“Chúng ta khai phá nó thành một khu vực thế giới võ hiệp giả lập thì thế nào?”

Dường như ánh mắt của hắn có thể xuyên qua thời không, thấy được tương lai.

Trải qua hơn một tháng phát sóng rầm rộ, cuối cùng 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi》 đã kết thúc phát sóng.

Tổng cộng bảy tập, một tuần chiếu một tập. Đương nhiên sau khi tập cuối cùng 《Đồng Ruộng Của Chúng Ta》 kết thúc, khán giả lưu luyến không rời.

“Nhanh như vậy Đầu lưỡi đã phát sóng xong, tổng cộng chỉ bảy tập, quá ít!”

“Đúng là rất ít, nhưng lại xem rất hay! Nghe nói Tinh Quang vì chế tác bảy tập này, đã tốn hơn tám tháng, đối với hiệu suất của Tinh Quang thì đây là việc không dám tưởng tượng!”

“So với phim truyền hình của Tinh Quang, bộ phim phóng sự này có lương tâm hơn nhiều, xem rất thoải mái dễ chịu!”

“Chủ yếu là không có nhiều quảng cáo như vậy!”

“Phát sóng xong cũng không sao, còn có thể ôn lại. Nghe nói tiếp theo Tinh Quang sẽ phát sóng Đầu lưỡi vào buổi tối mỗi ngày trong một tuần cùng một khoảng thời gian, cuối cùng có thể một lần xem đã nghiền.”

“Thật hy vọng mùa tiếp theo nhanh chóng được đưa ra!”

...

Bộ phim phóng sự mỹ thực này sáng tạo ra kỷ lục tỉ suất người xem phim phóng sự, tỉ suất người xem bình quân đạt đến 5.67%, tỉ suất người xem cao nhất của tập cuối cùng đạt đến 7.77%.

Với thành tích này, ngay cả BBC am hiểu làm phim phóng sự cũng phải nói là kỳ tích.

Ở phương diện chương trình giải trí, trước mắt các huấn luyện viên của «Sing!China» đã thành lập chiến đội, sắp mở ra sự tuyển chọn trong đội tàn khốc.

Trong Sing! China mùa này xuất hiện rất nhiều học viên thiên phú, biểu hiện rất sáng chói, kéo dài tỉ suất người xem huy hoàng của mùa trước.

Sau bữa tiệc giao thừa hoành tráng, mọi người cùng nhau bước vào năm 2021.

...

Vào thời khắc năm mới này, Lâm Bắc Phàm lại bị Mã Đại Vân kéo đến Cam Túc một nơi chim không thềm ị.

Đây thật sự là một nơi chim không thềm ị, phóng tầm mắt nhìn ra xa tất cả đều là sa mạc vắng lặng, gió lạnh thổi qua, còn cuốn lên một chút cát bụi, thoát nhìn khiến người ta rất khó chịu.

Mã Đại Vân mặc một bộ đồ lông vũ thật dày, che kín đầu và chân, đứng run lẩy bẩy trong cơn gió lạnh lẽo thấu xương.

Sau đó, hâm mộ nhìn Lâm Bắc Phàm phong độ nhẹ nhàng chỉ mặc hai chiếc áo ở bên cạnh: “Người không lạnh?”

“Ta trẻ tuổi nóng tính, cảm thấy tạm được.” Lâm Bắc Phàm thản nhiên nói.

Cơ thể của hắn là thân thể, đã sớm nóng lạnh bất xâm lạnh nóng không vào, ở trong không gian nào cũng có thể sinh tồn được.

Nếu không phải sợ bị người khác hiểu lầm, hắn còn muốn mặc áo ngắn tay đến đây.

“Tuổi trẻ thật tốt, nếu ta ở độ tuổi giống ngươi, biết đâu còn mặc ít hơn!” Mã Đại Vân thờ dài.

Lâm Bắc Phàm khinh bỉ hấn ta, đúng là lão Mã, há mồm ra là khoác lác, còn không cần làm bản nháp.

“Bây giờ trời đông giá rét, ngươi lôi kéo ta đến nơi này làm gì? Không biết ta bận rộn nhiều việc sao?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Lúc này đến lượt Mã Đại Vân rất khinh bỉ: “Ngươi còn không biết xấu hổ nói câu này? Bây giờ khắp thiên hạ có ai không biết, người sống thoải mái nhất chính là ngươi. Mỗi lần ta phát lì xì đỏ, người thứ nhất cướp được tiền lì xì đều là ngươi, hơn nữa còn là người cầm được nhiều nhất!”

“Khụ khụ...” Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc: “Có thể là mèo nhà ta cướp, ngươi cũng biết, tốc độ tay của mèo khá nhanh...”

“Meo!” Mèo Ragdoll chui ra từ lồng ngực Lâm Bắc Phàm, mạnh mẽ phản đối.

Chương 726: Chúng ta so trồng cây đi!

Loại lý do nát này, đương nhiên Mã Đại Vân sẽ không tin tưởng.

Hấn ta lại thở dài: “Ngươi cũng biết ta sắp về hưu, nhiều thời gian rảnh hơn, muốn làm chút việc có ý nghĩa. Không phải trong xã hội hiện tại đang tôn trọng cuộc sống ít carbon sao, cuối cùng ta dự định tạo ra một khu rừng, kêu gọi toàn dân tham gia. Chỉ cần mọi người giảm lượng khí thải carbon là sẽ biến thành từng gốc từng gốc cây, cuối cùng sẽ được trồng trên khu vực sa mạc này.”

Sau khi phú hào về hưu, bình thường đều thích làm từ thiện.

Chủ yếu là vì bọn họ đã kiếm đủ tiền, cũng hưởng đủ phúc, vì vậy muốn làm một số việc có cảm giác thành công.

Nói trắng ra, đây đều là rảnh rỗi.

Ngươi xem những người kia bận ba cả ngày vì gia đình, đâu có rảnh rỗi và suy nghĩ đi làm từ thiện?

Mã Đại Vân trình bày nguyên lý rừng rậm Mã Nghĩ của hấn ta.

Tạo ra một “tài khoản than” cho mỗi người, mỗi người góp phần giảm bớt lượng khí thải carbon đều sẽ tích lũy ở trong tài khoản...

Khi “tài khoản than” tích lũy đến một lượng nhất định, có thể hư cấu thành từng gốc từng gốc cây.

Nhóm công ích có liên quan sẽ nhận những gốc cây hư cấu này tiến hành trồng trọt...

Cuối cùng nói: “Trong những người mà ta quen biết, mỗi người có tiền lại có thời gian nhất, vì vậy muốn lôi kéo người làm một lần.”

“Ta vẫn rất yên tâm với ý tưởng của Tiểu Mã ca, ta cũng sẵn lòng làm từ thiện, nhưng phương pháp này của người được thực hiện quá chậm.” Lâm Bắc Phàm lắc đầu: “Dựa vào tính tự giác toàn dân để làm chuyện này, mọi người cũng chỉ nhiệt tình mấy phút, sẽ nhanh chóng qua đi. Tất cả mọi người vội vàng làm thêm giờ, vội vàng kiếm sống, đâu ở không để làm việc này?”

Lâm Bắc Phàm cười nhạo nhìn Mã Đại Vân, “làm thêm giờ là phúc” do chính hắn ta nói ra.

“Trái lại có thể chứng minh, tất cả mọi người vội vàng làm thêm giờ, làm thêm giờ chắc chắn phải tiêu hao điện gia tăng lượng khí thải carbon đủ loại, người cân bằng điều này như thế nào?”

Mã Đại Vân lúng túng, cảm giác bị vả mặt.

“Ở thời đại này, để tồn tại và sống sót, mọi người càng ngày càng bận rộn, cũng càng ngày càng mệt mỏi, lượng khí thải carbon càng ngày càng tăng, cái gọi là cuộc sống ít carbon chỉ là suy nghĩ tốt đẹp. Có lẽ người giảm bớt phương diện này, nhưng phương diện khác lại tăng lên. Vì vậy cuối cùng là trị ngọn không trị gốc, nhịp điệu thời đại lớn không thay đổi, mọi thứ đều không thay đổi.”

Chỉ cần tốc độ phát triển của thế giới nhanh hơn, vậy sự tiêu hao năng lượng và vật chất sẽ không thể giảm bớt.

Lượng khí thải carbon càng không có khả năng giảm bớt.

Người có thể khiến nó chậm lại sao?

Không một quốc gia nào đồng ý.

Lạc hậu sẽ phải chịu đánh, phát triển mới là đạo lý quyết định, quốc gia chỉ khiến nó càng ngày càng nhanh, chứ không thể chậm lại.

“Ta còn trồng cây mà, sẽ cố định lượng carbon!” Mã Đại Vân nói.

“Trồng một gốc cây rất dễ, dù trồng ngàn vạn gốc cây cũng rất dễ, nhưng phải làm công tác bảo vệ hậu kỳ thật tốt, không để cây này ngã xuống, lại để cây này chết mất, cũng rất khó khăn. Điềm này mới là mấu chốt nhất, rừng rậm Mã Nghĩ của người lại không làm được đến mức này.”

“Vậy người có cách gì hay?”

“Muốn làm lớn sự nghiệp công ích này, lợi ích mới là mấu chốt, sau lưng sự nghiệp công ích nhất định phải dựa vào lợi ích thúc đẩy, mới có thể phát triển. Cũng như vé số từ thiện vậy, nếu không có lợi ích hấp dẫn, nó căn bản không phát triển nổi. Vì vậy ta dự định nhận thầu một khoảng sa mạc đi trồng cây, trồng cây công nghiệp. Ta phải dùng tiền để mọi người trồng cây cho ta, khi một khoảng sa mạc được ta phủ xanh, giá trị sản lượng tuyệt đối có thể đạt tới trăm tỷ!” Đôi mắt Lâm Bắc Phàm sáng lên.

Bây giờ, sự tăng trưởng tài sản của Lâm Bắc Phàm đã đạt đến bình cảnh nhất định.

Tổng tài sản của hắn và tức phụ, đã đạt đến hai vạn ức, điều này đã là phượng mao lân giác trên toàn thế giới.

Với khoản tài sản kékéch như vậy, muốn thực hiện sự tăng trưởng nhanh chóng là rất khó khăn.

Trừ khi có một khủng hoảng kinh tế giống như khủng hoảng công trái của Châu u, mới có thể nhanh chóng kiếm tiền.

Nhưng cách kiếm tiền này có năng lực phá hoại quá lớn, làm 2 – 3 lần còn được, nhưng làm nhiều lần kinh tế thế giới chắc chắn sẽ sụp đổ, đến lúc đó tất cả mọi người không kiếm được tiền, tài sản của hã sẽ co lại.

Vì vậy bây giờ chắc chắn phải mở ra con đường kiếm tiền khác.

Phá hoại vĩnh viễn dễ dàng hơn sáng tạo, nhưng sáng tạo lại có thể liên tục không ngừng cung cấp tiền, cũng như thành phố điện ảnh Giang Nam và khu vực thực phẩm Giang Nam, mỗi năm đều ổn định cung cấp hơn trăm tỷ tiền mặt.

Nếu một khoảng sa mạc có thể biến thành vườn trồng trọt của ta, vậy có thể kiếm lời bao nhiêu tiền?

Suy nghĩ một chút cũng rất rung động.

Mã Đại Vân ngạc nhiên: “Người điên rồi, chẳng lẽ thật sự dùng vàng ròng bạc trắng để đi làm việc này? Vậy thật sự là một cái động không đáy! Không phải trước kia không có ai từng làm, nhưng độ khó thật sự quá lớn. Dù thành công cũng không thể kiếm tiền, vì vậy trồng cây trồng rừng mới có thể biến thành một việc công ích. Nếu người thật sự làm như thế, có lẽ tài sản trăm tỷ của người cũng không chống đỡ được bao lâu!”

Đối với người khác thật sự rất khó, nhưng đối với Lâm Bắc Phàm mà nói, lại là một việc quá đơn giản.

Hã có thể khống chế sự thay đổi thời tiết khí hậu, muốn gió thổi là gió thổi, muốn trời mưa là trời mưa. Còn có thể dẫn long khí tới, trực tiếp biến sa mạc thành một ốc đảo cũng không phải vấn đề.

“Việc do người làm, thử xong rồi lại nói!” Lâm Bắc Phàm mặt không biểu tình.

Mã Đại Vân không đồng ý với suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm: “Ta vẫn kiên trì với ý tưởng ban đầu, làm rừng rậm Mã Nghĩ!”

“Không bằng chúng ta tới chơi đánh cược đi!” Lâm Bắc Phàm đề nghị.

“Cách chơi như thế nào?” Mã Đại Vân tò mò.

“Chúng ta tự nhận thầu một khoảng sa mạc để trồng cây theo cách của mình, người dùng cách của người, ta dùng cách của ta. Một năm sau chúng ta lại so sánh, xem diện tích xanh hóa của ai nhiều hơn, ai trồng nhiều cây hơn, người đó sẽ thắng. Người thua phải diễn một vai khách mời trong phim truyền hình điện ảnh của đối phương vô điều kiện thì thế nào?” Lâm Bắc Phàm cười tủm tỉm.

Mã Đại Vân vỗ đùi: “Ý tưởng này khá tốt! Lúc trước ta quay 《Công Thủ Đạo》 người lại không đến, lúc này ta muốn lôi kéo người quay 《Công Thủ Đạo 2》, người diễn trùm phản diện, bị ta đánh cho hoa rơi nước chảy, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ha ha...”

“Sao người còn nhớ mãi không quên việc kia, chẳng may người thua thì làm sao?” Lâm Bắc Phàm mỉm cười rất thân thiết.

“Ta tuyệt đối không có khả năng thua, người cứ đợi bị ta đánh té cút té đái đi!” Mã Đại Vân rất tự tin.

“Chúng ta lập một chứng từ đi!” Lâm Bắc Phàm lập tức cho người đi viết hợp đồng.

“Không cần, làm cần thận như vậy? Người còn không tin ta?” Mã Đại Vân ngạc nhiên.

“Ta thật sự sợ người đổi ý!” Lâm Bắc Phàm cầm hợp đồng đã in ra, đặt ở trước mặt Mã Đại Vân, cười híp mắt nói: “Ký đi.”

Trong lòng Mã Đại Vân đột nhiên xuất hiện một dự cảm không tốt.

Nhưng vừa nghĩ đến bản thân phát động lực lượng toàn dân, chẳng lẽ còn không chơi lại một Lâm Bắc Phàm?

Thế là trong lòng yên tâm hơn, ký tên của mình vào.

Lâm Bắc Phàm cũng vậy.

Chương 727: 《Thế Giới Võ Hiệp》 sắp được phát hành!

Lập xong chứng từ, hai người còn tuyên bố chuyện này ở trên mạng, để đám dân mạng đông đảo chứng kiến.

“Hai người bọn họ lại muốn so trồng cây, thật sự rất thú vị!”

“Ai thua cuối cùng, phải diễn một vai cho đối phương, hình như ta có một dự cảm xấu!”

“Cũng chỉ có lão đại hàng đầu mới mạnh tay như thế! Đám tôm nhỏ như chúng ta, vẫn nên trung thực yên phận làm công kiếm tiền đi, thuận tiện ấn like cho hai vị lão đại!”

“Nên thường xuyên chơi tiền đặt cược như vậy!”

“Vấn đề là, người coi trọng vị lão đại nào?”

...

Hai vị phú hào truyền kỳ lại muốn bao một khoảng sa mạc để trồng cây, cuối cùng còn muốn so xem ai trồng nhiều hơn, hành động công ích thú vị như thế nhận được lượt like của đông đảo cư dân mạng.

Rất nhiều tin tức truyền thông, cũng tiến hành đưa tin việc này ở trên diện rộng.

Thậm chí ở nước ngoài cũng có rất nhiều người chú ý.

Có nhiều cách làm sự nghiệp công ích, sự nghiệp từ thiện như vậy, tất cả mọi người chưa từng thấy cách thú vị như vậy.

Vì thế đều rất ngạc nhiên, muốn hiểu nhiều hơn chút.

Thậm chí còn có người mở ra cuộc bỏ phiếu, xem người ủng hộ ai.

Cuối cùng thế lực ngang nhau, chênh lệch không lớn.

Mã Đại Vân gọi điện thoại cho Lâm Bắc Phàm.

“Tiểu lão đệ, bây giờ trên mạng đều đang bàn tán sôi nổi về chuyện này, người chuẩn bị xong chưa, lão ca chuẩn bị hành động!”

“Vẫn chưa, ta dự định đầu xuân sang năm lại hành động!”

“Ha ha, vậy ta hành động trước, ta cảm giác nữ thần thắng lợi đã vẫy tay với ta. Đến lúc đó người thua phải đến diễn vai trùm phản diện cho ta, trùm phản diện bị ta đánh té cút té đái...”

Vừa nghĩ đến Lâm Bắc Phàm diễn vai nhân vật phản diện trong phim của mình, Mã Đại Vân không kiềm chế được sự vui vẻ.

Hắn ta nhất định phải kéo dài bộ phim này đến 40 phút, dùng đủ loại cách thức để đánh ngã hắn, giày vò vị tiểu lão đệ này thật tốt.

Cúp điện thoại, Mã Đại Vân lập tức hành động, nhân cơ hội đẩy ra khái niệm “rừng rậm Mã Nghĩ”.

Hắn ta cảm thấy đây khái niệm bảo vệ môi trường mới mẻ, chỉ cần giảm than thì có thể tham gia trồng cây, kích thích làn sóng toàn dân tham gia.

“Mã Đại Vân đúng là Mã Đại Vân, suy nghĩ này rất đặc biệt!”

“Chưa từng nghĩ đến bảo vệ môi trường còn có thể chơi như vậy, chỉ cần ngày thường chú ý một chút, không tốn tiền cũng có thể tham gia công ích!”

“Nuôi được một gốc cây hư cấu, sẽ có người trồng một gốc cây thật sự!”

“Cách chơi này khiến ta cũng không nhịn được muốn tham gia, ta cảm thấy Lâm Bắc Phàm sẽ thua!”

“Lâm Bắc Phàm còn có thể làm thế nào? Mã Đại Vân đã làm đến cực hạn!”

“Lâm Bắc Phàm thua chắc, chờ xem hắn đóng phim!”

...

“Rừng rậm Mã Nghĩ” nhận được sự ủng hộ từ các bộ và ủy ban trung ương có liên quan của quốc gia, rất nhiều xí nghiệp, cơ cấu và tổ chức đều nô nức tập nập tham gia vào trong hành động này, khởi xướng cuộc sống ít carbon, trồng cây trồng rừng, để trái đất xanh tươi.

Còn có ngàn vạn dân mạng nô nức tập nập tham gia.

Rừng rậm Mã Nghĩ vừa mở chưa đến ba ngày, đã có hơn ngàn vạn người đăng ký, tham gia vào chiến dịch giảm carbon quy mô lớn này.

Chỉ trong chốc lát, “cuộc sống ít carbon” trở thành một từ hot.

Nhìn thấy đã tạo ra sự ảnh hưởng tích cực lớn như vậy, Mã Đại Vân cảm thấy vui mừng và thỏa mãn từ tận đáy lòng.

Vì vậy đối với suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm, hẳn ta chỉ có thể nói là suy nghĩ hảo huyền.

“Tiểu lão đệ, ta chờ ngươi đến diễn nhân vật phản diện cho ta.” Mã Đại Vân mỉm cười.

Trong trang viên Tinh Quang.

“Tiểu nam nhân của ta, Mã Đại Vân đã hành động, bây giờ tạo ra ảnh hưởng vang dội, sao chàng còn chưa bắt đầu hành động?” Thấy dáng vẻ biếng nhác của Lâm Bắc Phàm, Vũ Thiên Mị cũng thấy sốt ruột thay cho hắn.

“Chơi đùa lung tung mà thôi, chúng ta đang so trồng cây, bây giờ là giữa mùa đông trồng cây thế nào được? Đầu xuân lại nói!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Thế nhưng người ta đã kêu gọi toàn dân tham gia, khí thế hưng hăng, chàng còn có cách nào nữa?” Đôi mắt Vũ Thiên Mị đảo một vòng.

“Yêu tinh, phải có lòng tin với lão công của mình, có khi nào ngươi thấy hắn làm chuyện không nắm chắc chưa?” Bạch Thanh Tuyết ngồi bên cạnh Lâm Bắc Phàm, cười nói: “Dù sao cũng chỉ là một tiền đặt cược không có hại mà thôi, thua cũng không sao.”

“Không sai, phải có lòng tin với lão công của mình!” Lâm Bắc Phàm rất tự tin: “Về phần ta đối phó thế nào, các nàng cứ đợi xem trò vui đi, ta nhất định sẽ khiến Tiểu Mã ca đến diễn một bộ phim cho chúng ta!”

Người trong cuộc đã không để ý đến, hai nữ nhân cũng không chú ý nữa.

Bây giờ, điều Lâm Bắc Phàm quan tâm nhất là tình hình của trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》.

Bây giờ người phụ trách chuyện này là phó tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh, hẳn ta rất nhiệt tình với chuyện này, vì vậy đầu tư phần lớn tâm tư vào việc này, bây giờ còn hiểu rõ ràng hơn Lâm Bắc Phàm.

“Hiệu quả open beta thế nào?” Lâm Bắc Phàm hỏi.

Hoàng Chính Thanh mặt mày hớn hởi: “Hiệu quả rất tốt! Chúng ta tìm khoảng 100 ngàn người tiến hành open beta, nhận được rất nhiều phản hồi tốt. Nhất là những game thủ chuyên nghiệp kia, phát hiện thao tác của nhân vật võ hiệp lại có thể sử dụng đủ loại động tác rồi ren phức tạp, hiệu quả kỹ năng cũng đẹp mắt, cứ như người thật đang đánh nhau vậy, cho rằng tính cạnh tranh rất tốt!”

“Người chơi bình thường thì sao?”

“Kỹ năng nhân vật của chúng ta có thiết kế hình thức thao tác của đĩa ngọc, cũng thuận tiện cho bọn họ sử dụng. Thế nhưng, phần lớn bọn họ đều phản ánh thiết kế một giờ tương đương với một ngày quá chậm, hơi nhàm chán, có thể đặt tiến độ nhanh hơn chút nữa không?”

“Cái này không thể nhanh được, đây là thời gian kiếm tiền của chúng ta.” Lâm Bắc Phàm cười nói: “Sở dĩ bây giờ bọn họ cảm thấy nhàm chán, chủ yếu là vì bọn họ chỉ coi đây là một trò chơi mà thôi. Tiếp tục làm phong phú trò chơi này của chúng ta, sau khi biến thành một thế giới giả lập hoàn thiện, bọn họ sẽ không cảm thấy chậm, ngược lại cảm thấy thời gian không đủ dùng!”

Hoàng Chính Thanh gật đầu, rất đồng ý.

Vốn hẵn ta còn tưởng rằng, một trò chơi thể này có thể mang đến lợi nhuận mấy trăm ức cho Tinh Quang, đã được coi là khá tốt.

Nhưng sau khi nghe qua kế hoạch của Lâm Bắc Phàm, mới phát hiện suy nghĩ của bản thân quá hạn hẹp.

Nếu dựa theo suy nghĩ của Lâm Bắc Phàm, biến một trò chơi thật thành một thế giới giả tưởng hoàn thiện, vậy chắc chắn sẽ kiếm tiền đến mềm tay, mỗi ngày ít nhất cũng có doanh thu 7 – 8 ức, cực kỳ khủng bố.

“Ta cảm thấy cơ hội gần đến, có thể đưa ra thị trường, học trường người cảm thấy thế nào?”

“Hả? Đưa ra thị trường, có phải hơi nhanh không.” Hoàng Chính Thanh đột nhiên trở nên căng thẳng.

Vừa tiếp xúc với trò chơi này, hẵn ta ước gì hẵn ta có thể lập tức đưa ra thị trường. Nhưng sau khi tiếp xúc sâu hơn, đặt tâm huyết vào trong đó, lại hơi lo được lo mất, có cảm giác của học sinh sắp đối mặt với kỳ thi lớn.

“Có thể, trò chơi này tân tiến và hoàn thiện hơn các trò chơi trên thị trường, có thể đẩy ra, nếu có vấn đề chúng ta còn có thể tiếp tục sửa đổi.” Lâm Bắc Phàm nói.

Hoàng Chính Thanh hít sâu một hơi: “Được, ta lập tức quay về chuẩn bị!”

Chương 728: Phát hành 《Thế Giới Võ Hiệp》 gây sốc!

Tập đoàn Tinh Quang thành lập công ty game, sắp tổ chức họp báo, ra mắt game kiểu mới quy mô lớn nhất 《Thế Giới Võ Hiệp》.

Đương nhiên tin tức này vừa được truyền bá ra ngoài, đã dẫn tới sự chấn động cực lớn.

“Tinh Quang cũng muốn tiến quân vào sản nghiệp trò chơi?”

“Tin tức này hơi lớn, không kịp chuẩn bị chút nào đã cho chúng ta một tin tức kinh thiên động địa như vậy!”

“Ngành nghề trò chơi này đúng là ngành nghề lợi nhuận kékch xù, ngay cả Tinh Quang cũng không nhin đưoc nữa!”

“《Thế Giới Võ Hiệp》 là một trò chơi kiểu gì chứ, bây giờ đột nhiên rất muốn chơi một chút?”

“Tinh Quang tiến quân vào sản nghiệp nào, sản nghiệp đó sẽ xảy ra thay đổi, ta cảm giác tập đoàn Penguin có rắc rối!”

“Nếu thật sự như vậy thì quá tốt!”

...

Đám quần chúng rộng lớn bày tỏ sự chú ý với chuyện này, một game cũng bày tỏ sự chú ý với điều này.

Nhất là công ty game, cũng đang rất chú trọng đến điều này.

Nhất là tập đoàn Penguin trong các công ty game, có cảm giác như gặp kẻ địch mạnh.

“Chú ý công ty game Tinh Quang này cho ta, trọng điểm là trò chơi kia của bọn họ. Tất cả mọi người không đưoc lười biếng, bởi vì tập đoàn Penguin chúng ta sắp nghênh đón đối thủ mạnh nhất trong lịch sử, ai cản trở ta thì người đó cút ngay cho ta!”

Mã Đại Đẳng của tập đoàn Penguin tổ chức cuộc họp khẩn cấp, ở trong hội nghị nhấn mạnh trọng điểm. Thậm chí có một quản lý cao cấp tỏ thái độ không quá coi trọng khiến Mã Đại Đẳng nổi giận đùng đùng, hơn nữa còn khai trừ ngay tại chỗ.

Tuy vẫn tạo ra tác dụng trấn áp, khiến tất cả mọi người nâng cao cảnh giác, nhưng Mã Đại Đẳng vẫn lo lắng.

Bây giờ tài sản của Tinh Quang hùng hậu, tài nguyên phong phú, không hề yếu hơn tập đoàn Penguin của bọn họ.

Hơn nữa bởi vì trên cơ bản Tinh Quang là nguồn vốn riêng, vì vậy có sức không chế và năng lực chấp hành rất mạnh, chỉ cần Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết gật đầu, vậy người phía dưới nhất định sẽ nhanh chóng quán triệt việc chấp hành, tập đoàn Penguin lại không có ưu thế như vậy.

Nhất là dòng tiền mặt của bọn...

Theo một người bạn cũ đang làm việc ở ngân hàng của hắn ta tiết lộ, chỉ số tài chính rảnh rỗi thôi cũng đã vượt qua 1000 ức, điều này còn chưa tính toán đến các ngân hàng khác, còn có ngân hàng ở nước ngoài.

Vì vậy, lúc Tinh Quang muốn tiến quân vào ngành nghề trò chơi, Mã Đại Đăng cảm giác kẻ địch mạnh đã đến.

Mã Đại Đăng đột nhiên nghĩ đến lúc tranh đoạt quyền phát sóng trực tiếp trên mạng của Olympic vào một năm trước, Lâm Bắc Phàm từng nói đùa muốn tiến quân vào ngành nghề trò chơi, hắn ta nở nụ cười khổ: “Hóa ra, các người đã sớm chuẩn bị, giấu giếm quá kỹ!”

Tinh Quang làm bất kỳ hạng mục gì đều vừa nhanh vừa tốt, vì bảo đảm chất lượng bảo đảm tốc độ, từ trước đến nay bọn họ luôn đầu tư không quan tâm chi phí.

Bây giờ, lại tốn thời gian một năm chuẩn bị một trò chơi, vậy cũng có thể thấy được chất lượng của trò chơi này.

Một khi ra tay chắc chắn sẽ sấm vang chớp giạt.

Trong lòng Mã Đại Đăng có cảm giác nóng nảy mãnh liệt, lại nhanh chóng sắp xếp mấy công việc.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại đang thoải mái gọi điện thoại với Mã Đại Vân.

“Tiểu lão đệ người rất được, ta bận rộn trồng cây người bận rộn làm trò chơi, giày vò hỏng tập đoàn Penguin của người ta. Ta nghe nói mấy ngày nay Mã Đại Đăng đã mở mấy cuộc họp, thường xuyên nổi giận đùng đùng, đã khai trừ mấy lãnh đạo...”

Lâm Bắc Phàm khẽ cười một tiếng: “Tinh Quang của chúng ta đã phát triển đến bình cảnh, luôn muốn khai thác nghiệp vụ mới. Hơn nữa Penguin làm trò chơi tốt như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể kiếm miếng cơm ăn dưới tay của hắn!”

Mã Đại Vân tức giận: “Người nói thật nhẹ nhàng linh hoạt, bây giờ có ai không sợ Tinh Quang các người? Tiến quân vào ngành nghề nào trên cơ bản đều lũng đoạn ngành nghề đó, khiến người khác cũng không có miếng cơm ăn. May mắn ta làm thương mại điện tử, không xung đột với nhau!”

“Biết đâu sau này chúng ta cũng làm thương mại điện tử, nghe nói kiếm rất nhiều tiền!” Lâm Bắc Phàm đột nhiên nói một câu.

Mã Đại Vân giật mình, căng thẳng hỏi: “Lão đệ, người không nói thật đấy chứ?”

“Đâu ai nói chắc được?” Lâm Bắc Phàm nhanh chóng cúp điện thoại.

Tinh Quang tiến quân vào sản nghiệp trò chơi, đối với rất nhiều người mà nói đây không phải là chuyện nhỏ.

Vì vậy vào ngày diễn ra buổi họp báo trò chơi, phòng hội nghị khổng lồ của Tinh Quang tập trung hơn trăm vị truyền thông tin tức cùng với người của mọi tầng lớp trong xã hội chú ý đến việc này. Toàn bộ buổi họp báo này còn được phát sóng trực tiếp thông qua Tinh Quang Thị Tần, để đông đảo cư dân mạng được chứng kiến thời khắc lịch sử này.

Hoàng Chính Thanh mặc một bộ trang phục chính thức, hăng hái đi lên trên bục cao, đại diện Tinh Quang giới thiệu trò chơi quy mô lớn mới nhất

《Thế Giới Võ Hiệp》 với người của mọi tầng lớp trong xã hội.

“Bây giờ rất nhiều người đều nói, võ hiệp là câu chuyện cổ tích của người trưởng thành! Bây giờ ta muốn nói cho các người biết, có trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này, võ hiệp không còn là một câu chuyện cổ tích, mà là thế giới giả tưởng mỗi người đều có thể bước vào, mỗi người đều có thể tập võ, mỗi người đều có thể trở thành cao thủ võ hiệp...”

Hoàng Chính Thanh giới thiệu thiết kế và cách chơi trò chơi này.

Lấy hai bộ phim truyền hình võ hiệp cấp hiện tượng là 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 làm khuôn mẫu để tiến hành thiết kế, bên trong có đủ loại nhân vật chính cao thủ Ngũ Tuyệt Đông Tà Tây Độc Nam Đê Bắc Cái Trung Thần Thông, có Quách Tĩnh Hoàng Dung, Dương Quá Tiểu Long Nữ...

Có đủ loại môn phái võ lâm Toàn Chân giáo, Cái Bang, Cổ Mộ phái...

Còn có đủ loại tuyệt học võ lâm Cửu m Chân Kinh, Giáng Long Thập Bát Chương, Đả Cầu Bồng pháp, Nhất Dương Chỉ...

Mỗi người đều có cơ hội bá sư học nghệ học tập võ công cao siêu, còn có thể thu hoạch được kỳ ngộ biến thành tuyệt thế cao thủ...

Có thể tham gia nhiệm vụ bang phái, có thể trừng trị kẻ mạnh giúp đỡ kẻ yếu, có thể bảo vệ quốc gia...

Ngoại trừ trở thành võ lâm cao thủ, còn có rất nhiều cách chơi.

Người có thể trở thành một người chơi sinh hoạt, kinh doanh khách sạn, buôn bán, nuôi bò trồng trọt, lấy vợ sinh con...

Còn có thể đi thi cử công danh làm quan, còn có thể đi lính kiến công lập nghiệp...

Hoàng Chính Thanh còn mời mấy vị phóng viên lên trải nghiệm, đồng thời còn mời hai vị game thủ chuyên nghiệp tự điều khiển hai nhân vật võ lâm cao thủ của mình tiến hành PK, màn biểu diễn lóa mắt khiến người ta vỗ tay khen hay.

Cuối cùng Hoàng Chính Thanh tổng kết.

“Chúng ta hoàn toàn phục chế một thế giới võ hiệp!”

“Tất cả những thứ có trong thế giới võ hiệp, trong trò chơi này cũng có toàn bộ!”

“Chỉ có nghĩ không ra, không có không làm được!”

“Còn có rất nhiều thái đản ẩn nấp, càng nhiều thứ đặc sắc hơn chờ người đến mở mang!”

Trò chơi này đã được đẩy ra, có xu thế nổi tiếng khắp cả nước, lượng download trong ngày đã vượt quá trăm vạn.

Rất nhiều người ngày thường không chơi game, nghe nói đây là một trò chơi võ hiệp gần như nguyên vẹn, còn có đủ loại nhân vật mà mình yêu thích ở trong đó, thế là cũng không nhịn được download về chơi một chút.

Dù sao download cũng không tốn tiền, thử một lần có làm sao?

Trong đó, Tiểu Cường cũng là một người trong số đó.

Từ nhỏ hấn ta đã không hứng thú với trò chơi, lại có tình cảm trung thành với võ hiệp. Vẫn luôn ảo tưởng bản thân có thể trở thành một đại hiệp võ lâm, trên đường gặp chuyện bất bình rút dao giúp đỡ, nhi nữ tình trường lãng tử giang hồ.

Sau này biết đây chỉ là ảo tưởng, đời này cũng không thể trở thành cao thủ võ hiệp, nhưng hứng thú vẫn y nguyên không giảm.

Sau này trên thị trường đẩy ra mấy trò chơi võ hiệp, hấn ta cũng thử download về chơi một chút, nhưng phát hiện nó cũng chỉ là một trò chơi, chỉ có một nội dung cốt truyện, nhân vật ngu ngốc, không có chút thú vị nào.

Thế nhưng hôm nay, hấn ta phát hiện một trò chơi có thể thỏa mãn hấn ta – Thế giới võ hiệp.

Chương 729: Hành trình thế giới võ hiệp của Tiểu Cường!

Sau khi kết thúc download trò chơi, hấn ta không kịp chờ đợi cài đặt, sau đó đăng nhập.

Nhìn thấy một giao diện tạo nhân vật trò chơi tràn ngập phong cách võ hiệp, Tiểu Cường hưng phấn xoa tay, bởi vì hấn ta đã sớm nghĩ xong tên đăng ký,

gọi là Tử Kiếm Tiên.

Trước mắt 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 còn đang phát sóng, Tiểu Cường thích nhất Tử Kiếm Tiên ở trong đó.

Ngự kiếm ngoài ngàn dặm, trừ ma giữa thiên địa!

Lấy trời làm màn lấy đất làm giường, cầm theo một bầu rượu thoải mái không bị trời buộc, nơi nào có chuyện bất công, nơi nào có gian ác, nơi đó có hấn ta.

Đây thật sự là nhân vật tiên hiệp mà hấn ta tha thiết ước mơ.

Vì vậy vừa download trò chơi đã không nhìn được đăng ký cái tên này, tránh bị những người khác chiếm dụng.

Lúc này, cửa sổ trò chơi nhảy ra lời nhắc nhở.

Keng! Vì “Tử Kiếm Tiên” là nhân vật đặc biệt, không thể đăng ký, mời người chơi đổi một tên khác!

Tiểu Cường cảm thấy buồn bực, chỉ có thể đổi một cái khác.

Keng! Vì “Lý Tiêu Dao” là nhân vật đặc biệt, không thể đăng ký, mời người chơi đổi một tên khác!

Keng! Vì “Dương Quá” là nhân vật đặc biệt, không thể đăng ký, mời người chơi đổi một tên khác!

Keng! Vì “Quách Tĩnh” là nhân vật đặc biệt, không thể đăng ký, mời người chơi đổi một tên khác!

...

Sau khi thử nhiều lần, cuối cùng Tiểu Cường cũng tuyệt vọng.

Chỉ cần là tên nhân vật nổi tiếng trong phim truyền hình đều không đăng ký được, cuối cùng đăng ký cái tên “Tiểu Cường” này.

“Ta nhất định sẽ khiến ‘Tiểu Cường’, trở thành đại anh hùng nổi tiếng giang hồ!” Tiểu Cường nói năng khí phách, sau đó đăng nhập vào trò chơi.

Không nạp tiền, tiến vào trò chơi chỉ là một tên dân thường.

Thân phận của Tiểu Cường là thôn dân của một thôn trang nhỏ ngay phía dưới Toàn Chân giáo, ngày thường trông trọt để kiếm sống.

Cách Toàn Chân giáo rất gần, đây có thể nói là lợi ích của đám người chơi đầu tiên.

Sau này, người chơi sẽ tiến vào các nơi ngẫu nhiên, trừ khi người chịu dùng tiền mua nơi ra đời.

Nếu muốn trở thành đại hiệp võ lâm, chắc chắn phải tu luyện võ công, cách ổn thỏa nhất là bá sư học nghệ. Tiểu Cường nhìn môn phái võ lâm gần mình nhất, phát hiện thôn trang của mình ở ngay dưới chân núi Toàn Chân giáo, chỉ cách Toàn Chân giáo một ngày đi đường.

Tiểu Cường mặt mày hớn hở: “Quá tốt, một tiếng sau là có thể chạy tới Toàn Chân giáo bá sư học nghệ.”

Tuy Toàn Chân giáo bị đánh thành chó trong hai bộ phim truyền hình, nhưng hẳn ta lại là môn phái võ lâm đệ nhất hàng thật giá thật, chỉ vì Toàn Chân Thất Tử gặp phải mấy nhân vật Ngũ Tuyệt, vì vậy mới bị đánh thành chó.

Võ công Toàn Chân giáo công bằng ôn hòa, khá thích hợp với người mới học, Tiểu Cường rất hài lòng với điều này.

Nhưng nhìn tiền đồng trong tay của mình, chỉ có 10 đồng, vừa đủ thức ăn một ngày, vừa đến Toàn Chân giáo là tiêu hết tiền.

Tiểu Cường hí mắt: “Tinh Quang từng nói, đây là một thế giới võ hiệp hoàn chỉnh. Trong một thế giới võ hiệp hoàn chỉnh, bá sư học nghệ sẽ không đơn giản như vậy, bình thường đều phải trải qua thử thách, thậm chí là tặng lễ...”

Vì vậy Tiểu Cường quyết định chờ thêm mấy tiếng, kiếm thêm chút tiền đồng rồi lại nói.

Việc làm ruộng có thể thông qua cách treo máy để thực hiện.

Tiểu Cường đi ra ngoài ăn một bữa, lúc về đã treo máy được hai tiếng, theo lý thuyết nên nhận được 20 tiền đồng, kết quả trên giao diện vẫn không hề tăng lên.

Lại được trò chơi nhắc nhở, muốn kết toán thì phải đi tìm địa chủ.

Tiểu Cường giật mình: “Thật sự làm theo thế giới chân thật.”

Thế là hẳn ta đi tìm địa chủ, địa chủ tên là Hà Viên Ngoại.

Hà Viên Ngoại: “Người muốn kết toán tiền công, sau đó đi ra ngoài bán sư học nghệ?”

“CMN! Sao bây giờ NPC lại thông minh như vậy?” Tiểu Cường buột miệng nói.

Cẩn thận suy nghĩ, sau đó lập tức đánh chữ.

Tiểu Cường: “Người là người chơi?”

Hà Viên Ngoại: “Đúng thế.”

Tiểu Cường: “Vì sao ta là nông dân, người lại thành địa chủ?”

Hà Viên Ngoại: “Dùng tiền mua.”

Tiểu Cường giật mình, hóa ra là người chơi nhân dân tệ.

Hà Viên Ngoại: “Đáng tiếc nạp tiền không thể trực tiếp trở thành cao thủ võ lâm, luyện võ đều phải làm từng bước một.”

Tiểu Cường thấy may mắn, may mắn không được, nếu không chúng ta còn chơi thế nào?”

Hà Viên Ngoại: “Bái sư học nghệ không thể thiếu sự chuẩn bị, có muốn lấy nhiều tiền hơn không?”

Tiểu Cường giật mình, hắn ta cũng cân nhắc đến vấn đề này vì vậy mới nhìn xuống không đến Toàn Chân giáo, muốn kiếm nhiều tiền một chút rồi lại đi.

Tiểu Cường: “Muôn.”

Hà Viên Ngoại: “Ta có thể cho ngươi vay, chỉ cần ngươi đồng ý sau này đưa cho ta một bản bí tịch võ lâm.”

Tiểu Cường suy nghĩ, cảm thấy có thể thử một chút.

Tiểu Cường: “Ngươi có thể cho ta mượn bao nhiêu tiền, muốn bí tịch võ lâm đẳng cấp gì? Chẳng may sau này ngươi yêu cầu ta đưa Cửu m Chân Kinh cho ngươi, sao ta có thể làm được?”

Hà Viên Ngoại: “Ngươi muốn mượn bao nhiêu tiền, thì phải đưa cho ta bí tịch võ lâm có đẳng cấp đó...”

Cuối cùng hai người đạt thành hiệp nghị, Hà Viên Ngoại cho Tiểu Cường mượn 1000 tiền đồng, sau khi Tiểu Cường trở thành một tên cao thủ tam lưu, trong thời gian một năm nhất định phải trả lại cho hắn ta một bản bí tịch võ công hạng ba. Nếu không, sẽ bị quan phủ truy nã, biến thành chữ đỏ.

Bọn họ lập chứng từ, chứng từ này có tác dụng trong thế giới võ hiệp.

Cầm 1020 tiền đồng, Tiểu Cường lên đường.

Tồn mất một ngày, cuối cùng Tiểu Cường đã đến Toàn Chân giáo, lúc này rất nhiều người đều đang bái sư, tất cả đều là người chơi.

Bái sư học nghệ, chọn một vị sư phụ tốt vô cùng quan trọng.

Bởi vì sư phụ tốt dạy bảo ngươi, sẽ khiến ngươi tăng nhanh tốc độ tu luyện.

Bây giờ đại đệ tử đời thứ ba của Toàn Chân giáo đang thu nhận đệ tử, sư phụ xuất sắc nhất là Doãn Chí Bình và Triệu Chí Kính.

Tuy hai người kia khiến người ta rất chán ghét, nhưng vẫn có rất nhiều người muốn bái họ làm sư phụ, có thể tu luyện nhanh hơn.

Nhưng muốn bái hai người này làm sư phụ cũng không dễ dàng như vậy, Doãn Chí Bình muốn xem căn cốt, chính là nhìn thiên phú tu luyện, ở đây đều không phải người chơi nhân dân tệ, ra đời đều rất bình thường, vì vậy không chơi được.

Mặc kệ ai đến đều bị Triệu Chí Kính trực tiếp từ chối.

Tiểu Cường giật mình, trực tiếp đi tìm Triệu Chí Kính.

Triệu Chí Kính: “Ta không có ý định nhận đồ đệ, ngươi đi đi.”

Tiểu Cường mắng chửi, không định nhận đồ đệ người còn đứng ở đây làm gì, đây không phải điển hình của người cần chỗ tốt sao? Đi làm nhiều năm như vậy, hắn ta đã sớm thấy rõ những sáo lộ ở chỗ làm việc, thế là cống hiến 100 tiền đồng.

Triệu Chí Kính: “Ta không có ý định nhận đồ đệ, ngươi đi đi.”

Tiểu Cường tăng giá, tất cả 200 tiền đồng.

Triệu Chí Kính: “Ta không có ý định nhận đồ đệ, ngươi đi đi.”

Tiểu Cường khế cắn môi, lại thêm số, tất cả 500 tiền đồng, nếu không được chỉ có thể đổi sang người khác.

Triệu Chí Kính: “Còn thiếu 100...”

Tiểu Cường có sự xúc động muốn thổ huyết, Triệu Chí Kính này thật sự tham lam như trong phim truyền hình.

Bảo sao Dương Quá lại muốn khi sư diệt tổ, bây giờ ta cũng muốn làm như vậy.

Chịu đựng cảm giác đau lòng, Tiểu Cường lại cống hiến thêm 100.

Cuối cùng Triệu Chí Kính đã xảy ra thay đổi, đi tới võ vai hấn ta một cái.

Triệu Chí Kính: “Tiểu tử ngươi rất có tiền đồ, sau này ngươi chính là đệ tử của ta. Đi theo sư phụ thật tốt, sư phụ sẽ không bạc đãi ngươi.”

Chương 730: Các người chơi có trí tưởng tượng phong phú!

Cuối cùng đã bái vào Toàn Chân giáo, tuy phải trả cái giá quá lớn, nhưng cũng lấy được rất nhiều chỗ tốt.

Triệu Chí Kính trực tiếp truyền thụ nội công tâm pháp cơ sở 《Toàn Chân đại đạo ca》 của Toàn Chân giáo, còn có khinh công cơ sở, nhiều hơn các đệ tử nhập một khác một bộ công pháp.

Hơn nữa, mỗi ngày đệ tử mới phải tốn sáu tiếng lao động cho Toàn Chân giáo, nhưng hấn ta chỉ cần tốn hai tiếng là đủ, có thêm bốn tiếng tu luyện.

Hơn nữa trở thành đệ tử của Triệu Chí Kính, tốc độ tu luyện được tăng lên 10%.

Nếu được Triệu Chí Kính tự mình dạy dỗ, trong quá trình tự mình dạy dỗ, có thể được tăng thêm 20%.

“Đây chính là phúc lợi ản.” Tiểu Cường gật đầu, trong lòng hơi đắc ý.

Nhưng nghĩ đến bản thân phải trả giá lớn, lại rất đau lòng: “Có lẽ sau này muốn học được võ công mới, phải thường xuyên đổ máu!”

Lúc đầu mượn 1000 tiền đồng, còn tưởng có thể dùng rất lâu, chỉ sợ cũng không chống đỡ được mấy ngày.

“Chẳng lẽ thật sự phải nạp tiền?” Tiểu Cường rầu rĩ.

Thế là, hấn ta lên trên mạng mắng chửi chuyện này, kết quả lại được mọi người hâm mộ.

“Huynh đệ, người ở trong phúc lại không biết phúc, sự phụ của chúng ta quá nghiêm chỉnh, dùng tiền hối lộ cũng vô dụng!”

“Đúng đấy, ta cũng muốn hối lộ, kết quả lập tức bị đá ra khỏi sự môn!”

“Bây giờ ta muốn tiêu tiền cũng không có chỗ để tiêu, phải từ từ luyện cấp, nghe người nói như vậy ta cũng muốn bái Triệu Chí Kính làm sự phụ!”

“Không tốn tiền, sao người mạnh lên được?”

“Triệu Chí Kính, ta đến đây!”

...

Một đám người chơi nhân dân tệ nghe tiếng mà đến, lập tức đến bái Triệu Chí Kính làm sự phụ.

Nhưng Triệu Chí Kính người ta vẫn có chút mặt mũi, sau khi nhận mười tên đệ tử thì không nhận đồ đệ nữa, khiến người đến sau không thể bái sự vô cùng hối hận, cảm thấy mình đến muộn.

Tiểu Cường suy nghĩ, đây là một bug mà trò chơi để lại cho mọi người.

Nếu không cứ phải vất vả luyện cấp sẽ không có ý nghĩa.

May mắn chỉ có mười vị trí, nếu có nhiều người thì không còn chuyện của hắn ta nữa.

Trong lòng suy nghĩ thông suốt, thế là lập tức đi nạp tiền.

Cơ chế quy đổi là thế này, 100 tiền đồng tương đương với một lượng, một lượng tương đương với một nguyên.

Tiểu Cường đổi 20 nguyên, bây giờ tiền bạc lại có thêm 2000 tiền đồng.

Cầm theo số tiền đồng này, đi tìm Triệu Chí Kính, tiêu 1000 tiền đồng miễn tất cả việc lao động của mình, sau đó lại tốn 300 tiền đồng, treo máy tu luyện một tháng, ở trong hiện thực là thời gian hơn một ngày.

Ngày hôm sau, Tiểu Cường tan làm về nhà, phát hiện cuối cùng mình đã tu luyện thành công tâm pháp cơ sở và khinh công.

Tiểu Cường rất vui vẻ: “Quá tốt, chỉ cần học được chiêu thức tấn công, vậy đã là cao thủ bất nhập lưu không danh tiếng.”

Đối với một vài tin tức cơ bản của 《Thế Giới Võ Hiệp》, hôm nay hắn ta đã dành thời gian một ngày để tìm hiểu, đẳng cấp võ công chia ra thành cao thủ bất nhập lưu, cao thủ tam lưu, cao thủ nhị lưu, cao thủ nhất lưu, cao thủ tuyệt đỉnh và cao thủ thiên tiên.

Mỗi một cấp bậc lại chia nhỏ thành bốn cảnh giới sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh phong.

Trong đó, Vương Trùng Dương đã chết và kiếm ma Độc Cô Cầu Bại chỉ nghe tên chưa gặp người ở trong Thần Điều là hai cao thủ tiên thiên duy nhất, Ngũ Tuyệt là cao thủ tuyệt đỉnh, tất cả đệ tử đời thứ hai của Toàn Chân giáo đều là cao thủ nhất lưu, sư phụ Triệu Chí Kính của hắn ta là một cao thủ nhị lưu.

Võ công chia thành nội công tâm pháp và chiêu thức ngoại công, nội công tâm pháp tích lũy nội lực, chiêu thức ngoại công là làm thế nào để giải phóng nội lực ra ngoài.

Cả hai hỗ trợ cho nhau, thiếu một thứ cũng không được.

“Muốn học chiêu thức võ công nhất định phải đi tìm sư phụ...” Tiểu Cường cảm thấy rất đau lòng: “Chỉ sợ cũng phải tiền, Triệu Chí Kính này là quỷ hút máu!”

Tiểu Cường học tập Toàn Chân kiếm pháp.

Toàn Chân kiếm pháp là một bộ kiếm pháp nhị lưu, bên trong có rất nhiều kiếm chiêu, có thể tu luyện mãi đến cao thủ nhị lưu.

Nhưng vì trước mắt Tiểu Cường vẫn là bất nhập lưu, cũng chỉ có thể học tập một số kiếm chiêu cơ sở.

Hiệu quả phát huy cũng có hạn.

Nhưng Tiểu Cường rất thỏa mãn, nóng lòng muốn thử, thế là hẹn một vị sư huynh đệ tên là “Bánh trai” đi so tài.

Tiểu Cường: “Chúng ta so tài một lần?”

Bánh trai: “Được!”

Hai người đều học Toàn Chân kiếm pháp, hai tân thủ cứ đánh nhau như thế.

Tiểu Cường tay chân vụng về thao tác, không chế con chuột di chuyển, còn có đủ loại khinh công nhún nhảy, tay trái không chế chiêu thức bằng bàn phím.

Nhân vật di chuyển nhún nhảy đều rất trôi chảy phóng khoáng, nhìn rất giống một người đang nhảy. Kiếm chiêu vô cùng chói lọi, mỗi một lần ra kiếm đều tỏa sáng, cứ như muốn phát ra đại chiêu, hiệu quả thị giác rất tốt.

Nhìn không rõ lắm còn có thể rút ngắn tầm nhìn để xem.

Tiểu Cường rất hưng phấn, đánh lung tung một trận khiến máu và nội lực của đối phương giảm xuống 50%, lấy được thắng lợi so tài.

Trong quá trình thao tác, hẳn ta cảm thấy mình cứ như ở bên trong nhân vật, đang cầm kiếm giết địch, vô cùng phóng khoáng ung dung.

“Trò chơi này thật thú vị, sau này chắc chắn sẽ theo đuổi!”

Tiểu Cường cảm thấy trò chơi này thật thú vị, cho hẳn ta cảm giác chân thật.

Còn có các phương diện thiết kế, đều cho hẳn ta cảm giác võ hiệp.

Dường như bản thân đã hòa vào nhân vật trong trò chơi, “Tiểu Cường” trong trò chơi từ từ trưởng thành.

“Nhưng lại quá tốn tiền, mới một ngày đã tiêu hết mười mấy đồng của ta.”
Tiểu Cường hơi đau lòng, lại tự an ủi bản thân: “Bây giờ ta đã trở thành một

cao thủ bắt nhập lưu, có thể nhận một vài nhiệm vụ xuống núi hành hiệp trượng nghĩa trừ bạo an dân!”

“Giang hồ, ta đến đây!”

《Thế Giới Võ Hiệp》 đưa ra thị trường ba ngày, lượng download vẫn tăng trưởng ổn định, trước mắt đã đạt đến 500 vạn.

Tuy trên mạng có rất nhiều người đều đang bàn tán về trò chơi này, nhưng không gây ra sóng gió quá lớn, đó là vì tất cả mọi người còn đang tìm hiểu, hoặc là phát triển một cách khôn khéo.

Đã có rất nhiều người mở ra cách chơi khác, ví dụ như Hà Viên Ngoại trước đó, lại bắt đầu làm ăn bằng cách cho vay tiền ở trong thế giới võ hiệp, lăn lộn vui vẻ sung sướng, được gọi là “đại hào hiệp”, “hào” của thổ hào.

...

Còn có một người nhặt được một thanh mã tấu, lại chuyển nghề trở thành cường đạo, chuyên môn cướp bóc người qua đường, đã giàu to.

Đương nhiên, hắn ta cũng trở thành đối tượng của những người hành hiệp trượng nghĩa.

Còn có người không thích học võ, lại đi đọc sách, muốn thi cử lấy công danh, có thêm một thân phận quan viên.

Chỉ cần đáp đúng 100 đề trong khoảng thời gian quy định, là có thể trở thành một thư sinh. Đám người vừa nhìn, đây không phải là đề bài trong 《Đại Hội Thơ Trung Quốc》 sao?

Có người còn cướp mối làm ăn của hệ thống.

Trở thành một vị NPC làm bánh bao, chi phí sản xuất một cái bánh bao là ba tiền đồng, hệ thống bán năm tiền đồng, nhưng hắn ta lại chỉ bán bốn tiền đồng, thế là ít lãi tiêu thụ mạnh, việc làm ăn thịnh vượng.

Có người còn muốn theo đuổi nữ nhi của chương môn, cũng giống như trong phim truyền hình võ hiệp từng nói đến. Kết quả thật sự phát hiện bí mật, chỉ cần độ thân mật đạt đến 50%, có thể chở thành bạn tốt. Độ thân mật đạt tới 100%, có hỉ kết liên lý.

...

Tóm lại, trong trò chơi này ẩn giấu quá nhiều thứ, cứ như một kho báu lớn, khiến người ta tìm tòi không hết.

Còn có rất nhiều người phát hiện mình có thể thay thế NPC, thế là thử đi làm.

Mặc kệ nghề nào chỉ cần có người tham gia vào, vậy sẽ xảy ra sự thay đổi kỳ diệu.

Chỉ có nghĩ không ra, không có không dám làm.

Vốn mọi người còn cảm thấy trò chơi hơi cứng nhắc, nhưng dần có nhiều người chơi hơn, sau khi rất nhiều NPC bị người chơi thay thế, đã trở nên rất thú vị.

Chương 731: Cách chơi hồ người của 《Thế Giới Võ Hiệp》 !

Đám quần chúng đều có tâm lý tò mò, đều muốn thử những chuyện mới mẻ.

Vốn tưởng 《Thế Giới Võ Hiệp》 là trò chơi luyện cấp thông thường, cuối cùng trở thành cao thủ võ lâm tiểu ngạo giang hồ.

Thế nhưng trò chơi này lại mở ra một mặt khác, lại có thể biến thành NPC đi tương tác với các người chơi, có thể giúp đỡ người chơi cũng có thể hỏ người chơi, cách chơi này rất thú vị, rồi rít tham gia vào.

Có người biến thành lão bản quán trà.

Lão bản quán trà: “Khách quan, nghỉ ngơi hay ở trọ?”

Người chơi một: “Lão bản, chỗ của ngươi là một nơi uống nước, còn quan tâm nghỉ ngơi hay ở trọ à, quá không chuyên nghiệp.”

Lão bản quán trà: “Hả? Hóa ra là vậy, đây là lần đầu tiên ta chơi, không hiểu nhiều!”

Người chơi một: “Không sao, cho ta một ly trà, còn không uống nữa thì ta sẽ chết khát!”

Lão bản quán trà: “Chúng ta chơi trò giải đố đi, nếu ngươi đoán đúng ta miễn phí đồ uống của ngươi thì thế nào?”

Người chơi một: “Được, ngươi ra đề đi!”

Lão bản quán trà: “Nếu mẫu thân và lão bà của ngươi cùng rơi xuống sông, ngươi chỉ có thể cứu một người, ngươi cứu ai?”

Người chơi một: “...”

Có người biến thành đại phu.

Đại phu: “Sao thế, bị người ta đâm à?”

Người chơi hai: “Không phải ngươi đang nói nhảm sao, không bị người ta đâm thì tìm đến ngươi làm gì?”

Đại phu: “Tính cách rất ngang ngược, ngươi đi đi, ta không muốn cứu ngươi!”

Người chơi hai: “Ta cho ngươi tiền!”

Đại phu: “100 tiền đồng!”

Người chơi hai: “Ta đã điều tra, trị liệu ngoại thương chỉ cần 30 tiền đồng, ngươi lại đòi 100, thật xấu xa!”

Đại phu: “Ta thích ngươi quản được sao? Có muốn trị không, không trị cút đi!”

Người chơi hai: "...”

Có người biến thành tiêu sư.

Người chơi ba: “Nghe nói nơi này của người thu phí rất rẻ, còn có chức năng chỉ đường?”

Tiêu sư: “Không sai, chủ yếu là tìm việc làm cho vui, không muốn thu quá nhiều tiền.”

Người chơi ba: “Người tốt, có thể đưa ta đến môn phái này không? Nghe nói rất nhiều người chơi đều chuyển nghề thành cường đạo, mai phục trên con đường này, xác suất gặp cường đạo lên tới 50%, vì vậy muốn nhờ người bảo vệ ta trên quãng đường này!”

Tiêu sư: “Không thành vấn đề!”

Kết quả đi tới nơi hoang vu dã ngoại, tiêu sư rút dao đâm người chơi một cái.

Tiêu sư: “Thật ra ta đã sớm muốn chuyển nghề làm cường đạo, người đến rất đúng lúc, ha ha ha...”

Người chơi ba thổ huyết ngã xuống đất.

...

Điều này khiến rất nhiều người chơi luyện cấp run sợ trong lòng, sợ bị hố.

Thế nhưng, lại có người cảm thấy chơi đùa người ta như vậy thật sự quá thú vị, ở trong cuộc sống hiện thực mà chơi như vậy chắc chắn bị người ta đánh chết, nhưng ở trong thế giới võ hiệp lại là thao tác lớn nhất, thế là bản tính mà mọi người kìm nén bị thả ra, lấy hố người làm niềm vui.

Tinh Quang còn thuận thế đẩy ra bảng hố người, xếp hạng người chơi hố người nhiều nhất.

Dẫn trước rất xa là một người tên “Ta muốn trở thành Vua cường đạo”, lại lập đội gây án, đã có hơn 300 người chơi chết trong tay bọn họ, trên người

tỏa sáng màu đỏ, tội ác lỗi lầm chồng chất.

Đương nhiên, bây giờ hẳn ta cũng bị gần trăm võ lâm hào kiệt hành hiệp trọng nghĩa, cuối cùng thuộc hạ đều bị giết sạch, hẳn ta cũng không dám thò đầu ra nữa.

Còn có một vị người chơi nhân dân tệ, lại tôn hơn vạn nguyên, lũng đoạn sản lượng lương thực của cả thành trấn, sau đó tăng giá cả lên gấp đôi, mọi người muốn tiếp tục sống sót chỉ có thể mặc hẳn ta áp bức.

Dựa theo quy đổi tiền tệ, hẳn ta chịu thua lỗ, nhưng người ta cứ thích chơi như vậy.

Còn có một người chơi đại điều kỹ năng diễn xuất sắc, đóng vai NPC mỹ nữ lâu như vậy cũng không ai nhận ra, lừa gạt trái tim rất nhiều người chơi, lại lừa gạt bạn bè của bọn họ, thật sự đáng hận.

Nếu không phải vì hẳn ta làm hơi quá, tự động lên bảng, chỉ sợ đến bây giờ cũng chưa có ai phát hiện.

Lần đầu tiên 《Thế Giới Võ Hiệp》 nổi tiếng.

Hoàng Chính Thanh cũng không ngờ, trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này lại nổi tiếng như thế.

Không phải vì thiết kế trong võ hiệp, thiết kế đánh nhau, thiết kế thăng cấp, mà là vì thiết kế hố người này.

Người chơi và NPC có thể hoán đổi cho nhau, đây là một trong những điểm sáng của trò chơi này.

Người chơi rảnh rỗi có thể tiến hành xã giao buôn bán giống như NPC, dùng thân phận nhân vật khác biệt để tiến hành giao lưu với người chơi, lúc không rảnh có thể cài đặt làm việc, biến về NPC, treo máy tu luyện là được.

Thậm chí còn có thể bỏ qua thân phận NPC của mình, chạy đi bán sư học nghệ cũng không có vấn đề.

Độ tự do vô cùng cao.

Suy nghĩ rất tốt đẹp, nhưng hình như tiết tấu bị dẫn đi lệch lạc...

Có lẽ không có vấn đề gì?

Tổng bộ tập đoàn Penguin.

Mã Đại Đăng nhìn phần báo cáo do thuộc hạ đưa ra, mặt không biểu tình: “Đây là báo cáo do đoàn đội của các người cho ta? Cuối cùng kết luận là vì độ tự do quá cao mà sập, sao ta lại thấy bây giờ người ta càng ngày càng nổi tiếng hả?”

Người phụ trách điều tra chuyện này là Triệu Hán Bình giám đốc khai thác trò chơi của tập đoàn Penguin.

Chỉ thấy hắn ta rất tự tin nói: “Đúng vậy Mã tổng, đây kết luận do tập đoàn chúng ta tốn mấy ngày mấy đêm thử nghiệm và điều tra. Không thể không nói, người chơi và NPC có thể trao đổi đúng là một điểm sáng lớn của Tinh Quang. Ý tưởng của Tinh Quang là muốn sáng tạo ra một thế giới võ hiệp giả lập có độ mô phỏng cao, vì vậy mới cho người chơi độ tự do rất cao. Thế nhưng, muốn chu toàn là chuyện không thể nào, bởi vì năng lực vận hành tổ máy của hắn không theo kịp. Trải qua sự tính toán đo lường của nội bộ tập đoàn chúng ta, chúng ta suy đoán, 《Thế Giới Võ Hiệp》 tối đa chỉ có thể chống đỡ 50 vạn người cùng online, vượt quá 50 vạn người sẽ ảnh hưởng đến trải nghiệm trò chơi, vượt quá 100 vạn vậy kết quả là sập.”

Nhưng Mã Đại Đăng vẫn không yên tâm, bởi vì Tinh Quang đã sáng tạo rất nhiều kỳ tích, thêm một việc nữa cũng chẳng có gì lạ.

“Chẳng lẽ bọn họ không có cách nào để sửa chữa sao?”

“Có!” Triệu Hán Bình nói chắc chắn.

“Là cách gì?” Mã Đại Đăng vội hỏi.

“Trừ khi bọn họ có thể lấy được siêu máy tính cấp quốc gia, với năng lực của siêu máy tính có thể giải quyết được vấn đề này. Thế nhưng, trên thế

giới chưa có tới 20 chiếc máy tính như vậy, tập đoàn Penguin của chúng ta cũng không lấy được, Tinh Quang bọn họ đừng nghĩ đến.”

Đây cũng là điểm khiến Triệu Hán Bình tự tin.

Tinh Quang gặp phải vấn đề thiết bị, đây là ngọn núi lớn rất khó có thể vượt qua. Không có cách nào giải quyết vấn đề máy tính, vậy tiềm năng trò chơi của đối phương có hạn, dù có nổi tiếng cũng chỉ có thể nổi tiếng một thời.

Trái tim Mã Đại Đăng thoáng buông xuống.

Một trò chơi chỉ có thể chống đỡ 50 vạn người cùng online, sức ảnh hưởng có hạn, cũng không thể tạo thành uy hiếp với Penguin của hắn ta.

Thế nhưng Mã Đại Đăng vẫn không yên tâm, Tinh Quang luôn làm việc không dựa theo lẽ thường, nhưng luôn có thể thắng vì đánh bất ngờ.

Thế là, Mã Đại Đăng dặn dò: “Tiếp tục nhìn chăm chăm 《Thế Giới Võ Hiệp》 của Tinh Quang cho ta, vừa có gió thổi cỏ lay thì phải báo cáo cho ta ngay!”

Tuy Triệu Hán Bình không đồng ý, nhưng vẫn gật đầu.

Chương 732: 《Thế Giới Võ Hiệp》 bị kéo lệch lạc!

Cuối cùng Mã Đại Đăng và tập đoàn Penguin chỉ có thể thất vọng.

Tinh Quang không chỉ có siêu máy tính cấp quốc gia, hơn nữa còn có ba cái, có thể chống đỡ một ức người cùng online.

Nhưng chuyện này là cơ mật của Tinh Quang, người ngoài không biết được.

《Thế Giới Võ Hiệp》 đưa ra thị trường một tuần, trước mắt số người chơi đăng ký đã vượt qua ngàn vạn, số người online bình quân đã đạt đến 300 ngàn, một lần cao nhất đạt đến 108 vạn, thành tích rất chói sáng.

Ngay cả rất nhiều người ngày thường không chơi game, đều vào chơi thế giới võ hiệp một lần.

Thế nhưng, thật ra rất nhiều người đều ôm mục tiêu “đùa giỡn” đến đây.

Nhìn thời gian dần trôi qua 《Thế Giới Võ Hiệp》 sắp bị các người chơi kéo lệch lạc, trong lòng Hoàng Chính Thanh hơi nóng nảy, hẳn ta cảm thấy không thể như vậy nữa, vẫn muốn kéo tất cả về con đường chân chính, luyện võ thăng cấp mới là quan trọng.

Thế là, sau một tuần 《Thế Giới Võ Hiệp》 đưa ra thị trường, Tinh Quang đẩy ra hoạt động cạnh tranh để tranh cử đệ tử đứng đầu.

Mở diễn võ trường của mỗi một môn phái, thông qua quyết đấu chọn ra đệ tử xuất sắc nhất, người thắng cuối cùng sẽ trở thành đệ tử hàng đầu, xếp hạng trong top mười sẽ trở thành đệ tử nội môn.

Nhưng các người chơi lại không vui.

“Luận võ có gì vui? Vẫn là trêu chọc những người khác thú vị nhất!”

“Tiểu ca ca tiểu tỷ tỷ trong thế giới võ hiệp rất ngoan ngoãn, nói chuyện rất dễ nghe, ta rất thích nơi này!”

“Ta cũng cảm thấy như vậy, nếu đối phương không khen ta hơn mười câu, ta sẽ không làm ăn với hắn! Công việc ngoài đời phải nịnh nọt người khác, bây giờ được người khác nịnh nọt! Từ sau khi trở thành NPC, cuộc sống càng ngày càng đẹp!”

“Thì ra đây mới là cách mở mang 《Thế Giới Võ Hiệp》 chính xác!”

“Có thể đến diễn võ trường bán vé đầu cơ không? Hoặc là làm trọng tài, ta rất muốn thổi còi đen một lần!”

“Ta cảm thấy có thể thử một lần!”

...

Thế là, sự nhiệt tình của mọi người lại bay lên.

Hoàng Chính Thanh nhìn đám dân mạng bàn tán, khuôn mặt đen xì. Những người chơi này thật sự là nhân tài, lại muốn chạy đến diễn võ trường đua giỡn người khác, ngay cả vé đầu cơ và còi đen cũng xuất hiện.

Nếu bọn họ thật sự làm ra, vậy chẳng phải hoạt động cạnh tranh này bị phá hỏng à?

Hoàng Chính Thanh vẫn không nhin được, gọi điện thoại cho Lại Vi Vi tìm hiểu tình huống.

“Chúng ta cũng không hạn chế, bọn họ muốn làm gì cũng được, nhưng chắc chắn không thể bán vé hoàng ngư, tất cả mọi người đều thông qua màn hình máy tính để xem, căn bản không cần mua vé!”

Hoàng Chính Thanh thở phào nhẹ nhõm, không có thì tốt.

“Nhưng thôi còi đen, hình như có thể! Ví dụ như, Triệu Chí Kính của Toàn Chân giáo là một người tham tiền, chẳng may hắn bị người ta mua chuộc từ trước, vậy có khả năng sẽ thôi còi đen!”

Hoàng Chính Thanh sốt ruột: “Đường... Đừng như vậy, lập tức đổi lại đi!”

“Thế nhưng thiết lập nhân vật đã là như vậy, Triệu Chí Kính vốn là một sơ hở của Toàn Chân giáo, ngay cả việc khi sư diệt tổ mà hắn cũng làm được, còn có chuyện gì không làm được? Hơn nữa chơi như vậy rất thú vị, ta cũng không nhin được vào chơi!”

Hoàng Chính Thanh: “...”

Không đi được bên Lại Vi Vi, Hoàng Chính Thanh tìm Lâm Bắc Phàm giúp đỡ.

“Thật ra người không cần nhờ Vi Vi, người muốn đảm bảo công bằng công chính thật ra rất đơn giản!” Lâm Bắc Phàm rất tự tin nói.

“Người có cách gì?” Hoàng Chính Thanh vội hỏi.

“Đương nhiên là lấy đạo của người trả lại cho người! Nói ví dụ như, Triệu Chí Kính rất tham tiền, người cũng có thể dùng tiền để mua chuộc hắn! Chỉ

cần người khác không tiêu nhiều tiền hơn người, vậy có thể đảm bảo công bằng!”

Hoàng Chính Thanh: “...”

Hai người này đều không phải thứ gì tốt, chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Cuối cùng, Hoàng Chính Thanh bỏ mặc không quan tâm.

Các lão đại không thèm quan tâm, hẳn ta cần gì gấp gáp?

Thử trước đó sau đó lại nói.

Hoạt động cạnh tranh lớn này vẫn hấp dẫn rất nhiều người chơi chân chính đến tham gia.

Bọn họ tu luyện hơn một tuần, phần lớn đều đạt tới cao thủ bất nhập lưu, có một vài tài năng xuất chúng, đã trở thành cao thủ tam lưu, đúng lúc cần tìm người khác thử trình độ của bản thân một lần, tạo dựng danh tiếng.

Hơn nữa phần thưởng cuối cùng, cũng là một trong những động lực của bọn họ.

Tiểu Cường là một trong số những người tham gia.

Bởi vì hẳn ta tìm được sơ hở của Triệu Chí Kính trước người khác một bước, vì vậy thăng cấp rất nhanh, trước mắt đã là một cao thủ tam lưu, sự tồn tại như phượng mao lân giác giữa tất cả các người chơi.

Phát triển khôn khổ một tuần, hẳn ta cảm thấy đây là lúc đi ra tạo ra một làn sóng, khiến danh tiếng của bản thân nổi tiếng.

“Một thân võ công của ta, cuối cùng cũng có đất dụng võ! Từ hôm nay về sau, ta chính là Tiểu Cường giang hồ hào hiệp!” Tiểu Cường hưng phấn đi vào diễn võ trường, trước mắt số người xem online đã đạt đến 40 vạn, còn đang tăng lên.

Hoạt động này của Tinh Quang vẫn hấp dẫn rất nhiều người đến tham gia.

Vừa nghĩ đến mình sẽ tạo dựng danh tiếng trước mặt 40 vạn người, Tiểu Cường càng thêm hưng phấn, lập tức đi vào một diễn võ trường trong số đó, phân chia ngẫu nhiên một đối thủ tên là “Mỹ Kiều nam”, là một cao thủ bất nhập lưu.

“Đừng gấp gáp! Thao tác cẩn thận, dựa vào thực lực tam lưu của mình chắc chắn có thể xử lý đối phương!” Tiểu Cường cổ vũ bản thân.

Trình độ thao tác của hắn ta không mạnh, nhưng các phương diện đều rất cao, nội lực thâm hậu máu lại dày, tốc độ khá nhanh, sát thương lại lớn, chỉ cần không thao tác sai lầm trên cơ bản có thể xử lý đối phương.

Bởi vì đẳng cấp của Tiểu Cường rất cao, vì vậy hấp dẫn hơn vạn người đến xem.

Trước khi luận võ đều có một quy định hiệu ngầm, đó chính là tự giới thiệu lai lịch, tương đương với phép lịch sự.

Mỹ Kiều nam: “Chào sư huynh! Ta tên Mỹ Kiều Nam, đại đệ tử môn hạ ##, trước mắt thực lực bất nhập lưu, còn xin sư huynh nương tay!”

Tiểu Cường; “Hân hạnh được gặp sư đệ! Ta tên Tiểu Cường, đại đệ tử môn hạ Triệu Chí Kính, trước mắt trình độ tam lưu!”

Mỹ Kiều nam: “Sư huynh, mời!”

Tiểu Cường: “Sư đệ, cũng mời!”

Hai người đều chuẩn bị kỹ càng, đúng lúc này lại có một bình luận nhảy ra: “Bán kim sang được! Các người muốn mua kim sang được của ta không? Dù chỉ còn một hơi cũng có thể kéo lại, chỉ tốn 88!”

Mỹ Kiều nam, Tiểu Cường: “...”

Tiểu Cường không nhìn được mắng cha, trong tình cảnh quyết đấu nghiêm túc như vậy, lại còn có người bán thuốc?

Tiểu Cường: “Ngươi rút sang một bên cho ta, đừng ảnh hưởng chúng ta quyết đấu.”

Người bình luận chạy trốn.

Quyết đấu tiếp tục.

Mỹ Kiều nam: “Su huynh, mời!”

Tiểu Cường: “Su đệ, cũng mời!”

Lúc này, lại một bình luận nữa nhảy ra: “Bán quan tài! Các người có ai cần mua quan tài của ta không? Quan tài của ta vừa lớn vừa thoải mái dễ chịu, ngũ đặc biệt thoải mái! Các người có ai muốn mua, biết đâu chút nữa cần dùng?”

Mỹ Kiều nam, Tiểu Cường: “...”

Đám người quan sát cười ha ha, bình luận 6 bay lên.

“Không sai chính là làm như vậy!”

“Vừa rồi buồn cười chết ta!”

“Không bán được vé đầu cơ, bán quan tài cũng giống vậy!”

“Thật sự muốn nhìn thấy sắc mặt của bọn họ!”

“Người chơi thăng cấp gì đó cực kỳ yếu ớt, người chơi NPC chúng ta mới là mạnh nhất!”

Chương 733: 《Thế Giới Võ Hiệp》 lại hot như thế!

Không thể nhịn được nữa, Tiểu Cường đành phải tắt toàn bộ bình luận.

Vốn hắn ta muốn nghe mọi người reo hò và khen ngợi ở trong phần bình luận, để thỏa mãn lòng hư vinh của hắn ta một lần, kết quả ai ngờ đám quần chúng ăn dưa này lại hỗn đản như thế, hắn ta sợ còn nhịn nữa sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Tiểu Cường: “Su đệ, mời!”

Mỹ Kiều nam: “Sur huynh đừng mời nữa, người nhanh chóng bắt đầu đi!”

Tiểu Cường: “...”

Thế là, hai người mở rộng sức chiến đấu, bắt đầu đại chiến.

Tiểu Cường là cao thủ tam lưu, lực tấn công của hắn ta rất mạnh, hắn ta có rất nhiều chiêu thức, hiệu quả rất sáng chói, dù trình độ thác tác không được cũng nhìn rất phong cách.

Nhìn số người xem online còn đang tăng lên, lòng hư vinh của Tiểu Cường nhận được sự thỏa mãn cực lớn.

Ta chính là nam nhân phong cách như thế!

Lợi hại không?

Hâm mộ không?

Tiểu Cường cảm thấy một người bình thường như mình, cuối cùng cũng có cơ hội đứng trên đỉnh cao cuộc đời!

Vốn đối phương là một nhân vật bất nhập lưu, Tiểu Cường giải quyết đối phương có lẽ chỉ cần hai đại chiêu là kết thúc, thế nhưng hắn ta lại không làm như thế, mà từ từ sử dụng chiêu thức tấn công của bản thân, kéo dài thời gian đánh nhau.

“Đối phương thật sự quá kém, nhường nhiều chiêu như vậy, kết quả vẫn không có cách nào tạo thành sự tổn thương với ta, cao thủ thật cô đơn!”
Tiểu Cường đeo tai nghe, nói lời than thở từ tận đáy lòng, để người xem đều nghe được.

Hắn ta tưởng lúc này, bản thân cực kỳ ngẫu!

Nhưng không chú ý đến, trong khu bình luận vô cùng yên tĩnh.

Cuối cùng, thật sự kéo không nổi nữa, đối phương chỉ còn lại một tia máu, Tiểu Cường lại thi triển một chiêu tấn công cuồng bạo, cuối cùng đã khiến Mỹ Kiều nam gameover, đang muốn nhận sự reo hò của khán giả.

“Tiểu Cường và Mỹ Kiều nam, Mỹ Kiều nam thắng!”

Đây là giọng nói dễ nghe đến mức nào!

Hả?

Chờ chút, vừa nói cái gì, có phải tai nghe của ta xảy ra vấn đề không?

Rõ ràng là ta giết chết đối phương, kết quả ta thua?

Tiểu Cường giật mình tỉnh táo, sau đó nghiêm túc nhìn màn hình, phát hiện chính giữa có mấy chữ to, lại đang thông báo Mỹ Kiều nam thắng lợi?

Tiểu Cường hoàn toàn ngỡ ngác.

Lúc này, khu bình luận nhanh chóng bay lên.

“Ha ha ha, cười chết ta! Vốn tưởng nghênh đón sự reo hò thắng lợi, kết quả bị đánh một đòn vào đầu!”

“Vừa rồi nghe thấy hấn yên lặng như tờ, ta suýt không nhìn được cười ra tiếng!”

“Từ trước tới nay chưa từng gặp một tên ngốc nào ngốc như vậy!”

“Có tiền có thể sai khiến ma quỷ, hơn nữa sư phụ kia của ngươi lại tham tiền! Thiếu niên, ngươi học được chưa?”

“Ta nhất định phải lưu tình cảnh này lại!”

...

Tiểu Cường nổi giận: “Đám NPC người chơi hỗn đản! Triệu Chí Kính đáng chết! Ta và các ngươi không đội trời chung!”

Triệu Chí Kính, chờ một ngày ta học thành tài, nhất định sẽ học Dương Quá xử lý ngươi!

Còn có đám NPC đáng chết các ngươi!

Không làm NPC của các người cho tốt, lại đi ra gây họa giang hồ, sau này ta nhất định phải thay trời hành đạo, đại diện mặt trăng xử lý các người!

Lúc này, chỗ khác cũng xảy ra tình huống giống như Tiểu Cường.

Từng trận quyết đấu thật tốt, lại bị đám NPC người chơi này phá hoại, biến thành hiện trường lật xe quy mô lớn.

Các người chơi phát ra tiếng oán hờn khắp nơi, quyết định liên hợp lại.

“Ta cảm thấy chúng ta không thể tiếp tục như vậy nữa, nhất định phải phản kháng NPC người chơi, không thể để bọn họ ức hiếp chúng ta!”

“Bọn họ thật sự rất đáng giận, không làm NPC của mình cho tốt, phân diễn lại còn nhiều hơn chúng ta!”

“Không sai, nhớ lại lúc trước ta vì bái sư học nghệ, từng bị năm NPC hống, bây giờ suy nghĩ một chút cũng là nước mắt!”

“Người chỉ năm người, ta là mười người đây!”

“Bao nhiêu người đều không phải trọng điểm, trọng điểm là chúng ta từng bị hống!”

“Hiếm khi nào gặp được một trò chơi võ hiệp chơi vui như vậy, không thể để bọn họ phá hỏng! Chúng ta nhất định phải liên hợp lại, xử lý NPC, khôi phục một thế giới võ hiệp văn minh sạch sẽ!”

“Thế nhưng, giết người trong thế giới võ hiệp sẽ biến thành màu đỏ, sẽ bị quan phủ truy nã!”

“Giết những người trên bảng hổ người thì không sao!”

...

Thế là, bọn họ thành lập liên minh phản kháng NPC người chơi, nhanh chóng lên kế hoạch tác chiến, dựa theo môn phái và khu vực phân chia mấy tiểu đội hành động, sau đó tiến hành đồ sát NPC người chơi có trên bảng ở trong khu vực của mình.

Bọn họ muốn giết sạch bảng, sau khi giết sạch bảng hồ người mấy lần, xem ai còn dám phóng túng?

Tất cả nhanh chóng hành động.

Bởi vì NPC người chơi đến chỉ để mua vui, nhìn chung thực lực không cao, vì vậy vừa gặp phải đám cao thủ võ lâm tạo thành liên minh phản kháng NPC người chơi đều quỳ.

Suốt cả ba ngày, trong thế giới võ hiệp sợ bóng sợ gió, máu chảy thành sông.

Bảng hồ người trong thế giới võ hiệp bị giết sạch nhiều lần, người có tội ác tày trời, toàn bộ đều đền tội.

Trong đó đồng chí Tiểu Cường xung phong đi đầu, lần nào cũng xông lên trước, giết đỏ cả mắt. Không chỉ trở thành một trong những lãnh tụ của liên minh phản kháng NPC người chơi, còn trở thành lãnh tụ đại đệ tử của Toàn Chân giáo.

Tiểu Cường rất đắc ý: “Xem sau này ngươi còn dám chơi bừa bãi không?”

Lúc này đến lượt NPC người chơi nổi giận.

“Có lẽ nào lại như vậy chứ, chẳng phải chúng ta chỉ đùa một chút, thế mà lại giết chúng ta!”

“Không biết mua nơi ra đời rất tốn tiền sao? Thù này không thể không báo!”

“Nhưng chúng ta không có võ lực, làm sao bây giờ?”

“Không có thì chiêu mộ, cũng không tin không giải quyết được đối phương?”

...

Thế là, các NPC người chơi lại tiến vào trò chơi thế giới võ hiệp, đồng thời chiêu mộ rất nhiều du hiệp, tạo thành một thế lực lớn đối lập.

Lúc này, đám người chơi lấy được thắng lợi trọng đại đổi tên liên minh phản kháng NPC của mình thành Võ Minh, chúc mừng chiến thắng trọng đại đầu tiên của liên minh võ lâm bọn họ. Bọn họ còn dự định đề cử võ lâm minh chủ, thống lĩnh giang hồ, trừ ma vệ đạo.

Các NPC người chơi thấy vậy, tất nhiên nói chúng ta là ma, dứt khoát đặt tên của mình là Ma Minh.

Đôi bên lại lần nữa bùng nổ đại chiến, đánh đến trời đất mù mịt trời trăng mất ánh sáng.

Ma Minh không có nhiều cao thủ, nhưng thắng ở chỗ số người đông đảo, lại đánh ngang sức với Võ Minh.

Mỗi ngày đôi bên đều hẹn thời gian vào buổi tối, đến giờ lại bắt đầu đại chiến, thương vong nặng nề.

Sau đó tự đi kéo người bổ sung thực lực.

Liên tục mấy ngày cũng không phân chia thắng bại, nhưng số người đăng ký thế giới võ hiệp lại nghênh đón sự tăng trưởng nhanh chóng, số người online bình quân đã đạt đến 50 vạn người. Thời điểm cao nhất là buổi tối, đã đạt đến 150 vạn.

Hoàng Chính Thanh nhìn thấy tình cảnh này, không thể tin được. Vốn muốn đẩy ra hoạt động cạnh tranh để hấp dẫn lưu lượng, cuối cùng bị đám người chơi phá hỏng, kết quả lại dùng cách khác để bồi thường lại.

“Là thế giới này phát triển quá nhanh, hay là ta không theo kịp trào lưu?”
Hoàng Chính Thanh rơi vào suy nghĩ.

Trong thế giới võ hiệp, sau mấy ngày đánh nhau liên tục, đôi bên đều tổn thất nặng nề, hơn nữa cũng chán đánh cướp.

Các NPC người chơi chỉ muốn tiến vào trò chơi tìm niềm vui, kết quả bây giờ lẫn lộn đầu đuôi. Các người chơi chỉ muốn thăng cấp luyện công, lại không ngờ cuối cùng bản thân lại bỏ ra nhiều tiền để mua thuốc như vậy.

Cuối cùng đôi bên ngừng chiến, rơi vào thời gian nghỉ ngơi lấy lại sức hiềm có, giang hồ bình tĩnh.

Nhưng vào lúc này, thế lực giang hồ đã hình thành.

Chương 734: Ác Nhân cốc đột nhiên xuất hiện!

Võ Minh và Ma Minh, hai liên minh lớn siêu mạnh phân chia rõ ràng.

Thế nhưng, trong trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này, không có gì là không thể xảy ra.

Lúc này, có người rất may mắn nhận được một lệnh bài lập phái. Lệnh bài này có thể để hắn ta chọn một đỉnh núi không chủ thành lập môn phái của mình, phát triển thế lực thuộc về bản thân.

Nhưng bây giờ trên cơ bản thế lực giang hồ đã thành hình, theo thứ tự là người chơi chính thống làm chủ Võ Minh, còn có NPC người chơi, hoặc phải gọi là người chơi giải trí làm chủ Ma Minh.

Nhưng dù gia nhập Ma Minh hay là Võ Minh, hắn ta đều không muốn tham gia.

Tham vọng của hắn ta rất lớn, càng muốn thành lập một thế lực thứ ba không kém hơn Ma Minh và Võ Minh.

Tốt nhất lật đổ cả hai liên minh này, càng khiến người ta có cảm giác thành công.

“Ta dứt khoát thành lập một cái Ác Nhân cốc đi, hội tụ kẻ ác trong thiên hạ, làm nhiều việc ác, lấy việc phá hủy hai liên minh kia làm nhiệm vụ của mình! Nếu cuối cùng có thể lật đổ cả triều đình, vậy thì quá tuyệt vời!”
Người kia mặc sức tưởng tượng.

《Thế Giới Võ Hiệp》 là một trò chơi có độ tự do rất cao, chỉ có nghĩ không ra không có làm không được, ngay cả NPC giết ngược người chơi, người chơi giết ngược NPC, còn có gì không thể?

Mặc kệ có thành công hay không, mấu chốt nhất là phải làm được, vậy mới thú vị.

Chơi game quan trọng nhất là quá trình chứ không phải kết quả.

Thế là, hẳn ta lập tức xin trò chơi, muốn thành lập một cái Ác Nhân cốc.

Còn viết tính chất của môn phái lên, làm nhiều việc ác, làm hại muôn dân, lấy việc phá hủy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, tốt nhất có thể lật đổ cả triều đình.

Kết quả nhanh chóng nhận được câu trả lời, yêu cầu thành công.

Đồng thời thông báo, là thế lực chuyên làm việc ác đầu tiên, sẽ có một vài lợi ích.

Ví dụ như, có thể có được thân phận thứ hai, giúp đỡ giấu giếm thân phận.

Có trang bị áo đen đặc biệt, giết người phi pháp, cơ thể không biến thành màu đỏ.

“Thật sự được? Có thiết lập này rồi, thiên hạ còn ai là đối thủ của ta nữa?”
Người kia ngông cuồng cười to.

“Thế nhưng, phát triển môn phái phải bỏ tiền, hơn nữa thành lập một cái không kém hai thế lực liên minh lớn kia phải tốn rất nhiều tiền, dựa vào ta thì không được, nhất định phải tìm một vài người chơi có tiền đến!”

Hẳn ta có con đường, nhanh chóng tìm mấy người chơi thổ hào đến.

Bọn họ là đại thổ hào thật sự, vì chơi trò chơi mà đầu tư mấy trăm vạn đều là chuyện thường xảy ra.

Hơn nữa coi trời bằng vung, vừa nghe nói có thể làm một trùm phản diện đi phá hủy toàn bộ thế giới trò chơi, bọn họ vô cùng hưng phấn.

“Làm, chuyện chơi vui như thế sao có thể thiếu ta?”

“Làm chính phái có ý nghĩa gì, vẫn phải làm nhân vật phản diện sáng khoái hơn nhiều, nhìn ai không vừa mắt thì giết người đó!”

“Nếu có thể lật đổ cả triều đình, vậy càng thú vị!”

“Tiểu tử ngươi có tiền đồ, ta coi trọng ngươi!”

“Từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ làm chuyện ác cả thiên hạ!”

Thế là, bọn họ bí mật tụ họp lại, chiêu binh mãi mã nhanh chóng phát triển.

Người nhất được lệnh bài trở thành cốc chủ Ác Nhân cốc, hẳn ta lấy một cái tên vang dội cho thân phận thứ hai của mình, đó chính là “Vô Thiên”, ý là vô pháp vô thiên.

Sau khi Ác Nhân cốc phát triển, những người chơi thổ hào này rục rịch.

Quyết định làm một đợt lớn, tuyên bố với toàn thiên hạ Ác Nhân cốc đã đến.

Thế là, bọn họ đột nhiên giết người trong đại hội võ lâm thông qua luận võ để bầu chọn Minh chủ võ lâm của Võ Minh, điên cuồng giết chóc trong vẻ mặt ngơ ngác của người võ lâm, cuối cùng giết chết một nửa số người mới nghênh ngang rời đi.

Hoàng Chính Thanh đang nhìn màn hình thờ dài: “Một buổi đại hội võ lâm thật tốt, lại bị phá hỏng, những người chơi này thật sự là thiên tài!”

Lâm Bắc Phàm đang ngồi ở bên cạnh lại vỗ đùi: “Làm tốt lắm!”

Hoàng Chính Thanh: “...”

Lúc này, màn hình của một chiếc máy tính khác sáng lên, xuất hiện khuôn mặt đáng yêu của Lại Vi Vi.

Chỉ thấy khuôn mặt nàng đầy vẻ hưng phấn: “Lão công Lâm Bắc Phàm, ngươi có thấy trận đại chiến vừa rồi không? Tên sát thủ mặc trang phục màu tím kia chính là ta, lợi hại chứ? Ta giết chết ba cao thủ tam lưu đấy!”

Lâm Bắc Phàm giơ ngón tay cái lên: “Lợi hại!”

Hoàng Chính Thanh: “...”

Hai người kia đều không phải thứ tốt!

Nhìn Võ Minh tổn thất nặng nề, người Ma Minh đều mỉm cười.

“Là vị ca ca chính nghĩa và tỷ tỷ chính nghĩa nào mở rộng chính nghĩa? Thật sự làm quá đẹp!”

“Toàn bộ nhân viên tầng trung đều bị giết sạch, ngay cả cao thủ cũng tổn thất mấy người, lần này Võ Minh thật thảm!”

“Không phải không báo, chỉ chưa tới lúc!”

“Vừa đến lúc, thổ huyết bỏ mình!”

“Chúng ta nhất định phải cảm ơn các vị ca ca áo đen hành hiệp trượng nghĩa thật tốt!”

...

Võ Minh nổi giận: “Ma Minh, có phải các người làm không? Lại còn vừa ăn cướp vừa la làng? Không phải đã nói ngừng chiến sao, tại sao còn muốn đánh nữa? Ở trong thế giới võ hiệp ngoại trừ người có thể làm ra việc thất đức như vậy, còn ai làm được nữa?”

Ma Minh liên tục phủ nhận, bày tỏ không phải mình làm.

Đồng thời cười trên nỗi đau của người khác, tỏ vẻ rất cảm ơn hiệp sĩ dám làm việc nghĩa.

Kết quả rất nhanh đã không cười nổi nữa.

Bởi vì bọn họ phát hiện cửa hàng của mình cũng bị một đám người áo đen đập phá, đồ đạc bên trong đều bị cướp sạch, thậm chí một số NPC người chơi trực tiếp bị giết, tổn thất không ít hơn Võ Minh.

Người của Võ Minh và Ma Minh đều nổi giận đùng đùng.

“Lẽ nào lại như vậy! Khó khăn lắm ta mới góp nhặt được tài sản, lại bị cướp sạch!”

“Người chỉ bị cướp đồ thôi, ta trực tiếp bị giết!”

“Thế lực nào lại ngông cuồng như thế? Đắc tội cả hai phe thế lực, không muốn sống nữa?”

“Nhất định phải nghiêm trị, không trừng trị không xoa dịu được sự căm phẫn của dân thường!”

“Quần hùng thiên hạ cùng giết!”

...

Trong ngàn vạn tiếng kêu, cuối cùng Ác Nhân cốc đã nổi lên mặt nước.

Thì ra còn có phe thế lực thứ ba, tên là Ác Nhân cốc.

Ác Nhân cốc hội tụ kẻ ác trong thiên hạ, chuyên môn làm việc ác, làm hại dân chúng, phá hủy toàn bộ thế giới võ hiệp!

Các hành động trước đó đều là bọn họ làm.

Lập tức làm suy yếu hơn một nửa lực lượng của Võ Minh và Ma Minh, thật sự khủng bố.

Cốc chủ Ác Nhân cốc đứng ra tự giới thiệu.

“Bạn bè Võ Minh, huynh đệ Ma Minh, chào mọi người! Ta là cốc chủ Ác Nhân cốc, rất vinh hạnh được gặp mặt mọi người! Xin nhớ kỹ tên của ta, ta tên Vô Thiên, Vô Thiên của vô pháp vô thiên! Bởi vì đây là cái tên khiến các người sợ hãi cả đời!”

Rất nhiều người mạnh mẽ lên án hành động của Ác Nhân cốc, cũng có rất nhiều người cảm thấy trò chơi này càng ngày càng chân thật.

Tiểu Cường kêu lên: “Đây mới thật sự là giang hồ! Đây mới thật sự là thế lực võ hiệp!”

Tuy bởi vì lần tập kích kia, hắn ta bị đánh đến thương nặng suýt chết, nhưng lại cảm thấy rất hưng phấn.

Có cảm giác tự mình trải nghiệm thế giới võ hiệp.

Võ lâm giang hồ vốn là một nơi nguy hiểm, tàn sát khốc liệt, người lừa ta gạt, bất cứ lúc nào cũng xảy ra nguy hiểm. Hơn nữa trong đại hội võ lâm còn có nhân vật phản diện tàn sát, bị người ta đâm dao sau lưng, đây đều là đoạn ngắn kinh điển của võ hiệp.

Tiểu Cường cảm thấy, trò chơi này càng ngày càng chơi hay.

Chương 735: Hôn quân muốn chọn phi!

Thế lực tà ác đệ nhất giang hồ Ác Nhân cốc xuất hiện trên giang hồ, làm vô số việc ác, không chỉ Võ Minh và Ma Minh phải hứng chịu sự phá hoại, ngay cả NPC bình thường, quan viên triều đình đều bị sát hại, thế giới võ hiệp sợ bóng sợ gió, trông gà hóa cuốc.

Vì đối phó với nguy cơ, triều đình chiêu binh mãi mã.

Đầu tiên là thành lập Lục Phiến môn, thông báo tuyển dụng cao thủ võ lâm, bảo vệ trật tự của giang hồ, đối phó Ác Nhân cốc vừa xuất hiện.

Còn tuyển một số lượng lớn NPC bổ khoái, đi bảo vệ trật tự địa phương.

Kể từ đó, trên giang hồ xuất hiện bốn phe thế lực, Võ Minh, Ma Minh, Ác Nhân cốc và Lục Phiến môn, kiềm chế lẫn nhau, chém giết lẫn nhau, tạo thành một làn sóng thế giới võ hiệp kỳ quái.

Nhiều thế lực lớn như vậy đã xuất hiện, còn có người mở rộng trí tưởng tượng, hay là ta dứt khoát soán vị cướp ngôi?

Dù sao thế giới võ hiệp làm thế nào cũng được, vì sao không thử một lần?

Ôm theo suy nghĩ này, có người tham gia quân đội, từ một binh sĩ từ từ thăng cấp lên, sau đó phát triển thành đại tướng quân, khống chế đại quyền quân sự, khởi nghĩa bất cứ lúc nào.

Còn có người tiến vào triều đình, trèo lên từng bước một, trở thành thừa tướng, dưới một người trên vạn người.

Còn có người không muốn rắc rối như vậy, muốn trực tiếp mua một NPC thái tử, hoặc là một bước đến nơi, trực tiếp mua NPC hoàng đế, vậy thì đơn giản hơn nhiều.

Trong đó lại có một người tìm đến Lâm Bắc Phàm, hy vọng có thể mở cửa sau.

“Ta muốn làm hoàng đế, coi như ta nợ ngươi một nhân tình!” Lão công quốc dân Vương Thông Thông nói.

“Nhân tình của ngươi không đáng tiền, đổi điều kiện khác.” Lâm Bắc Phàm trả lời.

Vương Thông Thông: “...”

“Vậy ta trực tiếp cho ngươi tiền, đưa một con số đi!” Lão công quốc dân Vương Thông Thông nói xong, còn lấy chi phiếu ra.

“100 ức!”

Vương Thông Thông: "...”

Suýt quên vị này là lão đại.

Lão công quốc dân Vương Thông Thông yên lặng cất chi phiếu.

“Người cứ nói cho ta biết, phải thế nào thì người mới bằng lòng để ta làm hoàng đế?”

“Ta chính là hoàng đế, lão bà của ta là hoàng hậu, người bảo ta tặng người thế nào?” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Vương Thông Thông buồn bực, Bạch Thanh Tuyết làm hoàng hậu, hẳn ta chắc chắn không thể làm hoàng đế, dù trên danh nghĩa cũng không được, thứ này không thể vượt qua.

“Cho ta một thân phận thân vương đi, phải là loại có thực quyền, ta muốn soán vị cướp ngôi!” Vương Thông Thông đổi cách chơi.

“Thế nhưng ta không muốn nhận người làm huynh đệ!”

Vương Thông Thông: "...”

“Thật ra, người có thể làm thái tử, tương lai có thể thừa kế hoàng vị của ta!” Lâm Bắc Phàm nói.

“Cút! Ta không muốn làm con người!” Vương Thông Thông tức giận.

“Bây giờ trò chơi của người đã lộn xộn, bên trong có đủ loại cách chơi, có đủ loại thế lực, cảm giác càng lúc càng giống giang hồ.” Vương Thông Thông mỉm cười, ngay cả rất nhiều bạn bè thổ hào mà hẳn ta quen biết cũng không nhận được đi vào làm một đợt.

“Loạn chơi mới vui, nếu cái gì cũng tuân thủ quy tắc, sớm muộn cũng khiến người ta chán nản!” Đây chính là nguyên nhân Lâm Bắc Phàm bỏ mặc trò chơi của mình.

Vương Thông Thông gật đầu một cái: “Điều này cũng đúng, dù sao giang hồ có đủ loại người. Ngay lúc này, có rất nhiều người đều đang kêu gào muốn lật đổ người thống trị triều đình, xử lí vị hoàng đế là người, đừng nói người không biết!”

Thế giới võ hiệp là một trò chơi, vì vậy việc đại nghịch bất đạo như soán vị cướp ngôi cũng có thể lấy ra chia sẻ.

Lâm Bắc Phàm vẫn luôn chú ý, tất nhiên cũng biết.

“Đương nhiên ta biết rõ, nhưng như vậy mới thú vị không phải sao?” Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Ồ trong trò chơi ta là một hôn quân ăn chơi đàng điếm, quân vương không tảo triều, ta lại muốn xem ai có thể đánh đến đại điện của ta!”

Cuối cùng, Vương Thông Thông cầm một thân phận thân vương rời đi.

Sau khi rời đi, lập tức đầu tư một khoản tiền khổng lồ chiêu binh mãi mã, hẳn ta muốn trở thành một tên phản vương, lấy việc lật đổ triều đình làm nhiệm vụ của mình.

Nhất là sau khi nghe nói Lâm Bắc Phàm chính là tên hôn quân kia, chỉ trong chốc lát mọi người tập trung, quần hùng hưởng ứng, lập tức tham gia vào dưới trướng “Thông vương”, muốn làm việc lớn đánh ngã đại ma vương Lâm Bắc Phàm.

Còn có một vài người trực tiếp dựng cờ khởi nghĩa, tự lập làm vương.

Thế giới võ hiệp vô cùng hỗn loạn, dân chúng kêu than.

Lâm Bắc Phàm lại càng diễn vai hôn quân này triệt để, mở ra hoạt động tuyển phi khiến dân chúng sôi trào.

Đám fan hâm mộ của Lâm Bắc Phàm kích động.

“Lão công Lâm Bắc Phàm muốn chọn phi, chúng ta nhanh đi đăng ký!”

“Trời ạ, thật hung phấn, trong hiện thực không thể làm lão bà của Lâm Bắc Phàm, ta nhất định phải làm ở trong thế giới võ hiệp!”

“Đây là phúc lợi cho fan hâm mộ! Quá hưng phấn!”

“Ta nhất định phải trở thành hoàng hậu!”

“Người đừng nghĩ đến hoàng hậu, bị Bạch yêu bà chiếm cứ, chúng ta làm quý khi đi, chúng ta đến làm một cái cung đầu đi!”

“Thật sự là ý tưởng tuyệt diệu!”

...

Thế là rất nhiều muội tử đáng yêu lập tức đăng ký tham gia.

Nhìn số người đăng ký không ngừng tăng lên, Lâm Bắc Phàm mỉm cười đắc ý, ca hấp dẫn như vậy đây!

Lúc này, Vũ Thiên Mị gọi điện thoại tới: “Tiểu lão công của ta, nô gia cũng đăng ký tham gia hoạt động tuyển phi của chàng, tên của nô gia là ‘Võ Mị Nương’, đến lúc đó đừng chọn sai, không làm nổi hoàng hậu ta muốn làm quý phi!”

Lâm Bắc Phàm vỗ ngực cam đoan: “Nàng yên tâm, nàng chắc chắn là thí sinh tốt nhất cho vị trí quý phi, tuyệt đối không bỏ lỡ nàng!”

“Moazzz!”

Không lâu sau, lại có một cuộc điện thoại gọi tới, Dương Tử Nhi.

“Lâm Bắc Phàm, ta đã đăng ký tham gia tuyển phi, tên của ta gọi là ‘Tử Nhi’, một tiểu thiếu nữ đáng yêu, nhất định phải chọn ta! Nếu không chọn, chàng sẽ biết tay, hừ hừ!”

Lâm Bắc Phàm lại vỗ ngực cam đoan: “Nàng chính là Tử Nhi quý phi của ta!”

Cuối cùng Dương Tử Nhi cũng hài lòng.

Tiếp theo, cuộc điện thoại thứ ba gọi đến, lại là Hàn Sở Sở.

“Lâm Bắc Phàm, nghe nói người mở hoạt động tuyển phi, ta cũng đăng ký tham gia, tên ta là ‘Sở Sở’...”

Sau khi cúp điện thoại, khuôn mặt Hàn Sở Sở nóng lên.

Vừa rồi thật sự cảm thấy quá xấu hổ.

Nhưng trong lòng lại có chút niềm vui nhỏ.

Trong hiện thực không thể làm lão bà của chàng, ở trong game ta nhất định phải trở thành một người trong số đó.

Lúc này, Jessica đang ở nước ngoài gọi điện thoại tới: “Đại sư, ta tham gia hoạt động tuyển phi...”

“Người ở nước ngoài mà cũng biết?” Lâm Bắc Phàm hơi ngơ ngác.

“Đương nhiên!” Đối phương còn đắc ý.

...

“Có lẽ xong rồi!” Lâm Bắc Phàm thở phào nhẹ nhõm, hoạt động tuyển phi vừa mới bắt đầu, đã có thêm bốn vị quý phi, mỗi một người đều có quan hệ mờ ám với hắn, hắn cũng không từ chối được.

Đồng thời trong lòng cũng đắc ý.

Hắn nhìn cửa sổ trò chơi của mình, lại có thêm một quý phi – Vi Vi quý phi.

Lâm Bắc Phàm nổi giận: “Lại Vi Vi, người lại sửa tài khoản của ta?”

Chương 736: Các người chơi chống lại sự thống trị của Lâm Bắc Phàm!

Làn sóng tuyển phi tiếp tục, rất nhiều võ lâm hào hiệp không nhìn nổi nữa.

“Lẽ nào lại như vậy, ta còn chưa có muội tử đáng yêu, người lại đi tuyển phi?”

“Máu chốt là còn có nhiều muội tử đáng yêu đăng ký... Nhiều muội tử đáng yêu chơi game như vậy, người để lại cho ta mấy người đi!”

“Không thể nhin nữa, cứ tiếp tục như vậy sẽ độc thân!”

“Trong hiện thực phải độc thân thì thôi đi, chẳng lẽ trong trò chơi cũng phải như thế?”

“Mọi người cùng nhau đứng lên tạo phản, chống lại sự thống trị của Lâm Bắc Phàm! Chúng ta phải cướp các muội tử về!”

...

Thế lực khắp nơi rối rít hưởng ứng.

Kết quả, mấy thế lực gần kinh thành nhất đã hành động, tập trung hơn 5000 người, ồn ào kêu gào giết vào kinh thành.

Lâm Bắc Phàm cười khẩy: “Chỉ với mấy tay mơ các người, đơn thuần là tặng đầu người!”

Sau đó vung tay lên, Ngự Lâm quân lên đường.

Tuy số người của Ngự Lâm quân không nhiều, nhưng thắng ở số lượng đủ nhiều, khoảng hơn 30 vạn người. Hơn nữa còn có thể luyện được quân trận, sức sát thương to lớn. Sau khi dốc toàn bộ lực lượng, đám phản quân hơn 5000 người này trực tiếp bị trấn áp.

Các người chơi không phục, thế là triệu tập càng nhiều người đi tạo phản triều đình.

Trong đó có một người chơi thổ hào, bỏ ra hơn trăm vạn nguyên mồi rất nhiều cao thủ, còn triệu tập rất nhiều du hiệp, hợp thành đại quân 20 vạn người trùng điệp giết vào trong kinh thành.

Khí thế hăng hái, hẳn ta muốn đánh ngã Lâm Bắc Phàm, cướp đoạt hoàng cung, lên làm hoàng đế, hậu cung 3000 giai lệ.

Trận đại chiến này hấp dẫn sự chú ý của mọi người trong thế giới võ hiệp.

Vào buổi tối ngày khai chiến, hấp dẫn 500 vạn người xem.

Còn rất nhiều người chơi không nhìn được, cũng tham gia vào.

Cuối cùng, số người của đại quân tạo phản này tăng lên 50 vạn, còn nhiều hơn số người của Ngự Lâm quân rất nhiều.

Sau khi trả giá hơn 50 vạn người, chỉ còn mấy ngàn người cuối cùng đã giết vào hoàng cung, tất cả mọi người vô cùng hào hứng, tưởng đã đến lúc triều đại thay đổi, số người xem lên đến 800 vạn.

“Lâm Bắc Phàm, ngày chết của ngươi đã đến, lại dám không quan tâm tiếng dân oán công khai tuyển phi, ngươi là hôn quân!”

“Hôm nay chúng ta sẽ thay trời hành đạo, diệt trừ ngươi!”

“Từ nay về sau, hoàng cung này sẽ là của chúng ta, các ngươi chờ chết đi!”

“Bây giờ ngươi một thân một mình, chết chắc!

“Ha ha ha, từ hôm nay trở đi ta chắc chắn vang danh thiên cổ!”

...

Lâm Bắc Phàm ngồi trên long ỷ, cười híp mắt nhìn đám người phía dưới, nói: “Chúc mừng các ngươi đi đến nơi này, ta chờ đến hoa cũng tàn! Cuối cùng có thể chơi thỏa thích!”

“Sắp chết đến nơi còn dám mạnh miệng?” Tên đại ca cầm đầu trong số đó cười nói: “Chúng ta đã sớm điều tra, tất cả quan viên và thế lực do ngươi sở hữu đều phản bội ngươi, ngươi chỉ còn 30 vạn Ngự Lâm quân, bây giờ cũng bị chúng ta giết sạch, ngươi còn đấu với chúng ta thế nào?”

Sau đó hăng hái vung tay lên: “Ra tay cho ta! Diệt trừ hôn quân, trả ta giang hà!”

“Keng keng keng keng choang...”

Tất cả mọi người đều ra tay, phát ra đại chiêu, nhưng người chết lại là người của mình.

Tên đại ca dẫn đầu không thể tin nổi nhìn tất cả.

“Đây là chuyện gì? Vì sao các ngươi lại giết người một nhà?”

Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Để ta nói cho các ngươi biết nguyên nhân, thật ra ta cũng là người chơi nhân dân tệ, người của các ngươi đã bị ta thu mua từ lâu, vì vậy các ngươi cứ đợi bị giết sạch đi!”

“Ta hận!” Tên đại ca dẫn đầu ngửa lên trời gào hét, cuối cùng chết trong vũng máu.

Mọi người cũng không ngờ, trận đại chiến này lại kết thúc kịch tính như thế.

Quân phản loạn không chết vì quân đội của đối phương, mà là chết vì nội gián ở chỗ mình, thật sự chết rất uất ức!

Để mọi người lại lần nữa nhìn thấy sức hấp dẫn của tiền!

Vì vậy thiếu niên, nạp tiền đi!

Không nạp tiền, sao mạnh lên được?

Trận đại chiến này đã giội một chậu nước lạnh cho rất nhiều người đang rục rịch.

Trong tất cả mọi người ở đây, Lâm Bắc Phàm mới là người chơi nhân dân tệ thật sự, không biết có thể xúi giục bao nhiêu người. Thậm chí bọn họ còn nghi ngờ trong nội bộ thế lực của mình có rất nhiều nội gián đang mai phục, chẳng may ra tay, bị người đâm sau lưng, oan ức đến mức nào?

Đại chiến kết thúc, Lâm Bắc Phàm là hôn quân chắc chắn phải về tính sổ sách.

Trong trận đại chiến tạo phản này, quan viên và các tướng quân kháng lệnh không nghe, cách chức điều tra toàn bộ, trực tiếp làm xong việc.

Các thế lực phản quân cũng chịu tội liên đới, có thể giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu.

Vì huy động tinh tích cực của mọi người, Lâm Bắc Phàm công bố bảng truy nã, để rất nhiều người chửi đổng.

Bởi vì ban thưởng rất phong phú, vì vậy rất nhiều người chơi đều dao động.

Giang hồ lại sợ bóng sợ gió.

Chưa đến ba ngày, số người bị diệt sạch lên đến trăm vạn người, rất nhiều người đều phải bắt đầu luyện cấp lại từ đầu!

Nhưng số người đăng ký mới lại vượt quá 300 vạn!

Đến bây giờ Hoàng Chính Thanh nghĩ mãi mà không rõ, vì sao bị giết phải luyện cấp lại, còn có nhiều tre già măng mọc tiến vào trò chơi này như thế?

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh nói: “Bởi vì trong hiện thực phần lớn là người bình thường, mọi người chỉ có thể tuân theo khuôn phép của cuộc sống. Nhưng trong thế giới võ hiệp có vô số khả năng, người có thể làm bất kì việc gì muốn làm lại không dám làm, vì vậy mới hấp dẫn người khác! Mọi người chơi game, thật ra cũng không phải chơi trò chơi, mà là cô đơn và trút nỗi lòng!”

“Thì ra là thế!” Hoàng Chính Thanh đột nhiên suy nghĩ rõ ràng, sau đó hỏi: “Ở trong hiện thực người có mọi thứ, vì sao người lại chơi game?”

“Bởi vì nhàm chán.” Lâm Bắc Phàm nhún vai.

Hoàng Chính Thanh: “...”

Ngày đại chiến đã hấp dẫn 800 vạn người xem, có nghĩa số người online cũng đạt đến 800 vạn.

Tin tức này vừa xuất hiện, rất nhiều người hoảng sợ.

Bởi vì số người online này đã phá vỡ kỷ lục số người online trò chơi trong nước, trở thành trò chơi hàng đầu trong nước.

Cuối cùng trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này đã nổi tiếng đúng nghĩa, siêu nổi tiếng.

Mọi người cũng không ngờ, một trò chơi có độ tự do cao không hợp thói thường, lại hấp dẫn nhiều người như vậy. Trong đó còn có rất nhiều người cũng không phải là người chơi chân chính, mà là một vài kẻ yêu thích võ hiệp, dám muội tử đáng yêu cũng chiếm hơn phân nửa.

Mọi người rất ngạc nhiên, vì sao trò chơi này lại hấp dẫn người ta như thế.

Thế là càng nhiều người tham gia vào.

《Thế Giới Võ Hiệp》 lại lần nữa nhanh chóng phát triển, vẫn không thể đoán được hạn mức cao nhất của nó là ở nơi nào.

Tổng bộ tập đoàn Penguin, Mã Đại Đăng lại lần nữa gọi Triệu Hán Bình đến.

Sắc mặt Mã Đại Đăng tối đen: “Đây chính là lời ngươi đã nói, sau khi số người vượt quá 100 vạn sẽ sập? Ngươi nhìn người ta đi, số người cao nhất đã đạt đến 800 vạn, vẫn đang vận hành tốt đẹp! Bây giờ người ta đã nổi tiếng, ngươi biết không? Muốn chặn đánh cũng không có cơ hội!”

Trên mặt Triệu Hán Bình mồ hôi rơi tí tích, sau lưng cũng thấm ướt mồ hôi.

“Mã tổng, là ta phán đoán sai lầm, làm ảnh hưởng đến quyết sách của ngài, thật sự rất xin lỗi!” Triệu Hán Bình khom lưng thật sâu, đây đúng là một sai lầm nghiệp vụ t lớn, không thể tha thứ.

“Nói về sự hiểu biết của ngươi đi, có thể phục chế trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này không?” Mã Đại Đăng mặt không biểu tình.

Tập đoàn Penguin vẫn luôn theo chính sách trước tiên thu mua đối phương, không thu mua được đối phương, vậy thì phục chế đối phương, cho đến khi ép đối phương không còn đường để đi! Lúc trước Lâm Bắc Phàm từng gặp một lần, kết quả bị Lâm Bắc Phàm phá sập.

Bây giờ, Mã Đại Đăng muốn giờ lại trò cũ.

Hắn ta muốn mua chắc chắn đối phương sẽ không bán, vì vậy chỉ có thể phục chế.

Triệu Hán Bình lại lau mồ hôi trên mặt, nói: “Mã tổng, việc này hơi khó khăn! 《Thế Giới Võ Hiệp》 của Tinh Quang có thể chống đỡ 800 vạn người online, có nghĩa đối phương chắc chắn có một bộ siêu máy tính cấp quốc gia, chúng ta không có thiết bị ở phương diện này!”

“Ta mặc kệ, dù phải tốn chi phí to lớn, cũng phải làm một bộ cho chúng ta, nếu không ngại cứ đợi mất việc đi!”

Mã Đại Đăng thông qua trò chơi này thấy được cơ hội làm ăn to lớn, vì vậy dù như thế nào cũng phải sao chép.

Chương 737: Kinh doanh trong trò chơi?

Mã Đại Đăng chắc chắn không lấy được, bình thường chỉ quốc gia mới có được siêu máy tính kiểu này, là máy tính có tính năng mạnh nhất, chỉ riêng giá trị cũng hơn mấy trăm ức.

Chỉ mỗi Lâm Bắc Phàm có năng lực từ không thành có, mới có thể trực tiếp biến ra.

Bởi vì trận đại chiến huy hoàng kia, 《Thế Giới Võ Hiệp》 cũng có tiếng tăm, rất nhiều người mang tâm lý tò mò tham gia vào trò chơi này, cuối cùng phát hiện thật sự rất thú vị.

Muốn chơi thế nào cũng được, không ngừng phản bội cũng được, chỉ cần ngại không sợ bị người ta đâm chết.

Cũng như trò chơi Stealing năm đó, thoát nhìn là một trò chơi rất nhợc trí, lại vì chức năng trộm đồ ăn mà nổi tiếng.

《Thế Giới Võ Hiệp》 cũng không khác lắm, nhưng chức năng của nó càng toàn diện hơn.

Theo số liệu thống kê mới nhất, số người đăng ký 《Thế Giới Võ Hiệp》 đã đạt đến 30 triệu người, số người online bình quân đã đạt đến 50 vạn. Nhất là vào buổi tối, số người online cũng đạt đến 80 vạn, một trò chơi rất hot.

Nếu không có thay đổi lớn, một trò chơi có thể đạt đến hiệu quả này đã khá tốt.

Thế nhưng Hoàng Chính Thanh đầy tham vọng, cộng thêm Lâm Bắc Phàm lừa gạt, cho rằng đây chỉ là bắt đầu.

Thế là, hắn ta mở ra bước tiếp theo của kế hoạch, mời “lục đại thiết” tập đoàn đến, cùng khai thác trò chơi này.

Kết quả, không chỉ có “lục đại thiết” tập đoàn đến, còn có mười tổng giám đốc tập đoàn khác cũng đến.

“Hoàng tổng, ngọn gió nào thổi người đến đây, ta nhớ Tinh Quang cũng không mời người!” Đường Quý Lễ tập đoàn Chính Huy nói với lão tổng tập đoàn vận tải Đông Phong chuyên vận tải hàng hóa.

“Đương nhiên là cơn gió đông Tinh Quang, đưa ta đến nơi này!” Hoàng tổng cười híp mắt nói.

“Động tác nhanh thật!” Đường Quý Lễ ngoài cười nhưng trong không cười.

“Chắc chắn, công việc vận tải đã khiến ta hiểu rõ sâu sắc một vấn đề, ở thời đại này cái gì cũng phải nhanh, cái gì cũng phải tranh, người không tranh không cướp chỗ tốt thì không đến lượt người!”

...

“Lôi tổng, người kinh doanh điện thoại di động sao cũng dính vào việc này hả? Dựa theo tính cách của người, không phải lúc này nên ở trong phòng nghiên cứu để nghiên cứu điện thoại Dami kiểu mới sao?” Tổng giám đốc An Mỹ Nghiên của cũng nhẹ nhàng chạm cốc với hắn ta.

“Phải làm điện thoại, càng phải làm kinh doanh, nếu không sẽ không có cơm ăn.” Lôi tổng tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Thoạt nhìn chất phác trung thực, thật ra lại là người khôn ngoan về ngoài khờ khạo, nếu không sao có thể lăn lộn đến cấp bậc lão tổng?

Lần nào cũng giả vờ đơn thuần thú vị lắm sao, An Mỹ Nghiên cười híp mắt khinh bỉ hấn ta.

“Nếu ta có thể trang bị điện thoại Dami vào 《Thế Giới Võ Hiệp》, vậy lượng tiêu thụ chắc chắn sẽ tăng trưởng theo kiểu giéng phun!” Lôi tổng mỉm cười, hấn ta rất coi trọng thế giới võ hiệp này, bởi vì chính hấn ta cũng đang chơi, biết rõ sức hấp dẫn của nó.

“Suy nghĩ rất tốt đẹp, nhưng đối thủ của ngươi đã đến!” An Mỹ Nghiên chỉ về phía xa xa.

Lôi tổng nhìn theo hướng ngón tay nàng ấy đang chỉ, nụ cười trên mặt lập tức cứng đờ.

Bởi vì, người của Nova đã đến.

...

Thậm chí, ngay cả tập đoàn Dada nửa đối thủ của Tinh Quang cũng phải người đến.

Tổng giám đốc Hứa Gia Hào của tập đoàn Khang Chính cười híp mắt đi qua: “Sao Triệu tổng cũng đến đây, ta nhớ Ảnh Nghiệp Dada dưới trướng tập đoàn của ngươi có quan hệ cạnh tranh với Ảnh Nghiệp Tinh Quang của Tinh Quang...”

“Trong giới kinh doanh không có đối thủ vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn! Chỉ cần lợi ích đủ lớn, dù là mối thù giết phụ thân cũng có thể biến thành bạn bè thân thiết, Hứa tổng, ta nói đúng không?”

Triệu tổng là một người rất gầy gò, nhưng đôi mắt sáng ngời có thần, xen lẫn sự khôn khéo đặc biệt của thương nhân, nói: “Hơn nữa cũng không thể

nói chúng ta và Tinh Quang là quan hệ cạnh tranh, Ảnh Nghiệp của chúng ta bị bọn họ đánh cho hoa rơi nước chảy, vì vậy muốn đến nơi này kiếm chút tiền bổ sung vào lỗ thùng kia, ta tin tưởng Tinh Quang sẽ hoan nghênh, bởi vì đây là cục diện đôi bên đều có lợi.”

“Chúc người thành công!”

“Người cũng vậy!”

...

Bây giờ khúu giác của các thương nhân đều rất nhanh nhạy, nhất là ở thời buổi kinh tế suy thoái, chỉ cần tìm được chút manh mối kiếm tiền lập tức chen chúc đến. Trong số đó, hạng mục của Tinh Quang khiến người ta chú ý nhất, vì vậy chỉ cần liên quan đến Tinh Quang, chỉ cần có chút gió thổi cỏ lay vừa nghe tin lập tức hành động, vì vậy mới nhanh chóng đưa tới nhiều người như vậy.

Bởi vì có quá nhiều lão tổng đến, mỗi người đều có danh tiếng lừng lẫy trong giới kinh doanh, Bạch Thanh Tuyết sợ tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh vừa mới nhậm chức không lâu không thể hold được, vì vậy đến làm chỗ dựa cho hắn ta.

“Cảm ơn mọi người trong lúc bận rộn còn đến tham gia đại hội xúc tiến đầu tư của Tinh Quang, ta tin tưởng mọi người chắc chắn sẽ không trắng tay quay về!” Đối mặt với các vị lão tổng, Bạch Thanh Tuyết chậm rãi nói, ứng đối ung dung.

“Đương nhiên, mỗi lần tới nơi này ta đều thu hoạch tràn đầy!”

“Ta cũng sắp coi Tinh Quang là cái nhà thứ hai của ta!”

“Bạch tổng, có hạng mục gì tốt nhất định phải giữ lại cho chúng ta!”

...

Cuối cùng trong bầu không khí hài hòa người tốt ta tốt mọi người đều tốt, hội nghị bắt đầu.

Hiện tại Hoàng Chính Thanh mới 26 tuổi, nhìn thấy các vị lão đại từng là thần tượng của mình ngồi phía dưới nghe hắn ta diễn thuyết lập tức thấy hơi căng thẳng.

Nhưng nghĩ đến đây là lúc mình nâng cao tên tuổi, cảm giác hưng phấn này lập tức loại trừ cảm giác căng thẳng, tràn đầy lòng tin đi lên đài diễn thuyết, giọng nói vang dội: “Chào mọi người, ta là Hoàng Chính Thanh phó tổng giám đốc tập đoàn Tinh Quang, tổng giám đốc Tinh Quang Thị Tần, đồng thời cũng là người phụ trách trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 đang nổi tiếng trên mạng! Tiếp theo ta sẽ đại diện Tinh Quang, chủ trì đại hội xúc tiến đầu tư này...”

Cái gọi là đại hội xúc tiến đầu tư, thật ra chỉ là chuyên các xí nghiệp vào trong trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này.

Cũng như lúc trước quay phim truyền hình điện ảnh, cũng giống thành phố điện ảnh Giang Nam, lấy quyền quan danh của các cửa hàng trong đó, tiến hành oanh tạc quảng cáo.

Chỉ có điều cửa hàng này biến thành cửa hàng giả lập.

Đây là sáo lộ của Tinh Quang, mọi người đều rất quen thuộc, phần lớn mọi người đều đến vì mục đích này.

Kế hoạch đầu tư đầu tiên đã được thông qua một cách bất ngờ.

Thế là, Hoàng Chính Thanh ném ra quả bom thật sự.

“Mọi người có nghĩ đến, trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này không chỉ có thể dùng để quảng cáo, còn có thể dùng để buôn bán hay không? Mọi người có nghĩ đến, chuyên việc buôn bán vào trong trò chơi, cũng như Tmall Taobao, JD còn có Bính Tịch Tịch không?”

Các vị lão tổng liếc mắt nhìn nhau.

“Buôn bán ở trong game, sao có thể làm được?”

“Chẳng lẽ cũng như Taobao JD? Ý tưởng này thật to gan, thật sự vượt mức quy định!”

“Trước đây chưa từng gặp, chưa từng nghe thấy!”

“Có thể được không? Ta thật sự chưa từng thử bán đồ ở trong game!”

...

Hoàng Chính Thanh lại nói: “Thật ra, chúng ta thiết kế NPC người thật, chính là chuẩn bị cho các vị!”

Chương 738: Thúc đẩy thể thao điện tử phát triển!

NPC người thật cũng là điểm sáng lớn nhất trong 《Thế Giới Võ Hiệp》.

Điều này có thể để mỗi một người chơi đều có thể tìm ra cách chơi khiến bản thân cảm thấy hứng thú nhất, sau đó nhiệt tình tham gia vào, sản sinh khả năng vô hạn. Vì vậy, trò chơi thế giới võ hiệp này mới có thể nhận được sự thành công lớn, được hoan nghênh như vậy.

Bây giờ mọi người nghe xong, lại đặc biệt thiết kế cho việc buôn bán, các vị lão tổng như có điều suy nghĩ, đôi mắt sáng lên.

Hoàng Chính Thanh nói tiếp: “Chính vì là NPC người thật, không có quá nhiều hạn chế, vì vậy chúng ta mới có thể làm mọi việc, đương nhiên cũng có thể buôn bán.”

“Thế nhưng, có người sẽ mua đồ ở trong game sao? Dù sao cũng chưa từng xuất hiện...” Có một vị lão tổng đặt câu hỏi.

“Chắc chắn sẽ có người thử nghiệm, chỉ cần có người thử nghiệm, vậy vấn đề này không phải là vấn đề!” Hoàng Chính Thanh trả lời.

“Thế nhưng, dù tất cả mọi người bằng lòng mua đồ trong game, thế nhưng so với đám người Taobao, JD mà nói, quy mô số người trong trò chơi của người vẫn quá ít, không đủ số lượng!” Lại có lão tổng lo lắng.

Hoàng Chính Thanh nói: “Các vị lão tổng, đừng thấy số người của chúng ta ít, nhưng người có khả năng chơi trò chơi này thật ra đều là những khách hàng có mức độ cuộc sống không kém, bọn họ có tiền, lại có thời gian. Ví dụ như NPC người chơi, trước mắt số người đăng ký làm NPC người chơi ở trong game đã đạt tới 20 triệu, trong khoảng thời gian một tháng ngắn ngủi, bình quân chi tiêu của mỗi người đều hơn 50 nguyên, Bọn họ vì tìm kiếm niềm vui trong game đã chịu tiêu tiền như thế, các người cảm thấy mức độ tiêu dùng sẽ kém sao?”

Có mấy vị lão tổng kêu lên.

20 triệu NPC người chơi, bình quân chi tiêu của mỗi người đều hơn 50 nguyên, nói cách khác chưa đến một tháng ít nhất Tinh Quang đã kiếm lời được 10 ức! Nếu mỗi tháng đều có trình độ như vậy, không phải một năm sẽ có 120 ức sao?

Cái này thật sự kiếm rất nhiều tiền!

Bảo sao nhiều người đi làm trò chơi như vậy!

Còn có rất nhiều nghe thấy đôi mắt cũng tỏa sáng, cảm thấy đã phát hiện một con đường tiền tài.

Đừng thấy 20 triệu NPC người chơi rất ít, căn cứ theo định luật 28, thật ra 80% thu nhập của xí nghiệp bắt nguồn từ 20% khách hàng, Tinh Quang đã thông qua cách đặc biệt này để phân chia khách hàng.

Có sức mua, lại chịu tiêu tiền, 20 triệu người này đều là khách hàng mục tiêu tiềm năng!

Hoàn toàn đáng giá khai thác!

Hoàng Chính Thanh mỉm cười: “20 triệu thật sự khá ít, nhưng thật ra trò chơi của chúng ta vừa mới đẩy ra không lâu, trong hai ba tháng tới còn kéo dài sự tăng trưởng, người chơi game sẽ càng ngày càng nhiều. Hơn nữa chúng ta có rất nhiều hạng mục hấp dẫn người chơi còn chưa đẩy ra... Vì vậy cần thận tính toán, chỉ NPC người chơi, ít nhất cũng có thể đạt tới 50 triệu.”

50 triệu người có sức mua cường đại!

Hoàn toàn đáng thử!

Đừng thấy Taobao JD gì đó tự xưng là có vài ức người dùng, thật ra người thường xuyên mua đồ chỉ chưa đến mấy ngàn vạn.

Thế giới võ hiệp đã có tiềm lực khiêu chiến bọn họ.

“Có thể thử, biết đâu là một đại dương xanh!”

“Ta cảm thấy trò chơi này khá tốt, làm ăn nên có điểm bắt đầu!”

“Cứ làm trước, thua lỗ lại dừng!”

...

Rất nhiều lão tổng đều dao động.

Lại có lão tổng đưa ra nghi ngờ: “Ta cảm thấy có thể thử bán đồ ở trong game. Nhưng bây giờ ta có một vấn đề, cũng như Taobao JD, tất cả mọi người đều bán đồ, chúng ta có ưu điểm gì chứ? Chẳng lẽ chỉ vì trực thuộc trò chơi sao?”

“Dĩ nhiên không phải như vậy!” Hoàng Chính Thanh mỉm cười lắc đầu: “So sánh với Taobao JD của bọn họ, chúng ta thật sự có khuyết điểm rất lớn, nhưng chúng ta cũng có một ưu thế mà bọn họ không có. Bọn họ chủ yếu làm về nền tảng buôn bán, vì vậy nhất định phải đảm bảo số lượng lớn giá rẻ mới có lợi nhuận, nhưng sản phẩm có số lượng lớn giá rẻ thì không có cách nào ngăn chặn hàng giả, đây cũng là nguyên nhân khiến rất nhiều khách hàng căm thù đến tận xương tủy.”

“Nhưng Tinh Quang của chúng ta lại khác, Tinh Quang của chúng ta chủ yếu làm trò chơi, chủ yếu làm quảng cáo, chủ yếu làm ăn với các vị lão tổng ở đây, những cái kia mới là lợi nhuận của chúng ta, trên cơ bản điều này bảo đảm chúng ta không cần đi bán hàng giả, chỉ cần kinh doanh tốt việc làm ăn với các vị, đảm bảo lợi ích của các vị là được. Vì vậy chúng ta có thể đảm bảo, chỉ bán hàng chính hãng!”

Bốn chữ “chỉ bán hàng chính hãng”(1), nói dễ làm khó.

(1) Gốc là bốn chữ 只卖正品.

Ngay cả Taobao cũng phải đặc biệt thành lập một bộ phận truy bắt hàng giả, kết quả bây giờ cũng không thể ngăn chặn hoàn toàn.

Còn có Bính Tịch Tịch, quảng cáo bay đầy trời, hàng giả cũng bay đầy trời, khiến những thương nhân chân chính như bọn họ khổ không thể tả.

Tiền xấu trục xuất tiền tốt, có rất nhiều sản phẩm chính hãng, đều bị hàng giả phá hoại.

Tinh Quang chỉ bán hàng chính hãng, hình như thật sự có thể làm được.

Bởi vì cho đến nay Tinh Quang vẫn rất sạch sẽ. Những người hợp tác với bọn họ đều là xí nghiệp tập đoàn lớn, vì vậy tiền đủ nhiều, căn bản không cần đi nhặt những việc kinh doanh của xí nghiệp nhỏ kia.

Vì vậy chỉ trong thời gian hai năm, đã gây dựng uy tín to lớn.

Cũng dẫn dắt rất nhiều xí nghiệp lớn phát triển nhanh chóng.

“Trò chơi này của chúng ta, không chỉ có thể làm thành Taobao, cũng có thể làm thành Meituan, bởi vì nó là một thế giới giả tưởng hoàn chỉnh, vì vậy bao gồm rất nhiều thứ. Điều này phải xem sau này mọi người khai thác thế nào.”

Triệu tổng của tập đoàn Dada giơ tay lên, hỏi: “Hoàng tổng, ta phát hiện phương diện chiến đấu của trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này được làm rất cẩn thận, rất thích hợp phát triển thể thao điện tử. Sau này Tinh Quang cũng sẽ làm sản nghiệp thể thao điện tử sao?”

Triệu tổng thường xuyên tiếp xúc với Vương Thông Thông, những năm gần đây Vương Thông Thông làm thể thao điện tử rất vui vẻ sung sướng, hẳn ta hiểu rất rõ.

“Đương nhiên, đây chính là hạng mục thứ ba mà ta muốn nói đến.” Hoàng Chính Thanh giơ hai cánh tay ra, vô cùng nhiệt tình nói: “Tiếp theo, Tinh Quang chúng ta sẽ lấy 《Thế Giới Võ Hiệp》 làm nền tảng, phát triển mạnh mẽ sản nghiệp thể thao điện tử! Mục tiêu của chúng ta là chế tạo nó thành sự kiện quốc tế không thua kém NBA, UEFA Champions Leagus!”

“Thật ra, chúng ta đã đang hành động. Kỳ thứ tư của công trình thành phố điện ảnh Giang Nam, chính là dùng để chế tạo một căn cứ thể thao điện tử, trước mắt đang được xây dựng khí thế hùng hực. Bởi vì làm thêm giờ, địa điểm chính ở trong đó sẽ được hoàn thành vào tháng năm của năm nay, các hạng mục khác sẽ lần lượt được hoàn thành trong năm nay.”

Thế nhưng, có rất nhiều lão tổng khịt mũi coi thường, cũng không coi ra gì.

Muốn phát triển sản nghiệp thể thao điện tử thành sự kiện quốc tế không thua kém NBA, UEFA Champions Leagus, sao có thể?

Độ khó thật sự quá lớn.

Có thể phát triển thành sự kiện hàng đầu trong nước đã khá tốt.

Hoàng Chính Thanh nhìn rõ ràng biểu hiện của mọi người, nhưng vẫn giữ được sự tự tin: “Có lẽ mọi người cho rằng ta chỉ nói suông chứ không làm, cho rằng ta đang khoác lác, ta cho mọi người xem một video, sau khi xem xong mọi người sẽ biết ta nói thật hay giả.”

Hoàng Chính Thanh bật máy tính, trên màn hình lớn hiện ra hai nhân vật võ hiệp đang chiến đấu.

Chương 739: 《Thế Giới Võ Hiệp》 bị quảng cáo chiếm lĩnh!

Các lão tổng ở đây đều ngơ ngác nhìn.

Không phải vì thiết kế nhân vật, cũng không phải thiết kế động tác đánh nhau và thiết kế hiệu ứng, mà là vì nơi bọn họ chiến đấu đã hiện ra một cách chân thật ở trước mặt mọi người.

“Đây... Đây... Là thật sao?” Một vị lão tổng kích động nói.

“Sau này thể thao điện tử, thật sự có thể như vậy?”

...

Hoàng Chính Thanh đặc ý: “Đương nhiên là thật, thứ mọi người thấy đều không phải hiệu ứng, mà là chân thật nhất. Đây cũng là lực lượng khiến Tinh Quang chúng ta dám ngông cuồng nói sẽ mở rộng sản nghiệp thể thao điện tử!”

“Nếu thật sự như vậy, ta lập tức thành lập một bộ phận trò chơi!”

“Ta cũng có suy nghĩ như vậy, chỉ có ăn con cua đầu tiên mới là tươi mới nhất!”

“Chắc chắn sức ảnh hưởng chưa từng có!”

“Thành lập một chiến đội, đây thật sự là một trải nghiệm tuyệt vời!”

...

Các vị lão tổng rồi rít khen ngợi.

Bây giờ Tiểu Cường đã trở thành người chơi trung thành của 《Thế Giới Võ Hiệp》.

Khi hắn ta quay về sau một ngày làm việc, lại lần nữa mở trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 ra, phát hiện rất nhiều thứ đã thay đổi.

Khách sạn Long Môn, Thiên Tử phủ, Mỹ Trang đài, lão Phượng Tường, tiêu cục Đông Phong...

Tên gọi quen thuộc đến mức nào!

Tiểu Cường quyết định hút điếu thuốc an ủi một chút, khói mù lượn lờ như nỗi buồn trong lòng hắn ta.

Không ngờ cuộc sống của ta lại bị bọn họ chiếm lĩnh.

Nhưng hẳn ta có thể làm thế nào chứ?

Cuộc sống vẫn phải tiếp tục, trò chơi vẫn phải chơi, vì vậy hẳn chỉ có thể điều khiển nhân vật “Tiểu Cường” này đi về phía trước. Phát hiện đã đến giờ ăn cơm, lập tức đưa “Tiểu Cường” đến khách sạn Long Môn gần nhất ăn một bữa.

Tiểu nhị: “Khách quan, mời vào trong! Chúng ta là khách sạn Long Môn, lập chí trở thành chuỗi khách sạn đầu tiên trong thế giới võ hiệp!”

Tiểu Cường: “Biết biết, cửa hàng của các ngươi đã sớm mở khắp thế giới võ hiệp, ngay cả thế giới tiên hiệp cũng có, nhanh mang thức ăn lên cho ta. À, đúng rồi, chỗ ngươi có gì ăn, có hiệu quả gì?”

Tiểu nhị: “Chúng ta có cơm chiên trứng hoàng kim, đậu phụ hoàng kim, kinh bạo song áp, canh cá sông...”

Tiểu Cường: “...”

Không cần thận lại bị các ngươi quảng cáo một vòng.

Tiểu nhị: “Đồ ăn của chúng ta tuyệt đối hàng đẹp giá rẻ, chỉ cần ngươi ăn vào, đảm bảo ba ngày không đói bụng. Hơn nữa, trong vòng ba ngày này, tốc độ tu luyện nội lực của ngươi có thể tăng 30%, thích hợp cho những vị đại hiệp như ngươi ăn.”

Tiểu Cường gật đầu một cái, đây cũng là đặc tính đồ ăn của nơi này, có tác dụng tăng nhanh tu luyện.

Nếu không, đây chỉ là một trò chơi mà thôi, vì sao mọi người không chọn ăn bánh màn thầu giá rẻ nhất, mà tới đây ăn tiệc?

Trong thế giới võ hiệp, thời gian chính là nội lực.

Tiểu Cường: “Không cần nói nữa, lập tức mang đồ ăn lên cho ta!”

Tiểu Cường hào phóng ném 10 lượng bạc ra.

Cũng chỉ trong thế giới võ hiệp, hẳn ta mới phóng khoáng như thế.

Trong hiện thực, chắc chắn đau lòng chết.

Tiểu nhị: “Có ngay, ngài chờ chút!”

Lúc này, Tiểu Cường nhìn thấy giao diện bên cạnh có một cái nút mới, tên là “nội đường”.

Trong lòng nghi ngờ, chẳng lẽ ăn một bữa cơm còn chia nội đường và ngoại đường?

Thế là mang theo tâm trạng tò mò kick vào.

Lúc này, tiểu nhị đã biến thành NPC người thật, dùng giọng điệu đặc biệt buồn nôn nói: “Thân, xin mời đi theo ta, ở đây có rất nhiều đồ ăn ngon, đảm bảo khiến người lưu luyến quên về!”

Lông mày Tiểu Cường nhảy lên một cái, không phải hổ người chứ?

Bây giờ NPC người chơi và người chơi thăng cấp không hòa thuận, hổ người là chuyện thường xảy ra, không phải đi vào là bị trói chứ?

Chuyện này thật sự từng xảy ra, rất nhiều người chơi đều bị lừa thảm.

Thế nhưng, Tiểu Cường là người to gan số một.

Tiểu Cường: “Đi trước dẫn đường đi!”

Thế là, bọn họ đi vào một đại đường khác.

Sau đó hẳn ta nhìn thấy rất nhiều hình ảnh thật, dưới hình ảnh thật có đề giá cả, giá cả là tiền nguyên.

Tiểu Cường: “Chỗ các ngươi là...”

Tiểu nhị: “Nơi này của chúng là Long Môn tử điểm của chúng ta ở trong trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》, là sự tồn tại chân thật. Người có thể chọn món trả tiền ở trong này, chúng ta sẽ tạo ra phiếu ăn cho người, người có thể cầm theo phiếu ăn đi ăn cơm ở bất kỳ Long Môn tử điểm nào dưới trướng của chúng ta. Có bất ngờ khi chi tiêu!”

Điều này không phải giống với thương mại Taobao sao, Tiểu Cường hiểu ra.

Bán phiếu ăn ở trong trò chơi, sau đó đi ăn ở trong hiện thực, đây thật sự là một trải nghiệm mới lạ.

Tiểu Cường đánh giá món ăn ở phía trên, cùng với giá cả món ăn ở phía dưới.

Phát hiện trên cơ bản giá cả món ăn giống với Long Môn tửu điếm, nhưng lại có thêm một hạng mục để lựa chọn.

Tiểu Cường: “20%, bạc ròn? Đây là ý gì?”

Tiểu nhị: “Ý là, có thể dùng tiền trong thế giới võ hiệp chi trả 20% giá cả đồ ăn. Nếu người có đủ tiền, tương đương với việc được giảm 20% khi ăn đồ ăn trong tiệm của chúng ta.”

Tiểu Cường đột nhiên hơi kích động.

Hắn ta là một tên cao thủ nhỏ trong thế giới võ hiệp, nhận nhiệm vụ môn phái, hành hiệp trượng nghĩa và đủ loại việc sẽ kiếm được rất nhiều tiền, nhưng đây đều là tiền trong trò chơi, nhiều đến mức đếm không hết, nhưng chỉ có thể để mốc meo trong game.

Bây giờ đã có thêm công dụng mới, điều này khiến hắn ta rất hưng phấn.

Tương đương với việc giảm giá tiêu dùng.

Nhưng trong lòng Tiểu Cường vẫn còn nghi ngờ.

Tiểu Cường: “Các người thật sự là Long Môn tửu điếm sao, chẳng may ta tốn tiền cuối cùng không được cái gì thì làm sao bây giờ?”

Tiểu nhị: “Khách hàng cứ yên tâm, trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 có Tinh Quang quản lý ở sau lưng, chúng ta và Tinh Quang vẫn luôn có quan hệ hợp tác thân thiết, nếu không có sự đồng ý của bọn họ, sao chúng ta có thể buôn bán ở trong trò chơi chứ?”

Tiểu Cường nghĩ lại cũng đúng.

Những công ty lớn như Tinh Quang và Long Môn, sẽ không làm mấy thủ đoạn lừa gạt tiền này, vì vậy có lẽ tin được.

Thế là, hắn ta lập tức hưng phấn chọn món ăn, trả xong tiền.

Trong tài khoản app Tinh Quang của hắn ta lập tức có thêm một phiếu ăn.

“Có lẽ là sự thật!” Tiểu Cường yên tâm.

App Tinh Quang có mấy ức khách hàng, không hề kém hơn mấy loại Wechat Taobao.

“Ngay cả khách sạn Long Môn cũng có thể buôn bán, vậy có lẽ các công ty khác cũng đến buôn bán, chờ chút nữa bổ sung thể lực xong lại đến nơi khác xem thử.”

Ngoại trừ Tiểu Cường, rất nhiều người đều phát hiện chức năng này.

Phát hiện có thể dùng tiền ảo trong trò chơi để chi trả tiền nguyên thật sự, tất cả mọi người như phát hiện một bí mật lớn đi khắp nơi tuyên truyền và chia sẻ.

Sau khi những người chơi khác cũng biết chuyện này, Tinh Quang mới ung dung đến muộn, thừa nhận chuyện này.

Cũng một lần nữa bày tỏ, tất cả chuyện kinh doanh đều có hiệu quả thật sự, đều có thương nhân chân chính kinh doanh, khách hàng tiêu dùng chắc chắn sẽ không mua phải hàng giả.

Liên quan đến việc dùng tiền trong trò chơi để trả một phần, Hoàng Chính Thanh bày tỏ: “Đây là một hạng mục phúc lợi của Tinh Quang chúng ta với các người chơi! Không chỉ có tiền tệ trong trò chơi, người có đồ vật bảo bối khác cũng có thể dùng để trả một phần!”

Chương 740: Hoàng Dung xuất hiện!

“Ngoại trừ trả một phần cho vật thật, còn có thể trả một phần cho những thứ dưới trướng Tinh Quang chúng ta, phí hội viên Tinh Quang Thị Tần, vé xem phim rạp chiếu phim Tinh Quang, điểm hồng đậu trong mạng Hồng Đậu, hơn nữa biên độ ưu đãi càng lớn hơn!”

Kể từ đó, trò chơi không chỉ là trò chơi, mà là một trong những nền tảng giao dịch ảnh hưởng đến hiện thực.

Một khu vực giao dịch có ưu thế đặc biệt, không chỉ có thể mua được hàng chính hãng, còn có thể mua được hàng chính hãng giảm giá, việc tốt đẹp đến dường nào.

Nhưng cần phải chơi game, chơi game mới kiếm được tiền đồng, mới có thể trả một phần hạn mức giao dịch.

Hành động này hấp dẫn một lượng lớn dân mạng tiến vào trong trò chơi.

“Ta chơi game kiếm được 200 lượng bạc, vậy ta có thể trả trước 200 đồng?”

“Thì ra chơi game còn có thể kiếm tiền, ta nhất định phải đi thử một lần!”

“Càng là cao thủ càng dễ kiếm tiền! Mọi người nhìn cái người tên là Tiểu Cường hào hiệp kia, mới chơi mấy ngày đã dễ dàng kiếm mấy trăm bạc ròn, tương đương với kiếm được mấy trăm đồng!”

“Người chơi còn có được phúc lợi như vậy, đột nhiên phát hiện Tinh Quang rất có lương tâm!”

“Chơi game thôi mà, ai không biết?”

...

Dù là NPC người chơi nạp tiền cũng hài lòng với hành động này.

Bởi vì nạp tiền vào, nếu lúc không chơi để tiền ở đó không tiêu cũng quá lãng phí, thông qua cách giao dịch này có thể đổi tiền ra hiện thực, đây là một việc vui vẻ đến mức nào, có thể thoải mái chơi, nạp bao nhiêu tiền cũng không sao.

Thế là, số người đăng ký và lưu lượng của 《Thế Giới Võ Hiệp》 lại nghênh đón sự tăng vọt.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi chưa đến ba ngày, số người đăng ký lại tăng lên 10 triệu, số người online bình quân tăng hơn 20 vạn, đạt đến 70 vạn, giúp đỡ trò chơi phát triển nhanh chóng.

Sau khi rất nhiều người đăng nhập vào, phát hiện trò chơi này rất thú vị, chơi thế nào cũng được, nơi này như một cá thể độc lập, sinh tồn hoặc là sống trong thế giới giang hồ.

Lâm Bắc Phàm nhận được điện thoại của Mã Đại Vân.

“Tiểu tử này, ta bận rộn đi trồng cây, ngươi lại bận rộn chơi game, còn muốn học Taobao của ta để làm ăn, ha ha...”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Cẩn thận Taobao của ngươi bị thay thế!”

“Muốn thay thế Taobao của ta còn kém xa lắm, Taobao của ta đã trải rộng khắp nơi trên toàn cầu, trò chơi của ngươi còn giới hạn ở trong nước, hơn nữa chủng loại cũng không phong phú bằng Taobao của ta, đường phải đi còn dài.”

Mã Đại Vân thấy rất rõ ràng, dựa theo thiết lập của 《Thế Giới Võ Hiệp》, chỉ bán sản phẩm trên quảng cáo, tuy có thể bảo đảm hàng đẹp giá đẹp, nhưng cũng đào thải 99% thương nhân, nhất định không đuổi kịp Taobao của hắn ta.

“Không có việc gì, ta xưa nay không muốn dựa vào cái này để kiếm tiền, chúng ta vẫn dựa vào quảng cáo.”

“Vậy cũng đúng, thu nhập quảng cáo của các ngươi thật sự khiến người ta đỏ mắt! Ta nghĩ, bây giờ người nóng nảy nhất là Mã Đại Đăng, không ngờ các ngươi lại làm ra một trò chơi hot như thế, đánh hắn không kịp trở tay. Ta nghe nói mấy ngày qua hắn đều đang nổi giận, còn muốn làm một trò chơi giống thế giới võ hiệp của các ngươi, ha ha...”

Nhìn thấy lão đại cùng thế hệ với mình chịu thiệt thòi, Mã Đại Vân cười trên nỗi đau của người khác.

Lâm Bắc Phàm khẽ cười một tiếng, trò chơi thế giới võ hiệp này liên quan đến rất nhiều kỹ thuật khó, không chỉ có phương diện thiết bị còn cả phương diện phần mềm.

Cố gắng đi, không cố gắng người cũng không biết cái gì gọi là tuyệt vọng!

Cuối cùng, Mã Đại Vân lại giục Lâm Bắc Phàm nên đi trồng cây, bây giờ hắn ta đã chuẩn bị xong, chỉ chờ đầu xuân.

Lâm Bắc Phàm gật đầu một cái, đảm bảo qua Tết xuân sẽ hành động.

Lúc này, Tiểu Cường đang chơi game cũng thấy trong số những người chơi đang thăng cấp, có rất nhiều người chơi có thêm tên xí nghiệp như “Long Môn” “Thiên Tử” ở đằng trước, bình thường bọn họ cũng không hay giao lưu, vẫn luôn bận luyện cấp, còn chịu chi tiền.

Những xí nghiệp lớn thế này sẽ không làm chuyện vô ích, Tiểu Cường lập tức cảm thấy, có lẽ sắp có chuyện lớn xảy ra.

Thế là, hắn ta cũng đang nhanh chóng luyện cấp, rất ít đi ra ngoài hành hiệp trượng nghĩa.

Lúc này, có một NPC người chơi đội chữ “Phượng Tường” tìm đến hắn ta.

Tiểu Cường: “Tìm ta có chuyện gì?”

Phượng Tường: “Công ty của chúng ta thành lập một chiến đội, muốn mời người tham gia.”

Tiểu Cường: “Tập đoàn Phượng Tường?”

Phượng Tường: “Đúng thế.”

Tiểu Cường: “Công ty của các người lớn như vậy, mỗi ngày kiếm lời hơn mấy chục ức, sao cũng làm cả chiến đội trò chơi?”

Phượng Tường: “Đương nhiên là sẽ có lợi, người gia nhập không? Chúng ta có thể nói chuyện, đãi ngộ hậu hĩnh!”

Tiểu Cường: “Ta suy nghĩ một chút, qua mấy ngày nữa sẽ cho người câu trả lời chắc chắn!”

Phượng Tường: “Được.”

Tiếp theo, Tiểu Cường cũng nhận được lời mời của mấy xí nghiệp tập đoàn, nhưng vẫn không quyết định.

Cuối cùng sau khi nghe ngóng, phát hiện có rất nhiều người chơi cao thủ tam lưu đều nhận được lời mời của tập đoàn, lương một năm đã đến 30 – 40 vạn, nếu biểu hiện xuất sắc còn trích phần trăm theo thành tích, người chơi cao thủ trở nên quý hiếm hơn.

Tiểu Cường hơi bối rối.

Một mặt đãi ngộ của đối phương rất hấp dẫn, hẳn ta rất muốn. Nhưng một mặt khác đối phương lại yêu cầu hẳn ta phải chơi game toàn thời gian, nhanh chóng thăng cấp, sau đó thuận thực đủ loại chiêu thức kỹ năng, biến thành game thủ chuyên nghiệp chân chính.

Hẳn ta không biết có nên từ bỏ công việc đã ổn định của hiện tại không, chơi game toàn thời gian?

Game thủ chuyên nghiệp thật sự có tương lai sao?”

“Mặc kệ, vẫn luyện cấp trước đã, nâng cao thực lực chắc chắn không sai.”

Tiểu Cường quyết định cứ xem đã, mặc kệ sau này lựa chọn như thế nào, chỉ cần nhân vật võ hiệp của mình có thực lực cao cường, vẫn có thể lựa chọn nữa.

Đúng lúc này, trong thế giới võ hiệp xuất hiện một nhân vật tên là “Hoàng Dung”.

...

Rất nhiều người chơi không thể tin được.

“Thật sự là Hoàng Dung sao?”

“Không có người khác giả mạo chứ, dùng cái tên mà ta thích nhất!”

“Không thể nào, tất cả người chơi đều đăng kí thất bại!”

“Chẳng lẽ là Hoàng Dung thật?”

“Là Hoàng Dung thật, hay là người chơi dùng IP Hoàng Dung?”

...

Lúc này, minh tinh lưu lượng hạng nhất, Vương Mỹ Linh diễn vai Hoàng Dung đột nhiên đăng một nhân vật trò chơi “Hoàng Dung” lên trên Weibo, hơn nữa còn tỏ vẻ đáng thương kêu gào: “Ai đến nói cho ta biết, chơi cái này như thế nào?”

Dù là Weibo hay trò chơi đều sôi trào.

“Lại là Hoàng Dung thật sự!”

“Hoàng Dung muội muội đến chơi game, mọi người nhanh tránh ra, để ta đến bảo vệ!”

“Hoàng Dung muội muội, hộ hoa sứ giả đến đây!”

“Hội fan hâm mộ của Dung Nhi nhanh chóng tập kết, đến bảo vệ Dung Nhi của chúng ta!”

“Dung Nhi đáng yêu của ta, ta đến thăm ngươi!”

...

Chỉ trong chốc lát mọi người nhanh chóng đi truyền bá.

Dù là người chơi hay là fan hâm mộ của Vương Mỹ Linh đều kích động đăng nhập vào trò chơi đi gặp Hoàng Dung.

Số người đăng nhập vào trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 tăng vọt, đám fan hâm mộ lập tức mở tài khoản trò chơi, đi làm hộ hoa sứ giả.

Chỉ trong năm phút ngắn ngủi, số người đăng nhập đã đạt đến 300 vạn, rất khủng bố.

Cùng lúc đó, bên cạnh Hoàng Dung nhanh chóng tập trung đầy người, bao vây Hoàng Dung trong vòng tròn.

Vương Mỹ Linh đang chơi game cũng ngỡ ngác.

Chương 741: Mọi người tranh cướp Hoàng Dung!

Nhìn Hoàng Dung ở trong trò chơi không còn chỗ đặt chân, Vương Mỹ Linh thấp thỏm hỏi: “Trò chơi này chơi như thế nào? Có cần đánh quái thăng cấp không?”

Đời này Vương Mỹ Linh chưa từng chơi trò chơi, là một tiểu bạch trò chơi. Hôm nay công ty cho nàng thời gian một ngày để chơi trò chơi này, kết quả cũng không nói cho nàng biết phải chơi như thế nào.

Trong khu bình luận bay lên toàn 666.

“Trò chơi này không cần yêu cầu đánh quái thăng cấp? Muốn chơi thế nào cũng được!”

“Đánh quái thăng cấp đã out, trò chơi này vẫn luôn không nói lý lẽ, chúng ta dứt khoát đi làm cách mạng đi!”

“Nếu Dung Nhi muội muội muốn học võ công, ta có thể truyền thụ tuyệt học của ta cho ngươi!”

“Cái rắm, tuyệt học của ngươi nhiều nhất cũng chỉ là trình độ nhị lưu, ngươi xem bảng của Dung Nhi muội muội đi, toàn là võ công nhất lưu, còn có tuyệt học Đạn Chỉ Thần Công đỉnh cấp đấy!”

“Dung Nhi muội muội lại là cao thủ nhị lưu?”

...

Có rất nhiều thế lực lớn thấy được đám fan hâm mộ khủng bố sau lưng Hoàng Dung, lập tức gửi lời mời cho Hoàng Dung.

“Hoàng Dung muội muội tham gia Toàn Chân giáo của chúng ta đi, chỗ chúng ta có rất nhiều fan của ngươi!”

“Hoàng Dung vốn là bang chủ Cái Bang tương lai, nên gia nhập vào Cái Bang của chúng ta mới đúng!”

“Gia nhập vào Thanh Sơn đường của chúng ta đi, chúng ta nguyện nhận ngươi làm đường chủ!”

“Vẫn là Thiết Chưởng bang của ta có tiền đồ nhất!”

“Tất cả mọi người đừng tranh, Dung Nhi muội muội là của Ma Minh chúng ta, các ngươi không ai cướp đi được!”

“Rõ ràng là của Võ Minh chúng ta mới đúng!”

...

Mọi người tranh cãi ồn ào, nhất định phải kéo Hoàng Dung gia nhập.

Nhưng đám fan hâm mộ không vui: “Tại sao phải gia nhập vào chỗ các ngươi, hội fan hâm mộ Dung Nhi chúng ta tự thành một phe!”

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng tới tham gia trò vui: “Tất cả mọi người đừng cãi cọ, dứt khoát đến làm quý phi của ta đi, có rất nhiều chỗ tốt!”

Kết quả nhận lấy sự phản đối của người chơi.

“Tên hôn quân nhà ngươi, ngươi đã có Bạch hoàng hậu, Vi Vi quý phi, Sở Sở quý phi, Vũ Mị Nương quý phi, lại còn dám đến cướp Dung Nhi của chúng ta, có phải ngươi chán sống hay không, ta có thể giúp ngươi!”

“Các đồng chí, ta cảm thấy chúng ta có thể làm cách mạng một lần nữa!”

“Ngươi cho rằng có tiền thì có thể muốn làm gì thì làm sao? Trái tim của chúng ta với Hoàng Dung kiên định không thay đổi, ta xem ngươi làm thế

nào dụ dỗ được đám fan hâm mộ chúng ta?”

“Hôn quân, người dám hạ thánh chỉ, chúng ta dám tấn công hoàng thành!”

“Dung Nhi thuộc về chúng ta, người đừng mơ tưởng nhúng chàm!”

...

Lâm Bắc Phàm chật vật bỏ chạy, fan hâm mộ của Hoàng Dung không thể trêu vào không thể trêu vào...

Đúng lúc này, còn có một đám người lén lút chui vào quần chúng fan hâm mộ.

“Hôm nay lại đến lúc chúng ta nổi danh!” Vô Thiên cốc chủ Ác Nhân cốc tỏ vẻ uy nghiêm: “Lần này chúng ta phải đối mặt với đại quân trăm vạn fan hâm mộ, nhất định phải hành động nhanh chuẩn hung ác, một khi cướp được Hoàng Dung lập tức rút lui, tuyệt đối không được ở lại!”

“Vâng, cốc chủ!” Mọi người trăm miệng một lời.

Vô Thiên tự tin nói: “Hoàng Dung, chỉ có thể là của tất cả Ác Nhân cốc chúng ta, người khác đừng mơ tưởng nhúng chàm!”

Đột nhiên, hội fan hâm mộ Hoàng Dung đang vô cùng phấn khởi bị tấn công số lượng lớn.

“Đáng chết! Lại là Ác Nhân cốc!”

“Thật sự là đoàn đội âm hồn bắt tán tiếng xấu vang rền!”

“Mục tiêu của bọn chúng là Hoàng Dung, hấn đến cướp Hoàng Dung của chúng ta!”

“Mọi người cùng nhau phấn chấn phản kháng, bảo vệ Dung Nhi muội muội của chúng ta!”

...

Chỉ trong chốc lát loạn chiến bắt đầu.

Thế nhưng, Ác Nhân cốc ẩn nấp quá sâu, đột nhiên bùng phát ra, đánh ai cũng trở tay không kịp. Hơn nữa, bọn họ cũng không xác định chiến hữu sau lưng mình có phải nội gián hay không, vì vậy trận đánh vô cùng hỗn loạn.

Còn có rất nhiều thế lực đục nước béo cò, muốn nhân cơ hội cướp Hoàng Dung đi.

Nhìn tình cảnh loạn chiến này, Vương Mỹ Linh nóng nảy.

Hoàng Dung: “Tiếp theo ta nên làm gì?”

Có một fans trả lời: “Hoàng Dung muội muội người là cao thủ nhị lưu duy nhất ở đây, võ công cao cường, người có thể chủ động tác chiến, đảm bảo có thể dọa bọn họ sợ chết khiếp!”

Hoàng Dung: “Tác chiến thế nào?”

Fan hâm mộ: “...”

Điều này còn phải hỏi sao?

Xem ra Hoàng Dung muội muội của chúng ta chắc chắn một tiểu bạch trò chơi.

Vương Mỹ Linh hơi nóng nảy, cuối cùng vừa ấn loạn bàn phím, phát ra từng đại chiêu.

Tình cảnh này chói sáng, cuồng bạo hủy diệt hiện trường, miểu sát vài trăm người xung quanh.

“Đậu đen rau muống, đây chính là uy lực của cao thủ nhị lưu!”

“Thật khủng khiếp, giết người như giết chó!”

“Lập tức giết nhiều người như vậy, chỉ cần cấp bậc không đạt được cao thủ bát thập lưu, tất cả đều bị miểu sát!”

“Dù là cao thủ bất nhập lưu, cũng không chịu được hai lần!”

“Đừng nói nữa, cao thủ tam lưu cũng mất máu nghiêm trọng, chớp mắt đã mất 1/4 ống máu!”

“Vấn đề là, sao nàng lại ngộ thương cả người mình?”

...

Mọi người đều bị sự bộc phát của Hoàng Dung làm cho ngỡ ngác...

Thế nhưng, Vương Mỹ Linh điều khiển Hoàng Dung lại tìm được niềm vui thú trong trò chơi, hưng phấn kêu to: “Mọi người cùng ta xông lên, giết sạch loạn thần tặc tử! Dung Nhi bang của chúng ta mới là đệ nhất thế giới!”

Đám fan hâm mộ đều hưng phấn, đây mới là Hoàng Dung bọn họ quen biết!

Tuy thao tác của nàng khiến người ta nhức cả trứng, nhưng mặc kệ nó, vui vẻ là được!

Thế là, một đám người dưới sự dẫn đầu của Hoàng Dung kêu gào đánh tất cả phần tử làm loạn.

Mặc kệ là người chơi luyện cấp, hay là NPC người chơi, bất kể là cao thủ hay bình dân, đều cùng một chỗ không để ý sống chết mà lao lên.

Trong đó Hoàng Dung xung phong đi đầu, vẫn đang phóng đại chiêu, không chỉ giết đối phương còn miều sát người một nhà, bá đạo vênh váo!

Cuối cùng, tất cả phần tử làm loạn đều bị trấn áp, mà chính fan hâm mộ của nàng cũng chết một nửa.

Hoàng Dung lập tức cúi đầu: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi... Vừa rồi chơi quá hưng phấn, không cẩn thận ngộ thương người một nhà!”

Đối với lời xin lỗi của mỹ nữ, đương nhiên mọi người đều lựa chọn tha thứ.

“Hoàng Dung muội muội, chỉ cần người chơi vui vẻ là được, ta chết bao nhiêu lần cũng không sao!”

“Không sao, đúng lúc ta muốn xóa nick luyện lại!”

“Yên tâm đi, ta lại luyện một cái nữa, ta muốn vĩnh viễn làm hộ hoa sứ giả của người!”

“Ai cũng đừng mơ tưởng cướp người từ bên cạnh chúng ta!”

“Sau này chúng ta là người một nhà, chúng ta gọi là Dung Nhi bang đi!”

...

Vương Mỹ Linh hưng phấn nói: “Không sai, sau này chúng ta là Dung Nhi bang! Sau này mọi người chơi đoàn chiến nhất định phải dẫn ta theo, thật sự rất thú vị!”

Trong hôm đó, Hoàng Dung online, tặng thêm 400 vạn người sử dụng trò chơi mới, số người online bình quân đạt đến 120 vạn, số người online cao nhất đạt đến 600 vạn, lại lần nữa nâng đỡ trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này phát triển.

Tinh Quang phát hiện, đã có thể thấy được đôi chút hiệu quả và lợi ích của minh tinh!

Rất nhiều minh tinh phát hiện, chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 không chỉ có thể khiến bản thân vui vẻ, còn có thể hút fan, mọi người cùng nhau đi chiến đấu, tăng tiến mối quan hệ của mình và fan hâm mộ.

Thế là dưới sự đồng ý của Tinh Quang, rôi rút dùng nhân vật trong phim truyền hình điện ảnh của mình đăng nhập vào trò chơi này.

Fan hâm mộ chen chúc tới, khiến 《Thế Giới Võ Hiệp》 càng ngày càng hot.

Cứ như vậy, số người đăng ký 《Thế Giới Võ Hiệp》 lại tăng lên một lượt, đạt đến 80 triệu, đang rảo bước tiến về mốc một ức.

Số người online bình quân đã đột phá trăm vạn, lưu lượng của nó mạnh mẽ hơn rất nhiều trang web hạng nhất!

Chương 742: Tết xuân đến, chương trình điện ảnh hoàng kim!

Sau khi tiến vào trò chơi, fan hâm mộ đột nhiên phát hiện, trò chơi này thật sự chơi rất vui.

Không chỉ có thể thường xuyên gặp idol của mình, còn có thể ủng hộ idol của mình trở thành thủ lĩnh bang phái, sau đó lại để thủ lĩnh bang phái dẫn đi cùng chơi đoàn chiến. Còn có hội fan hâm mộ thấy khó chịu với ai, có thể hẹn chiến đấu trong thế giới võ hiệp, đánh tới khi người phục thì thôi.

Từ sau khi tiến vào thế giới võ hiệp, đám fan hâm mộ càng ngày càng hài hòa, việc quản lý càng ngày càng dễ dàng hơn.

Tất cả ân oán đều giải quyết trong game, người đánh tới trời đất mù mịt, đánh đến nhật nguyệt biến sắc, lật đổ toàn bộ thế giới cũng không ai quản, chỉ cần người chơi vui vẻ là được.

Các minh tinh cũng thường xuyên hẹn chiến trong game, cá nhân chiến, đoàn chiến, quần chiến cái gì cũng được, không chỉ có thể gia tăng sự thân thiết của mình và đám fan hâm mộ, còn có thể khiến mình chơi vui vẻ, sao lại không làm?

Trong đó sôi nổi nhất là Trần Xích Xích, nick trò chơi là “Tăng Tiểu Hiền”, hợp thành “Hiền Nhân bang”, thường xuyên dẫn theo đám fan hâm mộ không yên phận xoa tay soàn soạt giết bang phái fan hâm mộ khác.

Khiến cho người người oán trách, cuối cùng bị Hoàng Dung dẫn theo “Dung Nhi bang” của mình diệt bang.

Thế nhưng, Trần Xích Xích vẫn dạy mãi không sửa, lại nhanh chóng kéo đoàn đội của bản thân, tiếp tục đi tìm hội fan hâm mộ khác.

Ngay cả công việc của mình cũng quên mất.

Khiến người đại diện của Trần Xích Xích không thể không vào trong trò chơi kêu gọi.

“Trần Xích Xích, Tết xuân đến, mẫu thân người gọi người về nhà ăn cơm!”

Tất cả mọi người cười điên, bắt chước theo.

“Trần Xích Xích, mẫu thân người gọi người về nhà ăn cơm!”

“Trần Xích Xích, mẫu thân người gọi người về nhà ăn cơm!”

“Trần Xích Xích, mẫu thân người gọi người về nhà ăn cơm!”

...

Trần Xích Xích: “Quýnh!”

Điều này đã trở thành một thân cây trên mạng.

Trong tất cả các nhân vật minh tinh, được hoan nghênh nhất tất nhiên là nhân vật kinh điển trong 《Anh Hùng Xạ Điêu》 .

Đông Tà Tây Độc Nam Đế Bắc Cái lão ngoan đồng online, Giang Nam Thất Quái, Toán Chân Thất Tử, Dương Khang u Dương Khắc, Mục Niệm Từ đủ loại đều online, hơn nữa đều là người thật online, biến thế giới võ hiệp thành một bữa tiệc long trọng để fan hâm mộ chè chén say sưa.

Thế nhưng điều khiến người ta ngạc nhiên là, rõ ràng đám người này đều là tiểu bạch trò chơi, Vương Mỹ Linh online sớm mấy ngày, lại là người có thâm niên nhất.

Cũng không cần nhắc đến những lão diễn viên kia nữa, như Dương Khang u Dương Khắc, Mục Niệm từ mới hơn 20 tuổi, lại cũng không biết chơi trò chơi.

Đám fan hâm mộ vui như điên, không cần thận liềm đưa bọn họ vào hố.

Có đám fan hâm mộ nghiêm túc hỏi Vương Xuân Sinh: “Bây giờ người là Dương Khang hay Dương Quá?”

Vương Xuân Sinh nghiêm túc trả lời: “Đương nhiên bây giờ ta là Dương Khang, Dương Quá còn chưa ra đời!”

Còn điều khiển “Dương Khang” của mình chào hỏi mọi người.

Có fan hâm mộ tiếp tục nghiêm túc hỏi: “Ta rất chán ghét Dương Khang. Nếu như ta đâm chết ngươi, Dương Quá còn xuất hiện không?”

Vương Xuân Sinh: “...”

Quách Tĩnh: “Dung Nhi, ta tới tìm nàng!”

Hoàng Dung: “Tĩnh ca ca, ta đến đây!”

Hai vị diễn viên trực tiếp phối hợp đùa giỡn.

Nhưng fan hâm mộ “Dung Nhi bang” lại nổi giận.

“Dung Nhi là của chúng ta, dù ngươi là Quách Tĩnh cũng không thể cướp đi!”

“Ồ trong phim truyền hình ta đã sớm chịu đủ tên đại ca ngốc như ngươi rồi, ở trong trò chơi ta chắc chắn không cho ngươi cướp đi!”

“Không sai, Hoàng Dung thuộc về mọi người chúng ta, tuyệt đối không thể để Quách Tĩnh cướp đi!”

“Mọi người dứt khoát giết Quách Tĩnh đi!”

...

“Cự Hiệp bang” của Quách Tĩnh cũng nổi giận.

“Quách Tĩnh Hoàng Dung, vốn là trời sinh một đôi, các ngươi lại muốn chia rẽ?”

“Có phải gần đây phóng túng nhiều quá, không biết trời cao đất rộng!”

“Mọi người nhanh cướp Hoàng Dung đến!”

“Còn muốn giết Quách đại hiệp của chúng ta, chúng ta dứt khoát tiêu diệt bọn họ đi!”

...

Thế là hai đội fan hâm mộ trực tiếp đánh nhau, giết đến người chết ta sống, giết đến khó phân thắng bại. Còn có rất nhiều những bang phái khác nhân cơ hội tham gia châm ngòi thổi gió, e sợ thiên hạ không loạn.

Chỉ có người trong cuộc thật sự, cười khở nhìn tất cả.

Tạm thời không nhắc tới việc trò chơi, tới gần mùa xuân, trò hay liên tục xuất hiện.

Cuối cùng 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 đã nghênh đón đại kết cục, Đường Ngọc Tiểu Bảo và A Nô chết, Tửu Kiếm Tiên chết, Lâm Như Nguyệt chết, Triệu Linh Nhi cũng đã chết, chỉ còn lại một mình Lý Tiêu Dao sống sót, ôm tiểu hài tử duy nhất, đầu đón đối mặt với tất cả.

Kết cục quá đau buồn!

Nhưng tỉ suất người xem lại đột phá 8%, trở thành một bộ phim truyền hình tiên hiệp kinh điển nhất.

Rất nhiều fan hâm mộ khóc lóc.

“Kết cục quá thảm, không ngờ năm 2021 lại còn có thể xảy ra việc khiến người ta cực kỳ đau lòng như thế!”

“Không biết năng lực chịu đựng của 9x, 10x chúng ta rất kém cỡ sao?”

“Trời ơi, ta không nhịn được, ta nhất định phải đi giải sầu, bằng không ta sẽ buồn bực muốn tự sát!”

“Hẹn chiến trong thế giới võ hiệp, chúng ta đi lật đổ thế giới!”

“Tinh Quang là kẻ cầm đầu, chúng ta lại làm cách mạng đi, đẩy ngã Lâm Bắc Phàm!”

“Cùng đi, cùng đi!”

...

Trong buổi tối cùng ngày, thế giới võ hiệp đột nhiên nghênh đón một lần lưu lượng đỉnh phong.

Đương nhiên, vẫn phải an ủi lửa giận của khán giả, thế là hai bữa tiệc concert “đêm đỉnh phong” của Sing! China và liên hoan mừng năm mới của Tinh Quang liên tiếp được chiếu lên.

Trong bữa tiệc liên hoan mừng năm mới cuối cùng, Luyến Tuyết Ái Tửu lại cùng nhau xuất hiện, mang đến cho mọi người một bữa thịnh yến nghe nhìn!

Liên tục hát những ca khúc trong hai bộ phim truyền hình 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 《Tiên Kiếm Kỳ Hiệp》 không hề dừng lại!

Mọi người đều quên đi buồn bực và đau lòng, nghênh đón năm mới đến!

Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết quay về Ma Đô ăn Tết, Vũ Thiên Mị thì ở lại bảo vệ đại bản doanh.

Mùa xuân, có nghĩa chương trình tết xuân đã đến.

Tất cả mọi người có tiền có thời gian, đều muốn tiêu tiền vào lúc này, vì vậy có rất nhiều phim đều tập trung công chiếu vào lúc này.

Trong đó, giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada bắt tay quay chụp, chuẩn bị suốt một năm, phim bom tấn siêu cấp 《Phong Thần Truyền Kỳ》 hội tụ các Ảnh đế Ảnh hậu lớn ở hai bên eo biển được công chiếu trong vào lúc Tết xuân, rất được chờ mong.

“Tinh Quang, có lẽ không chiếu phim điện ảnh nào?” Hoàng tổng của giải trí Ali hỏi.

“Có.” Thư ký trả lời chắc chắn.

“Là cái gì?” Trái tim Hoàng tổng siết chặt.

“Tên là 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》, hình như cũng là đề tài Phong Thần, nhưng lại là một bộ phim hoạt hình.” Thư ký trả lời.

Hoàng tổng thở phào nhẹ nhõm: “Chỉ là một bộ phim hoạt hình mà thôi, không có sức uy hiếp.”

“Nhưng dù sao cũng là Tinh Quang...”

“Đừng nói nữa, chúng ta tránh 《Chiến Lang》, tránh 《Dying to Survive》, chẳng lẽ còn phải trốn tránh mãi sao?”

Trên mặt Hoàng tổng hiện rõ vẻ tức giận: “Bây giờ người khác nhắc đến công ty giải trí Trung Quốc, chỉ có Tinh Quang, không có chúng ta! Vì vậy người phải nhớ kỹ cho ta, chúng ta là giải trí Ali, không phải Ninja rùa!”

“Vâng...” Thư ký sợ hãi lùi ra ngoài.

Hoàng tổng lầm bầm: “Một bộ phim hoạt hình mà thôi.”

Chương 743: Chương trình hoàng kim Tết xuân, cuộc chiến doanh thu phòng bán vé khai hỏa!

Cuộc chiến doanh thu phòng bán vé chương trình hoàng kim Tết xuân khai hỏa.

Bởi vì thị trường điện ảnh Trung Quốc càng ngày càng náo nhiệt, rất nhiều người cũng không nhìn được tiền vào thị trường này kiếm bộn. Nhưng lại vì né tránh Tinh Quang, cho nên trên cơ bản rất nhiều phim điện ảnh tốt đều không tập trung chiếu trong lễ hội mùa xuân.

Công chiếu trong lễ hội mùa xuân chỉ có đạo diễn nổi tiếng Đông Tử Phi 《Tất Cả Mọi Người Rất Tốt》, Hàn Tiểu Hàn vốn là một tác giả trẻ tuổi, bây giờ chuyển nghề sang đạo diễn mang tới phim điện ảnh đề tài đua xe 《Chạy Như Bay》, đạo diễn Thạch Hạo mang tới series hài hước 《Phi Thuyền Diên Cuồng》, tiểu thít tươi hàng đầu Lục Tiểu Hàm tốn bốn năm mài kiếm mang đến bộ phim điện ảnh tình yêu khoa học viễn tưởng 《Thành Lũy Ma Đô》.

Đương nhiên, còn có giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada bắt tay sản xuất, nổi tiếng nhất, tuyên truyền hùng hực nhất 《Phong Thần Truyền Kỳ》.

Đây đều là năm bộ phim hot nhất trong chương trình Tết xuân, còn có một vài phim điện ảnh nhỏ không cần nhắc đến.

Vì vậy, chương trình hoàng kim này được gọi là trận chiến chur thần!

“Lễ hội mùa xuân năm này có rất nhiều phim điện ảnh, 《Tất Cả Mọi Người Rất Tốt》 《Chạy Như Bay》 《Phi Thuyền Diên Cuồng》 《Thành Lũy Ma Đô》 《Phong Thần Truyền Kỳ》 đây là mấy bộ phim điện ảnh lớn mà ta rất muốn xem!”

“Thật sự là phúc lợi, cảm thấy Tết xuân năm này thật hạnh phúc!”

“Dự định xem 《Chạy Như Bay》 của Hàn Tiểu Hàn trước, phim điện ảnh do hắn đạo diễn rất thú vị, hơn nữa chắc chắn có chiều sâu!”

“Các minh tinh hội tụ, được gọi là 《Vô Gian Đạo》 thứ hai, tìm hiểu 《Phong Thần Truyền Kỳ》 một chút!”

“Vẫn nên xem 《Thành Lũy Ma Đô》 của Lục Tiểu Hàm đi, nghe nói Lục Tiểu Hàm đã công hiến kỹ năng diễn rất ưu tú trong bộ phim này!”

“Đừng để ý đến ta, từ sau khi ta xem phim điện ảnh của Tinh Quang, không có hứng thú với những phim điện ảnh khác nữa!”

“Đúng thế, tại sao lần này không có phim điện ảnh Tinh Quang?”

“Tinh Quang công chiếu phim điện ảnh gì? Ta dự định đi xem Tinh Quang trước!”

...

Lúc này đám fan phim điện ảnh mới phát hiện, hình như Tinh Quang không công chiếu phim điện ảnh.

Một công ty lớn như Tinh Quang, lại bỏ qua khoảng thời gian chương trình hoàng kim, điều này rất không bình thường.

Nhưng đúng lúc này có một fan điện ảnh lộ ra, Tinh Quang cũng có phim điện ảnh, một bộ phim hoạt hình bom tấn 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》. Nhưng đến nay vẫn có thành kiến, vì vậy khiến danh tiếng của phim hoạt hình rất thấp.

Nhất là dưới sự vây quét của nhiều phim điện ảnh lớn như vậy, dù tăng mạnh tuyên truyền cũng bị người ta bỏ qua.

Trong mắt người Trung Quốc, phim hoạt hình đều là đồ chơi trẻ con, rất ngây thơ buồn cười, có gì đáng xem.

Dùng tiền đi xem đều lãng phí tiền, còn không bằng đi xem phim điện ảnh khác.

Loại quan niệm này đã ăn sâu bén rễ.

Cao ốc Song Tử Tinh.

Vũ Thiên Mị ngồi ngay ngắn vững vàng, nàng nhìn chằm chằm phản ứng thị trường của 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》, phát hiện rất không lạc quan.

Vốn nàng đã biết phim điện ảnh hoạt hình không được yêu thích ở Trung Quốc, kết quả không ngờ tình hình lại nghiêm trọng như thế, dù cho treo lên tên tuổi của Tinh Quang, sức ảnh hưởng vẫn rất thấp, lượng tiêu thụ dự tính thấp như vậy, khiến nàng không dám mở rộng tỉ lệ suất chiếu.

Tiếp tục gia tăng tuyên truyền?

Vũ Thiên Mị lắc đầu, suy nghĩ này quá phi thực tế.

Có thể nói, từ đầu đến cuối bộ phim này đều là mới. Đạo diễn và đoàn đội chế tác sau lưng đều là mới, mới ra đời, không có bất kì minh tinh và diễn viên nào, không có một cái nào có thể khơi dậy chút hưng phấn của mọi người.

Nhân vật điện ảnh còn là đề tài cũ mục nát Na Tra, rất nhiều người liếc nhìn một cái liền bỏ qua theo bản năng.

Ngoại trừ là phim điện ảnh của Tinh Quang, cũng không còn điểm nào khác để tuyên truyền.

“Chỉ sợ lần này tiểu nam nhân sẽ sảy tay.” Vũ Thiên Mị mỉm cười, cũng không coi ra gì.

Bây giờ sản lượng của Tinh Quang thật sự quá lớn, mỗi ngày đều có tài nguyên sung túc tiến vào, dù bộ phim này không được, nhiều nhất cũng chỉ thua lỗ hơn một ức, tùy tiện làm một hạng mục là kiếm lợi, đối với Tinh Quang căn bản cũng không phải là chuyện gì.

Chuyện này này còn có thể được nàng coi là một chuyện cười để trêu chọc Lâm Bắc Phàm.

Người ngoài không chú ý, Tinh Quang không quá coi trọng, nhưng nhân viên chủ chốt của Na Tra đều rất căng thẳng.

Đây chính là tác phẩm mà bọn họ mài giũa sáu năm, tất cả tâm huyết đều đầu tư vào đó, cũng như hài tử mà bản thân vất vả nuôi lớn, một khi không thành công chính là sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

Nhất là đạo diễn Hồn Đồn, đây chính là tác phẩm điện ảnh đầu tiên của hắn ta, là tâm huyết của hắn ta, nếu không thành công trên cơ bản có thể nói cuộc đời đạo diễn của hắn ta đã kết thúc.

Vì vậy, đối với người khác thời kỳ Tết xuân là ngày nghỉ nhàn nhã, nhưng đối với hắn ta lại là lúc căng thẳng nhất.

Cứ như mấy ngày gần tới kỳ thi tốt nghiệp, phải đối mặt với thử thách lớn của cuộc đời, vô cùng nôn nóng khó có thể bình yên.

“Lý tổng, bên Tinh Quang nói thế nào? Cần chúng ta làm gì?”

Tổng giám đốc Lý Chính Đạo vừa về đến, nhân viên chính Hồn Đồn lập tức chạy tới hỏi.

“Ôi, bên Tinh Quang nói, nên làm đều đã làm, bây giờ chỉ xem phản ứng của thị trường điện ảnh.” Lý Chính Đạo thở dài.

Từ trong câu trả lời của Lý Chính Đạo, mọi người nghe ra sự tiêu cực của Tinh Quang.

Hồn Đồn kích động nói: “Lúc trước Lâm tiên sinh rất coi trọng bộ phim này, rất coi trọng phim điện ảnh của chúng ta, còn dự định đẩy ra series phim điện ảnh hoạt hình Phong Thần, bây giờ ta đã thiết kế mãi giữa tốt kịch bản và nhân vật...”

Lý Chính Đạo trấn an hắn: “Ta hiểu tâm trạng của ngươi, ta vì bộ phim này cũng cố gắng không ít hơn ngươi. Thật ra tình huống này đã được coi là khá tốt, nếu dựa theo trước kia, có được 10% suất chiếu đã phải cảm ơn trời đất. Bây giờ có chỗ dựa Tinh Quang, chúng ta được bảo đảm 20% suất chiếu, không hề kém hơn những bộ phim điện ảnh 《Chạy Như Bay》 《Phong Thần Truyền Kỳ》, đây chính là bước thứ nhất thành công của chúng ta!”

Đúng vậy, điều này đã được coi là một tiến bộ rất lớn!

Nếu dựa theo trước kia, phim điện ảnh của bọn họ cũng không dám công chiếu ở lễ hội mùa xuân, dù công chiếu thì tỉ lệ suất chiếu cũng không vượt qua 5%, chỉ sợ công chiếu chưa đến một ngày đã bị miễu sát thành cặn bã.

“Lý tổng, có thể gọi điện thoại cho Lâm tiên sinh hay không, làm ơn!” Đạo diễn Hồn Đồn cầu xin.

Nhìn Hồn Đồn vì phim điện ảnh nhà mình mà ánh mắt thành khẩn hèn mọn như thế, Lý Chính Đạo nhớ lại bản thân trước kia, vì việc công chiếu phim điện ảnh hoạt hình lại chạy một lượt mỗi một rạp chiếu phim, cầu bà ngoại lạy bà nội, chỉ thiếu quỳ xuống.

Chuyện cũ nghĩ lại mà sợ, vì vậy hắn ta vô cùng bao dung những người trẻ tuổi có ước mơ như Hồn Đồn.

“Được.” Lý Chính Đạo gật đầu, sau đó cầm điện thoại lên gọi điện ngay trước mặt Hồn Đồn.

Trong điện thoại vang lên giọng nói thoải mái sung sướng của Lâm Bắc Phạm: “Lý tổng, chúc mừng năm mới! Người gọi đến vào lúc này, có lẽ là

vì phim điện ảnh 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 ?”

Lý Chính Đạo nhìn thoáng qua Hồn Đồn, cười nói: “Lâm tiên sinh thật sự tính toán như thần! Bộ phim điện ảnh này này ngày nào chưa được công chiếu thì ngày đó còn không yên tâm...”

“Bây giờ có thể làm đều đã làm, chỉ chờ phim điện ảnh công chiếu. Trong nước thật sự không quá hoan nghênh phim điện ảnh hoạt hình, nhưng người phải tin tưởng chất lượng phim điện ảnh của mình, muốn phá vỡ thành kiến và quan niệm của mọi người cũng chỉ có thể dựa vào chất lượng phim điện ảnh. Bộ phim này sẽ có kết quả tốt, các người cứ yên tâm. Thuận tiện giúp ta chúc năm mới đạo diễn Hồn Đồn và các nhân viên chính!”

Chương 744: 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 được công chiếu!

Lý Chính Đạo cúp điện thoại.

Hồn Đồn vô cùng lúng túng: “Hình như Lâm tiên sinh đã đoán được...”

“Tâm tư của nhân vật lớn kiêu này đều rất nhạy bén, có thể đoán được cũng không kỳ lạ!” Lý Chính Đạo vỗ mạnh bả vai Hồn Đồn, cười nói: “Lần này người có thể yên tâm rồi chứ, Lâm tiên sinh vẫn luôn chú ý đến chuyện này!”

Hồn Đồn nhẹ gật đầu, cuối cùng trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ma Đô, Lâm Bắc Phàm cúp điện thoại.

Bạch Thanh Tuyết cười hỏi: “Chuyện công việc?”

“Ta đâu có công việc gì, công việc lớn nhất của ta là hầu hạ lão bà đại nhân thật tốt!” Lâm Bắc Phàm ôm lão bà của mình từ phía sau.

Bạch Thanh Tuyết quay đi không nhìn hấn: “Bảo sao yêu tinh lại nói chàng không nghiêm túc!”

Lâm Bắc Phàm cầm lấy ngón tay ngọc thon thả của Bạch Thanh Tuyết, nói: “Lão bà đại nhân, vào ngày 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 công chiếu,

chúng ta cùng đến rạp chiếu phim xem đi! Na Tra bản mới chơi rất vui, nàng chắc chắn sẽ thích!”

“Được!” Bạch Thanh Tuyết vui vẻ đáp lời.

Điều khiến nàng vui vẻ không phải đi xem phim, mà là đi xem với lão công của mình.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm lại phát động một đợt tấn công tuyên truyền nữa, để các minh tinh dưới trướng Tinh Quang giúp đỡ tuyên truyền bộ phim Na Tra này.

Cuối cùng bộ phim Na Tra đã có chút khởi sắc, cuối cùng phải xem chất lượng phim điện ảnh, xem nó có thể chịu đựng thử thách của thị trường hay không, xem nó có thể nhận được sự yêu thích của quần chúng hay không.

《Na Tra: Ma Đồi Giáng Thế》 được công chiếu vào ngày mừng một, ngày hôm đó trong các rạp chiếu phim lớn tiếng người ồn ào, tập trung đầy người.

Thế nhưng, bọn họ không đến xem Na Tra, mà đến xem những phim điện ảnh khác.

Mọi người cũng đang thảo luận về phim điện ảnh.

“Ta đến xem 《Chạy Như Bay》, phim điện ảnh của Hàn Tiểu Hàn rất thú vị, vừa hài hước lại có chiều sâu, hơn nữa lần này còn là đề tài xe đua mà hẳn am hiểu nhất, ta cảm thấy có lẽ quay không tệ!”

“Ta vẫn thích 《Phong Thần Truyền Kỳ》, bên trong có rất nhiều minh tinh nổi tiếng mà ta thích, gọi là 《Vô Gian Đạo》 thứ hai cũng không quá đáng! Chỉ không biết chất lượng như thế nào, có thể đuổi kịp 《Vô Gian Đạo》 không!”

“Xem 《Thành Lũy Ma Đô》 đi, bối cảnh quay phim chính là thành phố của chúng ta, hơn nữa còn là tác phẩm của minh tinh lưu lượng hàng đầu Lục Tiểu Hàm, có lẽ khá hay!”

“Phim điện ảnh của Lục tiểu thư thì thôi đi, chúng ta cùng đi xem 《Phi Thuyền Điện Cuồng》, ăn Tết nên vui vẻ!”

“Mặc kệ, ta sẽ xem hết năm bộ phim điện ảnh này, một ngày xem một bộ!”

...

Các phim điện ảnh khác đều có thảo luận, chỉ không thảo luận về 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》.

Sau khi Lâm Bắc Phàm và Bạch Thanh Tuyết ngụy trang cũng giống như một cặp tình nhân bình thường xen lẫn trong đám đông.

Bạch Thanh Tuyết che miệng cười: “Lão công, chàng cũng có lúc sảy tay! Máy tiếng trước yêu tinh gọi điện thoại đến đây, nói tiếng vang trên thị trường của bộ phim này không tốt, nếu sau khi công chiếu còn không thể thay đổi cục diện, có khả năng chưa đến hai ngày sẽ phải cắt đi!”

“Người đời nhiều thành kiến và ngu muội, cũng như lúc đầu ta cưới nàng, kết quả bị người khác mắng là tên phá của và nam nhân ăn cơm mềm suốt hai năm, đến bây giờ mới đảo ngược. Nếu không phải ta tốt tính, đã sớm bị mắng đến suy sụp. Vì vậy không thể nói sao hay vậy, có đôi khi thành kiến sẽ che mắt con người!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói.

“Vâng vâng vâng, chàng nói gì cũng đúng! Phim điện ảnh đã bắt đầu, chúng ta đi vào đi!” Bạch Thanh Tuyết đẩy Lâm Bắc Phàm vào rạp chiếu phim.

Nhìn chỗ ngồi khá vắng vẻ, chỉ ngồi chưa đến một nửa số người, đôi với Tinh Quang mà nói đây là việc rất hiếm gặp.

Mỗi lần Tinh Quang ra phim điện ảnh, không phải một lần là bùng nổ à?

Không phải lần nào tất cả vé xem phim trong vòng ba ngày đều bị đặt hàng không còn, muốn mua vé cũng không mua được?

Kết quả bây giờ lại trống một nửa, tình huống thật sự rất thê thảm.

Hơn nữa, người đến đây xem phim trên cơ bản đều dẫn theo người nhà, cũng chính là dẫn theo tiêu hài tử đến xem phim, chủ yếu là vì muốn tiêu hài tử vui vẻ, cặp nam nữ trẻ tuổi Lâm Bắc Phàm lại có vẻ không phù hợp.

Thế nhưng, trong đám người này, còn có một người càng không phù hợp. Người này mặc quần áo thoải mái, đeo kính đen, cầm theo laptop trong tay, dáng vẻ như phải làm bài tập, nhìn giống như nhà phê bình điện ảnh.

Thật ra hẳn ta chính là nhà phê bình điện ảnh, tên là Thanh Sơn, một nhà phê bình điện ảnh phú nhị đại rất nổi tiếng.

Hắn ta rất thích công việc bình luận phim ảnh này, dù đã bước sang năm mới cũng phải đi ra ngoài.

Trong nhiều phim bom tấn được chú ý như vậy, hẳn ta vẫn theo thói quen lựa chọn phim điện ảnh của Tinh Quang. Ở trong mắt hẳn ta cũng không có cái gọi là phim điện ảnh hoạt hình và phim điện ảnh người thật, chỉ có phim điện ảnh hay và phim điện ảnh không hay.

Dựa theo xác suất, xác suất Tinh Quang có phim điện ảnh hay lớn nhất, vì vậy vẫn chọn Tinh Quang.

Phim điện ảnh Tinh Quang luôn mang theo tình cảm khiến lòng người cảm động, chạm vào nơi mềm mại nhất trong lòng người, mỗi một lần đều khiến hẳn ta rơi nước mắt.

Vì vậy, hẳn ta thiên vị phim điện ảnh của Tinh Quang.

Rất nhiều phim điện ảnh Tinh Quang xem không dưới hai lần, mỗi lần đều có cảm tưởng khác nhau.

Phim điện ảnh khác có rất nhiều nhà phê bình điện ảnh đến xem, không thiếu một người là hẳn ta.

Vì vậy hôm nay hẳn ta dành thời gian đi ra ngoài.

Hắn ta phát hiện rạp chiếu phim có hai người đặc biệt khác thường, thoạt nhìn giống một đôi tình nhân, nhưng lại che che giấu giấu, cứ như có việc gì đó không thể gặp người.

Nhưng xem phim điện ảnh quan trọng hơn, hẳn ta cũng không quá để ý.

Lúc này, phim điện ảnh đã bắt đầu.

“Trải qua ngàn năm, linh khí thiên địa ngưng tụ được một viên Hồn Nguyên châu. Hồn Nguyên châu hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, lực lượng ngày càng cường đại, như tiên khí ma khí quẩn quanh không rõ, không phân thiện ác không rõ đúng sai. Nguyên Thủy thiên tôn ra lệnh đệ tử dưới trướng Thái Ất chân nhân và Thân Công Báo cùng đến đó thu phục Hồn Nguyên châu...”

Khúc dạo đầu giới thiệu bối cảnh chuyện xưa và lai lịch của nhân vật chính Na Tra, đây là sáo lộ của phim điện ảnh, Thanh Sơn là nhà phê bình điện ảnh rất rõ ràng, cũng biết đây là một tin tức quan trọng, nghiêm túc nhìn.

Lúc này xuất hiện hai nhân vật, theo thứ tự là Thái Ất chân nhân và Thân Công Báo.

Lúc hai người này xuất hiện, Thanh Sơn nhìn thấy Thái Ất chân nhân cơ thể béo mập, tính cách mơ màng, còn là người nói giọng Tứ Xuyên, liền biết người này chịu trách nhiệm gây cười.

Nhưng không thể không nói, Thái Ất chân nhân này thật sự quá buồn cười.

Bởi vì phim hoạt hình chỉ cần một cây bút và sức tưởng tượng liền có thể vẽ ra hình ảnh đặc biệt, sức hấp dẫn của nó nằm ở chỗ phá vỡ toàn bộ hệ thống nhận thức và nhân vật, tiến hành phá vỡ hoàn toàn xong, lần nữa xây dựng lại.

Trước mắt Thái Ất chân nhân này mới xuất hiện chưa được mấy phút, đã khiến Thanh Sơn nhớ kỹ, nói rõ đã miêu tả vô cùng thành công.

Nhìn phản ứng của nhóm khán giả này, đều bị biểu hiện của Thái Ất chân nhân chọc cười.

“Gọi là Thái Ất chân nhân, không bằng gọi là Thái Nhị chân nhân, có lẽ hẳn là một nhân vật quan trọng trong nội dung cốt truyện!” Thanh Sơn nhìn

về phía Thân Công Báo khuôn mặt lồm sồm, chanh chua, cả người mặc đồ đen, tự nói: “Có lẽ hẳn là nhân vật phản diện!”

Chương 745: Na Tra? Hùng hài tử? Vấn đề nhi đồng?

Trong phim điện ảnh, lại không ngờ lực lượng của Hồn Nguyên châu này cường hãn khác thường, Thái Ất chân nhân và Thân Công Báo có mấy ngàn năm đạo hạnh lại không làm gì được nó.

Nguyên Thủy thiên tôn bất đắc dĩ mới ra tay tự mình luyện hóa Hồn Nguyên châu, từ đó Hồn Nguyên châu bị luyện hóa chia làm linh châu và ma hoàn.

Nguyên thần ma hoàn kiên cố không phá vỡ nổi, Nguyên Thủy thiên tôn hạ chú thuật thiên kiếm, ba năm sau dẫn thiên lôi hạ phàm phá hủy ma hoàn. Linh châu có thể đầu thai làm con trai thứ ba Na Tra của Trần Đường quan Lý Tịnh. Nguyên Thủy thiên tôn hứa hẹn nếu bồi dưỡng linh châu Na Tra thành tài ngày sau phụ tá Chu vương phạt Trụ, Thái Ất chân nhân sẽ có thể đứng hàng Côn Lôn vị trí thập nhị kim tiên.

Tất cả đều bị Thân Công Báo nhìn thấy...

Hình ảnh thay đổi, đi tới Trần Đường quan.

Phu nhân Trần Đường quan Lý Tịnh đã mang thai ba năm, sắp sinh con, Thái Ất chân nhân dẫn theo linh châu và ma hoàn đến.

Thế nhưng, Thái Ất chân nhân này thật sự quá ngốc, lại uống rượu ngay lúc thi triển bí pháp, say đến mê man bất tỉnh, suýt nữa làm hỏng việc lớn. Dù sau đó bị đánh thức, cũng bị Thân Công Báo trốn ở một nơi bí mật gần đó nhân lúc vắng mà vào, cướp đi Linh Châu tử, lại ném ma hoàn vào Lý phu nhân đang mang thai.

Cuối cùng ma hoàn vào bụng, Na Tra giáng thế.

“Thì ra, đây là lai lịch của ma hoàn Na Tra!” Thanh Sơn nhẹ gạt đầu, sau đó Thái Ất chân nhân mập mạp, mơ màng ở trong phim, cảm thấy nhức cả trứng: “Tên mập mạp chết bầm này cũng quá ngu ngốc, chuyện quan trọng

như thế mà cũng nhầm lẫn, nếu ở trong hiện thực ta chắc chắn một tay đập chết hẳn!”

Na Tra ma hoàn chuyển thế ra đời thật sự giống như ma vương giáng thế, có được thực lực rất khủng bố còn có ma tính, chớp mắt một cái đã khiến quảng trường long trời lở đất, khiến các bách tính hoảng sợ chạy trốn.

Cuối cùng vẫn là Thái Ất chân nhân vận dụng pháp bảo Càn Khôn quyền của sư tôn, khó khăn lắm mới trói buộc được Na Tra đang nổi điên.

Bách tính Trần Đường quan đời đời chống Yêu tộc, Nhân tộc và yêu ma đời đời giết nhau vì thù hận, đứng hai phe đối lập. Vì vậy mọi người không hề thân thiện với Na Tra vừa mới được sinh ra, cho rằng hắn là yêu quái, hy vọng Lý Tĩnh lấy đại cục làm trọng, tru sát ma đồng Na Tra. Thái Ất chân nhân cũng cho rằng Na Tra đại phát ma tính sẽ hoàn toàn mất lý trí, đến lúc đó sinh linh đồ thán, dân chúng lầm than, cũng cần phải giết chết.

Nhưng tình cha như núi, tình mẹ như biển, phu phụ Lý Tĩnh dẹp bỏ dư luận, bảo vệ Na Tra.

Cũng nói rõ ràng trước mặt mọi người, nếu tương lai Na Tra làm hại hàng xóm láng giềng tàn sát dân chúng vô tội, thân là quan phụ mẫu của Trần Đường quan hắn sẽ tự cho các vị hương thân một câu trả lời, trả lại công bằng cho mọi người.

Nhưng Thái Ất chân nhân lại nói cho bọn họ một chân tướng khó có thể chấp nhận được: Ma hoàn đã bị Thiên Tôn hạ chú pháp thiên lôi, dù bây giờ giữ được mạng của Na Tra, ba năm sau Thiên kiếp giáng thế, Na Tra vẫn khó thoát tai kiếp.

Lý Tĩnh quyết định đi cầu xin Thiên Tôn hóa giải chú ngữ.

Cùng lúc đó, Thân Công Báo chui và luyện ngục ở dưới đáy biển rút linh châu vào trong trứng rồng, lão Long vương dựa theo giao hẹn để Ngao Bính vừa sinh ra nhận Thân Công Báo làm sư, mong tương lai Ngao Bính trưởng thành có thể nhận được thần thông vô biên, trợ Chu phạt Thương lên đài Phong Thần từ đó hoàn toàn thay đổi vận mệnh của Long tộc thoát khỏi luyện ngục vô biên này.

Đến đây mọi việc mạch lạc rõ ràng, Na Tra biến thành ma thai, Ngao Bính lại trở thành linh châu.

Trong truyền thuyết thần thoại Na Tra và Ngao Bính vốn là hai phe trái ngược, Ngao Bính là vì gọi gió làm sóng khiến bách tính Trần Đường quan khổ không thể tả, cuối cùng mới bị Na Tra rút gân lột da.

Cuối cùng Long vương khởi binh hỏi tội, Na Tra không muốn liên lụy đến phụ thân của mình và bách tính Trần Đường quan, vì vậy mới róc thịt trả cha róc xương trả mẹ, là một tiểu hài tử tuy nghịch ngợm lại rất chính nghĩa.

Nhưng bây giờ Na Tra lại trở thành ma đồng không được bách tính chào đón, Ngao Bính lại trở thành Linh Châu tử.

Thân phận hoàn toàn đảo điên, mối quan hệ hoàn toàn bị làm rối loạn.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, lại phát hiện phim hoạt hình giải thích hợp tình hợp lý, khiến người ta không cảm thấy đột ngột.

Thanh Sơn cảm giác bối cảnh câu chuyện này hoàn toàn không giống phim hoạt hình, ngược lại còn đặc sắc hơn phim điện ảnh người thật, ngay cả phụ mẫu dẫn các bạn nhỏ đến ở xung quanh cũng nhìn không chớp mắt.

Trong chớp mắt đã trôi qua một năm, Na Tra cũng đã trưởng thành.

Thanh Sơn nhìn hình tượng Na Tra, một đôi mắt khói, ngậm một cành cỏ đuôi chó, lười biếng nằm nghiêng ở trên tường rào.

Trong lòng nảy ra một suy nghĩ duy nhất, đây không phải là một đứa trẻ có vấn đề sao?

Nhất là đôi mắt to khôn khéo hiểu động, tinh thoảng lộ ra vẻ tà ác, còn có cuộc nói chuyện của hắn với mẫu thân Lý phu nhân, trong lòng Thanh Sơn chắc chắn trăm phần trăm, đây chính là một đứa bé có vấn đề, rất giống hùng hài tử ở gần nhà hắn ta.

Hùng hài tử rất khó quản lý, nhưng vừa nghĩ đến thân phận ma hoàn của Na Tra, trong lòng lại rất thoải mái.

Hùng hài tử và ma hoàn, đúng là sự phối hợp tuyệt vời.

Lý phu nhân giải quyết công việc xong muốn dỗ dành Na Tra cùng hẳn chơi đá cầu, Na Tra rất vui vẻ, lại không ngờ Na Tra có thần lực bẩm sinh, liên tục đá mẫu thân mặc khôi giáp và gia đình dấn vào tường.

Áo giáp bị hỏng, tường bị phá, người cũng bị thương, nhưng Lý phu nhân nhìn thấy nụ cười vui vẻ của Na Tra, lại cảm thấy mọi thứ đều đáng giá.

Nhưng tình cảnh ám áp này không kéo dài quá lâu, Lý phu nhân lại phải chạy đi trừ yêu hàng ma.

Thế là, Na Tra lừa gác cổng đi, vụng trộm chạy tới trên đường.

Sau đó, khiến đám người ở trên đường cái gà chó không yên hỗn loạn không chịu nổi, cứ như một tiểu hồn thể ma vương.

Tình cảnh hỗn loạn này, khiến các bạn nhỏ đang xem phim đều vui như điên, ngay cả người lớn cũng cười theo.

“Mẫu thân, tiểu ca ca Na Tra chơi thật vui, con rất muốn giống hẳn!” Một tiểu nữ hài chưa đến năm tuổi ngây thơ nói.

Phụ mẫu của nàng đỏ mồ hôi lạnh: “Đây chỉ là phim hoạt hình, đừng học hẳn!”

...

“Người học hẳn sẽ bị người ta chán ghét, cũng như trong phim ảnh vậy!”

“Vâng.” Tiểu nữ hài uất ức gật đầu, sau đó đôi mắt sáng lên, nói: “Con có thể chải tóc giống Na Tra ca ca không, có hai cái búi tròn giống hẳn, giữa trán còn hồng hồng...”

“Bảo bối điều này thì được, quay về mẫu thân sẽ làm cho người!”

...

Trong phim ảnh, Na Tra không để ý điều gì hết, nhưng ghi hận người khác nói mình là yêu quái.

Cuối cùng tiểu hài tử bị chữ “yêu quái” này chọc giận, suýt nữa giết người, may mắn Thái Ất chân nhân và phụ thân Lý Tĩnh kịp thời chạy tới bảo vệ mấy đứa bé, mới không để Na Tra gây ra tai họa lớn hơn.

Tiểu Na Tra bị bắt về, càng trông nom chặt chẽ hơn.

Sau khi Lý Tĩnh quay về nói cho phu nhân biết chú thiên lôi kiếp rất khó giải, sau khi Lý phu nhân nghe được rất đau lòng. Nàng thuyết phục trưởng phu từ quan dẫn Na Tra đi du sơn ngoạn thủy, cho Na Tra ký ức vui vẻ trong hai năm cuối cùng trong mạng sống của hắn. Thái Ất chân nhân cũng bày tỏ lão không thể trốn tránh trách nhiệm về việc ma hoàn đầu thai ở trên người Na Tra, bản thân sẽ nhận Na Tra làm đồ đệ dạy Na Tra đạo làm người và tiên thuật Côn Lôn.

Lý Tĩnh từ chối yêu cầu của phu nhân, để Na Tra đi theo bên cạnh Thái Ất tiên nhân học tập đạo làm người và tiên thuật Côn Lôn, muốn dẫn dắt Na Tra đi con đường đúng đắn.

“Lý Tĩnh này có vấn đề!” Ánh mắt Thanh Sơn rất độc đáo: “Dựa theo lẽ thường, mạng sống chỉ còn hai năm, cách tốt nhất là làm bạn bên cạnh, không để tương lai cảm thấy tiếc nuối. Kết quả bây giờ lại đến hắn đi học đạo pháp, nói rõ hắn có cách để người ta sống càng lâu hơn...”

Chương 746: Thế gian nào có cách vẹn toàn?

Vì đền bù lỗi lầm của bản thân, Thái Ất chân nhân thu Na Tra vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, dẫn dắt Na Tra tu hành đạo thuật.

Lúc này cũng thách thức sức tưởng tượng của đạo diễn, sức hấp dẫn của hoạt hình nằm ở đây.

Trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ là một không gian thế giới hoàn chỉnh, tay cầm bút giang sơn chỉ điểm, người chính là chúa tể của không gian này.

Trong khoảng không gian Cửu Châu đại địa này, núi non sông nước mặc người vẫy mực tiêu sái, người muốn biến thế giới này thành dáng vẻ gì, bút giang sơn trong tay người có thể giúp người thực hiện nguyện vọng trong khoảnh khắc.

Thế là, thế giới này dưới sự khống chế của Na Tra, biến thành đủ loại dáng vẻ.

Các bạn nhỏ xem phim đều phát ra tiếng kêu ngạc nhiên.

Người lớn xem nội dung cốt truyện, bọn họ xem trí tưởng tượng, xem hành trình kỳ diệu, một món bảo bối muốn vẽ cái gì là có cái đó, thật sự là bảo vật khiến bọn họ tha thiết ước mơ.

Cuối cùng, Thái Ất chân nhân muốn dạy Na Tra tu luyện tiên thuật Côn Lôn, triển khai một loạt sự việc không biết nên khóc hay cười.

Na Tra thiên tung kỳ tài, năm đó Thái Ất chân nhân tốn sức chín trâu hai hổ mới học được chưởng nhãn pháp, kết quả Na Tra lại tốn chưa đến một ngày đã học được, còn trêu ngược lại Thái Ất chân nhân.

Cuối cùng không chỉ lừa Thái Ất chân nhân trúng con cóc độc, còn đốt Thái Ất chân nhân...

Tính cách của ma đồng, dù là tiên nhân cũng không dạy được.

“Đây là hùng hài tử diễn hình!” Thanh Sơn lắc đầu.

Trên đời không có thù hận không rõ lý do, cũng không có tình yêu không rõ lý do. Người đời đều cho rằng Na Tra sinh ra từ viên ma hoàn bản tính làm ác, lại không biết trong lòng Na Tra vẫn luôn hy vọng được chấp nhận lại lần lượt bị người đời tổn thương.

Vì vậy khi Na Tra nghe thấy mình học tiên thuật là để hàng yêu trừ ma, tạo phúc cho muôn dân lại bắt đầu phản nghịch.

Bởi vì từ khi sinh ra, hắn đã nhận hết thành kiến và hiểu lầm của người đời, tất cả mọi người đối xử với hắn như yêu quái. Bản thân lại phải học tiên thuật giúp bọn họ hàng yêu trừ ma bảo vệ bọn họ, dựa vào cái gì chứ?

Thanh Sơn cũng cảm thấy Na Tra lựa chọn không sai.

Thánh nhân Không Tử cũng từng nói, dùng đức báo đức, dùng trực báo oán, không hại bọn họ đã tốt lắm, còn muốn bảo vệ bọn họ?

Tiểu hài tử rất dễ tha thứ cho đôi phương, nhưng đối với người trưởng thành như bọn họ, rất khó tha thứ cho một người.

Lý phu nhân biết trong lòng Na Tra rất hy vọng được người đời chấp nhận, vì vậy đã nói dối tất cả mọi người, hóa ra Na Tra là linh châu chuyển thế. Linh châu chuyển thế có thiên phú dị bẩm, sức mạnh rất lớn, sinh ra đã gánh vác trách nhiệm thay trời hành đạo, thiên cơ không thể tiết lộ, sao có thể thông báo thiên cơ này với những bách tính bình thường đó chứ?

Từ đó về sau, Na Tra bái Thái Ất chân nhân làm sư phụ, ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ dốc lòng học tập tiên thuật Côn Lôn.

Thời gian hai năm trôi qua như thế.

Hai năm sau, Na Tra tu luyện tiên thuật tiến triển cực nhanh tu vi đã khá thâm hậu, nhưng là một ma hoàn chuyển thế lệ khí của hắn còn chưa biến mất hết. Từ vô số khảo nghiệm phát hiện trong lúc Na Tra chiến đấu hàng yêu trừ ma lại không mấy may mắn tiếc rẻ mạng người, chỉ muốn dùng tốc độ nhanh nhất chém giết yêu ma, điều này khiến Thái Ất chân nhân và phu thê Lý Tịnh khá lo lắng.

Nhưng chịu đựng hai năm, Na Tra đã không chịu được nữa, trốn ra khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Na Tra phát hiện một con Hải Dạ Xoa chuẩn bị ăn chó nhỏ ở trong thôn trang, thế là muốn hàng yêu phục ma.

Nhưng Hải Dạ Xoa này thật sự quá thông minh, hơn nữa cơ thể có thể hóa thành nước, chạy trốn không để lại dấu vết. Na Tra nóng lòng muốn hàng ma, truy sát bất chấp hậu quả, cuối cùng gần như phá hủy toàn bộ thôn trang.

Vẫn không bắt được Hải Dạ Xoa, Hải Dạ Xoa còn bắt một tiểu nữ hài chạy đi.

Cuối cùng, Na Tra truy sát cả một đường, gặp được duyên phận trong số mệnh, người sở hữu linh châu Ngao Bính.

Lúc mới đầu, hai người đều chướng mắt đối phương, lại muốn trừng trị Hải Dạ Xoa cứu người, thế là gây ra rất nhiều việc dở khóc dở cười.

Cuối cùng không đánh nhau thì không quen biết, trở thành người bạn duy nhất của nhau. Trong lúc rảnh rỗi hai người đá bóng ở trên bờ biển, mặc dù chỉ là đồ chơi nhỏ của người bình thường, nhưng vì đôi bên mới kết bạn đều chơi rất vui vẻ.

“Ôi, Na Tra và Ngao Bính, một bên là người một bên là yêu, một người là ma hoàn một người là linh châu, hơn nữa sư phụ ở sau lưng đạo bất đồng bất tương vi mưu, chắc chắn là kẻ địch, lại trời đất xui khiến trở thành bạn tốt. Ta nhìn vậy lại có cảm giác của 《Vô Gian Đạo》. Một bộ phim điện ảnh hoạt hình, lại quay có tư tưởng như vậy...” Thanh Sơn lắc đầu.

Tuy phim điện ảnh còn chưa kết thúc, nhưng bộ phim này đã cho hẳn ta sự xúc động rất lớn.

Dù là chất lượng của hoạt hình, hay là nội dung cốt truyện, hoặc là chiều sâu tư tưởng, đều rất xuất sắc.

Hẳn ta đã chắc chắn, đây là một bộ phim điện ảnh ưu tú, chỉ xem thị trường có thể chấp nhận hay không.

Một vài phim điện ảnh không được khen ngợi, nhưng hẳn ta hy vọng bộ phim điện ảnh này sẽ được khen ngợi, nếu một bộ phim điện ảnh hoạt hình mà không thành công, vậy phim điện ảnh hoạt hình Hoa ngữ không còn hy vọng gì nữa.

Câu chuyện trong phim tiếp tục.

Người nhà tiểu nữ hài dẫn người tới, tưởng nhầm Na Tra bắt cóc hài tử, Na Tra có bản lĩnh cao cường lại không giỏi ăn nói. Cuối cùng giận dữ ra tay

đánh ngã thôn dân, hiểu lầm sâu hơn, nhưng phụ thân lại phát hiện ra sự mờ ám trong đó.

Na Tra lại bị giam vào trong phòng tối, bạn thân Ngao Bính của hắn quay về Long cung sau đó ngoài ý muốn biết được bản thân ra đời lại phải gánh vác vận mệnh của cả Long tộc ở trên lưng.

Thời thượng cổ Long tộc từng là bách thân chi trưởng hô mưa gọi gió, sau này quy phục Thiên Đình đánh bại vô số yêu thú mới được phong làm Long Vương. Phía dưới núi lửa dung nham này toàn là yêu thú mà năm đó Long tộc giúp đỡ Thiên đình trấn áp dưới đáy biển, thứ trước mắt Ngao Bính có vẻ là Long cung thật ra chỉ là một ngục giam vô biên vô giới ở dưới đáy biển mà thôi. Nếu Long tộc rời đi, mất đi thần lực trấn áp yêu thú dưới đáy biển sẽ dộc toàn bộ sức mạnh, vì vậy chức vị Long Vương giả dối này không chỉ trấn áp yêu thú dưới đáy biển, Long tộc cũng bị giam cầm vĩnh viễn ở ngục giam dưới đáy biển này.

Dù sao Long tộc cũng do yêu thú sinh ra, không được Thiên đình tin tưởng, linh châu là cơ hội duy nhất mà Long tộc chờ đợi trong trăm ngàn năm qua. Sau này Ngao Bính phải kiến công lập nghiệp trong đại chiến Phong Thần, lên đài Phong Thần mới có cơ hội đưa Long tộc hoàn toàn rời khỏi luyện ngục dưới đáy biển này. Lúc này Ngao Bính biết rõ bản thân gánh vác ngàn vạn vận mệnh Long tộc, không cho phép có chút sai lầm gì.

“Na Tra sinh ra là ma lại khát vọng thành người, Ngao Bính là linh châu chuyển thế bản tính chất phát, lại phải rơi vào yêu đạo, tất cả mọi người đều muốn mà không được, lại nhất định phải đối địch! Thế gian nào có cách vẹn toàn? Không phụ bản tâm không phụ khanh... Khó!”

Thì ra ngay từ lúc bắt đầu, kết cục của câu chuyện đã được định trước.

Trở thành bạn bè tốt chỉ là một sai lầm tốt đẹp!

Nếu là sai lầm, vậy cuối cùng sẽ bị sửa đổi?

Sửa đổi như thế nào?

Chỉ có một bên chết đi!

Chương 747: Là ma là tiên, do ta nói mới tính!

Mười ngày sau là tiệc sinh nhật của Na Tra, phu thê Lý Tịnh quyết định dù quỳ xuống cầu xin cũng phải để bách tính Trần Đường quan đến đây tổ chức sinh nhật cho Na Tra, thuận tiện nói rõ ràng chân tướng ngày đó Na Tra đuổi Hải Dạ Xoa để cứu tiểu nữ hài ở trong bữa tiệc, gia tăng thiện cảm của dân chúng với Na Tra.

Na Tra vô cùng vui vẻ đi tới bờ biển tìm Ngao Bính, hy vọng Ngao Bính có thể đến tiệc sinh nhật của mình.

Lại không biết linh châu chuyển thế Ngao Bính gánh vận mệnh Long tộc trên người, tiệc sinh nhật vào mười ngày sau là cơ hội tốt nhất để Ngao Bính tru sát ma đồng Na Tra quang minh chính đại cứu vớt Trần Đường quan, cũng là cơ hội tốt nhất để Ngao Bính quật khởi, vì thế toàn thể Long tộc lấy vảy lân cứng rắn nhất trên người hợp thành Vạn Long giáp không thể phá vỡ, tặng cho Ngao Bính mong không có chút sơ hở nào.

Thân Công Báo còn vạch trần thân phận thật sự của Na Tra trước yến hội, dụ Na Tra nhập ma.

Na Tra nghe được thân phận thật sự của mình, tưởng nhầm phụ mẫu và Thái Ất chân nhân để mình ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ tu luyện là vì muốn mình ở trong đó đến chết mới thôi, giữ lấy danh dự của Tổng binh đại nhân Lý Tịnh.

Thế là, trong bữa tiệc, Na Tra niệm chú ngữ không chế Càn Khôn Quyển, hóa thân thành thiếu niên ma đồng chuẩn bị đại khai sát giới.

Là một phụ thân sao có thể thờ ơ nhìn hài nhi nhập ma đại khai sát giới?

Sao Thái Ất chân nhân có thể nhìn đồ đệ của mình rơi vào ma đạo?

Thế là hai người phấn đấu quên mình cản đường của Na Tra, nhưng sao có thể ngăn cản Na Tra đại phát ma tính?

Cuối cùng vẫn là Ngao Bính trời sinh tính tình lương thiện không nỡ hy sinh một nhà ba người Na Tra cộng thêm danh dự của Thái Ất chân nhân

đổi lấy cơ hội để bản thân gây dựng tên tuổi, thế là ra tay cứu giúp, lại để lộ thân phận Long tộc của mình, cùng với ân ký linh châu.

Thân phận Long tộc của Ngao Bính bị bại lộ, Thái Ất chân nhân càng muốn vạch trần tội ác của Long tộc, trong chốc lát Ngao Bính tâm loạn như ma không biết làm thế nào cho phải. Thân Công Báo nhân cơ hội giật dây nói, kế hoạch trước mắt chỉ có khiến tất cả mọi người có mặt ở đây đều chôn cùng, tin tức linh châu bị trộm mới không bị tiết lộ ra ngoài. Dưới sự giật dây của Thân Công Báo, Ngao Bính quyết định đại khai sát giới, tàn sát tất cả bách tính ở đây, chôn sống Trần Đường quan.

Sao mọi người có thể là đối thủ của Ngao Bính trên người có linh châu, cùng với Vạn Long giáp?

Ngay lúc Trần Đường quan sắp bị hủy diệt, Na Tra kịp thời đuổi tới.

Hóa ra, hắn chạy trốn vào trong rừng sâu, từ chỗ Phong Hỏa Luân biến thành tọa kỵ Tiêu Trư thấy được tình cảnh lúc trước phụ thân và sư phụ đi cầu xin Thiên Tôn giải cứu.

Chú Thiên Lôi khó giải, nhưng nếu lấy mạng đổi mạng lại có thể làm được, Trường Sinh Vân tặng cho Lý Tịnh hai tấm phù trước khi thiên kiếp đến dán tấm phù lên người mình có thể lấy mạng đổi mạng cứu tính mạng của Na Tra.

Sau khi Lý Tịnh nhận phù lại cẩn thận cất giấu, cũng cầu xin Thái Ất chân nhân giúp đỡ giấu giếm việc này đừng nói cho người khác, nhất là phu nhân và hài tử của mình. Na Tra mở phù bình an đeo ở bên hông do phụ thân Lý Tịnh tặng ra xem, đây chính là tấm phù thuật Di hoa tiếp mộc mà Trường Sinh Vân vẽ vào ngày đó...

“Trong bộ phim này Lý Tịnh biểu hiện bình thường, dễ khiến người ta bỏ qua, lại là người yêu thương sâu đậm nhất, cũng như lão phụ thân truyền thống Trung Quốc! Ngày thường không thích nói chuyện, lúc then chốt lại gánh vác gia sơn!”

Đôi mắt Thanh Sơn hơi ướt át, phụ thân của hắn ta cũng là một người như vậy.

Lúc này, trong rạp chiếu phim có rất nhiều người bật khóc.

Nhưng người khóc không phải tiêu hài, mà là phụ mẫu dẫn bọn họ đến.

Tuy bọn họ còn rất trẻ, nhưng bây giờ cũng làm phụ mẫu, có thể trải nghiệm tình thương nồng nàn tựa núi cao của lão phụ thân này, sâu sắc, lặng lẽ, lại rất mạnh mẽ.

Nhất là bây giờ đang trong thời gian ăn Tết, mọi người về nhà chúc Tết, nhìn thấy tóc của lão phụ thân đã hoa râm, làn da khô gầy, còn có sóng lưng không thể ưỡn thẳng nữa, nước mắt lại tràn mi.

“Phụ thân mẫu thân, sao hai người lại khóc?” Hài tử ngây thơ hỏi.

“Không có gì, hạt cát bay vào mắt!” Phụ thân cười nói.

“Nhưng nơi này không có gió...” Hài tử nghĩ mãi mà không rõ.

Bạch Thanh Tuyết đang xem phim điện ảnh đôi mắt cũng ẩm ướt.

Nàng nhớ tới phụ thân của mình, thoạt nhìn là một người rất nghiêm túc uy nghiêm thật ra rất yêu thương nàng.

Biết nàng kết hôn lập tức chạy đến Giang Nam gặp nữ tể, tiến hành thử thách, cuối cùng sợ nàng đau lòng cũng không làm khó Lâm Bắc Phàm.

Sau đó còn lén lút chuẩn bị rất nhiều áo cưới cho nàng...

Còn rất nhiều chuyện khi còn bé, bây giờ suy nghĩ lại phát hiện nàng có thể thuận buồm xuôi gió xuôi nước, thật ra đều do phụ thân bảo vệ. Dù sau này tùy hứng rời khỏi tập đoàn Bạch thị, cũng không làm khó quá nhiều.

Vị phụ thân này của nàng, không phải là một Lý Tịnh khác sao?

“Lão công!” Bạch Thanh Tuyết dựa đầu nhỏ vào cánh tay của Lâm Bắc Phàm, dịu dàng nói: “Sau khi quay về chàng dạy ta làm đồ ăn, ta muốn làm mấy món cho phụ thân!”

“Được, hẳn chắc chắn sẽ rất vui vẻ!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

“Lão công, phụ mẫu của chàng đâu? Vì sao ta chưa từng nghe chàng nhắc đến bọn họ?”

“Ta không có phụ mẫu, thậm chí còn không có một người thân nào...” Lâm Bắc Phàm lắc đầu.

Đây cũng là điểm khiến hắn cảm thấy rất kỳ lạ, dù kiếp trước hay kiếp này hắn thật sự không có một người thân nào, không có một người nào có liên hệ máu mủ, nhưng cuộc sống không hề khổ sở, luôn được người khác giúp đỡ, cứ như ông trời đang giúp đỡ hắn vậy.

Trong phim, Na Tra kịp thời chạy đến cứu phụ mẫu và Thái Ất chân nhân ra, sau đó hắn và Thái Ất chân nhân liên thủ chiến đấu với Ngao Bính và Thân Công Báo, bốn người giao chiến khó phân cao thấp...

Ngao Bính biết thuật pháp của mình nhất định phải hoàn thành trước khi thiên kiếp đến, thế là hóa thân thành cự long dùng hết sức thi triển thuật pháp thúc đẩy một tảng băng to lớn rơi mạnh xuống Trần Đường quan. Bách tính Trần Đường quan nguy cơ sớm tối, nếu tảng băng rơi xuống vào lúc này, vậy Trần Đường quan sẽ không còn ai sống sót.

Na Tra thấy Trần Đường quan nguy cơ sớm tối, thế là dưới tình huống vẫn giữ được thần trí của bản thân lại thôi thúc Càn Khôn Quyển, mở ra phong ấn phóng thích sức mạnh ra sức ngăn cản Ngao Bính.

Ngao Bính ở trên cao nhìn xuống, chân đạp lên tảng băng cao ngạo nói với Na Tra: “Người là ma hoàn, mệnh nên như thế, đây chính là mệnh của ngươi!”

Đối mặt với áp lực cực lớn, Na Tra phát ra tiếng gầm thét: “Mệnh ta do ta không do trời! Là ma là tiên, do ta nói mới tính!”

Đây cũng là chủ đề của bộ phim.

Cũng như Trần Thắng Ngô Quảng đã từng hét lên câu “Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh?”

Điểm danh dân tộc Hoa Hạ từ xưa đến nay, không tin số mệnh, không phục số mệnh, có can đảm và tinh thần dũng cảm đấu tranh với vận mệnh!

Đấu với trời, vui vẻ vô cùng!

Đấu với đất, vui vẻ vô cùng!

Đấu với người, vui vẻ vô cùng!

Chương 748: Bỏ qua thành kiến, mọi người cùng xem Na Tra!

Sau khi Na Tra bùng nổ vô cùng kinh khủng!

Cơ thể biến thành ba đầu sáu tay, trong chớp mắt phun ra ngọn lửa hùng vĩ, băng và lửa hòa vào nhau khiến tảng băng to lớp lớp tức biến thành một cơn mưa to rơi xuống Trần Đường quan.

Đồng thời, còn thế như chẻ tre xông lên giết, Hỏa Tiêm thương dừng lại trước đôi mắt Ngao Bính, lấy được thắng lợi trong trận chiến.

Nhưng cuối cùng Hỏa Tiêm thương lại không đâm vào, vì không muốn làm người bạn duy nhất bị thương.

Đôi mắt với Ngao Bính không ngừng hoang mang vì bản thân xuất thân từ yêu thú, Na Tra túm áo Ngao Bính chỉ nói một câu phụ thân đã nói: “Ánh mắt của người khác đều là rắm chó, ngươi là ai chỉ có người nói mới tính. Nếu vận mệnh bất công, vậy thì đấu với nó đến cùng.”

Đây cũng là số mệnh của Na Tra – không nhận mệnh!

Nếu vận mệnh bất công, ra đời không tốt, vậy chiến đấu với nó đến cùng!

Lúc này, Thanh Sơn thật sự muốn vỗ tay khen hay.

Nhận mệnh là đắm chìm, không nhận mệnh là bùng nổ!

Cho dù rục rĩ trong nháy mắt, cũng phải sống thật xinh đẹp!

Lúc này, cuối cùng thử thách lớn nhất Thiên Lô kiếp đã giáng xuống!

Na Tra dùng Hỗn Thiên Lăng trời phụ mẫu lại, xé phù hộ thân mà phụ thân Lý Tịnh cho hắn, một mình đối mặt với vận mệnh thuộc về mình.

Thiên lôi hung mãnh, thiên uy cuồn cuộn, thiên địa mênh mông!

Một hài tử bướng bỉnh nhỏ bé như Na Tra sao có thể ngăn cản được thiên uy đáng sợ?

Ngao Bính ra tay giúp đỡ, Vạn Lâm giáp không gì phá được bị đánh nát!

Hai người Na Tra và Ngao Bính tay cầm tay chuẩn bị đối chọi với lôi kiếp, kích phát lực lượng Hỗn Nguyên châu, nhưng vẫn rất khó khăn!

Thái Ất chân nhân kích phát thất sắc bảo liên giúp đỡ!

Cuối cùng, xác thịt của hai người họ bị phá hủy, nhưng thất sắc bảo liên bảo vệ linh hồn của hai người họ bất diệt.

Câu chuyện kết thúc.

Khán giả không nhịn được vỗ tay: “Bốp bốp bốp bốp bốp...”

“Phim hoạt hình thật sự rất đẹp mắt! Đây là phim điện ảnh hoạt hình hay nhất mà ta từng xem trong mấy năm qua!”

“Không ngờ một bộ phim điện ảnh hoạt hình cũng có thể quay cảm động lòng người như vậy!”

“Chúng ta là người lớn xem những thứ này, cũng không nhịn được rơi nước mắt!”

“Vì vậy nói hàng nội địa của chúng ta không có phim điện ảnh hoạt hình đẹp mắt? Từ nay về sau có Na Tra!”

“Phụ mẫu, chúng ta xem thêm lần nữa được không?”

...

Lúc này, chuyện bên lề của bộ phim còn chưa chiếu hết.

Sau khi mọi người vỗ tay xong, vẫn ngồi tại chỗ tiếp tục xem, có người miễn cưỡng, có người lại muốn xem câu chuyện đằng sau phim điện ảnh hoạt hình, vì sao quay xuất sắc như thế, khiến người ta cảm động như thế.

Cuối cùng thật sự chiếu rất nhiều chuyện bên lề, ví dụ như mục đích sáng tác bộ phim này, bối cảnh sáng tác, còn có quá trình sáng tác.

Tổng cộng sáng tác sáu năm, trong đó hai năm mài giũa kịch bản, bốn năm tiến hành thiết kế hoạt hình...

Tiêu xài tiết kiệm khoản vốn 60 triệu, chịu đựng ròng rã sáu năm...

Bởi vì quá ít tiền, không mời nổi chỉ đạo võ thuật, chỉ có thể để đạo diễn Hồn Đồn tự làm, gần như tất cả động tác đều do hắn ta tự thiết kế ra. Mọi người đột nhiên cảm thấy Hồn Đồn có mấy phần giống Na Tra...

Tiêu xài tiết kiệm cuối cùng chịu đựng đến bây giờ, sau đó gặp đại thổ hào Lâm Bắc Phàm, tài chính mới phong phú.

Ngay cả Lâm Bắc Phàm cũng xuất hiện mười mấy giây, bá khí vênh vác nói một đoạn văn trong cuộc họp: “Ta cảm thấy có thể làm lớn đề tài Phong Thần này, lần này làm Na Tra, lần sau có thể làm Lôi Chấn Tử, Nhị Lang thần, Khương Tử Nha cùng đủ loại nhân vật khác, chúng ta phải dùng hoạt hình làm phong phú thế giới lớn Phong Thần! Tiền không phải vấn đề, vấn đề là các người có thể làm được không, có bằng lòng làm hay không?”

Cuối cùng còn có một đoạn after credits, nhân vật quan trọng của bảng Phong Thần là Khương Tử Nha xuất hiện.

Mọi người đều biết đây là dấu hiệu sẽ quay phần tiếp theo.

Cộng thêm lời Lâm Bắc Phàm đã nói, tất cả mọi người đều bày tỏ sự chờ mong với điều này.

“Nhanh vậy đã nghĩ đến phần tiếp theo, mưu tính sâu xa!”

“Ta cảm thấy dùng hoạt hình để thể hiện thế giới thần thoại, dùng một cách khác để giải thích, cũng rất thú vị!”

“Đúng vậy, bây giờ mới phát hiện hoạt hình cũng rất thú vị, rất chờ mong phần tiếp theo!”

“Người đừng nói đến phần tiếp theo vội, tìm cơ hội xem lần nữa đi!”

“Đi mua vé trước, nhân lúc bây giờ ít người phải mua trước!”

...

Bạch Thanh Tuyết bĩu môi: “Lão công, cảm giác như chàng lại thắng! Cuối cùng bộ phim điện ảnh hoạt hình này chắc chắn sẽ nổi tiếng trong cả Tết xuân!”

Lâm Bắc Phàm đặc ý: “Lão công của nàng ra tay, có lúc nào từng thất bại?”

“Chàng đi mua vé cho ta, ta còn muốn xem Na Tra lần nữa, cảm thấy Na Tra rất đáng yêu!” Bạch Thanh Tuyết sử dụng quyền lợi lão bà.

“Sắc trời đã tối, chúng ta vẫn nên quay về sinh một tiểu Na Tra đi!”

“Đáng ghét!”

...

Thanh Sơn suy nghĩ, bộ phim điện ảnh chưa tới hai tiếng, lại để hắn ta nhớ kỹ rất nhiều nhân vật thú vị.

Thái Ất chân nhân nói giọng Tứ Xuyên hài hước, làm việc mơ màng, nhưng lại tốt bụng...

Thân Công Báo rõ ràng là nhân vật phản diện, nhưng nói lấp...

Na Tra một hài tử trác trở, nghịch ngợm gây sự, khát vọng yêu thương, khát vọng được người đời chấp nhận lại có can đảm phản kháng vận mệnh...

Ngao Bính sinh ra bất phàm, tao nhã lịch sự, lại không thể không đi lên con đường của nhân vật phản diện...

Lý phu nhân hơi dũng mạnh, nhưng là mẫu thân vĩ đại yêu thương hài tử...

Lý Tịnh không nói nhiều, phản ứng bình thường nhưng lúc quan trọng lại là phụ thân vĩ đại lấy mạng đổi mạng...

Mỗi một vai đều khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Bây giờ hẳn ta có rất nhiều lời muốn nói, có rất nhiều lời muốn viết vào bình luận điện ảnh của hẳn ta, không nói ra không thoải mái.

Những lần xem lần hai trước đã, hẳn ta cảm thấy bộ phim điện ảnh hoạt hình này chắc chắn sẽ mở ra thời đại mới của phim điện ảnh hoạt hình Trung Quốc, xem thêm một lần sẽ nhớ rõ nội dung cốt truyện thêm một chút.

Lúc này, hẳn ta nhìn thấy hai bóng dáng trẻ trung, nhíu mày: “Thoạt nhìn hai người này hơi quen mắt...”

Theo nhóm khán giả đầu tiên rời khỏi rạp chiếu phim, danh tiếng 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 nhanh chóng lên men.

“《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 thật đẹp mắt! Ta dẫn thê tử và hài tử cùng đi xem, tất cả mọi người rất hưng phấn! Không ngờ một bộ phim hoạt hình cũng có thể quay thú vị như thế, giới thiệu người đi xem một chút!”

“Bộ phim hoạt hình này tuyệt đối là hắc mã trong dịp Tết xuân, ta yêu chết Na Tra ở trong đó!”

“Ta còn dự định xem lần hai, bảo bối của ta cũng muốn xem lần hai, chúng ta định tối mai lại đến nữa!”

“Đây chắc chắn là phim điện ảnh hoạt hình đẹp mắt nhất Trung Quốc!”

“Phim điện ảnh khác? Ta vẫn xem Na Tra trước đã!”

...

Ngày hôm sau, còn có nhà phê bình điện ảnh nổi tiếng Thanh Sơn tiến hành nhận xét bộ phim này, hẳn ta khen ngợi rất nhiều, nói là bộ phim điện ảnh hoạt hình đẹp mắt nhất từ khi Trung Quốc tiến vào thời đại mới đến nay.

Cuối cùng còn nói năng ý tứ sâu xa: Thành kiến là một ngọn núi lớn, dù người cố gắng thế nào cũng không thể di chuyển! Nhưng có đôi khi thành kiến sẽ che mắt chúng ta, vì vậy ta hy vọng mọi người có thể tạm thời đặt thành kiến với phim điện ảnh hoạt hình sang một bên, đến rạp chiếu phim xem bộ phim này một lần, người sẽ phát hiện, hóa ra phim điện ảnh hoạt hình của Trung Quốc chúng ta cũng có thể quay tốt như vậy!

Chương 749: Doanh thu phòng bán vé phim điện ảnh nghịch tập!

Được nhiều người khen ngợi như vậy, doanh thu phòng bán vé 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 nghênh đón sự tăng trưởng.

Ngày đầu tiên, doanh thu phòng bán vé phim điện ảnh chỉ vượt qua một ức, đối với phim điện ảnh hoạt hình đây đã là một sự tiến bộ vĩ đại, nhưng đối với phim điện ảnh Tinh Quang, lại hoàn toàn là thất bại, tỉ lệ khán giả cũng chưa tới một nửa.

Chương trình hoàng kim cạnh tranh kịch liệt như vậy, mọi người người truy ta đuổi, chỉ thoáng tụt lại sẽ bị đào thải.

May mắn có chỗ dựa là Tinh Quang, có thể chờ thêm mấy ngày xem tình hình.

Nếu đổi lại là rạp chiếu phim khác, có lẽ đã bị dừng chiếu ngay trong ngày.

Đạo diễn Hồn Đồn của chúng ta nôn nóng đến ngủ không ngon.

Ngày hôm sau tỉnh lại, đôi mắt giống như Na Tra trang điểm mắt khói.

Rất nhiều người vừa nhìn thấy lập tức trêu chọc: “Cuối cùng ta đã biết hình tượng Na Tra từ đâu ra!”

Đạo diễn Hồn Đồn cười khỏ: “Nếu ta có thể nghịch tập giống Na Tra thì tốt!”

Nhưng vào ngày thứ hai, mọi việc lại nghênh đón bước ngoặt, sau khi được nhiều người ủng hộ như vậy, doanh thu phòng bán vé phim điện ảnh nhận

được sự tăng trưởng theo kiểu bùng nổ. Ngày thứ hai công chiếu, tỉ lệ khán giả đạt đến 2/3, doanh thu phòng bán vé trong ngày vượt qua 1.5 ức.

Nghịch tập!

Tuyệt đối là nghịch tập!

Các hình tượng nhân vật ở bên trong đều nổi tiếng.

Na Tra một hài tử trắc trở, nghịch ngợm gây sự, không khuất phục sự sắp xếp của vận mệnh, khát vọng được công nhận...

Ngao Bính thái tử Long tộc tao nhã lịch, trời sinh tính tình hiền lành lại gánh vác hi vọng cả tộc rơi vào vực sâu...

Thái Ất chân nhân nói giọng Tứ Xuyên tiêu chuẩn, lại rất mơ hồ...

Thân Công Báo tâm tư thâm sâu, không đạt mục đích thì không bỏ qua nhưng hết lần này đến lần khác lại là trùm phản diện nói lắp...

Lý Tịnh lão phụ thân âm thầm nguyện lấy mạng đổi mạng...

...

Lời thoại ở bên trong cũng nổi tiếng.

“Ta là tiểu yêu quái, thông minh lại tự tại! Giết người không chớp mắt, ăn thịt người không cho muối...”

“Mệnh ta do ta không do trời! Là ma là tiên, do ta nói mới tính!”

“Thành kiến là một ngọn núi lớn, dù người cố gắng thế nào cũng không thể di chuyển!”

“Ánh mắt của người khác đều là rằm chó, người là ai chỉ có người nói mới tính!”

“Nếu vận mệnh bất công, vậy thì đấu với nó đến cùng!”

...

Thậm chí còn có rất nhiều người bắt chước cách trang điểm của Na Tra.

Chải hai búi tóc Na Tra, hai má đỏ hồng, ở giữa có ấn ký ma hoàn, đôi mắt trang điểm kiểu khói sâu không thấy đáy, lúc cười lên chảnh chọe xấu xa, như đang có ý tưởng xấu gì đó.

Cơn lốc Na Tra đột nhiên tràn tới, lúc đạo diễn Hồn Đồn và nhân viên chính biết tin tức này cũng ngỡ ngác.

Bọn họ vẫn đang mong chờ những phim điện ảnh hoạt hình này có thể được mọi người yêu thích, như sau khi việc này thật sự xảy ra lại không thể tin được, đầu óc lập tức trống rỗng.

Sau đó, cũng quên hết tất cả chúc mừng và reo hò.

“Chúng ta đã thành công! Phim điện ảnh của chúng ta đang bán chạy!”

“Chúng ta cố gắng làm việc vất vả không hề uổng phí!”

“Nhiều ngày nhiều đêm như vậy, không phụ những vất vả chúng ta đã bỏ ra!”

“Trong đó người cực khổ nhất là Hồn Đồn, mỗi một bức tranh đều phải tự mình kiểm tra, còn tự thiết lập động tác!”

“Tới đây nào, mọi người nhanh ném Hồn Đồn lên!”

...

Hồn Đồn liều mạng giãy giụa: “Các người làm gì thế? Dù vui vẻ hơn cũng không thể ném ta, các người không biết Hồn Đồn ta rất dễ vỡ sao?”

Kết quả, sự phản đối của hắn ta không có tác dụng, sau đó bị mười mấy người đè xuống, rồi ném lên cao.

“Nhanh buông ta xuống, ta sợ độ cao!”

“Đừng như vậy, tất cả mọi người là đồng chí, phải tinh táo!”

“Yamete!”

...

Trong văn phòng chỉ còn lại tiếng kêu thảm thiết của Hồn Đồn.

Sau khi ném liên tục mấy chục cái, mọi người mới buông đao diển ra, vẫn rất hưng phấn.

Duy chỉ có hai chân của đao diển Hồn Đồn mềm nhũn, hẳn ta thật sự sợ độ cao.

Tổng giám đốc Lý Chính Đạo cười híp mắt đi tới: “《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》 nổi tiếng, bây giờ rất nhiều người bên ngoài đều cảm thấy hứng thú với công việc sau lưng bộ phim này, muốn phỏng vấn các người. Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, thay sang quần áo đẹp, sau đó đi rửa mặt, lấy vẻ mặt hoàn toàn mới nghênh đón công việc mới đến!”

“Nhất là Hồn Đồn, người xem hai vành mắt thâm quầng của người, còn quốc bảo hơn cả quốc bảo, hình tượng của đoàn làm phim chúng ta rất quan trọng, người không thể gây trở ngại, nhanh chóng tìm người trang điểm che giấu đi!”

“Lý tổng, ta cảm thấy không che giấu được, dứt khoát thuận tiện biến thành Na Tra đi, cũng tiện tuyên truyền!” Một muội tử đáng yêu giơ tay lên.

Lý Chính Đạo vung tay lên: “Ý kiến hay, cứ làm vậy đi!”

Đại nam nhân 40 tuổi trang điểm thành Na Tra, Hồn Đồn hơi xấu hổ, nhưng vì tuyên truyền phim điện ảnh cũng nhận.

Nhưng trong lòng vẫn lo lắng không yên: “Lý tổng, chúng ta ngồi trong phòng làm việc cả đời, chưa từng được phóng viên phỏng vấn, đợi chút nữa chúng ta lên sân khấu phải nói gì? Cần phải chú ý điều gì?”

Bọn họ đều là người làm việc sau hậu trường, không có kinh nghiệm được phỏng vấn trước sân khấu.

“Ăn ngay nói thật thôi, bây giờ người bên ngoài muốn hiểu biết quá trình chế tác sau lưng bộ phim này, các người có cái gì thì nói cái đó, không cần cố ý tô điểm làm đẹp, cũng không cần tránh nặng tìm nhẹ, cứ nói những việc các người trải qua vào ngày thường. Nếu có thể khiến mọi người coi trọng phim điện ảnh hoạt hình, thay đổi thành kiến của mọi người, đó là tốt nhất.” Lý Chính Đạo than thở.

Lăn lộn nhiều năm như vậy, cuối cùng phim điện ảnh hoạt hình cũng có cơ hội đi đến trước sân khấu, cuối cùng có thể để người ta coi trọng.

Cảm giác trong những năm gần đây phải nếm trải đau khổ, chịu đựng mệt mỏi đều không uổng phí.

Sau khi chải chuốt lại cách ăn mặc, ngoại trừ đạo diễn bị làm xấu, những người khác đều mặc quần áo chính thức xuất hiện.

Vừa nhìn thấy nhiều đèn flash chiếu vào mặt như vậy, dù là người làm việc ở hậu trường như bọn họ cũng không thích ứng ngay được, thấy hơi căng thẳng.

Tổng giám đốc Lý Chính Đạo tự mình chủ trì buổi họp báo, sau phần mở màn giới thiệu đơn giản, là thời gian đặt câu hỏi tự do.

Các phóng viên đều tập trung ánh mắt trên người nam nhân trang điểm thành Na Tra ngồi ở chính giữa.

Phóng viên: “Đạo diễn Hồn Đồn, vì sao người lại trang điểm thành Na Tra để xuất hiện, có hàm ý đặc biệt gì không?”

Hồn Đồn: “Một phần là vì tuyên truyền, một phần là vì che giấu thâm mắt của ta.”

Các vị phóng viên: “...”

Câu trả lời của người rất thành thật, vừa nhìn cũng biết là người mới.

Nhưng đám phóng viên lại càng hưng phấn hơn, bởi vì muốn lừa gạt người mới, dễ dàng lấy được tin tức hot.

Phóng viên: “Đạo diễn Hồn Đồn, vì sao người lại đặt cho mình cái tên Hồn Đồn chứ? Là vì đặc biệt thích ăn mì hoành thánh sao?”

Hồn Đồn: “Thật ra ta thích ăn sủi cảo hơn, vốn muốn lấy tên là sủi cảo, nhưng phát hiện đã bị đạo diễn làm hoạt hình nào đó dùng trước, vì vậy ta chỉ có thể lấy tên là Hồn Đồn.”

Phóng viên: “Rõ ràng Na Tra rất xấu, vì sao lại được mọi người yêu thích vậy chứ?”

Hồn Đồn: “Thật ra chủ yếu là vì phá vỡ thành kiến, phá vỡ hình tượng Na Tra ăn sâu bén rễ trong lòng đám người, còn có thành kiến của mọi người với phim điện ảnh hoạt hình. Ta hy vọng mọi người có thể nhận thức lại!”

Phóng viên: “Đạo diễn Hồn Đồn, người cảm thấy người có thành công không?”

Hồn Đồn: “Không, đường ta phải đi còn rất dài! Phải nói là chúng ta, đường chúng ta phải đi còn rất dài...”

Chương 750: Giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada hoảng sợ!

Sau khi cuộc phỏng vấn này được truyền ra, mọi người càng hiểu được sự gian khổ phía sau phim điện ảnh hoạt hình.

Chu kỳ chế tác rất dài, nhanh nhất cũng cần thời gian hai năm, phim điện ảnh hoạt hình ưu tú như 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》, chỉ mài giũa kịch bản cũng đã tốn hai năm, còn có bốn năm tiến hành chế tác.

Với hiệu suất của Tinh Quang, chưa đến hai năm đã quay mười bộ phim, sự chênh lệch này thật sự quá lớn.

Thế nhưng thời gian chế tác dài như vậy, sự hồi báo lại không cao.

Rất nhiều phim điện ảnh hoạt hình có thể hồi vốn đã rất tốt, còn lại đều bị vùi dập giữa chợ.

Chính vì vậy, kinh phí mới eo hẹp như thế.

Chi phí 60 triệu, lại có thể chi tiêu tiết kiệm trong sáu năm, mời một minh tinh hạng nhất cũng không chỉ cái giá này. Hơn nữa phim điện ảnh hoạt hình rất đắt tiền, chỉ đắt vàng ròng bạc trắng, chứ không phải cát-sê.

Cũng như đạo diễn Hồn Đồn của bộ phim này, bởi vì không mời nổi chỉ đạo võ thuật chỉ có thể tự làm.

Gần như tất cả động tác nhân vật đều do hần ta thiết kế.

Hơn nữa nhiều bức hoạt hình như vậy, đều do hần ta xét duyệt từng cái.

Chỉ suy nghĩ một chút, đã biết lượng công việc lớn đến mức nào.

Nếu không phải có một đám nhân viên yêu thích hoạt hình yên lặng dâng hiến ở hậu trường, chỉ sợ phim điện ảnh hoạt hình cũng không phát triển nổi.

Sau khi biết rõ phim điện ảnh hoạt hình phát triển gian khổ như thế, rất nhiều người kêu gọi bạn bè đến ủng hộ Na Tra.

Không chỉ vì phim điện ảnh đẹp mắt, cũng muốn ủng hộ đám người đáng yêu này.

“Ủng hộ phim điện ảnh hoạt hình nội địa, ủng hộ 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》!”

“Giới phim ảnh của chúng ta còn có một đám người yên lặng dâng hiến, chúng ta phải khen ngợi bọn họ!”

“Mọi người cùng nhau hành động, đẩy ngọn núi lớn trong lòng đi!”

...

Thế là đến ngày thứ ba, cuối cùng tỉ lệ khán giả của 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 nghênh đón đầy người. Doanh thu phòng bán vé trong ngày 2.11 ỨC, một phát vượt qua các phim điện ảnh tốt đẹp khác, xếp ở vị trí thứ ba.

Một ngày này, rất nhiều người yêu thích Na Tra đều ăn mừng.

“Chính là như vậy, vượt qua các phim điện ảnh phía trước!”

“Chúng ta phải đẩy Na Tra lên vị trí thứ nhất, lại xem hai lần!”

“Na Tra thuộc về hạng nhất!”

...

Doanh thu phòng bán vé trong Tết xuân cạnh tranh rất dữ dội, phim điện ảnh không tốt nhanh chóng bị thay thế, tặng cho các phim điện ảnh có thể kiếm tiền khác.

Trong đó, bị giảm bớt suất chiếu đầu tiên là 《Thành Lũy Ma Đô》, tiểu thụy tươi lưu lượng siêu cấp Lục Tiểu Hàm quay một bộ phim điện ảnh tình yêu khoa học viễn tưởng, nhưng kỹ năng diễn của Lục Tiểu Hàm ở trong đó lại rất lúng túng, chỉ lo đùa nghịch, không biết tình yêu là thứ gì, hơn nữa nội dung cốt truyện còn nhiều sai sót, cộng thêm thái độ quay phim của đối phương không chuyên nghiệp, vì vậy ngoại trừ doanh thu phòng bán vé ngày đầu tiên còn tạm được, đến ngày thứ hai trực tiếp chém ngang lưng, ngày thứ ba còn có thể nhảy cầu...

Vì vậy, không chăt người trước còn chăt ai?

Trong đó Tinh Quang là tàn nhẫn nhất, những người khác chỉ giảm bớt suất chiếu, Tinh Quang trực tiếp loại bỏ.

Tất cả phim của ta đều lên, cần người làm gì?

Loại bỏ, đỡ phải chiếm chỗ!

《Thành Lũy Ma Đô》 dừng chiếu, bày tỏ thời đại muốn xem minh tinh lưu lượng kiếm tiền đã qua.

Tỉ lệ suất chiếu của 《Na Tra: Ma Đòng Giáng Thế》 đạt đến 28%, số vé trở nên nhiều hơn, thế nhưng vẫn không ngăn cản nhiệt tình của đám người. Ngày thứ tư doanh thu phòng bán vé lại sáng tạo tầm cao mới, đạt đến 2.88 ức, lại giết chết một bộ phim, tăng thêm một vị trí!

Đám fan điện ảnh lại lần nữa chè chén say sưa!

Trước mắt chỉ còn một bộ phim, bộ phim này là 《Phong Thần Truyền Kỳ》 do giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada bắt tay chế tác, cũng kể lại câu chuyện trong bảng Phong Thần, nhân vật chính là Lôi Chấn Tử, dù là nội dung cốt truyện, sắp xếp diễn viên hay là phương diện hiệu ứng đều đạt đến hàng đầu trong nước, có thể tính là một bộ phim điện ảnh rất ưu tú.

Cộng thêm có sự bảo đảm của giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada, vì vậy doanh thu phòng bán vé vẫn rất cao.

Thế nhưng, fan phim điện ảnh Na Tra lại không phục.

“Phong Thần truyền kỳ cái gì? Đâu có lợi hại nghịch thiên cải mệnh như Na Tra của ta?”

“Lôi Chấn Tử để nhũ, nào có đẹp mắt bằng Na Tra của ta!”

“Không phải chỉ là câu chuyện cũ bình mới đổi rượu cũ, không có chút sáng tạo nào, vẫn nên đi xem Na Tra đi!”

“Tiểu Na Tra xông lên, chỉ thiếu một vị trí nữa là trèo lên đỉnh, ta giúp ngươi một tay!”

“Phong Thần tiêu diệt Phong Thần, Tiểu Na Tra không sợ hãi!”

...

《Phong Thần Truyền Kỳ》 đúng là một bộ phim điện ảnh tốt, rất nhiều diễn viên giỏi của hai bên eo biển đều đóng góp ra một bộ phim đặc sắc như vậy, hơn nữa hiệu ứng cũng rất tốt, nếu bình thường thì không sao cả, nhưng lại đụng phải 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》 cũng về đề tài Phong Thần, vừa so sánh là thấy sự chênh lệch.

《Phong Thần Truyền Kỳ》 có tiếng đầu tư sáu ức; 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》 đầu tư 60 triệu, sau này mới đột phá một ức...

《Phong Thần Truyền Kỳ》 hấp dẫn nhiều Ảnh đế Ảnh hậu của hai bên eo biển đến quay phim, đội hình diễn viên hoa lệ được gọi là 《Vô Gian Đạo》 thứ hai, đám fan hâm mộ đông đảo; 《Na Tra: Ma Đổng Giáng Thế》 không có một diễn viên nào, giành thắng lợi bằng nội dung cốt truyện...

Phương diện thiết kế nhân vật của 《Phong Thần truyền kỳ》 khá bằng phẳng, hình tượng của các nhân vật không hề nổi bật; 《Na Tra: Ma Đổng Hàng Thế》 có rất nhiều hình tượng nhân vật kinh điển, Na Tra, Ngao Bính, Thái Ất chân nhân, Thân Công Báo...

Tỉ lệ suất chiếu của 《Phong Thần truyền kỳ》 là 35%, trước mắt doanh thu phòng bán vé hạng nhất; trước mắt 《Na Tra: Ma Đổng Hàng Thế》 là 28%, doanh thu phòng bán vé xếp thứ hai, nhưng sự chênh lệch doanh thu phòng bán vé cũng không rõ ràng...

Nhìn như vậy, 《Phong Thần truyền kỳ》 bị xử lý chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Người trong nghề lại lần nữa than thở, Tinh Quang lại lần nữa thành công, vì sao phim điện ảnh của bọn họ, dù là đề tài gì cũng được hoan nghênh như vậy chứ? Rốt cuộc trong đó có bí mật gì?

...

Giải trí Ali và Ảnh Nghiệp Dada lại như gặp kẻ địch mạnh.

Bọn họ chuẩn bị phim điện ảnh cả một năm, mời nhiều lão đại truyền hình điện ảnh tham gia vào liên minh như vậy, làm hiệu ứng rất cẩn thận, cuối cùng đầu tư hơn sáu ức, là tuyệt phẩm của bọn họ. Nếu bị một bộ phim điện ảnh hoạt hình xử lý, vậy không cần lăn lộn nữa.

Nhất là Hoàng tông của giải trí Ali, vốn còn lời thề son sắt phim điện ảnh hoạt hình sẽ không tạo ra sự ảnh hưởng với bọn họ, kết quả mới được bốn ngày đã bị vả mặt, trong lòng đau rát.

Vì vậy kìm nén sự tức giận, dù thế nào cũng không thể để Na Tra nghịch tập!

Dù cho đây là phim điện ảnh của Tinh Quang.

Hai công ty lớn bắt tay, giảm bớt tỉ lệ suất chiếu của phim điện ảnh khác, tăng tỉ lệ suất chiếu của 《Phong Thần truyền kỳ》 lên.

Doanh thu phòng bán vé đi lên, nhưng đặc tội rất nhiều người trong giới.

Nhất là đạo diễn điện ảnh nổi tiếng Đông Tử Phi lửa giận bùng bùng, giận dữ mắng mỏ hành động bá đạo của hai công ty giải trí này. Bởi vì 《Tất Cả Mọi Người Rất Tốt》 do hắn ta tốn ba năm tỉ mĩ mài giũa đang được công chiếu, doanh thu phòng bán vé hay là danh tiếng đều khá tốt, kết quả hai công ty lớn này vì phim của mình, chèn ép tỉ lệ suất chiếu của hắn ta.

Nếu phim điện ảnh không tốt bị giảm bớt tỉ lệ suất chiếu thì thôi đi, nhưng tỉ lệ khán giả cao hơn 《Phong Thần truyền kỳ》 của người, người lại giảm bớt tỉ lệ suất chiếu của ta, người nói hắn ta có thể không nổi giận sao?

Còn có đạo diễn mới Hàn Tiểu Hàn, đạo diễn phim hài Thạch Hạo cũng tỏ vẻ bất mãn.

Tại sao phim điện ảnh do chúng ta tỉ mĩ mài giũa lại trở thành pháo hôi cho các người?

Chủ lớn bắt nạt khách, lẽ nào lại có cái lý ấy!

Chương 751: Chúc tết trong thế giới võ hiệp!

Ngược lại trước kia Tinh Quang thường xuyên làm chuyện này nhưng không làm như thế, mà căn cứ tình hình thị trường từ từ giảm bớt suất chiếu của người khác, sau đó phân chia suất chiếu của những người khác cho Na Tra.

Bởi vì bọn họ đã qua thời đại tát ao bắt cá, là công ty cấp bậc bá chủ giới giải trí cả nước, thậm chí là giới giải trí toàn thế giới, đã từ một kẻ cướp đoạt, biến thành người tạo ra và bảo vệ quy tắc trò chơi.

Lúc không có gì cả có thể phá hoại quy tắc đi cướp bóc, nhưng khi có được tất cả lại phải tuân thủ và bảo vệ quy tắc, cũng hy vọng người khác có thể tuân thủ quy tắc.

Làm lớn mạnh thị trường này, bọn họ mới có thể liên tục kiếm tiền.

Hơn nữa, bọn họ còn có thị trường nước ngoài.

《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 đã được hoan nghênh như thế, có thể đưa ra rạp chiếu phim nước ngoài để công chiếu.

Nhưng cần nhắc đến đề tài Phong Thần, có lẽ khán giả phương tây không hiểu rõ, vì vậy Tinh Quang chỉ tính toán công chiếu ở Nhật Bản, Hàn Quốc và các quốc gia Châu Á, cũng lấy được thành tích doanh thu phòng bán vé khá tốt.

Kể từ đó, trong nước cộng thêm nước ngoài, doanh thu phòng bán vé Na Tra đã vững vàng vượt qua 《Phong Thần Truyền Kỳ》.

Hoàng tống của giải trí Ali muốn khóc, vốn cho rằng làm thế có thể hạn chế doanh thu phòng bán vé của Na Tra.

Một chiêu mượn lực đánh lực này của đối phương, đã hóa giải tất cả.

Ngược lại lão tổng Ảnh Nghiệp Dada lại đến đỡ dành: “Ta đã thành thói quen, sau này người cũng phải làm quen!”

Doanh thu phòng bán vé 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 liên tục trèo lên cao, kéo theo giá trị IP trong đó cũng nhanh chóng lên cao. Có rất nhiều công ty liên hệ Tinh Quang Ánh Họa trao quyền hình tượng nhân vật điện ảnh, tiến hành khai thác xung quanh bản quyền.

Đối với điều này, Hồng Đậu rất có kinh nghiệm, đã sớm ra tay.

Vì vậy phim điện ảnh vừa nổi tiếng, hệ liệt sản phẩm liên quan đến Na Tra lập tức được đưa ra thị trường, cung không đủ cầu.

Lý Chính Đạo cũng ngỡ ngác, nhớ tới lúc trước Lâm Bắc Phàm sắp xếp, cuối cùng mới tỉnh táo lại: “Lâm tiên sinh đã sớm khẳng định bộ phim này sẽ nổi tiếng, ánh mắt này không phục không được!”

Bây giờ cả người hắn ta bước đi nhẹ nhàng, cảm giác như bay lên.

Lúc trước đặc biệt chán ghét xã giao và phỏng vấn, bây giờ lại đặc biệt ưa thích, bởi vì hắn ta đã có sản phẩm để khoe khoang, đó chính là 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》.

Trong lúc Tết xuân, ngoại trừ 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 nổi tiếng, trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này cũng nghênh đón lưu lượng đỉnh cao.

Bởi vì Tết xuân là thời gian nghỉ ngơi hiếm có của mọi người, vì vậy rất nhiều người đều đổ bộ vào thế giới võ hiệp chơi đùa vào lúc này.

Còn có các đại minh tinh trang điểm lên sân khấu, nhân lúc ăn Tết, vào trong game chơi với mọi người, tăng tiến tình cảm của mình và đám fan hâm mộ.

Tất nhiên Lâm Bắc Phàm cùng tới, làm hoàng đế đi tuần.

Dẫn theo một đám NPC thái giám và cung nữ đi tuần, đương nhiên còn có một đám NPC quan binh.

Xuất hiện rất phô trương lãng phí, gần như chiếm cứ nửa màn hình.

Vung hoa, bắn pháo âm ỉ, còn có đội nghi trượng, cái gì cũng làm một lần, như cá diếc sang sông.

“Hôn quân đã đến! Ngươi xem thật sự phô trương lãng phí!”

“Nửa màn hình đều bị chiếm cứ, ngươi nói không lớn sao?”

“Hôn quân này càng ngày càng biết giày vò!”

“Có nên nhân cơ hội tiêu diệt hẳn không?”

“Có thể thử một lần!”

...

Nhìn thấy quần chúng vây xem càng ngày càng nhiều, Lâm Bắc Phàm kêu gọi: “Chào các đồng chí! Các đồng chí vất vả rồi!”

Quần chúng vây xem: “...”

Đột nhiên có một vị hào hiệp đứng ra nói chuyện: “Nhìn tên hôn quân này phô trương lãng phí, không biết đã vơ vét bao nhiêu mồ hôi nước mắt của nhân dân? Ta không nhịn được, hôm nay ta nhất định phải thay trời hành đạo, xử lý tên hôn quân này!”

“Ta đồng ý, trong lúc ăn Tết không làm chút việc cách mạng, không phải có lỗi với thời gian tốt đẹp này sao?”

“Cuối cùng Huyết Ảnh cuồng đao của ta cũng thấy máu, ha ha...”

...

Ngay lập tức, một đám người không có ý tốt vây quanh.

Hoàng đế: “Đừng kích động, đừng kích động, trong lúc ăn Tết, thấy máu sẽ không tốt! Các ngươi rất vất vả để luyện đến cấp bậc này, nếu bị ta giết thành bảng trắng, không tốt lắm đâu? Ta phát hồng bao cho các ngươi!”

Sau đó, thật sự phát hồng bao.

Một cái thiên nữ tán hoa, đám người đang nhìn màn hình đều có cơ hội cướp hồng bao.

Hoàng đế: “Cướp hồng bao! Nhanh tay có chậm tay hết!”

Sau đó, cướp hồng bao thật sự là bản năng của loài người, Lâm Bắc Phàm ném ra mấy trăm vạn lượng bạc, trong phút chốc đã không còn.

Người cướp được hồng bao vui mừng hơn hở.

“Cảm tạ hoàng đế ban thưởng, đã vậy ta không làm cách mạng nữa!”

“Hoàng đế bệ hạ, chúc mừng năm mới!”

“Nếu người vẫn hào phóng như vậy, còn ai lật đổ chính quyền của người nữa?”

“Lại thêm một cơn mưa hồng bao nữa!”

...

Lúc này, có người kêu lên: “Mọi người mau đến xem, Tử Nhi quý phi đến!”

Chỉ thấy một thiếu nữ mặc cung trang dẫn theo đội xe mấy chục chiếc xuất hiện...

Tử Nhi quý phi: “Ta mời mọi người uống rượu, chúc mọi người năm mới vui vẻ!”

Chỉ thấy sau xe của nàng kéo theo một xe lại một xe rượu, rất nhanh đã bị quần chúng vây xem cướp sạch.

“Ta ơn Tử Nhi nương nương!” Quần chúng đồng loạt hô to, đều cảm thấy rất thú vị.

Hoàng đế: “Ái phi, nhanh lao vào lòng ngực của trẫm!”

Tử Nhi quý phi: “Hoàng thượng, thần thiếp đã đến!”

Lúc này, lại có một vị quý phi xuất hiện, Sở Sở quý phi.

Sở Sở quý phi khá xấu hổ, chúc mọi người năm mới vui vẻ trước, sau đó rút ra một đồng ngân lượng.

Lâm Bắc Phàm lại kêu gọi.

Hoàng đế: “Ái phi, nhanh lao vào lòng ngực của trẫm!”

Sở Sở quý phi xấu hổ đi đến.

Tử Nhi quý phi: “Hoàng thượng, sao người gặp ai cũng nói câu này chứ?”

Hoàng đế: “Vậy phải nói thế nào?”

Tử Nhi quý phi: “Nhanh đến phòng ngủ của trẫm!”

Hoàng đế: “...”

Quần chúng vây xem cười thảm.

“666, Tử Nhi quý phi biết lái xe!”

“Xem ra cuộc sống cung đình này cũng không cô đơn!”

“Không ngờ người lại là quý phi như vậy!”

“Cảm giác trên đầu hoàng đế hơi xanh!”

...

Ngay sau đó Mị Nương quý phi, Jessica quý phi và Vi Vi quý phi đều đến, chúc tết mọi người.

Vi Vi quý phi gần như chạy chậm đến: “Hoàng thượng, thần thiếp nhớ người muốn chết!”

Hoàng đế: “...”

Người đi đi, ta không muốn nhìn thấy người!

Chỉ trong chốc lát, bên cạnh Lâm Bắc Phàm đã tập trung đủ năm quý phi.

Đột nhiên có người kêu lên: “Hoàng hậu nương nương đi tuàn!”

Chỉ thấy, Bạch Thanh Tuyết ngồi trong xe ngựa đại diện cho hoàng hậu, một đám thị vệ và cung nữ vây quanh.

Đây là lần đầu tiên Bạch Thanh Tuyết xuất hiện ở trong thế giới võ hiệp, hấp dẫn rất nhiều sự chú ý.

Hoàng hậu nương nương rất bá đạo, không nói nhiều, ném xuống một cơn mưa hơn ngàn vạn hồng bao ở chỗ này, còn hùng vĩ hơn Lâm Bắc Phàm và mấy vị quý phi.

Chương 752: Điều này không giống với tưởng tượng?

“Bạch hoàng hậu tới, mọi người còn không nhanh quỳ xuống nghênh đón?”

“Vẫn là Bạch hoàng hậu ung dung hoa quý, đâu giống tên hôn quân kia?”

“Hơn nữa hoàng hậu vung hồng bao bá đạo vênh váo không giải thích, ta bắt được 100 lượng thật vui vẻ!”

“Tất cả lão bà của hôn quân đều tới, ta đột nhiên rất chờ mong tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì!”

“Luôn cảm thấy có trò hay để xem, nhanh gọi người đến xem!”

...

Các người chơi vô cùng hưng phấn.

Trong hiện thực, Bạch hoàng hậu đại diện cho Bạch Thanh Tuyết là thê tử được Lâm Bắc Phàm cưới hỏi đàng hoàng, hơn nữa còn là chủ tịch kiêm

tổng giám đốc của tập đoàn Tinh Quang, thật sự là hình mẫu của tất cả nữ nhân trong thiên hạ.

Kết quả, Lâm Bắc Phàm lại tuyển nhiều quý phi ở trong game như vậy, bây giờ chính chủ xuất hiện, có cảm giác bất tiêu tam.

Nhìn xem Bạch Nữ Thần đấu tiêu tam, đánh nam cận bã như thế nào!

Thế là, dẫn đến lưu lượng to lớn cho trò chơi thế giới võ hiệp.

Số người online nhanh chóng đột phá 150 vạn, sau đó lại đột phá 200 vạn, trong chớp mắt đã đến 250 vạn...

Cảm giác tất cả ngư quĩ xà thân đều nổ ra.

Có thể nói, thật sự có rất nhiều quần chúng ăn dưa, tất cả mọi người đều thích vây xem trò vui.

Cũng như ngày thường mọi người không nói câu nào trong nhóm Wechat, kết quả một cái hồng bao đã hấp dẫn tất cả mọi người.

Thật ra, sau khi Lâm Bắc Phàm nhìn thấy tình hình này đã cảm thấy sẽ hỏng việc. Không ngờ chỉ đi ra phóng túng một chút, kết quả lại trêu chọc tất cả các nữ nhân xuất hiện, lại còn là người có quan hệ mờ ám.

Chẳng phải đại lão bà Bạch Thanh Tuyết sẽ bùng nổ sao?

Hắn lập tức chạy đến phòng sách tìm Bạch Thanh Tuyết, kết quả phát hiện cửa bị khóa chặt, thật sự đã mưu tính trước.

“Thanh Tuyết, nàng mở cửa ra đây!”

“Lão công đừng làm ồn đến ta, ta đang chơi game đây!”

Biết nàng chơi game mới muốn nàng mở cửa, lỡ đâu xảy ra chuyện gì sẽ không khống chế được.

“Lão bà, nàng mở cửa đi, chúng ta cùng nhau chơi đùa!”

“Đừng làm phiền ta, bây giờ ta đang chơi vui vẻ!”

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết đã điều khiển nhân vật Bạch hoàng hậu của mình đi đến trước mặt đám người Lâm Bắc Phàm, quần chúng vây xem đều hô to “Hoàng hậu thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế”.

Hoàng đế còn chưa có phản ứng gì, không biết đang làm gì.

Trong lòng đám quý phi đứng sau lưng lo lắng không yên, những vẫn dựa theo cách chơi trong trò chơi tiền hành vẫn an hoàng hậu.

“Hoàng hậu nương nương cát tường!”

“Hoàng hậu nương nương phượng thể an khang!”

...

Bạch hoàng hậu: “Các vị muội muội không cần phải khách sáo! Chúng ta tập trung lại một chỗ vì một nam nhân cũng là duyên phận, sau này cứ gọi nhau là tỷ muội đi, đừng xa lạ như vậy. Lúc nào có rảnh, đến nhà ta tụ họp một chút?”

Đám nữ nhân biết rõ tình hình thực tế càng thêm lo lắng.

Rốt cuộc Bạch Thanh Tuyết có ý gì?

Là lấy đại cục làm trọng, hay là sau khi về trong nhà mới tính toán sổ sách?

Là muốn ngả bài sao?

Rốt cuộc có nên đi hay không đây?

Chỉ có Vi Vi quý phi không rõ chân tướng, hưng phấn nói: “Được được, Bạch tỷ tỷ ta đã sớm muốn đến nhà người chơi! Lúc nào chúng ta đi? Cần chuẩn bị gì không?”

Còn có Vũ Thiên Mị thở hổn hển nói: “Nữ Vương đại nhân quá hào phóng, nếu là ta chắc chắn sẽ không để bọn họ bước vào trong nhà một bước!”

Quần chúng ăn dưa không biết tính hình thực tế cho rằng Bạch Thanh Tuyết hào phóng, chỉ coi đây là trò chơi mà thôi.

Cũng khiến rất nhiều người đến xem xé mắt đều không ngừng thất vọng, sôi nổi giạt dây.

“Không ngờ lại bình tĩnh như thế, mất công đến!”

“Bạch hoàng hậu, lấy ra khí phách của người, xé bọn họ đi! Chính cung đấu tiểu tam, ta tuyệt đối ủng hộ người!”

“Không chỉ ở trong game, ở trong hiện thực cũng phải như thế!”

“Tốt nhất đánh Lâm Bắc Phàm không xuống giường được!”

...

Lúc này, cuối cùng hoàng đế đã có phản ứng: “Hoàng hậu, nhanh lao vào lòng ngực của trẫm!”

Quần chúng ăn dưa rồi rít mĩa mai.

“Có thể đòi lời thoại hay không? Mỗi một quý phi đều nói như thế, thú vị lắm sao?”

“Hoàng đế này đúng là hôn quân, lời thoại giống nhau lần lượt lừa gạt từng muội tử đáng yêu, đáng thương ta chỉ có ngũ chỉ cô nương!”

“Đám quý phi, vứt bỏ tên hôn quân này lao vào ngực của ta đi!”

“Chúng ta cùng nhau làm cách mạng giang sơn, ta hứa cho người vị trí hoàng hậu!”

...

Ở trước mặt mọi người, Bạch Thanh Tuyết vẫn nể mặt mũi Lâm Bắc Phàm.

Điều khiển nhân vật Bạch hoàng hậu này đi tới bên cạnh hoàng đế, một người quân lâm thiên hạ, một người mẫu nghi thiên hạ, hai người đều là

nhân vật ngật trời kích phát cài đặt ẩn, lập tức phát sáng.

Hai người cùng chúc tết hơn ngàn vạn người chơi.

Lại vung một cơn mưa hồng bao nữa, Bạch Thanh Tuyết offline, đi đến bên cạnh Lâm Bắc Phàm.

Lâm Bắc Phàm lại gọi: “Lão bà đáng yêu của ta, nhanh lao vào trong ngực của ta!”

Bạch Thanh Tuyết lờm một cái, ở trong game như vậy, ở trong hiện thực cũng vô lại như thế, nhưng vẫn ngò vào trong ngực Lâm Bắc Phàm, như chim nhỏ nép vào người nhìn Lâm Bắc Phàm chơi game.

“Lão bà cảm ơn nàng, nàng thật tốt!” Lâm Bắc Phàm cung chiêu nói.

“Nếu không còn có thể thế nào, cắt đứt quan hệ của chàng và bọn họ, vậy chẳng phải chàng sẽ hận ta thấu xương sao?” Bạch Thanh Tuyết bất đắc dĩ nói: “Bây giờ ta cũng nhận mệnh, nghĩ thoáng hơn, ai bảo ta lại có một lão công ưu tú hoàn mỹ như vậy chứ? Ta đã sớm biết sẽ có một ngày như thế, so với việc để chàng làm loạn, không bằng nắm trên tay của mình. Bọn họ đều là nữ hài rất ưu tú, lại đều thích người đã có thể tử là chàng, hừ!”

Lâm Bắc Phàm cười xấu hổ: “Điều này chứng minh lão công của nàng thật sự ưu tú!”

Bạch Thanh Tuyết đưa ra tối hậu thư: “Nhưng đây cũng là cực hạn chịu đựng của ta, chỉ mấy người bọn họ, không thể nhiều hơn nữa! Nếu còn thêm một người nữa ta sẽ làm thịt chàng, ta tình nguyện cả đời này sống như quả phụ!”

Tuy biết rõ không có việc gì, nhưng vẫn cảm thấy dưới đũng quần lạnh lẽo.

“Không đâu, có các nàng đã đủ rồi, ta thề!”

“Cho chàng cũng không dám!” Bạch Thanh Tuyết mỉm cười đắc ý: “Sau khi ăn tết xong hẹn bọn họ đến tụ họp một chút. Có một vài việc nói rõ ràng thì tốt hơn, tốt cho tất cả mọi người!”

Nhận được sự đồng ý của Bạch Thanh Tuyết, Lâm Bắc Phàm rất vui vẻ.

Liên tục phát mấy cơn mưa hồng bao ở trong trò chơi, mọi người vui sướng hơn hờ nhận hồng bao, qua năm mới vui vẻ.

Lúc này, số người online trò chơi đã vượt quá ngàn vạn.

Lúc này, đột nhiên có người đi tới hỏi: “Lâm Bắc Phàm, lúc nào người bắt đầu trồng cây? Mã phụ thân người ta đã bắt đầu hành động, người lại không có chút hành động nào, đang làm gì chứ?”

Rất nhiều người đều cảm thấy hứng thú với vấn đề này.

“Đúng thế, người dự định lúc nào bắt đầu trồng cây?”

“Ta nhớ các người có một vụ cá cược, chẳng lẽ người dự định nhận thua?”

“Mã phụ thân kêu gọi người trong cả nước, người có cách nào vượt qua hẳn?”

“Bây giờ mọi người chỉ xem người hành động!”

Chương 753: Đánh cược trồng cây với toàn dân!

Lâm Bắc Phàm trả lời: “Ta đã bao một mảnh đất ở sa mạc Tengger, dự định trồng cây gây rừng ở nơi đó, phát triển cây nông nghiệp, chỉ cần qua Tết xuân lập tức hành động!”

Nghe được câu trả lời của Lâm Bắc Phàm, mọi người tập thể 666.

Chỉ cần có hành động, mặc kệ thắng thua, tất cả mọi người đều khen ngợi.

Lại có người đưa ra nghi ngờ: “Mã phụ thân chỉ trồng cây ở khu vực hoang mạc Alxa, người lại lựa chọn khu vực sa mạc, có phải độ khó khăn quá lớn không? Hơn nữa, Mã phụ thân kêu gọi người cả nước cùng làm công ích, nghe ý của người hình như là tự làm, cuối cùng người có thể thắng Mã phụ thân sao?”

Đối với điều này, cũng có rất nhiều người tỏ vẻ lo lắng.

Lâm Bắc Phàm nói khoác mà không biết ngượng: “Đó là đương nhiên, ta chính là muôn trồng trọt trong sa mạc, như vậy mới thể hiện được thực lực của ta! Tính cách của ta giống với Tiểu Na Tra, cũng không tin số mệnh! Ta nhất định phải trồng ra một ốc đảo trong sa mạc, khiến Mã Đại Vân không còn lời nào để nói! Dù Mã Đại Vân kêu gọi người cả nước, cũng không so được với ta! Xem Lâm Bắc Phàm ta quản lý gió mưa như thế nào, lấy sức của mình thay đổi càn khôn, đánh bại người cả thiên hạ! Ha ha ha...”

Rất nhiều người cảm thấy hấn đang ngu bực, rồi rít ồ ào.

“Đừng nói khoác lác, chẳng may cuối cùng không làm được thì sao?”

“Chỉ tin tưởng một mình ngươi, có thể đánh bại ức vạn người trong cả nước chúng ta!”

“Trồng cây trong sa mạc cũng không phải nói đùa!”

“Dù ngươi tiêu hết tài sản, chỉ sợ cũng không được việc!”

“Đừng hành động theo cảm tính, ngươi có thể học theo Mã phụ thân một chút, kêu gọi người cả nước cùng làm!”

“Vẫn nên thành thật làm đi!”

...

Không ai tin tưởng hẳn có thể làm được.

Lâm Bắc Phàm như bị chọc giận: “Ta nhất định có thể đánh bại Mã Đại Vân, không tin chúng ta đánh cược?”

“Đánh cược như thế nào?” Đám người ồ ào hỏi.

“Trồng cây vòng quanh khắp mọi nơi trong trò chơi thể giới võ hiệp của ta, các ngươi trồng ở trong đó một cây, ta sẽ trồng trong hiện thực một cây, các ngươi trồng bao nhiêu thì ta trồng bấy nhiêu. Lúc các ngươi phủ xanh cả lục địa này, nếu mảnh đất trong hiện thực của ta còn chưa được phủ xanh, coi như ta thua, thế nào?”

So trồng cây với nhân dân cả nước, mọi người nghe thấy rất thú vị.

“Được, quy tắc cụ thể như thế nào?”

“Chúng ta trồng cây ở trong trò chơi như thế nào?”

“Giám sát thế nào?”

...

Rất nhiều người đặt câu hỏi.

Thế là, Lâm Bắc Phàm ném kế hoạch đã chuẩn bị từ lâu ra.

Có thể đến triều đình nhận nuôi mầm cây nhỏ, mỗi ngày đều phải online tưới nước và bón phân, còn phải tiến hành trừ sâu, đợi sau khi cây lớn lên, có thể quyên cho triều đình, triều đình sẽ trồng cây ở mảnh đất kia.

Không chỉ có thể trồng cây mầm, còn có thể trồng hoa cỏ khác, cuối cùng đều tính là một cây giống.

Mọi người cảm thấy trò chơi nhỏ này khá tốt, chơi trò chơi nhỏ còn có thể làm công ích.

Thế là, trò chơi này được mở ra trong lúc Tết xuân.

Rất nhiều người chơi chen chúc vào trong trò chơi, nhận nuôi mầm cây nhỏ.

Mỗi người chỉ có thể nhận nhiều nhất tám mầm cây nhỏ cùng một lúc, nếu muốn nhận nuôi càng nhiều hơn, nhất định phải bỏ tiền. Hơn nữa, nước, phân bón, thuốc trừ sâu, thuốc diệt cỏ đủ loại đều phải dùng tiền của mình để mua, rất nhiều người thâm kê đã bị lừa.

“Tám cây quá ít, ít nhất phải nhận nuôi 70 – 80 cây!”

“Bỏ ra chút tiền nhỏ không tính là gì, dù sao chơi trò chơi cũng có thể kiếm lại! Nếu Lâm Bắc Phàm không trồng nhiều cây như vậy cho ta, ta sẽ khiến hấn đẹp mặt! Ta lập tức phái người phản lại hấn!”

“Lại còn có rất nhiều loại thực vật để lựa chọn, ta vẫn thích trồng hoa!”

“Chúng loại thật sự phóng phú, có rất nhiều lựa chọn!”

...

Tất cả mọi người vô cùng phấn khởi, cứ như trồng hoa trồng cây thật sự.

Rất nhiều người đều lựa chọn trồng đầy cây trong sân nhà mình, nhiều nhất có thể trồng 64 cây. Nhất là người chơi nhân dân tệ, rất chịu tiêu tiền, không chỉ trồng đầy, còn mua một số lượng lớn phân bón.

Toàn dân dấy lên làn sóng trồng cây ở trong game.

Hơn nữa, trong trò chơi lại ra đời một nghề nghiệp, gọi là kẻ trộm cây, chuyên môn vượt nóc băng tường đi trộm cây nhà khác, sau đó quyên cho triều đình làm công ích, chỗ tốt đều là của hãn ta.

Đương nhiên, hành vi này bị mọi người căm thù đến tận xương tủy, rất nhiều người lên án mạnh mẽ hành vi này, nhưng cũng không nhin được đi làm.

Thế là làn sóng “trồng cây trộm cây” bùng lên.

Còn có một số người võ công cao cường, đặc biệt làm hoạt động đánh nhà cướp cây.

Một tên cường đạo đột nhiên phá cửa mà vào: “Ta là ăn cướp, nam đứng bên trái, nữ đứng bên phải, không nam không nữ đứng ở giữa! Cho người hai phút, nhanh giao cây của người ra! Nếu không ta sẽ cho người thử một lần xem lưỡi dao của ta có sắc bén không!”

“Người có thể cướp tiền của ta, thậm chí cướp sắc của ta, nhưng không thể cướp cây của ta!” Người chơi nhân dân tệ bị phẫn.

Cường đạo mất kiên nhẫn: “Người không có sắc đẹp, tiền cũng không nhiều bằng ta, ta cướp những thứ này của người làm gì! Bây giờ lão tử thiếu cây, nhanh giao ra, lão tử còn bận đi làm từ thiện!”

Một tên cường đạo lại không biết xấu hổ nói bản thân muốn đi làm từ thiện?

Người không sợ vừa đi quyên cây, liền bị triều đình bắt lại?

Người chơi nhân dân tệ lộn xộn trong gió.

Còn có minh tinh đang khoe khoang bản thân trồng cây, nói bản thân trồng bao cây, cuối cùng ngờ ngác thấy bị mất sạch. Mới phát hiện cây của mình đều bị bạn tốt trộm sạch.

...

Một trò chơi trồng cây công ích nhỏ, lại lần nữa khiến thế giới võ hiệp nổi tiếng.

Bây giờ số người đăng ký đã vượt qua một ức người!

Bởi vì trồng cây cần thường xuyên tưới nước bón phân nhỏ cỏ, vì vậy mỗi ngày người chơi đều phải đăng nhập hai ba lần mới được. Điều này khiến lưu lượng của trò chơi nhận được sự tăng trưởng to lớn, số người online bình quân đã vững vàng đạt đến 150 vạn.

Đã đăng nhập vào, không thể chỉ tưới nước bón phân, chắc chắn phải đi ra ngoài dạo chơi, luyện cấp gì đó, hoặc là tiến hành mua sắm, dẫn đến đơn đặt hàng trong thương thành võ hiệp cũng tăng vọt.

Bây giờ, trên cơ bản 《Thế Giới Võ Hiệp》 đã trở thành một trò chơi tính toán toàn dân.

Lúc này, mọi người mới phản ứng lại, thì ra cái gọi là đánh cược chỉ là một kế hoạch tiếp thị, mục đích vẫn là vì trò chơi thế giới võ hiệp này, nâng cao lưu lượng để kiếm tiền.

Nếu là lúc trước mọi người còn sợ hãi than thở, nhưng Lâm Bắc Phàm đã trở thành lão đại được công nhận, có thể hành động như thế cũng rất bình thường.

Thế nhưng, cũng có người chờ mả mai.

Bởi vì làn sóng trồng cây bùng lên, bây giờ triều đình trong thế giới võ hiệp đã trồng hơn trăm vạn cái cây, không biết trong hiện thực Lâm Bắc Phàm có thể đuổi theo được không.

Chương 754: Tổ chức đại hội trồng cây, bắt đầu trồng cây!

Lâm Bắc Phàm nghiêm trọng đánh giá thấp sự nhiệt tình của người chơi.

Trong đợt Tết xuân mới mở ra trò chơi trồng cây nhỏ này, bây giờ còn chưa qua Tết xuân, đã tích lũy hơn 100 vạn cái cây. Lâm Bắc Phàm thông qua người đứng sau hiểu rõ, người chơi tham gia trồng cây lên đến 60 triệu người.

Chỉ dựa vào số người, cộng thêm tốc độ trồng trọt, chỉ sợ không đến thời gian một năm có thể phủ xanh sa mạc trong trò chơi.

Lâm Bắc Phàm cũng thấy hơi căng thẳng, cảm thấy có thể hành động sớm.

Lâm Bắc Phàm lập tức hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhãn, bay đến sa mạc Tengger hô mưa gọi gió.

Đầu tiên là dẫn dòng nước ấm áp đến, xua đuổi nhiệt độ không khí lạnh lẽo.

Sau đó đưa mưa gió tới, chủ yếu là đưa mưa phùn lất phất đến, để hơi nước ở sa mạc Tengger trở nên dồi dào hơn.

Cuối cùng là đưa một số lượng lớn long khí từ nơi khác trên thế giới đến, tẩm bổ cho khoảng đất này.

Kể từ đó, trồng cây sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Cứ làm vậy đến khi Tết xuân kết thúc.

Tuy thoát nhìn sa mạc Tengger có dáng vẻ của sa mạc, thật ra bản chất đã xảy ra thay đổi, từ một mảnh đất cằn cỗi sỏi đá biến thành một nơi có thể mọc cỏ.

Lâm Bắc Phàm dùng long khí tẩm bổ lâu dài, cuối cùng nơi này đã biến thành một khu rừng rậm.

Tiếp theo, Lâm Bắc Phàm liên lạc với Lưu phong thủy.

Trước đó, Lâm Bắc Phàm đã đề lão thành lập một công ty cây công nghiệp, đặc biệt bao thầu một mảnh đất ở sa mạc Tengger trồng cây, phát triển cây công nghiệp, cải thiện hoàn cảnh sa mạc đồng thời kiếm tiền.

Vì vậy bây giờ muốn tìm hiểu tình huống.

“Lão bản, chúng ta đã dặt cầu dựng dây với các bộ và ủy ban trung ương có liên quan của quốc gia, đã bắt được liên lạc với chính phủ tỉnh Cam Túc, họ rất ủng hộ hoạt động của công ty chúng ta. Trước mắt công ty chúng ta nhận thầu 100 vạn mẫu, đã lên kế hoạch gieo trồng, chỉ cần qua Tết xuân là có thể khai hoang trồng cây.”

Lâm Bắc Phàm nhú mày: “100 vạn mẫu quá ít...”

Diện tích của sa mạc Tengger là 4.3 vạn km², tương đương với 6450 vạn mẫu, 100 vạn mẫu chỉ là một khu vực nhỏ trong đó mà thôi, còn chưa tới 2%. Hắn muốn cho người phủ xanh cả sa mạc Tengger, chút diện tích đó không thỏa mãn được khẩu vị của hắn.

“Lão bản, không hề ít, bởi vì bọn họ sợ hình thức kinh tế kiểu này của chúng ta sẽ thất bại, vì vậy cho 100 vạn mẫu tiến hành trồng thử trước, nếu hiệu quả tốt còn có thể tiếp tục gia tăng. Hơn nữa, chúng ta còn nhận được chính sách ưu đãi rất lớn, trên cơ bản mười năm đầu không cần nộp thuế, mười năm tiếp theo giảm nửa thuế.”

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, trước mắt quốc gia đang cố gắng rất nhiều với việc xanh sạch hóa.

Đã muốn núi vàng núi bạc, còn muốn non xanh nước biếc.

“Còn việc tuyển nông dân thì thế nào, chúng ta cần lượng nhân công rất lớn!”

“Tiền lương của chúng ta rất có ưu thế, trước mắt đã tuyển được 3000 người. Hơn nữa đã liên lạc với văn phòng xóa đói giảm nghèo của địa phương, bọn họ hứa hẹn còn có thể điều hơn 2000 người tới.”

Đại đội hơn 5000 người đi trồng cây!

Lâm Bắc Phàm nhẹ gật đầu, Lưu đại sư làm việc thật sự khiến người ta yên tâm.

“Đầu tháng ba bắt đầu hành động, bây giờ ta còn thiếu hơn 100 vạn cây đấy, nhanh chóng trả nợ đi!” Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Lập tức tuyển 5000 người đến trồng cây, hành động lớn như vậy không lừa được những người khác.

Cộng thêm Lâm Bắc Phàm vốn là nhân vật điểm nóng, vì vậy truyền thông đưa tin rất nhiều tin tức, gây ra tiếng vang to lớn.

“Đúng là tên phá của, mỗi lần vừa lên tin tức đều có hành động lớn!”

“Lâm Bắc Phàm bắt đầu trồng cây, lại dùng tiền mời hơn 5000 người, một đại thổ hào!”

“Nói lời giữ lời, ta ủng hộ người, dự định lại quyên mấy cây nữa!”

“Ta đã quyên 32 cây, ngày mai quyên 32 cây còn lại!”

“Chúng ta cùng nhau cố gắng, phủ xanh sa mạc Tengger!”

...

Mã Đại Vân còn đặc biệt gọi điện thoại tới: “Được đó tiêu lão đệ, không lên tiếng thì thôi gáy một tiếng ai nấy đều kinh ngạc! Vốn tốc độ của ta đã rất nhanh, không ngờ người đến sau lại vượt trước, lại có cả đại đội trồng cây!”

“Đương nhiên, người là quân lính tản mát, tuy tiếng tăm to lớn nhưng độ khó tổ chức cũng lớn. Còn đội ngũ bên ta có tổ chức có kỷ luật, chỉ cần cho tiền đúng chỗ lập tức lao động!” Lâm Bắc Phàm đắc ý nói.

“Thế nhưng người cũng tiêu rất nhiều tiền, để nuôi sống đại đội trồng cây kia của người thì mỗi tháng cũng tốn sáu, bảy ngàn vạn đấy!”

“Mỗi tháng sáu, bảy ngàn vạn, hàng năm cũng chưa đến mười ức, đối với ta chỉ là chuyện nhỏ. Ta còn cảm thấy 5000 người thật sự quá ít, ít nhất phải đạt đến hai vạn người mới miễn cưỡng đủ!”

“Tiểu lão đệ, người trâu!”

Trong lòng Mã Đại Vân cũng xuất hiện cảm giác nóng nảy.

Cũng như Lâm Bắc Phàm đã nói, hấn dùng tiền nuôi một đội ngũ trồng trọt có tổ chức có kỷ luật, hành động chắc chắn nhanh hơn hấn ta, hơn nữa càng ra sức hơn. Cộng thêm Lâm Bắc Phàm chịu tiêu tiền, chắc chắn tốc độ trồng cây không chậm.

Còn hấn ta lại triệu tập người tình nguyện, dựa vào sự nhiệt tình để hành động. Có vẻ người đông thế mạnh, nhưng tổ chức khá khó khăn, cuối cùng thật sự có khả năng kém hơn Lâm Bắc Phàm.

“Không thể đợi thêm nữa, bên ta cũng phải tăng tốc độ.”

Thế là, Tết xuân vừa qua, hai vị lão đại đã bắt đầu so tài.

Tất cả mọi người cảm thấy mùa xuân này rất phong phú, đầu tiên là con ngựa đen 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 gần như lật ngược toàn bộ lễ hội mùa xuân, hát tung rất nhiều phim điện ảnh xuống đất.

Dù 《Phong Thần Truyền Kỳ》 có minh tinh tụ tập, đứng trước mặt Na Tra cũng âm đạm phai mờ, không chống đỡ được mấy ngày đã không được nữa.

Tất cả mọi người rất yêu thích Na Tra, thích mỗi một nhân vật trong phim điện ảnh.

Cùng lúc đó, mọi người cũng thay đổi cái nhìn rất lớn với phim điện ảnh hoạt hình, không cho rằng nó là phim điện ảnh nhi đồng nữa, mà là đề tài phim điện ảnh phù hợp với già trẻ, phù hợp với nam nữ cùng xem.

Đây là một sự tiến bộ lớn trong lịch sử phim điện ảnh Trung Quốc.

Còn có trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này, cũng đạt được sự phát triển nhanh chóng trong Tết xuân, số người online bình quân đạt đến 1500 ngàn, số người cao nhất vượt quá ngàn vạn, xung bá ở thị trường trò chơi trong nước.

Tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh đầy tham vọng, chuẩn bị mở ra một loạt kế hoạch trò chơi.

Còn vì sự nghiệp công ích, Lâm Bắc Phàm đánh cược với các người chơi, Lâm Bắc Phàm và Mã Đại Vân so trồng cây, cũng tăng thêm rất nhiều đề tài nói chuyện trong dịp Tết xuân.

Qua Tết xuân, còn có một việc lớn, đó là đại hội xúc tiến đầu tư của Tỉnh Quang sắp bắt đầu.

Đại hội xúc tiến đầu tư lần này vẫn như trước đây, hấp dẫn rất nhiều tập đoàn xí nghiệp nổi tiếng, hấp dẫn sự chú ý nhân dân cả nước thậm chí là toàn cầu.

Bởi vì mỗi một đại hội xúc tiến đầu tư, đều mang đến cơ hội phát triển to lớn.

Ai có thể là người đầu tiên lấy được hạng mục Tỉnh Quang trong đại hội xúc tiến đầu tư, có nghĩa trong năm nay tập đoàn xí nghiệp sẽ phát triển thuận lợi, phát triển nhanh chóng.

Đây đã là một bí mật công khai.

Chương 755: Đại hội xúc tiến đầu tư Tỉnh Quang!

Trong đại hội xúc tiến đầu tư lần này có các hạng mục:

Ở phương diện phim truyền hình cũ, 《Chung Cư Tình Yêu》 và 《Võ Lâm Ngoại Truyện》 đã phát sóng ba quý, đây là lần cuối cùng bọn họ kêu gọi đầu tư, trong chương trình sẽ cho mỗi người một kết cục và dặn dò.

Mặc dù là phim truyền hình cũ, nhưng có rất nhiều khán giả, nhất là treo tên mùa cuối cùng. Bởi vì hai bộ phim truyền hình này nương theo sự tích lũy mạnh mẽ, rất có thể cuối cùng sẽ đột phá trở thành cấp hiện tượng.

Ở phương diện phim truyền hình, có bộ 《Ỗ Thiên Đồ Long Ký》 cuối cùng trong ba bộ Thần Điêu, phim bom tấn tình cảm thanh xuân đô thị 《Phấn Đấu》 .

Trong đó vì 《Ỗ Thiên Đồ Long Ký》 có hai bộ phim trước tích lũy vững chắc, vì vậy cạnh tranh vô cùng kịch liệt. Mặc dù 《Phấn Đấu》 là bộ phim mới, nhưng vì là Tinh Quang luôn có danh tiếng tốt, cùng với dễ dàng làm quảng cáo nhất, nên cũng nhận được sự theo đuổi của rất nhiều thương nhân, hai bộ phim truyền hình gọi vốn sáng tạo ra kỷ lục mới.

Ở phương diện chương trình giải trí, lại không có hạng mục mới, 《Running Brothers》 《China Got Talent》 cũng đủ chống đỡ nửa năm.

Ở phương diện phim điện ảnh, tổng cộng đẩy ra ba bộ phim điện ảnh mới, theo thứ tự là 《Lạc Lối Ở thái Lan》 , 《Thám Tử Phố Tàu》 《Kungfu》 . Hai bộ phim điện ảnh trước đều là series phim điện ảnh rất thành công, có thể quay lâu dài. 《Kungfu》 là một bộ phim võ thuật rất kinh điển, dù qua 20 năm vẫn kinh điển.

Ở phương diện phim phóng sự, thật ra 《Trung Hoa Trên Đầu Lưỡi 2》 đã bắt đầu ghi hình, chỉ thiếu kêu gọi đầu tư.

Đây chính là hạng mục do Tinh Quang đẩy ra trong nửa năm.

Đại hội xúc tiến đầu tư năm nay tổng cộng thu hoạch phí tài trợ 1350 ức, lại lần nữa lập nên tầm cao mới!

Sau khi đại hội xúc tiến đầu tư kết thúc, Bạch Thanh Tuyết không vội làm việc, ngược lại hẹn đám nữ nhân Hàn Sở Sở, Dương Tử Nhi đến nhà làm khách.

“Hoan nghênh, hoan nghênh, Sở Sở, đây là lần đầu tiên người tới nhà của ta nhỉ?” Bạch Thanh Tuyết nhiệt tình chào hỏi Hàn Sở Sở ở cửa ra vào.

“Đúng... Đúng vậy, lần đầu!” Hàn Sở Sở hơi được cưng chiều mà lo sợ: “Lúc trước vẫn bận việc của quỹ ngân sách, vì vậy còn chưa tới nơi này, thật sự xin lỗi Bạch tổng!”

“Sau này đừng gọi ta là Bạch tổng, gọi ta là Bạch tỷ đi, dù sao chúng ta đều là người một nhà!”

“Hả?” Hàn Sở Sở không hiểu rõ tình hình.

Vốn lần này nàng đến đã chuẩn bị sẵn sẽ tam đường hội thẩm, có lẽ vĩnh viễn rời xa nam nhân kia, chỉ không ngờ lại được nữ chủ nhân nhiệt tình chiêu đãi, đang diễn cái gì vậy?

Dù nàng đã làm cảnh sát nhiều năm như vậy, cũng hoàn toàn không nhìn ra.

Bạch Thanh Tuyết mỉm cười xinh đẹp, dịu dàng nói: “Người tự tìm chỗ ngồi xuống đi, người là người đầu tiên đến, còn có mấy người chưa tới, cũng sắp tới rồi, ta đi tiếp đón bọn họ trước!”

Hàn Sở Sở thật sự như hòa thượng Trọng Nhị không nghĩ ra được.

Kết quả vừa nghiêng đầu, phát hiện Vũ Thiên Mị đang gặm một quả táo nhỏ đôi mắt sắc bén lườm nàng.

Hàn Sở Sở hơi chột dạ: “Vũ tổng, sao người nhìn ta như vậy?”

“Sau này đừng gọi ta là Vũ tổng, gọi ta là Vũ tỷ, hoặc là Thiên Mị tỷ, bởi vì ta vào cửa sớm hơn người!” Vũ Thiên Mị chững chạc đàng hoàng nói.

“Hả?” Hàn Sở Sở lại lần nữa ngơ ngác.

Sao hai người kia lại kỳ lạ như vậy?

Cảm giác bầu không khí hơi là lạ, Hàn Sở Sở đứng ngồi không yên, hơi muốn chạy trốn: “Lâm Bắc Phàm ở đâu, ta có một vài công việc muốn báo cáo với hắn!”

“Hôm nay là thời gian tụ tập, chỉ nói cuộc sống, không bàn công việc!”

Hàn Sở Sở: “...”

Sao hôm nay lại cảm thấy kỳ quái như vậy?

Lúc này ở ngoài cửa, Bạch Thanh Tuyết đã ngênh đón vị khách thứ hai – Dương Tử Nhi.

“Bạch tỷ tỷ, đây là rượu dưỡng sinh ta mang đến cho ngươi, có tác dụng dưỡng nhan làm đẹp, ngày thường ta cũng không nỡ uống, lần này tặng cho ngươi hai bình!” Dương Tử Nhi nịnh nọt đưa hai bình rượu ngon qua.

Bạch Thanh Tuyết buồn cười nhìn cô nàng này, ngày thường muốn lấy rượu ở trong tay nàng ấy còn khó hơn lên núi đao xuống biển lửa, kết quả hôm nay lại chủ động đưa tới cửa, chơi thật vui.

“Vậy ta nhận, đã lớn tuổi, đúng lúc cần những thứ này. Ngươi còn nữa không, cho ta thêm hai bình!”

Dương Tử Nhi khẽ cắn môi: “Có, chút nữa ta lấy cho ngươi!”

Trong lòng đau đến nhỏ máu, nhưng vẫn giả vờ ra vẻ không thèm để ý.

Lâm Bắc Phàm hỗn đản, ta vì ngươi đã phải đổ máu, sau này nhất định phải đền bù tổn thất cho ta!

Bạch Thanh Tuyết buồn cười kéo Dương Tử Nhi đi vào.

Trong tất cả các nữ nhân, nàng không có địch ý với Dương Tử Nhi nhất.

Bởi vì nàng ấy đáng yêu lại thông minh, nhưng lại thích uống rượu say sưa, giống như tiểu muội muội vậy, rất buồn cười.

“Tử Nhi đã đến, nhanh đến đây ngồi đi, đúng lúc tỷ tỷ có chuyện hỏi ngươi!” Vũ Thiên Mị vỗ tay.

“Thiên Mị tỷ tỷ!” Dương Tử Nhi chột dạ đi tới.

Bởi vì lúc trước đi nước Mỹ, nàng bị Vũ Thiên Mị giao cho trách nhiệm giám sát Lâm Bắc Phàm thật tốt, không cho phép hắt hủi hoa ngất cỏ. Kết quả lại kéo bản thân vào, cảm giác bản thân rất có lỗi với Thiên Mị tử tử.

“Ngồi xa như vậy làm gì, ngồi chỗ ta này!” Vũ Thiên Mị vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình.

“Được.” Dương Tử Nhi cúi đầu đi qua ngồi xuống, như tiểu hài tử phạm sai lầm.

Vũ Thiên Mị ôm cơ thể nhỏ nhắn xinh xắn của Dương Tử Nhi, không nhịn được hôn một cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tử Nhi, cười híp mắt nói: “Vậy mới đúng, sau này chúng ta là tử muội thật sự, phải thường xuyên đến nhà chơi, hàm rượu luôn mở cho ngươi!”

“Được!” Dương Tử Nhi vui vẻ đồng ý.

...

Vị khách thứ ba là Jessica chạy về từ nước Mỹ.

“Bạch tử!” Vừa gặp mặt đã ôm Bạch Thanh Tuyết một cái.

Bạch Thanh Tuyết nhìn hai chiếc xe chất đầy đồ ở đằng sau, buồn cười nói: “Ngươi tới thì tới, sao lại mang đến nhiều đồ như vậy? Ngươi định ở lại nơi này lâu dài sao?”

“Đây đều là quà mua cho các ngươi! Ta không biết các ngươi thích gì, vì vậy dứt khoát mua hết!”

Jessica hưng phấn khoe khoang: “Đây là sữa rửa mặt Sophie, mỗi ngày rửa sáng tối có hiệu quả cực kỳ tốt, ta đã thử qua, bây giờ vẫn đang dùng, cũng mua cho Bạch tử một phần! Đây là ghé massa An Khánh, có thể thư giãn thần kinh loại bỏ mệt mỏi! Đây là kem dưỡng Vô Ngân, bảo đảm ngày nào làn da cũng non mềm...”

Jessica giới thiệu từng cái một, thật sự đủ loại không thiếu thứ lạ.

“Bây giờ người có thể thành đôi với yêu tinh, bởi vì hai người các người đều thích mua sắm, hơn nữa cái gì cũng thích mua!” Bạch Thanh Tuyết lắc đầu cười: “Đi vào trước đã, bữa tối sắp bắt đầu!”

Đúng lúc này, một chiếc xe nhỏ màu hồng đáng yêu tí tí tí lái vào.

Lại Vi Vi bước xuống từ trên xe, hưng phấn gọi: “Bạch tử tử, Jessica, ta đã tới!”

“Vi Vi?” Bạch Thanh Tuyết rất khiếp sợ.

Bởi vì sau đó nàng hiểu được, Lại Vi Vi và Lâm Bắc Phàm không có quan hệ mập mờ, thân phận quý phi của nàng ấy căn bản dựa vào quyền lực của nàng ấy để thêm vào, lúc trước là hiểu lầm.

Vi vậy lần gặp mặt này không mời nàng ấy, kết quả lại tự chạy tới!

Chương 756: Một ảo thuật nhỏ!

“Đã nói là cùng nhau tụ họp, kết quả các người lại không nói với ta, hừ!” Lại Vi Vi hơi cáu kỉnh.

Bạch Thanh Tuyết xấu hổ: “Vi Vi...”

Lại Vi Vi lại rất hiểu chuyện, nở một nụ cười đáng yêu: “Bạch tử tử, ta biết đây không phải lỗi của người, chắc chắn là Tử muội giật dây các người làm như vậy, nàng quá xấu xa, ta phải đi tìm nàng tính sổ sách!”

Sau đó nàng thở hắt hắt lao vào trong phòng.

Bạch Thanh Tuyết đưa tay ra, muốn ngăn cản nàng ấy, cuối cùng bất đắc dĩ buông xuống.

Vừa mới lao vào trong nhà, nhìn thấy Dương Tử Nhi đang vui sướng uống rượu, Lại Vi Vi tức giận: “Tử muội, đã nói là cùng đi, kết quả người lại bỏ mặc ta chạy tới đây, người thật sự quá xấu!”

“Vi Vi, người không nên đến đây...” Dương Tử Nhi lúng túng nói.

“Vì sao không thể tới?” Lại Vi Vi chống nạnh vặn hỏi: “Một buổi tụ họp nho nhỏ dựa vào cái gì không thể tới?”

“Buổi tụ họp này là...” Dương Tử Nhi cũng không biết giải thích như thế nào.

Cũng không thể nói, nữ nhân ở đây đều là nữ nhân của Lâm Bắc Phàm, đây là buổi tụ họp gia đình, cũng là một cuộc chiến giữa nữ nhân, người không nên đến đây chứ?

“Cũng đã tới rồi, vậy hãy đến đây ngồi một chút!” Vũ Thiên Mị vỗ chỗ ngồi bên cạnh: “Vi Vi, đến đây, để tỷ tỷ nghiêm túc nhìn người nào, đáng về tiêu cô nương này thật xinh đẹp!”

“Thiên Mị tỷ tỷ, ta đến đây!” Lại Vi Vi hưng phấn reo hò một tiếng, sau đó nhảy qua.

Lúc này, bên trái Vũ Thiên Mị là Dương Tử Nhi, bên phải là Lại Vi Vi, một người ngang ngược một người hồn nhiên, như tịnh đế song liên(1).

(1) Tịnh đế song liên/并蒂双莲: là hai đóa hoa sen nở cùng một cuống, được coi là loài sen đứng đầu về sự thanh tao thuần khiết, quý hiếm.

Vũ Thiên Mị nhìn bên trái một chút, lại nhìn bên phải một chút, sau đó lại nhìn về phía Hàn Sở Sở đứng ngồi không yên, còn có vẻ mặt hơi căng thẳng của Jessica, nở nụ cười kỳ quái.

“Lâm Bắc Phàm đang nấu ăn à, ta đi giúp hắn!” Hàn Sở Sở tìm lý do muốn bỏ chạy.

“Ta đi giúp người!” Jessica hiểu ra.

Kết quả vừa đứng dậy đã bị Bạch Thanh Tuyết đè xuống: “Hai người các người đừng hòng đi, hôm nay phải nói chuyện rõ ràng với ta, đừng để ý đến tên hoa tâm đại củ cải ở trong phòng bếp!”

Lúc này, sáu nữ nhân tập trung lại, trăm hoa đua sắc, đẹp không sao tả xiết.

“Đồ ăn đã xong, mọi người có thể lên bàn!” Lâm Bắc Phàm nấu ăn xong, bê ra ngoài.

“Lão công Lâm Bắc Phàm, ta đã đến!” Lại Vi Vi hưng phấn chạy tới.

Lâm Bắc Phàm hoảng sợ: “Vi Vi, sao ngươi lại ở đây?”

Sau đó nhìn về phía Bạch Thanh Tuyết, chẳng lẽ là lão bà đại nhân mời tới, nàng hào phóng vậy sao?

Bạch Thanh Tuyết tức giận: “Còn không phải chuyện tốt do chàng làm!”

Lâm Bắc Phàm ngỡ ngàng, ta đã làm chuyện tốt gì?

Vũ Thiên Mị cũng đi tới, nói bên tai Lâm Bắc Phàm: “Tiểu nam nhân của ta, diễm phúc không cạn nhỉ! Không ngờ ta và Nữ Vương đại nhân của chàng, còn không quản được một mình chàng! Đúng là hoa trong nhà không thơm bằng hoa dại!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười ngượng ngùng: “Thiên Mị, nàng nghe ta giải thích...”

“Mắt thấy mới là thật tai nghe là giả, cần gì giải thích? Tối nay chàng chuẩn bị sẵn sàng cho ta, ta chắc chắn phải ép khô chàng!”

Trong lòng Lâm Bắc Phàm rung động, đây rốt cuộc là trừng phạt hay là khen thưởng?

Bạch Thanh Tuyết gọi mấy người khác ngồi xuống, mỉm cười nói: “Chỗ chúng ta không có quy củ gì, mọi người cứ tùy tiện ngồi, tùy tiện ăn, cứ coi như đang ở nhà.”

Vũ Thiên Mị chua chát nói: “Đúng đấy, sau này tất cả mọi người là tỷ muội tốt, còn cái gì không buông xuống được?”

“Hình như còn thiếu rượu!” Dương Tử Nhi tinh mắt, không rượu không vui.

Lâm Bắc Phàm lập tức hóa thân thành quý ông nho nhã lịch sự, cười nói: “Các vị nữ sĩ xinh đẹp, trước khi ăn tối, ta xin phép biểu diễn một chút ảo thuật nhỏ cho mọi người xem!”

Ánh mắt sáu nữ nhân lập tức tập trung lại.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Chính như Tử Nhi vừa nói, trên bàn thiếu rượu ngon. Các người muốn uống rượu gì cứ việc nói ra, ta lập tức biến ra cho các người!”

“Được, ta muốn uống...” Dương Tử Nhi hưng phấn, lập tức tuôn ra một chuỗi dài tên rượu.

Nếu không ngăn cản, chỉ sợ có thể nói hơn một canh giờ, còn không bị trùng tên.

Sắc mặt Lâm Bắc Phàm đen xì: “Một người chỉ có thể gọi một loại!”

Dương Tử Nhi bĩu đôi môi nhỏ nhắn: “Nhỏ mọn, vậy ta muốn một ly rượu vang đỏ Chevroch, muốn hương vị tốt nhất 12 độ.”

“Tử Nhi tiểu thư, sẽ có ngay!” Tay của Lâm Bắc Phàm thoáng qua trước mặt Dương Tử Nhi một cái, sau đó nắm lấy một cái ly trong suốt. Thoạt nhìn ly rượu này bình thường không có gì lạ, nhưng ánh sáng chiếu xuống lại hiện ra màu sắc mê ly sắc sỡ.

“Cái ly này thật xinh đẹp!” Đám nữ nhân kêu lên.

“Uống rượu vang đỏ, dùng ly thủy tinh là thích hợp nhất!” Lâm Bắc Phàm đặt ly thủy tinh ở trước mặt Dương Tử Nhi: “Tử Nhi tiểu thư, mời người thưởng thức rượu vang đỏ!”

“Thế nhưng trong ly không có rượu?” Dương Tử Nhi ngơ ngác...

“Không, bên trong có rượu! Hãy nhìn kỹ!”

Đúng lúc này, từ đáy ly thủy tinh ùng ục rượu vang đỏ từ từ trào ra.

“Thật sự có!” Dương Tử Nhi rất vui mừng, đám nữ nhân rất ngạc nhiên.

Dương Tử Nhi cầm ly thủy tinh nhỏ nhỏ nhấp một ngụm, say sưa nói:
“Chính là hương vị này, rượu vang đỏ Chevroch chính tông, hơn nữa còn là hương vị 12 độ!”

“Đến lượt ta! Đến lượt ta!” Lại Vi Vi hưng phấn giơ tay lên: “Ta muốn một ly cocktail, càng nhiều màu sắc càng tốt!”

“Điều này đơn giản!” Lâm Bắc Phàm lại biến ra một ly đựng rượu cocktail.

“Vi Vi, người muốn màu sắc gì?”

“Màu hồng trước.”

Trong ly rượu lập tức xuất hiện rượu màu hồng.”

“Muốn màu xanh lá.” Lại Vi Vi lập tức kêu lên.

Phía trên rượu màu hồng, lại hiện ra rượu màu xanh lá.

“Bây giờ ta muốn màu xanh da trời.”

Trong ly rượu lại hiện ra một lớp rượu màu xanh da trời.

...

Cứ vậy, lúc ly cocktail này biến ra bảy màu, cứ như là cầu vồng vậy, cuối cùng đã đựng đầy ly.

Lại Vi Vi cầm lấy bằng hai tay cẩn thận uống một ngụm, hạnh phúc đến mức không mở mắt ra được.

Lâm Bắc Phàm phục vụ vị mỹ nữ thứ ba: “Sở Sở, người muốn uống rượu gì?”

“Cho ta một ly rượu trái cây bình thường là được.” Hàn Sở Sở hơi xấu hổ, đưa ra một yêu cầu vô cùng đơn giản, không muốn tăng thêm độ khó cho người yêu của mình.

“Hương vị gì?”

“Ô mai!”

Kết quả, Lâm Bắc Phàm trực tiếp biến ra mấy viên ô mai, sau đó đặt ô mai vào trong ly, nhẹ nhàng lắc lư.

Ô mai từ từ biến mất, biến thành rượu ô mai.

Tiếp theo, Lâm Bắc Phàm lại biến ra loại rượu mà ba vị mỹ nữ còn lại muốn.

Đám nữ nhân ngạc nhiên nhìn xem, Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị nhìn nhau, bất đắc dĩ lắc đầu.

Lão công của mình vốn rất mê người, nhưng ngày thường đều rất kiềm chế.

Thế nhưng một khi bật hết hỏa lực...

Chương 757: Tụ họp!

Lúc này, đám nữ nhân đều cảm thấy rất ngạc nhiên.

Kiểu lãng mạn bất ngờ không kịp đề phòng này, tràn ngập sức hấp dẫn trí mạng với các nàng.

Sau khi màn biểu diễn kết thúc, Lâm Bắc Phàm khẽ mỉm cười, ngồi về chỗ của mình.

Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị cũng khẽ mỉm cười, mỗi người đặt một tay của mình lên đùi Lâm Bắc Phàm, sau đó dùng sức véo một cái.

Nụ cười trên mặt Lâm Bắc Phàm không thay đổi, trong lòng lại đầy mù mù bức.

“Mọi người đừng lo lắng, ăn nhanh đi.” Bạch Thanh Tuyết đứng lên chào hỏi: “Ta biết có lẽ các người có rất nhiều suy nghĩ với buổi tụ họp hôm nay, thật ra cũng rất đơn giản, ta chỉ muốn tập trung mọi người lại một chỗ, mọi người làm quen với nhau, giải quyết tốt mối quan hệ, coi như đây là một bữa gia yến đi.”

Bạch Thanh Tuyết thở dài: “Ta cũng không muốn nhiều lời, dù sao làm nữ nhân cũng không dễ dàng, nhất là những nữ nhân yêu cùng một người, càng không dễ dàng hơn. Các ngươi đều là nữ nhân thông minh ưu tú, đều có suy nghĩ của mình, cũng biết hậu quả khi làm như vậy, chỉ hy vọng trong tương lai các ngươi đừng hối hận.”

“Được rồi, đồ ăn đã nguội, mọi người nhanh ăn đi!”

Thế là, mọi người bắt đầu ăn.

Nhưng bầu không khí vẫn hơi tế nhị và xấu hổ, mọi người đột nhiên không muốn nói nhiều, cũng không biết nói gì, trong lòng đều có suy nghĩ riêng.

Bạch Thanh Tuyết gọi đề tài mấy lần, mọi người cũng chỉ lúng túng nói qua loa vài câu, không có hiệu quả.

Lâm Bắc Phàm vội vàng biến ra rượu cho mọi người.

Chỉ có Lại Vi Vi không tim không phổi ăn uống thả cửa: “Ăn ngon, ăn ngon, các ngươi nhanh ăn đi...”

Đám người: “...”

Đúng lúc này, Vũ Thiên Mị đột nhiên hỏi: “Ôi, đúng rồi, các ngươi từng ngủ với Lâm Bắc Phàm chưa?”

Động tác ăn cơm của mọi người khựng lại.

“Khụ khụ...” Chỉ có Dương Tử Nhi phản ứng dữ dội nhất, ho hết ngụm rượu vừa mới uống vào ra.

Sau đó, mọi người cùng nhau nhìn sang, Dương Tử Nhi lập tức chột dạ.

“Tử Nhi, chẳng lẽ ngươi...” Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị ngạc nhiên nhìn nàng ấy.

Jessica tỏ vẻ buồn cười.

Cuối cùng Dương Tử Nhi thấy không giấu nổi nữa, đôi mắt đảo một vòng, kêu lên một tiếng, đôi mắt rung rung nhào vào trong ngực Bạch Thanh Tuyết: “Bạch tử tử, Thiên Mị tử tử, các người phải làm chủ cho ta, ta bị Lâm Bắc Phàm lừa lên giường...”

“Khụ khụ...” Đến lượt Lâm Bắc Phàm ho khan.

“Hắn lừa người lên giường?” Bạch Thanh Tuyết dịu dàng an ủi: “Tử Nhi, kể hết uất ức của người ra đi, ta nhất định giúp người đòi lại công bằng!”

“Thật sự quá khốn nạn, ta ghét nhất tên căn bã hoa tâm lừa người!” Vũ Thiên Mị cùng chung mối thù.

Lâm Bắc Phàm cảm thấy hai ánh mắt sắc bén liếc qua.

Cười khỏ trong lòng, Tử Nhi, ta bị nàng hại chết.

Trong ánh mắt soi mói của đám người, cuối cùng Dương Tử Nhi đã “giải thích” mọi việc.

Thì ra, lần đó sau khi trở về từ buổi tụ hội ở Hollywood, Lâm Bắc Phàm lừa gạt nói mình trúng xuân dược rất mạnh, nhất định phải cái kia cái kia mới có thể giải độc, nếu không có khả năng sẽ đột nhiên mắc bệnh chết.

Vì cứu mạng Lâm Bắc Phàm, Dương Tử Nhi có lòng tốt, đi theo hắn.

Dương Tử Nhi còn diễn trò, nước mắt lộ bộ rơi xuống: “Nhưng cuối cùng đi điều tra phát hiện căn bản không có loại thuốc này, hắn lừa ta, lừa mất sự trong sạch của ta! Hắn là tên căn bã!”

Ánh mắt của mọi người đồng loạt liếc tới, sắc bén như thế, cứ như muốn giết người vậy.

Hàn Sở Sở: Tại sao lại lừa tiểu cô nương người ta, vì sao không lừa ta?

Jessica: Đại sư, lừa gạt tiểu cô nương rất vô đạo đức, nếu người lừa ta, ta sẽ theo.

Lại Vi Vi: Thật hâm mộ Tử muội! Sau này có nên thử một lần không?

Bạch Thanh Tuyết và Vũ Thiên Mị dịu dàng an ủi: “Đừng khóc, đừng khóc, chúng ta nhất định giúp người đòi lại công bằng!”

“Cảm ơn tử tử, các người thật tốt!” Dương Tử Nhi như tìm được chỗ dựa lớn.

Đột nhiên bị Dương Tử Nhi đẩy một tay, Lâm Bắc Phàm hoàn toàn không cười nổi nữa.

Cảm giác đứng ngồi không yên, cứ như trên ghế có gai vậy.

“Đây là nợ tình do chàng trêu ra, chàng tự xử lý cho ta, nhất định phải khiến Tử Nhi hài lòng, nếu không ta sẽ hỏi tội chàng!” Bạch Thanh Tuyết lấy uy nghiêm của thê tử ra.

“Không sai, người ta là thiếu nữ ngây thơ đáng yêu như vậy, sao chàng lại ra tay được? Bây giờ chàng nhất định phải làm Tử Nhi cười, chúng ta đều đang nhìn đây, nếu không chàng sẽ biết tay!” Vũ Thiên Mị cũng rất tức giận.

“Tử Nhi, chúng ta đi vào phòng nói chuyện!”

“Ta không muốn! Ta sợ chàng lại làm ra việc cầm thú gì đó với ta!” Dương Tử Nhi run lẩy bẩy.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Sao ngày thường lại không phát hiện, kỹ năng diễn của Tử Nhi cao siêu như vậy chứ?

Lâm Bắc Phàm lấy ra đòn sát thủ: “Chúng ta nói về việc dùng rượu bồi thường!”

“Ồ, vậy chúng ta đi nhanh đi!” Dương Tử Nhi kích động lôi kéo Lâm Bắc Phàm đi vào trong phòng.

Mọi người: “...”

Bây giờ người không sợ hấn làm ra việc cầm thú à?

Đi vào trong phòng, Lâm Bắc Phàm lên án: “Tử Nhi, nàng học xấu, ta đâu có đối xử với nàng như vậy?”

Dương Tử Nhi cười lạnh: “Chàng dám thề, lúc trước không phải chàng lừa ta sao? Bây giờ ta không còn là thiếu nữ ngây thơ không biết gì nữa, ta đã tìm được chỗ dựa lớn, nếu chàng không thỏa mãn yêu cầu của ta, ta sẽ tố cáo chàng, lúc đó xem chàng làm thế nào?”

Lâm Bắc Phàm ủ rũ cúi đầu: “Nói đi, nàng muốn uống rượu gì ta chuẩn bị cho nàng!”

“Coi như chàng biết điều!” Dương Tử Nhi rất đắc ý.

Khoảng 15 phút sau, Dương Tử Nhi mới cười híp mắt đi ra, Lâm Bắc Phàm sắc mặt tối đen đi theo phía sau.

Lúc này, mọi người ở trên bàn cũng thả lỏng, nói chuyện thoải mái.

Cuối cùng, Bạch Thanh Tuyết đề nghị đều là tỷ muội nhà mình, mọi người tạo một nhóm chat, nếu có việc cũng dễ liên lạc.

“Đây là số của ta, ai muốn quét ta?”

Vũ Thiên Mị cầm điện thoại của mình quét qua.

Dương Tử Nhi thứ hai.

Jessica thứ ba.

Lại Vi Vi thứ tư.

Cuối cùng, Hàn Sở Sở lên lút quét một cái, trong đầu tràn đầy điều khác thường.

“Vi Vi, ngươi còn nhỏ, còn cơ hội quay đầu, tuyệt đối đừng bị gia hỏa kia lừa gạt, nhanh xóa số đi!” Dương Tử Nhi lôi kéo tay Lại Vi Vi, giọng điệu sâu xa nói.

“Tuổi tác của ngươi còn nhỏ hơn ta, không có tư cách nói lời này!” Lại Vi Vi phản đối.

Dương Tử Nhi: “...”

Cuối cùng, Bạch Thanh Tuyết đề nghị: “Sau này có thời gian, mỗi tuần chúng ta tụ họp một lần đi, liên hệ tình cảm.”

“Jessica phải làm thế nào?”

Jessica cười híp mắt: “Vừa rồi ta đã nói chuyện với Bạch tử, lấy một tầng lầu ở cao ốc Song Tử Tinh coi như văn phòng ở Trung Quốc, sau này ta cũng có thể thường xuyên ở lại nơi này.”

“Tất cả mọi người đều ở đây, thật tốt!” Lâm Bắc Phàm than thở.

“Tiện lợi cho chàng!” Mọi người trâm miệng một lời, sau đó nhìn nhau, phụt một tiếng bật cười.

Chương 758: Luận võ kén rề trong trò chơi!

Tết xuân trôi qua, rất nhiều công việc đều đi vào quỹ đạo, tất cả mọi người trở nên khá bận rộn.

Tuy 《Thế Giới Võ Hiệp》 mới đưa ra chưa đến hai tháng, nhưng dựa vào cách chơi chỉ có nghĩ không ra không có làm không được, còn có các người chơi tự mình khai thác, trò chơi này trở nên càng ngày càng náo nhiệt.

Cộng thêm có các thương nhân nổi tiếng vào ở, dựa vào lợi thế chơi game có thể mua được hàng chính hãng với giá rẻ, khiến rất nhiều người không chơi game cũng không nhịn được vào chơi hai lần.

Còn có trò chơi nhỏ trông cây công ích của Lâm Bắc Phàm, cũng thúc đẩy trò chơi tiến thêm một bước càng náo nhiệt hơn.

Trước mắt, số người đăng ký trò chơi đạt đến 1.2 ức, số người online bình quân đạt đến 1500 ngàn, thời điểm cao nhất là buổi tối, mỗi tối đều có thể đạt tới 300 vạn, 《Thế Giới Võ Hiệp》 dần trở thành một trò chơi toàn dân.

Trong thế giới võ hiệp, đã có mấy người chơi luyện cấp bậc đến cao thủ nhị lưu, cao thủ tam lưu cũng đạt tới mấy trăm người.

Tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh quyết định, có thể mở ra cách chơi đi theo nội dung cốt truyện.

Trong cách chơi theo nội dung cốt truyện, nội dung cốt truyện hấp dẫn mọi người nhất là luận võ kén rề.

Mục Niệm Từ và phụ thân của nàng đi tới kinh đô Kim quốc luận võ kén rể, người nào có thể đánh thắng Mục Niệm Từ thì người đó có thể cưới nàng làm thê, cuối cùng Dương Khang chiến thắng, mới có một đoạn nghiệt duyên này, mới có Dương Quá, cũng có 《Thần Điều Hiệp Lữ》.

Một đoạn nội dung cốt truyện này cũng mở ra nội dung cốt truyện quan trọng của 《Anh Hùng Xạ Điêu》, sau này rất nhiều nhân vật võ hiệp hóa trang lên sân khấu, để lại một nét mực nhạt màu ở trong thế giới võ hiệp.

Vì vậy nội dung cốt truyện đầu tiên, chọn nó sẽ không sai.

Sau khi trải qua việc tuyên truyền, một buổi tối nào đó nội dung cốt truyện luận võ kén rể diễn ra.

Tối hôm đó, số người online vượt quá ngàn vạn, rất nhiều người đều muốn đến tham gia vào đoạn nội dung cốt truyện này, dù không tham gia cũng đứng ngoài quan sát. Các người chơi vô cùng mong chờ, xem cuối cùng ai có thể ôm mỹ nhân về?

Về phần Dương Khang, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Cách chơi chắc chắn không dựa theo nội dung cốt truyện, đây là điều đặc sắc nhất trong trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》.

“Chúc mọi người buổi tối tốt lành, tối nay sẽ diễn ra luận võ kén rể, người chiến thắng cuối cùng có thể cưới ta về nhà!” Người chỉ trì luận võ kén rể lần này là Mục Niệm Từ, ở trong hiện thực nàng là một diễn viên mỹ nữ rất hợp khẩu vị, tên là Triệu Khả Nhân.

Bây giờ, giọng nói ngọt ngào của nàng vang lên trong game, lập tức gây ra tiếng sôi tru.

“Mục Niệm Từ người thật online, đại mỹ nữ Khả Nhân đã đến!”

“Không ngờ lại có phúc lợi như vậy!”

“Nếu là người thắng cuối cùng, có thể ôm đại mỹ nữ Khả Nhân về nhà hay không?”

“Ta cảm thấy rất có thể, Dương Khang gì đó đi chết đi!”

“Đại mỹ nữ Khả Nhân, ta đến, tối nay sẽ ôm ngươi về nhà!”

...

Người chơi thật sự quá hưng phấn, lão tài xế lái xe rất nhuần nhuyễn, hai ba câu nói đã lái một chiếc xe.

Triệu Khả Ngân nhìn thấy vừa hưng phấn vừa đỏ mặt, thật sự là một đám lưu manh, người ta là một tiểu nữ hài mới ngoài 20 đấy, tại sao có thể làm ra mấy đoạn ngắn như vậy? Nhưng thật sự thú vị!

Giọng nói ngọt ngào của Triệu Khả Ngân tiếp tục vang lên: “Bởi vì tối nay có quá nhiều người đăng ký tham gia luận võ kén rể, vì vậy chúng ta áp dụng đấu loại trực tiếp, những người chơi đăng ký tham gia sẽ được ghép đôi ngẫu nhiên tiến hành quyết đấu, mỗi trận quyết đấu dài ba phút, người thua bị loại, người thắng tiến vào vòng tiếp theo tiếp tục khiêu chiến, cho đến khi chỉ còn 16 đại cao thủ mới thôi!”

Mọi người không có ý kiến với điều này.

Thật sự có quá nhiều người đăng ký, đã vượt quá 500 vạn, mặc kệ có thực lực hay không có thực lực đều muốn tham gia một lần, nếu không áp dụng cách này đánh tới năm nào tháng nào cũng đánh không hết.

Nhưng vẫn có người đưa ra cách chơi mới: “Chúng ta có thể cướp dậu không?”

Lập tức có một đám người cười híp mắt vậy lại.

“Đồng chí, ta có chuyện muốn nói!”

“Chúng ta đi sang một bên nói chuyện đi!”

“Chúng ta nên bàn bạc lại chuyện này, nó rất thú vị!”

“Phải bàn bạc kỹ hơn!”

...

Một số người tập năm tập ba tập trung lại với nhau, còn có rất nhiều thế lực núp trong bóng tối rục rịch.

“Bây giờ ta tuyên bố: Vòng đấu loại luận võ kén rể, chính thức bắt đầu!”

Chỉ trong chốc lát, 500 vạn người chơi tham gia luận võ kén rể bị phân chia ngẫu nhiên vào trong một lôi đài tỷ võ nho nhỏ.

Không ai chú ý đến, có một người trà trộn vào.

Mỗi ba phút là có thể đào thải một nửa số người chơi, sau nửa tiếng, cuối cùng đã chọn ra 16 vị cao thủ mạnh nhất.

Mọi người nhìn người thắng cuối cùng, Toàn Chân giáo Tiểu Cường?

Trước mắt đã là cao thủ nhị lưu, đủ loại chiêu thức đều đùa nghịch ra dáng, thắng được cũng rất bình thường.

Nhưng không phải Toàn Chân giáo cầm thông hôn sao?

Người đến tham gia luận võ kén rể làm cái gì, người xứng với sự phụ của người sao?

Hình như sự phụ của hắn là Triệu Chí Kính...

Hai sư đồ đều không phải thứ tốt, thôi không nói nữa.

Người thứ hai, Thiếu Lâm tự hòa thượng Giới Sân?

Người cũng không phải đệ tử tục gia, người đã cạo tóc đầu, trên đầu còn có mấy vết sẹo đầy, lại dám đến kén rể?

Đến kén rể đường hoàng như vậy, người không sợ quay về bị chưởng môn và các huynh đệ của người đánh chết sao?

Người thứ ba, Thanh Vân am đại sư Thủy Nguyệt.

Trọng điểm là, ni cô, nữ!

Mọi người lộn xộn trong gió, người này còn không hợp thói thường hơn cả hai người phía trên!

Người thứ tư...

Người thứ năm...

Cuối cùng mọi người phát hiện, thân phận của mỗi người đều không đáng tin cậy.

Nếu dựa theo quy tắc luận võ kén rẻ thời cổ đại, ngay cả tư cách luận võ cũng không có, kết quả bây giờ tất cả đều phóng túng.

Cuối cùng, mọi người thấy một cái tên kỳ cục trà trộn vào.

“Lâm Bắc Phàm? Đây là cái quý gì?”

“Không phải là tên hôn quân kia chứ?”

“Hắn có nhiều quý phi như vậy, lại còn nhớ thương muội tử Khả Nhân của chúng ta?”

“Quá ghê tởm, sao người này có thể trúng tuyển?”

“Chắc chắn là đi cửa sau!”

...

Đôi mắt với nghi ngờ và sự giận dữ của mọi người, Lâm Bắc Phàm ở trong trò chơi thản nhiên nói: “Ta là Lâm Bắc Phàm, không phải tên hôn quân kia!”

Đám người cười lạnh, có khác nhau sao?

Giả vờ, người giả vờ tiếp cho ta!

Ba chữ “Lâm Bắc Phàm” này ngoại trừ chính hắn, còn ai có thể đăng ký cái tên này nữa?

Lại còn giả vờ không cùng một người, sao da mặt lại dày như thế chứ?

“Được, thật ra trăm cải trang vi hành!”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm trong trò chơi đã xé bỏ lớp ngụy trang trên người, lộ ra hoàng bào vàng óng ánh, còn có vương miện vàng óng ánh, cùng với danh hiệu “Hoàng đế” sáng lấp lánh, sáng mù mắt mọi người.

Sau đó, tán gái trước mặt mọi người.

Hoàng đế: “Đại mỹ nữ Mục Niệm Từ, đừng luận võ kén rể nữa, những thôn phu quê mùa này không xứng với ngươi, cùng trăm hồi hoàng cung đi, trăm hứa cho ngươi một chức vị quý phi, hưởng không hết vinh hoa phú quý!”

Đại mỹ nữ Triệu Khả Nhân ở phía sau hưng phấn lại bối rối, ta có nên đồng ý không?

Đối phương là lão đại Lâm Bắc Phàm đó, không thể tùy tiện đắc tội?

Thế nhưng đồng ý, trò chơi này cũng không chơi tiếp được nữa, làm sao bây giờ?

Chương 759: Không phải luận võ kén rể? Mà là cướp dâu?

Triệu Khả Nhân không nói gì, nhưng người chơi lại nổi giận.

“Lẽ nào lại như vậy! Hoàng đế thì có thể muốn làm gì là làm sao?”

“Ngươi có nhiều quý phi như vậy, còn nhớ thương Mục Niệm Từ, có phải định một mẻ hốt gọn tất cả mỹ nữ trong thế giới võ hiệp không?”

“Nơi này là Kim quốc, không phải Tống triều của ngươi!”

“Nhanh chạy về nhà trồng cây đi, ngươi còn nợ chúng ta hơn 100 vạn cây đấy!”

“Đừng đến đây làm loạn, trả nợ trước rồi lại nói!”

...

Các người chơi ồn ào, muốn đuổi hẳn đi.

Hoàng đế: “Ta không đi, đời này cũng không đi, người ở đây tốt như vậy, nói chuyện dễ nghe, ta rất thích nơi này! Hơn nữa ai nói ta không trồng cây, nhìn xem đây là cái gì?”

Lâm Bắc Phàm lập tức mở phát mô hình sa mạc Tengger ở trong trò chơi ra, có hai loại màu, một màu xanh nhạt, một màu xanh lá cây đậm. Màu xanh nhạt đại diện cho số cây người chơi quyên tặng, màu xanh lá cây đậm đại diện cho số cây đã trồng trong hiện thực, bao trùm lên màu xanh nhạt.

Trong đó, màu xanh nhạt đại diện cho 121 vạn cây, màu xanh lá cây đậm đại diện cho 32 vạn cây.

Lâm Bắc Phàm đắc ý khoe khoang: “Thấy không? Đại quân trồng cây của ta đã ra quân, cho đến bây giờ ta đã trồng 32 vạn cây, còn thiếu 89 vạn. Với tốc độ trồng cây trước mắt, chưa đến một tuần sẽ vượt qua các người! Tốc độ của các người không đủ nhanh! Đừng nói là ta thiếu nợ, rốt cuộc là ai nợ ai còn chưa nói được đâu!”

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn đăng một hàng ảnh chụp lên, chứng minh bản thân đã hành động.

Có rất nhiều người đều ấn like với điều này, chỉ cần làm hoạt động công ích đều được mọi người đồng ý.

Thế nhưng, cũng có rất nhiều người không phục.

Lại còn nói chúng ta trồng cây không đủ nhanh, còn muốn vượt qua chúng ta, sao mấy ngàn vạn người chơi chúng ta lại thua một mình người?

“Lâm Bắc Phàm người chờ ta, ta quay về lập tức quyên 50 cây!”

“Ta cũng vậy! Cây của ta đã lớn lên từ lâu, chỉ chưa quyên lên thôi, người chờ đó cho ta!”

“Sao lại thua bởi một người chứ? Ta lập tức quay về nhận mầm cây nhỏ, trồng đầy mới thôi!”

“Cũng không tin mấy ngàn vạn người chơi, còn không giải quyết được một mình người?”

“Các đồng chí cố gắng, thua người nào cũng đừng thua Lâm Bắc Phàm!”

...

Cứ vậy, việc trồng cây lại bùng nổ.

Lúc này, người chủ trì đại mỹ nữ Triệu Khả Nhân mở miệng nói chuyện: “Muốn cưới ta, nhất định phải thông qua luận võ kén rể, người thắng mới có cơ hội! Dù người là hoàng đế, cũng phải tuân theo quy củ!”

Các người chơi phía dưới đều 666.

“Đại mỹ nữ Khả Nhân nói đúng, dù người là hoàng đế cũng phải tuân theo quy củ!”

“Kiên trì lập trường không lùi bước, đại mỹ nữ Khả Nhân rất tốt, từ nay về sau ta là fan của người!”

“Quan tâm hẳn có phải hoàng đế có phải lão đại hay không?”

“Đáng tiếc không thắng được, nếu không có thể tự mình ngược Lâm Bắc Phàm!”

...

Lâm Bắc Phàm cười lạnh: “Trong thế giới võ hiệp còn có quy củ sao?”

Mọi người không thể cãi lại lời này, quy củ lớn nhất của thế giới võ hiệp là không có quy củ, chơi như thế nào cũng được, thiết lập thế nào cũng được, vì vậy mới hấp dẫn rất nhiều người chơi tiến vào.

Đúng lúc này, trong trò chơi xuất hiện một người, Hoàng thừa tướng.

“Hoàng đế bệ hạ đừng đùa, cùng ta hồi cung đi! Trò chơi đã bị ngươi chơi sập nhiều lần. Khó khăn lắm ta mới tổ chức luận võ kén rể một lần, lần này ngươi bỏ qua cho ta đi, đừng đùa!”

Hoàng đế: “...”

Người chơi đều cười thầm.

“Đúng đúng đúng, hoàng đế bệ hạ ngươi nhanh quay về đi thôi, nhiều quý phi như vậy còn chờ ngươi sung hạnh đấy!”

“Võ hiệp là giang hồ của chúng ta, không phải của ngươi!”

“Miếu nhỏ của chúng ta không chứa nổi con chân long là ngươi đâu!”

“Ngươi xem đại tổng quản người ta đã đến thúc giục ngươi, ngươi còn không biết xấu hổ từ chối sao?”

“Đi nhanh lên đi, nếu không ta sợ không khống chế được cây đao này!”

...

Mọi người ồn ào ầm ĩ.

Bởi vì mọi người đều biết, thân phận thực tế của Hoàng thừa tướng là Hoàng Chính Thanh, người thúc đẩy và thực hiện trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 này, rất nhiều hoạt động trò chơi đều do hắn ta đứng sau lưng bày kế, nhưng kết cục luôn không đi theo hướng hắn ta đã dự đoán.

Hóa ra đã tìm được kẻ cầm đầu, chính là Lâm Bắc Phàm.

Bảo sao luôn cảm thấy trò chơi này lệch lạc, đụng tới gia hỏa này đã là không bình thường.

Các người chơi yên tâm thoải mái, đội nổi lên người Lâm Bắc Phàm.

Hoàng đế: “Ngươi đừng làm loạn, ta còn chưa bắt đầu chơi đâu!”

Hoàng thừa tướng: “Bớt đi, sự tồn tại của ngươi đã là vấn đề lớn nhất! Có hoàng đế nào lại chạy đến địa bàn của địch quốc để luận võ kén rể không? Nhanh chóng quay về cho ta, nếu không đại quân Kim quốc sẽ bao vây!”

Hoàng đế: “Coi như ngươi lợi hại!”

Sau đó, Lâm Bắc Phàm chật vật chạy trốn.

Bên ngoài trò chơi, Hoàng Chính Thanh thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng lúc này cũng không còn vấn đề gì nữa?

Thế nhưng, hắn ta đã đánh giá thấp tiết tháo của người chơi, Lâm Bắc Phàm đi rồi, còn ngàn vạn người chơi vô sĩ ở lại, Lâm Bắc Phàm vừa đi không bao lâu đã xảy ra nội dung cốt truyện cướp dâu.

Một đám người nhảy lên lôi đài, cướp Mục Niệm Từ đi.

Toàn bộ buổi luận võ kén rể đều lộn xộn.

Tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh lộn xộn, tại sao phải như vậy, tiếp theo nên làm cái gì?

Kết quả, hắn ta còn chưa tìm được manh mối, trò chơi lại càng loạn hơn.

Chỉ thấy trong trò chơi, Hoàng Dung dẫn đầu “Dung Nhi bang” của mình, hung phấn truy sát.

Hoàng Dung: “Nhanh trả lại Mục tử tử cho ta! Nếu không sẽ không đội trời chung với Dung Nhi bang của ta!”

Còn có Quách Tĩnh dẫn đầu “Cự Hiệp bang” của mình lên tiếng ủng hộ.

Quách Tĩnh: “Đệ muội đừng hoảng sợ, xem Cự Hiệp bang của ta hành hiệp trợng nghĩa, đến cứu ngươi!”

Còn có một nhân vật kinh điển là Dương Khang cũng xuất hiện, hắn ta dẫn đầu đại quân Kim quốc của mình đến bao vây hiện trường, truy sát đám người cướp đi Mục Niệm Từ.

Dương Khang: “Các người trả lại thê tử cho ta!”

Một người trong đám người cướp đi Mục Niệm Từ còn rảnh rỗi quay lại: “Không trả, ta cứ không trả! Ta muốn bán đường thành thân với Mục Niệm Từ, sau đó sinh ra một tiểu Dương Quá, cho người đội nón xanh!”

Dương Khang: “...”

Lúc này thật sự lộn xộn.

Hoàng Chính Thanh cười khở: “Đây là chuyện gì chứ?”

Đây rõ ràng là một trò chơi thế giới võ hiệp luyện cấp, kết quả cuối cùng lại sụp đổ thành dáng vẻ này, hoàn toàn ngược lại với dự đoán trước đó của hắn ta, cũng không biết tiếp theo phải thao tác như thế nào.

Bây giờ hắn ta chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào sân thi đấu điện tử ở thành phố điện ảnh Giang Nam có thể nhanh chóng hoàn thành xây dựng, chỉ có thông qua công trình đỉnh cao đó mới có thể sắp xếp lại trật tự, để trò chơi quay về con đường chính.

Chỉ dựa vào tính tự giác của người chơi, thật sự quá treo.

Chương 760: Máy lão đầu quay về!

Trước khi offline, Lâm Bắc Phàm phát hiện số cây quyên tặng cho triều đình đã đạt đến 250 vạn cây.

Nói cách khác, trong mấy phút ngắn ngủi này, tất cả người chơi đã quyên tổng cộng hơn 120 vạn cây, còn rất nhiều người nhận mầm cây nhỏ mới tiếp tục nuôi trồng.

Vì không muốn thua Lâm Bắc Phàm, bọn họ cũng coi là liều mạng.

Nhưng có thể ép mấy ngàn vạn người chơi thành dáng vẻ này, Lâm Bắc Phàm đủ thấy kiêu ngạo.

Hắn cảm thấy có thể đắc ý một lần.

Thế là, hấn gọi điện thoại cho Mã Đại Vân.

“Lần đầu tiên thấy người gọi điện thoại cho ta, thật sự là khách quý!”

“Chủ yếu là muốn hỏi xem bên người trồng cây như thế nào, bên ta đã hành động mấy ngày, đến bây giờ mới trồng hơn 30 vạn cây, còn thiếu đám dân mạng đông đảo hơn 200 vạn cây, áp lực quá lớn, vì vậy mới tìm người giải phóng bớt áp lực!”

“...”

Đầu bên kia điện thoại rõ ràng im lặng một lúc.

“Tiểu Mã ca, sao thế? Người lại nói một câu đi, an ủi vị huynh đệ gặp khó khăn của người một chút!”

Kết quả bên kia lại chửi ầm lên: “An ủi cái rắm! Bên người đã được 30 vạn cây, bên ta vừa mới bắt đầu, cũng không kịp tính! Người đang kể khổ, hay là đang khoe khoang?”

“Đương nhiên là kể khổ!” Lâm Bắc Phàm tròn tròn mắt nói dối.

“Xem ra bên ta phải tăng thêm tốc độ, người chờ đấy, ta sẽ nhanh chóng vượt qua người!”

Mã Đại Vân chủ động cúp điện thoại.

Bây giờ hấn ta cảm nhận được áp lực đến từ Lâm Bắc Phàm, Tết xuân mới qua được mấy ngày đã trồng được 30 vạn cây, bên tổ chức công ích của hấn ta còn chưa được mấy người nhận trồng mầm cây nhỏ đâu, nhất định phải kêu gọi thêm một đợt nữa.

Thế là, hấn ta lợi dụng sức ảnh hưởng cực lớn của bản thân, thông qua đủ loại đường tắt kêu gọi mọi người đi trồng cây.

Kết quả, danh tiếng của Mã Đại Vân rất có tác dụng, rất nhiều tổ chức lập tức hưởng ứng, vào lúc đầu xuân đã đến trồng cây trồng rừng, làm đến khí thế ngất trời. Trong mấy ngày ngắn ngủi, hoang mạc Alxa đã trồng lên từng mầm cây nhỏ.

Cuối cùng, Mã Đại Vân gọi điện cho hấn khoe khoang: “Bên ta đã được 50 vạn cây, vượt qua người!”

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh trả lời: “Lão Mã, người không có hứng thú với tiền, có lẽ căn bản không biết sức hấp dẫn của tiền! Bên ta đã đạt tới 150 vạn cây. Nếu không phải ít người, có lẽ đã đột phá 200 vạn!”

Mã Đại Vân yên lặng cúp điện thoại.

Sau khi qua Tết xuân, mấy người bạn cũ của Lâm Bắc Phàm đó là đám người Trù Thần, Tần lão, Hàn lão đã quay về Giang Nam.

Lâm Bắc Phàm đến đón bọn họ, cười hỏi: “Hành trình mỹ thực mấy tháng này, trôi qua như thế nào?”

Thật ra không cần hỏi cũng có thể thấy được, chắc chắn có đắng cũng có ngọt.

Nhìn mấy lão già này, làn da cũng rám đen hơn rất nhiều, nhưng thịt thừa ở trên mặt cũng ít hơn rất nhiều, thoát nhìn tinh thần càng rạng rỡ hơn, nếu không nhìn kỹ còn tưởng là tiểu tử trẻ tuổi.

“Đó là đương nhiên, trước nay chưa từng sáng khoái như mấy tháng này!” Lão Tửu Quỷ đắc ý khoe khoang: “Chúng ta đi rất nhiều nơi, đi vào rừng sâu, leo lên núi tuyết, còn đi sâu vào ngõ hẻm thôn làng nông gia. Chúng ta vừa đi vừa nghe ngóng, tìm kiếm mỹ thực giấu trong dân gian, may mắn lão Trù Thần của chúng ta thánh mũi, dù đi đến đâu cũng có thể tìm ra đồ ăn! Cuộc sống này khiến ta như được quay về lúc tuổi trẻ, còn có sự cảm động phấn đấu!”

“Hành trình lần này hơn hai vạn cây số, không phải lái xe cũng là đi bộ, Lâm tiểu tử, người không đi cũng thua lỗ!” Tần lão cũng nói.

“Nếu không phải cơ thể của chúng ta không chịu được, chỉ sợ còn có thể đi một tháng nữa!” Hàn lão mỉm cười.

...

“Lợi hại như vậy?” Lâm Bắc Phàm vô cùng hồi hận: “Sớm biết vậy ta đã phải người đi theo!”

Mấy lão đầu lập tức an ủi.

“Người đừng lo lắng, cơ thể của chúng ta cứng rắn, bây giờ rất nhiều người cũng không sánh bằng chúng ta!”

“Đúng đây, ta còn so leo núi với một tiểu tử trẻ trung, kết quả hẳn còn không leo thẳng ta, ta vui vẻ đứng trên đỉnh núi nhìn ánh mắt không thể tin nổi của hắn, thật sướng khoái!”

“Không ngờ chúng ta đã già, lại càng sống càng trẻ, cuộc sống thật tốt!”

“Lần sau người đi cùng với chúng ta đi!”

...

Lâm Bắc Phàm tỏ ra khinh thường: “Các lão suy nghĩ quá nhiều, ta chỉ muốn phái người cùng đi để quay chụp, sau đó chế tác thành chương trình để kiếm tiền!”

Mấy vị lão đầu: “...”

Đôi mắt Lâm Bắc Phàm tỏa sáng: “Mấy lão đầu vì theo đuổi mỹ vị trèo non lội suối, lên núi xuống biển, không quan tâm vất vả, ta nghe xong cũng thấy cảm động, làm thành chương trình chắc chắn sẽ đứng đầu! Ta cũng nghĩ xong tên, gọi là 《Tâm Vị Chi Lữ》, chắc chắn rất được hoan nghênh!”

Mấy vị lão đầu: “...”

Lâm Bắc Phàm đưa bọn họ về Thực Vi Thiên.

Nhưng mấy người này thật sự không phải người yên phận, có tiền lại có thời gian, cơ thể rất khỏe mạnh, vì vậy đặc biệt giỏi giày vò.

Mới vừa xuống máy bay không phải đi nghỉ ngơi, mà để Lâm Bắc Phàm làm một bữa cơm khao bọn họ trước.

Sau đó, mấy lão đầu lại lấy Ipad ra chơi game.

Lại còn chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 .

Nhìn mấy lão đầu kia chơi game, Lâm Bắc Phàm khó chịu nói: “Các lão có phẩm cấp không hả, trước kia đều là chúng ta cùng làm, kết cả các lão vừa về đều trở nên lười biếng, chỉ còn lại ta làm còn các lão thì chơi game!”

Kết quả mấy lão đầu kia cũng không ngẩng đầu lên.

“Đừng làm loạn, người tự làm đi, chúng ta đang bận luyện cấp đấy!”

“Nghe nói Tinh Quang các người chuẩn bị mở ra thể thao điện tử, ngay cả sân thi đấu cũng đang nhanh chóng xây dựng. Mấy lão đầu chúng ta hợp thành một đội ngũ, trước mắt đang vội vàng luyện cấp!”

...

“Đúng vậy, đặc biệt là thể thao điện tử thông qua cách võ hiệp này, thật sự quá sung sướng!”

“Nhất là sân bãi mà người đang xây, nếu không phải có tin tức nội bộ, ta cũng không thể tin đây là sự thật!”

“Lần này chúng ta cũng có thể xuất hiện nổi tiếng toàn thế giới!”

...

Lâm Bắc Phàm thật bội phục bọn họ, tuổi già như thế, ngay cả thể thao điện tử cũng muốn chen một chân vào, thật sự càng ngày càng thời thượng.

Đúng là có một câu châm ngôn hay: Sống càng già, lại càng giống tiểu hài tử!

Lâm Bắc Phàm đi qua nhìn màn hình, phát hiện tên ID của lão Tử Quỷ lại là “Lão Tử Quỷ”, đã luyện đến một cao thủ tam lưu.

Còn có Tần lão, tên ID là “Tần lão”, cũng là một cao thủ tam lưu.

Hai người còn lại cũng không kém.

Tuy cao thủ tam lưu không còn là người đứng đầu trong thế giới võ hiệp, người đứng đầu là mấy cao thủ nhị lưu, nhưng có thể luyện đến cấp bậc này, cũng tốn công sức.

Lâm Bắc Phàm đưa ra một đề nghị: “Nếu bàn về cấp bậc và kỹ xảo cá nhân, trình độ của các lão cũng không nổi bật. Nhưng có thể luyện tập kỹ năng tổ hợp, cũng như Dương Quá và Tiểu Long Nữ song kiếm hợp bích vậy, uy lực cuối cùng sẽ tăng gấp mấy lần!”

“Có thiết lập như vậy sao? Sao ta không biết?” Đôi mắt mấy lão đầu sáng rực lên.

Lâm Bắc Phàm đắc ý: “Đương nhiên là có, đây là thiết lập ẩn giấu, còn chưa có ai khai quật ra! Ta lén lút nói cho các lão biết, các lão lén lút luyện tập, đừng nói cho người khác biết, cuối cùng đến lúc tranh tài gáy một tiếng ai nấy đều ngạc nhiên!”

“Chúng ta hiểu!” Mấy lão đầu cười hắc hắc.

Chương 761: Nick nhỏ của Lâm Bắc Phàm bước vào giang hồ!

“Cụ thể phải làm thế nào đây?” Mấy lão đầu khiêm tốn học hỏi.

Lâm Bắc Phàm nói: “Lựa chọn võ công cùng một phái là tốt nhất, hoặc là cùng một loại công pháp, như vậy đồng thời sử dụng sẽ có hiệu quả bổ trợ. Cũng có thể lựa chọn tính chất hoàn toàn khác biệt của hai loại công pháp, sau khi trải qua cách đặc biệt tiến hành tổ hợp, uy lực cũng được tăng cường. Đối với các lão, tốt nhất vẫn là lựa chọn võ công cùng một phái tiến hành luyện tập.”

“Lựa chọn võ công phái nào đây? Toàn Chân giáo là môn phái lớn hàng đầu hiện nay, còn có trận Thiên Cương Bắc Đẩu, chúng ta luyện tập cái này thì thế nào?”

“Nếu nói môn phái lớn thật sự, thật ra là Thiếu Lâm.” Lâm Bắc Phàm giới thiệu: “Các lão đứng thấy trong Xạ Diêu và Thần Diêu, thoát nhìn Toàn

Chân giáo rất trâu bò, nhưng thật ra ngoại trừ Trung Thần Thông còn có lão ngoan đồng, những người khác đều không được. Sau khi Trung Thần Thông Vương Trùng Dương chết đi, Toàn Chân giáo đã xuống dốc. Thế nhưng Thiếu Lâm tự lại chưa từng xuống dốc, truyền thừa của bọn họ thật sự rất nhiều, tuy võ lực đỉnh cao không được, nhưng võ lực trung tầng rất nhiều, còn có đủ loại trận pháp. Thập Bát đồng nhân trận, Hàng Long phục hổ trận, Thiếu Lâm La Hán trận, Tam Tài trận đủ loại, học tập Thiếu Lâm chuẩn không sai!”

“Đây cũng là thiết lập che giấu?” Lão Tử Quỷ hỏi.

“Đương nhiên, sau khi đến 《Ỗ Thiên Đồ Long Ký》, gốc gác của Thiếu Lâm tự sẽ được thể hiện ra, các lão lựa chọn Thiếu Lâm chuẩn không sai!”

“Được, vậy chúng ta đi làm hòa thượng thôi, học tập võ công Thiếu Lâm!”
Mấy lão đầu lập tức quyết định.

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm thao tác nick nhỏ PK một trận với bọn họ.

Nick nhỏ của Lâm Bắc Phàm chỉ là cao thủ bất nhập lưu, kém mấy lão đầu này một bậc, nhưng dựa theo thao tác làm dáng này, lại đánh rơi từng chút từng chút máu của mấy lão đầu này, khiến bọn họ tức giận oa oa kêu to.

Lâm Bắc Phàm đắc ý: “Chơi game thì ta chính là vương giả, chỉ là ngày thường ta không nói với người khác! Ta chuẩn bị cầm nick nhỏ này đi xông pha giang hồ, PK ngã toàn bộ cao thủ, tạo ra thần thoại võ lâm!”

“Ta không tin ngươi có năng lực này!” Tàn lão trừng mắt.

Vừa rồi, lão điều khiển “Tàn lão” đã bị hấn dùng nhiều cách để tiêu diệt, nhưng không rơi máu một lần nào. Lão chưa từng thua thảm như vậy, vì vậy nhìn Lâm Bắc Phàm mắt không phải mắt, mũi không phải mũi.

“Lại dám không tin ta? Hôm nay ta phải dẫn theo nick nhỏ xông pha giang hồ, cho các lão nhìn xem!”

Nói làm là làm thật, bắt đầu từ buổi tối, Lâm Bắc Phàm thật sự cầm nick nhỏ “Tiểu Phàm Nhân” của bản thân đi khiêu chiến cao thủ các nơi.

Hắn dự định bắt đầu từ cao thủ tam lưu, sau khi PK ngã cao thủ tam lưu, lại khiêu chiến nhị lưu.

Là đại Boss phía sau trò chơi, Lâm Bắc Phàm biết cao thủ các nơi ở đâu.

Đầu tiên hắn khiêu chiêu một giang hồ hào hiệp tên là “Bạch tuộc chiên”.

Bạch tuộc chiên: “Ngươi là ai, làm gì?”

Tiểu Phàm Nhân: “Ta chuẩn bị khiêu chiến cao thủ các nơi, tạo thành thân thoại bất bại của ta, muốn bắt đầu từ ngươi trước!”

Bạch tuộc chiên: “Muốn lấy Vũ Chính đường? Hài tử ngươi quá trẻ tuổi, chỉ là một cao thủ bất nhập lưu mà thôi, ngươi căn bản không biết trình độ của cao thủ tam lưu, một đại chiêu là có thể miểu sát ngươi. Ngươi chạy đi luyện cấp trước đi, trở thành tam lưu lại đến đây!”

Tiểu Phàm Nhân: “Đôi phó với ngươi, căn bản không cần rắc rối như vậy!”

Bạch tuộc chiên: “Võ công không cao tính tình không nhỏ! Vậy đi, chúng ta chơi tặng điểm thưởng, người thắng có thể lấy đi tất cả tiền tài của đối phương, bao gồm cả cây. Ta sẽ để ngươi biết cái gì gọi là giang hồ hiểm ác!”

Tiểu Phàm Nhân: “Không thành vấn đề!”

Thế là, hai người mở lời đái.

Bạch tuộc chiên: “Cho ngươi tấn công trước, sau ba chiêu ta lại phản kích!”

Tiểu Phàm Nhân: “Ngươi sẽ phải hối hận!”

Sau hai phút, Bạch tuộc chiên thật sự hối hận.

Sự công kích của đối phương quá liên tục và cuồng bạo, nắm bắt vừa đúng, bản thân khổng chế nhân vật ngay cả chút thời gian khôi phục cũng không có, chỉ như vậy đã bị đối phương mài mất 50% máu, quyết đấu thất bại.

Bạch tuộc chiên: “Ta không phục, chúng ta lại làm một ván nữa!”

Tiểu Phàm Nhân: “Tất cả đồ của ngươi đều thua mất, ngươi không còn tiền đánh cược nữa, ta không chơi với quỷ nghèo.”

Bạch tuộc chiên: “...”

Lâm Bắc Phàm lập tức ngựa không dừng vó đi tìm cao thủ tam lưu thứ hai.

Cao thủ tam lưu thứ hai tên là “Tiểu bạch thỏ”, là một vị muội tử giang hồ đáng yêu, sau lưng có lẽ là một vị đại hán móc chân.

Tiểu Phàm Nhân: “Ta đến khiêu chiến, xuất đao đi!”

Tiểu bạch thỏ: “Vũ khí của ta là kiếm.”

“...”

Tiểu Phàm Nhân: “Điều này không quan trọng, quan trọng là ta muốn quyết đấu với ngươi!”

Tiểu bạch thỏ: “Ngươi có cây không?”

Tiểu Phàm Nhân: “Đương nhiên có, ta có 24 cây...”

Tiểu bạch thỏ: “Quá tốt, ta đang muốn quyên cây cho triều đình, một chết Lâm Bắc Phàm, ngươi đến rất đúng lúc!”

“...”

Tiểu Phàm Nhân: “Ta cũng cảm thấy hấn đặc biệt đáng ghét, ngoại trừ dáng vẻ đẹp trai không còn gì khác, còn cả ngày đi ra ngoài đặc ý vớ vẩn! Vì vậy chúng ta đi làm công ích một hồi đi, một chết hấn!”

Tiểu bạch thỏ: “Anh hùng cùng chung ý tưởng, quyết đấu đi!”

Ba phút sau, Tiểu bạch thỏ nước mắt lưng tròng công hiến tất cả cây của mình.

Tiểu Phàm Nhân: “Yên tâm đi, ngươi sẽ không chết vô ích, ta nhất định sẽ giúp ngươi hoàn thành tâm nguyện một chết Lâm Bắc Phàm!”

Tiểu bạch thỏ: “...”

Cao thủ tam lưu thứ ba là một cường đạo, tên là “Đại dương gia”.

Tiểu Phàm Nhân: “Chúng ta đến quyết đấu một trận đi!”

Đại dương gia: “Ngươi chỉ là một cao thủ bất nhập lưu nho nhỏ, lại còn dám khiêu chiến ta? Thú vị, chúng ta thêm chút tiền đặt cược đi!”

Tiểu Phàm Nhân: “Tiền hay là cây?”

Đại dương gia: “Đều không phải, nếu ngươi thua, ta muốn ngươi làm áp trại lão công của ta.”

Tiểu Phàm Nhân: “Điều này không được đâu, ngươi là nam.”

Đại dương gia: “Không sao, ta không để ý.”

Tiểu Phàm Nhân: “...”

Cuối cùng Lâm Bắc Phàm vẫn không nhận được, giết chết thứ đồ chơi chán ghét này.

Liên tục mấy ngày tiếp theo, Lâm Bắc Phàm không làm gì liền đi khiêu chiến cao thủ, càng ngày càng có nhiều cao thủ tam lưu bị hắn đánh bại hoặc là giải quyết, danh tiếng càng lúc càng lớn, khiến vị trí của hắn ở trên bảng cao thủ càng ngày càng cao.

Bảng cao thủ là một bảng xếp hạng của người chơi luyện cấp, thông qua quyết đấu hoặc là những cách khác để tiến hành đánh giá và xếp hạng thực lực của hắn, xếp hạng phía trước đương nhiên là cao thủ nhị lưu, tiếp theo là cao thủ tam lưu.

Không đạt tới loại cao thủ tam lưu này, không thể nào tiến vào bảng danh sách.

Thế nhưng, Lâm Bắc Phàm điều khiển “Tiểu Phàm Nhân” giết chết rất nhiều cao thủ tam lưu, thế là lấy thân phận bất nhập lưu lọt vào bảng danh sách.

Đồng thời xếp hàng càng ngày càng tiến lên trước, trước mắt xếp hạng 102, khiến thế giới võ hiệp chấn động.

Chương 762: Đại thần Phong Tuyết chịu tiếng oan!

“Rốt cuộc Tiểu Phàm Nhân này là ai?”

“Nhìn cách di chuyển làm dáng của hắn, còn có thao tác dự đoán cơ hội, cảm giác như một người sống vậy!”

“Cao thủ bắt nhập lưu và cao thủ tam lưu có sự chênh lệch rất lớn, kết quả hắn lại dựa vào kinh nghiệm của bản thân, từng chút từng chút mài mòn đối phương, thao tác nắm bắt cơ hội đúng chỗ như thế!”

“Chẳng lẽ là một vị đại thần trò chơi nào đó gia nhập vào?”

“Có lẽ là vậy... Người bình thường thật sự không chơi ra được trình độ như vậy!”

...

Tiểu Phàm Nhân bị rất nhiều người QQ, hỏi thăm rốt cuộc hắn là vị đại thần nào.

Tiểu Phàm Nhân: “Ta không phải vị đại thần nào, ta chỉ là một người chơi nho nhỏ mà thôi.”

Đám người tỏ vẻ khinh thường, trình độ thao tác phong sát của người đã bộc lộ ra đẳng cấp của người, lại còn không biết xấu hổ không chịu thừa nhận?

“Đừng giả vờ, người rốt cuộc là đại thần Phong Tuyết, hay là đại thần Tinh Linh? Hai vị đại thần này thích mở nick nhỏ trên chộc người chơi nhất, ta đoán người là một người trong số đó!”

“Đại thần Phong Tuyết, giả vờ nữa cũng không có ý nghĩa, môn phái chúng ta đang chờ người trở về đây!”

“Đừng chơi nick nhỏ nữa, muốn làm thì phải làm lớn!”

“Nhanh tới đi, vị trí bang chủ của chúng ta đang để trống!”

...

Đám người phát ra lời kêu gọi.

Tiểu Phàm Nhân: “Được, ta chính là Phong Tuyết! Không ngờ ta đã che giấu kỹ như vậy, cũng bị các người nhận ra!”

Một đại thần trò chơi nào đó đang chơi nick nhỏ nhìn màn hình: “...”

Tiểu Phàm Nhân: “Thế nhưng, tuy ta đã bị các người nhìn ra thân phận thật, nhưng ta vẫn muốn nói, trình độ của các người thật sự phế vật, rõ ràng là cao thủ tam lưu, lại ngay cả một tên bất nhập lưu như ta cũng không đánh được, khuyên các người xóa nick chơi lại đi, nếu không quá mất mặt cao thủ chúng ta!”

Rất nhiều cao thủ tam lưu: “...”

Một đại thần trò chơi nào đó đang chơi nick nhỏ nhìn màn hình: “...”

Trong chớp mắt, đám cao thủ tam lưu tức giận.

“Đại thần Phong Tuyết, dù trình độ người cao siêu, cũng không thể sỉ nhục chúng ta như thế!”

“Trình độ của chúng ta chơi không lại người, nhưng người cũng không thể sỉ nhục người như thế!”

“Ta yêu cầu người lập tức xin lỗi chúng ta, nếu không cả đời này sẽ bị bôi đen!”

“Đúng, nhất định phải xin lỗi! Nếu không sau này chúng ta sẽ không xem người phát sóng trực tiếp nữa!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Ta cứ sỉ nhục, các người có thể làm gì ta?”

Rất nhiều cao thủ tam lưu: “...”

Một đại thần trò chơi nào đó đang chơi nick nhỏ nhìn màn hình: “...”

Kẻ sĩ có thể nhịn, nhưng không thể nhịn nhục!

“Đại thần Phong Tuyết, bây giờ ta phát động khiêu chiến ngươi!”

“Tuy tài nghệ của ta không bằng ngươi, nhưng ta cũng phải thử một lần xem đao kiếm của ngươi có sắc bén hay không!”

“Đại thần Phong Tuyết, hôm nay ta sẽ để ngươi biết cái gì gọi là kẻ sĩ có thể chết không thể chịu nhục!”

“Gặp trên lôi đài, chỉ có một người có thể ra ngoài!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Đến đi, ai đến ta cũng không từ chối! Trừ khi các ngươi có người đẩy ngã được ta, nếu không ta sẽ không xin lỗi! Bởi vì, ta là đại thần Phong Tuyết, chưa từng có thói quen xin lỗi kẻ yếu!”

Một đại thần nào đó đang chơi nick nhỏ nhìn màn hình trò chơi: “...”

Thế là, lần này đại thần trò chơi sỉ nhục người khác, bắt đầu bữa tiệc quyết đấu người chơi phản kích.

Đại thần Phong Tuyết trong truyền thuyết, lấy nick nhỏ cao thủ bất nhập lưu “Tiểu Phàm Nhân”, nghênh đón cao thủ tam lưu các lộ.

Trận quyết đấu thứ nhất, Tiểu Phàm Nhân VS Thạch đầu nhân, Tiểu Phàm Nhân thắng!

Trận quyết đấu thứ hai, Tiểu Phàm Nhân vs Ta là tiểu suất ca, Tiểu Phàm Nhân thắng!

Trận quyết đấu thứ ba, Tiểu Phàm Nhân vs Khủng long, Tiểu Phàm Nhân thắng!

...

Liên tiếp 19 trận đấu, Tiểu Phàm Nhân đều dựa vào thao tác nước chảy mây trôi lấy yếu thắng mạnh, tiêu diệt một vị lại một vị cao thủ tam lưu, trình độ chiến đấu cảnh đẹp ý vui.

19 trận đấu, chưa bại một lần.

Đám người không thể không than thở, đúng là đại thần Phong Tuyết trong truyền thuyết, trình độ thao tác quá 6!

Nhưng miệng quá độc, mắng chửi người không nể mặt mũi.

Tiểu Phàm Nhân: “Còn ai không? Còn ai không? Còn ai không...”

Liên tục phát ra mấy câu vặn hỏi, nhưng cũng không ai trả lời.

Cao thủ tam lưu đánh không lại, cao thủ nhị lưu lại ngại ra trận ngược tay mơ, vì vậy chỉ có thể để Tiểu Phàm Nhân phách lối!

Thấy danh tiếng của mình càng ngày càng thổi, đại thần trò chơi nào đó cuối cùng không nhịn được nữa, điều khiển nick nhỏ cao thủ tam lưu “Phong tao” của mình nhảy ra: “Để ta chiếu cố ngươi, hôm nay ta nhất định có thể đánh ngươi ngã xuống đất!”

Tiểu Phàm Nhân: “Vừa rồi rất nhiều người đều nói như vậy, kết quả đều không được, có lẽ ở nhà đều là nam nhân ba giây!”

Rất nhiều cao thủ tam lưu: “...”

Phong tao: “Ta không giống, nhân danh chính nghĩa ta nhất định có thể đánh bại ngươi!”

Đại thần Phong Tuyết chân chính quyết định dạy dỗ đại hỗn đản hủy hoại danh tiếng của hắn ta thật tốt, hoàn toàn ngược hắn, sau đó vạch trần thân phận của hắn trước mặt bao người, trả lại sự trong sạch cho bản thân.

Đến lúc đó, danh tiếng của mình sẽ lên một tầng nữa.

Suy nghĩ rất tốt, nhưng hành động thì...

Sau ba phút, Phong tao bị loại.

Đại thần Phong Tuyết ngơ ngác, không thể tin được bản thân là Lý Quỷ thật lại thua bởi Lý Quỷ.

Lúc vừa bắt đầu bản thân mới chỉ phát ra một đại chiêu, tiêu diệt nửa ống máu của đối phương, tiếp theo đó bị những chiêu thức ngắn liên tục áp sát, còn chưa có thời gian khôi phục đã bị hấn xử lý.

Tiểu Phàm Nhân: “Mới đánh một chiêu đã héo, đúng là cây súng bạc có đầu súng bằng sáp, nhìn thì ngon mà không dùng được!”

Đại thần Phong Tuyết: “...”

Đại thần Phong Tuyết che mặt.

Thật mất mặt, vốn còn muốn vạch trần thân phận của đối phương, kết quả bây giờ lại thua thảm như vậy.

Vạch trần thân phận của mình chẳng phải càng mất mặt hơn sao?

Đây rốt cuộc là đại thần trò chơi nào?

Tiểu Phàm Nhân: “Còn ai không? Còn ai không? Còn ai không...”

Thấy không còn ai khiêu khích nữa, Lâm Bắc Phàm đặc biệt sửa lại lời nói của mình.

“Thiên bất sinh ngã Tiểu Phàm Nhân, kiếm đạo vạn cổ trường như dạ!”

Chính là phách lối như vậy!

Lúc này, đại thần Phong Tuyết đang bồi rồi đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại: “Phong Tuyết, người được đó, mấy ngày không gặp trình độ lại tăng lên, trình độ thao tác thật sự 6, nhìn người chơi game càng ngày càng dễ chịu!”

Đại thần Phong Tuyết cười khỏ: “Ta à, một lời khó nói hết, ta chỉ có thể nói đó là hiểu lầm, người tin không?”

“Có thể có hiểu lầm gì chứ?”

“Ta muốn nói, thật ra Tiểu Phàm Nhân kia không phải là ta...”

“Bớt nói đùa với ta, trong nghề chúng ta ngoại trừ người ra còn ai có trình độ như vậy! Nhưng miệng của người quá thối, người phải sửa lại tật xấu miệng thối này của người đi, nếu không rất dễ mất fan hâm mộ. Dù sao với nghề này của chúng ta, fan hâm mộ rất quan trọng! Chúng ta chỉ là người chơi game, đừng quá đặc ý vênh váo!”

Đại thần Phong Tuyết: “Thật sự không phải ta...”

“Tốt nhất bây giờ người lập tức tuyên bố, vừa rồi chỉ nói đùa với mọi người một chút thôi, ta nghĩ mọi người chắc chắn sẽ dễ dàng bỏ qua, nếu không để muộn nữa sẽ không kịp!”

Đại thần Phong Tuyết: “...”

Không phải ta làm, còn muốn ta xin lỗi mọi người?

Đồ chó hoang Tiểu Phàm Nhân!

Chương 763: Hận Tiểu Phàm Nhân!

Cuối cùng, suy nghĩ cho danh tiếng của mình, đại thần Phong Tuyết vẫn thông qua Weibo trình trọng tuyên bố, “Tiểu Phàm Nhân” đang gây rối làm loạn trong game không phải nick nhỏ của hắn ta, xin mọi người đừng tưởng là thật.

Đồng thời, vì tăng cường sức thuyết phục, còn đăng nick nhỏ thật sự “Phong tao” của mình lên, chứng minh bản thân không nói sai.

Hơn nữa còn uất ức nói: “Thật ra ta cũng muốn đánh bại hắn, sau đó vạch trần bộ mặt thật của hắn ngay tại chỗ, nhưng cuối cùng không ngờ đánh không lại, vì vậy xấu hổ không dám thừa nhận, xin mọi người thứ lỗi!”

Nhìn thấy đại thần trò chơi trịnh trọng tuyên bố như thế, tất cả người chơi chỉ hô 666.

“Ta đã nói, đại thần Phong Tuyết không phải người như vậy, bây giờ vốn là một tên giả mạo!”

“Thật sự quá không có phẩm chất, lại dùng tên của đại thần Phong Tuyết giả danh lừa bịp, lừa gạt tình cảm của chúng ta!”

“Bảo sao lại thay đổi đến không giống người, ta cũng biết người không phóng túng như thế!”

“Chúng ta đều bị Tiểu Phàm Nhân lừa gạt, Tiểu Phàm Nhân đáng giận!”

“Nhưng Tiểu Phàm Nhân không phải đại thần Phong Tuyết, vậy còn có thể là người nào, thao tác làm dáng như vậy!”

...

Lúc này, các người chơi lại càng thấy tò mò với thân phận thật của “Tiểu Phàm Nhân” hơn.

Lại điều khiển nhân vật bắt nhập lưu, đánh bại đại thần Phong Tuyết thao tác cao thủ tam lưu, cảm giác này cứ như một người phàm đánh bại thiên thần, như nói mơ giữa ban ngày.

Mọi người rồi rít suy đoán là vị đại thần trò chơi nào.

Nhưng các đại thần trò chơi bị nghi ngờ đều rồi rít tiến hành phủ nhận, nhấn mạnh mình tuyệt đối không phải “Tiểu Phàm Nhân”.

Mồm miệng của hắn quá độc, tuyệt đối không phải ta, ta sẽ không công nôi.

Lại đến một buổi tối nào đó, “Tiểu Phàm Nhân” lại đi ra phóng túng, tiếp tục khiêu chiến cao thủ các lộ.

Bây giờ, “Tiểu Phàm Nhân” đã tạo dựng được danh tiếng trong thế giới võ hiệp, nhất là lấy yếu thắng mạnh, sau khi đánh bại đại thần Phong Tuyết, danh tiếng càng đuổi sát người chơi đỉnh cấp.

Vì vậy hắn vừa thò đầu ra, có rất nhiều người chơi đi theo.

“Tiểu Phàm Nhân, rốt cuộc ngươi là ai?”

“Thao tác 6 như thế, dẫn ta đi, tiền trò chơi của ngươi cứ tính cho ta!”

“Chắc chắn ngươi không phải một hạng người vô danh!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Tại hạ đi không đổi tên ngồi không đổi họ, chính là đại thần Phong Tuyết!”

Đại thần Phong Tuyết đang nhìn màn hình: “...”

Đám người chơi đều bật cười.

“Đừng làm loạn, đại thần Phong Tuyết đã tuyên bố không phải hắn!”

“Ngươi còn cảm thân phận người khác đi lừa gạt, thú vị lắm sao?”

“Đại thần người ta cũng bị người đánh thành chó, còn dùng tên của người ta!”

“Đại ca đừng ồn ào!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Hóa ra cái người tên là “Phong tao” kia chính là Phong Tuyết à, trình độ thao tác kém như vậy, thật sự xấu hổ với hai chữ đại thần, có phải hắn bị người khác trộm nick không?”

Đại thần Phong Tuyết đang nhìn màn hình: “...”

Ngươi mới bị trộm nick, cả nhà người đều bị trộm nick!

Tiểu Phàm Nhân: “Bảo sao gần đây ta cứ cảm thấy không hay, hóa ra là hắn chính lại danh tiếng, đúng là xúi quẩy!”

Đại thần Phong Tuyết đang nhìn màn hình: “...”

Các người chơi đều hưng phấn, thích nhất dáng vẻ người mắng chửi đại thần Phong Tuyết.

Chỉ dựa vào điều này, chúng ta sẽ làm fan của người!

Tiểu Phàm Nhân: “Được, ta thừa nhận ta không phải đại thần Phong Tuyết. Thật ra, thân phận thật sự của ta là đại thần Tinh Linh? Hoảng sợ không? Hâm mộ không? Bội phục không? Oa ha ha...”

Đông đảo người chơi: “...”

Đại thần Tinh Linh đang nhìn màn hình: “...”

Người chơi cảm thấy bất lực: “Tiểu Phàm Nhân đại ca, người đừng làm loạn! Đại thần Tinh Linh đã sớm tuyên bố mình không phải là Tiểu Phàm Nhân, người giả mạo hấn thì có gì hay?”

Tiểu Phàm Nhân: “Lại tuyên bố trước? Ta còn chưa giả mạo hấn, hấn đã sớm héo? Sao giới trò chơi lại thừa nam héo thế?”

Đông đảo người chơi: “...”

Đại thần Tinh Linh đang nhìn màn hình: “...”

Nã pháo cả bản đồ, tất cả nam nhân trong trò chơi đều bị mắng một lần.

Cái miệng này toàn nói ra lời không khiến người ta ngạc nhiên đến chết thì không thôi!

Đại thần Phong Tuyết thầm an ủi bản thân: Ta không phải người duy nhất, bây giờ Tinh Linh cũng bị mắng, cũng may, cũng may!

Tiểu Phàm Nhân: “Không ngờ rõ ràng là thế giới võ hiệp lại âm thịnh dương suy, xem ra ta không thể sa đọa nữa, ta phải đứng lên! Ta phải chống lên nửa bầu trời cho nam nhân trong thế giới võ hiệp!”

Đông đảo người chơi nam: “...”

Tiểu Phàm Nhân: “Vì vậy các muội tử, đều lao vào trong ngực ta đi! Oa ha ha...”

Đông đảo người chơi nam: “...”

Chơi đùa một trận, mọi người phát hiện đi theo Tiểu Phàm Nhân đặc biệt thú vị.

Tuy miệng hắn cũng hơi độc, nhưng nói chuyện với hắn đặc biệt buồn cười, khiến người ta muốn hận lại không hận nổi.

Thế là, có một vài người tự phát xây dựng “Phàm Nhân đường”.

Có người chơi hỏi: “Tiểu Phàm Nhân, hôm nay ngươi làm gì?”

Tiểu Phàm Nhân: “Hôm nay ta muốn khiêu chiến cao thủ nhị lưu!”

Người chơi cảm thấy hứng thú.

“Lại muốn khiêu chiến cao thủ nhị lưu, được, ta đi theo ngươi một lúc!”

“Không ngờ cao thủ tam lưu bị ngươi chơi chán, ngươi lại muốn khiêu chiến nhị lưu, cẩn thận bị người ta miếu sát!”

“Tiểu Phàm Nhân tuy bất nhập lưu, nhưng ý chí cao ngất!”

“Nếu hôm nay đánh ngã được một người, ta lập tức dùng tất cả ngân lượng và cây của ta khen thưởng cho ngươi!”

“Không sai, nếu ngươi đánh ngã một người, ta cũng khen thưởng toàn bộ cho ngươi!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Các ngươi chuẩn bị kỹ càng ngân lượng và cây, xem Tiểu Phàm Nhân ta nghịch thiên đồ thần như thế nào!”

Việc Tiểu Phàm Nhân muốn khiêu chiến cao thủ nhị lưu nhanh chóng truyền khắp thế giới võ hiệp, rất nhiều người chạy đến vây xem. Chênh lệch

hai đẳng cấp lớn, chỉ thuộc tính cơ sở đã kém hơn mười lần, nếu Tiểu Phàm Nhân thật sự khiêu chiến thành công, vậy sẽ nghịch thiên.

Cao thủ nhị lưu đầu tiên mà Tiểu Phàm Nhân muốn khiêu chiến là Toàn Chân giáo “Tiểu Cường”.

Gia hỏa này có danh tiếng không nhỏ trong thế giới võ hiệp, từ một người chơi bình thường từ từ luyện thành một người chơi tinh anh, sau đó lại từ người chơi tinh anh luyện thành trình độ game thủ chuyên nghiệp, ra tay từ hấn ta có độ khó rất lớn, nhưng Lâm Bắc Phàm vẫn chọn hấn ta trước.

Vì sao vẫn chọn hấn ta trước?

Đơn thuần chỉ là khoảng cách khá gần mà thôi.

Tiểu Cường: “Tiểu Phàm Nhân, ngươi muốn khiêu chiến ta?”

Tiểu Phàm Nhân: “Không sai!”

Tiểu Cường: “Ta không dễ bắt nạt!”

Tiểu Phàm Nhân: “Phong Tuyết cũng nói như vậy, cuối cùng hấn quỳ!”

Đại thần Phong Tuyết: “...”

Tiểu Cường: “Tất nhiên ngươi đã tìm tới cửa, ta không thể từ chối ngoài cửa. Ta sẽ cố hết sức đối phó, sử dụng tất cả năng lực để đánh bại ngươi, để ngươi biết rõ không thể sỉ nhục cao thủ nhị lưu!”

Tiểu Phàm Nhân: “Đến đi!”

Hai người mở lời đài, trận quyết đấu này hấp dẫn hơn 200 vạn người vây xem.

Tiểu Cường vô cùng kích động, đã đến lúc ta làm rạng danh tên tuổi.

Tuy Tiểu Phàm Nhân chỉ là một cao thủ bát nhập lưu, nhưng mọi người đều biết hấn có trình độ đại thần trò chơi đỉnh cấp, chỉ cần có thể đánh bại hấn, danh tiếng của hấn ta sẽ được nâng cao một bước.

Tiểu Cường: “Tiểu Phàm Nhân, tới đi, ngươi nhận lấy sự xét xử của ta đi!”

Hắn ta hét lên một câu rất tự kỷ, sau đó hắn ta phải trả giá đắt vì câu nói này.

Năm phút sau, hắn ta ngã xuống trước mặt Tiểu Phàm Nhân.

Tiểu Phàm Nhân: “Lại có thể chống đỡ ta năm phút, Tiểu Cường sức sống của ngươi đúng là ương ngạnh, đủ để kiêu ngạo!”

Tiểu Cường buồn bực muốn thổ huyết.

Chương 764: Tiểu Phàm Nhân, thần thoại võ lâm!

Tiếp theo Tiểu Phàm Nhân lại khiêu chiến hai vị cao thủ nhị lưu, đều chiến thắng.

Liên tục ba trận vượt qua hai đẳng cấp lớn, chiến đấu lấy yếu thắng mạnh, đều là thao tác thần thoại như thế, đặt vững giang hồ của Tiểu Phàm Nhân, được mọi người gọi là “thần thoại võ lâm”.

Không ai nghi ngờ, dưới điều kiện ngang cấp, sẽ có người là đối thủ của Tiểu Phàm Nhân.

Dù là tuyển thủ cấp đại thần, chắc chắn sẽ phải quỳ dưới thao tác làm dáng của Tiểu Phàm Nhân.

Tiểu Phàm Nhân: “Đừng tăng bốc ta, nhiều nhất ta cũng chỉ được gọi là truyền thuyết võ lâm, còn cách thần thoại một chút!”

Mọi người tỏ vẻ khinh thường, rồi rít phỉ nhỏ hắn.

“Ngươi còn biết xấu hổ hay không, thần thoại và truyền thuyết có khác nhau sao?”

“Dù sao đều là ca ngợi ngươi!”

“Lại còn giả vờ chính đáng cho ta, da mặt quá dày!”

“Nếu không phải đánh không lại ngươi, ta đã sớm xông lên tát bạt tai!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Ta quyết định, sau này vào mỗi buổi tối sẽ khiêu chiến ba tên cao thủ nhị lưu! Trừ khi có người có thể đánh bại ta, nếu không trận chiến đấu này vẫn tiếp tục kéo dài! Ta chắc chắn phải xứng đáng với danh hiệu các ngươi cho ta!”

Mọi người lại lần nữa khinh thường, căn bản là ngươi muốn danh hiệu này, đừng nói năng đường hoàng như vậy.

Nhưng đối với điều này, mọi người vẫn có thái độ cổ vũ.

“Tiểu Phàm Nhân lên đi, chúng ta nhất định ở sau lưng ủng hộ ngươi!”

“Đánh ngã toàn bộ đại thần phía trước xuống đất, lấy yếu thắng mạnh, lấy phàm đồ thần, cố lên!”

“Ngai vàng thần thoại võ lâm để trống chỗ!”

“Chúng ta nhìn thấy ngày ngươi trèo lên đỉnh!”

...

Các đại thần khác đứng đầu trò chơi thì nâng cao cảnh giác.

Trình độ thao tác của Tiểu Phàm Nhân quá mạnh, một nhân vật bất nhập lưu lại có thể chơi ra trình độ cao như vậy, thao tác mây bay nước chảy đẹp như vẽ, khiến người ta cảnh đẹp ý vui, như một người thật đang chiến đấu.

Trình độ trò chơi loại này phải hình dung như thế nào đây?

Nếu 《Tiểu Ngạo Giang Hồ》 đi ra, bọn họ sẽ biết cảnh giới này gọi là “vô chiêu thắng hữu chiêu”.

Không vận chuyển được nội lực, nhưng chỉ dựa vào chiêu thức cũng có thể xử lý ngươi.

Cũng chính từ lúc đánh ngã ba vị cao thủ nhị lưu, cuối cùng Tiểu Phàm Nhân nổi tiếng trong game, rất nhiều người chơi đều biết trong trò chơi có một nhân vật thao tác siêu cấp ngưu bức, còn lợi hại hơn rất nhiều đại thần trò chơi đỉnh cao.

Còn có người thành lập hội fan hâm mộ “Phàm Nhân đường”, nhân số nhanh chóng vượt qua 500 vạn.

Còn có rất nhiều chiến đội trò chơi, môn phái bang phái đều muốn mời chào Tiểu Phàm Nhân nhập hội, có người mở ra bảng giá lương một năm 500 vạn, nếu biểu hiện xuất sắc còn có trích phần trăm số lượng lớn.

Đáng tiếc, Tiểu Phàm Nhân không hề dao động, ngay cả động cũng lười động.

Lâm Bắc Phàm ẩn nấp sau lưng khinh thường cười một tiếng: 500 vạn, còn chưa đủ cho ta phát hồng bao một lần!

Ngay cả tổng giám đốc Hoàng Chính Thanh cũng rất kích động, tỏ vẻ phải cảm ơn Tiểu Phàm Nhân: “Quá khó khăn, cuối cùng trò chơi đã được kéo về quỹ đạo chính, thế giới võ hiệp không có luận võ sao được? Cảm ơn Tiểu Phàm Nhân, cho ta xem người là ai?”

Hắn ta vận dụng quyền hạn của bản thân đi kiểm tra, lại phát hiện mình không đủ quyền hạn.

Trong lòng lập tức hiểu rõ, chắc chắn là mấy người đứng sau lưng khai thác trò chơi này, bọn họ không chỉ là hacker đứng đầu, còn là người chơi đứng đầu trò chơi, thỉnh thoảng làm một nick nhỏ đi ra ngoài thả lỏng cũng được.

Dù thế nào hắn ta cũng không nghĩ ra, người sau lưng lại là Lâm Bắc Phàm, một người thoát nhìn không có việc gì, cà lơ phớt phơ, khiến người ta luôn nghĩ đến phương diện tên phá của.

Từ nay về sau, vào buổi tối mỗi ngày, Tiểu Phàm Nhân sẽ xuất hiện khiêu chiến ba vị cao thủ nhị lưu.

Vì đề phòng những đại thần đỉnh cao này e sợ chiến đấu, hẳn đều hạ chiến thiếp sớm, khiến đối phương không thể không chiến.

Cứ vậy cuộc sống trôi qua từng ngày, Tiểu Phàm Nhân càng ngày càng nổi tiếng, tên tuổi “thần thoại võ lâm” càng lúc càng lớn.

Lúc này, trải qua hai tháng công chiếu, cuối cùng 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 đã dừng chiếu.

Lúc đầu mọi người cũng không coi trọng bộ phim điện ảnh hoạt hình này, kết quả đánh bại đông đảo phim điện ảnh ưu tú, nghịch tập trở thành chương trình hot nhất trong Tết xuân, là bộ phim điện ảnh được hoan nghênh nhất.

Công chiếu hai tháng, lấy được tổng doanh thu phòng bán vé 73 ức.

Tuy nhiên, đây không phải bộ phim điện ảnh kiếm nhiều tiền nhất của Tinh Quang, nhưng chắc chắn là một sự kiện quan trọng trong lịch sử phim điện ảnh hoạt hình Trung Quốc!

Bởi vì nó mở ra kỷ nguyên mới của phim điện ảnh hoạt hình Trung Quốc!

Là Bá Nhạc một tay đào móc ra bộ phim 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 này, Lâm Bắc Phàm có mặt trong tiệc ăn mừng phim điện ảnh.

Lâm Bắc Phàm đùa giỡn: “Hồn Đồn, từ hôm nay trở đi ngươi sẽ nổi tiếng, hơn nữa sẽ ghi tên vào sử sách, bên trên ghi chép năm nào tháng nào ngày nào, đạo diễn phim điện ảnh hoạt hình vĩ đại Hồn Đồn dẫn theo phim điện ảnh 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》 khai sáng kỷ nguyên mới của phim điện ảnh hoạt hình, chỉ sợ qua mấy chục năm cũng không có ai quên!”

“Bây giờ ta không nghĩ việc sau này, ta chỉ nghĩ hiện tại!” Đôi mắt Hồn Đồn tỏa sáng: “Lâm tiên sinh, có phải sẽ phát tiền không? Ta đã chuẩn bị sẵn bao tải!”

Sau đó mọi người hú lên quái dị, móc bao tải ở sau lưng ra.

“Sao các người biết ta sẽ đến phát tiền?”

“Đây là thông lệ của Tinh Quang, chỉ cần người xuất hiện ở tiệc ăn mừng nào, chỗ đó sẽ có bóng người đưa tiền! Người chính là tán tài đồng tử của chúng ta, người chính là thần tài của chúng ta, chúng ta yêu người chết mất!” Hồn Đồn thao thao bất tuyệt võ mông ngựa.

“Nói rất hay, có thưởng!” Lâm Bắc Phàm vung tay lên: “Lái chiếc xe vào đây!”

Thế là, một chiếc xe chở đầy tiền lái vào trong sự chờ mong của mọi người.

Mọi người dùng bao tải đựng, phát hiện thì ra tiền nặng như vậy, cũng đề đến eo của mình phải cong xuống!

Cảm giác mình đặc biệt có tiền!

Sau khi dùng chiếu 《Na Tra: Ma Đồng Giáng Thế》, 《Tây Du Ký: Đại Thánh Trở Về》 thuận lợi nhận lấy, kéo dài sự huy hoàng của phim điện ảnh hoạt hình.

Liên tục hai bộ phim điện ảnh hoạt hình bùng nổ, càng khiến người ta thấy được triển vọng của phim điện ảnh hoạt hình.

So với phim điện ảnh truyền thống, thật ra đầu tư phim điện ảnh hoạt hình không tính là đắt.

Bây giờ rất nhiều phim điện ảnh người thật, chỉ mời minh tinh đã tiêu 1 – 2 ức, hơn nữa chế tác hậu kỳ, hiệu ứng gì đó, ít nhất chi phí cũng phải hơn ba ức, nhưng doanh thu phòng bán vé lại không lý tưởng lắm.

So sánh ra, phim điện ảnh hoạt hình chỉ đầu tư trên dưới một ức nguyên thật sự là giá cả lương tâm.

Tuy chu kỳ chế tác phim điện ảnh hoạt hình dài, nhưng thật ra chu kỳ chế tác rất nhiều bộ phim cũng không nhanh, như một vài đạo diễn nổi tiếng phải hai năm mới đẩy ra một bộ phim, thời gian chế tác phim điện ảnh hoạt hình dài cũng không dài được bao nhiêu.

Còn phương diện mạo hiểm, có thể khống chế sự mạo hiểm của phim điện ảnh hoạt hình.

Không giống minh tinh nào đó, một khi nào tàn phát biểu ngôn luận gì đó, hoặc là làm ra hành động không thích đáng, liền khiến toàn dân chống lại, chính phủ phê bình, phim điện ảnh không thể công chiếu.

Thế là, có rất nhiều hạng mục phim điện ảnh hoạt hình rồi rút lên ngựa!

Phim điện ảnh hoạt hình nghênh đón mùa xuân!

Chương 765: Chung Cư Tình Yêu cuối cùng!

Trước mắt, 《Chung Cư Tình Yêu 4》 và 《Võ Lâm Ngoại Truyện 4》 đang gấp rút quay chụp.

Lâm Bắc Phàm đi thăm đoàn làm phim, phát hiện thật ra quay cũng không nhanh.

Hình như mọi người muốn thả chậm tiết tấu lại, hưởng thụ thời gian gặp nhau hiếm có cuối cùng.

Hai bộ phim này dựa theo Tinh Quang cùng nhau phát triển thành phim truyền hình, cũng chứng kiến Tinh Quang và bản thân trưởng thành, gánh chịu niềm vui và tình cảm của quá nhiều người.

Tất cả mọi người không bỏ được, nhưng cuối cùng lại vì sự phát triển của riêng mình, nhất định phải rời đi.

Lúc Lâm Bắc Phàm đi đến Chung Cư Tình Yêu, phát hiện một đám người trẻ tuổi vây quanh ghế sofa vui chơi giải trí, hình như đang quay phim, lại hình như không phải. Ngay cả đạo diễn và biên kịch, cũng ở bên cạnh cắn hạt dưa.

“Thời gian ba năm thoáng cái đã qua, thời gian trôi qua thật nhanh!”

“Đúng vậy, 《Chung Cư Tình Yêu》 đã quay đến phần bốn, chúng ta cũng được coi là phim truyền hình cao tuổi!”

“Thời gian ba năm chớp mắt là qua, chúng ta đều già đi!”

“Không phải già, là trở nên trưởng thành! Các người từ người trẻ tuổi ngây ngô, lớn lên thành đại minh tinh có thể một mình đảm đương một phía. Ai có thể ngờ Chung Cư Tinh Yêu nhỏ nhỏ, có thể bay ra nhiều phượng hoàng vàng như vậy?”

“Đạo diễn, người đang khen người, hay đang khen chúng ta?”

“Đều khen!”

...

Đám người cười ha hả trên ghế.

“Sao đều bận rộn ăn uống, không quay phim hả?” Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi ra từ phía sau.

Mọi người nhìn thấy cũng không khách sáo, trực tiếp mời qua: “Lâm tiên sinh nhanh ngồi xuống, ta mua rất nhiều đồ ăn ngon, chúng ta đều ăn không hết, nhanh đến cùng ăn đi!”

“Chúng ta đều già, nhưng Lâm tiên sinh vẫn trẻ tuổi như vậy!”

“Người ta vốn trẻ tuổi, bây giờ mới hơn 20 tuổi, là sinh viên độ tuổi như hoa!”

“Trời phạt, vì sao đều là người lại chênh lệch lớn như vậy?”

...

Lâm Bắc Phàm vừa ngồi xuống, Trần Xích Xích lập tức ngồi lại đây, thô bỉ nhướn mày: “Lâm tiên sinh, có phải người quên mang gì rồi không?”

Lâm Bắc Phàm ngờ ngác: “Quên mang cái gì? Không có!”

“Người quên mang tiền, ta nhớ mỗi một lần người đến đây thăm đoàn làm phim, đều mang theo một xe tiền đến!” Trần Xích Xích say mê nhìn: “Đó là

lúc ta hạnh phúc nhất! Bởi vì khi đó, ta mới cảm thấy mình là một người có tiền! Vì vậy trong lúc quay phim, ta mong chờ người đến đây nhất!”

“Đúng, Lâm tiên sinh người quên mang tiền!”

“Nhìn thấy người thả một xe tiền ở tiệc ăn mừng nào đó, ta đổ ngẫu cả mắt!”

“Bây giờ không mang đến, sau này phải nhớ đến bỏ sung!”

...

Lâm Bắc Phàm lắc đầu cười: “Với giá trị bản thân hiện tại của các người, còn quan tâm chút tiền đó?”

Tiểu di mục nhảy ra ngoài: “Sao có thể không quan tâm? Đó đều là tiền vất vả! Không biết ta đã chết bao nhiêu lần ở trong phim, trải qua các kiểu chết không có trăm cũng có bảy tám chục kiểu, dù sao người phải phải cho ta ăn lót dạ bồi thường an ủi chút chứ?”

Tôn Nhất Châu diễn vai Lữ Tử Kiều lập tức giơ tay lên: “Ta cả thể làm chứng điều này, tiểu di mục thật sự chết quả thảm, nhất định phải bỏ ít tiền ra đền bù tổn thất! Như vậy lúc chôn cất, ta cũng có thể chọn một phần mộ tốt.”

“Bây giờ đâu cần phần mộ, bình thường đều hỏa táng, trực tiếp rải ra biển rộng! Chúng ta là người trẻ tuổi thời đại mới, khi còn sống không thể phóng túng, lúc chết nhất định đi phải ở phóng túng ở trong biển!”

“Người phóng túng một cái cho ta xem! Khi còn sống người chỉ lãng phí không khí, lúc chết người còn ô nhiễm biển cả! Người chính là một cặn bã từ đầu tới đuôi, phụ mẫu thật sự sinh ra người vô ích!”

...

Lâm Bắc Phàm mỉm cười, mấy người này thật sự là nhân vật tuyệt phối của 《Chung Cư Tình Yêu》, chỉ cần mở miệng là ra tiết mục ngắn.

Đạo diễn Chu Chính đã sớm lặng lẽ mở camera, quay lại tình cảnh này.

Cũng đã đến lần cuối cùng, nhận lời mời của mọi người, Lâm Bắc Phàm đóng một nhân vật nhỏ trong 《Chung Cư Tình Yêu》.

Đạo diễn Chu Chính hăng hái: “Ta còn định kéo một nhóm nghệ sĩ minh tinh của công ty đến đây làm khách mời một cái, cũng như 《Vi Sao Đưa Anh Đến》 vậy, vẽ lên một dấu chấm tròn viên mãn nhất cho bộ phim truyền hình này!”

“Có cần kéo cả quảng cáo đến một lần không?”

Đôi mắt Chu Chính sáng lên: “Vậy là tốt nhất, ta đã có ý tưởng tuyệt diệu!”

“Chớ không đòi được tạt dóp cút, ngươi xéo đi!”

Sau khi thăm đoàn làm phim xong, Lâm Bắc Phàm quay về Tinh Quang, đúng lúc gặp được Hàn Sở Sở.

Lúc này nàng đang cầm một xấp tài liệu trong tay, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm cũng rất vui mừng: “Lâm Bắc Phàm, ta đang định đi tìm ngươi, nơi này có mấy vụ án việc điều tra rơi vào bết tắc, cần ngươi cung cấp phương hướng!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Rất vui lòng!”

Hai người cùng nhau đi vào văn phòng, Lâm Bắc Phàm ngồi ở một đầu ghế salon, Hàn Sở Sở ngồi ở bên kia.

“Sở Sở, ngồi xa như thế làm gì, đến ngồi đây đi!” Lâm Bắc Phàm vỗ chỗ ngồi bên cạnh trêu chọc nói: “Lúc trước ngươi cũng ngồi sát cạnh ta, bây giờ sao lại xa lạ thế?”

Khuôn mặt Hàn Sở Sở lập tức đỏ hồng.

Lúc trước vẫn luôn là đáng vẻ như vậy, vậy có thể yên lặng thân thiết với người mình thích. Nhưng sau khi mối quan hệ bị Bạch Thanh Tuyết làm rõ vào tối hôm đó, mối quan hệ nổi lên mặt nước, nàng lại xấu hổ.

“Điều này không tốt lắm đâu...” Hàn Sở Sở rất xấu hổ.

“Điều này có cái gì không tốt, chúng ta đang thảo luận tình tiết vụ án, việc này quan trọng, cách quá xa không dễ thảo luận, nhanh ngồi ở đây!” Về mặt Lâm Bắc Phàm nghiêm túc.

...

Cuối cùng Hàn Sở Sở xấu hổ dịch mông qua đó.

“Gần thêm chút nữa!”

Khuôn mặt Hàn Sở Sở càng đỏ hơn, lại tới gần một bước.

“Vẫn hơi xa!”

Hàn Sở Sở lại tiến lên một bước, đầu sắp không nhắc lên nổi.

Lâm Bắc Phàm nhìn Hàn Sở Sở cách mình một vị trí, bất đắc dĩ nói: “Vẫn để ta đi sang đó ngồi đi!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm chuyển tới, hai người vẫn ngồi sát nhau như trước kia.

Một tay cũng không yên phận, không ngừng trêu chọc.

Trước kia hẳn bị động, hôm nay hẳn nhất định phải chủ động.

Nhìn một đại mỹ nữ trưởng thành ở trước mặt mình lại xấu hổ như thế, Lâm Bắc Phàm cảm thấy trong lòng rung động, không nhịn được có cảm giác thành tựu, thế là càng thêm không kiêng dè gì.

“Lâm... Lâm Bắc Phàm, bây giờ là ban ngày đừng như vậy...”

“Ý của nàng là buổi tối có thể?”

“Buổi tối cũng không thể...”

“Vậy lúc nào thì có thể?”

...

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm dứt khoát ôm nàng vào trong ngực, một nụ hôn kiểu Pháp nồng nàn.

Cả người Hàn Sở Sở đều căng thẳng: “Lâm Bắc Phàm, tốc độ quá nhanh, ta còn chưa chuẩn bị sẵn sàng...”

Lâm Bắc Phàm lại như sói xám lớn: “Không nhanh, các độc giả đã chờ hơn 700 chương, đã sớm khát khao khó nhịn, không thể chờ nữa! Chờ nữa sẽ không có ai xem!”

Cuối cùng, chưa đến nửa tiếng, Lâm Bắc Phàm đã thỏa mãn rời đi.

Đừng hiểu lầm, hai người chỉ ôm hôn mà thôi, dù sao ở văn phòng ảnh hưởng không tốt lắm.

Chương 766: Tiểu Phàm Nhân: Ta muốn xuất hiện thật phong cách!

Trong thế giới võ hiệp, sau khi trải qua một tuần liên tục khiêu chiến, cuối cùng Tiểu Phàm Nhân khó khăn chiến thắng cao thủ nhị lưu cuối cùng, trèo lên đỉnh đệ nhất thế giới võ hiệp!

Lấy trình độ bất nhập lưu, có thắng không bại chiến thắng từng đối thủ, dù cho vượt hai cấp bậc cũng có thể chiến thắng, Tiểu Phàm Nhân trở thành thần thoại võ lâm chân chính trong thế giới võ hiệp!

Sau này giang hồ trong trò chơi, lấy Tiểu Phàm Nhân vi tôn!

Ngay lúc chiến thắng đối thủ cuối cùng, Tiểu Phàm Nhân: “Không ngờ trong thiên hạ, lại không có ai là đối thủ của ta, cao thủ cô đơn! Ta cảm thấy từ nay về sau, ta nên đổi tên thành Độc Cô Cầu Bại!”

Tất cả các người chơi đều 666 ở đằng sau.

“Ta cho ngươi 99 điểm nguon bức, giữ lại một điểm sợ ngươi kiêu ngạo!”

“Lại muốn trở thành Độc Cô Cầu Bại? Tiểu Phàm Nhân ngươi có chí hướng cao xa, ta hoàn toàn ủng hộ ngươi!”

“Nhưng đẳng cấp của người rất có lỗi với thân phận của người, chờ đến lúc người trở thành cao thủ tiên thiên, chưa chắc đã không thể đổi tên!”

“Nhanh bắt đầu luyện cấp đi, ta muốn thấy lúc người trở thành cao thủ tuyệt thế, tư thế oai hùng phát ra đại chiêu tuyệt thế!”

“Ta cảm thấy Độc Cô Cầu Bại vẫn không xứng với người, chúng ta vẫn là thần thoại võ lâm đi!”

...

Lần này, bởi vì liên tục chiến thắng mấy ngày, phong thái vô địch của Tiểu Phàm Nhân đã chinh phục đám người chơi rộng lớn, Phàm Nhân đường tích lũy fan hâm mộ đã vượt quá 20 triệu, độ nổi tiếng còn lớn hơn rất nhiều minh tinh hạng hai.

Nếu nói đến Tiểu Phàm Nhân, người chơi game không ai không biết.

Bởi vì, hắn đã trở thành “thần thoại võ lâm” trong lòng các người chơi luyện cấp.

Ngay cả website Tinh Quang cũng đến tham gia trò vui, thêm bốn chữ lớn “thần thoại võ lâm” sáng lấp lánh trên ID của Tiểu Phàm Nhân, đồng thời trong truyền thuyết giang hồ, đặt hắn song song cùng một chỗ với cao thủ tiên thiên Vương Trùng Dương đã chết và Độc Cô Cầu Bại.

Bởi vì, đây là một vị thần thoại sống!

Tiểu Phàm Nhân lại đưa ra yêu cầu với website: “Đổi cho ta một bối cảnh xuất hiện lộng lẫy đi, ta thích tuyệt bay, lúc ta xuất hiện nhất định phải có tuyết rơi, bởi vì tuyết trắng bay bay khá có bức cách.”

Website Tinh Quang: “...”

Tiểu Phàm Nhân tiếp tục đưa ra yêu cầu: “Còn cho ta một ca khúc xuất hiện phong cách, là cái loại cao thủ xuất hiện, có thể tham khảo khúc quân hành Trù Vương ra sân, nhưng nhất định phải là ca khúc mới, ta tin tưởng các người chắc chắn có thể làm được!”

Website Tinh Quang: "...”

Thần thoại võ lâm, người yêu cầu thật nhiều!

Hoàng Chính Thanh đang ở sau lưng chăm sóc khóe miệng cũng giật giật, cho người cái danh hiệu đã khá tốt, lại còn dám nói ra nhiều yêu cầu như vậy?

Thật sự tưởng chúng ta rất rảnh? Dù sau lưng người có người thì ta cũng không dung túng cho người!

“Hoàng tống, đối với yêu cầu của Tiểu Phàm Nhân, có muốn không...”

Hoàng Chính Thanh vung tay lên: “Không cần phải để ý đến hần, để hần tiếp tục ở trong đó đặc ý đi!”

Lúc này, chỉ thấy trong trò chơi đột nhiên xuất hiện tuyết rơi, tuyết rơi rất lớn, chiếm cứ toàn bộ màn hình.

Hoàng Chính Thanh: "...”

Ngay sau đó, một thân khúc đặc biệt hùng dũng run chân lại vang lên, khiến người ta nghe xong cũng cảm thấy hình như có nhân vật lớn xuất hiện.

Hoàng Chính Thanh: "...”

Lại tự mình đi sửa, cả đám hacker các người có thể tôn trọng ta một lần không?

Tiểu Phàm Nhân: “Cảm ơn Tinh Quang!”

Hoàng Chính Thanh: "...”

Rất nhiều người chơi nhìn tuyết rơi trong màn hình, nghe nhịp điệu run chân không biết tên, cảm giác lúc này Tiểu Phàm Nhân ngư bức bùng nổ.

“Tiểu Phàm Nhân điện hạ, tiết tấu này đến từ đâu vậy? Sao ta chưa từng nghe?”

“Đúng vậy, nghe thấy chân cũng run lên!”

“Thật sự cảm thấy giống như có nhân vật lớn sắp xuất hiện!”

“Nhanh chóng giới thiệu cho ta đi, ta muốn nghe bản đầy đủ!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Đừng hỏi ta, đi hỏi Tinh Quang, là bọn họ sửa giúp ta!”

Hoàng Chính Thanh: “...”

Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?

Ta TND cũng không biết!

Hoàng Chính Thanh cảm thấy rất bất lực, từ lúc trò chơi này online đến nay, hẳn ta gặp rất nhiều việc khiến người ta sụp đổ. Cảm giác mình giống như một vú em, như đang quan tâm vấn đề hùng hài tử.

Lúc này, có rất nhiều người chơi gửi ra yêu cầu: “Tiểu Phàm Nhân...”

Tiểu Phàm Nhân: “Mời gọi ta là thần thoại võ lâm trước, lại gọi tên của ta, cảm ơn!”

Các vị người chơi: “...”

Không cần người nhấn mạnh chúng ta cũng biết, lại còn không biết xấu hổ đưa ra yêu cầu này, không có chút phong cách cao thủ nào!

Nhưng mọi người vẫn thỏa mãn yêu cầu của vị cao thủ ngạo kiều này...

“Thần thoại võ lâm Tiểu Phàm Nhân điện hạ, bây giờ người cũng công thành danh toại rồi, có phải nên đăng ảnh chụp của người lên không, để chúng ta thấy phong thái của thần thoại võ lâm?”

Tiểu Phàm Nhân: “Ta đang trang bực, không muốn nói chuyện với các người!”

Các vị người chơi: “....”

“Thần thoại võ lâm Tiểu Phàm Nhân điện hạ, lúc nào thì người trang bức xong?”

Tiểu Phàm Nhân: “Xem yêu cầu, nếu cần ta có thể trang cả ngày! Trang bức như gió, thường theo bên cạnh ta! Ta không phải đang trang bức, cũng đang trên đường trang bức! Hắc hắc hắc...”

Các người chơi cũng cảm thấy rất bất lực, sao lại bày ra một người bướng bỉnh như thế?

“Ta cảm thấy có lẽ bản thân Tiểu Phàm Nhân quá xấu, vì vậy xấu hổ không đăng ảnh!”

“Không sai, rất nhiều người ở trong trò chơi vô cùng ngu bức làm dáng, nhưng đổi đến trong hiện thực lại là một đại hán móc chân! Thậm chí có hình thể vượt qua 200 cân, ta cảm thấy Tiểu Phàm Nhân cũng như thế!”

“Mọi người đừng vạch trần sự xấu xí của Tiểu Phàm Nhân, để hắn vĩnh viễn sống trong ảo tưởng của chúng ta đi!”

“Ít nhất còn có thể giữ được hình tượng cao thủ!”

...

Tiểu Phàm Nhân tức giận: “Ai dám nói ta xấu xí? Ta chỉ sợ sau khi đăng hình của ta lên, các người sẽ tự ti mà chết! Người có dáng vẻ đẹp trai lại chơi game giỏi như ta đã không nhiều lắm, vốn muốn quan tâm đến tâm trạng của các người, nhưng các người lại không biết sống chết, ta sẽ đăng hình của ta ra, để các người biết cái gì là dung nhan tuyệt thế!”

Lập tức đăng một bức ảnh của mình.

Không sai, chính là ảnh chụp của bản thân Lâm Bắc Phàm, mặt mộc 360 độ không góc chết.

Tiểu Phàm Nhân: “Sao nào? Có đẹp trai không? Có phải tự ti mà chết không?”

Các người chơi im lặng, sau đó dùng ngòi bút làm vũ khí.

“Đây là ảnh của người? Chơi chúng ta à!”

“Đây là Lâm Bắc Phàm, người sẽ không nói người chính là Lâm Bắc Phàm chứ?”

“Nếu Lâm Bắc Phàm có kỹ thuật như người, heo mẹ cũng biết leo cây! Nếu người lớn lên đẹp trai giống Lâm Bắc Phàm, cũng không cần chơi game, trực tiếp được phú bà bao nuôi!”

“Tiểu Phàm Nhân điện hạ đừng làm loạn, nhanh chóng đăng hình của người đi, ngoan!”

...

Tiểu Phàm Nhân: “Ta đã đăng hình của bản thân, chỉ là các người không tin mà thôi!”

Chương 767: Hoa Sơn Luận Kiếm!

Đối với tất cả người chơi, Lâm Bắc Phàm tuyệt đối không thể là thần thoại võ lâm Tiểu Phàm Nhân.

Một lão đại như Lâm Bắc Phàm, chủ yếu quan tâm buôn bán đại sự, là hạng mục giá trị vượt quá một ức, tuyệt đối không rảnh đến luyện cấp chơi trò chơi. Dù có chơi, cũng không thể chơi ra trình độ người chơi đỉnh cấp.

Bọn họ cho rằng, đây chỉ là một trò đùa của Tiểu Phàm Nhân mà thôi.

Chơi một hồi, Tiểu Phàm Nhân liền thần ẩn.

Dù sao hắn đã là thần thoại võ lâm, phải giữ bức cách của bản thân, không thể thường xuyên xuất hiện bên ngoài, cũng như cao thủ trong phim truyền hình điện ảnh đến vô ảnh đi vô tung, chỉ đi ra ngăn cơn sóng dữ vào lúc mấu chốt.

Đúng lúc này, ngay lúc sự nhiệt tình luyện cấp đạt tới cao nhất, Hoàng Chính Thanh đại diện Tinh Quang công bố một hạng mục lớn.

Cuộc thi võ thuật đỉnh cao đại hội “Hoa Sơn Luận Kiếm” lần đầu tiên của thế giới võ hiệp sắp được tổ chức trong trung tâm thi đấu trò chơi của thành phố điện ảnh Giang Nam.

Đây là một sự kiện tranh tài hội tụ tất cả game thủ hàng đầu!

Đây là một sự kiện võ lâm quy tụ quần hùng trong thiên hạ!

Đây là một sự kiện cạnh tranh trước nay chưa từng có!

Tiền thưởng rất phong phú, chỉ cần lọt vào top 100, thì sẽ nhận được tiền thưởng 10 vạn!

Đánh vào top 30, thì có tiền thưởng 50 vạn!

Đánh vào top 16, không chỉ có tiền thưởng 100 vạn, còn có tư cách tiến vào Hoa Sơn Luận Kiếm!

Đánh vào top 10, sẽ được trao thưởng lớn 500 vạn!

Trở thành cao thủ Ngũ Tuyệt, giải thưởng ngàn vạn chờ người cầm!

Trèo lên đỉnh cao, chiến thắng thiên hạ, hai tay dâng lên giải thưởng lớn 30 triệu!

Hoa Sơn Luận Kiếm, thử kiếm thiên hạ!

Chờ người tới tham gia!

Tin tức này vừa được tung ra, toàn bộ thế giới võ hiệp hoảng sợ.

“Phần thưởng thật sự quá phong phú, dù là top 100 cũng có tiền thưởng 10 vạn!”

“Nhất là tiền thưởng cuối cùng, 30 triệu đó!”

“Ta không nghĩ đến 30 triệu, có thể trở thành top 100, lấy được 10 vạn thì ta cũng vừa lòng thỏa ý!”

“Ta nhất định phải thử một lần, chẳng may thành công thì sao?”

“Còn không nhanh tổ đội tham gia?”

...

Rất nhiều người ngay lập tức đi xem quy tắc tranh tài cụ thể, phát hiện đây là một hoạt động cạnh tranh tổ đội tham gia, nhất định phải có năm người thành một tổ, có thể có một người dự bị, mỗi một người chơi đều có quyền lợi tham gia!

Tranh tài áp dụng hình thức tính điểm, lúc đầu mỗi một đội ngũ có năm điểm. Trong vòng mười phút, chiến thắng đối thủ có thể được một điểm, hòa nhau không được điểm, chiến bại trừ một điểm. Điểm đội ngũ về không, mất đi tư cách tranh tài.

Trong một tuần mỗi một đội ngũ phải tham gia ít nhất năm trận cạnh tranh, phân chia đối thủ ngẫu nhiên.

Sau thời gian một tháng, dựa theo tính điểm chọn ra top 100.

Sau đó tiến hành thi đấu tuyển chọn chính thức...

Thi đấu tuyển chọn ra thí sinh top 16, đến trung tâm thi đấu trò chơi ở thành phố điện ảnh Giang Nam tham gia Hoa Sơn Luận Kiếm cuối cùng...

Mọi người phát hiện, quy tắc tranh tài thật sự rất được.

Càng về sau càng tàn khốc.

Nhưng mọi người vẫn không nhịn được tham gia, bởi vì giải thưởng thật sự quá phong phú, trình độ của mình chắc chắn không bằng người chơi đỉnh cấp, nhưng chẳng may đánh vào top 100, vậy cũng có tiền thưởng 10 vạn đó!

Có cơ hội vì sao không thử một lần?

Dù sao cũng là chơi game, chơi tốt còn kiếm tiền đây!

Thế là, rất nhiều người kéo bè kết phái đăng ký tham gia. Nhất là người chơi cao thủ trong trò chơi, cấp bậc đạt đến cao thủ tam lưu trở lên, đều nhận được rất nhiều lời mời.

Nhất là cao thủ nhị lưu, gần như là đối tượng mọi người tranh đoạt.

Bởi vì nếu muốn đánh vào top 100, không có một cao thủ nhị lưu thật sự rất khó khăn, trừ khi người là thần thoại võ lâm!

Đương nhiên, nick nhỏ của Lâm Bắc Phàm được mời nhiều nhất. Mới chưa đến một buổi tối, số liệu hậu trường cho thấy số người mời đã đạt đến 10 vạn, gần như mỗi chiến đội đều muốn tới hỏi người một lần.

Nhưng Lâm Bắc Phàm trực tiếp không để ý đến.

Bởi vì hẳn dự thi cũng là phá hỏng quy tắc tranh tài, dù là từ mặt thân phận hay là mặt kỹ thuật đều là phá hoại.

Nhìn giới thiệu quy tắc tranh tài, Tiểu Cường nghĩ đến khoảng thời gian trước vì sao nhiều người mời hẳn ta tham gia chiến đội như vậy, thì ra cũng vì cuộc thi đấu đỉnh cao “Hoa Sơn Luận Kiếm” do Tinh Quang tổ chức.

Là các xí nghiệp lớn hợp tác mật thiết với Tinh Quang, sớm biết tin tức cũng là việc rất bình thường.

“Ta nên gia nhập vào một trong các chiến đội của bọn họ, hay là tự xây dựng một cái?”

Tiểu Cường cũng cảm thấy đã đến lúc quyết định.

Gia nhập chiến đội của bọn họ thì phải từ chức, từ đó trở thành một game thủ chuyên nghiệp.

Nhưng tự xây dựng một cái, tuy vẫn có thể dự thi, trình độ đồng đội của mình chắc chắn không bằng những game thủ chuyên nghiệp kia, cuối cùng căng hết cỡ chỉ có thể đánh vào top 100, muốn tiến lên trước một bước cũng không được.

Tuy đây chỉ là một cuộc thi trò chơi, nhưng trò chơi này là nơi gửi gắm tình cảm võ hiệp của hắ ta, hắ ta không muốn thua.

“Quyết định, gia nhập chiến đội, trở thành một game thủ chuyên nghiệp!”

Cuối cùng Tiểu Cường đã quyết định.

Hắ ta cảm thấy 20 năm qua sống bình thường vô vị, hắ ta không muốn tiếp tục cuộc sống đã hình thành thì không thay đổi này nữa, hắ ta muốn sống cuộc sống tràn ngập niềm vui thú, dù không biết tương lai, cũng phải thử một lần.

“Dù sao ta cũng là sau 90, nhất định phải có chút tinh thần mạo hiểm!” Tiểu Cường mỉm cười, khoảnh khắc đưa ra quyết định hắ ta chưa từng cảm thấy nhẹ nhõm như thế, dường như đây mới là bản thân.

Cuối cùng, hắ ta lựa chọn gia nhập vào chiến đội Thiên Tử có thành ý nhất.

Thú vị nhất là, minh tinh cũng muốn đứng lên, muốn xây dựng chiến đội của mình.

Vương Mỹ Linh kêu gọi ở trong trò chơi: “Ta muốn tham gia Hoa Sơn Luận Kiếm, ta muốn xây dựng một chiến đội, ai đến giúp ta một chút không?”

Trong khoảnh khắc quần hùng hưởng ứng, mấy cao thủ tam lưu chạy tới giúp đỡ.

Sự kiện này đã tạo thành ảnh hưởng to lớn, Vương Mỹ Linh cũng vì vậy leo lên hotsearch.

Rất nhiều minh tinh nhìn thấy cũng học theo, rất nhiều chiến đội minh tinh được thành lập.

Đội Dung Nhi...

Đội Cự hiệp...

Đội Tiểu Long Nữ...

Vương Xuân Sinh tàn nhẫn, lại xây dựng ba cái: đội Trù Thần, đội Dương Khang, đội Dương Quá.

Tiếng nói của những chiến đội fan hâm mộ này rất cao, gia tăng tuyên truyền.

Thời gian báo danh chỉ có mười ngày, ngày đầu tiên chỉ có 50 chiến đội báo danh tham gia, rất nhiều người đều đang quan sát, hoặc là đang xây dựng chiến đội, kéo bè kết phái.

Đến ngày thứ hai, chiến đội báo danh đạt đến 200 cái.

Ngày thứ ba, đột phá 1000, đạt đến 1200 cái.

Ngày thứ tư...

Ngày thứ năm...

Chiến đội báo danh càng ngày càng nhiều, cuối cùng đột phá một vạn.

Nhưng đến ba ngày cuối cùng, số người báo danh nghênh đón đỉnh cao, chiến đội báo danh mỗi ngày đều đột phá 10 vạn!

Đến ngày cuối cùng, chiến đội báo danh lại đạt đến 20 vạn!

Hết hạn báo danh, số chiến đội báo danh dự thi lại đột phá 50 vạn, đạt đến số lượng 53 vạn!

Chương 768: Một đám thịt khô già nua mốc meo, lại tự xưng là tiểu thịt tươi?

Ai cũng không ngờ, lần tranh tài thể thao điện tử đỉnh phong “Hoa Sơn Luận Kiếm” này lại tạo ra sự ảnh hưởng lớn như thế.

Lại góp đủ 50 vạn đội ngũ dự thi, tổng số người báo danh đạt đến 280 vạn, gần như tương đương với quy mô một thành phố nhỏ, so với thể thao điện tử trước kia quy mô còn lớn hơn vài chục lần.

Ngay cả rất nhiều người chơi nước ngoài cũng tò mò vượt tường sang xem.

Rốt cuộc người là trò chơi gì, có thể hấp dẫn nhiều người tham gia như vậy.

Kết quả vừa nhìn thấy phần thưởng phong phú như thế, đổ ngẫu cả mắt.

“Lại có phần thưởng dày như vậy? Nhất là hạng nhất, 30 triệu nguyên, không phải hơn 5 triệu Dollar sao?”

“Vì sao không nói sớm cho ta biết? Bỏ lỡ mấy triệu!”

“Tinh Quang điên rồi sao? Một thi đấu trò chơi nho nhỏ, lại ném ra ngoài nhiều tiền như vậy để ban thưởng?”

“Quan tâm hẳn có điên hay không, thắng tiền mới là vương đạo!”

“Một game thủ pro như ta, trò chơi này thật sự thiết kế vì ta! Nhưng bây giờ ta thật đau lòng, không ngờ cơ hội bày ra trước mắt, lại không ai nói cho ta biết...”

...

Bọn họ vừa cảm thấy đau lòng, vừa lên án mạnh mẽ công ty của các trò chơi đang chơi, người xem giải thưởng của trò chơi nhà người ta đi, người lại xem người, người còn không biết xấu hổ không tăng cao quy mô giải thưởng sao? Nếu không sau này ai còn chơi trò chơi của người nữa?

Công ty trò chơi nước ngoài liên tục cười khở, ai có thể giàu như Tinh Quang?

Chỉ ban thưởng thôi đã ném ra một ức tiền mặt để trao thưởng, còn có các chi phí khác cũng không phải nói nhiều, tóm lại cũng rất nhiều rất nhiều tiền, còn tiêu nhiều tiền hơn cả bọn họ khai thác một trò chơi.

Mấu chốt nhất là, bọn họ lại xây một trung tâm thi đấu trò chơi!

Nhất là các game thủ chuyên nghiệp hàng đầu nước ngoài, càng đầu tư sự chú ý rất lớn với sự kiện này.

Về sau, có phải bọn họ cũng có thể không...

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đang làm khách ở Thực Vi Thiên, hỏi: “Các lão có báo danh tham gia không? Chiến đội tên là gì?”

Lão Tửu Quỷ vô cùng đặc ý: “Đương nhiên có báo danh, chiến đội của chúng ta gọi là đội tiêu thịt tươi.”

Lâm Bắc Phàm lớn tiếng lên án mạnh mẽ: “Các lão còn biết xấu hổ không? Chỉ với mấy miếng thịt khô già nua mọc nấm mốc như các lão, vớt trên mặt đất cũng không ai nhặt, lại gọi bản thân là tiêu thịt tươi, có xấu hổ không?”

Mấy lão đầu: “...”

Bọn họ lập tức không phục.

Tần lão lớn tiếng phản bác: “Sao chúng ta không thể gọi là tiêu thịt tươi? Đừng thấy chúng ta lớn tuổi, thật ra trong lòng chúng ta chưa tới 18 tuổi, thanh xuân hoạt bát, đang ở độ tuổi tươi non ngon miệng!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Hàn lão liên tục gật đầu: “Đúng vậy! Người đừng thấy bọn ta lớn tuổi, nhưng chúng ta nắm giữ một trái tim không già, điểm ấy mới là máu chốt nhất. Ta cảm thấy với trạng thái tinh thần của bản thân, sống thêm 50 năm cũng không phải vấn đề!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lão Trù Thần lớn tiếng nói: “Trông mặt mà bắt hình dong, dung tục! Chúng ta chỉ lớn tuổi một chút, thật ra làn da của chúng ta cũng rất tốt, như một miếng thịt tươi vậy. Không tin người cắn một cái đi?”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Lâm Bắc Phàm đưa tay đỡ trán: “Ta đã bị sự vô sỉ của các lão đánh bại!”

Lão Tửu Quỷ đột nhiên nhảy ra một câu: “Không phải vô sỉ đánh bại người, là ngây thơ!”

Lâm Bắc Phàm: "...”

Lúc này, Lâm Bắc Phàm sâu sắc cảm nhận được một câu danh ngôn chí lý do Đường tam thiếu từng nói: Cây không cần vỏ chắc chắn sẽ phải chết, người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch!

Mấy lão đầu này đã đạt được cốt tủy của câu nói này!

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Chiến đội cần ít nhất năm người, các lão mới chỉ bốn người, một người còn lại đâu?”

Lão Trù Thần cười ha ha: “Người không cần lo lắng điều này, chúng ta còn mời Lưu đại sư và Niếp đại sư cùng tham gia, bọn họ bày tỏ cảm thấy rất hứng thú, bây giờ đang nhanh chóng luyện cấp!”

Lâm Bắc Phàm hoàn toàn bó tay, hai lão gia hỏa này bật hack! Ở trong Olympic lần trước đã làm rối loạn rất nhiều hạng mục thi đấu, liên tục nổ tung, chẳng lẽ lần thể thao điện tử này bọn họ cũng muốn làm một lần?

Lâm Bắc Phàm cũng lười quản, nếu đến lúc đó bọn họ dám làm loạn, trực tiếp trấn áp bọn họ!

Thi đấu tuyển chọn Hoa Sơn Luận Kiếm rất dữ dội đã bắt đầu.

Trận thi đấu tuyển chọn này sẽ kéo dài hơn hai tháng, cho đến khi tuyển chọn ra 16 tuyển thủ cuối cùng mới thôi.

Cho đến lúc đó, trung tâm thi đấu trò chơi Giang Nam cũng xây xong, sẽ mở ra ghênh đón cao thủ các lộ đến khiêu chiến.

Lúc này, Lâm Bắc Phàm lại ngồi máy bay đến Lan Châu Cam Túc, sau đó ngồi xe tiến về sa mạc Tengger. Hắn nhận thầu sa mạc ở nơi này để trồng cây, lần ra ngoài này coi như thị sát công việc.

Thật ra, rốt cuộc tình hình gieo trồng trên sa mạc như thế nào, hắn hiểu rõ hơn bất kì ai.

Nhưng nhân viên, đại đội gieo trồng và ban ngành chính phủ ở nơi này thấy Lâm Bắc Phàm mãi không đến, tưởng hắn không coi trọng, trong lòng khó

tránh khỏi hơi lo lắng không yên, vẫn thấy lo lắng với công việc gieo trồng trên sa mạc này.

Lần này Lâm Bắc Phàm đến đây, chủ yếu là trấn an lòng người.

“Hoan nghênh lãnh đạo lớn đến thị sát công việc!” Lâm Bắc Phàm vừa mới xuống xe, đã có một lão hán ăn mặc quần áo mộc mạc giống như nông dân đi tới, mở miệng ra để lộ hàm răng không quá ngay ngắn.

Làn da lão hán rất đen, dường như còn có một lớp cát, nhưng nụ cười rất chất phác.

“Hóa ra là lão Lương đại đội trưởng!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả đi qua, đưa tay ra.

Lão hán liên tục xua tay: “Đừng, ta vừa mới trồng cây về, trên tay bẩn...”

“Không sao, chờ chút nữa ta cũng bị bẩn!” Lâm Bắc Phàm vẫn bắt tay lão, kết quả tay bẩn thật.

Thoáng một cái đã kéo gần quan hệ của hai người.

“Lãnh đạo lớn, sao người biết ta, ta còn chưa tự giới thiệu đâu?” Lão hán cảm thấy ngạc nhiên.

“Không cần giới thiệu, tuy ta không biết đầy đủ tất cả mọi người, nhưng ta biết rõ mỗi một đội trưởng, trong đó danh tiếng lão Lương đã sớm truyền đến tai của ta, sau khi về hưu tự phát đến đây trồng cây, hơn 20 năm trồng hơn 20 vạn cây, được người ta gọi là ‘nhà giàu trồng cây’, ta cực kỳ bội phục lão!” Lâm Bắc Phàm cười nói.

Vị lão hán nông dân trước mắt gọi là lão Lương, thật ra là một lão sư về hưu.

Dâng hiến cả nửa đời người cho sự nghiệp giáo dục của quốc gia, sau khi về hưu vốn nên hưởng phúc, kết quả lại về quê, cũng chính là vùng sa mạc này để trồng cây. Giữ vững được hơn 20 năm, trồng từng cây từng cây, cuối cùng đã phủ xanh sa mạc xung quanh quê quán, đồng thời cũng trở thành một chuyên gia trồng cây.

Sau khi Lâm Bắc Phàm bao lại khoảng đất này để trồng trọt, đang tìm kiếm một đại đội trưởng thích hợp, kết quả đồng chí lão Lương đã lọt vào trong mắt hắn. Đồng chí lão Lương dù là kinh nghiệm năng lực hay là thái độ đều là đối tượng tốt nhất, vì vậy đặc biệt mời lão làm đại đội trưởng trồng cây, dẫn dắt mọi người cùng trồng cây, xanh sạch hóa sa mạc.

Lão Lương cũng dứt khoát, vừa nghe nói là dẫn dắt mọi người trồng cây, xanh sạch hóa sa mạc, lập tức đồng ý, không trả tiền cũng làm.

Lão đã từng xúc động nói: “Ta có lương hưu, quốc gia nuôi ta, ta không cần tiền. Bây giờ tâm nguyện lớn nhất của ta chính là khiến quê hương của ta một lần nữa biến thành non xanh nước biếc, giống dáng vẻ ta nhìn thấy khi còn bé, chết cũng có thể nhắm mắt!”

Chương 769: Lâm Bắc Phàm nói: Nhất định phải phủ xanh sa mạc!

Đồng chí lão Lương liên tục xua tay: “Đây đều là người khác nói khoác lác, ta chỉ làm một số việc mình muốn làm mà thôi!”

“Chuyện lão muốn làm, chính là chuyện người khác muốn làm không dám làm, người khác muốn làm mà không thể làm, thậm chí có người nghĩ cũng không dám nghĩ! Điểm này mới là chỗ khiến người ta bội phục nhất!” Lâm Bắc Phàm nghiêm túc nói: “Xưa có Ngu Công dời núi, nay có lão Lương trồng cây, cũng là vì tạo phúc cho đời sau!”

Lão Lương lại liên tục xua tay: “Ta thật sự không vĩ đại như vậy...”

Người thật sự muốn làm việc đều rất khiêm tốn, vùi đầu gian khổ làm việc, thậm chí cảm thấy việc mình làm không tính là gì. Những người không làm chuyện gì, chỉ chịu khổ một chút thôi cũng cả ngày khoác lác mình vất vả đến mức nào...

Ở trong giới giải trí, Lâm Bắc Phàm đã thấy chuyện thế này rất nhiều, vì vậy càng thêm tôn trọng nhân tài như lão Lương.

“Lão Lương đội trưởng, hôm nay là lần đầu ta đến, phiền người dẫn ta đi nhìn xem!”

“Được có ngay, tất cả mọi người còn chờ lãnh đạo lớn phát biểu đây!”

Lão Lương vô cùng cao hứng, sau đó dẫn theo Lâm Bắc Phàm đi sâu vào trong sa mạc.

Hai người đi suốt nửa tiếng mới đến chỗ cần đến, đoạn đường này đều là cát đất, đã trồng rất nhiều mầm cây nhỏ gọn gàng, thoát nhìn mọc rất tốt, nơi này không hề giống với sa mạc.

Lão Lương vừa đi, vừa truyền thụ kinh nghiệm: “Muốn trồng cây trong sa mạc, chủ yếu là phải vượt qua hai vấn đề, một vấn đề là nước, một vấn đề là cát bụi. Nếu không có nước, cây không sống được. Khó khăn lắm mới trồng được cây, nhưng cát bụi tới, cây này lại không sống được. Vì vậy chỉ cần vượt qua hai vấn đề khó này, việc trồng cây cũng không khó khăn như vậy nữa.”

“Năm nay thời tiết ở đây rất tốt, còn chưa vào xuân đã mưa mấy trận, đừng thấy đất đai nơi này khô cằn, nhưng thật ra dưới nền đất có rất nhiều nước, trồng cây hoàn toàn không phải vấn đề. Hơn nữa trong năm nay bão cát ít đi rất nhiều, chúng ta trồng cây xuống có thể bảo đảm tỉ lệ sống sót. Trước kia trồng mười cây sống ba cây đã rất tốt, bây giờ có thể cam đoan đạt tới tám cây.”

Lão Lương nở nụ cười vui vẻ: “Vì vậy chúng ta lợi dụng khoảng thời gian này nhanh chóng trồng cây, chờ cây cắm rễ thật sâu vào trong đất, sẽ dễ sinh sống hơn nhiều.”

“Ta nghe nói người đến đây trồng cây đều có tuổi tác khá lớn, mọi người nên chú ý sức khỏe, việc trồng cây này cứ làm từ từ, đừng vội vàng!” Lâm Bắc Phàm nói.

Thật muốn nói cho lão biết thời tiết nơi này đã bị hãm khóa chặt lại, tuyệt đối là thời tiết tốt để trồng cây. Hơn nữa hãm cũng cải thiện đất đai nơi này, người chỉ cần trồng xuống có thể đảm bảo sống sót...

“Không chậm được, trước kia mọi người trồng cây chỉ vì nghĩa vụ, bây giờ mọi người trồng cây còn có thể lấy tiền, sự nhiệt tình của mọi người đã bị

khởi dậy toàn bộ! Dù người muốn bọn họ chậm lại, bọn họ cũng không bằng lòng!”

Lão Lương cười ha ha, sau đó đầy tình cảm nói: “Hài tử cảm ơn người! Ta biết người đang dùng tiền của mình để làm từ thiện, người muốn dựa vào việc trồng cây trong sa mạc để kiếm tiền là rất khó, căn bản không kiếm về được mấy đồng tiền. Bây giờ người đã dùng tiền trồng cây, lại cung cấp công việc cho nhiều vị hương thân như vậy, ta thay mọi người cảm ơn người!”

“Lão Lương đội trưởng, ta phải sửa lại một chút, ta đến đây để kiếm tiền, ta muốn biến nơi này thành một tụ bảo bồn siêu cấp, cũng không phải hoàn toàn là làm từ thiện!” Lâm Bắc Phàm nghiêm trang nói.

Lão Lương cười ha ha: “Vâng vâng vâng, người nói đều đúng! Hài tử còn ngạo kiều!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Cuối cùng đã đến chỗ cần đến, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy mọi người đang khí thế ngất trời gieo trồng cây.

“Lãnh đạo lớn đã đến, mọi người tạm thời nghỉ ngơi, tới đây nghe lãnh đạo lớn nói chuyện!” Lão Lương quát một tiếng, giọng nói truyền rất xa.

“Đây chính là lãnh đạo lớn phát tiền công cho chúng ta?”

“Nhìn thật trẻ tuổi, còn trẻ tuổi hơn hài tử của ta, không biết đã lấy tức phụ chưa?”

“Lão Hứa người đừng nghĩ nữa, người ta đã có tức phụ, tức phụ của người ta đẹp như tiên nữ, vô cùng đẹp mắt!”

“Ta chỉ nói thế thôi, ta biết khuê nữ nhà ta không xứng với người ta!”

“Nghe nói lãnh đạo lớn của chúng ta rất có tiền, so với Mã Đại Vân rất giỏi lừa người kia còn nhiều tiền hơn!”

...

Tất cả mọi người tò mò tập trung lại, tốp năm tốp ba đứng đó, thoạt nhìn có hơi gò bó.

Trong nhận thức của bọn họ, người có thể dùng tiền mời mấy ngàn người đến trồng cây đều là lãnh đạo lớn siêu cấp, dù lãnh đạo chính quyền trên huyện cũng phải cẩn thận đón tiếp, bây giờ đứng trước mặt bọn họ, cảm thấy vô cùng căng thẳng.

Lão Lương đội trưởng tiếp tục chào hỏi: “Mọi người đừng cách xa như vậy, nói chuyện không được, người cho rằng ai cùng lớn tiếng giống ta sao?”

Cuối cùng, mọi người lại đến gần một vòng.

“Chào các vị hương thân! Ta chính là lãnh đạo lớn trong miệng lão Lương, Lâm Bắc Phàm!” Lâm Bắc Phàm cười ha ha: “Sở dĩ lâu như vậy không tới, cũng là vì ta biết có vị đại đội trưởng là lão Lương dẫn dắt mọi người trồng cây, ta rất tin tưởng nhân phẩm của lão Lương, ta rất yên tâm với năng lực của lão Lương, vì vậy mới không đến! Hôm nay đến xem một lần, đúng là không khiến ta thất vọng!”

Lão Lương đội trưởng liên tục xoa tay.

“Chúng ta không nói lời giả dối, nói một chút chuyện bây giờ. Rất nhiều người là vì muốn trồng cây mới đến đây, cũng có rất nhiều người là vì kiếm miếng cơm ăn mới đến đây, đều lo lắng công việc này không lâu dài, bởi vì ta không kiếm được tiền, lo lắng lúc nào đó sẽ khoanh tay đứng nhìn, các lão cũng mất việc theo. Vì vậy hôm nay ta đến đây, chính là muốn cho mọi người một liều thuốc an thần!”

Giọng nói của Lâm Bắc Phàm vang dội: “Một ngày sa mạc còn chưa có màu xanh, ta chắc chắn không rút vốn! Một ngày sa mạc còn chưa có màu xanh, ta sẽ không thỏa hiệp! Một ngày sa mạc còn chưa có màu xanh, ta sẽ chiến đấu hăng hái đến cùng!”

“Mọi người không cần lo lắng vấn đề tiền nong, không cần lo lắng ta không phát nổi tiền lương! Vì sau lưng của các lão là tập đoàn Tinh Quang, các lão đi thăm dò một chút là biết năng lực kiếm tiền của tập đoàn Tinh Quang!”

“Vì vậy, các lão trồng càng nhiều, càng có nhiều tiền hơn!”

“Chúng ta cùng nhau cố gắng, phủ xanh sa mạc Tengger!”

Một câu cuối cùng đã mang đến hàm nghĩa khác, khiến mọi người cười to, vỗ tay khen hay.

Người trong thôn thực tế, suy nghĩ rất mộc mạc, không nghe được lý lẽ lớn, nhưng người chỉ cần nói cho bọn họ biết, trồng cây kiếm tiền, trồng càng nhiều tiền càng nhiều, bọn họ sẽ biết phải làm thế nào.

Không cần lo lắng không có tiền để phát, bởi vì sau lưng là tập đoàn Tinh Quang!

Thương hiệu tập đoàn lớn, đáng tin cậy!

“Ta hơi đói bụng, chỗ các lão có đồ ăn không?” Lâm Bắc Phàm xoa bụng cười hỏi.

Đôi mắt lão Lương đội trưởng sáng lên: “Vốn chúng ta định làm một bàn tiệc quê hương, để hoan nghênh lãnh đạo lớn, cảm ơn người cung cấp cho chúng ta một công việc tốt như vậy, nhưng lại sợ lãnh đạo lớn ghét bỏ đồ ăn của chúng ta...”

Lâm Bắc Phàm xua tay: “Đâu có gì ghét bỏ hay không, ta là một cô nhi, ăn cơm trăm nhà để lớn lên!”

Lão Lương hưng phấn nói: “Ta lập tức cho người đi chuẩn bị!”

Chương 770: Tuyên ngôn xanh hóa!

Nhìn bóng lưng lão Lương rời đi, Lâm Bắc Phàm mỉm cười.

Thật sự cho rằng hẳn muốn hao người tổn của?

Thật ra đây là các tốt nhất để thân thiết với thôn dân.

Dù là thôn nào, thật ra người trong thôn đều khá bài xích người ngoài, nhưng lại vô cùng nhiệt tình với người ngoài.

Suy nghĩ của bọn họ rất đơn giản, chỉ cần cùng bọn họ ăn một nồi cơm ngồi với nhau uống rượu, mới có thể tính là người một nhà.

Lãnh đạo lớn phát tiền cho bọn họ ăn cơm của bọn họ uống rượu của bọn họ, bọn họ mới có thể yên tâm.

Dù thêm tiền, bọn họ cũng bằng lòng làm.

Vì vậy, lúc lão Lương đưa tin tức này về, toàn thôn đều bắt đầu hành động, lập tức giết gà giết vịt giết ngỗng giết cá, dùng thức ăn tốt nhất của mình để chiêu đãi Lâm Bắc Phàm.

Thịt không đủ, rượu không đủ, lập tức đến trấn trên mua.

Người không đủ, lập tức kéo người của thôn gần đó đến giúp đỡ, mọi người cùng nhau làm việc khí thế ngất trời, cứ như ngày lễ ngày Tết vậy, làm tất cả việc mình có khả năng làm, dù thế nào cũng không thể đối xử tệ với lãnh đạo lớn phát tiền cho bọn họ.

Lúc Lâm Bắc Phàm chạy đến nơi, trên cơ bản tất cả đồ ăn đã được làm xong.

Cả mười mấy bàn đều được bày trên quảng trường ở cửa thôn, tất cả đều là thịt cá, người cả thôn đều đến, nhưng chưa ai ngồi vào bàn, mong mỗi và trông ngóng, chờ Lâm Bắc Phàm ngồi vào vị trí.

Xuống xe, Lâm Bắc Phàm cười híp mắt đi tới: “Tất cả mọi người đã đến, vậy đều nhanh chóng ngồi vào chỗ đi, đừng chờ đợi, mọi người vất vả cả một ngày cũng nên ăn cơm rồi.”

“Chờ chút, lãnh đạo lớn, nơi còn chưa thể tới, còn thiếu một bước!” Lão Lương mở miệng kêu lên: “Nã pháo!”

“Lốp bốp...” Tiếng pháo nổ lên.

Cứ như là ngày lễ ngày Tết vậy.

“May mắn! Mọi người nhanh ngồi đi!” Lâm Bắc Phàm vừa tiếp đón mọi người ngồi xuống, bản thân cũng ngồi xuống trước tiên. Bởi vì hắn biết rõ,

thôn dân đã muốn tiếp đón khách quý, bản thân không ngồi xuống trước, người khác cũng không tiện ngồi xuống.

Tất cả các thôn dân đều rời rít ngồi xuống.

Trên bàn của Lâm Bắc Phàm đều là người đức cao vọng trọng trong thôn, còn có thôn trưởng của mấy thôn khác ở xung quanh chạy tới.

Thức ăn trên bàn cũng rất phong phú, bày đầy cả bàn, có gần 20 đĩa đồ ăn. Chiêu đãi hẳn bằng rượu Mao Đài, thoạt nhìn chỉ tốn 2000 nguyên, không thể so sánh với rượu mà Lâm Bắc Phàm thường uống, nhưng là rượu ngon nhất để bọn họ chiêu đãi khách khứa. Bên cạnh còn có mấy bình rượu chưa mở ra, theo thứ tự là ngũ lương dịch, kiếm nam xuân đủ loại.

Có thể nói, một bàn tiệc rượu này rất có thành ý.

Lâm Bắc Phàm giờ ly rượu lên, đứng lên nói: “Các vị hương thân, ta là Lâm Bắc Phàm, chính là đồ đàn dùng tiền mời người trồng cây trong mắt các lão!”

Các thôn dân đều nở nụ cười, bọn họ thật sự đều nghĩ như vậy.

Bây giờ khó kiếm tiền đến mức nào, kết quả còn có người dùng tiền mời bọn họ trồng cây, đây không phải người ngu thì là gì?

“Nhưng ta muốn nói một chút, tuy thoạt nhìn điều này rất ngu ngốc, nhưng ta cũng bằng lòng làm. Điều này không chỉ vì một vụ cá cược với Mã Đại Vân, mà là vì ta cảm thấy, ta nên vì xã hội, vì mọi người làm chút gì đó.”

Lâm Bắc Phàm xúc động nói: “Ta là một hài tử không cha không mẹ, từ nhỏ đã ăn cơm trăm nhà để lớn lên. Ta gặp được những người đối xử với ta rất tốt, đói bụng liền có người cho ta ăn. Khát nước liền có người cho ta nước uống. Ta muốn học cái gì, người khác đều bằng lòng dạy ta. Từ nhỏ đến lớn, tiền học của ta đều do quốc gia tài trợ. Mọi người đều đối xử rất tốt với ta, vì vậy bây giờ ta có năng lực, cũng phải làm một số việc vì mọi người! Xã hội nuôi dưỡng ta, ta phải báo đáp xã hội!”

“Vì vậy, ta sẽ tiếp tục trồng cây! Mục tiêu của ta là biến sa mạc Tengger thành ốc đảo, tạo phúc cho người dân một phương! Công lao nhất thời, lợi ích nghìn đời! Dù đầu tư nhiều tiền hơn, ta cũng bằng lòng làm! Ta cảm thấy, quy mô đại đội trồng cây mới chỉ 5000 vẫn chưa đủ, ít nhất phải năm vạn, thậm chí phải 10 vạn mới được! Chờ đến lúc chúng ta phủ xanh sa mạc, chúng ta có thể kiêu ngạo nói với con cháu đời sau, đây là chúng ta làm ra, các lão thấy được không?”

Lời này nói đến đỉnh tai nhức óc như vậy, lão Lương vỗ tay khen hay đầu tiên, những người khác cũng vỗ tay theo.

“Vừa rồi nói nhiều, đồ ăn cũng đã lạnh!” Lâm Bắc Phàm cười ha hả cầm chén rượu lên: “Bây giờ ta mời mọi người một chén, chúc mọi người ăn ngon uống ngon, cơ thể khỏe mạnh, năm sau có tiền xây nhà lấy vợ sinh con!”

Mọi người cười ha ha, bọn họ thích lời chúc này nhất.

Sau đó, mọi người tùy ý ăn uống.

Bàn của Lâm Bắc Phàm náo nhiệt nhất, trên cơ bản mỗi người đều đến mời rượu.

Người ngồi cùng một bàn đã qua ba lượt, các bàn khác cũng đi một vòng, Lâm Bắc Phàm đều đến mà không từ chối.

Kết quả đã uống sạch tất cả rượu, đồ ăn lại chưa ăn được mấy miếng.

Mười mấy cân rượu để cao độ vào trong bụng, Lâm Bắc Phàm mặt không đổi sắc tim không đập nhanh, tiếp tục cụng chén với mọi người, Kết quả người ngồi cùng bàn với hắn đều uống đến ngã trái ngã phải, không thể ngồi đàng hoàng.

Lão Lương uống đến say khướt: “Người hài tử này, sao có thể uống giỏi như thế...”

Sau đó bịch một tiếng, say ngã ở trên bàn rượu.

Lâm Bắc Phàm vỗ tay: “Dọn đi, người tiếp theo!”

Bởi vì lần này Lâm Bắc Phàm đến khảo sát là quyết định đột ngột, chỉ thông báo với người phụ trách ở nơi này, vì vậy cũng không có nhiều việc rắc rối. Nhưng đến ngày hôm sau, rất nhiều người đều biết, các truyền thông đều nghe tin chạy đến.

...

Còn có lãnh đạo chính quyền ở địa phương cũng bị kinh động, nhanh chóng chạy tới. Ngay cả trong tỉnh cũng phái ra một phó tỉnh trưởng, chạy đến gặp Lâm Bắc Phàm.

Bây giờ, Lâm Bắc Phàm được hưởng thụ sự đối xử giống với Mã Đại Vân.

Đứng ở trên sa mạc đã trồng mầm cây nhỏ, dưới sự chú ý của vạn người, Lâm Bắc Phàm phát biểu “tuyên ngôn xanh hóa” ảnh hưởng sâu xa, cũng tỏ vẻ quy mô đại đội trồng cây hiện tại thật sự quá nhỏ, vĩnh viễn không thể nào thỏa mãn “yêu cầu xanh hóa” của bản thân.

Hắn hy vọng có thể góp đủ đại đội trồng cây ít nhất mười vạn người, tăng nhanh tốc độ trồng cây.

Đối với điều này, chính quyền địa phương và phó tỉnh trưởng tích cực tỏ vẻ, sẽ nhanh chóng chuẩn bị đủ nhân viên trồng trọt, cũng sẽ ưu tiên cân nhắc nhà nghèo khó cùng với nhà nông có cuộc sống khó khăn. Đồng thời với việc mang đến non xanh nước biếc, cũng giúp mọi người thực hiện việc thoát khỏi nghèo khó.

Lâm Bắc Phàm nói một câu “huân thoại” sau này đã được truyền là một câu nói kinh điển: “Chúng ta phải bao vây sa mạc! Chúng ta phải khiến nó không có chỗ để trốn! Chúng ta phải phủ xanh nó! Ngày làm sa mạc biến thành màu xanh, chúng ta cũng có thể thoát khỏi nghèo khó!”

Chính một câu nói kia, trở thành phương châm của đại đội trồng cây sa mạc Tengger.

“Tuyên ngôn xanh hóa” của Lâm Bắc Phàm đã tạo ra ảnh hưởng to lớn trong cả xã hội, tạo thành làn sóng thảo luận rộng rãi, nhất là một câu “phủ xanh sa mạc” kia, trở thành câu nói kinh điển trên mạng.

Chương 771: Thu mua một ngân hàng!

Mặt khác, rất nhiều người đều biết chuyện này.

Có lời hứa hẹn của phú hào truyền kỳ Lâm Bắc Phàm, thư xác nhận của chính phủ, rất nhiều người ngưỡng mộ danh tiếng mà đến, dấy lên làn sóng trồng cây.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều người chỉ đơn thuần sang đây xem trò vui, có cảm giác du lịch giải buồn.

Tóm lại, sa mạc Tengger trở nên vui vẻ hơn, cũng sắp phát triển thành một khu du lịch nổi tiếng.

Kết quả, những người xem trò vui này đều bị xua đuổi.

“Đi đi đi, nơi này là khu vực tư nhân, không tiếp đón người ngoài!”

Các du khách ngơ ngác: “Ta đến để trồng cây!”

“Đền Alax của Mã Đại Vân để trồng, nơi đó thiếu người, chúng ta không cần những người các người đến cướp môi làm ăn!”

Du khách: “...”

Sau khi trở về từ Cam Túc, Lâm Bắc Phàm lại mặc áo hoàng đế, xuất hiện ở trong game, dẫn tới sự chấn động nhỏ.

“Lão đại xuất hiện, cúng bái lão đại!”

“Vỗ mông lão đại ở khoảng cách gần, lấy chút máu!”

“Xanh hóa ca đã đến, mọi người còn không nhanh bái lạy?”

“Đây là một người muốn xanh hóa sa mạc!”

“Xanh hóa ca, nhà ngươi làm xanh hóa khá tốt!”

...

Mọi người rối rít trêu chọc, từ sau khi Lâm Bắc Phàm phát biểu tuyên ngôn xanh hóa, trên đầu hắn có thêm một danh hiệu “Xanh hóa ca”, bởi vì đây là một người dám phủ xanh sa mạc.

Hoàng đế: “Nói thêm một câu nữa, ta sẽ xanh hóa cả nhà các ngươi!”

Đông đảo người chơi: “...”

Hoàng đế: “Xem ra đến lúc phải nạp phi một lần nữa, cướp nữ thần của tất cả các ngươi vào trong cung, xanh chết các ngươi!”

Đông đảo người chơi: “...”

Các ngươi chơi tức đến nổ tung.

“Ngươi có nhiều quý phi như vậy còn chưa đủ, còn muốn cướp nữ thần của chúng ta?”

“Thật sự có lẽ nào lại như vậy! Có tin ta lập tức dựng cờ khởi nghĩa không, cướp toàn bộ nữ nhân trong cung đình của ngươi đi?”

“Đừng tưởng rằng có chút quyền lực có thể muốn làm gì thì làm, quyền hạn chó má!”

“Vì sự trong sạch của nữ thần, vì trên đầu chúng ta không mọc cỏ, chúng ta dứt khoát vào cung ám sát một trận đi!”

“Tuyệt đối ủng hộ!”

...

Bây giờ mọi người cũng chỉ làm ồn ào, thật sự hành động lại chưa được mấy người đồng ý.

Bây giờ tất cả người chơi cao thủ đều bận rộn thi đấu, thật sự không rảnh rỗi làm những thứ này. Còn có một điểm cuối cùng, bọn họ bị Lâm Bắc Phàm hù đến sợ, sợ cuối cùng lại diễn ra tiết mục tự giết lẫn nhau.

Lâm Bắc Phàm đăng hình ảnh xanh hóa sa mạc Tengger ở trong trò chơi.

Hoàng đế: “Tốc độ của các người không được, người xem bây giờ ta cũng đã trồng 500 vạn cây, các người mới đến 400 vạn, còn lâu mới theo kịp tốc độ tiêu tiền của ta, ta thật sự quá thất vọng với các người.”

Các người chơi nổi giận.

“Lẽ nào lại có cái lý đó, lại dám khinh thường chúng ta?”

“Có phải người không biết sự tức giận của đám người chơi chúng ta hay không? Có tin vài phút là phủ xanh người không?”

“Có bản lĩnh người để ta nhận mấy trăm hơn ngàn cây đi, ta cũng không tin không thể vượt qua người?”

“Vứt bỏ hạn chế, chúng ta quyết sống mái một lần, quyền hạn chó má!”

...

Vứt bỏ hạn chế, sao có thể?

Lâm Bắc Phàm cũng biết rõ sự điên cuồng của đám người chơi này, vì trồng cây mà điên cuồng đến mức nào, có ghi chép hiển thị, có hơn 50 triệu người chơi đã nhận nuôi mầm cây nhỏ, bình quân mỗi một người chơi đều nhận nuôi hơn mười cây.

Có hơn 20 triệu người chơi đăng nhập mỗi ngày, cũng là vì bón phân tưới nước cho cây của mình.

Nếu không phải vì có hạn chế, chỉ sợ một ngày sẽ đột phá ngàn vạn.

Đúng lúc này, có một người chơi nhắc nhở Lâm Bắc Phàm: “Lão đại, người lại nhìn bức tranh xanh hóa sa mạc một chút đi!”

Lâm Bắc Phàm nhìn sang, phải hiện lại nhiều hơn 150 vạn cái cây, đã vượt qua số lượng hãn gieo trồng, đã bao trùm lên diện tích xanh hóa của nó.

Người chơi ồn ào vui mừng.

“Xanh hóa ca, trình độ xanh hóa của người không được, không theo kịp tốc độ của chúng ta!”

“Chỉ vài phút ngắn ngủi đã vượt qua, thật sự không có tính khiêu chiến!”

“Bây giờ người lại thiếu nợ chúng ta, lại còn không biết xấu hổ đứng ở đây đắc ý, nhanh đi về trồng cây đi!”

“Các huynh đệ xông lên, người đừng để Lâm Bắc Phàm vượt qua!”

“Xanh hóa sa mạc, xanh hóa Lâm Bắc Phàm!”

...

Các người chơi đều không thể trêu vào, Lâm Bắc Phàm chuồn đi!

Lúc này, Jessica ở Châu u xa xôi đột nhiên gọi điện thoại tới, hưng phấn nói: “Đại sư, chúng ta đã thu mua một ngân hàng!”

Lâm Bắc Phàm ngạc nhiên: “Thu mua ngân hàng, chuyện khi nào?”

“Ngay trong tuần này, có một ngân hàng nhỏ thua lỗ bởi khủng hoảng tài chính Châu u, bây giờ xin phá sản, ta nắm bắt thời cơ lập tức mua vào, chuẩn bị đổi tên là ngân hàng Thần Quang... Từ nay về sau, chúng ta cũng là người có ngân hàng!”

Có một ngân hàng của mình, chỗ tốt thật sự quá lớn.

Đầu tiên, người có thể cất tiền ở trong ngân hàng của mình, như vậy lại càng an toàn hơn.

Lâm Bắc Phàm thật sự có rất nhiều tiền, vì lý do an toàn chắc chắn phải chia ra đặt trong mười mấy ngân hàng, nhưng nếu có một ngân hàng của mình, tương đương với cất tiền ở trong túi áo của bản thân.

Thứ hai, lúc muốn dùng tiền của mình, càng thêm nhanh gọn.

Lâm Bắc Phàm dùng tiền thường đều là chi tiêu số lượng lớn, liên quan đến hạng mục mấy ức. Nhưng không ai biết chuyện mờ ám bên trong ngân

hàng, nói là chi tiêu số lượng lớn phải cẩn thận xét duyệt, bình thường đều phải kéo mấy ngày mới đưa tiền cho người. Thật ra, bọn họ chỉ dùng máy tính thao tác vài phút là được, lại cứ phải kéo mấy ngày. Chậm một ngày, không biết tổn thất bao nhiêu lợi ích.

Nhưng có ngân hàng của mình, dùng tiền cũng rất thuận tiện.

Cuối cùng, là vì bí mật.

Từ xưa đến nay tiền tài không lộ ra ngoài đều là quy tắc hành động mà mọi người đều biết, bởi vì người càng có nhiều tiền càng bị người khác ngấp nghé, cất trong ngân hàng của mình sẽ không có ai biết.

“Jessica, người làm rất tốt!” Lâm Bắc Phàm vui mừng nói: “Tu bản Thần Quang có người khiến ta rất yên tâm!”

“Thật ra, ta tình nguyện người thấy không yên tâm với ta...”

“Vì sao nói như vậy?” Lâm Bắc Phàm khó hiểu.

“Bởi vì chỉ có không yên lòng, người mới có thể biến ta thành nữ nhân của người!” Đầu bên kia điện thoại, giọng nói của Jessica rất u oán.

“Khụ khụ...” Lâm Bắc Phàm ho khan dữ dội.

“Đại sư, bây giờ nữ chủ nhân nhà người cũng đã đồng ý, lúc nào người mới ngủ ta?” Jessica liếm môi dụ dỗ: “Có cần ta đưa hàng đến tận cửa không?”

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm không chịu được sự to gan của Jessica, chủ động cúp điện thoại.

Ở đầu bên kia, Jessica bĩu môi: “Hừ! Tiểu nam nhân có lòng háo sắc lại không có gan háo sắc! Xem ra còn cần ta chủ động!”

Chương 772: Chung kết tranh tài thể thao điện tử “Hoa Sơn Luận Kiếm” sắp bắt đầu!

Mấy ngày sau, Jessica bay về từ Châu u, hơn nữa còn mời Lâm Bắc Phàm đến biệt thự nàng mới mua để ăn cơm.

Nhìn lời mời trên điện thoại, Lâm Bắc Phàm bối rối.

Đây không phải lòng dạ Tư Mã Chiêu, người qua đường đều biết sao?

Hắn đồng ý chứ?

Đồng ý chứ?

Hay là đồng ý?

Nếu để hai nữ nhân trong nhà biết được thì phải giải quyết thế nào?

Tuy trên miệng bọn họ đã đồng ý Lâm Bắc Phàm cái kia cái gì, nhưng phải biết rằng nữ nhân đều khá hẹp hòi, nhất là ở phương diện kia, ngoài mặt cười hì hì, có lẽ trong lòng sẽ rất đau khổ.

Lâm Bắc Phàm siết chặt điện thoại: “Xem ra phải nói dối.”

Lâm Bắc Phàm đi vào văn phòng Bạch Thanh Tuyết: “Lão bà, tối nay có người hẹn ta đi ra ngoài chơi, ta không thể về nhà.”

“Có người hẹn chàng? Không phải chàng sẽ đến nhà mới của Jessica ăn cơm sao?” Bạch Thanh Tuyết ngẩng đầu lên ngạc nhiên hỏi.

Lâm Bắc Phàm: “...”

Vậy mà nàng cũng biết, đều do nhóm chat vạn ác này!

Lúc trước, sau khi bọn họ thành lập một nhóm chat, Lâm Bắc Phàm cũng muốn tham gia, nhưng tất cả nữ nhân cùng nhau phản đối. Nói đây là nhóm chat tử muội, thảo luận một vài chủ đề nhạy cảm, chàng trợn lิ้น vào làm gì?

Kết quả, biến thành một nhóm chat mật báo.

“Râm.”

Bạch Thanh Tuyết vỗ bàn đứng dậy, dữ dằn hỏi: “Thành thật khai báo, rốt cuộc tối nay chàng muốn làm gì?”

Lâm Bắc Phàm giơ tay lên đầu hàng: “Được được, ta thắng thắn sẽ được khoan hồng!”

Thế là, Lâm Bắc Phàm nói rõ ràng tình hình.

Bạch Thanh Tuyết phì cười, nói: “Ta biết chàng suy nghĩ cho ta, nhưng ta không nhỏ mọn như vậy. Ta chỉ hy vọng sau này chàng đừng lừa ta, cho dù có ý tốt!”

“Lão bà nàng thật tốt, ta yêu nàng chết mất!” Lâm Bắc Phàm kích động ôm Bạch Thanh Tuyết.

“Tối hôm nay chàng chỉ có thể đến chỗ Jessica, không thể đi những nơi lung tung rối loạn khác, ta sẽ để tỷ muội tốt giám sát chàng!”

“Ta đảm bảo không đi đâu hết!” Lâm Bắc Phàm vội vàng gật đầu.

Sau khi Lâm Bắc Phàm đi rồi, Bạch Thanh Tuyết thở dài thật sâu.

Tối ngày hôm đó, tất cả nước chảy thành sông, cuối cùng Jessica đã trở thành nữ nhân của Lâm Bắc Phàm.

Thời gian qua nhanh, chớp mắt đã trôi qua hai tháng.

Trong hai tháng này, từng hạng mục liên quan đều triển khai có thứ tự, trong đó việc quay chụp 《Chung Cư Tình Yêu 4》 đã kết thúc, hơn nữa đã phát sóng trên đài truyền hình Tinh Quang, đột phá cửa ải 5%, trở thành phim truyền hình cấp hiện tượng.

Cuối cùng Tầng Tiểu Hiền đã lấy hết can đảm ở bên Hồ Nhất Phi.

Hoa hoa công tử Lữ Tử Kiều và Mỹ Gia quanh đi quẩn lại, cuối cùng cũng nắm tay nhau.

Quan Cốc Thần Kỳ và Du Du kết hôn, hơn nữa mời tất cả những người từng xuất hiện trong Chung Cư Tình Yêu đến tham gia đám cưới của bọn họ.

Lục Triển Bác tìm được mục tiêu mới hơn nữa còn phấn đấu vì đó.

Chỉ có mỗi Trương Vĩ vẫn lẻ loi một mình, đang phấn đấu vì sự nghiệp luật sư của mình.

Mặc dù là kết cục mỹ mãn theo lối mòn rách nát, lại là thứ khán giả thích xem nhất.

Bởi vì thứ bọn họ xem là tình cảm, xem thanh xuân mỹ mãn, cũng không cần câu chuyện ly kỳ khúc chiết, chỉ hy vọng mỗi người ở trong đó đều có một kết cục hoàn mỹ là đủ.

Thời gian hơn ba năm, cuối cùng 《Chung Cư Tình Yêu》 đã kết thúc.

Đây là năm tháng thanh xuân của bao nhiêu người, có sầu não có buồn bã, có cảm động có vui vẻ.

Bây giờ mọi người đều đã trưởng thành, đường ai nấy đi.

Ngoại trừ cái đó ra, thi đấu thể thao điện tử “Hoa Sơn Luận Kiếm” lần đầu tiên của thế giới võ hiệp trải qua hơn hai tháng tuyển chọn, cuối cùng đã có 16 đội mạnh giết ra khỏi trùng vây trong hơn 50 vạn đội ngũ dự thi, tiến vào chung kết Hoa Sơn Luận Kiếm cuối cùng, sắp chạy đến trung tâm thi đấu trò chơi ở thành phố điện ảnh Giang Nam đã được xây dựng tốt để dự thi.

Cuối cùng trong trận thi đấu tuyển chọn hơn hai tháng này, tạo ra sự chấn động cực lớn, khắc sâu dấu ấn khái niệm thể thao điện tử vào trong đầu của mỗi một người trong nước, thay đổi suy nghĩ phiến diện của rất nhiều người. Để tất cả mọi người hiểu rõ, trò chơi không chỉ là trò chơi, còn có tinh thần cạnh tranh ở trong đó!

Rất nhiều người chơi nhảy lên một cái, trở thành minh tinh cạnh tranh điện tử!

Ví dụ như Tiểu Cường, là một nhân vật có tính đại biểu lớn nhất, vốn là một người bình thường sống cuộc sống ổn định sáng chín giờ tối năm giờ, nhưng từ khi hắn ta từ chức game thủ chuyên nghiệp, sau đó tập trung tất cả tâm tư vào cạnh tranh điện tử, lại bộc phát ra thiên phú to lớn, nhanh chóng lớn lên thành một game thủ chuyên nghiệp xuất sắc.

Hắn ta điều khiển nhân vật võ hiệp “Tiểu Cường”, mỗi lần ở thời khắc sống còn luôn có thể đánh ra một nét bút của thần, ngăn cơn sóng dữ, dẫn dắt đội ngũ của mình thẳng tiến vào top 16.

Còn có một người chơi nữ xinh đẹp, tên là “Tuyết vực khuynh thành”, là đại đội trưởng của “đội Dung Nhi”, lại dẫn dắt chiến đội fan hâm mộ đánh vào top 16, khiến ngày nào Vương Mỹ Linh cũng rất đặc ý.

Còn có một chiến đội có phong cách kỳ dị, tên là “chiến đội tiểu thịt tươi”, dưới tình huống thực lực tổng hợp không mạnh, lại dựa vào đủ loại tổ hợp chiêu thức cũng đánh vào top 16.

Có người suy đoán, đây chắc chắn là chiến đội do một đám tiểu tử trẻ tuổi tạo ra, vì vậy mới lấy tên là tiểu thịt tươi.

Có người suy đoán, đây có thể là chiến đội do minh tinh tiểu thịt tươi nào đó bồi dưỡng ra, chỉ chờ cuối cùng gáy một tiếng ai nấy đều ngạc nhiên.

Có người suy đoán, đây có thể là chiến đội fan hâm mộ của minh tinh lưu lượng nào đó.

Thậm chí còn suy đoán bọn họ là một đám học sinh tiểu học...

Đối với điều này, Lâm Bắc Phàm tỏ vẻ, các người chắc chắn sẽ phải hối hận.

Nhưng điều khiến người ta tiếc nuối là, trong trận thi đấu tuyển chọn oanh liệt này, thần thoại võ lâm Tiểu Phàm Nhân lại không dự thi.

Có người đã từng tiên đoán: Nếu Tiểu Phàm Nhân dự thi, dù cho dẫn dắt một đội ngũ tam lưu, cũng có thể đánh vào top 16.

Nếu như dẫn dắt một đội ngũ nhị lưu, quán quân ngoại trừ hắn ra còn có thể là ai khác.

Nhưng không có nhiều nếu như đến thế.

Tiểu Phàm Nhân đã biến mất hơn hai tháng, từ sau khi hắn trèo lên đỉnh cao, thì chưa từng xuất hiện lại.

Dù là thần thoại võ lâm, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi.

Chỉ có Lâm Bắc Phàm mặc áo hoàng đế ba ngày hai bữa đi ra tìm cảm giác tồn tại.

Hoàng đế: “Hoa Sơn Luận Kiếm sắp bắt đầu, chỗ ta có 1000 vé vào cửa lễ khai mạc, ai muốn?”

Phía dưới là đông đảo người chơi gào khóc đòi ăn: “Ta muốn, ta muốn, ta muốn...”

Hoàng đế: “Thật xin lỗi, gửi sai nhóm.”

Đông đảo người chơi: “...”

Hoàng đế: “Các người có thể khen ta một cái, người nào khen êm tai nhất, ta cho người đó một vé!”

Người chơi nổi giận, lại đưa ra yêu cầu không biết xấu hổ như vậy?

Còn có tiết tháo hay không?

Kết quả, người chơi càng không có tiết tháo hơn, đủ loại võ mông ngựa thao thao bất tuyệt, võ đến Lâm Bắc Phàm cũng thấy xấu hổ.

Đám người chơi: Phì! Người đã đưa ra yêu cầu vô sỉ như thế, thế mà lại thấy xấu hổ?

Trong tiếng ồn ào, 1000 vé vào cửa lễ khai mạc được phát ra.

Hoa Sơn Luận Kiếm, sắp bắt đầu!

Chương 773: Hoa Sơn Luận Kiếm quán!

Theo giải thi đấu thể thao điện tử “Hoa Sơn Luận Kiếm” lần thứ nhất dần dần đến gần, thành phố Giang Nam trở nên đặc biệt náo nhiệt.

Có hơn 20 vạn game thủ từ các nơi trên thế giới chạy đến, bọn họ muốn tham gia “Hoa Sơn Luận Kiếm” lần thứ nhất này, đồng thời cũng thuận tiện

đến Giang Nam du lịch. Nơi này có rất nhiều danh lam thắng cảnh nổi tiếng: thành phố điện ảnh Giang Nam, cao ốc Song Tử Tinh, địa điểm quay chụp Chung Cư Tình Yêu, địa điểm quay chụp Võ Lâm Ngoại Truyện...

Còn có thể nhìn thấy rất nhiều minh tinh, Lâu Nhất Tiêu, Vương Xuân Sinh, Trần Xích Xích...

Tmd, sao đều có liên quan với Tinh Quang?

Thành phố Giang Nam cũng không nhỏ, sau khi đột nhiên tràn vào hơn 20 vạn du khách, rất nhiều khách sạn đều không đủ dùng.

Không ai ngờ, một giải thi đấu trò chơi, lại có khả năng hấp dẫn nhiều người như vậy.

Sức ảnh hưởng này cũng có thể so với giải đấu lớn quốc tế chính quy.

Cuối cùng vào ngày diễn ra lễ khai mạc, hơn bốn vạn người chơi vô cùng hào hứng tràn vào trung tâm thi đấu trò chơi Giang Nam ở thành phố điện ảnh Giang Nam vừa mới được làm xong không lâu để tham gia lễ khai mạc.

Bởi vì số người tham gia quá nhiều, Tinh Quang sắp xếp trên trăm chiếc xe buýt đưa đón, chỉ cần cầm trong tay vé vào cửa lễ khai mạc, là có thể lên xe buýt ở địa điểm cố định, tiến về trung tâm thi đấu trò chơi Giang Nam tham gia lễ khai mạc.

Du khách vừa tiến vào đấu trường quán, liền phát hiện đấu trường quán này quá giàu có!

“Đây thật sự là đấu trường quán thi đấu điện tử sao? Sao cảm giác như một sân thể dục điền kinh?”

“Thật sự quá lớn, cảm giác rất cao đại thượng!”

“Chẳng trách lúc ấy ta cảm thấy sao có thể bán ra nhiều vé như thế, hóa ra thật sự có nhiều vị trí như vậy!”

“Chẳng thiếu thứ gì so với các đấu trường quán khác!”

“Có phải chúng ta đang tới tham gia thi đấu thể thao, chứ không phải thi đấu điện tử?”

...

Khán giả vô cùng khiếp sợ.

Thiết kế của Hoa Sơn Luận Kiếm quán không khác gì đấu trường điền kinh, có sức chứa bốn vạn người đồng thời quan sát.

Trên trời, dưới đất thậm chí ngay cả chính giữa trong sân đều trưng bày đủ loại dụng cụ kim loại không thể gọi tên, cứ như một tiểu pháo đài, nhìn tổng thể thiết kế trước sau, tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật.

Xây dựng một đấu trường quán trong khoảng thời gian ngắn như thế là rất khó, Tinh Quang cũng tốn số tiền tài lớn mới có thể làm được, tổng đầu tư đạt đến 20 ức nguyên, chi phí cũng sắp đuổi kịp sân vận động quốc gia Bắc Kinh.

Nhưng điều khiến người ta cảm thấy ngoài ý muốn là, nơi này không có màn hình lớn.

Trước kia không phải không có người từng tổ chức thi đấu thể thao điện tử, nhưng bởi vì vấn đề kỹ thuật và đầu tư, bọn họ chỉ để một màn hình cực lớn ở chính giữa quán để mọi người cùng xem, cảm giác tổng thể có hơi low.

Nhưng bây giờ quán luận kiếm Giang Nam, trong sân trống rỗng, lại không có gì hết.

Điều này khiến khán giả rất tò mò, các người thi đấu thể nào.

Cùng lúc đó, lễ khai mạc thi đấu điện tử Hoa Sơn Luận Kiếm lần thứ nhất thông qua Hồng Đâu phát trực tiếp toàn cầu, bắt đầu phát sóng trực tiếp từ khi khán giả vào sân lúc sáu giờ.

Theo tin tức thống kê mới nhất, số người toàn cầu quan sát lễ khai mạc đã đột phá một ức, trong đó 80 triệu người đến từ trong nước, 20 triệu người đến từ nước ngoài, sức ảnh hưởng chưa từng có.

Rất nhiều minh tinh đều xuất hiện trong phát sóng trực tiếp.

Nhưng bọn họ cũng không phải nhân vật chính, mà là khách quý được mời đến dẫn chương trình, phỏng vấn nhân vật chính thật sự – top 16 đội ngũ tham gia thi đấu.

Top 16 đội ngũ tham gia thi đấu đều có một phòng nghỉ, bọn họ mặc chiến bào do mình thiết kế, còn có logo nhà tài trợ thật to, đang nhận phỏng vấn trong phòng nghỉ của mình.

Phòng nghỉ chiến đội Thiên Tử, Vương Xuân Sinh đang phỏng vấn đội trưởng Tiểu Cường: “Không ngờ Tiểu Cường hô mưa gọi gió trong trò chơi, ở hiện thực lại là một tiểu mập mập đáng vẻ đáng yêu, hoàn toàn không phù hợp với hình tượng nhân vật của ngươi!”

Tiểu Cường đẩy kính mắt, tự tin nói: “Chính vì trong hiện thực bình thường, nên ta mới sáng tạo ra sự vĩ đại trong game!”

“Nói rất hay!” Mọi người cùng nhau vỗ tay.

Wang Xuân Sinh lại hỏi: “Cảm giác thế nào, hôm nay các ngươi là một trong những đội ngũ mở màn lễ khai mạc, sắp phải ra chiến trường rồi, có phải rất kích động không? Có lòng tin không?”

“Có!” Đám người trăm miệng một lời.

Wang Xuân Sinh lập tức móc ra một cuốn sổ nhỏ tinh xảo, nói: “Các ngươi ký tên cho ta trước đã, chẳng may sau này các ngươi nổi tiếng rồi, còn có thể đem đi bán lấy tiền!”

Đám người ghen lời, ngươi là minh tinh nổi tiếng mà còn thiếu tiền?

Lúc Lâu Nhất Tiêu đến phỏng vấn chiến đội Dung Nhi, nhìn thấy cách ăn mặc của Vương Mỹ Linh, ngạc nhiên hỏi: “Mỹ Linh, sao ngươi cũng mặc chiến bào? Thật sự đẹp mắt!”

Wang Mỹ Linh kiêu ngạo nói: “Ta cũng là thành viên đội dự thi, đương nhiên ta cũng phải mặc chiến bào!”

Lâu Nhất Tiêu không nhìn được vạch trần nàng: “Người chỉ là dự bị, là người gây trở ngại!”

Vương Mỹ Linh: “...”

Nhưng khán giả cũng phát hiện trong lần phỏng vấn này, trong top 16 đội ngũ, 15 đội ngũ đều có người phỏng vấn, chỉ còn lại chiến đội tiêu thịt tươi.

Thế là có người suy đoán, chẳng lẽ đội tiêu thịt tươi là chiến đội siêu cấp trong truyền thuyết?

Bọn họ thật sự là một đám tiêu thịt tươi giá trị nhan sắc siêu cao tạo thành?

Hay là đội ngũ do minh tinh lưu lượng nào đó nuôi ra?

Lúc này, Lâm Bắc Phàm đang ngồi trong phòng nghỉ của đội tiêu thịt tươi, cười ha ha xem bình luận trên mạng.

“Lão xem mấy người các lão đi, còn ra vẻ thần bí, lại lừa gạt cả khán giả!”

“Đương nhiên chúng ta phải giữ sự thần bí, bởi vì cao thủ chính là người xuất hiện cuối cùng.” Lão Tửu Quỷ kín đáo nói, lúc này lão đang mặc một bộ quần áo cổ trang trên người, thoát nhìn rất giống một lão ông say rượu.

Bởi vì lão muốn đóng vai nhân vật “Túy hiệp”, cao thủ đánh Túy Quyên, sau lưng còn in một chữ “Tửu” rất to.

“Không sai, chúng ta muốn giữ vẻ thần bí!” Hàn lão thở dài: “Người cũng biết, đội của chúng ta rất được hoan nghênh, nhất là tiêu nữ hài say mê đến không chịu nổi, chúng ta có khiến bọn họ thất vọng sao!”

Lão nhân này là người bựa nhất, lại mặc một bộ quần áo được chế tác riêng, còn cố ý nhuộm tóc và lông mày thành màu trắng, bản thân ăn mặc như đại hiệp Bạch Mi.

“Thật ra ta cảm thấy, các lão không ra sân, mới là sự giúp đỡ lớn nhất với các tiêu cô nương!”

Các vị lão đầu: “...”

“Các lão không ra sân bọn họ còn có ảo tưởng, các lão vừa ra sân trực tiếp phá vỡ ảo tưởng, biết đâu còn muốn nhảy lầu tự sát đấy!”

Các vị lão đầu: “...”

Cuối cùng, Lâm Bắc Phàm bị đuổi ra khỏi phòng nghỉ.

Cuối cùng đã đến tám giờ tối, trong sân ngồi đầy người, lễ khai mạc Hoa Sơn Luận Kiếm sắp bắt đầu.

Chương 774: Các chiến đội lớn ra sân!

Toàn trường tối sầm lại, kéo dài mười giây.

Sau đó các tiểu pháo khẩu phân bố dày đặc chằng chịt ở các nơi trong sân đột nhiên bắn ra ánh sáng năm màu rực rỡ, chiếu sáng chính giữa Hoa Sơn Luận Kiếm quán, lại phát hiện trong sân có thêm một nhóm múa, cứ như là ảo thuật vậy.

Tình cảnh đột ngột này, khiến toàn trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm rền.

“Hóa ra những tiểu pháo khẩu này là đèn laser, vậy cũng quá nhiều đi?”
Tiểu Hoa kêu lên một tiếng.

Hắn ta là một người chơi, tuy trình độ không được tốt, nhưng lại rất sẵn lòng tiêu tiền, cũng rất sùng bái người chơi pro. Vì vậy sau khi sắp tổ chức Hoa Sơn Luận Kiếm lần thứ nhất, hắn ta mua vé VIP, đến đây tham gia lễ khai mạc.

Hắn ta ủng hộ đội ngũ tiểu thịt tươi, bởi vì thực lực của bọn họ không được đồng đều, nhưng dựa theo đủ loại tổ hợp kỹ năng, lại phá vỡ một con đường trong vòng thi đấu tuyển chọn kẻ mạnh như mây, lọt vào top 16.

Điều này khiến hắn ta rất bội phục và sùng bái.

Đồng thời, hắn ta cho rằng tổ hợp kỹ năng là cách thức chủ yếu để thi đấu trò chơi trong tương lai.

Lúc đầu, hẳn ta còn đang tò mò rốt cuộc những tiểu pháo khẩu này là cái gì, thì ra tất cả đều là ánh đèn.

Nhưng điều khiến hẳn ta cảm thấy hơi ngạc nhiên, những ánh đèn laser này cũng quá nhiều, người bệnh mắc chứng sợ hãi dày đặc tốt nhất đừng nhìn.

Tiếp theo là các tiết mục biểu diễn lễ khai mạc.

Giai điệu vừa vang lên, tất cả mọi người cùng hát theo.

Bởi vì đây là 《Thiết Huyết Đan Tâm》 ca khúc chủ đề của 《Anh Hùng Xạ Điêu》.

Trò chơi thế giới võ hiệp này lấy 《Anh Hùng Xạ Điêu》 《Thần Điêu Hiệp Lữ》 làm khuôn mẫu, Xạ Điêu bắt đầu tất cả, vì vậy dùng 《Thiết Huyết Đan Tâm》 coi như phần mở màn, Tinh Quang thật sự có tâm.

Bởi vì chủ đề là thế giới võ hiệp và Hoa Sơn Luận Kiếm, vì vậy các vũ công đều mặc quần áo cổ đại, và quần áo võ lâm hào hiệp, nhảy một vũ điệu tràn ngập cổ phong cổ nguyệt sục sôi say mê, dường như đưa người ta đến cảnh chém giết cổ đại, trong chém giết còn có tình cảm dịu dàng ngọt ngào, thể hiện ra sự âm âm sóng dậy của thế giới võ hiệp.

Phần biểu diễn mở màn, nhận được lời khen ngợi của cả sảnh đường.

“Đáng tiếc chỉ có giai điệu không có tiếng hát, nếu Luyến Tuyết Ái Tửu có thể đến hiện trường hát một lần thì tốt!” Tiểu Hoa lòng tham không đáy nói.

Nhóm vũ công lùi xuống, trong ánh đèn rực rỡ, chính giữa sân mở ra một cái lỗ, người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi mỉm cười xuất hiện: “Hoan nghênh mọi người đến tham gia buổi thi đấu thể thao điện tử thế giới võ hiệp ‘Hoa Sơn Luận Kiếm’ lần thứ nhất! Ta là người dẫn chương trình Mạnh Tiểu Phi, lễ khai mạc Hoa Sơn Luận Kiếm năm nay do ta dẫn chương trình!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...” Tiếng vỗ tay như sấm rền.

“Lễ khai mạc Hoa Sơn Luận Kiếm năm nay sẽ được phát sóng trực tiếp toàn cầu thông qua Hồng Đâu! Theo số liệu thống kê mới nhất, trước mắt số khán giả toàn cầu đạt đến 1.2 ức, trong đó Trung Quốc đạt đến 90 triệu, nước ngoài đạt đến 30 triệu...”

Khán giả nghe được số liệu này đều kêu lên.

Thi đấu một trò chơi lại có nhiều người sang đây xem như vậy, ảnh hưởng thật lớn, đột nhiên cảm thấy thể thao điện tử rất cao đại thượng.

“Đặc biệt cảm ơn tập đoàn Chính Huy, tập đoàn Khang Chính, tập đoàn Thiên Tử, tập đoàn Long Môn... Tất cả các tập đoàn đã ủng hộ mạnh mẽ!” Mạnh Tiểu Phi đầy tình cảm nói: “Tiếp theo chúng ta sẽ tặng cho mọi người một ca khúc mới, nó nằm trong phim truyền hình võ hiệp sắp phát sóng, ca khúc chủ đề của 《Ỗ Thiên Đồ Long Ký》 bộ cuối cùng trong ba bộ Xạ Diêu – 《Đao Kiếm Như Mộng》 ! Sau khi điệu nhảy kết thúc, top 16 chiến đội của chúng ta sẽ lên sân khấu, mời mọi người vỗ tay hoan nghênh!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp...”

Ánh đèn lại lần nữa tối sầm, sau vài giây đồng hồ, trong sân lại đổi một đám vũ công khác.

Thế nhưng, đây không phải điều bất ngờ, điều khiến người ta bất ngờ là hai người che mặt xuất hiện giữa sân khấu. Cách ăn mặc quá quen thuộc, ngoại trừ tổ hợp thần kỳ kia, những người khác sẽ không làm vậy.

“Luyện Tuyệt Ái Tử!!!” Toàn trường lại lần nữa ồn ào như sấm rền.

Những người chơi game võ hiệp, không có ai không phải fan hâm mộ của tổ hợp này.

Ngay cả số người xem hiện tại, cũng nghênh đón một đợt tăng vọt, chỉ ngần ngừ mấy giây đã tăng lên hơn ngàn vạn người.

Lâm Bắc Phạm mở miệng, vừa mở miệng đã kéo mọi người vào thế giới võ hiệp đao kiếm như mộng.

Kiểm của ta, đi đến nơi nào

Yêu và hận khó lòng chọn lựa

Đao của ta, chia cắt bầu trời

Chuyện thị phi hiểu cũng không hiểu

...

Luyện Tuyệt Ái Tử ra sân, đưa tất cả mọi người vào cao trào thứ nhất.

Cuối cùng thống kê được, số người xem trực tiếp tăng lên 30 triệu. Đáng tiếc thời gian biểu diễn quá ngắn, nếu kéo dài 20 – 30 phút, số người dễ dàng tăng lên một ức.

Ánh đèn lại thay đổi, Luyện Tuyệt Ái Tử đi xuống.

Hiện trường lại có thêm một nhóm vũ công khác, càng giống đội cổ động viên hơn.

“Bây giờ, mời mọi người dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt hoan nghênh, top 16 đội ngũ tham gia thi đấu Hoa Sơn Luận Kiếm ra sân! Ra sân đầu tiên là chiến đội Long Môn! Bọn họ được tạo thành từ sáu đội viên, theo thứ tự là... Lấy được thành tích...”

Trong tiếng giới thiệu của Mạnh Tiểu Phi, một nhóm game thủ trẻ tuổi khí thế hiên ngang đi ra.

Mọi người bình tĩnh nhìn, đây không phải là đầu bếp của Long Môn sao?

Không sai, đây là cách ăn mặc của Long Môn, còn có khúc quân hành ra sân kinh điển 《Nam Nhi Đương Tự Cường》 kia, mỗi một nguyên tố đều lộ ra hơi thở Long Môn, chắc chắn không thể nhìn nhầm.

Người không chú ý, mọi người còn tưởng là đầu bếp Long Môn ra sân.

Lại có một đội ngũ ủng hộ cho đội Long Môn, đang nhiệt tình vung tay chào hỏi.

“Chiến đội Long Môn thật sự nhiệt huyết tăng vọt! Đội cổ động viên của bọn họ đều vô cùng nhiệt tình! Bây giờ mời mọi người dùng sự nhiệt tình giống vậy để hoan nghênh chiến đội dự thi thứ hai, bọn họ là chiến đội Khang Chính...”

Vẫn là sáu người, cách ăn mặc của bọn họ khá sức sống thanh xuân, thoát nhìn như các cặp tình nhân đi đạp thanh.

BGM ra sân chính là 《Kiểu Tương Lai Của Ta》 ca khúc chủ đề của 《Chung Cư Tình Yêu》.

Đúng lúc 《Chung Cư Tình Yêu》 vừa kết thúc viên mãn, đưa tới nước mắt vui mừng của khán giả. Bây giờ lại lần nữa hiện ra, tình cảm của mọi người đều bị kích thích, lập tức nhiệt liệt reo hò.

“Tiếp theo là chiến đội thứ ba, bọn họ là chiến đội Thiên Tử! Đội viên theo thứ tự là...”

Sáu đại nam nhân, mặc chiến bào cổ trang, dưới nhạc đệm BGM 《Túy Quyền》 long trọng ra sân.

“Chiến đội thứ tư là chiến đội Chính Huy! Đội viên của bọn họ theo thứ tự là...”

Bốn nam hai nữ mặc quần áo xinh đẹp xuất hiện, BGM ra sân của bọn họ là 《Ta Tin Tưởng》, một ca khúc rất kích tình vang dội.

Từng chiến đội xuất hiện, nhất là lúc chiến đội Dung Nhi xuất hiện, nhận được sự reo hò nhiệt tình.

Bởi vì đây là chiến đội fan hâm mộ duy nhất đánh vào top 16.

Hơn nữa BGM ra sân, lại là Vương Mỹ Linh tự mình đến hát, tuy bởi vì quá hưng phấn bị hát lạc điệu nhưng khán giả vui như điên, bọn họ thích nhất Hoàng Dung thông minh tinh quái như vậy.

15 đội ngũ tham gia thi đấu vào sân, chỉ còn lại một chiến đội tiêu thịt tươi.

Chương 775: Đội tiểu thị tươi bựa!

Tất cả tiếng âm nhạc tiếng vỗ tay dừng lại, bầu không khí cũng trở nên yên tĩnh.

Tất cả mọi người thò đầu nhìn về phía lối ra, bởi vì mọi người đều biết chỉ còn lại chiến đội cuối cùng – chiến đội tiểu thị tươi.

Từ lúc dự thi đến nay chiến đội tiểu thị tươi vẫn rất thần bí, không chấp nhận đại sứ hình tượng không chấp nhận lời mời, chưa từng lộ mặt, chỉ thi đấu, kết quả lại giống một con hắc mã lao lên.

Bây giờ đến thời khắc quan trọng, cuối cùng chiến đội tiểu thị tươi cũng phải lộ ra bộ mặt thật.

Đúng lúc này, một bài nhạc nền mà người ta quen thuộc vang lên, ánh đèn màu trắng biến hóa khó lường, giống như tuyết rơi.

Khán giả hoảng sợ, cũng hưng phấn.

“Thần thoại võ lâm Tiểu Phàm Nhân sắp ra sân!”

“Trời ạ, giai điệu không nhịn được run chân như thế, chỉ Tiểu Phàm Nhân điện hạ mới có được!”

“Nói vậy, thần thoại võ lâm sắp gặp mặt mọi người!”

“Quá kích động, thần thoại võ lâm!”

“Nhưng không phải chiến đội tiểu thị tươi sẽ ra sân sao?”

...

Đúng lúc này, sáu người lớn tuổi ăn mặc cổ quái đi vào Hoa Sơn Luận Kiếm quán.

Người đầu tiên là một lão đầu mặc đồ lão hủ bán rượu, vác một cái hồ lô to lớn, cứ như muốn chứa rượu vậy.

Người thứ hai cả người mặc đồ trắng, ngay cả tóc và lông mày cũng đều là màu trắng, nhìn thoáng qua cũng khiến người ta nghĩ đến Bạch Mi đại hiệp, nhưng chắc chắn không chính trực như Bạch Mi đại hiệp, ngược lại có vẻ vô cùng kỳ lạ.

Người thứ ba mặc một bộ áo cà sa, đầu còn đội khăn trùm đầu của hòa thượng đầu trọc, lại có dáng vẻ cao tăng đặc đạo.

Người thứ tư ăn mặc như thư sinh, có chút giống thí sinh vào kinh đi thi.

Người thứ năm lại cầm một cái la bàn lớn to bằng chậu rượu mặt, không cần nhìn cũng biết là làm phong thủy.

Còn có một người mặc đạo bào đoán mệnh, hai chữ “bán tiên” thật to còn là huỳnh quang, sợ người khác không nhìn thấy.

Lợi hại nhất là, bọn họ còn đeo kính râm.

Bây giờ là buổi tối, không sợ mù sao?

Nhìn thấy sáu người ăn mặc quái dị như thế, khán giả đều chân động ngơ ngác.

Đây chính là chiến đội tiểu thịt tươi?

Chắc chắn không phải đoàn đội nhị bức?

Giọng nói của Mạnh Tiểu Phi lập tức vang lên: “Người tiếp theo ra sân cũng là đội ngũ tham gia dự thi cuối cùng – chiến đội tiểu thịt tươi! Bọn họ theo thứ tự là... Mọi người đừng bị vẻ ngoài của bọn họ lừa gạt, tuổi tác bình quân của chiến đội bọn họ là 80 tuổi, mời mọi người dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt để hoan nghênh nhóm lão gia gia thời thượng này!”

“Oa!!!” Sự nhiệt tình của các khán giả bị kích thích.

“Lại là một chiến đội lão gia gia, đều 80 tuổi!”

“Hơn nữa còn chơi thể thao điện tử thời thượng, lại còn chiến thắng nhiều đối thủ như vậy, tiến vào top 16!”

“Lão gia gia thật là khủng khiếp! Lão gia gia thật bựa!”

“Lừa gạt chúng ta thật thâm, ta vẫn tưởng là một đám tiểu thịt tươi, không ngờ lại là một đám lão thịt khô!”

“Lão thịt khô thì sao? Người ta đã tiêu diệt mấy trăm vạn tiểu thịt tươi đấy!”

“Không cần phải nói, từ nay về sau ta sẽ là fan hâm mộ của tiểu chiến đội tiểu thịt tươi!”

...

Chỉ dựa vào tuổi tác lão nhân gia, còn chơi thể thao điện tử lợi hại như vậy, đã đủ vỗ tay cho bọn họ, bọn họ đến tuổi này bước đi không cần người đã đã rất tốt.

Đồng chí Tiểu Hoa cũng ra sức vỗ tay, mặc dù không phải tiểu thịt tươi khiến hắn ta hơi thất vọng, nhưng là một đám lão gia gia lại càng truyền cảm hứng hơn không phải sao?

Chiến đội tiểu thịt tươi, chắc chắn sẽ trở thành võng hồng!

Sáu lão đầu ở trên sân khấu vô cùng bựa, không ngừng vỗ tay chào hỏi đám khán giả đang hoan hô.

Tàn lão đóng vai hòa thượng rất cao hứng: “Người xem tất cả mọi người rất thích ta đấy!”

“Sửa lại một chút, là thích ta, không phải thích người!” Hàn lão nhuộm lông mày trắng mặt mày hớn hở, còn rút bảo kiếm ở sau lưng ra tạo dáng, kết quả lại gây ra một trận reo hò.

“Có nhìn thấy không, đây chính là sức hấp dẫn!”

“Người không biết xấu hổ!” Lão Trù Thần đóng vai thư sinh quay sang nói một câu, sau đó móc một vài thứ ở trong túi quần ra ném xuống khán đài. Khán giả vừa nhìn đã kích động phát điên, đây là phiếu thay thế tiền mặt của Long Môn tử điểm, mỗi một tờ là 1000 nguyên.

Khất cái đoán mệnh trực tiếp chạy chậm xuống dưới khán đài, cười híp mắt nói với một tiểu nữ hài đang reo hò kịch liệt nhất: “Bạn nhỏ, nhìn người vừa xinh đẹp lại thông minh thế, ta đoán cho người một quẻ miễn phí!”

Lão Tửu Quỷ trực tiếp nhìn quanh bốn phía: “Tôn nữ của ta đâu, nàng nói sẽ đến ủng hộ ta?”

Hàn lão cũng nói: “Đúng vậy, tôn nữ của ta cũng đến ủng hộ ta, tại sao không nhìn thấy người?”

Sau đó đôi mắt sáng lên: “Ồ đó!”

Lão Tửu Quỷ lấy bình hồ lô ở sau lưng ra.

Với tư cách là nhóm bạn bè người thân của lão gia tử, nhìn thấy dáng vẻ lão gia tử nhà mình lờ lợc như thế, Dương Tửu Nhi không nỡ nhìn thẳng, dùng hai cánh tay che lại đôi mắt của mình, hận không thể tự chọc mù hai mắt.

Hàn Sở Sở cũng là bạn bè người thân ở bên cạnh che miệng cười: “Tửu Nhi, người làm cái gì vậy? Người làm vậy cũng không ngăn nổi, đây không phải bị tai trộm chuông lừa mình dối người sao?”

Dương Tửu Nhi thở hắt ra nói: “Ta sợ gia gia nhận ra ta, sau đó chào hỏi ta, quá mất mặt. Sở Sở tỷ tỷ, người cũng nhanh che mặt đi, đừng để bọn họ phát hiện!”

Hàn Sở Sở đồng ý gật đầu.

Đúng lúc này, một quả pháo hoa to lớn bắn tới, Dương Tửu Nhi và Hàn Sở Sở đều ngo ngác.

Lão Tửu Quỷ và Hàn lão ở phía dưới hưng phấn vỗ tay: “Tôn nữ, ta ở đây!”

...

Dương Tửu Nhi, Hàn Sở Sở: “...”

Sáu lão đầu này quá bựa, lại chiếm thời gian ra sân hơn năm phút, bài BGM ra sân kia cũng đã phát hai lần, kết quả còn chưa đi xuống, nhưng Tinh Quang lại không tiện phái người lên đuổi.

Bởi vì biết rõ sáu lão đầu này không phải người bình thường, thật sự không dễ đuổi.

Cuối cùng vẫn là Lâm Bắc Phàm không nhịn được, tự mình ra trận xách bọn họ xuống.

“Bây giờ, top 16 đội ngũ đã ra sân hoàn tất, trận chiến khai mạc Hoa Sơn Luận Kiếm sắp bắt đầu! Mời 14 đội ngũ dự thi tạm thời đi xuống, chiến đội Thiên Tử và chiến đội Long Môn chuẩn bị sẵn sàng!”

Sau khi tất cả mọi người lui xuống, chính giữa sân chỉ còn lại 12 người, rất vắng vẻ.

Ở hai đầu trong sân, đều chia ra có hai hàng máy tính thao tác dâng lên.

Mạnh Tiểu Phi ra sân, ném tiền xu, quyết định vị trí của hai chiến đội.

Lúc này khán giả đều rất tò mò, hai đội ngũ tham gia chia ra hai hàng máy tính thi đấu, chính giữa trống rỗng cũng không có màn ảnh, chúng ta xem cái gì? Chẳng lẽ phải cầm điện thoại lên xem.

Đúng lúc này, ánh đèn toàn trường đều tối sầm lại.

Giọng nói kích động của Mạnh Tiểu Phi vang lên: “Xin mời các bạn khán giả ở hiện trường, các bạn khán giả ngồi trước tivi mở to hai mắt, tiếp theo chính là thời khắc chứng kiến kỳ tích!”

Tất cả tiểu pháo khẩu đều sáng lên, hội tụ thành hình tượng 10 nhân vật võ hiệp ở chính giữa sân, sinh động như thật.

Khán giả hoảng sợ: “Đây là 3D Holographic!”

Chương 776: Thể thao điện tử tương lai!

Thời đại này đã sớm nắm giữ kỹ thuật 3D Holographic, thỉnh thoảng mọi người có thể nhìn thấy một vào video phim ngắn 3D ở trên mạng, tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật.

Nhưng giá cả sử dụng vẫn rất đắt đỏ, còn có rất nhiều vấn đề khó về kỹ thuật, muốn mở rộng cũng rất khó khăn.

Nhưng hôm nay, Tinh Quang lại có thể chiếu hình nhân vật võ hiệp ra, hơn nữa dáng vẻ còn sinh động như thật, cứ như là sự tồn tại chân thật trên đời, cách xa một chút còn tưởng rằng là người thật.

Lúc này, mười nhân vật võ hiệp bay lên, sau đó vờn quanh trên không trung ở trong sân, để mỗi một khán giả ở hiện trường được nhìn rõ.

Kinh khủng nhất là, hình chiếu 3D nhân vật võ hiệp này cách khán giả chưa đến mười mét.

Thoạt nhìn vô cùng sinh động, cứ như bước ra từ chiều không gian thứ hai.

“Hình chiếu thật chân thực, cứ như là một người thật, thật xinh đẹp!”

“Hắn đang chào hỏi ta đấy!”

“Thật sự rất đáng yêu, rất muốn có được một cái!”

“Tôi nay đến đây rất đáng giá!”

...

Toàn trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm và tiếng hoan hô.

Còn có các khán giả đang xem phát sóng trực tiếp cũng kêu lên.

“Thật quá chân thật! Cảm giác như sống lại!”

“Kỹ thuật thật lợi hại!”

“Ta có một suy đoán to gan, chẳng lẽ bọn họ muốn hình chiếu thi đấu sao?”

“Đây không phải là việc của khoa học kỹ thuật tương lai sao?”

...

Số người xem phát sóng trực tiếp nghênh đón sự tăng trưởng nhanh chóng, chưa đến vài phút lại đột phá hai ức!

Sau khi vờn quanh một vòng, mười nhân vật võ hiệp quay về trong sân đấu.

Ánh đèn lại tối om, sau đó phát sáng lên, chỉ thấy chính giữa sân đấu đột nhiên xuất hiện một bãi cỏ, còn có rừng cây, mấy đỉnh núi cao cao, tất cả đều là hình chiếu 3D, phong cảnh đẹp như vẽ.

Sự ngạc nhiên vui mừng này, lại lần nữa đưa tới tiếng vỗ tay như sấm của khán giả.

Giọng nói của Mạnh Tiểu Phi vang lên: “Đây chính là sân bãi tử võ! Tiếp theo, chiến đội Thiên Tử và chiến đội Long Môn sẽ điều khiển nhân vật võ hiệp của mình thi đấu ở trên sân bãi này! Quy tắc giống vòng đấu loại trực tiếp, nhưng thời gian kéo dài đến nửa tiếng, chúng ta phải cho hai đội dự thi có đủ thời gian biểu diễn!”

“Tất cả trận thi đấu, chúng ta sẽ áp dụng kỹ thuật hình chiếu 3D mới nhất, thể hiện cho mọi người thấy một trận thi đấu đặc sắc lại đáng xem! Hoa Sơn Luận Kiếm, cuộc đời thăng trầm? Kính mời mọi người chờ mong!”

Nhân vật võ hiệp của hai đội ngũ dự thi đã vào vị trí.

Giọng nói của Mạnh Tiểu Phi vang lên: “Trận chiến khai mạc sắp bắt đầu! Bây giờ, mời mọi người cùng ta đếm ngược thời gian tính giờ: “10, 9, 8...”

“Bắt đầu!” Giọng nói của Mạnh Tiểu Phi cao vút.

Hai đội ngũ tham gia dự thi lập tức dựa vào máy vi tính trên bàn để điều khiển nhân vật võ hiệp ở nơi này tấn công.

Ở trên sân thi đấu, mười nhân vật ảo cũng bắt đầu tấn công.

Tất cả mọi người nhìn thấy, mỗi một nhân vật võ hiệp chạy nhanh, nhảy vọt, rút đao, xuất kiếm, phát đại chiêu đủ loại, thật sự quá linh hoạt, động tác nước chảy mây trôi, không chút do dự, như người thật đang luận võ.

Nhất là những đại chiêu phát ra kia, hình chiếu tạo ra ánh sáng rực rỡ, khán giả ngồi gần đó đều tưởng mình bị đánh trúng.

Thậm chí, một nhân vật võ hiệp trong số đó bị đánh bay ra ngoài, người xem ở gần cũng muốn đưa tay ra đỡ.

Mỗi một hình ảnh ở nơi này, đều kích thích adrenaline của đám người tăng vọt!

Cứ như tự mình tham gia vậy!

Vương Thông Thông đến tham gia với tư cách khách quý đặc biệt đã kích động kêu to trong phòng phát sóng trực tiếp.

“Đây chính là thể thao điện tử tương lai!”

“Tinh Quang bắt lấy tương lai!”

Tận mắt nhìn thấy tình cảnh trong sân thi đấu, không ai nghi ngờ đây là thể thao điện tử tương lai!

Còn Tinh Quang lại là người bắt được tương lai này!

Điều này cũng là lý do vì sao lúc trước Tinh Quang kêu gọi đầu tư, các lão tổng xí nghiệp thương mại lớn khừu giác bèn nhay không chút do dự tham gia vào. Bởi vì đây chính là tương lai, Tinh Quang bắt lấy tương lai, bọn họ muốn đi theo Tinh Quang cùng độ sức với tương lai!

Ngành nghề thể thao điện tử sắp bay lên!

Tinh Quang lại lần nữa bay lên!

Cuối cùng, chiến đội Thiên Tử lấy được thắng lợi trong trận chiến mở màn, mọi người vẫn chưa thỏa mãn.

Thế nhưng, thắng bại của trận thi đấu không phải điều mấu chốt, mấu chốt là ý nghĩa đại diện sau lưng trận đấu này, đó là thời đại thể thao điện tử sắp tới, một sản nghiệp mới sắp vùng dậy phồn vinh mạnh mẽ!

Sau khi lễ khai mạc Hoa Sơn Luận Kiếm kết thúc. Cuối cùng thống kê số người toàn cầu xem phát sóng trực tiếp đạt đến 7.6 ức!

Điều này tương đương với việc, có gần 1/10 người trên toàn cầu đang xem!

Các nền tảng truyền thông lớn rồi rít đưa tin việc này ngay trong đêm, bình luận trên mạng, bảng hotsearch tất cả đều liên quan đến trận thi đấu thể thao điện tử mở màn cho Hoa Sơn Luận Kiếm, tạo thành gió lốc quét sạch toàn cầu.

Cảm giác này cứ như phim điện ảnh 3D ra đời và phát triển, hoặc là smartphone ra đời và phát triển...

Một sản nghiệp phồn vinh mạnh mẽ có sức sống từ từ bay lên!

Ngày hôm sau, trên website Tinh Quang, điện thoại phục vụ khách hàng và đủ loại bộ môn liên lạc đối ngoại đều bị gọi nổ, đều hỏi việc có liên quan đến thể thao điện tử.

Còn có rất nhiều người đăng ký theo con đường chính thức để mua vé, đến Hoa Sơn Luận Kiếm quán xem thi đấu. Vốn ngoại trừ lễ khai mạc, các buổi diễn tranh tài khác đều còn vé, nhưng chưa đến một buổi tôi lại đã bán sạch.

Còn có người tìm vé ở trên mạng, ra giá gấp ba, vẫn là một phiếu khó cầu.

Còn có khán giả nước ngoài cũng muốn đến hiện trường xem, kết quả lúc vừa ra tay, phát hiện vé cũng bị mất, phàn nàn trên mạng muốn tranh thủ sự đồng tình, kết quả bị khán giả Trung Quốc chọc lại, ta còn không mua được vé, người cũng muốn?

Thế nhưng, rất nhiều khán giả dù không mua được vé, cũng định đến Giang Nam một lần.

Tóm lại, Giang Nam đón nhận một lượng du khách đỉnh cao.

Còn rất nhiều truyền thông đường xa mà đến đều hy vọng có thể vào sân quay chụp đưa tin, lại có hơn ngàn tổ chức đến xin. Đương nhiên Tinh Quang rất hoan nghênh điều này, bởi vì tạo ra ảnh hưởng càng lớn, cuối cùng lợi ích càng nhiều.

Nhưng có quá nhiều tổ chức xin, sân bãi lại có hạn, chỉ có thể quan tâm những đơn vị truyền thông ngày thường hợp tác thân thiết trước.

Còn có các công ty trò chơi lớn liên lạc với Tinh Quang, hy vọng có thể triển khai hợp tác, bọn họ cũng muốn tổ chức một cuộc thi thể thao điện tử long trọng chưa từng có như vậy, Tinh Quang trả lời sẽ suy xét rồi nói sau.

Tóm lại, toàn thể từ trên xuống dưới Tinh Quang đều bận rộn.

Trong đó bận rộn nhất là Hoàng Chính Thanh người phụ trách hạng mục này, từ lễ khai mạc đến bây giờ đã liên tục mười mấy tiếng chưa nghỉ ngơi, nghe hết cuộc điện thoại này đến cuộc điện thoại khác, đã đổi mấy cái sạc pin điện thoại.

Lâm Bắc Phàm ngủ một giấc ngon lành, lúc đến Tinh Quang nhìn thấy hẳn ta, còn tưởng nhìn thấy một người điên.

Bởi vì cả người Hoàng Chính Thanh có thể nói là mệt mỏi lại phấn khởi, nhìn thấy Lâm Bắc Phàm cũng không có thời gian chào hỏi, gọi điện thoại từ một phòng họp lại chạy đến một phòng họp khác để họp.

Lợi ích từ thể thao điện tử thật sự quá nhiều, có thể tham khảo các sự kiện quốc tế như Olympic và World Cup.

Sau này sản nghiệp thể thao điện tử cũng sẽ phát triển đến quy mô này, Tinh Quang được coi là dê đầu đàn, chắc chắn là đối tượng mà các tập đoàn lớn nịnh bợ tranh thủ lợi ích, một khoảng thời gian rất dài trong tương lai đều rất bận rộn.

Lâm Bắc Phàm thâm nghĩ: May mà có người ở đây, nếu không tức phụ của ta chắc chắn sẽ mệt chết.

Chương 777: Lại đến sa mạc!

Tối ngày hôm sau, Hoa Sơn Luận Kiếm quán ngồi đầy người, khán giả rất nhiệt tình, còn có rất nhiều người chơi bắt đầu chơi cosplay, đặc biệt cosplay bản thân ủng hộ nhân vật võ hiệp.

Ngay từ lúc bắt đầu số người xem online trên toàn cầu đã đột phá sáu ức, chỉ sợ lúc bắt đầu thi đấu có thể đột phá mười ức!

Do Tinh Quang thúc đẩy thể thao điện tử nổi tiếng toàn cầu!

Nó kéo theo lợi ích thật sự quá lớn!

Ví dụ như, Hồng Đậu là nền tảng phát sóng trực tiếp duy nhất trên toàn cầu, thu hút rất nhiều sự chú ý và độ hot, một phát vượt qua tất cả nền tảng video mạng trên toàn cầu, trở thành đệ nhất thật sự.

Đồng thời, trò chơi 《Thế Giới Võ Hiệp》 đồng bộ với thể thao điện tử cũng phổ biến toàn thế giới.

Đương nhiên trong lúc thi đấu thể thao điện tử không thể chỉ có thi đấu, lúc nghỉ ngơi giữa trận đấu chắc chắn sẽ có đội cổ động viên tăng thêm sự nhiệt tình, lúc này các minh tinh của Tinh Quang ra sân, xuất hiện biểu diễn trước mặt mấy ức người trên toàn cầu, sự phổ biến và giá trị bản thân có thể nâng cao gấp bội, tất nhiên càng dễ kiếm tiền hơn.

Bây giờ, Hoa Sơn Luận Kiếm quán đã được toàn cầu công nhận là trung tâm thể thao điện tử, Hoa Sơn Luận Kiếm quán lại ở trong thành phố điện ảnh Giang Nam, khoản thu nhập đến từ du lịch và các mặt khác chắc chắn có thể tăng gấp đôi.

Tóm lại, thật sự có rất nhiều chỗ tốt, vận hành tốt giá trị sản lượng hàng năm có thể đạt tới vạn ức nóng bỏng tay!

Nhìn thấy lại có một sản nghiệp ở trong tay mình phát ra sức sống to lớn, phát triển mạnh mẽ, Lâm Bắc Phàm siết chặt nắm đấm: “Trương lai trong tay ta!”

“Vừa rồi chàng nói cái gì, cái gì ở trong tay chàng?” Hàn Sở Sở đột nhiên đi tới, tò mò hỏi.

Lâm Bắc Phàm chạy tới, ôm lấy Hàn Sở Sở, đầy tình cảm ngọt ngào nói: “Ta nói là, nàng trong tay ta, càng ở trong lòng ta! Sở Sở, nàng chuẩn bị xong chưa?”

Hàn Sở Sở xấu hổ: “Chờ chút!”

“Không thể chờ thêm nữa, ta đã cho nàng hơn ba tháng để chuẩn bị, chẳng lẽ nàng không yêu ta sao?” Lâm Bắc Phàm làm nũng.

“Nói vớ vẩn gì đây?” Hàn Sở Sở lấy điện thoại ra, mặt đỏ hồng nói: “Ta chuẩn bị báo cáo với Bạch tỷ tỷ!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Buổi tối cùng ngày, dưới tình huống đám nữ nhân đều biết, cuối cùng Hàn Sở Sở đã trở thành nữ nhân của Lâm Bắc Phàm.

Trải qua hơn nửa tháng chiến đấu kịch liệt, cuối cùng giải thi đấu thể thao điện tử Hoa Sơn Luận Kiếm lần thứ nhất đã kết thúc, chiến đội Chính Huy lấy được thắng lợi cuối cùng.

Về phần đội tiêu thịt tươi của mấy lão đầu, thì dừng bước ở top bốn.

Mấy lão đầu rất thỏa mãn, bọn họ chơi trò chơi vốn không phải vì thi đấu, mà vì tìm thú vui.

Bây giờ đã tìm được niềm vui, không có gì cần tiếc nuối.

Nửa tháng chiến đấu ngắn ngủi, nhưng mang đến sự thay đổi to lớn. Rất nhiều tuyển thủ thể thao điện tử trở thành minh tinh thể thao điện tử, có được giá trị bản thân không thua minh tinh thể thao. Chỉ cần chơi game tốt, người cũng có thể trở thành minh tinh.

Dựa vào Hoa Sơn Luận Kiếm quán, rất nhiều sản nghiệp của Tinh Quang đều nhanh chóng phát triển.

Ví dụ như số người đăng ký trò chơi thể giới võ hiệp, trong thời gian nửa tháng ngắn ngủi tăng trưởng ba ức, gần năm ức người. Nhanh chóng mở ra thị trường nước ngoài, người chơi nước ngoài rất nhiệt tình.

Cho dù bọn họ không biết rốt cuộc võ hiệp là gì, nhưng lại sẵn lòng tham gia vào, biết đâu có một ngày cũng có thể đi trên con đường thể thao điện tử, trở thành minh tinh thể thao điện tử nổi tiếng thiên hạ.

Số người online bình quân của thế giới võ hiệp đột phá hai triệu, vô cùng nổi tiếng.

Số người tăng lên mang đến ích lợi rất lớn.

Về phần kiếm được bao nhiêu lợi ích, Lâm Bắc Phàm cũng chẳng muốn đếm, dù sao có một người nào đó bận trước bận sau, đau khổ cũng vui vẻ.

Qua ba tháng như thế, đã đến cuối tháng 7.

Ở phương diện phim truyền hình, 《Võ Lâm Ngoại Truyện 4》 《Phân Đầu》 《Ỗ Thiên Đồ Long Ký》 đều lần lượt được đẩy ra, kéo dài thành tích tỉ suất người xem trước sau như một, đều lấy được biểu hiện cấp hiện tượng.

Ở phương diện chương trình giải trí, 《China Got Talent》 《Running Brothers》 cũng được đẩy ra, thành tích sáng chói.

Ở phương diện phim điện ảnh, ba bộ phim điện ảnh 《Lạc Lối Ở thái Lan》 《Thám Tử Phố Tàu》 《Kungfu》 lần lượt được công chiếu, giữ vững tiêu chuẩn trước sau như một của Tinh Quang, lấy được thành tích doanh thu phòng bán vé phi phàm.

Đại hội xúc tiến đầu tư sáu tháng cuối năm đã bắt đầu, ngoại trừ cung cấp kịch bản Lâm Bắc Phàm cũng không quá để ý.

Bây giờ Tinh Quang đã thích ứng với hình thức vận hành này.

Chỉ cần dựa theo kịch bản, cam đoan kiếm tiền kiếm đến mềm tay.

Trong mùa hè nóng bức này, Lâm Bắc Phàm lại ngồi máy bay tới căn cứ gieo trồng cây ở sa mạc Tengger.

Đã qua thời gian nửa năm, mầm cây nhỏ được trồng trước đó đã lớn lên thành từng cây từng cây đại thụ, vừa nhìn qua một màu xanh biếc, như một cánh rừng, đâu còn cảnh tượng sa mạc ngày xưa?

Có lẽ chỉ có đi vào rừng rậm, mới có thể nhìn thấy dáng vẻ đất cát ở dưới đất ngày trước.

Theo thống kê, trước mắt sa mạc Tengger đã gieo trồng 35 triệu cây, trong đó đã có 500 vạn cây lớn lên, bộ rễ vững vàng cắm rễ trong đất cát, đã không cần đặc biệt bảo vệ nữa.

Nếu như nhìn xuống từ trên trời, sẽ thấy khu vực rìa sa mạc Tengger Cam Túc đã bị màu xanh bao phủ, như một trắng luối liềm màu xanh, thoát nhìn tràn đầy tinh thần phấn chấn.

Hiệu quả xanh hóa rất rõ ràng, thành tích vô cùng sáng chói, Lâm Bắc Phàm lại bao 200 vạn mẫu đất tiếp tục trồng cây.

“Lãnh đạo lớn đã đến, đợi chút nữa có muốn vào trong thôn ngòi chút không?” Lão Lương đại đội trưởng trồng cây cười ha hả đi tới, lão mới đi ra từ bên trong sa mạc, trên mặt đều là vẻ cát bụi mệt mỏi, nhưng lại thấy rất có tinh thần.

Nhìn quê hương từng ngày phủ lên màu xanh, trong lòng lão cũng vui vẻ.

Lại thấy các phụ lão hương thân ở quê hương vì trồng cây mà giàu lên từng ngày, càng vui vẻ hơn.

Lâm Bắc Phàm cũng cười ha hả: “Đến đây một lần, đương nhiên phải vào trong thôn ngòi một chút. Lần trước có mấy lão đại gia không uống lại ta, còn muốn tái chiến, hôm nay ta sẽ cho bọn họ cơ hội.”

“Có ngay, bây giờ ta sẽ để trong thôn chuẩn bị!” Lão Lương vui mừng, lập tức đi gọi điện thoại.

Trong thôn cũng nhanh chóng hành động

Sau khi nói chuyện điện thoại xong, lão Lương dẫn Lâm Bắc Phàm đi vào khu gieo trồng.

Lâm Bắc Phàm hỏi: “Lão Lương đội trưởng, bây giờ trong rừng cây, có bao nhiêu cây có thể chặt được?”

Lão Lương giật mình: “Người muốn chặt cây?”

“Không sai, lần trước ta đến đây, cũng đã nói xanh hóa sa mạc vì kiếm tiền, bây giờ điều kiện cũng khá đầy đủ. Chúng ta phải chặt một số cây trong đó, dọn ra chỗ trống, sau đó trồng một vài cây ăn quả dừa mầm đủ loại, thậm chí còn có thể chăn nuôi gia súc ở trong này, dần dần hình thành một khu rừng sinh thái hoàn thiện.”

Lâm Bắc Phàm lời lẽ sâu xa nói: “Chỉ khởi động sinh ra lợi ích, sự nghiệp trồng cây mới có thể liên tục kéo dài. Các vị hương thân trong đó mới có cuộc sống giàu có thật sự, chứ không phải nghề nghiệp trồng cây ăn bữa nay lo bữa mai.”

Chương 778: Tặng quà cho người chơi!

Lão Lương cau mày, tay phải chạm vào túi áo sơ mi theo thói quen, phát hiện cũng không có thuốc lá.

Từ sau khi đến nơi này trồng cây, lão sợ hút thuốc sẽ gây ra cháy rừng, vì vậy đã cai thuốc lá. Nhưng lúc thấy buồn bực, vẫn không tự chủ được muốn hút thuốc để xoa dịu.

Không có thuốc hút, vậy chỉ có thể uống nước.

Lão Lương lấy ấm nước ra nhẹ nhàng nhấp một ngụm, nói: “Lãnh đạo lớn, thật ra ta rất đồng ý với suy nghĩ của người, cũng như người đã nói, không có lợi ích, ai sẽ đến đây trồng cây? Người bỏ ra nhiều như vậy, chắc chắn cũng phải thu lại. Thế nhưng chặt cây ở đây, trồng cây ăn quả lên có được không? Nơi này vốn là hoang mạc...”

Đây cũng là một trong những vấn đề lão Lương lo lắng.

Còn nữa, là một lão nhân, bọn họ lại càng bảo thủ hơn.

Bọn họ càng hy vọng duy trì được tình hình hiện tại, như vậy đã rất tốt, chứ không thích giày vò.

Nhưng hiện thực là, người đến đây trồng cây phần lớn đều 40 – 50 tuổi, trồng cây là một việc tốn thể lực, có lẽ bọn họ còn có thể trồng cây mấy năm, mấy năm sau thì sao?

Nếu không có cách thay thế, vậy cuối cùng bọn họ sẽ lại nghèo khó.

Lâm Bắc Phàm nói: “Việc do người làm, sau khi thử làm mới biết được. Dưới tình huống giữ nguyên đất đai màu mỡ, để tiến hành thao tác. Điều này phải làm phiền lão Lương rồi, cây nào có thể chặt, cây nào không thể chặt, đều do lão chỉ đạo.”

Lão Lương nhẹ gật đầu, trịnh trọng nói: “Ta sẽ làm thử.”

Tối hôm đó, Lâm Bắc Phàm ở lại nơi này uống rượu với mọi người cả một đêm.

Lần nữa uống gục các vị hương thân.

Ngày hôm sau, dưới sự động viên của Lâm Bắc Phàm và lão Lương, tuy rất nhiều người có vẻ không tình nguyện, nhưng có tiền là đại gia, vẫn chọn ra một đám người bắt đầu chặt cây.

Đương nhiên không thể lãng phí số cây chặt xuống, Lâm Bắc Phàm đề người ta thành lập một công ty làm đồ gỗ, đặc biệt lợi dụng cây cối bị chặt xuống gia công thành những sản phẩm mỹ nghệ bằng gỗ tinh xảo thú vị.

Lâm Bắc Phàm lại xuất hiện trong thế giới võ hiệp.

Hoàng đế: “Đã lâu không gặp mặt, mọi người có nhớ ta không?”

“Cút! Không nhớ! Có bao xa thì người lặn xa từng đó cho ta!”

“Chỗ nào có bóng mát thì đến đó nghỉ ngơi đi, đừng làm phiền ta luyện cấp!”

“Nhanh đi về trồng cây đi, thấy người là phiền!”

“Có phải người cảm thấy mạng mình quá dài không, vậy chúng ta sẽ làm cách mạng?”

“Lão đại Lâm Bắc Phàm, ngươi là lão đại rảnh rồi nhất!”

...

Vừa mới đặt câu hỏi, lập tức nhận được hơn ngàn câu mắng chửi.

Bây giờ, số người online bình quân của thế giới võ hiệp đã đạt tới ba triệu, trong đó hai triệu người Trung Quốc. hơn một triệu người ở nước ngoài, xứng đáng là trò chơi đệ nhất thế giới.

Rất nhiều người nổi tiếng đều mở nick ở đây, cứ như là Weibo vậy.

Thậm chí có rất nhiều công ty nuôi chiến đội ở trong này.

Trước mắt số chiến đội đăng ký ghi danh đã thêm đến trăm vạn, sản nghiệp thể thao điện tử phát triển mạnh mẽ.

Lâm Bắc Phàm mặc kệ lời mắng chửi của mọi người.

Hoàng đế: “Thế nhưng ta có quà muốn tặng cho mọi người!”

Các người chơi lập tức thay đổi sắc mặt.

“Lão đại ngươi thật tốt! Vừa rồi chỉ là hiểu lầm, bỏ qua đi!”

“Ta đã nói, trong thiên hạ này vẫn là hoàng đế đại đại tốt nhất, ngày thường đều nghĩ đến đám dân chúng như chúng ta!”

“Rốt cuộc là món quà gì chứ? Lộ ra một chút cho chúng ta xem đi!”

“Có phải lại đến lúc cướp hồng bao rồi không?”

“Bỏ ra một trăm ức đi, ta không ngại nhiều!”

...

Còn có người không ngừng vỗ mông ngựa, sắp đánh bay Lâm Bắc Phàm.

Hoàng đế: “Không phải mọi người chơi trò chơi nhỏ trồng cây sao, các người để lại địa chỉ ở phía trên, ta sẽ gửi quà theo đường bưu điện đến nhà các người. Ai trồng càng nhiều cây, người đó càng nhiều quà hơn!”

Người chơi thấy hứng thú, lại còn chơi sáo lộ bất ngờ như vậy?

Thế là, rất nhiều người lập tức để lại địa chỉ và phương thức liên lạc ở phía trên.

Còn có người chơi thổ hào uy hiếp: “Nếu nửa tháng nữa không nhận được quà, người cứ đợi chúng ta dựng cờ khởi nghĩa đi!”

Sau đó, trong thời gian hơn nửa tháng, mấy chục vạn người chơi cả nước đều nhận được một món quà nhỏ tinh xảo, bọn họ thông qua đủ loại cách để khoe ra.

“Nhìn xem, ta nhận được một đôi đũa tinh xảo, phía trên còn có tên của ta trong thế giới võ hiệp đây!”

“Điều này thì có gì, ta nhận được ba bộ đồ nhà bếp: Đũa, bát và thìa, tất cả đều làm bằng gỗ, thoát nhìn khá tinh xảo, ta cũng không nỡ dùng!”

“Ta nhận được một chiếc thùng gỗ, khéo léo đẹp đẽ, đặc biệt đáng yêu!”

“Ta nhận được một chuỗi Phật châu, phù hộ bình an!”

“Xem ra các người cũng không sánh bằng ta, ta quyên mấy trăm cây, người biết quà của ta là gì không? Lại gửi cho ta một hộp trang điểm qua đường bưu điện, trong hộp trang điểm còn có mấy con rối!”

...

Tất cả mọi người khoe quà của mình, đồng thời kêu gọi Lâm Bắc Phàm, hỏi thăm đây là sao.

Lâm Bắc Phàm trả lời: “Cái này đều được chế tạo từ cây ở sa mạc Tengger, lúc trước trồng mầm cây nhỏ, bây giờ đã lớn thành đại thụ che trời, dưới tình huống chúng ta giữ nguyên đất màu không bị xói mòn, chặt một vài

cây trong số đó chế tác thành sản phẩm mỹ nghệ bằng gỗ tặng cho mọi người, hy vọng mọi người yêu thích!”

Làm từ thiện công ích sợ nhất là là mơ màng, không nhận được sự báo đáp, sẽ khiến người mất đi sự nhiệt tình, thậm chí sẽ khiến lòng người lạnh lẽo. Lâm Bắc Phàm thông qua cách này nói cho mọi người biết, các người cũng không bị người ta lãng quên.

Những món quà nhỏ này cũng là sự báo đáp với các người, hy vọng các người tiếp tục cố gắng, góp một phần sức lực vì trồng cây trồng rừng.

Mặt khác, Lâm Bắc Phàm còn mở một tiệm mỹ nghệ đồ gỗ ở trong thế giới võ hiệp.

Sau này, các người chơi có thể dựa vào việc bản thân quyên cây đến tiệm mỹ nghệ đồ gỗ nhận một vài món đồ chơi nhỏ miễn phí, hoặc trực tiếp lấy tiền đi mua sắm, để mọi người thấy được việc từ thiện.

Hành động này của Lâm Bắc Phàm nhận được sự lời khen của tất cả người chơi.

Nhưng cũng có rất nhiều người đưa ra nghi ngờ: Trồng cây trong sa mạc là một việc vô cùng khó khăn, khó khăn lắm mới trồng được cây, hơn nữa đã trưởng thành, người chặt nó đi, đất màu lại trôi mất thì làm sao bây giờ?

Nói là không ảnh hưởng, nhưng ai biết được?

Điều này khiến trên mạng bàn tán rất nhiều, Lâm Bắc Phàm cũng bị kẻ gian công kích rất nhiều.

Lâm Bắc Phàm đáp: “Ta sẽ trồng một cây ăn quả lên thay thế ở nơi đó, ta không chỉ muốn trồng cây, còn muốn nuôi dưỡng gia súc ở bên trong, cho đến khi biến sa mạc thành rừng cây sinh thái!”

Hơn nữa còn ngang ngược trả lời một câu: “Ta không chỉ muốn phủ xanh sa mạc, còn muốn biến nó thành công cụ kiếm tiền cho ta, cả đời này làm trâu làm ngựa cho ta, ta chính là muốn chọc nó tức chết!”

Chương 779: Đại kết cục!

Vốn có rất nhiều người đang oán giận, nhưng vừa nghe được lời tuyên ngôn của Lâm Bắc Phàm đều cười ra tiếng.

Vị đại huynh đệ sa mạc này cũng quá thảm, không chỉ bị người ta phủ xanh, còn phải làm trâu làm ngựa cả đời cho người ta, thật sự thảm đến không thể thảm hơn nữa.

Lời nói của Lâm Bắc Phàm đã thay đổi tình hình.

Mã Đại Vân gọi điện thoại đến: “Tiểu lão đệ, chúc mừng ngươi bước thêm một bước thành công, sắp kiếm tiền từ trong sa mạc!”

Lâm Bắc Phàm khiêm tốn nói: “Còn kém xa lắm, đây chỉ là một thử nghiệm nhỏ!”

“Mặc kệ như thế nào, đây là một bước rất quan trọng, vạn sự khởi đầu nan, khởi đầu của ngươi đã rất tốt. Ta gọi điện đến ngoại trừ việc chúc mừng, còn đến nhận thua, trồng cây không bằng ngươi...”

“Nhận thua nhanh như vậy? Còn thời gian nửa năm đấy!”

“Không nhận thua còn có thể thế nào, ngươi đã có thể chặt cây, ta vẫn phải cẩn thận bảo vệ cây, vì vậy dứt khoát nhận thua đi.” Mã Đại Vân cũng lưu manh.

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Được, chờ chút nữa chúng ta tuyên bố trên mạng, phải để mọi người làm chứng. Sau đó, ta xem thử sắp xếp nhân vật gì cho ngươi, tuyệt đối sẽ không để ngươi thất vọng!”

Mã Đại Vân căng thẳng nói: “Tiểu lão đệ, cầu buông tha!”

“Yên tâm, tuyệt đối không làm khó dễ ngươi!” Lâm Bắc Phàm cười hắc hắc: “Hai người Quách Đắc Cương bên Phù Vân xã, lão công quốc dân Vương Thông Thông đều nợ nhân tình của ta, ta dự định để người ta lấy ba người các ngươi làm nhân vật chính viết ra một bộ phim, kể về ba người già, trung niên, trẻ có ước mơ đều đến Tinh Quang của ta hoàn thành ước mơ trở thành minh tinh lại gây ra một loạt chuyện cười.”

“Trong đó tất nhiên Vương Thông Thông sẽ diễn thanh niên, Mã Đại Vân người tuy lớn tuổi nhất, nhưng vẻ ngoài và tinh thần không tệ, sẽ diễn vai trung niên. Tuy Quách đại gia còn trẻ tuổi nhưng vẻ ngoài già nua, vậy sẽ diễn vai người già. Ta cũng đã nghĩ ra tên gọi, gọi là 《Ba kẻ ngốc đại chiến Tinh Quang》, có phải rất đáng xem không?”

Mã Đại Vân: “...”

Có cái rắm đáng xem, là mĩa mai à?

Thế nhưng, Mã Đại Vân vẫn là Mã Đại Vân, lão đại nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh, không chút do dự đồng ý.

Lại còn rất chờ mong biểu hiện của bản thân trong phim điện ảnh.

“Tiểu lão đệ, lần này ta gọi điện thoại đến chủ yếu là muốn mời đoàn đội của người giúp ta tổ chức một bữa tiệc về hưu, phải long trọng chưa từng có, phải khiến cả thế gian đều chú ý, ta có đi cũng phải đi phóng khoáng! Mặt khác, ta còn hy vọng Luyến Tuyết Ái Tửu có thể viết một ca khúc cho ta, một ca khúc không bị cản trở, tốt nhất là rock and roll, để ta dùng cả sinh mệnh ca hát, ca hát một đời huy hoàng rực rỡ của bản thân!”

Lâm Bắc Phàm mỉm cười: “Đúng lúc ở đây có một ca khúc 《Cuộc Sống Tươi Đẹp》, tặng cho người!”

Vào ngày tổ chức tiệc về hưu của Mã Đại Vân, Mã Đại Vân hoàn toàn buông thả bản thân, mặc quần áo punk, mái tóc bù xù còn có kính râm lớn màu đen, tay cầm đàn ghita leo lên sân khấu của bữa tiệc.

Một ca khúc 《Cuộc Sống Tươi Đẹp》 hát đến toàn trường đều phấn chấn và cảm động.

Đến ngày hôm sau, hẳn ta và hai người Quách Đắc Cương, Vương Thông Thông khuôn mặt tối tăm ngồi ở buổi họp báo phim điện ảnh mới của Tinh Quang, coi như là một trong những nhân viên chính tuyên bố 《Ba kẻ ngốc đại chiến Tinh Quang》 sắp bắt đầu quay.

Tất cả mọi người đều chú ý đến bộ phim này, dù chưa có kịch bản cũng khiến tất cả mọi người rất chờ mong, đã được định sẵn là quán quân doanh thu phòng bán vé vào mùa xuân sang năm.

“Keng! Tài phú của ký chủ đã đạt đến điều kiện cường hóa, xin hỏi có cường hóa không?”

Lâm Bắc Phàm bình tĩnh, trải qua thời gian hơn nửa năm, theo các hạng mục sản nghiệp nhanh chóng phát triển, còn có tiền lãi từ việc kinh tế phục hồi, tài sản của Lâm Bắc Phàm đã tăng lên gấp bội.

Lần này, hắn sẽ bước lên cảnh giới cuối cùng của 《Thiên Tử Vọng Khí Thuật》.

Lâm Bắc Phàm hít sâu một hơi: “Hệ thống, cường hóa cho ta đi!”

“Keng! Cường hóa bắt đầu, mới kí chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngay lúc này, cơ thể của Lâm Bắc Phàm trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không thấy, lại một lần nữa hóa thân thành Thượng Thương Chi Nhân.

Thế nhưng, lại không bay lên không trung, mà tiến vào một lối vào quang thải lục ly.

Trong lối vào này, Lâm Bắc Phàm nhìn thấy cuộc sống ăn lông ở lỗ của đám người viễn cổ, nhìn thấy từng triều đại hưng suy thay đổi, thấy được thời đại khoa học kỹ thuật hưng thịnh của tương lai, thấy được trái đất hình thành và sự hủy diệt trong tương lai, thấy được bốn quá trình của vạn vật gồm xuất hiện, sinh sôi, trưởng thành và cuối cùng là chết đi...

Trong khoảnh khắc này, lại như là vĩnh hằng, cái gì cũng hiểu rõ.

Toàn trí toàn năng chân chính!

Thế nhưng, vẫn không nhìn rõ lai lịch của 《Thiên Tử Vọng Khí Thuật》 và hệ thống.

Dường như bọn họ đến từ một thế giới to lớn khác.

“Mặc kệ nó, sống ở hiện tại, vui vẻ là được!” Lâm Bắc Phàm rất thỏa mãn.

“Keng! Cường hóa kết thúc! Chúc mừng ký chủ đã tăng Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ năm ‘Nhìn thấy biến ngọn nguồn vũ trụ vạn vật’ (20%) đạt tới cảnh giới nhập môn! Thuộc tính cơ sở gia tăng 10 điểm, thọ mệnh tăng lên 20 năm!”

“Keng! Bởi vì Thiên Tử Vọng Khí Thuật tầng thứ năm của ký chủ đã đạt tới cảnh giới nhập môn, đặc biệt thưởng cho ký chủ một tấm Chiêu Hiền Tạp! Cập nhật số liệu!”

Hệ Thống Kẻ Có Tiên:

Thuộc tính: Lực lượng 120, tốc độ 120, phòng ngự 120, khôi phục 120, khống chế 120, tinh thần 120

Thọ mệnh: 520 năm

Công pháp: Thiên Tử Vọng Khí Thuật

Nhìn thấy khí của phi cầm tâu thú (100%)

Nhìn thấy thể của sông núi cây cỏ (100%)

Nhìn thấy vận của bách tính gia quốc (100%)

Nhìn thấy biến của thiên địa càn khôn (100%)

Nhìn thấy ngọn nguồn vũ trụ vạn vật (20%)

Trang bị: Chiêu Hiền Tạp x11, Hắc Kim Tạp x1

Tài phú: 20005 ỨC

Đã dùng: 20000 ỨC

Còn dư: 5 ỨC

Trong mắt Lâm Bắc Phàm thoáng qua đủ loại hình ảnh trong tương lai, những khoa học kỹ thuật nghĩ cũng không dám nghĩ đều thực hiện sự đột phá.

Hắn như một người du hành, tự mình trải qua tất cả.

“Ta thấy được tương lai, tương lai sẽ mở ra trong tay ta!” Lâm Bắc Phàm siết chặt nắm đấm, cứ như trong tay đang nắm cầm khôn.

Lúc này, Bạch Thanh Tuyết gọi điện thoại tới: “Lão công chàng đã đi đâu? Phóng túng đủ rồi nhanh về nhà nấu cơm, các tỷ muội đều đang chờ chàng đấy!”

Lâm Bắc Phàm: “...”

Được rồi, vẫn nên về nhà nấu cơm làm đồ ăn trước, việc có quan trọng cũng không quan trọng bằng các lão bà của mình!

Lâm Bắc Phàm lập tức trả lời vào trong điện thoại: “Lão bà các nàng chờ ta một chút, ta lập tức về ngay!”

Sau đó vù một tiếng, không thấy nữa.

Tương lai lại tiếp tục!